

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਜੁ ਮਲਾਜੇ ਨਾਕਾ

੨੦੨੪ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੧੦੦ ਸਿਰੀਗਾਗ ੬ ਮ:੪
੩੩ ਮ:੧ ੩੦ ਮ:੫
੩੧ ਮ:੩ ੩੦ ਮ:੫

੫੦ ਮਾਝ ੬੩ ਮ:੫
੭ ਮ:੪ ੬੩ ਮ:੫

੨੫੧ ਗਉਤੀ ੩੨ ਮ:੪
੨੦ ਮ:੧ ੧੭੨ ਮ:੫
੧੮ ਮ:੩ ੮ ਮ:੮

੨੩੩ ਅਸਾ ੧੫ ਮ:੪
੪੧ ਮ:੧ ੧੬੩ ਮ:੫
੧੩ ਮ:੩ ੧ ਮ:੮

੪੮ ਗੁਜਗੀ ੭ ਮ:੪
੨ ਮ:੧ ੩੨ ਮ:੫
੭ ਮ:੩ ੩੨ ਮ:੫

੪੭ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ੩੮ ਮ:੫
੬ ਮ:੪ ੩ ਮ:੮

੨ ਥਿਤਾਗਤਾ ੧ ਮ:੮
੧ ਮ:੫ ੧ ਮ:੮

੨੪ ਵਰਤੰਸ ੩ ਮ:੪
੩ ਮ:੧ ੮ ਮ:੫
੮ ਮ:੩ ੮ ਮ:੫

੧੩੮ ਸੋਗਠਿ ੮ ਮ:੪
੧੨ ਮ:੧ ੮੪ ਮ:੫
੧੨ ਮ:੩ ੧੨ ਮ:੮

੮੩ ਧਨਾਸਰੀ ੧੩ ਮ:੪
੮ ਮ:੧ ੫੮ ਮ:੫
੮ ਮ:੩ ੪ ਮ:੮

੨੭ ਜੈਤਸਰੀ ੧੩ ਮ:੫
੧੧ ਮ:੪ ੩ ਮ:੮

੪ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ੪ ਮ:੮

੩੨ ਟੋਰੀ ੩੦ ਮ:੫
੧ ਮ:੪ ੧ ਮ:੮

੭ ਥੈਗਤੀ ੧ ਮ:੫
੬ ਮ:੪ ੧ ਮ:੫

੧੫ ਤਿਲੰਗ ੫ ਮ:੫
੫ ਮ:੧ ੩ ਮ:੮
੨ ਮ:੪ ੩ ਮ:੮

੮੨ ਸੁਧੀ ੧੫ ਮ:੪
੮ ਮ:੧ ੫੮ ਮ:੫

੧੪੮ ਬਿਲਾਵਲ ੭ ਮ:੪
੪ ਮ:੧ ੧੨੮ ਮ:੫
੬ ਮ:੩ ੩ ਮ:੮

੨੮ ਗੋਰ ੨੨ ਮ:੫
੬ ਮ:੪ ੨੨ ਮ:੫

੮੧ ਗਮਕਲੀ ੬ ਮ:੪
੧੧ ਮ:੧ ੬੦ ਮ:੫
੧ ਮ:੩ ੩ ਮ:੮

੧੮ ਨਟਨਗਇਲ ੧੦ ਮ:੫
੮ ਮ:੧ ੧੦ ਮ:੫

੧੪ ਮਾਲੀਗਉਤਾ ੮ ਮ:੫
੬ ਮ:੪ ੮ ਮ:੫

੬੦ ਮਾਰੂ ੮ ਮ:੪
੧੨ ਮ:੧ ੩੨ ਮ:੫
੫ ਮ:੩ ੩ ਮ:੮

੧੭ ਕੇਟਾਰਾ ੧੫ ਮ:੫
੨ ਮ:੪ ੧੫ ਮ:੫

੮੩ ਭੈਰਉ ੭ ਮ:੪
੮ ਮ:੧ ੫੭ ਮ:੫
੨੧ ਮ:੩ ੫੭ ਮ:੫

੬੩ ਬਸੰਤ ੭ ਮ:੪
੧੨ ਮ:੧ ੨੧ ਮ:੫
੧੮ ਮ:੩ ੫ ਮ:੮

੧੫੮ ਸਾਰੰਗ ੧੩੮ ਮ:੫
੩ ਮ:੧ ੪ ਮ:੮
੧੩੮ ਮ:੩ ੪ ਮ:੮

੬੨ ਮਲਾਰ ੮ ਮ:੪
੮ ਮ:੧ ੮ ਮ:੪
੧੩ ਮ:੩ ੩੧ ਮ:੫

੬੨ ਕਾਨਜਾ ੫੦ ਮ:੫
੧੨ ਮ:੪ ੫੦ ਮ:੫

੧੭ ਕਲਿਆਨ ੧੦ ਮ:੫
੭ ਮ:੪ ੧੦ ਮ:੫

੪੬ ਬਿਰਾਸਪਰਕਾਤੀ ੭ ਮ:੪
੧੭ ਮ:੧ ੭ ਮ:੪
੭ ਮ:੩ ੧੫ ਮ:੫

੨੧੮ ਮਃ ੧
੧੭੦ ਮਃ ੩
੨੩੦ ਮਃ ੪
੧੩੪੬ ਮਃ ੫
੫੮ ਮਃ ੮

੨੦੨੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੩੦੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

੨੭ ਸਿਰੀਰਾਗ ੮ ਮਃ ੩
੧੭ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫

੩੮ ਮਾਝੂ ੧ ਮਃ ੪
੧ ਮਃ ੧ ੫ ਮਃ ੫
੩੨ ਮਃ ੩

੪੨ ਗਉਰੀ ੨ ਮਃ ੪
੧੮ ਮਃ ੧ ੧੫ ਮਃ ੫
੮ ਮਃ ੩

੩੮ ਆਸਾ ੧੫ ਮਃ ੩
੨੨ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫
ਗੁਜਰੀ ੧ ਮਃ ੪
੫ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫
੧ ਮਃ ੩

੨ ਵਰੁੰਸ ੨ ਮਃ ੩

੧੦ ਸੋਹਿ ੪ ਮਃ ੧ ੩ ਮਃ ੫
੩ ਮਃ ੩

੩ ਧਨਾਸਰੀ ੧ ਮਃ ੫
੨ ਮਃ ੧

੧੬ ਸੁਤੀ ੨ ਮਃ ੪
੫ ਮਃ ੧ ੫ ਮਃ ੫
੪ ਮਃ ੩

੧੧ ਬਿਲਾਵਲ ੬ ਮਃ ੪
੨ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫
੧ ਮਃ ੩

੧ ਗੋਰ ੧ ਮਃ ੫
੨੨ ਗਮਕਲੀ ੫ ਮਃ ੩
੮ ਮਃ ੧ ੮ ਮਃ ੫

੬ ਨਟਨਗਇਲ ੬ ਮਃ ੪

੨੦ ਮਾਝੂ ੩ ਮਃ ੩
੧੦ ਮਃ ੧ ੮ ਮਃ ੫

੬ ਭੈਰਉ ੧ ਮਃ ੧ ੩ ਮਃ ੫
੨ ਮਃ ੩

੧੧ ਬਸੰਤ ੧ ਮਃ ੪
੮ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫

੭ ਸਾਰੰਗ ੩ ਮਃ ੩
੨ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੫

੮ ਮਝਾਹ ੫ ਮਃ ੧ ੩ ਮਃ ੩

੬ ਕਾਨੜਾ ੬ ਮਃ ੪

੬ ਕਲਿਆਨ ੬ ਮਃ ੪

੧੨ ਬਿਭਾਸਪਰਭਾਤੀ ੭ ਮਃ ੧ ੩ ਮਃ ੫
੨ ਮਃ ੩

੧੧੮ ਮਃ ੧
੮੧ ਮਃ ੩
੨੮ ਮਃ ੪
੬੪ ਮਃ ੫

੩੦੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੬੬

ਏਤ

੩ ਸਿਰੀਗਾਗ ੧ ਮਃ੪ ੨ ਮਃ੫

੧੧ ਗਉੜੀ ੫ ਮਃ੩ ੨ ਮਃ੧ ੬ ਮਃ੫

੩੫ ਆਸਾ ੫ ਮਃ੧ ੧੬ ਮਃ੪ ੨ ਮਃ੩ ੧੬ ਮਃ੫

੧੫ ਥਿਤਾਗੜਾ ੬ ਮਃ੪ ੮ ਮਃ੫

੧੫ ਵਡਤੰਸ ੬ ਮਃ੪ ੨ ਮਃ੧ ੬ ਮਃ੩ ੩ ਮਃ੫

੫ ਧਨਾਸਰੀ ੧ ਮਃ੪ ੩ ਮਃ੧ ੧ ਮਃ੫

੩ ਜੈਤਸਰੀ ੩ ਮਃ੫

੨੮ ਸੁਤੀ ੫ ਮਃ੧ ੬ ਮਃ੪ ੭ ਮਃ੩ ੧੧ ਮਃ੫

੮ ਬਿਲਾਵਲ ੨ ਮਃ੧ ੨ ਮਃ੪ ੫ ਮਃ੫

੫ ਗਮਕਲੀ ੫ ਮਃ੫

੧੦ ਤੁਖਾਰੀ ੪ ਮਃ੪ ੫ ਮਃ੧ ੧ ਮਃ੫

੧ ਕੇਟਗ ੧ ਮਃ੫

੧ ਸਾਰੰਗ ੧ ਮਃ੫

੧ ਮਲਾਰ ੧ ਮਃ੫

੧ ਕਾਨੜਾਸ ੫ ਮਃ੫

੨੪ ਮਃ੧

੨੦ ਮਃ੩

੩੮ ਮਃ੪

੬੨ ਮਃ੫

੧੬੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਜਪੁਮਃ ੧

੧ ਭਅੰਕਾਰਮਤਲ ੧

੧ ਸਿਧਗੋਸਟਮਤਲ ੧

੧ ਥਾਵਨਅਖਰੀਮਤਲ ੫

੧ ਸੁਖਮਨੀਮਤਲ ੫

੨ ਬਿਤੀ

੧ ਗਉੜੀਮਃ ੫

੧ ਬਿਲਾਵਲਮਃ ੧

੧ ਅਨੰਦਮਃ ੩ ਗਮਕਲੀ

੨੨ ਵਾਰ

੧ ਸਿਰੀਗਾਗਮਃ ੪

੧ ਮਾਝਮਃ ੧

੨ ਗਉੜੀ

੧ ਮਃ੪

੧ ਮਃ੫

੧ ਆਸਾਮਤਲ ੧

੨ ਗੁਜਰੀ

੧ ਮਃ੩

੧ ਮਃ੫

੧ ਥਿਤਾਗੜਾਮਃ ੪

੧ ਵਡਤੰਸਮਃ ੪

੧ ਸੋਰਠਿਮਃ ੪

੧ ਜੈਤਸਰੀਮਃ ੫

੧ ਸੁਤੀਮਃ ੩

੧ ਬਿਲਾਵਲਮਃ ੪

੨ ਗਮਕਲੀ
੧ ਮ:੩
੧ ਮ:੪
੧ ਗਇਬਲਵੰਡ
ਤਬਸਤਰੁਮਆਖੀ

੨ ਮਾਰੂ
੧ ਮ:੩
੧ ਮ:੪
੧ ਬਸੰਤਮ: ੪
੧ ਸਾਰੰਗਮ: ੪
੧ ਮਲਾਰਮ: ੧
੧ ਕਾਨੜਮ: ੪
੨੨

੨ ਬਾਰਤਮਾਤਾ
੧ ਮਾਏਮ: ੪
੧ ਤੁਖਾਰੀਮ: ੧

੨ ਪਟੀਆ
੧ ਆਸਾਮ: ੧
੧ ਆਸਾਮ: ੩

੨ ਘੋੜੀਆਵਰਤੰਸ
੨ ਮ: ੪

੨ ਅਲਾਤੁਦੀਆ
ਵਰਤੰਸ
੪ ਮ: ੧
੪ ਮ: ੩

੨ ਗਇਸਾਤਿਲੰਗ
੧ ਮ: ੧ ੧ ਮ: ੪

੨ ਵਰਸਤਬਿਲਾਵਲ
੨ ਮ: ੩

੧ ਸਦੁਗਮਕਲੀਮ: ੩

੧ ਰੁਤੀਮ: ੪ ਗਮਕਲੀ

੨੨ ਜੋਲਤੇ ਸਾਰੂ
੨੨ ਮ: ੧ ੨ ਮ: ੪
੨੪ ਮ: ੩ ੧੪ ਮ: ੪

੨ ਜੋਗੀਅੰਦਰਜੋਗੀਆ
ਸਿਰੀਗਾਗ
੧ ਮ: ੧ ੧ ਮ: ੪

੧ ਵਲਜਾਗ
੧ ਸਿਰੀਗਾਗਮ: ੪

੪ ਪਤਰੇਸਿਰੀਗਾਗ
੨ ਮ: ੧ ੧ ਮ: ੪
੧ ਮ: ੪

੧ ਦਿਨਰੈਦਿਮਾਏ
੧ ਮ: ੪

੩ ਬਿਰਤਜੇਆਸਾਮ: ੪

੩ ਕੁਚਜੀਸੁਚਜੀਗੁਲਵੰਤੀ

੨ ਕੁਚਜੀਸੁਚਜੀ
ਸੁਤੀਮ: ੧

੧ ਗੁਲਵੰਤੀਮ: ੪
ਸੁਤੀ

੨ ਕਰਤਲੇਗਉਤੀ
੨ ਮ: ੪

੧ ਮੁੰਦਾਵਲੀਮ: ੪

ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਕਲ ਕਾ

੨੦੨੬ ਚਉਪਦੇ

੩੦੩ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧੪੬ ਛੰਤ

੫ ਪੰਜਗਰੰਥ

੨੨ ਵਾਰ

੧੦੩ ਅਨੰਦੁਵਗੈਰਾ

੨੬੦੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫੬੨ ਸਤਸਕ੍ਰਿਤੀਸਲੋਕਵਗੈਰਾ

੭੧ ਸਤਸਕ੍ਰਿਤੀਸਲੋਕ

੪ ਮਃ੧

੬੭ ਮਃ੫

੫੮ ਗਾਥਾਯੁਨਤੋਚਉਥੇਲੇ

ਮਃ੫

੨੪ ਗਾਥਾ

੨੩ ਯੁਨਤੋ

੧੧ ਚਉਥੇਲੇ

੨੦੧ ਸਲੋਕਵਗੈਰਾਤਵਧੀਕ

੩੩ ਮਃ੧

੬੩ ਮਃ੩

੨੭ ਮਃ੪

੨੩ ਮਃ੫

੫੫ ਮਃ੮

੨੦੧

੧੪੩ ਸਵਲੇ

੨੦ ਸ੍ਰੀਮੁਖਥਾਕੁਮਃ੫

੧੦ ਮਃ੧

੧੦ ਮਃ੨

੨੨ ਮਃ੩

੬੦ ਮਃ੪

੬੦ ਮਃ੫

੨੧ ਮਃ੫

੧੩੩

੬੭੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨੫੮ ਭਗਤਾਕੀਥਾਕੀਕਾਜੁਮਲਾ

੫ ਸਿਰੀਰਾਗ

੨ ਕਬੀਰਜੀ

੧ ਤਿਲੋਚਨਜੀ

੧ ਬੋਲੀਜੀ

੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੮੩ ਗਉੜੀ

੭੭ ਕਬੀਰਜੀ

੭੩ ਚਉਪਦੇ

੧ ਅਸਟਪਦੀ

੧ ਥਾਵਨਅਖਰੀ

੧ ਥਿੰਤੀ

੧ ਸਤਵਾਰ

੭੭

੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੫ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੪ ਚਉਪਦੇ

੧ ਅਸਟਪਦੀ

੫੩ ਅਸਟ

੩੭ ਕਬੀਰਜੀ

੫ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੬ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੩ ਪੈਨੇਜੀ

੨ ਸੇਖਠਰੀਦ

੬

ਗੁਜਰੀ

੨ ਕਬੀਰਜੀ

੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੩ ਤਿਲੋਚਨਜੀ

੧ ਜੋਦੇਉਜੀ

੨੩ ਸੋਹਿ
੧੧ ਕਬੀਰਜੀ
੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
੭ ਗੁਣਦਾਸਜੀ
੨ ਭੀਖਨਜੀ

੧੭ ਪਨਾਸਰੀ
੫ ਕਬੀਰਜੀ
੩ ਗੁਣਦਾਸਜੀ
੬ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
੧ ਤਿਲੋਚਨਜੀ
੧ ਸੈਫਜੀ
੧ ਪੀਪਾਜੀ
੧ ਪਨਾਜੀ

੧ ਜੋਤਸਰੀ
੧ ਗੁਣਦਾਸਜੀ

੩ ਟੋਰੀ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੩ ਤਿਲੋਗ
੧ ਕਬੀਰਜੀ ੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੧੦ ਸੁਭੀ
੫ ਕਬੀਰਜੀ ੧ ਸੇਖਠਰੀਦ
੩ ਗੁਣਦਾਸਜੀ

੧੬ ਬਿਲਾਵੁਲ
੧੨ ਕਬੀਰਜੀ ੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
੨ ਗੁਣਦਾਸਜੀ ੧ ਸਪਨੇਕਾ

੨੦ ਗੋਰ
੧੧ ਕਬੀਰਜੀ ੨ ਗੁਣਦਾਸਜੀ
੭ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੧੮ ਗਮਕਲੀ
੧੨ ਕਬੀਰਜੀ ੧ ਗੁਣਦਾਸਜੀ
੪ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੧ ਥੋਕੀਜੀ

੩ ਮਾਲੀਗਉਜਾ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੧੭ ਮਾਰੂ
੧੦ ਕਬੀਰਜੀ ੨ ਜੋਦਉਜੀ
੨ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੨ ਗੁਣਦਾਸਜੀ
੧ ਮੀਰਾਬਾਈ

੭ ਕੇਦਾਰ
੩੩ ਕੇਰੀ ੧ ਗੁਣਦਾਸਜੀ

੨੦ ਕਬੀਰਜੀ
੧੨ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
੧ ਗੁਣਦਾਸਜੀ

੧੩ ਚੰਮਤ
੫ ਕਬੀਰਜੀ
੧ ਗਮਨਦੀ
੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
੧ ਗੁਣਦਾਸਜੀ

੧੩ ਸਾਗੀ
੩ ਕਬੀਰਜੀ
੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
੧ ਪ੍ਰਮਾਨਦੀ
੧ ਸੁਰਦਾਸ

੫ ਮਲਾਰ
੨ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
੩ ਗੁਣਦਾਸਜੀ
੧ ਕਜੜਾ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
ਬਿਰਾਮ
੫ ਕਬੀਰਜੀ
੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ
੧ ਬੋਲੀਜੀ

੨੨੦	ਕਬੀਰਜੀ	੨	ਭੀਖਨਜੀ
੬੩	ਨਾਮਦੇਉਜੀ	੧	ਗਮਨਦੀ
੪੦	ਗੁਣਦਾਸਜੀ	੧	ਸੈਫਜੀ
੫	ਤਿਲੋਚਨਜੀ	੧	ਪੀਪਾਜੀ
੩	ਥੋਕੀਜੀ	੧	ਪ੍ਰਮਾਨਦੀ
੪	ਪਨਾਜੀ	੧	ਸੁਰਦਾਸ
੪	ਸੇਖਠਰੀਦੀ	੧	ਮੀਰਾਬਾਈ
੩	ਜੋਦਉਜੀ	੧	ਸਪਨਾਜੀ

੩੫੭

੩੭੩ ਸਲੋਕ
੨੪੩ ਕਬੀਰਜੀ
੧੩੦ ਠਹੀਦੀ

	ਪਨੇ		ਪਨੇ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੧੧ ਜੈਤਸਰੀ॥	੪੩੦
ਸੁਚਿਖਤ੍ਰਤਤਕਰਾਪੋਥੀਕਾ		੧੨ ਜੈਜੈਵੰਤੀ॥	੪੪੦
ਨੀਸਾਦੁ॥	੪੩	੧੩ ਟੋਡੀ॥	੪੪੧
ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵਲਕਾ	੪੦	੧੪ ਬੈਰਾਜੀ॥	੪੪੬
ਚਲਤਾ॥		੧੫ ਤਿਲੰਗਾ॥	੪੪੮
ਸਲੋਕਸਤਵੇਮਤਲਕੇ	੪੧	੧੬ ਸੁਤੀ॥	੪੫੩
ਅਖਰਾਕੀਨਕਲ		੧੭ ਬਿਲਾਵਲਾ॥	੪੮੮
ਜਪੁ	੪੪	੧੮ ਗੋਂਡਾ॥	੫੨੫
ਜੇਦਰਪੰਚਸਥਦਾ॥	੪੮	੧੯ ਰਾਮਕਲੀ॥	੫੩੪
ਜੇਪੁਰਖਚਾਰਸਥਦਾ॥	੪੯	੨੦ ਨਟਨਥਾਇਲੀ॥	੫੮੮
ਜੇਹਿਲਾਅਰਤੀਪੰਚਸ	੫੦	੨੧ ਮਾਲੀਗਊੜਾ॥	੫੯੩
ਥਦ		੨੨ ਮਾਰੂ॥	੫੯੬
ਤਤਕਰਾਗਾਕਾ॥		੨੩ ਤੁਖਾਰੀ॥	੬੬੭
੧ ਸਿਰੀਗਾਗਾ॥	੫੩	੨੪ ਕੋਟਾਰਾ॥	੬੭੫
੨ ਮਾਝਾ॥	੮੫	੨੫ ਭੈਰਉ॥	੬੮੦
੩ ਗਊੜੀ॥	੧੨੪	੨੬ ਬਸੰਤਾ॥	੭੦੨
੪ ਆਸਾ॥	੨੨੮	੨੭ ਸਾਰੰਗਾ॥	੭੧੮
੫ ਗੁਜਰੀ॥	੩੦੬	੨੮ ਮਲਾਰਾ॥	੭੫੧
੬ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥	੩੨੮	੨੯ ਕਾਨੜਾ॥	੭੭੮
੭ ਬਿਟਾਗੜਾ॥	੩੩੫	੩੦ ਕਲਿਆਨਾ॥	੭੮੭
੮ ਵਰੁੰਸੁ॥	੩੪੭	੩੧ ਬਿਭਾਸਪਰਭਾਤੀ॥	੮੦੩
੯ ਸੋਹਿ॥	੩੭੦		
੧੦ ਪਨਸਰੀ॥	੪੦੮		

ਸਲੋਕਸਤੰਸਕ੍ਰਿਤੀਗਾਥਾ
 ਫੁਨਤੇਚਉਥੇਲੇਸਲੋਕਵਾ
 ਗਤੇਵਧੀਕਵਮਤਲੇਨਾਵੇ
 ਕੇਵਮੁੰਦਵਲੀਸਲੋਕਭਗ
 ਤਕਥੀਰਜੀਉਕੇਵਸਲੋਕ
 ਸੇਖਫਰੀਦਕੇਸਵਯੇਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖਵਾਕਿਵਸਵਯੇਭਟਕੇ

ਚਲਿਤੁ ਜੋ ਤੀਜੋਤਿ

ਸਮਵਲਕਾ॥

ਸਮਤੁ ੧੫੮੬

ਅਸੁਵਦੀ ੧੦

ਸਮਤੁ ੧੬੦੮

ਚੈਤਸੁਦੀ ੪

ਸਮਤੁ ੧੬੩੧

ਭਾਦੋਉਸੁਦੀ ੨੫

ਸਮਤੁ ੧੬੩੮

ਭਾਦੋਉਸੁਦੀ ੩

ਸਮਤੁ ੧੬੬੩

ਜੇਠਸੁਦੀ ੪

ਸਮਤੁ ੧੭੦੧

ਚੈਤਸੁਦੀ ੫

ਸਮਤੁ ੧੭੧੮

ਕਤਕਵਦੀ ੮

ਸੰਮਤੁ ੧੭੨੧

ਚੈਤਸੁਦੀ ੧੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਗ ਦ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਫਰਵਰਨ ਉਘੜੀਆਰ
ਤਿਥਿ ਤੀ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਤਵਾਰਘੜੀਆਰ ਅਦਿਨਿਗੁ
ਦੇਰੀਰਤਪੁਰਿ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਰਿਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਸਮਾਲੇ॥

ਵਾਰਿਦੁਇਪਤਰਦੁਇਘੜੀਆਰ

ਤਿਗੁਰਗੀਤਨਾਵਾਦਿ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਤਵੇ ਮਹਲਾ ਕਿਆ ਅਖਰਾ ਕੀ ਨਕਲਾ॥

ਸੋਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਇਕਟੇ ਕੁਤੂ
ਲਾਹਿ ਵਿਡਾਈ ਆਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਆਵਹਿ ਰਾਸਾ॥ ੧॥
ਸਿਰਸੇ ਗਵਿਚਿ ਥਪਕੈ ਕੇਰੇ ਰੈਤਖਤ ਉਤੈ ਬੈਠਿ ਆਇ ਕੁਪਤੁ ਰੁਦੁ ਇਘੜੀਅ
ਦਿਨੁ ਚੜਿਆ ਸੀਤੀ ਸਗੀਦੈ ਅਮਲ ਮੰਗਲ ਵਾਰ ਪੈਤਮਾਦੈ ਪਿਛਲੈ ਪਖਿਨਿ
ਖਿਆਵਾ ਚੈਗਾ ਸੁਨਿਤਾ ਲੂਠੈ ਗਾਉ ਸਕਾਜ ਮਦੁ ਮਰਦੁ ਕਟੀ ਐਗਾ ਗੁਰੂ
ਵਾਕੁ ਪੈ॥

62

॥ ॐ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪੁਮਤਲਾ ੧

ਅਦਿਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿਸਚੁ ਪੈਭੀਸਚੁ ਨਾਨਕ ਤੇਸੀਭੀਸਚੁ

ਸਚੈ ਸਚਿ ਨ ਤੇਵਈ ਜਸ ਚਾਲ ਖਵਾਰਾ ਚੁਪ ਚੁਪ ਨ ਤੇਵਈ
ਜੇਲਾਇ ਰਤਾਇ ਵਤਾਰਾ ਭੁਖਿ ਆਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀ
ਆਭੁਗਾਸ ਤਸ ਸਿਆਲ ਪਾਲ ਖਤੋਤਿ ਤਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ
ਕਿਵਸ ਚਿ ਆਰਯੋਈ ਐਕਿ ਵਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਤੁਕ ਮਰਜਾਈ
ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਆਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਕ ਮੀਤੋਵਨਿ ਆਕਾਰੁ
ਕਮੁਨ ਕਤਿ ਆਜਾਈ ॥ ਤੁਕ ਮੀਤੋਵਨਿ ਜੀਅ ਤੁਕ ਮਿਸਿਲੈ ਵ
ਡਿਆਈ ॥ ਤੁਕ ਮੀਉਤ ਮੁਨੀ ਚੁਤੁਕ ਮਿਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ

ਅਤਿ। ਇਕਨਾਤੁਕਮੀਥਖਸੀਸਇਕਿਤੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਤਿ। ਤੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸੁਭੋ
 ਥਾਤਰਿਤੁਕਮਨਕੋਇ। ਨਾਨਕਤੁਕਮੈਜੇਥੁਥੈਤਤਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥ ੨॥ ਗਵੈਕੋਤਾਭੁਭੋ
 ਕਿਸੈਤਾਭੁ। ਗਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਏਨੀਸਾਭੁ। ਗਵੈਕੋਗੁਲਵਰਿਅਈਆਚਾਗ। ਗਵੈਕੋ
 ਵਿਦਿਅਵਿਖਮੁਵੀਚਾਰੁ। ਗਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਤਾ। ਗਵੈਕੋਜੀਅਏਠਿਰਿਦੇਤਾ।
 ਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੁਰਿ। ਗਵੈਕੋਵੈਖੈਤਾਦਗਾਤਦੁਰਿ। ਕਥਨਕਥੀਨਅਵੈਤੋਟਿ। ਕਥਕੀ
 ਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ। ਦੇਂਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਤਿ। ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਤੀਖਾਤਿ। ਤੁਕਮੈ
 ਤੁਕਮੁਚਲਾਏਗਾਤਾ। ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਤਾ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਤਿਥੁਸਾਚੁਨਾਇਥੁਖਿ
 ਆਭਾਓਅਪਾਰੁ। ਆਖਤਿਸੰਗਤਿਦੇਤਿਦੇਤਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ। ਠੇਰਿਕਿਅਗੈਰਕੀ
 ਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਥਾਰੁ। ਮੁਤੋਕਿਥੋਲਾਭੁਥੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁਣਿਧਰੇਪਿਅਰੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ
 ਲਾਸਚੁਨਾਉਵਰਿਅਈਵੀਚਾਰੁ। ਕਰਮੀਅਵੈਕਪੜਾਨਦਗੀਮੋਖੁਦੁਅਰੁ। ਨਾ
 ਨਕਏਵੈਜਾਲੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਅਰੁ॥ ੪॥ ਥਾਪਿਅਨਜਾਇਕੀਤਾਨੋਇ। ਆਪੇ
 ਅਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ। ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ। ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਲੀਨਿ
 ਧਾਨੁ। ਗਾਵੀਐਸੁਲੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ। ਦੁਖੁਪਰਤਰਿਸੁਖੁਪਰਿਲੈਜਾਇ। ਗੁ
 ਰੁਤੁਖਿਨਾਦੰਗਾਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ। ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰੁਖੁਬਰ
 ਮਗੁਰਪਾਦ। ਬੁਧੀਪਾਈ। ਜੇਤਉਜਾਣਾਆਖਾਨਦੀਕਤਦਾਕਥੁਨਨਜਾਈ। ਗੁਰ
 ਇਕਦੇਹੁਭੁਭਈ। ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰੀਨਜਾਈ॥ ੫॥ ਤੀਰ
 ਥਿਨਾਵਾਜੇਤੋਸੁਭਾਵਾਵਿਭੁਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਗੀ। ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਭੁ
 ਕਰਮਾਜੇਮਿਲੈਲਈ। ਮਤਿਵਿਚਿਹਤਨਜਵਾਹਰਮਾਇਕਜੇਇਕਗੁਰੁ। ਸਿਖਸੁਕੀ
 ਗੁਰਾਏਨਾਤੁਭੁਭਈ। ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰੀਨਜਾਈ॥ ੬॥
 ਜੇਜੁਗਾਦਾਰੋਆਰਜਾਤੋਰਦਸੁਲੀਤੋਇ। ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਨਾਇਚਲੈਸਭੁ
 ਕੋਇ। ਚੰਗਾਨਥਿਰਖਾਇਕੋਜਸਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ। ਜੇਤਿਸਨਦਰਿਨਅਵਈਤਵਤ
 ਨਪਛੈਕੋਇ। ਕੀਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਕਾਰਿਦੋਸੀਵੇਸੁਧਰੇ। ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣਕੋ
 ਗਾਣਵੀਤਿਅਗੁਣਦੇਭੇਹਾਕੋ। ਏਨਸੁਭਈ। ਜਿਤਿਸੁਗੁਣਕੋ। ਏਕਰੇ॥ ੭॥ ਸੁਣਿਐਸਿਖ

ਪੰਗੁਰਨਾਥਾ ਸੁਦਿਐ ਧਰਤਿ ਪਵਲਾਕਾਸਾ ਸੁਦਿਐ ਦੀਪਲੇ ਅਪਾਤਾਲਾ ਸੁ
 ਦਿਐ ਧਰਤਿ ਨਸਕੈ ਕਾਭਾ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਦਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ
 ੮॥ ਸੁਦਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾਇੰਦੁ ਸੁਦਿਐ ਮੁਖਿ ਸਲਾਹਤ ਮੰਦੁ ਸੁਦਿਐ ਜੋਗੁ
 ਰਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦਾ ਸੁਦਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦਾ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਦਿ
 ਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ ੯॥ ਸੁਦਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਸੁਦਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ
 ਸਨਾਨੁ ਸੁਦਿਐ ਪਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਤਿ ਮਾਨੁ ਸੁਦਿਐ ਲਾਗੈ ਸਤ ਜਿਧਿ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ
 ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਦਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ ੧੦॥ ਸੁਦਿਐ ਸਿਰਗੁ ਲਾਕੇ ਗ
 ੧॥ ਸੁਦਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਤਿ ਸਾਤਾ ਸੁਦਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਤਿ ਰਾਤੁ ਸੁਦਿਐ ਤਾਬ ਤੋਵੈ
 ਅਸਗਾਤੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਦਿਐ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸੁ ੧੧॥ ਮੰਨੈ
 ਕੀਰਤਿ ਕੀਨ ਜਾਇ ਜੋ ਕੋ ਕਉ ਪਿਛੈ ਪਛਤਾਇ ਕਾਗਦਿ ਕਲਾਮ ਨ ਲਿਖ ਦਤਾਰੁ ਮੰ
 ਨੈ ਗਭਿ ਕਰਨਿ ਵੇਰਾ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਇ ਜੋ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਨਿ ਰੋਇ ੧੨॥ ਮੰਨੈ
 ਜੁਤਿ ਤੇਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵ ਦਵੀ ਸੁਧਿ ਮੰਨੈ ਮੁਦਿ ਚੈਟਨਾ ਖਾਇ ਮੰਨੈ ਜ
 ਨੈ ਸਬਿ ਨ ਜਾਇ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਇ ਜੋ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ੧੩॥
 ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ਮੰਨੈ ਮਗੁਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ਮੰਨੈ ਪਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨ ਬੰਧੁ
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਇ ਜੋ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ੧੪॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਤਿ ਸੋਖੁ ਦੁਖ
 ਗੁ ਮੰਨੈ ਪਰਵਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਤਿ ਨ ਭਿਖਾ
 ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਇ ਜੋ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ੧੫॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ
 ਪਰਧਾਨ ਪੰਚੇ ਪਾਵਤਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ਪੰਚੇ ਸੋਤਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ਪੰਚੇ ਕਾਗੁਰੁ ਏ
 ਰੁਪਿ ਮਾਨੁ ਜੋ ਕੋ ਕਉ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਤੈ ਕੈ ਕਰੈ ਨਾਯਿ ਸੁਮਾਰੁ ਧੰਨੁ ਪਰਮੁ ਦਇ
 ਅਬ ਧੁਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਾਧਿ ਰਖਿ ਅਜਿਨਿ ਸੁਤਿ ਜੋ ਕੋ ਬੁਝੈ ਤੇਵੈ ਸਚਿ ਮਾਨੁ ਪਵਲੈ ਉ
 ਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ਪਰਤੀਤੋ ਰੁਪੈ ਤੋਰੁ ਤੋਰੁ ਤਿਸੇਤ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵ ਦੁਜੇਰੁ ਜੀਅ ਜਾ
 ਤਿਰੰਗੇ ਕੋਨਾ ਵਾਸਭਨਾ ਲਿਖਿ ਆਵੁ ਜੀ ਕਲਾਮਾ ਏਤੁ ਲੇਖ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ੧੬॥
 ਭਲਿਖਿ ਆਕੇਤਾ ਤੋਇ ਕੇਤਾ ਤਾਨੁ ਸੁਆਲਿ ਤੁਰੁ ਪੁਕਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੈ ਫੁਕਤੁ

ਮੰਨੈ ਮਗੁਰੁ
 ਕੇਤਾ ਪਾਇ

ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ। ਤਿਸਤੇਤੇਏਲਖਦਗੀਆਉ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਦਕਾਵੇ
 ਚਰੁ। ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗ। ਜੇਤੁਪੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ। ਤੁਸਦਾਸਲਾ
 ਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੧੬॥ ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ। ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ।
 ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ। ਅਸੰਖਜੇਗਮਨਿਰਤਤਿਉਦਾਸ। ਅਸੰਖਭਗਤਗੁ
 ਲਗਿਆਨਵੀਚਾਰ। ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ। ਅਸੰਖਸੁਗਮੁਤਭਖਸਾਰ।
 ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰ। ਕੁਦਰਤਿਕਵਦਕਾਵੇਵੀਚਾਰ। ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾ
 ਏਕਵਾਗ। ਜੇਤੁਪੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ। ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੧੭॥
 ਅਸੰਖਮੁਰਖਅੰਧਘੋਗ। ਅਸੰਖਚੋਰਤਰਾਮਥੋਗ। ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਿਜਾਤਿਜੋ
 ਗ। ਅਸੰਖਗਲਵਛਤਤਿਆਕਮਾਤਿ। ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਤਿ। ਅਸੰਖ
 ਕੁਜਿਆਰਕੁਜੇਠਿਰਾਤਿ। ਅਸੰਖਮਲੇਲਾਮਲੁਭਖਿਖਾਤਿ। ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰੀ
 ਕਰਤਿਭਾਰੁ। ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਏਵੀਚਾਰ। ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗ। ਜੇਤੁਪੁਭ
 ਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ। ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੧੮॥ ਅਸੰਖਨਾਵਾਅਸੰਖਬ
 ਵਾ। ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੇਆ। ਅਸੰਖਕਤਤਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ। ਅਖੀਰੀਨਾ
 ਨਾਮੁਅਖਰੀਸਲਾਹ। ਅਖਰੀਥਿਆਨੁਗੀਤਗੁਣਗਾਹ। ਅਖਰੀਲਿਖਲੁਥੇਲਲੁ
 ਥਾਇ। ਅਖਰਾਸਿਰੀਸੰਜੋਗੁਵਖਾਇ। ਜਿਨਿਏਤਿਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰੀਨਾਤਿ। ਜਿਵਛੁ
 ਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਤਿ। ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਨਾਉ। ਵਿਦੁਨਾਵੈਨਾਤੀਕੋਥਾਉ। ਕੁਦਰ
 ਤਿਕਵਦਕਾਵੇਵੀਚਾਰ। ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗ। ਜੇਤੁਪੁਭਵੈਸਾਈਭਲੀ
 ਕਾਰ। ਤੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੧੯॥ ਭਗੀਐਤਥੁਪੈਰਤਨੁਦੇਹ। ਪਾਣੀਐ
 ਤੈਓਤਰਸੁਖੇਹ। ਮੁਤਪਲੀਤੀਕਪਜੁਤੇਇ। ਦੇਸਾਥੁਦੁਲਈਐਓਧੋਇ। ਭਗੀ
 ਐਮਤਿਪਾਪਕੈਥੰਗਿ। ਓਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ। ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਲੁਨਾਤਿ। ਕਰਿਕ
 ਰਿਕਰਣਾਨਿਖਿਲੈਜਾਹੁ। ਆਪੇਥੀਜਿਆਪੇਤੀਖਾਹੁ। ਨਾਨਕੁਕਮੀਆਵਤੁਜਾ
 ਹੁ॥ ੨੦॥ ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇੰਦਤੁਦਾਨੁ। ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ। ਸੁਣਿਆਮੰਨਿਆ
 ਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ। ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਮਲਿਨਾਉ। ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਨੈਨਾਤੀਕੋਇ।

ਏਕੁ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਤੋਇ ॥ ਸੁ ਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਲੀ ਬਰਮਾਉ ॥ ਸਤਿ ਸੁਹਾਵੁ ਸਦਾ
 ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਵਲੁ ਸੁਵੇਲਾ ਵਖ ਤੁਕਵਲੁ ਕਵਲੁ ਬਿਤਿ ਕਵਲੁ ਵਹੁ ॥ ਕਵਲਿ ਸਿ
 ਰੁਤੀ ਮਾਤੁ ਕਵਲੁ ਜਿ ਤੁ ਤੋ ਆ ਆ ਕਾਰੁ ॥ ਵੇਲਨ ਪਾਈ ਆਪੰਡਤੀ ਜਿ ਤੋ ਵੇਲੇ ਖੁਪੁਰ
 ਦੁ ਵਖ ਤੁਨ ਪਾਇ ਓਕਾ ਦੀ ਆਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਗਲੁ ॥ ਬਿਤਿ ਵਹੁ ਨ ਜੋਗੀ ਜਾਵੈ ਰੁ
 ਤਿ ਮਾਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਰਤ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖ
 ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਕੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੁਇ ਕੁ
 ਸਿ ਆਣਾ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਰਨੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਉ ਤੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਕੋ ਆਪੇ ਜਾਵੈ ਆ
 ਗੋਇ ਆਨ ਸੋ ਤੋ ॥ ੨੧ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸਾ ॥ ਥਿੜਕ ਥਿੜਕ
 ਭਲਿ ਬੇਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤਾ ॥ ਸਤ ਸਾਧਾਰਨ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁ ਲੁਇ ਕੁ ਪਾਤਾਲੇ
 ਕਉ ਇਤਲਿ ਖੀ ਐਲੇ ਖੈ ਤੋਇ ਵਿਲਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀ ਐ ਆਪੇ ਜਾਵੈ ਆਪੁ ॥ ੨੨
 ਜਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿਏ ਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ਆ ਨ ਦੀ ਆ ਅਤੈ ਵਾਤ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ
 ਜਾਈ ਅਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਤਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਪਨੁ ॥ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿਨ ਤੋ ਵਨੀ ਜੋ
 ਤਿ ਸੁਮਨ ਤੁਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਤੁਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁਨ ਕਰਵੈ ਦੇਦਿ
 ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਦਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁਨ ਜਾ
 ਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰ ਵਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਾਹਿ ॥ ਤਾਕੇ
 ਅੰਤੁਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀ ਐ ਬਹੁਤਾ ਤੋਇ ॥ ਵਡਾ
 ਜਾਤਿ ਬੁਝਿ ਚਾਥਾਉ ॥ ਓਚੇ ਓਪਰਿ ਓਚਾਨਾਉ ॥ ਏਵ ਭੁਝਿ ਚਾਉ ਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਓਚੇ ਕ
 ਉਜਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਵੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥
 ੨੪ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁਨ ਤਮਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ
 ਜੋ ਆਪਾਗਾ ਕੇਤਿ ਆਗ ਲਤਨੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਿ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁ
 ਕੰਧੁ ਪਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕੇਤਿ ਆਦੁ ਖਭੁ ਖਸਦ ਮਾਰਾ ॥ ਏਹਿ ਭਿਦਾਤਿ ਤੇ
 ਜੋ ਦਾਤਾਗਾ ॥ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਵੈ ਤੋਇ ॥ ਤੋਰੁ ਆਖਿਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਕੋ ਖਾਇ ਕੁਆ
 ਖਾਇ ਪਾਇ ॥ ਚਿਉ ਜਾਵੈ ਜੋਤੀ ਆਮੁ ਤਿਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਖਹਿ ਸਿ

ਭਿਕੇਈਕੇਵਿ। ਜਿਸਨੋਥਖਸੇਸਿਫਤਿਸਲਾਹ। ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੂ॥ ੨੫॥
 ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਗਾਅਮੁਲਵਾਪਗੀਏਅਮੁਲਭੰਡਗਾਅਮੁਲਆਵਹਿ
 ਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ। ਅਮੁਲਕੁਇਅਮੁਲਸਜਾਹਿ। ਅਮੁਲੁਪਗਮੁਅਮੁਲਦੀਥਵੁ
 ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਵਾਦੁ। ਅਮੁਲੁਥਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸਾਦੁ। ਅਮੁਲੁਰ
 ਗਮੁਅਮੁਲੁਫੁਗਮਾਦੁ। ਅਮੁਲੋਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ। ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਓਵ
 ਲਾਇ। ਆਖਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣਾ। ਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣਾ। ਆਖਹਿਬ
 ਮੇਆਖਹਿਇੰਦਾ। ਆਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦਾ। ਆਖਹਿਈਸਰਆਖਹਿਸਿਧਾ। ਆਖ
 ਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਥੁਧਿ। ਆਖਹਿਦਾਨਵਆਖਹਿਦੇਵਾ। ਆਖਹਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ
 ਆਖਹਿਕੇਤੇਆਖਹਿਆਖਹਿਪਾਤਿ। ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ। ਏਤੇਕੀਤੇਤੋਠਿਕਰੇ
 ਹਿ। ਤਾਅਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇ। ਜੇਵਰੁਭਵੈਤੇਵਰੁਤੇਇ। ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਚਾਸੋਇ।
 ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾਰੁ। ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਗਾਵਾਰੁ॥ ੨੬॥ ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋ
 ਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਥਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ। ਵਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣੁਤਾਰੇ। ਰੇ
 ਤੇਗਾਗਪਗੀਸਿਉਕਹਿਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣੁਤਾਰੇ। ਗਾਵਹਿਤੁਤੁਨੇਪਉਲੁਪਾਣੀਥੈਸੰਤ
 ਰੁਗਾਵੈਗਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ। ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰ
 ਮੁਵੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਹਿਈਸਰੁਥਰਮਾਦੇਵੀਸੋਤਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ। ਗਾਵਹਿਇੰਦਵਿ
 ਦਾਸਵਿਥੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧ
 ਵਿਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿ
 ਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿਸੋਤਦੀਆਮਨੁਸੋਤਨਿਸੁਰਗਾਮਵਪਇ
 ਆਲੇ। ਗਾਵਹਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ। ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲ
 ਸੁਰਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ। ਸੇ
 ਈਤੁਪੁਨੇਗਾਵਹਿਜੋਤੁਪੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ। ਤੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਸੈ
 ਚਿਤਿਨਾਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ। ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਧਿਬੁਸਾਰਾਸਦੀ
 ਨਾਈ। ਏਭੀਤੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ। ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿ

ਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਦਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਅ
ਈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਤੁਕਮੁਨਕਰਦਾਜਾਈ। ਸੋਪਾਤਿਸਾਤੁਸਾਤਾਪਾਤਿ
ਸਹਿਬੁਨਾਨਕਰਤਲੁਰਜਾਈ॥ ੨੭॥ ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਥਰਮੁਪਤੁਏਲੀਧਿਆਨਕੀ
ਕਰਹਿਬਿਭੁਤਿ। ਅੰਥਾਕਾਯੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਭੰਡਾਪਰਤੀਤਿ। ਆਈਪੰ
ਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ। ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ। ਆਦਿਅਨੀਲੁ
ਅਨਾਦਿਅਨਾਤਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥ ੨੮॥ ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਹਿ
ਦਿਪਟਿਪਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦਾ। ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾ
ਦਾ। ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵਹਿਭਾਗੁ। ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆ
ਦੇਸੁ। ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਤਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥ ੨੯॥ ਏਕਾਮਾਈ
ਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਦੁ। ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀ
ਥਾਨੁ। ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੈਫੁਰਮਾਦੁ। ਚਿਤੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦ
ਗਿਆਵੈਥਤੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਦੁ। ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ। ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿ
ਅਨਾਤਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥ ੩੦॥ ਆਸਲੁਲੇਇਲੇਇਭੰਡਾਰਾ। ਜੋਕਿਯੁਪਾਇਆ
ਸੁਏਕਵਾਰਾ। ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਲਤਾਰਾ। ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰਾ। ਆਦੇ
ਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ। ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਤਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥ ੩੧॥
ਇਕਦੁਜੀਭੈਲਖਹੈਹਿਲਖਹੈਵਹਿਲਖਵੀਸਾ। ਲਖੁਲਖੁਗੋਰਾਆਖੀਅਤਿਏ
ਰੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸਾ। ਏਤੁਗਾਹਿਪਤਿਪਵਤੀਆਚਤੀਐਤੋਇਇਕੀਸਾ। ਸੁਢਿਗ
ਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਗੀਸਾ। ਨਾਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਕੁਜੀਕੁਜੈਗੀਸਾ॥
੩੨॥ ਆਖਦਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਤਜੋਰੁ। ਜੋਰੁਨਮੰਗਦਿਦੇਦਿਨਜੋਰੁ। ਜੋਰੁਨਜੀਵਦਿਮ
ਰਦਿਨਤਜੋਰੁ। ਜੋਰੁਨਰਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋਰੁ। ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ। ਜੋ
ਰੁਨਜੁਗਤੀਯੁਟੈਸੰਸਾਰੁ। ਜਿਸੁਤਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ। ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨ
ਕੋਇ॥ ੩੩॥ ਗਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰਾ। ਪਵਦਪਾਦੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ। ਤਿਸੁਵਿਚਿਧ
ਭੰਡੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲਾ। ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾ। ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅ

ਨੰਤਾ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਂ ਚਾਅ ਪਿਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਤ ਨਿਪੰਚਪ
 ਰਵਾਲੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਲੁ ॥ ਕਰਪ ਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਵਿਆ
 ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾਏ ਤੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਤੁ ਧਰਮੁ ॥ ਕੇ
 ਤੇ ਪਵਣ ਪਾਈ ਹੈ ਸੰਤ ਰਕੇ ਤੇ ਕਾਨ ਮਤੇ ਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀ ਅਤਿ ਰੁਪੰਗ
 ਕੇਵੇ ਸਾ ॥ ਕੇਤੀ ਆਕਰਮ ਭੁਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੁਓ ਪਦੇ ਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੁਰ ਕੇਤੇ
 ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਭੁਧਿਨਾ ਬਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇ ਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵਦਾਨਵ ਮੁਨਿ
 ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦਾ ॥ ਕੇਤੀ ਆਖਾਲੀ ਕੇਤੀ ਆਥਾਲੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤਿ ਨਿਰੰਦਾ ॥ ਕੇਤੀ
 ਆਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ੩੫ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰ
 ਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੇ ਡਾਅੰਨ ਦੁ ॥ ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘ
 ਝੀ ਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੁਪੁ ॥ ਤਾਕੀ ਆਗਲਾ ਕੰਥੀ ਆਨਾ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਦੁਤ
 ਇ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਭੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ੩੬
 ॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਤੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਤਾ ਬਲ ਸੁਰ
 ਮਤਿ ਨ ਮਤਿ ਗਾ ਮੁਰਤਿ ਆ ਭਰਪੂਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੀਓ ਸੀਤਾ ਮਤਿ ਮਾਮਾਇ ॥ ਤਕੋਰੁ
 ਪਨ ਕਥੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਓਤਿ ਮਰਤਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਗਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਇ
 ॥ ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਤਿ ਕੋਲੇ ਆ ॥ ਕਰਤਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ॥ ਜੋ ਕੋ
 ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰੁ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਤੁਕ ਮੁਤਿ ਵੈਤਿਵ
 ਕਾਰੁ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰ ਜਾਸਾਰੁ ॥ ੩੭ ॥ ਜਤੁ ਪਾ
 ਤਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਤਰਦਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਤਥੀ ਆਰੁ ॥ ਭਉ ਖਲਾ ਅਗ
 ਨਿਤ ਪਤਾਉ ॥ ਭੰਡਾ ਭਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥ ਘੜੀ ਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀਟ ਕਸਾ
 ਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰ ਮੁਤਿ ਨ ਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ੩੮
 ਸੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ
 ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈ ਆਭੁਰਿਆਈ

ਅਵਚੈਧਰਮੁਤਦੁਰਿਗਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕੇਤਮੁਖ
ਕਰਮੀਅਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇਸ਼ੈਕਦੁਰਿ॥
ਤੁਜਲੇਕੇਤੀਓਟੀਨਾਲਿ॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ ੧

ਸੋਦਗੁ॥

ਸੋਦਗੁਤੇਰਾਕੇਤਾਸੇਘਰੁਕੇਤਾਜਿਤੁਬਤਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾ
ਜੋਨਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਲਤਾਰੇ॥ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਓਕਹੀਅਤਿਕੇਤੇਤੇਰੇ
ਵਲਤਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਪਵਲੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਪਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧੋਨੇਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਈਸ
ਰੂਪਮਾਦੇਵੀਸੋਤਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠਦੇਵਤਿ
ਅਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਸਾਧਬੀਚਾਰੇ॥
ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਪੰਡਿਤ
ਪੜਨਿਰਖੀਸੁਹਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਸੋਤਈਆਮਨੁਸੋਤਨਿਸੁਰ
ਕੁਮਦੁਪ੍ਰਾਣੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵ
ਨਿਤੁਧੋਨੇਜੋਧਮਤਾਥਲਾਸੁਗਾਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧੋਨੇਖੰਡਮੰਡ
ਯਕੁਮੰਡਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਸੋਈਤੁਧੋਨੇਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਰੁ
ਗਤਗਸਾਲੇ॥ਤੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧੋਨੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਾਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ॥
ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਤਿਥੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਤੈਭੀਤੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚ
ਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਗੰਗੀਗੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਓਪਾਈ॥
ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਰਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰ
ਸੀਠਿਰਿਤੁਕਮੁਨਕਰਣਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਤੁਸਾਤਾਪਤਿਸਾਤਿਥੁਨਾਨਕਰਤ
ਤੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਸੁਦਿਵਰਾਅਖੈਸਤੁਕੋਇ। ਕੇਵਰੁਵਰਾਡੀਰਾਏਇ।
ਮਰਿਪਾਇਨਕਤਿਆਜਾਇ। ਕਤਏਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਵਰੇਮੇਰੇਸਾਤਿਥਾ
ਗਤਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਤੀਰਾ। ਕੋਇਜਾਏਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਰੁਚੀਰਾ। ਰਹਾਉ। ਸਰੇਸੁ
ਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ। ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ। ਗਿਆਨੀਪਿਆਨੀਕੁ
ਗੁਰਤਾਈ। ਕਤਦੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਸਤਸਤਿਬਖਸਤਿਚੰਗੀ
ਆਈਆ। ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ। ਤੁਧੁਵਿਦੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ
। ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਟੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥ ੩॥ ਆਖਦਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ। ਸਿਫਤੀ
ਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ। ਜਿਸੁਤੁਦੇਤਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ। ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਦੁਤਾਰਾ॥

੬॥ ੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ। ਆਖਦਿਅ
ਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ। ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੁਖਾ। ਉਤੁਭੁਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੁਖਾ॥ ੧
। ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ। ਸਚਾਸਾਤਿਥੁਸਾਚੈਨਾਇ। ਰਹਾਉ। ਸਾਚੇਨਾਮਕੀ
ਤਿਲੁਵਡਿਆਈ। ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ। ਜੇਸਤਿਮਿਲੈਕੇਆਖਦਪਾਓ।
ਵਰਾਨਤੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਨਾਓਤੁਮਰੈਨਤੋਵੈਸੋਗੁ। ਦੇਦਾਰਤੋਨਚੁਕੈਭੋਗੁ।
ਗੁਦੁਏਤੋਤੋਰਨਾਹੀਕੋਇ। ਨਾਕੋਤੋਆਨਾਕੋਤੋਇ॥ ੩॥ ਜੇਵਰੁਆਪਿਤੇਵਡਤੇਰੀਦਇ
। ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਹਿਕੈਕੀਤੀਹਾਤਿ। ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ। ਨਾਨਕਨਾਵੈਥਾ
ਦੁਸਨਾਤਿ॥ ੬॥ ੩॥ ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੬ ਤਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤ

ਪੁਰਖਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ। ਤਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਦਾਈਕਰਿਦਇ
। ਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ। ਗੁਰਮ
ਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਰਿਕੀਰਤਿਤਮਰੀਰਤਿਰਾਸਿ। ਰਹਾਉ। ਤਰਿਜਨਕੇਵਰ
ਭਾਗਵਰੇਰੇਜਿਨਤਰਿਤਰਿਸਰਧਾਤਰਿਪਿਆਸਾ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪੰਸਤਿਮਿ
ਲਿਸੰਗਤਿਗੁਦਪਰਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਤਰਿਤਰਿਤਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਅਤੇਭਾਗੀ
ਦਜਮਪਾਸਿ। ਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਦੁਖੁ॥ ੩॥
। ਜਿਨਤਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਲਿਖਾਸਿ॥ ਪੰਨ੍ਹ

ਸੰਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਤਰਿਰਸੁਪਾਇਅਧਿਮਿਲਿ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੬॥
 ੬॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਕਾਟੇਰੇਮਨਚਿਤਵਤਿਉਦਮੁਜਾਅਤ
 ਰਿਤਰਿਜੀਉਪਰਿਅਗਾਸੈਲਾਪਥਰਮੈਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਅ
 ੧॥ ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਅਗਾਗੁਰਪਸਾਦਿਪਰਮੁਪਦੁਪਾ
 ਏਆਸੁਕੇਕਾਸਟਤਰਿਅਗਾਰਤਾਉ॥ ਜਨਨਿਪਿਤਾਏਕਸੁਤਥਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿ
 ਸਕੀਧਰਿਅਗਾਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਥਾਏਠਾਕੁਰੁਕਾਏਮਨਭਉਕਰਿਅਗਾ॥੨॥ ਉਰੇ
 ਭੁਭਿਅਵੈਸੈਕੋਜਾਤਿਸੁਪਾਏਥਚਰੇਢਰਿਅਗਾਤਿਨਕਵਲੁਖਲਾਵੈਕਵਲੁਚੁ
 ਰਾਵੈਮਨਮਤਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਅਗਾ॥੩॥ ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁ
 ਰਕਰਤਲਧਰਿਅਗਾਜਨਨਾਨਕਥਲਿਥਲਿਸਦਥਲਿਜਾਈਐਤੋਰਾਅੰਤੁਨਪਾ
 ਰਾਵਰਿਅਗਾ॥੬॥ ੫॥

੭
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ ੬

ਸੋਪੁਰਖੁ॥ ੫੨੨ ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਤਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਤਰਿਅਗਮਾਅ
 ਗਮਅਪਾਰਾਸਭਿਧਿਆਵਤਿਸਭਿਧਿਆਵਤਿਤੁਧੁਜੀਤਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਤਰ
 ੧॥ ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਰੇਜੀਤੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਰਾਤਰਿਧਿਆਵਤੁਸੰਤਤੁਜੀਸਭਿ
 ਦੁਖਵਿਸਾਰਣਤਾਰਾਤਰਿਅਪੇਠਾਕੁਰੁਤਰਿਅਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰ
 ਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ ਤੁਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਥਨਿਰੰਤਰਿਜੀਤਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਦਾ
 ੨॥ ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾਤੁਅਪੇਦਾਤਾਅਪੇਭੁਗ
 ਤਾਤਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਤੁਪਾਰਥੁਤਮੁਥੇਅੰਤੁਥੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆ
 ਗੁਣਆਖਿਵਥਾਣਾਜੋਸੇਵਤਿਜੋਸੇਵਤਿਤੁਧੁਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਥਾਣਾ॥
 ੨॥ ਤਰਿਧਿਆਵਤਿਤਰਿਧਿਆਵਤਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਤਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ ਸੇਮੁਕ

65

ਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਟੁਟੀਜਮਕੀਠਾਸੀ॥ਜਿਨਹਰਿ
ਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਉਤਿਨਕਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆ
ਜਿਨਸੇਵਿਆਸੇਰੇਹਰਿਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿ
ਧਿਆਇਆਜੀਉਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੁੰ
ਡਾਰਜੀਭਰੇਥੇਅੰਤਥੇਅੰਤਧਾਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਅ
ਨਿਕਅਨੇਕਅੰਤਧਾਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਪਹਿ
ਜਪਹਿਥੇਅੰਤਧਾਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਥਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿ
ਰਿਨਾਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਧਾਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਸੇ
ਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਧਾ॥੪॥ਤੁਆਇਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤਪੁਜੇਵਰੁਅਵ
ਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੋਜੀਤੁਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੇਈ॥ਤੁ
ਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੇਈਵਰਤੈਜੀਤੁਆਪੇਕਰਹਿਸੁਤੇਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਭਉ
ਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੋਜੀਜੋਸ
ਭਸੈਕਾਜਾਏਈ॥੫॥੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਤੁਕਰਤਾ
ਸਚਿਆਰੁਮੈਰਾਸੰਦੀ॥ਜੇਤਉਭਾਵੈਸੇਈਥੀਸੀਜੇਤੁਦੇਹਿਸੇਈਹਉਪਾਈ॥
ਹਤਉ॥ਸਭਤੇਰੀਤੁਸਭਨੀਧਿਆਇਆਜੀਸੋਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁ
ਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਢੋਜੀਆਆ
ਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦੁਰੰਝਿਆਉਸਭਤੁਝੁਮਾਠਿ॥ਤੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਹਿ
॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਿਵਿਢੁਜੀਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥ਜਿਸੋ
ਤੁਜਦ੍ਰੁਤਿਸੇਈਜਨੁਜਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਅਖਿਵਖਾਏ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿ
ਆਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਸਤਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੁਆਪੇਕਰਤਾ
ਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਤੇਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣ
ਹਿਸੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਤੇਇ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧
ਦੁਪਦੇ॥ ਤਿਤੁਸਰਵਰਜੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਧਾਪਾਈਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀ

ਪੰਕਜੁ ਸੇਤ ਪਗੁਨੀ ਚਾਏ ਹਮ ਦੇ ਖਾਤ ਤੁਝ ਬੀ ਅਏ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਏ ਕੁਨ ਚੇਤ ਸਿਮੁ
 ਜਮਨਾ ਡਹਿ ਬਿਸਰ ਤੇ ਰੇ ਗੁਣ ਗਇਆ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਤ ਉਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪ
 ਕਿਆ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਜਨ ਮੁਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣ ਜਿਨ
 ਤੁਨੀ ਵਿਸਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾਖ ਦੁਪਦੇ ॥
 ਕੁਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁ ਖਦੇ ਤੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਟਣ ਕੀਇ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥
 ਅਵਰਿਕਾ ਜਤੇਰੈ ਕਿਤੇ ਨ ਕਾਮਾ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸ
 ਰੰਗ ਮਿਲਗਿ ਭਵ ਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਕਾ ਜਾਤ ਰੰਗੀ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥ ਰਹਾ
 ਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਜਾਨਿਆ ਤਰਿ ਰਾਇ
 ਆਕੁ ਨਾਨਕ ਤਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਦਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾਖੁ ਤੁਸਰਮਾ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਰੁ ਜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਰ

੫੦

ਲਾ ੧ ਸੋਤਿਲਾ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀ ਐ ਕਰਤੇ ਕਾਹੇ ਇਥੀ ਦਸੇ॥

ਤਿਭੁ ਘਰਿ ਗਾਵੁ ਸੋਤਿਲਾ ਸਿਵਰਿਤੁ ਸਿਰਜਣ ਦਾਰੋ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਕੁਉ
ਕਾ ਸੋਤਿਲਾ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜਿ ਤੁ ਸੋਤਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀ ਅੰਜੇ
ਸਮਾਲੀ ਅਨਿਦੇ ਪੈ ਗਾਵੇ ਵਲਤਾਰੁ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀ ਮਥਿ ਨਾਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਲੁ
ਮਾਰੁ॥ ੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਤਾ ਲਿਖਿ ਅਧੀ ਮਲਿਕ ਰਿਪਾਵੁ ਤੇਲੁ॥ ਦੇਤੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸ
ਜੀ ਆਜਿਉ ਤੋਵੈ ਸਾਤਿ ਬਸਿਉ ਮੇਲੁ॥ ੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਤੋ ਪਾਤੁ ਚਾਸਦੇ ਜਨਿ ਤਪ
ਵੰਨਿ॥ ਸਦਾ ਦਾਰਾ ਸਿਮਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸੇਦਿ ਤਾਵੰਨਿ॥ ੪॥ ੧॥

ਗੁਗੁਰੁ ਅਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰੁ ਛਿਅ ਓਪ ਦੇਸਾ ਗੁਗੁਰੁ
ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਤੋਇ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਗਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋ
ਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿ ਆਘ ਜੀ ਆਪਤ ਰਾਥਿ ਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਤੁ ਤੋ ਅਧਾ ਸੁਗੁ
ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ॥ ੨॥ ੨॥ ਗੁਗੁਰੁ ਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੧

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਥਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਸੋਤੀ॥ ਧੁਪੁ
ਮਲਾ ਅਨਲੋਪ ਵਲੁ ਚਵਰੇ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਨ ਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ॥ ੧॥ ਕੈਸੀ ਅਥ
ਤੀ ਤੋਇ॥ ਭਵ ਖੰਡ ਨਾਤੇਰੀ ਆਰਤੀ॥ ਅਨਤ ਤਾਸ ਬਦਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਤਸਤ ਵਨੈ ਨਨ ਨਨੈ ਨਤਿ ਤੋਤਿ ਕਉ ਸਤਸਮੁਰਤਿ ਨਾਏ ਕਤੋਤੀ॥ ਸਤਸਪਦ
ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਤਸਤ ਵਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਤੀ॥ ੨॥ ਸਭ ਮਹਿ
ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਤੈਸੇ ਇ॥ ਤਿਸਦੈ ਚਾਨਦਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਦੁ ਤੋਇ॥ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪੂਰੁ
ਤੋਇ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੁਆਰਤੀ ਤੋਇ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੇਭਿ ਤਮੋ
ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਤਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਤੋਇ ਜਾਤੋ
ਤੇਰੇ ਨਾਇਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਗੁਗੁਰੁ ਜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਤਲਾ ੪

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿ ਅਧੀ ਮਲਿ ਸਾਧੁ ਖੰਡ ਲਖੰਡਾਏ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ
ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਅਮਨਿ ਤਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾਏ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾਏ॥

ਗੰਗਾਤਪੁਨੁਵਡਾਏ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਕਤਤਰਿਰਸਸਾਦੁਨਜਾਇਆਤਿਨਅੰ
ਤਰਿਰਸੈਕੰਡਾਏ॥ ਜਿਉਜਿਉਚਲਤਿਚੁਭੈਦੁਖਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸੌਹਿਸਿਰਿ
ਤੰਡਾਏ॥ ੨॥ ਤਰਿਜਨਤਰਿਤਰਿਨਥੀਸਮਾਏਦੁਖਜਨਮਮਰਦਭਵਖੰਡਾਏ॥ ਅ
ਥੀਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੇਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਏ॥ ੩॥ ਤਮਗਰੀਬ
ਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਤਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਏ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਏ
ਤਰਿਨਾਮੈਤੀਸੁਖੁਮੰਡਾਏ॥ ੬॥ ੬॥ ਗਗੁਗਉਤੀਪੁਰਬੀਮਤਲਾ ੫
ਕਉਬੇਨਤੀਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਤਲਕੀਬੇਲਾਈਤਾਖਾਟਿਚਲਤੁਤਰਿ
ਲਾਤਾਅਗੈਬਸਨੁਸੁਤਲਾ॥ ੧॥ ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਦਾਰੇ॥ ਮਨਗੁਰਮਿਲਿ
ਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਇਤੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਤਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਜਿਸਤਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈਇਤੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥ ੨॥ ਜਾਕਉਆ
ਏਜੇਈਬਿਤਾਏਤੁਤਰਿਗੁਰਤੇਮਨਤਿਬਸੇਰਾ॥ ਨਿਜਘਰਿਮਤਲੁਪਾਵਤੁਸੁਖ
ਸਤਜੇਬਹੁਰਿਨਤੇਇਗੋਛੇਰਾ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨ
ਗੀਪੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਤੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੁਰੇ॥ ੬॥ ੫॥ ੧॥

42

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾ ਜਿਹੀ ਰਹੀ

ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਪੰਨੇ

੫੬

੫੭

੫੮

੫੯

੧ ਮੋਤੀ ਤਨੰਦਰ ਏਸ ਹਰਿ ਤਨੀ
 ੨ ਕੋਟੀ ਮੋਹੀ ਅੰਜਾ ਪਵਲੁ
 ੩ ਲੋਭੋ ਬੋਲੁ ਬੋਲ ਲਾਲੋ ਖੋਖਾ
 ੪ ਲਭੁ ਤਾ ਕੁ ਜੁ ਚੁਤ ਜਾ ਹਰਿ
 ੫ ਅਮੁਲੁ ਗੁਲਾਲਾ ਕੁ ਜਕਾਇ
 ੬ ਜਾਲਿ ਮੋਤੁ ਪਸਿਮ ਸੁਕਰਿ
 ੭ ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨੀ ਐ ਸੁਦਿ ਐ
 ੮ ਕੁੰਗੁ ਕੀਕੈ ਏ ਆਰਤ ਨਾ ਕੀ
 ੯ ਕੁਲਵੰਤੀ ਗੁਲਵੀ ਬਰੈ ਅਭਿਗੁ
 ੧੦ ਆਵੁ ਭੈਲੇ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਤ
 ੧੧ ਭਲੀ ਸਹੀ ਜਿਓ ਥਹੀ ਚਉ ਮੈ
 ੧੨ ਪਤੀ ਮਲੈ ਫੁਨਿ ਪਤ ਕਉ
 ੧੩ ਧਿਗੁ ਜੀਵਲੁ ਦੋਤਾ ਗ ਲੀ
 ੧੪ ਸੁੰਦੀ ਦੇਤ ਰਹਵ ਲੀ ਜਾ ਜੀਓ
 ੧੫ ਤਨੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਾਟੀ ਕੁਇ ਐ
 ੧੬ ਨਾਨਕੋ ਬੀਜੀ ਸਚ ਕੀ ਤਰੀ ਐ
 ੧੭ ਸੁਲਿ ਮਨਿ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਅਰਿ ਆ
 ੧੮ ਮਰੈ ਕੀ ਚਿਤਾਨੀ ਜੀਵਲੁ
 ੧੯ ਏਤੁ ਮਨੋ ਮੁਖੁ ਲੋਭੀ ਅਭੋਭੇ
 ੨੦ ਏਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਅਰਾ ਵੀ ਸਰੈ ਰੋਗੁ

੨੧ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਤਪਿ ਆਰਿ ਆਗੁਰ
 ੨੨ ਭਗੋ ਮਭਾਤਿ ਨਵਿ ਭਵੈ ਜੋਭਵੈ
 ੨੩ ਵਲੁ ਜੁ ਕਰੁ ਵਲੁ ਜਾਹਿ ਤੇਭੁ
 ੨੪ ਧਨ ਜੋ ਬਨੁ ਅਰੁ ਭੁਲਾ ਜਾਨੀ
 ੨੫ ਆਪੋ ਰਸੀ ਆਪੀ ਪਰਸੁ ਆਪੇ
 ੨੬ ਇਤੁ ਤਨੁ ਪਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮ ਕਾ
 ੨੭ ਅਮਲਾ ਕਰਿ ਪਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਭੁ
 ੨੮ ਸੋਈ ਮਓਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਓਲੀ
 ੨੯ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨੁ
 ੩੦ ਏਕੁ ਸੁਰਤਿ ਜੋ ਤੋਤੈ ਜੀਅ
 ੩੧ ਤੁਰੀ ਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈਸੂ
 ੩੨ ਕੀਤਾ ਕਤਾ ਕਰਮ ਨਿਮਾਨੁ
 ੩੩ ਅਢਲਾ ਢਲਾਈ ਨ ਤਢਲੇ
 ਮਤਲਾ ੨ ਚਉਪਦੇ
 ੧ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਅਪਲਾ
 ੨ ਥਤੁ ਭੋਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈ ਐ
 ੩ ਜਿਸਤੀ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਰੈ ਤਿਸਤੀ
 ੪ ਜਿਨੀ ਸੁਦਿ ਕੈ ਮੰਨਿ ਅਤਿਨਾ
 ੫ ਜਿਨੀ ਏਕ ਮਨਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ
 ੬ ਤਰਿ ਭਗਤ ਤਰਿ ਪਨ ਰਾਸੈ ਤ
 ੭ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਤੈ ਗੁਰਮੁ
 ੮ ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੋਤਿ ਵਿਅਪਿ ਆ
 ੯ ਘਰਤੀ ਸਭਿ ਦਾਪਾਈ ਐ ਅੰਤਰੇ

ਪੰਨੇ

੬੦

੬੧

੬੨

੬੩

੧੦ ਸਚਾਸਾਤਿਭੁਸੇਵੀਐਸਚੁ
੧੧ ਵੈਗੁਦਮਾਦੇਆਮੋਹੁਤੋਗੁਰ
੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਭਿਬਿਖਿਆਲੋਤਣੇ
੧੩ ਸਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇ
੧੪ ਜਾਪਿਗੁਜਾਣੇਆਪਣਾਤਨਮੁ
੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਾਤੇ
੧੬ ਧਨੁਜਨਨੀਜਿਨਿਜਾਇਆਧਨੁ
੧੭ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨਤੋਅੰਤੁ
੧੮ ਕਾਇਆਸਾਧੈਰੁਰਧਤਪੁਕਰੈ
੧੯ ਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਪਾਣੀਐਤਰਿ
੨੦ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰਨਸੇਵਿ
੨੧ ਕਿਸੁਤਉਸੇਵੀਕਿਆਜਪੁਕਰੀ
੨੨ ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾ
੨੩ ਆਪਣਾਭੁਭਿਤਿਨਪਾਇਓਨੁ
੨੪ ਬਿਨੁਗੁਰਗਨਤੁਟਈਤਉਮੈ
੨੫ ਤੇਨਾਅੰਨਦੁਸਦਾਸੁਖਤੋਜਿਨਾ
੨੬ ਗੁਣਵੰਤੀਸਚਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾ
੨੭ ਆਪੇਕਾਰਦੁਕਰਤਾਕਰੇਸਿਸਧ
੨੮ ਸੁਦਿਸੁਦਿਕਾਮਗਤੇਲੀਏ
੨੯ ਇਕੀਪੁਰਾਵਤਿਆਪਣਾਤਉ
੩੦ ਤਰਿਜੀਓਸਚਾਸਚਤੁਸਭਕਿਓ
੩੧ ਜਗਿਤਉਮੈਮੈਲੁਦੁਖਪਾਇਆ

ਪੰਨੇ

੬੩

੬੪

੬੫

੬੬

੬੭

ਮਤਲਾ੪ ਚਰਿਪਦੇ

੧ ਮੈਮਨਿਤਨਿਥਿਰਤੁਅਤਿਅਗੁ
੨ ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਓ
੩ ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਵਿਬਰਗੁਣ
੪ ਤਉਪੰਥੁਦਸਾਈਨਿਤਖੜੀ
੫ ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਮੁਅਤ੍ਰਿ
੬ ਦਿਨਸਚਰੈਭਿਰਿਆਥਵੈ

ਮਤਲਾ੫ ਚਰਿਪਦੇ

੧ ਕਿਆਤੁਰਤਾਦੇਖਿਕੈਪੁਤ੍ਰਕ
੨ ਮਨਿਥਿਲਾਸੁਥਤੁਗੁਘਣ
੩ ਭਲਕੇਓਰਿਪਪੋਲੀਐਵਿਦੁ
੪ ਘੜੀਮਤਕਾਪਤੁਦਾਕਾਜ
੫ ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨਇਕੋਵਿ
੬ ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੋਜੇਆਵੈ
੭ ਸੋਈਧਿਆਈਐਜੀਅਜੇ
੮ ਨਾਮੁਧਿਆਏਸੋਸੁਖੀਤਿਸੁ
੯ ਇਕਪਦਾਨਓਜੀਅਕਾ
੧੦ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਸਿਓਚਿਤਲਾਈ
੧੧ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਦੁਖੁ
੧੨ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੇਪਾਈ
੧੩ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਓ
੧੪ ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਜਿਨੀਪ੍ਰਿਓਦੀਆ
੧੫ ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਧਨੁਮੇਰਾਗਜ

ਪੰਨੇ

੬੩

੬੮

੬੯

੭੦

੭੧

ਪਨੇ

ਪਨੇ

੧੬ ਸਰਦਿਪਏਪੁਰਾਪਏਗੁਰ ੭੧
 ੧੭ ਉਦਮਕਰਿਤਰਿਜਾਪਦਾ
 ੧੮ ਜੇਈਸਾਸਤਸਉਲੁਸੇਇ
 ੧੯ ਗਸਨਾਸਚਾਸਿਮਗੀਐਮਨੁ ੭੨
 ੨੦ ਸੰਤਜਨਨੁਮਿਲਿਭਾਈਤੋ
 ੨੧ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਕਉਜਾ
 ੨੨ ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀ
 ੨੩ ਤਿਚਰੁਵਸਤਿਸੁਤੇਲਾਤੀਜਿ
 ੨੪ ਕਰਲਕਾਰਲਾਏਕਉਤੀ
 ੨੫ ਸੰਚਿਤਰਿਧਨੁਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰ ੭੩
 ੨੬ ਦੁਕਿਤਸੁਕ੍ਰਿਮੰਧੇਸੰਸਾਰ
 ੨੭ ਤੇਰੈਰੁਸੇਪਿਆਰੇਮੈਲਾਡ
 ੨੮ ਸੰਤਜਨਨਮਿਲਿਭਾਈਆਗੁ
 ੨੯ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਪੁਜਿਐਮਨਿ
 ੩੦ ਸੰਤਜਨਨੁਸੁਦਿਭਾਈਤੋਭੁ
 ਟਨ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਤਲਾ ੧

੧ ਆਖਿਆਖਿਮਨੁਵਾਵਨਾਧੂ ੭੪
 ੨ ਸਿਭੇਕੰਤਮਤੇਲੀਆਸਗਲੀ
 ੩ ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈਆਪੇ
 ੪ ਮਧੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਨਿਆ ੭੫
 ੫ ਮਨਿਜੁਠੇਠਿਨਿਜੁਠਿਪੈਜਿਤਵਾ

੬ ਨਪੁਤਪੁਸੰਜਮਸਾਧੀਐਤੀ
 ੭ ਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲੁਜਾਦੀਐ ੭੬
 ੮ ਸੁਦਿਮਾਨੁਭੁਲੇਬਾਵੇਗੁਰ
 ੯ ਬਿਨੁਪਿਰਧਨਸੀਗਾਰੀਐ
 ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਜੇਮਿਲੈਪਾਈ ੭੭
 ੧੧ ਰੋਮਨਐਸੀਤਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
 ੧੨ ਮਨਮੁਖਭੁਲੈਭੁਲਾਈਐ
 ੧੩ ਤ੍ਰਸਨਾਮਾਇਆਮੋਤਦੀ ੭੮
 ੧੪ ਗਮਿਨਾਮਿਮਨੁਵੇਧਿਆਅਦੁਰੁ
 ੧੫ ਚਿਤੇਦਿਸਤਿਧਉਲਤਰਥੇ
 ੧੬ ਭੁਗਰੁਦੇਖਿਭਗਵੇਦਪੀਐ ੭੯
 ੧੭ ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਘਰਿਥੈਸਦਾਨਿਤ

ਮਤਲਾ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭੁਗਤਿਕੀਜੈ
 ੨ ਤਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਮ ੮੦
 ੩ ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਤਾਵਤਾਸਚੁ
 ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
 ੫ ਮਾਇਆਮੋਤਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਆ ੮੧
 ੬ ਸਤਜੈਨੇਸਭਲੋਚਦੀਬਿਨੁ
 ੭ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇਗੁਨਪ੍ਰ ੮੨
 ੮ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਮਨਨਿਰ
 ਮਲਾ

ਮਤਲਾ ੫
ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਏ ੮੨
੨ ਜਾਨਉਨਾਹੀਭਾਵੈਕਵਨਭਾ ੮੩
ਤਾ

ਮਤਲਾ ੧

੧ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ ੮੪

ਮਤਲਾ ੫

ਪੈਪਾਇਮਨਾਈਸੋਇਜੀਉ ੮੬

੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਤਰੇ ਮਤਲਾ ੧

੧ ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਦਿਕੈਵਦਜਾ ੮੫
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਤੁਕਮਿਪਇਆਰੁ
ਰਭੁਸਿ

੨ ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਦਿਕੈਵਦਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਾਲਕਭੁਪਿਆ
ਚੇਤੁ
ਪਤਰੇ ਮਤਲਾ ੪

੧ ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਦਿਕੈਵਦਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਪਾਇਆਉਟਰ
ਪਤਰੇ ਮਤਲਾ ੫

੧ ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਦਿਕੈਵਦਜਾ ੮੬
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇਭੁਓ
ਦਰੈਮਓ

੩
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਛੰਤਮਤਲਾ ੪

੧ ਮੁਪਿਇਆਦੀਪੇਟੀਅਜੈਰਿ
ਉਕਰਿਤਰਿਦਰਨਾ

ਮਤਲਾ ੫ ਛੰਤ॥

੧ ਮਨਿਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰ ੮੬
ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਸਮਾਏ

੨ ਚਰਨਕਮਲਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਗੁ
ਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵਏ

ਵਲਜਾਰਾਮਤਲਾ ੪

੧ ਤਰਿਤਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਏਜਿ ੮੭
ਨਿਸਿਰਿਆ

੧ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ੮੮
ਮਤਲਾ ੪
ਪਉੜੀ ੨੧ ਸਲੋਕ ੪੩

੧੨੮ ਜੋੜਜੁਮਲਾ

੧੦੦ ਚਉਪਦੇ
੩੩ ਮ: ੧
੩੧ ਮ: ੩
੬ ਮ: ੪
੩੦ ਮ: ੫

੨੭ ਅਸਟਪਦੀਆ
੧੭ ਮ: ੧
੮ ਮ: ੩
੨ ਮ: ੫
੨੭

੨ ਜੋਗੀਅੰਦਰਜੋਗੀਆ
੧ ਮ: ੧
੧ ਮ: ੫
੨

੪ ਪਤਰ
੨ ਮ: ੧
੧ ਮ: ੪
੧ ਮ: ੫

੩ ਲੇਖ
੧ ਮ: ੪
੨ ਮ: ੫

੧ ਵੇਦਜਾਰਾ
੧ ਮਤਲਾ ੪
੧ ਵਾਰਸਤਲਾ ੪

੧ ੩੮

੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਥਾਈਭਗਤਾਕੀ

ਕਥੀਰਜੀ॥

੧ ਜਨਨੀਜਾਨਤਸੁਤੁਬਕੂਚੇ ੩੩

੨ ਅਚਰਜੁਏਰੁਸੁਨਤੁਰੇਖੇ
ਡੀਅਯਾ॥

੩ ਲੋਚਨਕਾ॥

੧ ਮਾਇਆਮੋਤੁਅਗਲਾਤ੍ਰਾ
ਪ੍ਰਾਣੀ

ਭਗਤਥੇਈਜੀਕੀ॥

੧ ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਾਅਯੁ
ਤੁ

ਰਵਿਦਾਸਜੀਕਾ॥

੧ ਤੇਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤੁ
ਕੋਸਾ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੋਤੀਤ
ਸੰਦਰਉ ਸਹਤਿਰਤ ਨੀਤ ਤੋਤਿ ਜੜਾਉ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਬੰਗੁ ਅਗਰਿ ਚੰਦ ਨਿਲੀਪਿ
ਅਵੈ ਚਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ
ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਦਿ ਦੇਖਿ ਆ ਅਵਰੁ ਨਾ ਹੀ ਥਾਉ
ਰਹਾਉ॥ ਧਰਤੀ ਤਹੀ ਰੇਲਾਲ ਜੜ ਤੀਪਲਪਿਲਾਲ ਜੜਾਉ॥ ਮੋਹਲੀ ਮੁ
ਖਿ ਮਨੀ ਸੈ ਤੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ
ਨਾਉ॥ ੨॥ ਸਿਧੂ ਤੋਵਾ ਸਿਧਿਲਾਈ ਰਿਪਿਆ ਖਾਖਾਉ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੋਇ
ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੩॥
ਜੁਲਤਾਨੁ ਤੋਵਾ ਮੇਲਿਲਾਸ ਕਰਤ ਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ॥ ਤੁਕਮੁ ਤਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ
ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਵੀ ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੪॥
੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਦੁ ਪੀਅਲੁ
ਅਪਿ ਆਉ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਗੁਣਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉ ਲਨ ਥਾਉ॥ ਭੀਤੇ
ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਤਉ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਨਾਉ॥ ੧॥ ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਦੁ ਆਖਦੁ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੁਸਾਕਟੀ ਆ
ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ॥ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀ ਆਭੁ ਸਮਸੇਤੀ ਗਲਿ ਜਾਉ
ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਤਉ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਨਾਉ॥ ੨॥ ਪੰਖੀ ਤੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ਸੈ ਅ
ਜਮਾਨੀ ਜਾਉ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਉ ਨਾ ਕਿਉ ਪੀਅਨ ਥਾਉ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮ
ਤਿ ਨਾਪਵੈ ਤਉ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਨਾਉ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਲਾ ਪਤਿ ਪਤਿ
ਬੀਚੈ ਭਾਉ॥ ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੇਖ ਦਿਪਉ ਦੁਰਲਾਉ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਕੀ ਮਤਿ
ਨਾਪਵੈ ਤਉ ਕੇਵਰੁ ਆਖਾਨਾਉ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਲੇਖੈ ਬੋਲਦੁ
ਬੋਲਦਾ ਲੇਖੈ ਖਾਲਾ ਖਾਉ॥ ਲੇਖੈ ਵਟਚਲਾਈ ਐ ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਵੇਖਾਉ॥ ਲੇਖੈ ਸ
ਤਲਵਾਈ ਅਤਿ ਪੜੇ ਕਿਪੁਛ ਲਜਾਉ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇ ਆਰਚਨਾ ਧੋਤਾ ਅੰਧੈ ਨ

उद्देश्ये
उद्देश्ये
उद्देश्ये

ਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿਸੁਏਤਨਓਤੁ॥ਰਤਾਉ॥ਜੀਵਨਮਰਦਾਜਾਇਕੈਏਕੈਖੋ
ਲਿ॥ਜਿਥੈਬਤਿਸਮੰਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚਲਿਓਨਾਨਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਾ
ਬਤੁਤੁਘਟਿਨਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਤਦਿਨਵਰਤੋਇ॥ਸਦ
ਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੁਤੋਰਿਜੀਆਕੋਤੇਲੇਅ॥੩॥ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਤੁ
ਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਾਥਿਵਡਿਆਸਿਉਕਿਆਗੀਸਾ॥ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾ
ਅਨਿਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇਗੀਬਖਸੀਸਾ॥੬॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਤਲਾ ੧ ਯਾਦੁ
ਤਾਕੁਜੁਰੁਤਜਾਨਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਾਉਮੁਖਸੁਖੀਅਕੀਨਿ
ਪੁਰੰਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸਲਾਤਲਾਏਕਰਮਮੇਰੋਕਰਤਾਰ॥੧॥ਥਾਥਾਥੇਲੀ
ਪਤਿਓਇ॥ਉਤਮਸੇਦਰਿਉਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮਥਹਿਰੋਇ॥ਰਤਾਉ॥ਰਸੁ
ਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਦਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋਜੇਰਸੁਸੇਜਾਅੰਦਰਰਸੁ
ਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੈਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਥੇਲਿਐਪਤਿਪਾਵੈ
ਸੇਥੇਲਿਅਪਰਵਾਦੁ॥ਫਿਕਥੇਲਿਵਿਗੁਚਲਾਸੁਦਿਮੁਰਖਮਨਅਜਾਣਾ॥ਜੋਤਿਸੁਭਵੈ
ਸੇਥੇਲੋਤੋਰਿਕਿਕਤਲਵਖਾਣਾ॥੩॥ਤਿਨਿਮਤਿਤਿਨਿਪਤਿਨੁਪਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਅ
ਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਥਿਅਸਾਲਾਤਲਾਅਵਰਸੁਅਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਤੋ
ਚਤਿਦਾਨਿਨਨਾਇ॥੬॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਤਲਾ ੧ ਅਮੁਲੁਗਲੇਲਾਕੁਜਕਾਦਿਤ
ਵਲਤਾਰਿ॥ਮਤੀਮਰਦੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਸਚੁਮਿਲਿਆਤਿਨਜੋ
ਆਰਾਖਣਕਉਦਰਵਾਰੁ॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪ
ਈਐਤੇਗੀਦਰਗਤਚਲੈਮਾਣੁ॥ਰਤਾਉ॥ਸਚੁਸਰਾਗੁਜਬਾਤਰਾਜਿਸੁਵਿਰਿਸ
ਚਾਨਾਉ॥ਸੁਦਹਿਵਖਾਣਹਿਜੇਤਜੇਤਉਤਿਨਬਲਿਤਰੈਜਾਉ॥ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜ
ਐਜਾਮਤਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੨॥ਨਾਉਨੀਰੁਚੰਗਿਆਈਅਸਭੁਪਰਮਾਉਤਨਿਵਾਸੁ
ਮੁਖੁਤੋਵੈਉਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤਿ॥ਦੁਖਤਿਸੈਪਤਿਅਖੀਅਹਿਸੁਖਜਿਸੈਪਤਿ
੩॥ਸੋਕਿਉਮਨੁਵਿਸਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣਾ॥ਤਿਸੁਵਿਦੁਸਭੁਅੰਪਵਿਤੁਤੋਜੇਤੋ
ਨਦੁਖਾਣੁ॥ਤੋਰਿਗਲਾਸਭਿਕੁਜੀਅਤੁਪੁਭਵੈਪਰਵਾਣੁ॥੬॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਤਲਾ ੧ ਜਲਿਮੋਹੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਰੁ॥ਭਾਉਕਲਾ

ਕਰਿਤੁਲੇਖਾਗੀਗੁਰਪੁਰਿਲਿਖੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਲਾਹਤਿਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਰਾ
ਵਰੁ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਏਤੁਲੇਖਾਨਿਖਿਜਾਨੁ॥ ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਤੋਇਸਚਾਨੀਸਾਦੁ
ਰਹਾਉ॥ ਜਿਥੈਮਿਲਤਿਵਰਿਆਈਆਸਦਖੁਸੀਆਸਦਚਾਉ॥ ਤਿਨਮੁਖਿਟਿਕੈਨਿ
ਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨਾਉ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਨਤੀਗਲੀਵਾਉਦੁਆਉ॥ ੨॥
ਉਕਿਆਵਤਿਇਕਿਜਾਤਿਉਠਿਰਖੀਅਠਿਨਾਵਸਲਾਹ॥ ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵ
ਡੇਰਵਾਰਾ॥ ਅਗੈਗਇਆਜਾਲੀਐਵਿਦੁਨਵੈਵੇਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਭੈਤੇਰੈਰੁਅਗਲਾਖ
ਖਿਖਿਓਜੈਦੇਤਾ॥ ਨਾਵਨਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਤੇਦੇਡਿਠਖੇਤਾ॥ ਨਾਨਕਕਉਠੀਚਲਿ
ਆਸਭਿਕੁਜੈਤੁਟੈਨੇਤਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਜਿਗੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਸਭਿਰਸਮਿਠਮੰਨੀਐਸੁ
ਭੈਸਾਏਏ॥ ਥਾਥਾਤੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਪੈਤਨੁਪੀੜੀਐ
ਨਨਮਤਿਚਲਤਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਪੈਨਦੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ॥ ਨੀਕੀ
ਜਿਅਤੀਕਦਾਕਰਲੀਪਤਿਰਤਦੁਪੈਰਧਿਆਨੁ॥ ਕਮਰੂਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਥਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥
੨॥ ਥਾਥਾਤੋਰੁਪੈਨਦੁਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਪੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਤਿਚਲਤਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥
ਤੇਖਾਖਰਸੁਏਨੇਸਾਖਤਿਥੁਏਲੁਤੇਰੀਵਟਾ॥ ਤਰਕਸਤੀਕਮਾਦਸੰਗਤੇਗਥੰਦਗੁਣਧਾਰੁ॥ ਵਜਾਨੇ
ਅਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਐਰੀਜਾਤਿ॥ ੩॥ ਥਾਥਾਤੋਰੁਚਰਨਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਚਰਿਐਤਨੁਪੀ
ਐਮਨਮਤਿਚਲਤਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਥਿਤੇਰੀਪਰਵਰੁ॥ ਤੁਕਮੁਸੋਈ
ਤੁਭਾਵਸੀਤੋਰੁਆਖਲੁਥਤੁਤਅਪਾਰੁ॥ ਨਨਕਸਚਾਪਤਿਸਾਤੁਪੁਛਿਨਕੋਬੀਚਾਰੁ॥ ੪॥ ਥਾਥਾ
ਤੋਰੁਚਰਨਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਸੁਤੇਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਤਿਚਲਤਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ੪॥ ੬॥
ਜਿਗੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਕੁੰਗੁਕੀਕੰਏਅਰਤਨਕੀਲਲਿਤਾਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ॥ ਅਠਸਠਿਤੀ
ਕਰਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਪਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਤਾਸਚਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ ੧॥ ਥਾਥਾ
ਤੋਰੁਚਰਨਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਸੁਤੇਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਤਿਚਲਤਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਜਲਸੋਪੀਰੁਆਖੀ
ਐਸਉਮੈਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਨਉਸਦਏਆਪਣਤੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭਾਪੁਜਖੁਆ
ਰੁ॥ ੨॥ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਬਖੀਪਅਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਓਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੇਨਾਮੋਪਰਗਟੁਤੇ
ਨਾਮਉਪੁਜੀਐਨਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥ ੩॥ ਖੇਤੁਖੇਤਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੋਤੋਤੋਇ

[illegible]

[Faint handwritten text across the page]

A photograph of a page of handwritten musical notation. The page contains seven horizontal staves, each filled with notes and rests. The notation is written in dark ink on aged, slightly yellowed paper. The notes are mostly eighth and sixteenth notes, with some longer note values. The handwriting is somewhat cursive and shows signs of being a working draft. The staves are closely spaced, and the overall appearance is that of a historical manuscript or a composer's sketch.

[illegible][illegible]

॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ੧ ਤਨੁਜਥਿਥਲਿਮਟੀਭਇਆਮਨੁਮਟਿਅੰ
ਮਨੁਗੁਅਥਿਗਣਫਿਰੇਲਾਗੁਭਵੇਕੁਰਿਵਜਾਵੈਤੁਰਾਥਿਨੁਸਥਦੈਭਰਮਾਈਐਦੁਥਿਧਾਭੇ
ਰੂ॥੧॥ਮਨਹੇਸਥਦਿਤਰਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਥੁਫਿਅਮਰਿਜਨਮੈਅਵੈ
ਇ॥ਸੁਭਾਭੇ॥ਤਨੁਸੁਚਾਸੇਅਖੀਐਜਿਸੁਮਤਿਸਚਨਾਭੇ॥ਭੈਸਚਿਰਾਤੀਦੇਤੁਗੀਜਿਤਵ
ਚੁਸੁਅਥਿ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਤਾਈਐਥਤੁਜਿਨਪਵੈਤਾਭੇ॥੨॥ਸਾਚੇਤਪਵਨੁਭਇਆ
ਨੈਤਜਲੁਤੋਇ॥ਜਲਤੇਰਿਭਵਦੁਸਜਿਅਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਮੈਲਾਨਾਥੇ
ਸਥਦਿਰਤੇਪਤਿਤੋਇ॥੩॥ਇਤੁਮਨੁਸਾਦਿਸੇਤੋਖਿਅਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮਾਤਿ॥ਪੰਚਿਭੂਤ
ਭੈਰੋਤੋਤਿਸਚੀਮਨਮਾਤਿ॥ਨਾਨਕਅਥਿਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਿਰਾਖੇਪਤਿਤਾਤਿ॥੪॥੧੫॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ੧ ਨਾਨਕਥੇਜੀਸਚਕੀਤਰੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ਇਕਿਅਵੈ
ਕਿਜਾਵਤੀਪੁਰਿਭਰੇਅਤੰਕਾਰੀ॥ਮਨਤਹਿਮਤੀਭੂਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਜਤਰੀ॥੧॥ਗੁਰ
ਕਿਓਤਰੀਐਸੁਖੁਤੋਇ॥ਜਿਓਰਾਵੈਤਿਓਰਾਖੁਤੁਮੈਅਵਰਨਦੁਜਾਕੋਇ॥ਰਤਾਭੇ॥ਅਥੇ
ਭਉਜਲੈਪਾਢੈਤਰਿਓਅੰਗੁਰੁ॥ਜਿਸਤੇਓਪਜੈਤਿਸਤੇਥਿਨਸੈਘਟਿਘਟਿਸਚੁਭਗਪੁਰੀ॥ਅ
ਵੀਮਲਾਵਤੀਸਾਚੈਮਤਲਿਤਦੁਰੀ॥੨॥ਸਾਤਿਸਾਤਿਤੁਧੁਸੰਮਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਰੀ
ਜਿਓਸਾਤਿਭੁਮਨਿਦਸੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੇਓ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੁਪਦੀਗਰਭੁਨਿਵਰਿਸਮੇ
॥੩॥ਜਿਨਿਏਤੁਜਗਤੁਓਪਾਇਅਤਿਭਵਦੁਕਰਿਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਨਦੁਜਾਕੋ
ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਗਥਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੀਭੂਏਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰ
ਜਿਨੀਜਾਦਿਅਤਿਨਕੀਚੈਸਾਥਾਸਿ॥ਸਚੇਸੇਤੀਗਲਿਮਿਲੇਸਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ਨ
ਕਨਾਮਿਸੇਤੋਖੀਅਜੀਓਪਿੰਡੁਪੁਰਪਾਸਿ॥੫॥੧੬॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ੧

ਸੁਦਿਮਨੀਮਤਪਿਅਥਿਅਮਿਲੁਵੇਲਾਤੋਏਤਾ॥ਜਥਲਗੁਜੇਥਨਿਸਾਸੁਤੋਤਥ
ਇਤੁਤਨੁਦੇਤਾ॥ਥਿਨੁਗੁਣਕਾਮਿਨਅਵਲੀਢਤਿਢੇਰੀਤਨੁਖੇਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਲੈਲਾਤ
ਰਿਜਾਤਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਤਉਮੈਨਿਵਰੀਭਧਤਿ॥ਰਤਾਭੇ॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਗੰਢ
ਢੀਐਲਿਖਿਪਤਿਭੂਭਤਿਭਾਰੁ॥ਤਿਸਨਾਅਤਿਨਿਸਿਅਗਲੀਤਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ
ਪਰਵਤੁਅੰਤੋਲਵਾਗੁਰਮਤਿਕੀਮਤਿਸਾਰੁ॥੨॥ਲਖਸਿਅਵਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਦਿ

ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਥਿ ਨ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਾਪੀ ਆਏ ਨਨ ਵੈ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪਾ ਹਰਿ ਜਪੇ ਜੋ ਅਰੇ ਭੁਟੇ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੋ ਅਤ੍ਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਾਤਿ ਵੇਚਿ ਆਮਨੁ ਦੇ ਅੰਸਿ ਰੁਨਾਇ ਤਿਭਵ ਦੁਖੋ ਜਿਥੇ ਚੋਲਿ ਆਗੁਰਮੁ
ਖੋ ਜਿਨੇ ਤਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਆਨਨ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ਜਿਹੀ ਗੁਰ

ਮਤਲਾ ੧ ਮਰਦੈ ਕੀ ਚਿਤ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸਾ ਤੁਸਰਥ ਜੀ ਆਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਤੀ
ਜੇ ਕੈਸੇ ਗੰਗਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੁਵ ਸਤਿ ਜਿਥੇ ਭਵੈ ਤਿਥੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਜੀ ਅਰੇ ਤਾਮਜ ਪਤਮਨੁ
ਮਨਾ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਜਲਿ ਭੁਈ ਪਾਇ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ਰਤ ਭਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਈ ਐ ਗੁਰਮਿ
ਖੋ ਐ ਸੰਕਰੰਤ ਗਿ ਮੁਇ ਅਜਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਈ ਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿ ਆਮਰੁ ਮਾਰੀ ਅਨਤ ਦਸਥ ਦਸੁਤਵ
ਦੇਖਦੈ ਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਅਨਤ ਦਥਾ ਲੀਪਾਈ ਐ ਤਤੁ ਤੁਰੈ ਤੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆ
ਪਦੁਰੁ ਸਦਕੁ ਰਥਾ ਲੈ ਤਾਸਾ ਖਜਿ ਦਰਗਤ ਪੈਨਾਈ ਐ ਮੁਖਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾਤ
ਰੇਹੇ ਸੇਵ ਸਕਤੀ ਕਮੇਲਾ ਵਿਹੁ ਗੁਲ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁ ਗੋਜੇ ਆਇ ਆਜਗਿ ਸੇਖੇਲਾ ਵਿਜੇਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਛੁ
ਲੈ ਮੁਖਿ ਲਤਿ ਨੇਮੇਲਾ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚ ਭੈਰਾ ਤੋਇ ਗਿਆਨ ਮਤਰ ਸੁਭੇਗ
ਵੈਛੁ ਤਿਭੁਖਨ ਤੋਇ ਨਾਨਕ ਦਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਗਿ ਮਿਯੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਤੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥

ਜਿਹੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੧ ਏਤੁ ਮਨੋ ਮੁਰਖੁ ਚੋਰੀ ਆਲੋਭੇ ਲਗਾਉ ਭਾਨੁ ਸਥਦਿ ਨ ਭੀ ਜੈ ਸਾਕਤ
ਸਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਸਧੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਪਾਈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਤਉ ਮੈ ਫੋਰਿ ਗੁਮਾਨੁ
ਤਉ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੁਪਵਤਿ ਦਰਗਤ ਮਾਨੁ ਰਤ ਭਾ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜੀਪਦਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪ
ਦੁਨਾ ਸਭਿ ਰੁਖ ਤਰਿ ਸਭੇ ਗੇਲੇ ਸੰਤ ਸਭੀ ਮੇਲਿ ਗਿਆਨੁ ਨਿਤਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਆਸਤਿ ਗੁ
ਰਿ ਆਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਕੁਕਰੁ ਕੁਕੁ ਮਾਈ ਐ ਗੁਰ ਨਿਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਦੁਖ ਘਣੈ ਜਮੁ ਮਾਰ
ਕੈ ਭਲਾਨੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਐ ਬੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ਐ ਸਚੁ ਦਿ
ਖੁ ਪਵਨੁ ਤਰਿ ਸਜਦੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ ਸਰੋਕਰੀ ਸਚੈ ਨਿਸ
ਤੁ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥

ਜਿਹੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੧ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਰੈ ਗੁਰੁ ਰਮਨ
ਜੀ ਕਉ ਦਰਗਤ ਪਤਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾਤਰਿ ਨਵ ਸੈਮਨ ਮਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਅਗਾ ਨਿਮਫੇਗ
ਤਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਤਰਿ ਗੁਲ ਜਗਿ ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁਨਾ ਮੁਨ ਵੀ ਸਰੋ ਤੇਜ ਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ੨ ॥
ਗੁਰੋ ਜੋਗੇ ਜੋਗੀ ਮਿਲਾਈ ਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ਤਿਸ ਤਉ ਮੈ ਗਤੁ ਗਏ ਨਹੀ ਸਤ ਸਾਜੋਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿ

ਸੁਤ ਰਿਸ ਨਿਵ ਸੈਤਿ ਸਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇ ਅਕਾਮ ਦਿ ਜੇ ਕੰਗੀ ਭੰਗੇ ਭੰਗੇ ਗਣਤਰੁ ॥ ਤਿਸੇ ਭੰ
ਨੇਤੁ ਨ ਕੀਜੀ ਜੋ ਦਸੈ ਚਲਣ ਤਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੰਗੇ ਵੀਸੇ ਭੰਗੇ ਲੋਧੇ ਪੁਰੁ ਜੇ ਜਤਨ ਤਰੁ ॥ ੩ ॥ ਚੰਦ੍ਰ
ਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ਮੁਗੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਜਚੁ ਪਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਾਮ ਚੁਪੁ ਗਾਜਿ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੰਗੇ ਆ ਅਘਾਇ ॥
ਨਕਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਤਿ ਦਰਗਤਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ੧
ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਪਿਅਰੇ ਆਗੁਰ ਮਾਤੇ ਲੇਤਰੇ ਬੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈ ਐਤੁ ਲੀਐ ਪੂਰੇ ਤੇਲਿ ॥
ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਐਰਿ ਦਮਾਵ ਕਸੇ ਲੇਅਮੇਲਿ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇਤਰਿ ਤਿਰ ਗੁਰ ਮਾਤੀ ॥ ਸਤ ਜੋ
ਤੇਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਈ ਐ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਸਭ ਦਿਸ ਲਾਤਿ ॥ ਰਤ ਚੰਗਾ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਪਨੁ ਰਾਜਿ ਲੈ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰੁ ਘ
ਗਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲਿ ਪਾਇ ਐ ਤਿਉ ਰਿਸਨਾ ਦਾਸਾਨੇ ਦਾਸੇ ॥ ਜਮ ਜੰਦਰੁ ਨ ਲਾਗਈ ਏਕੁ ਭੰ
ਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੰਗੁ ਨ ਭਵਈ ਸਚੇ ਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ ॥ ਸਾਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਵਈ ਕੁੜੇ ਕੁੜੇ
ਪਾਇ ॥ ਸਚੇ ਰਤੇ ਭੰਗੇ ਮੇਲਿ ਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਾਤਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲੁ ਨਾ ਮੁਰਤ ਨੁਪਦਾ
ਤਿਉ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਪਨੁ ਨਾ ਮੁਤਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ਗਤਿ ਰਗੰਭੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਦਾਇਆ ਕਰੇ
ਤੀਰੁ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ੧ ਭਗਮੇ ਭਾਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦੇਸੁ
ਤੇਸਾ ਅੰਤਰਿ ਮੈਥੁ ਨ ਚੁਤਰੈ ਧਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਤੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗਤਿ ਨ ਤੇਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਪਦੇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਤਿ ਆਮ ਨਿਵਸੈ ਤਉ ਮੈਰਿ ਸਨਾ ਮਹੀਰ
ਚੰਗਾ ਮਨੁ ਮਾਣਕ ਨਿਰਮੋਲੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਮੀਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ
ਵਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਇ ਆਸੁ ਖੁਪਾਇ ਆਮਿ ਲਿਸਲ ਲੈ ਸਲ ਲਾਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਨੇ
ਤਿਰੇ ਸੁ ਅਉਗੁਇ ਐ ਵੇਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੋਟਿ ਚਿਸੁ ਭਉ ਜਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮ
ਭੁਜੀ ਚੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਤੇਇ ਚੁ ਕਉ ਡੀਥ ਦਲੈ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਿਲੈ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ
ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰੀ ਮਲਿ ਭਉ ਜਲੁ ਲੰਘੀ ਐ ਦਰਗਤ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਚੁ ਜਲੇ ਧੁ
ਚੁਪ ਜੈ ਸਥ ਦੁਨੀਸਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ੧ ਵਡ ਜੁ ਕਰੁ ਵਡ ਜਿ
ਵਖਰੁ ਲੇਤੁ ਸਮਾਇ ॥ ਤੈ ਜੀਵ ਸਤੁ ਵੇਸਾ ਤੈ ਐ ਜੈ ਸੀਨਿ ਥਤੈ ਨਾਇ ॥ ਅਗੈ ਸਾਤੁ ਜਾਣੁ ਤੈ
ਵਸਤੁ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਾਇ ॥ ਤਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲੁ ਸਤੁ ਤੇ
ਤੀਆਇ ॥ ਰਤ ਚੰਗਾ ਜਿਨ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਤੇ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ਘੋਟੈ ਵਡ ਜਿਵਣ ਜਿਐ ਨ

ਜੁਭੇਟੋਇਆਠਾਠਾਥੇਮਿਗਜਿਓਂਦੁਖੁਘਟੇਨਿਤਰੋਇ॥ ੨॥ ਘੋਟੇਪੋਤੇਨਪਵਤਿਤਿਨਤਰਿ
ਜੁਭੇਟੋਇਆਘੋਟੇਜਾਤਿਨਪਤਿਤੋਥੇਟਿਨਸੀਭੁਸਿਕੋਇਆਘੋਟੇਥੋਟੁਕਮਾਵਣਾਆਇਗਇਅ
ਯੋਥੋਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਮਨੁਸਮਝਾਈਐਗੁਰਕੋਸਥਾਦਿਸਾਲਾਤਾ॥ ਗਮਨਾਮਗੰਗਿਰਤਿਅਭ
ਜੁਭੇਟੋਇਆਤਰਿਜਪਿਲਾਤਾਅਗਲਾਨਿਰਭਉਤਹਿਮਨਮਾਤਾ॥ ੪॥ ੨੩ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਧਨੁਜੋਥਨੁਅਰੁਫੁਲਜਾਨਾਹੀਅਕੇਦਿਨਚਗਿ॥ ਪਥ
ਵੇਕੇਪਤਜਿਓਚਲਿਭੁਲਿਜੁਮਲਤਰਾ॥ ੧॥ ਗੰਗਮਾਵਿਲੈਪਿਅਰਿਅੰਜਜੋਥਨੁਨਭਉ
ਲਾਦਿਨਥੇਜੇਥੇਥੇਕਉਇਆਪੁਰਾਦਾਚੋਲਾਗਤਉਗਸਜਲਮੇਰੇਗੰਗੁਲੇਜਾਇਸੁਤੇਜੀਗਲਿ॥
ਤੰਭਵੰਦਾਕੁਮਲੀਰੋਵਾਈਲਿਥਾਇ॥ ੨॥ ਕੀਨਜੁਲੇਤੀਗੋਗੀਏਅਪਲਕੰਨੀਸੋਇਆਲਗੀਅ
ਵਤਿਜੁਗੈਨਿਤਨਪੇਈਅਉਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਸੁਗੀਪੇਈਐਜਾਵੁਵਿਰਤੀਸੰਨਿ॥ ਗੁਲਗਵਾਈਗੰ
ਜੰਅਗਲਚਲੀਥੰਨਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੪

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਅਮੇਰਜੀਆਅਪਿਰਸੁਅਪੇਰਾਵਲਤਰਾਅਪੇਤੋਵੈਚੋਲਜਾਅਪੇਜੇਜਤਤਰਾ॥ ੧॥ ਗੰਗ
ਗਮੇਰਸਤਿਥੁਗਵਿਰਤਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਗਤਉਗਾਅਪੇਸਾਛੀਮਢੁਲੀਅਪੇਪਾਦੀਜਾਤਾ॥
ਅਪੇਜਾਮਲਕਜਾਅਪੇਅੰਦਰਿਲਾਤਾ॥ ੨॥ ਅਪੇਥੁਥਿਥਿਗੰਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਰਲਾਲ
ਜੰਭਵੰਦੋਤਗਲੀਦੇਖੁਤਮਾਹਤਾਤਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਲਵੈਨਾਨਕੁਥਨਤੀਤੁਸਰਵਰਤੁਤੰਸੁ॥ ਕਓ
ਜੁਭੇਟੋਵਈਅਤੁਤੋਅਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸੁ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੫ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

ਇਤੁਤਨੁਧਰਤੀਥੀਜੁਕਰਮਕੋਰਸਲਿਲਿਅਪਓਸਾਗੰਗਪਾਦੀ॥ ਮਨੁਕਿਰਸਾਦੁਤਰਿ
ਰੰਦੇਜੰਮਾਇਲੈਇਰੁਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰਥਾਦੀ॥ ੧॥ ਕਾਤੇਗਰਥਸਿਮੁਜੰਮਾਇਆਪਿਤਸੁਤੇ
ਜਗਲਕਾਲਜੰਮਾਤਾਤੇਰੋਤੋਤਿਨਅੰਤਿਸਥਾਇਆਗਤਉਗਾਥਿਖੈਥਿਥਾਰਦੁਸਟਕਿਰਥ
ਕੋਰੇਨਤਜਿਅਤਮੈਤੋਇਥਿਅਈ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਤੋਤਿਜਥਰਾਖੇਕਮਦੁਥਿਗਸੈਮਧੁ
ਆਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਥੀਸਸਪਤਾਤਰੋਥਾਸੋਸੰਗੁਤੋਤੀਨਿਖੋਜਾਨਿਤਕਾਲਸਾਰੈ॥ ਦਸ
ਅਰਥਮੈਅਪਰੰਪਰੇਚੀਨੈਕਤੋਨਾਨਕੁਇਵਏਕੁਤਰੈ॥ ੩॥ ੧॥ ੨੬ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਅਮਲੁਕਰਿਧਰਤੀਥੀਜੁਸਥਦੋਕਰਿਸਚਕੀਆਥਨਿਤ
ਦੋਪਾਦੀ॥ ਤੋਇਕਿਰਸਾਦੁਈਮਾਨੁਜੰਮਾਇਲੈਭਿਸਤੁਦੋਜਕੁਮੁਜੇਏਵਜਾਦੀ॥ ੧॥

ਮਤੁ ਜਾਣਨ ਤਿਗਲੀਪਾਏਆਮਾਨਕੈਮਾਵੈਰੁਪਕੀਸੋਭਾਇਤੁਥੇਧੀਜਨਮੁਗਵਾਏ
ਮਰਤੁਚੁੰਮਾਐਭਤਾਨੇਚਿਕੜੇਇਉਮਨੁਮੀਰੋਕੋਕਮਲਕੀਸਾਹਨਤੀਮੁਲਿਪਾਈਭਰੁਭੁ
ਜਤਾਦੁਨਿਤਭਾਖੇਆਥੇਲੇਕਿਉਭੁਏਜਨਤਭੁਏਈ॥੨॥ਅਖਛੁਜੁਨਦਾਪਰੇਲਕੀਥਾਹੀ
ਇਉਮਨੁਰਤਮਾਇਆਖਸਮਕੀਨਦਰੀਦੇਯਤਿਪਸੈਦੇਜਿਨੀਕਰਿਏਕੁਧਿਆਏਆ॥੩॥
ਤੀਤਕਰਿਏਪੰਜਕਰਿਸਾਥੀਨਓਸੈਤਾਨਮਤੁਕਦਿਜਾਈ॥ਨਨਕਅਖੈਗਤਿਪੈਚਲਦਾਮਾਯਾਪੁਰੇ
ਤੁਕਸੰਜੇਅਹੀ॥੪॥੨॥੨੭॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ॥੪

ਜੇਈਮਰੇਯਾਜਿਨਿਜਗਮਚੁਦਿਅਤਰਿਅਕੀਅਸੰਸਾਰੋਆਥਖਾਕੁਜਿਨਿਬੰਧਿਰਤਈਪੁ
ਜੇਰਜਲਤਰੋ॥੧॥ਮਰਦਾਮੁਲਾਮਰਦਾਭੀਕਰਤਾਰੁਤਰਦਾਮਰਤਾਰੁਤਤੁਮਲਾਤਤੁਕਾ
ਜਾਣਤਿਨਮੁਖਦਾਈਜੇਭੁਤੇਰਾਪਜਿਅਤੋਵਤਿਕੋਰਤੋਨਭਰੀਐਪਾਈ॥੨॥ਸੋਕੁਜਿ
ਨਿਅਪੁਤਜਿਅਇਕੁਨਮੁਕੀਅਅਧਰੋਭੀਤੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੋਸਚਾਜਿਰਜਲਤਰੋ॥੩॥
ਪੰਜਿਵਖਤਨਿਵਜਗੁਜਗਤਿਪਜਤਿਕਤੇਥਕੁਰਦਾਨਨਕਅਖੈਗੋਰਸਦੇਈਗਤਿਓਪੀਦ
ਖਾਣਾ॥੪॥੧॥੨੮॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਏਕੁਸੁਅਨੁਦੁਇਸੁਅਨੇ

ਨਾਇਭਲਕੇਭਭਕਤਿਸਦਾਥਇਆਇਆਕੁਜਭੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਗੁਪਾਛਕੁਰੁਪਿਰਤਕ
ਤਰਾ॥੧॥ਮੈਪਤਿਕੀਪੰਦਿਨਕਰਦੀਕੁਰਾਤਰੇਥਿਗਰੁਪਿਰਤਾਥਿਕਰਾਣਾਤਰਾਏਕੁਨਾ
ਤਰੇਸੰਸਾਰੁਮੈਏਤਾਅਸਏਤੋਅਧਰੁਮਰਤਰੁਮੁਖਿਨਿਦਾਅਖਾਦਿਨੁਗਤਿਪਰੁਘਰੁ
ਤੀਨੀਚਸਨਤਿਕਾਮੁਰੁਧੁਤਨਿਵਸਤਿਚੰਡਲਿਯਾਧਾਛਕੁਰੁਪਿਰਤਕਰਤਰਾ॥੨॥ਠਾਤੋ
ਗਤਿਮਲੁਕੀਵੇਸੁਤਭੁਠਗਵਾਜਾਠਗੀਦੇਸੁਖਰਸਿਅਦਾਥਤੁਤਾਭਾਰੁਪਾਛਕੁਰੁਪਿ
ਰਤਾਕਰਤਰਾ॥੩॥ਮੈਕੀਤਾਨਜਾਤਾਤਰਾਮਥੇਰੁਤਭੁਕਿਅਮੁਤੁਦੇਸਾਦੁਸਦੁਦੇਗਾ
ਨਕੁਨੀਚੁਕਤੋਥੀਚਰੁਪਾਛਕੁਰੁਪਿਰਤਕਰਤਰਾ॥੪॥੨॥੨੯॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤ

੧ ਏਕੁਸੁਗਤਿਜੇਤੋਤੀਆਸੁਗਤਿਵਿਤੁਦਾਕੋਇਨਕੀਆਜੇਤੀਸੁਗਤਿਜੇਤੋ
ਨਗਤੁਲੇਖਾਇਕੋਅਵਤੁਜਾਤੁ॥੧॥ਕਾਏਜੀਅਕਗਤਿਚਤੁਰਾਈਲੋਵੈਦੇਵੈਭਿਲਾ
ਈਮਰਤਾਰੁਤਰੇਜੀਅਜੀਅਕਾਤੋਤਿਕਿਤਕਰਿਸਾਤਿਥਅਵਤਿਰੋਤਿਜੇਤੁਸਾਤਿਥਅਵ
ਤਿਰੋਤਿਤੁਰਿਨਕਾਤੋਰੋਭੀਤਿ॥੨॥ਅਸੀਥੇਲਾਵਿਗਾਜੇਵਿਗਾਜਤੁਥੇਲਿਯਾਤੁਨਦਰੀਕੋ

ਵੇਰਿਤਿ ਤੇਰਾ ਜਤ ਕਰੀ ਤਤਪਰੀ ਮਤਿ। ਕਰੀ ਥੁਹੁ ਘੋਟਿ ਘਟਿ॥੩॥ ਪ੍ਰਵਾਤੇ ਨਾਨਕੀ ਅਨੀ
ਕੋਰੀ ਨੀ। ਅਪੁਪ ਛਾਣੈ ਥੁਹੈ ਸੋਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਰਾ। ਸੋਗਿ ਅਨੀ ਦਰਗਤ ਪਰਵਾਨੁ
॥੪॥੩॥੩੦॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਤੁਰੀ ਅਭਿਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈਲ ਛੁਡਾ ਕੈ ਸੋ

ਅੰਤੁਲਾ। ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤਤਤ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਤੇਨਿਕ ਸੀਫੁ ਟਿਮਰਾ॥੧॥ ਨਜਾ ਲਾਮੇ ਚੋਨ ਜਾਣਾ ਜਾਨੀ
ਜਾਣੁ ਖੁਲਾਏ ਤਤੁ ਤੈ ਸਮਾਦੀ। ਭਤੁ ਭੀ। ਤੁਭਰ ਪੁਰਿ ਜਾਨਿ ਅਮੈ ਦੁਰਿ। ਜੋਕ ਛੁਕਰੀ ਸੁਤੇਰੈ ਤੁਰਿ।
ਜੁਏ ਤਤੁ ਰੁਕਰੀ ਪਾਓ। ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਦੇਤਿ ਤੇਤਾ ਤੁਰਿ ਖਾਓ। ਬਿਅ ਦਰੁਨਾ ਤੀਕੈ ਦ
ਰੋਕਰੇ। ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ। ਜੀਉ ਪੈਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸੇ॥੩॥ ਆਪੈ ਨੈਦੁਰਿ ਆਪੈ ਤੀ ਆਪੈ
ਮੰਡਿ ਮਿਅਨੋ। ਆਪੈ ਵੇਖੈ ਸੁਦੈ ਆਪੈ ਤੀ ਕੁਰਤਿ ਕਰੇ ਜਤਨੋ। ਜੋਰਿ ਸੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾ
ਨਾ॥੪॥੪॥੩੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਕੀਤਾ ਕਤ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ। ਦੇਵਣ ਤੇਰੈ ਕੋਤ ਬਿਟ

ਨਾ। ਭਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ। ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਤਿ ਐਕਿ ਅਤੋਇ॥੧॥ ਆਪੈ ਸਚੁ ਭਵੈ ਤਿਸੁ ਸੁਚਾ। ਅਧਾ ਕਰਾ ਕ
ਰੁਨਿਕ ਦੁ। ਭਤੁ ਭੀ। ਜਾ ਕੇਰੁ ਕ ਬਿਰਖ ਅਭਾਓ। ਜੇਤੀ ਪਤੁ ਤੇਤਾ ਤਿਨ ਨਾਓ। ਫੁਲੁ ਭਾਓ ਫਲੁ ਭਿਖਿ ਆ
ਪੈ। ਅਪਿ ਭੀ ਜਿ ਆਪੈ ਤੀ ਖਾਏ॥੨॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਰਾ। ਚ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ। ਮਤਿ ਅਲੁ ਲੀਫਿ ਕਾਸਾ ਦੁ।
ਨਾਨਕ ਅਵੈ ਗਾਇ। ਵਿਦੁ ਨ ਵੈਨਾ ਤੀ ਸਾਥਾ ਸਿ॥੩॥੫॥੩੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਮਰੁਪ ਅਛਲਾ ਦੁਲਾਈ ਨਤ ਛਲੈ ਨਤ ਘਰੁ ਕਟਾਕ ਕਰਿ ਸਕੈ। ਜਿਰੇ ਸਾਤਿ ਧਰਾ ਖੈ ਤਿਰੇ ਰੋਇ ਸੁ
ਰੋਕੈ ਜੀਰੇ ਲਪਲੈ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ। ਭਤੁ ਭੀ। ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈ ਐ। ਤੁਰੇ ਵਟੀਇ
ਤੁਰੀ ਪਈ ਐ। ਸਚੁ ਭੁਝੁ ਆਦਿ ਜਲਾਈ ਐ॥੨॥ ਇਤੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਇਉਂ ਜਲੈ। ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਤਿ ਭ
ਰੋ ਮਲੈ। ਭਤੁ ਭੀ। ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਗੈ ਬਾਦੀ ਆ। ਸੁਖੁ ਤੈ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਆ। ਸਚੁ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾ
ਣੀ ਆ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਐ। ਤਾ ਦਰਗਤ ਬੈਸਲੁ ਪਈ ਐ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤੁ ਲਾਈ
ਐ॥੪॥੫॥੩੩॥

ਦੇ। ਵੇਸਟਾ ਕੇ ਕੇ ਜੇ ਪਵਤਿ ਵੇ। ਚੇ। ਵੇਸਟਾ ਜੇ ਵੇਸਟਾ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ। ੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ
ਜੋ ਰਲਾ ਤੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਇ। ਕੁਲੁ ਚੁਧਾਰੁ ਤਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਲੇ ਦੀ ਮਾਇ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਐ ਜਿਨ ਨੂੰ ਕੋ ਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ। ੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਇ ਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਰੋਇ
ਅੰਦਰੁ ਚਾਤਰੁ ਨੇਰਮ ਏ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਤਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਤੇ
ਧਿਆਇ। ੪॥ ੫॥ ੨॥ ੩॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੩॥ ਤਰਿ ਭਗਤਾ ਤਰਿ ਧਨੁ ਗਸਿ ਤੈ ਗੁਰਪੁਛੇ
ਕਹਤਿ ਵਾਪਰਾ। ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾ ਤਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿ
ਨਾਇ ਆ ਤਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁ ਭੰਡਾਰਾ। ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ। ਇਸੁ ਮਨ ਕਰੈ ਸਮਝਾਇ। ਏ ਮਨ ਆਲਾਸੁ ਬਿ
ਅਕਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ਰਤਾਰਾ। ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਕਾਪਿ ਆਰੁ ਤੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬ
ਚਾਰਾ। ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਤੋਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁ ਅਚਾਰਾ। ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇ ਆਨਾ ਰਲੈ ਜਿ ਸੁ ਅੰਤ
ਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰਾ। ੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤਰਿ ਆਖੀ ਐ ਜੋ ਤਰਿ ਰਾਖੈ ਰੁਧਿ ਧਾਰੀ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੁ ਪੇ ਆਰੈ
ਧਰੇ ਤਰੁ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਮਾਰੀ। ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਤੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤਰਿ। ੩॥ ਕਰੀ ਮਿਤਿ
ਤਪਾਈ ਐ ਵਿਦੁ ਕਰਮੈ ਪਾਏ ਆਨ ਜਾਇ। ਲਖ ਚਰੇ ਰਾਸੀ ਤਤਰ ਸਦੇ ਜਿ ਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿ
ਲੈ ਤਰਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆਸਦਾ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ। ੪॥ ੬॥ ੨॥
ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੩ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆ ਜਾਇ। ਅਨਦਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਸਤ ਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ। ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਤਰਿ ਸਾਚ ਸਿਓ ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ। ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਇ। ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਾਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
॥ ੨॥ ਰਤਾਰਾ। ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਾਈ ਮਨੁ ਨਿਮੰਲੁ ਤਰਿ ਧਿਆਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਦੁ ਪਛਦੈ
ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ। ਗੁਰਗੀ ਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਬੁ ਬਲਾਇ ਆ ਅਗਿ ਆਨੁ ਐ ਪੋਰ ਜਾਇ।
੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਤਰੁ ਮੈ ਤਿ ਸਨਾਵਿ ਕਾਰੁ। ਬਿਨੁ ਸਥਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਭੁਤੈ ਰੋ ਮਰਿ ਜਮਹਿ
ਤੋਇ ਖੁ ਆਰੁ। ਧਾਤੁ ਰਥਾ ਜੀ ਪਲਾਚਿ ਰਤੇ ਨਾ ਚੁਰਵਾਨੁ ਪਾਰੁ। ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮੀਤੈ
ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਸ
ਭਨਾ ਜੀ ਆਕਾ ਆਧਾਰੁ। ੪॥ ੭॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੩ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੇ ਵਿਆ
ਪਿ ਆ ਬੈਰਾ ਚੁਰਦਾ ਸੀ ਨ ਤੋਇ। ਸਥਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਤਰਿ ਦਰਗਤਿ ਪਤਿਧੋਇ। ਤਰੁ ਮੈ ਰੁ

ਮੁਕੇਖੈ ਐਨੀ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਤੇ ਨੇਜੇ ਪੁਰੇ ਹੋ ਤੇ ਨਿਤ ਅਸਾ ਸਾਥੇ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮੇ
ਰੁ ਪਰ ਜੈ ਪਰਤੀ ਮਾਤਿ ਉਦਾਸਾ ਰਤਾ ਭਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗੈ ਸਤਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦਾ ॥
ਅਤਿ ਨੇਕੁ ਤੇ ਕਰੇ ਦੇ ਨੁਰਾਤੀ ਤਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ਨਿਥਿ ਦੁਆਵੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਾ ਤੇ ਪਾਈ ਤਰੇ ਪਾਏ ਆ
ਸਤ ਜੇ ਅਨੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਈ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨਤ ਮਸਮੂਝੇ ਵਿਚਤੁ
ਅਨੁਵਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਾਥੇ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਅਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਆਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਏ ਆਸਾ
ਜੰਗ ਤੇ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਫਿਰਤਿ ਨ ਜਾਵਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਉ ਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਥਾਇ
ਕੇਤਿ ਰੇ ਮੇਰੇ ਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇ ਤੀਲਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੩

ਅਤਿ ਸਰੁਦਾ ਪਾਈ ਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਧੁ ਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਭੁਤੁ ਪੈਵੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿਦਾ ਤਉ ਮੈ ਅੰਤਰੁ ਗਾਤਰਿ ਜੀ
ਰੁਨਦੈ ਅਦਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਰਤਾ ਭਾਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇ ਮੁਖ ਰੁਜੇ ਲੇ ਗੁਰਸਥਾਈ ਬੀਚਰੀ ॥ ਤਲਾ ਤੇ
ਅਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਘਰਤੀ ਵਿਚਿ ਮਤਲੁ ਪਾਇ ਆਗੁਰਸਥਾਈ ਵੀਚਰੀ ॥
੨ ॥ ਰਤੇ ਗੁਰੇ ਜੋ ਮੁਹਿ ਭਰਤਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵੈ ਨਿਤ ਜੋ ਤੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਸੁ
ਖੇ ਨੁਖੁ ਨ ਦੇਖੀ ਬਹੁ ਚਿਤ ਪਰ ਜਾਲੇ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੈ ਆਪੇ ਬਖਸਕਰੇਇ ॥ ਕਤਲਾ
ਕੇ ਭੁਜਾਵਈ ਜੇ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਆਪੇ ਜਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੩ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਝੇ ਵੀ ਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਨੇ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਦੁਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਪਾਵਤੁ ਤਰਤੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਤਲੀ ਪਾਵੈ ਬਾਭੀ ॥ ਰਤਾ ਭਾਗੁ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਨੁ
ਕੁਝੁ ਯੈ ਤਿਸਨ ਰੁਠ ਰੁਠ ਨ ਠਾਢੇ ॥ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਭਉ ਦਾਠਿ ਗੈ ਜਿਉ ਸੁਝੈ ਪਾਰੇ ਕਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇ ਰ
ਲਾ ਸਥਾਈ ਮੈਲੈ ਤਰਿ ਨ ਭੀ ॥ ੨ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਅ ਅੰਧੁ ਤੈ ਮਾਇਆ ਮੋਤ ਗੁਥਾਗਾ ਲੋਭੀ ਅਨਕਥੇ
ਨੇ ਦੇਖਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਬਿਖਿਅ ਅੰਦਰੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਭੀਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ
ਵੇਨ ਰੇ ਮਾਯਾ ਗਤਿ ਪਤਾ ਪਤਿ ਪਾਲਿ ॥ ਥਾਝੁ ਗੁਰੁ ਅਚੇਤੁ ਤੈ ਸਭ ਥਾਧੀ ਜਮ ਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ
ਵੇਖੇ ਨਾਨਕ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੪੩ ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੩ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇ
ਨੇ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇ ਨਿਤ ਰਿਨਾਮੁ ਵਸੈ ਆਮਨਿ ਆਇ ॥ ਪਤੈ ਜਿ
ਅ

ਨਕੈਂਤੁ ਤੈ ਤੇਨ ਸਤੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਦਿ ਰੰਤੁ॥ ਸਾਚੇ ਸਚ ਕਾ ਵੇ
 ਨਾਚੈ ਸਦਾ ਦੇ ਮਿਲਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿ ਅਤਿ ਨਵਿ ਟੁਥਾ ਜਾਉ॥ ਆਪੁ ਛੋੜਿ
 ਨਦੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ॥ ਲਤਾਤ ਰੇਤ ਰਿਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਤ ਜੇਨਾ ਮਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਭੈ
 ਰਮਤ ਭੁਨਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਨ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੇਖਿ ਲਾਗੁ ਜਿ ਦੁਖਾਈ ਐਸਾ
 ਅਸੁਰਜੰਮਾ ਰੈ ਸੁਖੈ ਸੈ ਜੋ ਤੇ ਸੁਭ ਵੈਰੁ ਤੋਇ॥ ੩॥ ਜੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਇ ਅਤੇ ਤੇ ਜੇ ਤਾ ਸੁਖੁ
 ਇ॥ ਏਤੁ ਸਤ ਜਾਮੁ ਭੇਨ ਤੀ ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਜੋ ਤਿ ਦੁਇ ਮੁਰਤੀ ਸਥਾਇ
 ਵਰੁ ਤੋਇ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੪੨॥

ਸਿਰੀਰ ਗੁਮਤਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋੜਿ ਬਿਖਿਅਲੇ

ਦੇਸੇ ਵਾਕ ਗਤਿ ਵਿਰਾਣੀ॥ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਹਿ ਭੂਤ ਨੀਤੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਰਾਣੇ
 ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧਨ ਚੇਤਤੀ ਭੂਥਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ॥ ੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਭਜਤੁ ਤਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰੁਕ
 ਸਥ ਦੁਅੰਤ ਰਿਵਸੈ ਤਤੁ ਰਿਵਿ ਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਇਤੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਕਾ ਪੁਤਲਾ ਵਿਚਿ ਤਰੁ ਸੈ
 ਸਟੀ ਪਾਈ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ
 ਖੁਪਾਈ॥ ਅਜੇ ਤੀਜੋ ਤਿ ਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਈ ਜੋਇ ਛੋੜੈ ਸੋਠਾ
 ॥ ਜਤੁ ਸਤਤ ਪੁਪਵਿ ਤੁ ਸਰੀਰਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਸਦਾ ਅਨਾਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ
 ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਸਰਣ ਗਤੀ ਤਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਦਰਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਵਰਿ ਅ
 ਸਤ ਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੪੩॥

ਸਿਰੀਰ ਗੁਮਤਲਾ ੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਿਉ ਦੋ ਤਾਗਾਇ ਤਨਿ ਸੀਰਾ
 ਸੇ ਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਤੋਇ ਖੁਆਰਾ॥ ਪਿਰਕਾ ਮਤ ਭੁਨਪਾਵਈ ਨਾਦੀ ਸੈ ਘਰ ਥਰਾ॥ ੧॥
 ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸੇਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਾ ਪਿਰਾ ਮਨਾ ਮੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋ ਤਗਾਈ॥ ਪਿਰੁ ਗੁਰੁ ਆਉਰ ਧਾਰਿ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲੁ ਤਿਨਿ ਵਿਚ ਲਾਹਿ ਸੇ ਜੈ ਰਵੈ ਭਰਤੁ
 ਭਵੈ ਤੀ ਸੋ ਤਗਾਈ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਪੈਤੁ ਅਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਪੂਰੈ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਭਗੈ ਕਾਉਰ
 ਰੁਤੋਇ॥ ਅੰਤਰੁ ਤੁਖੁ ਭੁਮੁਕਟੀ ਐ ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਵੈ ਜੋ ਚ ਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ
 ਕੋਇ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਵੈ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ ਸਤ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਜਿਨ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪਿਆਰੁ ਰਹੈ
 ਚਤੁਰੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਰੁ ਤੋਇ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੪੪॥

ਜੇਗੁਮਤਲ ੩॥ ਜਪਿਗੁਜੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰੈ ਧਰੇਇ ॥ ਸੋ ਤਗਦੀ ਕਰਮ
ਜਵਦੀ ਆਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਤਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵ ਜਾਸ ਚੁਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥ ੧॥ ਭਾ
ਵੇਗੁ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਤੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਜੇਥੈ ਚੈ ਸਭ ਕੇਇ ॥ ਰਤਉ ॥ ਲਖ ਚਰੇ
ਰਜੇ ਤੇਰੇ ਪਇ ਆਕਾਸ ਦਿਓ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦਨ ਆਵਈ ਦੁਖੈ ਰੈ ਦਿਵਿਤਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥ
ਦੈ ਭੁਨ ਪਾਈ ਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ॥ ੨॥ ਤਉ ਤਰੁ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੇ ਨ ਧਨੁ ਸੰਪੰਨਾ
ਲਾ ਅੰਧੀ ਨ ਮੁਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਥਾਧੀ ਜਮ ਕਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਐ ਧਨੁ ਪਾਇ ਆਤਿ
ਨਾਮ ਰੈ ਸਮਾਇ ॥ ੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਤਿ ਜੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤ ਰੰਗ
ਜਿਉ ਸਨਾਹ ਸਨਾਹ ਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਭੁੱਤੈ ਜੋ ਤਰਿ ਪੁਰਿ ਛੋਡਿ ਆਲਾਇ ॥ ੪॥ ੧੦॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਪਾਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗ
ਤਿ ਨ ਤੇਈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਭੁਭੈ ਤਨਿ ਰਮਲੁ ਤੇਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤਰਿ ਜੀਓ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ
ਕਲੀ ਸਥਾ ਦਿਮਿਲਾਵ ਤੇਈ ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿ ਤੀ ਦੁਖ ਤੇ ਜਗਿ ਆਇ ਆਪੁ ਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਨੇਹ ਕੀ ਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆਪਾ ਰਤਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਥ
ਜੀ ਮਿਭਾਏ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਏਕਿ ਆਵੇ ਚਰੇ ਕਿ ਆਕੋ ਅਖਿ ਸੁਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵ
ਡੈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ੨॥ ਦੇਖਿ ਭੁਟੰ ਭੁਸੇ ਤਿਲੇ ਭਾਣਾ ਚਲਿਦਿ ਆਨਾ ਲਿਨ ਜਾਈ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸਦੀ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪੁਭੁ ਮੇਰਾ
ਅੰਤੈ ਤੇ ਸਖਾਈ ॥ ੩॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕੈ ਤੇ ਕਤਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਰਿ
ਜੇ ਰੰਗ ਤਾ ਭਗਤਿ ਵਢਲੁ ਤੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪੁਰੁ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵ ਰਿਖਾਈ ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੬੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲ ੩

ਗੁਰਮਤੀ ਜਿ ਨਿਜਾਇ ਆਪਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਿ ਚਤੁਰਾਇ ਆ
ਪਨੁ ॥ ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇ ਨਿਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਅਇਤ
ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਭ ਦੁਸ ਨਿਵਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਮਲੁ ਤੇਇ ॥ ਰਤਉ ॥ ਕਰਿ ਪਾਪ ਰਿਖਾਇ ਆ
ਪੇ ਮਿਲਿ ਆ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸਾਲਾ ਤੀ ਐ ਰੰਗੇ ਸਤਿ ਜੁਭਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸ
ਚੈ ਆਮਿਲਿ ਐ ਤੇ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰਣਾ ਸੁਕਰਿ ਗਤਿ ਆ ਅਵਰੁਨ ਕਰ

ਦਾਜਾਇਆਦਿਗੇਵੇਉਨੇਮੇਲਿਅਨੁਸਤਿਗੁਰਪੰਨੈਪਾਇਆਪੇਕਰਕਰਾਇਸੇਅਵਗੁਰਕਰ
ਜਾਇ॥ ੩॥ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸੇਭੁਤਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਗਾਅਤੇਨਿਸਿਹਿਰਦੈਰਵੇਰੰਗੇ
ਭਰੇਨਾਨੁਨੇਰੰਗਾਨਨਕਅਪੀਮਿਲਾਇਅਨੁਪੁਰੈਸਥਦਿਅਪਾਗਾ॥ ੪॥ ੧੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਨੇਪਾਨੁਤੈਅੰਤਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਕਕਨੇ
ਨੀਨਪਾਈਐਤਰੰਮੈਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਗੋਮੇਲਿਐਸਦਭੈਰਚੈਅਪਿਵਸੈਜਨੇਅਣੀ॥
ਭਾਈਗੋਗੁਮਖਿਭੁਵੈਕੋਟੀ॥ ਬਿਨੁਭੁਵੈਕਰਮਕਮਾਵਲੇਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਟੀ॥ ਭਾਰੇਜੀਵ
ਖੇਅਭਿਨੀਜਾਦੁਪਾਇਆਬਿਨੁਚਖੇਭਰਮੇਭੁਲਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚਾਨਮੁਤੈਕਤਲਾਕਭੁਲਾ
ਇ॥ ਪੀਵਤੁਪਰਵਦੁਭਾਇਆਪੁਰੈਸਥਦਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਆਪੇਦੇਇਤਪਾਈਐਤੋਰੁਕੁਲ
ਛੁਨਜਾਇ॥ ਦੇਵਦਵਾਲੇਕੈਤਥਿਦਤਿਤੈਗੁਰਦੁਆਰੈਪਾਇ॥ ਜੇਤਕੀਤੋਨੁਤਤੋਅਜੇਤਕ
ਕਮਾਇ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਤੈਵਿਦੁਨਾਵੈਨਿਰਮਲੁਨਤੋਇ॥ ਪੁਰੈਭਾਗਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਸਦ
ਮਿਲਾਵਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਜੇਤੀਗੰਗਿਵਰਤਦਾਤਰਿਗੁਲਪਾਵੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੧੭॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਕੰਧਾਇਆਸਾਧੈਭਰਪਤਪੁਕਰੈਵਿਚਤੁਤਉਮੈਨਜਾਇ॥ ਅਧਿ
ਮਕਰਮਜੇਕਰਨਾਮੁਨਕਥਤੀਪਾਇ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਜਿਵਤੁਮਰੈਤਰਨਾਮੁਵਸੈਮਨੇਅਣੀ॥ ਜੁ
ਮਨਮੇਰੇਭਰਸਤਿਗੁਰਸਰਲਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਥਿਖੁਭਵਜਤੁਸਥਦਿਗੁਰਤਰਲ
ਰਤਉ॥ ਤੈਗੁਲਸਭਾਪਤੁਤੈਦੁਜਾਭਰਵਿਕਾਰਾਪੰਰਿਤੁਪਤੈਥੰਧਨਮੋਹਥਾਧਨਤਉਵੈਥੰ
ਪਿਅਥੀ॥ ਸਤਿਗੁਗੋਮੇਲਿਐਤਿਕੁਟੀਛੁਟੈਚਭਿਥੈਪਦਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਤੇਸਾਧੁ
ਟੀਐਚੁਕੈਸੋਤੁਰਥਾਗਾ॥ ਸਥਦਿਮਰੈਤਉਧਰੈਪਾਏਸੋਖਦੁਆਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਭੈਰ
ਨਾਮੁਕਰਤਰਾ॥ ੩॥ ਇਤੁਮਨੁਅਭਿਸਥਲੈਛਡੇਨਕਿਤੈਭੁਪਾਇ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਖੁਲਾਇਦ
ਤੁਤੈਦੇਇਸਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਯਗੇਸੇਭਰੇਤਉਮੈਸਥਦਿਗਵਾਇ॥ ੪॥ ੧੮॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਕਿਰਪਾਕਰਗੁਰਪਾਈਐਤਰਿਨਾਮੋਦੇਇਦਿਜਾਇ॥ ਥਿ
ਉਗਕਿਨੈਨਪਾਇਐਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵਲੇਦਰਗਤਿਮਿਲੈਸਥ
॥ ੧॥ ਮਨਰੇਦੁਜਾਭਰਭੁਕਾਇ॥ ਅੰਤਰਿਤਰੈਤਰਿਵਸੈਗੁਰਸੇਵਾਸੁਖਪਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਸਦੁ
ਸਦੁਸਥਦੁਤੈਜਾਸਚਿਧੇਗਪਿਅਰਾ॥ ਤਰਿਕਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਉਮੈਕੋਧੁਨਿਵਥੀ॥ ਮਨਿਗ

ਜੁਧੇਈਐਤਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ੨ ॥ ਤਉਮੈਦਿਚਿਜਗੁਬਿਨਸਦਮਹੇਜਮੈਅਵੈਜਾਇ॥
ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਜਟਨੀਜਾਸਾਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਨਰੁਪਾਈਐਸਚੇਰੇਸਮਾਇ॥ ੩ ॥
ਜੇਮਨਿਐਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਚੁਅਪੁਗਵਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਤਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਚੇਕੀਇਵਾ
ਹੈ॥ ਨਰੁਪਦਰਬੁਮਨਿਵਸਿਅਨਨਕਸਤਜਿਸਮਾਇ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਰਿਗੁਮਤਲਾ
ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਚਿਸੇਦੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰੀ॥ ਘਰਿਉਂਦਾਪੁਰਖੁਨਪਛਾਨਿਆਅ
ਭੈਨੀਮੁਠੇਅਤੰਕਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕਿਆਏਟਕੇਆਮੰਗਿਥਕੇਸੰਸਾਰੀ॥ ਸਚਾਸਥਦੁਜੇਵੇਰਸ
ਭਿਜਨਵਾਰਲਤੁਰਾ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਤਰਿਵੇਖੁਤਦੁਰਿਗਾਜਨਮਨਗਨਦੁਖਪਰਤਰੇਸਥਦਿ
ਤਿਅਭਰੁਪੁਗਿਰਤੁਰਾ॥ ਸਚੁਸਲਤਨਿਸੇਸਚੇਸਚਾਨਮੁਅਧਰਾ॥ ਸਚੀਕਾਰਕਮਵਲੀਸਚੇਨਾਇ
ਅਰੁ॥ ਸਚਾਸਤੁਵਰਤਦਾਕੋਇਨਮੇਟਲਤੁਰਾ॥ ਮਨਮੁਖਸਤੁਨਪਾਇਨੀਕੁਤਿਮੁਠੇਕੁਤਿਅੰਗ॥ ੨ ॥
ਭੀਜੈਗਤਜਗੁਮੁਅਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੇਅੰਧਾਰਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਅਸੁਖਦਾਤਾਤੁਰਾ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਜੇਭੁਭਰਹਿਸਚੁਰਖਤਿਭੁਭਧਾਰੀ॥ ਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਪਾਈਐਸਚਿਸਥਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਦੇਮਨੁਨਿਰਮਲਾਤੁਰੇਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਆਪੁਛੋਡਿਜਿਵਤਮਰੇਗੁਰਕੈਸਥਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਧੰਧਾ
ਨਤਿਏਲਗਾਸਚਿਪਿਆਰਾ॥ ਸਚਿਰਤੇਮੁਖਭੁਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰੀ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਮੰ
ਕੈਥਦਿਨਲਗੇਪਿਆਰਾ॥ ਇਸਨਨੁਦਾਨੁਜੇਤਾਕਰਤਿਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਰਾ॥ ਤਰਿਜੀਭੇਆਪਣੀਕ੍ਰਿ
ਯੇਤਲਾਗੈਨਾਮਪਿਆਰਾ॥ ਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਇਤੁਗੁਰਕੈਤਤਿਅਪਾਰੀ॥ ੫ ॥ ੨੦ ॥

ਸਿਰਿਗੁਮਤਲਾ ੩ ਕਿਸੁਤਉਸੇਵੀਕਿਆਜਪੁਕਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਛੁਰਿਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭ
ਲੈਨੇਲਾਈਵਿਚੁਅਪੁਗਵਾਇ॥ ਏਤਸੇਵਾਚਾਕਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ ਨਾਮੈਤੀਤੇਸੁਖਪਾਈ
ਐਨਚੈਸਥਦਿਸੁਤਾਇ॥ ੧ ॥ ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੁਤਰਿਚੇਤੀ॥ ਆਪਣੀਖੇਤੀਗਖਿਏਕੁੰਜਪਜੈਗੀ
ਖੇਤੀਗਤੁਰੀ॥ ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੁਰੀਆਸਥਦਿਗਤਿਅਭਰੁਪੁਗਿ॥ ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਕਰਤਿਨੁਰਾਤੀ
ਜੇਭੈਭੈਸਦਾਤੁਰੀ॥ ਸਚੈਸਥਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਕੁਮੁਗਇਆਸਗੀਰੁਤਦੁਰੀ॥ ਨਿਰਮਲਾਸਤਿ
ਗੁਰਦੇਆਸਚਗੁਣੀਗਤੀਰਾ॥ ੨ ॥ ਜੇਜਾਗੇਸੇਭਥੇਰੇਸੁਤਗਏਮੁਤਾਇ॥ ਸਚਾਸਥਦੁਨਪਛਾਇ
ਗੁਰਨਗਇਆਵਿਤਾਇ॥ ਸੁਏਘਰਕਪਾਤੁਣਾਜਿਭੁਆਇਆਤਿਭੁਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਜਨਮ
ਗਿਥਕਾਇਆਕਿਆਮੁਤਦੇਸੀਜਾਇ॥ ੩ ॥ ਸਭਕਿਛੁਅਪੇਅਪਿਠੈਤਉਮੈਵਿਚਿਕਤਨੁਨਜ

੬੫

ਇਹ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਪਛਾਣੈ ਐ ਦੁਖੁ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਭਉ
ਨ ਕੈ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰਤਿ ਤਉ ਤਿਨ ਥਲਿ ਤਰੈ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥

੧੪ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਜੇਵੇ ਭਾਵਖਤੁ ਵੀਚਰੀ ਐ ਤਕੈ ਵੇਲਾ ਭਉ
ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਰ ਤਿਅ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਨੁ ਪਿਆਰੁ ਵੀ ਸਰੈ ਭਗਤਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਤਉ ਐ ਮਨੁ
ਜੀਤਿ ਜੀਤੈ ਸਚੈ ਸਚੁ ਨ ਭੋਲੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਸਚੈ ਭਗਤਿ
ਐ ਜਾਤਿ ਵੇਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਤਿ ਜੇਖੇ ਤੀਰਾਤੀ ਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਭੀ ਜੁਪਾਇ ॥ ਖੇਤੀ
ਅਗਲੀ ਮਨੁ ਆਰਜਾ ਸਤਿ ਜੀਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਖੀ ਮੁਤੁ ਤੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥
ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਸਚੈ ਰਤਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਭੋਲਾ ਸਥ ਦੇਹਿ ਆਸ
॥ ਭਾਵੈ ਜੀਚੁ ਗੁਰੀ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਹਤਿ ਗਇ ਆਸ ਚੈ ਲਾਇ ਆਸਿ ਲਾਇ
ਤਿਨ ਕਉ ਮਝੁ ਤਦੁ ਰਿਤੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਦਰੀਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਵਿਲੁਕਤ
ਇਆਨ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਭਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਟੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੇਰ ਤਿ
ਦੁਖ ਭਿਖਿ ਆਵਿ ਚਤੁਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਵ ਜਾਨਾ ਮੇਨਾ ਮਿਸ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥

੫੫ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇ ਚਿਨ੍ਹ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਖੀ
ਗਿ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਤੇ ਸਚੈ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਗਿ ॥ ਦੁਖਿ ਪਾਐ ਲੁਚੁ ਕਾਟੀ ਨੁ ਤਰਿ ਰਖਿ
ਰਖਾਗਿ ॥ ਸਚੀ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਭਗਤਿ
ਤਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋ ਤਦਾ ਸਥਾਇ ਸਵਰ ਲਤਾਗੁ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਮਨੁ ਮੋਹਿ
ਭਿਅਪੇਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੇਰ ਤਿਅ ਜੋ ਤੀਜੈ ਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ਜੋ ਤੀਪੁ ਭੁਜਾ ਪਦ
ਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਭਿਲਿ ਖਿਆਸ ਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆਤਿ ਨ ਆਇ ॥ ੨ ॥
ਵਿਦੁ ਨ ਵੈਸਭੁ ਮਦੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਪਾਜੀ ਨ ਜੀਵਟੀ ਦੁਖੀ ਗੋਲਿ ਵਿ
॥ ਭਗੀ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰੁ ਆਪਣੀ ਅਪੇਲਾਏ
ਟੀ ॥ ੩ ॥ ਸਤੁ ਕੇ ਭੁਸੁਣਾ ਵੇਖਣਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵੇ ਪਾਪੋ
ਚਤਿ ਪਚਾਟੈ ॥ ਸੋ ਪੁਰੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾ ਲੈ ਸੋ ਵੇਖੈ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੫੬ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩

ਗੁਰਮੈ ਪੀੜਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਥਾਨੋ
ਜਿਹੈ ਆਇ ਸਭ ਦੈ ਭਰ ਜਿਭੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਭੇਨਿ ਜਪ ਰਿਵਾਸ ਤੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਤੋਭੈ ॥
ਅਵਤਾਰੁ ਨ ਤੋਇ ॥ ਰਹਿਓ ਕੋਟਾ ਵਰਤ ਦਾ ਦੁਜਾ ਅਵਗੁਨ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਦੇ ਸਭਾ ਹੀ ਮਨਿ
ਜੈਸੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈਭਵੈ ਤੈਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਮੈ ਸਭ ਗਏ ਤੈ ਗਏ
ਭੀਭੁਨ ਤੋ ॥ ਬਿਖਰੀ ਕਰਕਮਾ ਵਲੀ ਬਿਖੁਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਠਹਿਰਨ ਪਾਇ ਨੀਜ ਮਪੁਰਿ ਦੁ
ਅਸੁਤੀ ॥ ੩ ॥ ਜੀਭਿ ਪੰਭੁ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਤਿਸੈਦਾ ਆਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭੁਝੀ ਐਤਾ ਪਾਏ ਸੁਖ ਦੁਆਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਮੁਖਾ ਤੋਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਰਾਵਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩

ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੈ ਜਿਨਾ ਸਚਨਾਮੁ ਆਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਥਾਨੋ ਸਚੁ ਪਾਇ ਅਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਤਾਰਾ ॥ ਸਦਾ
ਨਦਰਿ ਭੁਝਾਵਤਿ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋ ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਭਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਸ
ਚ ਅੰਤੁ ਗੁਣਗਾਇ ॥ ਸਚੀਥਾਨੀ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਸਿਓਰੈ ਸਮਾਇ ॥ ਰਹਤੁ ਰੇ ॥ ਸਚੀਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾ
ਭੁਝੈ ਅਰਤਾ ਸਹਿ ਜੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਸਥਾਨੋ ਮਨੁ ਮੋਤਿ ਆਕਤਲਾ ਕਢਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਤ ਵਾਰਤੀ ਸਥਾਨੋ ਸ
ਚੈ ਭੰਭੁਤੁ ਪੀਵੈ ਗਿਰੁ ਲਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਤੁ ਗੁਪਾਈ ਐ ਜਿਸਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੰਸਾਰਿ ਤੁ
ਸਹੈ ਸੁਤਿ ਅਗੈ ਲਿਵਿ ਤਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਵੈ ਕਢਿ ਲਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇ ਚਿਨ੍ਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ਅਪੀ ਅਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਮਾਇ ਆਮੋ ਹੁਚੁ ਕਾਇ ॥ ਅਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀ ਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਭੁ
ਭਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਨ ਕਾਦਾ ਤਾਏ ਕੁਤੁ ਤੈ ਭੁਲਿ ਆਲਾਏ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਅਪਿ ਭੁਆਇ ਅਨੁ
ਭੁਝੈ ਭੁਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੋ ਰਤਿ ਆਨਾ
ਭਾਨੈ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੫੮ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ

ਇਸਨਾਤ ਜਿਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਥਾਨੋ ਮਨੁ ਗੰਗਿ ਅਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੈ ਨ
ਦਿਓ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈ ਲੁਨ ਭੁਤੈ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਸਥਾਨੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਵੈ ਚਭਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤਿ ਸੁਖਿ ਲਾਤਿ ਮਤੁ
ਰਹਤੁ ॥ ਅਰੁ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਕੋਨ ਹੀ ਥਾਨਿ ਮਿਲੈ ਤੁਰਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸਥਾਨੁ ਜਾਣਦੀ
ਅਵਤਾਰਿ ਸੋ ਪੁਰੁ ਦੁਰੀ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਭਗੁ ਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰਸਥਾਨੋ ਮਨੁ ਥਾਪਿਆ

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਆਪਿ ਹੁਦਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਰੰਗ ਲਿੰਗ ਗੰਗ ਨਿਸਥ ਦੇ ਲਾਇ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਦ ਰੰਗ
ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡ ਭਾਵੇ ਥਕੇ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਨਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮੇਲੇ
ਸਥ ਦੇ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਘਲੇ ਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਟੈ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦੁ ਖੁਵੈ ਅਜ
ਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਟ ਲਾਸ ਦੁਰਾਸਿ ਤੈ ਜਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਨ ਵਿਚੁ ਜਤਿ ਨਾਨਕ
ਗੁਮਿ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰੀਰ ਗੁਮ ਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਕਰੁ ਕਰਤ ਕਰੇ
ਟੇਟੇ ਕੈ ਆਪਿ ਰਿਪਾਇ ॥ ਸਭੇ ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤ ਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿ ਆਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਆਪੇ
ਪੈਦੇ ਇਥੁ ਫੁਟਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਰੀ
ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀ ਐਨਾ ਮੁਵੈ ਸਮਾਨਿ ਆਇ ॥ ਰਤ ਭੀ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਰੁ ਲਖਾ ਰਿਖਾ
ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਥ ਦੇ ਸੋਭੇ ਤਿ ਤਨੁ
ਰਥਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਥ ਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਸਲਾਤ ਲਾਜਿ ਸਦ
ਤੁਨ ਪਰਾਵਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਥੀ ਚਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸਾਲਾਹੀ ਐ
ਮੈ ਵਿਚੁ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਨ ਨਵੈ ਥਾਹੀ ਅਵਗਛਵੰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਜਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ
ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਵੀਚਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗਤ ਅਵਗੁਣ ਕਛਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ਭਿੰਨੇ
ਜਾਨੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿ ਦੁਪਾਈ ਪੁਕੁ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੬੦ ॥
ਸਿਰੀਰ ਗੁਮ ਹਲਾ ੩ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਕਾਮ ਗੋਤੀ ਏਕਿ ਅਚੰਤ ਬਾਤ ਚੁਕਾਇ ॥ ਆਪਣੀ
ਪਛਾਣਤੀ ਕਿ ਆਮੁ ਦੇ ਸਤਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿ ਆਤਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੁ ਰਿਪਾਇ
ਨਹੀ ਜੈ ਸੀ ਥੀ ਰਤ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁੰਧੇ ਕੁੜਿ ਮੁਠੀ ਕੁੜਿ ਅੰਗੀ ਪਿਰੁ ਪੁਕੁ ਸਚੈ
ਪਈ ਐ ਗੁਰ ਥੀ ਚਰੀ ॥ ਰਤ ਭੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾਈ ਤਿਨ ਕਿਉਂ ਗੋਇ ਵਿਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਥੀ
ਅਤਿ ਜਨਾਜਲ ਹਿ ਦੁਖ ਪਵਤਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਸਥ ਦਿ ਰਤੀ ਆਸੋਤ ਗਲੀ ਤਿਨ ਵਿਚੁ ਹੋਇ ਮੈ ਜਦ
ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਗਵਤਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗਿਅਨ ਵਿਤੁ ਕੀ ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਆਪਿ ਗੁਰ
ਟੇ ਆਜਾਇ ॥ ਅਗਿਅਨ ਮਤੀ ਆਪੇ ਹੁਤੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਖੁਖਨ ਜਾਇ ॥ ਆਵਤੁ ਮਿਲਾਤੁ ਸੋਈ
ਪਿਰੁ ਦੇਤੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਸਤੀ

ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਹੈਇ। ਖਸਮੁਪਛਾਣਤਿਅਪਣਾਤਨੁਮਨੁਅਗੈਦੇਇ। ਘਰਿਵਰੁਪਾਇਅਅ
ਪਣਾਉਨੈਦੁਰਿਕਹੈ। ਨਾਨਕਸੋਭਵੰਤੀਅਸੋਤਗਲੀਅਨਦਿਨੁਗਤਿਕਹੈ॥੪॥੨੮॥੫॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੨
ਇਕਿਪਿਰੁਗਵਤਿਅਪਣਾਉਕੈਦਰਿਪੁਛਉਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਉ
ਕਉਮੈਪਿਰੁਦੇਤਮਿਲਾਇ। ਸਭਉਪਾਏਅਪੇਵੈਖੈਕਿਸੁਨੈਕੈਕਿਸੁਦੁਗਿ। ਜਿਨਿਪਿਰੁਸੰਗੇਜਾਇਅਪਿ
ਰੁਵੇਸਦਤੁਦੁਗਿ॥੧॥ਮੁਧੇਤੁਚਲੁਗੁਰੁਕੈਭਾਇ। ਅਨਦਿਨੁਗਵਤਿਪਿਰੁਅਪਣਾਸਤਜੇਸਚਿਸਮਾ
ਨਿ। ਗਤਗ। ਸਥਦਿਰਤੀਅਸੋਤਗਲੀਸਚੈਸਥਦਿਸੀਗਾਰਿ। ਤਰਿਵਰੁਪਾਇਨਿਘਰਿਅਪ
ਰੋਗੁਕੈਉਤਿਪਿਅਗਿ। ਸੇਜਸੁਹਟੀਤਰਿਗੰਗਿਰਵੈਗੁਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ। ਸੋਪੁਖਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਵਸੈ
ਜੇਜਭੈਦੇਇਅਧਰੁ॥੨॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਤਨਿਅਪਣਾਤਿਨੈਕੈਤਉਸਦਿਬਲਿਤਰੈਜਾਉ। ਮਨੁਤਨੁਅਰ
ਪਿਰੁਦੇਈਤਿਨੈਕੈਲਾਗਾਪਾਇ। ਜਿਨਿਦਿਕੁਪਛਾਣਿਅਦੁਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ
ਛਾਣੈਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥੨੯॥੬੨॥ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਤਰਿਜੀਉਸਚ

ਨਰੁਸਭੁਕਿਉਤੈਚੀਰੈ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਤਰਸਦੇਫਿਰੇਥਿਨੁਗੁਰੁਭਟੇਪੀਰੈ। ਤਰਿਜੀਉਬਖਸੇ
ਬਜਿਲਾਏਸੁਖਸਦਾਸਰੀਰੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰੀਸਚੁਗਤਿਰਗੰਭੀਰੈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਮਿਰ
ਗੁਰੁਹੋਇ। ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਸਲਾਤੀਐਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੈਇ। ਗਤਉ। ਧਰਮਰਾਇਨੋਨੁਕਮੁਏਬਤਿਸ
ਰਮੁਖੀਚਾਰਿ। ਦੁਜੈਭਾਇਦੁਸਦੁਆਤਮਾਓਤੈਰੀਸਰਕਾਰ। ਅਧਿਅਤਮੀਤਰਿਗੁਣਤਸੁ
ਨੇਜਪਤਿਏਕੁਮੁਰਾਰੀ। ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਧਰਮਰਾਇਕਰੈਧੰਨੁਸਵਰੁਦੁਗੁ॥੨॥ਮਨਕੇਥਿਕਾਰਮਨ
ਤਿਜੈਮਨਿਉਕੈਮੋਤੁਅਭਿਮਾਨੁ। ਅਤਮਗਾਮੁਪਛਾਣਿਅਸਤਜੇਨਾਮਸਮਾਨੁ। ਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖ
ਭੋਧਾਈਐਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਦਿਵਨੁ। ਸਥਦੁਨਚੀਨੈਕਬਨੀਬਦਨੀਕਰੇਥਿਖਿਅਮਾਤਿਸਮਾਨੁ॥
੩॥ਨਰੁਕਿਉਅਪੇਅਪਿਤੈਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੈਇ। ਜਿਉਥੇਲਾਏਤਿਉਥੇਲੀਐਜਾਅਪਿਬੁਲਾਏ
ਰੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਥਾਣੀਬੁਧਮੁਏਸਥਦਿਮਿਲਾਵਤੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਦਿਤੁਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖ
ਹੋਇ॥੪॥੩੦॥੬੩॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਜਗਿਤਉਮੈਮੈਲੁਦੁਖਪਾ
ਇਮਲੁਲਾਗਿਦੁਜੈਭਾਇ। ਮਲੁਤਉਮੈਧੋਤੀਕਿਵੈਨਉਤਰੈਜੇਸਭੁਤੀਰਥਨਾਇ। ਬਤੁਥਿਧਿਕਰਨ
ਜਾਵੈਦੁਲੀਮਲੁਲਾਗੀਆਇ। ਪਜਿਐਮੈਲੁਨਉਤਰੈਪੁਛਤੁਗਿਅਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ਮ
ਨੈਗੁਰਮੁਖਾਇਐਵੈਤਨਿਗਮਲੁਤੋਇ। ਮਨਮੁਖਤਰਿਤਰਿਕਰਿਥਕੇਮੈਲੁਨਸਕੀਧੋਇ॥

ਰਹਾਉ। ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨੋ ਵਟੀ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਅਜਾਇ। ਮਨ ਮੁਖ ਮੈਲੈ ਮੈਲੈ ਮੁਖ ਮੈਲੈ
ਤਿਹ ਵਟੀ। ਰਹਾਉ ਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਮੁਤ ਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ। ਜਿਉ ਅਪੈ ਦੀਪਕੁ ਥਲੈ
ਉਗਰਿ ਆਨਿ ਤੁਝਾਇ॥ ੨॥ ਹਮ ਕੀ ਅਤਮ ਕਰਤਾ ਹਮ ਮੁਖ ਗਵਾਹ। ਕਰੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਪਿਅਗੁ। ਮਾਇ ਅਜੇ ਵਰਦੁ ਖੁਨੀ ਸਭਿ ਭਵਿਖ ਕੇ ਸੰਸਾਰ। ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
ਸਚਨਾਮੁ ਰੰਗਾਰੀ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇ ਮੈਲੈ ਸੀਮੈਲੈ ਤਉ ਤਿਸੁ ਥਲਿ ਤਹੈ ਜਾਉ। ਏਸਨ ਭਰਤੀ ਰੰਗਿ
ਸਚੁ ਥਾਵੈ ਨਿਜ ਥਾਉ। ਮਨਿ ਰੇਤ ਜਿਤ ਵਾਰਤੀ ਤਹਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਜੈ
ਮਾਇ ਸਮਾਰੇ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੬੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੈ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਥਿਰੁ ਤੁਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੂਲਿ
ਘਰਿ ਆਇ। ਜਾਦੇ ਖਾਪੁ ਭੁਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿ ਐਦੁ ਖੁਜਾਇ। ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਜਲ ਪ੍ਰਭੁ
ਤੁਥਿ ਪਿਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਹਮ ਮੁਖ ਮੁਗਧ
ਦਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੈ ਤਹਿ ਸੋਇ। ਰਹਾਉ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਹਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲੈ
ਸੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਝਿ ਅਗੁਰ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਤਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਚਤਿ ਪਦਾਰ
ਦਇਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਚਿਪਾਵ ਬਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਸਤਿ
ਆਲਪ ਕਰਿ ਰੋਤ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੋਇ। ਕੁੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਚੋਜੀ ਜੈ ਖਵੈ ਜੋਇ॥ ੩॥
ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀ ਅਤੇਰੇ ਤੁਰਾਸਿ। ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਧੁ ਖਾਲੀ ਕੋਨ ਤੀਰ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨੋ ਜਾ
ਸਿ। ਥਿਖੁ ਭਉ ਜਲ ਭੁਥ ਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੬੫

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੪ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀਵਨਾ ਕੋਈ ਤੁ
ਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈਦ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਤਸਾ। ਤਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟੁ ਤਉ ਚਉ ਖੰਨੀ ਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕੇ ਪਰਗਟੁ
॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਉ ਜੀਵਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨ ਥੀ ਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਵਿਸ
। ਰਹਾਉ। ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਰਤਨੁ ਤੁਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਾਗਿ ਆ ਕਢਿ ਰਤਨ ਦੇਵ
ਗਾ ਸਿ। ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ਅਜੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਪਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਤਨੈ
ਦਿਓ ਜਿਭਾਗ ਤਿਨ ਵਜਿ ਕਾਲਾ ਚਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੇ ਨਿਭਵਾਈ ਅਤਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟ ਕਰਿ ਵਿਕਰਣ

ਨਿਪਾਸਿਦੁ ਅਸਿਨਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕੋ ਪੁਚੰਡਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ
ਵਡਭਾਗੀ ਨਵਤਿ ਅਸਿਨਭਿਟੀ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਭੁਤੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜ
ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩੬ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ

ਮਤਲਾ ੪ ਗੁਣਗਾਵਾਹੁ ਲਵਿਬਰਾਹੁ ਲਵੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਦੁ ਗੁ
ਭਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਦੁ ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ ॥ ਤੀਰੈ ਤੀਰੀ ਮਲਿ ਬੇਧਿ ਅਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲੈਨਾਇ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਵਿਦਗੁਣਗਾਵਾਹੁ ਪਤਿ ਮਨਿ ਤੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ
ਜੇਇ ॥ ਰਾਉ ॥ ਮਨੁ ਰੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਤੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗ ਸਿ
ਰੁਭੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥
੨ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਮਿ ਲੈ ਪਰਿ ਬੈਠਿ ਅਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖ
ਭਰਮੁ ਹੋਵਿ ਚਿਪੜਦਾ ਦੁਰਿ ਪਈਆ ਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਟੇ ਕੰਚਨ ਨਾਥੀ ਐਸਾ ਮੁਖੁ ਲੋਤੁ ਭੁ
ਭਵੇ ਜੋ ਪਸਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿ ਭੁਤ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਤੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਭੁਟੈ ਜੋ
ਦੈ ਵਿਚਿ ਬੋਲਿ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥

੩੬੭ ॥ ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਤਲਾ ੪ ਤਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸ
ਸੋਯਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਵਿਆਤਿ ਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿਨ ਤਿਕਰਿ ਜੋਤੀ ਮੈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਲੈ ਕਾਚਉ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਸੋ ਕਉਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟ
ਹਰਿ ਅਜਿਨਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਰਾਉ ॥ ਤੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਿ
ਜੇਮਣਿ ਆਗੁਰੁ ਮਾਣੈ ਤੋ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਥਾ ਸਿ ॥ ਤਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਤਿ ਨ ਰਜਉ ਮੈ ਮੇਲੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸਿ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਸਭੁ ਕੋਲੈ ਚਟਾਏ ਤਾਜ ਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ
ਕੀਐ ਭਾਗੀ ਲਖਹਿ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ਸੋਥੀ ਆਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਅ
ਪੇਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮੇਲਾ ਸੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੀਛੈ
ਭਾਇ ॥ ਸਭੁ ਜਗਾ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਤੈਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥

ਸਿਰੀਗੁਰੁ ਮਤਲਾ ੪ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾ
ਨਾਇ ਪੁਛੁ ਤੁਸੇ ਰਾਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਭੁਭਾਇ ॥ ਚਿਦੇਵ ਪਰਵਾਨ ਬੋਲਾਨੀ ॥

ਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਤਿਨਪਾਇ। ੧॥ ਭਾਈਗੋਮਲਿਸਜਲੁਤਰਿਗੁਲਸਾਰੇ। ਸਜਲੁਸਰੇਤੁਰੁ
ਖੁਏਦੁਖੁਕਛੈਤਉਮੈਸਾਰੀ। ਰਹਾਰੇ। ਗੁਰਮੁਖੀਆਸੋਤਗਲੀਤਿਨਦਿਏਆਪਈਮਨੇਅਵੈ
ਸਤਿਗੁਰਵਚਨੁਰਤਨੁਏਜੋਮਨੇਸੁਤਰਿਗੁਰੁਖਾਇ। ਸੇਵਭਭਗੀਵਭਜਾਦੀਅਤਿਜੇਨੁਰਗੁਰੁ
ਧਗੁਰਭਾਇ। ੨॥ ਏਹੁਤਰਿਗੁਰੁਵਲਿਖਿਲਸਭੁਤੁਏਭਾਗਤੀਲਨਤੀਖਾਇ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪੈ
ਪਵੈਮਨਮੁਖਰੇਤਥਿਲਾਇ। ਥੇਇਸਤਿਗੁਰਅਗੈਨਾਨਿਵਤਿਰਨੁਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਧਾਇ। ੩॥
ਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਰੁਆਪਿਏਆਪੇਤਰਿਗੁਰੁਏਇ। ਆਪਿਏਅਕਰਿਦੇਵਸੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਇ
ਭੁਤਨੁਮਨੁਤਰਿਅਏਇਅਨਾਨਕਤਰਿਵਸਿਆਮਨਿਸੋਇ। ੪॥ ੫॥ ੬੮॥ ਸਿਰਿ
ਮਤਲਾ ੪ ਦਿਨਸੁਚਕੈਠਿਰਿਅਥਵੈਗੈਲਿਸਥਾਈਜਾਇ। ਅੰਦਘਟੈਨਰੁਨਾਭੁਏਨਿ
ਮੁਸਲਾਜੁਟੁਕਾਇ। ਗੁਰੁਮਿਠਾਮਾਇਆਪਸਰਿਆਮਨਮੁਖਲਗਿਮਾਖੀਪਚੈਪਚਾਇ। ੧॥ ਰੁ
ਈਗੋਮੈਮਿਤੁਸਖਾਪੁਭੁਜੋਇ। ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹੁਬਿਖੁਏਅੰਤਿਥੇਲੀਕੋਇਨਤੋਇ। ਰਹਾਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਿਵਰੁਥਰੇਅਲਿਪਤੁਰੇਸਰਦਾਇ। ਚਿਨ੍ਰਿਚਲਾਦੁਸਦਾਨਿਤਾਲਿਅਤਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਦੇ
। ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਤਮੰਨੀਅਤਿਤਰਿਅਪਿਲਾਏਗਲਿਲਾਇ। ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪੰਥੁਪਰਗਟਾਦੁਰੰ
ਨਕਈਪਾਇ। ਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤਨਿਨਾਮੁਮਨਿਨੀਮਰਤਨਿਲਿਵਲਾਇ। ਅਨਤਦਪੁਨੀਦਰੇਵ
ਦੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ। ੩॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਤਿਅਤਿਨਾਸਭੁਕੋਕੋਏਸਾਥਸਿ। ਤਿ
ਕੀਸੰਗਤਿਦੇਤਿਪੁਭਮੈਜਚਿਕਕੇਅਰਦਾਸਿ। ਨਾਨਕਭਾਗਵਡੇਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਜਿਨਅੰਤਰੇ
ਮੁਪਰਗਸਿ। ੪॥ ੬॥ ੭੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਦਿ।

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ੫੨੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਕਿਆਤੁਰਤਾਦੇਖਿਕੈਪੁਤੁਰਾ
ਤੁਜੀਗਾਰ। ਰਸਭੋਗਤਿਪੁਸੀਅਕਰਤਿਮਾਲਤਿਰੰਗਅਪਾਰ। ਭੁਤੁਕਰਤਿਫੁਰਮਾਇ
ਤਰਤਿਤੋਇਅਠਾਰ। ਕਰਤਚਿਤਿਨਾਵਈਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰ। ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸੁਖਦ
ਤਰਿਸੋਇ। ਗੁਰਪੁਸਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੋਇ। ਰਹਾਰੇ। ਕਪਸਿਭੋਗਿਲਪਟਾਇ
ਗੁਇਨਰੁਪਾਖਾਭੁ। ਤੇਵਰਗੈਵਰਭੁਰੰਗੋਰੀਏਰਥਅਥਕਾ। ਕਿਸਤੀਚਿਤਿਨਪਾਵਤੋਇ

ਸਿਰਜਣਾ ਸਿਰਜਣਾ ਹਰਿ ਭੁਲਾਇ ਅਵਿ ਤੁਨ ਵੈ ਨ ਪਾਕਾ ॥ ੨ ॥ ਲੈ ਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੁੰ ਮਾਇ
ਅਗ ਤੇ ਫੇਕਤਾ ਜਿ ਸਨੇਤੁ ਪਤੀ ਆਹੁ ਸੋ ਸਦੁ ਤੁ ਹੈ ਅਨਿਤਾ ਅਤੰਕੁ ਕਰਹਿ ਅਤੰਕੁ ਹੀ ਆਇ
ਅਪਿ ਅਨਕੀ ਮਤਿ। ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿ ਭੁਲਾਇ ਅਨਤਿ ਜਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੀ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲ
ਵੇ ਏਹੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ। ਤਰਿ ਜਨ ਕਰਖਾ ਏਹੁ ਤੋ ਕਿ ਅਮਾਦ ਸਤੁ ਮੈ ਹੋਇ। ਜੇ ਤਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ
ਦਰੈ ਭੁਲਾਵੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਰਤੰਗੀ ਤਰਿ ਸਭ ਜਗਮਤਿ ਚਾਨਦੁ ਤੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੬੧ ॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫
ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਭੁਤੰਗੁ ਘਟਾਇ ਸਟਿ ਭੁਲਿ ਖੁਸੀ ਆ। ਚਤੁਰਪਰਿ
ਧਇ ਜਾਤੀ ਆਵਿ ਚਿਸਤ ਸੋ ਪਰੀ ਆ। ੧। ਭਾਈਗੇ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇ ਆ। ਲਿਖਿ ਆਲੇ ਖੁਰਿ ਨਿਪੁਰ
ਭੇਦ ਭੇਦ ਖੁਸਤ ਸਾਮਿ ਟਿਗਇ ਆ। ਰਤੰਗੀ ਜੇ ਤੇ ਥਾਨ ਥਾਨ ਤਰਾਤੇ ਤੇ ਭਵਿ ਆਇ ਆ। ਧਨ ਪਾਤੋ ਵਡੁ
ਜੇ ਅਯੋਗੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿ ਆ। ੨। ਤੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗੋ ਤੇ ਵਰਤੈ ਅਠਰਿ ਆ। ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ
ਭਵਿ ਰਹਿਨੁ ਨ ਵੈ ਖਾਕੁ ਗਇ ਆ। ੩। ਕੋਟਿ ਤੇਰੀ ਸੋ ਸਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿ ਆ। ਗਿਰੇ ਥਾਹੇ ਵ
ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀ ਆ। ੪ ॥ ੨ ॥ ੬੨ ॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫
ਭਾਵੈ ਰਹਿ ਪੈਓ ਐਵਿ ਦੁਭੁ ਸੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣ। ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਚਿਛੁ ਟੋਗੀ ਬੇ ਥਾਇ। ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਰੇ ਚਿਛੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੁੰ ਆਇ ਆਲਾਤਾ ਲਾਇ। ਲਗਾ ਕਿਉ ਕੁਠਕ
ਕੇ ਭੁਕ ਦੀ ਚਲੀ ਗੋਇ। ਰਤੰਗੀ। ਰੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਆਇ ਸੈਨਾ ਤੀ ਕਾਇ। ਚਿਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁ ਖੁ ਤੋ
ਭਾਵੈ ਆਜਾਇ। ਮੁਕੇ ਰੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀ ਅਤਿ ਜਿਸ ਚਨਾ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਢੰਗਿ ਵਾਹਵਾ ਸੋ
ਭਾਨ ਮਾਤੀ। ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਾਤਿ ਸਕੀ ਚਿਤ ਨਾਹਿ। ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿਗਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾ
ਏ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ। ਚਰੇ ਰੰਗੁ ਭੁਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇੰ ਸੁਰਦਾਇ। ਨਾਨਕ
ਜੈ ਪਤਿਸਤਿ ਭੁਭਦਾਲਾਇ ਅਕਛਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੬੩ ॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫
ਪਰੀ ਮੁੱਕ ਪਾਤੁ ਕਾਜ ਸਵਰਦਤੁਰਾ। ਮਾਇ ਆਕਾਸਿ ਵਿਆਪਿ ਆਸਮ ਤੈਨ ਤੀ ਗਵਾਰਾ। ਚਿਠਿ
ਦੇ ਆਪੁ ਭੁਤਾਇ ਆਪਰਿ ਆਵਿ ਜਿੰਦਗਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੇ ਰੁਥੈ ਰਾਕੰਧੀ ਪਾਤਿ। ਜੇ ਤੇਵੀ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਤ
ਭਾਵ ਚਨੁ ਕਮਾਤਿ। ਰਤੰਗੀ। ਤਰੀ ਨ ਤੀ ਰੂ ਰੂਗੀ ਪਕੀ ਵਢ ਦਤਗ। ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਤੁ ਤਿ ਆਲਾਵੇ
ਕੋਈ ਏਹੁ। ਜੇ ਤੇ ਆਤੁ ਕਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾਤਾ ਲਿਖਿ ਅਖੇਤਗ ॥ ੨ ॥ ਪਤਿ ਆਪਤੁ ਪੈਯੋਗ
ਦੇ ਭੁਜੈ ਰਹਿ ਸੋਇ ਆ। ਤੀਜੈ ਲਾਖ ਲਾਖਾਇ ਆਚਰੁ ਭੈ ਭੈ ਰੁਭਾਇ ਆ। ਕਦੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਚਿਤਿ

ਨਿਜੀਰੁਪਿੰਡਦੀਆ ॥੩॥ ਜਾਪਸੰਗਤਿਕਉਵਾਚਿਅੰਜੀਉਕੀਅੰਗੁਰਬਲਾਜਿਜਤੇਸੋਤੇਮੰਦੇਪੰ
ਮੇਲਿਅਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾਨਾਨਕਡਿਠਾਸਦਾਨਾਹਿਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣਾ ॥੪॥੪॥੧੦੪॥
ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫ ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਿਨਜਾਚਾਪੰਧਾਸਭੁਜਲਾਇਕੋਰੋ
ਮੁਦੀਅਸਦੁਸੁਆਚਾਅਸਾਸਭੇਲਾਤਿਕੋਇਕਾਅਸੁਕਮਾਚਾਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅੰਤਿਅੰ
ਇਆਬਚਾ ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਕਰੇਤਨੋਜਲਾਹਿਸਭੇਭਾਗਿਸਿਅਲਪਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿਗੁਰੁ
ਦੁਖਭੁਖਨਤਵਿਅਪਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਤੋਇਕਿਰੁਤੀਕੰਮਿਨਢਿਜੀਅੰਜੀਰੋਦੇਸਦਾਜੇਇ
ਜਿਸਤੁਰਖਤਿਤਬਦੇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੋਕੋਇਸੁਖਦਾਤਗੁਰੁਸੇਵੀਅੰਸਭਿਅਵਗਦਕਢੋਇਕ
ਸੇਵਾਮੰਗੈਸੇਵਕੋਲਾਇਆਪੁਨੀਸੇਵਾਸਾਪੁਸੰਗੁਮਸਕਤੇਤੁਠਪਵਾਦੇਵਾਸਭੁਰਿਭੁਵਸ
ਤਿਸਤਿਥੈਅਪੇਕਰਕੋਵੇਸਤਿਗੁਰਕੈਥਲਿਤਰੈਮਨਸਾਸਭੁਪੁਰੇਵਾ ॥੩॥ਇਕੋਦੇਸ
ਜਲੋਇਕੋਭਾਈਮੀਤੁਇਕੋਸੇਦੀਸਮਗਗੀਇਕੋਸੇਦੀਤੈਗੀਤਿ ॥ਇਕਸਸਿਓਮਨੁਮਨਿ
ਤਾਹੋਅਨਿਤਦੁਲਾਚੀਤੁ ॥ਸਚੁਖਾਲਾਸਚੁਪੈਨਲਾਟੇਕਨਾਨਕਸਚੁਕੀਤੁ ॥੪॥੫॥੧੦੫॥
ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫ ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪਤੇਜਾਵੈਇਕੁਤਬੀਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸਭਲੁਤੈ
ਸਚਾਸਬਦੁਕਥਿਗੁਰੇਤਮਤਲੁਪਰਾਪਤੇਜਿਸੁਲਿਖਿਅਹੋਵੈਮਥਿ ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਏਕਸਸਿਓ
ਚਿਤੁਲਾਇਏਕਸਥਿਨੁਸਭਪੰਧੁਤੈਸਭਮਿਥਿਅਮੋਹਮਾਇਗਤੁਚਾ ॥ਲਖਖੁਸੀਆਪਤਿਜ
ਅਜੇਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਕਰੇਇਨਿਮਖਏਕਤਰਿਨਾਮੁਦੇਇਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਤੋਇਜਿਸ
ਉਪੁਰਥਿਲਿਖਿਅਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਚਰਕਗੋਤ ॥੨॥ਸਭਲਾਮੁਰਤਿਸਭਲਾਘੜੀਜਿਤੁਸਚੇਨਾਨ
ਪਿਆਗਾਦੁਖੁਸੰਤਾਪੁਨਲਾਈਜਿਸੁਤਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰਾ ॥ਥਤਪਕਸਿਗੁਰਿਕਢਿਅਸੋਈਉਝ
ਅਪਥਿ ॥੩॥ਥਨੁਸੁਤਾਵਾਪਵਿਤੁਤੈਜਿਥੈਸੰਤਸਭਾ ॥ਢੇਈਤਿਸਤਿਨਿਮਿਲੈਜਿਨਿਪੁਰਾਗੁਰੁਲਥਾ
ਨਾਨਕਥਪਘਰੁਤਤਾਜਿਥੈਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਗਾ ॥੪॥੬॥੧੦੬॥ ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫
ਜੋਦੀਪਿਆਈਐਜੀਐਜੇਸ੍ਵਿਸਤਾਪਤਿਸਤੁਤਿਸਤੀਕੁਰਿਅਸਿਮਨਜਿਸਕਾਸਭਾ
ਏਸਤੁ ॥ਸਭਜਿਅਲਪਢਾਰਿਕੈਗੁਰਕੀਚਰਲੀਪਾਹੁ ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸੁਖਸਤਜਸੇਤੀਜਪਿ
ਥਾ ॥ਆਠਪਤਰਪੁਥੁਪਿਆਇਤੁੰਗੁਲਗੋਇਦਨਿਤਗਾਉਗਤਉਤਿਸਕੀਸਰਈਪੁਰਮਾ
ਜਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਤੋਇਅਲਾਦੁਖਦਰਦੁਨਮੁਏਤੋਇ ॥ਸਦਾ

ਰਹੇ ਚਰੀ ਪੁਰੁਸਾਤਿ ਬੁਧ ਸਚ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸਾ ਸੁਖ
ਵਤ ਭੈ ਭੰਜਨੇ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਿਤਰ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਮਿਤਰ ਵਾਨੁ ਤਕਾਰੁ ਆਵੈ ਰਸਿ ॥ ੩ ॥
ਬੁਧ ਤੇ ਬੁਧੁ ਤਵ ਪਾਣੀ ਐ ਉਚੈ ਚੁਚੈ ਚਾਬਾਉ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਤਨਾ ਥਾਨੁ ਰਾਕੀ ਮਤਿ ਕਤਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
ਕੁੰ ਪੁਰੁਸਾਇ ਆਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਅਪੁਣਾ ਨਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੬੬ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਭ੍ਰਿਜ ਲੂਟੋਇ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਪਾਈ ਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ
ਲੋਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤ
ਵੰਸਦਾ ਸੰਗਿ ਅਗੈ ਕਏ ਛਾਡਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਦੁਨੀ ਆਕੀ ਆਵਡਿ ਆਈ ਆਕਵਨੈ ਆਵਤਿ ਕਾਮ
ਮਦਿ ਆਕਰੰਗੁ ਸਭੁ ਠਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨ ਸਿਨਿਦਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਤਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਸ
ਪੁਰੇ ਤੋਰੇ ਕੁਛ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿ ਅਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਲ ਪੁਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ
ਭਿਤਿ ਪਰਪਤਿ ਰਤਨੁ ਤੋਇ ਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿਤੋ ਵੈ ਭਾਗੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈ ਤੋ ਜਿ ਸੁਦੈ ਵੈ ਪੁ
ਅਪਾਸਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਖਿ ਸੈ ਤਰ ਮੈਤ ਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆ ਬਿਨ ਸੇ ਸਗਲਾ ਸੰ
ਤਪਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੬੮ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਇਕੁ ਪਛਾਣੁ ਜੀ

ਅਕਾਇ ਕੋ ਰਖਣ ਤਰਾ ॥ ਇਕ ਸਕਾਮ ਨਿ ਆਸਰਾਇ ਕੋ ਪਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਦਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਨਰ ਬੁਧ ਮੁਕਤ ਰਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿ ਅਗੁ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਅਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਸੁ ਕੀ ਲਿ
ਵਲਾਗੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤਰ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕ ਸਕੀ ਮਨਿ ਟੋਕੈ ਤਜਿ ਨਿਜੀ ਚੋ ਪਿੰਡ
ਇਕਾ ਸੋ ਪੁਰੁਸਾਨੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ਜਿ ਨਿਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨੁ ਹੋਇ ਇਕੋ ਥਾਨ ਬਨ
ਕੀ ਆਪਿ ॥ ਸੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿ ਨਿਕੀਏ ਅਠਪਤਰ ਤਿ ਸੁਜਾਪਿ ॥ ਇਸੁ ਜੇਤੀ ਗਤਿ ਆਨ ਤੋ ਵੀ ਸੋ ਗਸੰਤ
ਪੁ ॥ ੩ ॥ ਪਰ ਬੁਧ ਮੁਪੁ ਏਕੁ ਤੋ ਦੁਜਾਨਾ ਤੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਓ ਪਿਰੁ ਸਭੁ ਤਿ ਸਕਾ ਜੋਤਿ ਸੁਭੈ ਵੈ ਸੁ ਤੋਇ ॥
ਗੁਰ ਪੁਰੁ ਭਾਇ ਅਜ ਪਿਨਾਨ ਕਾ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੬੯ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਜੇਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਭਿ ਲਾਇ ਆਸੇ ਪੁਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅਪਿ ਦਿਐ ਆਲੋ ਤੋਇ ਤਿਨ ਉਪ ਜੋ ਮਨਿ ਰੀ
ਅਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
ਨਰ ਬੁਧਾ ਸੁਖ ਭੋਪ ਜਤਿ ਦਰਗਤ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇ ਆਭਾ
ਉਭਗ ਤਿਸੇ ਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪੁਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਭੁ ਕਟੀ

ਐਗੁਰਦਰਜਨੁ ਦੇਖੇ ਨਿਤਾ ॥ ੨ ॥ ਥਾਨ ਬਨੰਤਰਿ ਹਿਰਤਿ ਆਪਾਰ ਬੁਧੁ ਪੁਰੁਸੋਟੀ ਸਰਨ
ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੇ ਦੁਜਨ ਤੀਕੋ ਏ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਏ ਭੁਟੀ ਐ ਕੀਤਾ ਲੋਕੇ ਸੁਤੋ ਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ
ਵਸੇ ਆਪਾਰ ਬੁਧੁ ਸੇ ਪੁਰੋਪਰਧਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਗਮ ਲੀਪਰਾਟੁ ਭਈ ਜਤਨਾ ॥ ਜਿਨ ਮੇ
ਪੁਰੁਸੋਟੀ ਆਨ ਕਤਿ ਨ ਕਰਥਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੮੦ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਾ ੫
ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤੁ ਦੁਖ ਗਇ ਆਤਰਿ ਸੁਖ ਵਸਿ ਆਮ ਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਏਕ
ਸਿਉ ਲੇਵ ਲਾਇ ॥ ਮੇਲਿ ਸਾਧੁ ਮੁਖੁ ਭੇਜਣਾ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਵੇਲੇ
ਮਲਾਜ ਚੈਨ ਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੋਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ
ਰਤਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਅੰਏ ਛਾਂ ਪੁਰੀ ਆਪਾਇ ਆਨਾ ਮੁਨਿ ਪਨਾ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰੈ ਤਰੁ ਚ
ਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਭੇਜਣਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦਿਸਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨ ਸਿ ਆਤ ਜੇ ਆ
ਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਾਇ ਆਲਾਤਾ ਲਾਭੁ ਨਾਮੁ ਪੁਰਨ ਤੋ ਏਕਾ ਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਆ
ਦੀ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ ਅਵਲਾਜਾਣਾ ਹਿਰਾਇ ਆਪਾ ਪਿਤੋ ਆਮਿ ਤਰਵਨਾ ॥ ਸਚੁ ਮਤੁ ਆਪੁ
ਇ ਆਗੁਰ ਕ ਸਥ ਦੁਪਛਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕ ਚਿਰਾਖ ਦਾ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ॥ ਲਾਭਿ ਪਲਾਤੇ
ਮੁਖੁ ਭੇਜਣਾ ਚੈਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਰੇਤੰਗਿ ਆਪਾਗਾ ॥ ਪਾਰਬੁਧੁ ਮੁਖੁ ਸਰ
ਗਨ ਕ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੮੧ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਾ ੫ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੋ
ਲੈ ਪਾਈ ਐ ਸਥ ਦੁਨਿ ਪਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਪੀ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਖੁਕਟੀ ਐ ਲਗੈ ਸਤ ਜਿਧਿ ਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪੁਰੁਸਰਣਾ ਏ ਪਾਇ ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਨੀ ਏ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਤਨ ਜਾਈ ਐ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਬਾਦੁ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਮੇਲੁ ਜੋ
ਤੀ ਸਦਾ ਜਬ ਦੁਇ ਸਾਤੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ਸਿਰਿ ਸਾਤ ਪਾਤਿ ਸਾਤੁ ॥ ੨ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ
ਸਰ ਦੁਜਨ ਤੀਰਾਉ ॥ ਮੈਧਰੇਤਰੀ ਪਾਰਬੁਧੁ ਮਤੈ ਰੇਤਾ ਲਿਰ ਤਉ ॥ ਨਿਮਾਇ ਆਪੁ ਭਾਮੁ ਤੋ
ਜੰਗੇ ਸਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀ ਐ ਆਰਾਧੀ ਐ ਆਠ ਪਤਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕੈ ਰੰਗਿ
ਤਪਾਖੀ ਜਿੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਦੇਖ ਉਤਾਰਿ ਅਨੁਪੁਰੁ ਪਾਰਬੁਧੁ ਮਥਾ ਸਿੰਦੁ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੮੨ ॥
ਸਿਰੀਗੁਮਤਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਉ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਨ ਵੇਛੋ ਨਿ ਆਇ
ਭੁਜੈ ਸਭ ਮਤਿ ਰਤੇ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੈ ਸਤਿ ਭਾਇ ॥ ਅਦਰਸੁ

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਗੋਮਤ ਕਰਤ ਪੁਰੋਹਿਤ ਮਾਇਆ ਮੋਤ ਪਰੀਤੋ ਧਿਰ
ਨੁਕਸਾਨ ਕੋਈ ਨਾ ਭਾਉ ਦਾਨ ਦਾਤਾ ਸੀਲ ਵੰਤੁ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਾ ਅਪਰਾਧ ਸਖਸਤਾ ਈਅਤਿ ਵ
ਰੁੰਦ ਵਰ ਅਪਰਾਧ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣੈ ਐ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤਿਸੁ ਦਰਵਾਰਾ ਜੋ ਮੰਗੀ ਐ ਸੁਪਾਈ
ਏਕੋ ਏਕਾ ਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸੁ ਪੇਖਤ ਕਿਲਾਵਿ ਖਤਿ ਰਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੋਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਏਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈ
ਐਕੋ ਕੀਲਾ ਤਿਉ ਰੰਤਿ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਨੁ ਨਵ ਤਨੁ ਸਦਾ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਰਾਧੀ ਐ
ਦੁਵੇਸਹੁ ਨ ਹੀਰਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਕਸ ਖਗੋਵਿ ਦੁਆਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰ
ਖਿ ਜੋਗੇਸ਼ਵਰੀ ਐ ਇਤਿ ਦੁਆ ਦੇਖੈ ਸੁਲੈਤ ਦੁਰਿ ਸਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੁਝ ਮੁਹਿ ਦੁਆ ਅਗਿਰਤ
ਪਦੋਪਦਾ ਪੁਰਨਾਨ ਕਸਦਾ ਬਖਸਿ ਦੁਆ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੮੩ ॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾਪ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਜਿਨਿ ਪੁਰਿ ਦੀ ਆਗਿ ਆਸਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿ ਆ ਅੰਤਰਿ
ਕੋ ਅਪਾਰਾਜਤਾ ਸਦਾ ਪੁਰਿ ਸਿ ਮਗੀ ਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਭੁਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ
ਪੁਸ਼ਟਾਈ ਸਦਾ ਰਤੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ਰਤੁ ਚੋਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣ ਕਾ ਸੁਇਨ ਰੁਪ ਖਾ
ਗੁਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪੁਕੁੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕਾ ॥ ਜਿਨ ਕੀਤਾ ਤਿਸਤਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨ ਮੁਖ ਪਸੁਨਾ ਪਾਕਾ ॥ ੨ ॥
ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਰਿਵਾਜਿ ਆਤਿ ਜਨੈ ਜੈ ਦੁਹਿ ॥ ਵਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿ ਆ ਅੰਤਰਿ ਤਉ ਮੈ ਕੁਰਿ ॥ ਭਗਤਿ
ਨ ਵਿਹੁਣਿ ਆ ਅਵਤਿ ਵੰਦੁ ਤਿ ਪੁਰਾ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਤੁ ਪੁਰੁ ਕਰਣ ਤਾਰੀ ਅਜੰਤਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਬਿ
ਰੁਖ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨ ਤੁਰਮਤਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ ਸਰਬਿ ਕਰਿ ਅਪੁਣੀ ਤਰਿ ਮ
ਏਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੮੪ ॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾਪ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਰੁ ਪਨੁ ਮੇਰੇ

ਰੁਪ ਮੈ ਦੇਰਾ ॥ ਸੁਤਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਐਨਕ ਬਤੁਤੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸਾ ॥ ਤਰਿਨਾ ਮੁਰਿ ਦੈ ਨਵ ਸਈ ਕਾਰ
ਜੋ ਕੋਈ ਲੇਖਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿ
ਤੁ ਆਇ ॥ ਰਤੁ ਚੋਰਨਾ ਮੁਨਿ ਪਨੁ ਧਿਆਈ ਐ ਮਸਤ ਕਿਤੋ ਵੈ ਭਾਰਾ ॥ ਕਰ ਜਸ ਬਿਸਵਾਰੀ ਅਤਿ ਗੁਰ
ਬੰਧ ਲੀਲਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਭੁਰ ਮੁਕਟੀ ਐ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਗਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੁਸਾਧਕੀ ਅਰ
ਜੋ ਤੋਰ ਬਨਾਰੀ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇ ਸਾਚਾ ਏਤੁ ਸੁਆਓ ॥ ਐਕੋ ਮਿਲਾਤਿ ਵਰਿ ਧਿਆਈ ਆਦ
ਨ ਤੋ ਪਵਿਸਰਿ ॥ ੩ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਅਪਿ ਪੁਰੁ ਸਭੁ ਕਿਓ ਤਿਸਤੀ ਤਾ ਬਿਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲਦ
ਏਤੋ ਬਡੇ ਰਿਸ ਬਿਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਸਰਦਾਰੀ ਸਰਬ ਘਟ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ੮੫ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਸਗਦਿਪਏਪੁਤਾਪਦੇਗੁਰੂਤੋਆਕੇਰਪਾਭਾਸਤਿਗੁਰੂ

ਕੋਰੁਪਦੇਜਿਐਥਿਨਸੇਸਰਬਜੰਜਾਣਾ। ਅੰਦਰੁਲਗਾਹਮਨਮਿਅੰਮਿਤਨਦਰਿਨਿਤਲਾ॥ ੧॥
 ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਾਗੁ। ਕਰੇਦਇਆਪੁਤਾਪਦੀਇਕਨਿਮਖਨਮਨਤੁਵਿਸਾਗੁ। ਰਤੁਰੁ
 ਲਗਵੇਦਨਿਤਗਾਵੀਅਤਿਅਵਗੁਲਕਟਲਾਗ। ਬਿਨੁਤਰਿਨਾਮਨਸੁਖੁਤੋਇਕਰਿਛੇਥੇਸਥਾ
 ॥ ਸਤਜੇਸਿਠਤਰਿਤਿਅਭਵਜਲੁਭਿਤਰੇਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਤੀਰਥਵਰਤਲਾਖਸੰਜਮਾਪਈਐਸਾਸੁਖੁ
 ਯੁਕਿਕਮਾਵੈਕਿਸਤੇਜਾਵੈਖੈਸਦਤਦੁਗਿ। ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਤਿਅਪੁਤਮੇਰਾਕੁਪੁਰਿ॥ ੩॥
 ਚੁਪਾਤਸਾਹੀਅਮਰੁਸਚੁਸਚੇਸਰਾਥਨਾ। ਸਚੀਰੁਦਗਤਿਪਰੀਅਨੁਸਚਿਸਿਰਜਿਥਿਨੁਜਤੁ
 ॥ ਨਨਕਜਪੀਐਸਚੁਨਾਮੁਤਉਸਦਾਸਦਾਕੁਰਥਾਨਾ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੮੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਉਦਮੁਕਰਿਤਰਿਜਾਪਦਾਵਡਭਾਗੀਪਨੁਖਾਟਿ। ਸੰਤਸੰਗਿਤਰਿਨਿ

ਰਲਾਮਲੁਜਨਮਜਨਮਕੀਕਾਟਿ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਜਾਪੁ। ਮਨਇਛੇਫਲਾਭੁਚਿਤੁ
 ਸਭੁਚੁਕੈਸੋਗੁਸੰਤਾਪੁ। ਰਤੁਰੁਗਿਸੁਕਾਰਦਿਤਨੁਪਾਰਿਅਸੇਪੁਰੁਭਿਠਾਨਾਇ। ਜਲਿਥਾ
 ਮਤੀਅਲਿਪੁਰਿਅਪੁਤਾਪਦੀਨਦਰਿਨਿਤਲਿ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇਆਭਾਗੀ
 ਚੁਪਗੀਤਿ। ਚਰਣਭੁਜੇਪਾਰਬਤਮਕੇਸਭਿਜਪਤਪਤਿਨਤੀਕੀਤਿ॥ ੩॥ ਰਤਨਜਵੇਤਰਮਾ
 ਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਕਾਨਭੁ। ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਰਸਜਨਨਾਨਕਤਰਿਗੁਲਗਾਭੁ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੮੭॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਸੋਈਸਾਸਤੁਸਚੁਦੁਸੋਇਜਿਤੁਜਪੀਐਤਰਿਨਾਭੁ। ਚਰਣ

ਲਗੁਰਿਪਨੁਦੀਅਮਿਲਿਅਨਿਥਾਵੇਥਾਭੁ। ਸਾਚੀਪੁੰਜੀਸਚੁਸੰਜਸੇਆਠਪਤਰਗੁਲਗਾਭੁ।
 ਰਿਕਿਰਪਾਪੁਭੁਭੇਟਿਅਮਰਦੁਨਾਵਲੁਜਾਭੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਭੁਜਸਦਾਇਕਗੰਗਿ। ਘਟ
 ਟਅੰਤਰੇਰਵਿਰਤਿਅਸਦਾਸਤਾਈਸੰਗਿ। ਰਤੁਰੁਗੁਸੁਖਾਕੀਮਿਤਿਕਿਅਗਲੀਜਾਸਿਮਰੀਕੋਵੇ
 ॥ ਜਿਨਚਖਿਅਸੇਉਪਤਾਸਿਅਉਤਰਸੁਜਾਵੈਜਿਦੁ। ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁ
 ਥਜਿਦੁ। ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਪੁਤਾਪਦਾਸੋਈਗਜਨਰਿਦੁ॥ ੨॥ ਅਉਸਰਿਤਰਿਜਸੁਰੁਲ
 ਲਜਿਤੁਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨੁ। ਰਸਨਭੁਚਰੈਗੁਲਵਤੀਕੋਇਨਪੁਜੈਦਨਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀ
 ਗਨਿਵਸੈਦੁਆਲਾਪੁਰਖੁਮਿਤਰਵਾਨਾ। ਜੀਭਿਪਿੰਡੁਪਨੁਤਿਸਦਾਤਉਸਦਾਸਦਾਕੁਰਥਾਨਾ॥ ੩॥
 ਮਿਲਿਅਕਦੇਨਵਿਛੁਕੈਜੇਮੇਲਿਅਕਰਤਾਗਿ। ਦਾਸਕੇਥਪਨਕਟਿਅਸਚੈਸੇਰਜਦਤ

ਕੁਲਸਰਗੀਪਾਇਰਨਿਗੁਣਅਵਗੁਣਨਥੀਚਾਰਿ। ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਗਤੀਜਿਸਗਲਾਪਟਾ
ਅਧਰੁ॥ ੪॥੧੮॥੮੮॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫ ਹਸਨਸਚਸਿਮਰੀ

ਐਸਨੁਤਨਿਰਮਲੁਤੋਇ। ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਕਅਗਲੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਮਿਤਰਕ
ਕੋਜੇਅਪਣੀਸਚੁਨਵਿਸਰੈਸੋਇ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਸਾਚਾਸੇਵਿਜਿਚਰੁਸਾਸੁ। ਬਿਨੁਸਚੇਸ
ਕੁਰੁਕੁਏਅੰਤੋਤੋਇਬਿਨਾਸੁ। ਗਤਾਉ। ਸਾਤਿਥੁਮੇਰਾਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਗਤਨਜਾ
ਣਾ। ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਅਰਿਅਗਲੀਕੋਈਅਪਣੀਮਿਲਵੈਮਾਇ। ਚਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆ
ਸਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਤਿਸੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਜੇਮੇਲੇਕਰਤਾਰੁ। ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਨ
ਨਾਧੁਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ। ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਤੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰੁ॥ ੩॥ ਪਰਵਦੁਗਾਰੁਸਾ
ਚੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕਾ। ਸਦਾਸਦਾਅਰਾਧੀਐਏਤਮਤਿਵਿਸੇਖਾ। ਮਨਿਤਨਿਮ
ਤਰੇਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਨਾਨਕਲੇਖਾ॥ ੪॥੧੯॥੮੯॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫

ਨੰਗਨਪੁੰਮਿਭਾਈਤੋਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਇ। ਤੋਸਾਥੰਧਤੁਜੀਅਕਾਐਥੈਥੈਬਿਨਾਇ। ਗੁਰ
ਪ੍ਰੇਤਪਾਈਐਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਤਾਇ। ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਤੋਵੈਜਿਸਨੋਤੋਇਦਿਖਾਵਾ।
ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਦੁਜਾਥਾਓਨਕੋਸੁਏਗੁਰਮੇਲੇਸਚੁਸੋਇ। ਗਤਾਉ
ਜਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁਡਿਠਾਜਾਇ। ਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਮਨੁਲਾਗਾਸੇਵਰਭਾ
ਏਜਾਇ। ਗੁਰਦਾਤਾਸਮਰਥੁਗੁਰੁਸੁਭੰਡਾਰੁ। ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰ
ਕੁੰਦਲਾਏਰਹਾਇ॥ ੨॥ ਕਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰੁਸਾਲਾਤੀਐਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ। ਸੇਮਥੇਨਿਤ
ਦਯੋਜੇਨਿਗੁਰਿਧਰਿਅਤਥਾ। ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਲਿਅਜਨਮਮਰਣਕਾਪਥਾ। ਗੁ
ਰੁਮੇਸਰੁਸੇਵਿਅਥੈਭੰਜਨੁਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਗਤਿਗੰਭੀਰੁਤੋਸੁਖਸਾਗਰੁਅ
ਪੰਭਾ। ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਪਦਾਜਮਦੁਤਨਲਗੈਰੰਡਾਰੁ। ਗੁਰਨਾਇਕੁਲਿਨਲਗਈ
ਤੋਇਡਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਡੁ। ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅਸੁਖਨਾਨਕਮਨਮਤਿਮੰਡੁ॥ ੪॥੨੦॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਅਕਉਤਾਓ

ਜਿਅਸਦਾ। ਭਾਈਮੀਤਸੁਰਿਦਕੀਏਬਿਖਿਅਰਚਿਅਥਾਦੁ। ਜਾਂਦੇਬਿਲਾਮਨੋਵਈ

ਵਿਦੁਨਾਵੈਬਿਸਮਾਦੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਲਾਗੁਜਿਦੀਸੈਸੇਵੇਲਾ
ਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁ॥ ਰਹਤੁ॥ ਜਿਉਕੁਕਰੁਤਰਕਾਇਆਪਵੈਦਤਦਸਿਜਾਇ॥ ਲੋਕੁ
ਜੰਤੁਨਜਾਣਟੀਭਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਆਪਿਆਠਿਗਿਠਿਗਿਠਿ
ਟੇ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਜਾਨੁਪਸਾਰਿਆਭੀਤਰਿਚੋਗਥਲਾਇ॥ ਤਿਸਨਾਪੰਖੀਛਾਜੇਆ
ਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥ ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਤਿਨਜਾਣਟੀਛਿਗਿਠਿਗਿਠਿਅਵੈਜਾਇ॥ ੩॥
ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਸੀਸੋਤਿਆਬੁਧਿਧਿਏਤੁਸੰਸਾਰੁ॥ ਜਿਸਨੇਰਖੈਸੋਰਤੈਸੰਬਿਧੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥
ਤਰਿਜਨਤਰਿਲਿਵਰਿਧੇਰਨਾਨਕਸਦਬਲਿਯੁ॥ ੪॥ ੨੧॥ ਸਿਰੀਗੁਮ

ਤਲਾਪ ਘਰੁ ੨ ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਤਿਸੁਭੰਭੁਪਸਾਰੁ॥ ਮੁਤ
ਲਾਤੇਪੁੰਨੀਚਲਾਤੁੰਸੰਮਲੁਘਰਥਰੁ॥ ੧॥ ਤਰਿਗੁਲਗਾਉਮਨਾਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵੇ
ਅਗਿਆਕਿਆਬੋਜੁਜੀਥਾਤਗੁਮਨਾ॥ ਰਹਤੁ॥ ਜੈਸੇਰੈਦਿਪੁੰਨੁਦੇਠਿਚਲਾਸਤਿਪ
ਰਿ॥ ਕਿਆਤੁੰਰਤਾਰਿਸਤਸਿਉਸਭਫਲਾਕੀਬਾਗਤਿ॥ ੨॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਤਿ
ਨਿਦੀਆਸੋਪੁਭੁਲੋਜਿ॥ ਸਰਪਰਉਠੀਚਲਾਛਰਿਜਾਸੀਲਾਖਕਰੋਜਿ॥ ਲਾਖਚਉਰ
ਤਭੁਮਤਿਆਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸੰਲਾਧਿਤੁੰਸੋਦਿਨੁਨੇਕਾਅਵੈ
ਇ॥ ੪॥ ੨੨॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾਪ ਤਿਚਰੁਵਸਤਿਸੁਭੰ

ਜੀਜਿਚਰੁਸਾਥੀਨਾਇ॥ ਜਾਸਾਥੀਉਠਿਚਲਿਆਤਾਪਨਖਕੁਰਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਿਬੈਰੁ
ਭਇਆਦਰਸਨੁਦੇਖਲੈਕਾਚਉ॥ ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁ॥ ਰਹਤੁ॥ ਜਿਚਰੁਵਸਿਆਕੰ
ਰੇਜੀਉਜੀਉਸਭਿਕਤਾਤਿ॥ ਜਾਓਠਿਚਲਾਸੀਕੰਤਜਾਤਾਕੋਇਨਪੁਛੈਤੇਰੀਥਾਤਾ॥ ੨॥
ਪੈਰੈਸੋਸੁਭੇਵਿਤੁੰਸਾਤੁਰੈਸੁਖਿਵਸੁ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਚਰੁਅਚਰੁਸਿਖੁਤੁਪੁਕਦੇ
ਗੋਦੁਖੁ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਸਾਤੁਰੈਵੈਵਲਾਸਭਿਮੁਕਲਾਵਲਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਪੰਨੁਸੁਭੰ
ਜਿਨਸਤਨਾਇਪਿਆਰੁ॥ ੪॥ ੨੩॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾਪ

ਘਰੁ ੬ ਕਰਲਕਾਰਲਾਏਕੁਠੀਜਿਨਿਕੀਆਆਕਾਰੁ॥ ਤਿਸਤਿਧਿਆਵੁ
ਨਮੇਰੇਸਰਥਕੇਆਪਾਰੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਿਮਤਿਧਿਆਇ॥ ਛੋਰਿਸਗਲਾਸਿਆ

ਪਾਦਿਸਥਾਦਿਲਿਵਲਾਇ। ਰਤਾਉ। ਦੁਖਕਲੇਸੁਨਭਉਥਿਅਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਤਿਰਦੈ
ਤੁਲੀਕੋਟਿਜਤਨਾਕਰਿਰੇਤਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ। ੨। ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਾਧਾ
ਸੈਪਾਸਗਲੇਜਾਤਿ। ਤਉਤਿਨਕੈਥਲਿਤਾਰਲੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਤਿ। ੩। ਸਾਧਸੰ
ਤਿਮਨਿਵਸੈਸਚੁਤਰਿਕਾਨਾਉ। ਸੇਵਰਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਤੁਭਾਉ।
੪॥੨੪॥੮੬॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫ ਸੰਚਿਤਰਿਧਨੁਪ੍ਰਜਿਸ
ਭਗੁਭੋਰਿਸਗਲਾਵਿਕਾਗ। ਜਿਨਿਤੁੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਅਤਰਿਸਿਮਰਿਤੋਇਉਧਾਰਾ।
ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਏਕੁਅਪਭਾ। ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਜਿਨਤਿਦੀਅਰਿਦੇਕਾਅਧਾਰਾ।
ਗੁਰੀਕਾਮਕੋਧਿਅੰਕਾਰਿਮਾਤੇਵਿਅਪਿਅਸੰਸਾਰਾ। ਪਉਸੰਤਸਰਦੀਲਗੁਚ
ਦੀਸਿਟੈਦੁਖਅੰਧਾਰਾ। ੨। ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਅਕਮਾਵੈਏਤਕਰਦੀਸਾਰਾ। ਅਪੁ
ਭੋਰਿਸਭਤੋਇਰੇਣਾਜਿਸੁਦੇਇਪੁਭੁਨਿਰੰਕਾਰਾ। ੩। ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੁੰਤੋਪਸ
ਰੇਅਪਸਾਰਾ। ਕਤਨਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਕਾਦਿਅਸਗਲਾਬੂਤਮਥੀਚਾਰਾ। ੪॥
੨੫॥੮੭॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫ ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮੰਧੇਸੰਸਾਰੁ
ਗਲਾਵਾ। ਦੁਤੁੰਤੋਰਤਤਰਗਤੁੰਤੋਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾਵਾ। ੧। ਠਾਕੁਰੁਸਰਬਸਮਾ
ਕਾਥਿਅਕਤਉਸੁਦਉਸੁਅਮੀਤੁੰਵਡਪੁਰਖੁਸੁਜਲਾ। ਰਤਾਉ। ਮਾਨਅਭਿਮਾ
ਨੰਧੇਸੋਸੇਵਕੁਨਾਤੀ। ਤਤਸਮਦਰਸੀਸੰਤਤੁਕੋਈਕੋਟਿਮੰਧਾਤੀ। ੨। ਕਤਨਕਤ
ਵਨੁਇਤੁਕੀਰਤਿਕਰਲਾ। ਕਥਨਕਤਨਤੇਮੁਕਤਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾ। ੩। ਗਤਿ
ਅੰਗਤਿਕਉਨਦਰਿਨਅਪਇਅਗਾਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਨਾਨਕਦਨੁਪਾਇਆ। ੪॥
੨੬॥੮੮॥

ਸਿਰੀਰਗੁਮਤਲਾ ੫ ਪਾਉ ੭ ਤੋਰੈਭਯੋਸੈ
ਪੈਅਗੈਲਾਡਲਡਾਇਅਗਾਭੁਲਤਿਉਕਤਿਥਾਰਿਕਤੁੰਤਰਿਪਿਤਾਮਾਇਆ। ੧॥
ਨੂੰਕਤਨਕਤਵਨਾ। ਤੇਰਾਥਿਖਮੁਭਵਨਾ। ਰਤਾਉ। ਤਉਮਾਭੁਤਾਤੁਕਰਉਤੇਰਾ
ਤਉਜਨਉਅਧਾਸਭਤੀਮਧਿਸਭਤਿਤੇਥਾਤਰਿਥੇਮੁਤਤਾਜੁਥਾਧਾ। ੨। ਪਿਤਾਤ
ਤਉਜਨਉਨਾਤੀਤੇਰੀਕਵਨਜੁਗਤਾਥੰਧਨਮੁਕਤਸੰਤਤੁਮੇਰੀਰਾਖੈਮਮਤਾ। ੩॥
ਤੇਰੇਕਪਾਲਠਾਕੁਰਗਤਿਓਅਵਲਜਾਵਾਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਪਾਰਬੂਤਮੁਪਛਾ

੨੭।੪॥੨੬॥੨੬॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ੫੨੧ ਸੰਤਜਨਮਿ

ਟੀਅਕਟਿਅਜਾਜਮਕਾਲਾਸਚਾਸਾਤਿਭੁਮਨਿਵਰਾਏਅਖਸਮੁਦ੍ਰਾਅਲਾਪੁਰਾ
ਗੁਰੁਭੇਇਅਥਿਨਸਿਅਸਭੁਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਤਉਤੁਧਵਿਟੁਕਰਥਾ
ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਰੁਥਲਿਤਾਹੈਤੁਸਿਦਿਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਰਤਾਉ॥ਜਿਨਤੁਸੇਵਿਅਭੁ
ਕਰਿਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਨਾ॥ਤਿਨਪਿਛੈਛੁਟੀਐਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਨਾ॥ਗੁਰੁਜੇਵਰੁ
ਤਕੋਨਤੀਜਿਨਿਦਿਤਾਅਰਮਦਨੁ॥੨॥ਅਏਸੇਪਰਵਾਦੁਤਤਿਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਅ
ਤਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਅਦਰਗਤਥੈਸਦੁਜਾਇ॥ਕਰਤੇਤਬਿਵਰਿਅਈਅਪੁਰਖਿ
ਖਿਆਪਾਇ॥੩॥ਸਚੁਕਰਤਾਸਚੁਕਰਣਤਾਸਚੁਸਾਤਿਭੁਸਚੁਟੇਕਾ॥ਸਚੇਸਚੁ
ਟੀਐਸਚੇਥੁਧਿਥਿਥੇਕਾ॥ਸਰਥਨਿਰੰਤਰਿਗਵਿਗਤਿਅਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਏਕਾ॥੪॥

੨੮॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪੁਜੀਐਮਨਿਰੰ

ਲਾਇਪਿਅਗੁਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਜੀਅਕਾਸਰੁਸੈਦੇਇਅਧਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਥਚਨਕਮਵ
ਣੇਸਚਾਏਤੁਵੀਚਰੁ॥ਥਿਨਸਾਧੁਜੰਗਤਿਰਤਿਅਮਾਇਅਮੋਤੁਸਰੁਛਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾ
ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪੁਰਨੋਤੈਘਾਲਾਰਤਾਉ॥ਗੁਰੁਸਨ
ਅਪਾਰਗੁਰੁਵਡਭਗੀਦਰਸਨੁਤੈ॥ਗੁਰੁਅਗੋਚਰੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਗੁਰੁਕਰਤਗੁਰੁਕਰਣਤਾਗੁਰੁਮੁਖਿਸਚੀਸੋਇ॥ਗੁਰੁਤੇਥਾਤਰਿਕਿਛੁਨਤੀਗੁਰੁਕੀਰ
ਜੇਸੁਤੈ॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰੁਮਨਸਾਪੁਰਣਤਾਗੁਰੁਦਾਤਾਤਰਿਨਾ
ਦੇਇਉਧੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਗੁਰੁਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁਗੁਰੁ
ਮਤਿਮਾਅਗਮਤੋਕਿਆ ਕਥਕਥਨਤਾਰੁ॥੩॥ਜਿਤਜੇਠਲਾਮਨਿਥਾਂਢੀਅਤਿ
ਜੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਪੁਰਖਿਲਿਖੇਪਾਵਣੇਸਾਚੁਨਾਮੁਦੇਇਰਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਦੀ
ਇਅਥਾਤੁਜਿਨਤੀਥਿਨਾਮੁ॥ਤਰਿਨਾਨਕਕਦੇਨਵਿਸਰਉਏਤੁਜੀਉਪ੍ਰੰਤੁਤੇਰਾਸਾ॥

੨੯॥੨੯॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤਜਨਤੁਸੁਦਿਗੁਈਤੋ

ਨੁਸਚੈਨਾਇ॥ਗੁਰੁਕੇਚਰਣਸਰੇਵਣੇਤੀਰਥਤਰਿਕਾਨਾਉ॥ਅਗੋਦਰਗਤਿਮਨਿਅਤਿ
ਇਤਿਮਿਲੈਨਿਥਵੇਥਾਉ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਾਚੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੋਧਾਈ

ਸਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟੁ ਵਾਰਿ ਅਜਿ ਨਿਦਿ ਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸ
 ਚੁ ਸਚੁ ਤਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਿ ਰਿਗ
 ਸਿਨ ਵਿਸਰੈ ਸਭੁ ਮੁਰਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਿ ॥ ਗੁਰੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਅਠਪਤਰ ਤਿਸੁ ਜਪ
 ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਪਈ ਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਤਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਤੈਸੁ ਭਮਤਿ ਰਤਿ ਅ
 ਸਨਈ ॥ ਨਿਨਕਉ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿ ਅਸੇਈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣ ਗਤੀ ਮੋਹਨ ਅ
 ਵੈਰੀ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੩੩ ॥ ੩੧ ॥ ੬ ॥ ੧੦੦ ॥ ਜੋੜ
 ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰਗੁ

੫੨ ੧

ਅਸਟਪਦੀ ਅਸਤਲਾ ੧

ਅਖਿਅਖਿ ਨੁਵਾ ਵਣ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ ਜਿਸਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈ ਐ ਸੋ ਕੇਵ ਭੁਕਿ ਤੁ
 ਗਈ ॥ ਅਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤ ਜੇ ਸਭਿ ਅਖਿਰੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਅਲਪੁ ਅਗਮ ਅਪ
 ਰੁਪਰੀ ਨਈ ਪਾਕਥਾਇ ਸਚਾ ਪਰਵਦਿ ਗੁਰੁ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗੁ ਕਮੁਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤ ਜਾ ਲਿਖਿ ਨ
 ਵੈ ਕੋਟੀ ॥ ਜੇ ਸਰਿ ਸਾਇ ਹਮੇਲੀ ਅਤਿ ਭਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਤਿ ਰੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅ
 ਨਉ ਦਿਸੁਣਿ ਅਖਤਿ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪੀਰ ਪੈ ਕੰਮ ਰਸਾਲ ਕਸਾਦ ਕਸੁ ਤਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀ
 ਦਾ ਸੇਖ ਮਸਾਇ ਕਕਾ ਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇ ਸਰਸੀ ਦਾ ॥ ਥਰ ਕਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਅਗਲੀ
 ਪੁਰੋਹਤਿ ਨਿਦਰੁ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਛਿਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿਨ ਚੌਤੁ ਪੁਛਿਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਆਪਣੀ
 ਰੁਹਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਵੇਖੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ
 ॥ ੪ ॥ ਭਵਨਾ ਵਨ ਜਾਈ ਅਤਿ ਨਾਵ ਕੇਵ ਭੁਨਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸੁ ਤੈ ਸੋ ਕੇਵ
 ਭੁਨਾਉ ॥ ਅੰਬ ਜਿਥੈ ਵਿਨਸ ਕਈ ਤਉ ਕਿਸਨੋ ਪੁਛਾਇ ਜਾਉ ॥ ੫ ॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਕੂਨੀ
 ਕੀਸੈ ਵਰ ਕਰੇਇ ॥ ਵਰੇ ਤਥਿ ਵਰਿ ਆਈ ਅਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੇ

ਚਸਾਨਭਿ ਲਕਹੇਇ॥ ੬॥ ਸਰੁਕੋ ਅਖੈ ਥਤੁ ਥਤੁ ਲੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਕੇਵਤੁ ਦਤੁ
 ਅਖੈ ਐ ਦੇ ਕੈ ਰਤਿ ਅਸੁ ਮਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨਾ ਵਈ ਤੇਰੇ ਜਗਤੁ ਜਗਤੁ ਭੰਗੁ ਗਾਇ
 ॥ ੧॥ ਸਿਰੀ ਗੁਮਤਲਾ ੧ ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਤੇਲੀ ਅਸਗਲੀ ਅ
 ਕਰਤਿ ਸੀਗਰਾ॥ ਗਣਤਗਣਾ ਵਣਿ ਆਈ ਅਸੁ ਤਾ ਵੇ ਸੁਵਿਕਰਾ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪੇਸ਼
 ਈ ਐ ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁਆਰਾ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਜੀਭਿ ਏਓ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ॥ ਤੁਧੁ ਭਵਨਿ ਜੋ ਰਹੈ
 ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਏਸੁ ਵਾਰਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਸਥ ਦੀ ਸੀਗਰੀ ਆਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਜਿ
 ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋ ਜਿਖ ਜੀਤ ਕੈ ਸਚੁ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਲਾਲਿਹ ਤੀ ਸਚੁ ਭੈਵ ਸੀਭਾ ਏਰਤ
 ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੰ ਚੇਰੀ ਕੰ ਢੀ ਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ॥ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਤੁ ਟਈ
 ਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥ ਸਥ ਦਿਰਗੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿ ਅਤੁ ਭੁਸਦ ਥਲਿ ਤਰੈ ਜਾਉ॥ ੩॥ ਸਾਧ
 ਰੰਗ ਨਥੈ ਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਪਿਰੁ ਗੀ ਸਾਧੁ ਨਉ ਤਨੈ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ
 ॥ ਨਿਤਰੈ ਸੋ ਤਾਗਲੀ ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ॥ ੪॥ ਸਾਚੁ ਪੜੀ ਪਨ ਮਾਂਡੈ ਐ ਕਾਪੜੇ
 ਮ ਸੀਗਰਾ॥ ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਸਵੈ ਏ ਆਮੰਦਰੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰਾ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਥ ਦਿਵੈ
 ਸਿਆਰਾ ਮਨ ਮੁਠਿ ਰਤਾਉ॥ ੫॥ ਨਾਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋ ਤਲੀ ਮਸਤਕਿ ਮਲੀ ਪਿਆਰਾ॥ ਸੋ
 ਸੁਗਤਿ ਸੁਤਾ ਵਲੀ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਤਰਿ
 ਪਿਆਰਿ॥ ੬॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਿ ਅਗੀ ਸੁਤੀ ਏ ਕਿਓ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰੈਣਿ ਵਿਤਾਇ॥ ਅੰਭੁ ਜਲੁ
 ਤਨੁ ਜਾਲੀ ਐ ਬੁਨੁ ਪਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ॥ ਜਾਪਨ ਕੰਤਿ ਨ ਰਾਵੀ ਆਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋ
 ਨੁ ਜਾਇ॥ ੭॥ ਜੋ ਜੋ ਕੰਤ ਮਤੇਲੀ ਸੁਤੀ ਭੁਝਨ ਪਾਇ॥ ਤਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਲੀ
 ਸਕਉ ਪੁਛਾਉ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈਵ ਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ॥ ੮॥ ੨
 ਸਿਰੀ ਗੁਮਤਲਾ ੧ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਪੇ
 ਨੁਪਰਿ ਭੁੰਭੈ ਆਪੇ ਮੇਲੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ ਮਤੁ ਭੁੰਭੈ ਆਪੇ ਦੇਵਣੁ ਤਾ॥ ੧॥ ਭ
 ਜੀਭਿ ਭੁੰਭੈ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਜਿਓ ਭਵੈ ਤਿਓ ਰਖੁ ਭੁੰਭੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਚਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ
 ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ॥ ਆਪੇ ਗੁਮ ਜੀਠਾ॥ ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਉਂਜਲੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬ
 ਠਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿਸਲਾ ਤਲਾਪਟਿ ਪਟਿ ਡੀਰੁ ਅਭੀਰੁ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਵੇ

ਸਾਖੀ ਪਾਉ ਅਪਾਰਾ ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾ ਫੁੱਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਾ ਤੁਹਾ ਨਿਡਰਿ ਆਠ
ਗੁਜਾਣੀ ਐਥਾ ਝਗੁਰੁ ਗੁਥਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਕਰਤਾ ਦੇਖੀ ਐ ਤੋਰ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ
ਅਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੁੰ ਤੋਰ ਥੰਪੀ ਪੈਪੈ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਓ ਥਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਭਿ ਲਿਵਲਾ
ਟੇ ॥ ੪ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ਐ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰੁ ਵਾਕਿ ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗ
ਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿ ਸੁਭਿ ਤਾਰਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈ ਐ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਕਿ ਆਸ ਕੁਆ ॥ ੫ ॥
ਜੇ ਨਿਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਆਸੇ ਸੁਖੀ ਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਤਿਸ ਨਾਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਗਖਿ ਆ
ਰੁਧਾਰਿ ॥ ਜਗਮਤਿ ਲਾਤੁ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਸਾਚ ਓਵ ਖਰੁਲ
ਦੀ ਐ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਤਿ ਬੈਸਈ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਪਤਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖਾ ਨਿਥੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੭ ॥ ਉਚਾਉ ਚਉ ਆਖੀ ਐ ਕਤ ਉਨ
ਦੀਖਿ ਜਾਇ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾਤੁ ਏਕੁ ਤੁੰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਇ ਖਾਇ ॥ ਜੇ ਤਿਨਿ ਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀ
ਐ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ੧

ਮਠੁ ਲੀਜਾ ਲੁਨ ਜਾਨਿ ਆਸੁ ਖਰਾ ਅਸਗਾਨੁ ॥ ਅਤਿ ਸਿਆਲੀ ਸੋਟਈ ਕਿਉ ਕੀਰੇ ਵੇਸੁ ਤਾ ॥
ਤੋ ਕਚ ਲਿਖ ਫੀਕਾ ਲੁਨਟ ਲੈ ਸਿਰਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਗੋਇੰਦ੍ਰਿ ਸਿਰਿ ਜਾਣੁ ਕਾਨਾ ॥ ਜਿਉ ਮਠੀ
ਏਨਾ ਲਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿਤ ਜਾਨਾ ॥ ਗਤੁ ਭਾਸੁ ਜਗੁ ਥੋਕਾ ਲੋਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਨੁ ਅਠਾਨਾ ॥ ਸ
ਚੇ ਸੇਓ ਥਰੇ ਦੁਬਿਧ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਤਉ ਤਿਨ ਕੋ ਬਲਿ ਤਰਵੈ ਦਰਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥
ਸੋਚੇ ਜਿਉ ਪੰਥੀ ਆਜਾਲੀ ਬੰਧਿ ਕਤਾਖਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਓ ਥਰੇ ਤੋਰਿ ਛਾਏ ਗੈਸਾਖਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨ
ਵੇਚੁ ਸੁਟੀ ਅਤਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਖਿ ॥ ੩ ॥ ਸਚੇ ਸਚ ਆਖੀ ਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਬਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸ
ਚ ਮਨਿ ਆਤਿ ਨ ਮਾਨੇ ॥ ਸਚੁ ਪਿਆਨੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਚੇ ਜਾਣੀ ਅਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆ
ਨੁ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸੁਖ
ਦੇ ਆਜ ਮਦੁ ਤਮੁ ਏਕਿ ਖੁਖਾਇ ॥ ਨਵੈ ਅੰਦਰਿ ਤਉ ਵਸਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੫ ॥ ਥ
ਰੁ ਗੁਰੁ ਭਾਉ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਝੂਝਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਤੇ ਸਾਚਿ ਰੇਤ ਲਿਵਲਾਇ ॥
ਏਕਾ ਲੁਨ ਸੰਚੈ ਜੋਰੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤੂੰ ਤੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾ ਫੁੱਲੁ ਆਪੇ ਮੇਲਣੁ ਤੁਹਾ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਸਬਦੇ ਜਾਨੀ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਰਾਵਹੁ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਨੁ ਅਪਣੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥

੭। ਤੁਕਮੀਜਭੇਰੁਪਜਤਿਤੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਤਿ। ਤੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿਉਤੁਕਮੀਸਾਇਸਮਾਤਿ
। ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਾਜੰਤਵਸਿਕਿਛੁਨਾਤਿ। ੮॥ ੪॥

ਸਿਗੰਗਗੁਮਤਲਾ ੧ ਮਨਿਜੁਠੈਤਨਿਜੁਠਿਠੈਜਿਤਵਜੁਰੀਤੋਇ। ਮੁਖਿਭੁਠੈ
ਰੁਥੇਲਾਵਕਿਉਕਰਿਸੁਚਾਤੋਇ। ਇਨੁਅਭਸਥਦਨਮਾਂਜੀਐਸਾਚੇਤੇਸਚੁਤੋਇ। ੧।
ਮੁੰਧੇਗੁਣਤੀਦੀਸੁਖੁਕੇਤਿ। ਪਿਰੁਗਲੀਅਰਸਿਮਾਦਸੀਸਾਚਿਸਥਦਿਸੁਖੁਨੇਤਿ। ਰਤਾਭੁ
ਪਿਰੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਪਨਵਾਂਢੀਭੁਰੇਇ। ਜਿਉਜਲਿਥੋਜੈਮਢੁਲੀਕਰਲਪਲਾਵਰੇ
ਇ। ਪਿਰਭਾਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐਜਾਅਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ। ੨। ਪਿਰੁਸਾਲਾਤੀਆਪਲਾਸਥ
ਸੇਤੀਨਾਨਿ। ਤਨਿਸੋਠੈਮਨੁਮੋਤਿਅਰਤੀਗੰਗਿਨਿਤਾਇ। ਸਥਦਿਸਵਰੀਸੋਤਲੀ
ਰਗਵੈਗੁਣਨਾਇ। ੩। ਕਾਮਦਿਕਾਮਿਨਅਵਟੀਥੋਟੀਅਵਗਦਿਅਗਿਨਾਸੁਖੁਪੇਈਐ
ਸਤੁਰੇਭੁਠਿਜਲੀਵੇਕਾਰਿ। ਅਵਟੁਵੰਵਟੁਗਾਖੜੋਢੋਰੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰਿ। ੪। ਪਿਰਕੀਨ
ਰਿਸੁਤਵਲੀਮੁਤੀਸੋਕਿਤੁਸਾਦਿ। ਪਿਰਕੈਕਾਮਿਨਅਵਟੀਥੋਲੇਠਾਦਿਲੁਥਾਦਿ। ਦਰਿਥ
ਢੋਈਨਾਲੈਢੁਟੀਢੁਜੈਸਾਦਿ। ੫। ਪੰਡਿਤਵਚਤਿਪੋਥੀਅਨਾਭੁਭਤਿਵੀਚਰਾਅ
ਰੁਮਤਿਦੋਚਲਾਤਿਮਾਇਅਕਾਵਾਪਾਗੁ। ਕਥਨੀਭੁਰੀਜਗੁਰਵੈਗੁਣੀਸਥਦੁਸੁਸਾਗੁ। ੬।
ਕੇਤੇਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਥੇਦਕਰਤਿਥੀਚਰਾ। ਵਾਦਿਵਿਰੋਪਿਸਯਾਤਲੇਵਾਦੇਅਵਟੁਜਾਦੁ
ਨੁਗੁਕਰਮਨਛੁਟਸੀਕਤਿਸੁਣਿਅਖਿਵਖਾਦੁ। ੭। ਸਭਿਗੁਣਵੰਤੀਅਖੀਅਤਿਸੋ
ਨਤੀਕੋਇ। ਠਹਿਰਨਾਰਿਸੁਤਵਲੀਮੈਭਾਵੈਪੁਰੁਸੋਇ। ਨਾਨਕਸਥਦਿਮਿਲਾਵਜਾਏ
ਢੋਜੋਤੋਇ। ੮॥ ੫॥

ਸਿਗੰਗਗੁਮਤਲਾ ੧

ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਨੁ

ਥੀਐਤੀਰਥੀਕੀਦੈਵਾਸੁ। ਪੁੰਨਦਾਨਚੰਗਿਅਈਅਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਅਤਾਸੁ। ਜੋਤਰਪੋਤੋ
ਲੈਬਿਨੁਗੁਣਜਨਮੁਵਿਦਾਸੁ। ੧। ਮੁੰਧੇਗੁਣਦਸੀਸੁਖੁਤੋਇ। ਅਵਗਲਤਿਅਗਿਸਮਾ
ਐਗੁਰਮਤਿਪੁਰਾਸੋਇ। ਰਤਾਭੁ। ਵਿਦੁਰਾਸੀਵਾਪਰੀਆਤਕੇਕੁੰਡਾਚਾਰਿ। ਮੁਢਾਨਭੁ
ਆਪਦਵਸਤੁਰਤੀਘਰਿਥਾਰਿ। ਵਿਦੁਵਖਰਦੁਖਅਗਲਾਕੁਜਿਮੁਰੀਕੁਜਿਅਗਿ। ੨।
ਲਾਤਅਤਿਨਿਸਿਨਭਿਤਨਾਪਰਖੇਰਤਨੁਵੀਚਾਰਿ। ਵਸਤੁਲੈਤਪਰਿਅਪਦੈਚਲੈਕਰ
ਸਾਰਿ। ਵਲਜਾਰਿਅਸਿਭਿਵਦਜੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਭੁਤਮੁਖੀਚਾਰਿ। ੩। ਸੰਤਾਂਸੰਗਤਿ

ਐਸੇਮੇਲੇਮੇਲਤਰਾਮਿਲਿਅਤੋਇਨਵਿਛੁਰੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥
ਸਚੈਅਸਦਿਸਚਿਰਤੈਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਾ॥ ੪॥ ਜਿਨੀਆਪੁਪਵਾਇਆਘਰਮ
ਤੇਰੁਜੁਥਾਟੋ॥ ਸਚੈਸੇਰੀਰਤਿਅਸਚੈਪਲੈਪਾਇ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਦਿਸੇਪੁਭੁਜਾਦੀਐ
ਜੋਰੈਚੈਨਾਟੋ॥ ੫॥ ਸਾਧਨਖਰੀਸੁਤਾਵਲੀਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਤਾਸੰਗਿਅਮਤਲੀਮਤ
ਚੁਲਾਈਐਸੋਪਿਰੁਗਵੈਰੰਗਿ॥ ਸਚਿਸੁਤਾਗਦਿਸਾਭਲੀਪਿਰੋਸੇਤੀਗੁਣਸੰਗਿ
॥ ੬॥ ਭੁਲੀਭੁਲੀਕਲਿਚੜਾਕਲਿਚੜਿਭੁਗਰਿਜਾਓ॥ ਥਨਮਤਿਭੁਲੀਜੇਠਿਰਾ
ਬਿਨੁਗੁਰੂਭੁਨਪਾਓ॥ ਨਾਵਤੁਭੁਲੀਜੇਠਿਰਾਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਓਜਾਓ॥ ੭॥ ਪੁਰ
ਜੁਧੇਪਧਾਓਅਚਲੇਚਾਕਰੋਤੋਇ॥ ਰਾਜਨੁਜਾਣਤਿਅਪਣਾਦਰਿਘਰਿਠਾਕਨ
ਚੋਟੀਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਤਿਅਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ੮॥ ੬॥

ਜਿਗਰਾਮਤਲਾ ੧ ਗੁਰੇਤਨਿਰਮਲਜਾਦੀਐਨਿਰਮਲਦੇਤਸਰੀਰੁ
ਜਿਨਲੁਸਾਚੈਮਨਿਵਸੈਸੋਜਾਣੈਅਭਪੀਰਾ॥ ਸਤਜੈਤੇਸੁਖਅਗਲੇਨਾਯਾਗੋਜਮ
ਰੰਗੁ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੇਮੈਯੁਨਾਤੀਨਿਰਮਲਜਲਿਨਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁਸਚਾਏਕੁਤੁਤੋਰੁ
ਜੈਯੁਭਗੀਸਭਜਾਇ॥ ਰਤਓ॥ ਤਰਿਕਾਮੰਦਰੁਸੋਤਦਾਕੀਆਕਰਵੈਤਾਰਿ॥ ਗਵਿਸ
ਨਦੀਪਅਨੁਪਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਦਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ ਤਟਪਟਦਗੜਕੋਠਰੀਸਚੁਸਓਦਾ
ਦਪਰਾ॥ ੨॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਭੈਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਰੰਜਨਭਾਇ॥ ਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭੁਜਾ
ਗੀਐਜੈਮਨੁਗਾਏਠਾਇ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੈਮਿਲੈਤਾਸਤਜੇਲਾਏਮਿਲਾਇ॥ ੩॥ ਕ
ਜੇਕਵਟੀਲਾਈਐਪਰਖੋਤਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਖੋਟੇਠਓਰਨਪਾਇਨੀਖੇਖਜਾਨੈਪਾ
ਟੀਆਸਅੰਦੇਸਾਦੁਰਿਕਰਿਏਓਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਸੁਖਕਉਮਾਗੋਸਭੁਕੋ
ਦੁਖਨਮਾਗੋਕੋਇ॥ ਸੁਖੈਕਉਦੁਖਅਗਲਾਮਨਮੁਖਿਭੁਭੁਨਤੋਇ॥ ਸੁਖਦੁਖਸਮ
ਰੰਗੀਦੀਅਤਿਸਥਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਤੋਇ॥ ੫॥ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਭਾਣੀਬੂਤਮ
ਦਿਆਸੁ॥ ਮੁਨਿਜਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਜਿਦਿਗਏਤ
ਭੁਸਦੇਥਲਿਤਰੈਜਾਸੁ॥ ੬॥ ਚਤੁਰਗੀਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਤੋਇ॥ ਭ
ਰੇਭਾਇਵਿਤੁਲਿਅਮੁਤੁਕਾਲਾਪਤਿਏਇ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਅਵਗਣਮੁ

ਹੋਗਇ॥ ੭ ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਪਾਇਆ ਭਰੁਕਰੀਮਲੈਮਿਲਾਇਆ ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰੇਵੈ
ਤਉਮੈਵਿਸਨਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਾਉਜਲੇਜੋਗਤੇਤਰਿਨਾਇ॥ ੮ ॥ ੭॥

ਸਿਰੀਰਗਮਤਲਾ ੧

ਸੁਦਿਮਨੁਭੁਲੇਥਵੇਗੁਰਕੀਚਰਦੀਲਾਗੁ॥ ਤਰਿਜ

ਪਿਨਾਮੁਧੇਅਵੇਤੁਜਮੁਡਰਪੈਦੁਖੁਭਾਗੁ॥ ਦੁਖੁਘਟੇਦੋਤਗਦੀਕਿਉਕਿਉਰਹੈਸੁਤਗੁ॥
ਭਾਈਭੇਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਉ॥ ਮੈਧਨੁਨਾਮੁਨਿਧਨੁਹੈਗੁਰਿਦੀਆਥਲਿਜਾਉ॥ ਸਤਉਗੁਰਮ
ਤਿਪਾਤੇਸਾਥਸਿਤਿਸੁਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਉ॥ ਤਿਸੁਥਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਉਥਿਨੁਨਵੈਮਰਿਜਾਉ॥
ਮੈਅੰਧਲੇਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਟੇਕਟਿਕੀਘਰਿਜਾਉ॥ ੨॥ ਗੁਰੁਜਿਨੁਕਾਅੰਧਲਾਚੇਲੇਨਾਹੀਰਹੈ
ਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਥਿਨੁਨਵੈਕਿਅਸੁਆਉ॥ ਆਇਗਇਆਪਛੁਤਵਲਜਿਉਜੈ
ਘਰਿਕਾਉ॥ ੩॥ ਥਿਨੁਨਵੈਦੁਖੁਦੋਤਗੀਜਿਉਕਲਰਕੀਭੀਤਿ॥ ਤਥਲਗੁਮਤਲਾਪਾਈਐਜਥਾ
ਗੁਸਾਉਨਚੀਤਿ॥ ਸਥਦਿਰਖੈਘਰੁਪਾਈਨਿਰਥਾਦੀਪਦੁਨੀਤਿ॥ ੪॥ ਤਉਗੁਰਪੁਛਰੇਅਪੇ
ਗੁਰਪੁਛਿਕਾਰਕਮਾਉ॥ ਸਥਦਿਸਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਤਉਮੈਦੁਖੁਜਲਿਜਾਉ॥ ਸਤਜੇਤੋਇਮਦ
ਵੜਾਸਾਚੇਸਾਰਿਮਿਲਾਉ॥ ੫॥ ਸਥਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਜਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਠੰਕਾਗੁਨਾਮੁਸਦ
ਤਨਿਸਦਸਦਾਤਰਿਰਾਖਤਿਉਰਧਰਿ॥ ਸਕਿਉਮਨੁਹਿਸਾਹੀਐਸਭਜੀਕਾਘਾਪਭੁ॥ ੬॥ ਸ
ਥਦਿਮਰੈਸੋਮਰਿਰੈਤਫਿਰਿਮਰੈਦੁਜੀਵਾਗੁ॥ ਸਥਦੈਤਿਤੇਪਾਈਐਤਰਿਨਮੇਲਗੈਪਿਆਰਾਥਿ
ਸਥਦੈਜਗੁਰੁਲਾਫਿਰੈਮਰਿਜਨਮੈਵਰੋਵਾਗੁ॥ ੭॥ ਸਭਸਾਲਾਹੈਆਪਕਰਵੜੁਵਰੋਗੀਤੋ
ਗੁਰਥਿਨੁਆਪੁਨਚੀਨੀਐਕਤੇਸੁਲੇਕਿਅਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਥਦਿਪਛਾਣੀਐਤਉਮੈਕਰਨ
ਇ॥ ੮ ॥ ੮॥

ਸਿਰੀਰਗਮਤਲਾ ੧

ਥਿਨੁਪਿਰਧਨਸੀਗਾਰੀਐਜੋਧ

ਥਦਿਖੁਆਗੁਨਾਮਾਦੇਸੁਖਿਸੇਜੜੀਥਿਨੁਪਿਰਥਾਦਿਸੀਗਾਰੁ॥ ਦੁਖੁਘਟੇਦੋਤਗਦੀਨਾਘਰਿ
ਜਭਤਭੁ॥ ੧॥ ਮਨਰੋਗਮਜਪਤੁਸੁਖੁਤੋਇ॥ ਥਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਸਥਦਿਮਿਲੈਰਹੈਤੋਇ
ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਸੁਖੁਪਾਈਐਤਰਿਵਰੁਸਤਜਿਸੀਗਾਰੁ॥ ਸਚਿਮਾਏਪਰਸੇਜੜੀਗੁਰੁਤੋ
ਪਿਆਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਸਿਵਾਦੀਐਗੁਰੋਮਲੀਗੁਣਚਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਚਿਮਿਲਵਰਕਾਮਦੀ
ਪੈਰਿਸੇਤੀਤੰਗੁਲਾਇ॥ ਮਨੁਤਨੁਸਾਚਿਵਿਗਸਿਅਕੀਮਤਿਕਤਦੁਨਜਾਇ॥ ਤਰਿਵਰੁਘਰਿਸੋਤ
ਦੀਨਿਰਮਲਾਸਚੈਨਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਮਤਿਮਨੁਅਜੇਮਰੈਤਾਪਿਗੁਰਵੈਨਾਗਿ॥ ਕਤੁਤਰੈਰਹੈ

सिंहगुहा ९

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੁਖਿ ਤਿਪਟਾਰੁ ਪਾਈ ਐ ਅਵਗਣ ਮੋਟ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ

ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਖ ਬੁਕਤ ਹੈ ਸੋਇ। ਸਭ ਚਿਉ ਚਿਰਖੁ ਰਹੀ ਆਵ ਲਾਛਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਤੋਇ। ਲਾਛਾ

ਸ੍ਰੀ ਸਚ ਅਪ੍ਰੋਭਗ ਅਪਰੁੰਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾਤੁ ਲਯੋ ਨਾਤਿ ਸੁਵੰਤੁ ਮਾਲਗੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਧਿ

ਅਨੰਤਪੁਰੀਚਿਤ੍ਰਾ) ੪। ਟਿਕੁਤਿਲੁਪਿਅਭਵਿਸਰੈਦੁਖਲਗੈਸੁਖੁਜਾਇ। ਜਿਤਵਾਜਲਉ

ਸਿਵਭਾਨਮੁਨਜਪੋਗਸਾਣਾਪਦੁਥਿਨਸੈਦੁਖੁਅਗਲੈਜਮੁਪਕਤੈਪਦੁਤਾਇ॥੫॥ਮੇਰੀਮੇਰੀ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥ अष्टादशोऽध्यायः समाप्तः ॥

ਅੰਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭੀ ਨਾ ਜਾਣੈ ॥ ੧੧ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਮਨ ਤੇ ਸਮਝ ਨੂੰ ਧਿਆਇ ਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇ।

॥ १० ॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥

~~ਮਨੋਰਥਿ ਰਹਿਤ ਪਿਤਿ ਨੀ~~

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगुरुभक्तिताराविराटश्रीधरपञ्चगात्रं ॥

सुखदत्तदायमेवमिहोक्तं ॥
उद्देश्यविषयकमेवमिहोक्तं ॥

ਹਤ ਰੋਮਨ ਐਸੀ ਤਰੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਮਢੁਲੀ ਨੀਗਾ ਸਿਉ ਅਧਿਕਰੇ ਤੇਰੇ ਸੁਖ
 ਘਟੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੰਤਿ ਸਗੀਗਾ ਬਿਨੁ ਜਲਾਘਾ ਤੀਨ ਜੇਵੇ ਟੀਪੁਰੁ ਜਾਵੈ ਅਭੁਪੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ਰੋਮ
 ਨ ਐਸੀ ਤਰੇ ਸੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਚਾੜਿ ਕਮੇ ਤਾ ॥ ਸਗੁ ਭਰਿ ਥਲਾਹੀ ਅਵਲੇ ਦੇ ਕਬੂਟਨ
 ਪਵਈ ਕੇਤਾ ॥ ਕਗੀ ਮੀਲੈ ਸੋ ਪਾਈ ਐ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਤਾ ॥ ੩ ॥ ਰੋਮਨ ਐਸੀ ਤਰੇ
 ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ ਜਲਦੁ ਧੋਤੈ ॥ ਅਵਟਲੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਪਕਰੇ ਖਪਦਿ ਨ ਦੇਇ ॥ ਅ
 ਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁਨਿ ਅਸਚੇ ਵਡਿ ਆਈ ਦੇਇ ॥ ੪ ॥ ਰੋਮਨ ਐਸੀ ਤਰੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈ ਸੀ
 ਚਕਵੀ ਸੁਗਾ ਬਿਨੁ ਪਲੁਨੀ ਦਨ ਸੋ ਵਈ ਜਾਵੈ ਦੁਰਿ ਤੁਰੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਦ ਤੁਰੀ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਲਤ ਗਲ ਵਲੀ ਕਰਤ ਕਰੇ ਸੁਤੈ ॥ ਤਕੀ ਕੀ ਮਤਿ
 ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੇਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਇ ਤਪਾਈ ਐ ਸਚਿ ਮੀਲੈ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ੬ ॥ ਸਚਨੇਤੁ
 ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐ ਬਿਭਵ ਲਸੈ ਤੋਇ ॥ ਨਿਰਮ
 ਲੁਨਾ ਮਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾਤੁ ਕੁਤੈ ॥ ੭ ॥ ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੋ ਪੰਖਣੁ ਜੇ ਦੁਗਦੇ ਸਗਤ ਐ
 ਘੜੀ ਬਿਮੁਤਿ ਬਿਚਲਾਣਾ ਖੇਲਾਣੁ ਅਜੁ ਬਿਕਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਾ ਤਿਸੈ ਮੀਲੈ ਜਾਇ ਸਰ
 ਪਿ ਰੁਮਲਾ ॥ ੮ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਰੂਪ ਜੈ ਤਰੇ ਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਤਾਂ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਐ
 ਸਥਾ ਦਿਭੇ ਦਿਪਤੀ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀ ਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥ ੯ ॥ ਮਿ
 ਲੈ ਅਕਾਕਿ ਆਮੇਲੀ ਐ ਸਥਾ ਦਿਮਿਲੇ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਵੀ ਫੁਰਿ
 ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜੀ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਤਲਾ ੧ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈ ਐ ਭੁਲੀ ਠਹਿਰਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ
 ਬਿਨੁ ਕੋਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਹਿਰਾ ਮੁਰਾਜਾ
 ਟੀ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਮਾਇਆ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਭਗਮਿ ਭੁਲੀ ਤੋ ਤਗਾਣੀ ਨਾਪਿਰ ਅੰਕਿਸ
 ਮਾਇ ॥ ਰਤੁ ਰੇ ॥ ਭੁਲੀ ਠਹਿਰੈ ਦਿਸਤਰੀ ਭੁਲੀ ਗਿਰੁ ਤਤਿ ਜਾਇ ॥ ਭੁਲੀ ਤੂੰ ਗਰਿਬ ਲਿਖ
 ਜੈ ਭਗਮੈ ਮਨੁ ਭੋਲਾਇ ॥ ਧੁਰੁ ਤੁਵਿਛੁਨੀ ਕਿਰੀ ਮੀਲੈ ਗਰਬਿ ਮੁਰੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਵਿ
 ਛੁਰਿ ਅਗੁਰੇ ਮੇਲਾ ਸੀ ਤਰਿ ਗਸਿਨਾ ਮੀਪ ਆਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਸਤਿ ਜੈ ਸੋ ਭਾਘਣੀ ਤਰਿ ਗੁਣਾ
 ਅਧਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਖਰ ਪਸਿਪ ਜੈ

ਕੁਝ ਐਭੇਖੀਥੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਤੀਰਥਨਾਤ ਵਿਆਕੇਰਮਨਮਤਿ ਮੈਯੁਗਮਾਨੁ ਗੁਰਬਿਨੁ ਕਿਨਿਜ
ਜਗਦੀਐ ਮਨੁਗਾ ਜਾਸੁਤਨੁ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਐਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁਵੀਚਰੁ ॥ ਸਾਧ
ਨਾਪੁਗਵਾਇ ਆਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਘਰਹੀ ਸੀਪਰੁਪਾਇ ਆਗੁਰਕੈ ਤੇਰਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ੫ ॥
ਕੁਝ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਗਮਲੁ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਥਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਤਰੁ ਮੈਵੇ ਚਤੁਰੇਇ ॥
ਨਮੁਦ ਚਥੁਪਾਇ ਆਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਤੋਇ ॥ ੬ ॥ ਕਰਮੀ ਮਿਥੈਤਾ ਪਾਈ ਐਆਪਿਨਲਾਇ ਆ
ਜਾਈ ਗੁਰਕੀ ਚਰਦੀ ਲਗਿ ਰਹਿਉ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁਗਵਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿ ਆਸਚੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
੭ ॥ ਭੁਲਾ ਅੰਦਰਿ ਸਥੁਕੋ ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ਆਲਗਤਿ ਸੈਪਿ
ਅਗੁਨਨਕ ਸਾਚੁ ਨਵੀਸੈ ਮੈਲੋ ਸਥਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਰੀਗੁਮਤਲ

੧ ਇਸਨਾਮਾਇ ਆਮੋਤਲੀ ਸੁਤਥੰਧਪਘਰਨਾਰੀ ॥ ਧਨਿਜੋ ਬਨਿਜਗੁਰਗਿ ਆਲਾਇ
ਏਭੇ ਅੰਕਾਰੀ ਮੋਤਰਗ ਚੁਲੀ ਤਉ ਮੁਈ ਸਾਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਸਾਮੈ ਤੁ ਫੁਬਿਨੁ ਅ
ਫੁਲਕੋਇ ॥ ਮੈਤੁ ਫੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਭਾਵਈ ਤੁੰਤਾਵਤਿ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਰਹਤਾਰੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਤਿ ਰੰਗ
ਜੇਰੇ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਜੋਦੀ ਸੈਸੋ ਚਲਾ ਜੀਕੁ ਰਾਮੋ ਤੁਨਵੇਖੁ ॥ ਵਾਟਵਟਾਉ ਆਇ ਆਨਿ
ਤਲਟਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥ ੨ ॥ ਆਖਦਿ ਆਖਤਿ ਕੇਤੜੇ ਗੁਰਬਿਨੁ ਭੁਲਨਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ
ਨੈਲੈ ਸਚੇਗਪੈ ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਜੋਤੁ ਪੁਭਾਵਤਿ ਜੇਭੁਲੇਖੇਟਾ ਖਰਾਨਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਸਰਲਾਈ ਢੁਟੀ
ਐਮਨੁ ਮੁਖੋਟੀ ਗਾਸਿ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਤਕੀ ਘੜੀ ਐਸਥਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇਪਾ
ਰੁਪਵੈ ਖਜਨੈ ਗਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਪਵੈ ਸਭਰਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥ ਕਤਵੈ ਤਾਥਨਲਭ
ਟੈ ਨਹੋਟਿ ਕੈ ਪਰਿਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤੁੰਸਾਲਾਤਲੋਰ ਕੀਮਤਿ ਕਤਲੁਨਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿਨਾ
ਗੁਰਵਟੀ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਤਉ ਮੈਵਾਦੁ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨਪਾਈ ਐਥਿਖਿ ਆਦੁ ਜਾਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ
ਕੁਝ ਕੀਮਤਿ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਠੀਕਾਸਾਦੁ ॥ ੬ ॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿ ਆਸਾ ਰਸਖਾਇ ॥ ਆ
ਸਾਥੇ ਚਲਾਈ ਐਮੁ ਤੇ ਮੁਤਿ ਚੋਟਾਖਾਇ ॥ ਅਵਗਦਿ ਬਧਾਮਾਰੀ ਐਢੁਟੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥ ੭ ॥
ਜੇਭੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੁੰਜਿਓ ਭਵੈ ਤਿਓਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੁ ਭਲੇ ਪਤਿਸਾਥੁ ॥ ਤਉ
ਮੈਗੁਰਵਟੀ ਐਸਥਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥ ੮ ॥ ਅਕਾਸੀ ਪਾਤਲਿ ਤੁੰਤ੍ਰਿਭਵਦਿ ਰਤਿ ਆਸਾ
ਟੀ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੁੰ ਆਪੇ ਮਿਲਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਨਕਨਾਮੁ ਨਵੀਸੈ ਜਿਓਰਾਵੈ ਤਿਵੈ ਗਜਾਇ ॥

॥ ੧੩ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਵੇਖਿਅਖ

ਵਰੁਕਿਕਰੀਵੀਚਰਾਸਥਦਸੁਰਤਿਸੁਖਉਪਜੈਪੁਰਤਰਤਉਸੁਖਸਰਾਜਿਉਭਵੈਤਿ
 ਉਰਾਖੁਤੰਮੈਤਰਿਨਾਮੁਅਧਰਾ॥ ੧॥ ਮਨੇਸਾਚੀਖਸਮਰਜਾਇ॥ ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਸ
 ਜਿਸੀਗਾਰਿਅਤੇਸੁਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਤਨੁਥੈਸੰਤਰਿਤੋਮੀਐਇਕਰੁ
 ਤੋਲਿਕਟਾਇ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਮਧਾਜੇਕਰੀਅਨਦਿਨੁਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ ਰਹਿਨਾਮੈਤੁ
 ਲਿਨਪੁਜਈਜੇਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ॥ ੨॥ ਅਰਧਸਰੀਰੁਕਟਾਈਐਜਿਰਿਕਰ
 ਵਤੁਪਰਾਇ॥ ਤਨੁਤੰਮਚਲਿਗਾਲੀਐਭੀਮਨਤੇਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ ਰਹਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨ
 ਪੁਜਈਸਭਭਿਰੀਰੋਕਿਵਜਾਇ॥ ੩॥ ਕੰਚੂਕੋਕੋਟਦਤੁਕਰੀਥਤੁਤੈਵਰਗੈਵਰਦਾਨੁ
 ਭੁਮਿਦਨੁਗਉਅਘਲੀਭੀਅੰਤਰਿਗਰਭੁਗੁਮਨੁ॥ ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਥੇਪਿਅਗੁਰਿਦੰ
 ਆਸਚੁਦਾਨੁ॥ ੪॥ ਮਨਤਰਭੁਧੀਕੇਤੀਅਕੋਤਥੇਦਥੀਚਰਾ॥ ਕੋਤੇਥੰਪਨਜੀਅ
 ਕੇਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਅਗਾਸਚਤੁਥੈਰੈਸਭੁਕੋਉਪਰਿਸਚੁਅਚਰਾ॥ ੫॥ ਸਭੁਕੋਉ
 ਚਾਅਖੀਐਨੀਚੁਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ ਇਕਨੈਭਾਂਡੇਸਾਜਿਐਇਕਚਾਨਦੁਤਿਤੁਲਾਇ॥
 ਕਰੀਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਧਰਿਥਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ ੬॥ ਸਾਧੀਮਿਲੈਸਾਧੁਜਨੈਸੰਤੋ
 ਖੁਵਸੈਗੁਰਭਾਇ॥ ਅਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ ਪੀਅੰਮਿ
 ਤੁਸੰਤੋਖਿਅਦਰਗਉਪੈਧਾਜਾਇ॥ ੭॥ ਘਟਿਘਟਿਵਜੈਕਿਗੁਰੀਅਨਦਿਨੁਸਥੀ
 ਸੁਭਾਇ॥ ਵਿਰਲੇਕਉਸੋਈਪਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀ
 ਜਰੈਛੁਟੈਸਥਦੁਕਮਾਇ॥ ੮॥ ੧੪॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਚਿਤੇਦਿਸਤਿਪਉਲਤਰਥਗੇਥੰਕਦੁਅਗਾ॥ ਕਰਿਮਨਖੁਸੀਰੁਸਾਰਿਅਦੁਜੈਤੋਰਿ
 ਪਿਅਰੀ॥ ਅੰਦਰੁਖਾਲੀਪ੍ਰੇਮਥਿਨੁਛਤਿਛੇਰੀਤਨੁਛਾਰਾ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੋਤਨੁਪਨੁਸ
 ਥਿਨਤੋਇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਨਿਗਮਲੋਗੁਰਦਾਤਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ਰਤਉ॥ ਰਾਮ
 ਨਾਮੁਪਨੁਨਿਗਮਲੋਜੇਦੈਵੈਦੇਵਦਤਾਰਾ॥ ਅਗੈਪੁਛਨਤੋਵਈਜਿਸੁਥਲੀਗੁਰੁ
 ਰਤਾਰਾ॥ ਅਪਿਛਰਾਏਛੁਟੀਐਅਪੇਥਖਸਦਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖੁਜਾਣੈ
 ਪਦੇਧੀਅਪ੍ਰਤਸੰਜੋਗੁ॥ ਨਾਗੀਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਅਹਿਨਾਏਤਰਖੁਸੁਸੋਗੁ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖੇਜਾਦਿਗੰਗਾਵੇਲੇਅਤਿਨਿਸਿਤਰਿਰਸੁਭੇਗਾ॥ ੨॥ ਚਿਤੁਚਲੈਵਿਤੁਜਾਵੇਲੇਸਾਕਤੋ
ਲੋਕਲਾਇ॥ ਥਾਤਰਿਛੁੰਢਿਵਿਗੁਰੀਐਘਰਮਤਿਵਸਤੁਸੁਥਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਤੁ
ਮੈਕਰਿਮੁਸੀਗੁਰਮੁਖਿਪਲੇਪਾਇ॥ ੪॥ ਸਾਕਤਨਿਗੁਣਿਅਰਿਅਪਾਪਣ
ਮੁਲਪਛਾਤੁ॥ ਰਕਤੁਬਿਦੁਕਾਇਤੁਤਨੇਅਗਨੀਪਸਿਪਿਗਣਾ॥ ਪਵਨੈਕੈਵਸਿਦੇ
ਗੁਰਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਲਾ॥ ੫॥ ਥਾਤੁਤਾਜੀਵਲੁਮੰਗੀਐਮੁਅਨਲੈਕੈਕੋਇ॥
ਜੁਜੀਵਲੁਤਿਸੁਅਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਅਸੋਇ॥ ਨਾਮਵਿਤੁਲੋਕਿਅਗਲੀ
ਜੇਸੁਤਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਹੋਇ॥ ੬॥ ਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭੁਲੀਐਜਥਲਗੀਨਿਦੁਹੋਇ
ਇਰਿਸਪਨਕੈਵਸਿਜੀਅਤਅੰਤਰਿਤਉਮੈਦੋਇ॥ ਗੁਰਮਤਿਹੋਵੀਚਰੀਐਸੁ
ਪਨਹੋਤੁਜਗੁਹੋਇ॥ ੭॥ ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਪਾਈਐਜਿਉਥਾਰਿਕਦੁਪੈਮਾਇ॥ ਥਿ
ਨੁਜਲਕਮਲਸੁਨਾਖੀਐਥਿਨੁਜਲਾਮੀਨੁਮਰਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਗਸਿਮਿ
ਲੈਜੀਵਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਸਿਰੀਗੁਰਮਤਲਾ ੧

ਗੁਰਦੇਖਿਰਾਵੇਲੇਪੈਅਕੈਰਹੀਅਸੁ॥ ਉਚਉਪਰਥਤੁਗਾਖੜੋਨੁਉਤੀਤਿ
ਤੁਤਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਜਾਇਅਗੁਰਿਮੇਲੀਤਹੀਅਸੁ॥ ੧॥ ਭਾਈਰੋਭਵਜ
ਭੁਥਿਖਮੁਡਰਾਉ॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਿਲੈਗੁਰੁਤਰੇਤਰਿਨਉ॥ ਰਤਉ॥ ਚਲਾਚ
ਲਾਜੇਕਰੀਜਾਣਾਚਲਾਣਤੁਰਾ॥ ਜੇਅਇਅਸੋਚਲਾਸੀਅਮਰਸੁਗੁਰੁਕਰਤਭਾ॥ ਭਿ
ਜਰਾਸਲਾਤਲਾਸਚੈਥਾਨਿਪਿਅਰੁ॥ ੨॥ ਦਰਘਰਮਤਲਾਸੋਤਲਪਕੈਕੋਟਤਾ
ਗਾਤਸਤੀਐਰੇਪਾਖੇਲਾਸਕਰਲਾਖਅਪਾਰਾ॥ ਕਿਸਤਿਨਪਲਿਨਚਲਿਅਖਪਿਖਪਿ
ਮੁਏਅਸਾਰਾ॥ ੩॥ ਸੁਇਨਰੁਪਾਸੰਚੀਐਮਾਲੁਜਾਣੁਜੰਜਾਲਾ॥ ਸਭਜਗਮਤਿਦੋ
ਤੈਠੀਐਥਿਨੁਨਵੈਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ ਪਿਭੁਪੜੈਜੀਓਖੇਲਸੀਬਦਠੈਲੀਕਿਅਤਾਲੁ
॥ ੪॥ ਪੁਤਾਦੇਖਿਵਿਗਸੀਐਨਾਰੀਸੇਜਭਰਤਾ॥ ਚੋਅਚੰਦਨਲਾਈਐਕਾਪੜੁਰੁ
ਪੁਜੀਗੁਰਾ॥ ਖੇਤੁਖੇਤਰਲਾਈਐਛੋਡਿਚਲੈਘਰਥਰੁ॥ ੫॥ ਮਤਗਮਲੁਕਰਤਾਈ
ਐਰਜਾਰਓਕਿਖਾਨਾ॥ ਚਉਪਰੀਰਉਸਦਾਈਐਜਥਲੀਐਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਮਨਮੁ
ਖੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਜਿਉਡਵਿਦਪਾਕਨਾ॥ ੬॥ ਤਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਸੀਜੋਅਇ

ਅਜਗਮਪਤਿ। ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾ ਜਲ ਕੋ ਠੀਤ ਨੁ ਮਨੁ ਦੇ ਤਸੁ ਅਪਤਿ। ਗੁਰਿ ਰਖੇ ਜੋ
ਰਮਣੇ ਸਥਾ ਦਿਨਿ ਵਹੀ ਭਾਤਿ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀ ਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਜਾਤਾ ਪਤਿ
ਤੁ। ਮੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾ ਤੁ। ਮਨ ਮੁਖ ਭਉ ਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਖੇ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੈ ਅਥਾਤੁ॥ ੮॥ ੧੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਮੁਕਾ ਮੁਕਰਿ ਘਰਿ ਥੈ ਸਦਾ ਨਿਤ ਚਲੈ ਕੀਧੋ ਖਾ। ਮੁਕਾ ਮੁਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀ ਐ ਜ
ਰੈ ਤਨਿ ਤਚਲੁ ਲੋਕਾ॥ ੧॥ ਦੁਨੀ ਆ ਕੈ ਸਿ ਮੁਕਾ ਮੇ। ਕਰਿ ਸਿ ਦੁਕੁ ਕਰ ਲੀਖ ਰਚੁ
ਥੰਧ ਤੁਲਾ ਗਿਰ ਤੁਨ ਮੇ। ਰਤਾ ਓ। ਜੋ ਗੀਤ ਅਸ ਦੁਕਰਿ ਥੈ ਤੇ ਮੁਲਾ ਥੈ ਤੇ ਮੁਕਾ ਮੇ
ਗਪੰਡਿਤ ਵਖਾਲਤਿ ਪੈ ਥੀ ਅਸਿ ਪਥ ਤਤਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ॥ ੨॥ ਸੁਰ ਸਿ ਪਗ ਲਗ
ਧਰ ਥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਹਾ। ਦਰਿ ਕੁ ਚਕੁ ਚਕੁ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵੇਰੇ ਚਿ ਚਲਾ
ਤਰਾ॥ ੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਨ ਮਲੁ ਕਉ ਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੁ ਚੁ। ਘਾਤੀ ਮੁਤ ਤਿਕਿ
ਚਲਾ ਦਿਲਾ ਸਮੁਤੁ ਭਿਧ ਤੁ ਚੁ॥ ੪॥ ਸਥ ਦਾਤ ਮਪਤਿ ਵਖਾਲੀ ਐ ਵਿਰਲਾ ਤੁ
ਥੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਲੈ ਥੈ ਨ ਤੀ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਸੋਇ॥ ੫॥ ਅਲਾਹੁ ਅ
ਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾ ਦਰੁ ਕਰ ਲਾਤੁ ਕਰੀ ਮੁ। ਸਭੁ ਦੁਨੀ ਆਵ ਲਾਵ ਲੀ ਮੁਕਾ ਮੁ ਏ
ਰਤੀ ਮੁ॥ ੬॥ ਮੁਕਾ ਮੁਤਿ ਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਿ ਸੁ ਸਿ ਸਿਨੇ ਤੇ ਵੀ ਲੇਖਾ। ਅਸ ਮਨੁ ਪਕ
ਚਲ ਸੀ ਮੁਕਾ ਮੁ ਓਤੀ ਏਕਾ॥ ੭॥ ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ ਨਿਸਿ ਸਿ ਚਲੈ ਤਾਰਿ ਕਾਲਾ
ਪਲੇਇ। ਮੁਕਾ ਮੁ ਓਤੀ ਏਕੁ ਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਭੁਗੋਇ॥ ੮॥ ੧੭॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਤਲਾ ੩

ਘਰੁ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਤੋਇ। ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਥ
ਏ ਭੁਭੈ ਤਨਿ ਗਮ ਲੂ ਤੇ ਵੈ ਕੋਇ। ਤਰਿ ਜੀਤਿ ਸਚਾ ਸਚੀ ਥਾਣੀ ਸਥਾ ਦਿਮਿਲਾ
ਵਾਤੋਇ॥ ੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿ ਤੀ ਲੁਕਾਏ ਜਗਿ ਅਧਿ ਅਧਾ। ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ

ਨਿਰੋਖੇ ਬੇਰਕਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਪੇ ਤੂੰ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਥਖਸਿਮਿ ਲਾਏ
 ਜਿ ਅੰਤ ਦੇ ਰਿਅਵੇ ਚਰੇ ਰਿਅਕੋ ਅਖਿਸੁ ਦਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵ ਰਿਅਈ ਆਪੇ ਸੇਵਕ
 ਰਾਏ ॥ ੨ ॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਤਿ ਭੋਲਾ ਚਲਦਿ ਆਨਾ ਲਿਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਪ
 ਨਾਏ ਅਤਿ ਸਕੀਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਤ ਰਿਜੀਉ ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਤੋਇ ਸਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪੇਈ ਤੂੰ
 ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧੇਰ ਭਿਰਨ ਕਾਈ ॥
 ਤੰਜੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿ ਅੰਤਿ ਗਇ ਆਪ ਛੁਤਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪੇਈ ਅੰਗੇ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾ
 ਤਰੁ ਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੁਮੈ ਮੋਤੁ ਚੁਕਾਏ ਆ ॥
 ਜੇ ਸੁਰਿ ਰਾਤ ਤੈ ਸੋ ਤੈ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਥਈ
 ਫੰਦਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਐਸ ਤੁਝ ਭੁਪੈ ਤਉ ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ
 ਵਸੈ ਜਗਦੀਸ ਅਭਿਰਧਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦ ਨਿਰਮਲਾ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥
 ਨਮੁ ਨਿਪਨੁ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਥ ਦੁਸੁ ਲਾਇ ਆ ਤਉ ਸਦ ਬ
 ਲੈ ਰੈ ਜਾਏ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਲੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕੈ ਤੋਕ ਤਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ
 ਵਡਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਦੇਵ ਰਿਅਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ॥

ਸਿਰੀਰ ਗੁਮ ਤਲਾ ੩

ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਦੇ ਜਮ ਰੰਗੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਚੰਬਰ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਲ
 ਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਰੈ ਤੇਇ ਖਿਅਤਿ ਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ
 ਜਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਭਾਉ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪ
 ਵਨੈ ਦੁਖ ਮਤਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਤੁਲੈ ਚੀ ਐ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿ ਆਜਾਇ ॥
 ਰਿਕ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ ਮੰਨਿ ਅਸੋ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਥ ਦੁਇ ਜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਰਿ ਬਿ
 ਨੁਕਿ ਪਾਇ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀ ਐ ਭੀ ਬਿਖੁ ਛਲੁ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸ
 ਚੈ ਰੇ ਮੇਲੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾ ਲਿਪਿ ਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਤਉ ਮੈ ਤਜਿ ਵਿ
 ਕਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਕਿਤੈ ਚੁਪਾਇ ਨ ਛੁਟੀ ਐ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧੁ ਜਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ
 ਜਪੁ ਰਿਖੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਕਾਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਤੈ ਜਿ ਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਾਰੁ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋ ਤਦੇ ਜੀਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦ ਤਾਏ ਕੁੰਤੈ ਦੁਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐਕਰੀ ਮਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੩ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਤਾ ਵੜਾ ਸਚੁ ਦੁਗੈ ਗੁਰਭਾਇ ॥ ੧ ॥
ਸੁਪੀ ਵੈਸਤ ਜਿਹ ਤੋਰੈ ਭੈਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ਤਰਿ ਨ ਮਿਸਮਾਇ ॥
੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਕੀ ਕਰਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਵੈ ਜੋ ਚਲਾਤਿ ਤਾ ਅਨਦਿ ਨੁਰਾ ਚਤਿ ਤਰਿ ਨਾਇ ॥
ਰਤਾਉ ॥ ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਤਾ ਵੜੇ ਉਡਤਿ ਚਤੁਰਿ ਸਿਜਾਇ ॥ ਜੇਤਾ ਉਡਤਿ ਦੁਖ ਘੋਲੈ ਨਿਰਾਇ ॥
ਝੁਟਿ ਤੈ ਬਿਲਾਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮਤਲਾ ਨ ਜਾਪਈ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲਾਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਮੁਤਰੀ ਆਵਲਾਸਾ ਚੈ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਖਾਤੀ ਨਿਨਿ ਵਾਰੀ ਆਏ ਕਸਬ ਦਿਇਵਲਾ
ਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲਾਤਰਿ ਏਕੁੰਤ ਅਪੇਦੇ ਇਖਵਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਉਭੈ ਸੁਕਿ ਗਏ ਨਾਛਉ
ਨਾਛਉ ॥ ਤਿਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀ ਐ ਚਨਾ ਘਰੁ ਨ ਭਿਰਾਉ ॥ ਕਟੀ ਅਤਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਚਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥ ੪ ॥ ਤੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਪਾਇ ਐਕਿ ਰਤਿ ਛਿਰਾਉ ॥ ਤੁਕਮੇ ਦਰ
ਨੁ ਦੇਖਣਾ ਜਾਤੈ ਜਤਿ ਤਤਾਉ ॥ ਤੁਕਮੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵੈਸੈ ਤੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ੫ ॥
ਤੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਤਿ ਬਪੁੜੇ ਭੁਏ ਛਿਰਿ ਗਵਾਰਾ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਤੋਰੈ
ਖੁਆਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੰਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਆਮੁ ਤਸੋ ਤਦੇ
ਗੁਰ ਕੈ ਤਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰਾ ॥ ਆਏ ਸਪਰਵਾ ਦੁੱਖ
ਸਭ ਕੁਲਕ ਕਰਤਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਨਦਰੀ ਥਾਤਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ
ਸੀਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈ ਸਾਤਿ ਕੋ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਆਕਰੀ ਮਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ ॥
੮ ॥ ੩ ॥

ਸਿਰੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਝਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਰੈ ॥
ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤ ਜੇਤੀ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਸਤ ਜੇਤੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਦਸ
ਨਿਦਾਸਾ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰਭਗਤਿ ਤੋਇ ਰਲਾਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਸੁਤਾ ਗਈ ਜੋ ਚਲਾਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਚਲਾਪਾਈ ਐ ਨਾ ਚਿਤੁ ਮੈਰਾਨਾ
ਇ ॥ ਸਥਾ ਦਿਮਲੀ ਨ ਵੀਉ ਤੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਤਿ ਉਜ

ਭਗਵੰਤੁ ਪਾਏ ਅਨਜਾਇ ॥ ਪਾਤੁ ਪੈ ਨਾਥੁ ਝਟੀ ਭੇਖੀ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਤਰਿ ਸਦਾ
ਪਾਏ ਅਚਨਤ ਤਰਿ ਸੁਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ਅਗੁਰਮਤੀ ਸਤਿ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਥੇ
ਜੁਕੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਅਛਿ ਗੈ ਮਨ ਮੁਖੋ ਨਗਈ ਖਾਇ ॥ ਸਥਦੇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਸਥਦੇ ਸਚਿ ਸ
ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇ ਅਭੁਲੇ ਸਿਧ ਠੇ ਗਤਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੀਨੋ ਲੋ ਅਵਿ ਆਪ ਤੈ ਆਪੇ
ਭਰਿ ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਨ ਦੁਥਿ ਪਾਇ ਅਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇ ਅਕਿਸਨੋ
ਅਖੈ ਐ ਕਿਆ ਮਾਇ ਅਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਤੁ ਜੀਓ ਥਪੁ ਤੈ ਤਰੇ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਥਿ
ਜੁਕੈ ਭਗਮੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਵਿਚਤੁ ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਤੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਥ
ਏਕੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਥਦੇ ਤਰੇ ਮੈ ਮਗੀ ਐ ਮਾਇ ਅਕਾਭੁ ਮੁਜਾਇ ॥ ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈ ਐ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭਗਤਿ ਨ ਤੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛ
ਕੁਤਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਅਸਤਿ ਜਿ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਭੁਜੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਥਦੇ ਤਰਿ ਸਾਧਾ ਤੀ ਐ ਕਰਮਿ ਪ
ਰਤਿ ਤੋਇ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ੨੬ ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੩ ਮਾਇ ਅਮੋਹੁ ਮੋ

ਭੇਖੀ ਨਾ ਅਪੇ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਤਿ ਨ ਤੀ ਭੁਝਤਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ
ਗੁਥ ਦੀਇ ਸੁਜਗਮ ਤਿਚਨ ਦੁਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੋਗ ਮੁਜਪਤੁ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥
ਗੁਰਸਾਧਾ ਤੀ ਐ ਸਤਿ ਜਿ ਮਿਲੈ ਪੁਭੁਜੋਇ ॥ ਰਤੁ ਭੁਗੁਰਮੁਗਾਇ ਅਭੁਭੁਗਾਇ ਅਤਰਿ ਚਰ
ਕੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਦੁ ਕਮਾਈ ਐ ਤਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਪਰਿ ਮਤਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ
ਐ ਮਕਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਛੀਥਾ ਕਥੀ ਰੁਜੋਲਾ ਤਪੁ ਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬੁਤ ਸਕੈ
ਥੇ ਸਥਦੁ ਪਛਾਣਤਿ ਤਉ ਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਤਿ ਨ ਕੀਥਾ ਦੀ ਗਵਤਿ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟੈ ਭਾਈ
੩ ॥ ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਪਰਮ ਬਿਛੁਸੰ ਜਾਮਨ ਪੜੈ ਦੁਜਾ ਭਯੋ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਐ ਨਿਰਮ
ਭੋਤ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨ ਚੁਝੈ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ਖਦੁ ਦ
ਗਾਏ ਗੀ ਸੰਨਿ ਅਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਤਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਤਿ ਤਰਿ
ਸੋਭੈ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਥਾਣੀ ਸਿਓ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਅਵਦੁ ਜਾਣੁ ਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਵਦੁ ਵਖਾਣਤਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਲਖ ਚਰਚੈ ਸੀ ਤਠੇ ਰੁਪਾਇ ਅਥਿਨੁ ਸਥਦੇ
ਕੋਤਿ ਮਾਏ ॥ ਜਾਨ ਚਿਓ ਤੈ ਤਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੬ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸ

ਤੇ ਨਾਮੁ ਤਰੇ ਓਪ ਜੈ ਜਾਸ ਤਿਗੁਰਮਿ ਭੈ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ
ਗੁਰੁ ਭਾਏ ॥ ਸਦ ਬਲਿ ਤਹੀ ਭੁਖ ਪੋਵੇ ਟੁਜਿ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਬੁਝ ਮਨੁ
ਮੁਜੇ ਭੈ ਦੇ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟੇ ਵਸੈ ਸਭੁ ਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵੇਦੈ
ਤਾਨ ਨ ਕਨਾ ਮੁਖਿ ਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ੫ ॥

ਜਿਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੩ ॥

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਲੋਚ ਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਏ ਆਨ

ਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪੜੇ ਪੰਡੇ ਤਜੇ ਤਕੀ ਬਕੇ ਭੇਖੀ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਤਿ ਜੁਪਾਇ ਆਪ
ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਜੁਨ ਤੋਇ ॥ ਸਥ ਦੇ ਤੀ ਤੇ ਸਤਿ ਜੁ ਭੁਖੈ ਤੇ
ਪਾਇ ਆਸ ਚੁਸੇਇ ॥ ਰਤਾ ਰੇ ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਗਵਾਇ ਆਖਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਜੇ ਕਬਨੀ ਥਾਇ ॥ ਜਤੇ
ਭਗਤਿ ਚੁਪੈ ਸਤਿ ਜਿ ਪਿਅਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਤੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸੰਤਿ ਤੋਇ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਜੇ ਜੀਵੁ ਬਾਏ
੨ ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਸਾਲਾ ਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤਿ ਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਤੀ ਗੁਣ ਚੁਚੈ ਰੰਗਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ
ਵਲਾਇ ॥ ਸਥ ਦੇ ਤੀ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਕਾਢੁ ਵਿਰਾਏ ਆਸ ਚੁ
ਣਾਇ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸ ਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਸੇਵੁ ਭਭਾਗਿ ਜਿਨੀ ਪਾਇ ਆ
ਤਿ ਰੇ ਤੇ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇ ਆਵਿ ਦਿਸਤੁ ਜੁਨ ਚੁਪੈ ਮਾਇ ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਕਰਨ
ਵਲੇ ਤਚੁ ਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥ ਜੰਮ ਲੁਮਰ ਫੁਨ ਚੁਕਈ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ
ਚਿਸਤੁ ਜੁਨ ਪਾਈ ਐ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪੜੀ ਐ ਗੁਣੀ ਐ ਕਿ ਆਕਸੀ ਐ
ਚਤੁ ਪੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦਮ ਤਿਸਤੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੬ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨਿਪਾ
ਸਤਿ ਜੇ ਸੋਝੀ ਤੋਇ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਾਲਾ ਤਿ ਆਸ ਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਭੁਲਿ ਆਸਤਿ ਮਿਲਾਇ ਸੀ
ਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ਤੋਇ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਜੇ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਤੋ ਮਾਇ ਆਮੋ ਤੁਗਥਾ ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਤੀ ਸੋਝੀ ਪਾਈ
ਚੈ ਸਥ ਦਿ ਅਪਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਥਖ ਸਿਮਿਲਾਇ ਅਨੁਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਅਦਿਸਤੁ
ਭਾਈ ਐ ਨਿਰਭਰੇ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਸਭ ਨਾਜੀ ਆਕਾਇ ਕੁਟਾਤ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਲੁ
ਪੁਰੈ ਸਥ ਦਿ ਸਲਾਤੀ ਐ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਰਾਵਰਾ ॥ ੯ ॥ ਗਿਅਨੀ ਆਕਾ ਪਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇ ਸਤਿ ਜੇ
ਤੇਵਾ ਪੁਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਤ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਨਿਅਖੁਟ ਭਰੇ ਭਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਟਿਨ ਆਵੈ ਵੀ
ਵਲਤਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ੬ ॥

ਜਿਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੩ ॥

ਨਤਰੁ ਮੇਲਿ ਐਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਥਾਇ ਸਭ ਸੋਈ ਤੋਈ ਤਰਿ ਨ ਮੋਰ
ਜੈਸਾ ਏ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੋਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਮੁਖ ਦਨ ਵਤਨੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮ
ਨ ਏ ॥ ਰਤਾ ਭੋ ॥ ਤਚੇ ਜੀਉ ਰਾਖਤੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਰਾਖਤਿ ਤਿਉ ਰਤਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਜਿ
ਹੁ ਤਰੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨ ਭੁਧਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਥਾਇ ਸੁਤਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮਨਿ
ਵੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਨ ਮੁਖਿ ਸਥਾ ਦੁਨ ਭਾਵੈ ਥੰਧ ਨਿਥੰਧਿ ਭਵ
ਵੇਖਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿ ਆਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ
ਜੈ ਸਥਾਇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਸਰ ਮਤੇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਮੁਖਿ ਭਵ ਲੀਥੈ ਲਤਿ ਸਭ ਆਤਮਾ ਮੁਖ ਛਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵ ਨਿਏ ਕੁ ਅਰਾਧਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਕਥ
ਕੁਣੀ ॥ ੬ ॥ ਸਚਾ ਸਾਧਿ ਉਸੇ ਵੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ਆ
ਪੁਨਿ ਰੋਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕ ਨਾਮੁ ਤਿ ਆਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ ਆਪੇ ਮ
ਨਿ ਲਾਇ ਦੰਨਾ ਨ ਕਸਥਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥

ਸਿਰੀਰ ਗੁਮਤਾ ੩

ਨਤਰੁ ਮੇਵ ਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭਵੇ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰ ॥ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਆਭੇਇ ਆ
ਰੰਗਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥੈ ਸਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੋਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥
ਨਤਰੁ ਸੇਵਿ ਐ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥ ਰਤਾ ਭੋ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਪਤਿਉ ਪਜੈ ਸ
ਚੈ ਰਾਨ ਉ ॥ ਜਿਨਿ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿ ਆਤਉ ਤਿਨ ਥਾਇ ਤਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਚੁ ਨ
ਨਤਰਿ ਤਿਨ ਰਉਰਨ ਕਥੁ ਭਾਉ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਚਾ ਲਾਭੁ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਭ ਆਤਮਾ ਮੁਖ ਛਾਣਿ ਆ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵ
ਸੁ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਥੋਲਣੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਤੇਇ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਰੁਪੈ ਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸ
ਚੀ ਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਦੁਖੀ ਏਚ ਲੋਗੇਇ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨ ਸੇਵਿ ਠੈ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ
ਨ ਗੋ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਥਾਏ ਮਾਰੀ ਅਤਿ ਕੁਕਨ ਸੁਣੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆ ਮਰਿ ਜੰਮ
ਵੇਰੇ ਵਗਾ ॥ ੫ ॥ ਏਤੁ ਜਗੁ ਜਲਾਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦਿਜ
ਵੇਖਾ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਤਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਤੈਥੋ ਤਿਥਾ ਸਥਾਏ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥ ੬ ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤਠਿ ਰੇ ਰੇ ਤਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਤਿਨ ਤੋਈ ॥ ਪਸਿ ਪਸਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੁ

ਜੈਭਾਇਪਤਿਥੋਈ। ਸਤਿਗੁਰੇਸਥਦੁਸੁਲਾਇਆਥਿਨੁਸਚੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੭॥ ਜੈਸਚੈਲਾ
ਸੇਸਚਿਲਗੇਨਿਤਸਚੀਕਾਰਕਰੰਨਿ॥ ਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਸਚੈਮਤਿਗੁਰੰ
ਨਨਕਭਗਤਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਰਚੰਨਿ॥ ੮॥ ੮॥ ੨੫॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਘਰ, ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਥਕੈਢੋਈਕੋਇਨਦੇਇ। ਲਗੁਤੋਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਭਿਭਜਿ
ਲਾ। ਸਭੋਭਜੈਆਸਰਾਚੁਕੈਸਭੁਅਸਰਾਉ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਲਗੈ
ਤਤੀਵਾਉ॥ ੧॥ ਸਤਿਭੁਨਿਤਾਇਆਕਾਤਾਦੁ। ਅਏਨਜਾਈਥਿਗੁਸਦਗੁਰਸਥ
ਸਚੁਜਾਦੁ। ਰਤਾਉ। ਜੈਕੋਤੋਵੈਦੁਥਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਗ। ਦਮਜਪਏਨਪਵੈਨ
ਕੋਦੇਵੈਪੀਗ। ਸੁਆਰਥੁਸੁਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਉਤੋਵੈਕਾਜਾ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰ
ਬੁਤਮੁਤਾਨਿਤਚਲੁਤੋਵੈਰਾਜਾ॥ ਜਾਕਉਚਿਤਾਬਤੁਤੁਬਤੁਤੋਦੀਵਿਅਪੈਰੋਗਾ।
ਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੇਟਿਆਕਦੇਤਰਖੁਕਦੇਸੋਗਾ। ਗਉਲੁਕਰੇਚਤੁਕੁਟਕਾਘਗੋਨ
ਥੈਸਲੁਸੋਇ। ਚਿਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਤੋਇ॥ ੩॥ ਕੀਮਤਿ
ਸਿਮੋਤਿਵਸਿਕੀਆਕਿਰਪਨਏਭਿਪੀਆਰਾ। ਚਰੇਕਿਲਵਿਖਉਨਿਅਘਕੈ
ਤੋਆਅਸੁਰਸੰਘਾਰਾ। ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਉਕਦੇਨਕਰਨਿਧਰਿਅਧਾ।
ਤਿਅਵੈਓਸੁਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਅਧਾ॥ ੪॥ ਸਾਸਤਸਿਮਿਸੇ
ਬੇਦਚਰੇਮੁਖਾਗਰਥਿਚਰੇ। ਤਪੋਤਪੀਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰਥਿਗਵਨੁਕਰੇ।
ਕਰਮਾਤੇਦੁਗਲੇਪੁਜਾਕਰਤਨਾਇ। ਰੰਗਨਲਗੀਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਸਰਪਰਨ
ਕੇਜਾਇ॥ ੫॥ ਰਾਜਮਿਲਕਸਿਕਦਹੀਆਰਸਭੋਗਲਥਿਸਥਗਾਥਗਾਸੁਤ
ਸੋਤਲਚਲੈਤੁਕਮੁਅਠਾਗ। ਰੰਗਤਮਾਸੇਥਤੁਥਿਧੀਚਾਇਲਾਗਿਗਤਿਅਧਾ।
ਚਿਤਿਨਅਏਓਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਸਰਪਕੀਜੁਨਿਗਇਅਧਾ॥ ੬॥ ਥਤੁਤੁਪਨ

ਤੇ ਅਰਥੰਤੁ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹੀਤਿ। ਮਤ ਪੈਤਾ ਜੁਤ ਭਾਈ ਅਸਾ ਜਨ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ। ਲ
 ਜਗਤੁ ਰਸ ਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤਾ। ਚਿਤਿ ਨ ਆਇ ਓਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾਖੀ
 ਜਤੁ ਭੀ ਟੀਤਾ। ੭॥ ਕਾਇ ਅਰੋਹੁ ਨਾਇ ਦੁ ਕਿਉ ਨ ਕਿਉ ਕਾ ਜੋ ਸੋਗਾ। ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੈ
 ਰੋਤੇ ਤੇਰੇ ਅਤਿ ਨਿਸਿਭੈ ਭੋਗਾ। ਸਭ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਨੁ ਅਪਲਾ ਜੀਇ ਨ ਸੰਕਧਾਰੇ ਆਚਿ
 ਤੇ ਅਵੈ ਓਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਮ ਕੰਕਰੇ ਵਸਿ ਪਰਿਆ। ੮॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਖ ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤੋ ਵੈਸ
 ਧੁੰਗਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧੈ ਐਤਿ ਉਤਿਉਤਿ ਰਿਸਿ ਉਰੰਗਾ। ਦੁ ਤਸਿ ਰਿਅ ਕਾਖ ਸਮੁਆ
 ਪੈ ਅਵਨੁ ਦੁ ਜਾ ਬਠੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇ ਅਨਾਨਕ ਸਚਾਨਾਉ। ੯॥ ੧॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਜਾਨਉ ਨਾਤੀਉ ਵੈਕਣ

ਰਥਤਾ ਮਨਖੋ ਜਿ ਮਾਗੁ। ਰਤਾਉ ਪਿਆਨੀ ਪਿਆਨੁ ਲਾਵਤਿ। ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵ
 ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਤੀ ਜਾਤਾ। ੧॥ ਭਗਉਤੀ ਰਤ ਜੁਗਤਾ ਜੋਗੀ ਕਤ ਤਮੁ ਕਤਾ। ਤਪ ਸੀਤ ਪਤਿ ਰਤਾ।
 ੨॥ ਮੋਨੀ ਮੋਨੀ ਧਰੀ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰੀ। ਉਦਾਸੀ ਉਦਾਸੀ ਰਤਾ। ੩॥ ਭਗਤਿ ਨਵੈ
 ਪਸਾਰਾ ਪੰਡਿਤੁ ਵੇਦ ਪੁਕਾਰਾ। ਗਿਰਸਤੀ ਗਿਰਸਤਿ ਪਰਮਤਾ। ੪॥ ਇਕ ਸਥਟੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਿਆ
 ਰੁਤਾ ਕਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਗਤਾ। ਇਕਿ ਤੀਰਥਿਨਾਤਾ। ੫॥ ਨਿਰਤਾਰ ਵਰਤੀ ਅਪਰਸਾਇ
 ਰੇ ਕੁਨੈ ਵੇਦਿ ਦਰਸਾਇ ਕਿ ਮਨਤੀ ਗਿਆਤਾ। ੬॥ ਘਟਿ ਨ ਬਿਨਤੀ ਕਤਾਇ ਅਸਭਕ
 ਤੇ ਪਾਇ ਅਸਾ ਜਿ ਸੁਮੇਲੇ ਸੋਭਗਤਾ। ੭॥ ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ। ਤਿਆਗੀ ਸਗਲਿ ਪਵਾ
 ਨ ਨਭਗੁਰ ਚਲਿ ਪਰਤਾ। ੮॥ ੧॥ ੨੬॥ ੧੭॥ ੮॥ ੨੭॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀ ਆਤੁ ਭੋ
 ਰੇ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀ ਆਤਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਸੁਰਗਿ ਮਇ ਪਾਇ ਅਲਿਜੀਉ। ੧॥ ਤਉ ਵਰੀਤ
 ਤਉ ਵੈ। ਕੁਰਬਾਨੁ ਤੇਰੇ ਨ ਵੇਨੋ। ੧॥ ਰਤਾਉ ਤੁਧੁ ਸੰਸਾਰ ਉਪਾਇ ਅਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਪੈਲਾਇ ਅ
 ਚੇ ਤੇਰੀ ਤਾਪਲਾ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸ ਚਲਿ ਜੀਉ। ੨॥ ਪਰਗਟਿ ਪਤਰੈ ਜਾਪਟ ਸਭ
 ਨ ਵੈ ਪਰਤਾਪਦਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਇ ਰਿਸਿ ਭੋਮੇ ਤੀ ਮਾਇ ਅਜਾਇ ਜੀਉ। ੩॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਉਚਲਿ ਜਾਈ ਐ। ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐ। ਸੁਖੰ ਨਰਮੁ ਨਿਜ ਨ ਲੋਚ

ਦੇਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਥੁ ਝਾਇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੀ ਜਾਣੀ ਐਸੇ ਬੈਠੇ
ਮੁਵਖਾਣੀ ਐਸੇ ਕੋ ਨਾਮੁ ਤੁਕਮੁ ਤੈਨਾ ਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਥੁ ਝਾਇ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥
ਗੰਮਭੁਲਾਇ ਆਗਾ ਅਪਤੁਤੁਧੁ ਆਇ ਆਗਾ ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾਏ ਤਗਾਣੀ ਭਾਰ ਜਿਨ ਕੋ
ਤਿਜੀ ਰੋ ॥ ੬ ॥ ਤਗਾਣੀ ਕਿ ਅਨੀ ਸਾਣੀ ਆਗਾ ਖਸਮ ਤੁਧੁ ਬੀ ਆਠਿ ਗਤਿ ਨਿਮਾਣੀ ਆ
ਲੇਵੇ ਸਤਿਨਾਮ ਦੀ ਦੁਖੀ ਰੈ ਦਿਵਿ ਤਾਇ ਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਸੋ ਤਗਾਣੀ ਕਿ ਅਕਰਮੁ ਕਮਾਏ
ਗਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਅਠਲੁ ਪਾਇ ਆਗਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੮ ॥
ਤੁਕਮੁ ਜਿਨ ਨੇਮ ਨਾਇ ਆਗਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਥ ਦੁਵਸਾਇ ਆਗਾ ਸਤਿ ਆਸੇ ਸੋ ਤਗਾਣੀ
ਨਸਤ ਨਾ ਲਿਖਿ ਆਰੁ ਜੀਉ ॥ ੯ ॥ ਜਿਨ ਭਾਵੇ ਕਾਰ ਸੁ ਆਇ ਆਗਾ ਤਿਨ ਵਿਚ ਤੁਧੁ ਰਮੁ ਰੁ
ਇ ਆਗਾ ਨਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾਣੀ ਐਸੇ ਸਭ ਸੋ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿ
ਗੰਮ ਲਿ ਐ ਠਲੁ ਪਾਇ ਆਗਾ ਜਿਨ ਵਿਚ ਤੁਧੁ ਅਤ ਕਰਤੁ ਦੁਕਾਇ ਆਗਾ ਦੁਰਮ ਰਿਕਾ ਦੁਖੁ
ਆਭੁ ਗੁਥੈ ਠਮ ਸਤ ਕਿ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ੧੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਥਾਣੀ ਆਗਾ ਤੇਰੀ ਆਰੁ ਤੇ
ਦੈ ਸਮਾਣੀ ਆਗਾ ਸੁਖੁ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਗੰਮ ਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧੨ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਜਾਣੀ ਐਸਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐਨਾ ਮੁਵਖਾਣੀ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਖੁ ਨ ਪਾਇ
ਸਭ ਬਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੩ ॥ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਟੁ ਤੁਧੁ ਮਾਇ ਆਗਾ ਜਿਨਿ ਕੁ
ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਆਗਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਲ
ਨਾ ਮਾਤਿ ਜਮਾਇ ਆਗਾ ਤਿਨਿ ਕਰੇ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇ ਆਗਾ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਤੈ ਆ
ਕਉ ਜੋਤਿ ਪਰਿ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਖਸਮ ਨਿਵਾਜਿ ਆਗਾ ਜੀਉ ਪੈ ਰੁਦੈ ਸਾਜਿ
ਆਪੇ ਲੇਸੇ ਵਕੀ ਪੈ ਜਰਖੀ ਆਦੁ ਇਕਰਮ ਸਤ ਕਿ ਪਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿ ਸੰਜਮ ਰੇ
ਅਲਪਾ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਸਭੁ ਬਿਉ ਜਾਣਦਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇ ਭਿਸਕੁ ਲੋਕੁ ਕਰੈ
ਰੁਜੀਉ ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗੁਨ ਨ ਥੀ ਚਾਰਿ ਆਗਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਣੀ ਆਗਾ
ਹਿਲਾਇ ਕੈ ਗੰਮ ਨਿਲਗੈ ਨ ਤਗੈ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ ੧੮ ॥ ਮੈਮ ਨਿਤ ਨਿਪੁ ਭੁਧਿ ਆਇ ਆਗਾ
ਇਏ ਫਿ ਅਜਾ ਠਲੁ ਪਾਇ ਆਗਾ ਸਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਤਿ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੁੰ ਜਪਿ ਨਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ
ਰੁ ॥ ੧੯ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਰੁਪਾਇ ਆਗਾ ਦੁਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇ ਆਗਾ ਸਭੁ ਸਚੈ ਸਚੈ

ਸਦਾ ਜਿਸੁ ਭਵੈ ਤਿਸੈ ਭੁਝਾਇ ਜੀਉ॥ ੨੦॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
 ਭੁਝਾਇਆ ਵਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਲੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ॥ ੨੧॥ ਗੋਪੀ ਨੈਗੋ ਆਲੀ
 ਆਪੁ ਆਪੇ ਗੋਇਉ ਠਾਲੀ ਆਪਾ ਰੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਆਤੁ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ
 ॥ ੨੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨਿ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ
 ਜਤਿ ਤਿਨ ਪਾਲੀ ਆਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ॥ ੨੩॥ ਤੇਰੀ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਚੰਦੀ
 ਆਈ ਆਪਾ ਮੈਰਾ ਤਿਓ ਏਵਡਿ ਆਈ ਆਪਾ ਅਲਖੰਗਿ ਆਦਨੁ ਦੇਵ ਦਾ ਕਰੁਨਾਨ
 ਕਰੁਨਾਨ ਲਿਜੀਉ॥ ੨੪॥ ੧॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੫

ਪੈਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵ ਭੁਝਾਵਹੁ ਨ ਕੋਇ
 ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ ਗੋਸਾਈ ਮਿਠੰਡਾਇ ਠੜਾ ਅੰਮ ਅਥੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ਭੈਲਾਈ
 ਜਥੇ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਤਨਾ ਤੀ ਕੋਇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਤੇਰੈ ਤੁਕ ਮੇਲਾ ਵਲੁ ਆਇ ਆਪਾ ਮੈ ਸਤ
 ਕਾਉ ਜੇ ਆਇ ਆਪਾ ਨਾਉ ਥੀ ਜਲ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਤਰਿਥੈ ਤਲ ਥਖਾ ਸਜਮਾਇ ਜੀ
 ਓ॥ ੩॥ ਰਚੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣ ਦਾ ਦੁਆ ਕਾ ਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣ ਦਾ ਤਰਿ ਇਕ
 ਭੈਲਾਇ ਚਨੁ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਨਿਥਾ ਤਿਜੀਉ॥ ੪॥ ਤੁਸੀ ਭੋਗਿ ਤੁਭੁ ਚਤੁਰਾਈ ਤੋਰਾ
 ਰੀਝਾ ਫਿਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ॥ ੫॥ ਤਉ ਤੋ ਆਮਾਤੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ਥੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕ
 ਜੀਉ॥ ੬॥ ਤਉ ਆਇ ਆਸਾ ਮੈ ਤਿ ਤੰਡੀ ਆਪਾ ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇ ਗੋਮ ਤਰਿ ਆਪਾ ਕਿ
 ਨੁਕੋਈ ਕਠਿਨ ਤੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਪਿ ਗਿਹਾਉ ਜੀਉ॥ ੭॥ ਰਚੁ ਵਹੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾਇ
 ਦਾ ਇਕ ਸਾਤੁ ਤੁਧੁ ਪਿਆਇ ਦਾ ਉਜੜੁ ਥੇਹੁ ਵਸਾਇ ਚਿਤੁ ਤੁਧੁ ਵਿਟੁ ਕਰ ਥਾਉ
 ਜੀਉ॥ ੮॥ ਰਚਿ ਏਠੈ ਨਿਤ ਪਿਆਇ ਦਾ ਮਨਿ ਚਿਟੀ ਸੋਫਲੁ ਪਾਇ ਦਾ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵ
 ਰੇ ਅਨੁਭਵੀ ਅਨੁਮਨੀ ਭੁਖ ਜੀਉ॥ ੯॥ ਮੈਢਾ ਭਿਆਸ ਭੇਧੰਧੜਾ ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸ
 ਦਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਤਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਥਾਧਾ ਫਿਕਿ ਜੀਉ॥ ੧੦॥ ਮੈ ਸੁਖੀ ਤੁਮੁ ਖੁ
 ਪਾਇ ਆਗੁਰਿ ਅੰਤਰਿ ਸਥ ਦੁਵਸਾਇ ਆਪਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਵਿਖਾਲਿ ਆਮਾ ਸਤ
 ਕੇ ਭੋਭੈ ਭੁਜੀਉ॥ ੧੧॥ ਮੈ ਥਪੀ ਸਚੁ ਪਰਮਾ ਸਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾਲਤੁ ਭੁਲਿ ਕੈ॥

ਪੈਰਧੋਵਾਪਖਫੇਰਦਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਇਜੀਓ॥ ੧੦॥ ਸੁਦਿਗਲਾਗੁਰਪਉ
 ਆਇਆਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਨੁਦਿਜਾਇਆਸਭਮੁਕਤੁਤੋਅਸੈਸਰਜਾਨਕਸਚੀਥੇ
 ਜੀਚਾਕਿਜੀਓ॥ ੧੧॥ ਸਭੀਸੁਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁਰਾਤਿਜੀਓਦੇਕੰਨਸੁਲਤੁਅਰਦਾਜਿਜੀਓ
 ਠੋਕੇਵਜਾਇਸਭਾਡਿਠੀਅਤੁਸਿਅਪੇਲਾਇਅਨੁਢਾਡਾਇਜੀਓ॥ ੧੨॥ ਤੁਦਿਤੁਕਮੁਤੋਅ
 ਮਿਤਰਵਾਦਦਾਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰਵਾਦਦਾਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਆਇਤੁਤੋਅਤੁਲੇ
 ਮੀਰਾਜੁਜੀਓ॥ ੧੩॥ ਭਿੰਮਿਭਿੰਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸਦਾਥੋਲਾਇਅਥੋਲੀਖਸਮਦਾ
 ਬਹੁਮਾਦੁਕੀਅਤੁਪੁਓਪੇਰਤੁਅਪੋਪਾਇਓਥਾਇਜੀਓ॥ ੧੪॥ ਤੇਰੀਅਭਗਤਾਭੁਖਸਦ
 ਤੇਰੀਆਤਰਿਲੋਚਪੁਰਨਮੇਰੀਆਦੇਤੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਅਮੈਗਲਾਵਿਚਿਲੈਤੁਮੈ
 ਲਾਇਜੀਓ॥ ੧੫॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਭਾਲਿਅਤੁਦੀਪਲੋਆਪਇੰਦ੍ਰਿਅਤੁ
 ਥਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਗਤਿਅਨਾਨਕਭਗਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਓ॥ ੧੬॥ ਤੁਭਿਗੋਸਾਈਦਾਪਰਿ
 ਲਵਨਜਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਓਚਦੁਮਾਲਜਾਸਭਤੋਈਛਿਝਾਇਕਠੀਆਦਯਥੈਠ
 ਵੇਖੈਅਪੀਜੀਓ॥ ੧੭॥ ਵਤਵਜੀਟੰਮਕਭੇਰੀਆਮਲਲਥੇਲੈਦੇਠੇਰੀਆਨਿ
 ਤੇਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪਿਤੀਕੰਭਿਜੀਓ॥ ੧੮॥ ਸਭਿਇਕੋਠੋਤੋਇਆਇਆਪਾਰਿ
 ਜਾਸਨਿਵਾਟਵਟਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਤਾਏਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੁਲਗਵਾਇਜੀਓ॥
 ੧੯॥ ਤੁੰਵਰਨਾਚਿਤਨਾਥਤਰਾਤਰਿਦਿਸਤਿਤਜਰੁਜਤਰਾਸੁਦਿਸੁਦਿਤੁਝੈਪਿਅਦਿ
 ਦੇਤੇਰੇਭਰਤਰੇਗੁਲਤਾਸੁਜੀਓ॥ ੨੦॥ ਮੈਜੁਗਿਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵਜੀਗੁਰਕਟੀਮਿਤ
 ਰੀਜੇਵਜੀਤੁਭਪੁਰਿਛਿਝਨਨਚਰੁਨਨਕਅਭਿਸਰੁਲਪਭਾਲਿਜੀਓ॥ ੨੧॥ ੧੯

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧੫੨੧

ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਵਿਕੈਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਤੁਕਮਿਪਇਅਗਰਭਾਸਿ॥

ਪਤਿ

ਕੁੰਧਤੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿਵ
ਕੁੰਧਤੁਪਧਿਅਨਿਲਿਵਲਾਗਾਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਅਕਲਿਭੀਤਹਿਥਤੁਜਿਜਾਸੀਨਾ
ਕਾਜੈਸੇਕਲਮਵੁਜੀਤਮਸਤਕਿਤੈਸੀਜੀਅੰਨਪਾਸਿ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਤਿਲੈਪਤਰੈ
ਕੰਧਇਅਗਰਭਾਸਿ॥ ੧॥ ਦੁਜੈਪਤਰੈਰੈਵਿਕੈਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸਰਿਗਇਅਧਿਅਨੁ
ਭੋਤਥਿਨਚਾਈਐਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਜਿਭੁਜਸੁਦਾਘਰਿਕਨੁ॥ ਭੋਤਥਿਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀ
ਮਤਕੈਸੁਰਮੇਰਾਚੇਤਿਅਚੇਤਮੁਜਮਨਮੇਰੇਅੰਤਿਨਹੀਕਢੁਤੇਗਾਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਅ
ਭਿਸਤਿਨਜਾਣੈਮਨਭੀਤਹਿਧਰਿਥਿਅਨੁ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੁਜੈਪਤਰੈਵਿਸਰਿਗਇ
ਅਧਿਅਨੁ॥ ੨॥ ਤੀਜੈਪਤਰੈਰੈਵਿਕੈਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਧਨਜੋਥਨਸਿਭਿਚਿਤੁ॥ ਤਹਿਕ
ਨਮੁਨਚੇਤਹੀਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਥਧਾਵੁਟਤਿਜਿਤੁ॥ ਤਹਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਥਿਕਲ
ਭੈਅਸੰਗਿਮਾਇਆਧਨਸਿਭਿਰਤਾਜੋਥਨਿਮਤਾਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਧ
ਗੇਸੇਤਵਪਚੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੀਮਤੁ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਤਰੈਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋਥਨ
ਸਿਭਿਚਿਤੁ॥ ੩॥ ਚਰੈਥੈਪਤਰੈਰੈਵਿਕੈਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਅਇਅਖੇਤੁ॥ ਜਾਜ
ਮੇਪਕਜਿਚਲਾਇਆਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਅਭੇਤੁ॥ ਭੇਤੁਚੇਤੁਤਹਿਕਿਸੈਨ
ਮੇਲਿਭੇਜਾਜਮਿਪਕਜਿਚਲਾਇਆਧੁਠਾਰੁਦਨੁਤੋਅਦੋਅਲੋਖਿਨਮਤਿਭਇਅਪਰ
ਦੇਆਸਾਈਵਸਤੁਪਰਪਤਿਤੋਈਜਿਸੁਸਿਭਿਲਾਇਅਧੇਤੁ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਰੈਕੈ
ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਵਿਕੈਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੋਥਨਿਮੈਮਤਿ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਕਾਮਿਵਿਅਪਿਅ

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੧

ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਵਿਕੈਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਥਾਲਕਥੁਧਿਅਚੇਤੁ॥ ਖੀਰੁਪੀਐਖੇਲਾਈਐ
ਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤੇਤੁ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤੇਨੁਘਨੇਰਾਮਾਇਆਮੋਹੁਸਥ
ਨੀਸੋਜੋਗੀਅਇਅਕਿਰਤੁਕਮਾਇਅਕਰਣੀਕਾਰਕਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਥਿਨਮੁਕਤਿਨ
ਤੇਹੀਭੁਭੀਦੁਜੈਤੋਤਿ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਤਿਲੈਪਤਰੈਵੁਟਤਿਗਾਤਹਿਚੇਤਿ॥ ੧॥ ਦੁ
ਜੈਪਤਰੈਰੈਵਿਕੈਵਲਜਾਹਿਅਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੋਥਨਿਮੈਮਤਿ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਕਾਮਿਵਿਅਪਿਅ

ਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਚਿਤਿ। ਰਾਮਨਾਮੁਪਟਅੰਤਰਿਨਾਤੀਤੋਰੇਜਾਵੈਰਸ
 ਕਸਮੀਠੇ। ਗਿਅਨੁਪਿਆਨੁਗੁਲਸੰਜਮੁਨਾਤੀਜਨਮਿਮਰਤੁਗੇਝੁਰੇ। ਤੀਰਥਵਰਤੁ
 ਚਸੰਜਮੁਨਾਤੀਕਰਮੁਪਰਮੁਨਤੀਪੁਜਾ। ਨਨਕਭਾਈਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਾਦੁਬਿਧਾਇਆਪੈ
 ਦੁਜਾ॥ ੨॥ ਤੀਜੈਪਤਰੈਰੈਵੈਕੈਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਸਹਿਤੰਸਉਲਥੇਅਇ। ਜੋਬਨੁਪੈ
 ਜਰੁਆਜਿਵੈਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਅੰਵਪਟੈਦਿਨੁਜਾਇ। ਅੰਤਿਕਾਲਿਪਛੁਤਾਸੀਅੰਧੁਲੇ
 ਜਾਜਮਿਪਕਜਿਚਲਾਇਆ। ਸਭੁਕਿਐਅਪੁਨਾਕਰਿਕਰਿਗਾਖਿਅਖਿਨਮਤਿਭੁਇਆਪੁ
 ਇਆ। ਬੁਧਿਵਿਸਰਜੀਗਈਸਿਅਵਪਕਰਿਅਵਪਛੁਤਾਇ। ਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈ
 ਤਰੈਪੁਭੁਚੇਤਤੁਲਿਵਲਾਇ॥ ੩॥ ਚਉਥੈਪਤਰੈਰੈਵੈਕੈਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਥਿਰਧਿਭੁਇ
 ਆਤਨੁਖੀਲੁ। ਅਖੀਅੰਧੁਨਦੀਸਈਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਕੰਨੀਸੁਲੈਨਵੈਲਾਅਖੀਅੰਧੁ
 ਜੀਭਰਸੁਨਾਤੀਰੋਪਰਾਕਉਤਾਣਾ। ਗੁਣਅੰਤਰਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਅਵਲਜਾ
 ਣਾ। ਖੜਪਕੀਭੁਜਿਭਜੈਬਿਨਸੈਅਇਚਲੈਕਿਅਮਾਲਾ। ਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਤਰੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁਪਛਾਣੁ॥ ੪॥ ਚਿਤ੍ਰਕੁਆਇਅਤਿਨਸਾਤਿਅਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾ
 ਰੁਜਰਵਾਣਕੰਨੀ। ਇਕਰਤੀਗੁਣਨਸਮਾਦਿਅਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਅਵਗਣਖੜਸ
 ਨਿਥੰਨੀ। ਗੁਣਸੰਗਮਿਜਾਵੈਚੋਟਨਖਾਵੈਨਾਤਿਸੁਜੰਮਲੁਮਰਣਾ। ਕਾਊਜਾਊਜਮੁਜੋ
 ਹਿਨਸਾਕੈਭਾਈਭਗਤਿਭੈਤਰਣਾ। ਪਤਿਸੇਤੀਜਾਵੈਸਤਜਿਸਮਾਵੈਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਵੈ।
 ਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੈਸਚੇਤਪਤਿਪਵੈ॥ ੫॥ ੨॥

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾ ੪ ਪਤਿਲੈਪਤਰੈਰੈਵੈਕੈਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਪਾਇਆ
 ਉਦਾਰਮੰਝਰੀ। ਤਰਿਧਿਆਵੈਤਰਿਉਚਰੈਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੀ
 ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੇਆਰਾਧੇਵਿਚਿਅਗਨਿਤਰਿਜਪਿਜੀਵਿਅਧਾਥਾਤਰਿਜਨਮੁਭਇਆਮੁਖਿ
 ਭਾਗਸਰਸੇਪਿਤਾਮਾਤਥੀਵਿਅਧਾਜਿਸਕੀਵਸਤੁਤਿਸੁਚੇਤਤੁਪ੍ਰਾਣੀਕਰਿਤਿਰਦੈਗੁਰਮੁ
 ਖਿਥੀਚਾਰੀ। ਕਤੁਨਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਤਿਲੈਪਤਰੈਤਰਿਜਪੀਐਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਦੂਜੈਪਤਰੈ
 ਰੈਰੈਵੈਕੈਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਾਗਾਦੁਜੈਭਾਇ। ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਪਾਲੀਐਵਲਜਾ
 ਰਿਅਮਿਤ੍ਰਾਯੋਮਤਪਤਗਲਿਲਾਇ। ਲਾਵੈਮਾਤਪਿਤਾਸਦਗਲਸੇਤੀਮਨਿਜਾਵੈ॥

ਅਵਏ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰਤਿ ਤੇ ਨ ਲਪਟਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਵੈ ਸੁਕਰੇ ਵੀਚਰੁ
ਤਤਿ ਦੇਖੈ ਮਨਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਤਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿ ਸੁਕਾਤੁ ਨ ਕਥਹੁ ਖਾਇ ॥ ੨ ॥
ਜੋ ਜੋ ਪਤਰੈ ਦੇਵੈ ਕੈ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸੀਸੁ ਰਾਮ ਨੁ ਲਗਾ ॥ ਆਲਿ ਜੋ ਜਾਇ ॥ ਧਨੁ ਚਿਤੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ
ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸੀਸੁ ਰਾਮ ਨੁ ਲਗਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੇ ਦੇ ਨ ਸਮਾ ਲੈ ਜਿ ਤੇਵੈ ਅੰ
ਭੋ ਸੁਖ ਦੀ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਭੂਰੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿ ਆਪ ਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਰੇ
ਗੁਰਮੇਲੇ ਸੋ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾ ਲਿ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਤਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਤਰਿ ਨਾ ਲਿ
੩ ॥ ਚਰਿ ਪਤਰੈ ਦੇਵੈ ਕੈ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸੀਸੁ ਰਾਮ ਨੁ ਲਗਾ ॥ ਵਲ ਅੰਦੀ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵੁ ਪੁਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸੀਸੁ ਰਾਮ ਨੁ ਲਗਾ ॥ ਚਰਿ ਦੇਵੈ ਤੇਵੈ ॥ ਤਰਿ ਸੇਵੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਛਿਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿ
ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਤੇਵੈ ॥ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਾਣੁ ਰਲੀ ॥ ਅਜ ਨਾਮੁ ਮਰਦੁ ਖਖੋ ਵੈ ॥
ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਸੁ ਅਸੀਭੇ ਦੁਨ ਜਾਣੁ ਜਿ ਤੁਮਿ ਲਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਿ ਪਤਰੈ ਸਫਲਿ ਚਰੈ ॥ ਭਗਤਾ ਦੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩

ਜੇਹੀ ਗੁਰਮਤਲਾ ੫ ਪਤਿ ਲੈ ਪਤਰੈ ਦੇਵੈ ਕੈ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸੀਸੁ ਰਾਮ ਨੁ ਲਗਾ
ਪਦੇ ਤਾਉ ਦਰੈ ਮਾਤਿ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨ ਸੁਕੀ ॥ ਆਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸੀਸੁ ਰਾਮ ਨੁ ਲਗਾ
ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਮੁਤਲਾ ਤਿਕਰਿ ਦੀ ਨਿਕਰ ਮਕਮਾਣੈ ॥ ਜੋ ਸਾਲਿ ਖਤੁ ਪੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਤਿ
ਤਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿ ਤਾਤਿ ਨ ਭੀ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰ ਮਕਰਾਏ ਆਪੇਇ
ਸੁਜੈ ਤੇਵੈ ਸਿਕਿ ਛੁਨਾਤਿ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਤਿ ਲੈ ਪਤਰੈ ਪਰਿ ਪਾਇ ਤਾਉ ਦਰੈ ਮਾਤਿ ॥ ੧ ॥
ਦੂਜੈ ਪਤਰੈ ਦੇਵੈ ਕੈ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸੀਸੁ ਰਾਮ ਨੁ ਲਗਾ ॥ ਭਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹੀ ਦੇਇ ॥ ਭੁਗਾ ਭੁਲਾਨ ਪਛਾਣਈ ਵਲ
ਜਾਰਿ ਅਸੀਸੁ ਰਾਮ ਨੁ ਲਗਾ ॥ ਅੰਤਿ ਮੇਇ ॥ ਭੁਗਾ ਭੁਲਾਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾ ॥ ਪੁਰਾ
ਜੇਹੀ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਸੇਵਿ ਆਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਗਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਥ ਪਕਰਿ ਸਿਥ ਵਰੇ ॥ ਤ
ਥਕਿ ਆਜ ਭਾਭੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਤਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨੁ ਲਹੀ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੈ
ਪਤਰੈ ਦੇਵੈ ਕੈ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸੀਸੁ ਰਾਮ ਨੁ ਲਗਾ ॥ ਭਰਿ ਖੁਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਕਲਾਤਿ ਮੋਤਿ ਲਪਟਿ ਆ
ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸੀਸੁ ਰਾਮ ਨੁ ਲਗਾ ॥ ਅੰਤਿ ਲਹੀ ਭਾਨੁ ॥ ਅੰਤਿ ਲਹੀ ਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭਚਿਤਿ ਨ
ਅਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਿਓ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀ ॥ ਆਬੁ ਜੋ ਨੀਦੁ ਖੁਪਾਵੈ ॥ ਸਿਰਜਨ ਤਰੁ ਵਿਸਰਿ ਆ

ਸੁਆਮੀਏਕਨਿਮਖਨਲਗੋਧਿਅਨੁਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਦੀਤੀਜੈਪਤਰੈਥਿਖੁਸੰਚੇਅੰਧੁਅ
 ਗਿਆਨੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪਤਰੈਰੈਕੈਵਲਜਾਗਿਆਮਿਤੁਨੇਨੈਅਇਅਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਸਮਾਇਤੁਵਲਜਾਗਿਆਮਿਤੁਤੋਰਾਦਰਗਤਥੇਲੀਤੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਇ
 ਰਾਣੀਅੰਤੋਤੋਇਸਖਾਈ॥ਇਤੁਮੋਤੁਮਾਇਅੰਤੋਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਭੂਰੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਸ
 ਗਲਿਗੋਇਗੁਰਗੀਅੰਧਿਅਗੀਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰਚਾਨਦੁਤੋਇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਦੀਚਉਥੈਪਤ
 ਰੈਦਿਨੁਨੈਅਇਅਸੋਇ॥੪॥ਲਿਖਿਅਅਇਅਗੋਵਿੰਦਕਾਵਲਜਾਗਿਆਮਿਤੁਚਉ
 ਠਿਚਲੇਕਮਾਣਾਸਾਥਿ॥ਇਕਰਤੀਥਿਲਮਨਦੇਵਨਿਵਲਜਾਗਿਆਮਿਤੁਚਉਤਕੜੇ
 ਪਏਤਥਾ॥ਲਿਖਿਅਅਇਅਪਕੜਿਚਲਾਇਅਮਨਮੁਖਸਦਾਦੁਤੇਲਾ॥ਜਿਨਿਖੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਅਸੇਦਰਗਤਸਦਾਸੁਤੇਲਾ॥ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਜੁਗਅੰਤਰਿਜੋਥੈ
 ਵੈਸੇਖਾਤਿ॥ਕਤੁਨਾਨਕਭਗਤਸੋਤਤਿਦਰਵਾਰੇਮਨਮੁਖਸਦਾਭਵਾਤਿ॥੫॥੧॥੪॥

੧ਥਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਸਿਰੀਗਗੁਮਤਲਾ ੪ ਢੰਤ ਘਰੁ ੨ ਮੁੰਧਇਅਣੀਪੇਈਅ
 ਜੈਕਿਉਕਰਿਤਰਿਦਰਸਨੁਪਿਥੈ॥ਤਰਿਤਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਤੁਰਜੈਕੰਮਸਿ
 ਥੈ॥ਸਾਤੁਰਜੈਕੰਮਸਿਥੈਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਸਦਾਪਿਅਏ॥ਸਤੀਅਵਿਚਿਠਿਰੈਸੁਤੇਲੀ
 ਤਰਿਦਰਗਤਥਾਤਲੁਡਾਏ॥ਲੇਖਾਧਰਮਗਾਇਕੀਥਾਕੀਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਕਿਰਖੈ॥ਮੁੰ
 ਧਇਅਣੀਪੇਈਅਜੈਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਦਰਸਨੁਦਿਖੈ॥੧॥ਵੀਅਤੁਤੇਅਮੇਰੇਥਾਥਲਾਗੁਰ
 ਮੁਖੇਤਰਿਪਇਅਗਾਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਕਟਿਅਗੁਰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਚੰਤੁਥਲਾਇਅਗਾਥਰਿ
 ਅਗੁਰਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਥਿਨਸਿਅਤਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਲਾਧਾ॥ਭੁਮੈਰੋਗੁਗਟਿਅਦੁ
 ਥੁਲਾਕਾਪੁਆਪੈਗੁਰਮਤਿਥਾਧਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਵਰੁਪਾਇਅਅਥਿਨਾਸੀਨਾਕਦੇ
 ਸਰੈਨਜਾਇਅਗਾਵੀਅਤੁਤੇਅਮੇਰੇਥਾਥਲਾਗੁਰਮੁਖੇਤਰਿਪਇਅਗਾ॥੨॥ਤਰਿਸਤਿਸਤੇ
 ਮੇਰੇਥਾਥਲਾਤਰਿਜਨਮਿਏਜੰਵਸੁੰਤਦੀ॥ਪੇਵਕਜੈਤਰਿਜੀਪਿਸੁਤੇਲੀਵਿਚਿਸਾਤੁਰਜੈਕੰ
 ਮਸੋਤਦੀ॥ਸਾਤੁਰਜੈਵਿਚਿਖਰੀਸੋਤਦੀਜਿਨਿਪੇਵਕਜੈਨਾਮੁਸਮਾਇਅਗਾਸਭੁਨ

ਭੁਕੇਰੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਗੁ ਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਦਿ ਪਾਸ ਛਾਇਆ ॥ ਤਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਮੇਲਿ ਕਰੁ ਜੋ ਸੋ ਤਿਆਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ ਤਹਿ ਸਤਿਸ ਤੇ ਮੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥
ਕੇਜੀ ਮੇਲਿ ਜੰਵ ਸੋ ਤੰਦੀ ॥ ੩ ॥ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਥੁ ਲਾ ਤਹਿ ਦੇਵਤੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ
ਤਹਿ ਕਪੜੇ ਤਹਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਤੁ ਜਿਤੁ ਸਵੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ ਤਹਿ ਤਥਿ ਭਗਤੀ ਕਾ ਜੁ ਸੁਤਲਾ
ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਤਹਿ ਸੋਭਾ ਤੋਈ ਇਤੁ ਦਾਨੁ ਲੈਕਲਾ
ਏਆ ਤਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਦਾ ਜੁ ਜਿਗਿ ਖਿਦਿ ਖਾਲਤਿ ਸੁਕੁ ਜੁ ਅੰਤ ਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥ ਤਹਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਥੁ ਲਾ ਤਹਿ ਦੇਵਤੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥ ੪ ॥ ਤਹਿ ਗਾਮਗਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਥੁ ਲਾਇ
ਗੀਲਿ ਪਨਵੇ ਲਵ ਪੰਦੀ ॥ ਤਹਿ ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਪੀੜੀ ਗੁਰੁ ਚ
ਲੰਦੀ ॥ ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਤਹਿ
ਗੇਮੁ ਮੁਨ ਕਥਾ ਤਿਥਿ ਨ ਸੋਭਾ ਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਤਹਿ
ਏਕੋ ਜਪੁ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਸੋ ਤੰਦੀ ॥ ਤਹਿ ਗਾਮਗਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਥੁ ਲਾਇ ਗੀਲਿ ਪਨਵੇ ਲ
ਵੰਦੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ਸਿਰੀਗਗਮਤਲਾ ੫ ਚੰਤੁ ॥

ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਓ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੋ ॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ
ਤਹਿ ਨਿਥੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋ ॥ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਪਿਅਰੀ ਬਿਰਥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ॥
ਮਨਚਿ ਦੇਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਤਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿਤ ਆਬ
ਨਵੀ ਪਟਿ ਪਟਿ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾ ਲੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੁ
ਪੁ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋ ॥ ਮਨਪਿਅਰਿ
ਅਜੀਓ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸਹਾਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਤਿ ਬੁਕਰੇਤ ਸਤਸਾਧੁ ਖੁਨ
ਏਆ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਭੇ ਦੇਵੈ ਭਭਾ ਗੀਅਠ ਪਤਰ ਪੁਰੁ ਜਾਪੈ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਵ
ਕੁਮਾਰੀ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਥਿਨੁ ਤਹਿ ਝੂਠੁ ਪ
ਸਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀਓ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤਹਿ ਲਾ ਦੇਖੈ ਸਵਲੀ ॥ ਮਨਪਿਅਰਿਅਜੀ
ਓ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤਹਿ ਦਰੁ ਨਿਤ ਚਲਾ ਮਲੀ ॥ ਤਹਿ ਦਰੁ ਸੇਵੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ਨਿਤ ਚਲਾ ਆਸਤੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਤਤ ਜਨਮ ਮਨ ਮਗਨੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸੰਸਾਰੁ ਖੁਮਿਟਾਇਆ ਚਿਤੁ

ਗੁਪਤਕਾਗਦਠਾਰੇਆਜਮਦੁਤਾਕਛੁਨਚਲੀ। ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਤ
 ਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ ੩॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਓਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥
 ਨਪਿਆਰਿਆਜੀਓਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਾਸੋ॥ ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਤਰ
 ਮੀਏਢਾਸਗਲੀਪੁੰਨੀਆਪੁਰਥੇਕਮਾਏਸ੍ਰੀਗੰਗਪਾਏਤਰਿਮਿਲਾਰਿਗੀਵਿਛੁੰਨੀ
 ਅਪਾਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸਰਥਤਿਰਵਿਅਮਨਿਉਪਜਿਅਥਿਸੁਆਸੋ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇ
 ਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥ ੪॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਓਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਪ੍ਰੇ
 ਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਓਮਿਤ੍ਰਾਤਰਿਜਲਾਮਿਲਿਜੀਵੇਮੀਨਾ॥
 ਤਰਿਪੀਆਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਨੇਸੁਖਸੁਖਾਮਨਿਵੇਠਾ॥ ਸ੍ਰੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲਗਏ
 ਇਢਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠਾ॥ ਲੜਿਲੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਉਸਰਥਸੁਠਕੁਰਿਦੇ
 ਨਾ॥ ਨਾਨਕਸਿਖਸੰਤਸਮਝਈਤਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੨॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਗੁਮਤਲਾਪ ਚੰਤੁ॥ ਡਖਣਾ ਤਰਮਝਾਤੁਮਾਪੀਰੀਪੇ
 ਕਿਉਦੀਦਾਗਾਸੰਤਸਰਣਾਈਲਾਕੁਦੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥ ੧॥ ਚੰਤੁ॥
 ਚਰਨਕਮਲਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਗੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਅਵਏਜੀਓ॥ ਦੁਤੀਆਭਾਉਥਿਪਰਿ
 ਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨਤਭਵਏਜੀਓ॥ ਦਾਸਾਨਤਭਵਏਥਿਨੁਦਰਸਾਵਏਇਕਕਿਨੁ
 ਧੀਰਜੁਕਿਉਕਰੈ॥ ਨਾਮਥਿਨੁਤਨੁਮਨੁਤੀਨਾਜਲਥਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮਰੈ॥
 ਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ
 ਧਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਮਨਿਤਨਿਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥ ੧॥ ਡਖਣਾ॥ ਸੋਤੰਦਰੋਤਭ
 ਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਭੁਜਭੋ॥ ਖੁਲ੍ਹੇਕਪਦਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇ॥ ੧॥ ਚੰਤੁ॥

ਤੇਰੇਥਚਨਅਨੁਪਅਧਾਰਸੰਤਨਅਧਾਰਥਾਈਥੀਚਰੀਐਜੀਓ॥ ਸਿਮ
 ਰਤਸਾਸਗਿਰਾਸੁਪੁਰਨਥਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨੁਤਿਥਿਸਾਗੀਐਜੀਓ॥ ਕਿਉਮਨੁਥੇ
 ਸਾਗੀਐਨਿਮਖਨੀਟਥੀਐਗੁਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ ਮਨਥਾਢਤਠਲਦੇਤੋਸੇ

ਅਮੀਜੀਅ ਕੀ ਥਿਰਥ ਸਾਰੇ ਗ ਅਨਥਕੇਨ ਥੇ ਸਰਥ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿਯੁ ਅੰਜਨ ਮੁਨ
ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪੁਤ ਪਤਿਕਿ ਪਾਕਰਿਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀਐ ॥ ੨ ॥

ਡਖਣਾ ॥ ਪੁਤੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧਥੇ ਸਾਂਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਲਧੇ ਤਥੇ ਕੇ ਜੇ ਨਾਨਕ
ਤਰੀਯੁ ਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਚੰਤੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਅਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤ ਤਥਿ ਸੁਅਮਾ

ਨਾਗਿ ਜੀਵੇ ਜੀਓ ਮਨਿ ਤੇ ਨੇਗਲ ਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪੁਤ ਨਾਮ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵ
ਤੇ ਜੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਰਿ ਪੀਵੇ ਤੇ ਸਦਾ ਥਿਰ ਥੀਵੇ ਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਠੀਕਾ ਜਾਨਿ ਅਧਾ ਭਏ ਕਿ

ਸਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪੁਤ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿ ਅਧਾ ਸਰਥ ਸੋ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਘ
ਨੀ ਅਚੇਤ ਰਿਹਤ ਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵੇ ਤੇ ਗਇਕੁਤਿ ਲੁਨੀ ਵਿਸਰੈ ਪੁਨ ਅਧਾਰ ਜ

ਪਿਜ ਪਿਨਾਨ ਕੀਵੇ ਤੇ ॥ ੩ ॥ ਡਖਣਾ ॥ ਜੇਤ ਓਕੀ ਨੇ ਅਪਦੇ ਤਿਨ ਕੁੰਮਿ
ਦਿਗਿਤਿ ਅਪੇਤੀ ਅਪਿ ਮੋਤਿ ਓਤੁ ਜ ਸੁਨਾਨਕ ਅਪਿ ਸੁਦਿ ਓਤਿ ॥ ੧ ॥

ਚੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਗੀ ਪਾਇਗੀ ਝਾਇ ਗੋਥਿ ਦਮਨੁ ਮੋਤਿ ਅਜੀਓ ਸੰਤਨ ਕੋ ਪ
ਸਦਿ ਅਗਧਿ ਕੰਠੇ ਲਾਗਿ ਸੋਤਿ ਅਜੀਓ ਤਰਿ ਕੰਠੇ ਲਾਗਿ ਸੋਤਿ ਅਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਤਿ

ਅਭਗਤਿ ਲਾਖ ਕਰਿਵ ਸਿਭਏ ॥ ਮਨਿ ਸਰਥ ਸੁਖ ਦੁਰੇ ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰ
ਜ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥ ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਇ ਅਇਓ ਪੁਜਾਇ ਅਥ ਤੁਜਿਨ ਮਾਇ ਅ

ਤੀਐ ਅਧਾ ਕਰੁ ਗਤਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪੁਤ ਪਿਅਚੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਪੋਤਿ ਅਧਾ ॥ ੪ ॥
ਡਖਣਾ ॥ ਸਾਂਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀ ਮਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਤਿ

ਸੇ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਦੋ ॥ ੧ ॥ ਚੰਤੁ ॥ ਕਤ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਦੇ ਤੇ ਸਭਿ ਪੰ
ਨੁ ਲਿਖਤੀ ਭੁਲੁਤਾਰਿ ਅਜੀਓ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਤਰਿ ਰੰਗਤਿ ਨੀਬੁਤ ਮੁ

ਬੀਚਾਰਿ ਅਜੀਓ ਬੁਤ ਮੁਥੀ ਚਾਰਿ ਅਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਅਪੁਰਨ ਕਿਪੁ ਪੁਤਿ ਕਰੀ
ਕਰੁ ਗਤਿ ਲੀਨੇ ਤਰਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾਪਵੈ ਨਾਮ ਗੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੂਆ ਲਾਕਿ

ਆਲੇ ਭੇਟ ਤੇ ਹੋ ਕਾਮੁ ਕੋ ਪੁਲੇ ਭੁਮਾਰਿ ਅਧਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਅਮੀ ਸ
ਚੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿ ਅਧਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਸਿਰੀਗਗਮਤਲਾ ੪ ਵਲਜਾਗਾ॥ ਤਰਿਤਰਿਓਤਮੁਨਾਮੁ॥
ਜਿਨਿਸਿਰਿਅਸਭੁਕੋਇਜੀਉ॥ ਤਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਘਟਿਘਟਿਗਮਈਅ
ਜੋਇ॥ ਜੋਤਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਤਿਸੁਖਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਜੋਮੋਤਿਮਾਇਅਚਿਤੁਲਦੈ
ਜੇਛੋਡਿਚਲੇਦੁਖੁਰੋਇ॥ ਜਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਅਤਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਤੋਇ॥ ੧॥ ਮਨ
ਰਿਥੇਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਤਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਈਐਵਲਜਾਰਿਅਮਿਤਾਵਡਭਾਗਿਘ
ਪਤਿਤੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਿਤਜਨਾਵਿਦੁਭਾਈਅਤਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਅਨਾਉ॥ ਵਿਚਿਤੁ
ਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਿਉਵੇਸੁਆਪੁਤੁਨਿਨਉ॥ ਪਿਤਾਜਾਤਿਤੋਈਐਗੁਰੁਤੁਠਾਕੋ
ਸਾਉ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਅਤਰਿਅਤਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ॥ ਜਨਨਕਿਬੁਤਮੁਪਛ
ਦਿਅਤਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ ੨॥ ਮਨਿਤਰਿਤਰਿਲਗਾਚਾਉ॥ ਗੁਰਿਪ੍ਰਭੋਨਾਮੁਦਿ
ਇਅਤਰਿਮਿਲਿਅਤਰਿਪ੍ਰਭਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਥਲਗੁਜੋਥਨਿਸਾਸੁਤੋਤਥਲਗੁ
ਮਧਿਆਇ॥ ਚਲਦਿਅਨਾਲਿਤਰਿਚਲਸੀਤਰਿਅੰਤੋਲੇਏਛਾਡਾਇ॥ ਤਰਿਥਲਿਤਰਿ
ਰਿਨਕਥੁਜਿਨਤਰਿਮਨਿਵੁਠਾਅਇ॥ ਜਿਨੀਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪਦੁਤਦੇ
ਪ੍ਰਭਿਮਸਤਕਿਤਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਅਜਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਮਨਿਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਗਾਇ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਅਗੁਰਸਥਦੀਪਾਰਿਛੰਘਾਇ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਅਪੇਅਪੁ
ਰੁਪਾਇਦਾਤਰਿਅਪੇਦਵੈਲੇਇ॥ ਤਰਿਅਪੇਭਗਮਿਭੁਲਾਇਦਾਤਰਿਅਪੇਤੀਮਤਿਦੇਇ
ਗੁਰਮੁਖਮਨਿਪਰਗਾਸੁਤੋਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇ॥ ਤਰਿਥਲਿਤਰਿਰਿਨਕਥੁਜਿਨਤਰਿ
ਇਅਗੁਰਮੇਤਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਅਮਨਿਤਰਿਤਰਿਵੁਠਾਭੋਤਾ॥ ੪॥ ਮਨਿ
ਰਿਤਰਿਜਪਨੁਕਰੇ॥ ਤਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਜਿਦੁਸਭਕਿਲਾਵਿਖਦੁਖਪਰਤੋ
੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਘਟਿਘਟਿਗਮਈਅਮਨਿਵਸੈਕਿਉਪਈਐਕਿਤੁਭਤਿ॥ ਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭੁਭਟੀਐਤਰਿਅਇਵਸੈਮਨਿਚਿਤਿ॥ ਮੈਧਰਨਾਮੁਅਧਰੁਤੋਤਰਿਨਾਮੈਤੋਗਤਿਮਤਿ
ਮੈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵਿਸਤੁਤੋਤਰਿਨਾਮੈਤੀਜਤਿਪਤਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਅੰ
ਰਿਤਤਜਾਤਰਿਗੰਗਿਰਤਿ॥ ੫॥ ਤਰਿਧਿਆਵਤੁਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸਤਿ॥ ਗੁਰਥਚਨੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁ

ਤੇ ਅਸਤਤਿ ਪੁਰੁ ਤੇਰੇ ਤਪਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਅਸੇ ਅਇਮ
 ਭਗੁਪਸਿ ॥ ਜੇਵ ਕਰਾਇ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਮਿ ਤੁ ਗੁਰੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਪ
 ਨੁ ਵਲੁ ਵਪਾਰੀ ਅਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਾਇ ਅਤੁ ਤਰਿ ਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਯੋ
 ਨੇ ਅਈਸੇ ਲੇਤ ਰਿਖਾਸਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇ ਅਜਿਨਾ ਅਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣ ਤਾਸਿ
 ॥ ਤਰਿਖਿ ਆਵਤੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਿ ਤਿਨਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ
 ਰਤਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਿ ਗੀਰਾਗੀ ਵਰੁ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਖਤਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩
 ਗਾਇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਜ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਤਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਤ
 ਰਾਮ ਤਿਅ ਪਾਰਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇ ॥ ਅਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਖੀ ਚਾਰੁ ॥ ਜਿਤ ਵਾ
 ਜਗੇ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਗੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐਸ ਦਾ ਸਚੁ
 ਵਖਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਤੋਰੁ ਬਿਰਤਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਤੇਜ ਬਲ ਗੁਸਾਨਿ ਬਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਇ
 ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਆਵੇ ਖਲੁ ਸੁਨਦੁ ਨ ਤੋਇ ॥ ਸਤ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪ
 ਜੈ ਅਧਾਰਿ ਅਕਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀਲੀਤੀ ਅਸੇ ਈਸਚ ਦੇਇ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾਇ ਕਉ ਇਕੋ ਦੀਥਾ ਦੁਤਰਿ ॥ ਤਰਿ ਇਕੋ ਸੈਦਾਏ ਅਮਰੁ
 ਏਕੋ ਗਿਰਿ ਤਿਧਾਰਿ ॥ ਤਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਨਿ ਤਰੁ ਰੁਮੁ ਭਉ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ॥ ਤਰਿ ਤਿਸੈ
 ਨੈਸਲਾ ਤਿਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਥਾਹਿ ਘਰਿ ॥ ਤਰਿ ਜਿਸਨੇ ਤੋਇ ਦਇਆ ਦੁਸੁ ਤਰਿ ਜਪਿ ਭ
 ਭੈ ਭੈ ਮੁਤਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਦਾਤੀ ਸਾਤਿ ਬਸੰਦੀ ਅਧਾਰੇ ਆਚਲੈ ਤਿਸੁ
 ਨਾਨਿ ॥ ਇਕ ਜਾਗੈ ਨਾਲ ਤਨਿ ਇਕ ਨਾਸੁ ਤਿਅ ਦੇਇ ਉਠਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ਸਿਦਕੁ
 ਰੁਗੀ ਸਦਿਕਾ ਸਥ ਰੁਤੇ ਸਾਮਲਾਇ ਕਾ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇ ॥ ਥਾਓਨਾ ਤੀਖਾਇ ਕਾ
 ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਅਪਿ ਕਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ
 ਦਿਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਰਿ ਤੁਧੁ ਥਾਹਿ ਕਿਉ ਨ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸੇਈ ॥ ਤੂੰ ਆ
 ਪੇ ਆਪੇ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਨੀਤੀ ਥਾਈ ॥ ਤਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਤੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਜੋ ਲਾਏ ਦੁਰਾ

ਈ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਫਕਤ ਜਾਤੀ ਫਕਤ ਨਾਉ॥ ਸਭ ਨਾਜੀ ਅਇਕ ਦ
 ਉ॥ ਅਪਤੁ ਜੋ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਪਹੁ ਜਾਪੈ ਜਾਪਤਿ ਲੈ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਮ:
 ਜਿਸੁ ਪਿਅਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀ ਐ॥ ਪਿਗੁ ਜੀਵਨੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤੈ
 ਪਾਏ ਜੀਵਨਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੋਧਰਤੀ ਸਾਜੀ ਐ ਚੰਦੁ ਜੁਗੁ
 ਦੁਇ ਦੀਵਾ॥ ਦਸ ਰਾਹਿ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿ ਅਵਧਾਰੁ ਕਰੀਵੇ॥ ਇਨ੍ਹੈ ਨੇਹਿ ਲਭੁ ਦੇਵ
 ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕਾ ਲੁਨਵਿ ਅਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ॥ ਰਹਿ
 ਅਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:
 ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈਵ ਸਿਅ ਸੋਇ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਰੇ ਸੁਭੰ ਦੋਇ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੈ ਮਨਿ
 ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ਜਾਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ਤਕੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਸਰੈ ਸਰੀ ਅਤਿ ਕਰਤਿ ਥੀ ਚਗਾਇ
 ਭੁਭੈ ਕੈ ਸੇਵਾ ਵਿਪਾਰਾ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦਾ॥ ਜਿਹ ਪਿਰਿ ਦੇ
 ਤਿਹ ਪਿਰਿ ਮਉ ਜੁਦਾ॥ ੧॥ ਮ: ੨ ਗੁਰਸਭਾਏ ਵਨ ਪਾਈ ਐ ਨਾਨੈ ਜੈ ਨਾਨਕ
 ਮਾਨ ਨਕਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੰਮਿ ਲੈ ਜਾਮਨੁ ਰਹੈ ਤਦੁ ਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰ ਨਵ ਖੰਡ ਚਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ॥ ਤਹਿ ਸਭ
 ਨਾਵਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ਵਰਤਦੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ॥ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਪਿਆਵਤਿ ਜੀ ਅਜੰਤ
 ਸਾਗਰ ਪਾਣਾ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਅਰਧ ਦੇ ਤਿਨ ਤਉ ਕੁਰਥਾਣਾ॥ ਤੁਝ ਅਪੋ ਅਧਿ
 ਰਤ ਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਕਲਾਉ ਮਸਾਜੀ ਨਿਕਿਅ
 ਸਦਾਈ ਐ ਤਿਹ ਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ॥ ਸਦਾ ਸਾਤਿ ਥਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਕਥੁੰਨ ਤੁਟ ਸਿਨੇ
 ॥ ਕਲਾਉ ਮਸਾਜੀ ਨੀ ਜਾਇ ਸੀ ਲਿਖਿ ਅਭੀ ਨ ਲੇਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ
 ਇਸੀ ਜੋ ਪੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਨਦਰੀ ਅਵਦਾਨ ਲਿਨ
 ਲਾਈ ਵੇਖੁ ਕੋਵਿ ਭੁਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਸਚਿਰ ਤਤੁ ਲਿਵਲਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਤੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਅੰ
 ਰਿਥਾ ਤਹਿ ਇਕੁ ਤੁੰ ਜਾਣਤਿ ਭੇਤੁ॥ ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਤਹਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਹਿ
 ਤੁ॥ ਸੋ ਰਹੈ ਜਿਪਾਧ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ॥ ਤੁੰ ਸਚਾ ਅਪਿਨਿ ਅਭੰ

ਦੁਤਤਤੈਕੇਤੁਜਿਨਾਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਇਆਸੇਸਚਿਰਲੇਤੁ॥੫॥ ਸਲੋਕਮ: ੩
 ਕਲਾਜਲਉਸਦੁਮਸਵਾਣੀਐਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ॥ਲਿਖਦਵਾਣਾਜਲਿਬਲਕੁਜਿ
 ਕੇਲਿਐਕਦੁਜਾਤੁਭੇ॥ਨਾਨਕਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਕਮਵਦਾਅਵਹੁਨਕਰਦਾਜਾਇ॥੧॥ ਮ: ੩
 ਸੁਰਜਮਲਕੁਰੁਬੋਲਦਾਮਾਇਆਨਾਨਕਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਕਮਵਦਾਅਵਹੁਨਕਰਦਾਜਾਇ॥੧॥ ਮ: ੩
 ਤਿਉਅਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਤੈਤਰਿਕੀਰਤਨੁਤਰਿਕਾਤਰਿ
 ਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਤੈਜਾਨਿਅਉਤੈਪਰਮਕਾਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਤੈਜਾਠਲੁਤੈਜੀਵ੍ਹਾਤ
 ਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਤੈਜਾਨਸੁਦਈਕਤਿਅਚੁਗਦਕਾਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈਵਡੀਤੈਅਪੁਛਿ
 ਅਦਨੁਦੇਵਕਾ॥੬॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ਤਉਤਉਕਰਤੀਸਭਮੁਈਸੰਪਓਕਿਸੈਨਨਾਲਿਅਦੁ
 ਕੇਤਉਦੁਖਪਾਇਆਸਭਜੋਤੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਓਥੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥
 ੨॥ ਕਈਅਸੀਓਗੀਅਆਚਰੀਭੁਗੀਅਤਾ॥ਮਨੁਕੁਧੈਕਾਲੀਅਥਾਤਰਿਚਿਟਵੀਅਤਾਗੀ
 ਨਰੇਤਰਿਨਾਜੀਅਜੇਸੇਵਤਿਦਰੁਖਜੀਅਤਾ॥ਨਾਨਕਸਮੈਰਤੀਅਮਦਤਿਸੁਖਿਰਲੀਅਤਾ
 ਨਕਜਨਮਸਕਰਥਾਜੇਤਿਨਕੋਸੰਗਿਮਿਲਾਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁੰਅਪੇਜਲਾਮੀਨਤੈਅਪੇ
 ਅਪੇਅਪੇਜਲਾਤੁੰਅਪੇਜਲਾਵਤਾਇਦਅਪੇਵਿਚਿਸੇਥਾਲਾਤੁੰਅਪੇਕਮਲਾਅਲਿਪਤੁਤੈਸੇ
 ਕਵਿਚਿਗੁਲਾਤੁੰਅਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਨਿਮਖਘਜੀਕਰਿਖਿਅਲਾ॥ਤਰਿਤੁਪਤੁਥਾਤਰਿ
 ਕੇਲਾਤਿਰੁਸਥਈਵੇਖਿਨਿਤਲਾ॥੭॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ਤੁਕਮਨਜਾਣੈਥਤਰੈਵੈਅੰਦਰ
 ਗੋਬਨਟਨਸੇਵੈ॥ਜੇਪਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ॥ਦਰਿਘਰਿਜੋਭਾਮਤਲਿਥੁਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕ
 ਜੰਦੇਅਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ॥੧॥ ਮ: ੩ ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਹੁਇਅਚੰਗੁਕਸੰ
 ਤੈਨੇਨਕੁਲਾਇਸਕਾਤੰਗੁਥੋਜਿਅਛੋਛਾਇਸਦਮੁਲਾ॥ਦੁਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਟੇਮੁਰਖਅਧਗਵਾ
 ਤੁਥਿਨਦਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪਇਪਚਤਿਵਰੋਵਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਕਾਇ॥
 ਤੁੰਰੰਗੁਨਉਤਰੈਸਤਜੇਰਤੈਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਸਟਿਓਪਾਈਸਭਤੁਪਾਪੇਰਿਜਕੁ
 ਕੰਝਾ॥ਦੇਸਿਵੁਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਤੁਕੁਰੁਕੁਸਤਰਿਨਿਛਾਤਿਅਪਾਤੁਪੁਅਪੇਤਾਵੈਸੇਕਰਤਿਤ
 ਤੁਥਿਜੇਰਿਦੇਲਾਇਆ॥ਦਿਕਨਾਸਚੁਧੁਸਾਇਓਨਿਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵਾਇਆ॥ਤਰਿਦੇਰਿਖਤਿ
 ਜਾਨਕੁਐਅਦੇਤਤਥਤਰੁਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ਪਸਿਪਸਿਪੰਡਿਤਥੇਦਵਖਾਲਿ

ਮੁਖੀ
 ਤੈਅਗੁਤਤਿਨਿ
 ਮਾਨਕੀਅਤਾ

ਮਾਏਅਮੋਹਸੁਆਇ ਦੁਜੈਭਾਏਤਰੇਨਾਮਾਏਸਾਰਿਆਮਨਮੁਰਖੀਮਲੈਸਜਾਏ। ਜਿਨਿਜੇਤੁੰ
ਕੁਟਿਤਾ ਤੇਸੁਕਥੁੰਨਚੈਤੈਜੇਦੇਦਾਰੇਜਕੁਸੰਥਾਤਿ। ਜਮਕਾਠਾਤਾਗਠੁਨਕਟਿਅਏਰੋਹਿੰ
ਅਵੈਜਾਏ। ਮਨਮੁਖਕਿਥੁਨਸੁਏਅੰਧੁਏਪੁਰਥਿਲਿਖਿਅਕਮਾਏ। ਪੁਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮੈ
ਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨੇਆਏ। ਸੁਖਮਾਦਤਿਸੁਖਪੈਨਦਾਸੁਖਸੁਖਿਵਿਤਾਏ। ਨਾਨਕਸੋਨਚੁੰ
ਨਤੁਨਵਿਸਾਰੀਐਜਿਤੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਏ। ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖਪਾਏਆਸਦੁਨ
ਕੁਲਤਾਸਾਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾਨਿਆਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸਾ। ਸਚੈਸਚੁਕਮਾਵਲਾਵਡਿ
ਈਵੇਰੁਪਸਿ। ਜੀਭਿਪੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਿਫਤਕਰਅਰਦਾਸਿ। ਸਚੈਸਥਦਿਸਾਲਾਤਤੁ
ਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸਾ। ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਾਮੁਮਨੈਮਾਤਿਥਿਨਾਵੈਧਿਗੁਜੀਵਾਸਾ। ਗੁਰਮਤੀਨਚੁੰ
ਈਐਮਨਮੁਖਮੋਤਿਵਿਵਾਸਾ। ਜਿਭਿਭਾਵੈਤਿਭੁਰਖੁਤੁਨਾਨਕਤੇਰਾਦਾਸਾ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੁੰਸਭਸੁਦਾਤੁੰਸਭਨਾਰਾਸਿ। ਸਭਿਤੁਪੈਪਾਸੁਮੰਗਦੇਨਿ
ਕਰਿਅਰਦਾਸਿ। ਜਿਸੁਤੁੰਦੇਤਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਥੁਮਿਲੈਇਕਨਾਦੁਰਿਤੈਪਾਸਿ। ਤੁਧੁਥਾਨੁ
ਥਾਭੁਕੋਨਾਤੀਜਿਸੁਪਾਸੁਮੰਗੀਐਮਨਿਵੇਖਤੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ। ਸਭਿਤੁਪੈਨਸਾਲਾਏ
ਦਰਿਗੁਰਮੁਖਨੋਪਰਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਪੰਡਿਤੁਪਤਿਪਤਿਚਿਰਕੁਕਦਾ
ਇਆਮੋਤਿਪਿਅਗੁ। ਅੰਤਰਿਬੁਤਮੁਨਚੀਨਈਮਨੈਮੁਰਖੁਗਾਵਰਾ। ਦੁਜੈਭਾਏਨਰੁ
ਪਰਥੋਪਦਾਨਾਥੁਥੈਥੀਚਾਰਾ। ਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੈਮੈਵਰੋਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਤਿਨੀਨਚੁਪਾਇਆਥੁਥੁਕਰਿਥੀਚਾਰਾ। ਸਦਾਸੰਤਿਸੁਖਮਨਿਵੇ
ਚੁਕੈਕੁਕਪੁਕਾਰਾ। ਅਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੈਵਗੁਰਸਥਦੀਵੀਚਾਰਾ। ਨਾਨਕ
ਥਦਿਰੇਤਸੇਮੁਕਤੁਤੈਤਰਿਜੀਭਿਤੈਤਿਪਿਅਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਕੀਸੇਵਾਸ
ਲੈਤਗੁਰਮੁਖਿਪਵੈਥਾਇ। ਜਿਸੁਤਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਸੋਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਇਗੁ
ਜਥਦੀਤਰਿਪਾਈਐਤਰਿਪਥੀਲਾਪਾਇ। ਮਨਤਰਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਤੁਵੇਦਾਜਾਇ
ਨਾਨਕਤਰਿਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਲਾਏਤਰਿਲਾਏ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਨਾਨਕ
ਸੁਰਾਵਰੇਅਮੁਜਿਨਿਵਿਚਤੁਦੁਸਦੁਅੰਤੰਕਰਣਮਥਿਅਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਲਾਤਿਜਾ
ਮੁਸਵਰਿਅਾਅਪਿਤੋਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲਾਨਿਸਤਾਰਿਅਾਸੋਤਨਿਸਚਿਦੁ

ਨਮੋ ਅਰਿਅਾਮ ਨਮੁਖਮਰਤਿ ਅੰਤਕਾਰਿ ਮਰਦੁਵਿਗਾ ਸਿਅਾ ਸਭੇਵਰਤੈਤਕ
 ਮੁਕਿਅਕਰਤਿਵਿਚਾਰਿਅਾਨਨਕਥਿਨੁ ਨਵੈਸਭਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਸਾਰਿਅਾ ॥੧॥੧੫:੩
 ਭੁਕੁਮੈਰਿਨਾਦਿਤਾਇਅਾਤਿਨਿਵਿਚਤੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਅਾ ਰਾਮਨਾਮੁਤਹਿਕੀਰਤਿਗਾ
 ਏਕੇਚਾਨਦੁਮਗੁਦਿਖਾਇਅਾਤਉਮੈਮਾਰਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾ
 ਏਅਾਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੋਤਿਨਸਕੈਸਚੈਨਮਿਸਮਾਇਅਾ ਸਭੁਅਪੇਅਪੀਪਵਰਤੈਕਰ
 ਤੋਭਵੈਸੋਨਇਲਾਇਅਾਨਨਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਜਵੈਬਿਨੁਨਵੈਖਿਨੁਮਰਿਜਾਏਅਾ ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਮਲਿਅਤਹਿਦੀਥਾਵਸਿਓਸੋਸਭਨੀਦੀਥਾਈਮਿਲਿਅਾਜੇਥੈਚਤੁ
 ਨਵੈਤੈਭੁਸੁਰਖਰੁਚਸਕੈਮੁਤਿਡਿਠੈਸਭਪਾਪੀਤਰਿਅਾਰਿਸਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਨਮੋਪਰ
 ਵੰਅਾਨਉਪੁਜੀਐਨਉਮੰਨੀਐਨਾਇਕਿਲਵਿਖਸਭਤਿਹਿਅਾਜਿਨੀਨਾਮੁਪਿਅਾਇਅਾ
 ਏਕਨੇਏਕਚਿਤਿਸੇਅਸਥਿਰੁਜਯੀਗਤਿਅਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਅਤਮਾਦੇਚਪੁਜੀਐ
 ਰੁਕੋਜਤਿਸੁਭਾਇਅਾਤਮੋਨਅਤਮੇਦੀਪ੍ਰਤੀਤਿਤੋਏਤਾਪਹਤੀਪਰਚਾਪਾਇਅਾਤਮਾਅ
 ਭੁਕੁਮੈਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵੈਸੈਸਭਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇਸਚੈਮੈਲੁਨਲਗਈਮਲੁਲਗੈਦੁਜੈ
 ਏਟੋਧੋਤੀਮੁਲਿਨਉਤੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਅੰਤਕਾਰਿਸਭਦੁਖੋ
 ਰੁਕੁਮਾਇਨਾਨਕਮੈਲਾਉਜਲੁਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩
 ਨਮੁਖੋਕੁਸਮਝਾਈਐਕਦੁਸਮਝਾਇਅਾਜਾਇਮਨਮੁਖੁਗਲਾਇਅਾਨਗਲੈਪਇਐਕਿਰ
 ਤੋਭਵੈਲਿਵਲਾਉਦਇਰਾਤੈਤੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇਗੁਰਮੁਖਿਅਪਲਾਮਨੁਮਾਰਿਅਾਸਥਦਿ
 ਕਵੈਲਾਇਮਨਤੀਨਾਉਗੁਰਮਨਤੀਨਾਉਲਿਸਥਮਨਤੀਮੰਤ੍ਰਿਸਮਾਇਮਨੁਜੋਇਓਸੋ
 ਏਕੈਸਥਦਿਸੁਭਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਭੁੰਚੀਐਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇਵਿਦੁਮਨੋਜਿਤੋਗਨ
 ਏਕੁਲਾਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇਮਨਮੁਖੀਮਨਤਹਿਤਹਿਅਕੁਰੁਕੁਸਤੁਕਮਾਇਗੁਰਪ੍ਰਸ
 ਏਕੁਜੇਲੈਤਹਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦੁਕਮਾਵੈਮਨਮੁਖਿਅਵੈਜਾਇ ॥੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤਹਿਕੋਸੰਤਸੁਦੁਜਨਭਾਈਤਹਿਸਤਿਗੁਰਕੀਇਕਸਾਖੀਜਿਸੁਪੁਰਿਭਗੁਤੋ
 ਏਕੈਮਸਤਕਿਤਿਨਿਜਨਿਲੈਤੋਰਦੈਰਾਖੀਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੇਸਟਉਤਮਗੁਰਥਚਨੀਸਤ

ਅਪੁਤੁਦੁਜੈ
 ਲਾਗੇਅਸਮੁ
 ਵਿਸਾਰਿਅਾ

ਜੇਦਾਖੀ। ਤਤਰੁ ਏਆਪੁਰਾਸੁਮਿ। ਏਆਅੰਧਿਅਰਾਜਿਉ ਸੁਰਜੈਰੈ। ਕਿਰਾਖੀ। ਅਦਿਸੁ
 ਅਭੋਦਰੁ ਅਭਾਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ ਦੇਖਿ ਅਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ
 ਪਦਾਸੈ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ। ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈਰ ਤਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ
 ਨੇ ਸੇਵਿ ਚਿਤਿ ਨ ਥਿਰ ਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਲਾ ਕਿਉ ਨ ਜਾਇ॥ ੧
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਮਨੁ ਵੇਕਰੀ ਵੇਸ਼ਿ ਆਵੇ ਕਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਫੁਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੁਜਦੇ ਦ
 ਰ ਤਿਸੈ ਸਜਾਇ। ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀ ਐਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਝਨ ਪਾਇ। ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਲਾਜ
 ਗੁਰੁ ਕਾ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਈ ਜੋ ਤਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ
 ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਿਲਾਵਿ ਖਪਾ ਪਲਾਤੀ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰੇ
 ਤਦਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਾਤੀ ਜਾਤੀ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
 ਤੀ। ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਗੁ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਸਾਚੈ ਤਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨੇ ਸੇਵਿ ਚਿ ਸਥ ਦਿਨ ਕੀ ਤੋਵੀ ਚਰਾ। ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇ ਚਿ ਮਿਰਤ ਕੁ ਤੋਸ
 ਰਿ। ਲਾਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤੇ ਫਰੁ ਪਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਤੋਇ ਖੁਆਹੁ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਨ
 ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ। ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ
 ਬ ਦਸਿ ਚਿਤਿ ਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਤੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਮੇਲੇ ਨਵਿ ਛੁੜੈ ਸਤ ਜਿਸਮ ਵੈ ਸੋ
 ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸੋਭਾ ਚਿਤੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਏ। ਗੁਰਪਾਸ ਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਏ।
 ਵਤਰਾ ਖੈ ਇਕ ਤਪੁ ਆਏ। ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਏ। ਐਸਾ ਭਗਚਿਤੀ ਚਿਤੁ ਮਰੈ
 ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਚਿਤੀ ਕਤਾਏ। ਪਖੰਡ
 ਪਰਥੁ ਤਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ। ਪਗਨਿ ਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ। ਥਾਤਰਿ ਮਲੁ ਪੈਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੁ
 ਨ ਜਾਏ। ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਿਓ ਥਾ ਦੁਰਚਾਏ। ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀ ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ। ਤਰਿ
 ਨਚੈ ਤੈਥੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ। ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਮੇਟਾ ਨ ਜਾਏ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸੋ
 ਨ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਪਿਓ ਆਇ ਆਸੇ ਕਰਿ ਨ ਸਵਾਹੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋ
 ਆਇ ਆਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਪਾਤੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਪਿਓ ਆਇ ਆਤਿ ਨ ਜਮ ਚਰਨਾਤੀ। ਜਿਨ ਕੇ

ਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਨਕ

ਜੇਹੁ ਰੇਸੇ ਗੁਰ ਪੈਸੇ ਪਤਿ ॥ ਤਿਨ ਐਥੈ ਥੈ ਮੁਖ ਰੇ ਜੇਹੁ ਤੇ ਦਰਗਤ ਪੈਸੇ ਪਤਿ ॥ ੧੪ ॥
ਨੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਸਿਰੁ ਸੰਘੀ ਨਾਨਕੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੈ ਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਖਿ ਜਗਮਾਤੇ ਥੇਰ ਤਨ ਤੇ ਸੋ
ਜੇਹੁ ਲੈ ਜਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਮੁੰਛੁ ਭੁਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰੇ ਜਨਮ ਮੁਈ ਆਸੁ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜੇ ਐਸਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐਸਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਤੁਕ ਮੁਚਲਾਏ ॥
ਜੇ ਐਸਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐਸਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਰੁ ਸਹਿਲਾਏ ਛਾਡਾਏ ॥ ਜੇ ਐਸਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ
ਐਸਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਆਵ ਚੁਕਾ ਗੀ ਤਿਨ
ਦੇਹੁ ਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇਵ ਭਾਸਿ ਨਵੈ ਅਗੈ ਆਇ ਨਿਵਾ
ਏ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੁ ਪਿਕੁਲਾਖ ਦੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੁਰਿ ਆਗਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭੁ
ਜਾ ਚਲੈ ਤੁਕ ਮੁਕੇ ਗਵਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਤਰਿ ॥ ਲਿਖਿ ਆਮੇਟਿ ਨ
ਹੀ ਐਸੇ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਕਰਤਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੰਭੁ ਪੈ ਕੰਤ ਕਰਿ ਸਥਾਏ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ
ਗੈ ਨਾਇ ਆਏ ਖਤੁ ਰਿਦੈ ਥੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਸੁ ਅਲਿਉ ਸੁਲਾਖ ਦੀ ਜਿਹਾ ਵੀ ਸਿਰਜਨ ਤਾ
ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਥਾ ਭੁਭੈ ਤਿਸ ਦਾਨ ਦਿਸੈ ਭਿਰਵ ਰੁਨ ਪਾਹੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿ
ਅਸੀ ਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਏ ਭੁਥੇਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਭਲਾ ਕਉ ਠਿਥੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਤਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਿ
ਥਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਆਪਣਾ ਭਉ ਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਤਿ ਸਦੁ ਨ
ਰੁਝਿ ਪਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਭੁਗੁਪੁਰਿ ਦੁਜਨਾ ਤਿ ਕੋਇ ॥ ਤਰਿ
ਅੰਗੇ ਭੋਕੇ ਨਿਅਉ ਭੁਜਿ ਆਰਾਭ ਮਾਰਿ ਕਛੋਇ ॥ ਸਚਿ ਆਰਾਏ ਵਿਡਿ ਆਈ ਤਰਿ ਪਰਮ
ਨਿਰੁਧੀ ਚੋਇ ॥ ਸਭ ਤਰਿ ਕੀ ਕਰੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗੀਥ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀ
ਭੋਗੀ ਆਕਾਪਾਪੀ ॥ ਕਉ ਰੰਗੁ ਟੀਓਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੈ
ਜੇਕਮ ਦੀ ਕੁਲਾਖ ਦੀ ਕੁਨਾਰੀ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿ ਆਪਾਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰਪੁਰ ਖੈਨਾ ਲਿਖਿ ਆਗੁ ॥ ਤਿ
ਨਾ ਕੋਈ ਨ ਭੁਖ ਦੀ ਜਲ ਦੀ ਕੋਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੁਰੁ ਪੁਕਾਰੇ ਤੁਲੀ ਪਰ ਤਰਿ ਛੋਡੀ ਭ
ਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਥਾ ਦਿਰਤੀ ਸੋ ਤਗਾ ਦੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਗਿ ॥ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਅ
ਪਣਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪਿਆਗਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁਅਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋ ਭਵੰਤੀ ਨਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਤਗਾ ਦੀ ਮੇ
ਰੇ ਜੇਹੁ ਰੇਸੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਤਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਛੋਕ ਕਛਿ ਆ

ਤਰਿ ਤੁਧੋ ਨ ਕਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮ ਸਕਾਰੀ ਨਿਪਾਏ ਗੰਧਿਆ ਤਰਿ ਨਿਮਾਇ ਆਤਮਾ ਤੁਧੋ ਕਰੀ
 ਤੰਤ੍ਰਾ ਚਿਅਾ ਤਰਿ ਅੰਤ ਕਰੀ ਆਮਾਗੇ ਨਿਵਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਰਤੀ ਆਮਾ ਤਰਿ ਭਗਤ ਦੇਵੇ
 ਟੀਗਰੀ ਥਾਨ ਬਿਅਾ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਵੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤੇ ਸੁਵਾਰੈ ਅਵੈ
 ਵਡੇ ਤੋਇ ॥ ਤਰਿ ਕਨਾ ਮੁਰਤੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤੇਜੁ
 ਮਿਪਰਾ ਪਤੇ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਦੁ ਕਰਤੈ ਸਿ ਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਨਾਨਕ ਕਰੈ
 ਮੁਜਿ ਨੀ ਆਰਾਧਿ ਆ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਲਿਵਤਾਗਾ ਮਾਇ ਆਥੰ ਦੀਖ ਸਮਕੀਤਿ ਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਰ
 ਪੁਰੈ ਪੁਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿ ਆਤਮਾ ਸਵਾਰਦਾ ਗਾਗਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਭੁਝਿ ਆਤਿ ਨਿਪਾਏ ਆਮੇ ਆ
 ਗਾ ਮਨ ਮੁਖ ਤੁਕ ਮੁਨ ਜਾਣਨਿ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਗਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਆਰਾਧਿ ਆਤਿ ਨਿ ਤਰਿ
 ਚੁਜਲੁ ਸੰਸਾਰਾ ਸਭਿ ਅਚਰਿ ਲਗੁ ਦੀਮਟਾਇ ਆਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਦਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ਤਰਿ ਕੀ ਭਗਤ ਪਰਤੀਤਿ ਤਰਿ ਸਭ ਕਿਉ ਜਾਣਦਾ ॥ ਤਰਿ ਜੇਵਰੁ ਨ ਤਿਕੋਈ ਜਾਣੁ ਤਰਿ ਪਰਮੁ ਕੀਰ
 ਰਦਾ ॥ ਕਾਜ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਓ ਕੀਜੈ ਜੰਨਾ ਤਿ ਅਧਰਮ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਭੁਸਚੁ ਨਿਅਰੁ
 ਪੀਨਰੁ ਤਰਦਾ ॥ ਸਾਲਾਹਿ ਤੁਧੁ ਭਗਤੁ ਕਰ ਜੋ ਤਰਿ ਭਗਤ ਜਨਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩
 ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਿਲਿਹ ਤ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਚੁਰਧਾਰਿ ॥ ਸਾਲਾਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਤੋ
 ਪਿਅਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਾਏ ਸਾਈ ਸੁ ਤਗਾਇ ਨਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੩
 ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਕਰਿ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਣਸੇ ਤੇ ਦੇਵੇ ਤੇ ਭਏ ਪਿਅਾਇ ਆਨਾ
 ਤੇਗਾ ॥ ਤਰਿ ਮੈ ਮਾਗੀ ਮਲਾਇ ਅਨੁਗਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤੇਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਇ ਅਨੁ ਤਰਿ
 ਪਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿ ਆਈ ਵੇਖ
 ਅਨੁ ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਘਾਲੀ ਅਨੁ ॥ ਤਰਿ ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਇ ਅਨੁ
 ਦੁਖਿ ਰੁਘ ਗੰਥ ਤਲਿ ਅਨੁ ॥ ਪਾਪੀ ਅਨੇ ਦੇਈ ਬਿਰੁਤ ਦਿਉ ਦਿਨ ਰਕਘੋਰਿ ਚਲਿ ਅਨੁ
 ॥ ਤਰਿ ਭਗਤ ਨੇ ਦੇਇ ਪਿਅਾਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿ ਅਨੁ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਦਿ ਕੁ ਦਇ ਅਕਸਾਇ ਦਿਪਗਨਿ ਦਾਘਟ ਚੁਤ ਜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰਿਪਿ ਚੰਡਾਣਿ ॥ ਕਰੇ ਕਰੇ
 ਕਿਆ ਬੀ ਐਸਾ ਚਰੇ ਬੈਠੀ ਆਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਿ ਕਰਾਨਾ ਵਡੁ ਨ ਭੁਜੇ ਪੈਤੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਗੈ ਚੁਤ ਮਸੇਈ ਜਿਪਾ ਪਾਂਦਿ ਨ ਦੇਤੀ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਕਿਅਹੰ ਸੁਕਿ ਆਬਗੁਲ ਜਰ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸਭੇ ਕੁਸ ॥ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਸੈਦੈ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ

ਭੁੰਦੇ ਭੁੰਦੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿ ਉਖਾ ਭੁੰਗਿ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਛੈ ਲਗੀ ਅਠਿ ਰਨਿ ਨਿਜ ਪਰਿਵੈ ਸੈ
ਨਿਧਿ ਭੋਗ ਅਨੁਦਧੁ ਨਿਸਦ ਵਜ ਦੇ ਉਨ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਨਨਕਹਰਿ ਭੁਗਤਿ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ

ਸੰਤੋਹਰਿਅਹਿਅਗਾਰਿਅੰਦਰਿਸੁਲੀਪੁਕਾਰਛਾਠੀਮੁਖਿਲਾਇਅਗਾਰਿਪੁਛਿਅਛਾਠੀ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २९ ॥ १ ॥ सत्त्व ॥ ४२ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭਗਤਾਂ ਤੇ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਜਿਉ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟ ਤੁਝੇ। ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਦਾ ਰੂਪ ਰਿ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪੰਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ

ਭੈਰਵਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਭਿਖਾਏ ਸਤਗੁਰਿ ਅਨਮਤਿ ਜਗੈ ਗਰਬੁ ਸਦਿ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵਲਾ

ਅਚਰਜੁ ਏਕ ਸੁਨਹਰੇ ਪੰਛੀ ਆਖੁ ਕਿਉ ਕਹਨੁ ਜਾਈ

2000

ਜੋ ਜਾ ਕੀ ਦੇ ਸਟੇ ਨਾ ਦ ਲੇ ਵਲਾ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਭਾਗੀ ਭਾਗੀ ਗਗਨ ਸਿੰਘੇ ਆ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰ
 ਕਾਨਕ ਕਲਾਸ ਏ ਕੁਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰਦੁ ਐ ਅਤਿ ਨੇਰ ਮਲਰ ਸਮ ਹਿਰ ਸਨਥ
 ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਏਕੁ ਜੁਥਾਤ ਅਨੁਪਥਨੀ ਤੈ ਪਵਨੁ ਪਿਅਲਾਸਾ ਜਿ ਆਤੀ ਨਿਭਵਨ
 ਤਿਏ ਕੋ ਜੋ ਗੀਕਤੁ ਕਵਨੁ ਤੋਰਾ ਜਾ ॥ ੩ ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਪੁਰਖੋ ਤਮ ਕਤੁ ਕਵੇ
 ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਭਿਰਦੁ ਨੀਕ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥ ੪

੨ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਾ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਅਗਲਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਰਾ ਮਰਦੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥ ਕੁਟੰਬ ਦੇਵ
 ਬਿਗਸਤਿ ਕਮਲਾ ਜਿਓ ਪਰਘਰਿ ਜੋਤਿ ਕਪਟ ਨਗਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਹ ਰੂਪ ਆਇਓ ਜਮ
 ਤਲ ਤਿਨ ਅਗਲਾ ਹੈ ਮੈਰਾ ਦੁਨ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜੁ ਆਇ ਕੋਈ ਮਿਲੁ
 ਰੇਖੀ ਭੁਲਾ ਲੈ ਬਾਤ ਜੀਵ ਲਾਇ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਈ ਆਮੈ ਲੇਹਿ ਚਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਭਉ
 ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਉ ਗਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰ ਭਇਆ ॥ ਮਾਇ
 ਆਮੁਰ ਚੇਤ ਸਿਨਾ ਤੀਜਨ ਮੁਗਵਾਇਓ ਆਲਾਸੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ
 ਲਾਪ੍ਰਾਣੀ ਗਵਿਸ ਸਿਤ ਤਨ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਥਾ ਬਿਸਰਿ ਗਇਆ ਜਾਤ ਜੇ
 ਅਲੋਸੰਸਾਰ ॥ ੩ ॥ ਆਤਮੇ ਰੋਮ ਨਿਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇ ਆਪੈ ਪਖੀ ਅਲੋਪ ਰਾਮ ਰਾਗਿ ॥ ੪ ॥ ਜੇਕੋ
 ਰਦਲ ਕਰਨਿ ਮਤਾ ਥਲੀ ਤਿਨ ਅਗਲਾ ਹੈ ਮੈਰਾ ਦੁਨ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜੇਕੋ ਮੁੰਢਿ ਪਦੇ
 ਰਤੁ ਤੈਤਾ ਵਲਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਨਾਹਿ ਲਾ ॥ ਐਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਥਰ
 ਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਾਮ ਈ ਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਥਾਨੀ ਭੁਗਤ ਥੇਲੀ ਜੀ ਕੀ ॥ ੫ ॥ ਐਕੈ ਘਰਿ ਗਵਲਾ ॥
 ਰੇਨ ਰਗਰ ਭੁਕੁ ਭਲ ਜਥ ਆਉ ਤਉਰ ਪਪਿਅ ਨਿਲਿ ਵਲਾਗਾ ॥ ਮਿਰਤ ਕਪਿ
 ਪਦਮ ਦਨਾ ਅਤਿ ਨਿਸਿਏ ਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁਨਾਗਾ ॥ ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ ਕਸਟ ਮਾਦੁ
 ਅਬਰਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿ ਆਗਰ ਭਓ ਰਿਮਿਤ ਮੰ ਭਲ ਆਇ ਆਤ ਭੁਨਰਾ
 ਮਨੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਤਿ ਗਾਮੁ ਰਿਖਿ ਅਤੁ ਕਵਨੁ ਕੁਮਰਿ ਕੀ

ਗਾਚੇਤਿਗਮੁਨਾਹੀਜਮੁਪੁਰਿਜਾਤਿਗਾਜਨੁਖਿਚੈਅਨਰਧਾਗਤਾਉ।ਥਾਲਥਿ
 ਨੋਦਚਿੰਦਗਲਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਤਿਥਿਅਪੈ।ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਪੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਥਿਖੁਚਾਖੀ
 ਤਰੁਪੰਚਪ੍ਰਗਟਸੰਤਾਪੈ।ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਢੋਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਨਅਰਥਿਅ
 ਰਿਛਾਇਆਕਾਮੁਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਅਨਿਸਕਤਿਗਲਿਥੈਥਿਅਯ।੨॥ਤਰੁਦੇਤੇ
 ਜੁਪਗਤਿਅਮੁਖੁਜੋਤਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਢਾਇਆਉਨਮਤਕਾਮਿਮਤਾਥਿਖੁਬੁਲੈ
 ਘਪੁਪੁਨੁਨਪਢਾਨਿਅਯਸਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿਏਤੁਮਨੁਗਰਥਿਅਰਾਮੁਰਿਦੈਤੇਖੋਇਆਯ।
 ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਤੇਲੋਤਉਰਗਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆਯ।੩॥ਪੁੰਡਰਕੇਸ
 ਰੁਸਮਤੇਓਲੇਸਪਤਪਾਤਲਕੀਥਾਈ।ਲੋਚਨਸੁਮਤਿਥੁਧਿਥਲਨਾਸੀਤੰਕਾਮੁਪ
 ਹਸਿਯਾਈ।ਤਾਤੇਥਿਖੈਭਈਮਤਿਪਾਵਸਿਕਾਇਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾਢਾਅਵਰ
 ਤਿਥਿਓਢੋਰਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਤਉਪਢੈਪਢੁਤਾਢਾ।੪॥ਨਿਕੁਟੀਦੇਤਦੇਖਿਧੁਨਿ
 ਰੁਪਜੈਮਾਨਕਰਤਨਤੀਭੁਏ।ਲਲ੍ਹੰਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਢੁਨਸੁਏ
 ਵਰਤੋਜੁਭਿਭਿਅਮਨੁਪੰਖੀਪਾਰਿਅੰਗਨਿਨਸੁਖਾਈ।ਬੇਦੀਕੈਤੋਸੁਨਤੁਰੇਭਗ
 ਤੁਮਰਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਪਾਈ।੫॥੧॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੇਰੀਗੁਰਵਿਦਾਸਜੀਕਾ॥ ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤਰੁਕੈਸਾਕਲਾ
 ਕਟਿਕਲਤਰੰਗਜੈਸਾ॥ ੧॥ ਜਓਪੈਤਮਨਪਾਪਕਰੰਤਾਅਤੇਅਨੰਤਾਪਤਿਤ
 ਪਵਨਾਮੁਕੈਸੇਤੰਤਾਗਤਾਉ।ਤੁਮਜੁਨਾਇਕਾਢੁਅੰਤਰੰਜਾਮੀ।ਪ੍ਰਭਤੇ
 ਜਨੁਜਾਨੀਜੈਜਨਤੇਸੁਆਮੀ॥ ੨॥ ਸਗੀਰੁਆਰਧੈਸੋਕਉਥੀਚਹੁਦੇਤਾਗ
 ਵੇਦਾਸਸਮਦਲਾਸਮਝਾਵੈਕਉ॥ ੩॥੧॥੫॥

ਕਥੀਰਜੀਉ ੨ ਤਿਲੋਚ

ਨਾਮ ੧ ਕਥੀਰਜੀਉ ੧ ਹਵਿਦਾਸਜੀ॥੧ ਜੁਮਲਾਜੈ੩੫

ਦੇਸੁਨਾਹੀ ਦੇਹਰਾਏ

22

24

महाराष्ट्र

902

੨੬ ਕੀਨੀਦਾਏਅਗੋਪਾਲਗੁਮਾਈ
 ੨੭ ਸੋਸਚਮੰਦਰਜਿਤਸਚਪਿਆ
 ੨੮ ਗੋਲਿਸੁਤਵਰੀਦਿਨਸੁਸੁਤਲਾ
 ੨੯ ਐਥੈਤੁੰਤੈਅਗੋਆਪੇ
 ੩੦ ਮਨੁਤਨੁਰਤਚਾਮੁਪਿਆਰੇ
 ੩੧ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖਪਾਏ
 ੩੨ ਸੋਈਕਰਦਾਜਿਅਪਿਕਰਾਏ
 ੩੩ ਫੁਠਾਮੰਗਲੁਜੋਕੋਈਮਾਗੋ

ਪਨੇ

੧੦੩

ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਮਤਲਾ ੧

੧ ਸਥਦਿਹੰਗਾਏਤੁਕਮਿਸਥਾਏ
 ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਮਤਲਾ ੨

੧੦੪

੧ ਕਰਮਤੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ
 ੨ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਅਤਿਅਗਮ
 ੩ ਏਕੋਅਪਿਠਿਗੋਪਰਛੰਨਾ
 ੪ ਸਥਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ
 ੫ ਅੰਦਰਿਤਿਰਾਥਾਲਾਥਲਾਇਆ
 ੬ ਸਭਘਟਆਪੇਭੋਗਦੁਰਾ
 ੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀਠੀ
 ੮ ਆਪੇਰੰਗੇਸਤਜਿਸੁਭਾਏ
 ੯ ਸਤਿਗੁਰੇਸਵਿਐਵਰੀਵਡਿਆਈ

੧੦੫

੧੦੬

੧੦ ਆਪੁਵੰਦਾਏਤਸਭਕਿਉਪਾਏ
 ੧੧ ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆਥਾਣੀ
 ੧੨ ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ
 ੧੩ ਉਤਪਤਿਪਰਲਾਭਿਸਥਦੇਤੋਵੈ
 ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਦਾਣੀ
 ੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ
 ੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ
 ੧੭ ਸੋਸਚਿਲਾਗੇਜੋਤੁਪੁਭਾਏ
 ੧੮ ਵਰਨਰੂਪਵਰਤਤਿਸਭਤੇਰੇ
 ੧੯ ਨਿਰਮਲਾਸਥਦੁਨਿਰਮਲਾਤੋਥੁ
 ੨੦ ਗੋਵਿੰਦੁਭਿਜਲਾਭੁਜਲਾਤੋਸਾ
 ੨੧ ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਲਾਤੀ
 ੨੨ ਤੇਰੇਭਗਤਸੇਤਤਿਸਾਚੈਦਰਬਰੇ
 ੨੩ ਆਤਮਰਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁਗੁਰੇਤੋਵੈ
 ੨੪ ਇਸੁਗਠਾਮਤਿਅਖੁਟਕੁੰਠਾਰਾ
 ੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏਆਪੇ
 ੨੬ ਏਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿਤੋਸਗੀਰਾ
 ੨੭ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਰਪੁਰਿਗਤਿਅਸਭ
 ੨੮ ਤਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸੇਵਕਰਾਏ
 ੨੯ ਉਤਮਜਨਮੁਸੁਥਨਤੋਵਾਸਾ
 ੩੦ ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਪੰਡਿਤਕਰਾਵਤਿ
 ੩੧ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਆਪੇਸੋਈ
 ੩੨ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤਸਥਾਇਆ

੧੦੩

੧੦੮

੧੦੯

੧੧੦

੧੧੧

੧੧੨

੧੧੩

ਅਸਟਪਦੀਆ
ਮਤਲਾ ੪

ਪੰਨੇ

੮੨

ਨੌਜਨੁਮਾਲਾ

੧ ਅਦਿਪੁਰਖੁ ਅਪ੍ਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ੧੧੩
ਅਸਟਪਦੀਆ
ਮਤਲਾ ੫

੫੦ ਚਉਪਦੇ

੭ ਮਃ ੪

੪੩ ਮਃ ੫

੩੯

ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਮਃ ੧

੩੨ ਮਃ ੩

੧ ਮਃ ੪

੫ ਮਃ ੫

੧ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਣੀ ਲਖਿਆ ੧੧੪

੨ ਕੰਤੁ ਸੁਮੁਕਤਾ ਕਉ ਦੁ ਸੁਹੁਗਤ

੩ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸੀਤ ਕਿਆ ਕਾਜ

੪ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀ ਐ

੫ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ੧੧੫

੧

ਥਾਰਤਮਾਤਾ ਮਃ ੫

੧

ਦਿਨ ਰੈ ਦਿਸਃ ੫

੧

ਵਾਰ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿ

੨੭ ਪਉੜੀ

੬੩ ਸਲੋਕ

ਥਾਰਤਮਾਤਾ

ਮਤਲਾ ੫

੧ ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀ ਢੁਕੈ ਕਰਿ ਕੀ
ਰਖਾ ਮੇਲੁ ਰਾਮ

ਦਿਨ ਰੈ ਦਿ

ਮਤਲਾ ੫

੧ ਸਿਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ੧੧੬
ਨਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈ ਦ

੧ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾਨਾਲ ੧੧੭
ਮਤਲਾ ੧

੮੩

੧ ਭ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਾਣਸੁ ੪

ਚਉਪਦੇ॥

ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਮੈਰ

ਰਿਮਨਿਭਾਇ ਅਧਾ ਵਡਭਾਗੀ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਧਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੁੰਦ ਲਾਇ ਅਥੰਨਿ ਪੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਇ ਚਲੈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਰਿਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇ ਅਤਰਿ ਨਿਤ ਚਲੈ ਤਰਿ ਪਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਜਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਾਇ ਅਧਾ ਕੋਈ ਅਦਿਸਿ ਲਖੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇ ਅਧਾ ਤਰਿ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮੈ ਨਿਰੁਵੇ ਤਵ ਚਲੈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਲ ਸਖਾਈ॥ ਤਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੁ ਤੁਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਪਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥

ਮਾਣਸੁ ੪

ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਤਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਗ

ਨਾਨਾ ਕੋਈ ਸਜਲੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮੈ ਨਿਰੁਵੇ ਤਵ ਚਲੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮੈ ਨਿਰੁਵੇ ਤਵ ਚਲੈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੈ ਨੀਦ ਨ ਅਵੈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦ ਨ ਗੁਰ ਬਿਰਤੁ ਲਗਾਵੈ॥ ਤਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮੈ ਨਿਰੁਵੇ ਤਵ ਚਲੈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨॥

ਮਾਣਸੁ ੪

ਤਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਮੁਖੀ

ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਰੇ ਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਭਿਸੰਗਤਿ ਲੁਕੇ ਤਨਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਭਾਈ ਮੈ ਦੇਸੈ ਤਰਿ ਚਲੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਮੇਰੇ ਬੇਦਨ ਤਰਿ ਗੁਣ ਪੁਰਾ ਜਾਣਾ॥ ਤਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੈ॥ ਅਰੁਖ ਧੁਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਚਿਧਰੀਐ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਤਮ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਦੀ ਨ ਸੋ

ਨਵੀਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮੁ ਬੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਤਰਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ਤਮ ਜਲ ਕੇ ਸੀ ਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜ
ਕੇ ਨਾਮੁ ਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਤੁ ਮੇਰੇ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪੁਰ ਦਸਤੁ ਮੈਥੁ ਖਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਸਰਪਾ ਪੁਰਿ ਜਗ ਜੀਉ ਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਤਰਿ
ਕੁੰਨਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਤਰਿ ਬੋਲੀ ॥ ਤਰੇ ਤਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਤਰੇ ਤਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਵਡ ਭਗੀ ਤਰਿ ਸੰਗਿ
ਪਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਨ ਕੁੰਨਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗ ਸਤ ਸੰਗ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਥੁ ਭਗੀ ਜੈ
ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮੈਥੁ ਮਿਲਤੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਮੁਖੀ ਰਾਮ ਨਿਭਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ

੪ ਤਰਿ ਗੁਰਗੀਅਨੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਤਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਓਦਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਆਵਤੁ ਸੰਤ ਮੈਥੁ
ਮੇਲਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਈਐ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਤੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋਗੁ ਬਾਈ ਮੁ
ਖੇ ਚੁੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਵਡ ਭਗੀ ਤਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਤੀ
ਜੋਗੁ ਰੁਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਗਰ ਭਜੁ ਨਿਨਿਤਿ ਪਓਦਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਪਦਾਇਆ ਦਇਆ
ਦੇਹੀ ॥ ਮਨੁ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਥੁ ਖਿਅਸ ਭਨਿਵਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਦਾਇ ਚਿਕੰਦਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਲੈਏ ਗੁਰਮੁ
ਖੇ ਚੁੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ
ਕੇ ਨੇਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤਿ ਤਰਿ
ਕੁੰਨਿ ਜੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਤਰਿ ਜਨ ਜਿਨ ਤਰਿ ਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਤਰਿ ਕੀਝਾ ਤਾਪਾਵ
ਜੋਏ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿਐ ਵੀ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਐ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੇ ਨਾਮੁ ਦਿਜਾ
ਵਡ ਭਗੀ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀ
ਐ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੀ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ
ਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿ ਨੀਮ ਪਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੪ ਆਵਤੁ ਭੈਲੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਤੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦ ਸੇਰਿ ਸਕੈ
ਤੁਰੇ ਗੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ॥ ਤਰਿ ਸਜਦੁ ਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟੁ ਪੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥

ਜਤਜਤ ਦੇਖਾਤਤਤਤਸੁਆਮੀ। ਤੁੰਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮਿ। ਕੁੰਧਿਪੁਰੈਤਰਿਨਾਜਿ।
 ਖਾਇਅਤਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟੁਸਦਵਾਰੇਅਜੀਉ॥ ੨॥ ਏਕੋਪਵਲੁਮਾਟੀਸਭਏਕਾਜਭਏ॥
 ਜੋਤੇਸਥਾਈਆ। ਸਭਾਇਕਾਜੋਤਿਵਰਤੈ। ਭੋਨਿਭੋਨਿਨਰਲਾਈ। ਕਿਸੈਦੀਰਲਾਈਆ। ਕੁੰਧਿਪੁਰੈ॥
 ਇਕੁਨਦਰੀਆਈਆਤਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟੁਵਤਾਈਅਜੀਉ॥ ੩॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਥੈਐਅੰਮ੍ਰਿਤਥੈ॥
 ਗੁਰਸਿਖੰਕੈਮਨਿਪਿਆਰੀਭਾਵੀ। ਚਿਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਚਿਪਕੈ॥
 ਅਜੀਉ॥ ੪॥ ੭॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ

ਗੁਰਮਾਤਮਤਲਾ ੫ ਚਰਿਪਦੇ॥ ਮੋਰਾਮਨੁਭੈ
 ਰਦਰਸਨਤਾਈ। ਬਿਲਪਕਰੇਚਾੜਿਕਕੀਨਿਆਈ। ਤ੍ਰਿਖਨਚਿਤਰੈਸੰਤਿਨਾਵੈ। ਬਿਨੁਦਰਸਨ
 ਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਰੁਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ ੧॥
 ਰਤਾਉ। ਭੋਰਾਮੁਖਸੁਆਵਾਜੀਉਸਤਜਪੁਨਿਥਾਵੀ। ਚਿਰੁਤਾਅਦੇਖੇਸਬੰਗਪਾਵੀ। ਘੰਨੁਜੇ
 ਜਤਤੁੰਵਸਿਅਮੋਰੇਸਜਲਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਤਰੁਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰ
 ਲਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ। ਇਕਘੜੀਨੀਮਿਲਤੇਤਾਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ। ਗੁਣਿਕਦਿਨੈ
 ਐਪ੍ਰਿਅਤਪੁਰਗਵੰਤਾ। ਮੋਤਿਰੈਦਿਨਾਵਿਤਾਵੈਨੀਦਨਾਵੈ। ਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰਦਰਥਾਰੇਜੀਉ॥ ੩॥
 ਤਰੁਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦਰਥਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ। ਭਾਗੁਹੋਐ
 ਰਿਸੰਤਮਿਲਾਇਆ। ਪੁਰੁਅਥਿਨਾਸੀਘਰਮਤਿਪਾਇਆ। ਸੇਵਾਕਰੀਪਲਾਚਸਾਨਵਿਛੁ
 ਰਾਜਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰੇਜੀਉ॥ ੪॥ ਤਰੁਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਨਨਾਨਕ
 ਸਤਮਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥

ਮਾਤਮਤਲਾ ੫

ਸਰੁਤਿਸੁਤਵੀਜਿਤੁਤਪੁਸਮਾਲੀ। ਸੋਕੰਮੁਸੁਤਲਾਜੋਤੇਗੀਘਾਲੀ। ਸੋਰਿਦਾਸੁਤ
 ਜੇਤਰਿਦੈਤੁਵਠਾਸਭਨਾਦੇਦਤਾਰਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੁਸਾਤਾਸਾਤਿਥਥਪੁਤਮਾਰਾਨਦੇ॥
 ਤੋਰੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ। ਜਿਸੁਤੁਦੇਤਿਸੁਤਿਪਤਿਅਘਾਵੈ। ਸੋਈਭਗਤੁਤਮਾਰਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਰੁ
 ਅਸੈਤਰੈਥੈਰਾਘਟਘਟਅੰਤਰੇਤੁੰਦੁਠਾ। ਸਭਸਾਈਵਾਲਸਦਾਇਨੇਤੁਕਿਸੈਨਦੇ॥
 ਥਾਤਰਾਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੁਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇਤਿ। ਤੁਅਪੇਮਨਮੁਖਿਜਨਮਿਭਵੈ॥

ਨਕਦਸੁ ਤੈਥੋਂ ਲਿਖਤ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਖੇਲ ਦਸਤਰਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥

ਮਾਤਮਤਲਾ ੫

ਅਨਤਦਵਾਜੈਸਤਜਿਸੁ ਤੇਲਾ ਸਥਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦਕੇ
ਭਾਜਤਗੁਠਮਤਿ ਤਾਜੀਲਾਈ ਅਸਦੁ ਉਚੁ ਸਵਾਰਿ ਅਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਿ ਪਿਰਿ ਅਪੁਨੇ
ਦੇਸੁ ਅਵੇ ਅਪਾਜੇ ਲੋਭੀ ਦਸੈ ਟੀਪਾਇ ਅਪਾਤਿਪਤਿ ਅਪਾਇ ਰਹਿ ਅਧੈ ਸੰਤੁਗੁਰਿ ਅਨਭਉ
ਜੁਧਿ ਪਾਏ ਅਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ਅਪਿਨਿ ਰਥਾਈ ਅਪੇ ਭੋਗਾ ਅਪੇ ਤ
ਰੇਖੈ ਸਭਨਿ ਅਈ ਸਭ ਕੁਕੀ ਕੁਕਪੁਕਾਰਿ ਅਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੋ ਤੋ ਕਤਿ ਅਪਾਤਿ
ਜੁਸੁ ਅਵੇ ਅਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਤਿ ਅਪਾਜੇ ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਜਨਨ ਕਵਿ ਕੁਪਸਾ
ਏ ਅਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥

ਮਾਤਮਤਲਾ ੫

ਜਿਤੁ ਪਿਰਿ ਪਿਰਿ ਸੁਤ ਗਥਾਇ
ਅਤਿ ਕੁਪਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਅਪਾ ਅਨਦਾਥਿ ਨੇਦਤਿ ਤੈਥੋਂ ਸੋ ਤਿਜੋ ਪਨ ਕੰਤਿ ਸਿੰਗਾਰੀ
ਸੰਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾਵ ਚੁਭਾ ਗਦਿ ਪੁਕੁਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਸੁਤ ਗਦਿ ਰੂਪਵੰਤੀ ਸਾਸੁਪ
ਕੇਰਖਵੰਤੀ ਜੋਪਨ ਕੰਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਚਰਵੰਤੀ ਸਾਈ ਪਰਪਾਨਾ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰਥੇ
ਕੇਰੇ ਅਨਾ ਜਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾਸਭਰਾਈ ਜੋਪਿਰਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਮਹੀਮਾਤਿ ਸਕੀ
ਗੁਲਜਾਏ ਜੋਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਾਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ਥਿਰੁ ਸੁਤ ਗੁਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋ ਚਰੁ ਜਨ
ਨਕਪੇ ਮਸਧਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

ਮਾਤਮਤਲਾ ੫

ਯੋਜਤਯੋਜਤਦਰ

ਜੁਧੇਯਾ ਭਉਭਉਭਿਭਨਭਨ ਅਵਗੋਤਾ ਨਿਰਗੁਲੁ ਸਰਗੁਲੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੇਰ ਕੋਈ ਤੈਜੀਉ
ਅਤੇ ਮੇਲਵੈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਪਟੁਸਾਸਤਥਿ ਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ਪੁਜਾਤਿ ਲਕੁ ਤਿਰਥ ਥਿਸ
ਨਾ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਅਸਨ ਚਉਰਾਸੀ ਤਇਨ ਮਤਿ ਸੰਤਿਨ ਅਵੈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਥਰ
ਗੋਸਤ ਪਾਗੁ ਵਨੁ ਕੀ ਆਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਰਦੈ ਸੰਤਿਨ ਅਵੈ ਜੋਗੀ ਥ
ਤਿਕੁ ਜਿਉ ਰਿਧਵੈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਤਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇ ਅਪਾ ਮਨੁ ਰਨੁ ਸੀਤਲੁ ਪੀ
ਕੁਧੈ ਅਪਾ ਪੁਭ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਏਸਿ ਆਪਾਇ ਭੀਤਰਿ ਤਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਨੁ ਰਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥

ਮਾਤਮਤਲਾ ੫

ਪਾਰਬੁਤਮ ਅਧਰੰ ਪਰਦੇਵਾ ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰ ਅਲ
ਅਭੇਵਾ ਦੀਨਦਇ ਆਲਗੋ ਪਾਲਗੋ ਵਿਦਾਹਰਿਧਿ ਅਵਤੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਤੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਕੁਧੈ ਸਾਧੁ ਸੁਦਨੁ ਨਿਸਤਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੰਗਿ ਕਿਸਨ ਮੁਰਗੇ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰੁ

ਖਿਪਾਈਐਤਰਤਕਿਤੈਨਭਾਤੀਜੀਓ॥ ੨॥ ਨਿਰਤਾਗੀਕੇਸਵਨਿਰਵੈਗਾਕੋਇਜਨਾਜੇਕੇ
 ਤਿਪੈਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤਿਰਵੈਜਕੈਤਰੇਹਿਸੋਈਭਗਤੁਇਕਾਤੀਜੀਓ॥ ੩॥ ਅਮੋਘਦਰਸ
 ਥੇਅੰਤਅਪਾਰਾਵਚਸਮਰਥੁਸਦਾਦਾਤਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਤਿਤੁਤਰੀਐ
 ਨਨਕਵਿਰਲੀਜਾਤੀਜੀਓ॥ ੪॥ ੬॥ ੦॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਕਹਿਅਗ
 ਦਾਦਿਤਾਲੈਲਾਗਗੀਥਾਨਾਥਾਤੋਰਮਾਦਾਸਭਕਿਛੁਤੁੰਤੁੰਤੁੰਮੇਰਾਪਿਅਰੇਤੋਰ
 ਦਰਤਿਕਥਿਥਲਿਜਾਈਜੀਓ॥ ੧॥ ਭਾਵੈਓਏਜਭਾਵੈਗਤਾਭਾਵੈਤਰੇਗੁਰਮੁਖ
 ਗਵਾਤਾਭਾਵੈਭਗੀਮਭਵੈਥੁਜੁਨੀਸਭਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਈਜੀਓ॥ ੨॥ ਨਾਕੋਮੁਗ
 ਕੋਸਿਅਲਾਵਰਤੈਸਭਕਿਛੁਤੋਰਭਾਦਾਅਗਮਅਗੋਚਰਥੇਅੰਤਅਥਾਤੋਰੀਕੀ
 ਕਤਨਜਾਈਜੀਓ॥ ੩॥ ਖਾਕਸੰਤਨਕੀਦੇਹੀਪਿਅਰੇਗਾਅਇਪਇਆਤਰੇਤਰੈਦੁਖ
 ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਆਪਾਵੈਨਨਕਮਿਲਦੁਸੁਭਾਈਜੀਓ॥ ੪॥ ੬॥
 ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਦੁਖਤਦੇਜਾਵਿਸਰਿਜਾਵੈਭੁਖਵਿਅਪੈਥੁਥਿਧਿਧਵੈ
 ਮਰਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਤਲਾਜਿਸੁਦਵੈਦੀਨਦਇਆਲਾਜੀਓ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਦ
 ਸਮਰਥਾਜੀਇਸਮਾਲੀਤਸਭਦੁਖਲਥਾਚਿੰਤਾਰੇਗੁਗਈਤਉਪੀਜਾਅਪਿਕਰੇਪ
 ਪਾਲਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਥਾਰਿਕਵੰਗੀਤਉਸਭਕਿਛੁਮੰਗਾਦੇਦੇਤੋਟਿਨਾਤੀਪੁਰੰਗਾ
 ਰੀਪੈਥੁਤੁਮਨਈਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਤਉਥਲਿਤਾਰੀਸਤਿਗੁਰ
 ਗੋਜਿਨਿਥੰਧਨਕਟੇਸਗਲੇਮੇਰਾਤਿਰਵੈਨਾਮੁਦੇਨਿਰਮਲਕੀਏਨਨਕਰੰਗਰਸਾਲ
 ਓ॥ ੪॥ ੮॥ ੦॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੰਗੀਏ
 ਗਤਿਰਗੰਭੀਰਥੇਅੰਤਗੋਵਿਦੋਉਚਅਥਾਤਥੇਅੰਤਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਉਜੀਏ
 ਓ॥ ੧॥ ਦੁਖਭੰਜਨਨਿਧਾਨਅਮੋਲਾਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਥਾਤਅਤੇਲਾਅਕਾਲ
 ਅਜੁਨੀਸੰਭੋਮਨਸਿਮਰਤਠੰਢਾਥੀਵਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਸਦਾਸੰਗੀਤਰਿਰੰਗਗੋਪਾਲਾਉਚ
 ਚਕੋਪਤਿਪਾਲਾਨਾਮੁਰਸਾਇਲੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਦੁਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਾਜੀਏ
 ੩॥ ਦੁਖਸੁਖੀਪਿਅਰੇਤੁਧੁਪਿਅਈਏਤਸੁਮਤਿਗੁਰੁਤਪਾਈਨਾਨਕਕੀਧਰਤੁੰਤੁੰ
 ਰਤਰਿਰੰਗਪਾਰਿਪਰੀਵਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੮॥ ੦॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ

ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੋ ਤੈਸ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਆਸ ਫਲ ਦਰਸਨ ਨੇ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ਪੰਨ ਮੂਰਤ ਚ ਜੇ ਪਦ
ਅੰਤਰਿ ਸੁਰੇ ਸੰਜੋਗ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਉਦ ਮੁਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਗਮ ਚੋ ਆਤਮਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭੁਮੁ
ਨਾਨਕ ਦੇ ਆਨਾ ਮੁਨਿ ਪਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇ ਅਸੀ ਮਟਿ ਗਏ ਸਗਲੋ ਰੋਗ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾ
ਜੋ ਰੋਗ ਲੀ ਤੁਧੁ ਅਪਿਕ ਬੀਤੈ ਅਪਿ ਵਖਾਣੀ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਸ ਭੁਏ ਕੋ ਏ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੋਇ
ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਰਿਗੁਰੇ ਤੇ ਪੀਆਤ ਰਿਪੈ ਨ ਦੁਨਾ ਮੁਭੇ ਜਨੁ ਬੀਆਨਾ ਮਿਰੰਗਨਾ ਮਿਚੇ ਜ
ਸੇਨ ਉਨ ਨ ਕਰੀ ਨੋ ਰੋਗ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਜਲੰਤ ਪਤਿ ਵਸਤੁ ਏਕ ਮੰਗਰੋ ਕਰ ਭੋ ਬਿਨੰਤੀ ਮਨੁ ਤਿਆਗਰੋ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵ
ਰੰਦੇ ਤੁਸੰਤਨ ਕੇ ਧੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥
ਨੂਰੁ ਨ ਤੋਇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਰੁ ਸਰੁ ਕਰੁ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ਅਤਮ
ਜੁਬਿ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਜੀਤਾ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਤੁਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਝ ਪੈ ਅਭਾਗੀ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰੋਗੁ ਦਗਾਏ
ਨਾਨਕ ਸੇਰੁ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਵਿਸਰੁ ਨ ਤੋਇ

ਭਵਨੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਜਿ ਭੁਤੁ ਪੁਪਿ ਆਈ ਏਤੁ ਦਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰ
ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਦੀ ਆਭੁਲੀ ਅਜਾਈ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋ
ਅਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋ ਤੋ ਵਲਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਰੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ਢੁਤੀ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜ
ਪੁਣਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾ ਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਤ ਜ ਕੇਲੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਥੁ ਪਿਟੀ ਜੋ ਜਿਤੁ ਵਿ
ਨੰਤੀ ਤੀ ਸਾਮਤਿ ਦੀ ਜੋ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਪਿਛਾਈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਚੰਦ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰ
ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਤੁ ਤੇਰਾ ਤੁਕ ਮੁਰ

ਦੀ ਸੋਗਿ ਅਨੁਪਿ ਅਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪੁਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ਭਾਵੈ ਪੁਰਗਿ ਆਨਾ ਜੀਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਮੁਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤੁਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿ
ਬ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਤੁਸੰਤਨ ਕੀ ਕਹਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਸੰਤ ਖੇਲਤਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ
ਤੁਧੋ ਪੈ ਅਰੇ ਤੁਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਚਿਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਰ ਥਾਨੇ ਜਿਨ ਤੁਜਾ ਤੇ ਜੋ ਤੁ
ਮੇਰੇ ਨੇ ਅਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਤਮਿ ਰਸਨਾ ਨ ਕਤਿ ਪਤਿ ਆਪਾਨਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੨੦ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਤੁਜਲਾਨਿਧਿਤਮਮਿਨਤੁਮਾਗੇਭੇਗਨਾਮੁਭੰਦਤਮਦਾਤਿਭੇ
ਹਾਗੇ। ਤੁਮਰੇਆਸਪਿਅਸਤੁਮਾਰਿਤੁਮਤੀਸੰਗਿਮਨੁਲੀਨਾਜੀਓ॥ ੧॥ ਜਿਓਥਾਭਿਕਪੀਭੇ
ਅਘਾਵੈ। ਜਿਓਨਿਰਧਨੁਪਨੁਦੇਖਿਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਭਿਖਵੰਤੁਜਲਪੀਵਤਠੰਢਾਤਿਓਤੁਰੀਸੰ
ਇਤੁਮਨੁਭੀਨਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਜਿਓਅੰਧਿਅਰੈਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾਭਰਤਾਚਿਤਵਤਪੁਰਾ
ਆਸਾ। ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਜਿਓਤੋਤਅੰਨਦਾਤਿਓਤਰਿਗੰਗਿਮਨੁਰੰਗੀਨਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਜਿਓ
ਮੋਕਓਤਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਿਤਰਿਸੰਗਿਗਿਝਾਇਆ। ਤਰਿਤਮਗਾਤਮ
ਕੇਦਾਸੇਨਾਨਕਸਥਦੁਗੁਰੂਸਚੁਦੀਨਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੧੪॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆ। ਸੁਖਦਾਈਦੁਖਭਿਰਨਹਰੀਆ। ਅਵਰਿਸਦਾ
ਖਿਸਗੇਲੇਦੇਖੇਮਨਹਰਿਰਸੁਸਭਤੇਮੀਠਾਜੀਓ॥ ੧॥ ਜੋਜੋਪੀਵੈਸੋਤ੍ਰਿਪਤਵੈ। ਅਮੋ
ਵੈਜੋਨਾਮੁਰਸੁਪਾਵੈ। ਨਾਮਨਿਧਨਤਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਸਥਦੁਗੁਰੂਮਨਿਓਠਾਜੀਓ॥
ਜਿਨਿਤਰਿਰਸੁਪਾਇਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾ। ਜਿਨਿਤਰਿਸਾਦੁਪਾਇਆਸੋਨਾਤਿਭੁਲਾ
। ਤਿਸਤਿਪਰਾਪਤਿਤਰਿਹਰਿਨਾਮਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਤਰਿਇਕਸੁਤਭਿ
ਇਆਵਰਸਾਦੇਥਤੁਤੇਗੇ। ਤਿਸੁਲਾਗਿਮੁਕਤੁਭਏਘਟੇਗੇ। ਨਾਮੁਨਿਧਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏ
ਐਕੁਨਾਨਕਵਿਰਲੀਰੀਠਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੨॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਨਿਧਿਨਿ
ਰਿਧਿਤਰਿਤਰਿਮੈਰੈ। ਜਨਮੁਪਦਾਰਥਗਤਿਰਗੰਭੀਰੈ। ਲਾਖਕੋਟਖੁਸੀਆਰੰਗਰਵੈਜੋਰੁ
ਗਾਪਾਈਜੀਓ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਭਏਪੁਨੀਤਾ। ਸਗਲਓਧਰੇਭਾਈਮੀਤਾ। ਅਗਮਅ
ਚਰੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਧਿਆਈਜੀਓ॥ ੨॥ ਜਾਕਓਥੋਜਤਿਸਰਥਓ
ਏ। ਵਰੁਭਗੀਦਰਸਨੁਕੋਵਿਰਲਾਪਾਏ। ਓਚਅਪਾਰਅਗੋਚਰਥਾਨਾਓਤੁਮਤਲਾ
ਦੇਖਾਈਜੀਓ॥ ੩॥ ਗਤਿਰਗੰਭੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਰਾ। ਮੁਕਤਿਭਇਅਜਿਸੁਰਿਦੇਵੇ
ਗੁਰਭੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗੇਲਾਕਾਟੇਜਨਨਾਨਕਸਤਿਸਮਾਈਜੀਓ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੩॥
ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਤਰਿਧਿਆਵਉ। ਪ੍ਰਭੁਦਇਅਤੇਮੰਗਉ
ਰੇ। ਓਠਤਥੋਠਤਸੇਵਤਜਗਤਤਰਿਧਿਆਈਐ। ਸਗਲਅਵਰਦਾਜੀਓ॥ ੧॥ ਨਾਮੁ
ਉਖਧੁਮੋਕਓਸਾਧੁਦੀਆ। ਕਿਲਾਥਿਖਕਾਟੇਨਿਰਮਲਾਥੀਆ। ਅੰਨਦੁਭਇਅਨਿ

ਸੀਸੁਪੀਰਾਸਗਲਾਥਿਨਾਸੇਦਰਦਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਜਿਸੁਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਗਾਪਿਅਰਾਸੋਮੁ
ਕਤਰਰਸੰਸਾਰਾਸਤਿਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੁਪਛਾਤਾਸੋਕਾਤੋਕਰੇਡਰਦਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਜਥੇਤਸ
ਗੁਰੁਤਿਪਾਏਗੁਰੁਭੇਟਤਤਰਿਗਈਬਲਾਏ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਤਰਿਗਵੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਚਾਕਿ
ਈਅਮੇਰਪੜਦਾਜੀਓ॥ ੪॥ ੧੭॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵ

ਕੀਰਤਾਪੁਰੁਪੁਤਪਾਏਸੇਵਕਸੁਖਦਾਤਾਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੇਵਕਕੈਠਾਕੁਰਤੀਕ
ਅਤੁਰੀਓ॥ ੧॥ ਕਾਟਿਸਿਲਕਪੁਭਿਸੇਵਾਲਾਇਆਤੁਕਮੁਸਾਤਿਥਕਾਸੇਵਕਮਨਿਕੁ
ਟਿਆਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਤਿਕਭਾਵੈਸੇਵਕਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਮਾਤੁਰੁਜੀਓ॥ ੨॥ ਤੁੰਦਾਨ
ਤਤੁਰਸਭਥਿਧਿਜਾਨਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਤਰਿਰੰਗਮਾਦਤਿ॥ ਜੋਕਿਛੁਠਾਕੁਰਕਾਸੋਸੇ
ਵਕਸੇਵਕਠਾਕੁਰਤੀਸੰਗਿਜਾਤੁਰੁਜੀਓ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਜੋਪਤਿਗਾਇਆਥਤੁਰਿ
ਲੇਖਾਪੁਛਿਛੁਲਾਇਆਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕਕੁਰਥਾਣੀਸੋਗਤਿਰਗੀਭੀਰਗਓ
ਤੁਰੁਜੀਓ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੨੫॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਸਭਕਿਛੁਪਰਮਤਿਥਾਤਰਿਨਾ

ਜੋਥਤਰਿਟੈਲੈਸੁਭਗਿਭੁਲਾਤੀ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਜਿਨੀਅੰਤਰਿਪਾਇਆਸੋਅੰਤਰਿ
ਕਤਰਿਸੁਲਾਜੀਓ॥ ੧॥ ਇਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾਮਨੁਪੀਵੈਸੁਨਿਸਥਦੁਥੀ
ਚਰਾਅਨਦਥਿਨੋਦਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਸਦਾਸਦਾਤਰਿਕੇਲਾਜੀਓ॥ ੨॥ ਜਨਮਜਨਮਕ
ਵੇਦੁਜਿਅਮਿਲਿਆਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੁਕਾਤਰਿਅਸਾਸੁਮਤਿਪਾਏਨਾਮੁਧਿਅਏਗੁਰ
ਮੁਖਿਤੋਏਮੇਲਾਜੀਓ॥ ੩॥ ਜਲਤਰੰਗਜਿਓਜਲਤਿਸਮਾਇਆਤਿਓਜੋਤੀਸੰਗਿ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆਕਤੁਨਾਨਕਭ੍ਰਮਕਟੇਕਿਵਾਜਾਥਤੁਜਿਨਤੋਈਐਜਓਲਾਜੀਓ
॥ ੪॥ ੧੯॥ ੨੬॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਤਿਸੁਕੁਰਥਾਣੀਜਿਨਿਤੁਸੁਦਿਆਤਿ

ਗੁਥਲਿਤਰੀਜਿਨਿਰਸਨਾਭੁਦਿਆਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟਤੁਜੋਮਨਿਤਨਿਤੁਪੁ
ਕਰੇਧੇਜੀਓ॥ ੧॥ ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾਣੀਜੋਤੈਰੇਮਾਰਗਿਚਾਣੀ॥ ਨੈਨਨਿਤਾਲੀਤਿਸੁਪੁਰਖਦਇ
ਖੈਲਾਮਨੁਦੇਵਤਿਸੁਅਪੁਨੇਸਾਜਨਜਿਨਿਗੁਰਮਿਲਿਸੋਪੁਰੁਲਾਧੇਜੀਓ॥ ੨॥ ਸੇਵਕਭਗੀ
ਨਿਤੁਮਜਾਣਾਸਭਕੈਮਧੇਅਲਿਪਤਨਿਰਥਾਣਾਸਾਧਕੇਸੰਗਿਰਨਿਭੁਓਜਲਤਰਿਅਸਗਲ
ਤੁਰੁਨਿਸਾਧੇਜੀਓ॥ ੩॥ ਤਿਨਕੀਸਰਦਿਪਰਿਅਮਨੁਮੇਰਾਮਾਦਤਦੁਤਜਿਮੋਤੁਅੰਧਰਾ॥

ਨਾਮੁਦਨੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਤਿਸੁਪੁਰਾਅਗਮਅਗਾਧੇਜੀਉ॥੪॥੨੦॥

ਮਾਝਮਤਲਾਪੁ ਤੁਪੇਰੁਸਾਖਤੇਰੀਛੁਦੀਉਤੁਸੁਖਮੁਤੋਆਅਸਥੁਦੀਉਤੁਜਲਾਜੇਧੇ
ਫੇਨੁਥਦਥੁਦਾਤੁਪੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਈਐਜੀਉ॥੧॥ਤੁੰਸੁਤਮਦੀਏਭੀਤੁੰਤੈਤੁੰਗਤੈਮੇਰੁ
ਰੇਤੁੰਤੈਅਦਿਮਧਿਅੰਤੈਪੁਰੁਸੇਈਅਵਰੁਨਕੋਟਿਦਿਖਾਈਐਜੀਉ॥੨॥ਤੁੰਨਿਰਗੁਦੁਸਕੁਰੁ
ਨੁਖਦਾਤਾਤੁੰਨਿਰਥਾਦੁਰਸੀਅਰੰਗਿਰਾਤਾਅਪਲੇਕਰਤਥਾਪੇਜਾਦਤਿਅਪੇਤੁਪੁਜਾ
ਦੀਐਜੀਉ॥੩॥ਤੁੰਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਫੁਨਿਆਪੇਤੁੰਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਪੁਰੁਆਪੇਨਾਨਕਦਾਸਜ
ਗੁਰਗਵੈਇਕਭੋਗੀਨਦਰਿਨਿਤਾਈਐਜੀਉ॥੪॥੨੧॥

ਮਾਝਮਤਲਾਪੁ

ਸਫਲਾਸੁਥਾਦੀਜਿਤੁਨਾਮੁਵਖਾਦੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਦੀਪੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁੰ
ਗਵਤਸੁਨਦਾਅਏਤੇਪਰਵਾਨਾਜੀਉ॥੧॥ਸੇਨੇਤੁਪਰਵਾਦੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪੇਖਾਸੇਬਰੁ
ਜਿਨੀਹਰਿਜਜੁਲਾਖਾਸੇਚਰਦਸੁਤਵੇਜੇਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲੇਤਉਥਲਿਤਿਨਸੰਗਿਪਛਾਣਾ
ਉ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਸੀਤਪਿਅਗੇਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨਮਾਤਿਉਧਾਗੇਕਿਲਵਿਖਬਟੇ
ਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿਗਏਅਵਲਜਾਦਾਜੀਉ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋਤਿਏਕੁਥਿਨਉਕਰੇ
ਕਰੇਕਿਰਪਾਭੁਥਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈਨਾਨਕਕਉਪੁਰੁਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਪੁਰੁਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾ
ਉ॥੪॥੨੨॥

ਮਾਝਮਤਲਾਪੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਦੀਹਰਿਹਰਿਤੋਰੀ

ਵਿਜੁਣਿਤੋਵੈਪਰਗਤਿਮੇਰੀਜਲਨਿਭੁਈਸੀਤਲੁਤੋਇਮੁਨੁਆਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸ
ਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖੁਭਇਆਦੁਖੁਦੁਰਿਪਰਾਨਾਸੰਤਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾਜਲਖਣ
ਰਿਭੇਰਸਰਸੁਭਰਥਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਸਿਰਜਨਹੋਗਾਜੀ
ਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਗੇਮਿਤਰਵਨਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਜੀਉ
੩॥ਵਲੁਤ੍ਰਿਲੁਤ੍ਰਿਭਵਲੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਅਧਾਕਰਦਤਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿਅਧਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਤਿਸੈਅਗਾਧੇਮਨਕੀਆਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥

ਮਾਝਮਤਲਾਪੁ

ਤੁੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੁੰਮੇਰਾਮਾਤਾਤੁੰਮੇਰਾਥੰਧਪੁਤੁੰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾਤੁੰਮੇਰਾਥਾਸਭੀਥਾ
ਤਭਭੇਕੇਤਕਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਤੇਤੁਪੁਪਛਾਦਾਤੁੰਮੇਰੀਚਿਟਤੁੰਮੇਰਾ
ਤੁੰਥਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਸਭਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾੜਜੀਉ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿ

ਗੁਣੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਾਵਤਿ ਤੁ ਤਿ ਤੁਲਾਏ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਤੈਵੈ ਨਾ ਤੀ ਕਿਛੁ ਅਸ
ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਧਾਰਿ ਗੁਣਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾ
ਏ ਅਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਜੀਵਾਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਥਿਖਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੩੧ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਜੀਅ ਪੁਨ ਪੁਤ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ਭਗਤ ਜੀਵਤਿ ਗੁਣਗਾਇ
ਅਧਾਰ ਗੁਣਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿਨਾਮ ਤਰਿਧਿ ਅਧਿਧਿ ਅਧਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਜੀਉ ॥
੧ ॥ ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰੇ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਦੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਆਸ ਮਨੋ ਰਬੁ
ਨਹੈ ਭੇਟ ਤਗੁਰ ਦਰਸਾਇ ਅਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿ ਨ ਤੀਜੀ
ਖੁਦੀ ਮੇਰੀ ਚੁਕਾ ਭੋਲਾ ਵਾਗੁਰੀ ਮਨਹੀ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਅਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਨਦਮੰ
ਲਕਲਿ ਆਣਨਿਧਾਨਾ ਸੁਖ ਸਹ ਜਹਰਿਨਾ ਮੁਖਾਨਾ ਤੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅ
ਯਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰਮਹਿ ਆਇ ਅਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੩੨ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੁਪ੍ਰੀਤ ਮੁਠਾ ਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਰੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਰਤ ਥ
ਤੁਮਹੀ ਜਾਦੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਰਿ ਅਰੋਵੈ ॥
ਕਾਸੁਲ ਤਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ਭੇਟ ਤਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪ ਉਦਇ ਆਲਾ
ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਪਰ
ਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਨਾਮੁ ਭੁਭੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਪੋਤੋਈ ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਅਰੋਵੈ ਖਿਨ
ਨਹੈ ਏਨਿ ਤਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੩੩ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਤੁਕਮੀ ਵਰਸਦ
ਲਗੇ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿਨਾ ਮੁੰਜਪੋਤਾ ॥ ਸੀਤਲਾ ਸਾਂਤਿ ਸਤ ਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅ
ਗੋਚਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਥੁ ਤੋਥੁ ਤੁਤੁ ਪਾਇ ਅਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰ
ਭੋਗ ਲਾਗਾਇ ਅਧਾਰਿ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ
ਸਾਧਿ ਸਚੀ ਨਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾਇ
ਨਾਮੋ ਸੰਤ ਪੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸਾਲਾਏ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਠਾ
ਤੋ ਪ੍ਰਗਟਾ ਅਸਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੩੪ ॥

ਸਿਖਸਿਖਿਅਵਤੁਰਿਅੰ

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਆਰੇਸਾਜਨਸੰਤਮਤਿਪਿਅਰੇਗਮਿਮਿਗਵਤਗੁਲਅਗਮਅਪਦੇ
ਗਵਤਸੁਕਤਸਭੇਤੀਮੁਕਤੋਸਧਿਅਈਐਜਿਨਿਤਮਕੀਏਜੀਉ॥ ੧॥ ਜਨਮਜਨਮਕੋਕੋ
ਚਿਖਜਵਤਿ॥ ਮਨਿਚਿਦੇਸੇਈਫਲਪਵਤਿ॥ ਸਿਮਰਿਸਤਿਭੁਸੋਸਚੁਸੁਆਮਿਰਿਜਕੁਸੁ
ਸੁਕਤਦੀਏਜੀਉ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਜਪਤਸਰਬਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਸਭੁਭਉਥਿਨਸੈਤਰਿਤਰਿਏ
ਈਐ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਸੋਪਰਗਿਰਾਮੀਕਾਰਜਸਗਲੇਖੀਏਜੀਉ॥ ੩॥ ਅਏਪਏਅਤੇਰੇ
ਰਵਾਈ॥ ਜਿਉਭਵੈਤਿਭੁਲੈਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭਗਤੀਲਾਵਤੁਸਚੁਨਨਕੰ
ਮਿਤੁਪੀਏਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੩੫॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਭਏਕਿਪਾਲਗੋਵਿਦੁ
ਸਾਈ॥ ਮੇਘਵਰਸੈਸਭਨੀਥੰਈ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਕਿਰਪਾਯਠਾਂਚਿਪਈਕਰਤੋ
ਉ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ ਜਿਉਥਰਿਕਮਾਤਾਸੰਮਾਰੇ॥ ਦੁਖਭੰਜਨਸੁਖਸਾਗਰੁ
ਆਮੀਦੇਤਸਗਲਅਹਾਰੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਥਿਥਲਿਪੁਰਿਗਤਿਅਮਿਤਰਵਾਨਾ॥ ਸਦਥਲਿ
ਰਿਜਈਐਕੁਰਥਨਾ॥ ਰੋਇਦਿਨਸੁਤਿਸੁਸਦਾਧਿਅਈਜਿਖਿਨਮਤਿਸਗਲਉਪਾਰੇਜੀਉ॥
੩॥ ਰਾਖਿਲੀਏਸਗਲਪ੍ਰਭਿਅਪੇ॥ ਚਿਤਰਿਗਏਸਭਿਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਗੁ
ਤਰਿਅਵਲੁਪ੍ਰਭਨਨਕਨਦਗਿਨਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ ੪॥ ੨੯॥ ੩੬॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫
ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿਅਰੇ॥ ਸੇਅਸਥਲਸੋਇਨਚਰਿਥਾਰੇ॥ ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਮੇ
ਰੋਇਦਾਸੇਈਨਗਰਉਜਾਜੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਰਿਰੁਖੀਰੋਟੀਖਾਏਸਮਾਲੇ॥ ਤਰਿਅੰਤਰਿਥਾਤੋ
ਨਦਗਿਨਿਤਾਲੇ॥ ਖਾਏਖਾਏਕਰੇਥਦਫੈਲੀਜਾਣੁਵਿਸੁਕੀਵਾਜੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਸੰਤਸੇਤੀਓ
ਨਲਾਏ॥ ਸਾਕਤਸੰਗਿਵਿਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਦੁਲਭਦੇਤਪੋਈਅਗਿਆਨੀਜਾਨੁਅਪੁਣੀਅ
ਪਿਰਿਪਾਜੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਤੇਰੀਸਗਲਿਮੋਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਮੇਰੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕੁਗੁਲਗਵੈਰਾਖਤੁਸਰਮਅਸਾਜੀਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੦॥ ੩੭॥
ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਚਰਫਠਕੁਰਕੇਰਿਦੈਸਮਾਲੇ॥ ਕਠਿਕਲੇਸਸਭਦੁਰਿਪਏਅਦੇ
॥ ਸੰਤਿਸੁਖਸਤਜਧੁਨਿਉਪਜੀਸਾਧੁਸੰਗਿਨਿਵਾਸਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਣੈਮੁਲੇ॥
ਤਰਿਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਗਤਿਅਭਰਪੁਰੇ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਲਗਵੈਕਾਟੀਜਮਕੰਤ
ਸਾਜੀਉ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖੈਅਨਤਦਥਾਣੀ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਮਦੀਭ੍ਰਿਤਿ

ਅਮਰਿਕੇ ਜਨ ਤੇ ਰੋਸ ਤਿਹੁਰੀ ਕੀ ਆਦਿ ਲਾਸਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕਾਸਾ ਤਿਸੇ ਤੇ ਫਲ ਪਾਇਆ
ਰੋਗਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰੋਤ ਵਰਤਾਰੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀ
ਉ॥ ੪॥ ੩੧॥ ੩੮॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਮੀਤੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ॥

ਜੇ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਤਹਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ
ਉ॥ ੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਤਿ ਨੀਪੁ ਤਿਪਾਰੋ ਪਾਰਥੁ ਤਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਗੇ ਸੁਦੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁ
ਕੋਰੈ ਪੂਰਨ ਤੇ ਈਘਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਜੀ ਆਕਉ ਦੇਵ ਦਤਾਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਨਦ
ਕੁਨੇ ਤਰਾ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀ ਅਲਾਸ ਭਿਤ੍ਰਿ ਪਤਾ ਦੇਸਾ ਪੂਰਨ ਦਖ ਘਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਮਨ ਕੀ
ਦੇਹ ਪ੍ਰਯਾ ਵਲ ਤਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿ ਤਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀ ਆਦੁ ਖਭੰਜ ਨਿਰੋਤਰੰ
ਰੋਸਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੨॥ ੩੯॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਾ ਪਨੁ ਭੀ

ਭੋਗੁ ਭੁਭੁਕੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤਰਾ ਜੋ ਰੋਗੁ ਪਾਲਾ ਜੀਉ॥
੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸੁਖ ਦਈ॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾ ਗਾਤੇਰੀ ਪਾਈ॥ ਕਰਕ ਮਾਵਾ ਜੇਤੁ ਪ੍ਰਭਾ ਵਾਜਾ ਤੁ
ਦੇਹਿ ਦੇਇਆ ਘਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਾਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਤਾ ਜੇਤੁ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਸੁਖੁ ਸਤ
ਨਾਮਿ ਕੈ ਰਖਤਿ ਬੈਠੁ ਭੁਤਿ ਬਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ
ਨੁਪਾਇਆ ਆਠ ਪਤਰ ਤੇ ਰੋਗੁ ਲਗਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਥ ਪੂਰਨ ਤੇ ਏਕ ਦੇਨ ਤੇਇ ਦੁ
ਖ ਘਾਲੀ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੪੦॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ ਪਾਰਥੁ ਤਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘ ਪਠਾਇ

ਆਜਲੀ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਦਤ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ਸੰਤਿ ਭਈ ਭੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ
ਤੇ ਆਸ ਭਠਾਈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਦਾਤ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀ ਅਸਾਰਾ ਅ
ਪੋਰੀ ਤੇਨੋ ਅਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਪੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਤਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜਾਕੀ ਸਰਦਿ ਪਾਇਆ ਗਤਿ ਪ
ਟੈ॥ ਸਸਿ ਸਾਸਿ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਤੇਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀ ਅਜੰ
ਤੀਉ॥ ੩॥ ਤੇਰਾ ਮਾਝ ਤਾਝ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਭੁਗੁ ਲੀਗੇ ਤਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਕ ਤੇ
ਕੋਤਿ ਆਠ ਪਤਰ ਤੁਧੁ ਪਿਆਈ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੪॥ ੪੧॥ ਮਾਝਮਤਲਾਖ

ਰੋਗੁ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੇਰਾ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋਰ
ਨੁਪੇਰੀ ਜਾਵੈ ਜੀਉ॥ ੧॥ ੪॥ ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰੁ ਸਾਤਿ ਭੁਮੇਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ਸਦ

ਅਤੇ ਪਤ੍ਰ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾ ਤਾ ਕੋ ਵੇਰ ਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੀ ਮਿਲੈ ਕੀ ਏਹ ਨੇ
ਵੀ॥ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾਤੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੀ॥ ਸਤਿ ਜਿਸ ਤੋਂ ਖਿਸਦਾ ਰਿਪਤਾ ਸੇ ਅਨ ਦੁਖ ਸਮੈ ਕੈ ਭੁਣੈ
ਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਰੀ ਦੇ ਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇ ਵਲਤਾਰੇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਗੋਂ
ਪ੍ਰਭੇ ਅਪੁਨੇ ਤਰੇ ਕੀਰਤ ਨਿਰੰਗਮ ਦੇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੫॥ ੩੬॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫
ਕੀਰੀ ਦਇਅ ਰੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਤੀ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀ ਆਤਿ ਨੇਕ
ਦੁਖ ਕਾ ਭੋਗ ਛਾਡਿ ਆ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿ ਆਸ ਚਾਸੋਈ॥ ਬਿਖੜਾ ਬਾਨੁ ਨ ਦੇਸੋ
ਈ॥ ਦੁਤ ਦੁਸਮ ਲਸਭਿ ਸਜਣ ਤੇ ਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਤਿ ਆ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜੋ ਕੇ ਢੁਕੇ ਸੁ
ਅਪੇ ਅਪੈ॥ ਭੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਉ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਆਪਣਿ ਆਸੰਤ ਨੇ ਆਪਿ ਸਤਾਈ ਪ੍ਰਭਿ
ਗਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਤਿ ਆ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਪਾਰੋ॥ ਆਠ ਪਰਗਮਨ ਮੂ
ਖਰੋ॥ ਸਤ ਜ ਅੰਨੰਦ ਗਾਵਤਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਤਿ ਆ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੬
੩੭॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਰੇਖਾ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਐ॥ ਸਾਧਰਤਿ ਸੁਤਾ ਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਨ
ਜੀਉ॥ ੧॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥ ਪਿਆਈ ਪਿਆਰੇ
ਜੀਵਤਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਥ ਦੁਮਨਿ ਮਾਣੈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਸਾਧਾ ਤਵ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ॥
ਰਪੁ ਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਐ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਿਸਾਣੈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਜੇ
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ॥ ਬਨ ਬਨੰਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਸਦਾ ਤੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
ਦੇ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੩੭॥ ੩੮॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਗੋਇ ਸੁਤਾ ਵਡੀ ਦੇ ਨਸੁ ਸੁਰੇਖਾ ਜੀਪਿ
ਮਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤਿ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰ ਵਤਿ ਜੀਵਤੁ ਸਭ ਭਭਿ ਆਈ ਜੀਉ
੧॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੇਖ ਸਭਿ ਲਾਭੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਤਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ॥ ਭੈ ਭਉ ਭਗਮੁ ਖੋਈ ਆਰੁ
ਰੈ ਦੇਖ ਸਭ ਨਿਜਾਈ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਭਉ ਚ ਅਪਾਰਾ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥
ਆਇ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੁਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆ
॥ ਜਾਚਿ ਕੁਜਾਚੈ ਸਾਧਰਵਾ ਲਾਗੇ॥ ਦੇਤਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨਮੁ ਗੈਸ ਦਾਸ ਦਾਤਰਿ ਪਿਆਈ ਜੀਉ॥ ੪॥
੩੮॥ ੩੯॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਐਥੈ ਤੂੰ ਤੈ ਆਗੈ ਆਪਾ ਜੀ ਅਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤੇਰੇ

ਸੁਖੇਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੈ ਮੈ ਪਰਥਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ
ਸੁਆਮੀ ਪਰਬੁ ਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀਧਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਤਿ ਨਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਸੋ ਜਨ
ਮੁਨੁ ਭੈ ਤਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖ ਧੁਜਿ ਨਿਜ ਨ ਤੇਰੈ ਪਾਇ ਅਧਾ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕ
ਰੇਰੁ ਵਾਇ ਅਧਾ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੁ ਤਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲਾ ਏਤੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥
ਦੇਸੈ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿ ਅਧਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਪਾਥੁ ਤਮੁ ਨ ਮਸਕਾਰਿ
ਆਇਕ ਸੁਵਿਲੁ ਤੇਰੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਭਾਥਾ ਨ ਕਵਿ ਤਮ ਤਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾਰਾ ਮੁਖਿ ਅਯੋਗਾ ਸਰਬ ਸੁਦੀ
ਜੈ ਅਪਨਾ ਵਧੇਗਾ ਅਠਪਤਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਲਗਾਈ ਐਥਿ ਸਰੁਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਜੋਈ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਅਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਥੀਚਾਰਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤਰੀ ਜੈ
ਜਗਕੁਟੀ ਐਜਮ ਕੀਠਾ ਸਾਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਤਰਿ ਕੀਸੇ ਵਧਾ ਪਰਜਾ
ਜੁਧਿ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕਿਲਾਥਿ ਧਰੁ ਰਿਕਟੇ ਪੁਰਨ ਤੇਈ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥
੩ ॥ ਪੁਰਨ ਭਾਗੁ ਏਜਿ ਸੁਪ੍ਰਦੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੰਗ ਪਾਦੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵ
ਸੇ ਅਜਿ ਸੁ ਅੰਤ ਰਿਪ ਵਾਹੁ ਗਿਰਸ ਤਉ ਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੪੦ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਧਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ
ਕਰਾਇ ਅਧਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਅਥਿਨ ਸੇ ਅਲਾਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਜੋ ਗੋਗਿ ਨਿਵਨਿਧਿ ਤਰਿ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਅਜਿ ਸੁਪੁਰਖਿ ਕਮਾਈ ਗਿਆਨ
ਦਿਨ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਨਾਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਖਿਨ ਮਤਿ ਥੀ ਪਥਿ ਥੀ
ਮਤਗਾ ਅਪਿਐ ਕੰਤੀ ਅਪਿਪਸਾਰਾ ਲੋਪੁਨ ਤੀਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨਿ ਭਿਠੋ
ਲਾਇ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਤਗਾਈ ਆਪਣਾ ਉ
ਧੈ ਜਪਾਈ ਗੁਰੁ ਬੋਲਿ ਧੁਪਾਇ ਅਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਧਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥
੪੦ ੪੮ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੫

ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਜਿ
ਕੈਸੈ ਸਾਭਲੀ ਜਾਏ ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਥਿ ਵੰਤਾ ਤੁਕ ਮੁਲਗੈ ਜਿ ਸੁਮੀਰਾ ਜੀਉ ॥
੧ ॥ ਸਭ ਪਰੋਈ ਇਕ ਤੁਧਾਗੈ ਜਿ ਸੁਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਚਰਦੀ ਲਾਗੈ ਉਧੁਕਵਲੁ ਜਿ ਸੁ

ਤਉਪ੍ਰਗਾਸਾਤਿਨਿਸਰਥਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾਜੀਉ॥੨॥ਤੇਰੀਮਹਿਮਾਤੂੰਤੈਜਾਦੀ॥
 ਪਦਾਅਪੁਤ੍ਰੁਆਪਿਪਦਾਦੀ॥ਤਉਥਲਿਤਾਰੀਸੰਤਨਤੇਰੇਜਿਨਿਕਾਮੁਕੋਧੁ
 ਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਨਿਰਵੈਰੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮਲਾਜਿਨਦੇਖੇਸਭਉਤਹੀ
 ਲਮਲਾਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਪਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿਆਭੁਮੁਭਉਧੀਠਾ
 ਉ॥੪॥੪੨॥੪੮॥

ਮਾਝਮਤਲਾਪ

ਭੁਠਾਮੰਗਦੁਜੋਕੇ

ਮਾਗੈ॥ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘੜੀਨਲਾਗੈ॥ਪਾਰਬਤਮੁਕੇਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁਰੀ
 ਲਿਨਿਤਚਲੁਕਤਲਾਜੀਉ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਵੈ
 ਨਦਿਨੁਨਿਤਿਜਾਗੀ॥ਥਾਤਪਕੜਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਾ
 ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਭਗਤਾਂਮਨਿਵੁਠਾ॥ਵਿਦੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠਾ॥ਸੰਤਜਨਕ
 ਧੁਜਿਨਿਤਥਾਂਢਾਤਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾਗਤਲਾ॥੩॥ਉਠਤਥੈਠਤਤਰਿਤਰਿਗਾਈਐ
 ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਵਰੁਨਿਤਚਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਤੋਇਦਇਆਲਾਤੇ
 ਰਾਕੀਤਾਸਤਲਾ॥੪॥੪੩॥੭॥੫੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਾਤਮਤਲਾ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੭੧ ਸਥਦਿਰੰਗਾਏਤੁ

ਗੰਮਿਸਥਾਏ॥ ਸਚੀਦਰਗਤਮਤਲਿਥੁਲਾਏ॥ ਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਮੋਰਸਾਤਿਥਾ
ਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵਦਿਅਾ॥ ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਥਦਿਸੁਤਾਵਦਿਅਾ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਰੀਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਕੋਮੇਰ
ਤਉਕੇਸੁਕੇਰਾ॥ ਸਚਾਠਾਕੁਰੁਤ੍ਰਿਭਵਦਿਮੇਰਾ॥ ਤਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਘੋਰੀਕਰਿ
ਅਵਗਛਪਛੇਤਾਵਦਿਅਾ॥ ੨॥ ਤੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਤਰਿਗੁਣਵਖਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੋਸਥਦਿ
ਨਮਿਨੀਸਾਣੈ॥ ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਸਚੈਢੂਟਸਿਨੀਮਸੁਤਾਵਦਿਅਾ॥ ੩॥ ਮਨ
ਮੁਖੁਲਾਠਉਰਨਪਾਏ॥ ਜਮਦਰਿਥਪਾਚੇਟਾਖਾਏ॥ ਬਿਨਨਵੈਕੋਸੰਗਿਨਸਾ
ਗੰਮੁਕਤੇਨਾਮੁਧਿਆਵਦਿਅਾ॥ ੪॥ ਸਾਕਤਕੁਰੈਸਚੁਨਭਾਵੈ॥ ਦੁਖਿਧਾਥਾਧਾ
ਆਵੈਜਾਵੈ॥ ਲਿਖਿਅਲੇਖੁਨਮੇਟੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਵਦਿਅਾ॥ ੫॥
ਪੈਈਕੈਪਿਰੁਜਾਤੇਨਾਤੀ॥ ਡੁਠਿਵਿਢੁਨੀਰੋਵੈਧਾਤੀ॥ ਅਵਗਦਿਮੁਠੀਮਤ
ਭੁਨਪਾਏਅਵਗਦਗੁਣਿਥਖਸਾਵਦਿਅਾ॥ ੬॥ ਪੈਈਅਕੈਜਿਨਿਜਾਤਾਪਿਆ
ਗਾਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੈਤਤੁਥੀਚਾਰਾ॥ ਅਵਦੁਜਾਣਾਠਾਕਿਰਤਾਏਸਚੈਨਾਮਿਸ
ਮਾਵਦਿਅਾ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭੁਭੈਅਕਥੁਕਤਾਵੈ॥ ਸਚੇਠਾਕੁਰਸਚੇਭਾਵੈ
ਨਾਨਕਸਚੁਕਤੈਥੇਨੰਤੀਸਚੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਵਦਿਅਾ॥ ੮॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਤਮਤਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੫੭੧
ਕਰਮੁਤੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ॥ ਸੇਵਾਸੁਗਤਿਸਥਦਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਤਉਮੈਮਾ
ਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਅਾਮਾਇਅਾਮੋਤੁਚੁਕਾਵਦਿਅਾ॥ ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਕੋਥਲਿਤਾਗਦਿਅਾ॥ ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਤੈਅਜੀਅਨਦਿਨੁ
ਤਉਗੁਣਗਾਵਦਿਅਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਨੁਬਨੁਖੋਜੇਤਨਾਉਪਾਏ॥ ਧਾਵਤੁਗਾਖੋਠ
ਕੋਰਤਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਥਾਈਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਸਤਜੇਭਗਤਿਕਰਾਵਦਿਅਾ॥ ੨॥

ਇਸੁਕੰਦਿਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਮਿਲੈ ਤਵੇਖਾ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੇ
 ਮੁਕਤ ਅਨਤ ਦਸ ਥ ਦੁਵਜਾਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਤਿ ਭੁਸਰੀ ਨਈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ
 ਸਈਅ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਗਲ
 ਦੀ ਦੁਜੈ ਲਾਗਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧ ਮਗੁਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਲ ਜਾਇ
 ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਭਾਗਿ ਰਤਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟੈ ਆ
 ਧਿਆ ਰਾਬ ਜਰਕ ਪਾਟ ਖੁਲਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
 ਦਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਦਿਆ ॥ ੭ ॥
 ਜੀਵਨੁ ਮਰਨਾ ਸਭੁ ਤੁਪੈ ਤਈ ॥ ਜਿ ਸੁਥਖ ਸੋਭਿ ਸੁਦੇਵ ਡਿਓਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸ
 ਤੁੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਤੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਬਿਨੁ ਤਕ ਜੀਤੈ ਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ
 ਈਥੁ ਫੈਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਤਰਿਕ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸ
 ਵਦਿਆ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਅਪੰਨੁ
 ਵੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿ ਸਨੇਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਾਏ ਸੇ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਚੁਕਮਾਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿ ਸੁਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁਕਿ ਬੈਠ ਖੁਪਾਏ ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਮੇਦਨਾ
 ਜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਆਸੇ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਪੈਂ ਅੰਧਾ
 ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ ਕੰਭਿ ਵਿਸਰੀ ਅਵਗਦਿ ਮੁਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਾਈ ਬਿਨੁ
 ਨੀਦ ਨਪਾਵਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਪੈਈ ਆਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ
 ਜ ਸੁਤਾ ਵੀਸਦਾ ਪਿਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸਾਗਿ ਰਾਬਣਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤਜੀ ਅਉਧੈ
 ॥ ਜਿ ਸਨੇਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਤਿ ਸੁਗੁਰਮਿਲਾਏ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲਾ ਦਰਿ ਸਚੈ
 ਸੁਤਾਵਦਿਆ ॥ ੭ ॥ ਲੋਖ ਮਾਗੈ ਤਕਿ ਨੀਦੀ ਐ ॥ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਭੁਨਿਓ ਐ ਤੀ ਐ ॥ ਆਪੇ ਥਪ
 ਲਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚ ਆਪੇ ਥਪਿ ਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ਅਪਿ ਕਰੈ ਤੈ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮੈ
 ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਡਿਓਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੯ ॥ ੨

ਨੂੰ ਤਿਆਰਿਸਨਤਜਿਸਤਜਸੁਖਪਾਇਆ ਏਕੋਮੰਨਿਵਸਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਦਰਿਦਰਸੁਸਿਰਿਚਿਤਲਵਦਿਆ ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਇਕਤਪਰਿਅਇਆ ਸਚੈਰੰਗਿਰੰਗਾ
ਵਦਿਆ ਗਤਾਇਤੁਜਗੁਭੁਲਾਤੈਅਪਿਭੁਲਾਇਆ ਇਕੁਵਿਸਓਦੁਜੈਲੋਭਾਇਆ
ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਫਿਰੈਕੁਮਿਭੁਲਾਥਿਨੁਨਵੈਦੁਖਪਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਜੋਰੰਗਿਰਤੇਕਰਮਥਿਧਤੇ
ਗੁਰਸੇਵਤੇਜਗਚਰੇਜਾਤੇ ਜਿਸਨੇਅਪਿਦੇਇਵਡਿਅਈਤਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਵਦਿਆ
ਅਮਇਅਮੋਤਿਤਰਿਚੈਤੈਨਾਤੀਗਜਮਪੁਰਿਥਧਾਦੁਖਸਤਤੀਅੰਨੁਥੇਲਾਕਿਢੁਨਦ
ਕੇਅਵੈਮਨਮੁਖਪਾਪਚਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿਰੰਗਿਰਤੇਜੋਤੁਸੁਆਪਿਲਿਵਲਾਏ ॥
ਤਉਗੁਰਿਤੇਰੋਮਨਿਭਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਭਇਛਾਅਪਿਪੁਜਾਵਦਿ
ਆ ॥ ੫ ॥ ਤਉਜੀਉਤੇਰੀਸਦਾਸਰਲਾਈ ॥ ਆਪੇਥਖਸਿਤਿਦੇਵਡਿਅਈਗਜਮਕਾਲਤਿਸੁ
ਖੈਨਾਵੈਜੋਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਅਨਦਿਨੁਰਤੇਜੋਤਰਿਭਾਏ ॥ ਮੇਰੇਪੁ
ਰੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਚੈਤੇਰੀਸਰਲਾਈਤੁੰਆਪੇਸਚੁਥੁਝਵਦਿਆ ॥ ੭ ॥
ਜੋਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚਿਸਮਾਏ ॥ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਵਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਥੈਰਾਗੀ
ਨੇਜਪਰਿਤਾਜੀਲਵਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝਮਤਲ ੩ ਸਥਦਿਮਰੈਸੋ
ਨਾਜਪੈਕਾਲੁਨਚਾਪੈਦੁਖੁਨਸੰਤਪੈ ॥ ਜੋਤੀਵਿਚਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਦੀਸੁਦਿਮਨਸ
ਦੇਸਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਤਰਿਕੈਨਾਇਸੋਭਾਪਾਵਦਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸ
ਚੈਚਿਤਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀਸਤਜਿਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ਗਤਾਓ ॥ ਕੰਇਕਾਚੀਕਚਾਚੀਰੁਤਚਾਏ
ਦੁਜੈਲੋਗੀਮਤਲੁਨਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਲਦੀਫਿਰੈਦਿਨੁਰਤੀਥਿਨਪਿਰਥਤੁਦੁਖਪਾਵ
ਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਦੇਤੀਜਾਤਿਨਅਗੈਜਾਏ ॥ ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਅੰਤਿਥੈਢੁਟੈਸਚੁਕਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁਵੇਨਿਸੇਪਨਵੰਤੇਅੰਥੈਥੈਕੈਨਾਮਿਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਥਲਾਏ ॥ ਗੁਰਪੁਰ
ਨਦੀਮਤਲੁਪੁਰਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਵੈਦਿਨੁਰਤੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਥਲਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥
ਨਾਨਪੁਰੁਵੈਸੈਸਦਾਨਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੈਨਦਰਿਨਿਹਾਏ ॥ ਮੂੰਪੁਭੁਅਤਿਉਚੈਉਚਾਕ
ਰੈਰਪਾਅਪਿਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਅਮੋਤਿਇਤੁਜਗੁਸੁਤਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅੰ
ਤਉਗੁਰਾਜਿਸਤੇਸੁਤਾਸੇਜਾਗਾਏਗੁਰਮਰਿਸੋਈਪਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਅਪਿਉਪੀਅੰਸੋ

ਭਗਮੁਗਵਾਏ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ ਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ। ਭਗਤੀਰਤਾਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀਆਪੁ
ਮਾਰੇਮਿਲਾਵਦਿਆ। ੭॥ ਅਪਿਓਪਾਏਪੈਪੈਲਾਏ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਰੇਜਕੁਅੰਦੇ
ਅਪੜਾਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਸਚਿਰਾਤੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨੁਕਾਰਕਰਾਵਦਿਆ।
੮॥ ੪॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਅੰਦਰਿਤੀਰਾਲਾਲੁਥਦਾਇਆ
ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਰਖਪਰਖਾਇਆ। ਜਿਨਸਚੁਪਲੈਸਚੁਵਖਾਦਾਹਿਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾ
ਵਦਿਆ। ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਕੀਥਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ। ਅੰਜਨਮਾਨਿ
ਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ। ਜੋਤਿਮਿਲਾਵਦਿਆ। ਰਤਾਉ। ਇਸੁਕੰਏਆ। ਅੰਦਰਿਥਤੁ
ਸਾਰਾ। ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ। ਅਤਿਅਗਮਅਪਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੋਈਪਾਏਆਪੇਥਖਾਨਿ
ਮਿਲਾਵਦਿਆ। ੨॥ ਮੇਰਠਾਕੁਰੁਸਚੁਦਿੜਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ
ਸਚੇਸਚੁਵਰਤੈਸਭਨੀਥਾਈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ। ੩॥ ਵੇਪਰਵਾਤੁਸਚੁਮੇ
ਪਿਆਰਾ। ਕਿਲਵਿਖਅਵਗਛਕਾਟਦਤਾਰਾ। ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਪਿਆਈਐਭੈਰੁ
ਇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਦਿਆ। ੪॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਸਚੀਜੇਸਚੇਭਾਵੈ। ਆਪੇਦੇਇਨਪ
ਛੋਤਾਵੈ। ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਏਕੋਦਾਤਾਸਥਦੇਮਾਰਿਜੀਵਾਵਦਿਆ। ੫॥ ਤਰਿਤੁ
ਪੁਥਾਏਤੁਮੈਕੋਈਨਾਤੀ। ਤਰਿਤੁਪੈਸੇਵੀਤੈਤੁਪੁਸਾਲਾਤੀ। ਆਪੇਮੇਲਿਲੈਤੁਪੁਥਾ
ਚੈ। ਪੁਰੈਕਗੀਮਤੁਪਾਵਦਿਆ। ੬॥ ਮੈਤੋਰੁਨਕੋਈਤੁਪੈਜੇਤਾ। ਤੇਰੀਨਦਰੀਸੀਵ
ਸਿਦੇਤਾ। ਅਨਦਿਨੁਸਾਰਿਸਮਾਲਿ। ਤਰਿਰਾਖਤਿਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਵਦਿਆ।
੭॥ ਤੁਧੁਜੇਵਰੁਮੈਤੋਰੁਨਕੋਈ। ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜੀਆਪੇਗੋਈ। ਤੂੰਆਪੇਤੀਘਰਿ
ਨਿਸਵਾਰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸੁਣਾਵਦਿਆ। ੮॥ ੫॥ ੬॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩
ਸਭਘਟਆਪੇਭੋਗਦਤਾਰਾ। ਅਲਖੁਵਰਤੈਅਗਮਅਪਾਰਾ। ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਮੇ
ਤਰਿਪ੍ਰਤੁਪਿਆਈਐਸਤਜੇਸਚਿਸਮਾਵਦਿਆ। ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰ
ਥਦੁਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ। ਸਥਦੁਸੁਭੈਤਾਮਨਸਿਉਲੁਭੈਮਨਸਾਮਾਰਿਸਮਾ
ਵਦਿਆ। ਰਤਾਉ। ਪੰਚਿਦੁਤਮੁਤਤਿਸੰਸਾਰਾ। ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੁਧਿਨਸਾਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਅਪਣਾਘਰੁਰਾਖੈਪੰਚਦੁਤਸਥਦਿਪਚਾਵਦਿਆ। ੨॥ ਇਹਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਭੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਤ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸ
ਚੰਗੁ ਗਾਵਤਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਮਏ ਕੈ ਅਪੁਭਿ ਪਾਇ ਅਧਾ ਦੁ
ਬਿਧਾ ਦੁਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਚਉਥੀ ਪਉਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਚੀ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਦਿ
ਅਧਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਸਚ ਜੇ ਸਚੈ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤੈ ਸੋ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕਰੀ ਸਚੈ ਸੇਵਤਿ ਸਚੈ ਜਾਇ ਸਮਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ੫ ॥ ਸਚੈ ਥਾਧੁ ਤੁਕੈ ਅਵਰੁਨ ਦੁਆ
ਦੁਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਵੈ ਸੁਏ ਕੈ ਜਾਵੈ ਏਕੈ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ੬ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਅਪੇ ਪਰਿ ਦੇਖਤਿ ਕਚੀ ਪਕੀ
ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ੭ ॥ ਤੂੰ ਅਪੇ
ਮੇਲਤਿ ਦੇਖਤਿ ਦੁਗਿ ॥ ਸਭੁ ਮਤਿ ਅਪਿ ਰਤਿ ਅਭਗੁ ਪੂਰਿ ॥ ਨਨਕ ਅਪੇ ਅਪਿ ਵਰਤੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਮਤਰ ਸੁਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਥ ਦੁਵ ਜਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ੧ ॥ ਭਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ
ਚਰੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਸਾ ਚਾਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵ
ਦਿ ਅਧਾ ॥ ਰਤਾ ਉਗਤੇ ਰਾਸਚੈ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨਰ ਜੰਕਥੁ ਤੁਸਚੈ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੁਖ ਲਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ੨ ॥
ਏਕੈ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁਨ ਥੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਤਿਖ
ਨਿਵਾਰੀ ਸਤ ਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਅਗੈ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਅੰਧਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਥੀ ਜੈ ਸੋਈ ਠਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਦਿ ਅਧਾ
॥ ੪ ॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸਦਾ ਰੈ ਤੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ੫ ॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਮਾਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮ
ਲ ਥਾਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਤ ਜੇ ਗਾਵਦਿ ਅਧਾ ॥ ੬ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥
ਭਗੇ ਭੁਲਾਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੈ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਦਿ

ਆ॥ ੬॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਪੈ ਕੋਈ॥ ਆਖਦਿ ਜਾਈ ਐ ਜੇ ਕੁਲਾਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਦਿ॥ ੮॥ ੭॥ ੮॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩
 ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ
 ਗਿਚਲੁ ਨੀਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਵਦਿ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਾ
 ਵਦਿ॥ ਗੁਰਕਿ ਰਪਾਤੇ ਤਰਿ ਨਿਰਭਉ ਪਿਆਇ॥ ਆਖਿ ਖੁਭੈ ਭਉ ਜਲੁ ਸਥਦਿ ਚੜਾਵਦਿ
 ਆ॥ ਰਤਾਓ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰਤਿ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਨਾ ਤਧੋ ਤਾਬਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਜੇਹਾ
 ਅਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਛ ਪਛੋਤਾ ਵਦਿ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅਪੋਕਿ ਦੁਖ
 ਸੁਝੈ॥ ਮਰਦੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਭੁਝੈ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਤੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
 ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਦਿ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਕਰਲੀ ਸਥਦੁ ਤੇ ਸਾਰੁ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਪਾਈ ਐ ਮੋਖ
 ਆਰੁ॥ ਅਨਦਿ ਨੁਥਾ ਲੀ ਸਥਦਿ ਸੁਲਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾ ਵਦਿ॥ ੪॥ ਰਸ
 ਤਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਤਿ ਆਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਸਤ ਜੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ
 ਆਰਾਖਾਇ॥ ਆਸਤ ਜੇ ਸਤ ਜਿ ਮਿਲਾ ਵਦਿ॥ ੫॥ ਜਿ ਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸੋਈ ਗੁਰਗਾ
 ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਸਤ ਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਤਉ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟੁ ਗੁਰਸੇਵ
 ਤੁਲਾ ਵਦਿ॥ ੬॥ ਸਚਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਪਤੀ ਜੈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀ ਜੈ॥ ਥੰ
 ਸੁਖ ਨਿਤ ਰਿਗੁਦਗਾ ਵਤਿ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾ ਵਦਿ॥ ੭॥ ਜਿ ਸਨੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
 ਪਾਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਉ ਮੈ ਜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ
 ਪਾਵਦਿ॥ ੮॥ ੮॥ ੮॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ ਐ ਵਰੀ ਵਰੀ
 ਆਈ॥ ਤਰਿ ਜੀ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਤਰਿ ਜੀ ਭਿਸ ਠਲਿ ਭਉ ਭਿਰਖੁ ਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਨਿਪੀਤਾ ਤਿਸੁ ਤਿਖਾਲਾ ਵਦਿ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀ ਉਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮੇ
 ਵਦਿ॥ ਤਰਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰਸਥਦੀ ਤਰਿ ਗੁਦਗਾ ਵਦਿ॥ ਰਤਾਓ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀ ਸਥਦਿ ਸੁਤਾਇ॥ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਕਨਾ ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਇ॥ ਤਰਿ ਨਿ
 ਮਲੁ ਤਉ ਮੈ ਮੇਲੁ ਗਵਾਏ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਦਿ॥ ੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਨਾਮੁ ਪਾਇ
 ਜਾਈ॥ ਸਿਧਸਾਧਿ ਕਰ ਬਿਲਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਤੇਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ

ਵੇਖਿਆ ॥ ੩ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋ ਟੀਗੁ ਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥ ਸੋ ਰਚਨ ਲਾਗੈ ਜਾਤੁ ਉਮੈ ਸੋ ਪੈ ॥ ਅਨ
ਤਰੀ ਨਿਗਮ ਲਸਬ ਦੁਵ ਜਾਏ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਦੇਖ ਆਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਆਪੁ ਤਿ ਤਾਦਿ ਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿ ਆਸਤ
ਜੇਸਤਿ ਸਮਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋ ਵੈ ਸੁਇ ਕਸੁ ਸਿਓ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਦੁਜਾ ਭਗਮੁ ਗੁਰ ਸਥ
ਦੇਖਾਏ ॥ ਕਾਇ ਆ ਅੰਦਰਿ ਵਲ ਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰ ਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਰਹੀ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ਸੋ ਖਦੁ ਆਗੁ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤ ਗੁਲਗਾ ਵੈ ਅੰਦ
ਰਿ ਲਿਖੁ ਲਵ ਦਿਅਾ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਰੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ਆਪੁ ਰੋਗੁ ਗਿਮਨਿ ਸਥ ਦੁਵ ਸਾ
ਵੇਖਾਨ ਨ ਕਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਤਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਲਗਾ ਵ ਦਿਅਾ ॥ ੮ ॥ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਆਪੁ ਵੰ ਵਾਏ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਓ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
ਸਦੁ ਵਲੰ ਜਤਿ ਸਚੁ ਸੰ ਘਰਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ
ਅਨ ਦਿਨੁ ਗਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ਤਉ ਤੇਰਾ ਤੁਠਾ ਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਥ ਦਿਵ ਡਿ ਆਈ ਦੇਵ ਦਿਅਾ ॥ ਰਤ
ਗੁਲਗਾ ਵਖਤ ਸਚਿ ਸੁਤਾਇ ਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਐ ਸਚੁ ਵਡਿ ਆਈ
ਗੁਰਿ ਪਾਤਿ ਸਚੁ ਪਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੨ ॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੇ ਪਾਏ ॥ ਅਨ ਗੁਰੁ ਕੈ ਤਰਿ ਸਚੁ ਸੰ
ਜੇਵਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਤ ਜਸੁ ਖੁਬ ਦੀ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਪਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਸੇਵਿ ਮੁਰਖ
ਅੰਧਾ ਵਾਹਾ ॥ ਫਿਰਿ ਭਇ ਕਿਥੁ ਪਾਇਨਿ ਸੋ ਖਦੁ ਆਗਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵ ਤਿ ਜਮ
ਕੋਟੇ ਖਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੪ ॥ ਸਥ ਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਵਤਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਤਿ ॥ ਨਿਗਮ ਲਾਥ ਦੀ ਸਥ ਦਿ
ਵਲੰ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨ ਭੁਨਿ ਧਿਨਾ ਮੁਮਿ ਨਿਵ ਸਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਬਾਨੁ ਸੁਤਾਇ
ਅਜੋਗਿ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਥਤਿ ਤਰਿ ਗੁਲਗਾਇ ਆ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਤਰਿ ਸਾਲਾਤਿ ਸਾ
ਰਾ ਨਿਗਮ ਲਾ ਦੁਵ ਜਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਕੁਰੁ ਕਮਾਵ ਨਿਦੁ
ਖੁਰਾ ਕੋ ਭਾਗ ॥ ਭਗੇ ਮੁਝੇ ਫਿਰਿ ਨਿਦਿ ਨ ਰਾਤੀ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ੭ ॥ ਸਚਾ ਸ
ਚੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਾ
ਵੇਖਾਨ ਦਿਅਾ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਤੇਰੀ ਆਖਾਈ ਤੇਰੀ ਆਖਾਈ
ਗੁਰੁ ਨਾ ਵੈਸ ਭਭਗੀ ਮੁਲਾ ਦੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤਰਿਨਾ ਮੁਪਾਇ ਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵ ਦਿ
ਅਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਹੀ ਜੀਉ ਵਹੀ ਤਰਿ ਸੇ ਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵ ਦਿਅਾ ॥ ਤਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰੁ ਭਗਤੀ ਪਾਈ ਐ ਸਤ ਜੇ

ਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆਰਾਉਂ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ। ਜੇ ਤੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾ ॥੧॥
ਠਾਪਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ ਤਾ ਸਭਨਾ ਵਸੁ ਕਾ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਦਿਆ। ੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈ ਥਾਏ
ਨਧਿ ਆਏ। ਅੰਤਰਿ ਮੈ ਲੁਲਾਗੀ ਥਾਏ। ਤਟਤੀ ਗਥਿ ਦਿਸੰਤ ਰਭੁ ਵੈ ਅੰਤ ਕਰਿ ਚੁਕੁ
ਧੈਰੈ ਤਉ ਮੈ ਲੁਲਾਵਦਿਆ। ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਯੁ ਜਾਏ। ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
ਲਾਏ। ਹਰਿ ਨਿਗਮ ਲੁਸਚੁ ਮੈ ਲੁਨਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈ ਲੁਗਵਾਵਦਿਆ। ੪॥ ਥਾਏ ਗੁਰੁ ਤੈ
ਧੁਗੁ ਥਾਗ। ਅਗਿ ਅਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ। ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀ ਜੋ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਤਿ ਚਿਰੇ ਬਿਸਟ
ਮਾਤਿ ਪਚਾਵਦਿਆ। ੫॥ ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ। ਤਉ ਮੈ ਮਤਾ ਸਬ ਦੇਖੈ। ਅਸਿਨੁ
ਰਿਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਦਿਆ। ੬॥ ਆਪੇ ਥਾਏ ਸੇਮੇ ਲਿਮਿਲਾਏ। ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਾ
ਨਿਧਿ ਪਾਏ। ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਦਿਆ। ੭॥ ਸਦਾ ਤੁਝੇ ਦੁਰਿ ਨ
ਦੁਹਾ। ਗੁਰੁ ਸਬ ਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਤਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਾ ਪਾਵਦਿ
ਆ। ੮॥ ੧੧॥ ੧॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁਆਗੈ ਸਾਚੇ। ਮਨੁ ਸਚ

ਸਚੈ ਸਬ ਦਿਰਾਚੇ। ਸਚਾ ਸੇਵਤਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਤਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵਦਿਆ। ੧॥ ਤਉ ਵਰੀ ਜੀਉ
ਵਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ। ਸਚੈ ਸੇਵਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਤਿ ਸਚੈ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਦਿਆ।
ਹਤਾਉ। ਪੰਛਿਤ ਪੜਤਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਤਿ। ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਤਿ। ਮਾਇਆ
ਸਭੁ ਸੁਪਿਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਦਿਆ। ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਤੁ ਪਾਏ। ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਸਬ ਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਦਿਆ। ੩॥ ਕਿਲੇ
ਖਕਾਟੈ ਕੋ ਧੁਨਿ ਵੇਰੇ। ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬ ਦੁਖ ਚੁੰਘੇਰੇ। ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਤਉ ਮੈ ਮਿਲੈ
ਲਾਵਦਿਆ। ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ। ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ
ਜਿਪ ਜਿਪੰਛਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦਕੀ ਸਾਰਨ ਪਾਵਦਿਆ। ੫॥ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗੁ ਚ ਜਾਏ। ਸੇ
ਨਰਾਤੇ ਗੁਰੁ ਸਬ ਦਿ ਰੰਗਾਏ। ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚ ਜਿਅ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾਤਰਿ ਸਿਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਿਆ
੬॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਸੇਈ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ। ਗੁਰੁ
ਕਰ ਸਚੁ ਕਮਾਵਤਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿਆ। ੭॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਚੁਥਾਪੇ। ਗੁਰੁ
ਤਪਤਿ ਸਚੁ ਆਪੇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਦਿਆ। ੮॥ ੧੨॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਬ ਦੇਹੈ। ਸਬ ਦੇਹੈ ਚਿਰੇ

ਭੋਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਦਿਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ
ਵਾਰੀ ਗੁਰਪੁਰਾਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆ॥ ਗੁਰਤੇ ਸੰਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਰਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾ
ਵਦਿਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਲੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਲੁ ਬੈਸੈ ਤਰੁ ਖਲੈ ਵਿਚਾਈ
॥ ਜੀਨਿ ਗੁਰ ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈਨਿ ਗੁਰੇ ਆਵ ਲਜਾ ਵਦਿਆ॥ ੨॥ ਤਿਨਿ ਕਰੈ ਤੈਰਿ ਭੁਖੇ ਭੁਰਚਾਇ ਆ
ਵਦਿਆ॥ ਸਗੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਉ ਪਾਇ ਆ॥ ਸਥਾ ਦਿਭੇ ਦਿਕੈ ਈਸਤੁ ਪਾਏ ਮਤਲੇ ਮਤਲਿ ਭੁ
ਭਵਦਿਆ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਸਤੁ ਸਚੇ ਵਲ ਜਾਗੇ॥ ਸਚੁ ਵਲ ਜਤਿ ਗੁਰੇ ਤਿਐ ਪਾਗੇ॥ ਸਚੁ ਵਿਤਾਣੁ
ਉਸੁ ਭੁਕਮਾਵਤਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਦਿਆ॥ ੪॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਧੁ ਕਿਉ ਪਾਏ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਲੇ
ਲੋਕ ਸਥਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭੁ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਦਿਆ॥ ੫॥ ਇਕਿ ਸਚੁ ਬ
ਵੰਤੀ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿਪਿ ਆਗੇ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਗੇ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਲੁ ਤੈਏ ਮਿ
ਲੇ ਪੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਵਦਿਆ॥ ੬॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੁਜਾਥਾ ਤਰੁ ਭਾਲੇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਿ
ਕੀਥੇ ਤਾਲੇ॥ ਜਿਥੈ ਵਧੁ ਤੈਥੈ ਤਿਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਵਦਿਆ॥ ੭॥ ਆ
ਪੇਵੈ ਸਥਾ ਦਿਭੁਲਾਏ॥ ਮਤਲੀ ਮਤਲਿ ਸਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲੈਵ
ਡੇ ਆਈ ਆਪੇ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਧਿਆਵਦਿਆ॥ ੮॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ਮਾਝ ਮਤਲਾ ੩
ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਾਚੀ ਸਿੱਸੁ ਲਾਈ॥ ਤਰਿ ਚੇਤੁ ਅੰਤਿ ਤੈਸ ਖਾਈ॥ ਤਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੇ ਚਰੁ
ਆਭੁ ਅੰਜੋ ਨੀਸਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਦਿਆ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿ
ਵਰਦਿਆ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾਤਰਿ ਪਾਏ॥ ਤਰਿ ਸਿਉ ਸਤਿ ਸਮਾਵਦਿਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪੁ
ਰਖਿ ਆਖਿ ਆਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਵਿਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗ
ਕੁਪਾਈ ਐਨਾ ਹੀ ਸਥਾ ਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਦਿਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ
ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀ ਐਨਾ ਮਿਅਧਾਗੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਰੁਕੇ ਰੇਕਿ ਆਤਿ ਸਨੈ ਆਪੇ ਖੀਪ ਦੁਖੁ ਪਾਵ
ਦਿਆ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ॥ ਆਤਮ ਪਾਤੀ ਤੈਜਗਤ ਕਸਾਈ॥ ਨਿੰਦ
ਕਰੇ ਕੀਭੁ ਭੁਭੁ ਚੁਠੈ ਵੈ ਬਿਨੁ ਮਝੁ ਗੀਭੁ ਪਤੁ ਚਾਵਦਿਆ॥ ੪॥ ਇਤੁ ਜਗੁ ਵਾਜੀ
ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਮਾਲੀ॥ ਸਦਾ ਸਮਾ ਲੈਨਾ ਹੀ ਖਾਲੀ॥ ਜੇ ਤੀਵਾਸ ਨਾ ਪਾਏ ਤੇ ਤੀਵਰ ਤੈਵ
ਰੁਵਾ ਸੁਜਾਵਦਿਆ॥ ੫॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਤੈਸੰਸਾਰਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅ

ਮੰਘਾਗਾਦੁਖੀਏਨਿਤਠਿਗਤਿਬਿਲਲਾਦੇਬਿਨੁਗੁਰਸੰਤਿਨਪਾਵਦਿਆ॥ ੬॥
 ਜਿਨਿਕੀਤੇਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ ਅਪਿਕਰੇਤਾਤੁਕੀਪਛਾਣੈ॥ ਜੇਤਾਅੰਦਰਿਪਾਏ
 ਤਾਵਰਤੈਅਪੇਥਾਤਰਿਪਾਵਦਿਆ॥ ੭॥ ਤਿਸੁਥਾਤੁਸਚੈਮੈਤੋਰਨਕੋਈ॥ ਜਿਸੁ
 ਲਾਇਲਾਏਸੋਨਿਗਮਲੁਤੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਜਿਸੁਦੈਵੈਸੋਪਾਵਦਿ॥
 ॥੮॥੧੪॥੧॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਤਦੁ
 ਮੇਰਾਸਭਦੁਖੁਗਵਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਸਦਾਸਲਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਦਿ॥
 ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਮੰਨਿਵ
 ਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪਿਆਵਦਿਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਥੈਲੈਸਦਾਮੁਖਿਵੈਦੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਥੈਪਰਖੈਸਦਾਨੈਦੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਕਤੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਅਖਿਸੁਨਾਵਦਿ॥
 ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੰਗਿਰਤਾਭਿਵਲਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰ
 ਥੈਲੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਿਰਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਦਿਆ॥ ੩॥ ਸੋਕਿਢੁਕਰੋਜਿਚਿਤਿਨ
 ਈ॥ ਤਿਸਦਾਤੁਕਮੁਮੋਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ ਤੁਕਮੋਵਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਤੁਕਮੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪੀਆਵਦਿਆ॥ ੪॥ ਅਜਥਕੰਮਕਰਤੇਤਰਿਕੇਰੇ॥ ਇਹੁਮਨੁਭੁਲਾਜਾਦਾਠੇਗੇ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਸਥਦਿਵਜਾਵਦਿਆ॥ ੫॥ ਖੋਟੇਖੋਟੁਧੁ
 ਪਿਉਪਾਏ॥ ਤੁਧੁਅਪੇਪਰਖੈਲੋਕਸਥਾਏ॥ ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਤਿਖੋਟੇਭਰੇ
 ਭੁਲਾਵਦਿਆ॥ ੬॥ ਕਿਉਕਰਿਵੇਖਾਕਿਉਸਾਲਾਤੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਥਦਿਸਰ
 ਤੀ॥ ਤੇਰੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਸੈਤੁੰਭਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਦਿਆ॥ ੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਸਥਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਿਥਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਦੀ॥ ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿ
 ਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਭੁਖਲਾਤਿਜਾਵਦਿਆ॥ ੮॥੧੫॥੧॥
 ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਗਲਕੋ
 ਜਨੁਪਾਏ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੋਕਰਿਕਿਰਪਾਰ੍ਜਿਸਨਾਥੁਲਾਵਦਿਆ॥ ੧॥
 ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਦਿਆ॥ ਰਸਨਾਰਸੁਚਖਿਸਦ
 ਰਤੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਤਜੇਤਰਿਗੁਣਗਾਵਦਿਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਤਜੁਕੋਪਾਏ

॥ १ ॥ धिया मारे इक सुसि उलि वला ए॥ नद रि क रे त उ रि गु ल गा वै नद गी स रि स मा व दि
 आ॥ २ ॥ स भ न उ प रि न द रि प उ त गी॥ बि सै थ री बि सै उ य दे गी॥ उ डे त ध उ रि बि
 उ डे ग र मु धि सै डी प व दि आ॥ ३ ॥ ग र मु धि त उ डे वी च र ग अं मि ति क रे त रे क र ग
 बि नु स ति ग र से वे के डी न प वै ग र बि र प उ प व दि आ॥ ४ ॥ स ति ग र से वे से नु से उ
 अं मि त न मी अं त र म नु से उ॥ अं मि ति म नु त नु ब दी र त अं मि त स उ जि स उ व दि
 आ॥ ५ ॥ म नु मु डु ल उ जै त इ भु आ ए॥ न म न ले वै म रै धि भु ध ए॥ अ न दि नु स द
 वे स ट म ति व स धि नु से व ज न मु ग व व दि आ॥ ६ ॥ अं मि त उ पी वै जि स ने अ पी प पी
 अ ए॥ ग र प स दी स उ जि लि व ला ए॥ पुर न पुरि ग ति अ स भ अ पे ग र म ति न द री
 अ व दि आ॥ ७ ॥ अ पे अ पी नि रं ज नु से डी॥ जि नि सि र जी ति नि अ पे गे डी॥ न न क
 न म स म लि स द उं स उ ज स रि स म व दि आ॥ ८ ॥ १६ ॥ १७ ॥

म म उ ला ३ से स रि ल गे जे त उ पु भ ए॥ स द स च से व ति स उ जि सु भ
 ए॥ स रै स ध दि स च स ल ती स रै मे लि मि ला व दि आ॥ १ ॥ उ उ व री जी उ व री
 न च स ल उ दि आ॥ स चु पि अ इ ति से स रि र ते स रै स रि स म व दि आ॥ र उ उ ज
 उ डे ध स चु स भ नी ध ए॥ ग र प र स दी म ति व स ए॥ त नु स च र स न स रि र ती स
 चु दि अ पी व ध न दि आ॥ २ ॥ म न स म रि स रि स म ली॥ इ ति म ति डी री स भ अ
 व ज दी॥ स रि ग र से वे स द म ति ति उ च लु नि ज य रि व स प व दि आ॥ ३ ॥ ग र
 रै स ध दि रि दै दि ध ए॥ म इ अ मे उ स ध दि ज ल ए॥ स रै स च वे धि स ल ती
 ग र स ध दी स चु प व दि आ॥ ४ ॥ जै स रि र ते ति न स री लि व ला री॥ उ रि न म स
 म ल ति से व ड ड री॥ स रै स ध दि अ पी मि ल ए॥ स त स र ग ति स चु ग ल ग व दि आ
 ॥ ५ ॥ ले ध प री अं जै ले धे दि चि उ डे॥ उ उ अ ग म अ गे च र स ध दि सु पि उ डे॥ अ न
 दि नु स च स ध दि स ल ती उ रू के इ न की म ति य व दि आ॥ ६ ॥ प रि प रि ध के स
 ति न अ डी॥ इ स न ज ले सु पि न क ए॥ धि भु धि उ डे ति धि भु मे उ पि अ मे क रू धे लि
 धि भु ध व दि आ॥ ७ ॥ ग र प र स दी ए वे ज द न उ ज म रि म नु स रि स म ल न

੧੦੮

ਨਕਏਕੋਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥
 ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤਤਿ ਸਭੇ ਤੇਰੇ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ ਫੇਰ ਪਵੇ
 ਦੇਰੇ ॥ ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਿਤ ਚਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਗੁਰਮਤੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵ
 ਰੀਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨੇਰੀ ਖਿਆ ॥ ਵਰਨੁ ਕੋਈ ਗੁਰਮਤੀ ਅਪਿ ਬੁਝਾਵ
 ਆ ॥ ਰਤ ਉਸਭਾਏ ਕਾਜੇ ਤਿਜਾਏ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰ
 ਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭਾਈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਲੋਕੁ
 ਭਿਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅੰਤਕਾਰਾ ॥ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਪਤਿਗਵਾਏ ਅਪਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਰਵਾ
 ਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕਾਸਥ ਦੁਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ॥ ਆਪੁ ਮਾਝੇ ਤਿਭਵਲੁ ਸੁਝੈ ॥ ਫਿਰਿ
 ਤੁਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਤਿ ਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝੇ ਆਮਤਿ ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾ
 ਏ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥ ਦਿਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੈ ਸਭਾ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਸੁਣਵੈ
 ਆ ॥ ੫ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਤੁਰੇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥ ਦਿਗਤਿ ਆਰਪੁਰੇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਚੁਨਦਰੀ ਅਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਗਤਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ਸਦ
 ਸਚੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਅਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿਆ
 ॥ ੭ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਰ
 ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਨਿਰਮਲਾ ਸਥ ਦੁ
 ਨਿਰਮਲਾ ਤੈਥਾ ਦੀ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਰੂਪਾਤਿ ਸਮਾਦੀ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਥਾਈ ਤਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਾਪਿ
 ਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆ ॥
 ਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਸਥ ਦਿਸਲਾਹੀ ਸਥ ਦੋ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾਮਿ ਟਾਵਦਿਆ ॥ ਰਤ ਉਸਭਾਏ ਨਿਰਮਲਾ
 ਮੁਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਝੇ ਆਮੋਰੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰਗਵੈ
 ਨਿਤ ਸਚੇ ਕੋ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿ
 ਚਤੁ ਆਪੁ ਮੁਆਤਿ ਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਝੇ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮ
 ਲਾ ਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲਾ ਸੇਵੇ ਸੁਨਿ ਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਮੈਲੁ ਗੁਰਸ
 ਥਾਏ ਪੈਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਵਜੈ ਅਨਹਦ ਪੁਨਿ ਥਾਈ ਦਰਿ ਸਚੇ ਸਭਾ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਤੇ

ਨਿਰਮਲਤਵੈ। ਨਿਰਮਲਮਨੁ ਅਤਰਿ ਸਥਦਿ ਪਰਵੈ। ਨਿਰਮਲਨੀਮਲਗੋਥ ਭਭਗੋਨਿ
ਕੁਨੀਮਿਸੁਤਵਦਿਅਯ। ੫॥ ਸੋਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਥਦੇ ਸੋ ਹੈ। ਨਿਰਮਲਨੀਮਿਸੁਤਨੁ ਮੋਹੈ
ਸਚਨੀਮਿਸੁਤਕਦੇਨਲਾਗੈ। ਮੁਖਿਉ ਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਵਦਿਅਯ। ੬॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਮੈਲਾ ਚਉਕੈ ਮੈਲੈ ਥਾਇ। ਮੈਲਾ ਥਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ। ਮਨੁ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਦਿਅਯ
॥ ੭॥ ਮੈਲੈ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਤੁਕੀ ਮਿਸਥਾਏ। ਸੋਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਤਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ
ਨਾਨਕ ਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਵਦਿਅਯ। ੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

੨੧॥ ਦੁਖੁ ਜਲੁ ਉਜਲੁ ਤਸਾ। ਮਨੁ ਥਾਈ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ। ਮਨਿਉ ਜਲੁ ਸਦਾ ਮੁਖਸੇਤ
ਤੇ ਅਤਿਉ ਜਲਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਦਿਅਯ। ੧॥ ਤਉ ਵਾਹੀ ਜੀਉ ਵਾਹੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣਗਾਵਦਿਅਯ।
੨॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕੋਟਿ ਨਰਤੀ। ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਸਥਦਿ ਸੁਣਾਵਦਿਅਯ। ਰਤਾਉ। ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾ
ਵੀਸਤ ਜਿਸੁ ਭਾਏ। ਗੁਰਕੈ ਭਉ ਜਲ ਤਉ ਮੈਲੁ ਜਾਏ। ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰ
ਤਿਨੁ ਰਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣਗਾਵਦਿਅਯ। ੨॥ ਮਨੁ ਆਨਾ ਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ। ਗੁਰਕੈ
ਸਥਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ। ਸਚਾਤਾ ਲੁਪੁਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਥਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਵਦਿਅਯ
॥ ੩॥ ਉਚਕੁ ਕੇਤਨ ਤਿਪਛਾਵੈ। ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਤਿਜੋ ਤਿਅ ਜਮਕਾਲੇ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਿਸੁ ਮਨ
ਜਿਥਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਦਿਅਯ। ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾ ਅਪਿਕਰਾਏ। ਤਨੁ ਮਨੁ
ਰਤਾਸਤ ਜਿਸੁ ਭਾਏ। ਥਾਈ ਵਾਜੈ ਸਥਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਵਦਿਅਯ। ੫॥
ਬੁਝਾਲੁ ਪੁਰੇ ਵਾਜੈ ਵਜਾਏ। ਨਾਕੇ ਸੁਣਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿਤਰੰ ਪਿਨਾ ਚੈ ਦੂਜੈ
ਭਉ ਦੁਖੁ ਪਾਵਦਿਅਯ। ੬॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ। ਇੰਦ੍ਰੀਵ ਸਿਸਚੈ ਸੰਜਮਿਤੁ
ਰਤਾ। ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਸਦਾ ਤਰਿ ਪਿਆਏ ਏਤਾ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਭਾਵਦਿਅਯ। ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁ
ਗਦੈ ਹੋਈ। ਹੋਰ ਤੁਭਗਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿ
ਤੁਕਵਦਿਅਯ। ੮॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਲਾਤੀ
ਸਚੈ ਨਾਇ ਦੁਖੁ ਕਥਤੀ ਨਾਤੀ। ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਨਿਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਅਯ
॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਹੀ ਜੀਉ ਵਾਹੀ ਸੁਖ ਸਤਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਵਦਿਅਯ। ਜੋ ਤਰਿ ਸੇਵਤਿ ਸੇਵਾ ਸੋ ਤਰਿ
ਸੋ ਭਾਸੁਤਿ ਸੁਧਾਵਦਿਅਯ। ਰਤਾਉ। ਸਤੁ ਕੋਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਤਾਏ। ਸੇਈ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ

ਭਾਏ। ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਪੈ ਸਾਲਾ ਤਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿ ਆ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਕੋਸਚੇ ਤਰਿ
 ਭੇਤੇਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਭੁਕੈ ਫੇਰਾ। ਜਾਤੁ ਪੁਰਾਵੈ ਨਾਇਰ ਚਾਵਤਿ ਤੁਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਵਣਿ ਆ॥
 ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆ॥ ਤਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਚੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇ ਆ॥ ਇਕ ਸਜਿਓ ਬਿਵਲਾ
 ਗਿਸਦਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥ ੪॥ ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਤੋਰੈ ਚਾਏ। ਨਾਉ ਨਿਮਿ
 ਮੁਵ ਸਿਅ ਮਨਿ ਆਏ। ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਸ ਥਾਏ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੫॥ ਭੁੰਦਰੈ
 ਆਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਤੁਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ। ਤੁਆਪੇ ਦੇਵਤਿ ਨਾਮੁ ਵਰਾਣੀ ਨਾਮਿ ਰੇ
 ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਤੁਪੁ ਸਾਲਾਹੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਹੀ। ਇਕ
 ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਏ ਮਨਿ ਮੰਨਿ ਐ ਮਨ ਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾ
 ॥ ਸਾਚੇ ਠਾਕੁ ਰਵੇ ਪਰਵਾਹੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਥਾ ਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿ ਆ॥

੮॥ ੨੧॥ ੨੨॥

ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ

ਗੁਰ ਕੋ ਸਥਾ ਦਿਨਾ ਮਿਸਵਾਰੇ। ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਿਤਿ ਨੁਰਾਤੀ ਗੁਲ ਕਹਿ ਗੁਲੀ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥
 ੧॥ ਹਰਿ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ ਆ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾਉ ਚੋਰੈ ਚਾਹੁ ਮੈ
 ਮਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ਰਤਾਉ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਸੈ ਮੇਲ
 ਈ। ਗੁਰ ਸਥਾ ਦਿ ਮਿਲਤਿ ਸੇਵਿ ਦੂਰ ਹਿਨਾਹੀ ਸਤਿ ਜੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ੨॥ ਤੁਹਰੇ
 ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਇ। ਤੁੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਤਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ। ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ
 ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੩॥ ਕਾਮ ਦਿ ਗੁਲ ਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ। ਭੈ ਭਾਇ ਸੀ ਗਾਰੁ ਥਲਾਏ
 ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋ ਤਾਗ ਦਿ ਸਚਾਉ ਪਦੇ ਸਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ੪॥ ਸਥਾ ਦਿ ਸਚਾਉ
 ਤਿਨਾ ਠਹੁਰੁ ਨ ਠਾਉ। ਭੂਮਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਸੁਝੈ ਘਰਿ ਕਾਉ। ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੇਵੈ ਗਵਾਏ
 ਖੇਦੁ ਖਿਵਿਤਾਵਣਿ ਆ॥ ੫॥ ਲਿਖ ਦਿ ਅਲਿਖ ਦਿ ਅਕਾਗ ਦਮ ਸੁਖੇਈ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖ
 ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ। ਕੁੜੁ ਲਿਖਤਿ ਤੈ ਕੁੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ। ਜਿਉ ਤੁਲਾਵਣਿ ਆ॥ ੬॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਗੁ। ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਖਦੁ ਆਗੁ। ਸਚੁ ਕਾਗੁ ਦੁਕਾ
 ਮ ਸਵਾਦੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿ ਆ॥ ੭॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਥੈਰਾਵੈ ਖੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਭੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤਪਾਵਣਿ ਆ॥ ੮॥ ੨੨॥ ੨੩॥

ਆਤਮਰਾਮਪਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਤੈ। ਤਉਮੈਲੁਲਾਗੀਗੁ

ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਜਬਦੈਵੈ। ਮਨੁਨਿਗਮਲੁਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਗਤਾਭਗਤਿਕਰੇਤਰਿਪਾਵਦਿਅਗੈ। ਤਉਵਹੀਜੀ
ਉਵਹੀਅਪਿਭਗਤਿਕਰਨਿਅਵਰਾਭਗਤਿਕਰਾਵਦਿਅਗੈ। ਤਿਨਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਨਮਸਕਾ
ਕੀਜੈਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਣਗਵਦਿਅਗੈ। ਤਉ। ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਦੁਕਰਾਏ। ਜਿਤੁਭਾਵੈ
ਤੇਤੁਕਰੇਲਾਏ। ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਤੈਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੨। ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਕਿ
ਭੁਪਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਸਦਮੁਕਤੁਤਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਸਤਜੇਸਤਜਿਸਮਾਵਦਿਅ
ਗੈ। ੩। ਥਤੁਕਰਮੁਕਮਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ। ਦੇਸੰਤਰੁਭਵੈਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਏ। ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਅਕਪਟੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੪। ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਰਾਕਿਰਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਮੁਪਦੁਪ
ਏ। ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਮੇਲੀਮਲਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੫। ਇਕਿਕੁਜਿਲਾਗੁਕੁਕੇਫਲਪ
ਏ। ਦੁਜੈਭਾਇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ। ਅਪਿਤੁਕੇਸਗਲੇਕੁਲਡੇਬਕੁਡੇਬਲਿਖਿਖੁਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੬।
ਦੇਸੁਤਨਮਹਿਮਨੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈ। ਭਾਇਭਗਤਿਜਾਤਉਮੈਸੋਖੈ। ਸਿਧਸਾਧਿਕਮੋਨਿਧਾਗੇਰੇਤਲਿਵ
ਭਇਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਦਿਖਾਵਦਿਅਗੈ। ੭। ਅਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਸੇਈ। ਤਉਕਿਕਰੇਕੀਤੈਕਿਅ
ਤੈਈ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਾਮੁਦੈਵੈਸੇਲੇਵੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅਗੈ। ੮॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩
ਦੇਸੁਗੁਰਮਹਿਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ। ਤਿਸੁਵਿਚਿਵੈਸੈਤਰਿਅਲਖਅਪਾਰਾ। ਆਪੇਗੁਪਤੁਪਰਗਟੈਤੁਆਪੇ
ਗੁਰਸਬਦੀਆਪੁਵਦਾਵਦਿਅਗੈ। ੯। ਤਉਵਹੀਜੀਉਵਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅਗੈ। ਅੰ
ਮੰਤਨਾਮੁਮਤਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਮਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਦਿਅਗੈ। ਤਉ। ਤਉਮੈਮਾਰਿਥਜਰਕਪਾਟੁ
ਭੁਭਵੈਅਗਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਅਗੈ। ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਮੁਨਪਾਏਕੋਈਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਅਗੈ। ੧॥ ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਚੁਨੇਤ੍ਰੀਪਾਇਅਗੈ। ਅੰਤਰਿਚਾਨਦੁਅਗਿਅਨੁਅੰ
ਧੇਤੁਗਵਾਇਅਗੈ। ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਮਨੁਮਾਨਿਅਤਰਿਦਰਿਸੈਭਾਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੨॥ ਸਗੀਰਤੁਭਾਵ
ਕੋਕੋਧਹਿਜਾਏ। ਨਾਮੁਨਲੈਤਬਤੁਤੇਗਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ। ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸੁਝੈਨਾਤੀ। ਫਿਰਿਧਿਰਿ
ਅੰਦੇਗੁਰਮੁਖਿਵਭੁਪਾਵਦਿਅਗੈ। ੩॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਤਰਿਪਾਏ। ਮਨਿਤਨਿਵੈਖੈਤਉਮੈਮੈ
ਤਜਾਏ। ਬੈਸਿਸੁਥਨਿਸਦਤਰਿਗੁਣਗਵੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਵਦਿਅਗੈ। ੪॥ ਨਉਦਰਠਾਕੇਧਾਵ
ਤੁਰਾਏ। ਦਸਵੈਨਿਜਪਰਿਵਾਸਾਪਾਏ। ਓਥੈਅਨਤਦਸਬਦਵਜਤਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਰਮਤੀਸਬ

ਦੁਸੁਲਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਗਾ ॥ ਨਵ ਸਤੁ ਲੈਨ ਚੁਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਨੁ
 ਜੀਤੋਰਤੁ ਦਰਖੁ ਲੈਨਾ ॥ ਹੀਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭ ਨਿਬਾਣੈ ॥
 ਗੁਪਤਾਦੀ ਮਿਲਿ ਜੋਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆ ॥
 ੮ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਅਪੇਖਾ ਕਲੁ
 ਜੋਤੈ ਦੁਖੁ ਨ ਜੰਤਾ ਪੈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਾਇ ਸੁਤਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਵਰਿ
 ਭੇਵਾਰੀ ਤਰਿ ਤਰੇਨਾ ਮਿਸੁਤਾਵਦਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਚੈ ਤਰਿ ਸੋ ਤੀਚਿਤੁ ਲਾਵਦਿਆ ॥
 ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਰਜਾਨ ਢੀਜੈ ਸਥਾ ਦੁਪਛਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨਾਕੁ
 ਨਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਚਹੁ ਆਪੁ ਰਵੈ
 ॥ ਅਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲਾਸ ਗਲੇ ਤਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰੈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਚੁਕੈ ਪੈਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਫਿਰੈ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਸਮਾਵਦਿਆ ॥
 ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅੰਦਿਰੈ ਦੇਨਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਾ ਦੁਕਰਾਵਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਥਾ ਦੇਰਾ ਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਚਰੈ ਜੋਤ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ਸਥਾ ਦੇਰਾ ਤਿਕਰਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਥਾਣੁ ਗੁਰੂ ਤੈ ਅੰਧ ਅੰਧ
 ॥ ਜਮਕਲਿਗਰੇ ਠਕਰਾ ਤਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੈ ਬਿਸਟਾ ਮਤਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਦਿਆ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪੇਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਰੈ ਦੁਠਾ ਅਪਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
 ਰੇਤ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਏਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਤੈ ਸਰੇ ਰਾਜ
 ਬਦੇ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਅਪੇਠਰ ਕੁਕੀਤੋ ਨੁਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅਪੇਥਲ ਤਥਲਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਵਾਰੇ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਤਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣਗਾਵਦਿਆ ॥ ਥਾਣੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਤਿ ਜਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਸਮਾਵ
 ਆਗਤਾਉ ॥ ਤੂੰ ਅਪੇਸਤਿ ਅਪੇਜਗੁ ਮੋਤਿ ॥ ਤੂੰ ਅਪੇਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰਵਤਿ ॥ ਤੂੰ ਅਪੇਦੁ
 ਸੁਖੁ ਦੇਵਤਿ ਕਰੇਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਦੇਖਾਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਅਪੇਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਅਪੇਸਥਾ ਦੁ
 ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਥਾ ਦੇਉ ਪੈਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਿਸੁ ਲਾਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇਕਰਤਾ
 ਪੇਗੁਰਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਦਾ ਤੈ ਮੁਕਤਾ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਅਪੇਤੈ ਸਚਾ ਅਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਦਿਆ ॥
 ੪ ॥ ਅਪੇਮਾਏ ਅਪੇਛਾਏ ॥ ਅਪੇਮੋਤੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਏ ॥ ਅਪੇਗੁਣਗਾਵਦਿਆ ॥

ਤਵੈਅਪੇਅਖਿਸੁਲਾਵਾਇਆ॥ ੫॥ ਅਪੇਕਰੇਕਰਾਏਅਪੇਅਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਅਪੇਅਪੇਤੁਸੁਤਥਤ
ਤੁਭੁਨਤੋਵੈਤੁਅਪੇਕਰੈਲਾਵਇਆ॥ ੬॥ ਅਪੇਮਾਰੇਅਪਿਜੀਵਾਏਅਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ
ਸੇਵਤੇਸਦਾਸੁਖਪਾਇਅਗੁਰਮੁਖਿਸਤਿਸਮਾਵਇਆ॥ ੭॥ ਅਪੇਰਚਉਚੋਤੋਈਜਿਸੁਆ
ਪਿਵੇਲੇਸੇਵੈਕੋਈਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਅਪੇਵੇਖਿਵਿਖਾਇਆ॥ ੮॥ ੨੬॥

ਮਾਤਮਤਲਾ ੩ ਮੇਰਾਪੁਰੁਤੁਰਪੁਰਿਗਤਿਅਸਤੁਥਾਈਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੇਪਰਤੀਮਤਿਪਾਈਸਦਾਸੇਰਵੀਇਕਮਨਿਧਿਅਈਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਇਆ॥ ੧॥
ਤੁਭੁਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਜਗਜੀਵਨੁਮੰਨਿਵਸਾਵਇਆਤਰਿਜਗਜੀਵਨੁਨਿਰਭਉਦਾਤਾਗੁਰ
ਮਤਿਸਤਿਸਮਾਵਇਆਰਤਾਉਘਰਮਤਿਪਰਤੀਪਉਲੁਪਾਤਾਲਾਘਰਤੀਮਤਿਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਨਦੈਥਲਾਸਦਾਅੰਨਦਿਹੈਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਤਿਸਮਾਵਇਆ॥ ੨॥ ਕਿਐ
ਅੰਦਰਿਹਉਮੈਮੇਰਾਜੰਮਲਮਰਦੁਨਚੁਕੈਛੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਤਉਮੈਮਾਰਸਚੇ
ਨਚੁਖੇਅਵਇਆ॥ ੩॥ ਕਿਐਅੰਦਰਿਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਭਾਈਦੁਤੀਮਿਲਿਕੈਸਿਸਟਿਉ
ਪਈਦੋਵੈਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਅਵੈਗੁਰਮਤਿਸਤਿਸਮਾਵਇਆ॥ ੪॥ ਘਰਤੀਮ
ਤੇਭੁਜੈਭਾਇਅਨਗਾਚਨਦੁਤੋਵੈਛੋਰੈਤਉਮੈਮੇਰਾਪਰਗਟੁਸਥਦੁਤੋਸੁਖਦਾਤਾਅਨ
ਦੇਨੁਨਾਮੁਖਿਅਵਇਆ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਟੁਪਸਾਰਾਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਅਅੰਧਿ
ਅਗਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਅਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਇਆ॥ ੬॥ ਅੰਦਰਿਮਤਲ
ਰਤੀਭੇਭੰਡਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਨਾਮੁਅਪਰਾਗੁਰਮੁਖਿਵਲਜੇਸਦਾਵਾਪਰੀਲਾਤਨਾ
ਮੁਸਦਪਾਵਇਆ॥ ੭॥ ਅਪੇਵਥੁਰਾਖੈਅਪੇਦੇਇਗੁਰਮੁਖਿਵਲਜਤਿਕੋਈਕੋਇਨਾਨ
ਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੇਪਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਵਇਆ॥ ੮॥ ੨੭॥ ੨੮॥

ਮਾਤਮਤਲਾ ੩ ਤਰਿਅਪੇਮੇਲੇਸੇਵਕਰਾਏਗੁਰਕੈਸਥਦਿਭਾਉਦੁਜਜਾਏ॥
ਤਰਿਨਿਗਮਲੁਸਦਾਗੁਲਦਾਤਾਤਰਿਗੁਲਮਤਿਅਪਿਸਮਾਵਇਆ॥ ੧॥ ਤਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਦਰਿਸਚੁਸਚਾਤਿਰਦੈਵਸਾਵਇਆਸਚਾਨਾਮੁਸਦਾਤੋਨਿਗਮਲੁਗੁਰਸਥਦੀਮੰਨਿਵ
ਸਾਵਇਆਰਤਾਉਅਪੇਗੁਰਦਾਤਾਕਰਮਿਥਿਧਾਤਾਸੇਵਕਸੇਵਤਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਜਾ
ਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨੀਮਿਸਦਾਜਨਸੇਤਤਿਗੁਰਮਤਿਤਰਿਰਸੁਪਾਵਇਆ॥ ੨॥ ਇਸੁਗੁਛਮਤਿ

ਦਿਕੁ ਬਨੁ ਸੁਤਾਇਆ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਤਉ ਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਸਲਾਤਿ ਨਿ
ਰਾਤੇ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਇਹੁ ਗੁਣਾ ਵੀ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨੁ ਅੰ
ਰਿਵ ਸੋ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ ਸਥਦਿ ਸੁਤਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥
ਮੁਜਗਾ ਤੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ਨਾ ਵਤੁ ਭੁਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ ਪਤੀ ਮੁਤੁ ਤਕਾ ਲਖਾ ਲੈਵੇ ਰਤੀ
ਅਤਮਾ ਸਤੋ ਲਕ ਚਾਵਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਪੇਈ ਜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਰੀਰੈ ਵੈਧਾਹੀ ॥ ਖਰੀਬੁ
ਅੰਤਿ ਭਿਰੁ ਪਿਕੁ ਲਖਵੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਪੇਈ ਅਜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਦੇ
ਆ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਤਦੁ ਗਿਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਮਦਿ ਪਿਰੁ ਗੰਧ ਅਕੈ ਠਿਲਾਇ ਸਥਦੇ ਪਿਰੁ ਗਵੈ ਸਜ
ਤਾਵਦਿਆ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਉਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਲੈਵਰਿ ਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣਗਾਵਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ੨੮ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩
ਉਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਖਾਨਿ ਤੈਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰਮਾਤਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿਗੰਗਿਰ ਤਤਿ ਸਦਾ
ਗੰਗਿਰਾ ਤੇ ਹਰਿਸਿਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਰਗੇ ਜੀਉ ਵਰਗੇ ਪਤਿ ਭੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿ
ਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਤਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਸਲਾਤਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਲਖ
ਅਭਉ ਤਰਿਗਤਿ ਆਸਮਾਏ ॥ ਉਪਾਇਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਸ ਤੇ ਗੁਰੁ ਭੈ
ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਭੁਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਿ ਦਿਖੁ
ਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨੁ ਤਤਿ ਗੁਰਸਥਦੀ ਗੁਰਸਥਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇ
ਲੁਵ ਸਿਨ ਅਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾਲਾ ਗੈਰ ਤਦਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਕੀ ਜਾ ਬਿਖੁ ਮਤਿ ਰਤਾ ਬਿਖੁ
ਮਾਤਿ ਪਚਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਤਉ ਤਰੁ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਲਾਏ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਬਇਨ ਪਾਏ
ਤੁਝ ਤੇ ਥਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਤੈਵੈ ਥਖਸੇ ਸਥਦਿ ਸੁਤਾਵਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਤਰਿ ਭੁਝੈ ਨਹੀ
ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਠਿਰਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛਤ
ਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇ ਸਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਥਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਅੰਧੈ ਸੇਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
ਤਿਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੇਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਾਵਾਵਦਿਆ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਨੈਵਿਕੈ
ਜਤਾ ॥ ਪੁਰੈ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਤਿ ਜੇ ਤੇ ਸੁਖੁ
ਵਦਿਆ ॥ ੮ ॥ ਸਭਮਤਿ ਵਰਤੈ ਏਕੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਭੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕਾ

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਤੇ ਹੋ ਕੇ ਰਖਾ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਮਾਝਮਤਲਾ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਕਤ ਵਹਿਤਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਮਤਾ ਦੁਖ ਪਵਹਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮੇਰੇ ਕੋ ਛੁਸੈ ਨਾ ਹੀ ॥
ਰੰਗੇ ਰੰਗੀ ਆਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਾਹੀ ਜੀ ਉਵਾਹੀ ਹਰੇ ਮੈ ਮਰਿ ਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ਗੁਰੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮ
ਨੇਵਨੇ ਅਤਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀ ਆਵਦਿਆ ॥ ਰਤ ਉਵੇ ਦੁਪੜ ਤਿਹ ਰਿਸੁ ਨਹੀ ਆਏ ਆ ॥ ਵਾ ਦੁਖ ਖਾਣੀ
ਸੋਨ ਦੇ ਆ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਤਰਿ ਗਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਅਕਥੋ ਕਥੀ ਐ
ਸਦੇ ਸੁਣਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੋ ਭਵੈ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹੁਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗ ਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਜੇ
ਸਚੇ ਰਤੇ ਤੇ ਨ ਸਚੋ ਭਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤ ਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਦੁ ਜਾਤੀ ॥ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖ ਪਾਵਦੇ
ਆ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਨ ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵੈ ਸੋ ਪਵ ਭੀਤ
ਗੋ ਤੇ ਜੋਤੀ ਮਿਲਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥ ਤੈ ਗੁਰ ਪੜਤਿ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਮੂਲ ਤੁਭੇ ਗੁਰ ਸਥ ਦੁਪਛਾਣਹੀ
ਮੇਰੇ ਆਪੇ ਬਿਛੁਸੈ ਨਾ ਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਤਿ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮਨ ਮੁ
ਖ ਬੁਝਹਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇਆ ॥ ਤੈ ਗੁਰ ਪੜਤਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਭਿਨੁ ਭੁਝੈ ਦੁਖ ਪਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭ
ਵੈ ਤੇ ਪੀ ਮਿਲਾ ਏ ॥ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸਤ ਸਾਦੁ ਖੁਬ ਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਰਿ ਆਈ ਨ ਮੈ ਮ
ਨੇ ਸੁਖ ਪਵਦਿਆ ॥ ੭ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩

ਨਿਗੁਰੁ ਸਰਗੁਰੁ ਆਪੋ ਸੋ
ਨੇ ਰਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਪੰਡਿਤ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਦਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵਾ
ਹੀ ਰੰਗੇ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਦਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸੋ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵਦਿਆ ॥ ਰਤ ਉਵੇ ਸੋ ਨਿਤ ਰਮੀ ਜੋ ਸਥ ਦੁਬੀ ਚਾਗੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ਹਰੇ ਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਭੀ ਨੇ ਪੀਏ ॥ ਤੈ ਗੁਰ ਮੇਟਿ ਸਮਾਵਦਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰੈ ਨਿਤ ਰਮੀ ਨਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਉ ਮੈ ਕੋ
ਵੈ ॥ ਅੰਤਰੇ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀ ਚਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਦਿਆ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸਰਸਾਗੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋ
ਨੇ ਸੰਤ ਕੁ ਗਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਇਸਨ ਨੁ ਕਰਤਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰੇ ਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਦਿਆ ॥ ੪ ॥
ਜੇ ਸਰਸਾਪੋ ਮਪਿ ਆਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਥ ਦਿਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ
ਪਵਦਿਆ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਈ ॥ ਇਸਨ ਨੁ ਕਰੈ ਪਰ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੀ
ਵਰੈ ਗੁਰ ਸਥ ਦੁਬੀ ਚਾਗੈ ॥ ਹਰੇ ਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਦਿਆ ॥ ੬ ॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ
ਨਿਰੰਗੇ ਸਥ ਦੁਸੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਟਿ ਆ ਅੰਧਿ ਆਗਾ ॥ ਘਟਿ ਚਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥

੭। ਅਦਿਰੁਪਾਏਤੈਆਪੇਵੇਖੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵੈਸੈ ਘਟ ਅੰਤ ਰੇਗੁ ਕੇਰੁ
ਤੇ ਪਾਵੈ ਆਮਾ ੮॥ ੩੧॥ ੩੨॥ ਮਾਝਮਤਲਾ ੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇਆ ੩੩
੮। ਦੀਸਤਿ ਮੋਹੈ ਮਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵੇਰਨਾ ਭੁਭੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵਲਾਵੈ ਆਮਾ ੧॥ ੩੪॥
ਗੀਤਿ ਰੇਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਥਾਇ ਜਲਾਵੈ ਆਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਤੁ ਏ
ਤਰਿ ਦਰਿ ਮਤਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ਆਮਾ ਰਤਾ ਚੁੰਦੇ ਵੀ ਦੇਵਾ ਮੁਲੁ ਮੋਹੈ ਆਮਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜੀਨੈ
ਏ ਆਮਾ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਪਸਰਿ ਆਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਏ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਆਮਾ ੨॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨ
ਪਾਵੈ ਆਮਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆਮਾ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ
॥ ੩॥ ਪੈਈ ਅੰਗੈ ਪਨਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਠਿਰਿ ਪਛੋਤਾਈ ॥ ਤਲਤੁ ਪਤਤੁ ਦੇਵੈ ਗਵਾਈ
ਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਮਾ ੪॥ ਪੈਈ ਅੰਗੈ ਪਨਕੰਤੁ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵੈਖੈ ਨਾਏ ॥ ਪਿਰਕੈ ਸਤਿਗੁ
ਰਗਿਰੀ ਤੀਸਥਾਇ ਸਿੰਗਰੁ ਬਲਾਵੈ ਆਮਾ ੫॥ ਸਠਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਮਾ ਦੁਜਾ ਭਉ
ਰਸਥਾਇ ਜਲਾਇ ਆਮਾ ਏਕੋ ਰਵਿਗਤਿ ਆਪਟ ਅੰਤਰੀ ਮਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਗੁ ਲਗਵੈ ਆਮਾ ੬॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੈ ਸੋ ਕਾਏ ਆਇ ਆਮਾ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵ ਲੁਢਿ ਰਖਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆਮਾ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੈ
ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਆਮਾ ੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਇ ਜਾਏ ॥ ਆਪੋ ਮਲੈ ਸਥਾਇ ਪਛੈ
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਅਤਿ ਜਨਕਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵੈ ਆਮਾ ੮॥ ੩੨॥ ੩੩॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਇ

ਗੁਰਮਾਝਮਤਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀ ਆਮਾ ੫੨ ੧

ਅਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੋ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਚਉਥੈ ਪਾਸਭਮਤਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੋਰੁ
ਵੈ ਆਮਾ ੧॥ ਤਉ ਵਾਰੀ ਜੀਰਿ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਆਮਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਗੋਖਿ ਆਪਟਿ
ਖਿ ਆਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵੈ ਆਮਾ ਰਤਾ ਚੁੰਦੇ ਵੀ ਦੇਵਾ ਮੁਲੁ ਮੋਹੈ ਆਮਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜੀਨੈ
ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਆਮਾ ੨॥ ਤੁਆਪੇ ਸਚ ਸਿਰਜਣ
ਗਾਭਰ ਤੀਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਤਿਸਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ਆਮਾ ੩॥
ਦੇਨੁ ਰੁਣਗਾ ਵਾਪੁ ਭਤੇਗਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਧੀ ਪੀਤਮ ਮੋਗਾ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਜਾਗੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ
ਵੈ ਆਮਾ ੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨ ਤੀਪਾਈ ॥ ਅਪਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤਿ ਤੂੰ ਲੈਤੀ ਮਲਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਰਹੈ

ਬਦੇਖੀਐਸਥਦੁਸੇਵਿਸੁਖਪਵਦਿਅਾ॥੫॥ਰਸਨਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥ਨਾਮੁਸਲਾਤੇਸਚੇ
ਤਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰੈਤੰਗਿਰਾਤੀਮਿਲਿਸਚੇਸੇਭਾਪਵਦਿਅਾ॥੬॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਅੰਤਕਾ
ਰੇਗੁਐਜਨਮੁਸਭਥਾਜੀਤਗੀਅੰਤਰਿਲੋਕੁਮਹਾਗੁਥਾਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਅਵਲਜਾਵਦਿਅਾ॥
੭॥ਐਕਰਤਾਦੇਵਰਿਅਾਈਜਿਨਕਉਅੰਪਿਲਿਖਤੁਪੁਰਿਪਾਈ॥ਨਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਕਉਕੁੰਜ
ਪੁਰਸਥਦੇਸੁਖਪਵਦਿਅਾ॥੮॥੧॥੩੪॥

੧੦ ਸਤਿਗੁਪਤਾਦਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਅਾ॥ ੫੨ ੧

ਅੰਤਰੇਅਭਯੁਨਜਾਈਲਾਖਿਅਾ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਲੈਗੁਣਾਥਿਅਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਭਤੇਉਚਾਗੁਰ
ਸੈਥਦਿਲਖਵਦਿਅਾ॥੧॥ਤਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਕਲਿਮਤਿਨਾਮੁਸੁਣਵਦਿਅਾ॥ਸੰਤਪਿਅਾਰੇ
ਜਦੋਰੇਵਰੁਗੀਦਰਸਨੁਪਵਦਿਅਾ॥ਰਤਾਰਾ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਜਿਸੈਕਉਠਿਰਦੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਇਦੁਖਿ
ਅਵਿਨਿਰੋਦੇ॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਥੋਜਤਿਤਾਕਉਗੁਰਮਿਲਿਤਿਰਦੈਗਾਵਦਿਅਾ॥੨॥ਅਠਪਤਰਤੁਧੁ
ਰਪੈਵਨਾਧਰਤੀਸੇਵਕਪਾਇਕਚਰਨਾ॥ਖਾਦੀਥਾਦੀਸਰਥਨਿਵਾਸੀਸਭਨਾਕੈਮਨਿਭਾਵਦਿਅਾ
੩॥ਜਦਾਸਾਤਿਭੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਿਵਾਪੈ॥ਜਿਨਪੀਅਾਸੇਈਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਚੇ
ਜਦੇਅਘਾਵਦਿਅਾ॥੪॥ਜਿਸੁਘਰਿਸਤਜਾਸੋਈਸੁਤਲਾ॥ਅਨਦਥਿਨੋਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸੋਧਨ
ਵੰਤਸੇਵਕਸਾਤਾਜੇਗੁਰਚਰਈਮਨੁਲਾਵਦਿਅਾ॥੫॥ਪਤਿਲੋਦੇਤੈਰਿਜਕੁਸੰਥਾਤਾ॥ਪਿਛੋਦੇਤੈਜੰਤੁਉ
ਅਭਾਤੁਯੋਜੇਵਰੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਸੁਆਮੀਲੈਵੈਨਕੋਈਲਾਵਦਿਅਾ॥੬॥ਜਿਸੁਤੁਤਠਾਸੋਤੁਧੁਪਿ
ਅਏਸਧਜਨਾਕਾਮੰਤੁਕਮਾਏ॥ਅੰਪਿਰੈਸਗੇਲਕੁਲਤਰੇਤਿਸੁਦਰਗਤਠਾਕਨਪਾਵਦਿਅਾ॥
੭॥ਤੁੰਵਰਾਤੁਉਚੋਉਚਾ॥ਤੁੰਥੇਅੰਤੁਅਤਿਮੁਚੇਮੁਚਾ॥ਤਉਕਰਥਾਦੀਤੇਰੈਵੈਵਾਨਨਕਦਾਸਦਸਾ
ਵਦਿਅਾ॥੮॥੧॥੩੫॥

ਸਾਫਮਤਲਾ ੫ ਕਉਲੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਲੁਸੁਜੁ

ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਅਨਿਕਉਲੁਸੁਥਕਤਾ॥ਕਉਲੁਸੁਗਿਰੀਕਉਲੁਉਦਾਸੀਕਉਲੁਸੁਕੀਮਤਿਪਾਏ
ਰੋਏ॥੧॥ਕਿਨਿਥਿਧਿਥਾਧਾਥਿ॥ਨਥਿਧਿਛੁਟਾ॥ਕਿਨਿਥਿਧਿਅਵਲੁਜਾਵਲੁਤੁਟਾ॥ਕਉਲੁਕਰਮਕਉਲੁ
ਨਿਰਮਾਕਉਲੁਕਰੈਕਤਾਏਜੀਉ॥੨॥ਕਉਲੁਸੁਸੁਖੀਅਾਕਉਲੁਸੁਦੁਖੀਅਾ॥ਕਉਲੁਸੁਸਨਮੁਖੁਕ
ਉਏਗੁਖੀਅਾ॥ਕਿਨਿਥਿਧਿਮਿਲੀਐਕਿਨਿਥਿਧਿਥਿਛੁਰੈਇਤਥਿਧਿਕਉਲੁਪੁਰਾਟਾਏਜੀਉ॥੩॥ਕਉ
ਲੁਸੁਖੀਭੁਜਿਤੁਪਾਵਤੁਰਤਾ॥ਕਉਲੁਉਪਦੇਸੁਜਿਤੁਦੁਖੁਸੁਖਸਮਸਤਤਾ॥ਕਉਲੁਸੁਚਾਨੰਪਾਰ
ਜਿਤੁ

ਬੁਧਮੁਖਿ ਆਏ ਕਿੰਨ ਬਿਕੀਰਤ ਨਗ ਏ ਜੀਉ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਰੁਗੁਖਿ ਬਕਤਾ ਪੰਨੁ ਗੀਰਤੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ॥ ੫॥ ਤੁਧੈ ਮੈ ਬਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵ ਲੁਜਾਵ ਲੁਤੁਟਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਤ ਕਰਮਾ
ਖਿਰੇ ਸੁਸੁਭਾਏ ਜੀਉ॥ ੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀ ਆਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖੀ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖ ਮਨਮੁਖ
ਵੇਮੁਖੀ ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀ ਐਮਨ ਮੁਖਿ ਵਿਛੁਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਤੁ ਰਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਸਤਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲਿ ਜਿਤੁ ਪਾਵ
ਤੁਮੁਖਿ ਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤ ਨਗ ਏ ਜੀਉ॥ ੮॥ ਸਗਲੀ ਬਲਤ ਬਲਾਈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰ
ਏ ਥਾਪਾਇ ਕਸੁਤੇ ਤੇਏ ਚ ਅੰਤਾਨਾ ਨਕਏ ਕਸੁਮਾਨਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ॥ ੯॥ ੨॥ ੩॥

ਮਾਝਮਤਲਾਪ ਪੁਤੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀਤਾ ਕਿ ਆਕਾੜਾ ਤਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾ
ਜੀਅ ਪੁਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤੁੰ ਕਰਤਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥ ੧॥ ਤੁਧੈ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨ
ਭਾਵਣਿਆ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਚਿਲਾਤੁ ਮਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨਲਾਵਣਿਆ ਰਤਾ ਉਤਾਰਾ ਕੀਤਾ
ਸੁਲਗੈ ਮੀਠਾ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪਾਰਬੁਧ ਮੁਤਿ ਨਿਜ ਨਿਰੀਠਾ ਬਨੀ ਬਨੰਤ ਰਿਤੁ ਤੇ ਤੇਏ ਕੋਇ ਕੁਵਰਤ
ਵਣਿਆ॥ ੨॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤੁੰ ਦੇਵ ਲਤਾਗਾ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਦਇਆ ਪਰਿ ਰਖੇਤੁ
ਸੋਈ ਪੁਰੋਕਰ ਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥ ੩॥ ਅੰਧਕੁ ਪਤੰਕ ਚੈ ਚਾੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਲੇ
ਗੁਣਗਾਵਣਿ ਪੂਰਨ ਅਥਿਨਾ ਸੀਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵਣਿਆ॥ ੪॥ ਐਕੈ ਚੈ ਤੁੰ ਰਖਵਾਲਾ ਮ
ਤਗਰ ਭੁਮਤਿ ਤੁਮਹੀ ਪਾਲਾ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੈਤਿ ਨ ਕਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ ੫॥
ਅਗੁਣ ਤੇਰੇ ਅਖਿਸਮਾਲੀ ਮਨਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਲੀਨਾ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ
ਆਮੀਤੁ ਧੁਥਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਜਾਨਣਿਆ॥ ੬॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁੰ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇ ਆਸਤਾਈ ਤਿਸੁ ਤੇਰੇ
ਉਨਲ ਗੈਕਾਈ ਤੁੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜੀਪ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ॥ ੭॥ ਤੁੰ
ਚ ਅਥਾਹੁ ਅਪਚੁ ਅਮੋਲਾ ਤੁੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ਤੁੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਰਕਾਈ
ਨਕਦਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ॥ ੮॥ ੩॥ ੩॥ ੩॥

ਮਾਝਮਤਲਾਪ ਪੁਤੁ ੨
ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯਾ ਸਮਾਲੀ ਐ ਮੂਲਿਨ ਮਨੁ ਵਿਸਾਰੀ ਐ॥ ੧॥ ਰਤਾ ਉਤਾਰਾ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ
ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈ ਐ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਤਿਨ ਲਗੈ ਗਾਇ ਜੀਉ॥

ਜੇਹੇ ਦੇ ਸੰਦੀ ਐ ਨਰਕਿ ਨੇ ਸੇਈ ਪਾਈ ਐ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਦੁਹਾ ਆਇ ਜੀ।
 ਭੁੰ ੨। ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋ ਤੇਹਾ ਸਧ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਥੈ ਤੇਹਾ। ਤਰਿ ਪਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿ ਆਸੇਈ ਗੰਭੀਰੇ
 ਅਪਾਰ ਜੀਉ। ੩। ਤਰਿ ਅਮਿਥੁ ਰਸਾਇ ਦੁਪੀਵੀ ਐ। ਮੁਤਿ ਰਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀ ਐ। ਕਾ
 ਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਏਨਿ ਤਪੁ ਜਤੁ ਗੁਰੇ ਕਪਾਉ ਜੀਉ। ੪। ਜੇ ਤਰਿ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਤਿਨ ਤਿਗੁ
 ਜਾਈ ਜਾਪਣਾ ਸੋ ਸੁਰਾਪ ਰਧਾਨੁ ਸੋ ਮਸਤ ਕਿਜਿ ਸਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ। ੫। ਮਨ ਮੰਧੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਅਵਗਾਠੀ ਅਗਾਇ ਤਿਹ ਸਭੇ ਗਣ ਪਤਿ ਸਾਧੀ ਆਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਪ ਜਿਥੇ ਤੇਰੇ ਸਚੀ ਕਰੇ
 ਜਾਗੀ ਜੀਉ। ੬। ਕਰਤ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆਜਨ ਮੈ ਕਾਛ ਲੁਪਾਇ ਆਮਨਿ ਭਵੰਦ ਕੰਤੁ ਤਰਿ
 ਤੇਰੇ ਸੋ ਤਾਗੁ ਜੀਉ। ੭। ਅਟਲੁ ਪਦ ਰਥੁ ਪਾਇ ਆਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ਆਲਾਇ ਆ
 ਚਰਿਨ ਨ ਕਰਤ ਅਨੁਜਿ ਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ। ੮॥ ੧॥ ੩॥ ਮਾਝ ਮਤਲਾਪ
 ਘਰੁ ੩ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ। ਰਤਾ ਭਾਗਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰ ਦੇ ਓਮਿ ਟਿਗਾਏ
 ਭੈਦੁਗੇ। ੧। ਸਗਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬਤ ਮਕੀਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਤੇ ਝੁਗੇ। ੨। ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧਕੇ ਸ
 ਰਸ ਨੋ ਰਖ ਪੁਗੇ। ੩। ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤ ਦਾ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਪੁਗੇ। ੪। ਧਾਧ
 ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿ ਆਪਣਿ ਤੁਸੰਤਨ ਕੀ ਪੁਗੇ। ੫। ਸਭ ਢਾਡਾਈ ਧਸਮਿ ਅਪੀਤ ਰਿਜਿ ਭਈ
 ਨੁਗੇ। ੬। ਕਰਤੈ ਕੀ ਆਤਪਾਵ ਸੋ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਤੋਇ ਮੁਗੇ। ੭। ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿਨਾਇ ਤ
 ਰੇਵੈ ਸਦਾ ਤੁਗੇ। ੮॥ ੫॥ ੩॥

੧੧

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਥਾਰਤਮਾਤ॥

ਰਗੁ ਮਾਝ ਮਤਲਾਪ ਘਰੁ ੪ ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲ
 ਤੁਗਾਮਾ ਚਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤਿ ਸਿਭੁ ਮੇਥਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮਾ ਧੇਨੁ ਦੁਪੈ ਤੇਥਾ ਤਰਿ ਕਿਤੈ ਨ ਆ
 ਵੈਰਾਮਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਵ ਤੀਉ ਪਜਤਿ ਨਾਤੀ ਦਮਾ ਤਰਿ ਨਾਤ ਨ ਮਿਲੀ ਐ ਸਾਜ
 ਨੈਤ ਪਾਈ ਐ ਬਿਸਰਾਮਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਤਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ਰੁਠਿ ਨ ਗਰੇ ਸੇਗਾਮਾ ਸੁਥ ਸੀ
 ਗਾਤੈ ਥੋਲ ਰਸ ਸਦੁ ਦੇ ਤੀ ਸਭ ਧਾਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਤੁ ਦੀ ਆਮੀਤ ਸਜਨ ਸ
 ਤੇਜਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਥੇਨ ਤੀ ਆਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਜੈਨਾਮਾ ਤਰਿ ਮੇਲੁ ਤੁਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰ

ਭਜਿਸਕਾਨਿਤਚਲਧਾਮ॥੧॥ਚੇਤਿਗੋਵਿਦੁਅਰਾਧੀਐਤੋਵੈਅਨੰਦੁਪਲਾਸੰਤਜਨ
ਮਿਲਿਪਾਈਐਰਸਨਾਨਾਮੁਭਲਾਜਿਨਿਪਾਇਆਪੁਤੁਆਪਣਾਅਏਤਿਸਤਿਗਲਾ
ਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਖਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਲਾਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਿਅਰਵਿ
ਵਿਚਿਵਣਾਸੋਪੁਤੁਚਿਤਿਨਾਵਈਕਿਤੜਾਦੁਖੁਗਲਾਜਿਨੀਗਵਿਅਸੋਪੁਤੁ
ਭਾਗੁਮਲਾਤਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕੀਪਾਸਮਨਾ॥ਚੇਤਿਮਿਲਾ
ਸੋਪੁਤੁਤਿਸਕੋਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ਵੈਸਾਖੀਧੀਰਨਿਕਿਉਵਾਂਚੀਅਜਿਨੁਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋ
ਤਾਤਰਿਸਜਨੁਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਮਾਇਅਧੋਤਾਪੁਤੁਕਲੜੁਸੰਗਿਧਨਾਤਰਿ
ਫਿਨਸੀਓਤਾਪਲਚਿਪਲਚਿਸਗਲੀਮੁਈਝੁਠੈਪੈਸੋਤਾਇਕਸੁਤਰਿਕੈਨਾਮਿ
ਨੁਅਗੈਲਈਅਤਿਧੋਤਾਦਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਲਾਪੁਤੁਭਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਪੁਤੁ
ਚਰਣੀਜੋਲਗੈਤਿਨਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਨਨਕਕੀਪੁਤੁਥੇਨਤੀਪੁਤੁਮਿਲਤੁਪਰਾਪਤੋ
ਇ॥ਵੈਸਾਖੁਸੁਤਵਾਂਤਲਗੈਜਾਸੰਤੁਭਟੈਤਰਿਸੋਇ॥੩॥ਤਰਿਜੇਠੀਜੁੜਦਾਲੇੜੀ
ਜਿਸੁਅਗੈਸਭਿਨਿਵੰਨਿ॥ਤਰਿਸਜਣਦਾਵਣਿਲਗਿਅਕਿਸੈਨਦੇਈਥੰਨਿ॥ਮਾਣਕਮੋ
ਨਾਮੁਪੁਤੁਭਿਨਲਗੈਨਾਤੀਸੰਨਿ॥ਗੰਗਸਭੇਨਾਰਾਇਣੈਜੇਤਮੰਨਿਭਵੰਨਿ॥ਜੇਤਰਿਲੋੜੈਸੋ
ਰੋਸੋਈਜੀਅਕਰੰਨਿ॥ਜੇਪੁਭਿਕੀਤੇਆਪਣੇਸੋਈਕਤੀਅਤਿਧੰਨਿ॥ਆਪਣਲੀਅਏ
ਮਿਲੈਵਿਛੁੜਿਕਿਉਰਵੰਨਿ॥ਸਾਧੁਸੰਗੁਪਰਾਪਤਨਾਨਕਰੰਗਮਾਣੰਨਿ॥ਤਰਿਜੇਠੀ
ਤਿਸੁਧਈਜਿਸਕੈਭਾਗੁਮਥੰਨਿ॥੪॥ਆਸਾਜੁਤਪੰਦਤਿਸੁਲਗੈਤਰਿਨਾਨੁਜਿਨਪਾ
॥ਜਗਜੀਵਨੁਪੁਰਖੁਤਿਅਗਿਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀਆਸਾਦੁਏਭਾਇਵਿਗੁਚੀਐਗਲਿ
ਈਅਸੁਜਾਮਕੀਠਾਸਾਜੇਤਾਥੀਜੈਸੋਲਾਣਮਥੋਜੋਲਿਖਿਅਸਾਗੋਵਿਵਿਤਲੀਪੁ
ਤਾਣੀਉਠਿਚਲੀਗਈਨਿਰਾਸਾਜਿਨਕੈਸਾਧੁਭੇਟੀਐਦਰਗਤਤੋਇਖਲਾਸਾਗ
ਕਿਰਪਾਪੁਤੁਆਪਣੀਤੇਰੇਦਰਸਨਤੋਇਪਿਅਸਾਪੁਤੁਧੁਖਿਨੁਦੁਜਾਕੋਨਤੀਨਨਕ
ਅਰਦਾਸਿ॥ਆਸਾਜੁਸੁਤੰਦਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਨਿਤਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸਾ॥੫॥ਜਿ
ਵਿਸਰਸੀਕਾਮਲੀਚਰਨਕਮਲਸਿਭੁਪਿਅਗੁਮਨੁਤਨੁਰਤਸਚਿਰੰਗਿਵਿਕੋਨਾ
ਅਧਾਰਾਥਿਖਿਅਰੰਗਕੁੜਾਵਿਅਧਿਸਨਿਸਭੇਢਾਗੁ॥ਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਝੁੰਦਸੁਖ

ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਪੇਵਣ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਲੁ ਤਿਲੁ ਪੁਰਸੰਗਿ ਮਚੁ ਲਿਆਸੰ ਮੁਖ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰਾ ਤਰਿ ਮਿਲੈ ਨੇਨ ਮਨੁ
ਲੋਕ ਦਾ ਕਰੀ ਮਿਲਾਵਣ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਨ ਸਖੀ ਏ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਜੀ
ਮੇਰੇ ਅਕਰਿ ਸਥਿ ਸਵਾਰਣ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਵਲੁ ਤਿਨ ਸੋਤ ਗਈ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫੇਰੈ ਤਰ੍ਹਾਂ ॥ ੬ ॥ ਭਾਦੁ ਇ
ਭਾਂਡੁ ਲਾਈ ਆਦੁ ਜੈਲ ਗਾਏ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਖ ਸੀ ਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਕਾਰ ਜਿਨ ਤੀ ਕੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਦੇਹੁ ਵਿ
ਦਨ ਤੇ ਤੇਵੁ ਲੋਕ ਤਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੁਤ ਜਮ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇ ਨਿਭੇਤੁ ॥ ੭ ॥ ਭਿਖੜੇ ਤੇ ਖਿਨੈ ਮ
ਤੇ ਜੇ ਸੇਰੁ ਲਗਾਏ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਥ ਮਰੇ ਤੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ਸਿਆ ਤਉ ਤੇ ਆਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਤਾ ਥੀ ਜੈ ਸੋ ਲੈ ਕਰਮਾ ਸੰਦ ਜਖੇ
ਤੁ ਨਾਕ ਪੁਰਸਰਣ ਗਤੀ ਚਰਣ ਬੋਝ ਪੁਰ ਦੇਤੁ ॥ ਸੇਰਾ ਦੁਇ ਨਰ ਕਿਨ ਪਾਈ ਅਤਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਤ
ਤੁ ॥ ੮ ॥ ਅਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭ੍ਰਮਾ ਤਜ ਕੀਰੀ ਮਾਲੀ ਐ ਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਪਵਿ ਕੀ ਏ ਆ
ਵੇਲੈ ਵੈਸਾਇ ॥ ਸੰਤ ਸਤਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਤਉ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਵਿਲੁ ਪੁਰ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਦੁਜੀਨ
ਜਿਨ ਦੇ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਅਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਸੇਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਰੇਤ ਅਘਾਇ ॥ ਆਪੁ ਤਿਅ ਗਿਥਿ ਨ ਤੀ ਕਰਤਿ ਲੈਤੁ ਪੁਰੁ ਲਾਜਿ
ਥਾਈ ॥ ਜੋ ਤਰੇ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈ ਆਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰ ਵਿਲੁ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨ ਤੀ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਸਰਣ
ਇਅ ਸੁਨੁ ਖੀਵ ਸੰਦੀ ਆਜਿਨਾ ਮਇਆ ਤਰਿ ਗਾਇ ॥ ੯ ॥ ਕਤਿ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣ ਦੇ ਜਨ ਕਾ ਤੁਝੇ ਗੁ ॥
ਮੇਰੇ ਸਰੋਤ ਭੁਲਿ ਆਵਿ ਆਪਨਿ ਸੇਭੇ ਰੇਗਾ ॥ ਵੇ ਮੁਖੋ ਏ ਰਾਮ ਤੇ ਲਗਾਨਿ ਜਨ ਮਿਦਿ ਜੋਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉ ਜੋ ਤੋ
ਰੇ ਏ ਜੋ ਤੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗਾ ॥ ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ਕਿਸ ਕੋ ਵੇਤਿ ਰੋਜਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨ ਤੋਵਈ ਲਿਖਿ ਆ
ਤੁ ਸੇ ਜੋਗਾ ॥ ਵਰੁ ਗੀ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਉ ਤਰਿ ਸਭਿ ਥਿਓਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪੁਰੁ ਰਾਖਿ ਲੈਤਿ ਮੇਰੇ ਸਾ
ਤੇ ਬੰਦੀ ਮੋਚਾ ॥ ਕਤਿ ਕਉ ਵੈਸਾ ਪਸੰਗੁ ਬਿਨਸਤਿ ਸੇਭੇ ਸੋਚਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮੰਝਿਰੀ ਮਾਤਿ ਸੋਹੰਦੀ ਆਤਰਿ ਪਿਰਸੰ
ਭਿਖੜੀ ਆਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿ ਆਗਈ ਜਿਸਾ ਤਿਥਿ ਮੇਲ ਜੀ ਆਤਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉ ਲਿਆਰਾ ਮਸਿ
ਉਨੇ ਰੋਜਾ ਪਸੋ ਲੜੀ ਆਤਾ ॥ ਸਪ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਤਰੀ ਸੇਰ ਤਨਿ ਇਕੋ ਲੜੀ ਆਤਾ ॥ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਥੁ ਉਤਰੈ ਸੇ
ਜਮੈ ਵਸਿ ਪੜੀ ਆਤਾ ॥ ਜਿਨੀ ਗਵਿ ਆਪੁ ਭੁਆਪਣਾ ਸੇਦਿ ਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀ ਆਤਾ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇ ਤਰਲਾਲ
ਜਿਹੋ ਏ ਤਿਨ ਜੜੀ ਆਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਥਾਏ ਪੁਰਿ ਤਿਨ ਪੁਰੁ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀ ਆਤਾ ॥ ਮੰਝਿਰੀ ਪੁਰੁ ਆਰਾਧ
ਵੇਤੁ ਜਿਨ ਜਮੈ ਜੜੀ ਆਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪੌਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਾਈ ਕੰਠੀ ਮਿਲਿ ਆਤਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਮਨੁ ਥੇਧਿ ਅਚ
ਕਰ ਬਿੰਦ ਦਰਸਨਿ ਲਗ ਜਾਸਾਤਾ ॥ ਓਟੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਤਾ ॥ ਬਿਖਿ ਆਪੋ ਤਿਨ
ਸਰਣੀ ਲਿਖਾ ਪੁਰੁ ਲਗਾਤਾ ॥ ਯਤੋ ਤਉ ਪਜੀਤ ਤਮਿ ਲੀਸਚੀ ਪ੍ਰਤਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਕਰੁ ਗਤਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਥੁ ਤਮਿ

ਬਹੁਤਿਨਵਿਢੁਕੀਆਤੁ। ਥਰੀਜਾਚੇਲਖਥੇਰੀ ਆਤਰਿਸਜਤੁ ਅਗਮ ਅਗਾਤੁ। ਸਰਮਪਦਿਨਰੇ
 ਏਨਨਕਦਰੇਪਈਆਤੁ। ਪੋਖਸੁਤੰਦਾਸਰਥਸੁਖਜਿਸੁਖਸੇਵੇਪਰਵਾਤੁ॥ ੧੧॥ ਮਾਘਮੰਜਰੁਸੇ
 ਸਾਧੁਆਪੁਤੀਕਰਿਇਸਨਾਨੁ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਧੀਅਇਸੁਦਿ ਸਭਨਾਨੋਕਰਿਦਾਨੁ। ਜਨਮਕਰਮਾਨੁ
 ਤਰੇਮਨਤੇਜਾਇਗੁਮਾਨੁ। ਕਾਮਿਕਰੋਪਿਨਸੇਤੀਐਥਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ। ਸਚੈਮਾਗਿਚਲਾਇਅ
 ਸਤਤਿਕਰੇਜਾਨੁ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਗਲਪੁਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨੁ। ਜਿਸਨੇਦੈਵੈਦਇਅਕ
 ਜੋਈਪੁਰਖੁਜਾਨੁ। ਜਿਨਾਮਿਲਿਅਪੁਰਖੁਆਪਣਾਨਕਤਿਨਕੁਰਥਾਨੁ। ਮਾਘਸੁਚੇਸੇਕਾਂਦੈਅ
 ਜਿਨਪੁਰਾਗੁਰਮਿਤਰਵਾਨੁ॥ ੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿਅਨੰਦਉਪਾਰਜਨਤਰਿਸਜਲਪੁਗਟੇਅਇ। ਸੰਤਨ
 ਈਗਮਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਅਮਿਲਾਇ। ਸੇਜਸੁਤਵੀਸਰਥਸੁਖਤੁਦਿਦੁਖਨਾਤੀਜਾਇ। ਇਛ
 ਨੀਵਡੁਗਲੀਵਰੁਪਾਇਆਤਰਿਗਾਇ। ਮਿਲਿਸਤੀਅਮੰਗਲੁਗਾਵਤੀਗੀਤਗੋਵਿੰਦਅਲਾਇ
 ਤਰਿਜੇਤਾਅਵਰੁਨਦਿਸਈਕੋਈਦੁਜਾਲਵੈਨਲਾਇ। ਤਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਓਨਿਤਚਲਾਇਤੇ
 ਨੁਜਾਇ। ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਰਖਿਅਨੁਬਹੁਜਿਨਜਨਮੈਪਾਇ। ਜਿਤਵਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਤੇਰਨਨ
 ਚਰਦੀਪਾਇ। ਫਲਗੁਣਿਨਿਤਸਲਾਤੀਐਜਿਸਨੇਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਨਾਮੁਖਿ
 ਇਅਤਿਨਕੇਕਾਜਸਰੇ। ਤਰਿਗੁਰੁਪੁਰਾਅਰਾਧਿਅਦਰਗਤਸਚਿਖਰੇ। ਸਰਥਸੁਖਾਨਿਧਿਚਰਦ
 ਤਰਿਭਰਿਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰੇ। ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਈਅਥਿਖਿਅਨਾਤਿਰੇ। ਕੁਜਗਏਦੁਖਿਪਾਨ
 ਪੁਰਨਸਚਿਭਰੇ। ਪਾਰਥੁਤਮੁਪੁਰੁਸੇਵਦੇਮਨਅੰਦਰਿਏਕੁਪਰੇ। ਮਾਤਦਿਵਸਪੁਰਤਭਲੇਜਿ
 ਭੇਨਦਰਿਕਰੇ। ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਰਸਦਾਨੁਕਿਰਪਾਕਰਤੁਤਰੇ॥ ੧੪॥ ੧॥

ਮਾਘਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨਗੈਦੇ ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾਤਰੇ
 ਸਿਮਰੀਦਿਨਸਭਿਰੈਲਾ। ਆਪੁਤਿਅਗਿਸਰਦੀਪਵੰਮੁਖਿਥੋਲੀਮਿਠੇਰੈਵੈਲਾ। ਜਨਮ
 ਜਨਮਕਾਵੈਢੁਕਿਅਤਰਿਮੇਲਤਸਜਲੁਸੈਲਾ। ਜਿਜੀਅਤਰਿਤੇਵਿਢੁਕੇਸੇਸੁਖਿਨਵ
 ਤਭੈਲਾ। ਤਕਿੰਗਥਿਨਚੈਨੁਪਾਈਐਖਜਿਭਿਠੇਸਭਿਰੈਲਾ। ਆਪਕਮਾਏਵਿਢੁਕੀਦੇ
 ਨਕਾਤੁਦੇਲਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਗਪਿਲੇਤੁਤਰੁਨਾਤੀਕਰਲਕਰੇਲਾ। ਤਰਿਤੁਪਵਿਲੁਖਕੁ
 ਲਾਵਕਤੀਐਕਿਥੈਵੈਲਾ। ਨਾਨਕਕੀਥਿਨੰਤੀਅਤਰਿਸੁਰਜਨੁਦੇਖਾਨੈਲਾ॥ ੧॥ ਜਿਅਤ
 ਥਿਰਥਾਸੇਸੁਲੇਤਰਿਸੰਮੁਖਪੁਰਖੁਆਪਾਗੁ। ਮਰਦਿਜੀਵਦਿਅਰਾਪਣਾਸਭਨਾਕਾ

ਪਗਾਸਸੁਰੋਪੈਈਐਤਿਸੁਕੰਤਕੀਵਰਾਜਿਸੁਪਰਵਾਰਾਉਚਾਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧ
ਕੇਭੁਅੰਤਪਰਾਵਾਰਾਸੇਵਾਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਸੰਤਕੀਤੋਇਛਾਰਾਦੀਨਾਨਾਥਦੈਅਲ
ਦੇਵਤਿਤਉਧਾਰਣਤਾਰਾਅਦਿਨੁਗਾਦੀਰਖਦਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰਾਕੀਮਤਿਕੋਇਨ
ਨਾਨਕੀਕੋਨਾਤੀਤੋਲਣਤਾਰਾਮਨਰਨਅੰਤਰਿਵਸਿਰੇਨਾਨਕਨਹੀਸੁਮਾਰਾਦਿਨੁਰੋਇ
ਜਿਪ੍ਰਭਕਉਸੇਵਦੇਤਿਨਕੋਸਦਥਲਿਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੰਤਅਰਾਧਨਿਸਦਾਸਦਾਸਭਨਾਕਾਥ
ਅੰਨਿਦੁਆਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਅਕਰਿਕਿਰਪਾਦਿਤੀਅਨੁਜਿੰਦੁਗੁਰਸਥਦੀਅਰਾਧੀ
ਐਜਪੀਐਨਿਰਮਲਮੰਤੁਕੀਮਤਿਕਤਨਜਾਣੀਐਪਰਮੇਸੁਰੇਥਅੰਤੁਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਨਾ
ਰਵੈਨੋਸੋਕਤੀਐਭਗਵੰਤੁਜਿਅਕੀਲੋਚਾਪੁਰੀਐਮਿਲੈਸੁਆਮੀਕੰਤੁਨਾਨਕਜੀਵੈਜ
ਪ੍ਰਗੀਦੋਖਸਭੇਤੀਤੰਤੁਦਿਨੁਰੋਇਜਿਸੁਨਵਿਸਰੈਸੋਤਰਿਅਤੋਵੈਜੰਤੁ॥ ੩॥ ਸਰਥਕ
ਲਾਪ੍ਰਭਪੁਰਲੋਮੰਦੁਨਿਮਾਦੀਥਾਉਤਰਿਓਟਗਤੀਮਨਅੰਦਰੇਜਪਿਜਪਿਜੀਵੰ
ਨਾਗਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਣੀਜਨਪ੍ਰਣੀਸੰਗਿਸਮਾਉਜਿਉਤੁਰਾਖਹਿਤਿਓਰਤੰਤ
ਰਦੇਤਪੈਨਾਖਉਓਦਮੁਸੋਈਕਰਾਇਪ੍ਰਭਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾਉਦੁਜੀਜਾਇ
ਨਸੁਝਈਕਿਕੈਕੁਕਣਜਾਉਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸਨਤਮਹਰਣਉਚੇਅਗਮਅਮਾਉ॥
ਮਨੁਵਿਦੁਜਿਅਤਰਿਮੇਲੀਐਨਾਨਕਏਤੁਸੁਆਉਸਰਥਕਲਿਅਣਤਿਤੁਦਿਨਿ
ਤਰਿਪਰਸੀਗੁਰਕੇਪਾਉ॥ ੪॥ ੧॥

ਮਾਝਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਮਿਮਤਲਾ ੧

ਮਲਕਮੁਹੀਦਤਥਾਚੰਦ੍ਰਕੋਸ਼ੋਤੀਆਰੰ

ਧੁਨੀਗਾਵਣੀ॥

ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੧

ਗੁਰਦਾਤਲੁ

ਤਿਵੈਘਰੁਗੁਰਦੀਪਕੁਤਿਤਲੋਇ॥ ਅਮਰਪਦਾਰਥਨਾਨਕਾਮੰਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਤੇਇ॥ ੧॥

ਮਃ ੧ ਪਤਿਲੋਪਿਅਰਿਲਗਾਬਲਦੁਧਿ॥ ਦੁਜੈਮਾਇਥਾਪਕੀਸੁਧਿ॥ ਤੀਜੈਰੁਖਰੁ

ਭੀਬੇਥਾ॥ ਚਉਥੈਪਿਅਰਿਉਪੰਨੀਖੇਡਾ॥ ਪੰਜਵੈਖਾਲਪੀਅਲਕੀਧਾਤੁ॥ ਛਿਵੈਕਾਮੁਨੁ

ਛੈਜਾਤਿ॥ ਸਤਵੈਸੰਜਿਕੀਆਘਰਵਾਸੁ॥ ਅਠਵੈਕੋਧੁਤੇਅਤਨਨਾਸਾਨਵੈਧਰੇਲੇ

ਭੇਸਾਤ॥ ਦਸਵੈਦਧਤੇਅਸੁਆਤ॥ ਗਏਸਿਰੀਤਪੁਕਾਰੀਧਾਤ॥ ਉਰਿਅੰਸੁਦਨੇ

ਰਾਤ॥ ਅਇਆਗਇਆਮੁੰਨਾਉ॥ ਪਿਛੈਪਤਲਿਸਦਿਤੁਕਾਵਾ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿ

ਧੁਪਿਅਰੁ॥ ਬਾਝਗੁਰੁਰੁਥਾਸੰਸਾਰ॥ ੨॥ ਮਃ ੧ ਦਸਥਾਲਤਲਿਥੀਸਰਵਦਿ

ਤੀਸੰਕਾਸੁੰਦਰੁਕਤਾਵੈ॥ ਚਾਲੀਸੀਪੁਰੁਤੇਇਪਚਾਸੀਪਗੁਖਿਸੈਸਠੀਕੇਥੋਛੇਪਅਵੈ

ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਹੀਲੁਅਸੀਤਕਾਵਿਉਤਾਰੁਨਪਵੈ॥ ਨਵੈਕਾਸਿਤਜਾਸਦੀਮੁਲਿਨਜਵੈ

ਅਪਥਲੁ॥ ਚੰਢੋਲਿਮੁਛੁਛਿਮੁਡਿਠੁਮੈਨਾਨਕਜਗੁਪੁਏਕਾਧਵਲਤਰੁ॥ ੩॥

ਪਚੌੜੀ॥ ਤੁੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਤੈਅਪਿਸਿਸਟਿਉਪਾਤੀ॥ ਰੰਗਪਰੰਗਉਪਰੰਗ

ਬਹੁਬੁਧਿਭਾਤੀ॥ ਤੁੰਜਾਣਤਿਜਿਨਿਉਪਾਈਐਸਭੁਖੇਲੁਤਮਾਤੀ॥ ਇਕਿਅਵਤਿਏਕੋ

ਤਿਉਠਿਥਿਨੁਨਵੈਮਰਿਜਾਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੁਲਿਅਰੰਗਿਤਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ ਸੋਸੇਵੁ

ਸਤਿਨਿਰੰਜਨੋਰਿਪੁਰਖੁਥਿਧਾਤੀ॥ ਤੁੰਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਦੁਤੈਵਡਪੁਰਖੁਵਡਾਤੀ॥ ਜੋਨੋ

ਚਿਤਿਤੁਧੁਪਿਅਇਦੇਮੇਰੇਸਚਿਅਬਲਿਥਲਿਤਉਤਿਨਜਾਤੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਮਃ

ਜੀਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਅਗੰਖਿਅਬਲਤਬਲਾਇ॥ ਅਖੀਦੇਖੈਜਿਤਵਥੋਲੈਕੰਨੀਸੁਰਤਿ

ਇ॥ ਪੈਗੋਚਲੈਤਬੀਕਰਣਾਦਿਤਾਪੈਨੈਖਾਇ॥ ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਅਤਿਸਹਿਨਜਾਵੈ

ਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ ਜਾਭਜੈਤਠੀਕਰੁਤੇਵੈਘਾੜਤਘੜੀਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹਿਤਿ

ਦੇਖਦੇਨਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਦੇਵੇਵਹੁਦਿਤਾਚੰਗਮਨਮੁਖਿਐਸਾਜਾਣੀਐਸੁਰ
ਤੇਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤਕੀਕਿਅਕਰਿਅਖਿਵਖਾਣੀਐਅੰਤਰਿਥਤਿਕੈਕਰਮਕਮਾਵੈਸੋਚਤੁਕੈ
ਡੀਜਾਣੀਐਜੋਧਰਮੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਧਰਮਨਉਤਵੈਪਾਪਿਕਮਾਵੈਪਾਪੀਜਾਣੀਐਤੁਆਪੇਖੇ
ਲਗਤਿਸਭਿਕਰਤੇਕਿਅਦੁਜਾਅਖਿਵਖਾਣੀਐਜਿਚਰੁਤੇਗੀਜੋਤਿਤਿਚਰੁਜੋਤੀਵਿਚਿਤੁਥੇ
ਲਤਿਵਿਲੁਜੋਤੀਕੋਈਕਿਭੁਕਰਿਪੁਦਿਖਾਸਿਅਣੀਐਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਅਇਆਤਰਿ
ਦੇਕੋਸੁਖਜੁਸੁਜਾਣੀਐ॥ ੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ਤੁਪੁਆਪੇਜਗਤੁਭੁਪਾਇਕੈਤੁਪੁਆਪੇਧੰਧੇਯਾ
ਦੇਆਮੋਤਠਗਉਲੀਪਾਇਕੈਤੁਪੁਆਪੁਜਗਤੁਖੁਅਇਆਤਿਸਨਾਅੰਦਰਿਅਗਨਿਤੋ
ਨਤਿਪਤੈਭੁਖਤਿਤਾਇਆਸਤਸਾਇਤੁਸੈਸਾਰੁਤੋਮਰਿਜੰਮੈਆਇਆਜਾਇਆਥਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਮੋਹਨਤੁਟਈਸਭਿਬੇਕਕਰਮਕਮਾਇਆਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਖਿਅਈਐਸੁਖਿਰਜਾਜਾਤੁਪੁ
ਭਈਆਕੁਭੁਭਿਧਰੇਆਪਣਪੰਨੁਜੇਣਦੀਮਾਇਆਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਭਵਣੀਜਿਨਿਤਿਸੇਤੀ
ਚਿਰੁਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੨ ਅਖੀਥਾਤੁਵੇਖਣਵਿਦੁਕੰਨਸੁਨਣਾ॥
ਪੈਰਾਥਾਤੁਚਲਣਵਿਦੁਭਾਕਰਣਾਜੀਭੈਥਾਤੁਥੇਲਣਾਇਉਜੀਵਤਮਰਣਾਨਾਨਕਤੁ
ਕਮੁਪਛਾਣਿਕੈਤਉਖਸਮੈਮਿਲਣਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਦਿਸੈਸੁਣੀਐਜਾਣੀਐਸਾਓਨਪਾਇਆ
ਜਾਇਆਰੁਤਲਾਟੁਰਾਅੰਧੁਲਾਕਿਉਗਲਿਲਗੋਧਾਇਆਭੈਕੇਚਰਣਕਰਭਾਵੇਕੋਲੋਇਲਸੁਰਤਿਕ
ਗੋਇਨਾਨਕਕਹੈਸਿਅਣੀਏਇਵਕੰਤਮਿਲਾਵਾਉਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦਾਸਦਾਤੁਏਕੁ
ਤੈਤੁਪੁਦੁਜਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆਤਉਮੈਗਰਭੁਭੁਪਾਇਕੈਲੋਭੁਅੰਤਰਿਜੰਤਾਪਾਇਆਜਿਉਭੁ
ਵੈਤਉਰਖੁਤੁਸਭਕਰੇਤੇਰਾਕਰਾਇਆਇਕਨਾਥਖਸਤਿਮੇਲਿਲੈਤਿਗੁਰਮਤੀਤੁਧੋਲਾਇਆ
ਇਕਿਖੇਕੇਕਰਤਿਤੇਗੀਚਾਕਰੀਵਿਦੁਨਵੈਤੋਰੁਨਭਾਇਆਤੋਰੁਕਾਰਵੇਕਾਰੈਤੋਇਕਿਸਚੀਕਾ
ਗੋਲਾਇਆਪੁਤੁਕਲਤੁਰੁਟੁਭੁਏਇਕਿਅਲਿਪਤੁਰਤੇਜੋਤੁਪੁਭਾਇਆਚਿਤਿਅੰਦਰੁਭਾਤ
ਰੁਨਿਗਮਲੇਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੧ ਸੁਇਨੈਕੈਪਰਥਤਿਗੁਠਕਰਿ
ਕੈਪਾਣੀਪੈਅਲਿਕੈਵਿਚਿਧਰਤਿਕੈਆਕਾਸੀਭੁਗਧਿਰਤੰਸਿਰਿਭਾਰਿ॥ਪੁਰੁਕਰਿਕਾਇਆਕ
ਪਜੁਪਤਿਗੰਧੋਵੰਸਦਾਵੇਕਚੀ॥ਥਗਾਰਤਾਪੀਅਲਾਕਾਲਾਥੇਦਾਕਰੀਪੁਕਾਰਾਤੋਇਕੁਚੀਲੁਰ
ਤੰਮਭੁਧਰੀਦੁਰਮਤਿਮਤਿਵਿਕਾਰਾਨਾਤਉਨਮੈਨਾਤਉਹੋਵੰਨਾਨਕਸਥਦੁਵੀਚਰੀ॥ ੧॥

ਮ: ੧ ਵਸਤੁਪਖਲਿਪਖਲੋਕਾਇਆਪੇਸੰਜਮਿਤੋਵੈਅੰਤਰੇਮੈਲੁਲਗੀਨਤੀਜੈਲੋਕਾਤਰਮਲਿਨ
ਲਿਖੋਵੈਅੰਧੁਲਿਪਇਅਜਮਜਾਏਵਸਤੁਪਰਾਈਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨੈਤਉਮੈਵੇਚਿਦੁਖੁ
ਘਾਏਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਤੁਟੈਤਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵੈਨਾਮੁਜਪੈਨਾਮੋਅਰਧੇਨਾ
ਮੋਸੁਖਿਸਮਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੰਇਅੰਤਸਿਸੰਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿ
ਤੀਕੀਅਵਿਜੋਗੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆਮੁਰਖੁਭੋਗੈਭੋਗੁਦੁਖਸਥਾਇਆਸੁਖੁਭੋਗੈਰੋਗਪ
ਕਮਾਇਆਤਰਖੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਖਪਾਇਆਮੁਰਖਗਣਤਗਣਾਇਏਗਜਪਈ
ਆਸਤਿਗੁਰਤਿਥਿਥੇਜੁਏਗਜੁਚੁਕਾਇਆਕਰਤਕਰੇਸੁਤੋਗੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥ ੪॥
ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੧ ਕੁਤੁਥੋਲਿਮੁਰਦਾਰੁਖਾਇਅਵਗੀਨੋਸਮਝਾਵਦਿਜਾਇਆਮੁਠਾਅਪਿਮੁ
ਤਾਏਸਾਥੈਨਾਨਕਐਸਾਅਗੁਜਾਪੈ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਜਿਸਦੈਅੰਦਰਿਸਚੁਤੋਸੋਸਚਾਨੁ
ਮੁਖਿਸਚੁਅਲਾਏਓਤਰਿਮਾਰਗਿਅਪਿਚਲਦਤੋਰਨੋਤਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏਜੇਅਗੈਤ
ਰਬੁਤੋਇਤਮਲੁਲਾਏਘੜਿਨਾਤੈਸਗਵੀਮਲੁਲਾਏਤਿਰਬੁਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਅਨਦਿ
ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਓਤੁਅਪਿਛੁਟਾਭੁਟੰਬਸਿਓਦੇਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਭਸਿਸਟਿਓਰ
ਏਗਨਨਾਨਕਤਿਸੁਥਲਿਤਰੈਜੋਅਪਿਜਪੈਅਵਗਾਨਾਮੁਜਪਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
ਇਕਕੰਦਮੁਲੁਚੁਦਿਖੰਡਿਵਲਖੰਡਿਵਸਾਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਠਿਰਤਿਜੋਗੀਸਨਿਅ
ਸਾਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਥਤੁਤੁਲਾਦਨਭੋਜਨਕੀਆਸਾਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਨਗਿਰਤਿ
ਨਉਦਾਸਾਜਮਕਾਲੁਸਿਰਹੁਨਉਤਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਨਸਾਗੁਰਮਤੀਕਾਲੁਨਾਵੈਨੈਜਾਤ
ਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸਾਸਚਾਸਥਦੁਸਚੁਮਨਿਘਰਤੀਮਾਤਿਉਦਾਸਾਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿ
ਆਪਣਾਸੇਅਸਾਭੇਨਿਰਾਸਾ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ਜੇਰਤੁਲਗੈਕਪੜੈਜਾਮੋਇ
ਲੀਤੁਜੇਰਤੁਪੀਵਹਿਮਾਲਸਾਤਿਨਕਿਉਨਿਰਮਲੁਚੀਤੁਨਾਨਕਨਾਉਖੁਦਾਇਕਾਦਿਲਿਓ
ਮੁਖਿਲੇਤੁਅਵਰਿਦਿਵਾਜੇਦੁਨੀਕੇਤੁਠੇਅਮਲਕਰੇਤੁ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਜੰਤੁਉਨਾਤੀਤਾਂਕਿਅ
ਆਖਾਂਕਿਤੁਨਾਤੀਕਿਅਓਵੰਗੀਤਕਰਣਕਤਿਅਕਥਨਭਰਿਅਭਰਿਭਰਿਓਵੰਗੀਅ
ਨਬੁਝਲੋਕਬੁਝਾਈਐਸਾਅਗੁਤੋਵੰਗਾਨਾਨਕਅੰਧਾਤੋਇਕੈਦਸੇਰਤੋਸਭਸੁਮੁਤਾਏਸਾਥੈ
ਅਗੈਰਇਆਮੁਤਮੁਤਿਪਾਤਿਸੁਐਸਾਅਗੁਜਾਪੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਤਰਤੀਸਤ

ਭੁੰਘੜੀ ਮੁਰਤੀ ਚਰਾ ਭੁੰਗਣ ਤੋਂ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਚਿਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਪਤਿ ਆਮੁਰਖੁ ਆਖੀ ਐ ਜਿਸੁ ਲ
ਭੁੰਘੜੀ ਅੰਤਰਾ ਨ ਉਪੜੀ ਐ ਨ ਉਥੁ ਈ ਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀ ਚਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਨ ਮੁਖ ਟਿਅ ਭੁਗਤੀ
ਭੁੰਘੜੀ ਨਿਰਮਲਾ ਨ ਉਮੰਨਿ ਆਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਰਾਜਿ ਸਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਉ ਤੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪ
ਰਾ ਸਚਾ ਸਾਉ ਇਕੁ ਤੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਲ ਜਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਮਿਤਰ ਮਸਿਤਿ ਸਿ

ਦੁਖੁ ਮੁਸਲਾ ਤੁਕੁ ਤਲਾਉ ਕੁਰਾਣਾ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੋ ਜਾਤੋ ਤੁਮੁ ਸਲਾਮਾਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾ ਬਾਸੁ
ਪੀਕੁ ਲਾਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜਾ ਤਸਥੀ ਸਾਤਿ ਸੁਭਾਵ ਸੀਨ ਨ ਕਰੇ ਖੈਲਾ ਜਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ਤਕੁ ਪਰ
ਇਅਨ ਨ ਕਉ ਸੁਸੁ ਅਰੁ ਉਸੁ ਗਾਇ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਤਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾ ਨ ਖਾਇ ਗਲੀ ਭਿਸ
ਤਿਨ ਜਾਈ ਐ ਢੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ਮਾਰ ਲਪਾਤਿ ਤਰਾਮ ਮਤਿ ਤੋਇ ਤਲਾਉ ਨ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਗਈ
ਕੁੰਦੀ ਕੁੰਦੈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੧ ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ਪਤਿਲਾ ਸਚੁ
ਤਲਾਉ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ਚਉਥੀ ਨੀ ਅਤਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਕਰਣੀ ਕ
ਬਾ ਅਖਿ ਕੈਤਾ ਮੁਸਲਾਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੇ ਕੁੜਿ ਆਰਕੁ ਜੈ ਕੁੜੀ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥

ਪਉੜੀ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਲ ਜਦੋ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇਵਾ ਪਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੋ ਪਾਈ ਅਨਿਅੰ
ਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ਵਿਲੁਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਧਿ ਅੰਧੇ ਕਉ ਕਿ ਮੁਏ ਕੁੜਿ ਆਰਾ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਜੈ ਪ
ਚੇ ਮੁਏ ਨ ਭੁਝਿ ਵੀ ਚਰਾ ਇਕ ਸੁਥਾ ਸੁਤੁ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨ ਤੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਤਿ ਪੁਕਾਰਾ ਇਥਿ ਨਿਰ
ਘਨ ਸਦਾ ਭਉ ਕਦੇ ਇਕ ਨ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ਵਿਲੁਨਾ ਵੈ ਤੋਰੁ ਪੰਨ ਨ ਤੀ ਤੋਰੁ ਬਿਖਿ ਆਸੁ ਭੁਝਾਰਾ
ਨਾਨਕ ਅਖਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅਖਿ ਪਤੁਕਿ ਮਿਸਵਾਰ ਲਤਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਮੁਸਲਾਮਾ

ਦੁਕਾ ਵਲੁ ਮੁਸਕਾਉ ਜਾਤੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਾਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨ ਕਰਿ ਮਿਰਾਮ
ਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮੁਸਾਵੈ ਤੋਇ ਮੁਸਲਿ ਮੁਦੀਨ ਮੁਤਲੈ ਮਰਦ ਜੀਵ ਲਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ
ਰਬੀਰ ਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀ ਅਮਿਤ ਰੰ
ਮਤਿ ਤੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਾਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ਪਰਤਰਿ ਕਾ ਮੁਕੁੰਦੁ ਭੁਝੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇ ਅ
ਅੰਕੁ ਚੁਕਾਵੈ ਤਜਿ ਕਾ ਮੁਕਾਮ ਨਿਮੋ ਤੁਰ ਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ਤਜਿ ਮਨੁ
ਅਭ ਮਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਅਸ ਅਸਰਾ ਮਲਿ ਵਲਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਸਰਸਵਤਿ ਤਰਿਨੀ ਮਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਜੇਰ ਘਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹ

ਸੀਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪਟਲ ਬਾਜਾ ਰੁਕਮੀ ਚਤੁਰਸੀਰਾ ॥ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁਰਖ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਦਰਬੇ
 ਭੇਡ ਭੰਡਾਰੀ ਤੇ ਇਕ ਖੇਲਾ ਤਾ ਜੀਰ ਬਤੁ ਪਾਰਤਾ ਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥ ਥਾਗੀ ਮਿਲਾ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿਆਪ
 ਲਾ ॥ ਤੰਬੁ ਪਲੰਘ ਨੇ ਵਾਰ ਸਗਾਇ ਚੇਲਾ ਲਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥ ੨ ॥
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਨਦੀ ਅੰਤੋ ਵਹਿ ਪੈਲ ਵਾਸੁੰ ਮੌ ਵਹਿ ਦੁਧ ਪੀਓ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰੋ ਵੈ ਖੁੰ
 ਕੇ ਨਿਤ ਜੀਓ ॥ ਪਰ ਬਤੁ ਸੁਇਨ ਰੁਪ ਤੋ ਵੈ ਤੀਰੇ ਲਾਲ ਜਾਚੀ ॥ ਭੀਤੁੰ ਤੈ ਸਾਲਾ ਤਲਾ ਆਖ ਲਾ
 ਤੈਨ ਚਾਚੀ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ਭਰਾ ਅਠਾਹ ਮੇ ਵਹੋ ਵੈ ਗੁਰੂ ਜੋਇ ਸੁਆਰੀ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦਇਓ ਭੇ
 ਦੇ ਰਖੀ ਅਤਿ ਨਿਰਚਉ ਵੈ ਥਾਚੀ ॥ ਭੀਤੁੰ ਤੈ ਸਾਲਾ ਤਲਾ ਆਖ ਲਾ ਤੈਨ ਚਾਚੀ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੧
 ਜੇਦੋ ਤੈ ਦੁਖ ਭਾਈ ਐ ਪਾਪ ਗਰਤ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥ ਰਤੁ ਪੀਲੇ ਜੇ ਸਿਰੈ ਓ ਪਰਿ ਰਖੀ ਅਤਿ ਵੈ ਜਾਪੈ
 ਚਾ ॥ ਭੀਤੁੰ ਤੈ ਸਾਲਾ ਤਲਾ ਆਖ ਲਾ ਤੈਨ ਚਾਚੀ ॥ ੩ ॥ ਮ: ੧ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਤੋ ਵੈ ਖਾਣੁ
 ਵੈ ਵਾਚੀ ॥ ਸੁਰਗੈ ਦੀ ਅਮੋਹ ਲੀ ਅਇਸ ਭੀ ਅੰਤੋ ਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਜਾਚੀ ॥ ਭੀਤੁੰ ਤੈ ਸਾਲਾ ਤਲਾ
 ਆਖ ਲਾ ਤੈਨ ਚਾਚੀ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਟਠੈ ਲੀਗੈ ਬਾਨਾਖ ਸਮੁਨ ਜਾਣਈ ॥ ਸੋਕ ਤੈ
 ਦੇਵਾਨ ਆਪੁਨ ਪਛਾਣਈ ॥ ਕਲਾਤਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀ ਐ ॥ ਵਿਦੁਨਾ ਵੈ ਵੇ ਕਰੀ ਕਰਮੇ ਪਦੇ
 ਐ ॥ ਰਾਤ ਦੇ ਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਧੁ ਸੀ ॥ ਕੁਠਰੇ ਅਕੁਠਰਾ ਲੈ ਪਇਆ ਦਸੁ ਸੀ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀ
 ਅਸੁਥਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ਸਿਧੈ ਦਰਿ ਦੀਵਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਐ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
 ਸੋ ਜੀਵਿ ਅਜਿ ਸੁਮੰਨਿ ਵਸਿ ਅਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਬੀ ਜਾਣੀ ॥
 ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਇ ਰੰਗੁ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਨ ਚੈਨੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਠਗੈ ਆਮੁਰਾ
 ਜਾਣੀ ॥ ਵਿਦੁਨਾ ਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ਵਿਆਖਾਧੈ ਵਿਆਪੈ ਪੈਰੋਇ ॥ ਜਾਮਨੈ
 ਨਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਿਆਮੇਵਾ ਵਿਆਪੀ ਘੁੰਗੁ ਜੁਮਿ ਠਾਕਿਆ ਮੈਦਾ ਵਿਆਮਾਸੁ ॥ ਵਿਆਕਪੁ
 ਵਿਆਸੇ ਜਸੁ ਖਾਈ ਕੀਜਤਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਵਿਆਲਸ ਕਰਕਿ ਆਨੇ ਬਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਨੁ
 ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਦੁਸੇ ਭਟੇ ਲਾਵਿ ਲਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕੇ ਅਹੰ
 ਸਭੁ ਪਰਖੀ ਐ ॥ ਮਹੁਰਹੋ ਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀ ਐ ਚਖੀ ਐ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀ ਐ ॥
 ਕਮੁ ਮੰਨੈ ਸਿਰ ਦਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀ ਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਤੈ ਕਾਰਖ ਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬ ਲਾਭਾ
 ਚਰਸ ਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਤੋ ਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀ ਬਖੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ

ਖਤੀ॥ ੧੦ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ਜਪਕਾਤਕਟਿਅਹਤੀਸੁਪ੍ਰਹਿਵਾਜਿਗਸਤੁਕੀਸਾਰਾ
ਚੇਬਿਅਕਲੁਲਾਇਆਤਨੁਤਾਜਿਗਦੁਇਪੁਜਚਕੀਜੋਤਿਕੈਪੀਸਣਅਇਥਤਿਠਾਜੋਦ
ਗੇਸੁਰਥੇਗਨਨਕਅਜਬੁਡਿਠਾ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਵੇਖੁਜਿਮਿਠਕਟਿਅਕਟਿਕੁਟਿਥਪਾ
ਪਾਈਖੁੰਛਾਅੰਦਰਿਗਥਿਕੈਦੇਨਿਸੁਮਲਸਜਾਇਗਸੁਕਸੁਟਟਰਿਪਾਈਐਤਪੈਤੈਵਿਲਲਾ
ਓਗੀਸੋਫੋਗਸਮਾਲੀਐਦਿਚੈਅਗਿਜਲਾਇਗਨਾਨਕੀਮਿਠੈਪਤਰੀਐਵੇਖੁਲੋਕਾਅਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਨਾਮਰਲੁਨਚਿਤਿਅਸਪਦੇਰਿਅਗਮਰਿਮਰਿਜੈਮਤਿਨਿਤਕਿ
ਨੈਕੇਰਿਅਗਅਪਨਜੈਮਨਿਚਿਤਿਕਤਨਿਚੰਗੇਰਿਅਗਜਮਰਜੈਨਿਤਨਿਤਮਨਮੁਖੇਤਰਿਅ
ਮਨਮੁਖਲੁਲਤਗਮਕਿਅਨਜਾਇਆਥਪੇਕਰਨਿਸਲਾਮਖਸਮਨਭਾਇਆਸਚੁ
ਮਿਲੈਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਤਿਥਭਵਸੀਕਰਸਨਿਤਖਤਿਸਲਾਮੁਲਿਖਿਅਪਵਸੀ॥ ੧੧॥
ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੧ ਮਛੀਤਰੁਕਿਅਕਰੇਪੰਖੀਕਿਅਅਕਾਸੁਪਥਰਪਾਲਕਿਅ
ਗੇਖੁਸੇਗਕਿਅਅਰਵਾਸੁਕੁਤੇਚੰਦਨੁਲਾਈਐਭੀਸੋਕੁਤੀਧਤੁਥੇਲਾਜੈਸਮਣਾ
ਟੈਐਪੜੀਅਤਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠਾਅੰਧਚਾਨਦਿਰਖੀਐਦੀਵੇਬਲਤਿਪਚਾਸਾਚਭੁਣੇ
ਜੁਇਨਪਾਈਐਚੁਦਿਚੁਦਿਖਵੈਘਾਸੁਲੇਤਮਰਦਿਪਾਈਐਛੁਤੈਨਤੋਇਕਪਾਸਾਨ
ਕਮੁਰਖਏਤਿਗੁਲਥੇਲੈਸਦਵਿਲਾਸ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਕੈਤੰਕੰਚਨੁਤੁਟੈਸਚੁਅਗਨੀ
ਕੰਚੁਪਾਏਲੋਤਾਗੁਗੀਸੋਤੀਤੁਟੈਭਤਗੁਪੁਤੀਗੰਢੁਪਵੈਸੰਸਾਰਿਗਜਾਮੰਗੈਦਿਤੇ
ਗੰਢੁਪਾਈਕੁਖਿਅਗੰਢੁਪਵੈਜਾਖਾਇਕਾਢਾਗੰਢੁਨਦੀਅਮੀਤਝੇਲਾਗੰਢੁਪਗੀਤਿ
ਮਿਠੇਥੇਲਾਥੇਦਗੰਢੁਥੇਲੈਸਚੁਕੋਇਮੁਇਅਗੰਢੁਨੇਕੀਸਤੁਤੋਇਏਤੁਗੰਢਿਵਰ
ਤੈਸਚੁਮੁਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਤਿਮਾਰਾਨਾਨਕੁਅਖੈਏਤੁਥੀਚਰਾਸਿਛਤੀਗੰਢੁਪ
ਵੈਦਰਥਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਅਪੇਕਰੇਥੀਚਰਾਇਕਿਖ
ਟੈਕਿਖੇਅਪੇਪਰਖਲਤਗੁਖਰਖਜਾਨੈਪਾਈਅਤਿਖੋਟੇਸਟੀਅਤਿਥਤਰਿਵਾਰਿ॥
ਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਤਸੁਟੀਅਤਿਕਿਸੁਅਗੈਕਰਤਿਪੁਕਾਰਾਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਭਜਿਪਵਤਿ
ਏਥਰਲੀਸਚੁਸਤਿਗੁਰੁਖੋਟਿਅਤੁਖਰੇਕਰੇਸਥਦਿਸਵਾਰਲਤਗੁਸਚੀਦਰਗਤ
ਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਅਗਿਗਲਤਤਿਨਦੀਕੋਕਿਅਕਰੇਜੈਅਪਿਥਖਸੇਕਰ

ਤਾਰਿ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਹਮ ਜੇਕ ਜੇਮੀ ਦੁਨੀ ਆਪੀ ਰਾਮ ਸਾ ਏਕ ਰਹੇ
 ਆਮੇਰ ਵਾਦੇ ਬਾਦੇ ਸਾਤ ਅਠ ਜੁਖੁ ਦਾਇਏ ਏਕ ਤੁਤੀ ਏਕ ਤੁਤੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਦੇਵ
 ਦਾਨਵਾਨ ਰਾਗਾਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਧਰਾ ਅਸਤਿ ਏਕਾਦਿ ਗਾਰੇ ਕੁਈ॥ ਏਕ ਤੁਤੀ ਏਕ ਤੁਤੀ॥
 ਮਃ ੧ ਨਦਾ ਦੇ ਦਿਤੰਦ ਆਦਮੀ॥ ਨਸਪਤ ਜੇਗ ਜੀਮੀ॥ ਅਸਤਿ ਏਕਾਦਿ ਗਾਰੇ ਕੁਈ
 ਏਕ ਤੁਤੀ ਏਕ ਤੁਤੀ॥ ੩॥ ਮਃ ੧ ਨਸੁਰ ਸਸਿ ਮੰਡ ਲੋ॥ ਨਸਪਤ ਦੀਪ ਨਤ ਜੋਲੋ॥
 ਅੰਨ ਪਚੇ ਲਖਿ ਰੁਨ ਕੁਈ॥ ਏਕ ਤੁਤੀ ਏਕ ਤੁਤੀ॥ ੪॥ ਮਃ ੧ ਨਰਿ ਜਕੁ ਦਸਤ ਅਕ
 ਸੋ॥ ਹਮਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੋ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ॥ ਏਕ ਤੁਤੀ ਏਕ ਤੁਤੀ॥ ੫॥
 ਮਃ ੧ ਪਰੰਦੇ ਨਗਿਰ ਤੰਗਾ॥ ਦਰਖਤ ਆਥ ਅਸਕਗਾ॥ ਦਿਤੰਦ ਸੁਈ॥ ਏਕ ਤੁਤੀ ਏਕ
 ਤੁਤੀ॥ ੬॥ ਨਾਨਕ ਦਿਲਾ ਰੇ ਲਿਖਿ ਅਸੋਇ॥ ਮੇਟਿ ਨਸਾ ਕੈ ਕੋਇ॥ ਕਲਾ ਪਰੈ ਤਿਰੈ ਸੁਈ
 ਏਕ ਤੁਤੀ ਏਕ ਤੁਤੀ॥ ੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਤੁਕੁ ਮੁਗੁ ਗੁੰਝਲਿ ਆਗੁਰ
 ਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿ ਆ॥ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਦਰ ਬਾਰੁ ਸਥਾ ਦੁਨੀ ਸਾਇ ਆਸ
 ਰਾਸਥ ਦੁਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਆ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਦੁ ਕੁਜਿ ਆਰਭ ਗਮਿ ਭੁਲਾਇ ਆ॥ ਵਿਸ
 ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਇ ਆ॥ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ਵਲ ਜਾਇ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖੁ ਅੰ
 ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿ ਆ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸੀਤਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਤੀ ਆਏ ਨਖਵੇ
 ਘਾਹਾ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨ ਮਾਸੁ ਖਵਾਏ ਏਹ ਚਲਾਏ ਹਾਹਾ॥ ਨਦੀ ਆਵਿ ਚਿਟਿ ਥੋਦੇ ਖਾਏ ਝਾਏ
 ਰੇ ਅਸਗਾ॥ ਕੀਜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬ ਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹਾ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਜੀਵ ਤਿਲੈ ਸਾਹਿ
 ਵਲੇ ਤਕੇ ਆਸਾਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਏਕ
 ਸਤਗੁਰਿ ਕਿਰਿ ਲੁਖਾਹਿ॥ ਏਕ ਨਾਛਤੀ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ॥ ਏਕਿ ਮਿਟੀ ਆਮ ਤਿਮਿਟੀ ਆਖਾਹਿ
 ਏਕਿ ਪਚੇ ਲਸੁ ਮਾਰੀ ਪਚੇ ਲਸੁ ਮਾਰੀ॥ ਏਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਅਧਾਰੀ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨਕੋਟੈ
 ਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਤਿ ਨਾਤੀ ਮਨਿ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੀ ਮਕਮਾਈ ਐ॥ ਭੁਭ
 ਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਦੁਜੀ ਕਰੈ ਲਗਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ ਐ॥ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈ ਸਚੁ ਵੈ
 ਏਕਾਈ ਐ॥ ਸਚਾ ਸਥ ਦੁਸਾਹਾ ਤਿਸ ਚਿਸਮਾਈ ਐ॥ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਤੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਹੈ
 ਰਿਠੇਰੇ ਆਈ ਐ॥ ਦੁਨੀ ਆਖੈ ਟੀਰਾ ਸਿਕੁ ਰੂ ਕਮਾਈ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਲਾਹਿ ਤਿਸੇ

ਸਲੋਕਮ: ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾਵਾ ਵਹਿਗਾ ਵਹਿਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਜਲਿਨਾ ਵਹਿਤਾ ॥ ਜਾਤੁ ਧੁਭਾ
ਵਹਿਤੁ ਕਰਹਿ ਭਿਭੁਤਾ ਸਿੰਘੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਤਪਤੀ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਤਾਵਹਿ ॥
ਜਾਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਤਪਤੀ ਗੇਰ ਸਕਸਥੁ ਤੁਕਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕ
ਟੇਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਜਾਂਤਿ ਦਿਸੰਤ ਰਿਸੁ ਦਿਗਲਾ ਘਰਿਆਵਹਿ ॥ ਜਾਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਨਦਿਰ ਚਾਵਹਿ
ਜੁਗ ਵੇਰੁ ਭਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਤੋਰ ਸਗਲੇ ਕੁਜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਜਾਤੁ ਵਰਾ
ਭਿਭੁਤਾ ਆਈ ਆਚੰਗੋ ਚੰਗਾ ਤੋਈ ॥ ਜਾਤੁੰ ਸਚੁ ਸੁਕੁ ਸਚੁ ਕੁੜਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਲੁ ਵੇਖਲੁ ਬੋ
ਲੁ ਚਲੁ ਜੀਵਲੁ ਮਰਲੁ ਧਾਤੁ ॥ ਤੁਕਮੁ ਜਾਤੁ ਕਮੈ ਵਿਚਿਰ ਬੈਨਾਨ ਕਸਚਾ ਅਪੀ ॥ ੨ ॥
ਪਰੇਸ਼ੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਨਿ ਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਖੈ ਕਾਰ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਭੁਤਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈਐ ॥ ਲਾਤ ਭਗਤਿ ਸੁਸਾਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਮਨਮੁ
ਖੁ ਗੁਰੁ ਬਚੁ ਕੁਜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵੰਈਐ ॥ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ
ਭੁਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕਮ: ੧ ॥ ਕਲਿਕਤੀ
ਰਾਜੇ ਕਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਚਿਭਰਿਆ ॥ ਕੁਜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨ ਤੀਕਤ ਚਰਿਆ ॥
ਤੁਰੰਤੁ ਭਿਵਿਕੁੰਨੀ ਤੋਈ ॥ ਆਖੈ ਰੋਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕਿਨਿ ਥਿਧਿ
ਕਤੀ ਤੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਕਲਿਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਲੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੋਈ ਚਿਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥
ਜਿਨੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਤਿ ਸੁਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਸੋਲੈ ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਰੇਸ਼ੀ ॥ ਭਗਤਾ ਤੈਸੈ
ਜਗੀਅ ਜੋ ਕੁਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਅਪੀ ਅਭੁਲੁ ਤੈਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤਾ ਅ
ਪੈਲਿ ਅਨੁਜਿਨੀ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਈਆ ॥ ਸੈਸਾਰੀ ॥ ਅਪੀ ਖੁਆਇ ਅਨੁਜਿਨੀ ਕੁੜ ਬੋਲਿ ਬੋ
ਲਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਚਲਲੁ ਸਚਨ ਜਾਲਨੀ ਕਾਮੁ ਕੋਪੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਤਰਿ ਚਾ
ਕੀ ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਤੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਰਨਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖਿ ਰੇਜੇ ਲਾਸ ਚੈ ਸਥਾ ਦਿਸੁ ਤਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕਮ: ੧ ॥ ਸਥਾ ਤੀਸਾ
ਲਾਗਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਇਕ ਮਨਿ ॥ ਸੇਈ ਪੁਰੇ ਸਾਤ ਵਖਤੈ ਭੁਪਰਿ ਲਾਜਿ ਮੁਏ ॥ ਦੁਜੈ ਥਾਤੁ ਤੇਰਾ ਮ
ਨ ਕੀ ਅਮਤੀ ਖੰਡੀਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਏ ਅਸਗਾਤ ਗੋਤ ਖਾਤਿ ਨ ਨਿਕਲਾਤ ॥ ਤੀਜੈ ਮੁਤੀ ਗਿਰਾਤੁ ਭੁਖ
ਤੇਖਾ ਦੁਇ ਭੁਭਿਕੀਆ ॥ ਖਾਧਾ ਤੋਇ ਸੁਆਤ ਭੀਖਾ ਦੇਸਿ ਚਿਦੋ ਸਤੀ ॥ ਚਰੁ ਬੈ ਆਈ ਚੁੰਘ ਅਖੀ ਮੀ

ਟਿਪਵਾਰੇਗਏਆ। ਭੀਰੇਠੇਗਚੇਠੇਵਾਦੁਸੈਵਰਿਤਆਕੀਪੈਤਥਧੀ। ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਭੇ
 ਜੇਅਠੀਭਰੇਤੋਏ। ਨਾਨਕਸਾਤਿਭੁਮਨਿਵਸੈਸਚਨਵਲੁਤੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਸੇਈਪੁਰੇਸ
 ਜੇਨੀਪੁਰਾਪਾਏਆ। ਅਠੀਵੇਪਰਵਾਰਤਨਿਇਕਤੈਰੰਗਿ। ਦਰਸਨਿਗੁਪਿਅਥਾਤਵੇਰਲੇਪਵੇ
 ਅਤੋ। ਕਰਮਿਪੁਰੈਪੁਰਾਗੁਰੂਪੁਰਾਜਾਕਾਥੇਲਾ। ਨਾਨਕਪੁਰਾਜੇਕਰੇਘਟੈਨਾਤੋਤੋਲਾ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ। ਜਾਤੁਤਕਿਅਤੋਰਿਮੈਸਚੁਸੁਲਾਈਐ। ਮੁਠੀਘੋਚੋਰਿਮਤਲੁਨਪਾਏਐ।
 ਨੈਚਿਤਿਕਠੋਰਿਸੇਵਗਵਾਈਐ। ਜਿਤੁਘਟਿਸਚੁਨਪਈਸੁਭੰਨਿਘੜਾਈਐ। ਕਿਚਿਕਰਿਪੁਰੈਵ
 ਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ। ਕੋਇਨਾਥੈਘਟਿਤਰੁਮੈਜਾਈਐ। ਲਈਅਨਿਖੇਰਪਰਖਿਦਰੇਥੀਨਾਈਐ।
 ਸਚੁਦਾਇਕਤੁਤਟਿਪੁਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ਅਠੀਪਤਰਿਅਠਖੰਡਨਾ
 ਖੰਡੁਸਰੀਰਾਤਿਸੁਵਿਚਿਨਚੇਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁਭਾਲਤਿਗੁਣਿਗਤੀਰਾ। ਕਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾਤਿਅ
 ਨਕਕਰਿਗੁਰੂਪੀਰਾ। ਚਰਿਥੈਪਤਰਿਸਥਾਤਕੈਸੁਰਤਿਅੰਧੁਪਜੈਚਾਉ। ਤਿਨਦਰਿਅਵਾਸੇਚੁਏ
 ਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਉ। ਚਿਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਕਰਮੀਤੋਇਪਸਾਉ। ਕੰਚਨਕਾਇਅਕਸੈਐ
 ਨਿਚਕੈਚੜਾਉ। ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸਰਫਕੀਬਤੁਜਿਨਪਾਈਤਾਉ। ਸਤੀਪਤਰੀਸਤੁਭਲਾਈਐ
 ਪੜਿਅੰਪਾਸਿ। ਚਿਥੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਥੀਚਰੀਐਕੁਜੈਘਟੈਰਾਸਿ। ਚਿਥੈਖੋਟੈਸਟੀਅਤਿਖੇਰਕੈ
 ਚਤਿਸਾਥਾਸਿ। ਥੋਲਦੁਫਾਦਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖੁਸੁਖਸਮੈਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਪਉੜੀ
 ਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਤਤਾ। ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਈਅਖੈਲੈਸਗਲਜਗਤੁਵੇ
 ਗਿਅਈਆਥੁਰਿਅਈਆਵਚੈਧਰਮੁਤਦੁਰਿ। ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੈਨੈਕੈਦੁਰਿ। ਜਿਨਿ
 ਨਾਮੁਧਿਅਏਅਗਏਮਸਕਤਿਘਲਿ। ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਰਿਜੇਲੋਹੇਕੇਤੀਢੁਟੀਨਾਲੇ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ। ਸਚਭੋਜਨੁਭਉਸਤਿਗੁਰਿਦਸਿਅਯਾ। ਸਚੇਤੀਪਤੀਅਇਸਚਿਵਿਗਸਿਅ
 ਸਚੈਕੋਟਿਗਿਗਏਨਿਜਘਰਿਵਸਿਅਯਾ। ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਨਉਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸੀਅਯਾ। ਸਚੈਦੈ
 ਵਿਕੁਜਿਨਜਾਈਐ। ਫੁਠੇਫੁਠੁਵਖਾਦਿਸੁਮਤਲੁਪੁਆਈਐ। ਸਚੈਸਥਦਿਨਿਸਾਇਰ
 ਕਨਪਾਈਐ। ਸਚੁਸੁਦਿਭੁਭਿਵਖਾਦਿਮਤਲਿਭੁਲਾਈਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
 ਪਤਿਗੰਭੀਨਿਤਿਵੈਘਰੁਥਾਪਭੋਜਨੁਸਾਰੁਕਰਾਈ। ਸਗਲਦੁਖਪਾਣੀਕਰਿਪੀਵੰਧਕੈ
 ਤਾਕਚਲਾਈ। ਧਰਿਤਾਰਾਜੀਅੰਬਰੁਤੇਲੀਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਈ। ਏਵਰੁਵਧਾਮਵਨਾ

ਜਗਮੈਨਿ ਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਤੁ ਤੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਹੀ ਭਿਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਰੁ ਸਾ
ਤੇ ਭੇਦੁ ਭਾਤੀ ਦੇਵੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਹੇ ਜਿ ਸੁਭਿ ਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ ॥
੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਆਖਦੁ ਆਖਿ ਨਰ ਜਿ ਆਸੁ ਨ ਦਿਨ ਰੋਜੇ ਕੰਨਾ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨਰ ਜਿ ਆ
ਸੁ ਗਾਤ ਕਇ ਕਵੰਨਾ ॥ ਭੁਖਿ ਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਈ ॥ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤੰ ਰੋਜੇ ਜਾਂ
ਰੁਕਾ ਤਿਉ ਦੀਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਦੁਸਰੇ ਸੁਤੁ ਭੁਕੁ ਭੁਕੁ ਕਮਾਈ ਐ ॥ ਵਿਦੁਸ
ਰੇ ਭੁਕਿ ਆ ਭੁਕਿ ਨਿ ਚਲਾਈ ਐ ॥ ਵਿਦੁਸਰੇ ਤਨੁ ਚਾਉ ਚਾਉ ਰਲਾਈ ਐ ॥ ਵਿਦੁਸਰੇ ਸੁਭੁ ਭੁਜਿ ਪੈ ਫੈਖਾ
ਟੈ ਐ ॥ ਵਿਦੁਸਰੇ ਦਰਬਾਰੁ ਭੁਕਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ॥ ਕੁੜੈ ਲਾਲ ਚਿਲਗਿ ਮਤ ਭੁਖਾ ਐ ॥ ਸੁਭੁ ਜਗੁ ਠਹਿ
ਰੇ ਭੁਕਾ ਐ ॥ ਜਾਈ ਐ ॥ ਤਨਮ ਤਿਤ੍ਰਿ ਸਨਾ ਅਗਿ ਸਥਿ ਦਿਭੁ ਭੁਭਾਈ ਐ ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧
ਜਗੁ ਰੁਸੈ ਤੇ ਭੁਖੁ ਧਰੁ ਮੁਠੁ ਭੁਠੁ ਲਗਿ ਆਨੁ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਆਤਰਿ ਆਸਦੁ ਪਕੈ ਕਰਿ ਮਿਧਿ ਆਨਿ ॥ ਪ
ਤੈ ਸਦਕਾਂ ਦਲੈ ਤੈ ਦਾਨੈ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਥਿਰੁ ਖੁਪਤ ਪਰਵਾਨੁ ਭੁਲ
ਜੇਵਰੁ ਲਾਲਾ ਤਿਉ ਭੁਠੁ ਲਗਤ ਨ ਲਗਾਇ ॥ ਮੁਖਿ ਭੁਖਿ ਤਤਿ ਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਤੈਵਰੁ
ਖੈ ਸਤ ਕੀਲਿ ਖਿਅਤੈ ਵੈਲੇ ਖਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰਕੀ ਚਰਣੀ ਪੁਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇ ਖਾ ॥ ਤੰ ਸੁਤੁ
ਭੋਭੋ ਪੁਰੇ ਨਦੀ ਆ ਅਗਿ ॥ ਪਵਤਿ ਦਵਤਿ ਨ ਨਕਾਤਰੀ ਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵੈਦਿ ਆਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੇਤਾਈ ਐ ॥ ਭੁਠਾਇ ਤੁਸੰ ਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈ ਐ ॥ ਸਚਿਨ ਪਰੇ ਪਿਅਰੁ
ਖੈ ਐ ॥ ਐ ॥ ਕਾਲੁ ਭੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀ ਐ ॥ ਐ ॥ ਐ ॥ ਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈ ਐ ॥
ਐ ॥ ਦੇਇ ਪਿਅਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਐ ॥ ਮੁਤੁ ਤਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰ ਮੁਭਗੀ ਐ ॥ ਪਾਈ ਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੁ
ਭੇ ਸਦੇ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਪਤੁ ਰਾਨਿ ਮੁਠੁ ਲਾਮਨਿ
ਤੰ ਵੈਸਾ ਤਿਤ੍ਰਿ ਸੁਜਿ ਸੁਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੀ ਐ ਕਿਸੁ ਤੰ ਚਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਤਰੇ ॥ ੧॥
ਮ: ੧ ॥ ਮਤਿ ਪੰਥੇ ਗੁਰਿ ਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਥਉ ਤਮ ਕਥਨੀ ਚਾ ॥ ਕਥ ਚੰਦਨਿ ਕਥ ਅਕਿ ਭੁਲਿ ਕਥ ਉਚੀ
ਪੰਥੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਐ ॥ ਸਾਤਿ ਬਲਗੀ ਗੀਤੀ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੇਤੇ ਕਤ ਤਿਵ
ਕਾ ਕਤਿ ਕਤਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਵੈਦਕੀ ਤਿਵ ਖਿਅਦੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥ ਪਸੈ ਐ ਨ ਤੀਭੇ ਦੁਭੁਭੈ ਐ ਪਾ
ਵਣਾ ॥ ਭੁਭੁ ਦਰਸਨੈ ਭੋਖਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਥਿ ਸੁਤਵਣਾ ॥ ਮੰਨੇ

ਨਾਉਚਿਸੰਖਦਗਤਪਾਵਲਾਖਾਭਕਕਰੇਅਦੇਸੁਚਾਢੀਗਵਲਾਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੁਮੰਦੇ
ਸਾਵਲਾ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੨ ਮੰਦੀਤੋਇਅਹੁਤਿਅਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇਆਪਦਾਤਰੰ
ਪਦੈਦੇਕੁਚਾਅਪੇਲਾਇ॥ਤੁਕਮੁਪਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਤੁਪਕਾਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਸੇਵੇ
ਮੁਖਅੰਨੈਰੂਚੈਤਕਿਨਿਆਇ॥ਦੁਤਾਸਿਰਿਆਅਪੇਖਸਮੁਵੈਖੈਕਹੈਵਿਰੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਵੈਵੈਜਾਵੈ
ਐਸਭਕਿਛੁਤਿਸਤਿਰਜਾਇ॥੧॥ ਮ:੨ ਨਾਨਕਪਰਖੈਆਪਕਉਤਪਚਖੁਜਾਣਾਗੋਗਦੁ
ਦਵੈਭੁਭੈਤਵੈਦੁਸੁਜਾਣਾ॥ਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾਵੈਮਿਹਮਾਣਾ॥ਮੁਲੁਜਾਣਿਗਲਾਕਰੇ
ਵਿਲਾਏਤਾਣਾ॥ਭਾਖਿਨਚਲੈਸਚਿਰੈਤੋਸੋਵੈਸਟੁਪਰਵਾਣਾ॥ਸਰਸੰਧੇਆਗਾਸਕਉਕਿਰੇ
ਚੈਬਾਣਾ॥ਅਗੈਓਹੁਅਗੰਮੁਹੈਵੈਤਦੁਜਾਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਰੀਪੁਰਖਪਿਆਰੁਪੈ
ਸੀਗਾਰੀਆਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨਰਤਨੀਵਾਰੀਆਮਤਲਾਮੰਡਿਨਿਵਾਸੁਸਥਾਇ
ਵਾਰੀਆਸਚੁਕਤਨਿਅਰਦਾਸਿਸੇਵੈਚਾਰੀਆਸੋਤਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿਤੁਕੀਮਾਸਿਧਾਰੀਆ
ਖੀਕਤਨਿਅਰਦਾਸਿਮਨੁਪੀਅਰੀਆਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗਵਾਸੁਛਿਟੁਸੁਜੀਵੈਆਸਥਾਇ
ਵਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਮਾਰੂਮੀਤਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਅਰੰ
ਤੈਨਭੁਖਾਗਾਜਾਗਾਜਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਇਰਭਰੇਕਿਸੁਕਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾ
ਦਾ॥੧॥ ਮ:੨ ਨਿਤਛਲੰਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਵਤੁਭੁਤਮਨਬਿੰਦਤੋ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਰਤਿਕੋ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਤੈਕਤੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵੈ
ਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਸਮੈਕੈਦਰਥਾਰਿਚਾਢੀਵਸਿਆਸਦਰ
ਕਲਾਵਿਕਮਭੁਵਿਗਾਸਿਆਖਸਮੁਪੁਰਾਪਾਇਮਨੁਰਤਸਿਆਦੁਸਮਨਕਢੇਮਗਿਨ
ਣਸਰਸਿਆਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਚਮਾਰਗੁਦਸਿਆਸਚਾਸਥਦੁਬੀਚਾਰਿਕਾਉ
ਧਉਸਿਆਚਾਢੀਕੈਖੈਅਕਥੁਸਥਦਿਸਵਾਰਿਆਨਾਨਕਗੁਣਗਤਿਗਾਸਿਤਰਿਜੀਉਮਿਓ
ਅਰਿਆ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਖਤਿਅਤੁਜੰਮੇਖਤੋਕਰਨਿਤਖਤਿਅਵਿਚਿਪਾਤਿ॥ਧੋਤੈ
ਓਨਰੇਤਰਤਿਜੇਸਚਿਧੈਵਲਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਖਸੇਬਖਸੀਅਤਿਨਾਤਿਤਪਾਤੀਪਾਤਿ॥੧॥
ਨਾਨਕੈਲੁਖਲੁਖਲੁਖਲੁਖਿਮੰਗੀਅਤਿਸੁਖਾਦੁਖੁਸੁਖੁਦੁਇਦਰਿਕਪੜੇਪਤਿਰਤਿਜਾਇ
ਨੁਖਾਜਿਥੈਥੈਲਾਇਤਾਰੀਐਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਰੇਕੁਕੁਦੀਖਅੰਦਰੁ

ਰੇਖਾ ਸਚੈ ਪੁਰਖ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਿ ਨਿਤਾਇ ਅਪਾਰੇ ਭਰਿ ਭੁਲੇਗਾ ਹਰਿ ਦੇ ਖਾਲਿ ਅਪਾਰ ਸਚਿਉ
 ਸਦੇਵੁ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ਅਪਾਰਿ ਅਰਤਨੁ ਪਰਾਤੁ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿ ਅਪਾਰ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਸਲਾਤਿ ਸੁ
 ਖੰਏ ਸਦਵਾਲਿ ਅਪਾਰਿ ਭਰਿ ਭਰੁ ਭਗਿਰਥਿ ਸਿਰਗਲਿ ਅਪਾਰ ਨਵੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਬੇਤਾਇ
 ਅਪਾਰ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ਭੈਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ ਭਰਮ ਨ ਮਤਿ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਭੈਵਿਚਿ ਜੰ
 ਮੈ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ਭੈ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ਭੈਵਿਚੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਆਖੁ ਸੀਕ ਮਾਇ ॥
 ਜਗੁ ਭੈਵਿਚੁ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਮੁਤਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲਾਤ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲਾਤ ਨ ਕਥੁੰਦੁ ਗੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲਾਤ ਦੁਖੁ ਨ
 ਭੋਲੈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲਾਤ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲਾਤ ਜਮ ਕਾ
 ਭੁਕੇ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲਾਤ ਸਦੀ ਸੁਖੁ ਦੇ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲਾਤ ਨਵ ਨਿਧਿ
 ਭਰੀ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲਾਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਸਿਰਖੋ ਤਾਇ ਪੀਅ
 ਤੁ ਮਥਾਵੈ ਜੁਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਤੀ ॥ ਫੇਲਿ ਫੇਲੀ ਤਤਿ ਮੁਤਿ ਲੈਨਿ ਭੁਭਾ ਸਾਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਤੀ ॥
 ਭੋਭਾਵੈ ਸਿਰਖੋ ਤਾਇ ਨਿਭੀ ਅਨਿਤ ਬਸੁ ਆਤੀ ॥ ਮਾਠੀ ਪੀਠਿ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇ ਨਿਟ ਬਰੋਵ ਨਿਧਿ
 ਰੇ ਭੋਭਿ ਭੁਨਪਤ ਲਿਕਿ ਰਿਅਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾ ਚੁਪਾਤੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇ ਨਿਨ ਚੋਈ ਬੁ
 ਝੰਝੰਨੁ ਖਾਤੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲਰ ਤਤਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਥੋਟਿ ਕੇ ਨਾਤੀ ॥ ਭੁੰਗੀ ਪਾਇ ਬਤ ਨਿਨਿ ਤ
 ਰੈ ਦੜੀ ਦੀ ਬਲਿ ਜਾਤੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸਤ ਕੀ ਫੁਮਲ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਥਿ ਜੋਗੀ ਨਾਥ
 ਗੋਗ ਮਨਾਥਿ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਨਾ ਦਇਵਿ ਗੋਏ ਫਿਰਤਿ ਵਿਗੁਤ ਫਿਟਵੈ ਤੈ ਗਲਾ ਜੀ ਆਮਾਰਿ
 ਭੋਭੋਈ ਆਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾਨੁ ਤੋਇ ਸਨਾਨੁ ਵੰਜੈ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚੁ ਤੁਰ
 ਭੁੰਝੰਨੈ ਮੇਰੁ ਕੀ ਆਮਾਧ ਦੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇ ਵੀਥਾ ਪੈ ਪੁਰਬੀਲ ਗੋਬਾਣੀ ॥ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜ
 ਗੋਗ ਨਵਨੀ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇ ਆਜੀ ਵਦਿ ਅਗਤਿ ਤੋਵੈ ਜਾ ਸਿਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਨ
 ਰੇ ਭੁੰਝੰਨੈ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨ ਬਾਲਨ ਭਾਣੀ ॥ ਵਠੈ ਤੋਇ ਐ ਤੋਇ ਬਿਲਾਵ ਲੁਜੀ ਆਜੁ ਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥
 ਭੁੰਝੰਨੈ ਕੁਥਾ ਦੁਖ ਪਾਤਸਭ ਸੈ ਪੜਦਾ ਤੋਵੈ ॥ ਵਠੈ ਪਾਤਸਭ ਰਤਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਤੀ ਸਾਧਨ ਦਤੀ ਬਿਲੋਵੈ
 ਭੁੰਝੰਨੈ ਤੋ ਮਜਗਾ ਸਦੁ ਜਾਪਾਇ ਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਤੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾ ਤੇਜਿ
 ਭੁੰਝੰਨੈ ਏਨਾ ਨਨ ਕੇ ਜੋ ਸਿਰਖੋ ਨਵ ਨਿਨ ਤੀਤਾ ਸਤ ਚੋਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੨

ਅਗੀਪਾਲਾਕਿਕਰੇਸੁਰਜਕੇਤੀਰਾਤਿ। ਚੰਦ ਅਨੇਰਾਕਿਕਰੇਪਉਲਪਾਵੀਕਿਅਜਾਤੀ।
ਚੀਜੀਕਿਕਰੇਜਿਸੁਵੇਚਿਸਭੁਕਿਛੁੜੋਇ। ਨਾਨਕਤਪਤਿਜਾਣੀਐਜੰਪਤਿਰਖੈਸੋਏ। ੨
ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਸਚੇਸੁਥਤਨੁਸਦਾਕਲਾਇਆ। ਤੁਸਚਾਦੀਥਾਉਤੇਰੇਅਵਤਾਰ
ਦੇਆਸਚੁਜਿਸੰਗਤਿਦਨੁਸਿਤਪੈਜੇਤਿਆ। ਸਚੁਤੇਰਾਭਰਮਾਨੁਸਥਦੇਸੋਤਿਆ।
ਐਗੇਅਨੁਧਿਅਨੁਤੁਪੈਤੇਪਾਇਆ। ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨੁਨਚੇਲੇਚਲਾਇਆ। ਤੁਸਚਦ
ਗੁਨਿਤਦੇਵਤਿਚੜਤਿਸਵਾਇਆ। ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਨੁਜੇਤੁਪੁਭਾਇਆ। ੨੬॥ ਸੋਕੋ
੨ ਦੀਖਿਅਥਾਅਖਿਥੁਭਾਇਆ। ਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮੇਰੀ। ਤਿਨਕਉਕਿਅਉਪਦੇਨੀਐ
ਨਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਰੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਅਖਿਥੁਭਾਏਸੋਈਥੁਭੈ। ਜਿਸੁਅਖਿਥੁਭਾਏਤੋ
ਭੁਕਿਛੁਸੁਭੈ। ਕਤਿਕਤਿਕਥਨਮਾਇਆਭੁਭੈ। ਤੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇਆਕਰਾ। ਆਪੇਜਾਇ
ਰਬਵੀਚਰਾ। ਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਥਾਪਿਪਾਲੈਤਉਗਤਿਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ। ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਉਚਾਛੀਵੇਕਾਰੁਕਰੈਲਾਇਆ। ਰਾਤਿਦਿਤੈਕੈਵਾਰੁਪੁਰੁਭਰਮਦੇ
ਗਛਾਛੀਸਚੈਮਤਲਿਖਸਮਿਥੁਲਾਇਆ। ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਾਲਾਤਕਪੜਾਪਾਇਆ।
ਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਭੋਜਨੁਅਇਆ। ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾਰਜਿਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ। ਚਾਛੀ
ਪਸਾਰਿਸਥਦੁਵਜਾਇਆ। ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹਿਪੁਰਾਪਾਇਆ। ੨੭॥ ੧॥ ਸੋਕੋ
ਚਉਪਦੇ ੫੦ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩੯ ਬਾਰਤਮਾਤਾ ੧ ਦਿਨਰੈਦਿ ੧ ਵਾਰ
ਨੁਮਲਾਯੋੜ ੮੨

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ

ਮਤਲਾ ੩

ਚਉਪਦੇ

ਤਤਕਰਾਰਾਗਗਉ ਸੀਕਾ

ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਤੁਰੇਸੁਚੁਕਾਰਾਵਡਾਤੋਲੁ

ਡਰਿਘਰੁਘਰਿਤਰੁਡਰਿਤਰੁਜਾਇ

ਮਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ

ਪਰਦੋਪਾਣੀਅਗਨਿਕਾਮੇਲੁ

ਸੁਦਿਸੁਦਿਭੁਭੈਮਨੈਨਾਓ

ਜਤੋਜਾਇਕਤਤੋਆਵੈ

ਕਾਮਕੋਪੁਮਾਇਆਮਤਿਚੀਤੁ

ਚੁਲਟਿਚਕਮਲਭੂਤਮੁਖੀਚਾਰਿ

ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਮਰਦੁਦਿਖਾਏ

ਕੇਰਤੁਪਇਆਨਤਮੈਟੋਕੋਇ

ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਤਾਇਆਅਮਿਓਪੀ

ਜਨਮਿਮਰੈਤੈਗੁਲਤਿਤਕਾਰੁ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਟੇਅਰੈਤੁਖਾਲੀਥਾਜੀਇ

ਅਵਰਿਪੰਚਤਮੈਕਜਾਕਿਓਰਾਖਰੇ

ਮੁੰਦਾਤੋਘਟਤੀਤਰਿਮੁਦਾਕਾਇਆ

ਅਰੁਖਧਮੰਤੁਮੁਲਮਨਟੈਕੋਜਕਰਿਦਿਖੈ

ਕਤੀਮਾਇਥਪੁਕਤਕੋਰਾਕਿਟਥਾਵਤੁ

ਵਿਗਵਈਸੋਇਕੋਇਨਗੁਗਵਾਇਆ

ਤਲੀਤੋਵਾਥਨਿਵਸਾਕੰਦਮੁਲਚੁਲਿਖਾ

ਜੈਕੋਕੋਰਿਤਿਆਖੀਅੰਕਰਤੋਰਤੋਇਖੁਰ

੧੩੦

੧੩੧

੧੩੨

੧ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤਰਿਮੇਲਾਤੋਈ ੧੩੩

੨ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨਪਾਏਜਨੁਕੋਇ

੩ ਸੁਖਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇ

੪ ਇਕਿਗਾਵਤਰੇਮਨਿਸਾਦੁਨਪੂ

੫ ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ

੬ ਤਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਥਓਗਨ

੭ ਸੋਕਿਓਵਿਸਰੈਜਿਸਕੇਜੀਅਪੂ

੮ ਤੁੰਅਕਥੁਕਿਓਕਥਿਆਜਾਇ ੧੩੪

੯ ਏਕਸੁਤੋਸਭਿਰੁਪਾਰਿਰੰਗਾ

੧੦ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋਹ

੧੧ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਤੁ

੧੨ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆਤਿਨਪੂ

੧੩ ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੋਤੋਈ

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਵਡੁਗਿਸੰਜੋਕ ੧੩੫

੧੫ ਜੈਸੀਧਰਤੀਉਪਰਿਮਘੁਲਾਥਰ

੧੬ ਸਤੁਜਗੁਕਾਇਵਸਿਤੋਥਾਪਾਦੈ

੧੭ ਪਈਅੰਜੋਦਿਨਚਾਰਿਤੋਤਰਿਤਰਿ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨਪਾਏਆਤਰਿ

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇਗੁਆਰੇਗੀ

੧ ਪੰਛਿਤੁਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੜਿਆ ੧੩੫

੨ ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਤੈਰਿਕੀ ੧੨੬
 ੩ ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤੁਖਾਇ
 ੪ ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭਪਾਇ
 ੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲੈਭਲੀ
 ੬ ਤਰਿਆਪੇਜੋਗੀ ਚੰਡਾਪਾਗੀ
 ਗਉੜੀਮਾਝਮਃ੪
 ੭ ਸਾਤੁਤਮਾਰਾਤੁਪਲੀਜੈਸੀਤਰਾ
 ੮ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀਸੁਤ
 ੯ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੋਚੈ
 ੧੦ ਨਿਤਦਿਨਸੁਰਾਤਿਲਾਲਚੁਕਰੇ ੧੨੭
 ੧੧ ਤਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਤਰਿਆਸਨਿਤ
 ੧੨ ਕੰਚਨਨਾਗੀਮਤਿਜੀਉਲੁਭਤੁਤੈ
 ੧੩ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਦਿਪਾਲਤੀ
 ੧੪ ਜਿਸੁਮਿਲੀਐਮਨਿਤੈਅਨੰਦ ੧੨੮
 ਗਉੜੀਪੁਰਾਖੀਮਃ੪
 ੧੫ ਤਰਿਦਇਆਇਦਇਆਪੁਰਖੀਨੀ
 ੧੬ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ
 ੧੭ ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦੇਤੇਮ
 ੧੮ ਤੁਮਦਇਆਲਾਸੁਥਦੁਖਭੋਜਨ
 ੧੯ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪੁਰੁਸਦਾਨਲਿਓਸੁ
 ੨੦ ਤਮਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪੁਰਤਮਰੇ ੧੨੯
 ੨੧ ਇਤੁਮਨੁਆਖਿਨੁਨਟਿਕੈਥਤੁਰੁ
 ੨੨ ਥਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਨਗਰੁਥਤੁਭਰਿਆ

੨੩ ਇਸੁਗੜਮਤਿਤਰਿਗਮਾਣੀ
 ੨੪ ਤਰਿਤਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਤਮਥੇ
 ੨੫ ਤਮਅਤੰਕਰੀਅਤੰਕਰਅਥੇ
 ੨੬ ਗੁਰਮਤਿਥਾਜੈਸਥਦੁਆਰੁ ੧੩੦
 ਗਉੜੀਮਾਝਮਃ੪
 ੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੁਜਪਿਨਾਮੁਕੰਮਲ
 ੨੮ ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਦਕਰੀਤੁ
 ੨੯ ਮਨਮਾਤੀਮਨਮਾਤੀਮੇਰੇਗੁਣ
 ੩੦ ਚੋਜੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਚੋਜੀਮੇਰੇ
 ੩੧ ਮੈਤਰਿਨਾਮੈਤਰਿਥਿਰਪੁਲਗਈ ੧੩੧
 ੩੨ ਮੇਰਥਿਰਤੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀ
 ਮਤਲਾਪ
 ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
 ੧ ਕਿਨਿਥਿਧਿਕੁਸਲੁਤੋਤੁਮੇਰੇਭੁਟੇ
 ੨ ਕਿਉਕੁਮੀਐਕੁਮਕਿਸਕਾਤੋਈ
 ੩ ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗ
 ੪ ਕਰਮਭੂਮਿਮਤਿਥੋਅਤੁਨਾਮੁ ੧੩੨
 ੫ ਗੁਰਕਾਥਚਨੁਸਦਾਅਥਿਨਸੀ
 ੬ ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨ
 ੭ ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਨਾਤੀਭੁਰਿਸੇਕੁ
 ੮ ਸੁਣਿਤਰਿਕਥਾਉਤਰੀਮੈਲੁ
 ੯ ਅਗਲਾਮੁਏਸਿਪਾਢੈਪਰੇ
 ੧੦ ਅਨਿਕਜਤਨਨਾਤੀਤੋਤਭੁਟਾ ੧੩੩

੧੧ ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਕਰਿਮਨੁਨਅ
 ੧੨ ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆਬਹੁਬਿਧਿਪ
 ੧੩ ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇਰਾ
 ੧੪ ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾਈਐ
 ੧੫ ਆਨਰਸਾਜੇਤੇਤੇਚਾਖੇ
 ੧੬ ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਥਾਰਿ
 ੧੭ ਰੋਇਦਿਨਸੁਰੇਤੋਇਕਰੰਗਾ
 ੧੮ ਤੁੰਮੇਰਾਸਖਾਤੁੰਤੀਮੇਰਾਮੀਤੁ
 ੧੯ ਥਿਆਪਤਤਰਖਸੋਗਥਿਸੁਖੁ
 ੨੦ ਨੈਨਤੁਨੀਦਪਗਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿ
 ੨੧ ਜਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ
 ੨੨ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿ
 ੨੩ ਸਾਧਸੰਗੀਜਪਿਓਭਗਵੰਤੁ
 ੨੪ ਬੰਧਨਤੇਜਿਥੁਲਾਵੈਰਾਮੁ
 ੨੫ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨਸੋਇ
 ੨੬ ਜੀਅਕੀਗਤਿਜਾਕੈਤੋਤਾਥ
 ੨੭ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਮਿਮਨੁਲਗਾ
 ੨੮ ਤਸਤਪੁਨੀਤਤੋਤਿਤਤਕਾਲ
 ੨੯ ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ
 ੩੦ ਕਲਿਜੁਗਮਤਿਮਿਲਿਅਏ
 ੩੧ ਤਮਧਨਵੰਤਭਗਠਸਚਿਨਾ
 ੩੨ ਭਰਿਭਰਿਮਰੇਤਜਥਜਨੀਐ
 ੩੩ ਜਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੈਤੋਸਮੀ

੧੪੪

੧੪੫

੧੪੬

੩੪ ਜਾਕੈਦੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੈ
 ੩੫ ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮਤਿਬਾਨਾ
 ੩੬ ਥਵਨਰੂਪਤੇਰਾਅੰਗਾਧਉ
 ੩੭ ਆਪਨਤਨੁਨਾਤੀਜਾਕਉਗੁਰੂ
 ੩੮ ਗੁਰਕੇਚਰਣਉਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ
 ੩੯ ਰੋਮਨਮੇਰੇਤੁੰਤਾਕਉਆਤਿ
 ੪੦ ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਤਮਮਾਨਾ
 ੪੧ ਜਾਕਉਤੁਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ
 ੪੨ ਦੁਲਭਦੇਤਪਾਈਵਡਭਾਗੀ
 ੪੩ ਕਾਕੀਮਾਈਕਾਕੋਥਾਪ
 ੪੪ ਵਡੇਵਡੇਤੇਦੀਸਤਲੋਗ
 ੪੫ ਪੁਰਾਮਾਰਗਪੁਰਾਇਸਨਾਨੁ
 ੪੬ ਸੰਤਕੀਧੁਰਿਮਿਟੇਅਘਕੋਟ
 ੪੭ ਤਰਿਗੁਨਜਪਤਕਮਲਪਰਗਾ
 ੪੮ ਏਕਸੁਸਿਓਜਾਕਾਮਨਰਾਤਾ
 ੪੯ ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ
 ੫੦ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
 ੫੧ ਕਰਕਰਿਟਤਲਾਰਸਨਗੁਰੂ
 ੫੨ ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ
 ੫੩ ਢਾਡਿਸਿਆਪਨਬਹੁਚਤੁਰੁ
 ੫੪ ਗਾਥਿਦੀਆਗੁਰਿਪੁਰੇਆਪਿ
 ੫੫ ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੋਸੋਢੇਰ
 ੫੬ ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਸਥਦਿਨਿਵਰੇ

੧੪੭

੧੪੮

੫੭ ਸਾਧਸੰਗਿਤਾ ਕੀਸਰ ਨੀਪਰਹੁ
 ੫੮ ਸੁਕੇਤਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨਮਾਹੇ
 ੫੯ ਤਾਪਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿਸੰਤਿ
 ੬੦ ਭੁਲੇਦਿਨ ਸਭੁਲੇਸੰਜੋਗ
 ੬੧ ਗੁਰਕਾਸਥ ਦੁਰਾਖੁ ਮਨਮਾਹਿ
 ੬੨ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ
 ੬੩ ਭੈਮਤਿ ਰਚਿ ਓਸ ਭੁਸੰਸਾਰਾ
 ੬੪ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀ ਐਨਾਓ
 ੬੫ ਰਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਬੋਥਰ ਤੁਖਾ
 ੬੬ ਤੁੰਸਮਰਥੁ ਤੁੰਤੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
 ੬੭ ਤਾਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈ ਐਵ ਭਭੁ
 ੬੮ ਤਰਿਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਥਯੁ
 ੬੯ ਤਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ
 ੭੦ ਗੁਰਜੀਕੇ ਦਰਨ ਕਓ ਥਲਿ ਜਾਓ
 ੭੧ ਕਰੈ ਦੁਤਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਤੋਰੁ
 ੭੨ ਰਾਮਗੰਗ ਕਦੇ ਓਤਰਿ ਨ ਜਾਇ
 ੭੩ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਾਵਿ ਖੂਨੁ
 ੭੪ ਤਰਿ ਚਰਦੀ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲਗਾ
 ੭੫ ਤਰਿਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ
 ੭੬ ਜਿਸ ਕਾਦੀ ਆਪੈ ਨੇਖਾਇ
 ੭੭ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਮਨਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ
 ੭੮ ਖੰਦਾਪੈਨ ਦਾਖੁ ਕਰਿ ਪਾਇ
 ੭੯ ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕੋ ਕੀਨੇ ਮੀਤੁ

੧੪੮

੧੫੦

੧੫੧

੮੦ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਰੇ ਖਿਨਮਾਹਿ
 ੮੧ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰਸੇਈ
 ੮੨ ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਗੀ
 ੮੩ ਅਠਪਤਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ
 ੮੪ ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਤਰਿ ਕੋਨਾ ਮੁ
 ੮੫ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਧਿ ਪੁਰਨਹਿ
 ੮੬ ਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਕਰਿ ਸੁਚੇ
 ੮੭ ਪਉ ਸਰਦਾਈ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਜਾਤੇ
 ੮੮ ਬਾਤਰਿ ਰਾਖਿ ਓਰਿ ਦੈ ਸਮਾਇ
 ੮੯ ਧਨੁਇ ਤਬ ਧਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣਗੋ ੧੫੨
 ੯੦ ਜੋ ਪ੍ਰਾਦੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ
 ੯੧ ਤਰਿ ਕੇਵਲ ਸਿਓ ਸਾਕਤ ਨਹੀ
 ੯੨ ਸਾਮਤਿ ਨਿਗਮ ਲਕਤੀ ਅਤਪਰ
 ੯੩ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਓ ਲਗੀ
 ੯੪ ਰਾਮਗਸਇ ਦਿ ਜੋ ਜਨਗੀਧੇ
 ੯੫ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਨਾਵਦੁ ਰਾਮ ਸਭਕੀ
 ੯੬ ਸੋਕਿਓ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਓ
 ੯੭ ਜੀਵਤ ਢਾਡਿ ਜਾਤਿ ਦੇਵਨੇ
 ੯੮ ਗਰੀਬਾਉ ਪਰਿ ਖਿਜੈ ਦਾਜੀ
 ੯੯ ਮਤ ਜਗੁ ਭੁਠਾ ਕੀਤੋ ਨ ਆਪਿ ੧੫੩
 ੧੦੦ ਜਨਕੀ ਪੂਰਿ ਮਨਮੀਰ ਖਟਨੀ
 ੧੦੧ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਤਰਿ ਕੇਵਲ ਸ
 ੧੦੨ ਸੰਤਿ ਭਈ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦ ਪਾਈ

੧੦੩ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸਕੀਆਗੁਰਦੇਵ
 ੧੦੪ ਧਨੁਓਮਸਤਕੁਪਨੁਤੇਰੇਨੇਤ
 ੧੦੫ ਤੁੰਤੈਮਸਲਤਿਤੁੰਤੈਨਾਲਿ
 ੧੦੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਤਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ੧੦੭ ਧੰਤੀਥੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠਿ
 ੧੦੮ ਥਿਰੁਘਰਿਥੈਸਤੁਤਰਿਜਨਪਿਅਰੇ
 ੧੦੯ ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਤਿਨਜਾਲੇ
 ੧੧੦ ਓਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਾਮਨਭਏ
 ੧੧੧ ਕੋਇਮੰਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨ
 ੧੧੨ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਇਆ
 ੧੧੩ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਥੁਆਪਿਸਤਈ
 ਗਉੜੀਚੇਤੀ
 ੧੧੪ ਗਮਕੋਥਲੁਪੁਰਨਭਾਈ
 ੧੧੫ ਭੁਜਥਲਾਥੀਰਥੁਤਮਸੁਖਸਾਰਥ
 ਗਉੜੀਥਰਗਾਇ
 ੧੧੬ ਦਘਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾ
 ੧੧੭ ਹੋਏਕੇਛੰਤਕੇਘਰਿਤੋਕੋਈਰਮ
 ਗਉੜੀਪੁਰਥੀ
 ੧੧੮ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਓਮੇਰੀ
 ੧੧੯ ਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇਕਥਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾ
 ੧੨੦ ਸਿਸਰੇਪੰਥੀਸਿਮਰਿਤਰਿਪਾਖਿ
 ੧੨੧ ਤਰਿਪੇਖਨਕਥਿਸਿਮਰਤਮਨਮੇਰ
 ੧੨੨ ਬਿਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ

੧੫੪

੧੫੫

੧੨੩ ਐਸੋਪਰਚਓਪਾਇਓ
 ੧੨੪ ਅਓਧਘਟੈਦਿਨਸਰੇਨਾਰੇ
 ੧੨੫ ਰਾਖੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
 ੧੨੬ ਓਹੁਅਥਿਨਾਸੀਰਾਇਆ
 ੧੨੭ ਓਹਿਓਓਹਿਓਥਿਥਿਅਕੋਰਸੁਆ
 ੧੨੮ ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਤਮਾਰਾ
 ੧੨੯ ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਗੀਝਾਵੈਤੇਤੀ
 ੧੩੦ ਮਿਲਾਪੁਪਿਅਰੇਜੀਆ
 ੧੩੧ ਤਉਤਾਕੋਥਲਿਤਾਰੀ
 ੧੩੨ ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਨਿਆਇਓਗੁਰਤੇ
 ੧੩੩ ਅਨੁਪਪਦਾਰਥਨਾਮੁਸੁਨਤੁਸਗੁ
 ੧੩੪ ਦਇਆਮਇਆਕਰਿਪ੍ਰਾਨਪੁਤਿ
 ੧੩੫ ਤੁਮਤਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇਸੈਤਤੁ
 ੧੩੬ ਸਤਜਿਸਮਾਇਓਦੇਵ
 ੧੩੭ ਪਾਰਥੁਤਮਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਨ
 ੧੩੮ ਤਰਿਤਰਿਕਥੁਨਮਨੁਥਿਸਥੇ
 ਗਉੜੀਚੇਤੀ
 ੧੩੯ ਸੁਖੁਨਤੀਤਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾ
 ੧੪੦ ਮਨਧਰਤਰਥੇਤਰਿਨਾਮਨੇ
 ੧੪੧ ਦੀਥਾਨੁਤਮਾਰਾਤੁਤੀਏਕ
 ੧੪੨ ਜੀਅਰੇਓਲਾਨਾਮਕਾ
 ੧੪੩ ਬਾਰਨੈਥਲਿਤਾਰਨੈਲਖਥਰੀਆ
 ੧੪੪ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਅਰਾਧੀਐ

੧੫੬

੧੫੭

੧੫੮

੧੪੫ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗਾਈਐ

੧੪੬ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮ

੧੪੭ ਜਾਕਉਥਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਤੁਖ

੧੪੮ ਗਰਬੁਥਰੋਮੁਲਾਇਤਨੋ

੧੪੯ ਮੋਤਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕੋ

੧੫੦ ਤੋਕੋਈਐਸਾਹਉਮੈਤੋਰੈ

੧੫੧ ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਰੁਦਾਮਏ

ਗਉੜੀਪੁਰਖੀ

੧੫੨ ਮੇਰੇਮਨਸਰਣਿਪੁਰਸੁਖਪਾਏ

੧੫੩ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੁਰਗੁਰਸਦਕਕੀ

ਗਉੜੀਚੇਤੀ

੧੫੪ ਤ੍ਰਿਸਨਾਥਿਰਣੇਹੀਥੁਤੀਹੋ

੧੫੫ ਸਥੁਕੋਰਸੁਹਰਿਹੋ

੧੫੬ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੋਹੀ

੧੫੭ ਮਾਤੋਹਰਿਗੰਗਿਮਾਤੋ

ਗਉੜੀਮਾਲਵਾ

੧੫੮ ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤਾਲੇਹੁ

੧੫੯ ਪਾਇਓਥਾਲਥੁਧਿਸੁਖਰੋ

੧੬੦ ਤਾਵਨੁਤਿਅਗਿਰਿਗੀਤਿਅਗਿਰਿ

੧੬੧ ਪਾਇਆਲਾਲਾਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇ

੧੬੨ ਉਥਰਤਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣੀ

੧੬੩ ਮੇਕਉਇਹਥਿਧਿਕੋਸਮਤਾਵੈ

੧੬੪ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਥਿਰਕੇ

੧੬੫ ਮਾਧੋਤਰਿਤਰਿਤਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ

ਗਉੜੀਮਾਤੁ

੧੬੬ ਦੀਨਦਇਆਲਾਦਮੋਦਰਗਾਇ

੧੬੭ ਆਉਤਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀਓ

੧੬੮ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤੁਪਿਆਰੇ

੧੬੯ ਤੁੰਮੇਰਾਥੁਮਾਦਕਰਤੇਤੁੰਮੇਰਾਥ

੧੭੦ ਦੁਖਭੰਜਨੁਤਰਾਨਾਮੁਜੀਦੁਖਭੰਜ

੧੭੧ ਤਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮ

੧੭੨ ਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਉੜੀਦੁਤੁਮੀ

ਮਤਲਾ

੧ ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਨਤਿਅਗੋ

੨ ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਥਨਾਈ

੩ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨਿਨੁਹੀ

੪ ਸਾਧੋਇਹਮਨੁਗਤਿਓਨਜਾਈ

੫ ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ

੬ ਕਉਮਾਈਭੁਲਿਓਮਨੁਸਮਝੈ

੭ ਸਾਧੋਰਾਮਸਰਨਥਿਸਰਾਮਾ

੮ ਮਨੋਰਕਹਾਭਉਓਤੈਥਉਰਾ

੯ ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਸੈਰਹੁਰੇ

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਗਗਰੀਗੁਰੀਗੁਰੀਮਤਲਾ

੧

੧ ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਗਮਲਨਾਮੁਥੀਧੂ ੧੬੩

੨ ਮਨੁਰਚਰੁਕਾਇਅਓਦਿਅਨੈ

੩ ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਕਾਰਜੁਤੇਇ

੪ ਤਉਮੈਕਰਤਿਆਨਤਸੁਖੁਤੇਇ

੫ ਦੁਜੀਮਾਇਅਜਗਤਚਿਤਵਨੁ ੧੬੪

੬ ਅਧਿਆਤਮਕਗਮਕਰੇਤਸਾਚ

੭ ਖਿਮਾਗਤੀਬੂਤਸੀਲਸੰਤੋਖੰ

੮ ਐਸੋਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਤੇਈ

੯ ਬੁਧਮੈਗਰਥੁਕੀਅਨਤੀਜਾਨਿਅ

੧੦ ਚੇਅਚੰਦਨੁਅੰਕਿਚੜਾਵਉ ੧੬੫

੧੧ ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿਅਵਰੇ

੧੨ ਹਨੁਕਰਿਮਰੈਨਲੇਖੈਪਵੈ

੧੩ ਤਉਮੈਕਰਤੇਭੇਖੀਨਤੀਜਾਨਿਅ

੧੪ ਪ੍ਰਥਮੇਬੁਧਮਾਕਾਏਪਰਿਅਏ

੧੫ ਥੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਤੀਰਈ ੧੬੬

੧੬ ਗਮਨਮਿਚਿਤੁਰਪੈਜਾਕਾ

੧੭ ਗਓਤੀਬੈਰਾਗਦਿ

੧੮ ਜਿਭੁਗਾਈਕਭਿਗੋਇਲੀਰਾਖੈਕ

੧੯ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਥੁਫਿਲੇਤਉਤੇਇ

ਨਬੇਰ

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਗਗਰੀਗੁਰੀਗੁਰੀਮਤਲਾ

੩

੧ ਮਨਕਸੁਤਰੁਦੁਜਾਭਾਉ ੧੬੭

੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ

੩ ਇਸੁਜਗਕਾਧਰਮੁਪੜਤਮਭ

੪ ਬੁਧਮਾਮੁਲੁਵੇਦਅਭਿਆਸਾ

੫ ਬੁਧਮਾਵੇਦੁਪੜਵਾਦੁਵਖਾਏ ੧੬੮

੬ ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਏਭੁਰਮੁਨਜਾਇ

੭ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ

੮ ਮਨਹੀਮਨੁਸਵਾਰਿਅਭੈਸਹ

੯ ਸਤਿਗੁਰੋਤੇਜੋਮੁਹਫੇਰੇਤੇਵੇਮੁ

ਮਤਲਾ ੪

ਕਰਤਲੇ ਗਓਤੀਪੁਰਬੀ

੧ ਕਰਤਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆਕਿਓ ੧੬੯

ਮਿਲੀਐਤਰਿਗਾਇ

੨ ਮਨਕਰਤਲਾਵੀਚਰੀਆਵੀ

ਚਰਿਦੇਖੁਸਮਾਲਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਗਓਤੀਗੁਰੀਗੁਰੀਮਤਲਾ ੫

੧ ਜਾਬਇਹਮਨਮਹਿਕਰਤਗੁਮਾ

- ੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ
- ੩ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧੂ
- ੪ ਘਸਮੇਗਰਭਵਾਸਤੇਟਰਿਆ
- ੫ ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੁਰਾ
- ੬ ਤਰਿਸਿਓਜੁਰੈਤਸਕੁਕੋਮੀਤੁ
- ੭ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਅਰ
- ੮ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤ
- ੯ ਤਿਸੁਗੁਰਕਓਸਿਮਰਓਸਾਸਿਸੂ
- ੧੦ ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾਨਾਮੁ
- ੧੧ ਆਦਿਮਧਿਜੋਅੰਤਿਨਿਬੰਤੈ
- ੧੨ ਖੋਜਤਫਿਰੇਅਸੰਖਅੰਤੁਨਪਰੀ
- ੧੩ ਨਾਰਾਇਣਤਰਿਰੰਗਰੰਗੋ
- ੧੪ ਤਰਿਤਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਭਰਮਗਏ
- ੧੫ ਰੰਗਸੰਗਿਬਿਖਿਅਕੋਭੋਗਾਇ

੧੭੦

੧੭੧

੧੭੨

੧੭੩

ਛੰਤਗਉੜੀਪੁਰਬੀ

ਮਤਲਾ ੧

- ੧ ਮੁੰਧਰੈਦਿਦੁਤਲਾਜੀਅਜੀਓਨੀ
ਦਨਅਵੈ
- ੨ ਸੁਦਿਨਾਤਪੁਰੁਜੀਓਏਕਲਾਜੀ
ਬਨਮਏ

ਛੰਤਮਤਲਾ ੩

- ੧ ਸਾਧਨਬਿਨਓਕਰੇਜੀਓਤਓਕੇ
ਗੁਨਸਾਰੇ

- ੨ ਪਿਗਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਦੀਜੀਓਓ
ਨੁਪਿਰਕਿਓਜੀਵਮੇਰੀਮਾਦੀ
- ੩ ਕਾਮਦਿਤਰਿਰਸਿਥਧੀਜੀਓਤੁ
ਰਿਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ
- ੪ ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਦੁਵਰਤੈਜੀਓ
ਕਿਓਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਏ
- ੫ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀਓਤੁ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ

ਛੰਤਮਤਲਾ ੫

- ੧ ਮੇਰੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਜੀਓ
ਕਿਓਦੇਖਾਪ੍ਰਭਦਾਤੇ
- ੨ ਮੇਤਨਤੇਰੇਓਚੇਮੰਦਰਮਤਲ
ਅਪਾਰਾ
- ੩ ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁ
ਨਤਪੁਨਤਬਲਿਤਾਰ
- ੪ ਸੁਦਿਸਖੀਏਮਿਲਿਓਦਮੁਕ
ਰੇਤਾਮਨਾਇਲੈਤਿਤਰਿਕੰਤੈ

੧ ਬਾਵਨਅਖਰੀ
ਮਤਲਾ ੫

ਸੁਖਮਨੀ
ਮਤਲਾਖ

ਪੰਨੇ
੧੮੩ ੩੧੧

ਜੋੜਜੁਮਲਾ

੨੫੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ
੨੦ ਮਃ ੧
੧੮ ਮਃ ੩
੩੨ ਮਃ ੪
੧੭੨ ਮਃ ੫
੬ ਮਃ ੮

ਬਿੰਤੀਮਤਲਾਖ

੨੦੦

ਜਲਿ ਬਲਿਮਤੀਅਦਿਪੁ
ਰਿਅਸੁਅਮੀਸਿਰਜਨਤੁ

੬੬

ਅਸਟਪਦੀਆ

੧੮ ਮਃ ੧
੬ ਮਃ ੩
੨ ਮਃ ੪ ਕਰਦੇ

ਵਾਰਮਤਲਾਖ

੨੦੨

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਦਇਆਲੁ
ਜਿਲੋਸਿਮਤੁਸਭੁਕੋਇ॥

੧੧

ਓਤ
੨ ਮਃ ੧
੫ ਮਃ ੩
੪ ਮਃ ੫

ਵਾਰਮਤਲਾਖ

੨੧੧

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੋਜਨੁਜਪੈ
ਸੋਅਧਇਆਪਰਵਾਦੁ॥

੫

੧ ਬਾਵਨਅਖਰੀ
੧ ਸੁਖਮਨੀ
੧ ਬਿੰਤੀ
੨ ਵਾਰ
੫

੩੧੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਾਗਗਉ ਨੀਥਾ ਲੀਭਗ
ਤਾਕੀ॥ ਤਤਕਰਾ

ਥਾਈਭਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਕ
ਬੀਰਜੀ ਕੀ
ਗਉ ਨੀਗੁਆਰੇ ਗੀ ਚਉ
ਪਦੇਦੁਪਦੇ

੧ ਅਥਮੋਤਿ ਜਲਤਰਾਮਜਲ ੨੧੪
੨ ਮਾਧਉ ਜਲਕੀ ਪਿਆਸਨਾ
੩ ਜਬਤਮਏ ਕੋਏ ਕੁਕਰਿਜਾਨਿ
੪ ਨਗਨਫਿਰਤ ਜੋਪਾਈ ਐਜੋ
੫ ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਤਇ ਸਨਾਨੁ ਕਰਹੀ
੬ ਵਿਆਜਪੁਕਿਅਤਪੁਕਿਅਥੁ ੨੧੫
੭ ਗਰਭਵਾਸਮਤਿ ਕੁਲਨਤੀਜਾ
੮ ਅੰਧਕਚਸੁਖਿਕਥਤਿਨਸੋਈ
੯ ਜੋਤੀਕੀ ਜਾਤਿਜਾਤੀਕੀ ਜੋਤੀ
੧੦ ਜੋਨਪਰਮਿਤਿ ਪਰਮਨੁਜਨਾ
੧੧ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾਈ
੧੨ ਅਵਰਮੁਏਕਿਅਸੋਗਕਰੀ
੧੩ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰ
੧੪ ਐਸੋਅਚਰਜੁਦੇਖਿਓਕਥੀ

੧੫ ਜਿਉਜਲਾਢੋਡਿਥਾਹਰਿਕੁੰ
੧੬ ਚੋਅਚੰਦਨਮਰਦਨਅੰਗਾ
੧੭ ਜਮੋਤਉਲਦਿਭੁਏਤੈਰਾਮ
੧੮ ਪਿੰਡਿਮੁਐਜੀਉਕਿਤਪਰਿਜਾਤ
੧੯ ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨਤੀਤੋਲ
੨੦ ਜਿਤਮਗਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਸਿਅ
੨੧ ਕਤਨਤੀਠਉਗਮੁਲਕਤਲਾਵਉ
੨੨ ਜਕੋਤਰਿਸਾਠਕੁਰਭਾਈ
੨੩ ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਤੋਇਕੋਸੇਨਰ
੨੪ ਥਿਖਿਅਥਿਅਪਿਆਸਗਲ
੨੫ ਜਿਤਕੁਇਪੁਤੁਨਗਿਆਨਬੀ
੨੬ ਜੋਜਨਲੋਹਿਖਸਮਕਾਨਉ ੨੧੬
੨੭ ਗਗਨਿਰਸਾਲਚੁਐਮੇਗੀਭਾ
੨੮ ਮਨਕਾਸੁਭਉਮਨਤੀਥਿਅਪੀ
੨੯ ਓਇਜੁਦੀਸਤਿਅੰਥਰਿਤਾਰੇ
੩੦ ਬਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿਮ੍ਰਿਤਿਭਾਈ
੩੧ ਦਇਮੁਤਰਲਗਾਮਪਤਿਗਵਉ
੩੨ ਜਿਤਮੁਖਿਪਾਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਖਏ
੩੩ ਆਪੇਪਾਵਕੁਆਪੇਪਵਨਾ
੩੪ ਨਾਮੈਜੋਗਧਿਆਨਚਿਤੁਲਾਇਆ
੩੫ ਜਿਤਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਥਾਧਅਥ
ਅਸਟਪਦੀ ੧
੩੬ ਸੁਖਮਾਗਤਦੁਖੁਆਗੈਅਵੈ

੨੭ ਅਤਿਨਿਸਿਏਕਨਾਮਜੋਜਚੇ ੨੧੮
 ੨੮ ਰੇਜੀਅਨਿਲਜਲਾਜਤੁਤਿਨਤੀ
 ੩੦ ਕਉਨੁਕੋਪੁਤੁਪਿਤਕੋਕਾਕੋ
 ੪੦ ਅਬਮੋਕਉਤੁਏਗਜਗਮਸੁ
 ੪੧ ਜਲਿਤੈਸੁਤਕੁਥਲੈਤਸੁਤਕੁ
 ੪੨ ਫੁਗਰਏਕੁਨਿਥੇਰਤੁਗਮ
 ੪੩ ਏਖੋਭਾਈਗਿਅਨਕੀਅਈਅੰਧੀ
 ੪੪ ਐਸੋਲੋਗਨਸਿਓਕਿਅਕਹੀਐ
 ੪੫ ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕਉਮੁਏ ੨੧੯
 ੪੬ ਜੀਵਤਮਰੋਮਰੋਫੁਨਿਜੀਵੈਐਸੇ
 ੪੭ ਓਥਟਤਪਵਨਚਕੂਖਟੁਭੇਦੇ
 ੪੮ ਤਤਪਵਸਸਿੰਧੁਧੁਪੁਨਤੀਓਤੀਆ
 ੪੯ ਪਾਪਪੁੰਨੁਦੁਇਥੋਲਥਿਸਾਦੇ
 ੫੦ ਪੇਵਕਜੈਦਿਨਚਾਰਿਤੈਸਾਤੁਰੇ
 ੫੧ ਜੋਗੀਕਤਹਿਜੋਗੁਭਲਮੀਠਾ
 ੫੨ ਜਤਕਭੁਅਤਾਤਤਕਿਭੁਨਾਤੀ
 ੫੩ ਸੁਗਤਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਦੁਇਕੰਨੀਮੁੰਦਾ ੨੨੦
 ੫੪ ਗਜਨਵਗਜਦਸਗਜਇਕੀਸਾ
 ੫੫ ਏਕਜੋਤਿਏਕਾਮਲੀਕਿੰਥਾਤੁਇ
 ੫੬ ਜੇਤੋਜਤਨਕਰਤੋਤੋਭੁਥਭਵਸਾਗਰੁ
 ੫੭ ਕਲਾਭੁਤਕੀਤਸਤਨੀਮਨਥਭੁਰਾਏ
 ੫੮ ਅਗਨਿਨਦੈਤਪਵਨੁਨਤੀਮਗਨੈ
 ੫੯ ਜਿਉਕਪਿਕੋਕਰਮੁਸਦਿਚਨਨਕੀ ੨੨੧

੬੦ ਪਾਨੀਮੈਲਾਮਾਟੀਗੋਰੀ
 ੬੧ ਰਾਮਜਪਉਜੀਅਐਸੇਐਸੇ
 ੬੨ ਜੋਨਿਓਰਿਜਉਜਗਮਤਿ
 ੬੩ ਸੁਗਥਾਸੁਨਥਾਈਐਡ
 ੬੪ ਰਮਨੇਤਰੋਕੋਇਨਤੀਖਿਚਿਲੇਏ
 ੬੫ ਪੰਥੁਨਿਤਾਰੈਕਾਮਨੀਲੋਚਨ
 ੬੬ ਅਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾ
 ੬੭ ਥਿਪਲਥਸਤ੍ਰਕੋਤੈਤਪਤਿਓ ੨੨੨
 ੬੮ ਮਨੇਰਓਡਤੁਭਰਮਪ੍ਰਗਟ
 ੬੯ ਫੁਰਮਾਨੁਤਰਸਿਰੋਉਪਰਿਫਿਰਿ
 ੭੦ ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਜੀਅਜੋਨਿ
 ੭੧ ਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉਮੋਕਉਲੋਗੁ
 ੭੨ ਰਾਜਾਰਾਮਤੁਐਸਾਨਿਰਕਉ
 ੭੩ ਖਟਨਮਕਰਿਕੋਠਗੀਥਾਧੀ
 ੭੪ ਮਾਈਮੋਤਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓ
 ਆਨੰਨਾ
 ੧ ਥਾਵਨਅਖਰੀਕਥੀ ੨੨੩
 ਰਜੀਕੀਗਉਤੀਪੁਰਥੀ
 ਥਾਵਨਅਢਾਰਲੋਕਤੈਸਉ
 ਕਢੁਇਨਤੀਮਾਤਿ
 ੧ ਥਿਤੀਕਥੀਰਜੀਕੀ ੨੨੪
 ਪੰਦੁਤਥਿਤੀਸਾਤਵਾਰਾ
 ਕਤਿਕਥੀਰਉਰਵਾਰਨਪਾਰਾ

੧ ਸਤਵਾਰਕ ਥੀਰਜੀਕੇ ੨੨੫ ਯੋ ੮੩

ਬਾਰਬਾਰਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਢੂ

ਬਾਲੀਨਾਮਦੇਓ
ਜੀਕੀ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ

੧ ਦੋਵਾਪਾਤਨਤਾਰੀਅਲੇ

ਬਾਲੀਰਵਿਦਾਸਜੀ
ਕੀ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਗੁ
ਅਰੇਹੀਵਥੈਗਾਗਇ

੧ ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿ
ਨਗਤੀ

੨ ਬਗਮਪੁਰਾਸਤਰਕੋਨਉ

੩ ਘਟਅਵਘਟਹੰਗਰਘਲ ੨੨੬
ਇਕੋਨਿਗੁਲੁਥੈਲ

੪ ਕੁਪੁ ਭਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਿ
ਅਸਟਪਦੀ१

੫ ਸਤੁਜੁਗਿਸਤੁਤੇਤਾਜੁਗੀ
ਦੁਆਪਰਿਪੁਜਾਰ

ਜੋਜੁਮਲਾ

੭੮ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੭੩ ਕਥੀਰਜੀ

੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੬ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੭੮

੨ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਕਥੀਰਜੀ

੧ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੩ ਕਥੀਰਜੀ

੧ ਬਾਵਨਅਖਰੀ

੧ ਥਿਤੀ

੧ ਸਤਵਾਰ

੩

੮੩

੧੭ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਕਉ ਜੀਗਾ ਅਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ॥

ਤੁਭੇ ਮੁਭੁ ਰਾਵ ਤੋਲਾ ਮਨਮਤਿ ਤਉ ਲੀਥੇ ਲੇਥੇ ਲਾ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀ ਐਸੀ ਐਭਗਾ ਨਦ
ਤੋਰੀ ਗੁਰਬੀ ਚਾਗਾ ੧॥ ਭੈਥਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘ ਸਿਪਾਗਿ ਭੈਭਉ ਰਖਿ ਆਭਾਇ ਸਵਾਗਿ ॥ ਰਤਉ
ਭੈਭਉ ਨਿਅਗਨਿ ਭੈਭੈ ਨਾਇ ॥ ਭੈਭਉ ਪ੍ਰੀਤੀ ਐਸ ਬਦਿ ਸਵਾਗਿ ॥ ਭੈਥਿਨੁ ਪਾਜ ਤਕ ਚੁਨਿਕ ਚ
ਅਧਾਸ ਚਾ ਅੰਧੀ ਸਟਾ ॥ ੨॥ ਥੁਪੀਥਾ ਜੀਉ ਪਜੈ ਚਉਗਾ ਸਤ ਸਸਿ ਅਵਧ ਪਵੈ ਨਤ ਚਉਗਾ ਨਾਨਕ
ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ਦੁਵਾਉ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥ ੩॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਭਉ ਪ੍ਰਧਰਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਸੇਭਰੁ ਕੋਤਾ ਜਿਤੁ ਭਉ ਭਉ ਪਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜੀ ਨਾ ਤੀ ਜਾਇ ॥ ਜਿ
ਕੋਭਉ ਰੋਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ੧॥ ਭਰੀ ਐ ਜੇ ਭਉ ਤੋਵੈ ਤੋਰਾ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਭਰਣ ਮਨਕਾ ਸੋਰਾ ॥ ਰਤਉ
ਨਜੀਰੇ ਮੈਨੁ ਭਥੈ ਤਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਢੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਢੁ ਕਰੈ ॥ ਤੁਕਮੇ ਅਵੈ ਤੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਪਾ
ਥੈ ਤੁਕਮੇ ਸਮਾਇ ॥ ੨॥ ਤੰ ਸੁਤੇ ਤੁਆ ਸਾ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੁਖ ਬੁਤਨੈ ਸਨਾ ॥ ਭਉਖਾ ਦਾ ਪੀ
ਤਾ ਅਧਗਾ ॥ ਵਿਦੁਖਾ ਪੇਮ ਰਿਤੋ ਤਿਗਵਾਰਾ ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸਭੁ ਕੋਤੇਰਾ ਤੁਸ
ਤਾ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਅਜੰਤ ਪਨੁ ਮਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਖਲੁ ਬਿਖ ਮੁਥੀ ਚਾਗਾ ॥ ੪॥ ੨॥

ਗੁਰਿ ਜੀ ਮਤਲਾ ੧ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਤੁ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੧॥ ਕਤਲਾ ਤੋਕਿ
ਤੁਕਲੁ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਭੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸੁਰਭਟੇ ॥ ਕ
ਰੈ ਕੇ ਨਦਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਾਏ ॥ ੨॥ ਸਾਤ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀ ਅਹੁ ਵਿਜੋਗਾ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗਾ
੩॥ ੩॥ ਗੁਰਿ ਜੀ ਮਤਲਾ ੧ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਕਾ ਮੇਲਾ ॥ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਭੁਧਿ ਕਾ ਖੇ

ਲਾ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰਾ ॥ ਭੁਭਰੇਗੀ ਆਨੀ ਏਤੁ ਥੀ ਚਾਗਾ ॥ ੧॥ ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਜਨੁ ਤਾ ਸੋਈ
ਆਪੁ ਥੀ ਚਰੇ ਸੁਰਿ ਆਨੀ ਹੋਈ ॥ ਰਤਉ ॥ ਦੇਤੀ ਸਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣਾ ॥ ਭੁਭਰੇਗੀ ਆਨੀ ਮੁਆਪੈ ਕਉ
ਤੁ ਮੁਰੀ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅੰਤ ਕਾਗਾ ॥ ਚਿਤੁ ਨ ਮੁਆਜੈ ਦੇਖਣਾ ਰਾਗਾ ॥ ੨॥ ਜੈਕਾਰ ਦਿਤ ਭੀਰ ਬਜਾਤੀ ॥
ਗੁਰਪਦ ਚਖ ਪਟੀ ਮਾਤੀ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਥਿ ਤੁਥਾ ਦੁਵਖਾ ਲੈ ॥ ਭੀਤ ਰਿਹੋਈ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ੩॥

ਤਉ ਨਮੁ ਅਮੇਗੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ। ਤਉ ਨਮੁ ਅਜੋਗ ਤਿ ਅਸਮਾਇ। ਕਤੁ ਨ ਕਰੁ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ
 ਖਾਇਆ ਮਰਤਾ ਜਾਤ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਇਆ। ੪॥ ੪॥ ਗੁਰਿ ਜੀਮਤਲਾ ੧
 ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਬੁਝੈ ਮਨੈ ਨ ਭਉ। ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ ਜਾਓ। ਅਪਿ ਭੁਲਾਏ ਰਉਰਨ ਠਾਓ। ਤੁੰ
 ਝਾਵਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਓ। ੧॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚੌਥੈ ਮੈਨਾਇ। ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਥ ਧੀ ਸਭ ਕਾਇ। ੧
 ਰਤਾਓ। ਖੇਤੀ ਵਲ ਜੁਨ ਵੈ ਕੀ ਚਿਟਾ। ਪਾਪੁ ਪੁੰਨ ਥੀ ਜਕੀ ਪੋਟਾ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀ ਅਮਤਿ ਚੋਟਾ।
 ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਚਲੇ ਮਨਿ ਪੋਟਾ। ੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸੀਖਾ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚੁ ਪਰੋ
 ॥ ਜਲਾ ਪੁਰਾਇ ਨਿਰਸਕ ਮਲ ਪਰੀਖਾ। ਸਥ ਦਿ ਰਤੇ ਮੀਠੇ ਰਸ ਦੀਖਾ। ੩॥ ਤੁਕੀ ਮੈ ਸੰਜੋਗੀ ਰੋ
 ਦ ਸਦੁ ਆਗਾ ਪੰਚਵਸਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਗ। ਅਪਿ ਤੁਲੈ ਆਪੇ ਵਲ ਜਾਗ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
 ਵਰਣਤਾਗ। ੪॥ ੫॥ ਗੁਰਿ ਜੀਮਤਲਾ ੧ ਜਾਤੋ ਜਾਇ ਕਤੋ ਆਵੈ। ਕਤੁ
 ਜੈ ਕਤੁ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ। ਕਿਓ ਥਾਧਿ ਓਕਿ ਓਮੁ ਕਤੀ ਪਾਵੈ। ਕਿਓ ਅਥਿ ਨਾ ਸੀਤ ਜਿ ਸਮਾਵੈ। ੧॥
 ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ। ਨਰਤਰ ਨਾਮੁ ਨਰਤਰ ਨਿਤ ਕਾਮੁ। ੧॥ ਰਤਾਓ। ਸਤੋ ਜੇ ਅਵੈ
 ਸਤੋ ਜੇ ਜਾਇ। ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ। ਸਥ ਦੁਖ
 ਚਰਿ ਛੁਟੈ ਤਰਿ ਨਾਇ। ੨॥ ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਿਥਾ ਸੁ। ਸੁਖ ਦੁਖੀ ਅਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਲੁ
 ਨਾ ਬਿਤਗਤ ਕਤਿ ਆਗਾ ਸੁ। ਦਤਿ ਸਿਧਾ ਵਤਿ ਕਰੀ ਮਿਲਿ ਆਸੁ। ੩॥ ਨਾਮੁ ਸੰਜੋ
 ਗੇ ਇਲਿਖਾਟੁ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਛੁਟੈ ਬਿਖੁ ਮਾਟੁ। ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਸੁਨੇ ਘਰੁ ਤਾਟੁ। ਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਪੋਥੈ
 ਜਰਕ ਪਾਟੁ। ੪॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੁਰਬ ਸੰਜੋਗ। ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੁਪੁਰੇ ਤਰਿ ਲੋਗ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵੈ
 ਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੋ ਲਾਗੁ ਪਾਇ। ੫॥ ੬॥ ਗੁਰਿ ਜੀਮਤਲਾ ੧ ਕਾਮੁ
 ਮਾਇਆ ਮਤਿ ਚੀਤੁ। ਝੂਠ ਵਿਕਾਰਿ ਜਾਗੈ ਤਿ ਚੀਤੁ। ਪੁੰਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤੁ। ਤਰੁ
 ਗੀ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਚੀਤੁ। ੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ। ਤਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕਾ।
 ਰਤਾਓ। ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਓ। ਜਿਤ ਵਾਇੰਦੀ ਏਕੁ ਸੁਆਓ। ਦਿਸੈ ਵਿਰਾ
 ਨਾ ਹੀ ਭਉ ਭਾਉ। ਆਪੁ ਮਾਧੇ ਤਾਪ ਏਨਾਓ। ੨॥ ਸਥ ਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਤੋਏ
 ਨਮੁ ਏਕਿ ਉਪਰਾਹੈ। ਪਰਪੰਚਿ ਵਿਆਪਿ ਰਤਿ ਅਮਨੁ ਦੇਇ। ਬਿਨੁ ਨਾਗੈ ਦੁਕਰੈ
 ਇ। ੩॥ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਵੈ ਵਹੁ। ਠਾਕੇ ਬੋਹਿਥਿ ਦਰਗਾਹ ਮਾਗ। ਸਭੁ ਸਾਚੁ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨਨਕ ਦਰਿਆ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀਮ:੧ ਉਲਟਿਕੇਮਲ
ਜੁਗੀਚਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਗਗਨਿਦਸਦੁਆਰਾ ਤਿਭਵਲੁਥੇਪਿਆ ਅਪਿਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਏਨੇਮੇਰਮੁਨਕੀਜੈਮਨਿਮਾਨਿਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈਗਰਾਉ ਜਨਮੁਜੀਤਿਮਰਦਿ
ਨੁਮਾਨਿਐਅਪਿਮੁਆਮਨੁਮਨਤੇਜਾਨਿਐਅਨਜਰਿਭਈਘਰੁਘਰਤੇਜਾਨਿਐ ॥ ੨ ॥
ਸੁਸਤੁਤੇਰਸੁਮਜਨੁਨੀਮਾਅਪਿਕਥਿਕਰੁਕਰਉਕਿਸੁਕੀਮਾਨਰਨਰਾਇਲਾਅੰਤਰਜਾਮਿ
੨ ਅਨਮਨਉਤਰੁਪਰਘਰਜਾਉਕਿਸੁਜਾਚਉਨਤੀਕੋਥਾਨਨਕਗੁਰਮਤਿਸਤਜਿਸਮਉ
੪ ॥ ੮ ॥ ਗਉੜੀਮ:੧ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਮਰਦੁਦਿਖਾਏਮਰਦਰਤਲਰਸੁਅੰਤਰਿਭਾਏ
ਤਰੁਨੇਵਰਿਗਗਨਪੁਰੁਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਰਦੁਲਿਖਾਏਅਏਨਤੀਰਤਲਾਤਰਿਜਪਿਜਾਪਿਰਤੁ
ਤਿਸਰਦਾਗਰਾਉਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਦੁਬਿਧਾਭਾਗੋਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਮਨੁਤਰਿਪੁਭਲਗੋਜੀ
ਦੁਰਮੈਰਸੁਅਗੋ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚਸੰਜਮਿਸੁਚਾਗੁਰਕੀਪਉੜੀਉਚੋਚੁਚਾ
ਗੋਮਿਲੈਜਮਕਾਉਮੁਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀਮ:੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਿਲਿਐਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਇਆਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰੁਮ
ਦੁਦੇਖਾਏਅਨਾਨਕਤਉਮੈਮਾਗਿਮਿਲਾਏਆ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ਗਉੜੀਮ:੧ ਕਿਰਤੁਪਇਅ
ਨਾਨੈਕੋਇਕਿਅਜਾਣਾਕਿਅਐਗੋਤਇਜੋਤਿਸੁਭਾਣਸੋਈਤੁਆਅਵਰੁਨਕਰੇਵਾਲਾ
ਦੁਆ ॥ ੧ ॥ ਨਾਜਾਣਕਰਮਕੇਵਡੇਰੀਦਤਿਕਰਮੁਧਰਮੁਤੇਰਨਾਮਕੀਜਾਤਿਗਰਾਉਤੁਏ
ਕੁਦਰਦੇਵਦਾਰਾਤੇਟਿਨਤੀਤੁਪੁਭਗਤਿਭੰਡਾਗਕੀਅਗੁਰਭੁਨਾਵੈਰਾਸਿਜੀਉਪਿ
ਕੁਭੁਤੇਰਪਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਤਿਬਖਸਿਮਿਲਾਏਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਨਾਮੁਜਪਾਏਤੁ
ਨਾਥੀਨਾਸਾਚਸਿਰਿਮੈਰਾਗੁਰਮਤਿਦੇਇਭਰੇਸੈਤੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤਨਮਤਿਮੈਲੁਨਤੀਮਨੁਰਤਾ
ਕੁਭਚੀਸਚੁਸਥਦਿਪਛਾਤਾਤੇਰਤਾਣਨਾਮਕੀਵਡਿਅਈਨਾਨਕਰਤਲਾਭਗਤਿਸਰਦ
ਏ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀਮ:੧ ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਤਇਅਪਿਉਪੀਅਏਆਅਨਭੈ
ਏਨੇਮੈਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਿਅਡਰੀਐਡਰੁਡਰਤਿਸਮਾਨਾਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਛਾਨਾ
ਗਉਜਿਸਨਰਗਮੁਰਿਦੈਤਰਿਰਾਸਿਸਤਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੇਸਾਥਸਿ ॥ ੨ ॥ ਜਪਤਿਸਵਰੈਸਾਫੁਥਿ
ਅਥਾਇਤਉਤਮਨਮੁਖਥਾਧੇਕਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਰਮੁਰਿਦੈਸੇਪੁਗਾਨਾਨਕਰਾਮਿਲੇਕੁ
ਏਗੋ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਗਉੜੀਮ:੧ ਜਨਮਿਮਰੈਤ੍ਰੈਗੁਣਤਿਤਕਾਰਾਚਰੇਥੇਦਕਥਤਿ

ਅਕਰਾਤੀਨਿਅਵਸਥਾਕਹਤਿਵਿਖਿਅਨੁਗਤੀਅਵਸਥਾਸਤਿਗੁਰੇਤਰੇਜਨੁ॥੧॥
ਭਗਤੇਗੁਰਸੇਵਾਤਰਲਾਥਤੁਜਿਨਮੁਨਤੋਏਤੈਮਰਲਾਹਰਾਓਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕੋਏ
ਈਸੈਮਿਤਿਸਾਸਤਪੰਡਿਤਮੁਖਿਸੋਈਥਿਨੁਗੁਰਅਰਥੁਥੀਚਰੁਨਪਾਇਆਮੁਕਤਿਅਦਾ
ਭਗਤਿਤਰੇਪਾਇਆ॥੨॥ਜਕੋਤਿਰਦੈਵਸਿਆਤਰਿਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਪਤਿਏ
ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਅਨੰਦੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੩॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਗੁਰੇ
ਦਿਖਾਇਆਅਸਾਮਾਤਿਨਿਰਾਸੁਥੁਭਾਇਆਦੀਨਾਨਾਸੁਸਰਥਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕ
ਚਰਣੀਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥੧੨॥ ਗੁਰਿਜੀਓਤੀਸਃ ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਗੁਰੇ
ਯੀਥਜੀਇਹਸੰਸਾਰੋਲਥੁਏਭੁਮੁਚੁਕੁਕਮਾਵਤਿਥੁਤੁਰੇਰਾਵਤਿਭਰੋਭੁਕਾਏ
ਰੁਲਦੀਦੇਖੀਜਿਉਪਰਉਪਰਿਛਾਰੋ॥੧॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਸਿਖਤਮਾਰੀਸੁਕਿਤੁਕੀਤਰਤਸੀਮੇ
ਜੀਅਜੇਥਤੁਜਿਨਅਵੈਵਾਰੀਰਾਤਾਤਉਤੁਪੁਆਖਾਮੇਰੀਕਾਇਆਤੁਸੁਦਿਸਿਖਤਮਾਰੀ
ਨਿੰਦਾਰੈਦਾਕਹਤਿਪਰਾਈਝੁਠੀਲਾਇਤਥਾਰੀਵੇਲਿਪਰਾਈਜੋਤਿਜੀਅਜੇਕਹਤਿਚੋਰੋ
ਅਰੀਹੰਸੁਚਲਿਆਤੁਪਿਛੋਰਹੀਏਤਿਛੁਟਜਿਓਈਅਤਿਨਾਰੀ॥੨॥ਤੁਕਾਇਆਗੁਰੇ
ਨੰਤਰੇਤੁਪੁਕੇਅਕਰਮਕਮਾਇਆਕਰਿਚੋਰੀਮੈਜਾਕਿਛੁਲੀਆਤਾਮਨਿਭਲਾਭਾਇਆ
ਤੇਨਸੇਭਾਪਲਤਿਨਛੋਈਅਤਿਭਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਤਉਖਰੀਦੁਤੇਲੀਤੇਈਥਾਥਾ
ਮੇਰੀਥਾਤਨਪੁਛੈਕੋਈਰਾਤਾਤਾਜੀਤੁਰਕੀਸੁਇਨਾਗੁਪਕਪੜਕੇਰੇਭਰਾਕਿਸਤਿਨੀ
ਚੇਨਾਨਕਭੁਜਿਭੁਜਿਪਏਗਵਾਰਾਕੁਜਮੇਵਾਮੈਸਭਕਿਛੁਚਾਖਿਆਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਤੁ
॥੪॥ਦੇਦੇਨੀਵਦਿਵਾਲਉਸਾਰੀਭੁਸਮੰਦਰਕੀਛੋਰੀਸੰਚੇਸੰਚਿਨਦੇਈਕਿਸਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਭੁਮੇਰੀਸੋਇਨਲੰਕਾਸੋਇਨਮਾੜੀਸੰਪੈਕਿਸੈਨਕੇਰੀ॥੫॥ਸੁਦਿਮੁਰਖਮਨਅਜਲਾ
ਤਿਸੈਕਭਾਣਾਰਾਤਾਸਾਤੁਤਮਾਰਾਭੁਭਾਰਾਤਮਤਿਸਕੇਵਲਜਭੇਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਾ
ਤਿਸੈਕੀਮਾਰਿਅਪੇਜੀਵਣੇ॥੬॥੧੧੩॥ ਗੁਰਿਜੀਓਤੀਸਤਲਾ੧ ਅਵਰੇਪਦਾਰ
ਕਜਨਕਿਉਰਾਖਉਪਰਥਾਮਨਾਮਾਰਤਿਛੁਟਹਿਨੀਤਨੀਤਕਿਸੁਅਗੈਕਰੀਪੁਰਜਾ
ਸੀਰਾਮਨਾਮਉਚਰੁਮਨਾਅਗੈਜਮਦਲੁਥਿਖਮੁਖਨਾਰਾਤਾਉਸਾਰਿਮਜੋਈ
ਅਰਾਭੀਤਰੇਥੈਰੀਸਾਧਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਲਾਕੇਰਨਿਤਕਾਮਦਿਅਵਰਿਛੁਟੇਨਿਸੁਪੰਚਜਾ

ਗੁਰਮਤਿ ਲੀਲਾ ਆਦਿ ਰਾਸਾਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ਜਮ ਭੰਡ ਗਲਿ ਸੰਗ ਲੁਪ
ਕੇ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਦਿਲੋ ਜੋ ਸੁਇ ਨ ਰੁਪਾ ਮਿਤੁ ਲੁਕੈ ਨਿਸੁਖਾਧ
ਗਾਨਾ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਰ ਦਿਜਾ ਸੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਥਾਧਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ੪
ਗੁਰਮਤਿ ਲੀਲਾ ੧ ਮੁੰਦਾ ਤੇ ਪਟਭੀਤ ਰਿਮੁੰਦਾ ਕਾਇਆ ਕੀ ਜੈ ਖਿਥਾਤਾ ਪੰਚ ਚੋਲੇ
ਵੇਕੀ ਜਤਿ ਗਵਲਾਇ ਪੁਮਨੁ ਕੀ ਜੈ ਭੰਡਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵ ਸਿਤਾ ਏਕੁ ਸ
ਵਦੁ ਜਾਤੋ ਰੁਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵ ਸਿਤਾ ਰਤਾਉਗਾ ਮੁੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇ ਐ ਜਗੁ ਰੁਪਾ
ਏ ਐ ਮਗੁਰ ਕੀ ਨਿਗੰਗਾਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਰਣ ਤਰੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤ ਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥
੨ ॥ ਕਰੇ ਪਟਭੀਤ ਮਨੁ ਲਾਵ ਸਿ ਸੰਸਾਰ ਮੂਲਿ ਨ ਜਵ ਸਿਤਾ ਏਕ ਸੁਚਰਣੀ ਜੇਚਿ ਤੁਲਾ
ਵੀਲ ਬਿਲੋਕਿ ਕੀਧਾਵ ਸਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਪ ਸਿਨਿਹੰਤ ਨੁਰਚ ਸਿ ਮਨਾ ਕਾਏ ਥੇਲ ਤਿ ਜੋਗੀਕ
ਪਦੁ ਪਾਗ ਰਤਾਉਗਾ ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ ਤੰ ਸੁਇ ਆਲਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਤਾਣੀਤਾ ਪੁਲ
ਵੇਨ ਨ ਕੁਨਾਗੀ ਦਾਏ ਫਿਰਿ ਪਾਏ ਪਦੁ ਤਾਣੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧ ੫ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੀਲਾ ੧
ਅੰਧਾ ਪਸੰਤ ਮੂਲਾ ਮਨ ਏਕੋ ਜੋ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀ ਜੈ ਗੋ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ
ਰਣ ਨ ਰਾਣੀ ਜੈ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਗੋ ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ
ਅਖੁਨ ਲਖਣ ਜਾਈ ਗੋ ॥ ਰਤਾਉਗਾ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਤਮ ਤਉ ਪੰਡੁ ਚਿ
ਰਾਈ ਗੋ ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੁ ਭੁਸਿਨਾ ਹੀ ਲਜੁ ਟੁਕ ਸਿ ਮੁਸਾਭਾਈ ਗੋ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਰਹਿ
ਤੇਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਓ ਵਡਾਈ ਗੋ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀ ਆਸੇਈ ਤੋ ਆਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿ ਆ
ਈ ਗੋ ॥ ੩ ॥ ਸੁਭਰਭ ਰੇ ਨ ਤੋ ਵਹਿਉ ਲੇ ਜੋ ਰਾਤੰ ਗੁਣਾਈ ਗੋ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕਤੋ ਵੈ ਜੇਨਾਨੁ ਕ
ਰੁੰ ਮੁਖਿ ਕਉ ਪਾਈ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ੬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੀਲਾ ੧ ਕਤਕੀ ਮਾਈ ਥਾ
ਕਤਕੋ ਗਕਿ ਦੁਖਾਵਹੁ ਤਮ ਆਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤ ਰਿਨਿ ਪੰਜ ਕਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉ ਲਾਜਾ ਲੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਕਤੇਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਲ ਮੇਰੇ ॥ ਰਤਾਉਗੇ ਕਤੇ
ਰੇ ਬਿਰਖ ਤਮ ਚੀਨੇ ਕਤੇ ਪਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਕਤੇਨਾ ਗਕੁਲੀ ਮਤਿ ਆਏ ਕਤੇ ਪੰਖ ਭੰਡਾਏ ॥
ਰਤਾਉਗੇ ਕਤੇ ਬਿਜਮੰਦ ਰਭੰਨੇ ਕਰਿ ਚੋਗੀ ਘਰਿ ਆਵੇ ॥ ਅਗੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ
ਰਖਾਵੇ ॥ ੩ ॥ ਤਟ ਤੀਰ ਥਾ ਮਨ ਵਖੰਡੇ ਖੇਤ ਪਟਣ ਥਾ ਜਾਗਾ ਲੈ ਕੇ ਤਕੜੀ ਤੋਲਾ

ਦਿਲਾਗਾਘਟਤੀਮਤਿਵਲਜਾਗਾ॥ ੪॥ ਜੇਤਾਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਨੀਰਿਭਰਿਅਤੇਤੇ
 ਗਣਤਮਾਰੇ॥ ਦਇਅਕਰਤੁਕਿਢੁਮਿਤਰਓਪਾਵਤੁਰੁਥਦੇਪਾਥਰਤਾਰੇ॥ ੫॥ ਜੇ
 ਅਗਨਿਥਰਾਥਰਿਤਪੈਭੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ॥ ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕੁਤੁਕਮੁਪਛਾਵੈਸੁਖੁਤੇ
 ਨਰਾਤੀ॥ ੬॥ ੫॥ ੧੦॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਦਿਮਤਲਾ१ ਗੈਦਿਗਵਾਈਸੇ
 ਦਿਵਸੁਗਵਾਇਆਖਾਇ॥ ਹੀਰੇਜੈਸਾਜਨਮੁਤੈਕਉਡੀਬਦਲੇਜਾਇ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਨਾ
 ਨਿਅਰਾਮਕਾਮੁਜੇਠਿਰਿਪਾਛੈਪਢੁਤਾਤਿਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਨਤਪਨਪਰਦੀਧਰੇਅਨਤ
 ਚਾਤਿਅਜਾਇ॥ ਅਨਤਕਉਚਾਤਨਜੋਗਏਸੇਅਏਅਨਤਗਵਾਇ॥ ੨॥ ਆਪਣ
 ਲੀਅਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੋਭਾਗਹੁਤੇਇ॥ ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਥਜੈਲੈਚੈਸਭੁਕੋਇ॥
 ॥ ਨਾਨਕਕਰਣਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ ਤੁਕਮੁਨਜਾਪੈਖਸਮਕਾਕਿਸੈਵ
 ਦੇਇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੮॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਦਿਮਤਲਾ१ ਤਰਲੀਤੋਵਾਖੀਵ
 ਕੰਦਮੁਲਾਚੁਦਿਖਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੇਰਾਸਤੁਮਿਲੈਵਾਰਿਵਾਰਿਤਉਜਾਉਜੀਉ॥ ੧॥
 ਬਨਜਾਗਨਿਰਾਮਕੀਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਰਵਾਪਾਰੁਜੀਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਿਕਿਲਤੋਵਾਅੰਬਿਥ
 ਸਤਜਿਸਥਦਥੀਚਾਰੁ॥ ਸਤਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਸਤੁਮਿਲੈਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ॥ ੨॥
 ਢੁਲੀਤੋਵਾਜਲਿਥਸਾਜੀਅੰਜਤਸਭਿਸਾਰਿ॥ ਓਰਵਾਰਿਪਾਰਿਮੇਰਾਸਤੁਵਸੈਤਉ
 ਲਓਗੀਥਾਤਪਸਾਰਿ॥ ੩॥ ਨਾਗਨਿਤੋਵਾਧਰਵਸਾਸਥਦੁਵਸੈਭਉਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਾਸੁਤਾਗਈਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੯॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀਦੀ
 ਮਤਲਾ१ ਜੈਘਰਿਕੀਗਤਿਅਖੀਐਕਰਤੇਕਾਤੇਇਥੀਚਾਰੇ॥ ਤਿਤੁਪਰਿਗਵ
 ਸੇਤਿਲਾਸਿਵਰਤੁਸਿਰਜਣਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਤੁਮਗਾਵਤੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੇਤੋਲਾਹਉ
 ਗੀਜਾਉਜਿਤੁਸੋਤਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਤੇਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੰਨ੍ਹੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇ
 ਗਾਦੇਵਣਤਾਰਾਤੇਰਦੈਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਲੁਸੁਮਾਰੁ॥ ੨॥ ਸੰਥਤਿ
 ਲਿਖਿਅਧੀਮਲਿਕਰਿਪਾਵਤੁਤੇਲਾ॥ ਦੇਤੁਸਜਣਅਸੀਸਜੀਅਜਿਉਤੇਵੈਸਾਤਿਦੇ
 ਓਮੇਲਾ॥ ੩॥ ਘਰਿਘਰਿਏਤੋਪਾਤੁਚਾਸਦਜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ ਸਦਣਤਾਰਾਸਿਰਜੇ
 ਨਾਨਕਸੇਦਿਤਾਵੰਨਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੦॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀਗੁਰਮਤੀਮਤਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤਰਿਮੇ

ਜੋਈਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭਬਿਧਿਅਪੇਜਾਵੈਤੁਕਮੇਮੇਏਸਥਦਿਪਚਾ
ਏ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭੁਮੁਭਉਜਾਇ।ਭੈਰਾਚੈਸਚਰੰਗਿਸਮਾਇ।ਰਤਉ।ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤਰਿ
ਮਿਵਸੈਸੁਭਾਇ।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਾਕੀਮਤਿਨਤੀਪਾਇ।ਸਥਦਿਸਾਥਾਉਅੰਤੁਨਪਾਗਵਾਰਾਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਖਸੇਬਖਸਦਤਗੁ॥੨॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਮਤਿਭੁਧਿਤੋਇ।ਮਨਿਨਿਗਮਲਿਵਸੈਸਚੁਸੇ
ਏ।ਸਚਿਵਸਿਐਸਾਚੀਸਭਕਾਰਾਉਤਮਕਰਦੀਸਥਦਥੀਚਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰੇਤਸਾਚੀਸੇਵਾ
ਤੋਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈਕੋਇ।ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਦਤਗੁ।ਨਾਨਕ ਨਾਮੇਲਗੈਪਿਅਰੁ

੪॥੧॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰੇਤਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁਕੋਇ।ਗੁਰੇਤ
ਫੁਲੈਫੁਲੈਸੋਇ।ਗੁਰੇਤਸਤਜੁਸਾਚੁਥੀਚਾਰਾ।ਗੁਰੇਤਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭੈਭੁਗਿਮਿਲੈਭੁ
ਰਾਏ।ਸਾਚੈਸਤਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ।ਰਤਉ।ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਭੁਭਾਏ।ਗੁਰੇਤਸਾਤਿ
ਵੈਸਮਨਿਅਏ।ਗੁਰੇਤਪਵਿਤਪਾਵਨਸਚਿਤੋਇ।ਗੁਰੇਤਸਥਦਿਮਿਲਾਵਤੋਇ॥੨॥ਬਭੁਗੁਰੁਸ
ਭਭਮਿਭੁਲਾਈ।ਬਿਨੁਨਵੈਬਹੁਤਾਦੁਖਪਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈ।ਦਰਸਨਿਸਚੈ
ਜਚੀਪਤਿਤੋਈ॥੩॥ਕਿਸਨਕਤੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਥਦਿਮਿਲਾਵਤੋਈ।ਮਿਲਿ
ਤੋਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਵਾ।ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਵਾ॥੪॥੨॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀਮਤਲਾ ੩

ਤੁਨੁਸਭਮਨੁਨਿਗਮਲੁਤੋਇ।ਸਚਿਨਿਵਸੁਕਰੇਸਚੁਸੋਇ।ਸਾਚੀਬਾਦੀਜੁਗਚਾਰੇਜਾਪੈ।ਸਭ
ਕੋਭੁਜਾਚਾਪੇਅਪੈ॥੧॥ਕਰਮੁਤੋਵੈਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ।ਤਰਿਗੁਣਗਵੈਥੈਸਿਸੁਥਾਏ।ਰਤਉ
ਜਭਉਏਤਜਿਤਵਦੁਜੈਭਾਇ।ਤਰਿਗੁਸੁਨਚਾਖੈਫੀਕਾਅਲਾਇ।ਬਿਨੁਭੁਏਤਨੁਮਨੁਫੀਕਾਤੋ
ਏ।ਬਿਨੁਨਵੈਦੁਖੀਆਚਲਿਅਰੋਇ॥੨॥ਰਸਨਾਤਰਿਗੁਸੁਚਾਖਿਆਸਤਜਿਸੁਭਾਇ।ਗੁਰਕਿ
ਅਤੇਸਚਿਸਮਾਇ।ਸਾਚੇਗਤੀਗੁਰਸਥਦੁਵੀਚਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਨਿਗਮਲਧਾਰਾ॥੩॥ਨਾਮਿ
ਜਨਵੈਜੋਭੰਭੁਤੋਇ।ਭੁਭੈਭੈਭੈਕੈਨਕੋਇ।ਗੁਰਸਥਦੀਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ।ਨਾਨਕਸਚੁਭੰਭ
ਕਿਸੁਥਦਪਿਆਸਾ॥੪॥੩॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀਮਤਲਾ ੩ ਇਕਿਗਵਤਰੇਤਮ

ਨਿਸਦੁਪਾਇ।ਤਉਮੈਵਿਚਿਗਵਤਿਬਿਰਥਾਜਾਇ।ਗਵਦਿਗਵਤਿਜਿਨਨਾਮਪਿਅਰੁ।ਸਾਚੀ

ਥਵਿਸਥਦਥੀਚਰੁ॥ ੧॥ ਗਵਤਰੈਯੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਨੀਮਨੁਤਵੈ॥ ਗੁਰੁ
ਏਕਿਗਵਤਿਏਕਿਭਗਤਿਕਰੇਤਿ॥ ਨਾਮੁਨਪਾਵਤਿਥਿਨੁਅਸਨੇਤਾ॥ ਸਚੀਭਗਤਿਕੁਰਸਦਾ
ਪਿਆਰੀ॥ ਅਪਨਾਪਿਰੁਗਾਖਿਅਸਦਾਰਿਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਭਗਤਿਕਰਤਿਮੁਗਖਆਪੁਜਣਾਵਹਿ॥
ਨਚੇਟਪਤਿਥੁਤੁਦੁਖਪਾਵਤਿ॥ ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨੋਇ॥ ਸਥਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਏਜਾ
ਇ॥ ੩॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ ਸਚੀਭਗਤਿਵਿਚਰੁਆਪੁਖੋਇ॥ ਮੇਰਾਪੁਰੁ
ਚਾਸਭੁਥਿਧਿਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ ੩
ਮਨੁਮਚੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ ਥਿਨੁਮੁਏਕੈਸੇਤਰਿਪਾਇ॥ ਮਨੁਮਰੈਦੁਰੁਜਾਣੈਕੋਇ॥ ਮਨੁਸਥ
ਮਰੈਥੁਏਜਨੁਜੋਇ॥ ੧॥ ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਦੇਵਡਿਅਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਤਰੇਵਸੈਮਨਿਅਏ
ਰਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਤਾਂਏਸੁਮਨਕੀਸੋਈਪਾਵੈ॥ ਮਨੁਮੈਮਭੁਮੈਗਲੀਜ
ਗਾਗੁਰਅੰਕਸੁਮਰਿਜੀਵਾਲਣਤਰਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਅਚਰੁਚਰੈਤਰਿ
ਮਲੋਤੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਤੁਮਨੁਲਾਇਆਸਵਾਰੀ॥ ਤਉਮੈਵਿਚਰੁਤਜੇਵਿਕਾਰ॥ ੩॥ ਜੋਧੁ
ਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ ਕਦੇਨਵਿਛੁੜਤਿਸਥਦਿਸਮਾਇ॥ ਆਪਣੀਕਲਾਅਪੇਤੀਜਾਣੈ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ ੩ ਤਉਮੈਵਿਚਰੁ
ਭੁਜਗੁਥਚੁਰਨਾ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਭਗਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ ਥੁਚਿਤਚਿਤਵੈਆਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ ਧੰਧਾਰ
ਅਅਨਦਿਨੁਵਿਤਨਾ॥ ੧॥ ਤਿਰਦੈਰਾਮੁਰਵਤੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਤਰਿਰਸਨਾ
ਈ॥ ਰਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਿਰਦੈਜਿਨਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਸੇਵਿਜੁਗਚਰੇਜਾਤਾ॥
ਮੈਮਰਿਗੁਰਸਥਦਿਪਛਾਤਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭਕਰਮਥਿਧਾਤਾ॥ ੨॥ ਸੇਜਨਸਚੈਗੁਰਸਥਦੈ
ਲਾਏ॥ ਧਾਵਤਵਰਜੇਠਾਕਿਰਤਾਏ॥ ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਗੁਰੇਤਪਾਏ॥ ਤਰਿਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਵੈ
ਨਿਅਏ॥ ੩॥ ਰਾਮਰਾਮਕਰਤਿਅੰਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰਾ॥ ਅੰਤਰਿਵਸੈਨਲਾਗੈਜਮਪੀਰਾ॥
ਸਾਤਿਥੁਆਪਿਵਜੀਰਾ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਿਸਦਾਤਰਿਗੁਣੀਗਤੀਰਾ॥ ੪॥ ੬॥ ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ ੩
ਮਾਨਾਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਤਪਤਿਪਰਵਨਾ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੇਨਾਮਵਿਟਤੁਥਲਿਜਾਓ॥ ਤੁਥੈ
ਸਗਤਿਤਦੇਤੀਮਰਿਜਾਓ॥ ਰਤਾਰੇ॥ ਤਿਨੁਤੁਵਿਸਗਤਿਜਿਤੁਪੁਆਪਿਭੁਲਾਏ॥ ਤਿਨੁਤੁਵਿ

ਸਰੋਤਿਯੁਜੈਭਾਏ। ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਜੋਨੀਪਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਸੇਸਤਿਗੁ
ਜੇਦੁਲਾਏ॥ ਜਿਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਤਿਨਤਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮਤੀਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥
੩॥ ਜਿਨਪੈਤੈਪੁੰਨੁਸੇਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ ਜਿਨਪੈਤੈਪੁੰਨੁਤਿਨਤਉਮੈਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਜੋ
ਨਮਿਰੇਤਿਨਕਉਥਲਿਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੩

ਜੁਅਕਉਕਉਕਥਿਆਜਾਤਿ॥ ਗੁਰਸਥਦੁਮਾਰਦੁਮਨਮਾਤਿਸਮਾਤਿ॥ ਤੇਰੇਗੁਲਾਅਨੇ
ਕੀਮਤਿਨਪਾਤਿ॥ ੧॥ ਜਿਸਕੀਥਾਣੀਤਿਸੁਮਾਤਿਸਮਾਣੀ॥ ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਗੁ
ਜਥਦਿਵਖਾਣੀ॥ ਰਤਉ॥ ਜਤਸਤਿਗੁਰੁਤਤਸਤਸੰਗਤਿਥਲਾਈ॥ ਜਤਸਤਿਗੁਰੁ
ਤਜੇਤਰਿਗੁਲਾਈ॥ ਜਤਸਤਿਗੁਰੁਤਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੋ
ਦਮਤਲੀਥਾਉਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰਾ॥ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰਸਿਓਲਗੈਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਰਾ॥ ੪॥ ੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੩

ਏਰਸੁਤੇਸਤਿਗੁਪਤਹਿਰੰਗਾ॥ ਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਸਭਿਸਤਲੰਗਾ॥ ਭਿੰਨਭਿੰਨਵੇਖੈ
ਤਏਪੁਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਏਕੁਅਚਰਜੁਏਕੋਤੈਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਰੇਵਿਰਲਾਕੋਈ॥
ਰਤਉ॥ ਸਤਜਿਭਵੈਪੁਰੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ ਕਤਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਭਿਥਲਤਥਲਾਈ॥
ਆਪੇਸੁਤਿਅਦੇਇਜਗਾਈ॥ ੨॥ ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਤੋਈ॥ ਕਤਿਕਤਿਕਥਨੁਕ
ਤੈਸੁਕੋਈ॥ ਗੁਰਸਥਦਿਸਮਾਵੈਭੂਭੈਤਰਿਸੋਈ॥ ੩॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਵੇਖੈਸਥਦਿਮਿ
ਯਾਏ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਗੁਰਸੇਵਤੇਪਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰੇਤਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੪॥

੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰਿ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਾਗੇਗੁਲਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿ॥ ਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਨਾਮੀਪਿਆਰਿ॥ ੧॥ ਸਤਜੋ
ਜਗੈਸਵੈਨਕੋਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਭੂਭੈਜਨਕੋਇ॥ ਰਤਉ॥ ਅਸੰਤੁਅਨਾਨੀਕਦੇਨਭੂਭੈ
ਕਥਨੀਕਰੇਤੈਮਾਇਆਨਲਿਲੁਭੈ॥ ਅੰਧੁਅਗਿਆਨੀਕਦੇਨਸੀਭੈ॥ ੨॥ ਇਸੁਜੁਗ
ਮਹਿਗਮਨੀਮਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏਗੁਰਸਥਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਅਪਿਤਰੇਸਗਏ
ਤੁਲਏਧਾਰਾ॥ ੩॥ ਇਸੁਕਲਿਜੁਗਮਤਿਕਰਮਧਰਮੁਨਕੋਈ॥ ਕਲੀਕਾਜਨਮੁਚੰਡਾਕੋ

ਅਰਿਤੋਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾਥੇ ਨਾਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨੋਈ ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩
ਸਚ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਤਿ ਸਤਾ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਤੇ ਤਰਿ ਵੇ ਪਰਵਾ ॥ ਸਚੈ ਮਤਿ
ਦਿਨੀ ਸਿਸਮਾ ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਜਪੁ ਭਵ ਜਲੁ ਚੁੰ
ਪਾਰਿ ॥ ਰਤਾ ਚੁੰ ॥ ਭਰਮੇ ਅਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨ
ਖਿਨ ਚੋੜੈ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵੇ
ਦੀਚਾ ਕਰੀ ਲਾਇ ਆ ॥ ਮਤਾ ਦੁਖ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆ ॥ ੩॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੋਤੇ ਵਿਚਤੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ
ਉਨਿ ਪਿਪਾਏ ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੩੧॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈ
ਇਆ ਤਿਨ ਪੁਛ ਚੁੰ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੇ ਵਾਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀ ਅਇ ॥ ਸੇਧ ਨਵੰ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮ
ਪ੍ਰੇਰੇ ਗੁਰੇ ਰੋਸੈ ਢੀਪਾਇ ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ
ਲਾਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਰਤਾ ਚੁੰ ॥ ਅਪੁਪਛਾਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਤਰੇ ਪਵੈ
ਸੋਇ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਚਿਤ ਮਤੋਇ ॥ ਸਤ ਜੇ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੨॥ ਦੁਜੈ ਰਵੈ
ਸੇਵਿ ਆਜਾਇ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਏ ਆਮਤਾ ਬਿਖੁਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟੰ ਬਿਗਿ ਤਿਸੇ ਤਿ ਆਮਦੈ
ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਸਬਦੀ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੩੨॥
ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰਮੇ ਵਾਜੁ ਗਚਾਰੋ ਤੋਈ ॥ ਪੁਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰਕ ਮਾਵੈ ਕੋਈ
ਖਟੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤਰਿ ਤੋਇ ਨ ਤੋਈ ॥ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਰਿ ਸੋਭੈ ਤੋਈ ॥ ੧॥ ਏਮਨ ਮੇਰੇ
ਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਰਤਾ ਚੁੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਿਸੇ ਮਤਾ
ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਅਪਿ ਚਿਧੇਰ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਰਖ ਤਿਉ ਰਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਚੁੰ ਜਲੁ ਚੁੰ ਤਰਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਿਸੇ ਦਾਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲਾ
ਸਾ ॥ ਅਨਤ ਦੁਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਤਿ ਚੁੰ ਦਾਸਾ ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਵਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਭਗਤੀ ਅਖਿ ਵਖਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤਿ ਤਰੇ ਸਾ
ਪਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਤ ਕੇਵਲ ਨਿਰਥਾਈ ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੩੩॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੩

ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ਵਰਤਾਗਿ ਸੰਜੋਗਾ ਤਿਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਤਰੈ ਸਤੋਗਾ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ਨਾਮੁ ਤਰਿਏ ਆਇ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਤ ਨਾਮੁ ਪਾਇ॥ ਰਤਾਉਗਿ ਅਨੁਧਿ ਅਸੁ
ਰੁਖ ਬਦੁ ਮੀਠਾ॥ ਗੁਰਕਿ ਰੂਪੈ ਨੈਵਿਰਲੈ ਚੀਖੀ ਡੀਠਾ॥ ੨॥ ਕਰਮ ਕੰਡ ਬੁਕਰਤਿ ਅਚਾਰਾ ਬਿ
ਰੁਖੈ ਪ੍ਰੇਰਿ ਗੁਰ ਅੰਤ ਕਾਰ॥ ੩॥ ਬੰਧੋ ਨਿਬਾਧਿ ਮਾਇਆ ਛਾਸਾ॥ ਜਨਨ ਕੰਡੂ ਟੋਗੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੪॥

੧੬॥ ੩੩॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੩

ਜੈਸੀ ਪਰਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਬਰਸਤੁ

ਤੈਕੇ ਆਪਰਤੀ ਮਧੋ ਪਾਣੀ ਨਾਤੀ॥ ਜੈ ਸੇਧਰਤੀ ਮਧੋ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿ॥ ਅਥਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰ
ਤੀ॥ ੧॥ ਬਾਬਤੁ ਅੰਸੇ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਤੀ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰਤੁ ਤੈ ਸੇਈ ਕੋਈ॥ ਤੈਰੇ ਤੈ ਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਤੀ॥ ਰਤੁ
ਦੇਸੁ ਜੈ ਮੁਖਤੋਇ ਕੈਕਿ ਅਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਤੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਸਦਾਤਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝੀ ਮਾਤਿ ਸਮਾਤੀ॥
੨॥ ਏਤਨੇ ਜਨਮੁ ਭੁਲਿ ਪਰੇ ਸੇਜਾ ਪਾਇ॥ ਅਤੁ ਭੁਲਨਾਤੀ॥ ਜਾਕਾ ਕਰਜੁ ਸੇਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇਗੁ ਕੈ
ਸਥ ਦੇਸਮਤੀ॥ ੩॥ ਏਰਾ ਸਥ ਦੁਤੁ ਤੈ ਤਤਿ ਅਪੇ ਭਗਮੁ ਕਤਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਆਪੁ
ਨਾਮੁ ਜਨਮਿ ਨ ਆਤੀ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੫॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੩

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਤੈ ਬਾਧ

ਦੁਜੈ ਭਾਇ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੇਸਨੁ ਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਤ ਲਾਏ ਛਾਡਾਇ॥ ਰਤਾਉਗਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤਭਗਮ ਦੇਸਨਿ
ਤਰੈ ਅਵੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਥ ਦੁਨ ਚੀਨਿ ਠਿਠਿ ਰਿਠਿ ਰੋਜੋ ਨੀਪਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਇ
ਅਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿ ਅਮਨਿ ਆਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿ ਅਤਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਮ
ਨੁ ਸਥ ਦੇਸੈ ਪਰਤੀਤਿ ਤਉ ਤਉ ਮੈ ਤੇਜ ਵਿਕਾਗਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈ ਅਨਿਤਰਿ ਨਾਮਾਭ
ਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੬॥ ੩੬॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੩

ਪੇਈ ਅੰਜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਤੈਰਿ

ਤੈਕੇ ਪਾਇਆ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥ ਪੇਵ ਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਤੁ ਰੇਵਾ
ਜੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਸਮਾਣੀ ਅਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈ ਐਪਿ ਰਵੈ
ਕੁੰਬਿ ਤੇ ਬਿਧਿ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਤੈ ਅਪੇ ਮੇਲਾਈ ਐ॥ ਰਤਾਉਗਾ ਅਪੇ ਤੀ ਪੁਕ
ਦੇਸਿ ਮਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਵਰਤਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਤਉ ਮੈ ਦੁ
ਬਿਧ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈ ਐ॥ ਸਭੁ ਅਪੇ ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਅਪੇ ਨਾਇਲਾਈ ਐ॥
੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਗਗਨ ਪਾਇ ਚਿਅਗਿ ਅਨਾਇ ਆਵਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨ ਕਰਤਿ ਠਿਠਿ ਰਿਧਿ

ਤਦੋਗਰਭੁਜੋਨੀਵਾਸੁਪਾਇਦੇਗਰਭੇਗਲਿਜਾਵੇ। ਮੇਰੇਵੈਭਵਦਾਮਨਮੁਖਭੁਜਮਦੇ।
 ਮੇਰੇਤਰਿਪ੍ਰਭੇਲੇਖਲਿਖਾਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੁਰਾ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਇਅਭੇਦੇ।
 ਸੁਰਾਮੇਰਾਪਿਤਾਮਤਾਤਰਿਨਾਮੁਤੈਤਰਿਬੰਧਪੁਥੀਰਾ। ਤਰਿਤਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਪ੍ਰਭਜਨੁ।
 ਕੁਕੀਰਾ॥੪॥੩॥੧੬॥੩੩॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੋਆਨੁਪਾ
 ਅਤਰਿਤਤੁਥੀਚਰਾਮਤਿਮਲੀਲੁਪਰਗਟੁਭਈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਾ। ਸਿਵਸਕਤਿਮਿਟਾਇ।
 ਚੁਕਾਅੰਧਿਅਰਾ। ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਅਤਿਨਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਰਾ॥੧॥ਤਰੇਤੈ
 ਬਿਧਿਪਾਈਐਸੰਤਜਨਤੁਜਿਸੁਦੇਖਿਤਉਜੀਵਾ। ਤਰਿਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵਤੀਗੁਰੁਮੇਲਿਤੁਭੇ
 ਸੁਪੀਵਾਰਤਉਤਉਤਰਿਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਤਰਿਸੁਦੀਤਰਿਤਰਿਗਤਿਕੀਨੀ। ਤਰਿਗੁਰੁਜੇ
 ਇਅਨੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੀ। ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੁਸਤਪੁਰਖੁਤੈਜਿਨਿਭਗਤਿਤਰਿਦੀਨੀ। ਜਿਗੁਰੁਗੋ
 ਰਿਪਇਅਸੋਗੁਰੁਤਮਕੀਨੀ॥੨॥ਗੁਣਦਾਤਤਰਿਗਾਇਤੈਤਮਅਵਗਾਇਅਗੇ। ਪਾਪੀਪਾਥੁ
 ਥਦੇਗੁਰਮਤਿਤਰਿਤਰੇ। ਤੁੰਗੁਣਦਾਤਨਿਰਮਲਾਤਮਅਵਗਾਇਅਗੇ। ਤਰਿਸਰਣਗਤਿਰਹਿ
 ਤੁਮੁੜਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਸਤੁਜੁਅੰਨੰਦੁਸਦਾਕੁਮਤੀਤਰਿਤਰਿਮਨਿਧਿਅਇਆਨ
 ਦੁਤਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਪਰਿਸੋਤਿਲਾਗਾਇਆ। ਤਰਿਦਇਆਧਰੰਪ੍ਰਭਥੇਨਤੀਤਰਿਤਰੇਥੇ
 ਅਜਨਨਨਕੁਮੰਗੋਧੁਜਿਤਿਨਜਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਗੁਅਰੇਗੀਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ
 ਪੰਛਿਤੁਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੜਿਅਾਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰਿਅਾ। ਮੈਮੁਰਖਤਰਿਤਰੇ
 ਪੜਿਅਾ॥੧॥ਨਾਜਾਨਾਕਿਅਗਤਿਰਾਮਤਮਾਰੀ। ਤਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਤਰੁਭਉਜਉਤੁਰੇ
 ਰਤਉ। ਸੰਨਿਆਸੀਬਿਭੁਤਲਾਇਦੇਤਸਵਾਰੀ। ਪਰਤ੍ਰਿਅਤਿਅਗੁਕਰੀਬੁਤਮਚਰੀ
 ਮੁਰਖਤਰਿਅਸਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਖੜੀਕਰਮਕਰੇਸੁਰਤਲੁਪਵੈ। ਸੁਦੁਵੈਸੁਪਰਕਿਰਤਿ
 ਵੈ। ਮੈਮੁਰਖਤਰਿਨਾਮੁਛਡਵੈ॥੩॥ਸਭੁਤੇਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁੰਅਪਿਰਤਿਅਸਮਾਈ। ਗੁਰੁ
 ਖਿਨਾਨਕਦੇਵਤਿਅਈ। ਮੈਅੰਧੁਲਤਰਿਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੪॥੧॥੩੯॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੪ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਤੇ ਤਰਿਕੀ। ਤਰੁਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ। ਤਰੁ ਤਰੁ
ਜਗੁ ਅਬਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਤਰਿਕੀ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ॥ ਤਰਿਗੁਰੁ ਸਨਾਹਾ ਮਗੁ ਕਨਗਾਇ
ਗੁਰੁ ਜੋ ਜਨ ਪਿਆਵਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਤਿਨ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਕਰੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਉ
ਤਰਾ ਮਾ॥ ੨॥ ਜੋ ਤਰਿਕੀ ਤਰਿਕਾ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਤਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ॥ ਜਨ ਪਗੇਰੇ ਦੁਵਰ
ਤਰਿਕਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਜਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿ ਆਧੁ ਰਿਪਾਈ॥ ਤੇਜ
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੫॥ ॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੪ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ

ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਟੀ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿਨਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਤੇ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ
ਮੇਲੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿ ਆਦੁਖ ਜਾਤਿ ਤਮਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਥੀ ਮਿਲਿ ਬਢੇਰੇ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਭਾਵੈ॥ ਕਾਮ ਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਤਰਿ ਜ ਸੁਗਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕੈ ਜਲ ਪਾਰਾ॥ ਨਰ ਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇ ਆਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜ ਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਰ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇ ਆਧਨੁ ਖਾਟੇ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ
ਚਾਟੇ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੪ ਭੀਖ ਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ॥ ਭੁਖੇ

ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਵ ਅੰਨੁ ਖਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਤੁ ਤਰਿ ਆਸ
ਤੁਮਰੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੈ ਚ ਪੂਰਿ ਤਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ॥ ਮਿਲੈ ਪਿ
ਅਰੇ ਨ ਭੁਖਤਿ ਆਗੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ॥ ੨॥ ਬਢੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ॥ ਤਿ
ਦੈ ਕਰ ਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਲਾਇ॥ ੩॥ ਤੇਰ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇ ਆਸੇ ਤੁਕਾ
ਰਾ॥ ਬਿਨ ਜਿਥੈ ਭੁਰਾ ਕ ਚੁਪਾਚਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ॥ ੪॥ ੪॥ ੪॥ ੨॥

ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲੈ ਤੇਥ ਲੀ॥ ਜਿ ਤੁਮਿਲਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆ
ਤੇਥ ਲੀ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਜਾਪਿ ਅਤਿ ਨ ਪੀਐ ਢੂਟੀ ਘਲੀ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤਰਿ ਬੋਲੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਤ
ਰੇ ਬੋਲੁ ਸਤਿ ਪਾਪ ਲਾਤਿ ਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਤ ਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇ ਆਧਾ
ਤਪ ਚਰੇ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ਆਧਾ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਗਰੀ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਆਧਾ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਪੁ
ਰੇ ਜੇਨ ਮੁਖਿ ਲਾਈ॥ ਤਿਨ ਕੁ ਜਤਿ ਆਗੇ ਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਤੇ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਮੁਖ ਉਜਲ ਭਾਈ॥
੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਅਪੀ ਤਰਿ ਭਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲ ਭਦ੍ਰੁ ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਪਿਆਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁ

ਪਿਤਰਿਅਪਿਤਰਾਵੈ॥ ੪॥੫॥੧੦॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪

ਤਰਿਆਪੇਜੋਰੀ

ਡਾਧਾਰੀ॥ਤਰਿਆਪੇਰਵਿਰਤਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਤਰਿਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲਾਇਤਾਰੀ॥੧॥
ਰਾਮਾਮੁਰਤਿਆਭਰਪੁਰੀ॥ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਤੀਤਰਿਦੁਰੀ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਆਪੇਸਬਦੁਸੁਰੀ॥
ਅਪੇ॥ਤਰਿਆਪੇਵੇਖੋਵੇਗਸੈਅਪੇ॥ਤਰਿਆਪਿਜਪਾਇਆਪੇਤਰਿਜਾਪੇ॥੨॥ਤਰਿਆਪੇ
ਰਿਗਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਤਰਿਆਮ੍ਰਿਤੁਅਪਿਪੀਅਵਣਤਾਰਾ॥ਤਰਿਆਪਿਕਰੇਆਪੇਨਿਸਤਾਰਾ॥
੩॥ਤਰਿਆਪੇਕੜੀਤੁਲਤਾਰਾ॥ਤਰਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਾਰਾ॥ਤਰਿਆਪੇਨਨਕਪੇ
ਪਾਰਾ॥੪॥੬॥੧੦॥੧੧॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਵੇ

ਲਾ ੪ ਸਤੁਤਮਾਰਤੁਪਣੀਜੈਸੀਤੁਰਾਸਿਦੇਤਿਤੈਸੀਹਮਲੇਹਿ॥ਤਰਿਨਮੁ
ਵੰਤਹਿਰੰਗਸਿਉਜੇਅਪਿਦਇਆਲੁਤੋਇਦੇਹਿ॥੧॥ਤਮਵਣਜਾਰੇਰਾਮਕੇ॥ਤਰਿਵਣਜੁਰੇ
ਦੇਰਾਸਿਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਲਾਤਾਤਰਿਭਗਤਿਧਨੁਖਟਿਅਤਰਿਸਚੇਸਾਤਮਨਿਭਾਇਆ॥ਤਰੇ
ਰਿਵਖਰੁਲਦਿਅਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇਜਿਨਅਇਆ॥੨॥ਤੋਰੁਵਣਜੁਕਰਤਿਵਾਪਰੇਏਅੰਧ
ਰੰਗੀਦੁਖਮਾਇਆ॥ਓਇਜੇਤੋਵਣਜਿਤਰਿਲਾਇਆਠਲੁਤੇਤਤਿਨਪਾਇਆ॥੩॥ਤਰਿਹੋ
ਵਣਜੁਸੋਜਨੁਕੋਰਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤੋਇਪ੍ਰਭੁਦੇਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਾਤੁਤਰਿਸੇਵਿਅਠਿਰਿਲੇਖਾਮੁਖਿ
ਈ॥੪॥੧॥੭॥੧੫॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪

ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੈਸੁ

ਕਰਿਆਸਾ॥ਵਡਾਤੋਇਧਨੁਖਟਿਦੇਇਕਰਿਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਉਤਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਤਰਿਅਦ
ਦੇਅਪਿਤਥਾਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਮੈਮੂਰਖਤਰਿਰਾਖੁਮੇਰੇਗੁਸਈਆ॥ਜਨਕੀਭਿਪਮਾਤੁਰੇ
ਵਡਾਈਆ॥ਰਤਾਉ॥ਮੰਦਰਿਘਰਿਆਨੰਦੁਤਰਿਤਰਿਜਸੁਮਨਿਭਵੈ॥ਸਭਰਸਮੀਠੇਮੁਖਿ
ਗਉੜੀਤਰਿਗੁਲਗਵੈ॥ਤਰਿਜਨੁਪਰਵਰੁਸਧਰੁਤੋਇਕੀਤਕੁਲੀਸੁਰੁਜਗਤੁਭਵੈ
੨॥ਜੇਕਿਢੁਕੀਆਸੁਤਰਿਕੀਆਤਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਰਿਜੀਅਤੇਰੁਤੁਵਰਤਦਾ
ਪੁਜਕਰਾਈ॥ਤਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਲਾਇਦਾਆਪੇਵਰਤਾਈ॥੩॥ਲਾਲਾਹਾਇ
ਤਾਇਆਕਿਆਤਿਸੁਚਤੁਰਾਈ॥ਜੇਰਾਜਿਥਤਲੇਤਾਤਰਿਗੁਲਾਮੁਘਾਸੀਕਉਤਰਿਨਾ
ਕਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਰਿਕਾਦਾਸੁਤੋਤਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨॥੮॥੧੬॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪

ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੋਚੈਜੀਰਿਲਾਇ॥ਤਰੇ

ਉਦਮੁਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੀਖਾਇ। ਤਿਉ ਤਰਿ ਜਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਤਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ॥
१॥ ਮੇਰਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਾਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਿ ਲਾਇ ਤਮ ਕਾਮ॥
ਤੁਰੰਗਾ ਲੋਕੁ ਸਉ ਦਾਗਰੀ ਸਉ ਦਾਗੁ ਪਾਵੈ॥ ਪਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਘਟੈ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਜਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੋਲਤਾ ਤਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਤਟ
ਵਾਸੀ ਆਬਤਿ ਤਟਿ ਕਮਾਇ॥ ਸੋ ਤੁਝੁ ਪਸਾਰਾ ਝੁਠਕਾ ਝੁਠਲਾ ਪਟਾਇ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ
ਜਨਿ ਤਰਿ ਪਨੁ ਸੰਚਿ ਆਤਰਿ ਖੁਚੁ ਲੈ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਟੁਕੈ ਭੁਭਾਇ
ਦੁਜੈ ਰਾਸਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੮॥ ੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪

ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਰਤਿ ਲਾਲ ਚੁਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇ ਆਵੇ ਗਾਰਿ ਫਿਰੇ ਵੇਗਾਰੀ ਅਸਿ
ਭੇਰੁ ਭੁਭਾਇ ਆਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਤਰਿ ਲਾਇ ਆ॥ ੧॥
ਮੇਰਾ ਮਤੋ ਜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ॥ ਨਿਤ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤਰਿ ਨ
ਮੇਸਾ ਮਾਇਆ ਰਤਾਉ॥ ਨਰੁ ਪਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ
ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਭੰਨਿ ਲਾਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇ ਆ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਕੀ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਤਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਨਿਤ ਸਉ ਦਾਸੁ ਦੁਕੀ ਚੈ
ਬੁਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ॥ ਜਾਂ ਲਾਟਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੋ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ਜੋ
ਗੁਣ ਸਾਈ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਤ ਨੀਕੁ ਖਅਨਰ ਸਸਾ ਦੋ
ਤਿਤ ਨੀਕੁ ਖਫਿਰਿ ਲਾਗੈ॥ ਜਿਸੁ ਤਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇਵੇ ਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਅਗੈ॥
ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਠਿ ਰਿਭੁ ਖਨ ਲਾਗੈ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੦॥ ੪੮॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪
ਤਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਤਰਿ ਦਰਸੁ
ਤਮਰਾ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਤਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਰਿ ਬੁਭੁਤੁ ਪਿਆਰਾ॥
ਤਉ ਭੁਭਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਢੁਕਿ ਅਮੋਲਿ ਅਮੋਰਾ ਸਿਰਜਨ ਤਾਰਾ॥ ੧॥
ਮੇਰਾ ਮਤ ਮਪਾ ਪੀਸ ਗਣਿ ਪਰੇ ਤਰਿ ਦੁਆਰਾ॥ ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਤਮਰੈ ਲੋਕ ਬੁਝੁ ਅ
ਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਮਰੈ ਅਵਗੁਣ ਬੁਭੁਤੁ ਬੁਭੁਤੁ ਤੈ ਬੁਭੁ ਬਰਬਰ ਤਰਿ

॥ ५॥ ११॥ ४८॥ गुरुजीमउला ४ कंचननारीमतिजीउलुबुडुमो
मीठाभाएआगाप्यगमंदरयेत्रेपुसीमनुअनरसिलाएआगाउरिपुडुचिउरि
आवहीविठुटुमेरेउरिगएआगा॥ १॥ मेरेगामतिउनीचकगमउरिमेगे
एहंतउरिउरिदएआलुकरिविरपाषधसिअवगएसठिमेरे। उरिउरिबिदु
पुनडीविदुजातिनाडीविदुचंगुनमेगा। बिआमुडुलैबेलउगएबिउनना
पिआनतेरगा। उमपापीसंगिगुरउबरेपुंनुसतिगुरकेगा॥ २॥ सबुजीउं
मुकुनकुटीआवउतएकउपएली। अंनुखएकपडुपैनएडीआरसअति
गएली। जिनिदीऐसुचिउरिनआवहीपसुउउरिकरिजाएली॥ ३॥ सबुकीउं
एरउदउंअंतउजामि। उमजंतविचरेबिआकरउसबुकेलुउमसुअ
। जननानकुउटिदिउएआउरिगुलामगुलामि॥ ४॥ ६॥ १२॥ ५॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਖੈ ਨਦਰਿ ਮੰਝਗਿ ਅੰ
ਰਿਬਤ ਰਿਮੁਖਿ ਦੇਇ ਗਿਰਾ ਸੁਖਿ ਨੁਖਿ ਨੁਪੈ ਚਾਰਿ। ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖਤਾ ਤਰਿ
ਤਿਪਿ ਅਗਿ। ੧। ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤਮ ਥਾਰਿ ਕਤ ਰਿਪੁ ਭੋਕੈ ਤੈ ਏ ਅਛੈ। ਧੰਨੁ ਪੰਨੂ ਰੁਕੁ
ਤਿਗੁਰੁ ਪਧ ਜਿਨਿ ਤਰਿਉ ਪਦੇ ਸੁਦੇ ਕੀਏ ਸਿ ਅਛੈ। ਰਤ ਉਗੈ ਸੀ ਗਗਨਿ ਠਿਰੰਤਿ
ਭਤੀ ਕਪਰੇ ਥਾਰੇ ਵਾਲੀ। ਚਿਤੁ ਰਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਿਚਰੇ ਨਿਤ ਤਿਰਦੈ ਸਰੀਰ
ਲੀ। ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀ ਅਨਾਲੀ। ੨। ਜੈ ਨੈ

ਤੇ ਤੇ ਸਭ ਤੀ ਸੇ ਤੇ ਵਿਚਿਰਾਖੈ ਸਨਮਾਸਰ ਤੁਕੇਰੀ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਮਾਸਕਾਤੀ ਕੋ ਕੇਵੁ ਤਾਖਿ
ਜੇ ਭਵਸਗਤਿ ਤੇ ਤਰਿਕੇਰੀ। ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਨਰਨਿ ਦਾਕਰਤਿ ਤਰਿਕਾਖੈ ਪੈ ਜਨਨ ਕੇਰੀ॥ ੩॥
ਤੁਈ ਜਤੁ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਕਿਸੀ ਕੋ ਕੇਵੁ ਤਾਖਿ ਹੈ ਸਭ ਕੇਰੇ ਕਰਾਇਆ। ਜਰਾਮਰਾਤਾ ਪੁਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ
ਨਤੁ ਰਿਕੇਵੁ ਸਿ ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਿਨੁ ਤਰਿਕਾ ਲਾਇਆ। ਐਸਾ ਤਰਿਨਾ ਮੁਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਉ
ਅਵਤੁ ਜਨਨ ਕੇ ਜੇ ਅੰਤੀ ਅਉ ਸਰਿ ਲਏ ਢਾਢਾਇਆ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੩॥ ੫੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਐ ਮਨਿ ਤੇਇ ਅਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਐ। ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ
ਤਰਿਕਾ ਮਪਦੁ ਲਤੀ ਐ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਸਿਮਿਲੈ। ਤਉ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਕਰੀ
ਮਸਕਾਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ। ਰਤਾਉ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਰਿ ਮੇਲਿ ਆਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਗਾਇਓ ਪੁਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ਆਲੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿ
ਨਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਐ। ਤੇਟਾ ਮੁਲਿਨ ਆਵਈ ਤਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਐ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿ
ਗਠੈ ਤਉ ਭੁਝਾਨਾ ਤੀ। ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਉਪਰੈ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੀ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੪॥

੧੨॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਤਲਾ ੪
ਤਰਿਦੈ ਆਲਿਦੈ ਆਪੁ ਰਿਕੀ ਨੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਬੋਲੀ। ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਾਇਆ
ਤੇਰਾ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀ ਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੇ ਤਰਿ ਪੁਭ ਕੀ ਤਉ ਗੋਲੀ। ਜਬ ਤਮ ਤਰਿ ਸੇਤੀ
ਮਨੁ ਮਨਿ ਆਕਰਿ ਦੀਨੈ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ। ਰਤਾਉ। ਕਰਤੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈਖੈ
ਜਿਹੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੋਲੀ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਸਤੁ ਜੋਤਿ ਸਥਾਈ ਤਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਤਰਿ ਕੋਲੀ॥ ੨॥ ਤਰਿ
ਤੇਰੇ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗੈ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੇਲੀ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਕੀ ਚਉਰਿ ਪੁਰੈ ਸਿਰੁ ਵੇ
ਰਿ ਚਉਰ ਪਤਿ ਮੋਲੀ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਤੁਮ ਸਰਲਾਗਤਿ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡੋਲੀ
ਜਨੁ ਨ ਭੁਖਾਨਿਨੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੈ ਚੋਲੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੫॥ ੫੩॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਜਗਤੀ ਵਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿ
ਤੁਨ ਭਗਤੁ ਮਪੇਰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਤਮ ਜਾਤੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ। ਸ
ਤਨ ਤੇ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ। ਤਰਿ ਰਾਮੈ ਨੀ ਮਸਮਾਤੇ। ਰਤਾਉ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜ
ਐਵਧੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਸਾਤੇ। ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੇਖ ਸਭਿ ਬਿਨ ਸੇਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਤੇ

॥੨॥ ਜਿਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇਗੁਰਸੰਤੋਖਸਰਿਨਾਤੇਗਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁ
ਸਭਤਿਨਕੀਜੋਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੩॥ ਰਾਮਤੁਮਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪੁਤ੍ਰ
ਤੁਮਜੇਵਡਅਵਰੁਨਦਾਤੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਏਤਾਜੀਵੈਤਰਿਜਪੀਐਤਰਿਕੋਰੁਪ
॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨ
ਤੇਮੇਰਾਮਨੁਤਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਬਚਨੁਦੀਓਅਤਿਨਿਰਮਲੁਜਪਿਹਰੇਤਰਿ
ਰਿਮਨੁਸਾਚੇ॥੧॥ ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਥੇਧਿਲੀਓਤਰਿਸਾਚੇ॥ ਜਿਤਕਾਲਕੈਮੁਖਿ
ਗਤੁਸਤੁਗੁਸਿਅਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਤਰਿਤਮਥਾਚੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਨਕਉ
ਤਿਨਾਹੀਤਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੁੜਨਰਕਾਚੇ॥ ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਦੁਅਤਿਭਰੇ
ਚਿਵਿਸਟਾਮਰਿਮਰਿਪਾਚੇ॥੨॥ ਤੁਮਦਇਅਲਸਰਥਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮੋਕਰਦੀਜੈ
ਨੁਤਰਿਤਮਜਾਚੇ॥ ਤਰਿਕੇਦਾਸਦਾਸਤਮਕੀਜੈਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਾਚੇ॥੩॥
ਪੋਸਤਵਡੇਪੁਤ੍ਰਸੁਆਮੀਤਮਵਣਜਾਚੇਤਤਿਤਾਚੇ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀਓਰਾਸਿਸਰ
ਗੀਜਨਨਾਨਕਕੇਸਾਹਪੁਤ੍ਰਸਾਚੇ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪
ਤੁਮਦਇਅਲਸਰਥਦੁਖਭੰਜਨਇਕਬਿਨਉਸੁਨਤੁਦੇਕਾਨੇ॥ ਜਿਸਤੇਤੁਮਤੀ
ਸੁਆਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ ਰਾਮਤਮਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰ
ਮਾਨੇ॥ ਤਮਮੁੜਮੁਗਧਅਸੁਧਮਤਿਤੋਤੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਤਰਿਤਮਜਾ
ਰਤਾਉ॥ ਜਿਤਨੇਰਸਅਨਰਸਤਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤਨੇਫੀਕਫਿਕਾਨੇ॥ ਤਰਿਕਨਮੁ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਅੰਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮੀਠਰਸਗਾਨੇ॥੨॥ ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਭੇਟਿਅਤੇਸਾਕਤਮੁੜਦਿਵਾਨੇ॥ ਤਿਕੇਕਰਮਹੀਨਧੁਰਿਪਾਏਦੇਖਿਦੀਪਕੁਮੋਹਿ
ਨੇ॥੩॥ ਜਿਨਕਉਤੁਮਦਇਅਕਰਿਮਲਾਹੁਤੇਤਰਿਤਰਿਸੇਵਲਗਾਨੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥
ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇਮਨਸੇਪੁਰੁਸਦਾਨਾਹਿਤੈਸੁਆਮੀਕਰੁਕਿ
ਪਤੁਨਸੀਐ॥ ਤਰਿਅਪੇਥਖਸਿਲਾਏਪੁਰੁਸਚਾਤਰਿਅਪਿਛਰਾਏਭੁਟੀ
੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਮਨਿਜਪੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈਭੁਜਿਐ

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਢੁਟੀ ਐ ਗਾਰ ਤਾ ਉਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਹੁ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸੁਖ
ਦਤੀ ਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸੀ ਐ ਗਾਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਤ ਪੁਰ ਅਪਨਾ ਪਾ
ਜੇਰੇ ਦਨੁ ਤਰਿ ਜ ਸੁਖ ਸੀ ਐ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ ਸੁਭਿ ਤ ਮੁ
ਖੈ ਲਾਤ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹ ਸੀ ਐ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਪਿ ਦਇ ਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਰ ਸੁਖ
ਜੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮਥਿਨ ਜੋ ਦੁਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕ ਤਨ ਰ ਜਮਿ ਪੁਟੀ ਐ ॥ ਤੇ ਸਾ
ਤ ਚੋਗਿਨ ਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਅਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ
ਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰ ਤਰਿ ਜਿ ਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਲੇਖਾ ਢੁਟੀ ਐ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਤ ਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁ
ਕੈ ਏਖਿਨੁ ਮਾਸ ਤੇ ਲੁਨਾ ਪਟੀ ਐ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ੫੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪

ਤ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸ ਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁ ਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇ ਆ ਕਰੁ
ਤਿਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਟੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ
ਮੇਲਣੁ ਰਿਕੇਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਿਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨਿ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਆ ਆਇ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾਥਿ ਧਿ ਤੁ ਮਹਰਿ ਜਨੁ ਮੇਰੀ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਜ ਪੀਸੁ ਪੁਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਅਸ ਤਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਦਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਤਾਇ ਆਤਰਿ ਮਿਲਿ ਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇ ਆ
ਵਡ ਭਾਗੀ ਸਭੁ ਅਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਗੀਨ ਬਜਗ ਦੀ ਸੁਰ ਕਰ ਤੇ ਸਭੁ ਵਸ
ਤੈ ਤੈ ਰਿਕੇਰੀ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਸਰ ਦਗਤਿ ਆਏ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਪੈ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ੪ ॥

੧ ॥ ੨ ॥ ੫੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਇਤੁ ਮਨੁ ਅਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਤੁ ਰੰਗੀ
ਦੁਹਤ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਤਾਂ ਢੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇ ਆਵਡ ਭਾਗੀ ਤਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ॥ ਮਨੁ
ਭੇਢੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ ਮੇਰੈ ਮਨ ਸਤਿਕਿ ਦਗੁ ਦਗਾਨਾ
ਜਨ ਕਰ ਗੁਰੁ ਬੁਝੈ ਢੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁਨਭੁਵੀ ਆਭਉ ਦੁਤਰੁ ਪਰਿ ਪਰੇ ਢੇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕ
ਉਪਰਿ ਰਹੈ ਤਰਿ ਨ ਹੀ ਤਿਨ ਕੁ ਰੇਗਾਂ ਢਨ ਗਾਂਢੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗੁ ਦੁਬਿਨ ਸਿਜਾ ਤੈ ਤਿਉ
ਨ ਮੁਖ ਗਭਿ ਗਲਾਂਢੇ ॥ ੩ ॥ ਤਮ ਜਾਨਿ ਆਕਢੁ ਨ ਜਾਨਤ ਆਗੈ ਜਿਉ ਤਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਾਂਢੇ
ਮੇਰੇ ਭੁਭੁ ਗੁਰਿ ਰਪ ਧਾਰੁ ਜਨਨ ਨ ਕੁਤਰੇ ਕਾਂਢੇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੨੧ ॥ ੫੮ ॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗੁਰਬਤੁਰਿਅਮਿਲਿਸਾਧੁਖੰਡਲਖੰਡੇ
ਬਿਲਿਤਲਿਖੇਗੁਰਪਾਇਆਮਨਿਤਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੁਅੰਜਲੀਪੁਰ
ਕਰਿਚੰਡਰੁਤਪੁਨੁਵਡੇ॥੨॥ਰਤਾਉਸਾਕਤੇਰਿਸਸਾਦੁਨਜਾਨਿਅਤਿਨਅੰਤਰੇਰੁੰ
ਤਾਜਿਰੁਜਿਓਚਲਤਿਚੁਭੈਦੁਖਪਾਵਤਿਜਮਕਾਲਸਤਿਸਿਰਿਭੰਡੇ॥੩॥ਤਰਿਜਨਤਰਿ
ਮਿਸਮਾਏਦੁਖਜਨਮਮਰਦੁਵਖੰਡੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸੁਰਬਤੁਸੇ
ਬਤਮੰਡੇ॥੪॥ਤਮਗਰੀਬਮਸਤਿਨਪੁਭੇਤਰੇਤਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡੇ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਧਰੁਟੇਕਤੈਤਰਿਨਮੋਤੀਸੁਖਮੰਡੇ॥੪॥੮॥੨੨॥੬੦ ਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਇਸੁਗਜਮਤਿਤਰਿਰਾਮਗਾਇਤੈਕਿਦੁਸਾਦੁਨਪਵੈਧੀਠਾ॥ਤਰਿਦੀਨਦਇ
ਅਨੁਗੁਰੁਕੀਆਤਰਿਗੁਰਸਥਦੀਚਾਖੀਠਾ॥੧॥ਰਾਮਤਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਲਿਵਮੀਠਾ
ਤਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬਤਮੁਤੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਲਾਗਿਬਸੀਠਾ॥ਜਿਨਗੁਰਬਚਨੁ
ਨੇਤੀਅਰੈਤਿਨਅਗੈਅਵਿਪਰੀਠਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਤੀਅਗਾਅਤਿਕਠੋਰੁਤੈਤਿਨਅੰਤਰੇ
ਰੀਠਾ॥ਬਿਸੀਅਰਕਉਬਤੁਦੁਖੁਪੀਆਈਐਬਿਖੁਨਿਕਸੈਠੇਲਿਠੁਲੀਠਾ॥੩॥ਤਰਿਪੁਰੁ
ਮਿਲਾਵਤੁਗੁਰਸਾਧੁਘਸਿਗਰੁਰੁਸਥਦੁਮੁਖਿਲੀਠਾ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਕੇਲਾਲੇਗੋਲੇ
ਗਤਿਕਰੁਆਮੀਠਾ॥੪॥੮॥੨੩॥੬੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿਰਿਅ
ਰੀਰੁਤਮਥੇਚਿਅਪੁਰਗੁਰਕੈਅਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਦਤੈਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਮੁਖਿਮਸਤਿ
ਸਭਾਗੇ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਮਤਿਤਰਿਲਿਵਲਾਗੇ॥ਰਤਾਉਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤਾ
ਗੁਰਸਥਦਿਗੁਰੁਲਿਲਾਗੇ॥ਤਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਉਕਾਟਿਗੁਰੁਕਉਮੇਰਾਭੁਮੁਭਰੇਗੁਰ
ਗੇ॥੨॥ਅੰਧਿਅਰੈਦੀਪਕਅਨਿਜਲਾਏਗੁਰਗਿਆਨਿਗੁਰੁਲਿਵਲਾਗੇ॥ਅਗਿਆਨ
ਰਾਬਿਨਸਿਬਿਨਸਿਰਘਰਿਵਸਤੁਲਤੀਮਨਜਾਗੇ॥੩॥ਸਾਕਤਬਧਿਕਮਾਇਆਧਰੇ
ਜਮਜੋਤਨਿਲਾਗੇ॥ਉਨੁਸਤਿਗੁਰਅਗੈਸੀਸੁਨਥੇਚਿਅਓਇਆਵਤਿਜਾਤਿਅਭੇ
ਤਮਰਾਬਿਨਉਸੁਨਤੁਪੁਭਠਾਕੁਰਤਮਸਰੁਲਿਪੁਭੁਤਰਿਮਾਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਲਾਜ
ਗੁਰੁਤੈਸਿਰੁਥੇਚਿਓਸਤਿਗੁਰਅਗੈ॥੪॥੧੦੨੪॥੬੨॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ
ਤਮਅਤੰਕਾਰੀਅਤੰ ਕਾਰਅਗਿਆਨਮਤਿਗੁਰੀਮਿਲਿਐਆਪੁਗਵਾਇਆਤਉਮੈ

ਦੇ ਅਸੁਖ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗਮ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਤੀ ਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਮ ਗਇ ਕੀ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਭੁ ਸਭੁ ਸ
 ਭੇਰੁ ਅਗੈ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿ ਆਤਰਿ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ
 ਤੇਰੈ ਤਿਰੰਦੇ ਨਾਇਕਾਇ ਖਾਇਆ ॥ ਸਤ ਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਅਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ
 ॥ ੩ ॥ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਥੁਕੀ ਨੇਕ ਰਿਦੁ ਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਗਾਇਆ ॥ ਅਥ ਨਾਨਕ ਸਰਦਾਰ ਗਤਿ ਆ
 ਏਰਿ ਰਖਤੁ ਲਾਜ ਤਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੨੫ ॥ ੬੩ ॥ ਗਰਬੀ ਮਤਲਾ ੪
 ਜੁ ਤਿਥੈ ਸਥ ਦੁਆਤ ਦੁਗੁਰ ਮਤਿ ਮਨੁ ਅਗੈ ਵੈ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਪੰ
 ਨੁ ਗੁਰੁ ਲਵ ਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ੨ ॥ ਮਰਠਾ ਕੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰ ਮਨੁ ਗੁ
 ਰਿ ਕਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਮਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਤ ਪਾਵ ਗੁਰੁ ਕੇ ਜੋਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਤਿਰੰਦੈ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਮਰਸਾਇ ਦੁਜਿ ਹਵਾਰਿ ਗੁਰ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਤਰਿ ਗਸਿ ਆਪਾਨੇ ਠਿਰਿ ਬਤੁ
 ਮੇਰੁ ਖਲ ਗਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਥੁ ਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾ ਮੁਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਕਉ ਤੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾ ਮੁਦਿ ਜਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ੨੬ ॥ ੬੪ ॥
 ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਚਰੀ ਮਾਣ ਮਤਲਾ ੪ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿ ਦੁਜੀ ਪਿ
 ਮੁਕਤ ਮਾਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥
 ਵਡ ਭਾਗੀ ਮਲੁ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੀ ਮਲਿ ਆਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤ ਜਾ
 ਸਦਾ ਲੇਖ ਦੀ ਜੀਉ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਮਲੁ ਸੁਘੜੁ ਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਿ
 ॥ ੨ ॥ ਅਵਤੁ ਸੰਤ ਹੀ ਮਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੇ ਲਾਤਾ ਜੀਉ ॥ ਕਰਿ
 ਨੇਵਾਨੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਤਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖ ਅੰਗੁ ਪੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਵਣਿ ਰ
 ਗੁਰੀ ਮਤਿ ਜਗੁ ਢਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੁ ਕੁਤੁਕਿ ਅਜਾ ਸਥ ਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਦੁਰੁ ਮਲਿ ਆਤਰਿ ਗਇਆ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੬ ॥ ੬੫ ॥

ਗੁਰੁ ਚਰੀ ਮਾਣ ਮਤਲਾ ੪ ਅਉਸ ਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਤਾ ਜੀਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨ ਰੰਗੁ
 ਮੇਰੇ ਹਰੀ ਆਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਤੁਰੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ਆਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗ
 ਗੁਰ ਦੀਪ ਕੁਗਿ ਆਨੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀ ਆਜੀਉ ॥

ਹਰਿ ਚੋਲੇ ਜੀਉ। ਮੈ ਮੇਲੀ ਮਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਚੋਲੇ ਜੀਉ॥
ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈਂ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਵਿਟਾ ਤੇ ਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਵਸੁ ਮੇਰੇ
ਰਿਅ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿ ਅਜਾਠ ਲਾਪਾਇ
ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ ਅਸੋ ਤਾ ਗਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ
ਅਨਦੁਰਤ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਪਾਇ ਅਜਾਵ ਡਭਾ ਗਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈਲਾ ਤਾ ਮਨਿ
॥ ੩॥ ਹਰਿ ਅਪਿਓ ਪਾਏ ਹਰਿ ਅਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਅਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇ ਅਜੀਉ॥ ਇਕਿ ਖਾਵਤਿ ਵਖਰ
ਇਨ ਅਵੈ ਇਕ ਨਾਠ ਕਾ ਪਾਇ ਅਜੀਉ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਤਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀ ਏਇ ਕਨਾਭਿ
ਇ ਅਜੀਉ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਥ ਦੁਵਰਤ ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਅਜੀਉ॥
੨॥੨੮॥੬੬॥ ਗੁਰੰਗੀ ਮਾਝ ਮਤਲਾ ੪ ਮਨਮਾਤੀ ਮਨਮਾਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
ਰਿਗੰਗਿਰਤਾ ਮਨਮਾਤੀ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਗੰਗਾ ਨਦਿ ਨਲਾਖੀ ਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਅਲਖ
ਤੀ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ਅਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭੁ ਦਾਲ ਦੁਖ ਲਾਏ ਜਾਤੀ ਜੀਉ॥
ਦੁਓਤ ਮੁਖਾਇ ਅਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੀ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਨੈਨੀ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ
ਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਤਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਭਿਠੜਾ ਨੈਨੀ ਜੀਉ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿ ਅਮੇਰੇ
ਤਰਿਥਾ ਬਹੁ ਪਨਕੁ ਮਲੈਨੀ ਜੀਉ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇ ਅਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪੁਤ੍ਰ
ਦੁਸੈਨੀ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਅਪਾਇ ਮਿਲਿ ਅਸਗ ਜੀਵਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈਂ ਸੁਖਿ ਵਿਤਲੀ ਰੈਨੀ ਜੀਉ
ਮੈਂ ਮੇਲਤੁ ਸੰਤ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸਜਲ ਮੈਂ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ਅਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਗੰਗਾ
ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੈਂ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਤਰਿ ਲਾਈ ਅਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਰਾਇ ਅਮੇਰਾ ਸਾਧੁ
ਆਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈ ਅਜੀਉ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਸਾ ਪੂਰੀ ਅਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ
ਮਿਲਿ ਅਮਨਿ ਵਾਧਾਈ ਅਜੀਉ॥ ੩॥ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਅਹੁਰਤੁ
ਰਿਅਹੁ ਸਦਾ ਵਾਰੀ ਜੀਉ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤਰਿ ਪੁੰਜੀ ਗੁਰ
ਗੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਦੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਤਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਥਾ ਗੀ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕੀ
ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨਨਾਨਕੁ ਸਰਦੇ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ॥ ੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥ ਗੁਰੰਗੀ
ਤਲਾ ੪ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰਿ ਅਹੁਰਤੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ

ਅਪੇਨੁਧਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਆਪੇਗੋਪੀਕੋਜੀਜੀਉ॥ ਤਰਿਆਪੇਸਭੁਪਟਭੋਗਦਾਮੇ
ਜੇਵੇਦਾਤਰਿਆਪੇਰਸੀਅਭੋਗੀਜੀਉ॥ ਤਰਿਸੁਜਾਣਨਕੁਲਈਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਅਪੇਸਤਿਗੁਰੁਜੇ
ਜੀਜੀਉ॥ ੧॥ ਅਪੇਜਗਤੁਧਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਆਪੇਪੈਲੈਥਤੁਰੰਗੀਜੀਉ॥ ਇਕ
ਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਇਕਿਨਗਨਫਿਰਤਿਨੰਗਨੰਗੀਜੀਉ॥ ਅਪੇਜਗਤੁਧਾਇਦਾ
ਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਦਾਨੁਦੈਵੈਸਭਮੰਗੀਜੀਉ॥ ਭਗਤਾਨਮੁਆਧਾਰੁਤੈਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਕਥਾਮੰ
ਤਰਿਚੰਗੀਜੀਉ॥ ੨॥ ਤਰਿਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਭਗਤਲੋਚਮਨਿਪੂਰੀਜੀ
ਉ॥ ਅਪੇਜਲਿਖਥਿਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਗਵਿਰਤਿਆਨਤੀਦੁਰੰਗੀਜੀਉ॥ ਤਰਿਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਆ
ਤੈਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਆਪਿਰਤਿਆਭਗਪੂਰੀਜੀਉ॥ ਤਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾ
ਤਰੇਵੈਅਪਿਹਦੁਰੰਗੀਜੀਉ॥ ੩॥ ਤਰਿਅੰਤਰਿਵਾਜਾਪਉਦੁਤੈਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਆਪਿਵਜਾਏਤਿ
ਰੁਵੈਜੀਉ॥ ਤਰਿਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਗੁਰਸਥਦੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਗਜੈਜੀਉ॥ ਅ
ਪੇਲਖਵਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿਦਾਤਰਿਭਗਤਜਨਾਰਾਖੁਲਾਜੈਜੀਉ॥ ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤਿਮੇਰੇ
ਗੋਵਿਦਾਜਨਨਕਸਿਧਿਕਾਜੈਜੀਉ॥ ੪॥ ੪॥ ੩੦॥ ੬੮॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾ੪

ਮੈਰਾਨਾਮੈਰਾਗਿਥਿਰਪੁਲਗਾਈਜੀਉ॥ ਮੇਰਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਤਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਜੀਉ॥
ਤੇਪ੍ਰਭੁਦੇਖੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈਜੀਉ॥ ਮੇਰਾਨਾਮੁਸਖਾਤਰਿਭਾਈਜੀਉ॥ ੧॥ ਗੁਣਗਾਵਤੁਸੰ
ਤੀਉਮੇਰੇਤਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਜੀਉ॥ ਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜੀਉਭਗਵਡੇਰੇਜੀਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜੀ
ਉਪਨਤਰਿਮੇਰੇਜੀਉ॥ ਫਿਰਿਥਹੁਜਿਨਭਵਜਲਫੇਰੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਕਿਉਤਰਿਪ੍ਰਭਵੇਖਾਮੇਰੈਮਨਿਤ
ਨੇਰਉਜੀਉ॥ ਤਰਿਮੇਲਤੁਸੰਤਜੀਉਮਨਿਲਗਾਭਾਉਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਥਦੀਪਾਈਐਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮ
ਰਉਜੀਉ॥ ਵਡਭਾਗੀਜਪਿਨਾਉਜੀਉ॥ ੩॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਡਡੀਗੋਵਿਦਪ੍ਰਭੁਆਸਾਜੀਉ
ਤੇਮੇਲਤੁਸੰਤਜੀਉਗੋਵਿਦਪ੍ਰਭਪਾਸਾਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸਾਜੀਉ॥ ਜ
ਨਨਕਪੂਰਿਅਜੀਮਨਿਅਸਾਜੀਉ॥ ੪॥ ੫॥ ੩੧॥ ੬੯॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾ੪
ਮੇਰੇਥਿਰਤੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀਵਾਜੀਉ॥ ਮਨਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲੀਵਾਜੀਉ॥ ਮਨ
ਮੇਰੇਰੇਰਭਜਾਤਰਿਗੁਰਸਦਾਪੀਵਾਜੀਉ॥ ਤਰਿਪਾਇਅਜਾਮਨਿਜੀਵਾਜੀਉ॥ ੧॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤ
ਮੇਰੇਪ੍ਰਭੁਤਰਿਥਾਦੁਜੀਉ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਤੁਤਰਿਪ੍ਰਭਪੁਸੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੇਲੇਸੰਤਤਰਿ

ਸੁਖੁ ਜੁ ਜਾਤੁ ਜੀਉ ॥ ਨਰੁ ਨਾਮੁ ਵਿਟੁ ਰੁਕਾਵੁ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਤਰਿ ਹਰਿ ਸਜਾਤੁ ਰੇ ਮੇਰੇ ॥
 ਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤਰੇ ਦਸੁ ਸੰਤੁ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਰ ਜਾ ਦਸੇ ॥
 ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਵੇਦ ਨ ਪ੍ਰਮੁਤ ਰਿਬਿਰੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਸਾਹਿ
 ਰਿਅੰ ਮੁਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਤੋ ਦਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੨੨ ॥ ੭੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਗੁਰੁ ਜੀਗੁ ਅਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਚਉਪਦੇ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲਾਉ
 ਰੇਭਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐਤ ਰਿਗ ਮਸਤਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ
 ਚੇਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਢਾਇਆ ॥ ਭੁਠੇ ਲਾਲਾ ਚਿਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵੇਰ
 ਲਸਕਰੇ ਜੋ ਜੋ ਨੇਥ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵ ਜੀਤਉ ਮੈ ਕੇਠਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਤ ਦਿਸਾ
 ॥ ਮਾਵੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੋਖਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੈ ਕਉ ਸਤਿ
 ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕੇਢੁ ਕਰੇ ਸੁਤ ਰਿਕਿ ਅਭਗਤ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੇ
 ਇਆ ॥ ੪ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲਾਉ ਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਉ ਪਾਈ ਐਤ ਰਿਗ ਮਸਤਾਈ ॥ ਰਤਾਉ
 ॥ ੧ ॥ ੭੧ ॥

ਗੁਰਗੁਰੁ ਜੀਗੁ ਅਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਗੁਰੁ ਜੀਗੁ ਅਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥
 ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਰਵਿ ਅਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਥੇ ਮਨ ਮੁਖ ਪਤਿਖੋਈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਰੰਗ
 ਪਿਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੁਜਾ ਕੋ ਪਤੁ ਚਨਤਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਭ ਮਤਿ ਵਰਤੈ ਏ
 ਨੰਤਾ ॥ ਤਤੁ ਸੁਖਿ ਸੋਓ ਤਉ ਅਚਿਤਾ ॥ ਚਿਤੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੈਵੈ ਜੋ ਵਰਤੈ ਤਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ
 ਜਿਨ ਦੁਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋ ਨੀਭਵਤਿ ਪੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿ ਆਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜ ਤਿਸੇ
 ਸਾ ॥ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬਹੁ ਮੁਖਰਾ
 ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਤਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੭੨ ॥ ਗੁਰਗੁਰੁ ਜੀਗੁ ਅਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥

ਕਈ ਜਨ ਮਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨ ਮਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨ ਮਪੰਖਿ
 ਪਤੈ ਇਥੀ ॥ ਕਈ ਜਨ ਮਹੈ ਵਰਖਿ ਖਜੈ ਇਥੀ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀ
 ਚਿੰਕਾਲ ਇਤੈ ਦਸੰ ਜਗੀਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਈ ਜਨ ਮਸੈ ਲਾਗਿ ਰਿਕਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨ

ਗੁਰਿ ਰਿਖ ਰਿਖਾ ਕਈ ਜਨ ਮਾਸਾ ਕਰਿ ਓਪਾਇਆ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤੇਜੇ ਨਿਭੁ ਮਾ
ਦੁਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਇ ਓ ਜਨ ਮੁਪਰਾਪਤਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਰੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ॥
ਤੇ ਅਗਿ ਮਾਨੁ ਬੁਠੁ ਅਭਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤਿ ਦਰਗਤ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੋ
ਆਸੁ ਰੁਝੇ ਤੋ ਗੁਰ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕਰੇ ਜੋ ਗੁਰ ਤਾ ਮਿਲੀ ਐ ॥ ਜਾਵੈ ਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕ
ਰੁਨ ਕਰੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੭੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਤਿ ਬੋਧੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪੁਰਨੁ ਤੇਇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥ ਫਲ ਪਾਵਤਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤੁਮ
ਜਾਨਿਤ ਗਾਵਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਓਰਿ ਪਾਗਿ ॥ ਸੀਘਰ ਕਾ
ਤਜੇ ਭੁਸਵਾਗਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਪੁਭ ਸਿਓ ਤੋ ਸੁਖ ਪਾਨੁ ॥ ਤਤੁ ਦਰਗਤ ਪਾਵਤਿ ਮਾਨੁ
ਓਰਿ ਸਿ ਅਛੁ ਪਸਗਲੀ ਤਿਆਗੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਜੀ ਅਤਿ
ਜਕੈ ਤਬਿ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਓਪਾਵੈ ਓਰਿ ਗੁਰ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟਾ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾ
ਤਿ ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਓਟਿ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਤਿਸ ਨੇ ਜਾਣੁ ॥ ਪੁਭ ਕੀ ਆਗਿ ਅਸਤਿ ਕਰਿ
ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਾਵਤੁ ਆਪੁ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਰੁ ਪਿਛਾਪੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

੭੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੀ ਜਮ ਠਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀ ਅਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ
ਰੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਸੁ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਕੀ ਆਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਟਲ ਅਢੇਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੇ ਭੁਮ ਭੇਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਤਤੁ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀ ਅਕੈ ਸਾਥਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਬਚਨੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਸ ਨਾ ਐਸੁ
ਹੋਵੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਪਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾਰਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜ
ਨ ਹੋਇ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੭੫ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇਰਤਨੁ ॥ ਗਰਭੁ ਮਤਿ ਰਖਿ ਅਜਿਨਿ ਕਰਿ
ਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਭ ਕਉ ਆਠ ਪਤਰ ਧਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਮ
ਨੇ ਅਰੇ ਨੁਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾਖ ਸਮੁਧਿ ਆਵਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਨਿ

ਕੀਤਾ ਮੁੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਖਾਏ
ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾ ਤੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਨਿਥਾ ਵੇ ਕਉ ਬਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਨਿ ਮੇਰੇ
ਮਾਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ਜਿਸ ਰਉਂਦਿ ਨੁਰੈ ਨਿਸਾ ਸਗਿਰਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ
ਦਿਸਾਇ ਆਸਿਲ ਕਕਾਟੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਸ ਤੇ ਕਿਉ
ਰਾਖਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾ ਤੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾ ਤੀ ਭਉ ਸੋ ਗੁਰ ਉਸ ਤੇ ਬਾਤਿ ਕਹੁ ਨ ਤੇ ਗੁਰ ਤਜੀ ਸਿ ਆਪ ਥਲ ਭਉ
ਕਾਗ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨ ਤਾਗ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਆਪਿ ਰਿਥਾ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਸਰ
ਗਿ ਰਤਾ ਉਗਤਿ ਸਕੀ ਏਕ ਮਨੈ ਮਤਿ ਰਾਖਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਚਾਖਾ ਅਵਰਿ
ਕਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿ ਆਮਾਨੁਖ ਕਹੁ ਕਉ ਆਜੇ
ਭੂਠਾ ਮਾਇ ਆਕਾਸ ਭੂ ਸੋ ਗੁਰ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨ ਤਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲਾ ਪਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜ
॥ ੩ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਸਚਾ ਏਤਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਤਿ ਲੇਤਾ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਵਲਾ ਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੰਨੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਸੁਣਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਉਤਰੀ ਮੈਲਾ ਮਤਾ ਪੁਨੀ ਤਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲਾ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇ ਆਸ
ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤਜਨੁ ਤਰਿ ਰੀ ਅਗਨਿ
ਰੁਗੁ ਬਿਖਾਰਿ ਉਤਰਿ ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਗਤਿ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤ ਲਭੁ ਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਲਾਵਿ ਖਗਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੈ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਅਬ ਚੁੰਢ ਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆ ਲਾ ਪੁਰਨ ਤੇ ਏਸੇ ਵਕਯਾਲਾ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ
ਮਤਿ ਨਿਸਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਬਿਸਰ
ਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਭ ਭਗਮੁ ਚੁਕਾਇ ਆ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿਪਾਏ ਪਰੇ ॥ ਜੋ ਉਥੇ ਰੋਜੇ ਬੰਧਿ ਲਕੜੇ

ਜਿਹ ਪੰਧੇ ਮਤਿ ਰਿਏ ਲਪਟਾਏ ॥ ਉਨ ਤੇ ਦੁਗਲ ਦਿ ਜੀਉ ਨ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥ ਚਿਤ ਬੇਲਾ ਕਉ ਦਿ
ਅਵੈ ॥ ਬਿਨ ਸਿਧਾਇ ਤਾਨੁ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਰਤਾ ਉਗਤਾ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੁਰਖ ਦੇਤਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਤੇ ਅਸਨੇਤਾ ॥ ਜਿਹ ਉਪਰਿ ਠਾਢੇ ਪਰਮ ਰਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿ ਆਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਉਂ

ਕੁੰਤੁਸਪਰੇਕਾਤਮਗੀਤਮਿਕਰਿਤੁਪਾਏਪੈਰਾਤਉਪੰਭਿਤੁਤਉਚਤੁਹੁਸਿਆਣਾਕਰਣੈ
ਤੁਤੁਭੈਵਿਗਨਾ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੀਗਤਿਮਿਤਿਅਪੇਜਾਨੈ॥ ਕਿਅਕੋਕੋਕਿਅਖਿਵਖਾਨੈ॥ ਜਿ
ਤੁਜੇਤੁਲਵਤਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ ਅਪਨਾਤੁਲਾਸਤੁਕਾਤੁਮੰਗਨਾ॥ ੪॥ ਸਿਭਕਿਉਤਰਾਤੁ
ਕੋਏਹੁਗਾਅੰਤੁਨਾਤਿਕਿਉਪਾਹਵਰਾ॥ ਦਾਸਅਪਨਕਉਦੀਜੈਦਨਾ॥ ਕਥੁਨਉਸਰੈਨ
ਕਨਮੁ॥ ੫॥ ੮॥ ੭੮॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਅਨਿਕਜਤਨਨੀਤੋਤਢੁ

ਢਗਾਥੁਤੁਸਿਆਣਪਅਗਲਭਾਗਾ॥ ਤਰਿਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲੋਤਾ॥ ਪੁਤ੍ਰਕੀਦਰਗਤਸੇਭ
ਜੇਤਾ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗਤੁਤਰਿਨਾਮਕਓਲਾ॥ ਤੁਏਨਲਾਗੈਤਾਤਾਏਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉਥੋਤਿਥੁ
ਭੈਜਗਮਾਹਿ॥ ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਦੀਪਾਤਿ॥ ਅਗਨਿਸੀਤਕਾਲਤਸਿਦੁਖਾਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿ
ਉਵਤਸੁਖਾ॥ ੨॥ ਉਤਰਿਜਾਇਤੇਰੇਮਨਕੀਝਾਸਾ॥ ਪੁਰਨੋਵੈਸਗਲੀਆਸਾ॥ ਭੋਲੈਨਾਤੀਤੁਮ
ਰਦੀਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਮੀਤਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁਅਉਖਪੁਸੈਈਜਨੁਪਵੈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪ
ਜੇਸੁਆਪਿਦਿਵਾਵੈ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਾ॥ ਕੈਤਿਰੈਵੈਸੈ॥ ਦੁਖਦਰਦੁਤਿਤਨਨਕਨਸੈ॥ ੪॥

੧੦॥ ੮੦॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਥੁਤੁਦਰਥੁਕਰਿਮਨੁਨਅਘਾਨਾਅ

ਨਿਕੁਪਦੇਖਿਨਤਪਤੀਆਨਾ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਉਗਉਥਿਜਾਨਿਮੇਰੀ॥ ਚਿਤਥਿਨਸੈਓਏਭਸਮੈਚੋਰੀ
॥ ੧॥ ਬਿਨੁਤਰਿਭਜਨਦੇਖਉਬਿਲਲਾਤੇ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਪਨੁਮਾਇਆਸੰਗਿਰਤੇ॥ ਰਹਾਉ॥
ਜੇਉਥਿਗਾਗੀਕੈਸਿਰਿਦੀਜਤਿਦਮਾ॥ ਓਏਖਸਮੈਕੋਗਿਤਿਉਨਦੁਖਸਤਮਾ॥ ਜਿਉਸੁਪਨੈਤੋਏ
ਕੈਸਤਰਾਜਾ॥ ਨੇਤ੍ਰਪਸਰੈਤਾਨਿਰਾਰਥਕਾਜਾ॥ ੨॥ ਜਿਉਗਾਖਾਖੇਤਉਰਿਪਗਏ॥ ਖੇਤੁਖਸ
ਮਕਾਰਖਾਉਠਿਜਾਏ॥ ਉਸੁਖੇਤਕਾਰਦਿਰਖਾਕਹੈ॥ ਤਿਸਕੈਪਾਏਕਢੁਨਪੜੈ॥ ੩॥ ਜਿਸਕ
ਰਹੁਤਿਸੈਕਾਸੁਪਨਾ॥ ਜਿਨਿਮਾਇਆਦੀਨੀਤਿਨਿਲਾਈਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ ਅਪਿਥਿਨਾਤੇਅਪਿਕਰੇਰਾ
ਜੀਨਨਕਪੁਭਅਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੮੧

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਥੁਰੰਗ

ਮਟਿਅਥੁਭਿਧਿਪੇਖੀ॥ ਕਲਾਮਕਾਰਦਸਿਆਨਪਲੇਖੀ॥ ਮਤਰਮਲੁਕਤੋਇਦੇਖਿਆਖਾਨਾ॥
ਤੇਰੇਨੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ॥ ੧॥ ਸੋਸੁਖਮੋਕਉਸੰਤਥਤਵਤਾ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਏਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵਤਾ॥
ਰਹਾਉ॥ ਅਸੁਪਵਨਤਸਤਿਅਸਵਾਗੀ॥ ਚੋਆਚੰਦਨੁਸੇਜਸੁੰਦਰਿਨਾਗੀ॥ ਨਟਨਾਟਿਕਾ
ਕੋਰੋਏਆ॥ ਤਾਮਹਿਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਤਖਤੁਸਭਮੰਡਨਦੋਲੀਚੋ॥ ਸਗਲ

ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰਥਾਗੀ ਚੋ। ਆਖੇ ਜ਼ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀਲੀਲਾ। ਮਨੁ ਨ ਸੁੰਦਰ ਪਰਪੰਦੁ ਤਿ
 ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਰਿ ਆਸਾ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਇਹੁ ਆਨ ਦੁਲਾਹਿ ਆਸਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ
 ਰਤਨੁ ਗਾਈਐ। ਕਰੁਨਾਨ ਕਵ ਰਭਾਗੀ ਪਾਈਐ। ੪॥ ਜਾ ਕੈ ਤਰਿ ਪਨੁ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰਾ ਪੂਰ
 ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇਲਾ। ਰਤਨੁ ਦੁਜਾ। ੧੨॥ ੮੨॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਣ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ। ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਉ ਅਹੁਲ ਪਟੇਰਾ। ਪੁਰੁ ਕਲਤੁ ਗਿਰਸਤ ਕਠਾ
 ਤੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ। ੧॥ ਕਵਨ ਸੁਭਿ ਧਿਜਿ ਤੁਰਾ ਮਗੁ ਲਗਾਇ। ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿ
 ਤੋਰੈ ਇਤਮਾਇ। ਰਤਨੁ ਉਜੇ ਭਲਾਈ ਸੋਭਾ ਜਾਨੈ। ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋਭਿ ਕੈ ਸਮਾਨੈ। ਜਾਇਨਾ ਹਿਜ
 ਅਰੁ ਤਗਾਇ। ਦੁਵਾਲੇ ਵਾਸਕਤ ਸੰਸਾਰ। ੨॥ ਜੇਤਲਾ ਹਲ ਸੋਪੀ ਵੈ ਬਠੁਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨ ਮੁਖੈ
 ਕਠੁਰਾ। ਸਾਸ ਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰੀ। ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਤ ਭ੍ਰਮਤ ਫੇਰਿ। ੩॥ ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਰਹੈ
 ਪੰਖੀ। ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ। ਕਰੁਨਾਨ ਕਵਿ ਸੁਭਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕ
 ਜਾਲਾ। ੪॥ ੧੩॥ ੮੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ। ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਢੁਟੈ। ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉ ਮੈ ਤੁਟੈ। ੧॥
 ਤੁਮਲਾ ਵਹੁਤ ਉਲਾਗਤ ਸੇਵਾ। ਹਮ ਤੇ ਕਢੁ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵਾ। ਰਤਨੁ। ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਗਾ ਵਧਾਈ
 ਪੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ। ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੀ ਦਇਆ।
 ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ। ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਰਮਾ। ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮਹਿ
 ਪਾਸਿ। ਤੁੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵ ਕਅਰਦਾਸਿ। ੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ। ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਵਉ ਸਤ ਸੰਗਿ। ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ। ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ। ੪॥ ੧੪॥
 ੮੪॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਆਨਰ ਸਾਜੇ ਤੇ ਤੈ ਚਾਖਾ ਨਿਮਖ

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਭੇ। ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੁੰ ਚਾਖਿ ਤਿਸਾ ਦੁ। ਚਾਖ ਤੋਇ ਰਹਿ ਤਿਥਿ ਸਮਾ ਦੁ। ੧॥ ਅੰ
 ਤੁਰਸਨਾ ਪੀਤ੍ਰਿ ਪਿਆਰੀ। ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਤੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ। ਰਤਨੁ। ਹੋਜਿ ਤੇਵੇ ਤੁਰਾ ਮਗੁ
 ਉ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਿਧਿ ਆਗਿ। ਆਨਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਨੁ ਨ ਜਾਈਐ। ਸਾਧ ਸੰਗ ਤੇ
 ਰਭਾਗੀ ਪਾਈਐ। ੨॥ ਆਠ ਪਤਰ ਜਿਤੇ ਵੇ ਆਰਾਧਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰਾਗੁ ਰਾਗਾਧਿ। ਇਹੁ
 ਹਾਸਦਾ ਸੁੰਦਰੀ। ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ। ੩॥ ਯਨ ਸਪਤਿ ਮਠੁ ਲੀਠ ਲਠੁ

ਇਹ ਸਰਾਤੀ ਥੁਰਿ ਨ ਢੋਡਾ ਅਨਰਸਕ ਸਲੈ ਨ ਲਾਈ। ਕਤੁ ਨ ਕਹੁ ਰਭੈ ਤੈ ਸਤਾ
ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਗਿ।
੧॥੪॥੧੫॥੮੫॥

ਸੀਮੇ ਬਸਤੁ ਅਪਾਰਾ। ਇਸ ਤੀਭੀ ਤਰਿ ਸੁਨੀ ਅਤ ਸਤੁ। ਕਵਨੁ ਬਾਪ ਹੀ ਜਾ ਕਉ ਤਵਿ ਸਾ
ਤੁ। ੧॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਤਾਰੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਅਤਾਰੀ। ਰਤਾ ਉ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅ
ਤੀ ਸੇਵਕੀ ਜੈ। ਕਵਨੁ ਸੁਜੁ ਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ। ਪਾਇਲਗਉ ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ। ਕਵਨੁ ਸੁ
ਜੁ ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਗੈ। ੨॥ ਮਤਲੁ ਸਾਤ ਕਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ। ਕਵਨੁ ਸੁਭਿ ਪਿਜਿਤੁ ਭੀਤ ਰਿਥੁ ਲ
ਵੈ। ਉਵਰ ਸਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕੋਟਿ ਵਲ ਜਾਹੈ। ਕਵਨੁ ਸੁਦਾਤ ਲੇਸੰ ਚਾਹੈ। ੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜਾ
ਰੁਪੈ ਆ। ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਚੁ ਦਿਖਲਾਇ ਆ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਥੇ ਮੇਲਾ ਸਾਹਿ। ਕਤੁ ਨਾਨ

ਬਰੁ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ। ੪॥੧੬॥੮੬॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਵੇਦਿਨ ਸੁਰੈ ਤੇ ਇਕ ਰੰਗਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਜਾਵੈ ਸਦਾ ਤੀਸੰਗਾ। ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤ
ਨਾ। ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ। ੧॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ। ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਸ
ਤੀ ਪਰੇ। ਰਤਾ ਉ। ਚਰਣ ਕਮਲਾ ਅਤਮ ਅਧਾਰਾ। ਏਕ ਨਿਤ ਰਹਿ ਅਗਿ ਅਕਾਰਾ। ਏ
ਕ ਬਨੁ ਏਕੋ ਬਿਉਤਾਰੀ। ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ। ੨॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਤੇ ਮੁਕਤੇ
ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ। ਦੀਸਤਿ ਸਭ ਮਤਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ਤੇ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾਇ ਪਿਆਨੁ
ਧਰੇ। ੩॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਬੁਖਾਨਉ। ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਉ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ। ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਸੋ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ। ਧਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਨਕ ਦੀਜੈ। ੪॥੧੭॥੮੭॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ

੫ ਤੁੰਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੁੰਤੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤਾ। ਤੁੰਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਤੁ ਮਸੰਗਿ ਤੀਤਾ। ਤੁੰਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੁੰਤੀ ਮੇਰਾ
ਰਣਾ। ਤੁੰਮੇਰੀ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਤਨਾ। ੧॥ ਤੁੰਮੇਰੇ ਲਾਨ ਤੁੰਮੇਰੇ ਪਾਨ। ਤੁੰਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੁੰ
ਮੇਰੇ ਖਾਨ। ਰਤਾ ਉ। ਜਿਉਤੁ ਮਰਾਖੁ ਤਿਵੀ ਰਤਨਾ। ਜੇਤੁ ਮਕਤੁ ਸੋਈ ਸੋਤਿ ਕਰਨਾ। ਜ
ਮੇਰੇ ਉਤਾਤੁ ਮਥਸਨਾ। ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ। ੨॥ ਤੁੰਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੁੰਮੇਰੀ
ਤੁੰਮੇਰੇ ਸਾਤੁ ਮਨ ਤਿਅਧਾਰਾ। ਤੁੰਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁੰਮੇਰੀ ਸੰਗਿ ਰਚੀ ਆ। ਤੁੰਮੇਰੀ ਓਟ ਤੁੰਤੀ ਮੇਰਾ
ਤਕੀ ਆ। ੩॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਤੀਧਿ ਆਇ ਆ। ਮਗੁ ਮੁਤੁ ਮਾਰ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਆ। ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਤੇ ਦੇਵੀ ਆਇ ਕੁਏ ਕੈ। ਨਨਕ ਦਾਸ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਟੈ ਕੈ। ੪॥੧੮॥੮੮॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾਖ

ਬਿਆਪਤਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾਰਾ ਬਿਆਪਤਰਖ

ਨਰਕਅਵਤਾਰਾ ਬਿਆਪਤਰਖਨਿਰਧਨਪੇਖਿਸੋਭਾ ਮੂਲੁਬਿਆਪਿਬਿਆਪਸਿਓ
ਭਾ॥੧॥ ਮਾਇਆਬਿਆਪਤਰਖਪਰਕਾਰੀ ਸੰਤਜੀਵਤਿਪ੍ਰਭਓਤੁਮਾਰੀਰਹਾਉ
ਬਿਆਪਤਰਖਪ੍ਰਧਿਕਾਮਾਤਾ ਬਿਆਪਤਰਖਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿਰਾਤਾ ਬਿਆਪਤਰਖਸਤ੍ਰਿ
ਜੇਅਰੁਥਸਤਾ ਬਿਆਪਤਰਖਪ੍ਰਯੋਥਨਮਦਮਸਤਾ॥੨॥ ਬਿਆਪਤਰਖਮਿਰੰਗਅਰੁੰਗ
ਬਿਆਪਤਰਖੀਤਨਾਦੁਸੁਦਿਸੰਗਾ ਬਿਆਪਤਰਖਸੋਜਮਤਲਸੀਗਾਗਾਪੰਚਦੁਤਬਿਆਪ
ਤਅੰਧਿਆਗ॥੩॥ ਬਿਆਪਤਰਖਮਕਰੈਤਉਠਾਸਾ ਬਿਆਪਤਰਖਗਿਰਸਤੁਬਿਆਪਤਰਖ
ਸਾਅਚਾਰਥਿਉਤਰਬਿਆਪਤਰਖਇਤਜਾਤਿ ਸਭੁਕਿਢੁਬਿਆਪਤਰਖਨੁਹਰੰਗਰਤ
੪॥ ਸੰਤਨਕੇਥੰਧਨਕਾਟੇਹਰਿਰਾਇ ਤਾਕਉਕਤਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੇਪੂਰਿਨਿ
ਤਪਾਈ ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਅਵੈਮਾਈ॥੫॥੧੮॥੨੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਖ

ਨੈਨਤੁਨੀਦਪਰਦੁਸਟਿਵਿਕਾਰਾਸੁਵਲਸੋਏਸੁਦਿਨਿੰਦਵੀਚਾਰਾ ਰਸਨਾਸੋਈਲੋਚਿ
ਠੈਸਾਦਿ॥ ਮਨੁਸੋਇਆਮਾਇਆਬਿਸਮਾਦਿ॥੧॥ ਇਸੁਗ੍ਰਿਹਮਤਿਕੋਈਜਾਗਤੁਰਹੈ
ਥਤੁਵਸਤੁਥਿਉਅਪਨੀਲੈਤਾ ਰਹਾਉ ਸਗਲਸੋਲੀਅਪਨੈਰਸਮਾਤੀ ਗ੍ਰਿਹਅਪੁਨੇ
ਕੀਖਥਰਿਨਜਾਤੀ ਮੁਸਨਤਰਪੰਚਬਟਵਰੇ ਸੁਨੇਨਗਰਿਪਰੇਠਗਤਰੇ॥੨॥ ਉਨੇ
ਖੈਥਾਪੁਨਮਾਈ ਉਨੇਤਰਖੈਮੀਤੁਨਭਾਈ ਦਰਬਿਸਿਆਲਪਨਾਓਇਰਹਤੇ ਸਾ
ਗਿਓਇਦੁਸਟਵਸਿਤੋਤੇ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਤਿਸਾਰਿ ਗਪਾਦਿ॥ ਸੰਤਨਕੀਪੂਰਿਸਰਬ
ਧਨਾ ਸਥਤੁਪੁੰਜੀਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ ਨਾਨਕਜਾਗੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥ ਸੋਜਾਹੈਜੇ
ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾਇਤਪੁੰਜੀਸਾਥਤੁਪਨੁਮਾਲਾ ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੨੦॥੮੦॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾਖ

ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨੁਸੁਲਤਨਾ ਜਾਕੈਵਸਿਓਸਗਲ

ਨਾਜਾਕਕੀਆਸਭੁਕਿਢੁਤੋਇ॥ ਤਿਸੇਤਥਾਹਰਿਨਾਤੀਕੋਇ॥੧॥ ਕਹੁਖੇਨੰਤੀਅਪੁਨੇ
ਤਿਗੁਰਪਾਤਿ॥ ਕਾਜਤੁਹਰੇਦੇਇਨਿਥਾਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁਤਉਚਜਾਕਾਦਰਥਾਸਾ
ਭਗਤਜਾਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰਾ ਸਰਬਬਿਆਪਤਪੁਰਨਪਨੀ ਜਾਕੀਸੋਭਾਪਾਇਪਾਇ
॥੨॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਰੇਰਾਢੈ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਜਮੁਕਿਢੁਨਕੈ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤੋ

ਜੇਹੇਗੇ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤੁ ਭੁਭਤ ਪਾਤਨ ਤੇਗੇ। ੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ ਕਰਾ। ਹਰਿਤ
 ਤੇ ਸੁਖ ਅਧਾਰਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ
 ੪॥ ੨੧॥ ੯੧॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ
 ਭਵਗੀ। ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾ ਤੀ ਮਨੁ ਭੋਲੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾ
 ਜੀਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੋਲੈ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਂਚਾ ਜਾਸਚ ਮਤਿ ਰੇਤਾ। ਸੀਤਲਾ ਸਾਂਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰ
 ਭਾਤੈ। ਰਤਾਉ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਤਰਿਨਾਉ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ। ਸੰ
 ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਦੁਖੀ ਮਿਟੈ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਥੰਧਨ ਤੇ ਢੁਟੈ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੈ ਸੋ
 ਹਰਮਾ। ਸਾਧੇ ਲਖ ਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮਾ। ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਲਗੇ। ਵਿਦੁ। ਸਾਧਾ
 ਮੰਦਿਤ ਮਗੀ ਜੈ ਦੁ। ੩॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਅ ਵਉ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾਥੈ ਰਹੁ
 ਮਵਉ। ਸੋ ਤਿਨਿ ਰਹੁ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ।
 ੪॥ ੨੨॥ ੯੨॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਚਿਭਿ ਗਵੰਤੁ। ਪੇਵ ਲਖ
 ਮੁਦੀ ਚਿਗਿ ਮੰਤੁ। ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰਵੈਗ। ਆਠ ਪਹਰ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਗ॥ ੧॥
 ਅਕਮ ਭਿਖਿ ਨ ਸੀ ਦੁਸਟ ਭਿਗਾਨੀ। ਜਥੇ ਤੇ ਸੁਲਿਅ ਤਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ। ਰਤਾਉ। ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਅਨੰਦ ਨਿਧਾਨ। ਰਾਖਨ ਤਾਰ ਰਖਿ ਲਾਏ ਨਿਦਾਨ। ਦੁਖ ਦਰਦ ਭਿਨ ਸੇਭੈ ਭਰਮਾ।
 ਅਵਲਾ ਲਗੇ ਭਕਿ ਕਰਮਾ॥ ੨॥ ਪੈਥੈ ਥੋਲੈ ਸੁਲੈ ਸਭੁ ਅਪਿ। ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕਉ ਮ
 ਨਾਪਿ। ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਇ ਚਿਪਰਗਾ ਸੁ। ਪੁਰਿ ਰੇਤੇ ਕੈ ਗੁਣ ਤਾ ਸੁ। ੩॥ ਕਤਤ ਪ
 ਵੈਰੁ ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤਾ। ਗੁਣ ਗੋਵਿਦ ਗਾਵਤਿ ਨਿਤ ਨੀਤਾ। ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਤੋਤੁ ਕ੍ਰਿ
 ਧਾਲਾ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭੁ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੯੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਕੋਪਨ ਤੇ ਜਿਥੈ ਲਵੈ ਰਾਮਾ। ਮਨ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਅ ਨਾ। ਮਿਟੈ ਤੇ ਕਲਾਸ ਸੁਖੀ
 ਤੇਰੀ ਐ। ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੀ ਐ॥ ੧॥ ਸੋ ਸੁਖ ਦਾਤ ਜਿਨ ਮੁਖ ਪਾਵੈ॥
 ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ। ਰਤਾਉ। ਜਿਸੁ ਤੇ ਦਇਆ ਲਾਤਿ ਸੁ ਅਪਿ ਮਿਲਾ
 ਗੈ। ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਕਰੁ ਤੇ ਪਾਵੈ। ਆਪੁ ਤਿਅਗਿ ਮਿਟੈ ਅਵਲਾ ਲਾਗੈ॥ ੨॥ ਜਨ ਉ
 ਪਰਿ ਪੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ। ਜਨ ਕੀਟੇ ਕਏ ਕਰੋ ਪਾਲਾ। ਏਕਾ ਲਿਵਏ ਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ।

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਅ ਵਉ

ਜੀਅਨੁ ਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਤੈ ਤਾਥਾ ਸੋ ਸਿਮਰਤੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ਪ੍ਰਭਚਿਤਿ ਆਇ ਸਬੁ ਦੁਖੁ
ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਸਭ ਬਿਨਸਤਿ ਤਰੈ ਕੈ ਨਾਥੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰੈ ਭਉ ਕਾ ਤੇ ਕਾ ਮਾਨਤਿ ॥ ਹਰੈ ਬਿਨੁ ਤਰੈ
ਸੁਖ ਜਾਨਤਿ ॥ ਰਤਾ ਭੀ ਜਿਨਿ ਧਰੇ ਬਹੁ ਪਗਣਿ ਅਗਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਜੀ ਅਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਜੀ ਕੀ
ਸਨਮੈ ਟੈ ਕੋ ਟੈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਭਉ ਜੋ ਟੈ ॥ ੨ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਸਿਮਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥
ਥਤੀਰਥ ਮਜਨਾਇ ਸਨਾਨੁ ॥ ਪਰਬੁ ਤਮ ਕੀ ਸਰਲੀ ਪਾਤਿ ॥ ਕਿਟਿ ਕਲੰਕੀ ਬਿਨਮਤਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤਿ ॥
॥ ਬਿਨੁ ਤਤਾ ਜੁ ਪੁਰਾ ਪਾਤਿ ਸਾਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ਸਾਚੇ ਵੇਸਾਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਰੈ ਰਾਖੇ ਦੇ ਤਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖੁ
ਤਮ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿ ਸ਼ੀਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਪਰਸਾਦੈ

ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇ ਅਜਾਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣੁ ਚੈ ਚੈ ਪ੍ਰਭਾਣੀ ਪੁਰੋਹਿਤ
ਤਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਮਰਤ ਕੁਸਲਾਸ ਭਿਖਾਏ ਘਰਿ ਥਾਤਰਿ ਸੁਖ ਸਤ ਜਸ ਥਾਏ ॥ ਰਤ
ਈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਨ ਤਿਉ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਿਲਾਇਆ ਥਾਤ ਪਕਰੀਓ ਨਿਰੋ
ਪਨਾ ॥ ਰਤ ਰਤ ਕਾਸ ਦਾਜ ਪੁਜ ਪਨਾ ॥ ੨ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਅਰੁ ਖਧੁ ਪੁਨਤ ਚਾਰਾ ॥ ਰਤ ਰਿਨਾ ਸੁ
ਪੁਨ ਅਧਰਾ ॥ ਸਾਚ ਪਨੁ ਪਾਏ ਰਤ ਰੰਗਿ ॥ ਦੁਤਰੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖਿ ਬੈਸੁ ਸੰਗਿ
ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਰਤ ਪਨੁ ਖਟਿ ਚੰਨਾ ਕਨਾ ॥ ਸੁਮਾਰਾ ਜਿਸ ਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿ ਸੁਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਨਨਕ ਬਿਲੋ

ਜੋਟੋ॥੪॥੨੬॥੬੬॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਤਸਤਪੁਨੀਤਤੋਤਿਤਤਕ

ਜੋ ਬੇਨਸਿਜਾਤਿ ਮਾਇ ਅਜੰਜਾ ਲਾਗ ਸਨਾਹ ਮਹੁਰਾ ਮਗੁਣੀਤਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
ਮੰਤ੍ਰਾ ੧॥ ਭਿਖੁ ਲੇਖਾ ਦਿਕਾ ਗਦਿ ਮਸਵਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਏ
ਤਰ ਜੇ ਤੇਰੇ ਜਾਤੇ ਬੇਕਰਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਨਹੀ ਜਮ ਮਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਦੂਤ ਨ ਜੋਤੈ ॥ ਮਾਇ
ਅਮਰ ਨ ਕਛੁ ਐਸੈ ॥ ੨॥ ਉਧਰਤਿ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਆ
ਪੰਕਜ ਭੁਵਰਾਉ ਪਦੇ ਸਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਿਰੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੋਈ
ਮੁਖੁ ਪੈ ਭੁਗਵਾਨੁ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਰਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਤਿਸੁ ਥਲਿ ਜਾਰਾ ॥
੫॥੨੮॥੬੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜੋ ਪਰਾਇਰੈ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥ ਜੋ ਤਜਿਓ ਭਨਤਿ

ਜੁਗਿ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥ ੧॥ ਕਤੁ ਤੁਗੁ ਸਾਈ ਮਿਲੀ ਐ ਕੋਤਾ ॥ ਜੋ ਬਿਥਰ ਜਤਿ ਤਿਸ ਸਿਓ ਨੇਹਾ ॥ ਰਤਾਉ
ਵੁਥੁ ਤਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਤਿ ਤੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨਰਾਤੀ ॥ ੨॥ ਥੋਵੈ ਮਾਰਗੁ ਏਛਾ ਚਲਨ
ਜੋ ਪਛੋੜਿ ਅਪੁਠਾ ਭੁਨਨਾ ॥ ੩॥ ਦੁਤਾ ਸਿਰਿ ਆਖੁ ਸਮੁਪੁਰੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕ
ਤੋਟੈ ॥ ੪॥੨੯॥੬੯॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਕਲਿ ਜੁਗ ਮਤਿ ਮਿਲਿ ਆ

ਏਸੇ ਜਗਿ ਚਰੁ ਆਗਿ ਆਤਿ ਚਰੁ ਭੋਗਤਿ ਭੋਗਾ ॥ ੧॥ ਜਲੈ ਨ ਪਾਈ ਐ ਰਾਮ ਸੇਨਤੀ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੰ
ਕੋਤਿ ਚੁਠਿ ਤੋਟੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨ ਤਹਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ਐ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਥੁਧੈ ਨ
ਭਵੈ ਐ ॥ ੨॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿ ਆਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥ ੩॥ ਕਤੁ
ਨਾਨਕ ਨਿਪੁਰਿ ਪਰਮੇ ਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਤ ਪਰਵਾਨਿ ਆ ॥ ੪॥ ੩੦॥੧੦੦

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਤਮਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚਿਨਾਇ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਤਸਤ ਜਿਸੁ ਭਾਇ ॥
ਕਉ ਪਉਦੈ ਵਾਖੋ ਲਿਠਿ ਠਾਖ ਜਾਨਾ ॥ ਤਾਮੇਨ ਮੇਰੈ ਭਾਇ ਅਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧॥ ਰਤਨ ਲਾਲਾ
ਕਉਨ ਮੇਲਾ ॥ ਭੇਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੁਟ ਅਤੇਲਾ ॥ ੨॥ ਖਾਵਤਿ ਖਰਚਤਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਪਦੇ ਜਾਈ ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿ ਖਾਇ ॥ ਸੁਏ ਤੁਖ ਜਾਨੈ ਲਈ ਆਰਲਾਇ
੪॥੩੧॥੧੦੧॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਭਰਿ ਭਰਿ ਮਰੇਤ ਜਬ ਜਾਨੀ ਐ ਦੁਰਿ ॥ ਭਰੁ
ਕੁਧੈ ਐ ਭਰੁ ਪੁਰਿ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਥਲਿ ਤਰੈ ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰਤ ਰੈ ॥ ਰਤ
ਤੋ ਭੁਭੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾਤਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥ ੨॥ ਖੁਰ ਭੁਲਾ ਕੋਈ ਨਕ

ਤੀਜੈ। ਚੋਰਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨਗਤੀਜੈ। ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਚਿਤਾਰੀ। ਸੁਖ ਪਾਵਤੀ ਸਭੈ
ਰਥਾਰੀ। ੪॥ ੩੨॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਖ
ਤੇ ਸੁਜਨ ਕਉ ਕਤੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀ ਆ। ੧॥ ਜਾਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ। ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਬੁ
ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ। ਰਤਾਉ। ਜਾਕਉ ਰਸੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਤੈ ਆਇ ਰੀ। ਸੋ ਅਨਰ ਸਨਾਤੀ ਲਪਟਾਇ ਰੀ।
ਜਾਕਾ ਕਤਿ ਆਦਰ ਗਤ ਚਲੈ। ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ। ੩॥ ਜਾਕਾ ਸਭੁ ਕਉ
ਤੋਇ। ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ। ੪॥ ੩੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
ਜਾਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ। ਤਾ ਕਉ ਕਾਜਾ ਕਤਾ ਬਿ ਆਪੈ। ੧॥ ਸਤ ਜ ਅਨੰਦ ਹਰੇ ਸ
ਤਿ। ਅਗਿ ਆਕਾਰੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਇ। ਰਤਾਉ। ਜਾਕੈ ਅਚਿਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਤਾ ਕਉ ਚਿਤ
ਤੁੰਨਾਤਿ। ੨॥ ਜਾਕੈ ਬਿਨ ਸਿਰ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ। ਤਾ ਕੈ ਕਛੁ ਨਾਤੀ ਭਰੁ ਜਮਾ। ੩॥ ਜਾਕੈ ਹਿ
ਦੀ ਚਿਗੁਰਿ ਨਾਮਾ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ। ੪॥ ੩੪॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ

ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਤਿ ਥਾਨਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ। ੧॥ ਸਤ ਜ ਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ। ਜਿਸ ਤਿਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ। ਰਤਾਉ। ਅਨਤ ਥਾ ਦੀ ਥਾਨੁ ਨਿਗਲਾ
ਪੁਨਿ ਮੋਹੈ ਗੋਪਾਲਾ। ੨॥ ਤਤ ਸਤ ਜ ਅਖਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ। ੩॥
ਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨ ਤੇ ਥੀ ਆ। ਸੋਘੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀ ਆ। ੪॥ ੩੫॥ ਗਉੜੀ
ਮਤਲਾ ੫ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਿ। ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇ ਆਲੇ ਸਾਧਿ। ੧॥ ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਚੇ
ਲੈ ਗਾਵਉ। ਕਵਨ ਬੋਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੀਤਾ ਵਉ। ਰਤਾਉ। ਕਵਨ ਸੁਖੁ ਜਾਤੈ ਰੀ ਕਰਉ। ਕਵ
ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭਵ ਜਲ ਤਰਉ। ੨॥ ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀ ਅਤੋਇ। ਕਵਨ ਸੁਨਾਮੁ ਤਉ ਮੈ ਮਝੈ
॥ ੩॥ ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਭੀ ਅਨਧਿ ਅਨਾਨਕ ਸਗਲਾ ਘਾਲਾ। ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿ
ਦਾਇ ਆਲਾ। ੪॥ ਤਿਸਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ। ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲਾਇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ। ਰਤ
ਜਾ। ੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨ ਤੀ ਕਾ ਕੋਰਗਰ
ਰਾਜ ਮਿਲਾਖਨ ਤੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ। ੧॥ ਆਪਨ ਨ ਤੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ਰੀ ਆਪਨ
ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਪਾਇ ਰੀ। ਰਤਾਉ। ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨ ਤੀ ਭਾਈ। ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ
ਪੁਨ ਮਾਈ। ੨॥ ਸੁਇਨ ਰੂਪ ਫੁਨਿਨ ਤੀ ਦਮਾ। ਤੈਵਰ ਗੋਵਰ ਆਪਨ ਨ ਤੀ ਕਾਮਾ। ੩॥

ਨਕੋਗੁਰਿਥਖਸਿਮਿਲਾਇਆਤਿਸਕਾਸਕੁਕਿਯੁਜਿਸਕਾਤਰਿਗਾਇਆ॥੪॥੩੬॥
ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਣੁਪਰਿਮੇਰੇਮੇਥਾਤਾਤੇਦੁਖਮੇਰੇਸ

੩੩੩॥ ਨੇਲਾਥੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉਰੁਥਾਨੀ॥ਅਤਮਚੀਨਿਪਰਮਰੰਗਮਾਨੀ॥ਰਤਉ
ਬਦੇਰੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਅੰਤਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿਅਗੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਲ
ਜੇਨੀਮੀਠਾਪਾਰਬੁਤਮੁਤਾਤੇਮੋਤਿਡੀਠਾ॥੩॥ਗੁਰਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਕਰਤਾਰੁਜੀਅਪੁ
ਜਨਕਗੁਰੁਆਧਾਰੁ॥੪॥੩੮॥੧੦੮॥ ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ ੫ ਰੋਮਨਮੇਰੇ

ਤੁੰਤਕਉਅਤਿ॥ਜਾਕੈਉਲਾਕਛੁਨਾਤਿ॥੧॥ਤਰਿਸਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮਨਮੀਤਾਪੁਨਅ
ਗੁਰਖੁਸਦਚੀਤਾਰਤਉਰੋਮਨਮੇਰੇਤੁੰਤਕਉਸੇਵਿ॥ਅਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ
੨॥ਤਿਸੁਉਪਰਿਮਨਕਰਿਤੁੰਅਸਾ॥ਅਦਿਗੁਰਾਦਿਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾ॥੩॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਤੇਇ॥ਨਨਕੁਗਾਵੈਗੁਰਮਿਲਿਸੋਇ॥੪॥੩੯॥੧੦੯॥ ਗੁਰਿਜੀਮਤ

੫ ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਤਮਮਾਨਾ॥ਮੀਤਕੇਕਰਤਥਕੁਸਲਾਸਮਾਨਾ॥੧॥ਇਕਾਟੇਕ
ਮੈਰੋਨਿਥੀਤਾਜਿਸੁਕਿਯੁਕਰਣਾਸੁਤਮਰਾਮੀਤਾਰਤਉਰੋਮੀਤੁਤਮਾਰਵੇਪਰਵਾਤਾਰੁ
ਤੇਰਪਤੇਮੋਤਿਅਸਨਾਤਾ॥੨॥ਮੀਤੁਤਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਮਰਥਪੁਰਖਪਾਰਬੁਤਮੁਸੁ
ਅਮੀ॥੩॥ਤਮਦਾਸੇਤੁਮਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥ਮਾਨੁਮਤਤਨਕਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇ॥੪॥੪੦॥੧੧੦॥

ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕਉਤੁਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ॥ਤਾਕਉਕਛੁਨਾਤੀਕਾਏਗਾ॥
੧॥ਅਉਜਾਕਉਤੈਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਤਾਕਉਕਛੁਨਾਤੀਸੰਸਾਰੀ॥ਰਤਉਰੋਮੀਤੈਰਦੈਠਾਕੁ
ਰੋਈ॥ਤਾਕਉਸਤਸਨਾਤੀਕੋਇ॥੨॥ਜਾਕਉਤੁਮਦੀਨੀਪ੍ਰਭਧੀਰਾ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਅਵੈ
ਰੇਗਾ॥੩॥ਕਰੁਨਾਨਕਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬੁਤਮਪੁਰਨਦੇਖਾਇਆ॥੪॥੪੧॥੧੧੧॥

ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ ੫ ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਟੀਵਡਭਾਰੀ॥ਨਾਮੁਨਜਪਤ੍ਰਿਅਤਮਪਾਤੀ॥
੧॥ਮਥਿਜਾਤੀਜਿਨਥਿਸਰਤਰਾਮਾ॥ਨਾਮਥਿਨਜੀਵਨਕਉਨਕਾਮਾ॥ਰਤਉਰੋਮੀਤਪੀਤਖੋ
ਰਤਸਤਥਿਸਥਾਗਾ॥ਕਵਨਅਰਥਮਿਰਤਕਸੀਗਾਰਾ॥੨॥ਜੋਨਸੁਨਹਿਜਸੁਪਰਮਾਨੰਦਾਪ
ਰੰਖੀਭਿਗਦਜੋਨੇਤੰਦਾ॥੩॥ਕਰੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦਮਾ
ਰੋਮਦੇਆ॥੪॥੪੨॥੧੧੨॥

ਗੁਰਿਜੀਮਤਲਾ ੫ ਕਾਕੀਮਾਈਕੋਕੋਥਾਪ

॥ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕੁਝੇ ਸਤਿਸਾਕਾ ॥ ੧ ॥ ਕਏ ਕਉ ਮੁਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮ
 ਆਇਆ ॥ ਰਤਾਉਂ ॥ ਏਕਾਮਾਟੀ ਏਕਾਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋਪਵਨੁ ਕਤਾ ਕਉ ਨ ਰੋਤਿ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ
 ਰੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਮਰਣੁ ਹੁਇ ਹੁ ਜੀਅ ਰਾਨਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੋ ਲੇਖ ਪਾਟਾ ॥
 ਤੁਭਏ ਬਿਨ ਸੇਭੁ ਮਥਾ ॥ ੪ ॥ ੪੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਵੇਰੇ ਵੇਰੇ

ਸਹਿਲੇ ਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਅਪੈ ਚਿਤ ਰੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਉ ਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਸੇਵਕ
 ਨਿਰਮਲਿ ਵਲਾਈ ॥ ਰਤਾਉਂ ॥ ਭੂਮੀ ਅਭੂਮਿ ਉਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ਝੋ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿਭ ਜਨਨੀ ਢੁਟਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ੪੪ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪੁਰਾਮਾਰਗ ਪੁਰਾਇ ਸਨਨਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੁਰਾਤਿ ਰਦੈ ॥
 ੧ ॥ ਪੁਰੀ ਰਹੀ ਜਾਪੁ ਰੋਗਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨਤਾ ਕੀ ॥ ਰਤਾਉਂ ॥ ਪੁਰਾਸੁ ਪੁਰਾ
 ਖਾ ॥ ਪੁਰਾਤ ਪੁਰਾਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਪੁਰੀ ਸੋਭਾ ਪੁਰਾ
 ॥ ੩ ॥ ਕਰਣੁ ਹੁਸਦ ਵਸੈ ਤਦੁ ਰਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪੫ ॥ ੧੧੦

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤ ਕੀ ਪੁਰੀ ਮਿਟੇ ਅਘਕੋਟਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਥੈ
 ਛੋਟਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੁਰਾਨ ਇਸਨਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀ ਐਨਾ ਮੁਾਰਤਾਉਂ ॥ ਸੰਤ
 ਗਿਮਿਟਿ ਅਘਕੋਟਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੈ ਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਵੈ ਵਸਿ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੁਰਾ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭੋਟੇ ਸੁ
 ਨਾ ॥ ੪ ॥ ੪੬ ॥ ੧੧੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ

ਸੋ ॥ ਤਰਿਸਿ ਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭਨਾ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਮਤਿ ਪੁਰੀ ਜਿਤੁ ਤਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਵੇਰੇ
 ਪੁਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉਂ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਈ ਐਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪੁਰਾਨ
 ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ੩ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੪੭ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਏਕ ਸੁਸਿਓ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ
 ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿਦ ਨਦੀ ਸੈ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਤਾਉਂ ॥ ਮਨੀ
 ਵੈ ਮੁਖਿ ਤਰਿਹਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤਉਤ ਕਤ ਤਿਨ ਭੋਲੈ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਤਰਿਹਿ

ਨਤੁਗੁਰੇਪੁਰੇਕਰੀਨੋਵੇਸਤੁ॥ ੩॥ ਜੀਵਨਪੁਰਖਮਿਲਿਆਤਰਿਗਏਆਕ
ਗੁਨਕਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੪੮॥ ੫੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਨਮੁਭਗਤਕੈਪੁਨਅਧਾਰਾਨਾਮੋਧਨਨਾਮੋਥਿਉਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਨਾਮਵਡਾਈਜਨੁਸੇ
ਤੁਪਾਏ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਏ॥ ਰਤਉ॥ ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਸੁਖਅਸਥਨੁ॥
ਨਮੁਭਗਤੁਪਰਵਨੁ॥ ੨॥ ਤਰਿਕਾਨਮੁਜਨਕਉਧਰੈ॥ ਸਸਿਸਾਸਿਜਨੁਨ
ਮੁਸਮਰੈ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੁਰਾਤਗੁਨਾਮਸੰਗਿਤਕਾਮਨੁਲਾਗੁ॥ ੪॥
੨੮॥ ੫੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਇਆ

ਤਥੇਧਵਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੁਖਥਿਮੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਇ॥ ਸੁਮ
ਮੇਇਆਮੇਰੀਤਤੀਬਲਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧਿਭਗਵੰਤਾ॥ ਤਰਿਸਿ
ਕਰਨੇਮਿਟੀਮੇਰੀਚਿੰਤਾ॥ ੨॥ ਸਭਤਜਿਅਨਾਧੁਏਕਸਰਦਿਅਇਓ॥ ਉਚਅਸ
ਬਨੁਤਬਸਤਜੇਪਾਇਓ॥ ੩॥ ਦੁਖਦਰਦੁਭਮੁਭਉਨਸਿਆਕਰਦਤਰੁਨਾਨਕ
ਮਨਿਬਸਿਆ॥ ੪॥ ੫੦॥ ੫੨॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਕਰਕਰਿਟਤ

ਭਰਸਨਾਗੁਣਗਵਉ॥ ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੈਮਾਰਗਿਧਵਉ॥ ੧॥ ਭੁਲੇਸਮੇਸਿਮਰ
ਨਕੀਥਰੀਆ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥ ਰਤਉ॥ ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਨਕਾਦਰ
ਜਨੁਪੇਖੁ॥ ਪੁਤਅਵਿਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥ ੨॥ ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧਪਤਿਜਾਇ
ਜਨਮਮਰਦੁਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਇ॥ ੩॥ ਚਰਣਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾਰਿ॥ ਦੁਲਭਦੇ
ਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥ ੪॥ ੫੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕਉਅਪ

ਰਿਕਿਰਪਾਧਰੈ॥ ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਭਉਚਰੈ॥ ੧॥ ਤਰਿਬਿਸਰਤਸਤਸਾਦੁਖੁਥਿ
ਅਪੈ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਰਮੁਭਉਭਰੈ॥ ਰਤਉ॥ ਤਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੈਤਰਿਕੀਰਤ
ਨੁਕੈ॥ ਤਿਸੁਜਨਦੁਖੁਨਿਕਟਿਨਹੀਅਵੈ॥ ੨॥ ਤਰਿਕੀਟਤਲਕਰਤਜਨੁਸੋਤੈ॥
ਤਕਉਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੈਤੈ॥ ੩॥ ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਤਰਿਨਾਮੁਦਾਇਆਲਾ॥
ਨਾਨਕਤਜੀਅਲੇਅਵਰਿਜੰਜਾਲਾ॥ ੪॥ ੫੨॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਚਾਡਿਸਿਆਪਨਥੁਚਤਰਾਈਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ ੧॥ ਦੁਖਥਿ

ਨਸੇ ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ। ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਭੋਟਿ ਆਲਿਵ ਲਾਇ। ਰਹਾਉ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਓਗਰਿ ਮੰਤ੍ਰਾ। ਮਿਟੇਵਿ ਸੁਰੇ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤਾ॥ ੨॥ ਅਨਦ ਭਏ ਗੁਰੀ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਟੇ ਜਾ ਮਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਆਤਮੇ
ਤੁਰਿ ਨ ਥਿ ਆਪੈ ਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
ਗਾਖਿ ਲੀ ਆਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪੀ। ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੈ ਸੰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਪਿ ਮੀਤ ਤਮਾਰੇ। ਮੁਖ ਉਜਲ ਤੇਵਤਿ ਦਰਬਾਰੇ। ਰਹਾਉ। ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣੀ ਰੋਵੈ
ਸਾਇ। ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਤੈ ਬਲਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਤੈ
ਦਇ ਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀ ਅਭਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ। ਭੁਨਤਿ ਨ
ਕਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ॥ ੪॥ ੫੪॥ ੧੨੪॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਅਨਿਕਰਸ
ਏ ਜੈ ਸੇ ਚੋਰਾ। ਮੋਤ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਥਾਪਿ ਓਚੋਰਾ॥ ੧॥ ਮਿਰਤ ਕ ਦੇਤ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਰੂਪ
ਵਤ ਜਾ ਤ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ। ਰਹਾਉ। ਅਨਿਕ ਬਸਤੁ ਸੁੰਦਰ ਪਤਿ ਰਾਇ ਆ। ਜਿਉ ਫੁਲ
ਤਮਾਤਿ ਡਰਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਸਗਲਾ ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾ ਮਾ। ਨਿਤ ਫਲ ਮਨੁ ਖੁਜੈ ਨ
ਮਾ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇ ਆਲਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭੁਜਤਿ ਗੁਪਾਲਾ॥ ੪॥
੫੫॥ ੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕਲਿ ਕਲੇ ਸਗੁਰ ਸਥ ਦਿਨਿ ਵਾਰੇ।
ਦੁਜਾ ਦਰੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰੇ
ਦੁਗਾਇ ਆ। ਰਹਾਉ। ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ। ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰੇ
ਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਯੁਰਤ ਜਾਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ। ਜਨ ਮਜਨ ਮ ਕੇਟੁ ਟੇਗਾ ਢੇ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਬਲਿ ਤਾਰੀ। ਜਿ ਸੁਭੇ ਤਗਤਿ ਭਈ ਤਮਾਰੀ॥ ੪॥ ੫੬॥ ੧੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਤਾ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰਤਾ॥ ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਏ
ਰੇ ਭਾਈ। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਭੁਝਾਈ। ਰਹਾਉ। ਤਜਿ ਅਭਿ ਮਨੁ ਜਨ ਮ ਮ
ਨਿ ਵਾਰਤਾ। ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣਨ ਮ ਸਕਾਰਤਾ॥ ੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੁ ਤਿਸ ਮ
ਸੋਧਨੁ ਸੰਚਤੁ ਜੋ ਚਾਏ ਨਾ ਲੇ॥ ੩॥ ਤਿਸ ਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿ ਸੁਖ ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ॥ ੪॥ ੫੭॥ ੧੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸੁਕੇਤ ਰੇ ਕੀ

...ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਿਸਦੇ ਸੰਚਿਤੀ ਵਏ ॥ ੧ ॥ ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇ ਵਾਸੇ ਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅ
...ਵੇ ਵਾਹਤ ਉਮੀਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਅਸਾ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਗੁਣ ਤਾ
ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਨਾਹੇ ਸੁਖ ਅਸਮਾਏ ॥ ਛੀਯਨ ਪਰੀਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਇਉ ਪੁਨੀ ਪੁਰੇ
ਗੁਰੀ ਲੋਗ ਨ ਕਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥ ੪ ॥ ਪਦੇ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
ਤਾਪ ਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਤਿ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਤੇ
ਯਾ ਜਨ ਮਜਨ ਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸਗੋ ਰੋਗ
ਬਿਨਸਿ ਆ ਬਉ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਤਰਿ ਥਾਈ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ
੩ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇ ਜਿਨ ਆਵੈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਪਦੀ ॥
ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਭਲੇ ਦਿਨ ਸਭ ਲੇਸ ਜੋਗਾ ਜਿ ਤੁਭੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥
ਉਥੇ ਲਾ ਕਉ ਤਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿ ਤੁਮੇ ਰਾਮ ਨੁ ਜਪੈ ਤਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਫਲ ਮੁਰਤੁ ਸ
ਫਲ ਭਯੋ ॥ ਗੀ ॥ ਜਿ ਤੁਰ ਸਨਾਉ ਚਰੈ ਤਰਿ ਤਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਫਲ ਭਉ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮ ਸਕਾਰ ਸਿ
ਫਲ ਪੁਨੀ ਤਚ ਲਹਿ ਤਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮਾ ॥ ਜਿ ਤੁਭੈ ਟੇ ਸਾਧੁ ਕੇ
ਚਲਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬੦ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਤਿ
ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਾਤੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥ ਮਾਰੇ ਰਾਖੈ ਕੋ ਸੋਇ
ਕਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਭਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਤਿ ਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ
ਨਿਉ ਲਾਇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਈਤ ਉਤਪਾਵਤਿ ਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਇਆ
ਮਿਟੈ ਅੰਦੈ ਸਨਾਨ ਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੬੧ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
ਜੇ ਸੁਰੀ ਮਰਤ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ
ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧੁ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਏਕ ਸੁਖਿ ਨੰਦੁ ਜਾ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਗੁ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥ ੩ ॥ ਗਵਿ
ਰੇ ਅਸਰ ਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ੬੨ ॥ ੦ ੨ ॥
ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿ ਰਸੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਤੀ ਜਿ ਸੁਨਾਮੁ ਅਧਾਰ
੧ ॥ ਭਉ ਨਵਿ ਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੋਗ ਤਰਖ ਮਹਿ

ਅਵਲਜਣਾ ਤਿਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਮਹਾ ਵਿਅੰਸ
ਇਆ ਸੇ ਸੀਤਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਖਿਏ ਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨ ਹਰਾ ਕਰੁਨਾ
ਕਰਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
ਪੀਐ ਨਉ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਤ ਬਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁ ਭਵਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨ ਤੀਕੋਇ ॥
ਗ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
ਕੁਮੁਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥
੩ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੬੪ ॥
ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈ ਸੋ ਬੋਧੁ ਰਤੁ ਖਾਨਾ ਮਥਿ ਤੁਨੁ ਸੁਨੇ
ਖਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇ ਤ ਬਿਗਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾ ਤੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਭਗਤ ਬਿਨੁ ਨ ਕਤਾ ਸੋ ਹਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਰਿ ਲਗੈ
ਸੁਆਇ ॥ ਤਾਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਮੁਜੈ ਪੈਦਿ ਨ ਗਤਿ ॥ ੪ ॥ ੬੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤੁੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰ ਮੇਰ
ਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਊ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰੇ ਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟਾ ॥ ਤੇਰੇ
ਦਿਉ ਪਰਤਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ
੨ ॥ ਜੋ ਕਿਊ ਵਰਤੈ ਸੁਭੁ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੂਏ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਝਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀ
ਭਦਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੬੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
ਤਾਕ ਦਰਸੁ ਪਾਈ ਐਵ ਡੁਭਾਗੀ ॥ ਜਾਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿ
ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਖ ਨੈਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹੀ ॥
ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਦੁ ਖਜਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਜਨਕੀ ਮਤਿ ਮਾਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ
ਤਿਆਸ ਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵਿਨਉ ਸੁਨੀਯੋ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੇ
॥ ੪ ॥ ੬੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਖਲਾ
ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅਇ ॥ ੧ ॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਜੀ ਅਤੇ ਰੋਕੈ ਏਕੈ
ਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੈਲਿ ਦਿਨ ਸੁਗੁਣ ਗਉ ਅੰਨਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ੬੮ ॥

ਮਏ ਏਕੇ ਰਾਖਾ ਮਤਾ ਪਦਾਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਥਿਖੰਸ ਗੁਣੇ ਏ ਜਨ ਤੇਗੇ ॥
 ਨਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਤਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕ
 ਨਨਕ ਭਯੋਗੇ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿ
 ਥਿ ਸੁਧ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤੋਈ ਪਰਵਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਪਾਇਆ
 ਨਮਨੀਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰ ਮਮਿ ਟਾਇਆ
 ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਰਤਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ਨਨਕ ਦਾਸ ਤਰਿ ਕੀਸਰ ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੬੯ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਥਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵ
 ਨਿਰੰਗਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬਤ ਮਪੂਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਰਤਾਉ
 ਦਲ ਮਲ ਤਿਰਦੈ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਜਨ ਮੁਹਿ ਏ
 ਖਵਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬਤ ਮੁਨਿ ਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਪੁਰਿ ਪਾਈ ਐਵ ਭਯੋਗੀ ॥ ਨਨਕ
 ਰੁਭੇਤ ਤਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੭੦ ॥ ੫੦੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ
 ਗੋਵਿੰਦ ਰਾਮ ਦਿਖਾਵੈ ਤੋਰਾ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਥਾਧੈ ਹੋਹਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥
 ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਮ ਪੁ
 ਰਿ ਥਾਧੈ ਟਾਕਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਤਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਤੋਹਿ ਸੰਸਾਰ
 ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਲਾਭਿ ਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੭੧ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਭੁਝਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਤਿਰੰਗਿ ਰਾਤ ਸੋਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਲਾਲ ਰੰਗ ਪੂਰਨ ਪੂਰ ਖੁਬਿ ਧਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਤਸੰਗਿ ਥੈ ਸਿ
 ਭਾਇ ॥ ਤਾਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨ ਤੀਪਾਇਆ ॥ ਅਨ
 ਗੋਰੀ ਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇਭੁ ਏਨਿ ਤਾਲੀ ॥ ੪ ॥ ੭੨ ॥ ੪੨ ॥
 ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲ ਵਿਖਨਾ ਸੇ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥
 ॥ ਰਾਮ ਨਾਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿ ਓਅੰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕ
 ਉਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈ ਅਤਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਥੰਧਨ ਢੋਟਾ ॥
 ਦਲ ਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਚਿਟਾ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ

॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਕਹੁ ਨਨਕ ਗੁਰ ਭਰੋਸੇ ॥

ਨੀਤਿ॥੪॥੭੩॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਤਰਿਚਰਦੀਜਾਕਾਮਨੁ

੧੫੦

॥ਦੁਖੁਦਰਦੁਕੁਮੁਤਾਕਭਾਗਾ॥੧॥ਤਰਿਧਨਕੋਵਾਪਾਰੀਪੁਰਾ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਜਲੁ
ਗਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸੇਜਨਲਾਗੇਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੨॥ਸੁਖਸੁਜਨ
ਤਿਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਨਾਮਰਾਸਿਸਾਧਸੰਗਿਖਾਈ॥ਕਹੁਨਾਥਪੁ
ਭਿਅਪਦਾਕਾਈ॥੪॥੭੪॥੨੨੨॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਤਰਿਸਿਮਰਤਸੇ

ਮਿਟਤਿਕਲੋਸਾ॥ਚਰਣਕਮਲਾਮਨਮਤਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥ਉਚਰਤੁਰਾਮਨਾਮੁਲਖਥਾਰੀ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵੁਪ੍ਰਭਪਿਆਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸੁਜਰਸਮਤਾਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜੀਵਿ
ਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਖੋਏ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਲਾਬਿਖਸਭਧੋਏ॥੩॥ਕੇ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੭੫॥੨੪੫॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ॥ਤਿਸੁਸਿਉਆਲਾਜੁ

ਉਥਨੈਖਾਇ॥੧॥ਖਸਮੁਖਿਸਾਰਿਆਨਕੰਮਿਲਾਗਾਤਿ॥ਕਉਡੀਥਦਲੈਰਤੁ
ਆਗਾਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਲਾਗਤਅਨਲੋਭਾ॥ਦਾਸਿਸਲਾਮੁਕਰਤੁ
ਤਸੋਭਾ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਵਤਿਖਾਨਪਾਨਾ॥ਜਿਨੀਦੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਨਤਿਸੁ
ਨਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਮਲੁਣਤਰਾਮੀ॥ਥਖਸਿਲੇਤੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥

੭੬॥੨੪੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭਚਰਨਮਨਮਤਿਧਿਆਨਾ॥ਸਰਣ

ਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨਾ॥੧॥ਤਰਿਦਿਨੁਤਰਿਸਿਮੈਰਨੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀ
ਲਾਲਹਿਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਤਰਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਤਿਥਸਾਈ॥ਮਨਥਾਂਚਤਸਰੇ
ਠਲਾਪਾਈ॥੨॥ਜੀਵਨਮਰਦੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨਾ॥੩॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੁਰੇ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਸਾਧੁਪੁਰੇ॥੪॥੭੭॥੨੪੭॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਖਾਂਦਪੈਨਦਾਮੁਕਰਿਪਾਇ॥ਤਿਸਨੇਜੋਹਿਦੁਤਪਾ

ਰਾਇ॥੧॥ਤਿਸੁਸਿਉਥੇਮੁਖੁਜਿਨੀਜੀਉਪਿਛੁਦੀਨਾ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭੁਮਤਿਥੁ
॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਤੈਰੀਤਿ॥ਜੋਕਿਢੁਕਰੈਸਗਲਾਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥
ਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਧਾਰਿਆ॥ਸੇਈਠਕੁਰਮਨੁਧਿਸਾਰਿਆ॥੩॥ਥੋਧਥਿਰ

ਜੇਥੇ ਬੁਕਾਗਾ ਨਾਨਕ ਉਪਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਹੀ ਸਰਲਾ
ਜਾਬੰਧਨ ਕਟਿ ਤਰੈ ਤਰਿ ਨਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੭੮ ॥ ੧੦੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤ

੧॥ ਅਪਨੇ ਲੋਕ ਕਥੀ ਨੇ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਸੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥

੨॥ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰੁ ਸੁਭ ਕੋਇ ॥ ਜਾਤਿ ਬਿਰਥ ਕੋਇ ਨ ਤੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮਿ

ਭੈ ਲੈ ਧਰਿਆ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਰੇ ਗਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਰਸ ਨਾਰੀ ਧੀ ਬੋਲ

ਤਰਾਮਾ ਪੂਰਨ ਤੋਏ ਸਗਲ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਤਾਰਾ ॥ ਸੁਫਲ ਦ

ਗਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੭੯ ॥ ੧੪੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿ

ਖਨਿ ਰੇਖਿ ਨ ਮਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸੁਨਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰ

ਮਿਤੁ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਰਣ ਮਿਟੀ ਖੁਸ਼ਿ ਤਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ

ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਨਿਧਨਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਰਿਦੈ ਵਸਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨ ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਛਾਹ

॥ ਕਰੈ ਤਾ ਭੂਰਿ ਦੇ ਮਹਿਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿ ਚਿਪਰਬੁ ਤਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅ

ਲਹੈ ਹੁਪਰਮੁ ॥ ੪ ॥ ੮੦ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੋਟੇ ਗੁਰ

ਜੋਈ ॥ ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੇ ਗੁਨ ਬਿਅਪੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਮਲ ਤਰਲੈ ਭੈ ਸਾਗਰਾ ॥ ਸਰਦਿ

ਸੁਭ ਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ਤਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਇਤ ਅਸਹ ਪੂਰਨ ਭਏ

ਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਪੂਰੀ ਦਭਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲੈ ਭਏ ਸਤਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਨ

ਮੋਹ ਭੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮਾ ॥ ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ੪ ॥ ੮੧ ॥ ੧੪੧ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ ਬਿਖੈ ਰਾਜੇ ਤੇ ਅੰਧੁ ਲਾਭਾਰੀ ॥ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾ

ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੂ ਹੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਮਾਏ ਆਮਗਨੁ ਨ ਕੀਲੈ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰੋਗ ਗਿਰਸ ਤਚਿ ਤਰੇ ਨਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਭੇ ਕਾਠ ਚੁਰਨ ਠਾਉ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨਾ ਕਮਲ ਸਿਭੁ ਲਾ

ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਨ ਸੁਖਾਨ ਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ਮਿਥੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ੮੨ ॥ ੧੪੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾਖ

ਅਧਰ ਸੰਗੀ ਥਟਵਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ

ਸੁਭ ਕੋਈ ॥ ਸਰਬ ਕਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਤ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ਪ੍ਰ

ਭਖਿਨਮਤਿਪਾਰਿਉਤਰਣਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕਥੰਧਨੋਤੋਰੋਨਤੀਜਾਤੀਸਿਮਰਤਨਮੁਕੁ
ਤਿਠਲਪਾਤੀ ॥ ੩ ॥ ਭੰਕਤਿਸਿਆਨਪਇਨਤੇਕਦੁਨਤੀ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਨਕਰੁਲਕਾ

॥੪॥ ੮੩॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਥਾਤੀਪਾਈਤਰਿਕੋਨਾਮਾਥਿਨ

ਸੰਸਾਰਪੁਰਨਨਭਿਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਵਡਭਾਗਿਤਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੁੰਦੇਤਿਤ

ਈਐ ॥ ਰਤਾਉਗਤਰਿਕੇਚਰਣਤਿਰਦੈਓਰਿਧਾਰਿ ॥ ਭਵਸਾਗਰੁਚਜਿਉਤਰਤਿਪਾਰਿ

੨ ॥ ਸਾਧੁਸੰਗੁਕਰਤੁਸਭੁਕੋਇ ॥ ਸਦਾਕਲਿਅਣਠਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੁੰ

ਭਜੁਗੁਣੀਨਿਧਨੁ ॥ ਨਨਕਦਰਗਤਪਾਈਐਮਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੮੪॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਨਤਰਿਮੀਤਾ ॥ ਭੁਮਥਿਨਸੇਗਾਏਗੁਣ

ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਓਠਤਸੇਵਤਹਰਿਸੰਗਿਪਤੁਰੁਆ ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਜਮਨਹੀਡਰੁਆ ॥ ਰਤਾਉ

ਰਣਕਮਲਪੁਭਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਗਲਦੁਖਕਹੋਇਆਨਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾਮਾਦੁਤਾਦੁਪ

ਏਕਾਸਾਚੇਸਾਤਕੀਮਨਮਤਿਟੇਕਾ ॥ ੩ ॥ ਮਤਗਰੀਬਜਨਸਾਧਅਨਾਥਾ ॥ ਨਨਪ੍ਰਭਿਰੋ

ਦੇਤਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੮੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਮਜਨੁਕਰਿਸੁਚਾਰ

ਟਿਕੇ ॥ ਹਲਪੁੰਨਠਲਮੁਚੇ ॥ ਰਤਾਉਗਤਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦੈਮਤਿਥਸੇ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿ

ਢਿਖਨਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤਨਠਲੁਪਾਇਆ ॥ ਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦਿਸਟਿਨਾਇਆ

੨ ॥ ਮਨਬਚਕੁਮਗੋਵਿੰਦਅਧਾਰੁ ॥ ਤਤੇਢੁਟਿਓਥਿਖੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਿਕੀ

ਅਪਨਾ ॥ ਨਨਕਜਾਪੁਜਪੇਤਰਿਜਪਨਾ ॥ ੪ ॥ ੮੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨਿਤਰਿਜਾਤੇ ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਚਰਣਤਰਿਰਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਭੈਭੰਜਨਪ੍ਰਭਾ

ਨਬਸਾਤੀ ॥ ਡਰਪਤਡਰਪਤਜਨਮਬਤੁਤਜਾਤੀ ॥ ਰਤਾਉਗਤਾਕੈਰਿਦੈਥਸਿਓਤਰਿਨਾ

ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੁਰਨਕਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮੁਜਗਾਮਿਰਤੁਜਿਸੁਵਾਸਿ ॥ ਸੋਸਮਰਥਜਿ

ਰਿਸਾਸਿਗ੍ਰਿਸਿ ॥ ੩ ॥ ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਏਕਾ ॥ ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਕਾਨਨਕਟੇਕਾ ॥ ੪

੮੭॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਥਾਤਰਿਗਾਖਿਓਰਿਦੈਸਮਾਲਿ ॥ ਘਰਿਅਏਰੋਵੈ

ਭੈਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸੰਤਕੈਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਕੈਰੰਗਿ ॥ ਰਤਾਉਗਤਾ

ਦੀਸਾਗਰੁਤਰਿਅ ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕੇਲਾਵਿਖਸਭਿਤਰਿਅ ॥ ੨ ॥ ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਨਾਇ

ਵੰਤਾ ਪੁਰੋਹਿਤ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪਾ ਨਾਨ ਕੋ ਪਖਿ ਜੀਵੈ
੨੪੫ ॥ ੪ ॥ ੮੮ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਧਨੁ ਇਤੁ ਬਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣਗਾ
ਏ ਗੁਣ ਲਖੇ ਮਪੁਰਿ ਅਪਿਥ ਸਾਏ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਿਪਤਿ ਤਤਾ ਜਤਾ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਤੀ ॥ ਕੋਟਿ
ਅੰਦ੍ਰਿਜੁ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਬਿਸਰਿ ਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ
ਨੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵ ਰੁਭਾ ਗੀਨਿ ਤਚਲ ਬਾਨੁ ॥ ਜਤ ਜਪੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਵਲਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਜਾਈ ਐ
ਤਨ ਲਿਖੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਿ ਮਿਲਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੪ ॥ ੮੯ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਿਆਵੈ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਅਣਪੜ੍ਹਿ ਆਪਰ ਮਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
੧ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਰੂਪ ਵੰਤੁ ਸੋਚਤੁ ਰਸਿ
ਅਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਨਿ ਆਪੁ ਭਕਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਅਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨੁ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਕਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥ ਤਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ
੪ ॥ ੯੦ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਕੇਵਲ ਸਿਓ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰ
ਗੁ ॥ ਚਿਉ ਬਿਖਈ ਚਿਸੁ ਰਾਮ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈ ਸੇਤੁ ਗੀ ਸੀ ਗਾਰੀ ॥
ਜੇ ਭਵਾ ਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਚੈ ਨਹੀ ॥ ੧ ॥ ਬੈਲ ਕਥੈ ਨੜਾ ਪਾਇ ਦੁਤਾਵੈ ॥ ਗਉੜ ਚਰਿ ਸਿੰਘ
ਪਾਏ ਪਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗਾਡਰੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੁਨ ਕਰਿ ਪੁਜੀ ॥ ਸਭ ਦੇ ਕਥਿ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਪੁਜੀ ॥ ੩ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਸਾਮੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੯੧ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਾਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਤੀ ਅਤ ਧੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਦੁ
ਪੀਵਤ ਥੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਤਿਰਦੇ ਕਰਿ ਚਿਟਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਤੇਵਤ ਛੋਟਾ ॥
ਰਤਾਉ ॥ ਸੋਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨਪਾਧਾ ॥ ਰਾਮ ਗੰਗਿ ਨਿਮਲ ਪਰਤਾਧਾ ॥ ੨ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚੈ ਤੇ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ਗੋ
ਪਾਲਾ ॥ ਨਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧਰ ਵਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੯੨ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਿਓ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵ ਰੂਗੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਭਰਤਾ
ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਹੀ ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀ
ਵਤ ਮਤਾ ॥ ਚਿਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਤਰਿ ਸਿਓ ਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚ

ਰ ਨ ਕ ਮ ਲ ਸਿ ਭਿ ਲਾ ਗੋ ਮ ਨ ॥ ੩ ॥ ਥਿ ਸ ਰੁ ਨ ਤੀ ਇ ਕੁ ਤਿ ਉ ਦਾ ਤ ਰਾ ਨ ਨ ਕ ਕ ਪੁ ਭ ਪੁ
 ਨ ਅ ਧ ਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਰਾ ਮ ਰ ਸਾ ਏ ਲਿ
 ਜ ਨ ਗੀ ਧੋ ਚ ਰ ਨ ਕ ਮ ਲ ਪ੍ਰੇ ਮ ਭ ਗ ਤੀ ਥੀ ਧੋ ਰ ਤ ਉ ਆ ਨ ਰ ਸਾ ਦੀ ਸ ਤਿ ਸ ਭਿ
 ਛਾ ਰੁ ਨ ਮ ਥਿ ਨ ਨਿ ਤ ਛ ਲ ਸੰ ਸ ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰ ਧ ਰੁ ਪ ਤੇ ਕ ਢੇ ਅ ਪਿ ਆ ਗੁ ਲ ਗੋ ਵਿ ਦ
 ਚ ਰ ਜ ਪੁ ਤਾ ਪਾ ॥ ੨ ॥ ਵ ਦਿ ਤ੍ਰਿ ਦਿ ਤ੍ਰਿ ਭ ਵ ਦਿ ਪੁ ਰ ਨ ਗੋ ਪ ਲਾ ਬੁ ਤ ਮ ਪ ਸ ਰੁ ਜੀ ਐ ਸੰ ਦਿ
 ਦ ਏ ਆ ਭਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁ ਤ ਨ ਨ ਕ ਸਾ ਕ ਥ ਨੀ ਸ ਰੁ ਮਾ ਨਿ ਲੋ ਤੁ ਜਿ ਸੁ ਸਿ ਰ ਜ ਨ ਤ ਰੁ
 ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਨਿ ਤ ਪੁ ਤਿ ਨ ਵ ਲੁ ਰ ਮ ਸ
 ਕੀ ਜੋ ਡੇ ਲਿ ਮ ਤ ਰ ਸੁ ਤ ਰਿ ਅੰ ਮ੍ਰਿ ਤ ਪੀ ਜੋ ਰ ਤ ਉ ਨਿ ਰ ਮ ਲ ਭ ਦ ਕ ਗੋ ਵਿ ਦ ਕ ਨ
 ਮਾ ਮ ਜ ਨ ਕ ਰ ਤ ਪੁ ਰ ਨ ਸ ਭਿ ਕਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰ ਤ ਸੰ ਥਿ ਤ ਰ ਗੋ ਸ ਟਿ ਤੋ ਏ ਕੋ ਟਿ ਜ ਨ ਕ
 ਕਿ ਭਾ ਵਿ ਕ ਥੇ ਏ ॥ ੨ ॥ ਸਿ ਮ ਰ ਤਿ ਸਾ ਪ ਕ ਰ ਤਿ ਅ ਨੰ ਦੁ ਮ ਨਿ ਤ ਨਿ ਰ ਵਿ ਅ ਪ ਰ ਮ ਨ
 ॥ ੩ ॥ ਜਿ ਸ ਤਿ ਪੁ ਧ ਤਿ ਤ ਰਿ ਚੁ ਲ ਨਿ ਪ ਨਾ ਨ ਨ ਕ ਦਾ ਸ ਤਿ ਸ ਤਿ ਕੁ ਰ ਥਾ ਨ ॥ ੪ ॥ ੫
 ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸੋ ਕਿ ਛੁ ਕ ਰਿ ਜਿ ਤ ਮੈ ਲੁ ਨ ਲ ਗੋ ਰ ਤ ਰਿ ਕ
 ਤ ਨ ਮ ਤਿ ਏ ਰੁ ਮ ਨੁ ਜ ਗੋ ਰ ਤ ਉ ਏ ਕੋ ਸਿ ਮ ਰਿ ਨ ਦੁ ਜ ਭਾ ਉ ਸੰ ਤ ਸੰ ਗਿ ਜੀ ਪਿ
 ਵ ਲ ਨ ਭ ॥ ੧ ॥ ਕ ਰ ਮ ਧ ਰ ਮ ਨੇ ਮ ਬੁ ਤ ਪੁ ਜਾ ਪ ਰ ਬੁ ਤ ਮ ਥਿ ਨੁ ਜਾ ਨੁ ਦੁ ਜਾ
 ਤ ਕੀ ਪੁ ਰ ਨ ਤੋ ਏ ਪ ਲਾ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਿ ਤਿ ਅ ਪੁ ਨੇ ਪੁ ਤ ਨਾ ਲਿ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਥੈ ਸ ਨੇ ਤੋ ਅ ਪ
 ਅ ਪ ਰਾ ਕੁ ਤ ਨ ਨਿ ਤਿ ਤ ਜੇ ਥਿ ਕਾ ਰ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
 ੫ ਜੀ ਵ ਤ ਛਾ ਭਿ ਜਾ ਤਿ ਦੇ ਵ ਨੇ ਮੁ ਏ ਅ ਉ ਨ ਤੇ ਕੋ ਵ ਰ ਸਾ ਨੇ ॥ ੧ ॥ ਸਿ ਮ
 ਗੋ ਵਿ ਦ ਮ ਨਿ ਤ ਨਿ ਪੁ ਰਿ ਲਿ ਖਿ ਆ ਕਾ ਤੁ ਕਾ ਜ ਨ ਅ ਵ ਤ ਥਿ ਖਿ ਆ ਰ ਤ ਉ ਥਿ
 ਥੈ ਠ ਗਉੜੀ ਜਿ ਨਿ ਜਿ ਨਿ ਖਾ ਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿ ਸ ਨਾ ਕ ਬੁ ਤੁ ਨ ਜਾ ਏ ॥ ੨ ॥ ਵ ਰ ਨ ਦੁ ਥ
 ਤ ਰ ਸੰ ਸ ਰੁ ਰਾ ਮ ਨ ਮ ਥਿ ਨ ਕੋ ਸੇ ਭ ਤ ਰ ਸਿ ਪ ਰਿ ॥ ੩ ॥ ਸਾ ਪ ਸੰ ਗਿ ਮਿ ਲਿ ਦੁ ਏ
 ਰੁ ਲ ਸਾ ਪਿ ਰਾ ਮ ਨ ਮ ਨ ਨ ਕ ਅ ਰ ਧਿ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
 ੫ ਗਰੀ ਬ ਉ ਪ ਰਿ ਧਿ ਜੈ ਦਾ ਜੀ ਪ ਰ ਬੁ ਤ ਮਿ ਸਾ ਅ ਗ ਨਿ ਮ ਤਿ ਸਾ ਜੀ ॥ ੧
 ਪੁ ਰਾ ਨਿ ਅ ਭਿ ਕੇ ਕ ਰ ਤ ਰੁ ਅ ਪੁ ਨੇ ਦਾ ਸ ਕੇ ਰ ਥ ਨ ਤ ਰੁ ਰ ਤ ਉ ਆ ਦਿ ਜੁ ਗਾ

ਗੁਣਿ ਪਰਤਾਪਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆਉ ਪਤਿ ਵਰਤਾਪੁ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿ ਅਜਿਹ
ਬੈਠਿ ਕੋਇ ਆਗੈ ਪਾਏ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਗਾਥੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥
ਸਰਦੇ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੮੮ ॥ ੧੮੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
ਮਤ ਜਗੁ ਭੁਭਾ ਕੀ ਤੋਨੁ ਅਪਿ ਪਾਪਾ ਪੀਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸ ਤਿਸ ਤਾਈ ਗੋਬਿ
ਦੁ ਮੇਰਾ ਤੇ ਸਕੁ ਰੁਜ ਮਨ ਤੀ ਅਵੈ ਨਗਾਰਤਉ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਤ ਬੋਲੈ ਕੂੜਾ ॥ ਸਿਰੁ ਤਾਬ ਪਛੋ
ਕੈ ਆਮੁ ॥ ੨ ॥ ਗੋਬਿ ਅਪੇ ਕਰ ਦੇ ਪਾਪਾ ਅਦਲੀ ਤੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨ ਕਮ
ਕੈ ਆਪੇ ਫਾਧੇ ॥ ਦਰਬੁ ਗਇ ਆਸੁ ਜੀ ਅਕੈ ਸਾਥੇ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਰਾਖ
ਕੈ ਜੋ ਮੋਕਤਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ੮੯ ॥ ੧੮੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀ
ਅਦਲੀ ॥ ਪੁਰਬਿ ਕਰੀ ਮਲਿਖਿ ਅਧੂਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਤਉ ॥ ਅੰਤੁ ਧਿ ਮਨੁ ਪੁਰਿ ਬਿਧਾਈ ॥ ਸ
ਮੁਰਿ ਬਿਸੁਖ ਮੰਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੋ ਧੋਵੈ ਦੇ ਤੀ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਚਿਤੈ ਸੁਪੁਨ ਤੇ ਤੀ ॥ ੨ ॥
ਜੇ ਰੁਝੈ ਰਿਸੈ ਦ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿ ਆਉ ਭੁਕਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ
ਜੇ ਤੇਰਿ ਨਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੪ ॥ ੧੦੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਤਰਿ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਮਲਿਅ ਅਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰੁ
ਜੀ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਤਰਿ ਦੁ ਅਭਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਰਤਉ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਧਿਆਈ ਆਗੈ ਪਾਉ
ਨਾਨਕ ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਤਾਉ ॥ ੨ ॥ ੧੦੧ ॥ ੧੦੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਾਤਿ ਭਈ ਗੁ
ਰੋ ਦੇ ਪਾਈ ॥ ਤਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਈ ॥ ਰਤਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸੇ
ਕੋ ਭਏ ਕਲਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਰਬੁ ਤਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਮਿਤੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਗੋਬਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਗਈ ਬਿਅਧਿ ਉਥੇ ਜਨਮੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਥਰ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਧਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੦੨ ॥ ੧੦੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
ਨੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀ ਆਗੁ ਰੇਵਾ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੁਰਨ ਭਈ ਸੇਵਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇਰ ਬਿ
ਅਧਾਰੀ ॥ ਪਰਬੁ ਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ
ਜੀ ਰੁਪੀਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੦੩ ॥ ੧੦੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਧਨੁ ਚਿਤੁ ਮਸਤ ਕਪਨੁ ਤੇਰੇ
ਗਾਉ ਗਉੜੀ ਤਗ ਤਜਿਨੁ ਤਮ ਸੰਗਿ ਤੇਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖੁ ਲਾਭੀ ॥ ਆਰਸਨ ਰਾਮਨ

ਮਜਸੁਕਤੀਆਰਤਾਉਤਿਨਉਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਥਾਨਾਨਕਜਿਨਿਜਪਿਆਨਿਕੁ

॥੨॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਤੁੰਤੈਮਸਲਤਿਤੁੰਤੈਨਾਨਿਤੁੰਤੈਰਾ

ਸਰਿਸੰਮਲਿ॥੧॥ਐਸਾਰਾਮੁਦੀਨਦੁਨੀਸਤਾਈ॥ਦਾਸਕੀਪੈਜਰਖੈਮੇਰੇਭਾਈ॥ਰਾ

॥ਅਗੈਅਪਿਇਤੁਥਾਨੁਵਸਿਜਾਕੈ॥ਅਠਪਤਰਮਨੁਤਰਿਕਓਜਾਪੈ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਲੁ

ਨੀਸਾਨੁ॥ਜਾਕਓਅਪਿਕਰਤਿਫੁਰਮਾਨੁ॥੩॥ਅਪੇਦਾਤਾਅਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਨਿਤਨਿਤ

ਨਕਰਮਨਾਮੁਸਮਾਇ॥੪॥੧੦੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭਇਅ

ਪਾਨੁ॥ਤਿਰਦੈਵਸਿਆਸਦਾਗੁਪਾਲੁ॥੧॥ਰਾਮੁਰਵਤਸਦਹੀਸੁਖਪਾਇਆ॥ਮਇਆਕਰ

ਨਤਰਿਗਇਆ॥ਰਤਾਉ॥ਕਤੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰੇਭਾਗਾ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਸਥਿਰੁਸੋਤੁ

੨॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛੋਏਤੋਰਿ॥ਗਰਧਪਵੰਗੁਦੇ

ਪੇਟਿ॥੧॥ਬਿਨੁਕਰਤੁਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ਰਤਾਉ॥ਪੁ

ਰਾਕਕਰਤਇਸਨਾਨਾ॥ਢੁਰੀਕਾਢਿਲੈਵੈਤਬਿਦਾਨਾ॥੨॥ਥੋਦੁਪੜੈਮੁਖਿਮੀਠੀਥਾਈ॥ਜੇਅੰ

ਤਨਸੰਗੈਪਰਾਈ॥੩॥ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਧੈਗੈ॥ਤਿਰਦਾਸੁਪੁਬੁਤਮੁਥੀਚੈਗੈ॥੪॥੧੦੭

ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਬਿਰੁਘਰਿਥੈਸਤੁਤਰਿਜਨਪਿਆਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਮੇਰੇ

ਵੇਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਦੁਸਟਦੁਤਪਰਮੇਸਰਿਮੇਰੇ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀਕਰਤਾਰੇ॥੧॥ਥਾਦਿਜਾਨ

ਸਭਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਤਾਰਸਪੀਨੇ॥੨॥ਨਿਰਭਉਤੋਇਭਜਤੁਭਗਵਾਨਾ॥

ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਸਰਦਿਪਰੇਪੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕੋਟਪਕਰੀਪੁਰਸੁਆ

॥੪॥੧੦੮॥ ੭੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾਪ ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਤਿਨਜਲੈ॥ਤਰਿਸੰਗਿ

ਮਾਇਆਨਹਿਛਲੈ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਹਿਭੂਥੈਜਲਾ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੁਫਲਫਲਾ॥੧॥

ਮਿਟਤਿਤੁਮੈਰੇਨਾਇ॥ਭੇਟੁਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਗੁਨਗਾਇ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਦੇ

ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੋਰਚੈਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਾਮਕੀਨਹੀ॥੩॥ਸਾ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇ

ਆਸਾ॥੨॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੁਖੁਨਲਾਗੈ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇ

ਤਜਪਰਿਵਸੈ॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਕੁਮੁਭਉਨਸੈ॥੩॥ਤਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਤਿਉਤਮਤੋਇ॥ਤਰਿ

ਰਾਤੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਨਕਓਥਲਿਜਾਈ॥ਜਿਨਕਓਪੁਰੁਮੇਰਾਥਿਸਰਤਾਈ॥

੨੬ ॥ ੧੭੮ ॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏਗਮਾਰਗਿਚ

ਤਤਰਲਦੁਖਗਏਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਭਏਅੰਨੰਦਾਗਸਿਰਾਏਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਖੇ
ਮਭਏਅਕੁਸਲਾਘਰਿਅਏਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਗਈਥਲਾਏਗਰਭਾਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਪੇਖਤਤੀ
ਦਰਸਪਨੀਮਸਤਕਚਰਨਕਮੂਤਿਪਰਸਾਗੋਬਿੰਦਕੀਟਤਲਸਫਲਾਇਤਕਾਏਆਸੰਤਪੁਸ
ਦੇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਨਕੀਕੀਨੀਅਪਿਸਤਾਇਸੁਖੁਪਾਇਆਲਾਗਿਦਾਸਤਪਾਇਆ
ਅਪੁਰਾਣੇਅਤਾਅਪਤਿਭਏਗਵਿਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਚਹਤਸੇਈਜਬਪਾਇਆ
ਤਬਉਂਚਨਕਤਕੋਜਾਇਆਅਸਥਿਰਭਏਥਸੇਸੁਖਅਸਨਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਥਾ

ਨਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ੧੨ ॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਕੋਟਿਮੰਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨੁਲਾਖਅਰਥਖਰ

ਵਦੋਨੰਦਨਾਜਾਮਨਿਵਸਿਓਤਰਿਕੋਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲਪਵਿਤਗੁਨਗਾਇਗੁਪਾਲਾਪਾਪਮਿਟ
ਜਿਸੁਜਗਨਿਦਇਆਲਾਰਭਾਥਤੁਤੁਓਰਪਤਪਸਾਧਨਸਾਧਾਅਨਿਕਲਾਭਮਨੋਰਥਲਾ
ਕੋਤਰਿਤਰਿਨਾਮਰਸਨਅਰਾਧੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਥਖੇਨਾਜੋਗਗਿਆਨਸਿਧਸੁ
ਅਯੋਨਾਨਾਮੁਜਪਤਪ੍ਰਭਸਿਓਮਨਮਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਅਗਾਧਿਥੋਧਿਤਰਿਅਗਮਅਪਯੋਗਨਾਮੁਜਪਤ
ਨਾਮੁਰਿਦੈਥੀਚਯੋਗਨਾਨਕਕਓਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧੧੧ ॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫

ਜਿਹਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆਚਰਨਕਮਲਗੁਰਰਿਦੈਥਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਪਾ
ਥਾਮੁਪੁਰਾਤਿਸਤਿਅਗਾਧਿਮੋਰਾਮਨੁਪੀਰਾਰਭਾਅਨਦਿਨੁਜਪਓਗੁਰਗੁਰਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥ ਤੇ
ਜੋਭਏਸਗਲਕੰਮ ॥ ੩ ॥ ਦਰਸਨਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਭਏਗਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਖਿਖੇਗ
ਏ ॥ ੪ ॥ ਕਤਨਨਕਕਤਭੈਭਾਈਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਅਪਿਪੈਜਰਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧੧੨ ॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਓਅਪਿਸਤਾਈਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਰੈਥਾਪੈਜੈਸੇਮਾਈ
॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਓਭੈਸਭਕੋਇਕਰਨਕਰਵਨਪੁਰਨਸਚਿਸੇਇਾਰਭਾਅਥਮਨਿਥ
ਜਿਹਰਨੈਤਾਰਾਭੈਥਿਨੇਸਾਤਮਸੁਖਸਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਾਖੇਗਜਨਮਜ
ਨਕੇਕਿਲਾਖਿਖੇਲਾਥੇ ॥ ੩ ॥ ਕਤਨੁਨਜਾਇਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਅਈਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਰਨਾਈ

੪ ॥ ੧੧੩ ॥ ੧੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗਗਉੜੀਚੇਤੀਮਤਲਾ ੫

ਰਾਮਕੋਥਲੁਪੁਰਨਭਾਈ ॥ ਤੇਭੈਥਾਨਥਿਆਪੈਕਾਈ ॥ ਰਭਾਜੋਜੋਭੈ

[illegible]

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਾਗਰੀ ਪੁਰਖੀ

41

4 ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਓਮੇਰੀਆਈ॥ ਰਤਾਓਭੁਪਤੀਨਦੁ
ਲਤੀਨੀਮੋਤਿਪਰਦੇਸਨਿਦਰਤੇਆਈ॥ ੧॥ ਨਾਤਿਨਦਰਭੁਨਜੇਬਨਮਾਤੀਮੋਤਿ

ਕੀਰਤ ਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਧੋਜਤ ਧੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ ਤਉ ਫਿਰ
ਤੀਜਾਈ॥ ੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਗਿ ਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲ ਨਿਭ
ਰਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੧੮॥ ੧੮੮॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾਥੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮੇਲਾਗੀ॥ ਪਾਇਲ ਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕਉ ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਬਡ ਭਾਗੀ॥ ਰਤਉ
ਨਾਨਕ ਪਉਧ ਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਤ
ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਨ ਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਪੁਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ
ਪੂਰੈ ਭਉ ਭਿਖੁ ਰਸਿ ਕਬੈਰਾਗੀ॥ ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਜੋਈ ਜਾਗੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੧੯॥ ੧੮੯॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਨਿਕਸੁਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿ
ਰਿ ਰਹਿ ਪੰਖਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸਰਦਿ ਗਤ ਪੁਰ ਨਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤੀ ਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖਾ ਰਤਉ॥
ਤੁਨ ਕੀ ਭਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖਣ ਮੋਤ ਕੀ ਛਾਸਾ॥ ਕਾਟਨ ਤਾਰ ਜਗਤ ਭਰ
ਰਬਿ ਦਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਤੂ ਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਬਿਰਾਗੋ ਬਿਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤ ਮਦੀਨਾ
ਰਸ ਸੁਨਤੁ ਅਰਦਾਸੀ॥ ਕਰੁ ਗਾਤਿ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪੰਛੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਸਿ
२॥ ੩॥ ੧੨੦॥ ੧੯੦॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਪੋਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇ
ਰਾ ਅਸੀ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤ ਵਉ ਦਿਨੁ ਰੋਈ ਤੋ ਕਈ ਸੰਤ ਮਿਲਾਵੈ ਨਰਾ ਰਤਉ॥ ਸੇ
ਵ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਤ ਰਾਤੁ ਲਾਧਾਰ ਤੋ ਲੇਖ
ਜਗੈ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਦਰਸ ਸਭੇ ਤੀ ਬੋਰਾ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ
ਜਨਮ ਬੋਝਾ ਤਬ ਤੋਰਾ॥ ਅਨ ਦਸੁਖ ਭੋਟ ਤਤਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਸਫਲੁ ਸ
ਵੈ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੨੧॥ ੧੯੧॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ਮੇ
ਰਾ ਮਰਾਈ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਤ ਜਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ॥ ਰਤਉ॥
ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਾਖਿ ਅਵਿਚਿ ਪੜਦਾਤਉ ਮੈ ਪਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੇ ਜਗੁ
ਰੋਈ ਐਹੁ ਭਰਮੁ ਕਤੁ ਕਉ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ ਇਕ ਤੁਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੈ ਮਿਲਿ ਬ
ਸਤੈ ਭਾਈ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਤੋਲੈ ਓਤ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਕਾ
ਰੁਹਿ ਰੀਦੀ ਆਤਮਾ ਕੁਜੀ ਗੁਰ ਸਉ ਪਾਈ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇਨ ਤੀ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ

ਰਸਰਲਾਈ॥ ੩॥ ਜਿਨਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥
 ਚਜਨਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਹਰਿਨਾਨਕੇਰਦੁਨਭਾਈ॥ ੪॥ ਮੇਰੇਰਾਮਗਾਇ
 ਨਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ ਸਤਨਾਮੁਤਾਇਆਭੁਮੁਖਿਨਮਤਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤੀ
 ਈ॥ ਰਤਾਉਦੁਜਾ॥ ੫॥ ੧੨੨॥ ੧੨੩॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਐਸੋਪੜੇ
 ਪਾਇਓ॥ ਕਾਗੋਕੋ ਪਾਦਇਆਲਾਥੀਰੁਲੈਸਤਿਗੁਰਮੁਖਤਿਬਤਾਇਓ॥ ਰਤਾਉ
 ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤਮਹੀਸੋਤਿਇਤੁਬਿਸੁਆਸੁਤੋਇਆਇਓ॥ ਕੋਪਤਿਕਰੋ
 ਰਦਸਿਥੇਨਤੀਜਉਸੁਨਤੁਰਘੁਰਾਇਓ॥ ੧॥ ਲਤਿਓਸਤਸਾਧੰਧਨਗੁਰਿਤੋਰੋ
 ਦਾਸਤਜਸੁਖਪਾਇਓ॥ ਤੋਲਾਸਾਸੋਈਫੁਨਿਤੋਸੀਸੁਖਦੁਖਕਤਾਇਖਾਇਓ॥ ੨॥
 ਖੰਡਬੁਝਮੰਡਕਾਏਕੋਠਾਦਾਗੁਰਿਪਰਦਾਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥ ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾ
 ਕਠਾਈਤਉਥਾਤਰਿਕੋਠੈਜਾਇਓ॥ ੩॥ ਏਕੈਕਾਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਸਾਜੀਥੁਪ੍ਰੰ
 ਰਚਾਇਓ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਈਤੋਇਵਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਓ॥ ੪॥ ੬॥
 ॥੧੮੩॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਅਉਧਘਟੋਦਿਨਸੁਰੈਨਾਰਾਮਨਗੁਰਮਿਲਿ
 ਸਵਰੋ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਉਥੇਨਤੀਸੁਨਤੁਮੇਰਮੀਤਾਸੰਤਟਤਲਕੀਥੇਲਾ॥ ਈਤਖਾਇ
 ਤੁਤਰਿਲਾਤਾਅਗੈਥਸੁਨਸੁਤਲਾ॥ ੧॥ ਇਹਸੰਸਾਰੁਬਿਕਰੁਸਤਸੇਮਤਿਤਰਿਥੁਅੰ
 ਨੀ॥ ਜਿਸਤਿਜਗਾਇਪੀਆਏਤਰਿਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥ ੨॥ ਜਕਰੁਆਏਸੋ
 ਚਿਤਜਤਹਰਿਗੁਰੇਤਮਨਤਿਬਸੇਰਾ॥ ਨਿਜਘਰਿਮਤਲਾਪਵਤੁਸੁਖਸਤਜੇਬੁਰਿਨੋ
 ਠੇਰਾ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਥਿਧਾਤੇਸਰਧਮਨਕੀਪ੍ਰੇਰਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਇ
 ਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਪ੍ਰੇਰਾ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੨੪॥ ੧੨੫॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ
 ਰਾਖੁਪਿਤਾਪੁਭਮੇਰਾ॥ ਸੋਤਿਨਿਰਗੁਨੁਸਭਗੁਨਤੇਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪੰਚਬਿਖਦੀਏਕੁਰਦੇ
 ਰਾਖਤੁਰਾਖਨਤੋਰਾ॥ ਖੇਦੁਕਰਤਿਅਰੁਥਤੁਤੁਸੰਤਵਤਿਅਏਓਸਗਨਿਤੁਤੋਰਾ॥ ੧॥
 ਰਿਕਰਿਤਾਰਿਓਅਨਿਕਥਤੁਭਾਤੀਏਰੁਤਿਕਤੁਨਾਤੀ॥ ਏਕਥਾਤੁਸੁਨਿਤਕੀਰਿਓਨ
 ਗਿਮਿਟਿਜਾਤੀ॥ ੨॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਮਿਲੈਸੋਤਿਤਿਨਤੇਧੀਰਜੁਪਾਇਆਸੰਤ
 ਤੁਈਓਸੋਤਿਨਿਰਭਉਗੁਰਕਾਸਥਦੁਕਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਜੀਤਿਯਾਏਓਮਾ

ਦੇਸੁ ਜਸੁ ਤੇ ਲੀਥਾ ਲੀਯਾ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾ ਲੀਯਾ ॥ ੪ ॥

੯ ॥ ੧੨੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਓਹੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਗਇਆ ਨਿਰਭਰੁ ਸੰਗਿ
ਜੁਗੈ ਸੇਤਾਇ ਹਰਨੁ ਕਤਾ ਤੇ ਆਇਆ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਮਤਲਿ ਤੂੰ ਤੋਹਿ ਅਛਾਰੈ ਏਕ ਮਤਲਿ ਨੀ
ਜੋਨਾ ਏਕ ਮਤਲਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਤਲਿ ਗਰੀਥਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਏਕ ਮਤਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ
ਏਕ ਮਤਲਿ ਖਲੋਤਾ ਏਕ ਮਤਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗੁਣੁ ਏਕ ਮਤਲਿ ਕਛੁ ਨ ਲੇਤਾ ॥ ੨ ॥ ਕ
ਜੇ ਪੁਤਰੀ ਕਤਾ ਕਰੈ ਥਪੁਰੀ ਖਿਲਾਵ ਨ ਤਾਰੈ ਜਾਨੈ ॥ ਜੈ ਸਾਭੇ ਖੁਕਰਾਵੈ ਥਾ ਜੀ ਗਰੁਭਿ ਤੇ ਸੇ
ਜਿ ਜੁਆਨੈ ॥ ੩ ॥ ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਥੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋ ਆਰਖਵਾਰਾ ॥ ਜੈ ਸੇਮ
ਤੁਹਿ ਰਖੈ ਰੈਸੈ ਰਤਨਾ ਕਿਆਇ ਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ
ਹੋ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥ ੫ ॥ ੯

੧੨੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਓਹਿ ਓਹਿ ਰੇ ਬਿਖਿਅ ਕੇਰ ਸੁਆਹੁ ਰਹਿ
ਨਿਰਥਾ ਵਰਗਾ ਵਰਜਿਓ ਕਿਰਖੈ ਤਰਿਤ ਆਇਓ ਪਸੁਆ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜਾਨਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ
ਰਜੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਤੁਸੁਆ ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾ ਸੀ ਠੇਰਿ ਠੇਰਿ ਓਹੁ ਕਲਿਗਰ
ਜੁਆ ॥ ੧ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨੂੰ ਲਓ ਤੁਸੁਆ ਢੀ ਜਤ ਰੋਰਿ
ਦੇਨੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀ ਅਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੈ ਕਛੁ ਆ ॥ ੨ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੈ ਤਰਿਓ
ਭੁੰਡੇ ਤਨੁ ਖੀਨੁ ਸੁਆ ॥ ਜਿਓ ਮੋਤਿ ਓਹਿ ਨਿਮੋ ਤਨੀ ਥਾਲ ਓਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾ ਹੀ ਰੁਚਰ ਸੁਆ ॥ ੩ ॥
ਜੁਐ ਸਾਮੋਤਿ ਗੁਰਤਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਹਇ ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬੁ ਸੁਆ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪੁਕਰੈ ਸੰਤਿ
ਥਾਇ ਰਹਿ ਜੀਨ ਨ ਕਦਾ ਸਭੁ ਗਤਿ ਤਰਿ ਜੁਸੁਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੧੨੭ ॥ ੧੨੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤ
ਲਾ ੫ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਤਮਾਰਾ ਮੇਰੇ ਪੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤ ਰਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁ
ਨੋ ਜੀਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਭੇਲਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਤ ਅਤੇਲਾ ॥ ੧ ॥
ਭੀਨ ਸਾਕਓ ਤੁਮੇਰੇ ਰੰਗ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰੇ
ਰੁਭੇ ਜਾਤੇ ॥ ੨ ॥ ਭੂਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਤ ਕੇਵਲ ਜਥੇ ਤਉ ਮੈ ਮਰੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਚੁਕੇ
ਨਾਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਚਰਣ ਪਖਰੀ ਕਰਓ ਗੁਰੇ ਸਵਾਥਾਰਿ ਜਾਓ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਜਿ
ਮੁਖ ਇਹੁ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨੯ ॥ ੧੩੦ ॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਤੁਥਿਨੁਕਵਨੁਗੀਏਵੈਤੋਤੀ। ਤੋਰੋਰੁਪੁਸਗਲਦੇਖਿਮੋਤੀ। ਰਹੁ
ਸੁਰਗਪਾਏਆਲਮਿਰਤੁਮੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੈਏਕੈਓਤੀ। ਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰ
ਗਤੇਸਰਬਮਏਆਠਾਕੁਰਤੇਗੀਦੋਤੀ। ੧। ਪਤਿਤਪਾਵਨਠਾਕੁਰਨਾਮੁਤਮਗਾਸੁਖਦਾਈਨੇ
ਮਲਸੀਤਲੋਤੀ। ਗਿਆਨਧਿਆਨਨਕਵਰੇਆਈਸੰਤਤੇਰੇਸਿਓਗਾਲਗਲੋਤੀ। ੨। ੧੨
੧੨੫॥੧੦੦੦॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਮਿਲਾਤੁਪਿਆਰੇਜੀਆਪ੍ਰਭਕੀਆਤੁਮਾਰੇ
। ਰਹੁਓਅਨਿਕਜਨਮਥੁਜੋਨੀਕ੍ਰਮਿਆਥੁਰਿਥੁਰਿਦੁਖਪਾਏਆ। ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਾ
ਖਦੇਤਪਾਈਤੈਦੇਤੁਦਰਸੁਤਰਿਗਏਆ। ੧। ਸੋਈਤੋਆਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਅਵਰੁਨਕਿਨਤੀਕਿ
ਤੁਮਰੈਭਾਵੈਭਗਮਿਸੋਤਿਮੋਤਿਆਜਾਗਤੁਨਤੀਸੁਤਾ। ੨। ਥਿਨਓਸੁਨਤੁਤਮਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪੇ
ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾਗਾਖਿਲੇਹੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਾਥਤਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ੩। ਜਿਸਨੇ
ਤਿਦਿਖਾਏਓਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਕੋਪਾਛੋਕਾਰਿਕਿਰਪਾਧੁਰਿਦੇਤੁਸੰਤਨਕੀਸੁਖਨਾਨਕਾਏਤੁਥੈ
॥੪॥੧੩॥੧੩੦॥੨੦੦॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਤਉਤਕੈਥਲਿਤਾਰੀ। ਜਾਕੈਕੇਵਲਾ
ਅਧਾਰੀ। ਰਹੁਓਮਹਿਮਾਤਕੀਕੇਤਕਗਨੀਐਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤੇ। ਸੁਖਸਤਜਅੰ
ਤਿਨਸੰਗਿਓਨਜਮਸਰਿਅਵਰਨਦਾਤੇ। ੧। ਜਗਤਉਪਰਲੇਸੋਈਅਏਜੋਜਨਦਰਸਪਿਆਨਾ
ਉਨਕੀਸਰਦਿਪਰੈਸੋਤਰਿਆਸੰਤਸੰਗਿਪੁਰਨਆਸਾ। ੨। ਤਕੈਚਰਦਿਪਰਉਤਾਜੀਵਾਜਨਕੈ
ਗਿਨਿਤਾਲਾ। ਭਗਤਨਕੀਰੇਏਤੋਇਮਨੁਮੇਰਾਤੋਤੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾ। ੩। ਰਹੁਜੋਥਨੁਅਵਧੋਏ
ਸੈਸਭੁਕਿਓਜੁਗਮਤਿਪਾਏਆਨਾਮੁਨਿਧਨੁਸਦਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾਇਤੁਨਾਨਕਤਰਿਧਨੁਖਦੇ
ਆ। ੪॥੧੪॥੧੩੧॥੨੦੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫ ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਨਿਆਇਓਰੁਗੋ
ਉਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਓਏਓ। ੧। ਨਓਖੰਡਪ੍ਰਥਮੀਇਸੁਤਨੁਮਤਿਰਵਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਨ
ਜਕਾਰਾ। ਦਿਖਿਅਗੁਰਕੀਮੁੰਦਾਕਾਨੀਦ੍ਰਿਸਿਓਕੁਨਿਰੰਕਾਰਾ। ੧। ਪੰਚਚੇਲਮਿਲਿਭਏਏਕ
ਏਕਸੁਕੈਵਸਿਕੀਏ। ਦਸਥੈਰਾਗਨਿਅਥਿਕਾਰੀਤਥਨਿਰਮਲਜੋਗੀਥੀਏ। ੨। ਭਰਮੁਜਰੇ
ਚਗਾਈਥਿਭੁਤਪੰਥਏਕੁਕਰਿਪੇਖਿਆ। ਸਤਜਸੁਖਸੋਕੀਨੀਭੁਗਤਜੋਠਾਕੁਰਿਮਸਤਕਿਓ
॥੩॥ਜਤਭਉਨਤੀਤਤਆਸਨੁਥਾਧਿਓਸਿੰਗੀਅਨਤਥਾਨੀ। ਤਤੁਥੀਚਰੁਭੈਭੈਕਰਿਰਾਖਿਓ
ਤਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਨੀ। ੪। ਐਸਾਜੋਗੀਵਡਭਾਗੀਭੁਟੈਮਾਏਆਕੇਥਪਨਕਾਟੈ। ਸੇਵਾਪੁਜਕਰੁਓ

ਗੁਰੂਗੋਸਤਿਸੁਪਰਚਾਏ॥੫॥੧੫॥੧੩੨॥੨੦੨॥ ਗੁਰੂਗੋਸਤਿਸੁਪਰਚਾਏ ੫

ਸੁਪਰਚਾਏ ੫ ੧॥ ਤਾਗੀਏਭਵਜਲੁਤਾਭੁਖਿਖੜਾਥੋਤਿਥਸਾਧੁਸੰਗਾ॥
੨॥ ਨਾਮਖਜਾਨਾਭਗਤੀਪਾਇਆਮਨਤਨਤਿ
੩॥ ੧੬ ॥੧੩੩॥੨੦੨॥

ਗੁਰੂਗੋਸਤਿਸੁਪਰਚਾਏ ੫ ੧॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਸੰਗਿਤੁਮਪ੍ਰਭਰਾਏਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਜੋਗੀ॥ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰਿਥਿਨਾ
੨॥ ਰਾਮਸੰਤਮਤਿਭੇਦੁਕਿਯੁਨਾਹੀਏਕੁਜ
੩॥ ੧੭ ॥੧੩੪॥੨੦੩॥ ਗੁਰੂਗੋਸਤਿਸੁਪਰਚਾਏ ੫

ਗੁਰੂਗੋਸਤਿਸੁਪਰਚਾਏ ੫ ੧॥ ਤਾਗੀਏਭਵਜਲੁਤਾਭੁਖਿਖੜਾਥੋਤਿਥਸਾਧੁਸੰਗਾ॥
੨॥ ਨਾਮਖਜਾਨਾਭਗਤੀਪਾਇਆਮਨਤਨਤਿ
੩॥ ੧੮ ॥੧੩੫॥੨੦੪॥

ਗੁਰੂਗੋਸਤਿਸੁਪਰਚਾਏ ੫ ੧॥ ਤਾਗੀਏਭਵਜਲੁਤਾਭੁਖਿਖੜਾਥੋਤਿਥਸਾਧੁਸੰਗਾ॥
੨॥ ਨਾਮਖਜਾਨਾਭਗਤੀਪਾਇਆਮਨਤਨਤਿ
੩॥ ੧੯ ॥੧੩੬॥੨੦੫॥

ਸੋਈ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਪੀਚੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆ ਅਨਭੈ ਭਰਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ
ਖਤ ਭਰੇ ਗਵਾਇਓ ॥ ਜਉ ਸੁਖੁ ਜੰਨ ਭਏ ਪੁਰ ਭਰ ਸਭੁ ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਏਓ ॥ ੩ ॥ ਨ
ਦੁਆਵਤ ਨਾ ਕਿਉ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਰਤਿ ਰਿਗਾਇਓ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨ ਕ ਅਗਮ ਅਗਮੈ ਰਹੈ
ਭਗਵੰਤ ਕਹਿਨਾਇਓ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ੧੩੬ ॥ ੨੦੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰ
ਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀਰਤਿ ਗਤਿ ਜੈਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਰਿ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ
॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆਗੁ ਹਰਿ ਜਨਨੁ ਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਰੇ ॥ ਜੋ ਪੁਰੁ ਕ
ਭਲਾ ਮਾਨੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਚੀਧਿ ਆਈ ਐਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰੇ ਖਿਨ ਮਤਿ ਕਰੇ
ਰਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹਿਨਿ ਵਾਜੈ ॥ ੨ ॥
ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪੁਤਿ ਪਾਲਕ ਜੀ ਅਪੁਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗਾਵੈ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੀ ਤਿਸੁ ਕ
ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਚਰਤ ਨ ਗਰੁਗੇ ॥ ੩ ॥ ਜਾਚੁ ਕੁਜਾ ਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰੇ
ਈਗੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾਤ ਬਿਥਾਨ ਕੋਈਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੧੩੭ ॥ ੨੦੬
ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਬਿਸਰੇ ॥ ਈਤਉ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦ
ਤਾ ਸਗਲਾ ਘਟ ਪੁਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਤਾ ਕ ਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਰਸ ਨਾਮੁ ਚਿਤੈ
॥ ਸੀਤਲ ਸੰਤਿ ਸੁਖ ਤਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲ ਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਰਭੁ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ
ਖੈ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਤਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ
॥ ੨ ॥ ਪੁਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਪਿਆਵਤ
ਖ ਸਾਗਰੁ ਐ ਜਨਮੁ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ
ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੧੩੮
॥ ੨੦੮ ॥ ੧ ਬਿਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਗੁ ਗਉੜੀ ਪ੍ਰਾਥਮ ਮਤਲਾ
ਸੁਖੁ ਨਾ ਤੈਰੇ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਤੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਸੁਖੁ
ਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਬਿਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤ ਬਿਨੋਦ ॥ ਢੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਭ
ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੈਵਰ ਗੋਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗਤਿ ਆਗਿ ਚਲਿਓ ਤੈ ਮੁਕੁਨ ਗਾਇ ਆਚੰਦਨ ਦੇਰ
ਭੂਇਆ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਪਰਸੰਗਿ ਗੁਲਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਮੋਤਿ ਮੋਤਿ ਆਜਾਨੈ ਦੁਰਿਤਾ ॥ ਕਰੁਨਾ

ਗੁਰੂ ਤੇ ॥ ੪੨੨ ॥ ੧੩੯ ॥ ੨੦੮ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨ ਪਰਤਰਥੇ ਹਰੇ ਨਾਮ

ਨਿਸਕਲਤ ਰਿਸ ਸਤੁ ਗੁਰੂ ਬੋਤਿ ਬੁਧਾਰ ਗਰਮਨੇ ॥ ਰਤੁ ਰਿ ॥ ਕਲਿਕਾਲਾ ਅੰਧਿ ਅਰੀਆ ਗੁਰੂ
ਜੇ ਅਨਦਿਪ ਕਰਿ ਜੇ ਅਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿ ਅਪਸਰੀ ਅਤਿ ਪਨੀ ॥ ਉਥੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤਰਿ
ਜੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮਤ ਵਰੇ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ਗੁਰੁ ਤੇ ਟਤ ਕੁ ਮੁਭੁ ਭੋਇਆ ॥ ੩ ॥ ਕਪੁਨ ਨ ਕਏ ਕੁ
ਜੇ ਅਇਆ ਪਟਿ ਪਟਿ ਨਦਰੀਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੧੪੦ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਤਲਾ ੫

ਚੰਦਨ ਮਰੇ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ਸੇਵਾ ਬਾਰੀ ਗੁਰ ਤਿਏ ਕਾ ॥ ਰਤੁ ਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ
ਰਬ ਲੇਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾ ਦੀਆ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥ ੨ ॥ ਬਖਸੀ ਸ
ਵਜੁ ਮਿਲੇ ਏਕੁ ਨਾਮਾ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੰਦ ਬਿਸੁ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇਭ ਲੋਨਾ ਨਨਕ ਤੇ ਨਮੁ
ਤੁਹੀ ਜੇ ॥ ੪ ॥ ੨੩ ॥ ੧੪੧ ॥ ੨੧੦ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਤਲਾ ੫ ਜੀਅ ਰੇ ਚਲਾਨਾ ਮਕਾ ਅਵਰ ਜਿਕਰ

ਯਹ ਵੇਨੇ ਤੇ ਨਮੁ ਭੁਭੁ ਤੇ ਜਾਮਕਾ ॥ ਰਤੁ ਰਿ ॥ ਅਵਰ ਜਤਨ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਵੈਰੈ ਭਾਗਿ ਤਰਿ ਪਿਆਈ
ਐ ॥ ੧ ॥ ਲਾਖ ਰਿਕਮ ਤੀਜਾਨੀਐ ॥ ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ੨ ॥ ਅਤੁ ਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇਨਾ ॥
ਤੇਰਾ ਲੁਨਿ ਬਿਥਾਵੇਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਕਿ ਪਾਕਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਨਕ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥ ੪ ॥
੨੩ ॥ ੧੪੨ ॥ ੧੧੨ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਤਲਾ ੫ ਥਾਰੈ ਬਲਿ ਤਰੈ ਲਾਖ ਬਰੀਆ ॥ ਨਾਮੋ ਤੇ ਨਮੁ

ਨਹਿ ਥੋਪਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥ ਰਤੁ ਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥
ਗੁਰੂ ਜੋ ਬਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁੰ ਪਨੀ ॥ ਤੁੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੁੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ਈਤੁ ਭੁਤਾ ਤੁ ਮਰੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਭੋਲੇਖਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੀਆ ਤੁੰ ਹੀ ਤਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥ ੧੪੩ ॥
ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਰਮੁ

ਸੋ ਭੁਭੁ ਸਾਧੀਐ ॥ ਰਤੁ ਰਿ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭੇਨਾ ॥ ਸਭੁ ਚ ਬਿਰਲੀ ਤਜਨ ਸੁਨੇ ॥ ੧ ॥
ਜਗਦ ਅਸਥਾਨ ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਭੈਰਤ ਕੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸੀਤ ਜੋ ਨਿਠਿ
ਹੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੀ ॥ ੩ ॥ ਬਲ ਭੁਧਿ ਸਿਆਨ ਪਤਉ ਮੈਰਹੀ ॥ ਤਰਿ ਸਾਧ
ਲਿਨ ਨਕਹੀ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੧੪ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾ

ਟੈਐ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਤਰਿ ਸੇਵੀਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤਰਿ ਪਿਆਈਐ ॥ ਰਤੁ ਰਿ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਮਨਿ
ਵਸੈ ॥ ਭੁਭੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇਕਾ ਭੁਭੁ ਨਸੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਖਿ ਨ ਵਿਆ

ਪੀਐ॥੨॥ ਜਾਕਉਗੁਰੁਤਰਿਮੰਤ੍ਰਦੇ॥ ਸੋਉਥਰਿਆਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥੩॥ ਨਾਨਕਕਉ
ਤਮਾਇਆਕਰਿ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਾਸੈਨਾਮੁਤਰਿ॥੪॥੨੮॥੧੪੫॥੨੧੫॥
ਗਉੜੀਮਤਲਾ੫ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮ॥ ਈਹਸੁਖੁਅੰਨਦੁਪਨਾਅਗੈਜੀਅਕੈਕਾਮਾ
ਉ॥ ਕਟੀਐਤੇਰਾਅੰਤਰੇਗਾ॥ ਤੁੰਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਿਰਾਜਜੋਗਾ॥੧॥ ਤਰਿਰਸੁਜਿਨਿਜਨਿਚੈ
ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥੀਆ॥੨॥ ਤਰਿਥਿਸੁਮੁਨਿਪਿਪਾਇਆ॥ ਸੋਥਤੁਰਿਨਕਤਹੀਧਾਇਆ॥੩॥
ਰੇਤਰੇਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁਰੁਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਾਉਗੁਇਆ॥੪॥੨੯॥੧੪੬॥੨੧੬॥ ਗਉੜੀ
ਮਤਲਾ੫ ਜਾਕਉਥਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਤੁਕਉਪੀਰਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਓਵਹਿਸੇਗੁਲੀਕੈ
ਗਾਰਤਉ॥ ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਭੁਧਿ॥ ਤਾਕੈਕਰਤਲਨਵਨਿਧਿ॥੧॥ ਜੋਜਾਨਹਿਤਰਿਪ੍ਰਭਪੈ
ਕਿਉਨਾਹੀਤਾਕੈਕਮੀ॥੨॥ ਕਰੈਣਹਾਰੁਪਛਾਨਿਆ॥ ਸਰਬਸੁਖਰੰਗਮਾਇਆ॥੩॥ ਤਰਿਥਿ
ਜਾਕੈਗਿਤਿਵਸੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਸੰਗਿਦੁਖੁਨਸੈ॥੪॥੩੦॥੧੪੭॥੨੧੭॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ
੫ ਗਰਬਥਭੋਮੁਲੁਏਤਨੋ॥ ਰਹਨੁਨਹੀਗਤੁਕਿਤਨੋ॥ ਰਤਉ॥ ਬੇਥਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾਉ
ਜਿਰੇਹੇਤਿਤਨੋ॥ ਤਾਰਜੁਆਰਜੁਆਬਿਧੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਲੈਜਿਤਨੋ॥੧॥ ਤਰਨਭਰਨਸੰਪੂਰਨ
ਰਨਕਮਲਰੰਗਿਰਿਤਨੋ॥ ਨਾਨਕਉਧਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਮੈਦਿਤਨੋ॥੨॥੩੧॥੧੪੮
੨੦੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ੫ ਮੋਤਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕੋ॥ ਧਨੁਪ੍ਰਭਗਾਥਾਨਾਰਤਉ॥ ਐ
ਤੋਰੇਖਸਮੁਤਮਾਰਾ॥ ਖਿਨਮਤਿਸਾਜਿਸਵਾਰਲਤਾਰਾ॥੧॥ ਕਾਮੁਕਰੀਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੰਗਰੀਤ
ਰਿਤਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਾ॥੨॥ ਸਰਦਿਪਰਿਠਾਕੁਰਵਜੀਰਾ॥ ਤਿਨਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥੩॥
ਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਲਾਗਾਕਾਰਾ॥੪॥੩੨॥੧੪੯॥੨੧੯॥ ਗਉੜੀਮ
ਤਲਾ੫ ਤੈਕੋਈਐਸਾਤਉਮੈਤਰੈ॥ ਇਸੁਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨੁਤਰੈ॥ ਰਤਉ॥ ਅਗਿਆਨੀਮ
ਖੁਭਇਆਜੋਨਹੀਸੋਲੈਰੈ॥ ਰੈਦਿਅੰਧੇਰੀਕਾਰੀਆਕਵਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਭਰੈ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਭੋ
ਮਤੋਤਰਿਆਅਨਿਕਬਿਧੀਕਰਿਟੈਰੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਮੈਰੈ॥੨॥੩੩
੧੫੦॥੨੨੦॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ੫ ਚਿੰਤਾਮਦਿਕਰੁਦਾਮਏ॥ ਰਤਉ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਾ
ਰਬੁਤਮਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਸੁਖਭਏ॥੧॥ ਅਕਾਲਪੁਰਖਅਗਾਧਿਬੋਧਸੁਨਤਜਸੋਕੋਇਆਪਏ
੨॥ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਮਾਇਆਧਰਿਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਨਾਮਲਏ॥੩॥੩੪॥੧੫੧॥੨੨੧॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਗਉੜੀਪੁਰਬੀਮਤਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਸਰਦਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖਪਾਏ॥
ਦੇਨਿਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਸੇਦਿਨੁਜਾਤਅਜਾਏ॥ਰਤਾਉ॥ਏਕਰੋਣਿਕੇਪਾਤੁਨਤਮਅਏ॥
ਬੁਝੁਗਾਅਸਥਪਾਏ॥ਗਿਤਮੰਦਰਸੰਪੈਜੋਦੀਸੈਜਿਉਤਰਵਰਕੀਛਾਏ॥੧॥ਤਨੁਮੇਰਾਸੰਪੈਸ
ਤੁਮੇਰੀਬਾਗਮਿਲਖਸਭਜਾਏ॥ਦੇਵਨਤਾਰਾਬਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰੁਖਿਨਮਤਿਹੋਤਪਰਾਏ॥੨॥ਪ
ਤਿਥੈਬਾਗਕਰਿਏਸਨਾਨਾਚੋਆਚੰਦਨਲਾਏ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਨਤੀਚੀਨਿਅਜਿਉਹਸਤੀ
ਲਵਾਏ॥੩॥ਜਉਤੋਇਕਿਰਪਾਲਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੋਸਭਿਸੁਖਤਰਿਕੈਨਾਏ॥ਮੁਕਤੁਭਇਆਬੰ
ਧਨਗੁਰਿਖੋਲੋਜਨਨਾਨਕਤਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥੨੫॥੧੫੨॥੨੨੨॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੫
ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀਐ॥ਰਤਨਜਨਮੁਸਫਲਗੁਰਿਕੀਆਦਰਸਨਕਉਥਲਿਹਰੀ
ਐ॥ਰਤਾਉ॥ਜੇਤਸਾਸਗੁਸਮਨੁਲੇਤਾਤੇਤੀਗੁਨਗਾਈਐ॥ਜਉਤੋਇਦੁਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਅਪੁਨਤਾਇਤਮਤਿਭੁਧਿਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਿਲਏਜਮਬੰਧਨੁਛੁਟਹਿਸਰਬਸੁਖਾਸੁ
ਖਪਾਈਐ॥ਸੇਵਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਨਬੰਛਤਫਲਪਾਈਐ॥੨॥ਨਾਮੁਇਸਦੁਮੀਤ
ਨਤਕਰਤਾਮਨਸੰਗੀਤੁਤਾਰੈਚਾਲੋ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਾਲੋ॥੩॥
ਰੁਕਿਰਪਲਿਖਿਪਾਪੁਭਿਧਾਰੀਬਿਨਸੇਸਰਬਅੰਦੇਸਾ॥ਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮ
ਹਿਸਰਲਕਲੇਸਾ॥੪॥੨੫॥੧੫੩॥੨੨੩॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਗਉੜੀਮ
ਤਲਾ ੫ ਚੇਤੀ ਤਿਸਨਾਥਿਰੇਲੀਕੀਭੁਈਤੇ॥ਰਤਾਉ॥ਕੋਇਜੋਰੇਲਾਖਕੂਰੇਮਨੁਨਤੋਰੇ
ਖੈਪੈਰੀਕਉਲੁਈਤੇ॥੧॥ਸੁੰਦ੍ਰਾਨਗੀਅਨਿਕਪਰਕਾਰੀਪਰਗਿਤਬਿਕਾਰੀ॥ਭੁਗਭਲਾਨਹੀ
ਨੁਈਤੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਭਰਮਤੁਭਰਮਾਇਆਗੁਣਨਿਧਿਨਹੀਗਾਇਆ॥ਮਨਬਿਖੈਹੀਮ
ਹਿਭੁਈਤੇ॥੩॥ਜਾਕਉਰੇਕਿਰਪਾਕਰੈਜੀਵਤਸੋਈਮਰੈਸਾਧਸੰਗਿਮਾਇਆਤਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋ
ਜਨਦਰਿਹਰਿਸੀਭੁਈਤੇ॥੪॥੧॥੧੫੪॥੨੨੪॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਤਲਾ ੫ ਸਾਭੁਕੋਰਸੁਤ
ਰੈਤੋਰਤਾਉ॥ਕਾਤੁਜੇਗਕਾਤੁਭੇਗਕਾਤੁਗਿਆਨਕਾਤੁਪਿਆਨਕਾਤੁਤੂੰਭੁਧਰਿਤੋ॥੧॥ਕਾਤੁਜਾ
ਪਕਾਤੁਪਕਾਤੁਪੁਜਾਤੋਮੇਨਮਕਾਤੁਤੋਗਉਨੁਕਰਿਤੋ॥੨॥ਕਾਤੁਤੀਰਕਾਤੁਨੀਰਕਾਤੁਥੇਦਬੀਰ
ਗਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਤੋ॥੩॥੨॥੧੫੫॥੨੨੫॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਤਲਾ ੫ ਗੁਨਕੀਰਤਿ
ਸਿਧੈਗੀ॥ਰਤਾਉ॥ਤੂੰਹੀਰਸਤੂੰਹੀਜਸਤੂੰਹੀਗੁਪਤੂੰਹੀਰੰਗਆਸਥਿਟਪ੍ਰਭਤੇਗੀ॥੧॥ਤੂੰਹੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨਿ ਬੋਲੈ ਨ ਲਾਗਿ ਭਾਇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤ ਨ ਕੋ ਸੋਇ ਭਿੰਨੁ ਜਾਗਿ ਭਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਨ
ਨ ਕਰਿ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਪਰਿ ਭਾਇ ਭਿੰਨੁ ਜਾਗਿ ਭਾਇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਤ ਜਗ ਸਮਾਏ ਠਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੇ
ਭਾਇ ॥ ੩ ॥ ੧੬੦ ॥ ੨੩੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਲਵਾ ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾ
ਇਆ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕੀ ਆਸ ਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਆਗਤੁ ਭਾਇ ॥ ਲਾਖੀ ਕੁਖ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਲਾਖੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਹੀ ॥ ਕਰੁ ਮਾਸ ਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਿ ਭਿੰਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗ ਸਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਦੂਖ ਤਿਥਾ ਪਾਇ ਰੋਹਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚੋਲਨ ਤੇ ਅਥ ਚੁਕੇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੇਟਿ ਨਹੀ
ਗੁਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨੁ ਹੋਰ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਲਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇ
ਦੁ ਰੰਗੁ ਬਿਸਰੀ ਤਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਤਿ ਚਿਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭੁ ਭੁਜੈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿ ਆਕਰੁ
ਨਨਕ ਚਭਏ ਬਿਗਾਸੁ ਗੁਰਿ ਨਿਧਨੁ ਰਿਦੈ ਲੋਕਾ ਖਿਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੬੧ ॥ ੨੩੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮ
ਤਲਾ ੫ ਭੁਭਤਰਾ ਜਾਗ ਮਕੀ ਸਰਦੀ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪ
ਤੇ ਪਰਦੀ ॥ ਰਤਾ ਭਾਇ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਤਾ ਪੁਰਖ ਨ ਇਉਂ ਕਹਿ ਆਗਿ ਨਹਿ ਰਿਭ ਜਨ
ਨਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੁਖ ਨ ਕਿਨੁ ਤੁਲਤਿ ਆਗ ॥ ੧ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖ ਮੀਜੋਰੀ ਬੁਝਤ ਨਾਹੀ ਲਤੋਰੇ ॥
ਭਿੰਨੁ ਰੰਗੁ ਰਤਿ ਕਤਾ ਬਿਤਿ ਪਾਵੈ ਠਿਰ ਤੋਪ ਤੋਰੇ ਪਤੋਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪੁਰ
ਨੋਤਨ ਕਾਮਾ ॥ ਜਲ ਤੋ ਜਲ ਤੋ ਕਥੁ ਨ ਭੁਝਤ ਸਗਲ ਬਿਥੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਹੁੰਗੇ ਮੀਤਾਇ ਤੈਸਾਰ ਸੁਖ ਪੁਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਮਮਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਪੁਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
੧੬੨ ॥ ੨੩੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮੋਕਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝੈ ਵਾਕਰਤ ਤੋ
ਦਿਜਨ ਵਾਹਤ ਭਾਇ ਅਨ ਜਾਨਤ ਬਿਛੁ ਇਨ ਤਿਕ ਮਾਨੈ ਜਪਤ ਪਕਛੁ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈਇ
ਹੁੰਗੁ ਦਫਿਰਾਇ ਅਭਿਵਨ ਕਰ ਮਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਤਨ ਪਨ ਭੂਮਿ ਕਾਠਾ ਕੁਰੁ ਹਉਇ ਸਕਾਇ
ਹੁੰਗਾ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੁਣਿ ਨਾਹੀ ਇਤ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਕਤਾ ਕਮਾਵਨ ਪ
ਰੇ ਆਜ ਬਇਹੁ ਕਛੁ ਨੋਤਾ ॥ ਜਥ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਬਿਛੁ ਆਪਤਿ ਕਰਤਾ ॥
੩ ॥ ਅਪੋਨ ਕਰਤ ਆਪੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਕਰੁ ਨਾਨਕ ਕਰਦਾ ਤਰੁ ਤੈ ਆਪੋ
ਸਤਿ ਭੁਭੇਰ ਮੁਚੁ ਕਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੬੩ ॥ ੨੩੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫
ਹਉ ਚਿਨ ਅਵਗਭਿ ਆਬਿਰਥੇ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਕਰ ਮਕਮੇਇ ਤਿਥੈ ਮੁਸਾ ॥ ਰਤਾ ਭਾਇ

ਤਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਤਿਗਤ ਤਿਨ ਕਾ ਅਚੁਨ ਪਾਇਆ ਅਗੈ ਚਲਾਣੁ ਅਉਰੁ ਪੈਤਾ ਈਉਰੁ
ਮਿਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭੂਮ ਤਾ ਅਗੈ ਠਉਰਨ ਪਾਵੈ ॥ ਈਤਾ ਕੀਸਾ
ਵੈ ਏਹ ਬਿਧਿ ਓਹੁ ਲੋਗਨ ਹੀ ਪਤੀ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁਰਥੇ ਦੁਖ ਥਚਨੀ ਉਚਰੈ ਅਗੈ ਮਹਤੁ
ਪਾਈਐ ॥ ਭੁਭੈ ਨਾ ਹੀ ਏਕੁ ਸੁਖ ਥਉਰੁ ਸਗਲੀ ਥਾਖ ਥੁਖਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤੈ
ਬੀਚਾਰੰ ਜੇਕਮਾਵੈ ਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਤੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਤੁ ਤਿਅਗਰਾਮਨੁ
ਮਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੬੪ ॥ ੨੩੪ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਤਲਾਪ ਮਾਧਉਰੁ ਹਰਿਗੋ
ਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉਰਾਖਤੁ ਤਿਉਰ ਹੀਐ ॥ ਹਰਉ ॥ ਕਿਅਹਿ
ਕਰੈ ਕਿਕਰੈ ਤਾਰਾ ਕਿਅਹਿ ਸੁਤਾ ਬਿਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਮ ਲਾਵਤੁ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਪੁਰਨਖ ਸਮ
ਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਏਕੁ ਰੂਪ ਲਿਵਲਾਵਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਰਿ
ਪੁਨਾਨਾ ਮੁਖ ਪਾਵਤੁ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੬੫ ॥ ੨੩੫ ॥ ੧੬ ਸਿਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗਗਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਤਲਾਪ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਰਾਇ ਅਯੋ
॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਕਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ॥ ਭੁਗਤ ਵਢ ਲੁਤੇ ਰਾਬਿਰ ਦੁਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪੁਰਨਖ
ਨੀਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਕਵਲੁ ਸੁਕੁੰਦੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ਸੇਵਾ ਚਰਦੀ
॥ ਏਹੁ ਜੀਉ ਵਤਾਈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਏਹੁ
ਪੰਛਿ ਤੇਥੇ ਦਖੈ ਜੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਤੇਏ ਬੈਰਾਗੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਗੀਤਨਾਦ ਕੀਰਤਨ
ਤਾ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਪਵਿ
ਪਵਿਤ ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ ॥ ਭੂਮ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰ
ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ਜੀਉ
ਸੁਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਦੀ ਜੀਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧੬੬ ॥
੨੩੬ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਤਲਾਪ ਆਉਤ ਮਾਰੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰੋਇਦਿਨ
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਦੇਉ ਸੰਦੇਸਾ ਪੈ ਚਰਣਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਹੀ
ਰਿ ॥ ੧ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਮੈ ਕਰ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ਵਲਿ ਤਿਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਲਿ ਸੁਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ
ਜੇ ਸੁਤਾਵੀ ਏਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਏਹੁ ਸੁਖ ਲਹੀਐ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਚਰਣ

ਗੋਰੀ ਨੇ ਤੇ ਸੇਵਾ ਜੀਉ। ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦ ਨ ਦੇਵਾ ਜੀਉ। ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਵਾ ਜੀਉ।
ਬੰਨ੍ਹਿ ਭਾਉ ਪਤਿ ਕੀ ਐ ਜੀਉ। ੩। ਏਤ ਪੁਨੀ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆ ਜੀਉ। ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ
ਜਤੁ ਖਪਰਤ ਰਿ ਆ ਜੀਉ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਤਰਿ ਆ ਜੀਉ। ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸ
ਖੈ ਜੀਉ। ੪॥ ੨॥ ੧੬੭॥ ੨੩੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝਮਤਲਾ ੫ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ
ਮਨੀ ਤਪਿ ਆਰੇ ਜੀਉ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿਵਾਰੇ ਜੀਉ। ਵਿਸਰੁ ਨਾ ਤੀ ਪੁਰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧ
ਯੋਗੁ ਸਦ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ਈ ਜੀਉ। ੧। ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ। ਗੁਰ ਪਾਸਾ ਦੀ
ਜੋਰਿ ਰਿਪਾਈ ਜੀਉ। ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੁਰਕਾ ਪੁਰਕੀ ਆਜਾਈ ਜੀਉ। ਪੁਰਕੁ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ
ਜੰਗੁ। ੨। ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜੀਉ। ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵਲਾਗੀ ਜੀਉ। ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਥਾਇ ਆਸ ਭੁਧੁ ਮਿਟਾਇ ਆ ਜੀਉ। ਆਠ ਪਤਰ ਗੁਣ ਗਾਇ ਆ ਜੀਉ। ੩। ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ
ਤੇਰੇ ਮੁਤ ਮਾਰਾ ਜੀਉ। ਤੁੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਲ ਜਾਗ ਜੀਉ। ਤਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਪਾਰਾ
ਜੰਗੁ। ਜਨਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰਾ ਜੀਉ। ੪॥ ੩॥ ੧੬੮॥ ੨੩੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝਮ
ਤਲਾ ੫ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਲੁ ਕਰੇ ਤੁੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਲੁ। ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨਾ
ਨਕੁ। ਗਉੜੀ ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀ ਆਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀ ਆ। ਕਦ ਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀ ਆਮਾਇ ਆ
ਮੋੜੇ ਆ। ੧। ਏਥੁ ਸੁਰਤ ਸਾਰ ਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਭਿਰ ਸਿਆ। ਕੋਈ ਜਿ ਮੁਰਖੁ ਲੋਭੀ ਆਮੁ ਲਿਨੁ
ਵੇਕੀ ਆ। ੨। ਇਕ ਸੁਦੁ ਤੁਚੁ ਤੁਕਿ ਆਗਈ ਸਭੁ ਇਕ ਤੁਸਾਦਿ ਮੁਰੀ। ਇਕੁ ਅਧੁਨਾ ਇਰ ਸੀ ਆ
ਕਵੈ ਗਲੀ ਜਾਇ ਵੁਰੀ। ੩। ਭਗਤ ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੇ ਤਦੇ ਅਨਦ ਕਰਤਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ। ਠੰਗਿਰ
ਤੇ ਪਰੇ ਸੇਰੇ ਜਨਨ ਕਰਿ ਨ ਬਲਿ ਜਾਤ। ੪॥ ੪॥ ੧੬੯॥ ੨੩੯॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝਮਤਲਾ
੫ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ। ਆਠ ਪਤਰ ਆਰਾਧੀ ਐ ਪੁਰਨ ਸਤਿ
ਗਉੜੀ ਆਨੁ। ਗਉੜੀ ਜਿਤੁ ਪਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇਈ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਉ। ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ
ਅਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ। ੧। ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀ ਆਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧੀ। ਚਿਟ
ਕੋ ਜਗ ਜੀਵਨ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧੀ। ੨। ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਆਨ ਠੇ ਸੇਗ
ਸਤਾ ਪਾਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਅਧੀ। ੩। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕਾਇ ਦੁਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਸਰਿ ਜੇ ਦੁਰਾਗੁ। ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ਆ ਜਨਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰਾ। ੪॥ ੫॥

॥ १७० ॥ २०० ॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾਪ ਤਰਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾਜੀ

ਪੁਰਨਤੋਏਕਾਮਾਗਹਉਗਰਾਮਗੋਬਿੰਦਜਪੇਦਿਅਹੋਆਮੁਖਪਵਿਤ੍ਰਾਤਰਿਜਸੁ
ਦੀਐਜਿਸੇਤਸੇਈਭਾਈਮਿਤ੍ਰਾ॥ ੧॥ ਸਭਿਪਦਾਰਥਸਭਿਫਲਸਰਥਗੁਣਜਿਸੁਮੇ
ਕਿਉਗੋਬਿੰਦੁਮਨੁਵਿਸਾਗੀਐਜਿਸੁਸਿਰਤਦੁਖਜਾਤਿ॥ ੨॥ ਜਿਸੁਲਜਿਲਾਗੀਐ
ਵੀਐਭਵਜਲੁਪਈਐਪਾਰਿਮਿਲਿਸਾਪੁਸੰਗਿਓਧਾਰੁਤੇਇਮੁਖਓਜਲਦਰਥ
॥ ੩॥ ਜੀਵਨਰੂਪਗੋਪਾਲਜਸੁਸੰਤਜਨਾਕੀਰਾਸਿਨਾਨਕਓਥਰੇਨਾਮੁਜਪਿਦਰੇ
ਚੈਸਾਥਾਸਿ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੭੧॥ ੨੦੧॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਤਲਾਪ

ਮੀਠੇਤਰਿਗੁਣਗਉਜਿੰਦੁਤੁਮੀਠੇਤਰਿਗੁਣਗਉਗਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਅਮਿਲਿਅਏ
ਵੇਥਾਓਗਹਉਗਹਉਰਿਸਾਦਸਭਿਫਿਕਿਅਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਤੇਇਵਿਦੁਪਰਮੇਸਰੇ
ਕਰੇਫਿਟੁਸੁਜੀਵਦੁਸੇਇ॥ ੧॥ ਅੰਚਲੁਗਤਿਕੈਸਾਧਕਾਤਰਦਾਇਹੁਸੈਸਰਾਪਾਰਥੁ
ਅਰਾਧੀਐਓਧਰੇਸਭਪਰਵਾਰ॥ ੨॥ ਸਾਜਨੁਥੰਧੁਸੁਮਿਤ੍ਰਸੇਤਰਿਨਾਮੁਤਿਰਦੈਦੇ
ਅਓਗੁਣਸਭਿਮਿਟਾਇਕੈਪਰਓਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥ ੩॥ ਮਾਲੁਖਜਾਨਾਥੇਹੁਘਰੁਤਰੇ
ਚਰਣਨਿਧਾਨਾਨਾਨਕੁਜਾਚਕੁਦਰਿਤੇਰੈਪ੍ਰਭਤੁਪੈਨੰਗੈਦਾਨੁ॥ ੪॥ ੬॥ ੧੭੨
੨੪੨॥ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਨੁਤਿਅਗਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾਤੇਅਤਿਨਿਸਿਭਾਗੁਗਹਉ
ਸੁਖਦੁਖਦੋਨੋਸਮਕਰਿਜਾਨੈਅਓਗੁਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾਤਰਥਸੇਗਤੇਰੈਅਤੀਤਤਿਨਿ
ਤਤੁਪਛਾਨਾ॥ ੧॥ ਓਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਓਤਿਅਗੈਧੋਜੈਪਦੁਨਿਰਥਾਨਾਜਨਨਾਨਕਇਹੁਖੇ
ਠਨੁਤੋਕਿਨੁਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੪੩॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਸਾਧੋਰਚਨਾਗੀਮਥਨਾਈ॥ ਇਕਬਿਨਸੈਇਕਅਸਥਿਰੁਮਨੈਅਚਰਜੁਲਾਖਿਰਿਨਜਾ
ਗਹਉਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਸੇਤਥਸਿਪ੍ਰਾਨੀਤਰਿਮੁਰਤਿਬਿਸਰਾਈ॥ ਝੂਠਾਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਾਨੈ
ਜਿਉਸੁਫਨਾਰੈਨਾਈ॥ ੧॥ ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਾਬਿਨਸੈਜਿਉਥਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਜਾਨਿਮਿਥਿਅਗਤਿਓਰਾਮਸਰਨਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੪੪॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ

ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਤਰਿਜਸੁਮਨਿਨਤੀਆਵੈ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰੈਮਾਇਆਮੈਕੁਕੈਸਰਾਨਾ

ਗੁਰੂ ਪੁਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਏਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗਾਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਸੁ
ਤਿਉ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਤਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਉ ਕਾਰਨ ਸੁਆਮੀ ਮੁਕਤਾ ਤਿ ਬਿਸਰ
ਵੈ ॥ ਜਨਨ ਕਕੋਟ ਨ ਮੈ ਕਉ ਭੁਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੪੫ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਤਿ ਚਿਨ੍ਤਾਈ ॥ ਚੰਚਲਾਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਤੇਇ ਤ ਬਿਰਨ ਰਹਾਈ
ਗੁਰੂ ॥ ਕਠਨ ਕੋ ਘਟ ਤੀ ਕੇ ਭੀਤ ਰਿਜਿ ਤ ਸੁਪਿਸਤੁ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੇ
ਰੇ ਚੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਢੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭ ਤਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰੇ ਗੁਨ ਗਾਈ
ਜਨਨ ਕਤ ਰਿਭ ਏਦਿ ਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੨੪੬ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੮
ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਪਾਇ
ਬਿਰਥਾ ਕਾਤਿ ਗਵਾਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ॥ ਤਰਿ ਸਗਨਿ ਤਾਤਿ ਤੁਮ ਆ
ਵਉ ॥ ਗਜ ਕੋ ਰੂਪੁ ਮਿਟਿ ਭਜਿ ਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮ ਕਾਏ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ
ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਇ ਤੁਮ
ਪਵਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੪੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੯
ਕੋਈ ਮਾਈ ਭੁਲਿ ਭਿਸਨੁ ਸਮ
ਰਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਰਿਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇ
ਖਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਤਾ ਸੰਕਟ ਬਨਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਉ ਪ
ਰਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾਤ ਰਿਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪੁਰਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਤਿ ਤੁਮ
ਮਨੁ ਜਿਤਿ ਪਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੪੮ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧੦

ਨਾਧੋ ਰਾਮ ਸਗਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕੋਇ ਹੁਗੁਨੁ ਸਿਮਰੈ ॥ ਰਿਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਓਭੋ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਰੁ ਬਿਖਿ ਅਨਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਰਖ ਸੋਗ ਪ੍ਰਸੈ ਜਿ ਤਨਤ
ਨੋ ਮੁਕਤਿ ਤੇ ਦੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਥ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਉਸ
ਤੋ ਨੋ ਦਾਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈ ਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖੁ ਏ ਥਾ ਪੈ ਜਿਤਿ ਨ ਤਿਨਿ ਤਿਤਿ ਤ
ਜਾਨ ਰਿਗਿਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਤਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਏ ਤ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥
੨੪੯ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧੧
ਮਨੇਰ ਕਤਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ
ਭਉ ਮਾਇਨਾ ਜੈ ਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭੁ ਸੰਗਿ ਤਉਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੇ ਕਥਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ

ਸੁੰਦਰਗੀਤਨਾਮੀ। ਇਨਮੈ ਕਛੁ ਤੋਕੁ ਨਾਨਿ ਨਦੇ ਕੁ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ। ੧॥ ਰਤਨੁ ਜਨਮੁ ਅਪੋ
 ਤੈ ਤਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਤ ਜਾਨੀ। ਨਿਮਖਨ ਲੀਨੁ ਭਇਓ ਚਰਨ ਨਸਿ ਚਿ ਬਿਰਥਾ ਅਪੋ
 ਸਿਰਾਨੀ। ੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀ ਅਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ। ਅਚੁਰ ਸਕਲ ਜਨ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਆਨਿ ਰਭੈ ਪਦ ਨਹੀ ਪਾਵੈ। ੩॥ ੮॥ ੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੮
 ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਭਰੇਗੇ। ਦੀਨ ਦਿਖੈ ਆਲਸ ਰਣ ਦੁਭੰਜਨ ਸਹਨਿ ਤਹਿ ਤੈ ਪਰੇਗੇ। ਰਹੁ
 ਬਿਦਿ ਪੁਰਾਨ ਜਾ ਸਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਏ ਮੋਧ ਰੇਗੇ। ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰੇ
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮ ਲਾਸ ਭੁਤ ਰੇਗੇ। ੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹਿ ਬੁਧੁ ਰਿਨ ਤੀਪਾਵੈ ਕਛੁ ਚੁਪਾਏ
 ਤਿਕਾ ਕਰੇਗੇ। ਨਾਨਕ ਕਤ ਤਗਾਇ ਕਰੁ ਲਾਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਓਤ ਰੇਗੇ। ੨॥ ੯॥
 ੨੦॥ ੧੮॥ ੩੨॥ ੧੭੨॥ ੨੫੧॥

ਮਃ ੧ ੨੦॥ ਮਃ ੩ ੧੮॥ ਮਃ ੪ ੩੨॥ ਮਃ ੫ ੧੭੨ ਮਃ ੯ ੯॥

ਜੋਤੁ ਜੁਮਲਾ ੨੫੧

ਗੁਰਗਿਰੀਗੁਮਾਰਗੀਮਤਲਾ ੧

ਨਿਧਿਸਿਧਿਨਿਗਮਲਨਮੁਖੀਚੁਰਾਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤਿਆਖਿਖੁਮਾਰੀ

ਮਾਧਵੀਆ

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਂਇ ਆਉਦਿ ਅ
ਨੈ ਗੁਰੁ ਅੰਕੁਸੁ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੁਨੀ ਸਾਨੈ ॥ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਸੋਭੁ ਸੁਖਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨਤ ਚੀਨੀ
ਅਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਕਿਉਂ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਈ ॥ ਨੰਨਾ ਕ
ਰੁਨੋ ਕੈ ਕਰੇ ਈ ॥ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਿ ਆਈ ਦੇ ਈ ॥ ੨ ॥ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਗਨਿ ਇਕਿ ਠਾਈ ॥
ਮਹਿ ਨਿਵਰੀ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝੁ ਈ ॥ ਮਨੁ ਦੇਲੀ ਆਰਤਿ ਸਿਰੁ ਲਗਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜੈ ਸਾਧਰਿ ਬਹ
ਰਿ ਸੋ ਤੈ ਸਾਧੈ ॥ ਸਿਰੁ ਠਾਮਹਿ ਆਖਉ ਕੈ ਸਾਧਾ ॥ ਸਾਗਰਿ ਭੁਗਰਿ ਨਿਰਭਉ ਐ ਸਾਧਾ ॥ ੪ ॥ ਮੁਏ ਕਉ
ਕੁਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥ ਨਿਭਰੇ ਕਉ ਕੈ ਸਾਧਰੁ ਕਵਨੁ ॥ ਸਥਦਿ ਪਛਾਨੈ ਤੈ ਨਿਭਉਨੁ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਕਤਿ ਅ
ਤੈ ਨਿਕਟੁ ਵਖਾਨਿ ਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਅਤਿ ਨਿਸਤ ਜਿ ਪਛਾਨਿ ਆ ॥ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮ
ਨੈ ॥ ੬ ॥ ਕੀਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਇਕਨਾਈ ॥ ਤੰਤੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਤਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿ

ਬਿਆਪਿਰਤਿ ਅਨਿਜਠਾਈ ॥ ੬ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਤਿ ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਚੈ ਸਾਚੁ
ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੁਜੀਤ ਨੀਤਿ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਨਾਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜੁ ਤੋਇ ॥ ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੁਤ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ ਮਨੁ ਮਨੈ ਗੁਰ ਤੇਇ ਕੁਰੇਇ ॥
ਨੇਰ ਗੁਣ ਰਾਮੁ ਗੁਣ ਤੇਇ ਸਿਉਇ ॥ ਅਪੁਨਿ ਵਾਰਿ ਥੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਬਹੁ ਦੇ
ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰ ॥ ਮਨੁ ਮਨੈ ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਭੁਲੇ ਮਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ਕਮਿ ਬਿਰਧ ਚੁਰੈ ਨ ਠਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭੁਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੋਵਰੈ ਵਰਕੇ
ਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਪਿੜਚ ਲੈਤਾਰੀ ॥ ਜੁਐ ਖੇਲੁ ਕਾਰੀ ਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸੰਪਰ੍ਥ ਸੰਚੈ
ਏਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰਖ ਸੋ ਕਉ ਭੇਦ ਰਖਾਰੀ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜੋ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਨਦਰੇ ਕਰੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤਿ ਅਉ ਗੁਣ ਸਥ ਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਪਾਏ
੬ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਖ ਮਾਇ ਆਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਿਖਾ
ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸੁਚੈ ਮੈਲੁ ਨ ਭਵੈ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਤਉ ਮੈ ਕਰਤਿ ਆਨਤ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਗੁ ਤੇਭਾਵੈ ਦੋਇ
॥ ਸੋਕ ਮਾਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਉਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਜਗੁ ਦੇਖਿ ਆਜੁ ਆਗੀ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ
ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਦਿ ਸਦੁ ਦਿਸੈ ਤਾ ਕਤਿ ਆਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਕਤ ਦਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਮਾਗਤ ਦੁਖ ਅ
ਲਤੋਇ ॥ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ਹਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਏਕ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ
ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਥ ਦਿ ਭੁਭਾਏ ॥ ਦੁਜਾ ਭਰਮੁ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨ
ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਥਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੪ ॥ ਤਨ ਮਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮ
ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਠਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇ ਲਪੀਤ ਮਰਾਉ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਭੁ ਭੈ ਨਾਉ ॥ ੫ ॥ ਮ
ਅਮੋਹ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ਕੁਢਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਧੂਕੈ
ਲਾਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਭੈ ਏਕ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਨਿਜ ਪ
ਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜੰਮ ਦੁਮਰ ਦਾਠਾ ਬਿਰਤਾਏ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇਇ ਹਮ ਤਿਪਾਏ ॥ ੭ ॥ ਕਥ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८ ॥ ४ ॥

ਦੁਜੀਮਾਏਆਜਗਤ

ਨਗਰ ਦੇ ਖੁੰਦੇ ਵਿਚ ਨਾਗੀ ਪੁਰਖ ਸਥਾਈ ਲੋਇ ॥੩॥ ਰਵਿਸਮਿ ਦੇ ਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆ

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦੁਜਾ ਮਾਰਿ ਸਥਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ੬ ॥
ਏਕੁ ਸੁਖੈ ਭੋਲੈ ॥ ਏਕੁ ਸੁਖੈ ਸਭ ਚਿਤਿ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਗਾਏ ਵੈਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧ ਅਧਿਆਤਮਕ ਰਮਕਰੇ

ਮਰਿਸਾ ਦੁਖਿਯਾਰੈ ॥ ਰਹਤਾਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਸਾ ਦੁਖ ਸਵੈ ॥ ਜਿਹ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀ ॥
ਮਰਿਸਾ ॥ ੩ ॥ ਸਵਿ ਸਵਿ ਏਹੋ ਹਿ ॥ ਭਇਆ ਨੈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥

३। ऐवमथ दृष्टि कृति विअमगौ। गिअनुपिअनुजुगति सचुजगौ॥ ४। भि
 जेगैसुअ विअपि। गिअतिवर्तिल्लै। विअलपि॥ ५। अपे। मेलेकमच

॥ ५ ॥ ਗੁਰੂ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਵਾ ਸਬ ਦੁਵਾਰਿ ਰਾਹੁ ॥ ਹੁਰੁ ਮ
 ਮਰੇ ਕਰਈ ਸਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਪਾਠੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨ ਕ ਅਪਰੰਪਰੁ ਮਾ

ਗੋਗੁਨਥਿਅਪੈਨਾਜਮਦੋਖੰਮੁਕਤਭਏਪੁਰੁਪਨਰੇਖੰ॥੧॥ਜੋਗੀਕਉਕੈਸਾਤ

ਹੈ ਅਨੰਦ ਨ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਦਿ ਵਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਤੁ

३। सतिगुरु सेवे से जोगी उठि। भैरवि रते सुनि रत उठि। जैसा से है तैसा

ਹੋਵੇ॥ ੪॥ ਨਰਨਿ ਤਕੇ ਵਲ ਨਿਰਭਰੇ ਨਾਉ॥ ਅਨਾਥ ਤਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਪੁਨਰੰ ਪੰਜਾਨੁ
 ਗੁਣਗਾਉ॥ ੫॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਸਚੈ ਸਥਦੇ
 ਨੀਸਾਣੈ॥ ੬॥ ਸਥਦਿ ਮਰੈ ਤੇ ਸੁਨਿ ਜਾਘਰਿ ਵਾਸਾ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੁਕੈ ਆਸਾ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦੇ
 ਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੭॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਲੇ ਮਿਲਾਤਿ ਉਦਾਸਾ॥ ੮॥ ੭॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧ ਐਸੇ ਦਾਸੀ ਮੈਲੇ ਸੁਖੇ
 ਦੁਖ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ੧॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ॥ ਅਰਸਠਿ ਮੰਜਨੁ ਚਰਾ
 ਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕ ਲਿਵਤਾਰਾ॥ ਜਿਹ ਵਾਸੁਰੀ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਕਰ
 ਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਿਆ ਅਲਾਖ ਅਭੇਵਾ॥ ੩॥ ਜਿਹ ਦੇਖ ਉਤਤਤਤ ਸਾਦ
 ਨੁ ਬੁਝੈ ਵਗਾਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਸ ਮਥਾਵੈ ਸੋਈ ਤੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾਖੁ ਏਕੈ
 ॥ ੫॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਰਾਖੁ ਰਖਵਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਭਏ ਬੇਤਾਏ॥ ੬॥ ਗੁਰੇ ਕਹਿ ਅਥ
 ਨ ਤੀਤੁ ਜਾਗਿ ਸੁਕਤੁ ਦੇਖਿ ਕਰਏ ਅਨਪੂਜਾ॥ ੭॥ ਸੰਤ ਤੇ ਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲਧੇ ਗਾਅ
 ਚੀਨੈ ਸੁਤਤੁ ਥੀਚਰੇ॥ ੮॥ ਸਾਧੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਤਕਾਰੇ
 ॥ ੯॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧ ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਭੁ ਕੀਆ ਨ ਤੀਜਾ ਨਿਆਏ
 ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾ ਨਿਆ॥ ਜਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗੁਰ
 ਰ ਸੰਸਾਰੈ॥ ਜਿ ਸੁਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿ ਸੁਗਰਭੁ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅੰਤਰ
 ॥ ਜਗਨ ਕਰੈ ਥਾਤਰ ਅਠਾਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਛੈ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ੨॥ ਤਰੀ ਚੰਦੁ ਦੁਖ
 ਰੈ ਜਸੁ ਲਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਅਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ॥ ੩॥ ਦੁ
 ਤਿਤ ਰਣਾਖ ਸੁਦੁਰਾਚਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਥ ਪ੍ਰਤਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਤਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਬਿਕਾਰ
 ਰੀ॥ ੪॥ ਭੁਭੋਰਾ ਵਲੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤੀ॥ ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀ ਸਸਮੇਤੀ॥ ਗਰਬਿ ਗਇ ਅੰਤ
 ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇਤੀ॥ ੫॥ ਸਤ ਸਥਾਤੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਤਿ ਖਾਸਾ॥ ਹਰਣਾਖ ਸੁਲੇਨ ਖਤੁ ਬਿਯੋਗ
 ਦੈ ਤਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤੇ ਅਭਿਆਸਾ॥ ੬॥ ਜਗ ਸੰਧਿਕਾਲਾ ਜਮੁ ਨ ਸੰਘਾਰੈ॥ ਰਕਤ ਖੰ
 ਲੋ ਨੁ ਬਿਦਾਰੈ॥ ਦੈ ਤਸੰਘਾਰੇ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ੭॥ ਅਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਥਦਿ ਥੀਚਰੇ॥
 ਇਦੈ ਤਸੰਘਾਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਰਯੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੰਡਿ

ਜਨਮ ਕਰਤਾ ਸੇਈ। ਜਨ ਕਉ ਦੁਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਤੇਈ॥ ੮॥ ਜਨਮੇ ਜੈ ਗੁਰਸਬ ਦੁਨ ਜਾਨੈ
ਆਰੇ ਉਸੁ ਖੁਪਾਵੈ ਭਗੀਸੁ ਭੁਲਾਨਿਆ॥ ਇਕੁ ਤਿਉ ਭੁਲੇਖੁ ਰਿਪ ਛੁਤਾਨਿਆ॥ ੯॥ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ
ਦੁਹੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਪੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ॥ ੧੦॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰਗੁਣ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਤਰਿ ਨਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣਗਾਇ
॥੧੧॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧ ਚੋਆਚੰਦਨੁ ਅੰਕਿਤ ਜਾਵਉ॥ ਪਟਪਟ

ਬਾਹਿਰਿ ਹੰਢਾਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਕਿ ਅਪਤਿ ਰਉ ਕਿ ਅਭਿ ਚਿਦਿ
ਅਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਰਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਾਨੀਕੁੰਡ ਲਗਲਿ ਮੋਤੀ ਅਨਕੀ ਮਾਲਾ
ਚਲੀ॥ ਹਾਲੀ ਫੁਲਗੁਲਾਲਾ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਰਤਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ॥ ੨॥ ਨੈਨ ਸੋਨੀ ਸੁੰਦਰ
ਨਹੀ ਪੈੜ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ॥ ੩॥ ਦਰਘਰ
ਮਤਲਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਫੁਲਾਵਿ ਛਾਵੈ ਮਾਲੀ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮ ਸੁਦੇਹੁ ਦੁਖਾਲੀ॥
੪॥ ਹੋਵਰੈ ਗੋਵਰਨੇ ਜੇਵੇ ਜੋ॥ ਦਾਸ ਕਰਨੇ ਬਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਤੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ॥ ੫॥
ਜਿਉ ਤਵਉ ਠਿਠਿਸਿ ਧਿ ਚੁਲਾਵਉ॥ ਤਾਜ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਚਾੜ੍ਹ ਬਨਾਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਕਰਤਾ
ਨਚੁ ਪਾਵਉ॥ ੬॥ ਖਾਨੁ ਮਲੁ ਕੁਕਤਾ ਵਉਰਾ ਜਾ॥ ਅਥੇ ਤਥੇ ਕੁੜੈ ਪਾਜਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸਬ ਦਨ
ਨਵ ਕੁੜਾ ਜਾ॥ ੭॥ ਤਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਗੁਰਸਬ ਦਿਵਿਸਾਰੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆਰਿ ਦੈ ਮੁਰਾਰੀ
ਪ੍ਰਵਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੮॥ ੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਨਵੇ ਏਕ ਨਾਨਕਿ ਅਵਰੇ॥ ਪਰਪੰਚ ਬਿਅਧਿ ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸਾਚੈ
ਨਦੇਰੇ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਤੇਈ॥ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਇ ਮਿਲੈ ਮਲੁ ਪੋਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਉਧੈ
ਕਵਲੁ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ॥ ਸੋ ਉਥਰੈ ਗੁਰਸਬ ਦੁਖੀ ਚਾਰੈ
ਜੈ॥ ੨॥ ਭ੍ਰਿਗ ਪਤੰਗੁ ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ॥ ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ਸਹਿ ਅਪਨਾ ਕੀਨਾ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿਤੁ
ਨਹੀ ਕੀਨਾ॥ ੩॥ ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ਕਾਮ ਦਿਹਿ ਤਕਾਰੀ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਵਿਕਾਰੀ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ
ਬੇਵਹੀਨਾ ਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ ੪॥ ਪਰਘਰਿ ਚੀਤੁ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ॥ ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ਪੈਧੈ ਲਪਟਾਇ
ਤੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਿ ਸਿਤਰਿ ਗੁਣਗਾਇ॥ ੫॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰਕਉ ਦੇਈ॥ ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ
ਤੋ ਪਰਵਸੈ ਸੇਈ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰਤ੍ਰਿ ਪਤਿਨ ਬਥਹੁ ਤੇਈ॥ ੬॥ ਪਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰਿ ਪੈਥੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ

ਬਿਦਪੁਰਾਣਪੜੈ ਸੁਦਿ ਬਾਟਾ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਤੇ ਮਨੁ ਥੁਨਟਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਚਾੜਿ ਕਜਲ ਪੈ

ਪਿਆਸਾ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਲੀ ਭਿਲਾਸਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੁਪੀਤਿ ਪਤਾਸਾ ॥ ੮ ॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ ਵੇ ਸਕੈ ਥਰੁ ਭੁਜ

ਲਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਥਰੁ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੁਖਾ ਨਾਮੁ ਦੇ

ਰਿਸਤ ਤਿਜ ਮਦੁ ਖਾਰਤ ਓਹੁ ਚੋ ਆਚੰਦ ਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ

ਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਐਸੁ ਭੁਕੁ ਕੋ ਕਰਿ ॥ ੨ ॥ ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿ

ਕਾਮੁ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਵਾਇ ਅਤੰ ਕਰਿ ਨਾਤੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ ਮਨੁ ਦੇ

ਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣ ਲਾਗੁ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿ ਅਨੁਦੇ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਦਮਕੇ ਸਉ ਦਾਨੀ ਹਰ

ਨੁ ਬੋਲਿ ਬਸਾਗਰ ਨੀਵਾਟਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟੀ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੇ

ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਮੇਲਿ ਮੇਲ

॥ ੬ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾਇਤੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਨਾ

ਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਪਤੁ ਰਤ ਉ

ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਤਉ ਮੈ ਕਰਤੇ ਭੇਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਣਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ

ਕਰਤ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਰਤ ਓਹੁ ॥ ਤਉ ਮੈ ਕਰਿ

ਤੁਧਾਵਹਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਖਪਤਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਥ ਦੁਵੀਚਰੈ

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿ ਅਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਤ ਜਪਾਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਗੁਰ

ਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਖੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਘਰਿ ਤਾ

ਵੈ ॥ ੫ ॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ੬ ॥

ਤੈ ਤੈ ਤੀਕਿ ਪੁਨਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ਗੁਣ ਗਾਤੀ ॥ ੭ ॥ ਤਉ ਮੈ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ

ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ਪਾਇ ਅਲਿਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰ

ਨਹੀ ਲੀਨੀ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੇਉ ਪਾਏ ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਤਮ ਤਰਿ ਰੇ

ਭਵੰਗੀ ਚਾਰੇ ਅਧਾਰਾਉਂ। ਮਾਇਆ ਮੋਤੇ ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ। ਕਾਉਨ ਚੈ ਭੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਹੋਇ। ਬੇਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥ ੨॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨਬਾਦੇ ਸਾਹਨ ਹੀਰਤਨਾ। ਨਾਮ ਤੁਭੁ ਲੇਜ
 ਭਾਉ ਸੁਤਨਾ। ਮੈਧਰਨਾ ਮੁਜਿ ਉਰਾ ਖਤੁ ਰਹਨਾ॥ ੩॥ ਚਉਧਰੀ ਗਾਜੇ ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮਾ। ਸਾਹਮ
 ਨਿਸੰਦਹੀ ਮਾਇਆ ਦਾਮਾ। ਮੈਧਨੁ ਦੀਜੈ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ॥ ੪॥ ਰਘਤਿ ਮਤਰ ਮੁਕਟ ਮਸਿਕਦਾ
 ਨੀਰ ਭਉ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਸੰਸਾਰੈ। ਅਠਰਿ ਉਕਾਉ ਕੁਤੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ॥ ੫॥ ਨਿਤ ਚਲਾਏ ਕੁਸਰਾ ਸਚੁ
 ਹੋਇ। ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨ ਤਿਸੁ ਭਗੋਈ। ਓਤੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਾਪ ਤਿਤੋਈ॥ ੬॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ
 ਹੋਏ ਭਗਵਾਨ ਵੇਛੇ ਕਤਾਵਤਿ ਤਉ। ਤਨਿ ਪੀਰਾ। ਕਾਉਨ ਚੈ ਭੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੀਰਾ॥ ੭॥
 ਭਉ ਭਉ ਜੇਤਵਾ ਅਭੁਨੈ ਦੀ। ਕਾਨੀ ਕਾਉ ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਦੀ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਠੇ ਦਿਨੁ ਰੋਈ॥
 ੮॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਤਰਿ ਨਾਇ। ਕਾਉਨ ਜੇਤਿ ਸਕੈ ਗੁਣ ਗਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
 ਜਸਾਈ॥ ੯॥ ੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧ ਬੋਲਤਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿ ਅਨਹੀਰ

ਈ। ਚਲਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੁਕ ਮਿਰਜਾਈ। ਰਹਤਿ ਅਤੀਤ ਸਚੇ ਸਰਦਾਈ॥ ੧॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ
 ਕਾਉਨ ਜੇਤੈ। ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਤੈ। ਰਹਾਉ। ਅਪਿਉ ਪੀਅਉ ਅਕਥੁ
 ਕੋਰੀ ਐ। ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਸਤ ਜਘਰੁ ਲਾਤੀ ਐ। ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕੀ ਐ॥
 ੨॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਤ ਚਲਨ ਤੀ ਡੋਲੈ। ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਤ ਜਿਤ ਰਿਬੋਲੈ। ਪੀਵੈ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ਆਦੀ ਖਿਆਲੀ ਨੀ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਪਿਓ ਅੰ
 ਤਗਤਿ ਕੀਨੀ। ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ॥ ੪॥ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਕੰਨੁ ਸਾਰੁ॥
 ਧਰਮੁ ਹੰਸੁ ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੁ। ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤੈ ਕੰਕਾਰੁ॥ ੫॥ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਏ ਕਾਸ
 ਕੁਰਲੀ। ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਦੀ। ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਚੁਕੀ ਅੰਤ
 ਕੁਮਲੀ॥ ੬॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉ ਲੁਕਉ ਲੁਨਹੀ ਤਾਰਿਆ। ਤਰਿ ਜਸਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤ
 ਹੋਆ। ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵਗੁਨ ਭਾਰਿਆ॥ ੭॥ ਸਚ ਮਤਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ
 ਨੇਹ ਲਾਮਤਾਨੁ ਤੀ ਢਾਇਆ ਮਾਇਆ। ਸਾਚਿ ਸੇਤੋ ਖੇਭਰ ਮੁਚੁ ਕਾਇਆ॥ ੮॥ ਜਿ
 ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸਚੁ ਸੋਈ। ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਈ। ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮ
 ਹੁਏਈ॥ ੯॥ ੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੧

ਰਾਮਨਾਮਿਚੇਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀਜੈਤਾਕਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਪੁਰਾਨੁ
 ਰਾਮਾਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਪੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾਗਤਾਉਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜਪੈਜਨੁਪੁਰਾਤਿ
 ਟਅਨਤਤਥਾਜੇਤੁਰਾ॥ ੨॥ ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਹਰਿਪਿਆਰਿ॥ ਸੋਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਕੇਰਪਾ
 ੩॥ ਜੇਨਕੈਰਿਰਦੈਤਰਿਤਰਿਸੋਈ॥ ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿਸੁਖੁਤੋਈ॥ ੪॥ ਸਰਬਜੀਅਮਿ
 ਕੋਰਵੈ॥ ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਕਾਰੀਠਿਰਿਜੁਨੀਭਵੈ॥ ੫॥ ਸੋਭੁਏਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥ ਤਉਮੈ
 ਰਸਥਦੇਪਾਏ॥ ੬॥ ਅਰਧਉਰਧਕੀਸੰਧਿਕਿਉਜਾਨੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥
 ਤਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣਕਰੀਐ॥ ਪ੍ਰਭੁਤੋਇਦਇਆਲਾਨਕਜਨਤਰੀਐ॥ ੮॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਤਲਾ ੧

ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖੁਕੋ

ਰਾਅਤਿਨਿਸਿਪਾਲਤਿਰਾਖਿਲੇਤਿਅਤਮਸੁਖਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਇਤਉਤਰਾਖਹੁਦੀਨਦੇ
 ਲਾ॥ ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਨਦਰਿਨਿਤਾਲਾ॥ ਰਤਉ॥ ਜਤਦੇਖਉਤਹਾਰਵਿਰੋਤਰਖੁਰਾਖੁ
 ਰਾ॥ ਤੁੰਦਾਤਾਭੁਗਤਾਤੁੰਤੋਤੁੰਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਿਰਤੁਪਇਆਅਧਉਰਧੀਬਿਨੁਰੇ
 ਥੀਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈਨਅੰਧਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਜਗੁਬਿਨਸਤਤਨੇ
 ਆਲੋਭੇਅੰਤਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਚੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ ੪॥ ਨਿਜਘਰਿ
 ਲੁਅਪਾਰਕੇਅਪਰੰਪਰਸੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਥਦੈਬਿਰੁਕੋਨਹੀਭੁਏਸੁਖੁਤੋਈ॥ ੫॥ ਕਿਆ
 ਆਇਆਕਿਆਲੇਜਾਇਕਿਆਛਾਸਤਿਜਮਜਾਲਾ॥ ਤੋਲੁਥਧਾਕਸਿਜੇਵਗੀਅਕਜੇ
 ਲਾ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਤਜਪਤਿਪਾਈਐ॥ ਅੰਤਰਿਸਥਦੁਨਿਧਨੁਤੋਨਿਦਿ
 ਪੁਗਵਾਈਐ॥ ੭॥ ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਲੀਗੁਣਅੰਕਿਸਮਵੈ॥ ਨਨਕਮੇਲਨਚੁਕ
 ਲਾਤਾਸਚੁਪਾਵੈ॥ ੮॥ ੧ ॥੧੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਤਲਾ ੧

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭੁਇਲੇਤਉਤੋਇਨਿਬੇਰਾ॥ ਘਰਿਘਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾਸੋਰਾਕੁਰਮੇਰਾ
 ਬਿਨੁਗੁਰਸਥਦਨਛੁਟੀਐਦੇਖਤੁਵੀਚਾਰਾ॥ ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਵਤੀਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧਿ
 ॥ ਰਤਉ॥ ਅੰਧੇਅਕਲੀਥਾਤੋਰਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਤੀਐ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੰਥਨਸੁਦਈਕਿਉ
 ਨਿਰਥਹੀਐ॥ ੨॥ ਖੋਟੇਕਉਖਰਾਕਹੈਖੋਰਸਾਰਨਜਾਵੈ॥ ਅੰਧੇਕਾਨਉਪਾਰਖੁਕਲੀਕਾ
 ਰਵੈ॥ ੩॥ ਸੁਤੇਕਉਜਗਤੁਕਹੈਜਾਗਤਕਉਸੋਤਾ॥ ਜੀਵਤਕਉਮੁਅਕਹੈਮੁਏਨਹੀਰੋਤਾ॥

ਅਵਤਰੁ ਜਾਤਾ ਕੈ ਜਾਤ ਕਉ ਆਇਆ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਉ ਅਪਨੈ ਨਤੀ ਭਾਇਆ।
 ਜੀਏ ਕਉ ਕਉ ਜਾ ਕੈ ਕਉ ਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ਰਾਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਹਿ ਮਹਿ ਡੀਰਾ। ੬॥
 ਏਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਤੀ ਦੀਸੈ। ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵੇਰੋ ਲੀਐ ਮਾਖਨੁ ਨਤੀ ਗੀਸੈ। ੭॥ ਇਸੁ ਪਾ
 ਦੋ ਅਰਥਾ ਏ ਲੇਇ ਸੋਗੁਰੁ ਤਮਾਰਾ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ। ੮॥ ਸਕੁ ਆ
 ਏ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭੁੰਝੀ ਐ ਸਕੁ ਭੁੰਝੁ ਮੁਸਮਾਇਆ। ੯॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੨ ੧੮॥

ਗੁਰੁ ਰੰਗੀ ਗੁਰੁ ਆਰੇਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ਅਜਟ ਪਦੀਆ
 ਮਨ ਕਾ ਸੁਤ ਕੁ ਦੁਜਾ ਭਾਉ। ਭਰਮੇ ਭੁਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ। ੧॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੁਤ ਕੁ ਕਥਹਿ ਨ ਜਾਇ।
 ਦੇਵੁ ਸੁਥ ਦਿਨ ਭੀ ਜੈ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਇ। ਰਹਾਉ। ਸਭੇ ਸੁਤ ਕੁ ਜੇ ਤਮੋ ਪੁਆ ਕਰਾ। ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੈ ਮੈ
 ਵਰੇਵਰਾ। ੨॥ ਸੁਤ ਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਈ ਮਾਤਿ। ਸੁਤ ਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇ ਤਾ ਕੀ ਖਾਤਿ। ੩॥ ਸੁ
 ਤ ਕੁ ਕਮਨੁ ਪੁਜਾ ਤੇਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇ। ੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਤ ਕੁ ਜਾਇ। ਮ
 ਨੈ ਜੈ ਕੈ ਲੁਨਾਇ। ੫॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਕੋਇ। ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੇਇ
 ੬॥ ਗੁਰ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤ ਮੁਸਥ ਦੁ ਬੀਚਰਿ। ਕਹਿ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਤਰ ਸਿਖਾਰਿ। ੭॥
 ਨਾਦ ਮਰੈ ਨਾਵੈ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ। ੮॥ ੧॥ ੧੮॥

ਗੁਰੁ ਰੰਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰਾ। ਤਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੁ ਤਿਰਦੈ
 ਰੁਪਾਰਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚੁ ਦੁਆਰਾ। ੧॥ ਪੰਡਿਤ ਤਰਿ ਪੜ੍ਹਤ ਜਤੁ ਵਿਕਾਰਾ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉ
 ਤਰੁ ਤਰੁ ਪਾਰਾ। ਰਹਾਉ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਚੁ ਉਠੈ ਜਾਇ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੈ ਲੁਨਲਾਗੈ ਆਇ।
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਤੇਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਤ ਕ
 ਰੁ ਲਾਏ ਦੇਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਤੇਈ। ੩॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਥੇ ਪਤੁ ਭੁਫੁ ਸੇਈ
 ਏਤੁ ਸਮਝਾਵੁ ਸੁਣਨ ਕੋਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਮਝੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਈ। ੪॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੰਭੁ ਥਪੁ
 ਤੁਰਤੁ ਰਾਈ। ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਭਾਇ ਨ ਪਾਈ। ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ। ੫॥ ਮਨ ਮੁਖ
 ਕਰਮ ਕੋ ਥਪੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ। ਥਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬੈਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ। ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਆ
 ਤਖੀ ਪਛੁਤਾਨਾ। ੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੇਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਤਰਿ

ਸੋਈ। ਗੁਰਦਾਤਾਗਚਾਰੇਤੋਈ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥ ਸਾਵਿਤਰ
ਪੁਤ੍ਰੀਬਿਦਾਰਿਗਵਾਈ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਵੈਛੁੰਨੀਚਤੁਰਾਈ॥ ੮॥ ੨॥ ੨੦॥

ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੩ ਇਸੁਗੁਰਕਾਧਰਮੁਪੜਹੁਤਮਭਾਈ॥ ਪੁਰੈਗੁਰਿਸਭਮੇ
ਪਾਈ॥ ਐਕੈਅਗੈਤਰਿਨਾਮੁ ਸਖਾਈ॥ ੧॥ ਰਾਮਪੜਹੁਮਨਿਕਰਹੁਬੀਚਰੁ॥ ਗੁਰਪਾ
ਦੀਮੈਲੁਓਤਰੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਾਦਿਵਿਰੋਧਿਨਪਾਇਆਜਾਈ॥ ਮਨੁਤਨੁਠੀਕਾਦੁਜੈਭਾਈ
ਰਕੈਸਥਦਿਸਚਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਹਉਮੈਮੈਲਾਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਿਤਤੀਰਥਿਨਾਵੈਨਸਾਰੇ
ਤੰਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਹਉਮੈਮਾਰੈ॥ ਗੁਰਕੈਸਥ
ਚਸੰਘਾਰੈ॥ ਅਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥ ੪॥ ਮਾਇਅਮੋਤਿਨਟਿਥਾਜੀਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖ
ਧਰੇਲਪਟਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤਰਹੇਲਿਵਲਾਈ॥ ੫॥ ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਭੁਖਪਾ
ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਛਿਰੈਅੰਕਾਰੀ॥ ਆਪੁਨਚੀਨੈਥਾਜੀਹਾਰੀ॥ ੬॥ ਕਾਪੜਪਹਿਰਿਕੇਰੁ
ਈ॥ ਮਾਇਅਮੋਤਿਅਤਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਈ॥ ੭॥ ਨਾਮੀਯੋ
ਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ ਗ੍ਰਿਹੀਅੰਤਰਿਸਾਚਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਵਰੁਭਾਈ
੮॥ ੩॥ ੨੧॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮਾਮੁਲੁਵੇਦਅਭਿਆ

ਤਿਸੇਤੇਓਪਜੇਦੇਵਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰਮੇਨਾਤੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਹਮਤਰਿਰੋ
ਤਿਗੁਰਮਿਲਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਕਾਦੇ
ਹਮਜੰਜਾਲਾ॥ ਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਸਿਰਿਮਾਰੇਜਮਕਾਲਾ॥ ਤਤੁਨਚੀਨਹਿਬੰਨਹਿ
ਪਰਾਲਾ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਅਗਿਆਨਿਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਾ
ਜਾਏ॥ ਭਵਜਲਿਭੁਥੇਦੁਜੈਭਾਏ॥ ੩॥ ਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਪੰਡਿਤੁਕਹਾਏ॥ ਬਿਖਿਅ
ਤਾਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਏ॥ ਜਮਕਾਲਿਜੇਵੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਕਾ
ਜਿਨਆਏ॥ ਹਉਮੈਦੁਜਾਸਥਦਿਜਲਾਏ॥ ਨਾਮੇਰਾਤੇਤਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੫॥ ਮਾਇਆ
ਭਗਤਾਕੀਕਾਰਕਮਾਏ॥ ਚਰਦੀਲਾਗੈਤਾਮਤਲੁਪਾਏ॥ ਸਦਹੀਨਿਰਮਲੁਸਹਜਿਸਮਾਏ
॥ ੬॥ ਤਰਿਕਥਾਸੁਣਹਿਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਜੁਗਮਾਹੀ॥ ਤਿਨਕਉਸਭਿਨਿਵਹਿਅਨਦਿ
ਕਰਾਹੀ॥ ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਸਾਚੇਮਨਮਾਹੀ॥ ੭॥ ਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸਥਦੁਸੁਣਾਇਆ

ਭੋਲੇ ਰੁਝੇ ਭੋਲੇ ਤੁਲਾਇਆ ਨਾਨਕਾਉ ਮੈ ਮਰਿ ਬੂਟਾ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੩।

ਬੂਟਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਮ ਸੁਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਠਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਖਯੋ
ਦੈ ਭੋਲੇ ॥ ਗੁਰਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੋ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਤ ਜਿਗੀ
ਮੈ ਰਾਪੁ ਭਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਸੀਧੋ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮੇ
ਰੇ ਰਸਾ ਚੈ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾ
ਮਨ ਮੁਖ ਅਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮੁ ਭੰਡੁ ਸਤਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ਜਮੁ ਆਨ ਜੈ ਤੈ ਹਰਿ
ਗੁਣਾਈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰੈ ਤਰਿ ਨੀ ਮਿਲਿ ਵਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲਾ ਪਵਿਤਾ ॥ ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭੁਜ
ਯੋਗੈ ਮੋ ਮੀਤਾ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਤਿਰੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨ
ਦੁਖ ਦੀ ਸਥ ਦੁਵ ਜਾਏ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਹੀ ਸੀਧੋ ਮੋ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਸੀਧੋ
ਦਰੈ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ

੩।
ਤੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੁਕ
ਤੈ ਕਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਗ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਗਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤ ਜਧੁ ਨਿਓ ਪਜੈ ਤ
ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰਉ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਕਾਲੇ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵ ਲਾਗਾ ॥ ਮਰਿ
ਜੈ ਹਿਠਿ ਰਿਵਾਰੈ ਵਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਧੇ ਗੁਰੁ ਤੇ ਭਗਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮੁਲੁ ਢੋਰਿ ਲਾਗੇ ਦੁਜੈ ਭਾਈ ॥
ਬੁਕਾ ਮਤ ਬਿਖੁ ਮਾਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇ ਆਕਰਿ ਮੁਲੁ ਜੈ ਤੁ ਭਗਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸ
ਰਾ ਦੁਜੈ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਥਾਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰ
ਤੈ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਢਪੈ ਜੈ ਕੋ ਰਖੈ ਢਾਪਾਏ ॥ ਗਿਆਨੀ ਬੂਟਹਿ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਨਰਿ ਰੀਅ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇ ਆਸਥ ਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮ
ਲਾਏ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਥ ਦੁਸੁਲਾਏ ॥ ਧਾਵੁ ਤੁਰਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਸ
ਭੀ ਪਾਏ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿ ਸਟਿ ਸਿਰ ਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਟੈ ਕੋਈ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੩

ਨਾਮੁ ਅਸੇ ਲੁਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਤਿ ਜਿਸਮਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ
 ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤਿਰਦੈ ਜਪੁ ਚੰਗਾਵੈ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮਪਦੁ ਸੁਖਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਿਰਦੈ ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਿਸੁ ਚਗੁਣਤਾ ਸੁ ॥ ਦਸਨਿ ਦਾਸੁ ਨਿਤ ਤੋਵਤਿ ਦਾਸੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਥ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥
 ਜੀਵਨੁ ਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਹੋਈ ॥ ਪਰਮਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ॥
 ਸਤਿ ਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਥ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਇ ॥ ਜਾਂ ਤਿਰਦੈ ਵਸਿ
 ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬਧਿ ਆ ਅਸਥਿ ਰਹੋਇ ॥ ਤੁਕੁ ਮੁਪਛਾਏ ਚੁਫੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਚੁਫੈ
 ਮੈ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਫੈ ਸੇਵੀ ਤੁਫੈ ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਮੁ
 ਭੁਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਦੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਖ
 ॥ ਸਤਿ ਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿ ਆਪਰਸਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਪੁ ਰੋਵ ਚੁਕਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ਚੁਫੈ ਮੈ
 ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ ਜਬ ਤਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾ ਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਜਬ ਤਿਰਦੈ ਰਵਿ ਆਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਤਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੭ ॥

੨੫ ॥ ਗਓ ਜੀਮਤਲਾ ੩

ਮਨਹਿ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿ ਆਭੈ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਭੁਏ

ਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਆਇ ਵਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸਿ ਆਪੁ ਭਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਸੋ
 ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਨੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਭ
 ਉਖਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੋਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ
 ੨ ॥ ਤਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇ ਆਜਾਏ ॥ ਤਰਿ
 ਪਾਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਗੁਥੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਤੁ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਆਰਾਧਿ
 ਜਸੁ ਖਾਲੀ ਕਾਮ ਦਿਸੈ ਤੇ ਗੁਥੁ ॥ ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਥੁ ਜਿਤੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਇ ॥ ਸੋਈ ਤਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤਰਿ
 ਬਿਨ ਮੈ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਤੇ ਤਮ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
 ਸਗਲੀ ਮਟਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਤਮ ਕਉ

ਕਰਤਾ ॥ ਕਰਤਾ ਮਨਪਰਦੇਸੀ ਅਕਿਉਮਿਲੀ ਐਤਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਤਾ
ਪੁਰੈ ਪਾਇ ਅਗਲਿ ਮਿਲਿ ਅਪਿ ਆਰਾ ਅਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨਕਰਤ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸਿ
ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਤਾ ਮਨਕਰਤ ਲਾਵੀ ਚਾਰੀ ਅਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐ
ਰੇ ਅਪੇ ਯੇ ਦੁਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਨਕਰਤ ਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਤਉ ਮੈ ਅਇ ॥ ਪ
ਤੀ ਪ੍ਰਿਥੁ ਪਰਿਨਾਇ ਪ੍ਰਿਥੁ ਵਿਦੁ ਜਿ ਚੇਟਾ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਮਨਕਰਤ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਰਿ ਰਿ
ਤਿ ਭਉਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਤਿਰਦੈ ਤਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨਕਰਤ ਲਾ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਿ ਨ ਰੈਦਿ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਤਿ ਰੰਗ ਮਤਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲਤ ਰਿਮੇਲਾਇ
॥ ਮਨਕਰਤ ਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀ ਐ ਜਮ ਚੰਡੂ ਦੇ
ਨ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਮਨਕਰਤ ਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨੁ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ

੧੬੮

ਗੁਰਿਪੁਰਿਅਮਿਲਿਸੰਗਤੀਮਲੁਲਤਿਜਾਇ॥ ੭ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾਮੇਰੇਪਿਅਰਿਅਇਕੁ
ਕੀਸਿਖਸੁਲਾਇ॥ ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਪਸਰਿਆਅੰਤਿਸਾਥਿਕੋਈਜਾਇ॥ ੮ ॥ ਮਨਕਰਤ
ਮੇਰੇਸਾਜਨਾਹਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾਇ॥ ਹਰਿਦਰਗਤਪੈਨਾਇਆਹਰਿਅਪਿਲਾਇਆ
ਲਿਲਾਇ॥ ੯ ॥ ਮਨਕਰਤਲਾਗੁਰੀਮੰਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਗੁਰਅਗੈਕਰਿਜੇਦ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ॥ ੧੦॥ ੧ ॥ ੨੮॥ ਗਉੜੀਮਤਲਾ ੪

ਕਰਤਲਾ॥ ਮਨਕਰਤਲਾਵੀਚਾਰੀਆਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਸਮਾਇ॥ ਥਨਠਿਰਿਕੇ
ਨਵਾਸੀਆਪਿਰੁਗੁਰਿਦੈਨਿਤਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਕਰਤਲਾਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਮਾਇ॥ ਰਤਾਉਮਾ
ਕੂਤਲਾਵੀਚਾਰੀਆਮਨਮੁਖਠਾਥਿਆਮਤਾਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਦੀਮੁਕਤੁਤਹਿਤ
ਮੁਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਮਨਕਰਤਲਾਮੇਰੇਪਿਅਰਿਅਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਭਾਇ॥ ਸਤਸੰ
ਗਤਿਲਾਗਿਤਹਿਪਿਆਈਐਤਹਿਤਹਿਚਲੈਤਰੈਨਾਇ॥ ੩॥ ਮਨਕਰਤਲਾਵਡਭਾਗੀਆ
ਰਿਏਕਨਦਰਿਨਿਤਾਇ॥ ਆਪਿਚਰਾਏਢੁਟੀਐਸਤਿਗੁਰਚਰਣਸਮਾਇ॥ ੪॥ ਮਨ
ਕਰਤਲਾਮੇਰੇਪਿਅਰਿਅਵਿਚਿਦੇਹੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਿਖਲਿਅ
ਰਿਦਾਤਿਕਰੀਦਇਆਇ॥ ੫॥ ਮਨਕਰਤਲਾਤੁੰਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਢੁਢਿਵਿਕਰਾਇ॥
ਰਿਤਹਿਨਾਮੁਸਮਾਇਤੁੰਹਿਮੁਕਤਿਕਰੇਅੰਤਕਾਇ॥ ੬॥ ਮਨਕਰਤਲਾਵਡਭਾਗੀਆਤੁੰ
ਆਨੁਰਤਨੁਸਮਾਇ॥ ਗੁਰਗੀਆਨੁਖੜਗੁਤਥਿਧਰਿਅਜਮੁਮਾਰਿਅੜਾਜਮਕਾਇ॥ ੭॥
ਅੰਤਰਿਨਿਧਾਨੁਮਨਕਰਤਲਾਭੂਮਿਭਵਤਿਥਾਤਹਿਭਾਇ॥ ਗੁਰਪੁਰਖਪੁਰਾਭੋਇਆਹਰਿ
ਦੁਲਧੜਾਨਾਇ॥ ੮॥ ਰੰਗਿਰਤਨਮਨਕਰਤਲਾਤਹਿਰੰਗੁਸਦਾਸਮਾਇ॥ ਤਹਿਰੰਗੁਕਦੇ
ਉਤਰੈਗੁਰਸੇਵਾਸਥਦੁਸਮਾਇ॥ ੯॥ ਤਮਪੰਖੀਮਨਕਰਤਲਾਤਹਿਤਰਵਗੁਪੁਰਖੁਅ
ਲਿ॥ ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ੧੦॥ ੨ ॥ ੨੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗਰਉਤੰ

ਗੁਅਰੇਗੀਮਤਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਬਇਹੁਮਨਮਤਿਕ
ਤਗੁਮਾਨਾ॥ ਜਬਇਹੁਬਾਵਗੁਠਿਰਤਥਿਗਾਨਾ॥ ਜਬਇਹੁਆਸਗਲਾਕੀਰੀਨਾ॥ ਤੇਏ
ਈਆਪਇਪਇਚੀਨਾ॥ ੧॥ ਸਤਜਸੁਤਲਾਠਲੁਮਸਕੀਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੈਮੋਤਿਦਾਨੁ

[illegible]

ਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਤੁ ਉਪਰਿਕਰੀ। ਜਿਸਕੈ ਤਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇਤਗੀ। ਅਖੰ ਚਕੀਤੁ ਨਿਤਿ
ਨੁਚੁਗਾ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ। ੮॥ ੨॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ
੫ ਗੁਰਕਾਸਥ ਦੁਰਿਦ ਅੰਤਰਿਧਾਰੈ। ਪੰਚਜਨਾਸਿਓ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ।
ਦਸਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ। ਤਾਕੈ ਅਤਮੈ ਤੋਇ ਪਰਗਾਸੁ। ੧॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ
ਕੈ ਤੋਇ। ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ। ਰਹਾਉ। ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ
ਮਨੈ। ਜੇਤਾ ਥੋਲਦੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ। ਜੇਤਾ ਸੁਨਦੁ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ। ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇਤ
ਧਿਆਨੁ। ੨॥ ਸਤਿ ਜੇ ਜਾਗਦੁ ਸਤਿ ਸੋਇ। ਸਤਿ ਜੇ ਤੇਤਾ ਜਾਇ ਸੁਤੋਇ। ਸਤਿ ਜੇ
ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਜੇਤੀ ਤਸਨਾ। ਸਤਿ ਜੇ ਚੁਪਸਤਿ ਜੇਤੀ ਜਪਨਾ। ੩॥ ਸਤਿ ਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿ
ਤਾਉ। ਸਤਿ ਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਹਾਉ। ਸਤਿ ਜੇ ਤੇਅਸਾ ਪੁਸੰਗੁ। ਸਤਿ ਜੇ ਮਿਲਿਓ
ਰਬੁ ਤਮੁ ਨਿਸੰਗੁ। ੪॥ ਸਤਿ ਜੇ ਗ੍ਰਿਹਮਤਿ ਸਤਿ ਉਦਾਸੀ। ਸਤਿ ਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ
ਨਾਸੀ। ਜਾ ਕੈ ਸਤਿ ਜਿਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ। ਤਾ ਕਉ ਭੋਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ। ੫॥
ਤੇਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਓ ਨਾਮੁ। ਸਤਿ ਜੇ ਕੀਨੋ ਜੀ ਅਕੋ ਦਾਨੁ। ਸਤਿ ਜੇ ਕਥਾ ਮਤਿ ਆਤਮੁ
ਆ। ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀਵਿ ਸਿਆ। ੬॥ ਸਤਿ ਜੇ ਅਸਦੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਇਆ
ਤੇਜੇ ਅਨਤ ਸਥਦੁ ਵਜਇਆ। ਸਤਿ ਜੇ ਰੁਦੁ ਰੁਦਕਾਰੁ ਸੁਤਾਇਆ। ਤਾ ਕੈ ਪਰਿ
ਰਬੁ ਤਮੁ ਸਮਾਇਆ। ੭॥ ਸਤਿ ਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ। ਸਤਿ ਜੇ ਗੁਰੁ ਭੋਇਓ ਸਿਰ
ਰਮਾ। ਜਾ ਕੈ ਸਤਿ ਜੁਭਇਆ ਸੋ ਜਾਏ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਏ। ੮॥ ੩॥
੩੨॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭਵਾਸਤੇ ਟੀਕਾ
ਪੁਤ੍ਰਕਲਾ ਪੁਤ੍ਰਟੋਧੁ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ। ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪੁਰਕਾਰ ਬਤੁ ਕਪੋਗ। ਸਗਲ
ਦੁਨੁ ਕਰਤਿ ਗੋਬਪੁਰੇ। ੧॥ ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੇ ਕਥਨੁ ਨ ਟੋਗੈ। ਕਵਨੁ ਸਥਦੁ ਜਿਤੁ
ਰਮਤਿ ਤੋਗੈ। ਰਹਾਉ। ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀ ਮਤਿ ਸਰਪਰਮ ਰਣਾ। ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀ ਨਿਤ ਚਲਾ
ਤਿਰਤਣਾ। ਸਿਵਪੁਰੀ ਕਾਤੋਇ ਗਾਕਾਲਾ। ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਥਿਨ ਸਿਥਿਤਾਲਾ।
੨॥ ਰਿਚਿਤ ਰਧਰਦਿ ਗਗਨੁ ਅਰੁਤਾਰੇ। ਰਵਿਸਿਪਵਲੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ। ਦਿਨ
ਗੋਇ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ। ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਥਿਨ ਸਤਿ ਗੋਬੇਦਾ। ੩॥ ਤੀਰਥ ਦੇਵੇ

ਮਾਠਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕੋ ਤੀ। ਧੋਤੀ ਭੰਡ ਉਤਿ ਪਰਸਾ ਦਨ ਭੋਗਾ। ਗਵਨੁ ਕਰੈ ਗੋ
ਰੇ ਗੋਗਾ। ੪॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਤਿੰਦੁ। ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜਿੰਦੁ। ਸਗਲ ਪਾਸਾ
ਜੈ ਸਾਗਾ। ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਗੋ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ। ੫॥ ਸਤ ਜਸਿ ਛੰਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਅ
ਨਦ ਅੰਨੰਦੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ। ਤਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ। ਅਨ ਭਉ ਨਗਰੁ ਤਤੁ ਸ
ਭੈ ੬॥ ਰਤ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋ ਗੁਨ ਚਿੰਤਾ। ਆਵਣੁ ਜਾਂਦੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਤੋਤਾ। ਤਤੁ ਸਦਾ ਅੰਨੰਦ
ਤਤੁ ਅਖਰੇ। ਭਗਤ ਵਸਤਿ ਕੀਰਤਨ ਅਧਾਰੇ। ੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ। ਕਉਨੁ
ਤਰਾ ਥੀ ਚਾਰਾ। ਕਉਨ ਨ ਕਜਿ ਸੁਕਿਰ ਪਾਕੈ। ਨਿਤ ਚਲ ਥਾਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰੈ। ੮॥ ੪॥

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਸੁਗਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਪੁ
ਰੈ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਤਿਵ ਰਿਅਈ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ। ੧॥ ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ
ਭੇਦ ਮਾਰਿ ਗਵੈ। ਇਸ ਤਿ ਮਾਰਿ ਗੁਜੈ ਗੁਕਮਾਵੈ। ਰਤ ਭਉ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ
ਤੈ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਨਾ ਮਿਸਮਾਤਿ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਝੈ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਦਰ
ਸਰੈ। ੨॥ ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋ ਪਨਵੰਤਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਜਤੀ
ਰੇ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਤੋ ਵੈਗਤੀ। ੩॥ ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਅਇਆ ਗਨੀ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁਨਿਤ ਚਲ
ਤੈ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋ ਵਡ ਭਾਗਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ। ੪॥ ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁ ਜੀਵਨ
ਜਤਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੋਈ ਸੁਗਿਅਨੀ। ਜੇਇ ਸੁਮਾਰੈ ਸੁ
ਰਜ ਪੈਅਨੀ। ੫॥ ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ। ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪਤ ਪਕਰੈ। ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ
ਰਮੁਨੈ। ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਢੁਟੈ। ੬॥ ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਅਨੁ ਨ ਤੋਈ। ਇਸ
ਕੋ ਭੋਲੁ ਹਿਨ ਪੋਈ। ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ। ਇਸੁਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਭੁ ਲਾ
ਗੈ। ਜਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ। ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਤੋਈ ਸਗਲਾ ਸਿਧਿ। ਗੁਰਿ ਦੁਬਿਧਾ
ਰੈ। ਜਕਉ ਕਉਨਾ ਨ ਕਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਥੀ ਚਾਰੀ। ੮॥ ੫॥ ੩੪॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਜੇਨੂੰ ਰੈ ਤਸ ਭੁਕੋ ਮੀਤਾ। ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤਨਿਤ ਚਲੁ ਚੀਤਾ। ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨਵਿ ਆਪੈ ਕਾਜ
ਜੇਨੂੰ ਰੈ ਤੋਇ ਨਿਸਤਰਾ। ੧॥ ਰੋਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਗਾ। ਕਜਿ ਤੁਰੈ ਨਾਹੀ ਤੋਗਾ। ੧॥
ਗਉੜੀ ਵੇਰਵੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦਾਰਾ। ਕਹੂ ਕਜਿ ਨਾਹੀ ਗਵਾਰਾ। ਹਰਿ ਕਾ ਦਸੁਨੀ ਚਕੁਲੁ ਸੁਲਹਿ।

ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਖਿਨਮਹਿਓਧਰੀ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਮਜਨਜਾਕੈਸੁਦਿਨਾਮਾਕੋਟਿਪੁਜਾਜਾਕੈਉਦੇ
ਨਾਕੋਟਿਪੁੰਨਸੁਦਿਹਰੀਕੀਬਾਣੀ॥ ਕੋਟਿਛਲਾਗੁਰੇਤੋਬਿਧਿਜਾਣੀ॥ ੩॥ ਮਨਅਪੁਨੇਮਹਿ
ਗਿਠਿਰਿਚੇਤਾ॥ ਬਿਨਸਿਜਾਤਿਮਾਏਅਕੋਹਤਾ॥ ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਤੁਮਰੈਸੰਗਿ॥ ਮਨਮੇਰੇਰਦੁ
ਮਕੈਰੰਗੇ॥ ੪॥ ਜਾਕੈਕਾਮਿਓਤੈਸਭੁਭਾਜਾਕੈਕਾਮਿਨਜੋਤਹਿਦੁਤਾ॥ ਜਾਕੈਕਾਮਿਓ
ਵਡਗਮਰਾ॥ ਜਾਕੈਕਾਮਿਓਵਹਿਤੁਅਮਰਾ॥ ੫॥ ਜਾਕੈਚਾਕਰਕਉਨਹੀਰਾਨਾ॥ ਜਾਕੈਚਾਕ
ਉਨਹੀਥਾਨਾ॥ ਜਾਕੈਦਫਤਰਿਪੁਛੈਨਲੇਖਾ॥ ਤਾਕੀਚਾਕਰੀਕਰਹੁਬਿਸੇਖਾ॥ ੬॥ ਜਾਕੈਉਨ
ਹੀਕਾਹੁਥਾਤਾ॥ ਏਕਹਿਆਪਿਅਨੇਕਹੁਭਾਤਿ॥ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਇਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥ ਮਨਮੇ
ਰਿਤਾਕੀਘਾਲਾ॥ ੭॥ ਨਾਕੋਚਤੁਰੁਨਾਹੀਕੋਮੁੜਾ॥ ਨਾਕੋਹੀਦੁਨਾਹੀਕੋਸੁਰਾ॥ ਜਿਤੁਕੋਲ
ਤਿਤਹੀਲਾਗਾ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਨਨਕਜਿਸੁਭਾਗਾ॥ ੮॥ ੬॥ ੩੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫

ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਅਰਜਾਰੀ॥ ਤਿਓਜੀਵਹਿਸਾਕਤਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ॥ ੧॥
ਏਕਨਿਮਖਜੈਸਿਮਰਨਮਹਿਜੀਆ॥ ਕੋਟਿਦਿਨਸਲਾਖਸਦਾਬਿਰੁਖੀਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ
ਰਨਧਿਗੁਕਰਮਕਰਾਸਾ॥ ਕਾਗਥਤਨਬਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਭਏਕੁਕਰਕ
ਸਾਕਤਬੇਸੁਆਪੁਤਨਿਨਾਮਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸੀਕੁਛਤਾਰਾ॥ ਬੋਲਹਿਕੁਰੁਸਕ
ਖੁਕਾਰਾ॥ ੪॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਗਰਧਤੁਕੀਨਿਆਈ॥ ਸਾਕਤਥਾਨਭਰਿਸਟਠਿਰਾਹੀ॥ ੫॥
ਨਕੁਛਤਰਕਾਇਆ॥ ਸਾਕਤਲੋਠੀਥੰਧੁਨਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਹੈਆਤਮਘਰੇ
ਸਾਕਤਨਿਚਰਿਸੁਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ ੭॥ ਜਿਸੁਭਾਇਅਕੁਪਾਹੁਤਿਸੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇ
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ ੮॥ ੭॥ ੩੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫

ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀਪੈਜਰਖਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈਬਚ
ਧਿਆਇਓਮੋਹਿਨਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੋਹਿਮਿਲਿਆਥਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਸੁਜਿ
ਸਨਵਖਾਣੀ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਰੀਬਾਣੀ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਅ
ਗੁਰਕੀਦਇਆਤੇਮੇਰਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਭਰਮਾ॥ ਗੁਰਕੈਬ
ਪੇਖਿਓਸਭੁਬੁਝਮੁ॥ ੪॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕੀਨੋਰਾਜੁਜੋਗਾ॥ ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਤਰਿਆਸਭੁਓ
੫॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੇਰੇਕਾਜੁਸਿਧਿ॥ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਾਇਆਨਾਉਨਿਧਿ॥ ੬॥ ਜਿਨਿਹਿ

ਨੁਸਿਮਰ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਅਸਾ ਤਿਸਕੀ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੂ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿ ਅਮੇਰਕ
ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਭੇਟਿ ਅਪਾਰ ਬੁਝਾ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਸਿਮਰੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਪਾਲ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ
ਜਨਮ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਨ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਨ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਰੇ ਲਨਿ ਤਮ ਜਨੁ
ਗੁਰੂ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉ ਮੈ ਮਲੁ ਤਰਉ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਕਉ ਭੁਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ਮਤਾ ਅ
ਜੋ ਤੇਰੇ ਰਾਖਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਗਿਤਿ ਚੋਵਉ ਪਾਲੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਅਕਲਗਤਿ ਜਾਈ
॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਗਿਤਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭਾ ਮੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਮੇ
ਰੇ ਨੀਤੀ ॥ ਆਪਨ ਦਾਸ ਰਾ ਅਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਆਪਨ ਪਿਆਰਾ ॥
ਦਸਦਿ ਸੁਗੁਰੂ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮ ਸਕਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈਰੁ ਮਦੁ ਖਲਾ ਥਾ ॥ ਕਤੁਨ
ਭੇਰ ਗੁਰੂ ਸਮ ਰਾਖਾ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਥਿ

ਦਾ ਅਨਾਮੁ ਦੇਤਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੋ ਪਤਿ ਰੋਖ
ਦੇ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੁ ਜੁਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੋ ਤਾ ਬਿਉਤਾ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤ ਕਮਿ
ਅਸੀ ਗਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗਾ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਖ ਨੈਨ ਤੀਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗਾ ॥ ੩ ॥
ਮੁਤਿ ਅਥੀ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਭੁਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਭਾਵੈ ॥ ਕੋਇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤੇ ਨ ਰਵਿ ਜਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਤਰਿਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਅਰਾਧਾ ॥ ਚੋਰ ਕੀ
ਅਈਜਾ ਪੁਰਿ ਥਾਧਾ ॥ ੬ ॥ ਲਾਖ ਅਭੰਬ ਰਬਤੁ ॥ ਬਿਸਥਾਰਾ ਨਾਮ ਬਿਨ ਭੁਠੇ ਪਾਸ
ਗਾ ॥ ੭ ॥ ਤਰਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕਜਿ ਸੁਦੇਇ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਤਲਾ ੫ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਥਾਏ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਏ ॥ ੧ ॥
ਜੇਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਏ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਿਨ ਸਤਨਾ
ਭੋਭੀ ਜਾਇ ॥ ਜਤ ਪੇਖਾ ਤਤਰਤਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਖ ਜੁਚਤੁ ਰੁਜੀ ਅਦਤ
ਤਈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਤਾ ਪੁਰੁ ਮਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿ
ਦੈ ਵੇਜੀ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤ ਲਿ
ਖਾ ॥ ਜਿਸਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗਾ ॥ ਚਰਣ ਪਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ॥ ੫ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨ

ਵਤਨੁ ਨਿਤ ਥਾਈਆ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਥਾਹਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਕਤਨ ਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ
 ॥ ਸਰਬ ਸੁਨਾ ਮੁਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ੪੦ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥
 ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤਨ ਪਾਰੀਆ ਸੇਈ ਹੋਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਹਉਂਦੁ
 ਆਹਿ ਵਾਰੀਆ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਛਰਾਉ ਬਹੁ ਤੁਝੈ ਹਾਰੀਆ ਮੈਤ ਕੀਰਤ ਸੰਤਾ
 ਹਉਂਦੁ ਵਾਰੀਆ ॥ ੨ ॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੁਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰਨਿ ਵਿਨਿਵਿਲਾ ਰਉਂਦੁ
 ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ਮੈਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕ ਸੁਭ ਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸੀ ਨਾ
 ਹਉਂਦੁ ਪੂਰਤ ਭਾਰੀਆ ॥ ੪ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀ ਐਨਾ ਉਨ੍ਹਿ ਸਵਾਰੀਆ ਮੈਆ ਹੀ ਚੋੜੈ ਤੁਹਾਰੇ
 ਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਓਭੁ ਜਾਪ ਸਾਰਿ ਮੋਹੁ ਪਾਰੀਆ ਮੈਜੀਤਿ ਓਜਨ ਮੁਖ
 ਰੁਬਹੁ ਰਿਨ ਹਾਰੀਆ ॥ ੬ ॥ ਮੈਪਾਇ ਓਸਰ ਬਨਿ ਪਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਦੁ
 ਥਾਹੁ ਭਾਰੀਆ ॥ ੭ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਲਾਧਾਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰੇ ਸੇਵਾ ਭਉ ਜਲੁ ਤੁ
 ਕਤ ਉਪਕਾਰੀਆ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ੧੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ
 ॥ ਜਪਿ ਜਿਤ ਵਾਹਰਿ ਏਕ ਸੰਗੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਹਉਂ ਮੈ ਗੁਰਗਿਆਨ ਭੁਯੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪੁਰੋਖ
 ਲਿਖਿ ਓ ॥ ੧ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈਸੋ ਸੰਗਿ ਨਗਇ ਓ ॥ ਸਾਕਤ ਮੁੜ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਮੋਹਨਾ ਮੁਨ
 ਰਵੇ ਰਹਿ ਓ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਹਿ ਓ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨ ਕਰਿਨ ਮੋਨ ਮੋ ॥ ਨਉਂ ਨਿਧਿ ਪਵ
 ਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥ ੪ ॥ ਨੈਨ ਅਲੋਵ ਉਸਾਧ ਜਨੋ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ
 ਜੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿ ਓ ॥ ੬ ॥ ਦੁਖੁ ਅਧੇਰਾ ਘਰੇਤ ਮਿਟਿ ਓ ॥ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਤਿ
 ਦੀਪ ਬਲਿ ਓ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਅਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿ ਓ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿ ਓ ॥ ੮ ॥
 ੧੩ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥ ਮੈਰੈ ਮਨ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲ ਤੇਜ ਲੋਤੇ ਤਉ ਕਿਅ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇ ਓ ॥ ੧ ॥ ਅਗਿਆਨ
 ਧੇਰੀ ਮਟਿ ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇ ਓ ॥ ੨ ॥ ਪਾਵ ਕੁਸਾਗਰੁ ਗਹਰੇ ਚਰਿ ਸੰਤ ਨਾਵ
 ਇ ਓ ॥ ੩ ॥ ਨਾਹ ਮਕਰ ਮਨ ਪਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਤਿ ਭੁਯਾ ਅਪਾਇ ਓ ॥ ੪ ॥ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ
 ਭਗਤਿ ਵਡੁ ਹਰਿ ਨਾਇ ਓ ॥ ੫ ॥ ਅਨਾਥ ਤਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮਿ ॥ ਬਸੰਤ ਓਟਾਇ ਓ ॥ ੬ ॥
 ਗੁਨੀ ਆਰਕੀ ਬਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ਓ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰੇ ਸੇਵਾ ਕੁਦੁ ਅਰੈ

ਗਉੜੀ ਮਤਲਾ ੫

ਗੰਗਾ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿ ਆ ਕੇ ਭੋਗਾਇਨ ਸੰ

੨॥੧੩॥੧੪॥

ਲੇਖਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਗਉ ਸੰਚਉ ਤਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਤਾਨੀ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਗਉ ਸੁਰਾਪ
ਸਨੁ ਉਕੈਨ ਤੀਸੁ ਤਿਸਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨਮਤਿ ਤੋਇ ਗੁਮਾਨੀ
॥ ਜਿਉ ਉਲਾਹੁ ਭਾਇ ਥਾਧੁ ਧਿਕਾ ਮਰਤਿ ਆਨ ਤੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧ ਪਸ
ਖੋ ਭੋਗਿਨ ਤੁਕਉ ਸੰਪਨੀ ॥ ੪ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਥਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਅੰ
ਧੁ ਸੁਚੇ ਕਰਮ ਕਰਿਏ ਤਬੰਧਨ ਬੰਧਨੀ ॥ ੬ ॥ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸ

ਜੀ ॥੨॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਚੰਤ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਮੁੰਧਰੈ ਦਿ ਦੁਹਲਾ ਜੀ
ਅਜੀਓ ਨੀਦਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਨ ਦੁਬਲੀ ਆਜੀਓ ਪਿਰ ਕੈ ਹਵੈ ॥ ਧਨ ਥੀ ਈ ਦੁਬਲੀ ਕੰਤ ਤਾਵੈ
ਕੈ ਨੀਦ ਦੇਖੈ ॥ ਸੀ ਗਾਰਮਿ ਠਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਫੂਫੂ ਕਿਭੈ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਮੈ ਮਤ ਜੋ ਬਨਿ ਗਰਬਿ
ਜੀ ਦੁਬਲੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦਨ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥
ਮੁੰਧੀ ਮਾਨ ਜੀ ਆਜੀਓ ਬਿਨੁ ਪਨੀਪਿ ਆਗੇ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਗੀ ਬਿਨੁ ਉਰਧਾਗੇ ॥ ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ
ਫੁਲਾਹੀ ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ਫੁਲਾਹੀ ਸਾਚਿ ਸੇਤਲੀ ਆ ॥ ਸ
ਰਨਿ ਜਨ ਸੇਤਲੀ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾਧਨ ਨਾਮਿ ਸਤ ਜਿਸ
ਮਦੀ ਆ ॥ ੨ ॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਤੋਤ ਮਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ ਗੁਰਪੁਛਿ ਲਿਖਉ ਗੀ ਜੀਓ ਸਬਦਿ
ਨੇਹ ॥ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇ ਆਮਨੁ ਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਈ ਆ ॥ ਨਿਕਸਿਜਾ ਤਉ ਰਹੈ ਅਸ
ਗੋ ਜੀ ਮਿਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿ ਆ ॥ ਸਾਚਕੀ ਪਤਿ ਸਦਾ ਨ ਵੰਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨ ਵੇਲਓ ॥ ਨਾਨਕ ਨ
ਜੋ ਸਹ ਜੋ ਸਾਚੀ ਮੇਲਾਹੁ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਤੋ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰੀ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਜੀਓ ਤਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇ
ਆ ॥ ਜਿਉ ਵਰਨਾ ਗੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੀਮ ਰਤ ਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਭੀਮਾਹ ਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸੇਤਲੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥ ਕਰ ਜੋ ਜਿਸਾਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨ ਤੀਰੈ ਦਿ
ਤੋ ਜੀਓ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਤਿ ਰਲੀ ਆਇ ਛਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀ ਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਗਉੜੀ ਚੰਤ ਮਤਲਾ ੧

ਸੁਣਿਨਾਤ ਪੁਰੁ ਜੀਓ ਏਕਲ ਜੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥ ਕਿ

ਓਧੈਰੈਗੀਨਾਤਬਿਨਾਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹੇ। ਧਨਨਾਤਥਾਤੁਰਤਿਨਸਕੈਬਿਖਮਕੈਦਿਘਵੇ।
 ਨਾਨਤੀਦਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁਭਾਵੈਨੁਦਿਬੰਤੀਮੇਰੀਆਥਾਤੁਪਿਆਰੇਕੋਇਨਸਾਰੇਦੇਕਲਾਜੈ
 ਰਲਾਏ। ਨਾਨਕਸਾਧਨਾਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖਪਾਏ॥ ੧॥ ਪਿਰਿਓਰਿਅੰਤੀ
 ਓਕਵਲੁਮਿਲਾਵੈ। ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਿਮਿਲੀਜੀਓਸਥਦਿਸੁਤਾਵੈ। ਸਥਦੇਸੁਤਾਵੈਤਾਪਤਿਪਾਵੈ
 ਪਕਟੇਤਓਜਾਗੈ। ਸੁਦਿਸਖੀਸੇਤਲੀਸਾਚਿਸੁਤਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੈ। ਸਤਿਗੁਰੇਮੇਲੀ
 ਪਿਰਿਰਾਵੀਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈ। ਨਾਨਕਸਾਧਨਤਾਪਿਰੁਰਾਵੈਜਾਤਿਸਕੈਮਨਿਭਾਈ
 ੨॥ ਮਾਇਅਮੋਤਲੀਨੀਘਰੀਆਜੀਓਕੁਜਿਮੁਠੀਕੁਜਿਅਰੇ। ਕਿਓਖੁਲੈਗਲਜੇਵਜੈ
 ਜੀਓਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ। ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਸਥਦਿਵੀਚਾਰੇਤਿਸਤੀਕਾਸੇਤਵੈ
 ਨਦਾਨਅਨੇਕਨਵਲਕਿਓਅੰਤਰਮਲੁਧੈਵੈ। ਨਾਮਬਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈਹਰਿਨੇਕ
 ਬਥਾਵੈ। ਨਾਨਕਸਚਾਪੁਰਸਥਦਿਸਿਵਪੈਦੁਬਿਧਾਮਤਲੁਕਿਜਾਵੈ॥ ੩॥ ਤਿਗੁਰ
 ਮੁਸਚਾਜੀਓਸਥਦੁਸਚਾਵੀਚਾਰੇ। ਤੇਰਾਮਤਲੁਸਚਾਜੀਓਨਾਮੁਸਚਾਵਾਪਾਰੇ। ਨਾਨਕ
 ਵਾਪਰੁਮੀਠਭਗਤਿਲਾਨਾਅਨਦਿਨੋ। ਤਿਸੁਥਾਤੁਵਖਰੁਕੋਇਨਸੁਣੈਨਾਮੁਓਵੈ
 ਨੁਖਿਨੋ। ਪਗਖਿਲੇਖਾਨਦਰਿਸਾਚੀਕਰਮਿਪੁਰੈਪਾਇਆ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮ
 ਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਗਉੜੀਛੰਤਮਤਲਾ ੩ ਪੁਰਬੀ ਸਾਧਨਬਿਨੁ
 ਰਜੀਓਤਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ। ਬਿਨੁਪਲੁਰਤਿਨਸਕੈਜੀਓਬਿਨੁਤਰਿਪਿਆਰੇ। ਬਿਨੁਤਰੇ
 ਰੇਗਤਿਨਸਕੈਗੁਰਬਿਨੁਮਤਲੁਨਪਾਈਐ। ਜੋਗੁਰੁਕਤੈਸੋਈਪਰੁਕੀਜੈਤਿਸਨਾਅ
 ਨਿਭੁਣਾਈਐ। ਹਰਿਸਾਚਸੋਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬਿਨੁਸੇਵਿਐਸੁਖਨਾਵੈ
 ਨਾਨਕਸਾਧਨਾਮਿਲੈਮਿਲਾਈਜਿਸਨੋਅਪੀਮਿਲਾਏ॥ ੧॥ ਧਨਰੋਦਿਸੁਤਲਾਜੀਓ
 ਤਰਿਸਿਓਚਿਤਲਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਭਾਓਕਰੇਜੀਓਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ। ਵਿਚਹੁ
 ਪੁਗਵਾਏਤਰਿਗੁਣਗਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗਭਾਓ। ਸੁਦਿਸਖੀਸੇਤਲੀਜੀਅਕੀਮੇਲੀ
 ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਮਾਓ। ਤਰਿਗੁਣਸਾਰੀਤਕੰਤਪਿਆਰੀਨਾਮੇਧਰੀਪਿਆਰੀ। ਨਾਨਕ

ਸਾਧਨੁ ਸੋਝਾਇ ਮਦੁ ਰਿਗਦੀਪਿਕਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੈ ॥

ਐਯਾਪੇਮੇਲਿ ਲਾਏਸੁਖਦਾਤਾਅਪੀਮਿਲਿਅਘਰਿਅਏ। ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਸਦਾਸੁਰਗਦਿ
ਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥ ਗਉੜੀਚੰਤਮਹਲਾ ੩

ਕਾਮਦਿਹਰਿਰਸਿਬੇਧੀਜੀਉਹਰਿਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਅਜੀਉਦੁਬਿਧ
ਤਜਿਸਮਾਏ॥ ਦੁਬਿਧਾਸਤਜਿਸਮਾਏਕਾਮਦਿਵਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ ਇਹੁਸਰੀਰੁਗੁਰਿ
ਸਤਿਭਰਿਅਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਿਤੁਸਤਜਪੁਨਿਓਪਜੈਬਿਨੁਭਗਤੀ
ਲਾਨਜਾਏ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਦਿਪਿਰਤਿਪਿਅਗੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਕਾਮਦਿਪਿਰੁਪਾਏ
ਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਅਗੈਰੈਦਿਸੁਖਿਸੁਤੀਜੀਉਅੰਤਰਿਓਰਿਧਾਰੇ॥ ਅੰਤਰਿਓਰਿਧਾਰੇਮੇਲਿ
ਪਿਅਗੈਅਨਦਿਨੁਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ॥ ਅੰਤਰਿਮਹਲਾਪਿਰੁਗਵਾਏਕਾਮਦਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਮੁਖੀਆਦਿਨਰਾਤੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਸਚਿਮਿਲੀਸੋਤਗਦਿਗੁਰਕੈਤੋਤਿਪਿ
॥ ੨॥ ਆਵਹੁਦਇਅਕਰੇਜੀਉਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਅਗੈ॥ ਕਾਮਦਿਬਿਨੁਓਕਰੇਜੀਉਸਚਿਸਥ
ਸੀਂਗਾਰੇ॥ ਸਚਿਸਥਦਿਸੀਂਗਾਰੇਤਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸ
ਸੋਈਭੁਭੈਗੁਰਬੀਚਾਰੇ॥ ਮਨਮੁਖਿਕਾਮਿਦਿਅਪੀਸੋਤਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥
ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਥਓਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਅਗੈ॥ ੩॥ ਮੁੰਧਇਅਦਿਓਲੀਨਿਗੁਲੀ
ਜੀਉਪਿਰੁਅਗਮਅਪਾਰਾਅਪੇਮੇਲਿਮਿਲੀਐਜੀਉਅਪੇਬਖਸਦੁਰਾ॥ ਅਵਗਛ
ਖਸਦੁਰਾਕਾਮਦਿਕੰਤੁਪਿਅਰਾਘਟਿਘਟਿਰਹਿਅਸਮਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭੈਏਭਗਤੀ
ਈਐਸਤਿਗੁਰਿਭੁਭੁਭੁਈ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਰੈਦਿਨਰਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰੈਦਿਵਲਾਈ॥ ਨਾਨ
ਸਤਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਅਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੩॥ ੫॥ ਗਉੜੀਚੰਤਮ

ਲਾ ੩ ਮਾਇਆਸਰੁਸਥਲੁਵਰਤੈਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਅਜਾਇ॥
ਨਮੁਕਰਿਬੋਹਿਥਾਜੀਉਸਥਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਇ॥ ਸਥਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏਹਰਿਅੰਤ
ਘਾਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਤੋਵੈਜੀਵਤਿਅੰਏਉਮਰੀਐ॥
ਖਿਨਮਤਿਰਾਮਨਾਮਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਰਾਂ
ਨਭਏਮਨੁਰਾ॥ ੧॥ ਇਸਤਰੀਪੁਰਖਕਾਮਿਦਿਅਪੇਜੀਉਰਾਮਨਾਮਕੀਬਿਧਿਨਤੀਜਾਈ॥
ਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਖਰੇਪਿਅਗੈਜੀਉਭੁਭਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਈ॥ ਭੁਭਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਈਗਤੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋ ਜੇ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭ ਕੇ ਜਾ ਸੀ ਉਥੇ ਗੁਰਵੀਚਾਰੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰ
ਸੰਨਹੋ ਅਪਿਤਰੈ ਕਲਤਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿ
ਐ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੋ ਖਿਰਨਾ ਤੀਜੀ ਉਥਾ ਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ਦਿ ਜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਰ
ਮਨੁ ਵਾਪਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਪਨੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰ
ਤੇਰ ਤੇ ਹੋ ਸਾਚੀ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਐ॥ ਹਮ ਮਤਿ ਤੀਲੁ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਅਪੇਸਤਿ ਗੁਰ
ਮਰਦੇ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਣਵੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ੩॥ ਅਪਿਕਰ
ਕੇ ਅਪਿ ਜੀਉ ਅਪੇਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ। ਅਪੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ
ਅਐਗੇ। ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਅਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ। ਅਪੇ ਦਨਾ ਅਪੇ
ਦੀਨਾ ਅਪੇ ਸੇਵਕ ਗਾਏ। ਅਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਕਾਟੇ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਦਬ
ਖੇਤੁ ਸੇਵਕੇ ਵਿਟੁ ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ੬॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੩
ਗੁਰੂ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ। ਮੰਦੁ ਤੁਝੁ ਰਿਨ ਜਾਤਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਘਰਿ ਬੈ
ਠਿ ਅਹਰਿ ਪਾਏ। ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਅਹਰਿ ਪਾਏ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਸਤਿ ਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ। ਗੁਰੂ
ਸੇਵਾ ਖਰੀਦੁ ਖਾਲੀ ਜਿਸਨੇ ਅਪਿ ਕਰਾਏ। ਨਾਮੋ ਥੀ ਜੇ ਨਾਮੋ ਜੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਨਾ
ਕਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਏ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਮੀਠੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਜਾਂ
ਕਾਠਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਮੁਖੇ ਜੀਉ ਅਨਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ। ਸਦਾ ਹਰਿ
ਨੁਪਾਏ ਜਾਤਿ ਭਾਏ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ। ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾ
ਏ। ਨਾਮੋ ਉਪ ਜੈ ਨਾਮੋ ਬਿਨੈ ਨਾਮੋ ਸਚਿ ਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈ ਐ ਅਪੇ ਲਾਏ
ਏ॥ ੨॥ ਏਹੁ ਵਿਛਾਰੀ ਚਾਕਰੀ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇ ਸਿਸਿਧਾਏ। ਦੁਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖ
ਅਪੇ ਓਧਿ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਬਿਖਿ ਆਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ। ਬਿਖਿ ਆਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਏ
ਉਕੇਂ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਚਾਕਰੀ ਵਿਛਾਰੀ ਖਰੀਦੁ ਖਾਲੀ ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ। ਮਾ
ਏ ਆਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾ ਤੀਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ। ਨਾਨਕ ਮਾਏ ਅਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੁਕੈ ਜਾਗੁਰ
ਮਰਦੇ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨਵਸਾਏ। ਮਾਏ
ਅਕਾ ਦੁਖੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ। ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨ

ਖਿਆਪੁਗਲਾਏ। ਹਰਿਕੇਚਾਕਰਸੰਦਾਸੁਭੇਲੇਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ। ਜਿਸਨੇਹਰਿਜੀਉ
 ਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਏ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਜਥਿਲਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਥੁਏ।
 ੪॥੫॥ ੭॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗੁੰਝੀਪੁਰਬੀਛੰਤਮਤਲਾ ੫

ਮੇਰੈਮਨਿਥੈਰੁਦੁ

ਆਜੀਉਕਿਉਦੇਖਾਪ੍ਰਭਦਾਤੇ। ਮੇਰੈਮੀਤਸਖਾਹਰਿਜੀਉਗੁਰਪੁਰਖਥਿਧਾਤੇ। ਪੁਰਖੇਵੇ
 ਤਾਏਕੁਸੀਧਰੁਕਿਉਮਿਲਤਤੁਏਉਭੀਦੀਆ। ਕਰਕਰਤਿਸੇਵਾਸੀਸੁਚਰਣੀਮਨਿਆ
 ਦਰਸਨਿਮਾਣੀਆ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਘੜੀਵਿਸਰੈਪਲਮੂਰਤੁਦਿਨੁਰਾਤੇ। ਨਾਨਕਸਾਧੀ
 ਉਪਿਆਸੇਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥੧॥ ਇਕਥਿਨਉਕਰਉਜੀਉਸੁਦਿਕੰਤੀਪਿਆਰੇ
 ਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੇਖਿਚਲਤਤੁਮਾਰੇ। ਚਲਤਤੁਮਾਰੇਦੇਖਿਸੇਹੀਉਦਾਸਧਨ
 ਉਧੀਰਏ। ਗੁਣਵੰਤਨਾਹਦਇਆਲੁਬਾਲਾਸਰਬਗੁਣਭਰਪੂਰਏ। ਪਿਰਦੇਸੁਨਾਹੀਜੁ
 ਦਾਤੇਉਭਿਏਜੀਥੁਰਿਆਰੇ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੁਘਰਿਆਵਤੁਨਾਹੀਆ
 ਰੇ॥੨॥ ਹਉਮਨੁਅਰਪੀਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਅਰਪੀਸਭਿਦੇਸਾ। ਹਉਸਿਰੁਅਰਪੀਤਿਸੁਮੰ
 ਪਿਆਰੇਜੇਪ੍ਰਭਦੇਇਸੰਦੇਸਾ। ਅਰਪਿਆਤਸੀਸੁਸੁਭਾਨਿਗੁਰਪਹਿਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਦਿਖਾਏ
 । ਬਿਨਮਾਹਿਸਗਲਾਦੁਖਮਿਟਿਆਮਨੁਚਿੰਦਿਆਪਾਇਆ। ਦਿਨੁਰੈਦਿਗਲੀਆਕੰ
 ਮਦਿਮਿਟੇਸਗਲਅੰਦੇਸਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੰਤੁਮਿਲਿਆਲੋੜੇਤਹਮਜੈਸਾ॥੩॥ ਮੈ
 ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਜੀਉਵਜੀਵਾਧਾਈ। ਘਰਿਲਾਲੁਆਇਆਪਿਆਰਾਸਭਤਿਖਾਥੁਹੰ
 । ਮਿਲਿਆਤਲਾਲੁਗੁਣਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸਖੀਮੰਗਲਗਾਇਆ। ਸਭਮੀਤਬੰਧਪਤਰਪੁਰੁ
 ਜਿਅਦੁਤਥਾਉਗਵਾਇਆ। ਅਨਤਵਾਜੇਵਜਹਿਘਰਮਹਿਪਿਰਸੰਗਿਸੇਜਵਿਛਾਣੇ
 ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਤਿਰੈਤਹਿਮਿਲਿਆਕੰਤੁਸੁਖਦਾਈ॥੪॥ ੧॥ ੮॥

ਗੁਰਗੁੰਝੀਛੰਤਮਤਲਾ ੫

ਮੋਹਨਤੇਰਉਚੇਮੰਦਰਮਤਲਾ

ਗਾਮੋਹਨਤੇਰੈਸੋਹਨਿਦੁਆਰਜੀਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾਧਰਮਸਾਲਾਪਾਰਦੈ
 ਆਰਠਾਕੁਰਸਦਾਕੀਰਤਨੁਗਾਵੇ। ਜਹਸਾਧਸੰਤਇਕਤ੍ਰੋਵਤਿਤਤੁਤੁਏ
 ਆਵੇਤਾ। ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲਸੁਆਮੀਹੋਤੁਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਗਾਇ

ਭਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸੇਮਿਲਿਦਰਸਨਸੁਖਸਾਰਾ॥ ੧॥ ਮੋਹਨਤੇਰੇਬਚਨਅਨੁਪਚ
ਦੀਰਲੀਮੋਹਨਤੁੰਮਾਨਤਿਏਕੁਜੀ ਅਵਰਸਤਰਾਈ॥ ਮਾਨਤਿਤੇਕੁਅਲਖੁਠ
ਕੁਜੇਨਹਿਸਤਕਲਧਾਰੀਆ॥ ਤੁਧੁਬਚਨਿਗੁਰਕੈਵਸਿਕੀਆਅਦਿਪੁਰਖੁਬਨਵਾ
ਰੀਆ॥ ਤੁੰਆਪਿਚਲਿਆਆਪਿਰਤਿਆਆਪਿਸਤਕਲਧਾਰੀਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕੈਜਗਤੁਸਤੁਸੇਵਕਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆ॥ ੨॥ ਮੋਹਨਤੁਪੁਸਤਸੰਗਤਿਪਿਆਵੈ
ਦਰਸਪਿਆਨਾ॥ ਮੋਹਨਜਮੁਨੇਜਿਨਅਵੈਤੁਧੁਜਪਤਿਨਿਦਾਨਾ॥ ਜਮਕਾਉਤਿਨ
ਕੁੰਭਲੋਨਾ॥ ਤੀਜੇਇਕਮਨਿਪਿਆਵੈਤਾ॥ ਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਜਿਤੁਧੁਅਰਾਧਤਿਸੇ
ਜੇਕੁਲਪਾਵੈਤਾ॥ ਮਲਮੁਤਮੁੜਜਿਮੁਗਧੋਤੇਸਿਦੇਖਿਦਰਸੁਸੁਗਿਆਨਾ॥ ਬਿ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਜੁਨਿਤਚਲੁਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ਮੋਹਨਤੁੰਸੁਫਲੁਛਲਿਆ
ਜਲਪਰਵਰੇ॥ ਮੋਹਨਪੁੜਮੀਤਭਾਈਕੁਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇ॥ ਚਾਰਿਆਜਤਾਨੁਲਾਹਿ
ਅਅਭਿਮਾਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨੀਤੁਧੋਨੇਧੰਨੁਕਹਿਅਤਿਨਜਮੁਨੇਜਿਨ
ਅਇਆਥਾਥੈਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਤੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕੇਕਰਖੀਜਿਤੁਲਗੀਤਰਿਆਸੰਸਾਰੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੮॥ ਗਉੜੀਛੰਤਮ

੨੫ ਸਲੋਕੁ ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁਨਤਪੁਨਤਬਲਿਤਾਰਾ॥
ਜਨਕਮਨਾਮੁਜਪਿਪਾਵਕੋਤਿਨਕਿਲਫਿਖਦਾਹਨਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਪਿਮ
ਨੁੰਗਮਨਾਰਾਇਣੁਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮਧੋ॥ ਪਿਆਇਮਨਾਮੁਰਾਰਿਮੁਕੰਦੇਕਟੀਐਕਾ
ਲਦੁਖੁਛਧੋ॥ ਦੁਖਤਰਣਦੀਨਸਰਣਸ੍ਰੀਧਰਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧੀਐ॥ ਜਮ
ਖੰਡੁਬਿਖੜਾਅਗਨਿਸਾਗਰੁਨਿਮਖਸਿਮਰਤਸਾਧੀਐ॥ ਕਲਿਮਲਤਦਤਤਸੁਪੁਕ
ਤਦੇਨਸੁਗੋਇਅਰਾਧੋ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਤੁਕਿਰਪਾਰੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਮਧੋ॥ ੧॥
ਨੇਮਰਿਮਨਾਦਾਮੋਦਰੁਦੁਖਤਰੁਭੈਭੈਜਨਤਰਿਰਾਇਆ॥ ਸ੍ਰੀਗੋਵਿੰਦਾਇਆਲਾਮਨੋਤਰੁ
ਭਗਵੰਤੁਭੁਵਿਰਦਾਇਆ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਪੁਰਖਪੁਰਨਮਨਤਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥
ਅਨੰਪੁਰੁਪਤੇਓਧਰੈਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਗੁਣ
ਐਕਿਭਗਤੀਗਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਤੁਕਿਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਰਿਰਾਇਆ॥ ੨॥

ਦੇਤਿਮਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਸਰਬਕਲਾਜਿਨਿਧਾਰੀ। ਕਰੁਣਾਮੈਸਮਰਬੁਧੁ
 ਮੀਘਟਘਟਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ। ਪ੍ਰਾਣਮਨਤਨਜੀਅਦਾਤਾਥੇਅੰਤਅਗਮਅਪਾਰੋ
 ਸਰਦਿਜੋਗੁਸਮਰਬ੍ਰਹਮੋਹਨੁਸਰਬਦੋਖਬਿਦਾਰੋ। ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਦੋਖਬਿਨਸਤਿ
 ਪਤਨਾਮੁਮੁਗਾਰੀ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸਮਰਬਸਭਕਲਾਧਾਰੀ॥ ੩॥
 ਗੁਣਗਾਓਮਨਾਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀਸਭਤੇਓਚਦਇਆਲਾ। ਬਿਸੰਭਰੁਦੇਵਨ
 ਓਏਕੈਸਰਬਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਮਹਾਦਇਆਲਦਾਨਾਦਇਆਪੇ
 ਸਭਕਿਸੈ। ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਲੋਕੁਮੋਹਨਾਸੈਜੀਅਜਾਕੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈ। ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਦੇਵ
 ਸਫਲਸੇਵਾਭਈਪੂਰਨਘਾਲਾ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਓਪੁੰਨੀਜਪਤਦੀਨਦੈ
 ਲਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧॥ ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਸੁਦਿਸਖੀਏਮਿ
 ਓਦਮੁਕਰੇਹਮਨਾਇਲੈਹਿਹਰਿਕੰਤੈ। ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਕਰਿਭਗਤਿਠਗਉਰੀਮੋਹ
 ਸਾਧੁਮੰਤੈ। ਸਖੀਵਸਿਆਇਆਠਿਰਿਓਛਿਨਜਾਈਹਿਹਰਿਤਿਭਲੀਭਗਵੰਤੈ।
 ਨਕਜਰਾਮਰਣਭੈਨਰਕਨਿਵਾਰੈਪੁਨੀਤਕਰੈਤਿਸੁਜੰਤੈ॥ ੧॥ ਸੁਦਿਸਖੀਏਹਰੁ
 ਬਿਨੰਤੀਏਹੁਮਤੰਤੁਪਕਾਈਐ। ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਓਪਾਪਿਰਹਤਤੋਇਗੀਤਗੋਵਿੰਦ
 ਗਾਈਐ। ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਭ੍ਰਮਨਾਸਹਿਮਨਚਿੰਦਿਅਛਲੁਪਾਈਐ। ਪਰਬ੍ਰ
 ਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ ੨॥ ਸਖੀਇਛਕਰੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾ
 ਪ੍ਰਭਮੋਰੀਆਸਪੁਜਾਏ। ਚਰਨਪਿਆਸੀਦਰਸਥੈਰਾਗਨਿਪੇਖਓਥਾਨਸਥਾਏ
 ਖੋਜਿਲਹਓਹਰਿਸੰਤਜਨਾਸੰਗੁਸੰਮਿਥਪੁਰਖਮਿਲਾਏ। ਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆ
 ਰਿਜਨੁਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਛੁਗੀਮਾਏ॥ ੩॥ ਸਖੀਨਾਇਵਸਾਅਪੁਨੇਨਾਤਪਿਐ
 ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਸੰਗਿਤਿਲਿਆ। ਸੁਦਿਸਖੀਏਮੇਰੀਨੀਦਭਲੀਮੈਅਪਨਜ
 ਕੁਮਿਲਿਆ। ਭ੍ਰਮੁਖੇਇਓਸੋਤਿਸਹਜਿਸੁਆਮੀਪਰਗਾਸੁਭਾਇਅਕਓਲੁਖਿਓ
 ॥ ਵਰੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਸੇਤਾਗੁਨਟਲਿਆ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੧॥

ਸੋਲ੍ਹ

ਗੁਰਦੇਵਮਾਤ

ਗੁਰਦੇਵੀਥਾਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਦੇਵੀਥਾਨ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧ
ਗੁਰਦੇਵ ਗਾਗੁਰਦੇਵ ਤਾਰਿਨਾ ਮੁਢਿ ਪਦੈ ਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੋਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਸਤਿਬ
ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਗੁਰਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪ
ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿ ਤਪਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਅਦਿਜੁਗ
ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਤਾਰਿਨਾ ਪਿਓ ਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਮ ਮੁਖ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਨਾ ਸਕਰ
੧॥ ਸੋਲ੍ਹ ॥ ਆਪਤਿ ਕੀ ਆਕਰਾਇ ਆਪਤਿ ਕਰੈ ਨੇ ਜੋਗਾ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆ
ਦੁਰਹੋ ਆਨਹੋਗੁ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਾਮ ਸਕਾਰੰ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ
ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥ ਆਪਤਿ ਸੁਨ ਆਪਤਿ ਸੁਖ ਆਸਨਾ ॥ ਆਪਤਿ ਸੁਨ ਤਾਪਤੀ ਜਾਸਨਾ ॥ ਆਪਨ
ਅਪੁ ਆਪਤਿ ਭੁਖਾਇਓ ॥ ਆਪਤਿ ਥਾਪ ਆਪਤੀ ਮਾਇਓ ॥ ਆਪਤਿ ਸੁਖ ਮਾਪਤਿ ਅਸਥੁਲਾ
ਨਾਨਕਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦਇ ਆਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਮਨੁ ਤੋਇ
ਵਲਾ ਹਰਾਉ ॥ ਸੋਲ੍ਹ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਅਪਿਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕਾ ਏਕ
ਏਕ ਬਖਸ਼ੈ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਓਅਕਾਰਾ ਏ
ਕੀਤਿ ਪਰੇਵਨ ਤਾਰਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤ੍ਵੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ॥ ਸੰਗਲ
ਤੋ ਤੇਰੇ ਰਹਿ ਭੁਖਾਇਓ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਛਾਇਓ ॥ ਦੁਰੁਤਾ ਤਿਤੇ ਅਪਿਨਿਰਗੁਨਾਨ
ਕ ਅੰਤੁ ਪਾਰਵਾਰਾ ॥ ੨॥ ਸੋਲ੍ਹ ॥ ਸੇਈ ਸਾਤੁ ਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਤਰਿ ਰਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈ ਐਤਿ ਤਸੰਤ ਨ ਕੋ ਪਾਸਿ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾਸਤਿ ਸਤਿਸਤਿ ਸੋਭ
ਰੇਤੁ ਰਖੇ ਭਿੰਨ ਕੋਭੁ ॥ ਸੋਭੁ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿ ਤਪਾਯੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨ ਯੰ ॥ ਸੰ
ਗੁਨ ਤੀਕਿ ਭੁਖਿ ਆਪਤਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਤੁ ਕੋ ਜਾਪਤਾ ॥ ਸੋ ਸਾਧੁ ਇਤ ਪਤੁਚਨ ਤਾਰਾਨ
ਕਤੈ ਰਹੈ ਥੀ ਹਾਰਾ ॥ ੩॥ ਸੋਲ੍ਹ ॥ ਯੰਨੁ ਯੰਨੁ ਕਤਾ ਪੁਕਾਰੈ ਮਾਇ ਆਮੋ ਤਸਭੁਕੁ
ਕਾਨ ਮਦਿਉ ਨਾਨਕ ਪੈ ਤਜਾਤ ਸਭੁ ਧੂਰਿ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾਧੁਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ

ਜਨੁ ਆਪਨਿ ਤੇਉ ਜਿਹ ਰੁਚੈ ਅਮਨੁ ਆਪਨੁ ਨ ਹੀ ਬਾਢਿ ਸੁਰਗ ਨ ਆਢਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧਰ ਜਰਾ ਚਹਿ ॥ ਧੰਧੇ ਕਰਾ ਬਿਆਪਿ ਤਹੁ ॥ ਜੇ ਏਕ ਢਾਢਿ ਅਨ ਕਤ ਹਿਨ ਜਾਹੁ ॥
ਕੈ ਹੀ ਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਬੇ
ਅਰੁ ਛੇ ਆਨ ਪਿਆਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲਿ ਅਓਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਕ੍ਰਿ
ਨੀ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੰ ਕਾ ਛੇ ਆਨੁ ਨ ਹੀ ਮੁਖਿ ਬਾਤ ਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗ
ਸਤੁ ਕਰਿ ਭਾਤ ਉ ॥ ਛੇ ਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਉ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਢੁ ਜੇ ਗੁਨ ਹੋਉ ॥
ਨੀਰਤ ਅਗਿ ਅਦ੍ਰਿੜ ਜਾ ਕੈ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮ ਸਭਿ ਸਭਤਾ ਕੈ ॥ ਛੇ ਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਚਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਚੇਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੋਭੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਘਾਜੁਗ ਮਹਿ ਏਕ ਹਿ ਕਉ ਅਇਆ ਜਨਮ ਤਮੋ ॥ ਹਿੰਮਿ ਹਨੀ ਮਾਇਆ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ
ਪਤ ਪਕਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿੰਮਰਤ ਪ੍ਰਚੁਰਤੋ ॥ ਉਗਠਿ ਪਰੇ ਜੋ ਢੋਰਿ ਢੁਰਾਨਾ ॥ ਦੇਵਨ
ਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਧਾਰਤੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਇਤਉ ਤਨਾਨ ਕਤਿ ਸੁਬਿਸਰਾਨਾ
੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਤੁ ਕਮਿ ਬਿਨਾ ਸਤੁ ਕਮਿ ਅਗਿ ਅਭਿੰਨ ਕੋਇ ॥ ਆਵਨਾ
ਤਮਿ ਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਉ ਜੀ ਅਬਹੁਤੁ ਗੁਰ ਦਾਸੋ ॥ ਸੋਹ
ਰਜੈ ਨਿਛਾਸੋ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੋ ॥ ਆਪਨ ਸੋਤ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੋ ॥ ਏਸ
ਕਢੁ ਕਹਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤੁ ਤਰਉ ਬਿਖਮਾਇ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਮਾਏ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁ
ਨੇਤਿ ਨਿਪੁ ਭਿਆਪਾ ॥ ਪਸੁ ਆਪਨ ਤਉ ਤਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ
ਏਕ ਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਤਰਾ ॥ ਆਪਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਇਅੰਗੁ ਜਿ ਤੁਜਿ ਤੁਅੰ
ਇਥਾ ॥ ਸੋ ਸੋ ਏਉ ਜੀ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ਉਥਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਜਾਨੈ ਕੋਉ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਸੋਉ
ਏਕ ਹਿ ਤੇ ਸਗਲ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਰਨ ਤਰਾ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੰ
ਬਨਿ ਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮਰੰਗ ਬਿਖਸੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਮੈ ਸੋਗ
ਪਉੜੀ ॥ ਰੋਮਨ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਜਹ ਰਚੁਤੁ ਤਤੁ ਬੰਧਨ ਪਾਤਿ ॥ ਜਿਹ ਬਿਖਿ ਕਤੁ

ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੇ ਕ੍ਰਮ ਰਤ ਕੋ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਿਉਨਾ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਬਿਕਾਰਾ ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇ ਅਰੰਗਾ ਭੁਮਕੇ ਸੇ ਤੇਨਤ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਲੇਖੈ ਗਣਤਨ ਛੂਟੀ ਐਕਾਰੀ ਭੀਤਿ ਨਸੁਧਿ। ਜਿਸਤਿ ਚੁਭਾਏ ਨਨਕ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਸੋਲ੍ਹੇ ਸੁਖਿ। ੮॥ ਸੋਲ੍ਹੇ ਟੁਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾ ਸੁਕੋ ਤੇ ਅਸਾਧੁ ਸੰਗਾ ਜੇਰਾ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਜੰਗਾ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰੰਗਾ ਤੁਇ ਆਮਨੁ ਅਪੁਨਾ। ਤ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਰੇਰਦਰਗਤ ਕੋ ਤੇਨ ਕੋਊ। ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ। ਓਅ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਤੋ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸਾਮਸਤ ਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ ਓਧੁ ਰਿਜ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਪਰਿਤਾ ਕੈ ॥ ੧੦॥ ਸੋਲ੍ਹੇ॥ ਲਾਲਾ ਚੁਠ ਬਿਕਾਰ ਸੇ ਤ ਬਿਆਪ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉਨਾ ਨਕਮਾਇ ਆਬੰਧਾ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਅੰਤੁ ਬਿਮਾਇ ਆਮਦ ਮਾਤਾ। ਇਐ ਆਮਾਇ ਆਮਤਿ ਜਨਮਤਿ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਵੈਤਿ ਵਕਰਨਾ। ਕੋਊ ਉਨ ਕੋਊ ਪੁਰਾ। ਕੋਊ ਸੁਧਰਨ ਕੋਊ ਮੁਰ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਨਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥ ੧੧॥ ਸੋਲ੍ਹੇ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਰੰਗੀਰ ਅਥਾਤਾ। ਦੁਸਰਨ ਹੀ ਅਵਰੁ ਕੋਨਾ ਨਕ ਬੇਪਰਵਾਤਾ ॥
ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਤਾ ਕੈਲਾਵੇਨ ਕੋਊ। ਏਕਤਿ ਆਪਿ ਅਵਰਨ ਹੋਊ। ਤੇਵਨ ਹਾਰੋ ਤੇ ਸਦ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਅੰਤੁ ਨਕਾਤੁ ਪਾਇ ਆਗੀਟ ਤਸਤਿ ਮਤਿ ਪੁਰਸਮਾਨਾ। ਪੁਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਤਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਹਰਿ ਤਿਤ ਜਪਨਾ ॥ ੧੨॥
ਸੋਲ੍ਹੇ॥ ਅਤਮ ਰਸੁ ਜਿਤ ਜਾਨਿ ਆਤਰਿ ਰੰਗ ਸਤੋ ਜਮਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਜ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਇ ਆਸਠ ਲੁਤਾ ਤੁਕੋ ਗਨੀ ਐ। ਜਾ ਸੁਰਸਨ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਅਇ ਬਸਤਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ। ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਵਤਿ ਰੰਗੇ। ਅਵਤ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਜਾ ਕਉ ਦਇ ਆਮਾਇ ਆਬਿਧਾਤਾ। ਏਕਤਿ ਆਵਨ ਠਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਅ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ੧੩॥ ਸੋਲ੍ਹੇ॥ ਧਾਨੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਤੇਇ ਅਨੰਦੁ ਦਿ
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਦੁਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਭੈ ਨਾਨਕ ਨੀਸ ਸਮਾਉ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਉਨਾ ਚਾਰੁ ਅਠਗਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੇਊ। ਤਿਸਤਿ ਤਿਅਗਿ ਸੁਖਿ ਸਤੋ ਜੇ ਸੋਊ। ਘਾਘਾ ਜਾਇ ਪਰੁ ਸੰਤ

ਇਆ

ਸਰਨਾ ਜਿਹ ਅਸਰਇ ਅਭਵ ਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਘਟਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਝੀ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਲੇਖਾ
ਹਿ ਪਰੋਝੀ ॥ ਘਟਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀ ॥ ਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਟੇ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਚਿ
ਰੈ ਏਕਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਟੀਤ ਉਤ ਕੇ ਸੀਤਾ
ਰਿਪੁ ਰੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥ ਅਨਾਨਕ ਜਪੀ ਐ ਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਤੁ
ਸੁਕ ਉਜੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਤੋਇ ॥ ਇਤ ਬਿਖਿ ਆਦਿ ਨ ਚਾਰਿ ਢਿਅ ਢਾ ॥ ਚਿਰ ਲਿਖਿ ਸੁਕੁ
॥ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਪੀਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿ ਤਾ ਕੇ ਢੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥ ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ
ਸਤ ਨਾਨੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਤੇਤ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰਮੁਖਿ
ਨੀਧਨ ਵੰਤਾ ॥ ਮਿਰਤ ਕ ਕਹੀ ਅਹਿ ਨਾਨਕ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕੁਕਾਖਟੁ ਸਾਸ ਤੂ ਤੋਇ ॥ ਛਿਅ ਤਾ ਪੂਰ ਕੁੰਭ ਕਰੇ ਚਕ ਕਰਮਾਤਾ ॥ ਛਿਅ ਨ ਪਿਆਨ
ਰਬ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਸੋਮ ਪਾਕ ਅਪਰ ਸਉਦਿਆਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਤੇਤਾ ॥ ਜੋ
ਕੀਨੋ ਸੋਝੀ ਐਨੇ ਤਾ ॥ ਉਐ ਤਉ ਤਾ ਮੁਗਨ ਉਚੰਡ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲ
੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ॥ ਭੁਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀਰੇਖਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ
ਜੋ ਨਿਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਓਲੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਝੀ ॥ ਲਿਖਿ
ਨਮੇਟ ਤ ਕੋਝੀ ॥ ਨਹੀ ਤੇਤ ਕਢੁ ਦੇਉ ਬਾਰਾ ॥ ਕਰਨੈ ਤਾਰੁ ਨ ਭੁਲਨ ਤਾਰਾ ॥ ਕਾਤੁ ਪੰਥੁ
ਆਪੈ ॥ ਕਾਤੁ ਉਦਿਆਨ ਭੂਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ ॥ ਆਪਨ ਕੇਲੁ ਆਪਨੀ ਕੀਨੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ
ਨਕਲੀਨੋ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਘਤ ਰੇਤੁ ॥ ਟਿਨ ਜਾਤਿ ਭੰਡ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਤ ਐਨੇ ਕਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਤਿ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖੁਨਾ
ਹੀਤਿ ਸੁਸੰਮਥ ਕੈ ਪਾਤਿ ॥ ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੇ ਦੇਹ ਤਿਓ ਭਵੈ ਤਤ ਤਤ ਜਾਤਿ ॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ
ਨੁਇ ਆਭਗਤ ਨ ਕੀਰਾ ਸਿਖਿ ॥ ਮਾਗਰੀ ਬੀਅਨ ਦਸਤ ਜਪਤ ਰਹਿ ॥ ਗੁਣ ਤਾ ਸੋ
ਲਤਿ ਬਿਗਸਤਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਤੇਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦੀ ਵਗਨੀ ਵਸੁਤ ਵੇਨੇ ਰਾਸ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲਾ ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਦੁਖੁ ਨ ਰਾਨੁ ਤਿਤ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਵਿ
ਪੂਰੀ ਤਿਨ ਪਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਨਿ ਮਨਿ ਦੇਖਤੁ ਮਨੈ ਮਾਤਿ ਸਰਪਰਚ

ਗੁਰੂ ਅਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰੂ ਮਿਸਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗਾ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿ

ਰੂ ਰੂਰੂ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤਾ ਕਤਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇ ਹਕਾ ਬਿਲਾਮ ਨਕਰਿ ਤੋ ਮੀਤਾ ਨਤ ਬਾਰਿ
ਗਗਾ ਬਨੈ ਨਤ ਬਿਰਧੀ ਕਢੁ ਬੰਧਾ ਚਿਉ ਬੇਰਾਨ ਹੁਈ ਐ ਜਉ ਆਇ ਪੈਰੇ ਜਮ ਠੰਧਾ ਗਿਆਨਿ
ਨੀਰਤੁ ਰਪੇ ਖਿਰਤੁ ਨਤੀ ਇਤਠਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੁੜਤ ਲਪਟਾਇ ॥

ਗਗਾ ਦੇ ਸਿ ਮਾਰੇ ਤੇ ਜਾਤੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗਾਨਾ ਨਕ ਆਏ ਸਠਲੇ ਤਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਤਿ
ਗਗਾ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਘੋਖੇ ਸਾਸ ਤੁਥੇ ਦਸਤੁ ਆਨ ਨਕ ਬਤਉ ਕੋਇ ॥ ਆਇ
ਦੀਉ ਦਿਉ ਵਤਨ ਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਘਘਾ ਘਾਲੁ ਮਨ ਤਿਏਤ

ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਸਗਨਾ ਨਤ ਤੇ ਆਨ ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਚਿਤੀ ਸਮਾਇ ॥ ਘੁਲਾਤਿ ਤਉ ਮਨ ਜ
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਸਗਨਾ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਤਿ ਪੁਨਹ ਚਰਨਾ ॥ ਘਲਿ ਘਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਤਿ
ਬੇਨੁ ਰਿਭਗਤਿ ਕਤਾ ਬਿਤਿ ਪਾਵਤਿ ॥ ਘੋਲਿ ਮਤ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਤਰਿ
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਦੀਆ ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਇ ਘਾਲੇ ਸਭੁ ਦਿਵਸ ਸਾਸਨੁ ਬਢਨ

ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਸਾਗਾ ਜੀਵਨ ਲੋਗਤਿ ਭਰਮ ਮੋਹਨਾ ਨਕ ਤਉ ਗਵਾਰਾ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਤ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜ ਨਮਤਿ ਮਰਤਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਆਨਧਿ ਆਨਤਾ ਤੁਕਉ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਤ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਕੁਝ ਤੀ
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਰੋਉ ਛੁਟੈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰ ਛੁਟੈ ॥ ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਤ ਜੀਵਤ ਜਪਿ ਆਪਾ ਪੂਰ
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਨਨਕ ਨਤ ਛਪਿ ਆ ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਉ ਚਰਣਾਰ ਬਿੰਦਉ ਪ

ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਖਿਗ ਸੰਤਾ ॥ ਪੂਗਟ ਭਏ ਆਪਿ ਹੋਰ ਬਿੰਦਨਾ ਨਕ ਸੰਤ ਮਤੰਤਾ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਰਾਮ ਲਗੁ ਰਲਾ ਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਘਾਇ ਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾ ਗਾ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤਿ
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਅਇਓ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨ ਸਿਓ ਸਭ ਦੁਆ ॥

ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਸੰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੁਆ ॥ ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿ
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲਾ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐ
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਕੋ ਪਕਰੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸਾਇ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਛਾਛੇ ਤੇਰੇ ਦਾਸ
ਗਗਾ ਰੂਰੂ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨਕੋ ਪਾਨੀ ਤੇਰੇ ॥ ਛਛਾਛਾ ਰੂਰੂ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ ਅਪੁਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ

ਗਵੰਤਾ। ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਥੁਚਤੁਰਾਈ। ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ। ਚਰੁਕੀਪੁਤ
 ਪਰਮਗਤਿਪਾਈ। ਨਾਨਕਜਾਕਓਸੰਤਸਤਾਈ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੇਰਜੁਲਾ
 ਫੁਲਤਿਘਨੋਕਾਚੀਦੇਤਥਿਕਾਗਾਅੰਥੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਗਾ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਹੁਆ। ਬਾਧਿਓਜਿਓਨਲਿਨੀਕੁਮਿਸੁਆਜਾਨੁ
 ਨੈਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ। ਅਗੈਠਾਕੁਭਿਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀ। ਜਉਜਾਨੈਮੈਕਬਨੀਕਰਤਾ
 ਅਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿਰਤਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਤਹਉਮੈਮਾਰੀ। ਨਾਨਕਤਾਕਓਮਿਲੇਮੁਗ
 ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਝਾਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਥਾਸੁਰਆਰਾਧਿ। ਕ
 ਤੁਝੈਨਥਿਆਪਈਨਾਨਕੀਮਟੈਉਪਾਧਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਝੁਝਾਝੁਰਨਮਿਟ
 ਮਾਰੇ। ਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰੇ। ਝੁਰਤਝੁਰਤਸਾਕਤਮੁਆਜਾਕੈਰਿਝੈ
 ਭਾਉਥੀਆ। ਝੁਰਤਿਕਸੰਮਲਾਪਾਪਤੇਰੇਮਨੁਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੁਆ
 ਝੁਰਤਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੁਸਟਾਈ। ਨਾਨਕਜਾਕਓਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਵਤਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕਥਿਧਿਰਤਨੁਪਾਵਤੁਮੀਤਾ। ਜੀਵਤਰਤਤੁਤਰਿਤਰਿਭਜੁਨ
 ਕਨਾਮਪਗੀਤਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੰਵਾਵਾਵਾਵੁਦਿਤੁਸਤੀਬਿਨਸਿਜਾਏਹੇ
 ॥ ਗਵਤੀਗਵਉਨਗਦਿਸਕਓਕ੍ਰਿਸਿਉਕਰੀਐ। ਸੰਗੁ। ਵਾਵਾਵੁਦਿਅਥਿਪਿਸਤੀਚਿ
 ਠਉਮਾਇਆਰੰਗੁ। ਵਾਵਾਤਸੇਈਸੰਤੁਸੁਇਕੁਮਤੇਕੀਚਿਤਭਿੰਨਾ। ਅੰਧਕੁਪਤੇਤਿ
 ਤੁਜਿਤੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ। ਵਾਕੈਤਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰੈਜੋਗੁ। ਨਾਨਕਤਿਭ
 ਤਤਿਕਰਉਵਾਹੁਕੀਓਸੇਜੋਗੁ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਟੁਟੇਬੰਧਨਜਨਮਾ
 ਸਾਧਸੇਵਸੁਖਪਾਇ। ਨਾਨਕਮਨੁਨਥੀਸਰੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ
 ਟਟਲਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਖਾਨਕੋਇ। ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਤੀਐਬਸੈਜੋਚਾਤੁ
 ॥ ਟਟਲਮਟਲਤਾਕਓਮਿਲੈਜਾਕਓਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉ
 ਪਨਤੋਹਿਦਇਆਲਾ। ਟੋਟੇਟਾਹੇਥਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਾਰਿ। ਟਲਹਿਜਮੇ
 ਤਿਤਜੁਸਾਧਸੰਗਿਸਮਾਹਿ। ਬਚਿਬਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦੇਕਾ। ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਾਸੇਕ
 ॥ ੨੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਠਾਕਨੋਤੀਤਿਨੁਦਰਿਜਿਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ।

ਓਹਿਸਿਧਾਰੇਕਤਾਵੇਪਉਸੇਥਿਨਤਉ
 ਮ

ਭੇਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿਧੰਨਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਠਠਾਮਨੁਆਠਾਤਿ
ਸਿਜੇਸਗਲਤਿਅਗਿਏਕਤਿਲਪਟਾਤੀ॥ ਠਾਤਕਿਠਤਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੁਏ॥
ਅਕੈਰਸਲਨਕਤੁਪੁਏ॥ ਠਾਢਿਪਰੀਸੰਤਤਸੰਗਿਬਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਤਤਾ
ਅਰਸੇਆਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੇਜਨੁਭਇਆ॥ ਨਾਨਕਉਅਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇ
੨੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭੰਭਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਥਾਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰ

ਗਭੇਲਨਤੇਰਾਖਪੁਪੁਨਾਨਕਦੇਕਰਿਤਥਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਰਾਭਰਾਇ
ਪਤਿਜਤਭਰਾਤਤਜਨਾਉਅਭੇਰਾਕਾਸੇਜਸੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾਇਆ
ਗੁਰਉਸਮੁਕਰਿਘਾਏ॥ ਜਾਕਾਤਸੁਨਹੀਸੰਗਿਚਾਏ॥ ਉਅਭੇਰਾਕੀਸੋਮਿਤਿ
ਨੈ॥ ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪੁਰਨਭਗਵਾਨੈ॥ ਭੇਰਾਨਿਤਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ
ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਹਭੇਲਾਇਆ॥ ੨੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਛਾਤਨਲਾਗੇਧਰਮਰਾਇ
ਤੇਨਿਨਘਾਇਓਥੰਧਾ॥ ਨਾਨਕਉਥੇਰੇਜਪਿਤਰੀਸਾਧਸੰਗਿਸਨਬੰਧਾ॥ ੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਛਛਾਛੁਛਤਕਤਛਿਰਤੁਛੁਛਨੁਇਆਮਨਮਾਤਿ॥ ਸੰਗਿਤੁਤਾਰੈ
ਪੁਖਸੈਥਨੁਥਨੁਕਤਾਛਿਰਾਤਿ॥ ਛੇਰੀਛਾਤੁਤੁਸਾਧਸੰਗਿਅੰਤੁਧਿਥਿਕਰਾਲਾ॥
ਨੁਪਵਤੁਸਤੇਥਸਤੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਾਲਾ॥ ਛੇਰੀਜਾਮੈਜਮਿਮਰੈਗਰਭਜੇ
ਦੁਖਪਾਇ॥ ਸੋਤਮਗਨਲਪਟਤਰੈਤਉਤਉਅਵੈਜਾਇ॥ ਛਤਤਛਤਤਅ
ਕਤਿਪਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰਨਾਇ॥ ਦੁਖਕੇਛਾਤਕਾਟਿਆਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ॥

੩੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਤਸਾਧੁਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤਾ॥ ਛਾ
ਰੁਲੇਤੁਲਤਉਤਨਿਕਟਿਨਜਾਈਅਤੁਦੁਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਕਲਕਲਤੇਸੀਤੀਐਆਤਮੁਜੀਤੈਕੇਇ॥ ਤਉਮੈਅਨਸਿਓਲਰਿਮਰੈਸੋਸੋਭਾਦੁ
ਇ॥ ਮਲੀਮਿਟਾਇਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਪੁਰੇਉਪਦੇਸਾ॥ ਮਨੁਅਜੀਤੈਤਰਿਮਿਲੈਤਿਤ
ਗੁਰਦੇਸਾ॥ ਲਾਕੇਜਾਏਆਪਦੇਏਕਤਿਟੇਕਅਧਾਰਾ॥ ਰੈਦਿਦਿਦੁਸੁਸਿਮਰਤ
ਜੈਸੇਪੁਰਪੁਰਖੁਅਪਾਰਾ॥ ਰੇਲਸਗਲਾਇਆਮਨੁਕਰੈਏਉਕਰਮਕਮਾਇ॥
ਤਉਮੈਭੁਏਸਦਾਸੁਖੁਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ ੩੧॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਤੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪਉਤਿਸੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲੈਵੈਸੋਤਿ॥ ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭਉਕਾਟੀਐਉਕੈਜਮਕੀ॥
 ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਤਾਤਾਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਗਾਇ॥ ਛਲਾਪਵ
 ਮਨਥਾਛਤੇਤਪਤਿਤੁਹਗੀਜਾਇ॥ ਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸੁਥਸੈਮਨਿਨਾਉ॥ ਕਤੇ
 ਵਹਿਮਤਿਤੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁਮਤਲੀਪਾਵਤਿਰਾਓ॥ ਤਾਤੁਸੰਗਿਨਪਨੁਚਲੈਗਿਹਜੇਥਨੁਹਰ
 ਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤੁਰਹਤੁਇਤੈਤੁਹਾਰੈਕਾਜਾ॥ ਤਾਤਾਕਛੁਨਹੋਈਤੈਜਉਤਾਪਨਿਵੈ॥
 ਪਾਪੁਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਤਮਹਿ॥ ਆਪਹਿਮਾਈਥਾਪਾ॥ ੩੨॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਘਾਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨਲਾਥਾ॥ ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾਕਤਮੁਏਨਾਨਕਾ
 ਅਨਸਾਥਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਥਾਥਿਭੁਕੇਓਨਤੀਕਾਇਪਸਾਰੁਪਵਾ॥
 ਕਬੰਚਬਲਛਲਕਰਹੁਮਾਇਆਏਕਉਪਵਾ॥ ਥੈਲੀਸੰਚਤੁਸਮੁਕਰਹੁਥਾਥਿਪਰਹੁ
 ਵਾਗਾਮਨਕੈਕਮਿਨਆਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਥਾਗਾਥਿਥਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁ॥
 ਤਕੀਸਿਖਲੇਹੁ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸਿਓਇਆਸਾਚਾਅਸਨੇਹੁ॥ ਕਾਰਨਕਰ
 ਰਾਵਨੈਸਭਥਿਧਿਏਕੈਤਾਥਿ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਤਿਨਾਨਕਜੰਤਅਨਾ
 ੩੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਾਸਤਏਕੁਨਿਹਾਰਿਆਸਭੁਕਛੁਦਵਨਤਾਗਾਸਾਸਿਸਾ
 ਮਰਤਰਹਤਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਜੈ
 ਕਉਦੇਵਨਤਾਗਾਏਦੇਤੋਟਿਨਆਵਈਅਗਣਤਭੇਰਭੰਡਾਗਾਏਨਤਾਰੁਸਦਜੀਵਾ
 ਰਾਮਨਮੁਰਖਕਿਉਤਾਤਿਥਿਸਾਰਾ॥ ਦੇਸੁਨਤੀਕਾਤੁਕਉਮੀਤਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਬੰਧੁ
 ਭਿਕੀਤਾ॥ ਦਰਦਨਿਵਾਰਹੁਜਾਕੇਆਪੇ॥ ਨਾਨਕਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਧੂਪੇ॥ ੩੪॥
 ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਜੀਅਰੇਇਕਟੇਕਤੁਲਾਤਿਵਿਡਾਨੀਆਸਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਅਵੈ
 ਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧਾਵਤਤਉਮਿਟੈਸੰਤਸੰਗਿਤੋਇ
 ਸੁਆਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਆਪਿਤਉਤੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ॥ ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਉਸਚਸਾ
 ਤਰਿਤਰਿਪੁੰਜੀਨਾਮੁਥਿਸਾਤਾ॥ ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੋਭਾਤਿਤਬਨਿਆ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਥੁ
 ਜਿਤਸੁਨਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਘਟਿਰਹੇਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਤਜਨਮਿਲੀਵਡਾਈ
 ੩੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿਆਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਗੰਠਿ

ਪ੍ਰਿਥੁ ਪ੍ਰਦੇਸਿ ਆਨਰ ਕੁਨਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਹਿਤਿ
ਨੰਨਾ ਜੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸੰਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪੇਤਾ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ
ਸੇਵਾ ਬਿਖਪੇਤਾ ॥ ਨੰਨਾ ਕਾਰੁ ਨ ਤੋਤਾ ਤਾ ਕਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਜਾ ਕਹਾ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਰੀਅੰਤੁ ਪੁਰੋ ॥ ਤਤ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਤ ਦੁਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਗਾਖੀ
ਕੁੰਧ ਬੂਟਾ ਮਤਿ ਪਰਪੰਚ ਸੋਹ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਅਰਾਧੀ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਵਾਰੁ
॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾਧਰੀ ਮਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮੁ ਰਿਗਾਇ
ਆ ॥ ਤਤੁ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ॥ ਪਰਪੰਚ ਧੋਤ ਸੋਹ
ਸੇਵਾਈ ॥ ਜਾਬ ਚੁਗਾਖੁ ਅਪਿਗੁ ਸਾਈ ॥ ਪਤਿਸਾ ਪੁਛੁ ਤੁਸਿ ਰਸੋਊ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਸਰ
ਅਵਗੁਨ ਕੋਊ ॥ ੩੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠੇਕੇ ਟੇਮਿ ਟੇਗ ਵਨ ਠਤਿ ਤੁਧੀ ਮਨਿ ਜੀਤਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਰੇਤ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਠਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਠਠ ਠਿਰਤ ਠਿ
ਰਤੁ ਆਇਆ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਤ ਕਲਿ ਜੁਗਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨਤ ਬਾ
ਜੁ ॥ ਪਤੁ ਤਉ ਕਟੀ ਅਤਿ ਠਾਸਾ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਆਵਨੁ ਜਨੁ ਨ ਤੋਈ ॥ ਏਕਤਿ ਏਕ ਜਪ
ਪੁਜੁ ਸੋਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈ ਤਰੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਨੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਰੇ ॥ ੩੮ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨਦਇ ॥ ਆਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਤੁ ਤੋ
ਰਨ ਨਾਨਕ ਸਾਧਵਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਥਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੈ
ਸੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚਰਮਾ ॥ ਬੀਰਾ ਆਪਨ ਬੁਗਮਿ ਟਾਵੈ ॥ ਤਤੁ ਬੁਗਮਿ ਕਟਿ ਨਹੀ ਆ
ਏ ॥ ਬਥਿ ਆਪਨ ਤਉ ਤਉ ਬੰਧਾ ॥ ਦੇਸੁ ਦੇਤ ਅਗਤ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹਿ
ਨੇ ਆਪਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾ ਵਤੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕਾ ॥ ੩੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੈਭੰ ਜਨ ਅ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਤਰੇ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਿਤ ਰਿਦ ਬਸਿ ਓਨ ਨ ਕਤੇ ਨ ਭੁਮੇ ॥ ੧ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲੈ ਤੁਪਨਾ ॥ ਭ
ਮੇ ਜੁਗੇ ਨਰਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾਨੁ ਤੁਧਾ
ਨਾ ॥ ਦੁਰਮਤਾ ਬਿਖਮਿ ਇਤਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈਸੇ ਤਮਿ ਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਤ
ਤਰਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲੰਟਿ ਚਿ

ਤਿਤਸੰਗੇਮਾਗਨਤੇਜਿਤਤੁਮਰਖਤੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਤਿਰੰਗਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਮੰਮਮਾਗਨਤਾਰੁਇਆਨਾਦੇਨਤਾਰੁਦੇਰਤਿਓਜਾਨਾਜੋਦੀਨੋਸੁਏਕਤਿਥਾਗਮ
 ਨਮੁਰਖਕਤਕਰਤਿਪੁਕਾਰਾਜੋਮਾਗਤਿਤੰਮਾਗਾਂਬੀਆਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਰੁਰੀ
 ਆਮਾਗਨਮਾਗਤਏਕਤਿਮਾਗਾਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਤਿਪਰਾਗ॥ ੪੧॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਮਤਿਪੁਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੁਰੇਮਨਮੰਤਾਜਿਤਜਾਨਿਓਪੁਰੁ
 ਅਪੁਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰਮਜਤੁਮਰਮੁਪਛਾਨਾ
 ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀਆਨਾਦੁਖਸੁਖਓਅਕੈਸਮਤਬੀਚਾਰਾਨਰਕਸੁਰਗ
 ਤਤਅਉਤਾਰਾਤਤੁਸੰਗਤਤੁਨਿਰਲੋਪਾਪੁਰਨਪਾਇਪਾਇਪੁਰਖੁਬਿਸੇਖਾਓ
 ਰਸਮਤਿਓਅਤੁਸੁਖਪਾਇਆਨਾਨਕਲਿਪਤਨਹੀਤਿਤਮਾਇਆ॥ ੪੨॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਘਾਗਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਤੁਬਿਨੁਤਰਿਛੁਟਨੁਨਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਤਿ
 ਬੰਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਤਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਘਾਘਾਜਤਨਕਰਤਥੁਰਿ
 ਧੀਆਏਕਨਾਮਬਿਨੁਕਤਲਓਸਿਧੀਆਘਾਘਾਜਤਨਕਰਿਤੋਤਛੁਟਾਰਾਓ
 ਤੁਜਤਨਸਾਧਸੰਗਾਰਾਘਾਓਥਰਨਧਰੈਸਥੁਕੋਓਓਅਤਿਜਪੈਬਿਨੁਓਥਰਨ
 ਓਘਾਘਾਤਰਨਤਾਰਨਸਮਰਾਥਾਰਾਖਿਲੇਤੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾਮਨਬਚਕੁਮ
 ਤਘਾਧਿਜਨਾਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਤਮਤਿਪੁਗਟੀਆਈ॥ ੪੩॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਰੇਸੁਨਕਤੁਸੰਗਕਰਤੁਆਪਨਆਪੁਬੀਚਾਰਿ॥ ਤੇਇਨਿਮਾਨਜਗਿਰਤੁਨਾਨਕਾ
 ਰੀਪਾਰਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰੇਨਤੇਤਸਭਜਾਕੀ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਓ
 ਤੇਰੀਬਾਕੀ॥ ਰਦਿਦਰਗਤਿਤਉਸੀਤੁਤਿਭਈ॥ ਜਉਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਲਿਖਿ
 ਈ॥ ਰਤਤਰਤਰਤਿਜਾਤਿਬਿਕਾਰਾਗੁਰਪੁਰੈਕੈਸਬਦਿਆਪਾਰਾ॥ ਰਤੇਰੰਗੇ
 ਮਰਸਿਮਾਤੇ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤੇ॥ ੪੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚਤੁ
 ਰੁਬਿਖੈਬਿਅਧਿਏਆਦੇਤੀਮਤਿਬਾਸਾ॥ ਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮੁਖਿਪੀਆ
 ਨਕਸੁਖਿਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਾਲਾਵਉਅਉਖਧਜਾਤੁ
 ਖਦਰਦਤਿਤਮਿਟਤਿਖਿਨਤੁ॥ ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਜਿਤਰਿਦੈਤਿਤਵੈ॥ ਤਤਿਰੰਗੇ

ਮੈਨੂੰ ਆਵੈ। ਤਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟੈ ਤੇ ਭਾਈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਿਬਿਧਿ ਬਨ
ਨੋ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਅਾ। ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਥੀਅਾ॥ ੪੫॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਸਰਬ ਤੁ ਮੈ ਉਨ ਨ ਕਤ ਤੁ ਠਾਇ। ਅੰਤਰਿ ਥਾ ਤਰਿ
ਨੈਨੈ ਨ ਕਵਾਇ ਦੁਗਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੇਦ ਵੈਰੁ ਨ ਕਹੀ ਐਕ
ਪਾਟ ਪਾਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਧੁ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਤਿ ਰਵਿਅਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਗਟਿ ਵੈਰੁ ਲੈ ਤੀ ਗਵਿਅਾ। ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੈ ਤਿਸ ਨੇਤਾ। ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜੋ ਸੁਣੇ॥ ਵਰਨ ਚਿਤਨ ਸਗਲ ਤੇਰ ਤਤਾ। ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕ
ਤਾ॥ ੪੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰਤ ਬਿਤਨੀ। ਆਸਾ ਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾ
ਨਾ ਜੁ ਕੀ ਮੁਏ ਨਿਉ ਤ੍ਰਿਖ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੁ ਜੁ ਜੁ ਜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ। ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨ ਮੁ ਅਰਧੂ। ਰੂੜੇ ਜੇ ਤਬ ਸਿ
ਰਿ ਦਮਾਤੀ। ਉਘਾ ਕੀ ਜੁ ਜਿ ਮਿਟੈ ਤਬਿ ਨ ਸਾਤੀ। ਜੁ ਜੁ ਕਰਤ ਸਾ ਕਤ ਗਵਾਰ
ਜੇਤੀ ਐ ਅੰਤੁ ਪਿਥਿ ਕਾਰਾ। ਜੁ ਜੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁ ਜਿ ਮਿਟਾਈ। ਨਿਮਖ ਮਾ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ॥ ੪੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਤੁ ਉਕਤਿ
ਸੇ ਅਨਪਤਿ ਅਗੁ। ਗੁਰ ਦੀਖਿ ਅਜਿ ਤਮ ਨਿਥ ਸੈਨਾਨ ਕਮ ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾ ਸਗਨਿ ਪਰੇ ਅਥ ਤਾਰੇ। ਸਸਤੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪ੍ਰਕਾਰੇ
ਸੋਧ ਤਸੋਧ ਤਸੋਧਿ ਥੀ ਚਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਭੁਟ ਕਾਰਾ। ਸਾਸਿ ਸਾ
ਨੇ ਮਭੁਲ ਨਤਾਰੇ। ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨ ਤਾਪਾਰੇ। ਸਗਨਿ ਪਰੇ ਕੀਰਖੁ ਦਇ
ਅਲਾ। ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ॥ ੪੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ
ਗਧਰੁ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੇਗਾ। ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇ ਆਉ ਸਤ ਤਿਕਰੇ
ਗੇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾ ਤਉ ਤਤੁ। ਜੋਖਿ ਨ ਮਤਿ ਉਨੇ
ਤਉ ਭਗਤੁ। ਖਰਾਨਿ ਮਾਨ ਤੋਤ ਪਰਾਨੀ। ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਥਾਨੀ
ਤੈਵ ਸਮਤਉ ਆਸੁ ਖੁਦੇ ਤਾ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੇ ਅਗਨ ਤਾ। ਅਸੰਖ ਖਤੇ
ਗਨ ਖਸਨ ਤਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਬੁਝ ਦਾਦਇ ਆਰਾ॥ ੪੯॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਸਤਿਕਰਤੁ ਉਸੁ ਨਿਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਤੁ ਤਰਿ ਗਈ ॥ ਓਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਸਰਾ ॥
 ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨ ਪਦ ॥
 ਆਨਾ ॥ ਓਕ ਮਤਿ ਤੁਕ ਮਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀ ਆਨਾ ॥ ਸਤ ਸਭਾ ਤਿਕਰਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰ
 ਤੁਤਾ ਰੇ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਓ ਸੋਓ ਜਪਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਰੋਜੀ ਅਚਲੈ ਤੁਤਾ ਰੇ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧੇ
 ਲਾਵੈ ਜਿਤ ਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ੫੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਰਿ
 ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲ ਨਾ ਮਨਿ ਦੁਹੈ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਤਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਖਾ ॥ ਨਥਨੰਤਰਿ ਸੋਏ
 ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤੇਵਤ ਅਏ
 ਦਸ ਦੀਵ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰਗਿਆਨ ॥ ਤਉ ਢੁਟੈ ਕੈ ਤੇਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਤੁ ਤਉ ਨਹੀ ਭਿੰ
 ਖਿ ॥ ਤੇ ਦੁਖ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਤਿਤ ਕਰਿ ਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਕੈ ਦਇਆਲ
 ਸੰਤ ਤਸੰਗਿ ਤੇ ਤਕਿਰ ਪਾਲਾ ॥ ਓਰੈ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨੁ ਹੁਕੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪੁਰੇ
 ਆ ॥ ੫੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੈ ਕਤ ਤਿਨ ਛੁਟੀ ਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੁਲਨ ਤਗਾਬਖ
 ਨ ਤਗਾਬਖ ਸਿਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਖੁ ਤਗਾਬਖ
 ਤਗਾਬਖ ਗਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ ਤਾ ਤਿਨ ਜਾਨਤ ਤਤਾ ॥ ਲਾਤ ਅ
 ਆ ਕਾਰੇ ਨ ਦਤ ਦਿਸਿ ਛੁਛ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਨ ਤਰੁ ਦਤਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਿ ਬਸਾਇ
 ਲਾਲ ਚਤੁਰ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹਇ ਆਸੈ ਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾਤਿਨੁ ਸੰ
 ਇ ॥ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਤਾਬਖ ਸਿਲੈ ਤਿਥੈ ਸੰਗਿ ਖੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਤਨ ਨਿੰ
 ॥ ੫੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਭਵ ਜਲੇ ਭ
 ਚਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਅਏ ਓ ਅਨਿਰੋ
 ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥ ਖਿਮਾਗਹੀ ਸਦੁ
 ਓਖਾਇ ਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥ ਖਰੀਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਖੇਪ ਨਿ
 ਤੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਗੁ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿ ਵੰਤਾ ॥ ਖਰਾ ਦਿਲਾ ਸਾਗੁਰੀ ਦੀਆ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ
 ਵੰਤਾ ॥ ਆਪਨ ਕੀ ਆਕਰਤਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ॥ ਆਪਿ ਆਨਾਨਕ ਸੋਓ ਸਰਾਹੀ ॥
 ਟਿਘਟਿ ਰਹਿ ਆਬਿ ਆਪਿ ॥ ੫੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਨਗ ਤਿਥੈ

ਕੇਵਲ ਇਕ ਆਲਾਇਕ ਅਖਰੁਤਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਅਖਰੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਖਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰ

ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚੇਗੇ ॥ ਅਖਰ ਸਾਸ ਤ੍ਰਿਸਿਮਿ
ਅਖਰ ਮਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵ ਜ ਪ੍ਰਤਿਧਾਗੇ ॥ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਅਖਰ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖਿ ॥ ਨਾਨਾ ਅਖਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ੫੪

ਤਬਿਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਸਤ ਕਿਇ ਖਾਵਤੀ। ਉਗਤਿ ਰਤਿ ਓਸ ਭੁਸੰਗਿ ਅ
 ਓਸ ਤਤਿ ਕਤਨੁ ਨ ਜਾਇ। ਮੁਖੁ ਤੁਤੁ ਤਾਰੀਆ। ਜੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁਨਾਨ ਕਥਇ।
 ਪਉੜੀ॥ ਤੇ ਅਚੁਤ ਹੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਥਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸਾ। ਹੋ ਪੂਰ

॥ ५५ ॥
 ॥ ५५ ॥

ਦੇਵਪਤਿਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨਗੁਰਦੇਵ
 ਭੋਪਿਸੋਦਰਾਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਰਿਨਾਮੁਓਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਨਿਰੋਧਾਰਾਗੁਰਦੇ
 ਵਸੰਤਿਭੂਪਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਗੁ
 ਰੋਅਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਤਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤ
 ਰਾਗੁਰਦੇਵਅਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤ੍ਰਤਰਿਜਪਿਓਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸੰਗ
 ਰੇਖਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਤਮਮੂਰ੍ਯੈਜਿਤਲਗਿਤਰਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁ
 ਰੋਸਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਤਰਿਨਾਮਸਕਰਾ॥ ੧॥ ਏਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪੜ੍ਹ

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭੋਕਾ॥

ਗੁਰਗੁਰੀਸੁਖਮਨੀਮਤਲਾ ੫

ਅਦਿਗੁਰੇਨਮਤਾ॥ ਗੁਰਾਦਿਗੁਰੇਨਮਤਾ॥
ਸਤਿਗੁਰੇਨਮਤਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵੇਨਮਤਾ॥ ੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ॥ ਕਲਿਕਲਸਤਨਮ
ਤਿਮਿਟਾਵਉ॥ ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਬਿਸੰਭਰੇਕੈ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੈਕੈ॥ ਬੇ
ਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਰਾ॥ ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਾਖਰਾ॥ ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀ
ਅਬਸਾਵੈ॥ ਤਾਕੀਮਤਿਮਾਗਨੀਨਾਵੈ॥ ਕੰਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਤਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਉ
ਸੰਗਿਸੇਹਿਉਧਰੈ॥ ੧॥ ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ ਭਗਤਜਨੈ
ਮਨਿਥਿਸੁਆਮੀ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਨਿਦੁਖਜਮੁਨਸੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰਤਰੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸੁਨੁਟੈ॥
ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਢੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ ਪ੍ਰਭ
ਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਅਪੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖਨਸੰਤਾਪੈ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸ
ਕੈਸੰਗਿ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਤਰਿੰਗਿ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਉ
ਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਤਤੁਥੁਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪੁ
ਜਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈਦੁਜਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ
ਮਰਨਿਦਰਗਤਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੋਇਸੁਭਲਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਫਲ
ਲਾ॥ ਸੇਸਿਮਰਤਿਜਿਨਾਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਕ
ਸਿਮਰਨੁਸਭਤੇਉਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਓਧਰੇਮੁਚਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਏ॥ ਪ੍ਰ
ਕੈ॥ ਸਿਮਰਨਿਸਭਕਿਦੁਸੁਏ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਜਮਤ੍ਰਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਿਕੈ

ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਾਧਕੀ ਗਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸ ਨਿਦ ਸਨਾ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ
 ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਪਤਿ ਵੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿ
 ਮਰਤਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਬੇਮੁਤ ਤਾਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਸਰਬ ਕੇ
 ਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਸੁਖ ਬਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ
 ਜੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਪਿ ਦਿਓ ਅਲਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ
 ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਤ
 ਵੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਅਤ ਮੁਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕ
 ਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਤਿਨ ਅਨ ਦਘਨੇਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਉ ਸਿਮਰ
 ਤਿ ਤਿਨ ਤਿਨ ਹੀਨੇਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾ ਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾ ਬਹੁਨ ਝੁਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ
 ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਤ ਚਲਾ ਅਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕ
 ਮ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨ ਦ ਦੁਨ ਕਾਗਾ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾ ਅੰਤੁਨ ਪਰ
 ਸਿਮਰਤਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥ ੭ ॥ ਤਰਿ ਸਿ
 ਮਰਨ ਕਉ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭੁਏ ਸਿਧ
 ਤੇ ਦਾਤੇ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਤੁਰ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਪਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰ
 ਨਿ ਮਰਿ ਰਿਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀ ਓਸ ਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮਤਿ ਅ
 ਧਿਰਿ ਰਿਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਸੁ ਅਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨ
 ਪਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਈਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੁੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ
 ਨਾਥ ॥ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
 ਨਾਮ ਤਪਿ ਤਾਸੁ ਤਮੀਤ ਨਭਾਈ ॥ ਮਨੁ ਉਤਾਨ ਮੁਤੇ ਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਜਤ ਮਤ ਭੁਇਆਨ
 ਤੁਝ ਮਦਲੈ ॥ ਤਤ ਕੇ ਵਲਨਾ ਮੁਸੰਗਿ ਤਰੈ ਚਲੈ ॥ ਜਤ ਮੁਸਕਲ ਤੇਵੈ ਅਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਤਰਿ ਕੋ
 ਨ ਮੁਖਿ ਮਾਤਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਤ ਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ

ਰਤੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਮਨਮੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵਤੁ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਸਿਖ
 ਇਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀ ਅਗਾਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤ ਤੇ ਇਸੁ ਖੀਆ ॥ ਲਾਖ ਕਰੋਗੀ ਬੰਧੁਨ ਪਰੈ ॥
 ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖਨ ਭੁਝੈ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤ
 ਘਾਵੈ ॥ ਜਿਤ ਮਾਰਗਿ ਇਤੁ ਜਾਤ ਇਕੇ ਲਾਗਤ ॥ ਤਤ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸੰਗਿ ਤੇ ਤਸੁ ਤੇ ਲਾਗੈ ॥ ਐਸਾ
 ਮਨਸ ਦਾਇਆਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਛੁਟਤ ਨਾਹੀ ਕੋ
 ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਤ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਰਿਕਾ
 ਨਾ ਮੁਤਤ ਕਾਲ ਭੁਧਾਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਜਨ ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸੁਆ
 ਤੁ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਥੁ ਨਿਧੈ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਮਨ
 ਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਐਸਾ ਧਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤ ਮਾਰਗੇ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਤਿ ਨ ਕੇਸਾ ॥ ਰਿਕਾਨਾ
 ਭੁਤ ਸੰਗਿ ਤੇ ਸਾ ॥ ਜਿਤ ਪੈਰੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਥਾਰਾ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸੰਗਿ ਭੁਜੀ ਆਗਾ ॥
 ਪੰਥਿ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨ ਸਿਵਨੁ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਤਤ ਨਾ ਲਿਪ ਛਾਨੁ ॥ ਜਤ ਮਹਾ ਭੈ ਆਨਤ ਪਿ
 ਥੁ ਘਾਮਾ ॥ ਤਤ ਰਿਕੇਨਾ ਮਕੀਤੁ ਮਭੁ ਪਰਿਛਾਮਾ ॥ ਜਤ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨਤੁ ਭੁਆਇ ਕਰੈ
 ਤਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਥਰੈ ॥ ੪ ॥ ਭੁਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ਬਰਤ ਨਿਨਾਮਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨ
 ਮਨਿ ਬਿਸੁਆ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਦਾਸ ਕੀ ਓਟਾ ॥ ਰਿਕੇਨਾ ਮਭੁ ਪਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ ਰਿਕਾਨਾ
 ਤਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮਭੁ ਪਰੇ ਸਾਧਕ ਮਾਤਿ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਕੋ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਪਨਾ
 ਰਥੁ ॥ ਮਜਨ ਕੀ ਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਮਨਤ ਨ ਰੰਗਿ ਰੇਤ ਰੰਗਿ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਰੇ
 ॥ ੫ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਭੁ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥ ਰਿਕੇਨਾ ਮਜਨ ਕਭੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ
 ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਭੁ ॥ ਰੁਪ ਰੰਗਾ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤ ਕਥ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ
 ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਰਿਕੇਨਾ ਮੁਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਭੁ ਭੋਗੇ ਜੋਗਾ ॥ ਰਿਕਾ
 ਮੁਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗਾ ॥ ਜਨੁ ਰਾਤ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਜੈ ਰਿਕੇਨਾ
 ॥ ੬ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਭੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਰਿਕਾ
 ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਈ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਅਵਰਨ ਜਾਈ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਰਿਕਾਨਾ
 ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਨ ਮਰਸ ਮਾਤੋ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਜਨੁ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤ ॥ ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤ

ਭੈਰੋਂ ਤਰਿਕੀਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ॥ ੭ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ
ਤੁਹਿ ਕੋਨਾ ਮੁਕਾ ਅਪੇਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਮਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਤਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ
ਟਰਦੁ ਖਲ ਥਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ
ਗੰਢੁ ਵਰਭਾਗੀ ਪਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਲਿ ਕਢੁ ਅਵ
ਜੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸੋਕੁ ॥

ਗੁਰਸਤੁ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੈਖੈ ਸਰਬ ਚੰਦੋ ਲਿ ॥ ਪੁਜ ਸਿਨਾਹੀ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅ
ਸਟ ਪਦੀ ॥ ੧ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਗਿਆਨ ਸਭਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਖਟ ਸਾਸ

ਜੋ ਮਤਿ ਵਖਿਅਨਾ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਅਸ ਕਰਮ ਪੂਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਅਗਿ ਬਨ
ਅਭਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਤੇ ਮੇਥੁਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ
ਕਟਿ ਤੇ ਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤਨ ਮਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਥੀ ਚਾਗਾਨ
ਕਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥ ੧ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਥਮੀ ਛਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਤੁ ਉ
ਦਯੁ ਪੀਸੁ ਰੁਥੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਤਿ ਤੇ ਮਤ ਪਰਾਨਾ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵੈਂ ਵਰਭੁ ਮਿਦਨਾ ॥ ਨਿ
ਉਂਦੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਅਸਨਾ ॥ ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ
ਨਹੀ ਕੁਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਤਉ ਮੈ ਮੈ ਲੁਨ ਜਾਵੈ ॥ ਤਰਿ ਕੇਨਾਮ ਸਮ ਸਰਿ ਕਢੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਤੀਰ ਬਦੇ ਤਢੁਟੈ ॥ ਗਰਭੁ ਗੁ
ਨਾਨ ਮਨ ਤੇ ਤੁਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨ ਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈ ਲੁਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ
ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਅਟੈ ॥ ਜਲਿ ਪੈਵੈ ਬਹੁ ਦੇਤ ਅਨੀਤਿ
ਸੁਖ ਕਰੈ ਤੇ ਇਕ ਚੀਭੀਤਿ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਕੇਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਉਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਪਰੈ ਪ
ਤਿ ਬਹੁ ਮੁਚਾ ॥ ੩ ॥ ਬਹੁ ਤੁਸਿ ਅਵਧ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤਿ
ਨਾਨਾ ਪੈ ॥ ਭੋਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਥੁਝੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਤ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥ ਢੁਢ
ਨਹੀ ਤਉ ਭੁਪਇ ਅਲਿ ॥ ਮੋਤਿ ਬਿਆਪਤਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਅਵਰ ਕਰਤੁ ਤਿ ਸਗਲੀ
ਮੁਥੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੪ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦਰਬ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ

॥ ਜੇਕੋ ਅਪੁਨਾ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੇਭ ਲੋ
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਤ ਉਮੈ ਵਰੈ ॥ ਜੇਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥
 ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਾਇ ਅਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲ
 ਖਮਤਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨਿਦ
 ॥ ਸੋ ਉਗਨੀ ਐਸ ਭੋਤ ਉਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਤੋਇ ਸਗਲ ਕੀਰੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਸਿ
 ਟਿਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਭਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਪੈਖੈ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੁਖ
 ਜਨ ਸਮਝਿ ਟੋਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ ॥ ੬ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਪੁਨ੍ਹੇ ਤੇਰੇ ਨਾਉ
 ਨਿਥਾਵੈ ਕਉਨਾ ਉਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥ ਨਿਮਾਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵ
 ਨਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ
 ਜਾਨਤੁ ਆਪੋ ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਅਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮੇ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੁਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਤਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ
 ਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਤਿ ਉਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਤਿਰਿਆ ॥
 ਲਓ ਦਮ ਮਤਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਜੀ ਅਸਦਾ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨੀ ਮੇ
 ਮ੍ਰਿਤ ਥਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਥਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨੇ ਤੇ ਉਤੁ ਉਤਮੁ ਥਾਨੁ ॥ ਨਾ
 ਜਿਤ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਆਰਥਿ ਅਰਿ
 ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀ ਅਤਿ ਸੁਚੀਤਿ ਰਾਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਰਮਈ ਅਕੇਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਕਵਨ ਮੁਲੇ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟ
 ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਸਾ ਜਿਸ ਵਾਰਿ ਸੰਗਾਰਿ ਆਗਰ ਭਾਗ ਨਿਮਤਿ ਜਿਨਿ ਉਥਾਰਿ ਆਗਰ
 ਵਸ ਥਾਤੁ ਟੁਟਿ ਪਿਅਰੈ ਦੁਧਾ ॥ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧਾ ॥ ਥਿਰਥਿ ਭਇ ਆਉ ਪਰਿ
 ਸੈਨਾ ॥ ਮੁਖਿ ਅਪਿ ਅਉਥੈ ਠਕਉ ਦੈਨਾ ॥ ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੁ ਨ ਭੁਝੈ ॥ ਬਖਸਿ ਦੇਨੁ
 ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰਉ ਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਤਿ ॥ ਸੁਤ ਕ੍ਰਮੀ ਤਬ ਨਿਤ
 ਗਿਤ ਸਤਿ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਤਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਉ ਅਮੁਲ
 ਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਤਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗਰਿ ॥ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥ ਦੀਨੇ ਤਸਤ ਪਵਨੁ

ਜੇਤੁਸਨਾ। ਤਿਸਤਿਤਿਅਗਿਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ। ਐਸੇਦੋਖਮੁੜਅੰਧਥਿਅਪੇਗਨਨ
ਕਰਿਲੇਪੁਰੁਆਪੇ। ੨। ਅਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖਨਤਗੁ। ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਦ
ਮੁਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ। ਤਾਸਿਉਮੁੜਮਨੁਨਤੀਲਾਵੈ। ਜੋਰਾਕੁਰੁਸਦਸਦਹੁਜੁ
ਜੇਤੁਉਅੰਧਾਜਨਤਦੁਰੇ। ਜਾਕੀਟਤਲਪਾਵੈਦਰਗਤਮਨੁ। ਤਿਸਤਿਥਿਸਾਰੈਮੁਗਧੁ
ਜਾਨੁ। ਸਦਾਸਦਾਇਤੁਭੁਲਨਤਗੁ। ਨਨਕਰਾਖਨਤਗੁਅਪਾਰੁ। ੩। ਰਤਨੁਤਿਅਗਿ
ਰੁਕਿਸੰਗਿਰਚੈ। ਸਾਚੁਏਤਿਤੁਰਸੰਗਿਮਚੈ। ਜੇਏਰਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ।
ਜੇਤੁਸੋਦਰਿਪਰਾਨੈ। ਏਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸੁਮੁਕਰੈ। ਸੰਗਿਸਤਾਈਤਿਸੁਪਰਤਗੈ। ਚੰਦ
ਦੇਖੁਤਰੈਧੋਇ। ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭੁਸਮਸੰਗਿਤੋਇ। ਅੰਧਕੁਪਮਤਿਪਤਿਤਥਿਕਰਲਾ
ਨਕਰਾਏਲੇਪੁਰੁਦਇਆਲਾ। ੪। ਕਰਤੁਤਿਪਸੁਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ। ਲੋਕਪਚਾਰ
ਗੰਢਿਗਤਿ। ਬਤਰਿਭੇਖਅੰਤਰਿਮਲੁਮਾਇਆ। ਫਪਸਿਨਾਤਿਕਭੁਕਰੈਫਪਾਇਆ
ਕਰਿਗਿਅਨਧਿਅਨਇਸਨਾਨ। ਅੰਤਰਿਥਿਅਪੈਲੋਕੁਸੁਆਨੁ। ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਥ
ਰੇਤੁਜੁਆਤ। ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਤ। ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਥਸੈਪੁਰੁਆਪਿਪਾਨਨ
ਕੇਤਨਸਤਜਿਸਮਾਤਿ। ੫। ਸੁਨਿਅੰਧਕੈਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ। ਕਰਗਤਿਲੇਤੁਓਤਿਨਿਥ
ਤਵੈ। ਕਤਾਥੁਥਾਰਤਿਥੁਏਰੈਰਾ। ਨਿਸਿਕਤੀਐਤਉਸਮਏਰੈਰਾ। ਕਤਾਥਿਸਨਪਦਗ
ਏਕਾ। ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਰਭੰਗਾ। ਕਤਪਿੰਗੁਲਾਪਰਬਤਪਰਭਵਨ। ਨਤੀਤੋਤਉਤਾ
ਰੁਕੁਵਨ। ਕਰਤਾਰੁਕਰਦਾਮੈਦੀਨੁਬਨਤੀਕਰੈ। ਨਨਕਤੁਮਗਿਕਿਰਪਾਤਰੈ। ੬। ਸੰ
ਕੇਸਤਰੈਸੋਅਵੈਨਚੀਤਿ। ਜੋਥੈਰਾਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ। ਬਲੁਅਕੇਗਿਤਭੀਤਰਿਥਸੈ
ਅੰਦਰੇਲਾਮਾਇਆਰੰਗਿਰਸੈ। ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਮਾਨੈਮਨਤਿਪ੍ਰਤੀਤਿ। ਕਾਲੁਨਅਵੈਮੁ
ਕੇਰੀਤਿ। ਥੈਰਥਿਰੋਧਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੇਤਾ। ਟੁਰਥਿਕਾਰਮਤਾਏਕੁਧੋਤਾ। ਇਅਤੁਜੁਗਤਿਥਿ
ਜੇਕਈਜਨਮਾ। ਨਨਕਰਾਖਿਲੇਤੁਅਪਨਕਰਿਕਰਮ। ੭। ਤੁੰਰਾਕੁਰਤੁਮਪਤਿਅਰ
ਦਸਿ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੀਗਸਿ। ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਤਮਥਾਰਿਕਤੇਰੈ। ਤੁਮਗਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਸੁਖਪਨੇਰੈ। ਕੇਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁ। ਉਚੇਤਉਚਾਭੁਗਵੰਤੁ। ਸਗਲਸਮਗ੍ਰਿ
ਤੁਮੈਰੁਏਧਰੀ। ਤੁਮਤੇਤੋਇਸੁਆਗਿਅਕਾਰੀ। ਤੁਮਗਿਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਤੀਜਾਨੀ।

ਨਾਨਕ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਕਰ ਬਾਨੀ॥ ੮॥ ੪॥ ਸਭੋਕਾ॥ ਦੇਨ ਹਰੁ ਪੁਰ
 ਓ ਤਿ ਕੈ ਲਾਗਤਿ ਆਨ ਸੁਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਨ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ
 ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਦਸ ਬਸਤੁ ਲੇਖਾ ਏ ਪਾਵੈ॥ ਏਕ ਬ
 ਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ॥ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਤਿਰਿ ਲੇਇ॥ ਤਉ ਮੁਕਤ ਕਰ
 ਕਤਾ ਕਰੇਇ॥ ਜਿ ਸੁਠਾ ਕੁਰਸਿ ਉਨ ਤੀ ਚਰਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦਨ ਮਸਕਾਰਾ
 ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪੁਰੁ ਮੀਠਾ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਾ ਮਨਿ ਦੁਠਾ॥ ਜਿ ਸੁਜਨ ਅਪਨ
 ਤੁ ਕ ਮੁਮਨਾਇਆ॥ ਸਰਬ ਬੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਅਗਨ ਤਸਾ
 ਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਥਰੈ ਤੈ ਅਨ ਦ ਓਲਾਸਿ॥ ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ਕਢੁ ਬ
 ਰਿਸਾ ਤਿਲੇਇ॥ ਅਗਿ ਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋ ਸੁਕਰੇਇ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ ਖੋ
 ਾਬ ਤੁਰਿ ਉਸਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਤੋਵੈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ॥ ਪੁਰੁ ਕੀ
 ਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ॥ ਉਸ ਤੇ ਚਉ ਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਬਸ ਦਾਦੈ
 ਲੁ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇ ਅਕੇਤਤਾ॥ ਸਰਪ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤਾ॥ ਬਿਰ
 ਢਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ॥ ਓਤੁ ਬਿਨ ਸੈ ਉਤੁ ਮਨਿ ਪਢੁ ਤਾਵੈ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋਚਾ
 ਤਾਰੁ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿ ਓਤ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ॥ ਬਟਾ ਉਸਿ ਉਜੈ ਲਾਵੈ ਨੇਤਾ॥ ਤਾ ਕਉ
 ਨ ਆਵੈ ਕੇਤਾ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਅ
 ਲਾਏ ਲਾਈ॥ ੩॥ ਮਿਥਿ ਆਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੁ ਬਸ ਥਾਇਆ॥ ਤਿਉ ਮੈ ਮਾਤਾ ਮਾਇ
 ਮਿਥਿ ਆਰਾਜ ਜੋ ਬਨ ਧਨ ਮਾਲਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਕਾਸ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਮਿਥਿ ਆ
 ਤਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਤਸਤਾ॥ ਮਿਥਿ ਆ
 ਤਮੋਤ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਮਿਥਿ ਆ ਆਪ ਸਉ ਪਰਿਕਰ ਤਗੁ ਮਾਨੁ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਭ
 ਧਰੀ ਸਰਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਤਰਿ ਕੇਚਰਨਾ॥ ੪॥ ਮਿਥਿ ਆਸ੍ਵਨ ਪਰ
 ਸੁਨਤਿ॥ ਮਿਥਿ ਆਤਸਤ ਪਰਦਰਬ ਕਉ ਤਿਰਤਿ॥ ਮਿਥਿ ਆਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰਤਿ
 ਪਾਦਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਰਸਨ ਭੋਜਨ ਅਨਸ੍ਵਾਦਾ॥ ਮਿਥਿ ਆਚਰਨ ਪਰਬਿਕਾਰ ਕਉ
 ਤਿ॥ ਮਿਥਿ ਆਮਨ ਪਰਲੋਭੁ ਲੁਭੁ ਵਤਿ॥ ਮਿਥਿ ਆਤਨ ਨਤੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ

ਮਿਥਿ ਆ

ਅਥ ਜੇਲੇਤ ਬਿਕਰਾ ਬਿਨੁ ਬੁਏ ਮਿਥਿ ਆਸ ਭਰੇ ਏ। ਸਫਲ ਦੇ ਤਨ ਕਤ ਰਿਤ ਰਿਨ ਮਲ
ਨੋ ੫। ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ। ਸਾਚ ਬਿਨ ਕਤ ਤੇ ਵਤ ਸੁਚਾ। ਬਿਰਥਾ ਨ ਮਥਿਨ ਤੁ
ਭੰਗ ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧਾ। ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਬਿਥਿ ਥਾ ਬਿਤਾਇ। ਮੇਘ ਬਿਨ ਜਿ
ਭੰਗੀ ਜਾਇ। ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਥੇ ਸਭ ਕਾ ਮਾ। ਜਿਓ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾ ਮਾ। ਧੰਨਿ
ਜੀਤ ਜਨ ਜਿਤ ਪਟਿ ਬਸਿਓ ਤਿਨ ਭਾ। ਨਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਓ। ੬। ਰਤ ਅਵਰਕ
ਰੁ ਅਵਰਕ ਮਾਵਤਾ ਮਨਿ ਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਤੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤਾ। ਜਾਨਨ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਥੀਨਾ। ਥਾਤ
ਭੰਗਾ ਤੁਭੀਨਾ। ਅਵਰਥੁ ਪਦੇ ਸੈ ਆਪਿਨ ਕਰੈ। ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨ ਮੈ ਮਰੈ। ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤ
ਭੰਗੈ ਨੇਰ ਕਰੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖਤ ਰੈ ਸੰਸਾਰ। ਜੇਤੁ ਮਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ। ਨਨਕ ਭੁਨ ਜਨ
ਜਨ ਪਾਤਾ। ੭। ਕਰਥੇ ਨਤੀ ਪਾਰਥੁ ਮੁਸਭੁ ਜਾਨੈ। ਆਪਨ ਕੀ ਆ ਆਪਿ ਮਾਨੈ। ਆ
ਪਿ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬਰਾ। ਕਿਸੈ ਦੁਰਿ ਜਨ ਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ। ਉਪਾਵਿ ਸਿਅਨ
ਨਰ ਬੇਰਤਾ। ਸਭੁ ਕਥੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਤਾ। ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਲਾਇ। ਥਾ
ਭੰਗੀ ਰਿਤਿ ਆਸ ਮਾਇ। ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿਨਾਨ ਕਤਰੀ
੮॥ ੫॥ ਸਏਕੁ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਅੰਤ ਮੇਦ।

ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਲ ਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰ ਦੇਵਾ। ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥
ਜੇਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਢੁਤੀ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਇ। ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਥੁ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਇ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰ
ਤ ਤਨੇ ਲਾਵਹਿ। ਤਿਸ ਕਥੁ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਤਿ ਸੁਖ ਮੰਦ
ਗੋ। ਤਿਸਤਿ ਪਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਸੁਖਿ ਬਸਨਾ। ਆਠ ਪਦ
ਗੋ। ਜੇਤੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ। ਨਨਕ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ ਪਿਆਵਨੇ
ਗੋ। ੧॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰ ਬਰਤ ਛਾਵਹਿ। ਤਿਸਤਿ ਤਿਥਾ ਗਿਰਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ
ਜੇਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੇਈ ਜੈ। ਮਨ ਆਠ ਪਤਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਵੀਜੈ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ
ਨ ਭੁਭੋ ਮਨੈ। ਮੁਖਿ ਤਚੇ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ। ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਤਾ ਪਰਮਾ। ਮਨ ਸਦਾ ਪਿ
ਅੰਦਰਿ ਕੇਲ ਪਾਰਥੁ ਮੁਖ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਜ ਪਤ ਦਰਗਤ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ। ਨਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿਜ
ਹਿ। ੨॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਤੀ। ਲਿਵ ਲਾਵਤੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸੇਨੇਤੀ। ਜਿਤ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾਰਤਾ ਮਨਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ
 ਲਛਿ ਦੁਛਾ ਕੋ ਮਨਸਰਨੀ ਪਰੁਠਾ ਰੁਪੁ ਭਰਾ ਕੋ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪੁਰੁ ਚੈ ਮਨਸ
 ਸਿਸਾ ਸਿਸਿ ਮਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਚੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲ ਭਰੇਤਾ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ
 ਰੇਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੁ ਖਨ ਪਹਿਰੀ ਜੈ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੁ ਰਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਕਥਨੁ ਬਿਸਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਗਿ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ਰਾਖੁ ਪਰੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ਭੁਭ
 ਬੈਠਤ ਸਦਤਿ ਸਹਿਧਿ ਆਈ ਤਿਸਹਿ ਧਿ ਆਇ ਜੇ ਏਕੁ ਅਲਖੈ ਈਤਉ ਤਾਨ ਕਤੇ
 ਕੈ ॥ ੪ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਤਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨਾ ਮਨ ਆਠ ਪਤਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨਾ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ ਅਚਾਰ ਬਿਉਤਾਰੀ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾ ਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ
 ਦਰੁ ਪ੍ਰਾਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੁ ਸਦਾ ਅਨੁਪਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿ
 ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰੈਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਰੈ ॥ ੫ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਚਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਤਿ ਜੇ ਬਸਨਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ
 ਸਮਾਵਹਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿ ਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜ
 ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰੀ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਬਿਸਾਰੀ ਜਿ
 ਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਘਰਾ ਪ੍ਰਾਗੇ ਮਨ ਮੁੜ ਤੁ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਤਿ
 ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਤੁ ਜੁਗੇ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚਾ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੁ ਤਾ ਸਿਉ ਰਚੁ
 ਤਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇਇ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੇਇ ॥ ੭ ॥ ਅਪੀਪ ਜਪਾਏ
 ਨਾਉ ਅਪੀਪ ਗਵਾਏ ਸੁਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੇਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇ ਆ
 ਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇ ਆਤੇ ਮਤਿ ਭੁਤ ਮਹੇਇ
 ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਆਪੁ ਕਛੁ ਨ ਬਿਨੁ ਲਇਆ ਜਿ ਤੁ ਜਿ ਤੁ ਲਾਵਹੁ
 ਤੁਲਗਤਿ ਤਰਿਨਾਥਾ ਨਾਨਕ ਇਨੈ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਤਾਥਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਸੋਕਾ ॥

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ। ਜੋ ਜੋ ਕੋਏ ਸੁਮੁਕਤਾ ਤੋਇ। ਸੁਨਿ ਮੀਤਨਾ
ਕਿਨੈ ਤਾ ਸਾਧਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖੰਤੁ ਜਲ ਤੋਤਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਪੋਤਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ
ਅਭਿਮਾਨੁ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਭੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ। ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੋਤਿ ਥੋਰਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕੰ ਪਰਿਜ
ਨਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਥਰੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ। ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੀ ਸੇਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਿ ਸਮਾਨੀ॥
੨॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਛੁਲੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ
ਅਵਿਭ੍ਰਿਸ਼ਿ ਪੰਚਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਤੋਇ ਸਭ ਕੀਰਨ
ਰਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋ ਤਰਥੈ ਨਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਕਤੁ ਪਾਵੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮ
ਯੁਧੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ਅਤੇਭਿੰਨਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਸੰਨਾ॥ ੩॥
ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਤਾ ਪੁਨੀਤਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਸਿ ਭੁ
ਨੀਥੈ ਗੁ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਬੀ ਗਾਪੈ ਗੁ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਤੀ ਕੋ ਮੰਦਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ
ਚਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਤੀ ਤਉ ਤਾਪੁ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ।
ਅਖੈ ਜਨੈ ਸਾਧਕਾਈ। ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਿ ਆਈ॥ ੪॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਕਥ
ਪੁਧੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲੈਤਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਅਨੁਸਤੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਭੁਝੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਤਿ ਪਤੁ ਚੈ। ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਪਰਮਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾ
ਮਨਿ ਪਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੈ ਕੁਰਥਾਨਾ॥ ੫॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਭੁਧੈ ਗੈ। ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿ ਜਨ ਮੀਤ ਭੁਟੈ ਥਨਿ ਸਤਾਏ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇਧਨੁ ਪਾਵੈ। ਜਿ ਸੁਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰ
ਨਾਵੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸੇਭਾ ਸੁਰ ਦੇਵਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਪਾਪ ਲਾਇਨਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸੂਥ ਥਾਨ ਗੰਮਿ
ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨਨਾ॥ ੬॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਤੀ ਕਢੁ ਘਾਲਾ। ਦਰਸ
ਨੁ ਭੇਟ ਤੋਤਿ ਤਾਲਾ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁ ਖਤੁ ਤਰੈ। ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਤਰੈ। ਸਾ

ਪਕੈਸੰਗਿਈਤਉਤਾਸੁਤੇਲਾਸਾਧਸੰਗਿਬਿਓਰਤਤਰਿਮੇਲਾਜੇਇਏਸੋਈਭਲੁ
 ਪਾਵੈ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਜਾਵੈ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ। ਨਾਨਕਉਪਰੈਸਾ
 ਸੁਨਿਰਸੈ॥ ੬॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਤਰਿਨਾਉ। ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ। ਸਾਧਕੈ
 ਸੰਗਿਮਨਤੇਬਿਸਰੈ। ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾਸੁ
 ਕੈਸੰਗਿਘਟਿਘਟਿਠੀਠਾ। ਸਾਧਸੰਗਿਭੁਏਅਗਿਆਕਾਰੀ। ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭੁਏ
 ਰੀ। ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੇਸਭਿਰੋਗ। ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇਸੰਜੋਗ॥ ੭॥ ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾ
 ਦਨਜਾਨਤਿ। ਜੇਤਾਸੁਨਤਿਤੇਤਾਬਖਿਅਨਤਿ। ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਪੁਗੁਣਤੇਦੁਗਿਨ
 ਪਕੀਉਪਮਾਰਹਿਭੁਪੁਰਿ। ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾਤੀਅੰਤ। ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤ
 ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਉਚੇਤਉਚੀ। ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੁਚੇਤਮੁਚੀ। ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨੇ
 ਈ। ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ॥ ੮॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਿਸਾਚਮੁ
 ਸਾਚਸੋਇ। ਅਵਰੁਨਪੈਕੋਇਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇ। ਨਾਨਕਇਤਲਢਢਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ
 ਤੇਇ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪਾਜੈ
 ਜਲਮਤਿਕਮਲਅਲੇਪਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖਾਜੈਸੇਸੁਰਸਰਬਕਉ
 ਖਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿ। ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵਾ
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਧੀਰਜੁਏਕਾਜਿਉਬਸੁਪਾਕੋਉਖੋਦੈਕੋਉਚੰਦਨਲੇਪਾ। ਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨੀਕਾਇਤੈਗੁਨਾਉ। ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਤਜੇਸੁਭਾਉ॥ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
 ਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ। ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਮਨਿਹੋਰ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਜੈਸੇਧਰਉਪਰਿਅਕਾਸੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੋਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਾਨਿ। ਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨੀਕੋਨਾਤੀਅਭਿਮਾਨੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਉਚੇਤਉਚਾ। ਮਨਿਅਪਨੈ
 ਭੁਤੇਨੀਚਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੋਜਨਭਏ। ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ ੨॥
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ। ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਆਨੀਕੀਸਭਉਪਰਿਮਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਢੁਬੁਰਾਨਭਇਆ। ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ॥

ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕ
ਜੁਗਤਾ। ਨਨਕਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾਬੁਧਮਧਿਆਨੁ॥ ੩॥ ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਏਕਉਪ
ਨਾਸਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾਨਤੀਬਿਨਾਸਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੈਗਰੀਬੀਸਮਾਤਾ। ਬੁਧਮਗਿ
ਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੈਨਤੀਧੰਧਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਲੇਖਵਤੁਬੰ
ਨਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੈਤੋਇਸੁਭਲਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਸੰਗਿ
ਲਖਉਪਕਾਰਾ। ਨਨਕਬੁਧਮਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ ੪॥ ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੈਏ
ਗੰਗਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੈਥਸੈਪ੍ਰਭਸੰਗਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਅਧਾਰਾ। ਬੁਧਮਗਿਆ
ਨੀਪਰਵਾਰਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਗਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਅੰਤੁਧਿਤਿਅਗ
ਤ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੈਪਰਿਸਦਾਅਨੰਦਾ। ਬੁਧਮਗਿ
ਆਨੀਸੁਖਸਤਜਨਿਵਾਸਾ। ਨਨਕਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾਨਤੀਬਿਨਾਸਾ॥ ੫॥ ਬੁਧਮਗਿਆ
ਨੀਕਾਬੇਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਏਕਸੰਗਿਹਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੈਤੋਇਅਚਿੰਤਾ। ਬੁ
ਧਮਗਿਆਨੀਕਨਿਰਮਲਮੰਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾਬ
ਭਰਤਪੁਰਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਚਾਰੀਪਾਈਐ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾਬਲਿਬਲਿਜ
ਏਐ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਉਥੋਜਤਿਮੇਤੋਸੁਗਾਨਾਨਕਬੁਧਮਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ ੬॥
ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗਲਮਨਿਮਾਹਿ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾ
ਰੁਨੁਜਾਨੈਭੇਦਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਅਨਜਾਇ
ਅਧਾਰਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਠਾਕੁਰਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੀਮਤਿਕਉਨੁਬਖਾਨੈ। ਬੁਧ
ਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬੁਧਮਗਿਆਨੀਜਾਨੈ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾ। ਨਨਕਬੁਧਮਗਿ
ਆਨੀਕਉਸਦਨਮਸਕਾਰਾ॥ ੭॥ ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਸਭਸਿੰਟੀਕਾਕਰਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀ
ਦਰੈਨਹੀਮਰਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀ
ਜੁਗਤੁਖੁਧਿਧਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਨਾਥਕਾਨਾਥਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਉਪਰਿਤਾਥਾ॥
ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਾਕਾਰਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋ
ਤਾ। ਬੁਧਮਗਿਆਨੀਥਨੀ। ਨਨਕਬੁਧਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥ ੮॥ ੮॥

੧੮੮

ਸਲੋਕੁ॥ ਉਰਿਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਮੈ ਪੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਨਿਮਖ ਨਿ

ਖਠਾ ਭੁਗਨ ਮਸਕਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੁ

ਮਿਥਿਅਾ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸਾ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸਾ॥ ਪਰਤਿ ਭੁ

ਨ ਪੈ ਖੈ ਨੇੜਾ॥ ਸਾਧਕੀ ਟਲ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹੋਤਾ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ॥ ਸਭੁ ਤੇਜੈ

ਪਸਕ ਉਮੰਦਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਅ ਪਰਤਾਰੈ॥ ਮਨ ਕੀ ਥਾਸ ਨਾ ਮਨ ਤੇਟੈ॥ ਇੰਦ੍ਰ

ਤਪੰਚ ਦੇਖੇ ਤੇਰਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਐਸਾ ਅਪਰਸਾ॥ ੧॥ ਥੈ ਸੋਨੇ ਸੋਜਿ ਸੁਭੁ ਪਰਿ

ਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੋਹੋ ਇਥਿੰਨਾ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੋਹੋ ਨਿਰਕਰਮਾ॥ ਤਿਸੁ ਥੈ ਸੋਨੇ ਕਾ ਨਿ

ਮਲ ਪਰਮਾ॥ ਕਾਹੂ ਛਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਥਾਵੈ॥ ਕਿਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀ ਰਤ ਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ॥ ਮ

ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਸਭੁ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਅਪਿਦ੍ਰਿਸੈ ਅਵਰਤਾ

ਜਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਥੈ ਸੋਨੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਰੰ

ਸਗਲ ਤਿਅਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਗਲ ਪਾਠ

ਮੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਮਲੁ ਖੈਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਲ

ਕਰੈ ਨਿਤ ਨਿਤਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰਿਤਿ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ

ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਥੈ ਧੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ

ਧੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ॥ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਪਦੇ ਸਿਜ ਗੁਜੀਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ

ਬਸਾਵੈ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੇ ਨਿਨ ਆਵੈ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲਾ॥ ਸੁਖ ਮਮ

ਨੈ ਅਸੁ ਬੁਲਾ॥ ਚਤੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇਉ ਪਦੇ ਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਆਦੇ ਸੁ॥

ਬੀਜ ਸੰਤੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ॥ ਚਤੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕਉ ਨਾਮੁ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ॥ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਰਤ ਮੁਗਧ ਪਾਥਰ ਕਉ

ਰੈ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖ ਦੁਨਾਮੁ॥ ਕਲਿ ਅਢੁਰੁ ਪਸੰਗ ਲਗੁ ਲਗਾਮਾ॥ ਕਾਹੂ ਜੁ

ਤੈਨ ਪਾਈ ਐਧਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿ ਆਧੁਰਿ ਕਰਮਿ॥ ੪॥ ਜਿਸ ਕੋ

ਪਾਥਰੁ ਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਦਾਸੁ॥ ਆਤਮ ਗਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨ ਦਰੈ

ਇਆ॥ ਦਾਸ ਦ ਸੰਤੁ ਲਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਨਾ॥ ਸੋ

ਪਰਵਾਨਾ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਈ ਪੈਗੈ ॥ ਸਗ
 ਲੇ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿ
 ਤੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਭੁ ਕਰੈ ॥ ਤੈਸਾ ਹਰ ਕਉ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਤਨਾ ਤੀਥਿ
 ਭੀ ॥ ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥
 ਰਤਨੁ ਏਸਾ ਈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚੰਤੁ ਪੁਰਖੁ ਕਤੀ ਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ੭ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸਗਲੇ
 ਗੁਣਿ ਤੁਝਿ ਤੁਝਿ ਪਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਸੋਈ ਕੁਨਿ
 ਤੁ ॥ ਸਚਿ ਆਪਿ ਤੇਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਾਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ
 ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਭਿਨਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦੇਇ ਆਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
 ਸਕਉ ਏਨਿ ਤਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਤਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ
 ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਬੂਝੁ ਤੁਝਿ ਪਿਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
 ਕੋਟਿ ਤੋਏ ਪੁਜਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਤਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਭ੍ਰਮਤਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਥੇਦੇ ਕੇਸ਼ੋ ਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸੁਰਤੋ ਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆ
 ਜੁਪੇ ਅਨੁਧਾਰਤੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਥਿ ਕਥਿ ਥੀ ਚਾਰਤੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵ ਤਨ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਤੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਰਚੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਾਨ ਕਠੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾ ਅਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦਰਬ ਕਉ ਤਿਰ
 ਚੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੁਖਾਨ ਕਰਤੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇ ਸਿਭੁ ਮਾਹਿ
 ਜੇਤੁ ਜੇਤੁ ਭਾਵੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾਰ ਚਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿ
 ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪਉ ਪਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿ
 ਧਿ ਪਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਈ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇ ਸਭੁ ਮੰਡਲਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀ
 ਭਰਮੁ ਨੇਖਤੁ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦੁ ਸਿਰਿ ਢਤੁ ॥ ਸਗਲਾ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੁਤਿ ਪਾ
 ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ੩ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਸਤਾਮ ਸਸਾਤ ਕਾ ॥ ਕ
 ਏ ਏ ਏ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਘਿ ॥ ਤਿਅਹੁ ਸਾਸਤਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨ
 ਕ ਰੰਗ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰ ਥੀਵੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖ

ਕਿਨਰਪਿਸਾਚਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰਮਿ ਗਾਚਾ ਸਭ ਤੋਨੈ ਸਭ ਭੂਤ ਦੁਗਾਨਾ
ਅਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿ ਆਭੁ ਪੁਰਿ ॥ ੪ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਕ
ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਤਿ ਜੀਵਤਿ ਮਰਤਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਥੁਜੇ ਨੀ ਫਿਰਤਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਥੁ
ਤੀ ਖਾਤਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਤਿ ਥਕਿ ਪਾਤਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨ ਵੰਤਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਣਿ
ਮਤਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਤ ਜਤ ਭਾਵਾਤ ਤਤ ਰਾਖੈ ॥ ਨਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਤਾਥੈ ॥ ੫ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਏਥੈ ਰਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੈ ਤਾ ॥ ਅਤਮ ਮਹਿ
ਰਬੁ ਤਮੁ ਲਾਭੈ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸਾ
ਕੋਟਿ ਮਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ਪਰਬੁ ਤਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਅਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ
ਕੇਤ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਪੰਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਥੁਹ ਮੰਡਾ
ਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੈ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਈ ਥਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਦਾ
ਦਾਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੈ ਥੁਭਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੋ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਉ
ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਅਪਿ ਨਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬੁਤ ਮਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤਿਨ
ਵਤ ਅਤਮ ਪ੍ਰਭਾਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਥੇਤਾ ॥ ਸਦਾ ਨਿਤ ਰਹਿਓ ਕੋਨੇ ਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਮ
ਪੀਵਤਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੀ ਜੀਵਤਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤਿ ॥ ਅਤਮ ਕੰਨ
ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਵਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥ ਨਨਕ ਭਇ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ
॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੋ ਦੁਸਰ ਨਾ ਹੋਇ ॥
ਤਿਸੁ ਥਲਿ ਤਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋ ਗੁਜੈ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋਈ ਹੋ ਗੁ ॥ ਖਿਨ ਮਤਿ ਥੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਨਤਾਰਾ ॥
ਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਤੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥ ਤੁਕਮੇ ਓਪ ਜੈ ਤੁਕ ਮਿਸਮਾਵੈ ॥
ਨੀਚ ਥਿਓ ਤਗਾ ॥ ਤੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥
ਕਸਬੁ ਮਤਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਮਾਨੁ ਖਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਤਾ ਪਾਵੈ ॥
ਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸਤਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਤਰਿ
ਗੈ ॥ ਅਪਿ ਕਰੈ ਅਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਦੁਤ ਸਿਰਿ ਆਕਾ ਅਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਖੈਲੈ ਬਿਰਾਜੈ

ਭੁਚ

ਜਾਨੀ ਜੋ ਭਵੈ ਸੋ ਕਰਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁਨ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਰੁਮਾਨੁ ਖਤੇ ਕਿ ਅਧੇ
 ਨੇਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਟੀਕਰਾਵੈ ॥ ਇਸ ਕੈ ਤਾਥਿ ਤੋਇ ਤਾਸ ਭੁਕਿ ਢੁਲੇਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ
 ਨੇਵੈ ॥ ਅਨਜਾਨ ਤਾਥਿ ਖਿਆਮ ਤਿਰਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਥਚੈ ॥ ਭਗਮੇ ਭੁਲੇ
 ਯੋਗੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਤਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥
 ਆਵੇ ਤੇ ਜਨਨੀ ਮਿਲੇਇ ॥ ੩ ॥ ਖਿਨ ਮਤਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉਰਾ ਜਾ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾ
 ਜਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤ ਕਾਲ ਦਤ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ
 ਵਸੀ ॥ ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾਨ ਗੈਨ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀਰਾਸਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰ
 ਕੁਮ ਪ੍ਰਗਸਾ ॥ ਅਪਨੀ ਬਲੁਤ ਆਪਿ ਥਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥ ੪ ॥ ਇਸ ਕਾ
 ਭਾਨੀ ਇਸੁ ਤਾਥਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋਨਾਥਾ ॥ ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ
 ਭੁਭਵੈ ਸੋ ਟੀਕੁ ਨਿਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂੰ ਚੁਨੀ ਚਮਤਿ ਥੈਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋ ਗਤ ਰਖ ਗੰਗਿ ਤਸੈ ॥ ਕ
 ਬਹੂੰ ਚਿੰਦ ਬਿਉਤਾਗ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੁਅਕਾਸ ਪਇ ਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂੰ ਥੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਥੀਚਾਰਾਨ
 ਨਕ ਅਪਿ ਮਿਲਾਵ ਦਤਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
 ਕਬਹੂੰ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਤੋਤਰਵਾਲਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤੋਇ ਥੈਤ ਬਡਾ ਜਾਨਾ ॥
 ਕਬਹੂੰ ਖਰੀਨੀ ਚਕਾਸਾ ਜਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਆਪਿ ਕੀਰਤਿ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕ
 ਰੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖੈ ਤਿਵ ਤੀਰੈ ॥ ਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੈ ਥਖੁ
 ਕਬਹੂੰ ਨਿਧੀ ਗੀਲਾਵੈ ਪਿਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤਟ ਤੀਰ ਬਇਸਨਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ
 ਰਿਆਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕੀਟ ਤਸਤਿ ਪਤੰਗ ਤੋਇ ਜੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥ ਨਾਨ
 ਕੁ ਪਰਿਉਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਨ ਚਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਟੀਕੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੁ ਮਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ੬ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਇਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆਵੈ ॥
 ਅੰਤਰੇ ਤੋਇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾਨੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇਇ
 ਕੰਧੀ ॥ ਸਦਾ ਥਸਤਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਤਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜੋ
 ਤੇ ਸੋ ਜੋ ਤਿਸ ਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸੁਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਦਕੁ ਰਥਾਨੁ
 ੨੮੧੧ ॥ ਸਭੇ ਕਾ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਸਕੀਨੀ ਆਪੁ ਨਿਵਰਿਤ ਏ

੧੮੯

॥ ਥੇਰੇ ਥੇਰੇ ਅੰਤ ਕਾਰੀਆਨ ਨਕਰ ਗਥਿ ਗੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਸਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋਨਰ ਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈਥੋ ਬਨਵੰਤੁ ॥
ਹੋਵਤ ਚਿ ਸਟਕਾ ਜੰਤੁ ॥ ਆਪ ਸਕਓ ਕਰਮ ਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨ ਮਮਰੈ ਥੁਧੈ ਨਿਭੁ ਮਾਵੈ ॥ ਯਾ
ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਕੈ ਤਿਰੈ ਗੰਗਾ ਬਿੰਦੁ
ਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਈਤ ਮੁਕਤੁ ਅਗੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਧਨ ਵੰਤੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬ ਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ
ਮਲਿ ਕਢੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁਲ ਸਕਾਰੇ ਮਾਨੁ ਖਓ ਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸਾ ॥ ਪਲ ਭੀ ਤਰਿਤਾ ਕਹੈ
ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਥਲ ਵੰਤੁ ॥ ਧਿਨ ਮਤਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਥਵੈ ਆਦਿ
ਅੰਤ ਕਾਰੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੈ ਖੁਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕੀ ਮਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਜਾ
ਨਾਨਕ ਦਰਗਤ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤਉ ਧਾਰੈ ॥ ਸੁਮੁਖਾਵੈ ਸਗਲੇ ਥਿਰ ਥਰੇ ॥
ਅਨਿਕਤ ਪਸਿ ਆ ਕਰੈ ਅੰਤ ਕਾਰੀ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ
ਰਿਅਤ ਮਨ ਹੀ ਦੁਵੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਤ ਕਹੈ ਸੇ ਗਵੈ ॥ ਆਪ ਸਕਓ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਨ
ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀਰੇ ਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲਾ
॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝੇ ਤਕਢੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸਕਓ ਸੁਖੁ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ
ਕਿਉ ਕਰਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭੁ ਜੇ ਨਿਮਤਿ ਛਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੰਨੀ ਮੀਤਾ ॥ ਤਬ
ਗੁਨਿ ਹੋਵਨਾ ਹੀ ਚੀਤਾ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ
ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿੰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨੁ ਤੁਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹੋਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਤ ਸਖਟੈ
ਕਓ ਓਠਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇ ਆਪਾ ਛੋਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿ ਆ ਕਰੈ
ਨਤ੍ਰਿ ਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਾ ਹੀ ਕੋਊ ਰਜੈ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬਿਬੇਕ
ਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸੁਭ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਫੁਰਭਾਗਿ ਕਿਸੈ ਪ੍ਰਥਮਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆ
ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ॥ ਇਸਕੈ ਹਰਿ
ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੈ ਸੀਦ੍ਰਿਸ ਟਿਕੈ ਤੈ ਸਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰੈ
ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭੁ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਬੁਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਆਪਿ ਹੋਵੈ
ਤਿਅਨ ਕਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ॥ ੬ ॥

ਅੰਤਰਿ ਪਦੈ ਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਚਿ ਆਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪ ਨ ਥਿਸਥਾ ਰੁ
ਕੁ ਕੁਰੰ ਸਕਾਓ ਕਰੈ ਨ ਤਾਰਾ ॥ ਉਸਤੇ ਬਿਨ ਕਤੁ ਕਿਉ ਤੋਇ ॥ ਥਾਨ ਥੁੰ ਰਿਏ ਕੈ ਸੋਇ
ਅੰਤਰਿ ਲਿਤ ਅਧਿਕਰੈ ਤਾਰਾ ॥ ਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁ
ਰਿਯ ਨ ਕਵੀ ਮਤਿ ਕਤੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੂਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦਿਖੈ ਵਖਿ ਆਨੀ ॥ ਸਦੁ ਸਦੁ ਸਦੁ ਸਤੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਢਿਰ ਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭੁ
ਭਲਾ ਤੇਗੁ ਪਾ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੁਪਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਗੁ ਥਾ
ਨ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁਵਨ ਥਾ ਲੀ ॥ ਪਵਿ ਤ੍ਰਪਵਿ ਤ੍ਰਪਵਿ ਤ੍ਰਪੁਨੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ
ਜੀ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਪਰ

ਗੁਰ ॥ ਸੰਤ ਕੀਨਿੰਦ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁ ਰਿਥੁ ਰਿਥੁ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਢੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਸੁਖ ਸਭ
ਦੀ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਰਕਮ ਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਮਤਿ ਤੋਇ ਮਲੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ
ਰਿਭੇਤੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਤੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਭ੍ਰਿਪ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦ ਕੁਭੀ ਤਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਤੇ ਮੁਖ ਭਵੈ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਕਾਗਜਿ ਉਲਵੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਸਰਪ ਜੇ ਨਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਤ੍ਰਿਗ
ਦੁਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਤਿ ਜਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਢਲੈ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਤੇ ਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਨਿਚੁ ਨ ਚਾਇ ॥ ਸੰਤ ਦੇ ਖੀਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਵੈ ਤਾਓ ਭੀਗ ਤਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁ ਮਤਾ ਅਤਤਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ
ਨਿੰਦ ਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁ ਮਤਾ ਤਤਿ ਆਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁ ਪਰਮੇਸੁ
ਜੇ ਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁ ਰਜੇਤ ਹੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕੁ ਦੁਖੀ ਅਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਨਿ
ਦ ਕਉ ਸਰਥ ਰੋਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਨਿੰਦ ਕੁ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਵੈ ਤਾਉ ਸਥਾ ਭੀ ਤੋਇ ਮੋਖੁ ॥ ੩ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ ਸੰਤ
ਕਾ ਦੇਖੀ ਸੈਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਉ ਭ੍ਰਮੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਤਿ
ਅਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਤਾ ਅਤੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜ

ਨਮੋ ਮਹੈ ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਠਨਾ ਤੀਰਥਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
 ਤਾਵੈ ਤਾਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਅਧਥੀ ਚੁਤੇ ਟੁਟੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਿਤ
 ਜਿਨ ਪੁਤ੍ਰੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਠਿ ਚੁਦਿਆ ਨਭੁ ਮਾਈਐ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਚੁਟੈ ਮੁਟੈ
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰੇ ਤੇਥੇਥਾ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤ ਕੀ ਲੇਖਾ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ
 ਜ ਜਕਿਉ ਨਾਤਿ ਅਪਨ ਥੀਜਿ ਅਪੇ ਤੀਖਾਤਿ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਠਿ ਅਵਰੁ ਨ ਰਖਾ
 ਰਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤਾਵੈ ਤਾਲਾਏ ਚੁਥਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ਜਿਉ
 ਲਾਬਿ ਹੁਨ ਮਢੁਲੀ ਤੜਫ ਜਾਇ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਭੁਖਾਨ ਤੀਰਥੈ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕੁਈ
 ਨਿਨ ਤੀ ਪ੍ਰਾਪੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਢੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ਜਿਉ ਚੁਆ ਜੁਤਿ ਲੁਖੇ ਤਮਾਤਿ ਦੁਤਲਾ
 ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਧਰਮ ਤੇਰਤਾ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿ ਆਕਤਾ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦ
 ਕਾ ਪੁਰਿ ਤੀਪਇ ਆ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥ ੬ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਬਿਗੜ
 ਪੁਤੇ ਇਜਾਇ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਠਿ ਦਰਗਾ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਸਦਾ
 ਕਾਈਐ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਨਮਰੋ ਨਜੀਵਾਈਐ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀਪੁ ਜੈਨ ਆਸਾ ਜੈ
 ਕਾ ਦੇਖੀ ਚੁਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਨਤ੍ਰਿ ਸੈਟੇ ਕੋਇ ਜੈ ਸਾਭਾਵੈ ਤੇ ਸਾਕੋ
 ਪਇ ਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੈਟੇ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਜਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਸਭੁ ਘਟਿ ਸਕੈ
 ਕਰੈ ਨਹਾਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਠਿ ਨ ਮਸਕਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਉ ਸਤਿ ਕਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
 ਸਤਿਧਿ ਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਭੁ ਕਿਢੁ ਵਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਜੈ ਸਾਕੋ ਰੋ
 ਥੀਆ ਅਪਨ ਖੇਲੁ ਅਪਿ ਕਰੈ ਨਹਾਰਾ ਦੁਸਰੁ ਕਠਿ ਨ ਕੈਓ ਥੀ ਚਰਾ ਜਿਸਨੇ
 ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਅਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਢੁਡ ਭਾਗੀ ਨਨਕ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਅਨ ਪਸੁਰਿ ਜਨੁ ਸਿਮਰਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕਾ
 ਤਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
 ਮਾਨੁਖ ਕੀਟੇ ਕਬਿਰ ਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ਦੇਵਨ ਕਠਿ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਗੋ
 ਘਾਇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ਮਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੈ ਆਪਿ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਢੁ
 ਤਾਥਿ ਤਿਸ ਕਾ ਤੁਕ ਮੁਝੁ ਏਸੁ ਖੁਤੇਇ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੇਇ ਸਿਮਰਿ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇਆ ਨਾਨਕ ਬਿਘਨ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਓਸ ਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਤ ਗਾਨਿ ਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਓ ਸਦਾ ਸੁਤੇ ਲਾ
ਗੈ ਓਹਿ ਜੀਉ ਨੈਨ ਤੁਪੇ ਖੁਠਾ ਕੁਰਕਾ ਰੰਗੁ ਸਾਧਿ ਸੰਗਿ ਬਿਨ ਸੈ ਸਭੁ ਸੰਗੁ ਚਰਨ
ਦਲ ਰੰਗੁ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮਿਟਤਿ ਪਾਪ ਜਪੀ ਐਤਰਿ ਬਿੰਦਾ ਕਰਤ ਰਿਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ
ਰੰਗ ਬਾਤਰਿ ਦਰਗਤ ਨਾਨਕ ਭੁਜ ਲਮਬਾ ॥ ੨ ॥ ਥਡ ਭਾਗੀ ਤੇਜਨ ਜਗਮਾਤਿ ਸ
ਦਾਤਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਤਿ ਬੀਚਾਰਾ ਸੇਧਨ ਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰਾ
ਨੀਤੀ ਨੁਖਿ ਬੋਲਤਿ ਤਰਿ ਮੁਖੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥
੩ ॥ ਭੁਭੁਕੀ ਉਤ੍ਰੇ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਧਾਨ ਨ ਕਤਿ ਨ ਤਿਨਿ ਰੰ
ਗ ਜਾਨਿ ਅਧਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪਨ ਅਪੁਸ੍ਰੇਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥੁਏ
ਜਪ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੁਕਤਤਾ ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਤੁ ਤਰਿ ਜਨੁ ਰਤਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤ
ਕੇ ਵਖਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਥਾਨੁ ਏਕੁ ਪਰਿਜਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਅਸਾਤਿ
ਨਕੀਰਟੀ ਐਜਮ ਕੀ ਛਾਸਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੁਖਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਤਿਨ ਲਾ
ਗੈ ਦੁਖਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤ ਸੁਤੇ ਲਾਨ ਹੀ ਭੁਲਾਵੈ ॥
ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪੁਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵ ਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸੇ ਤੇ ਭਰੈ ॥ ਜੇ ਸਾਸਾ ਤੇ ਸਾਦਿ ਸਟਾ
ਟਿਅਾ ਅਪੁਨ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਅਧਿ ਸਮਾਏ ਅਧਾ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੀਝਿ ਅਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੁਝਿ ਅਧਾ ਜਬ ਦੇਖ ਭੁਤ ਬਸ ਭੁਕਿ ਦੁਮੁਲਾ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੁਖ ਮਸੋਈ
ਅਸਭੁਲਾ ॥ ੬ ॥ ਨਤ ਕਿ ਦੁਜਨ ਮੈਨ ਤ ਕਿ ਦੁਮਰੈ ॥ ਅਪਨ ਚਲਿਤੁ ਅਪਤੀ ਕਰੈ ॥ ਅ
ਗੁਜਰੁ ਦਿਸਟਿ ਅਨਦਿ ਸਟਿ ॥ ਅਗਿਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਅਧੇ ਅਧਿ ਸਗ
ਰਮ ਅਧਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਬਾਪਿ ਭੁਭਾਪਿ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਨਾ ਤੀ ਕਿ ਦੁਖੰਡਾ ॥
ਨਾਨਕ ਰਿਹਤਿ ਓਥੈ ਤਮੰਡਾ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਅਧਿ ਜਪਾਏ ਤਾਨ
ਕਾਪਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ਸੁਸੇਭਾਵੰਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਭੁਭੈ ਤਿਨ ਮੰਤਾ ਪ੍ਰਭ
ਕੇ ਵਖਾਨੁ ਉਪਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵ ਕੁ ਖਬਿ ਸਾਰਨਾ ॥ ਅਧੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ
ਗੁਰਾਨ ਬਦੁ ਜਪਿ ਭੁਏ ਨਿਤ ਲਾ ॥ ਓਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤਿ

੧੮੩

ਬਡਭਗੋਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਤਿਬਿਸ਼ੇਮੁ। ਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਖਕਉਉਤਮਕਰਿ
ਨਾ॥ ੭॥ ਜੇਕਿਉਕਰੈਸੁਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਬਸੈਤਰਿਸੰਗਿ॥ ਸਤਜਿਸੁਭਾਇ
ਸੁਰੇਇ॥ ਕਰੈਤਰੁਪਛਾਏਸੋਇ॥ ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਅਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ ਜੇਸਜੈ
ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ ਜਿਸਤਉਪੇਜਤਿਸੁਮਾਤਿਸਮਾਏ॥ ਓਇਸੁਖਨਿਧਾਨਉਨਤੁਥਨਿਅਏ
ਅਪਸਕਉਅਪਿਦੀਨੋਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਨੁਏਕੋਜਨੁ॥ ੮॥ ੧੪॥

ਜਲੇਕੁ॥ ਸਰਬਕਲਾਭੁਪ੍ਰਭਭਿਰਥਾਜਾਨਤਾਗਾ॥ ਜਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਪਰਿਐਨਾਨਕਤਿਸੁਥਲਿਤਾਗ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਟੁਟੀਗੰਦਾ
ਤਾਰਗੁਪਾਲਾ॥ ਸਰਬਜੀਅਆਪੇਪ੍ਰਿਤਿਪਾਲਾ॥ ਸਗਲਕੀਚਿੰਤਾਜਿਸੁਮਨਮਾਨਿ
ਤਿਸੇਤਥਿਰਥਾਕੋਈਨਾਤਿ॥ ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਤਰਿਜਾਪਿ॥ ਅਥਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਅ
ਪਿ॥ ਅਪਨਕੀਅਕਛੁਨੋਇ॥ ਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇ॥ ਤਿਸੁਖਿਨੁਨਾਤਿ॥ ਤੇਰੇਕਿ
ਕਾਮਾਗਤਿਨਾਨਕਜਪਿਏਕਤਰਿਨਾਮ॥ ੧॥ ਰੂਪਵੰਤੁਤੋਇਨਾਤਿ॥ ਮੈਤੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਗਲਘਟਸੋਤੈ॥ ਧਨਵੰਤੁਤੋਇਕਿਅਕੋਗਰਬੈ॥ ਜਾਸਕੁਕਿਯੁਤਿਸਕਾਦੀਅ
ਰਬੈ॥ ਅਤਿਸੁਰਾਜੇਕੋਉਕਤਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਥਿਨਾਕਤਪਾਵੈ॥ ਜੇਕੋਤੋਇਬੈ
ਤਾਰੁ॥ ਤਿਸੁਦੇਨਤਾਰੁਜਾਨੈਗਾਵਾਰੁ॥ ਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਟੈਤਉਰੋਗੁ॥ ਨਾਨਕ
ਨਸਦਾਅਰੋਗੁ॥ ੨॥ ਜਿਉਮੰਦਰਕਉਥਾਮੈਥੰਮਨੁ॥ ਤਿਉਗੁਰਕਾਸਥਦੁਮਨ
ਤਿਅਸਥੰਮਨੁ॥ ਜਿਉਪਾਖਾਨੁਵਚਤਿਤਰੈ॥ ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚਾਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ॥
ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਤੋਇਬਿਗਾਸੁ॥ ਜਿਉਮ
ਉਦਿਅਨਮਤਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ ਤਿਉਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲਿਜੇਤਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਤਿਨਸੰਗ
ਕੀਥਾਢਉਧੁਗਿ॥ ਨਾਨਕਕੀਤਰਿਲੋਚਾਪੁਰਿ॥ ੩॥ ਮਨਮੁਰਖਕਾਏਬਿਲਲਾ
ਐ॥ ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਨਿਖਿਅਈਐ॥ ਦੁਖਸੁਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਤਾਰੁ॥ ਅਵਰਤਿਅ
ਗਿਤੁਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰੁ॥ ਜੇਕਉਕਰੈਸੋਈਸੁਖਮਾਨੁ॥ ਭੁਲਾਕਾਏਠਿਰਤਿਅਜਾਨ
ਉਨਥਸਤੁਅਈਤੇਰੈਸੰਗਾ॥ ਲਪਟਿਰਤਿਓਰਿਸਿਲੋਭੀਪਤੰਗਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਜਪਿ
ਰਦੇਮਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤਿ॥ ੪॥ ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਲੈਨਿਤੁਅਦਿ

ਜ

ਸਨਾਮੁ ਸੰਤਨਾਧਿ ਪਾਇ ਅਗਾਤਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਸੋਇ। ਰਾਮਨਾਮੁ ਹਿਰ
ਕੇਤੋ ਲਿਖਿ ਲਾਇ ਖੇਪ ਸੰਤ ਤਸੰਗਿ ਚਾਲਾ। ਅਵਰਤਿ ਅਗਿ ਬਿਖਿ ਆਜੰ ਜਾਲ
ਦੀਖੈ ਕੋਊ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਮੁਖ ਭੁਜ ਲਤ ਰਿਦਰਗ ਤਸੇਇ। ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ
ਦੁਹੈ ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ॥ ੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਪੈਇ ਪੈਇ ਪੀਠਾ। ਅਰ
ਜਾਧ ਕਰੁ ਅਪਨਾ ਜੀਠਾ। ਸਾਧ ਕੀ ਧੁਰਿ ਕਰਤੁ ਇਸਨਾਨੁ। ਸਾਧ ਭੁਪਰਿ ਜਾਈ ਐ
ਕੁਝ ਨਾ। ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਐ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ਐ॥
ਅੰਗ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਖੈ। ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ। ਓਟ ਗਤੀ ਸੰਤ ਤ
ਰਿਖੈ ਐ। ਸਰ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਤ ਪਾਇ ਐ॥ ੬॥ ਮਿਰਤ ਕ ਕਥੁ ਜੀਵਾਲ ਨਹ
ਗਭੁ ਕਥੁ ਦੇਵ ਤਾਧਾਗ। ਸਰ ਬਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀਦੁ ਸਟੀ ਮਾਤਿ। ਪੁਰ ਬਲਿਖੇ
ਭਲਾ ਪਾਤਿ। ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਤਿਸ ਕਾਓਤੁ ਕਰੈ ਨੇਜੇ ਗੁ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਤੇ ਆਨ
ਭਗਾ ਜੀਪ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੇਲੀ। ਸਭ ਤੇ ਭੁਚਨਿ ਰਮਲਾਇ ਤ ਕਰਲੀ। ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਥੁ ਨਾਮੁ ਦੀ ਐ। ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀ ਐ॥ ੭॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਗੁਰ ਬੀਖਰੀ ਤਿ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ। ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨਿ ਐ ਤਿਤੁ
ਦੇਇ। ਜਾ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਏ ਕੋ ਤੋਇ। ਸਚੁ ਕਰਲੀ ਸਚੁਤ ਕੀਰਤਤ। ਸਚੁ ਤਿਰਦੈ ਸਤਿ
ਨਾਮੁ ਭਗਤ। ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ। ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸ ਭੁ। ਪਾਰਬ
ਮੁਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ। ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ॥ ੮॥ ੧੫॥

ਸੋਲ੍ਹਾ॥ ਭੁਪਨ ਰੇਖਨ ਰੰਗੁ ਕਿਯੁ ਤ੍ਰਿਤੁ ਗੁਲੇ ਤਪੁ ਭੁਭਿੰਨ। ਤਿਸ ਤਿਥੁ
ਏਨਾ ਕਾਜਿ ਸੁਤੇ ਵੈਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਪੁ
ਭੁਮ ਮਹਿ ਰਾਖਾ। ਮਾਨੁ ਖੁਕੀ ਤੁੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿ ਆਗੁ। ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਤੀ ਕਿਯੁ ਕੋਇ॥
ਨਾਥ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ। ਆਪੇ ਥੀਨ ਆਪੇ ਦਾਨਾ। ਗਤਿ ਰੰਗੰ ਭੀਰੁ ਗਤਿ ਰਸੁ ਜ
ਨਾਪਾਰਬੁਤ ਮਪਰਮੇ ਸੁਰਗੋ ਬਿੰਦਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦਾ। ਸਾਧ
ਏਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਠਾ। ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਠਾ॥ ੧॥ ਮਨ ਸਾਧੁ ਰਨ ਸਰਨ ਜੋ
ਗੋ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇ ਆਸੋਈ ਤੋਗੁ। ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ ਕਾਨੇ ਝੁਛੇਰਾ। ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ

ਨਾਜਾਨੈਤੋਗੁਅਨਦੁਰੁਪਸੰਗਲਸਦਜਾਕੈਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਤਿਪਾਰਿਤਕੈ
ਜਮਤਿਰਾਜੁਜੋਗਮਤਿਜੋਗੀਤਪਮਤਿਤਪੀਸਰੁਗਿਤਸਤਮਤਿਭੋਗੀਪਿਆ
ਪਿਆਇਭਗਤਤਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ੨॥
ਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਤਿਸਗਲਦੇਵਤਾਰੇਅਵਗਾਤਿਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਨੈ
ਤੁਸਗਲਪਰੋਈਅਪੁਨੈਸੁਤਿਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਜਿਨੁਦੇਇਜਨਦਾਜਨ
ਮੁਪਿਆਵਤਿਸੇਇਤਿਤੁਗੁਣਮਤਿਜਾਕਓਭਰਮਾਏਜਨਮਿਮਰੈਠਿਰਿਅਵੈ
ਏਓਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨਾਜੈਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁਪਨਾ
ਜਾਕੇਰੰਗਾਨਾਨਾਭੇਖਕਰਤਿਏਕਰੰਗਾਨਾਨਾਥਿਧਿਕੀਨੋਥਿਸਥਾਰੁਪੁਰੁਅਥਿ
ਸੀਏਕੰਕਾਰੁਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੇਖਿਨਮਾਤਿਪੁਰਿਰਤਿਓਪੁਰਨੁਸਭਠਾਇਨਾਨਾ
ਧਿਕਰਿਬਨਤਬਨਾਈਅਪਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਈਸਭਿਘਟਤਿਸਕੇਸਭਿਤਿਸੇ
ਠਾਓਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਤਰਿਨਾਓ॥ ੪॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤਾਨਾਮਕੇਧੋ
ਖੰਡਭੂਤਸੰਡਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਿ
ਆਨਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਆਹਾਸਪਾਤਲਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਾਕਾਰਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇ
ਗਿਆਸਭਭਵਨਾਨਾਮਕੇਸੰਗਿਓਧਾਰੇਸੁਨਿਸੁਵਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪੈਨੈਨ
ਲਾਏਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਤਿਸੋਜਨੁਗਤਿਪਾਏ॥ ੫॥ ਗੁਪੁਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅ
ਥਾਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁਕਰਤੁਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀਸਤਿਪੁਰਖ
ਭਮਾਤਿਸਮਾਣੀਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿਮੂਲੁਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿਸਤਿ
ਕਰਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀਜਿਸਤਿਓਏਤਿਸਤਿਸਭਭਲੀਸਤਿਨਾਮੁਪੁਰਖ
ਖਦਾਈਥਿਸੁਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰੇਤਪਾਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੁਉਪਦੇਸਾਸਤਿ
ਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਵੇਸਾਸਤਿਨਿਰਤਿਓਏਜੈਕੋਇਨਾਮੁਜਪਤਤਾਕੀਗਤਿਉਨੈ
ਆਪਿਸਤਿਕੀਅਸਭੁਸਤਿਅਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿਜਿਸਕੀਸਿਸਟਿ
ਕਰੈਤਗੁਅਵਰਨਭੁਓਕਰਤਥੀਚਾਰੁਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆਨਾਨਾ
ਜੇਤਿਸੁਭਵੈਸੇਵਰਤੀਆ॥ ੭॥ ਥਿਸਮਨਥਿਸਮਭਏਥਿਸਮਾਦਾਜਿਨਿਭੁਏ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਰੰਗਿ ਰਚਿ ਜਨੁ ਰੋਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥ ਓਇ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਤੁ ਭਾਗੀ ॥ ਜਨ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਛਲਾ
ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਤੈਥਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿਸਤਿ ਪਰਸਨਾ

ਜਨੁ ਸਤਿਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਸਤਿ ਪੇਖਨਤਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿਸਤਿ ਧਿਆਵ
ਗਾ ਅਪਿ ਸਤਿਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਅਪੇ ਗੁਣ ਅਪੇ ਗੁਣ ਕਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿਸ
ਤਿਸਤਿ ਸਤਿਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁਝਨਤਾਰ ਕਉ ਸਤਿਸਤਿ ਭੋਇ ॥ ਨ
ਜਨੁ ਸਤਿਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਸਤਿ ਪੁਰਿ ਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨ ਕਰਵਨ ਤਿਨਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸੁ ਸੁਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾ
ਇਆ ॥ ਤੈਥਿ ਨਿਰਭਉ ਤੇਇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿ ਆਤਿਸੁ ਮਾਤਿਸੁ ਮਾਨਾ ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਤਿ
ਜਨੁ ਗੁਣਾਈ ॥ ਰਾਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਤਨਾ ਜਾਈ ॥ ਬੁਝੈ ਬੁਝਨਤਾਰੁ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਨਾਗਇਨ
ਏਕਾ ਕਏਕਾ ॥ ੨ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੁਜਾ
ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕ
ਾ ਸੇਵਕੁ ਜਨੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੋ ਰੰਗਿ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲਨਤਾਰਾ ॥ ਸੇਵ
ਕ ਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸਸਿਸਾਸਿਸ
ਰੈ ॥ ੩ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਗਾਏ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ
ਕਉ ਦੇਵਤਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪਿ ਪਤਿਕਾ
ਭੀ ॥ ਕੀਰਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬੋਨ ਪੁਤ੍ਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸੇਵਕ ਕਉ ਚ
ਉਦੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਦਤਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥
ਨੀਕੀ ਕੀਰਤਿ ਕਲਰਾਖੈ ॥ ਤੁਸਮ ਕਰੈ ਲਾਸ ਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁਨ ਕ
ਤਨੁ ॥ ਤਾ ਕਉ ਗਾਂਧਰਵ ਕਰਿ ਤਾਥਾ ॥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਤਿਉ ਕਰਤ ਕ
ਰੈ ॥ ਤਿਉ ਮਰੈ ॥ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਾਰਾਖਾ ਸੇਇ ॥ ਕਾਏ ਸੋਚਿ ਕਰਤਿ

ਰੇਪ੍ਰਾਦੀ। ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਲਖਵਿਡਾਦੀ॥ ੫॥ ਥਾਰੰਥਾਰਥਾਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ॥
 ਮ੍ਰਿਤੁਇਹੁਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਐ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ ਤਿਸੁਕਿਉਅ
 ਰੁਨਾਹਿਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੇਰੁਪੁਰੰਗੁ॥ ਨਾਮੇਸੁਖੁਤਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ॥
 ਮਰਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਨੇ॥ ਮਨਤਨਨਾਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥ ਓਰਤਥੋਰਤਸੇਵਤਾ॥
 ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮ॥ ੬॥ ਥੋਲਹੁਜਸੁਜਿਤਥਾਦਿਨੁਗਤਿ॥ ਪ੍ਰਭਿਅਪੈ
 ਨਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ਕਰਤਿਭਗਤਿਅਤਮਕੈਚਾਇ॥ ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਰਤਤਿਸਮਾਇ॥
 ਅਤੋਵਤਸੇਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥ ਤਿਸਕੀਮਤਿਮਾਕਉਨਥਖਾਨੁ
 ਤਿਸਕਾਗੁਨੁਕਤਿਏਕਨਜਾਨਉ॥ ਅਠਪਤਰਪ੍ਰਭਥਸਤਿਤਜੁਰੇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੇਵ
 ਨਪੁਰੇ॥ ੭॥ ਮਨਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਟਲੇਹਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ॥ ਜਿਨਿ
 ਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਪਛਾਤਾ॥ ਸੋਜਨੁਸਰਥਥੋਕਾਕਾਦਾਤਾ॥ ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸੁਖਸੁਖ
 ਹਿ॥ ਤਿਸਕੈਦਰਸਿਸਭਪਾਪਮਿਟਾਵਹਿ॥ ਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲੀਛਾਗੁਤਿ
 ਨਕੀਤੁਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ ਅਵਨੁਜਾਨੁਨਤੋਵੀਤੇਰਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪ੍ਰਜਤੁਸਦੇ
 ਰਾ॥ ੮॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰੁ
 ਕਾਨਉ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਓਪਰੈਨਾਨਕਤਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੇ

ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾ॥ ਸੇਵਕਕਉਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲਾਜਿ॥
 ਕੀਗੁਰੁਦੁਰਮਤਿਮਛੁਤਿਰੈ॥ ਗੁਰਥਚਨੀਤਰਿਨਾਮੁਓਚਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੋ
 ਧਨਕਾਟੈ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਥਿਕਾਰਤੇਤਾਟੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮਧਨੁਦੇਇ॥ ਗੁਰ
 ਸਿਖੁਵਡਭਾਰੀਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਾਤਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁ
 ਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਤਿਸੇਵਕੁਜੋਰੈ॥ ਗੁਰਕੀਅਗਿਆਨ
 ਮਤਿਸੈ॥ ਆਪਸਕਉਕਰਿਕਢੁਨਜਨਾਵੈ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥
 ਨੁਥੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ॥ ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ॥ ਸੇਵਾਕਰਤੋਇਨਿਤਕਮਿ
 ਤਿਸਕਉਤੋਤਪਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਸੇਵ
 ਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਇ॥ ੨॥ ਥੀਸਥਿਸੁਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ॥ ਸੇਸੇਵਕਪਰਮੇਸੁ

ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਜਿਸੁਰਿਦੈਰਿਨਾਓਅਨਿਕਥਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਓਸਰਬ
ਜਿਅਕਾਦਤਾਅਠਪਤਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤਾਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨਜਨਮਹਿ
ਜਬੁਸੁਏਕਤਿਅਪਿਨਤੀਕਢੁਭਰਮੁਸਹਸਸਿਆਨਪਲਾਇਅਨਜਾਈਐਅਨ
ਜੈਸਗੁਰੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤਾਪਰਸਤਚਰਨ
ਰੰਗਿਮਯਗੀਤਾਭੇਟਤਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਰੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਤਗੇਵਾਸੁਨਿਕ
ਬਿਨਕਰਨਅਪਨੇਅਨਿਸੰਤੋਖੁਆਤਮਪਤੀਅਨੇਪੁਰਾਗੁਰੁਅਖਿਓਜਾਕਾਮੰਤ੍ਰ॥
ਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿਸਟਿਪੈਤੋਇਸੰਤਾਗੁਲਥਿਅੰਤਕੀਮਤਿਨਤੀਪਾਇਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
ਦੇਸਲਾਇ॥੪॥ਜਿਤਥਾਏਕਉਸਤਤਿਅਨੇਕਾਸਤਿਪੁਰਖਪੁਰਨਬਿਬਕਾਕਤੁਥੇ
ਜਗੁਚਤਪੁਨੀਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਨਿਰਥਨੀਨਿਰਾਤਾਰਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈਤਾ
ਰੰਗਿਤਿਕੈਨਪਾਈਅਨਿਕਭਗਤਿਬੰਦਨਤਿਤਕਰਹਿਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਸਿਮਰ
ਜਿਸਦਬਲਿਤਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਨਾਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜਪਨੇ॥੫॥ਇਤੁ
ਜਗੁਵੈਜਨੁਕੋਇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਅਮਰੁਸੋਤੋਇਉਸਪੁਰਖਕਨਾਤੀਕਦੇਬਿਨਾਸਾਜ
ਕੈਨਪ੍ਰਗਟੈਗੁਨਤਾਸਾਅਠਪਤਰਤਰਿਕਾਨਾਮੁਲਾਇਸਚੁਓਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਇ
ਨੇਅਵੈਅਕੈਸੰਗਿਨੇਲਪੁਮਨਮਹਿਰਾਖੈਤਰਿਤਰਿਏਕਾਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪ੍ਰਗਾਸੇ
ਨਾਨਕਭਰਮਸੋਹਦੁਖਤਤਤੇਨਾਸੇ॥੬॥ਤਪਤਿਮਹਿਤੰਦਿਵਰਤਾਈਅਨਦੁਭਇ
ਨਦੁਖਨਾਠਭਾਈਜਨਮਮਰਨਕੇਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਸਾਧੁਕੇਪੁਰਨਉਪਦੇਸੇਭਉਚੁਕਾ
ਰਭਉਹੋਇਬਸੇਸਗਲਾਬਿਅਧਿਮਨਤੇਪੈਨਸੇਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
ਨਪਨਗੀਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀਥਿਤਿਪਾਈਚੁਕੇਭ੍ਰਮਗਵਨਾਸੁਨਿਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿ
ਨੁਸਵਨ॥੭॥ਨਿਰਗੁਨੁਅਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਓਤੀਕਲਾਧਰੀਜਿਨਿਸਗਲੀਮੋਤੀ
ਅਪੋਚਰਿਤਪ੍ਰਭਿਅਪਿਥਨਾਏਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਏਤਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਤੀ
ਰੋਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇਓਤਿਪੋਤਿਰਵਿਅਰੂਪਰੰਗਾਭਏਪ੍ਰਗਾਸਸਾਧਕੈ
ਨਗਾਰਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀਅਨਿਕਥਾਰਨਾਨਕਬਲਿਤਾਰੀ॥੮॥

ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾਨਾਨਕਇਤੁਪਨੁਸਾਰੁ॥ ੧ ॥
 ਸੰਤਜਨਮਿਲਿਕਰਹੁਥੀਚਾਰੁ॥ ਏਕੁਸਿਮਰਿਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ ਅਵਰਿਓਪਾਵਸਭਿਮੀਤਥਿ
 ਰਹੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਾਰਿਦਮਤਿਉਰਿਧਾਰੁ॥ ਕਰਨਕਾਰਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ੁਕਰਿ
 ਤਤੁਨਾਮੁਤਰਿਵਥੁ॥ ਇਤੁਪਨੁਸੰਚਤੁਹੋਵਹੁਭਗਵੰਤ॥ ਸੰਤਜਨਾਕਾਨਿਰਮਲਸੰਤਾਹੋ
 ਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ ਸਰਬਰੋਗਨਾਨਕਮਿਟਿਜਾਤਿ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁਪਨਕਓਚਾਰਿਕੁੰਦਉ
 ਧਾਵਤਿ॥ ਸੋਧਨੁਤਰਿਸੇਵਾਤਪਾਵਤਿ॥ ਜਿਸੁਸੁਖਕਓਨਿਤਥਾਢੁਹਿਮੀਤਾ॥ ਸੋਸੁਖਨੁ
 ਸੰਗਿਪਈਤਿ॥ ਜਿਸੁਸੋਭਾਕਓਕਰਹਿਭਲੀਕਰਨੀ॥ ਸਸੋਭਾਭੁਜੁਤਰਿਕੀਸਰਜੀ॥
 ਨਿਕਓਪਾਵੀਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ ਰੋਗੁਮਿਟੈਤਰਿਅਵਖਧੁਲਾਇ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਿਹੋ
 ਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਤਿਪਰਵਾਨੁ॥ ੨ ॥ ਮਨੁਪਰਥੇਧਰੁਤਰਿਨਾਇ॥ ਦਰਦਿ
 ਧਵਤਅਵੈਠਾਇ॥ ਤਾਕਓਥਿਧਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ ਜਾਕੈਹਿਰੈਦਥਸੈਤਰਿਸੋਇ॥ ਕਲਿ
 ਠੰਢਾਤਰਿਨਾਉ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਉ॥ ਭਓਥਿਨਸੈਪੁਰਨਤੋਇਆਸਾ॥
 ਤਿਭਾਇਅਤਮਪਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਇਥਸੈਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਕਟੀਜਲ
 ਸੀ॥ ੩ ॥ ਤਤੁਥੀਚਾਰੁਕੈਤੋਜਨੁਸਾਰਾ॥ ਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਰਾ॥ ਆਵਗਵਾ
 ਟੈਪ੍ਰਭਸੇਵਾ॥ ਆਪੁਤਿਅਗਿਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਤੋਇਉਪਗਾਹਿ
 ਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ ਅਨਿਕਓਪਾਵਨਢੁਟਨਤਰੋ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਥੇਦਥੀਚੋ
 ॥ ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇ॥ ਮਨਿਥੰਢੁਤਨਾਨਕਫਲਪਾਇ॥ ੪ ॥ ਸੰਗਿਨਦ
 ਸਿਤੇਰੋਧਨਾ॥ ਤੁੰਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਮੁਰਖਮਨਾ॥ ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਥਨਿਤਾ॥ ਇ
 ਕਤੁਤੁਮਕਵਨਸਨਾਥਾ॥ ਰਾਜਰੰਗਮਾਇਅਥਿਸਥਾਰਾ॥ ਇਨੇਤਕਤੁਕਵਨਢੁਟਰ
 ਅਸੁਤਸਤੀਰਥਅਸਵਾਰੀ॥ ਝੁਠਾਝੰਝੁਝੁਠਪਾਸਾਰੀ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸੁਭੁਝੰਝਿਗਾਨ
 ਮੁਖਿਸਾਰਿਨਾਨਕਪਢੁਤਾਨਾ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਕੀਮਤਿਤੁੰਲੋਹਿਏਅਨੇ॥ ਭਗਤਿਥਿਨਾਥੁਝੁ
 ਸਿਅਨੇ॥ ਤਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨਮੀਤਾ॥ ਨਿਰਮਲਤੋਇਤੁਮਰੋਚੀਤਾ॥ ਚਰਨਕਮਲ
 ਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਾਥਿਖਜਾਤਿ॥ ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ
 ਨਤਕਤਤਰਤਗਤਿਪਾਵਹੁ॥ ਸਾਰਭੂਤਸਤਿਤਰਿਕੋਨਾਉ॥ ਸਤਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨਗੁਨ
 ਕ

ਸਲੋਕੁ॥ ਠਿਰਤਠਿਰਤਪ੍ਰਭਾਇਆਪਰਿ
ਤਰੁਨਾਇ॥ ੨॥ ੧੯॥

ਅਨੰਤਪਦੀ॥ ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵੁ ਤੁ ਤਰਿਨਾਮੁ
ਨਾਨਕੀ ਮਾਗੁ ਧੁਰਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੁਰਿ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ
ਨਿਜ ਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹਿਧਿ ਆਵੁ ਓ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਓ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਭਗਤਿ ਕਰ ਓ
ਭਰਨਿ ਤਨੀਤਿ॥ ਏਕ ਓਟਿ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਦੁਸਟ ਮਤਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿ ਆਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਨਾ॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਕਰਨ ਹੀ ਭੁਲੈ ਨਾ॥ ਸੁਭ ਰਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ॥ ਓਪ ਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧੈ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਪਰੇ ਸਰਨਿ
ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਗਿ॥ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਗਾਸ ਅਨ ਦਿਨੁ ਲਿਵਲਾਗਿ॥ ਬਡ ਭਾਗੀ ਜਪਿ ਆਪੁ ਭੁ
ਭੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨ ਸਾਪੁ ਰੀਝਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੇ ਤੇ ਨਿਰਮਲ
ਤੇਰੇ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਇ ਚੰਦ ਇਅਲਾ॥ ਸੇਵਕੁ ਕੀ ਨੈ ਸਦਾ ਨਿਤਾਈ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ
ਤੋਰਿ ਨੁਭਇ ਆ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭੁਭੁਗਾਇ ਆ॥ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭੁ ਪੁਰੀ॥ ਗਵਿ
ਭੈ ਅਸਟ ਸੰਗਿ ਹੁਗੀ॥ ਸ਼ਿਸਕਾ ਸਾਤਿ ਨਿਲੀ ਅਧੀਮ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮ
ਨਾਮ॥ ਸੋਕਿਓ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਪਾਲਨ ਭਾਨੈ॥ ਸੋਕਿਓ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀ ਆਜਾਨੈ॥ ਸੋਕਿਓ ਬਿਸਰੈ
ਜਿ ਸੁਖੁ ਕਉ ਦੀ ਆ॥ ਸੋਕਿਓ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀ ਆ॥ ਸੋਕਿਓ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨੀ ਮਹਿ
ਜਿ ਕਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ॥ ਸੋਕਿਓ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ

੧੯੭

ਕਾਟੁਟਾਗਾਢੈ। ਗੁਰਪੁਰੈ ਤਤੁਇ ਤੈਥੁ ਭਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਖਿਆ
॥ ੪ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਤੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ। ਆਨਤਿ ਆਗਿ ਜਪਤੁ ਤਰਿਨਾਮੁ। ਸਿਮਰਿ ਸਿ-
ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਤੁ। ਆਪਿ ਜਪਤੁ ਅਵਰਤਨਾਮੁ। ਜਪਾਵਤੁ। ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰਿ ਆ-
ਗੁ। ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਤਨੁ ਤੈ ਸੀਢਾਗੁ। ਸਰਬ ਕਲਿ ਅਲ੍ਹ ਸੁਖ ਨਿਧਿਨਾਮੁ। ਬੁਝਤ ਜਨ-
ਬਿਸਾਮੁ। ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਤੇਵਤਨਾਮੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਗੁਨ ਤਾਮੁ। ੫ ॥ ਉਪਜੈ
ਤਿਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਾਉ। ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਤਿ ਸੁਆਉ। ਨੇਤ੍ਰਿ ਤੁਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਤੇਇ।
ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਪੋਇ। ਭਗਤ ਜਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ। ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ।
ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ। ਤਾਕੀ ਉਪਮਾ ਕਰਿ
ਇ। ਨਾਨਕ ਰਤਿ ਆਸੰ ਬੁਝ ਸਮਾਇ। ੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ। ਭਗਤਿ
ਲਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ। ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲਾ। ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ-
ਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ। ਭਗਤ ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ। ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁਤੇਇ ਪੁਨਿ ਤ-
ਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨੁ ਤੀਤਾ। ਤਮ ਨਿਰਗੁਨੀ ਆਰਨੀਚ ਅਜਨਾ। ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਹੀ ਸਰ-
ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ। ੭ ॥ ਸਰਬ ਬੈਰੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ। ਏਕ ਨਿਮਖ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ।
ਨਿਕਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿ ਆਈ। ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ। ਬਤੁ ਭੋਜਨ ਕਾ ਪਰਨਾ-
ਤਾ। ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨੀਤਾ। ਭਲੀ ਸੁਕਰ ਨੀਸੋ ਭਾਧਨ ਵੰਤਾ। ਤਿਰਦੈ ਬਸੈ ਪੁਰ-
ਗਮੰਤਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਤੁਨਿ ਵਾਸਾ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥

ਸਲੋਕੁ। ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ। ਆਪਨ ਕੀ ਅ-
ਨਕਾ ਆਪੇ ਤੀਠਿ ਰਿਜਾਪਿ। ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ। ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ
ਨਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ। ਪਾਪੁ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਤੇਤੇਤਾ। ਜਬ ਧਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ। ਤਬ ਏਕ-
ਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ। ਜਬ ਇਸਕਾ ਬਹੁ ਚਿਤੁ ਨ ਜਾਪਤਾ। ਤਬ ਤਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ
ਤਿਥਿ ਆਪਤਾ। ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ। ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਤੇਵਤਨਾਮੁ
॥ ਆਪਨ ਕੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀ ਜਾ। ਨਾਨਕ ਕਰਨੈ ਤਾਰੁਨ ਦੁਜਾ। ੧ ॥ ਜਬ ਤੇਵਤ ਪ੍ਰਭੁ
ਧਨੀ। ਤਬ ਚੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਤੁ ਕਿਸਕ ਭੁਗਨੀ। ਜਬ ਏਕ ਤਿਹਰਿ ਅਗਮ ਅਧਾਰ। ਤਬ

ਜੁਗਤੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਗਾ ਜਬ ਨਿਗੁਨ ਪੁਤਸਤ ਜਸੁ ਭਾਇ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਤੁ ਕਿ
ਭਾਇ ॥ ਜਬ ਅਪਤਿ ਅਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਭਰੈ ॥ ਆਪਨ
ਜੋਤਿ ਅਪਿ ਕਰੈ ਨੈਤਗਾ ਨਨ ਕਠਾ ਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀਸੁ ਪੁਆਪਨ ਅਸਨ
ਜੁਗਮਿ ਗਨ ਕਤੁ ਬਤਾ ਬਿਨਾਸਨਾ ਜਬ ਪੁਰਨ ਕਰਤਾ ਪੁਰੁ ਸੋਇ ॥ ਤਬ ਜਮ ਕੀਤਾ ਸਕਤੁ ਕਿ
ਭਾਇ ॥ ਜਬ ਅਥਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਲੇ ਖਾ ॥ ਜਬ ਨਾਥ
ਜੋਤਿ ਅਗੋਚਰ ਅਗਧੋ ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਢੁਟੇ ਕਉਨ ਚੰਪਨ ਥਾਧੋ ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਤੀਅ
ਭਾਗ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਤੀ ਉਪਰ ਜਾ ॥ ੩ ॥ ਜਤ ਨਿਗਮ ਲਪੁਰ ਖੁਪੁਰ ਖਪਤਿ ਤੋਤਾ ॥
ਜੋਤਿ ਮੈਲੁ ਕਤੁ ਕਿ ਆਧੋ ਤਾ ॥ ਜਤ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਥਾਨਾ ॥ ਤਤ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨਕ
ਜੋਤਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਤ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗ ਦੀਸਾ ॥ ਤਤ ਢੁਲਾ ਢਿ ਦੁਲਗਤ ਕਤੁ ਕੀਸਾ ॥ ਜਤ
ਜੋਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤਤ ਕਿਸਤਿ ਭੁਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰੈ ਨੈਤ
ਜੁਗ ਕਕਰੇ ਤੇਕਾਨ ਹਿ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥ ਤਬ ਕਵ
ਨਾਵਿ ਥਾਪਿ ਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਈ ॥ ਜਤ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਤਿ ਪਰਥੀਨਾ ॥ ਤਤ ਬੇਦ ਕੇਤ ਬਕਤ ਕਉ
ਭੀਨਾ ॥ ਜਬ ਅਪਨ ਆਪੁ ਅਪਿ ਉਰਿ ਧਰੈ ॥ ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਤਾ ਥੀ ਚਰੈ ॥ ਜਤ ਅ
ਪੁਰੁ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥ ਤਤ ਕਉਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉਨੁ ਕਤੀ ਐ ਚੇਰਾ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮਰੇ
ਬਿਨਾਦਾ ॥ ਨਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਤੁ ਅਪਿ ॥ ੫ ॥ ਜਤ ਅਢੁਲ ਅਢੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇ ਅ
ਉਰਿ ਬਿਸਤਿ ਬਿਅਪਤ ਮਾਇਆ ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਆਪਤਿ ਆਦੇ ਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਗੁਣ ਕਾਨੀ ਪਰ
ਭੇਦੁ ਜਾਣੇ ਕਤਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਤਤ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਤ ਆਪਨ
ਆਪੁ ਅਪਿ ਪਤੀ ਅਰਾ ॥ ਤਤ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨੈ ਨੈਤਾਰਾ ॥ ਬਤੁ ਬੇਅੰਤ ਉਚੇ ਤਉ ਚਾ ॥
ਨਾਨਕ ਆਪ ਸਕਉ ਆਪਤਿ ਪਤੁ ਚਾ ॥ ੬ ॥ ਜਤ ਅਪਿ ਰਚਿ ਓਪਰ ਪੰਚੁ ਅਕਾਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਗੁਣ ਮ
ਗੈ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਪੁਪੁਨੁ ਤਤ ਭਈ ਕਤਾਵਤਾ ॥ ਕਉਨੁ ਰਕ ਕਉਨੁ ਸੁਰਗ ਬੰਢਾਵਤਾ ॥ ਆਲ
ਲਾਮਾਇ ਆ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਹਉ ਮੈ ਸੋਭ ਮਭੈ ਭਾਗਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਅਨਿ
ਕਾਰੀ ਚਿਥਾਨਾ ॥ ਆਪਨੇ ਖਲੁ ਅਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਖੇਲੁ ਸੰਕੋ ਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥
੩ ॥ ਜਤ ਅਥਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਤ ਅਪਿ ॥ ਜਤ ਪਸਰੈ ਪਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਦੁਪਖ ਕਾ ਆ

ਪਤਿਧਨੀ। ਉਨਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਨੀ। ਆਪਤਿ ਕਉ ਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦਰੋਜਾ। ਆਪਤਿ
ਗਨਨਿ ਰਜੋਗਾ। ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨਾਇ ਲਾਵੈ। ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲਾਇ ਲਾਵੈ।
ਸੁਮਾਰ ਅਥਾਤ ਅਗਨਤ ਅਤੇ ਲੈ। ਜਿਉ ਚੁਲਾਵਤੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬੋਲੈ॥ ੮॥ ੨੧
ਸਲੋਕਾ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤ ਦਤਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿ ਆਪੁ
ਜਾਕਤ ਦਿੱਟਾ ਰਿ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨੈ ਨਾਹੁ।
ਆਪਤਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰਾ। ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ। ਆਪਨੈ ਭਾਵੈ ਲਾਏ ਸਜਾ
। ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਤੇਇ। ਆਪਨ ਸੁਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੇਇ। ਜਾਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਆਪਿ
ਭਾਏ। ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋ ਈਜਨੁ ਪਾਏ। ਸੋ ਸਮ ਦਰਸੀਤ ਤਕਾ ਬੇਤਾ। ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਜੇਤਾ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਾ। ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ। ਜਿਸੁ ਰਾਇ
ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ। ਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਬਿਸਾਰੈ। ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਤਾ ਕੋ ਜਾਇ। ਸਭੁ ਸਿਰੇ
ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ। ਜੀਅ ਕੀਜੁ ਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਹਾਥਿ। ਅੰਤਰਿ ਥਾਤ ਰਿਜਾਨੁ ਸਾਥਿ। ਚੁਨੀ
ਨਥੇ ਅੰਤ ਅਪਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰੇਤ ਦਇਆਲਾ।
ਉਪਰਿ ਰੇਤ ਤਕਿ ਰਪਾਲਾ। ਅਪਨੇ ਕਰਤ ਬਜਾਨੈ ਆਪਿ। ਅੰਤਰੇ ਜਾਮੀ ਰਹਿ ਓਥਿ ਆਪਿ।
ਪਾਲੈ ਜੀਅ ਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ। ਜੋ ਜੋ ਰਚਿ ਓਸੁ ਤਿਸੁ ਤਿਧਿ ਆਤਿ। ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲੇਖਿ ਮਿਲੈ
ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ। ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ। ਕਰਨ ਤਰੁਨਾਨ
ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ॥ ੩॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾਤ ਚਿਏ ਕੋ ਨਾਇ। ਤਿਸਕੀ ਆਸਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ। ਸੇਵ
ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿਆਈ। ਤੁਕਮੁ ਉਏ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ। ਇਸੇ ਤਉ ਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਰੁ
ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿ ਆਨਿ ਰੰਕਾਰਾ। ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਜਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪੈਰਾ।
ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਏਪਰ ਲੋਕੁ ਸੁਤੇ ਲੋ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਤਿ ਮੇਲੇ॥ ੪॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
ਅਨਦਾ। ਗੁਨ ਗਾਵਤੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ। ਦੂਲ ਭਏ ਤਰੁਨਾ
ਤਉ ਧਾਰਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ। ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾਇ ਤੈ ਸੁਆਉ। ਆਠ ਪਰ
ਪੇਖੁ ਤੇਨਰਾ। ਮਿਟੈ ਅਗਿ ਆਨੁ ਬਿਨ ਸੈ ਅੰਧੇਰਾ। ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ।
ਏਨ ਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ॥ ੫॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਨੁ ਸਵਾਰਿ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਦੁਇ

ਨੰਦੁਰੇਗੁਰਕੀ ਪੁਰੀ ਦੀ ਖਿਆਜਿ ਸੁਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀ ਖਿਆਜਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਦੁਰੇਗੁਰੀ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ। ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੁ ਦੁਵਾ ਪਾਰੀ। ਦਰਗਤਿ
ਜੈ ਖੇਤੁ ਮਾਰੀ। ਏਕਾਟੇ ਕਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਤਿ ਜਾਇ। ੬॥ ਤਿਸ
ਦੁਰੇਗੁਰੀ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ। ਨਿਰਭਉ ਜੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ। ਪ੍ਰਭ
ਜੈ ਖੇਤੁ ਮਾਰੀ। ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਤੀ ਦੁਖਾ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਤੋ ਵਤ ਸੁਖਾ। ਚਿੰ
ਤ ਜੈ ਮਿਟੈ ਅੰਤ ਕਾਰੁ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਤੁ ਚਨਤ ਕਾਰੁ। ਸਿਰਭੁ ਪਰਿਠਾਛਾ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ
ਜੈ ਖੇਤੁ ਮਾਰੀ। ੭॥ ਮਤਿ ਪੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ। ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭਉ ਧਰਤ
ਜੈ ਖੇਤੁ ਮਾਰੀ। ਦਰਨ ਕਮਲਾ ਜੈ ਕੇ ਅਨੁਪਾ। ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਭਾ। ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪ
ਦੁਖੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭਾਨੁ। ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਤੇ ਤਨਿ ਤਾਲੁ। ਤਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ
ਅਵਤਾਲੁ। ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿਧਿ ਆਇ
ਅੰ॥ ੮॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਤਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਰੁ
ਬਨਾ। ਤਰਿਕਿ ਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੋਟਿ ਆਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸਾ। ੧॥

ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ। ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਲਾ
ਮੀਠਾ। ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਏਕ ਸੁਘਟ ਮਾਇ। ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇ। ਨਉ
ਸਿੰਘਿ ਤੁਪ੍ਰਭਿ ਕਾਨਾਮੁ। ਦੇਤੀ ਮਤਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸਾਮੁ। ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਤ ਤ
ਜਾਦਾ। ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰ ਜ ਬਿਸਮਾਦਾ। ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਆਜਿ ਸੁਆਪਿ ਦਿਖਾਏ।
ਨਾਥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਈ ਪਾਏ। ੧॥ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਸੋਬਾ ਤਰਿ ਅਨੰਤਾ। ਪਪਟਿ ਪਪਟਿ ਬਿਅ
ਰਿਹੀ ਆਭ ਗਵੰਤਾ। ਧਰਨਿ ਮਾਇ ਆਕਾਸ ਪਇਆ ਲਾ। ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਤਿ
ਲਾ। ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰ ਬਤਿ ਤੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਜੈ ਸੀ ਅਗਿਆਨੈ ਸਾਕਰ ਮਾ। ਪਉਦ
ਨੀਥੈ ਸੰਤ ਰਮਾਇ। ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤ ਦਿਸੇ ਸਮਾਇ। ਤਿਸੇ ਤਭੀ ਨਨੀ ਕੋਠਾਉ
ਚੁਗੁ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਉ। ੨॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖਾ। ਸਸੀ ਅ
ਨੁਨੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਦੇਖਾ। ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋਥੇ ਲੋ। ਅਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਡੋਲੈ
ਸਰਬ ਰਾਗ ਰਿਖੈ ਲੈਖੇ ਲਾ। ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈ ਐਹੁ ਲੁਅ ਮੋਲਾ। ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ

ਜਾਕੀਜੋਤਿ। ਧਾਰਿਗਤਿ। ਸੁਆਮੀ। ਚਿਤਿ। ਪੋਤਿ। ਗੁਰਪਾਸਾਦਿ। ਭਰਮਕਾਨਾ। ਸੁਆਨਾਨਕ
 ਤਿਨਮਨਿ। ਏਤੁ। ਬਿਸਾਸੁ॥ ੩॥ ਸੰਤਜਨਾ। ਕਾਪੇਖਨੁ। ਸਭੁ। ਬੁਝਮੁ॥ ਸੰਤਜਨਾ। ਕੈਤਿ। ਰੋਇ
 ਭਿਧਰਮਾ। ਸੰਤਜਨਾ। ਸੁਨਤਿ। ਸੁਭਚਰਨਾ। ਸਰਬਥਿ। ਅਪੀਰਾਮ। ਸੰਗਿ। ਰਚਨਾ। ਜਿਨਿ। ਜਾ
 ਤਾਤਿ। ਸਕੀ। ਇਤਰਤਾ। ਸਤਿ। ਬਚਨ। ਸਾਧੁ। ਸਭਿ। ਕਤਤਾ। ਜੋ। ਜੋ। ਤੋ। ਇਸੇ। ਈ। ਸੁਖੁ। ਮਾਨੈ॥
 ਰਨਕਰਾਵਨ। ਤਾਰੁ। ਪ੍ਰਭੁ। ਜਾਨੈ॥ ਅੰਤਰਿ। ਬਸੇ। ਬਾਹਰਿ। ਭੀ। ਓਤਿ॥ ਨਾਨਕ। ਦਰਸਨੁ। ਦੇਖੈ॥
 ਸਭਮੋਤੀ॥ ੪॥ ਅਪਿ। ਸਤਿ। ਕੀ। ਆਸਭੁ। ਸਤਿ॥ ਤਿ। ਸੁਪ੍ਰਭੇ। ਤੇ। ਸਗਲੀ। ਉਤਪਤਿ॥ ਤਿ
 ਭਾਵੈ। ਤਾ। ਕਰੇ। ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਤਿ। ਸੁਭਾਵੈ। ਤਾ। ਏਕੰਕਾਰੁ॥ ਅਨਿਕ। ਕਲਾਲਖੀਨ। ਤਜਾਇ॥ ਜਿ
 ਭਾਵੈ। ਤਿ। ਸੁਲਾਏ। ਮਿਲਾਇ॥ ਕਵਨ। ਨਿਕਟਿ। ਕਵਨੁ। ਕਹੀ। ਐ। ਦੁਰਿ। ਆਪੇ। ਅਪਿ। ਅ
 ਭਰਪੂਰਿ॥ ਅੰਤਰਿ। ਗਤਿ। ਜਿ। ਸੁਆਪਿ। ਜਨਾਏ॥ ਨਾਨਕ। ਤਿ। ਸੁਜਨ। ਅਪਿ। ਬੁਝਾਏ॥
 ਸਰਬਭੁਤ। ਆਪੇ। ਵਰਤਾਰਾ। ਸਰਬਨੈਨ। ਅਪਿ। ਪੇਖਨ। ਤਾਰਾ। ਸਗਲ। ਸਮਗੀਜ
 ਕਾਤਨਾ। ਆਪਨ। ਜਸੁ। ਆਪੇ। ਤੀ। ਸੁਨਾ। ਆਵਨ। ਜਾਨੁ। ਇਕੁ। ਪੇਲਾ। ਬਨਾਇ। ਅਪਾ। ਅ
 ਅਕਾਰੀ। ਕੀਨੀ। ਮਾਇ। ਅਪਾ। ਸਭਕੈ। ਮਧਿ। ਅਇ। ਪਤੇਰੇ। ਤੇ॥ ਜੋ। ਕਿ। ਬੁਕਹਦਾ। ਸੁਆਪੇ
 ਤੇ॥ ਅਗਿ। ਆਆਵੈ। ਅਗਿ। ਆਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ। ਜਾ। ਭਾਵੈ। ਤਾਲਾਏ। ਸਮਾਇ॥ ੬॥
 ਇਸੇ। ਤੋ। ਇਸੁਨ। ਤੀ। ਚੁਰਾ। ਓਰੈ। ਕਹਤੁ। ਕਿਨੈ। ਕਥੁ। ਕਰਾ। ਅਪਿ। ਭਲਾ। ਕਰਤੁ। ਤਿ। ਅ
 ਨੀਕੀ॥ ਆਪੇ। ਜਾਨੈ। ਅਪੇਨੇ। ਜੀ। ਅਕੀ॥ ਅਪਿ। ਸਾਚੁ। ਪਾਰਿ। ਸਭ। ਸਾਚੁ॥ ਓਤਿ। ਪੋਤਿ॥
 ਪਨ। ਸੰਗਿ। ਰਾਚੁ॥ ਤਾਕੀ। ਗਤਿ। ਮਿਤਿ। ਕਹੀ। ਨਜਾਇ॥ ਦੁਸਰੇ। ਤੋ। ਇਤਸੇ। ਈ। ਪਾਇ॥ ਤਿ
 ਕਾਕੀ। ਆਸਭੁ। ਪਰਵਾਨੁ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਨਾਨਕ। ਇਤੁ। ਜਾਨੁ॥ ੭॥ ਜੋ। ਜਾਨੈ। ਤਿ। ਸੁਸਦ
 ਸੁਖੁ। ਤੋ। ਇ॥ ਅਪਿ। ਮਿਲਾਇ। ਲਾਏ। ਪ੍ਰਭੁ। ਸੇਇ॥ ਓਤੁ। ਪਨਵੰ। ਤੁਕੁਲਵੰ। ਤੁਪਤਿਵੰ। ਤੁਜੰ
 ਵਨ। ਮੁਕਤਿ। ਜਿ। ਸੁਰਿਦੈ। ਭਗਵੰਤੁ॥ ਪੰਨੁ। ਪੰਨੁ। ਪੰਨੁ। ਜਨੁ। ਆਇ। ਅਪਾ। ਜਿ। ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸੁ
 ਜਗਤੁ। ਤਰਾਇ। ਅਪਾ। ਜਨ। ਆਵਨ। ਕਾਇ। ਤੈ। ਸੁਆਓ॥ ਜਨਕੈ। ਸੰਗਿ। ਚਿਤਿ। ਅਵੈ॥
 ਓ॥ ਅਪਿ। ਮੁਕਤੁ। ਮੁਕਤੁ। ਕਰੈ। ਸੰਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ। ਤਿ। ਸੁਜਨ। ਕਓ। ਸਦਨ। ਮਸਕਾਰੁ॥
 ੮॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੁਰਾਪ੍ਰਭੁ। ਆਰਾਧਿ। ਆਪੁਰਾਜਾ। ਕਾਨੁ
 ਨਾਨਕ। ਪੁਰਾਪਾਇ। ਆਪੁਰੇ। ਕੇਗੁਨਗਾਓ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਸੁਨਿਓਪਦੇਸੁਪਾਰਥੁਤਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਖੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤੁਗੇ
ਭੰਦਾਮਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੋਚਿੰਦਾਅਸਅਨਿਤਤਿਅਗਤੁਤਰੰਗਾਸੰਤਜਨਕੀ
ਕੰਮਨਸੰਗਾਅਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਤੁਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸਾਗਰੁਤਰਤੁਤਰਿ
ਨਕੇਕਰਿਲੇਤੁਭੰਤਾਰਾਨਾਨਕਗੁਰਪੁਰੇਨਮਸਕਾਰਾ॥ ੧॥ਖੋਮਕੁਸਲਾਸਤਜਅੰਨ
ਦਸਾਧਸੰਗਿਭੁਜੁਪਰਮਾਨੰਦਾਨਰਕਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਤੁਜੀਉਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਸੁਖੀਉਚਿਤਿਚਿਤਵਤੁਨਾਰਾਇਲਾਏਕਾਏਕਕੁਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕਾਗੋਪਾਲਦ
ਸੇਵਦੀਨਦਇਆਲਾਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਥਾਰੰ
ਗਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਏਅਧਾਰਾ॥ ੨॥ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਥਚਨਾਅਮੁਲੀਕ
ਲਾਏਹਿਰਤਨਾਸੁਨਤਕਮਾਵਤਤੋਤਉਧਾਰਾਅਪਿਤਰੈਲੋਕਤਨਿਸਤਾਰਾਸਫਲ
ਵੰਨਸਫਲੁਤਕਾਸੰਗਾਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਤਰਿਰੰਗਾਜੈਜੈਸਥਦੁਅਨਾਤਦੁਵਾ
ਜੈਨੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਮੰਤਕੈਮਾਥੇਨਾਨਕਉਧ
ਰੈਤਕੈਸਾਥੇ॥ ੩॥ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਿਮਿਲਾਏ
ਮੇਰਿਗਏਬੈਰਭਏਸਕੁਰੇਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੈਨਾਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇ
ਹਪੁਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵਾਆਲਾਜੰਜਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਤੋਤਾਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸ
ਕੈਤੋਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਨਾਨਕਨਿਬਤੀਖੋਪਤਮਾਰੀ॥ ੪॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਉਤਰਿਕਰਤੁਸੰਤਮੀਤਾਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀਤਾਸੁਖਮਨੀਸਤਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨ
ਮਾਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨਾਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੁਰਨਹੋਇਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖਪ੍ਰ
ਭੁਸਭੁਲੋਇਸਭਤੇਭੁਚਪਾਏਅਸਥਾਨਾਥਤੁਰਿਨਹੋਵੈਅਵਨੁਜਾਨਾਤਰਿਧਨੁਖ
ਟਚੈਨੁਸੋਇਨਾਨਕਜਿਸਤਿਪ੍ਰਪਤਿਤੋਇ॥ ੫॥ਖੋਮਸੰਤਿਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿਯਾਥੁ
ਕੈਆਨੁਸਰਬਤਤਸਿਧਿਥਿਦਿਅਤਪੁਜੋਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨਾਗਿਆਨੁਸਰੇਸਟਉ
ਤਨੈਸਨਾਨਾਚਰਿਪਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾਸਭਕੈਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸਾਸੁੰਦਰ
ਤੁਰਤਤਕਾਥੇਤਾਸਮਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾਇਤਫਲਤਿਸੁਜਨਕੈਮੁਖਿਭੋਨਾਗੁ
ਨਾਨਾਮਥਚਨਮਨਿਸੁਨੇ॥ ੬॥ਇਤੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇਸਭਜੁਗਮਤਿਤਾ

ਕੀ ਗਤਿ ਤੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥
ਗਲ ਮਤੰ ਤੇ ਕੇਵਲ ਤਰਿ ਨਾਮ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤਿ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ਼ਾਮ ॥ ਕੋਇ ਅਪੁ
ਧ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਦੁਟੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪੂਰਿ ਪ
ਏ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿ
ਜਨ ਆਵੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤੁ
ਲਭਿ ਪਾਰੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਮਾਹਿਸ ਮਾਨੀ ॥
ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨ ॥ ਸੇਭੈ ਰਮਾ ਸਾਧਨਾ ਮਨਿਰਮਲ ਤਾਕੇ ਕਰਮ ॥ ਸਰੁ ਤੇ ਭੁਭ
ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਇਤ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਮਨੀ ॥ ੮ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬਿੰਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਦਿ
ਪੁਰਿ ਆਸੁ ਆਮੀ ਸਿਰ ਜਨ ਤਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭੰਤਿ ਤੋਇ ਪਸਰਿ ਆਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ
॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਪਿਆਇ ॥ ਗੁਣ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਤਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾਕੀ ਆਸ ਕਲਿ ਆਦੁ ਸੁਖ ਜੋ
ਸਰੁ ਕਢੁ ਤੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤਿ ਸਿਕੂਰੀ ॥ ਓਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਬੇਦ
ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਨੈ ਭੈਰਵ ਨਾਮੁ ਧਰ
ਗਨਿ ਰੰਕਾਰਾ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨ ਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤਿ ਸੋ
ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ਐ ਤਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਮਿ
ਭਜੀ ਐ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ
ਕਵਾਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਤਰਿ ਰਾਇ ॥ ਭੂਮੁ ਕਟੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਤੀ ਆਭਉ
ਮਿਟਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਤੀ ਆਦੁ ਰਮਤਿ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀ
ਤਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤਾ ॥ ਮਰਦੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਾ
ਮਿਲੈ ਬਿਨ ਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥ ਆਪੁ ਤਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜੁ ਭਉ ਭਗਤਿ ਪਰੈ

ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਲੋਕੋਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਤਰਿਦਰਗਤ ਪਤਿਵੰਤਾ ਰਾਮਨਾਮ ਪੁਨ੍ਰ ਸੰਚੈ ਸਾਚਾ ਸਾਤੁ ਕਰੰ
 ਤੁਹਿ ਤਬੈ ਠਤੁ ਤਰਿ ਭਜਤੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਢੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ
 ੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀਨਿ ਬਿਅਪਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
 ਕਉ ਭੁਏ ਨਿਮਨਿ ਬਸਿ ਆਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਛਲਾ ਕ
 ਭੁੰਤ ਕਬਨੀ ਚੁ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕ੍ਰਮ ਤਉ ਘੋਲੈ ਸਦਾ ਸੰਘੈ ਮੀਚੁ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਤ ਸਾਂਸ
 ਨੁਹਿ ਭੁੰਕਰਤ ਬੈਠਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸ ਤਿਨ ਜਾਣਨਿ ਚਿਤ ਵਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ ॥ ਆਪਿ ਦਿ
 ਆਉ ਪਾਧਿਰਸ ਕਬਹੂੰ ਟੁਟੈ ਤਾਪਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨ ਤਉ ਟੁਪਰਤਾ ਪਾਮੋ ॥ ਹਰਮ
 ਭੁੰਤ ਪੋਖ ਮਾਨ ਕਮਤਿ ਵਾਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਿ ਲੇਨੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਤੁਰਸਿ ਆਲਾਸੁ ਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤਜਿ ਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸ
 ਨੈ ਭਜਨ ਨ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਤੁਰ ਬਿਚਾਰੇ ਬੈਠਾ ਸੁਦਿ ਸੋਧਿ ਓਤ ਤੁਝ
 ਰਾ ਸਰਬੋਖਮ ਕਲਿ ਆਲਨਿ ॥ ਧਿਰਾ ਮਨਾ ਮੁਝ ਪਿਸਾਰੁ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਤਰੈ ਤੁਟਿ ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਕੋਲਾ ਮੀਚੁ ਟੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਢੁਟੈ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ
 ਨਿੰਬਾ ॥ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ॥ ਨਾਸਤਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰਮੁ ਨਿਜਨ ਪੋਜਤੇ ਸੁਖ
 ਨਰਕੋ ਪਾਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਤੇਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧਰ ਵਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਪੰਥਕ ਰਾਮਨਾਮ ਤਿਬ ਸੇਰਾ ਚਮਾਇ ॥ ਆਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤੇਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਰੰਗਿ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇਜਿ ॥ ਜਗਨਿ ਚਿਪਰ ਪੰਚੁ ॥ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਬਹੁੰ ਗੁੰ ਸਭ ਮਿ
 ਰੇ ॥ ਅਬਝੁੰ ਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੈਨ ਤਬੁ ਟੁਟੈ ॥ ਐਨ ਤਕ ਢੁਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸ੍ਵਾਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿ ਓਅ
 ਰੇ ॥ ਅਨਿਰਚਿ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕੀਨੈ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਰਚਨ ਤਰੁਨ ਤ
 ਮਿਰੰ ਮਿਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ॥ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ॥ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨਰੰ ਚਾਨ
 ਕੇ ॥ ਰੋਪਾਈ ॥ ਅਤਿ ਜੋਨ ਰਚਤਿ ਪਰਪੰਚਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਟਸਾਸ ਤ੍ਰਉ ਚੋਕਤਿ
 ਭੁੰਤ ਪਾਰਵਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਸੇਤਿ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਖਟਸਾਸ ਤ੍ਰਉ ਚੋਕਤਿ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਬਹਿ ॥ ਅਨੇਕਾ ਉਤਮੁ ਉਚੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣ
 ਨਿਰਮਲ ਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਖ ਬਿਅਸਜ ਸੁਗਾਵੁ ॥ ਤੁਰੇ ਬਿੰਦਾ ॥ ਰਸ ਗੀਧੇ ॥ ਤਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ॥ ਭਗਤ

ਰਚੇਭਗਵੰਤਾਮੋਤਮਾਨਕੁਮੁਖਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਨਿਦਇਆਲਾਚਰਨਕਮਲਮਨਿ
 ਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਾਲਾਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿਲਿਵਲਾਇਆਪਾਟਿਖਜਾ
 ਗੁਣਨਿਧਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਅਇ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਹਰਿਜਸੁਕਬਿ
 ਲਹਿਸਤਿਸੁਰਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਏਕਸਸਿਓਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਪਤਮਿਸੰਚਹੁਨਾਮੁਧਨੁਟੁਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਗਾਸੰਤਸੰਗਤਿਮਤਿਪਾਈਐਅੰਤੁਪਾਰਵ
 ॥ ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭੁਜਹੁਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਗਾਇ॥ ਦੁਖਹਰੈਭਵਜਲੁਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿ
 ਠਲੁਪਾਇ॥ ਆਠਪਤਰਮਨਿਹਰਿਜਪੈਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾ
 ਕਰਨੈਤਾਰੁਪਛਾਣੁ॥ ਸੋਸਾਜਨੁਸੋਸਖਾਮੀਤੁਜੋਤਰਿਕੀਮਤਿਦੇਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿ
 ਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਇ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਠਪਤਰਗੁਨਗਾਈਅਤਿਤਜੀਅਤਿ
 ਵਰਿਜੰਜਾਲਾ॥ ਜਮਕੰਕਰੁਜੋਤਿਨਸਕਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਦਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਅਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ ਸਗਲਪਦਾਰਥਪੂਰਨਭੂਧਿ॥ ਕਵਲਪ੍ਰਗਾਸਸਦ
 ਨੰਦਾ॥ ਨਿਰਮਲਗੀਤਿਨਿਰੋਧਰਮੰਤਾ॥ ਸਗਲਧਰਮਪਵਿਤ੍ਰਇਸਨਾਨੁ॥ ਸਭਮਤਿਉਚਕੇ
 ਖਗਿਅਨੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਭੁਜਨੁਪੂਰੇਗੁਰਸੰਗਿ॥ ਜਪਿਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਰੰਗਿ॥ ੮
 ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਗਾਇਦੁਨਤਸਿਮਰਿਓਮੋਤਿਓਸ੍ਵਾਦਬਿਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਥਿਸਾਰਿਐ
 ਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਓਮੀਨਵੇਦਿਦੁਅਪਵੀਤਾ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ
 ਪਤਿਕਰਤਬਿਪਰੀਤਾ॥ ਪਰਤ੍ਰਿਅਰਮਤਿਬਕਤਿਸਾਧਨਿੰਦਾ॥ ਕਰਨਨਸੁਨਤੀਹਰਿਜਸੁਬਿੰਦ
 ਰਹਿਪਰਦਰਭੁਓਦਰਕੈਤਾਈ॥ ਅਗਨਿਨਿਵਰੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਭੁਏਈ॥ ਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁਏਹਕ
 ਲਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਥਿਸਰਤਮਰਿਜਮਤਿਅਭਾਗੇ॥ ੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਸਦਿਸਕੋ
 ਮੈਠਿਰਿਓਜਤਦੇਖਉਤਤਸੋਇ॥ ਮਨੁਬਸਿਅਵੈਨਾਨਕਾਜਪੂਰਨਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ ੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਦਸਮੀਦਸਦੁਆਰਬਸਿਕੀਨੇ॥ ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਜਪਿਲੀਨੇ॥ ਕਰਨ
 ਨੀਐਜਸੁਗੋਪਾਲਾ॥ ਨੈਨੀਪੇਖਤਸਾਧਦਇਆਲਾ॥ ਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਥੇਅੰਤਾਮਨਮਤਿ
 ਵੈਪੂਰਨਭਗਵੰਤਾ॥ ਤਸਤਚਰਨਸੰਤਟਲਕਮਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਇਹੁਸੰਜਮੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਹੋ
 ਐ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਏਕੋਏਕਥਖਾਨੀਐਬਿਰਲਾਜਾਏਸ੍ਵਾਦੁ॥ ਗੁਣਗੋਬਿਦਾ

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਤੁ ਹਰਿਗਮ੍ਹਾ॥
ਵਿਸੇਕ ਰਿਸੁ ਦੁਤਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ॥ ਦਿਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰ
ਭਾਲੈ॥ ਆਪਾ ਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੈ॥ ਕਠਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਪੁਜ ਪਤਤਰਿ ਨਾਇ॥ ਸਭੁ ਮਤਿ ਪੁ
ਰਖੈ॥ ਭਯਮਾਨ ਨਕਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲਾਏ॥ ਧਰਮਾ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਜਨ ਤੇਰੇ ਸੇਵਾ ਕਰੀ॥ ਭੋਟੇ ਸਾਧਕੁ ਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰੇ॥ ਬਿਨ ਸੇ ਸਗਲ ਜੰ
ਮਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ॥ ਇਸ ਨਾਨਾ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਤੁ ਤ
ਨਾ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਤੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ॥ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੈ॥ ਸੇ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ॥ ਕਿਸ
ਤਵ ਸਿਭੁ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ॥ ਪੰਚ ਰੂਪ ਅਤਮਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ ਤੇਏ ਤਨਿ ਤ
ਰੁਪਈ॥ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮਤ॥ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨਿਨ ਆਈ॥ ਐ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਤੀਨਿ
ਰੂਪੁ॥ ਤੇ ਬਿਅਪਿ ਆਪੁ ਰਨ ਤੇ॥ ਤਨ ਕਾਮਾ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਦੁ॥ ਮਨਿ ਬਸੈ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਟੈ॥ ਨਾਮਾ॥ ੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਆਵਤ ਜਾਤਨ ਰਕ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਤਰਿ ਭਜ
ਨੁ॥ ਮਤਿ ਆਇ॥ ਓ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇ॥ ਓ॥ ਤਰਖ ਸੋਗ ਕਾ॥ ਦੇਹ ਕਰਿ ਥਾਪਿ॥
ਦੋਹਰੁ॥ ਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿ॥ ਓ॥ ਦਿਨ ਤਿਥਿ ਕਾਰ ਕਰਤ॥ ਸੁਮੁਖਾ॥ ਓ॥ ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਖ
ਭਰਾ॥ ਓ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੋ॥ ਵਤ ਏ॥ ਤਤਾਲਾ॥ ਸਗਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ॥ ੧੩॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਚਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦ ਤਰੁ॥ ਵਨ ਸਗਲ ਬਿਅਪਤ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਨ ਦੇਖੀ॥ ਐਪੁ
ਕਾ ਕੇਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਉਦਹਿ ਚਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਾ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੁਰਨ ਪਾ
ਰਾ॥ ਦੇਸੇ ਦਿਸਾਰ ਵਿਆਪੁ॥ ਏਕੁ॥ ਧਰਨਿ॥ ਆਕਾਸ ਸਭੁ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੁ॥ ਜਲ ਥਲ ਥਨ
ਰਬਤ ਪਤਾਲਾ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਤ ਬਸਤਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਸੁਖ ਮਾਸ ਸੁਲਾਸ ਗਲ ਭਗਵਾਨਾ॥ ਨ
ਕਉਂ ਬਿਥੁ ਮੁਖ ਛਾਨੁ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਮੁ ਜੀਤਾ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ॥ ਗੁਲ ਗਾਏ॥ ਗੋਬਿ

ਦ ਨੰਤੁ॥ ਸਦੀ ਭ੍ਰਮਿ॥ ਏਨਾ ਨਕ ਬਿਨ ਸੀਚਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਮਾਵਸ ਅਤ ਸੁਖੀ॥ ਭੁ
ਭੋ॥ ਤੇਰੇ ਆਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲਾ॥ ਸੰਤਿ ਸਤ ਜਲਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਟੁਟੇ ਖੰਧ ਨ ਬਹੁ ਬਿ
ਰਾਜ ਲਾਪੁ॥ ਗਤ ਕੇਕਾਮਾ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ॥ ਤਉ ਮੈ ਢੁਟੀ॥ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ॥ ਨਾਮਾ॥ ਸਗਨਿ ਗਤੀ
ਰਬਤ ਮੀ॥ ਮਿਟੀ॥ ਆਵੈ॥ ਗਵਨਾ॥ ਆਪਿ ਤਰਿ ਕੁੰਟ ਬਸਿ॥ ਉਗੁਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਨਾ॥ ਹਰਿ ਕੀ

ਟਲਕਮਾਵਨੀਜਪੀਐਪੁਰਕਾਨਾਮਾਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਬਿਸਮਾਮਾ ੧੩
ਸਲੋਕਾ ॥ ਪੁਰਨਕਬੁਨਰੋਲਤਪੁਰਕੀਆਪੁਰਆਪਿਨੁਦਿਨੁਚਰੈਸਵਾਇ
ਨਕੋਤਨਘਾਟਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੁਰਨਮਾਪੁਰਨਪੁਰੇਕੁਕਰਕਾਰਲਸਮਰਬੁ
ਅਜੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭਉਪਰਿਜਾਕਾਤਾਭਾਗੁਲਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕ
ਇਆਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਸੁਜਾਨੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਸੋਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੇਸਭਬਿੰਦ
ਨਣਤਾਰਾਸੰਤਸਤਾਈਸਰਨਿਜੋਗੁਆਠਪਤਰਨਮਸਕਾਰਾਅਕਥਕਥਾਨਤਬੁਝੀਐਜਿ
ਰੁਤਰਿਕੇਚਰਨਾਪਤਿਤਉਪਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪੁਰਕੀਸਰਨਾ॥੧੬॥ ਸਲੋ
ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਤਸਾਗਇਓਸਰਨਿਗਤੀਤਰਿਗਇਆਮਨਿਚਿੰਦੇਛਲਾਪਾਇਆਨਾਨਕ
ਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਗਵੈਕੋਸੁਲੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਰਾਕੋਉਪਦੇਸੈ
ਕੋਤਿਸਕਾਤੋਇਉਧਰਾਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਤੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ॥੧੭॥
ਲਤਿਮੁਖਉਜਲਾਨਤਪੈਤਿਸੁਮਾਇ॥ਸੋਸੁਰਤਾਸੋਬੈਸਨੋਸੋਗਿਆਨੀਧਨਵੰਤੁ॥ਸੋਸੁਰ
ਵੰਤੁਸੋਇਜਿਨਿਭਜਿਅਭਗਵੰਤੁ॥ਖੜੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੁਦੁਬੈਸੁਉਪਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਲਾਜਿਨੀ
ਓਪੁਰੁਆਪਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਵਲਾ॥੧੮॥ ੧॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਨਕਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੪
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁੰਨਿਸਨੋਸਿਮਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮ
ਵਨੀਤੇਸਿਧਿਤੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਤਰਿਉਤਮੁਤਰਿਪਦੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਰ
ਤਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੪ ਤਉਮੈਅਵਿ
ਸਭਬਿਖੁਤੈਨਿਤਜਗਿਤੇਟਾਸੰਸਾਰੀ॥ਲਾਤਾਤਰਿਧਨੁਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੰ
॥ਤਉਮੈਮੈਲੁਬਿਖੁਉਤਰੈਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਸਭਿਕਾਰਜਤਿਨਕੋਸਿਧਿਤੋ
ਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿਲਿਰੇਤੋਤਰਿਮੇਲਾਸਿਰਜਲਤਉ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੁੰਸਚਾਸਾਤਿਉਸਚੁਤੈਸਚੁਸਚਾਗੋਸਾਈ॥ਤੁਧਨੋਸਭਧਿਆਵਿ

ਭੋਗੇ ਪਾਈ। ਤੇਰੀ ਸਿਫ ਤਿਸੁ ਆਲਿਓ ਸਰੂਪ ਤੈਜਿ ਨਿਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿਲਾ ਪਾਈ। ਗੁਰ
ਸੋਚਿ ਲਾਪਾਇ ਦਾਸ ਚਿਨਮਿ ਸਮਾਈ। ਵੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੇਰੀ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈਤੋਰੁ ਸਲਾਤ ਦਾਸ ਭੁਭੇਲ ਦੁਫਿਕਾ ਸਾਦਾ। ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਤਕਾਰੁ
ਤੁਏ ਹੁੰਮਿ ਮਤਾ ਦਾ। ਜਿਨ ਸਾਲਾਤ ਨਿਸੇ ਮਰਹਿ ਪਿਯਾ ਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦਾ। ਜਨਨ ਨ
ਕਰੁ ਮੁਖਿ ਭੇਰੇ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਰਮਾਨਾ ਦੁ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾ
ਮੁਖਿ ਨਿਰੀ। ਨਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਤੀ। ੨॥ ਪਉੜੀ
ਤੁਐ ਅਪਿਨਿ ਰੰਕਾਰੁ ਤੈਨਿ ਰੰਜਨ ਤਰਿ ਰਾਇ ਆ। ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੁਇ ਕਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿ ਆਇ ਆਤਿਨ
ਕਰੁ ਦੁਖ ਗਵਾਇ ਆ। ਤੇਰਾ ਸਗੀ ਕੁ ਕੋਨਾ ਹੀ ਜਿਸ ਨੇ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਲਾਇ ਆ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੁਏ ਨਿਰੰਜਨਾ
ਤੁਏ ਰੁਮੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ। ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪
ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਉਮੈ ਗੁਣੈ ਭੂਮਿ ਭੁਲੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ। ਨਨਕ ਕੋਰੇ ਗੁਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਮੁ ਜਨਾ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਮਨੁ ਰੰਗ ਰੰਗ ਸਿਓ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਲਤਾ ਸੁ। ਜਨਨ ਨਕਤ
ਤੇਰੇ ਗਤੀ ਤਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਥਾ ਸਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ। ਤੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਤੈ ਕਿਸੁ
ਭੇਦੁ ਵੀਐ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਤੈ ਸੁਆਖੀ ਐ ਤੁਧੁ ਜੇ ਤਾਤੁ ਤੈ ਪਤੀਐ। ਤੁਧੁ ਟਿਘ ਟਿਘ ਟਿਘ ਵਰ
ਤੁਕਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਤੀਐ। ਤੁਸਚਾ ਸਭ ਸਦਾਖ ਸਮੁਤੈ ਸਭ ਦੁਤਰੀਐ। ਤੁਕਰ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਤੈ
ਨੀਤੀ ਕਾਇ ਤੁਕਰੀਐ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਮੈਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠ ਪਤਰ ਲਾ
ਏ। ਜਨਨ ਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਗੰਗਾ ਜੇ ਓ ਬੋਲ ਨਿਤਿ ਵੈ ਸੋ ਤਨਿ। ਨਨਕ ਤਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ। ਤੁਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੈ ਤੁਭੁ ਲਵੈ ਚਿਨਾ ਤੀ। ਤੁਕਰ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਤੈ ਗੁਰ ਸ
ਚੇ ਭੁਵਨੀ। ਤੁਕਰ ਲਕਰ ਲਸਮਰ ਭੂਤੈ ਦੁਜ ਕੋਨਾ ਤੀ। ਤੁਸਾਹਿ ਭੁਅਗਮੁ ਦਇਆਲੂ ਸਭੁ ਤੁ
ਏ ਭੀ। ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੇਰੇ ਤੁਸਭੁ ਸਦਾ ਤੁਸਭਿ ਚਰੀ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਸੁਦਿ ਸਾ
ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸ ਰਾਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ। ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਲੁ ਮੇਲਿ ਆ ਜਨਨ ਨਕ ਸੁਖਿ ਵੰਨਿ॥ ੧॥ ਮ: ੪
ਤੁਧੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੂ ਤੈ ਜਿਸ ਨੇ ਦਇਆ ਸਦਾ ਤੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਦਰੁ ਤਨਿ ਰਵੈ ਰੂਤੈ ਸ
ਚੇ ਭੀ। ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੇਰੇ ਤੁਸਭੁ ਸਦਾ ਤੁਸਭਿ ਚਰੀ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਸੁਦਿ ਸਾ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇ ਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਭਰਾ ਕਿਉ ਤੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਜਾ ਕੋ
 ਚਾਹੇ ਤੇ ਫਲ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੁ ਕਿਛੁ ਗੁਣਾ ਨੇਇ ॥
 ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਵਡਾ ਦੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੈ ਤਿਸੁ
 ਖਸਿਲਾਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਗੰਥ ਕਰੈ ਸੋ ਮੁੜ ਅਜਾਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਾਹਿਬੁ
 ਰੁਮੇਲਾ ਸੁਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਅਖਿ ਵਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੈਥੁ ਏਸ ਚਿਸਮਾਈ ॥ ੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਤਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਮਰੁ ਤੈਨਿ ਰਭੁ ਏਨਿ ਰਵੈ ਰੁਨਿ ਰੰਗਾਰੂ ॥ ਜਿਨਾ
 ਅਏ ਕਮਨਿ ਏਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਖਾ ਤਉ ਮੈਥਾਰੂ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਅਰਾਧਿ ਅਤਿ ਸੰਤ
 ਜੈ ਕਾਰੂ ਕੋਈ ਨਿਦਿ ॥ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਤਿਸਨੇ ਛਿਟੁ ਛਿਟੁ ਕੈ ਤੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤਰਿ ਅਪੇਰਖਣਤਾਰੂ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਸ
 ਰੂ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿ ਅਜਿਨ ਜਪਿ ਅਸਿਰ ਜਲਤਾਰੂ ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅਪੇਰਖਣ

ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਅਪੇਰਖਣਤਾਰੂ ॥ ਵਿਚਿ ਅਪੇਰਖਣਤਉ ਪਾਇ ਅਨੁ ਮੁਖਿ ਅਪੇਰਖਣਤਉ ਗਿਰਾਸੂ ॥ ਸਭੁ
 ਅਪਿ ਵਰਤਦਾ ਅਪੇਰਖਣਤਾਰੂ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਅਇ ਤੁਸਭਿ ਕਿਲਾਇ ਖਕੇਤਾਰੂ ॥
 २॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੈਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਤਿਸ
 ਕੰਕਰੁ ਨੇਜਿਨ ਅਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੁੜੀ ਅਰੰਘਿ
 ਤਾਸਟੀ ਅਨਿਕੁ ਜੁਹਿਰੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਮੁਤਕਾਲੇ ਕੁੜੀ ਅਗੀ ਅਭੁੜੀ ਅਰੰਘਿ

ਜਾਵੈ ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮੁ ਤੈਤਿ ਸੁਵਿਚਿ ਜੇਤਾ ਕੋ ਥੀ ਜੇਤਾ
 ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਥੀ ਜਿਅਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਤਰਿ ਪਾਏ ॥ ਚਿਨਾ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ
 ਉਜਲੇ ਓਇ ਤਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ॥ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬੋਧੁ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਤਿ ਓਇ
 ਥੀ ਜੇਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭਿ ਉਪਜੈ
 ਏ ॥ ਓਇ ਜੇਤਾ ਚਿਤਵਤਿ ਨਿਤ ਤੇਤਾ ਪਾਇ ਨਿਓਇ ਤੇਤੋ ਜੇਤਾ ਦਇਵ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁ

ਗੀਖ ਸਮੁ ਅਪੇਰਖਣਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਥਾਏ ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਇਕੁ ਮਨੁ
 ਵਰਤਦਾ ਜਿ ਤੁਲਗੋ ਸੋਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘੋਨੇਰੀ ਅਜਿਘ ਰਿਵਸੁ ਤੈਵਾ
 ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਨਾਪਵੈ ਅਤੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਅਤੰਕਾਰੀ ਅਨੇਕੁ

ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਤਿਸੰਗਾਇ। ਕੁਰੂ ਠਗੀ ਗੁਣੀ ਨਰੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਤਿਸੰਗਾਇ। ਜਿ
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਥਿ ਲਿਖਿ ਅਤਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ। ਜਿਓ ਲੋਤਾ ਪਾਗ ਸਿਭੇ ਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਤੇ ਸੁਵਰਨੁ ਤੇਇ ਜਾਇ। ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਧ ਲੀਜਿਓ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਤਿਰਦੈ ਸੇਵਿ ਅਤਿ ਨਤਰਿ ਅਪੀਮਿ ਲਾਏ। ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਧਿ ਤਿਨ ਸਿ
ਖ ਕੀ ਅਵਗਣ ਸਥਾਇ ਜਲਾਏ। ਅਭਿਗਣ ਵਿਕਲਿ ਪਲੂਰੀ ਜਿ ਸੁਦੇ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ। ਬ
ਹਿਰੀ ਰਾਪ ਲੇਜਿਨਿ ਅਭਿਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਏ। ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਭਾਏ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ
ਗੁਰਮੁਖ ਆਵੈ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ। ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਨੁ
ਜਿਨੁ ਦੀਥਾ ਲੁਤਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ ਕਰਾਵੈ। ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਤਿਸੇ ਮਨ ਇਛੋ ਫਲ
ਦੈ। ਜੋ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰਦਿ ਵਾਵੈ। ਛੇ ਰਿਓਂ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਤਥਿ ਨ
ਆਵੈ। ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਖਾਵੈ। ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾ ਲੇਖ ਜਿ ਆਜਿਉ ਤਸ ਕਰੁ ਪਾਇ
ਭਾਵੈ। ਛੇ ਰਿਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਦੀ ਪਵੈ ਤਾਓ ਬਰੈ ਜਾਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ। ਤਰਿ ਥਾਤਾ ਅ
ਭਾਵੈ। ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ॥ ੧॥ ਮ: ੪ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਤੁਕ ਮੁਨ ਮੈਨੋ ਭਉ ਮਨ
ਜੁਗੁ ਅੰਗਿ ਅਨੁਮਾਥਿ ਪੁਮਾਇ ਆਗਿ ਸੁਅੰਦਰਿ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਕੇ ਕਰਿ ਭੂਏ ਅਲੋਏ ਧੁਪੇ ਜੇ ਦਇ
ਕਰੈ ਓਪਾਇ ਆਗਿ ਤੁਗਲ ਛਰੇ ਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਓਸਦਾ ਬੋਲਿ ਅਕਿ ਸੈਨ ਭਾਇ ਆਗਿ
ਦੁਰੈ ਰੇ ਰੇ ਚੈ ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੁਹਾ ਗਇ ਓਸੁ ਨਾਨਿ ਮੁਤੁ ਜੇ ਕੇ ਓਸੁ ਭੀ ਲਾਭੁ ਲਾਇ ਆਗੁਰੁ ਮੁ
ਖੈ ਤੇ ਸੁਖ ਲਿਖ ਤੇ ਵਰਤੈ ਓਸਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇ ਆਗਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪ
ਨੁ ਰੇ ਨਾਨਕੀ ਪੰਚਤੁ ਓਨਿ ਲਾਤਾ ਮੁਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇ ਆਗਿ ਪਤਿਲਾ ਅਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਅ
ਗੁਣੈ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇ ਆਗੁਰ ਸਿਖਾ ਵਡਿ ਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਨ
ਮਾਓ ਵੇਲਾ ਤਥਿ ਨ ਆਇ ਆਗ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚ ਦੁਵਰੈ ਤੇ ਸੋਲਾਏ
ਜਿਨ ਤੇ ਗੁਰੁ ਟਿਕੈ। ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਦਾਸ ਚੁਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੈ। ਸੋ ਈਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਜਿਨ ਪੰਜੇ ਦੁਤ ਕੀ ਤੇਵ ਸਿਛਿਕੈ। ਜਿਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੁ ਗਲਾਇ ਦੇ ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੁ
ਰੈ ਏਹੁ ਮੁਖ ਟਿਕੈ। ਓਇ ਬੋਲਿ ਕਿ ਸੈਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਤ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭੁਕੈ॥ ੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਤਰਿ ਪੁਰਕਾਸੁ ਭੁਖੇ ਤੁਹੈ ਤਰਿ ਅਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਰਮ
ਅਨੁਮਨ ਮੁਖੀ ਮੁਹੁ ਗਵਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੇ ਤਰਿ ਭਵੈ ਸੇਖੇ ਤੁਹੈ ਸੇਖੇ
ਗੁਰਸਿਖੀ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਛਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ਜਾਨੁ
ਕਿਰਸਨਿ ਤਕੁਰਕ ਦਾ ਤਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਰਹਿ
ਤਲਬਖ ਸਜਮਾਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾਜੁ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਇ ਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੁ
ਆਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਅਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ
ਮ: ੪ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਅ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤੋਰੇ ਗਲਾਗਰਾ ਤੀਉ ਘੈ ਦਬਿਆ
ਸੋ ਤਸਭਿ ਢਿਲਾਗ ਮਨੁ ਮੁਖੈ ਸਿਰਿ ਜੋਗ ਅਮਰੁ ਤੈਨਿ ਤਦੇ ਵਡਿ ਭਲਾ ਜੋਗ ਦਾ
ਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤ ਅਮੋਧ ਖਲਾਗ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਸੁਖ ਨਰ ਸੇਜੇ
ਪੁਛਿ ਚਲਾਗ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਅਖਿ ਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੇ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਭਲਾ ਭਲਾ ਜੋਗ ਪੁਰਸਾ
ਅਪਿ ਓਪਾਇ ਅਨੁ ਤਰਿ ਖੇਲਾ ਸਭਿ ਖਿਲਾਗ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ
ਭਲਾਗ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਤੈਂ ਅਤੁਲੁ ਕਿਓ ਤੁਲੀ ਐ ਸੇਵ
ਭਾਗੀ ਜਿਤੁ ਪੁਧਿ ਆਇ ਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ
ਗੁਪੁ ਤੈ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਬਣੀ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗੀ ਸੈ ਤੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੁੜਿ
ਕੁੜੇ ਤੁੜਿ ਪੜੀ ਐ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਤੋਰੁ ਮੁਖਿ ਤੋਰੁ ਤੈ ਬਿਭੁ ਮਾਇ ਅਨੇ ਬਖਿ ਮਰੇ
ੜੀ ਐ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲੁ
ਤੋਇ ਸੁਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿਰੇ
ਜਨਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿ ਆਰਸਿ ਖਬਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੁੜਿ ਆਰਨਾ
ਕਿ ਤੈ ਬਾਇ ਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਅਖਿ ਆਸੁ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਨ ਮੁਤ ਭਲੇ
ਰਹਿ ਦਧਿ ਗਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਤਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰ ਕੁਵੇਰਾਈ ਅਨਿ
ਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਮਿਲੈ ਸੁਆਪਣਾ ਮਨੁ ਬਾਇ ਰਖੈ ਓਤੁ ਅਪਿ ਵਰਤੈ
ਵਧੁਨਾਲੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਇਕ ਨਾਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਰਹੈ
॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਧਿ ਅੰਦਰਿ

ਕੁੰਮੁਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਤਰਿਪੁਰੁਅੰਗੁਕਰਿਥੈਠਾਪਾਸਿ॥ਜੰਕਰਤਾਵਲਿਤਾਸਕੁ
ਵਿਸੇਸਭਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕਰਤਿਸਾਥਾਸਿ॥ਸਾਤੁਪਾਤਿਸਾਤੁਸਕੁਤਰਿਕਾਕੀਸੋਭਿ
ਸਕਰਿਅਇਕਰਤਿਰਤਰਾਸਿ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਵਰੀਵਰਿਅਈਤਰਿਵਰਾਸੇਵਿਅਤੁ
ਜੁਪਾਇਆਗੁਰਿਪੁਰੇਦਾਨੁਦੀਅਤਰਿਨਿਤਚਲੁਨਿਤਥਖੇਸਚੈਸਵਾਇਆ
ਕੀਨਿੰਦਕੁਵਰਿਅਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕਗੁ
ਰੁਕੈਕਰਤੈਕੁਗਤਾਨੇਸਦਾਰਖਦਾਅਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਸਾਤਿਉ
ਅਨਦਇਆਲੁਵਰਦਾਤਾਦਾਦਾ॥ਤੁਪੁਜੇਵਰੁਮੈਤੋਰੁਕੇਦਿਸਿਨਾਵਈਤੁਤੋਸੁਘ
ਰੁਕੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ਸੋਹੁਕੁਟੰਥੁਦਿਸਿਅਵਦਾਸਕੁਚਲਣਾਰਾਅਵਣਜਾਣਾ॥
ਤੋਰੁਜਚੋਰਤੁਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਕੁਜਿਅਰਕੁਜਾਤਿਨਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆ
ਕੁਭਿਨੁਸਚੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਅਗੇਦੇਸ
ਤੋਰੁਕੈਚੈਪਿਛੋਦੇਅਖਿਆਕੰਮਿਨਾਵੈ॥ਅਧਵਿਚਿਠਿਰੈਮਨਮੁਖੁਵਚਾਰਾ
ਤੋਰੁਕੈਸੁਖਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੁਜੀਅਵੈਕੁਜੀਜਾਵੈ
ਜੋਪਾਕਰੇਮੇਰਾਤਰਿਪੁਰੁਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰਪਾਰਥੁਤਮੁਨਦਰੀਅਵੈ॥ਤਾਅਪਿ
ਕੁਵੈਸਥਦੁਗੁਰਕੇਰਾਸਕੁਕਾਜੁਅੰਦੇਸਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿ
ਤੋਰੁਜਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕ
ਜੇਮੁਖਾਏਸੁਭਲਕੇਓਠਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਉਦਮੁਕਰੇਭੁਲਕੇਪਰਭਾਤੀ
ਜਨਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਤਰਿਤਰਿਜਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲ
ਅਪਾਪਦੇਖਲਾਤਿਜਾਵੈ॥ਫਿਰਿਚੈਵੈਦਿਵਸੁਗੁਰਬਾਣੀਗੰਵੈਥਤਦਿਆਉ
ਦੇਆਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਏਮੇਰਾਤਰਿਤਰਿਸੋਗੁਰ
ਜੇਮੁਖੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਜਿਸਨੇਦਇਆਲੁਤੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਗੁ
ਰੁਪਦੇਸੁਸੁਦਾਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕਪੁਰਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਿਜਪੈਅ
ਕਰਾਮੁਜਪਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਤੁਪੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਰਲੇ
ਜੋਜੋਮਨਿਚਿਤਿਏਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਥਰਕਤਿਖਾਤਿਅਸੰਖਕਰੇਜੇ॥ਤੁਪੁ

ਨੇਸਤੁਧਿ ਆਇਦੀਸੇਥਾਇਪਏਜੋਸਾਤਿਥਲੋੜਾਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੇਸੇਵੇਖੈ
 ਨਦੇਸਮੁਏਮਰਿਨੰਮੈਕੋੜਾਥਿਏਹਾਜਗੁਮਿਠਾਥੇਲਦੇਥਾਤਰਿਦਿਸੁਕਛਹਿਮੁਖਿ
 ਏਹਾਮਨਿਖੋਟੇਦਘਿਵਿਛੋੜਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਮਲੁਜੁਈਭਰਿਅਨੰ
 ਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲੜਾਤਿਨੰ ਵੇਮੁਖਿਵੇਮੁਖੈਨੋਪਾਇਆਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਇਥ
 ਜਗਤਮਤਿਗੁਤਪਤਿਸਗਵੀਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆਪਗਾਈਜੋਨਿੰਦ
 ਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖੁਕਰਿਕੈਭੋਜਿਅਥਿਥੈਭੀਮੁਤੁਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖੰਦਾਕਰਾਇ
 ॥ਤੜਸੁਦਿਅਸਰੁਤੁਜਗਤੁਵਿਚਿਭਾਈਵੇਮੁਖੁਸਲੈਨਠਰੈਪਉਲੀਪਉਦੀਫ
 ਤੇਇਕੋਓਠਿਘਰਿਅਇਆਅਗੈਸੰਗਤੀਕੁੜਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲਾਨਾਮਿਲੈਗੁ
 ਤੁਟੀਭੁਤੀਜੀਠਿਰਿਅਦਿਘਰਿਪਾਇਆਤਲਤੁਪਲਤੁਦੇਵੈਗਏਨਿਤਰੁਖ
 ਕੁਕੇਤਿਤਾਇਆਪਨੁਪਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਤੈਜਿਨਿਨਿਅਉਸਚੁਥਤਿਅ
 ਕਰਾਇਆਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਪੁਰੇਕੀਸੋਸਚੈਮਾਰਿਪਚਾਇਆਏਹੁਅਖਰੁ
 ਆਖਿਅਜਿਨਿਜਗਤੁਸਭੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ ਸਃ੪ ਸਾਤਿਥੁਜਿਸਦਾਨੰਗਾਕੁ
 ਤੋਵੈਤਿਸਦਾਨਠਰੁਕਿਥੁਰਜਿਖਾਏਜਿਸਾਤਿਥਕੈਘਰਿਵਥੁਤੋਵੈਸੁਨਠਰੈਤੋ
 ਵੈਅਲੋਤੋਦੀਕਿਥੁਪਾਏਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਠਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਥਿਖੋਤੋ
 ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਤੁਤਰਿਗੁਰਸਠਲਦਰਸਨਕੀਠਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗਾਨਕੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ਨਾਨਕਵੀਚਰਹਿਸੰਤਜਨਚਰਿਵੇਦਕੰਦੇਭਗਤਮੁਖੰਤੋਥਲਦੇਸੇਵਚਨਤੋਵੰਦੇਪੁ
 ਮਤਾਰਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕਸੁਣਦੇਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿੰਤੋਦੇਥਿਓਥ
 ਓਨਗੁਣੈਓਏਅੰਤਕਾਰਿਸੜੰਦੇਥਿਏਵਿਚਾਰੇਕਿਅਕਰਤਿਜੰਭਾਗਪੁਰਿਮੰਦਾਜੋਸੇ
 ਤਿਨਿਪਾਰਥੁਤਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇਵੈਰੁਕਰਤਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਨਿਅਇਪਚੰਦੇ
 ਸੰਤਿਸਰਾਪਿਅਸੇਠਿਰਹਿਭਵੰਦੇਪੇਡੁਮੁਛਾਤੁਕਟਿਅਤਿਸੁਭਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੧੨॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਅੰਤਰਿਤਰਿਗੁਰੁਪਿਅਇਦਾਵਡੀਵਡਿਅਈਤੁਸਿਦਿਤੀਪੁਰੇਸ
 ਰੁਘਟੈਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਕਿਸੈਦੀਘਟਾਈਸਚੁਸਾਤਿਥੁਸਤਿਗੁਰੁਕੇਵਲਿਤੋਤਾਥੁਖਿਵੈ
 ਰੈਸਭਲੋਕਾਈਨਿੰਦਕਕੇਮੁਤਕਾਏਕਰੇਤਰਿਕਰਤੈਅਪਿਵਧਾਈਜਿਓਜਿਓਨਿੰਦਕ

[illegible]

ਅਈ ਨਿਤ ਚੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖ ਪੁਰੁ
ਖੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਥਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ਗੁਰੁ ਜਿਉ
ਤਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹੁ ਤੁਕਢਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਹੁ ਤੁਝੇ ਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕੀ
ਰੁਸੰ ਸਾਰਿ ਸਭ ਤੁਕਢਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਤੈ ਤਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਤਰਿ ਪੈ ਜਰਖਾਏ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਤਿ ਭੁਆਪਿ ਤੈ ਸਚੁ ਸਾਤੁ ਤਮਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਵਲ ਜਾਰੇ ਥਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਵਲੈ ਜਿ ਲੈ ਤਿ ਗੁਣ ਕਥਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਸੇਵ ਕਰੁ
ਜਨਮਿ ਲੇ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਤਿ ਭੁਅਲਖੁ ਤੈ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਲਖਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਤਿ ਪਰਾਈ ਤੈਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਤੈਵੀ ਭਯਾ ਭਿਜੈ
ਆਖਿ ਐਕੋ ਈਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਉਂਜੀ ਪੁਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੇ ਵਜੈ ਬੀਜੈ
ਗਤਿ ਆਓ ਸਦਾ ਸਭੁ ਗਇ ਆ ॥ ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਲੋ ਤੈ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਤੁਕਢਿ ਨ ਸਕੈ
ਕਾਲਾ ਭਇ ਆ ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿ ਜੁਗਾਦਿ ਚਿਜੇ ਤਾ ਕੋ ਥੀ ਜੇ ਤਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥ ਗਲੇ
ਰਿਤ ਪਾਵ ਸੁਨ ਤੈਵੀ ਵਿਸੁਖਾ ਧੀਤ ਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਭਾਈ ਵੇਖੁ ਨਿਅਓ ਸਚੁ ਕਰਤ ਕਰੇ
ਕੋਈ ਕਰੇ ਤਾ ਕੋ ਈ ਪਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਥੁ ਸਭੁ ਸੋਈ ਪਾਈ ਤਰਿ ਦਰ ਕੀ ਆਥਾਤਾ ਅਭਿ
ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ਤੈਵੈ ਪਰਤ ਖਿਗੁਰੁ ਜੋਵਿ ਢੁਕੈ ਤਿਨ ਕਥੁ ਦਰਿ ਢੇ ਈਨਾ ਹੀਨਾ

ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦ ਕਮੁ ਹਠਿ ਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਤਿ ਪਾਤੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਛਿਟ ਕੇ ਸੇ ਸਭਾ
ਛਿਟ ਕੇ ਨਿਤ ਭੰਭਲਾ ਭੁਸੇ ਖਾਤੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿ ਆ ਆਪਣਾ ਸੇਲੈ ਦੇ ਢੁਤ ਛਿਰਾ ਹੀ
ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕੁਕਾਤੀ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਆਖਿ ਆਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਉਲੇ
ਮਰਾਤੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨੀ ਓਨਾ ਅਗੋਪਿ ਢੈ ਥਾਉਨਾਤੀ ॥ ਜੋ
ਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਾਤਿ ਰਤ ਦੀ ਖੂਦੀ ਸਭੁ ਪਤਿਗਵਾਤੀ ॥ ਓਇ ਅਗੋ ਕੁਸਟੀ
ਟਕੈ ਜਿਓ ਸੁਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟੁ ਓਠਾਤੀ ॥ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰੁ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਲਾਤੀ ॥ ਪੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਸੁਨ ਲਿਕਿ ਤੁਚਾ ਗਨਾਤੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਅਰਾਧਿ ਤੁਤਿ ਸੁਅਪਜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਤੀ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੀ ਤੈ ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚੈ
ਜਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੪ ਜੋ ਤੈਵੈ ਗੁਰੁ ਬਤਿ ਟਿਕਿ ਆਤਿ ਸੁਜਨ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੈ

ਜਿਹਾਗੁਨਿਵਿਅਸਕੁ ਪੈਰੀਪਇ ਅਜਸੁਵਰਤਿਅਲੇਈ॥ਤਿਸਕਉਖੰਡ
ਹਮਨਮਸਕਰੁਕਹਿਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਥੁਪਰਿ॥ਪੁਰਿਪੁਰੈਸੋਪੁਰਹੋਈ॥ਗੁਰਕੀ
ਭੰਨਾਈਨਿਤਰਜੈਸਵਈਅਪਾੜਿਕੋਨਸਕੋਈ॥ਜਨਨਨਕੁਹਓਕਰਤੈਅਪਿਥਹਿਟਿ
ਰੰਅਪੈਪੈਜਰਥੈਪੁਰੁਸੇਈ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਇਅਕੋਟੁਅਪਰੁਚੈਅੰਦਰਿਹਟ
ਚੈਗੁਰੁਪਿਸਉਦਜੋਕਰੇਹਰਿਵਸਤੁਸਮਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਵਟਜੀਐਹਰਿਪ
ਦੇਵਿਟੁਕਾਇਆਜਿਹਰਥੈਪੁਰੁਪੈਜਟੇਸੇਮੁੜਥੇਤਏ॥ਸੇਉਦੁੜਿਭਰਮਿਭਵਈਅਹਿ
ਵਿਉਦੁੜਮਿਰਗੁਭਾਏ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮ॥੪॥ ਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਉਅ
ਉਕਾਗਮਹਿਰੇਇਆ॥ਨਰਕਘੋਰੁਦਖੁਖੁਦੁਪੈਓਥੀਪਕੜਿਓਹੁਓਇਆ॥ਕੁਕ
ਪੁਕੜੇਨਸੁਟੇਓਹੁਅਉਖਹਹਿਹੋਇਹੋਇਆ॥ਓਨਿਹਯਤੁਪਯਤੁਸਭੁਗਵਾਇਅਲਹਮੁ
ਪੁਕੜੇਇਆ॥ਓਹੁਤੇਲੀਸੰਦਾਬਲਦੁਕਾਰਿਨਿਤਭਲਕੇਉਠਿਪ੍ਰਭਿਜੋਇਆ॥
ਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁਜਿਦੁਕਿਛੁਗੁਣਨਹੋਇਆ॥ਜੈਸਾਥੀਜੋਸੋਭੁਣੈਜੋਹ
ਪੁਕੜਿਕਿਨੈਥੋਇਆ॥ਜਿਸੁਫਿਪਾਕਰੇਪੁਰੁਆਪਣੀਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਆ
ਤੁਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਤਰਿਗਾਇਆਜਿਉਛੋਹਕਾਠਸੰਗੋਇਆ॥ਜਨਨਨਕਨਮੁਖਿਅ
ਉਕਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਮਿਸੁਪੁਰੇਇਆ॥੧॥ਸ॥੪॥ ॥ਵਡਭਾਗੀਅਸੋਹਗਈਜਿਨਗੁਰਮੁ
ਖੀਲਿਅਹਰਿਗਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਅਨਨਕਨਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ਇਪੁਸਗੀਰੁਸਭੁਧਰਮੁਹੋਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਚੇਕੀਵਿਚਿਜੋਤਿ॥ਗੁਰਜਰ
ਅਵਿਚਿਭੁਕਿਹੋਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਕਛੈਥੋਤਿ॥ਸਭੁਅਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿ
ਅਤਰਿਕੁਗਵਿਅਵਿਕਓਤਿਪੋਤਿ॥ਇਕੁਦੇਖਿਅਵਿਕੁਮਨਿਅਵਿਕੋਸੁਣਿਅ
ਵਦਸੋਤਿ॥ਜਨਨਨਕਨਮੁਸਲਾਹਿਤੁਸਚੁਸਚੇਸੇਵਾਤੇਰੀਹੋਤਿ॥੧੬॥ਸਲੋ
ਕੁਆ ਸਭਿਰਸਤਿਨਕੋਹਿਰਦੈਹਹਿਜਿਨਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥ਹਮਿਰ
ਹਮਿਉਖਉਜਏਤਿਨਕਉਸਭਿਦੇਖਣਜਾਹਿ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਨਮੁਖਿਅਵਿਅਤਿਨ
ਕਉਉਕੋਈਨਾਹਿ॥ਹਰਿਉਤਮੁਤਿਨੀਸਗੇਵਿਅਜਿਨਕਉਪੁਗਿਲਿਖਿਅਅਹਿਤੇਹ
ਜੋਗੀਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਵੁਠਮਨਮਾਹਿ॥ਓਇਆਪਿਤਰੇਸਭਕੁਟਬਸਿਉ
ਜਪਿਓਸਭੁਜਗਤੁਫਰਾਹਿ॥ਜਨਨਨਕਕਉਹਰਿਮੋਲਿਜਨਤਿਨਦੇਖਿਦੇਖਿਹਮ

ਜੀਵਾਹਿ॥੧॥੫੪॥ ਸਾਧਰਤੀਰਈਹਗਿਆਵਲੀਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਥੈਠਾਅਇ॥
 ਤਭਏਹਰੀਆਵਲੇਜਿਨੀ॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਧਨੁਪੰਨੁਪਿਤਾਧਨੁਪੰਨੁ
 ਧਨੁਪੰਨੁਜਨਨੀਜਿਸਿਗੁਰੁਜਣਿਆਮਾਇ॥ਧਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮੁਅਗਧਿਆਮਾਇ॥
 ਤਰਿਆਜਿਨੀਭਿਠਾਤਿਨਾਲਏਢਡਾਇ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦਇਅਕਰਿਜਨੁ
 ਕੁਧੋਵੈਪਾਇ॥੨॥੫੫੩॥ ॥ਸਚੁਸਚਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰੁਪੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਗੰ
 ਉਰਿਧਾਰਿਆਸਚੁਸਚਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪੈਜਿਨਿਕਾਮੁਕੋਧੁਥਿਖੁਮਾਰਿਆਜਾਇ॥
 ਠਾਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਅੰਦਰੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਬਾਹਿਰਾਗੀਗੁਰੁਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਪੁ
 ਵਾਰਿਆਗੁਰੁਮੁਖਿਜਿਤਾਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆ॥੧੬॥ਸੋਲੇਕੁਮ॥੪॥ ॥ਕਰਿਕਿ
 ਪਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁਮੁਖਿਗੁਰੁਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਸੀ॥ਸਿਕਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁਪੁਰਖਗੀਵਸਾਇਸੀ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਪਾਨੁਪੈਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਇਸੀ॥ਜਿਨੁਕਥ
 ਹਰਿਆਪਿਰੇਹੋਰਕੇਤੀਖੁਖਿਜਾਇਸੀ॥ਜਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਹਰਿਹਲਤਿਪਲਤਿਢੇ
 ਸੀ॥੧੭॥੫੫੪॥ਗੁਰਸਿਖਕੈਮਨਿਭਵਟੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਖਪੁਪੈਜਸਤਿਗੁਰੁਕੰ
 ਚਕੈਸਵਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਢਡਾਈ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਤਦੁਰੇ
 ਹਰਿਤਿਨਿਸਭਾਦਿਨਿਵਾਈ॥ਜਿਨੀਭਿਠਮੇਰਸਤਿਗੁਰੁਭਉਕਰਿਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਵਾਈ॥ਹਰਿ
 ਹਰੇਮੁਖਉਜਲੇਬਹੁਸੇਭਾਪਾਈ॥ਜਨਨਕਮੰਗੋਧੁਧਿਤਿਨਜੋਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੁਭਾਈ॥੨॥੫੫੫॥
 ॥ਹਉਆਖਿਸਲਾਹੀਸਿਭਤਿਸਚੁਸਚੁਸਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਸਾਧਾਹੀਸਚੁਸਲਾਹਸਚੁਸਚੁ
 ਤਿਕਿਨੇਨਪਾਈ॥ਸਚੁਸਚਾਗੁਜਿਨੀਚਖਿਆਸੋਤਿਪਤਿਹਰੇਅਪਾਈ॥ਇਹਹਰਿਗੁਸੇਈਜਾਣਦੇਸਿਉ
 ਮਿਠਿਆਈਖਾਈ॥ਗੁਰਿਪੁਰੋਹਰਿਪੁਰੁਸੇਇਆਸਿਵਜੀਵਧਾਈ॥੧੮॥ਸੋਲੇਕੁਮ॥੪॥ ਜਿਨਅੰ
 ਉਮਰਖਲਸੇਈਜਾਣਨਿਸੁਲੀਆ॥ਹਰਿਜਾਣਹਿਸੇਈਬਿਰਹੁਉਤਿਨਵਿਟਹੁਸਟਪੁਮਿਐਲੀਅ
 ਮੇਲਹੁਸਜਵਪੁਰਖੁਮੇਰਸਿਗੁਰਿਨਵਿਟਹੁਤਲੋਰੇਲੀਆਜੋਸਿਖਗੁਰਕਰਕਮਾਵਹਿਉਗੁਲਮੁਖਿ
 ਗੋਲੀਆ॥ਹਰਿਗੀਚਭੁਏਜੋਰਤੇਤਿਨਭਿੰਨੀਹਰਿਗੀਚੇਲੀਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਨਾਨਕਮੇਲਿਗੁਰਪ
 ਰੁਵੇਰਿਅਮੇਲੀਆ॥੧੯॥੫੫੬॥ਅਉਗਣੀਭੁਰਿਆਸਗਰੁਪੈਕਿਉਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰੁ
 ਗੁਣਵੇਹਾਈਅਹਿਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥ਸਚੁਵਣਜਹਿਰੰਗਸਿਉਸਚੁ
 ਦੋਹੋਇ॥ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਾਵਈਲਾਹਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਇ॥ਨਨਕਤਿਨਸਚੁਵਣਜਿ

ਸੁਖਿਖਿਅਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਸਚੁ

ਸੁਖਿਰਲਾਸਚੁਸੇਈਸਚੁਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਚਾਹਰਿਖਵਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਸਥਿ
ਅੰਤਹਿਰਲੇਸਚੁਨਾਲੇ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਨਸੇਵਿਅਤੇਮਨਮੁਖਮੁਖੁਥੇਤਾਲੇ॥ਓਹਅ
ਪੁਰਖਮੁਖੁਥੇਲਟੇਜਿਉਪੀਤੈਮਦਿਸਤਵਾਲੇ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਗਉੜੀ
ਕਿਸੁਖਦੀਜੇਖਸਮੈਰਿਤਿਕਹੇਇ॥ਭਾਵੈਚਲੇਸਤਿਗੁਰੁਕੈਐਸਾਸੀਗਰੁਕਹੇਇ॥
ਜਸਬਦੁਭਤਕਹੈਸਟਾਸਟਾਰਵੇਇ॥ਜਿਉਉਥਲੀਮਜੀਠੈਗੁਗਗਗਾਤਿਉਸ
ਜੰਝੇਇ॥ਗੰਗਿਚਲੁਐਅਤਿਰਤੀਸਚੇਸਿਉਲਗਨੇਹੁ॥ਭੁਜੁਠਗੀਗੁਈਨਰਹੈਕੁਜੁਮੁਖ
ਅੰਝੇਇਥੇਹੁ॥ਕੁਜੀਕਰਨਿਵਭਾਈਅਕੁਜੈਸਿਉਲਗਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਅਪਿਰੈਅਪੇ
ਦਾਕਹੇਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਰਿਉਸਤਤਿਹੈਸੰਗਿਸਾਧੁਮਿਲੈਪਿਆਰਿਆ॥ਓਹਿ
ਕੁਪਈਪੰਨਿਜਨਹਰਿਉਪਦੇਸੁਕਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸ
ਵਹਿਹਰਿਨਾਮੇਜਗੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਗੁਰਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕਹੀਐਚੈਨਵਖੇਡਜਗਤਿਨ
ਸਕਰਿਆ॥ਭੁਧੁਅਪੇਅਪੁਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਗੁਰੁਅਪੇਤੁਪੁਸਵਾਰਿਆ॥ਤੁਅ
ਪੁਰਖੁਰਵਹਿਸਤਿਗੁਰੁਕਉਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਕੇਈਵਿਭੁਕਿਜਾਇਸਤਿਗੁਰੁਪਸ
ਹੁੰਦੁਕੈਲਾਮੁਪੁਜਮਿਮਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਅਗੋਪਿਛੈਚੈਨਾਪੀਗੁਰਸਿਖੀਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆ॥
ਸੰਭੁਓਮਓਸੇਈਜਨਉਥਰੇਜਿਨਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਕੇਗੁਰਸਿਖਪੁਤਹਰੁ
ਜੋਪਅਹੁਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥ਮਃ੩॥ਹਉਮੈਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਦੁਰਮਤਿਬਿਖਿ
ਅਥਿਕਗ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਨੁਟਰਿਹੋਇਮਨਮੁਖਅੰਧਅੰਧਿਆਗ॥ਨਾਨਕਅ
ਮੋਲਿਓਹੈਜਿਸਨੇਸਥਾਦਿਯਾਏਪਿਆਹੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸਚੇਕੀਸਿਭਤਿ
ਸਚੁਸਚੇਕੀਸੁਅੰਦਰੁਭਿਜੈ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਕੰਧੁਲਸਥਹੁ
ਭੈਸੇਸਿਧੁਪੁਪੁਰਖਸਥਾਸਿਹੈਜਿਨਸਚੁਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਜੈ॥ਸਚੁਸਚਾਜਿਨਮਨਿਭਵਦ
ਨੇਸਿਭਦੰਗਹਲਿਜੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਜਨਮੁਸਚਿਅਗੀਆਮੁਖਉਜਲਸਚੁਕਰਿਜੈ॥੨॥ਸਲੋਕੁ
ਸਕਤਜਾਇਨਿਵਹਿਗੁਰਅਗੈਮਨਿਥੋਟੇਕੁਜਿਕੁਜਿਅਗੈ॥ਜਗੁਰੁਕਹੈਊਠਹੁਮੇਰੇ
ਗੰਧਿਜਿਧਿਪੁਸਰਿਥਗੁਲਾਰੇ॥ਗੁਰਸਿਖਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਵਰਤੈਚੁਦਿਕਫੇਲਧੇਵਾਰੇ

ਭਇਅਗੋਪਿਛੈ ਬਹਿਮੁਦੁਪਾਇਨਿਨਰਲਨੀਖੋਟੇਅਗੇਭਿਨਦਭਖੁਭੈਨਪੀਜਾ
 ਤੁਲਹਾਨਿਭੇਡਾਗੇ। ਜੇਸਕਤੁਨਰੁਖਾਵਾਂਐਲੋਚੀਐਬਿਖੁਬਫੈਮੁਖਿਭਿਗਯਾਗੇ। ਹਰਿ
 ਕਤਸੇਰੀਸੰਗੁਨਕਰੀਅਹੁਭਇਮਗਸਿਰਜਣਹਾਰੇ। ਜਿਸਕਾਇਪੁਖੇਭੁਸੇ
 ਰਿਵੇਖੈਜਨਨਨਕਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ ਮ:੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੋਜਿਗੁ
 ਰਹਿਰਿਉਰਿਧਾਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਜਿਸੁਵਲਿਸਿਜਣ
 ਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਖੜਗੁਸੇਜੋਭਿਰਿਭਗਤਿਹੋਜਿਤੁਕਾਭੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਦਿਭਾਇਆ।
 ਗੁਰੁਕਾਰਖਣਹਾਰਹਾਰਿਆਪ੍ਰਿਸਤਿਗੁਰੁਕੈਪਿਛੈਹਰਿਸਭਿਉਭਾਰਿਆ। ਜੇਮਦਚਿੰ
 ਸਤਿਗੁਰੁਕਾਪਿਉਪਵਣਹਾਰੇਮਾਰਿਆ। ਏਹਗਯੋਹੈਹਰਿਦਰਗੁਸਚੇਕੀਜਨਨਕ
 ਮੁਟੀਚਾਰਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਚੁਸੁਤਿਆਜਿਨੀਅਗਧਿਆਜਾਇਠੇਤਸਦੁ
 ਸੇਵਿਰਦੇਜੁਗਮਹਿਜਾਣੀਅਹਿਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਰਵੇ। ਹਉਥਾਧਿਹਾਰੀਭਿਨਕਉਜੀਅਹਿ
 ਸਚੁਲਵੇ। ਜਿਨਮਾਨਿੰਸੁਚਾਰੁਵਦਸੇਸਚੀਦਰਗਹਗਵੇ। ਜਨਨਨਕੁਭੈਸਚੁਨਮੁਸ
 ਸਦਾਨਵੇ॥੨੧॥ ਸੋਭਿਕੁਮ:੪॥ ਕਿਆਸਵਣਕਿਆਜਾਗਣਗੁਰਮੁਖਿਭੋਪਰਵਦੁ
 ਸਾਸਿਗੋਗਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਪੁਰੇਪੁਰਖਪਰਧਨ। ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਲਗੈ
 ॥ ਭਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਾਰਦਗਹਪਾਈਮਨੁ। ਸਭਿਦੇਵਾਹੁਵਹਉਚਰਹਿਉਠਦੇਭੀਵਦੁ
 ਨਿ। ਨਨਕਤੇਮੁਖਭਿਜਯੋਜਿਨਿਤਉਠਿਸਮੁਲੇਨਿ॥੧॥ ਮ:੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਅ
 ਪਾਈਐਨਮੁਅਪਗੁ। ਭਭਿਜਭਿਭੁਭਦਿਅਕਫਿਲਏਹਰਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਗੁ। ਪੰਨੁਪੰਨੁ
 ਹੋਜਿਨਾਮਿਕਰਹਿਵਾਪਗੁ। ਵਣਜਾਰੇਸਿਖਅੰਦਦੇਸਥਦਿਯਾਵਣਹਾਰੁ। ਜਨਨਨ
 ਨਕਉਕ੍ਰਿਪਕਈਤਿਨਸੇਵਿਆਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸਚੁਸਚੇ
 ਕੁਗਤਹਹਿਸਚੁਸਚਾਜਿਨੀਅਗਧਿਆ। ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਭੋਜਿਛੋਛੋਲਿਆਤਿਨ
 ਹੀਸਚੁਲਾਧਿਆ। ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਜਿਨੀਸੇਵਿਆਕਾਭੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਤਿਨੀ
 ਸਚੁਸਚਸਚਦੁਵਡਾਪੈਸਚੁਸੇਵਨਿਸੇਸਚਿਰਯਾਧਿਆ। ਸਚੁਸਚੇਨੋਸਾਥਸਿਹੈਸਚੁ
 ਛਲਾਧਿਆ॥੨੨॥ ਸੋਭਿਕੁਮ:੪॥ ਮਨਮੁਖੁਪ੍ਰਣੀਮੁਗਧੁਪੈਨਮਹੀਦਰਗਮਾਇ
 ਮਨੁਅਨਾਟਿਕੈਠਿਰਿਠਿਗਿਜੁਨੀਪਾਇ। ਹਉਪ੍ਰਭੁਆਪਿਦਇਅਲਹਹਿਤਸਤਿਗੁਰੁ

ਅਭਾਈ ਜਨਨ ਕਨਾ ਮੁਸਲਾਤਿ ਤੁਜਨ ਮਮਰਦ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ਗੁਰੁ ਸਲਾ
ਅਪਦਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾਰਖਿ ਅਥਵਾ ਤਬ ਲਾਇ ॥ ਜਿ
ਜਨ ਲਾਤਿ ਨਗ ਜਟੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਤਰਿ
ਕੁਝਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀ ਐਦਿ ਨੁਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਲਾਈ ਆ
ਜਿਨੁ ਜਲਾਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਆਵਡਿ ਆਈ ਆਗਾ ਸਲਾਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਤ ਸਚੁ ਸਚੁ
ਜਿਨਿ ਕੋਨੇ ਨ ਪਾਈ ਆਗਾ ਜੀ ਮਿਲਿ ਅਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਤਾ ਜਰਨ ਦਰੀ ਆਈ ਆਗਾ ਸਚੁ
ਗੁਰੁ ਮਿਨਿ ਨੀ ਸਲਾਤਿ ਆਤਿ ਨ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈ ਆਗਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪
ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੇ ਖੋਜੇ ਆਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੋੜੀ ॥ ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇ ਆਜਿ ਨਿਤ ਰਿਪੁ ਭੁਦਿ
ਕੋੜੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਮਾਇ ਆਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨ ਬੇਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਤੁ ਰੇਲ
ਦੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ
ਗੁਰੁ ਵੈਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਆਗਾ ਨਾਨਕ ਵਜ ਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀ ਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਅਗਣਤੈ ਸ
ਤੁੰ ਕਰਿ ਚਿਗਣਤੈ ॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ ॥ ਤੁਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵ
ਰਤਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੇ ਮਿਲੇ ਸੁਤਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਤੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥ ੨੪
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਦਿ ਜੁ ਕਰਿ ਰਾਖੀ ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈ ਐ ਚਿਤਾ ॥ ਕਿਉ ਸਾ
ਜਿੰਗ ਸਿਵਿ ਸਾਰੀ ਐ ਬਤਾਇ ਆਉ ਠਹਿ ਆਨਿਤਾ ॥ ਮਰਦ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ
ਅਕਾਲ ਪੁਰੁਖੁ ਵਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਥਖਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩
ਨਾਮੁ ਅੰਤ ਕਰੀ ਮਤਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ॥ ਸਦਾ ਥੁਲਾਈ ਐ ਮਤਲਿ ਨ
ਐਵੈ ਕਉ ਕਰਿ ਦਰਗਤ ਸੀਧੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਤਲੁ ਵਿਗਲਾ ਜਾਵੈ ਸਦਾ ਰੈਤ ਕਰਿ ਜੋ ਜਿ
ਅਪਲੇ ਕਉ ਪਾਕੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਤੋੜੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਸਵਾ ਕੀਤੀ
ਜਤਨੈ ਜਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ ਜਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿ ਅਤਾਪਾਪ ਕਸੰ ਮਲ
ਗੈ ॥ ਭੁਪੇ ਸੁਜਿਦਿ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇ ਸੁਣਿ ਅਸਿਖੀ ਕੰਨੇ ॥ ਜਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਆ
ਗੈ ॥ ਚੌਰ ਵਗਦਿ ਵੰਨੇ ॥ ਇਤ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰਦੀਖਿ ਆਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿਨੇ ॥

॥ २५ ॥ सलोकमः ३ जिनगुरगेपिआआपलातिसुठुंरनठुं।उल्लु

लतुदेवैगएदरगतन।तीषां।छिउवेलाउबिनआवहीठिरिसतिगुरलगा
पाए।सतिगुरकीगलैतपुसीअदुखेदुखिविउए।सतिगुरपुगपुनिगवैरुं
पिलेऐजिसुलाए।नानकदरसनुजिनदेवखलिछिनतिन।दरगतलएछुं

॥ १ ॥ मः ३ मनमुपुअगिआनुदुगमतिअउंकरगी।अंउरिक्केपुगुअमि

उगी।कुनुकुसतुछिउपापकमवै।किअछिउसुलैकिआआपिसुलवै।अं

बेलापुछिउछिउपिपाए।मनमुपुअंयअवैजए।बिनसतिगुरबेटेबए

पाए।नानकपुगबिलिखिआकमए।२॥ पछिजी। जिनकेचितकठेर

डिसेबडिनसतिगुरपासि।छिबैसचुवरतदकुनिआरचिउदसि।छि

वलुवलुकुरिउडिकछेदेठिरिजए।बडिउकुनिआरपासि।विचिसचै

नगडुहीमनिदेवउकेनिरजासि।कुनिआरकुनिआरीजए।रेलसचिआ

खैठेसतिगुरपासि।२६॥ सलोकमः ४ गउदेपुउदेनिंदकम

अनुकरिआपेआउगु।संतसउहीनानकवदरतैसभुजाउगु।१॥ मः ४

मुंछउबुलेमुंछउकिबैपाएनिउगु।तिनैमारेनानकजिकरलकरलसम

॥ २ ॥ पछिजी। लैठउरतीउरतिपुबुजलैपुली।उकडिनारिपर

लुकिअंदरिठली।संनिदेनिदिखंमबए।मिठामदुमली।करमीअ

पलीअपेपछुतली।अजगहीलुठेरसउतिलपीजेयाली।२७।

सलोकमः ५ सेवकसचेसउकेसेहीपरवला।दुजसेवनिनानक

चिपचिमुएअजादा।१॥ मः ५ जेपुगिलिखिआलेपुपुभमेदल

ए।गामनमुपुनवखरेनानकसदपिआए।२॥ पछिजी।मः ५ नारहि

लए।आन।गुग।पैरकिबैरै।करदपापेअमितिअनिउदिसेरै

निंदकरदपचिमुआविचिदेहीबुखै।सचैसउिबमरिक्केछिउडिसने

नानकडिसुसरलागतीजेपुगपुअलखै।२८॥ सलोकमः ५

ਅਕਿਰਤਘਟਾਕਾਥਾਨੁ। ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਮਾਰੇਨਾਨਕਾਤੋਇਤੋ
ਉਏਗਾਮੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਨਿੰਦਕਕਾਦਰੁਨਾਤਿ॥
ਅੰਗੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਿਪਚਿਜੇਨੀਪਾਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀਮਃ ੫ ਤੁਸਿਦਿਤਾਪੁ
ਕੇਤਿਗੁਰੁਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਟੁ। ਸਭਿਅੰਦੇਸੀਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਢੁਟੁ। ਕਾਮ
ਕੁੰਬੁਰੇਅਈਅਸੰਗਿਸਾਧੁਤੁਟੁ। ਵਿਲੁਸਚੇਦੁਜਾਸੇਵੇਦੋਇਮਰਸਨਿਭੁਟੁ। ਨ
ਕਕਉਗਰਿਬਖਸਿਅਨਾਮੈਸੰਗਿਜੁਟੁ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪
ਅਨਤੋਵੈਅੰਦਰੁਲੇਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੇਠਿਰੈਜਜਮਾਲਿਅਗਾਅਗੇਦੇਸਦਿਅ
ਨੇਦੀਭਿਖਿਅਲਏਨਾਤੀਪਿਢੇਦੇਪਢੁਤਾਇਕੈਆਦਿਤਪੈਪੁਤੁਵਿਚਿਬਹਾਲਿਅ
ਪੰਚਗੋਗਸਭਿਤਸਦਿਲਗੇਤਪਾਲੇਭਿਲਤਰਿਤੈਗਾਇਆ। ਜਿਥੈਥੋਜਾਧਨੁਵੈਖੈ
ਤੈਤਪਭਿਟੈਨਾਤੀਪਨਿਬਤੁਤੈਭਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁਤਾਰਿਅਗਾਭਾਈਏਤੁਤਪਾਨਤੋਵੀਥ
ਕੁਲੈਥਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਅਗਾਸਤਪੁਰਖਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੈਕੀਉਸਤਤੀ
ਵੇਚੈਵੈਏਤੁਦੇਖੈਤਪਾਦਇਸਮਾਰਿਅਗਾਮਤਪੁਰਖਕੀਨਿੰਦਾਕਵੈਖੁਜਿਤਪੈਨੇਠਲੁਲ
ਜਗੁਰਿਅਤਪੈਕਾਘਾਲਿਅਗਾਥਾਤਰਿਥੈਤਪੈਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏਅੰਦਰਿਥੈਤਪਾਧਾਪ
ਗਏ। ਤਰਿਅੰਦਰਲਾਪਾਪੁਪੰਚਨੋਉਪਾਕਰਿਵੈਖਾਲਿਅਗਾਧਰਮਰਾਇਜਮਕੰਕਰੈਨੇਅਖਿ
ਭੁਭੈਸੁਤਪੈਨੇਤਿਥੈਖਜਿਪਾਇਤੁਜਿਥੈਮਤਮੰਤੰਤਤਿਅਗਿਅਗਾਠਿਰਿਏਸੁਤਪੈਦੈਮੁਤਿ
ਕੇਠੇਗੁਨਾਤੀਏਤੁਸਤਿਗੁਰਿਤੋਠਿਟਕਾਰਿਅਗਾਤਰਿਕੈਦਰਿਵਰਤਿਅਸੁਨਨਕਿਅਖਿਸੁਲਾ
ਕੇਠੇਭੁਭੈਜੁਦਇਸਵਾਰਿਅਗਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਤਰਿਭਗਤੰਤਰਿਅਰਾਧਿਅਤਰਿਕੀਵਡਿ
ਅਏਤਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਨਿਤਗੰਵਦੇਤਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾਈ। ਤਰਿਭਗਤੰਨੇਨਿਤਨਵੈਦੀਵ
ਕੇਅਏਥਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚੈਸਵਾਈ। ਤਰਿਭਗਤੰਨੇਥਿਰੁਘਗੀਥਤਾਲਿਅਨੁਅਪਦੀਪੈਜ
ਕਈਨਿੰਦਕਾਂਪਾਸਤੁਤਰਿਲੇਖਾਮੰਗਸੀਥਤੁਦੇਇਸਜਾਈ। ਜੇਤਨਿੰਦਕਾਪੈਲੇਜੀਇਕ
ਨਵੈਤੋਠਲੁਪਾਈ। ਅੰਦਰਿਕਮਾਲਾਸਰਪਰਉਘਜੈਭਵੈਕੋਈਥਹਿਧਰਤੀਵਿਚਿਕਮਾਈ
ਜਾਗੁਰੈਖਿਵਿਗਸਿਅਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀਮਃ ੫ ਭਗਤਜਨੈਕਾਰਾਖਾ
ਕੇਅਪੈਉਕੈਆਪਾਪੀਕਰੀਐਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੁਜਗੁਮਾਨੀਆਵਿਸੁਖਾਧੀਮਰੀਐ। ਅ

ਏਨੀਦਿਨਥੋਜੇਜਿਓਪਕਾਖੇਤੁਲੀਐ। ਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਵੇਤੇਭਲੀਐ।
ਨਕਕਾਖਸਮੁਵਰੈਸਭਨਾਦਾਧਲੀਐ॥ ੩੦॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪ ਮਨਮੁਖਮੁਖ
ਭੁਲਿਅਵਿਚਿਲਥੁਲੋਭੁਅੰਤਕਾਰੁ। ਸੁਗਯਾਕਰਦਿਅਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਥਦਿਨਕਰ
ਵੀਚਾਰੁ। ਸੁਪਿਮਤਿਕਰਤੇਸਭਤਿਰਿਲਈਥੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ। ਦਿਤੇਕਿਤੇਨਸੰਤੋਖੀਅਤਿ
ਤਰਿਤਿਸਨਾਥਤੁਅਗਿਨੁਅੰਧਾਰੁ। ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਨੋਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋ
ਆਗੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਜਿਨਅੰਦਰਿਦੁਜਾਭਾਉਤੈਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨੇਇਆ
ਅਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਕੋਇ। ਕੁਰੁਕਮਾਵੈਕੁਰੁਉਚਰੈਕੁਜਿਲਗਿਅੰਤੁ
ਇ। ਮਾਇਆਮੋਤੁਸਭਦੁਖੁਤੈਦੁਖਿਥਿਨਸੈਦੁਖੁਰੋਇ। ਨਾਨਕਧਾਤੁਲਿਵੈਜੋਰੁਨਾਵ
ਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ। ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨੁਪਇਆਤਿਨਾਗੁਰਸਥਦੀਸੁਖੁਤੋਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਿਸੰਤਮੁਨਿਜਨਾਚਾਰਿਵੇਦਕੰਦੇ। ਭਗਤਮੁਖੈਤੋਥੋ
ਸਵਚਨਤੋਵੇਦੇ। ਪਰਗਟਪਤਰੈਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਦੰਦੇ। ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਾਨ
ਤਨਾਨਿਖੰਦੇ। ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਲੈਨੋਓਇਅੰਤਕਾਰਿਸੰਦੇ। ਓਇਵਿਚਾਰਿ
ਕਰਤਿਜਾਭਾਗਧਰਿਮੰਦੇ। ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਥੁਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ। ਵੈਰੁਕਰਨਿਨਿਰੰਦ
ਨਾਲਿਧਰਮਿਨਿਅਇਪਚੰਦੇ। ਜੋਜੋਸੰਤਿਸਰਾਪਿਅਸੇਫਿਰਤਿਭਵੰਦੇ। ਪੇਰੁਮੁਖਾਨੁ
ਟਿਅਤਿਸੁਭਾਲਸੁਕੰਦੇ॥ ੩੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫ ਗੁਰਨਾਨਕਤਰਿਨਾਮੁਦਿਵੰ
ਅਭੰਨਲਘਜਲਸਮਰਥੁ। ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਤਿਮਿਤ੍ਰਤੁਦੁਖੁਸਥਾਇਲੁਥੁ॥ ੧॥
ਮਃ ੫ ਖੁਧਿਅਵੰਤੁਨਜਾਣਈਲਾਜਰੁਲਾਜਕਥੇਲੁ। ਨਾਨਕਸੰਗੈਨਾਮੁਤਰਿਕ
ਕਿਰਪਾਸੰਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਵੇਤੇਕਰਮਕਮਾਵਦਾਤੇਵੇਤੇਭਲੇਤਾਚੇ
ਤਾਲੇਤਸਾਰੁਵਿਚਿਸੰਘੈਪਲੇਤਾ। ਪਤਿਗਲਾਵਾਚਾਲਿਅਤਿਨਿਦੁਤਿਅਮਲੇਤਾ। ਕਰ
ਆਸਨਪੁੰਨੀਅਨਿਤਿਪਰਮਲੁਤਿਰੇਤਾ। ਕੀਆਨਜਾਣੈਅਕਿਰਤਘਲਵਿਚਿਜੋਨੀਫਿ
ਸਭੇਧਿਰਨਿਖੁਟੀਅਸੁਤਿਰਿਲਈਅਸੁਪਰੇਰੇ। ਵਿਥੁਲਕਲਤਨਦੇਵਦਾਤੰਲਇਕ
ਰੇਤਾ। ਜੋਜੋਕਰਤੇਅੰਮੇਓਥੁਜਿਧਰਤੀਪਜੇਤਾ॥ ੩੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਨੁਬਿਬੇਕਥੁਧਿਤੋਇ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਤਿਰਦੈਤਾਰੁਪਰੋਇ। ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨੁਪਰਮਥੰਦ

ਮੁਕਾਬਲਾ ਨੰਬਰ ੩੩
ਨਿਯਮ ੧॥ ਮ ੪
ਸਿਰਮੌਰ ਹਿਸਤੀ

ਪ੍ਰਤੀਤੀ

कैपुलीगादली ॥

ਸਦੇਕਾਮ: ੫

ਰਾਇਕਮਾਲ ਦੀ ਮੌਜ ਦੀ
ਤਰਿਤਰਿਨਾ ਮੁਜੇਜਨੁਜਪੈਸੇ

ਅਪਵਾਦਾਤਿ ਸੁਜਨਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਭੁਜਿ ਆਪੁ ਭੁਨਿਰਥਾ ਦੁਾ ਜਨਮ ਮਰ
 ਯੁਕਟਿ ਆਪੁ ਰਿਭੇਟਿ ਆਪੁ ਰਖੁ ਸੁਜਾ ਦੁਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨਨਾ ਨਕ ਸਚਾਤ
 ੨੧॥ ਮਃ ੫ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਗੁ ਲਾਮੈ ਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ ਪਾਉ ਪਕਾਲਾਤਿ ਸ
 ਭੈਨਿਤ ਨਿਤ ਭਾਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗੁ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਿਵਲਾਵਉ ਗਿਰੁ ਪਨੁ ਸਭੁ
 ਭੈਰੋਰਿ ਰਿਕੇ ਗੁਲਗਾਵਉ ਭਰਿਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਿ ਨਾਨਕਾਵੁ ਭੁਗੀ ਪਾਵਉ ॥ ੨੦

ਪੰਨਾ ੧੧) ਜੋਤੁਪੁਭਾਵੈ ਸੋਭਲਾਸਚੁਤਰਾਭਾਨਾ ਤੁੰਸਭਮਤਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ

4630

ਸਭਮਾਤਿਸਮਾਂਲਾਗਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਤਿਅਜੀਅ ਅੰਦਰਿਜਾਣਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
 ਪਾਈਐਮਨਿਸਚੇਭਾਣਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਸਦਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੧॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਚੇਤਾਈਤਚੇਤਿਸਾਤਿਬਿਸਰਾਸੋਧਣੀ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦੰ
 ਬੋਤਿਬਿਭੁਓਜਲੁਪਾਰਿਪਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਵਾਉਸੰਦੇਕਪੜੇਪਤਿਗਤਿਗਗਬਿਰਹ
 ਗਾਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਨੀਜਲਿਥਲਿਤੋਏਛਾਰੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਈਉਥੇ
 ਜਗੋਵਿਚਿਜੋਸਚੈਰਖੇ॥ ਮੁਤਿਭਿਠੈਤਿਨਕੈਜੀਵੀਐਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਚਖੇ॥ ਕਾਮੁਕੋਧੁ
 ਭੁਮੋਤੁਸੰਗਿਸਾਧਾਭਖੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਣੀਤਰਿਅਪਿਪਰਖੇ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੈਨਲਖੇ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਨਾਨਕਸੇਈਦਿਨਸੁ
 ਤਾਵਜਾਜਿਤਪ੍ਰਭੁਅਵੈਚਿਤਿ॥ ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਫਿਟੁਭਲੇਗੁਰੁ
 ੧॥ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕਮਿਤ੍ਰਾਈਤਿਸੁਸਿਓਸਭਕਿਛੁਜਿਸਕੈਤਾਕਿ॥ ਕੁਮਿਤ੍ਰਾਸੇਵਿ
 ਛੀਅਤਿਇਕਵਿਖਨਚਲਤਿਸਾਕਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
 ਲਿਪੀਵਤੁਭਾਈ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖਪਾਈਐਸਭਤਿਖਾਓਭਾਈ॥ ਕਚਿਸੇਵਾ
 ਬ੍ਰਹਮਗੁਰੁਭੁਖਰੈਨਕਾਈ॥ ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪੁੰਨਿਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ॥ ਤੁਯੇ
 ਵਡੁਤ੍ਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਭਿਠਜੋਰੁ
 ਇਉਂਦਨਕਾਈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਲਪਾਤਿਨਸੁਅਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭਟਿਅਾ॥ ੧॥
 ਮਃ ੫ ਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਤਿਉਵਰਤਾਰਾਜਗੇਖੇ॥ ਵਬੁਸੁਤਾਵੀਸਾਇਨਾ
 ਨਾਉਜਪੰਦੋਤਿਸੁਧਣੀ॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਸਭਿਕਿਨੈਕ
 ਨਜਾਣੀ॥ ਜੇਜਨੁਭੇਟੇਸਾਧਸੰਗਿਤੁਰਿੰਗੁਮਾਣੀ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਏਯ
 ਨਾਖਾਣੀ॥ ਮਸਤਕਿਤੋਵੈਲਿਖਿਅੰਤਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਣੀ॥ ਤੇਸਾਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁ
 ਕਮਿਤਮਾਣੀ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੫ ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਨੈਲੀਸੁਖੀਮੁਲਿਨਉਤੈ
 ਭੁਖਾਨਾਨਕਸਚੈਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਕੋਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਮੁਠਜੋਸੇਈਨ
 ਜਿਨੀਸਚੁਨਲਦਿਅਾ॥ ਨਾਨਕਸੇਸਾਧਸਿਜਿਨੀਗੁਰੀਮਲਿਇਕੁਪਛਾਇਅਾ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਥੈਸਨਿਸਾਧਜੋਸੇਥਾਨੁਸੁੰਤਦਾ॥ ਓਇਸੇਵਨਿਸੰਮਿਧੁਅ

ਸੋ

॥ १ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਚਿਤੀ ਚੁਤੁ ਕੀ ਪਤ ਛੁਟੀ ਵਗ ਨਿਥੁ ਤੁਤੰਗਾ ਅਚਰਜੁ ॥
 ਤੁਪਸੰਤਰ ਚੇਨਾਨ ਕਨਾਮ ਤਿਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਘਰਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਆਤਤਿ ॥
 ਸਤੁ ਆਵਤਿ ਚਿਤਿ ॥ ਦੁਨੀ ਆਕੀ ਆਵਤਿ ਆਈ ਆਨਾਨਕ ਸਭਿ ਕੁਮਿਤਾ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਪਨੁ ਸਚੀਰਾ ਸਿ ਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰ
 ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਥਿਧਾਤਾ ਮਨ ਤਨ ਭੀ ਤਰਿ ਮਊਲਿ ਆਤਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਗਾਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰ
 ਰੰਗੁ ਗਾਇ ਆਸਥਿ ਦੇਖਤ ਖਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿ ਆਜਿ ਨਿਇ ਕੁਪਛਾਤਾ ॥
 ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਖਖੜੀ ਆਸੁ ਤਾਵੀ ਅਲਗੜੀ ਆ ਅਕਕੰਠਿ ॥ ਥਿਗੁ
 ਵੇਛੋ ਪਲੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸੈਗੰਠਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਸਰੈ ਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ
 ਭਾਸਕਤਿ ਮੁਲਿ ॥ ਵੇਖੁ ਖੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰਉ ਪਰਿ ਸੁਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਨੁਖਨਿ ਪਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਤੈ ਅਬਨਾਸੀ ਸੁਣਿ ਆਗਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਆ
 ਪਇ ਪਟਿ ਤਰਿ ਭਲਿ ਆਗਾ ॥ ਉਚਨਿ ਚਸਥਿ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਤਸਤੀ ਬਲਿ ਆਗਾ ॥
 ਰਜਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿ ਪੋਸਥਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਲਿ ਆਗਾ ॥ ਤੁਸਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਤਰਿ
 ਰੰਗੁ ਲਿਖਾ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਨ ਵਿਸਰੈ ਤਰਿ ਨਾਮਾਮ
 ਮੰਤ੍ਰਾ ਪੰਨ੍ਹਿ ਸਿਸੇਈ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਠਪਤਰ ਭਉ ਦਾ
 ਤੋਖ ਵਲ ਸੰਦੜੈ ਸੁਲਿ ॥ ਦੇਜ ਕਿਪਉ ਦਾ ਕਿਉ ਰੈ ਤੈ ਚਿਤਿ ਨ ਤੋਇ ਰਸੁਲਿ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੈ ਤਿਸਰੇ ਵਤੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੇ ਜਿਸੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥ ਐਥੈ ਰਤੁ ਸੁਤੇ ਲਿਖਾ
 ਐਥੈ ਲਿਖਿ ਲੈ ॥ ਘਰੁ ਬੰਧੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਢਿ ਥੰਮ੍ਹ ਅਤਲੈ ॥ ਓਟ ਲੈਨੁ ਰਾਇ ਦੇ
 ਦੇਨ ਦੁਨੀ ਆਵਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਤਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਤ ਮਲੈ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋ
 ਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ਆਗੈ ॥ ਦੇਵਣ ਤਰੁ ਦਾਤਾ ਮੈਨਿ ਤਚਿ
 ਭੀ ਆਗਿ ਪੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮੁਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿ ਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ
 ਕੁਝਿ ਦੁਸਰਿ ਆਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਖੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿ ਤੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ

ਟੇਕਾ ਮੁਖ ਉੱਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਿੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀ ਐ ਸੁਖੀ ਆਤਰਿ ਕਰੇ ਲਾਜ ਮਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈ ਅਤਿ ਠਿਰਿ ਨਾਤੀ ਮਰੇ
 ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਇ ਆਪੇ ਮਰ ਸੁਤਿ ਸੈਤੀ ਜਰੇ ਲਾਥਾ ਦੀ ਉਚਰਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿ
 ਚਲਤਿ ਝਰੇ ਲਾਪੇ ਖਿਦਰ ਨੂਨ ਨ ਕੁਜੀ ਵਿਅਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰੇ ॥ ੯ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿ ਐ ਦੁਖਾ ਕਾ ਤੋਟਿ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
 ਧਿ ਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਢੁਟਤਿ ਅਲ
 ਗਲ ਬਿਸੁਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀ ਐ ਸਦਾ ਤਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਕਿ ਆਗਲੀ ਜਿਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਧਾ ॥ ਸਾਧਾ ਸਰਵ
 ਪਵੈ ਸੇ ਢੁਟੈ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਐ ਜੋ ਨਿਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੋਇ
 ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਤਰਿ ਪਤਿ ਭੁਇ ਸਮਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ਆਸੇ ਧਰੀ ਤਰਿ ਅਗਮ ਅ
 ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ਛਿਰਤਿ ਅਵਤਾਰੇ ॥
 ਨਕਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿ ਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇ ਤਾ ਤੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਬਿਖੈ ਕਉੜਤ ਦਿਸ
 ਮਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਆਮੀਠਾ ਤਰਿ ਕਾਨਊ ॥ ੨ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਇਤਨੀ ਸਾਲੀ ਸਾਧਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤਤਰੀ ਐ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ
 ਵਈ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਜਿਨ ਮਗੀ ਐ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀ ਐ ॥ ਤ
 ਲਗੁ ਛਤੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਤਰਿ ਸਭੁ ਮਲੁ ਪਰਤਰੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਮਿ ਲਿਹੇ ਤਪਾ
 ਮਨ ਰਹੀ ਐ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਨੈ ਤਿਨ ਹਰਿ
 ਠਾਚਿ ਤਿ ॥ ਗਾਲੀ ਅਲਪ ਲਾਲੀ ਆਕੰਮਿ ਨ ਆਵਤਿ ਮਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਪਰ
 ਮੁਖੁ ਭੁਦਿ ਸਟੀ ਆਇ ਆਪੁਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕੀਤ
 ਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੋਤੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਲਿ ਲਬਿ ਮੋਹਿ
 ਤਾ ॥ ਕਰਤ ਬਕਰ ਨਿਭ ਲੇਰਿ ਆਮ ਦਿਮਾਇ ਆਸੁ ਤਾ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਜੁਨਿ ਭਵਈ
 ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤਾ ॥ ਕੀਤਾ ਪਾਇ ਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇਕ
 ਐ ਸਭੁ ਮੰਦੀ ਰੁਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਉਠੰਦਿ ਆਬ ਤੰਦਿ ਆਸੁ ਵੰਦਿ

ਸੁੱਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸਲਾਹਿ ਐਸ ਨੁਤਨ ਸੀਤ ਲੁੱਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਲਾਲਚਿ
ਅੰਤਿ ਤਠਿ ਰੈਸੁ ਆਰਥੁ ਕਰੇਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿ
ਅੰਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੁ ਕਉ ਜੀ ਆਸ ਚੇਨ ਊਮਿ ਠਾਸਾ ਦੁਆ
ਅੰਤਿ ਤਰਿ ਜਨ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਛਿਠਾ ॥ ਪਾਰਬਤ ਮਿਜਿ ਸੁਲਿਖਿ ਆਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠ
ਦੁਰਿ ਰੰਗੁ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਭਾਉ ਦੁਆ ਕੁਠਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋ ਜਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ
ਦੈ ਕੁਠਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਜਾਚੀ ਸਾਸਰੁ ਜੋ ਜਾਚੰਦੀ ਤੇ ਕੋ ਜੋਗਾ
ਦੇਵਿ ਆਵਿ ਕਰਨ ਨ ਕਧਣੀ ਵਿ ਰੁਣੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਨੀਤੀ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪ
ਛਾਵਿ ਰਲੇ ਥੀਓ ॥ ਜੋ ਜਲ ਤਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧੁ ਪਧੋ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੋਈ ਸੇਵਤੁ ਜੀ ਅੰਨੇ ਦਾਤਾ ਥਾਖ ਸਿੰਦੁ ॥ ਬਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾ ਸੁਤੇ ਨਿਸਿ ਮ
ਤਰੇ ਵੰਦੁ ॥ ਤਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੁ ਦਸਿ ਆਜ ਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸ
ਭੇਛਿ ਆਤਰਿ ਮੰਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ॥ ਪਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇ ਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥
੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਵਤਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋਥੀ ਜੋ ਸੋਖਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤਿਪਗਾ ਪਤਿ
ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੋ ਲਿਖਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਮੰਗਣਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆ
ਜਿਤੁ ਥਾਧੈ ਮਨੁ ਤਿਪਤੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਬਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਾਤਾ ਜੁਗਮਹਿ
ਕੋਟਿ ਜਿਨ ਤਰਿ ਪਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਦੁਤੀ ਆਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀ ਆਸਾ ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਏਕੁ
ਕੋਵੈ ਆਤੋ ਗੁਸਭ ਵਿਦਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬਤ ਮੁਜਿ ਸੁਵਿਸਰੈ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਜਨ
ਕੋ ਅਨਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਪਾਰਬਤ ਮਿਠੁ ਰਮਾਇ ਆਮੀ ਤੁਢੁ
ਰਾਜੀ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਨੁ ਪੰਨੁ ਥਤੁ ਤੁਢੁ ਪਜਿ ਆਪਿ ॥ ਥਮੀ ਰਜੀ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਗੁ
ਰੁਚੈ ਦੁਖ ਦਾਲ ਪੂਗਾਇ ॥ ਆਬਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ॥ ਅਮਿਲਿ ਅਤਿ ਸੈਰਜ
ਨਾ ਪਰਮੇ ਸੁਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਆਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਪਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾ
ਵਿਸਿ ਸਰੀਐ ॥ ਦੁਜੀ ਨਾਤੀ ਜਾਇ ਬਿਨ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀਐ ॥ ਛਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮ ਬਿ
ਰੁਤੁ ਪਨੁ ਤੇ ਸੀਛਾ ॥ ਰੁਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ ਰੰਗੁ ਪਰਸਥਾਇ ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀ ਆ ॥ ਜਿਸੁ
ਰੁਜਾਣੈ ਅਪਿਤਿ ਸੁਕਲ ਨਤੀ ਛਾਣੀ ਆ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਥਾ ਦੁਸਚਾ ਗਾਵਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਦ

ਦੁਆਰਿ ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵਹੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿੰਨ ਕੰਝੈ ਜੋ ਹਰਿ ਲੇ
 ਲਾਗੇ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਾਗੇ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇ ਅਸੇਵੇ
 ਭਾਗੇ॥ ਨਾਇਵਿ ਸਾਰਿ ਐਸ਼ਿ ਗੁਜੀਵਣਾ ਤੁਟੇ ਕਰਧਾਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਜਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧਕ
 ਟਿਪਿਰਾਗੇ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਪਰਦਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜਕਤ ਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇ
 ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਭੇ ਕਜ ਸੁਹੇਲੇ ਥੀਏ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫
 ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਹਦਿਸਾ ਜਲ ਪਰਥ ਤਬ ਨ ਰਾਇ॥ ਜਿਥੈ ਭਿਠਾ ਮਿਰਤ ਕੋਇ ਲਥੈ
 ਆਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਛਲ ਲੇੜੀ ਅਹਿ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ॥ ਯੇ
 ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ॥ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀਰੇ ਲੁਕਾ ਹਰਿ ਨੰਗਿ ਸਮਾਵਉ॥
 ਦੁਖ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿੰਘੁ ਰਿਜਾਵਉ॥ ਪਤਿ ਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਵਉ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਦੋਹਰਾ ਮਃ ੫ ਇਕੁ ਜਿਸ ਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮ
 ਜੀਉ ਤਸਾ ਰਾਖੰਨੀ ਐ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦੜੀ ਵਧੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਜੇਕਰੁ ਗਤਿ ਪਿ
 ਜੇਤੁ ਪੁਨਛੋ ਤਾ ਮੁਲਿ॥ ਹਰਿ ਛੋਡਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਪੜਹਿ ਦੇ ਜਕ ਕੈ ਸੁਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਘਰਿ ਜਿਸ ਦੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁਹੇਵੈ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪ ਮੁ
 ਵੈ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਖੋਵੈ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿ ਸੁਭੇਟੀ ਐ ਮਰਿ ਜਨ
 ਨਰੋਵੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
 ਮਃ ੫ ਭੋਗਿ ਭਗਮੁ ਵਢਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਤ ਬਤਿ ਤਿਕੁ ਤੁੰ॥ ਜਿਥੁ ਵਢੈ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਉਮੰ
 ਦੁ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਚੜ੍ਹਿਕੈ ਘੋੜੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੁੰਡੀ ਦੀਖੇ ਡਾਗੀ॥ ਤਿਸਨੇ
 ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀਓ ਡਾਗੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸੁਵੰ
 ਸੁਣੈ ਸੋਊ ਧਰੈ ਮਿਤਾ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇਤ ਸਤ ਪਵਿਤਾ ਅਯ
 ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੈ ਬਿਖਿਆ ਗੜ੍ਹ ਤਿਤਾ
 ਨਾਨਕ ਲਾੜੀ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿ ਅਨੁਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
 ਧੰਧੇ ਕੁਲਾਹਚਿ ਤਿਨ ਆਵੈ ਤੇ ਕੜੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤਨ ਛੁਟਿ ਨਿਜਿ ਨਾਮੰ ਟੀਵਿ ਸੋ
 ਮਃ ੫ ਪ੍ਰੇਤ ਪੁਕੀ ਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰੈ ਤਾਗੇ॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਥਾਰਿ ਅਨੁਪ੍ਰੇਤ

ਸਵੇਰੇ ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿ ਅਨੁ ਭੁਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਤੈਆਪਿ
 ਸਿਖ ਵਾਰੇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਉ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ਅ
 ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀ ਆਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਦੁ ਕ
 ਣਾ ਸਿਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇਤਰਣਾ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸੋਭਲਾ ਨਾਨਕ
 ਸੁਸਰਣਾ ॥ ੨੦॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਤਿਨਾ ਭੁਖਨ ਕਾਰੀ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੈਸੇਇ
 ਨਾਨਕ ਦਰਦੀਲ ਗਿਆ ਓਧਰੈ ਸਭੇ ਕੋਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਜਾਚਿ ਕੁਮੰਗੋ ਨਿਤ ਨਾਮੁ
 ਨਿਬਰੇ ਕਥੁਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿ ਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖਨ ਮੂਲਿ ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨ ਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮ
 ਨਿਰੰਦਰੁ ਸਤੀਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜੀ ਮਿਲਾਖ ਖੁਸੀ ਆਪ ਦੀਧਿ ਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥ ਚਾਚੀ
 ਵਰ੍ਹੇ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਏੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏ ਤਨਿ ਤਪੁ ਭਕਿ ਓਲੇ
 ਝੇ ॥ ੨੧॥ ੧॥ ੨॥

ਵਰ੍ਹੇ ੨੫੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੪੪ ਛੰਤ ੧੧ ਥਾਵਨ ਅਖਰੀ ਸੁਖ ਮਨੀ ਬਿਤੀ ਵਾਰ
 ੧ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜ ੩੧੧

ਰਾਗੁ ਗਉ ਜੀ ਗੁਆਰੇ ਗੀਥਾ ਲੀਭੁ ਗਤਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਕਥੀ ਰ ਜੀਉ ਕੇ॥ ਚਉਪਦੇ॥

ਅਥ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝ
ਇਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਾਇ ਬਨ ਜਾਈ॥ ਐਸੇ ਜਲੁ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈ॥
॥ ੧॥ ਜਿਤ ਪਾਵ ਕ ਸੁਰਿ ਨ ਰਹੈ॥ ਜਾਗੇ॥ ਰਾਮ ਉਦਕਿ ਜਨ ਜਲਤ ਉਥਾਰੇ॥ ੨॥ ਭਵ ਸਾਗ
ਖਸਾਰਾ ਰਮਾ ਦੀ॥ ਪੀਵਿ ਰੇਤ ਜਲ ਨਿਖੁਟ ਤਨਾ ਦੀ॥ ੩॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਭੁ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਨੀ
ਮਉਦਕਿ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਭੂਝਾਨੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਗਉ ਜੀ॥ ਮਾਧਉ ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ
ਜਾਇ॥ ਜਲ ਮਤਿ ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੁੰ ਜਲ ਨਿਧਿ ਤਉ ਜਲ ਕਾਨੀ
ਜਲ ਮਤਿ ਰਹਤ ਉਜਲਤਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ॥ ੧॥ ਤੁੰ ਪਿੰਜਰੁ ਤਉ ਸੁਆਟਾ ਤੇਰਾ॥ ਜਮੁ ਮੰਜਰੁ ਕਰ
ਹੈ ਮੇਰਾ॥ ੨॥ ਤੁੰ ਤਰਵਰੁ ਤਉ ਪੰਖੀ ਆਤਿ॥ ਮੰਦ ਭਾਗੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨੁ ਨਾਤਿ॥ ੩॥ ਤੁੰ ਜੰ
ਰੁ ਤਉ ਨਉ ਤਨੁ ਚੇਲਾ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਮਿ ਲੁਅੰਤ ਕੀ ਥੇਲਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਗਉ ਜੀ॥
ਜਬ ਤਮਏ ਕੋਏ ਕੁਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਤਬ ਲੋਗਤ ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਤਮ ਅਪਤੰ
ਨਿ ਪਤਿ ਕੋਈ॥ ਤਮ ਰੋਖੇ ਜਿ ਪਰਤੁ ਮਤਿ ਕੋਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਮ ਮੰਦੇ ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਤੀ॥ ਸਹਿ
ਤਿਕਾਉ ਸਿਉ ਨਾਤੀ॥ ੨॥ ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਤੀ ਲਾਜਾ॥ ਤਬ ਜਾਨੁ ਗੇਜ ਬਉ ਪਰੋਖੇ
॥ ੩॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਰਪਤਿ ਤਰਿ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਸਰਬਤਿ ਅਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮੁ॥ ੪॥ ੩॥
ਗਉ ਜੀ॥ ਨਗਨ ਠਿਰਤ ਜੋ ਪਾਈ ਐ ਜੇਗੁ॥ ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਤੇਗੁ॥ ੧॥
ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਥਾਏ ਚਾਮਾ॥ ਜਬ ਨਤੀ ਚੀਨ ਸਿਆਤ ਮਰਾਮਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੋ ਜਿ
ਟੀ॥ ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨਗਈ ਆਕਾਈ॥ ੨॥ ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਜੋ ਤਰੀ ਐ ਭਾਈ॥ ਪੁਸਰੇ ਕਿਉ ਨ ਪਾ
ਤਿ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਰਸੁ ਨੁਨ ਰਭਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੪॥
ਗਉ ਜੀ॥ ਸੰਧਿ ਆਪ੍ਰਤ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਾਤੀ॥ ਜਿਉ ਭਏ ਦਾਦੁ ਰਪਾਨੀ ਮਾਤੀ॥ ੧॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਤੀ॥ ਤੇ ਸਭਿ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਤੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਾਇ ਆਰਤਿ ਬਹੁ ਰੁਪਾ

ਗੁਰਮਤਿ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਦਾਇਕ ਹੈ। ੨॥ ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਹਤਿ ਬਹੁ ਅਗਾਧਾ ਸਾਧੂਸੁਖ ਪ੍ਰਦਾਇਕ
ਜਿਨ ਰਗ। ੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਕਾਇਕ ਗੀ ਜੈ। ਸਰਬ ਸੁਛੋ ਹਿ ਮਟਾਰ ਸੁਖੀ ਜੈ। ੪॥
ਗਉੜੀ॥ ਵਿਆਜ ਪੁਕਿਆ ਤਪੁਕਿਆ ਬੁਝਤ ਪੁਜਾ ਜਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਤਾਉ ਤੇ ਦੁ
ਖਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਜਨਮ ਨੁਮਾਧ ਉਸਿ ਉਲਾਈ ਐ। ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਪਾਈ ਐ। ਰਤਾਉ
ਕਹੁ ਕੇ ਭੁਭੁਕੇ ਕਾਚਾਰਾ। ਪਰਤੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਤ ਕਾਰਾ। ੨॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅੰਤ
ਮੇਵ ਨਿਪਾਧ ਕੀਰਤੀ ਸੇਵਾ। ੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ। ਭੋਲੇ ਭੁਇ
ਜਿਨੇ ਪੁਕਾਇਆ। ੪॥ ੬॥ ਗਉੜੀ॥ ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨ ਤੀਜਾ ਤੀ।
ਬੁਝਿ ਦੁਤੇ ਸਭ ਉਤਪਾਤੀ। ੧॥ ਕਹਤੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਥਾਮਨ ਕਥ ਕੇਤੇ। ਥਾਮਨ ਕਹਿ ਕਿਤਿ
ਅਮਰ ਤਖ਼ੋਣਾ। ਰਤਾਉ। ਜੋ ਭੂਤ ਮਨੁ ਭੂਤ ਮਨੀ ਜਾਇਆ। ਤਉ ਅਨਥਾਟ ਕਾਤੇ ਨ
ਤੇਰਿਆ। ੨॥ ਤੁਮ ਕਤ ਭੂਤ ਮਨੁ ਤੁਮ ਕਤ ਸੁਦਾ। ਤੁਮ ਕਤ ਲੋਹੁ ਤੁਮ ਕਤ ਦੁਧਾ। ੩॥
ਕੁਬੀਰ ਜੋ ਭੂਤ ਮੁਖੀ ਚਾਰੈ। ਸੋ ਭੂਤ ਮਨੁ ਕਹੀ ਅਤੁ ਤੇਤ ਮਾਰੈ। ੪॥ ੭॥ ਗਉੜੀ
ਅਧਕਾਰ ਸੁਖਿ ਕਥਿ ਨ ਸੋਈ ਤੈ। ਰਾਜਾ ਰੰਗ ਦੇਉ ਮਿਲਿ ਰੋਈ ਤੈ। ੧॥ ਜਉ ਪੈਰ ਸਨਮ
ਸਤਿਕੋ। ਉਪਜਤ ਬਿਨਸਤ ਰੇਵਤ ਰਤਿ ਥੋ। ਰਤਾਉ। ਜਸ ਦੇਖੀ ਐ ਤਰਵਰ ਕੀ ਢਾਇ ਐ
ਅਨਰੇ ਕਹੁ ਕੀਮਾਇਆ। ੨॥ ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ। ਮੁਏ ਮਰ ਮੁਕੋ ਕਾਕਰ
ਗਨਾ। ੩॥ ਤਸ ਸਰਵੁ ਕਾਲੁ ਸਹੀ ਗਾਮਰ ਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ। ੪॥ ੮॥
ਗਉੜੀ॥ ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੇਤੀ। ਤਿਤੁ ਲਾਗੈ ਕੰਚੁ ਅਫਲ ਮੋਤੀ। ੧॥ ਕਵਨੁ
ਸੁਭਾਨਿ ਰਭੁ ਕਹੀ ਐ। ਭਉ ਭਜਿ ਜਾਇ ਅਭੈ ਤੇਇ ਰਹੀ ਐ। ੧॥ ਰਤਾਉ। ਤਈ ਤੀਰ
ਗੋਪੀ ਨੁਪਤੀ ਆਇ। ਚਾਰ ਅਚਾਰ ਰੇਤ ਉਰ ਣਾਇ। ੨॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਟੇਕ ਸਮਾਨ। ਨਿ
ਰੋਪ ਰਸੁ ਤਜਤੁ ਗੁਨ ਅਨ। ੩॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਗੁਣਨ ਮਨ ਰੇ ਸੁ। ਇਸੁ ਪਰਚਾਇ ਪਕਰਿ
ਕੁਏਂ। ੪॥ ੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋ ਜਨ ਪਰ ਮਿਤਿ ਪਰ ਮਨੁ ਜਾਨਾ। ਬਾਤ ਨ ਤੀ ਬੈਰ
ਨਸਨਾ। ੧॥ ਨਾਨਾ ਬੈਰੁ ਰਕਤਾ ਤੀ। ਜਨੁ ਜਨੁ ਸਭਿ ਕਹਤਿ ਤਤਾ ਤੀ। ਰਤਾਉ। ਕਹ
ਤੁ ਵਨ ਤਪਤੀ ਆਈ ਤੈ। ਤਉ ਮਨੁ ਮਨੈ ਜਾਤੇ ਤਉ ਮੈ ਜਾਈ ਤੈ। ੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ
ਕੰਠੀ ਅਸਾ। ਤਬ ਲਗੁ ਤੇਇ ਨ ਤੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ। ੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਇਤ ਕਹੀ ਐ ਕਹਿ

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਠੁ ਹੈ ਆਤਿ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ਨਿਪਜਿ ਸਮਾਵੈ
ਮੈਨ ਤਦੇਖਤ ਇਤੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਲਾਜਨ ਮਰਤੁ ਕਤੁ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਹੀ
ਕਢੁਤ ਰਾਗ ਰਤਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਲੀ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੰਢਿ
ਲੀ ॥ ੨ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨੁ ਅੰਗਾ ਸੋਤਨੁ ਜੈ ਕਾਠੈ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਗੁ
ਤਰੇ ਗੁਨੀਆ ਬਿਨ ਸੈ ਗੋਰੁ ਪੁਦੈ ਕੈ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਅਵਗੁ
ਕਿ ਅਸੋ ਗੁ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਤਉ ਕੀ ਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਮੈਨ ਮਰਉ ਮਰਿ ਬੈਸੰ ਸਾਰ
ਅਥ ਮੋਤਿ ਮਿਲਿ ਚਿਤੈ ਜੀ ਆਵਨ ਤਾਰਾ ਰਤਾਉ ॥ ਇਥ ਆਵੈ ਤੀ ਪਰਮ ਲਾਜ ਤਕੰਦਾ
ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਰਮ ਨੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕੁਐ ਟਾਵੈ ਕੁਪੰਚ ਪਨਿਤਾਰੀ ॥ ਟੂਟੀ ਲਾਜ ਭਰੈ ਮਤਿ ਤਰ
॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਰਇ ਕਥੁ ਪਿਥੀ ਚਾਰੀ ॥ ਨਾਥਿ ਤੁ ਕੁਐ ਟਾਵੈ ਨਾਥਿ ਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥
ਗਉੜੀ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀ ਏਥੁ ਚੰਗਾ
੧ ॥ ਐਸੇ ਘਰਤ ਮਥੁ ਤੁਥ ਸਾਏ ॥ ਜਬ ਤਮਰਾ ਮਗਰ ਭਉ ਏ ਆਏ ਗਰਤਾਉ ॥ ਜੋਗ
ਤੀਤ ਪੀਥੁ ਤਮ ਚਾਰੀ ॥ ਕਥੁ ਤੁਰਾ ਜਛ ਤੁਪਤਿ ਕਥੁ ਤੁਥੇ ਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਕਤ ਮਰਤਿ ਸੰਤ
ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਰਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਰਪੁ ਭਕਿ ਰਪਾ ਕੀ ਜੈ ॥
ਰਿਪੇਰ ਅਥ ਪੁਰਾ ਦੀ ਜੈ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਐਸੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਓਕਥੀ
ਦਖਿ ਕੈ ਭਲੈ ਬਿਰੋਲੈ ਨੀਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰੀ ਅੰਗੁਰੀ ਗਦਤ ਚਰੈ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਤਸੈ
ਮਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮਤ ਭੈ ਸਾ ਅੰਮੁ ਤਾ ਜਾਇ ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾ ਤਲਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁ ਕ
ਰਪਰ ਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡਾ ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੁਪੈ ਨਿਤ ਭੈ ॥ ਰਾਮ ਰਸ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥
ਕਥੀ ਰਗੁਰਿ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਰਿ ਥਾਤਰੈ
ਇਥ ਮੀਨਾ ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਤਉ ਤਪਕਾ ਤੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਕਤੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਹਿ
ਜੀਲੇ ਬਨ ਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਬੋਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥
ਤੀ ਬਾਰ ਮਗਤ ਰਉਠਿ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਥਤੁ ਤੁਥ ਰਸ ਤਪੁ ਕੀ ਆਕਾਸੀ ॥ ਮਰਨੁ ਭਉ
ਗਤਰ ਕੀ ਥਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਕਾਸੀ ਮਗਤ ਰਸ ਮਥੀ ਚਾਰੀ ॥ ਓਢੀ ਭਗਤਿ ਕੈ ਸੋ ਉਤਰੀ
ਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕਤੁ ਗੁਰਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਅ ਕਥੀ ਗੁਰ ਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥ ੫ ॥ ੧੫ ॥

ਕਥੀ ਰਸੀ ਕੀ ਨਾ ਲਿਖਣਾ ਇਲਿਖ ਆਮ ਤਲਾ ੫

ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੧ ॥ ਭਾਗਵੰਤ ਸਰਦਨ ਅੰਗਾ ਸੋ ਤਨੁ ਜੈ ਲੋਕ ਠਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਇਸੁ ਤਨੁ ਪਨ
 ਭਾਗਵੰਤ ਭਾਈ ॥ ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰਵਰਿ ਨਜਾਈ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਗਤਿ ਜਿਸੇ ਵਹਿਤਿ ਨ ਕਰਹਿ
 ਗਤਿ ॥ ਭੁਖਿ ਨੁਲੇਤਿ ਨ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾਥਿ ਤਰੇ ਰਮੁਖ ਖਾਇ ਚੰਤੈ ਬੋਗਾ ਮਰਤੀ ਥਾਰ
 ਜੇ ਥਾਥਿ ਚੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਗਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
 ॥ ੪ ॥ ਭੋਖਾ ਕਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ ॥ ੫ ॥ ਕਤ ਕਥੀ ਰਚੇ
 ਭੋਖਾ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਭੂਠਾ ਸਭੁ ਪੰਧਾ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ
 ਤੇ ਮਾਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਚਿਥਿ ਸਰਾਮਾ ॥ ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਤੇ ਮੀਤਾ ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ
 ਜੁਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਮੋਤਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੰਤਿ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿੰਦੁ
 ਜੰਨਿਆ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਤਿ ਤੇ ਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ ॥ ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਧਿ ॥
 ਅਪੁਛਾਨੈ ਅਪੈ ਆਪਾ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਅਪੈ ਤੀ ਨੋਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ਅਥ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਤ
 ਜੁਆਨਾ ਤਬ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੁਆ ॥ ਕਤ ਕਥੀ ਰਸੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਸ ਮਾਵਉ ॥ ਅਪਿ
 ਨਰੁ ਚੰਨ ਅਵਰ ਰਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਿੰਡਿ ਮੁਐ ਜੀਉ ਕਿਤਪ
 ਰਿਜਤਾ ॥ ਸਥਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਤਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤਿਨ ਤਿਪ ਛਾਨਿਆ
 ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਰੋਪ ਵਨ
 ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੁਖ ਮਨ ਨਾਰੀ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਤੁ ਜਿ ਬਤੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ ॥ ਸੋ ਪਦੁਰਵਤੁ ਜਿ
 ਕਤੁਰਿ ਨ ਵਨਾ ॥ ਸੋ ਧਿਆਨੁ ਪਰਤੁ ਜਿ ਬਤੁਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ॥ ਐਸੇ ਮਰਤੁ ਜਿ ਬਤੁਰਿ ਨ ਮਰ
 ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁ ਨ ਮਿਲਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਾ ਮਮਨ ਮਤਿ ਨ ਵਉ ॥
 ਤੇਰਾ ਸਮਾਸਿ ਰਿਉ ਬਿਉਤਾਰਾ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਆ ਅਵਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪੁਤੇ
 ਜੁਥੈ ਪ੍ਰਥਮੀ ਅਥਾਸਾ ॥ ਐਸੀ ਰਤਤਰਤਉ ਤਰਿ ਪਾਸਾ ॥ ਕਤੈ ਕਥੀ ਗਨਿ ਰੰਜਨ
 ਧਿਆਵਉ ॥ ਤਿਤੁ ਪਾਰਿ ਜਾਉ ਜਿ ਬਤੁਰਿ ਨ ਆਵਉ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਕ
 ਰੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਤਿਪਦੇ ॥ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈ ਐਨ ਤੀ ਤੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਦੇਰਾ ਮਲੀ
 ਐਨੋ ਲੋ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਮੋਤਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਤ ਜੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
 ਜਾਨਿਆ ॥ ਗਤਾਉ ॥ ਬੂਠੈ ਕਥੈ ਕਥੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਬੈਠੈ ਪਰਿ ਆਇ

ਅਯ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁਕਬੀਰ ਚੰਚਲਮਤਿਤਿ ਅਗੀ ॥ ਕੇਵਲਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਾਗੀ ॥
੩ ॥ ੧੯ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਹ ਮਰੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਸਿ ਅਯਾ ਸੋ ਮਰਨੁ
ਰਸ ਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਅਯਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕੈ ਸੋ ਮਰਉ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਯਾ ਮਰਿ ਮਰੇ
ਤੇਜਿ ਨ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿ ਅਯਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਰੈ ਮਰਨੁ ਕੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿ ਜੋ ਮਰੈ
ਮਰਉ ਤੇਇ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਰਹਿਅ
ਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ੨੦ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਕਤਨ ਹੀਰਉ ਰਮੁ ਲੁਕਤ ਲਾਵਉ ॥ ਖੋਜੈ
ਮਨ ਮਤਿ ਠਉਰਨ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਲਾਗੀ ਤੇਇ ਸੁਜਾਨੈ ਪੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਅਨੀ ਅਲੇ
ਤੀਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਏਕ ਭਇਏ ਖਉ ਸਭੁ ਨਾਗੀ ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਤ ਕਉਨ ਪਿਆਰ
॥ ੨ ॥ ਕਤੁਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁ ॥ ਸਭੁ ਪਰਤ ਰਿਤ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਤਾ ਗੁ
॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਤਰਿ ਸਾਠਾ ਕਰੁ ਭਾਈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰ
ਦਿਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਕਤੁਕਾ ਮਭਰੇ ਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਤਬ ਕਾਤੁ ਕਾ ਕਵਨੁ ਨਿਰੋਗਾ ਰਤਾਉ
॥ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਤਤਿ ਭਾਗ ॥ ਸੋ ਕਾਏਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਗ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁ
ਢੀ ਚਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਤਤਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ੨੨ ॥ ਗਉੜੀ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤੀ ਤੇਇ ਕੈ ਸੇਨਾਰੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੇਖਤੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ
ਸੇਬ ਪੈ ਸੇਨੇ ॥ ਜਾ ਬਲਗਰ ਸੁਤ ਬਲਗਨ ਹੀ ਨੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਤ ਨਿਸ ਭੁਕੇ
ਜੀਅ ਅਪਨੈ ॥ ਸੋ ਰਮਏ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ ॥ ੨ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਉਖਿ
ਗੀਰੁ ॥ ਸੋਈ ਸੁਤਾ ਗਨਿ ਕੈ ਤਕ ਬੀਰੁ ॥ ੩ ॥ ੨੩ ॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬਿਖਿਅ
ਬਿਅਪਿਅਸ ਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਅ ਲੈ ਭੁਭੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰੇਨ ਰਨਾਵ
ਉਤਿ ਕਤ ਬੇੜੀ ॥ ਤਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਅ ਸੰਗਿ ਜੇੜੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨ ਰਦੈ
ਲਾਗੀ ਅਗੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ਪਸੁ ਪੀਵ ਸਿਨ ਝੁਗੀ ॥ ੨ ॥ ਚੇਤ ਤੇ ਚੇਤ ਤਨਿ ਕ
ਓਨੀ ਗੁ ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ ॥ ੩ ॥ ੨੪ ॥ ਗਉੜੀ ॥
ਜਿਤੁ ਕਲਿ ਪੂਤੁ ਨ ਰਿਅਾਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਧਵਾ ਕਸਨ ਭੁਈ ਮਤਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਿ
ਤਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨ ਹਿਸਾਈ ॥ ਜਨਮ ਤਕ ਸਨਮੁ ਭਾਖਿ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਰਤਾਉ

ਮੁਕੁਤੁਗਰਭਗੋਈਨਥਚਿਅਗਭੁਰਭੁਜਪੁਜੀਵੇਜਗਮਭਿਅਗ॥੨॥ਕਹੁ
ਬੀਰਜੈਸੇਸੁੰਦਰਸਰੁਪਾਨਾਮਥਿਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕੁਰੁਪਾ॥੩॥੨੫॥ ਗਉੜੀ॥
ਜੈਜਨਲੇਤਿਖਸਮਕਾਨਉ॥ਤਿਨਕੈਸਦਥਲਿਤਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਸੋਨਿਗਮਯੁਨਿ
ਲਾਤਰਿਗੁਨਗਵੈ॥ਸੋਭਾਈਮੈਰੈਮਨਿਭਵੈ॥ਗਤਾਉ॥ਜਿਤਘਟਗਮੁਰਤਿਅਭਰ
ਤੁਰੰਤਿਨਕੀਪਗਪੰਕਜਤਮਧੁਰਿ॥੨॥ਜਾਤਿਜੁਲਾਤਮਭਿਕਾਧੀਗੁ॥ਸਤਜਿਸਤ
ਕੁਰੁਰਮੈਕਥੀਗੁ॥੩॥੨੬॥ ਗਉੜੀ॥ ਗਗਨਿਰਸਾਲਚੁਐਮੈਗੀਭਾਠੀ
ਸੰਚਮਤਗੁਤਨੁਭਇਆਕਾਠੀ॥੧॥ਐਅਕਉਕਤੀਐਸਤਜਮਤਵਾਰਾਪੀ
ਵਤਮਰਸੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥ਗਤਾਉ॥ਸਤਜਿਕਲਾਲਨਿਜਊਮਿਲਿਆਈ॥
ਅੰਦਿਮੰਤਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੨॥ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਲਾਇਆ॥ਕਤੁਕਬੀਰਤ
ਉਅਨਭੁਧਿਪਾਇਆ॥੩॥੨੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਮਨਤਿਥਿਅਪੀ
ਨਾਤਿਮਾਰਿਕਵਨਸਿਧਿਥਾਪੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਮੁਨਿਜੋਮਨੁਮਾਰੈ॥ਮਨਕਉਮਾਰਿਕ
ਤੁਕਿਸੁਤੈ॥ਗਤਾਉ॥ਮਨਅੰਤਰਿਥੈਲੈਸਭੁਕੈਈ॥ਮਨਮਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਨਤੋਈ
॥੨॥ਕਤੁਕਬੀਰਜੈਜਨੈਭਉ॥ਮਨੁਮਧੁਸੁਦਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਉ॥੨॥੨੮॥
ਗਉੜੀ॥ ਓਇਜੁਦੀਸਤਿਅੰਥਰਿਤਾਰੈ॥ਕਿਨਿਓਇਚੀਤੇਚੀਤਨਤਾਰੈ॥੧॥
ਕੁਰੇਪੰਡਿਤਅੰਥਰੁਕਾਸਿਉਲਾਗਾ॥ਬੁਝੈਬੁਝਨਤਾਰੁਸਭਾਗਾ॥ਗਤਾਉ॥ਸੁਰਜ
ਕੰਦੁਰਹਿਉਜੀਆਰਾ॥ਸਰਮਤਿਪਸਰਿਆਬੂਤਮਪਸਾਰਾ॥੨॥ਕਹੁ॥ਕਬੀਰ
ਨੈਗਸੋਇ॥ਤਿਰੈਰਾਮੁਮੁਖਿਰਮੈਤੋਇ॥੩॥੨੯॥ ਗਉੜੀ॥
ਕੇਵੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿਮ੍ਰਿਤਿਭਾਈ॥ਸੰਕਲਜੇਵਰੀਲੈਤੋਆਈ॥੧॥ਆਪਨਨਗਰੁਆਪ
ਤੋਥਥਿਆਸੋਤਕੈਠਾਧਿਕਾਲਸਰੁਸੰਧਿਆ॥ਗਤਾਉ॥ਕਟੀਨਕਟੈਤੁਟਿਨੱਜੁ
ਰੋਸਾਪਨਿਤੋਇਜਗਕਉਖਾਈ॥੨॥ਤਮਦੇਖਤਜਿਨਿਸਭੁਜਗੁਲੁਟਿਆ
ਕਤੁਕਬੀਰਮੈਰਾਮਕਤਿਫੁਟਿਆ॥੩॥੩੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਵੇਇਮੁਤਰ
ਗਾਮੁਪਤਿਰਵਉ॥ਸਗਲਤਜੀਨੁਗਗਨਦਉਰਵਉ॥੧॥ਅਪਨੈਬੀਚਾਰਿਅਸ
ਵੀਕੀਜੈ॥ਸਤਜਕੈਪਵਤੈਪਗੁਧਰਿਲੀਜੈ॥ਗਤਾਉ॥ਚਲੁਰੇਥੈਕੁੰਠਤੁਣਤਿਲੇਤ

ਰਾਮ

ਰਉ॥ਤਿਚਤਿਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਥੁਕਮਾਰਉ॥੨॥ਕਤਕਥੀਰਭੁਲੇਅਸਵਗਾਥੇਦ
 ਤੇਥੇਤਰਤਤਿਨਿਰਾਗਾ॥੩॥੩੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਤਮੁਖਿਪਾਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਖਾਏ॥ਤਿਤਮੁਖਦੇਖਤਲੁਕਟਲਾਏ॥੧॥ਇਕੁਦੁਖੁਗਾਇਕਾਟੁਮੇਗਾਅਗ
 ਦੈਅਰੁਗਰਭੁਥਸੇਗਾਰਤਉ॥ਕਾਇਆਥਿਗੁਤੀਥੁਥਿਧਿਭਾਤੀ॥ਕੋਜੋਰੋ
 ਗਡਿਲੇਮਾਟੀ॥੨॥ਕਤੁਕਥੀਰਤਰਿਚਰਲਦਿਖਾਵਤੁਪਾਢੈਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪ
 ਵਤੁ॥੩॥੩੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਪੇਪਾਵਕੁਅਪੇਪਵਨਾਜਾਏਖਸਮੁਤਰ
 ਕਵਨਾ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਤਨੁਜਰਿਕੀਨਜਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਰਤਿਆਸਮਾਇ
 ਰਤਉ॥ਕਾਕੋਜਾਏਕਾਤਿਤੋਇਤਾਨਿ॥ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾਰਿਗਪਾਨਿ॥੨॥ਕਤੁਕਥ
 ਅਖਰਦੁਇਭਾਖਿ॥ਤੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੇਇਗਾਰਾਖਿ॥੩॥੩੩॥ ਗਉੜੀ॥ਤ
 ਨਮੈਜੋਗਧਿਆਨਚਿਤੁਲਾਇਆਥਿਨੁਥੈਰਾਗਨਦੁਟਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ਕੈਸੇ
 ਵਨੁਤੋਇਤਮਾਰਾਜਥਨਤੋਇਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ਰਤਉ॥ਕਤੁਕਥੀਰਖੋਜਏ
 ਸਮਾਨਾ॥ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉਆਨਾ॥੨॥੩੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਤਸਿਰਿ
 ਰਚਿਥਾਧਤਪਾਗਾ॥ਸੋਸਿਰੁਚੁੰਚਸਵਰਤਿਕਾਗਾ॥੧॥ਇਸੁਤਨਪਨਕੋਕਿਅਗ
 ਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਾਤੇਨਦ੍ਰਿੜੀਆ॥ਰਤਉ॥ਕਤਕਥੀਰਸੁਨਤੁਮਨਮੇਰੇ
 ਤੀਤਵਾਲੋਤਿਗੇਤੇਰੇ॥੨॥੩੫॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਗਉੜੀਗੁਆਰਗੀਅਸਟਪਦੀਸ੍ਰੀਕਥੀਰਜੀਉਕੀ॥

ਸੁਖਮਾਂਗਤਦੁਖਅਗੈਅਵੈ॥ਸੋਸੁਖੁਤਮਤੂੰਮਾਂਗਿਆਭਵੈ॥੧॥ਥਿਖਿਅਅ
 ਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾ॥ਕੈਸੇਤੋਈਹੈਰਾਜਾਗਮਨਿਵਾਸਾ॥ਰਤਉ॥ਇਸੁਸੁਖਤੇਰੇ
 ਬੁਝਮਰਰਾਨਾ॥ਸੋਸੁਖੁਤਮਤੁਸਾਚੁਕਰਿਜਾਨਾ॥੨॥ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਰਦਮੁਨਿ
 ਤਿਨਭੀਤਨਮਤਿਮਨੁਨਤੀਪੇਖਾ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਤਭਾਈ॥ਤਾਭੇ
 ਮਨੁਕਤਾਸਮਾਈ॥੪॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੈਦੇਉਨਾਮਾ॥ਭਗਬਿਕੋਪ੍ਰੇਮਿਇਨ
 ਨਾ॥੫॥ਇਸੁਮਨਕਉਨਤੀਆਵਨਜਾਨਾ॥ਜਿਸਕਾਭਰਮੁਗਾਇਆਤਿਨਿਸਦੁ
 ਨਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਕਉਰੂਪਨੇਗਿਅਕਾਈ॥ਤੁਕਮੇਰੇਇਆਤੁਕਮੁਬੁਝਿਨ

ਦੇਸਮਨਕੋਈਜਾਨੈਭਉ।ਇਤਮਨਿਲੀਵਭਏਸੁਖਦੇਉ॥੮॥ਜੀਉਏਕੁ
ਗੁਰਲਾਜਗੀਰਾ।ਇਸੁਮਨਕਉਗਵਿਰੇਤਕਥੀਰਾ॥੯॥੧॥੩੬॥
ਅਤਿਨਿਸਿਏਕਨਮਜੇਜਾਗੇ।ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿਵਲਾਗੇ॥
ਗੁਰੀ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਾਮੁਨਿਤਾਰੇ।ਏਕਨਮਕਲਿਪਤਰਤਾਰੇ॥੧॥ਜੇਤਰਿਤਰੇ
ਜੇਤਰਿਅਨਾ।ਕਤਿਕਥੀਰਰਾਮਨਾਮਪਛਾਨਾ॥੨॥੩੭॥ ਗਉੜੀਭੀਸੋਰ
ਤੇ॥ਰੁਜੀਅਨਿਲਜਲਾਜਤੋਤਿਨਾਤੀ।ਤਰਿਤਜਿਕਤਕਾਤੁਕੇਜਾਂਤੀ।ਗਤਾਉ
ਜੋਰਕੁਰੁਉਚਤੋਈ।ਸੋਜਨੁਪਰਾਪਰਜਾਤਨਸੋਤੀ॥੧॥ਸੋਸਾਤਿਥੁਰਤਿਆ
ਤੁਰੀ।ਸਦਾਸੰਗਿਨਾਤੀਤਰਿਦੁਗਿ॥੨॥ਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨੈਤੋਜਕੇ।ਕਤੁਜਨ
ਕਾਤੀਪਰਤਕੇ॥੩॥ਸਭੁਕੋਉਕਤੋਜਾਸੁਕੀਥਾਤਾ।ਸੋਸੰਮਿਥੁਨਿਜਪਤਿਤੋ
ਦੁਤਾ॥੪॥ਕਤੋਕਥੀਰਪੁਰਨਜਗਸੋਈ।ਜਾਕੇਤਿਰਦੈਅਵਰੁਨਭੋਈ॥੫॥
੩੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਉਨੁਕੋਪੁਤਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ।ਕਉਨੁਮਰੋਕੋਦੇਇਸੰਤ
ਪਾ॥੧॥ਤਰਿਠਗਜਗਕਉਠਗਉਗੀਲਾਈ।ਤਰਿਕੇਥਿਠਗਕੈਸੇਜੀਅੰਊਮੇ
ਜੇਨਾਈ।ਗਤਾਉ।ਕਉਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਾਰੀ।ਇਆਤਤਲੇਤੁਸਗੀਰਥਿ
ਦਗੀ॥੨॥ਕਤਿਕਥੀਰਠਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ।ਗਈਠਗਉਗੀਠਗਪਤਿਚਾ
ਖਿਆ॥੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਥਮੋਕਉਭਏਰਾਜਾਰਾਮਸਤਾਈ।ਜਨਮਮ
ਗਕਟਪਰਮਗਤਿਪਾਈ।ਗਤਾਉ।ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਦੀਓਰਲਾਇ।ਪੰਚਦੁਤਤੇਲੀ
ਰੋਭਾਈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ।ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ
॥੧॥ਤਰਿਗੁਰਕੀਨੋਪਰਉਪਕਾਰਾ।ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ।ਚਰਨਕਮਲਸਿ
ਭਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿ।ਗੋਬਿੰਦੁਬਸੈਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤ॥੨॥ਮਾਇਆਤਪਤਿਥੁਇਆਅੰ
ਕੇਰਾਗਾਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧਾਰਾ।ਜਲਿਬਲਿਪੁਰਿਰੇਤਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ।ਜਤਪੇ
ਰੁਤਤਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਅਪਨੀਭਗਤਿਆਪਤੀਦ੍ਰਿੜਾਈ।ਪੁਰਬਲਿਖਤੁਮਿ
ਏਅਮੋਰਭਾਈ।ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪੁਰਨਸਾਜਾ।ਕਥੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਗੀਥ
ਦਾਜਾ॥੪॥੪੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਲਾਜਲਿਤੋਸੁਤਕੁਥਲੈਤੋਸੁਤਕੁਸੁਤਕੁਥਿਪਤਿਤੋਈ

ਕਿ

ਜਨਮੇ ਸੁਤਕੁ ਮੁਏ ਫੁ ਨਿਸੁਤਕੁ ਸੁਤਕੁ ਪਰ ਜਥਿ ਗੋਈ ॥ ੧ ॥ ਕਤੁ ਰੇ ਪੰਡੀ ਆ ਕਉ
 ਪਵੀਤਾ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨੁ ਸੁਤਕੁ ਬੈਨੁ ਸੁਤਕੁ
 ਤਕੁ ਸੁਵਨੀ ਤੋਈ ॥ ਉਠਤ ॥ ਬੈਠਤ ਸੁਤਕੁ ਲਾਗੈ ਸੁਤਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਫਾ
 ਨਕੀ ਬਿਧਿ ਸਭੁ ਕਉ ਜਾਨੈ ਛੁਟ ਨਕੀ ਇਕੁ ਕੋਈ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਗ ਮੂਰਿ ਦੈ ਬਿਚਾਰੈ
 ਤਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਤੋਈ ॥ ੩ ॥ ੪੧ ॥ ਗਉੜੀ ਆਖੈ ॥ ਗੁਰ ਗਾਏ ਕੁਨਿ ਬਰਤੁ ਰਾਮਾ
 ਉਤਮ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੈ ਕਾਮਾ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ਕਿ ਜਾਸਿ ਉਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅ
 ਰਾਮੁ ਬਡਾ ਕੈ ਰਾਮ ਤਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬੁਝਮਾ ਬਡਾ ਜਾਸੁ ਉਪਾਇ ਅਪਾ ਬੇਦ ਬਡਾ
 ਤੇ ਤੇ ਅਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਹਤ ਉਭਾਇ ਆਉ ਦਾਸੁ ॥ ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ਕੈ ਤਰਿ
 ਦਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ੪੨ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਯਾ ॥ ਦੇਖੈ ਭਾਈ ਗਿਆਨ ਕੀ ਆਈ ਅੰਧੀ ॥
 ਉਡਨੀ ਭੁਮਕੀ ਟਾਟੀ ਰਹੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬੰਧੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ ਦੁਇ ਬੁਨਿ
 ਰਾਨੀ ਮੋ ਤਬ ਲੋਕੁ ਟੁਟਾ ॥ ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ ਪਰਿ ਪਰਉ ਪਰਿ ਦੁਰਮਤਿ ਭੰਡਾ ਟੁਟਾ
 ॥ ੧ ॥ ਅੰਧੀ ਪਾਛੈ ਜੇ ਜਲੁ ਥਰੈ ਤਿ ਤਿਤੇ ਰਾਜਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਮਨਿ ਭੁਇ
 ਗਾਸਾਉ ਦੈ ਭਾਨੁ ਜਥ ਚੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੩ ॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ਐਸੇ
 ਗਨ ਸਿਓ ਕਿ ਆਕ ਹੀ ਐ ॥ ਜੋ ਪੁਰ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਯਾ ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੈ
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜ ਸੁਸੁਨ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤਿ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਤਿ
 ਅਪਿਨ ਦੇਤਿ ਚੁਰੁ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਨਿੰਦਤਿ ਜਿ ਹਰੰਗਾ ਅਨੀ ॥ ੨ ॥ ਬੈਠਤ ਉਠਤ
 ਟਿਲਤ ਚਾਲਤਿ ॥ ਆਪੁ ਗਾਏ ਅਉਰ ਨੁਘਾਲਤਿ ॥ ੩ ॥ ਛਾਡਿ ਕੁਚਰ ਚਾਅ
 ਜਾਨਤਿ ॥ ਬੁਝਮਾ ਤੁਕੋ ਕਤਿ ਓਨ ਮਾਨਤਿ ॥ ੪ ॥ ਆਪੁ ਗਾਏ ਅਉਰ ਨੁਘੇ ਵਹਿਅ
 ਲਗਾਇ ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੋ ਵਹਿਅ ॥ ੫ ॥ ਅਵਰਨ ਤਸਤ ਅਪਹਤਿ ਕਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇ
 ਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥ ੬ ॥ ੪੪ ॥ ਗਉੜੀ ਖੈਰਾਬੀਲੀ ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਮਨੈ
 ਉਮੁਏ ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਤੀ ॥ ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੈ ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਤਿ ਕਉ ਆਕੁ ਕਰਖਾ
 ॥ ੧ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕੁਸਲਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥ ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨ ਸੈ ਰਸੁ
 ਕੈ ਸੋ ਤੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਤੀ ॥ ਐਸੇ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਤਮਾ ਪਨਕਤਿ ਆਨੇਲੀ। ੨॥ ਸਰਜੀਓ ਕਟਹਿ ਨਿਰਜੀਓ ਪੁਜ
ਸੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਤੀਜਾਨੀ ਭੈ ਭੁਖ ਸੰਸਾਰੀ। ੩॥ ਦੇ
ਵੇਦ ਪੁਜਤਿ ਤੋਲਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨ ਤੀਜਾਨਾ। ਕਤ ਕਥੀ ਹ ਅਕੁਲ ਨ ਤੀਚੇਤਿ
ਬੰਧਿ ਅਸਿ ਉਲਪਟਨਾ॥ ੪॥ ੬੫॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਜੀਵਤ
ਜੈ ਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇਆ ਅੰਜਨ ਮਾਤਿ ਨਿਰੰਜਨੀ ਹੀ ਐ ਬਹੁਤਿ
ਕੁੰਜ ਲਿਪਾਇਆ। ੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐ ਸਾਖੀ ਰੁਬਿਲੋਈ ਐ। ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਆ
ਕਿਉ ਖਤੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਓਈ ਐ। ਰਤਾਉ। ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲਾ
ਡਾਂਪੁ ਗਇਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ। ਸਕਤਿ ਅੰਧਰ ਜੇ ਵਜੀਰੁ ਮੁਕੁ ਕਾਨਿ ਤਚਲੁ ਸਿ
ਧ ਬਿਬਾਸਾ। ੨॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੇ ਪਨ ਖੁਚ ਛਾਈ ਐ। ਇਹੁ ਜਗੁ ਥੇਧਿ ਆਭਾਈ।
ਤਦਿ ਸਬੁ ਗੀਪਵਨੁ ਟੁਲਾਵੈ ਰੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵਲਾਈ। ੩॥ ਉਨ ਮਨਿ ਮਨੁ ਆਸੁਨਿ
ਨਲ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਰੀ। ਕਤੁ ਕਥੀ ਹ ਅਨਭਉਇ ਕੁਦੇਖਿ ਆਰਾਮ ਨ ਐ
ਭਵਲਾਈ। ੪॥ ੬੬॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਉਲਟਤ ਪਵਨ ਚਕੁ ਖਟੁ
ਤੇਰੇ ਰਹਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਗੀ। ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾ ਸੁਖੋ ਜੁ ਬੈਰਾਗੀ। ੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਰਾਮ ਤੀਉ ਲਾਟਿ ਸਮਾਨਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁ ਬਾਥੇ
ਰਾਹਤਾਉ। ਨਿਵਰੈ ਦੁਰਿ ਦੁਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈ ਸਾਕਰਿ ਮਾਨਿਆ। ਅਲਉਤ
ਜੈ ਸਭੁ ਏਆ ਬਰੇ ਰਾਜਿ ਨਿਪੀ ਆਤਿ ਨਿਜਾਨਿਆ। ੨॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ ਕਾਇ
ਨਉ ਕਹੀ ਐ ਐਸਾ ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ। ਕਤੁ ਕਥੀ ਹ ਜਿਨਿ ਦੀ ਆਪਲੀ ਤਾਤਿ ਨਿਤੈ ਸੀਧ
ਯੋਖੀ। ੩॥ ੬੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਤਤਪਾਵਸ ਸਿੰਧੂ ਪੁਪਨੀ ਢਹੀ ਆਤ
ਤਤਪਤਿ ਪਰਲਉਨਾਤੀ। ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋਉਤ
ਨਹੀ। ੧॥ ਸਤ ਜਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤੈਨਿ ਰਾਗੀ। ਤੁਲਿਨ ਤੀਚੈ ਜਾਇਨ ਮੁਕਾਤੀ ਤ
ਤੁਕੀ ਲਗੈ ਨ ਭਾਰੀ। ਰਤਾਉ। ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੋਉਤਨਾਤੀ ਰਾਤਿ ਦਿਨ ਸੁਤਨਾ
ਨੋ ਜਲੁ ਨ ਤੀਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤਾ ਸਮਾਤੀ। ੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚ
ਰੈ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇਲੀ ਐ। ਕਤੁ ਕਥੀ ਹ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸਤਸੰ

ਗਤਿਮਿਲਿਤੀਐ॥ ੩॥ ੪੮॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਬੈਲਾਬਿਸੇ
ਵਨੁਪੁੰਨੀਪਰਗਾਸਿਓ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਗੁਣਿਭਰੀਘਟਭੀਤਰਿਨਿਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸੇ
ਕੀ॥ ੧॥ ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਤਮਾਰਾ॥ ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਕੀਓਬਨਜਾਰਾ॥ ਰਹੁ
ਕਾਮੁਕੋਧੁਦੁਇਭਏਜਗਤੀਮਨਤਰੰਗਥਟਵਾਰਾ॥ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦਾਨੁਨਿ
ਤਿਟਾਂਡਾਉਤਰਿਓਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਤਕਥੀਰੁਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਤੁਅਥਐਸੀਥਨਿਅ
॥ ਘਾਟੀਚਢਤਥੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾਚਲੇਗੋਨਿਛਿਟਕਾਈ॥ ੩॥ ੪੯॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ
ਵਿਪੰਚਮਾਪੇਵਕਰੈਦਿਨਚਾਰਿਤੈਸਾਤੁਰੈਜਾਣਾ॥ ਅੰਧਾਲੇਕੁਨਜਾਣਈਮੁਰਖੁਏ
ਣਾ॥ ੧॥ ਕਤੁਰੰਡੀਆਥਾਧੈਧਨਖਜੀ॥ ਪਾਪੁਪੁਰਿਅਏਮੁਕਲਾਉਆਈ॥ ਰ
ਉ॥ ਓਤਜਿਦਿਸੈਖੁਤਜੀਕਉਨਲਾਜੁਵਹਾਰੀ॥ ਲਾਜੁਪਾਜੀਸਿਉਤੁਟਿਪਜੀਉ
ਚਲੀਪਨਿਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਾਤਿਬਤੋਇਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਵਾ
ਤਸੋਤਾਗਣਿਜਾਣੀਐਗੁਰਸਥਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ ੩॥ ਕਿਰਤਕੀਥਾਪੀਸਭਠਿਰੈਦੇ
ਬੀਚਾਰੀ॥ ਏਸਨੋਕਿਅਆਖੀਐਕਿਅਕਰੇਵਿਚਾਰੀ॥ ੪॥ ਭਈਨਿਰਾਸੀਉ
ਚਲੀਚਿਤਬੰਧਿਨਧੀਰਾ॥ ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹੁਭਜੁਸਰਦਿਕਬੀਰਾ॥
॥ ੫੦॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥ ਜੋਗੀਕਤਤਿਜੋਗੁਭਲਮੀਰਾਅਵਰੁਨਦੁਜਾਭਾ
ਰੁੰਡਿਤਮੁੰਡਿਤਏਕੈਸਥਦੀਏਇਕਤਤਿਸਿਧਿਪਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਭਗਿਮੁ
ਲਾਨੇਅੰਧਾ॥ ਜਾਪਤਿਜਾਉਆਪੁਢੁਟਕਾਵਨਿਤੇਥਾਧੈਬਤੁਠਧਾ॥ ਰਹਾਉ॥
ਤਉਪਜੀਤਤੀਸਮਾਨੀਇਹਬਿਧਿਬਿਸਰੀਤਥਤੀ॥ ਪੰਡਿਤਗੁਣੀਸੁਰਤਮਦਾਏ
ਹਿਕਤਤਿਬਡਤਮਤੀ॥ ੨॥ ਜਿਸਤਿਥੁਭਾਏਸੋਈਥੁਭੈਬਿਨੁਥੁਭੈਕਿਉਰਹੀਐ
ਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾ॥ ਕੈਇਨਬਿਧਿਮਾਦਕੁਲਤੀਐ॥ ੩॥ ਤਜਿਬੰਦੇਦਰਾ
ਬਿਕਾਰਾਹਰਿਪਦੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹੀਐ॥ ਕਤੁਕਥੀਰਗੁੰਗੈਗੁਜੁਖਾਇਆਪੁਏ
ਤੇਕਿਅਕਤੀਐ॥ ੪॥ ੫੧॥ ਗਉੜੀਪੁਰਬੀ॥ ਜਤਕਢੁਅਤ
ਤਾਕਿਢੁਨਾਹੀਪੰਚਤਤੁਤਨਾਹੀ॥ ਇਜਾਪੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਬੰਦੇਏਅਵਰਾ
ਕਤਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਤਾਗਾਤੁਟਾਗਗਨੁਬਿਨਸਿਗਇਅਤੇਰਾਥੈਲਾਤੁਕਾ

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਮੋ ਕਉ ਅਨ ਦਿਨੁ ਬਿਅਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕੈ ਸਮਝਾਈ॥
ਜਿਉ ਬਰਭੰਗੁ ਪਿੰਡੁ ਤਨਾਹੀ ਰਚਨਾ ਕਤਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਜਲੁ ਹੋ ਸਦਾ
ਤੇਰੇ ਅਵਗਨ ਕਿ ਤਜਾਈ॥ ੨॥ ਜੇ ਜੀ ਜੁ ਜੈ ਨ ਤੇ ਜੀ ਤੁਟੈ ਜਬਲਗੁ ਤੇਇ ਬਿ
ਜੀ ਕੋ ਠਾ ਕੁਰੁ ਕਾ ਕੋ ਸੇਵ ਕੁ ਕੋ ਕਾ ਤੁ ਕੈ ਜਾਸੀ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਲਿਵਲਾਗਿ ਰ
ਜਿਉ ਬਸੈ ਦਿਨਾ ਤੀ॥ ਓ ਆ ਕਾ ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਅਬਿ
ਜੀ॥ ੪॥ ੫੨॥ ਗਉ ਜੀ ਪੁਰਬੀ ਸੁਹਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ਪਰਮਿ
ਜਿਉ ਬਿੰਬਾ ਸੁੰਨ ਗੁਠਾ ਮਹਿ ਆਸਲੁ ਬੈਸਲੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ ਪੰਥਾ॥ ੧॥
ਜੇ ਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੇ ਗੀ॥ ਮਰਤਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਡਤ ਮੰਤ
ਰੀ ਮੇਰਾ ਬੁਝਾਸੁ ਜਗੁ ਭਸਮ ਧਾਰੀ॥ ਤਾ ਜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀ ਐ
ਉਹੋ ਪਸਾਰੀ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੰਬਾ ਕਰੀ ਤੇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰ ਦਸਾ ਜੀ॥
ਕੁਝ ਏਤੰਤੀ ਤੁਟਿ ਸਿਨਾਹੀ ਅਨਤ ਦਕਿੰਗੁ ਹੀ ਬਾਜੀ॥ ੩॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭ
ਜੇ ਮੈ ਆ ਬੋਲਨ ਲਾਗੀ॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਰਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮੁਨਤੀ ਪੇਲਿ
ਏ ਬੈਰਾਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੩॥ ਗਉ ਜੀ ਪੁਰਬੀ ਗਜਨਵ ਗਜਦ ਸਗ ਜ
ਕੋ ਜਪੁਰੀ ਆਏ ਕਤਨਾਈ॥ ਸਾਠ ਸੁਤਨ ਵਖੰਡ ਬਤਤ ਰਿਪਾਟੁ ਲਗੇ ਅਧਿਕਾਈ
ਹੀ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਠੇ॥ ਘਰ ਢੋਡਿ ਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਠੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਜੀ ਨ ਮਿ
ਐ ਤੋਲਿਨ ਤੁਲੀ ਐ ਪੰਚਨੁ ਸੇਰ ਅਛਾਈ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਪੂਨ੍ਰ ਬਿਗਨ ਪਾਵੈ ਸੁਗਰੁ
ਕੋ ਪਰਾਈ॥ ੨॥ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠਖ ਸਮਕੀ ਬਰਕ ਸਇਤ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ॥ ਢੋਟੇ
ਕੋ ਭੀ ਪੁਰੀ ਆਚਲਿਓ ਜੁਲਾਠੇ ਰੀ ਸਾਈ॥ ੩॥ ਢੋਢੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ
ਨਗਹੀ ਉਰਾਈ॥ ਢੋਡਿ ਪਸਾਰੁਈ ਤਾਰੁ ਥਪੁਰੀ ਕਤੁ ਕਥੀ ਸਮਝਾਈ॥ ੪॥
੩॥ ੫੪॥ ਗਉ ਜੀ ਬੈਰਾਗੀ ਏ ਕੋ ਜੇ ਤਿਏ ਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਥਾ ਤੇਇ ਮਹੋਇ॥ ਜਿਤੁ
ਦੇਨ ਮੁਨ ਉਪੈ ਛੁਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੇਇ॥ ੧॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਖੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਰਹਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਐ ਕਿਏ ਤੁਜੇ ਗੁਕਿ ਭੋਗੁ॥ ਦੁਹਿ
ਰਾਗੁ ਉਪੈ ਜੇਰਾ ਮਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀ ਤੁਏਇ ਤਉ

ਬੁਧਮੁ ਥੀ ਚ ਗਾਜਿ ਓ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਤੇ ਇਮਾਨ ਸਮਰਤੀ ਥਾਗ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ
 ਵੇਕੋ ਸੁਣੈ ਤਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾਰੀ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ
 ਇਹ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪੁਰਖੀ ॥ ਜੇ ਤੇਜ ਤਨ ਕਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਭਵ ਸਾਰ
 ਨਹੀ ਤਾਰਿ ਓਰਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰ ਤੇ ਬੁਧ ਸੰਜਮ ਅੰਤਿ ਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿ ਓਰਾ
 ਸਾਸਗੇ ਸਕੇ ਦਾ ਤੇ ਠਾਕੁ ਰੁਸੇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਤੁਥਿ ਸਾਰਿ ਓਰਾ ॥ ਤੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅੰ
 ਜਨ ਮੁਹੈ ਕਉ ਡੀਬ ਦਲੈ ਤਾਰਿ ਓਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੁਖ ਭ੍ਰਮਿ
 ਗੀਤਿ ਰਦੈ ਨਾਤਿ ਥੀ ਚਾਰਿ ਓਰਾ ॥ ਉਨਮਤ ਮਾਨਤਿ ਰਿਓ ਮਨ ਮਾਤੀ ਗੁਰ
 ਸ ਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿ ਓਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਸਪੇਰਿ ਓ ਮਦਰ ਸੇ
 ਬਿਕਾਰਿ ਓਰਾ ॥ ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾ ਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਤ ਉਧਾਰਿ ਓਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਪਾਵਤ ਜੋ ਨਿਜਨ ਮਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬਦੁ ਖਕਰਿ ਤਮ ਤਾਰਿ ਓਰਾ ॥ ਕਤਿ ਕ
 ਗੁਰਮਿਲਤ ਮਤਾਰ ਸੁਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਓਰਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੫੬ ॥
 ਗਉੜੀ ॥ ਕਾਲ ਭੂਤ ਕੀ ਤਸਤਨੀ ਮਨ ਬਓਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿ ਓਰਾ
 ਸਾ ॥ ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਓਰੇ ਅੰਕ ਸੁਸਤਿ ਓ ਸੀਸਾ
 ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਤਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਓਰੇ ॥ ਨਿਰਭੈ ਤੇ ਇਨ ਤਰਿ ਭਜੇ ਮਾ
 ਉਰੇ ਗਤਿ ਓ ਨਰਾਮ ਜਤਾ ਜੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਾ
 ਉਰੇ ਲੀਨੀ ਤਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥ ਛੂਟਨ ਕੇ ਸਤ ਸਾਪਰਿ ॥ ਮਨ ਬਓਰੇ ਨ
 ਓਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਨ ਲਾਨੀ ਸੁਆਟਾ ਗਤਿ ਓ ਮਨ ਬਓਰੇ
 ਅਇਉ ਬਿਉਤਾਰਾ ॥ ਜੈ ਸਾਰੰ ਗੁਰੂ ਸੰਭਕਾ ਮਨ ਬਓਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿ
 ਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਮਨ ਬਓਰੇ ॥ ਪੁਜਨ ਕਉ ਥਪੁ ਦੇਵ
 ਤੁਕ ਥੀਰ ਛੂਟਨੁ ਨ ਤੀ ਛੂਟਨੁ ਤਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੫੭ ॥ ਗਉੜੀ
 ਅਗਨਿ ਨਦ ਤਪਵਨੁ ਨ ਤੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
 ਕਰਿ ਸੰਚਉ ਨੀਸੋ ਧਨੁ ਕਤ ਤੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤਮਰਾ ਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ
 ਦੀਧਰੁ ਇਤੈ ਸਾਰ ਧਨੁ ਕਤੀ ਐ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਪੁਭਗੋ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖ ਰਾਜੇ

ਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾਤਉਜਠਰਅਗਨਿਮਤਿਰਤਤਾ॥ ੨॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਤਜੋਨਿ
 ਮਿਆਇਓਅਥਕੇਢੁਟੇਕਠਉਰਨਠਾਇਓ॥ ੩॥ ਕਤਕਥੀਰਭਜੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ
 ਆਵਤਦੀਸੈਜਾਤਨਜਾਨੀ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੬੨॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀਸੁਰਗਥਾਸੁਰ
 ਢੀਐਰਗੀਐਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਤੇਨਾਤੈਸੋਤਈਤੈਮਨਤਿਨਕੀਜੈਆਸਾ॥ ੧
 ਰਮਈਅਗੁਨਗਾਈਐ॥ ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਰਮਾਨਿਧਾਨੁ॥ ਰਤਉ॥ ਵਿਆਜਪੁਰ
 ਅਤਪੁਸੰਜਮੋਕਿਆਥਰਤੁਕਿਆਇਸਨਾਨੁ॥ ਜਥਲਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐਰੁ
 ਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥ ੨॥ ਸੰਪੈਦੇਖਿਨਤਰਖੀਐਬਿਪਤਿਦੇਖਿਨਰੋਇ॥ ਜਿਉ
 ਤਿਓਬਿਪਤਿਤੈਬਿਧਨੇਰਚਿਅਸੋਤੋਇ॥ ੩॥ ਕਤਿਕਥੀਰਅਥਜਾਨਿਆਸੰਤ
 ਰਿਦੈਮਝਾਰਿ॥ ਸੇਵਕਸੇਸੇਵਾਭਲੇਜਿਤਘਟਬਸੈਮੁਰਾਰਿ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੬੩
 ॥ ਗਉੜੀਥੈਰਾਗਿ॥ ਰੇਮਨਤਰੋਕੋਇਨਤੀਖਿਚਿਲੇਇਜਿਨਿਭਾਰੁ॥ ਬਿਰਖਬਸੇ
 ਖਿਕੋਤੈਸੋਇਤੁਸੰਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਸੁਪੀਅਰੇ॥ ਜਿਤਰਸਬਿਸਰਿਗਏਰਸ
 ਉਰਾ॥ ਰਤਉ॥ ਅਉਰਮੁਏਕਿਆਰੇਈਐਜਉਆਪਾਬਿਰੁਨਰਤਾਇ॥ ਜੋਉ
 ਸੋਬਿਨਸਿਤੈਦੁਖੁਕਰਿਰੋਵੈਬਲਾਇ॥ ੨॥ ਜਤਕੀਉਪਜੀਤਤਰਚੀਪੀਵਤਮ
 ਨਲਾਗਾ॥ ਕਤਿਕਥੀਰਚਿਤਿਚੇਤਿਅਰਾਮਸਿਮਰਿਥੈਰਾਗਾ॥ ੩॥ ੧੩॥ ੬੪
 ਗਉੜੀਪੁਰਖੀ॥ ਪੰਥੁਨਿਤਾਰੈਕਾਮਨੀਲੋਚਨਭਗੀਲਉਸਾਸਾ॥ ਉਰਨਭੀ
 ਪਗੁਨਾਖਿਸੈਤਰਿਦਰਸਨਕੀਆਸਾ॥ ੧॥ ਉਤਤੁਨਕਾਗਾਕਾਰੇ॥ ਬੇਗਿਮਿਦ
 ਜੈਅਪੁਨੇਰਾਮਪਿਅਰੇ॥ ਰਤਉ॥ ਕਤਿਕਥੀਰਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਿਤਰਿ
 ਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ ਏਕੁਆਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ ੨॥
 ੧੪॥ ੬੫॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀ॥ ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾ
 ਬਨਾਰਸਿਗਾਉਰੇ॥ ਉਆਕਾਸਰੁਪੁਦੇਖਿਸੋਤੀਗੁਆਰਨਿਮੋਕਉਢੋਰਿੰਜਾਉ
 ॥ ੧॥ ਤੇਤਿਚਰਨਮਨੁਲਾਗੇਸਾਰਿੰਗਧਰਾ॥ ਸੋਮਿਲੈਜੋਬਡਭਾਗੇ॥ ਰਤਉ
 ਦੁਬਨਮਨਤਰਨਮਨੋਤਰਕ੍ਰਿਸਨਚਰਾਵਤਗਾਉਰੇ॥ ਜਾਕਾਠਾਕੁਰਤੁਰਿ
 ਰਿੰਗਧਰਮੋਤਿਕਥੀਰਾਨਉਰੇ॥ ੨॥ ੧੫॥ ੬੬॥ ਗਉੜੀਪੁਰਖੀ

भी

ਗੈ॥੨॥ ਨਿੰਦਾਤਮਰੀਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਾਨਿੰਦਾਤਮਰਾਕਰੈਉਧਾਰਾਜਨਕਬੀਰ
 ਨਿੰਦਾਸਾਰਾਨਿੰਦਕੁਰੂਥਾਤਮਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥ ੨੦॥ ੭੧॥ ਗਉੜੀ
 ਰਾਜਾਰਾਮਤੁਐਸਾਨਿਰਭਉਤਰਨਤਾਰਨਰਾਮਰਾਇਆਰਹਾਉ॥ਜਦ
 ਮਹੇਤਤਥਤੁਮਨਾਹੀਅਥਤੁਮਤਤੁਤਮਨਾਹੀ॥ਅਥਤਮਤੁਮਏਕਭਏ
 ਠਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀਆਹੀ॥੧॥ਜਬਥੁਧਿਰੋਤੀਤਬਥਲੁਕੈਸਾਅਥ
 ਧਿਥਲੁਨਖਟਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਥੁਧਿਰਿਲਈਮੇਰੀਥੁਧਿਥਦਲੀਸਿਧਿ
 ਈ॥੨॥ ੨੧॥ ੭੨॥ ਗਉੜੀਸਾਲਵਾਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠਗੀਬੰਧੀਬਸਤੁ
 ਨੁਪੁਬੀਚਪਾਈ॥ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਾਨਕਰਿਰਾਖੇਕਰਤੇਥਾਰਨਲਈ॥
 ਅਥਮਨਜਗਤਰਹੇਰਭਾਈ॥ਗਾਛਲੁਤੇਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚੇਰੁਮੁਸੈ
 ਰੁਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਪਤਰੁਅਦਰਮਤਿਰਹਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਰਾ
 ਚੇਤਿਸੁਚੇਤਚਿਤਤੇਇਰਹਤਉਲੈਪਰਗਾਸੁਉਜਾਰਾ॥੨॥ਨਉਘਰਦੇਖਿਜੁ
 ਮਨਿਕੁਲੀਬਸਤੁਅਨੁਪਨਪਾਈ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਨਵੈਘਰਮੁਸੈਦਸਵੈਤੁ
 ਮਾਈ॥੩॥ ੨੨॥ ੭੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਈਮੋਤਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓ
 ਨੰਨਾ॥ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਤਿਤਾਸੁਥਸਤਿਮੋਰੇਪ੍ਰਾਨੰਨਾ॥ਰਹਾਉ॥
 ਤਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁਗਿਅਨਗੁਰਗੰਮਿਤਗਗਨਮੰਡਲਮਤਿਧਿਆਨੰਨਾ॥ਬਿਖੈ
 ਗਭੈਬੰਧਨਭਾਗੇਮਨਨਿਜਘਰਿਸੁਖਜਾਨੰਨਾ॥੧॥ਏਕਸੁਮਤਿਗਤਿਜਾਨੰਨਾ
 ਪ੍ਰਭੁਦੁਸਰਮਨਤਿਨਅਨੰਨਾ॥ਚੰਦਨਥਾਸੁਭਏਮਨਥਾਸਨਤਿਅਗਿਘਟਿ
 ਅਭਿਮਾਨੰਨਾ॥੨॥ਜੋਜਨਗਾਇਧਿਆਇਜਸੁਠਾਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੁਪੈਥਾਨੰਨਾ
 ॥ਤਿਤਬਡਭਾਗਥਸਿਓਮਨਿਜਕੈਕਰਮਪ੍ਰਧਾਨਿਮਥਾਨੰਨਾ॥੩॥ਕਾਟਿਸਕ
 ਸਿਵਸਤਜੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਾਨੰਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰੇਭਟਿਮਹਾਸੁ
 ਭੁਮਤਰੇਤਮਨੁਮਾਨੰਨਾ॥੪॥ ੨੩॥ ੭੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗੁਰੀਪੁਰਬੀਥਾਵਨ ਅਖਰੀਕ ਬੀਰਜੀਕੀ॥
ਥਾਵਨ ਅਢਰਲੇਕ ਤੇ ਸਭੁ ਕਛੁ ਇਨਹੀ ਮਾਤਿ॥ ਏ ਅਖਰ
ਬੀਰਜੀਤਿ ਗੋਥਿ ਅਖਰ ਇਨ ਮਤਿ ਨਾਤਿ॥ ੧॥ ਜਤ ਬੋਲਤ ਤ ਅਢਰ ਅ
ਥਾ ਜਤ ਅਬੋਲਤ ਤ ਮਨੁ ਨਰਤਾ ਵਾ ਬੋਲ ਅਬੋਲ ਮਧਿ ਤੇ ਸੋਈ॥ ਜਸ
ਹੁੰਤ ਸਲਖੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਅਲਤਲਤ ਉਤ ਉਕਿ ਆ ਕੁੰਊ ਤ ਕੋ ਉਪਕਾਰ॥
ਕਛੁ ਬੀਜ ਮਤਿ ਰਵਿ ਰਤਿ ਚਿਜ ਕੋ ਤੀ ਨਿਲੋਕ ਬਿਸਥਾਰ॥ ੩॥ ਅਲਤਲਤ ਤੇ
ਦੁਖੈ ਕਛੁ ਪਾਇ ਚਿਭੈ ਦਾ॥ ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮਨੁ ਬਿਓਪਾਇ ਚਿ ਅੰਭੁ ਗ ਅਢੈ ਦਾ॥ ੪॥ ਤੁ
ਰਤੀ ਕਤਿ ਜਾਨੀ ਐ ਤਿੰ ਦੁਬੈ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾਰੇ ਨ ਕਛੁ ਅਕਪੜੀ ਐ ਗਿਆ
ਨ॥ ੫॥ ਚਿ ਅੰਕਰ ਅਦਮੈ ਜਾਨਾ॥ ਲਿਖਿ ਅਰੁ ਮੈਟੈ ਤਾਤਿ ਨ ਮਾਨਾ॥ ਚਿ ਅੰਕਰ ਲਖੈ ਜਉ
ਕੋਈ ਸੋਈ ਲਿਖਿ ਮੈਟਾਨੈ ਏਈ॥ ੬॥ ਕ ਕਾ ਕਿਰਦਿ ਕਮਲ ਮਤਿ ਪਾਵਾ॥ ਸ ਸਿ ਬਿਗਾਸ
ਜੈਟਨ ਹੀ ਆਵਾ॥ ਅਰੁ ਜਤ ਤ ਕੁ ਸਮਰ ਸੁਪਾਵਾ॥ ਅਕਤ ਕਤਾ ਕਤਿ ਕਾ ਸਮਝਾਵਾ॥
੭॥ ਖ ਖਾਇ ਤੇ ਖੜਿ ਮਨੁ ਆਵਾ॥ ਖੇੜੇ ਢਾਡਿ ਨ ਦਤਿ ਸਧਾਵਾ॥ ਖ ਸਮਤਿ ਜਾਇ ਖਿ
ਮ ਕਰਿ ਰੈ॥ ਤਉ ਤੇ ਇਨਿ ਖਿ ਅਉ ਅਖੈ ਪਦੁ ਲੈ॥ ੮॥ ਗ ਗਾਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ
ਦੁਜੀ ਬਾਤ ਨ ਧਰੀ ਕਾਨਾ॥ ਰੈ ਚਿੰਗਮ ਕਤ ਤਿਨ ਜਾਈ॥ ਅਗਤ ਗੈ ਗਤਿ ਗਗਨ
ਜਾਈ॥ ੯॥ ਘ ਘਾਘਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮ ਸੈ ਸੋਈ॥ ਘਟ ਛੁਟੇ ਘਟਿ ਕਥਤਿ ਨ ਤੇਈ॥ ਤਾਘ
ਨਾਤਿ ਘਟ ਜਉ ਪਾਵਾ॥ ਸੋ ਘਟੁ ਛਾਡਿ ਅਵਘਟ ਕਤ ਧਾਵੈ॥ ੧੦॥ ਙ ਙਾਨਿ ਗੁਤਿ ਸਨੇਹ
ਕੋ ਨੇਹ ਵੈ ਸੰਦੇਹ॥ ਰ ਲਾਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਭਾਜੀ ਐ ਪਰਮ ਸਿਆਨ ਪਏ॥ ੧੧॥ ਚ ਚਾਚਿ
ਤਿਝੈ ਚਾਗੀ॥ ਤਜਿ ਚਿ ਤੇ ਚੇਤੁ ਚਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਚਿ ਤੁਥ ਚਿ ਤੁਇ ਹੈ ਅਵਝੇਰਾ॥ ਤਜਿ ਚਿ ਤੇ
ਤੁਰਾ ਚਿ ਤੇਰਾ॥ ੧੨॥ ਛ ਛਾਛਾਇ ਤੇ ਛਤੁ ਪਤਿ ਪਾਸਾ॥ ਛਕਿ ਕਿਨਰ ਤੁਛਾਡਿ ਕਿਨ
ਅਸਾ ਰੇ ਮਨ ਮੈ ਤਉ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਮਝਾਵਾ॥ ਤਾਤਿ ਛਾਡਿ ਕਤ ਆਪੁ ਬਧਾਵਾ॥ ੧੩॥
ਜਾ ਜਉ ਤਨ ਜੀਵਤ ਜਰਵੈ॥ ਜੋਥ ਨ ਜਾਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ॥ ਅਸ ਜਰਿ ਪਰ ਜਰਿ ਜਰਿ

ਕਤਉ

ਜਬਹੈ। ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਰਉਲੈ॥੧੪॥ ਝੁਝਉਰਉਸੁਰਉਨਤੀਜਾਨਾਰਉ
ਝੁਝਕਿਨਤੀਪਰਵਾਨਾ। ਕਤਝੁਖਿਝੁਖਿਅਉਰਨਸਮਝਾਵਾ। ਝੁਗਰੁਕੀਈਝੁਗਰੁ
ਧਾਵਾ॥੧੫॥ ਝੁਝਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਰਤਿਓਦੁਰਿਕਤਤਜਿਜਾਇ। ਜਾਕਾਰਉਜਰੁਝੁ
ਅਉਨੇਰਉਪਾਇਝੁਝਤਾਤਿ॥੧੬॥ ਟਟਾਬਿਕਟਘਾਟਘਟਮਾਤੀ। ਖੋਲਿਕਪੁੰਮ
ਲਿਕਿਨਜਾਤੀ। ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਿਕਤਤਿਨਜਾਵਾ। ਰਉਲਪਟਿਘਟਪਰਚਉਪਾ
॥੧੭॥ ਠਠਾਇਤੈਦੁਰਿਠਗਨੀਗਾ। ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਪੀਰਾ। ਜਿਨਿਠਗਿਟ
ਸਗਲਜਗੁਖਾਵਾ। ਸੋਠਗੁਠਗਿਅਠਉਰਮਨੁਆਵਾ॥੧੮॥ ਡਡਾਡਰਉਪੇਜ
ਜਾਈ। ਤਾਡਰਮਤਿਡਰੁਰਤਿਅਸਮਾਈ। ਜਉਡਰਡਰੈਤਠਿਰਿਡਰੁਲਗੈ। ਨਿਡ
ਅਡਰਉਰਤੋਇਭਾਗੈ॥੧੯॥ ਢਢਾਢਿਗਢੁਢਤਿਕਤਆਨਾ। ਢੁਢਤਤੀਢੁਢਿ
ਏਪਰਾਨਾ। ਚੜਿਸੁਮੇਰਿਢੁਢਿਜਬਆਵਾ। ਜਿਤਗਜੁਗਜਿਓਸੁਗਜਮਤਿਪਾਵਾ
੨੦॥ ਲਲਾਰਉਰਤਉਨਰੇਨਤੀਕਰੈ। ਨਾਨਿਵੈਨਾਢੁਨਿਸੰਚਰੈ। ਪੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹਿ
ਗਲੈ। ਮਾਗੈਏਕਤਿਤਜਿਜਾਇਘਲੈ॥੨੧॥ ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨਤਜਾਈ। ਤ
ਤ੍ਰਿਭਵਲਮਤਿਰਤਿਓਸਮਾਈ। ਜਉਤ੍ਰਿਭਵਲਤਨਮਾਤਿਸਮਾਵਾ। ਤਉਤਤ
ਤਤਮਿਲਿਅਸਚੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ ਥਥਾਅਥਾਤਥਾਤਨਤੀਪਾਵਾ। ਓਉਅਥਾ
ਇਉਥਿਰੁਨਰਤਾਵਾ। ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਅਰੰਭੈ। ਥਿਨੁਤੀਥੰਭੁਤਮੰਦਿਰੁਥੰਭ
॥੨੩॥ ਦਦਾਦੇਖਿਜੁਥਿਨਸਨਤਾਰਾ। ਜਸਅਦੇਖਿਤਸਰਾਖਿਥਿਚਾਰਾ। ਦਸਵੈ
ਅਰਿਕੁੰਚੀਜਬਦੀਜੈ। ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀਜੈ॥੨੪॥ ਧਧਾਅਧਾ
ਉਰਧਨਿਥਰਾ। ਅਰਧਤਿਉਰਧਤਮੰਡਿਬੇਸਰਾ। ਅਰਧਤਢਾਡਿਉਰਧਜਉਅਦ
। ਤਉਅਰਧਤਿਉਰਧਮਿਲਿਅਸੁਖਪਾਵਾ॥੨੫॥ ਨਨਾਨਿਸਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾ
। ਨਿਰਖਤਨੈਨਰੇਤਰਤਵਾਈ। ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ। ਤਬਲੇਨਿਰਖ
ਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ॥੨੬॥ ਪਪਾਅਪਰਪਾਰੁਨਤੀਪਾਵਾ। ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਦ
ਲਾਵਾ। ਪੰਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗੁਤਕਰਈ। ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੇਉਨਿਰਵਰਈ॥੨੭॥ ਫਫ
ਨੁਫੁਲਤਫਲੁਤਈ। ਤਾਫਲਫਲਕੈਜਉਕੋਈ। ਦੁਇਨਪਰਈਫਕਥਿਚਰੈ॥

ਜਾਂਕਸਥੈਤਨਫਰੈ॥ ੨੮॥ ਬਬਾਬਿੰਦਤਿਬਿੰਦਮਿਲਾਵਾ॥ ਬਿੰਦਤਿਬਿੰਦਿਨਬਿ
ਰੂਪਾਵਾ॥ ਬਿੰਦਉਤੋਇਬੰਦਗੀਗੈ॥ ਬੰਦਕੋਤੋਇਬੰਧਸੁਧਿਲੈ॥ ੨੯॥ ਭਰ
ਤੋਇਭੇਦਮਿਲਾਵਾ॥ ਅਬਭਉਭਨਿਭਰੋਸਉਆਵਾ॥ ਜੋਬਾਤਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜ
ਅਭਾਭਉਆਭੇਦੁਭੁਪਤਿਪਤਿਚਾਨਿਆ॥ ੩੦॥ ਸੰਮਾਮੁਲਗਤਿਆਮਨੁਮਾਨੈ॥
ਅਸੰਤੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ॥ ਮਤਕੋਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਾਮਾਵੈ॥ ਮਗਨੁਭਉਆ
ਤੋਸਚੁਪਾਵੈ॥ ੩੧॥ ਸੰਮਾਮਨਸਿਉਕਾਜੁਤੋਮਨਸਾਧੇਸਿਧਿਤੋਇ॥ ਮਨਹੀਮਨ
ਜੇਉਕੋਵਥੀਰਾਮਨਸਾਮਿਲਿਅਨਕੋਇ॥ ੩੨॥ ਇਤੁਮਨੁਸਕਤੀਇਤੁਮਨੁਸੀਉ॥
ਇਤੁਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ॥ ਇਤੁਮਨੁਲੇਜਉਉਨਮਨਿਰੈ॥ ਤਉਤੀਨਿਲੋਕਕੀਥੈ
ਜੈ॥ ੩੩॥ ਘਘਾਜਉਜਾਨਤਿਤਉਦੁਰਮਤਿਤਨਿਕਰਿਥਸਿਕੋਇਆਗਾਉ॥ ਰਦਿ
ਤਉਭਜੈਨਹੀਸੁਰਉਥਾਰਉਨਾਉ॥ ੩੪॥ ਰਾਰਾਰਸੁਨਿਰਸੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਤੋਇ
ਨਿਰਸੁਰਸੁਪਤਿਚਾਨਿਆ॥ ਇਤਰਸਏਰੋਓਤਰਸੁਆਵਾ॥ ਉਤਰਸੁਪੀਆਇ
ਤਰਸੁਨਹੀਭਾਵਾ॥ ੩੫॥ ਲਲਾਐਸੇਲਿਵਮਨੁਲਾਵੈ॥ ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚ
ਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਜਉਤਤਾਪੇਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਤਉਅਲਤਲੈਲਤਿਚਰਨਸਮਾਵੈ॥
੩੬॥ ਵਵਾਥਰਥਾਰਥਿਸਨਸਮਾਰਿ॥ ਥਿਸਨਸਮਾਰਿਨਅਵੈਤਾਰਿ॥ ਬਲਿਬਲਿ
ਜੇਥਿਸਨਤਨਜਸੁਗਾਵੈ॥ ਥਿਸਨਮਿਲੇਸਭਹੀਸਚੁਪਾਵੈ॥ ੩੭॥ ਵਵਾਵਾਹੀਜਾਨੈ
ਐਵਾਜਾਨੈਦਿਤੋਇ॥ ਇਤੁਅਰੁਓਤੁਜਥਮਿਲੈਤਥਮਿਲਤਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ ੩੮॥
ਸਸੋਨੀਕਾਕਰਿਸੋਧਤਾ॥ ਘਟਪਰਚਾਕੀਥਾਤਨਿਰੋਧਤਾ॥ ਘਟਪਰਚੈਜਉਉਪਜੈ
ਤਉਪੁਰਿਗਤਿਓਤਤਉਭਵਲਾਉ॥ ੩੯॥ ਖਖਾਖੋਜਿਪਰੈਜਉਕੋਈ॥ ਜੋਖੋਜੈਸੋ
ਕਉਰਿਨਹੀ॥ ਖੋਜਬੁਝਿਜਉਕੋਈਚਾਰਾ॥ ਤਉਭਵਜਲਤਰਤਨਲਾਵੈਥਾਰਾ॥
੪੦॥ ਸਸਾਸੋਸਤਸੇਜਸਵੈ॥ ਸੋਈਸਹੀਸਦੇਤਨਿਵੈ॥ ਅਲਪਸੁਖਛਾਡਿਪਰ
ਜਨੁਪਾਵਾ॥ ਤਥਇਤਤ੍ਰੀਆਓਤੁਕੰਤੁਕਤਾਵਾ॥ ੪੧॥ ਤਾਤਾਤੋਤਤੋਤੋਇਨਹੀ
ਜਾਨਾ॥ ਜਥਹੀਤੋਇਤਥਹਿਮਨੁਮਾਨਾ॥ ਤੈਤਉਸਹੀਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ ਤਥਓਤੀਉਤ
ਹੋਨਹੀ॥ ੪੨॥ ਲਿਉਲਿਉਕਰਤਫਿਰੈਸਭੁਲੋਗਾ॥ ਤਾਕਾਰਦਿਥਿਅਪੈਬਤੁਸੇਗਾ॥

ਲਖਿਮੀਬਰਸਿਉਜਉਲਿਉਲਾਵੈ। ਸੋਗੁਮਿਟੈਸਭੁਤੀਸੁਖਪਾਵੈ॥ ੪੩॥ ਖਖਾਇ
ਰਤਖਪਤਗਏਕੇਤੇ। ਖਿਰਤਖਪਤਅਜੁੰਨਤਚੇਤੇ। ਅਥਜਗੁਜਾਨਿਜਉਮਨਾਗੈ
ਜਤਕਾਥਿਢੁਗਤਤਥਿਰੁਲੈ॥ ੪੪॥ ਥਾਵਨਅਖਰਜੇਰੇਆਨਿ। ਸਕਿਆਨਅਖਰੁ
ਕੁਪਛਾਨਿ। ਸਤਕਾਸਥਦੁਕਥੀਰਾਕਤੈ। ਪੰਡਿਤਤੋਇਸੁਅਨਭੈਰਤੈ। ਪੰਡਿਤਲੋਕ
ਕਉਥਿਉਤਗ। ਗਿਆਨਵੰਤਕਉਤਤੁਥੀਚਾਰਾ। ਜਾਕੈਜੀਅਜੈਸੀਥੁਧਿਤੈ। ਕਹਿ
ਥੀਰਜਨੈਗਾਸੋਈ॥ ੪੫॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਥਿਤੀਕਥੀਰਜੀਕ੍ਰਿਪਾ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਦੁ
ਥਿਤੀਸਾਤਵਾਰਾ। ਕਹਿਕਥੀਰਉਰਵਾਰਨਪਾਰਾ। ਸਾਧਿਕਸਿਧਲਖੇਜਉਭੇਉ। ਅ
ਕਰਤਾਅਪੇਦੇਉ॥ ੧॥ ਥਿਤੀ ਅੰਮਾਵਸਮਤਿਆਸਨਿਵਾਰਨਾ
ਤਰਜਾਮੀਰਾਮੁਸਮਾਰਨਾ। ਜੀਵਤਪਾਵਹੁਮੋਖਦੁਆਰਾ। ਅਨਭਉਸਥਦੁਤਤੁ
ਜੁਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਗੋਬਿੰਦਰੰਗੁਲਾਗਾ। ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲ
ਕੀਰਤਨਮਤਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ। ਰਹਾਉ। ਪਰਿਵਾਪ੍ਰੀਤਮਕਰਤੁਥੀਚਾਰਾ। ਘਟ
ਤਿਖੇਲੈਅਘਟਅਪਾਰਾ। ਕਾਲਕਲਪਨਾਕਦੇਨਖਾਇ। ਆਦਿਪੁਰਖਮਹਿਰੈ
ਇ॥ ੨॥ ਦੁਤੀਆਦੁਤਕਰਿਜਾਨੈਅੰਗਾ। ਮਾਇਆਥੁਤਮਰਸੈਸਰੁਸੰਗਾ। ਨਾਉਦੁ
ਨਘਟਤਾਜਾਇ। ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਏਕੈਭਾਇ॥ ੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀਨੈਸਮਕਰਿਲਿਆ
ਏ। ਅਨਦਮੁਲਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਉਪਜੈਥਿਸੂਸਾ। ਥਾਤਰਿਭੀਤਰਿ
ਦਾਪ੍ਰਗਾਸ॥ ੪॥ ਚਉਥਤਿਚੰਚਲਮਨਕਉਗਤਤੁ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸੰਗਿਕਥਤੁਨਥੁ
। ਜਲਥਲਮਾਏਆਪਤਿਆਪਾ। ਆਪੈਜਪਤੁਆਪਨਾਜਾਪਾ॥ ੫॥ ਪੰਚੈਪੰਦੁ
ਤਥਿਸਥਾਰਾ। ਕਨਿਕਕੰਮਨੀਜੁਗਥਿਉਤਗ। ਪ੍ਰੇਮਸੁਧਾਰਸੁਪੀਵੈਕੋਇ। ਜਗਮ
ਲਦੁਖੁਫੇਰਿਨੋਇ॥ ੬॥ ਛਠਿਖਟੁਚਕ੍ਰਛੁੰਦਿਸਧਾਇ। ਥਿਨੁਪਰਚੈਨਤੀਥਿਰ
ਤਾਇ। ਦੁਬਿਧਾਮੇਟਿਥਿਮੰਗਤਿਰਤਤੁ। ਕਰਮਧਰਮਕੀਸੁਲਨਸਤਤੁ॥ ੭॥ ਸ
ਤੈਸਤਿਕਰਿਥਾਚਾਜਾਇ। ਆਤਮਰਾਮੁਲੇਹੁਪਰਵਾਇ। ਛੁਟੈਸੰਸਾਰਮਟਿਜਾਤਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥੀ ਵਾਰ ਕਥੀਰ ਜੀਉਕੇ॥ ੭
 ਰਾਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਮੇਭੇ ਦੁਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ॥ ੧॥ ਰਤਾਉ॥
 ਅਤਿ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਅਰੰਭਾ॥ ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨ ਸਾਥੰਭਾ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰ
 ਹੋਇ॥ ਤਉ ਅਨੁਤ ਬੇਦੁ ਸੁਤ ਜਮ ਤਿਥਾਇ॥ ੧॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫੁਰੈ
 ਚਤੁਰਥਿ ਸਗਲਾ ਬਿਖਤੁ ਹੈ॥ ਬਾਲੀ ਰੋਕਿ ਆਰਏ ਦੁਆਰਾ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਤ ਵਾਰੈ
 ਮੇਵਨਾਰਾ॥ ੨॥ ਮੰਗਲ ਵਾਰੇ ਲਾਮਾ ਤੀਤਿ॥ ਪੰਚਰੋਰ ਕੀ ਜਾਏ ਗੀਤਿ॥ ਘਰ ਛੋੜੈ ਬਾ
 ਹੋ ਜਿਨਿ ਜਾਇ॥ ਨਾਤ ਭੁਖ ਰਾਗਿ ਸੈਠੈ ਰਾਇ॥ ੩॥ ਭੁਧਿ ਵਾਰਿ ਭੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਰਦੈ
 ਮਾਠ ਮਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਦੋਊ ਏਕ ਸਮਧੈ॥ ਉਰਧ ਪੰਕਛੈ ਸੁਧਾ ਕਰੈ

ਭੈ

॥੪॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਬਿਖਿਅਦੇਇਬਤਾਇ॥ ਤੀਨਿਦੇਵਏਕਸੰਗਿਲਾਇ॥ ਤੀਜ
ਦੀਤਤਤ੍ਰਿਕੁਟੀਮਾਤਿ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਕਸਮਲਧੇਵਤਿਨਾਤਿ॥ ੫॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ
ਤਰੈਸੁਇਤਥੁਤਿਚੜੈ॥ ਅਨਦਿਨਆਪਿਆਪਸਿਓਲੈਸੈ॥ ਸੁੰਰਖੀਪੰਚਕੁੰ
ਥਸੈ॥ ਤਉਦੁਜੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੈਸੈਕਥੈ॥ ੬॥ ਥਾਵਰਥਿਰੁਕਰਿਗਥੈਸੈਏ
ਤਿਦੀਵਟੀਘਟਮਹਿਜੋਇ॥ ਥਾਤਰਿਭੀਤਰਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਤਥਹੁਅਸਰ
ਕਰਮਕਾਨਾਸੁ॥ ੭॥ ਜਬਲਗੁਘਟਮਹਿਦੁਜੀਆਨ॥ ਤਉਲਓਮਹਲਿਨਾ
ਜਾਨਾ॥ ਰਮਤਰਾਮਸਿਓਲਾਗੇਰੰਗੁ॥ ਕਤਿਕਥੀਰਤਥਨਿਰਮਲਅੰਗ॥ ੮
੧॥੭੭॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਥਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥
ਦੇਵਾਪਾਤਨਤਾਰੀਅਲੋ॥ ਰਾਮਕਤਤਜਨਕਸਨਤੋਗਾਰਤਾਉ॥ ਤਾਰੀਲੋਗਨਿ
ਥਿਨੁਰੁਪਕੁਥਿਜਾਥਿਅਧਿਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੋ॥ ਚਰਨਥਧਿਕਜਨਤੋਉਮੁਕਤਿ
ਏ॥ ਤਉਥਲਿਥਲਿਜਿਨਰਾਮਕੋਤ॥ ੧॥ ਦਾਸੀਸੁਤੁਜਨੁਥਿਦਰੁਸੁਦਾਮਾਉਗੁ
ਕਓਰਾਜਦੀਏ॥ ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕ੍ਰਮਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਉ
॥੨॥ ੧॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਗਉੜੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੋਪਦੇਚੇਤੀ
ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਮੇਰਾਕਰਮੁਕੁਟਿਲਤਾਜਨਮੁਕੁਭੰਤੀ॥ ੧॥
ਰਾਮਗੁਸਈਅਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾਮੋਤਿਨਥਿਸਾਰਤੁਮੈਜਨੁਤੇਰਾ॥ ਰਤਾਉਮੈ
ਤਰਤੁਥਿਪਤਿਜਨਕਰਹੁਸੁਭਾਈ॥ ਚਰਣਨਢਾਡਉਸਗੀਰਕਲਜਾਈ॥ ੨॥ ਕੁ
ਗਵਿਦਾਸਪਰਉਤੇਰੀਸੰਭਾਥੇ॥ ਗਿਮਿਲੁਤੁਜਨਕਰਿਨਥਿਲੰਥਾ॥ ੩॥ ੧੭
ਗਉੜੀਗੁਅਭੇਗੀ॥ ਥੇਗਾਮਪੁਰਾਸਤਰਕੋਨਾਉ॥ ਦੁਖੁਅੰਦੋਹੁਨਤੀਤਿਤਿਰਾਉ॥

ਵਿਗਨਾਨੁਮਾਲੁ ॥ ਖਉਨੁਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾਲੁ ॥ ੧ ॥ ਅਥਮੋਤਿਖੁਬਵਤ
ਰਤਾਈ ॥ ਉਤਾਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿ
ਰੀਦੋਮਨਸੇਮਏਕੋਆਤੀ ॥ ਆਥਾਦਾਨਸਦਾਮਸੁਰਗ ॥ ਉਤਾਗਨੀਬਸ
ਜੰਮੁਗ ॥ ੨ ॥ ਤਿਉਤਿਉਸੇਲਕਰਤਿਜਿਉਭਵੈ ॥ ਮਤਰਮਮਤਲਨਕੋਅਟਕਾ
ਕੋਰਿਗਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਮਾਰਾ ॥ ਜੇਤਮਸਤਰੀਸੁਮੀਤੁਤਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਘਟਅਵਘਟਰੁੰਗਰਘਣਾਇਕੁਨਿਰਗੁ

ਕੁੰਭਮਾਰਾ ॥ ਰਮਈਏਸਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੁੰਜੀਰਾਖੁਮੁਰਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਕੋਥ
ਜਰੋਰਾਮਕੋਮੇਰਾਟੰਡਾਲਦਿਆਜਾਇਗੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਉਬਨਜਰੋਰਾਮਕੋਸਤ
ਕਰਉਥਾਪਾਰਾ ॥ ਮੈਰਾਮਨਾਮਧਨੁਲਾਦਿਆਬਿਖੁਲਾਦੀਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਉਰਵ
ਕਰਕੇਦਾਨੀਅਲਿਖਿਲੇਤੁਆਲਪਤਾਲਾ ॥ ਮੋਹਿਜਮਰੰਭੂਨਲਾਗਈਤਜੀਅ
ਭੋਲਭਜੰਜਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇਸਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਤੇਸਾਇਤੁਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇਰਮਈਏਰੰਗੁ
ਮਹਿਕਾਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ ॥

ਕੁਪੁਰਿਓਜੈਸੇਦਾਦਿਰਾਕਢੁਦੇਸੁਬਿਦੇਸੁਨਭੂਝਾ ॥ ਐਸੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਖਿਆ
ਬੋਲਿਅਕਢੁਆਰਾਪਾਰੁਨਸੁਝਾ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲਭਵਨਕੋਨਾਇਕਾਇਕੁਇਨੁ
ਦਰਸਦਿਖਾਇਜੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਲਨਿਭਈਮਤਿਮਾਧਵਾਤੇਰੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾ
ਇ ॥ ਕਰਨੁਕ੍ਰਿਪਾਕੁਮੁਚੁਕਈਮੈਸੁਮਤਿਦੇਤੁਸਮਝਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇਗੀਸਰਪਾਵਤਿ
ਨੀਤੁਅਗੁਣਕਥਨੁਅਪਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਸਭਗਤਿਕੈਕਾਰੈਕਤੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ ॥
੩ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਤਗੁਰੀਸਤੁਤੇਤਾਜਗੀਦੁਆਪਰਿਪੂਜਾਚਾਰਾ ॥ ਤੀਨੈਜੁਗਤੀਨੈਦਿੜਕਲਿਕੇ
ਵਲਾਮਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰੁਕੈਸੇਪਾਇਬੇਰੇ ॥ ਮੇਸਉਕੋਉਨਕੈਤੋਸਮਝਾਇ ॥ ਜੇ
ਅਵਰਨੁਥਿਲਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਥਤੁਬਿਧਿਧਰਮਨਿਰੂਪੀਅੈਕਰਤਾਦੀਸੈਸਭ
ਏ ॥ ਕਵਨਬਰਮਤੇਢੁਟੀਅੈਜਿਤਸਾਧੇਸਭਸਿਧਿਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮਅਕਰਮ
ਬੀਚਗੀਅੈਸੰਕਾਸੁਨਿਬੇਦਪੁਰਾਨਾ ॥ ਸੰਜਾਸਦਤਿਰਦੈਥਸੈਕਉਨੁਤਿਰੈਅਭਿਮਾਨੁ ॥

॥ ३ ॥ ਥਾਤੁਰਉਦਕਿਪਖਾਗੀਐਘਟਭੀਤਰਿਥਿਥਿਧਿਥਿਕਾਰਾਸੁਧਕਵਨਪਛੋ
 ਇਥੇਸੁਚਕੁੰਚਰਥਿਧਿਥਿਉਤਾਰਾ॥ ੪ ॥ ਰਵਿਪ੍ਰਗਾਸਰਜਨੀਜਥਾਗਤਿਜਨਤ
 ਸਭਸੰਸਾਰਾਪਾਰਸਮਾਨੇਤਾਥੋਢੁਏਕਨਕਤੋਤਨਤੀਥਾਰਾ॥ ੫ ॥ ਪਰਮਪਰ
 ਗੁਰੁਭੇਟੀਐਪੁਰਬਲਿਖਤਲਿਲਾਟਾਉਨਮਨਮਨਮਨਤੀਮਿਲੇਢੁਟਕਤੁ
 ਜਰਕਪਾਟਾ॥ ੬ ॥ ਭਗਤਿਜੁਗਤਿਮਤਿਸਤਿਕਰੀਕ੍ਰਮਬੰਧਨਕਾਟਿਥਿਕਾਰਾ
 ਈਥਸਿਰਸਿਮਨਮਿਲੇਗੁਨਨਿਰਗੁਨਏਕਥਿਚਾਰਾ॥ ੭ ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਨਿਕ
 ਤਕੀਏਟਾਰੀਨਟਰੈਕ੍ਰਮਕਾਸਾਪ੍ਰਮਭਗਤਿਨਤੀਉਪਜੈਤਾਤੇਰਵਿਦਾਸਉ
 ਦਾਸਾ॥ ੮ ॥ ੧॥ ੫॥

ਕਬੀਜੀਉ ੭੭ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੧ ਰਵਿਦਾਸਜੀ ੫ ਜੋਤਸੁਮਲਾ ੮੩

२२७

੧੪ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾਰਗਾਸਾਕਾ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਪਨੇ

੨੩੪

ਜੇਦਰੁ
ਮਤਲਾ ੪

ਜੇਪੁਰਖੁ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
ਚਉਪਦੇ॥

ਜੁਦਿਵਰਾਅਖੈਸਭਕੋਈ॥
ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ
ਜੇਦਰਮਾਂਗਤੁਕੁਕਕਰੇਮਤਲੀ
ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟਾ॥

੨੩੫

ਜੇਤਸਥਦੁਸੁਰਤਿਪੁਨਿਤੇਤੀਜੇਤ
ਵਾਜਮਤਿਪਖਾਵਜੁਭਾਉ॥

ਪਉਦੁਉਪਾਇਧਰੀਸਭੁਧਰਤੀ
ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਥੇਲਿਥਿਸਥਾਰੀ
ਨੈਰੁਲਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਗ॥

੨੩੬

ਰਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਅਇ
ਗੁਰੁਸੁਸਮਸਰਿਸਤਿਸੁਰੁ
ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲਅਨੁਪ॥

ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੀਤੁਜਤਿਦੁਰਿ
ਜੋਤਿਨੇਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ॥

੨੩੭

ਕੀਆਵਤਿਇਕਿਜਾਵਤਿਜਾਈ

੧੬ ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਭਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧੭ ਕਿਸਕਉਕਤਤਿਸੁਲਾਵਤਿਕਿਸ
੧੮ ਕੋਈਭੀਖਰੁਭੀਖਿਆਖਾਇ॥
ਮਤਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ

ਪਨੇ

੧੯ ਦੁਪਥਿਨੁਯੇਨੁਪੰਖਥਿਨੁਪੰਖੀਜੁ
੨੦ ਕਾਇਆਬੁਝਮਾਮਨੁਤੋਧੋਤੀ॥

੨੩੮

੨੧ ਸੇਵਕੁਦਾਸੁਭਗਤੁਜਨੁਸੇਈ॥
੨੨ ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਦੇਤਦੇਤਲੀਉਪੁ
੨੩ ਮੋਹੁਕੁਟੰਥਮੋਹੁਸਭੁਕਾਗ॥
੨੪ ਆਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਅਪਾਰੁ
ਚਉਪਦੇਮਤਲਾ ੧

੨੫ ਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀਤੰਪਰਉਪਕੂ
੨੬ ਏਕਨਭਰੀਆਗੁਲਕਰਿਧੋਵਾ॥
੨੭ ਪੇਵਕਜੈਧਨਖਰੀਇਅਦੀ॥
੨੮ ਨਕਿਸਕਾਪੁਤਨਕਿਸਕੀਮਾਈ
ਦੁਪਦੇਮਤਲਾ ੧

੨੩੯

੨੯ ਤਿਤੁਸਰਵਰਜੈਭਈਲੋਨਿਵਾਸ
੩੦ ਭਿਅਘਰਿਭਿਅਗੁਰਭਿਅ
ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

੩੧ ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲ
੩੨ ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦਖਵਿਚ
ਘਰੁ ੪

੩੩ ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੋਤਾਈਦੂ

੨੪ ਭੀਤਰਿ ਪੰਚਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ॥
 ੨੫ ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇਗੁ ਲਾਏ ਵੈ ਪਥਿ ਦੁ
 ੨੬ ਕੀਤਾ ਤੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਆਤਿ
 ੨੭ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਮਨੈ ਮਤਿ ਮੁੰਦਾ
 ੨੮ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਕਰਿ
 ੨੯ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀ ਆਤਿ
 ਦੁਸਤਾਨੁ

੨੪੦

੧੩ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
 ੧ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿ ਆਰਮੈ ਰਾਸਈ
 ੨ ਕਿਸਤੀ ਧੜਾਕੀ ਆਮਿ ਤ੍ਰਿਸੁਤ
 ੩ ਤਿਰਦੈ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ੪ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧੁ
 ੫ ਗੁਣਗਾਵੰ ਗੁਣ ਬੋਲਾ ਬਾਣੀ
 ੬ ਨਾਮੁ ਸੁਲੀਨਾ ਮੋਮ ਨਿਭਾਵੈ॥
 ੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਵੇਲਿ ਵੇਲਿ
 ੮ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਖੁਲਾਸਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

੧ ਤਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡ ਭਾਗੀ
 ੨ ਸਬਦਿ ਮੁਖਿ ਆਵਿ ਚਤੁਰਾ ਪੁਰੁ
 ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ
 ੪ ਮੇਰਾ ਪੁਰੁ ਸਾਚਾ ਗਤਿ ਰੰਗੀ
 ੫ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਆ
 ੬ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮਰਤਿ ਮਰਿ ਮਰਦੁ ਵਿਗ
 ੭ ਲਾਇ ਅਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ
 ੮ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭੁਠੈ ਭੁਠੈ ਕਮਾਵੈ॥
 ੯ ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਤਿ ਸੁਭੁ
 ੧੦ ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ
 ਪੰਚ ਪਦੇ॥

੨੪੧

੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਵੇਲਿ ਵੇਲਿ
 ੮ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਖੁਲਾਸਾ

ਘਰੁ ੬

੯ ਤਖਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਬੋਧੁ
 ੧੦ ਕਥਕੋ ਭਾਵੈ ਘੁੰਘਰੁ ਤਾਲ ਕਥ
 ੧੧ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀ ਐ ਤਰਿ ਸੁਖੁ

ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥

੧੨ ਆਇ ਆਮਰਦੁ ਪੁਰਾਤਨੁ
 ੧੩ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਪਿ
 ਘਰੁ ੧੬ ਅਸਾਵਰੀ

੧੪ ਤਉ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤ
 ੧੫ ਮਾਈ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਰਾ ਮੁਖਤ

੧੧ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅੰਨੰਦ
 ੧੨ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵੇਦ ਜਾਣੇ॥

੨੪੨

ਭੋਲੀਗੁਪਤਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਚਉਪਦੇ॥

ਭੋਲੀਗੁਪਤਾਦਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿਖਾ ੨੪੫

ਸੁਤੇਪਿਰੀਕੀਨੀਵਖਿ॥

ਭੋਲੀਗੁਪਤਾਦਿ ਸੋਈ ਨਾਗਿ॥

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ੨੪੬

ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤੀਚਲਾਵਉ

ਪਰੇਸਭਾਗਸਉਦੇਕਉਅਇ

ਗੁਨਅਵਗਨੁਮੋਰੋਕਉਨਬੀਚਾ

ਦਨਦੈਕਉਪੁਜਾਕਰਨਾ॥

ਦੁਖਰੋਗਉਦੇਗਤੁਤਨਤੇ॥

ਅਰਜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ ੨੪੭

ਜਉਮੈਕੀਭਿਸਗਲਸੀਗਾਰਾ

ਪੰਚਪਦੇ

ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਗੀਨੀਕੀਜਪਤਿ॥

ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰ

ਪੁਤਰੀਤੇਗੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ

ਇਹਘੜੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉਬ

ਤਰਿਸੇਵਾਮਤਿਪਰਮਨਿਧਨ

ਪੁਤਰੀਤੇਗੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ ੨੪੮

ਕਰਿਕਰਪਾਤਰਿਪਰਗਟੀਅ

ਜੋਸੇਕਿਰਸਾਤੁਥੈਵੈਕਿਰਸਾਨੀ

੨੦ ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਨ

੨੧ ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਤੀਸੰਗ

੨੨ ਤਰਿਗਸਿਓਡਿਤੋਢੈਰਸਮਾ

੨੩ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪਨੁਤਰਿਕੋਨਾਮੁ

੨੪ ਅਨਦਥਿਨੇਦਭਰੇਪੁਰਿਧਾਇ

੨੫ ਗੁਰੈਕੈਸਥਦਿਥਨਾਵਉਇਤੁ

੨੬ ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਤਿਪੁਰੀ ੨੪੯

ਤਿਪਦੇ॥

੨੭ ਤਰਿਗਸੁਪੀਵਤਸਦਤੀਗਤਾ

੨੮ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਮਿਟਾਵੈਉ

੨੯ ਦੁਪਦੇ

੩੦ ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਤੁਰੀ

੩੧ ਤੁਝਥਿਨੁਅਵਰੁਨਾਤੀਮੈਦੁਆ

੩੨ ਤਰਿਜਨਲੀਏਪ੍ਰਭੁਚਰਾਇ

੩੩ ਅਓਖਧੁਖਾਇਓਤਰਿਕੋਨਾਉ

੩੪ ਥੰਢਤਨਾਤੀਸੁਖੇਲਾਅਈ

੩੫ ਸਦਾਸਦਾਅਤਮਪਰਗਾਸੁ

੩੬ ਜਾਕਾਤਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਥੋਭੀ

੩੭ ਚਉਪਦੇ॥

੩੮ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸੂ ੨੫੦

੩੯ ਤੁਝਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁ

੪੦ ਘਰੁ ੩

੪੧ ਰਾਜਮਿਲਕਜੋਥਨਗਿਤਸੋਭ

ਘਰੁ ੫

੫੦

੩੮ ਭ੍ਰਮਮਤਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤੁ

ਘਰੁ ੬

੪੦ ਜੋਤੁਪਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਸੁ

੪੧ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲਧੋਵੈ

੪੨ ਥਾਤਰੁਧੋਇਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਲਾ

੪੩ ਉਦਮੁਕਰਤੋਵੈਮਨੁਨਿਰਮ ੨੫੧

੪੪ ਅਧਮਚੰਡਾਲੀਭਈਥੁਤ

੪੫ ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਰੇਅਭੰਗੁ

੪੬ ਜਾਤੁਸਾਹਿਬੁਤਭਉਕੇਤਾਉ

੪੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਮਾਰਾਠਾਰੁ

੪੮ ਅਗੈਰੀਤੇਸਭੁਕਿਭੁਤੁਆ

੪੯ ਤੁੰਦਿਸਹਤਿਤਾਸਭੁਕੇਲਾਗੁ ੨੫੨

੫੦ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ

੫੧ ਮੋਤਮਲਨਨੀਦੇਤਢੁਟਕੀ

ਘਰੁ ੭

੫੨ ਲਾਲਚੋਲਨਤੈਤਨਿਸੋਤਿਆ

੫੩ ਦੁਖੁਘਨੇਜਥਤੋਤਦੁਰਿ॥

੫੪ ਸਾਚਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ

੫੫ ਪਾਵਤੁਰਲੀਆਜੋਥਨਿਥਲੀ

੫੬ ਏਕੁਥਗੀਚਾਪੇਭੁਘਨਕਰਿਆ

੫੭ ਰਾਜਲੀਲਾਤੋਰਨਾਮਿਥਨਈ ੨੫੩

੫੮ ਤੀਰਥਜਾਓਤਾਤਉਤਉਕਤੇ

੫੯ ਘਰਮਤਿਨੁਖਾਥਾਤਰਿਫੁਨਿਨੁ

੬੦ ਜਤਾਪਠਾਵਤੁਤਤਤਤਜਾਈ

੬੧ ਉਠਤਥੈਰਤਸੇਵਤਪਿਆਈ

੬੨ ਜਾਕੈਸਿਮਹਨਿਸੁਖਨਿਵਾਸੁ

੬੩ ਨਿਸੁਨੀਚਕਉਕੋਈਨਜਾਨੈ

੬੪ ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਤਾਰਉ॥

੬੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਰੇਤਭਵਾਗੇ॥

੬੬ ਮਿਟੀਤਿਆਸਅਗਿਆਨਅੰ ੨੫੪

੬੭ ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਸਦਾਸਦਸ

੬੮ ਅਧੇਪੇਭੁਥਿਸਥਾਗੀਸਾਖਾ॥

੬੯ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਿਭੁਨਜਾਨਾ

੭੦ ਤਰਿਤਰਿਅਖਰਦਇਇਉ

੭੧ ਨਿਸਕਾਸਭੁਕਿਭੁਤਿਸਕਉਇ

੭੨ ਜਓਸੁਪਸੰਨਤੋਇਓਪੁਕਮੇਰਾ

੭੩ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਅਤੰਕਾਵਿਗੁਤੇ

੭੪ ਤੁਮੇਰਤਰੰਗੁਤਮਮੀਨਤੁਮੇਰੇ

੭੫ ਰੋਵਨਤਾਰੋਭੁਠਕਮਾਨਾ॥

੭੬ ਸੋਇਰਤੀਪੁਕੁਖਬਰਿਨਜਾਨੀ

੭੭ ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਸਪਿਅਚੇ ੨੫੫

੭੮ ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋਮਿਟੇਜੰਜਾਲ

੭੯ ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਾਕੀਬਨਿਅਈ

੮੦ ਜਓਮੈਅਪੁਨਾਸਤਿਗੁਰਧਿ

੮੧ ਅਨਦਿਨੁਮੁਸਲਾਜੁਟਕਾਈ

੨੨ ਉਨਕੈ ਸੰਗਿ ਤੁਕਰਤੀ ਕੇ ਲਾ॥
 ੨੩ ਨਾਭੁ ਮਰਤਾ ਨਾਮ ਰੁਰਿਅ
 ੨੪ ਅਨਿਕ ਭੁੰਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਨੇ
 ੨੫ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ੨੫੬
 ੨੬ ਭੁਪਤਿ ਤੇਇ ਕੈ ਗੁਰੁ ਕਮਾਇਆ
 ੨੭ ਏਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ
 ੨੮ ਆਠ ਪਤਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ
 ੨੯ ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮੁ॥
 ੩੦ ਆਠ ਪਤਰ ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ
 ੩੧ ਜਿਤ ਪੈ ਡੈਲੁ ਟੀਪਨਿ ਤਾਰੀ॥ ੨੫੭
 ੩੨ ਜਾਪੁ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇ ਓਨਾ ਮੁ॥
 ੩੩ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਰਿ ਏਨਿ ਤਪਿ ਆ
 ੩੪ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਤਿਤਰਿ ਆਸੰਸਾਰੁ
 ੩੫ ਮੀਰੀ ਅਗਿ ਅਪਿ ਰਕੀਲਾਗੀ
 ੩੬ ਜਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੁਰਿ
 ੩੭ ਸਰਬ ਦੁਖ ਜਬ ਥਿ ਸਹਤਿ ਸੁਆ
 ੩੮ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਰੁ ਤਰਿ
 ੩੯ ਗਵਿਲੇ ਤਿਤੁ ਗਵਨ ਤਾਰੇ॥
 ੪੦ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿ ਆਤਨ ਕਾ ਦੁਖ ੨੫੮
 ੪੧ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀ ਅਭੁਜਿ
 ੪੨ ਗੁਪੁਰੇ ਗਾਥਿ ਆਦੇ ਤਾਥਾ॥
 ੪੩ ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥
 ੪੪ ਮੈਥੋਂ ਦੋਖ ਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਤਿਓ
 ਮੇਰਾ

੧੦੪ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਭੁਲਿਆ ਹਰਿ
 ੧੦੫ ਸੰਦੀ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਰੀਮ
 ੧੦੬ ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਰਾਧਿ ਜਪੇਤੁ ਪ੍ਰੀ
 ੧੦੭ ਸਭੋ ਬੋਕ ਵਿਸਰਿ ਤਿਕੋ ਖਿਆਲੁ
 ੧੦੮ ਜਿ ਨਾਨਕਿ ਸਰੋਨਾ ਮੁਸਕਿਨੇ ਤੇ ੨੫੯
 ੧੦੯ ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਆਸੁ ਥਠਾਇ ਤਮਾਰਾ
 ੧੧੦ ਕਿਆ ਸੇਵਤਿ ਨਾਮ ਵਿਸਰਿ ਗ
 ੧੧੧ ਕੇਵਿਨ ਕਿਸੀ ਸੰਗਿ ਕਾ ਤੇ ਗੁਰੂ
 ੧੧੨ ਨਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸੁਤ
 ੧੧੩ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ੧੧੪ ਆਵਤੁ ਮੀਤ ਇਕ ਤ੍ਰੋਇ ਰਸਕਸ
 ੧੧੫ ਉਦਮੁ ਕੀ ਆਕਰਾਇ ਆ ਆਰੰਭੁ
 ੧੧੬ ਜਾਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾ ਕੇ ਵਡ ੨੬੦
 ੧੧੭ ਜਾਪੁ ਭਰੀ ਤਉ ਚੇਰੁ ਲੀਸੋ ਸਭੇ ਤ
 ੧੧੮ ਸੰਤਾ ਕੀ ਤੇਇ ਦਾਸਗੀ ਏਤੁ ਅਚ
 ੧੧੯ ਭੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਉ ਲਓ ਜਓ
 ੧੨੦ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੰਦ ਪਾਲਾ ਹਰਿ
 ਘਰੁ ੯
 ੧੨੧ ਚਿਤ ਵਧਿ ਚਿਤ ਵਿਸਰ ਬਸੁਖ ਪਾ
 ੧੨੨ ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਤਰਿ ਗਾਵਉ
 ਘਰੁ ੧੦
 ੧੨੩ ਨਿਸਨੇਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ੨੬੧
 ੧੨੪ ਅਪੁਸਟ ਥਾ ਤੇਤੁ ਭੁਟੀ ਸੀਧਰੀ

੨੩੦

੧੨੫ ਰੇਮੁਜੇਲਾਤੇਕਓਤੁੰਢੀਲਾਢੀ
 ੧੨੬ ਮਿਥਿਅਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏ
 ੧੨੭ ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦਕਾਰਣਿ
 ਦੁਪਦੇ॥

੧੨੮ ਲੁਕਿਕਮਾਨੇਸੋਈਤੁਮਪੇਖਿਓ
 ੧੨੯ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈ ੨੬੨
 ਘਰੁ ੧੧

੧੩੦ ਨਟੁਅਭੇਖਦਿਖਾਵੈਥੁਥਿਥਿ
 ੧੩੧ ਗੁਰਪਗਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿ
 ੧੩੨ ਚਰਿਥਰਨਚਓਤਕੇਮਰ
 ੧੩੩ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਤਰਿਕਥਾਓਤਮ
 ੧੩੪ ਤਮਾਰੀਪਿਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ
 ੧੩੫ ਨੀਕੀਸਧਸੰਗਾਨੀ॥

ਘਰੁ ੧੨
 ੧੩੬ ਤਿਆਗਿਸਗਲਾਸਿਆਨਪਾਤੁਜੁ
 ੧੩੭ ਜਿਉਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏ
 ੧੩੮ ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਤਦੁਖਪਾਇਆਥਿ ੨੬੩
 ੧੩੯ ਰਿਦਮੁਕਰਓਕਰਾਵਤੁਠਾਕੁਰੇਪੇ
 ੧੪੦ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦਰਸੁਤੇਰਸੇ

ਘਰੁ ੧੩
 ੧੪੧ ਸਤਿਗੁਰੁਬਚਨਤੁਮਾਰੇ॥
 ੧੪੨ ਬਾਵਰਸੋਇਰੇਤਾ॥
 ੧੪੩ ਓਤਾਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥

੧੪੪ ਗੁਰਤਿਦਿਖਾਇਓਲੇਇਨਾ॥
 ੧੪੫ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾਨ॥
 ੧੪੬ ਅਪੁਨੀਤਗਤਿਨਿਥਾਤਿ॥
 ੧੪੭ ਠਾਕੁਰਚਰਨਸੁਤਾਵੇ॥
 ੧੪੮ ਏਕੁਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ॥ ੨੬੧
 ੧੪੯ ਤਰਿਕਿਸਰਤਸੋਮੁਆ॥

ਘਰੁ ੧੩
 ੧੫੦ ਓਤਨੇਤੁਨਵੇਲਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰੀਤਮ
 ੧੫੧ ਮਿਲੁਰਾਮਪਿਆਰੇ॥
 ਘਰੁ ੧੪ ਪੜਤਾਲਾ॥
 ੧੫੨ ਥਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦਿਸੋਇਓ
 ੧੫੩ ਬਾਪਓਗੋਬਿੰਦਨਾਏ॥
 ੧੫੪ ਕੋਓਥਿਖਮਗਾਰੋਤਰੈ॥
 ੧੫੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗੁ॥
 ੧੫੬ ਤਰਖਸੇਗਥੈਰਾਗਅੰਨਦੀਖੇਲੁ

ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾਪ
 ਘਰੁ ੧੭
 ੧੫੭ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਤਾ॥
 ੧੫੮ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਤੰ॥ ੨੬੨
 ੧੫੯ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਨੀਤੰ॥
 ੧੬੦ ਏਕਓਟਗਤੁਤੰ॥
 ੧੬੧ ਮਿਲਿਤਰਿਜਸੁਗਾਈਐਤੰ॥
 ੧੬੨ ਕਾਰਨਕਰਨਤੁਤੰ॥

੧੬੩ ਭਇਪਰਦੇ ਸੀਆਂਟਾਂ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਸਵਗੀਮਤਲਾ
ਬਿਰਥਾਕੁਭਵਨਸਿਓਮ
ਨਕੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਭੁਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨੈ ੨੬੬

੨ ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪਿਸਭਚਤੁਰੁ

੩ ਲਖਅਸੰਖਲਿਖਲਿਖਮਾਨੁ

੪ ਏਕੁਮਰੈਪੰਚੇਮਿਲਿਰੋਵਤਿ॥

੫ ਆਪੁਵੀਚਰੇਸੁਪਰਖੇਤੀਰਾ॥ ੨੬੭

੬ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਮਨਿ

੭ ਗਵਡਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ॥

੮ ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਨ॥ ੨੬੮

੯ ਤਨੁਬਿਨਸੈਪਨੁਕਾਕੋਕਤਿਐ॥ ੨੬੯

੧੦ ਭੁਰੁਸੇਵੇਸੇਠਾਕੁਰਜਾਨੈ॥

ਘਰੁ ੩
ਗਿਨਿਸਿਸੇਤਨਿਪਟੀਆਮੰਗੀ ੨੬੯

੧੧ ਕਰਮੁਖੇਲਤਥੇਲਾਘੋਜੇਕਤ ੨੬੯

ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥

੧੩ ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸ

੧੪ ਚਰੇਕੁੰਡਾਛੁਛੀਅਕੋਨੀਸੈਮੈ

੧੫ ਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਇਲੇਕੁਭ

੧੬ ਚਲੇਚਲਾਣਾਹਵਾਟਵਟਾਇ ੨੭੦

੧੭ ਕਿਅਜੰਗਲੁਛੁਛੀਜਾਇਮੈ

੧੮ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਰਿਆਦੁਜੈਭ

੧੯ ਰੁਜੇਠਾਕੁਰਮਾਤਰੇਰੁਜੀਗੁਰੁ ੨੭੧

੨੦ ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀਐਤਾਕੇ

੨੧ ਮਨੁਰਾਤਭੁਤਰਿਨਾਇਸਚੁਵ

੨੨ ਆਵਣਜਾਣਾਕਿਭੁਰੈਭੈਕਿਭ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨
ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਸਾਸਤੁਥੇਦੁਸਿੰਮਿਤਿਸਰੁਤਰਾ

੨ ਸਤਿਗੁਰਤਮਰਾਭਰਮੁਗਵਾ ੨੭੨

੩ ਅਸਆਸਕੇਰਸਭੁਕੇਈ॥

ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥

੪ ਗੁਰੇਤਸੰਤਿਭੁਪੋਜੋਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨ

੫ ਸੁਦਿਮਨਮੰਨਿਵਸਾਇਤੁੰਅਪੇ

੬ ਘਰੇਐਦਰਿਸਭਵਥੁਭੈਭਾਉ ੨੭੩

੭ ਆਪੈਆਪੁਪਛਾਇਆਸਦੁ

੮ ਦੋਤਾਗਲੀਮਤਲੁਨਪਾਇਨੀ
੯ ਸਚੇਰੇਤੇਸੇਨਿਗਮਲੇਸਦਸ
੧੦ ਸਭਨਾਵੈਨੋਲੋਚਦੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾ
੧੧ ਸਚਿਰਤੀਅਸੋਤਾਗਲੀਜਿਨਾ ੨੬੪
੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਾਚਖਾਇਓਨੁਗੁ
੧੩ ਸਤਿਗੁਰੇਤਗੁਲਭੁਪਜੈਜਪੂਤ
੧੪ ਸਥਦੋਤੀਭਗਤਜਪਦੇਜਿ ੨੬੫
੧੫ ਅਨਰਸਮਤਿਭੋਲਾਇਆਭਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾਏ॥
ਘਰੁ ੩
੨ ਮੇਰਮਨਤਰਿਸਿਭੁਲਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੫ ਥਿਰਤਜੇ
ਘਰੁ ੪

੧ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐ ੨੬੬
੨ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਟੀਐ
੩ ਸਭਥਿਧਿਤੁਮਤੀਜਾਨਤੇਪਿਛਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਟੀਆ
ਮਤਲਾ ੧
੧ ਸਸੈਸੋਇਸਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾ ੨੬੭
ਜੀਸਭਨਾਸਾਤਿਥੁਏਕੁਕੁਇ
ਮਤਲਾ ੩
੧ ਅਏਅੰਕੈਸਭੁਜਗੁਆਇ ੨੬੮
ਅਕਾਖੈਘਾਕੈਕਾਲੁਭਇਆ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਛੰਤਾ॥

੧ ਮੁੰਧਜੋਥਨਿਥਾਲਜੀਏਮੇਰਾ ੨੬੯
ਪਿਰੁਰਲੀਅਲਾਰਾਮਾ॥
੨ ਅਨਤੋਦੋਅਨਤਦੁਵਜੈਰੁ
ਸੁਲਕਾਰੇਰਾਮਾ॥
੩ ਮੇਰਾਮਨੇਮੇਰਾਮਨੁਰਤਾ ੨੭੦
ਰਾਮਪਿਆਰੇਰਾਮਾ॥
ਘਰੁ ੨

੪ ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਤਰੁਜਾ
ਦੀਸਚਾਸਿਰਜਣਤਰੁਜੀਓ
ਘਰੁ ੩

੫ ਤੂੰਸੁਣਿਤਰਣਕਾਲਿਅਕੀ
ਦਾਜੀਐਰਤਾਰਾਮਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
ਛੰਤ

੧ ਮਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇਲਾਸਾ ੨੮੦
ਚੈਸਥਦਿਸੁਤਾਇਆਰਾਮਾ
੨ ਸਾਜਨਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੁਤਮ
ਸਤਕੀਰਗਤਿ ਕਰੇਤੋ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਛੰਤ

੧ ਜੀਵਨੋ ਮੈਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ੨੮੧
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਰਾਮਾ॥
੨ ਵਿਮਿਛਿ ਮੇਛਿ ਮਿਛਿ ਮਿਵਰ
ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮਾ॥

ਘਰੁ ੨

੩ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰਤਾ ਦੁਖ ਥਿਨਾਸ ੨੮੨
ਨੁਪਤਿਤ ਪਵਨੁ ਤਰਿਨ ਮੁਖੀ
੪ ਸਤਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਗੀ ੨੮੩
ਰਾਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਪਿਆਰੁ
੫ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ
ਰਤਿ ਪਾਈ ਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ
੬ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਨਾ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਨਿਭਾਨਾ ਤਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ

੭ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮ ਅ ੨੮੪
ਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਬਰੁ
ਘਰੁ ੪

੮ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿਨੇ ਲੋਇਲਾਸ
ਨੁਪੇ ਮਿਰਤੰਨ ਰਾਮ ਰਾਜੇ
੯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਛਿ ਚੁਛਿ ਚੁਛਿ ੨੮੫
ਤਰਿ ਸਜਨੁ ਲਾਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ

੧੦ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ
ਤੈਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ

੧੧ ਜਿਨਮ ਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਤਰਿ ਲਿ
ਖਿ ਆਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ

੧੨ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਤੈ ਤੇਜਨ ਸੁਖ ਜੁਸਿ ਆਦੇ

੧੩ ਜਿਨ ਭੇਟਿ ਆਮੇਰਾ ਪੁਰਸਤਿ ੨੮੬
ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਜੁਵੈ
ਘਰੁ ੫

੧੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀਵੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਆਉ ਘਰੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਛੰਤ

੧ ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਲਾ ਮੈਸੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਭੀਰਾ ਰਾਮਾ॥

੨੩੨

ਪਨੇ

- ੨ ਅਕਥਾਤਰਿਅਕਥਕਥਾ ੨੮੭
- ਕਿਯੁਜਾਇਨਜਾਦੀਰਾਮ
- ੩ ਤਰਿਚਰਕਮਲਮਨੁਥੇ
- ਧਿਆਕਿਯੁਆਨਨਮੀਠਾ
- ਘਰੁ ੬
- ੪ ਜਲਦੁਧਨਿਆਈਗੀਤਿ
- ਅਬਦੁਧਆਚਨਹੀਮਨਐਸੀ
- ੫ ਜਾਕਓਧੋਜਤਿਅਸੰਖਮੁਨੀ ੨੮੮
- ਅਨੇਕਤਧੇ॥
- ੬ ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਤਾ
- ਲਸਾਈਐ॥
- ੭ ਥਿਰੁਸੰਤਨਸੋਤਗੁਮਰੈ ੨੮੯
- ਨਜਾਵਏ॥
- ੮ ਮਿਲਓਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋ
- ਤਿਓਧਾਰਿਲੇਹੁ॥
- ੯ ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨਤਕੀ
- ਸਹਇਗੀ॥
- ਘਰੁ ੭
- ੧੦ ਭਿੰਨੀਰੈਨਜੀਐਚਾਮਕਿ ੨੯੦
- ਨਿਤਾਰੇ॥
- ੧੧ ਓਹਿਵੰਦੁਵਟਓਤ੍ਰਿਅਤੋਂ
- ਕਿਆਚਿਰੁਲਾਇਆ॥
- ੧੨ ਵਧੁਮੇਰੇਆਲਸਾਤਰਿਪਾ
- ਸਿਥਨਤੀ॥

- ੧੩ ਦਿਨੁਗਤਿਕਮਾਇਅਜੇ ੨੯੧
- ਸੋਆਇਓਮਾਥੈ॥
- ਘਰੁ ੮
- ੧੪ ਕਮਲਾਕੁਮਭੀਤਿਕਮ
- ਲਾਕੁਮਭੀਤਿਤੋਤੀਖਲ
- ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
- ਮਤਲਾ ੧
- ੧ ਵਰਆਸਾਕੀ ੨੯੨
- ਪਓਤੀ ੨੪
- ਸਲੋਕੁ ੬੦
- ੨੧੩ ਜੋਤਜੁਮਲਾ
- ੨੩੩ ਚਓਪਦੇਦੁਧਦੇ
- ੪੧ ਮਃ ੧
- ੧ ਸੋਦਰੁ
- ੧ ਸੋਪੁਰਖੁ
- ੨੮ ਚਓਪਦੇ
- ੧੩ ਸਃ ੩
- ੧੫ ਮਃ ੪
- ੧੬੩ ਮਃ ੫
- ੧ ਮਃ ੬
- ੨੩੩
- ੪੨ ਅਸਟਪਦੀਆ
- ੨੨ ਮਃ ੧
- ੧੫ ਮਃ ੩
- ੨ ਮਃ ੫
- ੩ ਮਃ ੫ ਬਿਹਤੀ
- ੪੨
- ੨ ਪਦੀਆ
- ੧ ਮਃ ੧
- ੧ ਮਃ ੨

ਪੰਨੇ

੩੫ ੬੩
 ੫ ਮ: ੧
 ੨ ਮ: ੩
 ੧੪ ਮ: ੪
 ੧੪ ਮ: ੫
 ੩੫
 ੧ ਵਾਰ ਮ: ੧

੩੧੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਅਸਾਥਾ ਲੀਭਗਤਾ ਕੀ

ਥਾ ਲੀਸੀ ਕਥੀ ਰਜੀਓ ਕੀ

੧ ਗੁਰਚਰਣ ਲਾਗਿ ਤਮ ਬਿਨੁ ੨੮੮

੨ ਗਜਸਾਢੈ ਤੈਠੈ ਪੋਤੀ ਅਤਿ ਤੇਰੇ

੩ ਬਖਿਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੇ ਕੀ ਨਾ॥

੪ ਟਿਕਤੁ ਪਤਿ ਰਿਭੁ ਰਿਭੁ ਰਕਟ ਕੁੰਡ

੫ ਜੋਗੀ ਜਤੀਤ ਪੀਸੰਨਿ ਅਸੀ ਬੁ

੬ ਠੀਲੁ ਰਥਾ ਥੀ ਬਲ ਦੁਪਖ ਵਜ

੭ ਬੁਟੁ ਅਏ ਕੁਥ ਤਰਿਆ ਪਾਰੀ

੮ ਡਿੰਦੁਰ ਕਕਾਤ ਅਏ ਕਿਨਿ ੨੩੦੦

੯ ਜਬਲ ਗੁਤਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਥਾਤੀ

੧੦ ਸਰਸੰਦਨ ਅੰਤਨ ਡੀਪ ਏਆ

੧੧ ਰਤੀ ਸੁਕੀ ਤੇਲੁ ਨਿਕਟਾ॥

੧੨ ਹੁਤੁ ਅਪਰਾਧ ਕਰ ਤੇਜੇ

੧੩

ਤਜਰਤ ਮਾਗੀ ਗੋਸਤੀ ਤੀਗਾ

੧੪

ਪਾਤੀ ਤੇਰੇ ਮਾਲ ਨੀ ਪਾਤੀ ਪਤੀ

੧੫

ਥਾਰਤ ਥਰਸ ਥਾਲਾ ਤਨ ਥੀਤੇ

੧੬

ਕਾਤੁ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟੰ ਥਰ ਕਾਤੁ ੩੦੧

੧੭

ਤਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੁ ਤਮ

੧੮

ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੁੰਦ ਨ ਥਰ ਥੈ

੧੯

ਸਰਪ ਨੀ ਤੇਰੇ ਪਰਿਨਤੀ ਬਲੀ

੨੦

ਕਤਾ ਸੁਅਨ ਕਉ ਸਿੰਮਤਿ ਸੁਨਾ

੨੧

ਲੰਕਾ ਸਚੇਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਥਾਈ

੨੨

ਪਤਿਲਾ ਪੁਤੁ ਪੀਛੈ ਗੀ ਮਾਈ

੨੩

ਬਿੰਦੁ ਤੇਜਿ ਨਿਪਿ ਭੁਕੀ ਅਯਗਰਿ ੩੦੨

੨੪

ਤਨੁ ਰੇਨਿ ਮਨੁ ਪੁਨਗ ਪਿਕਰਿ ਤਉ

੨੫

ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਾਸੁ ਗੀ ਕੀ ਪਿਆਰੀ

੨੬

ਤਮ ਪਰਿਸੁਤਤ ਨਤਿ ਨਿਤਤ ਨ

੨੭

ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਅਸਾਸੁ ਪਨੇਜੈ ਸਾ

੨੮

ਜਉ ਮੈ ਰੁਪ ਕੀਏ ਬਤੁ ਤੇਰੇ ਅਥਰ

੨੯

ਰੋਜਾ ਪਰੇ ਮਨ ਵੈ ਅਲਾਤੁ ਸੁਆਦ

੩੦

ਕੀਓ ਗੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੇਤਾਈ

੩੧

ਤੀਰੇ ਤੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਤਿ

੩੨

ਪਤਿਲੀ ਕੁਰੁ ਪਿਕੁ ਜਾਤਿ ਕੁਲਖਾਨੀ

੩੩

ਮੇਰੀ ਬਤੁਰੀ ਅਕੋਧਨੀ ਅਨਓ ੩੦੩

੩੪

ਰਤੁਰਤੁਰੀ ਬਤੁਰੀ ਅਘੁੰਘਟੁ

੩੫

ਕਰਵਤੁ ਭਲਾਨ ਕਰਵਟ ਤੇਗੀ

੩੬

ਕੋਰੀ ਕਾਤੁ ਮਰਮਨ ਜਾਨਾ॥

੩੭

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇਤੀ ਰਥਨ ਵੈਤਿ ਸੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਥਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਓ ਕੀ

- ੧ ਟੇਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੁਰਕ ਜਤ ੨੦੩
- ੨ ਅਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁਰ ਗਈ ਲੇਉ ਦਕ
- ੩ ਮਨ ਮੋਹ ਗਜੁ ਜਿਓ ਥਾ ਮੇਰੀ ਕਾਰੀ
- ੪ ਸਾਖ ਕੰਚ ਦੋ ਭੋਇ ਖੁਨਾ ਤੀਓ ਭੋ
- ੫ ਪਰਬੂਤ ਮਜਿ ਚੀਨ ਸੀਆ ਸਾਤੇ ੨੦੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਥਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀਓ ਕੀ

- ੧ ਮ੍ਰਿਗਮੀਨ ਬ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ
- ੨ ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ
- ੩ ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਨਾਮ ਇਹੰ ਰੁਝ ਪੁਰੇ
- ੪ ਕਠਾ ਭੁਇਓ ਜਿਓ ਭੁਇਓ ਚਿਨ
- ੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਠਰਿ ਠਰੇ
- ੬ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰ ਕੈ ਸੇਨ ਚ ਤੁਝੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭਗਤ ਪੰਨੇ ਜੀਓ ਕੀ ਥਾਣੀ

- ੧ ਭਰਮ ਤਫਿਰਤ ਥੁਤ ਜਨ ਮਥਿਲਾ ੨੦੫
- ੨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮ
ਦੇਉ ਮਨ
- ੩ ਰੇਚਿ ਤਚੇਤ ਸਿਥੀ ਨਦ ਲਾਲਾ
ਦਮੋਦਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਓ ਕੀ ਥਾਣੀ

- ੧ ਦਿਲ ਤੁਮੁਤ ਬਤਿਜਿਨ ਸੇਈ
ਸਦਿ ਆ
ਅਸਟ ਪਦੀ ੨੦੬
- ੨ ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ
ਲਾਹਗੇ

੫੩

- ਜੋੜ ਜੁਮਲਾ
- ੩੭ ਕੋਈ ਰਜੀ
 - ੫ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ
 - ੬ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ
 - ੩ ਪੰਨੇ ਜੀਓ
 - ੨ ਸੇਖ ਫਰੀਦ

੫੩

१॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪਾਤ ੧

पुष्पसमूह ९

ਪਾਤ ੧

ਸੋਦਰਾ)

[illegible]

੨੨੪

॥੧॥

ਗਗੁਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ॥

ਸੋਪੁਰਖਾ ॥

ਸੋਪੁਰਖਾ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸਭਿਧਿ ਆਵਹਿ
ਧਿ ਆਵਹਿ ਤਿਤੁ ਪੁਜੀ ਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣ ਤਰਾ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਤੁੰ ਜੀ ਆਕਰ
ਰਾ ਤਰਿ ਧਿ ਆਵਹਿ ਸੰਤੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣ ਤਰਾ ਤਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਤਰਿ
ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਤੁਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ
ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੋਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋ ਜਵਿ ਰਾਣਾ ਤੁੰ ਆਪੇ
ਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਤਉ ਤੁ ਪੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਤੁੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਥੇ ਅੰਤੁ ਥੇ ਅੰਤੁ ਜੀ
ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁ ਪੁਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥
ਤਰਿ ਧਿ ਆਵਹਿ ਤਰਿ ਧਿ ਆਵਹਿ ਤੁ ਪੁਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗਮਾ ਤਿ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ ਸੋ ਮੁਕੁ
ਸੋ ਮੁਕੁ ਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਤਰਿ ਧਿ ਆਇ ਆਜੀ ਉਤਿਨ ਟੁਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰੰ
ਜਿਨ ਤਰਿ ਨਿਰੰਭੁ ਧਿ ਆਇ ਆਜੀ ਉਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿ
ਨ ਸੇਵਿ ਆਮੇਰੇ ਤਰਿ ਜੀ ਉਤੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇਧੰਨੁ ਸੇਧੰਨੁ ਜਿਨ ਤਰਿ ਧਿ
ਇ ਆਜੀ ਉ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਗੁ
ਭਰੇ ਥੇ ਅੰਤੁ ਥੇ ਅੰਤੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਿ ਤੁ ਪੁਜੀ ਤਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ
ਨੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਤਰਿ ਪੁਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪ ਤਿ ਜਪ ਤਿ ਬੇਅੰਤ
ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿ ਆਖਟੁ ਕਰਮ
ਤਾ ॥ ਸੇਭੁ ਗਤ ਸੇਭੁ ਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ਤੁੰ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁ ਪੁਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁੰ ਏਕੇ ਜੀ ਤੁੰ ਨਿਤ ਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ
ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਭੇਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿ ਸਟਿ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭੁ
ਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭੁ ਸੇਵਾ ਜਾਣੇਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

१८ सितुं प्रसादि।

ਗੁਰਮਾਸਮਤਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ। ਪਾਉ ੨

[illegible][illegible]

ਵੈਬੁਸਨਾਤਿ॥ ੪॥ ੨॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਜੇਦਰਿਮੰਗਤੁਕੁਕਕਰੇ
 ਨਲੀਖਸਮੁਲੇਭਾਭਵੈਧੀਰਕਭਾਵੈਪਕੇਏਕਵਡਿਸਾਈਦੇਇ॥ ੧॥ ਜਾਣੁਜੇ
 ਭੁਭੁਜਤੀਅਗੈਜਾਤਿਨੇਤਾਰਹਾਉਅਪਿਕਰਾਏਅਪਿਕਰੇਇਅਪਿਉਲਾਮੇ
 ਤੇਪਰੇਇਜਾਤੁੰਕਰਦਤਾਰੁਕਰਤਾਰੁਕਿਆਮੁਤਤਜੀਕਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ ੨॥ ਅਪਿਉ
 ਏਅਪੇਦੇਇਅਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨਤਿਕਰੇਇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਅਇਦੁਖੁਅ
 ਵੈਰੁਜਾਇ॥ ੩॥ ਸਾਚੁਪਿਆਰਾਅਪਿਕਰੇਇਅਵਗੀਕਉਸਾਚੁਨਦੇਇਜੇ
 ਗੈਦੇਵਕੈਨਨਕੁਅਗੈਪੁਛਨਦੇਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧

ਸਦੇ ਹਰੈ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਪੁਛਨ ਲੇਇ ॥੪॥੩॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧
ਸਮਰੈ ਘਟੇ ਘਟਾ ਦੇ ਲਕਟੁ ਨੀ ਆਵਾਜ ਤਿਵਾਨਾ ਨਾਰਟੁ ਨ ਚੈ ਕਲਿਕਾਭਾ

ਓਹ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਰ ਰਾਖਿ ਪਾਓ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ
 ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਸੁ ਠਹਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥ ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ॥
 ਇਹ ਜੇ ਸਭਿ ਵਰ੍ਹਿਹਿ ਅੰਧੀ ਵਲ ਥਾਣੁ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੨ ॥
 ਰਸਨ ਦੇਖਿ ਐ ਦਇਆ ਨਹੋਇ ॥ ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਦੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਅਉ ਕੋ
 ਥਿਤੋਇ ॥ ਕਹੈ ਪੁਦਾਇ ਨ ਮਨੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਮਾਲ ਸਮੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥ ਕਰ ਲਿਖੁ
 ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਤ ਮਾਨੁ ॥ ਤਾਕਿ ਦੁਹਰ ਗਤ ਪਵੈ ਮਾਨੁ ॥
 ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਜੇਤਾ ਸਥ ਦੁਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੁਪੁ ਕਇ
 ਤੇਰੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
 ਰਾਏ ਕੋਤੈ ॥ ਏਕੋਤੈ ਭਾਈ ਏਕੋਤੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋੜੇ ਆਪੇ ਲਵੈ
 ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੇ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕਿ ਦੁਕਰ ਲਾਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਸਾਵਰ ਤੈ ਤੈ ਸੋ ਕਹੀ ਐ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ੩ ॥
 ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇ ਆਮ ਦੁਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤ ਵਾਲਾ ਪੀਵ ਤੁਰੈ ॥ ਆਪੇ ਰੁਪ ਕੇ
 ਭਾਂਤੀ ਨਾਨਕੁ ਬਪੁਜਾਏ ਵਕੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧
 ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵ ਜੁਭਾਉ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਏਤਾ ਭਗਤਿ ਏਤਾ
 ਉ ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨ ਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੇਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹ ॥ ਹੋਰੁ ਨ
 ਲਾਖੁ ਸੀ ਆਮਨ ਮਾਹ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੰਤਿ ਦੁਇ ਤਾਲਾ ॥ ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ
 ਨਿਤਾਲਾ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨ ਹੀ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨ ਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ੨ ॥
 ਰੁਓ ਫੇਰੀ ਤੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ ॥ ਬਹਦਿ ਆਉ ਠਹਿਰਾਇ ਅਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥ ਲੇਟ ਲਿਲੇਟ
 ਏਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨ ਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥ ੩ ॥ ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿ ਅਕੁ
 ਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਣਾਸਾ ਚਾਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਵੇਰਾ ਵੇਰਾ ॥ ਇਤੁ ਗੰਗਿ ਨ
 ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ
 ਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥ ਅੰਧੁ ਲੈਦ ਤਸਿ ਰਿਮੁੰਡ ਕਟਾਇ ਆਗਾਵੁ
 ਰਿਕਿ ਆਵ ਰਾਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਿ ਆਉ ਪਮਾਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥ ਤੂੰ ਸਰਬੁ

ਮੇਰੇ ਲਾਇਆ ਰਹਾਉ। ਜੀਉ ਭਿਧਾਇ ਜੁਗਤਿ ਤਬਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨ ਥਿਕਿ ਆਵ ਡਭਾਇਆ
ਜੇਤੁ ਪੁਰਖੁ ਜੇਤੁ ਕਉ ਭੁਕਤੀ ਐਸਰ ਬਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਤਿਆ। ੨॥ ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਭੁ ਸਾ
ਭਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲ ਲਸਿ ਸਟਿਗਇਆ। ਆਗੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਓਤਿ ਕਾਕੰ ਸੁਢਾਇ
ਕਾਵਰੁ ਭਇਆ। ੩॥ ਰਤਨ ਭਿਧਾਇ ਪਰੇਖੀ ਹੁਮ ਥਿਅ ਤੇਰਿ ਭੁਖ ਲਾਏ ਜੀਅ ਸੀਕੀ
ਅਗੈ ਨ ਕੁਛ ਪੈਕਿ ਭਿਧਾਇ ਕੀਏ ਕੀਵੰਡਿ ਦੀਆ। ੪॥ ੭॥ ਆਸਾਮਤ
੯੧ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਤਿਥੇ ਲਿਖਿ ਸਥਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਠਲੁ ਤੁਆ। ਤਿਸੁ ਰੁਪਨ ਰੇਖਾ
ਜੁਹਾ ਜੈਸ ਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ਕੀਆ। ੧॥ ਕਰੇ ਵਖਿ ਆਦੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਕੋਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਏਈ। ਰਹਾਉ। ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਤੇ ਤੁਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਏ। ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਦੀ
ਤੁਝੀ ਗਏ ਭੇਮਾਇ ਆਕੇ ਲਾਏ। ੨॥ ਸਰਬ ਜੋ ਤਿਰੁਪੁਤਰਾ ਦੇਖਿ ਆਸ ਗਲ ਭਵਨ
ਜੋਨ ਦੇਆ। ਰਾਗੈ ਰੂਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਬੈਠਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਢਾਇਆ। ੩॥ ਥੀਲਾ ਸਬਦੁ ਵਜ
ਏ ਜੋਗੇਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ। ਸਬਦਿ ਅਨਾਤਿ ਸੋ ਜਤੁ ਰਾਤਨਾਨੁ ਕਾਏ ਵਿਚਾਰਾ।
੪॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਮੈਗੁ ਲਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ। ਗਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰ
ਗੁਰਾ। ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਤਸਲਾ ਬਾਦਿ। ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵਹਿ ਘਾਇ। ੧॥ ਤਭਿ ਪਾ
ਵਾਏ ਤਿਥਿ ਆਕੀ ਜੈ। ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਕਿਛੁ ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ। ਰਹਾਉ। ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮਤ
ਮਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀ ਐਸ ਭੁਖ ਤੇ ਖਤਾ। ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈਕੀ ਚੈ ਅਰਦਾਸਿ। ਪਾਪੁ
ਜੁਹੁ ਦਿਸਾਖੀ ਪਾਸਿ। ੨॥ ਜੈਸਾ ਤੁੰਕ ਰਹਿਤੈ ਸਕੈ ਤੇਇ। ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ।
ਜੇ ਤੁਮ ਤਿਦੇ ਹਿਤੇ ਹੀ ਕੋ ਪਾਵੈ। ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ। ੩॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰੀਅ
ਰਾਗ। ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭਿਧਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾਇਤੁ ਪਨੁ ਮਾਲਾ। ਜੋ ਕੋ ਭੁਏ
ਨੁਕਿ ਚਾਰਾ। ੪॥ ੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ।
ਜੋਨਿ ਸਖੀ ਆਕਾ ਜੁਰ ਚਾਇਆ। ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ। ਸਤੁ ਵੀਅਤ ਦਿ
ਖਾਇਆ। ੧॥ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮ ਲਖਿ ਬੇਕ ਬੀਚਾਰਾ। ਹਮਰੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਜਗ
ਗੈਰੁ ਭਤਾਰਾ। ਰਹਾਉ। ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਹਮਰਾ ਵੀਅਤੁ ਜਿਉ ਆਜੰ ਸਤੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ
ਜੀਆ। ਤਿਉ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿ ਅਤੁ ਆਪੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ। ੨॥ ਅਪ

ਲਾਕਾਰਜਾਅਪਿਸਵਾਰੋਹੋਗਨਿਕਾਰਜਨਤੋਈ। ਜਿਤੁਕਾਰਜਿਸਤਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰ
 ਏਹੁਗੁਰਮੁਖਿਭੁਏਕੋਈ॥ ੩॥ ਭਨਿਤਿਨਾਨਕੁਸਭਨਕਾਪਿਰੁਏਕੋਸੋਇ। ਜਿਸਨੇਨਦ
 ਕੇਰਸਾਸੋਤਗਦਿਤੋਇ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਗਿਯੁਥਨੁਸਮਸਰੇ
 ਸੁਭਾਇ। ਦੁਰਮਤਿਗਤੁਭਈਕੀਰਤਿਠਾਇ। ਸਚਪਉੜੀਸਾਚਉਮੁਖਿਨੰਦੀ। ਸਤਿਗੁਰ
 ਵਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ॥ ੧॥ ਮਨਚੁਰੇਖਟੁਦਰਸਨਜਾਲਾ। ਸਰਬਜੋਤਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੁ
 ਰਹਾਉ। ਅਧਿਕਤਿਆਸਭੇਖਥਤੁਕਰੈ। ਦੁਖਬਿਖਿਆਸੁਖਤਨਿਪਰਤਰੈ। ਕਾਮੁਕੋਧੁ
 ਤਰਿਧਨੁਤਿਰੈ। ਦੁਬਿਧਾਢੋਰਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੈ॥ ੨॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਦੁਸਤਜਅੰਦ
 ਖਾਸੈਨੁਪ੍ਰੇਮੁਗੋਬਿੰਦਾ। ਆਪੇਕਰੇਆਪੇਥਖਸਿੰਦੁ। ਤਨੁਮਨੁਤਰਿਪਤਿਅਗੈਜਿੰਦੁ
 ੩॥ ਸੁਭਵਿਕਾਰਮਤਾਦੁਖਦੇਹ। ਭੇਖਭਵਨਦੀਸਤਿਸਭਿਖੇਹ। ਜੋਉਪਜੈਸੇਅ
 ਜਾਇ। ਨਨਕਅਸਥਿਰਨਾਮੁਰਜਾਇ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਏਕੋ
 ਭਕਮਲੁਅਨੁਪਾ। ਸਦਾਬਿਗਾਸੈਪਰਮਲਰੂਪਾ। ਉਜਲਸੇਤੀਚੁਗਤਿਹੰਸਾ। ਸਰਬਕ
 ਜਗਦੀਸੈਅੰਸਾ॥ ੧॥ ਜੋਦੀਸੈਸੋਉਪਜੈਬਿਸੈ। ਬਿਨੁਜਲਸਰਵਰਿਕਮਲੁਨਦੀਸੈ
 ਰਹਾਉ। ਬਿਰਲਾਭੁਏਪਾਵੈਭੇਦੁ। ਸਾਖਾਤੀਨਿਕੈਤਨਿਤਥੇਦੁ। ਨਾਦਬਿੰਦਕੀਸੁਰ
 ਮਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥ ੨॥ ਮੁਕਤੋਰਾਤਉਰੰਗਿਰਵੰਤਉ। ਰਾਜਾ
 ਜਿਸਦਾਬਿਗਾਤਉ। ਜਿਸੁਤੁੰਗਾਖਤਿਵਿਰਪਾਧਾਰਿ। ਬੁਝਤਪਾਤਨਤਾਰਤਿਤਰਿ॥ ੩॥
 ਤ੍ਰਿਭਵਲਮਹਿਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਲਮਹਿਜਾਇਅਧਾ। ਉਲਟਭਈਘਰਘਰਮਹਿਅਦਿ
 ਅਤਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ। ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਲਾਗੋਪਾਇ॥ ੪॥ ੧੨॥
 ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੀਤੁਜਤਿਦੁਰਿ। ਬਹੁਤੁਸਿਅਲਪਲਾਗੈਪੁਰਿ
 ਗੀਮੈਲੁਮਿਟੈਸਚਨਾਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰੋਲਿਵਲਾਇ॥ ੧॥ ਏਹੁਜੁਰਿਤਜਗੁਅਰ
 ਸਿ। ਦੁਖਸੁਖਸਾਚੁਕਰੇਤਪ੍ਰਭਪਾਸਿ। ਰਹਾਉ। ਕੁਜੁਕਮਵੈਅਵੈਜਾਵੈ। ਕਹਿ
 ਬਨਿਵਾਰਨਹੀਅਵੈ। ਕਿਅਦੇਖਾਸੁਝਝੁਣਨਪਾਵੈ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਪਰਿ
 ਅਵੈ॥ ੨॥ ਜੋਜਨਮੇਸੇਰੋਗਿਵਿਆਪੇ। ਹਉਮੈਮਾਇਆਦੁਖਿਸੰਤਾਪੇ। ਸੇਜਾਥੇ
 ਜੋਪੁਰਿਰਾਖੇ। ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੇ॥ ੩॥ ਚਲਤਉਮਨੁਰਾਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੈ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬ ਦੁਭਾਧੈ ਸਾਚੈ ਸਬ ਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚੁ ਤੁ
ਅਪੁਗਵਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਜੋਤਿ ਨਿਕੀ ਆਸੋ ਸਚੁ ਥੀ ਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਗਿ ਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਤੀ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਅਨਦਿ ਨੁ ਨਾਇ
ਪਿਅਰੇ ਸੰਗੁ ॥ ੧ ॥ ਠਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੁ ਅਪਨੀ ਸਰਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾ
ਵਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨ ਚਿਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਤੁ
ਕੋ ਸਦ ਬਲਿ ਤਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਤਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇਜਨ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾ
ਨੁ ॥ ੨ ॥ ਠਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਆਪਨ ਨਾਰੀ ॥ ਠਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸਬ ਦੁਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆ
ਪਿਤਰੇ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲਤਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਤਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਨ
ਗੁਰੁ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ਸੰਤ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਪੁਛਨ ਤੋਇ ॥ ਦੁਜਾ ਮੇਟੇ ਏਕੋ ਸ
ਇ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਆਵਤਿ ਇਕਿ ਜਾਵਤਿ ਝਾਈ ॥ ਇ
ਕੋ ਰੋਗ ਤਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਇਕਿ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਤਿ ਠਉਰਨ ਪਾਵਤਿ ॥ ਸੇਕਰਮ ਤੀ
ਵਰਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਵਤਿ ॥ ਰਧਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਤ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿ
ਖੁਤ ਅਤਿ ਭਉ ਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਤਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ
ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਪੇਲਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਤਿ ਪਿਅਰੇ
ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਭਉ ਪਰਿ ਕਮਲ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਖੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸਨੋ ਕਹੀ ਐ ॥ ਦੀ
ਸੈਥੁ ਮੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀ ਐ ॥ ਅਕਥ ਕਥ ਉਗਰ ਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਗੁਰ
ਨੰਗਤਿ ਪਾਵਉ ਪਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਹੁ ਭੇਦਾ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਮਜਨੁ ਤਰਿ ਰ
ਹੇਦਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੈ ਪੁਰਿ ਭਾਗੈ ॥
੪੩੧੫ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇ ਲਗਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਆਤਮ
ਕਮੁ ਨਿਤ ਰਿਅ ॥ ਕਰਤ ਥੀ ਚਾਹੁ ਤਿਰਦੈ ਤਰਿ ਰਵਿ ਆਤਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਥੀ ਚਾਰਿ ਆ
॥ ੧ ॥ ਥੋਲੁ ਗੁਰ ਮੁਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਤਰਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆ
ਨੁ ॥ ਚਿਉ ਜੀ ਆਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਰਵਨੀ ਰਵੈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੁਟਿ ਤਿਵਿਚਿ ਤਉ ਮੈ ਭਰਮੁ
ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਤਉ ਮੈ ਤੁਟੈ ਤਕੈ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਠਰਿ ਠਰਿਨਾ ਮੁਭ

ਗਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਸਾਗਰਉਰਧਾਰੇ॥ ਭਗਤਿਵਦਲੁਜਗਜੀਵਨੁਦਤਮੰਤ੍ਰੇ
 ਰਮਤਿਤਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਮਨਸਿਉਜੁਝਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਪਾਏਮਨਸਾਮਨਤਿਜਮੰਦੇ
 ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਸਤਜਭਾਇਲਿਵਲਾਏ॥ ੪॥੧੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧
 ਕਿਸਕਉਕਤਤਿਸੁਦਾਵਤਿਕਿਸਕਉਕਿਸੁਸਮਾਝਾਵਤਿਸਨਵੇ
 ਠਾਕਿਸੈਪੜਾਵਤਿਪੜਿਗੁਣਿਭੁਏਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸੰਤੋਖਿਰੇਤਾ॥੧॥ ਐਸਾ
 ਮਤਿਰਮਤੁਸਗੀਰਾ॥ ਤਰਿਭੁਜੁਮੇਰੇਮਨਗਤਿਰਗੀਭੀਰਾ॥ ਰਤਉ॥ ਅਨਤ
 ਗਭਗਤਿਤਰਿਰੰਗਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਸੁਚੇਤਰਿਗੁਣਸੰਗਾ॥ ਮਿਥਿਆਜਨਮੁਸਰ
 ਸੰਸਾਰਾ॥ ਰਾਮਭਗਤਿਜਨੁਰੋਤੇਨਿਰਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੁਚੀਕਾਇਆਤਰਿਗੁਣ
 ਆ॥ ਆਤਮਚੀਨਿਰੋਲਿਵਲਾਇਆ॥ ਆਦਿਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਤੀਰਾ॥
 ਲਿਰਤਮੇਰਾਮਨੁਪੀਰਾ॥ ੩॥ ਕਥਨੀਕਤਤਿਕਤਤਿਸੇਮੁਏ॥ ਸੇਪ੍ਰਭੁਦੁਰਿਨਤੋ
 ਤੁੰਏ॥ ਸਭੁਜਗੁਦੇਖਿਅਮਾਇਆਢਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਿਆ
 ਆ॥ ੪॥੧੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਕੋਈਭੀਖਕੁਭੀਖਿਅਖਾਇਰੋ
 ਰਾਜਾਰਤਿਅਸਮਾਇ॥ ਕਿਸੁਮਨੁਕਿਸੈਅਪਮਾਨਾ॥ ਢਾਤਿਉਸਾਰੇਧਰੇਪਿਆ
 ਤੁਏਤਵਡਾਨਾਤੀਕੋਇ॥ ਕਿਸੁਵੇਖਾਲੀਚੰਗਾਉਇ॥ ੧॥ ਮੈਤਨਾਮੁਤੇਰਾਆਪਾਉ
 ਦਾਤਾਕਰਣਾਕੁਕਰਤਾਰਾ॥ ਰਤਉ॥ ਵਾਟਨਪਾਵਉਵੀਗਾਜਾਉ॥ ਦਰਗਤਬੈਸ
 ਤੀਬਾਉ॥ ਮਨਕਾਅੰਧੁਲਾਮਾਇਕਾਬੰਧੁ॥ ਖੀਨਖਰਾਭੁਤੇਵੈਨਿਤਕੰਧੁ॥ ਖਾਣ
 ਟਕੀਬਤੁਤੀਆਸਾ॥ ਲੇਖੈਤੇਰੈਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ ੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਧੁਲੇਦੀਪਕੇ
 ॥ ਭਉਜਲਰੂਬਤਚਿੰਤਕਰੇਇ॥ ਕਤਤਿਸੁਦਤਿਜੋਮਨਤਿਨਾਉ॥ ਤਉਬਲਿਤਰੈਤੇ
 ਜਾਉ॥ ਨਾਨਕੁਏਕਕਰੈਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉਪਿਰੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਜੰਤੁਦੇਹ
 ਪੀਤੇਰਾਨਉ॥ ਦਰਗਤਬੈਸਣੋਵੈਬਾਉ॥ ਜੰਤੁਪੁਭਾਵੈਦੁਰਮਤਿਜਾਇ॥ ਗਿਅ
 ਰਤਨਮਨਿਵਸੈਆਇ॥ ਨਦਰਿਕਰੈਤਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ॥ ਪ੍ਰਦਾਵਤਿਨਾਨਕਭਵ
 ਤੈਰੇ॥ ੪॥੧੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਪੰਚਪਏ॥ ਦੁਧਬਿਨੁਪੇਨੁਪੰਖਬਿਨੁਪੇ
 ਜਲਬਿਨੁਉਤਭੁਜੁਕਾਮਿਨਤੀ॥ ਕਿਆਸੁਲਤਾਨੁਸਲਾਮਵਿਹੁਣਾਐਧੀਕੋਰਿਤੇ

ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਕੀਵਿਸਰਤਿ ਦੁਖੁ ਭੁਤਾਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੁੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਤੀ ॥
 ਕਰੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀ ਭਰਸੁ ਨਾਤੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨਵਾਜੈ ॥ ਚਰਦੀ ਚਲੈ ਪਜੁ ਤਾਅ
 ਵੈ ਵਿਦੁਸੇ ਵਾਛਲਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਅਖਰਥਿ ਰਖਥਾ ਗਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿ ਤਭਾਉ ਕਰੇ
 ਜੀ ਸਰਨ ਛਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈ ਸੇਲੇਤੀ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀ ਅਤੇਤੇ ਸਭਿ
 ਏਵਿਦੁਸੇ ਵਾਛਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਤੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਵਾ ਤੇਰਾ ਤੋਵੈ ਵਿਦੁਨ ਵੈ ਜੀ ਓਰੇ ਤੇ ਨਾ
 ਜੀ ॥ ੪ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਦੁ ਜੀ ਵਲੁ ਤੋਰੁ ਕੈ ਸਾਜਾ ਜੀ ਵਾਤਾ ਜੁਗਤਿ ਨਾਤੀ ॥ ਕੈ ਤੇ ਨਾ
 ਨੁ ਜੀ ਵਲੇ ਜੀ ਅਜ ਤਭਾਵੈ ਤਤਰਾ ਖੁਤੁਤੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧
 ਕੰਇ ਆਬੁਤ ਮਾਮਨੁ ਤੋਧੋਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜੇਨੇ ਭਿਧਿ ਆਨੁ ਭੁਸਪਾਤੀ ॥ ਤਰਿਨਾਮਾ
 ਜੁਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪੰਥੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾ
 ਗੁਨ ਮੇਸੁ ਚਿਨਾ ਮੇਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਅਚਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਾਤਰਿ ਜੇਨੇ ਭ੍ਰਿਜਿ ਚਰੁ ਜੇਤਿ
 ਤੇਲੀ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾਨਾ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਤੀ ਨਾਲੀ ॥ ਵਿਦੁਨ ਵੈ ਤੋਰਿ ਕ
 ਰਨ ਭੁਲੀ ॥ ੨ ॥ ਪੁਜਾਧ੍ਰਮ ਮਾਇ ਅਪਰਜਾਇ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਤੁ ਅਵਰੁਨ ਭੁਲੀ ॥
 ਚੀਨੈ ਤੁਗਗਨ ਦਸਦੁ ਅਰਾ ॥ ਤਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉਤ
 ਗੁਰਉ ਭਗੋ ॥ ਪਤਰੁ ਆਵਥਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਲਕੁ ਲਿਟਾਇ ਜਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਾ ॥
 ਕੁੰਝੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥ ੪ ॥ ਅਚਾਰੀ ਨਤੀ ਜੀਤਿ ਆਜਾਇ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਤੀ ਕੀ
 ਨਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟਦਸੀ ਚਤੁਰੇ ਦੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾ
 ਏਆ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੨੦

ਆਸਾਮਤਲਾ ੧

ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੇ

ਨੀ ॥ ਭਾਗੁ ਰੂਪੁ ਸੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿ
 ਨੁਦੁਜ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੇ
 ਕੈ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ਮਤਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਲੇ
 ਨਾਥਾ ਸਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਭੁਲਵੈ ਸੋਇ ॥ ਦੇਵਡਿ ਅਈਕਰੇ ਸੁਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਤ
 ਰੁਤੈ ਦੀਬਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸ
 ਭੀਸੈ ਠਾਕਨ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪੰਥਿ ਪੜਤਿ ਵਖਾਲਤਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ

ਨਜਾਣਤਿਭੇਦੁ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਸੋਈਬੁਝਨਤੋਇ॥ ਸਾਚਾਰਵਿਰਤਿਅਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥
 ੪॥ ਕਿਅਤਉਭਾਖਾਅਖਿਵਖਾਈ॥ ਤੁੰਅਪੇਜਾਣਤਿਸਰਬਵਿੰਦੀ॥ ਨਾਨਕ
 ਏਕੋਦਰੁਦੀਥਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਤਤਾਗੁਦਰਾਣੁ॥ ੫॥ ੩॥ ੨੧॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧
 ਕਾਚੀਗਾਰਿਦੇਤਦੁਤਲੀਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਈ॥ ਇਹੁ
 ਸਾਗਰੁਦੁਤਰੁਕਿਉਤਰੀਐਬਿਨੁਤਰਿਗੁਰਪਾਰਿਨਪਾਈ॥ ੧॥ ਤੁਝਬਿਨੁਅਵ
 ਨਕੋਈਮੇਰੇਪਿਅਰੇਤੁਝਬਿਨੁਅਵਹੁਨਕੋਇਤੋਰਾ॥ ਸਰਬੀਰੰਗੀਰੂਪੀਤੂੰਭੋ
 ਥਖੇਸਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਸੁਥੁਗੀਅਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈਪਿਰਸਿਉਂ
 ਦਨਦੇਇਬੁਗੀ॥ ਸਖੀਜਾਨੀਕੇਤਉਚਰਨਸੇਰਵਉਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਦ
 ਧਰੀ॥ ੨॥ ਅਪ੍ਰਥੀਚਾਰਿਮਾਰਿਮਨੁਦੇਖਿਅਤੁਮਸਾਮੀਤੁਨਅਵਰੁਕੋਈ॥
 ਉਤੁਰਾਖਤਿਤਿਵਹੀਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਤਿਕਰਤਿਸੋਈ॥ ੩॥ ਅਸਾਮਨ
 ਦੇਉਬਿਸਾਰਤਤ੍ਰਿਤੁਗੁਆਸਨਿਰਾਸਭਈ॥ ਤੁਰੀਅਵਸਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ॥
 ਸੰਤਸਭਾਕੀਓਟਲੀ॥ ੪॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਗਲੇਸਭਿਜਪਤਪਜਿਸੁ
 ਤਿਰਦੈਅਲਖਅਭੇਦਾ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾਗੁਰਮਤਿਪਾਏਸਤਜੇ
 ॥ ੫॥ ੪॥ ੨੨॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਮੋਤੁਕੁਟਥਮੋਤੁਸਭਕਾਰਾਮੋਤੁਤਮਤਾ
 ਸਗਲਵਿਕਾਰ॥ ੧॥ ਮੋਤੁਅਰੁਭਰਮੁਤਜਤੁਤਮਵੀਰਾ॥ ਸਾਚੁਨਾਮੁਰਿਦੇਰਵੈਨਾਨਕ
 ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਰਿਦੇਜਾਨਵਨਿਪਿਪਾਈ॥ ਰੋਵੈਪ੍ਰਤਨਕਲਪੈਮਾਈ॥ ੨॥ ਏ
 ਮੋਤਿਭੁਥਾਂਸੰਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ ੩॥ ਏਤੁਮੋਤਿਠਿਰਿਜੁਨੀਪਾਰਿ
 ਤੇਲਾਗਾਜਮਪੁਰਿਜਾਤਿ॥ ੪॥ ਗੁਰਦੀਖਿਅਲੇਜਪੁਤਪੁਕਮਾਤਿ॥ ਨਾਮੋਤੁਤੁ
 ਥਾਇਪਾਤਿ॥ ੫॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਏਤੁਮੋਤੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਸਿਉਰੈਤਸਮਦੇ
 ॥ ੬॥ ੫॥ ੨੩॥ ਅਸਮਤਲਾ ੧ ਅਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ ਤੁੰ
 ਪੀਤੁੰਬਖਸਦੁਤਰਾ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਭਾਵਾਸਭਕਿਯੁਤੈਵੈ॥ ਮਨਤਠਿਕੀਚੈਅੰਤਿਵਿੰ
 ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਨਮੁਖਕੀਮਤਿਕੁਜ਼ਿਵਿਅਪੀ॥ ਬਿਨੁਤਰਿਸਿਮਰਦਾਪਿਸੰਤਾਪ
 ੨॥ ਦੁਰਮਤਿਤਿਅਗਿਲਾਤਾਕਿਯੁਲੇਵਤਾ॥ ਜੇਉਪਜੈਸੇਅਲਖਅਭੇਦੁ॥

ਸ੍ਰੀਮਤ ਮਹਾਸਾਸਤਾਈ। ਗੁਰਤਰਿਮਿਲਿ ਆਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ੪॥ ਸਗਲੀ
ਜੁਦੀ ਤੇ ਆਵੈ। ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਵੈ॥ ੫॥ ੬॥ ੨੪॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧
ਚੁੰਦੇ। ਵਿਦਿ ਆਵੀ ਚਾਗੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ। ਜੰਪੰ ਚਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥਵਾਸੀ
੧॥ ਘੁੰਘਰੁ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ। ਤਉ ਜਮੁ ਕਤਾ ਕਰੇ ਸੇ ਸਿਓ ਆਗੈ। ਰਤਾਉ। ਆ
ਨੇਗਾ ਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿ ਆਸੀ। ਜੰਪੰ ਤੁਝੇ ਗੀਤਾਂ ਕਾਇ ਅਭੋਗੀ॥ ੨॥ ਦਇ ਆਦਿ ਗੀ
ਬੁਝੇ ਚਾਗੀ। ਅਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾਨਤ ਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਏਕੁ ਤੁਝੇ ਰਿਵੇ ਸਥ ਤੁਝੇ ਗੈ।
ਨਾਕੁ ਲੈ ਚੋਜਨ ਤੇਗੈ॥ ੪॥ ੨੫॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਏਕਨ ਭੁਗੀ ਅਗੁਲ
ਤਰੇ ਵੈ। ਮੇਰਾ ਸਤੁ ਜਗੈ ਤਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਇਉਂ ਕਿਉਂ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਤੇਵ
ਜਗੈ ਤਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੇਵਾ। ਰਤਾਉ। ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ। ਆ
ਵੈ ਸਤੁ ਵਾਕਿਨ ਭਵਾ॥ ੨॥ ਕਿ ਆਜਾਨਾ ਵਿਅਤੋ ਇਗਰੀ ਮਾਈ। ਤਰਿ ਦਰਸ
ਨ ਬਿਰਤਨੁ ਨ ਜਾਈ। ਰਤਾਉ। ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿ ਆਮੇਰੀ ਤਿਸਨ ਭੁਝਾਨੀ। ਗਇ
ਅਸੁ ਜੇ ਬਨੁ ਪਨ ਪਛੁਤਾਨੀ॥ ੩॥ ਅਜੈ ਸੁਜਾਗਉ ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ। ਭੁਈ ਲੇਉ
ਦਸੰਗਉ ਨਿਰਾਸੀ। ਰਤਾਉ। ਤਉ ਮੈ ਪੋਇ ਕਰੀ ਸੀ ਗਾਰਾ। ਤਉ ਕਾਮ ਲਿਸੇ ਜੋਰ
ਵੈ ਭੁਝਾ॥ ੪॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਵੈ। ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਲੇਖ ਸਮ ਸਮਾਵੈ॥
ਰਤਾਉ॥ ੪॥ ੨੬॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਪੇਵ ਕਹੈ ਪਨ ਖਰੀਦਿ ਆਈ। ਤਿਸੁ
ਸਕੀ ਮੈ ਸਾਗਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਸਤੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੁਜਾਨ ਤੀਕੋਈ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾ ਵ
ਤੋਈ। ਰਤਾਉ। ਸਤੁ ਰਹੈ ਪਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿ ਆ। ਸਤੁ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਲਾ ਪਿਰੁ ਜਾ
ਇਆ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ। ਤਾ ਕਾਮ ਲਿਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਵੈ॥ ੩॥
ਕਤਨ ਨ ਕੁਝੈ ਭਵ ਕਾਰੇ ਸੀ ਗਾਰਾ। ਸਦੀ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭੁਝਾ॥ ੪॥ ੨੭॥
ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਨਕਿ ਸਕਾ ਪੁਤੁ ਨਕਿ ਸਕੀ ਮਾਈ। ਧੂਰੈ ਮੋਹਿ ਭੁਗੀ ਮਿਭੁ
ਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਤਉ ਕੀਤਾ ਭੇਰਾ। ਜੰਤੁ ਦੇਤਿ ਜਪੀ ਨਾਉਂ ਤੇਰਾ। ਰਤਾਉ॥
ਕਤੁ ਤੇ ਅਉਗਲੁ ਕੈ ਕੋਈ। ਜੰਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਸੋਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਪੋਈ। ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਉ ਏਕੋ ਸੋਈ॥ ੩॥ ਕਤਨ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ। ਤਾਂ

੨੩

ਕੋਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੨੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ॥
 ਰਵਰਜੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਾਪਦੀਪਾਵਰੁਤਿਨਤਿਕੀਆਪੰਕਜੁਮੋਤਪਗੁਨੀਦਾ
 ਤਮਦੇਖਾਤਤੁਰੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੁਜਮਨਾਤਰਿਬਿਸਰਤੇਤੋ
 ਦਗਲਿਆਰਹਾਉ॥ਨਤਉਜਤੀਸਤੀਨਤੀਪਤਿਆਮੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਟੇ
 ਪ੍ਰਦਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਲਾਜਿਨਤੁੰਨਤੀਵੀਸਰਿਆ॥੨॥੧॥੨੯॥ ਅਸ
 ਤਲਾ੧ ਏਅਘਗਏਗੁਰਏਅਉਪਦੇਸਿ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕਾ॥੧॥
 ਜੋਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਤੇਇਸੇਘਰਾਖੁਵਡਾਈਤੇਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਪ
 ਆਪਤਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਤੁਭਇਆਸੁਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕਾਨਾਨਕਕਰਤੇਕੋਤੇਵੇ
 ੨॥੨॥੩੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਲਖਲਸਕਰਲਖਵੇਜੈ
 ਲਖਓਠਿਕਰਤਿਸਲਾਮੁਲਾਖਾਉਪਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਤੇਹੀਲਖਓਠਿਕਾਖਤਿਮਨਾ
 ਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭਿਨਿਰਫਲਕਾਮਾ॥੧॥ਤਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁਧਧਾਜੇਦ
 ਤਾਸਮਸੁਈਐਭੋਲਾਉਜੋਐਐਅੰਧਾਰਹਾਉ॥ਲਖਖਟੀਅਤਿਲਖਸੰਜੀਅਤਿ
 ਲਖਅਵਤਿਲਖਜਾਤਿ॥ਜੰਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਜੀਅਕਿਥੈਠਿਰਿਪਾਤਿ॥੨॥ਭ
 ਸਤਸਮਸੁਵਲੀਲਖਪੰਡਿਤਪੜਤਿਪੁਰਾਣਾਜੰਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਂਸਭੇਕੁਪਰ
 ॥੩॥ਸਾਚਨਾਮਪਤਿਉਪਜੈਕਰਮਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਅਤਿਨਿਸਿਤਿਹਦੈਜੇਵਸੈਨਾਨ
 ਦਰੀਪਾਰੁ॥੪॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖਵਿਲਿ
 ਆਤੇਲਾਉਨਿਚਨਦਿਓਸੋਖਿਅਚੁਕਾਜਮਸਿਓਮੇਲਾ॥੧॥ਲੋਕਾਮਤਕੋਠਕੇ
 ਇਲਾਖਮਜ਼ਿਆਕਰਿਏਕੋਠਏਕਰਤੀਲੇਭਾਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਪਿੰਡੁਪਤਲਿਮੇਰੀਕੋਸੁ
 ਅਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਐਥੈਥੈਐਐਗੈਪਾਏਏਹੁਮੇਰਾਅਧਾਰੁ॥੨॥ਗੰਗਾਬਨ
 ਠਤਿਤਮਾਰੀਨਵੈਆਤਮਰਉ॥ਸਚਾਨਵਦੁਤਾਂਬੀਐਜਾਂਅਤਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਉ॥੩॥
 ਕਲੋਕੀਤੋਰੁਢਾਮਿਢਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਵਟਿਪਿੰਡੁਖਾਇ॥ਨਾਨਕਪਿੰਡੁਬਖਸੀਸਕਰਤ
 ਨਿਖਟਸਿਨਾਤਿ॥੪॥੨॥੩੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਘਰੁ ੪ ਦੇਵਤਿਆ
 ਨਕੋਤਾਈਦੁਖਭੁਖਤੀਰਥਵੀਏ॥ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਿਮਹਿਰਤਤੇਕਰਿਕਰਿਤਏ

[illegible]

੨੪੦

ਕਰਾਏਤਾਕਉਕਤੀਐਬੰਦਾ॥੪॥੨॥੩੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧
ਦੁਮੈਨੈਮਹਿਮੁੰਦਾਖਿੰਬਾਖਿਮਾਤਛਾਵਉ॥ਜੇਕਿਢੁਕੈਰੈਭਲਾਕਰਿਮਾਨਉਸਤਜੇ
ਨਿਧਿਪਾਵਉ॥੧॥ਥਾਥਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਤਜੁਗਜੇਗੀ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਜੇਗੀ
ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਗਿਆਨਕਾਇਆਰਸਭੇਗੰਗਾਰਤਾਉ॥ਸਿਵਨਰਾਇ
ਆਸਦਿਥੈਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀਥਾਦੰ॥ਸਿੰਘੀਸਥਦੁਸਦਾਪੁਨਿਸੋਏਅਤਿਨਿਜ
ਨਾਦੰ॥੨॥ਪਤੁਵੀਚਾਰਗਿਆਨਮਤਿਭੰਡਾਵਰਤਮਾਨਬਿਭੁਤੰ॥ਤਰਿਕੀਰਤਿਭ
ਤਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਤੀਤੰ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਤਮਾਰੀਸੰਮਿਅਨਾਨਾਵਰਨਾ
ਕੰ॥ਕਰੁਨਾਨਕਸੁਦਿਭਰਥਰਿਜੇਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੈ॥੪॥੩॥੩੭॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਗੁਰੁਕਰਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਕਰਿਧਾਵੈਕਰਿਕਰਲੀਕਸੁਪਾਵੈ
॥ਭਠੀਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਧੋਚਾਇਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥੧॥ਥਾਥਾਮਨੁਮਤਵੈ
ਮੁਰਸੁਪੀਵੈਸਤਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿਅਧਾਅਤਿਨਿਸਿਥਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀਸਥਦੁਸਦਾ
ਦਗਤਿਆਰਤਾਉ॥ਪੁਰਾਸਾਚੁਪਿਆਲਾਸਤਜੋਤਿਸਤਿਪੀਆਏਜਾਕਉਨਦਰਿ
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਗੀਤੋਵੈਕਿਅਮਦਢੁਢੈਭਉਧਰੇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੀਵਤਤੀਪਰਵਾਣੁਭਇਆ॥ਦਰਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤੋਵੈਮੁਕਤਿਥੈਕੁੰਠੈਕਰੈਰੀ
॥੩॥ਸਿਠਤੀਰਤਾਸਦਥੈਰਾਗੀਜੁਐਜਨਮੁਨਤਾਰੈ॥ਕਰੁਨਾਨਕਸੁਦਿਭਰਥਰਿ
ਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੈ॥੪॥੪॥੩੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਰ

ਕੀਆਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁਰਗਇਆ॥ਆਪੈਦੇਸੁਨਦੇਈਕਰਤਾਜਮੁਕਰਿਮੁਗਲੁਚਰੈ
॥ਏਤੀਮਾਰਪਈਕਰਲਾਣੈਤੈਕੀਦਰਦੁਨਆਇਆ॥੧॥ਕਰਤਾਤੁਸਭਨਕਾਸੈ
ਜੇਸਕਤਾਸਕਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਮਨਿਰੋਸੁਨਹੋਈ॥ਰਤਾਉ॥ਸਕਤਾਸੀਤੁਮਾਰੈਪੈਵੈ
ਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ਰਤਨਵਿਗਾਜਿਵਿਗੇਏਕੁਤੀਮੁਇਆਸਾਰਨਕਾਈ॥ਅਪੈ
ਜਿਵਿਢੈਜੇਆਪੇਵੇਖੁਤੇਗੀਵਡਿਅਈ॥੨॥ਜੇਕੋਨਉਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਰਿ
ਲੇ॥ਖਸਮੈਨਦਗੀਕੀਜਾਅਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦੇਲਾ॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਢੁਪੈ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥੩॥੫॥੩੯॥੪੧॥

१६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਘਰੁ ੨

ਤਰਿਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ॥ ਗੁ

ਰੁਆਸਾਮਤਲਾ ੩॥

ਜੈਸੇ ਦੇਸੈ ਬੈਰਾਗਿ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ॥ ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁ ਅਸਾਸ ਅਪਾਰਾ॥
१॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਤੋਇ॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਦ
ਰਸਨੈ ਭਯੋ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਜੋ ਕੇਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ॥
ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸੋ ਖਦੁ ਆਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰ
ਦਰਸਨਾ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਤੀ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਰਚੈ ਟਾਖਤੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਕੈ ਸ
ਦੈ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰਾ॥ ਜਮ ਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਜਿਨ ਆਵੈ
ਜਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਸਥਦਿ ਮੁ
ਖੈ ਚਤੁਰਾ ਪੁਗਵਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ
ਤੋਇ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤੁਵਿ ਚਤੁਰਾ ਉਗੁਣ ਜਾਤੀ॥ ਪੁ
ਰੁਕੈ ਸਥਦਿ ਸਮਾਤੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਉ ਕੂਤੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਦਿਨਾ ਮੁਖਾ ਲੈ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੁਚਾ ਤੋਇ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ੨॥
ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਤੀ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਸਥਦਿ ਸਮਾਤੀ॥ ਸੇਵ ਰੁਭਾਗੀ
ਜੇਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਆ॥ ਸਦਾ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਆ॥ ੩॥ ਜੇ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤੋਤਿ
ਨਦੀ ਹਰੈ ਜਾਉ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੈ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਨਨ
ਕੀ ਮਤਿ ਕਤਲੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਰ
ਹੈ ਰਹੈ ਆਈ॥ ਚਿਗੀ ਵਿਛੁਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਆਪਣੀ
ਰੋਮਿ ਆਪੇ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਤੋਇ॥ ਤਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅ
ਚਰੁ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀ ਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਵਿਰ
ਲਾਗੀ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਉਚੀ ਬਾਣੀ ਉਚਾ ਤੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ॥
੨॥ ਵਿਲੁਨੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਤਾਉ ਤਰੈ ਪੀਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਦੁ
ਖੁ ਮਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਤੋਇ॥

॥ ਪੀਵਤਰੈ ਪੀਅਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੀ ਕੋਰੇ ॥
 ਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਅਸਮਤਲਾ ੩ ਮੇਰਾ ਪੁਰਸਾਚਾ ਗਤਿ ਰੰਗੀ ਗਾਇ
 ਤਤੀ ਸੁਖੁ ਸੰਤਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਥਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦਾ
 ਗਤ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਖੁ
 ਥਾਤੇ ਤਰਿ ਦਰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਥਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ
 ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰਸਦਾਰਤਿ ਆਭਰ ਪੁਰਿ ॥ ਆਪੇ ਨੈ ਆਪੇ
 ਦੁਰਿ ॥ ੨ ॥ ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥
 ਲੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਵਿਚ ਤੁਘਾ ਪੁਗਵਾਇ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੇਰੇ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ
 ਥਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰ ਲੁਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਅਸਮਤਲਾ
 ੩ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਈ ਤੋਇ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਲਿ ਲਗੇ ਸੇ
 ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਤਿਰਦੈ ਗੁਰਸਥਦੀ ਤਰਿ ਏਕੈ ਜਾਂਦੁ
 ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਡਾਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਤ ਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁ
 ਅੰਧਾ ਠਉਰਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਤਿ ਪਚਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਵਾਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮੀ ਕੋਰੇ ਵੀ
 ਰਾ ॥ ਅਪਿਤਰੈ ਕੁਲ ਓਧਰ ਲੁਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਕੀ ਥਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨ
 ਕਮਤਲੁ ਸਥਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸਰਿ ਤਰਿ ਜਲਿਨਾਇ ਆ ॥ ਦੁ
 ਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਅਸਮਤਲਾ ੩ ॥ ਮ
 ਥਮਰਤਿ ਮਰਿ ਮਰਦੁ ਵਿਗਾੜਤਿ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਤਿ ॥ ਮੇਰੇ
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਰੁ ਮੁਇ
 ਸਥਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਓਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮਜਾਣਾਈ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮਤਿ
 ਤਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਦੁ ਲਗਰ ਭੁਗਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ

ਮੁਖੈ ਲੋਭਾਇ। ਨਾਮਵਿਉਦੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਥਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ।
ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬੁਝੁ ਚੇਟਾਖਾਇ। ਏਥੁ ਉਤ੍ਰਿਕਿ ਆਠ ਉਰਨ ਪਾਇ। ਗਰਭੁ ਜੋ
ਵਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ। ਤਿਤੁ ਪਰਿਮਨ ਮੁਖ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ
ਨਦ ਬਲਿ ਜਾਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ। ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾ
ਨਾਨ ਕਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ॥ ੪॥ ੬॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੩
ਜਲੈ ਅਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ। ਤਿਰੈ ਦੇਨਾ
ਨੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ। ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖੁ ਭੁਝੋਇ ਸਥਾਈ॥ ੧॥ ਸੋਈ ਲਾਲਾ ਜੀਵ ਤ
ਰੈ। ਸੋਗੁ ਤਰਖੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਵੈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਥਾਇ ਉਧਾਰੈ। ਰਤ ਉਠੈ।
ਕਰੀ ਕਾਰ ਪੁਰਤੁ ਰਮਾਈ। ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ। ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾ
ਮੁ ਵਸਾਈ। ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰ। ਬਿ
ਨੁ ਸੀਕੁ ਜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰ। ਵਿਦੁਰਾਸੀ ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਈ। ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ਜਨ
ਮੁ ਵਸਾਈ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੁਲਾਲਾ ਹੋਇ। ਉਤਮ ਜਾਤੀ ਉਤਮੁ ਸੋਇ। ਗੁ
ਰੁ ਭੀ ਸਭ ਦੁਖ ਚੁਝੋਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ॥ ੪॥ ੭॥ ਆਸਾ
ਮਤਲਾ ੩ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਠੋ ਭੁਠੁ ਕਮਾਵੈ। ਖਸਮੈ ਕਾਮਤਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ।
ਦੁਖੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ। ਮਮਤਾ ਥਾਪਾ ਅਵੈ ਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਦੇਹ ਗਣੀ ਕਾਮ
ਨੇ ਪੁਸੀ ਗਾਰੁ। ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਿ ਪਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਭੁਠੁ ਸੇਤੁ ਪਾਖੰਡ ਵਿ
ਕਾਰੁ। ਰਹਿ। ਸਦਾ ਸੇਤੁ ਗਲਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ। ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਸੀ ਗਾਰੁ ਥਾਵੈ।
ਸੋ ਜੁਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਰਾਵੈ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਸੋ
ਗਲਿ ਸਾਚੀ ਜਿ ਸੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ। ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸਦਾ ਉਰਧਾਰਿ। ਨੇ
ਕੈ ਵੈ ਸਦਾ ਦੁਰਿ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਰਹਿ ਅਭੁਰ ਪੂਰਿ॥ ੩॥ ਅਥੈ ਜਾਤਿ ਰੁਪੁ
ਨਾਇ। ਤੇਹੋ ਤੈਵੈ ਜੇ ਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਸਥਾਏ ਉਚੈ ਉਚਾ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੮॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ। ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ। ਮਨੁ

ਖਰੁਨੇ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਨ ਦੁਹੈ
 ਨੁਰਾ ਤੀਜੇਇ ਏਸੇਈ ਠਲੁ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪੁਰਾਖਾਏ ॥ ਤਿਰਦੇ ਸਬ ਦੁਖ
 ਮੁਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿਨਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ
 ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਤੁਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਹਿਤਿ ਅਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ਜਤਾਯਾ ਉਤਤ ਵੇਖਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਦਾਤਾ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪੂਰਾ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਉਤਮ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਅਪਾਰ
 ਰਪਰਸਾਈ ਦੇਵ ਦਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਦੁ ਤਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਅਸਮ
 ੩ ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਤੋਇ ॥ ਸੋਭੈ ਸੋਭੈ
 ਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ੧ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਭੁ ਸੋਈ ਤੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
 ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਾ ਸੈ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਤੁ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰੁ ਸਬ
 ਲਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰੇ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਗੁਰੁ ਸਥਾਇ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅਵਲ ਜਾਣੈ
 ਬਿਰੁਨਾਮਿ ਸਮਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ਮਇਆ ਮੋਹੁ
 ਬਾਰੁ ॥ ਪਰਨਿੰਦਾ ਬੁਕੁ ਕੁਕਮਾਵੈ ॥ ਵਿਸਟਾਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩ ॥
 ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਭੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥਾ ਦੁਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਏ ॥ ਭਲਾ ਮੰਨੈ
 ਖੁ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੨ ਪੰਚਪਦੇ
 ਸਥਾਇ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅੰਨ ਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਨਾਠਿ ਰਿਮੈ ਨਾਠੈ
 ਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰੇ ਤਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਲੇ ਖਾਤਿ ਅਨੰ
 ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤ ਦਗਤਿ ਕਰੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਵਡਿ ਅਈਸੀ
 ਪਦਵੀ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕਿ ਢੁਕੇਰੁ ਸੁਆਪੇ ਅਸੀਪਾ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਤਿ ਬੰ
 ਬਾਪਿ ॥ ਕਤਿ ਕਤਿ ਕਤ ਦੁਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇ ਸਉ ਘਾਟੇ ਲਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
 ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਥਾ ਦੁਸੁਣਾਏ ॥ ਜਤਨੁ ਸਥਾ ਦੁਵੈ ਸੋਈ
 ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਚੈ ਸਤਿ ਜਿਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵ ਭੂਤੋ ਰੁਪਨੁ ਨਹਿ ਕੋਇ
 ਨ ਬਖਸੇ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਥਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰੇਤੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ੧

ਅਸਮਤਲਾ ੩

ਨਿਰਤਿਕਰੇਬਤੁਵਾਜੇਵਜਾਏ। ਇਤੁਮਨੁਅੰਧਬੋਲਾਏਕਿਸੁਅਖਿ
ਸੁਣਾਏ। ਅੰਤਰਿਲੋਕੁਭਗਮੁਅਨਲਾਵਉ। ਦੀਵਾਬਲੈਨਸੋਈਪਾਇ। ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿ
ਦੇਰਾਨਲੁਏਇ। ਆਪੁਪਛਾਇਮਿਲੇਪੁਤੁਸੋਇ। ਰਹਤਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਤਿਤਰਿਲਾਏ
ਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰੇਤਾਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ। ਮੇਰਾਪੁਰੁਸਾਚਾਅਪੇਜਾਣਾ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰ
ਤਰਿਭਗਮੁਪਛਾਣਾ। ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਰਾ। ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਤਜਿ
ਵੇਚਗਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਸੋਇ। ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਿਰਤਿਦੁਖੁਏਇ। ੩॥ ਏ
ਤਰਿਜਨੁਜੀਵਤਮਰੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਵਜਲੁਤਰੈ। ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇ
ਤਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ। ੪॥ ਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਏ। ਨਿਤਚਲਭਗ
ਤਰਿਸਿਰਿਚਿਤੁਲਾਏ। ਭਗਤਿਰੇਤਤਿਨਸਚੀਸੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਏਇ। ੫॥

੧੨॥ ਅਸਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥ ਤਰਿਕੈਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲੈਜੁਸੋਈਏਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਤਰਿਭੂਝੈਸੋਇ। ੧॥ ਮੈਸਤੁਦਾਤਾਏਕੁਏ
ਅਵਗੁਨਾਹਿਕੋਈ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨਿਵਸੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਏਈ। ਰਹਤਾਉ। ਇਸੁਜੁਗਮਹਿ
ਨਿਭਭੈਤਰਿਨਾਮੁਏਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਰੀ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਕੈਵਸਿਹੈਮਨਮੁਖਿਅੰਧਗ
ਭਗਤਿ॥ ੨॥ ਤਰਿਕੈਭਾਵੈਜਨੁਸੇਵਾਕਰੈਭੂਝੈਸਚੁਸੋਈ। ਤਰਿਕੈਭਾਵੈਮਨਿਐਸੁਖੁਏਈ।
੩॥ ਤਰਿਕੈਭਾਵੈਜਨਮੁਪਦਾਰਥਪਾਇਆਮਤਿਊਤਮਏਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿ
ਤੁੰਗਮੁਖਿਗਤਿਏਈ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੫੨
॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਅਸਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਰੁਮੈਭਾਸਾਈ। ਜੇਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੇਤੁਏਤਿਸੋਈਤਉਪਾਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਤੇਗੀਤੁਸਭਨਿਧਿਆਇਆ। ਜਿਸਨੇਤੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ। ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਅਪਿਮਿਲਾਇਆ॥
੧॥ ਤੁੰਦਰੀਅਰੁਸਭਤੁਧੁਹੀਮਾਠਿ। ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾ

ਸਾਲਾਤੀ
ਐਭਾਵੈ

ਖੇਲਾ ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਭੁਜਿ ਅਸੰਜੋਰੀ ਮੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁੰ ਜਾਣਾ ਇਤਿ ਸੋਈ ਜਨੁ
ਤਰਿਗੁਣ ਸਦਹੀ ਅਖਿਵ ਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਤਰਿਸੇਵਿ ਅਤਿ ਨਿਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ
ਮਿਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੁਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਤੇਇ ॥ ਤੁਪੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ
ਤੁੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਤੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ਕਿਸਤੀਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤੁ ਸੁਤਨਾ ਲਿਭਾਈ ॥ ਕਿਸਤੀਧੜਾ
ਅਭੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾ ਲਿਜਵਾਈ ॥ ਕਿਸਤੀਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾ ਲਿਆਪੇ
ਆਈ ॥ ਹਮਰਾਧੜਾ ਤਰਿਗਤਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰਾਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਤਰਿ
ਮੈਂ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤਉ ਤਰਿਗੁਣ ਗਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕਾ ਰਹਉ ॥
ਨਸਿਉ ਪੇੜ ਕਰਤਿ ਸੇਜਾ ਤਿ ॥ ਭੁਭੁ ਪੇੜ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾ ਤਿ ॥ ਬਿਰੁਨ ਰਹਤਿ ਮਨਿ ਪੋਟੁ ਕਮ
ਹਮਰਾਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾ ਤਿ ॥ ੨ ॥ ਏਤਿ ਸਭਿ ਪੇੜ ਮਾਇਆ ਮੇ
ਸਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲੁਭਤਿ ਗਵਾਰੀ ॥ ਜਨਨਿ ਮਰਤਿ ਜੁ ਐਥਾ ਜੀਤਰੀ ॥ ਹਮਰੇ
ਧੜਾ ਜਿਤਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕਲਿਜੁ ਗਮਤਿ ਪੇੜ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥ ਕਮੁਕੋ
ਭੁਮੇਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤਿ ਸੁਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਮਰਾਧੜਾ
ਜਿਨਿਏ ਤਪੇੜ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥ ੪ ॥ ਮਿਥਿ ਆਦੁ ਜਾਭਾ ਉਪੇੜ ਬਹਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਾਇਆ
ਦੁਅਟਕ ਲੈਆਪਣਾ ਅੰਤ ਕਉ ਵਧਾਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਥੀ ਜੈਤੈ ਸਾਖਾਵੈ ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਕਾਰ
ੜਾਧਰਮੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਜਿਦਿ ਆਵੈ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ਤਿਰੰਦੈ ਸੁਦਿ

ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਮੇਰੀ ਭੈਨਾ ॥ ਏਕੋਰ ਵਿਗਤਿ ਆਪਟ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੁ ॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਠਾ ॥ ਰਹਉ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਤ ਬੈਠਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇਓ
ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਭਾਗਤੀ ਨਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਤਰਿ ਅੰ
ਅਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨ ਕਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੪
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਨੇ
ਜਨ ਸੈਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈਂ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਲੈਨਾ ॥ ਰਹਉ

ਨਾਨਕੀ ਜੀਵਿ ਅਜਾਇ ॥ ਵੈਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਤੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ
ਨਾਨਕੀ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਿਗੁਪਿ ਗੁਜੀਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਤਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੪
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ
ਨਾਨਕੀ ਅਨੰਦਾਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿਗਾਏ ਗੁਰਪਰਮਾਨੰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੩ ॥ ਸਗੀ ਰਿਸੇ ਰੇਵ
ਗੁਰਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਬਿਤ ਤੁਕਢੀਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਅਸਾਮਤ
੪ ਨਾਮੁ ਸੁਦਿਨਾ ਮੋਮ ਨਿਭਾਵੈ ॥ ਵੈਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈਧਰਨ ਤੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਅਸਭੁ ਸਾਸਗਿਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥
ਨਾਨਕੀ ਗਾਏ ਮੁਕਤੰਗਾ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਅਪੇਖਾ ਪੇਖਾ ਪਿਉ
ਰੇਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਤਰਿ ਆਪੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ
ਰਿਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥ ਫਲ ਲਾਗੇ ਤਰਿ ਰਸ ਕਰਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਿਤ
ਰੰਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾ ਤੀ ਮਾਰਿ ਆਕਾਲੁ ਜਮ ਕੰਕਰ ਭੁਇ ਅੰਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਮੈ ਕਰਮ
ਕੰਕਰਿ ਪਿਨ ਤੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚ ਰੁਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਢਾਣੈ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਤੇਵਤਿ
ਕੰਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਸਚਿ ਸੁਚੇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੪
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ਤਥਿਕਰਿਤੰਤੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਬੋਥਰਵੈ

ਨਾਗੁਗਮਤਿਤਰਿਗੁਲਬੋਲਤੁਜੋਗੀਇਹੁਮਨੁਆਤਰਿਰੰਗਿਭੇਨਾ॥ ੧॥ ਜੋਗੀਉਤੰ
ਤੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਤਰਿਤਰਿਏਕੋਵਰਤੈਤਿਸੁਆਗੈਤਮਆਦੇਸੁ॥
॥ ਗਾਵਤਿਗਾਗਭਾਤਿਬਤੁਬੋਲਤਿਇਹੁਮਨੁਆਖੈਲੈਖੇਲਾ॥ ਜੋਵਤਿਉਪਸਿੰਚਨਾ
ਬਸੁਧਾਉਠਿਬੈਲਗਏਚਰਿਬੋਲਾ॥ ੨॥ ਕਾਇਆਨਗਰਮਤਿਕਰਮਤਰਿਬੋਵਤੁ
ਜਾਮੈਤਰਿਆਖੇਤੁ॥ ਮਨੁਆਅਸਥਿਰੁਬੋਲੁਮਨੁਜੋਵਤੁਤਰਿਸਿੰਚਤੁਗੁਮਤਿ
ਤੁ॥ ੩॥ ਜੋਗੀਜੰਗਮਸਿੰਸਟਿਸਭਤੁਮਗੀਜੋਦੇਤੁਮਤੀਤਿਤੁਚੇਲਾ॥ ਜਨਨਾ
ਪੁਰੁਅੰਤਰਜਾਮੀਤਰਿਲਾਵਤੁਮਨੁਆਪੇਲਾ॥ ੪॥ ੯॥ ਆਸਾਮਤਲਾ
ਕਥਕੋਭਾਵੈਘੁੰਘਰੁਤਲਾਕਥਕੋਥਜਾਵੈਰਥਾਥਾ॥ ਆਵਤਜਾਤਥਾਰਥਿਨੁਲੇ
ਉਤਥਲਗੁਸਮਰਉਨਾਮੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੈਮਨਿਐਸੀਭਗਤਿਥਨਿਆਈ॥ ਤਉ
ਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਗਤਿਨਸਕਉਜੈਸੇਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਿਜਾਈ॥ ਰਤਉਗਥ
ਉਮੈਲੈਪੰਚਸਤਗਾਇਲਕਥਕੋਰਾਗਪੁਨਿਉਠਾਵੈ॥ ਮੇਲਤਚੁਨਤਖਿਨੁਪਲੁ
ਸਾਲਗੈਤਥਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਗੁਲਗਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਥਕੋਨਾਚੈਪਾਉਪਸਰੈ
ਤਾਥਪਸਰੈ॥ ਤਾਥਪਾਵਪਸਰਤਥਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤਥਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁ
ਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਕਥਕੋਉਲੋਗਨਕਉਪਤੀਅਵੈਲੋਕਿਪਤੀਲੈਨਾਪਤਿਤੋਇ॥ ਜਾ
ਨਕਤਰਿਤਿਰਦੈਸਦਾਧਿਅਵਤੁਤਾਜੈਜੈਕਰੇਸਭੁਕੋਇ॥ ੪॥ ੧੦॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੪ ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਤਰਿਸਾਧੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿ
ਗਾਇ॥ ਗਿਅਨਰਤਨੁਬਲਿਅਪਦਿਚਾਨਦੁ ਅਗਿਆਨੁਐਧਰਾ
॥ ੧॥ ਤਰਿਜਨੁਜਾਚਤੁਤਰਿਤਰਿਥਿਆਇ॥ ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਤਿਮੇਰੇਭਾਈਤਮਜਾ
ਧੋਵਤਪਾਇ॥ ਰਤਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਮੁਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਤਰਿਲਿਵ
ਇ॥ ਜੋਇਢਤੁਸੇਈਠਲੁਪਾਵਤੁਠਿਰਿਭੁਖਨਲਾਗੈਆਇ॥ ੨॥ ਆਖੈਰਾ
ਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤਰਿਆਖੈਬੋਲਿਭੁਲਾਇ॥ ਸੇਈਸੰਤਭਲਤੁਪੁਰੁਵਤਿਜਿਨ
ਤਿਪਵਤਿਥਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁਆਖਿਨਗਾਜੈਤਰਿਗੁਲਜਿਉਆਖੈਤਿਉਸੁ

ਸੁਤੇਰਾਦੀਏਤਰਿਅਪੁਨਗੁਲਗਾਤਕੁਵਲਜਿਐਜਾਇ॥੪॥੧੧॥

ਅਸਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੮ ਕਾਠੀ॥ ਅਇਅਮਰਦੁਪੁਰਾਤਤਉ
ਐਏਐਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਅਇਅਸਬਿਰੁਏਈਐ॥੧॥ਗੁਰਪੁਰੇਸਾਥਾਸਿਚਲਦੁਜਾ
ਏਗਲਾਤਨਮੁਸਾਰੁਸਥਦਿਸਮਾਇਆਗਤਉ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖੇਡੋਤਸਿਅਏਮਾਇਅ
ਕਲੁਅਜੁਕਿਕਲਿਪੁਰਤੁਕੁਮਾਇਆ॥੨॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਾਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅ
ਦੁਐਲਦੁਜਗਿਕਿਵਿਦੁਮਨੁਤਾਰਿਅ॥੩॥ਜੀਵਦਿਮਰਦਿਸੁਖੁਏਇਜਿਨਾਗੁਰੁਪਾਇਅ
ਨਕਸਚੇਸਚਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੧੨॥ ਅਸਮਤਲਾ ੪

ਨਾਮਦਰਥਪਾਇਨਾਮੁਧਿਅਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਥੁਤਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਜਿਨ
ਜੁਲੀਖਿਅਲੇਖੁਤਿਨੀਨਾਮੁਕਮਾਇਆ॥ਦਰਿਸਚੇਸਚਿਅਮਤਲਿਥੁਲਾਇਆ॥
ਤਉਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ਅਨਦਿਨਨਾਮੁਧਿਅਇਤਰਿਗੁਲਗਾਈ
ਐ॥੨॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੇਕਮਨਮੁਖਿਨਤੀਪਾਈਐ॥ਤਉਮੈਗਰਥੈਗਰਥੁਆਪਿਖੁਆ
ਟੈ॥੩॥ਨਨਕਅਪੇਆਪਿਆਪਿਖੁਆਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਪਰਗਾਸੁਸਚਾਪਾਈ
ਐ॥੪॥੧੩॥ ਅਸਵਰੀਸੁਧੰਗਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੬

ਜੁਅਨਦਿਨਤਰਿਨਾਮੁਕੀਰਤਨੁਕਰਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮੋਕਉਤਰਿਨਾਮੁਥਤਾਇਆਤਉਤਰਿ
ਕੁਖਿਨੁਪਲੁਰਤਿਨਸਕਉ॥ਰਤਉ॥ਤਮਰੇਸਵਲੁਸਿਮਰਨੁਤਰਿਕੀਰਤਨੁਤਉਤਰਿਬਿਨੁ
ਰਤਿਨਸਕਉਤਉਇਕੁਖਿਨੁ॥ਜੈਸੇਤੰਸੁਸਰਵਰਬਿਨੁਰਤਿਨਸਕੈਤੈਸੇਤਰਿਜਨੁਕਿਉਰੈਤਉ
ਜੈਵਬਿਨੁ॥੧॥ਕਿਨਤੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਦੁਜਭਾਉਰਿਦਧਾਰਿਕਿਨਤੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਮੋਤਅਪਮ
ਨਾਤਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਰਿਨਿਰਥਾਦਪਦਨਾਨਕਸਿਮਰਤਤਰਿਤਰਿਭਗਵਾਨ॥੨॥੧੪॥

ਅਸਮਤਲਾ ੪ ਮਾਈਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਰਮੁਥਤਵਤੁਰੀਮਾਈ॥ਤਉਤਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁ
ਰਤਿਨਸਕਉਜੈਸੇਕਰਤਲੁਥਲਿਰੀਝਾਈ॥ਰਤਉ॥ਤਮਰਾਮਨੁਥੈਗਰਥੈਰਕਤੁਭਇਓਤਰਿਦਥ
ਨਮੀਤਉਤਈ॥ਜੈਸੇਅਲਿਕਮਲਾਬਿਨੁਰਤਿਨਸਕੈਤੈਸੇਤਉਤਰਿਬਿਨੁਰਤਨੁਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖੁਸ
ਜਿਰਦੀਸੁਰਪਿਅਰੇਮੋਤਿਸਰਧਪੁਰਿਤਰਿਗੁਸਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈਮਨਿਅਨਦੁਤੈਤਉਤਰਿਦਰਸਾ
ਨਕਦਿਖਾਈ॥੨॥੧੫॥੨॥੩੮॥੧੩॥੬੮॥

੨੪੫

ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਗੁਰੂ

ਜਿਨਿਥਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਠਿਰਿਖਾਇਆਜਿਨਿ

ਥੈਠਾਈਤਿਸੁਭਉਥਤੁਤੁਦਿਖਾਇਆਭਾਈਮੀਤਕੁਟੰਥਦੇਖਿਬਿਥਾਦੇ॥੧॥ ਅਸਾਦੇਖਿਬਿਸੋਤਿਤੋਏ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਰਦੇਵਮਨੁਖਾਬਿਨੁਸੁਪ੍ਰਸਭਿਏ॥ ਨਿਧੇ
ਰਤਾਉ॥ ਏਥਿਠਿਰਤਿਉਦਾਸੀਤਿਨਕਮੀਵਿਅਪੈ॥ ਇਕਿਸੰਚਤਿਗਿਰਤੀਤਿਨਤੋਏਨਾਪੈ॥
ਸਤੀਕਤਵਤਿਤਿਨਥਤੁਕਲਪਵੈ॥ ਤਮਤਰਿਰਾਖੇਲਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਵੈ॥੨॥ ਤਪੁਕਰੇਤੋ
ਲਾਏ॥ ਪੰਡਿਤਮੋਤੋਲੋਕਿਸਥਾਏ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੋਤੋਮੋਤਿਅਆਕਾਸੁ॥ ਤਮਸਤਿਗੁਰਰਾਖੇਕੇ
॥੩॥ ਗਿਆਨੀਕੀਤੋਇਵਰਤੀਦਾਸਿ॥ ਕਰਜੇਜੇਸੇਵਾਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੇਤੁੰਕਤਤਿਸੁਭਾਰ

ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਨੇਜਿਨਅਵਾ॥੪॥੧॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਸਸੁਤੇਪਿਰਿ
ਖਿ॥ ਦੇਗਜਿਠਾਈਮੁਈਦੁਖਿਸੰਤਾਪਿ॥ ਘਰਕੇਜੇਠੇਰਕੀਚੁਕੀਕਾਇ॥ ਪਿਰਿਗਿਖਾਕੀਨੀਜੁ
ਜਾਇ॥੧॥ ਸੁਨਤੁਲੋਕਾਮੈਪ੍ਰੇਮਰਸੁਪਾਇਆ॥ ਦੁਰਜਨਮਾਰੇਵੈਰੀਸੰਘਰੇਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕੁ
ਨਾਮੁਦਿਵਾਇਆ॥੧॥ ਰਤਾਉ॥ ਪ੍ਰਥਮੋਤਿਅਗੀਤਉਮੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਦੁਤੀਅਤਿਅਗੀਲੋਗਕੀਤੋ
ਗੁਣਤਿਅਗਿਦੁਰਜਨਮੀਤਸਮਾਨੇ॥ ਤੁਰੀਅਗੁਣੁਮਿਲਿਸਾਧਪਛਾਨੇ॥੨॥ ਸਤਜਗੁਠਾਨੇ
ਸਦੁਥਾਧਿਆਜੋਤਿਸੁਰੂਪਅਨਾਤਦੁਵਾਜਿਆ॥ ਮਤਾਅਨੰਦੁਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਰਿ॥ ਪ੍ਰੀਅ
ਰਤੀਧਨਸੇਤਾਗਣਿਨਾਰਿ॥੩॥ ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਰਾ॥ ਜੇਸੁਦੇਵਮਾਵੈਸੁਭੰ
ਗਿ॥ ਜਨਮਿਨਮਰੇਨਾਵੈਨਜਾਇ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਓਤੁਰੈਤੋਸਮਾਇ॥੪॥੨॥ ਅਸਮਤ

੫ ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ ਰੂਪਿਅਨੁਪਪੂਰੀਆਚਾਰਿ॥ ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵੈਸੋਭੰ
ਵੰਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜੰਤਾ॥੧॥ ਸੁਕਰਣੀਕਮਦਿਗੁਰਮਿਲਿਤਮਪਾਈ॥
ਜਿਪਰਥਾਇਸੁਤਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਚਰੁਵਸੀਪਿਤਕੈਸਾਥਿ॥ ਤਿਚਰੁਕੰਤੁਥਤੁਠਿਰੈਉਦਾਸਿ
ਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਅਦੀਘਰਮਤਿਤਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ॥੨॥ ਬਤੀਤਸੁਲਖਣਿ
ਤਿਪੁਤਾ॥ ਅਗਿਆਨੀਸੁਘਜਸਰੂਪਾ॥ ਇਛੁਪੁਰੇਮਨਕੰਤਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਸੋਖੀਦੇਕੈ
॥੩॥ ਸਭਪਰਵਰੈਮਾਤਿਸਰਸਟਾ॥ ਮਤੀਦੇਵੀਦੇਵਰਜੇਸਟਾ॥ ਧੰਨੁਸੁਗ੍ਰਿਹੁਜਿਤੁਪ੍ਰਗਟੀਅੰ

ਨਾਕਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਤਾਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਮਤਾਕਰਉਸੋਪਕਨਿਨਦੇਈ
ਸੰਜਮਕੋਨਿਕਟਿਖਲੋਈ॥ ਵੇਸਕੇਰਬਤੁਪਦਿਖੈ॥ ਗਿਤਿਬਸਨਿਨਦੇਈਵਿਖਿਵਿ
ਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਘਰਕੀਨਇਕਿਘਰਵਾਸੁਨਦੇਵੈ॥ ਜਤਨੁਕਰਉਉਰਵਾਇਪਰੇਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥
ਜੇਉਜੀਆਈਆਮਰਿ॥ ਨਉਖੰਡਜੀਤੋਸਭਿਥਾਨਥੰਨਤਗਾ॥ ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਛੋਰੈਜੋਗਸੰ
ਸਾ॥ ਪਸਿਥਕਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਅਭਿਆਸ॥ ੨॥ ਜਤਬੈਸਉਤਨਲੇਬੈਸੈ॥ ਸਗਲਭਵੈਮ
ਜਲਪ੍ਰਵੇਸੈ॥ ਤੇਢੀਸਰਦਿਪਇਆਰਤਲੁਨਪਾਈ॥ ਕਹੁਮੀਤਾਤਉਕੈਪਤਿਜਾਈ॥
੩॥ ਦੁਇਉਪਦੇਸੁਸਤਿਗੁਰਪਤਿਆਇਆ॥ ਗੁਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਮੋਹਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥
ਜੁਗਵਿਸਿਆਗੁਣਗਾਇਅੰਨੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤਾ॥ ੪॥ ਘਰੁਮੇਰ
ਗਾਇਕਿਤਮਾਰੀ॥ ਇਤਆਮਰਿਤਮਗੁਰਿਕੀਏਦਰਬਾਰੀ॥ ਰਤਾਉਦੁਜਾ॥ ੪॥ ੪॥

ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ॥ ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪ
ਰਵਉ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਤਾਕਿਭੁਕਰਉਉਪਾਇਆ॥ ਮੈਸਭੁਕਿਭੁਛੋਡਿਪ੍ਰਭਤੁਤੀਧਿਆ
ਵੈ॥ ੧॥ ਮਤਾਅੰਦਅਚਿੰਤਸਤਜਾਇਆ॥ ਦੁਸਮਨਦੁਤਮੁਏਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਰਤਾ
ਉਤਿਗੁਰਮੋਕਉਦੀਅਉਪਦੇਸੁ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਰਿਕਾਦੇਸੁ॥ ਜੇਕਿਭੁਕਗੀਸੁਤੇਰ
ਤਲੁਤੁਮੇਰੀਓਟਤੁੰਦੀਥਾਣਾ॥ ੨॥ ਤੁਧਨੋਛੋਡਿਜਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਧਰਿ॥ ਆਨਨਥੀਆ
ਗੇਸਮਸਰਿ॥ ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਕਿਸਕੀਕਾਇ॥ ਸਾਕਤੁਭੁਲਾਠਿਰੈਬੇਥਾਇ॥ ੩॥ ਤੇਰੀ
ਵਰੈਏਕੀਤੀਨਜਾਇ॥ ਜਤਕਤਰਾਖਿਲੈਤਿਗਲਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਦਾਈ
ਪਉਗਾਖਿਪੈਜਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਪਰਦੇਸੁਤ੍ਰਾਗਿਸ
ਰਦੇਕਉਅਇਆ॥ ਵਸਤੁਅਨੁਪਸੁਦੀਲੁਭਾਇਆ॥ ਗੁਣਗਾਸਿਬੰਨਿਪਲੈਅੰਨੀ॥ ਦੇਖਿ
ਸੁਦੁਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥ ੧॥ ਸਾਤਵਾਪਾਰੀਦੁਅਗੈਆਏ॥ ਵਖਰੁਕਾਛੁਤਸਉਦਾਕਰ
ਗਰਉ॥ ਸਾਤਿਪਰਾਇਆਸਾਏਪਾਸਿ॥ ਅਮੋਲਰਤਨਅਮੋਲਾਰਾਸਿ॥ ਵਿਸਤੁਸੁਭ
ਰੇਪਦੇਆਮੀਤਾ॥ ਸਉਦਾਮਿਲਿਅਨਿਤਚਲਚੀਤਾ॥ ੨॥ ਭਉਨਤੀਤਸਕਰਪਉਦੁਨਪ
ਸੋਸਤੀਵਿਹਾਰੀਸਤਜਿਲੈਜਾਨੀ॥ ਸਤਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁਨਤੀਪਾਇਆ॥ ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਘ
ਰੈਅਇਆ॥ ੩॥ ਮਿਲਿਆਲਾਹਾਭਏਅੰਨੰਦਾ॥ ਧੰਨੁਸਾਤਪੁਰਬਖਸਿੰਦਾ॥ ਇਤੁਸਉਦ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਾਈ ਖੋਪ ਨਾਨਕ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਨ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੇ ਕਉ ਨ ਥੀ ਚਾਰੋ ॥ ਨ ਤੇ ਥਿਓ ਧਰਮੁ

ਗਾਰੋ ॥ ਚਜ ਅਚਾਰ ਵਿਦੁ ਬਿਧਿ ਨੀਜਾਨੀ ॥ ਥਾਤ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥ ੧ ॥

ਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਤਮਾਰੇ ਕੀ ਅਲੋਖ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁਮ ਸਤ ਕਿਧਾਰਿ ਗਾਇ ਥਿਓ ਕਰਿ ਆ

ਆਜਾਇ ਤੁਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਹਾਗੁ ਤਮਾਰੇ ਅਬ ਤੁਲਿ ਸੋਤਿ ਓਕਾ ਕੰਤੁ

ਓਮੇਰੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਤਿ ਓਕਾ ਅੰਗ ਨਿਮੇਰੇ ਸੇਭਾ ਚੰਦਾ ॥ ਨਿਸਿਥਾ ਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨ

॥ ੨ ॥ ਥਸਤੁ ਤਮਾਰੇ ਗੰਗਿ ਚਲੁ ਲਾ ॥ ਸਗਲ ਅਭਰ ਲਸੇ ਭਾ ਕੰਠਿ ਫੁਲਾ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪੇ

ਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੁਤ ਕੀ ਚੁਕੀ ਕਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਦ ਖੁਸੀ ਆਸ

ਗਮਾਵੇ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿਨਾ ਮੁਗਿ ਹਮ ਠਿਥਿ ਪਤਾਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਥੇ ਪਿਰਤਿ ਸੀ ਗਾ

ਥਿਰੁ ਸੋਤਾ ਗਨਿ ਸੰਗਿ ਭੁਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦਾਨੁ ਦੇ

ਰਿਪੁ ਜਾ ਕਰਨਾ ॥ ਲੈ ਤੇ ਤਉ ਨ ਮੁਕਰਿ ਪਰਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਤੁਮੈ ਥੈ ਥਾਤ ਮਲ ਜਲ

ਤੁ ਦਰਿ ਤੂੰ ਹੀ ਪੈ ਪਛੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦੂਰੁ ਬਥਾਈ ॥ ਨਿਰਾਪਗਾ ਧਰਿ ਤਵ

ਰਿਅਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਠਿਰਹਿ ਤਲ ਕਾਏ ॥ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਉ ਠੇ

ਮਾਇਆ ਮੁਠਾ ਚੈ ਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਬਹੁ ਤੀਰਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਥਾਤ ਰਿਭੇ ਖਕਰਹਿ

ਗਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖਿਅ ਉਤਰੀ ਘੇਰੇ ॥ ਅਵਰਉ ਪਦੈ ਸੈ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝੈ ॥ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹ

ਕਤੀ ਨ ਸੀਝੈ ॥ ੩ ॥ ਮੁਰਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦੂਰੁ ਸਸਾਲਾ ॥ ਦੇਖਤ ਸੁਨਤੈ ਤੈਰੈ ਨ ਲੀ

ਨਾਨਕ ਜੋ ਤੈ ਭਾਗਾ ॥ ਮਾਨੁ ਲੋਭਿ ਗੁਰ ਚਰਦੀ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਆਸ

ਲਾ ੫ ਦੁਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨੇਤਾ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਣ ਅੰ

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦੈ

ਅਥਿਨ ਸਿਗਾਇ ਓਤਾ ਪਸਭੁ ਸਤ ਸਾਗੁ ॥ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿ ਓਸ ਤਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਹਾਉ

ਵਤਰੇ ਤੇ ਕਉ ਇਕੁ ਬੁਝਿ ਆ ॥ ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਤ ਚਲੁ ਥਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਉਪਰਨਾ

ਮਾਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰੇਤ ਅਘਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ ਦੇਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਏ ॥ ਅਬ ਪ

ਤਚਲੁ ਸਾਧੂ ਪਾਇ ॥ ਸਤ ਜਪੁ ਨਿਗਾਵੈ ਮੰਗਲਾ ਮਨੁ ਆ ॥ ਅਬ ਤਾ ਕਉ ਫੁਨਿ ਕਾਲਾ

੨੪੬

ਤਿਲੋਗਾਚੋਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਿਸਥਾਗਾਸੰਗੀਖੋਟਕੋਧੁਚੰਡਾਲਾ॥੩॥ਅਵਰੋ
ਪਨਿਤਾਰੀ॥ਇਸੁਧਰਤੀਮਤਿਤੋਰੀਸਿਕਦਾਰੀ॥ਸੁਇਨਾਰੂਪਤੁਪਤਿਦਾਮਾਸੀਦ
ਗਾਰਿਓਤੇਰਾਕਾਮਾ॥੪॥ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਮਇਆਤਰਿਗਇ॥ਸਾਥੰਦੀਤੇਲਈਛੜ
ਸਾਧਸੰਗੀਮਿਲਿਤਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਕਤੁਨਨਕਸਫਲਓਤਕਾਇਆ॥੫॥ਸਭਿ
ਸਭਿਸੁਖਬਨੇਸੁਤਾਗਨਿ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਿਬਿਚਖਨਿਤੁੰ॥ਰਤਾਉਦੁਜਾ॥੧੨॥ਅ
ਮਤਲਾ੫ ਇਕਤੁਕੇ॥ ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਮੁਅਯੋ
ਸੁਨਿਤਚਲੁਰਤਲਾ॥੧॥ਜੀਵਤਮੁਏਧੁਜੀਵੇ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਵਖਸੁਮੁਖਿਪਵੇ
ਗੁੰਸਥਦੀਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥ਰਤਾਉ॥ਕਾਚੀਮਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਸਾ॥ਜਿਸੁਧੁਟੇ
ਟੀਤਿਸੁਨਿਜਪਰਿਵਾਸਾ॥੨॥ਉਚਾਚੈਸੇਪਵੈਪਇਆਲਾ॥ਧਰਨਿਪੈਤਿਸੁਲੇ
ਕਾਲਾ॥੩॥ਕ੍ਰਮਤਫਿਰੇਤਿਨਕਿਛੁਨਪਾਇਆ॥ਸੇਅਸਬਿਰਜਿਨਗੁਰਸਥਦੁਬਸੇ
॥੪॥ਜੀਓਪਿੰਡੁਸਭੁਤਰਿਕਾਮਾਲਾ॥ਨਨਕਗੁਰਮਿਲਿਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੫॥੧੩॥
ਆਸਾਮਤਲਾ੫ ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ॥ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿਤੇਇਰੀਸ
॥੧॥ਮੁਲੁਸਮਾਲੁਤੁਅਚੇਤਗਵਾਰਾ॥ਇਤੇਨਕਉਤੁਮਕਿਅਗਰਥੇ॥ਰਤਾਉ॥ਤੀਨੇ
ਕਾਦਿਤਾਤੀਮਿਤਮਾਨੁ॥ਅਵਰਵਸਤੁਤੁਇਪਤਿਅਮਾਨ॥੨॥ਭਿਸਟਾਅਸਤਰਕਤੁ
ਟੇਚਾਮਾ॥ਇਸਉਪਰਿਲੇਰਾਖਿਓਗੁਮਾਨਾ॥ਏਕਵਸਤਭੁਫੁਤਿਤਾਏਵਤਿਪਾਕਾ॥ਬਿਨੁ
ਸਦਾਨਪਾਕਾ॥੪॥ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਥਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਪਾਈਐਤਰਿਪੁਰਖਸੁ
॥੫॥੧੪॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੫ ਇਕਘਜ਼ੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉਥੁ
ਤਾਰਾ॥ਮਨੁਨਰੈਤੈਸੇਮਿਲਓਪਿਅਰੇ॥੧॥ਇਕੁਪਲੁਦਿਨਸੁਮੋਕਉਕਥੁਨਬਿਯੋ
ਦਰਸਨਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਮੋਕਉਪਿਰਤਿਮਿਲਾਵੈ॥ਰਤਾਉ
ਰਿਪਤਰਚੁਤੁਗਤਸਮਾਨੇ॥ਗੈਦਿਭਈਤਥਅੰਤੁਨਜਾਨੇ॥੨॥ਪੰਚਦੁਤਮਿਲਿ
ਵਿਛੋੜੀ॥ਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮਿਰੋਵੈਤਾਬਪਛੋੜੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਤਰਿਦਰਸੁਦਿਖਵੇ
ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੫ ਤਰਿ
ਮਤਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਤਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਤਰਿਮੇਰਾਸਾਥੀਸੰਗਿ

ਤੁੰਬੁਖਿਸਿਮਰੀਤਮਊਂਦੁਜਮੁਬਪੁਰਾਮੋਕਉਕਤਾਡਰਾਈ। ਰਤਾਉ। ਤਰਿਮੇਰੀ
ਹਿਮੇਰਿਕਾਤਾ। ਤਰਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਤਿਦੀਥਾਣੁ॥ ੨॥ ਤਰਿਮੇਰੀਪੁੰਜੀਮੇਰਾਤ
ਵੇਸਾਤਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀਤਰਿਮੇਰਾਸਤਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਤਮਤਿਅਵੈ। ਜਨ
ਮਾਤਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਤੇਇਕ੍ਰਿਪਾਣੁ
ਵੇਦੁਮੁਲਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿਗਾਸਤਿ
ਗੁਰੇਰਾਪੁਰਾ। ਮਨਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭਸੁਖਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦਤੀਭਰਪੁਰਾ॥
ਗੁਰੇਰਾਦਰਫਕਮਲਾਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ। ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਰਾਮਪਿਅਰੇ॥ ੨॥ ਪੰਚਸ
ਤ੍ਰਿਲੋਕਸੰਗਲੁਗਾਇਆ। ਅਨਤਦਥਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਗੁਰਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿ
ਲੇਅਰਿਗਾਇ। ਸੁਖਿਰੋਇਵਿਤਾਲੀਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੪॥ ੧੭॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫
ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਪਰਗਟੀਆਇਆ। ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਧਨੁਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਐਸ
ਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ। ਭਾਤਿਨਜਾਏਜਲਿਨਤੀਭੂਬੈਸੰਗੁਢੇਡਿਕਰਿਕਤਤੁਨਜਾਈ॥
ਗੁਰੇਰੇਤਿਨਅਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇ। ਖਾਇਖਰਚਿਮਨੁਰਹਿਅਘਾਇ॥ ੨॥ ਸੋਸਚੁਸਾ
ਰੇਨੁਘਰਿਹਰਿਧਨੁਸੰਚਣਾ। ਇਸੁਧਨਤੇਸਭੁਜਗੁਵਰਸਾਣਾ॥ ੩॥ ਤਿਨਿਤਰਿਧਨੁਪਾਇਅ
ਰੇਨੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਤਣਾ। ਜਨਨਾਨਕਅੰਤਿਵਾਰਨਾਮੁਗਤਣਾ॥ ੪॥ ੧੮॥
ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋਵੈਕਿਰਸਾਨੀ। ਕਾਰੀਪਾਕੀਥਾਢਿਪਰਾਨੀ॥
ਜੋਜਨਮੈਸੋਜਾਨੁਮੁਆਗੋਵਿੰਦੁਭਗਤੁਅਸਥਿਰੁਤੈਥੀਆਰਤਾਉ। ਦਿਨਤੇਸਰਪਰ
ਚੁੰਨੀਗਤਿ। ਗੋਲਿੰਗਾਈਫਿਰਿਤੋਇਪਰਭਾਤਿ॥ ੨॥ ਮਾਇਆਮੋਤਿਸੋਇਰੇਤਅਭਾਰੇ। ਗੁਰ
ਗੋਲਇਕੋਵਿਹਲਾਜਾਗੇ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਤਿਨੀਤ। ਮੁਖਉਂਜਲਤੋਇਨਿਰ
ਮਲੀਤ॥ ੪॥ ੧੯॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਾਨਿਧਨਾ। ਇਢਾ
ਗੁਰੁਪੈਨਿਦਾਨ॥ ੧॥ ਤੂੰਮੇਰੇਪਿਅਰੇਤਕੈਸੀਭੁਖਾ। ਤੂੰਮਨਿਵਸਿਆਲਗੋਨਦੁਖਾ॥
ਗੁਰੇਰੇਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਪਰਵਾਣੁ। ਸਾਚੇਸਾਤਿਥਤੇਰਾਸਚੁਕੁਰਮਾਣੁ॥ ੨॥ ਜਾਤੁਪੁਭਾਵੈ
ਤਰਿਗੁਣਗਾਉ। ਤੇਰੈਘਰਿਸਦਾਸਦਾਏਨਿਆਉ॥ ੩॥ ਸਾਚੇਸਾਤਿਥਅਲਖਅਥੇਵਾ॥
ਜਗਦੀਆਲਗਾਸੇਵਾ॥ ੪॥ ੨੦॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫

ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ। ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੰਗਾ॥ ੧॥ ਕਰੂਰਨੁਕੈਸਮਾਜਿ
ਤਾਗਾ। ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਤਮਾਰਾਗਤਾਉ॥ ੨॥
ਰੇਕਉਕਿਸਕੀਕਾਇ॥ ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਰਖੈਆਇ॥ ੩॥ ਜੇਲੰਓਰੁਪ੍ਰਭਿਕੀਆਅਜਾਇ
ਸਲੰਓਰੇਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥ ੪॥ ਵੇਮੁਤਤਾਜਾਵੇਪਰਵਾਤਾ। ਨਾਨਕਦਾਸਕਹੁਗੁਰੂ॥

॥੪॥੨੧ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਗਸਿਓਭਿਤੋਏਗਸਿਮਾਤਾ। ਘਰ
ਵਸਤੁਬਾਤਰਿਓਠਿਜਾਤਾ॥ ੧॥ ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਥਾ। ਰਾਬਿਕਰਤੁਰੁ
ਗਾਥਾ। ਰਤਾਉ॥ ਵਜਤੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਥਿਰਾਨੀ॥ ਐਸੇਗੁਨਤਅਢਾਦਿਓਪ੍ਰੀਤੀ॥ ੨॥
ਸਸਿਓਲੁਕਜੋਸਦਹੀਸੰਗੀ। ਕਾਮਿਨਅਵੈਸੇਫਿਰਿਠਿਰਿਸੰਗੀ॥ ੩॥ ਕਪੁਨਕ
ਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਜਿਓਭਾਵੈਤਿਓਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੪॥੨੨॥ ਅਸਾਮ

੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤਰਿਕੋਨਾਮੁ। ਈਤਾਉਤਾਉਨਸੰਗਿਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਤਰਿ
ਅਵਰੁਸਤੁਬੋਰਾ। ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਤਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ। ਰਤਾਉ॥ ਭਗਤਿ
ਰਗੁਰਬਾਲੀਲਾਲਾ। ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਤਨਿਤਾਲਾ॥ ੨॥ ਚਰਣਕਮਲਸਿਓ
ਗੋਮਾਨੁ। ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਅਦੀਨਾ। ਪ੍ਰ
ਥਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ ੪॥੨੩॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਨਦ

ਦਭਰੇਪੁਰਿਧਾਰਿਅਾ। ਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਅਪਿਸਵਾਰਿਅਾ॥ ੧॥ ਪੁਰਸਮਗੀਪੁਰ
ਰਕੀ। ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੀਸੋਭਜਾਕੀ। ਰਤਾਉ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਨੁਜਾਕੀਨਿਗਮਲਾ
ਆਪੇਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ੨॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੈਤਾਥਿ। ਰਵਿਗਤਿਅਪੁ
ਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ ੩॥ ਪੁਰਾਗੁਰੁਪੁਰੀਥਲਤਥਲਾਈ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਮਿਲੀਵਰੀ
ਈ॥ ੪॥੨੪॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਬਨਵਤੁਇਹੁ

ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸੰਚਤੁਤਰਿਧਨੁ॥ ੧॥ ਉਤਮਸਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੁੰਅਉ॥ ਧਿਆਵ
ਵਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਾ। ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮੋਹਿਲਗੈਨਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘ
ਸਦੈਨਾਇ॥ ਅਠਸਠਿਮਜਨਸੰਤਪੁਰਾਇ॥ ੨॥ ਸਭਮਤਿਜਾਨਉਕਰਤਾ
॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਓਧਿਥਿਥੇਕਾ॥ ੩॥ ਦਾਸੁਸਗਲਕਾਏਭਿ ਅਭਿ

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੈ ਦਾਨੁ॥ ੪॥ ੨੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਨ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰੀ॥ ੧॥ ਐਸੀ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਆਈ ਅਲੋ॥ ਖੁਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥
ਨਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿਕਾ ਸਾਗਰੁ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਲਿ ਬੁਤ ਰੇਰਤ ਨਾਗਰੁ॥ ੨॥ ਦੁਤਰ
ਅੰਧ ਬਿਖ ਮਾਇਤ ਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਾ
ਤਾਪ ਕਉ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਦਾਰ ਗਤਿ ਤੇਰੀ॥ ੪॥ ੨੬॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਭਿਖੇ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀਰਾ ਤਾ॥ ਆ
ਕਸਾਖਿ ਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ॥ ਤਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਝੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅੰਨ ਦਾ॥ ਆਨਰ ਸਾ
ਨੇ ਦੇ ਅਪੈ ਚਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮ ਸਤੁ ਮਤ ਵਾਗਾ॥ ਆਨਰ ਸਾ ਸਭਿ
ਭੋਗੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੂ ਤਾਇ ਸਮਾਇ
ਦਾਖ ਕਰੇਰੀ॥ ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਤਾ॥ ਜਿਸ ਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਤੀ ਦੇਤਿ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ ਚਖਿ
ਤੇ ਬਿਸਮਾਦੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੇ ਤੇ ਅਧਾਇ ਆਸਾਦੁ॥ ਈਤ ਉਤ ਕਤ ਓਡਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਨ
ਬਗੀਧ ਤਰਿ ਰਸ ਮਾਹਿ॥ ੩॥ ੨੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਕਾਮੁ ਕੂਧੁ ਲੋ

ਹੋਹੁ ਮਿਟਵੈ ਢੁਟਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ॥ ਤੇਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵਕ ਮਾ ਵਹਿਤ
ਮੋਤ ਮੋਵਹਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਧੁ ਬਚਨ ਓਧਾਰੀ॥ ਦੁਖ ਭੁ
ਖੀ ਮਿਟੈ ਤੇਰੇ ਸਹਸਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ ਸੁਖ ਮਨਿ ਨਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਚਰਨੁ ਪਖਾਰਿ ਕ
ਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਅਤਮ ਸੁਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿ ਆਸ ਨਿਵਾਰੀ॥ ਦਾਸ ਨ ਕੀ ਤੇਇ ਦਾਸਿ ਦਾ
ਨਗੀਤ ਪਾਵਹਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ॥ ੨॥ ਇਤੀ ਅਚਾਰ ਇਤੀ ਬਿਉਤਾਰ ਅਗਿ
ਆਮਨਿ ਭਗਤਿ ਤੇਇ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਜੇਇ ਤੁਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੇਭ ਉਜਲਾ ਪਾਰਿ
ਉਤਾਰੀ॥ ੩॥ ੨੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥

ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਾਪਤਿ ਮਾਨੁ ਖਦੇ ਹੁਰੀਆ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਦ ਕੀਇ ਤੇਰੀ ਥਰੀਆ॥
ਅਵਰਿਕਾ ਜੇ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮਾ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮਾ॥ ੧॥
ਨਰ ਸੰਮਿਲਾ ਗੁਰੁ ਵਜਲੁ ਤਰਨ ਕੈ॥ ਜਨ ਮੁਖਿ ਬਾਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ॥

ਰਹਾਉ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਰਹਿ॥
 ਤੁਨਾਨਕਠਮਨੀਚਕਰੰਮਾ॥ ਸਗਦਿਪਰੇਕੀਰਾਖੰਸਰਮਾ॥ ੨॥ ੨੮॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤੁਝਥਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਦੁਜਾਤੁਮੇਰੇਮਨਾ
 ਤੁਸਾਜਨਸੰਗੀਪੁਭੁਮੇਰਾਕਾਏਜੀਅਡਰਾਹੀ॥ ੧॥ ਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਰੀਆਸਾ
 ਤਉਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤਵਿਸਰੁਨਾਹੀਤੁਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਖੁਗੁਰੂ
 ਪੁਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾਗਰਵਿਕਰਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਮਤੁਮੇ
 ਲਗੁਪਾਲਾ॥ ੨॥ ੩੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਜਨਲੀਓਪੁਭਦਰੁ

ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਓਮੇਰੇਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੁਅਥਿਖੁਖਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਲਤੁ
 ਏਨਥਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇ॥ ਰਾਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੁਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮਲਾ
 ਈ॥ ੧॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾਏਏਆਪਿਸਤਾਇ॥ ਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿ
 ਵੈਨਨਕੁਸਤਸਦੁਖਮਿਟਾਇ॥ ੨॥ ੩੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਥਿਖੁਖੁ

ਓਤਰਿਕੋਨਾਉ॥ ਸੁਖਪਾਏਦੁਖਥਿਨਸਿਆਥਾਉ॥ ੧॥ ਰਾਪੁਗਇਆਥਚਰਿ
 ਪੁਰੇ॥ ਅਨਦੁਭਇਆਸਭਿਮਿਟੇਵਿਸੁਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੁਖਪਦੇ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ ੨॥ ੩੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਬੰਦਤਨਾਹੀਸੁਬਲਾਅਈ॥ ਥਿਨੁਤੁਕਮੈਕਿਉਥੁਏਥੁਣਾਈ॥ ੧॥ ਠੰਢੀਤਣੀ
 ਟੀਖਾਈ॥ ਓਨੁਥਾਲਾਥੁਛਾਭਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਾਧਸਗਲਾਈ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਪਾਰਿਪਰਾਈ॥ ੨॥ ੩੩॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸਦਾ

ਦਾਅਤਮਪਰਗਾਸੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਚਰੰਦਨਿਵਾਸੁ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਾਮਨਿਰੰ
 ਪਿਮਨਮੇਰੇ॥ ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖਪਾਵਤਿਕਿਲਾਵਿਖਜਾਤਿਸਭੇਮਨਭੇ
 ਰਹਾਉ॥ ਕੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰਨਕਰਮਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੁਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ੨॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕਾਤਰਿਸੁਆਮੀਪੁਭੁਥਲੀ॥ ਪੀੜਗਈਓਰਿ
 ਦੁਤੇਲੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ ਸੁਖਸਤਜਅੰਨਦੁਸੁਤੇਲੀ
 ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਅਤੇਲੀ॥ ਤਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਭਈਅਮੋਲੀ॥ ੨॥ ੩੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਕਾਮਕੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰੇਖੇਲ

ਭਰਿਜੁਐਤਾਗੇਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਪਰਮੁਸਦੁਇਤਅਪੁਨੈਗਿਤਿਭੀਤਰਿਵਾਰੇ॥ ੧॥
ਸਮਸਰਕਦੁਕੇਸਭਿਭਾਰੇ॥ ਮਿਲਤਸੰਗਿਭੁਇਥਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੈਖਿਨਮਤਿਤ
ਰੋਗੁਰੀਸਭਕੀਰੇਨੂਤੋਇਰੈਮਨੁਅਸਗੇਲਦੀਸਤਿਮੀਤਪਿਅਗੇਸਭਮਧੇਰਵਿ
ਅਯੋਗਭਕੁਰਦਾਨੁਦੇਤਸਭਿਜੀਅਸਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਏਕੋਏਕੁਆਪਿਇਕੁਏਕੋਏਕੋਏ
ਕੁਪਾਸਾਰੇ॥ ਜਪਿਜਪਿਤੋਏਸਗਲਸਾਧਜਨਏਕੁਨਾਮੁਪਿਅਇਥਤੁਤੁਓਧਾਰੇ
ਗਤਿਰਗੰਭੀਰਥਿਅੰਤਗੁਸਾਈਅੰਤੁਨਹਿਕਿਯੁਪਾਰਵਾਰੇ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁ
ਰਾਵੈਨਾਨਕਪਿਅਇਥਿਅਇਪ੍ਰਭਕਓਨਮਸਕਾਰੇ॥ ੪॥ ੩੬॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤੁੰਥਿਅੰਤੁਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਇਤੁਸਭੁਤੇਰਾਅਕਰੁ॥ ਕਿ
ਅਤੁਜੰਤਕਰਤਚਤੁਰਾਈਜਾਂਸਭੁਕਿਯੁਤੁਏਮਝਾਰਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਥ
ਏਕਾਖਤੁਲੀਲਾਧਾਰਿ॥ ਦੇਤੁਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥
ਗੁਰੁਜੈਸੇਜਨਨਿਜਠਰਮਤਿਪ੍ਰਾਨੀਓਤੁਰਤਤਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ ਅਨਦੁਕਰੈਸਾਸਿ
ਨਸਿਸਮਾਰੈਨਾਪੈਤੈਅਗਨਾਰਿ॥ ੨॥ ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰਦਾਇਨਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿ
ਨੇਵਾਰਿ॥ ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੂਰੈਕੈਅਧਾਰਿ॥ ੩॥ ਗਿਤੁਮੰਦਰਮਤ
ਤਜੋਦੀਸਤਿਨਕੋਈਸੰਗਾਰਿ॥ ਜਥਲਗੁਜੀਵਤਿਕਲੀਕਾਲਮਤਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
ਧਾਰਿ॥ ੪॥ ੩੭॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ੫੭੩॥ ਰਾਜਮਿਲਕਜੋਥਨਗ੍ਰਿਤਸੋਭਾਰੂਪਵੰ
ਤੁਐਅਨੀ॥ ਥਤੁਤੁਦਰਬੁਤਸਤੀਅਰੁਘੋਜੋਲਾਲਲਾਖਥੈਅਨੀ॥ ਅਗੋਦਰਗਤਿਕ
ਮਿਨਅਵੈਓਭਿਚਲੈਅਭਿਮਾਨੀ॥ ੧॥ ਕਾਏਏਕਥਿਨਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੋ
ਵਰਜਗਤਸਦਾਸਦਾਰਿਧਿਅਈਐ॥ ਗਰਤਉ॥ ਮਤਾਥਚਿਤ੍ਰਸੁੰਦਰਆਖਾਜੋਰਲ
ਮਤਿਓਪਵਾਰੇ॥ ਤਉਮਾਰਉਤਉਥੰਧਉਓਰਉਮੁਖੇਤਏਵਥਥਾੜੇ॥ ਆਇਅਹੁ
ਰੂਪਾਰਥੁਮਕਾਢੋਭਿਚਲਿਅਏਕਦਿਤਾੜੇ॥ ੨॥ ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਿਥਤੁਕ
ਤਕਰੈਤਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ ਉਪਦੇਸੁਕਰੈਆਪਿਨਕਮਾਵੈਤਤੁਸਥਦੁਨਪਛਾਨੈ॥ ਨੰਗ
ਏਅਨੰਗੋਜਾਸੀਜਿਉਤਸਤੀਖਾਕੁਛਾਨੈ॥ ੩॥ ਸੰਤਸਜਨਸੁਨਤੁਸਭਿਮੀਤਾਤੁਰ

ਏਤੁਪਸਾਰਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਕੁਥੇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਗਵਾਰਾਗੁਰਮਿਦਿਨਾਨਕਾਨਕਾ
 ਅਏਆਸਾਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ੫੩੫
 ਕੁਮਮਤਿਸੇਈਸਗਲਜਗਤਧੰਧਅੰਧਾਕੋਊਜਾਗੋਤਰਿਜਨੁ॥੧॥ਮਤਮੋਤਨੀਸਗ
 ਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨਾਕੋਊਤਿਅਗੋਵਿਰਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਆਨੁਪਤਰਿਸੰਤਮੰਤਕੋ
 ਗੋਸਾਧੁ॥੩॥ਨਾਨਕਸਾਧੁਸੰਗਿਜਾਗੋਗਿਆਨਰੰਗਿਵਡਭਾਗੋਕਿਰਪਾ॥੪॥੩੯॥
 ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ੫੪ ੬ ਜੇਤੁਧੁਤਾਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਸੁਖਸਤ੍ਰਮਿ
 ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾਅਵਰੁਨਾਤੀਰੇਕੋਈ॥੧॥ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਾ
 ਗੁਣਗਵਾਹਿ॥ਮਸਲਤਿਮਤਾਸਿਆਲਪਜਨਕੀਜੇਤੁੰਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ॥ਗੁਣ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤਮਾਰਾਪਿਅਰੇਸਾਧਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਸੇਈ
 ਪੁਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨੁਤਰਿਭਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਊਟਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਨਾਹਿ
 ॥ਜਾਕਊਦਇਆਤੁਮਾਰੀਤੋਈਸੇਸਾਤਭਲੇਭਗਵੰਤਾ॥੩॥ਕੁਮਮੋਤਧੋਰਸੰ
 ਕੇਸੇਜਥਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਵਰਤਦਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚੁਕੀਨਾਤਰਿਨਾਮੇਰੰ
 ਮਾਇਆ॥੪॥੪੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲਾਧੈਵਪਰ
 ਅਪਦਾਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ਈਤਾਸੁਖਨਹੀਦਰਗਾਢੋਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥੧॥
 ਦਕਿਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪਤੁਰਿਨਸਾਕੈਕਾਧੁਥਾਤੈਅਗੈਠਉਰਨਪਾਇ
 ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਾਇਆਨਿੰਦਕਥਪੁਰੇਕਾਕਿਆਓਤੁਕਰੈਥਿਚਾਰਾਤਤਥਿ
 ਜਤਕੋਇਨਰਾਖੈਓਤੁਕਿਸੁਪਤਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤੁੰਨਾਹੀਖ
 ਏਵੈਭਾਣਾ॥ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸੰਤਨਕੀਤਿਓਸੰਤਨਸੁਖਮਾਨਾ॥੩॥ਸੰਤਾਟੇਕਤੁ
 ਸੁਆਮੀਤੁੰਸੰਤਨਕਾਸਹਾਈ॥ਕਤੁਨਾਨਕਸੰਤਹਰਿਰਾਖੈਨਿੰਦਕਦੀਏਰੁਕੈ
 ॥੪॥੪੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਬਾਤਰੁਧੋਇਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇ
 ਰਾਪੁਨਖੋਏ॥ਈਤਾਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਸੋਤਿਵਿਅਪਿਆਆਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਏ॥੧॥
 ਦਭਜਨਕੀਮਤਿਤੋਰਾ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਧੁਨਮਰਈਨਾਮੁਨਸੁਨਈਡੋਗਾ
 ਮਾਇਆਕੀਕਿਰਤਿਓਡਿਗਵਾਈਭੁਗਤੀਸਾਰਨਜਾਨੈ॥ਥਿਦਸਾਸਤ੍ਰਕਉ

ਗਾਤਤੁਜੇਗੁਪਛਾਨੈ॥ ੨॥ ਓਘਰਿਗਇ ਆਜੈਸਾਥੇਟਾਛਭੁਅਨਦਰਿਸਗਛਾ
ਵੰਆਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭੁਕਿਛੁਜਾਨੈਓਸੇਤਕਤਾਛਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕੁਜਿਕਪਟਿਬੰ
ਨਿਮੁਨੀਆਦਾਬਿਨਸਿਗਇਆਤਤਕਾਲੇ॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਨਾਨਕਿਕਤਿਆਅਪਨੈ
ਜੈਦੇਖੁਸਮਾਲੇ॥ ੪॥ ੬੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਉਦਮੁਕਰਤਓਵੈਮਨੁਨਿ
ਜਲਨਚੈਅਪੁਨਿਵਾਰੇ॥ ਪੰਚਜਨਾਲੇਵਸਗਤਿਰਾਖੈਮਨਮਤਿਏਕੰਕਾਰੇ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ
ਜਿਗਤਿਕਰੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਰਥਾਭੁਪਖਾਵਨੁਤਾਲਘੁੰਘਰੁਅਨਤਦਸਥਦੁਵਜਾਵੈ॥
ਜੁਰੀਪ੍ਰਥਮੇਮਨੁਪਰਥੈਅਪਨਾਪਾਛੈਅਵਰਗੀਛਾਵੈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪੁਤਿਰਦੈਜਾ
ਜੈਮੁਖੇਸਗਲੁਸੁਨਾਵੈ॥ ੨॥ ਕਰਿਸੰਗਿਸਾਧੁਚਰਨਪਖਾਰੈਸੰਤਧੁਰਿਤਨਿਲਾਵੈ॥ ਮਨੁ
ਜੁਗਪਧੇਗੁਰਅਗੈਸਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਜੇਜੇਸੁਨੈਪੈਖਲਾਇਸਰਧਾਤਕਾਜ
ਅਮਰਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ ਐਸੀਨਿਰਤਿਨਰਕਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈ॥ ੪॥ ੬੩

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਧਮਚੰਡਾਲੀਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀਸੁਦੀਤੇਸ੍ਰੇਸਟਾਈ
ਗੋਪਤਾਲੀਆਕਾਸੀਸਖਨੀਲਤਥਰਭੁਈਖਾਈਗੈ॥ ੧॥ ਘਰਕੀਬਿਲਾਈਅਵ
ਜੀਘਾਈਮੁਸਾਦੇਖਿਛਰਾਈਗੈ॥ ਅਜਕੈਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨੈਤੋਰਿਕੁਕਰਤਿਨਹਿਲਗਾਈ
ਗਰਭਾਭਾਭੁਭੁਨੀਆਢੁਪਰਾਥਾਮੀਅਨੀਘਰਿਅਘਰੁਪਾਇਅਗੈ॥ ਬਿਨੁਜਤੀ
ਟੈਜਜਿਓਜਜਾਵਾਥੇਵਾਅਚਰਜੁਲਾਇਅਗੈ॥ ੨॥ ਦਾਦੀਦਾਦਿਨਪਤੁਚਨਤਾਰ
ਦੁਪਨਿਰਨਓਪਾਇਅਗੈ॥ ਮਾਲਿਦੁਲੀਚੈਬੈਠੀਲੇਮਿਰਤਕੁਨੈਨਦਿਖਾਲਨੁਪਾਇਅ
ਗੈ॥ ੩॥ ਸੋਈਅਜਾਦੁਕੈਤੈਮੈਜਾਨਾਜਾਨਣਤਾਰੁਸਛਾਨਾਗੈ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰੀਅਮਿਓ
ਜੀਅਇਆਰਸਕਿਰਸਕਿਬਿਗਸਾਨਾਗੈ॥ ੪॥ ੬੪॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
ਬੰਪਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੈਅਉਗਨਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ ਤੋਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਾਤਪਿਤਨਿ
ਅਈਥਾਰਿਕਜਿਓਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਗੁਰਸਿਖਰਾਖੇਗੁਰਗੋਪਾਲਿ॥ ਕਾਢਿਲੀਏਮਤ
ਤਵਜਲਤੇਅਪਨੀਨਦਰਿਨਿਤਾਲਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਜਮਤੇਛੁਟੀਐਤਲ
ਤੋਪਲਾਭਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪੁਤਪੁਰਸਨਾਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਈਐ॥
੨॥ ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖਨਾਠੇ॥ ਛਿਜੈਨਜਾਇਕਿਛੁਭੁਭਿਨ

ਬਿਆਪੋਤਰਿਧਨੁਨਿਰਮਲੁਗਾਏ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਲਪ੍ਰਭਭੁਏਸਤਾਈਇਤੁਤਰ
ਗੇ॥ਪ੍ਰਾਨਸੀਤਤੀਤਧਨੁਮੇਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਤਾਰੇ॥੪॥੪੫॥

੫ ਜਾਤੁਸਾਹਿਬਤਾਭ ਉਕੇਤਾਤਉਤੁਪੁਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਤੀ॥੬॥
ਢੁਏਮੈਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਤੀ॥੧॥ਥਾਥਾਬਿਖੁਦੇਖਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਰਖਿਆਰਹੁ
ਈਮੇਰੈਮੈਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ਰਤਾਉ॥ਜਾਣਹਿਬਿਰਥਾਸਭਾਮਨਕੀਤੋਰੁਕਿ
ਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਸਭੁਜਗੁਬਓਰਾਇਅਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖਪਾਈਐ
ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐਜਿਕਤਲਾਸੁਪ੍ਰਭਜੀਪਾਸਿ॥ਸਭੁਕਿਢੁ
ਤੇਰਵਰਤੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰੀਆਸਾਂਜੇਦੇਹਿਵਰਿਅਈਤਾਤੇਰੀਵਰਿਅਈਦੇ
ਤੁਝਹਿਧਿਆਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਣੁਤੇਰਾਇਕੁਨਾਉ॥੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਠਾਕੁਰਏਤੁਮਤਾਰਸੁਜਨਤਿਪਾ
ਜਨਮਜਨਮਚੁਕੇਭੈਭਾਰੇਦੁਰਤੁਬਿਨਾਸਿਓਭਰਮੁਬੀਓ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮੈਜੀਓ
ਕਰਿਬਚਨਤੁਮਾਰੇਸਤਿਗੁਰਮਨੁਤਨੁਮੇਰਾਠਾਕੁਰੀਓ॥੧॥ਰਤਾਉ॥ਤੁਮਗੇਕਿਰਪਾਤੇਰ
ਸਾਧਸੰਗੁਏਤੁਕਾਜਤੁਮਆਪਿਕੀਓ॥ਦ੍ਰਿੜਕਰਿਚਰਣਗੋਤਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਸਤਜੇਓ
ਈਕੀਓ॥੨॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਮੁਪ੍ਰਭਤੁਮਰਾਏਤੁਅਥਿਨਾਸੀਮੰਤੁਲੀਓ॥ਕਰਿ
ਮੋਹਿਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨਾਤਾਪੁਸੰਤਾਪੁਮੇਰਾਥੈਰੁਗੀਓ॥੩॥ਧੰਨੁਸੁਮਾਲਸਦੇਹਿਪਾ
ਤੁਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਮੇਲਿਲੀਓ॥ਧੰਨੁਸੁਕਲਿਜੁਗੁਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐਨਾ
ਮੁਅਧਾਰੁਤੀਓ॥੪॥੪੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਗੈਤੀਤੇਸਭੁਕਿਢੁ
ਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਗਿਆਨਾ॥ਭੁਲਚੁਕਅਪਨਾਥਾਰਿਕੁਥਖਸਿਅਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭੁ
॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾਮੋਹਿਦੀਨਕਓਰਾਖਿਲੀਆ॥ਕਾਟਿਐ
ਮਤਾਸੁਖਪਾਏਅਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੁਖਿਨਾਮੁਦੀਆ॥ਰਤਾਉ॥ਅਨਿਕਪਾਪਮੋ
ਤਰਿਅਬੰਧਨਕਾਟੇਮੁਕਤਭਏ॥ਅੰਧਕੁਪਮਤਾਘੋਰਤੇਥਾਤਪਕਰਿਗੁਰਿਕਾਇ
ਏ॥੨॥ਨਿਰਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਅਰਾਖੇਰਾਖਨਤਾਰੇ॥ਐਸੀਦਧਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭ
ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੩॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬੁਮਨਿਮੇਲਾ॥ਸਗਦਿਪਇਅਪਾਰ

आसामउल्ला ५

ਤੰਦਿਸਰਤਿ ਤਾਂਸਰੁ ਕੋਲਕੁ ਚੀਤਿ ਆਵ

ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿਪਾਈਐ॥

ਅਸਮਤਲਾ ੫

ਮੋਤਮਲਨੀ

॥ अथास्यं गिरिमाह्वयः ॥ ४॥ पृ १॥

ਮੇਸਮਰਿਸਮ ੫

ਪਾਤ੍ਰ 6

ਲਾਲ ਚੋਲ ਨਾ ਤੈ ਤ ਨਿਸੇ ਹਿਅ ਸੁਰਿ ਨ

ਨਭਾਨੀ ਤੰਮਨੁ ਮੋਤਿਆ ॥ ੧ ॥ ਕਵਨ ਬਨੀ ਗੀ ਤੇ ਗੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਵੇ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਤੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮ ਭਿਉ ਤਾ ਗਾ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥
ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੀ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਨੀ ਤੁ ਤੀ ਸੁਰਗਿ ਆਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਾਨੀ
ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨਿ ਗੀ ਸਖੀ ਵਿਤਲ
ਘਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀ ਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨ ਤਾਗ ॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥
ਤਲਾ ੫ ਦੁਖ ਘਨੋ ਜਬ ਤੇ ਤੇ ਦੁਰਿ ॥ ਅਥ ਮਾਸ ਲਤਿ ਮੋਤਿ ਮਿਲੀ ਹੁਦੁਗੇ ॥
ਨਿਤੋ ਰਾਸ ਖੀਸੇ ਤੇ ਗੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇ ਆਗੁ ਰਿਪਿ ਰਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ
ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਇਕ ਢਨੇ ਤੇ ਢੁਟਿ ਪਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਥਦਿ ਉਜਾਗਾ ॥
ਥਿਨੋ ਦੀਖ ਸਮੁਤ ਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਮਸਤ ਕਿਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇ ਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸੇ ਤਾਗੁ
ਜਨ ਪਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲ
ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਥਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਥਾਹ ਰਿਸੁ ਤੁਸਗਲ ਸਿਉ ਮਢੁ ਲਾ ਅਲਿਖਤੁ
ਉਜੈ ਸੇਜ ਲਮਤਿ ਕਉ ਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ਜੀ ਅਜੈ
ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੀਸਿ ਆਵ ਤੈ ਥਹੁ ਤੁਭੀ ਤਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ
॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆ ॥ ਅੰਤ ਰਿਥਾਹ ਰਿਏ ਕੁਦਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਪਾਵਤੁ ਰਲੀ ਆ ਜੋ ਬਨਿ ਬਲੀ ਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਟੀ ਸਰੀ
ਆ ॥ ੧ ॥ ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀ ਆ ਬਸਤੁ ਚੰਡਲੀ ਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਲੀ ਆ ਮਨਿ ਗਰਬ
ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਲੇ ਕੁੰਚਰੀ ਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਢਤਰੀ ਆ ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੋਧਰੀ
ਆ ॥ ੨ ॥ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀ ਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀ ਆ ॥ ਤਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁੰਦਰੀ
॥ ੩ ॥ ਮਾਇ ਆ ਢਲੀ ਆ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀ ਆ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆ
॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੈਰੁ ਘਨ ਕਰਿ ਆ ॥ ਅੰ
ਮੁਤ ਤਾਮਤਿ ਢਲਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਕਰਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਪਾਈ ਆ
ਬਾਨੀ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਖੁ ਅਕੇ ਕੁੰਟਾ ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ ਭਾਈ ਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥ ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਤੈ ਪਾਤਪਤ ਭਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਤਿ ਅੰ

ਸਰਬੀ ਕੁਲੀਨਿ ਠਲਨ ਕਾਈ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰੇ ਤਪਾਇਆ ਨ
ਤਦ ਸਤਗੀਤਿ ਨਿਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੬॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਰਾਜਦੀਲਾ

ਜੋਗੁ ਬਨਿ ਅਤੇ ਰਾਕੀਰਤ ਨੁਗਾਈ॥ ੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇ ਰੋਚ
ਕੇ ਮੁਖੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਲੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੁਕ ਮੁਖੁ ਫਿਰੰਗ ਰਸਮਾ ਲੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਾਸਤਾ ਨਿਰਥਾ ਲੇ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਤੁਯਾ ਤਸੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ
ਵੇਨਿ ਰਥਾ ਲੇ॥ ੩॥ ਜਾਕ ਉਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੁਰਖ ਜਾ
ਨਾ॥ ੪॥ ੫੭॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉਤੁ ਤਉ ਤਉ ਕਤੇਤਾ॥ ਪੰਡਿ

ਤੁਝ ਉਤਮਾਇਆ ਰਾਤੇ॥ ੧॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਸੀਤਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨ
ਤਿਤਾ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਸ ਤੁਥੇ ਦਪਾਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤ
ਗ॥ ੨॥ ਗਿਰਸਤ ਮਤਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਤੰਕਾਰਾ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਜੀ ਅਕਉ ਜੰਜਾਰਾ॥ ੩॥
ਪ੍ਰਕੀਰਪੇਤ ਮਨੁ ਵਸਿਅਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਗੀਤਿ ਨਿਮਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਾਧ
ਸੰਤਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ॥ ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੇ ਤਪਾਈਐ॥ ਰਤਾਉ ਦੁਜਾ॥ ੫੮॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰਮਤਿ ਸੁਖ ਬਾਰਿ ਫੁਨਿ ਸੁਖਾ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ
ਸਰਬ ਨਾਸੇ ਦੁਖਾ॥ ੧॥ ਸਗਲ ਸੁਖ ਜੰਤੁ ਚਿਤਿ ਅਵੈ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਨਨੁ ਤਪੁ
ਰਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਤ ਫੈਤ ਦੁਖ ਰੋਗ
॥ ੨॥ ਤੁਕ ਮੁਖੁ ਫਿਰੰਗ ਰਸਮਾ ਲੇ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ॥ ੩॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਤਰਿ
ਮੁਖਿ ਜਾਇਆ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੯॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਤਪਠਾਵਹੁ ਤਤਤ ਜਾਈ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥
੧॥ ਸਦਾ ਦੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ॥ ਤੁਮ ਗੀਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੁਮ
ਰਦਿਅਪੈਨ ਉਪਾਈ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ॥ ੨॥ ਭਨਚਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁ
ਰੇਖਿ ਅੰਈ॥ ਤੁਮ ਰੇਲੈ ਵੇਨ ਕਉ ਲੰਈ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਪਿਅੰਈ॥ ਗਤਿ
ਸੰਤਤ ਲਗੀ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੬੦॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਉਠਤ ਬੋਠਤ ਸੋ

ਤਪਿਅਈਐ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਤਰੇ ਤਰਿ ਗਾਈਐ॥ ੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਕਥਾਜਾਸੁਸੁਨੀਮਨਿਹੋਇਅੰਨੰਦਾਦੁਖਰੋਗਮਨਸਗਲੇਲਥਾਗਰਤਉਕ
ਕਾਮਿਥਾਟਘਾਟਜਪੀਜੈਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥੨॥ਦਿਨੁਰੋ
ਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐਸੋਜਨੁਜਮਕੀਵਾਟਨਪਾਈਐ॥੩॥ਆਠਪਤਰਜਿਨੁ
ਸਰਤਿਨਾਤੀਗਤਿਤੋਵੈਨਾਨਕਤਿਸੁਲਗਿਪਾਈ॥੪॥੬੧॥

ਲਾ ੫ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਖਨਿਵਾਸੁਗਭਈਕਲਿਆਵੰਦੁਖਹੋਵਤਨੁ
॥੧॥ਅਨਦੁਕਰਤੁਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਮਨਾ
ਰਤਉਗਸਤਿਗੁਰਕਾਸਚੁਸਥਦੁਕਮਾਵਹੁਥਿਰੁਘਰਿਥੈਠਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ
॥੨॥ਪਰਕਾਥੁਰਾਨਰਾਖਤੁਚੀਤਾਤੁਮਕਓਦੁਖੁਨਹੀਭਾਈਮੀਤਾ॥੩॥
ਤਰਿਤੰਤੁਮੰਤੁਗੁਰਿਦੀਨਾਇਤੁਸੁਖੁਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਚੀਨਾ॥੪॥੬੨॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁਨੀਚਕਓਕੋਈਨਜਾਨੈਨਾਮੁਜਪਤਓਚੁਚੁ
ਮਾਨੈ॥੧॥ਦਰਸਨਮਾਗਓਦੇਤਿਪਿਆਰੇਤੁਮਗੀਸੇਵਾਕਓਨਕਓਨਤਓ
ਰਤਉਗਜਾਕੈਨਿਕਟਿਨਾਵੈਕੋਈਗਸਗਲਾਸਿਸਟਿਓਅਕੋਚਰਨਮਲਿਓ
॥੨॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਕਾਤੁਨਾਵਤਕਾਮਾਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਕੈਜਪੀਐਨਾਮੁ॥੩॥
ਧਸੰਗਿਮਨਸੇਵਤਜਾਗੇਤਥਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮੀਠੇਲਾਗੇ॥੪॥੬੩॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਤਾਰਓਗਸਦਾਸਦਾਤਰਿਨਮੁ
ਰਓ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਗੁਨਗਾਵਹੁਗਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਸਾਧਕੈਸੰਗੇਤਰਿਤਰਿ
ਪਿਆਵਓਗੇਰਤਉਗਸਗਲਾਸਮਗੀਜਾਕੈਸੁਤਿਪਰੋਈਘਟਘਟਅੰਤ
ਅਸੋਈ॥੨॥ਓਪਤਿਪਰਲਓਖਿਨਮਤਿਕਰਤਾਅਪਿਅਲੇਪਾਨਿਰਗੁਰੁ
॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀਂਅਨਦਕਰੋਨਾਨਕਕਾਸੁਆਮੀ॥੪॥੬੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਰੇਤਭਵੇਗਾਦੁਲਭਦੇਤਜੀਤੀਨ
॥੧॥ਕਿਲਥਿਖੰਨ੍ਹਸੇਦੁਖਦਰਦਦੁਰਿਭਏਪੁਨੀਤਸੰਤਕੀਧੁਰਿਗਰਤਉਗ
ਸੰਤਉਧਾਰਨਜੋਗਾਤਿਸੁਭੇਦੇਜਿਸੁਧੁਰਿਸੰਜੋਗਾ॥੨॥ਮਨਿਅੰਨੰਦਮੰਤੁ
ਅਗਤ੍ਰਿਸਨਭੁਈਮਨੁਨਿਤਚਲੁਥੀ॥੩॥ਨਾਮੁਪਦਰਥੁਨਉਨਿਪਿਸੇ

ਗੁਰੇ ਪਾਟੀ ਥੁਧਿ॥ ੪॥੬੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਮਿਟੀਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ

ਜੇ॥ ਜਾਪੇ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕੋਟਿ ਪਾਨੇ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੰਦੁ ਘਨਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ
ਗੁਰ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਿਨ ਸਿਧਿ ਮਨ ਕਾ ਮੁਰਖ ਢੀਠਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ ਭੁ
ਭਾਗ ਮੀਠਾ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗੋਤਾ॥ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮੇ ਕੇ ਪਾਪ ਲੋਤਾ॥ ੩॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ

ਹੁਸਲ ਭਇਆ॥ ਕਤੁ ਨ ਨ ਕ ਪ੍ਰਭ ਕ ਹੀ ਮਇਆ॥ ੪॥੬੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
ਨੇਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮਾ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇ ਸਾਸਿ ਗਿਛਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਾਗੁਰੇ ਮਨ ਜਾਗ
ਧਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਅਵਰੁਨ ਅਵਸਿਕਾ ਮਾਝੁ ਠਾਮੇ॥ ਤੁਮਿ ਬਿਆਪਾ ਸਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ

ਬੀਜਿ ਉਰੰਗੁ ਲਾਇ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲੂਏ॥ ਇੰਦੁ ਖੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਬਾਉ॥
ਤੁਰਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵੈ ਨਾਉ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪਾਠ ਬੂਤ ਮੁਪਰੇ ਮੇ ਸਰੁ ਅਪਿ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਜੇ॥ ੪॥੬੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖਾ॥ ਅਪਨੀ ਬੇਤੀ ਆਪੇ

ਜਾ॥ ੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿ ਏਕੈ ਓਤੀ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿ ਆਪੇ ਸੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਆਪੇ ਸੁ
ਕੇਵੇ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਅਕਾਰੁ॥ ੨॥ ਸਰਗੁ ਲਨਿ ਰਗੁ ਲਬਾ ਪੈਨਾਉ॥ ਦੁ
ਹੀ ਲੇਖੈ ਕੀਨੈ ਨਾਉ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭੂ ਮੁਭਉ ਖੋਇਆ॥ ਅਨਦੁਰੁ ਪੁਸਤੁ ਨੈਨ

ਅੰਦਰੇ॥ ੪॥੬੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਾ॥
ਗੁਰ ਦੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਮੈਨਿ ਰਗੁ ਨ ਗੁਣੁ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਾ ਰਪ੍ਰਭ ਸੋ
ਹੀ ਰਤਾਉ॥ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨ ਪਾਰੀ॥ ੨॥ ਜਪੁ

ਤੁਮਿ ਮੁਕਰ ਮਨ ਸਾਧਾ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਮਨ ਤਿ ਅਰਾਧਾ॥ ੩॥ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਬੋਰੀ॥
ਕੋਈ ਨ ਕਥਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥ ੪॥੬੯॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਖ ਰਦੁਇ
ਟੇਅਲਾ॥ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਕਰ ਉਥਨ ਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੀ॥ ਕਰਿ

ਗੋਪਾਖੁ ਸੁਰਣਾਈ॥ ਮੋਕਉ ਦੇਤੁ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਜਪਨੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤ ਰਿਧਾਰੇ
ਜਾਮਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ॥ ੨॥ ਤਿਰਦੈ ਸਮਾ ਲੈ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੋਲੈ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦਿਤ ਉਤਕ
ਤੀਨੈ ਭੋਲੈ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜੋਰਾ ਚੈਨਾਇ॥ ਤਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ॥ ੪॥੭੦॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ

ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਤੀ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭੁਲ ਜਨ ਕੈ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ
 ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਤਿ ਆਗਿ ਤਰਿ ਸਰਦੀ ਆਇ ਆ ॥ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕਹੈ
 ਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮਾਤਿ ॥ ਤਿ ਸਕ ਉਚਿਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥ ੩ ॥
 ਨਕ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੭੧ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ੫ ਜਰਿ ਸੁਪਨੈ ਤੋਇ ਓਪੁ ਭੁਮੇਗਾ ॥ ਤੰਦੁ ਖੁਭਰ ਮੁਕਤੁ ਕੈ ਸਨੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨੇ
 ਵਾਸੇਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਮੋਤਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਲੇਹੁ ਓਧਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਇ ਆਦੁ ਖੁਭ
 ਗੀਚਿਤਾ ॥ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਜ ਪਿਸਤਿ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਸਤਿ ਤੈ ਸੋਇ ॥ ਸਿਰਿ
 ਰਿਖ ਕੰਠਿ ਪਰੇਇ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਨ ਉਤਕਰ ਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਤਰਿ ਨਾ
 ॥ ੪ ॥ ੭੨ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅੰਤ ਕਾਰਿ ਵਿਗੁਣਾ ॥ ਤਰਿ ਜਿ
 ਨੁ ਕਰਿ ਤਰਿ ਜਨ ਛੁਟੇ ॥ ੧ ॥ ਸੋਇ ਰੇਤ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੋ ॥ ਜਾਗਤ ਭਗਤ ਸਿਮਰਤ ਭ
 ਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਤ ਭਗਿ ਮਥੁ ਜੋ ਨਿਭ ਵਾਇਆ ॥ ਅਸ ਬਿਭੁਤ ਤਰਿ ਚਰਣ ਪਿਛਾਇਆ
 ਬੰਧਨ ਅੰਧਕੁ ਪਗਿਹ ਮੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤ ਸੰਤ ਭੁਤਿ ਤਰਿ ਨੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁਰ
 ਣਾਈ ॥ ਈਤਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ੭੩ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਤੁਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨੁ ਤੁਮੇਰਾ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮੇਰਾ
 ਤਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਸਗਲਿ ਗਤਿ ਪੁਰੁ ਗੁਨੀ ਗੋਤਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੁਮਾਰੇ
 ਤੁਝ ਤਿਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੁਪਰਵਾਨਾ ॥ ਤੁਸਮਰ ਬੁਝੈ ਤੇ
 ਢੁ ॥ ੩ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮ ਗੁਣ ਤਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਭ ਪਤਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੭੪ ॥
 ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਰੋਵਨ ਤਰੈ ਭੁਕ ਮਾਨਾ ॥ ਤਸਿ ਤਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬਿਗਨ
 ॥ ੧ ॥ ਕੋਮੁ ਆਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਵਨਾ ॥ ਕੋਰੈ ਵੈ ਕੋਤ ਸਿਤਿ ਪਾਵਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਰ
 ਤ ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ ਪਤੁਚਿਨੁ ਮੁਕਾਠਿ ਰਿਪ ਛੁਤਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰ
 ਰਕ ਸੁਰਗ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮਾ ॥ ਸਫਲ ਜਨ
 ਕਾ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ੭੫ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸੋਇ ਰਹੀ ਪੁਭ ਖਬਰਿ ਨਾ
 ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਬਹੁ ਰਿਪ ਛੁਤਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤ ਜਿ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਪਰਉਗੀ ॥ ਪੁਰੈ

ਦੇਵੀਲਾਲਾਸਾ ਤੇ ਆਲਾਸਕਤਾ ਕਰਉ ਗੀ। ਰਤਾਉ। ਕਰਮਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਇ ਨਿਸਾ
ਰੀ। ਖਿਸਰਿ ਗਇ ਓਭੁ ਮਪਰਿ ਡਾਰਿਓ। ੨॥ ਸਾਦਿ ਮੋਤਿਲਾ ਦੀ ਅੰਤ ਕਾਹੇ ਦੇ ਸੁਨਾਤਿ
ਕਰੈ ਤੇਰੇ। ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੇ। ਨਾਨਕ ਮੇਲੀ ਸਿਰ ਜਲਦ ਤੇਰੇ॥

੪॥੭੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ਪਿਓਗੇ। ਜਮ ਕੰਕ
੪੨੫॥ ਜਿਗੇਇ ਚਰੇ॥ ੧॥ ਤੁਚਿਤ ਆਵਤਿ ਤੇਰੀ ਮਇਆ। ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇ
ਆਰਤਾਉ। ਅਨਿਕ ਦੁਖ ਦੇਵਤਿ ਅਵਰਾ ਕਉ। ਪਤੁਚਿਨ ਸਾਕਤਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ॥ ੨॥ ਦ
ਜੇ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਲਾਗੀ। ਸਤ ਜਮ ਨੰਦ ਬੈਠੈ ਬੈਠਾਗੀ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾ
ਜੁਲੀ ਜੈ। ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀ ਜੈ॥ ੪॥੭੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

੪੨੬॥ ਜੁਪਤ ਨੇ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨ ਤੋਇ ਅੰਕਿਰ ਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਈ
ਜੀ। ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭੁ ਕਿਉ ਤੋ ਪੁਰਨੁ ਸੇਭੇ ਆਨਿ ਰਭੈ ਧਨੀ। ਰਤਾਉ। ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਅਸਾਧਿ ਪਾਲਾ। ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੁਖ ਮਤਾ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ੨॥ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪੁ ਨੈਕੀ ਨੀਦਾ
ਤੇ ਜਲ ਨਿਬੁਈ ਮਨਿ ਤੋਈ ਸੰਤਿ॥ ੩॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ਮਨੁ ਸਤਿ ਸਮਾਨਾ। ਨਾਨਕ
ਪਟੇ ਅਨਮਖ ਜਾਨਾ॥ ੪॥੭੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ

੪੨੭॥ ਬੀਅਈ। ਭੋਜਨ ਪੁਰਨ ਰੇਤ ਅਘਾਈ॥ ੧॥ ਕਲੁ ਨ ਬੋਰਾ ਤਰਿ ਭਗਤ ਨ ਕਉ। ਖਾਤਖ
ਰਤ ਬਿਲਭ ਤੇਵਨ ਕਉ। ਰਤਾਉ। ਜਾਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ। ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ
ਕੋਤਲਾਈ॥ ੨॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ। ਪਲਕ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗੁ ਪ
ਈ॥ ੩॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਤਿ ਨ ਕਾਮੀ॥ ੪॥

੪੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਇਆ। ਤਬ ਮੈ
ਰੋਮ ਨਿਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ਬਿਨਾ ਸਿਓ ਸੰਸਾਰਾ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ
ਤੇਰੇ ਭਗਵੰਤਾ। ਰਤਾਉ। ਜਉ ਮੈ ਅਪੁਨਾ ਸਾਤਿ ਬੁਢੀਤਿ। ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ਮੇਰੇ ਮੀਤ
॥ ੨॥ ਜਉ ਮੈ ਓਟ ਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ। ਤਾਂ ਪੁਰਨ ਤੋਈ ਮਨ ਸਾਮੇਰੀ॥ ੩॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ਮਨਿ
ਤੇਰੇ ਦਿਲਾਸਾ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ॥ ੪॥੭੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

੪੨੯॥ ਅਨਿਨੁ ਸਾਲਾ ਜੁਟੁ ਕਾਈ। ਗਿਰਸਤ ਕੁਪ ਮਤਿ ਖਾਤਿ ਮਿਠਾਈ॥ ੧॥ ਸੇਚਤ ਸਾਚ

ਤੈਥੇਥਿਤਾਨੀ। ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਚਿਤਵਤਕਥਨੁਨਸਿਮਰੈਸਾਧੀਗਪਨੀ।
ਰਤਾਉ। ਦੁਮਕੀਛਾਇਆਨਿਤਚਲਗਿਤੁਥੰਧਿਆ। ਕਾਲਕੈਠੰਸਿਸਕਤਸਕੁੰ
ਧਿਆ। ॥ ੨॥ ਥਾਲੁਕਨਾਰਤਰੰਗਮੁਖਿਆਇਆਸੋਥਾਨੁਮੁਨਿਨਿਤਦਲੁਕਰਿਪਵੇ
॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਤਰਿਰਾਇ। ਨਾਨਕਜੀਵੈਤਰਿਗੁਣਗਾਇ। ॥ ੪॥ ੮੧॥
ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਓਨਕੈਸੰਗਿਤੁਕਰਤੀਕੇਲਾ। ਓਨਕੈਸੰਗਿਤਮਤੁਮਸੰਧਿ
ਓਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਭੁਕੇਓਲੇਰੈ। ਓਸੁਥਿਨਕੇਓਮੁਖੁਨਹੀਜੇਰੈ। ॥ ੧॥ ਤੈਥੇਰੰ
ਕਤਸਮਾਏ। ਤਿਸੁਥਿਨੁਤੁਤੀਦੁਤੇਗੀਗੀ। ਰਤਾਉ। ਓਨਕੈਸੰਗਿਤੁਗਿਤਮਤਿਮ
ਗਿ। ਓਨਕੈਸੰਗਿਤੁਤੋਈਤੈਜਾਤਰਿ। ਓਨਕੈਸੰਗਿਤੁਰਖੀਪੋਏ। ਓਸੁਥਿਨਾਤੁ
ਕੀਰੇਲਿ। ॥ ੨॥ ਓਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰਾਮਾਨੁਮਤਤੁ। ਓਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਾਕੁਜਗਤੁ। ਓ
ਸੰਗਿਤੇਰੀਸਭੁਥਿਧਿਥਾਟੀ। ਓਸੁਥਿਨਾਤੁਤੋਈਤੈਮਾਟੀ। ॥ ੩॥ ਓਤੁਥੇਰਾਗੀਸੰਗੇ
ਇ। ਤੁਕਮੇਥਾਧਾਕਰਕਮਾਇ। ਜੇਜਿਵਿਛੋੜਨਾਨਕਥਾਪਿ। ਅਪਨੀਕੁਦਰਤੇਜੈ
ਅਪਿ। ॥ ੪॥ ੮੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਨਾਓਤੁਮਰਤਾਨਾਤਮਰਰਿਆਨਾ
ਤੁਥਿਨਸੈਨਾਤਮਕਤਿਆ। ਨਾਓਤੁਨਿਰਧਨਾਤਮਰੁਖੇ। ਨਾਓਸੁਦੁਖੁਨਾਤਮਕਉਦੁਖੇ
ਅਵਰੁਨਕੇਓਮਾਰਨਵਾਰਾ। ਜੀਅਉਤਮਾਰਾਜੀਉਦੇਨਾਤਾਰਾ। ਰਤਾਉ। ਨਾਓਸੁਥੰ
ਨਾਤਮਥਾਧੇ। ਨਾਓਸੁਧੰਧਨਾਤਮਧਾਧੇ। ਨਾਓਸੁਮੈਲੁਨਾਤਮਕਉਮੈਲਾ। ਓਸੁਅੰਨੰ
ਤਮਸਦੇਕੇਲਾ। ॥ ੨॥ ਨਾਓਸੁਸੋਚੁਨਾਤਮਕਉਸੋਚਾ। ਨਾਓਸੁਲੇਪੁਨਾਤਮਕਉਪੇਚਾ
ਉਸੁਭੁਖਨਾਤਮਕਉਤ੍ਰਿਸਨਾ। ਜਾਓਤੁਨਿਰਮਲੁਤਾਤਮਜਚਨਾ। ॥ ੩॥ ਤਮਕਿਛੁਨਾਤਮ
ਓਤੀ। ਅਗੈਪਾਛੈਏਕੋਸੋਈ। ਨਾਨਕਗੁਰਿਥੇਏਕੁਮਭੰਗਾ। ਓਇਮਿਲਿਤੋਏਇ
ਗਾ। ॥ ੪॥ ੮੩॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਨਿਕਭੰਤਿਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀਐ
ਪ੍ਰਾਨਪਨੁਅਗੈਧਰੀਐ। ਪਾਨੀਪਖਾਕਰਉਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ। ਅਨਿਕਥਾਰਜਾਏ
ਰਥਾਨੁ। ॥ ੧॥ ਸਾਈਸੋਤਾਗਦਿਜੇਪ੍ਰਭਭਾਈ। ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ।
ਦਾਸਨਿਦਾਸੀਕੀਪਨਿਤਰਿ। ਓਨਕੀਰੇਲੁਥਸੈਜੀਅਨਾਇ। ਮਾਥੇਭਗਤਪਾਏ
ਗੁ। ਮਿਲੈਸੁਆਮੀਅਪੁਨੈਰੰਗਿ। ॥ ੨॥ ਜਾਪਤਾਪਦੇਵਉਸਭਨੇਮਾ। ਕਰਮਧਰਮਨ

ਮੇਰੇ ਮਾਗਰ ਬੁਝੇ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ਨੈਕ ਸੰਗਿ ਦੇਖ ਭੁਭੁਕੈ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿ
 ਖੋਲ੍ਹੇ ਆਗਾਧੁਰੀ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੇ ਲਿਖੇ ਤੇਰੇ ਸਵਾਸਾ ਪਉ ॥ ਭੁਭੁਕੈ ਪਾਲਗੁ ਪਾਲਗੇ ਬਿੰਦਾ ॥ ਸਾ
 ਜੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ੪ ॥ ੮੪ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ
 ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਉ ਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀ
 ਤਿ ਨਿਰਮਲ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨਤੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆ
 ਰੁ ਰਾਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੁਭੁਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੋਭਾ ਵੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਤੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇ
 ਤੁ ਵਜ੍ਹਾ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਉਪਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਲੈ ਸਗਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਆਪੁ ਤੇ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਨ ਭੁਲੈ ॥ ਜਿ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿ ਸੁਸਾਧ ਸੰਗਿ ਘੁਲੈ ॥
 ਰਾਨ ਕੇ ਤੇਰੇ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਚਿਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਰਤਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੮੫ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫
 ਰੂਪੁ ਤੇਰੇ ਬੈਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਵਿਆਈ ਮਾਇਆ ॥ ਸੰਚਤ ਸੰਚ
 ਤ ਕੋਈ ਕੀਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਉਸਤੇ ਡਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਕਾਚ ਗਗਰੀ ਆ ਅੰਭ ਮਝਰੀ ਅ
 ਰਥਿ ਗਰਬਿ ਉਧਮਤਿ ਪਰੀਆ ॥ ਰਾਤੁ ॥ ਨਿਰਭਉ ਤੇਇ ਚਿਤੁ ਆਨਿ ਤੰਗਾ ॥ ਚਿੰਤਿ
 ਅਵੇਰਿ ਰਤਾ ਸੰਗਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੇ ਜੇ ਕੀ ਆਸੰਥਾਤਾ ॥ ਨਿਕਸਿ ਆਫੁਕ ਤੇਇ ਗਇਓ
 ਰੁਖਤਾਰ ॥ ਉਚੈ ਮੰਦਰ ਮਤਲ ਅਰੁਹਾਨੀ ॥ ਤਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੇ ਜੇ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥ ਵਰ ਪਰਵ
 ਰੂਪ ਅਰੁ ਪੀਆ ॥ ਮੋਤਿ ਪਦ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੁਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੂੰ ਉਪਾਤਿ ਨ ਤਿਥਿ ਨਾਤਾ ॥
 ਗਗਰੀ ਜੈ ਸੋ ਸੁਪਨਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਜਿ ਸੁਰਜ ਮਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿ ਸਖ ਸਮੁ
 ਦਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੮੬ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥
 ਜੇ ਮੇਲੀ ਐ ਤਉ ਵੈਧ ਧੇਰੀ ॥ ਗਲਿ ਚਮੜੀ ਜਉ ਢੋਰੈ ਨਾਤੀ ॥ ਲਾਗਿ ਢੁਟੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੋ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜਗ ਮੋਤਨੀ ਤਮਤਿ ਆਗਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਮਿਲਿਓ ਵੀ ਵਧਾਈ ॥
 ਰਾਤੁ ॥ ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ਮਨ ਕਉ ਮੈ ਤੈ ॥ ਥਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਿਥਿ ਨਿਥਿ ਜੇ ਤੈ ॥ ਮਨਿ ਤ
 ਨੇ ਲਗੈ ਤੇਇ ਕੈ ਮੀਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਖੋਟੀ ਡੀਰੀ ॥ ੨ ॥ ਅਗਰ ਕਉ ਸੇਕ ਵੇਰੋ ਰਗ
 ਰੂਪੁ ਚਿਤਿ ਨਾਤੀ ॥ ਬਾਪਨ ਮਾਊ ਮੇਲੀ ਅਪਨੇ ਉਨਿ ਲੇਥਾਧਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੈ ਮੈ ਸ

ਗਲੇਸਾਧੇ॥ ੩॥ ਅਥਮੋਰੈ ਮਨਭਇਆ ਅਨੰਦਾ॥ ਭਉ ਚੁਕਾਟੁ ਟੇ ਸਭਿ ਠੰਦਾ॥ ਕੁਨਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਘਰੁ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇਆ॥ ੪॥ ੮੭॥

੫ ਅਠਪਤਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਨੈ॥ ਏਕ ਨਾਮੁ
ਨਾਥਾ॥ ਹੋਇ ਰਹੈ ਸਭ ਕੀ ਪਗਛਾਰੁ॥ ੧॥ ਸੰਤਰਤ ਤ ਸੁਨਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਓ
ਤਿ ਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਰਹਤੁ ਓ॥ ਵਰਤ ਦਿਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮ॥ ਅਨਦੁ ਪਕੀਰਤੁ
ਸੁਖਾ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ॥ ੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋ
ਘਕਟ ਨਤਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਦੁਰਿ ਕਰਨ ਜੀ ਅਕੇਦਾ ਤਾਰਾ॥ ਸੁਰਬੀਰ ਥਚਨ ਕੇ ਬਲੀ॥
ਲਾਥ ਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਢਾਲੀ॥ ੩॥ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਥਾਛੁ ਤਿ ਸੁਰੇ ਦੇਵਾ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੁ
ਕੀਸੇਵਾ॥ ਕਰ ਜੋ ਜਿਨਾ ਨ ਕੁਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਮੋਤਿ ਸੰਤ ਟੁਟ ਲਈ ਜੈ ਗੁਣ ਤਾਸਿ॥ ੪॥

੮੮॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਾਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ॥ ਸਗਲ ਪਰਮ ਭਿਰੋ
ਗਾਮ॥ ਮਤਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਇਆਨ ਦਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਤਨੁ ਨ ਜਾਵੈ
॥ ਰਹਤੁ ਓ॥ ਵਰਤਨੇ ਮਮ ਜਨ ਤਿਸੁ ਪੁਜਾ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀ ਜਾਮਤ॥
ਨੀਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਨੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਸ
ਸਗਲੇ ਭਵਨਾ॥ ਪਤਿ ਤਪੁ ਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗਰੇਨਾ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿ ਓਹਿ ਤਰਿ ਰਹੀ
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ॥ ੩॥ ਅਠਪਤਰ ਕਰ ਜੋ ਜਿਧਿ ਆਵਉ॥ ਓਨ ਸਾਧਕਾ
ਨੁਪਾਵਉ॥ ਮੋਤਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਲਾਇ॥ ੪॥ ੮੯॥

ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਠਪਤਰ ਉਦ ਕਇ ਸਨਾਨੀ॥ ਸਦ ਤਿ ਭੋਗੁ ਲਾਗੈ
ਗਿਆਨੀ॥ ਬਿਰਥਾ ਕਾ ਟੁਢੈ ਭੈ ਨਾਨੀ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਤਿ ਸੁਲਾਗਤੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਸਨਾ
ਰਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਸੇਵਾ॥ ਪੁਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ॥ ਰਹਤੁ ਓ॥ ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ਸੁਨੀ ਐ
ਟਾ॥ ਅਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ਸਦਾ ਬੈਠੁ ਠਾ॥ ਜਾ ਕਾ ਚਵਰੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਡੁਲੈ॥ ਤਾ ਕਾ ਪੁਸਦ
ਫੁਲੈ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਤੈਰੇ ਜਾ ਕਾ॥ ਅਭਗਾ ਸਰਾਸੰਗਿ ਤੈ ਸਾਧਾ॥ ਅਰਤਿ
ਨੁਸਦਾ ਅਨੰਦਾ॥ ਮਤਿ ਮਾਸੁੰਦਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਤਿ

ਸਤਗੁਰ ਚਿਤ ਅਏ ਚਿਸਰਨਾ ਟਾ ਥਚ ਤਿਓ ਤਿਰਿਸਾਲ ਗਿਰਾ ਮਾ ਕਤੁਨਾਨ ਕਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਦੁਨ
ਜਿ ਤਪੈ ਰੂਪੁ ਟੀਪਨਿ ਤਗੀ ਸੋ ਮਾਰਗ ਸੰਤਨੁ
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ੪੧੬੦ ॥
ਗੀ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਸਾਚੁ ਕਹਿ ਆਗਨਾ ਮਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀ ਬੀਜ ਮਕਾਮ ਰਗੁ ਦੁਰਿ
ਨਿਯਾ ਰਤਾਉ ਯਤਨ ਲਾਲਚ ਜਗਾ ਤੀਘਾਟਾ ਦੁਰਿ ਰਹੀ ਉਤਨ ਤੇ ਬਾਟਾ ॥ ੨ ॥ ਜਤ
ਅਵੇ ਬਤੁਤ ਘਨ ਸਾਥਾ ਪਾਰ ਬੂਤ ਮੇਕੇ ਸੰਗੀ ਸਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਸਭੁ ਲਿਖੇ ਤੇਲੇ
ਖਾਗੁ ਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥ ੪ ॥ ਕਤੁਨਾਨ ਕਜਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਵੇਜੇ ਤ
ਕੋਨ ਦੁਤੁਰਾ ॥ ੫ ॥ ੪੧੬੧ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇ ਚਿਨਮੁ
ਸਗ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਰਿ ਜਸਤਿ ਅਘਨੇ ਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀ
ਵਸ ਚਿਗ ਪਾਨੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਨਿ ਪਰਿ ਆਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਤ ਜਪੁ ਰੁਪਾਇ ਅ
ਇਏ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜ੍ਹਿ ਆਗਰ ਤਾਉ ਗਲਾਲ ਜਵੇ ਤਰ ਭੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਤੇਟਿਨ ਆਵੈ
ਦੀਪ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ਗਨਾਨ ਕਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ੪੧੬੨ ॥
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਰਿ ਦੈਨਿ ਤਪਿ ਆਈ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਸ
ਕਤਰੰਗੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਦੈ ਤਨਾਏਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾਏਨਾ ॥
ਰਤਾਉ ਤੇਰਾ ਕੀ ਅਮੀਠਾਲਾ ਗੈ ॥ ਤਰਿਨਾ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਨਾਨ ਕੁਮਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੪੧੬੩ ॥
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਅਸੰਸਾਰਾ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਮਨਤਿ ਅਧਾ
ਗੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਦੇਵ ਪਿਅਰੇ ਪੁਜਤਿ ਸੰਤ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਅਰੇ ਰਤਾਉ ॥
ਜੈ ਮਮ ਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਅਭਾਗੁ ਕਤੁਨਾਨ ਕਤਾ ਕਾ ਬਿਰੁਸੇ ਤਗੁ ॥ ੨ ॥ ੪੧੬੪ ॥
ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਮੀਠੀ ਅਗਿ ਅਪਿਰ ਕੀਲਾ ਗੀ ਸਭੁ ਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ਕੰਤਿ ਤਿ
ਅਗੀ ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਤਾ ਗਨਿ ਸੀ ਗਾਰ ਕਰੀ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ਤਗੀ ॥ ੧ ॥ ਭਲੇ ਭਉ ਚਿਪ੍ਰ
ਅਕਤਿ ਅਮਨਿ ਆਸੁ ਖੁਸਤੁ ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿ ਆਗਰ ਤਾਉ ॥ ਤਉ ਬੰਦੀ ਪ੍ਰਿ
ਅਖਿ ਜਮ ਤਿਦਾਗ ਚਿਤੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਅਗਮ ਅਧਾਰਾ ਲੇਖ ਧੀ ਪ੍ਰਾਣੁ ਲਉ ਪਾਏ ਭਾ
ਗੇ ਪੰਚ ਦੁਤਲਾਵੇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੈ ਕੁਲੁ ਨ ਸੋਭਵੰਤਾ ਵਿਆਜਾਨਾ ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤਾ ਮੇ
ਰਿ ਅਨਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥ ਕੰਤ ਪਕਰਿ ਤਮ ਕੀ ਨੀਰਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਾਜ

ਨੁਲਾਗਾ ਸੁਖ ਸਤ ਜਮੇ ਰਾਧ ਨੁ ਸੇਤਾਗਾ ਕਤੁਨਾਨ ਕਮੇਰੀ ਪੁਰਨਾ ਅਸਾ ਨਤੁ
ਮੇਲੀ ਪੁਰ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੮੫ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਟਿਕਰੀ ਗਏ ਲੈ ਕਉ ਜਾਤਿ ਥਾਕੀ ਛੁਡਿ ਸਦਾ ਭੁਖੀ ਪਿਰ ਜਾਨੈ ਦੁਰਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ
ਤੀਏ ਕਰਮਿ ਉਪਾਈ ॥ ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਥਾਇ ਆਤਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰਹੁ
ਪਾਇ ਛਾਉ ਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਤਿ ਆਥਾ ਭੁਤਮਾ ਬਿਸਨਮ ਹਾਦੇ ਉਮੇਤਿ ਆਗੁ ਰਾਖੀ
ਲਗੇ ਸੇਸੇਤਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਵਰਤਨੇ ਮਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਤ ਚਰਨਾ ॥ ਤਟ ਤੀਰ ਥਾਕੇ ਸਭੁ
ਸੇਓ ਥਰੇ ਜਿਸ ਤਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇ ਆਮੋਤਿ ਸਭੇ ਜਗੁ ਥਾਪਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਪੈ
ਨਮੁ ਖਮੁ ਰਾਖਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਥਾਪ ਕਰਿ ਤਮ ਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ੮੬ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ

੫ ਸਰਬ ਦੁਖ ਜਥਾ ਬਿਸਰਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਈਤਉ ਤਾਕੀ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ੧ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੇਤ ਰਿਤ ਗਿਪ੍ਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪੁਰੁ ਮਰ
ਜਾਇ ॥ ਰਹਤਉ ॥ ਸੰਗਿ ਤੇਵਤ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥ ਦੁਰਿ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾਨਿ ਤਨਿ ਤੁਰੇ ॥
ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸ ਚਿਤ ਵਤਨਾਤਿ ॥ ਮਤ ਬਿਖਿਆ ਮਤਿ ਦਿਨੁ ਗੈਨਿ ਜਾਤਿ ॥
ਕਤੁਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਸਿਮਰਤੁ ਏਕਾ ॥ ਗਤਿ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਪੁਰੇਟੇ ਕਾ ॥ ੪ ॥ ੮੭ ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਨਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਤਰਿ ਆ ਕਲਮ ਲੇਖ
ਪਰਤਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਸੋਈ ਦਿਵ ਸੁਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ
ਰਹਤਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੇ ਪੁਜੈ ਪੈਗਾ ॥ ਮਿਟੈ ਉਪਦ੍ਰੁਤ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਮਿਲਿ
ਰੁਚਕਾਇ ਆਪੰਚ ਦੁਤ ਸਭਿ ਵਸਗਤਿ ਆਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਤਰਿ ਕਾ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਕੁਰਥਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ੮੮ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਗਾਵਨ ਤੇਗਾ ॥ ਜਿਅਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ॥ ਅਵਰ
ਪਤਿ ਬੁਝਿ ਨ ਜਾਵਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਤਿ ॥ ਬੁਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਿ
ਲਿਤ ਗੀਤਿ ਸੁਸੰਤਪਿ ॥ ਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੀ ਐ ॥ ਰਹਤਉ ॥ ਜਾਕਾ ਦਾਨ
ਖੁਟੈ ਨਾਤੀ ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭੁ ਸਤਿ ਸਮਾਤੀ ॥ ਜਾਕੀ ਬਖਸਨ ਮੈਟੈ ਕੋਈ ॥ ਮਨਿ ਵਰ
ਐਸਾ ਚਾਹੈ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਗਿਤ ਜਾਕੈ ਪੁਰਨਾ ॥ ਪੁਰੇ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੁਖ ਨ ਟੁਰਾ

ਗੁਰਿਗੁਰੁ ਉਪਦੁਪਾਈ ਐਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸੇਗੁ ਨ ਨਿਧਿਗਈ ਐ॥ ੩॥ ਦੁਰਿਨਤੋਈ ਕ
ਤੁਜਾਈ ਐਸਾ ਨਦਰਿ ਕੇਰੇ ਤਾ ਤਰਿਤਰਿ ਪਾਈ ਐ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੁਰੇਗੁ ਰਪਾਸਿ॥ ਨਾਨ
ਕੈ ਤਰਿ ਪਨੁ ਰਾਸਿ॥ ੪॥ ੬੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿ ਆਤਨ ਕਾ ਦੁ

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿ ਆਤਨ ਕਾ ਦੁ
ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿ ਆਤਨ ਕਾ ਦੁ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਚਿਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸੋਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸ
ਭਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਤਿਰਦੈ ਵਸਾਏ॥ ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ॥ ਅਗਨਿ
ਦੁਖ ਭੋਏਈ ਸਾਂਤਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ॥ ੨॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੇ ਥਾਨੁ॥
ਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਮਾਨੁ॥ ਥੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਨਿ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ॥
੩॥ ਵੈਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ॥ ਸਗਲ ਤਿਅਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਾ
ਗੁਰੁ ਏਵਾ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਜਨੁ ਤੇ ਆਸ ਦਾਨਿ ਤਲਾ॥ ੪॥ ੧੦੦॥ ਆਸਾਮਤ

ਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੇ ਦੀ ਆਭੇਜਿ॥ ਚਿਰ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿ ਆਸ ਜੋਗਿ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਤਿ
ਅਏ ਕੀ ਅਨਿਵਾਸੁ॥ ਮਾਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ॥ ਜੰਮਿ ਆਪੁ ਤੁਭਗ ਤੁਗੇ ਵਿੰਦਕਾ ਪੁ
ਰੈ ਆਸ ਭਮਤਿ ਲਿਖਿ ਆਧੁਰ ਕਾ॥ ਰਤਾ ਉਦਾਸੀ ਮਾਸੀ ਤੁਕ ਮਿਥਾਲ ਕਜਨ ਮੁਲੀ ਅ
ਸੇਵਿ ਆਸੋਗੁ ਮਤਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀ ਆਗੁਰ ਥਾਈ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਤਿ ਥਕੈ ਮਨਿ
ਤਵੈ॥ ੨॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਲੀ॥ ਧਰਮ ਕਲਾ ਤਰਿ ਬਿਥਲਾ ਲੀ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆ
ਨੇ ਗੁਰ ਦਿਵਾਇ ਆ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵਲਾਇ ਆ॥ ੩॥ ਜਿਉ ਥਾਲ ਕੁਪਿਤਾ ਉਪਰਿ
ਗੇਵੁ ਮਾਲਾ॥ ਭੁਲਾਇ ਆਥੈ ਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ॥ ਗੁਣੀ ਛੁਨੀ ਨਾ ਤੀਥਾ ਤਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤੁ
ਰੈ ਨੀਦਾਤਿ॥ ੪॥ ੧੦੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪੁਰੋਰਾਖਿ ਅਏ ਤਾਥਾ ਪੁ

ਰੁਰੁ ਏਵਾ ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾ ਪੁ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪਿਆਈ॥ ਜੀ ਅਕੀ ਅਰਦਾ
ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਿਆਈ॥ ਰਤਾ ਉਦਾਸੀ॥ ਸਗਲਿ ਪਰੇਸਾਚੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਪੁਰਨ ਤੋਈ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ॥ ੨॥
ਗੁਰਿ ਪਿਰੈ ਭੋਭਨੁ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਕਤਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰ ਥਾਨਾ॥ ੩॥ ੧੦੨॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਕਾਛੀ॥ ਮੈਥੰ ਦਾਖੈ ਕਰੀ ਦੁ
ਦੁਸਾਹਿ ਭੋਮੇਰਾ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੋਤਰਾ॥ ੧॥ ਮਾਲੁ ਨਿਮਲੇ ਤੁਪਣੀ

ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨਟੇ ਕੈ ਤੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ਕਾਰਾ ॥ ਰਤਾ ਓ ॥ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੁ ਅਨਟੇ
ਕੈ ਏ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਪੁਰ ਭੋਟ ਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਖ ਲੇਖ
ਕਾ ਮਿਨ ਆਈ ਐ ॥ ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ
ਤਿਕਿ ਓਪੈ ਵੈ ਨ ਥੰਧਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਤਾਨਾ ਮੁਖਰੋ ਤੁਢੈ ਡਿਓ ਧੰਧਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੈ ਭਾਲਿਆ ਹਰਿ ਜੇ ਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਭੁਭੇ
ਈ ਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਲੇਖ ਦਸ ਦਕੁਰ ਬਾਨਾਨਾ ਮੁਖ
ਰੁਓ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾਇ ਤੁਕੀ ਜੈ ਦਾਨਾ ॥ ਰਤਾ ਓ ॥ ਭਗਤੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਤੈ ਸੁਹਰਿ ਧਨੁ ਮੈ
ਸੋ ਢੁਟੈ ਮਤਾ ਜਾਲੇ ਤੇ ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਸਥ ਦੁਨਿ ਰੰਤਰਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਕਿ ਅਕੁ
ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰਾ ॥ ਓਤੁ ਆਇ ਜੁਗਾ ਦੀ ਜੁਗਤ ਜੁਗ ਪੁਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਸਦ ਸਦਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਪਨੁ ਗੁਰੁ ਤੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਸਾਂਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ
ਮਾਇ ਮੈ ਰਾਤੁ ਨ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਵੰਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ਸਾਂਈ ਆਪੇ ਲੇਖੈ ਵੈ ਅਨਦੁਖ
ਤਨਿ ਜਾਪੇ ਲਾ ਰਤਾ ਓ ॥ ਬਿੰਦ ਕਗਲਿ ਸੁਲੀ ਸਚੇਤਿ ਸੁਧਈ ॥ ਸੁਖੀ ਤੁਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਨ ਕੀ ਮਗਈ ॥ ੨ ॥ ਨੈਲਖ ਸੰਦੋਸੈ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕ ਭਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਭੁਲਿ ਮੇਰੀ ਨ
ਆਪਿ ਲਜਿ ਲਾਇ ਲਈ ॥ ੩ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰੁ ਭਾਉ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਇ
ਤੁਦਿ ਸੈ ਜਾਤਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੦੫ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਲਖ ਭੁਗਤ ਆਰ
ਜਪੇ ਤਪੀ ਓਪੀ ਓ ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾ ਵਓ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਓ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਟੋਕ
ਦਗੁ ਪਾਲਦੈ ਆਲਪੁ ਭਾ ॥ ਤੁਸੁ ਭਨਾ ਕੇ ਨ ਥੋਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭਾ ॥ ਰਤਾ ਓ ॥ ਸਦਾ
ਈ ਸੰਤ ਪੇਖਿ ਸਦਾ ਤੁਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਜਿ ਆਸੇ ਮਰਨਿ ਵਿਸੁਰਿ ਵਿਸੁਰਿ ॥ ੨ ॥
ਸਦਾ ਸੰਤ ਲਭਾਈ ਮਿਟਿ ਅਤਿ ਨਾਗਓ ਲੁ ॥ ਵਿਸਰਿ ਆਜਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਜਾਤ
ਉਲੁ ॥ ੩ ॥ ਜੈ ਸੇਖ ਸੁਹਰਿ ਤਾਉ ਤੈ ਸਾਸੰਸਾਰੁ ਸਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲ
ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੦੬ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਭੁਭੇ ਬੋਧਿ
ਤਿਕੋ ਖਿਅਲੁ ਕਰਿ ॥ ਤੁਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਧਰਿ ॥ ੧ ॥ ਆਠ ਪਤਰ

॥ १ ॥ अमुं तनुं उदिनि तालु त्रु मसंगि भटि आ
 ॥ २ ॥ अमुं तनुं उदिनि तालु त्रु मसंगि भटि आ
 ॥ ३ ॥ अमुं तनुं उदिनि तालु त्रु मसंगि भटि आ
 ॥ ४ ॥ अमुं तनुं उदिनि तालु त्रु मसंगि भटि आ
 ॥ ५ ॥ अमुं तनुं उदिनि तालु त्रु मसंगि भटि आ
 ॥ ६ ॥ अमुं तनुं उदिनि तालु त्रु मसंगि भटि आ
 ॥ ७ ॥ अमुं तनुं उदिनि तालु त्रु मसंगि भटि आ
 ॥ ८ ॥ अमुं तनुं उदिनि तालु त्रु मसंगि भटि आ
 ॥ ९ ॥ अमुं तनुं उदिनि तालु त्रु मसंगि भटि आ
 ॥ १० ॥ अमुं तनुं उदिनि तालु त्रु मसंगि भटि आ

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਵਿਅਸੋਵਤਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਗਫਲਗਤਿਲਿਅਕਿਤੀਇਤੁ
 ਟਰਿਅਇਵੰਵਨਿਵਤਦਿਆ) ੧॥ ਥੋਤਿਥਜਾਤਰਿਚਰਣਮਨਚਜਿਲੰਘੀਐਅਠਪਤ
 ਰੁਦ੍ਰਾਇਸਾਪੁਸੰਗੀਐਅਰਤਾਉਭੇਗਤਿਭੇਗਅਨੇਕਵਿਦੁਨਵੈਸੁਵਿਅਯਾਤਰਿਕੀ
 ਤਰਤਿਥਿਨਾਮਰਿਮਰਿਕੁੰਨਿਆ) ੨॥ ਕਪੜਭੇਗੁਸੁਗੰਧਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਣਾਥਿਨੁਸਿ
 ਮਨਤਨੁਦਾਰੁਸਰਪਰਚਲਣਾ) ੩॥ ਮਤਥਿਖਮੁਸੰਸਰੁਵਿਗਲੈਪੇਖਿਅਯਾਛੁਟਨੁਤਰਿ
 ਰੇਰਦਿਲੇਖੁਨਾਨਕਲੇਖਿਅਯਾ) ੪॥ ੮॥ ੧੧੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਕੋਇਨਕਿ

१॥ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਸ
 २॥ ਜੇ ਤੇ ਮਾ

24

ਇਅਰੰਗੇਤਤਪਛਾਵਿਆਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਗਵਿਆ॥੩॥
ਨਿਧਾਨੁਤੂੰਪ੍ਰਭਗਤਿਰਗੰਭੀਰੋ॥ਅਸਭੋਰੋਸਾਖਸਮਕਾਨਾਨਕਕੇਜੀਅਰੋ॥੪॥
॥੧੧੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇਸਤਜਸੁਖੁਪਾਈ॥
ਇਦਿਨਸੁਕਰਿਜੋਤਿਤਰਿਤਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਸੇਇਜਿਸਕਾਸੁਰੋ
ਸਰਬਰਤਿਅਭਰਪੁਰਿਸਚਾਸਚੁਸੇਇ॥ਰਤਾਉ॥ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸੰਗਿਸਤਰੇ
ਅਨਜੇਗੁਗਤਿਸਤਿਅਰਾਧਿਮਨਾਥਿਨਾਸੈਸਗਲਰੋਗੁ॥੨॥ਰਾਖਨਤਰੁਅਪਰੁ
ਅਗਨਿਮਾਠਿ॥ਸੀਤਲੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸਤਜ
ਪਦਾਨਾਨਕਜਨਮੁਗਾਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਿਭੁਏਭੇਟਿਅਗੁਰਪੁਰਾ॥੪॥੧੧੧॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਿਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਈਐ॥ਤੇਇਕੁ
ਇਅਲੁਤਰਿਰੰਗੁਮਾਈਐ॥੧॥ਅਵਤੁਸੰਤਮਿਲਾਤਰਿਕਬਕਤਾਈਅਗਾਅਨ
ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਈਅਗਾਰਤਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਨਾਮੁਤੋਵੈਅ
ਲਾਮਿਥਿਆਮੋਹੁਸੰਸਾਰੁਤੁਠਾਵਿਲਸਦਾ॥੨॥ਚਰਦਕਮਲਸੰਗਿਨੇਹੁਕਿਨੈਵੈ
ਲਾਇਅਗਾਧੰਨੁਸੁਭਾਵਾਮੁਖਿਜਿਨਿਤਰਿਧਿਆਈਅਗਾ॥੩॥ਜਨਮਮਰਦੁਖਕ
ਮਰਤਮਿਟਿਜਾਵਈ॥ਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਸੇਇਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵਈ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਵਤੁਮੀਤਇਕਤ੍ਰੋਇਰਸਕਸਸਭਿਭੁੰਚਤਾਅੰ
ਨਾਮੁਤਰਿਤਰਿਜਪਤਮਿਲਿਪਾਪਾਮੁੰਚਤਾ॥੧॥ਤਤੁਵੀਚਾਰੁਤੁਸੰਤਜਨੁਤਤੇਬਿ
ਨਲਾਗੈ॥ਖੀਨਭਏਸਭਿਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁਜਾਗੈ॥ਰਤਾਉ॥ਭੁਧਿਗੰਭੀਰੋ
ਲੋਤੁਤਉਮੈਥਿਖੁਜਾਰਤੁ॥ਸਾਚਾਤਪੁਰਾਸਉਦਾਵਖਰਨਾਮੁਵਾਪਾਰਤੁ॥੨॥ਜ
ਪਿੰਡੁਧਨੁਅਰਪਿਆਸੇਈਪਤਵੰਤੇ॥ਆਪਨਜੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਨਿਤਕੇਲਕਰੰਤੇ॥੩॥
ਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵੰਤੇਬਿਖਲੀਪਤਿਕਮਲੀ॥ਨਾਮਰਸਾਇਦਿਜੋਰੇਤਨਾਨਕਸਦਾ
ਈ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਉਦਮੁਕੀਆਕਰਵੈ
ਰੰਭੁਰਚਾਇਅਗਾਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿਜਾਇਅਗਾ॥੧॥ਪਾਇਪ
ਗੁਰੁਕੈਜਿਨਿਭਰਮੁਥਿਦਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਦੀਸਚੁਸਾਜਿਸਵੈ

ਗੁਰੂ ਕਰਗਤਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਤੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾਪੁ ਰਨਵਡਿ ॥
ਅਣੀ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣਗਾਈ ਅਤਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨੇਮੁ ਨਿਥਾਤਿ ਓਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਿ ॥
ਕੋਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਸਨੁ ਗੁਣਗਾਊ ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਣਿ ਦਿਤਾ ॥ ਵਡਯੋ ਸੰਤਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰ ॥
ਗੁਰੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੧੫ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਜਾਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ॥
ਗੋਵਿੰਦੁ ਗਾਓ ਸੁੰਦਰਾ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਭੂਮੁ ਭਉਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤਮਚਾ ਕਰਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ॥
ਗੁਰੂ ਮੇਰਾ ਰਾਗਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲਾ ਬਿਧਿ ਸੋਸਤਿ ਗੁਰੂ ਤਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਜਾਨਾ ॥
ਏਓ ਕੋਤਾ ਕਾਭਉ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਰੇ ਸੇਵਾ ਮਤਲੁ ਪਾਈਐ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ੨ ॥ ਦ੍ਰਿਸ ॥
ਏਓ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਮਨਮਾਤਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਰਵਨ ॥
੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪੀਵੈ ॥ ਵਜਤੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਜ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੧੧੬ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਜਾਪੁ ਭਕੀ ਤਉ ਚਰੁ ਲੀ ॥
ਨਰੁ ਤਉ ਚਾਸੁ ਭੁਕਿ ਭੁਤਾ ਕਾ ਕੰਢੀਐ ਥੋਰਾ ਅਰੁ ਮੁਚਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਪੋਨ ॥
ਨਹਿ ਭਕੀ ਮਨੀਆ ॥ ਨਾਮਿ ਜਿਸੈ ਕਉ ਭੁਜੀਤਿ ਸੁਦਾਸੀ ਗਨੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਪਰਵਾ ॥
ਤੁਅੰਦ ਮੈਨਾ ਉਮਾ ਲਕਤੀਰਾ ॥ ਰਜੀਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਸੇਠੀ ॥
ਨਹੀ ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਉ ਨਿਧਿ ਤਰਿ ਪਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ਸਗਲੀ ॥
ਦਾਸੀ ਠਾਕੁਰੈ ਸਭੁ ਕਤੀ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਸਤਿ ਸੀ ਗਰੇ ਨਾਨਕਾਤਿ ਸੁਸੁਖ ਤਿਥੈ ਸੇਰਾ ॥ ੪ ॥
੧ ॥ ੧੧੭ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਤੋਇ ਦਾਸਗੀਏ ਤੁਅਚਾਰਾ ॥
ਨਿਰੁਗੀ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਗੁਣੁ ਉਤਮੋ ਭਰਤਾ ਦੁਰਿਨ ਪਿਖੁਰੀ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪ ॥
ਤਤਰਿਨੀ ਮਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿਰੀ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਿਆਲ ਪਚਾਤੁਰੀ ਤੁੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾਲ ਤਿਸੰਗਿਰੀ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਕਉ ਸੁਮਾਨੀਐ ਏਹੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬਲਾਇਰੀ ॥ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਦਿਸਾਰੀਐ ਏਹੁ ॥
ਭੋਲਾਖਾਇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਥਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪਕੋਇ ਤਸਤਕੀ ਸੇਜ ਵਿਛਾਇਰੀ ॥ ਆਠ ॥
ਪਤਰ ਕੋਜੇ ਜਿਹੁ ਤਉ ਭੈਏ ਤਰਿ ਰਾਇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸਤੀ ਚਜੁ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸਭੁ ਸਾਈ ਰੂਪਿ ਅਪ ॥
ਗੀ ॥ ਸਾਈ ਸੁੰਦਰਾ ਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਭਾਲੀ ਕਰਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੧੧੮ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਰੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਉ ਲਉ ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਗੁਰਿ

ਆਪਣੇ ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਓਇ ਬਿਖਾ ਦੀ ਦੇ ਖੀਆ ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਤੋਟਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਬਉਨ ਤੇ ਓਇ ਤਮ ਤੇ ਢੁਟੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ ॥
 ਟੀਅਗਿਆਨਤਾ ਤਬ ਢੁਟੇ ਕੇ ਛੰਧਾ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਕ ਮੁਨ ਬੁਝਤਾ ਤਬ
 ਦੁਖੀਆ ਗੁਰਮਿਲਿ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ
 ਦੇ ਖੀਆਨਾ ਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵ ਕੋ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥ ੪ ॥
 ॥ ੧੧੮ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਾਨੰਦੁ ਘਲਾ ਤਰਿ ਕੀਰ
 ਉਗਰਤ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਪਣਾ ਉ ॥ ੧ ॥ ਬਲਿਤਾ ਗੀਗੁਰ ਆਪਣੇ
 ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਵਿਟੁ ਤੁਝ ਉਵਾਰਿ ਆਜਿ ਸੁਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਆਉ ॥ ਗੁਰ
 ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਤਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ
 ਪ੍ਰਭਿਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇ ਤੇ ਸਭ ਉਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਤਰਿ ਰਸਨਾ
 ਤਿਸੁ ਪੁਰਨ ਕਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਭੈ ਬਿਨ ਸੇਭੁ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਥੀ ਅਨਾਨਕ ਕੇ
 ਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੧੨੦ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਘਰੁ ੮ ਚਿਤ ਵਉਚਿ ਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਆਗੈ ਕਉ ਉਕਿਨਤ
 ਉ ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਰੁ ਸਗਲੈ ਤੇ ਜਾਚਿ ਕਦੁ ਸਰਕੈ ਪਤਿ ਜਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਮਾਗਉ
 ਲਾਜਾਵਉ ॥ ਸਗਲ ਚੁਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਸਮ ਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥ ਗੁਰ
 ਉਠਉ ਬੈਸਉ ਗਤਿ ਬਿਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕਸਾ
 ਕਸਨ ਕਸਨੰਦ ਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਤਿਨ ਕਉ ਮਤਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥ ੨ ॥
 ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਏ ਬੋਧ ਕੀ ਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਗਲਿ ਸਤਿ ਪੁਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਵਉ ॥ ੩ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇ ਅਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ
 ਓਥੇ ਪੁਗਾਵਉ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ਤਉ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ
 ਵਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨੧ ॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ
 ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੇ ਸਾਦੀ ਨਾਗੋ ਬਿੰਦਨ
 ਵਿਉਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈ

ਗੰਗਾਦੀਖਨਿਗਾਵਉਸੁਖਿਭੀਗਾਵਉਮਾਰਗਿਪੰਥਿਸਮਾਗੀਨਾਮਦ੍ਰਿੜਗੁਰਿ
ਨਾਮਦਿਦੀਅਮੋਗੀਤਿਸਾਬੁਝਾਗੀ॥੨॥ਦਿਨੁਭੀਗਾਵਉਰੈਨੀਗਾਵਉਗਾਵਉਸਾਸਿ
ਜੇਰਸਨਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਮਤਿਬਿਸਾਸੁਤੇਇਹਰਿਜੀਵਤਮਰਤਸੰਗਾਗੀ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਰੁੰਦਿਉਦਾਨੁਦੇਤੁਪ੍ਰਭਾਵਉਸੰਤਰੇਨਉਰਿਧਾਗੀ॥ਸੁਵਨਿਕਥਾਨੈਨਦਰਸੁਪੇਖਉ
ਨਤਕੁਗੁਰਚਰਨਾਗੀ॥੪॥੨॥੧੨੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ੧੦

ਜੇਨਉਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨਤਿਤੇਪਾਤੁਨਦੇਦਾਤਾਪੁਤ੍ਰਕਲੜਗਿਤਸਗਲਸਮਗੀਸ
ਉਂਥਿਅਸਨਾਤਾ॥੧॥ਰੇਮਨਕਿਅਕਰਤਿਤੇਤਾਤਾਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੁਜੈਸੇਤਰਿਚੰਦ
ਉਂਦਿਕਰਮਭਜਨੁਲੈਲਾਤਾ॥ਰਤਾਉ॥ਜੈਸੇਥਸਤਰਦੇਤਓਛਾਨੇਦਿਨਦੇਇਚਾ
ਉਂਦਿਕਰਾਭੀਤਉਪਰੇਕੇਤਕੁਪਾਈਐਅੰਤਿਓਰਕੇਆਤਾ॥੨॥ਜੈਸੇਅੰਭਕੁੰਡਕ
ਰੰਥਿਓਪਰਤਸਿੰਧੁਗਲਿਜਾਤਾ॥ਅਵਗਿਅਗਿਆਪਾਰਬੁਤਮਕੀਉਠਿਜਾਸੀਮੁ
ਤਤਰਸਾਤਾ॥੩॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਚਾਲਤਿਲੇਖੈਥੈਸਤਿਲੇਖੈਲੈਦਾਸਾਤਾ॥ਸਦਾਕੀਰਤਿ
ਰੰਗਨਕਤਰਿਕੀਉਥਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਣਓਟਾਤਾ॥੪॥੧॥੧੨੩॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਅਪੁਸਟਥਾਤਤੇਭਈਸੀਧਗਿਦੁਤਦੁਸਟਸਜਨਈ॥ਅੰ
ਕਰਮਤਿਰਤਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਮਲੀਨਭੁਧਿਤਛਨਈ॥੧॥ਜਉਕਿੰਪ੍ਰਗੋਥਿੰਦਭਈ॥
ਨੁਖੰਪਤਿਤਰਿਨਾਮਛਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲਈ॥ਰਤਾਉ॥ਮੋਤਿਕਿਰਪਨਕਉਕੋ
ਨੇਜਾਨਤਸਗਲਭਵਨਪ੍ਰਗਟਈ॥ਸੰਗਿਥੈਠਨੋਕਤੀਨਪਾਵਤਤੁਲਿਸਗਲਚਰਣ
ਨੇਵਈ॥੨॥ਆਛਆਛਕਉਫਿਰਤਛੁੰਛੇਤਮਨਸਗਲਤ੍ਰਿਸਨਭੁਭਿਗਈ॥ਏਕੁਬੋਲੁ
ਤੋਖਵੋਤਨਾਹੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤਲਈ॥੩॥ਏਕਜੀਤਗੁਣਕਵਨਵਖਾਨੈਅਗਮਅਸ
ਨਅਗਮਈ॥ਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਤੁਜਨਨਾਨਕਤਰਿਸਰਣਈ॥੪॥੨॥

੧੨੪॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ॥ਰੇਮੁਜ਼ੇਲਾਤੇਕਉਤੁੰਛੀਲਾਛੀਲਾਤੇਟੇਕਉ
ਬੋਧਿਐਅਗਾਸਸਤਵਖਰੁ ਤੁੰਘਿਨਤਿਨਾਹੀਪਾਪੀਥਾਧਰੇਨਾਇਆ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰੇਤਰੀਆਸਾਇਆਪਤਿਤਪਾਵਨੇਤਰੇਨਾਮੁਪਾਰਬੁਤਮਮੈਏਤਓਟਾਇਆ
ਰਤਾਉ॥ਗੀਧਲਵੈਲਸੁਲਹਿਉਰਦੁਵਤਿਨਾਮੁਲੈਤਅਲਕਾਇਆਨਿੰਦਚਿੰਤਕ

ਕਉਥੁਤੁਓਮਾਤਿਓਥੁਤੁਓਲਟਾਇਆ॥੨॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾ
 ਧਿਖਾਤਿਤਰਕਾਇਆ॥ਸਾਚਧਰਮਸਿਓਰੁਚਿਨਤੀਅਵੈਸਤਿਸੁਨਤਓਰੁਚਿ
 ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਭਠਾਕੁਰਭਗਤੇਟਕਤਰਿਨਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
 ਰਣਪੁਰਾਅਇਓਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੨੫॥ ਅਸਮਤਲਾ

ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏਮੋਤਮਾਇਆਕਰਿਥਾਧੋਜਤਜਾਨੋਜੋਦਿਤਿਨ
 ਅਤੰਥੁਧਿਭੁਏਅੰਧੋ॥੧॥ਮਨਥੈਰਾਗੀਕਿਉਨਅਰਾਧੋ॥ਕਾਚਕੋਰੀਮਾਤਿਤੁਥਾ
 ਗਿਸਗਲਾਥਿਕੈਕੀਥਿਅਧੋ॥ਰਤਾਉ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਦਿਨੁਰੈਨਿਥਿਤਵੈਪੁਰੁ
 ਢੀਜੈਅਰਜਾਧੋ॥ਜੈਸੇਮੀਠੈਸਾਦਿਲੋਭਾਏਧੁਰਪਿਦੁਰਗਾਧੋ॥੨॥ਕਾਮਕੋਧ
 ਲੋਭਮੋਤੰਦਿੰਦ੍ਰੀਗਸਿਲਪਟਾਧੋ॥ਦੀਈਭਵਾਰੀਪੁਰਖਿਥਿਧਾਤੈਥੁਰਿਥੁਰਿਜਾ
 ਧੋ॥੩॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਉਗੁਰਮਿਲਿਸਭਸੁਖਲਾਧੋ॥
 ਨਕਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਅਵਉਮਾਰਿਕਾਢੀਸਗਲਾਉਪਾਧੋ॥੪॥ਇਉਜਪਿਓਭਾ
 ਰਖੁਥਿਧਾਤੋ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਧੋ॥
 ਦੁਜਾ॥੪॥੧੨੬॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਨਿਮਖਕਾਮਸੁਆਦਕਾਰ

ਟਿਦਿਨਸਦੁਖਪਾਵਤਿ॥ਘਰੀਮੁਤਤਰੰਗਮਾਣਤਿਫਿਰਿਥੁਰਿਥੁਰਿਪਛੁਰਾ
 ॥੧॥ਅੰਧੇਚੇਤਿਤਰਿਤਰਿਰਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸੇਦਿਨੁਨੈਜੈਅਇਆ॥ਰਤਾਉ॥ਪਲਾ
 ਸਟਿਦੇਖਿਭੁਲੋਆਕਨੀਮਕੋਤੁਮਰਾ॥ਜੈਸਾਸੰਗੁਥਿਸੀਅਰਸਿਓਤੈਰੋਤੈਰੋਤਿ
 ਪਰਗ੍ਰਿਤਾ॥੨॥ਥੈਰੀਕਾਰਣਿਪਾਪਕਰਤਾਬਸਤੁਰਤੀਅਮਾਨਾਢੋਭਿਜਾਤਿ
 ਤੀਸਿਓਸੰਗੀਸਾਜਨਸਿਓਥੈਰਾਨਾ॥੩॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਇਤੈਥਿਧਿਥਿਅਧਿਥਿ
 ਓਥਰਿਓਜਿਸੁਗੁਰੁਪੁਰਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਓਭਏਪੁਨੀਤਸਰੀਰ
 ੪॥੫॥੧੨੭॥ ਅਸਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਲੁਕਿਕਮਨੋ

ਤੁਮਪੇਖਿਓਮੁੜਮੁਗਧਮੁਕਰਾਨੀ॥ਆਪਕਮਾਨੋਕਉਲੇਖਾਧੋਫਿਰਿਪਾਢੈਪਛੁ
 ਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭਥਿਧਿਅਗੈਜਾਨੀ॥ਕੁਮਕੇਮੁਸੇਤੁਰਾਖਤਪਰਦਾਧੈ
 ਜੀਅਕੀਮਾਨੀ॥ਰਤਾਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗੋਕਿਅਕੋਕੋ

ਸਿਲੈਤਪਰਬੁਤਮੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੨॥੬॥੧੨੮॥
ਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਅਪੁਨੇਸਵਕਕੀਅਪੇਰਾਥੈਅਪੇਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ ਜਤ
ਗਾਜਕਿਰਤਿਸੇਵਕਕੀਤਤਾਤਤਾਉਠਿਧਾਵੈ॥ ੧॥ ਸੇਵਕਕਉਨਿਕਟੀਤੋਇਦਿ
ਪੈਵੈਜੋਕੈਤਹਾਕੁਰਪਤਿਸੇਵਕੁਤਤਕਾਲਤੋਇਅਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਿਸੁਸੈਕੈ
ਉਥਲਿਤਾਗੀਜੋਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ ਤਿਸਕੀਸੋਇਸੁਦੀਮਨੁਤਰਿਅਤਿਸੁਨਨ
ਗਪਸਲਿਅਵੈ॥ ੨॥੬॥੧੨੯॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ੧੧

ਦੁਅਭੇਖਦਿਖਾਵੈਬੁਧਿਧਿਜੋਸਾਏਓਤੈਸਾਗੇ॥ ਅਨਿਕਜੋਨਿਕੁਮਿਓਕੁਮਰੁ
ਤਿਸੁਖਤਿਨਾਤੀਪਰਵੇਸਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਾਜਨਸੰਤਤਮਾਗੇਮੀਤਾ॥ ਬਿਨੁਤਰਿਤਰਿ
ਅਨਿਤਾਗੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਤਰਿਗੁਲਗਾਏਇਤੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾਗੇ॥
ਰਤਾਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਲਮਾਇਆਬੁਤਮਕੀਕੀਨੀਕਤਤੁਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐਰੇ॥ ਘੁ
ਨਨਪੇਰਅਗਾਤਗਾਖਗੀਗੁਰਸਥਦੀਪਾਰਿਉਤਰੀਐਰੇ॥ ੨॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋ
ਜੀਥੀਚਾਰਿਓਤਤੁਨਾਨਕਇਤੁਜਾਨਾਗੇ॥ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨਨਿਰਮੋਲਕੁਮਨੁ
ਮਲਕੁਪਤੀਆਨਾਗੇ॥ ੩॥ ੧॥੧੩੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੋ॥

ਕੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿਅਜੋਮੰਗਉਸੋਪਾਵਉਰੇ॥ ਨਾਮਗੰਗਇਤੁਮਨੁ
ਤ੍ਰੈਪਤਨਾਬੁਰਿਨਕਤਤੁਪਾਵਉਰੇ॥ ੧॥ ਤਮਰਠਾਕੁਰਸਭਤੇਉਚੈਰੋਇਦਿਨ
ਜੁਤਿਸੁਗਾਵਉਰੇ॥ ਖਿਨਖਮਤਿਬਧਪਿਉਥਾਪਨਤਾਰਤਿਸੇਤਤੁਤੁਤਿਡਰਾਵਉ
ਗਾਰਤਾਉ॥ ਜਥਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੁਆਮੀਤਉਅਵਰਤਿਚੀਤਿਨਪਾ
ਵਉਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਪ੍ਰਭਿਅਪਿਪਤਿਗਾਇਆਕੁਮੁਭਉਮੋਟਿਲਿਖਾਵਉਰੇ॥
੨॥੨॥੧੩੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਚਾਰਿਬਰਨਚਉਤਕੇਮਰ

ਮਰਦਨਖਟੁਦਰਸਨਕਰਤਲੀਰੇ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸੁਰਪਸਿਅਨੇਪੰਚਤਤੀ
ਜੋਤਿਛਲੀਰੇ॥ ੧॥ ਜਿਨਿਮਿਲਿਮਾਏਪੰਚਸੁਰਬੀਰਐਸੋਕਉਨਥਲੀਰੇ॥
ਜੋਨਿਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁਦਏਸੋਪੁਰਾਇਕਲੀਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਵਡੀਕੋਮਵ
ਜਿਭਾਗਤਿਨਾਤੀਮੁਤਕਮਠਉਜਤਠਲੀਰੇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਿਰ

ਦਲਿਆਸਾਧਸੰਗੈਕੈ ਝੁਲੀਰੇ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ
 ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਤਰਿਕਥਾਉਤਮਾਅਨਸਗਲਰਸਫੀਕੀਰੇ॥੧॥੧੩੩॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ
 ਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਥੇਤੇਅਵਰੁਨਕਿਛੁਲਾਈਕੀਰੇ॥੧॥੧੩੪॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ
 ਪਾਰੀਸਤਜਾਰੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ
 ਤਮਾਰੀਪਿਅਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਰੀਗੁਰਿਨਿਮਖਨਮਨਤੇਟਰੀਰੇ॥
 ॥੧॥੧੩੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਤਰਸਨਾਰੰਗਿਰੰਗੀਕਰਤਾਰੀਰੇ॥
 ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮਤਰਿਦਮਨਤਜਮਾਤਰਿਕੰਠਿਨਾਨਕਉਰਿਤਾਰੀਰੇ॥
 ॥੫॥੧੩੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ॥੧॥੧੩੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ
 ਮੁਰਤਪਲਗਾਵਤਗਾਵਤਾਗੋਵਿੰਦਗੋਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥੧॥੧੩੯॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ
 ਤਤਰਿਜਸੁਗਮਨਿਤਨਿਚਰਨਖਟਾਨੀ॥੨॥੧੪੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਘਰੁ੧੨
 ਨਕਸਰਨਿਪਛਾਨੀ॥੩॥੧੪੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਤਿਅਗੀਸਗਲਸਿਅਨਪਾਭਜੁਪਾਰਬੁਤਮਨਿਰੰਕਾਰਾਏਕਸਾਚੇਨਾਮਵ
 ਤੁਸਗਲਦੀਸੈਛਾਰਾ॥੧॥੧੪੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਨੀਐਸਦਸੰਗਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਥੁਵ
 ਏਕਤਰਿਕੈਰੰਗਿਗਾਰਤਉਸਰਦਿਸਮਰਥਏਕਕੇਰੀਦੁਜਾਨਾਤੀਰਉਮ
 ਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਸਦਤਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥੧੪੩॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਜਨਮਮਰਦੁਨਿਵਾਰੀਐਦੁ
 ਨਜਮਪੁਰਿਤੋਇਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੇਈਪਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੇਇ॥੩॥੧੪੪॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ
 ਕਅਧਾਰੁਏਕੇਏਕਕਾਮਨਿਜੋਗਾਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਕਿ
 ਅਵਰੁਨਤੋਗੁ॥੪॥੧੪੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਜੀਉਮਨਿਤਨਿ
 ਪ੍ਰਭੁਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭੋਗਾਦੀਨਥੰਧਪਜੀਅਦਾਤਸਰਦਿਗਾਖਲਜੋਗੁ॥੧॥੧੪੬॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ
 ਮੇਰੇਮਨਧਿਅਇਤਰਿਤਰਿਨਾਉਤਲਤਿਪਲਾਤਿਸਤਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿਉਏ
 ਲਾਉਗਾਰਤਉਏਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਧਿਅਵਤਿਤਰਲਕਉਸੰਸਾਰਾਕਰਮ
 ਐਨਕਕਿਰਿਅਸਭਉਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ॥੨॥੧੪੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਕਰੁਥਿਨਸੈਸਿ
 ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਕਰਿਭਗਤਿਤਰਿਕੀਭੁਲੀਪ੍ਰਭੁਕੀਸੇਵਾ॥੩॥੧੪੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ

ਦਇਆਲੇਤੇਗੀਤੁੰਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁ। ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾ
੬॥੨॥੧੩੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਤੋਲਿਚੋਲਿਮਤਾਦੁਖਪਾਇਆ
ਵਿਨਾਸਪ੍ਰਸੰਗ। ਖਾਟਿਲਾਭੁਗੋਢਿੰਦਤਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਤਮਇਕਰੰਗ। ੧। ਤਰਿਕੋ
ਨਮਜਪੀਐਨੀਤਿ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਅਇਸੇਪ੍ਰਭੁਤਿਅਗਿਅਵਰਪਰੀਤਿ।
ਹਾਓ। ਕਰਵਕਾਰਵਸਮਰਥਸੇਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਅਪਿ। ਤਿਅਗਿਸਗਲਾਸਿਅ
ਦਾਅਠਪਤਰਪ੍ਰਭੁਜਪਿ। ੨। ਮੀਤੁਸਖਾਸਤਾਇਸੰਗੀਉਚਅਗਮਅਪਾਰੁ
ਕਰਵਮਲਬਸਾਇਤਿਰਦੈਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ। ੩। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਪਾਰਬ੍ਰਤ
ਨਰੁਤੇਰਾਜਸੁਗਾਓ। ਸਰਬਸੁਖਵਡੀਵਰਿਅਈਜਪਿਜੀਵੈਨਨਕੁਨਾਉ।
੬॥੩॥੧੩੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਵਤੁਠਾਕੁਰਪੇਖ
ਤਸਪ੍ਰਸੰਗ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਚਰਵਤੁਰੰਗਨਿਅਪੇਤੀਪ੍ਰਭਰੰਗਿ। ੧। ਮਨਮਤਿ
ਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿ। ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਵਸਤੁਮੇਰੈਤਿਰਦੈਤੋਇਸਤਾਈਅਪਿ। ਰਤਾਉ।
ਜੁਦਿਸੁਦਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਪੇਖਨਕਾਚਉ। ਦਇਆਕਰਤੁਕਿਰਮ
ਅਪੁਨਕਉਇਤੋਮਨੋਰਥੁਸੁਆਉ। ੨। ਤਨੁਪਨੁਤੇਰਾਤੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਤਮਰੈਵਸਿ
ਕਿਉਨਾਹਿ। ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਤਿਤਿਉਤਿਉਰਤਲਾਤੇਰਦੀਆਖਾਹਿ। ੩। ਜਨਮ
ਜਨਮਕੋਕਿਲਵਿਖਵਾਟੇਮਜਨੁਤਰਿਜਨਪੁਰਿ। ਭਾਇਭਗਤਿਭਗਮਭਉਨਾਸੈਤਰਿ
ਨਾਨਕਸਦਾਤੁਜਰਿ। ੪॥ ੪॥੧੩੯॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਦਰੁਤੇਰਾਸੇਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ। ਅਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿ
ਬਖਸਿਅਤਰਿਨਾਮੁ। ੧। ਕਲਿਜੁਗੁਉਧਾਰਿਅਗੁਰਦੇਵਾ। ਮਲਾਮੁਤਮੁਕ੍ਰਿਮੁਪਦ
ਤੋਸਭਿਲਗੇਤੇਰੀਸੇਵਾ। ਰਤਾਉ। ਤੁਅਪਿਕਰਤਾਸਭਿਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਾਸਭਿਮਤਿ
ਗਤਿਅਸਮਾਇ। ਧਰਮਰਾਜਾਥਿਸਮਾਦੁਤੇਅਸਭੁਪਈਪੈਰੀਆਇ। ੨। ਸਤਨੁ
ਗੁਰੇਤਾਦੁਆਪਰੁਭਲੀਐਕਲਿਜੁਗੁਉਤਮੇਜੁਗਾਮਾਹਿ। ਅਤਿਕਰੁਕਰੇਸਅਤਿਕ
ਰੁਪਾਏਕੋਈਨਪਕਜੀਐਕਿਸੈਥਾਇ। ੩। ਤਰਿਜੀਉਸੇਈਕਰਤਿਜਿਭਗਤਿਤੇਰੇਜਾ
ਚੰਦਿਉਤੇਰਾਥਿਰਦੁ। ਕਰਜੋਜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਗੈਅਪਦਿਅਸੰਤਦੇਤਿਤਰਿਦਰਸੁ

੨੬੩

॥ ੪॥ ੫॥ ੧੪੦ ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰ ੧੩

ਸਤਿਗੁਰੂ

ਗਾਨਿਰਗੁਣਨਿਸਤਰੇਗਾਰਤਾਉ। ਮਤਾਥਿਖਾਦੀਦੁਸਟਅਪਦਾਦੀਭੇਖੁਨਿ
ਗਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਨਮਿਭਵੰਤੇਨਰਕਿਪਜੰਤੇਤਿਨਕੇਕੁਲਉਧਾਰੇ॥ ੨॥ ਕੋਇਨਾਨੈ
ਨਮਾਨੈਸੇਪਰਗਟੁਤਰਿਦੁਆਰੇ॥ ੩॥ ਕਵਨਉਪਮਾਚੇਉਕਵਨਵਰਾਈਨਾ
ਖਿਨੁਖਿਨਵਾਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ੧੪੧॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਥਾਵਰਸੇਇ
ਰਤਾਉ। ਮੋਤਕੁਟੰਥਥਿਖੈਰਸਮਾਤੇ। ਮਿਥਿਅਗਤਨਗਤੇ॥ ੧॥ ਮਿਥਨਮੋ
ਥਸੁਪਨਅਨੰਦਉਲਾਸਮਨਿਮੁਖਿਸਤਿਕਤੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਤਿਲੁਮਰਮੁਨਲਤੇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇਸਤਸੰਗੇਨਾਨਕਸਰਲਿਆਤੇ॥ ੪॥
॥ ੨॥ ੧੪੨॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ॥ ਓਤਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ।
ਉ। ਕਨਿਕਮਾਨਿਕਗਜਮੋਤੀਅਨਲਾਲਨਨਤਨਾਤਨਤੀ॥ ੧॥ ਗਜਭੰਡ
ਕਮਨਸਾਦਨਕਿਊਕਿਊਨਚਤੀ॥ ੨॥ ਚਰਨਨਸਰਨਨਸੰਤਨਬੰਦਨਸੁਖ
ਪਾਤੀ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਤੁਹੀਮਿਲੇਪ੍ਰੇਮਪਿਰੀ॥ ੩॥ ੩॥ ੧੪੩॥ ਅਸਾ
ਲਾ ੫ ਗੁਰਤਿਦਿਖਾਇਓਲੇਇਨਗਾਰਤਾਉ। ਈਤਤਿਉਤਤਿਘਟਿਘਟਿ
ਟਿਘਟਿਤੁੰਤੀਤੁੰਤੀਮੋਤਿਨਾ॥ ੧॥ ਕਾਰਨਕਰਨਾਧਾਰਨਧਰਨਾਏਕੇਏਕੇਸੇ
॥ ੨॥ ਸੰਤਨਪਰਸਨਥਲਿਤਾਰੀਦਰਸਨਨਾਨਕਸੁਖਿਸੁਖਿਸੋਇਨਾ॥ ੩॥
॥ ੪॥ ੧੪੪॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਮੋਲਾ। ਓਤਸਰ
ਸੁਤਲਾਗਾਰਤਾਉ। ਸੰਗਿਸਤਾਈਛੋਰਿਨਜਾਈਓਤੁਅਗਤਅਰੇਲਾ॥ ੧॥
ਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਥਾਪੁਮੋਰੇਮਾਈਭਗਤਨਕਓਲਾ॥ ੨॥ ਅਲਖੁਲਖਏ
ਗੁਰੇਤਪਾਇਅਗਾਨਾਨਕਇਤੁਤਰਿਕਾਚੇਲਾ॥ ੩॥ ੫॥ ੧੪੫॥ ਅ
ਮਤਲਾ ੫ ਅਪੁਨੀਭਗਤਿਨਿਥਾਤਿ। ਠਾਕੁਰਅਇਓਅਭਿ। ਰਤਾਉ
ਜਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਤੇਇਸਕਾਰਥੁਤਿਰਦੈਚਰਨਥਸਧਿ॥ ੧॥ ਏਤਮਕਤਾਏ
ਗਤਾਰਾਖਤੁਸੰਤਸੰਗਧਿ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਪਿਆਵਉਸਤਜਿਸਮਾਵਉ। ਨਾ
ਤਰਿਗੁਨਗਾਤਿ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੪੬॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰਦ

ਸੁਏਹਾਤਰਿਸੰਤਨਪਵੇਹਾਰਤਾਓਆਪੁਗਵਾਇਆਸੇਵਕਮਾਇਆਗੁਨਰਸਿਰਸਿਗਵੇ॥

੧॥ ਏਕਹਿਅਸਾਦਰਸਪਿਆਸਾਆਨਨਭਵੇ॥ ੨॥ ਦਇਅਤੁਹਾਰੀਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀਨਾ

ਕੁਥਲਿਥਲਿਜਵੇ॥ ੩॥ ੭॥ ੧੪੭॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਏਕੁਸਿਮਰਿਮਨਮਾਤੀ

ਹਤਾਓਨਾਮੁਪਿਆਵਤੁਰਿਏਬਸਵਤੁਤਿਸੁਥਿਨੁਕੋਨਾਤੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਸਰਨੀਅਈਐਸਰ

ਫਲਪਈਐਸਗਲੇਦੁਖਜਾਤੀ॥ ੨॥ ਜੀਅਨਕੇਦਾਤਪੁਰਖੁਥਿਧਾਤਾਨਨਕਘਟਿਘਟਿ

ਅਤੀ॥ ੩॥ ੮॥ ੧੪੮॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਥਿਸਰਤਸੋਮੁਆਹਾਰਤਾਓ॥

ਜਮੁਪਿਆਵੈਸਰਥਫਲਪਵੈਸੋਜਨੁਸੁਖੀਆਤੁਆ॥ ੧॥ ਰਾਜੁਕਤਾਵੈਤਉਕਰਮਕਮਾ

ਵੈਥਿਥਿਨਿਲੀਨੀਕੁਮਿਸੁਆ॥ ੨॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਅਸੋਜਨੁਨਿਤਚ

ਕੁਥਿਆ॥ ੩॥ ੯॥ ੧੪੯॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩॥ ਓਤੁਨੇਤੁਨਵੇਲਾ

ਅਪੁਨੇਪੀਤਮਸਿਓਲਾਗਿਰੇਤਾਹਾਰਤਾਓ॥ ਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਜਨਮਿਨਅਵੈਤਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ

ਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਚੈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲੀਜੈਇਤੁਮਨੁਦੀਜੈਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਅਪਨੀਦਇ

ਅਕਰਤਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੫੦॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਮਿਲੁਰਾਮਪਿਆਓਗਾਤੁਮਥਿਨੁ

ਦੇਹੁਕੋਨਕੋਰਾਹਾਰਤਾਓ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਥਤੁਕਰਮਕਮਾਏਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਦਰਸਥਿ

ਨੁਖੁਨਾਤੀ॥ ੧॥ ਵਰਤੇਨਮਸੰਜਮਕਰਿਥਕੋਨਾਨਕਸਾਧਸਰਦਿਪ੍ਰਭਸੰਗਿਵਸੈ॥ ੨॥

੨॥ ੧੫੧॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਥਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦਿਸੋਇਓਸੁਣ

ਕੁਣਅਵੈ॥ ਪਕਰਿਕੇਸਜਮਿਓਠਾਰਿਓਤਦਤੀਘਰਿਜਵੈ॥ ੧॥ ਲੋਭਿਥਿਥਿਅਥਿ

ਖੈਲਗੇਓਰਿਵਿਤਚਿਤਦੁਖਾਤੀ॥ ਥਿਨਭੰਗੁਨਾਕੈਮਾਨਿਮਾਤਅਸੁਰਜਾਲਤਿਨਾਤੀ

ਹਾਰਤਾਓ॥ ਥੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਪੁਕਾਰਤਿਸੁਨੈਨਾਤੀਡੋਰਾ॥ ਨਿਪਟਿਥਾਜੀਤਾਰਿਮੁਕਾਪਥੁ

ਤਰਿਓਮਨਿਭੋਰਾ॥ ੨॥ ਰਾਨੁਸਗਲਗੈਰਵਜਤਿਭਰਿਆਦੀਵਾਨੇਲਖੈਨਪਰਿਆ॥

ਜੇਤਕਰਜੀਰੈਓਲਾਸੋਇਕਾਮੁਨਕਰਿਆ॥ ੩॥ ਐਸੇਜਗੁਸੋਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਇਓ

ਤਉਏਕਕੀਰਤਿਗਾਇਆ॥ ਮਾਨੁਤਾਨੁਤਜਿਸਿਆਨਪਸਰਦਿਨਾਨਕੁਅਏਆ॥

੧੬੧॥ ੧੫੨॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਬਾਪਾਰਿਗੋਵਿੰਦਨਾਏ॥ ਸਾਧਸੰਤਮ

ਨਾਏਪ੍ਰਿਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏਪੰਚਨਾਦਤੁਰਬਜਾਏ। ਰਤਾਉ। ਕਿਰਪਾਪਾਏਸਤਜਾਏ
 ਰਸਾਏਅਥ ਰਤਿਅਗੋਵਿੰਦਸਿਉ। ਸੰਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਥਰੰਗੁਲਾਲਨਾਏ। ੨॥
 ਗਿਆਨਮਨਿਦ੍ਰਿੜਾਏਰਤਸਾਏਨਹੀਅਏਸਤਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏ। ਸਤੁ
 ਮਨੈਕੀਕਾਮਕਰਾ। ਚਿਰੁਚਿਰੁਚਿਰੁਚਿਰੁਭਇਆਮਨਿਥਤੁਤੁਪਿਅਸਲਾਹੈ।
 ਦਰਸਨਦਿਖਾਵਹੁਮੋਤਿਤੁਮਥਤਾਵਹੁਨਾਨਕਦੀਨਸਰਦਿਅਏਗਾਇਲਾਏ।
 ॥੨॥੧੫੩॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਕੋਊਬਿਖਮਗਾਰਤੈਰੈ। ਅਸਪਿਅਸੋ
 ਤਭਰਮਤਿਤੈਰੈ। ਰਤਾਉ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਾਨਇਤਥਿਅਪਿਛੈਰੈ। ੧॥ ਸੰ
 ਗਿਨਾਮਰੰਗਿਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗਾਵਉ। ਅਨਦਿਨੋਪ੍ਰਭੁਪਿਅਵਉ। ਕ੍ਰਮਭੇਤਿਜੀਤਿ
 ਟਾਵਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸੋਰੈ। ੨॥੩॥੧੫੪॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੫
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤਿਆਗੁ। ਮਨਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾ। ਤਰਿਭਜਨਸਫਲਕਾ
 । ਰਤਾਉ। ਤਜਿਮਾਨਸੋਤਵਿਕਾਰਮਿਥਿਅਜਪਿਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ। ਮਨਸੰਤਨ
 ਚਰਨਿਲਾਗੁ। ੧॥ ਪ੍ਰਭਗੋਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪਤਿਤਪਾਵਨਪਾਰਥੁਤਮਤ
 ਰਣਸਿਮਰਿਜਾਗੁ। ਕਰਿਭਗਤਿਨਾਨਕਪੂਰਨਭਾਗੁ। ੨॥੪॥੧੫੫॥
 ਅਸਾਮਤਲਾ ੫ ਤਰਖਸੋਗਥੈਰਾਗਅੰਨਦੀਖੇਲੁਗੀਦਿਖਾਇਓ। ਰਤੁ
 ਖਿਨੁੰਭੈਨਿਰਭੈਖਿਨੁੰਭੈਖਿਨੁੰਭੈਓਠਿਧਾਇਓ। ਖਿਨੁੰਰਸਭੇਗਨਖਿਨੁੰਭੈਨੁੰ
 ਇਓ। ੧॥ ਖਿਨੁੰਜੋਗਤਾਪਥਤੁਪ੍ਰਜਾਖਿਨੁੰਭਰਮਾਇਓ। ਖਿਨੁੰਕਿਰਪਾਸ
 ਗਨਾਨਕਤਰਿਰੰਗੁਲਾਇਓ। ੨॥੫॥੧੫੬॥

੧ ਚਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭
 ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਤੰਗਾ। ਤਰਿਤਰਿਮਨਿਪਿਅਰਿਤੰਗਾ। ਗੁਰਿਕਹਿਅਸੁਚਿਤਿਧਰਿ
 । ਅਨਸਿਉਤੇਰਿਫੇਰਿਤੰਗਾ। ਐਸੇਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀਸਖੀ। ਰਤਾਉ। ਪੰਕਜਨੋ
 ਰਿਤੰਗਾਪਗੁਨਤੀਚਲੈਤਰਿਤੰਗਾ। ਗਤਰਿਓਮੂੜਨਰਿਤੰਗਾ। ਅਨਿਨਉਪਾਵਕਰਿਤੰ
 ਉਨਿਕਸੈਸਗਨਿਪੈਰੀਸਖੀ। ੧॥ ਥਿਰਥਿਰਚਿਤਥਿਰਤੰਗਾ। ਬਨੁਗਿਤੁਸਮਸਰਿਤੰ
 ਅੰਤਰਿਏਕਪਿਰਤੰਗਾ। ਥਾਤਰਿਅਨੇਕਧਰਿਤੰਗਾ। ਰਾਜਨਜੋਗੁਕਰਿਤੰਗਾ। ਕਤੁਨਾਨਕੋ

ਪੰਨਾ ੨॥ ੧॥ ੧੫੬॥

ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫

ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿ

ਤੁਹਾਗੁਰਸਿਉ ਨੇਤਪਿਆਨਿਤੰਗਾਦਿ ਰੁਸੰਤਮੰਤਗਿਆਨਿਤੰਗਾਸੇਵਾਗੁਰਚਰਾਨਿਤੰਗਾਤਉ
ਜੀਅੰਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਮੇਰੇਮਨਾਗਤਉਗਾਟੁਟੇਅਨਭਗਾਨਿਤੰਗਾਰਵਿਓਸਰਥਥਾਨਿਤੰ
ਦੁਓਰਜਮਭੈਆਨਿਤੰਗਾਪਾਇਓਪੇਡਥਾਨਿਤੰਗਾਤਉਚੁਕੀਸਗਲਕਾਨਿ॥੧॥ਲਾਤੇ
ਜੇਰੁਸਥਾਨਿਤੰਗਾਭੁਪਵਿਕਪਾਰਿਪਰਾਨਿਤੰਗਾਨਿਜਪਾਰਿਤਿਸਤਿਥਾਨਿਤੰਗਾਤਰਿਸਰਸ
ਤੰਨਿਤੰਗਾਲਾਥੀਤਿਸਭੁਥਾਨਿਤੰਗਾਨਾਨਕਸਤਤਿਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ॥੨॥੨॥

੧੫੮॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫

ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਗੁਨੀਤੰਗਾਜਪੀਐਸਤਜਪੁਨੀਤੰ

ਜਪੁਰਸਨਭਨੀਤੰਗਾਦੁਟਨਥਿਧਿਸੁਨੀਤੰਗਾਪਾਈਐਵਡਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾਗਤਉ
ਖੋਜਤਿਜਨਮੁਨੀਤੰਗਾਸੁਥਕਪੂਰਧਨੀਤੰਗਾਦੁਲਭਕਲਿਦੁਨੀਤੰਗਾਦੁਖਥਿਨਾਸਨੀ
ਤੰਗਪੂਰਪੂਰਨਅਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਮਨਸੇਸੇਵੀਐਤੰਗਾਅਲਖਅਭੇਦੀਐਤੰਗਾ

ਤੰਗਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਤੰਗਾਥਿਨਸਿਨਜਾਇਮਰਿਤੰਗਾਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆਤੰਗਾਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨਿ
ਅਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੩॥੧੫੯॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫

ਏਕਓਟਗਤੰਗਾਗੁਰ

ਤਸਬਦੁਕਤੰਗਾਅਗਿਆਸਤਿਸਤੰਗਾਮਨਤਿਨਿਧਾਨੁਲਤੰਗਾਸੁਖਤਿਸਮਾਈਐ
ਮੇਰੇਮਨਾਗਤਉਗਾਜੀਵਤਜੇਮਰੇਤੰਗਾਦੁਤਰੁਸੁਤਰੇਤੰਗਾਸਭਕੀਰੈਨੂਤੇਇਤੰਗਾਨਿ
ਰਭੁਕਤੁਸੇਇਤੰਗਾਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆਤੰਗਾਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਿਸੁਜ
ਨਾਮਸੁਖਤੰਗਾਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਕਦੇਦੁਖਤੰਗਾਜੇਤਰਿਤਰਿਜਸੁਸੁਨੇਤੰਗਾਸਭਕੋਤਿਸੁਮੰ
ਨੇਤੰਗਾਸਭਲੁਸੁਆਇਆਤੰਗਾਨਾਨਕਪੂਰਭਾਇਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੪॥੧੬੦॥

ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫

ਮਿਲਿਤਰਿਜਸੁਗਾਈਐਤੰਗਾਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਤੰਗਾਉ

ਅਰਜੋਥਿਧੇਤੰਗਾਤਕਉਸਗਲਾਸਿਧੇਤੰਗਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਆਤੰਗਾਨਾਨਕਵਡਭਾ
ਨਾਮੇਰੇਮਨਾਗਤਉਗਾਸੰਤਪਾਗਧੋਈਐਤੰਗਾਦੁਰਮਤਿਧੋਈਐਤੰਗਾਦਾਸੁਰੇਨੂ
ਤੇਇਤੰਗਾਥਿਅਪੈਦੁਖਨਕੋਇਤੰਗਾਭਗਤਾਸਰਨਿਪਰੁਤੰਗਾਜਨਮਿਨਕਦੇਮਰੁਤੰਗਾਅ
ਸਥਿਰੁਸੇਭੇਤੰਗਾਤਰਿਤਰਿਜਿਨਜਪਿਲਾਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਤੰਗਾਨਾਮੁ
ਤੰਗਾਇਮੁਤੰਗਾਤਿਸੁਥਿਨੁਨਾਤਿਕੋਇਤੰਗਾਮਨਤਿਅਰਧਿਸੇਇਤੰਗਾਨਿਮਖਨਵੀਸ

ਭੈਤੰਗਾਤਿਸੁਥਿਨੁਕਿਉਸਰੈਤੰਗਾਗੁਰਕਓਕੁਰਥਾਨੁਜਾਓਤੰਗਾਨਾਨਕੁਪੈਨਉ
 ॥੨॥੫॥੧੬੧॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ੫ ਕਾਰਨਕਰਨਤੰਗਾਅਵਰਾ
 ਤੰਗਾਕਰਤਿਸੁਤੋਈਐਤੰਗਾਸਤਜਸੁਖਸੇਈਐਤੰਗਾਧੀਰਜਮਨਿਭੈਤੰਗਾਪੁ
 ਪਏਮੇਰੇਮਨਾਗਰਤਾਉਗਾਸਧੁਸੰਗਮੇਤੰਗਾਪੁਰਨਸੰਜਮੇਤੰਗਾਜਾਬਤਭੁਟੇਆ
 ਤਬਤੇਮਿਟੇਤਾਪਤੰਗਾਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਤੰਗਾਪਤਿਰਖੁਥਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ।੧
 ਸੁਖਜਾਨੀਐਤੰਗਾਤਰਿਕੇਰੇਸੁਮਾਨੀਐਤੰਗਾਮੰਦਨਾਤਿਕੋਇਤੰਗਾਸੰਤਕੀਰੇਨੋ
 ਆਪੇਜਿਸੁਰਖੈਤੰਗਾਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੋਚਖੈਮੇਰੇਮਨਾ।੨॥ਜਿਸਕਾਨਾਤਿਕੋਇਤੰ
 ਕਾਪੁਭੁਸੋਇਤੰਗਾਅੰਤਰਿਗਤਿਭੁਭੈਤੰਗਾਸਭੁਕਿਭੁਤਿਸੁਸੁਭੈਤੰਗਾਪਤਿਤਉਪਾ
 ਤੰਗਾਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਏਤੁਮੇਰੇਮਨਾ।੩॥੬॥੧੬੩॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ

ਓਇਪਰਦੇਸੀਤੰਗਾਸੁਨਤਸੰਦੇਸਿਅਤੰਗਾਗਰਤਾਉਗਾਜਾਸਿਉਚਿਰੇ
 ਸਭੁਕਓਤਜਿਗਏਤੰਗਾਸੁਪਨਾਜਿਓਭੈਤੰਗਾਤਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏਤੰਗਾ।੧॥
 ਜਿਅਨਲਗੇਤੰਗਾਜਨਮਤਿਮਰਿਭਗੇਤੰਗਾਤਰਿਤਰਿਜਨਿਲਏਤੰਗਾਜੀਵਤਸੇਰੇ
 ਜਿਸਤਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤੋਇਤੰਗਾਨਾਨਕਭਗਤਸੋਇ।੨॥੭॥੧੬੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਾਵਰੀਮਤਲਾ

ਬਿਰਥਾਕਤਉਕਵਨਸਿਉਮਨਕੀ।ਲੋਭਗੁਸਿਓਦਸੁੰਦਿਸਿ
 ਅਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ।ਗਰਤਾਉਗਾਸੁਖਕੈਤੋਤਿਬਤੁਤਦੁਖਪਾਵਤਸੇਵਕਰੇ
 ਨਜਨਕੀ।ਦੁਆਗਤਿਦੁਆਰਸੁਆਨਜਿਉਭੋਲਤਨਤਸੁਧਿਰਾਮਭਜਨਕੀ।
 ॥ਮਨਸਜਨਮੁਅਕਾਰਥਖੋਵਤਲਾਜਨਲੋਕਤਸਨਕੀ।ਨਾਨਕਤਰਿਜਸੁ
 ਤਿਗਵਤਕੁਮਤਿਥਿਨਾਸੈਤਨਕੀ।੨॥ ੧॥

ਸੋਦਰੁਸੋਪੁਰਖੁ ੨੦ ਮਃ ੧ ੩੬॥ ਮਃ ੩ ੧੩॥ ਮਃ ੪ ੧੫॥ ਮਃ ੫
 ਮਃ ੬ ੧॥ ਜੋੜਜੁਮਲਾ ੨੩੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿਨੈਵ॥ ਥਕੈ ਨ ਥੇਲੈ ਤਰਿਗੁ
 ਜੈਵੈ॥ ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ਸੁਨਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਰਸੁ ਸਤੁ ਫੇਲਿ ਮਤਾਰਸੁ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆ
 ਸੁਨਤੁ ਅਭਮੋਗੇ॥ ਭੁਰਿ ਪੁਰਿ ਪਾਰਿ ਰਹਿ ਆਸ ਭਠਉਗੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੁ ਬੁਤੁ ਨ ਮੁਨ ਕਾ
 ਜੈਤੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਥਦਿ ਕਰੋ ਪੁਜਲਾਵੈ॥ ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਪਾਰਸੁ
 ਜਮਿ ਮਗਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ॥ ਸੁਭਰਸਰਵਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਪੋਵੈ॥
 ਜੈਉਗਾ ਤੈਸੋਤੈ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੋ ਸੁਭੈ॥ ੩॥ ਗੁਰਤਿ ਵਸੀ ਤਲੁ ਅਗਨਿ ਭੂਭੈ
 ਵੇਸੁ ਰਤਿ ਬਿਭੁਤ ਚਜੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ਸਤ ਜਪਾਰਿ ਆਵੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਥਾਣੀ ਨ ਦੁ
 ਜੈਵੈ॥ ੪॥ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਤਾਰਸੁ ਸਾਰਾ॥ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ
 ਰਾਗੁ ਰਾਗਾ॥ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਵਣਤਾਰਾ॥ ੫॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਆਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ॥ ਤਖਤਿ
 ਵਸੈ ਪੰਚ ਸਮਾਇ॥ ਕਾਰਕ ਮਾਈ ਪਸਮਰ ਜਾਇ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਨ ਲਖਿ ਆਜਾਇ॥
 ੬॥ ਜਲਮਤਿ ਉਪਜੈ ਜਲੇਤ ਦੁਰਿ॥ ਜਲਮਤਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿ ਆਭਰੁ ਪੁਰਿ॥ ਕਿਸੇ ਨੇਕੈ ਕਿਸੁ
 ਅਖਦੁਰਿ॥ ਨਿਧਿ ਗੁਣਗਾਵਦੇਖਿ ਤਦੁਰਿ॥ ੭॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜੋਤਿ
 ਨੁਭਵੈ ਸੋ ਫੁਨਿ ਤੋਇ॥ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ
 ੮॥ ੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਸਭਿ ਜਪਸਭਿ ਤਪਿ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਉਤ੍ਰਿ ਭਿਭਰ
 ਮੈਰਾ ਤਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਏਮਾਥੈ ਢਾਈ॥ ੧॥ ਸਾਚ ਪਦੀ
 ਰਾਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਛੁਟਿ ਸਿਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਾਸਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗੁ ਮੋਤਿ ਬਾਧਾ ਬਹੁਤੀ
 ਮਨਾ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਇਕ ਭਏ ਉਦਾਸਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਤੀ
 ਜਮਕੀਤਾਸਾ॥ ੨॥ ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅਜਿਤੁ ਕਾਮਣਿ ਤਿਤ ਕਾਰੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਗਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ॥
 ਬਿਥ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆਥਾ ਜੀਤਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ॥ ੩॥ ਬਾਤਰੁ ਤੁ
 ਭੈ ਕੈ ਤੋਕਾਵੈ॥ ਅੰਦਰੁ ਮੁਕਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਵੈ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਸਥਦਿ ਜਲਾ
 ਏ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦਤਿ ਰਵੈ ਪਿਆਵੈ॥ ੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕ
 ਰੀਮਿ ਲਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੁਲੇ ਆਵੈ ਜਾਵੈ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ੫॥ ਭੁਭੈ ਕਤ

ਉਨਕਤਿ ਆਜਾਈ॥ ਅਕਥਕਥ ਉਨਤਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਹਰੇ
 ਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ॥ ੬॥ ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ॥ ਜੋ ਸਥ ਦੁਖੁ
 ਚੁਨਿ ਤਾਲਾ॥ ਅੰਤ ਰਿਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨਾਲਾ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ॥ ੭॥
 ਵਲੁ ਸੁਏ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ॥ ਥਾਲੀ ਬੁਏ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਥ ਦੁਵੀ ਚਰੇ ਏਕ ਦਿਵ
 ॥ ਨਾਨਕ ਪੰਨੁ ਸਵਾਰ ਲੁਹਾਰਾ॥ ੮॥ ੨॥ ਆਸਾਮ ਤਲਾ ੧

ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐਸ ਦੁਸੁਰ ਤਿਵ ਖਾਨੁ॥ ਕਥਨਿ ਬਿ
 ਜਿ ਪਤਿ ਭਾਰਾ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਲੁ ਜਾਂ
 ਮਰਣਾ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਵੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਥਾਧਾ ਜਮ ਕਾਲਿ॥ ਥਾ
 ਏ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ॥ ਤਲਾਤਿ ਪਲਾਤਿ ਨਿਬੰਧੁ
 ਨਾਲਿ॥ ੨॥ ਸਥ ਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਏਕ ਦਿਵ ਲਾਏ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ
 ਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ
 ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ॥ ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ
 ਪੇਅਾਪਿ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਪੁਛੈ ਥਾਪੇ ਅਪਿ॥ ੪॥ ਤੂੰ ਪੁਰੁਸਾਗੁਰੁ ਮਾਲਕ ਤੀਰੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗੀਰੁ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੈ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ॥ ਏਕੋ ਸਾਤਿ ਬੁਝੈ
 ਵਜੀਰੁ॥ ੫॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਤਉ ਮਾਰੀ॥ ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਰੀ
 ਗੀ॥ ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅੰਧਾਰੀ
 ॥ ੬॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀ ਅਸੁਖੀ ਅਜਨੁ ਕੋਇ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਕੋਇ॥
 ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਪਤਿ ਬੋਇ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਬੁਝੈ ਸੋਇ॥ ੭॥ ਮਤ ਘੋਸੈ
 ਰਿਅ ਠਾਰੁ॥ ਅਟਲ ਅਢਲੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਰੁ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਵੈ ਭੈ ਕਾਰੁ
 ਕੁਨਿ ਚੁਕਤੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ੮॥ ੩॥ ਆਸਾਮ ਤਲਾ ੧

ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਤਿ॥ ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਥ ਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਤਿ॥ ਸਮਝਿ ਮੁ
 ਤ ਜਪ ਰਿਤੋ ਵਤਿ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਬੋਵਤਿ॥ ੧॥ ਕਉਲ ਮਰੈ ਕਉ
 ਓਤੀ॥ ਕਰ ਲਕਾਰ ਲਸਭ ਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਤੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਏ ਕਉਰੈ ਵੈ ਦੁਖੁ

ਜੇ ਜਿਸੁ ਬੰਦ ਨ ਤੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾ ਲੈ ਪੁਰ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਕਰ ਸੁ ਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵ ਤ
ਜਾਤ ਰੇ ਤਰਲਾ ॥ ਜੇ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਲਾ ॥ ਤਉ ਬਲਿਤ ਗੀਸਤਿ ਗੁਰਚਰਲਾ
ਗੁਰੁ ਬੰਦਿ ਬੁਧ ਸਥਿ ਭੈ ਤਰਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਤ ਕੁ ਜਗਿ
ਭੋਤਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨ ਸੈਕਿ ਆਕਤਿ ਰੋਤਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥ ੪ ॥ ਮੁਏ
ਗੁਰੁ ਰੋਵਤਿ ਮੀਤਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਤਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਤਰਿ ਸਤ ਜਿਸੁ ਚੀਤਾ ॥
ਮਨੁ ਸਉ ਪੈ ਉਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਾ ॥ ੫ ॥ ਭੀਤ ਰਿਏ ਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਬਤੁ ਸੰ
ਅੰਖਾ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਧਾ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਨੁ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿ ਮ
ਨੇ ਰੇ ਗੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤਿ ਤੁੰ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ
ਵਿਸਿਲਣੁ ਨੀਕੁ ਤਿ ॥ ੭ ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥ ਸੁਤ ਕੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਸ
ਤੁੰ ਬਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੀ ਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥

ਆਸਾਮ ਤਲਾ ੧ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁਪਰਬੇ ਤੀਰਾ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁ
ਰੂ ॥ ਗੁਰਮ ਨੈਮਨੁ ਤੇ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਾ ਫੀਕਰੈ ॥ ਸਾਚੀ ਨਦ ਰਿਏ ਕ
ਏਵਰੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਪੈ ਕਾਰਾ ॥ ਸਿਫ
ਨੇ ਜਪਿ ਰਿਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਆਸਾਮ ਨਸਾ ਸਥਿ ਜਲ ਏ ॥ ਰਾਮਨੁ ਗਾਇ ਲੁਕੈ
ਤੋਏ ॥ ਗੁਰੇ ਵਾਟ ਮਤਲੁ ਪਰੁ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇ ਆਜੋਤਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲਏ
ਰਾਜ ॥ ਸਰੂਪਾ ਮੈ ਸੋਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਖੁਟਾ ॥ ੪ ॥ ਪੰਚਤੀਨਿ ਨਵ ਚਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਧ
ਰਿ ਗਨੁ ਕਲਪ ਚਿਰਤਾਵੈ ॥ ਬਾਤਰਿ ਜਾਤ ਉਭਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਮੂਰਖੁ ਤੋਇ ਨ ਆ
ਗੈ ॥ ਜਿਹ ਵਾਰ ਸੁਨੀ ਕਹਿ ਆਬੁਝੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਮਾਤਾ ਜਗ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥ ੬ ॥ ਉਤਮ
ਨੇ ਤੋਉ ਤਮੁ ਤੋਵੈ ॥ ਗੁਣ ਕਉ ਧਾਵੈ ਅਵਗਲ ਪੋਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਤ ਜੁ ਨ ਤੋਵੈ ॥ ੭ ॥
ਗਾਨੁ ਜੇਵੇ ਤਰਲਾ ਲਾ ॥ ਮਨੁ ਸੇਤੀ ਤੈਤਿ ਸਕਾਮਾ ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਬੈ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾ ਲਾ ॥

੨ ॥ ੫ ॥ ਆਸਾਮ ਤਲਾ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤਲੀ ਮਤਲੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਥਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰਾ
ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਨਿ

ਸੁਖਾਨਾ ਤੀਨਿਭਵਨ ਨਿਤ ਕੇਵਲ ਗਿਆਨਾ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇਤੁ ਕਮੁਪਦਾਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਰਖੁ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਜੋਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਿਆਨੁ ਮਤ ਰਸੁ ਭੋਗਾ ਪੰਚ ਸਮਾਦੀ ਸੁਖੀ ਸੁਭੋ
 ॥ ੩ ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਵਿਛੋੜੇ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਗ
 ਈ ॥ ੪ ॥ ਛਾਤਿ ਉਸਾਰੇਤੁ ਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਦੇ
 ਕੇਇਨ ਪਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਪਰਾਨਿ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਖੁਰੈ ਅਭਿਮਾਨਿ
 ਨੁਨਾਵੈ ਕਿਆਲ ਤਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁਪਨੁਸਤ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ਭੁਰੰਗੁ
 ਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਗਲਿ ਛਾਤੀ ਬਥੁਰਾ ਬਥੁਰਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਬੁਰਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿ
 ਰਿਭਾਗੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇਵ ਭਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥ ੮ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧

ਗਾਵਤਿ ਗੀਤ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤ ॥ ਰਾਗ ਸੁਲਾਹ

ਵਤਿ ਬੀਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਧੁਤੁ ਅਨੀਤੇ ॥ ੧ ॥ ਕਤਾ ਚਲਤੁ ਮਨ ਰਹਤੁ ਘੋਰ
 ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੇਖੋ ਜਤ ਪਾਵਤੁ ਸਤਿ ਜਿਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਰੋ
 ਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਲਭੁ ਲੋਭੁ ਅਤੰਕਾਰੁ ਸੁਪੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨੁ ਪੀਰਾ ॥
 ਰਿਨਾ ਵਲੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਅੰਤ ਰਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਿਨੁ
 ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਤਿ ਆਕਾਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾਸ ਚੁਸਾਇੰ
 ਸੇ ਨ ਗੁਰ ਭਭੇ ਨਿਨੀ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ਜਤਾਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈਤ ਤਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦ
 ਮਕਮਾਉ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ
 ਨਾਮੁ ਵਸਿ ਆਸੁ ਖਦਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ
 ਗੈ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬ ਦੇ ਜਾਗੈ ॥ ਐਕੈ ਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਚੰਦੁ
 ਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬ ਦੁਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ
 ਤਰਿ ਜੀਉ ਆਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਤੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖਦੁ
 ਏ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੮ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਅਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਦੇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ੭ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧

ਮਨੁ ਮੈ ਗਲੁ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਬਨਖੰਡਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਤੈਰਾਨਾ ॥ ਇਤਉ ਤਜਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿ ਲੈ ਘਰੁ ਆਪੇ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਸ ਬੈਸਨੁ ਨ ਹੀ ਠਹਿਰਾ ॥ ਸੇ ਮਰਤੁ
ਨ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰਤਿ ਆਗੁ ਤਉ ਮੈ ਕਉਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕ
ਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਸਮਝੈ ਜਮਕਾਦੁ ਖੁਸਤ ਸੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਲਾ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟ
ਕੋਰੁ ਪੈਲਾ ॥ ੩ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾਇਤੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਪੰਚਤਤੁ ਜਨਮਾਸਾ
ਤਉ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਮੁੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਭੁੜਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਈ ਤੋਈ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਤ
ਉ ਆਪੈ ॥ ੫ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਤਉ ਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾਦੁ ਬਿਧਾਲਾਗੀ ॥ ਰਾ
ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ ਚਰਿਘਰਿ ਮਤਲੀ ਤਰਿ ਪਤਿਰਾਖੈ ॥ ੬ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਰ
ਮੀ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਤਉ ਮੈ ਰਾ
ਹੈ ॥ ਤਉ ਬੁਝਿ ਕੀਏ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗਸੁ ਆਦ ਅਨਤਿ ਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਭਗ
ਤੋ ॥ ਅਨਤ ਦਸੁ ਦਿਸਾਨਿ ਆਸਥ ਦੁਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ੮ ॥
ਇਤੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਚਰਿਘਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਉ ਧੁਨਿ ਤੋਈ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਤਰਿ ਜ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪੂਰੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ੯ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਮਤ
ਕਰਸਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਤੁ ਗੁਰਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਜਨ
ਦਾਸ ਨੇਦਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ੮ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੧ ਤਨੁ ਬਿਨੁ ਸੈਧਨੁ

ਗੋਬਤੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤਲੀ ॥ ਐ ਗਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ ਅਤਿ ਨ
ਨਿਰਮਲੁ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਤਮਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਕਰਿ
ਮਨੁ ਭੋਰਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣੁ ਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਤੇਤੁ ਗਵਰ
ਦੁਬਿਧਾਲੇ ਗੇਨਾ ਮੁਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁ ਬਖਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਦੁਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸੋ ਕੇਹੁ ਨ
ਦੇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾਰਾ ਮਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੈ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਠਾਕਿਰ ਤਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖ ਧੁਤੰ
ਮੰਤਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲਾਵਿ ਖੰਡਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਤਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਨਿ ਦੁਜਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਿ ਮਿ

ਪਤਿਜਪੁਦੁਜਾਗਾਅਦਿਪੁਰਪਗੁਰਦਰੁਨ੍ਹੇਖਤਿ॥ਵਿਦੁਗੁਰਸਥੈਜਨਮੁਰੇ
 ੫॥ਦੇਖਿਅਚਰਜੁਰੇਥਿਸਮਾਦਿ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁਰਨਰਸਤਜਿਸਮਾਦਿ॥
 ਰਿਰੇਮਨਮਾਤੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਅਵਰੁਕੋਨਾਤੀ॥੬॥ਜਾਕੀਭਰਤਿਤੁਜੁ
 ੭॥ਸੰਤਭਗਤਕੀਸੰਗਤਿਰਾਮੁ॥ਬੰਧਨਤੇਰੇਸਤਜਿਧਿਆਨੁ॥ਛੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਗਿਆਨੁ॥੮॥ਨਾਜਮਦੁਤਦੁਖੁਤਿਸੁਲਾਗੈ॥ਜੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਜਾਗੈ॥
 ਵਢਭੁਗਤਾਤਰਿਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਏਤਰਿਰੰਗਿ॥੯॥੮॥
 ਲਾ੧ ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਨੈ॥ਦੁਖਮਿਟੈਸਚੁਸਥਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥ਗੁਰੁ
 ਰੀਸਖੀਸਖੈਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦੇਖਤੁਪ੍ਰਭੁਨੈਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤਿਪਿਤਾ
 ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਰੁਨਾਰਿ॥੨॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਤਉਕੀਆ॥ਬੰਧਨਪੁਤ੍ਰ
 ਨਿਥੀਆ॥੩॥ਬੰਧਨਕਿਰਖੀਕਰਤਿਕਿਰਸਾਨਾ॥ਤਉਮੈਭੰਨੁਸਤੈਰਾਜਾਮੰਗੈਦਾਨ
 ਬੰਧਨਸਉਦਾਅਲਵੀਚਾਰੀ॥ਤਿਪਤਿਨਾਤੀਮਾਇਆਮੋਤਪਸਾਰੀ॥੪॥ਬੰਧਨ
 ਸੰਚਤਿਧਨੁਜਾਇ॥ਬਿਨੁਤਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥੫॥ਬੰਧਨੁਬੇਦੁਥਾਦੁਅੰਤ
 ਬੰਧਨਿਬਿਨਸੈਮੋਹਵਿਕਾਰੁ॥੬॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਸਰਲਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰੇਖੈ
 ਨਪਾਈ॥੮॥੧੦॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ਜਿਨਿ
 ਤਨਿਪਟੀਆਮੰਗੀਪਾਇਸੰਧੁਰੁ॥ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿਗਲਿਵਿਦਿਅਵੈਰੁ
 ਮਤਲਾਅੰਦਰਿਤੋਂਦੀਆਤੁਲਿਥਤਲਿਨਮਿਲਨਿਤਦੁਰਿ॥੧॥ਆਦੇਸੁਥਾਥਾ
 ੨॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਦੇਖਤਿਵੇਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਦੁ
 ਵੀਆਤਿਅਲਾਜੈਸੇਤਨਿਪਾਸਿ॥ਤੀਡੋਲੀਚੜ੍ਹਿਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਜੀ
 ਰਹੁਪਾਈਵਾਰੀਐਸੁਲੇਸੁਮਕਨਿਪਾਸਿ॥੨॥ਇਕੁਲਖੁਲਤਨਿਬਤੀਰੀਅਵ
 ਤਨਿਖੜੀਆ॥ਗਗੀਛੁਤਾਰੇਖਾਂਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇਜੜੀਆ॥ਤਿਨਗਲਿਸਿਰ
 ਆਤੁਟਨਿਮੋਤਸਰੀਆ॥੩॥ਧਨੁਜੋਥਨੁਦੁਇਵੈਗੀਤੋਏਜਿਨੀਰਾਖੇਰੰਗੁਲਾਇ
 ਤਾਨੇਫੁਰਮਾਇਆਲੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਇਵਡਿਅਟੀਜੇਭਾਵੈ
 ਜਾਇ॥੪॥ਅਗੇਦੇਜੇਚੇਤੀਐਤਾਂਕਾਇਤੁਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਤਾਂਸੁਰਤਿਗਵਾ

ਜੇ ਤਮ ਸੈ ਚਾਇ। ਬਾਬਰ ਵਾਲੀ ਠਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇ ਜੁਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ॥ ੫॥ ਇਕ ਨ
ਕੁਝ ਖਾਈ ਅਤਿ ਇਕ ਨ ਪੁਜਾ ਜਾਇ॥ ਚਉ ਕੇਵਿ ਲੁਠਿੰਦ ਵਾਲੀ ਆਕਿ ਚੁਟਿ ਕੇ
ਤੁਨਿ ਆ। ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਚੇਤਿ ਓਤਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ॥ ੬॥ ਇਕ
ਰਿਅਤਿ ਆਪਣੇ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖਾ। ਇਕ ਨਾਏ ਤੋਲਿ ਖਿਅਬ
ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖਾ। ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਧੀ ਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁ ਖਾ॥ ੭॥ ੧੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਕਹਾ ਸੁਖੇ ਲਤ ਬੇਲੇ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਗੀ ਸਤ ਨਾਈ

ਕਹਾ ਸੁਭੇ ਗਥੰਦ ਗਾਥੇ ਰਜਿ ਕਹਾ ਸੁਲਾਲ ਕਵਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁਆਰਸੀ ਆਮੁਤ
ਭੇਖੈ ਬੇਦਿ ਸਤਿ ਨਾਈ॥ ੧॥ ਇਤੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੁੰਗੋ ਸਾਈ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਮਤਿ ਬਾਪਿ
ਕੁੰ ਪੇਜ ਰੁਵੈ ਚੁੰਦੈ ਭੰਦਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾ ਸੁਘਰ ਦਰਸੰ ਰੁਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਸੁ
ਕੰਸ ਗਈ॥ ਕਹਾ ਸੁਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿ ਸੁਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁਪ
ਤੁਝੇ ਲੀਤ ਰਮਾਏਈ ਆਛਾਈ ਮਾਈ॥ ੨॥ ਇਸੁ ਜਗ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨ੍ਹੀ
ਰੁਪ ਲੀਖੁ ਆਈ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਹੁ ਤੁਝੇ ਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇ ਆਸਾ ਬਿਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸੇ ਨਾ
ਕੇ ਖਾਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਾਏ ਚੰਗੀ ਆਈ॥ ੩॥ ਕੋਟੀ ਤੁਪੀਰ ਵਗ ਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾਮੀਰੁ
ਜੁਇ ਆਪਣੇ ਆਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜੇਲੇ ਬਿਜਮੰਦ ਗਮੁ ਛਿਮੁ ਛਿਕੁ ਇਰ ਰੁਲਾਇ ਆ
ਕੋਟੀ ਮੁਗਲੁ ਨ ਭੇਅ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾਲਾਇ ਆ॥ ੪॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣ ਭਈ
ਕਹਾਈ ਰਲਮਤਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ॥ ਓਨੀ ਤੁਪ ਕਤਾਇ ਚਲਾਈ ਓਨੀ ਤਸਤਿ ਚਿਜਾ
ਕੋ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਤ ਪਾਈ ਤਿਨ ਮਰਣਾ ਭਾਈ॥ ੫॥ ਇਕ ਤਿੰਦ ਵਾਲੀ ਅਵ
ਤੁਕ ਵਾਲੀ ਭੁਟਿ ਅਲੀ ਠਕੁਰ ਵਾਲੀ॥ ਇਕ ਨਾਪੇਰ ਲਸਿਰ ਖੁਰਪਾਟੇ ਇਕ ਨ ਵਾਸੁ ਸ
ਨਾਲੀ॥ ਜਿਨੇ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀਨ ਅਇ ਆਤਿਨ ਕਿਓਰੈ ਲਿਵੈ ਤਾਲੀ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ
ਕਹਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਆਖਿ ਸੁਲਾਈ ਐ॥ ਤੁਕ ਮੀਤੁਕ ਮਿਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ
ਕੋ ਖਿਅਪਾਈ ਐ॥ ੭॥ ੨॥ ੧੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਘਰੁ ੮

ਕਾਠੀ॥

ਜੇ ਸੇਗੇ ਇਲਿਗੇ ਇਲੀ ਤੈ ਸੇਸ ਸਾਰਾ। ਕੁਝ ਕਮਾਵਹਿ ਆ

ਅੰਧਿ ਧਤਿ ਘਰ ਬਾਰਾ॥ ੧॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਤੁ ਸੁਤਿ ਤੇ ਚਲਿ ਆਵਣ ਜਾਰਾ॥

ਗਰਹਾਉ। ਨੀਤ ਨੀਤ ਪਰਥਾ ਧੀ ਅਤਿ ਜੇਰ ਹਲਾਹੇ ਈ। ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜਿਉਂ
ਜੇਜਾ ਲੈਕੋ ਈ॥ ੨॥ ਓਤੀ ਓਤੀ ਕਿ ਆਕਰਹੁ ਤੋਤੋ ਸੀਸੇ ਈ॥ ਤੁਮਰੇ ਵਜ੍ਹੇ
ਤੁਮਕ ਓਕਉ ਦੁਰੇ ਈ॥ ੩॥ ਪੰਧਾ ਪਇ ਤੁਭਾ ਈ ਤੋਤੁ ਮੁਕੁ ਜੁਕਮਾ ਵਹੁ। ਓ
ਈਕਤੀ ਤੁਮਲੋਕ ਸੁਲਾਵਹੁ॥ ੪॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾਨ ਨਕਾ ਜਾਗੇ ਸੋ ਈ॥
ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਤੰਨੀ ਦ ਨਤੋ ਈ॥ ੫॥ ਜੇਚਲਦਾ ਲੈ ਚਲਿ ਆਕਿ ਦੁਸੈ ਪਾ
ਤਾਪਨੁ ਸੰਚਤੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬੁਝੁ ਤੁਥੀ ਚਾਰੇ॥ ੬॥ ਵਲ ਜੁਕਰਹੁ ਮਖਸੂਦ ਲੈ
ਪਛੋਤਾ ਵਹੁ॥ ਅਭਿਗਣ ਦੋਰੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰਵਹੁ॥ ੭॥ ਧਰ
ਮਿਸਤੁ ਥੀ ਜੁਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸਕਮਾ ਵਹੁ॥ ਤੰਵਾ ਪਰੀਜਾ ਲੀ ਅਤੁਲਾ
ਵਹੁ॥ ੮॥ ਕਰਮੁ ਤੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੁਝੈ ਥੀ ਚਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ
ਮੁਨਾ ਮੇਥਿਉ ਤਾਰਾ॥ ੯॥ ਜਿਉ ਲਾਹਾ ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ
ਸੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੧੦॥ ੧॥ ੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਚੁੰਢੀ ਅਕੋ ਨੀਸੀ ਮੈਡਾ ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵੈ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮੈ
ਡਾ॥ ੧॥ ਦਰੁ ਥੀ ਭਾਮੈ ਨੀ ਮ੍ਰਿਕੋ ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ॥ ਤਿਕੋ ਮੈਡਾ ਤੁਪਲੀ ਸ
ਖਿਨਾਮੁ॥ ਗਰਹਾਉ॥ ਸਿਧਾ ਸੇਵ ਨਿਸਿਧ ਪੀਰ ਮਾਗਤਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ॥ ਮੈਦੇ ਗੁ
ਨਵੀ ਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਭੁਧਿ॥ ੨॥ ਜੇਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪ ਜੀ ਕਿ ਆਭੁ ਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ
ਕਾਸਥ ਦੁਨ ਚੀਨੀ ਤਤੁ ਸਾਗੁ ਨਿਰੰਤਰ॥ ੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਜੇਇ ਸੀਨਿਤ ਪ
ਪੁਰਾਣਾ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਇ ਬੂਤ ਮੁਲਕਾ ਦਾ॥ ੪॥ ਇਕਿ ਤ
ਥਨ ਮਤਿ ਤਪੁ ਕਰਤਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਤਿ ਤਾਮ ਸੀਕਹੈ
ਦਾਸਾ॥ ੫॥ ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖ ਦੇਸੇ ਜਤੀ ਕਤਾ ਵਹਿ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ
ਨ ਛੁਟੀ ਕ੍ਰਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ॥ ੬॥ ਇਕਿ ਗਿਰੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਰੁਕ
ਗੇ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਰਿਭਗਤਿ ਸੁਜਾਗੇ॥ ੭॥ ਗੁਰੇ ਦਰੁ ਪ
ਐਸੇ ਜਾਇ ਸਿਵਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ॥ ੮॥

ਸੰਤਰਲਾਅਦਿਗੁਗਾਦਿਦਇਅਲੁਤੁਠਾਕੁਰਤੇਗੀਸਰਲਾ॥ ੧॥ ਤੁਦਾਤੇਤਮਜਾਚਿਕਾਹ
ਗੁਰਸੁਦੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮਨੁਮੰਦਰੁਭੀਜੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਜਾਲਾਚੁ
ਤੁਡੀਐਤਉਸਾਚੁਪਛਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਜਾਏ॥ ੨॥ ਇਤੁਮਨੁਰਾਜਾ
ਗੁਰੀਅਲੁਤੁਠਾਉਲੋਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਲੋਭੁਨਿਵਾਰੀਐਤਰਿਸਿਓਥਦਿਆਈ॥ ੩॥ ਕਲਾਕਿ
ਤੁਡੀਜੀਐਕਿਓਲਾਤਾਪਾਏ॥ ਮਨਮੁਖੁਸਚਿਨਭੀਜਈਕੁਜੁਕੁਜਿਗਡਾਏ॥ ੪॥ ਲਾਲ
ਤੁਡੀਤੁਅੰਧਿਤੋਲਾਏਚਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ ਸਾਚੈਸਾਤਿਥੁਮਨਿਵਸੈਤਉਮੈਥਿਖੁਮਾਰੀ॥ ੫॥
ਤੁਡੀਐਭੈਕੁਵਾਟਜੀਮੁਸਤੁਗੇਭਾਈ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸਤਿਗੁਰਸਰਲਾ
੬॥ ਮਨਮੁਖੁਪਥਰੁਸੈਲੁਤੋਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਠੀਕਾ॥ ਜਲਮਤਿਕੇਤਾਰਾਖੀਐਅਰੁਅੰ
ਗੁਰੁਪ੍ਰਾਤਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੋਪ੍ਰਰੈਗੁਰਿਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਅੰ॥ ੮॥ ੩॥ ੧੫॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਚਲੇਚਲਣਤਾਰਵਾਟਵਟਾਇਅ
ਗੁਪਿਟੇਸੰਸਾਰੁਸਚੁਨਭਾਇਆ॥ ੧॥ ਵਿਅਭਵੀਐਵਿਅਭੁੰਢੀਐਗੁਰਸਥਦਿਦਿਖਾ
ਤਾਮਮਤਾਮੋਤੁਵਿਸਰਜਿਅਪਾਪੈਘਰਿਅਇਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਚਿਮਿਲੈਸਚਿਅ
ਗੁਰੁਜਪਾਈਐ॥ ਸਚੈਸਿਓਰਿਤੁਲਾਇਬਤੁਜਿਨਆਈਐ॥ ੨॥ ਮੁਇਆਕਓਕਿਅ
ਗੁਰੋਇਨਜਾਣੁ॥ ਰੇਵਤੁਸਚੁਸਲਾਹਿਤੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥ ੩॥ ਤੁਕਮੀਵਜਤੁਲਿਖਾਇ
ਮਦੇਅਜਾਣੀਐ॥ ਲਾਤਾਪਲੈਪਾਇਤੁਕਮੁਸਿਵਾਣੀਐ॥ ੪॥ ਤੁਕਮੀਪੈਧਾਜਇਦਰਗ
ਭਈਐ॥ ਤੁਕਮੇਹੀਸਿਰਿਮਾਰਥੰਦਿਰਥਾਣੀਐ॥ ੫॥ ਲਾਤਾਸਚੁਨਿਅਉਮੰਨਿਵਸਾਈਐ
ਮੇਅਪਲੈਪਾਇਗਰਥੁਵਾਈਐ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖੀਅਸਿਰਿਮਾਰਵਾਦਿਖਪਾਈਐ॥ ਠ
ਗੁਰੋਗੁਰਿਅਰਥੰਨਿਚਲਾਈਐ॥ ੭॥ ਸਾਤਿਥੁਰਦੇਵਸਾਇਨਪਛੋਤਾਵਹੀ॥ ਗੁਨਤੰਥ
ਗਨਤੁਰੁਸਥਦੁਕਮਾਵਹੀ॥ ੮॥ ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲੀਐ॥ ਮੈਤੁਸੁਥਿਨੁਅ
ਗੁਰੋਇਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ ੯॥ ੪॥ ੧੬॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਕਿਆਜੰਗ

ਤੁਡੀਜਾਇਮੈਘਰਿਥਨੁਤਰੀਆਵਲਾ॥ ਸਚਿਟਿਕੈਘਰਿਅਇਸਥਦਿਓਤਵਲਾ॥ ੧॥
ਤੇਥਾਤੁਸੇਇਅੰਵਰੁਨਜਾਣੀਐ॥ ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਮਤਲੁਪਛਾਣੀਐ॥ ਰਤਾਉ
ਮੈਪਿਮਿਲਾਵੈਸਚੁਤਾਮਨਿਭਾਵਈ॥ ਚਲੈਸਦਾਰਜਾਇਅੰਕਿਸਮੁੰਈ॥ ੨॥ ਸਚਾਸਾਤਿ

ਬੁਮਨਿਵਸੈਵਸਿਆਮਨਿਸੋਈ। ਆਪੇਦੇਵਡਿਅਈਅਦੋਤੋਟਿਨਤੋਈ॥੩॥ ਅਥੇ
ਕਰੀਕਿਉਦਰਗਤਪਾਵੈ॥ ਪਥਰਕੀਥੇਰੀਜੇਚਰੈਭਰਨਾਲਿਭੁਰਾਵੈ॥੪॥ ਆਪਨਜਮ
ਐਸਿਰੁਦੀਜੈਨਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਛਾਦੀਐਅਪਨਾਘਰੁਭਾਏ॥੫॥ ਜੰਮਦ
ਆਖੀਐਤਿਨਕਰਤੈਕੀਆ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਆਮਰਿਰੇਤੋਫਿਰਿਮਰਦੁਨਥੀਆ॥੬॥
ਕਾਰਕਮਾਵਲੀਪੁਰਕੀਭੁਰਮਾਈ॥ ਜੇਮਨੁਸਤਿਗੁਰਦੇਮਿਲੈਕਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥੭॥
ਤਨਾਪਾਰਖੁਸੋਧਲੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਸਾਤਿਬੁਮਨਿਵਸੈਸਚੀਵਦਿਅ
॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਰਿਆਤੁਜੈਭਗੀਰੁਦ

ਮੂਲੁਢੋਡਿਭਾਲੀਲਗੇਕਿਆਪਾਵਤਿਛਾਈ॥੧॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਢੁਟੀਐਜੇ
ਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਤਢੁਟੀਐਮਨਮੁਖਿਪਤਿਥੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨੀਏਕੋਸੇਵੈ
ਰੀਮਤਿਭਾਈ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਨਿਰੰਜਨਾਜਨਤਰਿਸਰਦਾਈ॥੨॥ ਸਾਤਿਭੁਮੇਰੇ
ਅਵਰੁਨਤਿਭਾਈ॥ ਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖਪਾਇਆਸਚੇਪਰਥਾਈ॥੩॥ ਗੁਰਬਿਨੁਬਿਨੈ
ਓਕੇਤੀਕਏਕਤਾਏ॥ ਆਪਿਦਿਖਾਵੈਵਾਟਜੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿਜਾਏ॥੪॥ ਮਨੁਜੁ
ਮਝਾਈਐਭੀਉਝਜਿਜਾਏ॥ ਬਿਨੁਤਰਿਨਾਮਨਢੁਟਸੀਮਰਿਨਰਕਸਮਾਏ॥੫॥
ਮਰੈਭੁੰਮਝਾਈਐਤਰਿਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ ਤਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵੈ॥੬॥
ਸੇਵਕਰਾਈਐਕਰਲੀਭੀਸਾਈ॥ ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਵੈਖੈਵਡਿਅਈ॥੭॥
ਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਆਪਿਕਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਿਰੁਦੇਢੁਟੀਐਦਰਗਤਪਤਿਪਾਏ॥੮॥

॥੬॥੧੮॥ ਆਸਾਮਤਲਾ੧ ਰੂੜੈਠਾਕੁਰੁਮਾਤਰੇਰੂਜੀਗੁਰਥਾਈ
ਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਥਾਈ॥੧॥ ਮੈਓਢੁਗਿਆਓਢੁਗੀਤਮੈ
ਰੈ॥ ਜਿਉਤੁੰਗਾਖਤਿਤਿਉਰਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤਮਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਜਾਨੈ
ਲੈਮਨਿਭਾਈਐਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤਾਥਿਵਡਿਅਈਆਭਾਵੈਪਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ ਸਚੀ
ਨਜਾਲੀਐਅੰਤਰਿਏਸੋਈ॥ ਜਤਦੇਖਾਤੁੰਗਵਿਰੇਤੋਕਿਨਿਕੀਮਤਿਤੋਈ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ
ਪੇਤਰੇਵਖੈਵਡਿਅਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਨਿਤਾਲੀਐਇਉਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੪॥
ਅੰਲਾਤਾਮਿਲੈਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਪੁਰਬਿਤੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥੫॥

ਤੋਂ ਨਿਤ ਤੋਂ ਭਰਮ ਤਿਭਰਮਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਤਰ ਚੇਤਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਤਾ
ਰੋ ਅਇਆ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੇ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਏ ॥
੧ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰੇ ਤੇ ਨਿਰਾਲੇ ਮੋਕਾਰ ਪੁਰਕੀ ਕਰਦੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀ ਆਰਾਤ ਤਰਿ
ਦਰਦੀ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ੧੮ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕੇਤਾ ਆਖਦੁ ਆਖੀਐ ਤਾਕੇ
ਅਤਨ ਜਾਣਾ ॥ ਮੈ ਨਿਧਰਿ ਆਧਰੇ ਕੁਝੁ ਮੈ ਤਾਦੁ ਸਤਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੈ
ਨਚਨਾ ਮਿਸੁ ਤੇਲਾ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਈ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤਉ ਮੈ ਗ
ਰੁਗਵਾਈਐ ਪਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਤਿ ਬਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇਸੁ ਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਅਤਿ
ਜੇਨਾ ਮਿਸੰਤੋਖੀ ਆਸੇ ਵਾਸਚੁ ਸਾਈ ॥ ਤਾਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਲੈ ਤੁਕਿ ਮਿਰਜਾਈ
ਤੁਕਿ ਮਿਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥ ਖੋਟੇ ਰਵਨ ਪਾਇ ਨੀਰੋਲੇ ਜੁਹਾਨੈ ॥ ੪ ॥
ਜੇਤਿ ਤਖਰਾਸ ਮਾਲੀਐ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀਲੇ ਅਗਨਿ ਜ
ਲਈਐ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ ਏਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਤੈਠ ਲੁਖ
ਮਿਤੁ ਤੋਈ ॥ ੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਠਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰੇਤ ਅਘਾਈ ॥ ਤਿਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਤੈ
ਤਰਿ ਸਨਰਸਾਈ ॥ ੭ ॥ ਤੁਕਿ ਮਿਸੰਤੋਗੀ ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਅਉਗਇ ਆਰੋਕ
ਉਨੁ ਨਾਨਕੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਨਗੁਰ ਤਉ ਤਰਿਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾਇਆ ॥ ਲੋਕਾ ਦਾ ਵਿਆਜਾਇ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥
ਚੁਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਪਿਆਈਐ ॥ ਲਾਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥
ਹਰਾਉ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ਦੇਹਿ ਦਇਆ ਲੁਭੁ ॥ ਤਉ ਜੀਵਾਤੁ ਪੁਸਾਲਾ ਤਿਸੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੁ
੨ ॥ ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੁੰ ਜਾਣਹੀ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਤੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥
੩ ॥ ਦਰਗਤਨਾਮੁ ਤਦੁ ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਦੁ ਸਬਦੁ ਪਚਾਣਸੀ ॥
੪ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੇ ਸਾਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਭਿਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥
੫ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾਨੇ ਤੁਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇਨਿ ਆਉ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਚੇ ਸਚੀ
ਤੈਏਹਿ ਦਇਆ ਲੁਭੈ ॥ ਤਿਸੇ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਸੇ ਲੁਭੈ ॥ ੭ ॥ ਤੁੰ ਉਤਮੁ ਤਉ ਨੀਚੁ
ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤੁਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵੀਚੀਐ ॥ ੮ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੧ ਆਵਣਜਾਣਾ ਕਿਉਰੋਤੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਤੋਈ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਦੁਖੁ ਘੋਟਿ ਨਿਤ ਸਤਸਾਵੇਈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਨਾ ਛਿਟੁ ਪ੍ਰਿਥੁ ਚਤੁਰਦੇ
ਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਜੋਇ ਆਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਣਜਾਣਾ ਵਲੁ ਤੈਰੇ
ਐਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਨੁਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨ ਸੈਭੁ ਮੁਕੁ ਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਉ ਮੇਲੇ
ਤੈਧਨੁ ਪਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਨਨੁ ਅੰ
ਬਣਾਇ ਆਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀ ਐਉ ਟੁਰਤ ਨ ਹੀ ਬਾਗ ॥ ੪ ॥
ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਾਣਾ ਟੂਠੇ ਅੰਤਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਾਰੈ ਸੋ ਜਿਓ ਗੁਰਸਥ ਦੁਵੀਚਾਰਾ ॥
ਜਿਉ ਅੰਧੁ ਲੈਤ ਬਿਟੋਤ ਲੀਤਰਿ ਨ ਮੁਤਮਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੇ ਕੈ ਤੈ ਨਿਸਿ ਦਉਤਮਾਰੈ ॥
੬ ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖਤਿ ਤਿਉਰਤ ਤਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇ ਆਜਾ ॥
ਤਿਦੁ ਆਰਾ ॥ ੭ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ਆਜ ਪਿਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮੁ
ਸਰੈ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥ ੨੨ ॥

੧ ਥਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਜਗ
ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਵੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਬ ਵਿਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਾਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨ
ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਤੀਸ ਕਰੋ ਜੀ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਰਿਸਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਦਾਇ
ਤਾਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖੇ ਦੇ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਜੁਗਤਿ
ਤਰਿ ਚਾਰੇ ਤੇਰੀ ਆਖਾਈ ॥ ਕਰਮੁ ਤੈਵੈ ਤਾਪ ਰਾਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐਕ ਬੇ ਅਕ ਬਕਤ
॥ ੩ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾਰੀ ਆਸ ਭੁਤੇਰਾ ਕਿ ਆਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰਤਿ
ਪਦੀ ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਤੈ ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣ
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤੇਰਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਛਿਰੈ ਆਈ ॥ ੫ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ
ਏ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਾਕਾ ਤੁਕ ਮੁਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁਜਾਨ ਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥
ਜੁਗਤ ਜੁਗਤ ਕੇਰਾ ਜੇ ਕੀਏ ਗਾਵਤਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆਤਾਰੀ ॥

ਮਾਰਿਅਥਿਵੀਚਾਰੀ॥ ७॥ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਤੇ ਹਾਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਦੇਹਿ ਤ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ
ਸਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ਸਤ ਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੨੩॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਤਰਿਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਮਨ
ਜੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ਦੇਵ ਦਵਾਲਾ ਸਭੁ ਥਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਨਿ
ਬਨਾ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਜਿਨਿ ਮਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਬੁਝਾਈ॥ ਸਤ ਜੇ ਮਾਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੨॥ ਵਿਦੁ ਗੁਰਪੁਰੇ ਕੇ ਇਨ ਜਾਣੀ॥ ਮ
ਏ ਅਮੋਹਿ ਦੁਜੈ ਲੋਭਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਬਾਣੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਸੇਵਾ
ਤਪਸਿ ਰਿਤ ਪੁਸਾਰੁ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੁਖ ਵਸਿ ਰਹਣਾ ਤਰੁ॥ ਦਰਿ ਸ
ਚੈ ਸੈ ਸਚਿ ਆਰੁ॥ ੪॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲਸੈ ਈ ਤੋਇ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਤਰਿ
ਵੈਸੈ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਮਤਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ੫॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਸਚਿ ਦੁਆਰੇ॥ ੬॥ ਸੇਵ ਰਭਾਰੀ
ਜੇ ਗੁਰਿ ਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਨਾਮੋ ਉਧਾਰੇ ਕੁਲਾਸ
ਬਾਏ॥ ੭॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਰਖਤੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਤਰਿ ਭਗਤੀ
ਤੇ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ॥ ੮॥ ੨॥ ੨੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸ
ਚੁ ਕੋਈ॥ ਤੁਕ ਮੈ ਬੁਝੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤੋਈ॥ ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ਕਈ ਲੋਈ॥ ਸੇਜਾ ਗੋਜਾ ਗ
ਵੈਸੈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਮੋ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਿ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾ
ਨਾਏ ਤੁਭਗਤਿ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਐਤੈ ਵੈ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਜਿਨਿ ਆਸਾ
ਬੀਤੀ ਤਿਸਨੇ ਜਾਨੁ॥ ੨॥ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ
ਮਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਤੁਕ ਮੈ ਬੁਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ੩॥
ਅਪਿ ਕਰੈ ਤੈ ਅਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਅਪਿ ਭੁਲੈ ਵੈ ਅਪਿ ਮਾ
ਰੀ ਪਾਏ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਤੋ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਜੁਗਿਜੁਗਿਅਖਿਵਖਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਮੋਤਿਭਰਮਿਲੋਭਾਣੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁ
ਭਿਰਾਣੀ॥੫॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਤਿਏਕਾਮਾਇਆ॥ਮੁਰਖਿਪਤਿਪਤਿਦੁਜਾਭਉਦਿ
॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਵੈਦੁਖਸਥਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆ॥੬॥
ਠਾਸਥਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੁਤਉਮੈਮਾਰਿ॥ਸਤਜਿਅਨੰਦਿਕਿਰਪਾਪਤਿ॥
ਰਤੇਸਦਾਸਚਿਪਿਅਰਿ॥੭॥ਤਰਿਜਪਿਪਤੀਐਗੁਰਸਥਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਤਰਿਜਪਿ
ਐਤਉਮੈਮਾਰਿ॥ਤਰਿਜਪੀਐਭਾਇਸਚਿਪਿਅਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਓਰੁ
॥੮॥੩॥੨੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ॥

ਗੁਰਤੇਸੰਤਿਉਪਜੈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਵਡੀਵਡੀ
॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਜਗਤੁਜਲੰਤਾਦੇਖਿਕੈਭੁਜਿਪਏਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰ
ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਉਪਜੈਮਹਾਤਤੁਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਘਰੁਦਰੁਪਾਇਆਭਗਤੀਭੋਭੋ
॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਭੂਏਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਲਾਤੈਅੰਤਰਿ
ਦੁਆਪਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਉਪਜੈਦੁਖੁਕਦੇਨਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਉਮੈਮਾਰੈ
ਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਆਪੁਗਇਅਤ੍ਰਿਭਵਲਸੋਈਪਾਈ॥ਨਿਰਮਲ
ਤਿਪਸਰਿਰਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆਮਤਿਉਰਮਹੋਈ
ਤਰੁਸੀਤਲੁਸੰਤਿਹੋਇਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੬॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੰਮਿਲੈਜਾਨਦਰਿਕਰੇ
ਲਵਿਖਪਾਪਸਭੁਕਟੀਅਹਿਫਿਰਿਦੁਖੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥੭॥ਆਪਣੈਹਥਿਵਡਿਆ
ਦੇਨਾਮੇਲਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਿਵਸਿਆਵਡਿਅਈਪਾਏ॥੮॥੧॥੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਸੁਦਿਮਨਮੰਨਿਵਸਾਇਤੂੰਅਪੇਅਇਮਿਲੈਈ॥ਅਨੰ
ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚੈਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਪਿਆਇਤੂੰਸੁਖੁਪਾਵਤਿਮੇਰੇਭਾਈ
ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਭਗਤੀਨੋਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋਚਦੇਵਿਲੁਸਤਿਗੁਰਪਾਈਨਜਾਇ
ਪੜਦੇਜੋਤਕੀਤਿਨਭੂਤਨਪਾਇ॥੨॥ਆਪੈਥੈਸਭੁਰਖਿਓਨੁਕਿਓਕੁਤਲੁਨਜਾਈਅੰ
ਇਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਭੂਭੁਝਾਈ॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਦੇਸਭਨਾਕਾਸੇਈ॥ਨੰ
ਸਨੇਆਖੀਐਜੇਦੁਜਾਹੋਈ॥੪॥ਏਕੋਨੁਕਮੁਵਰਤਦਾਏਕਾਸਿਰਿਕਾਰਾਅਦਿਤੁ

ਤਉਮੈਦਜਾ
ਦਰਿਕਰੇਵਡੀ
ਵਡਿਆਈ॥

ਅੰਤਰਿ ਭੋਗੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਇਕਿ ਅਪੇਗੁ ਰਮੁ ਖਿਕਿ ਤਿਅਨੁ ਭੁਟਨਿ ਦੀਚਾਰਾ ॥ ਭੁਗਤਿ ਤੀਰ
ਕਰੀ ਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਗਿਆਨੀ ਅਨੇਸੁ ਰਸ ਚੁਪੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਤੋਈ ॥ ਚਿਤਿ ਭੁਲਾਏ ਕਿ
ਏਨੁ ਭੁਲਾਨਿ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥ ੭ ॥ ਘਰਮਤਿ ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਆਵਨੀ ਨ ਮਿਤਰੁ ਮੋਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੨੭ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩

ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਸੁ ਤੈਥਾ ਤਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਖੁਲਾਹੀ ॥ ੧ ॥
ਭੋਗੁ ਤੇ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਅਦਿ ਖਾਈ ॥ ਰਤਾ ਭਾਈ ॥
ਭੋਗੁ ਤੇ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਬਦਿ ਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਤਤਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ॥ ਮਨੁ ਚਿੰਦਿ ਆਛਲੁ ਪਾਇ ਸੀਠਿ ਰਿਤੇ ਇਨ ਛੇਰਾ ॥
ਭੋਗੁ ਖੀਆ ਵਸੁ ਸਮਾਇ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋਈ ਤੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥
ਭੋਗੁ ॥ ੪ ॥ ਥਾਤੁ ਭੁਭਾਲੇ ਸੁਕਿਆਲੈ ਵੇਖੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲਾਸੁ ਭੁਜਗੁ ਛਿਰੈ ਮਨ
ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੇਰੈ ਆਪਦਾ ਪਰਘਰਿ ਭੁਭਾਲੈ ॥ ਚੋਰੈ ਵੰਗੁ ਪਕੜੀ ਐ ਬਿਨੁ
ਵੇਰੈ ਭਾਈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਦਾ ਸੇ ਸੁਖੀ ਏਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬੁਝੁ ਪਛਾਣਿ ਆ
ਕਰੈ ਭਾਈ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਭੁਭਾਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੈ
ਰੀਸੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੨੮ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩

ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਦਾ

ਏਸ ਦੁਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ ਤਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖੈ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨਾ ਸਾਚੇ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਤੀ ਐ ਬਿਖਿ ਆਮਾਤਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਰਤਾ ਭਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਕਰੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭੁ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੋ
ਨਾਮੋ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੋ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਨਾਮੋ ਸਥਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮੁ
ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੋ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੋ
ਨਾਮੋ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਤੀਸੁ ਖੁਭੈ ਪੈ ਨਾਮੋ ਸਰਦਾਈ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ
ਨਾਮੋ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਾਈ ॥ ਜਾਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਤਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮੋ ਕੀ
ਭੋਗੁ ਕਰੈ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਭੁਭਾਲੈ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀ ਐ ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇਵੈ ਤਿ
ਨੇ ਨਾਮੋ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਭੁਭਾਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਵਸਿ ਤੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

॥੨॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਦੋਤਗਲੀਮਤਲੁਪਾਇਨੀਨਜਲਦੀ

ਉਘਠਿਕਾਬੋਲਤਿਨਾਨਿਵਤਿਦੁਜਭਾਉਸੁਆਉ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਆਕਿਉਕਰੇਵੇਸੇਅਵ
ਪਰਸਾਦੀਠਾਕੀਐਗਿਆਨਮਤੀਘਰਿਅਵੈ॥੨॥ਰਤਾਉ॥ਸੋਤਗਲੀਆਪਿਨਵਰੇ
ਇਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਵੈਚਲਦੀਆਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥੩॥ਸਦਾ
ਆਪਲਾਸਚੀਸੇਜਸੁਭਾਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿਸੋਤੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ॥੪॥
ਅਪਾਰੁਸੀਗਾਰੁਪੈਸੋਭਾਵੈਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰਦਰੀਪਿਰਕੈਤੋਤਿਪਿਆਤੀ॥੫॥
ਦੀਵਿਚਿਰੰਗੁਰਖਿਓਨੁਸਚੈਅਲਖਿਅਪਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਲਾਸਚੈਭਾਵੈ॥੬॥
॥੭॥ਸੋਤਗਲੀਸੀਗਾਰੁਬਲਾਇਆਗੁਣਕਾਗਲਿਤਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰਮਲੁਤਨਿਭਾਵੈ
ਤਰਿਰਤਨੁਵੀਚਾਰੁ॥੮॥ਭਗਤਿਰਤੇਸੋਊਤਮਾਜਤਿਪਤਿਸਥਦੋਤੋਇ॥ਬਿਨੁਨਵੈਲੁ
ਜਾਤਿਪੈਬਿਸਟਾਕਾਕੀਜਾਤੋਇ॥੯॥ਤਉਤਉਕਰਦੀਸਭਠਿਰੈਬਿਨੁਸਥਦੋਤਉਨ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਤਉਮੈਗਈਸਚੈਰਹੋਸਮਾਇ॥੧੦॥੫॥੮॥੩੦॥

ਤਲਾ ੩ ਸਚਿਰਤੇਸੋਨਿਰਮਲੇਸਦਾਸਚੀਸੋਇ॥ਐਥੈਘਰਿਘਰਿਜਾਪਦੇਅਰੇ
ਜੁਗਿਪਰਗਟੁਤੋਇ॥੧॥ਏਮਨੁਰੁਜੇਰੰਗੁਲੇਤੂੰਸਚਾਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਰੁਜੀਥਾਈਜੇਰੰ
ਤੁਰੰਗੁਲਾਏਨਜਾਇ॥੨॥ਰਤਾਉ॥ਤਮਨੀਚਮੈਲੇਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਦੁਜੈਭਾਇਵਿਕਰੁ
ਪਾਰਸਿਮਿਲਿਐਰੰਚਨੁਤੋਏਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਕੋਇਨਰੰਗੀਐਰੁ
ਲਿਐਰੰਗੁਚੜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਭੈਭਾਇਜੇਰਤੇਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮਾਉ॥੪॥ਭੈਬਿਨੁਗੁਰ
ਗਈਨਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇ॥ਬਿਨੁਭੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਸੁਠੇਰਾਉਨਕੋਇ॥੫॥ਜਿਸੋ
ਰੰਗੇਸੁਰਪਸੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਾਇ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਤਸੰਗਤਿਉਪਜੈਸਹਜੇਸਚਿਗੁਰ
॥੬॥ਬਿਨੁਸੰਗਤੀਸਭਿਐਸਰਤਤਿਜੈਸੇਪਸੁਢੇਰ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਜਾਦਨੀਵਿ
ਸਭਿਚੋਰ॥੭॥ਇਕਿਗੁਣਵਿਹਾਏਤਿਅਉਗਣਵਿਕਣਹਿਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੇਵਾਤੇਨਾਉਪਾਇਆਵੁਠਾਅੰਦਰਿਆਇ॥੮॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਏਸਿਰਿਪੈ
ਨਾਨਕਨਾਮੇਲਾਇਸਵਾਰਿਅਨੁਸਥਦੇਲੇਏਮਿਲਾਇ॥੯॥੬॥੮॥੩੧

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਸਭਨਾਵੈਨੋਲੋਚਦੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਪਏ॥ਬਿਨੁਨਵੈ

ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਤੇ ਸੁਖਿ ਸੁਖ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਦਇਆਲੂ ਤੇਰੇ ਗੀ ਸਰਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ
ਦੀ ਆਸ ਮੇਰੇ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇਰੇ ॥ ਅੰਤ ਰਿਥਾ ਤੇਰੇ ਕੁਝੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਿਸਟਿ ਚੁਪਾਈ ॥ ੨ ॥
ਜੇ ਕਰਕਰ ਦਿਵਾ ਦੁਜ ਕਿਸੁ ਕਹੀ ਐ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ ਤੁਧੁ ਕੀ ਆਇ ਤੇਰੇ
ਜੇ ਕਰਾਇ ਕਨਾ ਬਖਸਿਤਿ ਮੇਲਿ ਏ ॥ ਤਿਏ ਕਿਦਰ ਗਤ ਮਾਰਿ ਕੇ ਕੁਝ ਆਗ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਪੁ
ਰਖਿ ਤਪਾਵਨ ਤਿਤੁ ਪੁਨ ਮੇਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਚੁਪੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ੫ ॥
ਜੇ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ ਪਤਨਾਵਤੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾ ਚਿਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਖੁਪਿ ਤੇ ਨ ਸੰਜ
ਤਿਰਤਿ ਭੁਤਵਤਾਏ ॥ ੬ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸਨੇ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ
ਜੇ ਜੰਗਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ੭ ॥ ਲੇਖਾ ਪਜਿਨ ਪਹੁਚੀ ਐ ਕਥਿ ਕਹੈ ਅੰਤੁ
ਜਦੇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੁਰੰ
ਜਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਅਪਾਰਿ

॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੩੨ ॥ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੩ ਸਚਿਰਤੀ ਆਸੇ ਤਾਗਲੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ
ਜੇ ਕਰਦੇ ਸੀ ਗਾਰਿ ॥ ਪਰ ਤੀਸੇ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਆਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅਵਗਲ ਗੁਲੀ
ਬਖਸਾਇ ਆਹਰਿ ਸਿਓਲਿ ਵਲਾਈ ॥ ਤਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਕਾਮ ਲੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ
ਗੁਰੁ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਤਦੁ ਰਿਨ ਜਾਣਨੀ ਦੁਜੈ ਭਗੀ ਮੁਲਾਇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇ ਨਿਤੋ ਤਾਗਲੀ
ਦੁਖੀ ਰੋਇ ਵਿਤਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿ ਆਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਤਿ
ਨਾਨਕ ਸਿਉ ਸਚੈ ਮਹਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਦੇਤਾ ਗਲੀ ਭਗੀ ਮੁਲਾਈ ਆਕੁ ਕੁਝੇ ਲਿਖਿ ਖੁਖਾਤਿ ॥
ਜੇ ਕੁਲਾਣੀ ਆਪਣਾ ਸੁੰਦਰੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੇ ਮਤੁ ਮਨ ਭ
ਜੇ ਕੁਲਾਤਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤਿ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ਸੇਤਾ ਗਲੀ ਸ
ਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆਹਰਿ ਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਤਿ ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖ
ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਤਲੁ ਨਾ ਤੀਤੋ ਤਾਗਲੀ ਐ
ਤੇਰੀ ਪਵਤਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੇ ਏਕ ਸਸਿਓਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ
ਰੁਖੇ ਰਹਿ ਕਾਮਲੀ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੧ ॥ ੩੩ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਾ ਚਖਾਇ ਚਿਨ੍ਹ ਸੁਆਇ ਆਸ

ਤਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰ ਵਾਹੁ ਤੈ ਤਿਸ ਨੇ ਤਿਯੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ
 ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀ ਅਵਲਾਸੁ ਤੇ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਹੁ
 ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੇ ਤਾਗਦੀ ਦਰਿ ਖੜੀ ਅਥਿਲ ਲਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨਾ
 ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਕਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀ ਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ
 ਤੈਲਾਇ ਅਨੁਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇ ਤਾਗਦੀ ਭੈ ਭਰਤਿ
 ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਤਿ ਪਿਰੁ ਅਪਣਾ ਸਚੁ ਰਾਖਤਿ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਅ
 ਤਿਨਾ ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਓ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਿਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੫ ॥ ਗੁ
 ਤਲੁ ਮੁਖਿ ਜੇਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਤਉ ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ॥ ੬ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇ ਆਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਸੋ ਤਕ
 ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੭ ॥ ਸਭੇ ਗੁਨ ਤਬ ਖਸਾਇ ਲਾਇ ਓਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਾ ਲਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਖੀ ਐ ਜੇ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸਮੁਲਾ ੩
 ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣੁ ਪੈ ਜੈ ਜਪੁ ਭਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਈ ਐ ਗਿਆਨੁ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਤਰਿ ਦੁਰਿ ਤੈ ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਤਦੁ ਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੁਲਾਸਦੇ
 ਬਦਿ ਰਹਿ ਅਭਰੁ ਪੁਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਜਿਨੀ ਵਿਕਾਰ
 ਆ ॥ ਸਦਾ ਰਵਤਿ ਪਿਰੁ ਅਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਏ ਮਨ ਤੇ ਰੋਕਨਹਿ
 ਵੇਖੁ ਸਥਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇ ਤਿਸੇ ਖਦੁ ਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਥਦੇ
 ਐ ਸਥਦਿ ਭੁਣੀ ਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਸਥਦੇ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰੀ ਐ ਸਚੈ ਮਤਿ
 ॥ ੪ ॥ ਇ ਸੁਜਗਮ ਤਿਸੇ ਭਾਨਾ ਮਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੇਭੁ ਨ ਤੇਇ ॥ ਇ ਤਮਾਇ ਆਕੀ ਸੋਭ
 ਤਾ ਜੇ ਜਾ ਦੀ ਬਿਲਾਸੁ ਨ ਤੇਇ ॥ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਤਰਿ
 ਨਾ ਆਇ ਓਥਿ ਸਟਾਮਾ ਤਿਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨ ਅਨਦਿ
 ਲਾਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਿਤਿ ਸਚੈ ਸਚੈ ਸਮਾਇ ॥ ੭ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਦੈ ਸੁਖੈ ਐ
 ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਸੀਨਾ ਮੁਮਿ ਲੈਤਿ ਸੈਰਜਾਇ ॥ ੮ ॥
 ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੇ ਦੇ

ਰਿਸਚੇਨਾਉ॥੮॥੧੦॥੧੩॥੨੫॥ ਆਸਾਮਤਲਾ ੩

ਰੋਤੀਭਗਤਜਾਪਦੇਜਿਨਕੀਥਾਦੀਸਚੀਤੋਇ॥ਵਿਚਰੁਆਪੁਗਇਆਨਉਮੰਨਿ
ਨਚਿਮਲਾਵਰੋਇ॥੧॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਨਕੀਪਤਿਤੋਇ॥ਸਫਲੁਤਿਨਾਕਾਜਨਮੁ
ਜਮਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ਰਤਾਉ॥ਤਉਮੈਮੇਰਾਜਾਤਿਐਅਤਿਕ੍ਰੋਧੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਥਦਿਮ
ਜਤਿਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸਫਲਜਨਮੁ
ਜਗਾਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਇਆਭਰੇਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਆਵਤਿਇਸੁਗਾਸੀਕੇਵਾ
ਰੋਜਿਨਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੋਧਨੁਪਾਏਤਿਨਾਅੰਤਰਿਸਥਦੁਵੀਚਾ
੪॥ਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅਤੰਕਾਰੀ॥ਪੁਰਤੁਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜੁ
ਕਾਜੀਤਾਰੀ॥੫॥ਬਿਨੁਪਿਆਰੈਭਗਤਿਨਤੋਵਈਨਾਸੁਖੁਤੋਇਸਹੀਰਿ॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰ
ਪੁਈਐਗੁਰਭਗਤੀਮਨਧੀਰੀ॥੬॥ਜਿਸਨੇਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਕਰੇਗੁਰਸਥਦਵੀਚਾ
ਰੋਤਿਰਦੈਵੇਕੋਨਾਮੁਵਸੈਤਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰੀ॥੭॥ਭਗਤਾਕੀਜਤਿਪਤਿਏਕੋਨਾ
ਜੋਅਪੇਲਏਸਵਾਰੀ॥ਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਸਕੀਜਿਓਭਾਵੈਤਿਓਕਾਰਜੁਸਾਰੀ॥੮॥
ਤਤਿਨਿਗਲੀਅਲਾਤਦੀਜਾਪੈਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਰਦੈਵਸੈਭੈਭਗਤੀਨਾ
ਨਵਰੀ॥੯॥੧੧॥੧੪॥੨੬॥

ਆਸਾਮਤਲਾ ੩ ਅਨਰਸਮਤਿਭੋ

ਰੋਇਆਬਿਨੁਨਵੈਦੁਖਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਸਚੀਬੁਝੁਬੁਝਾਇ॥੧॥ਏਸ
ਮੇਰੇਵਲੇਤਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਇ॥ਅਨਰਸਲਾਗਾਤੂੰਫਿਰਤਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਵਾਇ॥ਰਤਾਉ॥ਇਸੁਜੁਗਮਤਿਗੁਰਮੁਖਨਿਰਮਲੇਸਚਿਨਾਮਿਰਤਤਿਲਿਵਲਾਇ॥
ਏਕੁਰਮਾਥੇਛੁਪਾਈਐਨਾਤੀਕਿਆਕਰਿਕਰਤਿਆਜਾਇ॥੨॥ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਸਥ
ਅਗਤਿਮਨੁਤਜਿਵਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਭੁਜਿਪਏਥਖਸੇਥਖਸਦਤਾਰਾ॥੩॥ਬਿ
ਨੁਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਦੁਖੁਵਿਚਰੁਜਾਇ॥ਇਤੁਜਗੁਮਾਇਆਮੋਤਿਵਿਅਧਿਆਦੁ
ਰੋਭੀਮੁਲਾਇ॥੪॥ਦੋਤਗਲੀਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਿਆਕਰਿਕਰਤਿਸੀਗਾਰਾ॥
ਅਵਿਨੁਸਦਾਜਲਦੀਆਫਿਰਤਿਸੋਜੈਰਵੈਨਭਤਾਰਾ॥੫॥ਸੋਤਗਲੀਮਤਲੁਪਾਇਆ
ਏਤੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਸਥਦੀਸੀਗਾਰੀਆਆਪੋਲਲਈਆਮੀਲਾਇ॥੬॥

ਮਰਣਮਨੁਵਿਸਾਰਿਆਮਾਇਆਸੋਤੁਗੁਥਾਰਾ। ਮਨੁਖਮਰਿਅੰਤਿ
ਜਮਦਰਿਤੋਤਿਖੁਆਰਾ॥ ੭॥ ਅਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸੇਮਿਲੇਗੁਰਸਥਦਿਵ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਦੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਥਾਰਿ॥ ੮॥ ੧੨॥ ੧੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨

ਅਸਟਪਦੀਅਯ॥

ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾਏ। ਪੰਚ

ਚਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਇਨਬਿਧਿਨਗਰੁਵੁਠਾਮੇਰਭਾਈ। ਦੁਰਤੁਗਇਆਰੁਰਿ
ਜਾਈ। ਰਤਾਉ। ਸਾਚਧਰਮਕੀਕਰਿਦੀਨੀਵਾਰਿ। ਫਰੇਤਮੁਹਕਮਗੁਰਕੀ
ਰਿ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਖੇਤੀਥੀਜਤੁਭਾਈਮੀਤਾ। ਸਭਿਦਾਕਰਤੁਗੁਰੁਸੇਵਤੁਨੀਤਾ॥ ੩॥
ਜਸੁਖਕੇਸਭਿਤਾਟਾ। ਸਾਤਵਾਪਾਗੀਏਕੈਥਾਟਾ॥ ੪॥ ਜੈਜੀਆਰੰਨੁਕੇਲਾਏਨਾ
ਸਤਿਗੁਰਿਕਰਿਦੀਨੀਪੁਰਕੀਛਾਪਾ॥ ੫॥ ਵਖਰੁਨਾਮੁਲਦਿਖੇਪਚਲਾਵਤੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਘਰਿਆਵਤੁ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਤੁਸਿਖਵਲਜਾਏ। ਪੁੰਜੀਨਾਮੁਏ
ਸਮੁਏ॥ ੭॥ ਸੇਵਸੈਇਤੁਘਰਿਜਿਸੁਗੁਰਪੁਰਾਸੇਵਾ। ਅਬਚਲਨਗਰੀਨਾ
॥ ੮॥ ੧॥

ਆਸਾਵਰੀਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੩

ਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ। ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਜਪਤਨਿਰਮਲਾਸਾਚੀਗੀਤਿ। ਰਤੁ
ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਘਟੀਚਿਤਵਤਅਨਿਕਪਰਕਾਰਾ। ਕਰਤੁਅਨੁਗ੍ਰਹ
ਮਤਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਆਇਆਮਿਲਿਓਸਾਧਕ
ਸੁਵਖਰਕਉਚਾਤਤਾਜੇਪਾਇਓਨਾਮਤਿਰੰਗਿ॥ ੨॥ ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਰਸੇ
ਜਾਤਿਖਿਨਮਾਤਿ। ਭਗਤਰਤੇਤੇਰਨਾਮਸਿਉਸੁਖੁਭੰਚਤਿਸਭਠਾਇ॥ ੩॥ ਸਤੁ
ਤਉਪੇਖੀਐਨਿਤਚਲੁਤਰਿਕੋਨਾਉ। ਕਰਿਮਿਤ੍ਰਾਈਸਾਧਸਿਉਨਿਤਚਲੁਪਵ
॥ ੪॥ ਮੀਤਸਾਜਨਸੁਤਥੰਧਪਾਕੋਉਤੋਤਨਸਾਥਾ। ਏਕੁਨਿਵਤੁਰਾਮਨਾਮਦੀਨਾ
ਨਾਥਾ॥ ੫॥ ਚਰਨਕਮਲਥੋਤਿਥਭਏਲਗਿਸਾਗਰੁਤਰਿਓਤੇਤਾ। ਭੁਟਿਓਪੁਰਾ

੮

ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧੇ ਤੇਰੇ ਕੀਜਾ ਚਨਾਵਿ ਸਰੁ ਨ ਸਾ ਸਿਗਿ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੀਤ ਮਮਿ ਲੇਓ ਪਜੇ ਮਤਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫

ਛੰਤ ਕੀਜਾਤਿ ॥

ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੀ ਗਾਰ ਥਿਖਿ ਆਕੇ ਛੀਕੇ ਤਜਿ ਛੇਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮੁ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੫ ॥ ਜੇਤੁ ਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਓ ਪਿਆ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੬ ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਆਪਿ ਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਪਾਇ ॥ ੭ ॥
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਤੁ ਅਤੁ ਭੁਭੇ ਬੀਭੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇਤੁ ਅਤੁ ਭੁਭੇ ਬੀਭੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਤੁਮੇ ਲਤਿ ਸੋਮਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਓ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜੇ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟ ਟੀ ਪਿਆਰੇ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੬ ॥ ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ਲਾਪਿ ਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥ ੭ ॥
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ੧੦ ॥

ਆਸਾ ਮਤਲਾ ੫ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਤਿ ਕਤ ਉਸੁਨਾ
੧ ॥ ਤੁੰਦਾ ਤਾਜੀ ਆਸੁ ਨਾ ਕਾਤੇ ਰਾਇ ਤਾਪਤਿ ਰਹਿ ਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆ
ਆਪਿ ਆਰੇ ਦੁਜੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤੁ ਕਰਾਵਤਿ ਸੋਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਦੁ
ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਇਨ੍ਹੈ ਰੈਦਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀ ਐ ਤਰਿ ਨਾਉ ॥ ੫ ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ
ਜੇਤੁ ਧੁਭਾਵੈ ਸੋਭਾ ॥ ੬ ॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ

ਸਮੇਸੋਇਸਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਤਿਥੁਏਕੁਭਇਆ। ਸੇਵਤਰੇਤਚਿਤੁਜਿਨਕਾ
ਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਆ। ੧। ਮਨਕਾਤੋਭੁਲਮੁਜਮਨਾ। ਜਥਲੇਖਾਦੇਵਤਿਥੀ
ਜ਼ਿਅਾ। ਰਤਾਉ। ਈਵਜੀਅਦਿਪੁਰਖੁਪੈਦਾਤਾਅਪੇਸਚਾਸੇਈ। ਏਨਅਖਰਾਮਤਿਜੋ
ਖਿਥੁਏਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨੋਤਈ। ੨। ਉਤੈਉਪਮਾਤਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸੇਵ
ਤਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਤਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ। ਕੈਕੈਕੈਕੈਅਨੁਥੁਏਜੋਕੇਈਪੜਿਅਪੰਡਿ
ਈ। ਸਰਬਜੀਅਮਤਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਤਉਮੈਕੈਤੋਨਕੋਈ। ੪। ਕਕੈਕੈਸਪੁੰਡਰਜਥੁਏ
ਸਾਥੁਏਉਜਲਿਅਾ। ਜਮਰਾਜੋਕੇਤੁਰਾਏਮਾਇਆਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਾਇਆ। ਪਾਏ
ਦਕਾਰੁਸਾਤਅਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿਨਿਖਰਚੁਦੀਆ। ਬੰਧਨਿਜਾਕੈਸਰੁਜਗੁਥਾਪਿਅ
ਰੀਕਾਨਤੀਤੁਕਪੁਇਆ। ੬। ਗਰੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਡੀਗਲੀਗੋਬਿੰਦੁਗਰਬਿਭੰ
ਪਾਤਿਭੰਡੋਜਿਨਿਅਵੀਸਾਜੀਚਾਨਣਵੰਤੈਤਈਕੀਆ। ੭। ਪਾਪੈਪਾਪਾਲੇਸੇਵਰੇ
ਨਥਦਿਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਗੈਤਾ। ਥੁਰਾਭਲਾਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਇਨਥਿਪਿਸਾਤਿਥੁਰਮਤੁਰੈ
ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇਖਾਣੀਚਾਰਿਜੁਗਾ। ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋਗਿਪਿ
ਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ। ੮। ਛਵੈਛਾਇਆਵਰਤੀਸਰੁਅੰਤਰਿਤੇਰਾਕੀਆਭੁਗਮੁਤੋ
ਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਅਪੇਤਰਾਕੁੰਮੁਤੋਅਤਿਨਗੁਰੂਮਿਲਿਅਾ। ੧੦। ਜਾਜੈ
ਗਤਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਤਥੀਖਭੁਵਿਅਾ। ਏਕੋਲੇਵੈਏਕੋਦੇਵੈਅਵਰੁਨਦਾ
ਇਆ। ੧੧। ਟੁਟੈਟੁਰਿਮਰਹੁਕੀਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਢੁਦੇਲਾਸੁਦੇਰਤਿਅਾਦੇਵੈ
ਮੁਚਲਾਏਨਿਉਜੀਅਕਾਰਿਜਕਪਇਆ। ੧੨। ਵੁਵੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਢੁਜੋ
ਤੀ। ਏਕੋਰਵਿਗਤਿਅਸਭਥਾਈਏਕੁਵਸਿਅਮਨਮਾਤੀ। ੧੩। ਟੈਟੈਟੰਭੁਕਰੁ

ਪੰਜੀਕਿ ਮੁਤਿ ਕਿਉ ਠਿਚਲਣਾ। ਜੁ ਐ ਜਨ ਮੁਨ ਤਾਰੁ ਅਪਣਾ ਭਜਿ ਪੜੁਤੁ
ਭੇਸਣਾ॥ ੧੪॥ ਫਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਕਾਚਿ ਤੁਲਾ
ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਚੌਥੈ ਭੁਫਕ
ਪੁਕੇ ਅਪੁਣੀ ਜੋ ਕਿਉ ਤੋ ਅਸੁ ਸਭੁ ਚਲਣਾ। ਤਿਸੈ ਸਰੇ ਵਤੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਤੁ ਸਰਥ
ਤਉ ਰਿਹਵਿ ਰਹਿਤਿਆ॥ ੧੬॥ ਛਠੈ ਛਾਤਿ ਉਸਾਰੈ ਅਪੇਜਿ ਉਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ॥
ਚੌਥੈ ਵੈਖੁ ਤੁਕ ਮੁਚਲਾਏ ਤਿ ਜੁ ਨਿਸਤਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ॥ ੧੭॥ ਲਾਏ ਰਵਤੁ
ਤਉ ਪਟ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੇਈ॥ ਅਪੇ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ
ਨਉ ਈ॥ ੧੮॥ ਤਤੈ ਤਤੁ ਭੁਵਨ ਲੁਠੈ ਅਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਤਰ ਨਾਤੁ
ਤਉ ਮਥੁ ਭਸਿ ਤਰਿ ਲੇਤਿ ਤਾਰ ਲਾਇਆ॥ ੧੯॥ ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਨੰ ਤਰਿ ਸੇਈ
ਸਾਕੀ ਅਸਭੁ ਤੋਆ॥ ਕਿ ਅਰੁ ਰਮਕਿ ਅਮਾਇਆ ਕਰੀ ਐਜੋ ਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ
ਭਯਾ॥ ੨੦॥ ਦਵੈ ਦੋ ਸੁਨ ਦੇਉ ਕਿ ਸੈ ਦੋ ਸੁਕਰੰ ਮਾ ਅਪਣਿਆ ਜੋ ਸੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾ
ਏ ਅਦੋ ਸੁਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ॥ ੨੧॥ ਧਪੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਲੋਭੀ ਤਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿ
ਭੰਕੀਆ॥ ਤਿਸਦਾ ਦੀ ਅਸਭੁ ਨੀਲੀ ਆਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਤੁਕ ਮੁਪਇਆ॥ ੨੨॥
ਨੈਨਾ ਹਥੋ ਗਨਿ ਤਭੇ ਗੋਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸਮੁਲਿਆ॥ ਗਲੀ ਤਉ ਸੇਤਾ ਗਇਓ ਨੇਕੰ
ਨੁਕਥੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ॥ ੨੩॥ ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾ ਤੁਪਰ ਮੇ ਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ
ਏਥੈ ਸੁਭਾਵੈ ਸਭੁ ਬਿਉ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਥਾ ਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਤਿਆ॥ ੨੪॥ ਫਠੈ ਛਾਤੀ ਸਭੁ ਜ
ਤਉ ਥਾਨ ਮਕੈ ਸੰਗ ਲਿਖੰ ਧਿਲਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਨ ਰਉ ਥਰੇ ਤਰਿ ਸਰ
ਗਤਿ ਭਜਿ ਪਾਇਆ॥ ੨੫॥ ਥਥੈ ਥਾ ਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉ ਪਜਿ ਕੀਤ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ
ਜੀ ਅੰਤ ਸਭੁ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸ ਛਾਲਾਇਆ ਪਿਲਗਾ॥ ੨੬॥ ਭੁਭੈ ਭੁਲਾਤਿ ਸੇਠ
ਤਉ ਵਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਫਿਰਤਿ ਨ ਚੇਤਤਿ ਮੁਕੇ
ਅਖਰ ਉਗਸੀ ਤਠੇ ਰੁਪਇਆ॥ ੨੭॥ ਮਮੈ ਸੋ ਤੁਮਰ ਦੁਸਰੁ ਦੁਨੁ ਮਰਦੁ ਭਉ
ਅਤ ਚੇਤਵਿਆ॥ ਕਾਇਆ ਭੀ ਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪਤਿ ਅਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀ ਸਰਿਆ॥
੨੮॥ ਘਘੈ ਜਨ ਮੁਨ ਤੋ ਵੀ ਕਦ ਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਖੈ ਗੁਰ ਮੁ

ਖਿਬੁਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ ੨੮॥ ਰਾਹੈਰਹਿਰਹਿਤਿਆਸਭਅੰਤਜੋਜੋਰਹਿ
 ਜਾਂਤਉਪਾਇਧੰਧੈ ਸਭਲਾਏਕਰਮੁਤੋਅਤਿਨਨਾਮੁਲਾਇਆ॥ ੨੯॥ ਲਾਏ
 ਧੰਧੈਜਿਨਿਓਹੀਮੀਠਾਮਾਏਆਸੋਤੁਕੀਆ॥ ਖਾਲਾਪੀਲਾਸਮਕਰਿਸਭ
 ਤਕੈਤੁਕਮੁਪਾਇਆ॥ ੩੦॥ ਵੈਵੈਵਾਸੁਦੇਓਪਰਮੇਸਰੁਏਖਲਕਉਜਿਨਿਏ
 ਆਵੈਖੈਚਾਖੈਸਭੁਕਿਯੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਰਹਿਰਹਿਤਿਆ॥ ੩੧॥ ਜਾਣੈ
 ਕਰਹਿਕਿਆਪੁਲੀਤਿਸਤਿਧਿਆਵਤੁਜਿਅਮਰੁਤੋਆ॥ ਤਿਸਤਿਧਿਆਵਤੁ
 ਸਮਾਵਤੁਓਜੁਵਿਟਤੁਕੁਰਥਾਦੁਕੀਆ॥ ੩੨॥ ਤਾਏਤੋਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਜੋ
 ਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀਆ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਤੁਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਤੁਅਨੰਤ
 ਤਤਰਿਨਾਮੁਲੀਆ॥ ੩੩॥ ਆਇਜੈਅਧਿਕਰੇਜਿਨਿਓਹੀਜੋਕਿਯੁਕਰਕਾ
 ਰਿਹਤਿਆ॥ ਕਰੇਕਰਾਏਸਭੁਕਿਯੁਜਾਣੈਨਾਨ੍ਹਸਾਇਰਇਵਕਤਿਆ॥ ੩੪॥

ਆਸਾਮਤਲਾ੩ ਪਟੀ

ਆਏਅੰਭੈਸਭੁਜਗੁਅਣੈ

ਖੈਅੰਭੈਕਾਲੁਭਇਆ॥ ਗੀਗੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਣਪਜਿਅਵਗਲਗੁਲਵੀਸਰਿਆ॥ ੧॥
 ਐਸਾਲੇਖਾਤੁੰਕੀਪਜਿਆ॥ ਲੇਖਾਦੇਲਾਤੋਰੈਸਿਰਿਹਤਿਆ॥ ਰਤਾਓ॥ ਸਿਧੰਭੈਐ
 ਤਿਨਾਤੀਨੈਨਾਤੁਪੁਨਾਮੁਲਾਇਆ॥ ਓਏਓਜਤਿਅਤਿਨਿਸਿਮੁਜੇਕਿਓਛੁਟਹਿਜੀ
 ਜਿਆ॥ ੨॥ ਥਥੈਥੁਵਤਿਨਾਤੀਮੁਜੇਭਗਿਭੁਲੇਤਰਾਜਨਮੁਗਾਇਆ॥ ਅਲੋਤੋਨਾਭ
 ਇਰਪਾਧਾਅਵਰਾਥਾਤੁਤੁਪੁਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਜਜੈਜੋਤਿਤਿਰਿਲਈਤੇਗੀਮੁਜੇਅੰਤਿਰਹੈ
 ਯੁਤਾਵਤਿਗਾਏਰੁਸਥਦੁਤੁੰਚੀਨਤਿਨਾਤੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੁਨੀਆਵਤਿਗਾਨ੍ਹਤੁਪੁਸਿਰਿ
 ਆਸੋਪ੍ਰਪੰਛਿਤਅਵਰਾਨੈਨਸਿਖਲਿਥਿਖਿਆ॥ ਪਤਿਲਾਛਾਤਾਪਾਇਆ॥ ਧੰਧੈਪਿਓ
 ਦਾਟਜਿਆ॥ ੪॥ ਸਸੈਸੰਜਮੁਗਾਇਓਮੁਜੇਏਕਦਾਨੁਤੁਪੁਰੁਥਾਇਲਾਇਆ॥ ਸਏਤੁੰ
 ਮਾਨਕੀਸਾਤੇਗੀਏਤੁਪਨੀਖਾਧੈਤੇਰਾਜਨਮੁਗਾਇਆ॥ ੫॥ ਮਮੈਮਤਿਤਿਰਿਲਈਤੇ
 ਤਉਮੈਵਰਾਗੇਗੁਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਅਤਮੈਬ੍ਰਹਮਨਚੀਨਿਆਮਾਇਆਕਾਮੁਤਤੁਪੁ
 ॥ ੬॥ ਕਕੈਕਾਮਿਕੋਧਿਭਗੀ॥ ਓਤੁਮੁਜੇਮਮਤਾਲਗੇਤੁਪੁਤਰਿਵਿਸਰਿਆ॥ ਪੜ੍ਹਤਿ

ਸਭਾਦਪ੍ਰਭਸੰਗਮਿਰਾਤੀਰਾਮਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰਮਿਰਾਤੀਤਰਿਵਿਨੰਤੀਨਾਮਿਤਰਿਕੋਨੁਖਿਵ

ਸੋ। ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਤਿ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਤਿ ਗੁਣ ਤਵ ਸਿ ਅਵਗਣਨ ਸੋ। ਤਉ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕੁਤਿ ਲੁਗਤਿ ਨ ਸਥਾ ਕਰਤਿ ਸੁਨਤਿ ਨ ਧੀ ਜਾਣੇ। ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ।
 ਮਨੁ ਭੀ ਜਾਣੇ। ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਤੋ ਸਤੇਲ ਜੀ ਤੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਿਥੁ ਵਲ ਜਾਰਾ ਰਾਮਾ। ਤਰਿ ਨ ਮੇਰੇ
 ਅਰਸਿ ਅਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮਾ। ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ ਘਰਿ ਛੋਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧਰੁ
 ਆਇਕੋ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਕੋ ਕਰਤਿ ਰਲੀ ਆਤਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ। ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਕ
 ਰਾਖਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਪਨ ਸੋ ਤਾ ਗਇ ਸਥ ਦੁ ਅਭੁ ਸਾਧਾਰੇ। ॥ ੩ ॥
 ਰਿਸਾਚ ਸੋ ਤਿਲਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਅਜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮਾ। ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਤ ਜਿ ਅਮਨੁ ਲੀ ਅਜੇ
 ਮਾ ਅਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀ ਆਤਰਿ ਵਰੁ ਲੀ ਆਜਿ ਉਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵੇ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਅਰੇ
 ਦਿਸੁ ਭਾਗੈ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲੁ ਪਾਵੇ। ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈ ਐਥੁ ਤੁਚੁ ਤੁਰਾਈ ਐਥੁ
 ਮਨਿ ਭਾਵੇ। ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਤਮਾਰੇ ਤਮਨਾ ਹੀ ਲੋਕਾਵੇ। ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੧

ਅਨਤ ਦੇ ਅਨਤ ਦੁਵੈ ਜੈ ਗੁਣੁ ਭੁਲਕਾਰੇ

ਮੇਰਾ ਮਨੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਲਾਲੀ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ। ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਥੈ ਰਾਗੀ ਸੁਨੇ
 ਘਰੁ ਪਾਇ ਅਗਾ ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਗ
 ਸਦਿ ਥੈ ਸਦਿ ਬਿਰੁਨਾ ਰਾਇ ਦੁ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰੇਤ ਥੈ ਰਾਗੀ
 ਤਦੁ ਗੁਣੁ ਭੁਲਕਾਰੇ। ॥ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ਐ
 ਚੁਸੈ ਜੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰ ਸਥ ਦੁ ਕਮਾਈ ਐ ਰਾਮਾ। ਸਚੁ ਸਥ ਦੁ ਕਮਾਈ ਐ
 ਘਰਿ ਜਾਈ ਐ ਪਾਈ ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ। ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲ ਪਤਨ ਹੀ ਭਾਲੀ ਸਿਰਿ ਸਰ
 ਪਰਧਾਨਾ। ਜਪੁਤ ਪੁਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ਤਹਿ ਨਿਗੁਣਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ਐ। ਨਾਨਕ ਸ
 ਲੋਕ ਗਜੀ ਵਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝੁ ਭੁਝੁ ਭੁਝੁ ਐ। ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੇ ਰਤਨਾ ਗੁਰੁ ਤਿਤੁ ਰਤਨ
 ਰੇ ਰਾਮਾ। ਕਰਿ ਮਜਨੇ ਸਪਤ ਸੇਰ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ। ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾ ਏ
 ਭਰਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀਚਾਰੇ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਾਪਟੁ ਬਿਧਿ ਆਤਜਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ
 ਲੋਕੁ ਲਤਰਿ ਲਥ ਥਾਕੇ ਪਾਏ ਦੀਨ ਦਇ ਅਲਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨ ਹੀ
 ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ। ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਚਨੁ ਥਨੇ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ਤ੍ਰਿਭਵ ਦੁ ਦੇਖਿ ਸਥਾਇ ਅਗ

ਭਵੇਤੁ ਭੁਤਿਕੀਆਸਭੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆਰਾਮਾਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆਤੁੰਥਿਰੁਥੀਆਤੁ
ਜੁਮਾਨੇਕੋਨਾਤੀ। ਤੁੰਦਾਤਾਸਭੁਜਾਚਿਕਤੇਰੇਤੁਪੁਥਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਤੀ। ਅਲਮੰਗਿਅ
ਦੁਦੀਜੈਦਾਤੇਤੇਰੀਭੁਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ। ਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨਤੋਈਨਾਨਕੁਕਠੈਵੀਚਾ
੬॥੨॥ ਆਸਾਵੰਤਮਹਲਾ ੧ ਮੇਰਾਮਨੇਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਰਾ

ਮੇਰਾਮੇਰਾਮਾਸਚੁਸਾਤਿਥੋਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੇਧਰੇਰਾਮਾ। ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਗ
ਅਪਾਰਾਪਥਭੂਤਮੁਪਰਧਨੇ। ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਤੈਭੀਤੋਸੀਅਵਰੁਭੂਠਾਸਭੁਮਾਨੇ। ਕਰ
ਨਾਮਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦਿਪਛਾਣੈਅ
ਤੇਸਨਾਮੁਧਿਅਈਐ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਮਨੇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਥਾਈਰਾਮਾ। ਤਉਮੈਮਮ
ਤਮਇਆਸੰਗਿਨਜਾਈਰਾਮਾ। ਮਾਤਾਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਚਤੁਰਾਈਸੰਗਿਨਸੰਪੈਨੇਰੇ। ਸਾਇ
ਕੀਪੁਤ੍ਰੀਪਰਤਰਿਤਿਅਗੀਚਰਣਤਲੈਵੀਚਾਰੇ। ਆਦਿਪੁਰਖਿਇਕੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਜਤਦੇ
ਰਾਤਤਸੋਈ। ਨਾਨਕਤਰਿਕੀਭੁਗਤਿਨਛੋਰਉਸਤਜੇਤੋਇਸੁਤੋਈ॥ ੨॥ ਮੇਰਾਮਨੇਮੇਰਾਮ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇਰਾਮਾ। ਅਵਗਲਮੇਟਿਚਲੇਗੁਲਸੰਗਮਨਾਲੇਰਾਮਾ। ਅਵਗਲਪਰ
ਤਰਿਕਲੀਸਾਗੀਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਰੇ। ਆਵਲੁਜੂਠਾਕਿਰਤਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੇ।
ਨਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਸਥਾਤੁੰਸਚਿਮਿਲੈਵਡਿਅਈ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਅਐਸੀ
ਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਸਚੁਅੰਜਨੇਅੰਜਨੁਸਾਰਿਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਾਰਾਮਾ। ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਤਿਅ
ਗਜੀਵਨੇਦਾਤਾਰਾਮਾ। ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਤਰਿਮਨਿਰਾਤਾਸਤਜਿਮਿਲੈਮੇਲਾਇਆ। ਸਾਧ
ਨਭਾਸੰਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖੁਪਾਇਆ। ਤਰਿਕੀਭੁਗਤਿਰਤੇਥੈਗਾਗੀਚੁਕੇਸੇਤਪਿਅ
ਸਾਨਾਨਕਤਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਲੇਵਿਰਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥ ੪॥੩॥ ਆਸਾਵੰਤਮ

ਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਤੁੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਤਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਤਾਰੁਜੀਉ। ਸ
ਤਨਕਾਦਾਤਾਕਰਮਥਿਧਾਤਾਦੁਖਥਿਸਾਰਣਤਾਰੁਜੀਉ। ਦੁਖਥਿਸਾਰਣਤਾਰੁਸੁਆਮੀਕੀ
ਤਜਾਕਾਹੈਵੈ। ਕੋਟਕੁਟੰਤਰਪਾਪਾਕੇਰੇਏਕਘਜੀਮਤਿਖੋਵੈ। ਅੰਸਸਿਤੰਸਾਥਗਸਿਥਗਾਘ
ਟਘਟਕੇਰੇਥੀਚਾਰੁਜੀਉ। ਤੁੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਤਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਤਾਰੁਜੀਉ॥ ੧॥
ਜਿਨਇਕਮਨਿਧਿਅਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਉ। ਤਿਨਜਮੁਨੇਜਿਨਅਵੈ

੨੬੬

ਗੁਰਸਥਦੁਕਮਾਵੈਕਥਤੁਨਾਵਤਿਤਾਰਿਜੀਓ। ਤੇਕਥਤੁਨਾਵਤਿਤਾਰਿਤਾਰਿਗੁਲਜਾਨੇ
ਨਜਮੁਨੇਜ਼ਿਅਵੈ। ਜੰਮਦੁਮਰਦੁਤਿਨਾਕਾਦੁਕਾਜੇਤਰਿਲਾਗੇਪਾਵੈ। ਗੁਰਮਤਿਤਰਿ
ਫਲੁਪਾਇਆਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਓਰਧਾਰਿਜੀਓ। ਜਿਨਇਕਮਨਿਧਿਅਇਆਤਿਨਸੁਖੁ
ਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਓ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਜਗਤੁਓਪਾਇਆਧੰਧੈਲਾਇਆਤਿਸੈਵਿਟੁ
ਥਾਨੁਜੀਓ। ਤਾਕੀਸੇਵਕਰੀਜੈਲਾਤਾਲੀਜੈਤਰਿਦਰਗਤਪਾਈਐਮਾਨੁਜੀਓ। ਤ
ਰਗਤਮਾਨੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਜੋਨਰੁਏਕੁਪਛਾਵੈ। ਓਹੁਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਤਰਿ
ਵੈਨਿਤਤਰਿਗੁਲਾਖਿਵਖਾਵੈ। ਅਤਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈਤਰਿਉਤਮਪੁਰਖੁ
ਧਾਨੁਜੀਓ। ਜਿਨਿਜਗਤੁਓਪਾਇਆਧੰਧੈਲਾਇਆਤਿਉਤਿਸੈਵਿਟੁਕੁਰਥਾਨੁਜੀ
॥ ੩॥ ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਤਤਿਤਿਨਸੁਖਫਲਤੋਵਤਿਮਾਨਤਿਸੇਜਿਦਿਜਾਤਿਜੀਓ। ਤਿਨ
ਲੋਤੇਟਿਨਾਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਜੋਜੁਗਕੇਤੇਜਾਤਿਜੀਓ। ਜੋਜੁਗਕੇਤੇਜਾਤਿਸੁਅਮੀਤਿ
ਲੋਤੇਟਿਨਾਵੈ। ਤਿਨਜਗਨਮਰਦਾਨਰਕਿਨਪਰਦਾਜੋਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਵੈ। ਤਰਿ
ਰਿਕਰਤਿਸੁਸੁਕਤਿਨਾਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਤਿਜੀਓ। ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਤਤਿਤਿਨਸੁਖ
ਤੋਵਤਿਮਾਨਤਿਸੇਜਿਦਿਜਾਤਿਜੀਓ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ਅਸਾਮਤਲਾ ੧ ਏਤ

ਘਰੁ ੩ ਤੁੰਸੁਦਿਤਰਦਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾਜੀਐਰਾਤਾਰਾਮਾ। ਬਿਖੁਫਲਮੀਠ
ਬਿਦਿਨਫਿਰਿਤੋਵੈਤਾਰਾਮਾ। ਫਿਰਿਤੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ। ਓ
ਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਤਰੀਬਿਜੁਲਜਿਵੈਚਮਕਏ। ਤਰਿਥਾਨੁਰਾਖਾਕੇਇਨਾਹੀਸੋਇ
ਤੁਹਿਬਿਸਾਰਿਆ। ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਤਿਤਰਦਾਕਾਲਿਆ॥ ੧॥ ਭਫਰੁ
ਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮਾ। ਮੈਗੁਰੁਪੁਕਢਿਅਪਦਾਸਾਚਾਥੀਚਾਰੀਰਾ
ਥੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰਮੁਖੈਪੁਢਿਅਭਵਰੁਥੇਲੀਰਾਤਓ। ਸੁਰਜੁਚੜਿਅਪਿੰਡੁਪੜਿ
ਭੋਲੁਤਾਵਦਿਤਾਤਓ। ਜਮਮਗਿਥਾਧਾਖਾਤਿਚੋਟਾਸਥਦਬਿਨੁਥੇਤਾਲਿਆ। ਸਚੁ
ਤੋਨਾਨਕਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਤਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥ ੨॥ ਮੇਰੇਜੀਅਜਿਅਪਰਦੇਸੀਅ
ਤੁਪਵਤਿਜੰਜਾਲੇਰਾਮਾ। ਸਾਚਾਸਾਤਿਓਮਨਿਵਸੈਕੀਫਾਸਤਿਜਮਜਾਲੇਰਾਮਾ। ਮਢੁ
ਵਿਢੁਨੀਨੈਦੁੰਨੀਜਾਲੁਥਧਿਕਿਪਾਇਆ। ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁਮੀਠਾਅੰਤਿਭਰੁ

ਰਿਸਾਭਗਤਿਕਰਿਤੁਲਾਇਤਰਿਸਿਓਢੋਰਿਮਨੁਅੰਦੇਸਿਆਸਚੁਕੈਨਾਨਕੁ
 ਤੇਰੇਮਨਜੀਅਜਿਅਪਰਦੇਸਿਆ॥ ੩॥ ਨਦੀਆਵਾਤਵਿਢੁੰਨਿਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮ
 ਰੁਕੁਰੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਵੈਜੋਗੀਰਾਮਾਕੋਟੀਸਤਜਿਜਾਵੈਤਰਿਪਦਾਵੈਸਤਿਗੁ
 ਰਿਚੇਤਿਆਥਿਨਨਾਮਤਰਿਕੇਤਰਮਿਭੁਲੇਪਚਤਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆਤਰਿਨਾਮੁਭ
 ਤਿਨਕੋਦੇਸਾਚੇਸੇਅੰਤਧਾਤੀਰੁੰਨਿਆਸਚੁਕੈਨਾਨਕੁਸਥਦਿਸਾਚੈਮੇਲਿਚਿਗੀਵਿਢੁੰ
 ਨੇਅ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥

੧ ਰਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਆਸਾਢੁੰਤਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
 ਰੁਪਰੇਸਾਚਾਸੋਤਿਲਾਸਾਚੈਸਥਦਿਸੁਤਾਇਅਚਾਮਾਧਨਪਿਰਮੇਲੁਭਇਆਪ੍ਰਭਿਅਪਿ
 ਮੇਲਾਇਆਰਾਮਾਪ੍ਰਭਿਅਪਿਮਿਲਾਇਆਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆਕਾਮਦਿਸਤਜੇਮਾਤੀ॥
 ਰੁਸਥਦਿਸੀਗਾਰੀਸਚਿਸਵਾਰੀਸਦਾਰਵੇਰੰਗਿਗਤੀ॥ ਆਪੁਗਵਾਏਤਰਿਵਰੁਪਾਏਤਾ
 ਰੇਰੁਸੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਸਥਦਿਸਵਾਰੀਸਠਲਿਓਜਨਮੁਸਥਾਇਆ॥
 ੧ ਦੁਜਕੈਕਾਮਦਿਭਰਮਿਭੁਲੀਤਰਿਵਰੁਨਪਾਏਰਾਮਾਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿ
 ਦਿਅਦੀਅਓਗਦਵੰਤੀਝੁਰੇ॥ ਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਅੰਧਿਰੁਮਿਲਿ
 ਆਰੁਝੇ॥ ਦੇਖਿਪਿਰੁਵਿਗਸੀਅੰਦਰਤੁਸਰਸੀਸਚੈਸਥਦਿਸੁਭਾਏ॥ ਨਾਨਕਵਿਲੁਨਵੈ
 ਕਾਮਦਿਭਰਮਿਭੁਲਾਦੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥ ੨॥ ਪਿਰੁਸੰਗਿਕਾਮਦਿਜਾਇਅਗੁ
 ਰੇਲੀਮਿਲਾਈਰਾਮਾਅੰਤਰਿਸਥਦਿਮਿਲੀਸਤਜੇਤਪਤਿਭੁਝਾਈਰਾਮਾਸਥਦਿਤਪ
 ਤਭੁਝਾਈਅੰਤਰਿਸੰਧਿਅਈਸਤਜੇਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਣੇਸਦਾਰੰ
 ਰੁਮਾਦੇਸਚੈਸਥਦਿਸੁਭਾਖਿਆਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੇਨੀਥਾਕੇਭੇਖੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥ ਨਾਨ
 ਕਰਿਭੁਗਤੀਜਗੁਬਓਰਾਨਾਸਚੈਸਥਦਿਮਿਲਾਈ॥ ੩॥ ਸਾਧਨਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਤਰਿ
 ਨੀਭੈਲੇਖਿਅਰੇਰਾਮਾਸਾਧਨਤਰਿਕੈਰਸਿਰਸੀਗੁਰਕੈਸਥਦਿਅਪਰੇਰਾਮਾਸਥਦਿਅ
 ਪਰੇਮੇਲੇਖਿਅਰੇਸਦਾਗੁਣਸਾਰੇਮਨਿਵਸੇ॥ ਸੋਜਸੁਤਵੀਜਾਪਿਰਿਗਵੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅ
 ਰਾਵਨਸੇ॥ ਜਿਤੁਪਰਿਨਾਮੁਤਰਿਸਦਾਖਿਆਈਐਸੋਤਿਲਜਾਗੁਰਚਰੇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰੇਤ

ਕਾਮਦਿਗੁਣ
 ਨਾਤੀਥਿਰਥਾ
 ਜਨਮੁਗਵਾ
 ਏਰਾਮਾ॥

ਸਦਾ ਅਨਦੁਏ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਆਕਾਰ ਜਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

ਆਸਾ ਚੰਤ ਮਤਲ

੨੮੦

ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤੁ ਮਸਤਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਤੋ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੁ ਤੁਸਦਾ ਆਪਣਾ
ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਤੋ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੁ ਤੁਮ ਸੈਓ ਕੇਰੀ ਜੋ ਸਤਿ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵੇ ॥ ਆਪਣਾ ਕੁਲ
ਕਰੁ ਤੁਤ ਫਿਰਿ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਆਵੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵੇ ਤੁਮਾਰੇ ਗੁਰੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕੋ ਪਦ
॥ ਕਤੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਤਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਥੋਰਾ ਗੀਅ
ਥੋਰਾ ਗੁਰੁ ਰਿਕਿ ਸੁਦਿਖਾ ਵਹਿ ॥ ਤਰਿ ਸੋ ਤਿਲਾਤਿ ਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਤਰਿ ਗੁਲਗਾਵਹਿ ॥ ਕ
ਥੋਰਾ ਗੁਰੁ ਚੁਛੋਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋ ਸਤੁ ਸਭੁ ਕਿਉ ਜਾਣੇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿਏ ਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰੁ
ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਣੇ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਤਾ ਤਰਿ ਕੇਰਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੇ ॥ ਇਵ ਕੈਨ
ਨਕੁ ਸੋ ਥੋਰਾ ਗੀਅਨ ਦਿਨੁ ਤਰਿ ਲਿਵਲੈ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਜਤ ਮਨ ਤੁੰਧਾਵਦਾ ਤਤੁ ਤਤੁ ਤਤੁ
ਨਾਨਾ ॥ ਮਨ ਸਿਆਲ ਪਛੋੜੀ ਐ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਥ ਦੁਸਮਾਨਾ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੇ ਸੋ ਸਤੁ ਸਦਾ ਏਉ
ਖਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਨੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੇ ॥ ਸਦੇ
ਨਾਲਿ ਤੇਰਾ ਗੰਢੁ ਲਗੈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਨਾ ॥ ਇਉਂ ਕੈ ਤੈ ਨਾਨਕੁ ਜਤ ਮਨ ਤੁੰਧਾਵਦਾ ਤਤੁ
ਰਿਤੇਰੇ ਸਦਾ ਨਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐ ਧਾਵ ਤੁਥੰ ਮ੍ਰਿਅਨਿ ਜਪ ਰਿਵਾਸਿ ਆਵੇ ॥
ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਰੈ ਨਾਮੁ ਲੇਖੈ ਨਾਮਿ ਰੇ ਸਮਾਨਾ ॥ ਧਾਵ ਤੁਥੰ ਮ੍ਰਿਅਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐ ਦਸਵ
ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿ ਜਪੁ ਨਿਉ ਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਥਿ ਜਗਤੁ ਥੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਇਆ ॥ ਤਤੁ ਅਨੇਕ ਵੇਰੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁਏ ਸਚੇ ਰਹਿ ਆਸਮਾਨਾ ॥ ਇਉਂ ਕੈ ਤੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਲਿਐ ਧਾਵ ਤੁਥੰ ਮ੍ਰਿਅਨਿ ਜਪ ਰਿਵਾਸਿ ਆਵੇ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਤੁੰਧੋ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਏ ਆਪਣਾ
ਲੁਪਛਾਣਾ ॥ ਮਨ ਤਰਿ ਜੀਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਤੈ ਗੁਰੁ ਮਤੀ ਗੰਗਾ ਲਾ ॥ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣਤਿ ਤਾਂ ਸਤੁ
ਦਤਿ ਮਰਲੀ ਵਲਕੀ ਸੋ ਵੀਤੇਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੀ ਏ ਕੇ ਜਾਣਤਿ ਤਾਂ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ॥ ਜੀ
ਸੰਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤੇਰੇ ਆਪਣਾ ॥ ਇਉਂ ਕੈ ਤੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੁੰਧੋ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਏ ਆਪਣਾ
ਪਛਾਣਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਤੁੰਗਾ ਗਥਿ ਅਟਿ ਆਗਾਥਿ ਲਟਿ ਆਜੰਧਿ ॥ ਇਉਂ ਕੈ ਤੈ ਸੋ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਏ ਆਪਣਾ
ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਭਵਾਤਿ ॥ ਗਾਥਿ ਲਾਗਾ ਜੰਧਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ਅੰਤਿ ਗਇ ਆਪਣਾ ਤਵੇ ॥ ਅੰਤੁ
ਤਿਨ ਰੋਗੁ ਲਗਾਥਿ ਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਵੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਤਿ ਨਹੀ ਅਗੈ ਗਇ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਗਗੁਆਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

५७९

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧਨੁ ਭੀ
ਜੇ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਰਾਮਾ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ
ਜੇ ਰਾਮਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੁਰਾਣਾਇਆ ਅਦਿਸਟੁ
ਜੇ ਰੂਪੁ ਰਬ ਚਨਿਧਿ ਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਨਤ ਦੁਪਨਿਵ

ਜਾਤਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਥਾਣੀ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਤੈ ਤੇਜੋ ਤੇਜੋ
੧॥ ਅਨਮੁਖਾ ਅਨਮੁਖ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮਾ ਧਿਨੁ ਆਵੈ ਧਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਖੁ
ਮੈਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗ ਜਿਉਂ ਰੰਗੁ ਕਸੰਭੁ ਦੇ
ਆਧਿਨੁ ਪੁਰਥਿ ਧਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉਂ ਚਕੁਰੁ ਮਿਥਾਇਆ ਭਵਾਇਆ ਦੁਖੁ ਭਵੁ
ਦੁਖੁ ਸੰਚਤਿ ਭੋਗਤਿ ਦੁਖੁ ਕੀਥਿ ਰਧਿ ਵਧਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਭਾਤੀ ਅੰਯੋ ਜਾਇ
ਰਸ ਰਣਾਈ ॥ ੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੀਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਤਾਰਾ ਮਾਤਰਿ ਪੁੰਜੀ
ਜੀ ਦਾਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਤਾਰਾ ਮਾਤਰਿ ਪੁੰਜੀ ਚਾਤੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਤੀ ਗੁਣ ਗਵੈ ਗੁਣ
ਨੀਦੁ ਭੁਖ ਸਭ ਪਰਤਰਿ ਤਿਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ਆਵੈ
ਤਾਤਰਿ ਰਾਮੁ ਲੋਯਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਗਪਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪਾਪ ਤਿਸੇ ਪਾਏ ॥
ਰਤਨ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਥੁਸਾਗੁਰੁ ਭਰਿ ਆਰਾਮਾ ਥਾਣੀ ਗੁਰ ਥਾਣੀ ਲਾਗੈ ਤਿਨ ਤਰਿ
ਆਰਾਮਾ ਗੁਰ ਥਾਣੀ ਲਾਗੈ ਤਿਨ ਤਰਿ ਚਰਿ ਅਨਿਰਮੋਲ ਕੁਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ਤਰੇ ਤਰੇ
ਅਤੋਲ ਕੁਪਾਇ ਆਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਸਰੀਰੁ ਤਮ ਦੇਖਿ ਆਵੈ
ਤੁਅਨੁ ਪਦਿ ਥਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੈਨਾਨਕ ਭੇਦ ਨ ਭਾਈ ॥ ੪॥ ੧॥ ੮

ਆਸਾਵੰਤ ਮਤਲਾ ੪

ਇਮਿ ਇਮੇ ਇਮਿ ਇਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਰਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮਾ ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ
ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮਨਾਮਿ ਵਰਿ ਆਈ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਥੋਤਿ ਬਾਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ
ਈ ॥ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮਨਾਮਿ ਸੁਭੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦੰ
ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥ ੧॥ ਰਾਮੇ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਆਦੁ ਖਕਿ ਲਾਵਿ ਖਨਾ
ਏ ਆਰਾਮਾ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਿਆਇ ਆਮੈ ਤਿਹ ਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇ ਆਰਾਮਾ
ਰਾਮ ਤਿਹ ਦੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਏ ॥ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ਨਾ ਵਡੁ ਥਾਈ
ਯੋਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਜਾਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀ ਆਰਾਮਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ
ਅਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨॥ ਥਾਣੀ ਰਾਮਨਾਮੁ ਸੁਣੈ
ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮਾ ਰੋਮੇ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮੇ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਪਿਆਏ ਰਾਮਾ

ਅੰਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੇ ਇਥੇ ਤਿਸੁ ਪੁਨੇਰੇ ਖਿਅਕਾਈ। ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਹਵਿਅਾਪਟ ਅੰਤ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੁਖ ਗਵਾਈ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਤੇ ਅਗੁਰਮ ਤਿਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਸ
ਤਾ ਖਿਅਨੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅਤਮ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਿਨੀ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਿਸ
ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮਾ। ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੋਹੁ ਵਿਅਪੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾ
ਗਾ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੁੜ ਭਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ। ਅਨੇ
ਕਰ ਕਰਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ ਚੁਗਾਇਆ। ਮਤਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮੁ ਪੰਥੁ ਦੁਤੇ ਲਾਕ
ਭੋਤ ਅੰਧਿਅਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ॥ ੪॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੈ ਜਾਣੈ ਰਾਮਾ। ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਖਿਨੁ ਉਭਪਾਇਆ ਲੀਭ
ਦਵਿਕਤੁ ਪਰਿਅਣੈ ਰਾਮਾ। ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਪਰਿਅਣੈ ਸਭੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਰਾਮੇ ਨਾਮੁ
ਏਕ ਨਕੀ ਪੈ ਜਰਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦਉ ਪਰਿਤਰਾਏ। ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ ਉਚਾ
ਲਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਭੀ ਨੇ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮ
ਜਿਨ ਅੰਤਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮਾ। ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਪਰ
ਮੇਰੇ ਨ ਚਿੰਦਿਅਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ। ਮਨ ਚਿੰਦਿਅ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਝੁ ਧਿਗਈ ਸੁਪਿਤੇਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ। ਸ
ਭੁ ਜਮੁ ਸਗੀਰੁ ਸਭੁ ਤੇ ਅਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ। ਨਾਨਕ ਤਰਿਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ
ਤੰਗੁ ਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸਿਆ॥ ੫॥ ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ
ਏ ਰਾਮਾ। ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚ ਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮਾ। ਰਾ
ਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਾਇਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ। ਰਾਮ ਨਾਮ
ਗੁੰਜੀ ਸੰਚੀ ਨਾ ਡੁਬੈ ਨਾ ਜਾਈ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗਮਤਿ ਤੁਲਤਾ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨਾ
ਏ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ੬॥ ਰਾਮੇ ਨਾਮ ਨਾਮੁ
ਤੇਰੇ ਤੰਗੁ ਮੁਖਿ ਜਾਇਆ ਰਾਮਾ। ਸੇਵਕੇ ਗੁਰੇ ਸੇਵਾਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਚੜਾ
ਏ ਰਾਮਾ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਆਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਸਰਧਿ ਅਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲਾਏ। ਦੀ
ਨਾ ਜੁਗੀ ਆਕਾ ਦਾਤਾ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ ਤੇ ਪਾਏ। ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਏਕੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਚਲਾ

੨੮੨

ਏ। ਰਾਮਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤਿਰਦੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਾਵੁ ਸੁਭਾਏ॥ ੮॥ ੨॥

ਆਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਤਰਿਤਰਿ ਕਰਤਾ ਦੁਖਵਿ

ਪਤਿਤਪਾਵਨੁ ਤਰਿਨਾਮੁ ਜੀਉ॥ ਤਰਿਸੇਵਾਭਾਈ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ਤਰਿਉਤ
ਤਰਿਤਰਿ ਕਾਮੁ ਜੀਉ॥ ਤਰਿਉਤਮੁ ਕਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਰਿਨਾਮੁ ਤਰਿਜਪੀਐ ਅੰ
ਤਵੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੋਟੇ ਸਤ ਜੇਹੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ॥ ਤਰਿਤਰਿ ਬਿਰਧਾ
ਤੁਠਾ ਕਰਤਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮਗਾਮੁ ਜੀਉ॥ ਤਰਿਤਰਿ ਕਰਤਾ ਦੁਖਵਿਨਾਸਨੁ
ਤਪਾਵਨੁ ਤਰਿਨਾਮੁ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁ ਗਿਉਤਮੁ ਰ
ਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰਭਾਇ ਜੀਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿਪਾਤੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿਸੁਣੀਐ
ਜਪਤਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਜਪਿ ਆਦੁ ਖੁਬਿਨਾਸਿ ਆਤਰਿ
ਪਰਮਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁ ਬਲਿ ਆਪਟਿ ਚਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ
ਰੁਗਵਾਇ ਆ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿ ਆਜਿਨਮ ਸਤਕਿ ਪੁਰਿਲਿਖਿ
ਜੀਉ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁ ਗਿਉਤਮੁ ਤਰਿਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰਭਾਇ
॥ ੨॥ ਤਰਿਤਰਿ ਮਨਿਭਾਇ ਆਪਰਮਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਤਰਿਲਾਤਾਪਦੁ ਨਿਰਥਾ
ਉ॥ ਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਕੁਮੁਚੁ ਕਾਅਵਲੁ ਜਾਵੁ ਜੀਉ॥
ਵਲਜਾਵੁ ਕੁਮੁਭਉਭਾਗਾ ਤਰਿਤਰਿ ਤਰਿਗੁਣਗਾਇ ਆ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇਰਿ
ਵਿਖਦੁ ਖਉਤਰੇ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਆ॥ ਜਿਨ ਤਰਿਧਿ ਆਇ ਆਪੁਰਿਭ
ਖਿਪਾਇ ਆਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਵੁ ਜੀਉ॥ ਤਰਿਤਰਿ ਮਨਿਭਾਇ ਆਪਰ
ਖੁਪਾਇ ਆਤਰਿਲਾਤਾਪਦੁ ਨਿਰਥਾਵੁ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਤਰਿਮੀਰਲਗਾਨੇ
ਪਰਧਾਨੇ ਤਉਤਮ ਤਰਿਤਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਖਾ
ਗੁਰਸਥਦੀ ਤਰਿਰਸਭੇਗ ਜੀਉ॥ ਤਰਿਰਸਭੇਗਾਮ ਤਨਿਰਜੇਗ ਵਡਭਾਗੀ
ਸੁਪਾਇ ਆ॥ ਸੇਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤਪੁਰਖ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁ ਧਿ ਆਇ ਆਜਨੁ
ਕੁਰੇਦੁ ਮੰਗੈ ਪਗਸਾਧੂ ਮਨਿਚੁਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੇਗੁ ਜੀਉ॥ ਜਿਨ ਤਰਿਮੀਰਲਗਾਨੇ
ਜਨਪਰਧਾਨੇ ਤਉਤਮ ਤਰਿਤਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ॥ ੪॥ ੧॥ ੩॥ ੧੦॥

ਸਤਨੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਰੇਧਰਮੁਪਿ

ਅਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੪

ਨੰਗੇਮਨਿਤਨਿਤਰਿਗਾਵਤਿਪਰਮਸੁਖਪਾਵਤਿਤਰਿਤ੍ਰਿਏਤਰਿਗੁਣਗਿਆਨੁਜੀਤਿ
 ਤੇਅਨੁਪਦਾਰਥੁਤਰਿਤਰਿਕਿਰਤਾਰਥੁਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਤੋਈਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰ
 ਕੋਦੁਜਾਅਵਗੁਨਕੋਈਤਰਿਤਰਿਲਿਵਲਾਈਤਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਤਰਿਦਰਗਤਪਾਵੈ
 ਜੀਉਸਤਨੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਰੇਧਰਮੁਪਿਆਨੁਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੇਤ
 ਆਇਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜਮੁਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉਪਗੁਚਉਥਾ
 ਆਇਪਗਟਿਕਿਆਮਨਿਤਿਰਦੈਕ੍ਰੋਧੁਜਲਾਇਜੀਉਮਨਿਤਿਰਦੈਕ੍ਰੋਧੁਮਤ
 ਜੋਧਨਿਰਪਧਾਵਤਿਲਜਿਦੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਮਮਤਰੇਗੁਲਗਾਨਾਤਉਮੈ
 ਤਰੁਵਧਾਇਆਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਮੈਰੈਠਾਕੁਰਿਥਿਖੁਗੁਰਮਤਿਤਰਿਨਾਮਿਲ
 ਏਜੀਉਤੇਤਾਜੁਗੁਆਇਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜਮੁਕਰਮਕਮਾ
 ਜੀਉ॥ ੨॥ ਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆਭਰਮਿਭਰਮਾਇਆਤਰਿਗੋਪੀਕਾਨੁਉਪਾ
 ਰਿਐਤਪੁਤਾਪਨਤਾਪਤਿਜਗਪੁੰਨਅਰੰਭਤਿਅਤਿਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇਜੀ
 ਕਰਿਅਕਰਮਕਮਾਇਆਪਗਦੁਇਖਿਸਕਾਇਆਦੁਇਪਗਟਿਕੈਟਿਕਾਇ
 ਗੋਮਤਜੁਪਜੋਧਥਤੁਕੀਨੇਵਿਚਿਤਉਮੈਪਚੈਪਚਾਇਜੀਉਦੀਨਦਇਆ
 ਕੁਰਸਾਧੁਮਿਲਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਲੁਲਤਿਜਾਇਜੀਉਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆ
 ਆਭਰਮਿਭਰਮਾਇਆਤਰਿਗੋਪੀਕਾਨੁਉਪਾਇਜੀਉ॥ ੩॥ ਕਲਿਜੁਗੁਤਰਿਕੀ
 ਆਪਗਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਆਪਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆ
 ਉਖਪੁਤਰਿਪਾਇਆਤਰਿਕੀਰਤਿਤਰਿਸੰਤਿਪਾਇਜੀਉਤਰਿਕੀਰਤਿਗੁਤਿਆਈ
 ਜਾਮੁਵਰਾਈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਖੇਤੁਜਮਾਇਆਕਲਿਜੁਗਿਥੀਜੁਥੀਜੋਥਿਨੁਨਵੈ
 ਜੁਗਤਮੁਲੁਗਵਾਇਆਜਨਨਾਨਕਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆਮਨਿਤਿਰਦੈਨਾਮੁ
 ਆਇਜੀਉਕਲਜੁਗੁਤਰਿਕੀਆਪਗੁਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਆਪਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇ
 ਜੀਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ੩੨॥

ਅਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੪

ਤਰਿਕੀਰ

ਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉਤਰਿਤਰਿਰਸੁਪਾ

ਇਆਗੁਰਮਤਿਤਰਿਧਿਅਇਆਪੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗਪੁਰਾਨਜੀਉ॥ਪੁਰਿਮਸਤ
ਗੁਤਰਿਨਾਮਿਸੁਤਗੁਤਰਿਨਾਮੈਤਰਿਗੁਲਗਾਇਆ॥ਮਸਤਕਿਮਲੀਪ੍ਰੀਤਿਥ
ਗਟੀਤਰਿਨਾਮੈਤਰਿਸੋਤਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿ
ਮਨੁਆਮਾਨਜੀਉ॥ਤਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਤਰਿਮਨਿਤੀ
ਠਲਗਾਨਜੀਉ॥੧॥ਤਰਿਤਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮ
ਮਪਰਧਾਨਜੀਉ॥ਤਿਨਤਮਚਰਣਸਰੋਵਤਖਿਨੁਖਿਨੁਪਗਧੋਵਤਜਿਨਤਰਿ
ਲਗਾਨਜੀਉ॥ਤਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਮੁਖਿਭਾਗਾਰਤੀਚਢੇ
ਰਮਤਿਤਰਿਗਾਇਆਤਰਿਤਾਰੁਉਰਿਪਾਇਆਤਰਿਨਾਮਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਸਭੁਏਕਦਿ
ਟਿਸਮਤੁਕਰਿਦੇਖੈਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਦਾਨਜੀਉ॥ਤਰਿਤਰਿਜਸੁਗਾਇਆ
ਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਉਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈ
ਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਤਰਿਰਸੁਤੇਇਜੀਉ॥ਤਰਿਤਰਿਅਰਾਧਿਅਗੁਰੁ
ਦਿਵਿਗਾਸਿਅਥੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੁਨਕੋਇਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਇ
ਪੀਅਸੋਥਿਧਿਜਾਏ॥ਪਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਪੁਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਦਾ
ਨਾਨਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਅਰਾਧੈਬਿਨੁਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਭਾਈਤਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਤਰਿਰਸੁਤੇਇਜੀਉ॥੩॥ਤਰਿਦਇਆ
ਧਾਰਤੁਪਾਖਲਤਮਤਾਰਤੁਕਢਿਲੇਵਤੁਸਥਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥ਮੋਤਕੀਚੀਜਿਛੇ
ਘਰਤਤਮਜਾਤੇਤਰਿਥਾਤਪ੍ਰਭੁਪਕਰਾਇਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਿਥਾਤਪਕਰਾਈਉਤਮ
ਈਗੁਰਚਰਣੀਜਨੁਲਾਗਾ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅਅਰਾਧਿਅਮੁਖਿਮਸਤਕਿ
ਗੁਸਭਾਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਤਰਿਤਰਿਮੀਠਾਲਾਇਜੀਉ॥ਤਰਿ
ਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰਤੁਪਾਖਲਤਮਤਾਰਤੁਕਢਿਲੇਵਤੁਸਥਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥

॥੧੨॥

ਆਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੪

ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਤਰਿ

ਮਨਿਭਾਨਤਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਜੋਜਨਮਰਿਜੀਵੇਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ
ਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਤਰਿਤਰਿਭਾਉਗੁਰੁਕਰੋਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕੁ

ਸੁਭੇਜੀਵਾਇਮਗਣਿਤਰਿਨਾਮਿਸੁਤਲੇਮਨਿਤਰਿਤਰਿਤਰੈਸੋਈਮਨਿਤਰਿਤਰਿ
ਅਗੁਰਮਤਿਤਰਿਰਸਿਅਤਰਿਤਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾ
ਤਰਿਮਨਿਭਾਨਾਤਰਿਭਗਤਜਨਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੧॥ਜਗਿਮਰਦੁਨਭਾਇਆਨਿਤ
ਤਰਿਅਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੇਜਾਇਜੀਉਤਰਿਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੇਇਤੁ
ਅਗੁਰਮਤਿਤਰਿਰਸਿਅਤਰਿਤਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾ
ਤਰਿਮਨਿਭਾਨਾਤਰਿਭਗਤਜਨਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੨॥ਪੁਰਿਮਰਦੁਲਿਖਾਇ
ਤਰਿਅਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੇਜਾਇਜੀਉਤਰਿਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੇਇਤੁ
ਅਗੁਰਮਤਿਤਰਿਰਸਿਅਤਰਿਤਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾ
ਤਰਿਮਨਿਭਾਨਾਤਰਿਭਗਤਜਨਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੩॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿ
ਨਬਿਨਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਤੋਇਜੀਉਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਏਤਰਿਰਸਕਿਰਸਾਏ
ਤਰਿਅੰਤਰਿਮੁਖਿਚੋਇਜੀਉਤਰਿਅੰਤਰਿਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇਆਠਿਰਿ
ਗੁਰਿਮਰਦੁਨਤੋਈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਤੋਬਿਨੁਨਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿ
ਨਬਿਨਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਤੋਇਜੀਉ॥੪॥੬॥੯॥੧੩

ਅਸਮੁਲਾ ੪ ਛੰਤਾ॥ ਵਡਾਮੋਰਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿ
ਗੋਗੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉਤਾਕੀਗਤਿਕਤੀਨਜਾਈਅਮਿਤਿਵਡਿਅਈਮੋਰਗੋਵਿੰਦੁਅ
ਗਮਪਰਜੀਉਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੁਆਪਲਾਜਾਏ॥ਬਿਆ
ਕੋਤਵਿਚਾਰੇਕਤੀਅਤਿਜੋਤੁਪੁਆਖਿਵਖਾਏ॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰਿਤਿਤੂੰਅਪਦੀਸੇ
ਗੁਰਮੋਰਗੋਵਿੰਦੁਜੀਉਵਡਾਮੋਰਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿ

ਭੰਕਰੁ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਾਇ
ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਤਿ ਆਸ ਮਾਇ ਜੀਉ॥ ੨॥ ਪਰ
ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਧਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਾ ਅਤਿ ਸਦੁ ਅ
ਰੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ ਅਧਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਤੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹੇ ਜੋ ਨਾਮ
ਇ ਜੀਉ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇ ਅਧਾ ਰਹਿ ਜੀਉ
ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ॥ ਤੂੰ ਰਿਪੁ
ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ॥ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਪਾਨੁ ਤੂੰ
ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਤੇਰਾ ਸਥਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰ ਤੇਵਰ ਤਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਭੇ
ਤਰਿ ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਏ ਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਖਿ ਆਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ॥ ਤੂੰ ਸ
ਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾ ਸੀਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਤੂੰ ਤੇਕਰ
ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਵੈ ਤਿਵੈ
ਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਸਥਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ॥ ਸਭੁ ਸਥਦਿ ਸਮਾਵੈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਭਵੈ
ਰੇ ਸਥਦਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਥੁਧਿ ਪਾਈ ਐ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਐ ਸਥਦੇਰ
ਆਸ ਮਾਈ॥ ਤੇਰਾ ਸਥਦੁ ਅਗੇ ਚਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾ
ਜੀਉ॥ ਸਭੁ ਤੂੰ ਤੇਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ

॥ ੪॥ ੫॥ ੭॥ ੧੪
ਆਸਾਈ ਤਮ ਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪
ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿਨੋ ਲੋਇ ਦਾਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰ ਨਾਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵ
ਲਾਇ ਆਕੰ ਚਨੁ ਸੇਵਿੰਨਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿ
॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝੋਕੇ ਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਧਨੁ ਧੰਨਾ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਥਰ
ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਲੀ ਆਲੇ ਅਲੀ ਆਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰ
ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਗੀ ਆਗਾ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀ ਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀ ਆਗਾ
ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤਰਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਆ॥ ੨॥ ਤਮ ਮੁਰਖ ਮੁਰਖ
ਦਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ਰੁ

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ਅਨਪਿ ਅਨਤਤਰੰਗਾ ਮਿਲਿਸੇ
ਤਨੁ ਤਰਿਪਾਇ ਅਨਾਨਕ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਸੁ ਦਿਬ ਨਤੀਤ
ਕੁੰਤਰਿ ਗਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਉ ਮਾਗਉ ਸਰਦਿ ਤਰਿਨਾ ਮਕੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੁ
ਖਿ ਆਗੁ ਗਤਿ ਵਡਾ ਲੁ ਤਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੈ ਤਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾ
ਮੁ ਸਰਦਾ ਗਤੀ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ੧੫

ਅਸਾਢੰਤਮ ਤਲਾ ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁੰਚਿ ਚੁੰਦੇ ਦਿਅ ਤਰਿਸ

ਦੁਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਿਧਾ ॥ ਤਰਿ ਤ
ਰਿ ਗਤ ਨੁ ਤੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਿਧਾ ॥ ਪੁਰਿ ਭਾਗਿ ਵਡੇ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਅਨਾਨਕ
ਜੀ ਗੁਧਾ ॥ ੧ ॥ ਪੰਥੁ ਦਸਵਾਨਿ ਤਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋ ਬਨ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਰਿ
ਤਨੁ ਮੁਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਤਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਤੈ ਤ
ਰਿ ਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਆਥ ਨਵਾਲੀ
॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਅਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਹੀ ਵਿਚੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗਿ ਆਤਰਿ ਨੈਦਰ ਸਿਭਿ ਨੈ ॥ ਮੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਅਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ
ਮੇਲਿ ਤਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ ਤਉ ਮੁਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਅਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕੰਮੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ
ਮੈ ਤਰਿ ਨੀਦੁ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਢਕਿ ਢਕੇ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਚੁਕੇ ਪਕ ਪਕੇ ॥ ਤਰਿ ਜਨੁ ਤਰਿ
ਤਰਿ ਤੈ ਅਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਇਕੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥

ਅਸਾਢੰਤਮ

ਤਲਾ ੪

ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੁਗਤਿ ਭੰਡਾਰੈ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾ

ਜੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਤੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਤਰਿ ਰਾਸੇ ॥ ਧਨੁ ਪੰਨੁ ਵਲ ਜਾਰਾ ਵ
ਜੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਥੇ ਸੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਲਿਖ
ਲਿਖਾਇ ਲਿਖਾ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਤਮਾਰਾ ਤੁੰਧ ਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਲ ਜਾਰਾ
ਰਾਜੇ ॥ ਸਭੁ ਭੰਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਨਿ ਆਵਿ ਚਿਵ ਸਤੁ ਤਰਿ ਬਾਰਾ ॥ ਜੋ ਪਾਵਿ ਤਿਭੰਡੇ ਵਿ
ਚਿ ਸਤੁ ਸਾਨਿ ਕਲੈ ਕਿ ਅਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿ ਬਖਸਿ

ਆਤਰਿਭਗਤਿਭੰਗਾ ॥੨॥ ਤਮਕਿ ਆਗੁ ਲੇਤੇ ਰਵਿਥਰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੁੰਘੁ ਅਪਣੇ
ਰਾਜੇ ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਲਾਤੁ ਤਦਿ ਨੁਰਾਤਿ ਏਤਾ ਅਸ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤਮ ਮੁਰਖਿ ਉਮਨਾ
ਤਕਿ ਵਪਾਵਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿਕਾ ਦਾ ਸੁਧੈ ਦਾ ਸਪਨਿ ਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉਂ
ਉਰਾਖਿ ਲੈਤਮ ਸਰਲਿ ਪੂਰਾ ਏਰਾ ਮਰਾਜੇ ॥ ਤਮ ਕੁਲ ਵਿਗਾੜੁ ਤਦਿ ਨ ਮੁਰਤਿ ਤਰੇ
ਜਰਖਾਏ ॥ ਤਮ ਥਰਿਕੁ ਤੁੰਗੁ ਪਿਤਾ ਦੈ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾ ਸੁਤ ਰਿਕੰ
ਤਰਿ ਪੈ ਜਰਖਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ੧੭ ॥

ਆਸਾਛੰਤਮ ਤਲਾ ੪

ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਿ ਤਰਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ
ਰਬਟਿ ਆਗੁ ਰਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿ ਆ ॥ ਤਰਿ ਲਧਾਰਤ ਨੁਪਦਾਰ ਬੇਠਿ ਰਿਬੁ ਜਿਨ
ਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਆ ਆਰਾਧਿ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਐਸ
ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਸੇ ਕਾਏ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਇਤੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਤੈਨਾ ਮਥਿ
ਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਤੁਛਿ ਵਤੈ ਤਰਿਨਾਮੁ ਨ ਥੀ ਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਥਾਏ ॥ ਮਨ ਮੁਖਾਨੇ
ਜਨਮੁ ਤੈਨਾ ਨਕ ਤਰਿਭਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤੁੰ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਪੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਿਉ
ਤਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾ ਤੀ ਸਭਿ ਚਲਾਤਿ ਚਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਤੁੰ ਮੇਲਾਤਿ ਪਿਅਰੇ ਸਤੁ ਪ੍ਰੀਤ
ਜੇ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਤਰਿਨਾਮ ਤਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ
ਰਾਗੀ ਨਾ ਦੀਥੇ ਦੀ ਬਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭੀ ਜੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰ
ਵਿਕਾਭੁ ਤੈਨਾ ਰੋਇ ਕਿ ਆਕੀਜੈ ॥ ਤਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਤਖਤ
॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਰਦਾ ਸੁਧੈ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

ਆਸਾਛੰਤਮ ਤਲਾ ੪

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈਨਾ

ਜਸਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੇਥਾ ਤਰੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੇਦੁ ਦੇ ਭੀ ਪਰੇ ਤਰਿ ਭਾਏ ॥ ਹਿੰ
ਨੇ ਤੇਰਾ ਉਨਾ ਤੀ ਤਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀ ਬਾਣੁ ਤੈ ਤਰਿ ਤਾ
ਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇਥੈ ਤੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਥਾ ਨੁਸਤਾ ਵਾਰਾ ਮਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ
ਨੁਭਾ ਲਿਆਲੈ ਪੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲਿ ਬਾਇ ਪਾਈ ਜਿਨ ਤਰਿਨਾ
ਆਵਾ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਜਿ ਆਤਿ ਨ ਤਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਸਿਖ

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈ ਤਰਿ ਨਾਮ ਤਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵ ਤਿ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੁਖ ਜਾਇ
ਜੇ ਮੇਰੀ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਤੇਰਾ ਏਕ ਘੋਨੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਭੁੰਨੁ ਬੀਜਿ ਆਠਿ ਰਿਤੇ ਤਿਨ ਆਵੈ ਤਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈ ਆ
ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਿਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਤਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋਲ ਗੋ
ਰੁ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੈਨਾ ਈ ਅਤਿ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁ
ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੇਇ ਆ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ੧੮ ॥

ਆਸਾ ਚੰਤ ਮਤਲਾ ੪

ਜਿਨ ਭੇਟਿ ਆ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਤਰਿ

ਸਾਖਿ ਵੈਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਹਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ॥ ਜੇ
ਜੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇ ਜਿਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿ
ਜਾਪੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਤਿ ਨਾਠਿ
ਦਮਨੁ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇ ਆਤਿ ਨ ਪੁਜੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿ
ਜੇ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਸਦੈ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਤਿ
ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁੰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੈ ਤਿਨ ਤਰਿ ਰਖਣ ਤਰਾ ਰਾਮ
ਕੋਈ ਨੀਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿ ਆ ਕੋਰੇ ਜਿਨ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ
ਕੁਦੁ ਸਦ ਭੁਖ ਮਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਆਤਿ ਰਖਣ ਤਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਜੁ
ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਉਪਾਇ ਆਪੈ ਜਰਖ ਦਾ ਆਇ ਆਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਰਿ ਲਾਖ ਸੁਦੁ ਸਟੁ ਤਰਿ
ਨਰਿ ਆਪੁ ਲਾਦੁ ਤਰਾਇ ਆ ॥ ਅੰਤ ਕਾਰੀ ਆਨਿੰਦ ਕਾ ਪਠਦੇ ਇਨਾਮੁ ਦੇਉ ਮੁਖਿ
ਨਾਇ ਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛੁਡਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੧੩ ॥

ਆਸਾ ਚੰਤ ਮਤਲਾ ੪

ਘਰੁ ੫

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇ ਸੀਵੇ

ਮੇਰੇ ਆਉ ਪਰੇ ॥ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਰਈ
ਆਸਾ ਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇ
ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਨਾਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋ ਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸਤਿ ਰੇ ॥ ਭਾਗ ਮ

ਦੀ ਜੋਤਾ ਗਇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰ ਰਤਿ ਅਜੇ ਮੈਂ ਭੋਲੇ ਵਿਲੋ
ਪਿਆਰੇ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕਥੁੰਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਤੇ ਆਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤਰਿ ਬੁੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ੩ ॥
ਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਤਰਿ ਸਜਲੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ
ਲਿਵੈ ॥ ੪ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭੁਲੀ ਅਰੁ ਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਾ ਟੁਕਿ ਅਹੁ ਮੇਰੇ
ਰੇ ਅੰਗ ਵਿਧੂ ਜਿ ਲੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਠੀ ਨੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨ
ਕੁਦੇ ਖਿਵਿ ਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥ ੫ ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਆ ਅਕ ਥਾਵੁ ਤਦ
ਆਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਾਈ ਆ ॥ ਗੁਰ ਵਿਟ ਜਿ ਅਹੁ ਤਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਰੇ ਜਿਨ ਤਰਿ ਮੇਲਾਈ ਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਤਰਿ ਪੂਰੀ ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿ
ਜੁਠ ਲੁਪਾਇ ਆ ॥ ਤਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਨ ਕੁਨਾ ਮਿਸ ਮਾਇ ਆ ॥ ੬ ॥
ਪਿਆਰੇ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲ ਸਾ ॥ ਬਿਓ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿ ਤੁਲਾ ਗਿ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖ
॥ ਤਹਿ ਦਾਤ ਜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੇਲ ਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇ ਆਮੇਰੇ
ਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿ ਲੋਸਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ੨੧ ॥

ਖ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ५
ਘਰੁ ੧ ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਟਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭੀ ਠਾਰਾ ॥
ਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿ ਅੜਾ ਮੈ ਤਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਤ ਜੁਭਇ ਆ ॥ ਗਿ ਤੁਵ ਸਿ ਆਇ ਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ ਆ ਪੰਦ
ਸਟ ਓਇ ਭਾਗਿ ਗਇ ਆ ॥ ਸੀਤਲ ਆ ਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਲੇ ਸਾ ਜਨ ਸੰਤ ਬ
॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਦੀ ਭੀ ਠਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਤਿ ਅਜੇ ਸੋ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਥੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਪਾਤੁ ਨੇੜ ਪਾਤੁ ਨੇੜ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮਾ ਸੰਤ
ਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਵੀ ਆਪੇ ਮਾਵੀ ਅਪਿ
ਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ॥ ਅਪਦਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ॥ ਕਤੁ ਨ
ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਥੈਠਾ ਸੋ ਤੇ ਥੰਕ ਦੁਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਨਵ ਨਿਧੇਨ ਉਨਿ ਧਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮੇ

ਗੁਰਮਾਸਭੁਕਿਉਮੈਸਭੁਕਿਉਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿਆਈਗਾਮਾਨਾਮਪਿਆਈਸਦਾਸਖਾ
ਨਿਰਜਸੁਭਾਈਗੋਵਿੰਦਾਗਲਤੀਮਟਾਈਚੁਕੀਧਾਈਕਦੇਨਵਿਆਪੈਮਨਚਿੰਦਾਗੋ
ਕੁੰਦਗੋਅਨਤਦਵਾਜੇਅਚਰਜਸੇਭੁਥਲਾਈਕਤੁਨਾਨਕਪਿਰੁਮੇਰੇਸੰਗੇਤਾਮੈਨਵਨਿਧਿ
ਦੀ॥੩॥ਸਰਸਿਅੰਨ੍ਹਸਰਸਿਅੰਨ੍ਹਮੇਰੇਭਾਈਸਭਮੀਤਾਰਾਮਾਥਿਖਮੋਥਿਖਮੁਅਖਾ
ਨਾਨ੍ਹਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਰਾਮਾਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਰਿਹਰਿਕੀਤਾਤੁਟੀਭੀਤਾਰਮਗਜਾਪਾ
ਨਾਖਜਾਨਾਥਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਦਥਮੇਰੀਆਪਿਖੜਾਜੋਈਸੁਗਿਆਨਾਸੋਪਰਧਾਨਾਜੋ
ਤੋਅਪਨਾਕੀਤਾਕਤੁਨਾਨਕਜਾਵਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਰਸੇਭਾਈਮੀਤਾਰਾਮਾ॥੪॥੧॥

ਅਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੫ ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਿਉਜਾਇ

੨੨॥ ਗੁਰਮਾਸੁਰਿਨਰਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਤਜਿਵਖਾਲੀਗਾਮਾਸਤਜੇਵਖਾਲੀਅ
ਮੇਰੇਥਾਈਚਰਦਕਮਲਾਰੰਗੁਲਾਇਆਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਜਨੁਮਨਚਿੰਦਿਆ
ਕੁਪਾਇਆਤਜਿਮਾਨਸੇਤੁਵਿਕਾਰੁਦੁਜਾਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਦੀਗਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁ
ਰਮਾਦੀਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਦੀ॥੧॥ਤਰਿਸੰਤਾਤਰਿਸੰਤਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਸਤਾਈਗਾਮਾਵ
ਡਭਗੀਵਡਭਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗਾਮਾਵਡਭਗੀਪਾਏਨਾਮੁਪਿਆਏਲਾਥੇਦੁਖ
ਸੰਤਪੈਗੁਰਚਰਦੀਲਾਗੇਕੁਮਭਉਭਾਗੇਆਪੁਮਿਟਾਇਆਅਪੈਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇ
ਭਉਭਉਪੁਨੈਵਿਛੁੜਿਕਤਤਿਨਜਾਈਗਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਾਤਰਿਸਰਦਾ
ਦੀ॥੨॥ਤਰਿਦਰੇਤਰਿਦਰਿਸੋਤਨਿਤੇਰੇਭੁਗਤਪਿਆਰੇਗਾਮਾਵਾਰੀਤਿਨਵਾਰੀਜਾਵਾਸ
ਦਥਲਿਹਾਰੇਗਾਮਾਸਦਥਲਿਹਾਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੇਜਿਨਭੇਟਤਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਪਟਿਪਟਿ
ਰਵੇਗੀਅਸਭਥਾਈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤਾਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਆਨਾਮੁਪਿਆਇਆਜੁਐ
ਨਾਮੁਨਤਾਰੇਗਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਦਿਤੇਰੀਰਾਖੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਥੇਅੰਤਥੇਅੰਤਗੁਲ
ਥੇਕਤਰਗਵਾਰਾਮਾਤੇਰੇਚਰਦਾਤੇਰੇਚਰਦਾਪੁੜਿਵਡਭਗੀਪਾਵਾਰਾਮਾਤਰਿਧੁਜੀਨਾਈ
ਮੈਲੋਗਵਾਈਐਜਨਮਮਰਦਦੁਖਲਾਥੇਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸਦਾਤਦੁਰੇਪਰਮੇਸਰੁਪ੍ਰਭੁ
ਨਾਥਾਮਿਟੇਦੁਖਕਲਿਆਦਕੀਰਤਨਥਤੁਜਿਜੋਨਿਨਪਾਵਾਗਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਸਰਦਿ
ਤੋਮੈਆਪਲੇਪ੍ਰਭੁਭਾਵਾ॥੪॥੨॥੨੩॥

ਅਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੫

੨੮੭

ਘਰੁ ੪ ਤਰਿਚਰਣਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਅਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ

ਸੰਤਸੰਗਤਿਅਰਾਧਿਅਤਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇਤਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ
ਠਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਠੇਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆਸਭਦੁਖਮਿਟਾਇਆਤਉਮੈਥਿਨਾ
ਠੇਪ੍ਰਿਥੁਸਹਜਸੁਭਾਈਢੋਡਿਨਜਾਈਮਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁਮਜੀਠਾਤਰਿਨਾਨਕਬੇਧੇ
ਕਮਲਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾ॥੧॥ਜਿਉਰਾਤੀਜਲਿਮਾਢੁਲੀਤਿਉਰਾਮਰਸਿਮਾਤੇਰਾਮ
ਜੇਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਅਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇਜੀਵਨਗਤਿਸੁਆਮੀਅੰਤ
ਮੀਅਪਿਲੀਏਲਲਿਲਾਏਤਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥੇਪਰਗਟੇਪੂਰਨੇਢੋਡਿਨਕਤੁਜਾਏ
ਭੁਸੁਘਰੁਸਰੁਪੁਸੁਆਮੀਤਾਕੀਮਿਟੈਨਦਾਤੇਜਲਿਸੰਗਿਰਾਤੀਮਾਢੁਲੀਨਾਨਕਤਰਿ
॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਾਚੈਭੁੰਦਜਿਉਤਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇਮਾਢੁਖਜੀਨਾਸੁਤਕੁਤ
ਤਸਭੁੰਤੇਪਿਅਰਾਰਾਮਰਾਜੇਸਭੁੰਤੇਪਿਅਰਾਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰਾਤਾਕੀਗਤਿਨੀਜ
ਐਤਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਬਿਸਰੈਕਥੁੰਗੁਰਸਥਦੀਰੰਗੁਮਾਦੀਐਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਜਾ
ਵਨੇਸੰਤਰਸੁਪੀਵਨੇਜਪਿਭਰਮਮੋਤਦੁਖਭਾਰਾਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਾਚੈਭੁੰਦਜਿਉਨਾਨਕਤਰਿ
ਅਰਾ॥੩॥ਮਿਲੇਨਰਾਇਣਾਪਦੇਮਾਨੋਰਥੇਪੂਰਾਰਾਮਰਾਜੇਛਾਠੀਭੀਤਿਭਰੰਮਕੀ
ਟਤਗੁਰਸੁਰਾਰਾਮਰਾਜੇਪੂਰਨਗੁਰਪਾਏਪੁਰਬਿਲਿਖਾਏਸਭਨਿਧਿਦੀਨਦਇਆਲਾ
ਦਿਮਧਿਐਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਘਨੇਰੇਪਤਿਤਪਦਾ
ਸਾਧੁਪੁਰਾਤਰਿਮਿਲੇਨਰਾਇਣਾਨਕਾਮਾਨੋਰਥੇਪੂਰਾ॥੪॥੧॥੩॥੨੪॥

ਆਸਾਢੰਤਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾ

ਭੁਤਰਿਤਰਿਸੇਈਜਪਾਤਾਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤਾ

ਛੰਤ ਜਲਦੁਧਨਿਅਈਗੀਤਿਅਬਦੁਧਅੰਚਨਤੀਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਤਰੇਅ
ਗਤਿਓਅਲਿਕਮਲੇਤਥਾਸਨਮਾਤਿਮਗਨਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਤਿਟਰੈਪ੍ਰਿਨੁਨਾਤਿਟਰੈਐ
ਤਰੀਐਸੀਗਾਰਤਭਿਰਸਅਰਪੀਐਜਤਦੁਖਸੁਦੀਐਜਮਪੰਥੁਭਦੀਐਤਤਸਾਧ
ਨਰਪੀਐਕਰਿਕੀਰਤਿਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਐਸਗਲਪ੍ਰਾਛਤਦੁਖਤਰੇਕਹੁਨਾਨਕਛੰਤ
ਵਿੰਦਤਰਿਕੇਮਨਤਰਿਸਿਉਨੇਨੁਕਰੇਤੁਐਸੀਮਨਪ੍ਰੀਤਿਤਰੇ॥੧॥ਜੈਸੀਮਢੁਲੀਨੀਰੰਦੁ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਨ ਐਸਾ ਨੇਤੁ ਕਰੇਤੁ ॥ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸੰਖਿ ਨੁਬੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਤਾਵੈ ਮੇਤੁ
ਰੰਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੈ ਇਤੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈ ਐਚਿ ਤੁਮੁ ਰੰਗੀ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਦਿ ਪਰੀਜੈ
ਜਨ ਕਉ ਬਲਿਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁਨਾਤ ਵਿਛੁਨੇ ਪਨਦੰਦੀ ਸਚੁ ਸਨੇਤਾ ॥ ਕਤੁਨ
ਭੰਤ ਅਨੰਤ ਰਾਕੁਰ ਕੇਤਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਤਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਤੁ ਕਰੇਤੁ ॥ ੨ ॥ ਚਕਵੀ ਸੁਰਸੇ
ਵੇਦੈ ਆਸ ਪਈ ਕਦਿ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ ॥ ਕਿ ਕਿਲ ਅੰਥ ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਤਾਵੀ ਆਮਨਤ
ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ਐ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇਤਰਿ ਪਾਉਦਿਆ ॥ ਅਥਕਿ ਅ
ਨੁਭਵਿਓ ਸੇਤੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥ ਬਿਰੁ ਸਾਧੁ ਸਰਦੀ ਪੜੀ ਐ ਚਰਦੀ
ਬਹੁਟ ਸਿਮੇਤੁ ਕੁਤੀ ਐ ॥ ਕਤੁਨਾਨ ਕਢੰਤ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਤਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ
ਕਦੇ ਨੀ ਅਰੁ ਦੇਖੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈ ਸੇਨਾਦ ਸੁਦਿ ਸੁਵਈ ਤੀਉ ਰਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ
ਤੇਕੀ ਜੈ ॥ ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ ਉਰ ਝੀਪਿ ਰਤਿ ਸਿਵੈ ਇਤੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਲਾ
ਲੀਦੀ ਜੈ ਰੋਗ ਕਰੀ ਜੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਸੀ ਆਰੰਗ ਮਾਣਾ ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇ ਆਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬ
ਦੀ ਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਥੀ ਆਸਾ ਖੀਤਾ ਡਿਠਾ ਮੁਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਤਾ
ਅਵੁਨ ਦੀਸੈ ॥ ਕਤੁਨਾਨ ਕਢੰਤ ਦਇਆਲਾ ਮੋਤਨ ਕੇ ਮਨ ਤਰਿ ਚਰਣ ਗਤੀ ਜੈ ਐਸੀ
ਨਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ਆਸਾ ਢੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੁਥਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਤਾਰੀ ਬਤੁ ਅਵਗਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆ
ਨ ਮਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਢੰਤੁ ਜਾਕਉ ਖੋਜਤਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਐਨੇ ਕਤ ਪੇ ॥ ਬ੍ਰਤ ਮੋਕੇਟਿ ਅ
ਰਹਿ ਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਸੰਜ ਮਕਿਰਿ ਆਪੁ ਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥ ਕਰਿ ਗ
ਗੁਥਨੁ ਪਤੀਰ ਬਤ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਖਬਨੁ ਭਿਨੁ ਪਸੁਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝ
ਭੋਧੇਤਾ ॥ ਦਇਆਲਾ ਲਗੇ ਬਿੰਦਨਾ ਨ ਕੀਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇਇ ਗੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿ
ਨਾ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰਾ ॥ ਚਾਤਿ ਤੁਝੁ ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਪਾਰ
ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪਨੀ ॥ ਸੁਰਸਿ ਪਗਣ ਗੰਧਾਰਿ ਆਵਤਿ ਜਖ
ਕੋਗੁ ਲੁਭਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਐਨੇ ਕਦੇ ਵਾਜ ਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਕਰਾ ॥ ਅਨਾਥਨਾ ਬਦਇ
ਅਨਾਥਨਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿਉ ਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾਕਉ ਸੇਵਤਿ ਲਖਿ ਮੀ ਅਨਿਕੁ

ਤਿੰਨ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਿਤ ਪਉ ਲਪਾਲੀ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ॥ ਨਖਿ ਅਰੁ ਸਸੀਅਰ
ਧਿਆਵਤਿ ਬਸੁ ਪਗਗਨਾ ਗਾਵੇ ॥ ਸਗਲ ਖਾਲੀ ਸਗਲ ਥਾਲੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵੇ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਭਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾਤਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਰ
ਨਾਨਕ ਮਿਲੀ ਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ ਤੇ ਤੀਭਨੀ ॥ ਅਨਜਾਨ
ਜੇਵੇ ਤੇਤੀ ਨਤ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥ ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਦੁ ਬਾਹਰ
ਰਬ ਜਾਚਿ ਕਏ ਕੁਦਾਤਾ ਨਤ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਤਰਾ ॥ ਵਸਿ ਭਗਤਿ ਥੀ ਅਮਿਲੇ ਜੀਅ
ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਕਗਨੀ ॥ ਇਤੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੀ ਸੁਸਾਧ ਭਰਿ ਚਰਨੀ ॥ ੪ ॥

॥੨੬॥ ਆਸਾਵੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਦਮੁਕਰੁ ਦੁਰਭਾਗੁ

ਮਰੁਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਸੁਖ ਹੋਵਤਿ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥
ਛੰਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਤ ਅਲਸਾਈ ਐ ॥ ਭੋਟ ਤਸਾਧੁ ਸੰਗ ਜਮੁ
ਤਜਾਈ ਐ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਥਿਆ ਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰੁ
ਰਤਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਸੁਖੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਰਸਾਲਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇ
ਸੇਵਾਲਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੈ ਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਤ ਅਲਸਾਈ ਐ
ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ
ਰਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਟੀ ਅਲਿਪੁਰਿ ਆ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾਕੋ
ਵਸਿ ਅਮਿਟੇ ਤਿਸਤਿ ਵਿਸੁਰਿਆ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾਰੁ ਉਭੈ
ਨਾਨਕੁ ਪੈ ਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ੨ ॥ ਓਟ ਗਤਿ
ਦਇਆਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾ ॥ ਮੋਤਿ ਆਸਰ ਤੁ ਅਚਰਨ ਤੁ ਮਾਰੀ ਸਰਨਿ ਸਿਧਾ ॥ ਤਰਿ ਚਰਨ
ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ॥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਉਤਾਰਨਾ ਮੁਸਿ ਮਰ
ਤੁ ਤੇਰਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਤਿ ਸੁਨੀ ਉਧਾਰਨ ਸੰਤ ਸੰਗ ਬਿਧਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੈ ਅੰਪੈ ਚਰਨ
ਪੈ ਓਟ ਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਵਢਲੁ ਤਰਿ ਬਿਰਦੁ ਅਪਿਧ
ਆ ॥ ਜਤ ਜਤ ਸੰਤ ਅਰਾਧਿਤ ਤਤ ਤਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸਤਿ
ਤਾਇ ਭਗਤਾ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਤਰਿ ਜਸਮ ਤਾ ਮੰਗਲਾ ਸਰਬ ਦੁਖ ਵਿਸਰੀ

ਕਰਪ੍ਰਗਾਸੁਰਤਦਿਸਏਕੁਤਤਦਿਸਟਾਇਆਨਾਨਕੁਪੈਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈਕੁਰਾ
ਤਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ॥ ੪॥ ੩॥ ੬॥ ੨੭॥ ਆਸਾਢੰਤ

ਭਾ ੫ ਥਿਰੁਸੰਤਨਸੋਤਗੁਮਰੈਨਜਾਵੇਏ॥ ਜਾਕੈਗਿਤਿਤਰਿਨਾਨੁਸੁਸਦ
ਜਾਵੇਏ॥ ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲਾ॥ ਨਤਦੁਰਿਸਦਾ
ਤੁਰਿਯਕੁਰੁਦਤਿਦਿਸਪੁਰਨਸਦਸਦਾ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਜਾਤੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿ
ਸੰਤਮੁਭਾਵੇਏ॥ ਨਾਨਕੁਵਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏ॥ ਥਿਰੁਸੰਤਨਸੋਤਗੁਮਰੈਨਜਾਵੇਏ
ਜਾਕਉਗਮਭਤਾਰੁਤਕੈਅਨਦੁਪਛਾ॥ ਸੁਖਵੰਤੀਸਾਨਰਿਸੋਭਾਪੁਰਿਬਛਾ॥ ਮਾ
ਅਤੁਕਲਿਆਣੁਤਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨੁਸੋਪ੍ਰਭੁ॥ ਸਰਬਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਤਿਤੁਗਿਤਿ
ਭੋਭੀਨਾਸਭੁਕਿਛੁ॥ ਮਧੁਰਥਾਨੀਪਿਰਤਿਮਾਨੀਥਿਰੁਸੋਤਗੁਤਕਾਥਛਾ॥ ਨਾਨਕੁਵ
ਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏ॥ ਜਾਕੈਗਮੁਭਤਾਰੁਤਕੈਅਨਦੁਪਛਾ॥ ੨॥ ਅਉਸਖੀਸੰਤ
ਪਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ ਪੀਸਉਚਰਣਪਖਾਰਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐ॥ ਤਜਿਆਪੁਮਿਟੈ
ਸੰਤਪ੍ਰਾਪੁਨਤਜਾਣੀਐ॥ ਸਰਦਿਗਤੀਜੈਮਾਨਿਲੀਜੈਕਰੇਸੋਸੁਖਪਾਈਐ॥ ਕਰਿ
ਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਕਰਜੋਤਿਦਿਨੁਰੈਦਿਜਾਗੀਐ॥ ਨਾਨਕੁਵਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿ
ਜਾਏ॥ ਅਉਸਖੀਸੰਤਪਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ ੩॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇ
ਆਤਰੀਪੁਰਨਆਸਜਿਨਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਸਿ
ਮਰਦੁਗਿਆ॥ ਭਰਮੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੁਜਾਸਗਲਤਿਨਤਿਤਿਆਗਿਆ॥ ਮਨਿਸੰਤਿ
ਨਜਿਸੁਭਾਉਦੁਠਾਅਨੰਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਨਾਨਕੁਵਖਾਏਗੁਰਬਚਨਿਜਾਏ
ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੪॥ ੭॥ ੨੮॥ ਆਸਾਢੰਤਮ

ਭਾ ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕਢੁਨਕਪੈਜਮਕਾਲਾਨਾ
ਨਾਨਕੁਤਨੁਸੁਖੀਤੋਇਅੰਤੇਮਿਲੈਗੋਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈ
ਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰਿਲੇਤੁ॥ ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਜੋਤਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦੇਤੁ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਮਾ
ਭਉਦਰਲਾਗਉਮਾਨੁਤਿਆਗਉਤੁਮਦਇਆ॥ ਕਤੁੰਨਧਾਵਉਸਰਦਿਪਾਵਉ
ਕੁਲਮੈਪ੍ਰਭੁਕਰਿਮਇਆ॥ ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਣਤੁਸੁਆਮੀ

੨੮੮

ਥਿਨਉਦੇਤੁ। ਕਰਜੋਤਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੈਜਨਮਮਰਦਨਿਵਾਰਿਏਤੁ॥੧॥ ਅਪਰੰ
ਮਤਿਹੀਨੁਨਿਰਗੁਨੁਅਨਾਥੁਨੀਚੁ॥ ਸਠਕਠੋਰੁਕੁਲਹੀਨੁਥਿਅਪਤਮੋਤਕੀਦੁ
ਲਭਰਮਕਰਮਅਹੰਮਮਤਮਰਦੁਚੀਤਿਨਾਵੇਏ॥ ਥਨਿਤਥਿਨੋਦਅਨੰਦ
ਇਆਅਗਿਆਨਤਾਲਪਟਾਵੇਏ॥ ਧਿਸੈਜੋਬਨੁਥਪੈਜਰੁਅਦਿਨਨਿਤਰੋਸੰਦ
ਚੁ॥ ਥਿਨਵੈਤਿਨਾਨਕਅਸਤੋਰੀਸਰਦਿਸਾਧੁਰਾਖੁਨੀਚੁ॥੨॥ ਭਰਮੇਜਨਮਅਨੰ
ਸੰਕਟਮਤਜੋਨਾ॥ ਲਪਟਿਗਤਿਓਤਿਤਸੰਗਿਮੀਠੋਭੋਗਸੋਨਾ॥ ਭੁਮਤਭਰਮਅਰਨ
ਇਓਥਤੁਪ੍ਰਦੇਸਤਧਾਇਓ॥ ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰਭਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਤਰਿਨਾਇਓ
ਰਾਖਨਤਰੇਪ੍ਰਭਪਿਅਰੇਮੁਭੇਤਕਛੁਨਹੋਅਹੋਨਾ॥ ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਨਾਨਕ
ਪਾਤੋਰੀਤਰੈਭਉਨਾ॥੩॥ ਨਾਮਧਰੀਕਉਧਾਰੇਭਗਤਤਸੰਸਾਰਕਉਨਾ॥ ਜੇਨਕੇ
ਰਕਾਰੇਤਰਿਤਰਿਜਸੁਸੁਨਤੁਸੁਵਨਾ॥ ਸੁਨਿਸੁਵਨਥਾਨੀਪੁਰਖਗਿਆਨੀਮਨਿ
ਧਾਨਾਪਾਵੇਤਾ॥ ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰਭਥਿਧਾਤੇਰਾਮਕੇਗੁਲਗਾਵੇਤਾ॥ ਥਸੁਧਕ
ਥਨਰਾਜਕਲਮਾਥਿਖਲਕਉਜੋਇਧਵਨਾ॥ ਥੇਅੰਤਅੰਤੁਨਜਇਪਾਇਅ
ਹੀਨਾਨਕਚਰਦਸਰਨਾ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥ ਆਸਾਵੰਤਮਤਲਾਪ

ਪੁਰਖਪਤੇਭਗਵਾਨਤਾਕੀਸਰਦਿਗਤੀ॥ ਨਿਰਭਉਭਏਪਰਾਨਚਿੰਤਾਸਰ
ਲਲਹੀ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਸੁਰਿਜਨਇਸਟਬੰਧਪਜਾਇਆ॥ ਗਤਿਕੋਠਿਏ
ਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਜਸੁਥਿਮਲਸੰਤਵਖਾਇਆ॥ ਥੇਅੰਤਗੁਣਅਨੇਕ
ਮਾਕੀਮਤਿਕਛੁਨਜਾਇਕਹੀ॥ ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਅਲਖਠਾਕੁਰਓਟਨਾਨਕਤਿ
ਗਤੀ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਥਨੁਸੰਸਾਰਸਤਾਈਅਧਿਭਏ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਉਰਤਾਰੁਥਿਭੁਕੇ
ਵਸਗਏ॥ ਗਤੁਭਰਮਸੋਤਥਿਕਚਥਿਨਸੇਜੋਨਿਅਵਲਸਭਰੇਤਾ॥ ਅਗਨਿਸਰ
ਭਏਸੀਤਲਸਾਧਅੰਚਲਗਤਿਰੇਤਾ॥ ਗੋਵਿੰਦਗੁਪਾਲਦਇਆਲਸੰਮ੍ਰਿਥਥੋਥਿ
ਪ੍ਰਜੈਜਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਅਇਪੁਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ ਜਰੇ
ਖਉਤਤਸੰਗਿਏਕੋਰਵਿਗਤਿਆ॥ ਘਟਘਟਵਾਸੀਅਧਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਲਹਿਅ
ਲਿਖਲਿਖਤੀਅਲਿਪੁਰਿਪੁਰਨਕੀਟਤਸਤਿਸਮਾਨਿਅਨਾਅਦਿਅੰਤਮਪਿਸੈਏ

ਸਦੀ ਜਾਨਿਆ ਥੁਹੁ ਪਸਰਿਆ ਥੁਹੁ ਮਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਿਕ
ਰਾਸਿ ਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ੩ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਇ
ਨੁ ਵੜੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮ ਲਪਾਧ
ਕੁਖ ਭੁਖ ਦਰਦੁ ਨ ਠੇਪ੍ਰ ਗੁਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇ ਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮ
ਲਿ ਰੀਦਾ ਪਾਇ ਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੁ ਤਾ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਦਿਨ
ਰੋਇ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

ਆਸ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਖ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿ
ਰਨ ਲਾਗਿ ਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰ ਉਇ ਕਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਭਵੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈ ਨੜੀ ਐਚਾ ਮਕਿਨਿ ਤੇਰੇ ॥ ਜਾਗਤਿ ਸੰਤ
ਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤਿ ਅਨਦਿਨੇ ॥ ਚਰ
ਨ ਮਲ ਪਿਆਨੁ ਤਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾ ਹੀ ਇਕੁ ਖਿਨੇ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਰੁ ਮਨ ਕਾ
ਤਲ ਦੁਖ ਜਾਗੇ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਤਿ ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ
ਜੋੜੀ ਐ ਆਭੁ ਭੁਭ ਦਿਆ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਤਗਾਮੀ ਚਾਵ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭਰੇ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਪ੍ਰਾ
ਜਨਤ ਨ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛੁ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ ਸੰਜੋਗ ਸਾਤਾ ਸੁਭ ਗਣਿਆ ॥
ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਪਾਸ ਗਲ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਭਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਆਪੁ
ਭਉ ਕੁੰਤ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਕਢੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗੁਣ ਗੁਪਤ ਅਪ
ਰੰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ
ੇ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨੁ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ
ਏ ਮਸਤ ਜਿਸ ਮਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਸੋਇ ਲੋੜ ਤਰਿ ਗਵਲ ਲਾਗੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸਰਸਿ ਅਜੇ
ਕੁਖ ਦੁਖ ਮਨ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਸ ਰਸੇ ਤਰਿ ਨੀਮਰ ਤਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਆ
ਤਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀ ਆ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਤ ਨਿ
ਏ ਸਗਲ ਨਿਪਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਦਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ॥

੨੮੦

॥੪॥੧॥੧੦॥੩॥

ਆਸਾਛੰਤਮਤਲਾ ੫

ਉਦਿਵੰਦੁਵਦੰ

ਆਤੈਕਿਅਚਿਰੁਲਾਇਆਮੁਤਲਤਿਪੁੰਨਜੀਅਕਿਤੁਕੁਜਿਓਭਾਇਆ
 ਲੁਭਾਇਆਧੋਤੁਮਾਇਆਕਰਤਿਪਾਪਅਮਿਤਿਅਮਾਤਨੁਭਸਮਚੇਰੀਜਮਤਿ
 ਕਾਇਬਪੁਜੈਜਿਤਿਅਮਾਮਾਭੁਜੋਥਨੁਛੋਰਿਵੈਸੀਰਤਿਓਪੈਨਲੁਖਾਇਆ
 ਕਕਮਾਣਾਸੰਗਿਜੁਲਿਆਨਤਜਾਇਕਿਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਠਾਥੋਤੁਮਿਰਗ
 ਪੇਖਿਰੋਇਚੰਦ੍ਰਾਇਲੁਸੁਖਤੁਦੁਖਭਏਨਿਤਪਾਪਕਮਾਇਲੁਪਾਪਕਮਾਵੇ
 ਤਿਨਾਤੀਲੈਚਲੇਘਤਿਗਲਾਇਆਤਰਿਚੰਦਉਗੀਦੇਖਿਮੁਠਾਕੁਜੁਸੇਜਾਗਵੇ
 ਲਾਭਿਲੋਭਿਅਤੰਕਾਰਿਮਾਤਾਗਰਬਿਭੁਇਆਸਮਾਇਲੁਨਾਨਕਮਿਗਅਭਿ
 ਨਿਬਿਨਸੇਨਤਮਿਟੈਆਵਲੁਜਾਇਲੁ॥੨॥ਮਿਠੈਮਖੁਮੁਅਕਿਉਯਏਉਭਗੀ
 ਸਤੀਗਰਤਿਪਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀਤਰਲੁਦੁਤੇਲਾਭੁਇਆਖਿਨਮਤਿਖ
 ਚਿਤਿਨਆਇਓਦੁਖਾਸਜਾਟੀਗਣਤਨਾਤੀਕੀਆਅਪਣਾਪਾਇਓਗੁਣ
 ਪ੍ਰਗਟੁਤੇਆਈਰਉਤਤਿਖੁਆਰੀਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਥਾਭੁਮੁਠਾਮਨਮੁਖੋਅੰਕ
 ॥੩॥ਤਰਿਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਗਪ੍ਰਭਕੀਚਰਣੀਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁ
 ਣੀਥਲਭੁਧਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਣਾਆਪਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗੇ
 ਪਿਓਆਆਪਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆਗਾਖਿਲੀਏਰਖਣਤਰੈਸਦਾਨਿਰਮਲਕਰ
 ॥ਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਤਿਕਥੁੰਤਰਿਸੰਤਰਿਕੀਸਰੀ॥੪॥੨॥੧੧॥੩੨

ਆਸਾਮਤਲਾ ੫ ਛੰਤਾ

ਵੰਦੁਮੇਰੇਆਲਸਾਤਰਿਪਸਿਥੰ

ਗਵਉਸਤੁਆਪਨਜਾਪ੍ਰਭਸੰਗਿਸੇਤੰਤੀਸੰਗੇਸੇਤੰਤੀਕੰਤਸੁਆਮੀਦਿਨੁ
 ਗਵੀਐਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭੁਪੇਖਿਤਰਿਗੁਣਗਵੀਐਥਿਰਤ
 ਜਾਇਆਦਰਸੁਪਾਇਆਅਮਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿੰਚੰਤੀਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਵਿ
 ਪੁੰਨੀਮਿਲੇਜਿਸੁਖੇਜੰਤੀ॥੧॥ਨਸਿਵੰਦੁਤੁਕਿਲਵਿਖਤੁਕਰਤਾਘਰਿਆਇਆ
 ਤਤਦਤਨੁਭਾਇਆਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਾ
 ਗਿਵਖਾਇਆਆਚਰਜੁਗੀਠਾਅਮਿਉਦੁਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਇਆਮਿ

ਇਸੇ ਈ ਵਜੋਂ ਧਾਈ ਨਤ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਿਸੇ
ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਿਥਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਸਿਮਰਨ ਰਾਇ ਲਾਜੈ ਜੋ ਧਰਮੁ
ਜੇ ਦੁਤਰੇ ਪਲਾਇ ਲਾਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਤਿ ਸੁਖੀ ਏਸਾ ਧਰਮ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਤੇਜਾ ਕਰਿ ਅਨੁ
ਮੁਖੀ ਨਿਸੇਤ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤੇਜਾ ॥ ਹਿਕੰਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅ
ਵੇਲਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਭੋਤ ਕੇਤਾ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾੜਾ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨਾ
ਨਦੇ ਨੀਕੁ ਧਰਮ ਸਤਿ ਕਿਰਾਖਿ ਅਧਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਤ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ਤਰਿ ਰਸੁ
ਦੇ ਆਸਾ ਧਰਮ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਲੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਗਲਿ ਸੁ
ਅਸੀ ਬੁਝਿ ਜਮਿ ਨਉ ਪਾੜਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ੨੩ ॥ ਆਸਾ ਚੰਤ ਮਤਲਾ ਪ

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇ ਅਜੋ ਸੋ ਅਇਓ ਮਾਥੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇ ਦੜੇ ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾ
ਕੇ ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣ ਤਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪ ਕਮਾਈ ਐ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ
ਮੁਕਤਾਈ ਐ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੈ ॥ ਭੁਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸ
ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਦ ਰੁਭਰਹਿ ਮੁਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਸ
ਭੁਕਿਓ ਦੇਹ ਤਿਆ ਤਰਿ ਦੇਵਲ ਤਾਰਾ ॥ ਦਾਤ ਰੁਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨੁ
ਭੰਗੀ ਐ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਭੁਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲਾਸੁ ਮੁਤਾਤਾਰੀ ਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ
ਭਭਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਭੁਜੀ ਐ ਪ੍ਰਭੂ ਏਕੁ ਕਰੈ ਏਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਦੁਨੀਯਾਈ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਖਣ ਤਾਰਾ ॥ ਕੁਜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮ ਤਿਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੰਸਾ
ਰੁ ਰਹਿਤੀ ਤਰਿ ਅਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨੰਦ ਨਿੰਦਾ ਪ੍ਰਭ
ਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਰਵਿਅਾ ਸੁਆਮੀ ਉਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ
ਕੇ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨਕੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪੇਖੁ ਤਰਿ ਚੰਦ ਉਰੜੀ ਆ
ਕੇ ਕੁਛੁ ਨਾਤੀ ॥ ਮਾਇਆ ਚੰਗੇ ਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ
ਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਲੀ ਐ ॥ ਤਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਤੀ ॥ ਭਉ ਦੁਤੀ ਆਲਾਈ ਐ ॥
ਜੇ ਤੇ ਭਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਤੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਵਡ ਭੁਗਿ ਪਾਈ

ਨਾਨਕਿ ਮਹਲਾ ੧

ਅਪਣੇ ਦਿਉਹਾ ਜੀਸ ਦਵਾਰਾ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ॥੧॥
ਗੰਢਗਾ ॥੧॥ ਮ: ੨ ॥ ਜੇ ਸਉਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਾਹਿ ਜਗਾਇ ॥
ਨਟਹੰਦਿ ਅਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥੨॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਚੇਤ ਨੀਮ
ਅਪਣੇ ਸੁਚੇਤਾ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਝ ਅਜੁ ਜਿਉ ਸੁੰਦਰ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ॥
ਦਰਿਛੁਟਿ ਅਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹਾ ਛਲੀ ਅਹਿ ਛਲੀ ਅਹਿ ਬਪੁਜੇ ॥
ਤੁਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਪੀਨੈ ਅਪ੍ਰਸਾਜਿਓ
ਅਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਕੁਟਰ ਤਿਸਾ ਜੀ ਐ ਕਰਿ ਅਸਲੁ ਰਿਠੋਚਾ ॥
ਉਦਤਾ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਹਹਿ ਪਸਉ ॥ ਤੂ ਜਾਣੀ ਸਭ
ਦੇਵੈ ਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਉ ॥ ਕਰਿ ਅਸਲੁ ਰਿਠੋਚਾਉ ॥੧॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮ: ੧
ਜੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੇ ਅਸਚੇ ਅਕਾਰਾ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ
ਜਬ ਥੀਰਾਗਾ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀ ਬਾਣਾ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ
ਹੁਕਮੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਅਖਹਿ ਲਖ ਕੋਰੇ
ਏ ॥ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਇ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਗਿ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਾ ਤਿਸਚੀ ਸਾਲਾਹਾ ॥
ਜੀ ਤੇਰੀ ਕੁਟਰ ਤਿਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਨਿਸਚੁ ॥ ਜੀ
ਜੀ ਮੇਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਵਡੀ
ਵਡੀ ਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਅਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾ ਨਿਹਚ ਲਥਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵ
ਡੀ ਆਈ ਜਾ ਏ ਆਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿਨ ਦਾਤਿ ॥ ਵਡੀ ਵਡੀ ਆ
ਈ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਜਾਇ ॥
ਮ: ੨ ॥ ਹੁਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀਹੈ ਕੋਠੜੀ ਸਚੈ ਕਾਇਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲੇਇ
ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕਨਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲੇਇ ਇਕਨਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਏ
ਏ ਆਖਿਨ ਜਾਪੀ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਕਉ ਅ

ਵਡੀ ਵਡੀ ਆ
ਈ ਭੁਣੈ ਸਾਉ
ਭਾਉ ॥

ਪ੍ਰਕਰੇਪਰਗਾਸਾ ॥੩॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਨਾਨਕਜੀਅਰੰਪਾਹਿ
 ਖਿਨਵੈਧਰਮੁਭਾਗਿਆ ॥੬॥ ਬੈਸਚੇਹੀਸਾਰਿਨਿਬਝੈਚੁਦਿਵੀਖਰੇ
 ਜਮਾਇਆਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੁੜਿਆਰਮੁਹਿਕਾਏਦੋਰਕਿ
 ਆਭੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਛਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਇ
 ਚਿਖਿਨਵੈਧਰਮੁਭਾਗਿਆ ॥੨॥ ਸਭਕੁਮ ॥੯॥ ਵਿਸਮਦੁ

ਵਿਸਮਦੁਵੇਟਾ ॥ ਵਿਸਮਦੁਜੀਅ ॥ ਵਿਸਮਦੁਭੇਟਾ ॥ ਵਿਸਮਦੁਪੁਰਿ
 ਮਾਦੁਰੰਗਾ ॥ ਵਿਸਮਦੁਨਗੇਠਿਗਰਿਜੰਤਾ ॥ ਵਿਸਮਦੁਪਉਦੁਵਿਨ
 ਪਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਦੁਅਗਸਿਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਦੁਧਰਤੀ
 ਮਾਦੁਖਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਦੁਸੰਜੋ
 ਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗਾ ॥ ਵਿਸਮਦੁਭੁਖਾ ॥ ਵਿਸਮਦੁਭੋਗਾ ॥ ਵਿਸਮਦੁਸਿ
 ਵਿਸਮਦੁਸਾਲਾਹਾ ॥ ਵਿਸਮਦੁਉਤੁੜਾ ॥ ਵਿਸਮਦੁਰਾਹਾ ॥ ਵਿਸਮਦੁ
 ਵਿਸਮਦੁਦੁਗਿ ॥ ਵਿਸਮਦੁਦੇਖੈਹਾਜਰਾਪਜੂਰਿ ॥ ਵਿਖਿਵਿਡਾਣੁਗਹਿ
 ਵਿਸਮਦੁ ॥ ਨਾਨਕਬੁਣੁਪੁਰੈਭਾਗਿ ॥੧॥ ॥੪॥ ॥੯॥ ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰ
 ਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਹੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿ
 ਬਾਕਾਹੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ
 ਗਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਹੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਸੰ
 ਗਤਿਜੀਐਜਹਾਨਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅੰ
 ਨਾ ॥ ਕੁਦਰਤਿਪਉਦੁਪਾਣੀਥੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ ॥ ਸਭਤੇਗੀਕੁਦ
 ਰੁਕਾਟਰੁਕਰਤਾਪਕੀਨਾਈਪਾਕੁ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਕੋਰੁ
 ॥੨॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮਾੜਿਕਉਗੁਸਿਧ

ਵਡੋਹੋਮਾਦੁਨੀਦਰੁਗਾਲਿਸੰਗਲੁਪਤਿਚਲਾਇਆ ॥ ਅਗੇਕਰਣੀਕੀਗੰ
 ਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਣੁਇਆ ॥ ਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਦਿਸੁਣੀ
 ਅਰੁਆਇਆ ॥ ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਸਭਕੁਮ ॥੯॥

ਭੈਵਿਚਿ ਚਲਤਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ਭੈਵਿਚਿ ਅਗਨਿਕ ਚੈ ਵੇਗਾਰੀਐ
ਭੈਵਿਚਿ ਦਰੀਆਉ ਭੈਵਿਚਿ ਦਿਓਂ ਦੁਠਿ ਰੋਸਿ ਰਭਾਰੀ ਭੈਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਪਰਮ ਦੁਆਰਾ
ਭੈਵਿਚਿ ਸੁਰਜ ਭੈਵਿਚਿ ਚੰਦ੍ਰਾ ਕੋ ਤਕਰੋ ਜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ਭੈਵਿਚਿ ਸਿਧ ਧੁਪ ਸੁਹਨਾ ਬਾਭੈ
ਭੈਵਿਚਿ ਆਕਾਸਾ ਭੈਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਤਾ ਬਲ ਸੁਰਾ ਭੈਵਿਚਿ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ਪੁਰਾਸ
ਭੈਵਿਚਿ ਭੁਲਿਖਿ ਆਸਿਰੇ ਲਖਾ ਨਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧
ਨਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਪੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲਾ ਕੇਤੀ ਆਕੰਨਕ ਹਾਦੀ ਆਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚ
ਕੇਤੇ ਨਚਤਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਰਿ ਮੁਜਿ ਪੁਰਤਿ ਤਾਲਾ ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਤਿ ਆਇ ਕਢਤਿ ॥
ਗਾਵਤਿ ਗੇਰਾ ਵੀ ਆਬੋਲਤਿ ਆਲਪਤਾਲਾ ਲਖਟਕਿ ਆਕੇ ਮੁੰਦੇ ਜਲਖਟਕਿ ਆ
ਗਾਵਤਿ ਤੁਤਨੀ ਪਾਈ ਅਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਤਨ ਤੋ ਵਤਿ ਢਾਰਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਈ ਟੀਢੁ ਢੀ
ਅੰਬਨਾ ਕਰਜਾ ਸਾਰਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਪਾਈ ਐਤੋ ਰਤਿ ਕਮਤਿ ਤੁਕ ਮੁਖੁ ਆਰਾ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਤਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਨ ਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ
ਗੁਰੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨ ਮੁਭਗੰਮਿ ਆਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ ਆ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ
ਤਰੋਨੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਅਤੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇ ਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸਚੁ ਪਾਇ ਆ ਜਿ
ਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇ ਆ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਜੀਅ ਸਭੇ ਗੋਪੀ ਆਪਤ ਰਕੰਨ ਗੋਪਾਲਾ ਗਏ ਪਉਲੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦ੍ਰ ਸੁਰ
ਜੁ ਵਤਰੁ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਪਨੁ ਵਰਤਦਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆ
ਵੈਲੁ ਖਾਇ ਗਇ ਆਜਮ ਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰਾ ਪੈ
ਗਲਾਇਨਿ ਢੇਰ ਨਿਸਿਰਾ ਉਠਿ ਉਠਿ ਰਵਾਝਾ ਟੋਪਾਇ ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਤਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
ਜੇ ਅਕਾਰ ਦਿਪੁਰਤਿ ਤਾਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾੜਤਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀ ਅਗਾ
ਏਨਾ ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾਰ ਜੇ ਰਾਮਾ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾਕਾ ਕੀਆ
ਗਲਾਤੁ ਨਾ ਸੇਵਕ ਸੇਵਤਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ਭਿੰਨਿ ਰੋਇ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਸਿਖੀ
ਜੇ ਅਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ਕੋਲੁ ਚਰਖ ਚਕੀ ਚਕੁ ਬਲ
ਭੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ਲਾਟੁ ਮਾਧਾਣੀ ਆ ਅਨਗਾਤਾ ਪੰਖੀ ਭਉਣੀ ਆਲੇ ਨਿਨ

ਸਾਤਾ ਸੁਐਚਾ ਜਿਭਵਾਈ ਅਹਿ ਜੰਤਾ ਨਾਨਕ ਭਉਦਿ ਆਗਣਤ ਨਾਨਕ ਭਉਦਿ
 ਭਵਾਈ ਸੋਇਆ ਪਇ ਐਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇਆ ਨਚਿ ਨਚਿ ਤਸਤਿ ਚਲਾਇ ਸੋਇਆ
 ਨਜਾਹੀ ਨਿਧਨ ਤੋਤਿ। ਨਚਦੁ ਕੁਦਦੁ ਮਨਕਾਰਾਉ। ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਕੁਝ ਭਿੰਨ
 ਭਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤੈਨਾਇਕਾਇ ਐਕਾਨੰਕ
 ਈਐ। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਦੇਖਾ ਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ। ਜੇ ਲੋੜ ਹਿੰਦੁ ਗਾਅ
 ਕਰਿ ਪੁੰਨ ਪੁਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ। ਜਿਜਰਵਾਣਾ ਪਰਤੈ ਜਰੁ ਦੇਸ ਕਰੇ ਦੀਆਈਐ।
 ਨਭਗੀਐ ਪਾਈਐ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿਫਤ
 ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕਰਤਿ ਥੀ ਚਰਾ। ਬੰਦੇ ਸੇਜਿ ਪਵਤਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦੁ
 ਆਤਿ ਦੁਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਨਿਦਰ ਸਨਿਹੁ ਪਿਅਪਾਰੁ। ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਤਿ ਅਰਚਾਰੁ
 ਅਗਰਵਾਸੁ ਥਾਕਾਰਾ। ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਪਿਅਵ ਨਿਜੇ ਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ।
 ਮੁਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾਕਾਰੁ। ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੋਹਰੇ
 ਚਰਿ। ਦੇਵੇ ਮੰਗਤਿ ਸਤਸਾਗੁਣ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ। ਚੋਰਾ ਜਾਰੈ ਕੁਜਿ ਆਰਾ
 ਥਾਥੇ ਕਾਰਾ। ਇਕਿ ਤੋਦਾਖਾਇ ਚਲਾਇ ਐਥਉ ਤਿਨਾ ਭਿਕਾਈ ਕਾਰਾ। ਜਲਿ ਕਲਿਜਿ
 ਪੁਰੀ ਆਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਅਕਾਰਾ। ਓਇ ਜਿ ਆਖਤਿ ਸੁਤੁ ਤੈ ਜਾਣਤਿ ਤਿਨਾ ਭਿੰਨ
 ਗਾਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਲਾਹਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਪਾਰੁ। ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਤਿ ਦਿ
 ਤੀ ਗੁਣ ਵੰਤਿ ਆਪਾਛਾਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੈੜ ਪਈਹ
 ਆਗਾ। ਪ੍ਰਸਿਭਾਂਡੇ ਇਟਾਕੀ ਆਜਲ ਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ। ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁਜੀਵ
 ਟੁਜਿ ਪਵਤਿ ਅੰਗਿ ਆਗਾ। ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀ ਆਸੋ ਜਲੈ ਕਰਤਾਰੁ।
 ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਪੁਰਖਿ ਓਨ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੀ ਸੇ
 ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਤੈਜਿਨਿ ਵਿਚੁ ਮੋਤੁ ਚੁਕਾਇਆ। ਉਤਮੁ ਦੇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਤੈਜਿਨਿ ਸਚੇ
 ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ। ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਆਇਆ ਤਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ। ਤਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਤਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ। ਤਉ ਵਿਚਿ

ਉਵਿਚਿਖਟਿਅਤਉਵਿਚਿਗਇਅਤਉਵਿਚਿਸਚਿਅਤਉਕੁਜਿਅ
ਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰਾਤਉਵਿਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਾਤਉਵਿਚਿਤਸੈ
ਉਵਿਚਿਰੋਵੈਤਉਵਿਚਿਭਰੀਐਤਉਵਿਚਿਧੋਵੈਤਉਵਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਧੋਵੈਤ
ਉਵਿਚਿਮੁਖਤਉਵਿਚਿਸਿਆਲਾਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਲਾਤਉਵਿਚਿਮਾਇਅ
ਉਵਿਚਿਭਾਇਅਤਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਅਤਉਮੈਭੂਭੈਤਾਦਰਸੁਭੈਗਿ
ਨਵਿਉਲਕਥਿਕਥਿਲੁਭੈਗਨਾਨਕਤੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖਾਜੇਤਾਵੇਖਤਿਤਾਵੇਖੁ
ਮਃ ੨ ਤਉਮੈਏਤਾਜਾਤਿਤੈਤਉਮੈਕਰਮਕਮਾਤਿਤਉਮੈਏਈਥੰਧਨਾਠਿਰਿ
ਜੋਨੀਪਾਤਿਤਉਮੈਕਿਥਤਉਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਏਤਜਾਇਤਉਮੈਏਤਤੁਕਮੁਤੈਪ
ਕੈਕਰਿਤਿਠਿਰਾਤਿਤਉਮੈਦੀਰਘਰੇਗੁਏਦਰੁਭੀਇਸੁਮਾਤਿਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਅਪ
ਤਉਰਕਾਸਥਦੁਕਮਾਤਿਗਨਾਨਕੁਕਤੈਸੁਲਤੁਜਨਤੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਤਿ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚੇਸਚੁਧਿਆਇਅਗਓਨਿਮੰਦੈ
ਗੁਨਗੰਥਕਿਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾਇਅਗਓਨੀਦੁਨੀਅਤੇਜੇਥੰਧਨਅਨੁਪਾਦੀ
ਕਾਖਾਇਅਗਤੁਥਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਤਿਚੜਤਿਸਵਾਇਅਗਵਡਿਅਈਵ
ਪਾਇਅਗ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਪੁਰਖਾਥਿਰਖੰਤੀਰਖੰਤਟਾਮੇਘਾਖੇਤੈਤਾ॥
ਦੀਪਲੋਅੰਮੰਡਲਾਖੰਡਾਵਰਭੰਡਨੂੰਅੰਡਜੋਰਜਓਤਭੁਜੰਖਾਦੀਸੇਤਜੈਤਾਸੋ
ਭੋਜਨੈਨਾਨਕਾਸਰੰਮੇਰੰਜੰਤਾਤਾਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾਤਾਜਿਨਿ
ਗਤੈਕਰਲਕੀਅਚਿੰਤਾਭਿਕਰਲੀਤਾਤਾਸੋਕਰਤਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਅਜਗੁਤਿ
ਜੁਤੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਥਾਣੁਅਭਗੁਗਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਥਿਨੁਕਿਅਟਿਕਾਕਿ
ਅਤਗੁ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਅਈਅਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁਲਾਖਤ
ਕੁੰਪਰਿਤੀਰਥੰਸਤਜੋਗਥੇਥਾਣਾਲਖਸੁਰਤਲਸੰਗਰਾਮਰਲਮਤਿਓਟਤਿਪਰਾ
ਗਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅਤਿਪਾਠਪੁਰਾਣਾਜਿਨਿਕਰੇਤੈਕਰਲਕੀਆ
ਥੇਖਾਅਵਲਾਣਾਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਸਾਤਿਓਏਕੁਤੁਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਵਰਤਾਇਅਗਜਿਸੁਤੁਦੇਤਿਤਿਸੁ

ਮੈਲੋਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨਕੈਤਿਰੰਦੋ
ਵਸਾਇਆਮੁਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆਵਿਚਿਦੁਨਿਅੰ
ਤੇਆਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਪਤਿਪਤਿਗਡੀਲਦੀਅਤਿਪਤਿਪਤਿਭੰ
ਤਿਸਾਥਾਪਤਿਪਤਿਥੇਤੀਪਾਈਐਪਤਿਪਤਿਗਡੀਅਤਿਖਾਤਾਪਤੀਅਤਿਜੇਤਥਾ
ਰਸਪਤੀਅਤਿਜੇਤਮਾਸਾਪਤੀਐਜੇਤੀਅਰਜਾਪਤੀਅਤਿਜੇਤਸਾਸਾਨਾਨਕਏ
ਇਕਗਲਤੋਰਹਉਮੈਝਖਲਝਾਖਾ॥੧॥ ਮਃ੧ ਲਿਖਿਲਿਖਿਪਤਿਅਤੇਤਥਾ
॥ਥਤੁਤੀਰਥਭਵਿਅਤੇਤੋਲਵਿਆਥਤੁਭੇਖਕੀਆਦੇਤੀਦੁਖੁਦੀਆਸਤੁਵੇਦੀ
ਪਲਾਕੀਆਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆਥਤੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੁਜਾਭੁਇਆ
ਬਸਤੁਨਪਤਿਰੈਅਤਿਨਿਸਿਕਤਰੈਮੋਨਿਵਿਗੁਤਾਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰਬਿਨੁਸੁਤਾਪਰ
ਤਾਣਾਅਪਲਾਕੀਆਕਮਾਣਾਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਮੁਰਖਾਈ
ਤਿਗਵਾਈਵਿਲੁਨਵੈਕਿਉਥਾਇਨਪਾਈਰਹੈਥੇਥਾਲੀਮਜ਼ੀਮਸਾਲੀਅੰਧੁ
ਵੈਠਿਰਿਪਥੁਤਾਣੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਤਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਨਾ
ਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਆਸਅੰਦੇਸੇਤਨਿਤਕੇਵਲੁਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਏ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਦੇਦਰਿਸੋਤਨਿਕੀਰਤਿਗਵਾਏਨਾਨਕਕਰ
ਥਾਤਰੇਦਰਿਛੋਅਨਲਤਨੀਧਵਾਏਇਕਿਮੂਲੁਨਥੁਤੁਨਿਅਪਲਾਅਲੋਹੰਦਾ
ਵਾਇਦੇਤਉਛਾਛੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿਤੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾਇਦੇਤਿਨਮੰਗਾਜਿਤੁ
ਆਇਦੇ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਕੁਰੁਰਾਜਾਕੁਰੁਪਰਜਾਕੁਰੁਸਭੁਸੰਸਾਰਾਕੁਰੁ
ਪਕੁਰੁਮਾਜੀਕੁਰੁਥੈਸਣਹਾਰਾਕੁਰੁਸੁਇਨਾਕੁਰੁਰੁਪਾਕੁਰੁਪੈਨਣਹਾਰਾਕੁਰੁਕ
ਕੁਰੁਕਪਕੁਰੁਕੁਰੁਪੁਅਪਾਰਾਕੁਰੁਮੀਆਕੁਰੁਥੀਥੀਖਪਿਤੋਏਖਾਰਾਕੁਰਿਕੁਰੁ
ਗਵਿਸਰਿਆਕਰਤਾਰਾਕਿਸੁਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭੁਜਗੁਚਲਣਹਾਰਾਕੁਰੁਨਿ
ਰੁਮਥਿਉਕੁਰੁਡੇਥੇਪੁਰਾਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਥੇਨਤੀਤੁਪੁਥਾਧੁਕੁਰੁਕੁਰੁ॥੧॥ ਮਃ

ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਤੇਇਕੁਰੁਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇਤਥੇ
ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰਾਨਾਉਸੁਦਿਮਨੁਰਹਸੀਐਤਾਪਾਏ

ਸਚੁਤਾਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾਗਤਿ ਜਾਣੇ ਜੀਉ ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇ
ਕੋਤਾ ਬੀਉ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾਸਿ ਖਸਚੀ ਲੇਇ ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੇ ਜੀਅ ਕੀਕੇ
ਦੁਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚੁਤਾਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾਅਤਮਤੀ ਰਬ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਨਿਭੈ ਕੋ ਬਹਿਰੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਤੋਇ ਦੁਰੁਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੇ
ਜੀਨਿ ਸਚੁ ਪਲੈ ਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਤਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ
ਜੇਤਮ ਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ ਕੁਜਾਲਾ ਲਚੁ ਢੀਐ ਤੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਪਿਆਈ
ਨੇ ਛਲੁ ਤੇ ਵੇਤੋ ਪਾਈਐ ਜੇ ਵੇਤੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜੇ ਤੋ ਵੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਤ ਪੁਜਿਤਿ
ਦੀਪਈਐ ॥ ਮਤਿ ਬੋਝੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੁ
ਫਰਤਿ ਆਕਲਿ ਕਾਲ ਪਥੇ ਤਾਲਾ ॥ ਥੀਉ ਥੀਜਿ ਪਤਿ ਲੋਗੇ ਅਥ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ
ਜੇ ਵੇਤੋਇ ਤਉ ਗਵੈ ਰੁਤੀ ਰੁਤਿ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਠੈ ਬਾਤ ਰਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ
ਜੁਰਿ ਜਾਈਐ ਸਰਮ ਪਾਤਨਿ ਤੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਜੇਰ ਪੈ ਕੁੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੧ ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਤਤਾ ਕੁਜੁ ਤੇ ਆਸਿ ਕਦਾਰੁ ॥ ਕਾਮੁ ਨੇਥੁ ਸਦਿ ਪੁਛਿ
ਜੇ ਬਹਿਰਿ ਕਰੇ ਥੀ ਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੀ ਰਘਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਤੁ ਦੀਭਾਤਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਗਿ
ਅੰਨ ਚਹਿ ਵਜੇ ਵਾਵਤਿ ਰੂਪ ਕਰਤਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਉਚੈ ਕੁਕਤਿ ਵਾਦ ਗਾਵਤਿ ਜੋ ਪਾਕਾ
ਵੇਚਾਰੁ ॥ ਮੁਰਖ ਪੰਡਿਤ ਤਿਕਮਤਿ ਤੁਜਤਿ ਸੰਜੇ ਕਰਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਤਿ
ਗਵਾਹਿ ਮੰਗਤਿ ਸੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਤੀ ਸਦਾ ਵਤਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਤਿ ਢੰਡਿ ਬਤਤਿ ਘ
ਰਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਪੁਰਾ ਆਪੇ ਤੋ ਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ
ਨਾਨਕ ਤੋ ਲਿਆਜ ਪੈ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ਵਟੀ ਸੁਵ ਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥
ਤਨੀ ਲਾਲਾ ਮਾਗੀ ਆਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਤੋਇ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੇਰੁ ਤੋ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨ ਵੇ ॥ ਜਿ
ਕੀਕੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ
ਸੁਖਾਇ ਆਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੈ ਵੇਕੀ
ਕਉਉ ਪਾਇਆ ॥ ਇਕ ਨਾਨੈ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਤਿ ਇਕਿ ਆਪੁ ਤੁਧੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਕਿ
ਜੇਤਮ ਦਿਅ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਤ ਜੇਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਚੁਖੁਦੁਰੁਸੁਖੋਰੁਭਇਆ ਜਾਸੁਖੁਤਾਮਿਨੁਤੋਈ। ਤੁੰਕੁਤਾਕਰਦੁ
 ਨਾਤੀਜਾਤਰੇਕਗੰਨੋਤੋਈ॥ ੧॥ ਬਲਿਤਗੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆਤੋਰਾਅੰਤੁਜਾਈਯੋ
 ਆਗਰਹਾਉ। ਜਾਤਿਮਤਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਤਿਜਾਤਾ। ਅਕਲਕਲਾਤੁਰਪੁਰਿ। ਤਾਜਾਉ
 ਸਤਿਬੁਧਿਭਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਪਰਿਪਇਆ। ਕਤੁਨਾਨਕਕਰੇਕੀਆਬ
 ਜੋਕਿਉਕਰਲਾਸੁਕਰਿਗਤਿਆ॥ ੨॥ ਮ: ੨ ਜੋਗਸਥਦੰਗਿਆਨਸਥਦੰਬਦਸ
 ਦੰਬਾਤਮਲਾ। ਖੜੀਸਥਦੰਸੁਰਸਥਦੰਸੁਦ੍ਰਸਥਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਾ। ਸਰਬਸਥਦੰਬਕ
 ਦੰਜੋਕੇਜਾਏਭਉ। ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਤੋਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ ੩॥ ਮ: ੨ ਟੇਕਕੁਨ
 ਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਾਤਮਾ। ਅਤਮਾਥਾਸੁਦੇਵਸਿਜੋਕੇਜਾਏਭਉ। ਨਾਨਕੁਤਾ
 ਦਾਸੁਤੋਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ ੪॥ ਮ: ੧ ਕੁੰਭੇਥਧਾਜਲੁਰੈਤਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨੋ
 ਆਨਕਾਥਧਾਮਨੁਰੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨੋਇ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਵਿ
 ਤੋਵੈਗੁਨਤਗਾਰੁਤਾਓਮੀਸਾਧੁਨਮਾਰੀਐ। ਜੇਤਾਘਾਲੇਘਾਲਣਾਤੇਵੇਨਾਉਪਦਾ
 ਐ। ਐਸੀਕਲਾਨਖੇਡੀਐਜਿਤੁਦਰਗਤਗਇਆਤਗੀਐ। ਪਵਿਅਐਤੋਓਮੀਅ
 ਚਾਰੁਅਗੈਵੀਚਾਰੀਐ। ਮੁਤਿਚਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਨਾ
 ਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇਕੁਰਥੁਇਕੁਰਥਵਾਤਾ। ਜੁਗੁਜੁਗੁਠੇਰਿਵਟਾਈਅਤਿਗਿਆਨੀਕੁ
 ਤਾਤਿ। ਸਤਜੁਗਿਰਥੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਥਵਾਤਾ। ਤ੍ਰੈਤੋਰਥੁਜਤੋਕਜੋਰੁਅਗੈ
 ਵਾਤਾ। ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁਤਪੈਕਾ। ਸਤੁਅਗੈਰਥਵਾਤਾ। ਕਲਿਜੁਗਿਰਥੁਅਗੈਰਥੁ
 ਅਗੈਰਥਵਾਤਾ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਸਾਮਕਤੋਸੇਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਿਮਤਿਅਛੈਨਕ
 ਸਰੁਕੇਸਚਿਸਮਾਵੈ। ਰਿਗੁਕਤੋਰਤਿਅਭਰਪੁਰਿ। ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਤਿਸੁਗੁਨਾਵੈ
 ਐਪਰਾਛਤਜਾਤਿ। ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਤਿ। ਜੁਜਮਤਿਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲੀ
 ਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਇਆ। ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਅਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਤਿਰੰਗੁਕੀ
 ਕਲਿਮਤਿਬੇਦੁਅਥਰਥਦੁਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਤੁਭਇਆ। ਨੀਲਾਬਸਤੁਲੈ
 ਪਤਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਈਅਮਦੁਕੀਆ। ਚਾਰੇਵਦਤੋਏਸਚਿਆਗ। ਪਵਿਤ੍ਰਿਗੁਲੀਤੋ
 ਰਵੀਚਾਰਾ। ਭਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ। ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥ ੨॥

ਪਉੜੀ॥

ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਤੁਵਰਿਅਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਲਿਅਗਜਿਨਿਕ
ਲੰਘੇਸੁਗਿਅਨਅੰਜਨੁਦੀਅਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਤਾਲਿਅਪਸਮੁਛੇਦਿਦੁਜੈ
ਲੰਘੇਸੇਵਲਜਾਰਿਅਪਸਤਿਗੁਰੁਤੋਥੋਤਿਥਾਵਿਰਲੇਕਿਨੇਵੀਚਰਿਅਗਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਲੰਘੇਤਾਰਿਅਪ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ१ ਸਿੰਮਲਗੁਖੁਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿ
ਗੁਰੁਚਿਤਿਅਵਤਿਅਸਕਰਿਜਾਤਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ॥ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਥਕਥਕੇਕੰਮਿ
ਅਵਤਿਪਤਾਮਿਠਤ੍ਰਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿਅਇਅਤਤੁ॥ਸਕੁਕੇਨਿਵੈਅਪਕਉ
ਕਉਨਿਵੈਨਕੇਇ॥ਧਰਿਤਾਗੁਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਤੋਇ॥ਅਪਰਾਧੀਦੁਲਾ
ਵੈਜੇਤੰਤਾਮਿਰਗਾਤਿ॥ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐਕਿਅਥੀਐਜਾਰਿਦੇਹੁਸੁਖੇਜਾਤਿ॥੧॥

ਮਃ१

ਪੜਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਅਥਾਦੰ॥ਸਿਲਪੁਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਪੰ॥ਮੁਖਿਤੁ
ਕੁਖਲਸਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਲਤਿਤਾਲਥਿਚਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇਧੋ
ਤੰਬਰੁਕਪਟੰ॥ਜੇਜਾਣਸਿਬੁਤਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭਿਫੇਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੰ॥ਕਤੁਨਨ
ਗੰਤਚਉਧਿਅਵੈ॥ਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਵਟਨਪਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਪਤੁਰੁ
ਮੁਖਵਲਾਛਡਿਦੁਨੀਅਅੰਦਰਿਜਾਵਲਾ॥ਮੰਦਾਚੰਗਅਪਲਾਅਪੇਤੀਕੀਤਾ
ਪਵਲਾ॥ਗੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਹਾਤਿਭੀਜੈਅਗੋਜਾਵਲਾ॥ਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿ
ਅਤਦਿਸੈਖਰਾਡਰਾਵਲਾ॥ਕਰਿਅਉਗਲਪਛੋਤਾਵਲਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ१
ਦੇਇਅਕਪਾਤਸੰਤੋਖੁਸੁਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟਾ॥ਏਤੁਜਨੇਉਜੀਅਕਾਤਈਤਪਾਕੇ
ਅਤੁਨਏਤੁਤੈਨਮਲੁਲਗੋਨਏਤੁਜਲੈਨਜਾਇ॥ਧੰਨੁਸੁਮਾਲਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿ
ਯੋਪਾਇ॥ਚਉਕਜਿਮੁਲਿਅਲਾਇਅਥਤਿਚਉਕੈਪਾਇਅਪਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾਈ
ਅਗੁਰਬੁਧਮਲੁਥੀਅਪਾਓਤੁਮੁਅਓਤੁਵ੍ਰਜਿਪਇਅਵੇਤਗਾਗਾਇਅਪ॥੧॥ ਮਃ੧
ਲਖਦੋਰੀਅਲਖਜਾਰੀਅਲਖਕੁਜਿਅਲਖਗਲਿ॥ਲਖਠਗੀਅਪਤਨਾਮੀਅ
ਗਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਨਿ॥ਤਗੁਕਪਾਤਤੁਕਤੀਐਥਾਮਲੁਵਟੇਅਇ॥ਕੁਤਿਬਕਗਰਿ
ਸੇਵਿਅਸਕੁਕੇਅਥੈਪਾਇ॥ਤੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਤੋਗਾਨਾਨਕ
ਗੁਰੁਟਈਜੇਤਗਿਤੋਵੈਜੋਰੁ॥੨॥ ਮਃ੧ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਉਪਜੈਸਾਲਾਤੀ

ਸਦੁਸੁਤਾ ਦਰਗਤ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈ ਐ ਤਗੁਨ ਤੁਟਿ ਸਿ ਪੂਰਾ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੧ ਤਗੁਨ
ਤਗੁਨ ਗੀ ॥ ਭੁਲ ਕੇ ਧੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾਜੀ ॥ ਤਗੁਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁਨ ਤਕੀ ॥ ਤਗੁਨ
ਵਾਤਗੁਨ ਅਖੀ ॥ ਵੇਤਗਾ ਅਪੇ ਵੇਤੋ ॥ ਵਟਿ ਧਰੇ ਅਵਰਾ ਘਤੋ ॥ ਵੇਤੁ ਜਿ ਕੇ
ਅਹੁ ॥ ਕਛਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਇ ਵੇਖੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਚਲਾ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧਾ
ਸੁਜਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲਾਕਿ ਰਖ ਕਰੇ ਤਾਸ
ਰਕਰਾਇ ਸੀ ॥ ਸੇਸੇ ਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਤੁਕ ਮੁਮਨਾਇ ਸੀ ॥ ਤੁਕੀ ਮਸੰਨਿ
ਵੇਪਰਵਾ ਲੁਤਾਖ ਸਮੈ ਕਾਮ ਤਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ॥ ਖਸਮੈ ਭਵੈ ਸੇਕਰੇ ਮਨੁ ਚਿੰਦਿ
ਫਲੁ ਪਾਇ ਸੀ ॥ ਤਾਦਰਗਤ ਪੈ ਧਾਜਾਇ ਸੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਗਉੜੀ
ਤਮਣ ਕਉ ਕਰੁਲਾ ਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕੈ ਤੇਜ ਪਮਾਲੀ ਪਾਨੁ
ਢਾਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜ੍ਹਿਕਿ ਤਥਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕ ਭਾਈ ॥ ਢੋਡੀ ਲੇਖਾ ਖੰਡਾ
ਮਲਈ ਐ ਜਾਤਿ ਤਰੰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਮਾਲਸਖਾ ਲੇਕਰ ਹਿਨਿ ਵਜਾ ॥ ਢੁਰੀ ਵਰ
ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਥਰਤ ਮਲੁ ਪੂਰਿ ਨਾਦਾ ॥ ਓਨ ਭਿਆਵਤਿ ਓਈ ਸਦ
ਜੀਰਾ ਸਿਕੁ ਜਾਵਾ ਪਾਰਾ ॥ ਕੁਰੂ ਬੋਲਿ ਕਰਤਿ ਆਤਾਰਾ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਰੇਰਾ ਦੁਸੇ
ਨ ਕਕੁਰੁ ਰਤਿ ਆਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇਜਿ ਧੋਤੀ ਕਾ ਢਾਈ ॥ ਤਬਿ ਢੁਰੀ ਜਗਤ
ਈ ॥ ਨੀਲ ਵਸਤੁ ਪਤਿ ਰਿਤੇ ਵਤਿ ਪਰਵਾ ਲਾ ॥ ਮੇਲਾ ਢਾਧਾਨੁ ਲੇਖੁ ਜਤਿ ਪੂਰਾ ਲਾ
ਖਿਅ ਕਾ ਕੁਠਾ ਥਕਰਾ ਖਾਲਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਦੇਕੈ ਚਉਕਾ ਕਰ
ਗਾਉ ਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੁੜਿ ਆਗਾ ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਤੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾ
॥ ਤਨਿ ਛਿਟੈ ਛੇੜ ਕਰੇ ਨਿ ॥ ਮਨਿ ਜੁਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇ ਨਿ ॥ ਕਤੁਨ ਨਕ ਸਚੁ ਪਿਆਈ
ਸੁਚਿ ਤੋਵੈ ਤਾਸਚੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋਵੈ
ਗੀਤੋ ਠਿਚਲਾਇ ਦਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵ ਡਿਓ ਆਈ ਆ ਆਪੇ ਤੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇ ਦਾ ॥ ਵਡ
ਡਾਵਰ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ਨਦਰਿ ਉਪਰੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ
ਰਾਇ ਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖਨ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਜੇਸੇ ਤਾ
ਮੁਠੈ ਘਰੁ ਮੁਠਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾਲੀ ਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥

...ਲਾ ਲੇ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਤ ਕਰੇ ਇ। ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੋਮਿ ਲੈ ਜਿ ਪਟੇ ਪਾ ਲੇ ਦੇ ਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧

...ਰਿਸੇ ਰਿਨਾ ਵੀ ਆਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰ। ਜੁਠੇ ਜੁਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਤੋਇ ਖੁਆਰ। ਸੁ
...ਰਿਨਾ ਅਖੀ ਅਤਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ। ਸੁਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੋਇ।

ਪਉੜੀ॥ ਤੁਰ ਪਲਾ ਲੇ ਪਉਲੇ ਵਗਤ ਰਿਰੰਗੀ ਤਰਸਵਾਰਿਆ। ਕੋਠੇ

...ਮਾਜੀ ਆਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ। ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵੇ ਦੇਤ ਰਿਝੁ ਨਿ
...ਰਿਆ। ਕਰਿ ਭੁਗਮਾਇ ਸਿਖਾਇ ਆਵੇ ਖਿਮਤ ਲਤਿ ਮਰਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ। ਜਰੁ

...ਈ ਜੋ ਬਨਿ ਤਾਰਿਆ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਜੇਕਰਿ ਸੁਤ ਕੁਮੰਨੀ ਐ ਸਭ ਤੋ ਸੁਤ
...ਗੋ ਤੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਤੋਇ। ਜੇ ਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀ ਆਥਾ ਟੁਨ ਕੇਇ

...ਤੈ ਲਾਪਾਣੀ ਜੀਉ ਤੋ ਜਿ ਤੁਤ ਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਸੁਤ ਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀ ਐ ਸੁਤ ਕੁ ਪਵੈ
...ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਕੁ ਏਵਨ ਉਤਰੇ ਗਿਆ ਨੁ ਉਤਰੇ ਧੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਮਨਕਾ ਸੁ

...ਭੁਭੈ ਜਿਤ ਵਾਸੁਤ ਕੁ ਕੁਜਾ। ਅਖੀ ਸੁਤ ਕੁ ਵੇਖ ਲਾਪਰਤਿ ਆਪਰਧਨ ਰੂਪਾ। ਕੰਨਿ ਸੁ
...ਕੰਨਿ ਪੈਲਾਇ ਤਥਾ ਰੀਖਾਇ। ਨਾਨਕ ਤੋ ਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ॥ ੨॥

ਮਃ ੧ ਸਭੇ ਸੁਤ ਕੁ ਭਰਮੁ ਤੋ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ। ਜੰਮ ਲੁਮਰ ਦਾਤੁ ਕਮੁ ਤੋ ਭਾਣੈ ਆਵੈ
...ਪਾਖਾ ਖੀਲਾ ਪਵਿ ਤੁਝੈ ਤੋ ਨੁ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਬਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ

...ਸੁਤ ਕੁ ਨਾਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾ ਤੀ ਐ ਜਿ ਸੁਦਿ ਚਿ
...ਰੀ ਅਵਡਿ ਅਧਿ ਆ। ਸਤਿ ਮੇਲੇ ਤਾਨ ਦਰੀ ਆਈ ਆ। ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ ਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵ

...ਰੀ ਆ। ਕਰਿ ਤੁਕ ਮੁਮਸਤ ਕਿਤ ਬੁਧਿ ਵਿਚਤੁ ਮਰਿਕ ਫੀ ਆਥੁ ਰਿਆਈ ਆ। ਸਤਿ
...ਤੋ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਪਤਿਲਾ ਸੁਚਾ ਅਪਿ ਤੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈ

...ਆਈ। ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਗਖਿ ਚਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿ ਓ ਜਾਇ। ਸੁਚੈ ਤੋਇ ਕੈ ਜੇ ਵਿਆਲਾ ਗਪ ਜੁ
...ਜੋ ਕੋਕ। ਕੁਤ ਬੀਜਾਈ ਸਟਿ ਆਕਿ ਸੁਏ ਤੁਲਾ ਗਾਏ ਖਾ। ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈ

...ਤੋ ਦੇਵਤਾ ਲੁਲਾ। ਪੰਜ ਵਾਪਇ ਅਧਿ ਪਰਤਾ। ਤੋ ਆਪ ਕੁਪਵਿਤਾ। ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤੁ
...ਤੋ ਆਥੁ ਕਾਪਈ ਆਤਿ ਤੁ। ਜਿ ਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਤਿ ਬਿਨੁ ਨਵੈਰ ਸਬੰਧਿ। ਨਾਨਕ ਏਵੈ

...ਜੀ ਐਤਿ ਤੁ ਮੁਖਿ ਬੁਕਾ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਭੁੰਡਿ ਜੰਮੀ ਐ ਭੁੰਡਿ ਨਿੰਮੀ ਐ ਭੁੰਡਿ ਮੰਗ

ਦੁਈਅਤਾ ਭੰਡੁਤੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰਡੁਚਲੈ ਰਾਹੁ ਭੰਡੁਮੁਆ ਭੰਡੁਭਾਲੀ ਐ ਭੰਡੁਰਿਹੈ
 ਜੋਕਿਓ ਮੰਦਾ ਆਖੀ ਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਤਿ ਰਾਜਾ ਨਾ ਭੰਡੁਤੀ ਭੰਡੁਉਪਜੈ ਭੰਡੁਥਾਥੁਨੇ
 ਨਕਭੰਡੁਥਾਥੁਨੇ ਕੋਸਚਾਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਐ ਭਾਗਾਤੀ ਚਰਿਤਾ
 ਕਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇਤਿ ਤੁਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁਕੋ ਆਖੈ ਮਨ
 ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋਚੁ ਏਕ ਛੀ ਐ ॥ ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਛੀ ਐ ॥ ਜਾਨੁ
 ਐਤੁ ਜਗਤ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਤੰਛੀ ਐ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀ ਐ ਪੜਿਅ ਖਰੁਏ ਤੋਧੁਏ
 ਮੁਰਖੈ ਨ ਲਿਨ ਲੁਈ ਐ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿ ਐਤਨੁ ਮਨੁ
 ਤੋਇ ॥ ਫਿਕੈ ਫਿਕਾਸ ਦੀ ਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ ਫਿਕਾ ਦਰਗਾਹ ਸਟੀ ਐ ਮੁਤਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕਾ
 ॥ ਫਿਕਾ ਮੁਰਖ ਆਖੀ ਐ ਪਾਲੁ ਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ਅੰਦਰੁ ਤੁਧੁ ਪੈ ਜਬ
 ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲਾ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਤਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲਾ ॥ ਜਿਨ ਪਟ ਅੰ
 ਥਾਤਰਿ ਗੁਦ ਭੁਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਨੇਨੁ ਲਗਾਰ ਬਾਜੇ ਤੀ ਦੇਖੇ ਨਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਗੰਗੇ ਰਸ
 ਗਿਰੋ ਵਤਿ ਚੁਪਤੀ ਕਰਿ ਜਾਂਤਿ ॥ ਪਰਵਾਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਥੁ ਸਚੈ ਨਾਹ ॥ ਦਰਿ ਵਟਿ
 ਰਿਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇਤ ਖਾਂਤਿ ॥ ਦੀਥਾ ਨੁਏ ਕੋਕਲਾ ਮਏ ਕਾਤ ਮਾਤੁ ਮਾਮੇ ਲਾਏ
 ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਚੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਲੇ
 ਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤੋਧਾਰੀ ਐ ॥ ਦੇਖਤਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਪਰਿਕਰੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ਐ ॥ ਜੋ ਅਵੈ
 ਚਲਾਸੀ ਸਭੁਕੋ ਏੀ ਆਈ ਵਾਰੀ ਐ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣੁ ਤਿਕਿਉ ਸਾਤਿ ਥੁਮਾਨੁ
 ਐ ॥ ਆਪਣੁ ਹੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀ ਐ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ਏ
 ਹੀ ਅਸਕੀ ਦੁਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਕੁ ਕੰਛੀ ਐ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੇ ਦੰ
 ਰਿਸੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਤੋਇ ॥ ਅਸਕੁ ਏਤਨੁ ਆਖੀ ਐ ਜਿਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੨
 ਸਲਾ ਮੁਜਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕੇਰੁ ਮੁੰਢੁ ਧੁਧਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕੁੜੀ ਆਥਾਇ ਨ ਕੋਈ
 ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਸੋ ਸਾਤਿ ਥੁਮਾਨੁ ਸਮਾਲੀ ਐ
 ਤਪਾਈ ਐ ਆਪਣਾ ਸਾਧਾਲ ਥੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀ ਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੁਲਿਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੀ
 ਤਾਲੀ ਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾਤਿ ਬਨਾ ਲਿਨ ਹਾਰੀ ਐ ਤੇਵੈ ਤਪਾਸ ਦੁਲੀ ਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਏ ਉ

ਸਭੋਕੁਮ: ੨ ਚਾਕਰੁਲਗੋਚਾਕਰੀਨਾਏਗਾਰਭੁਵਾਦੁ। ਗਯਾਕਰੇਘਾਏ।
ਨਾਨਕਪਾਏਸਾਦੁ। ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਉਪਾਏਮਾਨੁ। ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਲ
ਤੰਗੀਜੇਲੋਲਗਾਸੇਪਰਵਾਨੁ॥ ੧॥ ਮ: ੧ ਜੇਜੀਇਤੋਇਸੁਚੰਗਵੈਮੁਤਕਾਕਤਿਅ
ਤੰਗੀਜੇਵਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖੁਏਤੁਨਿਆਉ॥ ੨॥ ਮ: ੨ ਨਾਲਿਇਅਏਦੋ
ਜੇਦੇਨਅਵੈਰਾਸਿ। ਜੇਤਾਜਾਏਤੋਵਰਤੈਵੇਖੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ। ਵਸਤੁਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸ
ਦੁਜੀਤੋਵੈਪਾਸਿ। ਸਾਤਿਥਸੇਤੀਤੁਕਮੁਨਚਲੈਕਹੀਬਲੈਅਰਦਾਸਿ। ਕੁੜਿਕਮਾਏਕੁੜੋ
ਨਾਕਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸਿ॥ ੩॥ ਮ: ੨ ਨਾਲਿਇਅਏਦੋਸਤੀਵਡਰੁਸਿਉਨਿਤੁ। ਪਾਦੀਅੰਦਰਿ
ਜੇਜੇਉਤਿਸਦਾਥਉਨਬੇਤੁ॥ ੪॥ ਮ: ੨ ਤੋਇਇਅਏਕਰੇਕੰਮੁਅਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ। ਜੇਇਕ
ਪਦੰਗੀਕਰੇਦੁਜੀਭੀਵੈਰਾਸਿ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਾਕਰੁਲਗੋਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ
ਮੁਖਿਤਿਸਨੇਅਗਲੀਓਤੁਵਜਤੁਭਿਦੁਲਾਖਾਇ। ਖਸਮੈਕਰੇਥਰਾਥਰੀਠਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿ
ਦੇਵਾਵਨੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਤਮੁਤਿਪਾਏਖਾਇ। ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਥ
ਨਾਨਕਤੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ॥ ੨੨॥ ਸਭੋਕੁਮ: ੨ ਏਤਕਿਨੇ
ਦਰਿਅਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ। ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸਾਤਿਥਤੁਠੈਜੇਮਿਲੈ॥ ੧॥ ਮ: ੨ ਏਤਕਿ
ਦੰਗੀਜਿਤੁਭਉਖਸਮਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਤਰਿਤਕੇਪਾਰਾਵਹਾ। ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਠਿਰਿਅ
ਕਾਏਮਾਗਾਇਕਨਗਲੀਜੰਜੀਰੀਅਏਕਿਤੁਰੀਚੜਤਿਬਿਸੀਅਗਾ। ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਅ
ਤੁਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰਾ। ਨਾਨਕਕਰਣਜਿਨਿਕੀਆਠਿਰਿਤਿਸਤਿਕਰਦੀਸਾਰਾ॥ ੨੩॥
ਸਭੋਕੁਮ: ੧ ਆਪੇਭੰਡੇਸਲਿਅਨੁਆਪੇਪੁਰਲੁਦੇਇ। ਇਕਨੀਦੁਪੁਸਮਾਈਐਇਕਿਉ
ਕਰਨਚੜੇ। ਇਕਿਨਿਤਾਲੀਪੈਸਵਨਿਇਕਿਉਪਰਿਰਤਨਿਖੜੇ। ਤਿਨਾਸਵਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕ
ਜੇਦਰੇਕਰੇ॥ ੧॥ ਮ: ੨ ਆਪੇਸਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈਆਪਿ। ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੰਤਉਪਾ
ਕੈਖੈਥਾਪਿਥਾਪਿ। ਕਿਸਨੇਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਉਆਪੇਆਪਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਦਰੇਬੀਅਵਡਿਅਈਆਕਿਉਕਹਲਾਕਹਲਨਜਾਇ। ਸੇਕਰਤਕਾਦਰਕਰੀਮੁਦੇਜੀ
ਜੇਕੁਸੰਥਾਤਿ। ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਲੀਧੁਰਿਏਡੀਤਿਨੇਪਾਇ। ਨਾਨਕਏਕੀਥਾਤਰੀਤੋ

੨੮

ਰਦੁਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਸੇਵਰੇਜਿਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ ੨੪॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ੬੦
ਚਉਪਦੇ ੨੩੩ ਅਸਟਪਦੀਅਧਕਿਰਤੋ ੪੨ ਪਟੀਆ ੨ ਚੌਤ ੩੫
ਵਾਰ ੧ ਕੁਮਾਰਜੋਤ ੩੧੩

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀਰਤੀ ਉਕੀ

ਗੁਰਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨ ਵਤਾ ਪੁਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ਕ

ਕ ਜਿਗੁਉ ਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਕਹ ਹੁ ਸੇ ਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਵ ਕਹੁ ਦਇ

ਸੇ ਹਿ ਮਗੀ ਲਾਵਹੁ ਜਿ ਤੁਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਜਨਮ ਮਹਾਨ ਦੁਖ ਛੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ

ਅਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਠਸ ਬੰਧਨ ਹੀ ਛੋਰੇ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁਨਿ ਨ ਭੁਯੋ ॥

ਨਦੁ ਨਿਰਬਲੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਨਿਬਿਧਿ ਅਭਿਉਨ ਚੁਕੈ ॥੨॥ ਕਹੀਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ

ਤੋਰੁ ਦੁਆਰਾ ਵਧਿ ਪੂਟਾ ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਨ ਮੀਤ ਉਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ

ਨਦਾ ॥੩॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਬਿੰਬੁ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭਾ ਬਿਗਰਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈ

ਕੁਝ ਮੁਝਗਾਤ ਉਮਨ ਸੁਨਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੧॥ ਅਸਾ ॥ ॥ ਗਜ ਸਢੇ ਤੋ ਤੋ ਪੋਤੀ ਅ

ਭੋਗ ਪਾਇ ਨਿਤਗਾ ॥ ਗਲੀ ਜਿਨ ਜਪ ਮਾਲੀ ਅਲੋਟੇ ਹ ਬਿਨਿ ਬਗਾ ॥ ਓਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਅਖੀ

ਯੋਗ ਨ ਰਸ ਕੇ ਠਗਾ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਂਵਹੀ ॥ ਛਾਬ ਸਿਉ ਪੇਡ ਗਟ ਕਾ ਵਹੀ ॥੧॥ ਰਹ

ਾ ॥ ਰਸਮੇ ਜਿ ਚਰਵਹਿ ਉਪਰਿਕਾ ਠੀਧੇ ਹਿ ਜਲਾ ਵਹੀ ॥ ਬਸੁ ਪਥੇ ਦਿਕਰ ਹਿ ਦੁਇ ਚੁਲੇ

ਜੇ ਦਸਖਾ ਵਹੀ ॥੨॥ ਓਹਿ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਹਹੁ ਅਪਰਸਕ ਹਾ ਵਹੀ

ਨਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੇ ਬਡੁ ਬਾਵਹੀ ॥੩॥ ਜਿ ਤੁਕੇ ਲਾਇਆ ਤਿ

ਹਾ ਅਗੁ ਤੈ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿ ਸੁਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮਿ

ਅਵੈ ॥੪॥੨॥ ਅਸਾ ॥ ॥ ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੋਰੇ ਕੀ ਨਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ

ਮੋਤੀ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨ ਪੁਵਿਸੀ ॥ ਅਗੈ ਗਇਅਨ ਬਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥

ਮੋਰੇ ਮੀਰੀ ਹਉ ਬਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰ ਉਨੀ ਦਗਲੀ ਲਗੇ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਿ

ਕੁਝ ਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਰੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਪਵਤ ਲਿਦੈ

ਕੋ ਮਿਸਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਪਤਾ ਹਮਾਰੇ ਬਡੁ ਗੁਸੰਘੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿਰ ਉਕ

ਰਿਜੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਰਹਿ

ਯੋਗ ਤੁਝ ਪੁਸੇਗਾ ॥ ਏਕੈ ਠਹਰਦੁ ਹਾ ਬਸੇਗਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿ ਨਿਏ ਕੋ ਬੁਝਿਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸ

ਾਦਿ ॥੪॥੩॥ ਅਸਾ ॥ ॥ ਇਕ ਤੁਪਤ ਰਿਭੁ ਰਿਭੁ ਰਕਟ

25

ਲੁਕਟਿਕਤੁਪਤਰਿਤਰਿਪੀਆਸਿਪਸਿਪਚੇਜੋਗੀਅਥੈਠੇ ॥੧॥
ਨਕਟੀਕੋਠਨਗੁਬਡਾਭੂਕਿਨਹਿਬਿਥੇਕੀਕਾਟੀਤੁ ॥੧॥੧੨੦॥ ਸਗਲ
ਨਕਟੀਕਾਵਾਸਾਸਗਲਮਾਰਿਅਥਿਪੋਗੀ ॥੧॥੧੨੧॥ ਸਗਲਿਅਕੀਹਉਥਹਿਨਾਨਜੋ
ਬਰੀਤਿਸੁਚੇਗੀ ॥੨॥੧੨੨॥ ਮਰੋਰੁਤਾਬਡੇਬਿਥੇਕੀਅਪੇਸਤਕਹਵੈ ॥੧॥੧੨੩॥
ਕਾਇਅਉਹੁਮਰੈਨਿਕਟਿਨਾਵੈ ॥੩॥੧੨੪॥ ਨਕਟੁਕਟੀਕਾਨਪੁਕਟੀਕੁਟਿਕੋਡਗੀਕਾ
ਰਸਤਨਕੀਥੈਰਨਿਤੀਨਿਲਕਕੀਪਿਆਗੀ ॥੪॥੧੨੫॥ ਆਸਕਾਗੀ ॥੧॥੧੨੬॥
ਜਤੀਤਪੀਸਾਨਿਅਸੀਬਹੁਤੀਰਥਕੁਮਨਾ ॥੧॥੧੨੭॥ ਜਿਤਮੁਜਿਤਸੋਨਿਜਟਪਨ
ਤਉਮਰਨਾ ॥੧॥੧੨੮॥ ਤੇਸੇਵੀਅਲੇਰਾਮਨਾ ॥੧॥੧੨੯॥ ਰਸਨਰਾਮਨਮਹਿਤੁਜਾਕੈਕਹਕੈ
॥੧॥੧੩੦॥ ਆਗਮਨਿਗਮਜੋਤਿਕਜਨਹਿਬਹੁਬਹੁਬਿਅਕਰਨਾਰੇਤਮਕਰ
ਉਖਧਜਨਹਿਅਤਿਤਉਮਰਨਾ ॥੨॥੧੩੧॥ ਰਾਜਭੋਗਅਰਢਤਸਿੰਘਾਸਨਬਹੁਸੁਰ
ਨਾ ॥੧॥੧੩੨॥ ਪਨਕਪੁਰਸੁਥਾਸਕਚੰਦਨਅਤਿਤਉਮਰਨਾ ॥੩॥੧੩੩॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮਿਤਿ
ਜੇਕਹੁਨਉਥਰਨਾ ॥੧॥੧੩੪॥ ਕਹੁਕਬੀਰਹਿਉਰਾਮਹਿਜੰਪਉਮੇਟਿਜਨਮਮਰਨਾ ॥੪॥੧੩੫॥
ਕੋਰਨਕੀ ॥੧॥੧੩੬॥ ਫੀਲੁਰਬਾਬੀਬਲਦੁਪਖਾਵਜਕਉਅਤਲਬਜਵੈ
ਰਿਚੋਲਨਗਦਹਾਨਚੈਭੈਸਾਰਗਤਿਕਰਵੈ ॥੧॥੧੩੭॥ ਰਾਜਰਾਮਕਕੀਅਥਰੇਪਕਰੇ
ਨੈਥੁਣਨਹਾਰੈਖਾਏ ॥੧॥੧੩੮॥ ਥੈਠਿਸਿੰਘਘਰਿਪਨਲਗਾਵੈਪੀਸਗਲਉ
ਆਵੈ ॥੧॥੧੩੯॥ ਘਰਿਘਰਿਮੁਸਰੀਮਗਲੁਗਾਵਹਿਕਫੁਅਸਖੁਬਜਵੈ ॥੨॥੧੪੦॥
ਪੁਤੁਬੀਅਹਨਚਲਿਆਸੁਇਨੇਮੰਡਪਛਾਏ ॥੧॥੧੪੧॥ ਰੂਪਕੰਨਿਆਸੁਦਰਿਥੇਧੰ
ਘਗੁਨਗਾਏ ॥੩॥੧੪੨॥ ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਪੁਰੇਸੰਤਹੁਕੀਟੀਪਰਬਤੁਖਾਇਆਕਹੁ
ਹੈਅੰਗਰਭਿਭੋਰਉਲੂਕੀਸਬਦੁਸੁਨਇਆ ॥੪॥੧੪੩॥ ਆਸਾ ॥੧॥੧੪੪॥ ਬਹੁ
ਬਹਤਰਿਅਧਰੀਐਕੋਜਿਸਹਿਦੁਆਰਾਨਵੈਖੰਡਕੀਪਿਥਮੀਮਾਗੈਸੋਜੋਗੀਜਗਿਨਾ
ਐਸੋਜੋਗੀਨਉਨਿਧਿਪਵੈ ॥੧॥੧੪੫॥ ਤਲਕਾਥੁਪਮੁੰਗਗਨਿਚਰਾਵੈ ॥੧॥੧੪੬॥ ਖਿੰਬਨਿ
ਅਨਕਰਿਸੁਰੀਸਬਦੁਤਗਮਥਿਘਾਏ ॥੧॥੧੪੭॥ ਪਚਤਤੁਕੀਕਥਿਮਿਗਾਣੀਗੁਰੂ
ਚਾਏ ॥੨॥੧੪੮॥ ਦਇਆਠਪੁਰੀਕਾਇਆਕਰਿਪੁਰੀਦੁਸਟਿਕੀਅਗਨਿਜਲਵੈ ॥੩॥੧੪੯॥

...ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰੁ ਗਤਾ ਹੀ ਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਭੁ ਜੋਗਤ ਦਰਾਮਨਾ ਮੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਿਤੁ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ਦੇਇ ਸਚਾਨੀ ਸਾਨਾ॥ ੪॥ ੭॥ ਆਸਾ,
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਤਰਾ ਤਚ ਲਾਈ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਰੀ ਕਵਾ ਦੇਉ ਸਤ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧॥ ਕਾਜੀ ਤੇ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਵਖਾਨੀ॥ ਪੜਤ ਗੁਨ ਤਐ ਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨॥ ਸਕਤਿ ਸਨੇਤੁ ਕਰਿ ਸੁਨਤਿ ਕਰੀ ਐ ਸੇਨ ਬਦ ਉਗਭਾਈ॥ ਜਥੇ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੩॥ ਸੁਨਤ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੋ ਤੇਇ ਗਾਅ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੪॥ ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿਨ ਢੋਰੈ ਤਤੇ ਤਿੰਦੂ ਟੀਰੀ ਐ॥ ੩॥ ਚਾਡਿ ਕਤੇ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੫॥ ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕ ਰਾਮ ਕੀ ਤੁਰਕ ਰੇਤ ਪੰਚਿਤਾ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੬॥ ਆਸਾ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੇ ਲੁਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥

...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੭॥ ਰੇਬ ਉਰੇ ਤੁਤਿ ਪਰੀ ਨਰਾ ਪੈ ਕੋਈ॥ ਤੁਰ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੮॥ ਕਾਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ॥ ਪਾਟ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੯॥ ਦੇਤੁਰੀ ਥੈਰੀ ਮਾਤ ਚੋਵੈ ਖਟੀ ਅਲੋਗ ਏ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧੦॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧੧॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧੨॥
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧੩॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧੪॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧੫॥

...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧੬॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧੭॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧੮॥
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੧੯॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨੦॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਤੀ ਸੁਕੀ ਤੇ ਲੁਨਿਖੁ
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨੧॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨੨॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨੩॥
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨੪॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨੫॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨੬॥
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨੭॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨੮॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੨੯॥
...ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੩੦॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੩੧॥ ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ॥ ੩੨॥

ਰਪੰਚਜੇਚੁਰੇਗ। ਤਿਨਤੇਨਾਤਿਪਰਮਪਦਦੁਰੇ॥ ੪॥ ੨॥ ੧੧॥ ਆਸਾ।
 ਧਕਰੈਤੇਜੇਤੇ। ਜਨਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ॥ ੧॥ ਰਮਈਆਤਉਥਾਰਿਕੁਤੇਰਾ। ਕੇ
 ਸਿਅਵਗਨੁਮੇਰਾ। ਰਤਾਉ। ਜੇਅਤਿਕੋਪਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ। ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਰਾਖਨੇ
 ॥ ੨॥ ਚਿੰਤਭਵਨਿਮਨੁਪਰਿਓਤਮਾਰਾ। ਨਾਮਥਿਕੋਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ। ੩॥ ਦੇਤੇਥਿਮ
 ਦਾਸਰੀਰਾ। ਸਤਸਿਸਤਸਿਗੁਨਰਵੈਕਥੀਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੨॥ ਆਸਾ।
 ਗੀਗੋਮਤੀਤੀਰਾ। ਜਤਾਥਸਤਿਪੀਤੰਥਰਪੀਰਾ॥ ੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੁਥੁਰ। ਵਤੈਰਾ
 ਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਵਤੈਰਾ। ਰਤਾਉ। ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰਤਿਖਵਾਸੀ। ਪਾਸਿਥੈਰੀ
 ਕਵਲਾਦਾਸੀ॥ ੨॥ ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਹਵਾਰਾਮੁ। ਸਹੰਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥ ੩॥
 ਕਥੀਰਰਾਮਗੁਨਗਵਉ। ਹਿੰਦੁਤੁਰਕਦੇਉਸਮਣਾਵਉ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੩॥ ਆਸਾ।
 ਪੰਚਪਦੇਦੁਰੇਕਾ। ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ। ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉ
 ਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥ ੧॥ ਭੁਲੀਮਾਲਨੀਤੈਏਉ। ਸਤਿਗੁਰਜਾਗਤਾਤੈਏਉ। ਰਾ
 ਥੁਪਾਤੀਥਿਸਨੁਰਾਈਫੁਲਸੰਕਰਦੇਉ। ਤੀਨਿਦੇਵਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਤਿਕਰਤਿਕਿਸਕੀਉ
 ਪਾਖਾਨਗਢਿਕੈਮੂਰਤਿਕੀਨਿਦੇਕੈ। ਆਤੀਪਉ। ਜੇਇਹਮੂਰਤਿਸਾਚੀਤੈਤਉਗੜ੍ਹਦੇ
 ॥ ੩॥ ਭਾਉਪਤਿਤਿਅਰੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਕਾਸਾਰਾ। ਭੋਗਨਤੋਰੇਭੋਗਿਆਇਸੁਮੂਰਤਿ
 ਛਾਰਾ॥ ੪॥ ਮਾਲਨਿਭੁਲੀਜਗਾ। ਭੁਲਾਨਾਮਭੁਲਾਨੇਨਾਤਿ। ਕਤਕਥੀਰਤਮਰ
 ਪਕਰਿਤਰਿਰਾਇ॥ ੫॥ ੧॥ ੧੪॥ ਆਸਾ। ਬਾਰਤਥਰਸਥਲਪਨਥੀਤਿ
 ਥਰਸਕਥੁਤਪੁਨਕੀਓ। ਤੀਸਥਰਸਕਥੁਦੇਵਨਪ੍ਰਜਾਠਿਰਿਪਥੁਤਨਾਥਿਰਪਿਥੁਦੇ
 ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਇਓ। ਸਾਇਰੁਸੋਖਿਭੁੰਨਥਲਇਓ। ਰਤਾਉ। ਸੁਕੇਸਰਵੀ
 ਥੰਧਵੈਲੁਲੈਖੇਤਿਤਥਵਥਿਕਰੈ। ਅਇਓਚੋਰੁਤੁਰੰਤੁਲੇਗਇਓਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਰ
 ॥ ੨॥ ਚਰਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨੁਲਾਗੈਨੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਰਥਤੈ। ਜਿਹਵਾਥਚਨੁਸੁਪੁਨ
 ਤਥੇਰਧਰਮਕੀਆਸਕਰੈ॥ ੩॥ ਹਰਿਜੀਓਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਲਿਵਲਾਵੈਲਾਤਹਰਿਹਰਿ
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਨੁਪਾਇਓਅੰਤਚਲਾਇਆਨਾਲਿਚਲਿਓ॥ ੪॥ ਕਤਕਥੀ
 ਤੋਰੰਤੁਅਨੁਪਨੁਕਥੁਐਲੈ। ਨਗਇਓ। ਅਈਤਲਥੋਰਾਪਾਲਥਇਕੀਮਾਇਆ

॥ ५॥ २॥ १५॥ आसा ॥ कृतुदीनेपाटपटं उरकृतुपयपयिह
 ॥ १॥ अतिरघवा दनकी जैरे मनानुवित्रु
 ॥ २॥ सुमतिपनुराधनकउदी आमुगपकउप
 ॥ ३॥ उरिजनुउतमुत्रगु
 ॥ ४॥ ॥ ५॥ ३॥ १६॥ आसा ॥ उममसकीनधुदएी धंदे तुमराजसुम
 ॥ १॥ कजि धेदिआधनि
 ॥ २॥ निवजसेटी जैनि आधि धिचरै कलमा अकलति
 ॥ ३॥ धसमुपछानितरस
 ॥ ४॥ माटी ऐक उधरि नानतामति धुउमुपछाना कउक धीरगति सत
 ॥ ५॥ ॥ १७॥ आसा ॥ गगननगरिहिक
 ॥ १॥ सुवनन धिकल उठे सगिते रै ईदी
 ॥ २॥ ॥ ३॥ ॥ ४॥ ॥ ५॥ ॥ १८॥ आसा ॥ सरपनि ते धुप रिन ती ध

ਜੀਆ ਜਿਨਿਥੁ ਤਮਾਥਿ ਸਨੁ ਮਤਾ ਦੇਉ ਛੁਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸੁਪਨੀ ਨਿਸ਼ਾ
 ਪੈਰੀਆ ਜਿਨਿਥੁ ਤਵਲ ਰਸੀ ਅਲਗੁ ਰਪੁ ਸਾਦਿ ਝੀਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੀ
 ਕਿਆ ਕਤੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿਸਾ ਚੁਪ ਚਾਨਿਆ ਤਿਨਿਸੁ ਪਨੀ ਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਪਨੀ
 ਛੁਛਨੀ ਅਵਰਾ ਸੁਪਨੀ ਜਿਤਿ ਕਤਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ
 ਬਲੁ ਅਥਲੁ ਕਿਆ ਇਸਤੇ ਤੇਈ ॥ ੪ ॥ ਇਤ ਬਸਤੀ ਤਾ ^{ਇਹ} ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ਗੁਰਪੁ
 ਸਤਿ ਤੇਰੇ ਕਥੀਰਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੧੮ ॥ ਆਸਾ ॥ ਕਤਾ ਸੁਆਨ ਕਥੀ
 ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਤਾ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਤਰਿਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ਗੰਮਰ
 ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੁਲਿਨੀ ਕਤੀ ਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉ ਅਕਤਾ ਕਪੂਰ ਚੁਗਾਏ ॥ ਕਤਾ
 ਸੀ ਅਰ ਕਉ ਦੁਧ ਪੀਅਏ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਚੁਧਿ ਤੇਈ ॥ ਪਾ
 ਰਸਿ ਲੋਤਾ ਕੰਚਨੁ ਤੇਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਜੋਧਰਿ
 ਆਸੁ ਕਰਮ ਕਸਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਕਤੇ ਕਥੀ
 ਕੇਸਤ ਜੁਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ੨੦ ॥ ਆਸਾ ॥ ਲੰਕਾ ਸਕੋਟੁ ਸਮੁੰ
 ਖਾਈ ॥ ਤਿਤ ਰਾਵਨ ਘਰਿ ਖਥਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਉ ਬਿਰੁਨ
 ਈ ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੁਤ ਸਵਾਲਖੁ
 ॥ ਤਿਤ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਅਨ ਥਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਜਾ ਕੇਤ ਪਤਰ ਸੇਈ
 ਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪੋਰੇਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨੀਮ ਬਸਾਈ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਰੈ ਨ
 ਤੁੰਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਤਾ ਕਥੀਰ ਸੁਨੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ
 ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ੨੧ ॥ ਆਸਾ ॥ ਪਤਿਲਾ ਪੁਤੁ ਪੀਛੈ ਗੀਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ
 ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭ ਉਸਨੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਈ
 ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਢੁਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ
 ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾਉ ਪਰਿ ਸੁਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਰਿ ਲਗੇ ਠਲ ਠੁਲਾ
 ਘੋਰੈ ਚਰਿਭੈ ਸਚ ਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ ਥਾਤਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ਕਤਾ
 ਕੀਰ ਜੁਇ ਸਪਦ ਭੁਏ ॥ ਰਾਮ ਤਤਿ ਸੁਸਭੁ ਬਿਛੁ ਸੁਏ ॥ ੫ ॥ ੯ ॥ ੨੨ ॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਥੀ ਰਜੀ ਉ ਕੇਤਿ ਪਦੇ॥

ਬਿੰਦੁ ਤੇਜਿ ਨਿਪਿੰ ਰੁ ਕੀ ਆਸਾ

ਕੁੰਡਤਾਇ ਆਸਾ ਦਸਮਾਸਮਾਰਾ ਉਦਰਿ ਗਾਖਿ ਆਬਤੁ ਰਿਲਾਗੀ ਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ

ਨੇਕ ਰੁਲੇ ਭਿਲਾ ਗੇਰਤ ਨਜਨ ਮੁਖੋਇ ਆਸਾ ਪੁਰਖ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਥੀ ਜਨਾਤੀ ਬੋਇਆ

ਗਉ॥ ਥਾ ਰਿਕੇਤ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤੇ ਨਾ ਸੋ ਤੋਇ ਆਸਾ ਜਾਨ ਮੁਆਇ ਝੁਟ ਪਕਰੈ ਤਬ ਤਿਕਾਤੇ

ਰੇਆ॥ ੨॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਤੈ ਸਾਸਾ ਥਾ ਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਥੀ ਰਾਚੇਤਿ

ਰੁਪਿ ਆਸਾ॥ ੩॥ ੧॥ ੨੩॥ ਆਸਾ॥ ਤਨੁ ਰੈ ਨੀਮਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਕਰਿ ਤਉ ਪਾਚਉ ਤਤ

ਭਤੀ॥ ਰਾਮਗਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵ ਰਿਲੈ ਤਉ ਅਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗ ਰਾਤੀ॥ ੧॥ ਗਉਗਉਗੀ ਦੁਲਾਤੀ

ਕਲਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਿਹਾਏ ਰਾਜ ਰਾਮ ਭੁਤਾਰਾ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਭਿਕਮਲ ਮਤਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿਏ

ਰੁਮਗੀ ਆਨਉ ਚਾਰਾ॥ ਰਾਮਗਾਇ ਸੋ ਦੁਲਾਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸਥ ਭੁਤਾਰਾ ਮਾਰਾ॥ ੨॥ ਸੁਰਿ

ਰਮੁ ਨਿਜਨ ਕਉ ਤਕਾਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਉ ਜਾਨਾ॥ ਕਹਿ ਕਥੀ ਰਮੇ ਤਿਓ ਚਲੈ ਤੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗ

ਵਨਾ॥ ੩॥ ੨॥ ੨੪॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇ ਠਕੇ ਨਾ ਮਿਠਰੇ

ਗੇ॥ ਸਖੀ ਸੋਹਣੀ ਨਨ ਦਗੋਟ ਲੀਵੈ ਰਕੇ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈਰਾ ਮੁਖਿ

ਰੰਗੀ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਿ ਰਹਿਉਰੇ॥ ਸੋ ਜੈ ਰਮ ਤੁਨੈ ਨਨ ਤੀ ਪੇਖਉਇ ਤੁਧੁ ਕਾਸਉ ਕਤਉਰੇ॥

ਰਹਉ॥ ਥਾ ਪੁਸਾਵ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇ ਆਮਦ ਮਤ ਵਾਰੀ॥ ਥਾ ਭਰਾਈ ਕੋ ਜਬ ਸੰਗਿ ਤੇਤੀ

ਭਉਰੀ ਤਪਿ ਆਰੀ॥ ੨॥ ਕਹਤ ਕਥੀ ਰਪੰਚ ਕੋ ਦੁਗਰਾ ਦੁਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆਸਾ॥ ਭੂਠੀ

ਨਦਿ ਆਸੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿ ਆਸੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ੩॥ ੨੫॥ ਆਸਾ॥

ਰਮ ਪਰਿਸੁ ਤਤਨ ਤਿਨਿ ਤਤਨ ਕੰਠਿ ਜਨੈ ਉਤਮਾਰੇ॥ ਤੁਮਤ ਉਥੇ ਦੁਪੜੁ ਗਾਇ ਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰ

ਦੈ ਰਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੀ ਜਿਉ ਬਾਧਿ ਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾ ਗਾਇ ਨ ਤਿਰਵੈ ਬਸਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਜਮਦੁ

ਰਾਗ ਪੁਲਾਸਿ ਬਵਰੈ ਤਬ ਕਿਆ ਕਤ ਸਿ ਮੁਕੰਦਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਮ ਗੋਰੁ ਤੁਮਗੁ ਆਰਗੁ ਸ

ਰੰਗ ਮਜਨ ਮਰਖਵਾਰੇ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਰਿਉ ਤਰਿ ਚਰਾਇ ਤੁਕੈ ਸੇਖ ਸਮਤ ਮਾਰੇ॥ ੨॥ ਤੁੰਬਾ

ਨੂੰ ਮੈ ਕਾਸੀ ਕਾ ਜੁਲਾਹੁ ਝੁਟੁ ਮੋਰਗੀ ਆਨਾ॥ ਤੁਮਤ ਉਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਤਰਿ ਸਉ ਮੋਰ

ਗਾਨਾ॥ ੩॥ ੪॥ ੨੬॥ ਆਸਾ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੈ ਜੈ ਸਾਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ

ਜਾਨੈ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਰਮਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਢੋਡਿ ਪਰਮ ਧਿਆਨ॥ ੧॥ ਥਾ ਥਾ ਮਾਇਆ ਮੋਤ ਤਿਤੁ

ਕੀਨਾ ਜਿਨਿਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਤਿਰਿਲੀਨਾ ਰਤਾਉ ॥ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰੈ ॥ ਪਸੁਨ ਦੇਖੈ ॥
 ਗਿਆ ॥ ਕਾਲਠਾ ਸਨਮੁਗ ਪੁਚੈ ਤੈ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿ ਨਿਲਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਪਰਤਿ
 ਰਨਤਰਨ ਸੋਇ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀਰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਐ ਸਾਦੁ ਤੀਆਨਾ ਟੀਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੨੬
 ਆਸਾ ॥ ਜਉ ਮੈਰੂਪ ਕੀਏ ਬਤੁ ਤੇਰੇ ਅਬਫੁ ਨਿਰੂਪੁ ਨ ਤੋਈ ॥ ਤਗਾਂਤੁ
 ਸਰੁਥਾ ਕਾਰਾਮਨ ਮਥਸਿ ਤੋਈ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੋਤਿ ਨਾਚੇ ਨਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਦਰੀਨ
 ਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਗਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਛੁਟੀ ॥ ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਉ
 ਪੁਰਾਨ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੁਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਦ
 ਕਤਿ ਕਥੀਰ ਮੈ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥ ੨੮ ॥ ਆਸਾ ॥
 ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨ ਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦ ਤਿਜੀ ਅਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਵਰਨ ਟੀਕੈ ਕਾਉ
 ਵਖਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਜੀ ਸਾਤਿ ਬੁਏ ਕੁਤੇ ਟੀਮਤਿ ਤੇਰਾ ॥ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਖਬਰਿ ਨ
 ਦੀਨ ਕੇ ਬਠਿਰੇ ਤਾਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਕੇਤ ਬਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾਹਿ ਪੁਰਖ
 ਕੋਈ ॥ ਪਛੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਠਿਰੇ ਜਉ ਦਿਲ ਮਤਿ ਖਬਰਿ ਨ ਤੋਈ ॥ ੨ ॥ ਅਲਹੁ ਗੋਬਿੰਦ
 ਲਘਟ ਭੀਤ ਰਿਤਿ ਰੈਲੇ ਤੁਧਿ ਚਾਰੀ ॥ ਤਿੰਦੁ ਤੁਰਕ ਦੁੰਮਤਿ ਏਕੈ ਕਤੈ ਕਥੀਰ ਪੁਰਖ
 ॥ ੭ ॥ ੨੯ ॥ ਆਸਾ ॥ ਤਿਪਦੇ ਇਕਤੁਕਾ ॥ ਕੀਓ ਗੀ ਸੀ ਗਾਯੀ ਮ
 ਤਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲੇਜ ਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਮੇਰੇ ਪਿਰੁ ਤਉ ਤਰਿ ਕੀ ਬਤੁ ਗੀਅ
 ਮਥੇ ਰੇ ਮੈਤਨ ਕਲਹੁ ਗੀਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਧਨ ਪਿਰਏ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਸੇਜੇ ਕਪੜੇ
 ਦੁਤੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁਤ ਗਨਿ ਜੋ ਪੀਅਰਾ ਵੈ ॥ ਕਤਿ ਕਥੀਰ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੩ ॥
 ॥ ੮ ॥ ੩੦ ॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਥੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਦੁਪਦੇ ॥ ਟੀਰੈ ਟੀਰੈ
 ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਤਿ ਜਗਤਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਟੀਰੈ ਥੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ
 ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਤ ਦਥਾਨੀ ॥ ਤੰ ਸੁਤੁਇ ਟੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥ ਰਤਾਉ
 ਕਤਿ ਕਥੀਰ ਟੀਰਾ ਅਸਦੇਖਿ ਓਜਗਮਾ ਤਰਤਾਸਮਾਈ ॥ ਗੁਪਤਾ ਟੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟ
 ਜਬ ਗੁਰਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥ ਆਸਾ ॥ ਪਤਿਲੀਰ
 ਰੁਜਤਿ ਕੁਲਖਨੀ ਸਾਤੁ ਰੈਪੇਈ ਐ ਬੁਰੀ ॥ ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ਸ

ਗੁਰਗੋ॥੧॥ ਰਹੀ ਸਗੀ ਮੁਣੀ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਰੀ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵੈ ਮੇਰੀ ਅਸ
ਗੀ॥੧॥ ਰਹੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁ ਗੀ ਅਰੀ ਬਡੀ ਕਾਸੁ ਹਰੁ ਟਹਿ ਭਾਲੇ
ਜੁਗੁ ਬਿਭਾਈ ਅਬ ਮੇਰੇ ਜੇਰੀ ਅਉਰੁ ਪਹਿਰੀ॥੨॥੨॥੩੨॥ ਅਸਾ॥ ਮੇਰੀ
ਗੁਰੀ ਅਕੋ ਪਨੀ ਆਨਉ॥ ਲੋਗ ਪਿਓਰ ਮਜਨੀ ਆਨਉ॥੧॥ ਇਨ ਮੁੰਡੀ ਅਨ ਮੇਰਾ ਘ
ਜੁਗੁ ਵਾ ਬਿਟਵਹਿ ਰਾਮ ਮਉ ਆਲਾ ਵਾ॥੧॥ ਰਹੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ
ਜੀ॥ ਇਨ ਮੁੰਡੀ ਅਨ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ॥੨॥੩॥੩੩॥ ਅਸਾ॥ ਰਹੁ
ਜੁਗੁ ਬਹੁ ਗੀ ਆਘੁ ਘਟੁ ਜਿਨਿ ਕਾ ਢੈ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਰ ਲਹੈ ਗੀ ਨ ਆਢੈ॥੧॥ ਰਹੁ
ਜੁਗੁ ਘਟੁ ਕਾ ਢੈ ਗਈ ਤੇਰੀ ਅਗੈ॥ ਉਨ ਕੀ ਗੈ॥ ਲਿਤੋ ਹਿ ਜਿਨਿ ਲਾਗੈ॥
ਘੁ ਘਟੁ ਕਾ ਢੈ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ॥ ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਚ ਬਹੁ ਬੁਢੇ ਆਈ॥੨॥
ਜੁਗੁ ਘਟੁ ਤੇਰੇ ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚੈ॥ ਪਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਕੂਦਹਿ ਅਰੁ ਨ ਚੈ॥੩॥ ਕਹ
ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਤਬ ਜੀਤੈ॥ ਪਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਜਨ ਮੁਢਿ ਤੀਤੈ॥੪॥੫॥੬॥
ਅਸਾ॥ ॥ ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ॥ ਲਾਗੁ ਗਏ ਸੁਨਾ ਬਿ
ਨੀ ਮੇਰੀ॥੧॥ ਰਹੀ॥ ਮੁਖੋ ਫਰਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਕਰਵਟੁ ਦੇ ਮੋ ਕਉ ਕਾਹੇ
ਕਉ ਮਾਰੇ॥੧॥ ਰਹੀ॥ ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ਅਗੁਨ ਮੇਰਾ॥ ਪਿਰੁ ਪਰੈ ਤਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੇਰਾ॥੨॥ ਰਮਤੁ ਮਥੀ ਦੁਭਾਇ ਓਨੀ ਕੀ ਕਰੀ॥ ਤੁਮਹਿ ਸੁਕੰਤ ਨਰਿ
ਮੇਰੀ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਗੀ ਲਈ॥ ਅਬ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ॥੪॥੫॥੬॥
ਅਸਾ॥ ॥ ਕੇਰੀ ਕੋ ਕਾਹੁ ਮਗੁ ਮੁਨ ਜਾਨਾ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿਤ ਨਾਇ ਓਤ ਨਾ॥
ਰਹੀ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਟ ਪੁਰਨਾ॥ ਤਬ ਹਮ ਇਤਨ ਕੁਪ ਸਰਿ ਓਤ ਨਾ॥੧॥ ਪਰਨਿ
ਅਸਕੀ ਕਰਗਾ ਬਨਾਈ॥ ਸੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚਲਾਈ॥੨॥ ਪਾਈ ਜੋਰਿ ਬਤਾਇ ਕੀ
ਤੋਤੰਤੀ ਮਨੁ ਮਨਾ॥ ਜੋਲਾ ਹੋ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨਾ ਘਟੀ ਰਾਮ ਪਛਾਨਾ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕ
ਜਹੇਰੀ॥ ਸੁਤੈ ਸੁਤਾ ਮਿਲਾਏ ਕੇਰੀ॥੪॥੫॥੬॥ ਅਸਾ॥ ॥ ਅੰਤ ਰਿਮੈ ਯੁਜੇ ਤੀਰ ਬਨਾਵੈ
ਗੋਬਿੰਦੁ ਠਨ ਜਨਾ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਏ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਗੁਮਾਇ ਅਨਾ॥੧॥ ਪੁਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ
ਦੇਵਾ॥ ਸਚਾ ਨਾਵੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥੧॥ ਰਹੀ॥ ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇਗਾ ਰਿਹੈ ਨਿਰ ਨਿਤ ਮੇ
ਰੇ ਨਾਵਹਿ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੈ ਕੁਝ ਤੇ ਸੇ ਓਇ ਨ ਗਠਿ ਗਿਠਿ ਰੇ ਜੀ ਆਵਹਿ॥੨॥ ਅਨਹੁ ਕਠੋਰ ਮਰੈ

ਰੇਜ ਸਕੀਗਾ ਸਤ ਸੰਗ ਤੇ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ ਮਾਧਉ ਜੈ ਸੇ ਮਧੁ ਪ੍ਰਮ ਮੰਚਾ ਕਾ
 ਥੰਢਾ ਪਤੀ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਮਾ ਕੀ ਸੇ ਵਨ ਕੀ ਨੀ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਚ ਮਾਗਾ ॥੨॥
 ਆਸਾ ॥ ਕਿਹਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ
 ਰੂਪ ਪੈ ਤੋ ਰੋਜਨਾ ॥੧॥ ਤੁਹਾ ਹਿਰਨ ਅਗ ਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ਪਾਨ ਕਰਤ ਪ
 ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ ਥੰਢਾ
 ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੋ ਰੋਜਨਾ ॥੨॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇ ਵਰੀ ਥਾਧਿ ਥੰਢੇ ਰੋਜਨਾ ਕਮਿ
 ਦਾਸ ਥੁਟਿ ਥੰਢੇ ਕਵਨ ਗੁਨਾ ॥੩॥ ॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਗੋ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤ ਰਿਤ ਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਥੰਢੀ
 ਗਗਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਨਿਮਤ ਨਾਮ ਦੇ ਉਦੁ ਪ੍ਰਾਪੀ ਆਇ
 ਤ ਉਜਗ ਜਨ ਮਸ਼ਕਟ ਨਹੀ ਆਇ ਆਸਾ ॥੨॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾ ਸਗ ਮਰੀ ਰਾ
 ਇ ਉਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਰ ਕਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁ
 ਰਾ ਕੈ ਸੇ ਨ ਚੰਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉ ਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਥਕ ਥੁਪਾ ਵੈਤ ਥਗਰ ਬੁਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇ ਗੁਣੀ ਤ ਬੋਰੇ ਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥
 ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਰਸਕ ਸਹਿਭੁ ਲਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸਿਰੀ ਆਜਾਇ ਕਹੁੰ ਸਮਾ
 ॥੨॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾ ਸਥਾ ਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਥਾਜੀ ਗਰ ਸਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਥ
 ਆਈ ॥੩॥ ॥੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਭਗਤਪੈਨੇਜੀਉਕੀ

ਕ੍ਰਮਤਫਿਰਤਬਤੁਜਨਮਥਿਲਾਨੇਤਨੁਮਨੁਨੀਤੀਪੀਰੇ॥ ਲਾਲਚਥਿਖੁਕਾਮਲੁਬਧਗ
ਤਨਿਥਿਸਰੇਪ੍ਰਭੁਤੀਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਥਿਖੁਫਲਾਮੀਠਲਗੇਮਨਬਉਰਚਾਹਥਿਚਾਰਨਜਾਨਿ
ਪਾਗੁਨਤੇਪ੍ਰੀਤਿਬਛੀਅਨਭੰਤੀਜਨਮਮਰਨਫਿਰਤਾਨਿਆ॥ ੧॥ ਜੁਗਤਿਜਾਨਿਨਤੀ
ਨੇਨੇਵਾਸੀਜਲਤਜਾਲਜਮਠੰਧਪਰੇ॥ ਥਿਖੁਫਲਸੰਚਿਭਰੇਮਨਐਸੇਪਰਮਪੁਰਖਪ੍ਰ
ਭੁਨੇਥਿਸਰੇ॥ ੨॥ ਗਿਆਨਪ੍ਰਵੇਸੁਗੁਰਤਿਪਨੁਦੀਅਧਿਆਨੁਮਾਨੁਮਨਏਕਮਏ॥ ਪ੍ਰ
ਭੁਤਿਮਾਨੀਸੁਖਜਾਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਮੁਕਤਿਭਏ॥ ੩॥ ਜੋਤਿਸਮਾਇਸਮਾਨੀ
ਰੇਅਢਲੀਪ੍ਰਭੁਪਤਿਚਾਨਿਆ॥ ਪੈਨੈਧਨੁਪਾਇਅਧਰਦੀਪਰੁਮਿਲਿਜਨਸੰਤਸਮਾਇ

੫੨੬॥ ੧॥ ਆਸਾਮਤਲਾਪ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸੰਗਿਨਾਮਦੇਉਮਨੁਲੀ

ਰਾਅਢਦਮਕੋਢੀਪਰੇਤੋਇਓਲਾਖੀਦਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬੁਨਨਾਤਨਨਾਤਿਅਗਿਕੋਪ੍ਰੀ

ਤਗਨਕਬੀਰਾ॥ ਨੀਚਕੁਲਾਜੋਲਾਤਰਾਉਇਓਗੁਨੀਘਗਤੀਰਾ॥ ੧॥ ਗਵਿਦਾਸੁਚੁੰਦੰ

ਤੁਰੇਨੀਤਿਤਿਨਿਤਿਅਗੀਮਾਇਆ॥ ਪਰਗਟੁਤੋਆਸਾਪਸੰਗਿਤਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥

੨॥ ਜੈਨੁਨਾਈਭੁਤਕਾਰੀਆਓਤੁਘਰਿਘਰਿਸੁਨਿਆ॥ ਤਿਰਦੈਵਸਿਆਪਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗ

ਤਮਤਿਗਨਿਆ॥ ੩॥ ਇਤਥਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟਰੋਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ ਮਿਲੇਪ੍ਰਤਖਿਗੁ

ਨਾਈਆਪੰਨਾਵਡਭਾਗਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਆਸਾਧਨੇਜੀਉਕੀ ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦ

ਪਲਦਮੋਦਗਥਿਬਤਿਨਜਾਨਸਿਕੋਈ॥ ਜੇਧਾਵਤਿਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਕਉਕਰਤਾਕਰੈਸੁਤੇਈ॥

ਗਉ॥ ਜਨਨੀਕੇਰੋਉਦਰਉਦਕਮਤਿਪਿੰਡਕੀਆਦਸਦੁਆਰਾ॥ ਦੇਇਅਤਾਰੁਅਗ

ਨੀਤੋਰਖੈਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ੧॥ ਕੁੰਮੀਜਲਮਾਤਿਤਨਤਿਸੁਬਾਤਰਿਪੰਖਖੀਰੁ

ਲਾਹੀ॥ ਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਤਰਸਮਝਿਦੇਖੁਮਨਮਾਤੀ॥ ੨॥ ਪਾਖਣਿਕੀਟੁਗੁ

ਰੁਤੇਇਰਤਾਤਾਚੇਮਾਰਗੁਨਾਤੀ॥ ਕਤੈਧੰਨਪੁਰਨਤਤੁਕੋਮਤਰੇਜੀਅਡਰੰਤੀ॥

੩॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਤਲਾਖ ਵਾਰ॥

੧ ਅੰਤਰਿਗੁਰੁ ਅਰਾਧਣਾਜਿ ੨੨੨
ਤਵਾਜਪਿ ਗੁਰਨਾਉ॥
ਪਉੜੀ ੨੧ ਸਲੋਕੁ ੪੨

ਪੜ੍ਹ

ਜੋਤਸੁਮਲਾ

੪੮ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੨ ਮਃ ੧
੭ ਮਃ ੩
੭ ਮਃ ੪
੩੨ ਮਃ ੫

੪੮

੮

ਅਸਟਪਦੀਆ

੫ ਮਃ ੧
੧ ਮਃ ੩
੧ ਮਃ ੪
੨ ਮਃ ੫

੨

ਵਾਰ

੧ ਮਃ ੩
੧ ਮਃ ੫

੨

ਪੜ੍ਹ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਥਾਣੀ ਭਗਤਾਕੀ

ਕਥੀਰਜੀਉ ਕਦਉ
ਦਾ॥ ਘਰੁ ੨

੧ ਚਾਰਿਪਾਵਦੁਇਸਿੰਗਗੰਗਮੁਖ
ਘਰੁ ੩

੨ ਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕਥੀਰਕੀਮੁ
ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀਪਦੇ॥
ਘਰੁ ੧

੧ ਜੋਗਜਦੇਤਿਤਕਵਨਥਰਾਈ
੨ ਮਲੈਨਲਾਢੈਪਰਮਲੋਪੁਰ
ਗਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇ॥
ਘਰੁ ੩

੧ ਦੁਪਤਥਢਾਰੇਥਨਪੁਥਢੂਰੀ
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਉਕੇਪਦੇ॥
ਘਰੁ ੧

੧ ਅੰਤਰੁਮਲੁਨਿਰਮਲੁਨਤੀ
੨ ਨਵਨਿਧਿਪਰਸੀਕਾਇਗੰਗੀ
੩ ਅੰਤਿਕਾਇਜੋਲਢਾਮੀਸਿਮੈ
ਜੈਦੇਵਜੀਕਾਪਦਾ॥
ਘਰੁ ੪

੧ ਪਰਮਾਦਿਪੁਰਖਮਨੋਪਿਅੰ

ਪੜ੍ਹ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ

ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ਘਰੁ ੧

ਤੋਗਨ ਮੁਖੀ ਚਰਣ ਭਰਮ

ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰਦੀ ਕੁੰ ਗੁਜੇਰ ਲੈ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਜਾਹੋਇ ॥੧॥ ਪੂਜਾ ਕੀ ਚੇਨ ਮੁਖ

ਅੰਤੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਪੂਜਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਣੀ ਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਪੈ

ਰਹਿ ॥ ਭਉ ਨ ਭੈ ਜੀਓ ਮੰਜੀ ਐਸੇ ਖਪਾਇ ਆਣ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪ੍ਰਸੂ ਮਿਥਹਿ ਚੰਗਿ ਅ

ਖਰੁ ਖਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਪੁਲੇ ਅਦ ਮੀਧਿ ਗੁਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ

॥ ਜੇਹੈ ਦੁਰਿ ਨ ਜਾਇ ਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੇ ਦੇਵੈ ਸੇਖ ਵਣ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

ਗੋ ॥੪॥੧॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹ

ਪੁੰਥ ਨਿਸਵਾਹਿ ॥ ਤਾਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣ ਅਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਹਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿ

ਥਿ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਣ ਅਧਾਰ ॥ ਜਾਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ

ਕੁੰ ਵੇਚਹਿ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਗਵਿਸ ਸਿਦੀ ਪਕ ਜਾਕੇ ਤਿਭਵ ਵਿਏ ਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਹਿ ॥

ਗੁਪਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਰੋਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ॥੨॥ ਸਿਧਾਂ ਮਾਧਿਕ

ਨ ਜੋਤਿ ਤੁਗਰ ਦੁਹਲੇ ਚਨ ਕਿਆ ਹੋਰੈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੋ ਤਿਸ ਬਦੁ ਪੁਨਿ ਗਜੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰ

ਗੁਨਿ ਬੋਰੈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰਨਾ ਥਥੇ ਅੰਤ ਅਜਨੀ ਸਚੈ ਮਹਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸ

ਚੈ ਭੈ ਜਗ ਜੀਵਨ ਨਦ ਰਿਕਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥

ਗੁਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੨

ਚਉਪਦੋ ॥ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਪ੍ਰਿਗੁਇ ਵੇਰ ਜੀਵ

ਜੇਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ

ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐਸਾ ਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੈ ਅਵਗਵ

ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿਰੈ ਜਗ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ

ਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਗਾਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਭਿ ਰਿਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿ ਅ

ਪੂਜੈ ਸੀਤ ਗਾਤਿ ਬਨੀ ॥ ਅਪਸੇਤੀ ਅਪੁਖਾਇ ਅਤਾਮ ਨੁਨਿਰ ਮਲੁ ਹੋਅ

ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਥੇਰੁ ਤਗਾ ਐਸਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ॥ ਈਸੇ ਜੋ
ਕੁਝ ਆਇ ॥ ਕੁਝ ਕੀ ਪਾਲੇ ਵਿਚੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥
ਕਐਸੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕਿ ਆਵੈ ਹੁ ਸੇਵ ਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਆਗੈ ਜ
ਧਰੇਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪੁ ਭਿਖ
ਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿ ਕੀ ਤੇ ਮਸੇਵਾ
ਦੁਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਹਰਿ
ਠਲੁ ਪਾਈ ਐ ਦੁਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਮੁਥਿ ਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥ ੧ ॥
ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੀਤ ਹੋ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰ
ਭੀ ਜੇ ਹੋ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ
ਸਤ੍ਰਹਾਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧੁ ਪੁਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੈਰੁ ਖਲ ਬੈ
ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰਾ ਸਿਕੁੜੀ ਹੋ ਚਲ ਦਿਆਨਾ ਲਿਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰਾ
ਜੋ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸੋਢੂ ਠੋਢੂ ਠੋਢੂ ਗੋਢੂ ਠੋਢੂ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਕਪੈ ਨ ਕੁਧ ਕੇ
ਕਪਣ ਕਢੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਜੁਗਮਹਿ ਨ ਮੁਦਲੰਭੁ ਪੈਰੁ ਮੁਹਿ
ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵੇਖੁ ਕੋਇ ਉਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਫਲਿ ਹਰੀ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਸਦਾ
ਹੋ ਜਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਾਲਿ ਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੋ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਓ ਉਪਾਏ ਆਪਣੇ
ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬੈਰ ਗੋਤੋ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹੋ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤ ਜੀ ਮਨੁ ਜਿਹ
ਨਲ ਗੋਆਇ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰੇ ਤਕ ਗੋਬਿੰਦ ਵਸੈ ਈ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰੁ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਅਵੇ
ਰਜਾਇ ॥ ਹਿਉ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤ ਕਰੋ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗਮ
ਕਹੈ ਕਹਿ ਐਰਾ ਮੁਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਦੀਰਾ ਮੁਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਠਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤ
ਦ ਜਿਸੁ ਲਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀ ਸਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ
ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਕਪਟ ਵਸੈ ਥਾਹੁ ਸਤ ਕਹਾਹਿ ॥ ਤਿਸਨਾ ਮੁਲਿ ਨ ਦੁ
ਤਿਗਾਏ ਪਛਤਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੇ ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉ ਮੈ

ਕੀਦੁਖਿਧਾਨਜਾਇਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਦੇਸਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮੁਤੋਵੈਸੋਈਜਨਪਾਏਗੁ
ਰੁਖੈਵੈਈ॥ਨਾਨਕਵਿਚਤੁਤਉਮੈਮਾਰੇਤਾਂਤਰਿਭੈਵੈਸੋਈ॥੪॥੪॥੬॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੩ ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾਮਤਿਨਿਤਚਲਨਿਸਕਾਅਭਿਮਾ
ਵੇਈ॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਤਰਿਚਰਦੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਤਰਿਚੇਤਿਅ
ਨਾਜੇਇਉਤਿਸੋਫਲੁਤੇਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਰਸੁਪਵਤਿਪੀਵਤਰਤਤਿਸਦਾ
ਰੁਖੈਈ॥ਰਤਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਰਸੁਤੋਵੈਪਾਰਸੁਤੇਇਤਪੁਜਕਰਾਏ॥ਜੇਓਸੁਪੁਜੇ
ਗੁਰਪਾਏਦੀਖਿਅਦੇਵੈਸਾਚੁਥੁਧਾਏ॥੨॥ਵਿਲੁਪਰਸੈਪੁਜਨਤੋਵਈਵਿਲੁਮਨਪਰਚੇ
ਰਾਸਮਧਾਏ॥ਗੁਰੁਸਦਾਏਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਸੁਓਤੁਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਵਿਲੁਨਦ
ਰੁਖਪਾਈਐਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਦੇਵਡਿਆਈਅਪਦਾਸਬਦੁਵਰਤਾ
੪॥੫॥੭॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ॥ ਨਾਕਾਸੀਮਤਿਉਪਜੈ

ਰਾਜੀਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਤਿਉਪਜੈਤਾਇਤੋਸੋਈਪਾਇ॥੧॥ਤਰਿਕਥਾਤੁੰਸੁਦਿਗਮ
ਬਦੁਸਨਿਵਸਾਇ॥ਇਤਮਤਿਤੇਰੀਬਿਰੁਹੈਤਾਭਰਮੁਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ਰਤਉ॥ਤਰਿਚਰਦ
ਦੇਵਸਾਇਤੁਕਿਲਵਿਖਤੋਵਤਿਨਾਸੁ॥ਪੰਚਰੂਅਤਮਾਵਸਿਕਰਤਿਤਾਂਤੀਰਥਿਕਰਤਿਨਿਵਾਸੁ
੨॥ਮਨਮੁਖਿਇਤਮਨੁਮੁਗਧੁਤੋਸੋਈਕਿਛੁਨਪਾਇ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਨਬੁਝਈਅੰਤਿਗਇਆ
ਰੁਤਾਇ॥੩॥ਇਤਮਨੁਕਾਸੀਸਭਿਤੀਰਥਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਅਥੁਧਾਇ॥ਅਠਸਠਿਤੀ
ਰਤੇਸੁੰਗਿਰਤਤਿਜਿਨਤਰਿਤਿਰਦੈਰਤਿਅਸਮਾਇ॥੪॥੬॥੮॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ

ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੰਡਿਤਸੁਦਿਸਿਖੁਸਚੁਸੋਈ॥ਦੁਜੈਭਾਇਜੇਤਾਪੜਤਿਪੜਤਗੁਲ
ਜਾਦੁਖੁਤੇਈ॥੧॥ਤਰਿਚਰਦੀਤੁੰਲਾਗਿਰਤੁਗੁਰਸਥਦਿਸੋਈਤੇਈ॥ਤਰਿਰਸੁਰਸਨਚ
ਤੁੰਤਾਂਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਈ॥ਰਤਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤਾਠਿਗਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁ
ਰੁਖੈਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਪਰਘਰਿਜਾਇਨਕੋਇ॥੨॥ਕਥਨੀਥਦਨੀਜੇਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੁ
ਝੋਤੇਈ॥ਗੁਰਮਤੀਪਟਿਚਾਨਦਾਤਰਿਨਾਮੁਪਵੈਸੋਈ॥੩॥ਸੁਦਿਸਾਸਤ੍ਰਤੁੰਨਬੁਝਈਤ
ਰਿਕਰੇਥਾਰਾਸੇਮੁਰਖੁਜੇਆਪੁਨਪਛਾਦਈਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੪॥ਸਚੈਜਗਤੁਰਝਾ
ਏਅਚਝਾਕਛੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜਿਉਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥੫॥੭॥੯॥

ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਤੁਕਮੁਖਿਐਤੁਕਵੈਸਿਅਮਨਿਅਇ॥
ਜੇਤੁਪੁਰੁਵੈਸਕੁਸਚੁਤੋਸੋਰਤੋਸਮਾਇ॥੫॥

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਤਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਤਉਥਿਨਦੇਖ

ਪਾਸਿ॥ ਤਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ

ਦੇਵਸੇਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ਗੁਰਮਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਰਿਕੀਰਤਿਤਮਕੀ

ਰਤਉ॥ ਤਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਤਰਿਤਰਿਸਰਪਾਤਰਿਪਿਆਸਾਤਰਿ

ਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਪਰਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਤਰਿਤਰਿਤਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਦੇ

ਗਤੀਦੁਜਮਪਾਸਿ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਤੀਆਏਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥ ੩॥

ਤਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਲਿਖਾਸਿ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤ

ਜਿਤੁਤਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ ੪॥ ੧॥

ਲਾ ੪ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸਥਦਿਮਨੁਮੇ

ਪਿਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਓ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਮੇ

ਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨੁਮੇਓ॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁ

ਸੰਗਤਿਜਨੁਮੇਓ॥ ਰਤਉ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਤਰਿਭਗਤਿਓਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਰਿਧਿ

ਗੋਪਗਿਓ॥ ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤਤਰਿਨਾਮੇਸੋਓ॥ ੨॥ ਦੁ

ਭਾਗਤੀਨਮਤਿਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਆਵੈਮਨਿਰੋਓ॥ ਕਉਆਕਾਗਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਦੇ

ਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਓ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਤਿਗੁਰਸਤਿਵਾਦੀਜਿਤੁਨਤੈਰੇ

ਸੁਓਓ॥ ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਵਡੇਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੋਓ॥ ੪॥ ੨॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੪

ਤਰਿਜਨਉਤਮਉਤਮਥਾਣੀਮੁਖਿਥੋਲੀ

ਕਾਰੇ॥ ਜੇਜਨੁਨੂਲੈਸਰਪਾਭਗਤਸੇਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਮੇਕਉ

ਨਮੇਲਿਖਿਅਰੇ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੁਰਾਤਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਵਡੇਡਭਾਗੀਜਿਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਆਧਾਰੇ॥ ਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਰਸੁਪਾਵਿ

ਤਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਤੀਦ

ਗੇ॥ ਸੇਕਉਸੁਕਰਗਰਧਪਵਤਿਗਰਭਜੋਨੀਦਇਮਾਰੇਮਤਾਤਤਿਅਰੇ॥ ੩॥ ਦਿ

੩੦੮

ਤੋਂ ਤੁਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰਿ ਰਿਪਾਏ ਤੁਥਿ ਥਾਹੇ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਤਰਿ ਭਾ
ਰਿ ਸਤਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤੋਂ ਦਇਆਲਾ ਮੇਰਾ

ਭਾਵੁ ਤੁਥਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਤੁਜ ਪਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਾਇ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਤਰਿ ਭਾਈ
ਰਾਮ ਰਿਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗ ਤਲਾਏ ਢਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤੂੰ ਆ
ਰਤ ਪੂਰੁ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ਕਰਿ ਰਿਪਾਏ ਚਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ
ਜੇ ਤੀ ਪੂਰੁ ਲੋਚ ਪੂਰੀ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਾਲ ਸਜਨ ਮੁਪੁੰਨ ਕਰਿ ਪਾਇ ਆ ਬਿਨੁ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸਦੁ ਖੁਪਾਵੈ ਮੁਖੁ ਫੀਕਾ ਬੁਕ ਬੁਕ ਮੁਖਿ
ਦੇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਜਨ ਤਰਿ ਪੂਰੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦਰਗ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦੇਵ ਭਿ ਆਈ ॥ ਧੰ
ਧੰ ਸਾਥ ਸਿਕਾਏ ਪੂਰੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਾਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸੇਤਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋਕਉ ਦੇਵ ਤੁਦਾਨ ਤਰਿ
ਜੀਵਾਇ ਆ ॥ ਤਨ ਤੇਵ ਤਲਾਏ ਗੋਲੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਪੂਰੁ ਪੁਰਖੁ
ਕਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਤੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇ ਆ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿ
ਭਾਈ ਮੋਕਉ ਕਰ ਤੁਥਿ ਪਦੇ ਸੁ ਤਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਾ ਤਰਿ ਪੂਰੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁ
ਰੁ ਮੇਲੇ ਜਿਨ ਵਚਨ ਗੁਰੁ ਸਭਿ ਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਐ ਰੇ ਤਰਿ
ਕੋਈ ਨਿਰਥਾ ਦੁਪਾਇ ਆ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਤਰਿ ਪਿਐ ਗੀ ਜਿਨ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਨਾਮੀ ਠਾਮਨਿ ਭਾਇ ਆ ॥ ਜਿਨ ਸਭਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇ ਆ ॥ ਸੇਭਾ ਗਤਿ ਦੁਪਾਪੀ
ਨ ਕਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਅਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰੁ ਧਰੇ ਤਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾ
ਏ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੇਲੇ ਗੁਰ ਥਾਣੀ ਗੁਰ ਥਾਣੀ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਜਿਨ ਸਭਿ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਪੂਰੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ਮੋਕਉ ਕਰਿ ਉ
ਏ ਸੁ ਤਰਿ ਮੀਠਾ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭ ਤਰਿ ਆਤੋ ਆਵਡ ਭਾਗੀ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਏ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਮੋਕਉ ਕੇ ਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸ
ਭੇ ਦੇਵ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪੂਰੁ ਪੀ ਤਰਿ ਦੁਖ ਸਨਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪੀਰੁ ਜੁਧਰਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆ

ਨਿਰੰਗਿਨਾਮੈ ਤਰਿਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬ
ਮਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈ ਭੁਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਗਨੀ ਪਾਇ ਅਸੇ ਭਾਗੀ ਲਮੁ ਏ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥
ਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨ ਦੁਕਰਤੁ ਤਰਿਧਿ ਆਵੈ ॥ ਤੁੰ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਸੁ ਤੇਰੇ
ਗੁਮਿ ਥਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ॥
ਸਭਿ ਤਰਿਕੇ ਕੀ ਏ ॥ ਸਭ ਨਾ ਕਉ ਸਨ ਥੰਧੁ ਤਰਿਕ ਰਿਦੀ ਏ ॥ ੧ ॥ ਤਮ ਰਾਜੇ ਰੁਸ ਭੁ
ਰੇ ਥੀਗਾ ਤਰਿਕਾਤ ਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਤਰਿਕੈ ਵਸਿ ਤੈ ਸਹੀਗਾਰਾ ਏ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ
ਅਪਿ ਤਰਿਲਾਈ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਸ ਤਉ ਦਾਸ ਰਹਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਅੰਤ ਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ਤਰਿ
ਆਈ ॥ ਤਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰੈ ਕੰਮਿ ਤਮ ਚੰ
ਸੇ ਤਮ ਕਰਤ ਜੁ ਅਪਿ ਕਰਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ॥ ਰੇ ਜਨਾ
ਮਨ ਮਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ੭ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥
॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਘਰੁ ੧

ਕਾਤੇਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਤਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਅਤਰਿ ਤਰਿ ਜੀਉ

॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਤਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜ ਕੁਆਰੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾ
ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੁਤਰਿ ਆਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇ ਆਸੁ ਕੇ ਕਾਸਟ
॥ ਰਹਾਈ ॥ ਜਨ ਨਿਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ ਕੇ ਇਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
ਸੰਥਾ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਕਾਤੇਰੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਉਠੈ ਉਠਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋ ਸਾਤਿ ਸੁਪਾਏ
ਓਰਿਆ ॥ ਉਨ ਕਵਨੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਨੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਤਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥
ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਕੁਰ ਕਰਤ ਲਾਧਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਥਲਿ
ਲਿਜਾਈ ਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥

ਘਰੁ ੨

ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਕਰਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾਇ ਤੁਰਤ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ

ਉਤਰੈ ਤਉ ਮੈ ਥਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਤਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਰਖਿ ਲੇਵੁ ਪੁਕਿਰ ਪਾਧਾਰੀ ॥

ਕੋਵੇਰਲਾਸੇਵਕੁ ਤੋਰਿਸਗੇਲੇਥਿਉਤਾਰੀ। ਰਤਾਉ। ਸਾਸਤਰੇ ਦਸਿਮੁ ਤਸਉਸੇ
ਤੁਟੇਕਾਥਾਤਪੁਕਾਰੀ। ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਉਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖਤੁਕਰਿਬੰਚਾਰੀ।
ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਇਸਨਾਨਭੂਮਿਅਏਧਰਸਾਰੀ। ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਤਿਦਿਨ
ਤੋਭਿਨਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਅਾਰੀ॥ ੩॥ ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁਪਾਇਓਅਥਅਏਤਰਿ
ਗੀ। ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਥੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੨

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਧਨੁਜਾਪਤਰਿਧਨੁਤਾਪਤਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁਭਾਇਅ
ਮਖਨਥਿਸਰਉਮਨਤੇਤਰਿਤਰਿਸਾਪਸੰਗਤਿਮਤਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਾਈਖਟਿਅਪਾਇ
ਭੋਧੁਤਾਤਰਿਧਨੁਚਲੇਤਤਰਿਧਨੁਥੈਸੇਤਰਿਧਨੁਜਾਗਤਸੁਤਾ। ਰਤਾਉ। ਤਰਿਧਨੁ
ਨਾਨੁਤਰਿਧਨੁਗਿਆਨੁਤਰਿਸੰਗਿਲਪਾਇਧਿਆਨਾ। ਤਰਿਧਨੁਤੁਲਤਤਰਿਧਨੁਥੈਜੀ
ਤਰਿਤਰਿਪਰਾਨਾ॥ ੨॥ ਤਰਿਧਨੁਮੇਰੀਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਤਰਿਧਨਿਲਪਿਅਧੋਖਾਤ
ਨਤੇਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈਤਾਥਿਚਰਿਓਤਰਿਥੋਕਾ॥ ੩॥ ਧਾਵਤੁਖਰਚਤੁਤੇਦਿਨਅਵੈਤ
ਤਪਲਤਕੈਸੰਗੇ। ਲਾਇਖਜਾਨਾਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਤੁਮਨੁਤਰਿਰੰਗਿਰੰਗੇ॥

੪॥ ੩॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਤਿਪਿ
ਤੋਉਉਧਾਰੇ। ਸੋਤਰਿਤਰਿਤੁਮਸਦਤੀਜਾਪਤੁਜਾਕਅੰਤੁਨਪਾਰੇ॥ ੧॥ ਪੁਤਾਮਾਤ
ਰੇਅਸੀਸਾ। ਨਿਮਖਨਥਿਸਰਉਤੁਮਕਉਤਰਿਤਰਿਸਦਾਭਜਤੁਜਗਦੀਸਾ। ਰਤਾਉ॥
ਤੇਗੁਰੁਤੁਮਕਉਤੋਇਦਇਆਲਾਸੰਤਸੰਗਿਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿ। ਕਾਪਜੁਪਤਿਪਰਮੇਸਰੁਰ
ਗੋਭੋਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨੀਤਿ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਤੁਸਦਾਚਿਰੁਜੀਵਤੁਤਰਿਸਿਮਰਤਅਨ
ਅਨੰਤਾ। ਰੰਗਤਮਾਸਾਪੁਰਨਆਸਾਕਥਤਿਨਥਿਅਪੈਚਿੰਤਾ॥ ੩॥ ਭਵਰੁਤੁਮਾ
ਰੇਤੁਮਨੁਤੋਵਉਤਰਿਚਰਣਾਤੋਤੁਕਉਲਾ। ਨਾਨਕਦਾਸੁਉਨਸੰਗਿਲਪਟਾਇਓਜਿ
ਤੁੰਦਤਿਚਾਕ੍ਰਿਕੁਮਉਲਾ॥ ੪॥ ੪॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਤਤਕਰੈਪਛਮਕੈਤਾਈਪੁਰਬਤੀਲੈਜਾਤਾ। ਖਿਨਮਤਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਤਾਰਆਪਨਤ
ਮੇਤਾਤਾ॥ ੧॥ ਸਿਆਨਪਕਾਤੁਕਾਮਿਨਆਤਾ। ਜੋਅਨੁਗ੍ਰਿਧਿਓਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਤੋਇਰਤੀਉ
ਥਤਾਰਤਾਉ। ਦੇਸੁਕਮਾਵਨਧਨਜੋਰਨਕੀਮਨਸਾਥੀਚੇਨਿਕਸੇਸਾਸਾ। ਲਸਕ

ਗੇਨਬਖਵਾਸਸਭਤਿਅਗੇਜਮਪੁਰਿਉਰਿਸਿਧਾਸਾ॥੨॥ਤੋਇਅੰਨਿਮਨ
ਤਤਾਅਪਸਕਉਜਨਾਤਾਜੋਅਨਿੰਦੁਨਿੰਦੁਕਰਿਓਰਿਓਜੋਦੋਫਿਰਿ
॥੩॥ਸਤਜਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਤਿਸੁਜਨਕੀਕਾਟੀਛਾਸਾਕਹੁਨਾਨਕਉ
ਇਆਪਰਵਾਲਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾ॥੪॥੫॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾਪ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜਨਿਜਪਿਓਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਅਥਿਧੁਜ
ਤਥਿਅਧਿਤੇਤਾਟੇ॥੧॥ਤਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਿਤਿਮਿਲਿਗਾਇਓਗੁਰਪਰਸਾਇਓ
ਨਿਰਮਲੁਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਓਰਤਾਉ॥ਜੋਕਿਢੁਕੀਓਸੋਈਭਲਾਮਨੈ
ਤਿਕਮਾਨੀ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਭਏਕਸਮਾਨੈਜੋਗਜੁਗਤਿਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ਪੁਰਾਨਪੁਰਿ
ਸੂਬਥਾਈਆਨਨਕਤਤੁਜਾਤਾਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਗਿਰਦਿਓ
॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਤਾਨਿਰਭੈਕੈਘਰਿਅਇਆਕਲਿਕੇ
ਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਸਤਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾਪ
ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਤਿਕਰਉਥੇਨਤੀਸੋਅਪਨੈਦੁਖਭਰਿਅਾਪਾਰਥੁਤਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈ
ਆਤਿਨਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਤਰਿਬਿਨੁਕੋਨਬਿਰਥਾਦੁਖੁਕਾਟੇ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਰਸੇਵਕਜੇਤੋਈਤੈਤਿਤੁਮਾਨੁਮਤਤੁਜਸੁਘਟੈ॥ਰਤਾਉ॥ਮਾਇਅੰਸਨਬੰਧਸੈਨ
ਕਿਤਤੀਕਾਮਿਨਅਇਆਤਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਉਚਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨਥਾਛਾ
ਪਾਇਆ॥੨॥ਲਾਖਕੋਟਿਥਿਖਿਅਕੇਥਿੰਜਨਤਾਮਤਿਤ੍ਰਿਸਨਨਥੁਈ॥ਸਿਮਰ
ਕੋਟਿਉਜੀਅਰਾਬਸਤੁਅਗੋਚਰਸੁਈ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮਰੈਦੁਅਰਿਅ
ਭੈਭੰਜਨਤਰਿਰਾਇਆਸਾਧਕੇਚਰਨਪੁਰਿਜਨੁਥਾਛੈਸੁਖੁਨਾਨਕਇਤੁਪਾਇ
॥੪॥੭॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾਪ ਪੰਚਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਪ੍ਰਭੁ
ਭਮਾਤਕੇਵਾਸਉਤਾਛੈਭਿਧਰਨਿਮਤਿਅਇਆਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸੁੰਦਰਥਾਗਮੰਦਰ
ਨਕਛਤੁਜਾਇਆ॥੧॥ਅਵਰਸਭਮਿਥਿਅਲੋਭਲਾਥੀ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਦੀਓਤਰਿਨਾਨ
ਕਉਟੇਤਾਵਸਤੁਛਥੀ॥ਰਤਾਉ॥ਇਸਟਿਮੀਤਬੰਧਪਸੁਤਭਾਈਸੰਗਿਥਨਿਤਾਰੰ
ਆਜਾਥਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਥਨਿਓਤੈਉਨਪੇਖਤਤੀਕਾਲਿਗੁਸਿਅਾ॥੨॥ਕਿ

ਕਿੰਨਾ ਸੰਪੈ ਸੁਇਨ ਰੂਪਾ ਦਾ ਮਾਭਾ ਤੀ ਕਉ ਓਤੁ ਭਾਗੀ ਮਿਲਿ ਅਯੋਗੁ ਸਗਲ ਭੁ
ਵਿੰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਓਵਰ ਗੋਵਰ ਰਥ ਸੰਥਾ ਓਗੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥ ਜਥੇ ਤੇ ਈਲਾ ਮੀਧਾ
ਦੁਲਿਨੀ ਈਕ ਪੈਰੇ ॥ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਧਾਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਤਾਈ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਤਿਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ਓਤੁ ਮੈਰਾ ਨਾਵੈ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੮ ਗੁਜਰੀ

ਤਿਪ ਦਾ ॥ ਘਰੁ ੨ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀ ਅਧਿਵਾਸਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਨਿ
ਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਥਿਨ ਸਿਨਾਵੈ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਟਰਿਜ ਪਿਮ
ਅਥੰਧਨ ਤੁਟੇ ॥ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਛੁਟੇ ॥
ਗੁਰੀ ॥ ਅਠਪਤਰ ਟਰਿਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਟਰਖ ਸੇਗ ਦੁਤਮਾ
ਨੇਰਾ ਕਰੈ ਓਤੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਤਿ ਨੀਰਖਿਲੀ ਅਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬ
ਜਾਈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤਲੁਨ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿ ਤਪਵਿ ਤੁਲੀ ਏਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗ
ਕਰਤ ਮਸਕਾਰੇ ॥ ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕਉ ਪੁਛੈ ਨਾਤੀ ਬਾਢਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਠਾ
ਰਾ ਸੋਨਾ ਮੁਤਮਾਰੇ ॥ ਸਗਲਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਧਈ ਕਤੀ ਜੈ ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥
ਗੁਰੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਟਰਿਕੀਰਤਨੁ ਆਪਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ
ਕੀਰਦਾਸ ਰੇ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚੰਮਿ ਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫

ਨਾਤੀ ਕਉ ਬੁਝਨ ਟਾਰੇ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭੁਤਾ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗ
ਨ ਸਥਾ ਟਿਗਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ॥ ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬਿਧਿ
ਗੁਰੈ ਐਥਨ ਕਥਨ ਰਤਨਾ ਰਤਾਉ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਅਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰ
ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਰਤਿ ਓਤੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤੁ ਕਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ

ਮਤਾਮ ਸੁਗਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨ ਪਜਨ ਕਉ ਕਛੁ ਨ ਆਇਓ ॥ ਜਤਨ ਤ ਅਉਸ
ਰਾਇ ਬਨਿਓ ਤਤਾ ਤਤਾ ਟਰਿਕਿ ਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਵਢਲੁ ਬਿਰਦਾਇ
ਨਿਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਥਾਰਿ ਕੀਨਿ ਆਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਡਲ ਡਾਇਓ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਪਤ
ਸੰਗ ਮਕਰ ਮਧਰ ਮ ਟਰਿਕੀਰਤਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਸੰਗ ਨਿਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਅ

ਭੈਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਹੋਤੈ
ਧਰੁ ਧਿਆਇ ਨਿਮਖਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਇ ਐਤਿ
ਨੁਤਨੀ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੋਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਗੀਲਾ ॥ ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਤੀ ਅੰਗੈ ਸੰਗੇ
ਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਤੋਤ ਅਨੰਦਾਉ ਤੋਰ ਮਨੁ ਜੋ
ਮਿਲੈ ਬੇਕੀਮਤਿ ਮਾਥਰ ਨਿਨਸ ਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੩

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਮੁਨਿ ਜੋ ਗੀਸਾਸ ਤੁਗਿ ਕਹਾਵੈ ਸੁਭ ਕੀਨੈ
ਅਪਨ ਟੀਗਤਿ ਨਿਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋਜਿ ਤੇਤੀ ਸਾਤਿ ਨ ਕੀਤੈ ਰਤਿ ਕਢੁ ਨ ਰਹੀ ॥ ੧ ॥ ਬਾ
ਥਿਅ ਪਿਰਤੀ ਸਭ ਮਤੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿ ਕੋਉ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀ ॥ ਰ
॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੈ ਸਭ ਥਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟੀ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੇ ਤੇਰਾ
ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਤੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਦੁਇ ਕਰੋ

ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਇ ਅਧਾ ਤਾਬ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲ ਦੁਰੁ
ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਤੋ
ਥਰੇ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਵਰਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈ ਕਰੁ
ਤੁਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿ ਤਾਹੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆਉ ਪਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਭੰਧ ਪਤਿ ਨ ਕਾਬਲੁ ਤੋਰ
ਨਿਕੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਏ ਭੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਤਿ ਨ
ਮੋਤਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮਾਰਾ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਟੀਹਾਉ ਤਾਤੁ ਮਾਰ ਜੋਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇਓ
ਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਤੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਆ

ਮਮੋਤਤ ਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਇਤਉ ਪਦੇ ਸੁਦ੍ਰਿਸਾਵੈ ਸਤਿ
ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਜਨ ਐਸੇ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੁਟਿ ਮਾਇਆ ਭੰਧ ਧਿਰ
ਬੰਤੁ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ਇਤਠ ਰਾਈ ॥ ਜਿ
ਤਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵ ਜਲੁ ਪਥਿ ਪਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੭ ॥

संज्ञा ५

ਗੁਰੀਐ ਜਾਮਤਿ ਏਕਥ ਗਗਰਤ ਤੁ ਮਤੁ ਮਗਦਕਤੁ ਗਗਰਤੁ ਰਜਨ ਸਗ
ਗੁਰੀਐ ਚੇਤਇਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਤਮਤੁ ਮਰਾਖਤੁ ਪਾਰਿਕਰੀ ॥੨॥੯॥

[illegible]

ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁਦੀਜੈਜਸੁਗਵ ਉਨਿਸਿਅਰੁਭੋਗ। ਕੇਸਸੰਗਿਦਸ
ਕਾਰਓਇਤੈਮਨੋਰਥਮੋਗ। ੧॥ ਠਾਕੁਰਤੁਏਬਿਨੁਬੀਅਨਤੋਗ। ਚਿਤਿਚਿਤਵ

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰਲੋਕ ਆਈ।

ਸਿਧਸਾਧਿਕ ਅਰੁਜਪਕਿੰਨਰਨਰਤੀਕੰਠਿਉਰਝਾਇ॥ ਜਨਨਾਨ
ਮੇਰੀਆਪਕਿਰਕਰੈਲਾਕੈਰੇਦਿਐਸੀਦਾਸਾਇ॥ ੨॥੧੨॥੨੧॥ ਗੁਜਰ

ਨਿਸਤਿਏਖਿਨਮਤਿਸੁਖਅਨਦਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਜਿਤਿਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਜਿਤਿਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥

ਗੁਰਗੀਮਤਲਾ ੫

ਫਿ ਸੁੰਤਰਜੀ ਅਨਕੋ ਦਾਤ ਭਗਤਿ ਕੁਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ਜਾਕੀ ਸੇਵ ਨਿਵਲਾ
ਖਿਨ ਮਾਤਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ਸਗਲ ਜੀਅ
ਆਰਾਧਿਤ ਤੁਕ ਉਤੁੰ ਜਾਚੁ ਰਾਤਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰੇ ਤੁੰ ਪੁਤੁ
ਅਧਾਰਾ ॥ ਇਸ ਤਾਈ ਜਿਸ ਤੁੰ ਰਾਖਿ ਤਿਸੁ ਕਤਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੨੩

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫

ਜਨਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇ

ਰਿ ਅਵਖ ਧੁਉ ਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪਾ ॥ ਰਾਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਓਪਰੇ
ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਮਿਟੀ ਥਿ ਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤੇਏ ਤਰਿ ਗੁਲ ਸਦਾ ਬੀਚਰੇ
ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਅਥ ਚ ਲਨੀ ਵਧ ਗੀਰੁ
ਕਨਿਤ ਨਿਤ ਚ ਜੈ ਸਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੨੪ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫

ਕਬਹੂ ਤਰਿ ਜਿਓ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਥਿ ਤਾਨੀ ਅਉ ਪਤਿ ਗੁਲ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ
ਇਓ ॥ ਰਾਤਾਉ ॥ ਕਓ ਡੀ ਕਉ ਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਫਿ
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀ ਅਤਿ ਮਤਾ ਮੋਤ ਨੀਖਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤੁ ਅਨਗੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸੇ
ਨਤੁ ਨ ਮੋਤਿ ਕਮਾਇਓ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਤਰਿ
ਇਓ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੨੫

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ

ਆਨ ਬਿਉ ਤਾਗ ਮਿਥਿ ਆਭੁ ਜੁਸ ਦਾ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਰਾਤਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤ
ਤਾ ਗੈਟੇ ਕਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀ ਆਗੁ ਰਗਿ ਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰ
ਰਣ ਸੰਮੁਥ ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਸਹਇ ਤਾਕੀ ਗਤੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ
ਲੀਤੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੬

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੪

ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਅਲਪਾ ਸਾਧ ਸਰਦੀ ਆਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਲ
॥ ੧ ॥ ਗੋਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕਲਿ ਅਲਪਾ ਵਤਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ
ਧਿ ॥ ਰਾਤਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਨ ਤੀਕੋਇ ॥ ਈਤ ਉਤ ਜੀਅ
ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿ ਆਸੇਇ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿ ਆਕਯੁਨ ਅਵੈ ਕਾ
ਰਣਿ ਸਾਧੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਤੇਏ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥ ੩ ॥ ਅਗਮ ਦਇਆ ਲਾਪੁ ਭਉ

ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੋ ਜੋਗੁ ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੬

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਤੀਰਮ ਤੁਗੁ ਲਗੇ ਬਿੰਦਾ ॥ ਸਾ

ਸੇ ਅਗਾਧਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਤਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਥ

ਸਤ ਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਤਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਤੁ

ਅਠਪਤਰ ਅਗਾਧਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਤੰਕੁ ਬਿਨ ਸੈਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥ ੨॥ ਅਟ

ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲਿ ਤਾਕੀਆਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਗਾਧਿ ਤਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿ

ਭਵਲਾਉ ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿਲੀ ਨੇਅਧਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ

ਜੇਨ ਮੁਦੀ ਅਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੮॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਤੁ ਟਿ ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਰ ਭੈ ਬਿਨਾ ਸੋ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੁਟਿ

॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਇ ਮਤਾ ਨਿਰਮਲ

ਤਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਦੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ॥ ਕਰਿ ਅਨਗੁਤਾ

ਗਏ ਭੇਦ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਲ

ਨਿਕਰ ਸਨਾਕਿ ਆਬਖਾਨੈ ਅਗਨ ਤਸਦਾ ਅਕਥਾ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇ

ਆਕਿਰ ਪਾਕਰਲਾ ਅੰਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਰਲਾ ॥ ੬॥

੩॥ ੨੯॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫ ਅਤੰਬੁ ਧਿਥੁ ਸਧਨ ਮਾਇਆ ਮਤਾ ਦੀਰ

ਗੋਗੁ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਾ ਪੁਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਥਾਵੀ

ਜੇਨ ਪੁਰਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇਲ ਤਤਿ ਪਾਤਿ ਕਗੋ ਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੁਰਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਦਿ ਅੰਤ

ਦੇ ਆਸਾ ਕੁਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਗੁਰਗੀਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਮਣ ਕਾਟੀ ਐਜਮ ਜਾ

ਨਾ ॥ ੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੁਠ ਸਦਾ ਆਵਾਗਵਣਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿ

ਰਲ ਮਿਟਤ ਜੇਨੀ ਭਵਣਾ ॥ ੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਗਰਿ ਦਤੀ ਨਿਤਾ ਪਜਲੰਤਾ ॥ ਜਪਿ

ਗਗਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਜਨ ਸੰਤਾ ॥ ੪॥ ਸਰਬ ਥਿਧਿ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਪੁਕਾਰਿ ਕਤ ਤਿਨ

ਭੋਇ ॥ ਤਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਤੀ ਨਾਨਕ ਓਟਾ ॥ ੫॥ ੪॥ ੩੦॥

ਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੫

ਅਗਾਧਿ ਸ੍ਰੀ ਧਰਸਫਲ ਮੁਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥

੨੧੪

ਗੁਣਗੁਣਸ੍ਵਰੁਪਾਪਾਰਮਹਿਮਾਫਿਰਿਨਤੋਤਥਿਓਗੁ॥ ੧॥ ਮਨਚਰਦਾਰੰ
ਪਾਸਾਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੰਤਸਿਮਰਦਿਕਾਟਿਜਸਦੁਤਠਾਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਤੁ
ਤਰਿਨਾਮਕਤਨਅਵਰਕਭੁਨਉਪਾਉ॥ ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਪ੍ਰਭੁਮੇਰਨਾਨਕਨਾਮ
॥੨॥੫॥੩੧॥ ਗੁਜਰੀਮਤਲਾਪ ਘਰੁ੨ ਤੂੰਸਮਰਬੁਸਰਿ
ਦੁਖਭੰਜਨੁਸੁਖਰਾਇ॥ ਜਾਤਿਕਲੇਸਮਿਟੇਭੈਭਰਮਾਨਿਰਮਲਾਗੁਣਪ੍ਰਭੁਗਵਿ
ਗੋਬਿੰਦੁਤੁ ਭਵਿਨੁਅਵਰੁਨਠਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਸੁਆਮੀਜਪੀਤੁਜਾ
ਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਲਗੇਤਰਿਚਰਦੀਵਭੈਭਰਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਕਵਣ
ਗਾਸਭਏਸਾਧਸੰਗੇਦੁਰਮਤਿਭੁਧਿਤਿਆਗੀ॥ ੨॥ ਆਠਪਤਰਤਰਿਕੇਗੁਣਰੰਦੇ
ਰੋਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਆਪਿਤਰੇਸੰਗਤਿਸਭਉਪਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥ ੩॥
ਦੁਖਭਾਰੁਤੇਰਾਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭਸਾਥਿ॥ ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
ਦੇਰਾਖਿਓਤਰਿਤਾਬਾ॥ ੪॥੧॥੩੨॥੨॥੭॥੭॥੪੮॥

ਸ:੧ ੨ ਸ:੩ ੭ ਸ:੪ ੭ ਸ:੫ ੩੨ ਜੋੜਜੁਮਲਾ ੪੮

ਅੰਤਾਂ ਜਚਹਿ ਰਿਸਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈ ਕਾਰਾ ਜੈ ਸੰਪਿਅ ਸੋਹਿ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੇ
ਜਿਉ ਦੇਵਹਿ ਪਰ ਕਾਰਾ ॥੬॥ ਬਡੇ ਭਗਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨ ਭੇਦ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਦੇਵੁ
ਗਾਤ ਕਉ ਕਾਉ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋ ਪੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਥੀਚਰਾ ॥੧॥ ਅਬਤ
ਥਾਵਹੁ ਨਾਮਾਗੁ ਉਹ ਰਿਪਾਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕਾ ਚੰਦੁ
ਅਖਿਤੁ ਜਲਮਾਗੋਹ ਰਿਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥ ੨॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧

ਐਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਅਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪੁ ਟੀਨਾ ਮੇਰਾ ਭੇਨਾ ਮੇਰਾ ਤਿਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੋਗ ਅਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥
ਪਸਾਰੀ ਗਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਜੀ ਬਹੁ ਤੇ ਭੇਖ
ਕਗਹਿ ਭੋਖਿ ਆਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਭਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸੁ
ਖ ਪ੍ਰਾਪੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਰ ਬੁਨਜਾਈ ॥੨॥ ਐਜੀ ਕਾਉ ਸਦਾ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਠਢੇ ਜਨਮਿ
ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥੩॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇਧਾ ਚੇਸਤਿ ਗੁਰ ਬੂਝੁ ਬੂਝਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰਸਰ
ਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨਾਮ ਕੈ ਦੂਤੁ ਨਾਮ ਕੈ ਸਤਾਈ ॥੪॥ ਅਵਿਗਤਿ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਰਤੇ ਨਿਰਭਉ
ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਐਜੀ ਨਾਮੁ ਹਿੰਦੁ ਪੁਨਾਮੋ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ
ਟਿਕਾਈ ॥੬॥ ਜਿਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੋਟਿ ਆਜਾਈ ॥੭॥ ਐਜੀ ਭਾਘਿਪ
ਰੇ ਗੁਰਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੇਰੇ ਅਵਰਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥੮॥ ਅਬਤ ਬਹੁ ਕੋਏ ਕੁਪੁ ਕਾਰਉ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥੯॥ ਐਜੀ ਰਖਹੁ ਪੈ ਜਨਮ ਅਪਨੇ ਕੀਤੁ ਬੁਝੀ ਸਿਉ
ਬਨਿਆਈ ॥੧੦॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲ
ਈ ॥੧੧॥ ਐਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿ ਫੁਰਹੈ ਨਦੀ ਸੈਰਿ ਸੁੰਜਗਾ ਮਹਿ ਆਇ ਆਜਾ
ਈ ॥੧੨॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੰਠਿ ਬਣਾਈ ॥੧੩॥ ਗੁਜਰੀ

ਮਹਲਾ ੧ ਐਜੀ ਨਾਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨਾਮ ਧਿਸਹ ਰਿਸਰਣਾ ਗਤਿ
ਹਰਿ ਕੋ ਲੋਗਾ ਨਾਮ ਭੇਕੇ ਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗਾ ਬਿਜੋਗਾ ਬਿਸਰ ਜਿਤ ਰੋਗਾ ॥੧॥ ਭ
ਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭੇਭ ਗਤਿ ਠਕੁਰ ਕੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ
ਨਜਮ ਕਾਇਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੩॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਨਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ

ਤੇਰੇ ਸੁਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿਨਾ ਮਥਿਰਥਾ ਜਗੀਵਨੁ ਤਰੇ ਬਿਨੁ ਨਿਤ ਛਲ
ਕਥਾਈ ॥ ੨ ॥ ਐਜੀ ਧੋਟੇ ਠਉਰਨਾ ਤੀਘਰਿਥਾ ਤਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥
ਨਿਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਥਖਸਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ਐਜੀ ਗੁਰਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋ
ਨੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਰਕਾ ਲੇਖੁ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ ਗੁਰਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾ
ਈ ॥ ੪ ॥ ਐਜੀ ਸਰਦਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਥਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮਨ ਅਪੁਆਰਾਈ ॥ ਅਨਦਮੁ
ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ੫ ॥ ਐਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆ ਲੁਦਇ ਆਕ
ਰਵੈ ਆਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਮ ਨਿਚੁ ਕਾਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਪਾਤੁ ਤੇਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ
ਰੇਖਾਈ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਲੁਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਦਿਸਨਾ ਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨਰ
ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤਿਮਿਲਾਈ ॥ ੭ ॥ ਤੁੰਵਰ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਤਰੇਵ
ਰੁਮਪੰਥੀ ਤੁਝ ਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਈ
੮ ॥ ੬ ॥ ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਥਿ ਤੰਤੁ
ਪ੍ਰੇਮ ਆਸ ਪਰਮਤਿ ਤੰਤੁ ॥ ਬਿਲਾਪ ਬਿਲਾਪ ਬਿਨੰਤੀ ਆਮੁਖ ਭਾਇਚਿਤਤਿ ਤੰਤੁ ॥ ੧ ॥
ਨੀਮਨਾ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਸਰਈ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿਤਾਰ ਲਰਮਨਾ ਮਕਰਿ ਕਰਈ
ਰਹਾਈ ॥ ਏਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਿ ਰਮਣਾ ॥ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ
ਲਿਖਾਇ ਨਿਧਾਨੰ ਤਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣਾ ॥ ੨ ॥ ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਕ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋ
ਅਗਨਤਿ ਤੰਤੁ ॥ ਬਿਰੁਨਾਮ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰੰਤੰ ॥ ੩ ॥ ਭਰਮਾਤਿ
ਕਮੁਨ ਚੁਕਈ ਜਗੁ ਜਨ ਮਿਥਿ ਆਧਿਖੰਧਾ ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਤਰਿ ਨਿਤ ਕੇਵਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ
ਮਤ ਪੰਥਾ ॥ ੪ ॥ ਇਤੁ ਜਗੁ ਮੋ ਤੇਤ ਬਿਅਪਿਤੰ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭ
ਰੁਸਰਦਿ ਸਤਿਗੁਰ ਉਥ ਰਹਿਤ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਦਰਮਣਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਤ ਚਲੁ ਮਨਿ
ਮਨੰ ਸਤ ਜਬੀ ਚਰੰ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਦੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਾ
ਗੰ ॥ ੬ ॥ ਭੈਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵ ਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਤਰਿ ਚੁੱਲੀ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਰ
ਚੁਵੈ ਤੁਪਾਵਨੁ ਇਤੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਈ ॥ ੭ ॥ ਲਥ ਲੇਭੁ ਲਤਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ਤਰਿ ਨਾਮ
ਜੀਮਨੰ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿਤੁ ਤੀ ਨਿਰੰਜਨ ਕਪੁਨਾਨਕਾ ਸਰਨੰ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੩

ਅਸਟਪਦੀਅ॥

ਘਰੁ ੧

ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਤੁਮਨੁਚਵੇ

ਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈ॥ਚਿਤੁਬਿਰੁਰਾਖੈਸੋਮੁਕਤਿਤੋਵੈਜੋਇਦੀਸੋਈਫੁਲੁ
॥੧॥ਨਾਚੁਰੇਮਨਗੁਰਕੈਅਗੈ॥ਗੁਰਕੈਭਾਵੈਨਾਚਤਿਤਾਸੁਖਪਾਵਤਿਮੰਤ੍ਰੇਨਾ
ਭਾਗੈ॥ਰਤਾਉ॥ਆਪਿਨਚਾਏਸੋਭਗਤੁਕਹੀਐਆਪਣਾਪਿਆਰੁਅਪਿਲਾਏ
ਪੇਗਵੈਆਪਿਸੁਣਾਵੈਇਸੁਮਨਅੰਧੇਕਉਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੨॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਚੈ
ਨਿਵਰੈਸਿਵਘਰਿਨੀਦਨਤੋਈ॥ਸਕਤੀਘਰਿਜਗਤੁਸੁਤਨਾਚੈਟਾਪੈਅਵਰੈ
ਮਨਮੁਖਿਭਗਤਿਨਤੋਈ॥੩॥ਸੁਰਿਨਰਵਿਰਤਿਪਖਿਕਰਮੀਨਾਚੈਮੁਨਿਜਨਕ
ਨਥੀਚਾਰੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਲਿਵਲਾਗੀਨਾਚੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਥੁਪਿਵੀਚਾਰੀ
ਬੰਡਥੁਤਮੰਡਤ੍ਰੈਗੁਣਨਾਚੈਜਿਨਲਾਗੀਤਰਿਲਿਵਤੁੰਗੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਕੁੰ
ਚੈਨਾਚਤਿਖਾਈਚਾਰੀ॥੪॥ਜੋਤੁਪੁਭਾਵਤਿਸੋਈਨਾਚਤਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਲਿਵਲਾਏ॥ਸੋਭਗਤਸੇਤਤੁਗਿਆਨੀਜਿਨਕਉਤੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੫॥ਏਤੁ
ਤਿਸਚੈਸਿਓਲਿਵਲਾਗੈਥਿਨੁਸੇਵਾਭਗਤਿਨਤੋਈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਬਦੁਖੰ
ਰੈਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਈ॥੬॥ਮਾਇਆਕੈਅਰਥਿਬਤੁਤੁਲੋਕਨਾਚੈਕੋਵਿਰਲਾਤੁ
ਚਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੭॥ਇਕੁਦ
ਚਾਵੀਸਰੈਸਾਵੇਲਾਥਿਰਥਾਜਾਏ॥ਸਾਤਿਸਾਤਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐਆਪੇਬਖਸੇ
ਰੋਰਜਾਇ॥ਸੋਈਨਾਚਤਿਜੋਤੁਪੁਭਾਵਤਿਜਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਕੁ
ਨਕਸੋਸਤਜਸੁਖਪਾਵਤਿਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੧੦॥੧॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਜਰੀਮਤਲਾ ੪

ਅਸਟਪਦੀ

ਘਰੁ ੨

ਤਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਤਿਨਸਕੈਜਿਓਥਾਲਕੁਖੀਰਅਧਾਰੀ

ਗਮਅਗੋਚਰਪੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਪੁਨਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਤਾਰੀ॥੧॥ਮਨੋ

ਅਨੀ। ਜੁਗਤਨਮਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾਇ ਸਨਾਨਨਮਤਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਜਿ
ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ। ਅਗਿਆਨਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਗਿਆਨਤਿ
ਰਿਤੁ ਕਰਮਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਤਿ ਤਿਉ ਬੋਲਤੁ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਦਨ ਮਨ
ਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜੁਗਾਇਓ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥

ਗੁਜਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਨਾਥਨਰਤਰ ਦੀਨ ਬੰਧ
ਪਾਵਨ ਦੇਵਾਭੈ ਤ੍ਵਾਸਨਾ ਸਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਫੁੱਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇ
ਪਾਲ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ। ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਕੇ ਸੇਵਤਾਰਿ ਜਗਤੁ ਵਸਿੰਦਾ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤਰਨ ਮਦ ਸੋ ਤਦ ਤਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦਾ। ਜਨਮ
ਦਨਿ ਵਾਰਿ ਧਰਣੀ ਧਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕਤ ਰੰਗਨ
ਆਗੁਰ ਗਿਆਨ ਤਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤਾ। ਢੇਦਿ ਅੰਤ ਭੁਧਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਚਿੰਤ ਮੇਟਿ ਪੂਰ
ਨੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਮਰਥ ਪਲਾਮ ਤੁਰਤ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨ ਸਤ ਜਸ ਮਾਧਿ। ਦੀਨ
ਆਲਪੁ ਸੰਨਪੁਰਨ ਜਾਚੀ ਐਰਜ ਸਾਧਾ ॥ ੪ ॥ ਮੋਤਿ ਮਿਥਨ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ
ਨਾਥਿ ਕਾਰਾ। ਰਖੁ ਧਰਮ ਭਰਮ ਥਿਦਾਰਿ ਮਨ ਤੇਉ ਪਰੁ ਤਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥
ਅਛਿ ਭੈ ਭਾਰ ਤਰਿ ਨਿਧਿ ਤੋਤ ਜਿਨਾਨ ਚੀਰਾ। ਖਲ ਮੁਗਧ ਮੁੜ ਕਟਾਖ ਸ੍ਰੀ ਪ
ਏ ਗੁਣ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ੬ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਜਗਦੀਸ ਜਪਿ ਮਨ ਧਾਰਿ ਰਿਦ ਪਰਤ
ਜੀਅ ਦਇਆ ਮਾਇਆ ਸਰਥ ਰੂਪ ਮਣ ਪਰਮ ਤੇ ਸਤਰੀਤਾ ॥ ੭ ॥ ਦੇਤੁ ਦ
ਨੁ ਸੁਵਨ ਤਰਿ ਜਸੁਰ ਸਨਨਾਮ ਉਚਾਰਾ। ਅੰਗ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਪਰਸਨ ਪ੍ਰਭ
ਕਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

ਸੰਧ ੫ ਸੰਧ ੧ ਸੰਧ ੧ ਸੰਧ ੨ ਜੋਤਸੁਮਲਾ ੮

ਗੁਜਰੀਕੀਵਾਰਮਤਲਾ ੩ ਮਈਕਲਾ

ਮੰਦਰ ਥਿਰਾਤਿ ਮਕੀਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਉਂਦੀ।

ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਨਮੋ ਭਗਵਤੇ ਨਾਮਕਾਇਆ ਜੀਸੇ ਹਰ ਕਉ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।
ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਖੇਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਭਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਿਸੇ ਹਰ ਕਉ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਨਾਮੁ ਧੁੰਧੁ ਆਪੈ ਸਿਰਿ

ਜੈਸਾ ਗਾਏ ਜੇਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਗਾਇ ਮਾਇ ਅਮੋਤਪਿ ਆਗਾਨਾ ਮੁਨਚੇਤਪਿ

ਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਤਿ ਇਤੁ ਮਨਮੁਖਕਾ ਆਚਾਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ ਆਜਨਾ ਮੁਖਿ ਰਖ
ਅਭਿਯੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ॥ ੩ ॥ ॥ ੩ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਅਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਮ ਤੇ ਹੋਰ ਨਾਮਾਂ ਦੇ ਸੁਰਤਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜੁ ਕਰ ਸੁਰਤਿ ਆਤਮਾ

ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਉ ਨਾ ਤੈ ਲੇਈ। ਤਦੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤੈ ਨ ਆਪਿ ਤਿਉ ਈ। ਜਿ

ਉਤਿਸੁਭਾਵਤਿਵਕਰੋਤਿਸੁਭਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਟੀ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩

ਜਾਤਿਥੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਏਦਿ ਸੈ ਸਥ ਦੁਕ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਅਉਤਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾ ਠਨਾ ਵੈਨਾ
ਜਿਹਾ ਸਦਾ ਏਦਿ ਸੈ ਸਥ ਦੁਕ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਅਉਤਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾ ਠਨਾ ਵੈਨਾ

ਸਾਹਿਬਸਦਾਸਦਾਸੋਸੇਵੀਐਜੋਸਭਮਹਿਰਾਇਸਮਾਇਆਵਰੁਦੁਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੋ
ਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀਸੇਵੀ

ਮੈਂ ਮਰਿਜਾਇ ਗਿਤ ਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾਜੀ ਵਿਅਜਿਖ ਸਮੁਨ ਜਾਣਤਿ ਅਪਣਾ ਅਵਰ
ਮੈਂ ਮਰਿਜਾਇ ਗਿਤ ਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾਜੀ ਵਿਅਜਿਖ ਸਮੁਨ ਜਾਣਤਿ ਅਪਣਾ ਅਵਰ

ਗੁਰਿ ਤੁਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਰਤ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩

ਸਰਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐਸੇ ਭੇਦ ਰਤੇ ਸਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਕਾ ਮੁਥੁ ਵਿਪਰਵਾਦੁ ॥ ਇਤਾਛ ਲੁਪ
ਏਸੁ ॥ ਸਸਰਿ ਸਸਰਿ ਸਸਰਿ ॥ ਇਨਦੁ ਪੀਐ ॥ ਫਲੁ ਨਿਗਦਾ ॥ ੩ ॥

ਦੇਸਚੁ। ਕਬਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਫਿਰੈਤੁਕਮੈਮੂਲਿਨਥੁਫੁਟੀਅੰਧਾਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਸਿਸਟੀਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਭੁਕਮੀ

ਸਦਿਸਾਜੀਅਨੁਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਤੁਸਬੁਚਾਨਲਾਮਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁ
ਸਦਿਸਾਜੀਅਨੁਜੇਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆਜੋਤੀਤੁਸਬੁਚਾਨਲਾਮਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁ

ਜੁਲਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸਨੁ ਮਤੇ ਸੁਤੈ ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਪੰਧੈ ਲਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲ
ਗੁਣਿ ਰਿਖੀ ਰਿਖੀ ਰਿਖੀ ਰਿਖੀ ਰਿਖੀ ਰਿਖੀ ਰਿਖੀ ਰਿਖੀ ਰਿਖੀ ਰਿਖੀ ਰਿਖੀ

ਸਭਾਇਕ ਨੁਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਭਾਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਸੈਯਪੁ

ਪ੍ਰਸਿਸਤਿਗੁਰਕੈ ਭਾਵੈ ॥ ਵਡਿ ਆਈ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਦੋ ਡਿਗੁਰਮਾਤਿ ਸਮਾ
ਦੈ ॥ ੧ ॥

ਗੋ ੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋਵਿਰਲਾਏਵੈ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪੁਵਡਿ॥

आज का दिन

ਈਦੇਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਸੋਤੁਅਗਿਆਨੁਤੈਥਿਖਨੁਤੈਤਿ
ਪਥਰਪਾਪਥਤੁਲਾਇਅਥਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਅਥ
ਰਿਉਤਾਰੀ॥ਗੁਰਸਥਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਤਉਮੈਢਰਿਵਿਕਾਹੀ॥ਤਰਿਹੀ
ਧਿਆਈਐਤਰਿਤਰਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਥੀਰਮੁਕਤਿ
ਗਾਂਥੁਜਗਾਈਦਸਵੈਭਾਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਤੋਇਰਤਾਨਿਕਸਿਆ
ਕਰਿਜਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਥੀ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ
ਕਲਾਸਤਜੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ
ਨੀਕਾਨਾਨਾਤੋਇਸੁਜਾਇ॥ਤਉਮੈਮਨੁਅਸਥੁਲੁਤੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾ
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਤਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਤੀਸਭਾਇ॥ਏਤੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤਿ
ਸਤਜੇਹਤਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਕੈਵਨਿ
ਕੀਤਾਗਲਤੈਪ੍ਰਭੁਨਪਾਈਐਦੁਜੈਭਰਮੀਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਜੀਵ
ਮਰੈਭੁਇਸਚਿਸਮੀਤਾ॥ਸਥਦੇਤਉਮੈਖੋਈਐਤਰਿਮੇਲਿਮਿਲੀਤਾ
ਸਭਕਿਛੁਜਾਵੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗਸੀਤਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩
ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਓਨਾਮੁਨਵਸਿਓਮਨਿਆਇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਤਾਜੀਵਿ
ਕਿਆਜੁਗਮਤਿਪਾਇਆਆਇ॥ਮਾਇਆਖੋਈਰਾਸਿਤੈਏਕਚਸੇਮਤਿਪਾ
ਤਿਜਾਇ॥ਤਥਤੁਛੁਜਕੀਤਨੁਸਿਆਤੁਤੋਇਥਦਨੁਜਾਇਕੁਮਲਾਇ॥ਜਿਨਾ
ਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵ
ਗੰਗਸਿਉਤਰਿਨਾਮਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਪਨੁਸਉਪਾਇ
ਅਮਤਿਰਤਿਆਸਮਾਇ॥ਗੰਗਤਿਸੈਕਉਅਗਲਾਵਨੀਚੜੈਚੜਾਇ॥੧॥
ਮਃ ੩ ਮਾਇਆਤੋਈਨਾਗਨੀਜਗਤਿਰਤੀਲਪਟਾਇ॥ਇਸਕੀਨੇ
ਜੋਕਰੇਤਿਸਤੀਕਉਠਿਰਿਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਗਾਰੜੁਤਿਨਿਮਲਿਦਲਿ
ਈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਥਰੇਜਿਸਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਛਾਛੀਕਰੇਪੁਕਾਰਪ੍ਰਭੁਸੁਲਾਇਸੀ॥ਅੰਦਰਿਧੀਰਕਤੋਇਪੁਰਾਪਾਇ

ਭੋਲੀਆਲੋਖੁਸੇਕਰਮਕਮਾਇਸੀ॥ ਜਾਤੋਵੈਖਸਮੁਦਇਆਲੁਤਮਤਲੁਘਰੁਪਾਇਸੀ
ਭੁਮੇਗਅਤਿਵਡਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਇਸੀ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਸਭਨਾਕਾਸੁ
ਜਦੀਰੈਤੁਜੁਗਿ॥ ਨਾਨਕਤੁਕਮੁਨਸੰਨਈਤਾਘਰੀਅੰਦਰਿਦੁਗਿ॥ ਤੁਕਮੁਭੀਤਿਨਾ
ਦੇਸੀਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕੇਗਇ॥ ਤੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਪ੍ਰੇਮਸੁਤਾਗਦਿਤੇਇ॥ ੧॥
੩ ਭੈਦਿਸਥਈਜਲਿਮੁਈਕੰਤਨਲਾਇਓਭਾਉ॥ ਨਾਨਕਸੁਖਿਦਸਨਿਸੇਤਾਗਦਿਜਿ
ਅਰਾਪੁਰਖੁਤਰਿਗਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਜਗੁਠਿਰਿਮੈਦੇਖਿਆਤਰਿਇਕੋ
ਤਾਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਈਅੰਤਰਿਕਰਮਥਿਧਾਤਾਗੁਰਸਥਦੀਤਰਿਮਨਿਵਸੈਤਰਿਸਤ
ਤਾਅੰਦਰਤੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਥੁਈਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਤਾ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਵਡਕੀ
ਜੁਖਿਥੋਲਾਤਾ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਕਾਇਆਤੰਸਿਕਿਆਪ੍ਰੀਤਿਤੈਜਿਪਾਇਆ
ਭਗਿਜਾਇ॥ ਇਸਨੇਕੁਜੁਥੋਲਿਕਿਖਵਾਲੀਐਜਿਚਲਦਿਆਨਲਿਨਜਾਇ॥ ਕਾਇਆਮ
ਅੰਧੁਤੋਪਉਦੈਪੁਛਤੁਜਾਇ॥ ਤਉਤਾਮਾਇਆਮੋਤਿਆਠਿਰਿਠਿਰਿਆਵਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਜੁਨਜਾਤੋਖਸਮਕਾਜਿਰਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਏਕੋਨਿਤਚਲਨਾਮਧਨੁਤੋਰੁ
ਨੁਅਵੈਜਾਇ॥ ਇਸੁਧਨਕਉਤਸਕਰੁਜੇਤਿਨਸਕਈਨਾਉਚਕਾਲੈਜਾਇ॥ ਇਤੁਤਰਿਧਨੁ
ਐਸੇਤੀਰਵਿਰਤਿਆਜੀਐਨਾਏਜਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਪਲੈਪ੍ਰਾਇ॥ ਧਨੁ
ਪਰੀਨਨਕਾਜਿਨਾਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਆਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਰਾਸਾਤਿਥੁਅਤਿ
ਰਾਜਦੁਗਤਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ ਸਭੁਜਗੁਤਿਸਕੈਵਸਿਤੈਸਭੁਤਿਸਕਾਚੀਰਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾ
ਐਨੇਤਚਲੁਧਨੁਧੀਰਾ॥ ਕਿਰਪਾਤੇਤਰਿਮਨਿਵਸੈਭੈਟੈਗੁਰਸੁਰਾ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਲਾਤਿਆ
ਦਥੇਭੁਨਿਤਚਲੁਤਰਿਪੁਰਾ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆ
ਤੋਰੇਸੁਖੁਪਰਤਰਿਤਿਆਗਦੇਦੁਖੁਤਉਮੈਪਾਪਕਮਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਮਾਇਆ
ਤੋਵਿਆਪੇਤਿਨਥੁਨਨਕਾਈਪਾਇ॥ ਤਲਤਿਪਲਾਤਿਓਇਸੁਖੁਨਪਾਵਤਿਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾ
ਗੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕੋਨਾਮੁਧਿਆਏਤਿਸੁਤਉਮੈਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਪੁਰਖਿਤੋਵੈਲਿ
ਐਸੇਗੁਰਚਰਦੀਆਇਪਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖਉਧਾਕਉਲੂਤੈਨਾਤਿਸੁਭਗਤਿ
ਤਾਉ॥ ਸਕਤੀਅੰਦਰਿਵਰਤਦਾਕੁਜੁਤਿਸਕਾਤੈਉਪਾਉ॥ ਤਿਸਕਾਅੰਦਰਚਿਤੁਨਭਿਜਈ

ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ। ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾਰਲ ਨਿਓਨ ਅੰਦਰਿ ਕੁੜ੍ਹ ਸੁਖੁ ਭੋਜੁ
 ਰਤੈ ਬਲਤ ਬਲਾਈ ਮਨ ਮੁਖ ਕੁੜ੍ਹ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਰੁਥੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਤਰਿਨਾ
 ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਵਡੇ ਰੂਪ ਇਅਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਤੀ ਅਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐਵਿ ਚਤੁਰ ਅਮੁਖੁ
 ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚ ਤੁਝਿ ਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾ ਤੀ ਐਤਿ
 ਲਾਈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਜਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸਨੇ ਪੁਜੇ ਸੁਖੁ
 ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਤੈਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸੰਤੋਖੁ
 ਤਿਰੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ
 ਮ॥ ੩ ਏਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਤਰਿ ਪਾਵਿ ਤਿਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਤਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
 ਸੈ ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਪਿਆਨੁ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ॥ ਅੰਦਰੁ ਤੁਕ ਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ
 ਮਨੁ ਸਤ ਜੋਤਿ ਤਾ॥ ਤਤ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅੰਦਰੁ ਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ
 ਵਰੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕੀਤਾ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕੋ ਤਰਿ ਸਿਤਾ॥ ੯॥ ਸਲੋਕੁ
 ਲਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਸੋ ਬ੍ਰਿਹਮ ਲੁਕਤੀ ਐਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਵਿਵਲਾਏ॥ ਸਤਿ
 ਚੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਉ ਮੈ ਰੇ ਗੁਤਿ ਸੁਜਾਏ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗੁ ਤੈ ਜੋਤਿ
 ਲਾਏ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਠਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਤਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ॥ ਨਾਨਕ
 ਨੇ ਮਿਲਿ ਅੰਸ ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਏ॥ ੧॥ ਮ॥ ੩
 ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੁਠੁ ਬੋਲਾਏ॥ ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਤਰਿ ਪੁਰੁ
 ਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਏ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਥੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਤੁ
 ॥ ਇਤੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਸਤੁ ਸਾਮੁ ਲਿਨੁ ਚੁਕਾ
 ਚਿਵਿ ਸਟਾਪ ਚੈ ਪਚਾਇ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੈ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ਜਿਨਾ ਤੁਕ ਮੁਮਨਾਇ ਓਨੇ ਤੇ ਪੁਰੇ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਸਾਤਿ ਬੁਝੇ ਵਨਿ ਆਪਣਾ ਪੁਰੈ ਸਥਾਇ

ਗੰਗੇਵਾਚਕੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਤਰਿ ਕਾਮ ਤਲੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇ ਆਜਿ ਨ ਤਉ ਮੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਨਾ ਨ ਕਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਤੇ ਜਪਿ ਤਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਤ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਨ ਸਤ ਜਪੁ ਨਿਉ ਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਅਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿ
ਰੰਗਿ ਰਾਤ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇ ਅਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਵੇਖਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਬੋਲਤਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਤ ਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਅਗਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਵੈ ਤਿਸਰ ਅਗਿਆ
ਅਪ੍ਰੇਰੁ ਚੁਕਾਇ ਅਗਾਜਿ ਸਨੇਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਪੂਰਿ ਪੂਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ
ਮ: ੩ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਿਨਾਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲੋਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤ ਜਨਾਨੁ ਨ ਪਿਆਇ
ਕੇਤੁ ਆਇ ਅਸੰਸਾਰਿ ॥ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਜੁਨੀ ਪਾਈ ਐਵੈ ਸਟਾ ਸਟਾ ਖੁ ਅਚੁ ॥ ਕੁੜੈ ਲਾਲਚਿ
ਰੇ ਅਨਾਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਥੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋ ਤੇ ਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾਏ ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਉਪਜੀ
ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਚੂੰ ਸੁਪਿਆਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਿਨੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤਾ ਤਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਬਾਣੁ ਗੁਰੁ ਛਿਰੈ ਬਿਲਾ ਦੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥
੧੧ ॥ ਸੋਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਕਲਿ ਜੁਗਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਅ ਤਰਿ ਉਤ
ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ
ਦੇ ਰੰਗਿ ਤਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਤਉ ਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਅਪਿਤਰਿ ਆਕੁ ਲਜਗਤੁ ਤਰ
ਅਪੰਨੁ ਜੇਲੇ ਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਈ ਪਾਏ ਜਿ ਸੁਧਰਿ ਮਸਤ ਕਿਤ ਗਿਲਿਖਿ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਬਲਿ ਤਰਿ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥
੧੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪ ਕਿਪ ਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ
ਲੇਖਾਇਆ ਵੇਖਤਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਉ ਆਇ ਚੜਾਇਆ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪੜਤਿਨਿ ਤਬਿ ਖਿਆ
ਵਹੁਦ ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸ ਭੁਲੇ ਓਨਾ ਅਤੰਕ ਰੁਬੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇ
ਆ ॥ ਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਤੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨ ਤਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤ ਜਿ ਆਵਿਚ
ਜਨੁ ਸਮਧ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਿਸਨੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐ ਜਾ
ਦੇ ਸਤਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਤੈ ਕਾ ਮੁਕੁ ਪੁ ਅਤੰਕ

ਰਾਗਾਏਤਜਮਕੀਸਿਰਕਾਰਤੈਏਨਾਉਪਰਿਜਮਕਾਡੰਡੁਕਰਾਗਾਮਨਮੁਖਜਮ
 ਈਅਨਿਜਿਨਦੁਜਾਭਾਉਪਿਆਰਾਜਮਪੁਰਿਥਧੇਮਾਰੀਅਨਿਕੋਸੁਣੈਨਪੁਕਾਰ
 ਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩
 ਸਤਾਮੋਤਦੀਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ।ਜੋਸੋਤਿਦੁਜੈਚਿਤੁਲਾਇਦੇਤਿਨਵਿਅ
 ਲਪਟਾਇ।ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਏਤਵਿਚਤੁਜਾਇ।ਤਨੁਮਨੁਤੈਵੈਉਜਾ
 ਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਰਦੁਤਰਿਨਾਮੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ
 ਮ:੩ ਇਹਮਨੁਕੇਤਜਿਅਜੁਗਭਰਮਿਅਥਿਰੁਰੈਨਾਵੈਜਾਇ।ਤਰਿਭੁ
 ਰਮਾਇਅਨੁਕਰਿਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਉਪਾਇ।ਜਾਤਰਿਥਖਸੇਤਗੁਰਮਿਲੈਅਸਥਿਰੁਰੈ
 ਨਾਨਕਮਨਤੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਨਕਿਢੁਮਰੈਨਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਵਿ
 ਟੁਅਪਾਰੁਤੈਮਿਲਲਾਸੰਜੋਗੀ।ਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਅਪਿਵਸਿਰਤਿਆਆਪੇਰਸਭੇ
 ਪਿਅਤੀਤੁਅਲਿਪਤੁਤੈਨਿਰਜੋਗਤਰਿਜੋਗੀ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਤਰਿਕਰੇਸੁਭੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਲਤਿਜਾਤਿਵਿਜੋਗੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩
 ਵਾਤੁਵਾਤੁਆਪਿਅਖਾਇਦਾਗੁਰਸਥਦੀਸਚੁਸੇਇ।ਵਾਤੁਵਾਤੁਸਿਠਤਿਸਲਾਤਰੇ
 ਖਿਝੁਏਕੋਇ।ਵਾਤੁਵਾਤੁਥਾਲੀਸਚੁਤੈਸਚਿਮਿਲਾਵਾਤੇਇ।ਨਾਨਕਵਾਤੁਵਾਤੁਰੇ
 ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੇਇ॥੧॥ ਮ:੩ ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਤੀਰਸਨਾਸਥ
 ਤਈ।ਪੂਰੈਸਥਦਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਆਈ।ਵਾਤੁਭਾਰੀਆਵਾਤੁਵਾਤੁਨੁਤੁਕਚਵੈ
 ਤੁਵਾਤੁਕਰਤਿਸੇਈਜਨਸੇਤਲੇਤਿਨਕਉਪਰਜਾਪੁਜਲਾਈ।ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਮਿਪਰ
 ਤੈਵੈਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਕਾਂਇਆਰਾ
 ਰਿਕੁਜੁਕਸਤੁਅਭਿਮਾਨੀ।ਭਗਿਭੁਲੇਨਦਰਿਨਾਵਨੀਮਨਮੁਖਅੰਧਅਭਿਅਨੀ
 ਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭਨੀਕਰਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਵਾਨੀ।ਗੁਰਸਥਦੀਖੇਲਾਈਅਨਿਤਰਿਨਾ
 ਨੀ।ਤਰਿਜੀਉਅੰਮ੍ਰਿਤਥਿਰਖੁਤੈਜਿਨਪੀਅਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩
 ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਤਿਅਰੈਦਿਸੁਖਿਵਿਤਾਇ।ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਤਿਅਸਦਾਅਨੰਦੁਤੈਵੈਮੇਰੀ
 ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਤਿਅਤਰਿਸਿਭਿਲਿਵਲਾਇ।ਵਾਤੁਵਾਤੁਕਰਮੀਥੇਲੈਥੇਲਾਇ।ਵਾਤੁ

ਅੰਜੋਭੁਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧੀ ਭਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਥ ਦੇਉ ਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਰੈ ਨਾਲਿ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਤਿਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇ॥ ਅਸਤ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਦੇਸੁ ਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀ ਅਨਿਤ ਲੋਭ ਗਤਾ॥ ਮਾਇਆ
ਨਾਸ ਮੋਹ ਦੀਦ ਤਦਿ ਸਠਿ ਗਤਾ॥ ਅਗੈ ਨ ਉਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ਸੀਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ
ਤਾਗ ਸਨਾਤ ਰਿਸੁ ਨ ਚਾਖਿ ਓਠੀ ਕਾਥੇ ਲਾਤਾ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਖਿਆ
ਸੇਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸੇ ਨਾਖੀ ਐਜਿ ਸਚ
ਤਿਰੈ ਗੰਭੀਰਾ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸੇ ਨਾਖੀ ਐਜਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ॥ ਮਉ ਪੀਰਾ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿ
ਸੇ ਨਾਖੀ ਐਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸ ਮਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸੇ ਨਾਖੀ ਐਜਿ ਦੇਵ ਰਿ
ਜ ਕੁਸਥਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਐਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਓਨ ਵ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਤਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਣ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ
ਵਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵ ਲੋਭੀ ਪਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਿ ਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਜੈ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਵੈ ਤਰਿ
ਨਿਵਸੈ ਸਤ ਜੇਰ ਸੁਪੀ ਜੈ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਲਾਤਾ ਨਿਤ ਲੀ ਜੈ॥ ਤਰਿ
ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਤਾਲੀ ਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀ ਜੈ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਭਾਵੈ ਨਿਮੰਨਿ ਅਜਿਨ
ਗੁਰਮਿ ਲੀ ਜੈ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ
ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਅਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੈਵੈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਜਾਇ
॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋਮ ਨਿਚਿੰਦਿ ਆਛ ਲੁਪਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ
ਜਨ ਸੇ ਤੇਵੈ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਰੈ ਦੇਉ ਚਰਾ ਮੁਖੁ ਤੁਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾ
ਹੁ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੇ ਕਰਹਿ ਤਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਉ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਤਿ ਬੁਸ ਚੁਠੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾਨਊ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿਛ ਲੁਪਾਇ ਆਤ
ਤ੍ਰਿਭਨ ਬਲਿ ਤੈ ਜਾਉ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਜਿ ਸੇਵੇ ਦੇਇ ਸੁਖਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ

ਲਿਖਲਿਖਤ ਪੁਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਜਉ ਕਰੁ ॥
 ਪੁਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿ ਸੁਖ ਮਨ ਕਉ ਨੇੜੈ ॥
 ਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਚ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰ ਥਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਪਛਾਣੀ ਐਸ ਚਿਸਤ ਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤਿ ਨਾ ਸਵਤਿ ਜਾਗਤਿ ॥
 ਤਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਅਸੇ ਪੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
 ਚਿਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਥਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
 ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ
 ਹੁਏ ਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ ਸੁਤੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ
 ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈ ਐ ਅਪਿਦਇ ਅਕਰਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ
 ਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਨ
 ਨ ਆਵਈ ਦੁਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇਬ ਤੁਤੇ ਗਲੇ ਚੀ ਐ ਵਿਲੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇ ਅਜਾਣ
 ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਤੁਝੈ
 ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਓ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਅਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
 ਜਮ ਕੀ ਤਲਥਨ ਤੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਤਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਥੇ ਸਚੈ
 ਦਿਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਾਢੀ ਤਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਿਖ ਸਮੈ ਪਰੇ ਪਿਆ
 ॥ ਦਰਿਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਥਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਛਾਢੀ ਦਰੁ ਪਰੁ ਪਾਇ ਸੀਸ ਚੁਕੈ
 ਰਧਾਰਿ ॥ ਛਾਢੀ ਕਾਮ ਤਲੁ ਅਗਲਾ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਛਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
 ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਰਿ ਜਾ
 ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਜਪੁ ਜਪਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚੈ
 ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਾਕੁ ਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿ ਸੋਨੈ ਕੀ
 ਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਓਤੁ ਕੁਚ ਜੀ ਕੁਲ ਖਣੀ ਪਰਤਰਿ ਛੇਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਭੈ ਪਾਇ ਐਸੁ ਕਰ
 ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਵੈ ਸਹੀਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਉਤਮੁ ਤੋਵੈ ਤਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣਿ ਗਤਿ ॥
 ਵਿਚਿ ਥੈ ਸਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰਾ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਰਿ ਆਈ ਅਦਰਗਾਤ ਮੋਖਣਾ

ਨਿਰਭਉਪਾਈਐਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਗਾਨਾਨਕਖਸਮੈਭਵੈਸਾਭੁਲੀਜਿਸਨੇ
ਪੇਖਖਸੇਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਦਾਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੇਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਨ
ਦੇਰਛੋਰਿਦੁਜੈਲਗੈਸਾਜਿਤਵਾਜਲਿਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਸਾਅਉਤਾ
ਰੁਪਵਿਭਉਦੁਜਾਕੀਆਜਿਉਗਾਜੇਰਾਜੁਕਮਾਵਦੇਦੁਖਸੁਖਭਿਜੀਆਈਸ
ਕੁਮਾਸੇਵਦੇਅੰਤੁਤਿਨੀਨਲਹੀਆ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਲਖੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗ
ਏਆਤਿਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਅਸਥਿਰੁਜਗਿਥੀਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
ਹੇਸੁਭਕਿਛੁਆਵਣਜਾਣੁਤੈਜੋਤਾਤੈਆਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਏਹੁਲੇਖਾਭਿਖਿਅਸੋਤੈਅ
ਛਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜੋਕੋਆਪੁਗੁਣਾਇਦਸੋਮੁਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਨੁਕੰਚਰੁਪੀਲਕੁਗੁਰੁਗਿਆਨੁਕੰਡਾਜਤਖਿਚੇਤਤਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤਸਤੀਕੁੰਡੇ
ਤਰਫਿਰਿਫਿਰਿਉਤ੍ਰਿਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਅਗੈਅਰਦਾਸਿਜਿਨਿਉ
ਇਆਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸੇਵਿਸਭਠਲਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਿਕਾਨਉਸਦਾ
ਏਆਸੰਤਜਨਕੈਸੰਗਿਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕੁਏਅਚਿੰਤੁਤਰਿਪਨੁਨਿਤਚ
ਨਈਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਖੇਤਿਮਿਅਲਾਉਚੀਆਘਰੁਉਚਨਿਰਲਾਉ
ਮਲਭਗਤੀਘਰਿਸਰੈਸਜਲਪਾਤੁਇਆਉ॥ਬਰਸਨਾਤਬਰਸੁਘਨਾਬਤੁਜਿਬ
ਨਿਕਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਤਾਰਲੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥
ਮਃ ੩ ਮਿਠਾਸੇਜੋਭਾਵਦਾਸਜਲੁਸੋਜੋਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕ
ਉਪਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿਤੁੰਸਚਾ
ਨੀ॥ਕੁਰਖਵਾਲਾਸਦਾਸਦਾਤਉਤੁਪੁਧਿਆਈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਰਿਅਤੁਰਹਿ
ਅਸਮਈ॥ਜੇਦਾਸਤੋਰਕੀਨਿੰਦਾਕਰੇਤਿਸੁਮਾਰਿਪਚਾਈ॥ਚਿੰਤਾਛਡਿਅਚਿੰਤੁਰਤੁਨ
ਕਥਾਗਈ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਆਸਾਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਆਸਾਮਰੈ
ਜਾਈ॥ਨਾਨਕਆਸਾਪੁਰੀਆਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਆਸਾਮ
ਸਾਮਰਿਜਾਇਸੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਲੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਤਚਲੁਕੋਨਹੀਥਾਝੁਤੁਤਰਿ
ਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਜਗਤਉਪਾਇਓਨੁਕਰਿਪੁਰਾਥਾਟਾ॥ਆਪੇਸਾਹੁ

ਆਪੇਵਲਜਗਆਪੇਹੀਤਰਿਹਾਟੁਆਪੇਸਾਗਰੁਆਪੇਬੋਤਿਬਾਸਪੇਹੀਕੇਵ
ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਏਆਪੇਆਪੇਦਸੇਘਾਟੁ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਤੁਸ
ਲਾਇਖਕਾਟੁ॥੨੨॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ੪੪

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗੁਜਰੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਆਰਾਪਲਾਜਿਤਵਾਜਪਿਗੁਰਨ

ਨੇਤ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪੇਖਲਾਸੁਵਲੀਸੁਨਲਾਗੁਰਨਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਰਤਿਅਦ
ਤਪਾਈਐਠਾਉ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਨੇਇਤਵਥੁਦੇਇ॥ ਜਗਮਇ
ਕਾਂਚੀਅਤਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਰਖੇਰਖਲਤਰਿਅਪਿਉਏ

ਨੁਗੁਰਕੀਪੈਗੀਪਾਇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁ॥ ਤੇਆਆਪਿਦਇਆਲੁਮਨੁ
ਰਿਅਨੁ॥ ਸਾਪਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਤਾਰਿਅਨੁ॥ ਸਾਕਤਨਿੰਦਕਦੁਸਟਖਿਨ
ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ॥ ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਾਹਿ॥ ਜਿਸੁਸਿਰਤਸੁਖੁਤੇ
ਗਲੇਦੁਖਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਅਗਮਅ

ਐ॥ ਸਚੇਸਚਾਸਚੁਸਚੁਨਿਤਾਰੀਐ॥ ਕੁਰ੍ਹਨਜਾਪੈਕਿਢੁਤੇਗੀਪਾਰੀਐ॥ ਸ
ਦਾਤਾਰੁਜੇਤਉਪਾਰੀਐ॥ ਇਕਤੁਸੁਤਿਪਰੇਇਜੋਤਿਸੰਜਾਰੀਐ॥ ਤੁਕਮੇਭਵ
ਇਤੁਕਮੇਤਾਰੀਐ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਪੁਪਿਅਏਸੇਇਜਿਸੁਭਾਗੁਮਥਾਰੀਐ॥ ਤੇ
ਮਿਤਿਲਖੀਨਜਾਇਤਉਤੁਪੁਥਲਿਤਾਰੀਐ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਜਤੁੰਤੁ

ਤਰਵਾਨਅਚਿੰਤੁਵਸਤਿਮਨਮਾਹਿ॥ ਜਾਤੁੰਤੁਸਤਿਮਿਤਰਵਾਨਨਉਨਿਪਿਘਰਨ
ਹਿ॥ ਜਾਤੁੰਤੁਸਤਿਮਿਤਰਵਾਨਤਾਗੁਰਕਾਮੰਤੁਕਮਾਹਿ॥ ਜਾਤੁੰਤੁਸਤਿਮਿਤਰ
ਤਾਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਹਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਕਿਤੀਥੈਤਨਿਥੈਤਲੇਮੁਚੁਵਜ
ਵਜਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਦੁਕਿਸੈਨਰਤੀਅਾਲਜਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਅਇਨੇਬੇਦਕਤੇਥਾਸਦੁਖੇਸ਼ਾਗਦਤੀਗਦੀਨਜਾਇਤੇਰੋਦਰਿਪੇਸ਼ਾ। ਬੁਝਮੇਤੁ
ਅਇਨੇਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਦਾਸੰਕਰਥਿਸਨਅਵਤਾਰਤਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭੁਲਾਪੀ
ਕਾਥਰਸੇਖਮਸਾਇਕਅਉਲੀਏ। ਓਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉਲੀਏ॥
ਕੁਕਰੇਵਿਲਾਸੁਧਰਮੇਤਰੀਐ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਤਿਅਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ॥
੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਚੰਗਿਆਈਅਲਕੁਕਰੇਬੁਰਿਆਈਤੋਇਸੇਹੁ। ਨਨਕਅ
ਕੁਲਿਅਵਸੀਗਛਲਛਾਤੀਪੇਹੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਕਿਤੀਅਕੁਚੰਗਗੁਣਾਥੀਐ
ਤੇਤੁ। ਨਨਕਤੈਸਤਛਕਿਆਮਨਮਤਿਸਚਾਮਿਤੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੇਮਾਗਉਤੁਏਦਇਅਕੁਰਿਦਾਸਗੋਲਿਆ। ਨਉਨਿਧਿਪਾਈਗਜੁਜੀਵਾਥੇਲਿ
ਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਾਸਾਘਰਿਘਲਾ। ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਿਤਾਲੁਸੁਵਦੀਜਸੁ
ਜਾਕਮਾਵਤਿਨਕੀਕਾਰਸਗੀਰੁਪਵਿਤੁਤੋਇ॥ ਪਖਾਪਾਦੀਪੀਸਿਥਿਗਸਾਪੈਰ
ਨਿਅਪਤੁਕਛੁਨਤੋਇਪ੍ਰਭਨਦਰਿਨਿਤਾਲੀਐ॥ ਮੋਤਿਨਿਰਗੁਲਦਿਚੈਥਉ
ਤਧਰਮਸਾਲੀਐ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਸਜਨਤੇਰੋਚਰਦਕੀਤੋਇਹਤ
ਦਧੁਗਿ। ਨਨਕਸਰਦਿਤੁਤਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਤੁਜੁਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਪਤਿਤ
ਨੀਤਅਸੰਖਤੋਤਿਤਰਿਚਰਦੀਮਨੁਲਾਗਾ। ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਜਿਸੁਨਾ
ਕਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਰਾਂਸਿਨਾਉਪ
ਵਦਿਗਾਰਦਾ। ਜਿਸਨੋਕਰੇਰਾਂਤਮਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰਦਾ। ਅਪਿਉਪਾਵਲਤੁਆ
ਗੀਮਾਰਦਾ। ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਏਜਾਨੁਭਉਵੀਚਾਰਦਾ। ਅਨਿਕਰੁਪਖਿਨਮਾਤਿਕੁ
ਰਤੇਧਾਰਦਾ। ਜਿਸਨੋਲਾਏਸਚਿਤਿਸਤਿਉਧਾਰਦਾ। ਜਿਸਦੈਤੋਵੈਵਲਿਸੁਕਦੇ
ਹਾਰਦਾ। ਸਦਾਅਭਗੁਦੀਥਾਨੁਤੋਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰਦਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
੫ ਕਾਮੁਕੇਪੁਲੇਕੁਛੇਡੀਐਦੀਜੈਅਗਨਿਜਲਾਇ। ਜੀਵਦਿਅਨਿਤਜਪੀਐ
ਨਕਸਚਾਨਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭਛਲਪਾ
ਅਧਿ। ਨਨਕਨਾਮੁਆਗਧਿਆਗੁਰਪੁਰੈਦੀਅਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨੇਮੁਕਤਾਸੰਸਾਰਿਜਿਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆ। ਤਿਸਕੀਗਈਬਲਾਇਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆ

ਤਿਸਕਾਦਰਸਨਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਤਾਉਤੇਇਹਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਤਾਉਪਾਸੇ
 ਇਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਸਚਾਨਾਉਭੋਯਾਪੀਐ। ਮਨਕਉਤੇਇਸੰਤੋਖੁਭਖਾਧਾ
 ਜਿਸੁਘਟਿਵਸਿਆਨਾਉਤਿਸੁਥੰਧਨਕਾਟੀਐ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵੰ
 ਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਚਿਤਵ
 ਦਮੁਕਰਉਓਰਿਨੀਤਾ। ਤਰਿਕੀਰਤਨਕਾਅਤਰੇਦੇਤੁਨਾਨਕਕੇਮੀਤਾ
 ਮਃ ੫ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆਮਨੁਤਨੁਰਤਮੁਲਿਨਾਨਕਕੇ
 ਭਾਈਆਮਰਉਵਿਚਾਰੀਸੁਲਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥੇ
 ਗੁਰਪਤਿਅਰਦਾਸਿਕਰਿ। ਛੋਡਿਸਿਆਦਪਸਗਲਾਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਧੇ
 ਜਤੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਿਜਾਇਜਗਿ। ਸਾਧਜਨਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਵਿ
 ਤਰਿ। ਸੇਵਤੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵਅਗੈਨਮਰਤੁਡਰਿ। ਧਿਨਮਹਿਕਰੇਨਿਤਾ
 ਦੇਸੁਭਰਭਰਿ। ਮਨਕਉਤੇਇਸੰਤੋਖੁਪਿਆਈਐਸਦਾਤਰਿ। ਸੇਲਗਾ
 ਗੁਰਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮੁਧਰਿ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਲਗਜੀਸੁਥੇ
 ਜਦਤਰੈਜੇਜੀਆ। ਨਾਨਕਲਤਗੀਲਖਸੈਆਨਡੁਥਦਦੇਨਾਮਾਪਿਰੀ
 ਮਃ ੫ ਬਨਿਭੀਤ੍ਵੈਲੋਕੁਸਾਥੀਲਧਮੁਦੁਖਤਰਤਾਤਰਿਨਾਮਾਬਿ
 ਜਾਈਸੰਤਪਿਅਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਈਅਨਿ
 ਧਾਨਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤਿਆ। ਨਤੇਦੀਪਛੇਤਾਉਤੁਧੋਨਜਪਤਿਆ। ਪਤੁਚਿਨਾ
 ਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨਾ। ਗੁਰਪੁਰੇਵਾਤੁਵਾਤੁਸੁਖਲਤਾਚਿਤਾਰਿਮਨਾ। ਗੁਰਪਤਿ
 ਭੰਡਾਰੁਕਰਮੀਪਾਈਐ। ਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਨਿਤਾਲਖਤੁਜਿਨਧਾਈਐ। ਰੋ
 ਪਿਦਇਆਉਕਰਿਦਾਸਾਆਪਣਾ। ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁਦਿ
 ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਪ੍ਰੇਮਪਟੇਲਤੈਸਹਿਦਿਤਾਢਕਦਕੁਪਤਿਮੇਰੀ
 ਬੀਨਾਸਾਈਮੈਡਾਨਾਨਕਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਤੈਡੈਸਿਮਰਦੇ
 ਕਿਢੁਯਮੁਬਿਖਮੁਨਰਿਠਮੁਕੋਈ। ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਸਚਾਸਾਤਿਭੁਨਾਨਕ
 ਸਕੈਕੋਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੈਵੇਸੁਖੁਘਣਾਦਇਪਿਆਈਐ

ਇਹ ਗੁਣਾਇ ਐ ॥ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭਿਚਿਤਿ ਆਇ ਐ ॥ ਪੁਰਨ ਤੋਵੈ
ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਪਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਐ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾ
ਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ ਐ ॥ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਬੋਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇ ਐ ॥ ਤੁਸਰੁ ਨਾ ਕਾਖ
ਤੁਸਰੁ ਤੇਰੀ ਛਾਇ ਐ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਨਦੀ ਤਰੰਦ ਜੀ ਮੈ ਰਾਖੋ ਜੁਨ ਖੁੰਭੈ
ਜੇ ਤੁਝ ਤਿਤੇਰੀ ॥ ਤਉ ਸਤ ਚਰਣੀ ਮੈ ਰਾਹੀ ਅਜਾ ਸੀਤ ਮੁਹਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਤਾ ਥੇ
੧ ॥ ਮਃ ੫ ਜਿਨ੍ਹਾ ਦਿ ਸੰਜੀ ਆਦੁਰ ਮਤਿ ਵੰਢੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾ ਰੇਜੇ ਸੇਈ ॥ ਤਉ
ਤੇਰੀ ਗੁਸਥਾਇ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਵੈ ਸਾਹਿ
ਜਿਤੇਰੀ ਅਭਗਤ ਡਿਠਿਆ ॥ ਮਨ ਕੀ ਕਟੀ ਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਠਿਆ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰ
ਤੁਰੰ ਕਟੀ ਐ ਜਨਕਾ ਸਥ ਦੁਜ ਪਿਯਾ ॥ ਥੰਧਨ ਬੋਲਨਿ ਸੰਤ ਦੁਤ ਸਭਿ ਜਾਤਿ ਛਾਪਿ ॥ ਤਿਸੁ
ਗੁਲਾਇ ਨਿਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਪਾਰੀ ਆ ॥ ਉਚੀ ਤੁਝ ਚਾਬਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀ ਆ ॥ ਗੈਲਿ
ਨ ਸੁਕਰੇ ਜੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਤੋਇ ਦਇਆ ਲੁਤ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾ
ਐ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨ ਜੈ ਤੁਮ ਸਧੁ ਮਸਕੁ ਕਾਪਈ ਆਰਤੀ
ਉਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗ ਜੀ ਤੇਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਤੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ਸਚੀ ਬੈ
ਕਤਿ ਨਾ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀ ਐ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਆਪ
ਸੁ ਆਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਵੇਲਾ ਪਰਵਾ ਲੁਭਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆ ॥ ਤੋਆ
ਤੁਸੰਗੁ ਡਿਠਿ ਦੁਖ ਨ ਤੇਟਿ ਆ ॥ ਪਾਇ ਆਨਿ ਤਚ ਲੁਥਾਨੁ ਡਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨੇਲੇਟਿ ਆ ॥ ਨ
ਗੀ ਆਇ ਆਇ ਕੁਸਗਲ ਬੂਝ ਮੇਟਿ ਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਪਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿ
ਆ ॥ ਸਭੇ ਜਪੀ ਐ ਜਾਪੁ ਜਿਸੁ ਖਤੁ ਬੋਲੇਟਿ ਆ ॥ ਤੁਕ ਮੇਥੁ ਭਿਨਿ ਤਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿ ਆ ॥
ਗੰਧ ਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇਥ ਤੁਜਿ ਨ ਖੋਟਿ ਆ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਵਿਛੋੜੇ ਜੰਝੂਰ
ਵੇਨ ਵੰਢਨਿ ਗਾਖ ਜੇ ॥ ਜੇ ਸੋਧ ਲੀਲਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਥੁ ਤਸਚੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫
ਜੇ ਵਿਸੰਦੀ ਪਾਲੀ ਐਈ ਪਲੁਰ ਖੈ ਭਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਸਤੁ ਆਤਿ ਜਾ ਕੈ ਆਚਲਿ ਤੁਭੋ
੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੈ ਤੀਰੋ ਚਰੇ ॥ ਸੇਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀ ਆਤੁ
ਜੇ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾ ਦੋਇ ਖਿਕੁ ਦਰ ਤਿਤੇਰੀ ਆ ॥ ਸਰਦਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾ ਕੰਗਰਿਗ
ਸ

ਤਿਤੋਇਮੇਗੀਆ ਤਿਰੈਤਥਿਨਿਧਾਨੁਭਵੈਤਿਸੁਦੇਤਿ॥ ਜਿਸਨੇਤੋਇਦੇਆਲੁ
 ਸੇਲੇਤਿ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਥੇਅੰਤਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ ਜਿਸਨੇਤੋਹਿਕ੍ਰਿਪਾਯੁਜੁ
 ਆਈਐ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਕੜਛੀਆਠਿਰੰਨਿਸੁਆਊਨਜਾਣਨੇ
 ॥ ਸੇਈਮੁਖਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇਮਗਸਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਥੇਜੀਲਧਮੁਖੇਸੁਖ
 ਉਜਾਜ਼ਿ॥ ਤੈਸਤਿਦਿਤੀਵਾਜ਼ਿਨਾਨਕਥੇਤੁਨਛਿਜਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅ
 ਸਚੁਸੇਇਸਭੁਕਿਯੁਨਿਸੁਪਾਸਿ॥ ਦੁਤਾਸਿਰਿਅਖਸਮੁਆਪਿਖਿਨਮਤਿਕੇਰੇ
 ਤਿਆਗੁਸਗਲਓਪਾਵਤਿਸਕੀਓਟਗਾਤੁ॥ ਪਉਸਰਲਾਈਭੁਜਿਸੁਖੀਭੁੰਜੁ
 ॥ ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗਿਆਨੁਸੰਤਸੰਗੁਤੋਇ॥ ਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿਧਨੁ
 ਕੋਇ॥ ਜਿਸਨੇਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨ
 ਥਿਤੁਠਿਆ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਲਧਮੁਲਭਲਤਾਰੁਕਰਮਕਰੰਦੇਮਨੀ
 ਇਕੋਸਿਰਜਲਤਾਰੁਨਾਨਕਥਿਆਨਪਸੀਐ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਧਾਪਜ਼ਿਆਪ
 ਥਾਦੁਸਚਾਵਾਸੰਨਿਕੋ॥ ਗੁਰਸੰਤ੍ਰਜਾਚਿਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਵਈ॥ ੨॥
 ॥ ਵਾਤੁਵਾਤੁਸਿਰਜਲਤਾਰਪਾਈਅਨੁਠਾਛਿਆਪਿ॥ ਜੀਅਜੰਤਮਿਤੁਵੰਤੁ
 ਨੋਸਦਾਜਾਪਿ॥ ਦਇਆਧਾਰੀਸਮਰਥਿਚੁਕੋਬਿਲਥਿਲਾਪਾ॥ ਨਠੇਰਾਪਦੁਖੇ
 ਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਦੀਰਖਗਰੀਬਨਿਵਾਜ਼ਿਥਾਪਿ॥ ਆਪੇਲਾਇਆ
 ਤਾਇਥੰਧਨਸਗਲਕਾਪਿ॥ ਤਿਸਨਥੁਈਆਸਪੁਨੀਮਨਸੰਤੋਖਿਧੁਪਿ॥ ਵਡੇ
 ਰਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁੰਨਿਪਾਪਿ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਜਾਕਉ
 ਪਾਲਪੁਭਤਰਿਤਰਿਸੇਈਜਪਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਓਭੇਟਤਾ
 ਸੰਗਾਤਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਰਾਮੁਰਮਤੁਬਡਭਾਗੀਤੋਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਥਿਸੇ
 ਨਕਨੀਮਅਰਾਧਿਐਥਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਗਤਾਰੇ
 ਆਪਰਵਾਦੁਤੈਦਰਗਤਪਵੈਥਾਇ॥ ਭੁਗਤਾਰੇਗੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਇ॥ ਜਿਨੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸਕਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ ਭੁਗਤਾਰੇਦਇਆਲਓਨਾਮਿਤਰਪਾਇ॥ ਦੁਖੁ
 ਵਡੋਗੁਨਪੈਤੋਤਿਸੁਮਾਇ॥ ਭੁਗਤਾਰੇਤੁਅਧਾਰੁਗੁਲਗੋਵਿੰਦਗਾਇ॥ ਸਦਾ

ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੁਪਿਆਇ॥ ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਜਨਨਾਮੇਰਤੇ ਅਘਾਇ॥ ੧੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿ ਸੁਲਾਗਤੇ ਜਿਸਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ
ਪਤਿਉਂ ਸੁੰਦੈ ਘਰਿ ਕਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਪਿਰੀਮਿਲਾਵਾਜਾਬੀਐ ਸਾਈਸੁ
ਵੰਤੁ॥ ਘੜੀਮੁਤਤੁ ਨੂੰਵੀਸਰੈ ਨਾਨਕ ਰਵੀਐ ਨਿਤ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਬੀਰਵਰੀਆਮਕਿਨੈਨਤੋੜੀਐ॥ ਛਉਜਸਤਾਦੀਤਾਠਪੰਚਜੋੜੀਐ॥ ਦਸਨਾ
ਰੇਖੁਤਦੇਨਿਚਸੋੜੀਐ॥ ਜਿਦਿਜਿਦਿਲੈਨਿਰਲਾਇਏਤੋਏਨਾਏੜੀਐ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਜੈਵਸਿਕਿਨੈਨਸੋੜੀਐ॥ ਭਰਮੁਕੋਟੁਮਾਇਆਖਾਈਕੁਤੁਬਿਧਿਤੋੜੀਐ॥ ਗੁ
ਰੁਆਰਾਪਿਬਿਖਮਦਲੁਠੋੜੀਐ॥ ਤਉਤਿਸੁਆਗੈਦਿਨਗਤਿਰਤਾਕਰਜੋੜੀਐ॥
੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਕਿਲਵਿਖਸਭਉਤਰਨਿਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਉ॥ ਕੋਟਿਕਏ
ਉਪਜਤਿਨਾਨਕਬਿਸਰੈਨਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੋਟਿਐ ਪੂਰੀਤੋ
ਕੁਰਤਿ॥ ਤਸੰਦਿਆਖੇਲੰਦਿਆਪੈਨੰਦਿਆਖਾਵੰਦਿਆਵਿਚੋਤੋਵੈਮੁਕਤਿ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪਨੁਪੰਨੁਜਿਨਿਭਰਮਗੜ੍ਹਤੋੜੀਆ॥ ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਵਾਤੁ
ਜੀਨਿਤਰਿਸਿਉਂਜੋੜੀਆ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਗੁਰੁਦੇਇਦਾਰੁਭਾਮਤਾਰੋਗੁਬਿਕ
ਰਤਿਨੈਬਿਦਾਰੁਭਾ॥ ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਹੁਤੁਖਜਾਨਿਆ॥ ਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾ
ਅਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ ਮਹਿਮਾਕਤੀਨਜਾਇਗੁਰਸਮਰਥਦੇਵਾ॥ ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਰਮੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਉਦਮੁਕਰੇਦਿ
ਜੀਉਤੁੰਕਮਾਵਦਿਆਸੁਖਭੁੰਚੁ॥ ਧਿਆਇਦਿਆਤੁੰਪ੍ਰਭੁਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਚਿ
ਤ॥ ੧॥ ਮਃ ੫ ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਲਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨ
ਨਰਉਦਿਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰਾਕੀਤਹੋਇ
ਕੋਤੋਰਪੀਐ॥ ਜਿਸੁਮਿਲਿਜਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁਜੀਉਅਰਪੀਐ॥ ਆਇਐਚਿਤਿ
ਤਾਲੁਸਾਤਿਥਥੇਸੁਮਾਰਾ॥ ਤਿਸਨੋਪੋਤੋਕਵਲੁਜਿਸੁਵਲਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸਭੁਕਿਢੁ
ਕੈਵਲਸਿਨਕੋਈਥਾਤਰਾ॥ ਸੋਭਗਤਾਮਨਿਵਠਾਸਚਿਸਮਾਤਰਾ॥ ਤੇਰੇਦਾਸਧਿਆ
ਨਿਤੁਪੁਤੰਰਖਵਾਵਾਇਆ॥ ਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਬੁਨਦਰਿਨਿਤਾਲਿਆ॥ ੧੭॥

ਸਲੋਕਮ: ੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭਮੋਤਦੁਸਟਥਾਸਨ ਨੇਵਾਨਿ
 ਲੇਤੁਪ੍ਰਭਾਪਣੇਨਾਨਕਸਦਥਲਿਤਰਾ ॥ ੧॥ ਮ: ੫ ਪੀਦਿਆ
 ਮੁਤੁਘਠਾਪੈਨੰਦਿਆਸਭਅੰਗੁਨਾਨਕਧਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਦਿਆਜਿ
 ਨਲਗੋਰੰਗੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉਜਿਉਤੇਰਾਤੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉ
 ਜਤਤਰਖਤਿਅਪਿਤਤਜਾਇਖੜੇਵਲਾਨਾਮਤੇਰੈਕੋਰੰਗਿਦੁਰ
 ਧੋਵਲਾਜਪਿਜਪਿਤੁਪੁਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮੁਭਉਖੋਵਲਾਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿ
 ਨਿਨਜੋਵਲਾਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਏਕੁਨੈਲਾਅਲੋਵਲਾਜਿਨੀਪਦਾਤੁ
 ਨਕਦੇਨਰੋਵਲਾਨਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਤਿਪਰੋਵਲਾ ॥ ੧੨॥
 ਸਲੋਕਮ: ੫ ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੰਦਜੋਖਾਕਾਨਾਨਕ
 ਅਸੰਗਿਗੁਦਾਰਿਅਸਾਕਤਮੁਜਨਪਾਕਾ ॥ ੧॥ ਮ: ੫ ਜੀਵਦਿਆ
 ਚੇਤਿਅਮਰੰਦਿਆਹਰਿਰੰਗਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆਨਾਨਕਸਾਧੁ
 ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਦਿਯੁਗਾਦੀਆਪਿਰਖਲਵਲਿਆਸਚੁਨ
 ਤਾਰੁਸਚੁਪਸਾਰਿਆਉਲਾਕੀਨਤੋਇਘਟੇਘਟਿਸਾਰਿਆਮਿਹਰ
 ਮਰਥਅਪੇਤੀਘਲਿਆਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਅਪਿਸੇਸਦਾਸੁਖਲਿਆ
 ਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਤੀਘਲਿਆਸਭੁਕਿਦੁਆਪੇਅਪਿਥੇਅੰਤ
 ਆਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਨਾਨਕਸੰਮੁਲਿਆ ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਮ: ੫
 ਮਧਿਅਰੁਅੰਤਿਪਰਮੇਸਰਿਰਖਿਆਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾਤਰਿਨਾਮੁਅੰਮਿਤੁ
 ਆਸਾਧਾਸੰਗੁਅਪਾਰੁਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਲਰਵੈਪਾਏਮਨੋਰਥਸਭਿ
 ਭਵੈਸਭੁਕਿਦੁਕਰਤੇਤਥਿਕਾਰਲੁਜੋਕਰੈਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨੁਸੰਤਪੁਰਿ
 ॥ ੧॥ ਮ: ੫ ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਿਨਿਜਿਨਿ
 ਖਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਦੁਗੁਰਮੁਖਿਅਣਿ
 ਤੁਕਮੈਥੁਝਿਨਿਹਾਲੁਖਸਮੁਫੁਰਮਾਇਆਜਿਸੁਤੋਆਅਧਿਕੁਪਾਦੁ
 ਰਮਾਇਆਜੋਜੇਦਿਤਾਖਸਮਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਜਿਸਤਿਦੇ

ਭਾਏਤੁਕਮੁਮਿਤਾ। ਜਿਸਤਿਭੁਲਾਏਅਪਿਮਰਿਮਰਿਜੰਮਤਿਨਿਤਾ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰੇਤਤਕਾਲਿਖਿਨੁਟਿਕਣਨਦਿਤੇ। ਪ੍ਰਭੁਦਾਸਕਾ

ਦੁਖੁਨਖਵਿਸਕਤਿਠਜਿਜੋਨੀਜੁਤੇ। ਮਥੇਵਾਲਾਪਛਾੜਿਅਨੁਜਮਮਾਰਗਿ
ਜੁਤੇ। ਦੁਖਿਲਗੋਬਿਲਲਾਇਆਨਰਕਿਘੇਰਿਸੁਤੇ। ਕੰਠਿਲਾਇਦਾਸਰਖਿ
ਖੁਨਾਨਕਤਰਿਸੁਤੇ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪ ਰਾਮੁਜਪਤੁਦਰਭਾਗੀਤੇ

ਲਿਖਿਪੁਰਨੁਸੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੁ ॥ ਧਿਆਇਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੋਕੋਇ॥
੥ ਮਃ ੪ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗੇਤਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ। ਨਾਨਕਅਨ

ਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਘੈਘਰਿਕਾਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਤ
ਮਨਰਥਪੁਰਿਅਪਾਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਅਸਗਏਵਿਸੁਰਿਅਪਾਪਾਇਅਨਾਮੁ

ਨਾਨੁਜਿਸਨੋਭਾਲਦਾ। ਜੋਤਿਮਿਲੀਸੰਗਿਜੋਤਿਰਤਿਆਪਾਲਦਾ। ਸੁਖਸਤ
ਨਾਨੰਦਵੁਠੇਤਿਤੁਘਰਿ। ਆਵਦਜਾਦਰੇਤਨਮੁਨਤਤਮਗਿ। ਸਤਿਭੁ

ਨੇਵਰੁਇਕੁਇਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਅਪਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇਅਪ॥ ੨੧॥
੥ ੨॥

ਚਉਦੇਦੁਪਦੇ ੪੮ ਅਸਟਪੀਆ ੯ ਫਾਰ ੨ ਜੋੜਗੁਮਲਾ ੫੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਗੁਜਗੀਭਗਤਾਕੀਥਾਨੇ
ਚਰਿਪਾਵਦੁਇਸਿੰ

ਸੀਕਥੀਰਜੀਉਕਾਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨

ਗਮੁਖਤਬਕੈਸੇਗੁਨਗਈਏ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਠੇਗਾਪਰਿਏਤਬਕਤਮੁਰਦੁ
ਏ॥ ੧॥ ਠਰਿਬਿਨੁਥੈਲਥਿਰਾਨੇਪੁਈਏ॥ ਛਾਟੇਨਾਕਨਟੁਟੇਕਾਪਨਕੋਦਉਕੋਭੁ
ਈਏ॥ ਗਹਾਉ॥ ਸਾਰੋਦਿਨੁਡੋਲਤਥਨਮਹੀਆਅਜਪੁਨਪੇਟਅਘਈਏ॥
ਭਗਤਨਕੋਕੋਟਨਮਾਨੇਕੀਓਅਪਨੋਪਈਏ॥ ੨॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਮਹਾਭੂਮਿ
ਡੋਅਨਿਕਜੋਨਭਰਮਈਏ॥ ਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਓਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਿਓਇਪੁਅਓ
ਕਤਪਈਏ॥ ੩॥ ਕੁਮਤਫਿਰਤਤੇਲਕਕੋਕਪਿਜਿਓ॥ ਗਤਿਬਿਨੁਗੈਨਿਓ
ਈਏ॥ ਕਤਤਕਥੀਰਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁੰਡਪੁਨੇਪਛੁਤਈਏ॥ ੪॥ ੧॥

ਗੁਜਗੀ॥ ਘਰੁ ੨

ਮੁਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕਥੀਰਕੀਮਾਈ

ਥੀਕਕੈਸੇਜੀਵਤਿਰਘੁਰਾਈ॥ ੧॥ ਤਨਨਾਬੁਨਨਾਸਭੁਤਜਿਓਹੈਕਥੀ
ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਲਿਖਿਲੀਓਸਰੀਗਾਰਹਾਉ॥ ਜਬਲਗੁਤਾਗਾਥਾਤਉਥੈ
ਤਬਲਗੁਬਿਸਰੈਰਾਮੁਸਨੇਤੀ॥ ੨॥ ਓਛੀਮਤਿਮੇਰੀਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਹਰਿਕਾ
ਮੁਲਤਿਓਮੈਲਾਹਾ॥ ੩॥ ਕਤਤਕਥੀਰਸੁਨਤੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਰਮਰਾਇਨਕਾ
ਤਾਏਕੁਰਘੁਰਾਈ॥ ੪॥ ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਗੁਜਗੀਨਾਮਦੇਉਜੀਓਕੀਦ

ਘਰੁ ੧

ਜੋਗਾਨੁਦੇਤਿਤਕਵਨਥਰਾਈ॥ ਜੋਭੀਖਮਗਾਵਤਿਤਕਿਆਪਦਿ

ਜਾਈ॥ ੧॥ ਤੁੰਤਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਪਦੁਨਿਰਥਾਨਾ॥ ਬਹੁਰਿਨਤੇਇਤੇਰਾਅਵਨਾ
॥ ਗਹਾਉ॥ ਸਭੁਤਉਪਾਈਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਜਿਸੁਤੁੰਦੇਵਤਿਤਿਸਤਿਬੁਝਾਈ॥
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਸਤਸਾਜਾਈ॥ ਕਿਸੁਤਉਪੁਜਓਦੁਜਾਨਦਰਿਨਾਈ॥ ੨॥
ਪਾਥਰਕੀਜੋਭਾਉ॥ ਦੁਜੈਪਾਥਰਧਰੀਐਪਾਉ॥ ਜੇਓਤੁਦੇਉਤਓਤੁਭੀਦੇਵਾ
ਤਿਨਾਮਦੇਉਤਮਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ ੪॥ ੧॥

ਗੁਜਗੀ॥ ਘਰੁ ੧

ਲੇਨਲਾਏ ਪਾਰਮਲੋ ਪਰਮਲੀ ਓ ਬੈਠੇ ਗੀ ਆਈ ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿ ਓ ਕ
ਨੈ ਜਾਣੇ ਗੀ ਥਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਉ ਦੁਕਤੈ ਕਿਇ ਬੁਝੀ ਐਰਮਈ ਆ ਆ ਕੁਲੁ ਗੀ ਥਾ
ਨਾ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀ ਅਲੋਖੇ ਜੁਨਿ ਰਖਿ ਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ
ਕੁੰਡਾ ਢਲੇ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖੇ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੁੜੁ ਅਲੇ ਮਿਗਤਿ
ਨ ਭੁਰਿਆ ਨ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਥੀ ਠਲੇ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗੁ ਗੁਜਗੀ ਸ੍ਰੀ ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ਓ ਕੀ ॥

ਘਰੁ ੩ ਦੁਪੁਤ ਬਢੈ ਥਨ ਤੁਥਿ ਟਾਰਿ ਓ ॥ ਫੁਲੁ ਭਵ ਰਿਜਲੁ ਮਨਿ ਬਿ
ਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਜਾ ਕਤਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੁਲੁ ਅਨੁਪੁਨ
ਖਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲਾ ਗਰਬੇ ਕੂਟੈ ਭੁਇ ਅੰਗਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਹਿ ਇਕ
ਸੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਧੁਪਈ ਪਨਈ ਬੇਦ ਤਿਥਾ ਸਾਕੈ ਸੇ ਪੁਜਾ ਕਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥ ੩ ॥
ਨੁਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੁਜਾ ਚਰਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ੪ ॥ ਪੁ
ਜਾ ਅਰਚਾ ਅਤਿ ਨ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗੁ ਗੁਜਗੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਓ ਕੀ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧
ਅੰਤਰੁ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਤੀਕੀ ਨਾ ਬਾਤ ਰਿਭੇ ਖਉ ਦਾਸੀ ॥ ਤਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘ
ਟਿ ਬੁਝੁ ਨ ਚੀਨਾ ਕਾਟੇ ਭੁਇ ਅਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ੧ ॥ ਭਰਮੇ ਭੁਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ਨ ਤੀ
ਨੀ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇ ਅਧਿ ਪੰਡੁ ਬਧਾਇ ਅਧਿ
ਕਾਮੁੰਦਾ ਮਾਇ ਅਧਾ ਭੂਮਿ ਮਸਾਲਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅ
॥ ੨ ॥ ਕੰਧਿ ਜਪੁ ਤੇਰੇ ਕੰਧਿ ਤਪੁ ਤੇਰੇ ਕੰਧਿ ਬਿਲੋ ਵਤੁ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾ ਸ੍ਰੀ ਜਿਨਿ
ਉਪਈ ਸੋ ਸਿਮਰਤੁ ਨਿਰਥਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕੰਧਿ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀ ਆਰੇ ਅਠ ਸਠਿ ਕੰ
ਧਿ ਠਿਗਾ ॥ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਤੁ ਕਿਪਾਤੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਗੁਜਰੀ॥

ਨਵਨਿਧਿਪਰਸੀਕਾਇਰੇਚਿੰਤਾਅਚਿੰਤਕਲਾ

ਕੇਲਪਸਿਤਉਮਾਗਤਆਢਉਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਜੈਲਾਢਥੋਗਾ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦ
ਬਿਦਗੋਬਿੰਦੋ॥ ਗੋਬਿੰਦਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਚਉਨਾਮੁਵਖਾਦਉਗੋਬਿੰਦ
॥ ਰਤਾਓ॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀਮੁਕਤੀਦਾਸੀਸਨਿਆਸੀਸਿਵਰਾਚੀਏ॥ ਤਾ
ਸੀਮਤਾਅਸਟਸਿਧਿਨਾਤੀਕਾਜੁਤਮਾਤਿਸੁਸੇਤੀ॥ ੨॥ ਧਾਤੁਰਬੀਰ
ਪਜੀਲੇਤਜਿਲੇਏਤੁਕੁਬੁਧੀ॥ ਮਨਭੀਤਰਿਥੀਚਾਰਿਨਦੇਖਤਿਗੋਬਿੰਦ
ਭੁਲੀਰਸੁਸੁਧੀ॥ ੩॥ ਗੋਬਿੰਦਕੇਰੀਥਾਤਸੁਲੀਜੈਕਤੁਕਿਨਿਦੇਖਿਅਨੈ
ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਚਰਿਤ੍ਰਸਦਾਤਤਿਗੋਬਿੰਦੁਸਦਾਸੰਤਕੀਥੈਲੀ॥ ੪॥ ਗੋਬਿੰ
ਕੇਰੀਭਾਉਭਾਗਵਤੁਮਾਨਮਫਰਮਦਰਤਤਾ॥ ਥਦਿਤਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਨੁ
ਪ੍ਰਾਣੀਮਾਗਉਜੋਸੰਸਾਰਿਬਿਰਕਤਾ॥ ੫॥ ੨॥

ਗੁਜਰੀ

ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਤਿਜੇਮਰੈ॥ ਸਰਪਜੋਨਿਵਲਿ
ਅਉਤਰੈ॥ ੧॥ ਅਗੀਥਾਈਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਮਤਿਥੀਸਰੈ॥ ਰਤਾਓ॥ ਅੰਤਿਕਾ
ਜੋਇਸਤ੍ਰੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਤਿਜੇਮਰੈ॥ ਸਦਾਜੋਨਿਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉ
ਰੈ॥ ੨॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਜ਼ਿਕੇਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਤਿਜੇਮਰੈ॥ ਸੁਕਰਜੋਨਿ
ਵਲਿਅਉਤਰੈ॥ ੩॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਮੰਦਰਿਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਤਿਜੇਮਰੈ॥
ਤੋਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥ ੪॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਨਾਰਾਇਣੁਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾ
ਜੇਮਰੈ॥ ਥਦਿਤਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤੰਥਰੁਵਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈ॥ ੫॥ ੩॥

ਕਯੋਰਜੀ ੨ ਗਾਨਦੇਉਜੀ ੨ ਗਵਿਦਾਸਜੀ ੧ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ ੩ ਜੈਦੇਵੀ
ਜੋਤ੍ਰਜੁਮਲਦੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਏ ਵਗੰਧਾਰਕਾ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

੧ ਸੇਵਕਜਨਥਨੇਠਾਕੁਰਲਿਓ ੩੨੮

੨ ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਕਹਤੁਮਿਲੈਕਿਤੁ

੩ ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਥੇ

੪ ਅਬਤਮਚਲੀਠਾਕੁਰਪਤਿਤ

੫ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈ ਤਉਤਿਸੁਥਲਿ

੬ ਤਰਿਕੇਨਾਮਥਿਨਾਸੁੰਦਰਤੈਨਕ ੩੩੦

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੧ ਮਾਈਗੁਰਚਰਦੀਚਿਤੁਲਈ

੨ ਮਾਈਤੋਨਤਾਰਸੋਤੋਈਐ

੩ ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈਡਰਤ

੪ ਮਨਤਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦੁ

੫ ਮਨਜਿਉਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਉ

੬ ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਉਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਰ

੭ ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਤੀ

੮ ਤਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੁਸੁਖਦਾਤੇ ੩੩੧

੯ ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਏ

੧੦ ਤਰਿਰਾਮਨਾਮਜਪਿਲਾਤਾ

੧੧ ਮਨਕਹਾਅਤੰਕਾਰਿਅਠਾਰ

੧੨ ਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰੈਤੁਤੇਨੇਰੈ

੧੩ ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਅਗਾ

੧੪ ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ

੧੫ ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈਤੀਉਰਵਾਇ

੧੬ ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ

੧੭ ਅਪੁਨੇਤਰਿਪਤਿਬਿਨਤੀਕ

੧੮ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੇਪਰਵੇਸਾ

੧੯ ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਤਾਕੁ ੩੩

੨੦ ਪ੍ਰਭਜੀਪੇਖਉਦਰਸੁਤੁਮਰ

੨੧ ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਰਸਾਇਲਿਅਤ

੨੨ ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਪਾ

੨੩ ਠਾਕੁਰਹੋਏਆਪਿਦਾਇਅਥ

੨੪ ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਤਿਬਿਨਉ

੨੫ ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਤਮਰੇ

੨੬ ਪ੍ਰਭਇਓਮਨੇਰਥੁਮੇਰਾ

੨੭ ਮੀਤਾਐਸੇਤਰਿਜੀਉਪਾਏ

੨੮ ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨੁਅਵੈ ੩੩

੨੯ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਤਾਰੇ

੩੦ ਤਰਿਜਪਿਸੇਵਰੁਪਭਿਉਤਰਿਥੇ

ਘਰੁ ੪

੩੧ ਕਰਤਠਿਰੇਬਨਭਖਮੋਯਾਰ

ਘਰੁ ੫

੩੨ ਮੈਪੇਖਿਓਗੀਉਚਮੋਤਨੁਸਭੇ

੩੩ ਮੈਬਤੁਬਿਧਿਪੇਖਿਓਦੁਜਨਾਪ

ਘਰੁ ੬

ਪਨੇ
੨੨੨

੨੪ ਏਕੋਰੋਤਗਿਏਕੈ ਜਾਨ
੨੫ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗਾਤਿ
੨੬ ਧਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਤਾਰ
੨੭ ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ

ਘਰੂ ੭

੨੮ ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰ ਥਪੰਥਥਿ ੨੨੪

ਮਤਲਾ

੧ ਇਹੁਮਨੁਨੇਕੁਨਕਤਿਓਕਰੈ
੨ ਸਭਕਿਉਜੀਵਤਕੋਥਿਵਤਾ
੩ ਜਗਤਮੈਧੁਰੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ

੪੭ ਜੋੜਜੁਮਲਾ

੪੭ ਚਉਪਦੇਦੁਹੰਦੇ

੬ ਮਃ ੪

੩੮ ਮਃ ੫

੩ ਮਃ ੮

੪੭

੪੭

੨੨੯

੧ ਭ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਯਗੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੪

ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਰਾਜ ਸੁਕਤ ਤੇ ਗੁਰ ਮਤਿ ਤਿਨ ਮੂਰ
ਗ ਸਭਾਗੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਟੁਟੇ ਮਾਇ ਅਕੇ ਬੰਧਨ ਠਾਏ ਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾ
॥ ਤਮ ਰਾਮ ਨੁ ਮੋਹਿ ਭਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਤਮ ਬਿਸਮਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਸਗਲੇ
ਇਸੇਈ ਅੰਧਿ ਅਗੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ॥ ਜਨਨ ਨੈਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁ
ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੪
ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰੁ ਕਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਤੁ ਮਾਰਗੁ ਤਮ ਪੀਛਿ
ਚਲੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀ ਅਰੋਇ ਤਚਾਲ ਬਨੀ ਤੈ ਭਲੀ॥ ਲਧੁ
ਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਭੈ ਤੁੰਦਰਿ ਤਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ॥ ੧॥ ਏਕੇ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਖੀ ਅਸਭੀ ਪ੍ਰਿਅ
ਜੋ ਭਵੈ ਪਿਰਸਾ ਭਲੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿ ਅਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਤਰਿ ਭਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਤ
॥ ੨॥ ੨॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੋਲੀ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲੈ ਰਾਤੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀ ਨੀ ਚੋਲੀ ਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਉ ਫਿਰ ਉਦੈ
ਨੀ ਆਵ ਲਥਾਵ ਲਤਿ ਸੁਕਰ ਦਿ— ਤਰਿ ਢੋਲੀ ਐ॥ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਿ
ਤਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀ ਐ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਤੁ ਅਪੁਨਾ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਢੋਲੀ ਐ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਨ ਨਕਪਾਇ ਅਤਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇ ਤਟੇਲੀ ਐ॥ ੨॥ ੩
ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਅਬ ਤਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਤਿ ਤਾਰਿ॥ ਜਬ ਤਮ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਮਾਰਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਏਕ ਨਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਚੋ
ਰਿ ਜਾਰਿ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਤ ਉਭਵੈ ਬੁਰਾ ਕਤ ਉਤਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਤੈ ਢਾਰਿ॥ ੧॥ ਜੋ
ਤਸਰ ਦਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖੁ ਤੁਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਸਰਦਿ ਤੁ
ਤਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੁ ਤੁਲਾ ਜਮੁ ਗਾਰਿ॥ ੨॥ ੪॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੪
ਤਰਿ ਗੁਲ ਗਵੈ ਤਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਤਾਰੀ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿ

ਨਾਮੁ ਮੁਰਗੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤੁਮ ਪਵਿ ਤੁਪਾਵਨੁ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਮ ਕਿਉਂਕ
 ਮਲਤੁ ਰਗੀ ॥ ਤਮ ਰੇ ਜੀ ਇਤੋ ਰੁਮੁਖਿ ਤੋਰੁ ਤੋਤੈ ॥ ਤਮ ਕਰਮ ਤੀ ਲਕੁ ਜ਼ਿਆ
 ॥ ੧ ॥ ਤਮ ਗੀ ਮੁੰਦੁ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਗੀ ॥ ਜਿਉਂ
 ਤਉ ਗਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮ
 ਤਰਿ ਕੇਨਾ ਮਥਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਤੈਨ ਕਟੀ ॥ ਜਿਉਂ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਘਰਿ ਪੁਤੁ ਜਮ
 ਤਿਉਂ ਸੁਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਕਟੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਨਾਤਿ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਉ
 ਰੁਪ ਬੇਰਕਟੀ ॥ ਜਿਉਂ ਨਿਗੁਰਾ ਬੁਝਾਤਾ ਜਾਵੈ ॥ ਓਤੁ ਤਰਿ ਦਰਗਤੈ ਭ੍ਰਮਟੀ ॥ ੧ ॥
 ਨਕਉ ਦਇਆਲੂ ॥ ਤੇ ਅਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਟਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪ
 ਤਪਵਿ ਤਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਪਾਵੈ ॥ ਚੁਟਕੀ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
 ਨੀਗੁਰ ਚਰਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਸੇ ॥ ਸਦਾ ਸਦ
 ਰੇਖੇ ਆਈਐ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕੇ ਬਾਹਰਿ ਏਕੇ ਸਭ ਮਤਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ
 ਅਇਅਵ ਘਟਿ ਰਵਿ ਅਸਭੁ ਠਾਈ ॥ ਤਰਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤਤਿ
 ਗਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇ ਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਈਐ ॥ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ
 ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਨੀਤੋ ਨਤਰ ਸੇਤੋਈਐ ॥ ਰਾਗਿ ਰਹਿ ਓਰ ਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾਲਾ ਭੁਕਤਾਖੇ
 ਐਐ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਤ ਫੁਲਤਿ ਅਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਥਤ ਸੋਨ ਕਥਰੇਈਐ ॥ ਕ
 ਰੁਮੈ ਲੁਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
 ਗੀਆ ਦੁਸਰਨਾ ਤੀ ਅਲੇਈਐ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਤਾ ਗੀਜਿ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦੇ ਸੁਖਿ ਸੇਈਐ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈ ਸੁ
 ਤਸੇ ਚਭੈ ਰਗਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤਾ ॥
 ਨ

॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋ ਈ ਭਲਾ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲਾ ਕਰਤਾ ਨਿਸੰ
 ਥਿ ਸਰਉ ਹੀਏ ਮੇਰੇ ਤੇ ਥਿ ਸਰਤ ਜਾਈ ਤਉ ਮਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਨਾ
 ਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨ ਪਜਰਤਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੁ ਪਿਕੁਲਾਤੀ ਦਾਨ ਕਰਤੁ
 ਦਰੁਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥ ਨਿਚ
 ਰਤਿ ਕਰਿ ਸਦੁੰ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਪਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭੁੰ ॥
 ॥ ਜਤ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇ ਓਇ ਤਿਥਿ ਜਾਨੀਤ ਬਹੁੰ ॥ ਜਤ ਜਤੀਏ ਤੇ
 ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਥੁੰ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾ ਸੇਕਿ ਪਾ
 ਪ੍ਰਭ ਜਬੁੰ ॥ ਕਹੁਨਾਨ ਕਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਥੁੰ ॥ ੨ ॥
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥ ਨਿਚ
 ਦੁਨੀਚੁ ਅਤਿਨਾਨ ਤੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਅਰੰਭ ਕਰ
 ਅਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾਸਿ ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥ ਜਿਉ ਅਪਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਨੈ
 ਮਤਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸਰੇ ਦੁਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀਟ ਤਲਾ
 ਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਬਡਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਉ ਮੁਖਤੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮੁ ਭਾਰਿ
 ਮਗਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ॥ ਅਪਨਾ ਮਨ ਮਤਿ ਇਏ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋ
 ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਰਸਨਿ ਦੁਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਤਾ ਸੁਖੁ
 ਓਚਿੰਤਾਰੇ ਗੁਬਿਦਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੂਰ੍ਖਤਾ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ
 ਓ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਸਗਲ ਸਿਆਨ ਪਰਤੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰ
 ਤਾਰ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਲਾਈ
 ਮਤਿ ਸਾਧੁ ਕਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ
 ॥ ੧ ॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਥੀਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਤੀ ॥ ਬਿਨਾ
 ਪਿਉ ਥਾਪਨ ਤਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਪਤੀ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

ਤਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਤੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਤੁਜਾਤੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਤੁ

੫

ਤੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਕਾਲਨਖਾਤੇ॥ ਰੰਗਿਤੁਮਾਰੈਲਾਲਭਏਤੈਰਾਮਨਾਮਰਸਿ
ਤੇ॥ ੧॥ ਮਤਾਕਿਲਾਬਿਖਕੋਟਿਦੋਖਰੇਗਾਪ੍ਰਭਵਿਸਟਿਤੁਤਾਰੀਤਤੇ॥ ਸੇਵਤਜਾਗਿ
ਤੇ॥ ਰਿਗਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਪਰਾਤੇ॥ ੨॥ ੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ

ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਲੀ॥ ਸੁਖਦਾਈਜੀਅਨਕੇਦਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੀ

ਦੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾਟਿਆਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਦੈਲੀ॥ ਕਰਿਕਿ

ਕਰਿਲੀਨੋਅਪੁਨਾਜਲਤੇਸੀਤਲਤੇਲੀ॥ ੧॥ ਕਰਮੁਧਰਮੁਕਿਉਓਪਜਿਨਆ

ਨਉਪਜੀਨਿਗਮਲਕਰਲੀ॥ ਢਾਡਿਸਿਆਨਪਸੰਜਮਨਾਨਕਲਗੋਗੁਰਕੀਚ

ਜੀ॥ ੨॥ ੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾਤਾਗਾ

ਪਵਤਿਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਾਕਾਟੇਜਮਕੇਛਾਤੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀ

ਰੋਤਰਿਸੰਤਜਨਾਪਤਿਆਤਾ॥ ਤਿਨਾਪਰਾਪਤਿਏਹੁਨਿਧਾਨਾਜਿਨਕੈਕਰੀਮਲਿਖਾ

ਤਾ॥ ੧॥ ਸੇਥਭਭਾਗੀਸੇਪਤਿਵੰਤੇਸੇਈਪੁਰੇਸਾਤਾ॥ ਸੁੰਦਰਸੁਘੜਸਰੁਪਤੇਨਾਨਕ

ਨਉਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਤਾ॥ ੨॥ ੧੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਮਨਕ

ਅੰਕਰਿਅਛਾਰਾ॥ ਦੁਰਗੰਧਅਪਵਿਤ੍ਰਅਪਾਵਨਭੀਤਰਿਜੋਦੀਸੈਸੋਢਾਰਾ॥

ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਨਿਧਾਰਾ॥ ਤਿਸਤਿਤਿਆ

ਰਾਖਵਰਲਪਟਾਵਤਿਮਰਿਜਨਮਤਿਮੁਗਧਗਵਾਰਾ॥ ੧॥ ਅੰਧਗੁੰਗਪਿੰਗੁਲਾਮ

ਤੇਤੀਨਪ੍ਰਭੁਰਾਖਤੁਰਾਖਨਤਾਰਾ॥ ਕਰਨਕਰਵਨਤਾਰਸਮਰਥਾਕਿਆਨਾਨਕ

ਨਉਬਿਚਾਰਾ॥ ੨॥ ੧੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰੈਤੁਤੇਨੇਰੈ॥

ਨਮਰਿਧਿਆਇਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਝਸੇਵਰੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਓਧਰਦੇਤਦੁ

ਭੁਸਾਪੁਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੇਰੈ॥ ਘਰੀਨਮੁਤਤੁਨਚਸਾਥਿਲੰਥਤੁਕਾਲੁਨਿ

ਹੀਨਿਤੇਰੈ॥ ੧॥ ਅੰਧਬਿਲਾਤੇਕਾਢੁਕਰਤੇਕਿਆਨਾਤੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ ਨਾਮੁਅਧ

ਰੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਆਨਦਸੁਖਘਨੇਰੈ॥ ੨॥ ੧੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫

ਮਨਗੁਰੀਮਲਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਓ॥ ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਸੰਗਲਰਸਜੀਵਨਕਾ

ਮੁਲੁਥਾਧਿਓਰ ਤਉ ਭਾਗਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨ ਦਾ ਸੁਕੀ ਨੋ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਭਾਇ
 ਉਤਰਾਤਿਗਾਇ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦ ਜਮਕਾਮਾਗੁਸਾਧਿਓ ॥ ੧ ॥ ਭਾਇਓ ਅਨੁਗੁਣ
 ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲਾ ਪਦਾਰਥ ਲਾਧਿਓ ॥ ਬਲਿ ਤੈਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਭਾਉ
 ਅਗਾਧਿਓ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਗੁਨ
 ॥ ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ਜੰਦੁ
 ਘੜੁ ਸੁਰੁ ਸੇਖੇ ਤਾਜੇ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਤਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁ ਜਿਨ ਜੋ
 ਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿ ਆਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਆਨਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵੈ ॥ ਨਰਕ
 ਹੀ ਤੋ ਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਲਾਇਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ
 ੫ ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਤੀਉਰ ਝਾਇਓ ॥ ਇਤਨੀ ਨ ਭੁਝੈ ਕਥੁ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ
 ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੁਸਮਰੰਗ ਸੰਗਰਸਿ ਹਰਿ ਅਥਿਖਿਅਏ ਕਉ ਪਾਵੈ
 ਲੋਕੁ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤਤਾਉ ਰਿਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ
 ਮੁਖਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ
 ਇਓ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰਚਰਨਾ
 ਮਲ ਰਾਗਨ ਮਨ ਤਿਸ ਧਾਰਨਇ ਤਾਸਰ ਮੇਤਿ ਤਰਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ
 ਬੰਦਨ ਇਤੈ ਟਟਲ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਤੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ਬਹੁ ਰਿਨ ਗਰਭੈ ਪਾ
 ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤ ਨ ਕੀਇ ਤੈਧਿ ਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥ ਭਾਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁ
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓਸਾਧੀ ਸਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫
 ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਤਿ ਬਿਨ ਤੀਕ ਤੀਐ ॥ ਚਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਸੰਗ ਲਾਨਿ ਪਿਸੁਖ ਸ
 ਧਿਲ ਤੀਐ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਅਗਿ ਤਰਿ ਚਰਨੀਲਾ ਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਚਲੁ ਰਹਿ
 ਅੰਚਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਤੀਐ ॥ ੧ ॥ ਕੋਇ ਪਰਾਧ
 ਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਬਹੁ ਰਿਬੁ ਰਿਪੁ ਭਸਤੀਐ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ
 ਤੀਐ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੇ ਪਰਵੇਸ
 ਗਸੈ ਗਸਤਿ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸੇਉ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਓ

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾਨਾ ਮੁਨਿਧਾਨੁ ਗਵਤ ਗੁਲਗੋਬਿੰਦ ਲਾਗੋ ਸਤਿ
ਅਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਬੰਧਨ ਤੇਰਿ ਨਿਰਾਗੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨ

ਜੀਵੇ ਤੇਰੀ ਬਾਲੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਤੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ
ਲਾ ੫ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤਾਰਉ ॥ ਕਰਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ

ਨੇਤ੍ਰ ਬਤੁਨ ਭਾਰਉ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੁਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਬੁਝਾਰਉ ॥ ਸਭ ਤੇਨੀ ਚੁਆਤ ਮਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖ ਧਾਰਉ ॥
ਗੁਨ ਗਵਤ ਠਾਕੁਰ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਕਲਾ ਮਲਾ ਸਗਲੇ ਭਾਰਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

ਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ॥ ਦਿ
ਖੈ ਨੀਜੀ ਅਪੁਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿ
ਤਿਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਪੁਰਨ ਭਵ ਜਲ ਉਧਰਨ ਤਾਰਾ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗ ਧਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਪੁ
ਰਖੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵ ਨ ਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ

ਲਾ ੫ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਨਿ ਪਿਜਾ ਕਉ ਉਜੀ
ਠੈ ਨਿਕਤੁ ਜਾਤਾ ॥ ਰਤਉ ॥ ਏਠ ਤਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇਵਤ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਭੋ
ਨੁ ਖਾਤਾ ॥ ਅਠ ਸਹਿਤੀ ਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੁਰੀ ਨਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨ
ਮੁਹਿ ਜਨ ਕਉ ਪਜਿ ਅਜਿ ਨਿਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮੁਤਲੈ ਉਪ
ਨਾਨਕ ਪੁਰਨ ਬੂਝ ਮੁਪਛਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ ਲਾ ੫

ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ
ਨਿਲਤਨੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥ ਰਤਉ ॥ ਮੇਤਰੇ ਗਸੇ ਗਤ ਨੁਥਾ ਪਿਓ ਬਤੁ ਜੇਨੀ ਭ
ਮਾਈਐ ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੁਆਈਐ ॥
੧ ॥ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸੰਕਟ ਘੋਰ
ਦੇਖਿ ਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਦਰਸਿ ਮਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਰਾਕੁਰਤੋਏਆਪਿਦਇਆਗਾਭਟੰ
ਆਣਾਅੰਨੰਦਰੂਪਤੋਈਤੈਓਥੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾਰਤਾਉ। ਦੁਇਕਰੋ
ਕਰੀਬੇਨੰਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨਿਧਿਆਇਆਗਾਤਾਬੁਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸੁਰ
ਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਵਰਨਗੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਰਾਕੁਰ
ਜੈਕਰਾਕਤੁਨਾਨਕਜਨਕਉਥਲਿਜਾਈਐਜੋਸਭਨਾਕਰੇਉਧਗੁ॥੨॥
॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਤਿਥਿਨਉਕਤਿਆ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦੁਖਭੰਜਨਮੇਰਾਸਗਲਅੰਦੇਸਰਾਗਇਆਗਤਉ
ਤਮਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਲੋਭੀਤਮਰਾਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਸਭੁਸਤਿਆਕਰਮਾ
ਕਿਧਾਰਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਮੁਏਦੁਸਟਜੋਖਇਆ॥੧॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀਨਾ
ਸਧਾਰੀਸਫਲਦਰਸਨਸਤਜਇਆਕਤੁਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਕੋਦਤਾਦ
ਕਉਰਧਾਰਿਆ॥੨॥੨੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਅਨਾਥਾ
ਮੱਲ
ਭਤਮਰੇਸਰਨਿਆਇਓਰਾਖਨਤਾਰੇ। ਰਤਾਉ। ਸਰਬਪਾਖਰਾਖਮੁਰੇ
ਗੋਪਾਏਅੰਤੀਵਾਰੇ। ਜਬਚਿਤਵਉਤਬਤੁਤਾਰੇ। ਉਨਸਮਾਰਿਮੇਰਾਮਨੁ
॥੨॥ ਸੁਨਿਗਾਵਉਗੁਰਬਚਨਾਰੇ॥ ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਾਧਦਰਸਾਰੇ॥੩॥ ਮਾ
ਤਿਗਾਖਉਏਕਅਸਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਰਨੇਤਾਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਦੇਵ
ਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਇਤੈਮਨੇਰਬੁਮੇਰਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲੋ
ਜੈਕਰਿਸੰਤਨਕਾਚੇਰਾ। ਰਤਾਉ। ਪ੍ਰਾਤਤਕਾਲਲਗਉਜਨਚਰਨੀਨਿਸਬਜੁ
ਹਸੁਪਾਵਉ। ਤਨੁਮਨੁਅਗਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਤਰਿਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥
ਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੰਤਸੰਗਿਨਿਤਰੀਐ। ਏਕੁਅਧਾਰਨਾ
ਰਾਅਨਦਨਾਨਕਇਤੁਲਤੀਐ॥੨॥੨੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫
ਘਰੁ੩ ਮੀਤਾਐਸੇਤਰਿਜੀਉਪਾਏ। ਢੋਡਿਨਜਾਈਸਦਹੀਸੰਗੇ
ਨੁਗੁਗੀਮਲਿਗਾਏ। ਰਤਾਉ। ਮਿਲਿਓਮਨੇਤਰੁਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਅਭਿ
ਤੁਜਾਏ। ਅਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਬਤੁਪੇਖੇਪ੍ਰਿਅਰੇਮਨਸਮਸਰਿਲਾਏ॥੧॥

ਗੁਰੂ ਸੋਭਾ ਦੁਆਰੈ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਦੁਲਾਏ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਕਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਏ ਗਿ
ਅਥੀਤ ਸਦਾ ਥਾਏ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਦਰਸਨਾ

ਸਰੀਰ ਮਨੁ ਆਏ ॥ ਕ੍ਰਮਿ ਆਇ ਓਤੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਰੇ ਆਤਿ ਪਰਿ ਓਸੰਤ ਪਾਏ ॥
ਗਾਉ ॥ ਕਿਸੁ ਤਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜੇ ਦਿਸੈ ਸੇ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀਸ
ਨੀਪਰੀ ਐਚਰ ਫੇਰਨੁ ਮਨੁ ਥਾਏ ॥ ੧ ॥ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨ ਨ ਤੀਕੇ ਟੀ ਮਤਾ ਦੁਤਰੁ
ਮਾਏ ਆਏ ॥ ਆਇ ਪਉ ਓਨ ਨ ਕਗੁਰ ਚਰਨੀ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਏ ॥ ੨ ॥

੨ ॥ ੨੮ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਾਬ ਚਨਤੁ ਤਰੇ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰ
ਦਰੁ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਤੁਮ ਪਿਨਿ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਤਉ ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾ
ਤਉ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਤੇ ਸਸਿ ਧਮੁ ਨਿਇੰਦ੍ਰਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦ
ਸਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇ ਓਠਾ ਕੁਰ ਸਹਨਿ ਪਰਿ ਓਸੰਤ ਤਰੇ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਕਪ੍ਰ
ਕਮਲੇ ਮਨੋਹਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ

੫ ਤਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵ ਕਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ਓ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਭੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਨੇ ਬਹੁ
ਜਿਨ ਮਿਨ ਹੀ ਮਾਰਿ ਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਗੁ ਫਗਾਵਤ ਤਰਿ ਕੇਰਤ ਨ ਜਨਮੁ
ਨ ਤੀਤਰਿ ਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿ ਆਕੁਲ ਤਸਮੁ ਤਉ ਪਰਿ ਓ ॥ ੧ ॥ ਚ
ਕਮਲ ਬਸਿ ਆਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿ ਓ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਤੀ ਜ
ਕਦੀ ਸੁਰ ਪੁਨਤ ਪੁਨਤ ਬਲਿ ਤਾਰਿ ਓ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੪ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭਖ ਮੋਹਨ ਰਹਤ ਨਿਰਾਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ
ਗੀਤ ਨਿਕੇ ਗਵਨ ਮਨ ਮਤਿ ਪਰੇਤ ਗਾਰ ॥ ੧ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ਬਿ
ਦਿਅ ਰਸਨਾ ਚਾਰ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰੇ ਤਰ ਬਿਥਰ ਨਿਤ ਏਤੁ ਮਾਰ ਗੁਪੰਡੇ ਧਾਰ ॥ ੩ ॥
ਕਰੁਨਾ ਨਕਤਿ ਨਿਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀ ਅਲੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩੧ ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਮੈਪੇਖਿ ਓਗਿ ਉਚਾ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤਉ
ਦਾ ॥ ਆਨਨ ਸਮ ਸਰਿ ਕੋਉਲ ਗੋਚੁ ਫਿਰੇ ਤਸਮੁ ਚਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ
ਬੋਝਾ ਤਰੇ ਥਾਤਨ ਤੀ ਅਗੁ ਚਾਰ ॥ ਤੇਲਿਨ ਤੁਲੀ ਐਸੇ ਲਿਨ ਮੁਲੀ ਐਕਤ ਪਾਈ ਐ

ਮਨੁਰੁਚਾ॥੧॥ਥੋਜਅਸੰਖਾਅਨਿਕਤਪੰਥਾਬਿਨੁਗੁਰਨੀਪਤੁਚਾ॥ਕਰੁਨਾਨਾ
ਰਪਾਕਰੀਠਾਕੁਰਮਿਲਿਸਾਧੁਰਸੁਭੰਚਾ॥੨॥੧॥੩੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ

ਮੈਥਹੁਥਿਧਿਪੇਖਿਓਜਾਨਾਹੀਗੀਕੋਊ॥ਖੰਡਦੀਪਸਤਭੀਤਰਿਰਵਿ
ਪੁਰਿਗਤਿਓਸਭਲੋਊ॥ਰਹਾਊ॥ਅਗਮਅਗੰਮਾਕਵਨਮਤਿੰਮਾਮਨੁਜੀਵਿ
ਸੋਊ॥ਚਾਰਿਅਸਰਮਚਰਿਥਰੰਨਾਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤੇਊ॥੧॥ਗੁਰਿਸਬਦੁ
ਜਾਇਅਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਦੁਤੀ॥ਗਏਸੁਖਤੇਊ॥ਕਰੁਨਾਨਕਭਵਸਾਰੁ
ਆਤਰਿਨਿਧਿਪਾਈਸਤਜੋਊ॥੨॥੨॥੩੩॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ

ਘਰੁ ੬ ਏਕੈਰੇਤਰਿਏਕੈਜਾਨਾ॥ਏਕੈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥ਰਹਾਊ॥ਕਾਹੇ
ਤਹਉਤੁਮਕੁਮਤੁਨਭਾਈਰਵਿਅਰੇਰਵਿਅਸੂਥਥਾਨ॥੧॥ਜਿਉਥੈਸੰਤਰੁ
ਟਮਣੁਰਿਬਿਨੁਸੰਜਮਿਨਤੀਕਾਰਜਸਾਰਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਪਾਵੈਰੋਤਰਿਜੀਕੋਦੁਆ
॥੧॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਜਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਕਰੁਨਾਨਕਪਾਏਤੈਪਰਮਨਿਧਾਨ॥੨॥੧॥

॥੩੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗਤਿ॥ਰਹਾ

ਕਤਪੇਖਾਰਉਹਉਕਰਿਚਤੁਰਾਈਬਿਸਮਨਬਿਸਮੇਕਤਨਕਤਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰ
ਧਰਥਸਿਧਅਰੁਸਾਧਿਕਾ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਬੁਤਮਬੁਤਮਾਦਿਕਾ॥ਚਤੁਰਬੇਦਉ
ਤਦਿਗਤਿ॥ਅਗਮਅਗਮਠਾਕੁਰੁਆਗਾਧਿ॥ਗੁਨਥੇਤਥੇਅੰਤਭਨੁਨ
ਕਤਨੁਨਜਾਈਪਰੈਪਰਾਤਿ॥੨॥੨॥੩੫

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫

ਧਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਤਾਗ॥ਭਉਨਾਹੀਸੁਖਸਤਜਅੰਨਦਾਅਨਿਕਓਤੀਰੇਏਕ
ਰਾ॥ਰਹਾਊ॥ਸਠਲਾਮੁਰਤਿਗੁਰੁਮੇਰੈਮਾਥੈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੈ॥ਦ
ਕਮਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥੧॥ਸਮਰਥਅਥਾਤਥਛਾਪੂਭੁਮੇਰਾਘਟਘਟਅੰਤ
ਸਾਤਿਬੁਜੇਰਾ॥ਤਾਕੀਸਰਨਿਅਸਪ੍ਰਭਨਾਨਕਜਾਕਾਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰ॥੨॥੧॥

॥੩੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ ੫ ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਰੇ॥ਸਾਕਤਸੰ

ਕਰਿਉਲਟੀਰੇ॥ਝੁਠੇਕੀਰੇਝੁਠੀਪੀਰਿਤਿਉਟਕੀਰੇਮਨਉਟਕੀਰੇ॥ਸਾਕਤਸੰ
ਟਕੀਰੇ॥ਰਹਾਊ॥ਜਿਉਕਾਜਰਭਰਿਮੰਦਰੁਰਾਖਿਓਜੈਪੈਸੈਕਾਲੁਖੀਰੇ॥ਦੁਰੁਝੁ

ਏਕੰਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਯੁਟਕੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਰੇ॥੧॥ਮਾਗਉਦਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ
 ਯੁਖਸਾਕਤਸੰਗਿਨੁਟਸੀਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰੀਅਤੁਮੇਰਾਮੁੰਤੁ
 ਪਗਾਏਠਿਰੁਲਸੀਰੇ॥੨॥੪॥੩੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾਪ
 ਖਰੂ੭ ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪੰਥਬਿਹੁਲੇਤਉਥਲਿਥਲਿਜਾਉ॥ਗਾਵਨਭਾ
 ਸੰਤਨਤੇਰੈਚਰਨਉਵਾਕੈਪਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸਨਥਾਸਨਸਤਜਕੇਲਕਰੁਲਾ
 ਏਕਅੰਤਅਨੁਪੈਠਾਉ॥੧॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਕਰਤਲਜਗਜੀਵਨਸੂਖਨਾਥ
 ਮੇਕੈਨਾਉ॥ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਨਾਨਕਕਉਸੁਨਿਸੁਨਿਜਸੁਜੀਵਾਉ॥੨
 ॥੩੮॥੪੪॥

੧੭ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ੮
 ਹੁਮਨੈਕੁਨਕਤਿਓਕਰੈ॥ਸੀਖਿਸਿਖਾਇਰਤਿਓਅਪਨੀਸੀਦੁਰਮਤਿਤੇਨਟਰੈ॥
 ਰਹਾਉ॥ਮਦਿਮਾਇਆਕੈਭਇਓਥਾਵਰੇਤਰਿਜਸੁਨਤਉਚੈਰੈ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚਜ
 ਤਕਉਡਤਕੈਅਪਨੇਉਦਰੁਭਰੈ॥੧॥ਸੁਆਨਪੁਛਜਿਉਤੋਇਨਸੁਧੋਕਤਿਓਨਕਾਂਨ
 ਰੈ॥ਕਤੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜੁਸਰੈ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾ
 ਮਤਲਾ੮ ਸਭਕਿਯੁਜੀਵਤਕੋਥਿਵਤਗਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਥੰਧਪ
 ਏਰਭੁਨਿਗ੍ਰਿਤਕੀਨਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਤੇਪ੍ਰਾਨਤੇਤਜਥਨਿਅਰੇਟੇਰਤਪ੍ਰੇਤਪੁਕਾਰਾ॥
 ਅਧਘਰੀਕੋਉਨਤਿਰਖੈਘਰਿਤੇਦੇਤਨਿਕਾਰਿ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਜਗਰਚਨਾ
 ਯਤੇਖਹੁਰਿਦੈਬਿਚਾਰਿ॥ਕਤੁਨਾਨਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਤਉਧਾਰਾ॥੨॥੨॥
 ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਤਲਾ੮ ਜਗਤਮੈਝੂਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿ
 ਤੁਸਭਲਾਗੋਕਿਅਦਾਰਾਕਿਅਮੀਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਉਮੇਰਉਸਭੈਕਤਤੁਤੈਤਿਤਸਿ
 ਤੁੰਧਿਓਚੀਤਿ॥ਅੰਤਕਾਲਿਸੰਗੀਨਤਕੋਉਇਤਅਚਰਜਤੈਗੀਤ॥੧॥ਮਨਮੁਰਖ
 ਅਜੁੰਨਤਸਮਝਤਸਿਖਦੈਤਾਰਿਓਨੀਤਾ॥ਨਾਨਕਭਉਜਲਪਾਰਪਰੈਜਉਗਵੈਪ੍ਰ
 ਏਕੈਗੀਤ॥੨॥੩॥

ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ ਮਠਲਾ ॥ ੬ ਮਃ ੫ ॥ ਤੁਹ ਮਃ ੮ ॥ ੩ ਜੋਗਸੁਮਰ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁ ਬਿਤਾਗਜਾ

ਮਤਲਾ ੫

ਚਉਪਦਾ॥ ਘਰੁ ੨

ਦੁਤਨਸੰਗਰੀਆ॥

ਮਤਲਾ ੮

ਤਰਿਕੀਰਤਿਨਤਕਉਜਨੇ ੩੩੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੪ ਛੰਤ॥

ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ

ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਏਮੇਰੀ

ਜਿੰਦੁਜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਏ

ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏ

ਤਉਬਲਿਤਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇ ੩੩੬

ਗੀਜਿੰਦੁਜੀਏ

ਜਿਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓ

ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏ

ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁਵਰਤਦਾ

ਮੇਰੇਤਰਿਪ੍ਰਭੁ

ਮਤਲਾ ੫ ਛੰਤ

ਘਰੁ ੧

ਤਰਿਕਾਏਕੁਅਚੰਤਉਦੇਖਿ ੩੩੮

ਅਮੇਰੇਲਲੀ

੨ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਸੇਤਨਾਘਟ

ਸੋਤਨਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਮ

੩ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ੩੩੮

ਪੁਰੋਅਨਦਿਨੁਨਮੁ

ਘਰੁ ੨

੪ ਵਧੁਸੁਖੁਰੈਨਜੀਏਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁ

ਲਗਾ

੫ ਤਰਿਚਰਦਸੋਰੇਵਰਤਤਕਰ ੩੪੦

ਤੁਨਿਵਾਸੁਮਨ

੬ ਖੋਜਤਸੰਤਠਿਰਤਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾ

ਦਅਧਾਰੇਰਾਮ

੭ ਅਨਕਾਏਗਤਜਿਆਵਟ

ਦੁਤੇਲੀਰਾਮ॥

੮ ਸੁਨਤੁਬੇਨੰਤੀਆਸੁਆਮੀ ੩੪੧

ਮੇਰੇਰਾਮ॥

੯ ਕੋਲਿਸੁਧਰਮੀਜ਼ਿਆਮੋਨਿਕ

ਤਧਾਰੀਰਾਮ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਵਾਰਬਿਤਾਗਜੇਕੀਸਲੋਕ ੩੪੨

ਨਾਲਿਮਤਲਾ ੪

ਪਉੜੀ ੨੧ ਸਲੋਕ ੪੨

੧੮	ਜੋੜਜਮਲਾ
੨	ਚਉਪਦੇ
੧	ਮਃ ੫
੧	ਮਃ ੮
<hr/>	
੨	
੧੫	ਓਤ
੬	ਮਃ ੪
੮	ਮਃ ੫
<hr/>	
੧੫	
੧	ਵਾਰਸਃ ੪
<hr/>	
੧੮	

੧੮ ਜਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਖੁਨਿਹਰੁ ਭਉਨਿਹਰੈ ਵੈਰੁ ਅਕ
ਲਾਮੁ ਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੂ ਬਿਹਾਰਾ ਜਮਤਲਾਪ ਚਉਪਦੇ
ਪਾਉ ੨ ਦੁਤਨ ਸੰਗਰੀ ਅਧਾ ਭੁਇਐ ਅੰ ਗਨਿ ਬਸਰੀ ਅਨੰ॥ ੧॥ ਤਉ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਭਉ ਸੁਖ ਸਤ ਜਗੀ ਅਧਾ ਰਤਾਉ॥ ਮਿਥ ਬਨ ਮੈ ਤਰੀ ਅਧਾ ਅਨਕਉ
ਅਧਾ ਵਿਚਿ ਘੁਮਨੀ ਪਰੀ ਅਧਾ॥ ੨॥ ਸਗਲਾ ਬਟਰੀ ਅਧਾ ਬਿਰਖ ਇਕੜੀ
ਬਟੁ ਬੰਧਤਿ ਪਰੀ ਅਧਾ॥ ੩॥ ਬਿਰੁਸਾ ਧਸਣਰੀ ਅਧਾ ਜਤ ਕੀਰਤਨੁ ਤਰੀ
ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀ ਅਧਾ॥ ੪॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਿਤਾਗੜ੍ਹ

ਤਰਿਕੀਰਤਿਨਤਕੋਉਜਾਨੈ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਪਚਿਤਾਰੇਅਵਹੁਬਹੁਲੋਗਸਿ
ਨੋਰਤਉ॥ ਇਨਮੇਂਹਿਰਾਉਰੰਕਕਉਕਰਈਰਾਉਰੰਕਕਰਿਰੂਰੇ॥ ਗੀਤ
ਰੰਕਰੇਸਖਨਵੈਪੁਤਤਕੋਬਿਵੁਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਪੁਨੀਮਾਇਆਆਪਿਪਸਾਰੀਆਪ
ਦੇਖਨਿਤਾਰਾਨਾਨਾਪੁਪਧਰੇਬਹੁਰੰਗੀਸਭਤੇਰਹੈਨਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਅਗਤਿਅਪ
ਅਲੇਖਨਿਰੰਜਨਜਿਤਸਭੁਜਗੁਭਰਮਾਇਓ॥ ਸਗਲਭਰਮੁਤਜਿਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀਚ
ਨਤਤਿਚਿਤੁਲਾਇਓ॥ ੩॥ ੧॥ ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਿਤਾਗੜ੍ਹਮਤਲਾਓ ਛੰਤ॥ ੫੩੧ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮੇਰੀ
ਜੰਦੁਜੀਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਰਾਮਾ॥ ਤਰਿਰਸਿਬੀਧਾਤਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮਨੁ
ਤਰਿਸਿਨੀਮਏਕੇਲੇਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਤਰਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਅਨਤ
ਕਾਤੁਡੇਲੇਰਾਮਾ॥ ਮਨਚਿੰਦਿਅਜਾਛਲੁਪਾਇਆਤਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀ
ਡੇਲੇਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠਜਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਲਾਅ
ਭਾਏਰਾਮਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਭਗਤਜਨਾਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਮਨਿਸੁਖੀਐਤਰਿਲਿ
ਵਲਾਏਰਾਮਾ॥ ਚਿਰੀਵਿਵੁਨਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗਲੀਮਲਿਆਸਤਜਿਸੁਭਾਏਰਾ
ਮਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਤੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਅਨਤਤਾਬਦਵਜਾਏਰਾ
ਮਾ॥ ੨॥ ਸਖੀਸਤੋਲੀਮੇਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਕੋਈਤਰਿਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲਾਵੈਰਾ
ਮਾ॥ ਤਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਉਤਿਸੁਅਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਤਰਿਪ੍ਰਭੁਕੀਤਰਿਕਥਾਸੁ
ਵੈਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਿਤਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਮਨਚਿੰਦਿਅਜਾਛਲੁ
ਵੈਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਭਜੁਤਰਿਸਰਲਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਪਿਆਵੈ
ਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮਾ॥
ਤਉਭਾਭੁਭੀਏਅਮੇਰੀਜਿੰਦੁਜੀਏਜਿਉਜਲਥਿਨੁਕਮਲਉਦਾਸੇਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ

ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿਸ ਜਲੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸੇ ਰਾਮਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ॥
 ਸਿਆ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਗਾਸੇ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਤਲਾ ੪ ਢੰਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥
 ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਤੈ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਖੁ ॥
 ਰਾਮਾ ॥ ਮਨੁ ਸੁਕਾ ਤਰਿ ਅਧੋਇਆ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
 ਤਰਿ ਭਾਗਵਤੋ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥
 ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬਧਿਆ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਲਗਿ ਦੁਖ ਖੀਰੇ ਰਾਮ ॥
 ਬਿਨੁ ਸੰਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰ ਕੁਜਲ ਬਿਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮਾ ॥
 ਰਸ ਰਵੀ ਜਾਇ ਪਉ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੁਣ ਦਸੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ॥
 ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਪਰਿਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ॥
 ਮੈ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਬਿਖੁ ਬਾਧੇ ਤਉ ਮੈ ਜਾਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਪੰਥੀ ਕਪੜੇ ॥
 ਪੁਬਨਾਇਆ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਿਉ ਮਨੁ ਮੁਖ ਸਭਿ ਵਸਿਕਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਜੇ ਮੋਹਿ ਮਨ ॥
 ਚਿਤੁ ਲਾਭਿ ਦੇ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਸੇ ਮਨੁ ਮੁਖ ਮੁੜ ਬਿਤਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ॥
 ਦਾਗਤੀ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੁਰਨਾਨਕ ਤਰਿ ਰਖਵਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਲਿਖਿ ॥
 ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਪੁਰਿ ਭਾਗਵਤੋ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪੌਤੁ ਤੈ ਮੇਰੀ ॥
 ਜੀਏ ਗੁਰਖੇ ਵਟ ਸਬਦਿ ਤਰਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੂ ਤੈ ਮੇਰੀ ॥
 ਏ ਗੁਰਸਤਿ ਗੁਰਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਇ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ॥
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਲਾ ੪ ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ॥
 ਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਤੈ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥
 ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਮਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਰੇ ॥
 ॥ ਵਡ ਪੁੰਨੀ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤ ॥
 ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਿਨ ਪੰਚੇ ਵ ਸਗਤਿ ॥

॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਵਨਿ ਪਿਨਾਮੁ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਰਾਮਾ ॥
 ॥ ਅਸਾਮਨ ਸਾਧੂ ਗੀਅਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਆਭੁਖ ਸਭੁ ਜਾਏ ਰਾਮਾ ॥
 ॥ ਜਿਸ ਤਕਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਖਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮਾ ॥
 ॥ ਅਪਾਪੀ ਥਲਵੰ ਚੀ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਪਰਦੇ ਹੀ ਨਗਮਾਇ ਆਰਾਮਾ ਵਡੁ ॥
 ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਅੰ ॥
 ॥ ਤੁਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾ ਥਪੁ ਜਿੰਦੁ ਵਾਇ ਆਰਾਮਾ ਜ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜੋ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਤੇਰੀ ਤਮੁ ਤਰਿਨਾਮੁ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਿਤੁ ਜਪਿ ਐ ਪਾਪ ਗਵਾਏ ਰਾਮਾ ਪਤਿ ਤਪ ॥
 ॥ ਗੁਰਿ ਤਰਿ ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਤਰਿ ਸਰਿਨਾ ਤੇ ਰਾਮਾ ਅਪਰਾਧੀ ਪ ॥
 ॥ ਚੁਪੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਨਨਾਨਕ ਪਿਨੁ ਤਰਿ ਗਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਬਿਤਗੜਾ ਚੰਤਮ ਤਲਾ ੪ ਤਉ ਬਲਿ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ
 ॥ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀ ॥
 ॥ ਬਿਖੁ ਭੁਭਿ ਜਲ ਤਾਰਣ ਤਾਰੇ ਰਾਮਾ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀ ॥
 ॥ ਤੇਨ ਸੰਤ ਜਨ ਜੈ ਕਾਰੇ ਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਸ ॥
 ॥ ਤਉ ਖਨਿ ਵਾਰਣ ਤਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰ ਸਨਾਧਨੁ ਪੰਨੁ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
 ॥ ਰੋਪੁ ਭਕੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ਤੇ ਸੁਵਨ ਭੁਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਤਤਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁ ॥
 ॥ ਤੇ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮਾ ਜੋ ਸੀ ਸੁਭਲਾ ਪਵਿ ਤੁਪਾਵਨੁ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜੋ ਜਾਇ ਲੋਗ ॥
 ॥ ਰੁਪੈ ਰੇ ਰਾਮਾ ਗੁਰਵਿਟੁ ਪੁਨਾਨ ਭਵਾਰਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ॥
 ॥ ਤੇਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਨੇ ਤੁਭਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ਤਤਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦੇਖਿ ॥
 ॥ ਰਾਮਾ ਤੇ ਸਤ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿ ਤੁ ਤਤਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜੋ ਤਰਿ ਜਸੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲੇਖਿ ਤਿਰਾਮ ॥
 ॥ ਤੇ ਸੁਜਨ ਕੇ ਪਗਨਿ ਤਪੁ ਜੀਅ ਤਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜੋ ਮਾਰਗਿ ਪਰਮ ਚਲੇ ਸਤਿ ਰਾਮਾ ॥
 ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟੁ ਪਵਾਰਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਸੁਭਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਮਨੇ ਸਤਿ ਰਾਮਾ ॥
 ॥ ੩ ॥ ਪਰਤਿ ਪਾਤਾਲੁ ਆਕਾਸੁ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਸਭ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ॥

ਚਤੁਰੰਗ
 ਸੁਭਿ ਜਾਏ
 ਮਾਤੁ ਸੁਖ
 ਤੁਸੁ ਤੁਭੁ
 ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ

ਤਿਥੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜਦਿ ਆਵੇ ਰਾਮਾ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ
 ਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁੜਦਿ ਆਵੇ ਰਾਮਾ ਤਰਿ ਦਰਗਹ ਚੋਈ
 ਨਿਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਵੇ ਰਾਮਾ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮਿ
 ਥੇਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੇ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਜਾਨੈ
 ਲਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੇ ਰਾਮਾ ਜਨ
 ਦਿਆਖਿ ਨੁਛਿਲਨ ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਮਤੁ ਕਿਜਾ ਪੈਸਾ ਤੁਅਵੈ ਰਿ
 ਰਾਮਾ ਸਾਵੇਲਾ ਸੋ ਮੁਰਤੁ ਸਾਘ ਜੀ ਸੋ ਮੁਤੁ ਸਫਲੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਿਉ
 ਰਾਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪੈ ਆਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਨ
 ਨੇ ਜਿਨ ਅਵੈ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਸੋ
 ਨਿਪਾਧ ਕਮਾ ਤੇ ਰਾਮਾ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਤਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਿਨ
 ਭਿ ਝਰਿ ਸੁਟਿਘ ਤੇ ਰਾਮਾ ਤਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀ ਜਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ
 ਖਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪ ਤੇ ਰਾਮਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ
 ਪੈਰੀ ਆਇ ਸਭਿਘ ਤੇ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਤਰਿ ਨਿਤ ਸੇਵੀ ਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ
 ਭਦੁ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਰਾਮਾ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਧਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ
 ਨਾਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚਰਾਮਾ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐ ਤਰਿ ਮਤ ਲੁਪਾਇ ਆਮੇਰੀ
 ਜੀਏ ਭੁਖਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪੈ ਆਇ ਆਮੇਰੀ
 ਜੀਏ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤਰਿ ਲਿਖਿਛੁ ਭਾਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਪੁ ॥

ਤਮਤਲਾ ੪

ਸਭਿਜੀ ਅਤੇ ਰਤਵਰਤ ਦਾ ਮੇਰੇ ਭਰਿਪੂਰ ਤੇਜਾ

ਜੋ ਜੀ ਇਕਮਾਈ ਐਰਾਮਾ ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਨਾ ਲਿਖੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ

ਜਨਮੁ ਕਰਾਈ ਐਰਾਮਾ ਮਨਮੁਖਾਨੇ ਤਰਿ ਦੁਰਿ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਸਕੁ ਬਿਰਥੀ
 ਲਗਵਾਈ ਐਰਾਮਾ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤ
 ਜਨਮੁ ਦਰੀ ਐਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਸੇਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜੇ ਪ੍ਰਭ
 ਰੇ ਨਿਭਾਏਰਾਮਾ ਸੇ ਤਰਿ ਦਰਗ ਤਪੈ ਨਾਇ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਅਤਿ ਨਿਸਿ
 ਰਿਸਮਾਏਰਾਮਾ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਦ
 ਰੀ ਸਾਏਰਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ
 ਆਏਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਏਰਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤ੍ਰਿ
 ਨਾ ਜਾਏਰਾਮਾ ਜਿ ਸੁਦਇ ਆਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਤਿਸੁ ਮ
 ਨਾਮੁ ਵਸਾਏਰਾਮਾ ਜਿ ਸੁਭੇਟੇ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਸੇ ਤਰਿ ਧਨੁ ਨਿ
 ਘਾਏਰਾਮਾ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ
 ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤ ਰਿਹਵਿ ਰਹਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਭ
 ਰਾਮਾ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਤਾਰਾਮਾ ਸ
 ਰਜੀ ਅਧਿ ਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤਾ ਤਾਰਾਮਾ ਸਤ
 ਨਾਮੁ ਅਲਪ ਨਤ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਜੀਏ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾਰਾਮਾ ॥
 ੬ ॥ ੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਿ ਤਾਗੁ ਜਾਨੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਰਿ ਕਾਏ
 ਅਚੰਤੁ ਉਦੇਖਿ ਆਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਧਰਮ ਨਿਆਏਰਾਮਾ ਤਰਿ
 ਗੁਰ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇ ਉਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀ ਆਵ ਲੁਜਾ ਲੁਸ ਬਾਏਰਾਮਾ ਆਵ ਲੁ
 ਤਾ ਲਾਤਿ ਨਤਿ ਕੀ ਅਧਿ ਨਿਮੇਦ ਨੀ ਸਿਰਜੀ ਆਇ ਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤ
 ਲੁਕਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਫਿਰਦਿ ਆਮਾ ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਤੇਜਾ ਲਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮ
 ਤਰਿ ਆਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਸੰਤੁ ਤਰਿ ਵਰੇ ਤੇਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥

॥ ੧॥ ਆਵਤੁ ਮਿਥਤੁ ਸੇਤਕੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਧੇ ਰਾਮੁ
 ਰਿਸੇ ਵਤੁ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਜਮਕਾਮਾਰ ਗੁਰੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮਾ ਮਾਰੁ
 ਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਐ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾ ਤੈ ਪੁਰੁ
 ਖਿਆਤਿ ਨ ਰੈ ਦਿਨੁ ਲਿਵਲਾਈ ਐ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਮਤਾ ਮੇਰੇ ਦੁਟਾ ਜਾਸੈ ਰਿ
 ਆਸਾਧੇ ॥ ਜਨੁ ਕੈ ਤੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਤੇ ਆਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਧੇ ॥ ੨॥ ਕਰੋ
 ਤਇਕ ਤੁਏ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਜੇ ਤਾਰਾ ਮਾਥਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
 ਖੋਜੀ ਆਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਧੇ ਤਾਰਾ ਮਾਥਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ
 ਭੁਕੇ ਰਾਕਿ ਅਕੋ ਪੁਜ ਚੜਾਵੇ ॥ ਜਿ ਸੁਏ ਇਕੁ ਪਾਲੁ ਦਇ ਆਲੁ ਸੁਆਮੀ
 ਭਾਵਿ ਸਮਾਵੇ ॥ ਭਾਗੁ ਮਾਸਤ ਕਿਤੇ ਇਜਿ ਸਕੈ ਤਿ ਸੁਗੁਰ ਨਾ ਲਿਸੇ ॥ ਤਾਰ
 ਕੈ ਤੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਜੇ ॥ ੩॥ ਦਤ ਦਿਸਿ ਖੋਜ
 ਮਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਪਾਇ ਅਜਾਘ ਰਿਅਏ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹੋ
 ਉਸਾਜਿ ਆਮੇਰੇ ਲਾਲਜੀ ਉਤਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿਰਿ ਆਸਾਧੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਰੇ
 ਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਤੇ ਇਆ ॥ ਮਿਟਿ ਆ ਅੰਧੇ ਰਾਮੁ
 ਠਾ ਅਮਿਉ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚੇਇ ਆ ॥ ਜਤਾ ਦੇਖਾਤ ਤਾ ਸੁਆਮੀ ਪਰਬੁ ਤਮੁ ਸਰ
 ॥ ਜਨੁ ਕੈ ਤੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇ ਆਤਰਿ ਪਾਇ ਅਜਾਘ ਰਿਅਏ ॥ ੪॥

ਬਿਤਾਗੜਾ ਢੰਤ ਮਤਲਾ ੫

ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੁ ਮੋਹ

ਟਸੇ ਤਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਰਾਮਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਭਾ ਲਾਲਗੋਪਾਲ ਦਇ ਆਲੋਕਿ
 ਅਪਾਰ ਰਾਮਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇ ਆਲੋਕਿ ਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਮਿਲਾਤੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣ
 ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ਨਤਨੀ ਦਰੈ ਦਿਵਿ ਤਾਈ ਆਗਿ ਆਨ ਅੰਜਨ
 ਜਨ ਭਏ ਸਗਲਾ ਸੀ ਗਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੈ ਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜਪੈ ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਤਮਾਰਾ
 ਲਾਖ ਉਲਾਤੇ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨਤ ਮਿਲੈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ
 ਕਿਉ ਤਮਾਰਾ ਨਤ ਚਲੈ ਰਾਮਾ ॥ ਚਲਾ ਚਿਤ ਬਿਤ ਅਨਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਕਵਨ ਬਿ
 ਧੀ ਜੀ ਐ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀ ਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ਤਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀ ਜੀ ਐ ॥ ਆਸ

ਕੋਨਿਨੀਅਰੁਤਿਨਸਕੀਐਇਕੁਤਿਲੋਅਨਨਕੁਪੈਅੰਪੈਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰ
ਇਮੇਗਪਿਗੁਮਿਲੋ॥ ੨॥ ਸੇਜਏਕਪ੍ਰਿਓਸੰਗਿਦਰਸੁਨੁਪਾਈਐਰਾਮਾਅਵ
ਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਤਲਿਬੁਲਾਈਐਰਾਮਾਨਿਰਗੁਨਿਨਿਮਾਣੀਅਨਥਿਥਿਨ
ਅਲਪੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਨਿਧੋ॥ ਕ੍ਰਮਭੀਤਿਥੋਈਐਸਤਜਿਸੋਈਐਪ੍ਰਭਪਲਕਪੇ
ਤਨਵਨਿਧੋ॥ ਗਿਤਿਲਾਲੁਅਵੈਮਤਲੁਪਾਵੈਮਿਲਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਐਅਨਾ
ਕੁਪੈਅੰਪੈਸੰਤਸਰਣੀਮੋਤਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥ ੩॥ ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਤਰਿ
ਰੰਪਾਈਅਰਾਮਾਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਸੰਤਿਤਪਤਿਥੁਏਆਰਾਮਾਸਫਲਾਸੁ
ਨਸਗੈਲਿਸੁਤਾਵੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਪਨਾ॥ ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲ
ਕਵਨਰਸਨਗੁਣਭਨਾ॥ ਕ੍ਰਮਲੋਭਮੋਤਥਿਕਾਰਥਕੋਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾ
ਆਨਾਨਕੁਪੈਅੰਪੈਸੰਤਜੈਪੈਜਿਨਿਤਰਿਤਰਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥

ਥਿਤਾਗਜਾਏਤਮਤਲਾ ੫

ਕਰਿਕਿਰਪਾਰੁਪਾਰਬ੍ਰਤਮਪੁਰੇ

ਅਨਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾਰਾਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਉਚਰਾਤਰਿਜਸੁਮਿਠਾਲਗੋਤੇਰਾ
ਰਾਮਾਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਾਤੀਤੁਏਥਿਨਾਸ
ਰਥਅਗਥਅਪਾਰਪੁਰਨਜੀਉਤਨੁਪਨੁਤਮਮਨਾ॥ ਮੂਰਖਮੂਰਖਅਨਾਥ
ਦਲਥਲੀਏਨੀਚਅਜਾਣਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਦਿਤੇਰੀਗਖਿਲੋਤੁਆਵ
ਜਾਣਾ॥ ੧॥ ਸਾਧਤਸਰਣੀਪਾਈਐਤਰਿਜੀਉਗੁਣਗਾਵਤਤਰਿਨੀਤਾਰਾਮਾ॥
ਰੇਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਲਗਉਤਰਿਜੀਉਸਭਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਰਾਮਾਪਤਿਤਪੁ
ਤਿਤਾਹੋਤਿਤਿਨਸੰਗਿਜਿਨਥਿਧਾਤਪਾਇਆਨਾਮਰਾਤੇਜੀਅਦਾਤੇਨਿਤਦੇਹਿਚ
ਰਹਿਸਵਾਇਆ॥ ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਤਰਿਜਪਿਜਿਨੀਆਤਮੁਜੀਤਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕੁਭਭਗਪਾਇਅਤਿਸਾਧਸਾਜਨਮੀਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਨੀਸਚੁਵਦੰਜਿਅਤਰਿਜੀਉ
ਪ੍ਰੇਸਾਤਾਰਾਮਾ॥ ਬਹੁਤੁਖਜਾਨਾਤਿਨਪਤਿਤਰਿਜੀਉਤਰਿਕੀਰਤਨੁਲਾਤਾਰਾਮਾ
ਕਮੁਕੋਪੁਨਲੋਭੁਥਿਅਪੈਜੋਜਨਪ੍ਰਭਸਿਉਰਾਤਿਆ॥ ਏਕੁਜਾਨਤਿਏਕੁਮਾਨਤਿਰਾ
ਕੈਰੰਗਿਮਤਿਅਲਗਿਸੰਤਚਰਣੀਪੜੇਸਰਣੀਮਨਿਤਿਨਉਮਾਤਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ

੨੩੮

ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪੈਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀ ਮੈ ਤਰੀ ॥
ਕੀ ਕਲਧਾਰੀ ਰਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਕਤਿ ॥
॥ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਉ ਭਿਆਪੈ ਜਿਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਰੁ ॥
ਪੁਰਖੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਵਜੀਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸੰਤਿ ਆਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ॥
ਗੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਭਿਤਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨ ਜੀਏ

ਮੁਲਗਾ ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦ ਜਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗਧੂਰਿ ਥਾਓ ਸਦਾ
ਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਥੈਰਾਗ ਨੀਪਿ ਅਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਤਿ ਜੀਮਾਤੀ ਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ॥
ਗਨੀ ॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੀ ਨੀਪੇ ਮਭੀ ਨੀਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਚ ਮੰਗਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਕਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਉ ਚਰਣ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਤਲਾ ਜੀਏ ਪ੍ਰਭੁ
ਦਿਲਗਤਾ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਟਾ ਤਰਿ ਕੀਭਗਤਿ ਮੰਗਤਾ ॥ ਤਰਿਭਗਤਿ
ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈ ਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਐ ਤਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ
ਅਰਪਿਤ ਨੁਪਨੁ ਇਹੁ ਨਾ ॥ ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨਗੁ ਲਸੰ ਪੁਰਨ ਭੁਮਭੀ ਤੇਰੇ
ਗਿਮਿਲਿਭਗਤਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਦਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ॥
॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਤਾ ਗਲੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਏ ॥ ਰੰਗਿਨ ਥੈ ਸਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਚਿਰ
ਨਤ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਵੈ ਪੰਨਿ ਤੇ ਬਡ ਭਾਗੀਆ ॥ ਸੁਖਿ ਸਤਿ ਸੋਵਤਿ ਰੰਗ
ਖਬੋਵਤਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤਲਾ ਤਰਿ ਨਾਮ ਗਤ
ਅਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਏ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਇਛਾ ਪਾਈ ਤਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ
ਦੇ ॥ ੩ ॥ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਇ ਲੋਕੋ ਕੋਰ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਪੁ ਭਰ
ਨੰਦਾ ॥ ਤਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਧਾਰੀ ਤਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈਸਿ ਪੁਸਾਗੁ ਰਤ ਭਾਏ ॥ ਜੋ ਸਰਦਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲੈ
ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇ ॥
॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਭਿਤਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੫

ਕਰਕੇ ਸੋਢ ਤਤਕਰਤੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਤਰਿ ਸਰੇ ਸਭ ਕਿਲਾਥਿ
ਨਾਨਕਾ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅਧੋਗਾਨਾ ਸੋ ਜਨਮਾ
ਨੂੰ ਇਤਿ ਸਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਛਾਸੇ ਗਮਿ ਲੁਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਤਪੁਰਨ
ਜੋ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ੧ ॥ ਤਤ
ਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨੰਤ ਦੁਲਕਾਰੋ ਰਾਮਾ ਗਮਿ ਲਿਗਾਵਤਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ
ਜੋ ਕਾਰੋ ਰਾਮਾ ਗਮਿ ਲਿਸੰਤ ਗਾਵਤਿ ਖਸਮ ਭਾਵਤਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰ
ਨਾ ਤਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨਿ ਅਗਾਧਿ
ਜਲੀ ਨੇਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ਗਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
ਗਮਲ ਸਚੁ ਸਥ ਦੁਰੁਲੁ ਦੁਲਕਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਸੁਦਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਆਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦੀ ਗਮਾ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿ ਸੁਰਿ ਦੈ ਸਮਾਦੀ ਗਮਾ ਅਕਥ ਕਤ
ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿ ਸੁਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗਮਾ ਮਰੁ ਥੀ ਆ ਫਿਰਿ ਨ
ਪ੍ਰਾਕਲਿਕ ਲੇਸਾ ਦੁਖ ਤਰੇ ਗਤਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮ
ਤਿ ਭਾਈ ਗਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈ ਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਈ
੩ ॥ ਮਨ ਤਨ ਗਲ ਤੁਭ ਏਕਿ ਲੁਕਤ ਲੁਨ ਜਾਈ ਗਮਾ ਜਿ ਸੇਤ ਉਪਜਿ ਅਜਾ
ਨੀ ਲੀਆ ਸਮਾਦੀ ਗਮਾ ਗਮਿ ਲਿਖੁ ਤਮ ਜੋ ਤੀਓ ਤਿਧੋ ਤੀਉ ਦਰੁ ਉਦਕਿ
ਮਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਏ ਕੁਰਵਿ ਆਨੰਤ ਦੁਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ
ਬਿਨਿਦਿਤਿ ਤੁਭ ਵਲਿ ਪੁਰਿ ਪੁਰਨ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤ ਲੁਨ ਜਾਈ ਗਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾ
ਨਕ ਅਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਏਤ ਬਨ ਤਬ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

ਬਿਤਾਗ ਜਾਵੰਤ ਮਤਲਾ ੫

ਬੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅ

ਰੋਗਾਮਾ ਤਾ ਲੁਤਨੁ ਖੀਨੁ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੋ ਰਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਤੁ
ਪਿਆਰੋ ਮਾਇਆ ਧਾਰੋ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲਜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀ ਐ ਦੇਤਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ
ਪਉ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀ ਐ ਸਮਰਥ ਪੁਰਨ ਸਦਾ ਨਿਤ ਚਲਉ
ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ਗਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਤੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ॥ ੧ ॥

ਜਪਤਪਥਰਤਕੀਨੇਪੇਖਨਕਉਚਰਲਾਹਾਮਾਤਪਤਿਨਕਤਭਿਉਦੇ
 ਅਮੀਸਰਲਾਹਾਮਾਪੁਤਸਰਦਿਤੇਰੀਕਾਟਿਥੇਰੀਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁ
 ਾਅਨਾਥਨਿਰਗੁਨਿਕਦੁਨਜਾਨਾਮੇਰਾਗੁਲੁਅਉਗਲੁਨਬੀਚਾਰੁ
 ਨਦਿਇਆਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਸਮਰਥਕਾਰਲਕਰਲਾਨਾਨਕਦੁ
 ਤਰਿਭੁੰਦਮੰਗੋਜਪਿਜੀਵਾਤਰਿਤਰਿਚਰਣਾ॥੨॥ਅਮਿਅਸਰੇਵਰੋ
 ਰਿਤਰਿਨਾਮਾਹਮਾਸੰਤਤਸੰਗਿਮਿਲੈਜਪਿਪੂਰਨਕਾਮਾਹਮਾਸਰੁ
 ਪੂਰਨਦੁਖਥਿਦੀਰਨਤਰਿਨਿਸਖਮਨਤੁਨਬੀਸਰੈ॥ਅਨੰਦਅਨਦਿ
 ਦਾਸਾਚਾਸਰਥਗੁਲਜਗਦੀਸਰੈ॥ਅਗਨਤਉਚਾਪਾਰਠਕੁਰ
 ਜਾਕੋਧਾਮਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਯਪੂਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਮਾ
 ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਕੇਜਗਫਲਾਸੁਣਿਗਾਵਨਤਾਰੇਰਾਮਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ
 ਤਕੁਲਸਗਲੇਤਾਰੇਰਾਮਾਤਰਿਨਾਮੁਜੁਤੁਸੈਤੰਤਪ੍ਰਾਣੀਤਾਕੀਮਹਿਮਾ
 ਗਨਾਤਰਿਥਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਅਰੇਚਿਤਵੰਤਿਦਰਸਨੁਸਦਮਨਾ
 ਭੁਦਿਵਸਅਏਗਤਿਕੰਠਿਲਾਏਪ੍ਰਭਉਚਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਥਿਨਵੰਤਿ
 ਕਸਫਲੁਸਭੁਕਿਯੁਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਅਤਿਪਿਅਰੇ॥੪॥੩॥੬॥

ਬਿਤਾਗਜਾਢੰਤਮਤਲਾ ੫

ਅਨਿਕਏਰਾਤਜਿਅਵਾ

ਤੋਲੀਰਾਮਾਪਾਪਕਮਾਵਦਿਅਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀਰਾਮਾਕੋਇਨਬੇ
 ਇਤੇਰਾਸਦਾਪਏਤਵੈਤਾਗੁਨਗੁਪਾਲਨਜਪਤਿਰਸਨਾਠਿਰਿਕਦੁ
 ਦਿਹਆਵੇਤਾਤਰਵਰਵਿਯੁਨੇਨਤਪਤਜੁਤੋਤਜਮਮਗਿਗਉਨੁਇਕੇਲ
 ਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਥਿਨੁਨਾਮਤਰਿਕੇਸਦਾਠਿਰਤਦੁਤੋਲੀ॥੧॥ਤੁੰਦਲੰ
 ਯੁਕਿਕਰਤਿਸਭਜਾਏਜਾਣੀਰਾਮਾਲੇਖਾਧਰਮਭਇਅਤਿਲਪੀਰੋ
 ਣੀਰਾਮਾਕਿਰਤਕਮਾਏਦੁਖਸਤੁਪਰਾਣੀਅਨਿਕਜੋਨਿਭੂਮਾਇਆ
 ਤਾਮੋਤਨੀਸੰਗਿਰਾਤਾਰਤਨਜਨਮੁਗਵਾਇਆਇਕਸੁਤਰਿਕੇਨਾ
 ਏਤੁਆਨਕਾਜਸਿਆਈਥਿਨਵੰਤਨਾਨਕਲੇਖੁਲਿਖਿਅਭੁਗਿਮਿ

੨॥ ਬੀਚੁਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ਅਕ੍ਰਿਤ ਘਟੁ ਵਿਚੁ ਜਿ ਪਇਆ ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ
ਕੰਕਰਿ ਪਕਜਿ ਲਇਆ ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਦਾ ਕਮਾਇਆ ਮਤ ਮੋਤਨ
ਤੇਆ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁ ਪਿਆ ਤਪਤ ਬੰਸ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ਕਾਮ ਕੋ
ਨੰਕਾਰਿ ਮੂਰਾਖੋਇ ਗਿਆ ਨੁਪਦੁ ਤਾ ਪਿਆ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੁਲਾ
ਜੋ ਪੁਰਸਨ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋਨਾ ਟੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨ ਤਾਰਾ ਮਾਪ
ਤੁਝਿ ਪਾਰਲੁ ਰਿਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮਾਪ ਤਿ ਤੂੰ ਪਾਰਨ ਸਗਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
ਦਇਆ ਲਾ ਅੰਧ ਕੁਪਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ
ਇਸਤ ਬੇਜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਤਿ ਅਧਾਰਾ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਦੇਇ ਆਰਾਖੁ
ਬਿੰਦਰੀ ਨਦਇਆ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸੋਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਇਆ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਇਆ
ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੁਰਿ ਪਰਾਇਆ ਸੁਖ ਸਤ ਜ ਅਨਦਇ
ਦਸਦੀ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗ ਬਹੁ ਜਿ ਜੋ
ਨਪਾਈਐ ਗਤਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਏ ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ਬਿਨਵੰ
ਨਾਨਕ ਅਪਿਮਿਲਿਆ ਬਹੁ ਜਿ ਕਤ ਤੁਨ ਜਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਬਿਤਗੜਾ ਚੰਤ ਮਤਲਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਪੁਥੇ ਨੰਤੀ ਆਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ ਕੋ
ਅਪਾਧ ਭਰੇ ਭੀਤੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਤਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਸੋਤਨ ਕਲਿਕਲੇਸ ਤ
ਜਨਾ ਸਗਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈਨਿ ਰੰਜਨਾ ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸ
ਤੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੁ ਤੇਨੇਰਾ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਪਰਕੇ ਚੇਰੇ ॥
੧॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭਖਾਰੀ ਰਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ
ਰੁਗਰੀ ਰਾਮਾ ਲੋਭਿ ਮੋਤਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿ ਚਿਅਨਿ ਕਦੇ ਖਕਮਾਵੇਨਾ ਅਲਿਪਤ
ਬਖਸ਼ਤ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਅਪਨਾ ਪਾਵੇਨਾ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵੇਨਾ ਬ
ਯੋਨਿ ਭੁਮਤੇ ਹਾਰੀ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਅਪਨਾ ਅਧਾਰੀ ॥
੨॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬੇਰੀ ਰਾਮਾ ਪਾਲਤਿ ਅਕ੍ਰਿਤ ਘਨ ਪੁਰਨ ਦ੍ਰਿਸ
ਤੇਰੀ ਰਾਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੇਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਤਿ ਨੀਚੁ ਕਢੁ ਨ ਜਾਨਾ ਰਤਨੁ ਤਿ

ਅਗਸੰਗੁਤਨਕਥਿਤੀਪਸੁਨੀਚਇਆਨਾਤਿਅਗਿਚਲਤੀਮਤਾਚੰਦਨਿ
ਕਰਿਕਰਿਜੋਗੀ। ਨਾਨਸਰਨਿਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪੈਜਰਾਖਤੁਮੋਰੀ॥੩॥ ਜੋ
ਭੁਜਿਅਤਿਨਿਅਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮਾ। ਸਾਧੁਸੰਗਮੇਤਰਿਗੁਣਗਾਇਆ
ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਸਦਾਨੀਕੇਕਲਿਆਣਮੈਪਰਗਟਭੁਏ। ਜੋਸੁਰ
ਗਿਪੁਭਕੈਆਪਣੈਪੁਭਕਰਿਲਏ। ਏਡਿਚਿੰਤਅਚਿੰਤਤੋਏਥਤੁਜਿਦੁਖੁਨ
ਆ। ਨਾਨਕਦਰਸਨਪੇਖਿਜੀਵੇਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆ॥੪॥ ਪ
ਬਿਤਾਗਜਾਏਤਮ॥੫॥ ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀਜਿਅਮੋਨਿਕਤਪ
ਮਾ। ਤੁਨੇਤ੍ਰੀਦੇਖਿਚਲਿਆਮਾਇਆਥਿਉਤਾਰੀਰਾਮਾ। ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਭੁਨਚਾ
ਨਬੋਬਿੰਦਨਾਮਾ। ਦੇਸਵੇਸਸੁਵਰਨਰੂਪਾਸਗਲਊਲੇਕਾਮਾ। ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਾ
ਸੋਭਾਤਸਤਘੋਰਿਵਿਕਾਰੀ। ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਸਾਧਸੰਗਮਸਭਮਿ
ਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ ਰਾਜਨਕਿਉਸੋਇਆਤੁਨੀਦਭਰੇਜਾਗਤਕਤਨਾਹੀਰਾਮਾ।
ਆਤੁਰੁਦਨੁਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹੀਰਾਮਾ। ਬਿਲਲਾਹਿਕੇਤੇਮਹਾਮੋਹਨਬਿਨੁ
ਤਰਿਕੇਸੁਖੁਨਤੀ। ਸਤਸਿਅਦਪਉਪਾਵਥਾਕੇਜਤਭਾਵਤਤਤਜਾਹਿ
ਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੁਰਨਸਰਥਤੁਪਟਿਪਟਿਆਤੀ। ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਜਿਨਸਾਧ
ਮੁਸੇਪਤਿਸੇਤੀਪਰਿਜਾਤੀ॥੨॥ ਨਰਪਤਿਜਾਇਗੁਤਿਓਸੇਵਕਸਿਅਲੇਗਾ
ਰਪਰਵੀਉਤ੍ਰਦਾਮੋਪਭੁਤਾਏਰਾਮਾ। ਤਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਭੁਲਾਕਹਾਅਸਥਿਤਿ
ਐ। ਬਿਨੁਨਾਮਤਰਿਕੇਆਨਰਚਨਾਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਈਐ। ਤਉਤਉਕਰਤਾ
ਨਭੁਏਨਤਕਾਮਪੁਰਨਗਿਆਨੇ। ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਤਰਿਕੇਕੇਤਿਅਦ
॥੩॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗੁਣਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨਾਰਾਮਾ। ਭੁਜਥਾਤਿਕਾਢਿਲੀਓਸਾਧੁਸੰ
ਰਾਮਾ। ਸਾਧਸੰਗਮਿਤਰਿਅਰਾਧੇਸਗਲਕਲਮਲਦੁਖਜਲੇਨਾਮਤਾਪਰਮਸੁ
ਕਿਰਿਅਸੰਗਿਤੇਰੈਸੇਚਲੇ। ਰਸਨਾਅਰਾਧੈਏਕੁਸੁਆਮੀਤਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁ
ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਤਰਿਮਿਲਾਏਸੇਸਰਬਗੁਣਪਰਬੀਨਾ॥੪॥ ੬॥ ੮॥ ੧੫॥

१६ सातेगुगपुसादि॥

दागवितागज्ञेकीसलेकान

सलेकमउला ३

मउला ४

सजेवतेसुपुपादीअैउरबैसुपुनभालि।गुगबैसधदिमनुभेदीअैस
दसैउरिनालि।नानकनमुतिनकउमिलैजिनउरिवैनदरिनिता
॥१॥ मः ३ सिद्धिखननबखसैउरिसुबखसैसैपहचैपादि

नतिगुगुविनुडविनआवदीसभुबकेकगमकमादि।नानकमनमुपुज
उपनडीदुउअैगैबुबकिपादि॥२॥ पछिजी॥ सभुतेगीउस
नदसभुउपुपुपादिआ।सभुनविचिउदरतदउसभुनिपिआदि
आतिसदीउभगतिपादिपादिउजैउपुमनिभदिआ।जैउरिपुभुबवै
नअैसभिकगनिउरकपादिआ।सलानिउउरिसभुनतेवउजैसंतज
कीपैजगदआदिआ॥ १॥ सलेकमः ३ नानकगिअनि

गुजीतजगिजीतसभुकेदि।नानमेकारजसिपिउसउजैउदिमुउदि
गुगमतिमतिअचलुउचलदिनसकैकेदि।भगताकाउरिअंगीकारक
कजुसुउवउदि।मनमुपुमुलउभुलदिअनुविचिलुलैबुअंउक
गुगजकादिआअनदिनुगुदरैसधदिनकरैवीचगु।सुपिमतिक
उरिउरिलदीबेलानिसभुविकरु।दिउेकिउेनसंतोधीअनिअंतगिउिसन
उउअगिआनुअंयगु।नानकमुपुनलउउटीअभुलीजिनमादि
आमैउिपिआगु॥ १॥ मः ३ मः ३ तिनभुउसुसकिआकरैजिनसतिगु

सिगिबरतगु।पुगितिनकीपैजगदआपेरखलउगु।मिलिप्रीतमसु
पुपादिआसचैसधदिवीचगि।नानकसुपुदतसेदिआआपेपरखल
गु॥२॥ पछिजी॥ जीअजंतसभितेरिआउसभुनरासि।जिसनैउ
उउिसुसभुविबुमिलैकेदीउरसगीकुनडीउपुपासि।उदिबेदतसभ
नदउरिपडिअरदसि।जिसदीउपुभवैतिसदीउमनिलैउिसंजनुसा

ਥਾਸਿ। ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤ ਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ॥ ੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮ:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਰਾਵ ਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿ ਆਗਾ ਸਾਜਨ ਮਨਿਆਨੰਦੁ ਹੈ

ਸਥ ਦੁਵੀਚਾਰਾ ਅੰਤਿ ਰਿਸਥ ਦੁਵ ਸੁਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿ ਆਚਾਨ ਲੁਕੀ ਆਕ

ਗਿ। ਨਾਨਕ ਰਖਣ ਤਾਰਾ ਰਖ ਸੀ ਆਪ ਲੀਕਿ ਰਪਾਧਰਿ॥ ੧॥ ਮ: ੩

ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਭੈਰਚਿਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਜੇ ਤਾ ਸੇਵੈ ਤੇ ਤੇਵੈ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ

ਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜੀ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੇ

ਆਈ ਤੁ ਤੈ ਜਾਣ ਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ ਤੇਰੁ ਸਗੋਂ

ਆਖੀ ਐ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ ਤੁ ਤੈ ਤੋਈ। ਜਿਨਿ ਤੁ ਸੇਵਿ ਆਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ

ਦੀਰੀ ਸਕਰੇ ਕਿ ਅਕੋਈ। ਤੁਭੰ ਨ ਲਪੜ ਲਸ ਮਰਥ ਦਾ ਤਾਰੁ ਤਤਿ ਤੁਧੁ

ਗਣਨੇ ਤਥ ਜੋਸ਼ਿ ਖਲੀ ਸਭ ਤੋਈ। ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਰੁ ਦਾ ਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨ ਦਰਿ

ਈ ਤੁਧੁ ਸਭ ਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿ ਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰ ਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀ ਈ ਸਭੁ ਲੋਈ

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ਆਸ ਤਜਿ ਨ ਲਗੇ ਭਾਉ। ਸਥ

ਦੁਨ ਆਇ ਓਮ ਨ ਤਰਿ ਕਿ ਆਗੁ ਲਗਾਇ। ਨਾਨਕ ਆਇ ਆਸੇ ਪਰਵਾਉ ਤੇ

ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੁੜ ਅਣ

ਖਿਦੁ ਖਾਏ। ਮੁੰਢੈ ਦੀਖ ਸਲਤਿ ਨ ਗਈ ਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁ ਜਿ ਚੇਟਾ ਖਾਏ। ਸ

ਰਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਪ੍ਰਾਪਿ ਓਰੈ ਤੇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ। ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਤ ਸਾਕ ਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਬਿਨੁ

ਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਥਲਾਨਿ ਤਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ।

ਕਰੇ ਖਤ ਸੁਇ ਬੇਦਿ ਤ ਮੁਕੈ ਨ ਜੈ ਆਏ। ਸਚਾਨਾ ਮੁਨ ਲਗੇ ਮੀਠਾ ਜਿਉ

ਨਵਨਿਧਿ ਪਾਏ। ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਮੇ ਖੰਤੁ ਪਾਏ। ਧੁਰਿ ਕਰੁ

ਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਦੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਆਪਾਏ। ਗੁਰਕਾ ਸਥ ਦੁ ਸਮਾਇ ਤੁ ਮੁੜ ਕਰ

ਸਥ ਦੇ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਦ ਤੀ ਪਾਏ ਜਾਵਿ ਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਚਿਤਿ ਵਸਿ ਆਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸਨੋ ਕਿਉ

ਸਾਕਿ ਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀ ਐ। ਤਰਿ ਸੁਖੁ ਦਾ ਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸਨੋ

ਕੇਵਲਿਖਘੜੀਮੁਤੁਸੇੜੀਐ॥ ਜਿਨਿਤਹਿਧਿਆਇਆਤਿਸੋਨੇਸਰਥਕ
ਆਵਤੋਨਿਤਸੰਤਜਨਾਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਥੀਐਮੁਤੁਸੇੜੀਐ॥ ਸਭਿ
ਕੁਭੁਕੇਗਗਏਤਹਿਸੇਵਕਕੇਸਭਿਜਨਕੇਥੰਧਨਤੇੜੀਐ॥ ਤਹਿਕਿਰਪਾਤੇ
ਆਤਹਿਭਗਤੁਤਹਿਭਗਤਜਨਾਕੇਮੁਤਿਭਿਰੈਜਗਤੁਤਹਿਆਸਭੁਲੇੜੀਐ॥
੥॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਉਜਿਨਿਤਹਿਕਾਸੁਆਉਨਪਾ
ਆਨਾਨਕਰਸਨਾਸਥਦਿਰਸਾਇਜਿਨਤਹਿਤਹਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ੧॥
ਮਃ੩ ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਉਜਿਨਿਤਹਿਕਾਨਾਉਵਿਸਾਰਿਆਨਾਨਕਗੁ
ਰੁਖਰਸਨਾਤਹਿਜਪੈਤਹਿਕੈਨਾਇਖਿਆਰਿਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਭਾਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਭਗਤੁਤਹਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥ ਤਹਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿਗ
ਭਾਪੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ ਤਹਿਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਏਆਪੇਤਹਿਇਕਨਾ
ਕੁਭਿਪਾਏ॥ ਤਹਿਸਚਾਸਾਤਿਥੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਕਰਿਵੇਖੈਚਲਤਸਥਾਏ॥
ਰੁਪਸਾਦਿਕਤੈਜਨੁਨਾਨਕਤਹਿਸਚੇਕੇਗੁਲਗਾਏ॥ ੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩
ਦਰਵੇਸੀਕੋਜਾਲਸੀਵਿਰਲਾਕੋਦਰਵੇਸੁ॥ ਜੇਘਰਿਘਰਿਤੰਢੈਮੰਗਦਾਧਿ
ਸੀਵਲੁਧਿਗੁਵੇਸੁ॥ ਜੇਆਸਾਅੰਦੇਸਾਤਜਿਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਭਿਖਿਆਨਾਉ॥
ਸਕੇਚਰਲਪਖਾਲੀਅਤਿਨਾਨਕਤਉਥਲਿਤਰੈਜਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਠਲੁਦੁਇਪੰਖੇਰੁਆਤਿ॥ ਆਵਤਜਾਤਨਦੀਸਹੀਨਾਪਰ
ਖੀਤਾਤਿ॥ ਥਤੁਰੰਗੀਰਸਭੁਗਿਆਸਥਦਿਰਤੈਨਿਰਥਾਨੁ॥ ਤਹਿਰਸਿਠਲਿ
ਤੇਨਾਨਕਾਕਰਮਿਸਚਾਨੀਸਾਨੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਧਰਤੀਆਪੇ
ਗਤਕੁਆਪਿਜੰਮਾਇਪੀਸਾਵੈ॥ ਆਪਿਪਕਾਵੈਆਪਿਭਾਂਡੇਦੇਇਪਰੇਸੈਆਪੇ
ਭੋਖਤਿਖਾਵੈ॥ ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਦੇਢਿੰਗਾਆਪੇਚੁਲੀਭਰਾਵੈ॥ ਆਪੇਸੰਗਤਿ
ਨਦਿਥਤਾਏਆਪੇਵਿਦਾਕਰਾਵੈ॥ ਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਲੁਤੋਵੈਤਹਿਆਪੇਤਿਸ
ਤੁਕਮੁਮਨਾਵੈ॥ ੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਥੰਧਨਾ
ਪਪੁੰਨਸਨਥੰਧੁ॥ ਮਮਤਾਮੋਤੁਸੁਥੰਧਨਾਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੁਧੰਧੁ॥ ਜਤਦੇਖਤ

ਤੇਵਰੀਮਾਇਆਕਾਸਨਬੰਧੁਗਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਥਿਨੁਵਰਤਵਿ
 ਧੁ॥੧॥ ਮਃ੪ ਅੰਧੇਚਾਨਦੁਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਗੁ
 ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈਸਚਿਵਸੈਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਸਭੁਕਿਢੁਦੈ
 ਕਾਜਿਨਿਕੀਆਤਨੁਸਾਜਿ॥ਨਾਨਕਸਰਦਿਕਰਤਾਰਕੀਕਰਤਾਰ
 ਜਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਦਤੁਆਪੇਥਾਟੁਕੀਆਥਤਿਕਰਤੈਤਦੁ
 ਨਸੇਵਕੁਬੀਆ॥ਤਦਤੁਕਿਆਕੋਲੈਵੈਕਿਆਕੋਦੈਵੈਜਾਅਵਗੁਨਦੁ
 ਆ॥ਫਿਰਿਆਪੇਜਗਤੁਭੁਪਾਇਆਕਰਤੈਦਾਨੁਸਭਨਾਕਥੀਦੀਆ॥
 ਪੇਸੇਵਥਾਣੀਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਆਪਿਨਿਰੰਗਾ
 ਕਾਰੁਏਆਪੇਆਪੇਕਰੈਸੁਖੀਆ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੇਵਤਿਸਦਸਚਾਅਨਦਿਨੁਸਤਜਿਧਿਆਰਿ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਵ
 ਟਸਾਚੇਅਗਧਿਭੁਗਧਿਭੁਰਿਧਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਵਸਿਆਧੁਰਿਕਰਮੁ
 ਧਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥
 ਮਃ੩ ਕਹਿਐਕਥਿਐਨਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਰੋਏਸਦਾਗੁਣਗਾਇ
 ਟੁਕਰਮੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਭੁਭਿਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨੁ
 ਨੁਭਿਜੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਆਪੇਲਾਈ
 ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਵੇਦਪੁਰਾਣਸਭਿਸਾਸਤਅਪਿਕਥੈ
 ਭੀਜੈ॥ਆਪੇਤੀਬਤਿਪੁਜੈਕਰਤਾਅਪਿਪਰਪੰਚੁਕਰੀਜੈ॥ਆਪਿਪਰਵੈ
 ਤਿਆਪਿਨਿਗਵਿਰਤੀਆਪੇਅਕਥੁਕਥੀਜੈ॥ਆਪੇਪੁੰਨੁਸਭੁਆਪਿਕਰ
 ਆਪਿਅਲਿਪਤੁਵਰਤੀਜੈ॥ਆਪੇਸੁਖਦੁਖਦੇਵੈਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸ਼
 ਰੀਜੈ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਸੇਖਾਅੰਦਰਤੁਜੇਰੁਢਰਿਤੁਭੁਭਿਕਿ
 ਲੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੁਕੇਤੇਨਿਸਤਰੈਭੁਵਿਚਿਨਿਰਭੁਭੁਪਾਇ॥ਸਨੁਕ
 ਸਬਦਿਭੁਦਿਤੁੰਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਾਂਤੀਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵੈ
 ਸਾਖਸਮੁਪਾਏਥਾਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਢੁ

ਸਦੇ॥੧॥ ਮ: ੫ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਤੁਤੈਨਾਮਿਨਲੋਗੋਪਿਆਹੁਕੁੜਕ
ਵੈਕੁੜਸੰਗੁਤੈਕੁੜਕਰੇਆਤਗੁਬਿਖੁਮਾਇਆਪਨੁਸੰਚਿਮਹਤਿਅੰਤੈਤੋਇਸ
ਭਗੁਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮਕਰਤਿਅੰਤਰਿਓਭੁਵਿਕਾਰੁਗਨਾਨਕਜਿਮਨਮੁ
ਕਮਵੈਸੁਥਾਇਨਪਾਵੈਦਰਗਤਿਤੋਇਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਖਾ
ਆਪੇਥਾਦੀਆਪੇਖੰਡਵਰਭੰਡਕਰੇ॥ਆਪਿਸਮੁੰਦੁਆਪਿਤੈਸਾਗਰੁਆਪੇਤੀਵਿ
ਤਨਪੇਗਾਆਪਿਲਤਾਏਕਰੇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਜਿਸਨੇਗੁਗਮੁਖਿਕਰੇਤੋਗਾਆਪੇਤੁ
ਜਲੁਆਪਿਤੈਬੋਤਿਥਾਆਪੇਖੇਵਟੁਆਪਿਤਰੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਅਵਰੁ
ਦੁਜਾਤੁਏਸਰੇ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲੈਤੋਕੋਕ
ਚੰਤੁਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁ
ਖਈਐਤਉਸੈਮਮਤਾਜਾਇ॥ਉਤਮਪਦਵੀਪਾਈਐਸਚੇਰੈਤਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਕਥਿਜਿਨਕਥਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥੧॥ ਮ: ੩ ਨਾਮਿ
ਤਸਤਿਗੁਰੁਤੈਕਲਿਜੁਗਥੋਤਿਬੂਤੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਅੰਦ
ਜਚਸੋਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਨਾਮੁਸੰਗੁਤੈਨਾਮੇਤੀਪਤਿਤੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਇਅਕਰੀਮਪਰਾਪਤਿਤੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਾਰਸੁਆਪਿਧਾਤੁਤੈਅ
ਗੀਤੋਨੁਕੰਚਨੁ॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਆਪੇਆਪੇਤੀਪਾਪਖੰਡਨੁ॥ਆਪੇਸਭਿਯ
ਤੋਗਵੈਸੁਆਮੀਆਪੇਤੀਸਭੁਅੰਜਨੁ॥ਆਪਿਬਿਥੇਕੁਆਪਿਸਭੁਥੇਤਾਆਪੇਗੁ
ਰੁਖਿਭੰਜਨੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕਸਾਲਾਤਿਨਰਜੈਤੁਪੁਕਰਤੇਤੁਤਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨੁ॥
੩॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੪ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਥੰਧਨਾਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਤਿ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਰਨਪਾਵਤੀਮਰਿਜੰਮਤਿਆਵਤਿਜਾਤਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵੇਠਕਥੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਥ
ਮਾਗੀਅਤਿਮੁਤਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਤਿ॥੧॥ ਮ: ੩ ਇਕਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਤਿ
ਕਰੀਤਰਿਨਾਮੇਲਗੋਪਿਆਹੁਗਨਾਨਕਜਨਮੁਸਵਾਰਨਿਆਪਣਕੁਲਕਾਕਰਨਿ
ਪਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਚਾਟਸਾਲਾਪਿਤੈਪਾਧਾਆਪੇਚਾਟਜੇਪੜਦ

ਕਓਅਲੇਆਪੇਪਿਤਾਮਾਤਾਤੈਆਪੇਆਪੇਥਾਲਕਕਰੇਸਿਆਲੇ।
ਤੈਸਭੁਆਪੇਇਕਥੈਆਪੇਕਰੇਇਆਲੇ। ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਮਤਲਿਥੁਲੇ।
ਪਿਤੇਰੈਮਨਿਸਚੇਭਾਵੇ। ਜਿਨਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਰਿਅਈਸੇਜਨਸਦੇ।
ਤਿਜਾਵੇ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ ੧ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਕਲਿਕਲਵਾਲੇ।
ਮਦੁਮਨੁਆਪੀਵਲਤਾਰੁ। ਕ੍ਰੋਧਕਟੋਰੀਸੇਤਿਭਰੀਪੀਲਾਵਾਅੰਤਕੁਰੁ।
ਸਕੁਜੇਲਥਕੀਪੀਪੀਤੋਇਖੁਆਰੁ। ਕਰਲੀਲਾਤਲਿਸਤੁਗੁਜੁਸਚੁਸਰ।
ਸਾਰੁ। ਗੁਲਮੰਡੇਕਰਿਸੀਲੁਪਿਓਸਰਮੁਮਾਸੁਆਤਾਰੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੇ।
ਨਕਾਖਾਧੈਜਾਤਿਥਿਕਾਰ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਕੰਇਆਲਾਹਲਿ।
ਮਦੁਮਜਲਸਤ੍ਰਿਸਨਾਧਾਤੁ। ਮਨਸਾਕਟੋਰੀਕੁਜਿਭਰੀਪੀਲਾਵੇਜਮਕਾ।
ਇਤੁਮਦਿਪੀਤੈਨਾਨਕਾਬਤੁਤਖਟੀਅਤਿਥਿਕਾਰ। ਗਿਆਨੁਗੁਜੁਸਾਲਾਹਲਿ।
ਉਮਾਸੁਆਤਾਰੁ। ਨਾਨਕਇਤੁਭੇਜਨੁਸਚੁਤੈਸਚੁਨਾਮਾਧਾਰੁ। ਕੰਇਆਲਾਹਲਿ।
ਇਆਪੁਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਕੀਧਾਰੁ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਓਮੇਲਾਪੁਤੋਇਲਿਵਰੁ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀਪੀਪੀਕਟਤਿਥਿਕਾਰ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਸੁਰਿਨਰੁ।
ਗੰਧਰਬਾਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਥਾਲੀ। ਆਪੇਸਿਵਸੰਕਰਮਤੇਸਾਆਪੇ।
ਮੁਖਿਅਕਥਕਤਾਲੀ। ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੰਨਿਆਸੀਫਿਰੈਥਿਕਾਰੁ।
ਆਪੈਨਾਲਿਗੋਸਟਿਆਪਿਓਪਦੇਸੈਆਪੇਸੁਘਜੁਸਕੁਪੁਸਿਆਲੀ। ਅਤਿ।
ਚੋਜੁਕਰਿਵੇਖੈਆਪੇਸਭਨਾਜੀਆਕਾਤੈਜਾਵੀ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੨
ਸੰਧਿਆਪਰਵਾਦੁਤੈਜਿਤੁਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚਿਤਿਅਵੈ। ਤਰਿਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਓ।
ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਵੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਖਿਧਾਮਰੈਮਨੁਆਅਸਥਿਰੁ।
ਆਕਰੇਵੀਚਾਰੁ। ਨਾਨਕਸੰਧਿਆਕਰੈਮਨਮੁਖੀਜੀਉਨਟਿਕੈਮਰਿਜੰਮੈ।
ਖੁਆਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰਿਓਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਮੇਰੀਪਿਆਸਾ।
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮੇਰੀਪਿਆਸਗਈਪਿਰੁਪਾਇਆਪਰਿਆਇ।
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਤੰਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰੁਦਾਸੁਭੰ।

ਪੇਦਸ ਅਠਵਰਨਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਬੁਤਮੁਆਪਿਗਜੁਲਾਇਆਆਪੇਮਾਰੈਆ
ਭੈਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦਇਆਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲੈਕਥਹੀਸਭੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁ
ਬੁਧੀਆਆਪੇਜਿਨਾਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰਦਰਤੁਦੁਜਾਭਗਮੁਗਇਆ॥੧੩॥
ਸਲੋਕਮ:੫ ਤਰਿਨਾਮੁਨਸਿਮਰਤਿਸਾਧਸੰਗਿਤੈਤਨਿਉਰੇਖੇਤਾਜਿਨਿਕੀ
ਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕਛਿਟੁਅਲੁਦੀਦੇਤਾ॥ ਮ:੫ ਘਟਿਵਸਤਿਚਰਣਾਰ
ਦਰਸਨਾਜਪੈਗੁਪਾਲਾਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਲਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰਤਾਆਪਿਕਰੇਇਸਨਾਨੁਆਪੇਸੰਜ
ਵਰਤੈਸੁਆਮੀਆਪਿਜਪਾਇਤਿਨਾਮੁਆਪਿਦਇਆਲੁਤੇਇਭਉਖੰਡਨੁਆ
ਕਰੈਸਭੁਦਾਨੁਜਿਸਨੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਸਦੀਦਰਗਤਪਾਏਮਾਨੁ
ਜੇਸਦੀਪੈਜਰਖੈਤਰਿਸੁਆਮੀਸੋਸਚਾਤਰਿਜਾਨੁ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮ:੩
ਨਕਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜਗੁਅੰਧੁਏਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਇਆਸਬਦੈਸਿਉਚਿਤੁ
ਜਾਵਈਜਿਤੁਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇਆਤਾਮਸਿਲਾਗਾਸਦਾਛਿਰੈਅਤਿਨਿਸਿਜ
ਤੁਥਿਤਾਇਆਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਕਤਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥੧॥ ਮ:੩
ਤਰਿਗੁਰੁਭਰਮਾਇਆਕਾਰੀਏਤਕਰੇਤੁਗੁਰੁਦੁਆਰੈਤੇਇਕੈਸਾਤਿਬੁਸਮਾਲੇ
ਗੁਸਾਤਿਬੁਸਦਾਤੁਰਿਏਭਰਮੈਕੇਘਉੜਕਟਿਕੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਧਰੇਤੁਤਰਿਕ
ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਦੁਰੁਏਤੁਲਾਏਤੁਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਰਖਤੁਸੰਜਮੁਸਚਾਨੇ
ਨਾਨਕਐਥੈਸੁਖੈਅੰਦਰਿਰਖਸੀਅਗੈਤਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੇਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਭਾਰਅਠਾਰਤਬਣਾਸਪਤਿਆਪੇਤੀਠਲਲਾਏਆਪੇਮਾਲੀਆਪਿਸਭੁ
ਰੈਆਪੇਤੀਮੁਤਿਪਾਏਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆਪੇਦੇਇਦਿਵਾਏਆਪੇਸ
ਭੁਆਪੇਤੈਰਾਖਾਆਪੇਰਤਿਆਸਮਾਏਜਨੁਨਨਕਵਡਿਆਈਅਖੈਤਰਿਕਰਤੇ
ਜਿਸਨੇਤਿਲੁਨਤਮਾਏ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮ:੩ ਮਾਲਸੁਭਰਿਆਅਦਿਆ
ਮਾਲਸੁਭਰਿਆਅਇਆਜਿਤੁਪੀਤੈਮਤਿਦੁਰਿਤੇਇਬਰਲੁਪਵੈਵਿਚਿਅਇਆਪ
ਪਗਾਇਆਨਪਚਾਣਈਖਸਮਤੁਪਕੇਖਾਇਆਜਿਤੁਪੀਤੈਖਸਮਵਿਸਰੈਰਗਹਿ

ਮਿਲੈਸਜਾਇ। ਭੁਭਾਮਦੁਮੁਲਿਨਪੀਚਈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ। ਨਾਨਕਾ
 ਚੁਮਦੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ। ਸਦਾਸਾਤਿਥਕੈਰੰਗਿਰੈਜੇ
 ਵੈਥਾਓ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਇਤੁਜਗਤੁਜੀਵਤੁਮਰੈਜਾਂਦਿਜੇ
 ਤੇਇ। ਜਾਂਤਿਨਿਸਵਾਲਿਆਤਾਂਸਵਿਰਤਿਆਜਾਗਾਏਤਾਂਸੁਪਿਤੋਇ। ਨਾਨਕਾ
 ਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸੋਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਂਦਿ
 ਰਦੁਨਤੋਇ॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦਾਕੀਤਾਸਭੁਕਿਯੁਤੋਵੈਤਿਸਨੇ
 ਤਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀ। ਤਰਿਜੀਓਤੇਰਾਦਿਤਾਸਭੁਕੇਖਾਵੈਸਭੁਮੁਤਤਾਜਿਕਿ
 ਹੀ। ਜਿਤੁਪਨੇਸਾਲਾਤੇਸੁਸਭੁਕਿਯੁਪਾਵੈਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਨਿਰੰਜਨਕੇਰੀ।
 ਸਾਹੁਸਚਾਵਲਜਾਗਜਿਨਿਵਖਰੁਲਾਦਿਅਤਰਿਨਾਮੁਪਨੁਤੇਰੀ। ਸਭਿਨਿ
 ਸਾਲਾਤਿਤੁਸੰਤਤੁਜਿਨਿਦੁਜੇਭਾਵਕੀਮਾਰਿਦਿਭਾਹੀਛੇਰੀ॥ ੧੬॥ * ਜੇ
 ਮਤਲਾ੩ ਕਿਅਜਾਣਾਕਿਵਮਰਤਰੇਕੈਸਾਮਰਲਾਤੋਇ। ਜੇਕਰਿ
 ਭੁਮਨੁਨਵੀਸਰੈਤਾਂਸਤਿਲਾਮਰਲਾਤੋਇ। ਮਰਲੈਤੇਜਗਤੁਭਰੈਜੀਵਿ
 ਲੈਜੈਸਭੁਕੇਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਤੁਕਮੈਥੁਏਸੋਇ। ਨਾਨਕਾ
 ਮਰਨੀਜੇਮਰੈਤਾਸਦਜੀਵਦਤੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਅਪਿ
 ਪਾਲਤੋਵੈਤਰਿਸੁਆਮੀਤਾਅਪਣਾਨਾਉਤਰਿਅਪਿਜਪਾਵੈ। ਅਪੇਸਤਿ
 ਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦੇਵੈਅਪਣਾਸੇਵਕੁਅਪਿਤਰਿਭਾਵੈ। ਅਪਣਿਅਸੇਵਕਾ
 ਪਿਪੈਜਰਖੈਅਪਣਿਅਭਗਤਕੀਪੈਰੀਪਾਵੈ। ਧਰਮਰਾਇਤੈਤਰਿਕਰੈ
 ਤਰਿਜਨਸੇਵਕਨੇਜਿਨਅਵੈ। ਜੇਤਰਿਕਾਪਿਅਰਾਜੈਸਭਨਾਕਾਪਿਅਰਾ
 ਤੀਝਖਿਝਖਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ ੧੭ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਰਾਮੁਰਾਮੁਕਰਤਾ
 ਗੁਫਿਰੈਰਾਮੁਨਪਾਇਅਜਾਇ। ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਤਿਵਡਾਅਤੁਲਨਤੋ
 ਅਜਾਇ। ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਅਕਿਤੈਨਲਾਇਅਜਾਇ। ਗੁਰਕੈਰਾ
 ਭੇਦਿਅਇਨਥਿਪਿਦਸਿਆਮਨਿਆਇ। ਨਾਨਕਾਅਪਿਅਮੇਓਤੈਗੁਰਕੈ
 ਪਾਤੇਰਤਿਆਸਮਾਇ। ਅਪੇਮਿਲਿਆਮਿਲਿਰਤਿਆਅਪੇਮਿਲਿਆ

ਸਲੋਕੁ॥ ਕਈਰਾਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗਮੁਆਮਰਿਭਿਨਜਨੈਰੇਇ॥
 ਐਸੀਮਰਨੀਜੇਮਰੈਥਤੁਰਿਨਮਰਨਾਤੋਇ॥ ੧॥

ਮ: ੩ ਏਮਨਇਤੁਪਨੁਨਾਮੁਤੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਪੁਤਇਤੋਟਾਮੁਲਿਨ
ਵਈਲਾਤਾਸਦਤੀਤੋਇ। ਖਾਧੈਖਰਚਿਐਤੋਇਨਾਵਈਸਦਾਸਦਾਓ
ਗਾਸਤਸਾਮੁਲਿਨਤੋਵਈਤਾਦਤਕਦੇਨਤੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ
ਓਨਦਰਿਕਰੇਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਸਭਘਟਅੰਦਰੇਆਪੇਤੀ
ਤਰਿ। ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਆਪੇਤੀਜਾਤਰਿ। ਜੁਗਛਤੀਤਗੁਥਾਰੁਕਰਿ
ਤੇਆਸੁਨਾਤਰਿ। ਓਥੈਵੇਦਪੁਰਾਨਨਸਾਸਤਾਆਪੇਤਰਿਨਰਤਰਿ। ਥੋਰ
ਜੀਲਾਇਆਪਿਸਭਦੁਤੀਥਾਤਰਿ। ਆਪਈਮਿਤਿਆਪਿਜਾਦਦਾਆਪੇ
ਗਉਰੁ। ੧੮॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ਤਉਮੈਵਿਚਿਜਗਤੁਮੁਆਮਰਦੇ
ਰਦਾਜਾਇ। ਜਿਚਰੁਵਿਚਿਦੰਮੁਤੈਤਿਚਰੁਨਚੇਤਈਕਿਕੇਰਗੁਅਗੈਜਾਇ।
ਅਨੀਤੋਇਸੁਚੇਤੰਨੁਨਤੋਇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਇ। ਨਾਨਕਦੇਥੈਕਮਾ
ਜੀਮਲੈਅਗੈਪਾਏਜਾਇ। ੧॥ ਮ: ੩ ਧੁਰਿਖਸਮੈਕਾਤੁਕਮੁਪਇਅ
ਦੁਸਤਿਗੁਰਚੇਤਿਅਨਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਅਸ
ਰਹਿਅਲਿਵਲਾਇ। ਦਮਿਦਮਿਸਦਾਸਮਾਲਦਾਦੰਮੁਨਥਿਰਥਾਜਾਇ। ਜ
ਨਮਗਨਕਾਭਉਗਇਅਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ। ਨਾਨਕਇਤੁਮਰਤਥਤਿ
ਨੇਦੇਇਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਦਾਨਾਥੀ
ਆਪੇਪਰਧਾਨਾ। ਆਪੇਰੂਪਦਿਖਾਲਦਾਆਪੇਲਾਇਧਿਆਨਾ। ਆਪੇ
ਨੀਵਰਤਦਾਆਪੇਕਥੈਗਿਆਨਾ। ਕਉੜਾਕਿਸੈਨਲਗਈਸਭਨਾਤੀਭਾ
ਗਉਸਤਤਿਥਗਨਿਨਸਕੀਐਸਦਸਦਕੁਰਥਾਨਾ। ੧੯॥ ਸਲੋਕਮ
ਮ: ੧ ਕਲੀਅੰਦਰਿਨਾਨਕਾਜਿਨੰਦਾਅਉਤਾਰੁ। ਪੁਤੁਜਿਨੁਰਾਧੀ
ਜਿਨੁਗੀਜੋਰੁਜਿਨੰਦਾਸਿਕਦਾਰੁ। ੧॥ ਮ: ੧ ਤਿੰਦੁਮੁਲੇਕੁਲੇਅਖਾ
ਨੀਤੀ। ਨਾਰਦਿਕਤਿਆਸਿਪੁਜਕਰਾਤੀ। ਅੰਧੇਗੁੰਗਾਅੰਧਅੰਧਾਰੁ।
ਥਰੁਲੇਪੁਜਤਿਮੁਗਧਗਵਾਰਾ। ਓਧਿਜਾਅਪਿਰੁਥੇਤੁਮਕਤਾਤਰਦਾ
ਰੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕਿਤੁਤੇਰੈਵਸਿਤੈਤੁਸਚਾਸਾਤੁ। ਭਗਤਰਤੇ

ਗੰਗਿਏਕਕੈਪੁਰਾਵੇਸਾਤੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨੁਨਾਮੁਤਰਿਰਜਿਰਜਿਜਨਨ॥
 ॥ ਸਭਿਪਦਾਰਥਪਾਈਅਨਿਸਿਮਰਲੁਸਚੁਸਲਾਤੁ॥ ਨਿੰਤਪਿਅਰੇ॥
 ਥੁਤਮਨਾਨਕਤਰਿਅਗਮਅਗਾਤੁ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਸਭੁ
 ਤੁਕਮੇਆਵਦਸਭੁਕਿਉਤੁਕਮੇਜਾਇ॥ ਜੇਕੋਮੂਰਖੁਆਪਤੁਜਾਇ॥
 ਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਤੁਕਮੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਭੁਏਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇ॥
 ਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੋਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏਜਿਸਨੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
 ਪਤਿਤੋਇ॥ ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀਨਗਰੀਸਭੁਕੋਵਸੈਭੇਖੀਜੋਗੁਨਤੋਇ॥
 ਕਐਸਾਵਿਰਲਾਕੋਜੋਗੀਜਿਸੁਪਟਿਪਰਗਟੁਤੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ
 ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਆਪੇਆਧਾਰੁ॥ ਆਪੇਸੁਖਮੁਭੁਯੰ
 ਆਪੇਪਾਸਾਰੁ॥ ਆਪਿਇਕੰਤੀਤੋਇਰਹੈ॥ ਆਪੇਵਡਪਰਵਾਰੁ॥ ਨਾਮੁ
 ਮੰਗੈਦਾਨੁਤਰਿਸੰਤਾਰੇਨਾਰੁ॥ ਤੋਰੁਦਾਤਾਰੁਨਸੁਝਈਤੁਦੇਵਲਤੁ॥
 ੨੧॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ੪੨

ਚਉਪਦੇ ੨ ਛੰਤ ੧੫ ਵਾਰ ੧ ਜੋੜਜੁਮਲਾ ੧੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਵਰਤੰ ਸੁਕਾ

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਅਥਜੈਮ ੩੬੮

ਗੁਣਵੰਤੀਸਤੁਗਾਇਆਨਿਰਗੁਣ

ਘਰੁ ੨

ਜੋਗੀਰੁਣਸੁਦਲਾਇਆਭੈਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੨ ਘਰੁ ੧

ਮਨਿਮੈਲੈਸਭੁਕਿਭੁਮੈਲਾਤਨਿ

ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਨਦਰੀ

ਮਾਇਆਮੋਤੁਗੁਥਾਰੁਤੈਗੁਰਬਿਨੁ

ਸੋਤਗਣੀਸਦਾਮੁਖਉਜਲਾਗੁ ੩੬੯

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਮੀਠਲਾਗਾ

ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਾਮੁਤਤੁਗਿਆ

ਗਸਨਾਤਰਿਸਾਦਿਲਾਗੀਸਤਨਿ

ਪੁਰੇਗੁਰੇਤਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ

ਤਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧੁਤੈਦੁਇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਸੋਜਾਏਕਾਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁ

ਮੇਗਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰੁਮੈਸਾਰਨ ੩੫੦

ਘਰੁ ੨

੩ ਮੈਮਨਿਵਤੀਅਸਤਹੇਕਿਓਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ ਅਤਿਉਚਾਤਾਕਾਦਰਥਾਗ

੨ ਪੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਗ

੩ ਤੁਥਅੰਤੁਕੋਵਿਹਲਾਜਾਵੈ॥ ੩੫੧

੪ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਾ

੫ ਤੁਵਰਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥

੬ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ

੭ ਵਿਸਰਨਾਤੀਪ੍ਰਭਦੀਦਇਆ

੮ ਤੁਜਾਦਾਇਤਿਤਾਕੋਈਜਾਵੈ

ਘਰੁ ੨

੯ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਾਦਕੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆਮਤਲਾ ੩

੧ ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਧਨਿਸਚੁਸਥ ੩੫੨

੨ ਮਨੁਆਦਤਦਿਸਧਵਦਾਓਰੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛੰਤੁ॥ ਮਤਲਾ ੧

੧ ਕਾਇਆਕੁੜਿਵਿਗੜਿਕਾਤੇਨਾ

੨ ਕਰਤੁਦਇਆਤੇਗਨਾਮੁਵਖਾਦਾ ੩੫੩

ਛੰਤੁ॥ ਮਤਲਾ ੨

੧ ਆਪਦੇਪਿਰਕੋਰੰਗਿਰਤੀਮੁਈਏ

੨ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਵਾਪਾਰੁਭਲਾਯੋ ੩੫੪
 ੩ ਮਨਮੋਰਿਆਤੁਸਦਾਸਚੁਸਮਾਧਿ
 ੪ ਰਤਨਪਦਚਬਵਲਜੀਅਤਿਸ ੩੫੫
 ੫ ਸਚਾਸਉਦਾਤਰਿਨਾਮੁਤੈਸਚਾ
 ੬ ਏਮਨਮੋਰਿਆਆਵਾਗਉਦੁ
 ਛੰਤੁ॥ ਮਤਲਾ ੪
 ੧ ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀ ੩੫੬
 ੨ ਤਉਗੁਰਬਿਨੁਤਉਗੁਰਬਿਨੁਖੂ
 ੩ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤਰਿਸਤਿਗੁਮੇਦਿ ੩੫੭
 ੪ ਤਰਿਕ੍ਰਿਪਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਘੋੜੀਆ॥ ਮਤਲਾ ੪
 ੧ ਦੇਤਤੋਜਨਿਜੀਗਮਿਉਪਾਇਆ ੩੫੮
 ੨ ਦੇਤਤੋਜਨਜੀਤਰਿਨਵਰੰਗੀਆ
 ਛੰਤੁ ਮਤਲਾ ੫
 ੧ ਗੁਰਮਿਲਿਲਾਧਾਜੀਗਮੁਪਿਆ ੩੫੯
 ੨ ਤਿਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭੁ ੩੬੦
 ੩ ਪ੍ਰਭਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥਰੂ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਲਾਤਲੀਆ॥ ਮਤਲਾ ੧
 ਘਰੁਪ
 ੧ ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਤੁ ੩੬੧
 ੨ ਆਵਹੁਮਿਲਤੁਸਤੋਲੀਤੋਸਚ
 ਦਖਲੀ॥
 ੩ ਸਚੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਜਲੀਐ ੩੬੨

ਪਨੇ

੪ ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਦਿਅਸੇ
 ੫ ਥਾਥਾਆਇਆਤੈਉਦਿਲਾ
 ਅਲਾਤਲੀਆ॥ ਮਤਲਾ
 ੧ ਪ੍ਰਭੁਸਚੜਾਤਰਿਸਾਦਾਉ
 ੨ ਸੁਦਿਅਤੁਕੰਤਮੋਤਾਨੀਭੰਪੁ
 ੩ ਰੋਵਤਿਪਿਰਤਿਵਿਦੁਨੀਅਮੈਂ
 ੪ ਇਤੁਸਗੀਰੁਜਜਗੀਤੈਇਸੇ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਵਾਰਮਤਲਾ ੪
 ਪਉੜੀ ੨੧ ਸਲੋਕ ੪੩

੫੩ ਜੋਤਜੁਮਲਾ
 ੨੪ ਚਉਪਦੇ
 ੩ ਮਃ ੧
 ੪ ਮਃ ੨
 ੩ ਮਃ ੪
 ੮ ਮਃ ੫
 ੨੬
 ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਮਃ ੩
 ੧੭ ਛੰਤੁ
 ੨ ਮਃ ੧
 ੬ ਮਃ ੩
 ੬ ਮਃ ੪
 ੬ ੪ ਛੰਤੁ
 ੨ ਘੋੜੀਆ
 ੩ ਮਃ ੫
 ੧੭
 ਅਲਾਤਲੀਆ
 ੫ ਮਃ ੧
 ੪ ਮਃ ੩
 ੧ ਵਾਰ ਮਃ ੪

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਰਤੰਸੁ ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ੫੨੧ ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਥੈ ਮਢੀ
ਜੋਰ ਤੇ ਸਤਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੇਇ॥ ੧॥ ਤਉ ਵਾਗੀ ਵੰਦਾ ਖੰਨੀ ਐ
ਤਉ ਸਾਤਿ ਥਕੇ ਨਾਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਤਿ ਥੁਸ ਫਲਿ ਓਰੁ ਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ॥
ਪੀਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਤਉ ਤਿਨ ਥਲਿ ਤਾਰੈ ਜਾਉ॥ ੨॥ ਮੈ ਕੀਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੀ ਵਸ
ਭੀ ਅੰਨ ਲਿ॥ ਤਿਖਾ ਤਿ ਤਾਇ ਆਕਿ ਉਲੈ ਤੇ ਜਾ ਸਰ ਭੀ ਤਰਿ ਪਾਲਿ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰ
ਦੀ ਆਤੁ ਸਾਤਿ ਥੁ ਮੈ ਗਾਸਿ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾਲੈ ਤੇ ਜਾ ਸਿਫ ਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ੪॥

ਵਰਤੰਸੁ ਮਤਲਾ ੧ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਤੁ ਗਵਿਅ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੁਕੇ ਕਾਇ
ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰੈ ਤਾ ਭੀ ਸਤੁ ਗਵ ਲਜਾਇ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾ ਲੁਕੀ ਧਨ ਅਵ
ਰਵੇ ਜੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਣੀ ਕਾ ਮਦ ਜੇ ਥੀ ਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਤੇਇ॥ ਮਾਲਕੁ ਮੁਲਿ ਨ
ਦੀ ਮੈਲੀ ਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੇਇ॥ ੨॥ ਰਾਤੁ ਦਸੰਦੀ ਨ ਜੁਲੰ ਆਖਾਂ ਅਮਲੀ ਆਸਾ॥ ਤੈਸਤ
ਲਿਅਕੁ ਅਲਾਕਿ ਉਥੀ ਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੀਥਾ ਤਰਾ ਦੁਜਾਨਾ ਤਿ ਕੇਇ॥ ਤੈ
ਲਗੀ ਜੋਰੈ ਤੇ ਭੀ ਸਤੁ ਗਵੈ ਸੇਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਵਰਤੰਸੁ ਮਤਲਾ ੧

ਪਰੁ ੨ ਮੇਰੀ ਗੁਣ ਸੁਣ ਲਾਇ ਆਭੈ ਲੇ ਜਾਵ ਲੁਆਇ ਆ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਨੇਵ
ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭੁ ਭਾਇ ਆ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟੁ ਖੰਨੀ ਐ ਵੰਦਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟੁ
ਰਬ ਲੋ॥ ਜਾਤੁ ਤਾ ਮੈ ਮਾਲੁ ਕੀ ਆਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇ ਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਝਾ॥ ਚੁੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ
ਰੇ ਮੁੰਧੇ ਸਲੁਥਾ ਹੀ ਸਲੁਥਾ ਤਾ॥ ਏਤੇ ਵੇ ਸਕੇਰ ਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਤੁ ਗਵੈ ਅਵਰਾ ਤਾ॥ ਨਾਮ
ਐ ਗੁਨ ਚੁੜੀ ਆਨਾ ਸੇਵੰ ਗੁੜੀ ਆਤਾ॥ ਜੋ ਸਤ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀ ਆ ਜਲਨੁ ਸਿਥਾ ਤੇ ਜੀਅ
ਸਭਿ ਸਤੀ ਆਸ ਤਰਾਵ ਲਿਗਈ ਆ॥ ਤਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ॥ ਅੰਮਲੀ ਤਉ ਖਰੀ
ਤੁ ਜੀ ਤੈ ਸਤ ਦੇ ਕਿਨ ਭਾਵਾ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀ ਆ ਭਰੀ ਐ ਮਾਂਗ ਸੰਪੂਰਾ॥ ਅਗੈ ਗਈ
ਖੰਨੀ ਆ ਮਰਉ ਵਿਸੁਰਿ ਵਿਸੁਰੇ॥ ਮੈਰੇ ਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਗੁੰਨ ਗੁੰਨ ਜੇ ਵਲੁ ਪੁੰਖੇ ਗਾਇਕੁ

ਨਰੁੰਨਾਮੇਰੇਤਨਕਾਬਿਰਹਾਜਿਨਿਤਉਪਿਰਹੁਵਿਛੋੜੀ। ਸੁਪਨੈਅਵਿਅਭਿਰੁ
ਮੈਜਲੁਭਰਿਅਰੋਇ। ਅਵਿਨਸਕਾਤੁਏਕਨਿਪਿਅਰੋਭੇਜਿਨਸਕਾਕੋਇ। ਅ
ਭਾਗਿਨੀਦਰੀਏਮਤੁਸਤੁਦੇਖਾਸੋਇ। ਤੈਸਾਹਿਥਕੀਥਾਤਜਿਅਖੈਕਰੁਨਾਨਾ
ਦੀਜੈ। ਸੀਸਵਛੋਕਰਿਥੈਸਦੁਦੀਜੈਵਿਦੁਸਿਰਸੇਵਕਰੀਜੈਜੀਅਤਨਾਨੈ
ਭਇਅਵਿਰਾਣਾ॥ ੧॥ ੩॥

੧ ਥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਵਰੁੰਸੁਮਤਲਾ੩

ਘਰੁ ੧

ਮਨਿਮੈਲੈਸਭੁੰ

ਲਾਤਨਿਧੋਤੈਮਨੁਤਛੂਤੋਇ। ਇਤਜਗਤੁਭਗੀਮੁਭੁਲਾਇਅਵਿਰਲਾਭੁੰ
॥ ੧॥ ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਤੁਏਕੋਨਾਮੁ। ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅਮੋਕਉਏਤਨਿਧਾਨਾਗੁ
ਸਿਧਾਕੇਅਸਣਜੇਸਿਖੈਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਕਰਿਕਮਾਇ। ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਤੁ
ਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਇਸੁਮਨਕਉਤੋਰੁਸੰਜਮੁਕੋਨਾਹੀਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਲਾਵੇ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਕਤਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥ ੩॥ ਭਲਤਿਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁ
ਮਿਲਦੋਮਰੈਗੁਰਕੈਸਥਦਿਛਿਰਿਜੀਵੈਕੋਇ। ਮਮਤਾਕੀਮਲੁਉਤਰੈਇਹੁ
ਤੋਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਰੁੰਸੁਮਤਲਾ੩

ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਐ

ਸੇਵਤੋਇ। ਨਦਰੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਆਵੈਨਦਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਇ॥ ੧॥ ਐ
ਚੇਤਿਸਚਾਸੋਇ। ਏਕੋਚੇਤਤਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਤਿਛਿਰਿਦੁਖੁਨਮੁਲੋਤੋਇ। ਰਹੁ
ਨਦਰੀਮਰਿਕੈਜੀਵੀਐਨਦਰੀਸਥਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਨਦਰੀਤੁਕਮੁਭੁੰ
ਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਜਿਤਵਾਤਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਸਾਜਿਤਵਾਜਲਿਜਾਰੈ
ਰਸਸਾਦੇਲਗਿਰਹੀਦੁਖੁਪਾਇਆਦੁਜੈਭਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਨਾਨਦਰਿਏਕਤੋ
ਕੁਕਰੋਇ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਵਡਾਈਦੇਇ॥ ੪॥

ਵਰੁੰਸੁਮਤਲਾ੩

ਮਾਇਆਮੋਤੁਗੁਥਾਰੁਤੈਗੁਰਥਿਨੁਗਿਆ

ਈ॥ ਸਥਦਿਲਗੇਤਿਨਭੁਇਆਦੁਜੈਪਰਜਵਿਗੋਇ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮਰਿ
ਸਾਰੁ। ਸਦਾਸਦਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਰਵਤਿਤਾਪਾਵਤਿਮੋਖਦੁਆਰੁ। ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ

ਕੁੰਤਾ ਪੇਦੇ ਦਿਤਾ ਕੋ ਪਾਵੇ। ਕਿਨੁ ਨਾ ਵੈ ਸਭ ਵਿਚੁ ਜੀਗਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿਨਿ ਲਾਵੇ।
 ਜੇਗੇਗੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਤਥਿ ਕਿਤੁਨ ਆਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
 ਜੇਸਚਿਨਾ ਮਿਸਾਮਾਇਆ। ਆਸਾ ਮਨਸਾਏ ਤੁਸਹੀ ਰੁਏ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ।
 ਅਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ॥ ੪॥ ੩॥ ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੩
 ਜੋਗਦੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰਕੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ। ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਗਵਤਿ ਆਪ
 ਵਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਜੇਗੇ ਮਨ ਤੁਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋ ਕਉ
 ਏ ਆਥੁ ਭਾਇ। ਰਤਾ ਉਗਦੇ ਤਾਗਦੀ ਖਰੀ ਬਿਲਾਲਾ ਦੀ। ਅਤਿਨਾਮ ਤਲੁਨ ਪਾਇ
 ਜੇਭਾਏ ਕਰੁ ਪੀਦੁ ਖੁਪਾਵਤਿ ਅਗੈ ਜਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਤਿਰਦੈ
 ਵਸਾਇ। ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਕਾਮਲੀ ਦੁਖ ਲਗੈ ਬਿਲਾਲਾਇ॥ ੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤ
 ਰੁਏ ਸੁਆਮੀ ਕਤਲਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿ ਅਨੁਨਾਮੇ ਲਾਇ
 ਜਾਇ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਲਾ
 ਰੁਸਥ ਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ। ਸਚੀ ਥਾਈ ਸਤਿ ਸਮਾਈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸ
 ਜਾ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ। ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆ
 ਜਾ। ਰਤਾ ਉਗਦੇ ਤਾਗਦੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੇਤਪ ਸਾਰਾ। ਮਤਾ ਦੇ
 ਏ ਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪ ਲੈਤਾ ਮਸੁਥ ਤੁਤਾ ਅੰਤ ਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵ
 ਰੀ ਰੁਪਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਨੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੁਕੈ ਸੇਤ
 ਰਾ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ। ਸਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ
 ਰਾਗੀ ਪਾਇ ਨਿਮੋ ਖੁਦੁ ਆਰਾਨੁ। ਇਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪ
 ਜਾਨਾ ਨਕਾਇਕ ਸੁਥਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀ ਵਾਨੁ ਦਇਆ ਲਾ॥ ੪॥
 ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ। ਗੁਰ
 ਮਸੇ ਲਗੈ ਪਿਆਨੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ। ਸਦਾ ਨਿਬਤੈ ਚਲੈ
 ਨਾਨਕ। ਰਤਾ ਉਗਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ
 ਤੈ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਤੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਰੈ ਈਦੈ ਵੈ ਸੇ

੩੪੮

ਇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੁਸਚੁਕਰਲੀਸਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਰਵੈ
 ॥੪॥੬ ਵਡੰਤੁਮਤਲਾ ੩ ਰਸਨਾਤਰਿਸਾਦਿਲਗੀਸ
 ਇ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਅਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥੧॥ਸਦਾਸੁਖੁਸਾਚੈਸਥਾਇ
 ॥ਆਪਣੇਸਤਿਗੁਰਵਿਟੁਸਦਾਥਲਿਤਾਰੀਗਰਤਾਉ॥ਅਖੀਸੰਤੋਖੀਅੰ
 ਵਲਾਇ॥ਮਨੁਸੰਤੋਖੀਆਦੁਜਾਭਾਉਗਵਾਇ॥੨॥ਦੇਤਸਹੀਰਿਸੁਖੁ
 ਦਿਤਰਿਨਾਇ॥ਨਾਮੁਪਰਮਲੁਤਿਰਦੈਰਤਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸ
 ਸੁਵਡਭਾਗੁਗੁਰਕੀਥਾਲੀਸਤਜਥੈਰਾਗੁ॥੪॥੭॥ ਵਡੰਤੁ
 ੩ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਚੈਸਥਦਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਵੈ
 ਮੁਨਿਧਾਨੁਤੁਪਾਇ॥ਆਪਣੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਗਰਤਾਉ॥ਗੁਰਕੀਸ
 ਤੁਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਭਗਮੇਭੁਲਾਠਿਰੰ
 ਮਰਿਜਨਸੈਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅੰ
 ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਵਡੰਤੁਮਤਲਾ ੩
 ਤਉਮੈਨਾਵੈਨਾਇਵਿਰੇਪੁਏਦੁਇਨਵਸੁਇਕਠਾਇ॥ਤਉਮੈਵਿਚਿਸੇਵਾਨੋ
 ਮਨੁਥਿਰਥਾਜਾਇ॥੧॥ਤਰਿਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇਤੁਗੁਰਕਾਸਥਦੁਕਮਾਇ॥ਗੁ
 ਨਤਿਤਾਤਰਿਮਿਲੈਤਾਵਿਚਤੁਤਉਮੈਜਾਇ॥ਗਰਤਾਉ॥ਤਉਮੈਸਭੁਸਹੀਰੁੰ
 ਓਪਤਿਤੋਇ॥ਤਉਮੈਵਡਾਗੁਥਾਰੁਤੈਤਉਮੈਵਿਚਿਥੁਇਨਸਕੈਕੋਇ॥੨॥ਤਉ
 ਚਿਭਗਤਿਨਤੋਵਈਤੁਕਮੁਨਬੁਝਿਆਜਾਇ॥ਤਉਮੈਵਿਚਿਜੀਓਥੰਪੁਏਨਾ
 ਮਨਿਆਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤਉਮੈਗਈਤਾਸਚੁਵਸਿਅੰ
 ਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸਚਿਰਤੈਸਚੇਸੇਵਿਸਮਾਇ॥੪॥੯॥੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਵਡੰਤੁ

ਲਾ ੪ ਪਾਉ ੧

ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਰਵੈ

१॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਲਏ ਮ ਮਨਿਆ ਸਾਗੁ ਰੁਪੁ ਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮ
ਰੁਪੁ ਰਿਵਾਰਿ ਅਪਣੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਜਾਸਾਗਰ ਤਉ ਮੈ ਅਵਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਹੀਰੇ॥
ਕਉਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪੂਰੇ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਮੇਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪਾ
ਆਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਤੀ ਤਉ ਕਿਉ ਕਹਿ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ॥ ੩॥ ਤਉ ਕ
ਰਿ ਬਾਉ ਪਾਵ ਬਤੁ ਤੇਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਰਾਖ ਤੁ ਤਰਿ ਮੇਰੇ॥ ੪॥ ੧॥

ਵਡ ਤੰ ਸੁਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ॥ ਤਉ
ਰੁਪੁ ਭਓ ਰਿਦੁ ਜੈ ਲੋਭਾਣੀ॥ ੧॥ ਤਉ ਕਿਉ ਕਹਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲ ਉਇ ਆਣੀ॥
ਪਰ ਭਾਵੈ ਸੇ ਤਾਗਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ॥ ਗਰ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੇ
ਤਉ ਕਿਉ ਕਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਤਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੨॥
ਨਿਪਿਰੁ ਰਾਵਿ ਅਸਾਭੁ ਲੀ ਸੁ ਤਾਗਣਿ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਤੀ ਤਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁ ਤ
ਣਿ॥ ੩॥ ਨਿਤ ਸੇ ਤਾਗਣਿ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ॥ ਮੈ ਕਰਮ ਤੀਲ ਕਥ ਤੀ ਗਲਿ ਲਵੈ
ਤਉ ਪਿਰੁ ਗੁਣ ਵੰਤਾ ਤਉ ਅਉ ਗਣਿ ਆਰਾ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ
॥ ੨॥ ਵਡ ਤੰ ਸੁਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸਤ

ਕਉਰਿ ਤਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ॥ ਤਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਯੋਸਤਿ ਗੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮ
ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ॥ ਭੁਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਦਾ ਪਿਆਏ॥
ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਤਰਿ ਦਰ ਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ੧॥ ਤਉ ਸ
ਭਵੇ ਸਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੇ ਭਾਵਾ॥ ਸੇ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨ ਦਰਿ ਨ
ਏ॥ ਤਉ ਕਿਉ ਕਹਿ ਧੀਰ ਜੁ ਪਾਵਾ॥ ਜਿ ਸੁਕਾਰਣਿ ਤਉ ਸੀ ਗਾਰੁ ਸੀ ਗਾਰੀ ਸੇ ਪਿਰੁ ਰਤ
ਨੇਰਾ ਅਵਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਤਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿ ਅੜਾ ਸਵਰਾ॥ ੨॥
ਤਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੇ ਤਾਗ ਸੁ ਤਾਗਣਿ ਤੁ ਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥ ਮੈ ਉਪ
ਨ ਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ਮੈ ਢੋਡਿ ਅੜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀ ਉਕਰ ਤੁ
ਤਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਇ ਤੁ ਮਾਰ ਗਿਭੈ ਲੇ ਮਿਲੀ ਐ॥ ਅਪਨ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨ
ਕਰੈ ਤਿਜੇ ਤੀਰ ਲੀ ਐ॥ ੩॥ ਜੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇ ਤਾਤਿ ਸਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪ

ਦਾਦੇਵਾਨਿਤਪਖਾਫੇਗੀਸੇਵਕਮਾਵਾਤਿਸੁਆਗੈਪਾਈਢੇਵਾਨਿਤੀਤੀ
 ਗੀਤਰਿਜਨਕੀਜੋਤਰਿਤਰਿਕਥਾਸੁਦਾਏ॥੫॥ਪੰਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪੁ
 ਨਕਮਨਿਆਸਪੁਜਾਏ॥੬॥ਗੁਰੁਸਜਲਦੁਮੇਰਾਮੇਲਿਤਰੇਜਿਤੁਮਿਲਿਤੁ
 ਧਿਆਵਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਤੁਤਰਿਗੋਸਟਿਪੂਢਾਂਕਰਿਸਾਂਝੀਤਰਿਗੁਲਾ
 ॥ਗੁਲਗਾਵਾਨਿਤਨੀਤਸਦਤਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਦਿਤੇਗਾਨਾਨਕਜੀ
 ਲਾਇਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉਮੇਰਾ॥੫॥ਤਰਿਵੇਰ
 ਉਸਤੁਕੋਈਲੋਚੈਸੇਵੇਖੈਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇ॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾ
 ਰਾਸੋਤਰਿਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਸੋਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੇਜਿਨੁ
 ਗੁਰਪੁਰਾਮੇਰਾਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਤਰਿਜਨਤਰਿਇਕੈਤੋਏਤਰਿਜਪਿਤਰਿ
 ਗਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥੧੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਵਡਤੰਮੁਮਲਾ

ਘਰੁ ੧

ਅਤਿਉਚਾਤਕਾਦਰਥਾਰਾਅੰਤੁਨਾਤੀਕਿਉਪਰਵ

ਕੋਟਿ

ਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਧਾਵੈ॥ਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕਾਮਤਲੁਨਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਹਾਵੀਕਰੁਲੁ
 ਲਾ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥ਰਤਾਉ॥ਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਰਾਧਤਿ॥ਲਾਖ
 ਸਰਤਪੁਰੀਸਾਧਤਿ॥ਲਾਖਜੋਗੀਸਰਕਰੇਤੇਜੋਗਾ॥ਲਾਖਭੋਗੀਸਰਭੋਗ
 ਗਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਤਿਜਾਣਤਿਥੋਰਾ॥ਤੋਕੋਈਸਜਲੁਪਰਦਾਤੇਗਾ॥
 ਜਤਨਜੋਤੇਇਮਿਤਰਵਾਨਾ॥ਤਾਕਉਦੇਈਜੀਉਕੁਰਬਾਨਾ॥੩॥ਫਿਰਤ
 ਸੰਤਨਪਤਿਆਇਆ॥ਦੁਖੁਭਰਮੁਤਮਾਰਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥ਮਤਿ
 ਏਆਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੁੰਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਉਚਾ॥੪॥੧॥

ਮਤਲਾਪ

ਪੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ॥ਤਉਬਲਿਤਰੀਸਤਿ

ਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਕੇਦਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇ
 ॥ਰਤਾਉ॥ਸਚੁਸੰਤੁਤਮਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈ॥ਸੀਤਲਪੁਰਖਦ੍ਰਿਸਟਸੁਜਾ

ਸਚੁਤੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀ॥ਅਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀ॥
ਤੁਮਮਿਤਰਵਾਨਦਾਸਤਮਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਾਤਿਭੁਭਰਪੁਰਿਲੀਲਾ॥੬॥
ਵਡੰਤੁਸੁਮਤਲਾ ੫ ਤੁਥੇਅੰਤੁਕੋਵਿਰਲਾਜਾਏ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਥਿਪਛਾਏ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਅਰੇ॥ਜਪਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਦਰ
ਤੁਮਾਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮੇਰੇਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਜਿਸਤਿਜਨਾਵਤੁਤਿ
ਤੁਮਜਾਤੇ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਤਾਰੀ॥ਇਤਉਤਦੇਖਉਓਟਤੁਮਾ
ਜਾਤੇ॥੩॥ਮੇਤਿਨਿਰਗੁਣੁਕਿਉਨਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧੁਦੇਖਿਮਨੁਗਾਤਾ॥੪॥
ਵਡੰਤੁਸੁਮਤਲਾ ੫ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਾ॥ਦਾਨੁਦੇਇ
ਪੁਰੀਪੁਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਓਟਪੁਰਨਗੋਪਾ
ਰਤਾਉ॥ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਲਿਰਤਿਆਭਰਪੁਰੇ॥ਨਿਕਟਵਸੈਨਾਤੀ
ਕੁਦੁਰੇ॥੨॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਧਿਅਏ॥ਆਠਪਤਰਤਰਿਕੇਗੁਲਗਾ
ਜੀਅੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਤਰਿਦੁਆਰੇ
੬॥੬॥ ਵਡੰਤੁਸੁਮਤਲਾ ੫ ਤੁਵਰਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸ
ਮਤਿਗਵਿਅਪੁਰਨਪ੍ਰਭਸੁਅਮੀ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਅਧਾਰ
ਉਸੁਲਿਸੁਲਿਜੀਵਾਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਰਤਾਉ॥ਤੇਰੀਸਰਦਿਸਤਿਗੁਰਮੇ
ਪੁਰੇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇਸੰਤਾਪੁਰੇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਤਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇ
ਰੇਦਰਸਨਕਉਜਾਈਬਲਿਤਾਰੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਗੁਲਗਾਵਾ॥ਨਾ
ਰਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵਾ॥੪॥੫॥ ਵਡੰਤੁਸੁਮਤਲਾ ੫
ਪਸੰਗਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਕਬਹੁਛੀਜੈ॥੧॥ਵਡਭਾ
ਗੀਗੁਰਪੁਰਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ਰਤਾਉ॥ਰਤਲ
ਵਾਤਰਤਰਿਮਾਣਕਲਾਲਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਤਾਲਾ॥੨॥ਜ
ਕਤਪੇਖਉਸਾਧੁਸਰਣਾ॥ਤਰਿਗੁਲਗਾਇਨਿਰਮਲਮਨੁਕਰਣਾ॥੩॥
ਦਘਟਅੰਤਰਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਵੁਠਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਤੁਠਾ॥੪॥

॥੬॥ ਵਡਤੰਸਮਤਲਾ ੫ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਵਿਅ
 ਤੇਗੀਸਰਦਿਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾਗਰਤਾਉਗਜਤਰਿਤਿਆਵਤਿਸੋਥਾ
 ਵਾਗਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰਤਿਤਾਲਾਗੈਤਵਾ॥੧॥ ਤੇਰੇਜੀਅਤੁਸਦ
 ਥੀ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਚੁਦੇਤਾਥੀ॥੨॥ ਆਵਣਜਾਣਾਤੁਮਹਿ
 ਜਿਸੁਤੁਰਾਖਤਿਤਿਸੁਦੁਖੁਨਖੀਅਾ॥੩॥ ਤੁਏਕੋਸਾਤਿਥੁਅਦਰੇਨਹੈ
 ਨਉਕਰੇਨਾਨਕੁਕਰਜੇਗਿ॥੪॥ ੭॥ ਵਡਤੰਸੁਮਤਲਾ ੫
 ਤੁਜਾਣਾਇਤਿਤਕੋਈਜਾਣੈ॥ ਤੇਰਾਦੀਅਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ ਤੁਅ
 ਕੁਦਰਤਿਤੇਗੀਬਿਸਮਾਗਰਤਾਉ॥ ਤੁਪੁਆਪੇਕਾਰਦੁਆਪੇਕਰਦ
 ਕਮੇਜੰਮਦੁਤੁਕਮੇਮਰਦਾ॥੨॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਮਨਤਨਆਧਾਗੀ॥
 ਦਾਸਬਖਸੀਤੁਮਾਗੀ॥੩॥ ੮॥ ਵਡਤੰਸੁਮਤਲਾ ੫

ਅਰੁ ੨ ॥ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਦਕੀਪਿਅਰੇਤਉਕਿਉਪਈਗ
 ਗੇ॥ ਜੇਸਉਖੇਲਖੇਲਾਈਐਬਾਲਕੁਗਤਿਨਸਕੈਬਿਨੁਖੀਗੇ॥ ਮੇਰੈਅੰਤ
 ਖਨਉਤੇਰੈਅੰਮਾਲੀਜੇਸਉਭੋਜਨਮੈਨੀਗੇ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰ
 ਨੁਦਰਸਨਕਿਉਮਨੁਖੀਗੇ॥੧॥ ਸੁਦਿਸਜਣਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਮੈਮੇ
 ਮਿਤੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਓਹੁਜੀਅਕੀਮੇਰੀਸਭਥੇਦਨਜਾਣੈਨਿਤਸੁਦਵੈ
 ਕੀਆਥਾਤਾ॥ ਤਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਗਤਿਨਸਕਾਜਿਉਚਤ੍ਰਿਕੁਜਲ
 ਬਿਲਲਾਤਾ॥ ਤਉਕਿਆਗੁਲਤੇਰੇਸਾਗਿਸਮਾਲੀਮੈਨਿਰਗੁਲਕਉਰੇ
 ਤਾ॥੨॥ ਤਉਭਈਉਡੀਲੀਕੰਤਕਉਅੰਮਾਲੀਸੋਪਿਰੁਕਦਿਨੈਲੀਦੇ
 ਸਭਿਰਸਭੋਗਵਿਸਰੇਬਿਨੁਪਿਰਕਿਤੈਨਲੇਖਾ॥ ਇਤੁਕਾਪੜਤਨਿਨੁ
 ਵਈਕਰਿਨਸਕਉਤਉਵੇਸਾ॥ ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਲੁਗਵਿਅਪਿਅਰੇ
 ਗੈਤਮਆਦੇਸਾ॥੩॥ ਮੈਸਭਿਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਅੰਮਾਲੀਬਿਨੁਪਿਰ
 ਨਆਏ॥ ਜਾਸਤਿਥਾਤਨਪੁਛੀਆਅੰਮਾਲੀਤਾਬਿਰਥਾਜੇਬਨੁਸਭੁਜਾ
 ਪਨੁਪਨੁਤੇਸੇਤਾਗਲੀਅੰਮਾਲੀਜਿਨਸਤੁਰਤਿਆਸਮਾਏ॥ ਤਉਵਾਹਿ

ਨੇਤਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾਸ ਦ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ਜਿ ਚਰੁ ਦੁ ਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ
ਨਾਲੀ ਤਿ ਚਰੁ ਮੈ ਜਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਰੇ ॥ ਜਾਮਿਲਿ ਅਪੁਰਾਸ ਤਿ ਗੁਰੁ ਅੰਮਾ
ਤਾ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਸ ਭਪੁਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਪਿਰ
ਕਰਤਿ ਅਭਰ ਪੁਰੇ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਤਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਕੈ ਲਗਿ ਪੈਰੇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥ ੨੪ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਵਡੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਸਟਪ ਦੀਆ ॥

ਸਚੀ ਬਾਲੀ ਸਚੁ ਪੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰਾ

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹੁ ਲਾਧੁ ਪਨੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾ
ਨਾ ਮਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਚੋਇ ਰਤਤਿ ਤਾ ਪਾਵਤਿ ਸਚਾਨਾ
ਗੁਰਤਾਉ ॥ ਜਿਤ ਵਾਸ ਚੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚ ਚੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਤੇਰੁ ਸਾ
ਨਾ ਲਾਜਾ ਸਤਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਪੈਇ ॥ ੨ ॥ ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜੁ ਲਾਸਾ ਚਾਵਾ
ਮਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਪਾਲਾ
ਸਚੁ ਪੈਨ ਲਾਸਚੁ ਏਕਤਰਿ ਨਾਉ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਮਤਲੀ ਪਾਏ
ਕਰੀ ॥ ੪ ॥ ਆਵਤਿ ਸਚੇ ਜਾਵਤਿ ਸਚੇ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਮੁਲਿਨ ਪਾਤਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਏਸਾ ਚੈ ਸਚਿ ਆਰਤਿ ਸਾਚੇ ਮਾਤਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸ
ਚਾ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹੁ ਲਾਸਤਿ ਗੁਰ ਬਲਿਤ
ਜਾਉ ॥ ੬ ॥ ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤੁ ਸਚੁ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਚੁ ਵੇਖਾ
ਤਾ ਸਚੁ ਬੋਲ ਲਾਸਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲੇ ਆ
ਪੇਲੇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਥੁ ਭਾਵੈ ਤਿਥੁ ਰਖਾ ਸੀ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਵਡੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਮਨੁ ਆਦਤਿ ਸਧਾਵਦਾ ਓਤੁ ਕੈ ਸੇਤਰਿ ਗੁ

ਗਾਵੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਿਅਪਿਰਤੀ ਅਧਿਕਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸੰਤਵੈ ॥ ੧ ॥ ਵਾ

ਤੁਵਾਤੁਸਤਜੇਗੁਣਰਵੀਜੋਗਰਾਮੁਨਾਮੁਇ ਸੁਜੁਗਮਤਿਦੁਲਭੁਤੋ
 ਤਰਿਰਸੁਪੀਜੋਗਰਤਉ। ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਗਮਲੁਤੋਵੈਤਾਨੋ
 ਗਵੈ। ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੇਤਾਨਿਜਾਪਰਿਵਾਸਾਪਵੈ।
 ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰੰਗਿਰਤੇਸਦਾਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ। ਤਰਿਨਿਗਮਲੁਸਦ
 ਖਦਾਤਾਮਨਿਚਿੰਦਿਆਠਲੁਪਾਉ। ੩॥ ਤਮਨੀਚਸੇਉਤਮਭੁਏ
 ਸਰਣਾਈ। ਪਾਥਰੁਭੁਭਦਾਕਾਢਿਲੀਆਸਾਚੀਵਡਿਆਈ। ੪
 ਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਭੁਏਗੁਰਮਤਿਭੁਧਿਪਾਈ। ਅਕਤੁਪਗਮਲਭੁਏਅੰਤਰਿਵ
 ਵਸਾਈ। ੫॥ ਮਲਸੁਜਨਨੁਦੁਲੰਭੁਤੋਜਗਮਤਿਖਟਿਆਆਈ।
 ਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ। ੬॥ ਮਨਮੁਖਭੁਏਬਿਖੁਲੈ
 ਠਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਸਾਗਰੁਸਾਚਾ
 ਦੁਨਭਾਇਆ। ੭॥ ਮੁਖਤੁਤਰਿਤਰਿਸਭਕੋਕਰੈਵਿਰਲੈਤਿਰਦੈਵਨ
 ਆਨਾਨਕਜਿਨਕੈਤਿਰਦੈਵਸਿਆਮੋਖਮੁਕਤਿਤਿਨਪਾਇਆ।
 ॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਗੁਵਤੰਤੁਮਤ
 ਚੰਤਾ॥ ਕਾਇਆਕੁੜਿਵਿਗਾੜਿਕਾਟੇਨਾਈਐ। ਨਤ
 ਵਾਤੁਸਚੁਕਮਾਈਐ। ਜਥਸਾਚ ਅੰਦਰਿਤੋਇਸਾਚਾਤਪੀਸਦ
 ਈਐ। ਲਿਖੇਥਾਤੁਸੁਗਤਿਨਾਹੀਬੋਲਿਬੋਲਿਗਵਾਈਐ। ਜਿਥੇ
 ਤੀਐਭਲਾਕਹੀਐਸੁਗਤਿਸਬਦੁਲਿਖਾਈਐ। ਕਾਇਆਕੁੜਿਵਿ
 ਜਿਕਾਟੇਨਾਈਐ॥ ੧॥ ਤਾਮੈਕਤਿਆਕਤਦੁਜਾਤੁਵੈਕਤਾਇਆ
 ਤੁਤਰਿਕਾਨਾਮੁਮੈਰੈਮਨਿਭਾਇਆ। ਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਠਿਲਾਗਾਦੁ
 ਠਾਤਿਆਨਾਸੁਖਮਨੰਤਿਆਇਵਸਿਆਜਾਮਿਤੈਠੁਗਮਾਇਆ।
 ਤੁਧੁਅਰਦਾਸਿਮੇਰੀਜਿਨਿਆਪੁਓਪਾਇਆ। ਤਾਮੈਕਤਿਆਕਤ

ਏਕਤਾਇਆ॥ ੨॥ ਵਾਗੀਖਸਮੁਕਛਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਲਾਮੰਦਾਕਿਸੈਨਾ
 ਏਕਤਾਪਾਵਲਾਨਤਪਾਇਏਗਜਾਸੁਆਮੀਸੇਤੀਅਪਿਆਪੁਵਵਲਾ॥
 ਨੂਨਾਨਿਸੰਗਤਿਕਰਿਸਗੀਕੀਜਾਇਕਿਆਰੁਆਵਲਾਜੇਦੇਇਸਤਲਾਮਨ
 ਕਤਲਾਆਖਿਨਾਤੀਵਾਵਲਾ॥ ਵਾਗੀਖਸਮੁਕਛਾਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਲਾ॥ ੩॥
 ਭੁਭੁਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ ਕਉਜਾਕੋਇਨਮਾਗੈਮੀਠਾਸਭਮਾ
 ਨਾਸਭੁਕੋਇਮੀਠਾਮੰਗਿਦੇਖੈਖਸਮਭਾਵੈਸੋਕਰੈ॥ ਕਿਯੁਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਕ
 ਰੀਨਾਮਤੁਲਿਨਸਮਸੇਗਾਨਾਨਕਾਜਿਨਨਾਮੁਮਿਲਿਆਕਰਮੁਤੋਆਧੁਰਿਕ
 ਨਾਸਭੁਭੁਪਾਈਅਨੁਆਪਿਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਵਡਤੰਸੁਮਤ
 ੧ ਚੰਤਾ॥ ਕਰਤੁਦਇਅਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ ਸਭੁਭੁਪਾਈਐਅ
 ਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥ ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਅਪਿਤੁਏਭੁਪਾਇਖੈਪੈਲਾਈਆ॥
 ਏਕਤੁਏਤੀਕੀਏਰਾਜੇਇਕਨਾਭਿਖਭਵਾਈਆ॥ ਲੋਭਮੋਤੁਤੁਏਕੀਆਮੀਠਾ
 ਤੁਭਗਿਭੁਲਾਣਾ॥ ਸਦਾਦਇਅਕਰਤੁਅਪਲੀਤਾਮਿਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ ੧॥
 ਨਾਮੁਤੇਰਾਏਸਾਚਾਸਦਾਮੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ ਦੁਖੁਗਇਆਸੁਖੁਆਇਸਮਾਣਾ॥
 ਵਨਿਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਾ॥ ਸੁਰਿਨਰਸੁਘੜਸੁਜਾਣਗਾਵਤਿਜੇਤੇਰੈਮ
 ਭਾਵੇਤਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਤੇਚੇਤਤਿਨਾਤੀਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਵੇਤਾ॥ ਇਕਿਮੁੜ
 ਮੁਗਪਨਚੇਤਤਿਮੁਲੇਜੇਅਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਦਾਸਾਚਾਸੇਇਮੈ
 ਮਨਿਭਾਣਾ॥ ੨॥ ਤੇਰਾਵਖਤੁਸੁਤਾਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਥਾਣੀ॥ ਨਾਮਿਤੇਰੈਜੇ
 ਏਰਾਤੇਨਿਤਚੜਤਿਸਵਾਇ॥ ਇਕੁਕਰਮੁਧਰਮੁਨਤੋਇਸੰਜਮੁਜਾਮਿਨਏਕੁਪਦ
 ਜੀਵਖਤੁਸੁਤਾਵਾਸਦਾਤੇਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਰੀਥਾਣੀ॥ ੩॥ ਤਉਬਲਿਤਾਗੀਸਾਚੇ
 ਨਾਵੈ॥ ਰਾਜੁਤੇਰਾਕਥਤੁਨਜਾਵੈ॥ ਰਾਜੇਤੇਰਾਸਦਾਨਿਤਚਲੁਏਤੁਕਥਤੁਨਜਾ
 ਵੇ॥ ਚਕਰੁਤੇਰਾਸੇਇਤਵੈਜੇਇਸਤੰਜਿਸਮਵੇਏ॥ ਦੁਸਮਨੁਤਦੁਖੁਨਲਗੈ
 ਮੁਲੇਪਾਪੁਨੇਜਿਨਆਵੇਏ॥ ਤਉਬਲਿਤਾਗੀਸਦਾਤੇਵਾਏਕਤੇਰੇਨਾਵੇਏ॥ ੪॥
 ਗੁਗਤੁਗੰਤਰਿਭਗਤਤੁਮਾਰੇ॥ ਕੀਰਤਿਕਰਤਿਸੁਆਮੀਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥ ਜਪਤਿ

ਸੇਵਕਸੇਵਤਿਭੁਏਕਿਰਤੁਕਮਾਵਲਾਮੰਦਾਕਿਸੈਨਾ॥ ਸਭੁਭੁਪਾਈਐਅ

ਤਸਾਚਾਏਕੁਮੁਰਾਰੇ॥ ਸਾਚਾਮੁਰਾਰੇਤਾਮਿਜਾਪਤਿਜਾਮਿਸੰਨੇਵਸਵੇਰੇ॥
 ਭੁਲਾਵਾਤੁਤੁਤਿਕੀਆਜਾਮਿਏਤੁਚੁਕਾਵੇਤਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਤਕਿ॥
 ਲੇਤੁਜਮਤੁਓਥਾਰੇ॥ ਜੁਗਤਜੁਗੰਤਰਿਭਗਤਤੁਮਾਰੇ॥ ੫॥ ਵੇਰੇਮੇਰੇ॥
 ਥਾਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ ਕਿਉਕਰਿਕਰਉਥਿਨੰਤੀਤਉਆਖਿਨਜਾਣਾਨਾ॥
 ਗਹਿਤਾਸਾਚੁਪਛਾਣਾ॥ ਸਾਚੇਪਛਾਣਾਤਾਮਿਤੇਰਾਜਾਮਿਅਪਿਥੁਦਾ॥
 ॥ ਦੁਖਭੁਖਸੰਸਾਰਿਕੀਏਸਤਸਾਏਤੁਚੁਕਾਵੇਤਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਜਾ॥
 ਤਸਾਥੁਏਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਏਆਪਿਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ ੬॥
 ਬੰਕੇਲੋਇਦਦੰਤਰੀਸਾਲਾ॥ ਜੇਤਦੇਨਕਜਿਨਲੰਮਜੇਵਾਲਾ॥ ਕੰਚਨਾ॥
 ਆਸੁਇਨੇਕੀਛਾਲਾ॥ ਜੇਵੰਨਛਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਮਾਲਾ॥ ਜਪਤੁਤੁਸੀਸਏ॥
 ॥ ਜਮਦੁਆਰਿਨਹੋਤੁਖਜੀਅਸਿਖਸੁਣਤੁਮਤੇਲੀਤੋ॥ ਤੰਸਤੰਸਾਬੰਦਾ॥
 ਲੈਤੰਮਨਕੀਜਾਲਾ॥ ਬੰਕੇਲੋਇਦਦੰਤਰੀਸਾਲਾ॥ ੭॥ ਤੇਰੀਚਾਲਸੁਣੇ॥
 ਪੁਰਾਜੀਥਾਣੀ॥ ਕਤੁਕਨਿਕੋਕਿਲਾਤਰਲਜੁਆਣੀ॥ ਤਰਲਜੁਆਣੀ॥
 ਭਾਣੀਇਛਮਨਕੀਪੁਰੀਏ॥ ਸਾਰੰਗਜਿਉਪਗੁਧਰੈਠਿਮਿਠਿਮਿਅਪਿਅਪੀ॥
 ਪੁਰਏ॥ ਸ਼੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੀਫਿਰੈ॥ ਮਾਤੀਉਦਕੁਗੰਗਾਵਾਣੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ॥
 ਸੁਤਰਿਕਾਤੇਰੀਚਾਲਸੁਣਾਵੀ॥ ਮਧੁਰਾਜੀਥਾਣੀ॥ ੮॥ ੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਵਰੰਸੁਮਾਰੰ॥
 ਚੰਤੁ॥ ਆਪਣੇਪਿਰਕੈਰੰਗਿਰਤੀਮੁਈਏਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰੋ॥ ਨਾਰੋ॥
 ਦਿਮਿਲਿਰਹੀਮੁਈਏਪਿਰੁਰਾਵੇਭਾਇਪਿਅਾਰੇ॥ ਸਚੈਭਾਇਪਿਅਾਰੀਕੰਤਿਸੇ॥
 ਤਰਿਤਰਿਸਿਉਨੇਤੁਰਚਾਇਅਾ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਅਾਤਾਪਿਰੁਪਾਇਅਾਗੁਰਕੈਨਾ॥
 ਸਮਾਇਅਾ॥ ਸਾਧਨਸਥਦਿਸੁਤਾਈਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਾਰੀ॥
 ਨਕਸਾਧਨਮੇਲਿਲਈਪਿਰਿਆਪੇਸਚੈਸਤਿਸਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੀ॥
 ਪਿਰਦੇਖਿਤਦੁਰੇਰਾਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਰਾਵਿਅਾਮੁਈਏਪਿਰੁਰਵਿਗਹਿਅਾ॥

ਸਾਪਿਰੁਗਵਿਗਤਿ ਆਤੁਰਪੁਰੇ ਵੇਖੁਤੁਰੇ ਜੁਗਿਜੁਗਿ ਏਕੋਜਾਤਾ ਧਨਥਾ
ਕੁਲੀਪਿਰੁਸਤਜਿ ਰਵੇਮਿਲਿ ਆਕਰਮਥਿ ਧਾਤਾ ਜਿਨਿਤਰਿ ਰਸੁਚਾਖਿ ਆ
ਵੇਸੁਭੁਧਿ ਆਤਰਿ ਸਰਿ ਰਤੀਭਰਪੁਰੇ ਨਾਨਕਕਾਮਦਿ ਸਾਪਿਰਭਵੇ ਸ
ਰੇਰੇਤਦੁਗੇ ॥ ੨ ॥ ਸੋਤਾਗਦੀਜਾਇ ਪੁਛਤੁ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁਗਵਾਇ
ਨਾਪਿਰਕਾਤੁ ਕਮੁਨਪਾਇ ਓਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਤੁ ਆਪੁਗਵਾਇ ਆ ਜਿਨੀ ਆ
ਵਾਇ ਆਤਿਨੀ ਪਿਰੁਪਾਇ ਆਰੰਗਸਿਓਰਲੀ ਆਮਾਏ ॥ ਸਦਾਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸੋ
ਜੇਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਏ ॥ ਕਾਮਦਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵਲਾਗੀ ਤਰਿ
ਪ੍ਰੇਮਸੁਭਾਇ ਆ ਨਾਨਕਕਾਮਦਿ ਸਤਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਰੁਬਲਾਇ
॥ ੩ ॥ ਤਉ ਸੋਮਰਿ ਮੁਈਏ ਤੁਚਲੁ ਗੁਰਕੈ ਭਾਏ ॥ ਤਰਿ ਵਰੁਗਵਤਿ ਸਦਾ ਮੁਈ
ਨੇਜਾਪਰਿ ਵਾਸਾਪਾਏ ॥ ਨਿਜਾਪਰਿ ਵਾਸਾਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੋਤਾਗਦਿ
ਗੀ ॥ ਪਿਰੁਗਲੀ ਆਲਾਜੇ ਬਨੁ ਥਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਸਵਾਗੀ ॥ ਤਰਿ ਵਰੁਸੋ
ਗੋਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਤਾਏ ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਦਿ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ
ਏ ਸਤਿਗੁਰਭਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੩ ਚੰਤਾ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾਜੇ ਸਤਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ
ਏਲਾਤਾ ਤਰਿ ਰਸੁਪੀਜੈ ਰਾਮਾ ॥ ਲਾਤਾ ਤਰਿ ਰਸੁਲੀਜੈ ਤਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਣਸੰਗੁ ਤਿਅਵਗਾਣਵਿ ਕਣਤਿ ਅਪੈ ਆਪੁਪਛਾਏ ॥ ਗੁ
ਰਤਿਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕੀਭਗਤਿ
ਗਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਥੀਜੀਐ
ਤਰਿ ਲੀਜੈ ਸਗੀਰਿ ਜਮਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੁਲਾਤਲੈ
ਰਥਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਲਾਤਾਪਰਥਾਏ ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੁਝੈ ਗੁਰਥੀ ਚਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਲਾਨੁ ਕਰਿ
ਕੇਰਿ ਸਨਾਭੁ ਖਨਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਥੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁ
ਤਾਏ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇਜਨਲਾਗੇ ਜਿਨਾਮ ਸਤਕਿ ਮਲੀ ਵਡਭਾਗੇ ਰਾ

੨੫੪

ਮਾਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਜਘਰਿਦਸਿਆਸਚੈਸਥਦਿਥੈਰਗੋਸਾ
ਮਸਤਕਿਭਾਗੋਸਚਿਥੈਰਗੋਸਚਿਰਤੇਵੀਚਾਗੀਨਾਮਖਿਨਾਸੁ
ਬਉਰਾਨਾਸਥਦੇਤਉਮੈਮਾਗੀਸਾਚੈਸਥਦਿਲਾਗੀਮਤਿਉਪੈ
ਖਿਨਾਮੁਸੋਤਾਗੀਨਾਨਕਸਥਦਿਮਿਲੈਭਉਭੰਜੁਤਰਿਰਾਵੈਮਨਤੋ
॥੩॥ਖੇਤੀਵਲ੍ਹਨੁਸਭੁਤੁਕਮੁਏਤੁਕਮੇਮੰਨਿਵਡਿਅਈਗਮਾਗੁਰ
ਤੁਕਮੁਭੁਈਐਤੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਗਮਾਤੁਕਮਿਮਿਲਾਈਸਤ
ਮਾਈਗੁਰਕਾਸਥਦੁਅਪਾਰਾਸਚੀਵਡਿਅਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚੁਸ
ਲਤਾਰਾਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿ
ਈਕਤੁਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਤੁਕਮੇਰਹਿਆ
ਈ॥੪॥੨॥ ਵਡਤੁਸੁਮਤਲਾ੩ ਚੰਤਾ॥ ਮਨੇ
ਤੁਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲਿਜੀਓ॥ਆਪਲੇਘਰਿਤੁਸੁਖਿਵਸਤਿਪੋਤਿਨ
ਨਮਕਲੁਜੀਓ॥ਕਾਲੁਜਾਨੁਜਮੁਜੇਤਿਨਸਾਕੈਸਾਚੈਸਥਦਿਲਿਵ
ਏ॥ਸਦਾਸਚਿਰਾਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਆਵਲੁਜਾਨੁਰਤਾਏ॥ਦੁਜੈਰ
ਭਗਿਮਿਵਿਗੁਤੀਮਨਮੁਖਿਮੇਤੀਜਮਕਾਲਿ॥ਕਤੈਨਾਨਕਸੁਲਿਮਨ
ਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰਿਆਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਏਥਾਤ
ਸਤੁਨਭਾਲਿ॥ਜੇਭਵੈਸੇਭੁਚਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਤਾਲਿ॥ਗੁਰ
ਦਰਿਨਿਤਾਲਿਮਨਮੇਰੇਅੰਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁ
ਆਨਵਿਤੁਲੇਦੁਜੈਰਾਇਖੁਆਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਝੁਟੈਨਾਤੀਸਭ
ਨਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਏਥਾਤਰਿਵਸਤੁਨਭ
॥੨॥ਮਨਮੇਰਿਆਜਨਮੁਪਦਾਰਥਪਾਇਕੈਇਕਿਸਚਿਲਗੇਵਾਪ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਲਾਅੰਤਰਿਸਥਦੁਅਪਾਰਾਅੰਤਰਿਸਥ
ਪਾਰਾਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾਨਾਮੇਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆ
ਵਿਆਪੇਦੁਖਸੰਤਾਪੇਦੁਜੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਤਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਸਥਦਿ

ਭਰੋਤ ਅਧਿਕਾਈ। ਨਾਨਕ ਮਾਲਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਤੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾ
॥ ੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਅਪਦਾ ਸੇਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮਾ ਜੋ
ਮਾਗਤਿ ਅਪਦਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਾ ਸੇਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿਲਿ ਵ
ਗੀ ਅਪਦਾ ਅਪੁਪਛਾਇਆ ਮਤਿਨਿ ਤਚਲ ਅਤਿਗੁਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੇਜਾ ਮੁਖਾਇਆ ਇਕ ਕਾਮਇਤਿ ਤਕਾਗੀ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਪਿਆਰੀ ਮ
ਮੁਖੇ ਇਰੋਤ ਅਭਾਗੇ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਦਾ ਸੇ ਪੁਰੇ ਵਡ
ਗਾ ॥ ੪॥ ੩॥ ਵਡੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਚੰਤਾ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ
ਜੀ ਅਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮਾ ਲਾਟਾਲਾ ਭੁਤ ਰਿਭੁ ਗਤਿ ਤੈ
ਮਤਿ ਗੁਰੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ਗੁਲਮਤਿ ਗੁਰੀ ਸਮਾਏ ਜਿ ਸੁਆਪਿ ਬੁ
ਏ ਲਾਟਾ ਭੁਗਤਿ ਸੈ ਸਾਗੇ ਬਿਨੁ ਭੁਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਤੇਈ ਦੁਜੈ ਪਤਿ ਬੇਈ ਗੁ
ਮਤਿਨਾ ਮੁਖਾਗੇ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਤੈ ਜਿ ਸੋਨੇ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰਿ ਲਾ
ਵਡਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਲਜੀ ਅਤਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ੧॥ ਮਾਇ
ਮੇਤੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਤੈ ਬੋਟਾਇ ਤੁਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮਾ ਕੁਰੂ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁਖਾ ਵਲੀ
ਮੇਤੁ ਵਪਤਿ ਵਿਕਾਰਾ ਰਾਮਾ ਬਤੁ ਵਪਤਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਤਸਾਇ ਤੁਸੰਸਾਰਾ ਬਿ
ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਬੇਈ ਪਤਿ ਪਤਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਲਤਿ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤੇਈ
ਮਾਵਲਜਾ ਲਾਕੇ ਦੇਨ ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਪਿਆਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਤੁ ਸ
ਦੁਖੁ ਤੈ ਬੋਟਾਇ ਤੁਵਾਪਾਰਾ ॥ ੨॥ ਬੋਟੇ ਬੋਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀ ਅਨਿਤਿ ਤੁਸਚੇ
ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮਾ ਬੋਟੇ ਦਰਗਤ ਸੁਟੀ ਅਨਿਉਂ ਭੋਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮਾ
ਭੋਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਖਿਆ
ਏ ਅਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖ ਸੰ
ਨਾ ਲਿਵੈ ਰੁਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ਬੋਟੇ ਬੋਰੇ ਪਰਖੀ ਅਨਿਤਿ ਤੁਸਚੇ ਦ
ਵਾਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ੩॥ ਅਧਿਕਾਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐਤੁ ਰੁਕਰ ਲਾਕਿ ਛੁਨ ਜਾਈ
ਮਾਨਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇ ਸੀ ਜਿਉਂ ਤਿਸਦੀ ਵਰਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ਜਿਉਂ ਤਿਸ

ਦੀਵਡਿਅਈਆਪਿਕਰਾਈਵਰੀਆਮੁਨਫੁਸੀਕੋਈ। ਜਗਜੀਵ
 ਤਾਕਰਮਿਥਿਧਾਤਾਆਪੇਬਖਸੇਸੋਈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਰ
 ਐਨਾਨਕਨਾਮਿਪਤਿਪਾਈ। ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਤੋਰੁਕਰੇ
 ਦੁਨਜਾਈ॥ ੪॥ ੪॥ ਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੩ ਚੰਤਾ। ਸਰ
 ਦਾਰਿਨਾਮੁਤੈਸਚਾਵਾਪਾਰਗਮਾਗੁਰਮਤੀਤਰਿਨਾਮੁਵਛਜੀਐਅਭਿਜੋ
 ਠਾਰਗਮਾਅਤਿਮੋਲੁਅਠਾਰਸਚਵਾਪਾਰਸਚਿਵਾਪਾਰਿਲਗੇਵਡੁ
 ਤਰਿਥਾਤਰਿਭਗਤੀਰਤੇਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਰੀ। ਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚੁਪ
 ਕੈਸਥਦਿਵੀਚਾਰਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸਾਚੈਕੇਵਾਪ
 ਤਉਮੋਮਾਇਆਮੈਲੁਤੈਮਾਇਆਮੈਲੁਭਗੀਜੈਗਮਾਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਗਨ
 ਨਾਤਰਿਰਸੁਪੀਜੈਗਮਾਗਸਨਾਤਰਿਰਸੁਪੀਜੈਅੰਤਰੁਭੀਜੈਸਚਸਥਦਿਥ
 ਅੰਤਰਿਖੁਤਟਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਸਥਦੇਕਢਿਪੀਐਪਨਿਤਾਰੀ। ਜਿਸੁਨਦ
 ਈਸਚਿਲਾਗੈਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੋਨਿਰਮਲੋਤਰੁਰੀ
 ਭਗੀਜੈ॥ ੨॥ ਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਸਭਿਪਤਿਪਤਿਕੁਕਦੇਕਿਸੁਪਤਿਕਰਤਿਪੁਕਾਰ
 ਮਾਇਆਮੋਤੁਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲਗੈਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਗਮਾਮਾਇਆਰੇ
 ਜਗਤਿਪਿਆਰਾਵਾਵਦਿਜਾਇਦੁਖੁਪਾਈ। ਥਿਖੁਕਾਕੀਜਾਥਿਖੁਸਿਉਲਾ
 ਟਮਾਂਹਿਸਮਾਈ। ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਇਕਮਾਵੈਕੋਇਨਮੇਟਣਤਾਰਾਨਾ
 ਰਤੇਤਿਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤੋਰਿਮੁਰਖਕੁਕਿਮੁਏਗਾਵਾਰਾ॥ ੩॥ ਮਾਇਆਮੋ
 ਰੰਗਿਆਮੋਤਿਸੁਧਿਨਕਾਈਗਮਾਗੁਰਮੁਖਿਇਤੁਮਨੁਰੰਗੀਐਦੁਜਾਰੰਗੁਜਾ
 ਦੁਜਾਰੰਗੁਜਾਈਸਚਿਸਮਾਈਸਚਿਭੁਰੇਭੰਡਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੋਈਥੁ
 ਸਵਰਣਤਾਰਾਆਪੇਮੇਲੋਸੋਤਰਿਮਿਲੈਤੋਰੁਕਤਣਕਿਦੁਨਜਾਏ। ਨਾਨਕ
 ਵੈਭਗਮਿਭੁਲਾਇਆਇਕਿਨਾਮਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ਵਡੰਤ
 ਲਾ ੩ ਏਮਨਮੇਰਿਆਵਾਗਉਦੁਸੰਸਾਰੁਤੈਅੰਤਿਸਚਿਨਿਥੇਜਾਗ
 ਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਠਿਰਿਤੋਇਨਠੇਰਾਗਮਾਠਿਰਿਤੋਇਨਠੇਰਾਅੰਤਿਸਚਿਨਿ

ਮੇਲੇਵਰਿਆਈ। ਸਾਚੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸਤਜੇਮਾਤੇਸਤਜੇਹੇਤਸਮਾਈ। ਸਾਚਾਮ
ਉਦਿਸਚੁਵਸਾਇਆਸਬਦਿਰਤੇਅੰਤਿਨਥੇਗਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਸਚਿਸਮਾਦੇ
ਗੰਭੀਰਵਜਲਿਠੇਗਾ॥ ੧॥ ਮਾਇਆਮੋਤੁਸਭੁਥਰਭੁਪੈਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਈਗਾਮਾ
ਤਪਿਤਾਸਭੁਤੇਤੁਤੇਤਪਲਚਾਈਗਾਮਾਤੇਤਪਲਚਾਈਪੁਰਬਿਕਮਾਈਮੇਟਿਨ
ਕੋਈ। ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋਕਰਿਵੇਖੈਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਮਨਮੁਖਿਅੰ
ਤਪਿਖਪੈਬਿਨੁਸਥਦੈਸਾਂਤਿਨਆਈ। ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਕੋਈਭੁਲਾਮਾਇ
ਸੋਤਖੁਆਈ॥ ੨॥ ਇਤੁਜਗੁਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਭੁਜਿਪਏਤਰਿਸਰਣਾਈਗਾਮਾਅ
ਸਿਕਰੀਗੁਰਪੁਰਅਗੈਰਖਿਲੇਵਤੁਦੇਤੁਵਡਾਈਗਾਮਾ। ਗਖਿਲੇਵਤੁਸਰਣਾਈਤ
ਮੁਵਡਾਈਤੁਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾ। ਸੇਵਾਲਾਗੇਸੇਵਡਭਗੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋ
ਤਾਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਕਰਮਕਮਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਤੀਪਾਈ। ਨਾਨਕਤਿਸਨੇਸ
ਏਥੁਏਜੇਜਾਇਪਵੈਤਰਿਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਸੋਤਰਿਮਤਿਦੇਇਸਾਉਪਜੈਤੋਰਮ
ਨਕਾਈਗਾਮਾ। ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਏਕੁਤੁਆਪੇਦੇਇਥੁਏਈਗਾਮਾ। ਆਪੇਦੇਤਿਥੁਏ
ਅਵਰਨਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ। ਦਰਿਸਾਚੈਸਦਾਹੈਸਾਚਾਸਾਚੈਸਥ
ਨੁਭਾਖਿਆ। ਘਰਮਤਿਨਿਜਘਰੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਦੇਇਵਡਾਈ। ਨਾਨਕਜੋਨਾਮਿ
ਤੇਸੇਈਮਤਲੁਪਾਇਨਿਮਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਸਾਈ॥ ੪॥ ੬॥ ੮॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਵਡਤੰਸੁਮਤਲਾ ੪

ਭੰਤਾ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਗਾਮਾ। ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤ
ਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਵਸਾਈਗਾਮਾ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਵਸਾਈਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰ
ਗਾਮਾ। ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਪਨੁਪਨੁਸਤਿਗੁਰੁਮਾਰਾ। ਉਠਤਥੈ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਾਂਤਿਪਾਈ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗਾਈ॥ ੧॥ ਤਉਜੀਵਾਤਉਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਸਰਸੇਰਾਮਾ। ਤਰਿਨਾਮੋਤਰਿਨਾ
ਮੋਦੇਜਾਏਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਵਿਗਸੇਰਾਮਾ। ਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਕਮਲਪਰਗਸੇ

ਤਰਿਨਾਮੁ ਨ ਵੰਨਿ ਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਉ ਮੈਰੋ ਗੁਰਾਇ ਆਦੁ ਖੁਲਾਥਾ ਤਰਿਸਦੀ
 ਲਗਾਈ ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰੇ ਵੇਖੈ
 ਜੀਵਾ ਤਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰੇ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਕੋਈ ਆਇ
 ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਈ
 ਰਾਮਾ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਥਚ ਨ ਸੁਲਾਏ
 ਨਿਥੈ ਰਾਗੁ ਭਇ ਆਖੈ ਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਰਹੁ ਸੁਖ ਦਾ ਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਤਮ ਧੁਰਾ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਕੋਈ ਆਇ
 ਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
 ॥ ਤਰਿ ਦਨੇ ਤਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਨਿਅਰਾਧਿ ਆਤਿ ਨ ਕਾਦੁ ਖੁਭਰ ਮੁਭਾ ਗਾ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡੁ ਰਾ
 ਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿਸਤ
 ਪੁਰਖ ਤੇਈ ॥ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਖ ਵਡੁ ਤਸੁ ਮਤਲਾ ੪ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਤਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
 ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮਾ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮਾ
 ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਤਰਿਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆਗਿ ਸੁਕਾ
 ਉਛੁੰਦਿ ਛੁਛੇਦੀ ਸੋ ਸਜਲੁ ਤਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇ ਆਗੇ ਕਦਿ ਸਟਿ ਤਰਿ ਇਕੋ
 ਰਿਅਤ ਮਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਤਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ
 ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੋਵਤ ਤਮ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ
 ਰਣ ਸਰੋਵਤ ਤਿਨ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਆਗੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ
 ਰਜਾ ਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਤਰਿ ਰਾਇ ਆਗੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ
 ਰਿਰਾਇ ਆਗੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਲ
 ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਤਿ ਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥

ਤੇ ਤੇ ਉਵਾਗੀ ਗੁਰਸਿਖਮੀ ਤਪਿਅਰੇਗਾ ਤਰਿਨਾਮੋ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ਮੇ
ਤਨੁ ਮੁਅਧਾਰੇਗਾ ਮਾ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਨਿਸਖਨ ਤੀਜੀਵੰਗਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਿਪਾਕਰੇ ਸੁਖਦਾ ਤਾਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
ਤਰਿਅਪੇ ਸਰਧਾਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ਤਰਿਅਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇਗਾ ਤਉ ਵਾਗੀਤ
ਗੇਗੁਰਸਿਖਮੀ ਤਪਿਅਰੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿਅਪੇ ਤਰਿਅਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ
ਨਾ ਤਰਿਅਪੇ ਤਰਿਅਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੇ ਤੇਈ ਰਾਮਾ ਜੋ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਵੈ ਸੇਈ ਤੇਵੈ
ਗੁਨ ਕਰਦਾ ਜਾਈ ॥ ਬਤੁਤੁ ਸਿਅੰ ਪੁਲਾਇ ਅਨਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੈ ਸਭਿ ਚਤੁਰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਨਾਨ ਕਦੇ ਖਿਆ ਮੈ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇਈ ॥ ਤਰਿਅਪੇ
ਅਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਡੰਤੁ ਸੁਮਤਲਾ ੪ ਚੰਤ
ਤਰਿਸਤਿਗੁਰ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਤਮਭਾਇ ਆਰਾਮ
ਤੇ ਮਰਅਗਿ ਆਨੁ ਗਵਾਇ ਆਗੁਰਗਿ ਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ ਗੁਰ
ਅਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ ਅਗਿ ਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇ ਆ ਤਰਿਜਪਿ ਆਸਾ ਸਗਿਰਾਸੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰ
ਪਾਗੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾਲਾਇ ਆ ॥ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰ ਤਰਿਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਤਰਿ
ਤੇਗੁਰ ਚਰਣ ਤਮਭਾਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਅਰਾ ਮੈ
ਗੁਰਬਿਨੁ ਰਤਨੁ ਜਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿਨਾਮੋ ਤਰਿਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ
ਮਾ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਤੂ ਕੇਈ ਬੇਲੀ ਨਾ ਤੀਤਿਥੈ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮਿ ਢਾਡਾਇ ਆ
ਪਨੁ ਪਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮੇਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਅਰਾ ਮੈ ਗੁਰਬਿਨੁ ਰਤਨੁ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨੀ
ਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਨ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਤਿਨਨਿ ਤਫਲੁ
ਤਿਨਨਿ ਤਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਨਿਤਫਲੁ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥ
ਵਾਇ ਆਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿਯੁਗਾ ਘਰਿ ਤੋਦੈ ਰਤਨਿ ਪਦਾਰਥਿ ਭੁਖੇ ਭਾਗ

ਤੀਲ ਤਰਿਦੁਰੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨ ਕਰੀਅ ਤੁਜਿ ਨੀਰੋਹੇ
 ਧਿੰ ਏਆ ॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ
 ਤਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਤਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਿਤਿ
 ਲਿਖੇ ਰਾਖਿ ਆਰਾਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਤਭਗਤੀ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਤਿ
 ਰਤਭਗਤੀ ਜਾਂ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋ ਦੇ
 ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਣ ਤਮਾਰੇ ॥ ਕਤੁਨਾਨ ਕ ਗੁਰਿਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਤਾ ਏਆ
 ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਸਤੀ ॥ ਤਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਤਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ
 ॥੩॥ ਵਡ ਤੰ ਸੁਮਤਲਾ ੪ ਢਾਂਤਾ ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਰਿਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰਾਮਾ ॥ ਤਮ ਪੁਛਤ ਤਮ ਪੁਛਤ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਸਿਤਰਿ ਥਾਤਾਰਾਮਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਤਰਿ ਥਾਤ ਪੁਛਤ ਜਿਨਿਨਾ ਮੁਪਦਾ
 ਆਪਾਇ ਲਗਤ ਨਿਤ ਕਰਤ ਬਿਨੰਤੀ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੁ
 ਖੁਸੁ ਖੁਸਮ ਤੁਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਿ ਰਾਤਾ ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੁਦਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ
 ਤਉ ਮੈ ਪਾਪਾਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਭਿ ਅਜੇ ਜਗਿਤਾ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿ ਆਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਿਖਿ
 ਖੜਗੁ ਤਬਿ ਦੀਨ ਜਮ ਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖ ਦੇ
 ਖਲਾ ਬੇਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਸੁਦਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੁਦਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨ ਸੇਤਉ
 ਪਾ ॥ ੨ ॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਮੁਖਿ
 ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ
 ਵਾਇ ਆ ਅਰੋਗ ਭੋਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਤਿ ਸਮਾਧਿ ਤਰਿ ਲਾਗੀ ਤਰਿ
 ਗਤਿ ਰਗੰਭੀਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿਨਾ ਮੁਜਿਨਿ ਧਿ ਆਇ ਆਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰ
 ਏਆ ॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਪਾ
 ਰਿ ਪਾਰਤੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਤਉ ਬਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਤਮ ਪਾਪੀ ਤਮ ਪਾਪੀ ਨਿ

ਗੁਰੇਰਾਮਾਤਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਤਰਿਦਇਆਲਸਰਣਇਆ
ਤੁਭੰਗਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਤਮਪਾਥਰਤਰੇਤਰਾਇਆਸਤਿਗੁਰੇਰੇਟਿਗਮ
ਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਾਰੇ।ਤਰਿਧਾਰਤੁਤਰਿਧਾਰਤੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿ
ਲੇਤੁਭੰਗੇ॥੬॥੪॥

ਗਮ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡਹੰਸੁਮਤਲਾ ੪

ਘੋੜੀਆ॥

ਦੇਤਤੇਜਦਿਜੀਰਾਮਿਉਪਾਈਆਗਮਾ।ਧੰਨੁਮਾਲਸਜ

ਪੁੰਨਿਪਾਈਆਗਮਾ।ਮਾਲਸਜਨਮੁਵਡਪੁੰਨੇਪਾਇਆਦੇਤਸੁਕੰਚਨਚੰਗੜੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਚਲੁਲਾਪਵੈਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਵਰੰਗੜੀਆ।ਦੇਤਦੇਤਸੁਥੰਕੀ
ਤਰਿਜਾਪੀਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਸੁਤਾਵੀਆ।ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਨਾਮੁਸਖਾਈਜਨਨਾ
ਗਮਿਉਪਾਈਆ॥੧॥ਦੇਤਪਾਵਉਜੀਨੁਬੁਝਿਚੰਗਾਗਮਾ।ਚੜ੍ਹਿਲੰਘਾਜੀ
ਮੁਭੁਇਅੰਗਾਗਮਾ।ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਅਨਤਤਰੰਗਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਏ
ਤਰਿਥੋਤਿਥਿਚੜ੍ਹਿਵਡਭਾਗੀਲੰਘੈਗੁਰਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਏ।ਅਨਦਿਨੁਤਰਿਰੰਗਿ
ਰੇਗੁਣਗਵੈਤਰਿਰੰਗੀਤਰਿਰੰਗਾ।ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਥਾਦੁਪਾਇਆਤਰਿਉਤ
ਤਰਿਪਦੁਚੰਗਾ॥੨॥ਕੜੀਆਲਾਮੁਖੇਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਗਮਾ।ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁ
ਰਿਚਾਥਕੁਲਾਇਆਗਮਾ।ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਤਰਿਤਰਿਲਾਇਚਾਬਕੁਮਨੁਜਿਵੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੀਆਅਘੋੜਘੋੜਵੈਸਬਦੁਪਾਵੈਅਪਿਉਤਰਿਰਸੁਪੀਤਿਆ।ਸੁਣਿਸੁਵਣ
ਦੀਗੁਰਿਵਖਾਣੀਤਰਿਰੰਗੁਤੁਰੀਚੜ੍ਹਾਇਆ।ਮਤਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਿਖੜਾਜਨਨਾ
ਕਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆ॥੩॥ਘੋੜੀਤੇਜਾਇਦੇਤਰਾਮਿਉਪਾਈਆਗਮਾ।ਜਿਤੁਤਰਿ
ਭੁਜਪੈਸਾਧੰਨੁਧੰਨੁਤੁਖਾਈਆਗਮਾ।ਜਿਤੁਤਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧੰਨੁਸਾਥਾਸੈ
ਰੇਪਾਇਆਕਿਰਤੁਜੁਜੰਦਾ।ਚੜ੍ਹਿਦੇਤਜਿਘੋੜੀਬਿਖਮੁਲੰਘਾਏਮਿਉਗੁਰਮੁ
ਖਗਮਾਨੰਦਾ।ਤਰਿਤਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਪੁਰੈਮਿਲਿਸੰਤਨਾਜੰਵਾਈ।ਜਨ
ਨਕਤਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸੰਗਲੁਮਿਲਿਸੰਜਨਾਵਾਧਈ॥੬॥੧॥

੩੫੮

ਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੪ ਦੇਹਤੇਜਨਜੀਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆਰਾਮਾਗੁ
ਨਗੁਰੁਤਰਿਮੰਗੀਆਰਾਮਾਗੀਆਨਮੰਗੀਤਰਿਕਥਾਚੰਗੀਤਰਿਨਮੁਰੰਗੀ
ਲੀਆਸਭੁਜਨਮੁਸਫਲਿਓਕੀਅਕਰਤੈਤਰਿਗਾਮਨਾਮਿਵਖਾਈ
ਰਾਮਨਾਮੁਸਲਾਤਿਤਰਿਪ੍ਰਭੁਤਰਿਭਗਤਿਤਰਿਜਨਮੰਗੀਆਜਨੁਕਰੈ
ਦੁਸੰਤਤੁਤਰਿਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਚੰਗੀਆ॥ ੧॥ ਦੇਹਤੇਕੰਚਨਜੀਨੁਸੁਵਿ
ਜਜਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨਰਾਮਾਜਜਿਨਾਮਰਤਨੁਗੋਵਿੰਦਪਾਇਆ
ਲੇਤਰਿਗੁਣਸੁਘੋਲੇਗੁਰਸਥਦੁਪਾਇਆਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਵਡੰ
ਰਿੰਗੀਬੁਝੇਲਾਤਰਿਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤਰਿਨਵਤਨਤਰਿਨਵ
ਨਾਨਕੁਵਖਾਏਨਾਮੁਜਾਏਤਰਿਨਾਮੁਤਰਿਪ੍ਰਭਮੰਗੀਆ॥ ੨॥ ਕਜੀਅ
ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਪਾਇਆਰਾਮਾਮਨੁਮੈਗਲੁਗੁਰਸਥਦਿਵਸਿਆਇਆ
ਮਨੁਵਸਗਤਿਅਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾਧਨਕੰਤਿਪਿਅ
ਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਤਰਿਸੇਤੀਘਰਿਸੇਤੈਤਰਿਪ੍ਰਭਨਾਰੀਤਰਿਰੰਗਿਰਤੀ
ਮਾਤੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਤਰਿਤਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਜਨੁਤਰਿਦਾਸੁਕਤਤੈਵ
ਗੀਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇਆ॥ ੩॥ ਦੇਹਤੇਯੋਜੀਜੀਜਿਤੁਤਰਿਪਾਇਆਰਾਮਾ
ਸਤਿਗੁਰਜੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਰਾਮਾਤਰਿਗਾਇਮੰਗਲੁਰਾਮਨਾਮਾ
ਵਸੇਵਕਸੇਵਕੀਪ੍ਰਭਜਾਇਪਾਵੈਰੰਗਮਤਲੀਤਰਿਰੰਗੁਮਲੇਰੰਗ
ਰਾਮਗਾਏਮਨਿਸੁਭਾਏਤਰਿਗੁਰਮਤੀਮਨਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਦੇਹਤੇਜੀਚਜਿਤਰਿਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥ ੧੪॥

੧੬ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਵਡੰਤਸੁਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ੪
ਗੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਰਾਮੀਪਿਆਰਾਮਾਇਤੁ
ਦਿਤੜਾਵਾਰਾਮਾਤਨੁਮਨੁਦਿਤਭਵਜਲੁਜਿਤਚੁਕੀਕਾਇਜਮਦ
ਸਥਿਰੁਥੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਰਤਿਆਵਦਜਾਈਸੇਘਰੁਲਾਧਸ

ਤਰਿਕਾਨਮੁ ਅਧਾਰਾ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਖਿਮਾਏਰਲੀਆਗੁਰਪੁਰੇਕ
ਅਸਕਾਰਾਸੁਦਿਸਜਲਜੀਮੈਰੇਜੀਤਾਰਾਮਾਗੁਰਿਮੰਤੁਸਥਦੁਸ
ਤਾਰਾਮਾਸਚੁਸਥਦੁਪਿਆਇਅਮੰਗਲੁਗਾਇਆਚੁਕੇਮਨਤੁਅੰਦੇ
ਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਤਤਿਨਜਾਇਆਸਦਾਸਦਾਸੰਗਿਥੈਸਾਪ੍ਰਭਜੀਭੁ
ਸਚਾਮਾਲਾਪ੍ਰਭਿਤਰਿਧਨੁਸਤਜੇਦੀਤਾਕਤੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਥਲਿ
ਗੀਤੇਰਾਦਾਨੁਸਭਨੀਤੈਲੀਤਾ॥੨॥ਤਉਭਾਣਾਤੰਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਰਾਮ
ਮਨੁਥੀਆਠੰਢਾਸਭਤ੍ਰਿਸਨਥੁਏਰਾਮਾਮਨੁਥੀਆਠੰਢਾਚੁਕੀਰੰਢਾ
ਇਆਬਤੁਤੁਖਜਾਨਾਸਿਖਸੇਵਕਸਭਿਭੁੰਚਲਲਗੇਸੁਤਿਗੁਰਕੈਕੁਰ
ਵਨਾਨਿਰਭਉਭਏਖਸਮਰੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਥੁਏਰਾਨਾਨਕਦ
ਸਦਾਸੰਗਿਸੇਵਕੁਤੇਗੀਭਗਤਿਕਰਉਲਿਵਲਾਏ॥੩॥ਪੁਰੀਆਸਾਜੀ
ਨਸਾਮੇਰੇਰਾਮਾਮੇਤਿਨਿਰਗੁਣਜੀਉਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮਾਸਭਿਗੁਣ
ਠੇਠਾਕੁਰਮੇਰੇਕਿਤੁਮੁਖਿਤੁਪੁਸਲਾਤੀਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਮੇਰਾਕਿਯੁਨ
ਵੀਚਰਿਐਥਖਸਿਲੀਆਖਿਨਮਾਤੀਨਉਨਿਧਿਪਾਈਵਜੀਵਾਧਾਈ
ਵਜੇਅਨਤਦਤੁਰੇਕਤੁਨਾਨਕਸੇਵਰੁਪਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਲਾਥੇਜੀਸ
ਕਲਵਿਸੁਰੇ॥੪॥੧॥ ਵਾਡਤੰਸੁਮਤਲਾਪ ਢੰਤਾ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਵਿਆਸੁਦੇਦੋਕੁਤ੍ਰਵੰਢਨਿਪਵਣੁਤੁਲਾਰਿਆਨਾਨਕਸੁਦੀਅ
ਤੇਪਰਵਾਣੁਜੇਸੁਦੇਦੇਸਚੁਧਰੀ॥੧॥ ਢੰਤਾ॥ ਤਿਨਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭੁ
ਸੁਵਲੀਸੁਦਿਆਰਾਮਾਸੇਸਤਜਿਸੁਤੇਲੇਜਿਤ੍ਰਿਤਰਿਰਸਨਾਭਇਆਰਾਮਾਸੇਸ
ਜਸੁਤੇਲੇਗੁਣਤਅਮੋਲੇਜਗਤਉਧਾਰਣਾਏਭੈਥੈਤਿਥਸਾਗਰਪ੍ਰਭਚਰਣਕੇ
ਤੇਓਲੰਘਾਏ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਿਤਿਨੰਲੇਖਾਨਗਇਆਕਤੁਨਾ
ਨਕਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਈਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਸੁਵਲੀਸੁਦਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਏਦਿਲੋਈਡਿਠਪਿਆਸਨਭੁਏਮੁਖਲੀਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਅੰਧਿਅਨਿਜਿਨੀ
ਰੇਸੰਦੋਮਾਧੀ॥੧॥ ਢੰਤਾ॥ ਜਿਨੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠਾਤਿਨਕੁਰਥਾਏਰਾਮ

੨੫੯

ਸੇਸਾਚੀਦਰਗਤਭਾਵੇਗਾਮਾਹਾਰਿਮਨੇਸੇਪਰਧਨੇਤਰਿਸੇਤੀਰੰਗੇ
ਰਿਸਤਿਅਘਾਏਸਤਜਿਸਮਾਏਘਟਿਘਟਿਗਮਈਅਜਾਤੇਸੇਈਜਾ
ਸੇਸੁਖੀਏਠਾਕੁਰਾਪਏਭਾਵੇਕਤੁਨਾਨਕਜਿਨਤਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਠਾਤਿਨੰ
ਰਥਾਵੇ॥੨॥ ਸਲੋਕ॥ ਦੇਤਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁੰਦੀਨਾਮਵਿਦੁਲੀਅ
ਕਸਠਲਜਨੰਮੁਜੈਘਟਿਵੁਠਾਸਚੁਧਲੀ॥੧॥ ਚੰਤਾ॥ ਤਿਨਖੰਨੀਐ
ਜਿਨਮੇਰਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਠਾਗਮਾਜਨਚਾਖਿਅਘਾਏਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਿਠਾ
ਤਰਿਮਨਹਿਮੀਠਾਪ੍ਰਭੁਤੁਠਾਅਮਿਓਵੁਠਾਸੁਖਭਏ॥ਦੁਖਨਾਸਭਗਮਿਥਾ
ਤਨਤੇਜਪਿਜਗਦੀਸਈਸਤਜੈਜਏ॥ਮੋਤਰਤਤਥਿਕਾਰਥਾਕੇਪੰਚਤੇਜ
ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਨਖੰਨੀਐਵੰਦਾਜਿਨਘਟਿਮੇਰਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਵੁਠਾ॥੩॥ ਸ
ਜੋਲੋੜੀਦੇਗਮਸੇਵਕਸੇਈਕਾਢਿਆਨਾਨਕਜਾਵੇਸਤਿਸਾਈਜੋ
ਤਰਾ॥੧॥ ਚੰਤਾ॥ ਮਿਲਿਜਲੁਜਲਤਿਖਟਾਨਾਗਮਾਸੰਗਿਜੋਤੀਰੰ
ਲਾਨਾਗਮਾਸਮਾਇਪੁਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਆਪਿਆਪ੍ਰੇਜਾਣੀਐ॥ਤਤਸੁੰਨਿ
ਜਿਸਮਾਧਿਲਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ਆਪਿਗੁਪਤਾਆਪਿਮੁਕਤਾ
ਪੁਵਖਾਨਾਨਾਨਕਭੁਮਭੈਗੁਣਬਿਨਸੇਮਿਲਿਜਲੁਜਲਤਿਖਟਾਨਾ॥੪॥
ਵਰਹੰਸੁਮਤਲਾ ੫ ਚੰਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ
ਰਖੁਜਗਤੁਸਗਲਦੇਤਥਾਗਮਾਸਮਰਥਸਰਣਜੋਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਨੀ
ਖਦਾਤਾਤਉਕੁਰਥਾਣੀਦਾਸਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾਵਰਨਚਿਤਨੁਨਾ
ਲਾਖਿਅਕਥਨਤੇਅਕਥਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਣਤੁਥਿਨਤੀਪ੍ਰਭਕਰਣ
ਸਮਰਥਾ॥੧॥ਏਤਿਜੀਤ੍ਰੇਤੁਕਰਤਾਰਾਮਾਪ੍ਰਭਦੁਖਦਰਦਭੁਮਤਰ
ਮਾਪ੍ਰਭਦੁਖਦਰਦਨਿਵਰਿਖਿਨਮਤਿਰਖਿਲੇਤੁਦੀਨਦਇਆਲਾਮਾਤ
ਸੁਆਮੀਜਿਨਲੁਸਭੁਜਗਤੁਥਾਭਗੋਪਾਲਾਜੋਸਰਣਿਅਵੈਗੁਣਨਿਧਾਨ
ਸੋਥਤੁਜਿਨਮਿਨਮਰਤਾਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੁ
॥੨॥ਆਠਪਤਰਤਰਿਧਿਆਈਐਗਮਾਮਨਇਓਅਜਾਠਧੁਪਾਈਐਗ

ਏਥਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਮਿਟਤਿਜਮਕੇਤ੍ਰਸਾਗੋਬਿੰਦੁਗਾਇਆਸਾਪ
 ਏਥਾਈਪੁਰਨਆਸਾਤਜਿਮਾਨੁਮੋਤੁਵਿਕਾਗਸਗਲੇਪ੍ਰਭੁਕੋਮਨਿਭਾ
 ਐਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁਰੇਈਜਾਤਸਦਾਤਰਿਤਰਿਧਿਆਈਐ॥ ੩॥
 ਰੇਵਜਤਿਅਨਤਤਵਾਜੇਰਾਮਾਘਟਿਘਟਿਤਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੇਰਾਮਾਗੋਵਿਦੁ
 ਜੇਸਦਾਥਿਰਾਜੇਅਗਮਅਗੋਚਰੁਓਚਾਗੁਣਥੇਅੰਤਕਿਯੁਕਤਦੁਨਜਾਈ
 ਏਨਸਕੈਪਤੁਚਾਅਪਿਉਪਾਏਅਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅੰਤਸਭਿਸਾਜੇ॥ ਥਿ
 ਏਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਨਾਮਿਭਗਤੀਦਰਿਵਜਤਿਅਨਤਦਵਾਜੇ॥ ੪॥ ੩॥

ਮ: ੨ ਮ: ੩ ਏ ਮ: ੪ ਏ ਮ: ੫ ੩ ਜੋੜ ੧੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਣਗੁਣਸੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਲਾਤਲੀਅਾ॥
 ਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਤੁਜਿਨਿਜਗੁਪੈਲਾਇਆਮੁਤਲਤਿਪੁੰਨੀਪਾਈਭੁਗੀਜਾ
 ਐਥਾਘਤਿਚਲਾਇਆਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਅਾਇਆਰੁਨੇਵੀਰ
 ਰਥਾਏ॥ ਕਾਇਆਤੰਸਥੀਅਾਵਿਛੋੜਾਜਾਦਿਨਪੁਨੇਮੇਰੀਮਾਏ॥ ਜੇਤਾਲਿਖਿ
 ਅਤੇਤਾਪਾਇਆਜੇਤਾਪੁਰਥਿਕਮਾਇਆਪੰਨੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਤੁਜਿਨਿਜਗੁ
 ਪੈਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਾਤਿਭੁਸਿਮਰਤੁਮੇਰੇਭਾਈਤੋਸਭਨਾਏਤੁਪਇਆਲਾਏਥੇ
 ਪੰਧਕੁੜਚਾਰਿਦਿਤਾਅਗੈਸਰਪਰਜਾਦਾਅਗੈਸਰਪਰਜਾਦਾਜਿਉਮਿਤਮਾ
 ਰਾਕਾਏਗਾਰਥੁਕੀਜੈ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਤਸੁਖਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀ
 ਐਥਾਗੈਤੁਕਮੁਨਚਲੈਮੁਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿਥੀਅਾਵਿਤਾਦਾ॥ ਸਾਤਿਭੁਸਿਮਰਤੁਮੇਰੇ
 ਭਾਈਤੋਸਭਨਾਏਤੁਪਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੰਮੁਖਸੇਥੀਐਤੀਲੜਾਏਤੁਸੰ
 ਰਾਗੇ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਰਵਿਰਤਿਆਸਚੜਾਸਿਰਜਣਤਰੇ॥ ਸਾਚਾਸਿਰਜਣ
 ਤਰੇਅਲਖਅਪਾਰੇਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਅਾਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਇਅਦੈਇ
 ਰਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਛਾਏਛਾਤਿਉਸਾਰੇਅਪੇਤੁਕਮਿਸਵਾਰਦਿਤਰੇ॥ ਜੇਤਿਸੁ

੨੬੦

ਭਾਵੈ ਸੰਸਾਰ ਸੇਧੀ ਐ ਤੀਲ ਜਾਏ ਤੁਸੰ ਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕੁ ਰੰਨਾ ਥਾਥਾ ਜਾਨੈ
ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਾਏ ਵੇ ਕਾਰਣਿ ਥਾਥਾਰੇ ਈ ਐ ਰੋਵੈ ਦੁਸਰਾ ਲਭਿਕਾਰੇ ॥
ਦੁਸਰਾ ਲਭਿਕਾਰੇ ਗਾਠ ਲਾਸੰ ਸਾਰੇ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦ ਗਿ
ਵੈ ਨਾ ਤੀਇ ਤੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਥੋਵੈ ॥ ਐ ਥੋਆਇ ਆਸ ਤੁ ਕੇ ਜਾਸੀ ਕੁਜਿ ਬਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਰੰਨਾ ਥਾਥਾ ਜਾਨੀ ਐ ਜੋ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਵਰਤੰ ਸੁਮਤਲਾ ੧ ਆਵਤੁ ਮਿਲਤੁ ਸੁਤੇ ਲੀ ਤੋ ਸਚ ਜਾਨ
ਏਤਾ ਰੋਵ ਤਥਿ ਰਤਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪ ਲਾਸਾ ਤਿਥੁ ਸੰਮਾਏਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਲਿਤ ਪੰਥੁ ਨਿਤਾਲਿਤ ਅਸਾਭਿਓ ਥੋ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀ ਅਤਿ ਨੀਲੀ
ਤੋ ਅਤਿ ਸੈਕਾ ਭਾਲਾ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ
ਕੰਮੁ ਕਰੇਤਾ ॥ ਆਵਤੁ ਮਿਲਤੁ ਸੁਤੇ ਲੀ ਤੋ ਸਚ ਜਾਨਾ ਮੁਲ ਏਤਾ ॥ ੧ ॥
ਨਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀ ਐ ਜੋ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐ ਸਾਕੇ ਇ ॥ ਸੇਵਿਤੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਥੁ ਆਪ ਲਾਪੰਥੁ ਸੁਤੇ ਲਾ ਆਗੈ ਤੋਇ ॥ ਪੰਥਿ ਸੁਤੇ ਲੈ ਜਾਵਤੁ ਤਾਂ ਫਲੁ
ਤੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਰਾ ਈ ॥ ਭੋਟੈ ਸਿਓ ਜਾਵਤੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਤੁ ਤਾਂ ਪਤਿਏ
ਪਾਈ ॥ ਮਤਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਤੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਤੁ ਰੰਗ ਸਿਓ ਰਲੀ ਅਮਾਏ
ਮਰਦੁ ਨਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀ ਐ ਜੋ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਮਰਦੁ ਮੁਲ
ਸੁਰਿ ਅੰਤ ਕੁਏ ਜੋ ਤੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੇ ॥ ਸੁਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀ
ਦਰਗਤ ਪਾਵਤਿ ਸਚੀ ਮਾਏ ॥ ਦਰਗਤ ਮਾਣੁ ਪਾਵਤਿ ਪਤਿ ਸਿਓ ਜਾਵ
ਗੈ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਕਰਿਏ ਕੁਧਿ ਆਵਤਿ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਤਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐਤ
ਗੈ ॥ ਉਚਾਨ ਤੀਕਤ ਲਾਮਨ ਮਤਿ ਰਤ ਲਾ ਅਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੇ ॥ ਮਰਦੁ
ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਤ ਕੁਏ ਜੋ ਤੋਇ ਮਰਤਿ ਪਰਵਾਣੇ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੋ ਥਾਥਾ
ਐ ਥਾਜੀ ਤੋਇ ਤੁਸੰ ਸਾਰੇ ॥ ਕੀਤਵੈ ਥੋਸਾ ਤਿਥੁ ਆਪ ਲਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ
ਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਥੀ ਚਰੇ ਪਾਰ ਲਪਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀ ਅਸੇ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ
ਵੈ ਆਪੇ ਤੁਕਾ ਮੁਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀ ਅਸੇ ਈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕੁਛੁ ਪੁਅ

ਨਕ ਕਿਸਨੇ ਬਾਬਰੇ ਈ ਐ ਬਾਜੀ ਤੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਵਡ ਤੰਸੁ ਮ

੧੧ ਦਖਣੀ ॥ ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀ ਐ ਸਚ ਜਾਪਰ ਵਦਗਾਰੇ
ਨਿਅਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਸਚ ਜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁਰੋਜੇ ਜਿ ਵਿਛੋੜਿ
ਨਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿ ਅਨੁ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥
੧ ॥ ਸਚ ਜਾ ਸਾਤਿ ਬੁਸਚੁ ਤੁਸਚ ਜਾ ਦੇਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇ

ਰਿਦੁ ਖੁਸੁ ਖੁਦੇ ਵਲਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿ ਐ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ
ਜਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਆਦੇਤਿ ਜੀਅ ਆਧਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਆਸ
ਨੇ ਬੋਲਤਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਆਵਾਗਵਦੁ ਸਿਰਜਿ ਆਤੁ ਬਿਰੁਕਰੈ ਤਾਰੋ ॥ ਜੰਮ ਲੁ

ਕਣਾ ਆਇ ਗਇ ਆਬ ਪਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਭੁੰਡੈ ਜੈਨ ਮੁਵਿ ਸਾਰਿ ਆਬੁ ਭਜੈ
ਆਤਿ ਸੁਚਾਰੋ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਾਇ ਆ ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਲਤਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ਸਦ

ਅਏਤਿ ਨਾਜਾਨੀ ਆਪੁ ਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿ ਆਵਿ ਛੁ
ਆਮੇਲਤਾਰੋ ॥ ਰੁਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋ ਤਲੀ ਐ ਤੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਕਾਰੋ ॥ ਬਾਲਕ
ਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੇ ਜਨਿ ਤੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ੪ ॥ ਨਉ ਦਰਠਾ ਕੇ ਤੁਕਮਿ ਸਾਚੈ ਤੰਸੁ

ਇ ਆਗੈ ਲਾਰੋ ॥ ਸਾਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੁਠਿ ਵਿਧਲੀ ਆਮਿਰਤ ਕੜਾ ਅੰਕੁ ਨ ਜੈ
ਗੇ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈ ਏ ਮਤਲੁ ਰੁੰਨੀ ਦਰਬਾਰੋ ॥ ਰੇ ਵਤੁ ਕੰਤ ਮਤਲੀ ਤੇ ਸ
ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੋ ॥ ੫ ॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨ ਵਾਲਿ ਆਕ ਪਜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੋ ॥ ਵਾ

ਵੇ ਜੋ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਆਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੋ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨ ਜੈ ਮੇਰਾ ਮਰਦੁ ਭਇ
ਆ ਪਿਗੁ ਜੀਵ ਲੁਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਸੁਜਾਣੀ ਐ ਪਿਰ ਸਚ ਜੈ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰੋ
੬ ॥ ਤੁਸੀਰੋ ਵਤੁ ਰੇ ਵਲਾ ਈ ਤੇ ਝੁਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤਉ ਮੁਠ ਜੀਧੈ ਧਾਵ

ਜੀ ਆਪਿ ਰਿਛੋਡਿ ਅਜੀ ਵਿਧਲ ਕਾਰੋ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਤਲੀ ਆਰੁ ਜੈ ਤੇਤਿ ਪਿ
ਆਰੋ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਲਾਤ ਲਾਤ ਉਤਸਿ ਅਜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੋ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ
ਰੁਪ ਲਾਇ ਆਸਾਧਨ ਸਚੁ ਸੀ ਗਾਰੋ ॥ ਆਵਤੁ ਮਿਲਤੁ ਸਤਲੀ ਤੇ ਸਿਮਰਤੁ ਸਿ

ਮਲਤਾਰੋ ॥ ਬਈ ਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੋ ਤਗਲੀ ਸਚੁ ਸਵਾਰ ਲਤਾਰੋ ॥ ਗਾਵਤੁ ਗੀਤੁ ਬਿ

ਰਤਨਾਨਕਬੁਤਮੁਥੀਚਾਰੋ॥ ੮॥ ੩॥

ਵਡੰਸੁਮਰਾ

੩੬੧

ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਇਆਸੋਸਾਤਿਬੁਕੁਦਰਤਿਜਾਣੇਵਾਸ
ਦੁਰਿਨਭਾਲੀਐਘਟਿਘਟਿਸਥਦੁਪਛਾਣੇਵਾਸਚੁਸਥਦੁਪਛਾਣੇ
ਨਜਾਦੁਜਿਨਿਏਤਰਚਨਾਰਾਚੀ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁ
ਕਾਚੀ॥ ਜਿਨਿਥਾਪੀਥਿਥਿਜਾਣੇਸੋਈਕਿਆਕੋਕਾਏਵਖਾਣੇ॥ ਜਿਨਿਜਗੁ
ਵਤਾਇਆਜਾਏਸੋਸਾਤਿਬੁਪਰਵਾਣੇ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਆਇਆਏਓਠਿ
ਅਧਪੰਧੈਤੈਸੰਸਾਰੇਵਾਸਿਰਿਸਿਰਿਸਚੜੈਲਿਖਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਪੁਰਬਵੇ
ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੀਆਜੇਤਾਕੀਆਸੋਨਿਬੈਤੈਜੀਅਨਾਏ॥ ਜੇਤੋਕਰਮਕਰਾਵੇ
ਦੁਜੀਕਾਰਨਭਾਏ॥ ਅਪਿਨਿਰਾਲਾਮੁਪੰਧੈਥਾਪੀਕਰਿਤੁਕਮੁਢਾਵਾ
ਅਜੁਕਲਿਕਰੇਦਿਅਕਾਲੁਥਿਆਪੈਦੁਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰੋ॥ ੨॥ ਜਮ
ਪੰਥੁਨਸੁਝਈਉਝਜੁਅੰਧਗੁਥਾਰੇਵਾਸਨਾਜਲੁਲੇਠਤੁਲਾਈਅਨਾਰੋ
ਰਕਾਰੇਵਾਸਭੇਜਨਭਾਉਨਠੰਢਾਪਾਦੀਨਾਕਾਪਜੁਸੀਗਾਰੋ॥ ਗਲਿਸੰ
ਰਿਮਾਰੋਉਭੇਨਦੀਸੈਘਰਥਾਰੋ॥ ਇਥਕੇਰਾਤੇਜਮਨਿਨਾਤੀਪਛੁਤਾਣੇ
ਰੋ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਕੋਥੇਲੀਨਾਤੀਸਚਾਏਤੁਥੀਚਾਰੋ॥ ੩॥ ਥਾਥਾਰੇਵਹਿਰ
ਜਾਦੀਅਤਿਮਿਲਿਰੇਵੈਗੁਣਸਾਰੇਵਾਰੇਵੈਮਾਇਆਮੁਠਜੀਪੰਧਜਾਰੇਵ
ਵਾਪੰਧਾਰੇਵੈਮੈਲੁਨਪੈਵੈਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੋ॥ ਜਿਉਥਾਜੀਗਰੁਭਰਮੈਕੁ
ਠਿਮੁਠੀਅਤੰਕਾਰੋ॥ ਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਵਣੁਤਰਾਆਪੇਕਰਮਕਰਾਏ॥
ਤੇਗੁਰਿਪੁਰੈਗਾਖੇਨਾਨਕਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ ੪॥ ੪॥

ਵਡੰਸੁਮਰਾ

ਥਾਥਾਆਇਆਏਓਠਿਚਲਾਇਤੁਜਗੁਧੁਰੁਪਸਾਰੇਵਾਸ
ਘਰੁਸਚੜੈਸੋਵੀਐਸਚੁਖਰਾਸਚਿਅਰੇਵਾਸਕੁਰਿਲਾਬਿਜਾਥਾਇਨਾ
ਅਗੈਲਾਏਨਠਾਓ॥ ਅੰਤਰਿਅਉਨਥੈਸਤੁਕਤੀਐਜਿਉਸੁਵੈਘਰਿਕ
ਮਲੁਮਰਦੁਵਡਾਇਓਜਾਬਿਨਸੈਜਗੁਸਥਾਏ॥ ਲਾਬਿਪੰਧੈਮਾਇਜਗੁ
ਇਆਕਾਲੁਖਜੁਰੁਅਏ॥ ੧॥ ਥਾਥਾਆਵਤੁਭਾਈਤੇਗਲਿਮਿਲਤੀ

॥ १ ॥ ਅਸੀਸਾਏ ॥ ਥਾਥਾਸਚੜਾਮੇਲੁਨਚੁਕਈਪ੍ਰੀਤਮਕੀਆਦੇਤਅਸੀ
 ॥ ਗਾਅਸੀਸਾਏਵਤੋਭਗਤਿਕਰੇਵਤੋਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੋਇਕਿਭੁ
 ॥ ਵਤੁਥੇਤੁਥਾਵਤੁਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਖੇਲੋ ॥ ਜਮਮਾਰਗਿਨਤੀਜਾਦਾਸ
 ॥ ਦੇਸਮਾਦਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚੈਵੇਸੋ ॥ ਸਾਜਨਸੈਲਮਿਲਤੁਸੰਜੋਗੀਗੁਰ
 ॥ ਲੇਖੇਲੇਠਾਸੋ ॥ ੨ ॥ ਥਾਥਾਨਾਂਗੜਾਆਇਆਜਗਮਤਿਦੁਖੁਸੁਖੁਲੇਖੁ
 ॥ ਆਇਆਲਿਖਿਅੜਾਸਾਤਨਾਟਲੈਜੇਤੜਾਪੁਰਥਿਕਮਾਇਆ ॥ ਬਤਿ
 ॥ ਚੈਲਿਖਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖਿਅਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ ॥ ਕਾਮਦਿਅ
 ॥ ਕਾਮਦਾਏਬਤੁਰੰਗੀਗਲਿਤਾਗਾ ॥ ਤੇਢੀਮਤਿਭਇਆਮਨੁਤੋਢਾਗੁ
 ॥ ਸਾਮਖੀਖਾਇਆ ॥ ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਨਾਂਗੀਬੰਧਿਚ
 ॥ ਏਆ ॥ ੩ ॥ ਥਾਥਾਰੋਵਤੁਜੇਕਿਸੈਰੋਵਦਾਜਾਨੀਅੰਆਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇ
 ॥ ਰੁਨੋਰੋਵਦਤੋਗਾ ॥ ਪੁਤਭਾਈਭਭੀਜੋਰੋਵਤਿਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਅਰੋਗਾ ॥ ਭੈਰੋਵੈ
 ॥ ਦਸਾਰਿਸਮਾਏਕੋਮਰੋਨਮੁਇਆਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਦਸਿਜਾਦਾ
 ॥ ਵਹਿਸਚੁਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਜੋਬੰਧਿਪਾਠਾਇ
 ਅਧੀਨਾਨਿਖਿ
 ਅੜਾਏਖੁਨ
 ਸੇਟੀਸੈਦਰਤਾ
 ਕਾਰਜਾਅਧਾਇ
 ਅਧੀਨਾਤਾਕਾਰਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਣਰੰਸੁਮਤਲਾ ੩ ਅਲਾਤਦੀਆ ॥
 ॥ ਸਚੜਾਤਰਿਸਾਲਾਤੀਐਕਾਰਜੁਸਭੁਕਿਯੁਕਰਦੈਜੋਗੁ ॥ ਸਾਧਨਰੰਡ
 ॥ ਕਥੁਥੈਸਈਨਾਕਦੇਤੋਵੈਸੋਗੁ ॥ ਨਾਕਦੇਤੋਵੈਸੋਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨਰਸਭੋਗ
 ॥ ਪਨਮਤਲਿਸਮਾਦੀ ॥ ਜਿਨਿਪ੍ਰਿਥੁਜਾਤਾਕਰਮਥਿਧਾਤਾਥੈਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬ
 ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਆਗੁਣਸਾਰਤਿਆਪਦੇਕੰਤਸਮਾਲਤਿਨਾਕਦੇਲਗੈਵਿਜੋ
 ॥ ਸਚੜਾਪਿਰੁਸਾਲਾਤੀਐਸਭੁਕਿਯੁਕਰਦੈਜੋਗੋ ॥ ੧ ॥ ਸਚੜਾਸਾਤਿ

ਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ ਸਾਧਨਪ੍ਰਿਅਕੈਰਿਗੰਢੀ
ਆਪੁਗਵਾਏ॥ ਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਏਠਿਰਿਕਾਉਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਰ
ਕਾਮਦਿਇਛਪੁੰਨੀਅੰਤਰਿਭਿੰਨੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ ਸਬਦਿ
ਤੀਜੋਥਨਿਮਾਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ ਸਚਜਾਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਪਛਾਣ
ਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਜਿਨੀਆਪਦਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਤਉਤਿਨਪੁਰ
ਤਾਜਾਏ॥ ਆਪੁਛੋਡਿਸੇਵਾਕਰੀਪਿਰੁਸਚਰਾਮਿਲੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥
ਮਿਲੈਆਏਸਾਚੁਕਮਾਏਸਚਿਸਬਦਿਧਨਰਾਤੀ॥ ਕਦੇਨਰਾਗੁਸਦਾਸੋ
ਅੰਤਰਿਸਤਜਸਮਾਧੀ॥ ਪਿਰੁਗਤਿਅਭਰਪੁਰੇਵੇਖੁਤਦੁਰੰਗੁਮਾਏ
ਸੁਭਾਏ॥ ਜਿਨੀਆਪਦਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਤਉਤਿਨਪੁਰਚਉਸੰਤਾਜਾਏ
ਪਿਰਤੁਵਿਛੁੰਨੀਆਭੀਮਿਲਤਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਤਸਾਚੇਪਾਏ॥ ਸਤਿਗੁ
ਦਇਆਉਤੈਅਵਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਅਉਗੁਣਸਬਦਿਜਲਾਏ
ਉਗਵਾਏਸਚੇਤੀਸਚਿਰਾਤੀ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਤਉਮੈ
ਰਾਤੀ॥ ਪਿਰੁਨਿਰਮਾਇਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥
ਵਿਛੁੰਨੀਆਭੀਮਿਲਤਜੇਸਤਿਗੁਰਲਾਗਤਸਾਚੇਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥

ਵਡਤੰਸੁਮਤਲਾ੨ ਸੁਦਿਅਤੁਕੰਤਮਤੋਲੀਤੋਪਿਰੁਸੇਵਿਗੁ
ਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਵਗੁਣਵੰਤੀਪਿਰੁਨਜਾਣਈਮੁਠੀਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾਰਿ॥ ਰੋਵੈਕੰਤ
ਲਿਸਦਾਗੁਣਸਾਰਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਣ
ਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ॥ ਜਿਨੀਆਪਦਾਪਿਰੁਨਤੀਜਾਤਾਕਰਮਥਿਧਾਤਾਕੁਜਿਮੁਰੰ
ਗ॥ ਸੁਦਿਅਤੁਕੰਤਮਤੋਲੀਤੋਪਿਰੁਸੇਵਿਤੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਸਭੁਜ
ਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵਣਜਾਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਤੁਖੁਆਇਅਨੁਮ
ਵਾਰੇਵਾਰਾ॥ ਮਰਿਜੰਮੈਤਿਵਾਰੇਵਾਰਾਵਧਤਿਬਿਕਾਰਾਗਿਆਨਵਿਤੁਲੀ
ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਪਾਇਓਜਨਮੁਗਵਾਇਓਤੈਵੈਅਵਗੁਣਿਅਗੀਧੁਠੀ॥
ਜੀਵਨੁਕਿਸਨੇਰੇਈਐਰੋਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰੇ॥ ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁ

ਜੇਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸਦਤੀਸਚਾਏਨਾਓਤੁਮਰੈਨਜਾਏ ॥ ਭੁਲੀਠਿਰੈਧਨ
ਅਦੀਅਰੰਡਥੈਠੀਦੁਜੈਭਾਏ ॥ ਰੰਡਥੈਠੀਦੁਜੈਭਾਏਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖੁਪਾਏ
ਦੁਖਟੈਤਨੁਢੀਜੈ ॥ ਜੇਕਿਢੁਆਇਆਸਭੁਕਿਢੁਜਾਸੀਦੁਖੁਲਾਗਾਭਾਇਦੁਜੈ
ਸਮਕਾਯੁਨਸੁਏਮਾਇਆਜਗੁਲੁਏਲਥਿਲੇਭਿਚਿਤੁਲਾਏ ॥ ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸ
ਚੇਸਾਚਾਨਾਓਤੁਮਰੈਨਜਾਏ ॥ ੩ ॥ ਇਕਿਰੋਵਤਿਪਿਰਤਿਵਿਢੁੰਨੀਆਅੰਧੀਨਜਾ
ਪਿਰੁਨਾਏ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਾਚਾਪਿਰੁਮਿਲੈਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਏ ॥ ਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸ
ਲੇਸਦਾਏਨਾਏਮਨਮੁਖਿਜਾਤਾਦੁਰੇ ॥ ਇਤੁਤਨੁਰੁਲੈਰੁਲਾਇਆਕਾਮਨਆਇ
ਜਿਨਿਖਸਮੁਨਜਾਤਾਦੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਦਾ
ਮਾਏ ॥ ਇਕਿਰੋਵਤਿਪਿਰਤਿਵਿਢੁੰਨੀਆਅੰਧੀਨਜਾਏਪਿਰੁਏਨਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਵਡਤੰਸੁਮਤਲਾ ੨ ਰੋਵਤਿਪਿਰਤਿਵਿਢੁੰਨੀਆਮੈਪਿਰੁਸਚੜਾਏਸਦਾ
ਲੋਜਿਨੀਚਲਦੁਸਤੀਜਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਿਨਾਮੁਸਮਾਏ ॥ ਸਦਾਨਾਮੁ
ਨਾਏਸਤਿਗੁਰੁਏਨਾਏਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇਕਾਯੁਮਾਰਿਸ
ਚੁਰਿਧਾਰਿਠਿਰਿਆਵਣਜਾਦੁਨਾਏਇਆ ॥ ਸਚਾਸਾਤਿਬੁਸਚੀਨਾਈਵੇਖੈਨ
ਦਿਨਿਠਾਏ ॥ ਰੋਵਤਿਪਿਰਤੁਵਿਢੁੰਨੀਆਮੈਪਿਰੁਸਚੜਾਏਸਦਾਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਸਾਤਿਬੁਸਭਦੁਊਚਾਏਕਿਵਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਤਾ
ਨਤਜਿਮਿਲੀਪਿਰੁਰਾਖਿਅਊਰਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾਊਰਧਾਰੇਨਾਨਾਇਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁ
ਰੋਪਿਰੁਦਿਸੈ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਕਚਾਚੇਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਪਗੁਖਿਸੈ ॥ ਪਿਰਰੰਗਿ
ਰਾਤਸੋਸਚਾਚੇਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਤਿਖਾਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਤਿਬੁਸਭਦੁਊਚਾਏ
ਕਿਉਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਚੁਪਛਾਇਆਤੋਰਭੁਲੀਅਵਗਏਆ
ਗੇ ॥ ਮੈਸਦਾਰਾਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੜੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ
ਰੰਗਿਰਾਤੀਨਾਰੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਸਤਜੇਮਾਤੀ
ਗਇਆਦੁਸਮਨੁਦੁਖੁਸਬਾਇਆ ॥ ਅਪਨੇਗੁਰਕਓਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਮਨੁਭੀ
ਜੇਤ੍ਰਿਸਨਾਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮੈਪਿਰੁਸਚੁਪਛਾਇਆਤੋਰਭੁਲੀਅਵਗਏਆ ॥

॥ ੩ ॥ ਸਚੈ ਅਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ਅਪਿ ਮਿਲੈ
ਪਿਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੇ ਸਹਜਿ ਵਾਪਰੈ ਗੁਰ
ਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਧਨੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੈ
॥ ਗਿਅਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਤੇ ਆਨਾਨਕ ਨੀਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੈ ਅ
ਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

੩ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਗੀ ਤੈ ਇਸਨੇ ਜਰੁ ਪਤੁ ਚੈ ਆਏ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੈ
ਰੋਹੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਤੋਰਿ ਜੰਮਤਿ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛ
ਤਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਤੈ ਪਤਿ ਖੈ
ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੇ ਮਹਾ ਗੁਥਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈ ਦਨ ਭਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ
ਤੈ ਇਸਨੇ ਜਰੁ ਪਤੁ ਚੈ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਕੰਧਾਇ ਆਕੰਚਨੁ ਤਾਂਥੀ ਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਾ
ਲਾਏ ॥ ਕੁਮੁਧਾਇ ਆਵਿ ਚਤੁਰਟੀ ਐ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ
ਇਹੁ ਗੁਣਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ
ਤਉ ਮੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਤਿ ਨ ਕੈ ਤਉ ਲਾਗੁ
॥ ਕੰਧਾਇ ਆਕੰਚਨੁ ਤਾਂਥੀ ਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਾਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ
ਤੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਭੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ਆਕਿ
ਤੁਏ ਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਵਿਆਏ ਨਿਮੁਤੁ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੈ ਦੁਖੈ
ਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਆਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲਾਪਿ ਰਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਜੇ ਵਧੁ ਅਵ
ਸੁਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਤੀ ਐ ਜਾਏ ॥ ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਤੀ ਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ
ਏ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਤਿ ਅਹੁ ਓਤਿ ਨ ਲਾਗੁ ਪਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲ
ਨਾਮਿ ਲਿਆਮਲੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨੀ ਮਿਲਿ ਆਮਲੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿਨਾਏ ਸਚੈ
ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਕੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਭੁਝਾਏ ॥ ਅਨੰਦਿ ਨ
ਗਤਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਪਿਆਇ ਆਹੁ ਓਤਿ ਨ
ਗਉ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡੰਤਸਕੀਵਾਰਮਤਲਾ ੪

ਲਲਾਬਤਲੀਮਾਕੀਪੁਨੀਗਾਵਣੀ॥

ਕੋਤਮਤਲਾ ੩

ਸਬਦਿਰਤੇਵਡੰਤਸੁਪੈਸਾਚੁਨਾਮੁਭਿਰਿਧਾਰਿ॥ ਸਚੁਸੰ

ਤਿਸਦਸਚਿਰਤਿਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਗਿ॥ ਸਦਾਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਗਈਨਦ

ਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਤਉਤਿਨਕੈਬਲਿਤਾਰੈਜੋਅਨਦਿਨੁਜਪਤਿਮੁਰਾਰਿ॥

॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੈਜਾਨਿਆਵਡੰਤਸੁਪੈਤਮੈਕੀਆਸੰਗੁ॥ ਜੋਜਾਣਾਬਗੁਬ

ਤੁਜਨਮਿਨਦੇਦੀਅੰਗੁ॥ ੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤੰਸਾਵੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗੰਭਿਅ

ਚਉ॥ ਭੁਭਿਮੁਏਬਗਬਪੁਜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥

ਤੁਆਪੇਤੀਆਪਿਅਪਿਤੈਆਪਿਕਾਰਲੁਕੀਆ॥ ਤੁਆਪੇਅਪਿਨਿਰੰਕਚ

ਕੇਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ ਤੁਕਰਲਕਾਰਲਸਮਰਥੁਤੈਤੁਕਰਤਿਸੁਖੀਆ॥ ਤੁਅਲਮੰ

ਦਾਦਾਨੁਦੇਵਲਾਸਭਨਾਤਾਜੀਆ॥ ਸਭਿਆਖਤੁਸਤਿਗੁਰੁਵਾਤੁਵਾਤੁਜਿਨਿ

ਨੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਆ॥ ੧॥ ਸਦੋਕੁਮਃ ੩ ॥ ਭੈਵਿਚਿਸਭੁਆਕਾਰੁ

ਨਰਭਉਤਰਿਜੀਉਸੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਤਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨ

ਟੇ॥ ਦੁਸਮਨੁਦੁਖਤਿਸਨੇਨੇਜਿਨਾਵੈਪੋਤਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵੀ

ਰਿਅਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਤੇਇ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਤੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰਜਸਵਾਰੇ

ਦੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿਸਜਦਚਲੇਇਕਿਚਲਿਗਏਰਤਦੇਭੀਕੁਨਿਜਾ

ਗਿਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੇਅਏਗਏਪਛੁਤਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਸਚਰਤੇਸੇਨਦਿ

ਰੁਜਤਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਦਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿ

ਗੁਰਸਜੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਤਰਿਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੈਜਿ

ਨਉਮੈਵਿਚਤੁਮਾਰੀ॥ ਸੇਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਧਨੁਪੰਨਤੈਜਿਨਿਤਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇ

ਨਭਸਿਸਟਿਸਵਾਰੀ॥ ਨਿਤਜਪਿਅਤੁਸੰਤਤੁਗਮਨਾਮੁਭਉਜਲਾਥਿਖੁਤਾਰੀ

ਗੁਰਿਪੁਰੈਤਰਿਉਪਦੇਸਿਆਗੁਰਵਿਟਜਿਅਤੁਤਉਸਦਵਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਦੋ

ਕੁਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸੁਖੀਤੁਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ ਐਕੈਮਿਲਾਨਿਵ

ਭਿਆਈਆਦਰਗਤਮੋਖਦੁਆਰਾਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਲੀਸਦੈਖੰ
 ਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾਸਚੀਸੰਗਤਿਸਚਿਮਿਲੈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਾਗੁਨਵੈ
 ਤਰਖੁਸਦਾਦਰਿਸਚੈਸਚਿਅਰਾਗਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੈ
 ਨਦਰਿਕਰੈਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ ਮਃ੩ ਤੋਗਵਿਡਾਦੀਚਾਕਰੀਪ੍ਰਿਗੁਜੈ
 ਪ੍ਰਗਵਾਸੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਢੋਰਿਬਿਖੁਲਾਗੇਬਿਖੁਖਟਲਾਬਿਖੁਗਾਸਿ॥ਬਿ
 ਬਿਖੁਪੈਨਲਾਬਿਖੁਕੇਮੁਖਿਗਿਰਾਸਾ॥ਐਥੈਦੁਖੇਦੁਖੁਕਮਾਵਲਾਮੁਇ
 ਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖਮੁਤਮੈਲੈਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਕਾਮਕੋਪਿਵਿਲਾ
 ਤਿਗੁਰਕਾਭਉਢੋਰਿਅਮਨਤਠਿਕੰਮੁਨਾਵੈਰਾਸਿ॥ਜਮਪ੍ਰਿਥੇ
 ਅਤਿਕੋਨਸੁਣਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਲਾਗੁਰ
 ਮਿਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਤੁਸਾਪਜਨੁ
 ਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੁਜਤੁਦਿਨਸੁਰਾਤਿਜਿਨਿਜੰਨ
 ਜਗਦੀਸੁਜਪਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਤੁਇਕਨਿਮਖਨਿਮਖਜਿ
 ਕਾਤਰਿਪੰਥੁਬਤਾਇਆ॥ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਭਿਪਰੀਪਵਤੁਜਿਨਿ
 ਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਤਤੁਸਭਿਪੰਨੁਪੰਨੁਜਿਤਰਿਭਗਤਿ
 ਰਲਤਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭੁਖਗਈ
 ਭੁਖਨਜਾਇ॥ਦੁਖਿਲਗੋਘਰਿਘਰਿਠਿਰੈਅਗੈਦੁਲੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥
 ਰਿਸਤਜੁਨਾਇਓਸਤਜੋਤੀਲੋਖਾਇ॥ਮਨਤਠਿਜਿਸਤਮੰਗਲਾਇ
 ਖੁਮਨਾਇ॥ਇਸੁਭੇਖੈਬਾਵਤੁਗਿਰਤੋਭਲਾਜਿਬਤੁਕੋਵਰਸਾਇ॥ਸਰ
 ਤਿਨਾਸੋਈਪਈਦੁਜੈਭਗਮਿਭੁਲਾਇ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਲਾਕਤ
 ਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵਤਿਸੇਭਲੇਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵਤਿਬਾਇ॥
 ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਜਨਮਮਰਲਦੁਖੁਜਾਇ॥ਦਿ
 ਲਿਨੋਵਈਅਚਿਤੁਵਸੈਮਨਿਅਇ॥ਅੰਤਰਿਤੀਰਥੁਗਿਆਨੁਤੈਸ
 ਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਮੈਲੁਗਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੈਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਤੀਰਵੀ

ਸਦਮਿਲੋਸਜਲਾਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ ਪਰਤੀਪਰਚਾਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋ
ਮੇਲਾਇ॥ ਪਾਖੰਡਿਜਮਕਾਉਨਦੋਡਈਲੋਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾ
ਤੇਸੇਉਬਰੇਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਤੁਜਾਇਬ
ਸੁਤਸੰਗਤੀਜਿਥੈਤਰਿਕਾਤਰਿਨਾਮੁਬਿਲੇਈਐ॥ ਸਤਜੋਤੀਤਰਿਨਾਮੁਲੇ
ਰਿਤਤੁਨਖੇਈਐ॥ ਨਿਤਜਪਿਅਤੁਤਰਿਤਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਰਿਦਰਗਤਚੋ
ਐ॥ ਸੋਪਾਏਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖੋਈਐ॥ ਤਿ
ਗੁਰਕਉਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁਕਰਤੁਜਿਨਿਤਰਿਕੀਤਰਿਗਲਗਲੇਈਐ॥ ੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਜਦਮਿਲੋਸਜਲਾਜਿਨਸਤਿਗੁਰਨਾਇਪਿਅਗੁ॥ ਮਿਲਿ
ਤਮਤਿਨੀਪਿਅਇਆਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਅਗੁ॥ ਮਨਤੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਅਗੁਰਕੋ
ਬਦਿਅਪਾਰਿ॥ ਏਤਿਸਜਦਮਿਲੋਨਵਿਯੁੜਤਿਜਿਅਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥
ਕਨਾਦਰਸਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਈਆਸਬਦਿਨਕਰਤਿਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਿਯੁ
ਅਕਾਕਿਅਵਿਯੁੜੈਜਿਨਾਦੁਜੈਭਾਇਪਿਅਗੁ॥ ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਦੋਸਤੀਥੈ
ਕੈਅਦਿਨਚਾਰਿ॥ ਇਸੁਪਰੀਤੀਤੁਟਦੀਬਿਲਮੁਨਤੋਵਈਇਤੁਦੋਸਤੀਚਲਾ
ਵਿਕਾਗਾਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚੇਕਾਭਉਨਤੀਨੀਮਨਕਰਤਿਪਿਅਗੁ॥ ਨਾਨਕਤਿ
ਜਿਉਕਿਅਕੀਚੈਦੋਸਤੀਜਿਅਪਿਰੁਲਾਏਕਰਤਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਇਕਿ
ਦਇਕਤੈਰੰਗਿਰਤਤਿਨਕੈਤਉਸਦਬਲਿਤਰੈਜਾਉ॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰ
ਭੀਤਿਨਕਉਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇ॥ ਤਿਨਮਿਲਿਅਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਭੁਖਸਭੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਸਿਉਲਿਵਲਾਇ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਵਾਰਿਅਜਿਨਿਤਰਿਕੀਤਰਿਕਬਾ
ਰੁਲਾਈ॥ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਤਰੈਜੈਨਿਤਰਿਸੇਵਾਬਲਤਬਲਾਈ॥
ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਪਿਅਰਾਮੇਰੈਨਾਇਤੈਜਿਥੈਕਿਥੈਮੈਨੋਲਾਏਯਾਈ॥ ਤਿਸੁਗੁਰ
ਕਉਸਾਬਾਸਿਤੈਜਿਨਿਤਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ ਨਾਨਕੁਗੁਰਵਿਟੁਵਾਰਿਅਜਿਨਿਤ

੨੬੫

ਰਿਨਾਮੁਦੀਆਮੇਰੈਮਨਕੀਆਸਪੁਜਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਨਾਦਾਪੀਜਲਿਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਤਲੋ
ਰਿਜਲੈਨਦੁਜੀਵਾਰਾ॥ਨਾਨਕਵਿਦੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕੋਨਹੀਜਿਗੁਰੁ
ਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ੩ ਭੇਖੀਅਗਨਿਨਬੁਝਈਚਿੰਤਾਤੈਮਨਮਾ
ਮੀਮਾਰੀਸਰਪੁਨਾਮਰੈਤਿਉਨਿਗੁਰੇਕਰਮਕਮਾਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸੇ
ਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੰਤਿਤੋਇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿ
ਇ॥ਸੁਖਾਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁਤੋਇਜਾਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉ
ਸੇਕਰੇਜਿਸਚਿਰੈਤੋਇਵਲਾਇ॥ਚਿੰਤਾਮੁਲਿਨਤੋਵਈਤਰਿਨਾਮਿਰਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਨਤਲੁਈਐਤਉਮੈਪਚਤਿਪਚਾਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਆਤਿਨੀਪਾਇਅੰਗੇਸਰ
ਖਾ॥ਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਕਾਸਠਲੁਤੈਜਿਨਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਿਲਾਗੀ
॥ਜਿਨੀਗੁਰਕੈਬਚਨਿਆਰਾਪਿਆਤਿਨਵਿਸਰਿਗਏਸਭਿਦੁਖਾਥੇ
ਲੇਗੁਰਸਿਖਤੈਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਚੁਖਾ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਤਿਨਕਾਗੁਰੁ
ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਠਲਤਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਕਲਿਅੰਗੁ
ਜੰਦਰੁਤੈਤੁਕਮੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਥਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ॥
ਲੋਵਸਿਜਗੁਥਾਪਿਆਤਿਸਦਾਠਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਨਿਜਮੁਕੀਤਾਸੇਸੇਵੀਐਰੁ
ਖਿਦੁਖੁਨਤੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਮੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਮਨਿਸਚਾਸੇਇ॥੧॥

ਏਤਕਾਇਅਰੋਗਿਭਗੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਤਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਤਨਿਗਮਲੁਤੈਤਰਿਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਸੁਖਦਾ
ਵਿਸਰਿਆਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਗਜੀਵਨੁਉਪਦੇ
ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਸਦਾਪੁਮਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਖੰਨੀਐਜਿਨਿਮੁਖੁ
ਨੁਤਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਇਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਵਾਰੈਜਿਨਿਤਉਮੈਬਿਖੁਸਭੁ

ਇਆਤਿਸੁਸਤਿਕੁ ਉਵਰਪੁੰਨੁ ਤੈਜਿਨਿ ਅਵਗਦਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇ
ਸੋਸਤਿਗੁਗਤਿ ਨਕਉ ਭੇਟਿ ਆਜਿਨਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇ
॥ ७ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਮਰਜੀ ਵੇਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁ
ਤਿਸਦਾ ਤੇਇਆ ਉਨਾ ਕਉ ਪੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿ ਅਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ
ਇਆ ਗੁਣਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇ ਆਏ ਕੋ ਸਚਾ ਸੇਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਿਖੇ ਤੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਤੇਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
ਕੀਨੀ ਆਕਿ ਆਓ ਤੁਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਸਥਾਏ ਸਾਰਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੁਲਾ
ਵਾਰੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਤੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ਅਦ
ਦਾ ਅਪੁਗਦਾਇ ਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੇ ਆਖੀ
ਜੇ ਜਾਪੇ ਬਖਸ਼ੈ ਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਜਾਣ
ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜਿ ਸੁਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿ ਸੁਤੁ ਮੇਲਿ ਲੇਤਿ ਕਿ ਅਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ
ਤੁਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਸਮਰ ਥੁਏ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣ ਤਾਰੇ ਜਿ ਸੁਤੁ ਮੇਲਿ ਤਿ ਪਿਆਰਿ
ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਉ ਬਲਿਤਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ
ਭਾਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਰਤਨ ਪਾਰਖੁ ਜੇ ਤੈ
ਰਤਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਰਤਨਾ ਸਾਰਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾ
ਰਤਨੁ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਥਾ ਦੁਏ ਬੁਝੈ ਬੁਝਣ ਤਾਰੁ ਮੁਰਖ ਅਪੁਗਦਾਇ ਦੇ
ਰਿਜੰਮਤਿ ਤੇਇ ਖੁਆਰੁ ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੇਲੈ ਤੇ ਜਿ ਸੁਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿ
ਆਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਤਰਿਨਾ ਮੋਨਿ ਤਬਿ ਉਤਾਰੁ ਕਿ ਪਾਕਰੇ ਜੇ ਅ
ਲੀਤਾ ਤਰਿ ਰਖਾਉ ਰਖਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ ਕੀਨੀ ਆ
ਰਿਨ ਮਿਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ਮਤਤੁ ਮਜਾਣੁ ਓਇ ਜੀਵ ਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕ
ਰਾਰਿ ਤਉ ਮੈ ਵਡਾਰੇ ਗੁਏ ਭਾਇ ਦੁਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀ
ਦੇ ਆਮੁਏ ਤਰਿ ਵਿਸਰਿ ਆਦੁ ਖੁਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਸੁਅੰਤਰੁ ਤਿ
ਦਾ ਸੁਧੁ ਤੇ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕਉ ਸਭਿਨ ਮਸਕਾਰੀ ਜਿ ਸੁਅੰਦਰਿਨਾ ਮੁਨਿਧਾਨੁ ਤੇ ਤਿ

ਸੁਜਨਕਉਤਉਬਲਿਤਾਗੀ। ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿਵਿਬੇਕੁ ਤੈਰਿ ਨਾਮੁ
 ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁ ਤੈਸਭਤਿਸਤਿਪਿਆਰੀ। ਸਭਅਤਾ
 ਪਸਾਰਿਆਗੁਰਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਨ
 ਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਵਿਚਿਤਉਮੈਕਰਮਕਮਾਤਿ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇ
 ਰਨਪਾਵਹੀਮਰਿਜੰਮਤਿਅਵਤਿਜਾਤਿ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਿਕਾਏ
 ਦਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਮਾਤਿ। ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਥੇ
 ਗੀਅਖਿਮੁਤਿਕਾਲੇਉਠਿਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਜਾਲਉਐਸੀਗੀਤਿਜਿ
 ਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈ। ਨਾਨਕਸਾਈਭਲੀਪਰੀਤਿਜਿਤੁਸਾਹਿਬਸੇਤੀਪਤਿ
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਇਕੋਦਾਤਾਸੇਵੀਐਤਰਿਇਕੁਪਿਆਈਐ
 ਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਮਨਚਿੰਦਿਅਪਾਈਐ। ਜੇਦੁਜੇਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐ
 ਜਮਰਿਸਾਈਐ। ਜਿਨਿਸੇਵਿਅਤਿਨਿਠਲੁਪਾਇਅਤਿਸੁਜਨਕੀਸ
 ਖਗਵਾਈਐ। ਨਾਨਕੁਤਿਨਵਿਟਤੁਵਾਰਿਅਜਿਨਅਨਦਿਨੁਤਿਰਦੈ
 ਮੁਧਾਈਐ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਭਗਤਜਨਾਕਉਅਪੇ
 ਮੇਰਾਪਿਆਰਾਅਪੇਲਇਅਨੁਜਨਲਾਇ। ਪਾਤਿਸਾਹੀਭਗਤਜਨਾ
 ਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਿਢੁਤੁਸਚਾਤਰਿਬਣਾਇ। ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿਰਮਲੇਸ
 ਕੀਕਾਰਕਮਾਇ। ਰਾਜੇਓਇਨਾਖੀਅਤਿਭਿਜਿਮਗਤਿਠਿਰਿਜੁਨੀਯ
 ਨਾਨਕਵਿਦੁਨਵੈਨਕੀਵਚੰੀਠਿਰਤਿਸੋਭਾਮੁਲਿਨਪਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩
 ਸੁਦਿਸਿਖਿਐਸਾਦੁਨਅਏਓਜਿਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦਿਨਲਾਗੈ। ਸ
 ਰਿਸੇਵਿਐਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਤੁਭੁਮੁਭਉਭਾਗੈ। ਜੇਤਾਸਤਿਗੁਰੋ
 ਤੋਤੋਵੈਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ
 ਰਿਸੇਤਨਿਆਗੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਮਨਿਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
 ਪੁਜਦਾਵਤਿ। ਤਰਿਨਾਮੁਵਦੰਜਤਿਰੰਗਸਿਉਲਾਤਾਤਰਿਨਾਮੁਦੈ
 ਤਿ। ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਤਰਿਦਰਗਤਭਾਵਤਿ। ਗੁਰਸਤਿਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾ ਵਰਤਾਰੀ ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾ ਵਰਤਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਤਉ
ਕਾਜੇ ਬਤਾਇਆ ਉਠਦਿਆ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵਤਿ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਰਿ ਤੇਰੀ
ਨਾਨਕ ਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉ ਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ
ਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਤਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁ
ਖੁ ਮੁਭਉ ਭਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਬੈਰਾ
ਗੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਤੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਦਿਆ
ਤੰਨੀ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਤੰਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ॥ ਬਿਨੁ
ਨਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਨਾ ਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ਰਿਠਾ ਤਰਿ ਜੰਨੀ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਤਰਿ
ਤੁਸਟੁ ਤੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਏ ਤਿਨੀ
ਬੀਚ ਗਲਿ ਵੰਨੀ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਮਨ ਮੁਖੁ ਕਾਇ ਰੁਕਰੁ ਪੁਤੈ ਬਿ
ਨਾਵੈ ਨ ਕੁਨਾਤਿ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪੰਧੈ ਵਿਆਪਿ ਆਸੁ ਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ ਵਤਿ ਤਉ ਬਰਤਿ ਨਾਤਿ ਤਥੇ ਦੁਖ ਸਤਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁ
ਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋ ਤਲੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਤਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ
ਭਾਪਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਸਤ ਜੋ ਸਚਿ ਸਮਾਤਿ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਤਿ ਲਾਦਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨ
ਤਰਿਨਾ ਮਿਲਿ ਵਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸ ਸਟਿ ਤਰਿ ਉਪਦੇ ਸੁਸੁਦਾਈ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਆ
ਲਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈ ਆਸ
ਦਿਨ ਲਗੇ ਭਾਉ॥ ਓਸਨੇ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਵੈ ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤ ਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਉ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਏ ਮਨ ਐ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿ ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਖੁਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਸਾਮੁ
ਨਾ ਤੋ ਵਈ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥ ਕੁੜੇ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ

ਮਨਿਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸੰਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰਕਮਾਇ
 ਕਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਜੀ ਊਕਿਰ ਪਾਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਨਿਸਕੋਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਤਰਿ ਤੋਵੈ ਤਿ ਸਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ
 ਤਿ ਸਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀਨਾ ਤਿ ਤਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਾਇ
 ਸਾਕਿ ਅਤੁ ਦੀਬਾਨੁ ਤੋਕੇ ਦੀਨ ਸਿਭ ਜਿਨਿ ਕਲੈ ਤਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਤੋਕੇ ਦੀਕਿ
 ਸੋਐ ਸਾ ਤਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤ ਕੋ ਤਿ ਰਦੈ ਤਿ ਨਿਰਤ ਦੇਖੁ ਤੇ
 ਭਿਭਗਤ ਅਗੋਖਲ ਵਾਇਆ ਤਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀਵਡਿ ਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
 ਵੇਜਗਤੁ ਮੁਖਿ ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਗਾਦੁ ਜੈਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾਇ
 ਅਵੈ ਜਾਇ ॥ ਵਿਸਟ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਤੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂ ਨੀਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
 ਜਮੁ ਮਾਗੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਇਸੁ ਜਗਮਤਿ
 ਏਕੁ ਤੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਥਾਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਤੈ ਅ
 ਲਖਦਾ ਜਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਇਆ ਸਥਦੇ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰਖੈ ਸੇਵ
 ਸੇ ਪੂਰਖ ਤੋਵ ਤਿਜਿ ਨੀਤਉ ਮੈ ਸਥਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਤਿ ਸਕਾ ਸਰੀਰੁ ਕੋ
 ਨ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੇਰਾਈ ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤੈ ਸਦਾ ਤਿ ਸੁਕੇ ਰਾਨਾ ਵੈ ਨਾਜ
 ਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿ
 ਸਚੇ ਕੀਵਡਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸ
 ਰਦੇ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣ ਤਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ
 ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰ ਤਮਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਤਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ
 ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤ
 ਦੀਆ ਤਰਿ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਬਥਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
 ਜਿਨਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ਸੋ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਇ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਤਰਿ ਨਾ
 ਕ

ਕੇਨਿਵਸਿਆਸਚੈਸਥਦਿਸਮਾਤਿ। ਕੁਲੁਓਧਾਰਤਿਆਪਦਮੋਖਪਦਵੀਆਪੇ
ਤਾਪਾਰਬੁਤਮੁਤਿਨਕਉਸੰਤੁਸਟੁਭਇਅਜੋਗੁਰਚਰਨੀਜਨਪਾਤਿ। ਜਨੁਨਾਨ
ਤਰਿਕਾਦਾਸੁਤੈਕਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਲਾਜਰਖਾਤਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਤਉਮੈਅੰਦਰਿ
ਕੁਤੈਖੜਕੇਖੜਕਿਵਿਤਾਇ। ਤਉਮੈਵਰੋਗੁਤੈਮਰਿਜੰਮੈਅਵੈਜਾਇ। ਜਿਨਕ
ਗੁਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਥ
ਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਪ੍ਰਭੁਅਥਿਗ
ਅਗੋਚਰੁਅਥਨਾਸੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਸੇਵ ਤਤਰਿਨਾਮੁਤਮ
ਜਤਤਰਿਨਾਮੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੈਜੇਵਰੁਕੋਈਅਵਰੁਨਸੁਏਤਰਿਨਾਮੈਅੰ
ਭਰਾਤਾ। ਤਰਿਨਾਮੁਦੀਅਗੁਰਿਪਰਉਪਕਾਰੀਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਕਾਪਿਤਾਮਾਤਾ।
ਉਸਤਿਗੁਰਅਪੁਦਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਰਿਨਾਮੁਮੈਜਾਤਾ॥
੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਨਕੀਨੀਆਤਰਿਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆ
ਸਥਦੈਸਾਦੁਨਅਇਓਮਰਿਜਨਮੈਵਰੋਵਾਗਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿ
ਅਇਅਸੈਸਾਰਿ। ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕੋਰਸੇਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇਪਾਰਿ॥ ੧॥
ਮਃ ੩ ਇਕੋਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਤੋਰੁਜਗੁਸੁਤਾਮੋਤਿਪਿਆਸਿ। ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਨਿ
ਗੰਨਿਸੇਜੋਰਤੇਸਚਿਨਾਮਿਗੁਣਤਾਸਿ। ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਨਚੇਤਨੀਜਨਮਿਮਰਿਤੋ
ਤਰਿਨਾਸਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਨਾਮੁਪਿਆਇਅਜਿਨਕਉਪੁਰਿਪੁਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਸਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਭੋਜਨੁਚਤੀਤਪਰਕਾਰਜਿਤੁਖਾਇ
ਮੈਮਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈ। ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਪੈਨਦੁਜਿਤੁਫਿਰਿਨੰਗੇਨਤੋਵਤੋਰ
ਨਦਕੀਤਮਾਰੀਸਰਧਗਈ। ਤਰਿਨਾਮੁਤਮਾਰਾਵਦੁਜੁਤਰਿਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁਤਰਿ
ਮੈਕੀਤਮਕਉਸਤਿਗੁਰਿਕਾਰਕੁਨੀਦੀਈ। ਤਰਿਨਾਮੈਕਾਤਮਲੇਖਾਇਖਿਆਸ
ਜਮਕੀਅਗਈਕਾਇਗਈ। ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪਿਆਇਅ
ਨਕਉਪੁਰਿਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਲਿਖਤੁਪਈ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਜਗਤੁ
ਗਿਆਨੀਅੰਧੁਤੈਦੁਜੈਭਾਇਕਰਮਕਮਾਇ। ਦੁਜੈਭਾਇਜੇਤਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁ

ਲਗੈਤਨਿਧਾਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੁਖਉਪਜੈਜਾਂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ।
 ਥਾਈਕਰਮਕਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇ। ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਪੇਲਾਇ।
 ਕਤਲਾਕਿਛੁਨਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਤਮਾਘਰਿਨਾਮੁਖਜਾਨਾਸਦਾਪੈ।
 ਭੰਡਾਰਾਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਜੀਅਕਾਸਦਾਜੀਵੈਦੇਵਦਤਾਰਾ। ਅਨਦਿਨੁ
 ਨੁਸਦਾਕਰਤਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ। ਸਬਦੁਗੁਰੁਕਾਸਦਾਉਚਰਾਇ।
 ਜੁਗੁਵਰਤਾਵਦਤਾਰਾ। ਇਤੁਮਨੁਆਸਦਾਸੁਖਿਵਸੈਸਤਜੇਕਰੇਵਾਪਾਰਾ।
 ਰਿਗੁਰਿਗਿਆਨੁਤਰਿਰਤਨੁਮੁਕਤਿਕਰਾਵਦਤਾਰਾ। ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਨਦੀ
 ਪਾਏਸੋਤੈਦਰਿਸਚਿਅਰਾ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁ
 ਜੋਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਜਾਇਪਇਆ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਤੀਐਜਿਨਿਤਿ
 ਮੁਖਿਗਾਮੁਕਤਿਆ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਤੀਐਜਿਸੁਹਰਿਨਾਮਿਨੁਦਿ
 ਨਿਅਨੰਦੁਭਇਆ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਤੀਐਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰੇ
 ਨਾਮੁਲਾਇਆ। ਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖੁਕਉਤਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜੋਗੁਰਕੈਭ
 ਰਸਿਖੁਚਲਿਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਮਨਤਹਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜਰ
 ਕਰਮਕਮਾਇ। ਮਨਤਹਿਭੇਖਕਰਿਭਰਮਦੇਦੁਖੁਪਾਇਆਦੁਜੈਭਾਇ। ਰਿਤਿ
 ਸਭੁਸੋਤੈਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੈਵੈਅਗਿ
 ਅੰਧੇਰਾਜਾਇ। ਨਾਮੁਰਤਨੁਘਰਿਪਰਗਟੁਤੇਆਨਾਨਕਸਤਜਿਸਮਾਇ॥ ੧
 ੩ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਿਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ। ਰਸਨਾਛਿਕਬੋਲਦਾਨ
 ਤੋਇਖੁਆਰੁ। ਨਾਨਕਕਿਰਤਿਪਇਐਕਮਾਵਦਾਕੋਇਨਮੇਟਦਤਾਰੁ॥ ੨॥
 ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਤਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਮਰੇ
 ਤਿਆਈ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਤਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਮਰੇ
 ਈ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਤਰਿਭਗਤੁਸਤਿਗੁਰੁਤਮਾਰਾਜਿਸਕੀਸੇਵਾਤੇਤਮਤਰਿਨਾਮਿ
 ਈ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਤਰਿਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰੁਤਮਾਰਾਜਿਨਿਵੈਗਿਮਿਤ੍ਰਤਮਕਉਸਭ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਈ। ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਤ੍ਰਤਮਾਰਾਜਿਨਿਤਰਿਨਾਮਸਿਉ

ਤਬਦਾਈ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਘਰਤੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਧੁਰੇ
ਨੇਲਾ ਮਿਲਦਿ ਆਇਲ ਨ ਤੋਵਈ ਜੇਨੀ ਅਤਿ ਗਾ ਸਿਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧
ਨਾਨਕ ਗਾਈ ਕੁੜੀ ਆਬਾ ਭੁਪਗੀਤਿ ਕਰੇਇ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਏ ਭੁਲਾ ਕਰਿ ਜਿ
ਲੇਵੈ ਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਉ ਪਾਏ ਜੀ ਅਤਿ ਨਿਤ ਰਿਗਾ ਖਿਆ
ਮੁਤੁ ਸਚਾਨਾ ਉਭੇ ਜਨੁ ਚਾਖਿਆ॥ ਤਿਪਤਿ ਰਤੇ ਅਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾ ਖਿਆ
ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਤਾਲੁ ਪੁ
ਤ੍ਰੀ ਪਾਖਿਆ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗ
ਸੰਸਾਰੁ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੈਲੁ
ਭੁਕਈ ਨਾ ਮਿਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਦੁ ਬਿਧਾਤਿ
ਕਾਗਾਨ ਨ ਕਇ ਕਿਦਰ ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਤਤਿ ਪਿਆਰਿ॥ ੧॥
ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਚਮੁਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ
ਗਾਜਲ ਤਾ ਕੇ ਪੁਕਾਰੁ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਿ ਗੁਰੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰ
ਵਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਬਖਸੇ ਬਖਸਣੁ ਤਾਰੁ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤ ਕੇਈ ਦੁਜਾ ਤੋਇ ਸੁ ਅਵਰੇ
ਤੀਐ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ਤਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰਵਿਰਤੀਐ॥ ਤ
ਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਤਰਿ ਆਪੇ ਢੋਰੈ ਮਨ ਤਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿਰਤੀਐ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕੇਈ
ਮਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਤੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਤੋਇ ਰਤੀਐ॥ ਉਠਦਿ ਆਬ
ਤਦਿ ਆਸੁ ਤਿ ਅਸ ਦਾਸ ਦਾ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈਐ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਤਰਿ ਲਤੀਐ॥ ੨੧॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ੪੩ ਚਉਪਦੇ ੨੪ ਅਸਟਪਦੀ ੨
੩੩੧੭ ਅਲਾਹ ਦੀ ਆਟੀ ਵਾਰ ੧ ਜੋਤਸੁ ਮਲਾ ੫੩

111
112
113

੭.
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪੰਨੇ

ਤਤਕਰਾਰਗਸੋਰਠਿ ਕਾਮਤਲਾ
ਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਸਭਨਾਮਰਣਾਅਇਆਵੇਲੇ ੩੭੩
੨ ਮਨੁਤਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀ
੩ ਮਾਇਬਾਪਕੋਥੇਟਾਨੀਕਾਸਸੁਰੇ
੪ ਪੜਧਰਤੀਪੜਪਾਣੀਆਸਲੁਰਾ
੫ ਤਉਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀ
੬ ਅਲਖਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰ
੭ ਨਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐਤਿਉ ੩੭੪
੮ ਤੁਪ੍ਰਭਦਾਤਾਦਾਨਿਮਤਿਪੁਰਖਮ
੯ ਨਿਸੁਜਲਨਿਧਿਕਾਰਦਿਤੁਮਜ
੧੦ ਅਪਨਾਘਰਮੁਸਤਰਖਿਨਸਰ
੧੧ ਸਰਬਜੀਆਸਿਓਲੇਖੁਧੁਗਤੁ
ਘਰੁ ੩

੧੨ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤਦੇਹੀਗਾਵਾ ੩੭੫
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

੧ ਸੇਵਕਸੇਵਕਗਤਿਸਭਿਤੇਗੀ
੨ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨਕਉ
੩ ਦਸਨਿਦਾਸੁਤੇਵੈਤਾਤਰਿਪਾਵੇ
੪ ਤਰਿਜੀਉਤੁਪੁਨੇਸਦਾਸਲੰਠੀ

ਪੰਨੇ

੫ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭ ੩੭੬
੬ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਬੰਧਪੁੰਦਰਾਈ
੭ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰੇਤੋਦੈਵੇ
੮ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਓਲਟੀਭਈ
੯ ਤੁਹੀਗੁਣੀਤ੍ਰਿਭਵਲੁਵਿਆ ੩੭੭
੧੦ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਾਗਰੁਜਗ
੧੧ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤਾਦੁਖੁ
੧੨ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਸਤਜਪੁਨਿ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

੧ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆ
੨ ਆਪੇਅੰਤਜੇਰਜਸੇਤਜ ੩੭੮
੩ ਆਪੇਹੀਸਰੁਅਪਿਤੈਪਿਆਭ
੪ ਆਪੇਕੰਡਾਅਪਿਤਰਾਜੀਪ੍ਰਭਿ
੫ ਆਪੇਸਿਸਦਿਉਪਾਇਦਾਪਿ
੬ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਗਾ
੭ ਅਨਿਕਜਨਮਵਿਢੁਜੇਦੁਖੁ ੩੭੯
੮ ਤਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁ
੯ ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਸਿਧਿਤੇਈਸਿ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

੧ ਕਿਸੁਤਉਜਾਚੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀ
੨ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਟੀਐਭਾਈ ੩੮੦

੩ ਜਥਿਲਓਤਾਓਅਭਾਓਇਤੁ
 ੪ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਲੋਕਰਿਹਥਨਿ
 ੫ ਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀ
 ੬ ਸੁਖੀਏਕਓਪੇਖੈਸਭਸੁਖੀਆ
 ੭ ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਪਨੁਸੰਤਨਕਾ ੩੮੧
 ੮ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤੁਕਰਤੇ
 ੯ ਸਗਲਸਮਗੀਮੋਹਿਵਿਅੁ
 ੧੦ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਥੀਚਾਰਿ
 ੧੧ ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਘਰੁ ੨
 ੧੨ ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਸਕੇਹਮਥਾਰਿਕ
 ੧੩ ਕੋਟਿਬੂਤਮੰਡਕੋਠਾਕੁਰੁਸੁਆ ੩੮੨
 ੧੪ ਜਿਨਾਥਾਤਕੋਥੁਤੁਅੰਦੇਸਰ
 ੧੫ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁ
 ੧੬ ਰਾਜਨਮਹਿਗਾਜਾਉਰਬੁਧਿ
 ੧੭ ਹਮਮੈਲੇਤੁਮਉਜਲਕਰਤੇ
 ੧੮ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਆਪਨਸਿਖੁ ੩੮੩
 ੧੯ ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਅਚੇਹਮ
 ੨੦ ਜੇਤੀਸਮਗੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰਤੇਤੀ
 ੨੧ ਮਿਰਤਕਕਓਪਾਇਓਤਨਿਸਾਸਾ
 ੨੨ ਰਤਨੁਦਿਯਾਗਿਕਓਤੀਸੰਗਿ
 ੨੩ ਗੁਣਗਵਤੁਪੁਰਨਅਥਿਨਾਸੀ
 ੨੪ ਕਰਣਕਰਾਵਣਤਾਰਪ੍ਰਭਦਾ ੩੮੪
 ਤਾ

੨੫ ਪ੍ਰਭਕੀਸਹਦਿਸਗਲਭੁਲਾਏ
 ੨੬ ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨੁਅੰਧਿਨੇ
 ੨੭ ਪਾਰਬੂਤਮੁਹੇਆਸਹਾਈਕਥਾ
 ੨੮ ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੇਰਾਅਬੁਤੇਗੁਣਿ
 ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ।
 ੨੯ ਸਗਲਥਨਸਪਤਿਮਹਿਬੈਸੰਤੁ
 ੩੦ ਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਉਇਅੰਨਦਾਥੀ
 ੩੧ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਭੁਠਨਿਦਾਇਕੀ
 ੩੨ ਜਾਕੈਸਿਮਰਦਿਸਭਕਿਭੁਪਾਣੀ
 ੩੩ ਅਥਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾਤਸਿ
 ੩੪ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵੇਗੁਰੁ
 ੩੫ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ
 ੩੬ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਾਸਰ
 ੩੭ ਗੁਰਕੇਚਰਨਥਸੇਰਿਦਭੀਤਰਿ
 ੩੮ ਸੰਚਨਿਕਰਉਨਾਮਧਨੁਨਿਗੁਰੁ
 ੩੯ ਗੁਰਿਪੁਰੈਅਪਨੀਕਲਾਧਾਰੀਸ
 ੪੦ ਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਸਯ
 ੪੧ ਸਾਧੁਸੰਗਿਭੁਇਆਮਨਿਉਦੁਖੁ
 ੪੨ ਗਏਕਲੋਸਰੇਗਸਭਿਨਾਸੇਪ੍ਰਭੁ
 ੪੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
 ੪੪ ਹਮਗੀਗਣਤਨਗਣਿਆਕਾਏ
 ੪੫ ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆਤਰਿਪ੍ਰਭਿ
 ੪੬ ਬਖਸਿਆਪਾਰਬੂਤਮਪਰਮੇਸਰਿ

੬੭ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇ
੬੮ ਸੰਤਤਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ
੬੯ ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰਗਖਵਾਲਾਹੋ
੭੦ ਜੀਅਜੰਤੂਸਭਿਤਿਸਕੇਕੀਏ ੩੮੬
ਘਰੁ੩ ਚਉਪਦੇ॥

੭੧ ਮਿਲਿਪੰਚਤੁਨੀਸਤਸਾਚੁ
੭੨ ਠਿਰਵੈਨਾਮੁਵਸਇਤੁ॥
੭੩ ਗੁਰਪੁਰੈਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ॥
੭੪ ਸਾਤਿਬੁਗੁਨੀਗਠੇਗਾ॥
੭੫ ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਾ॥
੭੬ ਠਾਂਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ॥

੭੭ ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਆ ੩੮੮
੭੮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਨਿਥਾਤੀਪੁਰੀ
੭੯ ਗੁਰਪੁਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ॥
੮੦ ਗੁਰਿਪੁਰੈਕੀਤੀਪੁਰੀ॥
੮੧ ਦਹਿਸਦ੍ਰੁਮੇਘਘਟਾ
੮੨ ਗਈਥੋਤ੍ਰੁਬੰਦੀਢੋਤ੍ਰੁਨਿਰੰ ੩੮੯

੮੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਅ
੮੪ ਗੁਰਪੁਰਾਨਮਸਕਾਰੇ॥
ਘਰੁ੩ ਦੁਪਦੇ
੮੫ ਗਮਦਾਸਸਰੋਵਰਿਨਾਤੇ
੮੬ ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆਈ
੮੭ ਅਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ॥

੬੮ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੇ
੬੯ ਗੁਰਅਪੁਨੇਬਲਿਤਾਰੀ॥ ੩੮੭
੭੦ ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਿਪੁਰੇ
੭੧ ਸੋਈਕਰਾਇਜੋਤੁਪੁਰਾਵੇ
੭੨ ਤਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਇਆ
੭੩ ਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਤੁਚਿਤਾਰਿਆ
੭੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਜਿਸੁਵਾ
੭੫ ਸਦਾਸਦਾਤਰਿਜਾਪੇ॥
੭੬ ਅਪਨਾਗੁਰੁਪਿਆਏ॥
੭੭ ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ॥
੭੮ ਐਥੈਓਥੈਰਖਵਲਾ॥

੭੯ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਭਾਵਾ॥ ੩੮੯
੮੦ ਗਰੀਬੀਗਦਾਤਮਾਰੀ॥
੮੧ ਗੁਰਿਪੁਰੈਪੁਰੀਕੀਨੀ॥
੮੨ ਗੁਰੁਪੁਰਾਆਰਾਧੇ
੮੩ ਭੁਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਅਵੈ
੮੪ ਸੁਖਸੰਦਿਘਰਿਆਇਆ
੮੫ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਪਿਆਏ
੮੬ ਤਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸੈ

੮੭ ਅਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥
੮੮ ਨਲਿਨਗਾਇਦੁਮੇਰੈ॥ ੩੯੦
੮੯ ਸੂਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰ
੯੦ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਰਿਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ

੮੧ ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖ
੮੨ ਸਿਮਰਉਅਪਨਾਸਾਈ
੮੩ ਸੁਨਤੁਥਿਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇ
੮੪ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੮

੧ ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀ ੩੮੩
੨ ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰਤੀ
੩ ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਤਿਤੈਲੀ
੪ ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਬੀਚਾ
੫ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨਉਪਾਵਕੈਰੀ
੬ ਮਾਈਮੈਕਿਓਥਿਧਿਲਾਖਉ
੭ ਮਾਈਮਨਮੇਰੇਬਸਿਨਾਹਿ
੮ ਰੇਨਗਇਹਸਾਚੀਜੀਅਧਾ
੯ ਇਤਜਗਿਮੀਤਨਦੇਖਿਓ
੧੦ ਮਨਰੇਗਤਿਓਨਗੁਰਉਪਦੇ ੩੮੪
੧੧ ਜੋਨਰਦੁਖਮੈਸੁਖੁਨਹੀਮਾਨੈ
੧੨ ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਏਹਮਨਮਾਤੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਸਟਪਦੀਆਮ

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

੧ ਦੁਬਿਧਾਨਪੜਉਤਰਿਬਿਨੁਤੋ
੨ ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀਭਾਈ ੩੮੫

੩ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਪਿ
੪ ਤੁਗਣਦਾਤੇਨਿਰਮਲੇਕੁਰੀ
ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
ਅਸਟਪਦੀਆਮ

੧ ਭਗਤਾਦੀਸਦਾਤੁਰਖਦਾ ੩੮੬
੨ ਨਿਗੁਣਿਅਨੇਆਪੇਬਖਸਿ
੩ ਤਰਿਜੀਓਸਥਦੇਜਾਪਦਾ ੩੮੭
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਅਸਟਪਦੀਆਮ

੧ ਸਭੁਜਗੁਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ
੨ ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੋਪ੍ਰਿਅ
ਘਰੁ ੨
੩ ਪਾਠੁਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦਬੀਚਿਓ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਦਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ੩੮੮
ਮਤਲਾ ੪
ਪਉੜੀ ੨੮ ਸਲੋਕ ੫੮

੧੫੦ ਜੋੜਜੁਮਲਾ
੧੩੮ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ
੧੨ ਮਃ ੧
੧੨ ਮਃ ੩
੧੨ ਮਃ ੪
੧੨ ਮਃ ੫
੧੨ ਮਃ ੬
੧੨ ਮਃ ੭
੧੨ ਮਃ ੮
੧੨ ਮਃ ੯
੧੨ ਮਃ ੧੦
੧੨ ਮਃ ੧੧
੧੨ ਮਃ ੧੨
੧੨ ਮਃ ੧੩
੧੨ ਮਃ ੧੪
੧੨ ਮਃ ੧੫
੧੨ ਮਃ ੧੬
੧੨ ਮਃ ੧੭
੧੨ ਮਃ ੧੮
੧੨ ਮਃ ੧੯
੧੨ ਮਃ ੨੦
੧੨ ਮਃ ੨੧
੧੨ ਮਃ ੨੨
੧੨ ਮਃ ੨੩
੧੨ ਮਃ ੨੪
੧੨ ਮਃ ੨੫
੧੨ ਮਃ ੨੬
੧੨ ਮਃ ੨੭
੧੨ ਮਃ ੨੮
੧੨ ਮਃ ੨੯
੧੨ ਮਃ ੩੦
੧੨ ਮਃ ੩੧
੧੨ ਮਃ ੩੨
੧੨ ਮਃ ੩੩
੧੨ ਮਃ ੩੪
੧੨ ਮਃ ੩੫
੧੨ ਮਃ ੩੬
੧੨ ਮਃ ੩੭
੧੨ ਮਃ ੩੮
੧੨ ਮਃ ੩੯
੧੨ ਮਃ ੪੦
੧੨ ਮਃ ੪੧
੧੨ ਮਃ ੪੨
੧੨ ਮਃ ੪੩
੧੨ ਮਃ ੪੪
੧੨ ਮਃ ੪੫
੧੨ ਮਃ ੪੬
੧੨ ਮਃ ੪੭
੧੨ ਮਃ ੪੮
੧੨ ਮਃ ੪੯
੧੨ ਮਃ ੫੦
੧੨ ਮਃ ੫੧
੧੨ ਮਃ ੫੨
੧੨ ਮਃ ੫੩
੧੨ ਮਃ ੫੪
੧੨ ਮਃ ੫੫
੧੨ ਮਃ ੫੬
੧੨ ਮਃ ੫੭
੧੨ ਮਃ ੫੮
੧੨ ਮਃ ੫੯
੧੨ ਮਃ ੬੦
੧੨ ਮਃ ੬੧
੧੨ ਮਃ ੬੨
੧੨ ਮਃ ੬੩
੧੨ ਮਃ ੬੪
੧੨ ਮਃ ੬੫
੧੨ ਮਃ ੬੬
੧੨ ਮਃ ੬੭
੧੨ ਮਃ ੬੮
੧੨ ਮਃ ੬੯
੧੨ ਮਃ ੭੦
੧੨ ਮਃ ੭੧
੧੨ ਮਃ ੭੨
੧੨ ਮਃ ੭੩
੧੨ ਮਃ ੭੪
੧੨ ਮਃ ੭੫
੧੨ ਮਃ ੭੬
੧੨ ਮਃ ੭੭
੧੨ ਮਃ ੭੮
੧੨ ਮਃ ੭੯
੧੨ ਮਃ ੮੦
੧੨ ਮਃ ੮੧
੧੨ ਮਃ ੮੨
੧੨ ਮਃ ੮੩
੧੨ ਮਃ ੮੪
੧੨ ਮਃ ੮੫
੧੨ ਮਃ ੮੬
੧੨ ਮਃ ੮੭
੧੨ ਮਃ ੮੮
੧੨ ਮਃ ੮੯
੧੨ ਮਃ ੯੦
੧੨ ਮਃ ੯੧
੧੨ ਮਃ ੯੨
੧੨ ਮਃ ੯੩
੧੨ ਮਃ ੯੪
੧੨ ਮਃ ੯੫
੧੨ ਮਃ ੯੬
੧੨ ਮਃ ੯੭
੧੨ ਮਃ ੯੮
੧੨ ਮਃ ੯੯
੧੨ ਮਃ ੧੦੦

ਪਨੇ

੧੦

ਅਸਟਪਦੀਆ

੬ ਮ: ੧
੩ ਮ: ੩
੩ ਮ: ੪

੧੦

੧ ਵਾਰਮ: ੪

੧੫੦

੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਥਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥

ਭਗਤਕਥੀਰਜੀ

ਘਰੁ ੧

ਬੁਤਪੂਜਿਪੂਜਿਤਿੰਦੁਮੁਏ ੬੦੫

ਜਬਜਗੀਐਤਬਤੋਇਕੁਸੁ

ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿ

ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ॥ ੬੦੬

ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੁਪਕੇਠਾਟਾ

ਜਿਤਬਾਸੁਨਜੀਆਜਾਈ

ਕਿਆਪਜੀਐਕਿਆਗੁਨੀਐ

ਹਿੰਦੈਕਪਟੁਮੁਖਗਿਆਨੀ

ਅਉਧੁਸੇਜੋਗੀਗੁਰਮੇਰਾ

ਬਹੁਪਰਪੰਚਕਰਿਪਰਧਨੁ

ਸੰਤਤੁਮਨਪਵਨੈਸੁਖੁਬ ੬੦੭

ਭੁਖੇਭਗਤਿਨਕੀਜੈ॥

ਪਨੇ

ਭਗਤਨਾਮਦੇਜੀ॥

ਘਰੁ ੨

੧ ਜਬਦੇਖਾਤਬਗਾਵਾ॥

ਘਰੁ ੪

੨ ਪਾੜਪੜੇਸਦਿਪੁਢਿਲੇਨਾ

ਘਰੁ ੩

੩ ਅਲਮਜ਼ਿਆਮੰਦਲੁਬਜੈ

ਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀ

੧ ਜਬਤਮੋਤੇਤਬਤੁਨਾਹੀ

੨ ਜਉਤਮਥਾਧੇਸੋਤਠਾਸ

੩ ਦੁਲਭਜਨਮੁਪੁੰਨਠਲ ੬੦੮

੪ ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਤਰਚਿੰਤਾ

੫ ਜਉਤੁਮਗਿਰਵਰਤਉਤਮ

੬ ਜਲਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਾਥੰਭਾ

੭ ਰਮਰਠਾਗਾਠਿਨਜਨਈ

ਭਗਤਭੀਖਨਕੀ॥

੧ ਨੈਨਤੁਨੀਰੁਬਤੈਤਨੁਖੀਲਾਭੁਏ

੨ ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁ

੨੩

ਜੇਤੁਮਲਾ ੭ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੧੧ ਕਥੀਰਜੀ ੨ ਭੀਖਨਜੀ

੩

੨੩

202

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ

ਰਾਗੁ ਸੋਗ ਠਿਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਤੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇ ਆਵੈ ਢੋੜਾ ਸਭਨਾ ਤਾ ਪੁਛੁ ਤੁਝਾਇ ਸਿਆਇ ਆ

ਗੰਮਲ ਢੁਕਿਨਾ ਤਾ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇਦ ਨ ਤਿਨਾ ਤਾ॥ ੧॥ ਭੀਸ

ਤੋ ਤੁਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਕੀਨ ਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾ ਤਦੈ

ਤੋ ਜੀ ਸੋਇ॥ ਸਭਨਾ ਦਾ ਤਾਏ ਕੁਤੁਮਾ ਲਸਦਾ ਤਿਨ ਤੋਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਸੋ ਖੀ ਐਰ

ਕੁਨੇ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜਕੇ ਤੀਗਈ ਵਜਾਇ॥ ਜੋ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵ

ਤਿਨ ਕਿਨ ਥਾਪਾਇ॥ ਜੋ ਮਨ ਜਾਣਤਿ ਸੁਲੀ ਆਕਾ ਤੇ ਮਿਠਾ ਖਾਇ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗ

ਜੇ ਤੇਰੇ ਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰਾ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਤੋ ਨਿਤ ਕਟੀ ਅਨਿਸੇ ਭਾਈ ਸੇਵੀਰਾ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰ

ਅਨਿਮਾਰਿ ਕਢੁ ਵੇਖੀਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗ ਠਿਮਤਲਾ ੧ ਮਨੁ ਤਲੀ ਕਿਰਸਾ

ਕਰੀ ਸਗਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਕੇਤੁ॥ ਨਾਮੁ ਥੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਤਾ ਗਾਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ॥ ਭਉ

ਜਾ ਕਰਿ ਜੰਮ ਸੀ ਸੇਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ॥ ੧॥ ਥਾਥਾ ਮਾਇ ਆਸਾ ਬਿਨ ਤੋਇ॥ ਇਨਿ ਮਾ

ਇ ਅਜਗੁ ਮੇਹਿ ਆਵਿ ਰਲਾ ਖੁਏ ਕੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਾਏ ਤੁਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕ

ਰਵਾ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭੰਡ ਸਾਲਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸਨੇ ਰਖੁ॥ ਵਲ ਜਾਰਿ ਅਸਿਓ ਵਲ ਜੁ

ਰਿਲੈ ਲਾਤਾ ਮਨ ਤਸੁ॥ ੨॥ ਸੁਓ ਦਸਾਸਤ ਸਉ ਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੈ ਲੈ ਚਲੁ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨ

ਗਿ ਆਈ ਆਮ ਤੁਮਨ ਜਾਣਤਿ ਕਲੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਤਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਤਿ ਮਤਲੁ॥

੩॥ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ॥ ਬੰਨੁ ਬਦੀ ਆਕਰਿ ਪਾਵਨੀ ਤਕੈ ਆਕੈ

ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਗ ਠਿਮਤਲਾ ੧

ਮਾਇਥਾ ਪਕੋ ਥੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੇ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ॥ ਬਾਲ ਕੰਨਿ ਆਕਉ ਥਾਪੁ ਪਿਆ

ਭਾਈ ਕਉ ਅਤਿ ਭਾਈ॥ ਤੁਕ ਮੁਭਇ ਆਬਾਤੁ ਘਰੁ ਢੋਰਿ ਆਖਿ ਨ ਮਤਿ ਭਈ ਪਰਈ

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦਿਸਨਾ ਨ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਪੂਜਿ ਪੁਮਾਈ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਨਾ ਮੁਸਖ

ਨਾ ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਤਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਰੀ ਖੁਫੁ ਖੁਫੁ ਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗ ਸਿਓ ਖੁ

ਫਿਓ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਜਨ ਸਿਓ ਵਾਦੁ ਰਦਾਈ॥ ਮਾਇ ਆਮਗਨੁ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋ ਤੋ

ਨਾਮੁਨਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਪਾਈ॥ ਗੰਧਵੈ ਦਿ ਰਤਾ ਤਿਤ ਕਾਗੀ ਸਥਾਵੈ ਸੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ
 ਗਿਨ ਰਾਤਾ ਗਸਿਨ ਹੀ ਏਧਿ ਅਮਨੁ ਮੁਖਿ ਪਤਿਗਵਾਈ॥ ੨॥ ਸਾਧਸਥਾਮ ਤੇ ਸੁਰ
 ਚਾਖਿ ਅਗਜਿਤ ਬਾਰ ਸੁਨ ਹੀ ਰਾਈ॥ ਅਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਗੀਬ
 ਪਾਈ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿ ਆ ਅੰਧਿ ਰਾਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿ ਸੈਨ ਭਾਈ॥ ਜਮ ਦਰੈ ਬਾ
 ਰਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀ ਅਕਮਾਈ॥ ੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਲਾ ਕਰਾ
 ਈ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਸਥਾ ਦਿ ਸਲਾ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕ
 ਵੈਰੁ ਪੁਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਦਿਉ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵੈਰੈ
 ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਪੁਰੁ ਪਰ ਤੀ ਪੁਰੁ ਪਾਣੀ ਆਸ ਦੁਚਾਰਿ ਕੁੰਟ
 ਰਾ॥ ਸਗਲ ਭਵ ਲਕੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕ ਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਧਿਥੇ ਤੇ
 ਜਵਿ ਰਾਣਾ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਭਰਿ ਪੁਰਿ ਲੀਲਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਲਾ
 ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇ ਤਾ॥ ਇਕ ਤੁਰੁ ਪਿਛਿ ਰਹਿ ਪਰ
 ਕੇਇਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਤਾ॥ ੨॥ ਅੰਤ ਜੋਰ ਜਉ ਤਭੁ ਜ ਸੇਤ ਜੋਤੈ ਰਕੀ ਤੇ ਜੋਤਾ
 ਪੁਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿ ਅਤੁ ਸਭ ਨਾਮਾ ਤਿਰਵੰਤਾ॥ ੩॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁ ਤੇ ਮੈ ਵੇਰੁ
 ਦਿਆ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਦੀਜੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਦਿ ਮੇਰੇ ਸਾਧਿਥਾ ਰੁਖ
 ਲੀਜੈ॥ ੪॥ ੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਤਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਾ
 ਖੰਭੀ ਤੁਨਿ ਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰੰਗਿ
 ਰੀ॥ ੧॥ ਕਰਤਾ ਤੁਮੈ ਮਾਲੁ ਨਿਮਾਣਾ॥ ਮਾਲੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਥਾ
 ਮਾਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਪੁਰਾਤ ਮਉਰੇ ਤੇਏ ਤੁਗਉਰਾਤ ਮਹਤਉਰਾ॥ ਤੁਹੀ ਮਨਾ
 ਤਿਨਿ ਸਿਪਰਭਾਤੇ ਤਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨਰੇ॥ ੨॥ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਤਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਵੇ
 ਭੇਦਿ ਫੁਨਿ ਸਾਚੇ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾ ਮਿਰਤੇ ਸੇ ਸੁਚੇ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਸੇ ਕਾਚੇ॥ ੩॥ ਅ
 ਨਦੀ ਸੈ ਬਿਸੁ ਜਾਲਾ ਹੀ ਤਿਸ ਤਿਸ ਗੀ ਕੁਨ ਕੋਈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦ
 ਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਅਲਖਾ
 ਰਾਅ ਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾਤਿ ਸੁਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਤੁ

ਰਉਨਰਮਾ ॥ ੧॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਆਰਵਿਟੁ ਕੁਰਥਾ ਲਾਗਾ ਨਤਿ ਸੁਰੁ ਪੁਰਨੁ ਨਹੀ
ਆਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾ ਲਾਗਤਾ ਉਗਾ ਨਤਿ ਸੁਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਨਾਤਿ ਸੁਕਾ
ਨਾਗੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਪਰੰ ਪਿਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੨॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰ
ਕੁਲੁ ਕਉ ਆਪਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਥਾਈ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿ
ਤਾ ਗੀਲਾਈ ॥ ੩॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਉ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਥਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਤਿ ਭੁਟਤਿ ਸਥਾਈ ॥ ੪॥ ਸੁਚੈ ਭਾਵੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰ
ਚਾਰੀ ॥ ਤੰਤੈ ਕਉ ਪ੍ਰਮਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇ ਆਨਨ ਕਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੫॥ ੬॥

ਗੁਰਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਜਿਉ ਮੀਨ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ਐਤਿ ਉਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿ
ਸਾਤਿ ਉਤਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀ ਐਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥ ੧॥ ਮਨੇਰੇ ਗਮਨਾ ਮ
ਨੁ ਲੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਇ ਪੁਰ ਸੁਕਿ ਉਲਟਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਤਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜ
ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੀਰ ਬੂਟੇਇ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮੰਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪ
ਤੋਇ ॥ ੨॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਤਰਾਤ ਪੁਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਤੁ ਗੀ
ਨ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੇਖੁ ॥ ੩॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈ ਐਤਰਿ ਪਾਈ ਐਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥
ਦੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਤੁ ਨਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੪॥ ੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮ

ਗੁਰਮਤੀ ੧ ਤੁਖੁ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੁਰਾਤਨ ਥਾਰੇ ਭਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈਕਿ ਆਮਾਗਉ
ਉਭਰਿ ਨਰਤਾਈ ਤਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਤਿ ਆਥ
ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਗੁਪਤੈ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਤਾਰੀ ਜੀਉ ॥
ਗੁਰੀ ॥ ਮਿਰਤ ਪਾਇ ਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇ ਓਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੋਬ
ਅਭੋਨੀ ਤੈਭੀ ਤੋਨੀ ਘਟਿ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉਇ ਤੁਜ
ਬਪੜੇਇ ਨਿਦੁ ਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਈ ਐਸਕ
ਰਜੀਤਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋਜਿ ਨਿਰਾਰੋਥ ਤੁਜਿ ਨਗਰ ਭਮਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥
ਨਕਰਿ ਆਨਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਪਿਕਾਰਦਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁ

ਰਪਾਤੀਜੀਓ। ਛੇ ਰੁਪੇ ਸੁਭੇਖਚਤੁਰਾਈਦੁਬਿਧਾਇਤੁਫਲੁਨਾਤੀਜੀਓ।
 ਮਨਰੇਥਿਰਹੁਮਤੁਕਤਜਾਤੀਜੀਓ। ਥਾਤਰਿਛੁਛਤਬਤੁਤੁਖੁਪਵੇ।
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਟਮਾਤੀਜੀਓ। ਰਤਾਉ। ਅਵਗੁਣਛੇਰਿਗੁਣਕਉਪਵੇ।
 ਵਗੁਣਪਛੁਤਾਤੀਜੀਓ। ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਤਿਠਿਰਿਠਿਰਿਠਿ।
 ਡਾਤੀਜੀਓ। ੨। ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਲੇਭੁਬਤੁਰੇਥਾਤਰਿਨਾਵਤੁਕਾਤੀਜੀਓ।
 ਮਲਨਾਮੁਜਪਤੁਸਦਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤਾਤੀਜੀਓ। ੩। ਪਰਹੁ।
 ਨਿੰਦਾਕੁਰੁਤਿਅਗਤੁਸਦਗੁਰਬਚਨੀਫਲਪਾਤੀਜੀਓ। ਜਿਉਭਵੈ।
 ਤੁਤਰਿਜੀਓਜਨਨਾਨਕਸਥਦਿਸਲਾਤੀਜੀਓ। ੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ।
 ੧ ਅਪਨਾਘਰੁਮੁਸਤਰਖਿਨਸਾਕਤਿਕੀਪਰਘਰੁਜੇਤਨਲਾਗਾ।
 ਰੁਗਾਖਤਿਜੇਰਸੁਚਾਖਤਿਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਲਾਗਾ। ੧॥ ਮਨਰੇਸਨ।
 ਵਨਮਤਿਲਾਗਾ। ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਨਰਸਲੇਭੁਨੇਠਿਰਿਪਛੁਤਾਤਿਅੰ।
 ਰਤਾਉ। ਅਵਤਕਉਤਰਖਜਾਤਕਉਰੇਵਤਿਇਤੁਦਖੁਸੁਖੁਨਾਲੇਲਾ।
 ਆਪੇਦੁਖਸੁਖਭੋਗਿਭੋਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਅਨਰਾਗਾ। ੨॥ ਤਰਿਰਨਵੇ।
 ਅਵਗੁਕਿਅਕਹੀਐਜਿਨਿਪੀਅਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ। ਮਾਇਅਸੋਤ੍ਰਿਤੀਜੀਓ।
 ਰਸੁਖੋਇਅਜਾਸਾਕਤਦੁਰਮਤਿਲਾਗਾ। ੩॥ ਮਨਕਾਜੀਓਪਵਨਖਤਿਓ।
 ਦੇਤੀਮਤਿਦੇਉਸਮਾਗਾ। ਜੇਤ੍ਰੁਦੇਤਿਤਤਰਿਰਸੁਗਾਈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਤਰਿਰੇ।
 ਗਾ। ੪॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਤਿਤਰਿਰਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਮਭਉਭਾ।
 ਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਪਾਏਮਸਤਕਿਭਾਗਾ। ੫॥ ੧੦॥
 ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੧ ਸਰਥਜੀਅਸਿਰਿਲੇਖੁਧੁਰਾਤੁਥਿਨੁਲੇਖੈਨ।
 ਈਜੀਓ। ਅਪ੍ਰਿਲੇਖੁਕੁਦਰਤਿਕਰਿਦੇਖੈਤੁਕਮਿਚਲਾਏਸੋਈਜੀਓ। ੧॥
 ਰੋਗਾਮੁਜਪਤੁਸੁਖੁਤੋਈ। ਅਤਿਨਿਸਿਗੁਰਕੇਚਰਨਸੇਰੇਵਤੁਤਰਿਦਾਤਾਭੁ।
 ਈ। ਰਤਾਉ। ਜੇਅੰਤਰਿਸੇਥਾਤਰਿਦੇਖਤੁਅਵਰੁਨਦੁਜਕੋਈਜੀਓ। ੨॥
 ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਤੁਪਟਿਪਟਿਜੋਤਿਸਮੋਈਜੀਓ। ੨॥ ਚਲਤੋਠਾਕਿ।

ਤੇ ਅਪਨੈ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਇਤਮ ਤਿਤੋ ਈ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਵਉ ਬਿਸਮਾਈ ॥
 ਤੁਝੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਤੋਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਪੀਵਤੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥
 ਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਈ ਐ ਪੁਨਰ ਪਿਜਨ ਮੁਨੋ ਤੋਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥
 ਤੁਨੈ ਗੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਥਾਈ ਸੋ ਤੰਭੇ ਦੁਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬਤ ਮਪਰ ਮੇਲ ॥
 ਨਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਆਸੋਈ ਜੀਉ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਸੋਗ ਮੁਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩
 ਤੇ ਸੁਭਾਵਾ ਤੇ ਈ ਗਾਵਾ ॥ ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾਠ ਲੁਪਾਵਾ ॥ ਗਾਵੇ ਕਾਠ ਲੁਭੇ ਈ ॥ ਜਾ ਅਪੇ
 ਵੈ ਸੋਈ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਤਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ ॥
 ਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤ ਰਿਜਾਗੀ ॥ ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਉ ਜੀ
 ਆਗਾ ॥ ਤੀ ਮਿਟਿ ਆਸ ਗਲ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾ
 ਗੁਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਤ ਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਭੁਲਤਿ
 ਨ ਕੁਝੁ ਭੈ ਕੋ ਥੀ ਚਾਗੀ ॥ ਇ ਸੁਜਗ ਮਤਿ ਕਰਲੀ ਸਾਗੀ ॥ ਕਰਲੀ ਕੀਰਤਿ ਤੋਈ ॥ ਜਾ
 ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਆਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਗੁ ਸੋਗ ਮੁਤਲਾ ੩

ਘਰੁ ੧ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਥਾ ਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿ
 ਰਪ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋ ਆਜਿ ਨਿਵਿਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਨਿਤ
 ਨ ਤੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਸੁ ਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੋ
 ਨਰਾ ਸਚੁ ਤੁਕੇ ਵਲੁ ਆਪਿ ਮੁਗਾਗੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਰੋਤਿ ਨੀਪੁ ਭੁਪਾਇ ਆਸਥ
 ਏਤਉ ਮੈ ਮਾਗੀ ॥ ਗਿਰਤੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਤਰਿ ਜਨਉ ਦਾਸੀ ॥ ਗਿਆਨ ਤਤ ਥੀ ਚਾਗੀ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਰਖਿ ਆਉ ਰਧਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਆਦਤ ਦਿਸਿ
 ਸਵਦਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁ ਆਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗ ਧੁਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨ
 ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾਨਾਉ ਪਾਏ ਤਉ ਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿਜ
 ਨ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾ ਦਿਵੀ ਚਾਗੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ

ਗੁਣਿਅਉਰਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਵਤੁਗਤਿਸਤਿਪਾਈਏਤਾਰਸਿਤਸਾਗੇ॥
 ੧॥ ਸੋਰਠਿਸਤਲਾ੩ ਭਗਤਿਖਜਨਾਭਗਤਨਰਉਚੇਅਨ

ਰਿਧਨੁਸਚੁਸੋਇ॥ ਅਖੁਟਨਾਮਧਨੁਕਦੇਨਿਖੁਟੈਨਾਤੀਕਿਨੈਨਕੀਸਤਿਉਂ
 ਮਧਨਿਮੁਖਉਜਲੇਤੋਏਤਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਜਬਰ
 ਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੁਲਾਠਿਰਦਾਦਹਗਤਸਿਲੈਸਜਾਇ॥
 ॥ ਇਸੁਦੇਤੀਅੰਦਰਿਪੰਚਚੋਰਵਸਤਿਕਾਮੁਕੁੰਧੁਲੋਭੁਮੇਤੁਅੰਤਕਾਗਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਤਿਮਨਮੁਖਿਨਤੀਬੁਝਤਿਕੋਇਨਸੁਲੈਪੁਕਾਰਾ॥ ਅੰਧਾਜਗਤੁਅੰਧੁਵਰਤਾਰਾ
 ਗੁਰੁਗੁਥਾਰਾ॥ ੨॥ ਤਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤੇਕਿਤੁਚਲੈਨਚਲਾਇਅਨਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਨਾਮੁਖਿਅਵੈਸਦਾਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ਸਚੀਥਾਈਤਰਿ
 ਵੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਤਲਿ॥ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਸਦਾਪਟਿਚਾਨਦੁਆਰੁ
 ਰਿਥਾਦਿਸਾਤਾਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨੁਗਤੀਰਾਮਨਾਮੁਸਚੁਲਾ
 ਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦਿਰੇਤਤਰਿਪਾਤਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ

ਲਾ੩ ਦਸਨਿਦਾਸੁਤੋਵੈਤਾਤਰਿਪਾਏਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈ॥ ਭਗਤਨਰਉ
 ਤਰਿਅੰਨੰਦੁਤੈਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਲਗਾਈ॥ ਸਬਦਿਰੇਤਸਦਾਇਕਰੰਗੀਤਰਿ
 ਤੇਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਤਰਿਜੀਉਸਾਚੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥ ਆਪਣਿਆਦਾਸਾਨੇ
 ਕਰਿਪਿਆਰੇਰਾਖਤੁਪੈਜਤਮਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਬਦਿਸਲਾਤੀਸਦਾਤਉਜਵ
 ਰਮਤੀਭਉਭਾਗਾ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਅਤਿਸੁਆਲਿਉਗੁਰੁਸੇਵਿਆਚਿਤੁਲਾ
 ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਚੀਸਚੁਥਾਈਸੋਜਨੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ ੨॥ ਮਹਾਂਗੰਭੀਉ
 ਸੁਖਦਾਤਾਤਿਸਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕੀਨੀਅਚਿਤੁਤਰਿ
 ਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖੁਅੰਤਰਿਵਿਚਤੁਭਰਮੁਚੁਕਾ
 ॥ ਤਰਿਕਾਮਾਰਗੁਸਦਾਪੰਥੁਵਿਖੜਕੋਪਾਏਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ ਤਰਿਕੈਰੰਗਿਰ
 ਸਬਦੇਮਾਤਾਤਉਮੈਤਜੇਵਿਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤਾਇਕਰੰਗੀਸਬਦਿ
 ਰਦਤਾਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੋਰਠਿਸਤਲਾ੩ ਤਰਿਜੀਉਤੁਪੁ

ਪਾਤੀਪਾਅਗੇਜਿਚਰੁਪਟਅੰਤਰਿਸਾਸਾਇਕੁਪਲੁਖਿਨੁਵਿਸਰਤਿਤੁਸੁਅਮੀਲ
ਰੁਬਰਸਪਚਾਸਾਤਮਮੁਰਮੁਗਪਸਦਸੇਭਾਈਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੧॥
ਰੁਜੀਉਤੁਮੁਆਪੇਦੇਤੁਬੁਝਾਈ॥ ਤਰਿਜੀਉਤੁਪੁਵਿਟਤੁਵਾਰਿਆਸਦਤੀਤੇਰਨ
ਵੇਟੁਬਲਿਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਮਸਥਦਿਮੁਏਸਥਦਿਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਭਾਈਸ
ਏਤੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ ਸਥਦੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਆਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥
ਬਦੁਗੁਰਦਾਤਾਜਿਤੁਮਨੁਰਾਤਾਤਰਿਸਿਉਰਤਿਆਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਸਥਦੁੰਨਾਦਤਿ
ਅੰਗੇਥੇਲੇਸਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਾ॥ ਤਰਿਰਸੁਨਪਾਇਆਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
ਨਿਵਾਰਵਾਰਾ॥ ਬਿਸਟਾਕੇਕੀਜੇਬਿਸਟਾਮਤਿਸਮਾਏਮਨਮੁਖਮੁਗਪਗੁਥਾਗਾ॥
ਆਪੇਕਰਿਵੈਖੈਮਾਰਗਿਲਾਏਭਾਈਤਿਸੁਖਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਟੀ॥ ਜੋਪੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁ
ਏਨਮੇਏਭਾਈਕਰਤਾਕਰੇਸੁਏਟੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਅੰਤਰਿਭਾਈਅਵਰੁ
ਦੁਜਾਕੇਟੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਤਿਪ੍ਰ
ਗੁਵਤਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਏ॥ ਭਗਤਾਕੀਸਾਰਕਰਤਿਅਪਿਰਾਖਤਿਜੋਤੈਰੈਮਨਿ
ਏ॥ ਤੁਗੁਣਦਾਤਾਸਥਦਿਪਛਾਤਾਗੁਣਕਤਿਗੁਣੀਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਮਨਮੇਰੇਤਰਿ
ਉਸਦਾਸਮਾਲਿ॥ ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰਾਥੇਲੀਤੋਵੈਸਦਾਨਿਬੈਤੋਤੈਰੈਨਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੁ
ਵਰੁਕੜੀਸਦਾਕੁਜੁਕਮਾਵਤਿਨਬੁਝਤਿਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਿੰਦਾਦੁਸਟੀਤੇਕਿਨਿਛਲੁਪਾ
ਏ॥ ਤਰੁਣਾਖਸਨਖਹਿਥਿਦਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਜਨੁਸਦਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਤਰਿਜੀਉ
ਏਉਥੇਰੇ॥ ੨॥ ਆਪਸਕਉਥਤੁਭਲਕਰਿਜਾਣਤਿਮਨਮੁਖਿਮਤਿਨਕਾਈ॥ ਸਾ
ਭਗਤੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਕਦੇਚੇਤਤਿਨਾਤੀਅੰ
ਤਗੇਪਛੁਤਾਈ॥ ੩॥ ਸਫਲੁਜਨਮੁਭਗਤਾਕਾਕੀਤਾਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਲਾਏ॥ ਸਾ
ਏਗੇਤਸਤਜੇਮਾਏਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਤੋਥੇਨੰਤੀਤਉਲ
ਤਾਤਿਨਕੋਪਾਏ॥ ੪॥ ੫॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੩ ਸੋਸਿਖੁਸਖਾਥੰਧਪੁਏ
ਤਈਜਿਗੁਰਕੇਭਾਵੇਵਿਚਿਅਵੈ॥ ਆਪੇਏਭਾਵੈਜੋਚਲੈਭਾਈਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਵੈ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਕਦੇਨਪਾਵੈਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੋਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਤਰਿਕਦਾਸਸੁ

ਤੇਥੇਭਾਈਗਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਥਿਖਦੁਖਕਾਟੇਅਪੁੰਮੇਲਿਮਿਲਾਈਗਰਉ
 ਤੁਕੁਟੰਬੁਸਭੁਜੀਅਕੇਬੰਧਨਭਾਈਭਗਮਿਭੁਲਾਸੈਸਾਰਗਥਿਨੁਗੁਰਬੰਧਨ
 ਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਆਰਾਕਰਮਕਰਤਿਗੁਰਸਥਦੁਨਪਛਾਣੀਮਨ
 ਮਤਿਵਾਰੋਵਾਰੋ॥੨॥ਤਉਮੇਰਾਜਗੁਪਲਚਿਰਤਿਅਭਾਈਕੇਦਿਨਕਿਸਰੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਮਤਲੁਪਾਇਨਿਗੁਣਗਾਵਨਿਨਿਜਘਰਿਤੋਇਥੇਸੇਰਾਅਥੈਬੁਝੈ
 ਪਛਾਣੈਤਰਿਪ੍ਰਭੁਤੈਤਿਸੁਕੇਰਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁਤੈਭਾਈ
 ਗਕਿਆਪਾਈਐ॥ਏਕਨਦਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਭਉਪਰਿਜੇਤਾਭਉਤੇਤਾਭਉ
 ਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੪॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੩ ਸਚੀਭਗਤਿਸਤਿਗੁਰਤੇਤੋਵੈਸਚੀਤਿਰਦੈ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖਪਾਏਤਉਮੈਸਥਦਿਸਮਾਣੀ॥ਥਿਨੁਗੁਰਸਾਚੈ
 ਨਤੋਵੀਤੋਰਭੁਲੀਫਿਰੈਇਆਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਤਿਸਦਾਦੁਖਪਾਵਤਿਭੁਝਿ
 ਦੁਪਾਣੀ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਦਾਰਤੁਸਰਣਾਈ॥ਆਪਣੀਨਦਰਿਕੋਪਤਿ
 ਰਿਨਾਸੇਵੇਵਡਿਆਈ॥ਰਤਉ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾਸਥਦਿਸਚੈਵੈ
 ਤਿਰਦੈਜਗਜੀਵਨੁਸਦਵਸਿਆਤਜਿਕਾਮੁਕੋਧੁਅੰਤੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਤੁਜੀ
 ਅਸਭਠਾਈਤਿਰਦੈਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਣੀਸਥਦਿਪਛਾਣੀ
 ਠਾਮਨਤਿਪਿਆਰਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਸਫਲਜਨਮੁ
 ਅਇਆ॥ਤਰਿਰਸੁਚਖਿਸਦਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਗੁਣਗਵੈਗੁਣੀਅਪਣਿ
 ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਿਸਦਾਰੰਗਿਗਤਾਅਨਤਦਸਥਦੁਵਜਾਇਆ॥ਚਨੁਚਨੁ
 ਲੁਨਿਗਮਲਥਾਣੀਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਕੇਦਿਨੁ
 ਗਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਮਗੁਪਛਾਣੈਤਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾ
 ਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਤੋਵੈਤਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾ
 ਸੇਜਨਸੋਤਨਿਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥ ੭ ॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੩

ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਭਈਜੀਵਤਮਰੈਤਾਥੁਧੁਪਈ॥ਸੋਗੁ

ਭਾਈ ਜੀ ਸੁਜੇ ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇ ਤੀਓ ਦੁਲਾਇ॥ ਮ
ਰਿਪਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਤਰਿ ਥਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿ
ਜੋ ਭਾਈ ਮਨਮੁਖ ਦੁਜੈ ਭਾਇ॥ ਤੁਤਕੁਟਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਤਿ ਭਾਈ ਪਲੈ ਕਿ
ਨਪਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐਨਾ ਮੁਮਨਿ ਰਵਿ ਅਭਾਈ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਸਦਾ
ਕੇ ਗੁਲਰਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਅਪਾਰਿ॥ ੩॥ ਅਇ ਅਸੋ ਪਰਵਾ ਦੁਏ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ
ਵਚਿ ਤੁਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਮੇਲਾਇ॥ ੪॥ ੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੩

ਤ੍ਰਿਤੀ ਗੁਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵ ਦੁਵਿ ਅਪਿ ਅਭਾਈ ਗੁਰਮੁ
ਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਢੂਟੀ ਐ ਭਾਈ ਪੁਛੁ ਗੁਰਿ ਆਨੀ ਆਜਾਇ॥ ੧॥
ਨਰੈ ਗੁਲ ਦੁਭੈ ਚਉ ਥੈ ਚਿ ਤੁਲਾਇ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਦਾ ਤਰਿ
ਤੁਲਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਉਪਜੈ ਭਾਈ ਨਾਇ ਵਿਸਰਿ ਐ ਮਰਿ ਜਾਇ॥
ਨਿਅਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਏ ਭਾਈ ਸੁਤੇ ਗਏ ਮੁਤਾਇ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਸੇਉ ਥਰੇ
ਈਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਿ॥ ਜਗਮਤਿ ਲਾਤਾ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਏ ਭਾਈ ਤਿਰਦੈ ਰਖਿ ਆਉ
ਰਿ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਸਰਦਾਈ ਉਥਰੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਥੈ ਜ
ਤੁਲਤ ਜਾ ਭਾਈ ਜਿ ਤੁਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ॥ ੪॥ ੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਤੋਰੈ ਸੁਖੁ ਨਾਨੀ॥ ਤਉ ਮੈ ਜਗਤੁ
ਖੋਗਿ ਵਿਅਪਿ ਅਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਤੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਿਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਿ ਤਿਨਾ ਤਿਤ ਜਾ ਤਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥
ਗੁਲ ਪਾਤੁ ਬਤੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਤਿ ਤਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇ ਅਪਾ॥ ਸੰਧਿ ਅਤਰ ਪ
ਕਰਤਿ ਗਾਇ ਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੇਵ ਰਭਾਗੀ ਜਿ
ਨੇ ਅਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੇਵਿ ਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾਏ॥ ੩॥
ਗੁਰੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮ ਗੁਨ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ
ਅਖੈ ਵੈਖੈ ਪਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੩
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਬਤੁ ਤਾਦੁ ਖੁਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਰੇ ਭਰਮਾਈ॥ ਤਮ ਦੀਨਤੁ ਮਜੁਰੁ

ਨੁਗੁਦਾਤੇਸਥਦੇਦੇਤਿਥੁਈ॥੧॥ਤਰਿਜੀਓਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੁਮਪਿਅਰੇਜੀ
ਦਾਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਵਤੁਤਰਿਨਾਮੁਦੇਵਤੁਆਧਾਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਮਨਸਮਰੇ
ਸਤਜਿਸਮਾਦੀਪਾਇਆਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਮਨੁਨਿਰੰਗੁ
ਲਬਿਖਕਟਛਤਾਰਾ॥੨॥ਸਥਦਿਮਰਤੁਫਿਰਿਜੀਵਤੁਸਦੀਤਾਫਿਰਿ
ਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਮੀਠਾਸਥਦੇਪਾਵੈਕੋਈ॥੩॥ਦਾਤੈਦਰਿ
ਅਪਲੈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਦਰਗਤਾ
ਈ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਾਸਤਾ

ਜੈਗਤਿਮਤਿਸਦੀਪਾਏ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮੇ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭੁਜਗੁਬਓਗਨਾ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਸਥਦੁਨਜਾਵੈਕੁਠੋਰੇ
ਲਾਨਾ॥ਰਤਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਲਮਾਇਆਭਗਮਿਭੁਲਾਇਆਤਉਮੈਥੰਪਨਕਮੇ
ਮਦੁਮਰਦੁਸਿਰਓਪਰਿਓਭਓਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾਏ॥੨॥ਤ੍ਰੈਗੁਲਵਰਤੀ
ਲਸੰਸਾਰਾਤਉਮੈਵਿਚਿਪਤਿਥੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਚਓਥਾਪਦੁਚੀਨੈਗਮ
ਸੁਖੁਤੋਈ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਲਸਭਤੇਰੇਤੁਆਪੇਕਰਤਾਜੋਤੁਕਰਤਿਸੁਤੋਈ॥ਨਾ
ਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਥਦੇਤਉਮੈਥੰਈ॥੪॥੧੨॥੨੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੋਗਠਿਮਤਲਾ

ਘਰੁ੧

ਆਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਅਪਿਅਪਾਤੁ

ਰਾਜਗੁਅਪਿਤੈਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚਾਸਾਤੁ॥ਆਪੇਵਲ੍ਹੁਵਾਪਾਰੀਆਪਿਅ
ਪੇਸਚੁਵੇਸਾਤੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਏ
ਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾਤੁ॥ਰਤਾਉ॥ਆਪੇਸੁਲਿਸਭਵੇਖਦਾਪਿਆਰਾ
ਆਪਿਮੁਤਾਤੁ॥ਆਪੇਉਧੁੜਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਵਿਖਾਲੇਰਾਤੁ॥ਆਪੇ
ਅਪਿਤੈਪਿਆਰਾਆਪੇਵੇਪਰਵਾਤੁ॥੨॥ਆਪੇਅਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਪੇਧੰਧਜੈਲਾਤੁ॥ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਪਿਆਰਾਆਪਿਮਾਰੇਮਰਿਜਾਤੁ॥੩॥

ਤਵੀਪਿਅਰਾਮਾਪੇਪਾਰਿਲੰਘਾਤੁ॥ ੩॥ ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਧਿਥਾਪਿਅਰਾਗੁਰੁ
ਵਰੁਅਪਿਚਲਾਤੁ॥ ਆਪੇਤੀਚਜ਼ਿਲੰਘਦਾਪਿਅਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪਾਤਿਸਾਤੁ
ਆਪੇਅਪਿਦਇਆਲੁਤੈਪਿਅਰਾਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਤੁ॥ ੪॥ ੧॥
ਜੋਗਰਿਮਤਲਾ ੪ ਆਪੇਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਆਪੇਖੰ

ਆਪੇਸਭਲੇਇਆਪੇਸੁਤੁਆਪੇਬਤੁਮਲੀਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੇਇਆਪੇ
ਸੁਤਧਾਰੁਤੈਪਿਅਰਾਸੁਤੁਖਿਚੋਛਤਿਛੇਰੀਤੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸੈਤਰਿਬਿਨੁਅ
ਗਨਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਪਿਅਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿ
ਏ॥ ਰਤਾਉ॥ ਆਪੇਜਲਿਥਲਿਸਭੁਤੈਪਿਅਰਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇਸੁਤੋਇ॥
ਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਤਦਾਪਿਅਰਾਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਆਪੇਖੇਲਖੇਲਾਇ
ਪਿਅਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਤੋਇ॥ ੨॥ ਆਪੇਤੀਅਪਿਨਿਰਮਲਾਪਿਅਰਾਆਪੇਨਿ
ਮਲਸੋਇ॥ ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਅਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਤੋਇ॥ ਆਪੇਅਲ
ਖੁਲਖੀਐਪਿਅਰਾਆਪਿਲਖਾਵੈਸੋਇ॥ ੩॥ ਆਪੇਗਤਿਰਗੰਭੀਰੁਤੈਪਿਅ
ਰਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਸਭਿਘਟਆਪੇਭੋਗਵੈਪਿਅਰਾਵਿਚਿਨਾਗੀਪੁ
ਕਸਭੁਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਪਿਅਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਤੋਇ॥ ੪॥

੨॥ ਜੋਗਰਿਮਤਲਾ ੪ ਆਪੇਤੀਸਭੁਆਪਿਤੈਪਿਅਰਾਆਪੇਬ
ਏਥਪੈ॥ ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਪਿਅਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ ਆਪੇਵਦਿ
ਏਸਭੁਤੈਪਿਅਰਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ ੧॥ ਆਪੇਤੀਰਥੁਤੁਲਤਜਾਪਿਅ
ਰਾਅਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ ਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਪਿਅਰਾਸਭੁਜਗੁਮਛੁਲੀਤ
ਰੇਆਪੈ॥ ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਈਪਿਅਰਾਅਵਰੁਨਦੁਜਾਜਾਪੈ॥ ੨॥ ਆਪੇਸਿੰ
ਭੀਨਦੁਤੈਪਿਅਰਾਧੁਨਿਅਪਿਵਜਾਏਆਪੈ॥ ਆਪੇਜੋਗੀਪੁਰਖੁਤੈਪਿਅਰਾ
ਆਪੇਤੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਅਪਿਤੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ ੩॥
ਆਪੇਨਉਜਪਾਇਦਾਪਿਅਰਾਆਪੇਤੀਜਪੁਜਾਪੈ॥ ਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਤੈਪਿਅਰਾ
ਆਪੇਤੀਰਸੁਆਪੈ॥ ਆਪੇਅਪਿਸਲਤਦਾਪਿਅਰਾਜਨਨਾਨਕਤਰਿਗਸਿਧਾਪੈ॥ ੪॥ ੩॥

ਜੋਗਰਿਮਤਲਾ ੪ ਆਪੇਤੀਸਭੁਆਪਿਤੈਪਿਅਰਾਆਪੇਬ
ਏਥਪੈ॥ ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਪਿਅਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ ਆਪੇਵਦਿ
ਏਸਭੁਤੈਪਿਅਰਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ ੧॥ ਆਪੇਤੀਰਥੁਤੁਲਤਜਾਪਿਅ
ਰਾਅਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ ਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਪਿਅਰਾਸਭੁਜਗੁਮਛੁਲੀਤ
ਰੇਆਪੈ॥ ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਈਪਿਅਰਾਅਵਰੁਨਦੁਜਾਜਾਪੈ॥ ੨॥ ਆਪੇਸਿੰ
ਭੀਨਦੁਤੈਪਿਅਰਾਧੁਨਿਅਪਿਵਜਾਏਆਪੈ॥ ਆਪੇਜੋਗੀਪੁਰਖੁਤੈਪਿਅਰਾ
ਆਪੇਤੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਅਪਿਤੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ ੩॥
ਆਪੇਨਉਜਪਾਇਦਾਪਿਅਰਾਆਪੇਤੀਜਪੁਜਾਪੈ॥ ਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਤੈਪਿਅਰਾ
ਆਪੇਤੀਰਸੁਆਪੈ॥ ਆਪੇਅਪਿਸਲਤਦਾਪਿਅਰਾਜਨਨਾਨਕਤਰਿਗਸਿਧਾਪੈ॥ ੪॥ ੩॥

੩੭੮

ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੪

ਆਪੇਕੰਡਾਆਪਿਤਰਾਗੀਪ੍ਰਭਿਮੇ

ਲਿਤੋਲਾਇਆਆਪੇਸਾਤੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਵਣਜੁਕਰਾਇਆਆ
 ਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਪਿਆਰੈਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤਗਿਰਿ
 ਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੁਰੈਮਰਿਲਾਇ
 ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਧਰਤੀਆਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆਆਪੇ
 ਮਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਜਲੁਮਾਟੀਬੰਧਿਰਖਾਇਆਆਪੇਤੀਕੁਝੁਪਾਇ
 ਰਾਖੰਨਿਕੰਗੋਬੀਤੁਛੁਛੁਨੁ॥ ੨॥ ਆਪੇਕਾਸਟਆਪਿਤਰਿਪਿਆਰਾਵਿਦਿਕਾ
 ਨਿਰਖਾਇਆਆਪੇਤੀਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਭੈਅਗਨਿਨਸਕੈਜਲਾਇ
 ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਾਤਲੈਦੇਸਭਿਲਵਾਇਆਆਪੇਤਲੁ
 ਦੁਤੈਪਿਆਰਾਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐ
 ਜਿਉਤਰਿਪ੍ਰਭਿਮੇਰੇਭਾਇਆਆਪੇਜੰਤੀਜੰਤੁਤੈਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਵਰ
 ਜਾਇਆ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੪ ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇ

ਆਰਾਕਰਿਸੁਰਜੁਚੰਦੁਚਾਨਲੁ॥ ਆਪਿਨਿਤਾਇਆਤਾਦੁਤੈਪਿਆਰਾ
 ਨਿਮਾਇਆਮਾਦੁ॥ ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਰਖਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਖਜੁ
 ਦੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਗਾਮੁਨਾਮੁਨੀਸਾਦੁ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਿਆਇ
 ਰਿਥਪੁਜਿਨਾਵਣਜਾਦੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇਤੀਗੁਣਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾ
 ਪਰਵਾਦੁ॥ ਆਪੇਥਖਸਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਨੀਸਾਦੁ॥ ਆਪੇ
 ਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਤੀਫੁਰਮਾਦੁ॥ ੨॥ ਆਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੈਪਿਆਰਾ
 ਪੇਦੈਵੈਦਾਦੁ॥ ਆਪੇਸੇਵਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਮਾਦੁ॥ ਆਪੇ
 ਜੀਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਦੁ॥ ੩॥ ਆਪੇਵਡਾਆਪਿਤੈਪਿਆਰਾ
 ਆਪੇਤੀਪਰਧਾਦੁ॥ ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਤੁਲੁਪਰਵਾ
 ਪੇਅਤੁਲੁਤੁਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਥਾਦੁ॥ ੪॥ ੫॥

ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੪

ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇ

ਸੁਮਤਾ। ਆਪੇ ਗੁਣਗਵਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਥ ਦਿਸੁ ਮਾਤਾ। ਆਪੇ ਲੇ
ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਤਾ। ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿੰਮਤ
ਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁਤੈ ਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੋਗੁ ਰਿਪੁ ਰੈ ਤਰਿ ਲਾਤਾ। ਰਤਾਉ। ਆਪੇ ਗੋ
ਤਾਨੁ ਤੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਉ ਚਰਾਤਾ। ਆਪੇ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਪਿਆਰਾ ਆ
ਪੇ ਸੁਵਜਾਤਾ। ਕੁਵਲੀ ਆਪੀ ਜੁ ਆਪਿ ਸੰਗਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਲ ਕਰੁ ਪਿ
ਰਾਤਾ। ੨॥ ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਵੈ ਆਪਿ ਚੋੜਾਤਾ। ਕਰਿ ਬ
ਰੁਪ ਉਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇ ਸੁਮਾਰਾਤਾ। ਆਪੇ ਡੀਬਲੁ ਆਪਿ ਤੈ
ਅਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧਾਤਾ। ੩॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ
ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਤਥਾਤਾ। ਗਲਿ ਜੇ ਵਡੀ ਆਪੇ ਪਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿ
ਜਾਤਾ। ਜੋਗਰਥੈ ਸੋਪ ਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਤਾ। ੪॥ ੬॥

ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੪ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਵਿਓ ਜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਮਨ ਮੁਖਿ
ਮਕਰੈ ਅਤੰਕਾਰੀ। ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਡੀਪੁ ਪਾਇ ਆਗੋ ਬਿੰਦ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ।
ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ। ਜਬ ਸਤ ਸੰਗ ਭਾਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਤਿਰਏ
ਲਿਅਸੰਤਿ ਮੁਰਾਰੀ। ਰਤਾਉ। ਤੁਤਿਰਏ ਗੁਪਤੁ ਵਸਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਭਉਨ
ਵਹਿ ਗਵਾਰੀ। ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਭੁਪੁ ਗਟਿ ਆਗੁ ਲਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚ
ਰੇ। ੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇ ਆਸੰਤਿ ਆਈ ਦੁਰਮਤਿ ਭੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ। ਆਤਮ
ਮੁਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾਰੀ। ੩॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿ ਆਗੁ
ਪਾਇ ਅਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਸਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆ
ਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰੈ ਬਨਵਾਰੀ। ੪॥ ੭॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੪
ਗੋਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਥੇਪਿ ਆਤਰਿ ਬਿਨੁ ਰਤਨ ਜਾਈ। ਜਿਉ ਮਢੁਲੀ ਬਿ
ਨੈ ਗੋਬਿਨ ਸੈਤਿ ਉਨਾ ਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ। ੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਜਲੁ ਦੇਵਤੁ ਤ
ਨਾਈ। ਤਉ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਾਇ ਨੁਰਾਤੀ ਨਾਮੇ ਡੀਸੰਤਿ ਪਾਈ। ਰਤਾਉ।
ਜਿਉ ਚਾੜ੍ਹੈ ਕੁਜਲ ਬਿਨੁ ਬਿਲਲ ਵੈ ਬਿਨੁ ਜਲੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਲੁ

ਪਵੈ ਸੁਖ ਸਤ ਜੇ ਤਰਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਖੇ ਦਹ ਦਿਸ ਭੋਲੇ
 ਨੁਨਾ ਵੈ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਜਨ ਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ਦਰਗਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਵੈ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤਿ ਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤ ਰਿਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦ
 ਭਭਾਏ ਤੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਥ ਦਿ ਥੁਝਾਈ॥ ੪॥ ੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੪
 ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਤੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਥੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰਲਾ ਰੇ ਤਨ ਭੀ
 ਕੁਮੁਕਾਇ ਆਜਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪੁਨੈ ਜਨ ਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿ ਆਵੈ
 ਤਿਹਾ ਮਨ ਮੁਖ ਗਾਸੁ ਸੁਦਾਰਤੁ ਸਰਲਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ
 ਵਛਾੜਾ ਮਨ ਮੁਖ ਚੇਤਿ ਆਜਾਣਾ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲ
 ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ॥ ੨॥ ਜਿ ਸਕੀ ਵਥੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿ ਸਨੇ ਦੇਹਿ ਸੁਖ
 ਸਤੁ ਅਨੁਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਦੇ
 ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿ ਆਈ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇ ਆਲੁ ਕੈ ਨਾਤੀ ਜੇ ਕੋ ਰੋ
 ਈ॥ ੪॥ ਸਭੁ ਕਿਓ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਤੁਸਭ ਨਾ ਕਾਪੁ ਭੁਸੋਈ॥ ਜਿ
 ਤਿ ਕਰਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ੫॥ ੯॥ ੧੨॥ ੩੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫

ਪਾਉ ੧

ਕਿ ਸੁਤ ਉਜਾਚੀ ਕਿ ਸੁਆਰਾ ਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਤੋਸੇ
 ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋਖਾ ਕੁਰਲਾਸੀ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵਖੰਡੁ
 ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ॥ ਮਾਲੁ ਸੁਥ ਪੁਰ
 ਸਾਲਾਤੀ ਕਿ ਅਤਿ ਸਕਾ ਮੁਤ ਤਾਜਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ਆ
 ਕਿਓ ਤਿਸ ਕਾਤਿ ਸਕੀ ਭੁਖ ਗਵਾਈ॥ ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖ ਦਾ ਤੈ ਨਿ
 ਕਥਤੀ ਜਾਈ॥ ਅਨ ਦੁਭਇ ਆਸੁਖ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ
 ॥ ੨॥ ਮਨ ਨਾ ਮੁਖ ਪਿਨਾ ਮੁਆਰਾ ਧਿ ਅਨ ਦਿ ਨੁਨਾ ਮੁਵਖਾਈ॥ ਉਪਦੇ

ਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭਚੁਕੀਕਾਇਜਮਾਣੀ। ਜਿਨਕਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤੇਆਪ੍ਰਭੁਮੇ
ਲਾਗੇਗੁਰਕੀਥਾਣੀ॥ ੩॥ ਕੀਮਤਿਕਓਲੁਕਰੈਪ੍ਰਭਤੇਗੀਤੁਸਰਥਜੀਅਦ
ਲਾਸਭਕਿਓਕੀਤਾਤੇਗਵਰਤੈਕਿਆਤਮਬਾਲਗੁਪਾਲਾ। ਰਖਿਏਲੁਨਾ
ਨੁਤੁਮਰਾਜਿਓਪਿਤਾਪੁਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ

ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਟੀਐਭਾਈਮਨਿਤਨਿਤਿਰਦੈਧਾਗ। ਸਾਚਾਸਾਤਿਥੁਮਨਿ
ਭਾਈਏਹਕਰਦੀਸਾਰਾ। ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈਭਾਈਸੇਤਨਤੇਏਛਾਗ।
ਧੰਗਤਿਕਓਵਰਿਅਭਾਈਜਿਨਏਕੰਕਾਰਅਧਾਗ॥ ੧॥ ਸੋਈਸਚੁਅਗਾਧਲਾ
ਏਜਿਸੇਤਸਭਕਿਓਤੇਇ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਜਾਣਾਇਅਭਾਈਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਨਾਗਤਾਉ। ਨਾਮਵਿਤੁਲਪਚਿਮੁਏਭਾਈਗਲਤਨਜਾਇਗਈ। ਵਿਦੁਸਚ
ਨਪਾਈਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗਮਧਣੀ। ਆਵਣਜਾਣਨਚੁਕਈਭਾਈਫੁਰੀ
ਸੇਮਣੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਉਧਾਰਦਭਾਈਦੇਨਵੈਏਕਕਈ॥ ੨॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾ
ਏਸੋਧਿਅਭਾਈਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇ। ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿਥਾਕਿਆ
ਏਠਿਰਿਠਿਰਿਥੰਧਨਪਾਇ। ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੋਧੀਅਭਾਈਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਨਤੀਜਾਇ
ਏਭਾਈਗੁਰਪਾਇਇਅਭਾਈਠਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਚੁਸਦਾਤੈਨਿਰ
ਏਭਾਈਨਿਰਮਲਸਾਚੇਸੋਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਭਾਈਤਿਸੁਪਰਾਪ
ਏਇ। ਕੋਟਿਮਧੇਜਨੁਪਾਈਐਭਾਈਵਿਰਲਾਕੋਈਕੋਇ। ਨਾਨਕਰਤੇਸਚਿਨਾ
ਏਭਾਈਸੁਖਿਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ

ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹੁਮਾਨੈਤਉਲਉਮਿਲਦੁਰਾਈ। ਆਨਆਪਨ
ਏਤਥੀਚਾਰਾਤਉਲਉਥੀਚੁਥਿਖਾਈ॥ ੧॥ ਮਾਧਵੈਐਸੀਦੇਤੁਬੁਝਾਈ। ਸੋ
ਏਸਾਧਗਤਉਓਟਚਰਨਾਨਤਥਿਸਰੈਮੁਤਤੁਚਸਾਈ। ਰਤਾਉ। ਰੇਮਨਮੁਗਧ
ਏਤੇਤਚੰਚਲਚਿਤਤੁਮਐਸੀਰਿਦੈਨਾਈ। ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਤਿਅਗਿਆਨਤੁਰਚਿ
ਏਉਗਏਓਸੰਗਿਥੈਰਾਈ॥ ੨॥ ਸੋਗਨਥਿਆਪੈਆਪੁਨਥਾਪੈਸਾਧਸੰਗਤਿਥੁ
ਏਪਾਈ। ਸਾਕਤਥਕਨਾਇਉਜਾਨਉਜੈਸੇਪਵਨੁਝਲਾਈ॥ ੩॥ ਕੋਟਿਅਪਰ
ਕਾ

ਧਅਛਾਦਿ ਓਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਚੈ
ਅਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖ ਰਖਤੁ ਓਠਾਈ॥ ੪॥ ੩॥

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਕੁਲੋਕ ਗਿਹ ਬਨਿ ਤਾਮਾਇ ਆਸਨ ਬੰਧੇ ਧੀਅੰ
ਰਕੇ ਖਰਾਨ ਤੇ ਸੀਸ ਭਮਿਥਿ ਆਸਨੇ ਧੀ॥ ੧॥ ਰੇ ਨਰਕਾ ਤੇ ਪਪੋਲੁ ਦੇ
ਡਿਜਾਇ ਗੋਧੂ ਮੁਥਾ ਦਰੈ ਕੁਭਾ ਜਤੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇ ਧੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੀਨਿ ਸੰਕਿ
ਦੇ ਧੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੁ ਕਰ ਭਸਮੇ ਧੀ॥ ਤੇਇ ਆਮਰੇ ਗਿਹ ਮਹਿ ਥੈ ਠਾਕਰ
ਥਿਸਰੇ ਧੀ॥ ੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਲੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੇ ਧੀ॥ ਤੁ
ਗੋ ਸੁਤੁ ਬਾਪਰੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁ ਤੇ ਧੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਨ
ਸੁਖਿ ਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇ ਧੀ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ
ਧੀ॥ ੪॥ ੪॥ ਜੋਗਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪੁਰਾਣੇ ਓਵਰ ਭਰੇ

ਭਇ ਆਪਰ ਗਾਸਾ ਕੇਇ ਨ ਪਤੁ ਚਨ ਤਾਰਾ ਦੁਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ
॥ ੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਤਾਰੈ॥ ਆਗੈ ਸੁਖ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਤ ਜੋਧਰਿ
ਤਮਾਰੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਕਰੈ ਤਾਰਾ ਸੇਈ ਖਸਮੁ ਤਮਾਰਾ
ਭਏ ਗੁਰ ਚਰ ਲੀਲਾ ਗੇਇ ਕਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨ
ਮੁਹਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੈਥੀ ਤੇਵਨ ਤਾਰਾ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਗਥੇ ਅਪੁਨੇ
ਪਿਆਰਾ॥ ੩॥ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਅਚਰ ਜਸੇ ਭਾਕਾਰ ਜੁ ਅਇ ਆਗੈ ਸੇ
ਕਕਉ ਗੁਰ ਪੁਰਾਣੇ ਓ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸੇ॥ ੪॥ ੫॥ ਜੋਗਿ ਮਤਲਾ

੫ ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀ ਅਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਏ ਸਭ ਰੋਗੀ॥ ਕਰ
ਵਲ ਤਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਨਤਾ ਬਿਸੰਜੋਗੀ॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨ
ਗਵਾਤਾ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਏ ਕੇਇ ਨ ਭੁਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਬ੍ਰਤ ਮੁਖ ਛਾਤਾ
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਤੁ ਜਾਏ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ॥ ਤਉ ਮੈ ਰੋਗ
ਮਨੁ ਬਿਆਪਿ ਤਉ ਜਨ ਮਿਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ॥ ੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ
ਪਜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇ ਰੈ ਸੁਝਿਨਾ ਧੀ

ਤੁਸੀਂ ਤਨਾ ॥ ३ ॥ ਸੁਣਿਥੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇਨਾਨਕੁਇਤੁਸੁਪੁਸਾਗੈ ॥ ਜਤਕੰ
ਨੁਤੇਗਸਾਧੁਗਾਵਤਿਤਤਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈ ॥ ४ ॥ ६ ॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ
ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਧਨੁਸੰਤਨਕਾਮਨੁਸੰਤਨਕਾਕੀਆ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਨ
ਦੇਅਇਆਸਰਬਕੁਸਲਤਬਥੀਆ ॥ १ ॥ ਸੰਤਨਥਿਨੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਥੀਆ
ਜੋਸਰਦਿਪਰੈਸਾਧੁਕੀਸੋਪਾਰਗਿਰਾਮੀਕੀਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਿ
ਤਤਿਜਨਸੇਵਾਤਰਿਕੀਰਤਨੁਰਸਿਗਾਈਐ ॥ ਈਤਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖਉਜਲ
ਕਾਸੰਗੁਵਰੁਭਾਗੀਪਾਈਐ ॥ २ ॥ ਰਸਨਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਪੁਰਨਜਨਕੀ
ਤਕਉਪਮਾਕਤੀਐ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀਸਰਦਿਸੰਤਨਕੀ
ਤੀਐ ॥ ३ ॥ ਨਿਰਗੁਨਨੀਚਅਨਾਥਅਪਰਾਧੀਓਟਸੰਤਨਕੀਆਤੀ ॥ ਚੁਡ
ਜੋਗਿਤਅੰਧਕੁਪਮਤਿਨਾਨਕਲੇਹੁਨਿਥਾਤੀ ॥ ४ ॥ ७ ॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ
ਜਾਕੈਤਿਰਦੈਵਸਿਆਤੁਕਰਤੇਤਾਕੀਤੈਆਸਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸਅਪੁਨੇ
ਤੁਤੁਵਿਸਰਤਿਨਾਤੀਚਰਣਪੁਰਿਮਨਿਭਾਈ ॥ १ ॥ ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਕਥਨੁਨਜਾ
ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸੁਆਮੀਸਭਤੇਉਚਥਰਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੋਸੋਕ
ਅਕਰਤਏਪ੍ਰਾਣੀਜੋਸੀਤੁਮਲਿਖਿਪਾਈ ॥ ਸੇਵਕਕਉਤੁਮਸੇਵਾਦੀਨੀਦ
ਨੁਦੇਖਿਅਘਾਈ ॥ २ ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਤੁਮਤਿਸਮਨੇਜਾਕਉਤੁਸੁਆਪਿ
ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਟਿਓਅਗਿਆਨਾਪ੍ਰਗਟਭਏਸਭਠਾਈ ॥ ३ ॥ ਸੋਈ
ਆਨੀਸੋਈਧਿਆਨੀਸੋਈਪੁਰਖਸੁਭਾਈ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਏਦਇਆਲਾ
ਕਉਮਨਤੇਥਿਸਰਿਨਜਾਈ ॥ ४ ॥ ੮ ॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫
ਗਲਸਮਗੀਮੋਤਿਵਿਆਪੀਕਥਉਚੇਕਥਨੀਚੇ ॥ ਸੁਧਨੁਤੋਈਐਕਾਤੁਜਤਨਾ
ਜੋਕਿਕੋਨਪਤੁਚੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇਮਨੁਸਾਧਸਰਦਿਉਟਕਾਰਾ ॥ ਥਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਜਨਮ
ਰਦੁਨਰਤਈਠਿਰਿਅਵਤਥਰੇਥਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਓਤੁਜੁਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਕਤੀ
ਅਤਤਿਨਮਤਿਉਗਏਓਸਗਲਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪੁਰਨਭਗਤੁਪੁਰਖਸੁਆਮੀਕਾਸਰਬ
ਕੋਕਤੇਨਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਨਿੰਦਉਨਾਤੀਕਾਤੁਥਏਏਤੁਖਸਮਕਾਕੀਆ ॥ ਜਾਕਉਕਿ

ਪਾਕਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਮੇਰੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਨਾ ਉਲੀ ਅਧਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਗੁ ਪਾਗੁ
ਤਿਗੁਰ ਸਭ ਨਾ ਕਰਤ ਉਪਾਰਾ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀ ਤਰੀ ॥
ਨਤਤੁ ਥੀ ਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫

ਖੋਜਿ ਥੀ ਚਾਰਿ ਓਰਾ ਮਨ ਮਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਿਲ ਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅ
ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤੁ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥
ਸੁਲਿ ਮਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਸਾਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕ
ਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈ ਐਸਰ ਬਸੁ ਖਾਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭ
ਨੁ ਦੇਵੈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖੁ ਥਿਧਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਵਲੀ ਸੁਲੀ ਐਰ ਸਨਾ ਗਈ ਮੈ
ਧਿਆਈ ਐਸੇ ਟੀ ॥ ਕਰ ਲਕਾਰ ਲਸ ਮਰ ਬਸੁ ਆਮੀ ਜਾਤੇ ਬਿਥਾਨ ਕੋ
ਵਰੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨ ਮੁਪਾਇ ਆਕਰਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰ
ਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ

੫ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥
ਥਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਲ ਪ੍ਰਗਟੇ ॥ ਭੁਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਥਾਈ ਸਥ
ਸੁਭਾ ਥਿਅਾ ਗਾਵਤੁ ਸੁਲਤੁ ਪੜਤੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੁਰਾ ਥਿਅਾ ਗ
॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਵਡਿ ਆਈ ਭਗਤਿ ਵਡ ਲਦਇ ਆਲਾ ॥ ਸੰ
ਪੈ ਜਰਖ ਦਾ ਆਇ ਆ ਆਇ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ
ਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਤੁ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾਤਾ ਪੁਸਤੁ ਨ
ਨਿਤ ਗਾਵਤੁ ॥ ੩ ॥ ਸੁਲਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ
ਗਟ ਭਈ ਸਗਲ ਜੁਗ ਅੰਤ ਰਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਚਉਥੇ ਘਰੁ ੨ ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕ ਸਕੇ ਹਮ ਬਾਹਿਰ
ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਸੁਲਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਤਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਤਰਿ ਦਰਸਾ
ਤੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਲਿ ਮੀਤਾ ਪੁਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ
ਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋ ਵਾਮ ਲਿਖਿ ਧੋਵਾਇਤੁ ਮਨੁ ਤੇ ਕੂਟੇ ਸਾ ॥ ਸੁਲਿ ਮੀਤਾ

ਰਹਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲ ਉਦੇਤੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨੁ ਨਾ ਕੀਜੈ ਸਰਦਿ
ਗੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁਭਲਾ ਮਨਾਈ ਐ ॥ ਸੁਲਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਜੈਇ
ਦਰਸਨੁ ਤਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਭਇਓ ਅਨਗੁਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਤਰਿਨਾ
ਤੈਸੀ ਠਾ ਜਨਨਾ ਨਕਕ ਉਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੀਠਾ ॥

॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਕੇਟਿ ਬੁਝਮੰਡ ਕੋਠਾ ਕੁਰੁ ਸੁ
ਮਾਨੀ ਸੁਭਜੀ ਆਕਾਦਾ ਤਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਮੂਰ
ਜਾਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਆਰਾਧਿਨ ਜਾਨਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਤਰਿ ਜੀ
ਨੁ ਮੁਖਿ ਭਰਮ ਦਾਸੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ ਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸ
ਭਯਦਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਤੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿ ਅਦੁਰੀ ਰੇ ॥
॥ ਤਰਿ ਬਿਅੰਤੁ ਤਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨ ਉਕਿ ਆਜਾਨਾ ਤੈ ਇਕੈ ਸੋਰੇ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨ
ਤੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਤੁ ਉਪਦੇਸੇ ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕਥਾ
ਤੈ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧੀ ਤਰਿ ਆਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਸੁਲਿ ਆਪੇ ਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ
ਗਰਭਾ ਸਿਨ ਪਰਿ ਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫

ਨਾਥਾ ਤਕੋਥ ਤੁਤੁ ਅੰਦੇ ਸਰੋਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥ ਸਤ ਜਸੈ ਨ ਅਰੁ ਸੁਖ ਮਨ
ਨਹੀਉ ਪਕਮ ਲਥਿ ਗਸਇਆ ॥ ੧ ॥ ਦੇਖਤੁ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕ
ਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸੋਰਿ ਦੇ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੈਇ ਦੁਤ ਮੋਤਿ ਬਤੁਤੁ
ਸੰਤ ਵਤ ਤੇ ਭਇਆ ਨ ਭਇਆ ॥ ਕਰਤਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਤੇ ਤਮੇ ਤੇਰੀ ਸਰਨ
ਦੇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਭੰਡਾ ਰੁੰਗੇ ਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿ ਆਜਿਤ ਪ੍ਰਥਾ ਪਤਿ ਤਿਤਲਇਆ ॥ ਏ
ਕੁਰਤਨੁ ਮੋਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਥੀਆ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਬੁੰਦ ਗੁ
ਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੈ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸ
ਉਪੇਠਿ ਰਿਲੇਖਾ ਮੁਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ਗੁਣ
ਅਮੋਲ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੇ ਨਵ ਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੇ

ਨੰਗੀ

ਗਅਨਦਾਈਗਜਿਸਨੇਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾਗਮਸਨੇਹੀਤਿ ਸੁਲਾਖ ਕੇਦਨਜ
ਈਗਰਤਾਉਗਜਿਭਜਨਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸੇਸੁਖੀਏਪ੍ਰਭਸਰੇ
ਨਰਬਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਤੇਦੁਖੀਆਮਹਿਗਨਦੇ॥੨॥ਜਿਹੁਗੁਰ
ਪ੍ਰਭੁਲਿਵਲਾਈਤਿਹਮਤਾਅਨੰਦਰਸੁਕਰਿਆਗਜਿਹਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਿ
ਬੇਸੁਖਾਈਤੇਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜਿਤੁਕੇਲਾਇਆਤਿਤੁਕੇ
ਤੇਸੇਹੀਵਰਤਾਰਾਨਾਨਕਸਤਪਕਰੀਸੰਤਨਕੀਰਿਦੈਭਏਮਗਨਦੇ
॥੪॥੪॥੧੫॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਜਾਉਰ
ਇਓਮਾਨਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੀ॥ਲੋਭਨਮਹਿਲੋਭੀਲੋਭਾਇਓਤਿਉਰ
ਰਚੇਗਿਆਨੀ॥੧॥ਤਰਿਜਨਕਉਇਹੀਸੁਤਾਵੈ॥ਪੇਖਿਨਿਕਟਿਕਰਿਸੇ
ਤਿਗੁਰਤਰਿਕੀਰਤਨਿਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਗਰਤਾਉ॥ਅਮਲਨਸਿਉਅਮਲ
ਪਟਾਇਓਭੁਮਨਭੁਮਿਪਿਆਰੀ॥ਖੀਰਸੰਗਿਥਾਰਿਕੁਏਲੀਨਾਪ੍ਰਭਸੰ
ਸੇਤਿਤਕਾਰੀ॥੨॥ਬਿਦਿਆਮਹਿਬਿਦੁਅੰਸੀਰਚਿਅਨੈਨਦੇਖਿਸੁਖਪ
ਜੈਸੇਰਸਨਾਸਾਦਿਯੁਭਾਨੀਤਿਉਤਰਿਜਨਤਰਿਗੁਦਗਾਵਹਿ॥੩॥ਜੈ
ਖਤੈਸੀਕਾਪੁਰਕੁਸਗਲਘਟਾਕਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਪਿਆਸਲਗੀ
ਸਨਕੀਪ੍ਰਭਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਸੋਗਠਿਮ
੫ ਤਮਸੈਲੋਤੁਮਉਜਲਕਰਤੇਤਮਨਿਰਗੁਨਤੁਦਾਤਾਹਮਜੁ
ਤੁਮਤੁਰਸਿਆਏਤੁਸਰਥਕਲਕਾਰਿਆਤਾ॥੧॥ਮਾਧੋਤਮਐਸੇਤੁ
ਤਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨਨੀਕੋਠਾਕੁਰਦੇਸਾ॥ਗਰਤਾਉ॥ਤੁਮਸਭ
ਸਾਜਿਨਿਵੇਜੇਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇਗੁਨੁਨੀਕੋਈਤੁ
ਤੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੨॥ਤੁਮਕਰਤੁਭਲਾਤਮਭਲੋਨਜਾਨਤੁਮਸਦਾ
ਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਤੁਅਪੁਨੇਬਾਲਾ
ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਟਲਸੁਲਿਤਾਨਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਚੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਤੈਤਵਾਲਗਾਖੁਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ

ਮਾਤਗਰਭਮਤਿਆਪਨਸਿਮਰਨੁਦੇਤਤਤੁਮੰਗੁਖੁਨਤਰੇ। ਪਾਵਕ
ਗਰਭਮਤਿਆਪਨਸਿਮਰਨੁਤਰੇ। ੧॥ ਮਾਧੰਤੁਰਾਕੁਰੁਸਿਰਿ
ਗਰਭਮਤਿਆਪਨਸਿਮਰਨੁਤਰੇ। ੨॥ ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੰਮਨੈਕਰਣ
ਤੁਰਿਲੁਜਾਨੈ। ਤੁਦਾਤਮਾਗਨਕਉਸਗਲੀਦਾਨੁਦੇਤਿਪ੍ਰਭਭਾਨੈ॥ ੨॥
ਮਤਿਅਵਰੁਖਿਨੈਮਤਿਅਵਰਾਅਚਰਜਚਲਤਤੁਮਾਰੇ। ਰੁੜ੍ਹੇਗੁੜ੍ਹੇਗ
ਰੰਗੀਰਉਚੈਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁਮਤਿਮਿਲਾਇਓ
ਤੁਸੁਨੀਤੁਮਾਰੀਥਾਣੀ। ਅਨਦੁਭਇਆਪੇਖਤਤੀਨਨਕਪ੍ਰਤਾਪਪੁਰ
ਮਨਿਰਥਾਣੀ॥ ੪॥ ੭॥ ੧੮॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਤਮਸੰ
ਤਨਕੀਰੇਨੁਪਿਅਰੇਤਮਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾ। ਸੰਤਤਮਾਰੀਓਟਸਤਾਣੀਸੰ
ਤਮਾਰਾਗਤਲਾ॥ ੧॥ ਤਮਸੰਤਨਸਿਉਬਣਿਅਈ। ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਪ
ਗੋਇਤਮਨੁਤੇਰਭਾਈ। ਰਤਾਉ। ਸੰਤਨਸਿਉਮੇਰੀਲੇਵਾਦੇਵੀਸੰਤਨ
ਨਉਬਿਉਤਾਰਾ। ਸੰਤਨਸਿਉਤਮਲਾਤਾਖਟਿਅੰਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ ੨॥
ਸੰਤਨਮੋਕਉਪੁੰਜੀਸਉਪੀਤਉਉਤਰਿਅਮਨਕਾਧੇਖਾ। ਧਰਮਰਾਇਅ
ਕਤਾਕਰੈਗੋਜਉਫਾਟਿਓਸਗਲੇਲੇਖਾ॥ ੩॥ ਮਤਅਨੰਦਭਏਸੁਖਪਾ
ਇਅਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ। ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਅਰੰਗਿਰਤੇ
ਬਿਸਮਾਦੇ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੯॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਜੇਤੀਸਮਰਹਿ
ਦੇਖਤੁਰੇਨਰਤੇਤੀਤੀਛਡਿਜਾਨੀ। ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਤਾਰਾਪਾਵ
ਤਿਪਦੁਨਿਰਥਾਣੀ॥ ੧॥ ਪਿਅਰੇਤੁਮੇਰੇਸੁਖਦਾਤਾ। ਗੁਰਿਪੁਰੇਦੀਅਉਪ
ਦੇਸਤੁਮਤੀਸੰਗਿਪਰਾਤਾ। ਰਤਾਉ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾਨਤਾ
ਮਤਿਸੁਖੁਨਤੀਪਾਈਐ। ਤੇਤੁਰੇਨੁਤੁਸਗਲਕੀਮੇਰੇਮਨਤਉਅਨਦਮੰਗਲ
ਸੁਖਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਪਾਲਨਭਯੈਅੰਤਰਬਿਧਿਜਾਨੈਤਕੀਕਰਿਮਨਸੇਵਾ
ਕਰਿਪੁਜਾਤੇਮਿਦਿਤੁਮਨੁਆਅਕਾਲਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਾ॥ ੩॥ ਗੋਬਿੰਦਦਾ
ਮੇਦਰਦਇਆਲਮਾਧਵੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਨਾਮੁਵਰਤਦਿਨਾਮੇਵਾ

੨੮੩

ਲੇਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ੪॥ ੮॥ ੨੦॥

ਸੋਹਿਮਤਲਾ

ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਿਸਾਸਾਥਿਢੁਰਤਅਨਿਮਿਲਾਇਆ॥
ਪਰੇਤਮੁਗਧਭਏਸੁਤੇਤਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਏਖੁ
ਈ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਤਲੁਨਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਖਸੇਗਕਾਢਾਏਓਰੇ
ਨੰਮੰਗਲਥਿਸਰਾਮਾਮਨਥੰਢੁਤਫਲਮਿਲੇਅਚਿੰਤਾਪੂਰਨਹੋਏਖਾ
ਈ॥ ਤਾਸੁਖੁਅਗੈਮੁਖਉਜਲਮਿਟਿਗਏਆਵਲਜਾਏ॥ ਨਿਰਭਉਭਏ
ਨਾਮੁਵਸਿਆਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਮਨਿਭਾਏ॥ ੨॥ ਉਠਤਥੈਠਤਹਰਿਗੁ
ਦੁਖਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਭਗਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਾਕੇਪੂਰਨਕਰੰਮਾਜਾਕਾਗੁਰਦਰਨ
ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੨੧॥ ਸੋਹਿਮਤਲਾ ੫ ਰਤਨੁਦਿਖਾਓ

ਸੰਗਿਲਾਗੇਜਾਤੇਕਢੁਨਪਾਈਐ॥ ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਮੇਰੇਮਾ
ਦਾਧਿਆਈਐ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਨੀ॥ ਬਿਨਸੈਕਾਚੀਏ
ਅਗਿਆਨੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥਤਾਕੀਕਢੁਨ
ਈ॥ ਰਾਮਭਜਨਥਿਨੁਕਾਮਿਨਾਵਸਿਸੰਗਿਨਕਾਤੁਜਾਈ॥ ੨॥ ਤਉਉ
ਤਥਿਤਾਇਅਵਰਦਾਜੀਅਕੋਕਾਮੁਨਕੀਨਾ॥ ਧਾਵਤਧਾਵਤਨਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਰਾਮਨਾਮੁਨਤੀਚੀਨਾ॥ ੩॥ ਸਾਦਥਿਕਾਰਥਿਖੈਰਸਾਮਾਤੇਅਸੰਖਖਤੇਕਰੰ
ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਾਤਿਬਿਨੰਤੀਕਾਟਤੁਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੨੨॥

ਸੋਹਿਮਤਲਾ ੫ ਗੁਣਗਾਵਤੁਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਕਾਮਕੋਪਥਿ
ਮਤਾਥਿਖਮੁਅਗਨਿਕੋਸਗਰੁਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਪੂਰੇਗੁਰਿਮੇਟਿਓ
ਅੰਧੇਰਾ॥ ਭਜੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਨੇਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਗੁ
ਆਮਨਤਨਰਹੇਅਘਾਈ॥ ਜਤਕਤਪੂਰਿਰਤਿਓਪਰਮੇਸਰੁਕਤਾਵੈਕਤ
॥ ੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਗਿਆਨਤਤਥਤਾਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਗੋਪਾਲਾਨਾਮੁ
ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਾਕੀਪੂਰਨਘਾਲਾ॥ ੩॥ ਕਲਿਕਏਸਮਿਟੇਦੁ
ਲੇਕਾਟੀਜਮਕੀਛਾਸਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਤਨਭਏਥਿਗਾ

੨੨੨

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ

ਕਰਣਕਰਵਣਤਰਪ੍ਰਭੁਦਾਤਪਾਰ

ਹਮਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਗਸਗਲੋਜੀਅਕੀਏਦਇਆਲਾਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥
 ਮੇਰਗੁਰੂਤੋਆਪਿਸਤਾਈਗਸੁਖਸਤਜਾਨੰਦਸੰਗਲਰਸਅਚਰਜਭਈ
 ਰਾਈਗਰਤਾਉਗਗੁਰਕੀਸਰਦਿਪਏਭੈਨਾਸੇਸਾਚੀਦਰਗਤਮਾਨੇਗਗੁਣ
 ਵਤਅਰਥਿਨਾਮੁਤਰਿਆਏਅਪੁਨੈਥਾਨੇ॥੨॥ਜੈਜੈਕਰੁਕਰੈਸਭੁਭਿਸਤਤਿ
 ਭਤਿਸਾਧਪਿਆਰੀਗਸਦਥਲਿਤਾਰਜਾਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਸਵਾ
 ਜੇ॥੩॥ਗੋਸਟਿਗਿਆਨੁਨਾਮੁਸੁਦਿਉਪਰੇਜਿਨਿਜਿਨਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆਭਇ
 ਰਿਪਾਲੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅਨਦਸੇਤੀਘਰਿਆਇਆ॥੪॥੧੩॥੨੪॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ

ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਦਿਸਗਲਭੈਲਾਥੇਦੁਖਥਿਨਸੇਸੁ

ਪਾਇਆਦਇਆਲੁਤੋਆਪਾਰਬੂਤਮੁਸੁਆਮੀਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਪਿੰਦਿਆ
 ੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਮੇਰੇਸਾਤਿਬੁਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਗੁ
 ਗਵਉਰੰਗਰਾਤਾਗਰਤਾਉਗਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿੰਤਾ
 ਲਾਥਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਕਰਿਲੀਨਾਮਨਿਵਸਿਆਅਥਿਨਾਸੀ
 ੨॥ਤਾਕਉਥਿਘਨੁਨਕੋਉਲਾਗੇਜੋਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਰਾਖੇ॥ਚਰਨਕਮਲਥ
 ਰੇਰਿਦਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥੩॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਜਿ
 ਨੇਮਨਕੀਇਛਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੈਥਲਿਤਾਰੈਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ
 ੪॥੧੪॥੨੫॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ

ਮਾਇਆਸੋਤਮਗਨੁਅੰ

ਧਿਆਰੈਦੇਵਨਤਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਾਜਿਜਿਨਿਰਚਿਆਥਲੁਅਪਨੈਕਰਿ
 ਮਾਨੈ॥੧॥ਮਨਮੁੜੇਦੇਖਿਗਤਿਓਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਜੋਕਿਉਕਰਤਿਸੇਈਸੇਈ
 ਜਾਇਰਹੈਨਕਛੁਐਛਾਨੀ॥ਗਰਤਾਉ॥ਜਿਤਵਾਸੁਆਦਲੇਭਮਦਿਸਾਤੇਉਪਜੇ
 ਅਨਿਕਥਿਕਾਰਾਥਤੁਤੇਜੇਨਿਭਰਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਤਉਮੈਥੰਧਨਕੇਭਾਰਾ॥੨॥
 ਦੇਇਕਿਵਾਜਾਅਨਿਕਪੜਦੇਮਤਿਪਰਦਾਰਾਸੰਗਿਛਾਕੈ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਥਲੇ
 ਖਾਮਾਗਤਿਤਥਕਉਦੁਪੜਦਾਤੇਰਾਛਾਕੈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲੁਪੁਰਨਦੁਖਭੰ

ਜਨਤੁਸਥਿਨੁਓਟਿਨਕਾਈ॥ ਕਾਢਿਲੇਤੁਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿਨਾਨਕਪੁਰ
ਲਾਈ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੨੬॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਪਾਰਬੁਧੁਤੋ

ਤਾਈਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਥਾਈਜਪਿਅਨਦੁਕਰਤੁ
ਪ੍ਰਾਈ॥ ੧॥ ਤਰਿਸਾਚਾਸਿਮਰਤੁਭਾਈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈ॥
ਰਿਥਿਸਰਿਨਕਥੁਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪਰਮੇਸੁਰਤੇਰਾਜੋ
ਸੋਜੀਵੈ॥ ਜਿਸਨੇਕਰਸਿਪਰਾਪਤਿਤੋਵੈਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਕੀਵੈ॥ ੨॥ ਬਿ
ਥਿਨਾਸਨਸਭਿਦੁਖਨਾਸਨਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ ਗੁਣਗਾਵਤਅਦ
ਥਿਨਾਸੀਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੰਗਿਜਾਗਾ॥ ੩॥ ਮਨਇਓਸੇਈਠਲਪਾਵੈ
ਕਥਾਸੁਣਈ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਨਾਨਕਕਉਸੋਪ੍ਰਭੁਤੋਆਖੇਈ॥ ੪॥ ੧
੨੭॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਬਿਨਸੈਮੋਤੁਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰਾਥਿਨ

ਪਨੀਧਾਰੀ॥ ੧॥ ਸੰਤਤੁਇਤਾਥਤਾਵਤੁਕਾਰੀ॥ ਜਿਤੁਤ ਉਮੈਗਰਬੁਰ
ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬਭੁਤਪਾਰਬੁਤਮੁਕਰਿਮਾਨਿਆਤੋਵੰਸਗਲਰੇਨਾਰੀ॥ ੨॥
ਖਿਓਪ੍ਰਭਜੀਉਅਪੁਨੈਸੰਗੇਚੁਕੈਭੀਤਿਕੁਮਾਰੀ॥ ੩॥ ਅਓਖਧੁਨਾਮੁਨਿ
ਜਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੀ॥ ੪॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿ
ਆਤਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਰੋਗਥਿਦਾਰੀ॥ ੫॥ ੧੭॥ ੨੮॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ਦੁਪਦੇ॥

ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਮਹਿਥੈਸੰਤਰੁਸਗਲਦੁਧਮਹਿਘੀਅਾਉਚਨੀਚਮਹਿ
ਸਮਾਣੀਘਟਿਘਟਿਮਾਧਉਜੀਆ॥ ੧॥ ਸੰਤਤੁਘਟਿਘਟਿਗਤਿਅਸਮਹਿ
ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤਿਓਸਰਬਮਹਿਜਲਿਥਲਿਰਮਈਆਅਤਿਓਰਹਾਉ॥ ਗੁ
ਨਿਧਾਨਨਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਓ॥ ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦ
ਪਾਸਭੁਮਹਿਗਤਿਅਸਮਾਇਓ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੯॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਜੈ
ਮਹਦਿਤੋਇਅਨੰਦਾਥਿਨਸੈਜਨਮਮਰਣਭੈਦੁਖੀ॥ ਚਾਰਿਪਦਰਥਨਵੰ
ਪਾਵਤਿਥਤੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਭੁਖੀ॥ ੧॥ ਜਕੋਨਾਮੁਲੈਤਤੁਸੁਖੀ॥ ਸਾਸਿਸ

ਵਹੁਠਾ ਕੁਰਕ ਉਮਨਤਨ ਜੀ ਅਰੇ ਮੁਖੀ ਗਰਤਾਉ ਸੰਤਿ ਪਾਵਤਿ ਤੇ ਵਹਿਮਨ
ਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਪੁਖੀ ਗਰਨ ਨ ਕਕ ਉਪੁਭੁਦਿ ਖਾਇ ਆਜਲਿ ਬਲਿਤਿ
ਵਹਿਰੁਖੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਕਾਮਕੋ ਪਲੇਕੁ ਝੁਠ
ਵਹਿਨ ਤੇ ਅਪਿਛਡਾ ਵਹੁਠਾ ਇਤਭੀ ਤਰੇ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਤੁ ਆਪਨਿ ਕਟਿ ਥੁਠਾ
ਹੁਠਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਜਨਾ ਵਹੁਠਾ ਤਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲਾ ਗਵਹੁਠਾ ਗਰਤਾਉ ॥ ਬਿ
ਹੁਨਾ ਤੀ ਕਥੁਤੀ ਏ ਤੇ ਇਤਭਿ ਪਿਮਨ ਮਤਿ ਪਾਵਹੁਠਾ ਗੁਰਪੁਰ ਭੋਟਿ ਓਵਡੁ
ਜਨਨਾਨ ਕਕ ਤਤਨ ਪਾਵਹੁਠਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੩੧ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕੈ ਸਿ
ਰਿ ਸਭੁ ਕਿਥੁ ਪਾਈ ਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲਨ ਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਭਤਿ ਅਗਿ ਅਵਰਕ
ਰਾਹੁ ਜੇ ਸਭੁ ਮਤਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ਸ
ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਨਾ ਮੁਧਿ ਆਵਹੁਠਾ ਪੁਰਨ ਤੇ ਵੈ ਘਾਲਾ ਗਰਤਾਉ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾ ਲੈ ਨਿ
ਪੁਤਿ ਪਾ ਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਤਿ ਤਗਲ ਲਾਵੈ ॥ ਕਹੁਨਾਨ ਕਪੁਭਤੁ ਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ
ਵਹੁਨੈ ਸੇ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਅਥਿਨਾ ਸੀਜਿ
ਅਕੋਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭੁ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ ਗੁਣਨਿ ਪਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿ
ਲਾਪਵੈ ਕੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ਪੁਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਾਕੀ ਸਰਦਿ ਪਇਆ
ਰੁਪਾਈ ਐ ਬਾਹੁ ਜਿ ਦੁਖੁ ਨ ਤੋਈ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿ
ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਰਿ ਨਾਨ ਕੁਦਾਸੁ ਥਾਵੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਰਿ ਦੈ
ਖੋਈ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖਨਿ
ਹੈ ਸੁਕਾਮਨੁ ਪ੍ਰਾਪੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਤੇ ਤਨਿ ਹਾਲਾ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਚਾਪੈ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਬੈਦੁ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਾ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਠੰਧਾ
ਗਰਤਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਧਾ ਤੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਤਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਤਰਿ
ਅਪਿਥੁ ਬਾਰਿ ਆਨਾਨ ਕਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫
ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝੁ ਤੀ ਪਾਤਿਨਿ ਬੋਰੇ ॥ ਬਖਸਿਲੈ ਤੁਸਾਤਿ ਬਪੁ
ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖੇਤ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਭਜੀ ਤੁਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੇ ॥ ਤਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ

ਜੋਤਿ ਚੇਰੇ ਗਰਤਾਉ ਆਥੇ ਸੁਮਾਰ ਥੇ ਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਉਚੇ ਗੁਨ ਗੀਤੋ ਗਾਵੇ
 ਕੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰੋਨਾ ਨ ਕਰਤਾ ਨਿਤੋ ਰੋ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੩੫ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫
 ੫ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਆਸ ਬਿਰਥੇ
 ਰਿਚਰਦੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭਲੋ ਸਮੁਰਤ ਪੂਰਾ ਸੰਤਿ ਸਲਾ
 ਦਨਾ ਮੁਜ ਪਿਵੇ ਯੇ ਅਨੁਦਤੁ ਰਾਗ ਰਤਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਯਾ
 ਰਸੰਦਰ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇ ਆਸ ਗਲੀ ਵਿ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਥ ਸੇਰਿ ਦਭੀ
 ਲਖ ਲਪੁਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਦੇਨੇ
 ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਰਖ ਵਾਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਦੁਲਚ ਉਦੀ ਦੇਵ ਰਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ
 ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਪਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖ ਲਾਹੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਦ
 ਰਿ ਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੩੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫
 ਸੰਚ ਨਿਕਰ ਉਨਾਮ ਪਨੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਬਿਲਭਿ ਏ
 ਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣੁ ਖਾਇ ਜੀਵ ਤੁਸਿ ਖਪਰਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਗਾ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇ ਓਸ ਚ ਬੋਤਿ ਬੁਚੜਿ ਲੰਘ ਉਥਿ ਪੁਸੰਸਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਭਿਨਾਸੀ ਆਪਤਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰਾ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸ
 ਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ
 ਨੀਕ ਲਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸ
 ਸਭ ਭਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ
 ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਬਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤਕ ਤਪੋ ਖਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਪਾਇ ਓਵਰ ਭਾਗੀਤਿ ਸੁਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੩੯ ॥
 ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਵਿ ਆਣੁ ਸਤ ਜਧੁ ਨਿਪੁ ਭੋ
 ਲਨਿ ਤਾਰਿਆ ॥ ਰਾਖਨ ਤਾਰੈ ਰਾਖਿ ਉਥਾਰਿ ਕੁਸਤਿ ਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿ
 ਉਥਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਤਾਉ

ਨਿਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਨਾਨਕ ਬਿਖਨੁ
ਗੈਕੋ ਉਮੇਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋ ਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁਨ ਮੁਰਤ ਨ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ
ਤਸਿ ਮਰਿ ਅਨੰਤ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਿਹ ਦੇ ਤਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥
ਸੁਖਾਇਆ ਸਤਿ ਪੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗ ਘਾਟਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਤਾ ਉਕਿਆ ਗੁ
ਤੇਰੇ ਅਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਤਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਭਿਨਾਸੀ
ਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਤਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੪੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫
ਏਕੇ ਲੋਸਰੋ ਗਸਭਿਨਾ ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਆਠ ਰੋ ਆਰਾਧਤੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਜੀ ॥ ਰਾਖਿ ਲੈਤੁ ਭਾ
ਜੇ ਮੈਰੋ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਤਾ ਉਕਿਆ ਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅ
ਨੇਖ ਸਮਭਰੋ ਸਾ ॥ ਕਤਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਭਉ ਓਮਿ ਓਮਿ ਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥
੧੪ ॥ ੪੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ . ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
ਪੁਨਾ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੋ ਠ
ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆ
ਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਤਾ ਉਕਿਆ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ
ਗੁਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਭਏ ਜਗਭੀ ਤਰਿ ਤੋ ਆਪਾਰ ਬੂਤ
ਗੁਰ ਖਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੪੩ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਤਮਗੀ ਗਦ
ਨਗਲੀ ਅਕਾਈ ਅਪੁਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਵਾਇ ॥ ਤਾਥੇ ਦੇਇਰਾ ਖੇਕਰਿ ਅਪੁ
ਸਦਾ ਸਦਾਰੰ ਗੁਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਮਿਤਰ ਵਾਣਾ ॥ ਬੰਧੁ ਪਾ
ਏ ਅਮੈਰੋ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ॥ ਰਤਾ ਉਕਿਆ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ
ਨਿਸਾਜਿ ਅਦਿਤ ਪੈਨ ਲੁਖਾਣਾ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈ ਜਿ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ
ਸਦਕੁ ਰਖਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੪੪ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਰਤੁ ਗਵ
ਅਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੇ ਸੰਸਾਰੁ ਉਥਾਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ

੩੮੬

ਅਪਲਾਥਿਰਦੁਸਮਾਰਿਅਯਾ॥੧॥ਹੋਈਗਜੇਰਾਮਕੀਰਕਵਾ॥
ਜਅਨੰਦਗੁਣਗਾਵਤੁਮਨੁਤਨੁਦੇਤਸੁਖਾਈ॥ਰਤਾਉਪਤਿ
ਦੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮੋਹਿਤਿਸਕਾਤਰਵਾਸਾ॥ਬਖਸਿਲਾਏਸਭਿਸਕੇ
ਬਿਸੁਦਿਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਾ॥੨॥੧੭॥੪੫॥

ਸੋਰਠਿ

ਲਾ५ ਬਖਸਿਆਪਾਰਥੁਤਮਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲੇਰੋਗਥਿਦੇਰੇ
ਪੁਰੇਕੀਸਰਦੀਉਥਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੧॥ਤਹਿਜਨਿਸਿਮਰੇ
ਨਾਮਅਧਰਿ॥ਤਾਪੁਓਤਾਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈਆਪਲੀਕਿਰਪਾਧਰਿ
ਉ॥ਸਦਾਅਨੰਦਕਰਤਮੇਰੇਪਿਆਰੇਤਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰਿਰਖਿਆਰ
ਵਡੇਆਈਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਸਚੁਸਥਦੁਸਤਿਭਾਖਿਆ॥੨॥੧੮॥

ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ५

ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਤਿਭੁਜੇ

ਥਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤਾਪੁਗਵਾਇਅਭਾਈਠਾਂਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿਅਪਦੇ
ਅਜੰਤਆਪੇਰਾਖੇਜਮਤਿਕੀਓਤਟਤਾਰਿ॥੧॥ਤਹਿਕੇਚਰਲਰਿਏਉ
ਰਿ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਗਿਐਭਾਈਦੁਖਕਿਲਾਥਿਖਕਾਟਲਾਗਾ
॥ਤਿਸਕੀਸਰਦੀਉਥਰੇਭਾਈਸਿਥੈਮਚਿਕੋਇਉਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰੇ
ਈਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਤੇਇ॥੨॥੧੯॥੪੭॥

ਸੋਰਠਿ

ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ५

ਸੰਤਤੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭੁਵਿਸਰਉਨਾਹੀਮਨੇ
ਅਠਲਾਪਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰੈਤਾਪੁਗਵਾਇਆਪਲੀਕਿਰ
ਪਾਧਰਿ॥ਪਚਥੁਤਮਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਦੁਖੁਮਿਟਿਆਸਭਪਾਰਵਰੀ॥੧॥
ਬਨਿਧਾਨਮੰਗਲਗਸਤੁਪਾਤਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਰੇ॥ਨਾਨਕਪਤਿਰਾਖੀਪਰੇ
ਸਰਿਉਧਰਿਆਸਭੁ॥ਸਾਰੇ॥੨॥੨੦॥੪੮॥

ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ

ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲੋਤਾਅਧਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਤਥਦੇਰਾਖਿਆਤਰਿ
ਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਰਤਾਉ॥ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਪ੍ਰਭਿਅਧਿਮਿਟਾਇਆਜਨਕੀ
ਨਰਖਾਈ॥ਸਾਧਸੰਤਿਤਸਭਠਲਾਪਾਏਸਤਿਗੁਰਕੇ॥ਬਲਿਜਾਈ॥੧॥

੮੭

ਕਰਕਾਰਲਸ
ਮਰਭੁਸੋਭਾਈਸ
ਚੈਸਚੀਸੋਇ॥

ਪੁਲਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸਵਾਰੋਤਮ ਰਾਗੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਚੀਚਾਰਿ ਅਧਾ ਅਟਲ ਬ
ਨੁਨਾਨ ਕਗੁਰੇਤਰਾਸ ਠਲਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੪੮ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ = ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਜੋਈ ਸੰਤ ਸਤਾਈ ॥
ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀਆ ਪੋਰਾ ਕੈ ਪੁਰਨ ਭਈ ਵਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਮੇਰੈ ਨਾ
ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਪੁਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਤੇਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲਾ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ
ਕੁਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ
ਰਿਕਿ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੫੦ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪੰਚਤ
ਰੀਸ ਤਸਾਚੁ ਕਇਆ ॥ ਸਿਕਦਾਰੁ ਨ ਤਪਤੀ ਆਇਆ ॥ ਉਮਰਾਵ ਤੁਅਚੈ
ਗੁਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇੜਾ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਦੂਢਨ ਕਤ ਤੁਨ ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭੇ
ਰੇ ਗੁਰੇ ਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਬਾਰਾ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੁਕਾਰਾ
ਲਬਿ ਆਈ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਤਤ ਸਾਚ ਨਿਅਇ ਨਿਬੇਰਾ
ਉਤਾ ਸਮਠਾ ਕੁਰੁ ਸੇਖਰੇ ਰਾਗ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ
੩ ॥ ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋਰਾ ਜਾਗ ॥ ਤਤ ਅਨੁਦਸ ਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਕਿਆ
ਰਤੁ ਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁਨਾਨ ਕਾ ਪੁਰਾਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੫੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ

੫ ਚਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ਤੁ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੁ ਧਿਆਇ ਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਸਚੁ
ਹਇਆ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਪੁਨਾ ਤੇਇ ਓਗੁਰੁ ਮਿਤਰ ਵਾਨਾ ॥ ਅਨ
ਦਸੁ ਖਕਲਿ ਆਲਸੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਬੁ
ਧਵਰਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਤ ਲੁਨ ਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਤੁ ਪਤਿ ਸਾਤਾ ॥ ਗੁਰੇ
ਤਤ ਮਨਿ ਉਮਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਗਲ ਪਰਾਢੁ ਤਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤਰਿਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੁਰਨ ਤੇਏ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੈ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆ
ਰਾ ॥ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਲੈ ਭੈਲਾ
ਥੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੨ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਚਿਰ ਪਾਧਾਰੀ ॥ ਪੁ

ਭਿਪੁਗੀਲੋਚਤਮਾਗੀ। ਕਰਿ ਇਸਨਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿਤਿ ਆਏ। ਅਨਦਮੰਗਲਾ
 ॥ ੧॥ ਸੰਤਤੁਰਾਮਨਾਮਿਨਿ ਸਤਗੀਐ। ਉਠਤਥੈਠਤਤਰਿਤਰਿਦਿਆ
 ਦਿਨੁ ਸੁਕੁਤੁ ਕਰੀਐ। ਰਤਾਉ। ਸੰਤਕਾਮਾਰਗੁ ਪਰਮਕੀਪਉ ਜੀਕੇ
 ਪਾਏ। ਕਿਟਿਜਨਮਕੇ ਕਿਲਥਿਖਨਾ ਸੇਤਰਿ ਚਰਦੀਚਿਤੁਲਾਏ। ੨॥ ਭਿਪੁ
 ਤੁਸਦਾਪੁਭਅਪਨੇਜਿਨਿਪੁਗੀਕਲਰਾਖੀ। ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਪਵੇਦੁ
 ਰਕੀਸਚੁਸਾਖੀ। ੩॥ ਥਿਘਨਥਿਨਾਸਨਸਭਿ ਦੁਖਨਾਸਨਸਭਿਗੁ
 ਜਾਇਆ। ਖੋਏਪਾਪਭਏਸਭਿਪਾਵਨਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਘਰਿਅਇਆ
 ॥ ੪੩ ॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਤੇਰਾ
 ਕਰੁਸਭੁਤੇਰਾ। ਰਖਵਾਲੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ਸਭਿਜੀਅਭਏਦਇਆ
 ਜਪਿਅਨਦਿਰਹਉਗੁਰਚਰਣਾ। ਭਉਕਤਤਿਨਹੀਪੁਭਸਰਣਾਗੁ
 ਤੇਰਿਆਦਾਸਾਰਿਦੈਮੁਰਾਗੀ। ਪ੍ਰਭਿਅਥਿਚਲਨੀਵਉਸਾਗੀ। ਬਲੁਪੁ
 ਤੇਰਾ। ਤੁਭਰੋਠਾਕੁਰਮੇਰਾ। ੨॥ ਜਿਨਿਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ। ਸੋਪੁ
 ਤਰਾਇਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਰਸੁਦੀਅਾ। ਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਆ
 ਏਪੁਭੁਸਤਾਈ। ਸਭਉਠਿਲਾਗੀਪਈ। ਸਾਸਿਸਾਸਿਪੁਭੁਧਿਅਈ
 ਮੰਗਲੁਨਾਨਕਗਾਈਐ। ੪॥ ੪॥ ੫੪॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫
 ਸੁਖਸਤਜਆਨੰਦਾ। ਪੁਭੁਮਿਲਿਓਮਨਿਭਵੰਦਾ। ਪੂਰੈਗੁਰਿਕਿਰਪਾ
 ਤਾਗਭਿਭਈਤਮਾਗੀ। ੧॥ ਤਰਿਕੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ। ਨਿਤਥੀ
 ਤਥੀਨਾ। ਰਤਾਉ। ਤਰਿਚਰਦਕੀਓਟਸਤਾਈ। ਸਭੁਕੀਕਾਇਲੋ
 ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ। ਤਰਿਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਇਆ। ੨॥
 ਟਿਆਜਮਕਾਠਾਸਾ। ਸਨਪੁਰਨਤੋਈਆਸਾ। ਜਤਪੇਖਾਤਤਸੇਈ
 ਭਥਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ। ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ। ਸਭਿਜਨਮਜਨ
 ਲਾਖੇ। ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਅਇਆ। ਅਟਲਸੁਖੁਨਾਨਕਪਾਇਆ। ੪॥
 ੫੫॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਠਾਂਢਿਪਾਈਕਰਤਰੇ। ਤਾਪੁਏ

ਗੋਗੁਰਿਪੁਰੈ ਤੈਰਾਖੀ॥ ਸਰਦਿਸਚੇ ਕੀਤਾ ਕੀ॥ ੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਪਿਤੋ
ਕਵਾਲਾ॥ ਸੰਤਿਸਤਤ ਸੁਖਖਿਨਮਤਿਉਪਜੇਮਨੁ ਤੇਅਸਦਾਸੁਖਾਲਾ॥
ਤੁੰ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ ਦੀਓਦਾਰੁ॥ ਤਿਨਿਸਗਲਾਰੇਗੁਥਿਦਾਰੁ॥ ਅਪਦੀਕਿਰ
ਗੇ॥ ਤਿਨਿਸਗਲੀਥਾਤਸਵਾਰੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਥਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥
ਗੁਣੁਅਵਗੁਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਭਇਓਸਾਖੀ॥ ਤਿਨਿ
ਲੀਲਾਜਰਾਖੀ॥ ੩॥ ਬੋਲਾਇਅਬੋਲੀਤੇਰਾ॥ ਤੁਸਾਤਿਥੁਗੁਈਗਤੇਰਾ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚੁਸਾਖੀ॥ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਾਖੀ॥ ੪॥ ੬॥ ੫੬

ਸੋਰਠਿਮਤਲਾਪ

ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਅ॥ ਵਾਲੁਨਵਿੰਗ

ਮਜਨੁਗੁਰਅੰਦਾਰਾਸੇ॥ ਜਪਿਤਰਿਤਰਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ॥ ੧॥ ਸੰਤ
ਨਦਾਸਸਰੋਵਰੁਨੀਕਾ॥ ਜੇਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਾਵੈਉਧਾਰਤੇਅਤੈਜੀਕਾ॥
ਗੁੰ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ॥ ਮਨਚਿੰਦਿਅਜੇਫਲਪਾਵੈ॥ ਸਤੀਸਲਾ
ਤਿਨਾਇਅਏ॥ ਅਪਦਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਏ॥ ੨॥ ਸੰਤਸਰੋਵਰਨਾਵੈ॥ ਸੋਜਨੁ
ਨਗਤਿਪਵੈ॥ ਮਰੈਨਾਵੈਜਾਈ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ ੩॥ ਇਤੁ
ਨੁਬੀਚਾਰੁਸੁਜਾਨੈ॥ ਜਿਸੁਦਇਅਲੁਤੇਇਭਗਵਾਨੈ॥ ਥਾਥਾਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਕਟਾਈ॥ ਸਭਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈ॥ ੪॥ ੭॥ ੫੭ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ

ਪਾਰਥੁਤਮਿਨਿਥਾਤੀਪੁਰੀ॥ ਕਾਈਥਾਤਨਰਤੀਅਉਰੀ॥ ਗੁਰਿਚ
ਤਾਇਨਿਸਤਾਰੇ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖ
ਥਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਪਾਲਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਵਡ
ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਅਥਾ॥ ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਅਥਾ॥ ਤਰਿਭਗਤਿਭਾਇ
ਤੁਲਗਾ॥ ਜਪਿਜੀਵਤਿਸੇਵਡਭਾਗਾ॥ ੨॥ ਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਗਾਵੈ॥
ਕੀਪੁਰੀਨਾਵੈ॥ ਅਪੁਨਾਨਾਮੁਆਪੇਦੀਅਥਾ॥ ਪ੍ਰਭਕਰਣਤਾਰਰਖਿਲੀ
॥ ੩॥ ਤਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ਇਤੁਪੁਰਨਥਿਮਲਾਬੀਚਾਰਾ॥ ਕਰਿ
ਪਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਦਾਸਨਾਨਕਸਰਦਿਸੁਆਮੀ॥ ੪॥ ੮॥ ੫੮॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰਿਪੁਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ

ਈਪਾਇਆ। ਜਤਨਾਈਐਤਤਾਸੁਤੇਲੇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਿਮੇਲੇ।
ਗੁਣਗਵਤੁਸਦਾਸੁਭਾਈ। ਮਨਚਿੰਦੇਸਗਲੇਫਲਪਾਵਤੁਜੀਅਯੋਗੇ।
। ਰਤਾਉ। ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ। ਤਮਸੰਤਜਨਰੇਨਾਰਾਪਤਿ।
ਕਰਿਲੀਨੇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਰਿਜਸੁਦੀਨੇ। ੨। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਸੰਨਾ।
ਦਜੀਅਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ। ਤਰਿਦਿਨੁਰੈਦਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ। ਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਾਈਐ। ੩। ਜਿਸੁਦੇਵੈਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤਾ। ਤਰਿਰਸੁਤਿਨਤੀਜਾਤਾ।
ਨੇਜਿਨਾਇਆ। ਸੁਖੁਨਾਨਕਸਰਦੀਪਾਇਆ। ੪॥੮॥

ਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰਿਪੁਰੈਕੀਤੀਪੁਰੀ। ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਅਭਰਪੁਰੀ।

ਭਇਆਇਸਨਾਨਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵਿਟਤੁਕੁਰਥਾਨਾ। ੧। ਗੁਰਕੇਚਰਨ
ਦਧਾਰੇ। ਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਤਿਲਕਕੋਈਕਾਰਨਸਗਲਾਸਵਾਰੇ। ਗੁਰ
ਸਾਧੁਦੁਰਮਤਿਖੋਏ। ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਸਭਤੇਏ। ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਨ
ਲਾਥੇਪਾਪਕਮਾਤੇ। ੨। ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ। ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿ
ਐ। ਮਨਬੰਢਤਫਲਪਾਏ। ਗੁਰਪੁਰਾਰਿਦੈਪਿਆਏ। ੩। ਗੁਰਗੋ
ਦਾ। ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮ ਨੰਦਾ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ।
ਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆ। ੪॥੧੦॥੬੦॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫

ਤ੍ਰਿਮੇਘਘਟਾਘਟਦਾਮਨਿਚਮਕਿਛਰਾਇਓ। ਸੇਜਇਕੇਲੀਨੀਦਨੁ
ਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਇਓ। ੧। ਤੁਣਿਨਤੀਸੰਦੇਸਰੇਮਾਇਓ। ਏਕਕੇਸਰੋਜਿ
ਲਾਲੁਤਬਚਤੁਰਪਾਤਰੇਆਇਓ। ਰਤਾਉ। ਕਿਉਬਿਸਰੈਇਤੁਲਾਲੁਪਿ
ਥਗੁਣਾਸੁਖਦਾਇਓ। ਮੰਦਰਿਚਰਿਕੋਪੰਥੁਨਿਤਾਰਉਨੈਨੀਰਿਭਰਿਅ
ਤਉਤਉਭੀਤਿਭਇਓਤੈਬੀਚੁਸੁਨਤਦੇਸਿਨਿਕਟਾਇਓ। ਭੰਭੀਗੀਕੋ
ਬਿਨੁਪੇਖੈਦੁਰਾਇਓ। ੩। ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਸਰਬਕੋਠਾਕੁਰੁਸਗਰੋ
ਇਓ। ਕਤੁਨਾਨਕਤਉਮੈਭੀਤਿਗੁਰਿਖੋਈਤਉਦਇਅਰੁਬੀਠਲੋਪਦੈ

ਤੇਭੀਏਸਰੋਮਾਇਓਜੋਚਾਤਤਸੋਗੁਰੁਮਿਲਾਇਓਸਿਤਬਗੁਨਾਨਿ
ਏਓਰਾਓਦੁਜਾ॥੧੧॥੬੧॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫ ਗਈਥ

ਦੀਫੋਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਣਾਪਰਮੁਨਜਾਣਾਏਓਮਾ
ਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਪਰਿਓਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾਇਤਰਾਖਤੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥੧

ਭੁਨਿਮਾਇਆਤੁਮਾਣਾ॥ਨਿਚੀਜਿਅਚੀਜਕਰੇਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਤੇਗੀਕੁਦਰ
ਤੁਕੁਰਥਾਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਥਾਲਕੁਭਾਇਸੁਭਾਈਲਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ

ਰੰਪਦੇਸੁਇਜਕੇਥਤੁਭਾਤੀਥਤੁਜਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਵੈ॥ਪਿਛਲੇਅਉਗੁਣ
ਜੇਲਏਪੂਰਾ॥ਗੋਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥੨॥੧੨॥੬੨॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫

ਸੁਪਤਿਅਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਕਤਾਏਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦੁਤਰਿਭਾਵੈਪੈਜ
ਟੀਐ॥ਅਵਰਓਟਮੈਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਗੀਓਟਰਹਾਈਐ॥੩॥੧੩॥੬੩॥

ਅਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪੂਰੁਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੁਏਥਨੰਤੀ॥ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿ
ਵੈਸਭਚੁਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥੪॥੧੪॥੬੪॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫

ਗਿਨਿਮਰਿਪੂਰੁਭਏਅਨੰਦਾਦੁਖਕਲੇਸਸਭਿਨਠੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਧਿਆਵਤ
ਅਪਨਾਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਠੇ॥੧॥੧੧॥੬੧॥ ਜਗਜੀਵਨਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਗੁਰਪੁਰੇਦੀ

ਪਦੇਸਾਜਪਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਏਮੰਤ੍ਰੀਸੁਨਤਿਪੂਰੁਤੁ
ਭਕਿਓਕਰਾਏਹਾਰਾ॥ਤੁਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਕਿਆਇਤੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ

ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਅਖਿਵਖਾਣੀਕੀਮਤਿਕਤਦੁਨਜਾਈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵੈ
ਅਪਨਾਅਚਰਜੁਤੁਮਹਿਵਡਾਈ॥੨॥੧੨॥੬੨॥ ਧਾਰਿਅਨੁਗੁਤੁਆਪਿਪੂਰੁਸੁਆ

ਰਿਮਤਿਪੂਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਬਲਿਤਾਰੀਥਾਓਸੰਤਾਪੂਰੀ॥੪॥੧੪॥੬੪॥
੬੩॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਪੁਰਾਨਮਸਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਸ

ਜਸਵਾਰੇ॥੧॥੧੧॥੬੧॥ ਧਾਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪੂਰੁਪੁਰਾਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥੧
ਨੇਦਾਸਕੋਭਇਓਸਤਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਕੀਨੇਕਰਤੇਉਦੀਥਾਤਨਕਾਈ

੨੮੮

॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾ ਕੁ ਦਿਵਾਇ ਅਧਾ ਪਿਵੈ ਲਗਿ ਚਰਮ ਮੇਰੇ
ਟਿਨਕਤ ਤੁਝਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਿਵੈ
॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰੀ ਬਲ
ਈ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝਾਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਇਤੁ ਪੁੰਨ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਨਨ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਠਲ ਪੁੰਨ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੬੪ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾਖ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰਾਮਦਸ
ਰਿਨਾਤੇ ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ਕਰਿ ਦਿਸਨਾਨਾ
ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਬੋਮ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਜਲਾਸ ਤਿ
ਬੋਕ ਉਥਾਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਵ
ਰਬੁ ਤਮੁ ਭਇਓ ਸਾਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਧਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰ
ਆ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬੫ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾਖ ਜਿਤੁ ਪਾਰਦੇ

ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਦਭਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਸਤ ਸਾਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਭਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਅਰ
ਗੁਲਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾ
ਨ ਬੋਲਾ ਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਾ
॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾਖ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ

ਕੁਸਲ ਬੋਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਤ
ਦੇ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਮਨ ਇਛੈ
ਈ ॥ ਸੰਤ ਤੁਹਿ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭੇ
ਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਸਤ ਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ ਨਾਨਕ
ਪਤੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੬੭ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾਖ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ

ਗਾ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰ ਦਤਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮ
ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਤੁ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ

ਗੁਰਨਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਰਤਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾਕੀ ਸੇ
ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰਤਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਪੁਰਨ ਤੇਈ ਅਸਾ ॥
੪॥੬੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ

ਨ ਪੈ ਜਸ ਵਾਰੀ ॥ ਮਾਨੇ ਚਿੰਦਿ ਆਠ ਲੁਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਬਿ
ਏਆ ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਤੁਤਿ ਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਕੇਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ
ਰਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਵਰਦੀਨੇ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ੨॥੫॥੬੯॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਤਲਾ ੫

ਪੁਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੁਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਤ ਦੁਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕ
ਆਪੁ ਭਿਕੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥ ੧॥ ਬੇਦਨ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਆ
ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਤੇਏ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਤਾਉ
ਨੇ ਮੰਗਤਿ ਸੇ ਲੇਵਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਿ ਆਸੰਤਾ ਦੇਵਤਿ ॥ ਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭਿ
ਖਿਆ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ੨॥੬॥੭੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮ

ਤਲਾ ੫ ਸੇਈ ਕਰਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਮੋਤਿ ਸਿਆਣਪ ਕਢੁਨ ਅਵੈ ॥
ਮਥਰਿ ਕਤ ਉਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈ ਜਰਖਾਈ ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤਪਿ
ਤਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਣ ਲਗਾ ॥ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥
ਰਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਡੇਰੀ ਤਾ ਬਿਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਵੈ ਸੇਕ
ਦਾਨ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ੨॥੭॥੭੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ

੭੧॥ ਮੁਰਿ ਦੈ ਪਰੇਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਤਮਾਰਾ ਤੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚ
ਕੀ ਮਨਾ ॥ ਪੁਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥ ੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਧਿਆਇ
ਆ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਗ ਧਿਓ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਠ ਲੁਪਾਇਆ ॥
ਤਉ ਪਨਾ ॥ ਪੁਰਬ ਲਾਅੰ ਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ
ਮਨਿ ਤਨਿ ॥ ਤਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੨॥੮॥੭੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸ

੩੮੦

ਵਾਰਿਆ ਸੰਦਾ ਕੋਨ ਅਲਾਏ ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਲਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਤੁਹਾ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਬਿਤਿ ਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਥਿਰ ਦੁਸ ਮਾਰੇ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਜਾਨ
 ਕਸਦ ਕੁਰਥਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੭੩ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਪਰਬੁ ਤਮਿ
 ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਇਤੁ ਲਹੁ ਜਾਗੁ ਰੂਝਿ ਥਾਰਿਆ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰਤੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ਪਦ
 ਰੁਜੀ ਅਕਾਦਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਭ ਚਿਤ ਵਨਿ ਦਾਸਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਪੈ ਜਦਾ ਸੁਖ
 ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਉ ਪਕਾਰੀ ॥ ਪੁਰਨ ਕਲਾਜਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਦੀ ਆਇਆ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿ ਆਠ ਲੁਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੭੪ ॥
 ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਰਿ ਜਾਪੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਥਾਲ ਕਰਾਖੇ ॥
 ਤਲਾਠਾ ਕਿਰਤਾਈ ॥ ਬਿਘਨ ਗਏ ਠਰਿਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਆਸਦਾ
 ਲਾ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਦੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਸਭ ਜੀ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਦ ਕਾਰਦ ਸਮਰਥਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸੰਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾ
 ਦੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਸਭ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵੰਸੰਤੀ ॥ ੨ ॥ ੭੫ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫
 ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਏ ॥ ਮਿਲਿ ਕੁੰ ਸਲ ਸੇਤੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਆਏ ॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਵਡਿ ਅਹੰ
 ਕੀ ਮਤਿ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਤੁਹਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਰਾਧਤਾ ॥ ਤਰਿ ਅਰਾਧਿ ਸੋ
 ਪਾਈ ਐ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ ਸੋ ਪ
 ਸੁਵਰਤਾਗੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭਾਖਾਇਆ
 ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੭੬ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫ ਪਰਮੇ ਸਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਨਾਹਿ
 ਕਾਰੇ ਰਾਭੰਨਾ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰਤਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਖੁ ਤੇ ਆਸਭ ਥਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਪਰਮੇ ਸਰੁ ਰਵਿ ਰਤਿ ਆਸਭ ॥ ਜਦੋਂ
 ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ ਥਾਈ ਆਈ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਮਿਟਾਈ ॥ ਦਇਆ ਲਾਪੁਰ ॥
 ॥ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ੭੭ ॥ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੫
 ਬੈਰਖ ਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਅਪਿਰਾਥੇ

ਦੇਸਥਦੁਸੁਭਾਯੋ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੇਚਰਣਉਪਰਿਥਇੰਦਿਨਸੁਕੈਨਾਜਿਸਸਿਸ
ਦੀਪੁਰਨੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ ਗੁਰਤਉ॥ ਅਪਿਸਤਾਈਤੇਅਗਸੇਰਟਾਸਸਚਾਚੇ
ਗਤਿਗੀਭਗਤਿਵਰਿਅਈ॥ ਪਾਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦਾਈ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੭੮॥

ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਭਾਣਾ॥ ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਰਮਾਣਾ॥
ਵਿੰਦਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਤਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਾ
ਕੇਜੇਇਛਤਿਸੋਈਠਲੁਪਾਵਤਿਬਿਰਥੀ॥ ਅਸਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਤਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਨੇਨੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਸੰਤੁਗੁਣਗਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਾਂਮਨੁਲੀਲਾਪਾਰਥ
ਨਮਨਿਭਾਵੈ ੨॥ ਅਠਪਤਰਤਰਿਜਸੁਰਵਣਾਬਿਖੈਠਗਉਰੀਲਾਖੀ॥ ਸੰਗਿ
ਮਲਾਇਸਿਲੀਟੀਅਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧਭਏਸਾਖੀ॥ ੩॥ ਕਰੁਗਤਿਲੀਲੈ
ਸੁਦੀਨੇਅਪਤਿਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸਰਥਥੇਕਪੁਰਨਪੁਰਾਸ
ਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੭੯॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਗਰੀਬੀ

ਦਾਤਮਾਰੀ॥ ਖੰਨਾਸਗਲਾਰੇਨੁਢਾਰੀ॥ ਇਸੁਅਗੈਕੋਨਟਿਕੈਵੇਕਾਰੀ॥ ਗੁ
ਰੁਏਏਤਗਲਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮਸੰਤਨਕੀਓਟਾ॥ ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀ
ਗਤਿਤੋਵੈਉਪਰਤਿਸਗਲੇਕੋਟਾ॥ ਗੁਰਤਉ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ ਇਤੁਪੁ
ਰਨਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਅਪ੍ਰਿਮਿਟਾਇਆ॥ ਸਭਪਾਰਥਤਮੁਨ
ਦਰੀਅਾਇਆ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੮੦॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਿਪੁਰੇਪੁ

ਰੇਕੀਨੀ॥ ਥਖਸਅਪੁਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥ ਨਿਤਅਨੰਦਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਥਾਵਸ
ਲੇਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥ ੧॥ ਤਰਿਭਗਤਿਠਲਾਦਾਤੀ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੇਕਿਰਪਾਕਰਿ
ਦੀਨੀ॥ ਵਿਰਲੈਕਿਨਤੀਜਾਤੀ॥ ਗੁਰਤਉ॥ ਗੁਰਥਾਣੀਗਾਵਤੁਭਾਈ॥ ਓਤਸ
ਠਲਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ॥ ਪੁਰਬਿਦਿਖਿਅਪਾਇ
ਆ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੮੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਅਰਾਧੋ॥ ਕਾਰ

ਜਸਗਲੇਸਾਧੋ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰੋ॥ ਥਾਜੇਅਨਤਚਤੁਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤਤੁਰ
ਮੁਖਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਸੰਤਅਸਥਾਨਿਥਸੇਸੁਖਸਤੋਜਸਗਲੇਦੁਖਮਿ

੨੮੧

ਟਾਇਆਗਤਾਉਗਗੁਰਪੁਰੇਕੀਬਾਣੀਗਪਾਰਬਤਮਮਨਿ
ਦਾਸਵਖਾਣੀਗਨਿਰਮਲਅਕਥਕਤਾਣੀ॥੨॥੧੮॥੮੨॥
ਸੋਰਠਿਮਤਲਾਪੁ ਭੁਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਅਵੈ॥ਤਿਉਤਰਿਜਨੁ
ਲਗਾਵੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਾਜਕਉਕਿਉਅਲਕਾਈਐ॥ਜਿਤਸਿਮਰੀ
ਗਤਮੁਖੁਉਜਲਸਦਾਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐ॥ਗਤਾਉਗਜਿਉਕਾਮੀਕਾ
ਭਵੈ॥ਤਿਉਤਰਿਦਾਸੁਤਰਿਜਸੁਭਵੈ॥੨॥ਜਿਉਮਾਤਾਬਲਿਲਪਦਵੈ
ਰਿਉਗਿਆਨੀਨਾਮੁਕਮਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਵੈ॥੪॥੧੮॥੮੩॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾਪੁ ਸੁਖਿਸੰਦਿਘਰਿਅੰ
ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਛਾਇਆਪੁਰੈਗੁਰਿਪਤਿਗਾਇਆ॥ਬਿਨਸੇਦੁਖਸਥਾ
ਆ॥੧॥ਸੰਤਤੁਸਚੇਕੀਵਡਿਅਈ॥ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੇਭਥਲਈ॥
॥ਬੋਲੇਸਾਤਿਥਕੈਭਵੈ॥ਦਾਸੁਬਾਣੀਬੁਤਮਵਖਾਣੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
ਦਾਈ॥ਜਿਨਿਪੁਰੀਥਲਤਥਲਈ॥੨॥੨੦॥੮੪॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾਪੁ
ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥ਘਰਿਸਤੀਸਲਾਮਤਿਆਏ॥ਸੰਤੋਖੁਰੈ
ਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਲੈਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਤੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾ
ਪਨੇਭਗਤਕੀਗਣਤਨਗਣਈਰਾਖੈ॥ਬਾਲਗੁਪਾਲਾਗਤਾਉਗਤਿਨਾ
ਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤਿਨਿਸਭੇਥੇਕਸਵਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਤੁਸਿਦੀਆ॥ਠਿਠਿਨਾ
ਦੁਖੁਨਥੀਆ॥੨॥੨੧॥੮੫॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾਪੁ ਤਰਿਨੀ
ਤਨਿਵਸਿਆਸੋਈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਵਡਿਅਈ
ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਤੀਨਜਾਈ॥੧॥ਤਉਕੁਰਥਾਨੁਜਾਈਤੇਰੇਨਾਵੈ॥ਜਿਨ
ਬਖਸਿਲੈਤਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੇਜਸੁਤੇਰਾਗਾਵੈ॥ਗਤਾਉਗਤੁਰੁਰੇਸੁਆ
ਰਾ॥ਸੰਤਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਰਲਈ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਕਕੈਥ
॥੨॥੨੨॥੮੬॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾਪੁ ਅਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਸੀਤਾਪਾਵੈ
ਅਨੰਦਪ੍ਰਭਕੀਤਾਪਾਗਮੇਸੁਰਿਥਲਤਥਲਈ॥ਠਿਰਿਠੇਲਤਕਤੁ

॥ १ ॥ साचासाति बसिउमनुमानिआताडरिसरबनिंउंउंउंउंउं॥

॥ २ ॥ सभजीअतेरेदिएआला॥ अपनेभगतकरडिपुडिपाला॥

अचरनुतेगीवडिआए॥ नितनानकनामुपिआए॥ २॥ २३॥ ८७॥

सैरठिमउला ५ नालिनराइलुमेरै॥ जमदुतुनअवैनेरै॥

॥ १ ॥ गुरिपुुरैपुुरीकीती

दुसमनमारिविडारेसगलेदसकउसुसडिडिती॥ रडाँ॥ पुडि

सगलेषनवसाए॥ सुखिसंदिठिरिआए॥ नानकपुभसगसाए॥

॥ २ ॥ २४॥ ८८ ॥ सैरठिमउला ५

सुखसुखकादातासतिगुरतकीसरनीपाए॥ अरसनभेटतउतअ

नददुपुगइअउरिगाए॥ १॥ उरिगसुपीवडुभाए॥ नामुजपु

नमेआरापुगुरपुुरेकीसरसाए॥ रडाँ॥ तिसडिपरपडिजिसु

पुगिलिखिआसेए॥ पुगनुभाए॥ नानककीबेनंतीपुभजीनमिरडालि

॥ २ ॥ २५॥ ८९ ॥ सैरठिमउला ५ करनकरावन

उरिअंउरिजामिजनअपुनेकीराखै॥ जैजैकरुउतजगतीतरिसबदु

गुरसुचाखै॥ १॥ पुभजीतेगीउगुसाए॥ दुसमरबसरनिकदाता

अठपउरतुमपिआए॥ रडाँ॥ जेजनुभजनुकरेपुभतेरातिसेअंदे

सानती॥ सतिगुरचरनलगेभुमिडिआउरिगुनगाए॥ मनमाडी॥ २॥

सुखसउजआनंदपनेरेसतिगुरदीआदिलसा॥ जितियारिआएसे

॥ ३ ॥ पुगगुरपुुरीमडिजाकीपुगनपुभकेकामा

गुरचरनीलागितरिउभवसागरुजपिनानकउरितरिनामा॥ ४॥

॥ २६॥ ९० ॥ सैरठिमउला ५ बुडिउकिपालुदीनदुखभंजनु

आपेसभुबिपिषाटी॥ धिनमडिराखिलीउजनुअपुनगुरिपुुरेबेनीक

॥ १॥ मेरेमनगुरगेविंदुसदपिआए॥ सगलकलेसमिटडिडिसु

ਤਨਤੇਮਨਚਿੰਦਿਅਫਲੁਪਾਈਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇਸੰਭਵਿ
 ਪ੍ਰਭੁਉਚਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਅੰਤੁ
 ਜਲਭਏਦਰਥਾਰਾ॥ ੨॥ ੨੭॥ ੮੧॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾਪੁ
 ਰਉਅਪੁਨਾਸਾਈ॥ ਦਿਨਸੁਰੇਨਿਸਦਧਿਆਈ॥ ਤਾਕਿਦੇਇਜਿਨਿਰਾਖੇ
 ਤਰਿਨਾਮਮਤਾਰਸਚਾਖੇ॥ ੧॥ ਅਪਨੇਗੁਰਉਪਰਿਕੁਰਕਾਨਾ॥ ਭਏਕਿ
 ਲਪੁਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇਜੀਅਤੇਏਮਿਤਰਵਾਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਨਕਜਨਮ
 ਈ॥ ਜਿਨਿਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਈ॥ ਸੁਖੁਭੰਚਰ
 ਭਾਈ॥ ੨॥ ੨੮॥ ੮੨॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾਪੁ ਸੁਨਤੁਥਿਨਿ
 ਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਰੇ॥ ਰਾਖੁਪੈਜਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਵਨ
 ਗੇ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਉਖਸਮਾਨਕਰਿਪਿਆਰੇ॥ ਬੁਰੇਭਲੇਤਮਥਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੁ
 ਪੁਕਾਰਸਮਰਥਸੁਆਮੀਥੰਧਨਕਾਇਸਵਰੇ॥ ਪਤਿਰਿਸਿਰਪਾਉਸੇਵਕ
 ਮੇਲੇਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਪਤਾਰੇ॥ ੨॥ ੨੯॥ ੮੩॥ ਸੋਰਠਿਮਤਲਾਪੁ
 ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇਸੇਵਕਸਭਿਦਰਥਾਰੇ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁਰੰ
 ਭਅਪੁਨੇਭਵਨਿਧਿਪਾਰਉਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਸੰਤਨਕੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਰੇ
 ਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੁਰਨਖਸਮਤਮਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਉ
 ਰੁਆਦਰੁਸਭਥਾਈਉਨਨਕਤਤੁੰਬਾਤਾ॥ ਭਗਤਿਸਿਰਪਾਉਦੀਥਿਜਨ
 ਪੁਨੇਪ੍ਰਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜਾਤਾ॥ ੨॥ ੩੦॥ ੮੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸੋਗਠਿਮਤਲਾਦ

ਨਗਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸੁਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸੁਨਉਅਹੁਗਾਉਰਸਨਾਰੀਤਿ॥
ਉਗਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰੁਮਾਧੋਤੋਤਿਪਤਿਤਿਪੁਨੀਤਾ॥ ਕਾਲੁਕਿਆਲਜਿਉ
ਭੋਭੋਲੇਮੁਖਪਸਾਰੈਸੀਤਾ॥ ੧॥ ਆਜੁਕਾਲਿਫੁਨਿਤੇਤਿਉਸਿਉਤਸਮਬੁਰਾਖਚੀ
ਕਤੈਨਾਨਕੁਗਮੁਭਜਿਏਜਾਤਅਉਸਰੁਬੀਤਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਦ
ਮਨਕੀਮਨਤੀਮਾਤਿਰਤੀ॥ ਨਾਤਰਿਭਜੇਨਤੀਰਥਸੇਏਚੋਟੀਕਾਲਗਤੀ
ਤਉਦਾਗਮੀਤਪੁਤਰਥਸੰਪਤਿਪੁਰਨਸਭਮਤੀ॥ ਅਵਰਸਗਲਮਿਥਿਆਏਜਾ
ਉਭਜਨਗਮਕੋਸਤੀ॥ ੧॥ ਫਿਰਤਿਫਿਰਤਿਬਹੁਤੇਜੁਗਤਾਰਿਓਮਾਨਸਦੇਤਲਤੀ
ਨਕਕਤਤਮਿਲਨਕੀਥੀਆਸਿਮਰਤਕਤਾਨਤੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਦ
ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ ਪਰਦਾਗਨਿੰਦਿਬਾਰਸਿਰਚਿਓਰਾਮਭਗ
ਨਤੀਕੀਨੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮੁਕਤਿਪੰਥਜਾਨਿਓਤੈਨਤਿਨਿਧਨਜੋਰਨਕਉਧਾਇਆ
ਅੰਤਸੰਗਕਾਤੁਨਤਿਦੀਨਾਥਿਰਥਾਆਪੁਬੰਧਾਇਆ॥ ੧॥ ਨਾਤਰਿਭਜਿਓਨਗੁਰ
ਨਸੋਭਿਓਨਉਪਜਿਓਕਯੁਗਿਆਨਾਘਟਤੀਮਾਤਿਨਿਰੰਜਨਤੈਰੈਤੈਥੋਨਤ
ਉਦਿਆਨਾ॥ ੨॥ ਬਹੁਤੁਜਨਮਭਰਮਤਤੈਤਾਰਿਓਅਸਥਿਰਮਤਿਨਤੀਪਾਈ॥ ਮਾ
ਨਸਦੇਤਪਾਇਪਦਤਰਿਭਜਨਾਨਕਿਥਾਤਥਤਾਈ॥ ੩॥ ੩॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਦ
ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਥੀਚਾਰੇ॥ ਜਿਤਿਸਿਮਰਤਿਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀਤਕੋਜ
ਉਧਰਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਟਲਭਉਓਪ੍ਰਭਕੋਸਿਮਰਨਿਅਹੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ
ਦੁਖੁਤਰਤਾਇਤਥਿਧਿਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਤੇਥਿਸਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਜਬਤੀਸਰਨਿਗ
ਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜਗਿਰਾਉਤੋਛੁਟਾ॥ ਮਤਮਾਨਾਮਕਤਾਲਉਥਰਨਉਰਾਮਕਤ
ਤਥੰਧਨਤਿਤਿਟੁਟਾ॥ ੨॥ ਅਜਾਮੇਲਪਾਪੀਜਗੁਜਾਨੈਨਿਮਖਮਾਤਿਨਿਸਤਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਕਤਤਚੇਤਿਚਿੰਤਾਮਨਿਤੈਭੀਉਤਰਤਿਪਾਰਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਸੋਗਠਿਮਤ
ਲਾਦ
ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨਉਪਾਵਕਰੈ॥ ਜਾਤੇਭਗਤਿਰਾਮਕੀਪਵੈਜਮਕੋਤ੍ਰਾ
ਨੁਹੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਉਨਕਰਮਥਿਦਿਆਕਤੁਕੈਸੀਕਉਨਧਰਮਫੁਨਿਕਰਈ
ਕਉਨ

੩੮੩

॥ ਕਉ ਨੁਨਾਮ ਗੁਰਜ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਭਉ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥ ੧ ॥ ਕਲਮੈ ਲਿਖਿ
ਰਖਾਨਿ ਧਿਜਾਤਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਵੈ ॥ ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮਨਾਤਿ ਨਿਦਿ ਭਉ
ਤਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਰਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾਂ ਕਉ ਕਤ ਤਗੁ ਸਾਈ ॥ ਸੋਗ
ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ਸੋਗਿ ਮਤਲਾ
ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਲਖ ਉਗੁ ਸਾਈ ॥ ਮਤਾ ਮੋਤ ਅਗਿਆਨ ਤਿ ਮਰਮੋ ਮਨੁ
ਰਬਾਈ ॥ ਰਤਾ ਉਗੁ ॥ ਸਗਲ ਜਨ ਮੁਭਰਮ ਤਹੀ ਖੋਇ ਬਿਨ ਤਿ ਅਸ ਬਿਰਮਤਿ
ਬਿਖਿਅ ਸਕਤ ਰਹਿ ਓਨਿ ਸਥਾ ^{ਭਰਮ} ਰਿਨ ਤਢੁਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ
ਤਿ ਕੀਨਾਨ ਤਕੀ ਰਤਿ ਪ੍ਰਭਗਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਤਿ ਕਉ ਗੁਨੁ ਗਾਇਲੁ
ਈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਸੋਗਿ ਮਤਲਾ ॥ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੋਰੇ ਬਸਿਨਾਤਿ ਨੇ
ਰਿ ਬਿਖਿਅ ਕਉ ਪਾਵ ਤਕਿ ਤਬਿ ਧਿਰੋ ਕਉ ਤਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾ ਉਗੁ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ
ਕੋ ਮਤੁ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਏਥ ਸਾਵੈ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰੂ ਸਿਉ ਰਹਿ ਓਥਿ ਰਬ
ਮੁਸਿਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇ ਓਥਾ ਵਰੇ ਸੁਝਤ ਨ ਤਕ ਚੁਗਿਆ
ਟਹੀ ਭੀਤ ਰਿਬ ਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ
ਆਇ ਓਦੁ ਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਓਚਿੰਤਾ ਮਨਿ ਕਟੀ
ਫਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ਸੋਗਿ ਮਤਲਾ ॥ ਰੇਨ ਰਉਤ ਸਾਚੀ ਜੀ ਅਧਾਰਿ
ਜਗਤੁ ਤੈ ਜੈ ਸੇ ਸੁਝਨਾ ਬਿਨ ਸਤਲਗਤ ਨ ਬਾਰੇ ॥ ਰਤਾ ਉਗੁ ॥ ਬਾਝੁ ਭੀਤਿ ਬਨ
ਚਿਪਚਿਰਤ ਤਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਤੈ ਸੈ ਹੀ ਏ ਸੁਖੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਉਰ ਵਿਓਕਤ ਰਹੈ
੧ ॥ ਅਜਤੁ ਸਮਝਿ ਕਢੁ ਬਿਗਰਿ ਓਨਾ ਤਿਭੁ ਜਿ ਲੇਨਾ ਮੁਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ
ਜਮ ਤੁਸਾ ਧੋਕੈ ਭਾਖਿ ਓਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਸੋਗਿ ਮਤਲਾ ॥
ਇਤਿ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿ ਓਕੇਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿ ਰਿਦੁ
ਗਿਨ ਤੇਈ ॥ ਰਤਾ ਉਗੁ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੁਤ ਸਨਥੰਧੀ ਸਗਲੇ ਪਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥
ਨਿਰਧਨੁ ਦੇਖਿ ਓਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ ਚਾਹਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਕਤਾ ਕਤ ਉਕਾ ਮਨ
ਕਉ ਦਿਨ ਸਿਉ ਨੇਤੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਅਸਟਪਾਦੀ॥

੩੮੪

ਦੁਬਿਧਾਨ ਪੜਥਿ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਤੋਰੁ ਨ ਪੂਜਥਿ ਮੈਸੈ ਮਸਾਦਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰੇ
ਰਿਜਾਵਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾ ਮਿਥੁ ਝਾਈ॥ ਘਰਭੀ ਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਅਸਟ
ਭਾਈ॥ ਤੁਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਥੀਨਾ ਤੁਦੇਵ ਹਿਮਤਿ ਸਾਈ॥ ੧॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ
ਰਾਗੀ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਲੀ ਸਦੇ
ਥਸਿ ਉਲਿਵਲਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਤ ਭੈਰਾਗੀ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ
ਮੈਭਾਵੈ॥ ਤਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਭੈਰਚਿ ਆਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰਕ ਮਾਵੈ॥ ਏਕੇ ਦੇਵ
ਨ ਰੇ ਲੈ ਪਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਵੈ॥ ਸਤ ਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ
੨॥ ਮਨੁ ਆਪ ਉਲੁਥਿ ਦੁਸੁਖ ਵਾਸੀ ਨਾ ਮਿਵ ਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ॥ ਜਿਤ ਬਨੇਸੁ
ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਖੁਈ ਤੁਝ ਤਿਥੁ ਝਾਈ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸਰਾ ਭੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਪਰਿਤ
॥ ਭਿਖਿ ਆਨਾ ਮਿਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤ ਜਿ ਪੀਆਈ॥ ੩॥ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਦਿ
ਨ ਤੋਈ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਜੀ ਰਾਈ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੁਝੇ ਕੇ ਦਾਤਾ ਅਵਗੁਨ ਦੁਜ
॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ਰਿ ਆਈ॥ ਅਪਰ ਅਪ
ਮ ਅਗੋਚਰ ਕਤ ਲੈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਤਾ ਪਰ ਮਾਰਬੁ ਤੰਤ
ਪਤਿਨਾ ਮੰ॥ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁਜੀ ਆਜਗਿ ਜੋ ਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਤਾ ਮੰ॥ ਕ
ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾ ਮੰ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜੁਠਿ ਲੈ ਭੈ ਮਾਨ
ਆਨੁ ਅਗਾ ਮੰ॥ ੫॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿ ਆਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣ ਨਿਜਿ ਉਗੁਰੇ ਮਿ
॥ ਅਕਬੈ ਕਾਕਿ ਅਕਥੀ ਐਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲ
ਤੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਓ ਚਲਾਤ ਭਾਈ ਤੋਰ ਕਿਕੋ ਕਰੇ ਚ
੬॥ ਇਕਿ ਭਗਿ ਮਿਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਬੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ਜਿਤੁ ਤੁ
ਠਲੁ ਪਾਇ ਆਤੁ ਤੁਕ ਮਿਚਲਾਵਣ ਤਾਰਾ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਤੋਵੈ ਅਪ
ਭੁਤੁ ਮਾਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਕਿ ਰਪਾ ਕੀ ਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ੭॥

ਸੇਆਗੁਣਪਰਗਾਸਿਆਗੁਣਮਤਿਗਿਆਨਪਿਆਨੰ। ਨਾਮੁਮਨਿਭਵੈਕਤੋਕਤਾ
ਤਤੁਵਖਾਨੰ। ਸਬਦੁਗੁਰਪੀਰਾਰਤਿਰਗਤੀਰਾਗਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਥਉਰਾਨੰ
ਤਥੈਗਾਗੀਸਤਜਿਸੁਭਾਗੀਸਚੁਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੰ॥੮॥੧॥

ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੧ ਆਸਾਮਨਸਾਥੈਪਨੀਭਾਈਕਰਮਧਰਮਥੰਧਕਾਰੀ
ਪੇਪੁਨਿਜਗੁਜਾਇਆਭਾਈਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ਇਤਮਾਇਆਜਗਿਸੇਤਲੀ
ਏਕਰਮਸਭੇਵੇਕਾਰੀ॥੧॥ਸੁਦਿਪੰਡਿਤਕਰਮਾਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਕਰਮਿਸੁਖੁਭੁ
ਜੋਭਾਈਸੁਆਤਮਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਬਕੈਖਜੋਭਾਈਕ
ਨਕਰਹੁਸੰਸਾਰੀ॥ਪਾਖੰਡਿਮੈਲੁਨਚੁਕਈਭਾਈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਵਿਕਾਰੀ॥ਇਨਬਿ
ਬੁਧੀਮਾਕੁਰੀਭਾਈਉਰੀਸਿਰਕੈਭਾਰੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਘਣੀਵਿਗੁੰਤੀਭਾਈਦੁ
ਭਾਈਖੁਆਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਈਐਭਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਭਰਮੁਨਜਾ
ਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਤਾਸੁਖੁਪਾਏਭਾਈਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥੩॥ਸਾਚੁਸਤੁ
ਤੋਭੁਪੈਭਾਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਸੇਵੈਸੋਬੁਝੈਭਾਈਗੁਰਬਿ
ਨੁਗੁਨਪਾਈ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕਿਕਰਮਕਮਾਵੈਭਾਈਕੁੜਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਈ
॥੪॥ਪੰਡਿਤਦਹੀਵਿਲੋਈਐਭਾਈਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਤਥਾ॥ਜਲੁਮਧੀਐਜਲੁਦੇਖੀਐ
ਈਵਿਉਜਗੁਏਤਾਵਥਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿਵਿਗੁਰੀਐਭਾਈਘਟਿਘਟਿਦੇਉਅਲਖਾ॥
੫॥ਇਉਜਗੁਤਗੋਸੁਤਕੋਭਾਈਦਤਦਿਸਿਥਾਧੋਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਾਠਿਨਛੁਟਈਭਾ
ਨਿਕੋਕਰਮਕਮਾਇ॥ਇਉਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਭਾਈਕਤਲਕਿਛੁਨਜਾਇ॥੬॥
ਗੀਮਲਿਐਭਉਮਨਿਵਸੈਭਾਈਭੈਮਰਲਾਸਚੁਲੇਖਾ॥ਮਜਨੁਦਾਨੁਚੰਗਿਆਈਆ
ਰੀਦਰਗਤਨਾਮੁਵਿਸੇਖਾ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭਾਈਮਨਿਵਸਿਆ
ਕਥੇਖਾ॥੭॥ਇਉਤਨੁਤਾਟੁਸਰਾਛਕੋਭਾਈਵਖਰਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਇਉਵਖਰਵਾਪਰੀ
ਦ੍ਰਿੜੈਭਾਈਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਧਨੁਵਾਪਰੀਨਾਨਕਭਾਈਮੇਲਿਕਰੇਵਾਪਰਾ
॥੮॥੨॥

ਸੋਰਠਿਮਤਲਾ ੧ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕੇਸ
ਤਗੋ॥ਤਿਨਾਠਾਕਨਪਾਈਐਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਹਰੇ॥ਭੁਭੇਭੁਭੈਬਿਨਾਪਿਆਰੇਤ

ਰੇਨਦਰਿਕਰੇ॥ ੧॥ ਭੀਤੁਤੈਸਾਲੁਪਿਆਰੇਭੀਤੇਰੀਸਲਾਹਾਵਿਲੁਕੇ
 ਐਪਿਆਰੇਕੰਧੀਪਾਇਕਤਾਤਾਰਹਾਉ॥ ਸਾਲਾਤੀਸਾਲਾਤਲਾਪਿਆਰੇ
 ਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਲਾਨਿਸੇਭਲੇਪਿਆਰੇਸਥਾਦਿਰਤੇਰੰਭੁਤੇ
 ਗਤਿਜੇਮਿਲੈਪਿਆਰੇਰਸੁਲੈਤਤੁਵਿਲੋਇ॥ ੨॥ ਪਤਿਪਰਵਾਨਾਸਾਚਕੰ
 ਮੁਸਚਾਨੀਸਾਲਾ॥ ਆਇਆਇਪਿਲੈਜਾਵਦਾਪਿਆਰੇਤੁਕਮੀਤੁਕਮੁਖ
 ਗੁਰਥਿਨੁਤੁਕਮੁਨਥੁਈ॥ ਐਪਿਆਰੇਸਾਚੇਸਾਚਾਤਾਲਾ॥ ੩॥ ਤੁਕਮੈਅੰ
 ਆਪਿਆਰੇਤੁਕਮੈਉਦਰਮਝਾਰਿ॥ ਤੁਕਮੈਅੰਦਰਿਜੇਮਿਆਪਿਆਰੇਉ
 ਕੈਭਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਤਜਾਣੀਐਪਿਆਰੇਚਲੈਕਾਰਜਸਾਰਿ॥ ੪॥
 ਦਰਿਆਇਆਪਿਆਰੇਤੁਕਮੇਜਾਦੇਜਾਇ॥ ਤੁਕਮੇਥਨਿਚਲਾਈਐਪਿਆਰੇ
 ਖਿਲਪੈਸਜਾਇ॥ ਤੁਕਮੇਸਥਾਦਿਪਛਾਣੀਐਪਿਆਰੇਦਰਗਤਪੈਧਾਜਾਇ॥
 ਮੇਗਣਤਗਣਾਈਐਪਿਆਰੇਤੁਕਮੇਤਉਮੈਦੇਇ॥ ਤੁਕਮੇਭਵੈਭਵਾਈ॥
 ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਰੋਇ॥ ਤੁਕਮੁਸਿਵਾਪੈਸਾਤਕਾਪਿਆਰੇਸਚਮਿਲੈਵਡਿਅ
 ॥ ੬॥ ਆਖਣਿਅਉਖਾਆਖੀਐਪਿਆਰੇਕਿਉਸੁਦੀਐਸਚੁਨਾਉ॥ ਜਿਨਿ
 ਤਿਆਪਿਆਰੇਤਉਤਿਨਬਲਿਤਾਰੈਜਾਉ॥ ਨਾਉਮਿਲੈਸੰਤੋਖੀਅੰਪਿਆਰੇ
 ਲਿਮਿਲਾਉ॥ ੭॥ ਕੰਏਅਕਾਗਦੁਜੇਥੀਐਪਿਆਰੇਮਨੁਮਸਵਾਈਧਰੇ
 ਤਾਲੇਖਣਿਸਚਕੀਪਿਆਰੇਤਰਿਗੁਣਲਿਖਤੁਵੀਚਾਰਿ॥ ਧਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾ
 ਆਰੇਸਾਚੁਲਿਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ ੮॥ ੩॥ ਸੋਰਠਿਮੰ॥ ਲਾ੧
 ਤੁਗੁਣਦਾਤੇਨਿਰਮਲੇਭਾਈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਨੁਤੇਇ॥ ਤਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਮਲੁ
 ਤੁਭੀਤੇਗੁਣਰੋਇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੁਕਰਤਾਕਰਿਵੇਖੁ॥ ਤਉਪਾਪੀਪਾਪੀ
 ਭਾਈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਵਸੇਖੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੁਮਾਇਆਚਿਤੁਮੋਹਿਅਭਾਵੈ
 ਪਤਿਖੋਇ॥ ਚਿਤਮਹਿਠਾਕੁਰੁਸਚਿਵਸੈਭਾਈਜੇਗੁਰਗਿਆਨੁਸਮੋਇ॥ ੨॥
 ਆਖੀਐਭਾਈਰੂੜੇਲਾਲਚਲੁਲੁ॥ ਜੇਮਨੁਤਰਿਸਿਉਢੈਰਾਗੀਐਭਾਈਦਰ
 ਚੁਅਭੁਲੁ॥ ੩॥ ਪਾਤਾਲੀਅਕਾਸਿਤੁਭਾਈਪਰਿਧਰਿਤੁਗੁਣਗਿਆਨੁ॥

ਭਾਈ ਐਭਾਈ ਚੁਕਾ ਮਨੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ੬ ॥ ਜਲਿ ਮਹਿ ਕੰਧਿ ਮੰਜੀ ਭਾਈ
 ਤਨੁ ਤੇਇ ॥ ਗਿਆਨਿ ਮਤਾਰ ਸਿਨਾਈ ਐਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥
 ਭਾਈ ਐਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗੁ ਕਿ ਆਦੇ ॥ ਪਾਹੁ ਭੁਨਿ ਰਿਪ ਪਾਈ ਕੋ ਭਾਈ
 ਤੇ ਕੁਰਤਿ ਤੇ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐਭਾਈ ਜਗੁ ਕੁਝੈ ਪਤਿ ਭਾਈ
 ਕੁਰਤਾ ਬਿਵਰਾਈ ਆਭਾਈ ਜੋ ਭਾਵੈ ਤੇ ਦੇਇ ॥ ੭ ॥ ਭਾਈ ਅਰੋਧੇ ਲੇਖੀ ਤੁਲੀ ਭੁ
 ਕੁਰਤੈ ਪਿਰਭਾਇ ॥ ਕਿਰਤੈ ਥੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕਰਤੀ ਤਰਿ ਨਾਇ ॥ ੮ ॥
 ਕਿਆ ਐ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰਤੇ ਭੁਭੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇਧਿ ਭਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸ
 ਜਾਨੁ ॥ ੯ ॥ ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀ ਐਭਾਈ ਪਾਵੁ ਕੁਰੰ ਚਿਕ ਪਾਇ ॥ ੧੦ ॥
 ਮੁਰਿ ਦੇਵ ਸੈਨਾਨ ਕਮਿ ਲਲੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ੪ ॥
 ਭਾਈ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰ ਸੋਗਠਿ ਮਤਲਾ ੩

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੁਰਖ ਦਾ ਤਰਿ ਜੀਉ ਪੁਰਿ ਤੁ
 ਰਾਇਆ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁ ਪੁਰਾਖਿ ਲਏ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤਰਣਾਖ ਸੁਮਾਰਿ ਪਦਾ
 ਨਾ ਗੁਰਮੁਖ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਤੈ ਤਰਿ ਜੀਉ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਗਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ
 ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈ ਜਗੁ ਤੁ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
 ੨ ॥ ਭਗਤਾ ਨੇ ਜਮੁ ਜੋ ਤਿਨ ਸਾ ਕੈ ਕਾਨ ਨੇ ਜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵ
 ਆਨ ਮੇਰੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗਾਰਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਤ
 ਤਈ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਸੁਆਓ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿ
 ਨ ਥਦੁ ਨ ਭਦਿ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਕੁੜਕ ਪਟ ਪਾਜੁ ਲਾਤਿ ਜਾ ਸੀ ਮਨੁ
 ਤੋ ਅਲਾਉ ॥ ੪ ॥ ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਤੁ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾ
 ਆਮੇ ਹਸਤ ਲੋਕ ਤੈ ਤੇਰੀ ਤੁਏ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਤਾ ॥ ਠਉ ਮੈ ਮਰਿ ਮਨ ਸਾਮਨ ਤਿਸ
 ਜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਚਾਤਾ ॥ ੫ ॥ ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਕਾਨਾ
 ਆਗਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿ ॥ ਅਸਭਿਕਾ ਜਸ ਵਾਹਾ ਤਰ ਨੀਓ ਨਾ ਕੀ

੨੮੬

ਹੀਜਕਰੇਸੁਵੇਗੁਰੈਜਿਨਤਰਿਪੁਤੁਤੋਰਖਵਰਾ॥੫॥ਜਿਨੁਸਤਿਗੁਰੈ
ਪਾਇਅਮਨਮੁਖਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਾਈ॥ਅਵਤਿਜਾਵੇਭਉ
ਤਿਦੁਖਮਤਿਦੁਖਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਖੀਪੁਤੁਪਾਵੈਸੁਖੀ
ਮਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਨਮੁਨਏਰੈਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੇ
ਈ॥ਵੇਦਪੜਹਿਤੇਵਾਦੁਵਖਾਣਤਿਬਿਨੁਤਰਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਦਾ
ਰੁਸਾਚੀਜਿਸੁਥਾਲੀਭਜਿਛੂਟਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੭॥ਜਿਨਤਰਿਅੰ
ਅਸੈਵਰਿਸਾਚੇਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਅਰਾ॥ਓਨਾਦੀਸੋਭਾਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਇਨਸੇਟਲਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਥਲਿਤਾਰੈਜਿਨਤਰਿਗਾਖਿਅੰ
ਰਾ॥੮॥੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾ੨ ਨਿਗੁਣਿਅਨੇਅੰ
ਸਿਲੈਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਉਤਮਰੈ
ਮਨਮਿਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਤਰਿਜੀਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈ॥ਗੁਣਹੋ
ਅਪਰਾਧੀਭਾਈਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਲਏਰਲਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਕਉਲਕਉ
ਪਰਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁਪਿਅਰੇਸਾਚੈਸਥਦਿਵੀਚਰਿ॥ਭਉਜਲੁਪਵੈ
ਰਿਅਨੁਭਾਈਸਤਿਗੁਰਬੇਜੈਚਰਿ॥੨॥ਮਨੁਰੈਤੇਕੰਚਨਭਏਭਾਵੈ
ਰਸੁਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥ਆਪੁਢੇਛਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿਅਭਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿ
॥੩॥ਤਉਵਾਰੀਤਉਵਾਰੈਭਾਈ॥ਕਉਸਦਥਲਿਤਾਰੈਜੀ
ਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਦਿਤਭਾਈਗੁਰ ॥੪॥ਸਤਜਿਸਮਾਉ॥੪॥ਗੁਰਬਿਨੁਸ
ਉਪਜੈਭਾਈਪੁਛਤੁਗਿਆਨੀਆਖਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਕਰਿਤ
ਚਤੁਆਪੁਗਵਾਈ॥੫॥ਗੁਰਮਤੀਭਉਉਪਜੈਭਾਈਭਉਕਰਣੀਸਚੁ
ਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਭਾਈਸਚੁਨਾਮੁਆਖਾਈ॥੬॥ਜੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿ
ਈਤਿਨਕੈਤਉਲਾਗਉਪਾਈ॥ਜਨਮੁਸਵਾਗਆਪਣਾਭਾਈਕੁਲੁਭੀਲ
ਓ॥੭॥ਸਚੁਥਾਲੀਸਚੁਸਥਦੁਨੈਕ ॥ਰਕਿਰਪਾਤੇਤੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਮਾਨੋਵਸੈਭਾਈ॥ਸੁਖਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕਉ ॥੮॥੨॥

ਨਾਸੁਆਮਿਲਿਸੰਤਸਤਮਨੁਮਾਂਜੀਐਭਾਈਤਰਿਕੈਨਾਮਿਨਿਸੁ
 ਰਾਅਗਿਆਨਤਾਭਾਈਕਮਲਾਤੇਵੈਪਰਗਾਸੁਆਗੁਰਬਚਨਿਸੁਖੁ
 ਸਭਿਫਲਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ ੩॥ ਮੇਰਤੇਰਾਢੇਰੀਐਭਾਈਤੋਈਅੰਨ
 ਰਿ॥ ਘਟਿਘਟਿਬੂਤਮੁਪਸਾਰਿਆਭਾਈਪੇਖੈਸੁਦੈਤਜੁਗਿ॥ ਜਿਤੁਦੈ
 ਰੈਪਾਰਬੂਤਮੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮਰੀਐਭੂਰਿ॥ ਕਰਨਕਰਵਨਸਮ
 ਈਸਰਥਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ ੪॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਤੋਭਾਈਮਾਇ
 ਬਿਨਾਸੁ॥ ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੇਲਿਲਾਏਭਾਈਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ
 ਖਿਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੀਐਭਾਈਰਿਦੈਤੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ ਪ੍ਰਗਟੁਭਵਿ
 ਤਾਪੁਪ੍ਰਭਭਾਈਮਓਲਿਆਧਰਤਿਅਕਾਸੁ॥ ੫॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਤੋ
 ਭਾਈਅਤਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ ਰਸਨਾਰਮੁਰਵੈਸਦਭਾਈਸਾ
 ਦੁਸੁਆਉ॥ ਕਰਨੀਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਿਆਭਾਈਨਿਤਚਲੁਪਾਇ
 ॥ ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਾਵਈਭਾਈਸੋਜੀਅਜਾਜਲਿਜਾਓ॥ ੬॥
 ਲਮੇਰੇਸਾਤਿਥੈਭਾਈਤਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਓ॥ ਓਤੁਨਿਰਗੁਦੀਅੰ
 ਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਥਾਵੈਥਾਉ॥ ਰਿਜਕੁਸੰਥਾਤੋਸਾਸਿਸਾਸਿਭਾਉ
 ਜਾਕਾਨਾਉ॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਸਾਚਾਭੇਟੀਐਭਾਈਪ੍ਰਗਤਿਸੁਕਰਮਾਉ
 ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਐਭਾਈਸਰਥਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ ਸਾਸਿਰਿ
 ਵਿਸਰੈਭਾਈਪੇਖਉਸਦਾਤਜੁਗਿ॥ ਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਭਾਉ
 ਰਤਿਅਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਿਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਲਗੀਆਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰੇ
 ॥ ੮॥ ਅੰਚਲਿਲਾਇਤਰਾਇਆਭਾਈਭਉਜਲਦੁਖਸੰਸਾਰਾਕਰਿਕਿ
 ਦਰਿਨਿਤਾਇਆਭਾਈਕੀਤੇਨੁਅੰਗੁਅਪਾਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਤੋਇ
 ਭੋਜਨੁਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਭਾਈਜਿਕਿਲਾਬਿਖਰ
 ਰੁ॥ ੯॥ ੧॥ ਸੋਗਠਿਮਤਲਾਪ ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾ
 ਆਰੇਤਤਅਪਣਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ ਥਾਤਰਿਕਾਧਿਥਿਖੁਪਸਰੀਅੰ
 ਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ ਜਿਸਨੇਕੀਤੇਕਰਮੁਅਧਿਪਿਅਗੇਤਿਸੁ

ਇਆਸੋਆਰਾਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਅਰੇਰਾਮਨਮਲਿਵਲਾਇਅਲ॥੧॥ਮ
ਤਨਿਤੇਗੀਟੇਕੋਤੋਪਿਅਰੇਮਨਿਤਨਿਤੇਗੀਟੇਕਾ॥ਤੁਪੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕਰਨਤਾਰੁਪਿ
ਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕਾ॥੧॥ਰਤਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭੂਮਿਅਇਅਪਿਅਰੇਅ
ਕੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਤਿਭੁਵਿਸਰਿਅਪਿਅਰੇਬਤੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥
ਨਭੇਟੇਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪਿਅਰੇਸੇਲਾਗੇਸਾਚੈਨਾਇ॥ਤਿਨਪਿਛੈਢੁਟੀਐਪਿਅ
ਰੇਸਾਚੀਸਰਣਾਇ॥੨॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਅਪਿਅਰੇਤਿਨਿਤਨਿਕੀਤਾਰੇਗੁ॥
ਰੁੜ੍ਹਾਏਇਪਤਿਸਟਿਅਪਿਅਰੇਤਿਸੇਤਉਪਜਿਆਸੋਗੁ॥ਭੋਗਭੁੰਚਾਇਭੁਲਾਇ
ਨਪਿਅਰੇਉਤਰੈਨਤੀਵਿਜੋਗੁ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਉਧਾਰਿਅਪਿਅਰੇਤਿਨਪੁਰੇਪਾਇ
ਸੋਜੋਗੁ॥੩॥ਮਾਇਆਲਾਲਚਿਅਟਿਅਪਿਅਰੇਚਿਤਿਨਆਵਤਿਮੁਲਿ॥
ਨਤੁਵਿਸਰਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਸੇਤਨਤੋਏਧੂੜਿ॥ਬਿਲਲਾਟਕਰਤਿਬਤੁਤੇ
ਅਪਿਅਰੇਉਤਰੈਨਤੀਸੁਲਾ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਅਪਿਅਰੇਤਿਨਕਾਰਤਿ
ਆਮੁਲਾ॥੪॥ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜਈਪਿਅਰੇਜੇਕਾਪਧਵਸਾਇ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿ
ਨਹਿਵਿਸਰੈਪਿਅਰੇਸੋਮੁਤਿਕਾਏਉਠਿਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਢੋਈਨਤੀਮਿਲੈਪਿਅ
ਰੇਗਤਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਅਪਿਅਰੇਤਿਨਪੁਰੀਪਾਇ॥੫॥
ਜਨਮਸਤਸਿਸਾਘਪਾਪਿਅਰੇਇਕਨਚਲੀਨਾਇ॥ਜੋਥੇਮੁਖਗੋਬਿੰਦੋਤੋਪਿਅ
ਰੇਨਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਇ॥ਤੋਂਦੀਵਸਤੁਨਜਾਤੀਅਪਿਅਰੇਕੁੜ੍ਹਨਚਲੀਨਾਇ॥
ਤਿਗੁਰੂਜਿਨਮਿਲਾਇਓਨੁਪਿਅਰੇਸਾਚਾਨਾਮੁਸਮਾਇ॥੬॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆ
ਪਿਅਨੁਪਿਅਰੇਜਿਸੇਨਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਰਵੈਪਿਅਰੇਅੰ
ਤੋਪੁਰਭੋਗੇ॥ਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਨਲੈਪਿਅਪਿਅਰੇਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੁਮੇਲਿਲੈਤਿਪਿਅਰੇਸੈਈਸਦਾਖਰੇ॥੭॥ਸੰਮੁਖਪੁਰਖੁਦਇਆਲਦੇਉਪਿ
ਅਰੇਭਗਤਤਿਸਕਾਤਾਢੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਢਤਿਪਾਏਪਿਅਰੇਜਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾ
ਤਾਲੁਪੁਲਤੁਸਵਾਰਿਅਪਿਅਰੇਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਢੁ॥ਸੋਪੁਰੁਕਦੇਨਵੀ
ਨਗੈਪਿਅਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਥਾਢੁ॥੮॥੨॥

ਪਾਠੁ ਪੜ੍ਹਿਓ ਅਹੁ ਥੇ ਦੁਖੀ ਚਾਰਿ ਓਨਿ ਵਡਿ

ਮੰਨਿ ਭਇਓ ਕਰ ਪਾਤੀਰ ਨਿਓਨ ਗਾਨ ਫਿਰਿ ਓਥਨਾ ਮਾਯੀ। ਤਟ ਕੀਰਖ ਮਤੁ ਪਰਤੀ ਬੁਨਿ ਮਓ ਦੁਖਿ ਪਾਉਟ ਕੋਨਾ ਹੀ॥੨॥

॥ ਪੰਚ ਜਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟ ਕਿਓ ਅਧਿਕ ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥ ੧ ॥ ਪਿੰਮਲ ਦੁਨ ਜਾਈ ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ ਤਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਖ
 ਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਥੇ ਕਾ ॥ ਰਤਾ ਉੱਗਾ ਮਨ ਤੀਰ ਬਜਾਇ ਬਸਿਓ ਸਿਰਿ ਕਰ ਵਤ ਪਾਏ
 ਨਕੀ ਮੈ ਲੁਨ ਉਤਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ
 ਗੈ ਵਰ ਬੁਧਿ ਦਿਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਅੰਨ ਬਸਤੁ ਭੁਮਿ ਬਹੁ ਅਰਪੇਨ ਹਮਿ ਲੀਨ
 ਰਿਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਭੰਡ ਉਤ ਪਟੁ ਕਰਮਾਰਤੁ ਰਹਤਾਰਾ
 ਉਕਰਤ ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆਨ ਹਮਿ ਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਗਸਿਧਾ
 ਲਚ ਉਰਾ ਸੀਤਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਤਿ ਆਗਾ ॥ ਵਡੀ ਅਰਜਾ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜਨਮ
 ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਤਿ ਆਗਾ ॥ ੬ ॥ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਰਾਜਨ ਕੀਰਚਨ ਕਰਿ ਆਹੁ
 ਗਾ ਸੇਜ ਸੇਤਨੀ ਚੰਦਨੁ ਚੋਆਨਰ ਕਘੋਰ ਕਾਦੁ ਆਰਾਗਾ ॥ ੭ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰਤੀ
 ਸੰਗਤਿ ਤੈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ
 ਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾਲ ਤਨਾ ॥ ੮ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵ ਕੁਇ ਹਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥ ਭਇਓ ਕਿਰਪਾ
 ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ਰਤਾ ਉਦੁ ਜਾਗਾ ॥

[illegible]

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧

ਕੀਵਰਾਮੁਤਲਾ ੪
ਸਦਾਸੁਤਾਵਲੀਜਸਚਾਮਨਿਤੋਇ॥ ਦੰਦੀਮੈਲੁਨਕਤੁਮਨਿਜੀਐਸਚਾਸੇ
ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗਾ॥ ਪਰਤਰਿਕਪੜਜੇਪਿਰਮਿਲੈ
ਜੀਰੈਪਿਰਸੰਗਿ॥ ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥ ਦੇਵਰਜੇਠ
ਦੇਦੁਖਿਸਸੁਕਾਡੁਰਕਿਸੁ॥ ਜੇਪਿਰਭਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਲੀਸਭੁਸਚੁ॥ ੧॥
ਮ: ੪ ਜੋਗਠਿਤਾਮਿਸੁਤਾਵਲੀਜਾਤਰਿਨਾਮੁਛੰਢੇਲੋ॥ ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨ
ਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਤਰਿਤਰਿਥੋਲੋ॥ ਤਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਤਿਤਰਿਗੰਗਿਚੋ
ਨਾਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਅਜਗਤੁਮੈਟੋਲੋ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿ
ਮੁਖਿਜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਤੁਡੋਲੋ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਤਰਿਕਾਦਾਸੁਤੋਗੁਰਮ
ਗੁਰਕੇਗੋਲਗੋਲੋ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜ
ਤਰਿਆ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ ਦਾਤਾਕਰਤਾਅ
ਆਪਿਭੋਗਣਤਰਿਆ॥ ਸਭੁਤੇਰਾਸਥਦੁਵਰਤੈਉਪਵਣਤਰਿਆ॥ ਤਉ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਤੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਤਉਮੈਜ
ਤੇਜਲਿਮੁਏਭੁਮਿਅਏਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈ
ਏ॥ ਇਤੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦਰੀਅਏਆਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸੁਭਾਇ॥ ਸਥਦਿਰਤੇ
ਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩ ਸਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਆਪੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਅਨਵਿਸਰੈਸੇਈ
ਗੁਰਮੁਖਾਣਾ॥ ਕੁਲਉਧਾਰੇਆਪਣਾਸੇਜਨੁਤੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏ
ਵਿਦੇਪਰਵਾਣੁਤਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਮੁਏਨਾਖੀਅਤਿ
ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਸਮਾਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿ
ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੁਲਗਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ ਤਰਿਤੇ
ਵੀਰਕਰਮੈਮੁਰਖਲਾਈਐ॥ ਤਉਗੋਲਾਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਤੁਕਮੁਫਰਮਾਈਐ॥

ਤਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਵਾ ਜਿਗੁਰੇ ਸਮਾਝਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਸੋਭੇ ਮਃ ੩
 ਖਿਅਕ ਮਾਵਾ ਜਿਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ॥ ਸੋਭੇ ਗਉਣੀ ਪਾਈ ਐ॥
 ਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਮਤੁ ਜਾਣੁ ਜਗੁ ਜੀਵ ਦਾ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇ ਆਸੁ॥ ਜਿਗੁਰੁ
 ਨਚੇ ਤਿਓ ਸੋਭਤ ਲਿਨ ਮਿਲ ਨੀਪਾਸਿ॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਪਲਾਪੁ ਤੁਝਾ
 ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ॥ ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਤੁ ਕਾਲਾ ਹੋ ਆ ਅੰਦਰਿ ਉਭੈ ਸਾਸਾ ਮਨ
 ਕੋ ਨ ਵਿਸਤੀ ਚੁਕਿ ਗਇ ਆਵੇ ਸਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਜਿ
 ਰਿਨਾ ਮਨਿ ਵਾਸੁ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੋਭੇ ਸੋਭੇ ਸਜਣਾ ਜਿਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਥਾਉ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਵਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਤਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲੋਕਾ
 ਨ ਆਖੀ ਅਤਿ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਤਿ ਵੇਕਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਕਰ
 ਸਕਤਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ ਆਕ ਮਾਵਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟ ਲਗਾ
 ਪਓੜੀ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਆਪੈ
 ਪਿਸਿ ਰਜਿ ਆਮਾਇ ਆਮੋ ਹੁਵਾਇ ਆ॥ ਵਿਚਿ ਤਉ ਮੈ ਲੋਕਾ ਮੰਗੀ ਐਠਿ
 ਜਾਇ ਆ॥ ਜਿਨਾ ਤਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਮਾਝਾਇ ਆ॥ ਬਲਿਤਾ
 ਪਵੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਮਾਇ ਆ॥ ੩॥ ਸੋਭੇ ਮਃ ੩ ਮਾਇ ਆਮ ਮਤਾ
 ਜਿਨਿ ਵਿਦੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇ ਆ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਦਿ
 ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾਠਿ ਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇ ਆ
 ਰਤਿ ਆ॥ ਨਿਤ ਠਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਆ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇ ਆ॥ ਨਾ
 ਮੁਤਿ ਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਆ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਆ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਘਰੇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰ ਪੂਰੁ ਤੈ ਮਨ ਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ਆ॥ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨਾ
 ਮਦ ਭਰ ਮਿਭੁਲਾਇ ਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗੁ ਤੈ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ
 ਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਈ ਪਾਈ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇ ਆ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀ
 ਇ ਆਰਾਜ ਨਾ ਤਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇ ਆ॥ ਸਬਦੇ ਤੀਨਾ ਉਉਪਜੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ
 ਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਥਉਰਾ ਨਾ ਬਿਰਥਾ ਨ ਮੁਗਵਾਇ ਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਦੁਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਤਰੇ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਐ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੇਖਾ ਅਵਿਸਤਰੁ ਕਰੁ ਜਨ ਕਿਉ ਪਿਆਈਐ
ਰੰਗੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਰਿ ਅਗੰਮੁ ਕਿਆ ਕਰਿ ਗੁਣਗਈਐ ॥ ਜਿਸੁ ਅਪਿਥੁ ਏ
ਅਸੁ ਤਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਇਆ ਗੁਰਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੇਲੁ ਪੀਜੀ ਐਰਤੁ ਨ ਭੋਗੈ ਰੋਗਿ ॥ ਜਿਉ ਵੈਚਰਿ ਭੰ
ਐਸੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਰੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩
ਜਲੁ ਮੈ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ ਜਿਉ ਮਾਜੀ ਠੈਕ ਪੜੈ ਰੰਗੁ ਪਾਏਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੰਗੁ
ਤੋ ਤਰੈ ਬਿਅੰਨੁ ਲਗੈ ਕੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿਆ ਪਿਵਰੈ ਤੈਅ ਪਿਤਰਿ ਅ
ਭੁਲਾਇ ਦਾ ॥ ਤਰਿਆ ਪੇਸਿ ਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਪੰਧੈ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾ
ਇਕਿ ਅਪਿਥੁ ਆਇ ਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਮੁਖਿ ਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣਗਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਸਭ ਲੁਏ ਜੋ ਕੋ ਕਰੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਛਲੁ ਪਾਵਣਾ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ
ਦਾ ॥ ਥੰਧਨ ਤੋ ਜੈ ਮੁਕਤਿ ਤੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਤੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਆਪਣਾ ਤਉ ਤਿਨ ਬਲਿਤ ਰੈ ਜਾਓ ॥ ੧ ॥
ਮ: ੩ ਮਨਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੁ ਤੈ ਦੁਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸਨੇ ਸੁਖੁ ਸੁਖੈ ਨਹੀ ਦੁਖੈ ਦੁ
ਖੈ ਹੋਇ ॥ ਪਰਿਪਰਿ ਪਜਿ ਪਜਿ ਪੰਡਿਤ ਬਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵ
ਨਿਆ ਵਈ ਬਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੋਖਧਾਰੀ ਭੋਖ ਕਰਿ ਬਕੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥਨਾਇ ॥
ਨਕੀ ਸਾਰਨਜਾਣਨੀ ਤਉ ਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਾਇ ਆਵਡ
ਗਵਸਿਆ ਮਨਿਆਇ ॥ ਭੈ ਪਾਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿਤੋ ਅਤਉ ਮੈ ਸਥਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸ
ਰੋਤੇ ਸੇਨਿਰਮਲੇ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਜੋ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਤੁ ਰੂਪ ਤਿਰਾਵੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਤਾਵਣਾ ॥
ਹੁਮਾਇਆ ਗੰਗੁ ਕਸੰਭ ਖਿਨ ਮਤਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ
ਜਾਵਣਾ ॥ ਜੰਪਕ ਤਿਚਲਾਇਆ ਕੋਲਿ ਤਾਖਰਾ ਰਾਵਣਾ ॥ ਓਤਵੇਲਾ ਤਥਿਨ

ਅਵੈਠਿਰਿਪਛੁਤਾਵਣਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰੋ
 ਸੇਥਧੇਦੁਖਸਤਾਤਿ॥ਠਿਰਿਠਿਰਿਮਿਲਾਨੁਪਾਇਨੀਜੈਸਤਿਭੋ॥ਗਿਰਿ
 ਸਾਰੋਗੁਨਭੋਰਈਦੁਖਤੀਮਤਿਦੁਖਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਖਸਿਏ
 ਮੇਲਿਮਿਲਾਤਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ਜੋਸਤਿਗੁਰਤੇਮੁਤਠਿਰੇਤਿਨਾਹਉਗੁਨ
 ਉਛੁਟਜਿਘਰਿਘਰਿਠਿਰੈਦੁਤਚਰਦਿਬਦਨਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਾ
 ਹਿਸੇਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਸੇਵਹਿਸਤਿਮੁ
 ਭਵਜਲਤਰਿਗਇਆ॥ਜੋਬੋਲਹਿਤਰਿਤਰਿਨਾਉਤਿਨਜਮੁਚਾਡਿਗਇਆ
 ਰਗਤਪੈਧੋਜਾਤਿਜਿਨਾਤਰਿਜਪਿਲਾਇਆ॥ਤਰਿਸੇਵਹਿਸੇਈਪੁਰਖਜਿਨਾ
 ਮਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵਾਪਿਅਰੇਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਮਭਉਗਇਆ॥੭॥ ਜੋ
 ਮਤਲਾ੩ ਥਾਲੈਵਿਚਿਤੈਵਸਤੁਪਾਈਓਤਰਿਭੋਜਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰੁ॥ਜਿਉ
 ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਪਾਈਐਮੁਖਦੁਆਰੁ॥ਇਤੁਭੋਜਨੁਅਲਭੁਏਸੰਤਤੁਲਭੁ
 ਚਾਰਿ॥ਏਹਮੁਦਵਣੀਕਿਉਵਿਚਤੁਕਢੀਐਸਦਾਰਖੀਐਉਰਿਧਾਰਿ॥ਏਹ
 ਵਣੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਗੁਰਸਿਖਾਲਪੀਭਾਲਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੁਬੁਝ
 ਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ਜੋਧੁਰਿਮੇਲੇਮਿਲਿਰਹੇਸਤਿਗੁਰ
 ਤੁਲਾਇ॥ਆਪਿਵਿਓੜੇਨੁਸੇਵਿਓੜੇਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਨਾਨਕਵਿਦੁਕ
 ਕਿਅਪਾਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਹਿਸਖੀ
 ਗਾਵਹਿਗਾਵਣਤਾਰੀਆ॥ਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤਿਤੁਨਿਤਤਰਿਕਉਬਲਿਤਾਰੀ
 ਨੀਸੁਣਿਮੰਨਿਅਤਰਿਨਾਉਤਿਨਾਉਤਿਵਾਰੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਤਰਿਮੇਲੁਨਾ
 ਣਤਾਰੀਆ॥ਤਉਬਲਿਜਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਗੁਰਦੇਖਣਤਾਰੀਆ॥੮॥
 ਮਤਲਾ੩ ਵਿਦੁਨਵੈਸਭਿਭਗਮਦੇਨਿਤਜਗਿਤੋਟਸੈਸਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖ
 ਕਮਾਵਣੇਤਉਮੈਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਣਾਨਾਨਕਸਬਦੁ
 ਰਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ਸਤਜੇਜਾਗੈਸਤਜੈਸੇਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਉਸਤਿ
 ਮਨਮੁਖਭਗਮੈਸਤਸਾਹੈਵੈਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੀਦਨਸੇਵੈ॥ਗਿਆਨੀਜਗਹਿਸੇਵੈ

ਨਨਕਨਾਮਿਰਤਿਆਬਲਿਜਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵ
ਤਰਿਰਤਿਆ॥ਤਰਿਇਕੁਪਿਆਵਤਿਇਕੁਇਕੋਤਰਿਸਤਿਆ॥ਤਰਿਇਕੋਵਰਤੈ
ਇਕੋਉਤਪਤਿਆ॥ਜੇਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਤਿਤਿਨਰੁਸਟਿਘਤਿਆ॥ਗੁਰ
ਦੇਵੈਅੰਪਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਜਪਿਆ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਅੰਤਰਿਗਿਆ
ਆਇਓਨਿਤੁਕਿਯੁਸੇਈਪਾਇ॥ਵਿਦੁਡਿਠਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਅੰਧਾਅੰਧੁਕ
ਹੇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ ਮਃ੩ ਇਕਾਥਾ
ਟੇਕੁਗੁਰੁਇਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚਾਸਉਦਾਤੁਸਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰਿ॥
ਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਅਨਿਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਤਗੁ॥ਸਚਾਸਉਦਾਲਾਭੁਸਦਾਖਟਿਆ
ਮੁਆਗੁ॥ਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਗਟਿਅਕਰਮਿਪੀਆਵਣਤਗੁ॥ਨਾਨਕ
ਜੁਸਲਾਹੀਐਪੰਨੁਸਵਾਰਣਤਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ੍ਹਾਅੰਦਰਿਕੁਜੁਵਰ
ਨਚੁਨਭਾਵਈ॥ਜੇਕੋਥੇਲੈਸਚੁਕੁਜਾਜਲਿਜਾਵਈ॥ਕੁਜਿਅਗੈਰਜੈਕੁਜਿਜਿ
ਵੇਜਟਾਕਾਗੁਖਵਈ॥ਜਿਸੁਤਰਿਤੋਇਕੁਪਾਲੁਸੇਨਾਮੁਪਿਆਵਈ॥ਤਰਿਗੁਰ
ਖਨਾਮੁਅਗਾਧਿਕੁਜੁਪਾਪੁਲਤਿਜਾਵਈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸੇਖਾਚਉ
ਕੇਅਚਉਵਾਇਅਏਤੁਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਇ॥ਏਤਜੇਤੋਤਜਛਡਿਤੁਗੁਰ
ਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਛਤਿਪਉਸਭੁਕਿਯੁਜਾਣੈਜਾਣੁ॥ਆਸਾਮਨ
ਖਨਿਜਲਾਇਤੁਤੋਇਰਤੁਮਿਤਮਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਵੈਭੀਚਲਤਿਤਾਦਰਗਤਪਾ
ਰਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਤਿਨਧਿਗੁਪੈਨਲੁਧਿਗੁਖਾਣੁ॥੧॥ ਮਃ੩
ਗੁਰੁਦੇਵਿਨਾਵਈਕੀਮਤਿਕਤਲੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਗੁਦਰਵ
ਕੁਲਮਹਿਰੈਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਚੋਲੀਦੇਤਸਵਾਰੀਕਢਿਪੈਧੀ
ਤਰਿਕਰਿ॥ਤਰਿਪਾਟੁਲਗਾਅਧਿਕਾਈਬਤੁਬਤੁਬਿਧਿਭਾਂਤਿਕਰਿ॥ਕੋਈਬੁਝੈਬੁ
ਝਾਗਾਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਕਰਿ॥ਸੋਬੁਝੈਏਤੁਬਿਬੇਕੁਜਿਸੁਬੁਝੈਏਅਪਿਤਰਿ॥ਜ
ਨਾਨਕੁਕੈਵਿਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਸਤਿਤਰਿ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩
ਤਰਿਕਰਿ॥ਸਾਖੀਮਤਾਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਈਸਗਲਜਤਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਸੁਭਤੈ

ਕਰੇ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਚਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਤੇ ਤੇ ਮਨੁ ॥
 ਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾ ਤੀਨਾ ਨ ਕਸੇ ਕਿ ਆਕਥ ਤਿਗਿ ਆਨੈ ॥ ੧ ॥ ਮ॥
 ਖਿਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ ਓਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਤੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਦਰ ਹੁਥਾ ਠਹਰੁ ਅੰਧਿਕਾ
 ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਥਰ ਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੇ ਰਤੇ ਤਰਿ ਨਾਵੇ
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਆਤਰਿ ਸਿਓ ਰਤੇ ਸਮਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
 ਨ ਤੋਵਈ ਨਾਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਪੜਿਥ ਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇ ਓਅਨ ਦਿਨੁ ਜਲ
 ਇ ॥ ਕੁਕਪੁ ਕਾਰਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਚੁ
 ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੈ
 ਦਸਾਈ ॥ ਜੇ ਤਰਿ ਦੇਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਤਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਸਾਂਝੀ ਤਿਨ ਸਿ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਤਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਤਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੇਈ ਪਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਪੰਡਿਤ
 ਚੁਕਈ ਜੇਵੇ ਦਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਤੋਵਿ ਚਿਤਉ ਮੈਨਾ
 ਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੈ
 ਖਿਅਮੁ ਏਗਵਾਰਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸ ਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਰ
 ਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਭ
 ਨਾ ਤਰਿ ਰਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮ॥ ੩ ਮਨ ਮੁਖ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿ
 ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇ ਰੂਪੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ
 ਤਰਿ ਸਤਿ ਜਿਨ ਥੀਜਿ ਓਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲਾਤਿ ਵਡਿ ਆਈ ਅਯੋ ਅਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲ
 ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਤਾ ਵਲੀ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਤ
 ਤਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾਤਰਿ ਭਾਵਲੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਧਤ੍ਰਿ ਪਤਾ ਵਲੀ
 ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੈ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਲੀ ॥ ਜਿ ਸੁਤੇਵੈ ਆਪਿ ਦ
 ਸਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਬੁਲਾਵਲੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਤਰਿ

ਅੰਕਸੁ ਤੈ ਅਤਰਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਖੁੰਤੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ਐ ਸਤੁ ਰਾਜੁ ਸਿ ਸਟਿਕਾ ਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੋ ਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆ
ਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ਨਾਨਕ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਤ ਪਾਵਤਿ ਮਾਲੁ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਆਸਿ ਖਗੁਰੁ ਮੇਲਾਈ ਆ ॥ ਇਕਿ ਸੇਵ ਕਰੁ ਗੁਰ
ਨੇ ਇਕਿ ਗੁਰਿ ਕਰੈ ਲਾਈ ਆ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੁ
ਦੀ ਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾਇ ਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈ ਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬੇ
ਨੁ ਭੇਗੁਰੁ ਅਖਿ ਗੁਰੁ ਜੀਵਾਈ ਆ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ
ਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਲੇ ਅਵੇਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਤਿ ਫਿਰ
ਸਟਾ ਮਾਤਿ ਪਚਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਤਿ ਆਪਣਾ ਸੇਜਨ ਸ
ਰਵਾਨਾ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰੇਤ ਚੁਕਾ ਅਵਤੁ ਜਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀ ਐ ਅੰਤ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਤਲ ਸਵਾਰੀ ਅਤਿ
ਕੁਸਾ ਬਿਨ ਜਾਈ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀ ਅਤਿ ਕਿਤੈ ਕਮਿ ਨ ਆਈ ॥ ਜਨ ਲਾ
ਗੁਚਿ ਤੁਹਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਤੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆ ਗੁਰ
ਖੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ ਨ ਉਨ ਪਾਈ ਐ ਪੂਰੈ ਕ
ਮ ਪਾਇ ਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ
॥ ਮਃ ੧ ਇਕ ਦਫਤਿ ਇਕ ਦਫੀ ਅਤਿ ਇਕ ਨ ਕੁਤੇ ਖਾਇ ॥ ਇਕਿ ਪਾਲੀ ਵਿਚਿ ਉ
ਠੀ ਅਤਿ ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਤਸਦਿ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਤਿ
॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਤੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਤਰਿ ਰਾਤੇ
ਤੇਨੇ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਤਲ ਸਰਾਈ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਤਤਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਕਸਿ ਖਾ
ਅਗਤ ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਤਤਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ
ਖਿ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚੜ੍ਹਿ ਜਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਤਤਿ ਜੋ ਬੋ
ਤੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਸਾਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੈ ਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਪਤਿ ਜਾਤੇ ॥

੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਨਾਨਕ ਨਾਵਤੁ ਘੁਬਿਆ ਤਲਤੁ ਪਦਤੁ ਸੁਖੁ
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁ ਸਭੁਤਿਰਿਲਇਆ ਮੁਠੀਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਜਾਮਦਰਿਯਯੋਮਨੋ
ਤੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸੰਤਾਨਾਇਵੈਰੁਕਮਾਵਦੇਦੁਸਰਾ
ਪਿਆਗੁਅਗੈਪੈਏਸੁਖੁਨਤੀਮਰਿਜੰਮਤਿਵਾਰੋਵਾਰਾਤ੍ਰਿਸਨਾਰਦੇਨਬੁਝੈ
ਧਾਤੋਇਖੁਆਗੁਮੁਤਕਾਲੇਤਿਨਾਨਿੰਦਕਧਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ
ਇਆਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੀ॥ ੨॥ ਪਥੀਜੀ॥ ਜੇਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇ
ਰਿਨਮਿਰਤੇਮਨਮਾਤੀ॥ ਜਿਨਾਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਧਿਆਤਿਨਾਇਕਸੇ
ਕੋਨਾਤੀ॥ ਸੇਏਪੁਰਖਤਰਿਸੇਵਦੇਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਤੀ॥ ਅੰ
ਨਿਤਗਾਵਦੇਤਰਿਗੁਲਗਾਈਗੁਲੀਸਮਝਾਤੀ॥ ਵਡਿਆਈਵਡੀਗੁਰਮੁਖ
ਪੂਰੈਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਤੀ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਜੈ
ਜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ ਸਥਦਿਮਰਤਿਫਿਰਿਨਾਮਰਤਿਤਾਸੇਵਾਪੈ
ਇ॥ ਪਾਰਸਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਤੋਵੈਸਚਿਰਤੋਲਿਵਲਾਇ॥ ਜਿਸੁਪੁਰਖਤੋਵੈ
ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ ਨਾਨਕਗਲਤੈਸੇਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਨੋ
ਥਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਮਤਲੁਕੁ ਮਤਲੁਨਜਾਣਨੀਮੁਰਖਅਪਲੈਸੁਅਇ
ਚੀਨਤਿਤਾਮਤਲੁਲਤਤਿਜੇਤੀਜੇਤਿਸਮਾਇ॥ ਸਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਵੈ
ਭਾਸੇਈਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਲੈਘਰਿਵਰਤਦਾਅਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ ਨ
ਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਪੁਰੀਪਈਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥ ੨॥ ਪਥੀ
ਧੰਨੁਧੰਨੁਭਾਗਤਿਨਾਭਗਤਜਨਾਜੇਤਰਿਨਾਮਾਤਰਿਮੁਖਿਕਤਤਿਆਪੁ
ਤਿਨਾਸੰਤਜਨਾਜੇਤਰਿਜਸੁਸੁਵਲੀਸੁਣਤਿਅਧਾਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸਾਧ
ਕੀਰਤਨੁਗਾਇਗੁਲੀਜਨਥਦਤਿਅਧਾਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਜੇ
ਲੈਮਨੁਜਿਦਤਿਅਧਾਸਭਦੁਵਡੇਭਾਗਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜੇਗੁਰਚਰਣੀਸਿਖਪਾ
॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਬ੍ਰਹਮੁਖਿੰਦੈਤਿਸਦਾਬ੍ਰਹਮਤੁਰੈਤੋਕਸਥਦਿ
ਇ॥ ਨਵਨਿਧੀਅਠਾਰਤਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਅਠਾਰਤਿਜੇਤਰਿਤਿਰਦੈਸਦਾ

ਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਭੁਭੁਤਕਰਿਵੀਚਾਰੁ। ਨਾਨਕਪੁਰੋਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਰੂਪਾਏਰੁਗਚਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਕਿਅਗਭੁਰੁਕਿਅਥਰਿਕੇਏਨਨਮੁਖਤ੍ਰਿ
ਰੁਖਨਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਥਦੇਰਤਿਆਸੀਤਲੁਤੇਏਆਪੁਗਵਾਇ। ਅੰਦਰੁ
ਤਿਸੰਤਖਿਆਠਿਰਿਰੁਖਨਲਗੈਆਇ। ਨਾਨਕਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਨਿਸੋਪਰਵਾ
ਜੇਨਮਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਉਥਲਿਤਾਗੀਤਿਨਕੰਠਿਜੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਜੇਤਰਿਨਾਮੁਖਿਅਏਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਪਿਖਾ। ਜੁਲਿਕੀਰਤਨੁਤਰਿਗੁ
ਰੁਤਰਿਜਸੁਮਨਿਲਿਖਾ। ਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤੀਰੰਗਸਿਉਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕ੍ਰਿਖਾ।
ਅੰਨੁਸੁਤਵਾਸੋਸਰੀਰੁਥਾਨੁਤੈਜਿਥੈਮੇਰਾਗੁਰੁਪਰੇਵਿਖਾ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਤ
੩ ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਤੇਵਈਨਾਮੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਪੁਰੇ
ਮੁਖੀਜਾਨੈ। ਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਸਿਧਸਾਧਿਕਨਵੈਨੋਸਭਿਥੋਜ
ਵੈ। ਤਉਉਲਾਇ। ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ। ਏ
ਵੈਪੈਨਲੁਖਾਦੁਸਭੁਥਾਦਿਤੈਧਿਗੁਸਿਧੀਧਿਗੁਕਰਮਾਤਿਤੈਅਚਿੰਤਕਰੇਜਿਸੁ
ਤਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਏਤਾਸਿਧਿਏਤਾਕਰਮਾਤਿ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਮਚਾਚੀਤਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕੇਨਿਤਗਾਵਤਤਰਿਗੁਲਚੰਤਾ। ਤਰਿ
ਰਤਨੁਕਰਤਤਰਿਜਸੁਸੁਦਤਤਿਸੁਕਵਲਾਕੰਤਾ। ਤਰਿਦਾਤਾਸਭੁਜਗਤੁਭਿਖ
ਅਮੰਗਤਜਨਜੰਤਾ। ਤਰਿਦੇਵਤੁਦਨੁਦਇਆਲਤੇਇਵਿਚਿਪਾਥਰਕ੍ਰਿਮਜੰਤ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਖਿਅਏਆਗੁਰਮੁਖਿਧਨਵੰਤਾ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
ਕਲਾਗੁਜਲਾਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰੇਤੈਅੰਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰਾ। ਤਉਮੈਵਿਚਿਸਭਿਪ
ਕੇਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਰਾ। ਸੋਪਜਿਅਸੋਪੰਡਿਤੁਥੀਨਾਗੁਰਸਥਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰਾ। ਅੰਦ
ਰਜੈਤਤੁਲੈਪਾਏਸੋਖਦੁਆਰਾ। ਗੁਲਨਿਧਾਨੁਤਰਿਪਾਇਆਸਤਜਿਕਰੇਵੀਚ
ਪੰਨੁਵਾਪਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਵਿਦੁਮ
ਨਰੋਕੇਇਨਸਿਫੁਈਵੇਖਤੁਕੇਲਿਵਲਾਇ। ਭੇਖਧਾਰੀਤੀਰਥੀਭਵਿਥਕੇਨਾਏ
ਨਾਨੁਮਾਰਿਅਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਏਤੁਮਨੁਜੀਵਤੁਮਰੈਸਹਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥

ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਦਾਇ ਉਉ ਤਰੈ ਤਉ ਮੈ ਸਥ ਦਿ ਜਾਤੈ ॥ ੨੧ ॥
ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਤੇ ਨਾਮੁ ॥
ਗੁਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾਮੈ ॥ ੨੨ ॥
ਭਭਾਵੈ ਤਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਅ ਕਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਖਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੈ ॥
ਲਾਇ ਖਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲ ਕਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦਾਇਆ ਲੂਤੈ ਵੈ ਜਿ ਸੁਉਪੈ ਸੋ ਜਾਤੈ ॥
ਜਿ ਜਪਿ ਜਿ ਦੁਕਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦਿਸੁ ॥
ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋ ਅਸਿ ਆਹੁ ॥ ਖੰਨ ਲੀਧੋ ਤੀਉ ਜਲੀ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ॥
ਦਿਖਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਤੈਵੈ ॥ ਮਤਿ ਧਦਲਾਹੁ ਨਾ ॥
ਨਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋ ਨੀਪਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਤੁਰੁ ਗੀ ਕਲਿ ਕਾ ਲੀਕੈ ॥
ਕਉਤ ਮਪਦਵੀ ਦਿਸੁ ਜੁਗਮਾਟਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਛਾ ॥ ਸੇਵੈ ॥
ਤਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਟਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਤਰਿ ਉਚਾ ॥
ਗਤੀ ਮਾਤਿ ਸਮਾਟਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗੈ ॥
ਬੋਲੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ॥
ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਾ ਧਖਾਧਿ ਅਸਭਿਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖ ॥
ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਵਿ ਸਰੈ ਸੇ ਤਰਿ ਜਨ ਪੁਰੇ ਸਤੀ ਜਾਣਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ॥
ਆਰਾਧੇ ਤਿਨ ਚੁਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ॥
ਨਉ ਬਰੈ ਦਬਿਓਂ ਸੁਤਿ ਆਗਈ ਵਿਤਾਇ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜੁਗ ॥
ਓਅੰ ਤਰਿ ਨਉ ਪਜਿਓ ਚਾਉ ॥ ਸਗੋ ਰੁਜਲਉ ਗੁਣ ਬਾਤਰ ਜੋ ਗੁਰ ਕਾ ॥
ਇ ॥ ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾਰ ਡਿਠੁ ਮੈ ਤਉ ਮੈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਲਾਈ ॥
ਦੁਮਨਿ ਸਥ ਦਿਧਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਥ ਦਿਰਤੇ ਤਉ ਮੈ ਗਈ ਸੋ ॥
ਗਾ ॥ ਪਿਰਕੈ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤਾਬਨਿ ਆਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜ ਸੁਤਾਵੀ ਸਦਾ ॥
ਗਵੈ ਤਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ ਆਨਾਹਿ ॥ ਨਾ ਤਰਿ ਮਰੈ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ॥
ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ੨ ॥

ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣੇ ਨਰ ਬੁਝਿਆ ਹੀ। ਤਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸ
ਕਰਤੁ ਪਾਪਿ ਸਟ ਤਤਿ ਆਹੀ। ਓਤਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਤਿ ਕੁ ਸੁਧ ਮਨਿ ਜਿਉ ਪਰ
ਨਹੀ। ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਵਾਹੀ। ਤਰਿ ਮੇਲਤੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਏ ਆਕਰਿ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਤਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ
ਉਪਜੈ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ। ਜੰਮ ਲੁਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇ ਆ ਕਾਲੈ ਕਾ
ਨੁ ਬਸਾਇ। ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿਰਤਿ ਆਸ ਚੇਰਤਿ ਆਸ ਮਾਇ। ਨਾਨਕ
ਬਲਿਤਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਜੁ ਪੁਨ ਤੇਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀ ਗਾਰਾ। ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ
ਆਗਾ। ਸਾ ਕੁ ਸੁਧ ਸਾ ਕੁ ਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰੀ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇ ਆਕਰਿ ਤਰਿ ਬੋਲੀ ਬੋਲੀ। ਤਰਿ ਨਾਮੁ
ਅਈ ਤਰਿ ਉਚਰਾ ਤਰਿ ਲਾਟਾ ਲੋਲੀ। ਜੋ ਜਪਦੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤਿ ਤਿ
ਉ ਕੁਰ ਬੋਲੀ। ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ
ਜੀ। ਤਉ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਸਜ ਲੁਮੇਲਿਆ ਸੈਲੀ
੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਦਾਸ ਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇ ਤਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਮਿ
ਤਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਵਸਿ ਤੇ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੋ ਵਸਿ ਜੰਤੁ। ਤਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਤਰਿ ਧਿਆਇ
ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਉ ਨੇਤੁ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਤੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇ
ਜੋ ਤਰਿ ਦਾਸ ਨ ਕੀਉ ਸਤਿ ਤੇ ਸਾਹਿ ਕੀ ਵਰਿ ਆਈ। ਤਰਿ ਆਪਣੀ ਵਰਿ
ਈ ਭਾਂਵਈ ਜਨ ਕਾ ਜੋ ਕਾਰੁ ਕਰਾਈ। ਸੋ ਤਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤਰਿ ਤ
ਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨੀ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਤੇ ਤਰਿ ਪੈ ਜਰਖਤੁ ਭਗਵਾਨ
੨੫॥ ਮਃ ੪ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਤ ਲੁਨ ਜਾਈ। ਸ
ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਪੁ ਰਾਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਰਸਿ ਰਸ ਨ ਰਸਾਈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੇ ਦਿਨ ਸੁਪਰ ਭਾਤਿ ਤੂੰ ਤੇ ਤੀ ਗਾਵਣਾ। ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਰਬ ਤਨ ਉਤੇ ਰਾਧਿਆ
ਗਾਤੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ। ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾ

ਵਲਾਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਤਰੈਬਲਿਬਲਿਜਾਵਲਾ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ
 ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਭਈਮਤਿਮਧਿਮਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਤੀ॥ਅੰਦਰਿ
 ਕਪਟੇਕਰਿਜਾਏਕਪਟੇਖਪਤਿਖਪਾਤੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਨਾ
 ਏਸੁਆਇਫਿਰਾਤੀ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਦੀਤਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਤਰੈ
 ਮ:੪ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਤਵਿਆਪੇਦੁਜੈਭਾਇਮਨੁਆਧਿਰੁਨਾਤਿ
 ਜਲਤਰਤਤਿਨੁਗਤੀਤਉਸੈਖਪਤਿਖਪਾਤੀ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਰੁਕੁ
 ਕੈਨਿਕਟਿਨਕੋਈਜਾਤੀ॥ਓਇਆਪਿਦੁਖੀਸੁਖੁਕਬਤੁਨਪਾਵਤਿਜਨਨਿ
 ਤੀ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਿਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਤੀ॥੨॥
 ਸੰਤਭਗਤਪਰਵਾਦੁਜੈਪ੍ਰਭਿਭਾਇਆ॥ਸੇਈਬਿਚਖਣਜੰਤਨਿਨੀ
 ਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ਸੰਤਜਨਕੀਪੁਰਿਮਸਤ
 ਆ॥ਨਾਨਕਭਏਪੁਨੀਤਤਰਿਤੀਰਥਿਨਾਇਆ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪
 ਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾਮੁਪ੍ਰੈਨਾ
 ਵਲਾਇਆ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਨਾਉਉਪਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਅਨਾਮੋਪਦੈ
 ਮ:੪ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਿਜਿਮਰਿਆਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਘਰੁਛੋਰਿਗਈ
 ਪਿਛੈਵਜੈਛਕੜੀਮੁਤੁਕਾਲਾਅਗੈਭਾਇਆ॥ਓਸੁਅਰਲੁਬਰਲੁਮੁਹੁ
 ਨਿਤਵਗੁਸੁਟਦਾਮੁਆਕਿਆਤੇਵੈਕਿਸੈਤੀਵੈਕੀਤੈਜਾਪੁਰਿਕਿਰਤੁਉ
 ਤੇਜੇ॥ਇਆਜਿਥੈਓਤੁਜਾਇਤਿਥੈਓਤੁਧੂਠਾਕੁਰੂਥੇਲੇਕਿਸੈਨਭੈ
 ਤੁਭਾਈਵਰਿਆਈਹਰਿਸੰਤਤੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਕੀਜੈਸਕੋਈਕਰੈਤੈ
 ਪਾਵੈ॥ਏਹੁਥੁਤਮਥੀਚਾਰੁਤੇਵੈਦਰਿਸਾਚੈਅਗੋਦੇਜਨਨਾਨਕੁਆਖਿ
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਿਸਚੈਬਧਾਥੇਤੁਰਖਵਾਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇ॥ਪੁਰਨਤੇ
 ਰਚਰਣੀਮਨਰੁਤੇ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਖੇਅੰਤਿਅਵਗੁਣਸਭਿਤੇ॥ਗੁਰਿਅ
 ਪਾਰਿਅਪਣੇਕਰਿਦਿਤੇ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਤਰੈਜਿਸੁਗੁਰਕੇਗੁਣਦੇ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿ ਆਪਾਇ ਅਬ ਕਿ ਅਕੀ ਜੋ ਪੰਡੇ। ਤੁਕ
 ਆਹਾ ਸਲੁ ਤਦੇ ਤੇਇ ਨਿਬੜਿ ਅੰਛਤਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਨਕਿਨ
 ਜਨਤ ਬਕਿਰਤੁ ਪਕੇਦੇ॥ ਜਤਾਵਾਏ ਤਤਾਖਾਏ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਤੇ॥੨॥
 ਭੁੰਝੀ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ਬਟਿ ਬਤਾਲੀਓਨੁ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਤੀ
 ਭੀਓਨੁ॥ ਆਪੇ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ॥ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦ
 ਲਿਓਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੁਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ॥੨੮॥
 ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਏਮਨ ਤਰਿ ਜੀਧਿ ਆਇ ਤੁਇ ਕਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ॥ ਤਰਿ
 ਆਸਟਾ ਸਟਾ ਵਡਿ ਆਈ ਅਵੇਇ ਨ ਪਛੇਤਾਇ॥ ਤਉ ਤਰਿ ਕੈਸ ਦਬਲਿਤਾ
 ਜੀਤੁ ਸੇਵਿ ਐਸੁ ਖੁਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
 ੧॥ ਮਃ ੩ ਆਪੇ ਸੇਵਾਲਾਇ ਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸਕਰੇਇ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾਪਿ
 ਪੈਤੈ ਆਪੇ ਸਾਰਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਨਿਤਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਤੈ
 ਗੁਰੁ ਸੋਭਾ ਤੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁੰ ਕਰ ਲਕਾਰ ਲਸ ਮਰਥੁ ਤਤਿ ਕਰ
 ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆਪੇ ਠੁਨਿਗੋਈ॥
 ਤੁਏ ਕੈਸ ਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁਤੇਈ॥ ਵਡਿ ਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ
 ਵੇਸੇਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ ਆਸਭਿ ਆਖਤੁ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੇ
 ੨੮॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ੫੮॥ ੧॥

ਉਪਦੇਸ਼ ੧੩੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੦ ਵਾਰ ੧ ਜੋੜੁ ਮਲਾ ੧੫੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੪੦੫

ਗਗੁਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ॥

ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਾ ਰਸ

੧ ਬੁਤਪੁਜਿ ਪੁਜਿ ਤਿੰਦੁ ਮੁਏ ਤੁਰਕ ਮੁਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ॥ ਉਦੇ ਲੇ

ਗਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਨੁ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਮਨਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਏ ਰਾਗ ਚਹੁ ਦਿਨ

ਓਹੇ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ਰਹਾਉ॥ ਕਥਿ ਤਪ ਜੇ ਪਜਿ ਕਥਿ ਤਾਮੁ ਏ ਕਪ ਜੇ

ਜਟਾਧਾਰਿ ਪਾਰਿ ਜੇ ਗੀ ਮੁਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨ ਤਿਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਦਰਬੁ ਸੰਦਿ

ਜੇ ਮੁਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ॥ ਬੇਦ ਪਜੇ ਪਜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੁਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇ

੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੁ ਤੇ ਦੇਖੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ

ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਤਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਥੀਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਗਰੀ

ਸਮਤ ਨੁਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲੁ ਖਾਈ॥ ਕਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁਹੈ ਏ ਆ

ਹੈ ਬਡਾਈ॥ ੧॥ ਕਾਹੈ ਰੁਈ ਆਠਿ ਰਤੇ ਫੁਲਿ ਆਠੁ ਲਿਅਾ॥ ਜਬਦ ਸ

ਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤ ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈ ਸੇਭੁ ਲਿਅਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਭਿੰ

ਰਸੁ ਜੇਰਿ ਜੇਰਿ ਧਨੁ ਕੀ ਅਾ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਤੁ ਲੇਤੁ ਕਰੀ ਐ ਭੁਤੁ ਰਨ

॥ ੨॥ ਦੇਹੁ ਗੀਲ ਉਥਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ॥ ਸ ਜਨ ਸੁਤ ਲਾਗ ਮਰ

ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟ ਬੁਭਇਓ ਆਗੈ॥ ਤੰ ਸੁ ਅਕੇ ਲਾਗ॥ ੩॥ ਕਹਤੁ ਕਥੀ ਰਸੁ

ਪਰੇ ਕਾਲਗੁ ਸੁਕੁ ਅਾ॥ ਭੁਠੀ ਮਾਇ ਆ ਅਪੁ ਬੰਧਾਇ ਆ ਜਿਉ ਨ ਲਨ

ਅਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੀ

ਅਸਾ॥ ਕਾਲਗੁ ਸਤ ਸਭੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ਉਠਿ ਪੈ ਪੰਡਿਤ ਝੁਲੇ ਨਿਰਾ

ਨਰੇ ਸਰਿ ਓਨ ਏ ਕੈ ਕਾਜਾ॥ ਭੁਜਿ ਓਨ ਰਘੁ ਪਤਿ ਰਾਜਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਨ ਬੰ

ਗੁਤ ਪੁਕੀ ਨੇ ਕੰਦ ਮੁਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇ ਅਾ॥ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋ ਨੀ ਜਮ

ਖਾਇ ਅਾ॥ ੨॥ ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ਕਾਢਿ ਕੁਢਿ ਤਨੁ ਦੀ ਨਾ

ਨੀ ਭੰਭ ਤੇਇ ਬੈਠਾਉ ਨਿਤ ਰਿਪਤਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ॥ ੩॥ ਪਰਿ ਓ ਕਾਲੁ ਸਭੈ

ਮਾਤਿ ਲਿਖੇ ਭੂ ਮਹਿ ਅਾਨੀ॥ ਕਹਤੁ ਕਥੀ ਰਜਨ ਭਏ ਖਾਲਾ ਸੇਧੇ ਮਭਗ

ਸੋਗਠਿ॥ ਘਰੁ ੨ ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ॥ ਤਉਤਉਗੇਬਿਨੁ

੧॥ ੩॥ ਗੁਨਦੇਖਾਨੈਨਰਤੇਰੰਗੁਲਾਈ॥ ਅਬਬੇਗਲਕਤਨੁਨਜਾਈ॥ ੧॥ ਤਮ
ਗੁਮੁਗਇਅਤਉਭਾਗਾ॥ ਜਬਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਾਜੀ
ਤੰਕਬਜਾਈ॥ ਸਭੁਪਲਕਤਮਾਸੇਅਈ॥ ਬਾਜੀਗਰਸੁੰਗੁਸਕੇਲਾ
ਪਨੇਰੰਗਰਵੈਅਕੇਲਾ॥ ੨॥ ਕਥਨੀਕਤਿਰੁਮੁਨਜਾਈ॥ ਸਭੁਕਥਿਕ
ਤੀਲੁਕਾਈ॥ ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਅਪਿਬੁਣਾਈ॥ ਤਾਕੇਤਿਰਦੈਰਤਿਆ
ਜਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਦੇਤਤਰਿਲੀਨੇ
ਤਿਕਥੀਰੰਗੀਰਾਤਾ॥ ਮਿਲਿਓਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥ ੪॥ ੪॥

ਸੋਗਠਿ॥ ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੁਪਕੇਠਾਟਾ॥ ਸਮੁੰਦੁਬਿਲੇਵਨਕਉਮਾ
ਤਾਤਾਕੀਤੋਤੁਬਿਲੇਵਨਤਾਰੀ॥ ਕਿਉਮੇਟੈਗੋਢਾਢਿਤੁਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਚੇਰੀ
ਗਮੁਨਕਗਸਿਭਤਾਰਾ॥ ਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੇਰੇਗ
ਤਿਤਉਕੁਪਗਥੇਰੀ॥ ਤੁਘਰਘਰਰਮਈਐਫੇਰੀ॥ ਤੁਅਜਤੁਨਚੇਤ
ਜੇਰੀ॥ ਤੁਜਮਿਥਪੁਰੀਤੈਤੋਰੀ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਕਰਨਕਰਵਨਤਾਰੀ॥ ਬਿਅ
ਗੀਤਥਥਿਚਾਰੀ॥ ਸੋਈਸੋਈਜਾਰੀ॥ ਜਿਤੁਲਾਈਤਿਤੁਲਾਰੀ॥ ੩॥
ਗੀਤੈਸੁਮਤਿਕਤੰਤੋਪਈ॥ ਜਾਤੇਕੁਮਕੀਰੇਥਲੀਕਮਿਟਈ॥ ਸੁਰਸੁ
ਥੀਰੈਜਾਨਿਆ॥ ਮੇਰੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੪॥ ੫॥

ਸੋਗਠਿ॥ ਜਿਤਥਾਧੁਨਜੀਅਜਾਈ॥ ਜਉਮਿਲੈਤਘਾਲਅਘਾਈ
ਨਦਜੀਵਨੁਭਲੋਕਤੰਤੀ॥ ਮੁਏਬਿਨੁਜੀਵਨੁਨਾਤੀ॥ ੧॥ ਅਬਕਿਅਕਥੀ
ਐਗਿਅਨੁਥੀਚਾਰਾ॥ ਨਿਜਨਿਰਖਤਗਤਬਿਉਤਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਘਸਿਕੁੰ
ਮਚੰਦਨੁਗਾਰਿਆ॥ ਬਿਨੁਨੈਨਤੁਜਗਤੁਨਿਤਾਰਿਆ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾ
ਇਆ॥ ਬਿਨੁਠਾਤਰਨਗਰੁਥਸਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਾਚਕਜਨਦੁਪਾਇਆ॥ ਸੋ
ਈਅਨਜਾਈਖਾਇਆ॥ ਢੋਡਿਅਜਾਇਨਮੁਕਾ॥ ਅਉਰਨਪਤਿਜਾਨਾਚੁ
ਕਾ॥ ੩॥ ਜੋਜੀਵਨਮਰਨਜਾਨੈ॥ ਸੇਪੰਚਸੈਲਸੁਖਮਾਨੈ॥ ਕਥੀਰੈਸੋਧਨੁਪ

ਨੀਐਂ ਕਿ ਆਥੇ ਦੁਪੁਰਾਨਾ ਸੁਨੀਐਂ ਪੜ੍ਹੇ ਗੁਨੇ ਕਿ ਆਉਈ ਜਥੇ

लिखितेष्टी। १। उरिक्कन्मुनत्तप्पसिग्गव'र'ण'विअप्पे'द'पि'...

ਰਤਾਓ ਅੰਧਿਅਰੇ ਦੀ ਪੁਕਰਤੀ ਹੈ। ਇਕ ਥਾਸ ਤੁ ਅਗੇ ਚਲਤੀ ਹੈ।

ਗੋਚਰ ਪਾਈ। ਘਟਿ ਦੀ ਪਕੁਰਤਿ ਆਸ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਖੇ

ਗਜਬਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆਮਨਮਾਨੇਲੋਗੁਨਪਤੀਜੈਨਾਨਪ

ਉਕਿਆਕੀਜੈ॥ ੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਤ੍ਰਿਦੈਕਪਟਮੁਖਗਿਆਨੁ॥

ਕਤਾਬਿਲੇਵਸਿਧਾਨੀ॥ ੧॥ ਕੰਧਿਅਮੰਜਸਿਕਉਨਗੁਨੰਯਾਜਉਪਨ

ਰਿਤੈ ਮਲਨਾ ਰਹਤਾ ਉਹ ਲਉ ਕੀ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥਨਾਈ ਕਉ ਰਾਖੁ

ਈ॥ ੨॥ ਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ ਭਵਸਾਗਰੁਤਾਰੀ॥ ਮੁਰਹੀ॥ ੩॥ ੮॥

ਸੋਰਠਿ॥ ਅਉ ਧੁਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮੇਰਾ॥ ਇਸ ਪਦ ਕਾ ਕਰੋਨੈ॥

ਰਤਨਾਕਾਰ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਚੰਦ੍ਰ ਪੰਥ ਨੇ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

15. 10. 1915

[Faint, illegible handwritten text]

ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖਣਾ ਹੈ।

১৮৭৩ খ্রিঃ ২৪ জানুয়ারি
 শ্রীমতী সত্যবতী দেবীর প্রেরণা

ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਰਮਲਤਾ ਦੇ ਫਲ ਵਜੋਂ

महाराष्ट्र राज्य सरकार
अर्थशास्त्र विभाग

ਮੁਕਤੀ ਮਾਧਾਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਮਾਧਾਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹ

ਸੋਗਠਿ॥ ਬਤੁਪਰਪੰਚਕਰਿਪਰਧਨੁਲਿਆਵੈ॥ ਸੁਤਦਾਰ॥

ਭੁਟਾਵੇ॥ ੧॥ ਮਨਮੋਹੇ ਭੁਟੇ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤਰਜੈ॥ ਅੰ

ਜੀਅਤਾਉਮਿਨੁਤਨੁਤਨੁਤੀਜੈਜਗਜਨਾਵੈ। ਤਬਤਗਭਵੈ।

ਨਪਾਵੈ॥੨॥ਕਤਤੁਕਬੀਰੁਕੋਈਨਤੀਤੇਰਨਾਤਿਰਦੈਰਾਮੁਕਾਨਗਾ॥੪॥

੧੦॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਸੰਤੁਮਨਪਵਨੈਸੁਖੁਥਨਿਆਕਿਉਜੋਗਪਰਪਤਿ
 ਆਗਰਤਾਉਗੁਰਿਦਿਖਲਾਈਮੋਰੀ॥ਜਿਤੁਮਿਰਗਪੜਤਤੋਚੋਰੀ॥ਮੁੰਦਿ
 ਏਵਰਵਜੋ॥ਥਾਜੀਅਲੇਅਨਤਦਥਾਜੋ॥੧॥ਕੁੰਭਕਮਲੁਜਲਭਰਿਆ॥
 ਮੇਟਿਅਉਭਕਰਿਆ॥ਕਤੁਕਥੀਰਜਨਜਾਨਿਆ॥ਜਉਜਾਨਿਆਤਉਮ
 ਨਿਆ॥੨॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਭੁਖੇਭਗਤਿਨਕੀਜੋ॥ਘਰਮਾਲਾਅ
 ਭੀਜੋ॥ਤਉਮਾਂਗਉਸੰਤਨਰੇਨਾ॥ਮੈਨਾਤੀਕਿਸੀਕਾਦੇਨਾ॥੧॥ਮਾਧੋਕੈਸੀ
 ਰੁਮਸੰਗੋ॥ਆਪਿਨਦੇਤੁਤਲੇਵਉਮੰਗੋ॥ਰਤਾਉ॥ਦੁਇਸੇਰਮਾਂਗਉਚੁਨਾ
 ਭੁਖੀਉਸੰਗਿਲੁਨਾ॥ਅਧਸੇਰੁਮਾਂਗਉਦਾਲੋ॥ਮੋਕਉਦੇਨਵਖਤਜਿਵਾਲੇ
 ਆਖਾਟਮਾਂਗਉਚਉਪਾਈ॥ਸਿਰਤਾਨਾਅਵਰਤੁਲਾਈ॥ਉਪਰਕਉਮਾਂਗਉ
 ਘਾਤੇਰੀਭਗਤਿਕਰੈਜਨੁਥੀਧਾ॥੩॥ਮੈਨਾਤੀਕੀਤਾਲਥੋ॥ਇਕੁਨਾਮੁਤੇਗਮੈ
 ਭਾਕਤਿਕਥੀਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਤਉਤਰਿਜਾਨਿਆ॥੪॥੧੧॥

੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਰਠਿਥਾਈਭਗਤਨਾਮਦੇਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ੨ ਜਬਦੇਖਾਤਥਗਾ
 ਭਉਜਨਪੀਰਜੁਪਾਵਾ॥੧॥ਨਾਦਿਸਮਾਇਲੇਰੇਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟਿਲੇਦੇਵਾ॥
 ਰਉਜਤਇਲਿਮਿਲਿਕਾਰੁਦਿਸੰਤਾ॥ਤਤਅਨਤਦਸਥਦਥਜੰਤਾ॥ਜੇਤੀਜੇ
 ਨਮਾਨੀ॥ਮੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨੀ॥੨॥ਰਤਨਕਮਲਕੋਠਰੀ॥ਚਮਕਾਰਥੀ
 ਰਤੀ॥ਨੇਰੈਨਾਤੀਦੁਰਿ॥ਨਿਜਆਤਮੈਰਤਿਅਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਜਤਅਨਤਤਸੁ
 ਰੁਜਗਾ॥ਤਤਦੀਪਕਜਲੈਭੰਭਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਜਨੁਨਾਮਾਂਸਤ
 ਜਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਘਰੁ੪ ਪਾੜਪੜੇਸਦਿਪੁਢਿਲੇ
 ਮਾਕਾਪਠਿਛਾਨਿਛਵਾਈਤੋ॥ਤੋਪਠਿਦੁਗਈਮਜੂਰੀਦੈਤਉਮੋਕਉਥੇਢੀਦੇਤੁਥ
 ਰੀਤੋ॥੧॥ਰੀਥਾਈਥੇਢੀਦੇਨੁਨਜਾਈ॥ਦੇਖੁਥੇਢੀਰਤਿਓਸਮਾਈ॥ਤਮਾਰੈ
 ਤੀਪ੍ਰਨਅਧਾਰਾ॥ਰਤਾਉ॥ਥੇਢੀਪ੍ਰਤਿਮਜੂਰੀਮਾਂਗੈਜਉਕਉਛਾਨਿਛਵਾਵੈ

ਤਾ ਲੋਗ ਕੁਟ ਬਸ ਭੁਤੇ ਤੇਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਅਵੇਤੋ ॥ ੨ ॥ ਸੋਗੇ
 ਨਸਾ ਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਈ ਤੋ ॥ ਗੁੰਗੋ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਖਿਆ
 ਨੁ ਨ ਜਾਈ ਤੋ ॥ ੩ ॥ ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਣਿ ਹੀ ਥਾਈ ਜਲ ਪਿਥੰ ਪਿਧੁ ਪਾਇ
 ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਸੀ ਆ ਬੋਹੀ ਲੰਕ ਭਭੀ ਖਣ ਅਪਿਓ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
 ਘਰੁ ੩ ਅਣਮਤਿ ਆਸੰਦ ਲੁਥਾ ਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘੁੰਤ ਰੁਗਾ
 ਲ ਬਿਨੁ ਥਰ ਖਾਤੋਈ ॥ ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮੋਕ ਉਮਿਲਿ ਚਿੰਤੁ
 ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਰ ਸਕੰਚ ਨੁ ਹੋਇ ਆ
 ਨ ਸਾਰ ਤਨੁ ਪਰੋਇ ਆ ॥ ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭੂਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭ
 ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਜਲ ਭੀ ਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿ ਆ ॥ ਸਭ ਗਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ
 ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਤੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ ॥ ਜਨਨਾ ਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਗੇ ਥਾ

ਗਤ ਹੋਇ ਦਾਸ ਜੀਕੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਤੇ ਤੇਤ ਬਤੁਨਾ ਤੀ ਅਬਤੁ
 ਤੀ ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈ ਸੇਲ ਤਰਿ ਮਇ ਓਦਿ ਪਿਜਲ ਕੇ ਵਲ ਜਲ ਮੰਦੇ
 ਮਾਧੇ ਕਿ ਆਕਤੀ ਐਕੁ ਮੁਐ ਸਾ ॥ ਜੈ ਸਾਮਾਨੀ ਐ ਤੇਇ ਨ ਤੈ ਸਾ ॥ ਰਹਾਉ
 ਨਰ ਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾ ਸਨਿ ਸੋਇ ਆ ॥ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਅਛ
 ਬਿਛੁਰ ਤਦੁ ਪੁਪਾਇਆ ਸੋਗ ਤਿਭਈ ਤਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜ ਭੁਇ ਅੰਗ ਪ੍ਰ
 ਸੇਤ ਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰ ਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਕਟ ਕਜੈ ਸੇਭੁ ਲਿਪੈ
 ਕਤ ਤੇ ਕਤ ਨੁਨ ਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਰਬ ਏਕੁ ਅਨੈ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ
 ਵੈ ਸੋਈ ॥ ਕਹਿ ਗਵਿਦਾਸ ਤਾ ਬਪੈ ਨੇਰੈ ਸਤ ਜੋ ਤੇਇ ਸੁਤੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਸੋਗੇ ॥

ਜਉ ਤਮ ਬਾਧੇ ਸੋਤ ਫਾਸ ਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤਮ

ਅਪਨੇ ਛੁਟਨ ਕੇ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਤਮ ਛੁਟੇ ਤਮ ਆਰਾਧੋ ॥ ੧ ॥ ਮਧੇ ਜ
 ਤੁਜੈ ਸੀਤੈ ਸੀ ॥ ਅਬ ਕਤਾ ਕਰਹੁ ਗੇ ਐ ਸੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਪਕਰਿ

ਇਥੋਂ ਪਿਕੀਓ ਥੁਥਾਨੀ। ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਤੋਜਨੁ ਕੀਨੇ ਤਉ ਨ ਪਿਸਰਿ ਓਪਾਨੀ
ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾ ਤੀਕਿ ਸੀਕੋ ਭਾਵ ਨ ਕੋਤਰਿ ਰਾਜਾ। ਮੋਤ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿ
ਖੰਡਿ ਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ। ੩। ਕਤਿ ਗਵਿਦਾ ਸਭੁ ਗਤਿ ਇਕ ਥਾਢੀ ਅਥਾਇ ਤਕਾਸਿ
ਤੀਐ। ਜਾਕਾ ਗਨਿਤ ਮੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੁਖੁ ਅਜੁਤੁ ਸਤੀਐ। ੪॥ ੨॥

ਸੋਗਿ। ਦੁਲਭ ਜਨ ਮੁਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇ ਓਥਿ ਰਖਾ ਜਾਤ ਅਕੂਥ ਕੋ। ਗਜੇਈ
ਮਸਰਿ ਗਿਤ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਕਤੁ ਕਿਤ ਲੇਖੈ। ੧। ਨਿਬੀ ਚਾਰਿ ਓ
ਰਾਮ ਕੋਰ ਸੁ। ਜਿਤ ਰਸ ਅਨਰਸ ਥੀ ਸਰਿ ਜਾਤੀ। ਰਤਾਉ। ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ
ਨ ਬਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਤੀ। ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਥਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮ
ਪਰਵੇਸਨੀ। ੨। ਕਤੀ ਅਤ ਅਨ ਅਚਰੀ ਅਤ ਅਨ ਕਢੁ ਸਮਝੁ ਨ ਪਰੈ ਅਪ
ਦਿਅਾ। ਕਤਿ ਗਵਿਦਾ ਸਉ ਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰ ਤਰਿ ਕੋ ਪੁਕਰਤੁ ਜੀਅ ਦਇਅ
੩॥ ਸੋਗਿ। ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤ ਰਚਿੰਤਾ ਮਨਿ ਕਾਮ ਪੈਨੁ ਬਸਿ ਜਾ

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰਤ ਲਤਾ ਕੇ। ੧। ਤਰਿ ਤਰਿ ਤ
ਜ ਪਹਿਰਸਨਾ। ਅਵਰ ਸਭੁ ਤਿਆਗਿ ਥਚਨ ਰਚਨਾ। ਰਤਾਉ। ਨਾਨਾ ਖਿਆ
ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀ ਸਅਖਰ ਮੰਤ੍ਰੀ। ਬਿਆਸਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਤਿ ਓਪਰਮਾਰ
ਨਾਮ ਸਰਿਨਾਤੀ। ੨। ਸਤ ਜਸਮਾ ਪਿਉ ਪਾਧਿਰ ਤਤੁ ਨਿਬਡੈ ਭਾਓ ਲਿਵ
ਗੀ। ਕਤਿ ਗਵਿਦਾ ਸਪ੍ਰਗਾ ਸੁਰਿਦੈ ਪਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਗੀ। ੩॥ ੪॥

ਸੋਗਿ। ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਵਰਤਉ ਤਮ ਮੋਰਾ। ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦਤਉ ਤਮ
ਤੈ ਚਕੋਰਾ। ੧। ਮਾਧਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਤੁ ਤਉ ਤਮ ਨਹੀ ਤੋਰਤਾ। ਤੁਮ ਸਿਓ ਤੋਰਿ
ਨ ਸਿਓ ਜੋਰਤਾ। ਰਤਾਉ। ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਰ੍ਹਾ ਤਉ ਤਮ ਥਾਤੀ। ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ
ਉਤਮ ਜਾਤੀ। ੨। ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਮ ਤੁਮ ਸਿਓ ਜੋਰੀ। ਤੁਮ ਸਿਓ ਜੋਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ
ਗੀ। ੩। ਜਤ ਜਤ ਜਾਉ ਤਤਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ। ਤੁਮ ਸੋਰਾ ਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ। ੪॥

ਮੇਰੇ ਭਜਨ ਕੰਟ ਤਿਜਮ ਫਾਂਸਾ। ਭਗਤਿ ਤੇਤਗਾਵੈ ਗਵਿਦਾ ਸਾ। ੫॥ ੫॥
ਸੋਗਿ। ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾਰ ਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾਗਾਰਾ। ਤਾਡਮਾ ਸਨਾੜੀ

ਕੇਪਿੰਜਰਪੰਖੀਬਸੇਬਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਅਤੇਰਾਜੈ
 ਪੰਖੀਬਸੇਗਾਰਤਾਉਗਾਰਾਖਤੁਕੰਪਉਸਾਰਤੁਨੀਵੇਸਾਸਾਏਤੀਨਿ
 ਵੇਸਾ॥ ੨॥ ਥੰਕੇਥਾਲਪਾਗਸਿਰਤੇਗੀ॥ ਇਤੁਤਨੁਤੋਇਰੋਰੁਸਮਕੀਢੇ
 ਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ ਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਥਾਜੀਤਾਰੀ॥ ੪॥ ਮੇਰੀਜਾਤਿਰਾ
 ਤਿਕਮੀਨੀਓਢਾਜਨਮੁਤਮਾਰਾ॥ ਤੁਮਸਰਨਾਗਤਿਰਾਜਾਰਾਚੰਦਰ
 ਸਚਮਾਰਾ॥ ੫॥ ੬॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਚਮਰਟਗੰਠਿਨਜਾਈਓ
 ਪਨਹੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਆਰਨਹੀਜਿਤਤੇਪਉ॥ ਨਹੀਗੰਥੀਠਾਉਰੋਪਉ॥
 ਗੁਗੰਠਿਗੰਠਿਖਰਾਬਿਗੁਚਾ॥ ਤਉਬਿਨਗੰਠੇਜਾਇਪਹੁਚਾ॥ ੨॥ ਰਵਿ
 ਪੈਰਾਮਨਾਮਾਸੋਤਿਜਮਸਿਓਨਾਹੀਕਾਮਾ॥ ੩॥ ੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਥਾਈ

ਖਨਕੀ॥ ਨੈਨਤੁਨੀਰੁਥਪੈਤਨੁਖੀਨਾਭਏਕੇਸਦੁਪਵਾਨੀ॥
 ਸਬਦੁਨਹੀਉਚਰੈਅਥਕਿਆਕਰਹਿਪਰਾਨੀ॥ ੧॥ ਰਾਮਰਾਇਤੋਹਿ
 ਵਾਰੀ॥ ਅਪਨੇਸੰਤਤਲੇਤਉਥਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਾਥੇਪੀਰਸਰੀਰਿਜਾ
 ਰਕਕਰੇਜੇਮਾਹੀ॥ ਐਸੀਬੇਦਨਉਪਜਿਖਰੀਭਈਵਾਕਾਅਉਖਧੁਨਾਹੀ
 ਚਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਨਿਰਮਲੁਇਤੁਅਉਖਧੁਜਗਿਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਜਨੁਭੀਖਨੁਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਐਸ
 ਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਪੁੰਨਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਅਯਾਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਿਰੈਰੋ
 ਰਤਨੁਢਪੈਢਪਾਇਅਯਾ॥ ੧॥ ਰਿਸਨਾਰਮਤਸੁਨਤਸੁਖੁਸੁਵਨਚਿਤੈ
 ਤੋਈ॥ ਕਤੁਭੀਖਨਦੁਇਨੈਨਸੰਤੋਖੇਜਤਦੇਖੰਤਤਸੋਈ॥ ੨॥ ੨॥
 ਕਬੀਰਜੀ ੧੧ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੩ ਹਵਿਦਾਸਜੀ ੭ ਭੀਖਨਜੀ ੨ ਜੋਰਜੁਮਥ

ਤਰਿਗੁਨਕਰਤਕਤਨੁਨਜਾਈ॥ ਜੋਸੋਗੰਠੋਕੀਮਿਠਿਆ
 ਈ॥ ਰਤਾਉ॥

ਪਨੇ

੭
੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਪਨਸਹੀਮਤਲਾ

੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਜੀਉਡਰਤੈਆਦਾਕੋਸਿਉਕ ੪੧੧

ਤਮਆਦਮੀਤੰਏਕਦਮੀਮੁ

ਘਰੁ ੨

ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿਆਨਤੀ

ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾ

ਜੀਉਤਪਤੈਥਾਰੇਥਾਰਾ॥

ਚੋਰੁਸਲਾਏਚੀਤੁਨਭੀਜੈ॥ ੪੧੨

ਕਾਇਆਕਗਦੁਮਨਪਰਵਾਦਾ

ਘਰੁ ੩

ਕਾਲੁਨਾਤੀਜੋਗੁਨਾਤੀਨਾਤੀਸਤ

ਆਰਤੀ॥

ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਾ

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ਚਉਪਦੇ॥

ਇਤੁਪਨੁਅਖੁਟਨਨਿਖੁਟੈਨਜਾ

ਤਰਿਨਾਮੁਪਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿ

ਸਦਾਪਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮਸਮਾਲੇ ੪੧੩

ਜਗੁਮੈਲਾਮੈਲੋਤੋਇਜਾਇ॥

ਜੋਤਸੇਵਹਿਤਿੰਬਲਿਜਾਉ॥

ਮਨੁਮਰੈਧਤੁਮਰਿਜਾਇ॥

ਪਨੇ

੭ ਕਾਰਪਨੁਸੰਚਤਿਮੁਰਖਗਵਾਰ

੮ ਨਾਵੈਕੀਕੀਮਿਤਿਮਿਤਿਕਤੀਨ ੪੧੪

ਘਰੁ ੪

੯ ਤਮਭੀਖਕਭੇਖਾਗੀਤੇਹੇਤੁਨਿਜ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਜੋਤਸੇਵਹਿਤਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨ

੨ ਤਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਤਰਿਜਪਿਓ॥

੩ ਤਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਪੁਰ

੪ ਤਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਕਿਖੈਕਿਖਰੁ

੫ ਤਰਿਤਰਿਬੁੰਦਭਏਤਰਿਸੁਆਮੀ ੪੧੫

੬ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕਤਤੁਮ

ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ॥

੭ ਉਰਧਾਰਿਥੀਚਾਰਿਰਮੇਰਮ॥

੮ ਗੁਨਕਤੁਤਰਿਲਤੁਕਰਿਸੇਵਾ

੯ ਤਰਿਪਜੁਤਰਿਲਿਖੁਤਰਿਜਪਿ॥

੧੦ ਚਉਰਸੀਤਸਿਧਬੁਧਤੇਤੀਸ

੧੧ ਸੇਵਕਸਿਖਪੁਜਣਸਭਿਗਾਵ ੪੧੬

੧੨ ਇਛਾਪੁਰਕੁਸਰਥਸੁਖਦਾਤਾ

੧੩ ਮੇਰੇਸਾਤਾਮੈਤਰਿਦਰਸਨਸੁਖ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀ

੪੦੮

੫੦

੨ ਬਿਨਜਲਪਾਨਤਜੈਤੋਮੀਨ
 ੩ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੀਓਮੋਤਿਨਾਮਾ
 ੪ ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟਸਾਧੁਭਲੇ
 ੫ ਨਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਭਤਿ
 ੬ ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁਭੁਮਨ
 ੭ ਲਵੈਨਲਾਗਨਕਉਤੈਕਛੁ
 ੮ ਥਾਰਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇਉਪਰਿ
 ੯ ਜਿਹਕਰਦੀਤੋਵੈਤਿਸਰਮਿੰਦਾ
 ੧੦ ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਅਚੈ
 ੧੧ ਜਿਨਿਕੀਨੇਵਸਿਆਪੁਨੈਤੈਗੁਰ
 ੧੨ ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ
 ੧੩ ਪੁਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨਾ
 ੧੪ ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲ
 ੧੫ ਤਰਿਤਰਿਲੀਨੇਸੰਤਉਥਾਰਿ
 ੧੬ ਅਥਤਰਿਰਾਖਨਤਾਰੁਚਿਤਓ
 ੧੭ ਮੇਰਾਲਾਗੋਭਿਮਸਿਉਤੇਤੁ
 ੧੮ ਅਉਖਧੁਤੇਰੋਨਾਮੁਦਇਆ
 ੧੯ ਤਾਤਪ੍ਰਭਰਖਿਲੇਤੁ
 ੨੦ ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਠਾਕੁਰ
 ੨੧ ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਜਨਸਾਧੁ
 ੨੨ ਢੋਡਿਜਾਤਿਸੇਕਰਤਿਪਰਾਲ

੪੧੬

੪੧੮

੪੧੮

੨੩ ਮੋਤਮਾਸਕੀਨਪੁਤੁਨਾਉ
 ੨੪ ਸੋਕਤਰਹੈਜਿਖਸਾਮੁਸਾਨ
 ੨੫ ਘਰਿਥਾਤਰਿਤੇਰਾਭਰਵਾ
 ੨੬ ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇ
 ੨੭ ਜਤਜਤਪੇਖਉਤਤਤੁ
 ੨੮ ਜਿਨਿਤੁਮਭੇਜੇਤਿਨਤਿਬੁਲਾ
 ਘਰੁ੬
 ੨੯ ਸੁਨਤੁਸੰਤਪਿਆਰੇਥਿਨਿ
 ੩੦ ਮੇਰੇਲਾਲਭਲੇਰੇਭਲੇ
 ਘਰੁ੭
 ੩੧ ਤਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿਏਕੁਸਿਮ
 ਘਰੁ੮ ਦੁਪਦੇ
 ੩੨ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨੁ
 ੩੩ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਾ
 ੩੪ ਦਭਵੰਤੁਦਰੰਭੁਦੇਥੈਗੁ
 ੩੫ ਜਾਕਉਤਰਿਰੰਗੁਲਗੋਇ
 ੩੬ ਜਤਨਕਰੈਮਾਨੁਖਡਤਕਾਵੈ
 ੩੭ ਨਾਮੁਗੁਓਦੀਓਤੈਅਪੁਨੈ
 ੩੮ ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸਪੇ
 ੩੯ ਅਪਨੀਉਕਥੁਲਾਵੈਭੋਜਾ
 ੪੦ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਾ
 ੪੧ ਛਡਾਇਲੀਓਮਤਾਥਲੀ
 ੪੨ ਪਰਤਰਨਾਲੇਭੁਭੁਠਨਿੰਦੇ

ਪਨੇ

ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭ

ਦੁਤਦੁਸਮਨਸਭਿਤੁਤੁਤਨਿ ੬੨੨

ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਥਲਾਅਪ੍ਰ

ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਨਦੇਈ

ਜਿਸਕਉਥਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿ

ਜਨਕੇਪੁਰਨਤੋਏਕਾਮਾ

ਮਾਗਉਗਮਤੇਇਕੁਦਾਨਾ

ਮਾਗਉਗਮਤੇਸਭਿਥੋਕ

ਕ੍ਰਿਸਨਾਥੁਭੈਤਰਿਕੈਨਾਮਾ

ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਰ

ਘਰੁ੯ ਪੜਤਾਲਾ

ਤਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖ ੬੨੩

ਤਲਤਿਸੁਖਪਲਤਿਸੁਖਨਿਤ

ਘਰੁ੧੨

ਬੰਦਨਾਤਰਿਬੰਦਨਾਗੁਲਗਾ

ਕ੍ਰਿਪਤਿਭਟੀਸਚੁਭੇਜਨੁਖਾਇ

ਗੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਰਾ

ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾਸਿਨਤੁਟਉਪ੍ਰੀਤਿ

ਮਤਲਾ ੯

ਕਾਹੇਰੇਥਨਖੋਜਨਿਜਾਈ॥

ਸਾਧੋਇਤਜਗੁਭਗਮਿਭੁਲਾ

ਤਿਤਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨਜਾਨਉ

ਅਥਮੈਕਉਨਉਪਾਇਕਰਉ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਅਯ॥

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

੧ ਗੁਰਸਾਗਰਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇ ੬੨੪

੨ ਸਤਜਿਮਿਲੈਮਿਲਿਆਪਰਵਾ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

੧ ਜੋਜੋਜੁਨੀਅਇਓਤਿਤਤਿਤ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੧

੧ ਤੀਰਥਿਨਾਵਣਨਾਉਤੀਰਥੁ ੬੨੫

੨ ਜੀਵਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਆਨੰਦੁ

੩ ਪਿਰਸੰਗਿਮੂਠਜੀਏਖਬਰਿਨ ੬੨੬

ਮਤਲਾ ੬ ਘਰੁ ੧

੧ ਤਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਨਾਮੁ

ਮਤਲਾ ੫

੧ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲ ੬੨੭

੧੦੧ ਜੋਜੋਜੁਮਲਾ

੯੩ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੬ ਮਃ ੧

੬ ਮਃ ੩

੧੩ ਮਃ ੪

੫੮ ਮਃ ੫

੬ ਮਃ ੬

੯੩

੩	ਅਸਟਪਦੀਆ
੨	ਮਃ ੧
੧	ਮਃ ੫
੪	ਭੰਤ
੩	ਮਃ ੧
੧	ਮਃ ੫
੧	ਮਃ ੫

੧੦੧ ੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਲੀਭਗਤਾਕੀ॥

ਭਗਤਕਬੀਰਜੀ॥

੧ ਸਨਕਸਨੰਦਮਤੇਸਸਮਾਨੰ ੬੨੭

੨ ਦਿਨਤੇਪਤਰਪਤਰਤੇਪਗੀ

੩ ਜੋਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿਕਦੁਜਨੇ

੪ ਇੰਦੁਲੋਸਿਵਲੋਕਤਿਜੈਬੋ॥

੫ ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿ

ਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀ॥

੧ ਗਤਗੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈ ੬੨੮

੨ ਦਸਬੈਰਾਗਨਿਮੋਹਿਬਸਿਕੀ

੩ ਮਾਰਵਾਜਿਜੈਸੇਨੀਰਬਲਾਟ

੪ ਪਤਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨ

੫ ਨਾਮਦੇਵਜੀਦੇ

੫ ਪਤਿਤਪਾਵਨਮਾਧਉਬਿਰਦੁ

ਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀ॥

੧ ਤਮਸਸਰਿਦੀਨੁਦਇਆਲੁ ੬੨੯

੨ ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਅਵ

੩ ਨਾਮੁਤੇਰੇਆਰਤੀਮਾਜੁ

ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ॥

੧ ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਵਿ

ਸੈਦਜੀ॥

੧ ਮੰਗਲਾਟਰਿਮੰਗਲਾ

ਪੀਪੀਜੀ॥

੧ ਕਾਘਉਦੇਵਕਾਇਅ

ਪੰਨਾਜੀ॥

੧ ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਆਰਤ

੧੮ ਜੋਤੁਮਲਾ

੫ ਕਬੀਰਜੀ

੩ ਗਵਿਦਾਸਜੀ

੫ ਨਾਮਦੇਵਜੀ

੧ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ

੧ ਸੈਦਜੀ

੧ ਪੀਪਾਜੀ

੧ ਪੰਨਾਜੀ

੧੭

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਤੈ
ਪਦੈ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰ ਦੁਸੇ ਵਿਆਸ ਦਾਸ ਦਾਦਾ ਤਾਰਾ॥ ੧॥
ਤਉ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾਸ ਦਾਸ ਦਾਦਾ ਤਾਰਾ ਰਤਾਉ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਸਾਤਿ ਬੁਝੇ
ਸੈ ਅੰਤਿ ਚਰਾਏ ਸੋਇ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਲੀ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਾ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਦਇ
ਯੋਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਸ ਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਰਬੰਸਾ ਚਾਏ ਕੁਏ ਦੁਜਾ
ਕੋਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ॥ ੩॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਅਰੇ ਕਿ
ਹਾ ਸਾਵਰਿ ਆਈ ਦੇਤਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਿਸੁ
ਤੋ ਪਿਰੇ ਜਾਇ ਕਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੇਵੀ ਸਾਤਿ ਬੁਝਾਪਣ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੈ ਉਕੋਇ
ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਤੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਤੋਇ॥ ੪॥ ਸਾਤਿ ਬਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਤੁ॥
ਦਬੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਤੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੧
ਆਦਮੀ ਤੰ ਇਕ ਦਮੀ ਮੁਤਲਾ ਤਿ ਮੁਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨੈ ਤਿ ਸੈ ਸਰੇ
ਤੁ ਜਾ ਕੇ ਨੀਅ ਪਗਾਣਾ॥ ੧॥ ਅੰਧੇ ਜੀਵਨਾ ਵੀ ਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੇ ਤੇ ਕੇ ਦਿਨਾ॥ ਰਤਾਉ
ਨਾਮੁ ਸੁਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁ ਮਰਾਤੁ ਮੈ ਪਰਾਪਿ ਅਰਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ ਏਵ ਕਤੁ
ਜੇ ਪਰਵਰ ਦਗਾਰਾ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਾਕਿ ਅਕੋ ਕਢੈ ਗ
ਣਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨੈ ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖੇ ਕਾਲ ਤਣਾ॥ ੩॥ ਨਾਮੁ ਖ
ਮਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਅ ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾਪ ਕਜਿ ਚਲਾਇ
ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ॥ ੪॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆਰੀ ਐ ਨਾਨਕੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣੀ ਐ
ਕੁਕੀ ਐ॥ ਭੁਲਿ ਰਤੇ ਤਮਰ ਤਣੁ ਨ ਪਾਇ ਅਜੀਵ ਤਿ ਆਮਰਿ ਰੀ ਐ॥ ੫॥ ੨॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿ ਆਨ ਤੀ ਜਾ
ਤਿ ਪੈਰਿ ਆਉ ਜੀ ਅਜਾ ਬਿਲਲਾਇ॥ ਸਿਰਜਿ ਸਵਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥ ਤਿ ਸੁਵਿਸ

ਰੇਐਚੰਗਾਕਿਉਤੋਇ॥ ੧॥ ਤਿਕਮਤਿਤੁਕਮਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਕਿਉਰੇਸੇ
 ਲਉਮੇਰੀਮਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਖਰੁਨਾਮੁਦੇਖਲਕੋਈਜਾਇ॥ ਨਾਕੋਦਕੈ
 ਇ॥ ਲੋਕਿਪਤੀਏਨਾਪਤਿਤੋਇ॥ ਤਾਪਤਿਰਹੈਜਗਾਖੈਸੋਇ॥ ੨॥ ਜਹਦੇਖ
 ਆਸਮਾਇ॥ ਤੁਧੁਥਿਨੁਦੁਜੀਨਾਤੀਜਾਇ॥ ਜੇਕੋਕਰੇਕੀਤੈਕਿਅਪੋਇ॥ ਜਿਨ
 ਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ ੩॥ ਤੁਇਉਠਿਚਲਦਾਮੁਤਤਿਕਿਤਾਲਿ॥ ਕਿਆਨੁਕੋ
 ਲਨਤੀਨਾਇ॥ ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰੇਤੈਸਾਤੋਇ॥ ਵਿਲੁਨਦਰੀਨਾਨਕਨਤੀਕੋ
 ੧॥ ੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੨ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆ

ਆਤਮਦ੍ਰਵੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਆਤਮਾਪਰਮਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥ ਅੰਤਰ
 ਧਾਅੰਤਰਿਮਰੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਤਰਿਸਿਓਚਿਤੁਲ
 ਕਾਲੁਖਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚਿਸਿਮਰਿਐਤੂੰਪਰਗਾਸੁ॥ ਤਤੇਥਿਖਿਆਸ
 ਤੈਉਦਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤੁਵਿਚੇਗਤਿਪਾਵੈ
 ਐਸੀਸੇਵਕਸੇਵਕਰੈ॥ ਜਿਸਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਧਰੈ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋ
 ਦੁ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਦਰਗਤਪਾਵੈਮਾਦੁ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਤਿਰਦੈਵਸਦੈ
 ਇਥੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਸੋਸੇਵਕੁਜਮਤੈਕੈ
 ਰੈ॥ ੪॥ ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਾਚੀਥਾਣੀਸਿਉਧਰੇਪਿਆਗੁਰ
 ਵੈਸੋਖਦੁਆਰੁ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਇਤੁਸਥਦੁਪੈਸਾਰੁ॥ ੫॥ ੨॥ ੬॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੧ ਜੀਉਤਪਤੁਤੈਥਰੇਥਾਰ॥ ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਥ
 ਕਾਰ॥ ਜੈਤਨਿਥਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ ਜਿਉਪਕਾਰੇਗੀਵਿਲਲਾਇ॥ ੧॥ ੬॥
 ਲਲੁਝਖਲੁਤੋਇ॥ ਵਿਲੁਥੇਲੇਜਾਏਸਭੁਸੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਕਨਕੀ
 ਖੀਨਾਕੁ॥ ਜਿਨਿਜਿਤਵਾਦਿਤੀਥੇਲੇਤਾਤੁ॥ ਜਿਨਿਮਨੁਰਾਖਿਆਅਗਨੀਪ
 ਵਜੈਪਵਦੁਆਖੈਸਭੁਜਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਤਮੋਤੁਪਗੀਤਿਸੁਆਦਾ॥ ਸਭੁਰ
 ਦਾਗਦਾਗ॥ ਦਾਗਦੇਸਮੁਤਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ ਦਰਗਤਥੈਸਦਨਾਹੈ
 ੩॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਦੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਦਾਹੈਰੁਨਤੀਖ

ਤੁਰੰਤੈ ਸਾਗਾਨਾਨਕਸਾਚਾ ਸਰਥ ਦਾਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥੫
 ਚੇਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੈ ਤਾਤ ਸੁਨ ਢੀਜੈ ॥ ਚੇਰੁ ਕੀਤਾ ਮਾਭੇ
 ਟਿ ॥ ਚੇਰੁ ਕੀਆ ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਤੇਇ ॥੧॥ ਸੁਦਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕੁਤੇ ਕੁੜਿ ਅੰਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੇ
 ਟੁਰੀ ਐ ਸਚਿ ਅਗਾਰ ਤਾਉ ॥ ਚੇਰੁ ਸੁਆਲਿਉ ਚੇਰੁ ਸਿਆਲਾ ॥ ਖੋਟੇ ਕਾਮੁ ਲੁਏ ਕੁ
 ਟਾ ॥ ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀ ਐ ਦੀਜੈ ਰਲਾਇ ॥ ਜਾਪ ਰਖੀ ਐ ਖੋਟਾ ਤੇਇ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੇ ਸਾ
 ਧੁ ਤੈ ਸਾਧਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਤੀਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਵਰਿ ਆਈ ਆਪਾ ਪੇਖਾਇ ॥ ਜੇ ਤੀ
 ਰਿ ਤੇ ਤੈਰਾ ਤਿਜਾਇ ॥੩॥ ਜੇ ਸਉ ਕੁੜੀ ਅਕੁੜੁ ਕਥਾ ਜੁ ॥ ਭਵੈ ਸਭੁ ਆਖਉ ਸੰਸਾ
 ਰੁ ਪੁਰਾਵੈ ਅਧੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੧ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਸਿਰਕੇ ਲੇਖਨ ਪ
 ਰਾਣਾ ॥ ਦਰਗਤ ਪਾਤੀ ਅਤਿ ਤੀਨੇ ਲੇਖਾ ॥ ਖੋਟਾ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ਵੇਖੁ ॥੧॥ ਨਾਨ
 ਕੇ ਵਰਿ ਰੁਪਾ ਤੇਇ ॥ ਖਰਾਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੇਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਾਦੀ ਕੁੜੁ ਬੇਲਿ ਮਲੁਖਾ
 ਰੁਪਾ ਮਲੁਨਾ ਵੈ ਜੀਆ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ॥ ਤੀਨੇ ਚਿਜਾ ਜੋ ਕਾਬੰ
 ॥੨॥ ਸੋ ਜੋ ਗੀ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏਕੇ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੋ ਚਿਲਟੀ
 ਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ
 ਲੇਕੁਲਤਾਰੈ ॥੩॥ ਦਾਨ ਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ਦਿਲਿ ਪੈਵੈ ॥ ਮੁਸਲਾ ਮਾਣੁ ਸੋਈ ਮਲੁਖੈ ਵੈ
 ਪਰਿ ਆਬੁਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿ ਸੁਸਿਰਿ ਦਰਗਤ ਕਾਨੀ ਸਾਣੁ ॥੪॥੫॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੧ ਪਰੁ ੩ ਕਾਲੁ ਨਾਤੀ ਜੋ ਗੁਨਾ ਤੀਨਾ ਤੀਸਤ ਕਾ ਢਥੁ ॥ ਥਾ
 ਸਟ ਜਗੁ ਰਿਸਟ ਤੇ ਏ ਰੁਬਤਾਇ ਵਜਗੁ ॥੧॥ ਕਲਮ ਤਿਰਾਮਨਾ ਮੁਸਾਰਾ ॥ ਅਖੀ
 ਰੇ ਮੰਦਿ ਤਿਨਾ ਕਪਕ ਜਤਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਟ ਸੇ ਤੀਨਾ ਕੁਪਕ ਜਤਿ ਸੁ
 ਰੇ ਤਿਨਿ ਲੋਆ ॥ ਮਗਰ ਪਾਵੈ ਕਲੁਨ ਸੁਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਆ ॥੨॥ ਖਤੀ ਆਤ ਪਰ
 ਭੋਰਿ ਆਮੇਲੁ ਭੁਖਿ ਆਗੀ ॥ ਸਿਸਟਿ ਸਭੁ ਇਕ ਵਰਨ ਤੇਈ ਪਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰ
 ਭੀ ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧ ਤਿ ਕਰਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿ ਆਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਤਰਿ ਕੇ
 ਰੁਕਤਿ ਨਾਤੀ ਕੈ ਤੇ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੮॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੧ ਆਰਤੀ॥

ਗਾਗਨਮੈ ਪਾਉ ਰਵਿੰਦੁ
ਰੋਕੇ ਰੋਕੇ

ਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਸੋਤੀ॥ ਧੁਪੁਮਲਾਅਨਲੋਪਦਵਦਰੋਕੇ
ਨਰਾਇਣੁਲੰਤਜੇਤੀ॥ ੧॥ ਕੈਸੀਆਰਤੀਤੋਇਭੁਵਖੰਡਨਤੇਰੀਆਰਤੀ
ਤਾਸਥਦਵਜੰਤਭੇਗੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਤਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਤੋਤਤਿਕਉਸ
ਨਨਏਕਤੇਤੀ॥ ਸਤਸਪਦਥਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਥਿਨੁਸਤਸਤਵ
ਚਲਤਮੋਹੀ॥ ੨॥ ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਤੈਸੋਇ॥ ਤਿਸਕੈਚਾਨਦਿਸਭਮ
ਤੋਇ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੁਤੋਇਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੁਆਰਤੀਤੋਇ॥ ੩॥
ਫਕਮਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੇਅਨਦਿਨੋਸੋਤਿਆਤੀਪਿਆਸਾਕਿਪ੍ਰ
ਤਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਤੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਮਿਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗਨਮੈ ਪਾਉ ਰਵਿੰਦੁ

੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਇਤੁਧਨੁਅਖੁਟੁਨਨਿਖੁਟੈਨਜਾਇ॥
ਤਿਰਿਦੀਅਦਿਖਾਇ॥ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਥਲਿਜਾਈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪੇ
ਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ੧॥ ਸੇਧਨਵੰਤਤਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਰਿਪਨ
ਸਿਅਤਰਿਕਿਰਪਾਤੇਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਵਗੁਣਕਾਟਿਗੁਣ
ਇ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਥਾਣੀ॥ ਸੁਖਮਨ
ਜਤਜਿਸਾਮਾਣੀ॥ ੨॥ ਏਕੁਅਚਰਜੁਜਨਦੇਖਤੁਭਾਈ॥ ਦੁਥਿਧਾਮ
ਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵ
ਨਿਆਇ॥ ੩॥ ਸਭਮਹਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਏਕੈਸੋਇ॥ ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਪਰਗ
॥ ਸਤਜੋਤਿਨਿਪ੍ਰਭੁਜਾਇਪਛਾਣਿਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਮਨਿ
੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੩ ਤਰਿਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੁ

ਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾਨਾਮਧਨਥਿਨੁਤੋਰਸਭਥਿਖੁਜਾਏ
ਇਅਮੋਤਿਜਲੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਰਸੁਚਾਖੈਕੋਇ॥ ਤਿਸੁਸ

ਵੈਦਿਨੁ ਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਰਤਾ ਭਾਗਿ ਸਥਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਤੁ ਲੇ
ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਤਉ ਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਤਰਿ ਜਨੁ ਲੇਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਤਰਖੁ
ਤਿਕੈ ਸੋਗੁ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਗਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਵੈ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਤਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ
ਏ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਤੁ ਤਿਸਾ ਤਿਨ ਪਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤਿਸਨ ਭੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥
ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਜਿ
ਤੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰ ਥੁਤਿ ਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵਲਾਏ
॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਤਉ ॥ ਇਤੁ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰਾ ਧਨ ਪਿਰ ਤੋਇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ਰਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤ
ਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੁਲੁ ਤੁਭੁ ਲਾਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ
ਭੁਝਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸਥਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਦਾ ਧਿਆਏ
ਨਾਨਕ ਮਿਵਡਿ ਆਈ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲ
ਤੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਤੇ ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ
॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਤੋਇ ਜਾਇ ॥ ਅਵੈ ਜਾ
ਦੁਜੈ ਲੋਭੁ ਏ ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਾ
ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਉਤਮ ਤੋਇ
ਰਤਾ ਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਥਰੇ ਤਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭਗ
ਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿ ਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਤਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਕਾਗਾਤ ਕੁ
ਏਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਰਾ ॥ ਸੋ
ਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸੁਨਾ ਮਿਧਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ਉਤਮ ਥਾ
ਸਿ ਸਥਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਵਾਰਣਾ ਰਾਗ ॥ ੪ ॥
੪ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੩ ਜੇ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਤਿਰਦੈ

ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿ ਤੁਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਤੇ ਸਚੇ
 ਨਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਤਿ ਜੋਤਿ ਤਨੁ ਮਿਲੈ
 ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕੁਜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਭੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੰਤਿ ਸਤਿ
 ॥ ਗੁਰਕੈ ਭਾਵੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਤਲੁ ਪਾਏ ਤਰਿ ਗੁਰਗਾਇ
 ਬਦੁ ਬੁਝੈ ਨ ਜਾਵੈ ਥਾਣੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ
 ਖੁਪਾਏ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਠਾਕਿ ਰਤਾਏ ॥ ੩ ॥ ਕਿਸਨੇ ਕਤੀ ਖੈਦਾ ਤਾਇ
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਵਾ ਤੇਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚੇ ਗੁਲ ਗਵਾ
 ਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨੁ
 ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੁਏ ਕੈ ਸੇਤ ਰਿਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਜਾਵੈ
 ਮਨੁ ਸਥਾਇ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਜਨ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸਨੇ ਬਖਸੈ ਤਰਿ ਦੇਵੁ ਭੀ
 ਰਖੁ ਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਰਲੀ ਕਾਰ ਕਮਵੈ
 ਸੁਮਨ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈ ਗਲਾ ਸਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕੁ
 ਜੀਵ ਲਵਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤੁ
 ਲਤੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ਆਸ ਵਾਰਿ ॥ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਤਜੈ
 ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਰਖਿ ਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਸਥਾਇ ਸਮਾਇ
 ਈਕਲ ਆਪੇ ਪੁਰੁ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪੈਛਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੩

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਤਿ ਮੁਰਖ ਗਵਾਹਾ

ਖਭੁਲੇ ਅੰਧ ਗਵਾਹਾ ॥ ਬਿਖਿ ਆਕੈ ਧਨਿ ਸਦਾ ਦੁਖ ਤੇਇ ॥ ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ
 ਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰ ਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾ
 ਰਤਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੇ ਸਭਿ ਮਰਤਿ ਗਵਾਹਾ ॥ ਭਵ ਜਲਿ ਭੁਝੈ ਨ ਉਰਵ
 ਗਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਟੇ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਅਤਿ ਨਿਸਿਥੈ ਰਾਗਿ ॥ ੨ ॥ ਚਤੁ
 ਮਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਥਾਣੀ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧਾ
 ਤਰਤਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਸਾਚਾ

ਨਾਉਤਮਥੁਤਮੁਪਛਾਏਕੋਇ। ਸਚੁਸਾਚਾਸਚੁਆਪਿਦ੍ਰਿੜਾਏ। ਨਨ
 ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਸਚਿਲਾਏ॥ ੪॥ ੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੩
 ਵੇਕੀਕੀਮਿਤਿਮਿਤਿਕਤੀਨਜਾਇ। ਸੇਜਨਪੰਨੁਜਿਨਇਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾ
 ਗੁਰਮਤਿ। ਸਾਚੀਸਾਚਾਵੀਚਾਰੁ। ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵੀਚਾਰੁ॥ ੧॥ ਤਰਿਨਾ
 ਅਚਰਜਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਦਾਏ। ਕਲੀਕਾਲਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏ। ਰਤਾਉ॥
 ਮੁਰਖਮੁਰਖਮਨਮਾਤਿ। ਤਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਕਾਰਕਮਾਤਿ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਮੈਜਾਇ। ਆਪੇਬਖਸੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਬਿਖਿਅਕਾਧਨੁਬਹੁਤੁਅਭਿ
 ਨਾ। ਅਤੰਕਾਰਹੁੰਨੁਪਾਵੈਮਾਨੁ। ਆਪੁਏਰਿਸਦਾਸੁਖੁਤੇਈ। ਗੁਰਮਤਿ
 ਲਾਤੀਸਚੁਸੇਈ॥ ੩॥ ਆਪੇਸਜੇਕਰਤਸੇਇ। ਤਿਸੁਬਿਨੁਦ੍ਰੁਜਾਅਵਰੁਨ
 ਏ। ਜਿਸੁਸਚਿਲਾਏਸੇਈਲਾਗੈ। ਨਨਕਨਾਮਿਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥ ੪॥ ੮॥
 ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪ ਤਮਭੀਖਕਭੇਖਾਗੀਤੇਰੇਤੁਨਿਜਪਤਿ
 ਤਾਤੇਤੈਅਲਨਾਮੁਦੇਤੁਮੰਗਤਜਨਕਉਸਦਾਰਤਉਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ ੧॥
 ਤੁਧਲਾਤਰੈਜਉਸਾਚੇਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਤਾ। ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਨਾਕਾਏਕੋਅਵ
 ਨਦ੍ਰੁਜਕੋਈ। ਰਤਾਉ॥ ਬਹੁਤੇਠਰਪਾਏਕਿਰਪਨਕਉਅਥਕਿਏਕਿਰਪਾਕੀਜੈ
 ਤੇਤੁਦਇਅਲਦਰਸਨੁਦੇਤੁਅਪੁਨਾਐਸੀਬਖਸਕਰੀਜੈ॥ ੨॥ ਭੁਨਤਿਨਨ
 ਗੁਰਮਾਪਟਖੁਲੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ। ਸਾਚੀਲਿਵਲਾਗੀਤੈਭੀਤਰਿਸ
 ਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੩॥ ੧॥ ੮॥ ੧੮॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ
 ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੋਤਰਿਸੇਵਤਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇ
 ਭਿਪਾਪਨਿਵਾਰੀ। ਤਮਉਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰਗਤਿਤੁਮਜੁਪਿਆ
 ਗੈ॥ ੧॥ ਤਰਿਗੁਣਕਤਿਨਸਕਉਬਨਵਾਰੀ। ਤਮਪਾਪੀਪਾਥਰਨੀਰਿਭੁਬਤਕਰਿ
 ਰਪਾਪਾਖਣਤਮਤਾਰੀ। ਰਤਾਉ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਲਾਗੇਬਿਖੁਮੇਰਚਾਲਗਿਸੰ

ਤਜਨਾਤਰਿਜਪਿਓਤਿਨਕਾਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਰਗਿ। ਅਪਨੀਸੇਵਾਅੰ
ਈਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰਿਜਾਗਿ॥੧॥ ਤਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤਥੈਰਾਗਿ। ਤਰਿਹਰਿਕ
ਮਨਿਭਾਈਗੁਰਮਤਿਤਰਿਲਿਵਲਾਗਿ। ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਜਾਤਿਹਰੇ
ਮੀਤੁਮਠਾਕੁਰਤਮਸੰਗਿ। ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਵਤੁਤਰਿਸੁਆਮਿਹਮਤੈਸੇਵੁ
ਲਾਗਿ॥੨॥ ਕਿਅਤਮਕਿਰਮਨਾਨੁਨਿਕਕੀਰੇਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਗਿ
ਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਤਪ੍ਰਭਤਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਤਅਭਾਰਗਿ॥੩॥ ਹਰੇ
ਆਮੀਕਿਰਪਾਧਾਰਤੁਤਮਤਰਿਤਰਿਸੇਵਾਲਾਗਿ। ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁ
ਭਤਮਤਰਿਕਥਾਕਥਾਗਿ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਹੀਮਤਲਾ੪

ਤਰਿਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤਗੁਰੁ ਸਤਪੁਰਖ ਜੋ ਬੋਲੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਥਾਨੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ
ਕਤਾ ਤਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰ ਥਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ ਸੁਨਤੁ ਜ ਸੁਕਾਨੀ ॥
ਕਥਾ ਸੁਨਤੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲਾਸ ਭਿਕਿ ਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰੁ
ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜਿਨ ਪਾਇ ਆ ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ਮੰਗ
ਸੁਆਮੀ ਤਮ ਤਰਿ ਲੋਚਨੁ ਚਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਫਲਿ ਓਥਿ ਰਖੁ ਪ੍ਰਭ
ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਤ੍ਰਿ ਪਤਾ ਸੇ ਸਭ ਲਾਭੀ
ਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡੇ ਉਚੇ ਤਿਨ ਤਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਤਰਿ
ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ੩

੪ ਤਮਾ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ ਥਿਖੈ ਥਿਖੁ ਰਾਤੇ ਕਿਉ ਚਾਲ ਤਗੁਰ ਚਾਲੀ॥ ਸਤ
ਇਅਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤਮਲਾਵੈ ਆਪ ਨਪਾਲੀ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੀਤ ਚ

ਲੀ। ਜੋਗੁਰੂ ਕੈ ਸੋਈ ਭੁਲਾਮਾਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਥਾ ਨਿਗਲੀ। ਰਤਾਉ। ਤਰਿ ਕੇ
ਤਸੁ ਦੁਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਤੁਥੇ ਗਿਥੇ ਗਲੀ। ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਤਰਿ ਬਾਧ
ਤਜਾ ਦੁਆਨੁ ਕਿਕਾਲੀ। ੨। ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪੁ ਤਰਿ ਜਪਣਾ ਤਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਤ
ਲੀ। ਜਿਨ ਤਰਿ ਜਪਿ ਆਸੇ ਤਰਿ ਤੋਏ ਤਰਿ ਮਿਲਿ ਆਕੇ ਲਕੇ ਲਾਲੀ। ੩। ਤਰਿ ਤ
ਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚਨੈ ਚਾਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ। ਜਨਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾ
ਰੇ ਮੇਲੁ ਤਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗਰਾਲੀ। ੪॥ ੪॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੪
ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੁੰਦ ਭਏ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ। ਤਮ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕਥਿ ਲਲਾਥਿ ਲਲਾਤੀ। ਤਰਿ ਤ
ਪਾਕਰੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵੁ ਤਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ। ੧। ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਰਤਿਨ ਸਕ
ਵੇਕਰਾਤੀ। ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਤੈ ਤਿਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਤਮ ਮਰਿ ਜਾ
ਰਤਾਉ। ਤੁਮ ਤਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾ ਤਮ ਲਤਿਨ ਸਕਤਿ ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ
ਤੁਪੈ ਪੈਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ। ੨। ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ
ਨਾ ਤਰਿ ਜਪਿ ਓਗੁਰ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲੈਰਾਤੀ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਤਰਿ
ਪੰਥਿ ਉਤਮ ਪਾਤੀ। ੩। ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਬਨਵੈ ਭਾਤੀ। ਨਾਨ
ਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮ ਗੀ ਸਰਣਾਈ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਤੁਲਾ ਜਭ ਗਾਤੀ। ੪॥ ੫॥ ਧਨਾ ਸਰੀ
ਤਲਾ ੪ ਕਲਿ ਜੁਗ ਕਾਧਰ ਮੁਕਤੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਬੁਟ ਤੁਮ ਬੁਟ ਕਾਕੀ
ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪੁ ਥੇੜੀ ਤਰਿ ਤੁਲਣਾ ਤਰਿ ਜਪਿ ਓਤੈ ਤਰਾਕੀ। ੧। ਤਰਿ ਜੀਲਾ ਜਰ
ਤੁ ਤਰਿ ਜਨ ਕੀ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਵਤੁ ਅਪਨਾ ਤਮ ਸਾਂਗੀ ਭਗਤਿ ਇਕਾਕੀ
ਰਤਾਉ। ਤਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇਤਰਿ ਪਿਅਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿ ਓਤਰਿ ਬਚਨਾ ਕੀ। ਲੇਖਾ ਚਿਤ੍ਰ
ਪਤਿ ਜੋ ਲਿਖਿ ਅਸਭ ਬੁਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ। ੨। ਤਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਿ ਓਮ ਨਿਤਰਿ ਤਰਿ
ਗੀ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ। ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਸੁਰਤ੍ਰਿ ਸਨ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਚਰਿਓ
ਚੰਦੁ ਚੰਦਾ ਕੀ। ੩। ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਕੀ
ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਦਾਸਾ ਕੀ। ੪॥ ੬॥

ਰਿਗਮੋਰਮੁਮਨਸੋਤਨਨਾਮੁਜਪੀਨੋ॥ ਅਵਿਸਟੁ ਅਗੋਦੁ॥ ਰਿਪੁਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੋ॥ ੧॥ ਰਾਮਪਾਰਸਚੰਦਨਤਮਕਾਸਟਲੇ॥
ਤਰਿ ਸੰਗਿਤ ਰੀਸਤ ਸੰਗੁਭਏ ਤਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੋ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਵੇ
ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੋ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਦੈ ਸਦਧਿਆਵਤੁ ਇਉਂ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੋ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥ ਧਨਾ
ਤਲਾ ੪ ਗੁਨਕਤੁ ਤਰਿ ਲਤੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਇਵ ਤਰਿ ਤਰਿ
ਆਈ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਭਾਵਤਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਿ
ਈ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨਨਾਮੁ ਤਰਿ ਤੇਤਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ॥ ਤਰਿ ਜਸੁ ਉਚ ਸਭਨੇ
ਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਢਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੀਨੀ ਗੁਰਿ
ਰਿ ਦੀਨੀ ਤਬ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਬਤੁ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਤਰਿ
ਰਿਧਾ ਗੀਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਏ ਭੈ ਸਖਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ੮॥ ਧਨਾਸਰੀਸਤਲਾ
ਤਰਿ ਪੜ ਤਰਿ ਲਿਖੁ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਗਾਉ ਤਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ
ਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਤਰਿ ਤੇਇ ਸੰਤੁ ਸਟੁ ਇਵ ਭਲੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥
ਜਪੀ ਐ ਤਰਿ ਜਗਦੀਸਾ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤਾ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਹੋ
ਰਾਤੀ ਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਬ
ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਓਗਤਿ ਭਈ ਤਮਾਰੀ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ
ਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਆਇ ਪਰਿ ਓਏ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੯॥
ਰੀਸਤਲਾ ੪ ਚਉਰਾਸੀਤਸਿ ਧਥੁ ਧਤੇ ਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨਨਾ
ਤਤਿ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੇ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖ
ਖਿਆ ਧੂਰਿ ਭਾਉ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨਗਮੈ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਜਸੁ ਉਤਮ ਕਾਮਾ
ਤਿ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਤਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਰਤਾਉ
ਰਲਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਤੁ ਸੇਈ ਤਉ ਪਾਉ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਚੈਚਾਉ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

ਸਗੀਮਤਲਾ ੪ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਨ ਸਭਿਗਾਵਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮ ਥਾ
ਗਾਵਿ ਆਸੁਇ ਆਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿ ਆਸਤਿ
ਤਿਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਬੋਲੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਿ
ਕੀ ਉਤਮ ਥਾ ਤੈ ਸੰਤ ਤੁਹਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨੁ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ
ਤੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋ ਜਵਿ ਡਾਨੀ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਹ
ਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭਤਿ ਆਗਿ ਓਤਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀ

ਤਲਾ ੪ ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਹੂ ਸੁਖ ਦਾਤ ਹਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਤੈ ਕਾਮ ਧੇਨਾ ॥ ਸੇ
ਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ ਮੇਰੇ ਜੀ ਅਜੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜ
ਮਨ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਈ ਤੈ ਨਿਤ ਧਿ
ਈ ਐ ਹਰਿ ਪੂਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਤ ਉਪ
ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਤਮਤਿ ਦੀਨੀ
ਪਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨ ॥ ਧਨਾ ਸਗੀਮਤਲਾ ੪

ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੁਜਾਨਤਾ ਸਾਹ ਅਵਰੁ ਕਿ
ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁਮੇਰੇ ਸਾਹ ਤੇਰਾ ਕੀ ਆਸਚੁ ਸ
ਤੋਇ ॥ ਭੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀ ਐ ਸਾਹ ਦੁਜਾਨਾ ਤੀ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੁ
ਰਤਾ ਸਾਹ ਸਭਤੁ ਭੁਧਿ ਧਿਆਵਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਝੀ ਥਾਵਤੁ ਮੰਗਦੇ
ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਤੁਸਭਨਾ ਕਰਤਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਝੀ ਵਿਚਿ ਤੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਤੁ
ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭਿ ਜੀ ਆਤੇ ਰੇਤੁ ਸਭੁ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ਸਭਿ ਤੁਝੀ
ਤਿਸਮਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੁ ਆਸਤੈ ਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਸਭਿ ਤੁਝੀ ਧਿਆਵਤਿ ਮੇ
ਰੇ ਸਾਹ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁਮੇਰੇ ਪਿਅਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਰੀਰਮੁ ॥ ੫ ॥

ਚਉਪਦੇ॥

ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸ੍ਵਾਮੀਭਗਤਿਵਲੁਕਿਨਿੰ

ਪਰਾਧਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜੰਗੁਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ੧॥ ਮੇਰਾਮਨੁਲਾ

ਪਿਆਰੇ॥ ਦੀਨਦਇਅਲਿਕਗੀਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਵਸਿਕੀਨੇਪੰਚਦੁਤਾਰੇ॥ ਰਹਤ

ਨੁਸੁਹਾਵਦੁਪੁਸੁਹਾਵਾਤੇਰੇਭਗਤਸੇਤਹਿਦਰਥਾਰੇ॥ ਸਰਥਜੀਅਕੇਦਤੇ

ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਤੁਓਥਾਰੇ॥ ੨॥ ਤੇਰਾਵਰਨੁਨਜਾਪੈਰੁਪੁਨਲਖੀਐਤੇਰੀਕੁਦ

ਨੁਥੀਚਾਰੇ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਗਵਿਅਸੁਥਠਾਈਅਗਮਰੁਪਗਿਰਪ

ਰਤਿਕਰਤਿਸਗਲੇਜਨਤੇਰੀਤੁਅਥਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ ਜਿਉਭਵੈਤਿਉ

ਅਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਥਿਨੁਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੈਤੈਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਸਿਉਤੇਤੁਥਚਾਇਓ॥ ਕਮਲੇਤੋਂ

ਤੈਭਵਰਾਉਨਿਮਾਰਗੁਨਿਕਸਿਨਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਅਥਮਨਏਕਸਸਿਉਮੇਰੁ

ਮਰੈਨਜਾਵੈਸਦਹੀਸੰਗੇਸਤਿਗੁਰਸਥਦੀਚੀਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮਤੇਤਿਕੁੰਦ

ਕਿਓਓਪਰਵਸਿਭਇਓਥਿਚਾਰਾ॥ ਨਾਦਤੇਤਿਸਿਰੁਡਾਰਿਓਕੁੰਕਾਉਸਹੀ

॥ ੨॥ ਦੇਖਿਕੁੰਦੁਲੇਭਿਮੋਤਿਓਪ੍ਰਾਨੀਮਾਇਆਕਉਲਪਟਾਨਾ॥ ਅਤਿਰਦਿਓ

ਲੀਨੋਅਪੁਨਾਉਨਛੋਡਿਸਰਪਰਜਾਨਾ॥ ੩॥ ਥਿਨੁਗੋਬਿੰਦਅਵਰਸੰਗਿਨੇ

ਫਤੁਸਦਾਦੁਤਲਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਿਇਤੈਥੁਏਇਓਪ੍ਰੀਤਿਸੁਦਕੇਲਾ॥ ੪॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੀਓਮੋਤਿਨਾਮਾਥਪਨਤੇਓਟਕਏ

ਤੇਥਿਸਰਿਓਸਗਲੇਪੰਧਾਰੁਕੀਚਰਨੀਲਾਏ॥ ੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿਚਿਤਥਿਰਾਨੀ

ਅੰਤੁਥਿਮੋਹਮਨਥਾਸਨਦੇਕਰਿਗਡਤਾਰਾਡੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਕੋਮੇਰਾਦੁਸਮਨੁ

ਨਾਤਮਕਿਸਕੇਥੈਰਾਈ॥ ਥੁਤਮੁਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿਓਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਈ

ਸਭੁਕੋਮੀਤੁਤਮਾਪਨਕੀਨਾਤਮਾਸਭਨਾਕੇਸਾਜਨਾ॥ ਦੁਰਿਪਰਾਇਓਮਨਕ

ਤਾਮੇਲੁਕੀਓਮੇਰੈਰਾਜਨਾ॥ ੩॥ ਥਿਨਸਿਓਛੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੁਠਾਸਥਦਲਗੇਰੁ

ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਸਰਥਨਿਵਾਸੀਨਾਨਕਰਮਈਆਡੀਠਾ॥ ੪॥ ੩॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਜਥੇਤਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੁਲੇਦਿਨਸਓਇਆਏਅਸ

ਅੰਦੁਸਦਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਪੁਰਖਥਿਧਾਤੋਪਾਏ॥੧॥ ਅਥਮੋਤਿਰਾਮਜਸੋਮਨਿਗਾਇਓ॥
ਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਾਸੁਖਮਨਮਤਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਇਓ॥੨॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਰਿਦਤੀ
ਵਿਅਤਾਦੁਖਭਰਮਭਉਭਾਗਾ॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਵਸਤੁਅਗੋਚਰਰਾਮਨਾਮਿਰੰਗੁ
ਗਾ॥੩॥ ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਸੋਚਅਸੋਚਸੋਗੁਲੇਭੁਮੇਪੁਥਾਕਾ॥੪॥ ਓਮੈਰੋਗਾਮਿਟੇਕਿਰਪਾ
ਮਤੇਭਏਥਿਥਾਕਾ॥੫॥ ਗੁਰਕੀਟਤਲਗੁਰੁਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਅਗਿਆਭਾਦੀ॥ਕਤੁਨ
ਜੇਨਿਜਮਤੇਕਾਢੇਤਿਸੁਗੁਰਕੈਕੁਰਥਾਦੀ॥੬॥੬॥ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਕਤਨੁਮਨੁਪਨੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸੋਈਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨੀ॥ਤਿਨਤੀਸੁਇਆਦੁਖਸੁਖਮੇਰਾ
ਵਿਧਿਨੀਕੀਖਟਾਨੀ॥੧॥ ਜੀਅਕੀਏਕੈਪ੍ਰਤਿਮਾਨੀ॥ਅਵਰਿਜਤਨਕਰਿਰਤੇਥਤੁਤੇਗਤਿਨ
ਨਤੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਤੀਰਾਗੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤਾਨੀ॥
ਨੇਨਡੇਲੈਦ੍ਰਿਸੁਕਰਿਰਤਿਓਪੁਰਨਤੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੩॥ ਓਇਜੁਥੀਚਤਮਤਮਕਢੁ
ਤਿਨਕੀਥਾਤਥਿਲਾਨੀ॥ਅਲੰਕਾਰਮਿਲਿਥੈਲੀਤੋਈਤੈਤਾਤੇਕਨਿਕਵਖਾਨੀ॥੪॥ ਪ੍ਰਗ
ਥੇਤਿਸਤਜਸੁਖਸੋਭਾਥਾਜੇਅਨਤਤਥਾਨੀ॥ਕਤੁਨਾਨਕਨਿਤਚਲਘਰਥਾਧਿਓ
ਰੰਕੀਓਥੰਧਾਨੀ॥੫॥੫॥ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ॥ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁ

ਨਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਨਬੁਝੀ॥ਲਪਟਿਰਤੇਮਾਇਆਰੰਗਮਾਤੇਲੋਚਨਕਢੁਨਸੁਈ॥੧॥
ਕਾਮਤਿਕਿਨਤੀਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਈ॥ਜਿਓਪਾਵਰੁਈਧਨਿਨਤੀਪ੍ਰਾਪੈਥਿਨੁਤਰਿਕਤਾਅ
ਈ॥੨॥ ਗਤਿਨੁਦਿਨੁਕਰਤਭੇਜਨਥਤੁਥਿੰਜਨਤਾਕੀਮਿਟੈਨੁਭੁਖਾ॥ਉਦਮੁਕਰੈ
ਅਨਕੀਨਿਆਈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਘੋਖਾ॥੩॥ ਕਾਮਵੰਤਕਾਮੀਥਤੁਨਾਗੀਪਰਗਿਤਜੇਤਨੁਚੁ
ਦਿਨਪ੍ਰਤਿਕਰੈਕਰੈਪਢੁਤਾਪੈਸੋਗਲੇਭੁਮਤਿਸੁਕੈ॥੪॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਅਮੋਲਾ
ਮੇਤੁਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਸੁਖਸਤਜੁਅੰਦੁਸੰਤਨਕੈਨਾਨਕਗੁਰਤੇਜਾਨਾ॥੫॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਲਵੈਨਲਾਗਨਕਉਤੈਕਢੁਐਜਾਕਉਠਿਰਿਦਿਤੁਧਵੈ

ਨਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਇਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਸਤੀਕਉਥਨਿਆਵੈ॥੧॥ ਜਾਕਉਆਇਓਏਕੁਰਸਾ॥
ਨਪਨਅਨੰਤੀਖੁਧਿਆਤਾਕੈਚਿਤਿਨਬਸਾ॥੨॥ ਗਤਿਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਤੋਇਓਰਿ

ਆਏ ਕਬੁੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰ
 ੨॥ ਘਾਲਨਿ ਮਿਲਿਓ ਸੇਵਨਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ॥ ਜਾਕਉ ਦਿਖੈ
 ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੈ ਸੰਤਾ॥ ੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਨਾਸਦਾ ਕਿਰਪਾ
 ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿ ਅਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਗੁ ਪਾ

੭॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਰੇ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰਿ ਜਿਨਿ
 ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਇੰ॥ ਮਹਾਉ ਦਿਆਨ ਅੰਧ ਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰ ਗੁਦਿਖੈ
 ਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਈਤਉ ਤਾ ਸਰਬ ਬੇਕ ਕੀ ਜਿ ਸਤਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰ
 ॥ ਜਕੈ ਸਿਮਰਨ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਇ
 ਭਗਤ ਭਾਉ ਸਭਿ ਪੂਰੀ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੋ ਕੋਚੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾ
 ਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ॥ ੩॥ ਸੀਤਲਾ ਸੰਤਿ ਮਹਤੁ
 ਅਸੰਤ ਸੰਗਿ ਰਹਿ ਓਢਲਾ॥ ਤਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਤੁ ਨਾਨਕ

॥ ੪॥ ੮॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਤ ਕਰਣੀ ਤੋ ਵਹਿਸ ਗੰਮਿ ਦਇਲ
 ਗੀਤਿ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦਿਜੀ ਬਿਪਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਮਾਇ
 ਲੋਅਵਰੈ ਟੀਤਾ॥ ਤਰਿ ਚੰਦ ਉਗਿਥਨ ਤਰ ਪਾਤਰੇ ਇਤੈ ਤੁਹਾਰੇ ਬੀਤਾ॥ ਰਹਾਉ
 ਲੇਪ ਤੇਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧ ਭਭੁ ਸਮ ਸੰਗੀਤਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚ
 ਕੈ ਠਗਉ ਗ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ੨॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨਿ
 ਤ ਅਕਾਰ ਬਜਨ ਮੁਪਦਾਰ ਬੁਕਾ ਚ ਬਾਦ ਰੈ ਜੀਤਾ॥ ੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਲ
 ਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇੜੀਤਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕ ਸਿਰਨਾ
 ਪਰੀਤਾ॥ ੪॥ ੯॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜ ਸੁਗਾਈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮੁਰੈ ਇਤੁ ਬਿਸਾਮ ਨਿਧਿ
 ੧॥ ਤੁਮ ਕਰਤੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਸਾਈ॥ ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਅੰਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੇਤੁ ਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਬਿਨ ਸਜਾਇ ਭਗਮਾਈ॥
 ਪੁਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ॥ ੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਈ

ਤਪਾਵਨਗੋਸਾਈ। ਕੋਟਿ ਸੁਖ ਅੰਨੰਦ ਗਜਪਾਏ ਮੁਖਤੇਨਿ ਮਖਬੁਲਾਈ॥

ਜਪਤਾਪਭਗਤਿ ਸਾਪੁ ਗੀਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ

ਗੀਏ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ॥ ੬॥ ੧੦॥ ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੫

ਨੇਕੀ ਨੇਵ ਸਿਆਪੁ ਨੈਤ੍ਰੇ ਗੁਣ ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਜਗਇ ਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ

ਭੁਕਿ ਆਇ ਤੁਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਤੀ ਤਉ ਛੁਟੇ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਾਏ ਬਿਕੈ ਬਿਅਧਿ ਤਬ ਭੁਟੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਤ ਸੁਣੀ ਐਨਤ ਮੁਖ ਤੇ ਬ

ਐਨਤ ਮੇਤੈ ਉਤੁਰੀ ਗੀ॥ ਐਸੀ ਠਗਉ ਗੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀ

॥ ੨॥ ਮਾਇਥਾ ਪ੍ਰਤਤਿ ਤਭਾ ਤਉ ਨਿਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿ ਓਦੁ ਅ॥ ਕਿਸਤੀ ਵਾਧਿ

ਏ ਕਿਸਤੀ ਪਤਿ ਸਗਲੇ ਲਗਿ ਲਗਿ ਮੁਆ॥ ੩॥ ਤਉ ਬਲਿਤਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁ

ਜੇ ਨਿਏ ਤੁਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇ ਅ॥ ਗੁਣੀ ਭਾਤਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ

ਏ ਅ॥ ੪॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਤਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅ॥ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ

ਨੁਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇ ਅ॥ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇ ਆਖਾਟੇ॥ ੫॥ ੧੧॥

ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਤਮਾਰੇ

ਮੇਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੁ ਤਮ ਬਰਿਕਤੁ ਮਰੇ ਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਜਿਤ ਵਾਏ ਕਕ

ਨਗੁਨ ਕਤੀ ਐ॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਤੀਲਤੀ ਐ॥ ਰਤਾਉ

ਏ ਪਰਾਧ ਤਮਾਰੇ ਬੰਡਤੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਤੁ॥ ਤਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮ

ਏ ਗੀਤੁ ਮਾਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਤੁ॥ ੨॥ ਤੁਮਰੀ ਸਗਇ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮਤੀ ਸ

ਨ ਸੁਣੇ ਲੇ॥ ਰਾਖਤੁ ਰਾਖਨ ਤਾਰਦ ਇਅਲਾਨ ਨਕਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ॥ ੩॥ ੧੨॥

ਧਨਾ ਸਗੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪੁਜਾਵਰਤ ਤਿਲਕ ਇਸਨਾਨ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨਾ॥ ਕੁੰ

ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਤਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨ॥

ਰੁਪ ਕਰ ਬੇਜਤਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੈਨ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਪਤਾਪ ਭ੍ਰਮ

ਵਸੁ ਪਾਕਰਿ ਉਰਧ ਤਪ ਲੈ ਗੈਨ॥ ਇਤ ਬਿਧਿ ਨਤ ਪਤੀ ਆਨੇ ਠਾਕੁਰ ਜੇਗ ਜੁਗਤਿ

ਰਿਯੈਨ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੇਲ ਕੁਤਰਿ ਜਸੁ ਤਿਨ ਪਾਇ ਓਜਿ ਸੁਕਿ ਰਪੈਨ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭਭੇਟੇ ਨਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫
ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟ ਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਵੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸਾਧਿ ਰੁ ॥ ੧ ॥
ਨੁਆ ਬੁਝਿ ਨ ਕਤ ਤੁਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤੈ ਕੋਊ ਐ ਸੋ ਤਮਾਰਾ ਸੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਰੈ
ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੇ ਚੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਕੀਨਿ ਤਾਇਨ
ਨਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤ ਤਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਖਨੁ ਤਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ
ਆਲਪੁ ਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਦਨੁ ਨਾ ਮੁਤੇਰੈ ਨਾ ਨਕੁ
ਥਾਲਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲੀ
ਥਾਰਿ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤ ਵੈ ਥੁਰਿ ਆਈ ਤਿਸ ਤੀ ਕੋਊ ਠਿਗਿ ਮਾਗਿ ॥ ਰਹਾਉ
ਆਪਿ ਸਤਾਈ ਤੋ ਆਨੰਦ ਕਭਾਗੈ ॥ ਰਹਿ ॥ ਕੁਮਤ ਕੁਮਤ ਉਤੰਤੀ ਮੁਏ ਬਹੁ
ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਇ ਪਰਿ ਓਦੁ ਖਭੈ ਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪ
ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲ ਤੋ ਆਦੀ ਨ ਦੁਨੀ ਆ ਕੈ ਦਰ ਬਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਲਾ ੫ ਅਬ ਤਰਿ ਰਾਖਨ ਤਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ਆ ॥ ਪਤਿਤੁ ਪੁਨੀ ਕੀਏ ਖਿਨ
ਗਲ ਰੋਗ ਬਿਦਰਿ ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਰਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ਮਿਕਾ ਮਰੇ
ਰਿ ਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੁਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਅਉਤ
ਮੁਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸੁ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਿ ਆ ॥ ਚਰਨ ਰੇਨ ਬੰਢੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ
ਥਲਿ ਤਾਰਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਲਾਗੈ
ਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਤਾਈ ਜਿਨ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿ ਆ ਕੇਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੇ
ਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿੰਦ ਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾ ਲੇਕੀ ਨੇ ਜਨ
ਸਤਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸੁਭੁ ਤੋ ਆਰਖ ਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ
ਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ੧੭ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫
ਅਉਖ ਪੁਤੇਰੇ ਨਾ ਮੁਦਇਆਲਾ ॥ ਮੋਤਿ ਆਤੁ ਰਤੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀਤੁ ਆਪਿ
ਤਿਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀ ਆਰਾਊ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਬੰ
ਟਿਲੇਤੁ ਅਪੁਨੇ ਕਥਿ ਕਥੁ ਨ ਆਵਤ ਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇ ਆਤੁ ਜੀਵੈ

ਪੁਰਖੁ ਮਿਤਰਵਾਨੁ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨ ਨ ਕਸ ਦ ਕੁਰਥਾਨੁ ॥ ੨ ॥
ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖਿਲੇਨਾ ॥ ਚਮਤੇ ਕਿਉ ਨ ਤੇਇ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨ ਨਾ ਮੁਦੇਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਨਿਕੁਟੰਥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹਿ ਅੰਗਿ ਅਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਉਚਨੀਚ ਸੁਖ ਦੁ
ਖ ਪਸਿਨਾਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਭੁਖਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨਿ ਬਾਸ ਨ ਰਚਿ ਥਿ ਥੈ ਥਿ ਆਧਿ ॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਸੰਗਿ
ਅਸਾਧਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀ ਅਜਤਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਤਰਿ ਨੇਰਾ ॥ ੪ ॥
੨੬ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵ ਚਿਠਾ ਕੁਰਗਾ ਥੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥ ਤਰਦਤਾਰਦਤ
ਧਿ ਦੁਖ ਨ ਸਕੈ ਥਿ ਆਪਿ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਤੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਉ
ਜੁਏ ਤਜਤ ਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿਕਾਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ
ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਤਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥
ਦਸੰ ਮੂਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ਭਗਤ ਕਰਤਿ ਥੀਚਾਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ਐਸਾ ਪਸੰਗਤਿ ਬਿਨ
ਜਾਇ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾਰ ਸਿਪੁੰਜੀ ਏਕਾ ॥ ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀ
ਨੁਸਾਰਾ ਨ ਕਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੦ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫

ਰਤ ਭਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮ ਝੁਇਆ ॥ ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਮਿਨ ਆ
ਰਤਿ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਾਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿ ਓਪੁ
ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਬਿਨ ਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਿੰਡ ਆਲੁ ਭੁਮੰਡਲ
ਗਲ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਮਾਇਆ ॥ ਜੀ ਅਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥
ਨਕਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਗਾਈ ਐ ਪਾਈ ਐ ਸਰ ਬਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਸੁਦੇਇ ਸੁ
ਮਿਥਿ ਰੇਕਾ ਤੁਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਚਉਪਦਾ ॥ ਓਡਿ ਜਾਤਿ ਸੇਕਰਤਿ ਪਰਾਲਾ ॥ ਕਾਮਿਨ ਆਵਤਿ ਸੇਜੰਜਾਲਾ ॥ ਸੰ
ਨਚਾਲਤਿ ਨ ਸਿਓਤੀ ਤਾ ॥ ਜੇ ਥੈਰਾਈ ਸੋਈ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰ
ਜਨ ਮੁਪਦਾਰ ਥੁਖੇਇ ਗਵਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਵੈ ਡੀਠਾ ॥ ਝੂਠਧੇ
ਸਿਉ ਰਚਿ ਓਮੀਠਾ ॥ ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿ ਆਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਵੈ ਨਾਹੀ ਮਰਦੁ ਵਿਰਾ

ਗਾ॥ ੨॥ ਵਸਤੁਪਰਾਈਕਉਉਠਿਰੋਵੈ॥ ਕਰਮਧਰਮਸਗਲਾਪੋਵੈ॥
ਭੈਆਵਲਜਾਣਾ॥ ਪਾਪਕਰੋਤਾਪਢੋਤਾਣਾ॥ ੩॥ ਜੇਤੁਪੁਤਾਏਸੋਪਰ
ਭਾਵੇਨੋਕੁਰਥਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਗਰੀਬਬੰਦਾਜਨੁਤੇਰਾ॥ ਰਾਖਿਲੇਇਸ
ਮੇਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ ਮੋਹਮਸਕੀ
ਮੁਅਧਾਰੁ॥ ਖਾਟਣਕਉਤਰਿਤਰਿਰੋਜਗਾਰੁ॥ ਸੰਚਣਕਉਤਰਿਏਕੋ
ਲਤਿਪਲਤਿਤਕੈਅਵੈਕਾਮਾ॥ ੧॥ ਨਾਮਿਰਤੇਪ੍ਰਭਗੰਗਿਅਪਾਰਾਸਾਧ
ਦਏਕਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਅਤਿਮਸਕੀਨੀ॥ ਸੰਤਵਡ
ਜਸੁਚੀਨੀ॥ ਅਨਦੁਸੰਤਨਕੈਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਸੁਖੁਸੰਤਨਕੈਬਿਨਸ
੨॥ ਜਤਸਾਧਸੰਤਨਤੋਵਤਿਇਕਤ੍ਰਾ॥ ਤਤਤਰਿਜਸੁਗਾਵਤਿਨਾਦਕਵਿ
ਸਭਾਮਤਿਅਨਦਥਿਸੁਮਾ॥ ਉਨਸੰਗੁਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮਾ
ਇਕਰਜੋਜ਼ਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਤੰਗੁਣਤਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭਰ
ਲਕਿਰਪਾਲਤਜੁਗਿ॥ ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਸੰਤਾਪੁਰਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੨੩॥ ਧਨ
ਮਤਲਾਪ ਸੋਕਤਰੋਜਿਖਸਮੁਸਮਾਰੈ॥ ਤਰਿਤਰਿਪਚੇਮਨਮੁ
ਰੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਰਉਪਰਿਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਫਲਮੂਰਤਿਜਾਕੀਵਿ
ਸੇਵਾ॥ ਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਜਾਕੀਰਾਸਿ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਤੋਵਤਪ੍ਰਗਾਸਾ॥
ਅਨਕਾਦਾਤਾਪੁਰਨਸਭਠਾਇ॥ ਕੇਟਿਕਲੇਸਮਿਟਤਿਤਰਿਨਾਇ॥ ਜਨਮ
ਸਗਲਾਦੁਖੁਨਾਸੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਥਾਸੈ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੋਅਪਿ
ਜਿਲਾਇ॥ ਦਰਗਤਮਿਲੈਤਿਸੈਤੀਜਾਇ॥ ਸੇਈਭਗਤਜਿਸਾਚੇਭਾਵੇ
ਲਤੇਭੁਏਨਿਕਾਵੇ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਤਿਥੁਸਚੁਦਰਥਾਰੁ॥ ਕੀਮਤਿਕਉ
ਬੀਚਾਰੁ॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਅਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰੇਦੁ
੩॥ ੨੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ ਘਰਿਥਾਤਰਿਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ
ਤੈਸੰਗਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਨਾਮੁਜਪਉਤਰਿਗੰਗਿ॥ ੧॥ ਜ
ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਤਾਣਾ॥ ਜੇਤੁਕਰਹਿਕਰਾਵਤਿਸੁਆਮੀਸਾਮਸਲਤਿਪਰ

ਉਪਤਿਪਰਮੇਸੁਰਗਤਿਨਾਰਾਇਲੁਪਨੁਗੁਪਾਲਗੁਣਸਾਖੀ।ਚਰਨਸਰਨ
ਨਕਦਾਸਤਰਿਤਰਿਸੰਤੀਇਤਥਿਧਿਜਾਤੀ॥੨॥੧॥੨੫ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ
ਸਗਲਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਤੇਪਾਏਕੰਠਿਲਾਇ ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਤਿਜ
ਨਦੀਨੇਕਿਨੈਨਦੁਤਰੁਭਾਖੇ॥੧॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਸਾਚਾਥਿਸ੍ਵਾਸੁਪੇਖਿਪੇਖਿਸੁ
ਮੀਕੀਸੋਭਾਅਨਦੁਸਦਾਉਲਾਸੁ।ਰਤਾਉ।ਚਰਨਸਰਨਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
ਗਜਾਮੀਸਾਖਿਓ।ਜਾਨਿਓਇਅਪਨਾਕੀਓਨਾਨਕਭਗਤਨਕਾਅੰਕੁਰੁਗਾਖਿਓ॥੨॥
੨੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਜਤਜਤਪੇਖਉਤਤਤਜੁਰਿਦੁਰਿਕਤਤੁ

ਦੀ।ਗਵਿਰਤਿਆਸਰਥਤੁਮੈਮਨਸਦਾਧਿਆਈ॥੧॥ਈਤਉਤਨਹੀਥੀਢੁਝੈ
ਸੰਗੀਗਨੀਐ।ਬਿਨਸਿਜਾਇਜੋਨਿਮਖਮਤਿਸੋਅਲਪਸੁਖੁਭਨੀਐ।ਰਤਾਉ॥
ਤੇਪਾਲੈਅਪਿਅਉਦੇਇਕਢੁਉਨਨਤੋਈ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਮਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ
ਅਢਲਅਢਦਅਪਾਰਪ੍ਰਭਉਚਾਜਾਕਾਰੁਪੁ।ਜਪਿਜਪਿਕਰਤਿਅਨੰਦੁਜਨਅ
ਜਾਅਨੁਪੁ॥੩॥ਸਾਮਤਿਦੇਤੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਿਤੁਤੁਮਤਿਅਰਾਧਾਨਾਨਕੁਮੰ
ਦਨੁਪ੍ਰਭੋਰਨਪਗਸਾਧਾ॥੪॥੩॥੨੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਨਿਤੁ

ਭੇਜੇਤਿਨਤਿਭੁਲਾਏਸੁਖਸਤਜਸੇਤੀਘਰਿਆਉ।ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਨਗਾਉਸਤ
ਤੁਨਿਨਿਤਚਲਗਾਨੁਕਮਾਉ॥੧॥ਤੁਮਘਰਿਆਵਤੁਮੇਰੇਮੀਤਾ।ਤੁਮਰੇਦੇਖੀਤ
ਅਪਿਨਿਵਾਰੇਅਪਦਾਭਈਬਿਤੀਤਾ।ਰਤਾਉ।ਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪ੍ਰਭਕਰਨੇਤਾਰੇਨਾਸ
ਤਾਜਨਥਾਕੇ।ਘਰਿਮੰਗਲਵਾਜਤਿਨਿਤਵਾਜੇਅਪੁਨੈਖਸਮਿਨਿਵਾਜੇ॥੨॥ਅਸ
ਗਤਤੁਤੋਲਾਅਕਰਥਤੁਗੁਰਕੈਥਚਨਿਅਧਾਰਿ।ਜੈਜੈਕਾਰੁਸਗਲਭੁਮੰਡਲ
ਖਉਜਲਦਰਥਾਰ॥੩॥ਜਿਨਕੇਜੀਅਤਿਨੈਤੀਛੇਰੇਆਪੇਭਇਆਸਤਾਈ।ਅਚ
ਨੁਕੀਅਕਰਨੈਤਾਰੇਨਾਨਕਸਦੁਵਡੇਆਈ॥੪॥੪॥੨੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮ

ਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਸੁਨਤੁਸੰਤਪਿਆਰੇਬਿਨਉਤਮਾਰੇਜੀਉ।ਤਰਿਥਿਨੁਮੁਕਤਿ
ਕਤੁਜੀਉ।ਰਤਾਉ।ਮਨਨਿਰਮਲਕਰਮਕਰਿ।ਤਾਰਨਤਰਨਅਵਰਿਜੰਨਾਲੇਤੇਰੇ
ਤੁਨਕਾਮਜੀਉ।ਜੀਵਨਦੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੇਵਾਇਤੁਉਪਦੇਸੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ

ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਓ ਨ ਲਾਈ ਐ ਤੀਤੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਧੀਤੁ ਅੰਤ ਕੇ
ਗਿਨ ਚਾਲੈ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁ ਅਰਾਧਤ ਰਿਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ
੨॥ ਗੁਪਤ ਪਾਧੁ ਤਮ ਸਰਨ ਤਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸਾ ਕਉ ਪਟਲ
ਸੋਭੁ ਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾਸੇਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੀਜੈ॥ ੩॥
ਈ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਰੇ ਭੁਲੇ ਹਰਿ ਮੰਗ
ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਤੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਤੈ ਮਰਨਾ ਰਹੁ
ਨਚੇ ਅਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇ ਕੈ ਬਿਖਿ ਆਬਿ ਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਤੈ ਫੀਕੇ ਦੇਖੋ
ਮੁਨੀ ਕੋ ਕਤ ਤੈ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿ ਓਤ ਰਿਜ ਪਿਨਿ ਮਖਾ
ਰਬੁ ਦੁਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾ ਹੀ ਚਲਨਾ॥ ੧॥ ਜਾ ਕੇ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਇ
ਤਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾ ਹੀ ਰੇ ਜਮ ਸੰਤਾ ਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗ ਨਾ ਪਾਇ ਓਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾ
ਤੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੩॥ ਧਨਾ
ਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਤਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਅਰੇ
ਕਲੋਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਾ ਭਉ ਜਲੁ ਤਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ
ਨਿਚਿਤਾਰੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸ
ਨਗੋ ਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀਰੋ ਨਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਸਧਾਰੇ॥ ੨॥ ੧॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਸਿਮਰੇ
ਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ॥ ਇਤਲੇ ਕਿ ਪਰਲੇ ਕਿ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ ਜਤ
ਰਖਵਾਲੇ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਥਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ॥ ਜਲਿਨ ਹੀਤੁ ਬੈ ਤਸਕਰਨ ਹੀ
ਨਸਕੈ ਜਾਲੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਅੰਧੁ ਲੇਕੂ ਏਕ ਮਾਤ ਦੁਪੁਜੈ ਸੇਧ
ਗਮਤਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇ ਓਤ ਰਿਨਾਨਕ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਲੇ॥ ੨॥ ੧॥ ਧਨਾ
ਲਾ ੫ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ॥ ਨਵ
ਸਿਧਿ ਤਰਿ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ
ਤਰਿ ਠਾਕੁ ਰੁਭਗ ਤਨ ਕਾਰ ਵਿਰਤਿ ਆਸੁ ਥਠਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ

ਜਾਕੇ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ। ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
॥ ੨॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾਖ ਦਰਬੰਦੁ ਦਰਬੰਦੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ
ਭੁਭਿਖਾਨੀ। ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਤਮਾਹਾ ਤਿਉ ਤਰਿ ਜਨ ਦੇ ਕਸੁ ਆਮੀ
ਜੇ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਏ। ਜੇ ਸਥਿਤੁ ਤੈ ਸਾਹਿਬੁ ਰਤੇ ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ ਨਹੀ
ਗੈਰਾਉ। ਆਨਤਿ ਆਗਿ ਭੁਏ ਇਕ ਅਸਰ ਸਰਦਿ ਸਰਦਿ ਕਰਿ ਆਏ। ਸੰਤ
ਗੁਰੁ ਭੁਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ। ॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਤਲਾਖ ਜਾਕਉ ਤਰਿ ਗੁਲਾਗੋਇ ਸੁਜੁ ਗਮਤਿ ਸੋ ਕਹੀ ਅਤ ਤੈ ਸੁਰਾ ਆਤੁ
ਜੇ ਸਗਲ ਵਸਿਤ ਕੈ ਜਾਕਾ ਸਤ ਗੁਰ ਪੂਰਾ। ੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈ ਐ ਆਤਮ ਗੰਗਿ
ਰਵੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਤ ਜਿਸ ਮਾਵਨ ਸੰਗਿ। ਰਹਾਉ। ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ
ਜਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇ ਹੀ। ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ
ਭੁਏ ਹੀ। ॥ ੨॥ ੪॥ ੩੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡੁਹ
ਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੈ। ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ। ੧॥
ਨਤ ਦੁਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ। ਉਤਤ ਕੈ ਉਤਤੇ ਉਤਪੇਖੈ ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਠਿਗਿ। ਰਹਾਉ
ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਏ ਨਾ ਹੀ ਮਨ ਭਰਮਾਤ ਬਲਗੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆ
ਜੁਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੇਈ। ॥ ੨॥ ੫॥ ੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾਖ
ਮੁਗਰਿ ਦੀਓ ਤੈ ਅਪੁਨੈ ਜਾਕੈ ਮਸਤ ਕਿਕਰ ਮਾਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਤ ਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ
ਨੁਗਮਤਿ ਧਰਮਾ। ੧॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭਾ। ਨਾਮੋ ਗਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜ
ਗੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਤੋਗਾ। ਰਹਾਉ। ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੇਈ ਪੁਰਾਸਾਤਾ ਨ
ਬੇਉਤਰਾ ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਨਾਮ। ਰਾਖਤਿ ਲਾਤਾ। ॥ ੨॥ ੬॥ ੩੭॥ ਧਨਾਸ
ਰੀ ਮਤਲਾਖ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭੁਏ ਦਰਸ ਪੇਖੈ ਮਾਥੈ ਪਰਉਰਵਾਲਾ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁ
ਰਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੇਰੈ ਤਿਰਦੈ ਬਸਤੁ ਗੋਪਾਲਾ। ੧॥ ਤੁਮਤ ਉਰਾ ਖਨਤਾਰ ਦਇ
ਆਲਾ ਸੁੰਦਰ ਸੁਪਰਬੇ ਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੁ ਕਿਰਪਾਲਾ। ਰਹਾਉ। ਮਤਾ ਅਨੰਦ ਮੰ
ਲੁਪਤੁ ਮਾਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਪਰਸਾਲਾ। ਤਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤ ਗੁਰ ਕੇ ਨਾਨਕ

ਭੰਧਿਓਪਾਲਾ॥੨॥੭॥੩੮॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ

ਖਲਾਵੈਭੋਜਨਅਪਨੀਉਕਤਖੇਲਾਵੈ॥ਸਰਬਸੁਖਭੋਗਰਸਦੈਵੈ
ਸਮਾਵੈ॥੧॥ਤਮਰੇਪਿਤਾਗੋਪਾਲਦਇਆਲਾ॥ਜਿਉਰਾਖੈਮਤਰਾ
ਉਤੇਸੇਹੀਪ੍ਰਭਪਾਲਾਰਹਾਉ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕਸਦ
ਤਿਦੇਵਾਈਤਉਤਜਤਕਤਤਤਤੁਮਤੀਮਿਲੈਨਾਨਕਸੰਤਸੇਵਾ॥੨॥੮॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ

ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦਮੋਦਰਕਾ

ਖੁਜਾਰੇ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਤਨੁਜੀਅਰਾਇਨਉਪਰਿਲੈਥਾਰੇ॥੧॥
ਨਿਰਾਮਨਾਮਤਿਤਕਾਰੇ॥ਸੁਖਸਤਜਆਨੰਦਮੰਗਲਸਤਿਤਭਵਨਿ
ਤਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਧੰਨਿਸੁਖਨੁਧੰਨਿਓਇਭਵਨਾਜਾਮਤਿਸੰਤਬਸਾਰੇ॥੨॥
ਕੀਸਰਧਾਪੁਰਤੁਠਾਕੁਰਭਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾਰੇ॥੨॥੯॥੪੦॥

ਮਤਲਾਪ

ਯੁਗਾਇਲੀਓਮਤਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰਨਪਗਤਿ

ਮੁਦੀਓਮਨਮੰਤਾਬਿਨਸਿਨਕਤਤੁਜਾਤਿ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਕੀਨੀਦਰਿ
ਤਰਿਨਾਮੁਦੀਓਕੀਰਤਨਕਉਭਈਤਮਾਰੀਗਾਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਰ
ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਭਗਤਨਕੀਰਾਖੀਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਚਰਨਗਤੇਪ੍ਰਭਅਪੁਨੈ
ਇਓਦਿਨਗਤਿ॥੨॥੧੦॥੪੧॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ

ਭੁਭੁਠਨਿੰਦਇਵਹੀਕਰਤਗੁਦਾਰੀ॥ਮਿਹਗਤ੍ਰਿਸਨਾਅਸਮਿਥਿਆ
ਤੋਟੇਕਮਨਤਿਸਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸਾਕਤਕੀਆਵਰਦਾਜਾਇਬ੍ਰਿਥਾਰੀ॥
ਗਦਕੇਭਾਰਮੁਸਾਟੁਕਿਗਵਾਵਤਕਾਮਿਨਾਤੀਗਾਵਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਕੀ
ਪਾਪਾਰਥੁਤਮਸੁਆਮੀਇਤਥੰਧਨਯੁਟਕਾਰੀ॥ਯੁਗਅੰਧਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਤਸਾਧਜਨਾਸੰਗਾਰੀ॥੨॥੧੧॥੪੨॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ

ਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੀਤਲਤਨੁਮਨੁਯੁਤੀ॥ਰੂਪਰੰਗਸੁਖਧਨੁ
ਪਾਰਥੁਤਮਮੋਰੈਜਾਤੀ॥੧॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨਿਮਾਤੀ॥ਰੰਗਰੰ
ਅਪਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਧਿਥਾਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰੰ

ਗੁਪਤਕੀਰਤੀ।।ਮੇਲਿਲੀਓਆਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾਨਕਤਰਿਰਾਖੀਪਾਤੀ।।
੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਦੁਤਦੁਸਮਨਸਭਿਤੁਤੁਤੈਨਿ
ਤਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤਮਾਰਾਜੋਜੋਤੋਰੇਭਗਤਦੁਖਾਏਓਤਤਕਾਲਤੁਮਮਾ
॥ਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਰਿਤਰਿਨੀਤਾ।।ਮੁਰਾਰਿਸਤਾਇਤੋਤੁਦਾਸਕਉਕਰੁਗ
ਉਪਰਤੁਮੀਤਾਰਤਾਉ।।ਸੁਦੀਬੇਨਤੀਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਖਸਮਾਨਾਕਰਿਆਪਿ।।
ਨਕਅਨਦਭਏਦੁਖਭਾਗੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ।।੨॥੧੩॥੪੪॥

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਅਪਨਾਸਿਰਓਪਰਿਕਰੁ
ਓਓਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖਅਵਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕਦੁਖੁਬਿਦਾਰਿਓ।।੧॥ਤਰਿ
ਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ।।ਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਭਿਮੇਟੇਦਇਅਲਪੁਰਖ
ਸੰਦਾਰਤਾਉ।।ਜੋਮਾਗਤਿਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਤਸੇਈਸੇਈਦੇਵੈ।।ਨਾਨਕਦ
ਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਤਉਤਾਸਚੁਤੇਵੈ।।੨॥੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤ

ਲਾ ੫ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਦਦੇਈਅਪਨਾਥਿਰਦਸਮਾਲੇ।।ਤਾਬਦੇਇ
ਓਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ।।੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਤਿਓਮੇਰਾ
ਗੋਗੁਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਤਾਈਧੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤੁ।।ਗੁੰਊ।।ਮਨਿਬਿ
ਨਾਸਭਏਸਾਤਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ।।ਤਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਆ
ਦਰਬੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੁਰਨਪੈਜਰਖਾਈ।।੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀ

ਤਲਾ ੫ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੇਈਗਨਤੁਅਭਾਗਾ।।
ਗਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿਓਅਮਿਅਸਰੋਵਰਪਾਗਾ।।੧॥ਤੇਰਾਜਨੁ
ਮਨਮਰੰਗਿਜਾਗਾ।।ਅਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮ
ਲਾਗਾਰਤਾਉ।।ਜਤਜਤਪੇਖਉਤਤਨਾਰਾਇਣਸਗਲਘਟਾਮਤਿਤ
ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ।।੨॥੧੬॥

੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਜਨਕੇਪੁਰਨਤੇਕਾਮਾਕਲੀ
ਲਾਮਤਾਬਿਖਿਆਮਤਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮਾਰਤਾਉ।।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ

ਅਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਿਕਟਿਨਾਵੈਜਾਮਾਮੁਕਤਿਥੈਕੁੰਠਸਾਦ੍ਰਿ
 ਤਿਜਨਪਾਇਓਤਰਿਕਾਧਾਮਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਾਤਰਿਜਨਕੀਥਾ
 ਖਥਿਸੁਮਾਗੋਬਿੰਦੁਦਮੋਦਗੁਸਿਮਰਉਦਿਨਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਾ
 ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ ਮੰਗਉਗਾਨੇ
 ਦਾਨੁਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਤੋਵਹਿਸਿਮਰਉਤੁਮਹਾਨਾਮੁ॥੧॥
 ਚਰਨਤੁਮਾਹੋਤਿਰਦੈਵਾਸਤਿਸੰਤਨਕਾਸੰਗੁਪਾਵਉਸੋਗਅਗੰ
 ਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪਤਰਗੁਲਗਾਵਉ॥੧॥ਸ੍ਵਸਤਿਥਿਵਸਥਾ
 ਸੇਵਾਮਧੰਤਪ੍ਰਭਜਾਪਲਾਨਾਨਕਰੰਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਥਾਤੁਨਿ
 ਨਲਾਪਲਾ॥੨॥੧੮॥੪੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ ਮੰਗਉਗਾਨੇ
 ਤੇਸਭਿਥੋਕਾਮਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸੁਮਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੇ
 ॥੧॥ਰਤਾਉ॥ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੂਰਨਾਥੇਦਪੁਕਾਰਤਿਘੋਖਾਗਿ
 ਸੇਵਿਸਚੁਪਾਈਐਦੇਵੈਸੁਤੇਲੇਲੋਕਾ॥੧॥ਆਨਅਚਾਰਥਿਉਤਰੈ
 ਨੁਤਰਿਸਿਮਰਨਫੋਕਾਨਾਨਕਜਨਮਮਰਣਭੈਕਾਟੇਮਿਲਿਸਾਧੁ
 ਕਾ॥੨॥੧੯॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾਪ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ
 ਨਾਮਾਮਤਾਸੰਤੋਖੁਤੇਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੈਪੂਰਨਧਿਆ
 ਰਤਾਉ॥ਮਤਾਕਲੇਲਾਬੁਝਹਿਮਾਇਅਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦ
 ਲਾਅਪਠਾਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਪੂਰਨਤੋਇਦਾਸਕੀਘਾਲਾ॥੧॥ਸ
 ਮਨੋਰਥਰਾਜਸੁਖਰਸਸਦਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਾਮਾਜਿਸਕੈ
 ਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕਜਨਕੇਪੂਰਨਕਾਮਾ॥੨॥੨੦॥੫੧॥
 ਰੀਮਤਲਾਪ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਰਾਨਿੰਦਕਟਿਕਨੁਪਾਵਉ
 ਡਿਗਏਥੋਕਾਗਾਹਤਾਉ॥ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਤਸੁਅਮੀਕੋਇਨਪੁਰਾ
 ॥ਜੋਜੋਕਰੈਅਵਗਿਆਜਨਕੀਤੋਇਗਾਇਆਤਤਲਾਗ॥੧॥ਕਰਨਤਚੁਕ
 ਅਜਬਾਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾਨਾਨਦਾਸਰਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਨਿੰਦਕਕਾਢੇਮ

ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪੜਤਾਲਾ

੫੨॥

ਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਮਦੇਵਤਾ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਭਧਰ
ਰੂਪਾਕਰਿਤਰਤੁਭੁਜਾਗਤਿਕੁਪਤੇਕਾਢਿਲੇਵਤੁ। ਰਤਾਉ। ਕਾਮਕੋਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇ
ਕੇਥੰਧਅਨਿਕਦੋਖਾਤਨਿਛਾਦਿਪੁਰੇ। ਪ੍ਰਭਭਿਨਾਅਨਨਰਖਨਤਾਗਨਾਮੁਸਿਮ
ਹੁਸਰਨਿਸੁਰੇ॥ ੧॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਜੀਅਜੰਤਤਾਰਣਾਥੇਦਉਚਰਨਤੀਅੰਤੁਪਾ
ਭੀਗੁਣਤਸੁਖਸਾਗਰਾਬੁਤਮਰਤਨਾਗਰਾਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਨਕਗਾਇਓ॥ ੨॥

੫੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਤਲਤਿਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰੇਨਾ
ਗੋਬਿੰਦਕਾਸਦਾਲੀਜੈ॥ ਮਿਟਤਿਕਮਾਏਪਾਪਚਿਰਦੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮੁਅਜੀ
ਰਤਾਉ। ਰਾਜਜੇਥਨਥਿਸਰੰਤਤਰਿਮਾਇਆਮਤਾਦੁਖੁਏਤੁਮਤੰਤਕਤੈ। ਅਸ
ਅਸਰਮਣਤਰਿਕੀਰਤਨਏਤੁਪਦਾਰਥੁਭਗਵੰਤੁਲੈ॥ ੧॥ ਸਰਦਿਸਮਰਥਅਕ
ਅਗੋਚਰਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਮੁਤੇਰਾ। ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸਰਬਤ
ਗੁਨਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੫੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨

ਦਨਾਤਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗਾਵਤੁਗੋਪਾਲਗਾਇ। ਰਤਾਉ। ਵਡੈਭਾਗਿਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵ
ਹੋਟੇਪਰਾਧਮਿਟੇਤਰਿਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਪੈ। ਸੋਗਅਗਨਿਤਿ
ਜਨਨਥਿਆਪੈ॥ ੨॥ ਸਾਗਰੁਤਰਿਆਸਾਧੁਸੰਗੇ। ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਤੁਤਰਿਰੰਗੇ
॥ ੩॥ ਪਰਧਨਦੋਖਕਿਛੁਪਾਪਨਠੇਜੇ। ਜਮਜੰਦਰੁਨਾਵੈਨੇਜੇ॥ ੪॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਅ
ਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬੁਝਾਈ। ਨਾਨਕਉਧਰੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ ੫॥ ੧॥ ੫੫॥ ਧਨਾ

ਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੇਜਨੁਖਾਇਆ। ਮਨਿਤਨਿਰਸਨਾਨਾਮੁਪਿ
ਆਇਆ॥ ੧॥ ਜੀਵਨਾਤਰਿਜੀਵਨਾ। ਜੀਵਨੁਤਰਿਜਪੁਜਪਿਸਾਧਸੰਗਿ। ਰਤਾਉ।
ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਥਸਤ੍ਰਥਛਾਏ। ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਤਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੨॥ ਤਸਤੀਰਥਅ
ਸਵਾਰੀ। ਤਰਿਕਾਮਾਗੁਰਿਦੇਨਿਤਾਗੀ॥ ੩॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਚਰਨਧਿਆਇਆ। ਤ
ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਸਿਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੨॥ ੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਦੁਰਕੇਚਰਨਜੀਅਕਾਨਿਸਤਾਰਾ। ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਜਿਨਿਖਿਨਮਤਿਤਾਰਾ। ਰਤਾਉ॥

ਕੋਈ ਤੋ ਆਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਅਧਾ ਦਾ ਸੀ ਤਰਿਕਾਨਾ ਧਿਆਇ
ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਤਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਕਿਤੋ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨਤੁ ਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਰੋ
ਤਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਪਨ ਤੇ ਪਿਆਰਨਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਬੰਧੁ ਤਰਿ ਦੇਵਨਾ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੬

ਕਾ ਤੇਰੇ ਬਨ ਬੋਜ ਨਿਜਾਈ ॥ ਸਰ ਬਨਿ ਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲਪਾ ਤੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ
ਹਤਾਉ ॥ ਪੁਤ ਪਾਮ ਧਿਜਿ ਉਥਾ ਸੁਥ ਸਤੁ ਤੈ ਮੁਕਰਮਾ ॥ ਤਿਜੈ ਸੇਢਾਈ ॥ ਤੈਨੇ
ਸੈਨਿ ਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਬੋਜ ਤੁਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਹਰ ਭੀ ਤਰਿ ਏ ਕੋ ਜਾਨੁ ਦਿਤੁ ਗੁਰੂ
ਬਤਾਈ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੭

ਸਾਧੋ ਇਤੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਗੁਰੂ ਓਤਿ ਆਮਾਇ ਆਤਾ ਬਿਬਿਕਾਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਣਿ
ਹਸਲ ਪਟਾਨਾ ॥ ਜੋ ਬਨੁ ਪਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੇ ਮਦ ਮੈ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥
ਇਆਲਾ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਬਿ
ਰਮੁਖਿ ਤੁਇ ਪਤ ਦੁਆਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੮ ਤਿਯੋਰੇ
ਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਤਾ ਫੂ ਨਿਜਿ ਤਪ ਮਾਤਿ ਪਛਾਨਉ ॥
॥ ਪਰਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨ ਤਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤਰਖ ਜੋਗ ਤੇਰੈ ਅਤਿ
ਤਾਤਿ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਤਿ ਸਕਉ ਧਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਤਿ ਰਹੇ
ਨਕਇ ਤਬਿ ਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰ ਮੁਕਤਿ ਤਾਤਿ ਤੁਮ ਮਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੯

ਅਥ ਮੈ ਕਉਨ ਉਪਾਇ ਕਰੰਉ ॥ ਜਿਤ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾਰੁ ਕੈ ਭਉ ਨਿਵ

ਰੰਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਿਛੁ ਭੁਲੇ ਨ ਕੀਨੇ ਤਾਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਤ
ਨਹੀ ਗਾਏ ਇੰਤਜੀ ਅਸੇ ਚਧਰਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨੁ ਉਪਾ

॥ ਰਤਾਉ ॥

ॐ श्रीगणेशाय नमः । कतुना न कपूत विरदुपलान्ति उचउउपतिउउउ । २ ॥

H89 H:3 H:8 93 H:4 47 H:6 8 ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ਚਉਪਦੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੰਗਾਪਤਾਸਰੀਮਤਲਾ ੧

ਅਸਟਪਦੀਅਮ।

ਗੁਰਸਾਗਰੁ ਰਤਨਿ ਭੁਗਪੁਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤਤੁ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १॥

ਸਾਥਗੁਰਪੁਰਾਉਪੁਜੀਨਾਇਕਾਕੀਚਜਿਭੁਖੈਮੈਲੁਨਜਾਇ। ਰਤਾਉ। ਰਖਿਰਖਿ

ਨਪਰੇਵੀਚਾਰੀ। ਦੁਬਿਧਾਏਤਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ। ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਤਰਿਗਸੁਚਾਖੇ।

ਦੁਸ਼ਾਣਰੋਗੁਰਿਰਾਖੇ॥੨॥ਸਰਵਰੰਤਸਾਢੇਤਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਕਰਿਸਤਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਰਵਰਮਤਿ ਤੰਤੁੰ ਸਮਤਿ ਸਾਗਰੁ ॥ ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਥਚਨੀਆਦਰੁ ॥ ੩॥

ਮਾਂਡਲਾਇਕੁਜੇਗੀਥੈਸੇ॥ ਨਾਰਿਪੁਰਖੁਕਤੁਕੋਉਕੈਸੇ॥ ਤ੍ਰਿਭਲ੍ਲੋਤਿਰਤੇਲਿਵਲਾ

ਸੁਗਿਨਰਨਾਥਸਚੇਸਰਣਾਈ॥ ੬॥ ਅੰਨੰਦਮੂਲੁ ਅਨਾਥ ਅਧਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁ

ਸਤਿਗੁਰੀ ਚਾਰੀ। ਭਗਤਿ ਵਢਲ ਭੈ ਕਾਟ ਦੁਹਾਰੇ। ਨਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ਮਿਲੇ ਪਗੁ ਧਾਰੇ।

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਉ ਸੰਤਾਏ। ਮਰਦੁ ਲਿਖਾਇ ਸੰਢ ਲਮਹਿ ਆਏ। ਜਨਮੁ ਪ

ਗੁਰੂ ਪਾਖ ਵਿਆਪੁ ਨ ਚੀਨ ਸਿਭੁ ਮਿਭੂ ਮਿਰੈ ਵੈ ॥ ੬ ॥ ਕਤ ਉਪਜਤ ਉਸੁ ਕ

ਗੁਰਗਾਧੀ ਰਜਪਰਮੁਖਰਣੀ ਪਰਟੇ ਕਾ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਰਿਦੈ ਸਮਝੈ ॥ ਚਉਥੇ ਪ

ਮੁਖੀ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਏ ॥ ੭ ॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਮੁ ਭ
ਗੈ ॥ ਸਾਚਿ ਸਚਿ ਸਚਿ ॥ ੭ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

ਪੰਨਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ੧ ਸਤਿਨਾਮਿ ਲੈਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਦੁ ਨਾਤਿ ਸੁਮਰਦੁ ਨਾ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

॥ ੭੯ ॥ ਤਿਸੁ ਜਪੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਏ ਮਰਿਆਈ ਐ ॥ ਜਾਈ ਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੂ ਕਰੂ ਨਿਸਾ ਚੁਦ੍ਰਿ ਜਾਵੈ॥ ਅਕਥਕਥਾਵੈ ਸਥਦਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਗਨ
ਕਾਰਨਾ ਜਾਤੀ ਰਿਸਾਵੈ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ तन्ममिदं ननु भगवन्ममिदं सारं ॥ २ ॥

ਸਾਹਿਬਾਬਾਦੀ ਸੇਵਾ ਕੁਪੂਰੀ ਕੈਲਾਸ਼ੀ ਪਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰਾਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ

॥੩॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਤਠਿ ਨ ਪਤੀ ਜੈ ਨਾ ਥਤੁ ਭੇਸੈ ॥ ਆਪਿ ਭੇਸੈ
 ਪਾਇ ਆਪਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਇ ਆਪਾ ॥ ੪ ॥ ਆਪਿ ਪਾਇ ਭੇਸੈ
 ਥਤੁ ਤੁਸਿਆ ਲਪ ਆਵਤਿ ਜਾਤਿ ॥ ਨਾ ਮੁਜ ਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ਪੂਜ ਸਿਲਾ ਤੀਰ ਥਥਨ ਵਾਸਾ ॥ ਭਗਮ ਤ ਭੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾ
 ਮੈਲੈ ਸੁਚਾ ਕਿਉ ਤੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥ ੬ ॥ ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਰ
 ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤ ਨਿਮਨੁ ਧੀਰੀ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਤਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਰਿ
 ਰੁਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ੭ ॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭਤੁ ਪੁਸਲਾਤੀ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾਨੈ
 ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੮ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਪਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾਪ

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੁਨੀ ਆਇ ਓਤਿ ਤਿਤਿ ਤਉ ਰਣਾਇ ਓਨ
 ਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇ ਆਪਾ ਤਾਕੀ ਤੈ ਓਟ ਸਾਧਰਾ ਪੁਦੇ ਕਰਿ ਤਾਥ ਕਰਿ ਕਿ
 ਤੁਹਿ ਰਾਇ ਆਪਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਭੂ ਮਿਥਿ ਤਿਨ ਟੀਪਾਈ ॥ ਕਰਓ ਸੇਵ
 ਗਓ ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇ ਤੁਜੀ ਬਤਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉ
 ਰਓ ਮਾਇ ਆ ਕਓ ਬਚਿ ਤਿਧਰਓ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦੀ ਵਿਤਾਵੈ ॥ ਕੋਈ
 ਭੋਟੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਏ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪੜ੍ਹੇ
 ਲਥੇ ਦਨ ਤਚੁ ਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਨ ਧੀਰਤਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ ਕੋਈ ਐ
 ਗਤੁ ਜੁਮਾਇ ਆਤੇ ਰਹਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਤੋਰੇ
 ਨਾਏ ਅੰਤੁ ਧਿ ਮੈਲੁ ਲਾਏ ਘਰ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਕਦਿ ਪਾਵਉ
 ਗੁਤਰਿ ਤਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲ
 ਮਕੀਨੇ ਮਨੁ ਆਨ ਤਪਤੀਨੇ ਬਿਥੇ ਕਤੀਨ ਦੇ ਤੀਧੇ ਏ ॥ ਕੋਈ ਪਾਈ ਐਰੇ ਪੁਰ
 ਤਾ ਪਾਰ ਥੁਹ ਮਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਖੋਏ ॥ ੫ ॥ ਕਰਮ
 ਗਤਾਨਿ ਮਖਨ ਤੇ ਤੁਕਰਤ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪੜੈ ਕਤੀਨ ਲੇਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੋਟੀ ਐ

ਤਿਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਉਨੇ ਤੁਹ ਪੇਖੈ॥੬॥ ਮਨ ਤਹਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ
ਨ ਲੇਖੇ ਪਵੈ ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵੈ ਮਾਇਆ ਰੋਧਾਰੀ॥ ਕੋਈ ਐਸੇ ਰੋ
ਅਤਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਤੋਇ ਤਮਾਰੀ॥੭॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰ
ਪਾਲ ਗਇ ਕਾਟੈ ਰੋ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਨੰਦੁ ਭੁਟਿ ਚਿਨਿ ਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੈ ਤਰਿ ਚਰਨ ਪਗਤਾ॥੮॥ ਸਟੁ
ਸਫਲ ਭਈ ਜ ਫਲ ਜਾਤਾ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਤਿਲੇ ਸਾਧਾ ਰਤਾਉ॥
ਨਾਮੁ ੩॥

॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਪਨਾਸਰੀ ਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤ
ਬਿਨਾ ਵਲਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾ ਮੁਤੈ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਤੈ
ਰੀਆਨੁ ਸਾਚਾ ਬਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ ਦਸਾਤਰਾ॥ ਤਉ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਕਾ
ਨਦਾ ਜਾਚਉ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਲੀਧਰਾ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੁ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸ
ਬਿਨਾ॥ ਗੁਰਵਾ ਕੁਨਿਗਮ ਲੁਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ॥੧॥
ਚਿਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਅਮ ਲੁਧੈ ਈਐ॥ ਗੁਣ ਤਿਤਾਰੁ ਪਰੇਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈ
ਐ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ਏ॥ ਆਖਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮੁ ਧਿ
ਨੀ ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਭਾਵੈ ਏ॥ ਅਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪ
ਤਗੇ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਤੀ ਸਚਮਨੇ॥੨॥ ਸੰ
ਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾ ਪੁਪੁਰਾਨਾ ਵਲੋ॥ ਗਾਵੈ ਗਾਵਣ ਤਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣੋ॥ ਸ
ਤਿ ਸਾਚੈ ਮੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਤਿ
ਨੈਥੇਈ ਤਸੰਗਾ ਮੁਸਤਸਤੇ॥ ਆਰਾਧਿਏ ਕੰਕਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸ
ਦਾਇਆ॥ ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥
੩॥ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇਵਰੁ ਆਖੀਐ॥ ਤਉ ਮੁਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ਸਮ
ਝਾਖੀਐ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ

॥ ਕੁਚੁਕਰਤਿਆਵਤਿਬਿਖੁਲਾਦੇਸਥਦਿਸਚੇਗੁਰੁ ॥ ੧ ॥
ਨਕੁਗਤਿਭੰਡਾਰੀਭਰਿਪੁਰਿਗਤਿਆਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁ ॥ ੧ ॥
ਮੰਜੈਸਚੁਸੋਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਧਨਾਸਗੀਮਹਲਾ ੧
ਜੀਵਤੇਰੋਨਾਇਮਨਿਆਨੰਦੁਤੈਜੀਉ ॥ ਸਾਚਉਸਾਚਾਨਾਉਗੁ
ਤੈਜੀਉ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾਸਿਰਜਲਤਾਰਾਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿ ॥
ਪਰਵਾਣਾਆਇਆਤੁਕਮਿਪਠਾਇਆਫੇਰਿਨਸਕੈਕੋਈ ॥ ਆਪੇ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੈਆਪੇਸੁਗਤਿਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਜੋ
ਵਾਸਹੀਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਆਇਆਜਾਇਸੀਜੀਉ
ਮੀਤੋਇਨਿਥੇਜੁਭਰਮੁਚੁਕਾਈਸੀਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏਅਕੁ
ਸਚਮਤਿਸਾਚੁਸਮਾਣਾ ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਸਮਾਏਤੁਕਮੀਉਕੁ
ਣਾ ॥ ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਤੁਮਨਿਅੰਤਿਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਵਰੁਨਦਜਾਨਾਮਿਤੇਰੈਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥ ਤੁਸਚਾਸਿਰਜਲਤਾਰਾ
ਗੰਦਿਆਜੀਉ ॥ ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਦੁਇਰਾਤਵੁਵਧੰਦਿਆਜੀਉ ॥ ਦੁਇਰਾ
ਏਤੁਕਮਿਸਥਾਏਜਨਮਿਮੁਆਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਤੀਕੋਬੇ
ਲਾਦੀਸਿਰਿਭਾਰਾ ॥ ਤੁਕਮੀਆਇਆਤੁਕਮੁਨਬੁਝੈਤੁਕਮਿਸਵਾਰ
॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਥਦਿਸਿਵਾਪੈਸਾਚਾਸਿਰਜਲਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ
ਤਿਦਰਵਾਰਿਸਥਦਿਸੁਤਾਇਆਜੀਉ ॥ ਬੋਲਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਇਰਸਨਾ
ਆਜੀਉ ॥ ਰਸਨਰਸਾਏਨਾਮਿਤਿਸਾਏਗੁਰਕੈਸਥਦਿਵਿਕਾਣਾਪਰ
ਰਸਿਐਪਾਰਸੁਤੇਏਜਾਤੇਰੈਮਨਿਭੁਲੇ ॥ ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁ
ਆਵਿਰਲਾਗਿਆਨਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਤਨਿਦਰਿਸਚੈਸਚੈ
ਗੀ ॥ ਭੁਖੰਪਿਆਸੋਆਥਿਕਿਉਦਰਿਜਾਇਸਾਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਉ
॥ ੪ ॥ ਮੁਖਿਆਇਸਾਜੀਉ ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਖਿਆਈਸਾਚੁਚਵਾਈਗੁਰਮੁਖਿ
ਛਾਣਾ ॥ ਦੀਨਾਨਾਬੁਦਇਆਲੁਨਿਰੰਜਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਖੰਦਾ ॥

ਪੁਰਤੁਰਮਾਈਆਪਿਮੁਆਮਨੁਮਾਗੀ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਤਰਸੁਮੀਰਾਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਮਿਨਿਵਾਰੀ॥ ੫॥ ੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤਾ॥

ਗੰਗਿਮੁਠਜੀਏਖਬਰਿਨਪਾਈਆਜੀਉ॥ ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਜਾਏਖੁਪੁ
ਕੇਮਾਇਆਜੀਉ॥ ਲੇਖੁਨਾਮਿਟਈਪੁਰਥਿਕਮਾਇਆਕਿਅਜਾਏਕਿਅ
ਸੀ॥ ਗੁਣੀਅਚਾਰਿਨਤੀਰੰਗਿਰਾਤੀਅਵਗੁਣਬਤਿਬਤਿਰੋਸੀ॥ ਧਨੁਜੇਬ
ਆਕਕੀਛਾਇਆਬਿਰਧਿਭਏਦਿਨਪੁੰਨਿਅਧਾਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਦੋਤਗ
ਛੁਟੀਝੁਠਿਵਿਛੁੰਨਿਅਧਾ॥ ੧॥ ਬੁਡੀਘਰੁਘਾਲਿਓਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੋ॥ ਸਾ
ਨਾਮੁਪਿਆਇਪਾਵਤਿਸੁਖਿਮਤਿਲੋ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਪੇ
ਜੈਦਿਨਚਾਰੇ॥ ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਥਤੈਸਚੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਅਰੇ॥
ਦੁਭਗਤੀਘਰਿਵਾਸੁਨਤੋਵੀਸੁਦਿਅਤੁਲੋਕਸਥਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਰਸੀਤਾ
ਰੁਪਾਏਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਏ॥ ੨॥ ਪਿਰੁਧਨਭਾਵੈਤਾਪਿਰਭਾਵੈਨਾਰੀਜੀਉ॥
ਗੋਪੀਤਮਰਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਨਤ
ਅਗੀਨਿਵਿਨਿਵਿਭਗਤਿਕਰੇਈ॥ ਮਾਇਆਸੋਤੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁਰਸਮਤਿ
ਗੁਕਰੇਈ॥ ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇਤੀਲਾਲਭਈਮਨੁਮਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਚਿਵਸੀਸੋਤਗਲਿਪਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ ੩॥ ਪਿਰਘਰਿਸੋਤੈਨਾਰਿ
ਪਿਰਭਾਵੈਜੀਉ॥ ਝੁਠੈਵੈਲਚਵੈਕਾਮਿਨਾਵੈਜੀਉ॥ ਝੁਠੁਅਲਾਵੈ
ਕਾਮਿਨਾਵੈਨਾਪਿਰੁਦੈਖੈਨੈਲੀ॥ ਅਵਗੁਣਿਅਗੀਕੰਤਿਵਿਸਾਗੀਛੁਟੀਵਿ
ਝਰੈਲੀ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਠਾਤੀਠਾਥੀਸਾਧਨਮਤਲੁਨਪਾਏ॥ ਨਾਨ
ਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ਧਨਸੋਤਗਲਿਨਾਰਿ
ਨਿਪਿਰੁਜਾਇਆਜੀਉ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕੁੜਿਅਰਿਕੁੜਕਮਾਇਆਜੀਉ॥ ਤ
ਭਗਤਿਸੁਤਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਰਾਤੀ॥ ਪਿਰੁਰਲੀਅਲਾਜੈ
ਨੀਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀਸਤੁਰੰਵਾਸੀਠਲੁ
ਪਾਇਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈਪਿਰਘਰਿਸੋਤੈਨਾਰੀ॥ ੫॥

ਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ਜੀਉ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਤ ਜੇਕੁ ਦਾਈਐ॥
 ਲਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ ਅਪਿਸਾਚੇ ਭਾਵਏ॥ ਅਪੰਕਾ ਰੁਖ
 ਜੈ ਮਾਇਆ ਸਤ ਜਿਨਾ ਮਿਸਮਾਵਏ॥ ਅਪਿਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੇਈ ਅਪਿਦੇ
 ਈਐ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਅੰਦਰ
 ਨੇਤੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ॥ ਤਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ॥
 ਦੇ ਨਵਿ ਸਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮਾਗੀ ਜਾਨਾਮੁ ਲਈ ਤਾ ਜੀਵਾ॥ ਸੁਵਦੀ ਸੁ
 ਇਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਮੈ
 ਨਦਿਨੁ ਬਿਥੇ ਕਥੁ ਧਿ ਬਿਚਾਰੈ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਤੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ॥ ੨॥
 ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡ ਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ
 ਲਾਇ ਤ ਸਤ ਜਿਸਮਾਵਏ ਜੀਉ॥ ਸਤ ਜਿਸਮਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥
 ਤੀਤੁ ਥੈ ਰਾਗਿ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾ
 ਤਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁਭਾਵਏ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ
 ਗਿਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ॥ ੩॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਤੇਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਿ
 ਜੀਉ॥ ਹਾਇ ਤਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਸੋਤਿਆ ਜੀਉ॥ ਮਾਇ
 ਖਿਸੋਤਿਆ ਤਉ ਮੈਰੋਤਿਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹੈ
 ਤੈਨਾ ਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾ ਬਿਨ ਚਾਲੈ ਪ੍ਰਭੁ
 ਮਾਇਆ ਧੋਤਿਆ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਤੇਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਿ ਜੋਤਿਆ॥ ੪॥
 ਰਿਕਿਰਪਾਲੇ ਹੁਮਿਲਾਇ ਮਤਲੁ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰੋ
 ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਤੁਕਮੁ ਮਨਿ
 ਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਤ ਜੇਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਨ
 ਮੁਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਲੇ ਹੁਮਿ

ਤੁਹਿਤਰਿਪਾਵੇਜੀਉ॥੫॥੧॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਚੰਤਾ॥

ਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਜਿਸੁ ਸੰਗਿਤਰਿਗਾਵੀ ਐਜੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਕਾ
ਮੁਸਾਧਸੰਗਿਰਾਵੀ ਐਜੀਉ॥ ਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੁਇਕੁ ਅਰਾਧੁਜਨਮਮਰਨ
ਅਨਾਸਏ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਸਾਚੁਸਿਖਿਆਕਟੀਜਮਕੀਠਾਸਏ॥ ਭੈ
ਮਨਠੇਢੁਟੀਗਾਠੇਜਮਪੰਥਿਮੁਲਿਨਾਵੀਏ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿ
ਸਦਾਤਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥ ੧॥ ਨਿਧਰਿਆਧਰਏਕੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੇਜੀਉ॥
ਦਤਾਦਾਤਾਰੁਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨੇਜੀਉ॥ ਦੁਖਤਰਤਕਰਤਾਸੁਖਤਸੁਆਮੀ
ਰਵਿਸਾਧੁਆਇਆ॥ ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਮਤਾਥਿਖੜਾਪਲਏਕਮਾਤਿਤਰਾਇਆ
ਰਿਗਤਿਆਸਰਬਥਾਈਗੁਰਗਿਆਨੁਨੇਤ੍ਰੀਅੰਜਨੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾ
ਮਰੀਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨੇ॥ ੨॥ ਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਇਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਜੀ
ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣੁਨੀਚੁਅਨਾਥੁਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰੀਆਜੀਉ॥ ਦਇਆਲਸ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਨੀਚਥਾਪਣਤਰਿਆ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਤੇਰੈਸਗ
ਏਰੀਸਾਰਿਆ॥ ਆਪਿਕਰਤਾਅਪਿਭੁਗਤਾਅਪਿਸਗਲਥੀਚਾਹੀਆ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਇਜੀਵਾਤਰਿਜਪੁਜਪਉਥਨਵਾਰੀਆ॥ ੩॥ ਤੇਰਾਦਰਸੁਅ
ਰੁਨਾਮੁਅਮੋਲਈਜੀਉ॥ ਨਿਤਿਜਪਤਿਤੇਰੇਦਾਸਪੁਰਖਅਤੇਲਈਜੀਉ॥ ਸੰਤ
ਨਨਾਅਪਿਤੁਠਾਤਰਿਰਸਤਿਸੇਈਮਾਤਿਆ॥ ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਮਤਭਗੋਸ
ਅਨੰਦਿਨਜਾਗਿਆ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਿੰਮ੍ਰਤਬਸੁਆਮੀਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਬੇ
ਈ॥ ਬਿਵੰਤਿਨਾਨਕਧੁਰਿਸਾਧੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਮੋਲਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥

ਉਪਦੇ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ਚੰਤ ੫ ਜੋੜਜੁਮਲਾ ੧੦੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੪੨੭

ਭਗਤ ਕਥੀਰ ਜੀ ਕੀ॥

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ਼ ਸਾਨੰਦ

ਤੇਰੇ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨੰ॥੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਨੁ ਮਾ
 ਰੁੜ ਸਮਾਨੰ॥ ਸੁਰ ਪਤਿ ਨ ਰਪਤਿ ਨ ਟੀਗੁ ਨ ਜਾਨੰ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰ
 ਨੰ॥ ਕਮਲਾ ਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨ ਟੀਜਨੰ॥੩॥ ਕਤਿ ਕਥੀਰ ਸੋਭਰ ਮੈ ਨਾ ਟੀ॥
 ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨੰ ਟੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾ ਸਰੀ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਪਤਰ ਪਛੇ
 ਆਵਘਟੈ ਤਨੁ ਢੀਜੈ॥ ਕਾਲੁ ਅਟੇਗੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਤੁ ਕਵਨ ਬਿਖਿ
 ਸੇਦਿ ਨੁ ਆਵਨ ਲਾਗਾ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕਹਤੁ ਕੋਊ ਤੈ ਕਾ ਕਾ
 ਜ ਬਲ ਗੁਜੈ ਤਿਕਾਇ ਆਮ ਟਿਥ ਰਝੈ ਆਪਾ ਪਸੁਨ ਬੁਝੈ॥ ਲਾਲਾ ਚਕਰੈ ਜੀਵ
 ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਥੀਰ ਸੁਨਤੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਚੋਰੁ ਮਨੇ
 ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਰਤੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ॥੩॥੨॥ ਧਨਾ ਸਰੀ॥
 ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਅਚਰ ਜੁ ਕਾਤੋ॥ ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲ ਮਹਿ
 ਨਿਕਸੈ ਤਿਉ ਚੁਗਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਤੋ॥੧॥ ਤਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਗ
 ਨੁਕਾਸੀ ਤਜਿ ਕਥੀਰ ਰਾਮ ਟੀ ਐ ਕਹਾਨਿ ਤੋਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਤੁ ਕਥੀਰ ਸੁ
 ਟੀ ਭੰਗ ਮਿਨ ਭੁਲਤੁ ਕੇਈ॥ ਕਿ ਆਕਾਸੀ ਕਿ ਆਉ ਖਰੁ ਮਗਤ ਰੁਰਾ ਮੁਰਿਦੈ ਜਥਿ
 ੩॥ ਧਨਾ ਸਰੀ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਸਿਵ ਲੋਕ ਤਿਜੈ ਬੋ॥ ਓਢੇ ਤਪ ਕਰਿ
 ਐ ਬੋ॥੧॥ ਕਿ ਆਮਾਂ ਗਉ ਕਿਛੁ ਬਿਰੁਨਾ ਟੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾ ਟੀ॥ ਰਹ
 ਭਾਰਾ ਜਥਿ ਭੈ ਭਡਿ ਆਈ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੁ ਸੰਗ ਸਤਾਈ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਲਤੁ ਲਵ
 ਇਆ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਤੁ ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਥੀਰ ਅਵਰਨ ਟੀ ਕ
 ਮਰੈ ਮਨ ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ॥੪॥੪॥ ਧਨਾ ਸਰੀ॥ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ
 ਮਰਿ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਭੁਭੁ ਤੇ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਰਹ
 ਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਕੇ ਹਸੰ ਪਤਿ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਾ ਤਿ ਤੋਰੇ ਕਾਲ ਅਵਧ ਅ
 ਅਜਾਮ ਲਗ ਜਗਨਿਕਾ ਪਤਿ ਤਕਰਮ ਕੀਨੇ॥ ਤਉ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਸੁਕਰਕੁਕਰਜੋਨਿਕੁਮੇਤਉਲਾਜਨਆਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਛਾਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਰੇਥਿਉ
ਈ॥ ੩॥ ਤਜਿਭਰਮਕਰਮਥਿਪਿਨਿਖੇਧਰਾਮਨਾਮੁਲੇਟੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨ
ਕੀਰਾਮੁਕਰਿਸਨੇਟੀ॥ ੪॥ ੫॥

੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਨਾ

ਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਗਤਰੀਕਰਿਕੋਨੀਵਖੁਦਾਈਉਪਰਿਸੰਤਪਛਾਏ॥ ਮਾ
ਤੰਤੋਕੋਅਧਿਕਾਈਜਿਨਿਭ੍ਰਿਦਿਪਰਿਸੰਤਬਲਾਏ॥ ੧॥ ਤਸਰੋਕਰਤਾਰਾਮੁਸਨੇਟੀ॥
ਤੋਨਰਗਭੁਕਰਤਤਤੁਬਿਨਸਿਜਾਇਫੂਠੀਦੇਟੀ॥ ਰਤਉ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੋਰਉਕਰ
ਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ॥ ਥਾਰਤਜੋਜਨਛਤ੍ਰਚਲੈਥਾਦੇਟੀਗਿਰਭੁਨਖਾਈ॥ ੨॥ ਸਰਥ
ਦੁਨਕੀਲੰਕਾਤੋਤੀਰਾਵਨਸੇਅਧਿਕਾਈ॥ ਕਤਾਭਇਓਦਰਿਥਾਧੇਤਾਥੀਖਿਨਮਤਿਭ
ਪਰਾਈ॥ ੩॥ ਦੁਰਥਾਸਾਸਿਉਕਰਤਠਗਉਗੀਜਾਦਵੇਏਫਲਪਾਏ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜ
ਅਪੁਨੇਉਪਰਨਾਮਦੇਉਤਰਿਗੁਨਗਾਏ॥ ੪॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥

ਤਸਥੈਗਾਨਿਮੋਤਿਥਸਿਕੀਨੀਪੰਚਤੁਕਾਮਿਟਨਾਵਉ॥ ਸਤਰਿਦੇਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀ
ਬਖੁਕਉਮਾਰਿਕਛਾਵਉ॥ ੧॥ ਪਾਏਥਤੁਰਿਨਆਵਨੁਪਾਵਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਣੀਘਟਤੇ
ਉਰਉਆਤਮਕਉਸਮਝਾਵਉ॥ ਰਤਉ॥ ਥਜਰਕੁਰਾਰੁਸੋਤਿਤੈਛੀਨੰਕਰਿਮਿਨੰਤਿ
ਭਗਿਪਾਵਉ॥ ਸੰਤਨਕੇਤਮਉਲਟੇਸੇਵਕਭਗਤਨੇਤੋਡਰਪਾਵਉ॥ ੨॥ ਇੰਤਸੰਸਾਰਤੇ
ਤਬੀਛੁਟਉਜਉਮਾਇਆਨਤਲਪਟਾਵਉ॥ ਮਾਇਆਨਾਮੁਗਰਭੁਜੋਨਿਕਾਤਿਤਤਜਿ
ਰਸਨਪਾਵਉ॥ ੩॥ ਇਤੁਕਰਿਭਗਤਕਰਤਿਜੋਜਨਤਿਨਭਉਸਗਲਚੁਕਾਈਐ॥ ਕਤ
ਗਾਮਦੇਉਥਾਤਰਿਕਿਆਭਰਮਤੁਇਤੁਸੰਜਮਤਰਿਪਾਈਐ॥ ੪॥ ੨॥ ਧਨਾਸਰੀ

ਮਾਰਵਾਜਿਜੈਸੇਨੀਰੁਥਾਲਤਾਥੇਲਿਥਾਲਤਾਕਰਤਲਾ॥ ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਿਸਿ
ਨਦੁਥਾਲਤਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਨਾਮੁਕੁਰੈਕੁਪੁਰੁਕੁਰੈਅਤਿਰੰਗਕੁਰੈ
ਮੇਰੈਮਈਆ॥ ਰਤਉ॥ ਜਿਉਧਰਣੀਕਉਇੰਦੁਥਾਲਤਾਕੁਸਮਥਾਸੁਜੈਸੇਭਵਰਲਾ॥
ਜਿਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਧੁਥਾਲਤਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ॥ ੨॥ ਚਕਵੀਕਉਜੈਸੇਸੁਰਥਾ

ਲਤਾਮਾਨਸਰੋਵਰਤੰਸੁਲਾ।। ਨਿਉਤਰੁਦੀ ਕਉਕੰਤੁਥਾਲਤਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨੇ
 ॥੩॥ ਥਾਰਿਕਕਉਜੈ ਸੇਖੀਰਥਾਲਤਾਚਤ੍ਰਿਕਮੁਖਜੈ ਸੇਖੀਰਥਾਲਤਾਚਤ੍ਰਿਕਮੁਖਜੈ
 ਸੇਨੀਰਥਾਲਤਾਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿਗਮਈਆ।। ੪॥ ਸਾਧਿਕਸਿ ਪਸਗਲਾਨੁ
 ਥਿਰੁਲੇਕਾਤੁਰੀਰੁਲਾ।। ਸਗਲਭਵਣਤੇਰੇਨਾਮੁਥਾਲਤਾਤਿਉ ਨਾਮੇਮਨਿ
 ੫॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ।। ਪਤਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾ।। ਤਾਚੇਤੰਜਨ
 ਨਾ।। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਤੇਜਾਨਉਤਰਿਤਰਿਨਾਚੰਤੀਨਾਚਨਾ।। ੧॥ ਪਤਿਲਪੁਰਸਥਿਰ
 ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ।। ਅਸਗਾਅਸਉਗਾ।। ਤਰਿਕਾਥਾਗਰਾਨਚੈਪਿੰਧੀਮਨੇ
 ਰਾ।। ਰਤਾਉ।। ਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀਜੰਨਾ।। ਨਈਆਤੇਥੈਰੇਕੰਨਾ।। ਤਰਕੁਨਚਾਥੁ
 ॥ਕੇਸਵਾਥਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਾਨਜੀਉ।। ੨॥ ਪਿੰਧੀਉਭਕਲੇਸੰ
 ਮਿਭੁਮਿਅਏਤੁਮਚੇਦੁਅਰਾ।। ਤੁੰਕੁਨਰੇ।। ਮੈਜੀਨਾਮਾ।। ਤੇਜੀਆਲਾਤੇਰਿ
 ਜਮਕਾਰਣਾ।। ੩॥ ੪॥
 ੫॥ ਜਾਕੇਥੈਰੇ।। ੬॥ ਰੁਪਲੀਪਗੁਧੋਵਨਨ।। ਕਉਇਥਜਾਕੇਪੇਦੇ।। ੭॥ ਥਾ
 ਅ।। ਰਿਜਾਸਥਿ।। ਮੈਤਉਭੁੰਬਜੀਆਲੇਏਥਿਥਿ।। ਮੈਤਉਥਰਜੇਥਿਥਿ
 ॥ਕਰਉਅਥਾਥਾਰਤੀਨਾਚੇਥਾਵਨਰੁਪਅਨੰਤੋ।। ੮॥ ਰੁਪਗੁਧੋਵਨਨ।।
 ਵਰੁਏਜਾਕੇ।। ੯॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਦ੍ਰਿਸ਼ਤਿਨਿਧਰਤੀਰਾਖੀਥਰਗੁਪਅਨੰਤੋ।। ਤਾ
 ਪਗੁਧੋਵਨਸਾਕਉਇਥਜੇਜਾਕੇਦੰਤੋ।। ੧੦॥ ਅਧਰੇਜਿੰਪੁਅਧਰੇਮਥਾਗਿ
 ਤਿਰੁਆਮੀਜਕੇ।। ਤਾਸੁਧਲੀਪਗੁਧੋਵਨਸਾਕਉਨਾਤੁਏਵਰੇਜਾਕੇ।। ੧੧॥
 ਚੇਨਾਅਮੀਰੁਜੇਠਾਕੁਰੁਮਾਧਉਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੁਕਾਰੀ।। ਦੁਖੁਰੰਜਨਭੈਭੰਜਨਰੁ
 ਪਤਿਤਮਥਨਵਾਰੀ।। ॥ ॥ ਧਨਾਸਰੀ।। ਪਤਿਤਪਾਵਨਮਾਧਉ
 ਤੇਰਾ।। ਪੰਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਿਨਧਿਅਏਓਤਰਿਪੁਭੁਮੇਰਾ।। ੧॥ ਮੇਰੈਮਾਥੈਲ
 ਪੁਰਿਗੋਥਿੰਦਚਰਨਨਕੀ।। ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨਤੁਤੇਦੁਰਿ।। ਰਤਾਉ।। ਦੀਨਾ
 ਇਆਲੁਮਾਧੋਗਰਥਪਰਹਾਰੀ।। ਚਰਨਸਰਨਨਾਮਾਥਲਿਤਿਤਾਰੀ।। ੨॥ ੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਥਾਣੀਭਗਤਗਵਿਦਾਸਜੀ

ਤਮਸਰਿਦੀਨੁਦਇਆਲੁਨਤੁਮਸਰਿਅਥਪਤੀਆਰੁਕੀਆਕੀਜੈ॥

ਤੀਤੋਗੋਰਮਨੁਮਾਨੈਜਨਕਉਪੁਰਨੁਦੀਜੈ॥ ੧॥ ਭਉਥਲਿਥਲਿਜਾਉਰਮਈ

ਕਾਰਨੋ॥ ਕਰਨਕਵਨਅਥੇਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਤਜਨਮਥਿਭੁਰੇਬੇਮਾਧਉਇ

ਨਮੁਤੁਮਾਰੇਲੇਖੋ॥ ਕਹਿਗਵਿਦਾਸਆਸਲਗਿਜੀਵਉਚਿਰਭਉਓਦਰਸਨੁਦੇ

॥ ੨॥ ੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੋਸੁਵਨਥਾਣੀ

ਜਸੁਪੁਰਿਰਾਖਉ॥ ਮਨੁਸੁਮਧੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਤਿਰਦੇਧਰਉਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾਮ

ਮਭਾਖਉ॥ ੧॥ ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਨਿਘਟੈ॥ ਮੈਤਉਮੇਲਿਮਤਗੀਲਈ

ਨਅਸਟੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਥਿਨਭਉਨਹੀਉਪਜੈਭਾਵਥਿਨਭਗਤਿਨਹੀ

ਦਿਤੇਰੀ॥ ਕਹੈਗਵਿਦਾਸਇਕਬੇਨਤੀਤਰਿਸਿਉਪੈਜਰਾਖਤੁਰਾਜਰਾਮਮੇਰੀ॥ ੨॥

੨॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨੁਮੁਰਾਰੇ॥ ਤਰਿਕੇਨਾਮ

ਨੁਸੁਠੇਸਗਲਪਾਸਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਸਨੋਨਾਮੁਤੇਰੋਉਰਸਾਨਾਮੁਤੇਰਕੇ

ਨੋਲੇਓਟਕਾਰੇ॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਅੰਭੁਲਾਨਾਮੁਤੇਰੋਚੰਦਨੋਘਸਿਜਪੇਨਾਮੁਲੇਤੁਭੁਤਿ

ਕਉਚੇ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਤੇਰਾਦੀਵਾਨਾਮੁਤੇਰੋਥਾਤੀਨਾਮੁਤੇਰੋਤੇਲੁਲੇਮਤਿਪਸਾਰੇ॥ ਨਾ

ਮੁਤੇਰੋਕੀਜੋਤਿਲਗਾਈਭਉਓਉਜਿਅਰੋਭਵਨਸਗਲਾਰੇ॥ ੨॥ ਨਾਮੁਤੇਰੋਤਾਗਾਨਾ

ਮੁਛੁਲਮਾਲਾਭਾਰਅਠਾਰਤਸਗਲਜੁਠਾਰੇ॥ ਤੇਰੋਕੀਆਤੁਭੁਤਿਕਿਆਅਰਪਉਨਾ

ਮੁਤੇਰਾਤੁੰਤੀਚਵਰਦੋਲਾਰੇ॥ ੩॥ ਦਸਅਠਾਅਠਸਠੇਚਾਰੇਥਾਣੀਇਤੈਵਰਤਇਤੈ

ਸਗਲਸੰਸਾਰੇ॥ ਕਹੈਗਵਿਦਾਸੁਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਸਤਿਨਾਮਤੈਤਰਿਭੋਗਤੁਤਾਰੇ॥ ੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਥਾਣੀਭਗਤਤ੍ਰਿ

ਲੋਚਨਕੀ॥ ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਇਭੂਲੀਗਾਵਾਰੀ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁ

ਥੋਕਰਮੁਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਕਰਾਮਸਤਕਿਥਸਤਾਸੁਰਸਰੀਇਸਨਾਨੋਰੇ॥ ਕੁਲ

ਜਨਮਧੇਮਿਲਿਸਾਗੰਗਪਾਨੇ॥ ਕਰਮਕਰਿਕਲੰਕੁਮਠੀਟਸਿਰੀ॥ ੧॥ ਬਿਸ੍ਵਕਾਦੀ

੬੨੮

ਪਕੁਸ੍ਵਾਮੀਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀਰਾਇਗੁਰੂਤਾਚੇਥਾਪਵਾਕਿਰਾ
 ਵਪਿੰਗੁਲਾਰੀ॥੨॥ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਰਹੁੰਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣਾਪੁਰੀਤੀਰਥਿ
 ਮਤਾਲੈਨਪਾਰੁਗੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੁਮਠੀਟਸਿਰੀ॥੩॥
 ਸੀਅਧੇਨਲਾਇਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰਗ
 ਖਰੁਮਠੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਪੀਲੇਲੰਕਾਗੁਰੂਪਾਜੀਲੇਰਾਵਲਥਲੁ
 ਲਿਆਇਤੇਖੀਲੇਤਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਢੁਓਟੀਮਠੀਟਸਿਰੀ॥੫॥ਪੁਰ
 ਤਕਰਮੁਨਮਿਟੈਗੀਘਰਗੋਤਇਤਾਚੇਸੋਤਿਜਾਪੀਅਲੇਰਾਮਚੇਨਾਥੰਗ
 ਲੇਚਨਰਾਮਜੀ॥੬॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਪਨਾਸਰੀਸੰਗੀਤ

ਜੀਉ ਧੂਪਦੀਪਪ੍ਰਤਸਾਜਿਅਰਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਉਕਮਲਪਤੀ
 ਮੰਗਲਾਤਰਿਮੰਗਲਾ॥ਨਿਤਮੰਗਲੁਰਾਜਾਰਾਮਰਾਇਕੋ॥ਰਤਾਉ॥ਉਤ੍ਰੁ
 ਰਾਨਿਰਮਲਥਾਤੀ॥ਤੁਹੀਨਿਰੰਜਨੁਕਮਲਾਪਾਤੀ॥੨॥ਰਾਮਾਭਗਤਿਰਾਮ
 ਜਾਨੈ॥ਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਥਖਾਨੈ॥੩॥ਮਦਨਮੂਰਤਿਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੋ॥ਜੈ
 ਏਕੁਪਰਮਾਨੰਦੋ॥੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਪਨਾਸਰੀਪੀਪਾਜੀਉ॥ ਕਾਘਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾ
 ਉਜੰਗਮਜਾਤੀ॥ਕਾਇਅਉਧੂਪਦੀਪਨਈਥੇਦਾਕਾਇਅਉਪੁਜਉਪਤੀ॥
 ਕਾਇਅਥਨੁਖੰਡਖੇਜਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਕਦੁਆਇਬੇਨਾਕਿਭੁਜਵੇ
 ਮਕੀਦੁਤਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਜੇਬ੍ਰਹਮੰਡੇਸੇਈਧਿਰੇਜੇਖੇਜੇਸੇਪਾਵੈ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰ
 ਪਰਮਤਤੁਏਸਤਿਗੁਰੁਤੇਇਲਖਾਵੈ॥੨॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹੀਧੰਨਾ ਜੀਉ॥

ਲੇਖੇ ਰਾਖਾ ਰਤਾ ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ॥
ਗੁਰੀ ਦਾ ਲਿਖੀਧਾ ਮੰਗਉ ਪੀਉ॥ ਤਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ॥ ਪਨੀਆ
ਦਨੁ ਨੀਕਾ ਅਨਾਜੁ ਮੰਗਉ ਸਤ ਸੀਕਾ॥ ੧॥ ਗਉ ਭੈਂਸ ਮੰਗਉ ਲਾਵੇ ਗੀ॥
ਕਤਾ ਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇ ਗੀ॥ ਪਰ ਕੀਰੀ ਤਨਿ ਚੰਗੀ॥ ਜਨੁ ਪੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ॥ ੨॥

੧॥

ਗੰਗੀ ੫ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ੫ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ੩ ਤੁਲੋਚਨ ਜੀ ੧ ਸੈਫ ਜੀ ੧ ਖੀਪਾ ਜੀ
ਗੰਗੀ ੧ . ਜੋਤ ਸੁਮਲਾ ੧੭

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਜੈਤਸੁਧੀਕ
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਮੇਰੈਤੀਅਰੇਰਤਨੁਨਾਮੁਤਰਿ ੪੩੨
- ੨ ਤੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲਕੁਤੈਕੁ
- ੩ ਤਮਥਾਰਿਕਕਊਨਜਾਨਤਗੁ
- ੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡ
- ੫ ਜਿਨਤਰਿਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਥਸਿ
- ੬ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡ
ਘਰੁ ੨
- ੭ ਤਰਿਤਰਿਸਿਮਰਤੁਅਗਮਅ ੪੩੩
- ੮ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤ
- ੯ ਰਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਤ
- ੧੦ ਆਪੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿਜੁਗਾਤ
- ੧੧ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰਤ
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
- ੧੨ ਕੋਟੀਜਾਨੈਕਵਨੁਈਤਾਜਗਿ
ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ॥
- ੨ ਦੇਤੁਸੰਦੇਸਰੋਕਤੀਅਥਪ੍ਰਿਅ ੪੩੪
- ੩ ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ
- ੪ ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ
ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ॥

- ੫ ਅਥਮੈਸੁਖਪਾਇਵਿਗੁਰ
- ੬ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਪਿਆ
- ੭ ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਤ
- ੮ ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਗੁ
- ੯ ਕੋਟੀਜਨੁਤਰਿਸਿਉਦੈਵ
- ੧੦ ਚਾੜ੍ਹਕਚਿਤਵਤਥਰਸਤ
- ੧੧ ਮਨਿਤਨਿਥਸਿਰੇਤਮੇਰੇਪ੍ਰਾ
- ੧੨ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਕ੍ਰਮਿਸੁ
- ੧੩ ਤਰਿਜਨਸਿਮਰਤੁਤਿਰਦੈਰਾ
ਮਤਲਾ ੯
- ੧ ਕੁਇਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਿਵ
- ੨ ਮਨਰੇਸਾਚਾਗੋਤਥਿਚਰਾ
- ੩ ਤਰਿਜੁਗਾਖਲੇਤੁਪਤਿਮੇਗੀ
੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਛੰਤ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
- ੧ ਸੁਦਿਯਾਰਤਮਾਰੇਸਜਛੰਦ
ਘਰੁ ੨
- ੨ ਜਿਉਜਾਨਤੁਤਿਉਰਾਖੁਤਰਿਪੁ
- ੩ ਪਾਧਾਲੁਸੰਸਾਰੁਗਰਬਿਅਇ
੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
- ੧ ਵਾਰਜੈਤਸਰੀਸਲੋਕਾਨਲਿ
ਮਤਲਾ ੫ ਪਉੜੀ ੨੦ ਜਦੋ
ਕੁ-੬੦

ਖੇ

੨੧ ਜੋਤਿ ਮਲਾ
੨੭ ਚਉਪਦੇ
੧੧ ਮ: ੪
੧੨ ਮ: ੫
੩ ਮ: ੬
੨੭

੩ ਓਤ ਮ: ੫

੧ ਵਾਰ ਮ: ੫

੩੧

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਥਾਈਭਗਤਾਕੀ॥

ਭਗਤਗਵਿਦਾਸਜੀ

੧ ਨਾਥਕਾਉਅਨਜਾਨਉ॥ ੬੩੯

829

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਜੈਤ ਸਗੀਮ ਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਮੇਰੈ ਭੀ ਅਰੇਰਤਨੁ

ਮੁਤਰਿ ਬਸਿ ਆਗੁ ਰਿਤਾ ਬੁਧਰਿ ਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਥਿ ਖਦੁ ਖਉ

ਤੇਗੁ ਰਿਨਾ ਮੁਦੀ ਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਰੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਗੁਰਿ ਪੁ

ਰਿਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿ ਜਾਇ ਆਥਿ ਨੁ ਨ ਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ਰਤਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ਭਏ ਤੈ ਮ

ਨੁ ਖਤੇ ਮੋਤ ਮਾਇ ਆਨਿ ਤਠਾ ਥਾ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਥੁ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ

ਅਕਾਥਾ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿ ਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ॥ ਮੇਕਉ

ਜੈਦਾ ਸੁਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੋਤਰਿ ਦਇ ਆਧਾਰਿ ਜਗੰ ਨਾਥਾ॥੩॥ ਤਮ ਅੰਧੁ ਲੇਗਿ ਆਨ ਤੀ

ਅਗਿ ਆਨੀ ਕਿਉ ਚਲਾ ਤਮਾਰ ਗਪੰਥਾ॥ ਤਮ ਅੰਧੁ ਲੇਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀ ਜੈ ਜਨ ਨਾਨ

ਕਲ ਹੀਮ ਲੰਥਾ॥੪॥੧॥ ਜੈਤ ਸਗੀਮ ਤਲਾ ੪ ਭੀਰਾਲਾ ਲੁਆ

ਕੁਤੈ ਭਾਗੀ ਬਿਨੁ ਗਾਤ ਕਮੀ ਕਾ ਕਾਖਾ॥ ਰਤ ਨਗਾਤ ਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਓਤ ਬਰਤਨੁ ਬਿਕ

ਨਾਥਾ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਭੀਰੁ ਤਰਿ ਰਾਖਾ॥ ਦੀਨ ਦਇ ਆਲਿ ਮਿਲਾਇ ਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ

ਕੁੰਮੀ ਲਿਐ ਭੀਰੁ ਪਰਾਖਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿ ਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ

ਗੁਨ ਲਾਖਾ॥ ਤਉ ਏਤ੍ਰਿ ਭਗੀਮ ਮੁਏ ਗਵਾਹੀ ਮਾਇ ਆਭੁਇ ਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ॥੨॥ ਤ

ਰਿਸਾਧ ਮੇਲੁ ਤੁਜਨ ਨੀਕੋਤਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਤਮ ਰਾਖਾ॥ ਤਰਿ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ

ਨੁ ਆਮੀ ਤਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ॥੩॥ ਜਿਤ ਵਾਕਿ ਆਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਤੁ ਮਵਰ

ਅਗ ਮਵਰੁ ਪੁਰਖਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖੁ ਰੂਬਤ ਤਰਿ ਰਾਖਾ॥੪॥੨॥

ਜੈਤ ਸਗੀਮ ਤਲਾ ੪ ਤਮ ਥਾਓ ਕਕ ਛੁੱਨ ਜਾਨ ਤਗ ਤਿਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ

ਦੇ ਆਨਾ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀ ਜੈ ਮਤਿ ਉਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮ

ਨੁ ਅਲਸੀ ਆਉ ਘਲਾਨਾ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇ ਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟੁ ਖ

ਲਾਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਤੁ ਮੇਰੈ ਭੀ ਅਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਾ ਮੁਪਗਾਨ

ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਾਨਾ॥੨॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀ

ਤਿਲਗੀਤਰਿਕੇਗੀਤਿਨਪੁਰਿਭਾਗਪੁਰਨਾ॥ਤਿਨਤਮਚਰਦਸਰੇਵਤਪੇਨੁਕਿ
ਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ॥੩॥ਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਗੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਜਨੁਬਿਦੁਰਿਅਜਿ
ਨਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਸੁਕੁਰਥਾਨਾ॥
ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਦਿ
ਰਸਕਿਰਸਕਿਠਲਲਾਗਿਥਾ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਗ੍ਰਸਿਓਤੈਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰੁ
ਨੀਥਿਸੁਤਰਿਕਾਢਿਥਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਿਥਾ॥ਤਰਿ
ਤਿਤਪਵਿੜਮਿਲਿਸਾਧਗੁਰਤਰਿਨਾਮੈਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਥਾ॥ਰਤਓਧਾ
ਵਡਭਾਗਮਿਲਿਓਗੁਰੁਸਾਧੁਮਿਲਿਸਾਧੁਇਵਉਨਮਨਿਲਾਗਿਥਾ॥ਤ੍ਰਿਸ
ਗਨਿਥੁਈਸਾਂਤਿਪਾਈਤਰਿਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਇਥਾ॥੨॥ਤਿ
ਗਖੀਨਪੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾਇਥਾ॥ਤੇਦੁਜੈਭਾਇਪਵ
ਜੈਨੀਸਭੁਥਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾਇਥਾ॥੩॥ਤਰਿਦੇਹੁਥਿਮਲਮਤਿਗੁਰੁ
ਪਗਸੇਵਤਤਮਤਰਿਮੀਠਲਗਾਇਥਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਦਸਾਧਪਗਮੈ
ਤੇਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਥਾ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੪
ਜਿਨਤਰਿਤਿਰਦੈਨਾਮੁਨਥਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਤਰਿਬੰਝਾ॥ਤਿਨਸੁੰਦਰਿ
ਠਿਗਤਿਥਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰੰਝਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮ
ਤਰਿਮੰਝਾ॥ਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਗੀਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਜ
ਝਾ॥ਰਤਓਧਾ॥ਤਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਗਿਪਦੁਉਤਮੁਤਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁ
॥ਤਉਥਲਿਤਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਗੁਪਤੁਨਾਮੁਪਰਗਾਝਾ॥੨॥ਦਰ
ਸਾਧਮਿਲਿਓਵਡਭਾਗੀਸਤਿਕਿਲਥਿਖਗਏਗਵਾਝਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁ
ਆਵਡਦਾਦਾਤਰਿਕੀਏਬਤੁਗੁਦਸੰਝਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ
ਵਨਿਤਰਿਓਰਿਧਾਰਿਓਮਨਮਾਝਾ॥ਧਰਮਰਾਇਦਰਿਕਾਗਦਠਰੇਜਨਨਾ
ਲੇਖਾਸਮਾਝਾ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੪ ਸਤਿ
ਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੇਕੁਇਓਅਰੁੜਾਅਨਤਤਪੁਨਿਵ

ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੁਤ ਵਸਿਆ ਵਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤਰਿ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਰ
 ਜਪਾਤਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈਲਾਤਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਕ੍ਸ਼ਿ ਪਾਕ ਰਿਸੇ
 ਨਾਮੁ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪ ਓਮਾ ਨ ਓਮਾ ਤਰਾਤਰਿ ਤਰਿ
 ਗਿਲਾਤਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਰਾਕੁਰ ਪੂਰ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓਮਾ ਤਰਾ
 ੩ ॥ ੮ ॥ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੪ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਤਾ
 ਰਭੁ ਉਤਾ ਜੀਲਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਆ
 ਲੇ ਅਦੀਪਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਮੁਦੁ ਮਥਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਰੇ
 ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਤੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਤਾ ॥ ਗੁਰੁ
 ਜਪਤੁ ਤਰਿ ਲਾਤਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾ
 ੩ ॥ ਆਪੇ ਵਡਾ ਵਡਾ ਵਡਾ ਸਾਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਤਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ
 ਰਹੁ ਪੂਰ ਭਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਜੈਤ
 ਤਲਾ ੪ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਤਾ ॥ ਪੁੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਵੇਸ
 ਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਿ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਗੁਣ
 ਸੁਵਦਿ ਸੁਵਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਤਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾਤਾ ਗੁਣ ਬੋਲਾਤਾ
 ਤਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤ੍ਰੇਲਾਤਾ ॥ ਓ
 ਮਨ ਪੁਜਤਿ ਪੁਜਾਤਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੇਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਮਤਿ ਜਪਿ ਓਮਾ
 ॥ ੩ ॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ ॥ ਕਿਲਾਵਿ ਖਮੈ ਲੁਪਾ ਪਧੈ ਵਾਤਾ
 ਦਇਆ ਲੋਤੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਦੇਤੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਓਮਾ ਤਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗ ਜੈਤ ਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵ
 ਜਗਿ ਮੀਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੇ ਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੁਸੇਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿੰਗੀਤਿ ॥ ਰਤਾ ਉਮਾ
 ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੀ ਮਿਲੈ ਜੋਗੀ

ਸਤਾਈ॥ ੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਲਕ ਨਿਕਲਾਲ ਤੀਰਾ ਮਨਿ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤਾਤਾਕ
ਬੇਤਾਨੀ ਅਵਧਤਿ ਤਾਮਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਤਸਤਿ ਰਥ ਅਸੂਪ ਵਨ ਤੇਜ ਪਈ
ਨਚਤੁ ਗੰਗਾ ਸੰਗਿ ਨਚਲਿਓਇ ਨ ਮਤਿ ਕਛੁ ਐਓਰਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨੰਗਾ ਤਰਿ ਕੇਸੰ
ਅਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਭ ਕੇਤ ਕੈਤਰਿ ਤਰਿ ਗਈ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਈਤਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਸੁਖ ਉਜਲਾ ਸੰ
ਨਤਨ ਕੈ ਪਾਈ ਐ॥ ੪॥ ੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਦੁਪਦੇ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸ ਰੋਕਤੀ ਅਥਿਅਕਤੀ ਅਉਗਥਿ ਸਮੁਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿ
ਨੁਨ ਤੇਕਤੁ ਸੁਤਾ ਗਨਿਸਤੀ ਅਉਗਥਾ ਰਤਾਉਗਥਾ ਕੋਕਤ ਤੇ ਸਭ ਬਾਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਕੋਕਤ ਤੇ
ਗਮਤੀ ਅਉਗਥਾ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਸੁਤਾ ਗਨਿਸਤੀ ਬੁਝਤੀ ਅਉ॥ ੧॥
ਰਬਨਿ ਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨ ਤੀਅਲਾਪਤੀ ਅਉਗਥਾ ਨਾਨਕ ਕਤ ਤਸੁ ਨ ਤੁਰੇ ਲੋ
ਸੰਤਰਸਨ ਕੋ ਬਸਤੀ ਅਉ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫

ਰੋਗੁ ਸੁਨਿ ਪੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ॥ ਰਤਾਉਗਥਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ॥ ਨੀਰਉ
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ॥ ੧॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬੁਝਦਾ ਤਾਮਨ ਤਿਗਤੀ ਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰ
ਕਉ॥ ੨॥ ਜੋਚਾਤਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਪੁ ਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ॥ ੩॥
ਗੁਪੁ ਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੁਖਿ ਨ ਕਥੁ ਦੁਖਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਲੜੀ ਦੜਾਸਾ ਜਨੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵ
ਨੀਕੋ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਤਿ ਬਸੇਰਾ॥ ਰਤਾਉਗਥਾ ਸੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੇਨ
ਕਉ ਬੇਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੁਰਉ ਜਾਗ ਬਿਨ ਸੈਭਰ ਮੁਅੰਧੇਰਾ॥ ੧॥ ਬਾਨਿ ਬਨੰਤਰਿ
ਨਭ ਨੀਜਾਈ ਜੋਦੀ ਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਹੁ ਰਿਤੋਈ ਤੈ ਫੇਰਾ॥

੨॥ ੩॥ ੪॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ਅਥ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਗੁਰ ਅਗਿ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਨ ਪਚਿੰਤ ਫਿਸਾਰੀ ਅੰਤੁ ਫੋਭਿਓ ਤਿਆਗਿ॥ ਰਤਾਉਗਥਾ
ਉਦੈ ਬਉਤਉ ਸਗਲ ਮੋਤਿ ਮੋਤੀ ਅਉਤਉ ਸਗਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਲ
ਤਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮ ਛੋਡੀ ਮੋਗੀ ਲਾਗਿ॥ ੧॥ ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵੈ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੋਟੇ ਵ
ਰਭਾਗਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਮੋਰੇ ਤਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ॥ ੨॥ ੧॥ ੫॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਮਨਮਤਿਸਤਿਗੁਰਧਿਅੰਗੁਜਨਾਵਿੰ

ਨੁਮੰਤੁਤਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਭਜੀਮਇਆਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਾਦਾਦਾਅਗੁਮ
ਲਾਛੁਟਕੇਜਮਤਿਡਰਾ ॥ ਆਇਓਦੁਖਤਰਲਸਰਲਕਰੁਲਪਤਿਗਤਿ
ਸਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਵਰੁਪੁਭਾਇਓਸਾਧਸੰਗੁਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾ ॥ ਅਪਿਓਪੀ
ਓਭਰਮਾਕਰੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਤਾਈ ॥ ਸੁਖਸਤਜਾਨੰਦਸਗਲਸਿਉਵਾਕਉ
ਨਕਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਦੀਸਤਿਸਭਸੰਗਿਰਤਤਿਅਲੇਪਾਨਤਵਿਆਪੈਉਨਮ
ਕੈਗੰਗਿਤਤਕੇਥੇਤੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਿਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਭਰੁ
ਈਸੰਤਸੁਭਾਈ ॥ ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਗੀਐਜਿਨਰਸਿਰਸਿਤਰਿਗੁਨ
੨ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਪਨਰੁਪ

ਆਨਮੋਹਮਗਨਮਤਾਪ੍ਰਾਨੀਅੰਧਿਅਰੇਮਤਿਦੀਪਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਫਲਦ
ਮਾਰਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲੁਆਨੁਪਾ ॥ ਅਨਿਕਥਾਰਕਰਉਤਿਤਬੰਦਨ
ਚਰਾਵਉਧੁਪਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿਪਰਿਓਤੁਮਰੈਪ੍ਰਭਦੁਆਰੈਦ੍ਰਿੜਕਰਿਗਤੀਤੁਮ
ਕਾਢਿਲੇਤੁਨਾਨਕਅਪੁਨੇਕਉਸੰਸਾਰਪਾਵਕਕੇਕੁਪਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ਰੀਮਤਲਾ ੫

ਕੋਈਜਨੁਤਰਿਸਿਉਦੇਵੈਜੋਰਿ ॥ ਚਰਨਗਤਉਬਕਉਸੁਭਾ

ਦੀਜਤਿਪ੍ਰਾਨਅਕੋਰਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕਰਤਕਿਅਰੇਤਰਿਸਿੰਦੇ
ਸੰਜੋਰਿ ॥ ਇਆਰਸਮਤਿਮਗਨੁਤੋਤਕਿਰਪਾਤੇਮਤਾਬਿਖਿਅਤੇਤੋਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅ
ਸਰਦਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਚਿਤਵਉਤੁਮਰੀਓਰਿ ॥ ਅਭੈਪਦੁਦਾਨੁਸਿਮਰਨੁ
ਕੋਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬੰਧਨਢੋਰਿ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੯ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਚਿਤਵਤਬਰਸਤਮੇਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਕਰੁਲਾਪ੍ਰਭਧਾਰਤਤਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੋ
ਰਤਾਉ ॥ ਅਨਿਕਸੁਖਚਕਵੀਨਤੀਚਾਤਤਅਨਦਪੂਰਨਪੇਖਿਦੈ ॥ ਆਨਉਪ
ਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨੁਜਲਮਰਨਾਤੈਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਮਅਨਾਥਨਾਥਤਰਿਸਰਦੀਅਪੁ
ਪਾਕਗੰਤਾ ॥ ਚਰਣਕਮਲਨਾਨਕੁਆਰਾਪੈਤਿਸੁਬਿਨੁਆਨਨਕੈਤਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰੇਤੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸਾ

ਗੰਭੀਰੇਪੁਰਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨਾਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਗੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁ
ਰੰਭਗੀ॥ ਤਕੀਕੀਮਤਿਕਤਦੁਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਤਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਲਾਇਲਾ
ਕਿਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਉਧਰੇਉਧਰਨਤਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖ
ਦੰਠਨਕਸਰਦਿਦੁਆਰੇ॥ ੨॥ ੭॥ ੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਏਅਨਿਕਜਨਮਭੂਮਿਸਰਦੀ॥ ਉਧਰਦੇਤਅੰਧਕੁਪਤੇਲਾਵਤੁਅਪੁਨੀਚਰਦੀ
ਰਾਉ॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਉਕਰਮੁਨਜਾਨਾਨਾਤਿਨਨਿਰਮਲਕਰਦੀ॥
ਧਸੰਗਤਿਕੋਅੰਚਲਿਲਾਵਤੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਦੀ॥ ੧॥ ਸੁਖਸੰਪਤਿ
ਏਆਰਸਮੀਠੇਇਤਨਹੀਮਨਮਤਿਧਰਦੀ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਨਕ
ਸਪਾਵਤਤਰਿਨਾਮਰੰਗਆਭਰਦੀ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ

ਤਰਿਜਨਸਿਮਰਤੁਤਿਰਦੈਰਾਮਾ॥ ਤਰਿਜਨਕਉਅਪਦਾਨਿਕਟਿਨਆ
ਪੁਰਨਦਾਸਕੇਕਾਮਾਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਬਿਘਨਬਿਨਸਤਿਤਰਿਸੇਵਾਨਿਤਚਲਗੇ
ਦਧਾਮਾ॥ ਭਗਵੰਤਭਗਤਕਉਭਉਕਿਉਨਾਹੀਆਦਰੁਦੇਵਤਜਾਮਾ॥ ੧॥ ਤ
ਰਿਪਾਲਆਨਜੋਕਰਦੀਸੋਈਸੋਈਬਿਨਸਤਖਾਮਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਤਿਰਦੈਗ
ਨਾਨਕਸੁਖਸਮੁਤਬਿਸਰਾਮਾ॥ ੨॥ ੯॥ ੧੩॥ ੨੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੮
ਏਓਜੋਜੋਕਰਮਕੀਓਲਾਲਚਿਲਗਿਤਿਤਤਿਤਆਪੁਬਧੰਇਓ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ
ਨਪਗੀਬਿਖੈਰਸਰਚਿਓਜਸੁਤਰਿਕੋਓਬਿਸਰਾਇਓ॥ ਸੰਗਿਸੁਆਮੀਸੋਜਾ
ਏਨਾਤਿਨਿਬਨੁਖੋਜਨਕਉਧਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਤਨੁਰਾਮੁਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿਤਕੋਗਿ
ਅਨੁਪਾਇਓ॥ ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥
੨॥ ੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੮ ਮਨਰੇਸਾਚਾਗੋਤਬਿਚਾਰਾ॥ ਰਾਮ

ਨਾਮਾਥਿਨਮਿਥਿਅਮਾਨੋਸਗਰੋਇਤੁਸੰਸਰਾਗਤਾਉ। ਜਾਂਕਉਜੋਗੀਓ
ਪਾਇਓਨਤਿਤਿਤਪਾਰਾਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕਟਿਪਦਾਨੋਰੁਪਰੇਖੋ
॥੧॥ ਪਾਵਨਨਾਮਜਗਤਮੈਤਰਿਕਾਕਥੁਨਤਿਸੰਭਚਾਨਨਕਸ
ਜਗਥੰਦਨਰਾਖੋਥਿਰਦੁਤੁਤਾਰਾ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ
ਤਰਿਜੁਰਾਖਲੇਪਤਿਮੇਰੀ। ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਭਇਓਉਰਅੰਤਰਿਸਗਰਿ
ਪਾਨਿਧਿਤੇਰੀ। ਰਤਾਉ। ਮਤਾਪਤਤਿਮੁਗਧਿਲੋਭੀਫੁਨਿਕਰਤਪਾਪ
॥ਭੈਮਰਥੇਕੋਥਿਸਰਤਨਾਤਿਨਿਤਿਤਚਿਤਾਤਨੁਜਾਰਾ॥੧॥ ਕੀਏਓ
ਤਿਕੇਕਾਰਨਦਤਦਿਸਕੋਉਠਿਧਾਇਆਪਾਪਟਤੀਭੀਤਰਥਸੈਨਿਰੋਜਾ
ਰਮੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਨਾਤਿਨਿਗੁਨਨਾਤਿਕਫੁਜਪਤਪਕਉਨਕਰਮ
ਜੈ। ਨਾਨਕਤਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥੩॥੩॥
ਮ:੪ ੧੧ ਮ:੫ ੧੩ ਮ:੬ ੩ ਜੈ੩ ੨੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ੧ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤਵਉ
ਨੁਨੀਤ। ਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਆਨਾਨਕਤਰਿਸੰਗਿਮੀਤ॥੧॥
ਸੁਦਿਯਾਰਤਮਾਰੇਸਜਣਇਕਕਰਉਥੇਨੰਤੀਆ। ਤਿਸੁਸੋਤਨਲਾਲਪਿ
ਉਫਿਰਉਥੇਜੰਤੀਆ। ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਆਰੇਸਿਰੁਪਰੀਉਤਾਰੇਇਕਭੇਰੀਦਰ
ਜੈ। ਨੈਨਤਮਾਰੇਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਭੀਨਾਪੀਰਜੈ। ਪ੍ਰਭਸਿਰੁ
ਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਚਾੜਿਕਜਿਵੈਤਿਸੰਤੀਆ। ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਗਲੀਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ ਘਾਰਵੇਪ੍ਰਿਅਤਭੇਸਖੀਆਮੁਕਹੀਨਾ
॥ਘਾਰਵੇਤਿਕਭੁੰਤਿਕਿਚਾਜੈਤਉਕਿਸੁਚਿਤੇਤੀਆ। ਤਿਕਦੰਤਿਕਿਚਾਜੈ
ਆਰੇਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾ। ਤਿਨਾਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਓਠੰਦਾਤਉਕਿ
ਗੁਣਤਾਸਾ। ਜਿਨੀਮੈਰਾਲਾਲੁਰੀਧਾਇਆਤਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਰੋਤ
ਨਾਨਕੁਕਠੈਸੁਦਿਥਿਨਉਸੁਤਾਗਦਿਮੁਦਸਿਭਿਖਾਪਿਰੁਕੇਤੀਆ॥੨॥੨॥

ਪਦਾਭਾਵਕਿਉਨੀਸੀਛੰਦਾ। ਘਰਵੇਤੋਰਵਿਆਲਾਯਨੁਮੁਦਸਿਦ
ਲਾਲਨੁਤੋਪਾਇਆਪੁਗਵਾਇਆਜੈਧਨਭਾਗਮਥਾਣਾ। ਥਾਪ
ਤਕੁਰਿਤਭੀਪੀਗੁਣਅਵਗੁਣਨਪਛਾਣੇ। ਗੁਣਤਾਰੁਤੋਪਾਇਆ
ਲੁਥਣਾਇਆਤਿਸੁਤਭੇਕਿਉਸੁਤੰਦਾ। ਜਨਨਾਨਕਪੈਨਿਸੁਤਗਦਿ
ਜੇਜਿਸੁਸੰਗਿਭਤਾਰੁਵਸੰਦਾ॥ ੩॥ ਘਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪ
ਫੁਲੋਜੀਦਾਇਆਵਜੀਵਾਧਾਈ। ਮਤਮੰਗਲੁਰਤਸੁਖੀਆਪਿ
ਏਆਲਸਦਨਵਰੰਗੀਆ। ਵਡਭਾਗਿਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸ
ਸਤਸੰਗੀਆ। ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੁਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾ
ਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਰਿਮਿਲਿਪਾਈ॥ ੪॥ ੧॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਛੰਤੁ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਚਾਅ
ਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥਾ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਗਤੀਰਾਖਨਕਓਸ
ਕੁ॥ ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਿਉਜਾਨਤੁਤਿਉਰਾਖੁਤਰਿਪ੍ਰਭਿਤੇਰਿਆਕੇਤੇ॥ ੨॥
ਅਵਗਣਮੇਰਿਆ। ਅਸੰਖਅਵਗਣਖਤੋਛੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੁਲੀਐ॥
ਨਾਗਨਥਿਕਥਾਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਪੁਲੀਐ॥ ਲੁਕਕਰਤਥਿਕਾਰਥਿਖ
ਤੁਨੇਰੁਤੇਨੇਰਿਆ। ਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਤੁਕਾਛਿਭਵਜਲਛੇਰਿ
॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਤਿਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣਉਚਾਪ੍ਰਭਕਨਉ॥ ਨਾਨ
ਕੀਥੇਨੰਤੀਅਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ ੨॥ ॥ ਛੰਤੁ॥ ਦੁਸਰਨਾਤੀਠਉਕੋ
ਤਿਜਾਈਐ॥ ਆਠਪਤਰਕਰਜੇਜਿਸੇਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ ਧਿਆਇਸੇਪ੍ਰਭੁਸ
ਅਪੁਨਾਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥ ਤਜਿਮਾਨਮੋਤੁਵਿਕਭੁਦੁਜਾਏਕਸਿਉ
ਵਲਾਈਐ॥ ਅਗਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੁਅਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ॥ ਥਿਨਵੰ
ਨਾਨਕੁਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰੋਮਨਤਥ
ਧਿਆਈਐਸਭੁਥਿਧਿਜਾਕੈਤਾਥਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਥਪੈਸਾ
॥ ੩॥ ॥ ਛੰਤੁ॥ ਸਾਥੀਜੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਦੁਸਰਨਾਤਿਕੋਇ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆ

ਗਾਨਰਿ

ਪਿਜਲਿਥਲਿਪੁਰਜੋਇ। ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੁਰਿ।
ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾਹੀਥੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੇਕਿਆਰਜੋਤੁਸੁਖ
ਸੁਖਤਗਾਮੀਤਿਸੁਖਿਨਾਅਨਨਾਹੀਕੋਇ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇ
ਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਤੇਇ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਨਿਚਿਤਵੇਅਜੇ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਸੁਖਸਥਾਇਆ॥੪॥ ਛੰਤੁ॥ ਅਥਮੁ
ਆਸਾਪੁਸੰਗਿਮਿਲੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ।
ਮਰਤਮਿਟੇਕਿਲਾਥਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਘਾਨਿਅਗਾਹੁਹੋਭੁਜਾਲੀਨੇਦੇ
ਆਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਅਗਾਏਅੰਕਿਲਾਏਤਰਿਮਿਲਾਏਜਨਮਮਰਦੇ
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕਪਲੇ॥੫॥੨॥

ਜੈਤਸਰੀਮਤਲਾਪ ਛੰਤੁ॥ ਪੰਧਾਦੁਸੰਸਾਰੁ॥

ਟਿਆਕਰ ਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇਆਰੰਗਰਟਿਆਲੇਭਿਮੋਤਿਅਰਿ
ਜਾਤੁਜੋਤਿਨਾਵਏ॥ ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਓਤਾਰਥਨਿਤਾਏਤਕਰਤਬਿਹਾਰ
ਇਦਸਾਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖੁਧਰਮਦੁਤਤਤਿਠਿਆਕਿਰਤਕਰਮਨਾ
ਨਕਤਰਿਨਾਮਧਨੁਨਹੀਖਟਿਆ॥੬॥ ਉਦਮਕਰਤਿਅਨੇਕਤਰਿਨਾਮੁ
ਭਰਮਤਿਜੋਨਿਅਸੰਖਮਰਿਜਨਮਤਿਅਵਤੀ॥ ਪਸੁਪੰਖੀਸੈਲਤਰਦ
ਤਕਛੁਨਾਵਏ॥ ਬੀਜੁਬੋਵਸਿਭੋਗਭੋਗਤਿਕੀਆਅਪਣਾਵਏ
ਨਮੁਤਾਰੰਤਜੁਐਪੁਰੁਅਪਿਨਭਾਵਤੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਰਮਤਿਭੁਮ
ਏਰੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵਤੀ॥੭॥ ਜੋਬਨੁਗਇਆਥਿਤੀਤਿਜਗੁਮਿਲਿਖੈਰੀਅ
ਕੰਪਤਿਸਿਰੁਤੋਨੈਦਨਡੀਠਿਆਨਤਨੈਦਦੀਸੈਬਿਨੁਭਜਨਈਸੈਭੋਗ
ਚਲਿਆਕਤਿਆਨਮਾਨਤਿਸਿਰਿਖਾਕੁਛਾਨਤਿਜਿਨਸੰਗਿਮਨੁਤਨੁ
ਸ੍ਰੀਗਮਰੰਗਅਪਾਰਪੁਰਨਨਤਨਿਮਖਮਨਮਤਿਦੁਠਿਆਬਿਨਵੰਤਿ
ਕੋਟਿਕਾਗਰਬਿਨਸਥਾਰਨਦੁਠਿਆ॥੮॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਦਇਨਾਨਕ
ਆਦੁਤਰੁਭੈਸੰਸਾਰੁਪ੍ਰਭਿਅਪਿਤਰਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਭੋਜੇ

ਗੁਪਤੀਤਾਰਿਆ ਤਰਿਮਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏਅਵਰੁਕਢੁਨਥੀਚਾਰਿਆ॥
ਨਿਧਾਨਅਪਾਰਠਾਕੁਰਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆਥਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਤ੍ਰਿ
ਤਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ ੪॥੩॥
੨੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਤਸਗੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਨਿਮਤ
ਸਲੋਕ॥ ਆਦਿਪੁਰਨਮਧਿਪੁਰਨਅੰਤਿਪੁਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤਾ॥ ਸਿਮ
ਤੰਤਸਰਬਤ੍ਰਮਦੰਨਾਨਕਅਪਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਤਾ॥ ੧॥ ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵ
ਨਮਤਿਦ੍ਰਿੜੀਐਸਾਚੁ॥ ਪੁਰਿਗਤਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨਕਤਰਿਰੰਗਿਰਾਚੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭੁਅੰਤਰਿਸੋਈ॥ ਕਰਦਕਾਰਦਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁ
ਏਏਥਿਨਮਤਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿਸੁਥਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ ਖੰਡਭੂਤਮੰਡਪਤਾਲਦੀਪਰਵਿ
ਸਭੁਲੋਈ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਣਾਏਸੋਬੁਣਸੀਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਤੰਤੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਭਅਸਥਾਪਨੰ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਮਤਾਅ
ਨਿਨਬਿਨਾਸਨੰ॥ ੧॥ ਮੁਖੁਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਬਸੰਦੋੜੋਕੁਤਥੈਥਾਇ॥ ਨਾਨਕਸੋਧਲੀ
ਓਇਸਾਰਿਓਉਧਰਤਿਜਿਸਦੈਨਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕਰਿਨਿੰਮਿ
ਆਅਗਨਿਉਦਰਮਝਾਰਿ॥ ਉਰਧਮੁਖੁਕੁਚੀਲਥਿਕਲੁਨਰਕਿਘੋਰਿਗੁਥਾਰਿ॥ ਤਰਿਸਿ
ਰਤਤੁੰਨਾਜਲਹਿਮਨਿਤਨਿਉਰਧਰਿ॥ ਥਿਖਮਥਾਨੁਜਿਨਿਰਖਿਅਤਿਸੁਤਿਲੁਨਵਿਸਾ
ਥਾਪ੍ਰਭੁਥਿਸਰਤਸੁਖੁਕਦੇਨਾਤਿਜਾਸਤਿਜਨਮੁਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਇਓ
ਨਕਰਦੰਸਰਬਤ੍ਰਆਸਾਪੁਰਨਤਾ॥ ਖੰਡਣਕਲਿਕਲੇਸਤਪ੍ਰਭਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨਤੁਦ
ਦਤਾ॥ ੧॥ ਤਭਿਰੰਗਮਦਤਿਜਿਸੁਸੰਗਿਤੈਸਿਉਲਾਈਐਨੇਨੁ॥ ਜੋਸਹੁਬਿੰਦਨਵਿਸ

ਰਭਿਨਾਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰੁਰਚਿਅਦੇਹਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨ
 ਅਦੀਨੇਰਸਭੇਗਾਗਿਹਸੰਦਰਬਅਸੁਦੀਏਰਚਿਭਲੇ॥ ਜੀਗਾਸੁਤ
 ਜਨਸੇਵਕਦੀਏਪ੍ਰਭਦੇਵਨਜੋਗਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਤਹਿਅਯਤਿ
 ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਗੁਣਰਮਾਹੁਥਿਨਸੇਸਭਿਰੋਗਾ॥੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਕੁੰਟਬਜਾ
 ਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦਮਤਾ॥ਹਰਿਗੁਗਤਿਭਾਵਹੀਣੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇ
 ਤੁਟੜੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿਜੋਲਾਈਥਿਅੰਨਸਿਉ॥ਨਾਨਕਸਚੀਗਤਿਸੰਦੀਸੇਤੀ
 ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਥਿਸਰਤਤਨੁਭਸਮਤੇਇਕਤਤੇਸਭਿਪ੍ਰੇਤਾਥਿਨੁ
 ਥਸਨਨਦੇਹੀਜਿਨਸਿਉਸੋਈਤੇਤਾ॥ਕਰਿਅਨਰਥਦਰਬੁਸੰਚਿਆਸੋਕਾਰਜੋ
 ਥੀਜੈਸੋਲੁਏਕਰਮਾਇਹੁਖੇਤਾ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਹਰਿਵਿਸਰਿਆਜੋਨੀਭੁ
 ਸਲੋਕੁ॥ ਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੰਅਨਿਕਸੋਧਨਪਵਿਤ੍ਰਤਾ॥ਉਚਗੰਤਿ
 ਰਿਤਰਿਸਨਾਸਰਬਪਾਪਥਿਮੁਚਤੇ॥੧॥ ਈਧਦੁਕੀਤੋਮੁਘਣਾਭੋਗਿਦਿ
 ॥ਮਨਿਵਸੰਦੋਸਚੁਸਤੁਨਾਨਕਤਭੇਦੁਖਜੋਭੁਲਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਘਾਸਭਿਨਾਸਤੋਹਿਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਉ॥ਮਨਚਿੰਦੇਫਲਪਾਈਅਤਿਹਰਿ
 ॥ਜਨਮਮਰਣਭੈਕਟੀਅਤਿਨਿਤਚਲੁਸਚੁਥਾਉ॥ਪੂਰਥਿਤੇਵੈਲਿਖਿਅਹੰ
 ਸਮਾਉ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਤੁਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ॥੫॥ ਸਲੋਕ॥
 ਚਨਾਅਪਰੰਮਨਿਥਿਲਾਸਸੁਅਦੰਰਸਤਾ॥ਕਦੰਚਨਤਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਤੋ
 ਸਟਾਕ੍ਰਿਮਣਾ॥੧॥ ਮੁਚੁਅੰਭਭੁਤਭੁਕਿਤੁਮੰਤ੍ਰਿਮੁਤਬਤਿਨੇਤਾ॥ਸੋਸੰਦੋ
 ਰੈਨਾਨਕਸੇਤਨੁਖੇਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁੰਦਰਸੇਜਅਨੇਕਸੁਖਰਸਭੇ
 ॥ਗ੍ਰਿਹਸੋਇਨਚੰਦਨਸੁਗੰਧਲਾਇਸੋਤੀਹੀਰੇ॥ਮਨਇਏਸੁਖਮਾਣਦ
 ਤਿਵਿਸੁਰੇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਾਵਈਵਿਸਟਾਕੇਕੀਰੇ॥ਥਿਨੁਤਰਿਨਾਮਨਸੰਦੋ
 ਤੁਥਿਧਿਮਨੁਧੀਰੇ॥੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਚਰਨਕਮਲਥਿਰਤੰਬੋਜੋਤਥੈਰੰ
 ਸਤਾ॥ਤਿਆਗੰਤਕਪਟਰੂਪਮਾਇਆਨਾਨਕਅੰਨੰਦਰੂਪਸਾਧਸੰਗਮ
 ਮਨਿਸੰਦੀਮੁਖਿਉਚਰਾਵਤਤਭੇਲੇਆ॥ਨਾਨਕਤਭਿਅੰਭਭੁਕ੍ਰਿਅ

ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਸਤਾਤੁ ਟੀਤੁ ਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਚਿੰਨਾ ਜਾਤਿ
ਤਿਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿ ਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪ ਤੀ ਲਕਿਯੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰ
ਗਾਗਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਤਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪ੍ਰਸਿ ਮਨੁ ਉਧੈ ਪ੍ਰਭੁ
ਦੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰਦੁ ਤ੍ਰਿਚ ਮਰਤ
ਤ ਆਸਨਾ॥ ਗਚਿੰਤ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧ ਤਨਾਨ ਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ॥ ੧॥
ਪੁਨੈ ਭਿੰਗ ਮਾਇਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੁ ਦੀ ਆਸੁੰਦ
ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੇਤੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੁਗਧਿ ਲਾਇਆ॥ ਬਿ
ਰੋਗ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭੁਖ ਲਾਇਆ॥ ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਤਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ॥
ਮੁਗਧ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿ ਆਮਾਇਆ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ ਅਪਿ ਭੁਲਾਇਆ॥
੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਬਸੰਤਿ ਸੂਰਗ ਲੋਕ ਤਜਿ ਤੇਤੀ ਪ੍ਰਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡ ਲਾਗਿ ਸ
ਤੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ਤਨਾਨ ਕਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿ ਆਨ ਭਰਮ ਲਾਗਾ॥ ੧॥ ਕਉਤ ਕ ਕੋਰਤ
ਮਿਸਿ ਆਚਿਤਿ ਨ ਆਵ ਸੁਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੋੜੀ ਨਰ ਕਥਰਾ ਬਰੋ ਉਜੜ ਸੋਈ ਬਾਉ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਤ ਭਇ ਆਨ ਉਦਿ ਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਝੂਠ ਸਮ
ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਤੰਕਾਰਿ ਫਿਰਤਿ ਦੇਵ ਨਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਲ
ਗਾ ਜਮ ਚੰਤੁ ਤਾਪ ਭੁਤਾਨਿਆ॥ ਬਿਨੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ॥ ੮॥
ਸਲੋਕ॥ ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਥ ਤਾ॥ ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿ
ਨਾਢ ਲੰਢਿ ਦੁੰਨਾਨ ਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੇਤਾ॥ ੧॥ ਪੇਖੰਦੜੇ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ
ਦੇ ਸਮੁਸੋਤ ਲਾਗਾ॥ ਅਚੁ ਨ ਲਾਤ ਦੜੇ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਬਿਨੁ ਜੁਲਾਈ ਮਾਇਆ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਚਲਦਿ ਆਨਾ ਲਿਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਆ
ਤਨੁ ਨਿਸਤੇ ਵੰਜੀਐ॥ ਤਰਿ ਬਿਸਰਿ ਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤ ਵੈਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਢੋ
ਭੋ ਅਨਲਾਗੈ ਨਰ ਕਿਸ ਮੰਜੀਐ॥ ਤੇਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ਲਨਾਨ ਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ॥
੧੦॥ ਸਲੋਕ॥ ਨਚਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁ
ਮਾਇਆ॥ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨਾ॥ ੧॥ ਲਗ

ਜਾਸੋਨੇਤਮੰਨਮਾਤੁਰਤਿਆਵਿਧੋਜੋਸਚਥੋਕਿਨਾਨਕਮਿਠਜਾਸੋਪਦਿਨਾ॥
 ॥ ਤਰਿਬਿਨੁਕਛੁਨਲਾਗਈਭਗਤਨਕਉਮੀਠਾਅਨਾਜੁਆਦਸਭਿ
 ਗਿਨਿਰਨਉਡੀਠਾਅਗਿਆਨੁਭਗਮੁਦੁਖੁਕਟਿਆਗੁਰਭਟੇਥਸੀਠਾਦਰਾ
 ਮਨੁਥੇਧਿਆਜਿਉਹੰਗੁਮਜੀਠਾਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭੁਬਿਨਸੇਸਭਿਉ
 ਸਲੋਕਾ॥ ਤਿਆਕੰਤਜਲੰਨਤਜੀਵਤਮੀਨੰਨਤਤਿਆਗਿਚਤ੍ਰਿਕਸੇ
 ॥ ਥਾਣਥੇਧੰਚਕੁਰੰਕਨਦੰਅਲਿਥੰਧਨਕੁਸਮਥਾਸਨਤਾਚਰਨਕਮਲਾਰੰ
 ਨਾਨਕਆਨਨਰੁਚਤੇ॥੧॥ ਮੁਖੁਡੇਖਾਉਪਲਕਢਡਿਅਨਨਡੇਉਚਿਤੁਜਿੰ
 ਮੁਤਿਸੁਧਣੀਤਰਿਨਾਨਕਸੰਤਾਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉਮਢੁਲੰ
 ਐਕਿਉਜੀਵਦੁਪਾਵੈ॥ ਬੁੰਦਵਿਦੁਦਾਚਾਤ੍ਰਿਕੋਕਿਉਕਗਿਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਨਾਦਰੁ
 ਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਾਵੈ॥ ਭਵਹੁਲੇਭੀਕੁਸਮਥਾਸੁਕਾਮਿਲਿਆਪੁਥੰਧਾਵੈ॥
 ਸੰਤਜਨਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਤੈਦੇਖਿਦਰਸੁਆਘਾਵੈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਚਿਤਵੰ
 ਮਲੰਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧਨਤਾਨਤਬਿਸਰੰਤਿਨੰਮਅਚੁਤਨਾਨਕਆਸੁ
 ਸੁਰਤਾ॥੧॥ ਸੀਤਜਾਮੰਨਮੰਤਾਤਿਪਲਕਨਥੀਵੈਥਾਤਰਾਨਾਨਕਆਸੁ
 ਸਦਾਪੇਖੰਦੋਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਸਾਵੰਤੀਆਸਗੁਸਾਈਪੁ
 ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨਕਥੁਤੁਗੀਐ॥ ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਲਹਿਜਾਤਿਵਿ
 ॥ ਦੇਇਪਵਿਤ੍ਰੁਸਗੀਰੁਚਰਨਾਧੁਰੀਐ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਤੁਗੀਐ॥
 ਸਲੋਕਾ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੰਤਿਨਾਮੰਸ੍ਰਵਣੰਸੁਨੰਤਿਸਥਦਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਨਾਨਕ
 ਨੁਜਿਨਾਪਿਰਤਜੀਸਚਸਿਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦਬਲਿਤਾਰੀਤਿਨਾਜਿਸੁਨੇ
 ਥਾਪੁਰੇਤਪਰਧਾਨਨਿਵਾਵਤਿਪ੍ਰਭਮਥਾ॥ ਤਰਿਜਸੁਲਿਖਤਿਥੇਅੰਤਸੋਤਹਿਜੇ
 ਚਰਨਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਚਾਲਤਿਪ੍ਰਭਪੰਥਾ॥ ਸੰਤਾਂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਸਗਲਾਦੁਖੁਲਾ
 ਸਲੋਕਾ॥ ਭਾਵੀਉਦੋਤਕਰਣੰਸੰਜੋਗਪੁਰਨਤਾਗੋਪਾਲਦਰਸੇਭਟੇਸਭ
 ਕਸੇਮਤੁਰਤਤਾ॥੧॥ ਕੀਮਨਸਕਾਪਾਇਸੁਖਮਿਤੀਤੁਥਾਤਰੇ॥ ਨਾਨਕਸੇ
 ਹਵਾਦੁਜਿਤੁਮਿਲੰਦੋਜੋਮਾਪਿਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੇਲਾਕੁਰੁਕਉਦੇ

ਨਾਕਤਿਸਦਥ
 ਲਿਤਾਗੰਜਿਨਾ
 ਧਿਆਨੁਪਾਰਬ੍ਰ
 ਤਮਲਤਾ॥੧॥
 ਤਤੁਰੁਜੇਵੇਕੰਮ
 ਇਕਸੁਸੇਈਥ
 ਤੇ॥

ਸ੍ਰੋਤ੍ਰਪਾਈ। ਸੋਮ੍ਰਤੁਭਲਾਸੰਜੋਗੁਤੋਜਿਤੁਮਿਲੈਗੁਸਾਂਈ। ਆਠਪਤਰਤਰਿਧਿਆਇਕੈ
ਟਿਛਪੁਜਾਈ। ਵਡੈਭਾਗਸਤਸੰਗੁਤੋਇਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਈ। ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸ
ਨਕਥਲਿਜਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਗੋਬਿੰਦਤਸਰਬਦੋਖਨਿਵਾਰਣਤ
ਵੇਸੁਰਭਗਵਾਨਤਜਪੰਤਿਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਤਰੇ॥੧॥ ਓਰਿਓਤੁਆਪੁਲਗਜੋਚਰ
ਪਸਿ। ਨਠਜੋਦੁਖਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੇਖੰਦਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਲਿਲੈਤੁਦ
ਲਛਛਪਿਏਦੁਆਰਿਆ। ਰਖਿਲੇਵਤੁਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਮਤਬਤੁਤਰਿਆ। ਰੁ
ਭੇਛਲੁਤੇਗਥਿਰਦੁਤਰਿਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆ। ਤੁਝਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਇਬਿਨਉਸੋਤਿਸਾ
ਆ। ਕਰੁਗਤਿਲੇਤੁਦਇਆਲਸਾਗਰਸੰਸਾਰਿਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਸੰਤਉਧਰਣ
ਦੇਅਲੰਆਸਰੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਤਾ। ਨਿਰਮਲੰਸੰਤਸੰਗੇਛਟਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਤ
ਚੰਦਨਚੰਦੁਨਸਰਦਰੁਤਿਮੂਲਿਨਸਿਟਈਘੰਮਾ। ਸੀਤਲੁਥੀਵੈਨਾਨਕਾਜਪੰਦਜੋ
ਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਓਟਉਧਰੇਸਗਲਜਨਾ। ਸੁਣਿਪਰ
ਤੁਗੋਵੰਦਨਿਰਭਉਭਏਮਨਾ। ਤੇਟਿਨਾਵੈਮੂਲਿਸੰਚਿਆਨਾਮੁਧਨਾ। ਸੰਤਜਨਸਿ
ਨਗੁਪਾਈਐਵਡੈਪੁਨਾ। ਆਠਪਤਰਤਰਿਧਿਆਇਤਰਿਜਸੁਨਿਤਸੁਨਾ॥੧੭॥
ਸਲੋਕ॥ ਦਇਆਕਰਣੰਦੁਖਤਰਣੰਉਚਰਣੰਨਾਮਕੀਰਤਨਤਾ। ਦਇਆਲਪੁਰਖ
ਵਾਨਤਨਾਨਕਲਿਪਤਨਮਾਇਆ॥੧॥ ਭਾਤਿਬਲੰਦਜੀਬੁਤਿਗਈਰਖੰਦਜੋਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਾ। ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਪ੍ਰਭਭਏ
ਦਇਆਲਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ। ਕੋਟਿਅਘਾਗਏਨਾਸਤਰਿਏਕੁਧਿਆਇਆ। ਨਿਰ
ਲਭਏਸਰੀਰਜਨਧੂਰੀਨਾਇਆ। ਮਨਤਨਭਏਸੰਤੋਖਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ। ਤਰੇਕੁ
ਏਬਸੰਗਿਲੋਗਕੁਲਸਥਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਗੁਰਗੁ
ਰਪੂਰਨਨਾਰਾਇਣਤਾ। ਗੁਰਦਇਆਲਸਮਰਥਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਣਤਾ॥੧॥
ਤਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਤੁਗੁਰਿਬੋਤਿਬੈਤਰਿਆਮੁ। ਨਾਨਕਪੂਰਕਰੰਮਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀ
ਰਗਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਜਿਸੁਸੰਗਿਤਰਿਜਧੇ। ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨ
ਕਭਏਤਅਵਗੁਣਸਭਿਓਪੇ। ਪਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਨੀਚਤੁਉਚਥਪੇ। ਕਾਟਿਸਿਲਕਦੁਖ

ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪਦ ਸੋ ਗੁਣਗਾਏ ਥੇ ਅੰਤਰ ਸਨਾਹਤ ਜੋ ॥ ੧੮ ॥
 ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀ ਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰ ਹਰਹਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾ ਦੇਵਾ ॥
 ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਕੁ ਸੇਵੀ ਤਿਕੁ ਸੰਮਲਾਹਿ ਦਿਕੁ ਸੁਪੰ ॥
 ॥ ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ
 ਤਪੁਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੁਜਾ ਕਰਹਾ ॥ ਕੇਹੁ ਆਪਿ ਕਰਹੁ
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤੁਕੁ ਮੁਸਭੁ ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੋਖਿ
 ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥
 ਚਉਪਦੇ ੨੬ ਓੰਤ ੩ ਵਾਰ ੧ ਜੋਤ ਜੁਮਲਾ ੩੧

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੋਤ ਸਰੀਬਾਦੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ
 ਨਾਥ ਕਛੁ ਅਨਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥ ਰਹਉ ਕੁ
 ਕਤੀ ਅਤ ਤੋ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਮ ਕਤੀ ਅਤ ਕਲਿ ਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਵਿ
 ਨਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਤਰਿ ਜੀਤੇ ਅੰਤ ਰੁਪਾਰਿਓ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਦੇਖਉ
 ਖਕੀਰਾ ਸੀ ॥ ਅਜੋ ਨ ਪੜਿ ਇਨਿਗ ਮਭਏ ਸਾਖੀ ॥ ੩ ॥ ਗੋਤ ਮਨਾਰਿਉ ਮਾਪਤਿ ਸ੍ਰ
 ॥ ਸੀ ਸੁਧਰਨਿ ਸਤ ਸਭੁ ਗੰਮੀ ॥ ੪ ॥ ਇਨ ਦੁਤਨ ਬਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਡੇ
 ਅਜੁਨੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ॥ ੫ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈ ਸੇਕੀ ਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਖੁ ਨਾਥ ਸ
 ਕੀਲੀ ਜੈ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥

ਪੰਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਗਜੈਜਵੰਤੀ
ਮਹਲਾ ੮

੧ ਮਨਰਾਮਸਿਮਰਰਾਮਸਿਮਰ ੬੬੦

੨ ਰਾਮੁਭਜੁਰਾਮੁਭਜੁਜਨਮ

੩ ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿਤੁਇਤੈ

੪ ਬੀਤਜੈਤੈਬੀਤਜੈਤੈਜਨਮ

ਗੁਰੂਜੈਜਵੰਤੀਮਤਲਾ ੯

ਮਨਹਾਮਸਿਨੇ

ਸਿਮਰਇਤੈਤੈ ਕਾਜਿਤੈ॥ ਮਾਇਆਕੋਸੰਗੁਤਿਆਗਿਪ੍ਰਭੁਜੁਕੀਜਗਨਿ
ਗਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆਤੁਹੋਸਭਸਾਜੁਤੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਪਨੇਜਿਉਧਨਪਛਾ
ਪਰਕਰਤਮਾਨਾਬਾਰੁਕੀਭੀਤਜੈਸੇਬਸੁਪਕੋਰਾਜੁਤੈ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਜਨਕਹਰ
ਬਿਨਸਿਜੈਤੈਤੋਗਾਤਾਛਿਨੁਛਿਨੁਕਰਿਗਇਓਕਾਉਤੈਸੇਜਾਤੁਆਜੁਤੈ॥ ੨॥
ਜੈਜਵੰਤੀਮਤਲਾ ੯

ਰਾਮੁਭਜੁਰਾਮੁਭਜੁਜਨਮੁਸਿਗਤੁ

ਤੰਉਕਟਾਬਾਰਬਾਰਸਮਝਤਨਤਕਿਉਗਵਾਰੰਉਹੈਸਮਗਤੁਤੈ॥ ਰਹਾਉ॥
ਭਰਮਡਾਰਿਦੇਹਿਗੋਬਿੰਦਕੋਨਾਮੁਲੇਤਅੰਤਿਬਰਸਗਿਤਰਹਿਤੈਕਜਾਤੁਤੈ॥
ਬਿਖਿਅਥਿਖੁਜਿਉਬਿਸਾਰਿਪ੍ਰਭੁਕੋਜਸੁਤੀਏਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਜਨਕਤਿਪੁਕਰੇ
ਉਸਰੁਬਿਤਾਤੁਤੈ॥ ੨॥ ੨॥ ਜੈਜਵੰਤੀਮਤਲਾ ੯ ਹੋਮਨਕਉਨਗਤਿ
ਤੈਤੋਗੀ॥ ਇਤਜਮੈਰਾਮਨਾਮਤਾਕਉਨਪ੍ਰਿਸੁਨੈਕਾਨਬਿਖਿਅਨਸਿਉਅਤਿਯੁਗ
ਮਤਿਨਾਤਨਿਫੇਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨਸਿਮਰਨੁਨਤਨਿਮਖਕੀਨਦ
ਸੁਖਭਇਓਦੀਨਪਗਤੁਪਰੀਬੇਰੀ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਜਨੁਕਤਿਪੁਕਾਰਿਸੁਧਨੇਜਿਉ
ਪਸਾਰਾ॥ ਸਿਮਰਤਨਤਿਕਿਉਮੁਰਾਰਮਾਇਆਜਾਕੀਚੇਰੀ॥ ੨॥ ੩॥

ਜੈਜਵੰਤੀਮਤਲਾ ੯

ਬੀਤਜੈਤੈਬੀਤਜੈਤੈਜਨਮਅਕਾਜਗੇਨਿਸਦ

ਨਸੁਨਿਕੈਪੁਰਾਨਸਮਝਿਓਨਤਰੇਅਜਾਨਕਾਲਤੂਪਤੁਚਿਓਆਨਿਕਤਜੈਤੈ
ਜਿਹੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸਕਿਰਜੇਮਾਨਿਓਦੇਤਸੇਤਉਤੋਰਉਤੁਇਤੈਖੇਤ॥ ਕਿਉਨ
ਕੋਨਾਮੁਲੇਤਿਮੁਰਖਨਿਲਾਜੇਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਮਭਗਤਿਤੀਏਆਨਿਛਾਰਿਦੇਤੈਮਨ
ਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਇਅਤਬਖਾਨਜਗਮੈਬਿਰਾਜੇਰੇ॥ ੨॥ ੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਗੁਟੇਰੀਕਾ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਤਰਿਬਿਨੁਗਤਿਨਸਕੈਮਨੁਮੇਗ ੪੪੨

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਦੁਪਦੇ॥

ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਤੁਜਾਨੀ

ਤਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਗੀ

ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥

ਯਾਇਓਰੇਮਨਦਤਦਿਸਧਾਇਓ

ਮਾਨੁਖੁਬਿਨੁਭੁਏਬਿਰਥਾਅਯੁਏ

ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਤੁਰਿਦੈਤਰਿ

ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ

ਮਾਗਓਠਾਕੁਰੁਨਾਮ॥

੪੪੩

ਪ੍ਰਭਜੀਕਿਨਾਮੁਮਨਤਿਸਾਧੂ

ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਓਮਿਟਤੀਰੋਗ

ਸਤਗੁਰਆਇਓਸਰਦਿਤੁ

ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਪਾਲਨਿਧਿਗਾਏ

ਨਿਦਕੁਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤਾਟਿਓ

ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲਵਿਖ

ਤਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਧਿ

ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪਿ

ਸ੍ਰਾਮੀਸਹਨਿਪਰਿਓਦਰਥਰੇ

ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ

੧੬ ਤਾਂਤਾਲਪਟਿਓਰੇਮੁਜੇਕਛੁਨ ੪੪੪

੧੭ ਤਮਾਏਕੈਤਰੀਤਰੀ॥

ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

੧੮ ਰੁਜੇਮਨੁਤਰਿਰੰਗਲੇਜੇ॥

੧੯ ਗਰਥਿਗੇਤਲਜੇਮੁਜੇਤਰਿਓ

ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ

੨੦ ਐਸੋਗੁਨੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਜੀਕੀਨ

੨੧ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥

੨੨ ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥

੨੩ ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀਧੁਰਿ॥

੨੪ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਅਸ

੨੫ ਤਰਿਤਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨ॥

੨੬ ਮਾਈਮਾਇਆਢਲੁ॥

੪੪੫

੨੭ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਰੇ

੨੮ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮਚਿਤਾ

੨੯ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੇਸੁਖੁ॥

੩੦ ਤਰਿਤਰਿਚਰਨਰਿਦੈਉਰਧਰੇ

ਮਤਲਾ ੬

੧ ਨਤਕਤਉਅਪਨੀਅਧਮੁ

ਕਤਾ

੩੨ ਜੋਤੁਮਲਾ

੩੨ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੧ ਮ: ੪ ੧ ਮ: ੪

੩੦ ਮ: ੪

੩੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਲਿਭਗਰਾਕੀ
 ਭਗਤਨਾਮਦੇਉਜੀ

- ੧ ਕੋਈਥੋਲੈਨਿਰਵਾਕੋਈਥੋਲੈ ੬੬੫
- ੨ ਕਉਨਕੋਭੁਲੰਕੁਰਹਿਓਰਾਮ
- ੩ ਤੀਨਿਛੰਦੇਖੇਲੁਆਏ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੋਹੀ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਮ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭਵ ਜਲਿ ਫੇਰਾ ਰਤਾਉ॥ ਮੇਰੈ ਹੀ ਅਰੈ ਲੋ
ਲਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੀ ਤਰਿ ਨੈਨ ਤੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆ ਲਿਤ ਰਿਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿ
ਇਆ ਤਰਿ ਪਾਧਰੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਰੰਗੀ ਤਰਿਨਾ ਮੁਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਰਿ ਗੋ
ਦ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ॥ ਤਰਿ ਤਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਚੰ
ਗਾ॥ ੨॥ ਏਭੁ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ॥ ਓਇ ਮ
ਨੁਖ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀ ਅਤਿ ਤਿਨ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਮੰਦੇਰਾ॥ ੩॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁ
ਧਿ ਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇ
ਆ ਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਲਿਖੇਰਾ॥ ੪॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਤੋਹੀ ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧ ॥ ਦੁਖ ਦੇ॥ ਸੰਤਨ ਅਵਰਨ ਕਾ ਤੁਜਾਨੀ॥ ਬਿਪਰਵਾਤ ਸਦਾ ਰੰਗਿਤ
ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਉਚ ਸਮਾਨ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੇ ਅਵਰਨ ਕਾ ਤੁਤਾ
ਸੀ॥ ਐਸੇ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤ ਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰੇਤ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁ
ਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਰਿ ਜਨ ਤਿਨ ਤੀਨਿ ਕਟਾਨੀ॥ ਨਿਰਭਉ ਤੇਇ ਰੇਤ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਤਰਿ
ਜਨੁ ਮਾਨੀ॥ ੨॥ ੧॥ ਤੋਹੀ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਪੁਆਰੀ
ਤ ਕਉ ਪੋਖਾ ਕਤਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਤਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀ
ਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈ ਸੇ ਅਰਜਾ ਗੀ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਨ ਕੋਰਾ ਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈ ਗੋਤਾ
ਗੀ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਤੀਨਿ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰੀ॥ ਸੋ ਸੁਖੀ ਧੰਨੁ ਉਸੁ
ਨਾਮਾਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਤਾਰੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਤੋਹੀ ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨

॥ ਚਉਪਦੇ॥

ਧਇਓ ਰਿਮਨ ਦਤਿ ਸਧਾਇਓ॥ ਮਾਇਆ ਮ

ਗਨਸੁਆਦਿਲੋਭਿਸੋਤਿਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਭੁਲਾਇਓ। ਰਹਾਉ। ਹਰਿਕ
ਸਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਓਇਕੁਮੁਤਤੁਨਇਤੁਮਨੁਲਾਇਓ। ਫਿਗਸਿਓਪੇਖਿ
ਕੋਪਗਗਿਤਜੋਤਨਿਜਾਇਓ। ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਾਸਿਓਭਾਉਨਕੀਨੋਨਹਸ
ਮਨਾਇਓ। ਧਾਵਤਕਉਧਾਵਹਿਬਤੁਭਾਤੀਜਿਓਤੇਲੀਬਲਦੁਭੁਮਾਇਓ
ਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਕੀਓਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਿਗਾਇਓ। ਨਾਨਾਭੁਟਿਲ
ਤੇਖਿਓਨਤਬੁਓਓਅਪਨਾਇਓ। ੨॥ ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬਤੁਕੀਏਨਹਿ
ਰੁਸੇਵਿਧਿਅਾਇਓ। ਪੰਚਦੁਤਰਚਿਸੰਗਤਿਗੋਸਟਿਮਤਵਰੋਮਦਮਾਇਓ
ਕਰਓਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਭਗਤਿਵਢਲਸੁਦਿਅਾਇਓ। ਨਾਨਕਹੁ
ਰਿਓਤਰਿਪਾਢੈਗਾਖੁਲਾਜਅਪੁਨਾਇਓ। ੫॥ ੧॥ ੩॥

ਟੋਡੀਮਤਲਾ

ਮਾਨੁਖੁਥਿਨੁਬੁਏਬਿਰਥਾਅਾਇਅਾ। ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਬਤੁਰ
ਜਿਓਮਿਰਤਕਓਢਾਇਅਾ। ਰਹਾਉ। ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਸੁਮੁਕੀਨੋਇ
ਕਰੀਓਮਾਇਅਾ। ਦਾਨੁਪੁੰਨੁਨਹੀਸੰਤਨਸੇਵਾਕਿਤਤੀਕਾਜਿਨਅਾਇਅਾ
ਕਰਿਅਾਭਰਲਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਾਮਨਿਥਾਟੁਬਨਾਇਅਾ। ਸੰਗੁਨਪਾਇਓ
ਪੁਨੇਭਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਦੁਖੁਪਾਇਅਾ। ੨॥ ਸਚੇਦਿਨਸੁਮਜੁਰੀਕਰਤੁ
ਸੁਸਲਤਿਢਗਾਇਅਾ। ਖੇਦੁਭੁਇਓਬੇਗਾਰੀਨਿਅਾਈਘਰਕੋਕਾਮਿਨਅਾ
ਅਾ। ੩॥ ਭੁਇਓਅਨੁਗਤੁਜਾਕਉਪੁਰਕੋਤਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਅਾ
ਧਸੰਗਤਿਕੋਪਰਿਓਜਨਨਾਨਕਤਰਿਰਸੁਪਾਇਅਾ। ੪॥ ੨॥ ੪॥

ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫

ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਤੁਰਿਦੈਤਰਿਨੀਤ

ਬੁਧਿਕਰਤੁਪਰਗਾਸਾਲਗੋਪ੍ਰਭਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਰਹਾਉ। ਦਾਸਤੁਮਾਰੇਕੀਪਾਵ
ਰਾਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ। ਮਤਾਪਤਿਤਤੇਤੋਤਪੁਨੀਤਾਤਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾ
॥੧॥ ਆਗਿਆਤੁਮਰੀਮੀਰੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਤਾਰੇਭਾਵਉ। ਜੋਤੁਦੇਤਿਤਹੀਇਉ
ਤੈਆਨਨਕਤਤੁਪਾਵਉ। ੨॥ ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਸਗਲੇ
ਹਤੀਐ। ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਤੇਇਪਰਾਪਤਿਤਾਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਲਤੀਐ। ੩॥ ਸਦਾ

ਫੇਰੇਤੁ ਮਰੇਤੁ ਪ੍ਰਭਤ ਮਰੇ ਮੀਰਾ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕਤੁ ਮਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾ
ਮੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥

॥ ਟੋਡੀ ਮਤਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮਾ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਏ ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣਗਾ
ਮਾਰਤਾਉ ॥ ਗਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਸਸਗਲ ਤਰ ਵਰ ਕੀਛਾ ਮਾਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿ
ਕਉ ਪਾਵੈ ਸਗਲ ਨਿਗਾਰਥ ਕਾ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੋ ਚਾਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਥਾ
ਉ ਮਾ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇ ਨਾਮਾ ਗਉ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸੁ ਮਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥

ਟੋਡੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਤਿਸਾਧ ਰੈ ॥ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਇਸੁ ਮਨ
ਉਬਰਤ ਨਿਏ ਹਤ ਮਾਰੈ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾ
ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤ ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਰੀ
ਤਬ ਤੁਤੇ ਰੇ ਚਲਤ ਨ ਕਛੁ ਸੰਗਾਰੈ ॥ ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਭੰਡ
ਮੇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥

ਟੋਡੀ ਮਤਲਾ ੫ ਨੀਕੇ ਗੁਣਗਾਉ ਮਿਤ੍ਰੀ ਰੋਗਾ ਮੁਖਉ ਜਲ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਤੈ ਤੇ ਰਹੈ ਈਹਾਉ ਤਾ ਲੋਗਾ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਮੇ
ਰਾ ਮਨ ਤਿਚਰਾਉ ਭੋਗਾ ॥ ਏਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਤੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਤੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ
ਤਲ ਸੋਈ ਲੁਗਾ ਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿਲਿਖਿ ਅਲਿਖੋ ਗੁਗਾ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਥਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ
ਕਰੈ ਜੋਗਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥

ਟੋਡੀ ਮਤਲਾ ੫ ਸਤਗੁਰ ਆਇਓ ਸਗਲਿ ਤੁਤਾਰੀ ॥
ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਤਿ ਤਮਾਰੀ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਜੀ ਠਾਤਰਤਾ
ਪਰਿਓਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥ ੧ ॥ ਲੇਖਾ ਏਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੁਟਤ ਮਨਿ ਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਜਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਤਰ ਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਏ ਪਰਿਓ
ਗਥਿ ਲੇਹੁ ਇਤ ਬਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥

ਟੋਡੀ ਮਤਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ
ਨੇਪੀ ਗਾਇਲਾ ॥ ਸੰਤਿ ਸਹਜੁ ਰਤ ਸੁਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੁਪਲਾਇਲਾ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗ
ਤੋ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਤਿ ਸੇਵਿ ਤਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਲਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਤੁ ਤੇ ਛੁਟਹਿ ਭਵ
ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਥੀ ਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਲਾ ॥
ਅਥਿਨਾ ਸੀਖੇ ਮਚਾਹਿ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿਨਾ ਰਾਇਲਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੦ ॥

ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਨਿੰਦਕੁਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤਾਟਿਓ ਪਰਬੁ ਤਸਪੁਰਬੁ

ਅਲਾਸਿਵਕੈਥਾਦਿਸਿਰੁਕਾਟਿਓ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁਜਾਲੁ ਜਮੁਜੋਤਿਨਾਸਕੈਸੇ ॥
 ਥਾਟਿਓ ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਉਨਿਖੁਟਨਾਹੀਰਾਮਰਤਨੁਪਨੁਪਾਟਿਓ ॥ ੧ ॥ ਰੁਕ
 ਭੁਤਤੋਆਖਿਨਭੀਤਰਿਅਪਨਕੀਆਪਾਇਆ ॥ ਅਗਮਨਿਗਮੁਕੈਤੋਜਾਨੁ
 ਸਭੁਦੇਖੈਲੋਕਸਥਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੧ ॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਕਿਰੁਨਤਨਾ
 ਵਿਖਭਗੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਭੁਜਨੁਕਰਿਸੁਆਮੀਚਾਕਨਕਉਇਕਤਗੇ ॥ ਰਹਾਉ
 ਕਢਿਦੁਬੋਹਿਥਕੇਭੁਟਕਤਥਾਮਨਜਾਹੀਕਰੇ ॥ ਜਿਸਕਾਬੋਹਿਥੁਤਿਸੁਆ
 ਟੇਸੰਗਿਖਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗਲੀਸੈਲਉਠਾਵਤਚਾਪੈਓਉਹੀਪੈਯਗੇ ॥ ਜੇਰਸਰ
 ਕਕਿਉਨਾਹੀਗੁਪਤੁਸਰਦਿਪਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੨ ॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਤੰ
 ਹਨਕਮਲਮਨਿਧਿਆਉ ॥ ਕਾਛਿਕੁਠਾਰੁਪਿਤਥਾਤੰਤਾਅਉਖਧੁਰਿਕੋਨ
 ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨੇਤਾਪਨਿਵਾਰਣਹਾਰਦੁਖਤੰਤਾਸੁਖਰਾਸਿ ॥ ਤਾਕਉਥਿਘਨੁ
 ਲਾਗੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਅਗੈਅਰਦਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਥੈਦਨਾਰਾਇਣਰਹ
 ਰਣੈਕਾ ॥ ਬਾਲਥੁਪਿਪੁਰਨਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੩ ॥
 ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿਅਨੁਕਰੁ
 ਬੁਝਮਸੁਆਮੀਵਸਦੀਕੀਨੀਆਪਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸਕੇਸੇਠਿਰਿਤਿਨਹੀਸ
 ਬਿਨਸੇਸੋਗਸੰਤਾਪਾ ॥ ਤਾਥਦੇਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਤਰਿਤੋਏਮਾਈਥਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿ
 ਜੰਤਤੋਏਮਿਹਰਵਾਨਾਦਉਪਾਰੀਤਰਿਨਾਥਾ ॥ ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੇਦੁਖਭੰਜਾ
 ਥਡਪਰਤਾਪਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੪ ॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਸ੍ਵਾਮੀਸਰਨਿਪਰਿ
 ਥਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਖੰਡਨਕੇਦਾਤੇਤੁਝਬਿਨਕਉਨੁਉਧਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਥੋ
 ਜਤਥੁਪਰਕਾਰੇਸਰਬਅਰਥਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐਮ
 ਰਚਿਬੰਧਿਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀਸੁਰਿਜਨਮਿਲੇਪਿ
 ਨਾਨਕਅਨਦਕਰੇਤਰਿਜਪਿਜਪਿਸਗਲੇਰੋਗਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੧੫ ॥

ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥

ਤੰਤਲਾ ੫

ਕੇਕਭੂਨਬੋਰੀ। ਤੇਰੋਨਹੀਸੁਜਾਨੀਸੋਗੀ। ਰਹਾਉ। ਅਪਨਾਗਮੁਨਚੀਨੋਖਿਨੁਆ
ਜੇਪਰਾਈਸੋਅਪਨੀਮਨੁਆ॥ ੧॥ ਨਾਮੁਸੰਗੀਸੋਮਨਿਨਬਸਾਇਓ। ਦੋਰਿਜਤਿ
ਹੁਰਿਤੁਲਾਇਓ॥ ੨॥ ਸੋਸੰਚਿਓਜਿਤੁਭੁਖਤਿਸਾਇਓ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਸਾਨਹੀ
ਇਓ॥ ੩॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਸੋਤਿਕੁਪਿਪਰਿਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਕੋਤਰਿਆ॥ ੪॥

੧੬॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾਪ ਤਮਾਰੈਏਕੋਤਰੀਤਰੀ। ਆਨਅਵਹਸਿਵਾ

ਨਕਗੀ। ਰਹਾਉ। ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਪਾਇਓ। ਗੁਰਿਸੋਕਉਤਰਿਨਾਮੁਦਿ
ਇਓ॥ ੧॥ ਤਰਿਤਰਿਜਾਪਤਾਪਬੂਤਨੇਮਾ। ਤਰਿਤਰਿਪਿਆਇਕੁਸਲਸਭਿਖੇਮਾ।
ਆਚਾਰਬਿਉਤਾਰਜਾਤਿਤਰਿਗੁਨੀਆ। ਮਤਾਅੰਦਕੀਰਤਨਤਰਿਸੁਨੀਆ॥ ੩॥
ਕੁਨਾਨਕਜਿਨਿਠਾਕੁਰੁਪਾਇਆ। ਸਭੁਕਿਯੁਤਿਸਕੇਗਿਤਮਤਿਆਇਆ॥ ੪॥

੨॥ ੧੭॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾਪ ਘਰੁ੪ ॥ ਦੁਪਦੇ॥

ਸੋਮਨੁਤਰਿਰੰਗੋਲੈਜੈ। ਗਾਲੀਤਰਿਨੀਤੁਨਤੋਇ। ਰਹਾਉ। ਤਉਚੁਢੇਦੀਦਰਸਨ
ਗਦਿਬੀਬੀਬੀਬੀਪੇਖਾ। ਗੁਰਮਿਲਿਭਰਮੁਗਵਾਇਅਏ॥ ੧॥ ਇਤਥੁਪਿਪਾਈ
ਸੋਜਾਪੁਕੰਨਤੁਲੇਖੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਮਾਥੈ। ਇਤਥਿਧਿਨਾਨਕਤਰਿਨੈਲਅਲੇਇ॥ ੨॥

੨॥ ੧੮॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾਪ ਗਗਬਿਗਤੇਲਜੋਮੁਜ਼ਜੋਹੀਓਰੇ। ਹੀਓਮਤ
ਰਜਗੀਮਾਇਓ। ਤੀਤਰਨੀਆਈਸੋਤਿਠਾਖਿਓਰੇ। ਰਹਾਉ। ਘਟੇਘਟੇਘਟੇਸ
ਦਲੋਜੈਬਿਨੁਲਤਦੇਕੈਠੈਪਾਇਓਰੇ। ਮਤਰਾਜਰੇਗਾਬੁਵਾਤੁਸਿਉਲੁਕੁਜਿਓਨਿਤਭਾਗ
ਭਉਸੰਜੋਇਓਰੇ। ਸੁਦਿਮਨਸੀਖਸਾਪੁਜਨਸਗਲੇਥਾਰੇਸਗਲੇਪ੍ਰਾਚਤਮਿਟਿ

੨॥ ੧੯॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾਪ ਘਰੁ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਐਸੋਗੁਨੁਮੇਰੇ

ਭਜੀਕੀਨਾ। ਪੰਚਦੇਖਅਰੁਅਤੰਰੇਗਇਤਤਨਤੇਸਗਲਦੁਰਿਕੀਨਾ। ਰਹਾਉ।
ਮਨਤੇਰੇਢੋਰਿਬਿਖਿਆਤੇਗੁਰਕੇਸਬਦੁਮੇਰੈਤੀਅਰੈਦੀਨਾ। ਰੁਪੁਅਨਰੁਪੁਮੇਰੇਕ
ਤੁਨਬੀਚਾਰਿਓਪ੍ਰੇਮਗਤਿਓਸੋਤਿਤਰਿਰੰਗਭੀਨਾ॥ ੧॥ ਪੇਖਿਓਲਾਲਨੁਪਾਟਬੀਚ
ਏਅਨਦਚਿਤਾਤਰਖੇਪਤੀਨਾ। ਤਿਸਹੀਕੇਗਿਤੁਸੇਈਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸੋਠਾਕੁਰੁਤਿਸ

ਤੀਕੋਧੀਨਾ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸਾਇਰੇ

ਏਤੀਕਰਮਧਰਮਜਪਏਤੀਰਾਮਨਾਮਨਿਰਮਲਤੈਰੀਤਿਆਰਹਾਉ॥ਪੁਰਾਨਾ

ਜੀਵਨਧਨਮੋਰੈਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨੁਪ੍ਰਭਨੀਤਿਆਥਾਟਘਾਟਤੇਜਾਸੰਥੀਸੰਥੀ

ਅਪੁਨੇਕਉਮੈਤਰਿਸਖਾਕੀਤਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਏਮਨਨਿਰਮਲ

ਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿ

ਤਨਕੇਮੀਤਾ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇ

॥ਬਿਸਰੁਨਤੀਨਿਮਖਤੀਅਰੇਤੇਅਪਨੇਭਗਤਕਉਪੁਰਨਦਾਨਾਰਹਾਉ

ਤੁਭਰਮੁਰਾਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਖਜਸੁਜਾਨਾ॥ਕੋਟਿਰਾਜਨਾ

ਮੇਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਦਿਧਾਰਤੁਪ੍ਰਭਮਾਨਾ॥੧॥ਆਠਪਤਰ੍ਹੰਸਨਾਗੁਨਗਵੇ

ਰਿਅਘਾਵਹਿਸਮਰਥਕਾਨਾ॥ਤੇਰੀਸਹਦਿਜੀਅਨਕੇਦਾਤੇਸਦਾਸਦਾਨਾ

ਰਥਾਨਾ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀਧੁਰਿਗਾਦਿ

ਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਤਨਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੀਲੇਚਾਪੁਰਿਗਾਰਹਾਉ॥ਦਰ

ਗਵਿਰਹਿਅਜਸੁਤਮਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਤਜੁਰਿਗਾ॥ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁਗਵ

ਰਤੇਸੇਜਨਕਬਹੁਨਮਰਤੇਝੁਰਿ॥੧॥ਧੰਧਥੰਧਥਿਨਸੇਮਾਇਅਕੇਸਾਧੁਨ

ਮਿਟੇਬਿਸੁਰਾ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਭੈਗਇਸੁਜੀਅਕੇਬਿਨੁਤਰਿਨਾਨਕਜਾਨੇਕੁਰ

੪॥੨੩॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸਾਇਰੇ

ਗਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦਰਸਨਦੇਖਨਕਉਧਰੀਮਨਿਆਸਾਰਹਾਉ

ਰਉਨਾਉਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤੇਮਨਤਨਤੇਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਾ॥ਪੁਰਾਨਾ

ਤਮਸੁਖਦਾਤੇਅਥਿਨਾਸੀਬਿਮਲਜਾਕੇਜਾਸਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੁਰਮ

ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸਾ॥ਸੰਤਿਸਤਜਸੁਖਮਨਉਪਜਿਓਕੋਟਿਸੁਰ

ਰਗਾਸਾ॥੨॥੪॥੨੪॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨ

ਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਮਨਕੋਭਾਵਨਾਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰ

ਚਤੁਰਸਭਥੇਤਾਰਿਦਦਾਸਨਿਵਾਸਭਗਤਗੁਨਗਾਵਨਾ॥ਨਿਰਮਲਰੂਪਅ

ਅਮੀਕਰਮਭੂਮਿਬੀਜਨਸੋਖਾਵਨ॥੧॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾਅਨਨ
ਰਿਦੁਸਰਲਾਵਨਾਰਸਨਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜਸੁਜੀਵਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਜਵ
ਨ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਮਾਇਆਢਲਾਤ੍ਰਿਦਕੀਅਗ

ਨਮੋਘਕੀਢਾਇਆਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਤੜਕਾਜਲਾਗਤਾਉਢੋਡਿਸਿਆਨਪ
ਗੁਚਤੁਗਈਦੁਇਕਰਜੋਜਿਸਾਧਮਗਿਚਲਾਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਾ
ਖਦੇਤਕਾਇਉਉਤਮਫਲਾ॥੧॥ਬੇਦਬਿਖਿਆਨਕਰਤਸਾਧੁਜਨਭਗਤੀਨਸਮ
ਤਨਤੀਖਲਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਚੇਜਨਨਾਨਕਤਰਿਸਿਮਰਨਿਦਤਨਭਏਮਲਾ॥
੨॥੭॥੨੬॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੋਵਡੈਭੁਗਿਦੇ

ਵੈਪਰਮੇਸਰੁਕੋਟਿਫਲਾਦਰਸਨਗੁਰਡੀਠੋਗਤਾਉਗੁਨਗਾਵਤਅਚੁਤਅ
ਨਾਸੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਨਸੇਮਦਫੀਠੋਅਸਥਿਰਭਏਸਾਚਗੰਗਿਰਾਤੇਜਨਮਮਰਨ
ਕੁਰਿਨਤੀਪੀਠੋ॥੧॥ਬਿਨੁਤਰਿਭਜਨਗੰਗਰਸਜੇਤੇਸੰਤਦਇਆਲਜਾਨੇਸਭਿ
ਭੋਗਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨੁਚਲੇਸਭਿਮੁਠੋ॥੨॥੮॥੨੭॥

ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਚਿਤਰਾਸਤਜਿਅਨੰਦੁਤੋ
ਵੈਨੁਰਾਤੀਅੰਕੁਰੁਭਲੇਤਮਾਰਾਗਤਾਉਗੁਰਪੂਰਾਭੋਟਿਓਬਡਭਾਗਿਜਾਕੋਅੰ
ਗੁਪਾਰਾਵਾਰਾਕਰੁਗਤਿਕਛਿਲੀਓਜਨੁਅਪੁਨਾਬਿਖੁਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਜ
ਨਮਮਰਨਕਾਟੇਗੁਰਬਚਨੀਬਤੁਜਿਨਸੰਕਟਦੁਆਰਾਨਾਨਕਸਰਨਿਗਤੀਸੁਆਮੀ
ਗੀਪੁਨਤਪੁਨਤਨਮਸਕਾਰਾ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਮਾ.ਐਮੇਰੇਮ

ਨਕੋਸੁਖਾਕੋਟਿਅਨੰਦਰਾਜਸੁਖੁਭੁਗਵੈਤਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੈਸਭਦੁਖਾਗਤਾਉ॥
ਟੋਡੀਮਕੇਕਿਲਾਬਿਖਨਾਸਤਿਸਿਮਰਤਪਾਵਨਤਨਮਨਸੁਖਾਦੇਖਿਸਰੁਪੁਪੁਰਨ
ਭਈਆਸਾਦਰਸਨੁਭੋਟਤਉਤਰੀਭੁਖਾ॥੧॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਤਾਸਿਧਿਕਾਮ
ਪ੍ਰੇਮਪਾਰਜਾਤਤਰਿਤਰਿਭੁਖਾਨਾਨਕਸਰਨਿਗਤੀਸੁਖਸਾਗਰਜਨਮਮਰਨਫਿਰਿ
ਰਭਨਪੁਖਾ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਟੋਡੀਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਤਰਿਚਰਨਰਿਦੈਓ

ਰਧੇਗੋਸਿਮਰਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਕਾਰਜਸਫਲਹਮਾਰੋਗਤਾਉਪੁੰਨ

प्री.

੪੪੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਗੁਬੈਰਾਜੀਕਾ

ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਦੁਪਦੇ॥

੧

ਸੁਨਿਮਨਅਕਥਕਥਾਤਰਿ ੪-੪੭

੨

ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜੁਸੁਗਾ

੩

ਤਰਿਜਨੁਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਵੈ

੪

ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਸੂਤਾ

੫

ਜਪਿਮਨਤਰਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰਾ

੬

ਜਪਿਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਿਤ

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ

੧

ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਤਰਿਜਸੁਗਾ

੭

ਜੋਤਜੁਮਲਾ

੭

ਦੁਪਦੇ

੬ ਮਃ ੪

੧ ਮਃ ੫

੭

੭

ਪਨੇ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਤਕਾਲੁ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਕਾਮਹਰਾ ਸਾਚੇ

ਬੈਰਾਜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਰਿਨਾਮ
ਸੁਖਿ ਸਿਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਤਿ ਭਜੁ ਗੁੰਮਤਿ ਤਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾ
ਸੁਖਿ ਤਮੁ ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਤਿ ਰਾਮਾ ਸੰਕਰ ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀ ਸਧਿ ਆਇਓ ਨੀ ਜਾਨਿਓ
ਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣਗੰਧੂ ਬਜ ਸੁਗਾਵਤਿ ਸਭ ਗਾਵਤਿ ਤੇਤ ਉਪਾਮਾ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿ
ਕਰੀ ਤਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤੇਸੰਤ ਭਲੇ ਤਰਿ ਰਾਮਾ॥ ੨॥ ੧॥ ਬੈਰਾਜੀ ਮਤਲਾ ੪

ਨੀਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾਜ ਸੁਗਾਇਓ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਤਨੁ ਰਤਨੁ ਤਰਿ ਨੀਕੋ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਾ
ਇਵਾਇਓ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨ
ਗਾਯਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤਿ ਸੁਦੇਵਉ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ॥ ੧॥ ਖਿਨੁ ਕਿੰਚ
ਉਪਾਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰ ਤਥਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇਓ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਤਰਿ ਤੇ
ਰੁਆ ਮੀਦੁ ਖੁਤਉ ਮੈਰੋ ਗੁਗਵਾਇਓ॥ ੨॥ ੨॥ ਬੈਰਾਜੀ ਮਤਲਾ ੪

ਤਰਿ ਨਰਾਮਨਾ ਮਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਜੇਕੋ ਨਿੰਦਕ ਰੇ ਤਰਿ ਜਨ ਕੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਨ ਗਵਾਵੈ॥
ਰਹਾਉ॥ ਜੇਕਿਉ ਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਤੀ ਮਤਿ ਦੇ
ਰੁਆ ਮੀ ਤਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ਵਿਚਿ ਧਾਤੁ ਪੰ
ਚਾਪਿ ਪਾਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਤ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ਤਰਿ ਆਪੇ ਸੁਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ॥ ੨॥ ੩॥

ਬੈਰਾਜੀ ਮਤਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮਨਾਮ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ਕੋਟ ਕੁਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ
ਨ ਭਖੈ॥ ਤਰਿ ਭਵ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਤਰਿ ਸੁਆਮੀ॥
ਤਰਿ ਰਭਉ ਨਿਰਵੈ॥ ਰੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਤਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ ਕਢੁਨ ਦਭਿਨ ਆਵੈ॥ ਤਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁ
ਰੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਸਾਤੁ ਸਰਾਫੁਰਤਨੁ ਤੀਰਾ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਿ ਪਾਕੇ ਸੁਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਤਾਏ॥ ਸੇਸਾਤੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ॥ ੨॥ ੪॥ ਬੈਰਾਜੀ ਮਤ

ਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਤਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਰਿ ਧਿਆਈ ਐ ਸੁਖ ਦਾ
ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਨਿ ਕੁੰਟ ਮਤਿ ਉਰਧ ਲਿਵਲਾਗਾ॥ ਤਰਿ ਰਖੈ

੪੪੬

ਉਦਰਮੰਡਰਾਸੋਐਸਾਤਰਿਸੇਵਹੁਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਤਿਛ
ਰਦੈਬਸਿਆਮੇਰਾਤਰਿਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰ ਤੁਨਮਸਕਾਰਾਤਰਿਭਿੰਨੁ
ਐਤਰਿਜਪੁਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੨॥੫॥ ਬੈਰਾਜੀਮਤਲਾਤ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਇ॥ਜੇਇਛਾਹਿਸੋਈਠਲੁਪਾਵਹਿਛਿਦੁਖੁਨਲਾ
॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਸਾਥੁਤਪੁਜਾਜਿਤੁਤਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਬਿਨੁ
ਤੋਰਪ੍ਰੀਤਿਸਭਫੁਰੀਏਕਖਿਨਮਤਿਬਿਸਰਸਭਜਾਇ॥੧॥ਤੁਥੇਅੰਤੁਸਰਬ
ਕਿਓਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਰਦਿਤੁਮਾਰੀਤਰਿਜੀਉਭਵੈਤੈਵੈਏ
੨॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬੈਰਾਜੀਮਤਲਾਤ
ਘਰੁ੧ ॥ਦੁਪਦਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕੇਟਿਜਨ
ਖਗਵਾਇਓ॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਚਾਹਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤਰਿਨਾ
ਇਓ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਤਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ
॥੭॥ ਜੋੜਜੁਮਲਾ॥੬

ਪਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾ
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਾਤਲਾ ੧

ਘਰੂ ੧

ਯਕਅਰਜਗੁਠਤਮਪੇਸਿਤੋ ੬੬੮

ਘਰੂ ੨

ਭਉਭੇਰਭੰਗਖਲਜੀਮੇਰਾ
ਚੰਤੁ

ਘਰੂ ੩

ਇਤੁਤਨੁਮਾਇਅਪਾਤਿਆ

ਇਅਨਜੀਏਮਾਨਜਾਕਾਇ

ਜੈਸੀਮੈਅਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀ ੬੬੯

ਮਾਤਲਾ ੬ ਘਰੂ ੨

ਸਭਿਅਏਤੁਕੀਮਖਸਮਾਹੁ

ਨਿਤਨਿਤਫਲਕਰਮਕਮਵੈ

ਮਾਤਲਾ ੪ ਘਰੂ ੧

ਖਾਕਨੁਰਕਰਦੰਅਲਮ

ਘਰੂ ੨

ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਤੀਕੋਇ

ਘਰੂ ੩

ਮਿਠਰਵਾਨੁਸਾਹਿਬੁਮਿਠਰ ੬੫੦

ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਮੁਸਤਾਕੁ

ਮੀਰਾਦਨੰਦਿਲਸੋਚਾ

ਪਨੇ

ਮਾਤਲਾ ੮

੧ ਜਾਗਲਤੁਰੇਮਨਜਾਗਲਤੁ

੨ ਚੇਤਨਾਤੈਤਉਚੇਤਿਲੈਨਿਸਿ

੩ ਤਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਏਲੈ

ਮਾਤਲਾ ੧ ਘਰੂ ੨

ਗਇਸਾ

੧ ਜਿਨਿਕੀਅਤਿਨਿਦੇਖਿਅਕਿ

ਮਾਤਲਾ ੬ ਘਰੂ ੨

੧ ਤਰਿਕੀਅਕਥਾਕਤਾਈ ੬੫੧

੧੭ ਜੋਤਜੁਮਲਾ

੧੫	ਚਉਪਦੇ		
੫	ਮ: ੧	੫	ਮ: ੫
੨	ਮ: ੬	੩	ਮ: ੮

੨ ਗਇਸਾ

੧੭

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਥਾਈਭਗਤਾਕੀ॥

ਕਬੀਰਜੀ॥ ਘਰੂ ੧

੧ ਬੇਦਕਤੇਬਇਠਤਰਾਭਈ ੬੫੨

ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥

੧ ਮੈਅੰਧੁਲੇਕੀਟੇਕਤੇਰਾਨਾਮ

੨ ਤਲੇਘਾਗੰਤਲੇਘਾਗੰਖੁਸਿ

੩

੧੭ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੪੪੮

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੧

ਘਰੁ ੧

ਏਕ ਅਰਜਗੁਣ

ਤੇ ਦਰਗੋ ਸਕੁਨ ਕਰਤਾਰਾ ਤਕ ਕਥੀਰ ਕਰੀ ਮਤੁ ਥੈ ਐਥੁ ਪਰਵਦ ਗਗਾ
ਅਮੁਕਾ ਮੇਠਾਨੀ ਤਤਕੀ ਕਦਿਲ ਦਾਨੀ ਮਮਸਰ ਮੁਇ ਅਜਰਾਈ ਲਗਿ
ਦਿਲ ਏਚਿਨ ਦਾਨੀ ਰਹਾਉ ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦ ਗੰ ਕਸਨੇ ਸਦਸ
ਅਖਿਰ ਬਿਅਠਤ ਮਕਸਨ ਦਾਰਦ ਚੁੰ ਸਵਦਤਤ ਬੀਗ ॥੨॥ ਸਥਰੇ ਜਗਸ
ਤਵਾ ਕਰਦੇ ਮਥਦੀ ਖਿਆਲਾ ਗਾਏ ਨਨੇ ਕੀ ਕਾਰ ਕੁੰਦ ਮਮਾਈ ਚਿਨੀ ਅਰ
੩॥ ਬਦ ਬਖਤ ਹਮ ਚੁਬਕੀ ਲਗਾ ਛਿਲਾ ਬੇਨ ਜਰ ਬੇਬਾ ਕਾ ਨਾਨਕ ਬਗੇ ਬਦ
ਤੇਰੇ ਚੁੰ ਪਾਖਾ ਕਾ ॥੪॥ ੧॥

ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਭਉ ਤੇਰਾ ਭੰਗ ਖਲਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤਾ ਮੈਦੇ ਵਨ ਭੁਆ ਅਤੀਤਾ ਕਰਕਾਸਾ ਦਰ
ਭੁਖਾ ਮੈਦਰਿ ਮਾਗਉ ਨੀਤਾਨੀਤਾ ॥੧॥ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਉ ਸਮਾਇ ਮੈਦਨ
ਭੀ ਖਿਆਪਾਇ ਰਹਾਉ ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਾ ਮੈਂ ਤਰਾ ਸੂਰਬ ਸਰੀਰਿ
ਚੰਦਨ ਭਗਤ ਜੋਤਿ ਇਨੇ ਤੀ ਸਰਬੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ॥੨॥ ਪਿਅਪਦ ਭੰਗ ਕੇ
ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਵਰਨ ਮਹਿ ਤੇਇ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰੇਤਾ ਨਿਵਲਾਇ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਦਰਿ
ਪਾਇ ॥੩॥ ੧॥ ੨॥

ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਇਤੁਤਨ

ਪਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤ ਜਲਾ ਬਿਰੰਗਾਏ ਮੇਰੇ ਕੰਤਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲ ਜਪਿਆਰੇ
ਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥ ਤੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੈਨਿ ਜੇ ਤੇਰਾ
ਕੈਂ ਤੰਉ ਸਦਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਰਹਾਉ ਕੰਦਾਇ ਆਰੰ ਕੁਣਿ ਜੇ ਥੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾ
ਉ ਮਜੀਠਾ ਰੰ ਕੁਣ ਵਲਾ ਜੇ ਰੰ ਕੁ ਸਾਤਿ ਬੁਐ ਸਾਰੰ ਗੁਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲ
ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ਪੁਤ੍ਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੀ
ਪੇਸਾ ਜੇ ਅਪੇਰੰਗੇ ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਦਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਅਪੇਤੀਰੰ
੧॥ ੩॥

ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੧

ਇਆਨ ਜੀਏ ਮਾਨ ਜਾ ਕਾਇ ਕਰੇ

ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੈਨਿ ਜੇ ਤੇਰਾ
ਕੈਂ ਤੰਉ ਸਦਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਰਹਾਉ ਕੰਦਾਇ ਆਰੰ ਕੁਣਿ ਜੇ ਥੀ ਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾ
ਉ ਮਜੀਠਾ ਰੰ ਕੁਣ ਵਲਾ ਜੇ ਰੰ ਕੁ ਸਾਤਿ ਬੁਐ ਸਾਰੰ ਗੁਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲ
ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ਪੁਤ੍ਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੀ
ਪੇਸਾ ਜੇ ਅਪੇਰੰਗੇ ਅਪੇਨ ਦਰਿ ਕਰੇਇ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਦਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਅਪੇਤੀਰੰ

ਅਰਿੰਗੋਕੀਨਮਾਏਤਿ। ਸਤੁਨੈਧਨਕੰਮਲੀਏਬਤੁਕਿਆਛੁਛੇਤਿ। ਭੈਕੀਆ
ਤਿਜਲਾਈਅਨੈਲੀਭਾਵਕਾਕਰਿਸੀਗਾਰੇ। ਤਾਸੇਤਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾਗੀਜਾਸਤੁ
ਤੁਐਅਰੇ॥ ੧॥ ਇਆਲੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਧਨਕੰਤਨਭਾਵੈ। ਕਰਲਪਲਾਤਕਰੇ
ਤੁਤੇਰੇਸਾਧਨਮਤਲੁਨਪਾਵੈ। ਵਿਦੁਕਰਮਾਕਿਢੁਪਾਈਐਨਾਹੀਜੇਬਤੁਤੇਰਾਧਾਵੈ।
ਵਲੋਰੁਅਠੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀਮਾਇਆਮਾਤਿਸਮਾਲੀ। ਇਨੀਬਾਤੀਸਤੁਪਾਈਐਨਾ
ਭਈਕਮਲਿਇਆਲੀ॥ ੨॥ ਜਾਇਪੁਢਤੁਸੇਤਾਗਣੀਵਾਏਕਿਨੀਬਾਤੀਸਤੁਪਾਈ
ਜੇਕਿਢੁਕਰੇਸੇਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਤਿਕਮਤਿਤੁਕਮੁਚੁਕਾਈਐ। ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਿ
ਦਰਬੁਪਾਈਐਤਉਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ। ਸਤੁਕਤੈਸੇਕੀਜੈਤਨੁਮਨੇਦੀਜੈਐ
ਪਰਮਲੁਲਾਈਐ। ਏਵਕਤਤਿਸੇਤਾਗਣੀਭੈਏਇਨੀਬਾਤੀਸਤੁਪਾਈਐ॥
ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸਤੁਪਾਈਐਅਉਰੁਕੈਸੀਚਤੁਗਈ। ਸਤੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਕੈ
ਦਿਨੁਲੇਖੈਕਾਮਲਿਨਉਨਿਪਿਪਾਈ। ਆਪਏਕੰਤਪਿਆਰੀਸਾਸੇਤਾਗਣਿਨਾਨ
ਸਰਗਈ। ਐਸੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਤਜਕੀਮਾਤੀਅਤਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਲੀ। ਸੁੰਦਰਿ
ਦੇਸਰੁਪਬਿਚਖਦਿਹਤੀਐਸਾਸਿਆਲੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੪॥ ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ

ਜੈਸੀਮੈਅਵੈਖਸਮਾਕੀਕਾਲੀਤੈਸੜਾਕਰੀਗਿਆਨੁਵੇਲਾਲੋ। ਪਾਪਕੀ
ਵਲੈਕਾਬਲਤੁਧਾਇਆਜੇਗੀਮੰਗੇਦਾਨੁਵੇਲਾਲੋ। ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਢੁਪਿਖਲੇ
ਕੁੜਠਿਰੈਪਰਧਾਨੁਵੇਲਾਲੋ। ਕਾਜੀਆਬਾਮਲਾਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾ
ਵੇਲਾਲੋ। ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਪੜਤਿਕਤੇਬਾਕਸਟਮਤਿਕਰਤਿਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥
ਤਿਸਨਤੀਤੋਰਿਤਿੰਦਵਾਲੀਆਏਤਿਭੀਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ। ਖੁਨਕੇਸੇਤਿਲੇਗਾਵੀ
ਤਿਨਾਨਕਰਤੁਕਾਕੁੰਗੁਪਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ ੧॥ ਸਾਤਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕੁਗਾਵੈਮਾਸਪੁਰੀ
ਰੇਆਖੁਮਸੋਲਾ। ਜਿਨਿਉਪਾਈਰੰਗਿਰਵਾਈਥੈਠਾਵੈਥੈਵਖਿਇਕੇਲਾ। ਸਚਾਸੇ
ਨਹਿਭੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੜਾਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਸੋਲਾ। ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕੁਟੁਕੁ
ਨੀਤਿੰਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀਬੇਲਾ। ਆਵਨਿਅਠ੍ਹਾਭੈਜਨਿਸਤਾਨਵੈਤੋਰੁਭੀਉਠਸੀ
ਨਰਦਕੇਲਾ। ਸਚਕੀਬਾਲੀਨਾਨਕੁਆਖੈਸਰੁਸੁਲਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇਲਾ॥ ੨॥

੨॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੪੪੮

ਰਗੁਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਮਿਸਭਵਰਤਨੀ॥ ਸਚੁਸਾਤਿਥੁਸਾਚਾਖੇਲੁਸਭੁਤਰਿਧਨੀ॥ ੧॥ ਸਾਚੁ
ਚੁਸਭੁਉਪਰਿਤਰਿਧਨੀ॥ ਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਇਸਹੀਕੁਕਿਸੁਲੇਖੈਤਦੁਗਨੀ॥
ਪਉਣਪਾਣੀਧਰਤੀਆਕਾਸੁਘਰਮੰਦਰਤਰਿਥਨੀ॥ ਵਿਚਿਵਰਤੈਨਾਨਕਅੰ
ਕਹੁਕਿਆਗਨੀ॥ ੨॥ ੧॥

ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੪

ਨਿਤਨਿਰਭਰ

ਕਮਾਇਥਫਾਵੈਦੁਰਮਤੀਆ॥ ਜਬਆਵੈਵਲਵੰਚਕਰਿਫੁਰੁਤਥਜਾਵੈ
ਆ॥ ੧॥ ਐਸੀਥਾਜੀਸੈਸਾਰੁਨਚੈਤੈਤਰਿਨਾਮਾ॥ ਖਿਨਮਤਿਥਿਨਸੈਸਭੁ
ਮਨਧਿਆਇਰਾਮਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਵੇਲਾਚਿਤਿਨਾਵੈਜਿਤੁਅਇਕੰਟਕੁਕ
ਆ॥ ਤਿਸੁਨਾਨਕਲਏਛਡਾਇਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਿਰਦੈਵਸੈਆ॥ ੨॥ ੨॥ ੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧ ਖਾਕਨੁਰਕਰਦੰਆਲਮਦੁਨੀਆਇ॥ ਅਸਮਾਨਜਿਮੀਦਰ
ਥਪੈਦਾਇਸਿਖੁਦਾਇ॥ ੧॥ ਬੰਦੇਚਸਮਦੀਦੰਫਨਾਇ॥ ਦੁਨੀਆਮੁਰਦ
ਨੀਗਾਛਲਹਵਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੋਬਾਨਪੈਵਾਨਤਰਾਮਕੁਸਤਨੀਮੁਰਦਰਥ
ਇ॥ ਦਿਲਕਥਜਕਥਜਾਕਾਦਰੋਦੋਜਕਸਜਾਇ॥ ੨॥ ਵਲੀਨਿਆਮਤਿਥਿ
ਦਰਥਾਗਮਿਲਖਖਾਨਾਇ॥ ਜਬਅਜਰਾਈਲਥਸਤਨੀਤਥਚਿਕਰੋਕਿਦ
॥ ਹਵਾਲਮਾਲੁਮਕਰਦੰਪਾਕਅਲਾਤਾ॥ ਬੁਗੋਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਪੇਸਿਦਰ
ਦਾਤਾ॥ ੪॥ ੧॥

ਤਿਲੰਗਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨

ਤੁਧੁਥਿਨੁਦੁ

ਕੋਇ॥ ਤੁਕਰਤਾਰੁਕਰਤਿਸੋਤੋਇ॥ ਤੇਰਾਜੋਰੁਤੇਰੀਮਨਿਟੇਕਾ॥ ਸਦਾਸਦਾ
ਕਏਕਾ॥ ੧॥ ਸਭਉਪਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਦਾਤਾਰੁ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਆਧਾਰੁ॥ ਰਹ
ਤੈਤੁਤੈਤੁਤੋਵਨਤਾਰਾ॥ ਅਗਮਅਗਾਧਿਉਚਅਪਾਰਾ॥ ਜੇਤੁਧੁਥੇਵਹਿਤਿਨ
ਨਾਤਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਇ॥ ੨॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾਰੁਪ੍ਰਾਗੁ

ਗੋਬਿੰਦ ਅਨੁਪਾਸਿ ਮਰਿਸਿ ਮਰਿਸਿ ਮਰਿਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਮਪਰਾਪ
ਤੇਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨ ਜਪਿ ਅਤਿ ਸਕਉ ਬਲਿਤਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗ ਤੈਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਚਾ ਪੁਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਬਾਢੁ ਉਪੁਰਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮਿਤਰ ਵਾਨੁ ਸਾਤਿ ਬੁਮਿਤਰ ਵਾਨੁ
ਸਾਤਿ ਬੁਮੇਰੀ ਮਿਤਰ ਵਾਨੁ ॥ ਜੀ ਅਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਕਾਏ
ਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਤੁ ਪੁਰਾਖੈ ਗਾਸਿ ਰਜ ਕੁਤਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇ ਸਤੁ ਕੀ ਅਸੋ
ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦ ਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਗਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਮਲ ਕੁਟਿਲਾ ਕਾਸ ਚਾਪਰ ਵਦਗਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀ ਐਵ
ਰੇਖ ਵਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੁਬੰਦ ਗੀਜਿ ਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਤੁਸਮ ਰਬੁ
ਅਕਬੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਸ ਦਾਨੁ
ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁ
ਜਤ ਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਆਏ ਕਤੁ ਹੀ ਸੁਭ ਖਲ ਕਹੀ ਤੇ ਪਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਿਥਾ
ਰਿਥਾ ਪਦਾ ਅਚਰ ਜਤੇ ਰੇਰੁ ਪ੍ਰਾ ॥ ਕਉ ਦੁਜਾ ਏ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿ ਅਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪਾ ॥
੧ ॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲ ਕਜਤਾਨ ਅਲਹ ਮਿਤਰ ਵਾਨੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਨਿ
ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋਕਿ ਦੇਜ ਕਿਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਅਜਰਾਈ ਲੁਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿ ਸੁਤੇਰਾ ਆਪਾ
ਗੁਰੁ ਉਸ ਕੇ ਸੰਗ ਲਾਠੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇ ਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਦੁਨੀ ਆਚੀ ਜਠਿ
ਲਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਉ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੁਝਿ ਆਸ ਦਾਏ ਕ ਸੁਗਉ
੪ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਮੀਰਾ ਦਾਨਾ ਦਿਲ ਸੋਚਾ ॥ ਮੁਹਬ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਤ ਬੰਦੀ ਸੋਚਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਤਿ ਬੁਕਢੁ ਨਾ
ਜੇਇ ਸਕਾ ਮੋਲਾ ॥ ਪਾਕ ਪਰਦ ਗਾਰੁ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਰੁ ਤੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਦਸੁ ਰੀਰੀ
ਦੇਹਿ ਦਿਲ ਵਰਤੁ ਹੀ ਤੁਹੀ ਏ ਕਾ ॥ ਕਰਤੇ ਰਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਲ ਕਨਾਨ ਕਤੇਰੀ ਏ
ਕਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਤਿਲੰਗਮੁਤਲਾ

ਜਗਲਤੁਰੇਮਨਜਗਲਤੁਕਤਾਗਾਫਲਸੇਇਆਜਿਤਨੁਭੋਪਯੋ
ਗਤੀਸੋਭੀਸੰਗਿਨਤੋਇਆਰਤਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੰਧਜਨਤੋਤੁਜ
ਕੀਨਾਜੀਉਛੁਟੈਜਬਦੇਤਤੇਰਾਰਿਅਗਨਿਮੈਤਿਦੀਨਾ॥੧॥ਜੀਵਿ
ਬਿਉਤਾਰੈਜਗਕਉਤੁਮਜਾਨਉ॥ਨਾਨਕਤਰਿਗੁਲਗਾਇਲੋਸਭਜੁ
ਨੋਉ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗਮੁਤਲਾ ੮ ਚੇਤਨਾਤਉਦੇਖਿ
ਦਿਨਮੈਪ੍ਰਾਨੀ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਛੁਧਬਿਤਾਤੁਤੈਫੁਟੈਘਟਜਿਉਪਾਨੀ॥ਗ
ਤਰਿਗੁਨਕਾਤਿਨਗਾਵਤੀਮੂਰਖਅਗਿਆਨਝੂਠੈਲਾਲਚਿਲਗਿਕੈਲੇ
ਸਪਛਾਨਾ॥੧॥ਅਜਤੁਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਹੀਜੋਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁ
ਤਿਤਭਜਨਤੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥੨॥ ਤਿਲੰਗਮੁਤਲਾ ੮
ਤਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਾਇਲੋਜੋਸੰਗਿਤੋਰੇ॥ਅਉਸਰਬੀਤਿਓਜਾਤੁਕੈ
ਨਿਲੈਮੇਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਸੰਪਤਿਰਥਧਨਰਾਜਸਿਉਅਤਿਨੇਹੁਲਗਾਵੈ
ਲਛੰਸਜਬਗਲਿਪਰੀਸਭਭਉਇਉਪਰਾਇਓ॥੧॥ਜਾਨਿਓਇਕੈ
ਤੈਕਾਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ਪਾਪਕਰਤਸਕੁਚਿਉਨਹੀਨਤਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਉ
ਜਿਤਬਿਧਿਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਸੇਸੁਨੁਰੇਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕਤਤਪੁਕਾਰਿ
ਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥੩॥੩॥੧੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗਮੁਤਲਾ

॥ਗਾਇਸਾ॥

ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਕਿਅਕਤੀਐਰੇਭਾਈ॥
ਜਾਵੈਕਰੇਆਪਿਜਿਨਿਵਾਜੀਤੈਲਾਈ॥੧॥ਗਾਇਸਾਪਿਅਰੇਕਾਰਿ
ਤੁਸਦਾਸੁਖੁਤੇਈ॥ਰਤਾਉ॥ਜਿਨਿਗੰਗਿਕੰਤੁਨਰਾਵਿਅਸਾਪਛੋਰੇਤ
ਥਪਛੋਜੈਸਿਰਪੁਣੈਜਬਰੈਦਿਵਿਤਾਈ॥੨॥ਪਛੋਤਵਾਨਮਿਲੈਜਬਦੇ
ਸਾਰੀ॥ਤਾਠਿਰਿਖਿਅਰਾਰਾਵੀਐਜਬਅਵੈਗੀਵਾਰੀ॥੩॥ਕੰਤੁਲੀ

ਦੀ ਮੈਂ ਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹਾ ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਏ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੇ ਸੁਧਰੇਤਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿ
 ਸਖੀ ਸਤੁ ਗਵਿ ਅਤਿ ਨ ਪੁਛ ਉਗੀ ਜਾਏ ॥ ਪਾਇ ਲਗ ਉਥੇ ਨ ਤੀ ਕਰ ਉਲੇ
 ਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥ ੫ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕ ਭਉ ਚੰਦ ਨੁਲਾਵੈ ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਮ
 ਕਾ ਮਇ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿ ਅਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿ
 ਮਿਲਿ ਅਕਹੀ ਐਰੇ ਸੋਈ ਨ ਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਲੇਚੀ ਐ ਬਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਤੋਈ ॥ ੭
 ਕਾ ਤੁਮਿ ਲੈ ਭੁਨਿਧਾ ਤੁਕ ਉਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਦੀ ਐ
 ਤੇ ਅਨ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਪਾਨ ਦਵਾ ਜੀ ਤੇਇ ਘਰਿ ਖਰਸਾਰ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਰਸੀ
 ਤੇ ਵੈ ਮੁਸਕਕਾ ਤੂੰ ਛੁਲ੍ਹ ਪਛਾਣੈ ॥ ੯ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮਿ
 ਜਾਵੈ ॥ ਸਤ ਜੇ ਸਤ ਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ੧ ॥

੧੦ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
 ਰੀਕੀ ਆਕਥਾ ਕਹਾਦੀ ਆਗੁ ਰਿਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈ ਅਧਾ ॥ ਬਲਿਤਾਰੀ ਗੁਰ ਅ
 ਦੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਅਧਾ ॥ ੧ ॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ॥ ਤੁਮੇ
 ਗੁਰੁ ਕੋ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਤਰਿ ਭਾਵ ਦੇ ਸੇ ਗੁਰੁ ਤਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਗੁ
 ਕ ਭਾਵ ਮੰਨਿ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿ
 ਅਤਿ ਨ ਕਉ ਤਉ ਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਤਾਰੀ
 ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੈ ਦੁਖ ਮੇਟਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁ
 ਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟ
 ਹੁ ਨ ਕੁਵਾਰਿ ਆਸ ਦਾਸ ਦਕੁਰ ਥਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਤ ਰਿਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੈ ਜੇ ਹ
 ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵ ਦੇ ਤਿਨ ਤਰਿ ਛਲ੍ਹ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ ਤ
 ਰਿ ਸੇਤੀ ਤੈ ਪਿਰਤ ਜੀ ਤਿਨ ਜੀ ਅਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀ ਵੇਦੇ
 ਰਿਨਾ ਮੁਸਮਾਲੇ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿ ਅਤਿ ਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜ
 ਏਆ ॥ ਓਇ ਅਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਿ

ਪਿਆਰੈ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਅਗੁਰੁ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਪੰਨੋ ॥ ਗੁਰਿ ਤਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ॥
 ਭੁਪੰਨੋ ॥ ੯ ॥ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵ ਦੇ ਸੇ ਪੰਨ ਪਗਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰਿ
 ਰਿਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਕੁਰਥਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ॥ ਸੇ ਅੰ
 ਭਾਈਆ ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਪੈਨਾਈਆ ॥ ਤਰਿਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥ ੧੧ ॥
 ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾ
 ਜਿਯੋ ਲਿਯੋ ਲਿਪੀ ਜੈ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀਜੀਆ ਲਾ
 ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿ ਭਜਿ ਮਿਪ ਕਜਿ ਚਲਾਈਆ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਨਾ
 ਚੇਤਿ ਆਤਿ ਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇ ਜਿਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ
 ॥ ੧੪ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਤੈ ਕੋਈ ਗੁੰਮੁ ਖਿਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁ
 ਆਰੰਗਰ ਲੀਆ ਮਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ ਤਾ ਆਖੀ ਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸੰ
 ਉਗੁਰਵਿਟੁ ਸਦਵਾਰਿ ਆਜਿ ਨਿਦਿ ਤਜਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੇ ਪੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸਾ
 ਜੇ ਤਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਤਉ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਗੁਰੁ ਵਿਗਸਿ ਆਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ
 ॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ
 ਆਤਿਨ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥ ੧੭ ॥ ਤਰਿ ਕਾਮਾਰਗੁ ਆਖੀ ਐ ਕੁਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿ
 ਈ ਐ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਤੈ ਤਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈ ਐ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰੁ
 ਆਗਧਿ ਆਸੇ ਸਾਹਵ ਭਦਾਏ ॥ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਵਾਰਿ ਆਗੁਰ ਬ
 ਸਮਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਤੁਠਾ ਕੁਰੁ ਤੁਸਾ ਤਿਥੇ ਤੁਠੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦ
 ਗੁਲੀ ਗਤੀਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆਪੇ ਤਰਿ ਇਕੁ ਰੰਗੁ ਤੈ ਆਪੇ ਬਤੁ ਰੰਗਿ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭ
 ਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗਿ ॥ ੨੨ ॥ ੨ ॥

ਚਉਪਦੇ ੧੫ ਗਇਸੇ ੨ ਜੋਤਿ ਜੁਮਲਾ ੧੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਿਲੰਗਥਾਈਭਗਤੰਕੀ

੫੮੧

ਬੇਦਕਤੇਬਇਠਤਰਾਰਾਈਦਿਲਕਾਠਿਕਰੁਨ

ਵੀਰਜੀ॥

ਇਹਾਦੁਕਦਮੁਕਰਾਹੀਜਉਕਰਤੁਤਾਜਿਰਤਜੁਰਿਖੁਦਾਇ॥੧॥ਬੰਦੇਖੋਜੁਦਿਲ
ਰੋਜਨਾਠਿਗੁਪਿਰੇਸਾਨੀਮਾਤਿ॥ਇਤਜੁਦੁਨੀਅਸਿਤਰੁਮੇਲਾਦਸਤਗੀਰੀਨ
ਗਰਤਉ॥ਦਰੋਗਪਤਿਪਤਿਖੁਸੀਤੇਇਥੇਖਬਰਬਾਦੁਥਕਾਤਿ॥ਤਕੁਸਚੁਖਾ
ਕੁਖਲਕੀਮਿਅਨੇਸਿਆਮਮੁਰਤਿਨਾਤਿ॥੨॥ਅਸਮਾਨਮਿਅਨੇਲੰਗਦਗੀ
ਗੁਸਲਕਰਦਨਬੁਦਾ॥ਕਰਿਠਿਕਰੁਦਾਇਮਲਾਇਚਸਮੇਜਤਤਤਮਉਜੁਦੁ
ਅਲਾਤਪਾਕੰਪਾਕਤੈਸਕਕਰਉਜੇਦੁਸਰੋਤੈ॥ਕਬੀਰਕਰਮੁਕਰੀਮੁਕਾ
ਕੁਕਰੈਜਨੈਸੇਇ॥੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਲੰਗਥਾਈਨਾਮ

ਵੀਰਜੀ॥ ਮੈਅੰਧੁਲੇਕੀਟੇਕਤੇਰਾਨਾਮੁਖੰਦਕਾਰਾ॥ਮੈਗਰੀਥਮੈਸਕੀਨਤੇ
ਨਾਮੁਤੈਅਧਾਰਾ॥ਰਤਉ॥ਕਰੀਮੰਰਤੀਮੰਅਲਾਤੰਗਨੀ॥ਤਜਰਾਤਜੁਰਿ
ਰੇਪੇਸਿਤੰਮਨੀ॥੧॥ਦਰੀਅਉਤੁੰਦਿਤੰਦਤੁਬਿਸਿਆਰਤੁਪਨੀ॥ਦੇਤਿਲੇਤਿਏ
ਤੁੰਤਿਗਰਕੇਨਤੀ॥੨॥ਤੁੰਦਾਨੰਤੁੰਥੀਨੰਮੇ॥ਬੀਚਾਰੁਕਿਆਕਰੀ॥ਨਾਮੇ
ਰਸੁਆਮੀਬਖਸੰਦਤੁੰਤਰੀ॥੩॥੧॥ ਤਿਲੰਗ॥ ਤਲੇਘਾਰੰਤਲੇਘਾਰੰ
ਰੁਸਿਖਬਰੀ॥ਬਲਿਬਲਿਜੰਉਤਉਬਲਿਬਲਿਜੰਉ॥ਨੀਕੀਤੇਰੀਬਿਗਾਰੀਅਲੇ
ਰਾਨਉ॥ਰਤਉ॥ਕੁਜਾਅਮਦਕੁਜਾਰਠਤੀਕੁਜਾਮੇਰਵੀ॥ਦੂਰਿਕਾਨਗਰੀਰਾ
ਨਿਬੁਰੇਈ॥੧॥ਖੁਬੁਤੇਰੀਪਕਸੀਠੇਤੇਰੇਬੋਲਾ॥ਦੂਰਕਾਨਗਰੀਕਾਤਕੇਮਗੋਲਾ॥੨॥
ਚੰਦੀਤਜਰਅਲਾਮਏਕਲਖਾਨੰ॥ਤਮਚਿਨੀਪਤਿਸਾਤਸੰਵਲੇਬਰਨੰ॥੩॥
ਅਜਪਤਿਗਜਪਤਿਨਰਠਨਰਿੰਦਾ॥ਨਾਮੇਕੇਸ਼ੁਮੀਮੀਰਮੁਕੰਦਾ॥੪॥੨॥੩॥

ਵੀਰਜੀ ੧ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੨ ਜੋਤੁਮਲਾ ੩

542

ॐ
१६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾਗੁਸੁਤੀਕਾ
ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ
ਘਰੁ ੧

१ ਭੰਗਧੋਇ ਬੈਸਿਧੁ ਪੁਦੇਧੁ ੬੫੫
ਘਰੁ ੨

੨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨਥਾਤਰਿ ਜਾਇ
ਘਰੁ ੬

੩ ਉਜਲੁ ਕੈ ਤਚਿਲਕਦਾਧੁ
੪ ਜਪਤਪਕਾਬੰਧਥੇ ਰੁਲਾ
੫ ਜਿਨਕਉਭੰਡੈ ਭਉਤਿਨ
੬ ਭੰਡਾਤਢਾਸੋਇ ਜੋਤਿਸੁਭਾ
੭ ਜੋਗੀਤੋਵੈ ਜੋਗੈਥੋਗੀਤੋਵੈ
ਘਰੁ ੭

੮ ਜੋਗੁਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨਭੰਡੈ ੬੫੬
੯ ਕਉਲਤਰਾਜੀਕਵਲੁਤੁਲਾ
ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਮਨਿਗਮਨਮੁਆਰਾਧਿਆ
੨ ਭਉਹਿਨਾਮੁਭਜਿਓਪੁਰਖੋਤ
੩ ਭਉਹਿਨਾਮੁਭਜਿਓਪੁਰਖੋਤ
੪ ਭਉਹਿਨਾਮੁਭਜਿਓਪੁਰਖੋਤ
ਘਰੁ ੨

੫ ਗੁਰਮਤਿਨਗਰੀਬੋਜਿਓਜਾਈ ੬੫੭
੬ ਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿਤਰਿਗੰਗੁ
੭ ਜਿਤਵਾਤਰਿਗਸਿਰਤੀਅਘਾਇ
ਘਰੁ ੬

੮ ਨੀਚਜਾਤਿਤਰਿਜਪਤਿਅਭਿਤ
੯ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਤਰਿਅਰਾਧਿਆ
੧੦ ਜਿਥੈਤਰਿਅਰਾਧੀਐਤਿਥੈਤਰਿ
੧੧ ਜਿਸਨੇਤਰਿਸੁਪ੍ਰਸਨੁਤੋਇਸੋ ੬੫੮
ਘਰੁ ੭

੧੨ ਤੇਰੇਕਵਨਕਵਨਗੁਲਕਹਿ
੧੩ ਤੁਕਰਤਾਸਭੁਕਿਭੁਅਧੇ
੧੪ ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆਮੇਰਾ
੧੫ ਕੀਤਾਕਰਦਾਸਰਥਰਜਾਈ
ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥
੧ ਥਾਜੀਗਹਿਜੈਸੇਥਾਜੀਪਈ
੨ ਕੀਤਾਲੇਰੁਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁਤੋਇ ੬੫੯
੩ ਧਨੁਸੋਤਾਗਨਿਜੋਪ੍ਰਭੁਪਛੂ
੪ ਗੁਰਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਤਉ
੫ ਉਮਕਿਓਤੀਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭ
੬ ਕਿਆਗੁਲਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਈ
ਘਰੁ ੩

੭ ਸੇਵਾਥੋਗੀਮਾਗਨੁਥੁਤਾ

੪੫੩

ਪਨੇ

੮ ਬੁਰੇਕਾਮਕਉਉਠਿਖਲੋਇਆ ੬੦
 ੯ ਘਰਮਹਿਠਾਕੁਰੁਨਦਰਿਨਅਵੈ
 ੧੦ ਲਾਲਨੁਰਾਵਿਆਕਵਨਗ
 ੧੧ ਤੁਜੀਵਨੁਤੁਪਾਨਅਧਾਰਾ
 ੧੨ ਸੁਖਮਤਲਜਾਕੇਉਚਦੁਅਰੇ
 ੧੩ ਜਾਕੈਦਰਸਿਪਾਪਕੋਟਉਤਰੇ
 ੧੪ ਰਤਲੁਨਪਾਵਤਿਸੁਰਿਨਰੇ
 ੧੫ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਥਿ
 ੧੬ ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਰਿ
 ੧੭ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉਤਰਿ
 ੧੮ ਗੁਰਕੈਥਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਨੁ ੬੯੧
 ੧੯ ਲੇਭਿਮੋਹਿਮਗਨਅਪਰਾਧੀ
 ੨੦ ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤ
 ੨੧ ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭਸੇਇ
 ੨੨ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਕਰੈਏਤਾਰ
 ੨੩ ਗੁਰਅਪੁਨੇਉਪਰਿਬਲਿਜਾ
 ੨੪ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਗੁਰਤੇਰਾ
 ੨੫ ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸੁਤਥੰਧਪਭਾ
 ੨੬ ਗੁਣਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੋਨਿਤ
 ੨੭ ਥੈਕੁੰਠਨਗਰੁਜਤਾਸੰਤਬਸਾ ੬੯੨
 ੨੮ ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸਕੇਪਰਭ
 ੨੯ ਦੀਨੁਭਡਾਇਦੁਨੀਜੇਲਾ
 ੩੦ ਪ੍ਰਾਤਤਕਲਿਤਰਿਨਮਉਚਰੀ

੩੧ ਗੁਰਪੁਰੇਜਾਬਦੁਏਦੁ
 ੩੨ ਸੇਸੰਜੇਗਕਰਹੁਮੇਰੇ
 ੩੩ ਥਤਰੀਜਾਤਕਦੇਦਿਨ
 ੩੪ ਸਾਧਸੰਗਿਤਹੈਭੈਸਾ
 ੩੫ ਘਰਕਾਕਾਜੁਨਜਾਨੀ
 ੩੬ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਤਚਲੁ
 ੩੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੰ
 ੩੮ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗੁਣਦੇਖਾ
 ੩੯ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਜਾਅਵਰੁ
 ੪੦ ਦਰਸਨਕਉਲਚੈਸਭੁ
 ਘਰੁ ੪
 ੬੧ ਭਲੀਸੁਤਾਵੀਢਾਪਰੀ
 ੬੨ ਤਰਿਕਾਸੰਤੁਪਰਾਨਧਨ
 ੬੩ ਜਿਨਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲਾ
 ੬੪ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆਸੇ
 ੬੫ ਰਸਿਮੰਡਲਕੀਨੋਆਖਾ
 ੬੬ ਤਉਮੈਆਇਆਸਰੀ
 ਘਰੁ ੬
 ੬੭ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਥੇਨੰਤੀਆ
 ਘਰੁ ੭
 ੬੮ ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੁਭੈਮਨਾਇ

ਵਿਸਰਨਿਨਾਤੀਨਿਤੁਤੁਕ
ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਤਜੋਦੀ
ਜੋਕਿਓਕਰੋਸੋਈਪੁਤਮਾ
ਮਤਅਗਨਿਤੇਤੁਪੁਤਾਥ
ਜਥਕਿਓਨਸੀਓਤਿਥਕਿ 6੬੫
ਭਾਗਠਜੋਤਰਿਸੰਤਤੁਮਾਰੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਸਤਿ
ਤੁਪੁਰਿਤਿਅਏਮਤਅਨੰਦਾ
ਜਿਸਕੇਸਿਰਓਪਰਿਤੁੰਸੁਆਮੀ
ਸਗਲਤਿਅਗਿਗੁਰਸਰਦੀ 6੬੬

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਘਰੁ੧

੧ ਸਭਿਅਵਗਦਮੈਗੁਦੁਨੀ
ਘਰੁ੮

੨ ਕਚਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋਜੁਤਿ
ਘਰੁ੧੦ ਕਾਠੀ॥

੩ ਮਾਦਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਗੁਰ
ਜਿਓਆਰਫਿਲੋਤਪਾਇ 6੬੭

੪ ਮਨੁਨਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅਤਿ
ਮਤਲਾ੩ ਘਰੁ੧
ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਨਾਮੈਤੀਤੇਸਭੁਕਿਓਤੋਆ

੨ ਕਾਇਆਕਾਮਦਿਅਤਿਸੁਆ 6੬੮
ਘਰੁ੧੦

੩ ਦੁਨੀਆਨਾਸਾਲਾਤਿਜੋਮਹਿ
੬ ਤਰਿਜੀਸੁਖਮਅਗਮੁਤੋਕਿ 6੬੯

ਮਤਲਾ੬ ਘਰੁ੨
ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਕੋਈਆਦਿਮਿਲਾਵੇਮੇਰਾ
ਘਰੁ੧੦

੨ ਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਤੁਲਾਇਆ 6੭੦
ਮਤਲਾ੫ ਘਰੁ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

੧ ਉਰਵਿਰਤਿਓਥਿਖਿਅਕੈ
ਘਰੁ੩

੨ ਮਿਥਨਮੋਤਿਅਗਨਕੋਸਥਾਰ
ਘਰੁ੯

੩ ਜਿਨਡਿਠਿਆਮਨੁਰਤੀਮੈ
ਘਰੁ੧੦ ਕਾਠੀ॥

੬ ਜੋਭੁਲੀਜੋਚੁਕੀਸਾਈਤੀ 6੭੧
੫ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰ

ਮਤਲਾ੧ ਕੁਚਜੀ

੧ ਮੰਝੁਕੁਚਜੀਅੰਮਵਦਿਤੋ
ਸੁਚਜੀ॥

੨ ਜਾਤੁਤਾਮੈਸਭੁਕੋਤੁਸਾਤਿ 6੭੨
ਘਰੁ

ਗੁਣਵੰਤੀਮਤਲਾਪ

੩ ਜੇਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖਜਾਤਿਸੁ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਛੰਤਾ॥

੧ ਭਗੋਥਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅਜੈ
ਘਰੁ ੨

੨ ਤਮਘਰਿਸਾਜਨਾਏ॥
ਘਰੁ ੩

੩ ਅਵੇਤਸਾਜਨਾਤਉਦੇਖਾ ੬੬੩
ਘਰੁ ੬

੪ ਜਿਨੀਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆ

੫ ਮੇਰਾਮਨੁਗਾਤਾਗੁਣਰਵੈਸ
ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨
ਛੰਤਾ॥

੧ ਸੁਖਸੋਤਿਲਜਾਤਰਿਖਿਆ ੬੬੪
ਘਰੁ ੩

੨ ਭਗਤਜਨਾਕੀਤਰਿਜੀਓਗਾ

੩ ਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਸੋਤਿਲਾ ੬੬੫

੪ ਜੁਗਚਾਰੇਧਨਜੇਭਵੈਬਿਨੁ

੫ ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਗੁੰਗਾਏਧੁਤਰਿ ੬੬੬

੬ ਜੇਲੋਜਤਿਵਰੁਥਾਲਜੀਏਤ

੭ ਸੋਤਿਲਜਾਤਰਿਫਾਮਨਾਮੁ
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਛੰਤਾ॥

੧ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆ ੬੬੭

੨ ਤਰਿਪਦਿਲਜੀਲਾਦਪਰੋ
ਘਰੁ ੨

੩ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈ
ਘਰੁ ੩

੪ ਅਵੇਤਸੰਤਜਨਤਉਦੇਖਾ
ਘਰੁ ੪

੫ ਗੁਰਸੰਤਜਨਪਿਆਰਾਮੈ
ਘਰੁ ੫

੬ ਮਾਰੇਤਿਸੁਵੇਜਨਤਉਮੈ
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਛੰਤਾ॥

੧ ਸੁਦਿਬਾਵਹੁਕਾਟੇਦੇਖੁ
ਘਰੁ ੧

੨ ਤਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇ
ਘਰੁ ੨

੩ ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਲਾ
ਘਰੁ ੩

੪ ਤੁਠਾਕੁਰੈਬਰਗਰੈਮੈਜੈ
ਘਰੁ ੪

੫ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰਮੈ
ਘਰੁ ੫

੬ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮੇਰਪ੍ਰੀਤਮਨੁ
ਘਰੁ ੬

੭ ਤਰਿਜਪੇਤਰਿਮੰਦਰੁਸਜਿ
ਘਰੁ ੭

੮ ਭੈਸਾਗਰੇਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿ
ਘਰੁ ੮

੯ ਅਬਿਚਲਨਗਰੁਗੋਬਿੰਦੁ
ਘਰੁ ੯

੧੦ ਸੰਤਕੇਕਧਰਜਿਅਪਿਖਲੈ
ਘਰੁ ੧੦

੧੧ ਮਿਠਬੋਲਜਾਜੀਤਰਿਜਲੁ
ਘਰੁ ੧੧

੧੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਵਾਰਸੁਤੀਕੀਸਲੋਕਾਨਿ
ਮਤਲਾ ੩ ਪਉੜੀ ੨
ਸਲੋਕ ੪੬

ਪੰਨੇ

ਜੋਤਸੁਮਲਾ
 ੮੨ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ
 ੮ ਮਃ ੧
 ੧੫ ਮਃ ੬
 ੫੮ ਮਃ ੫

੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੫ ਮਃ ੧
 ੪ ਮਃ ੩
 ੨ ਮਃ ੪
 ੫ ਮਃ ੫

੧੬
 ੩ ਕਚਰੀ ਸੁਚਰੀ
 ੨੮ ਗੁਣਵੰਤੀ

੮੩
 ੫ ਮਃ ੧
 ੭ ਮਃ ੩
 ੬ ਮਃ ੪
 ੧੧ ਮਃ ੫

੨੮
 ੧ ਵਾਰ ਸਃ ੩

੧੩੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਥਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥
 ਸੁੰਕਬੀਰਜੀਉ॥

੧ ਅਵਤਰਿਆਇਕਤਾਤੁਮਕੀ ੮੮੭
 ੨ ਥਰਤਰਕੰਪੈਥਾਲਾਜੀਉ॥
 ੩ ਅਮਲੁਸਿਰਾਨੇਲੇਖਾਦੇਨਾ
 ੪ ਥਾਕੈਨਨਸੁਵਨਸੁਨਿਥਾਕੈ
 ੫ ਏਕੁਕੋਟਪੰਚਸਿਕਦਾਰਾਪੰਚੇ

ਪੰਨੇ

ਸ੍ਰੀਹਵਿਦਾਸਜੀਉ॥
 ੧ ਸਤਕੀਸਾਰਸੁਤਾਗਨਿਜਾਨੈ
 ੨ ਜੋਦਿਨਆਵਤਿਸੋਦਿਨਜਾਨੈ ੮੮੮
 ੩ ਉਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ॥
 ਸੇਖਠਗੀਦਜੀਉ॥
 ੧ ਤਪਿਤਪਿਲੁਤਿਲੁਤਿਤਾਬਮਰੇਉ
 ੨ ਬਿਜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀ

੧੦ ਜੋਤਸੁਮਲਾ
 ੫ ਕਬੀਰਜੀ
 ੩ ਹਵਿਦਾਸਜੀ
 ੨ ਸੇਖਠਗੀਦਜੀ

੧੦

848

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੧ ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਪੁਪੁਦੇਵ
ਤਉਦੁ ਪੈਕਉ ਜਾਵਹੁ॥ ਦੁਪੁਕਰ ਮਛੁ ਨਿਸੁਰਤਿ ਸਮਾ॥ ਦੁਤੇਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮ
ਤਾ॥ ੧॥ ਜਪੁਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ॥ ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਛਲ ਕਾਮਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ
ਈਤਾ ਬਿਕਰਤੁ ਛੁ ਨਿਨੇ ਤਉ ਨੀਦ ਨਾਵੈ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪੁਤ ਬਾਥੀ ਐ
ਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਸੰਪਦੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵੁ ਦੁਭਾਵਨ ਪਤੀ
ਪੁਤਿ ਕਰੇ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਦਸੇ ਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਤਿ ਬੁਰਵਤੁ ਰਤੈ॥ ੩॥ ਕ
ਏ ਕਹਤਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਭਗਤਿ ਤੀਨੁ ਨਾਨਕ
ਨੁ ਜਪੈ ਤਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੧

੫੨੨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨਬਾਤ ਰਿਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਕਾਤੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ੧॥ ਐ
ਕੀਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਤੇਵਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕੇਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਸ
ਕੋਈ ਰਵੈ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਵੈ॥ ੨॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁਚਾ ਕਰੁ ਤੇਇ॥ ਜਲਿ ਬ
ਛਿਅਹਿ ਅਲਿ ਰਵਿ ਰਤਿ ਆਸੇਇ॥ ੩॥ ਤਮਨੁ ਤੀਚੰਗੇ ਬੁਰਾਨੁ ਤੀਕੋਇ॥ ਪ੍ਰਦਵਤਿ ਨਾਨਕ
ਰੇ ਸੇਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੧ ੫੨੩ ਉਜਲੁ ਕੈਤਾ ਚਿਲਕ

ਯੋਟਿ ਮਕਾਲ ਜੀਮ ਸੁਯੋਤਿ॥ ਅਜੂਠਿ ਨਉ ਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਪੋਵਾਤਿ ਸੁ॥ ੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨ
ਮੈਚਲਦਿ॥ ਅਨਾਹਿ ਚਲੰਨਿ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਐਤਿ ਥੈ ਥੋੜੇ ਦਿਸੰਨਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕੋਰੇ
ਪ੍ਰਮਾਣੀ ਆਪਾਸੁ ਚਿਤਵੀ ਆਤਾ॥ ਛਠੀ ਆਕੰਮਿ ਨਾਵਨੀ॥ ਵਿਚਹੁ ਸਖਦੀ ਆਤਾ
॥ ੨॥ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਡਿ ਵਸੰਨਿ॥ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵੇ॥ ਬਗੇ ਨਾਕਤੀ ਆ
॥ ੩॥ ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਗੀਰੁ ਮੈ ਮੈ ਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨਿ॥ ਸੇਛਲ ਕੰਮਿ ਨਾਵਨੀ॥ ਤੇਗੁ ਦ
ਤੇ ਨਿਹੰਨਿ॥ ੪॥ ਅੰਧੁ ਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇ॥ ਅਭੰਗੁ ਰਵਾਟ ਬਹੁਤੁ॥ ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾਲ ਤਾਤ
ਦੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ॥ ੫॥ ਚਾਕਰੀ ਆਚੰਗੀ ਆਈ॥ ਆ ਅਵਰ ਸਿਆਦ ਪਕਿਤੁ॥ ਨਾਨਕ

ਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੁੰਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥ ੬॥੧॥੩॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧

ਬੰਧੁਬੇਜੁਲਜਿਤੁਲੰਘਤਿਵੇਲੇਲਾਨਾਸਰਵਰੁਨਉਛਲੈਐਸਾਪੰਥੁਸੁਭੇ
ਏਕੋਨਾਮੁਮਜੀਠਜ਼ਾਰਤਾਮੇਰਾਚੇਲਾਨਾਸਦਰੰਗਛੇਲਾਨਾਰਤਾਉਸਾਜਾਨਾ
ਰਿਆਕਿਉਮੇਲਾਤੇਈ॥ਜੇਗੁਣਤੇਵਹਿਗੰਠਜੀਐਮੇਲੇਗਾਸੇਈ॥ ੨॥ਮਿਲਿ
ਵੀਛੁਜੈਜੇਮਿਲਿਆਤੇਈ॥ਆਵਾਗਓਲੁਨਿਵਾਰਿਆਏਸਾਰਾਸੇਈ॥੩॥
ਰਿਨਿਵਾਰਿਆਸੀਤਾਏਚੇਲਾਨਾਗੁਰਬਚਨੀਛਲੁਪਾਇਆਸਤਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਨਕੁਕਏਸਤੇਲੀਤੇਸਤੁਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ਤਮਸਤਕੇਗੀਆਦਾਸੀਆ
ਸਮੁਤਮਾਰਾ॥੫॥੨॥੪॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧

ਜਿਨਕਉਭਾਏ

ਸਵਾਰਸੀ॥ਸੁਖੀਕਰੈਪਸਾਉਦੁਖਵੈਸਾਰਸੀ॥ਸਤਸਾਮੁਲੇਨਾਤਿਸਰ
ਸੀ॥੧॥ਤਿਨਾਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਜਿਨਕਉਲੀਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਗਾ
ਵੈਦੀਖਿਆ॥ਚਾਲਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭਵਤਿਨਭੀਖਿਆ॥੨॥ਜਾਕਉ
ਜੁਰਿਦੁਜੇਨਿਵੈਕਿਸੁ॥ਦਰਿਦਰਵਾਲੀਨਾਤਿਮੁਲੇਪੁਛਤਿਸੁ॥ਛੁਟੈਤਛੇ
ਤਿਬਨਦਰਿਜਿਸੁ॥੩॥ਘਲੇਅਏਅਪਿਜਿਸੁਨਾਹੀਦੁਜਾਮਤੈਕੋਈ॥ਚ
ਰੇਸਾਜਿਜਾਏਸਭਸੇਈ॥ਨਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਨਦਰੀਕਰਮੁਤੇਈ॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧

ਭਾਂਡਾਛਾਸੇਇਜੇਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥੧॥ਭਾਂਡਾ

ਲੁਧੇਤਾਛਾਨਤੇਈ॥॥ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਤੇਇਸੇਈਪਾਇਸੀ॥॥ਏਤੁਦੁਆ
ਤਛਾਤੇਇਸੀ॥॥ਮੇਲੇਤਛੇਕਾਵੀਚਾਰੁਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥॥ਮਤੁਰ
ਇਅਗੈਪਾਇਸੀ॥॥ਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਇਤੇਤਾਤੇਇਸੀ॥॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿ
ਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥॥ਚਲਿਆਪਤਿਸਿਓਜਨਮਸਵਾਰਿਵਾਜਾਵਾਇ
ਮਾਲਸੁਕਿਅਵੇਚਾਰਾਤਿਤਲੋਕਸੁਣਾਇਸੀ॥॥ਨਾਨਕਆਪਿਨਿਤ
ਕੁਲਤਾਰਸੀ॥੧॥੪॥੬॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧

ਜੇਗੀਤੇਵੈ

ਗੀਤੇਵੈਖਾਇ॥ਤਪੀਆਤੇਵੈਤਪੁਕਰੇਤੀਰਥਿਮਲਿਮਲਿਨਾਇ॥੧॥ਤੇਰ
ਸੁਣੀਜੈਭਾਈਜੇਕੋਬਏਅਲਾਇ॥ਰਤਾਉ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੇਲੁਏਜੇਕਦੇ

ਗੈਪੁਛਨਤੋਵਈਜੇਸਦੁਨੀਸਦੈਜਾਇ॥ ੨॥ ਤੈਸੇਜੈਸਾਕਾਂਢੀਐਜੈਸੀਕਾਰਕਮਾ
ਜੇਦਮੁਚਿਤਿਨਾਵਈਸੇਦਮੁਭਿਰਥਾਜਾਇ॥ ੩॥ ਇਉਤਨੁਵੇਚੀਥੈਕਰੀਜੇਕੋਲ
ਵੇਕਾਇ॥ ਨਾਨਕਕੰਮਿਨਾਵਈਜਿਤੁਤਨਿਨਾਤੀਸਚਾਨਾਉ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੭ ਜੋਗੁਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨਭੰਡੈਜੋਗੁਨਭਸਮਚ
ਵਈਐਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੁੰਡਿਮੁੰਡਾਇਐਜੋਗੁਨਸਿੰਝੀਵਈਐ॥ ਅੰਜਨਮਾਤਿਨਿਰੰਜਨਿ
ਹੀਐਜੋਗੁਨਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਗਲੀਜੋਗੁਨਤੋਈ॥ ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਸਮਸਰਿ
ਵੈਜੋਗੀਕਤੀਐਸੋਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੋਗੁਨਥਾਤਰਿਮਝੀਮਸਾਣੀਜੋਗੁਨਤਾਜੀਲਾ
ਭੈਐ॥ ਜੋਗੁਨਦੇਸਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਐਜੋਗੁਨਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ ਅੰਜਨਮਾਤਿਨਿਰੰਜ
ਨਹੀਐਜੋਗੁਨਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਸਤਸਤੁਟੈਧਾਵਤੁਵਹਜਿਰਤਾ
ਭੈਐ॥ ਨਿਝਰੁਝਰੈਸਤਜਪੁਨਿਲਾਗੈਘਰਤੀਪਰਚਾਪਾਈਐ॥ ਅੰਜਨਮਾਤਿਨਿਰੰਜਨਹੀਐ
ਗੁਨਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਜੀਵਤਿਆਮਰਿਹਤੀਐਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਈਐ॥
ਵੇਜੋਥਾਝੁਸਿੰਝੀਵਾਜੈਤਉਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥ ਅੰਜਨਮਾਤਿਨਿਰੰਜਨਹੀਐ
ਗੁਨਗਤਿਤਉਪਾਈਐ॥ ੪॥ ੧॥ ੮॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧ ਕਉਣਤਰਾਜੀਕ
ਵਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਣੁਸਗਾਭੁਲਾਵਾ॥ ਕਉਣਗੁਰੁਕੈਪਤਿਦੀਖਿਆਲੇਵਾਕੈਪਤਿਮੁਲੁ
ਕਰਾਵਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਲਾਲਾਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥ ਤੁਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀ
ਲਾਤੁੰਆਪੇਸਰਥਸਮਾਣਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਨੁਤਾਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇਵਸਗਾਭੁਕਮਾ
ਵਾ॥ ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਸੇਸਤੁਤੇਲੀਇਨਥਿਧਿਚਿਤੁਰਤਾਵਾ॥ ੨॥ ਆਪੇਕੰਡਾਤੇਲੁਤਰਾਜੀ
ਆਪੇਤੇਲਣਤਾਰਾ॥ ਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਬੁਝੈਆਪੇਤੈਵਣਜਾਰਾ॥ ੩॥ ਅੰਧੁਲਾਨੀਚਜਾਤਿ
ਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆਵੈਤਿਲੁਜਾਵੈ॥ ਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਰਤਦਾਕਿਉਕਰਿਮੁਜਾਪਾਵੈ॥
੬॥ ੨॥ ੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੁਹੀਮਤਲਾ ੪
ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਥਦਿਗੁਰੁਗੁਰਕੇ
ਸਭਿਏਛਾਮਨਿਤਨਿਪੁਰੀਆਸਭੁਚੁਕਾਡਰੁਜਮਕੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਗੁਣਗਾਵਤੁਰਾਮਨਾ

ਮਤਰਿਕੋ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਥੇ ਪਿਆ ਤਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟ ਕੇ ਰਹਤਾ ਉਸੈ
ਉਤਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮੇਲੁ ਸੁਖ
ਮਧੋਵਤ ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਮਨਾ ਮਾਰਸੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਲਾਭੀ ਤਿਸ ਤਿਕੈ ॥ ੩ ॥ ਤਮ ਗੀਤਾ ਤਿਪਤਿ ਰੁ
ਹੁਤਮ ਵੇਚਿ ਓਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿ ਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਗੁਰ ਰਾਖੁ
ਜਨ ਕੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿ ਓ ਪੁਰਖ ਤੇ
ਨਸੇ ਦਾਲ ਦਲ ਘਾਭੁ ਉਜਨ ਮਰਮਰ ਲਾਮੇ ਓ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਤਰਿ ਅਸਥਿ
ਖਿਸਮ ਘਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਾ ਘਾ ਮੈ ਮਨ ਤਨੁ ਅਗੀਧ
ਰਾਗੇ ਸਿਰ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਤ ਘਾ ਰਹਤਾ ਉਸੈ ਨਰ ਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਿ
ਵੈ ਪਕੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲ ਘਾ ਧਰੰਗੁ ਇਸਿ ਰਿੰਗੁ ਲਗਾਨਾ ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਰਸ
ਘਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰ ਸਤੁ ਮਾਰੇ ਸਰਲ ਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿ ਪਲ ਘਾ
ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੁਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮ ਘਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵੇਰੇ
ਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਤਰਿ ਨਿਮ ਘਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਮ
ਟੁਸ ਦਾ ਘਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿੰਦੇ
ਰਿੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾਜ਼ਿਆ ਠਿਰਿ ਬਹੁ ਜਿਨ ਤੇ ਵੀ ਭੰਗੁ ॥ ੧ ॥
ਨਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਤਰਿ ਉਪ ਦੇਸਿ ਅਤਰਿ ਭੇਟਿ ਆਰਾਓ ਨਿਸੰਗੁ
ਉਸੈ ਮੁੰਧਇ ਆਵੀ ਮਨ ਮੁਖੀ ਠਿਰਿ ਆਵ ਲਜਾ ਲਾਅੰਗੁ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਅਵਿ
ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਤਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਤਰੀ ਆਤਰਿ ਰਾਖੁ ਅੰਗੀ ਅੰਗੁ
ਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਾਲ ਇਆ ਸਭਿ ਲਾਭੇ ਕਿਲਵਿ ਖਪੰਗੁ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਪੁ
ਸੰਗਤਿ ਮੇਲੁ ਸੰਗੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ
ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰਤਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਤਿ ਤਿਰਦੁ ਸੁਖੁ ਨ
ਅਨ ਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਤਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸੁਖ ਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤੇਈ ॥ ੧ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰ
ਈ ॥ ਕੇਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੇਈ ॥ ਰਹਤਾ ਉਸੈ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਵਰਤ ਕੇਈ

ਮਨਮੁਖਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਰੋਗਮਤਾ ਅਭਿਮਾਨਾਦੁਜੈ ਭਾਇਖੁਆਈ॥ ੨॥ ਥਾਤਰਿ
ਉਖਬਤੁਤੁਰਾਈ॥ ਮਨੁਆਦੇਤਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ ਤਉਮੈਥਿਆਪਿਆਸਥਦੁਨਚੀਨੈਛਿ॥ ਗੰਠ
ਤੇਜੀਆਵੈ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋਭੁਏਸੋਜਨੁਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋ
ਤੁਏਏਕਸਮਾਤਿ — ਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੪॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਗੁਰਮਤਿਨਗਰੀਖੋਜਿਖੋਜਾਈ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈ॥ ਮੇਰੈਮਨਿਤਰਿਤਰਿ
ਜਤਿਵਸਾਈ॥ ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਥੁਈਖਿਨਅੰਤਰਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ॥ ਸਭਭੁਖਗਵਾਈ॥
ਤਉਤਰਿਗੁਲਗਾਵਾਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਲਿਗੁਲਨਾਮੁਦ੍ਰਿਜਾ
ਈ॥ ੨॥ ਤਉਤਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਛੁਛਿਛੁਛਾਈ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਤਰਿਰਸੁਪਾਈ॥
੩॥ ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਲਿਖੇਤਰਿਪਾਈ॥ ਗੁਰੁਨਨਕੁਤੁਠਾਮੇਲੇਤਰਿਭਾਈ॥ ੪॥ ੧॥

੫॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮਨਿਤਰਿਰੰਗੁਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤ
ਰੇਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ ੧॥ ਤਰਿਰੰਗਿਗਤਾਮਨੁਰੰਗੁਮਾਏ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਤੈਦਿਨਰਾਤੀ
ਪੁਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਏ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਰੰਗਕਓਲੇਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁ
ਤਲੁਲਾਏਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਨਰੁਕੋਰਾਏਇ॥ ਜੇਸਓਲੇਚੈਰੰਗੁਨਤੋਵੈਕੋਇ॥
੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਰਸਿਰੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ੨॥ ੬॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਜਿਤਵਾਤਰਿਰਸਿਰਤੀਅਘਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੀਵੈਸਤਜਿ
ਨਮਾਇ॥ ੧॥ ਤਰਿਰਸੁਜਨਚਾਖਤੁਜੋਭਾਈ॥ ਤਉਕਤਅਨਤਸਾਦਿਲੋਰਾਈ॥
ਤਉਗੁਰਮਤਿਰਸੁਰਾਖਤਉਰਧਾਰਿ॥ ਤਰਿਰਸਿਰਤੇਰੰਗਿਮੁਰਾਰਿ॥ ੨॥ ਮਨਮੁ
ਖਿਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਨਜਾਇ॥ ਤਉਮੈਕਰੈਬਤੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ੩॥ ਨਦਰਿਕਰੇ
ਤਤਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਰਸਿਤਰਿਗੁਲਗਾਵੈ॥ ੪॥ ੩॥ ੭॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ਨੀਚਜਾਤਿਤਰਿਜਪਤਿਅਓਤਮਪਦਵੀਪ
ਨਾਪੁਛਤੁਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਓਤਰਿਆਘਰਿਜਿਸੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੀਅਕਥਕ
ਰਾਸੁਨੁਜਨਭਾਈ ਜਿਤੁਸਤਸਾਦੁਖਭੁਖਸਭਲਤਿਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾ
ਤਉਸਤਤਿਕਰੇਤਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਇਕਗਾਇ॥ ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭਇਆਚਾਰਿਵਰ

ਨਪਏਪਗਿਆਇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਰਿਸੇਤੀਲੋਕੁਚੰਪਾਦੋਤੁਲਾ
 ਬ੍ਰਹਮਣਪਿਠਿਦੇਢੇਡੇਤਰਿਨਾਮਦੇਓਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਦੇ
 ਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕਥੁਅਨਦਿਨੁ
 ਪਾਕਰੇਰੇਹਾਇ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿ
 ਰਾਧਿਅੰਜਿਨਕਥੁਧੁਰਿਲਿਖਿਅਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀਯੋਈਕੀ
 ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਤਰਿਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨ
 ਤਰਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਤਾਰਾ॥ਰਤਾਉ॥ਧੁਰਿਭਗਤਜਾ
 ਬਖਸਿਆਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਭੰਡਾਰਾ॥ਮੁਰਖੁਤੋਵੈਸੁਓਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਨੁ
 ਪਲਤਿਮੁਤਕਾਰਾ॥੨॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਤਰਿਨਾਮੁਖਿਅਰਾ॥ਤਿਨ
 ਤੇਤਰਿਪਾਈਐਸਿਰਿਨਿੰਦਕਕੈਪਵੈਢਾਰਾ॥੩॥ਜਿਸੁਪਰਿਵਿਰਤੀਸੇਈਜਾਣੈ
 ਰਨਾਨਕਪੁਛਿਕਰਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਚਤੁਪੀੜੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਪ
 ਤਰਿਸੇਵਕਭਾਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥੯॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੪ ਜਿਥੈਤਰਿ
 ਧੀਐਤਿਥੈਤਰਿਮਿਤੁਸਤਾਈ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪ੍ਰਾਤੇਤਰਿਮਨਿਵਸੈਤੋਰਤੁਬਿਧਿਲਈਆ
 ॥੧॥ਤਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿਤਲਤਿਪਲਤਿਤਰਿਤੋਇਸਖਾਈ॥ਰਤਾਉ॥ਜ
 ਗਤੀਤਰਿਧਨੁਖਟੀਐਤੋਰਥੈਤੋਰਤੁਓਪਾਇਤਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪਾਈ॥ਤਰਿਰਤਨੈ
 ਗੀਆਤਰਿਰਤਨਧਨੁਵਿਤਾਏਕੈਚੈਕੇਵਾਪਾਗੀਏਵਾਕਿਤਰਿਧਨੁਲਾਇਅਨਜਾਈ॥
 ਧਨੁਰਤਨੁਜਵੇਤਰੁਮਾਣਕੁਤਰਿਧਨੈਨਾਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਤਰਿਭਗਤੀਤਰਿਲਿ
 ॥ਤਰਿਧਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿਅਭਗਤਖਾਇਖੰਚਿਰਹੇਨਿਖੁਟੈਨਹੀ॥
 ਪਲਤਿਤਰਿਧਨੈਕੀਭਗਤਾਕਥੁਮਿਲੀਵਰਿਅਈ॥੨॥ਤਰਿਧਨੁਨਿਰਭਉਸਦਾ
 ਸਕਿਰੁਤੈਸਾਚਾਇਤੁਤਰਿਧਨੁਅਗਨੀਤਸਕਰੈਪਾਲੀਐਜਮਦੁਤੈਕਿਸੈਕਗਵ
 ਨਜਾਈ॥ਤਰਿਧਨਕਥੁਓਚਕਾਨੇਜਿਨਆਵਈਜਮੁਜਾਗਾਤੀਭੰਡੁਨਲਗਾਈ॥
 ਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਧਨੁਸੰਚਿਆਤਿਨਾਇਕਵਿਖਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਤਲੈਤੈ
 ਕਤਦੁਤੇਲੇਭਏਤਥੁਓਜਕਿਗਇਆਅਗੈਪਲਤਿਸਾਕਤੁਤਰਿਦਰਗਤਚੋਈ॥

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਸਾਤੁ ਤਰਿਆ ਪੈ ਸੰਤ ਤੁ ਜਿ ਸਨੇ ਦੇਇ ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਾਇ ਚਲਾਈ॥

ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕਾ ਤੇਟਾ ਕਦੇ ਨ ਆਵਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸੋਈ ਪਾਈ॥੬॥੩॥੧੦॥

ਸੁ ਹੀ ਮਤਲਾ ੪ ਜਿ ਸਨੇ ਤਰਿ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਤੇਇ ਸੋ ਤਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੋ ਪ

ਦੁਨਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਤਿ ਮਾਕਿ ਆਵਰਨੀ ਐ ਜਿ ਸਕੈ ਤਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗ

ਨਾ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈ ਐ ਜੀਉ ਲਾਇ ਸਤਿ ਗੁਣੁ ਨਾਲ ਧਿਆਨੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੋ ਸ

ਗੁਣੁ ਸਾਸੇਵਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਫਲਤੈ ਜਿ ਸਤੇ ਪਾਈ ਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ

ਕਤ ਕਾ ਮਨ ਅਰਥਿ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇ ਵਦੇ ਸੋ ਨਿਤ ਫਲ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ॥੨॥ ਜਿ ਸਨੇ ਪ

ਤਿ ਤੇ ਵੈਤਿ ਸਕਾ ਗਾਵਿ ਆਥਾਇ ਪਵੈ ਸੋ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ॥ ਜੇ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕ

ਈ ਕੁੜੀ ਕੁੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟ ਦੇਉ ਨ ਕਾਉ ਤਰਿ ਜਾਇ ਗਾਏ ਗੁਣੁ ਮਾਨੁ॥੩॥ ਜੇ ਤਾ ਜੀਉ

ਪ੍ਰਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਕੈ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇਤ

ਕਰਾਇ ਤਿ ਤੇ ਤਾਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨੁ॥੪॥੪॥੧੧॥ ਸੁ ਹੀ ਮਤਲਾ ੪

ਘਰੁ ੭ ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂੰ ਸਾਤਿ ਬੁਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ

ਤੁਮ ਹੀ ਮਤਿ ਮਾਥਰ ਨਿਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰਉ ਚਭੁ ਗਵਾਨਾ॥੧॥ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ

ਕਸੇਈ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਥਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਰਤਾਉ॥

ਮੈ ਤੇ ਦੁਈ ਥਾਵੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਮੈ ਤੇ ਰਥਾਉ ਨਾ ਤੀ ਜਿ ਸੁ

ਪਹਿ ਕਰਉ ਥੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਤੀ ਪਾਸੇ॥੨॥ ਵਿਚੇ ਪਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ਵਿਚਿ ਕਾ

ਜਟ ਅਗ ਨਿਧੀ ਜੈ॥ ਥਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕ ਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਮਨ ਤਰਿ ਜਪਿ ਕੁਮੁਭਉ ਦੁਰਿ ਕਰੀ

ਨੇ॥੩॥ ਤਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖੁ ਸੰਤ ਤੁ ਤਰਿ ਨਿਮਾਣਿ ਆਮਾਣੁ ਦੇਵਾਏ॥ ਜਿਉ ਪਰਤੀ

ਰਣ ਤੇਲੇ ਤੇਉ ਪਰਿਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਇ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ॥੪॥

੧॥੧੨॥ ਸੁ ਹੀ ਮਤਲਾ ੪ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਆਤੁ ਪੁ

ਪਹਿ ਅਖਿ ਸੁਣਾਈ ਐ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਜੇ ਤਾ ਕੇ ਕਰੇ ਤੇ ਤਾ ਕੇ ਪਾਈ ਐ॥

੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ

ਤੈਵੇ ਭੁਲਾਵਹਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ ਤਰਿ ਕੀ ਆਵਿ ਚਿਦੇ ਹੀ ਮਾਨੁਖ

ਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਵਤਿਇਕਿਮਨਸੁਖਿਧੰਧੁਮਿਦਾ
ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੁਸਭਨਾਕਾਮੇਰੇਕਰਤੇਤੁਪੁਸਭਨਾਸਿਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ ਜੇਤੀਤੁ
ਓਤੇਤਕੋਤੇਵੈਬਿਨੁਨਦਰੀਨਾਤੀਕੋਭੇਖੁ॥ ੩॥ ਤੇਰੀਵਡਿਅਈਤੁਤੈਜਾਦਿਸਭੁ
ਨਿਤਧਿਆਏ॥ ਜਿਸਨੇਤੁਪਭਵੈਤਿਸਨੇਤੁਮੇਲਹਿਜਨਨਾਨਕਸੇਧਾਇਪਾਏ॥ ੪॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੪

ਜਿਨਕੈਅੰਤਰਿਵਸਿਆਮੇਰਾਤਰਿਤਰਿਤਿਨਕੈਸਭੁ

ਏ॥ ਤੇਮੁਕਤਭਏਜਿਨਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਪਵਿਤੁਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ ੧॥
ਤਰਿਜਨਅਰੋਗਭਏ॥ ਗੁਰਬਚਨੀਜਿਨਜਪਿਆਮੇਰਾਤਰਿਤਰਿਤਿਨਕੈਤਉਮੈ
॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਤਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਦਰੋਗੀਵਿਚਿਤਉਮੈਕਾਰਕਮਾਈ॥ ਜਿ
ਏਤਿਸਤਿਨਚੇਤਤਿਬਪੁਜੇਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਪਾਈ॥ ੨॥ ਤਉਮੈਰੋਗਿਸਭੁ
ਅਪਿਆਤਿਨਕਉਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਾਗੀ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਭੁ
ਨਕਉਤਉਥਲਿਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਜਿਨਿਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਸੇਈਤਰਿਜਾਦੈਤਾਕਾਗੁਪੁ
ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖਿਤਰਿਥਿਗਸੈਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਾਥੀਚਾਰੋ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੪॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੪

ਕੀਤਾਕਰਦਾਸਰਥਰਜਾਈਕਿਛੁਕੀਚੈਜੇਕਰਿਸਰ

ਪਦਾਕੀਤਾਕਿਛੁਨਤੇਵੈਜਿਉਤਰਿਭਵੈਤਿਉਰਖੀਐ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਤਰਿਜੀਉਸਭੁਕੋ
॥ ਅੰਸਾਜੋਰੁਨਾਹੀਜੇਕਿਛੁਕਰਿਤਮਸਾਕਤਜਿਉਭਵੈਤਿਵੈਬਖਸਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁ
ਉਪੰਰੁਦੀਆਤੁਪੁਆਪੇਤੁਪੁਆਪੇਕਰੇਲਾਇਆ॥ ਜੇਤਤੁਤੁਕਮੁਕਰਤਿਤੇਤੋਰੋ
ਮਾਵੈਜੇਤਾਤੁਪੁਪੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਤੁਪੁਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭੁਸਾਜੀਕੋ
ਕਰਿਉਜੇਕਿਛੁਕੀਤਤੇਵੈ॥ ਇਕਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਤੁਬੁਝਾਵਤਿਇਕਿਮਨਮੁਖਿ
ਰੇਵੈ॥ ੩॥ ਤਰਿਕੀਵਡਿਅਈਤਉਅਖਿਨਸਾਕਾਤਉਮੁਰਖੁਮੁਗਧੁਨੀਚਾਦੁ॥ ਜਨ
ਕਕਉਤਰਿਥਖਸਿਲੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਦਾਗਤਿਪਇਆਅਜਾਦੁ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫

ਥਾਜੀਗਾਰਿਜੈਸੇਥਾਜੀਪਾਈ॥ ਨਾਨਾਪੁਭੇਖਦਿਖਲਾਈ॥ ਸੰਗੁਉਤਰਿਥੀ

ਬੇਤੇਏਕੋਏਕੰਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਕਵਨਰੂਪਦਿਸਦੈਓਥਿਨਸਾਇਓ॥ ਕਤਹਿਗਏਓਤੁਕਤਤੇਅਇ
ਨਿਰਤਾਉ॥ ਜਲਤੇਉਠਹਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥ ਕਨਿਕਭੂਖਨਕੀਨੇਬਹੁਰੰਗਾ॥ ਥੀਜੁਥੀਜਿਏਖਿ
ਥਿਤੁਰੰਕਾ॥ ਛਲਪਾਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਤਸਘਟਾਮਹਿਏਕੁਆਕਾਸੁ॥ ਘਟਛੁਟੇਤੇਓਹਿ
ਰੰਗਾਸੁ॥ ਭਰਮਲੇਭਮੋਤਮਾਇਆਵਿਕਾਰਾ॥ ਭੁਮਛੁਟੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਓਤੁਅਥਿਨਾਸੀਥਿਨ
ਰਨਹੀ॥ ਨਕੋਅਵੈਨਕੋਜਾਤੀ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੈਤਉਮੈਮਲੁਧੇਈ॥ ਕਤੁਨਾਨੰਮੇਗੀਪਰਮਗਤਿਤੇ
ਨ॥ ੪॥ ੧॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ ਕੀਤਾਲੇਜਹਿਸੋਪੁਭਤੇਇ॥ ਤੁਥੁਥਿਨੁਦੁਜਾਨਾਤੀਕੋਇ
ਜਨੁਸੇਵੇਤਿਸੁਪੁਰਨਕਜਾ॥ ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖਤੁਲਾਜੁ॥ ੧॥ ਤੇਗੀਸਰਦਿਪੁਰਨਦਇਆਲਾ
ਤੁਥਿਨੁਕਵਨੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਨਿਕਟਿ
ਜੈਨਹੀਪ੍ਰਭੁਦੁਰਿ॥ ਲੋਕਪਤੀਅਰੈਕਛੁਨਪਾਈਐ॥ ਸਾਚਿਲਗੈਤਾਤਉਮੈਜਾਈਐ॥ ੨॥
ਜਸੇਲਾਇਲਏਸੇਲਾਗੈ॥ ਗਿਆਨਰਤਨੁਅੰਤਰਿਤਿਸੁਜਾਗੈ॥ ਦੁਰਮਤਿਜਾਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥
ਰੁਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਧਿਅਇ॥ ੩॥ ਦੁਇਕਰਜੇਜਿਕਰਉਅਰਦਸਿ॥ ਤੁਧੁਭਵੈਤਾਅਲਹਿਰਸਿ
ਰੰਕਿਪਾਅਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਅਇ॥ ੪॥ ੨॥ ਸੁਤੀਮਤ
ਲਾਪ ਧਨੁਸੇਤਾਗਨਿਜੋਪ੍ਰਭੁਪਛਾਨੈ॥ ਮਾਨੈਤੁਕਮੁਤਜੈਅਭਿਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਿਅਸਿਓਰਾਤੀਰਈ
ਅਮਾਨੈ॥ ੧॥ ਸੁਨਿਸਖੀਏਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨੀਸਾਨੀ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਪਿਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਨੀ
ਰਤਾਉ॥ ਸਖੀਸਤੋਲੀਕਉਸਮਝਾਵੈ॥ ਸੇਈਕਮਾਵੈਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ ਸਾਸੇਤਾਗਦਿਅੰ
ਸਮਝਾਵੈ॥ ੨॥ ਗਰਬਗਤੋਲੀਮਤਲੁਨਪਾਵੈ॥ ਠਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਜਬਰੈਦਿਥਿਤਾਵੈ॥ ਕ
ਮਹੀਦਿਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਬਿਨਉਕਰੀਜੇਜਾਣਾਦੁਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸੀਰਹਿ
ਅਭਰਪੁਰਿ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਗਾਵੈਦੇਖਿਤਦੁਰਿ॥ ੪॥ ੩॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਪ
ਤੁਧੁਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਤਉਘਰਿਕੀਨਾਹਿ॥ ਦਸਦਾਸੀਕਰਿਦੋਨੀਭੁਤਾਰਿ॥ ਸਗਲਸਮਗੀ
ਘਰਿਕੀਜੋਜੀ॥ ਆਸਪਿਅਸੀਪਿਰਕਉਲੋਜੀ॥ ੧॥ ਕਵਨਕਤਾਗੁਨਕੰਤਪਿਅਗੇ॥ ਸੁ
ਜਸਰੂਪਦਇਆਲਮੁਰਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਤੁਸੀਗਾਰਭਉਅੰਜਨੁਪਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਤਿਓਲੁਮੁਖਿਖਾਇਆ॥ ਕੰਗਨਬਸਤ੍ਰਗਤਨੇਥਨੇਸੁਤਾਵੈ॥ ਧਨਸਭਸੁਖਪਾਵੈਜਾਪਿਰ
ਰਿਅਵੈ॥ ੨॥ ਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਕੰਤਰੀਝਾਇਆ॥ ਵਸਿਕਰਿਲੀਨਾਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾ

ਇਆਸਭਤੇਉਚਾਮੰਦਰਮੇਰਾਸਭਕਾਮਦਿਤਿਆਗੀਪ੍ਰਿਓਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ
ਗਟਿਆਸੁਰੁਜੋਤਿਓਜੀਆਰਾਸੇਜਵਿਛਾਈਸਰਧਅਪਾਰਾਨਵਰੰਗ
ਜਗਵਦਾਇਆਜਨਨਾਨਕਪਿਰਧਨਮਿਲਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥
ਸੁਹੀਮਤਲਾ੫ ਉਮਕਿਓਤੀਉਮਿਲਨਕੇਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ਖੋਜਤਚਰਿ
ਪ੍ਰਿਅਜਾਈ॥ਸੁਨਤਸਦੇਸਰੋਪ੍ਰਿਅਗਿਹਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਭੂਮਿਭੂਮਿਅਦਿ
ਨਦਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਕਿਨਥਿਧਿਤੀਅਰੇਧੀਰੈਨਿਮਾਨੇ॥ਮਿਲੁਸਾਜਨਉ
ਥਾਨੇ॥ਰਤਾਉ॥ਏਕਾਸੇਵਿਛੀਧਨਕੰਤਾ॥ਧਨਸੁਤੀਪਿਰੁਸਦਜਾਗੰਤਾ॥
ਦਰੋਧਨਅਤਵੰਤਾ॥ਧਨਜਗੈਜਿਪਿਰਬੇਲੰਤਾ॥੨॥ਭੁਈਨਿਰਾਸੀਬਹੁ
ਲਾਗੇ॥ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਸਗਲੇਫਾਗੇ॥ਖਿਨੁਰਤਨੁਨਪਾਵਉਥਿਨੁਪਗਪ
ਤੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਪ੍ਰਭਮਿਲਤਸਭਾਗੇ॥੩॥ਭੁਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇ
ਬੁਝੀਤਪਤਿਘਰਤਿਪਿਰੁਪਾਇਆ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰਤੁਇਮੁਫਤਿਸੁਤਾਇ
ਨੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥ਜਤਦੇਖਾਤਤਪਿਰੁਤੈਭਾਈ॥ਖੋਜਿ
ਦੁਤਾਮਨੁਠਤਰਾਈ॥ਰਤਾਉਦੁਜਾ॥੫॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ੫ ਕਿਆਰੁ
ਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕੇਦਾਤਾਰੇ॥ਬੈਖਰੀਦੁਕਿਅਕਰੇਚਤੁਰਾਈ
ਉਪਿੰਡੁਸਭੁਥਾਰੇ॥੧॥ਲਾਲਰੰਗੀਲੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮਨਸੋਤਨਤੇਰੇਦਰਨਕਉ
ਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਮੋਹਿਦੀਨੁਭੇਖਾਰੀਤੁਮਭੁਦਾਸਦਉਪਕਾਰੇ॥ਸੋਰ
ਜਿਮੈਤੇਤੋਵੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੨॥ਕਿਆਸੇਵਕਮਾਵਉਕਿਆਕ
ਣਾਵਉਥਿਧਿਕਿਤੁਪਾਵਉਦਰਸਾਰੇ॥ਮਿਤਿਨਤੀਪਾਈਐਅੰਤੁਨਲੀਐ
ਸੈਚਰਨਾਰੇ॥੩॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਛੀਰੁਤੇਇਮਾਗਉਮੁਖਿਲਾਗੈਸੰਤਰੇਨਾਰੇ॥
ਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਪਾਧਾਰੀਪ੍ਰਭਿਤਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥੬॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਸੇਵਾਬੋਰੀਮਾਗਨੁਬਹੁਤਾਮਤਲਾ
ਕਤਤੇਪਹੁਤਾ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਿਅਮਾਨੇਤਿਨਕੀਰੀਸਾ॥ਕੁਜੇਮੁਰਖਕੀਰੀਸਾ
ਭੇਖਦਿਖਾਵੈਸਚੁਨਕਮਾਵੈ॥ਕਤਤੇਮਤਲੀਨਿਕਟਿਨਅਵੈ॥੨॥ਅਤੀਉ

ਸਾਇਆਕਾਮਾਤਾਮਨਿਨਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਤੈਮੁਖਿਰਾਤਾ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਨਉਸੁ
ਜੈ॥ ਕਚਲੁਕਠੇਕੁਕਾਮੀਮੁਕਤੁਕੀਜੈ॥ ੪॥ ਦਰਸਨਦੇਖੇਕੀਵਡਿਅਈ॥ ਤੁਮਸੁ
ਦਤੇਪੁਰਖਸੁਭਾਈ॥ ਰਤਉਦੁਜਾ॥ ੧॥ ੭॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਬੁਰੇਕਾਮਕਉ
ਉਖਲੇਇਆਨਾਮਕੀਬੇਲਾਪੈਪੈਸੋਇਆ॥ ੧॥ ਅਉਸਰੁਅਪਨਾਬੁਝੈਨਇਆਨਾ
ਦੇਆਸੋਤਰੰਗਲਪਟਾਨਾ॥ ਰਤਉ॥ ਲੋਕੁਲਤਰਿਕਉਬਿਗਸਿਫੁਲਿਥੈਠਾ॥ ਸਾਧ
ਕਾਦਰਸੁਨਰੀਠਾ॥ ੨॥ ਕਬਤੁਨਸਮਝੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਰਾ॥ ਬਤੁਰਿਬਤੁਰਿਲਪ
ਜੰਜਾਰਾ॥ ੩॥ ਰਤਉ॥ ਬਿਖੈਨਾਦਕਰਨਸੁਦਿਭੀਨਾ॥ ਤਰਿਜਸੁਸੁਨਤਅਲਾਸੁਮ
ਜੀਨਾ॥ ੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਤੀਰੇਪੇਖਤਅੰਧੋ॥ ਛੋਡਿਜਾਤਿਝੁਠਸਭਿਧੰਧੋ॥ ਰਤਉ॥ ਕਤੁਨ
ਕਪੂਰਬਖਸਕਰੀਜੈ॥ ਕਰਿਕਿਪਾਸੋਤਿਸਾਧਸੰਗੁਦੀਜੈ॥ ੪॥ ਤਉਕਿਢੁਪਈਐਜਉ
ਜੈਐਰੇਨਾ॥ ਜਿਸਤਿਬੁਝਾਏਤਿਸੁਨਾਮੁਲੈਨਾ॥ ਰਤਉ॥ ੨॥ ੮॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ
ਅਰਮਤਿਠਾਕੁਰੁਦਹਿਨਦਰਿਨਅਵੈ॥ ਗਲਮਤਿਪਾਤੁਲੁਲੈਲਟਕਾਵੈ॥ ੧॥ ਭਰ
ਕੁਲਸਾਕਤੁਠਿਰਤਾ॥ ਨਿਰੁਬਿਰੋਲੈਖਪਿਖਪਿਮਰਤਾ॥ ਰਤਉ॥ ਜਿਸੁਪਾਤਲਕਓਠ
ਕੁਰਤਾ॥ ਓਤੁਪਾਤਲੁਲੈਉਸਕਉਡੁਬਤਾ॥ ੨॥ ਗੁਨਤਗਾਰਲੁਲਤਰਾਮੀ॥ ਪਾਤਲ
ਨਵਨਪਾਰਗੀਰਾਮੀ॥ ੩॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਜਾਤਾ॥ ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰ
ਧਿਧਾਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੯॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਲਾਲਨੁਗਵਿਅਕਵਨਗਤੀਰੀ॥
ਖੀਬਤਵਤੁਮੁਝਤਿਮਤੀਰੀ॥ ੧॥ ਸੁਤਬਸੁਤਬਸੁਤਵੀ॥ ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੈਰੰਗਿਰਤੀ
ਰਤਉ॥ ਪਾਵਉਲੇਵਉਸੰਗਿਨੈਨਭਤੀਰੀ॥ ਜਤਪਠਾਵਤੁਜੰਉਤਤੀਰੀ॥ ੨॥ ਜਪਤਪ
ਜਿਮਦੇਉਜਤੀਰੀ॥ ਇਕਨਿਮਖਮਿਲਾਵਤੁਸੋਤਿਪ੍ਰਾਨਪਤੀਰੀ॥ ੩॥ ਮਾਛੁਤਾਦੁਅੰਤ
ਧਿਤਤੀਰੀ॥ ਸਾਨਨਕਸੋਤਾਗਵਤੀਰੀ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੦॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫
ਜੀਵਨੁਤੁਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ ਤੁਝਤੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਸਾਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਤੂੰਸਾਜਨੁਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋ
ਚਿਤਤਿਨਬਿਸਰਤਿਕਾਤੁਬੇਰਾ॥ ਰਤਉ॥ ਬੈਖਰੀਦੁਤਉਦਾਸਰੋਤੇਰਾ॥ ਤੁਭਰੋਠਾਕੁਰੁ
ਜੀਗੇਠੇਰਾ॥ ੨॥ ਕੋਟਿਦਾਸਜਾਕੈਦਰਬਾਰੇ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਵਸੈਤਿਨਨਾਠੇ॥ ੩॥ ਤਉਕਿ
ਨਾਹੀਸਭੁਕਿਢੁਤੇਰਾ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥ ੪॥ ੫॥ ੧੧॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫

ਸੁਖਮਤਲਾ ੫ ਕੇਉਚਦੁਆਰੇ

ਆਰੇ॥੧॥ ਸਤਜਕਥਾ ਪ੍ਰਭਕੀ ਅਤਿਮੀਠੀ॥ ਵਿਰਲੈ ਕਾਨੂੰ ਜੇ ਤੁਹੀ ਗੀ॥
 ਤਤਗੀਤਨ ਦਾਖਾਰੇ ਸੰਗਾ॥ ਉਤਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਤਰਿ ਰੰਗਾ॥੨॥ ਤਤਮਰਦੁ
 ਗੁਨਤਰਖਾ॥ ਸਾਚਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ॥੩॥ ਗੁਤਜਕਥਾ ਵਿਨ ਗੁਰੇ ਤੇਜਾ
 ਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬਾਣੀ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਜਾਕੈ ਦੁ
 ਕੋਟ ਉਤਾਰੇ॥ ਭੁਟਤ ਸੰਗਿ ਇਉਂ ਵਜਲੁ ਤਾਰੇ॥੧॥ ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੰਤ੍ਰਿ
 ਤਮ ਕਉ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਾਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ॥ ਜਾਕੈ
 ਦੁਤ ਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ ਜਾਕੀ ਧੀਰ ਕਇ ਸੁਮਨ ਮਹਿ ਸਧਾਰੇ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਦਿ ਮੁਖ
 ਰੇ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਸਰਦਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿ ਰੇ
 ੭॥੧੩॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਰਤਨੁ ਪਾਵਤਿ ਸੁਰਿ ਨਰਦੇਵਾ ਉਦਿ
 ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਪੇਖੇ ਜਿਨੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਾਧਸੰਗ
 ਰਸਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਾਦਿ ਸਾਤ ਸਾਤ ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੇਕਾਰ
 ॥੨॥ ਕੁਜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ॥ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾਠਿ ਰਿਪ ਭੁਤਾਨਾ॥੩॥ ਭਿ
 ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਤੁ ਦਾਤਿ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥੪॥੮॥੧੪॥ ਸੁ
 ਲਾ ੫ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਮਹਿ ਬਸਾਰੇ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਸੁਤਿਤੁ ਮਾਰੇ॥੧॥
 ਮਤੁ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ॥ ਤੁਮਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ
 ਮਿਥੁ ਮਿਤਾਰੇ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਅਥ ਸਾਧਸੰਗਾਰੇ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ॥
 ਸਿਮਰੈ ਰੈ॥ ਦਿਨੁ ਰੈ ਨਾਰੇ॥੩॥੯॥੧੫॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਕਵਨ ਕਾਮ
 ਭਿਅਈ॥ ਜਾਕਉ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰਨ ਕਾਈ॥੧॥ ਇਉਂ ਸੁਪਨਾ ਸੇਵਤ ਨਹੀ ਜਾਨੈ॥
 ਵਸਥਾ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਤਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਓਗਵਾਰਾ॥ ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ
 ਰਾ॥੨॥ ਉਚਤੇ ਉਚਤਾ ਕਾਦਰ ਬਾਰਾ॥ ਕਈ ਜੰਤ ਬਿਨਾ ਤਿਉ ਧਾਰਾ॥੩॥ ਦੁਸਰ
 ਤੇਈ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਸੋਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫
 ਸਿਮਰਿਤਾ ਕਉ ਤਉ ਜੀਵਾ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ॥੧॥ ਸੋਰਿ ਮੇਰੇ

ਗੁਰਗਤਜਨਾਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਗਰਤਾਉ ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਾ ॥ ਅ
ਤਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿਆਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪ
ਅੰਨੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਉ ਭੁਭੁਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਨਕ ਤਰਿ ਜਾਪੈ
੧੧ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਪਿਆਨੁ ਪਾਗੀ ॥ ਰਸਨਾ
ਪੁਜ ਪਥੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਸਨ ਬਲਿ ਤਰੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੁਪ੍ਰ
ਅਪਾਰੀ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਦਿ ਕਰ
ਅਪਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦਿਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰ
ੀ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ॥ ਨਨਕ ਦਿਤੁ ਤੁਥੀ ਚਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਭੁਤਾਰੀ ॥ ੪ ॥
੧੨ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਲੇਭਿ ਸੋਇ ਮਗਨ ਅਪਾਰ ਪੀ ॥ ਕਰ ਦੁਤਰ
ਸੇਵਨ ਸਾਧੀ ॥ ੧ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀ
ਗੇ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਤੁੰਦਾ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥
ਕਾਦਬਾਦ ਈਰਖ ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
੩ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗ ਜੀਵਨ ਤਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾ
ਆ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀ ਅਤ ਅੰ
ਸੁਨੀ ਅਤ ਸੁਨੀ ਐ ਨਾਤੀ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਿਉ ਜਾਵੈ ਦੁਰੇ ਪਾਪੀ ॥ ਪਾਪ ਕਮਾ
ੀ ॥ ੧ ॥ ਸੋਕਿਉ ਕਰਿ ਜਿ ਤੁਛੁ ਟਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥
ਗਰਤਾਉ ॥ ਪੋਰ ਮਤਲਾ ਸਦਾ ਚੰਗੇ ਰਾਤਾ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਕਉ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਰਖਤਿ ਪੋਰ
ਅਟੀਕ ਭਾਰਾ ॥ ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ਮਿਲੈ ਜਮ ਭਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ
ਗਰਤ ਮਤਿ ਨਿਪਰਤ ਜਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਨਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਜੈ ॥ ਰੂਥ ਤਪਤ
ਭੁਭੁ ਮੋਹੀ ਜੈ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰ
ਨੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਿ ਸਾਜਨ ਇਉਂ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਐ
ਨਿਲਿਸਾ ਪੂਰਨਾ ਮੁਢ ਚਰੀ ਐ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੁਜਾਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਪਟ ਪ
ਤਰਿ ਪਰਬੁਤ ਮੁਪਢਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕਿਉ ਕਰੈ ਸੋ ਰੁਲਾਮਾਨੈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ਕੀ

ਮਤਿ ਜਾਨੈ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨ ਨਕਤਿ ਸੁਜਨ ਥਲਿ ਤਾਹੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਚਿਹੰਦੈ ਵਸਦਿ
 ੪॥ ੧੫॥ ੨੧॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰੈ ਤੁਰੁ
 ਲਸਿ ਸਇ ਕਉ ਦੇ ਅਧਾਰੁ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ
 ਦੁਇ ਸੁਤਨ ਤੇਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਭਵ ਜਲਿ ਭੂਥਤ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਾ ਛੈ॥ ਜਾ
 ਮਕਾਟੁ ਟਾਗਾ ਛੈ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਤਦਿ ਨ ਰਾਤਿ॥ ਸੁਖ ਸਤਿ ਜਾ
 ਵੈ ਸਾਂਤਿ॥ ੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਰੇ ਲੁਵ ਰੁਭਾ ਗੋਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ
 ਲਿਜਾਵੈ॥ ੪॥ ੧੬॥ ੨੨॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ
 ਲਿਜਾਈਐ॥ ਅਧਿਪਤ ਰਤਰਿ ਤਰਿ ਜਾਈਐ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਉ
 ਪਨਾ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤ ਰਜਾਮੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਚਰਣ
 ਉਲਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸਾਚੀ ਪੁਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੀ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿ ਖਜਾਤੀ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕਿਊ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦੀ
 ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੨੩॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ
 ਨੁਦੇ ਖਿਜੀਵਾ ਗੁਰ ਤੇਰਾ॥ ਪੁਰਨ ਕਰ ਮੁਹਿ ਇ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ॥ ੧॥ ਇਉਂ
 ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਦੇਤਿ ਨਾ ਮੁਕਰਿ ਅਪਨੇ ਚੇਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਪਣੀ ਸਰਦਿ
 ਤੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਹਲੈ ਜਾਤੇ॥ ੨॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨ ਉਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ
 ਰਣ ਕਮਲਾਵ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਕਰੋ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਵਿ
 ਪੁਰਨ ਗੁਣ ਤਾਸਿ॥ ੪॥ ੧੮॥ ੨੪॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਮੀਰ
 ਤਬੰਧ ਪਭਾਈ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ॥ ੧॥ ਜਤਿ ਮੇਰੇ
 ਧਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸੁਖ ਸਤਿ ਅਨੰਦ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪਚ ਬੂਤ
 ਤਿਰਿ ਸਨਾਤਾ॥ ਕੇਟਿ ਆਵਿ ਧਿਤਿ ਸੁਖੇ ਪਤਨਾਤਿ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ
 ਤਮਾਰੇ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟ ਕੁਜ ਮੁਤਿ ਸੁਨ ਬਿਦਾਰੈ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ
 ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਜਾ ਮੁਗਰੀ॥ ੪॥ ੧੯॥ ੨੫॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ
 ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਤਾ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਤਾ॥

ਪ੍ਰਭਰਵਣਜਾਤੰਗਸਾਧਜਨਕੀਚਰਣੀਪਾਤੰਗਰਤਾਓਕਰਿਥੇਨਤੀਜਨ
ਭਾਤੰਗਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਲਾਤੰਗ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਣਜੀਓਅਰਪਾਤੰ
ਜੇਮਰਿਸਿਮਰਿਮਾਨੁਮੋਤੁਕਟਾਤੰਗ॥ ੩॥ ਦੀਨਦਇਆਲਕਰਤੁਓਤਸਾਤੰਗਨਾਨਕ
ਰਿਸਰਵਿਸਮਾਤੰਗ॥ ੪॥ ੨੦॥ ੨੬॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਬੈਕੁੰਠਨਗਰੁਜਤਾ
ਸਾਧਪ੍ਰਭਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਤਿਨਿਵਾਸਾ॥ ੧॥ ਸੁਦਿਮਨਤਨਤੁਬੁਸੁਖਦਿ
ਵਓਤਰਿਅਨਿਕਥਿਜਨਤੁਬੁਭੋਗਭੁੰਚਾਵਓਰਤਾਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁੰਚੁਮ
ਤੀਅਚਰਜਸਾਦਤਾਕੇਥਰਨੇਨਜਾਤੀ॥ ੨॥ ਏਕੁਮੁਖਾਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਥਾਕੀ॥
ਤੁਮਕੀਸਰਵਿਜਨਤਾਕੀ॥ ੩॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੈਮੋਤਨਿਵਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ੪॥ ੨੧॥ ੨੭॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਅਨਿਕਬੀਗਦਾਸਕੇ
ਰਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ॥ ੧॥ ਤੁਮਤਿਛਡਾਇਲੀਓਜਨੁਅ
ਨਾਉਗਝਿਪਰਿਓਜਲੁਜਗੁਸੁਪਨਾ॥ ਰਤਾਓਪਰਥਤਦੋਖਮਤਾਬਿਕਰਾਲਾਖਿ
ਤੇਦੁਰਿਕੀਏਦਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਸੋਗਰੇਗਥਿਪਤਿਅਤਿਭਾਰੀ॥ ਦੁਰਿਭਈਜਪਿਨਾ
ਰਾਗੀ॥ ੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਲੀਨੋਲਜ਼ਿਲਾਇ॥ ਤਰਿਚਰਣਗੇਤਨਾਨਕਸਰਣਾਇ॥
੨੨॥ ੨੮॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਦੀਨੁਛਡਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾਏ॥ ਦੁਹੀਸਰਾਈ
ਮੀਕਤਾਏ॥ ੧॥ ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੁ॥ ਰਤਾ
ਕਰਾਧਰਮੁਪੁੰਨੁਭਲਾਕਰਾਏ॥ ਦੀਨਕੈਤੇਸੈਦੁਨੀਨਜਾਏ॥ ੨॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏ
ਗੋਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗੋ॥ ੩॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਚੁਸਾਤਿਬੁਮੇ
ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬੋਲਾਇਆਤੇਰਾ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੨੯॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਪ੍ਰਤਤਕਾ
ਰਿਨਾਮੁਓਚਾਰੀ॥ ਈਤਉਤਕੀਓਟਸਵਾਰੀ॥ ੧॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਤਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰ
ਤੋਵਹਿਮਨਕੇਕਾਮਾ॥ ਰਤਾਓਪ੍ਰਭੁਅਥਿਨਾਸਿਰੈਦਿਨੁਗਾਓਜੀਵਤਮਰਤਨਿਤ
ਪਾਵਹਿਥਾਓ॥ ੨॥ ਸੋਸਾਤੁਸੇਵਿਜਿਤੁਤੇਟਿਨਾਵੈ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਸੁਖਿਅਨਦਿਵਿ
ਏ॥ ੩॥ ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆ
ਏ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੦॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਗੁਰਪੁਰੇਜਥਭਏਦਇਆਲਾਦੁ

ਖਥਿਨਸੇਪੁਰਨਭਈਘਾਲਾ॥ ੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ਚਰਣ
 ਬਲਿਤਾਰਾ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਸਿ
 ਦਿਆਈ॥ ਪੁਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ਪੂਰਿ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ
 ਤਾਪਾ ਜਾਲਿ ਨਸਾ ਕਤਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪਾ॥ ੩॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਤਰਿ ਚਰਣ
 ਨਕੁਮਾਰੇ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ॥ ੪॥ ੨੫॥ ੩੧॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਖ ਸੇਸੇ
 ਰੇਖਿ ਆਰੇ॥ ਜਿ ਤੁਰਸਨ ਤਰਿ ਨਾਮ ਉਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ
 ॥ ਸਾਧ ਗਵਤਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਸਾਲਾ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਵਨ ਕੁਪੁਸਿ ਮਰਦੁ ਪੁ
 ਸੁਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਥਸਤਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ॥ ੨॥ ਜਨ ਕੀ ਭੁਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
 ਭੁਏ ਵਲਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨ ਤਰਾ
 ॥ ੪॥ ੨੬॥ ੩੨॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਖ ਬਤਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰ
 ਆਮੋ ਹਥ ਪਤਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚਾ॥ ੧॥ ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੇਖੀ ਜਨ
 ਜੀਤਿ ਤਰਿ ਸਰਣੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੇਉ ਕਰਣਾਰਤਾ॥ ਰਾਮ
 ਲੁਨਹੀ ਪਾਰਤਾ॥ ੨॥ ਭਰਣ ਪੋਥ ਲਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ॥ ਜੈ ਜਗਦੀ
 ਨਹੀ ਜਾਣੀ॥ ੩॥ ਸਰਦਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਓਧਰਨ ਨਰ
 ਰਜਾਮੀ॥ ੪॥ ੨੭॥ ੩੩॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰੇ ਭੁ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨ ਗਾਰੁ॥ ੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਨ ਰਵਿ
 ਰੇਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਪਾਪ ਤਜਾਇ ਲਾ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਵ
 ਤਰਿ ਕਾਨਾਉ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁਆਉ॥ ੨॥ ਆਠ ਪਰਪਰ
 ਆਈਐ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਤੇਇ ਤਾਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਸਰਦਿ ਪਏ ਜਪਿ ਦੀਨ
 ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤਰਵਾਲਾ॥ ੪॥ ੨੮॥ ੩੪॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਖ
 ਜਨ ਜਾਣੀ ਭੁਜਾ ਭੁਏ ਪੈਰ ਚਿਓ ਮੁੜਾ॥ ੧॥ ਜਿਤੁ ਤੁਲਾਵਤਿ ਤਿਤੁ ਤੁਲਾ
 ਤੁੰਦੇ ਤਿਤੇਰਾ ਨਉ ਜਪਨਾ ਰਹਾਉ॥ ਤਰਿ ਕੇਦਾਸ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਰਤੇ ਰਾਮ
 ਅਨਦਿਨ ਮਾਤੇ॥ ੨॥ ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਾਢੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੇ

ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਧੋਗ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰਿਸਰ ਦਿ ਦੁਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੩੫ ॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਤ ਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਫਿਰਿ ਨ
ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪਿਆਇ ਤਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥ ਤੇ ਕਰ ਤੈ ਅਸ ਬਿਰੁ ਕੀ
ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਤੇ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਛਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਕ
ਪਾਲੀ ਨੇਲ ਜਿਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ੩੦ ॥ ੩੬ ॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਥਾਈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗ
ਵੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਥਖਾਨੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ
ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਤਿ ਪਰੇਵੇ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉ
ਤਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ੩੧ ॥ ੩੭ ॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਉਦਇਆਲਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਤੁ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਰਿ
ਮਤਿ ਮਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਚ
ਪਿਨਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੩੨ ॥ ੩੮ ॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਥਮੈ ਸਚ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨ
ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਭੁ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ
ਨੀਰੋਅ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਾ ਆਪੇ ਤੇਅ ॥ ੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੯ ॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫
ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿ
ਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਓ ਆਈ ॥ ਮਤਾ ਮੋਹਨੀ ਦੇਤਾ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋ
ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨ ਮਥੀ ਤੀ
ਨ ਭਰਮਾਈ ॥ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀ ਆਪ

ਕਿਸੁ ਦੇਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭੁਝਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਦਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭੁਝਾਈ ॥ ਚਰਣ
ਨੀਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ੩੪ ॥ ੪੦ ॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫
ਘਰੁ ੪
ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਢਾਪਰੀ ਜਾਮਤਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਪ
ਰਿਜਿ ਤੁਤਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ

ਅਏ। ਜਲਿ ਜਾਓ ਏਤੁ ਬਡ ਪਨਾਮਾਇ ਆਲਪਟਾਏ॥੧॥ ਪੀਸਨਾ ਪੀਸਿ ਥਿਥਿ
ਖੁਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ॥ ਐਸੇ ਸੋਹਾ ਜੁਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨ ਹੋਇ ਪਤਾਏ॥੨॥ ਨਾ
ਗੰਗਿ ਏਕ ਕੈਓ ਸੋਭਾ ਪਾਏ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਬਿਅਾਜਿ ਹਰ ਚਿਲੇ ਚੁੰ
ਕੁਕਿਓ ਤੁਮ ਹੋਤਾ ਬਿਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹ
ਨਪਾਏ॥੪॥੧॥੪੧ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਤਰਿਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਪਾਨ
ਨਿਤਾਰਾ। ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇਜੀ ਅਤੁੰਤੋ ਪਿਆਰਾ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਸ
ਨਾ ਸੰਤ ਚੰਉ ਚੁਲਾਵਉ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਤਾਰ ਉਚਰਣ ਤਲਿ ਪੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ
ਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀਨੀ ਆਈ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਦੀਪ
ਣਨਿ ਧਿਪਾਈ॥੨॥ ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਤ ਪੁਨਤੁ ਕਰਉ ਜਨਕਾ ਦਰਸਾਉ॥
ਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰਾ॥੩॥ ਚਿਤ ਵਉ ਮਨਿ ਆਸ ਕਰਉ
ਸੰਗ ਮਾਗਉ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ॥੪॥
ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਜਿਨਿ ਸੋਭੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤੁਮਹਿ ਪਾ
ਖਿਲੇ ਤੁਇ ਤੁਥਿ ਖਈ ਜੀਉ ਦੇਤੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤੋ ਨਹੀ ਕੋ
ਪਾਵੈ ਜਾਉ॥ ਏਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਲਪਟਾਉ॥੧॥ ਕ
ਕਰੁਣਾ ਪਤੋ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਾ
॥੩॥੪੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀਮਤਲਾਪ ਅ
ਪੜਤਾਲਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀ ਆਸੋ ਤਨ ਲਾਲਨਾ॥ ਜਪਿ ਮਨ
ਅਵਰੁਨ ਹੀ ਕੋਲੇ ਬੈਸੰਤ ਲਗੁ ਮਨ ਤਿਛਾ ਭੁਦੁ ਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀ ਆਗਰ
ਗੁਨ ਹਰੀ ਆਸਰ ਗੁਨ ਪਰੀ ਆ ਅਨਿ ਕ ਕੇ ਠਰੀ ਆ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿਨ ਕਰੀ
ਮਨ ਕੋਟ ਵਰੀ ਆ ਨਿਜ ਮੰਦ ਰਿਪੀਰੀ ਆ॥ ਤਤਾ ਆਨ ਦ ਕਰੀ ਆ॥ ਨਤ ਮ
ਜਰੀ ਆ॥੧॥ ਕਿਰਤ ਨਿਜੁਰੀ ਆ ਬਤੁ ਬਿਧਿ ਠਿਰੀ ਆ ਪਰ ਕਉ ਠਿਰੀ ਆ
ਪਿਰੀ ਆ॥ ਅਬ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਪਰੀ ਆ॥ ਤਰਿ ਦੁਆਰੈ ਖਰੀ ਆ॥ ਦਰਸਨ

ਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆਗਬਤੁਰਿਨਠਿਰੀਆਗ॥੨॥੧॥੪੪॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫

ਸਿਮੰਡਲਕੀਨੋਆਖਾਰਾਸਗਲੇਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾਗਰਤਾਉ॥ਬਤੁ
ਰਿਪੰਗਅਪਾਰਪੈਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀਤਾਰਾਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ॥
ਬਰਨਚਿਤਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਾਸਾਰਾਕਤਨੁਨਜਾਈਖੇਲੁਤੁਤਾਰਾਨਾਨਕਰੇਦ
ਤਰਨਾਰਾ॥੨॥੨॥੪੫॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਤਉਮੈਅਇਆਸਰਨੀਆ

ਆਭਰੇਸੈਅਇਆਜਿਓਭਵੈਤਿਉਰਾਖਤੁਸੁਆਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਦਿਪਠਾਇ
ਗਰਤਾਉ॥ਮਤਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆਜੈਸੇਪਵਨੁਫੁਲਾਇਆ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਤੀਰਗ
ਆਕਰੇਪੂਰਮਰਾਇਆ॥੨॥ਗਿਤਅੰਧਕੁਪਾਇਆਪਾਵਕੁਸਗਰਾਇਆ॥੩॥
ਭੀਰਤਸਾਧਾਇਆਨਾਨਕਤਰਿਧਿਆਇਆਅਬਮੈਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੩॥

੪॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਅਮਿਲੈਨ
ਅਧਾਰਾਤੁਠਾਸਾਚਾਪਾਤਿਸਾਤੁਤਾਪੁਗਇਆਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਭਗਤਾਕੀਟੇਕੁੰਸੰਤ
ਰਿਤੁੰਸਚਾਸਿਰਜੰਤਾਰਾਗਰਤਾਉ॥ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾਸਚੁ
ਰੇਖਾਜੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥੨॥ਤੇਰਾਕੁਪੁਅਗੰਮੁਤੈਅਨੁਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾਤ
ਰੁਥਾਣੀਤੇਰੇਸੇਵਕਾਜਿਨੁਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ਸਭੇਇਛਾਪੁਰੀਆਜਾਪਾਇ
ਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰੁਨਾਨਕੁਮਿਲਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਾਕਓਬਲਿਤ
॥੪॥੧॥੪॥੪੬॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੁਤੈਮ

ਦਿਤਿਜਿਸਨੇਹੋਹਿਦਇਆਲਾਸਾਈਭਗਤਿਜੇਤੁਧੁਭਵੈਤੁੰਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪ
॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਜੇਤੁਧੁਭਵੈਸੇਪਰਵਾਦੁਮਨਿਤਨਿਤੁਤੈਅ
ਗੀਗਰਤਾਉ॥ਤੁੰਦਇਆਲੁਕੁਪਾਲੁਕੁਪਾਨਿਧਿਮਨਸਾਪੁਰਣਤਾਰਾਭਗਤਤੇਰੇਸ
ਪੁਦਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤੁੰਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ॥੨॥ਤੁਅਥਾਤੁਅਪਾਰਾਤਿਉਚਕੋਟੀਅ
ਨੁਤੇਰੀਭਾਣੇ॥ਇਤਅਰਦਾਸਿਤਮਾਰੀਸੁਆਮੀਵਿਸਰੁਨਾਹੀਸੁਖਦਾਤੇ॥੩॥ਦਿ
ਵੈਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਸੁਆਮੀਤੁਧੁਭਵਾਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਖੁਨਾਨਕਮਾਰੀਸ
ਤੁਰੈਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੫॥੪੭॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਜਿਤੁਤੁੰ

ਕਥਹੁ ਸੋਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਆਠ ਪਤਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤਉ ਸੋਥਾਨੁ ਭਾਲਣਾ ਆਇਆ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭੁਇਆ ਸਾਧਸੰ
 ਣਾਈ ਪਾਇਆ ਹਰਤਾਉ ਥੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਰੇ ਇਕੁ ਤਿਨੁ ਹੀ ਕੀਮਤ
 ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਤਿ ਬਿਲਲਾ ਤੇ ਤੇਭੀ ਸੋਤੇ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਦਸ ਅਉਤਰ ਰਾਜੇ
 ਤੇ ਮਤਾ ਦੇਵ ਅਉਤਰਾ ਤਿਨੁ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਓਤਿ ਰਾਲਾਇ ਬਕੇ ਬਿਭੁਤਾ
 ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ਤਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੋਲੈ
 ਨਕਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੪੮ ॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਤਿਨੁ ਜੋਗਾ ਤੀਲੁ ਟੈ ॥ ਨਿਰਥਾ ਲਕੀਰਾ
 ਤੁਕਰ ਤੇ ਕਾਨਿ ਮਖਸਿ ਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੁਟੈ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤੁ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀ
 ਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤ ਨ ਕਾਸੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀ ਐ ॥ ਹਰਤਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਜ
 ਨਾਨਾਇ ਸੁਕਲਿ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਜੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜੋ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮ
 ਲੀ ਜੈ ॥ ੨ ॥ ਥੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ਇਨ ਪੜਿ ਆਮੁ ਕਤਿ ਨ ਤੇਈ
 ਰੁਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੁਦਵੈ
 ਚਤੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਉਧਰੈ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਘਟਿਯਾ
 ਮਾਝਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੭ ॥ ੫੦ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜੇਕਿ ਢੁਕਰੈ ਸੋਈ

ਨਹਿ ਓਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭ ਨੀਥਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
 ਤੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤਰਿ ਸੰਤਾ ਜੇ ਵਡੁ ਨ ਕੇਈ ॥ ਭਗਤ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪ
 ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਸੋਈ ॥ ਹਰਤਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਉਧਰੈ
 ਨੇਜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿ ਆਹੋਵੈ ਤਿਨ ਤਰਿ ਸਿਓ ਆਇ
 ੨ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਤ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਜੇਤਾ ਮਨੋ ਰਖੁ
 ਸੋ ਸੰਤ ਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿ ਮਕੇਤ ਕਥਰਨ ਉਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਟਿ ਆਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭੁਟੇ ਨਿਕਾਏ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫੧ ॥

ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਮਤਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਤਾਬ ਦੇ ਰਾਖੇ ਪਾਏ ਤੇਰੀ ਸਾ

ਮਾਣੁਤਾ ਭੁਰਿ ਦ ਅੰਤਰਿ ਤੋਰ ਦੁ ਜੀ ਅਸ ਚੁਕਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ
ਭਰਿ ਥੇਗੇ ॥ ਤੇਰੇ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮ ਰਾਜ ਪਿਨਾ ਮੁਤੁ ਮਾਰਓ ਧਰੇਗੇ ॥ ਰਤਾਓ ॥ ਅੰ
ਕੁ ਪੈ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ ਅਪਿਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ਆ
ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪ ਲੀਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇ ਸਰਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਢੁਕਾਏ ॥ ਆ
ਤੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵਾਲਾਏ ॥ ੩ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇ ਆਭੈ ਮੋਤ
ਕਾ ਸੇਮਿਟਿ ਅਸ ਗਲ ਵਿਸੁਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾ ਤੈਥੇ ਟਿੱਸਤਿ ਗੁ
ਰੂ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ੫੨ ॥ ਸੁਹੀਮਤ ਲਾਪੁ ਜਥ ਕਢੁਨ ਸੀਓ ਤਥ ਕਿ
ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇ ਆਪਨਾ ਖੇਲੁ ਅਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁ ਰਿਚ
ਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਏ ਤੇ ਕਢੁਨ ਤੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਪਿ ਕਰਾ
ਰਾਥ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ ਰਤਾਓ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀਨ ਛੁਟੈ ਕਤ ਤੁਕਾ ਚੀਦੇ ਤਇ
ਦੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੈ ਤਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ਼ਿ ਗਲੀ ॥ ੨ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭ
ਕੀ ਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਹੈ ਜਾਣਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ
ਆਈਐ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾ
ਣਾ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾਲ ਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੫੨
ਸੁਹੀਮਤ ਲਾਪੁ ਭਾਗਠ ਜੋਤਿ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਜਿਨ ਘਰਿ ਧਨੁ ਤਰਿਨਾਮਾ
ਰਵਾਣੁ ਗਲੀ ਸੇਈ ਇਤ ਅਏ ਸਫਲ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤਰਿ ਜਨ
ਤਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਚੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਪੂਜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ਰਤਾਓ ॥
ਨਾਮ ਮਰਦੁ ਤੁਮ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥ ਜੀ ਅਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾ
ਨਿ ਤਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ
ਤੋ ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿ ਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਤਿ ਨ ਜਾਤੇ ॥ ੩ ॥ ਪਖਾਢੇਰੀ ਪਾਲੀਓ
ਤਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੰਨੀ ਤੇਰੇ ਜਨ
ਮਦੁ ਪਾਵਾ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੧ ॥ ੫੪ ॥ ਸੁਹੀਮਤ ਲਾਪੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ
ਰਸ ਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰੈ ਤਾਰਾ ॥ ਚਰਣ ਪੂਜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕ ਮਾਰੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕ

ਉਬਲਿਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਤਿ ਤਿਉ ਰਹੀ ਐ ॥ ਤੁਧੁ
 ਮੁਜਪਾਵਤਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਾਹੀ ਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ
 ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤਹਾ ਥੈ ਕੁੰ ਰੁਜਤ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰੇ
 ਸਰਧਾਲਾਇਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾਤਨੁ ਮਾ
 ਤਾਲਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦ
 ੩ ॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈਉ ਸੁਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ
 ਕਕਓ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੨
 ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿ ਸੁਖਿ ਸ
 ਰਿਜਾਏ ॥ ਦਇਆ ਲੂਤੋ ਵਹਿਤਿ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੇਤੁ ਪੁਸਦਾ ਧਿਆਏ
 ਹੋ ਸਾਤਿ ਬਤੁੰ ਮੈ ਮਾਨਿ ਮਾਣੀ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਮਹਾ
 ਵਿਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਥਾਣੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਪੂਜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀਤੋ ਵਾਤੇਰੇ
 ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਪਾਰੀ ਤਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪ
 ਅੰਤਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤੁਧੁ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸਨੇ
 ਹਿਸੇਲਾ ਗੋਭਗਤੁ ਤੁਹਾ ਰਾਸੇਈ ॥ ੩ ॥ ਦਇਕਰ ਜੇ ਜਿ ਮਾਗਉ ਇਕੁ ਦ
 ਬਤੁ ਠੈ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੇ ਆਠ ਪਤਰ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥
 ੧੩ ॥ ੫੬ ॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ
 ਕੈ ਸਾਪਾਵੈ ॥ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਮਰਣ ਚੀਤਿ ਨ ਐ
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੂੰ ਸੰਤ ਬਾਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨ ਐ
 ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰ
 ਨਾਸਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਖਸ਼ਿਸਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿ
 ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ਆਠ ਪਤਰ ਆਰਾਧਤਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਦਿ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾ
 ਦੁਸਟ ਲੋਸਾਧਤਿ ॥ ੩ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਰ
 ਗੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਕਹਿ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੯ ॥ ੧੩

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਰਾਖਤੁਰਾਖਨ
 ਏਗਜਿਤੁਤੁਲਾਵਤਿਤਿਤੁਤਮਲਾਗਤਕਿਆਏਤਿਜੈਤਵਿਚਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮ
 ਤੁੰਪੁਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਦੇਵਦਇਆਲਾਗੁਦਗਾਵਾਨਿਤਸੁ
 ਮੀ॥ਰਤਾਉ॥ਆਠਪਤਰਪੁਭੁਅਪੁਨਾਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤਰੀ
 ਆਪੁਤਿਆਗਿਤੇਈਐਸਭਰੇਣਾਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥੨॥ਸਫਲ
 ਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਨਾਉਜਾਪੇ॥ਸਗਲਮਨੇਰਬਤਿਸਕੇਪੁ
 ਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪੁਭੁਆਪੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪੁਭਸੁਆਮੀ
 ਸਗਲਦਇਆਲਾ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਅਪਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ
 ॥੧੧॥੧੫॥੫੮॥

ਮ:੧ ੮ ਮ:੪ ੧੫
 ਮ:੫ ੫੮ ਨੁਮਲਾਜੋੜ ੮੨

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਸੁਤੀਮਤਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ੫੮੧ ਸਭਿਅਵਗਣਮੈਗੁਣਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾਵਾਤੇ
 ॥੧॥ਨਾਮੈਕੁਪੁਨਬੰਕੇਨੈਣਾ॥ਨਾਕੁਲਚੰਗੁਨਮੀਠੇਥੈਣਾ॥ਰਤਾਉ॥ਸਹਜ
 ਗਾਰਕਾਮਦਿਕਰਿਆਵੈ॥ਤਾਸੇਤਾਗਦਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ॥੨॥ਨਾਂਤਿਸੁਗੁਪੁਨ
 ਆਕਾਈ॥ਅੰਤਿਨਸਾਹਿਓਸਿਮਰਿਆਜਾਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁ
 ਈ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁਭਲਾਵਤੁਪਾਈ॥੪॥ਖਰੀਸਿਆਣੀਕੰਤਨਭਾਣੀ॥ਮਾ
 ਆਲਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥੫॥ਤਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ॥ਤਉਕਾਮਦਿ
 ਆਰੇਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਭਿਭੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਤਿ
 ਭੁਪੀਤਮਪੁਭਰਾਇਆ॥੭॥ਭੁਇਤਿਨਾਨਕਸਹੁਤੈਭੀਤੇਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਪਿਆ
 ਤੇਰਵੇਸੀ॥੮॥੧॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ੧ ੫੮੮ ਕਚਾਰੰਗੁ
 ਜੁਭਬਾਥੋਜੋਤਿਆਦਿਨਚਾਰਿਜੀਉ॥ਵਿਦੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲੀਆਠਗਿਮੁਹੀਕੁ
 ਆਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੁਜੀਵਾਰਜੀਉ॥੧॥ਰੰਗੇਕਿਆਰੰ
 ਕਾ

ਗੀਐ ਜੋਰ ਤੇ ਰੰਗ ਲਾਇ ਜੀਓ ॥ ਰੰਗ ਲਵਾਲਾ ਸੇਵੀਐ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਤਿ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਪਨੁ ਨਾਤਿ ਜੀਓ ॥ ਅਦੁ ਗਇਨੁ
 ਤਿਥਿ ਧਿਕ ਥਾਇ ਨ ਪਾਤਿ ਜੀਓ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਓ ਥਰੇ ਸਥਾਇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਇ
 ਚਿਟੇ ਜਿਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਜੀਓ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਦੁਜੈ ਵਿ
 ਰਜੀਓ ॥ ਮੁਢੁ ਨ ਖੁਝਤਿ ਆਪ ਲਾਸੇ ਪਸੁ ਆਸੇ ਢੋਰ ਜੀਓ ॥ ੩ ॥ ਨਿਤ ਨਿ
 ਮਨੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਓ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
 ਦੁਖ ਜੀਓ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾ ਤਾਮ ਨਿਵ ਸੈਤਿ ਤੁਤ ਨਿਕੈ ਸੀਭੁ ਖਜੀਓ ॥ ੪ ॥
 ਲਾਤ ਲਥੀ ਐਸਿ ਰਿਮਾਰੇ ਜੰਦਾਰੁ ਜੀਓ ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵ ਲਾਪੁ ਚੈ ਕਰ
 ਜੀਓ ॥ ਸਚੇ ਕੀਲਿ ਵਧੈ ਥਰੇ ਥਾਖ ਸੇਥ ਖਸਣੁ ਤਾਰੁ ਜੀਓ ॥ ੫ ॥ ਅਨ ਕੇ ਕੀ
 ਖਾ ਕੁਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਓ ॥ ਬਤੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇ ਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ
 ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਢੁਟੀ ਐਨ ਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਓ ॥ ੬ ॥ ਗਾਠ ਲਗਿ ਅਨ
 ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਓ ॥ ਖਿੰਚੋ ਤਾਇ ਵਿਗੁਚੀ ਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਹਿ
 ਓ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਭੈਰਤਿ ਆਸ ਭਯੋ ਤੀਜ ਮਕਾਲਿ ਜੀਓ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਰ
 ਆਸ ਭਯੋ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਜੀਓ ॥ ਸੋਕਿਉ ਮਨੁ ਹੁਇ ਸਾਰੀ ਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰ
 ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ਜੀਓ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹਿਮ

॥ ਕਾਠੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ੧੦ ॥ ਮਾਲਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥
 ਤੇਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ
 ਏਦਰ ਥਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਥਾਇ ਭੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਤਿ ਸਚੇ ਮਨਿ
 ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ
 ਸੈ ॥ ਤੁੰਦ ਸਤਿ ਮਨ ਮਾਇ ਸਤ ਜੋਰ ਸਿਰ ਸੈ ॥ ੩ ॥ ਮੁਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤ ਜਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾ ਲਿਪੀਤ
 ਦਾ ॥ ਜੇਚ ਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰੀ ਮਿਭੁ
 ਤਿ ਸੁਰੰਗੁ ਤੈ ॥ ਮਰ ਸੀ ਤੇਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਤੈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਗ

ਤੁਆਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਬਦਿ ਪਦਾਇਆ ॥ ७ ॥ ਇਕਨਾਨਕ ਕੀਅ
ਸੇ ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਵ ਸੀ ॥ ਮੈ ਦੀ ਜੈਨਾ ਮਨਿ ਵਾਸੁ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਵ ਸੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧ ਜਿਉ ਆਰਦਿ ਲੋਤਾ ਪਾਇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ
ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਗਿ
ਵਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣ ਤਰੁ ਤਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈਐ ॥ ਮੇਲਤਿ ਤੁਝੈ ਰਜ
ਦੁਕਮਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਤਿ ਆਪਿ ਦੇਤਿ ਸੁਖਾਈਐ ॥ ਤੁਧੈ ਖਤਿ ਥਾਪਿਉ
ਦਰਿ ਥੀਨਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹੀ ਤੋਵ ਗਿਖਾ ਕੁਪਵਦੁ ਉਚਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅ
ਕੁਮਤਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਦਿਹੁ ਦੇਵੀ ਅੰਧਘੋਰੁ ਘਬਰਾਈਐ ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘ
ਰੁਕਿ ਸੁਰੁ ਆਈਐ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗਿ ਤਰਿਨਾ ਮਿਜਗਾਈਐ ॥ ਸਬਦਿ ਨਿ
ਅਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਤਰਿਨਾ ਮੁਰੁਬੈ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਸ
ਤੈਨਿ ਤਕਮ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਤੈ ਤਰਿਨਾ ਉਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਨ
ਨੇਲੀ ਮਿਲਾਇ ਜੇਤੁ ਪੁਭਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੧ ਮਨੁ ਤਨ

ਦੁਇ ਸਾਰਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਧਿ ਆਈਐ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿਤਿ ਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ੧ ॥
ਤੁਲੇ ਤਰਿਨਾ ਮੁਲਕੁ ਟੀਟੋ ਤਦੀ ॥ ਰਹਤਉ ਸਾਤਿ ਬਕੀਟੇ ਕਨ ਮੋਤੈ ਮੋਤਦੀ ॥ ਰਹਤਉ ॥
ਦਖਉ ਤਨਾ ਲਿਗੁ ਰਿਦੇ ਖਾਲਿ ਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਤ ਲਿਖਾ ॥
ਜੇ ਵੀਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਇਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥
ਜਨਮ ਤਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਦੁ ਪਰਵਾਦੁ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਇ
॥ ੧ ॥ ਤਉ ਨਾਹੀ ਤੁਧੈ ਤਿਤੁ ਪਤੀ ਸਾਜਿ ਆ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿ ਆ
ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਗੁਲਾਇਨ ਜਾਪੀ ਕਤਗਇ ਆ ॥ ਆਪੇ ਰਤਿ ਅਸਮਾਇ ਸੋਵਿ ਸਮਾਦੁ ਭ
॥ ੬ ॥ ਤੁੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੁਰਿ ਜਾਣਤਿ ਸਭ ਤੁਧੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਤਦੁ ਰਿਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੁਧੈ
ਮੈ ਦੀ ਜੈਨਾ ਮਨਿ ਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਤਿ ਤੇਇ ॥ ਗੁਣਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
ਗਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਨਾਮੈਂਹੀਤੇਸਭੁਕਿਓਤੋਆਥਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ॥

ਰਕਾਸਥਦੁਮਤਾਰਸੁਮੀਰਾਥਿਨੁਚਾਖੇਸਾਦੁਨਜਾਪੈ॥ ਕਉਗੀਥਦਕੈਜਨਾ
 ਆਚੀਨੁਸਿਨਾਤੀਆਪੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਓਵੈਤਾਏਕੋਜਾਵੈਤਉਮੈਦੁਖਨਸੰਤ
 ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਵਿਟਤੁਜਿਨਿਸਾਚੇਸਿਓਲਿਵਲਾਈ॥ ਸਥਦੁਚੀਨਿ
 ਰਗਾਸਿਆਸਤਜੇਰਤਿਆਸਮਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖਿਸਥਦੁਥੀਚਾਰੇ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਗੁਰਤੇਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵੈ
 ਖਿਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਵੈਬਿਖੁਖਟੇਸੰਸਾਰੇ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਦਾਦੁਖਪਾਵੈ
 ਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਸੋਈਸੇਵਕੁਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥
 ਦੁਸਿਠਤਿਓਸਾਚੀਸਾਚਾਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਸਚੀਥਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਓਉ
 ਤੁਜਾਏ॥ ਆਪੇਦਾਤਾਕਰਮੁਤੈਸਾਚਾਸਚਾਸਥਦੁਸੁਲਾਏ॥ ੩॥ ਗੁਰਮੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿਖਟੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਏ॥ ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਸਾਚੈਰੰਗਿਰਾਤਾਰੁ
 ਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਮਨਮੁਖੁਸਦਹੀਕੁਜੇਬੋਲੈਬਿਖੁਬੀਜੈਬਿਖੁਖਾਏ॥ ਜਮਕਹਿ
 ਸਨਾਦਾਧਾਥਿਨੁਗੁਰਕਵਦੁਓਡਾਏ॥ ੪॥ ਸਚਾਤੀਰਥੁਜਿਤੁਸਤਿਸਗਿਰ
 ਰਮੁਖਿਆਪਿਓਏ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਸਥਦਿਦਿਖਾਏਤਿਤੁਨਤੈਸੁ
 ਸਚਾਸਥਦੁਸਚਾਤੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਲੁਲਗੈਨਲਾਏ॥ ਸਚੀਸਿਠਤਿਸਚੀ
 ਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ ੫॥ ਤਨੁਮਨੁਸਭੁਕਿਓਤਰਿਤਿਸੁਕੇਰਾਦੁਰਮਤਿਕਤਲੁਨਾ
 ਮੁਓਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਤੇਵੈਤਉਮੈਵਿਚਤੁਜਾਏ॥ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਤਜੇਚਾਖੀਤੁ
 ਨਿਓਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਰਾਤਾਸਤਜੇਮਾਤਾਸਤਜੇਰਤਿਆਸਮਾਏ॥ ੬॥
 ਨਾਮੁਸਤਿਕਰਿਜਾਵੈਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਸਚੀਵਡਿਅਈਗੁਰਤੇਪਾਵੈ
 ਪਿਆਰੇ॥ ਏਕੋਸਚਾਸਭੁਮਤਿਵਰਤੈਵਿਰਲਾਕੋਵੀਚਾਰੇ॥ ਆਪੇਮੋਲਿਲੇ
 ਸਚੀਭਗਤਿਸਵਾਰੇ॥ ੭॥ ਸਭੇਸਚੁਸਚੁਸਚੁਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਜਾਵੈ॥
 ਰਲਾਤੁਕਮੋਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਵੈ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਏਤਾਸਤਿਗੁਰ

ਨੰਦੁਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਤਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਉ ਤੋਵੈ ਜਿਵਿ ਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ੮॥ ੧॥

ਸੁਧੀਮਤਲਾ ੩ ਕਾਇਆ ਕਾਮਦਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿ ਉਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ॥

ਨਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਤ ਗਇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਸਮਾ ਲੋ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਉ ਮੈ
ਕੁਜਾ ਲੋ॥ ੧॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਥਾਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਾਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਰਤਾ ਉ
ਦਿਅ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਉ ਵਸੈ ਪੰਡਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ
ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਦਿ ਸਦਾ ਸੁਪੇਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾ॥ ੨॥
ਦਿਅ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਬੁਝੈ ਨਾਤੀ ਬਾਤਰਿ
ਦਿਜਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾਲਖਾਈ॥ ੩॥ ਕਾਇ
ਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨ ਉਪੰਡ ਪ੍ਰਥਮੀ
ਪਟਲ ਬਾਜਰਾ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈ॥ ਐ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦਿ ਵੀਚ
ਰਾ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਵੈ ਆਪੇ ਤੋਲ ਦਾਰਾ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮ
ਤਿਸ ਕਮੋਲੁ ਅਠਾਰਾ॥ ਮੋਲਿ ਕਿਤੀ ਨਾਮੁ ਪਾਈ॥ ਐ ਨਾਤੀ ਪਾਈ॥ ਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੁਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ਤੇਰ ਸਭ ਭਗਿ ਮਠੁ ਲਾਈ॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਇਸੇ ਈ ਜਨੁ ਪਾ
ਰਿਕਿ ਆਕੇ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈ॥ ੬॥
ਦਿਅ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਤੇ ਸਾਸਭ ਉਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ
ਕਾਇਆ ਆਵਾਗਉ ਦੁਪਸਾਰਾ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤ
ਰਾ॥ ੭॥ ਸਾਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਵਿਦੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਚੋਈ ਨਾਤੀ ਤ
ਰੁਕੇ ਖੁਆਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ਜਿ ਸੋਨੇ ਤਰਿਕਿ ਪਾਧਾਰੀ॥ ੮॥ ੨॥

ਸੁਧੀਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ਦੁਨੀਆਨਾ ਸਾਲ ਤਿਜੋ ਮਰਿਵੈ ਦੁਸੀ॥ ਲੋਕਾਨ

ਨਾਤਿ ਜੋ ਮਰਿਖਾ ਕੁਥੀਈ॥ ੧॥ ਵਾਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਾਤੁ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਤੀ ਐ ਸ
ਪਰਵਾਤੁ॥ ਰਤਾ ਉ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੇਸਤੀ ਮਨ ਮੁਖ ਦਇ ਮਰੰਨੀ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾ
ਅਇਵੇਲਾ ਨਹੰਨੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨੀ॥ ਅਤਮ ਰਾਮੁ
ਸਿਆਸਤ ਜੋ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨੀ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥ ਦੁਵਿ ਸਾਰਿ ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨੀ॥ ਤਿਸਨ

ਭੁਖਨਉਤਰੈਅੰਨਦਿਨੁਜਲਤਫਿਰੰਨਿ॥੪॥ਦੁਸਟਾਨਲਿਦੋਸਤੀਨਾਲਿਸੰਤੋਖੁ
 ॥ਆਖਿਭੁਥੇਕੁਟੰਬਸਿਉਸਗਲੇਕੁਲਡੋਬੰਨਿ॥੫॥ਨਿੰਦਾਭਲੀਕਿਸੈਕੀਨਹਿ
 ਗਧਕਰੰਨਿ॥ਮੁਤਕਾਲੇਤਿਨਨਿੰਦਕਾਨਰਕੇਘੋਰਿਪਵੰਨਿ॥੬॥ਏਮਨਜੈਸੇ
 ਤੇਵਤਿਤੇਤੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਆਖਿਥੀਜਿਅੰਤੀਖਾਵਲਾਕਤਲਾਕਿਭੂਨਜਾਇ
 ਪੁਰਖਾਕਾਥੇਲਲਾਤੇਵੈਕਿਤੇਪਰਥਾਇ॥ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਭੁਖਪੁਰਤਤਿਓਨਿ
 ਇ॥੭॥ਗੁਣਕਾਰੀਗੁਣਸੰਘਰੈਅਵਰਾਉਪਦੇਸੇਨਿ॥ਸੇਵਕੁਗੀਜਿਓਨਿ
 ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੮॥ਦੇਸੀਰਿਜਕੁਸੰਥਾਤਿਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਏਕੋਏ
 ਚਾਆਖਿਧਵੀ॥੯॥ਸੋਸਚੁਤੇਰੈਨਾਲਿਤੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਤਾਲਿ॥ਆਪੇਵਰੰ
 ਲਏਸੋਪੁਰੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥੧੦॥ਮਨੁਸੈਲਾਸਚੁਨਿਰਮਲਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿ
 ਪੁਰੁਮੇਲੇਤਮਿਲਿਰੈਤੇਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੧੧॥ਸੋਸਚੁਚਾਵੀਸਰੋਪੁ
 ਸੰਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਨਾਵੀਸਰੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਿ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤ
 ਸਾਚੁਰਖਾਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿਲਿਅਤੇਇਨਵੀਦੁਜੈਗੁਰਕੈਤੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੧੩॥
 ਤੀਆਪਾਣਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਪਾਇਆਸੋਭਾਵੰ
 ॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਨਭਿਜਈਅਤਿਮੈਲੇਚਿਤਿਕਠੋਰਾ॥ਸਪੈਦੁਪੁਪੀਆਈਐਅੰਦਰੰ
 ਗ॥੧੪॥ਆਖਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆਪੇਬਖਸਦਤਾਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੈਲੁਕੁ
 ਚੁਬਦਿਆਸੀਗਾਰੁ॥੧੫॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਲਜਾਹੇਓਥੈਕੁਜੈਨਾਟਿਕੰਨਿ॥
 ਨਭਾਵਈਦੁਖਹੀਮਾਤਿਪਚੰਨਿ॥੧੬॥ਤਉਮੈਮੈਲਾਜਗੁਛਿਰੈਮਰਿਜੰਮੈਵਰੋ
 ਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਦਤਾਰਾ॥੧੭॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰੈਤਾ
 ਪਿਆਰੁ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ॥੧੮॥ਗੁਰਪੁਰੋਪੁਗੀ
 ਨਿਸਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਤਉਮੈਮੇਰਾਵਡੋਰੇਗੁਪੈਵਿਚਤੁਠਾਕਿਰਤਾਇ॥੧੯॥ਗੁਰੁ
 ਆਪਣਾਨਿਵਨਿਵਲਾਗਾਪਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੀਆਗੈਧਰੀਵਿਚਤੁਆਪੁਰਵ
 ॥ਖਿਚੋਤਾਵਿਗੁਚੀਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਤਉਮੈਮੇਰਾਢਰਿਤੁਤਾਸਚੈਰੋ
 ॥੨੦॥ਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੇਸਿਭਾਇਰਾਸਚੈਸਬਦਿਲਗੰਨਿ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵੇ

ਉਦਿਸੰਨਿ॥ ੨੪॥ ਸੇਭਾਈਸੇਸਜਦਾਜੋਸਚਾਸੇਵੰਨਿ॥ ਅਵਗਣਵਿਕਣਿਪਲਗਨਿ
ਕੀਸਾਭਕੰਨਿ॥ ੨੫॥ ਗੁਣਕੀਸਾਭਸੁਖਉਪਜੈਸੰਗਤਿਕਰੇਨਿ॥ ਸਚੁਵੰਨ
ਸਬਦਸਿਭਿਲਾਤਾਨਾਮੁਲਏਨਿ॥ ੨੬॥ ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਪਾ - ਕਰਿਕਰਿਸੰਚੀ
ਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਇ॥ ਵਿਦੁਨਵੈਨਲਿਨਚਲਸੀਸਭਮੁਠੀਜਮਕਾਇ॥ ੨੭॥ ਮ
ਤੇਸਾਹਰਿਨਾਮੁਤੈਤਿਰਦੈਰਖਤੁਸਮਾਇ॥ ਏਤੁਖਰਚੁਅਖੁਟੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਨਿਥਪੈ
॥ ੨੮॥ ਏਮਨਮੁਲਤੁਭੁਲਿਆਜਾਸਤਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ ਇਤੁਜਗਤੁਮੋਤਿਦੁਜੈਵਿ
ਅਗੁਰਮਤੀਸਚੁਧਿਆਇ॥ ੨੯॥ ਤਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਾਵੈਤਰਿਜਸੁਲਿਖਦੁਨ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਤਨੁਰਪੈਤਰਿਸਿਭਿਰਤੈਸਮਾਇ॥ ੩੦॥ ਸੋਸਤੁਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾ
ਜਤਿਸੁਭਾਇ॥ ਕਾਮਦਿਰੰਗੁਤਾਚੈਜਾਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥ ੩੧॥ ਚਿਹੀਵਿਛੁਨੇ
ਲਨਿਜੋਸਤਿਗੁਰਸੇਵੰਨਿ॥ ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਤੈਖਾਨਿਖਰਚਨਿਨਿਖੁਟਈਤ
ਸਤਜਿਰਵੰਨਿ॥ ੩੨॥ ਨਾਓਇਜਨਮਹਿਨਾਮਰਹਿਨਾਓਇਦੁਖਸਤੰਨਿ॥ ਗੁਰਿਰਾ
ਭੁਭੇਤਰਿਸਿਭਿਕੇਲਕਰੰਨਿ॥ ੩੩॥ ਸਜਦੀਮਲੇਨਵਿਛੁੜਤਿਜਿਅਨਦਿਨਮਿਲੇ
ਇਸੁਜਗਮਹਿਵਿਰਲੇਜਾਦੀਅਤਿਨਾਨਕਸਚੁਲਤੰਨਿ॥ ੩੪॥ ੧॥ ੩॥

ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੩ ਤਰਿਜੀਸੁਖਮੁਅਗਮੁਤੈਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ ਗੁਰ
ਬਦਿਭੁਮੁਕਟੀਐਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੰਨਿ॥
ਤੇਨਕੈਬਲਿਤਾਰਲੈਮਨਿਤਰਿਗੁਣਸਦਾਰਵੰਨਿ॥ ਰਤਾਓ॥ ਗੁਰਸਰਵਗੁਮਾਨਸਰੋਵ
ਵਰਤਾਗੀਪੁਰਖਲਤੰਨਿ॥ ਸੇਵਕਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਆਸੇਤੰਸੁਲੇਨਾਮੁਲਤੰਨਿ॥ ੨॥ ਨ
ਇਆਇਨਿਰੰਗਸਿਭਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਗੰਨਿ॥ ਧੁਰਿਪੁਰਬਿਤੋਵੈਲਿਖਿਆਗੁਰਭੁਲ
ਲਏਨਿ॥ ੩॥ ਵਡਭਾਗੀਪੁਰਖੋਜਿਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਗੁਰਿਪੁਰੋਵੈਖਲਿ
ਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੁ॥ ੪॥ ਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਪੈਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਗੁ
ਰਸਦੀਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਪਾਟਿਪਰਗਟੁਤੋਇ॥ ੫॥ ਸਭਅੰਤਰੁਜਾਮੀਥੁਤਮੁਤੈਥੁਤਮੁ
ਸਭਥਾਇ॥ ਮੰਦਾਕਿਸਨੇਆਖੀਐਸਬਦਿਵੇਖਤੁਲਿਵਲਾਇ॥ ੬॥ ਭੁਰਾਭੁਲਾ
ਰੁਆਖਦਾਜਿਚਰੁਤੈਦੁਤੁਮਾਤਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਭੁਝਿਐਕੋਸਮਾਤਿਸਮਾਇ

੪੬੯

॥੭॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਿਆ ਰਹਿ
ਦੀ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ
ਪਿਆਰਾ ਤਉ ਤਿਸੁ ਪਤਿਆ ਪੁਵੇ ਚਾਈ ॥ ੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਤਰਿ ਦੇਖ ਲੈ ਕੈ ਤਾਈ
ਹਤਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤਉ
ਰਾਖੀ ਦੁਖਿ ਭੀਤੁ ਏਧਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੁਖ ਦੇਹਿ ਤਉ ਤਿਤੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ
॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਟਿ ਕਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥ ੪ ॥
ਪਾਣੀ ਚੋ ਵਾਜੇ ਦੇਵਹਿ ਸੇਖਾਈ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਗਨੁ ਚੁਠਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ
ਲੈਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ੬ ॥ ਅਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਠਿਕੈ ਮਤ
॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਿ ਤਉ ਤਉ ਤਿਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਚੁ ਭੀਧਿਆਈ ॥ ੭ ॥
ਤੈ ਤਥੇ ਗਉਪ ਮਾਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤਢੇ ਭਿਨ ਜਾਈ ॥ ੮ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਕੋਈ ਆਖੈ
ਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰਉ ਪਰਿ ਪੈ ਪੈ ਗੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ ॥ ੧੦ ॥
ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਤਰਿ ਤਉ ਦਰਸੈ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਖ ਜੁਝਾਈ ਮੀਰ
ਗੁਰੁ ਦੇਖ ਲਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਤੇਵੈ ਬਹੁ ਧਾਰਾ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ
॥ ੧੩ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਤੈ ਮਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧੪ ॥
ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੇਵਕ ਕਾ ਤੇ ਸੇਵਕ
ਰਿਕਰਿ ਬਿਨ ਉਬੁਲਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਤਰਿ ਪਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ
॥ ਤੁੰ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਤੈ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਵਿਚੁ ਦੇਤੁ ਏਤਿ ਪਿਆਈ ॥ ੧੭ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵ
ਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਰਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਤਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ
॥ ੧੯ ॥ ਜਿ ਸੁਤੁੰਦੇ ਤਿ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ਤੇਰ ਨਿਤ ਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇ ਅਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵ
ਸਨਿਦਾ ਸੁਕਰਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਇਕੁ ਕੇਤਾ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੈ ਤਗੁਰੁ

ਮੁਖਿ ਦੇਲਤਿ ਸੇਥਾਇ ਪਾਏ ਮਨ ਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ੨੬॥ ਪਾਲਾਕ ਕਰੁ ਵਰਨ
ਜੈ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰਿ ਦੇਖਦ ਜਾਈ॥ ੨੭॥ ਸਭੁ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿ ਦੇਖਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਵਿਚਿ
ਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਧਰਾਈ॥ ੨੮॥ ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੇਥਾਇ ਪਾ
੨੯॥ ਰੈਦਿ ਦਿਨ ਸੁਗੁਰ ਚਰਦ ਅਗਾਧੀ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ॥ ੩੦॥ ਨਾਨਕ ਕਾ
ਪੰਭੁ ਗੁਰੁ ਤੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਪਾਈ॥ ੩੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਓਤਿ ਜਤ
ਤਤ ਗੋਸਾਈ॥ ੩੨॥ ੧॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੦

ਰਿਸ ਚਾਨੇ ਪੁਲਾਇ ਆਪੀਤ ਮਆਪਦੈ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੋਇ ਨਿਤ ਲੁਜਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾ ਸਾ
੧॥ ਮੈਂ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਤੁ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਤੁ॥
ਉ॥ ਤਉ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਆਤਰਿ ਨ ਮੇਲ ਗਾਪਿ ਆਰੁ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿ
ਪਾਇ ਆਸੇ ਖਦੁ ਆਰੁ॥ ੨॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਥਿਰ ਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਖਿ
ਬੋਹੈ ਵੈਲਿਖਿ ਆਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿ ਜਪੀਏ ਉ॥ ੩॥ ਸੁਤਿ ਆਗੁਰੁ ਸਾਲਾਤੀ ਐਉ
ਭਾਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ॥ ਕੋਈ ਐ ਸਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਤਾ ਕੋ ਪੋਵਾ ਪਾਉ॥ ੪॥
ਐਸਾ ਸਜਦੁ ਲੋਜਿ ਲਤੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਇ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਤਰਿ ਪ
ਮਿਲਿ ਆਸਤਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੫॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਗੁਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸ ਦੇਖਦ
ਰਉ॥ ਤਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘਜੀਨ ਜੀਵਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ॥ ੬॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ
ਭਾਈ ਐ ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੇ ਉਪਾਇ॥ ਤਿਉ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨ ਮੈ ਮਰਿ
ਏ॥ ੭॥ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਤ ਜੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਥਾਈ ਅ
ਤੈ ਗੁਰ ਥਾਈ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ॥ ੮॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾ ਮੁਰਤੰਨੁ ਤੈ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ॥
ਗਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਰਿ ਨਾ ਮਿਰਤਾ ਲਿਵਲਾਇ॥ ੯॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾ ਮੁਤੰਤ
ਮੇ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਾਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਆਇ॥ ੧੦॥ ਅਕਥ
ਥਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਆਖੈ ਆਇ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾ ਗ
ਏ॥ ੧੧॥ ਸਜਦੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੰਕਰਤ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਦੁ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇ ਆ
ਦਾਸ ਦਾਤੇ ਰਾਤਾਦੁ॥ ੧੨॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਓਤ

ਅਥਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਤੈਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਨੁ ਸੰਤੋਖੁ
ਪੁੰਜੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਤ ਮੰਨਿ ਆਗੁਰ ਪੁਰੇਸਾਥਾਸਿ ॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਪ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਘਰੁ ੧

ਉਰਭਿਰਹਿ ਓਥਿ ਖਿਅਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਮਨਹਿ ਖਿਅਪਤ ਅੰਨਿ ॥

॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਕਤ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰਨ ਪਰਸੇ ਸਗਾਰਾ ॥
ਨਮਹਿ ਰਹਿ ਆਥਿ ਆਪੇ ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਥੁ ਨ ਭੀ ਧ੍ਰੁਪੇ ॥ ੨ ॥ ਬਸ ਇਕੋ
ਚੰਚਾਰਾ ॥ ਅਗਿ ਅੰਨਿ ਨ ਸੁਝੈ ਮਤਾ ਗੁਥਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਖਿਅਪਤ ਜੇ
ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਅੰਦੇ ਸਾਥਿ ਪਿਪਰਾਨਾ ॥
ਵੈਠਿ ਰਤ ਥਿਗਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਲ ਖਿਅਧਿਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰਤ
ਉਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕਢੁ ਸਿਆਨ ਪਉਕਤਿ ਨ ਮੋਹੀ ॥ ਏਕ ਆਸ ਰਹੁ
ਗੀ ॥ ੭ ॥ ਕਰ ਉਥੇ ਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈ ਭੁਨਾਨ ਕਅਰ ਦਾਸੇ ॥ ੮ ॥
ਪਾਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਤ ਉਦੁ

ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਪ

ਘਰੁ ੩

ਮਿਥਨ ਮੋਤ ਅਗਨਿ ਕੁਸਾਰ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਪਰੁ ਤਰਿ ਨਾਗਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਦਾਇ ਨ ਰਾਇ ॥ ਦੀਨਾ
ਤਪ ਰਾਇ ॥ ਰਹਤ ਉ ॥ ਅਨਾਥਾਨ ਥਭੁਗਤ ਭੈ ਮੋਟਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਭੇਟਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਵਲ ਗੁਣ ਕਟੀ ਐ ਜਾ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸ ਨਾਨਿਤ ਜਾਪੈ ॥ ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਥਿਅਪੈ ॥ ੪ ॥
ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਪੋਤ ਤਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟ ਵਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕੁਮਪੁ ਭੋ
ਏ ॥ ਸਰਬ ਫਲ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ
ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ੭ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨੁ
ਨਕੇਈ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਸੁਤੀ ਮਤਲਾਪ

ਘਰੁ ੯

ਜਿਨ ਭਿਖਾਰੀ

ਸੀ ਐ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਤਿਨ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇਲਾਇ ਨਿਪੁ

ਗੁਣਿਨਿਭਿਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਕਥਪੁਨਤੋਵੈਭੰਗੁਜੀਓ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਰਿਦਇਆ
ਵਾਤੇਗੰਨੀਓ॥ਆਇਮਿਲਤੁਸੰਤਸਜਦਾਨਾਮੁਜਪਤਮਨਮਿਤਜੀਓ॥ਹਤਾਓ॥
੩
ਕੇਸੁਦੇਨਜਾਣਈਮਾਇਆਮੋਹਿਅੰਧੁਜੀਓ॥ਕਾਚੀਦੇਹਾਵਿਦਸਦੀਕੁਜੁਕਮਾਵੈਧੰਧ
ਗੁਨਾਮੁਧਿਆਵਤਿਸੇਜਿਦਿਚਲੇਗੁਰਪੁਰੇਸਨਥੰਧੁਜੀਓ॥੨॥ਤੁਕਮੇਜੁਗਮਤਿਆਇਆ
ਦੁਤੁਕਮਿਸੰਜੋਗਿਜੀਓ॥ਤੁਕਮੇਪਰਪੰਚੁਪਸਰਿਆਤੁਕਮਿਕਰੇਰਸਭੇਗਜੀਓ॥ਜਿਸ
ਰਤਵਿਸਰੈਤਿਸਤਿਵਿਛੋੜਾਸੋਗੁਜੀਓ॥੩॥ਆਪਨਜੇਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਦਰਗਤਪੈਧਾਜਾ
ਕੰਠੀਐਥੈਸੁਖਮੁਖੁਓਜਲਾਇਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਓ॥ਆਦਰੁਦਿਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਜੇਵੇਆਸਤਭਾਇਜੀਓ॥੪॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਗਵਿਰਤਿਆਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀ
ਸਰੁਖਜਾਨਾਸੰਚਿਆਏਕੁਨਾਮੁਧਨਮਾਲਜੀਓ॥ਮਨਤੋਕਥਪੁਨਵੀਸਰੈਜਾਪ੍ਰੇਦ
ਮਾਲਜੀਓ॥੫॥ਆਵਲੁਜਾਦਾਰਤਿਗਏਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਓ॥ਤ੍ਵੰਤੁਨਪਈ
ਤੁਰਾਅਗਮਅਪਾਰੁਜੀਓ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭਅਪਣਾਵਿਸਰੈਸੁਮਰਿਜੰਮੈਲਖਵਾਰਜੀਓ॥
ਜਚੁਨੇਤੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮਾਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਜੀਓ॥ਗੁਣਸਾਈਤਿਨਸੰਗਿਬਸੇਅਠ
ਤਪ੍ਰਭਜਾਪਿਜੀਓ॥ਹੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਓ॥੬॥ਤੁੰਕਰਤ
ਰਦਹਾਰੁਤੁੰਤੋਏਕੁਅਨੇਕਜੀਓ॥ਤੁੰਸਮਰਬੁਤੁਸਰਬਮੈਤੁੰਥੁਧਿਬਿਥੇਕਜੀਓ॥
ਕਨਾਮੁਸਦਾਨਪੀਭਗਤਜਨਾਕੀਟੇਕਜੀਓ॥੮॥੧॥੩॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ

ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਛੀ॥ ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਭੀਤਤਿੰਜੀਕਾਂਛੀਆ॥
ਨੇਨੇਦੁਜਾਵੇਲਗਾਧੁਰਿਮਰਤੁਸੇਵਾਛੀਆ॥੧॥ਤਉਨਾਛੋਡਉਕੰਤਪਾਸਰਾਸ
ਗੰਗੀਲਾਲਾਪਿਆਰਾਏਹੁਮਹਿੰਜਾਆਸਰਾ॥ਹਤਾਓ॥ਸਜਦੁਤੁੰਤੋਸੈਲੁਤੁਮੈਤੁ
ਪਰਿਬਹੁਮਾਲੀਆ॥ਜਾਤੁੰਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੁਨਿਮਾਲੀਮਾਲੀਆ॥੨॥ਜੇਤੁਤੁਠਾਕ੍ਰਿ
ਨੇਧਾਨਨਾਦੁਜਾਵੇਖਾਲਿਏਹਾਪਾਈਮੁਦਾਤਜੀਨਿਤਤਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੩॥ਪਾ
ਈਪੰਧਤਉਨੈਦੀਦਰਸੁਦਿਖਾਲਿ॥ਸੁਵਲੀਸੁਵੀਕਹਾਲੀਅਯੋਗੁਰੁਥੀਵੈਕ੍ਰਿ
ਲਿ॥੪॥ਕਿਤੀਲਖਕਰੇਤ੍ਰਿਪਿਕਿਏਰੋਮਨਪੁਜਨਿਤੇਰਿਆ॥ਤੁਸਾਹੀਤੁਸਾਤੁਤਉਕਤਿ
ਕਾਗੁਣਤੇਰਿਆ॥੫॥ਸਹੀਆਤਉਅਸੰਖਮੰਦੁਤੁਤਉਧਾਲੀਆ॥ਤਿਕਭੇਰੀਨ

ਦਰਿਨਿਤਾਲਿਦੇਤਿਦਰਸੁਰੰਗੁਮਾਣੀਆ॥੬॥ਜੈਰਿਠੇਮਨੁਪੀਰੀਐਕਿਲਾਵਿਖਵੰਨੇ
 ॥ਜੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮਾਓਮੈਜੋਰਤਿਆਭਰਪੁਰੇ॥੭॥ਤੋਇਨਿਮਾਣੀਚਤਿਪਈਮਿ
 ਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ਪੁਰਥਿਲਿਖਿਆਪਾਇਨਾਨਕਸੰਤਸਤਾਇ॥੮॥੧॥੪॥
 ਸੁਤੀਮਤਲਾ੫ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁਕਾਰਨਿਪੋਥੀਆ॥ਨਾਮਥਿਨਾਮ
 ਜੁਗਾਣੀਤੋਢੀਆ॥੧॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਪਾਰੁਭਗਤਾਮਨਿਵਸੈ॥ਜਨਮਮਰ
 ਦੁਖੁਸਾਧੁਸੰਗਿਨਸੈ॥ਰਤਾਉ॥ਸੋਤਿਥਾਦਿਅਤੰਕਾਰਿਸਰਪਰਹੁੰਨਿਆਸੁ
 ਇਨਿਮੁਲਿਨਾਮਵਿਭੁੰਨਿਆ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਿਬੰਧਿਆ॥ਨਰਕਿਸੁ
 ਵਤਾਰਮਾਇਆਬੰਧਿਆ॥੩॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਤਤੁਥੀਚਾਰਿਆ॥ਨਾਮਥਿਨਾਮ
 ਨਾਹਿਸਰਪਰਤਾਰਿਆ॥੪॥ਆਵਤਿਜਾਤਿਅਨੇਕਮਰਿਮਰਿਜਨਮਤੇ॥ਬਿਨੁਵੇ
 ਵਾਦਿਜੋਨੀਭਰਮਤੇ॥੫॥ਜਿਨਕਉਭਏਦਿਅਲਤਿਨਸਾਧੁਸੰਗੁਭਾਇਆਅੰ
 ਕਾਨਾਮੁਤਿਨੀਜਨੀਜਪਿਲਾਇਆ॥੬॥ਬੋਜਤਿਕੋਟਿਅਸੰਖਥਤੁਤੁਅਨੰਤਕਾਰਿ
 ਏਆਪਿਨੇਜਾਤਿਸੁਤੇ॥੭॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਦਾਤਾਰਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਤੁ॥ਗੁਣਗਾਵ
 ਰਾਤਿਨਾਨਕਚਾਉਏਤੁ॥੮॥੨॥੫॥੧੬॥

ਮ:੧ ੫ ਮ:੩ ੪ ਮ:
 ਮ:੫ ੫ ਜੋੜ ੧੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਸੁਤੀਮਤਲਾ੧

ਕੁਚਜੀ

ਮੰਝਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਦਿਰੋਸਜੇਤਉਕਿਉਸਤੁਰਾਵਦਿਜਾਉਜੀਉ॥ਇਕਦੁਇਕ
 ਆਕਉਦੁਜਾਵੈਮੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਤੁਰਾਵਿਆਸੇਅੰਥੀਭਵਜੀਉ
 ॥ਸੇਗੁਣਮੰਝਨਾਵਨੀਤਉਕੋਜੀਦੋਸਪਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾਉ
 ਕਿਆਪਿੰਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤਟੇਲਿਨਅੰਥਜਾਤਉਸਦਕੁਰਥਾਵੈਤੇਰਾਉ
 ਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੇਤੀਤੈਮਾਣਿਕਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੁਸਤਿਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਸਿਉ
 ਚਿਤੁਜੀਉ॥ਮੰਦਰਮਿਟੀਸੰਦੜਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਿਜੀਉ॥ਤਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀ
 ਸੁਕੰਤਨਥੈਰੀਪਾਸਿਜੀਉ॥ਅੰਥਰਿਕੁੰਜਾਕੁਰਲੀਆਥਗਥਤਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸ
 ਥੀਸਾਤੁਰੈਕਿਆਮੁਤਦੇਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁਤੀਭੁਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵ

ਸਿਉ ਤੈਸਨੂੰ ਲਾਤੁ ਮੁਤੀ ਆਸੁ ਦੁਖਾ ਕੁੰਪ ਗੰਧ ਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗ
ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋ ਤਾਗਦੀ ਮੈ ਰੋ ਤਾਗਦਿ ਕਾਈ ਰਾਤਿ
ਕੁੰ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ੧ ਸੁਚ ਜੀ ॥ ਜਾਤੁ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋਤੁ ਸਾਤਿ ਉ
ਸਿਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਤਉ ਸੁਖਿ ਵਸਤੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਥਾ ਸਿਜੀਉ ॥ ਭਾਵੈ ਤਖ
ਵਰਾਈ ਆਭਾਵੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿਉ ॥ ਭਾਵੈ ਬਲ ਸਿਰਿ ਸਰੁ ਵਧੈ ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ ਅਕਾਸਿ
ਉ ॥ ਭਾਵੈ ਭੁੱਖ ਲੁਲੰਘੀ ਐ ਭਾਵੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਭਗੀ ਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਾਵੈ ਸੋਸਤੁ ਰੰਗੁ ਲਾਸਿ ਫ
ਤਾ ਗੁਣ ਤਾ ਸਿਜੀਉ ॥ ਭਾਵੈ ਸਤੁ ਭੀਤਾ ਵਲਾਤਉ ਆਵਦਿ ਜਾਇ ਮੁਈ ਆਸਿ ਜੀਉ ॥
ਤੁਧੁ ਅਗਮੁ ਅਤੇ ਲਵਾਤਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਛਹਿ ਪਇ ਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਕਿ ਆਮਾਗਉ ਕਿ ਆ
ਸੁਈ ਮੈ ਦਰਸਨੁ ਭੁਖਿ ਆਸਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਤੁ ਪਾਇ ਆਸ ਚੁਨਾਨ ਕਕੀ
ਰਦਾ ਸਿਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ੫ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਜਾਤਿ
ਨਿਵਿਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਆਖਾ ਥਿਰ ਥਾਜੀ ਅਕੀ ਗੁਰੁ ਸਜਲੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ
ਉ ॥ ਸੋਈ ਦਸਿਉ ਪਦੇ ਸਜਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨਕਾਤੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੁੰ
ਨਾ ਮੈ ਮਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਉ ਆਇ ਆਦੁਰੁ ਚਲਿ ਕੈ ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾ
ਈਉ ॥ ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈ
ਅੰਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਿ ਆਗੈ ਮਨ ਕੀ ਮਤ ਜੀ ਵਿਸਾ ਰੈ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ
ਇਉ ਪਵਤਿ ਦੁਰਸਾ ਵਜਾਨ ਤਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ ਤਉ ਆਪੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ਮੈ
ਹਿ ਆਸੁ ਭੁਤੁ ਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿ ਆਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀ ਆਪ
ਉ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਬਹੁ ਜਿਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਜੀ ਤਉ ਰਜਾਤਿ ਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਦੀ
ਜੋਖ ਜਾਤਿ ਸੁਨਿ ਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸੁਮਲਾ ੧੮

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਹੀ ਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤਾ ॥ ਘਰੁ ੧
ਜੋ ਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈ ਅਜੈ ਘਰਿ ਪਾਤੁ ਦੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਮੈਲੀ ਅਵਗਦਿ ਚਿਤਿ ਬਿ
ਗੁਰੁ ਗੁਣ ਸਮਾਵਨੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਜੋ ਬਨੁ ਬਾ

ਦਿਗਵਾਇਆ ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨੀਤਾ ਪਿਰਕਾ ਸਤੁ ਨ ਭਾਇਆ
ਪੁਛਿਨ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ਸੁਤੀ ਗੈ ਵਿਤਾਣੀ ॥ ੧ ॥

ਪਿਰਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਤਿ ਮੈ ਤਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿਗਾਨਾ

ਗਵਿਰਤਿ ਅਜੁਗ ਚਾਰਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿਗਾ ਮਜੀਓ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਕੰਤੁ

ਗਵਿ ਅਵਗਵੰਤੀ ਦੁਰੋ ॥ ਜੈ ਸੀਆ ਸਾਤੈ ਸੀਮਨ ਸਾ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਭੁਗ ਪੁਰੋ ॥

ਰਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਤਾ ਗਵਿਗੰਢਨ ਮੈ ਲੈਵੇ ਸੋ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੁਰੋ

ਸੋ ॥ ੨ ॥ ਥਾਥਾਲ ਗਨੁ ਗਵਾਇ ਤੰਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਤੁ ਰੈ ਬਲਿਗਾ ਮਜੀਓ ॥ ਸਾਤੁ ਰੁਕੁ

ਸੇਨਟ ਲੈ ਬਲਿਗਾ ਮਜੀਓ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੋਟਨ ਸਕੈ ਕੋਈ

ਨਾਓ ਨਰਤ ਨਿਤ ਕੇਵਲੁ ਰਵਿਰਤਿ ਅਤਿ ਤੁਲੇਈ ॥ ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਭੁੰਨੀ ਬਲੇ

ਤੋਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਤਲੀ ਗੁਰਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥ ੩ ॥ ਥਾਥੁ ਲਿਖਿਤ

ਵੈਪੇਈ ਐ ਬਲਿਗਾ ਮਜੀਓ ॥ ਰਤਸੀ ਵੇਖਿਤ ਦੁਰਿ ਪਿਰਿ ਗਵੀ ਘਰਿ ਸੋਤੀ ਐ ਬਲਿ

ਓ ॥ ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜੇੜੀ ਮਤਿ ਪੁਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸੰਜੋ ਗੀ ਮੇਲਾ ਬਨਿ ਸੁਭੇ

ਵੰਤੀ ਗੁਰਗਿਆਨੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿ

ਨਾਦੁ ਖੁਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਕਿਸ ਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਭੀ ਮਤਲਾ ੧ ਏ

ਘਰੁ ੨ ਤਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤ ਜਿਮਿਲਾਏ

ਨਿਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਈ ਜਿ ਸੁਸੇਤੀ ਮਨੁ

॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੇਤਾਏ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਪੁਨਿਆ

ਜੋ ਤਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਆਵਤੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੰਗਲ ਗਾਵਤੁ ਨਾਗੇ ॥ ਸਤੁ

ਗਾਵਤੁ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵਤੁ ਸੋਲੈ ਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਬਨਿ ਸੁਭੇ

ਜਸ ਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਤਾਰ ਸੁਨੇਤੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਪੁਦਿਖਾਇਆ ॥

ਦੁਤਾਸਿਰਿਸਿਰਿਏਵਲਤਾਰੇ॥ ਤੁਜਾਨੁਗਿਆਨੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪੇਕਾਰਦੁਕੀਨਾ॥ ਸੁ
ਰੁਖੀਮਨੁਸੇਤਨਿਸੇਤਿਆਤਨਮਨੁਅੰਮਿਤਿਭੀਨਾ॥ ੩॥ ਆਤਮਰਾਮੁਸੰਸਾਰਾ॥
ਰਾਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾ॥ ਸਚੁਖੇਲੁਤੁਮਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਤੁਪੁਬਿਨੁਕਉਦੁਬੁਝਾਏ॥
ਪਿਕਸਿਆਏਕੇਤੇਤੁਤੁਬਿਨੁਕਵਦੁਕਤਾਏ॥ ਕਾਲੁਬਿਕਲੁਭਏਦੇਵਨੇਮਨੁ
ਕੇਆਗੁਰਿਠਾਏ॥ ਨਾਨਕਅਵਗਲਸਬਦਿਜਲਾਏਗੁਲਸੰਗਮਿਪੂਰੁਪਾਏ॥ ੪॥ ੧॥

ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤਾ॥ ਘਰੁ ੩ ਆਵਤੋਸਾਜਨਦਾਤਉਦੇਖਾਦਰਸ
ਰੇਰਾਮਾ॥ ਘਰਿਆਪਨਜੈਖਜੀਤਕਾਮੈਮਨਿਚਾਉਘਨੇਰਾਮਾ॥ ਮਨਿਚਾਉਘ
ਸੁਦਿਪੁਭਮੇਰਾਮੈਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਨਿਤਕੇਵਲਜਨਮਮਰ
ਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ ਸਗਲੀਜੋਤਿਜਾਤਾਤੁਸੇਈਮਿਲਿਆਭਾਇਸੁਭਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਾਜਨਕਉ
ਤਿਜਾਈਐਸਾਚਿਮਿਲੇਘਰਿਆਏ॥ ੧॥ ਘਰਿਆਇਅਜੇਸਾਜਨਾਤਾਪਨਖਰੀਸਰ
ਰਾਮਾ॥ ਠਰਿਸੇਤਿਅਜੀਸਾਚਸਬਦਿਠਾਕੁਰਦੇਖਿਰਤੰਸੀਰਾਮਾ॥ ਗੁਲਸੰਗਿਰਤੰਸੀ
ਰੰਸਰਸੀਜਾਰਾਵੀਰੰਗਿਰਾਏ॥ ਅਵਗਲਮਾਰਿਗੁਣੀਘਰੁਢਾਇਆਪੁਰੈਪੁਰਖਿਬਿਧ
ਤੇਤਸਕਰਮਾਰਿਵਸੀਪੰਚਾਇਦਿਅਦਲੁਕਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਗੁ
ਰਮਿਮਿਲਤਿਪਿਆਰੇ॥ ੨॥ ਵਰੁਪਾਇਅਜਾਬਾਲਜੀਏਆਸਾਮਨਸਾਪੁਰੀਰਾਮਾ॥ ਪਿ
ਰਵੇਅਜੀਸਬਦਿਰਲੀਰਵਿਰਤਿਆਨਤਦੁਰੀਰਾਮਾ॥ ਪੂਰੁਦੁਰਿਨਹੋਈਘਟਿਘਟਿਸੇ
ਤਿਸਕੀਨਾਰਿਸਬਾਈ॥ ਆਪੇਰਸੀਆਆਪੇਰਾਵੇਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ ਅਮ
ਰਕੋਲੁਅਮੋਲੁਅਪਾਰਾਗੁਰਿਪੁਰੈਸਚੁਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਆਪੇਜੇਗਸੰਜੋਗੀਨਦਰਿ
ਕੇਲੇਵਲਾਈਐ॥ ੩॥ ਪਿਰੁਉਚਜੀਐਮਾਜੀਐਤਿਤੁਲੇਆਸਿਰਤਾਜਾਰਾਮਾ॥ ਤ
ਉਬੇਸਮਭਈਦੇਖਿਗੁਲਾਅਨਤਦਸਬਦਅਗਾਜਾਰਾਮਾ॥ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਕਰਦੀਸਾ
ਰਾਮਨਾਮਨਿਸਾਏ॥ ਨਾਮਥਿਨਾਖੇਟੇਨਤੀਠਾਤਰਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਵਾਏ॥ ਪਤਿਮਤਿਪੁਰੀ
ਰਪਰਵਾਨਾਨਾਵੈਨਾਜਾਸੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਏਪੂਰਜੈਸੇਅਵਿਨਾਸੀ
੪॥ ੧॥ ੩॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤਾ॥ ਘਰੁ ੪ ਜਿਨਿਕੀਅਤਿਨਿਦੇ
ਰਾਜਗੁਪੰਪਜੈਲਾਇਆਦਾਨਿਤੇਰੈਘਟਿਚਾਨਦਾਤਨਿਚੰਦੁਦੀਪਾਇਆਚੰਦੋਦੀਪਾ

ਇਆਦਾਨਿਤਰਿਕੈਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਉਠਿਗਇਆਗੁਣਜੰਵਲਾਜੇਨਾਨਿਸੋਏਪਰੰ
 ਣੀਐਲਾਇਆ। ਵੀਵਾਹੁਤੇਅਸੇਭਾਸੇਤੀਪੰਚਸਥਦੀਗੁਣਇਆਜਿਨਿਕੈ
 ਦੇਖਿਆਜਗੁਪੰਧਜੇਲਾਇਆ। ੧। ਤਉਬਲਿਤਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ
 ਨੁਜਿਨਸਿਓਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਟੀਤਾ। ਲੀਆਤਦੀਆਮਾਨੁਜਿਨਸਿਓ
 ਕਿਓਵੀਸਰਤਿ। ਜਿਨਦਿਸਿਆਇਆਤੇਤਿਰਲੀਆਜੀਅਸੇਤੀਗਾਡਿਰਤਿ।
 ਣਅਵਗੁਣਨਕੋਈਤੇਤੀਤਾਨੀਤਾ। ਤਉਬਲਿਤਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ
 । ਗੁਣਕਾਤੇਵੇਵਾਸੁਲਾਕਛਿਵਾਸੁਲਈਜੈ। ਜੇਗੁਣਤੇਵਨਿਸਾਜਨਾਮੀਲਿਸਾ
 ਜੈ। ਸਾਧਕਗੀਜੇਗੁਣਤੇਕੇਗੀਛੋਡਿਅਵਗੁਣਚਲੀਐ। ਪਤਿਰੇਪਟੰਬਰਕਛਿ
 ਰਆਪਣਾਪਿੜਮਲੀਐ। ਜਿਥੇਜਾਇਬਹੀਐਭਲਾਕਹੀਐ। ਟੁਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀ
 ਣਕਾਤੇਵੇਵਾਸੁਲਾਕਛਿਵਾਸੁਲਈਜੈ। ੩। ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਤੇਰੁਕਰੇ
 । ਆਖਣਤਾਕਉਜਾਈਐਜੇਭੁਲੜਾਤੇਈ। ਜੇਤੇਇਭੁਲਾਜਾਇਕਹੀਐ। ਆਪਿ
 ਕਿਓਭੁਲੈ। ਸੁਣਦੇਖੇਬਾਧਕਹੀਐਦਾਨੁਅਣਮੰਗਿਅਦਿਵੈ। ਦਾਨੁਦੇਇਦਤ
 ਬਿਧਤਾਨਾਨਕਾਸਾਚੁਸੇਈ। ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਤੇਰੁਕਰੇਨਕੋਈ। ੪।
 ੬॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤਾ। ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭੁ
 ਣੀ। ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁਤੇਈ। ਸੁਖਿਸਤਜਿਆਵੈਸਾਚਭਾਵੈ
 ਕੀਮਤਿਕਿਓਟਲੈ। ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਿਅਢਲਿਓਕਿਓ
 । ਪਰਪੰਚਮੋਤਬਿਕਾਰਥਾਕੇਕੁੜਕਪਟੁੰਦੇਈ। ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭੁ
 ਸੇਈ। ੧॥ ਸਾਤਿਬੁਸੇਸਾਲਾਤੀਐਜਿਨਿਕਾਰਦਕੀਆ। ਮੈਲੁਲਾਗੀਮਨਿ
 ਐਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ। ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਇਤੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰਪਤਿਮੋ
 ਇਆ। ਆਪਨੜਾਪੂਰੁਸਤਜਿਪਛਾਤਾਨਾਮਨੁਸਚੈਲਾਇਆਤਿਸੁਨਾਇ
 ਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਕਿਓਮਿਲੈਤੇਇਪਰਾਇਆ। ਸਾਤਿਬੁਸੇਸਾਲਾਤੀਐਜਿਨਿ
 ਉਪਾਇਆ। ੨॥ ਆਇਗਾਇਆਕੀਨਆਇਓਕਿਓਆਵੈਜਾਤਾਪ੍ਰੀਤਮ
 ਨੁਮਾਨਿਅਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ। ਸਾਤਿਬੁਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀਬਾਤਾਨਿਨਿਬਿੰਬਕਰੇ

ਆਪਿ ਚਭੁਨਾਇਕੋ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਜਿਨਿ ਸਚ ਕਾਪਿੰ ਰੁਸਵਾਰਿ ਅਧਾ ਹਮ ਅਵਰ
ਅਰੇ ਰੁਸੁ ਦਿਪਿ ਅਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀ ਐ ਸਾਚੀ
ਰੋਈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਜਨੁ ਤੇ ਸਾ ਅੰਜੀ ਐ ਜੋ ਸਾ ਪਿਰਭਾਵੈ ॥ ਸਮਝੈ ਰੂਝੈ ਨਾ ਦੀ ਐ
ਆਪਿ ਜਲਵੈ ॥ ਆਪਿ ਜਲਵੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਮਨੁ ਆਲੇ ਵੇਣਾ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕ
ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕੀ ਮਤਿ ਕਉਣ ਅਭੇ ਵੇਣਾ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੁਰਿਦੈ ਮ
ਨਾਨਿ ਆ ॥ ਅੰਜਨੁ ਨ ਮੁਤਿ ਸੈ ਤੇ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਸਥ ਦੀ ਸਚੁ ਜਾਨਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ਸਾ
ਨੋ ਵਨਿ ਆਪਣੇ ਕਿਉ ਪਰਘਰ ਜਾਤੀ ॥ ਸਾਜਨ ਰਾਤੇ ਸਚ ਕੇ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮਾਤੀ
ਨਾ ਮਾਤਿ ਸਾਜਨ ਕਰਤਿ ਰਲੀ ॥ ਅਕਰਮ ਧਰਮ ਸਥਾਇ ਆ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀ
ਰੁਪੁੰਨ ਪੁਜਾਨ ਮੁਸਾਚ ਭਾਇ ਆ ॥ ਆਪਿ ਸਾਜੇ ਥਾਪਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੈ ਭਾਣਾ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਸਾਜਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਲਾਜੇ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਭਾਣਾਇ ਆ ॥ ੫ ॥ ਅੰਧਾ ਆਗੁ ਜੇ ਥੀ ਐ
ਤੇ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧਿ ਮੁਸੈ ਮਤਿ ਤੋਈ ਐ ਕਿਉ ਰਾਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਕਿਉ ਰਾਤਿ
ਜਾਣੈ ਮਤਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਧ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧ ਲੀ ॥ ਵਿਦੁ ਨਾ ਮਤ ਰਿਕੂੰ ਚੁਨੁ ਸੁਝੈ ਅੰਧੁ ਬੁ
ਝੰਧ ਲੀ ॥ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਚਾਨਦੁ ਚਾਉ ਉਪ ਜੈ ਸਥ ਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਕਰ
ਨੇ ਗੁਰ ਪਤਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਤੁ ਪਾਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇ ਸੀ ਜੇ ਥੀ ਐ
ਨਉਦੇ ਸੁਪਰਾਇ ਆ ॥ ਕਿਸੁ ਪਤਿ ਪੋਲ ਉਗੰਠ ਜੀ ਦੁਖੀ ਭਰਿ ਆਇ ਆ ॥ ਦੁਖੀ ਭ
ਰਿ ਆਇ ਆ ॥ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇ ਆ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਬਿਧਿ ਮੇਰੀ ਆ ॥ ਆਵਣੇ ਜਾਵਣੇ
ਭੇਰੁ ਵੇਣੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ ਠੇਰੀ ਆ ॥ ਨਾ ਮਵਿ ਤੁਝੇ ਉਝੇ ਝੁਣੇ ਨਾ ਗੁਰ ਸਥ ਦੁ ਸੁਦ
ਇ ਆ ॥ ਮਨੁ ਪਰਦੇ ਸੀ ਜੇ ਥੀ ਐ ਸਰਦੇ ਸੁਪਰਾਇ ਆ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਮਤਲੀ ਘਰਿ
ਆਪਣੈ ਸੋਭਰ ਪੁਰਿ ਲੀਲਾ ॥ ਸੇਵ ਕੁ ਸੇਵਾ ਤੰਕਰੇ ਸਚ ਸਥ ਦਿਪਤੀਲਾ ॥ ਸਥ
ਦਿਪਤੀ ਜੈ ਅੰਕੁਰੀ ਜੈ ਸੁਮਤਲੁ ਮਤਲਾ ਅੰਤਰੇ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਿੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਥ ਦਿ ਮੇਲਾ ਤੰ ਸੁਤੇ ਲਾਥਾ ਜੰਤ ਅਨਤ ਦਥੀਲਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਮਤਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਸੋਭਰ ਪੁਰਿ ਲੀਲਾ ॥ ੮ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਸਾਲਾ ਹੀ ਐ ਕ
ਵੈਖੈ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਸੋਪਾਵੈ ਆਪਿ ਜਲ

ਵੇਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਏ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰਤਿਤੁਪੁਭਾਵਤਿਗੁਰਕੈਸਥਾਨ
ਲਏ॥ਤੀਵਉਨੀਚੁਕਰਉਥੰਨਤੀਸਾਚੁਨਛੋਰਉਭਾਈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿ
ਖਿਆਵੇਵੈਮਤਿਸਾਈ॥੯॥੨॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਸੁਤੀਮਤਲਾਲਾ ੩ ਚੰਤਾ॥

ਘਰੁ ੨ ਸੁਖਸੋਤਿਲੜਾਤਰਿਧਿਆਵਤੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਛਲੁਪਾਵਤੁ॥
ਮੁਖਿਛਲੁਪਾਵਤੁਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਤੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ਬਲਿਕ
ਰਅਪਣੇਵਿਟਤੁਜਿਨਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਤਰਿਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਰਿਜਾਪਹੁ
ਲਤਰਿਜਨਪਾਵਤੁ॥ਨਾਨਕਕਠੈਸੁਣਤੁਜਨਭਾਈਸੁਖਸੋਤਿਲੜਾਤਰਿਧਿਆਵਤੁ॥
੧॥ਸੁਣਿਤਰਿਗੁਣਭੀਨੇਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਜੇਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਜਿਨ
ਪੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਗੁਰਮਿਲਿਆਤਿਨਜਨਮਮਰਣਭਉਭਾਗਾਅੰਦਰੁ
ਤਿਦੁਜੀਥੇਈਸੋਜਨੁਤਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਜਿਨਕਠੈਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਮੇਰੈਸੁਆਮਿ
ਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸੁਣਿਮਨਭੀਨੇਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥੨॥ਜੁਗਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁ
ਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਉਪਜੈਸਥਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਸਥਦੁਵੀਚਾਰਾਮਨਮੁਖਿ
ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਪਾਏ॥ਸਤਜੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਵਾਏ
ਕੋਤੇਰਾਤੁਸਭਨਾਕਾਤਉਤੇਰਾਤੁਤਮਾਰਾ॥ਜੁਗਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥
ਜਨਅਏਵੁਠਘਰਮਾਟੀ॥ਤਰਿਗੁਣਗਾਵਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਟੀ॥ਤਰਿਗੁਣ
ਦਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਠਿਰਿਭੁਖਨਲਾਗੈਆਏ॥ਦਤਦਿਸਿਪੁਜਓਵੈਤਰਿਜਨਕੀਜੋ
ਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਨਕਤਰਿਆਪੇਜੋਵਿਛੋੜੇਤਰਿਬਿਨੁਕੇਦੁਜਨਾਟੀ॥ਸ
ਅਏਵੁਠਘਰਮਾਟੀ॥੪॥੧॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾਲਾ ੩ ਚੰਤਾ॥ ਘਰੁ ੩
ਭਗਤਜਨਕੀਤਰਿਜੀਉਰਾਖੈਜੁਗਿਜੁਗਿਰਖਦਾਅਏਅਰਾਮਾ॥ਸੋਭਗਤਿ
ਮੁਖਿਤੋਵੈਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਇਆਰਾਮਾ॥ਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਇਆਮੈ
ਭਾਇਆਜਿਸਦੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿ

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤ
ਤਿਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿ ਨੀਸ ਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਤੈਥੁ
ਤਰਿ ਕੈਨ ਮਿਸ ਮਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਉ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵ
ਧ ਛਾਏ ਰਾਮਾ ਗੁਣ ਅਉ ਗਣ ਪਛਾਣੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਨੀਠੀ ਲਾਗੀ
ਅਨਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਡੀਮਤਿ ਥੈਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ
ਅਉ ਤਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਤਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਨਿਨੁ
ਮੁਸਮਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਨ ਤੇ
ਰਾਮਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤਿਉ ਖੁਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮ ਤਿ
ਉਹੋਈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ਵਿਦੁ ਗੁਰਤ ਤੁਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਦੁ ਦੁਲਾਸ ਭੁ
ਭਗੀ ॥ ਅਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਤਰਿ ਨਾਮ
ਰੁਸੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਪੋਈ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ
ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਏ ਕੰਟ
ਮਰਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਕਾਏ ਕੰਟ ਕੁਮਾਰਿ ਸਮਾਏ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸ
ਚਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਤਰਿ ਦੀਆ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਜਨਉ
ਨਦੀਉ ਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
ਤੁਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀਮ ਤਲਾ ੩ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸ
ਚੈ ਤਿਲਾ ਜਿਥੈ ਸਚੈ ਕਾਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਕਿਲਾਵਿ ਖਕਾਟੇ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ
ਰੇਧਾਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਓਰੇ ਧਾਰੇ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਠਿਰਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਦੁ ਨ ਤੋਈ ॥ ਸਚਾ
ਤਿਹੁ ਸਚੀ ਥਾਣੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਵਿਖਾਇਆ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸ
ਚੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਧ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਤੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੈ
ਤਿਹੁ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸਚ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚਾ ਤੈਸ
ਚੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਾਸਾ ਜੋ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚੇ ਤੋਏ

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਤਿਹ ਦੈਵੁ ਸਿਆਨਾ ਵੀ ਭੁਜੈ ॥
 ਨਿ ॥ ੨ ॥ ਸਚੀ ਬਾਲੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਪਰਿ ਸੋ ਤਿਲਾਏ ਈਰਾਮਾ ॥ ਨਿਰਮਲ
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈਰਾਮਾ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੇ ਬੋਲੈ
 ਕਰੈ ਸੁਭੇਈ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾਤ ਤਾ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਜਾ ਕੋਈ ॥ ਸਚੇ ਉਪਾ
 ਸਮਾਵੈ ਮਰਿ ਜਨ ਮੈ ਦੁਜਾ ਤੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਵੈ ॥
 ੩ ॥ ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋ ਤਿਹ ਦਰਵਾਰੇ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬ
 ਚੇ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ਸਾਚੇ ਸੇਈ ਤੋਈ ॥
 ਬਦੁ ਸਚੀ ਤੈ ਸੋਭਾ ਸਾਚੇ ਤੀ ਸੁਖੁ ਤੋਈ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕੰਗੀ ਦੁਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕ
 ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਈ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

ਸੁਹੀਮ ਤਲਾ ੩ ਏ੩ ਜੁਗਚਾਰੇ ਧਨ ਜੋਭਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤ ਗੁਨ ਹੋ
 ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਤਰਿ ਕੇ ਰਾਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈਰਾਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
 ਈਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਇਆ ॥ ਧਨ ਪਿਰਮੇਲਾ ਵਾਏ ਅਗੁਰ ਮਤੀ
 ਨਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੋਈ ॥
 ਮਇਕੰਤੈ ਗਵੇ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਐ ਸੁਖੁ ਤੋਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲ ਜੀਏ
 ਪਾਵੈ ਸੇਈਰਾਮਾ ॥ ਸਦਾ ਤੋਵਹਿ ਸੋ ਤਾ ਗਲੀ ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਤੋਈਰਾਮਾ ॥
 ਵੇਸੁ ਨ ਤੋਈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਕਰਣੀ ਕਰਕਮਾਵੈ
 ਸਮਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ਸ
 ਤੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਗਵੇ ਆਪਣਾ ਗਵਿ ਆਪੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕ
 ਨ ਬਾਲ ਜੀਏ ਤਰਿ ਵਰੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਕੋਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਤੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਲਿ
 ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਬ
 ਚਾ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਤਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਥ ਦਿਪਵ
 ਕਾਮਣਿ ਲਾਇਆ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤਲੀ ਮਤਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਮਤੀ ਤ
 ॥ ੩ ॥ ਸਾਧਨ ਬਾਲੀ ਧੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ

ਤੁਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਿਰਤਿ ਆਸਭਥਾਈ ਗਾਮਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਿਰਤਿ ਆਸਭਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਗੁਰਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ਆਸਾ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਭਾਈ ਸਚੁ ਸੀ ਗੁਰੁ ਬਲਾ
ਕਾਮ ਦਿਨਿ ਰਮਲਾਤੁ ਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਨਾਨਕ ਅ
ਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਸੁਧੀ ਮਤਲਾ ੩
ਤਰਿ ਤਰੇ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਗਾਮਾ ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਵੇਤੁ
ਅਨੁਸਥਦ ਵਜਾਏ ਗਾਮਾ ਅਨੁਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਤਰਿ ਜੀਓ ਘਰਿ ਆਏ
ਗੁਣ ਗਾਵਤੁ ਨ ਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰਤਿ ਗੁਰ ਅਗੈ ਸਾਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ
ਕਾਸਬਦੁ ਵਸਿ ਆਪਟ ਅੰਤਰਿ ਸੇਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਤਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸ
ਭੀ ਸੋਤਿਲਾ ਤਰਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਾ ਮਨ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆਤੁ
ਮਿਰਤੋ ਲਿਵਲਾਏ ਗਾਮਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇ ਅਨਿਰਮਲੁ ਤਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਮਾ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਤਰਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਈ ਜਿ
ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਸੇ ਈਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਤਿਸ ਤਜਿ ਸਮਾਵਤਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕੇਰਾ
ਤਿਗੁਰ ਤਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਸਿਓ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ
ਗਾਏ ਗਾਮਾ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਏ ਗਾਮਾ
ਗੀ ਮਿਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੁ ਆਰਤਾ ਤਰਿ ਨਾਲੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾ
ਏ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਗੁਰਸਬਦੇ ਗਤਾ ਸਤ ਜੇ ਮਾਤਾਨ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਤੀਸੋਤਿਲਾ ਜਿਸ ਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗੁ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਤਰਿ ਕਾਮ ਤਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਗਾਮਾ ਗੁਰ
ਮੇਇ ਕੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ ਗਾਮਾ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ
ਤਰਿ ਮਨਿ ਭੁਇਆ ਸਦਾ ਗਾਵਤਿ ਗੰਗਿ ਗਾਤੇ ਤਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ
ਗੀ ਜੁਗਿ ਸਦਾ ਤੀਜਾਏ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਦਰਿ ਜਾਪਤਿ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੇਈ
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਤਿਲਾ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਥਾਈ ਸਬਦੇ ਤੀਸੁ ਖੁਤੇਈ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਸਦਾਹੋਵਤਿਸੋਤਾਗਦੀਤਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਰਾਮਾਤਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਰਾਮਾ
 ਜਿਸੁਭਾਏਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀਸਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਤੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ਗੀਮੇਰਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਤੀਸਾਚਾਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਭਿਪਾਇਆਨਾਨਕਜ
 ਰਾਵੇਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰਚਰਦੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੧॥ਪਿਰੁਪਾਇਅਜਾਬਾਲਹੈ
 ਦਿਨੁਸਤਜੇਮਾਤੀਰਾਮਾਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾ
 ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਤਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਅਨਦਿਨੁ
 ਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਤਜਿਮਿਲਾਇਆ
 ਤਮਰਾਤੀਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਭਿਅਈਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥੨॥ਪਿਰੁਵੈਰੰਗਿ
 ਏਪਿਰਕਾਮਤਲੁਤਿਨੁਪਾਇਆਸੋਸਤੋਅਤਿਨਿਰਮਲੁਦਾਤਾਜਿਨਿਵਿਚੁ
 ਇਆਰਾਮਾਵਿਚਤੁਮੋਤੁਚੁਕਾਇਆਜਾਤਰਿਭਾਇਆਤਰਿਕਾਮਦਿਮਨਿਭਾਵੈ
 ਦਿਨੁਗਵੈਨਿਤਸਾਚੇਕਥੇਅਕਥਕਤਾਦੀ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਾਚਾਏਕੇਵਰਤੈਬਿਨੁ
 ਪਾਇਆਨਾਨਕਰੰਗਿਰਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀਜਿਨਿਤਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩॥
 ਮਨਿਸੋਤਿਲੜਾਸਾਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੇਰਾਮਾਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੋਆਰੰ
 ਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮਾਤਰਿਰਾਖਿਅਉਰਿਧਾਰੇਅਪਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਗੁਰਮਤੀਤਰਿ
 ਤੀਮੋਤਿਲਇਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕਰਮਥਿਧਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਨੁ
 ਆਤਰਿਵਸਿਆਮੰਨਿਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪੁਨੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
 ॥੪॥੫॥੬॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੩ ਸੋਤਿਲੜਾਤਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦਿ
 ਰੇਰਾਮਾਤਰਿਮਨੁਤਨੈਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰੇਰਾਮਾ॥ਰਾਮੁਨਾਮੁਪਿ
 ਕੁਲਉਧਾਰੇਰਾਮਨਾਮੁਮੁਖਿਬਾਦੀ॥ਅਵਣਜਾਣਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਪਰਿਅਨ
 ਰਤਿਸਮਾਦੀ॥ਤਰਿਤਰਿਏਕੇਪਾਇਆਤਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿਧੁਪਾਧਾਰੇ॥ਸੋਤਿਲੜਾ
 ਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਤਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਉਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਅ
 ॥ਗੁਰਿਮੇਲੀਥਤੁਕਿਧੁਪਾਧਾਰੀਤਰਿਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏਰਾਮਾ॥ਮਿਲੁਸਬਦਿਸੁਭਾਏ

ਗੰਗਾਨਿਭੀਰਲੀਆਮਾਣੇ। ਸੇਜਾ ਸੁਖਾਲੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ
ਨਕਸੇ ਤਗਦਿ ਸਾਵਰ ਭਾਗਿ ਜਿ ਚਲੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਏ। ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਉਚਾ
ਗੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭ ਨਾਵਿ ਚਿਏ ਕੋਏ ਕੋਹ ਸਭ ਤਰੇ ਰਾਮ
ਕਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੁਰਿ ਵਸੈ ਇਕ ਨਾਮ ਨਿਆਧ ਰੇ ਰਾਮ। ਇਕ ਨਾਮ ਨਿਆਧ ਰੇ ਸਿਰਜਣ ਤਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਗੰਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੇ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾ
ਸਤ ਜੇ ਅਨ ਦੁਹੇ ਆਮ ਨੁਮਾਨਿ ਆਨਾ ਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੇ। ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭ
ਚਿਏ ਕੋਏ ਕੋਹ ਸਭ ਤਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਇਆ
ਨਾਹਿ ਧੂੜਿ ਦੇਵ ਤੁਮੈ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇ ਆਰਾਮ। ਪਾਪੀ ਮੁ
ਕਰਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਵਾਸਾ। ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਰੈਦਿ ਵਿਤਾ
ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਮੀਠ
ਭਾਏ। ਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥
॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀਮ ਤਲਾਓ ਢੰਤਾ॥ ੫੭੧
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇ ਅਵਗਣ ਵਿਕਲਾ ਗੁਣ ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਆਇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਮੀਰੀ ਲਾਗੀ ਪਾ
ਰੇ ਕਾਰ ਗਵਾਇਆ। ਤਉ ਮੈ ਰੇ ਗੁਰਾਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਸਤ ਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ॥
ਏ ਆਸੇ ਜਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰ ਭੋਗੇ। ਅਨ ਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਨਿ
ਰਲੀ ਆਨਾ ਨਕ ਪੁਰਿ ਸੰਜੋਗੇ॥ ੧ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਕਰਿ ਭਉ ਕੁੜਮ ਕੁੜਮ ਈਆਇਆ
ਕੋਹ ਮਜੀਉ। ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਗਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਬਾਣੀ
ਗਵਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੇਤਾਇਆ ਗਇਆ ਕਰੇ ਧੁਮ ਮਤਾ ਤਨਿ ਨਾ
ਮਿ ਆਖੰਡੁ ਰਮੁ ਗਵਾਇਆ। ਤਉ ਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਤੀਰਾ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਵਿਢੁ ਜੀ ਦੁਰਿ
ਗੁਣ ਪਾਏ ਬਲਿ ਗਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ। ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੁਰਿ ਕੁੜੁ ਵਿਤਾਏ ਕੁੜਿ ਲਾ

ਈਥਲਿਗਮਜੀਓ। ਕੁਰੁਕਪਟੁਕਮਾਵੈਮਹਾਦੁਖਪਾਵੈਵਿਦੁਸਤਿਗੁਰਮਗੁਰਮ
 ਓਤ੍ਰਿਪੰਥਕੁਮੇਗਵਾਰੀਖਿਨੁਖਿਨੁਪਕੇਖਾਇਆ। ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਪੁਰੁ
 ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਢੇਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭੇ
 ਆਇਆਲਗਨੁਗਦਾਇਤਿਰਦੈਧਨਭੰਮਾਤੀਆਥਲਿਗਮਜੀਓ। ਪੰਡਿਤਪਾਥੇ
 ਪਤੀਬਤਿਵਾਚਾਈਆਥਲਿਗਮਜੀਓ। ਪਤੀਵਾਚਾਈਮਨਿਵਜੀਵਪਾਈ
 ਜਨਸੁਦਾਘਰਿਆਏ। ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਬਤਿਮਤਾਪਕਾਇਆਠੇਰਤਤੁਦਿਵਾਏ
 ਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਅਗੋਚਰੁਸਦਨਵਤਨੁਥਾਲਸਖਾਈ। ਨਾਨਕਕਿਰ
 ਕੈਮੇਲੇਵਿਭੁਜਿਕਦੇਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਸੁਤੀਮਹਲਾ੪ ਤਰਿਪਹਿਲਾ
 ਵਪਰਵਿਰਤੀਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਇਆਥਲਿਗਮਜੀਓ। ਥਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਧਰੁ
 ਤੁਪਾਪਤਜਾਇਆਥਲਿਗਮਜੀਓ। ਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਤੁਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਵਹੁਸਿ
 ਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੁਰਾਅਰਾਧਤੁਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਏ
 ਤਜਅਨੰਦੁਤੇਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿਤਰਿਤਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆ। ਜਨੁਕਪੈਨਾਨਕ
 ਪਤਿਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ ਤਰਿਦੁਜਜੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾ
 ਆਥਲਿਗਮਜੀਓ। ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਤੇਇਤਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇਆਥਲਿਗ
 ਓ। ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਤਰਿਗੁਣਗਾਇਆਤਰਿਵੇਖੈਰਾਮੁਤਦੁਗੇ। ਤਰਿ
 ਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੁਰੇ। ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਜਨਮੇਰਾ
 ਜਨਨਾਨਕਦੁਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਤਦਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥ ਤਰਿਤੀਜ
 ਮਨਿਚਉਭਾਇਆਬੈਰਾਗੀਆਥਲਿਗਮਜੀਓ। ਸੰਤਜਨਾਤਰਿਮੈਲੁਹਰਿ
 ਆਵਡਭਾਗੀਆਥਲਿਗਮਜੀਓ। ਨਿਰਮਲੁਤਰਿਪਾਇਆਤਰਿਗੁਣਗਾਇ
 ਬੋਲੀਤਰਿਬਾਣੀ। ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਤਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਰਦੇ
 ਰਦੈਤਰਿਤਰਿਤਰਿਪੁਨਿਓਪਜੀਤਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀਓ। ਜਨੁਨਾਨਕ
 ਤੀਜੀਲਾਵੈਤਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਜੀਓ॥੩॥ ਤਰਿਚਉਥਜੀਲਾਵਮਨਿਸ
 ਭਾਇਆਤਰਿਪਾਇਆਥਲਿਗਮਜੀਓ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇਤਰਿਨ

ਤਰਿਪੁਰਾਣੋਕੋ
 ਮਿਲਿਤਰਿ

ਭਾਇਆਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿਲਿ ਵਲਾਈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ
 ਏ ਆਸੁ ਆਮੀ ਤਰਿਨਾ ਮਿਵ ਜੀਵਾ ਧਾਈ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿਠਾ ਕੁਰਿ ਕਜੁਰ ਚਾਇਆ ਧਨੁ
 ਏ ਨਾ ਮਿਵਿ ਗਾਸੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੇਲੇ ਚਉ ਥੀਲਾ ਵੈ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ
 ॥ ੨ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪ ਝੰਤਾ ॥ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਗੁਣ
 ਏ ॥ ਤਿਰੈ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ॥ ਤਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇ ਮਿਲਿਆ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾ
 ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗ ਸੁਖਿ ਸੇਵੈ ਸਥਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਵਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਈ
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਏ ॥ ਸਤ ਜੇ ਸਤ ਜਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸਮਾ
 ॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ ॥ ਤਰਿ ਸਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲਿ ਜਲਿ ਨਾਏ ਮੈਲੁ
 ਵੇ ਭੁਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਭੁਮੁ ਭਾਗਾ ਤਉ ਮੈਥਿ ਨਹੀ ਪੀਰਾ ॥
 ਵਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤੇ ਆਵਾਸਾ ॥ ਤਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾ
 ਨਕਨਾ ਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਥੀ ਚਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਗੇ ॥ ਤਰਿ
 ਮੁਖਿ ਆਗੇ ਸਥਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬ
 ਆਪਟਿ ਚਾਨਣੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੇਤਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸੀ ਗਾਰਬ ਛਾਏ ਤ
 ਭੁਸਾ ਚੇ ਭਾਇਆ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੇਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੩ ॥
 ਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਤੁ ਆਇਆ ॥ ਵੀਤੁ ਆਇਆ ਗੁ
 ਰੁਖਿ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਤਰਿ ਜੀ
 ਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣਗੰਧੂ ਬ ਮਿਲਿਆਏ ॥ ਅਪੁਰਬ ਜੰਵ ਬਣਾਈ ॥ ਨਾਨ
 ਕੁ ਪਾਇਆ ਮੈਸਾ ਚਾਨਕ ਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੪
 ਝੰਤਾ ॥ ਘਰੁ ੩ ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹੋ ਗਵਿੰਦ ਕੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ਗੁ
 ਰੁ ਮਿਲਿ ਰਤੀ ਐਘਰਿ ਵਾਜੁ ਤਿਸ ਬਦਘਨੇ ਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸਥਦਘਨੇ ਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ
 ਰਤਾ ਸੁਭਾਈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾ ਤੀਸਾ ਚ ਸਥਦਿ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਅਨ
 ਨੁ ਜੀ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ਰਾਮ ਨਾ ਮੁਰਿਦੁ ਪੁਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅ
 ਜਾਣੈ ਦੁਜਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰਸਥਦਿ

ਬ. ਭਿ. ਗ. ਮ. ਜੀ. ਰੰ.
 ॥ ਤਰਿ ਮੀਰਾ
 ਚਾਇਆ

ਰਵੈਰਵਿਰਤਿਅਸੋਪੁਰੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਰਾਮਾਪੁਰੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਾ
 ਦਿਘਟਿਗਵਿਅਸੋਈ। ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਤਜਿਸਮਾਈਐਤਿਸੁ
 ਵਰੁਨਕੋਈ। ਸਤਜੇਗੁਲਗਵਾਜੇਪੁਰੁਭਾਵਾਆਪੇਲਾਏਮਿਲਾਏ। ਨਾਨਕ
 ਪੁਰੁਸਥਦੇਜਾਪੈਅਤਿਨਿਸਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ ੨॥ ਇਤੁਜਗੇਦੁਤਰੁਮਨਾ
 ਰਿਨਪਾਈਰਾਮਾਅੰਤਰੇਤਉਮੈਮਮਤਾਕਾਮੁਕ੍ਹੋਪੁਚਤੁਰਾਈਰਾਮਾਅੰਤਰੇ
 ਰਾਈਥਾਇਨਪਾਈਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ। ਜਨਮਮਰਿਦੁਖੁਪਵੈਚੋ
 ਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਆ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਥੇਲੀਨਾਤੀਪੁਤੁਕੁੰਥਨ
 ਨਾਨਕਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾਅਗੈਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਤਉਪੁਛਚੋ
 ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਕਿਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐਰਾਮਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਭਾਵਿਚਲਾ
 ਵਤਿਅਇਵਮਰੀਐਰਾਮਾ। ਜੀਵਤਿਅਮਰੀਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਗੁਰੁ
 ਮਿਸਮਾਵੈ। ਪੁਰਾਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਰੀਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਵੈ। ਮਤਿ
 ਗਾਸੁਭਈਮਨੁਮਾਨਿਅਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ। ਨਾਨਕਪੁਰੁਪਾਇਆਸਰ
 ਲਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ੪

ਘਰੁ ੫ ਗੁਰਸੰਤਜਨੋਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਇਗਵੈ
 ॥ ਤਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਸਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇਪੁਰੁਗੁਲਤਾਸੇ। ਧਨੁਪੰਨਗੁਰੁਵਰੁ
 ਤੈਮੈਦਸੇਤਰਿਸਾਥਾਸੇ। ਵਡਭਾਰੀਤਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿ
 ੧॥ ਗੁਰਸਜਲੁਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਤਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਸਾਤਾ। ਘਰਿ
 ਚਿਰੀਵਿਢੁੰਨਿਆਮਿਲਾਸਥਦਿਗੁਰੁਪੁਰਨਾਤਾ। ਤਉਤੁਭੁਥਾਭੁਭੁਖਰੀਭੁ
 ਆਜਿਓਜਲਾਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਤਾ। ਵਡਭਾਰੀਤਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕ
 ਸਮਾਤਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਦਤਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭਗਮਿਅਮਨਮੁਖੁਭਗਮਿਭੁਭੁ
 ਨਿਤਾਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਖਲਗਾਇਆ। ਅਨਤਾਧਨੁਪੰਥੁ
 ਫਿਰਿਥਿਖੁਭਾਲਗਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਤਿਤੁਬਿਨੁਨਾਵੈਪੰਥੁ
 ਇਆ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਸੁੰਦਰੁਮੋਹਨੁਪਾਇਕਰੇਤਰਿਪ੍ਰੇਮਥਾਈਮਨੁਮਾਰਿਆ

ਸੁਧਿਥੁਪਿਵਿਸਰਿਗਈਮਨਆਸਾਚਿੰਤਵਿਸਾਰਿਆਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀ
ਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭਅਇਮਿਉਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾ
ਆ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ੪ ਢੰਤਾ॥ ਮਾਰੇਤਿਸੁਵੇਜਨਤਉਮੈ
ਭੀਅਜਿਨਿਤਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਦਿਤੀਆਦੇਤਕੰਚਨਵੇਵੰਨੀਆਇਨਿਤਉਮੈਮ
ਵੇਗੁਤੀਆਮੋਤੁਮਾਇਆਵੇਸਭੁਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੁਖਿਸਜੁਤੀਆਜਨ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਓਥਰੇਗੁਰਸਥਦੀਤਉਮੈਘੁਟੀਆ॥੧॥ਵਸਿਆਇਤੁਵੇਜਨਦਿ
ਜਨਕਉਮਨੁਥਾਸੇਜਿਓਨਿਤਭਉਦਿਆਦੁਖੈਦਿਵੇਵਿਤਾਦੀਆਨਿਤਆਸਾ
ਸਕਰੇਦਿਆਗੁਰੁਪਾਇਅੰਸੰਤਜੋਨੇਮਨਿਆਸਪੁਰੀਤਰਿਚਉਦਿਆਜਨਨਾ
ਕਪ੍ਰਭਦੇਤੁਮਤੀਛਡਿਆਸਾਨਿਤਸੁਖਿਸਓਦਿਆ॥੨॥ਸਾਧਨਆਸਾਚਿਤਿਕਰੇ
ਮਰਜਿਅਤਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜਜੀਐਆਈ॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਗਮਦਇਆਲੁਟੈਰਾਮ
ਜਿਕਥਿਕਿਪਾਲੇਤੁਮਿਲਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਾਗੁਰਮੁਖੇਰਾਮਰਾਜਿਅਤਰਿ
ਥਾਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈਆਰਾਮਰਾਜਿਅਮਿਲਿਆਸ
ਏਸੁਭਾਈ॥੩॥ਇਕਤੁਸੇਜੈਤਰਿਪ੍ਰਭੇਰਾਮਰਾਜਿਅਗੁਰਦਸੇਤਰਿਮੇਲੇਈ॥ਮੈਮਨਿ
ਨੇਪ੍ਰੇਮਥੈਰਾਗੁਟੈਰਾਮਰਾਜਿਅਗੁਰਮੇਲੇਕਿਪਾਕਰੇਈ॥ਤਉਗੁਰਵਿਟਤੁਘੋਲਿਘੁ
ਟੈਆਰਾਮਰਾਜਿਅਜੀਓਸਤਿਗੁਰਅਗੈਦੇਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਜੀਓਰਾਮਰਾਜਿਅ
ਨਾਨਕਤਰਿਮੇਲੇਈ॥੪॥੨॥੬॥੫॥੬॥੧੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਸੁਹੀਮਤਲਾ੫ ਢੰਤਾ॥
੫੮੧ ਸੁਦਿਥਾਵੇਰੇਤੁਕਾਏਦੇਖਭੁਲਾਨਾ॥ਸੁਦਿਥਾਵੇਰੇਨੇਤੁਕੁੜਾਲਾਇਓ
ਭਰੰਗਾਨਾ॥ਕੁਜੀਡੇਖਿਭੁਲੇਅਚੁਲਤੈਨਮੁਲੇਗੋਵਿਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥ਥੀਵਤਿ
ਲਾਅਤਿਗੁਲਾਲਾਸਥਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਤਿਮਗਨੁਥੀਰਤਿਅਧੁਠ
ਕਿਲਪਟਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਦਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਧੁਲਾਜੁਭਗਤਨਾ॥੧॥ਸੁਦਿ
ਥੈਸੇਵਿਠਾਕੁਰੁਨਾਥੁਪਰਾਣਾ॥ਸੁਦਿਥਾਵੇਰੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਿਤਚਲੁ

੪੭੮

ਤਭਵੈ ਸੀ ਸੁਇ ਪਰਦੇ ਸੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਭਾਗਿ ਸੁਇ
ਚਰਣ ਪੁਰੁ ਗਤਿ ਰਹੀ ਐ ॥ ਏਤੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸੰਕਨ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁ ਮਦ
ਕਦੀ ਨ ਭਗਤ ਭਵਤਾ ਰਲੇ ਤੇਰੇ ਕਿ ਅਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਇ ਬਾਵੇਰੇ
ਚੈ ਕੁਜਾ ਮਨੇ ॥ ਸੁਇ ਬਾਵੇਰੇ ਤਭਵੈ ਸੀ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੇ ॥ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤਭਜਾ ਲੀ
ਦਾ ਸੰਤ ਪੁਰੁ ਤੇਇ ਦਾਸਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮਗੀ ਐ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰੀ ਐ ਜੇ ਥੀ ਵੈ ਕਰੀ ਮਿਲਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜਿ ਸੁਲਾਵਤਿ ਸਤਿ ਜਿ ਪਿਆਨੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਰਦਿ ਪਇਆ
ਆਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਇ ਬਾਵੇਰੇ ਮਤੁ ਜਾਣਤਿ ਪੁਰੁ ਮੈ ਪਇਆ
ਬਾਵੇਰੇ ਥੀ ਓਰੇ ਦੁਜਿ ਨੀ ਪੁਰੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰੁ ਪਿਆਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਇਆ
ਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਥੀ ਓਨਿ ਮਾਦਾ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾ
ਓਤੁ ਪਨੁ ਭਾਗੁ ਸੁਧਾ ਜਿਨਿ ਪੁਰੁ ਲਧਾ ਤਮਤਿ ਸੁਪਤਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਾਖੁ ਲਾਜੁ ਅਪਨਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫
ਦਕ ਮਲਕੀ ਟੇਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ ਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡ
ਕਿਉ ਪ੍ਰਾਰਿਤਿ ਸਕੈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਰਸ ਮਰਥਾ ਕਰ ਦਕਾਰੇ
ਸੁਸਿ ਮਰਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਓਤਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ
ਖਾਓ ਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਤਾਰ ਸੁਮੀਠਾ ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤੀਰੇ
੧ ॥ ਤਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਕਿਉ ਵੇਢੇ ਜਾ ਥੀ ਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸਨੇ
ਸੋਸ ਦਾਸ ਦਜੀਵਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣ
ਸਤੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਐ ॥ ਸਾ ਪੁਰੁ ਤਮਾਰਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ
ਆਸਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੁਫਲੁ ਦਰਸੁ ਭੋਇਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਰਾਗੀ ॥ ੨ ॥
ਆਸਚੁ ਥਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮਤੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ
ਗੁਣ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਗਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਉਨਿ ਤਨਿ ਤਪਾ
ਮਸੁ ਆਮੀਆ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ॥ ਹਿਕੰਠਿ ਲਾਏ ਮਿਲੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਆ ॥ ਸ
ਵਜਤਿ ਵਜੇ ਅਨਹਦਾ ਟੁਟਕਾਰੇ ॥ ਸੁਇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਸੇਸ ਗਲ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ

ਉਪਜਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਤੁਰੈਪੈਈਐਇਕੁਹਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਬੁਝਮੈਬੁਝਮੁਮਿ
ਅਕੋਇਨਸਕੈਭਿੰਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ। ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਸਮੁਸੁਣੀਐਬਿਸਮਾਦੁਨ
ਜੇਅਇਅਯਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰਤਿਆਸਮਾਇਆ।
ਜੇਉਪਜਿਅਤਿਸੁਮਾਤਿਸਮਾਇਆਕੀਮਤਿਕਹਦੁਨਜਾਏ। ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਈ
ਖੇਨਨਕਤਿਸਤਿਪਿਆਏ॥੪॥੨॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ॥ ਘਰੁ ੨
ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਲਾਗੇ। ਤਰਿਰੰਗਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ। ਤਰਿਰੰਗਿਜਾਗੇਪਾਪਭਾ
ਖੇਲੇਸੰਤਪਿਆਰਿਆ। ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਭਰਮਭਾਗੇਕਾਜਸਗਲਸਵਾਰਿਆ। ਸੁ
ਖਵਫਾਈਸਤਜਿਜਾਈਤਰਿਨਾਮੁਜਪਿਵਡਭਾਗੇ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਹਦਿਸੁ
ਆਜੀਥੀਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਾਗੇ॥੧॥ ਅਨਹਤਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ। ਸਚੁਮੰਗਲੁਤਰਿਜਸੁ
ਵਾ। ਗੁਣਗਾਇਤਰਿਤਰਿਦੁਖਨਾਸੇਰਹਸੁਉਪਜੈਮਨਿਘਣਾ। ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਖੰਟਸਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਮੁਖਿਭਣਾ। ਤੇਇਰੇਣਸਾਧੁਪ੍ਰਭਾਗਾਧੁਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵ
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੁਸਦਾਤਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆ
ਰੰਚਰਣਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆ। ਤਰਿਚਰਣਪਿਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾ
ਨਾਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਤਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾ। ਜਪਿਏਕੁਅਲਖਅਪਾਰਪੁਰ
ਤੇਸੁਖਿਨਾਨਹੀਕੋਈ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਖੋਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥
੩॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਤਰਿਨਾਮਾ। ਪੁਰਨਸੰਤਜਨਾਕੇਕਾਮਾ। ਗੁਰੁਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਪਿਆ
ਇਆਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ। ਤਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ
ਨੀਸੰਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਦ੍ਰਿ
ਦੇਆਸਦਾਭਜੁਜਗਦੀਸਰੈ॥੪॥੧॥੩॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਾ॥
ਘਰੁ ੩ ਤੂੰਠਾਕੁਰੈਬੈਰਾਗੋਰੈਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮਾ। ਤੂੰਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੋਰਉ
ਰਨਜਾਣਤੇਰੀਰਾਮਾ। ਸਾਰਨਜਾਣਤੂੰਵਡਦਾਣਕਰਿਮਿਤਰੰਮਤਿਸਾਈ। ਕ੍ਰਿਪਾ
ਜੈਸਮਤਿਦੀਜੈਆਠਪਤਰਤੁਧੁਪਿਆਈ। ਗਰਬੁਨਕੀਜੇਰੇਣੋਵੀਜੈਤਾਗਤਿਜੀਆ
ਰੇਰੀ। ਸਭਉਪਰਿਨਾਨਕਕਾਠਾਕੁਰੁਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮਾ॥੧॥ ਤੁਮਗਉਤਰਅ

ਤਿਗਤਿਗੰਭੀਗਤੁਮਪਿਰਤਮਾਬਤੁਗੀਆਰਾਮਾਤੁਮਵੇਰੇਵੇਰੇਵਰਉਚੇਰਉਚੇਰ
 ਲਤੁਗੀਆਰਾਮਾਤਉਕਿਛੁਨਾਤੀਏਕੋਤੁਤੈਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵਿਨੰ
 ਖਪੁਭਜੀਵਾਸਰਬਰੰਗਰਸਮਾਨਾਚਰਣਤਸਰਨੀਦਾਸਤਦਾਸੀਮਨਿਮਉਚੇਰ
 ਤਰੀਆਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਸਰਬਸਮਾਦਾਆਪਨਭਾਵਨਕਰੀਆ॥੨॥ਤੁਤੁਉਚੇਰ
 ਤੈਮਾਦਾਤੁਤੈਮੇਰਾਤਾਦਾਰਾਮਾਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤੋਰੀਤੁਜਾਦਾਦਿਤਿਜਦਾ
 ॥ਜੋਈਜਾਵੈਸੋਈਪਛਾਵੈਜਾਕਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੀਥਤੁਤੀਰੰਦੇ
 ਮਾਇਆਛੰਦੇ॥ਠਾਕੁਰਭਾਦੀਸਾਗੁਦਵੰਤੀਤਿਨਤੀਸਭਰੰਗਮਾਦਾਨਾਨਕ
 ਤੁਤੈਠਾਕੁਰਤੁਨਾਨਕਕਾਮਾਦਾ॥੩॥ਤਉਵਾਰੀ॥ਵੰਦਾਘੋਲੀਵੰਦਾਤੁਪਰਬਤੁ
 ਓਦਾਰਾਮਾਤਉਥਲਿ॥ਜੋਈਲਖਲਖਬਰੀਆਰਾਮਾਮਿਦੇਅੰਧਰੇਤੋਰੇ
 ਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾਪੁਭਜੀਭਾਦੀਭਈਨਿਕਾਦੀਸਫਲਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ
 ਮੋਲੀਭਾਰਤੋਲੀਮੁਕਤਿਜਗਤਿਦਰੁਖੇਲਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤਉਨਿਰਭਉਤੋਈ
 ਮੇਰਾਓਲਾ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੁਹੀਮਤਲਾ ੫ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਹਿ
 ਰਾਪੁਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਦਾਰਾਮਾਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਜੀਅਪੁਦ
 ਭਾਦਾਰਾਮਾਜੀਓਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁਣਾਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੈ
 ਭੁਮੇਰਾਸਰਬਰਹਿਅਭਰਪੂਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਦਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏਤੋਏਸਰਬਕਲਿ
 ॥ਸਦਾਸਦਾਪੁਭਕਉਥਲਿਤਾਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਦਾ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਰੁ
 ਈਐਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪੁਰੁਜਾਪੈਰਾਮਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਤਉ
 ਪੁਤੀਨਿਤਨਾਪੈਰਾਮਾ॥ਤਰਿਪੁਤੀਨਾਈਐਪੁਰੁਧਿਆਈਐਬਾਤੁਜਿਜੋਨਿਅੰ
 ॥ਗੁਰਚਰਦੀਲਾਗੇਭੂਮਭਉਭਾਗੇਮਨਿਚਿੰਦਿਆਛਲੁਪਾਈਐ॥ਤਰਿਗੁਣਨਿ
 ਨਾਮੁਧਿਆਏਫਿਰਿਸੋਗੁਨਾਤੀਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਪੁਰੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੁਰਾ
 ਰਤਾਪੈ॥੨॥ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਗੁਣਨਿਧੇਤਰਿਸੰਤਨਕੈਵਸਿਆਏਰਾਮਾਸੰਤਨ
 ਗੁਰਸੇਵਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਾਮਾ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਨਿ
 ਆਤਰਿਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਤੋਆਭਉਭਾਗਾਤਰਿਭੋਇਆਏਰੁ

ਜਿਸਕਾਸਤਿਨਤੀਮੇਲਿਲੀਅਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਗੰਜਨ
ਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿੰਤਰਿਜਨਤੁਪੁੰਨੀਇਢ
ਬਾਈਰਾਮਾਗੰਗਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਾਵੈਜਾਈਰਾਮਾਅਬਿਨਾਸੀ
ਦੇਆਨਾਮੁਪਿਆਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਸਾਂਤਿਸਤਨਾਨੰਦਘਨੇਰੇਗੁਰ
ਚਰੀਮਨੁਲਾਏ॥ਪੁਰਿਰਤਿਆਘਟਿਘਟਿਅਬਿਨਾਸੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਂਦੀ॥ਕਤੁਨ
ਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੁਰੇਗੁਰਚਰਦੀਮਨੁਲਾਈ॥੪॥੨॥੫॥ ਸੁਭੀਮਤਲਾਪ
ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਤਿਦਰਸੁਤਰਾਮਾ॥ਲਾਖਜਿਤਵਾਦੇਤੁ
ਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੁਖੁਤਰਿਅਰਾਧੇਮੇਰਾਮਾ॥ਤਰਿਆਰਾਧੇਜਮਪੰਥਸਾਧੇਦੁਖੁਨਵਿਆਪੈ
ਤੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਨਸੁਆਮੀਜਤਦੇਖਾਤਤਸੇਈ॥ਭਰਮਮੋਤਥਿਕਾਰਨ
ਪ੍ਰਭੁਨੇਰਤੁਤੇਨੇਰਾਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖਤਿਦਰਸੁਤਰਾ॥੧॥ਕੋਟਿ
ਕਰਦੀਜਤਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਾਤਰਿਗੁਣਸੁਦੀਅਤਿਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮਾ॥ਸੁਦਿਸੁਦਿਇਤੁ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਵੈਕਟੀਐਕਾਲਕੀਠਾਸੀਰਾਮਾ॥ਕਟੀਐਜਮਠਾਸੀਸਿਮਰਿਅਬਿਨਾਸੀ
ਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿਆਨਾ॥ਤਰਿਤਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਲਾਗੈਸਤਜਿਪਿਆਨ
ਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪ੍ਰਭੁਚਿਤਾਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਕੀ
ਨੇਤਰਿਗੁਣਸੁਦੀਅਤਿਅਵਿਨਾਸੀ॥੨॥ਕਰੋਜਿਤਸਤਤੇਗੀਟਤਲਕਮਾਵਤਿਚਰਣ
ਚਲਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗਿਰਾਮਾ॥ਭਵਸਾਗਰਨਵਤਰਿਸੇਵਾਜੋਚਜੈਤਿਸੁਤਚਰਿਰਾਮਾ॥ਭ
ਗਲਤਰਿਆਤਰਿਤਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰੇ॥ਮਤਥਿਕਾਰਗਏਸੁਖਥਿਪ
ਰੇਬਾਜੇਅਨਤਦਤੁਰੇ॥ਮਨਬੰਦਾਤਠਲਾਪਾਏਸਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗਿ॥
ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਾਚਲੈਤੇਰੈਮਾਰਗਿ॥੩॥ਏਹੋਵਰੁਏਤਵਡਿਅਈ
ਦਿਪਨੁਹੋਇਵਡਭਾਗਾਮਾ॥ਏਤੋਰੰਗੁਏਤੋਰਸਭੇਗਾਤਰਿਚਰਦੀਮਨੁਲਾਗਾਰਾਮਾ॥
ਮਨੁਲਾਗਾਚਰਦੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਦੇਕਰਦਕਾਰਦਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭੁਕਿਓਤੇਗਤੁਪ੍ਰਭਮੇ
ਰਾਮੇਰੇਭਾਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸੋਤਿਨਿਰਗੁਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸਾਗਰਸੰਤਸੰਗਿਮ
ਨੁਜਾਗਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਚਰਣਕਮਲਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩॥੬॥

ਤਿਰਾਮਾਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾਵਤਿਰਾਮਾ
 ਗਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੀਉਤਮਥਾਣੀ। ਸਤਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿ
 ਕਥੀਅਕਥਕਤਾਣੀ। ਭਲਾਸੰਜੋਗੁਮੁਰਤੁਪਲੁਸਾਰਾਅਥਿਚਲਨੀਵਰਥਾ
 ਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਾਸਰਬਕਲਾਥਦਿਆਈ॥ ੧॥ ਆਨੰਦਵਾਜੋ
 ਵਾਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਵ੍ਰਠਰਾਮਾ। ਗੁਰਮੁਖੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੀਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਭ੍ਰੇ
 ਰਾਮਾ। ਅਨਤਦਥਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀਜਨੁਸੁਦਿਸੁਦਿਮਨੁਤਨੁਤਰਿਆਨ
 ਸੁਖਾਤਿਸਤੀਥਦਿਆਏਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ। ਪਰਮਹਿਨਵਨਿਧਿਭਰੇ
 ਰਾਮਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ। ਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪੁਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥ ੨॥
 ਇਆਪ੍ਰਭਿਯਤ੍ਰਪਤਿਕੀਨੀਸਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਾਮਾ। ਦੁਖਪਾਪਕਾ
 ਠਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੀਰਾਮਾ। ਤਰਿਪ੍ਰਭਿਯੁਰਮਾਇਆਮਿਟੀਥਲਾਇਆ
 ਰਮੁਪੁੰਨੁਫਲਿਆ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਦਾਧਿਆਈਐਸੇਵਤਥੈਸਤਖਲਿਆ
 ਦਨਿਧਾਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੇਈ। ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
 ਰਣਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੇਈ॥ ੩॥ ਮੇਰਾਪਰੁਥਨਿਆਬਨੁਤਾਲਥਨਿਆਪੁ
 ਰਸੇਤਰਿਰਾਇਆਰਾਮਾ। ਮੇਰਾਮਨੁਸੇਤਿਆਮੀਤਸਾਜਨਸਰਸੇਗੁਣਮੰਗਲਤਰਿ
 ਇਆਰਾਮਾ। ਗੁਣਗਾਇਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਸਾਰਾਸਗਲਇਯਾਪਾਈਆ। ਗੁਣ
 ਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਨਿਵਜੀਆਵਾਧਾਈਆ। ਕਰੀਨਦਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਤਰ
 ਤਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆ। ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿਤਨਾਮੁਜਪੀਐਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿ
 ਰਿਆ॥ ੪॥ ੪॥ ੭॥ ਸੁਤੀਮਤਲਾ ੫ ਭੈਸਾਗਰੇਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆ
 ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮਾ। ਬੋਹਿਥਜਾਤਰਿਚਰਣਅਰਾਧੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਇਲਾ
 ਰਾਮਾ। ਗੁਰਸਥਦੀਤਰੀਐਥਤੁਜਿਨਮਗੀਐਚੁਕੈਅਵਣਨਾਣਾ। ਜੋਕਿਯੁਕੈ
 ਭਲਮਾਨਉਤਾਮਨੁਸਤਜਿਸਮਾਣਾ। ਦੁਖਨਭੁਖਨਰੋਗਧਿਆਪੈਸੁਖਸਵ
 ਰਣੀਪਾਏ। ਤਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨਕੀਚਿੰਤਮਿਟਾਏ॥ ੧॥

ਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਿਗਤਿ ਕੀਨੇਰਾ ਮਾ ਆਪਨ ਜਾਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿ
ਆਸਰ ਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇਰਾ ਮਾ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਸੀ ਮਿਟੀ ਭੁਦਾਸੀ ਤਰਿ ਮੰਦਰਿ ਬਿ
ਧਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਵਿਭੁ ਤ੍ਰਿਕਬਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਵਡੁ ਗਾਇ
ਦਾ ਸੋਤਾ ਗਇਰਾ ਮਨ ਮਗੁਣ ਚੀਨੇ ॥ ਕਤੁ ਨ ਨ ਕਰਵਤਿ ਗੰਗਿ ਗਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਤਾ ਰਸਿ
ਗੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭੁਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਤਮਾਰੈ ਰਾਮਾ ਆਪਨ ਜੈ
ਭੁਆਪਿ ਸੀ ਗਾਗੀ ਸੋਭਾ ਵੰਤੀ ਨਾਰੇਰਾ ਮਾ ਸਤ ਜਸੁ ਭਾਇ ਭੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣ ਅਵ
ਦਨ ਬੀਚਾਰਿ ਆਗ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਿਰਿ ਧਾਰਿ ਆਮਾਨ
ਨਾਮ ਦਸ ਗਲਾ ਬਿਆਪੀ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਕਤੁ ਨ ਨ ਕਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਆ
ਗੁਨ ਕਜਤ ਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਤੁ ਨਿਤ ਸਖੀ ਤੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ
ਸਫਲ ਜਨ ਮੂਰਤਿ ਆਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪਿਆਏ ਰਾਮਾ ਜਪਿਏ ਕਪੂਰੁ ਅਨੇਕ ਰਵਿ
ਆਸਰ ਬਸੰਡ ਲਛਾਇ ਆਗ ਬ੍ਰਤ ਮੋਪ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਤ ਮੁਪ ਸਰਿ ਆਸ ਭੁਬ੍ਰਤ ਮੁਦ੍ਰਿ ਸਦੀ
ਅਇ ਆਗ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਟੀ ਅਲਿ ਪੁਰਿ ਪੁੰਨ ਤਿ ਸੁਬਿਨਾ ਨ ਤੀਜਾਏ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾ
ਨ ਕਬਿਗਾਏ ਅਪਿਲਾਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥ ਸੁਹੀ ਮਤਲਾਪ ਚੰਤਾ ॥

ਅਬਿਚਲਨ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੁ ਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ ਮਨ ਇਛੇ
ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇ ਆਰਾਮਾ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇ ਆਸਰ ਬਸੁ
ਪਾਇ ਆਪੁ ਤਭਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਾਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰ ਜੁਆਇ ਆ
ਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇ ਆਗ ॥ ਕਤੁ ਨ ਨ ਕਸ
ਤੇ ਗੁਰ ਬਲਿ ਤਾਗੀ ਜਿਨਿਏ ਤੁਥਾ ਨੁਸੁਤਾਇ ਆਗ ॥ ੧ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਤਟ ਨਾਲੇ ਸੋਤੇ ਜਿਸੁ
ਵੇਦੇ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਮਾ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਤਿ ਕਟੀ ਐਜਾ ਮਕੀਠਾ ਸੀਰਾਮ
ਕਾਟੀ ਜਮ ਠਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਅਥਿਨਾਸੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਤੋਈ
ਨਾਇਛੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਤਿ ਰਲੀ ਆਦੁ ਖਦਰੁ ਭੁਮਨਾਸੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸ
ਵੇਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਦਾਤਿ ਖਸਮ ਕੀ ਪੂਰੀ ਤੋਈ ਨਿਤ ਨਿਤ
ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਪਰ ਬ੍ਰਤੀ ਮਖਸਮਾਨਾ ਕੀ ਆਜਿ ਸਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਰਾਮਾ ਆ

ਦਿਨੁ ਗਾਇ ਭਗਤ ਨ ਕਾਰਾਖ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਜੁਗ
 ਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਦਤ ਦਿਸੁ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਜ ਸੁਸੁਆਮੀ ਕੀ ਮਤਿ
 ਜਾਈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਲਿ ਤਾਹੀ ਜਿਨਿ ਅਥਿ ਚਲਨੀ ਵਰਖਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤਰਿ ਰਿਕ ਥਾਨਿ ਤ ਸੁਦੀ ਐਰਾਮਾ ਅਨਤ ਦਰੋ
 ਭਵ ਭੁੰਜਨ ਅਨਤ ਦਵਾਜੇ ਪੁਨੀ ਐਰਾਮਾ ਅਨਤ ਦੁਲਕਾਰੇ ਤਤੁ ਬੀਚਰੇ
 ਸਟਿ ਨਿਤ ਤੇਵੈ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਮੈਲੁ ਸਭ ਕਾਟਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਗਲੇ
 ਤਜਨ ਮਨ ਮਰਣਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁ ਜਿਨ ਪਾਈ ਐ ਜੋਨੀ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੁਰ
 ਪਾਇ ਆਜਿ ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਐ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੮ ॥ ਸੁਹੀਮ ਤਲਾਪ

ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਤਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇ ਆਰਾਮਾ ਪਰ
 ਤਾਵੀਤਾਲੁ ਸੁਭਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਢਾਇ ਆਰਾਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਢਾਇ
 ਸਾਜੁ ਕਰਾਇ ਆਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਖੇ
 ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁੰਖ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾ ਸੀਜ ਸੁਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ਅਪਨ
 ਰਖਿ ਆਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਵਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੇ ਰਹੇ
 ਟਿਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਗਾਮਾ ਖਾਤ ਖਰਚ ਤਥਿ ਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰੇ ਤੇ ਕੀਦਤਿ
 ਈ ਗਾਮਾ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ਕੋਟਿ ਬਿਪਨਾ
 ਉਠਿ ਨ ਠੇਦੁ ਖੁਨ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੁਖ ਸਵ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਅਚਰ ਚੁਜਿ ਸੁਵਡਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰ
 ਨਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣੁ ਸੁਕਿ ਆਵੈ ਚਾਰਾ ਗਾਮਾ ਭਗਤ ਸੇਤ ਨਿਤ ਰਿਕੇ ਗੁਣਗਾਵਹਿ
 ਕਰਤਿ ਜੈ ਕਾਰਾ ਗਾਮਾ ਗੁਣਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨਦਉ ਪਜੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨਿ
 ਉਦਮੁ ਕੀ ਆਤਾਲ ਕੇਰਾਤਿ ਸਕੀਉ ਪਮਾ ਵਿਆਗਨੀ ॥ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਹਿੰ
 ਮਤ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ
 ਗੁਣਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤ ਉਸਤਤਿ ਕਉ ਨੁਕਰੀ ਜੈ ਗਾਮਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ
 ਸੁਆਮੀ ਨਾਮੁ ਮਤਾਰ ਸੁਦੀ ਜੈ ਗਾਮਾ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹਿ

ਗੁਣਗੋਪਾਲਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀਨਾ
 ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਜੈ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀ
 ਨਾ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥
 ਸੁਤੀ ਮਤਲਾ ੫ ਢੰਤਾ ॥ ਮਿਠ ਬੋਲਾ ੩
 ਤਰਿ ਸਜ ਦੁਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ ਤਉ ਸੰਸਲਿ ਥਕੀ ਜੀ ਠਿਉ ਕਦੇ ਨ ਥੋਲੈ ਕਉਰਾ
 ਕਉ ਜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪੁਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਅਉ ਗਲੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਗੇ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵ
 ਤਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾ ਏਇ ਕੁਤਿ ਲੁਨੀ ਭੁਨੈ ਘਾਲੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰਥਨਿ
 ਸੀਨੈ ਰੋਤੀ ਤੋਨੇ ਰਾਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਦਾ ਗਤਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜ ਦੁ
 ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਜੀ ਤਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੋਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁ
 ਆਮੀ ਜੀ ਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗਢਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਜੀਵਾ ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿ
 ਜੋ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਅਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ
 ਰੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਅਭੁ ਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਦਿ
 ਪੁਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਨਿਮਖਨ ਢੋਰਾ ਜੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀ
 ਆਪੁ ਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਆਜੀ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਥੀ ਚਰੇ ॥ ਮਿਲਿ
 ਨਾਪੁ ਦੀਨਾ ਤਾਨਾ ਮੁਲੀ ਨਾਜਨ ਮਮਰਦ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਸਤ ਜਸੁ ਖਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ
 ਤਉ ਮੈ ਬਿਨ ਹੀ ਗਠੇ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਤੁਤੇ ਬਾਤਰਿ ਰਗਦੇਖ ਤੇਨਿ ਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਦਾਈ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਨਤਿ ਸਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮੈ ਬੋਜਤ ਬੋਜਤ ਜੀ ਤ
 ਰਿ ਤਚਲੁ ਸੁਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਅਧੁ ਵਡਿਠੇ ਜੀ ਉਤਾਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾ
 ਏਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ
 ਕਮ ਸਭਿ ਪੁਰਨ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਇਛੁ ਪੁਜਾਏ ॥ ਸੁਤਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤਿ ਕਰਤੇ ਸਿ
 ਧਸਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ਵਡਭ
 ਗੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ੨੮ ॥

ਨਾਲਿ ਮਤਲਾ ੩ ਸਲੋਕ ਮਤਲਾ ੩ ਸੁਤੈ ਵੇਸਿ ਦੇ ਤਾਗ ਦੀ ਪਰੋ
 ਵਲ ਜਾਇ ਪਿਰੁ ਢੋਰਿ ਆਪ ਆਪ ਏਸੇ ਤੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਮਿਰਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਰੋ
 ਸਾਦੁ ਵੇਖਿ ਆਰੇ ਗੁਰੁ ਪੁਤਰ ਤਾਰਿ ਢੋਰਿ ਆਠਿ ਰਿਲ ਗਾਜਾਇ ਵਿਜੇ ਗੁਰੁ
 ਤੈ ਸੁਪਲਾਇ ਆਤਰਿ ਰਾਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀ ਗਾਰਿ ਸਤਿ ਸਚੁ ਪਿਰੁ ਰਾਇ ਆਤਰਿ
 ਓਰ ਧਾਰਿ ਆਗਿ ਆਕਾਰਿ ਸਦਾ ਸੋ ਤਾਗ ਦਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ ਨਾਨਕ
 ਇ ਆਤਰਿ ਸਾਰਾ ਸਦਾ ਸੋ ਤਾਗ ਦਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸੁਤਵੀਏ ਨਿਮਾਣੇ
 ਸਤੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੁਸਵਾਰਤਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਭੁਟੀ ਨਾਲਿ
 ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਓਨੁ ਆਕਾਸ ਪਾਤਾਲਾ ਤੁਕ ਮੇਲ
 ਜੀ ਅਨੁਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇ ਦਾਸ ਦੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ
 ਨਾਰਿ ਜਕੁ ਸੰਬਾਧਿ ਦਾਤੇ ਰਾਤੁ ਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਦਿ
 ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਸੁਤ ਬਤਾਸੇ ਤਾਗ ਦੀ ਜਾਮੰਨਿ ਲੈਤਿ ਸਚੁ ਨਾਉ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੈਰੁ ਪੁਚ ਜੀਤ ਅਗਲਾ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ਐਸਾ ਜੀ
 ਲਾਇ ਤੁਮੈ ਲਾਕ ਦੇ ਨਤੋ ਵਈ ਅਤਿ ਨਿਸਿਲਾ ਗੈ ਭਾਉ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਾਗ ਦਿ ਕਰਿ
 ਤਨੁ ਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾਖ ਸਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਲੋਕ ਦੇ
 ਉਸੁਤਵੀ ਸੁਤਾ ਵੇ ਸੁਕਰੀ ਵੇ ਸੀ ਸਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇ ਸਰਹੀ ਨਾਨਕ
 ਤੁਪਾਇ ਆਜਿ ਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ਜੋ ਤਿ ਸੁਭਾ ਵੇ ਸੋਥੀ ਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤੀ ਨ
 ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਕ ਮੀਸਿ ਸਟਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ਤੇ ਰਾਤੁ
 ਨਜਾ ਪੀਕੇ ਤਜਾ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾਇ ਕਨਾਨੇ ਤੁਮੈ ਲਿਲੈ ਤਿ ਗੁਰ ਸਭ ਦਿਖੈ
 ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਉ ਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਮੇਲਤਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਸ
 ਰਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਸੁਤਵੀਏ ਸੁਤਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੈ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ
 ਭਾਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਫੁਟੁ ਸਭੁ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਢਾਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਲਾਲੁ ਤੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚ ਜਾਉ ਓਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਥਿ। ਨਾਨਕਬਲਿਤਾਰੀਗੁਰਆਪਦੇਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥
ਮਃ੩ ਸੁਹਾਰੰਗੁਵਿਕਾਰੁਤੈਕੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਇਸੁਲਹਦੇਬਿਲਮਨਤੋਵਈ
ਭੈਰੀਦੁਜੋਭਾਇ॥ਮੁੰਧਇਆਈਦੁੰਮਈਸੁਤੈਵੇਸਿਲੋਭਾਇ॥ਸਬਦਿਸਚੈਰੰਗੁਲਾ
ਕਰਿਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਛਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਤਾਗਈਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰੁਤਾ
ਮਃ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤਿਸਦਾ
ਤੁਨਜਾਪਈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਮਾਇਆਸੋਤੁਗੁਬਾਰੁਤੈਦੁਜੋਭਰਮਾਈ॥ਮਨ
ਠਠੁਰਨਪਾਇਨੀਫਿਰਿਅਵੈਜਾਈ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਥੀਐਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥
ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩ ਸੁਤੈਵੇਸਿਕਾਮਦਿਕੁਲਖਈਜੋਪ੍ਰਭਢੋਡਿਪਰਪੁਰਖ
ਦੇਪਿਆਰੁ॥ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁਸਦਾਫੁਰੁਬੋਲੈਮਨਮੁਖਿਕਰਮਖੁਆਰੁ॥ਜਿਸੁਪੁਰ
ਤੈਲਿਖਿਅਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਭਤਾਰੁ॥ਸੁਤਾਵੇਸੁਸਭਉਤਾਰਿਧਰੇਗਲਿਪਤਿਰੈ
ਅਸੀਗਾਰੁ॥ਪੇਈਐਸਾਤੁਰੈਬਹੁਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਪੁਜਕਰੇਸਭੁਸੈਸਾਰੁ॥ਓਤਰ
ਰਈਕਿਸੈਦੀਨਾਰਲੈਜਿਸੁਰਾਵੇਸਿਰਜਨਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਮੁਖਿਸਦਾਸੋਤਾਗਈਜਿ
ਰੁਖਵਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਭਤਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ੧ ਸੁਹਾਰੰਗੁਸੁਪਨੈਨਿਸੀਥਿਨੁਤਾਰੇਗਲਿ
ਤਾਰੁ॥ਸਚਾਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਮਤਾਰਸੀਸਭਿ
ਰੋਆਈਆਢਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਤੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਕਰਿਚੇਜ
ਏਡਾਨੁ॥ਪੰਚਧਾਤੁਵਿਚਿਪਾਈਅਨੁਮੋਤੁਫੁਰੁਗੁਮਾਨੁ॥ਅਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਮਨਮੁ
ਖੁਅਗਿਆਨੁ॥ਇਕਨੁਆਪਿਬੁਝਾਇਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਗਿਆਨੁ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾ
ਕਸਿਓਨੁਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩ ਸੁਤਵੀਏਸੁਤਾਵੇਸੁਚ
ਤੈਤੁਤਪਿਰਲਗਸਿਪਿਆਰੁ॥ਸੁਤੈਵੇਸਿਪਿਰੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮਨਮੁਖਿਦਫਿਮੁਈਗਾਵਾ
ਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਤਾਵੇਸੁਗਇਆਤਉਮੈਵਿਚਤੁਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਲਾ
ਤੁਤੈਆਰਸਨਾਰਤੀਗੁਣਸਾਰਿ॥ਸਦਾਸੁਤਾਗਦਿਸਬਦੁਮਨਿਭੈਭਾਇਕਰੇਸੀ
ਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਮਤਲੁਪਾਇਆਪਿਰੁਗਾਖਿਅਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ੩
ਸੁਪੇਸੁਤਾਪਰਤਰਤੁਲਾਲੁਕਰਤੁਸੀਗਾਰੁ॥ਅਵਲਜਾਵਾਵੀਸਰੈਗੁਰਸਬਦੀ

੪੮੪ ਵੀਚਰੁਗੁਪਸੁਤਾਵੀਸੋਤਵੀਜਿਸੁਘਰਿਸਤਜਿਭਤਰੁਗੁਗਨਨਕਸਾਪਨਗੁ
ਵੇਗਵਣਤਰੁਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੋਤੁਕੁਤੁਕੁਟੰਬੁਤੈਮਨਮੁਖੁਮੁਖਪੁਰਤਾ
ਮੇਰਕਰਿਮੁਏਕਿਛੁਸਾਥਿਨਲਿਤਾਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਣਈਦੁਜੈਭਗੰ
ਠਿਰਿਵੇਲਾਤਥਿਨਆਵਈਜਮਕਾਲਿਵਸਿਕਿਤਾਜੇਹਾਪੁਰਿਲਿਖਿਅਵਿ
ਮਕਮਿਤਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਸਤੀਆਏਤਿਨਆਖੀਅਨਿਜੋਮ
ਗਿਜਲੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਤੀਆਜਾਈਅਨਿਜਿਥਿਰਤੇਚੋਟਮਰੰਨਿ॥੧॥ ਮਃ੩
ਸਤੀਆਜਾਈਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿਰਤੰਨਿ॥ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾਨਿਤਉਰਿਸ
॥੨॥ ਮਃ੩ ਕੰਤਾਨਾਨਿਮਹੇਲੀਆਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾਤਿ॥ਜੇਜਾਣਤਿਪਿਰੁ
ਤਾਤਨਿਦੁਖਸਤਾਤਿ॥ਨਾਨਕਕੰਤਨਜਾਣਨੀਸੇਕਿਉਅਗਿਜਲਾਤਿ॥ਭਵੈਜੇ
ਮਰਉਦੁਰਹੁਤੀਭਜਿਜਾਤਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਦੁਖਸੁਖਨਾਲਿਉ
ਲੇਖੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆ॥ਨਵੈਜੇਵਡੋਰਦਾਤਿਨਾਤੀਤਿਸੁਰੁਪੁਨਰਿਖਿਆ॥ਨਾ
ਟੁਨਿਧਾਨੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਠਿਰਿਲੇਖੁ
ਆ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿਨਤਰਿਜਪੁਜਪਿਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਤ
ਜਿਨੀਚਲਦੁਜਾਇਆਸੇਕਿਉਕਰਤਿਵਿਥਾਗ॥ਚਲਦਸਾਰਨਜਾਣਨਿ
ਸਵਾਰਦਤਾਗੁ॥੧॥ ਮਃ੨ ਰਾਤਿਕਾਰਦਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਦੁਤੋਇ
ਕਨਾਲਿਨਚਲਈਠਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾਤੋਇ॥੨॥ ਮਃ੨ ਬਧਾਚਟੀਜੇਭਰੇਨਾ
ਉਪਕਾਰੁ॥ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰੁ॥੩॥ ਮਃ੨ ਮਨਤੋ
ਨਜਿਪਈਜਿਥਤੁਤਾਘਾਲੇ॥ਤਰਠਜਿਣੈਸਤਭਾਉਦੇਜਨਨਾਕਸਬਦੁਵੀਚਰੇ
ਪਉੜੀ॥ ਕਰਤੈਕਰਦੁਜਿਨਿਕੀਆਸੇਜਾਣੈਸੇਈ॥ਆਪੇਸਿਸਟਿਉਪਵੀ
ਆਪੇਭੁਨਿਗੋਟੀ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਭਭਵਿਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਤੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁ
ਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਤੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਤੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਤੋਈ॥੭॥
ਕੁਮਤਲਾ ੨ ਜਿਨਭਉਤਿਨਨਾਤਿਭਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭਵਿਆਤਾ॥ਨਾਨਕਏਹੁ
ਰਾਤਿਤੁਦੀਬਧਦਿਗਇਆਤਾ॥੧॥੧॥ ਮਃ੨ ਤੁਰਦੇਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲੈਉਰੇ

ਤਾਸੀਵੇਕੋਜੀਵ ਤਾਮਿਲੈਮੁਏਕਉਮੁਆਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਤੀਮੈਜਿਨਿਕਾਰਦੁਖੀ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਖਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਤਉਮੈਮਾਰਿ
ਨਿਗਮਲਾਤਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥ ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਗਿਪਏਗਵਾਰੀ॥ ਜਿਨਿਕੀ
ਸਤਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਗੁਬਾਰੀ॥ ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਤਿਸੋਬੁਝਸੀਸਚਿਅਕਿਆ
ਵੇਚਾਰੀ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩ ਕਾਮਦਿਤਉਸੀਗਾਰੁਕਰਿਜਾਪਤਿਲਾ
ਮਨਾਇ॥ ਮਤੁਸੇਜੈਕੰਤੁਨਾਵਈਏਵੈਥਿਰਥਾਜਾਇ॥ ਕਾਮਦਿਪਿਰਮਨੁਮਾਨਿਆ
ਕਦਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ ਕੀਆਤਉਪਰਵਾਦੁਤੈਜਾਸਤੁਪਰੇਪਿਆਰੁ॥ ਭਉਸੀਗਾਰੁਤੰ
ਰਸੁਭੋਜਨੁਭਉਕਰੇਇ॥ ਤਨੁਮਨੁਸਭਿਪੇਕੰਤਕਉਤਉਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਇ॥ ੧॥
੩ ਕਾਜਲਫੁਲਤੰਬੇਲਰਸੁਲੇਧਨਕੀਆਸੀਗਾਰੁ॥ ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਾਵਈਏਵੈਭ
ਅਵੇਕਾਰੁ॥ ੨॥ ਮਃ੩ ਧਨਪਿਰੁਏਤਿਨਆਖੀਅਨਿਬਤਨਿਇਕਠੋਤੇਇ॥ ਏਕ
ਤਉਮੁਰਤੀਧਨਪਿਰੁਕਤੀਐਸੋਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੈਥਿਨੁਭਗਤਿਨਤੋਵਈਨ
ਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭਉਓਪਜੈਭੈਭਾਇਰੰਗੁਸਵਾਰਿ॥ ਤਨੁਮਨੁਰ
ਗਸਿਉਤਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਗਮਲੁਅਤਿਸੋਤਲਾਭੋਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁ
ਗੋਭਉਭਾਓਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥ ੯॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ੧
ਪੁਖਸਮਤੁਵਾਤੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਤਮਕੀਏ॥ ਸਾਗਰਲਤਰਿਸਮੁੰਦਸਰਵੇਦਿਵ
ਵਗਾਤੁ॥ ਆਪਿਖੜੋਵਤਿਆਪਿਕਰਿਆਪੀਲੈਆਪਾਤੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈ
ਮਨਿਤਤੁਕਮਾਤੁ॥ ਮਸਕਤਿਲਤਤੁਮਜੁਰੀਆਮੰਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਤੁ॥ ਨਾਨਕ
ਦਰਵੇਪਰਵਾਤਤਉਦਰਿਉਲਾਨਾਤਿਕੋਸਚਾਵੇਪਰਵਾਤੁ॥ ੧॥ ਮਃ੧ ਭਿਜਲ
ਤੈਸੋਤਲੇਰਤਨਾਨਾਨਿਜੁੜਨਿ॥ ਤਿਨਜਰੁਵੈਗੀਨਾਨਕਾਜਿਬੁਢੇਥੀਇਮਰੰਨਿ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਸਾਲਾਤੀਸਦਾਤਨੁਮਨੁਸਭਿਪਿਸਰੀਰੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆ
ਗਤਿਰਗਭੀਰੁ॥ ਮਨਿਤਨਿਤਿਰਦੇਰਵਿਰਤਿਅਤਰਿਤੀਰਾਤੀਰੁ॥ ਜਨਮਮਰਦ
ਦੁਖੁਗਇਆਠਿਰਿਪਵੈਨਠੀਰੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਤਿਤੁਤਰਿਗੁਦੀਗਤੀਰੁ॥ ੧੦॥
ਸਲੋਕਮਤਲਾ੧ ਨਾਨਕਇਤੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਲਿਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਪਉ

ਦੀਜਾਇਪਰਾਲਿਖਿਓਤਬੁਨਅੰਥਜੈਤਿਤੁਨਿਵੈਪੈਤਾਲਿ॥੧॥ ਮਃ੧ ਨਾਨਕ

ਕੰਮਫਿਟਿਆਗਦਤਨਆਵਤੀ॥ਕਿਤੀਲਤਾ ਸਤੰਮਜਾਬਖਸੇਤਾਧਕਨ

ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਮਰੁਚਲਾਇਓਨੁਕਰਿਸਚੁਫੁਰਮਾਦੁ॥ਸਦਾ

ਵਿਰਤਿਅਸੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਦੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੇਵੀਐਸਚੁਸਥਦਿਨੀਸਾਦੁ॥

ਟੁਬਲਾਇਆਰੰਗੁਗੁਰਮਤਿਮਾਦੁ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਏਗੁਰਮੁਖਿ॥

੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੧ ਨਾਨਕਥਦਰਮਾਲਕਾਭੀਤਰਿਧਰਿਆ

ਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅਨਿਸਾਤਿਥਕੈਦੀਥਾਇ॥੧੨॥ ਮਃ੧ ਨਾਵਲਚਲੇਤੀਰਥੀ

ਟੈਤਨਿਚੋਗਾਇਕੁਭਾਓਲਖੀਨਾਤਿਅਦੁਇਭਾਉਚੜੀਅਸੁਭੇਗਾ॥ਥਾਉਰਿਥੀ

ੜੀਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੋਗਾ॥ਸਾਧਭੁਲੇਅਣਨਾਤਿਅਚੋਰਸਿਚੋਰਾਚੋਗਾ॥੨॥

ਆਪੇਤੁਕਮੁਚਲਾਇਦਾਜਗੁਪੰਧੈਲਾਇਆ॥ਇਕਿਆਪੇਤੀਆਪਿਲਾ

ਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦਤਦਿਸਇਤੁਮਨੁਧਾਵਦਾਗੁਰਿਠਾਕਿਰਤਾਇਆ॥ਨਾ

ਭੁਲੇਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪਾਇਆ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਤਰਿਲਿਖਾ

॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੧ ਦੁਇਦੀਵੇਚਉਦਤਤਨਾਨਾ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੇ

ਜਾਗੇ॥ਖੁਲੇਤਟੋਆਵਾਪਾਰਾ॥ਜੇਪਤੁਚੈਸੇਚਲਣਤਾਰਾ॥ਧਰਮੁਦਲਾ

ਸਾਦੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਤਾਪਰਵਾਦੁ॥ਘਰਿਆਏਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਸਚਨਾਮ

ਲੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਮਃ੧ ਰਾਤੀਤੋਵਨਿਕਾਲੀਆਸੁਪੇਦਾਸਿਵੰਨ

ਗਾਤਪੈਪਲਾਕਲਿਆਕਾਲੇਵੰਨ॥ਅੰਧੇਅਕਲੀਥਾਤਰੇਮੁਰਖਅੰਧਗਿਆ

ਨਕਨਦਗੀਥਾਤਰੇਕਥਹਿਨਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਕੋ

ਇਅਹਭਿਸਚੈਆਪੇ॥ਇਕਿਦੁਜੈਭਾਇਖੁਆਇਅਨੁਤਉਮੈਵਿਚਿਵਿਆਪੇ

ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਬੁਸਾਮਨਮੁਖਸੰਤਾਪੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝੈ

ਤਿਗੁਰੁਥਾਪੇ॥ਸਭੁਜਗੁਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭਵਰਤੈਆਪੇ॥੧੩॥ ਸਲੋ

ਕਾ੧ ਚੋਗਾਜਗਰੰਭੀਆਕੁਟਲੀਆਦੀਥਾਦੁ॥ਵੇਦੀਨਾਕੀਦੋਸਤੀਵੇ

ਖਾਦੁ॥ਸਿਫਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਸਦਾਵਸੈਸੈਤਾਨੁ॥ਗਦਤੁਚੰਦਨਿਖਉਲੀ

ਸੋਧਿ ਪਾਠਾਨਾਨਕ ਕੁਜੈ ਕਤਿ ਐਕੁ ਜਾਤੀ ਐਤਾ ਦੁ। ਕੁਜਾ ਕਪ ਜੁ ਕਠੀ ਐਕੁ ਜਾਪੈ
ਦੁਆ। ੧॥ ਮਃ ੧ ਬਾਂਗਾ ਭੁਗੁ ਸਿਕੀਆਨਾ ਲੇਮਿਲੀ ਕਲਾਣਾ ਇਕਿ ਦਾਤੇ
ਕਿਸੰਗੇਤਨਾ ਮੁਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣਾ। ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਸੁਦਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟੁਰੁ
ਦੁਆ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆ ਸੇਤੁ ਸਭੁ ਕੁਜੈ ਤੋ ਕੁਜੈ ਤੋਇ ਗਇਆ ਤਉ ਮੈ
ਗੁਰਾ ਪਾਇਓਨੁ ਫਗੈ ਜਗੁ ਮੁਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਗੈ ਚੁਕਾਇਓਨੁ ਇਕੋ ਰਵਿਰ ਤਿਆ
ਚੁਕਾਤ ਮਗਾ ਮੁਪਛਾਇਆ ਭਉ ਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ। ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿਤ
ਜਿਸ ਸਮਾਇਆ। ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿ ਆਵੇਤਿ ਮੈ ਤੂੰ
ਮੁਖਾਤਾਗ। ਤਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ਐਕਾ ਮੁਕੋ ਧੁਅੰਤ ਕਾਰਾ। ਲਭੁ ਲੇਭੁ ਪਰਜਾਲੀ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰਾ। ਅਤਿ ਨਿਸਿਨ ਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਥੁੰਨ ਤੋਇ। ਨਾਨਕ
ਰਬਿ ਧਿਛੁਟੀ ਐਨ ਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਥਾਈ ਆਜਿ ਤੀਦ
ਬੀਆਤ। ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀ ਆਪੁ ਛਾਤਿ ਬਾਤ ਜੀਆਤ॥ ੨॥ ਮਃ ੧ ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀ
ਮੈ ਦੋਤਾ ਗਇ ਕਿਤੁ। ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਦੇ ਤੇਰੇ ਖਸਮੁ ਨ ਛੋਰੇ ਚਿਤੁ॥ ੩॥ ਮਃ ੧
ਚੁਛਲਿਤ ਗਤਿ ਨ ਕਉ ਸਿ ਫਤਿ ਜਿਨਾ ਵੈਵਾਤਿ। ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੇਤਾ ਗਈ ਇਕ ਮੈ ਦੋਤਾ ਗਇ
ਤੇ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਤਰਿ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇ
ਲਾਇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਤਰਿ। ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ। ਤਿਰਦੈ ਤ
ਜੁਗਾਇ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਤਰਿ। ਜਗਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ॥ ੧੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧ ਜਿਨੀ ਨਪਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਕੰਤਨ ਪਾਇਓ ਸਾਓ। ਸੁੰਦੈ ਘਰ ਕਾ
ਹੁਲਾਸਿ ਆਇ ਆਤਿ ਉਜਾਓ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਸਉਓ ਲਾਮੇ ਦਿਨੈ ਕੇਰਾਤੀ ਮਿਲਨਿ
ਤੇਸਾ। ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾਤੰ ਸੁ। ਛਿਟੁ ਇਵੇ ਤਾਜੀ ਵਿਆਜਿਤੁ
ਦੇਵਾ ਪਾਇਆ ਪੇਟੁ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਲੁ ਸਭੇ ਦੁਸਮਨੁ ਤੇਤੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਛਾਡੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚਾ ਓਰਧਾਰਿ
ਆਪੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਤਲਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਰਿਆ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਤਉ ਗੁਰ ਕਉ
ਦੇਖਿਆ। ਤੁਆਪਿ ਸਵਾਰਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨ ਤਰਿਆ॥ ੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੧

ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇਗਜਾਇ। ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ। ਉਗਵੈਸੁਰੁਨਜਾਪੈ।
ਤਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤੁ। ਬੇਦਪਾਟਸੰਸਾਰਕੀਕਾਗਾਪਜਿਖੈ।

ਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾ। ਬਿਨੁਬੁਝੈਸਭਤੋਇਖੁਆਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਖੈ।

ਮਃ੧ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰਾ। ਰਸਨਾਠਿਕਾਏ।

ਤਨਿਤਤੋਇਖੁਆਗਾਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਲਗੁਰੁ।

ਪਉੜੀ॥ ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਤੇਆਪਣਾਸੋਸੇਰਾਪਾਏ। ਤਉਮੈਵਿਚੁਦੁਰਿ।

ਚੁਮੰਨਿਵਸਾਏ। ਸਚੁਥਾਣੀਗੁਣਓਚਰੈਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ। ਮੇਲੁਭਇਆਇ।

ਨਿਆਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ। ਮਨੁਮੈਲਾਇਵਸੁਧੁਤੈਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਏ॥੧॥

ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੧ ਕਾਇਆਕੁਮਲਫੁਲਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲਾ।

ਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਰਕਿਚੁਣੀਅਤਿਡਾਲਾ॥੧॥ ਮਃ੧ ਨਾਨਕਤਿਨਾਵਨਾ।

ਨਾਪਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ। ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਤਿਨਿਸਿਠਿਰਹਿਜਲੰਤਾ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਟਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ। ਅਨਦਿਨੁਸੇ।

ਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀ। ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਤੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ। ਸਤਿਗੁਰਦਾ।

ਗਿਆਤਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ। ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜਰੀ।

॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੧ ਪਤਿਲਥਸੰਤੈਆਗਮਨਿਪਤਿਲਾਮਓਲਿਓਸੋਇ।

ਉਲਿਐਸਭਮਓਲੀਐਤਿਸਤਿਨਮਓਲਿਤੁਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ੨ ਪਤਿਲਥਨੀ।

ਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਤੁਬੀਚਾਰਾ। ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਤੀਐਜਿਸਭਸੈਦੇਆਪ।

ਮਃ੨ ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਅਯੋਤੋਇ। ਅੰਤਰਅੰਤ।

ਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਲਾਤੀ।

ਕੁੰਕਮਾਵੈ। ਦੁਜੀਕਾਰੈਲਗਿਆਠਿਓਜੋਨੀਪਾਵੈ। ਨਾਮਿਰਤਿਆਨਾਮੁਪਾਵੈ।

ਨਾਮੇਗੁਣਗਾਵੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਤੀਐਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ।

ਸਫਲਤੈਸੇਵਿਐਫਲਪਾਵੈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੨ ਕਿਸਤੀਰੋ।

ਮੁੰਦੁਨਿਮਾਣੀਇਕੁਤੁ। ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਰੋਇਜਾਲਗੁਚਿਤਿਨਾਵਹੀ॥੧॥

੪੦੨ ਜਾਂ ਸੁਖਤਾਸਤੁਰਾਵਿਓਦੁਖਿਭੀਸੰਮਾਦਿਓਇ। ਨਾਨਕੁਕੈਤਸਿਆਦੀਏ
 ਉਂਕੰਤਮਿਲਾਵਾਏਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਉਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਰਮਜੰਤੁਵ
 ਤੇਗੀਵਡਿਆਈ॥ ਤੁਅਗਮਦਇਆਲੁਅਗੰਮੁਤੈਆਪਿਲੈਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਮੈਤੁ
 ਬਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀਤੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ ਜੋਤੇਗੀਸਰਦਾਗਤੀਤਿਨਲੈਤਿਛੁਡਾਈ॥
 ਨਕਵੇਪਰਵਾਤੁਤੈਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੨੦॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ ੪੭॥
 ਅਪਦੇਦੁਪਦੇ ੮੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੬ ਕੁਚਜੀਸੁਚਜੀਗੁਣਵੰਤੀ ੩
 ੩੨੯ ਵਾਰ ੧ ਜੋੜਜੁਮਲਾ ੧੩੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗਸੁਤੀਥਾਣੀਭਗਤਾਕੀ

ਸ੍ਰੀਕਥੀਰਜੀਕੋ॥

ਅਵਤਰਿਆਇਕਤਾਤੁਮਕੀਨਾ॥ ਰਾਮਕੋਨਾ

ਨਕਥਤੁਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਮਨਜਪਤੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗੇ॥ ਮਰਿਜਾਇਬੇਕਓਕਿ

ਅਕਰਹੁਅਭਾਗੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਖਸੁਖਕਰਿਕੈਕੁਟੰਬੁਜੀਵਾਇਆ॥ ਮਰਤੀਥਾਰ

ਕਿਸਰਦੁਖਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਕੰਠਗਤਨਤਥਕਰਨਪੁਕਾਰਾ॥ ਕਤਿਕਥੀਰਅਗੈਤੇ

ਸੰਮਾਰਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਸੁਤੀ॥ ਥਰਤਰਕੰਪੈਥਾਲਾਜੀਉ॥ ਨਾਜਾਨਉ

ਕੋਅਕਰਸੀਪੀਉ॥ ੧॥ ਰੈਨਿਗਈਮਤਦਿਨੁਭੀਜਾਇ॥ ਭਵਰਗਏਥਗਥੈਠੇਆ

ਰਤਉ॥ ਕਾਚੈਕਰਵੈਰਤੈਨਪਾਨੀ॥ ਤੰਸੁਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ॥ ੨॥

ਅਰਕੰਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾਰਾ॥ ਕਿਉਰਲੀਮਾਨੈਥਾਭੁਭਤਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਾ

ਤੰਗਵਤਭੁਜਾਪਿਰਾਨੀ॥ ਕਤਿਕਥੀਰਇਤਕਥਾਸਿਰਾਨੀ॥ ੪॥ ੨॥

ਸੁਤੀ॥ ਅਮਲੁਸਿਰਾਨੈਲੇਖਾਦੇਨਾ॥ ਆਏਕਠਿਨਦੁਤਜਮਲੇਨਾ॥ ਕਿਆ

ਅਇਆਕਤਾਗਵਾਇਆ॥ ਚਲਤੁਸਿਤਾਬਦੀਥਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਚਲੁਦ

ਤਾਭੁਦੀਵਾਨਿਬੁਲਾਇਆ॥ ਤਰਿਫੁਰਮਾਵੈਰਗਤਕਾਆਇਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰ

ਉਅਰਦਾਸਿਗਾਉਕਿਛੁਥਾਕੀ॥ਲੇਉਨਥੇਥੀਆਜੁਕੀਰਾਤੀ॥ਕਿਛੁਥੀਪਰਦੁਤੁ
 ਰਉ॥ਸੁਥਤਨਿਵਾਜੁਸਰਾਇਗੁਜਰਉ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਉਤਰਿਰੰਗੁਲਾ
 ਨੁਪਨੁਸੇਜਨੁਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ॥ਈਤਉਤਜਨਸਦਾਸੁਭੇਲੇ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥ
 ਅਮੋਲੇ॥੩॥ਜਾਗਤਸੇਇਆਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਮਾਲੁਪਨੁਜੋਰਿਆਭਇ
 ਇਆ॥ਕਤੁਕਥੀਰਤੇਈਨਰਭੁਲੇ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਮਾਟੀਸੰਗਿਭੁਲੇ॥੪॥੩॥
 ਸੁਹੀ॥ਲਲਿਤਾ॥ ਥਾਕੈਨੈਨਸੁਵਨਸੁਨਿਥਾਕੈਥਾਕੀਸੁੰਦਰਿਕਾਇਆ
 ਕਦੀਸਭਮਤਿਥਾਕੀਏਕਨਥਾਕਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ਥਾਵਰੇਤੈਗਿਆਨਥੀਚਰ੍ਹਾ
 ਅਧਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਤਥਲਗੁਪ੍ਰਾਨੀਤਿਸੈਸਰੇਵਤੁਥਲ
 ਟਮਤਿਸਾਸਾ॥ਜੇਘਟੁਜਾਇਤਭਾਉਨਜਾਸੀ॥ਤਰਿਕੇਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਜਿਸ
 ਥਦੁਬਸਾਵੈਅੰਤਰਿਚੁਕੈਤਿਸਤਿਪਿਆਸਾ॥ਤੁਕਮੈਥੁਥੈਚਉਪਜਿਖੇਲੈਮਨੁਜਿ
 ਪਾਸਾ॥੩॥ਜੇਜਨਜਾਨਿਭੁਜਤਿਅਥਿਗਤਕਉਤਿਨਕਾਕਦੁਨਨਾਸਾ॥ਕਤੁਕ
 ਜਨਕਥਤੁਨਤਾਰਤਿਛਾਇਜੁਜਾਨਤਿਪਾਸਾ॥੪॥੪॥ ਸੁਹੀਲਲਿਤਾ॥
 ਏਕੁਕੋਟਪੰਚਸਿਕਦਾਰਪੰਚੇਮਾਗਤਿਤਾਲਾ॥ਜਿਮੀਨਾਹੀਮੈਕਿਸੀਕੀਥੇਈ
 ਦੇਨੁਦੁਖਾਲਾ॥੧॥ਤਰਿਕੇਲੋਗਾਮੋਕਉਨੀਤਿਡਸੈਪਟਵਾਰੀ॥ਉਪਰਿਭੁਜਮੈ
 ਤਿਪੁਕਾਰਿਆਤਿਨਿਤਉਲੀਅਉਥਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਡਾਂਡੀਦਸੁਮੁੰਸਿਛੁਧਾ
 ਈਤੋਬਸਨਨਦੇਹੀ॥ਡੋਰੀਪੁਰੀਮਾਪਤਿਨਾਹੀਬਤੁਬਿਸਟਾਲਾਲੇਹੀ॥੨॥ਦ
 ਘਰਇਕੁਪੁਰਖੁਸਮਾਇਆਉਨਿਦੀਅਨਾਮੁਲਿਖਾਈ॥ਧਰਮਰਇਕਾਦ
 ਧਿਆਥਾਕੀਰਿਜਮਨਕਾਈ॥੩॥ਸੰਤਕਉਮਤਿਕੋਈਨਿੰਦਤੁਸੰਤਰਾਮੁਏ
 ਕਥੀਰਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆਜਾਕਾਨਉਬਿਬੇਕੋ॥੪॥੫॥

ਨ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੁਹੀਥਾਈਸ੍ਰੀਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥
 ਸਤਕੀਸਾਰਸੁਤਾਗਨਿਜਾਨੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸੁਖਿਰਲੀਅਮਾਨੈ॥ਤਨੁ
 ਨਅੰਤਰੁਰਖੈ॥ਅਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਅਭਾਖੈ॥੧॥ਸੇਕਤਜਾਨੈਪੀਰਪਰਵੈ

ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਤਾ ਗਨਿ ਦੁਇ ਪਖ ਭੀ ਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾ ਤਨਿ ਰੰਤਰਿ ਭੁ
ਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਤੇਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖੀ
ਮਾਦਰ ਦਵੰਦੁ ਦਰਿਆਇਆ ॥ ਬਤੁਤੁ ਪਿਆਸ ਜਬਾ ਬੁਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਤਿ ਗਵਿਦਾਸ
ਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਸੁਹੀ ॥ ਜੇਦਿ
ਆਵਹਿ ਸੋਦਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੁਚੁ ਬਿਰੁਨਾਣੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤੁ ਤੈ ਤਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥ ਦੁ
ਰਵਨੁ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆ ਤੁਸੈ ਆਜਾਗੁਇਆਨਾ ॥ ਤੈ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਸ
ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ਸੁਰਿ ਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥ ਸਭੁ ਘਟ ਭੀ ਤਰਿ ਤ
ਦੁਰਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਛਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਝਿ ਸਵੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮੁ ਸਿਰ
ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥ ਸਾਧੁ ਪਰੀਦ ਤਦਿ ਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਤਿ ਗਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥
ਭਜਿਨਾ ਭੀ ਦੁਨੀਆ ਠਨ ਖਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ॥ ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲਰ ਸੇਈ ॥
ਘਰੀ ਫੁਨਿ ਰਹਨੁ ਨ ਤੇਈ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਤਨੁ ਐਸਾ ਜੈ ਸੇਘਾ ਸਕੀਟਾ ਟੀ ॥ ਜਲਿ ਗਇਓ
ਪਾਸੁ ਗਲਿ ਗਇਓ ਮਾਟੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਸੇਤਰਾ ॥ ਓਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾਦੁ ਸ
ਵੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰ ਕੀਨਾ ਰਿਉ ਰਹਿਤ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਉਤਤ ਉਤੁਤੁ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਕਤਿ ਗ
ਵਿਦਾਸ ਭੈ ਜਗੁ ਲੁਟਿ ਆ ॥ ਤਮ ਤਉ ਏਕ ਗਮ ਕਤਿ ਛੁਟਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਬਾਣੀ ਸੇਖ ਠਹੀਦ ਜੀਕੀ ॥
ਪੰਤ ਪਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਤਾ ਥਮ ਰੋਰਉ ॥ ਬਾਵਲਿ ਤੇਈ ਸੇਸੁ ਲੋਰਉ ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਮਨੁ ਤਿਕੀ ਆ
ਗੁ ॥ ਮੁਏ ਅਵਗਣ ਸਤਨਾ ਟੀ ਦੇਸ ॥ ੧ ॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋ ਬਨੁ ਖੋਇ
ਥੈ ਪਉਤਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ ਤੁਕਿਤ ਗੁਨ ਕਾਲੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੇਤਉ
ਬਰੈ ਜਾਲੀ ॥ ਪਿਰਤਿ ਬਿਰੁਨ ਕਤਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾਤੇ ਇਕੁ ਪਾਉਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਾਏ ॥
੨ ॥ ਵਿਪਲੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁੰਧਇ ਕੇਲੀ ॥ ਨਾਕੇ ਸਾਥੀ ਨਾਕੇ ਬੇਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮੇ
ਰੀ ॥ ਜਾਠਿ ਰਿਦੇ ਖਾਤਾ ਮੇਰਾ ਅਲੁ ਬੇਲੀ ॥ ੩ ॥ ਵਾਟ ਤਮਾਰੀ ਖਰੀਉ ਭੀ ਦੀ ॥ ਖੰਨਿ ਅਤੁ
ਭੀ ਬਤੁਤੁ ਪਈ ਦੀ ॥ ਉਸੁ ਉਪਰਿ ਤੈ ਮਾਰਗੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੇਖ ਠਹੀਦਾ ਪੰਥੁ ਸਮਝਿ ਸਵੇਰਾ ॥

ਥੇੜਾ ਬੰਧਿਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀਵੇ ਲਾਗਾ ਭੰਭੇ
 ਰੁਜ ਬਊਢ ਲੋਤ ਬਤਰ ਦੁਦੇਤ ਲਾਗਾ ॥ ੧॥ ਤ ਬੁਨਲਾਇ ਕੁੰ ਸੰਭਵੈ ਜਲਿ ਜਾ ਸੀਵੈ
 ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਅਪੀਨੈ ਪਤਲੀ ਸਤ ਕੇਰੇ ਬੇਲਾਗਾ ਦੁਧਾ ਬਦੀ ਨ ਆਵੀ ਟੀਠਿ
 ਮੇਲਾਗਾ ॥ ੨॥ ਕਰੈ ਫਗੀ ਦੁਸਰੇ ਲੀਤੋ ਸਤੁ ਅਲਾਏ ਸੀ ॥ ਤੰ ਸੁਚਲਾ ਸੀ ਕੁੰਮਲਾ
 ਨੂਢੇ ਗੀਬੀ ਸੀ ॥ ੩॥ ੨॥ ਜੁਮਲਾਗਾ ॥ ੧੦॥

ਕਬੀਰ ਜੀ ੫ ॥ ਵਿਦਾਸ ਜੀ ੩ ॥ ਸੇਖ ਫਗੀ ਦਜੀ ੨ ॥ ਜੁਮਲਾ ਜੇ ੧੦

੧ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਤੁਲਤਾਨੁ ਕਤਾਤਉ ਮੀਆ ੬੮੨
੨ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦੁ
੩ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ
੪ ਗੁਰਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਤ ਜਧਿਆ
ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ
੨ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ
੩ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵ ਸਾਹਿਬ ੬੮੩
੪ ਪੁਰਾਬਾਦੁ ਬਦਾਇਆ ਪੁਰੇ
੫ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪੇ
੬ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
੨ ਹਮ ਮੁਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ੬੮੪
੩ ਹਮ ਰਾਚਿ ਤੁਲੁਭਤ ਮੋਹਿ ਬਿਖਿ
੪ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਈ
੫ ਖੜੀ ਬਾਹਮ ਦੁਸੁ ਦੁਵੈ ਸੁਕੇ

੬ ਅਨਦਮੁਲੁ ਪਿਆਇ ਚ ਪੁਰਖੇ ਤਮੁ
ਪੜਤਾਲੁ॥

੭ ਬਿਲਾਤੁ ਭਈ ਆਗਮਨ ਮੁਪਤਿਤ
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਨਦਰੀ ਅਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ੬੮੫
੨ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀ ਏ ਗੁਰ
੩ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪੁ ਭਮੇਰੇ
ਘਰੁ ੨
੪ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇ ਗੋਟੇ ਕਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
੫ ਬਿਖੈ ਬਿਨੁ ਠੀਕਾਤਿ ਗਿਰੀ ਸਖੀ
ਘਰੁ ੪

੬ ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੇ ਪਾਸਾਰਾ ੬੮੬

੭ ਅਪਿਉ ਪਾਵਨ ਆਪਿ ਸਧਰਨ
੮ ਤੁਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨ ਤਿਥ ਤਇਆ
੯ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਆ
੧੦ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਏ

੧੧ ਗੁਰ ਪੁਰਾਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈ ਆ
੧੨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗਿਏ ਮਤਿ ਚੀ
੧੩ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈ ਅਤਿ

੧੪ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗਣਤ ਬਿ ੬੮੭

੧੫ ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਿ ਸਿਵਾ

੧੬ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਤਿ ਤਾ ਥਾਏ ਰਾਖੀ

੧੭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਤਾਈ

੪੮੮

੫੦

੧੮ ਸ੍ਰਬਨਿਧਾਨਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵ
ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੪

੧੯ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪ੍ਰਭਾਖੁ

੨੦ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਿਤਿਹਦੈਪਿ

੨੧ ਸੰਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰ

੨੨ ਮਮਤਾਮੋਹਧੋਤਮਦਮਾਤਾ

੨੩ ਸਗਲਅਨੰਦਕੀਆਪਰਮੇ

੨੪ ਜਿਸਉਪਰਿਤੋਵਤਦਇਆਲ

੨੫ ਮਨਮਤਿਸਿੰਚਤੁਤਹਿਤਹਿਨਮੁ

੨੬ ਰੋਗੁਗਇਆਪ੍ਰਭਿਅਪਿਗੁ

੨੭ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੇਅਸਥਿਰ

੨੮ ਤਾਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇਗਏ

੨੯ ਕਾਤੁਸੰਗਿਨਚਾਲੀਮਾਇ

੩੦ ਸਹਜਸਮਾਧਅਨੰਦਸੁਖ

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੫

੩੧ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜਗੁਸਾਜਿਆ

੩੨ ਲੋਕਨਕੀਆਵਡਿਅਇਆ

੩੩ ਲਾਲਹੰਗੁਤਿਸਕਉਲਗਾ

੩੪ ਰਾਖਤੁਅਪਨੀਸਰਇਪ੍ਰਭ

੩੫ ਦੇਸੁਨਕਾਤੁਦੀਜੀਐਪ੍ਰਭ

੩੬ ਮਿਰਤੁਯੋਸਿਰਉਪਰੇਪਸੁ

੩੭ ਪਿੰਗੁਲਪਰਥਤਪਾਰਿਪਰੇ

੩੮ ਅਹੰਭੁਧਿਪਰਥਾਦਨੀਤਏ

੩੯

੪੦ ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੋਜੀਵਨਾਤੇ

੪੧ ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਗ

੪੨ ਕੀਤਾਲੋੜਤਿਸੇਕਹਿਤੁ

੪੩ ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਬਾਸਕ

੪੪ ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕ

੪੫ ਸੁਵਨੀਸੁਨਉਤਹਿਤਹਿਤ

੪੬ ਅਟਲਾਬਚਨਸਾਧੁਜਨ

੪੭ ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਆ

੪੮ ਏਕੇਟੇਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆ

੪੯ ਮਹਾਤਪਤੇਤੇਰੁਈਸੰਤਿ

੫੦ ਸੇਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁ

੫੧ ਇਤੁਸਾਗਰੁਸੇਈਤਰੈਜੋ

੫੨ ਜਾਨਦੋਵਉਇਤੁਸਿਸਰ

੫੩ ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿ

੫੪ ਭੈਤੇਉਪਜੈਰੁਗਤਿਪ੍ਰਭ

੫੫ ਤਿਸਨਥੁਈਮਮਤਗਈ

੫੬ ਤਹਿਭਗਤਾਕਾਅਸਰਾ

੫੭ ਬੰਧਨਕਾਟੇਸੇਪ੍ਰਭੁਜਕੈ

੫੮ ਕਵਨੁਕਵਨੁਨਹੀਪਤਹਿ

੫੯ ਉਦਮੁਕਰਤਾਨਦੁਭਇ

੬੦ ਜਿਨਿਤੁਥੰਧਿਕਰਿਓਰਿਆ

੬੧ ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਠਿਗਥੇ

ਪਨੇ

੪੨ ਜੀਅਜੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਦੇਖਿ
 ੪੩ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਭੁ ੫੦੨
 ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ॥
 ੪੪ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਆਹਾਪੀਐਤੋਈ
 ੪੫ ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਭਿਤਿਆਰਿ
 ੪੬ ਕਰੁਪਹਿਮਸਤਕਿਥਾਪਿਆ
 ੪੭ ਚਰਨਕਮਲਕਾਅਸਰਾਦੀ
 ੪੮ ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਅਹਾਪੀਐਪ੍ਰਿ
 ੪੯ ਜੀਅਜੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਦੇਖਿ
 ੫੦ ਜਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾ
 ੫੧ ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਥੇਨਤੀਰਿਦਕਰਿ
 ੫੨ ਸਰਬਸਿਧਿਤਰਿਗਾਈਐਸਭਿ
 ੫੩ ਅਰਦਾਸਿਸੁਦੀਦਾਤਾਰਿਪ੍ਰਭਿ
 ੫੪ ਮੀਤਤਮਾਰੇਸਾਜਨਾਰਾਧੋਗੋਵਿੰਦ ੫੦੪
 ੫੫ ਗੁਰਪੁਰਾਅਹਾਪੀਅਹੋਏਕਿ
 ੫੬ ਧਰਤਿਸੁਤਾਵੀਸਠਲਥਾਨੁ
 ੫੭ ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਆਪਿਪ੍ਰਭਿ
 ੫੮ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਵਿਸਰਿ
 ੫੯ ਤਾਤੀਵਉਨਲਗਾਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ੬੦ ਅਪਨੇਬਾਲਕਅਪਿਪਰਾਖਿਅਨੁ
 ਘਰੁ ੬ ਚਉਪਦਾ॥
 ੬੧ ਮੇਰੇਮੇਤਨਸੁਵਨੀਇਹਨਸੁਨੁ
 ਦੁਪਦੇ॥

ਪਨੇ

੮੨ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ
 ੮੩ ਸੁਨਿਅਤਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਾਉ
 ੮੪ ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਥਤ ੫੦੫
 ੮੫ ਹਥੀਲੀਏਅਪਨੇਜਨਅਪ
 ੮੬ ਤਾਪੁਲਾਇਆਗੁਰਸਿਰਜਨਤਰਿ
 ਘਰੁ ੭ ਚਉਪਦਾ॥
 ੮੭ ਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿਉਜਰੋਈਯਾ
 ੮੮ ਬਿਨੁਤਰਿਕਾਮਿਨਅਵਤਏ
 ਦੁਪਦੇ॥
 ੮੯ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਅਮੋਲੀ
 ੯੦ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮਈ
 ੯੧ ਕਿਆਤਮਜੀਅਜੰਤਬੇਚਾਰੇ
 ੯੨ ਅਗਮਗੁਪਅਥਿਨਾਸੀਕਰਤਾ
 ੯੩ ਸੰਤਸਰਣਿਸੰਤਟਟਲਕਰੀ ੫੦੬
 ੯੪ ਮਨਕਿਆਕਤਤਤਉਕਿਅਨੁ
 ੯੫ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਤੀਝਰਿਪਰੀਐ
 ੯੬ ਐਸੇਕਾਏਕੁਲਿਪਰੇ॥
 ੯੭ ਮਨਤਨਰਸਨਾਤਰਿਚੀਨਾ॥
 ੯੮ ਗੁਰਪੁਰੇਮੇਰੀਰਾਖਿਲਾਈ॥
 ੯੯ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮ
 ੧੦੦ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰਭਅਈ
 ੧੦੧ ਧੀਰਉਦੇਖਿਤਮਾਰੇਰੰਗਾ
 ੧੦੨ ਅਚੁਤਪੁਜਯੋਗਗੁਪਾਲ

੪੮੦

੧੦੩ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨੁ ॥
 ੧੦੪ ਸੁਲਹਿ ਤਿਨ ਰਾਇ ਦਰਾਖੁ ॥
 ੧੦੫ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ॥
 ੧੦੬ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇਰਾ ਖੇਆਪਾ ॥
 ੧੦੭ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿ ਆਤਿ ਸਤਿ ॥
 ੧੦੮ ਦੋਵੈ ਥਾਵਰ ਖੇਗੁਰ ਸੁਰੇ ॥
 ੧੦੯ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਦੇਖਨ ਸੇ ॥
 ੧੧੦ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋ ਥਨੁ ਚਲਤ ਰਹਿ ॥
 ੧੧੧ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਚੀਤਿ ॥
 ੧੧੨ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਿਮਰਿ ਠੇ ਆਕਲਿ ॥
 ੧੧੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ੧੧੪ ਮੁਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਥਨੀ ॥
 ੧੧੫ ਤਰਿਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਂ ਉਕੁਰ ॥
 ੧੧੬ ਰਾਖਿਲੀ ਏਸ ਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਦ ॥
 ਘਰੁ ਟ ਦੁਪਦੇ ॥
 ੧੧੭ ਮੈਨਾਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛਿ ਤੇਰਾ ॥
 ੧੧੮ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥
 ੧੧੯ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥
 ੧੨੦ ਐਸੀ ਦੀਖਿ ਆਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥
 ੧੨੧ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥
 ੧੨੨ ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਸਾਥ ॥
 ੧੨੩ ਅਪਨੈ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਥਹੁ ਨ ॥
 ੧੨੪ ਅਗੈ ਪਾਏ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ॥

ਪਨੇ

੫੦੭

੧੨੫ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤਿ ਰਹੁ ਸੇ ॥
 ਘਰੁ ਟ ਦੁਪਦੇ ॥
 ੧੨੬ ਆਪਤਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥
 ੧੨੭ ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥
 ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਘਰੁ ੧੩ ॥
 ੧੨੮ ਮੋਹਨੀ ਦਨ ਆਵੈ ਠੇਵੈ ॥
 ੧੨੯ ਮੋਹੀ ਅੰਤ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਵੈ ॥
 ਮਹਲਾ ੯

੧ ਦੁਖ ਤਰਤਾਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛੋ ॥
 ੨ ਤਰਿਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥
 ੩ ਨਾਮੈ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥
 ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦

੧ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੇਵੀ ॥
 ੨ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿ ਆਮਨ ਸਾਕੈ ॥
 ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦

੧ ਨਗੁ ਕਉ ਆਮੁ ਖਿਚੁ ਚਰਿ ॥
 ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੧

੧ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਉ ਮੈ ॥
 ੨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲ ॥

ਪਨ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਹੁ ਪਿ ੫੧੨
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰ ਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ
ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ
ਮੈਂ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਗਮ ਠਕੁਰ ੫੧੩

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨

ਓਪ ਮਯਾਤ ਨ ਕਤੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਤੀ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦

ਏਕ ਮਏ ਕੰਕਾਰੁ ਨਿਗਲਾ ੫੧੪

ਮਤਲਾ ੩ ਵਾਰਸਤ
ਘਰੁ ੧੦

ਆਇੰ ਵਢਿ ਅਇ ਪੁਰਖ ਤੈਸੇ ੫੧੫

ਅਇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸਿ ਸਟਿਸ ਜੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਓਤ ਦਖਣੀ ॥ ਮਤਲਾ

ਮੁੰਧਨ ਵੇਲਾ ਜੀ ਅਗੋ ਇਲਿਆ ੫੧੬

ਮੈਂ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਟਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾ

ਮਤਲਾ ੪ ਓਤ ਮੰਗਲ

ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਅਇਆ ੫੧੭

ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਣਿ ਅਇਆ

ਮਤਲਾ ੫

ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ

੨ ਭਾਗ ਸੁਲਾਖਣਾ ਤਰਿ ਚੰਤੁ ਤਮਾ ੫੧੯

੩ ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਿਸਿਆਉ

੪ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਮੈ

੫ ਤਰਿਖੋ ਜਤੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤੇ ੫੧੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਵਾਰਸਤਲਾ ੪ ਸਲੋਕ
ਕਾਨਾਲਾ ॥

ਪਉੜੀ ੧੩ ਸਲੋਕ ੨੭

੧੭੩ ਜੋ ਜਨਮਲਾ

੧੪੮ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੪	ਮ: ੧
੬	ਮ: ੩
੭	ਮ: ੪
੧੨੮	ਮ: ੫
੩	ਮ: ੬
੧੪੮	

੧੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੨	ਮ: ੧
੧	ਮ: ੩
੬	ਮ: ੪
੨	ਮ: ੫

੦੧

੩ ਬਿਤੀ ਵਾਰਸਤ

੧ ਬਿਤੀ ਮ: ੧
੧ ਵਾਰਸਤ ਮ: ੩

੬

੨	ਮ: ੧
੨	ਮ: ੪
੫	ਮ: ੫

੧ ਵਾਰਸਤ: ੪

੧੭੩

੪੮੧

ਪੰਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਥਾਈਭਗਤਾਕੀ॥

ਥਾਈਕਥੀਰਜੀਉ॥

੧ ਐਸੋਇਤੁਸੰਸਾਰੁਪੇਖਨਾ ੫੨੨

੨ ਬਿਦਿਆਨਤੀਪੜਉਥਾਦੁ

੩ ਗਿਹੁਤਜਿਬਨਖੰਡਜਾਈਐ ੫੨੩

੪ ਨਿਤਉਠਿਕੋਗੀਗਾਰਗਿਅਨੈ

੫ ਕੋਉਤਰਿਸਮਾਨਿਨਤੀਰਾਜਾ

੬ ਰਾਖਿਲੇਤੁਤਮਤੇਬਿਗਰੀ॥

੭ ਦਰਮਾਦੇਠਾਢੇਦਰਬਾਰਿ

੮ ਤੰਤਾਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿਥਾਧਾਰੀ॥

੯ ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀਸਰੁ

੧੦ ਸਗਿਰਸਰੋਵਰਭੀਤਰੇਆਇ

੧੧ ਜਨਮਮਰਨਕਾਭੂਮੁਗਇਆ

੧੨ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸ ੫੨੪

ਥਾਈਭਗਤਨਾਮਦੇ

ਵਜੀਕੀ॥

੧ ਸਫਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰ

ਥਾਈਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ

੧ ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਤਸੈਐਸੀ

੨ ਜਿਤਕੁਲਸਾਧੁਖੈਸਨੋਤੋਇ

ਸਧਨੇਕੀ॥

੧ ਨਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰੈਨੈਇਕੁ

੧੬

ਜੋਤਸੁਮਲਾ

੧੨ ਕਾਥੀਰਜੀਉ

੧ ਨਾਮਦੇਵਜੀਉ

੨ ਗਵਿਦਾਸਜੀਉ

੧ ਸਧਨੇਕੀ

੧੬

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੧ ਤੁਸੁਲਤਾਨੁ

ਤਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ॥ ਜੇ ਤੁਏ ਹਿ ਸੁਕਤਾ ਸੁਆਮੀ ਸੈ ਮੂਰਖ ਕਤ ਦੁ
ਨਾਈ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇ ਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿ ਰਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ
ਕਿਉ ਤੇ ਆਸ ਭੁਕਿਉ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ
ਮੈਂ ਧੁਲੇ ਕਿ ਆਚਰਤਾਈ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਤਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈਂ ਅਕ ਬੁਨ ਕਥ
ਜਾਈ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾਤਿ ਲੁਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੩॥ ਏਤੇ ਕੁ ਕਰਤ ਉਥੇ ਗ
ਤਉ ਕਾਇ ਸੁਤਨ ਤਾਈ॥ ਭਗਤਿ ਤੀ ਦੁਨਾਨ ਕੁ ਜੇ ਤੇਇ ਗਾਤਾਖ ਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ॥

੧॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟਤੀ

ਰਬਨਾਵਾ॥ ਏਕੁ ਸਥ ਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਤੈ ਬਾਹੁ ਜਿਜ ਨ ਮਿਨ ਆਵਾ॥ ੧॥ ਮਨੁ
ਦੇ ਆਦਿ ਆਲਸੇ ਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥ ਕਉ ਦੁਜਾ ਦੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ॥ ਹਮ ਨਾ ਤੀ ਚਿੰ
ਤ ਪਰਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤੁ ਤੈ ਮਾਰੀ॥ ਜ
ਨਿਭ ਲਿਖਤੀ ਅਲਿਭੁ ਰਿਪੁ ਰਿਲੀ ਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ
ਪ੍ਰੇਤੁ ਮਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਾਗੁ ਦਗਾ
ਨਿ ਤੇਰੇ॥ ੩॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭ
ਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾਇ ਕਨਾਨ ਕਕੀ ਅਰਦਾਸੇ॥ ੪॥ ੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧

ਆਪੇ ਸਥ ਦੁ ਆਪੇ ਨੀਸਾਨਾ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤ ਆਪੇ ਜਾਨਾ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇ
ਤਾਨਾ॥ ਤੁਧਾ ਤਾਨਾ ਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਐਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ਤਉ ਜਾਚਿ ਕੁ
ਏ ਅਲਖ ਅਭੇਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਧਰ ਕਟੀ ਨਾਗਿ॥ ਭੁੰਡੀ ਕਾ ਮਲਿਕਾ ਮਲਿ
ਕਾਰੀ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਠਾਇ ਨ ਚਾਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿ ਆਰੀ॥ ੨॥ ਚਖਿ
ਤੇਰੀ ਸਹਸਾਨੀ ਕੋਇ॥ ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਤੇਇ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਸਥ ਦਿ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਰੀ ਆਠਾ ਕਿਰਤ ਮਨੁ

ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣੈ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਹੋਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿ
 ੩॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧ ਗੁਰ ਥਚਨੀ ਮਨੁ ਸਤ ਜਥਿਆ ਨੇਹਿ
 ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਥਉ ਰਾਨੇ ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀ ਐ
 ਪਛਾਨੇ ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਸੇਜੀ ਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅ ਰਾਹੀ
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਤਾ ਉਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਰੈ ਤਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਈ
 ਗਿਰਾ ਸਿਜ ਪਉ ਅਪੁਨੇ ਤਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਭਾਲੀ ॥ ਅ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਨਾਲੀ ॥ ੨॥ ਅਕਥਕ ਥਾਕੀ ਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਅਗਮ ਅਰੋ
 ਦਿਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਥਾ
 ਇ ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਵਿਉੜੈ ਬੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਸਾਥਾ ਸਿ ॥ ਤਰਿ
 ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਨਾਮ ਪਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ੪॥ ੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੩

ਪਰੁ ੧ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇ ਅਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਸੇਇ ਅਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੁ ਭੁਖੈ
 ਇਆ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਤਿ ਤਸਿ ਉਜਿਤੁ ਤੁਛਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪਉੜੀ
 ਠਿਰਿ ਤਪਿ ਨ ਆਵੈ ਅਤਿ ਲਾਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ॥ ੧॥ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਣਿ ਦਿਵ
 ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਰੋਦੁ
 ॥ ਰਤਾ ਉਤੁ ਦਇ ਅਲੁ ਦਇ ਆਪ ਤਿੰਦਾ ਤਾਕਿ ਆਇ ਤਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤ
 ਤੁਝੇ ਤੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਐ ਮਨ ਮੁਖ
 ਰੇ ॥ ੨॥ ਸੋ ਜਨ ਮੁਕਤੁ ਜਿ ਸੁਏ ਕਲਿ ਵਲਾਰੀ ॥ ਸਦ ਰਹੈ ਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
 ਤਿਕਤੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਸਿ ਮਨ ਮੁਖ ਕੀ ਅਤਿ
 ਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥ ੩॥ ਜਿ ਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ
 ਨ ਮਾਇਆ ਮਾਠਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਤੋਵੈ ਜਿ ਸੁਮ ਸਤ ਕਿ ਕਾਲ ਤਿ ਮਰੇ
 ਰੇ ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੩ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲਿ ਆਜਾਇ

ਵੇਤਸੇਈਪਾਇ। ਤਿਸਤੇਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ। ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿਕਿ ਕੂਤੇਇ॥੧॥ ਗੁਰਪਰ
ਵਿਵਸੈਮਨਿਆਇ। ਤਾਕੋਜਾਵੈਦੁਬਿਧਜਾਇ। ਰਹਾਉ। ਆਪਿਸਰਾਠਕਸਵਟੀਲਾ
ਆਪੇਪਰਖੇਆਪਿਚਲਾਏ। ਆਪੇਤੋਲੇਪੁਰਹੋਇ। ਆਪੇਜਾਵੈਏਕੋਸੇਇ॥੨॥ ਮਾ
ਅਕਰੁਪੁਸਰੁਤਿਸਤੇਤੇਇ। ਜਿਸਨੇਮੇਲੇਸੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇ। ਜਿਸਨੇਲਾਏਲਗੈਤਿ
ਆਇ। ਸਰੁਸਚੁਦਿਖਾਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਆਪੇਲਿਵਧਾਤੁਤੈਆਪੇ। ਆਪਿ
ਵਾਏਆਪੇਜਾਪੇ। ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਥਦੁਤੈਆਪੇ। ਨਾਨਕਅਖਿਸੁਣਾਏਆਪੇ॥੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੩ ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁਸੇਵਸਾਹਿਬਤੇਕਿਆਕੋਕਤੈਥ

ਨਾ। ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਨਿਆਤੈਸਰੁਮਹਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪਰ
ਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨਾ। ਜਿਸੁਕਰਮੁਤੇਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਤਜਧਿ
ਨਾ। ਰਹਾਉ। ਕਿਆਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇਕਿਆਕੋਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾ। ਜਬਅਪੁਨੀ
ਤਿਖੰਚਹਿਤੁਸੁਆਮੀਤਬਕੋਈਕਰਉਦਿਖਾਵਖਿਆਨਾ॥੨॥ ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਤੈਆ
ਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ। ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੋਈਚਾਲੈਜਿਉਤਰਿਭਵੈਭਗਵਨਾ
ਕਤਨਾਨਕੁਤੁਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਉਦੁਜਾਵੈਤੇਰੇਕਾਮਾ। ਇਕਨਾਘਰਮਹਿਏ
ਰੇਆਈਇਕਿਭਰਮਿਭਵਹਿਅਭਿਮਾਨਾ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੩

ਪੁਰਾਣਾਟੁਬਣਾਇਆਪੁਰੈਵੇਖਤੁਏਕਸਮਾਨਾ। ਇਸੁਪਰਪੰਚਮਹਿਸਾਚੇਨਾਮ
ਵੇਰਿਆਈਮਤੁਕੋਧਰਤੁਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੇਮਤਿਆਵੈਸੋਸਤਿਗੁ
ਰਹਿਸਮਾਨਾ। ਇਤਥਾਣੀਜੋਜੀਅਤੁਜਾਵੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਤਰਿਨਾਮਾ। ਰਹਾਉ
ਤਤੁਗਾਕਾਤੁਣਿਥੇਜਾਨਰਮਨੁਖਾਨੋਏਕੁਨਿਧਾਨਾ। ਜਤੁਸੰਜਮੁਤੀਰਥਥਨਾਜੁ
ਕਾਧਰਮੁਤੈਕਲਿਮਤਿਕੀਰਤਿਤਰਿਨਾਮਾ॥੨॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਆਪੇਆਪਣਾਧਰਮੁਤੈ
ਨਿਧੇਏਖਤੁਥੇਦੁਪੁਰਾਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਤਰਿਤਰਿਜਗਿਤੇਪੁਰੇਪਰਵਾ
ਨਾ॥੩॥ ਕਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਯੁਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ। ਕਤਨਾਨਕੁਤਸੇਭ
ਖਪਵਹਿਮਾਨਤਪਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੩

ਗੁਰਮੁਖਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੇਆਪੇਲਾਏ। ਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਥਦਿਸੁਤਾਏ। ਅੰਗਲੁ

ਨਾਗੀਗਾਵਤਿਆਏ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਭਉ ਤਿਨ ਥਲਿ ਰਹੇ
 ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੇ
 ਭਾਏ॥ ਰਤਉ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਚਾਏ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ
 ਪੇਸੋ ਭਾਸਦੀ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤੇ
 ਰੰਗਾਏ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਰੰਗਿ ਚਲੁ ਲੈ ਤਰਿ ਰਸਿ ਭਾਏ
 ਗੁਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਥ ਦੁਮਿਟਿ ਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰ
 ਸਤਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਬਹੁ ਜਿਨ ਠੇਕੇ
 ਨ ਕਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਮੇਰਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੩
 ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ॥ ਅਚਿੰਤਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਭਉ
 ਆਸਥ ਦਿਜ ਲਾਈ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਗੁਰਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ੧॥ ਜਗਦੀਸ ਸੇ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਜਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਤੋਵੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰ ਉਤੇ
 ਨਿਵਾਜਾ॥ ਰਤਉ॥ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਸਥ ਦਿ
 ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਦੁ ਕੇ ਸਮ ਸਰਿ ਵੇਖੈ॥ ਬਹੁ ਜਿਨ ਮੇਰੈ ਨਾਜ ਮੁਖੇ ਪੈ॥ ੨॥ ਘਰ
 ਤਿ ਸਭਿ ਕੋਟ ਨਿਧਾਨ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਾਇਆ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਦੀ ਲਾ
 ਤ ਜਿਧਿ ਆਨ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੇ ਨਾਮ॥ ੩॥ ਇਸੁ ਜੁਗਮ ਤਿ ਵਡਿਆਈ
 ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤਰਤਿ ਆਸਮਾਈ॥ ਸਦਾ ਸੁ
 ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਟੀ ਪਾਈ॥ ੪॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
 ਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਕਾ ਸਥ ਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ
 ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ੫॥ ੬॥ ੧੦॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ

ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰਤਿ ਉਕਰਨਾ॥ ਜਿਉ ਨੁਹਾ ਤੰਤੁ
 ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜਤਿ ਜੰਤ ਜਨਾ॥ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਮਸਤੰ

ਪ੍ਰਭੂਗੁਰੂਪਾਇਆਤਰਿਤਿਰਦੈਤਰਿਬਸਨਾਗਤਉ। ਮਾਇਆਗਿਰਸਤਿਕੁਮ
ਪ੍ਰਾਨੀਗਿਖਿਲੇਵਤੁਜਨੁਅਪਨਾ। ਜਿਉਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁਤਰਦਾਖਸਿਗ੍ਰਸਿਓਤਰਿਗਾ
ਤਰਿਸਰਨਾ॥ ੨॥ ਕਵਨਕਵਨਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਤੀਐਤਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵੰਨਾ
ਤੁਵੈਢੇਰਤਾਥਿਚਮੁਚਮਰੇਤਰਿਉਧਰਿਓਪਰਿਓਸਰਨਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆ
ਗਤਭਵਤਾਰਨਤਮਪਾਪੀਗਾਖੁਪਪਨਾ। ਤਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸਤਮਕਰੀਅਤੁ
ਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸੰਨਾ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੪ ਤਮਮੁਰਖ
ਧਅਗਿਆਨਮਤੀਸਰਦਾਗਤਿਪੁਰਖਅਜਨਮਾ। ਕਰਿਕਿੰਪ੍ਰਾਗਖਿਲੇਵਤੁ
ਗੁਰੁਤਮਪਾਥਰਤੀਨਅਕਰਮਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਮੈਰਾਮਾਗੁ
ਤਿਤਰਿਗਸੁਪਾਈਐਤੋਰਿਤਿਅਗਤੁਨਿਤਫਲਕਾਮਾ। ਰਤਉ। ਤਰਿਜਨਸੇ
ਤੇਤਰਿਗਤੇਤਮਨਿਕੁਨਰਾਖੁਓਪਮਾ। ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮੇਰੇਠਾਕੁਰ
ਜਪੀਐਵਡੇਕਰੰਮਾ॥ ੨॥ ਨਾਮਹੀਨਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਤੇਤਿਨਵਡਦੁਖਸਤੰਮਾ
ਵੈਠਿਗਿਠਿਗਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਤਿਮੰਦਭਾਗੀਮੁੜਅਕਰਮਾ॥ ੩॥ ਤਰਿਜਨਨਾ
ਅਧਾਰੁਤੈਧੁਰਿਪੁਰਬਿਲਿਖੇਵਡਕਰਮਾ। ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨਨਾ
ਰਸਫਲੁਜਨੰਮਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੪ ਤਮਰਾਚਿਤੁਲੁਭਤ
ਤੇਬਿਖਿਆਬਤੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭਰਾ। ਤੁਮਗੀਸੇਵਾਕਰਿਨਸਕਤਪ੍ਰਭਤਮਕਿ
ਰਿਮੁਗਧਤਰਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਨਰਤਰਨਾਮੁਨਰਤਰਾ। ਜਨਉਪਰਿਕ੍ਰਿ
ਅਭਿਧਾਰੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਪਰਾ। ਰਤਉ। ਤਮਰੇਪਿਤਾਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਸੁ
ਮੀਤਰਿਦੇਤੁਮਤੀਜਸੁਕਰਾ। ਤੁਮਰੈਸੰਗਿਲਗੇਸੇਓਧਰੇਜਿਉਸੰਗਕਾਸਟਲੋ
ਤਰਾ॥ ੨॥ ਸਾਕਤਨਰਤੋਢੀਮਤਿਮਧਿਮਜਿਨਤਰਿਤਰਿਸੇਵਨਕਰਾ। ਤੇਨਰਭਾ
ਤੇਨਦੁਤਰਾਰੀਓਇਜਨਮਿਮੁਏਠਿਰਿਮਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਕਉਤੁਮਤਰਿਮੇਲਤੁਸੁ
ਮੀਤਿਨਾਏਸੰਤੋਖਗੁਰਸਰਾ। ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਤਰਿਭਜਿਆਜਨਨਾਨਕ
ਰਿਪਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੪ ਆਵਤੁਸੰਤਮਿਲਤੁਮੇ
ਤੁਈਮਿਲਿਤਰਿਤਰਿਕਥਾਕਰਤਾ। ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਬੋਧਿਬੁਝੈਕਲਜੁਗਿਖੇਵਤੁਗੁ

੪੮੪ ਰਸ ਬਦਿ ਤਰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਗੁਣ ਤਰਿ ਉਚਰਤੁ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤੁ
ਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਉਤ੍ਰਿ
ਈ ਐਉ ਪਦੇ ਸੁਜਨ ਕਰਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਤਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸੁਖੀ ਅਤੁ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਰਿ ਮੀਠਾ ਤਰਿ ਸੰਤੁ ਚਖਿ ਦਿਖਤੁ
ਤਿ ਤਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖਰ ਸਤੁ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ
ਇ ਦੁ ਤਰਿ ਸੇਵਤੁ ਸੰਤ ਜਨਤੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਕਰ
ਤੁ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪ ਖੜੀ ਬਾਹਮ ਲੁਕੁ ਦੁਵੈ ਸੁਰੇ

ਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈ ਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਤੁ ਨਿਤ ਸੇਵਤੁ ਦਿਨ
ਨੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਦੇਖਤੁ ਗੁਰ ਨੈ ਨੀ ॥ ਜੋਇ ਢਾਹੁ ਸੇਈ ਠਲੁ ਪਾਵਤੁ ਤਰਿ ਬੋਲ
ਤਿ ਬੈ ਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀ ਅਤਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਜਿ ਬਾਤ
ਅਪਨ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਢੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈ ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸ
ਗਤੁ ਤਰਿ ਜਨ ਏਤਾ ਬਾਤ ਕਰੈ ਨੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਤੁ ਗੁਰ
ਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈ ਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਜਤਤੁ ਪੁਰਖ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰੇ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈ ਨੀ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪ ਅਨਦਮੁ ਲੁਪਿਆਇ ਓ ਪੁਰਖੇ ਤਮੁ ਅਨਦਿ
ਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਇ ਚੁਕਾਈ ਸਭੁ ਚੁਕੇ ਜਮ ਕੇ ਢੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਜਪਿ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿ ਕਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਠਿਕ ਰਹਿ ਠਿਕੰਦੇ ॥
ਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇਉ ਪੇ
ਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਠਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੁਟੇ ਮਾਇਆ ਠੇ
ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹੰਦੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪

੫੨੧੩ ਬੋਲਤੁ ਭਈ ਆਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵੇਨ ॥ ਤਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰੇ

ਜੇਗਤਿਅਧਾਜਲਿਥਦੇਰਾਮਨਾਮੁ॥ਨਿਤਗਾਈਐਤਰਿਦੁਖਵਿਸਾਰਨਾਰਤਾਉ॥ਤਰਿ
ਅਤੇਸਠਲਜਨਮੁਤਮਾਰਾ॥ਤਰਿਜਪਿਅਤਰਿਦੁਖਵਿਸਾਰਨਾਰਤਾਉ॥ਗੁਰੁਭੇਟਿਅਧੈ
ਤਤਿਦਾਤਾ॥ਤਰਿਕੀਈਤਮਾਰੀਸਠਲਜਾਤਾ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤੀਗੁਨਗਾਵਨੇ॥੧॥ਮਨਰਾ
ਨਮਕਰਿਆਸਾਭਾਉਦੁਜਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਵਿਚਿਆਸਹੋਇਨਿਰਾਸੀ॥ਜੇਜਨੁਮਿ
ਅਤਰਿਪਾਸੀ॥ਕੇਈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵਨੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕਤਿਸੁਖਗੁਲਾਵਨੇ॥੨॥੧॥
੩॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ

ਰਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਨਦਰੀਅਵੈਤਿਸੁਸਿਉਮੇਤੁ॥ਕਿਉਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭ
ਬਿਨਾਸੀਤੋਤਿ॥ਕਰਿਕਿਪ੍ਰਾਮੇਤਿਮਾਰਗਪਾਵਤੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਤੁ॥੧॥
ਤਉਤਰੀਐਬਿਖਿਅਸੰਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਤਿਬੁਧਵੈਪਾਰੁ॥ਗਤਾਉ॥ਪਵਨਫੁਲਾਰੇਮਾ
ਅਦੇਇ॥ਤਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਬਿਰੁਸੇਇ॥ਤਰਖਸੇਗਤੇਰਤਤਿਨਿਰਾਰਾ॥ਸਿਰਉਪਰਿ
ਪ੍ਰਗੁਰੁਰਖਵਾਰਾ॥੨॥ਪਾਇਅਵੈਜੁਮਾਇਆਸਰਬਭੁਇਅੰਗਾ॥ਤਉਮੈਪਚੇਦੀਪ
ਦੇਖਿਪਤੰਗਾ॥ਸਗਲਾਸੀਗਾਰਕਰੇਨਤੀਪਵੈ॥ਜਾਤੇਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਗੁਰੁਮਿਲਾਵੈ॥੩॥
ਤਉਭਉਉਦਾਸੀਮੈਇਕੁਰਤਨੁਦਸਾਇਆ॥ਨਿਰਮੋਲਕੁਤੀਰਾਮਿਲੈਨਉਪਾਇਆ॥
ਕੰਕਮੰਦਰੁਤਿਸੁਮਤਿਲਾਲਾ॥ਗੁਰਿਖੋਲਿਆਪੜਦਾਦੇਖਿਭਈਨਿਹਾਲਾ॥੪॥ਜਿਨਿਚ
ਅਤਿਸੁਆਇਆਸਾਦੁ॥ਜਿਉਗੁੰਗਾਮਨਮਹਿਬਿਸਮਾਦੁ॥ਅਨਦਰੁਪੁਸਭੁਨਦਰੀ
ਦੇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਗੁਣਅਖਿਸਮਾਇਆ॥੫॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤ

੫ ਸਰਬਕਲਿਅਦਕੀਏਗੁਰਦੇਵਾ॥ਸੇਵਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵਾ॥ਬਿਘਨੁਨ
ਗੋਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ਧਰਤਿਪੁਨੀਤਭਈਗੁਨਗਾਏ॥ਦੁਰਤੁਗਇਅਤਰਿਨਾਮੁ
ਜਾਏ॥ਗਤਾਉ॥ਸਭਨੀਥਾਈਰਵਿਆਅਧੀ॥ਆਦਿਜਗਦਿਜਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥
ਗੁਪੁਸਦਿਨਤੋਇਸੰਤਾਪੁ॥੨॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਲਗੇਮਨਿਮੀਠੇ॥ਨਿਰਬਿਘਨਤੋਇਸਭਥਾਈ
ਹੋ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਏਸਤਿਗੁਰੁਤੇ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਲੇ॥ਜਿਥੈਕਿਥੈਦੀਸਤਿ
ਲੋ॥ਨਾਨਕਦਾਸਖਸਮਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੪॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ

ਸੁਖਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਗਨਤਗੁਣਰਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਗੇਮੋਹਿਅਨਾਬੁਝੇ
ਰਣਾਈਕਰਿਕਿਪਤਰਿਚਰਨਧਿਆਈ॥ ੧॥ ਦਇਆਕਰਹੁਬਸਤੁਮਨਿਅਵੇ
ਨਿਰਗੁਨਲੀਜੈਲਾਇਗਾਰਤਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਵੈਤਕੈਸੀਭੀਜਾਹਰਿਸੇਵਾ
ਤੀਜਮਪੀੜਾਸਰਬਦੁਖਹਰਿਸਿਮਰਤਨਸੇ॥ ਜਾਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪ੍ਰਭਬਸੇ॥ ੨॥
ਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਆਧਾਰਾਥਿਸਰਤਨਾਮੁਤੋਵਤਤਨੁਢਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਅਵੈਪੁਰਾ
ਕਾਜਾਹਰਿਥਿਸਰਤਸਭਕਾਮੁਤਤਾਜਾ॥ ੩॥ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਗਈਸਭਦੁਰਮਤਿਗੀਤਿ॥ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਹਰਿਹਰਿਮੰਤਾ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਨਕੈ
ਦਾਅਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੫

ਘਰੁ੨

ਘਰਿਗਵਣ ਮੈਮਨਿਤੇਗਟੇਕਮੇਰੇਪਿਆਰੈਮੈਮਨਿਤੇਗਟੇਕਾਅਵਰਸਿਮਰ
ਥਿਰਥੀਆਪਿਆਰੇਰਾਖਨਕਉਤੁਮਏਕਾਰਤਾਓ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਜੇਮਿਲੈ
ਸੋਜਨੁਤੋਤਨਿਤਾਲਾ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲਾ
ਲਮੁਰਤਿਗੁਰਦੇਉਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੇ
ਸਦਾਸਦਾਤੁਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਜੀਵਸੋਇਤਿਨਕੀਜਿਨੁਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾ
ਤਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਤਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਤਰਿਨਾਮੇਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ ਸੇਵਕੁਜਨਕੀਜੇ
ਗੋਪੁਰੈਕਰਮਕਮਾਵਾ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਲੁਪਾਵਾ॥ ੨॥
ਭਾਗੀਸੇਕਾਢੀਅਹਿਪਿਆਰੇਸੰਤਸੰਗਤਿਜਿਨਵਾਸੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਰਾਧੀ
ਮਲੁਮਨੈਤੋਵੈਪਰਗਾਸੋ॥ ਜਨਮਮਰਦੁਖੁਕਾਟੀਐਪਿਆਰੇਚੁਕੈਜਮਕੀਕਦੇ
ਨਾਪਰਾਪਤਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਅਪਦੇਭਾਵੇ॥ ੩॥ ਉਚਅਪਾਰਥੇਅੰਤਰੁ
ਕਉਲੁਜਾਵੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ ਗਾਵਤੇਉਧਰਹਿਸੁਣਤੇਉਧਰਹਿਬਿਨਸਤਿਪਾਪਘਨੇਰੇ
ਪਰੇਤਮੁਗਧਕਉਤਾਰੇਪਾਤਨਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੋਤਰੀਸਰਣਾਈਨਦਾਨ
ਲਿਤਾਰੈ॥ ੧॥ ੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੫

ਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਤਿਅਵੈ

ਖੀਏਨਾਮੁਮਤਾਰਸੁਪੀਓ॥ ਬਿਨੁਰਸੁਚਾਖੇਬੁਝਿਗਈਸਗਲੀਸੁਖੀਨੋਵਤਾ
ਮਾਨੁਮਤਨੁਸਕਤਿਹੀਕਾਈਸਾਧਦਾਸੀਥੀਓ॥ ਨਾਨਕਸੇਦਰਿਸੋਭਾਵੰਤੋਜੋ

ਕੀਓ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਚੰਦ ਉਗਿਰਿ ਤਭੁ ਮੁਖੀ ਏ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੁਖ ਮਛਾਇਆ ਚੰਦ ਲਿਸੰ
ਨਚਾਲੀ ਸਖੀ ਏ ਅੰਤਿ ਤਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੁਪਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ੍ਹ ਸੰ
ਜੁਨ ਪਾਇਆ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀ ਏ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥
ਏ ਬਸਤੁ ਵਡ ਭਾਗਣੀ ਸਖੀ ਏ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ਤਤ ਦੁਖ ਨ ਭੁਖਨ ਰੋਗੁ ਬਿਅ
ਰਨ ਕਮਲ ਵਿਲਾਈ ਐ ॥ ਤਤ ਜਨਮ ਨ ਮਰਦੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਰਣੀ
ਏ ਐ ਮਥਿ ਢੋਹੁ ਨ ਮੋਹੁ ਬਿਅਪੈ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਏ ਕੁਧਿ ਆਈ ਐ ॥ ੩ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਿ
ਭੁਖਿ ਆਪਿ ਆਰੋਗਤ ਜੋ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨ ਦਮੰ
ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਖੀ ਸੇਵੇ ਲੀਰਾ ਮਰੀ ਗਿਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛਾ ਪੂਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਚ
ਰੁ ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਆਕਤ ਛਾਕ ਛੁਨ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਏ ਕਰੁਪ ਸਗ
॥ ੧ ॥ ਐ

ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਆਪੇ ਬਨ ਜੁ ਆਪਿ ਬਿਉਤਾਰਾ ॥
ਕੀਆਨੁ ਬਿਰਲੇ ਈ ਪਾਏ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜ ਏ ਐ ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿ
ਗੁਣ ਇਕ ਰੰਗਾ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪ ਭੀ ਤਰੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪ ਭੀ ਮੰਦਰੁ ਆਪ ਭੀ ਸੇਵਾ ਆ
ਪ ਭੀ ਪੁਜਾਰੀ ਆਪ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪ ਭੀ ਜੋਗ ਆਪ ਭੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸ
ਦੀ ਮੁਕਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ ਆਪਿ

ਰਖਨਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਦੇਸੁ ਨ ਲੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਪ ਨ ਬਚਨੁ ਆਪ ਭੀ ਕਰਨਾ ਆਪ
ਨ ਬਿਉਤਾ ਆਪ ਭੀ ਜਰਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਪ ਭੀ ਮਸਟਿ ਆਪ ਭੀ ਬੁਲਨਾ ॥ ਆਪ ਭੀ ਅਛ
ਭੁਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥ ੨ ॥ ਆਪ ਭੀ ਗੁਪਤੁ ਆਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ॥ ਆਪ ਭੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆ
ਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਅਵਿਗਤੁ ਆਪ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜ
ਤਨਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਭੁਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨ ਭਿਤ ਪਾਇਆ

ਐ ਸਾਗੁ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤ ਰੋਗ ਬਿਰੋਧ ਤਿਰਦੈ
ਰਚਨਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ
ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨ ਮਿਠੁ ਨਿਮੁ ਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸੁ ਮੁਦੀ

੪੮੬

ਅਧਿਆਇ ੩॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰਬੁਡਤਸੰਸਾਰਾਨਾਨਕਥਾਤਪਕਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਰ
੩॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਅਰਪਉਸਭੁਅਪਨਾਗ

ਸੁਮਤਿਜਿਤੁਤਰਿਤਰਿਜਪਨਾ॥੧॥ ਕਰਿਅਸਾਅਇਓਪ੍ਰਭਮਾਗਨਿ। ਤੁਮੇਰੈ
ਤੁਮੇਰੈਅਗਨਿ। ਰਤਉ। ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਥਤੁਤੁਬੀਚਾਰਉ। ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਹਿਉਧਾਰਉ॥ ਮਤਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਾਈਮਿਲਾ
੩॥ ਨੈਨਸੰਤੋਖੇਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸਠਲੁਸੇਅਇਆ॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿਨਮਾਇਆ॥ ਸਾਧ

ਸਭਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਗਵਿਰਤਿਅਪ੍ਰਭੁਸਭਮਤਿਅਪੇ॥ ਤਰਿਜਪੁਰਸਨਦੁ
ਵਿਅਪੇ॥ ਰਤਉ॥ ਤਿਖਾਭੁਖਬਤੁਤਤਿਵਿਅਪਿਅਾ॥ ਸੀਤਲਭੁਟੇਤਰਿਤਰਿ
ਜਪਿਅਾ॥੨॥ ਕੋਟਿਜਤਨਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ॥ ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਤਰਿਗੁਣਗਾਇਆ
ਦੇਤੁਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਨਾਨਕਕੀਥੇਨੰਤੀਸੁਆਸੀ॥੪॥੫॥੧੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਪੁਰਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੁਤਰਿ
ਆਈਐ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਨਾ॥ ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਭਜੁਗੁਰਕੇਚਰ
ਰਤਉ॥ ਅਵਰਿਕਰਮਸਭਲੋਕਾਚਾਰ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੁਸੰਗਿਤੋਇਉਧਾਰ॥੨॥ ਜਿੰਨ
ਸਾਸਤਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਿਤੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੩॥ ਜਨਨਾਨਕਕਉਪੁਰ
ਰਪਾਕੀਜੈ॥ ਸਾਧੁਧੁਗਿਮਿਲੈਨਿਸਤਰੀਜੈ॥੪॥੬॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ

੫ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦੇਮਤਿਚੀਨਾ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਆਸੀਨਾ॥੧॥
ਜਨਾਕਾਮੁਖੁਉਜਲੁਕੀਨਾ॥ ਕਰਿਕਿਪ੍ਰਾਅਪੁਨਾਨਾਮੁਦੀਨਾ॥ ਰਤਉ॥ ਐਸੁ
ਕਰੁਗਤਿਲੀਨਾ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤਿਪ੍ਰਗਟੀਨਾ॥੨॥ ਨੀਚਾਤੇਉਚਉਨਪੁਰੀਨਾ॥
ਤਨਾਮਮਤਾਰਸੁਲੀਨਾ॥੩॥ ਮਨਤਨਨਿਰਮਲਪਾਪਜਲਿਖੀਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ
ਏਪ੍ਰਸੀਨਾ॥੪॥੭॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਸਗਲਮਨੋਰਥ

ਅਤਿਮੀਤਾ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਈਐਚੀਤਾ॥੧॥ ਤਉਬਲਿਤਾਰੀਜੈਪ੍ਰਭੁ
ਵਤਾ॥ ਜਲਨਿਭੁਏਤਰਿਤਰਿਗੁਨਗਾਵਤਾ॥ ਰਤਉ॥ ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵਤਬਡਾ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮ ਤਿਲਿ ਵਲਾਰੀ॥ ੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਪਨੁ ਸੁਖ ਸਤਜ ਅਨੰਦਾ॥ ਇਕ ਨਿਮਖਨੁ
ਨਰੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ॥ ਭੁਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਦਿ
ਭੁਤੇਰੀ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮੋਤਿ ਨਿਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣ ਤਬਿ
ਨਾਦਿ ਆਧਾਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿ ਗੋਪਾ ਲਿਸੁ ਤਾਇਆ॥
ਕਿੰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਮਾਤਿ ਆਇਆ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਗਤਿ ਵਲਭੈ ਕਾਟਨ ਤਰੇ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾ
ਰ ਅਥ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ
ਨੁ ਪੇਖਿਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਲਾਇਣਾ॥ ੪
੮॥ ੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
ਵਨਾ ਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਦਾ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਗਤਿ ਰਗੰਭੀਰੇ॥ ਉਚਮਤਲ ਸੁਆਮੀ
ਭੁਸੇਰੇ॥ ਤੁਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਸਭਿ ਨੁਨਾ ਤੀ ਕੇ ਦੁਜਾ॥ ਤੁਮਰੀ
ਨਨੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ॥ ੨॥ ਆਪੁ ਕਛੁ ਨ ਤੇਵ ਤਭਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ॥
੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਤੀ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੦॥
੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਤਗਰਭੁ ਮਤਿ ਤਾ ਬਦੇਰਾ ਖਿਆ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚੋ
ਖਿ ਖਿਆ ਠਲੁ ਚਾਖਿਆ॥ ੧॥ ਭੁਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਭਿ ਚੋਰਿ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰ
ਘੈ ਮੁਜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਬੇਤਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਬਾਪਿਆ
ਕਰਨ ਤਾ ਕੁ ਇਕ ਨਿਮਖਨ ਜਾਪਿਆ॥ ੨॥ ਮਤਾ ਮੋਤ ਅੰਧ ਕੁਪ ਪਰਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਜਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿਆ॥ ੩॥ ਵੈਰੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ
ਰਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਾਈ॥ ੧॥ ਸੁਖ ਸਤਜ ਅਨੰਦ ਘਣੇ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ
ਗੀਤ ਕੀ ਬਾਲੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣ ਜਾ ਕੇ ਜਾਤਿ ਨ ਗਣੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਸਰੰਜਾਮ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੋ॥ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ॥ ੨॥ ਅਰਥ ਪਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖੁ ਦਾਤਾ॥ ਪੁਰੀ ਭਈ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੁਰੈ ਗੁਰਿ
ਅਇਆ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸ੍ਰਬਨਿਧਾਨ ਪੁਰਨ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥

ਰਹਾਉ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਹ ਜੀਵੈ॥ ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਹ ਬੀਵੈ॥ ੧॥ ਰਾਗੁ
 ਆਰਖਵਾਰਾ॥ ਭੁਖਮਾਰ ਉਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਤਿ ਘਨੇਰੇ
 ਫਾਸਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਪਤਿ ਜਨਨਾਮ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਨ

॥੧੩॥੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੪

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਤਰਿ ਜਪਨੇ॥ ੧॥ ਚਰਾ
 ਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ॥ ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿ ਤੁਪ੍ਰੀਤ ਮੁਖਾਵਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੀ
 ਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ॥ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੁ ਬੇਰੇ॥ ੨॥੧॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ

੫ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭਿ ਤਿਰਦੈ ਧਿਆਏ॥ ਰੋਗ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧॥
 ਖੁਕਾਟਿ ਆਦੀ ਨੋ ਦਾਨੁ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਕਥ ਕਥ
 ਤ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੀ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਗਿਆਨੀ॥ ੨॥੨॥੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ

੫ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ॥ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਥਾਜੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਪਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ॥ ੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਤੂ
 ਦਰਨਾਰੀ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ॥ ੨॥੩॥੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ

ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਬੰਧਨਿ ਥਾਧਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚਿੰਤ
 ਕਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ਛਾਹੀ ਛਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨਦੀ ਆ
 ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਉਪਰਤੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੁ
 ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ॥ ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੁ ਪਰਮੇ
 ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੨॥੪॥੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫

ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇ ਸਰਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ॥ ੧॥ ਕਾਰਜੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ
 ਦਕੀ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਲਤ੍ਰਿ ਦ੍ਰਿਤ੍ਰਿ ਭਵਲੁ
 ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਾਧਾਰਿਆ॥ ਮਨ ਇਛੈ ਨਾਨਕ ਛਲ ਪਾਏ ਪੁਰਨ ਇਛਾ ਪੁਜ ਬਿਆ

੫॥੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸ ਉਪਰਿ ਤੋਵਤ ਦਇਆਲੂ

ਰਤਕਾਟੈ ਸੋ ਕਾਲਾ ਰਤਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭੁਜੀ ਐ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੁਟੈ ਜਮ ਜਾ
॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੨੪ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਤੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ
ਰੇ ਗੁਣਗਾਮ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਤੁ ਨੇਰੇ ॥

ਤਉ ॥ ਕੰਤੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗ ॥ ਤਰਿ ਚਰਨੀ ਤਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਰੇ ਗੁਣਇ ਆਪ੍ਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇ ਆ ॥ ਨੀਦ ਪਈ
ਸਤ ਜਪੁ ਆਇ ਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਮਿਟ ਮਹਿ ਆਈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖਾ

॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬ

॥ ੧ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਇਨ੍ਹਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿ ਸੁਆਰੇ ॥ ਤੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਗ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ

ਸਤਾ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਥ ਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੨੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ

ਤਲਾ ੫ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇਰੇ ਗਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੁਥ ਖਸਿਆ ਸੰਤ

ਸਭੇ ਗਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੇ ਗਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤੁ

ਤੇਰਾ ਮਕੈ ਇਤ ਅਵਖਦ ਜੋਗਾ ॥ ਆਇ ਬਸਤੁ ਘਰ ਦੇ ਸਮਾਇ ਇਤ ਭੁਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਨਾ

ਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ

੫ ਰਾਤੁ ਸੰਗਿ ਨਚਾਲੀ ਮਾਇ ਆ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਉਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਢੁਪਤਿ ਸੰਚਨ ਕੈ ਖਿਆ

ਨਾ ਰਤਾਉ ॥ ਅਤੰ ਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾਇ ਤੁਪੁਰ ਕੀ ਛਾਲਾ ॥ ਬਤੁ ਜੋ ਨੀਜ ਨ ਮਹਿ ਮਗਤਿ

ਦੇਖਿ ਅਥਿਕ ਗਲਾ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਤਿ ਨਿਤ ਜਪਤਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਜਿਮ ਰਿਸਿ ਮਰਿ

ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਤਰਿ ਕੇਰੰਗ ਲਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ੨੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫

ਨਤ ਜਸ ਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਤਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਦੀ

ਨਾ ਰਤਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤੁ ਮਹਿ ਲੇਚਤਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ

ਰਤੁ ਬਿਖਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ

ਰਹਿ ਆਈ ਆਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੩੦ ॥

ਅਜਿਉਬਾਲੁਘਰਥਾਗ॥ ਬਿਨਸਤਥਾਰਨਲਾਗਈਜਿਉਕਾਗਦਬੁੰਦਗ॥ ੧॥
 ਮਨਸਾਮਨੈਮਾਤਿਸਤਿਦੇਖੁਬੀਚਰੀ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਗ੍ਰਿਹੀਜੋਗੀਤਜਿਗਦੇਖ
 ਰਤਾਉ॥ ਜੋਸਾਸੁਪਨਾਰੈਨਿਕਾਤੈਸਾਸੰਸਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਸਭੁਬਿਨਸੀ
 ਗਤਿਗਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਤਾਸੁਭਾਈਮੀਤਤੈਦੇਖੁਨੈਨਪਸਾਰਿ॥ ਇਕਿਚਾਲੇਇਕਿ
 ਤਿਸਭਿਅਪਨੀਵਾਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਨਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਸੇਅਸਥਿਗੁਰੁਦੁਖ
 ਨੁਨਾਨਕੁਤਰਿਕਾਦਾਸੁਤੈਰਾਖੁਪੈਜਮੁਰਾਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ

ਲੋਕਨਕੀਅਵਰਿਅਇਅਥੈਸੰਤਰਿਪਾਗਉ॥ ਜਿਉਮਿਲੈਪਿਆਰਾ
 ਤੇਬੋਲਕਰਾਗਉ॥ ਜਿਉਪ੍ਰਭਜੀਉਦਇਅਲੋਤੇਇਤਉਭਗਤੀਲਾਗਉ॥ ਲੋ
 ਤਿਓਮਨੁਥਾਸਨਾਗੁਰਮਿਲਿਇਤਤਿਆਗਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਉਥੇਨਤੀਅਤਿ
 ਤਜੀਉਤੋਮਾਗਉ॥ ਅਰਥਅਨਸਭਿਵਾਰਿਅਪ੍ਰਾਪਨਿਮੁਖਸੇਤਾਗਉ॥ ੨॥
 ਗੁਰੁਤੇਢੁਟੇਦੋਖਅਰੁਰਾਗਉ॥ ਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਗਟਭਇਅਨਿਸਿਥਾਸੁਰਾ
 ॥ ੩॥ ਸਗਦਿਸੇਤਾਗਨਿਅਇਅਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗਉ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਨਿ
 ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਾਗਉ॥ ੪॥ ੨॥ ੩੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਲਾਵ

ਤਿਸਕਉਲਗਾਜਿਸਕੇਵਡਭਾਗਾ॥ ਮੈਲਾਕਦੇਨਤੇਵਈਨਤਲਾਗੈਦਾਗਾ
 ਭੁਪਾਇਆਸੁਖਦਾਈਆਮਿਲਿਆਸੁਖਭਾਇ॥ ਸਤਜਿਸਮਾਨਾਭੀਤਰੇਢੋ
 ਨਤਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਗਮਗਾਨਤਵਿਅਪਈਠਿਰਿਦੁਖੁਨਪਾਇਆ
 ਤੁਆਘਾਨਿਆਗੁਰਿਅਮਰਕਰਾਇਆ॥ ੨॥ ਸੇਜਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਅਭਿਨ
 ਮੇਲਾ॥ ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਕਿਅਕਤਿਮੁਖਿਬੋਲਾ॥ ੩॥ ਸਫਲਦਰੁ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਨਿਧਿਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ ਪਾਵਉਪੂਰਿਤੇਰੇਦਾਸਕੀਨਾਨਕਕੁਰਬ
 ੪॥ ੩॥ ੩੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫

ਰਾਖਤੁਅਪਨੀਸਗਦਿਪੂਰੇ

ਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੇ॥ ਸੇਵਾਕਛੁਨਜਾਨਉਨੀਚੁਮੁਰਖਾਰੇ॥ ੧॥ ਮਾਨੁਕਰਉਤੁਪੁਛੇ
 ਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ ਤਮਅਪਰਾਧੀਸਦਭੁਲਤੇਤੁਮਬਖਸਨਤਾਰੇ॥

ਅਵਗਨਕਰਤ ਅਸੰਖਨੀਤਿ ਤੁਮਨਿ ਰਗੁਨ ਦਾਤਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁਤਿ ਅਭੀਏ
ਨਤਮਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਤੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿਤਮ ਅਕਿਰਤ ਘਨਾਰੇ ॥ ਲਾਗਿ
ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਤ ਰਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਏ ਤਥਾ ਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਵਕਾਟ ਨਤਰੇ ॥ ਕਤੁ
ਕਸਰ ਦਇਆ ਲਗੁ ਰਲੇ ਤੁਮੁ ਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੩੪ ॥ ^{ਭੀ} ਬਿਲਾਵਲੁ

੫ ॥ ਵੇਸੁਨ ਕਾਤੁ ਦੀਜੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸੁਖੁ ਤੇਇ
ਨਾਮਨ ਸੇਈ ਗਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਕਹੀ ਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆ ਲਾਸੁ ਅ
ਸਭੁ ਅਵਗਨਤਮਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਗਾਖਤੁ ਤਿਉ ਰਤਾ ਅਵਗੁਨ ਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨੀਧ
ਆਧਰੇ ਤੇਰੀ ਆਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰਤੁ ਸੇਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ
ਲਾਸਮ ਗ੍ਰੀਤੇਰੀ ਆਸ ਭਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ੩ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰ ਉਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁ ਰਤਾ
ਹੋਤੁ ਪਾਲ ਦਇਆ ਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ

੫ ॥ ਮਿਰਤੁ ਤਸੈ ਸਿਰ ਉਪਰੇ ਪਸੁਆਨ ਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਬਾਦ ਸਾਦ ਅੰਤ ਕਾਰ ਮਹਿ
ਨ ਛਾਨੀ ਸੁਝੈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਤੁ ਆਪਨ ਭੀ ਤੇ ਫਿਰਤੁ ਅਭਾਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੰਭਾਰੰ
ਤੁਕਾ ਦੇ ਭੁਲਿ ਲਾਗੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰ ਬੁਕੀ ਆਵਰਤ ਛਕੈ ਤਾਈ ॥ ਮਾ
ਨਿਉ ਮਟੀਰ ਲੀਨਾ ਗਾਉ ਠਿਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕੈ ਕੀ ਐ ਸੁਮੁਕਰੈ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ ॥ ਅੰ
ਤ ਕਾਲੁ ਜਿਜਾਹਿ ਗੇ ਕਾ ਦੇ ਜਲੁ ਤੁਕਰੇ ਧੀ ॥ ੩ ॥ ਦਾਸ ਰੇ ਲੁਸੇਈ ਤੇ ਅਜਿ ਜੁਮ ਸਤ ਕਿ
ਰਮਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੩੬ ॥

੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥ ਅੰਧੁ ਲੇਤਿ
ਤੁਧੁ ਸੁਇਆ ਗੁਰੇ ਭਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਕੀ ਸੁਨਤੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਮੈਲੁ ਖੋ
ਰਿ ਕਟਿ ਅਘਤ ਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟ ਤਸਤੀ
ਹੀਤਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੇ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਤੇਇ ਗਇ ਭੜਿਲੁ
ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥ ਸੁਮ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਛ ਕਉ ਤੇਗ ਨੀਧਾ ਨੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਤਿ
ਸਕਉ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਤਿ ਨਾਮ ਦੇ ਤੁਨਾਨਕ ਦਰਸਰੀਤਾ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

੩੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ੫ ॥ ਅਤੰਬੁ ਧਿਪਰ ਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਕੁ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥

ਲਾਪਟਿਕਪਟਿਗਿਤਿਥੇਪਿਆਮਿਥਿਆਥਿਖਿਆਦਿ॥ ੧॥ ਐਸੀਪੋਖੀਨੇਤ੍ਰਮੰਦ੍ਰਿ
ਪਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਜਮਿਲਾਖਧਨਜੋਬਨਾਨਾਮੈਬਿਨੁਥਾਦਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੂਪਰੂਪਜੋ
ਪਰਭੋਗਾਦਿ॥ ਮਿਲਤਸੰਗਿਪਾਪਿਸਟਤਨਤੋਏਦੁਰਗਾਦਿ॥ ੨॥ ਠਿਰਤਠਿਰ
ਇਆਖਿਨਭੰਗਨਦਿਤਾਦਿ॥ ਇਤੁਅਉਸਰਤੇਚੁਕਿਆਬਤੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਦਿ॥ ੩॥
ਤੇਗੁਰਮਿਲੇਤਰਿਤਰਿਬਿਮਾਦਾ॥ ਸੁਖਸਤਜਨਾਨਕਅਨੰਦਤਕੈਪੂਰਨਨਾਦ॥

੩੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਚਰਨਭੁਏਸੰਤਬੋਧਿਥਾਤਰੇਸਾਗਰੇ
ਗਪਾਏਉਦਿਆਨਮਤਿਗੁਰਿਦਸੇਭੇਤਾ॥ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰੇਤਰਿਤਰਿ
॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤੇਤਰਿਤਰਿਤਰਿਚੇਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਚੋਰਆਗੈਭੁਰੇਜਾਬ
ਤਾ॥ ਪੁੰਜੀਸਾਬਤੁਘੋਲਾਭੁਗਿਤਿਸੋਭਾਸੇਤਾ॥ ੨॥ ਨਿਤਚਲਾਸਲੁਮਿਟੀਥਿ
ਡੋਲੇਤਾ॥ ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਮਿਟਿਗਇਆਪ੍ਰਭਪੋਖਤਨੇਤਾ॥ ੩॥ ਗੁਰਗੀਭੀਗੁਰ
ਗੁਲਕਹੀਅਤਿਕੇਤਾ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰੇਤਾ॥ ੪॥ ਟੀ

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਬਿਨੁਸਾਧੁਜੋਜੀਵਨਤੇਤੇਬਿਰਥਾਰੀ॥ ਮਿਲ
ਸਭਿਭ੍ਰਮਮਿਟੇਗਤਿਭਈਤਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਾਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੋਤਿਉਆਦਿਨਥੰ
॥ ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੋਜੀਅਰਾਠਿਰਿਠਿਰਿਤਉਵਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਤਢਾਈਮੋਦਿ
ਤਨਿਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ॥ ਸਗਲਰੇਨਇਤੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਨਿ
ਪਰਦੁਖਨਾਏਖਿਨਮਤਿਜਾਰੀ॥ ਦਇਆਮਇਆਅਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਤੀਦੁਰ
॥ ਤਨਮਨਸੀਤਲਭੁਏਅਥਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ ਤੀਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਪਨਨਕਦ
ਰੀ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੪੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਟਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਰੰ

ਰਉਥਾਲਾ॥ ਮਸਤਕੁਅਪੁਨਭੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲਾ॥ ੧॥ ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੋ
ਜੀਓਤੁਮਮਿਲਤੁਦਇਆਲਾ॥ ਨਿਸਿਥਾਸੁਰਮਨਿਅਨਦੁਤੇਤਚਿਤਵਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
॥ ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨਲਗਤੁਪਾਲਾ॥ ਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨ
ਲਾ॥ ੨॥ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਢੁਨੀਨਾਤੀਕਢੁਪਾਲਾ॥ ਭ੍ਰਮਭੈਰਾਖਤੁਮੋਤੋਕ
ਮਜਾਲਾ॥ ੩॥ ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਲਾਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਗੁਲਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿ

ਭਾ॥ ੬॥ ੧੧॥ ੪੧ ਥਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਕੀਤਾ ਲੋੜਤਿ ਸੋਕਰਤਿ ਤੁਝਥਿ

ਕੁਨਾਤਿ॥ ਪਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾ ਦੇਖਿ ਕੈਜ ਮਦੁਤ ਚਰਿਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਝੁ
ਥਿਨ ਸੈ ਅੰਮੇਵਾ॥ ਸਰਬ ਕਲਾਸ ਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰੇਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਥੇਜ ਤਥੇਜ
ਜੇਅਨਾ ਮੈਥਿਨੁ ਕੁਗੁ॥ ਜੀਵਨ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਸਾਪੁਰਾ॥ ੨॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ
ਦੁਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲਗਤਿ ਸਿਆਨ ਪਸਤੁ ਜਾਈ॥ ਜਤ ਕਤ ਤੁਮ ਭਰਪੂਰ ਹਤੁ ਮੇਰੇ ਦੀਨ
ਏਅਈ॥ ੩॥ ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ
ਤੇਜੀ ਵਾਗੁਨ ਗਾਏ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੪੨॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਸਾਧ ਸੰਗ

ਕੋਥਾ ਸਥੈ ਕਲਾਮਲ ਸਭਿਨ ਸਨਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿ ਅਤ ਤੇਗ ਰਭਿਨ ਗੁਸਨਾ॥
ਨਾਮੁ ਕਰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਸੁਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਤੇਈ ਤੈਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ
ਪਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਪ੍ਰਾਪਿ ਅਮ ਨਿਰਸੁ ਲੈਤ ਸਨਾ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਾ
ਭਈ ਉਲਟਿ ਕਮਲ ਬਿਗਸਾਨਾ॥ ੨॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਸਭੁ ਭਈ ਤਿਸਨਾ
ਹੋਇ ਸਧਾ ਵਤੀ ਮਟਿ ਗਏ ਨਿਰਮਲ ਬਾਨਿਬ ਸਨਾ॥ ੩॥ ਗਾਖਨ ਤਰੈ ਗਾਖਿ ਅਭੁਏ ਭੁ
ਭਸਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਧੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੪੩॥

ਥਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਪਾਣੀ ਪਖਾਪੀ ਸੁਦਾਸ ਕੈਤ ਬਤੋਤਿ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਰਾਜ
ਲਾਖ ਸਿਕਦਾਰੀ ਆ ਅਗਨੀ ਮਾਤਿ ਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕਾ ਢੋਹ ਰਾਤਿ ਸਚਰੀ
ਰੀ॥ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ਦੁਪਤਿ ਤਿਨ ਢੋਰਿ ਭੂਤਿ ਆਗਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤ ਨ ਕਾਦਾਨਾ
ਕੁਖ ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਗ੍ਰਿਤਿ ਸਾਕਤ ਢੁਤੀ ਤਪ੍ਰਕਾਰੇ ਬਿਖੁ ਸਮਾਨਾ॥ ੨॥ ਭਗਤ
ਨਾਕਾ ਲੁਗਾ ਰਾਓ ਚਿਨਗਨ ਨਹੋਈ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਰ ਪਾਉਰੇ ਸਮੀਪ ਤਿਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ
੩॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿ ਐਅਧ ਵੀਚਰੁ ਟੁਟੈ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇਇ ਤ
ਉਤਿ ਢੁਟੈ॥ ੪॥ ਸਭਿ ਕਿਯੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੋ ਆਆਪ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ

ਨਾਪਕਾਨਾ ਨਕਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੫॥ ੧੪॥ ੪੪॥ ਥਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫

ਨਈ ਸੁਨਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰੇਠਾ ਕੁਰਜ ਸੁਗਾਵਉ॥ ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰਸੀ ਸੁਧਰਿ ਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਉ॥ ੧॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭ ਇਤਨਿ ਧਿਸਿ ਧਿਪਾਵਉ॥ ਸੰਤ ਜਨ

ਕੀਰੇਦੁਕਾਲੈਮਾਥੈਲਾਵਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੀਚਤੇਨੀਚੁਅਤਿਨੀਚੁਰੇਵਿਕਰਿਬਿਨੁ
 ਉ॥ ਪਾਵਮਲੇਵਾਅਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਸੰਗਿਸਮਾਵਉ॥ ੨॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਹੈ
 ਕਤਤਿਨਪਾਵਉ॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਗੁਰੁਭੇਟੀਐਮਾਨੁਸੇਤੁਮਿਟਾਵਉ॥ ੩॥ ਸਤੁ
 ਦਇਆਧਰਮੁਸੀਗਾਰੁਥਨਾਵਉ॥ ਸਫਲਸੁਤਾਗਦਿਨਾਨਕਾਪੁਨੇਪ੍ਰਭਾਵ
 ੪॥ ੧੫॥ ੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਅਟਲਬਚਨਸਾਪੁਜਨਾ
 ਤਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਜਿਸੁਜਨਹੋਆਸਾਪਸੰਗੁਤਿਸੁਭੇਟੈਤਰਿਗਇਆ॥ ੧॥ ਵਿ
 ਤੀਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀਜਪਿਤਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਅਨਿਕਥਾਤਾਸਭਿਕਰਿਰੇਗੁਰੁ
 ਆਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਦਿਪਰੇਕੀਰਾਖਤਾਨਾਹੀਸਤਸਾਇਆ॥ ਕਰਮੁ
 ਨਾਮੁਬੇਇਅਉਸਰੁਦੁਲਭਾਇਆ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭਕਰੇ
 ਆ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਘੋਲਕਰੇਠਾਕੁਰਬਿਰਦਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਤਭੁਲੁਮਾਨੁ
 ਮਾਇਆਭਰਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਸਪਤਿਰਾਖਸੀਜੋਪ੍ਰਭਿਪਤਿਰਾਇਆ॥
 ੧੬॥ ੪੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਅਕਰਿ
 ਭਦੇਤਾ॥ ਅਨਿਕਭਿਦੁਮਨਮਤਿਛਕੇਨਿਰਮਲਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ ੧॥ ਕਿਉਫਿਸਰੇ
 ਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਣਏਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਤਜਿਰਚੇਜਿਅਨਸਿਉਸੋਰਲੀਐਖੇਤਾ॥ ਰਹਾਉ
 ਮਰਹੁਸਿਮਰਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤਬਿਲਮਕਰੇਤਾ॥ ਢੇਰਿਪ੍ਰਪੰਚੁਪ੍ਰਭਸਿਉਰ
 ਜਿਭੁਜੇਨੇਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਅਨਿਕਏਕਥਤੁਰੰਗਕੀਏਤੈਤੈਸੀਏਤਾ॥ ਕਰਿਸੇਵਾ
 ਰਬੁਤਮਗੁਰਤੇਮਤਿਲੇਤਾ॥ ੩॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾਬੁਡਾਸਭਸੰਗਿਬਰਨੇਤਾ॥ ਦਸ
 ਕੋਦਾਸਰਾਨਾਨਕਕਰਿਲੇਤਾ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੪੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪ
 ਏਕਏਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆਗੀਅਨਆਸਾ॥ ਸਭਉਪਰਿਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੁਰਨੁ
 ਸਾ॥ ੧॥ ਜਨਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁਤੈਪ੍ਰਭਸਰਲੀਪਾਤਿ॥ ਪਰਮੇਸਰਕਾਆਸਰਾਸੰ
 ਨਮਾਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿਰਖੈਆਪਿਦੇਵਸੀਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਰੈ॥ ਦੀਨਦਇਆ
 ਪਾਨਿਧੋਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ॥ ੨॥ ਕਰਣਤਾਰੁਜੋਕਰਿਰਤਿਆਸਾਈਵਡਿਅ
 ਰਿਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਆਸੁਖਸਮਰਜਾਈ॥ ੩॥ ਚਿੰਤਅੰਦੇਸਾਗਣਤਤਜਿਨਿ

ਤਾਨਤਾ ਬਿਨਸੈ ਨਤ ਢੋਰਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ੧੮ ॥ ੬੮ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮਤਾਤ ਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸੰਤਿ ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥
ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਗਲਤ ਕੇ ਕਾਢੇ ਦੇ ਤਾਥੇ ॥ ੧ ॥ ਓਇ ਤਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਤਮ ਉਨ ਕੀਰੇ
ਜਿਨ ਭਟਤ ਤੇ ਵਤ ਸੁਖੀ ਜੀ ਅਦਾਨੁ ਦੇ ਨਾਰਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੁਰਬ ਲਾਲੀ ਖਿਆ
ਲਿਆ ਅਬਾਇ ॥ ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਸਾਧਕੈ ਪੁਰਨ ਆਸਾਇ ॥ ੨ ॥ ਭੈ ਬਿਨਸੈ ਤਿ
ਕੇ ਕੇ ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰੀ ਜਮ ਰਥ ਗੁਰਿ ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਨ
ਕੀ ਤੁੰਟੇ ਕਪੂਰ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤਰਿ ਅਗਮ ਅ
ਗਾ ॥ ੬ ॥ ੧੯ ॥ ੬੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਤੀਨੁ ਜਿ

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਕਰਨੈ ਤਾਰੁ ਨ ਬੁਝਈ ਆਪੁ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੁਖ ਤੇ ਦੇਜ
ਵੀ ਸਰੈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਆਨੰਦੁ ਏਤੁ ਨਿਤ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
ਉਛੇ ਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਨੀਚ ਬਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੀਨ ਜਾਈ ਐਠਾ ਕੁਰ
ਤਾਪੈ ॥ ੨ ॥ ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਚਲੈ ਨੈਦਿਨੁ ਆਇ ਆਸਾ ॥ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨ ਭ
ਆਸੰਗਿ ਚਲਿ ਅਕਮਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ
ਰਿਦਿਨ ਸੁਰੈ ਦਿਨਾਨ ਕੁਜ ਪੈਸ ਦਸ ਦਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥ ੫੦ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਜਲਾਢੇ ਵਉ ਇਤ ਸੀ ਸਕਰਿ ਕਰ ਪਗ ਪਖ ਲਾਵਉ
ਰਜਿ ਉਲਖ ਥੇਰੀ ਆਦਰ ਸੁਪੇਖਿ ਜੀ ਵਾਵਉ ॥ ਕਰ ਉਮਨੋ ਰਥ ਮਨੈ ਮਾਤਿ ਅਪਨੇ
ਭਤੇ ਪਾਵਉ ॥ ਦੇਉ ਸੁਤ ਨੀਸਾਧ ਕੈ ਬੀਜ ਨੁ ਢੋਲਾਵਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਸੰ
ਕੇਲਤੇ ਸੁਖ ਮਨ ਤਿਪੀਲਾਵਉ ॥ ਓ ਆਰਸ ਮਹਿ ਸੰਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤੇਇ ਬਿਖੈ ਜਲਾਨਿ
ਤੁਵਉ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਗਾਵਉ ॥ ਕਰ ਉਨ
ਸਕਾਰ ਭਗਤ ਜਨ ਪੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਜਪ ਉਨਾ ਮੁਇ ਤੁਕਰ ਮੁ
ਆਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਤਰਿ ਸਰਨਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੫੧ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਇਤੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ਜੋ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰ
ਤਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ਵਰ ਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ ਬਾਈ ਜਨ ਆ

ਖੀ। ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਲੋਅਮ ਤਿਸੇ ਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ। ਰਹਾਉ। ਗਾਨਿ
 ਕਾਢਿ ਆਪ੍ਰਭਿਜਲ ਨਿਭੁ ਝਾਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿ ਆਗੁ ਰਭੁ
 ॥ ੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਿ ਆਸੁ ਖਕਾ ਥਾਨੁ ਪਾਇ। ਆਕਾਸਿ ਸਿਲ
 ਤ ਕੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇ ਆ। ੩॥ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਅਵਰੁ ਕਉ ਸਭ
 ਤਾਥਿ। ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਸਾਥਿ॥ ੪॥ ੨੨॥ ੫੨॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤੋ ਅਕੁ ਪਾ
 ਦਇ ਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾ ਲਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਕਾਟਿ ਆਦੁ ਖੁਰੇ ਗੁ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਭਇ ਆਪ੍ਰਭਿ ਆਵਨੇ
 ਰਹਾਉ। ਅਓਖ ਧੁਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਏ ਜਿ ਤੁਰੇ ਗੁਨ ਵਿਆਪੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਨਿਤਿ ਤੈ ਫਿਰਦੁ ਖਨ ਜਾਪੈ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਾਪੀ ਐ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ
 ਕਿਲਾਵਿ ਖਓਤ ਰਹਿ ਸੁਧੁ ਤੇਇ ਸਾਧੁ ਸਰਣਾਈ॥ ੩॥ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਹਰਿ
 ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਿ ਬਲਾਈ। ਮਤਾ ਸੰਤਨਾਨਕ ਕਥੈ ਤਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੪॥ ੨੩॥
 ੫੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਿ
 ਤਿ। ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਬਿਨ ਸੈ ਕੁਮਭ੍ਰਾਂਤਿ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿ ਸੁਭੇਇ
 ਸੁਖਿ ਪਰਵੇਸੁ। ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ ਆਗੀ ਐ ਸੁਦਿ ਐ ਉਪਦੇਸੁ। ਰਹਾਉ
 ਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀ ਐ ਸੇ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ। ਮਨ ਤੇ ਕਥਾ ਧੁਨ ਵੀ ਸਰੈ ਸੇ
 ਪਾਰੁ॥ ੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਓਰੰਗੁ ਲਗਾ ਅਚਰ ਜਗੁ ਰਦੇ ਵਾ। ਜਾਕਉ
 ਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਤੁ ਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅਮ ਨਿਤ
 ਦਾ। ਨਾਨਕ ਕਥਾ ਧੁਨ ਵੀ ਸਰੈ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮ ਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੨੪॥ ੫੪॥ ਬਿਲਾ
 ਮਤਲਾ ੫ ਤਿਸਨ ਭਈ ਮਮਤਾ ਗਈ ਨਠੈ ਭੈ ਭਰਮਾ। ਬਿਤਿ ਪਈ
 ਭਇ ਆਗੁਰਿ ਕੀ ਨੇਧਰਮਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਰਾਧਿ ਅਥਿਨ ਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀ
 ਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇ ਆਪਾਇ ਆਸੁ ਖਬੀਰਾ। ਰਹਾਉ। ਸੇਵਤ ਤਰਿ
 ਗਿ ਆਪੇ ਖਿਅ ਬਿਸਮਾਦੁ। ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਿਅ ਤਾ ਕਾ ਅਚਰ ਜਗੁ

ਅਪਿਸੁ ਕਤੁ ਸੰਗੀ ਤਰੇ ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਭਿੰਨੈ ॥ ਸਠ ਲਾਸੇ ਵਾਗੁਰ ਦੇ ਵਕੀ ਨਿਰਮਲ ਦ
ਗੇ ॥ ੩ ॥ ਨੀਦੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣੀਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਪੁ ਭਈ ਦਾ
ਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥ ੪ ॥ ੨੫ ॥ ੫੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆ
ਅਨਾਨੀ ਠਾਉ ॥ ਤਾਦੁ ਦੀ ਬਾਦੁ ਪਰਵਰਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਗਾਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਪੁ ਪ੍ਰ
ਪਈ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਸਹਿ ਖਿਲੀਏ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ਜਮ ਕਾ ਲਿਗੁ ਸੀਏ ॥ ਗਤ ਭੀ ॥
ਏਕੁ ਪਿਆਵਨਾ ਦੁਸਰੇ ਕੋ ਨਾਤਿ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ਗਵਿਆ ਸੁਥ ਬਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕ
ਰੁਗਤ ਨਇਉ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ਜਨ ਲੀਏ
ਨੀ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਦਿ ਪ੍ਰ
ਨਿਕਉ ਭਉ ਨਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੫੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਬੰਧਨ

ਏਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੇ ਕਲਤਾਥਾ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਭੂਟੀ ਐਰਾਖਤੁ ਤਰਿ ਨਾਥ ॥ ੧ ॥ ਤਉ
ਭਗਤਿ ਮਾਧਵ ਪੁਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਭੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇਰਾ ਖੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਗਤ ਭੀ
ਆਸਾਰ ਮਥਿ ਕਾਰ ਮੋਤਿ ਨ ਮਹਿ ਲੋਭਨਾ ॥ ਭੂਟੁ ਸਮਗੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹ
ਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖ ਤਿਉ
ਪ੍ਰਭ ਮਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਤਿਅਪਨਾਨਾਉ ॥ ਨਾਨ
ਕੀ ਮੈਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੫੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ

੬ ॥ ਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿ ਆਤੁ ਮਗੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਤਾ ਮੋਤੀ ਮੋਤਿ ਆਨਰ ਕ
ਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਖੁਟਤ ਰਤੇਗਾਨਾ ਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥ ਖਰਕਾ ਪੈ ਕਰਤ
ਭੁਟੇ ਜਉ ਉਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥ ਗਤ ਭੀ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਤੁ ਮਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਭੰਡਾ ॥
ਮਰਤ ਨਾਹੀ ਜੋ ਨੀਦੁ ਕਨਿ ਰਲ ਜੇ ਭੰਡਾ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਸਤਾਈ ਮਤਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿ
ਭੇਰੇ ਭੇਦੁ ॥ ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰ ਈਉ ਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤ ਨ
ਜਦਾ ਗਤਿ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਰਬ ਸੁਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨਾ
॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੫੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨ ਦੁਭਇ ਅਸਿਮ

ਤਸੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੁਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ

ਜਪਤਤਰਿ ਜਪਿਤਉ ਜੀਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਾ ॥
 ਅਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੋ ਮਨਿ ਲੋਚਾ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾ ॥
 ਚਾ ॥ ੨ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਖਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਤਨੁ ਜਪੀ ਐਨਾ ਮੁਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਤਰਿ ਅੰ ॥
 ਖਸਤ ਜਥਿ ਸੁਆਮੁ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾ ਬੰਦੇ ਨਾਥਾ ਨਾਨਕ ॥
 ਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ੫੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ५
 ਜਿਨਿ ਤੁਥੰਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿ ਆਫੁਨਿ ਸੁਖ ਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਚਰਣ
 ਸੀਤਲੋਤਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਤਿ ਅੰ ਅਥਵਾ ਮੁਇ ਅੰ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨਾ ॥
 ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਕੋ ਉਤਿ ਸੁਸਿ ਉਰੰ ਗੁਲਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਪ੍ਰਾ ॥
 ਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਕੀਰੀ ਤੇ ਤਸਤੀ ਕਰੈ ਟੁਟਾ ਲੇਗਾ ਢੈ ॥
 ਰਜ ਜੇਰ ਜਸੇ ਤਜ ਉਤ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਇ ਤ ਕਿਰਤਿ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰ ॥
 ਰਵੀ ਐ ਤਰਿ ਨਿਰਤਿ ॥ ੨ ॥ ਤਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਜੋਵਨਾ ਸਰਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧਾ ॥ ਮੋਤਾ ॥
 ਪਅੰਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾ ਢਾ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੬੦ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜ ਉਬਨ ਥਾਨ ॥ ਅਢਲ ਅਢੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ॥
 ਭਗਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਕਬ ਦੇਖ ਉਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਤਮ ਕੋ ਰੰਗਿ ॥ ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਖ ॥
 ਬਸੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨਾ ਅਸੁ ਮਸਾਸਤੁ ਸੁਨ ਉਦਰ ਸਨ ॥
 ਸਾ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਨ ਪੰਚਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਥਿਨਾਸ ॥ ੨ ॥ ਓਤੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਹ ॥
 ਰਲੇ ਜੇਗੀ ਸੁਗ ॥ ਕਰਿ ਕਿੰਪੁ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇਈ ਸੁਗ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ॥
 ਬਾਤ ਰੇ ਬਿਨ ਸੇਤ ਤੁਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿ ਆਜਾ ਕੇ ਪੁਰਨ ਕਰਮਾ ॥
 ੩੧ ॥ ੬੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਜੀ ਅਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਹਿ ॥
 ਰਤਾ ਪਾ ॥ ਕਰ ਜੁ ਉਤਾਰਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਆਤਰੁ ਆਪਾ ॥ ੧ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚ ॥
 ਤਤਰੈ ਤੈ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਅਖੁਟਾ ॥ ਪੁਰਨ ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬ ਤੁਨੀ ਤੁਟਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਤਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ॥
 ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਿਏ ਕਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥

ਉਥੇ ਜਾ ਕਾਨਹੀ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਹਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਆਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿ ਭੀ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਤੁਨ ਪਾਈ ਐਥੇ ਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ੬੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸਿਮ
ਰਿ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਰ ਜਭ ਏਰਾ ਸਿ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤ ਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਉਥੇ ਬਿਘਨ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤ ਗੁਰ ਪਾਤਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤ ਨ
ਰਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ਕਦੇ ਮੁਲਿ ਪੁਰਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਾਗ ॥ ੨ ॥ ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਉਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਨ ਜਗ ਦੀਸੈ ॥ ੩ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ ਕਰਤਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਣਾਇ ਆ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਨਿਧਾਨੁ ਸੁਖ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆ ॥ ੪ ॥ ੩੩ ॥ ੬੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ

॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਗਾਧੀ ਐ ਤੇਈ ਐ ਆਰੇਗਾਰਾ
ਰੰਦ ਕੀਲ ਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿ ਆਰੇਗੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਤਰਿ ਜਾਪੀ ਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ
ਗੁਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰੈ ਮਿਲਿ ਆਸੰਜੋਗੁ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐ ਬਿ
ਨੈ ਬਿਓਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਲਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬੪ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿ ਆਗਿ ਆਦਾਰੁ ਨਾ ਮੁਲਾਇ ਆ
ਰਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇਰੈ ਗਾਸੀ ਤਲ ਮਨੁ ਭਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਆਰਾਧਿ ਆਸਗ
ਰਾ ਦੁਖੁ ਗਇ ਆ ॥ ਰਾਖਨ ਤਾਰੈ ਰਾਖਿ ਆਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇ ਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਤ ਪਕਤਿ
ਉਕਾਛਿ ਆ ਕੀਨੀ ਆਪਨਇ ਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇ
ਆ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤ ਕਿਥਾ ਪਿਆਨ

ਉਦੀਨੋ ਜਾਨਿ ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀਤਾ ਕੀਨੀ ਤਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾ
ਤਾ ਭਗਤ ਨ ਕੀਆਨਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤ ਵਹਿਸਾਧ ਜਨ ਸੇਲਤਾ ਮਾਨਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਹਇ
ਏ ਚਰਣ ਗਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਨ ॥
੧ ॥ ੬੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆ
ਪ੍ਰਭ ਸਰਲਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਨੁ ਤਾਰਾ ਆਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ
ਕੀਨਿ ਗਲ ਸੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤ

ਰਿਧਿਅਈਐ ਕਿਛੁ ਥਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਮੈਂ ਭੁੰਦੁ ਜਮਨਾ ॥
 ੪॥੬੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਾਧੀ ਮੈਂ ਮਿਲਿ
 ਗੈ ॥ ਓਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੁਰ ਤੇਜ ਮੁਭ ਗੈ ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜੋ
 ਸਲਾਗੈ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਤੋਹੀ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ
 ਬਿਨ ਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ॥ ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ ॥ ੨॥੫
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਜੋ ਕੈ ਸੁਕਰਨ
 ਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨ ਟੀਕਰਨਾ ॥ ੧॥ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਰ
 ਤਾਰੇ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਦੁਖ
 ਭੁਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨ ਟੀਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰਾ ॥ ੨॥੬
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਠਾਠੁ ਖਟ
 ਸੁਆਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾਏ ਬਹੁ ਜਿਨ ਧਾਉ ॥ ੧॥ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪੋ
 ਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅਨਦ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਬੰਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂੰ
 ਰਾਗਨਾਦ ਧੁਨਿ ਇਉ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸੰਨਭਏ ਬੰਦੁ ॥
 ੨॥੭॥੭੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦਹ
 ਗਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖਨ ਕੋਨਾ ਸੁ ॥ ੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ
 ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਿ ਜਬ ਲਗਾਇ ਸਾਜੁ
 ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧ ਪਤ੍ਰੁ ਤੈਤੁ ਸਰ ਬਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਕੋਨਿ
 ਸੁ ॥ ੨॥੮॥੭੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤਰਿਗਈ
 ਲਾਮਨਾ ਵਡਿ ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਤਿ ਸੁਣਿਦਾ ਸੁਮਿਲਾਵਤਿ ॥ ੧॥ ਸੁਖ
 ਲਿਅਵਰ ਸਪੁਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ
 ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਤਮਿ ਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣੀ ਗਤੀਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਅਨੰਦ
 ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਗ ॥ ੨॥੯॥੭੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣਿਦਾ
 ਪ੍ਰਭਿ ਤੇਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਅਾ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਹੁ ॥ ੧॥ ਤੁ

ਕੇਮੀਤਜਨਤੁੰਗੁਰਕਾਦਾਸਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਤੁਰਾਖਿਆਦੇਅਪਨੇਤਾਥਾਰਾਉ। ਜੀ
ਕਦਾਤਾਏਕੁੰਏਥੀਅਨਤੀਤੋਰਾ। ਨਨਕਕੀਥੇਨੰਤੀਆਮੈਤੋਰਾਜੋਰਾ॥ ੨॥ ੧੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਮੀਤਤਮਾਰੇਸਾਜਨਾਰਾਖੇਗੋਵਿੰਦਾ। ਨਿੰਦਕ
ਤਕਤੋਇਗਏਤੁਮਤੋਤੁਨਿਚਿੰਦਾ। ਰਾਤਾਉ। ਸਗਲਾਮਨੋਰਥਪ੍ਰਭਿਕੀਏਭੇਦੇਗੁਰਦੇ
ਜੈਜੈਕਰੁਜਗਤਮਤਿਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਉਚਅਪਾਰਅਗਨਤਤਰਿਸਰਿ। ਜੀ
ਜੇਸੁਤਾਥੀ। ਨਨਕਪ੍ਰਭਸਰਦਾਰਗਤੀਜਤਕਤਮੇਰੇਸਾਥੀ॥ ੨॥ ੧੧॥ ੭੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੁਰਾਅਗਾਧਿਆਤੋਏਕਿਰਪਾਲਾ। ਮਾਰਗੁਸੰਤਿਬਤਾ
ਆਤੁਟੇਜਮਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਦੁਖਭੁਖਸੰਸਾਰਿਮਿਟਿਆਗਵਤਪ੍ਰਭਨਾਮਾ। ਸਤਜਸੁਖਆ
ਰਸਪੁਰਨਸਭਿਕਾਮਾਰਾਉ। ਜਲਨਿਭੁਈਸੀਤਲਭੇਦਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਆਪਾਨ
ਪ੍ਰਭਸਰਦਾਰਗਤੀਜਾਕਾਵਰਪਰਤਾਪਾ॥ ੨॥ ੧੨॥ ੭੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ

੫ ਪਰਤਿਸੁਤਾਵੀਸਫਲਥਾਨੁਪੁਰਨਭੇਦਕਾਮਾ। ਭਉਨਾਠਾਕੁਮੁਮਿਟਿਗਇਆ
ਇਅਨਿਤਗਾਮਾ॥ ੧॥ ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਥਸਤਿਸੁਖਸਤਜਬਿਸੁਆਮਾ। ਸਾ
ਪ੍ਰੀਤਸੁਲਾਖਣੀਸਿਮਰਤਤਰਿਨਾਮਾ। ਰਾਤਾਉ। ਪ੍ਰਗਟਭੇਦਸੰਸਾਰਮਤਿਠਿ
ਤੋਪਤਨਾਮਾ। ਨਨਕਤਿਸੁਸਰਦਾਰਗਤੀਘਟਘਟਸਭਜਾਨਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ੭੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆਅਪਿਪ੍ਰਭਿਉਪਜਿਆਸੁਖਸੰ
ਗਵਰਪਰਤਾਪੁਅਚਰਜਗੁਪੁਤਰਿਕੀਨੀਦਾਤੀ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਗੋਵਿੰਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਰਾ
ਖਾਮੇਰਭਾਈ। ਤਮਤਿਸਕੀਸਰਦਾਰਗਤੀਜੇਸਦਾਸਤਾਈ। ਰਾਤਾਉ। ਬਿਰਥੀ
ਕੇਨੋਵਈਜਨਕੀਅਰਦਾਸੀ। ਨਨਕਜੋਰੁਗੋਵਿੰਦਕਾਪੁਰਨਗੁਣਤਾਸੀ॥ ੨॥

੧॥ ੭੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੇਜਿਨਵਿਸਰਿਆਜੀਵ
ਕਦਾਤਾ। ਪਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਸੇਵਿਆਅਨਦਿਨੁਗੰਗਿਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਸਤਿਸਤਜੁਆ
ਨਦੁਖਨਾਪੁਰਨਭਈਆਸਾ। ਸੁਖਪਾਇਆਤਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸਿਮਰਗੁਣਤਾਸਾ॥
ਰਾਤਾਉ। ਸੁਦਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਜਨਤੁਮਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਥਾਨਥੰਨਤਰਿਰਵਿਰ

ਤਨਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੭੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫

ਤਾਤੀਵਾਉਨਲਗਾਈਪਾਰਬੂਤਮਸਰਣਾਈ। ਚਉਗਿਰਦਤਮਾਰੈਰਾਮਕਾ
ਗੋਨਭਾਈ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਅਜਿਨਿਬਣਤਥਣਾਈ। ਰਾਮਨਾਮੁ
ਦੀਆਏਕਲਿਵਲਾਈ। ਰਹਾਉ। ਰਾਖਿਲੀਏਤਿਨਿਰਖਨਹਾਰੈਸਭੁਥਿਅ
ਕਤੁਨਾਨਕਕਿਪੁਪਾਭਈਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥ ੨॥ ੧੬॥ ੭੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ

੫ ਅਪਣੇਬਾਲਕਆਪਿਰਖਿਅਨੁਪਾਰਬੂਤਮਗੁਰਦੇਵਾ। ਸੁਖਸੰਤੋਸ਼
ਆਨਦਭਏਪੁਰਨਭਈਸੇਵਾ। ਰਹਾਉ। ਭਗਤਜਨਾਕੀਬੇਨਤੀਸੁਲੀਪ੍ਰਭਿ
ਗਮਿਟਾਇਜੀਵਾਇਅਨੁਜਾਕਾਵਡਪਰਤਾਪੁ॥ ੧॥ ਏਖਤਮਾਰੈਬਖਸਿਅਨੁ
ਕਲਧਾਰੀ। ਮਨਥਾਢਤਫਲਾਦਿਤਿਅਨੁਨਾਨਕਬਲਿਤਾਰੀ॥ ੨॥ ੧੭॥ ੮੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੬

ਸੁਵਨੀਇਤਨਸੁਨਾਏ। ਸਾਕਤਗੀਤਨਾਦਪੁਨਿਗਾਵਤਥੇਲਤਥੇਲਅਜਾਏ
ਉ। ਸੇਵਤਸੇਵਿਸੇਵਿਸਾਧਸੇਵਉਸਦਾਕਰਉਕਿਰਤਾਏ। ਅਭੈਦਾਨੁਪਾਵਉ
ਤੇਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ ੧॥ ਰਸਨਾਅਗਤਅਗਤਗੁਨਰਾਤੀਨੈਨਦ
ਲਾਏ। ਤੇਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਮੋਤਿਚਰਣਰਿਦੈਵਸਾਏ॥ ੨॥ ਸਭੁਤਲੇ
ਸਭਉਪਰਿਏਤਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਾਏ। ਅਭਿਮਾਨੁਖੋਇਖੋਇਖੋਇ
ਉਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿਜਾਏ॥ ੩॥ ਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਨਤੁਲੀਅਤੁ
ਵਲੁਲੁਕਿਰਪਾਏ। ਜੇਜੇਸਰਣਿਪਰਿਓਗੁਰਨਾਨਕਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖਪਾਏ॥ ੪॥

੮੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ। ਨਮਸਕਰ
ਰਉਤਿਬੰਦਨਾਅਨਿਕਬਝ੍ਯਾਉਬਾਰੈ। ਰਹਾਉ। ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤ
ਮਨੁਤੁਣਹਿਚਿਤਾਰੈ। ਸੁਖਦੁਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਣਹੀਅਗੈਸਰੈ॥ ੧॥
ਗੀਓਟਬਲਬੁਧਿਧਨੁਤੁਮਹੀਤੁਮਤਿਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ। ਜੇਤੁਮਕਰਤੁਸੇਈਭਲ
ਪੇਖਿਨਾਨਕਸੁਖਚਰਨਾਰੈ॥ ੨॥ ੧੮॥ ੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਉਧਾਰਨਾ। ਮੈਤਮਗਨਪਤਿਤਸੰਗਿਪ੍ਰਾਨੀਐਸੇਮਨਹਿ
ਰਨਾ। ਰਹਾਉ। ਸੰਚਿਥਿਖਿਆਲੇਗੁਤਜੁਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਤੇਰਾਨਾਕ

ਭਰਤੁਨਿੰਦਸਤੁਸੰਤੋਖੁਥਿਦਾਰਨਾ॥੧॥ਇਨਤੇਕਾਢਿਲੇਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਭਰਿਪਰੇਤੁ
ਰਨਾਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਤਿਸਾਧਸੰਗਿਰੰਕਤਾਰਨਾ॥੨॥੩॥੮੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਸੰਤਨਕੈਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਬਾਤਾਕਥਾਕੀਰਤਨੁਅਨੰਦ
ਲਪੁਨਿਪੁਰਿਹਤੀਦਿਨਸੁਅਰੁਗਤਿ॥ਰਤਾਉ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਨਾਮ
ਨੇਕੀਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਆਠਪਤਰਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤਾ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਿਰਸੁਭੇਜਨੁਖਾਤਾ॥ਚਰਨਸਰਨਨ
ਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤਾ॥੨॥੩॥੮੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ

ਰਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜਨਅਧਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦੀਨੇਬਿਨਸਿਗਏਸ
ਜੇਸੰਤਾਪਾ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਤੁਸਭਿਤਰਿਜਨਗਰਗਤਨਰਸਨਾਲਾ
ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਵਾਰੀਰਾਮਰਸਾਇਦਿਆਤਮਧਾਪਾ॥੧॥ਦਰਦਗੋਤਸ
ਦਿਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇਤਰਿਜਾਪਾਸਾਗਰਤਰੇਭਰਮਭੈਬਿਨਸੇਕਤੁਨਾਨ
ਰਾਕੁਰਪਰਤਾਪਾ॥੨॥੪॥੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਤਾਪੁਲਾਤਿਆਗੁ

ਸਿਰਜਨਤਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਜਾਈਜਿਨਿਪੈਜਰਖੀਸਾਰੈਸੰਸਾਰਿ॥
ਰਾਉ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਬਾਹਿਕੁਰਖਿਲੀਨੋ॥ਪ੍ਰਭਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਤਾਰਸੁਦੀਨੋ॥੧॥
ਦਸਕੀਲਾਜਰਖੈਮਿਤਰਵਾਨੁ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਦਰਗਤਪਰਵਾਨੁ॥੨॥੪॥੮੬॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੭ ਦੁਪਦੇ॥

ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜਾਰੇਦੀਪਾ॥ਬਿਨਸਿਓਅੰਧਕਾਰਤਿਤਮੰਦਰਿਰਤਨਕੋਰਜੀਖੁ
ਰੀਅਨੁਪਾਨੋ॥੧॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਜਉਪੇਖਿਓਕਤਨੁਨਜਾਇਵਡਿਆਈ॥ਮਗ
ਭਏਉਤਾਸੰਗਿਮਾਤੇਓਤਪੋਤਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਆਲਜਾਲਨਹੀਕਉਜੰਜਾਰਾਅੰ
ਤੁਪਿਨਹੀਭੋਰਾਉਚਨਉਚਾਬੀਚੁਨਖੀਚਾਉਤੋਰਾਤੂੰਮੋਰਾ॥੨॥ਏਕੈਕਰੁਏਕੁਪਸਾ
ਏਕੈਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ਏਕੁਬਿਸਬੀਰਨੁਏਕੁਸੰਪੂਰਨੁਏਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੩॥ਨਿਰ
ਮਲਨਿਗਮਲਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁਚਾਸੁਚੇਸੁਚਾਅੰਤਨਅੰਤਾਸਦਾਬੇਅੰਤਾਕਤੁਨਾਨਕ
ਉਚੇਉਚਾ॥੪॥੧॥੮੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫ ਬਿਨੁਤਰਿਕਾਮਿਨਆਵਤ

ਤੇ। ਜਾਸਿਉਗਰਿਮਾਰਿਤੁਮਲਾਗੇਓਤਸੇਤਨੀਸੇਹਾਵਤਤੇ। ਰਹਾਉ। ਕੀਰਤਨ
 ਸੇਜਸੇਤਨੀਓਰਿਖਿਨੈਮਹਿਜਾਵਤਤੇ। ਉਗਤਿਗਤਿਓਇੰਦ੍ਰੀਗਸਪ੍ਰੇਰਿਓਰਿਖਿਨੈ
 ਖਾਵਤਤੇ। ੧॥ ਤ੍ਰਿਛਕੇਸੰਦ੍ਰਸਾਨਿਸਵਾਰਿਓਪਾਵਕੁਤਲੈਜਗਵਤਤੇ। ਐਸੇ
 ਐਠਿਤਹੀਲੋਕੁਲਿਛੁਲਿਕਿਅਪਾਵਤਤੇ। ੨॥ ਪੰਚਦੁਤਮੁਰਪਰਿਠਾਓਕੇਸਰ
 ਵਤਤੇ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਵਤਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀਸੇਇਰਤਿਓਮਦਮਾਵਤਤੇ। ੩॥
 ਸਾਰਿਚੋਗਰਿਸਥਾਗੀਪੰਖੀਜਿਉਛਾਵਤਤੇ। ਕਤੁਨਾਨਕਬੰਧਨਕਾਟਨਕਉਮੇ
 ਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਵਤਤੇ। ੪॥ ੨॥ ੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ ਤਰਿਹਰਿ
 ਪਾਰਅਸੇਲੀ। ਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੋਮਨਹਿਅਧਾਰੋਚੀਤਿਚਿਤਉਜੈਸੇਪਾਨਤੰਬੇਲ
 ਉ। ਸਤਨਿਸਮਾਇਓਗੁਰਤਿਬਤਾਇਓਰੰਗਿਰੰਗੀਮੇਰੇਤਨਕੀਚੇਲੀ। ਪ੍ਰਾਨ
 ਗੇਜਉਵਡਭਾਗੋਸੁਹਾਗੁਹਮਾਰੋਕਤਤੁਨਡੇਲੀ। ੧॥ ਰੁਪੁਨਧੁਪਨਗੰਧਨਵ
 ਤਿਪੋਤਿਅੰਗਅੰਗਸੰਗਿਮਓਲੀ। ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਰਵੀਸੁਹਾਗਨਿਅਤਿਨੀਕ
 ਨੀਖਟੇਲੀ। ੨॥ ੩॥ ੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋ
 ਈ। ਜਥੇਤੇਭੇਟੇਸਾਧਦਇਆਰਾਤਥੇਤਦੁਰਮਤਿਦੁਰਿਭਈ। ਰਹਾਉ। ਪੁਰਨ
 ਓਸੰਪੁਰਨਸੀਤਲਸੰਤਿਦਇਆਲਦਈ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਅੰਕਾਰਾਤਲੇ
 ਸਗਲਖਈ। ੧॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੁਚਿਸੰਤਨਤੇਇਤੁਮੰਤੁਲਈ
 ਨਕਜਿਨਿਮਨੁਪਛਾਨਿਅਤਿਨਕਉਸਗਲੀਸੋਝਪਈ। ੨॥ ੪॥ ੯੦॥ ਬਿ
 ਲੁਮਤਲਾਪੁ ਕਿਆਤਮਜੀਅਜੰਤਥੇਚਾਰੇਬਰਨਿਨਸਾਕਹਏਕਰੋਮਾਈ
 ਮਮੋਹਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਬੇਅੰਤਠਾਕੁਰਤੇਗੀਗਤਿਨਤੀਪਾਈ। ੧॥ ਕਿਆਕਰੋ
 ਕਿਛੁਕਥਨੁਨਜਾਈ। ਜਤਜਤਦੇਖਾਤਤਰਤਿਆਸਮਾਈ। ਰਹਾਉ। ਜਤਮ
 ਆਨਦੁਤਜਮਸੁਨੀਐਤਤਮੇਰੇਪ੍ਰਭਤੁਤੈਸਤਾਈ। ਸਰਨਿਪਰਿਓਤਰਿਚਰਨ
 ਭਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਬੁਝਬੁਝਾਈ। ੨॥ ੨॥ ੫॥ ੯੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ
 ਅਗਮਰੂਪਅਥਿਨਾਸੀਕਰਤਾਪਤਿਤਪਵਿਤਇਕਨਿਮਖਜਪਾਈਐ। ਅਚਰ
 ਨਿਓਪਰਾਪਤਿਭੇਟੁਲੇਸੰਤਚਰਨਚਰਨਮਨੁਲਾਈਐ। ੧॥ ਕਿਤੁਬਿਧੀਐਕਿਤੁ

ਭੀਐ। ਕਤੁ ਸੁਰਜਨ ਕਿਤੁ ਜੁਗ ਤੀਧਿਆਈਐ। ਰਤਾਉ। ਜੋਮਾਨੁ ਖੁਮਾਨੁ ਖਕੀਸੇਵਾਓ।
 ਤੇਸਕੀਲਈਲਈ ਫੁਨਿਜਾਈਐ। ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਰਦਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੇਇਟੇ ਕਤੇਰੇਇ।
 ਨਾਈਐ॥ ੨॥੪॥੬॥੯੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਖ ਸੰਤ ਸਰਦਿ ਸੰਤ ਟਟਲਾਕਰੀ।
 ਤੁਬੰਧੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰੇ ਅਵਰੁ ਕਾਜ ਤੇ ਛੁਟਿ ਪਰੀ। ਰਤਾਉ। ਸੁਖ ਸਤਿ ਅਰੁ ਘਨੇ ਅ
 ਦਾ ਕੁਰੇਤ ਪਾਇਓ ਨਾਮੁ ਤਰੀ। ਐਸੇ ਤਰਿ ਰਸੁ ਥਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ
 ਜੀ॥ ੧॥ ਪੇਖਿਓ ਸੇਤਨੁ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੇ ਉਨ ਨ ਕਾਤੁ ਸਗਲ ਭਰੀ। ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਕਿਪੁ
 ਸੇਕਤੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ॥ ੨॥੫॥੭॥੯੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਖ
 ਨਾਨਕਿ ਅਕਤ ਤਾਉ ਕਿਅ ਕਤ ਤਾ। ਜਾਨ ਪ੍ਰਾਬੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਿਅ
 ਰਤਾਉ। ਅਨਥੇ ਲੋਕ ਉਤੁਪਿਛਾਨਹਿ ਜੋ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਤੇਤਾ ਰੇ ਮਨ ਕਾਇਕ
 ਰਉ ਛੁਡਕਹਿ ਜਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੁਨਤਾ॥ ੧॥ ਐਸੇ ਜਾਨਿਭਏ ਮਨਿ ਅਨਦਾਨ
 ਵੀਓ ਕਰਤਾ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆ ਰਾਤ ਰਿਗੁਨ ਕਬਹੂ ਲਤਤਾ॥ ੨॥੬॥੮
 ੯੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਖ ਨਿੰਦਕੁ ਐਸੇ ਤੀਤੁ ਰਿਪਰੀਐ। ਇਤਨੀ ਸਾਨੀ ਸੁਨ
 ਤੁ ਮਭਈ ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤਿ ਗਿਰੀਐ। ਰਤਾਉ। ਜਉ ਦੇਖੈ ਓਦ੍ਰੁ ਤਉ ਨਿੰਦਕੁ ਉਮਾਏ
 ਭਲੇ ਦੇਖਿ ਦੁਖ ਭਰੀਐ। ਆਠ ਪਤਰ ਚਿਤਵੈ ਨਹੀ ਪਤੁ ਚੈ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਮਰੀਐ
 ੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੈ ਅਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਉਠਰੀਐ। ਨਾਨ
 ਕ ਰਾਖਾ ਅਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਕਿਅ ਮਾਨ ਸਥ ਪੂਰੇ ਕਰੀਐ॥ ੨॥੭॥੯੫॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਖ ਐਸੇ ਕਾਦੇ ਭੁਲਿ ਪਰੇ। ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਮੁਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ਪੇਖ
 ਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਤਰੇ। ਰਤਾਉ। ਕਾਚ ਬਿਟਾਣੁ ਨ ਕੰਚਨ ਛਾਡਨ ਥੈਰੀ ਸੰਗਿ ਤੇਤਾ
 ਜਨ ਤਿਅਗਿ ਖਰੇ। ਤੇਵਨੁ ਕਉਰਾ ਅਨ ਤੇਵਨੁ ਮੀਠਾ ਬਿਖਿਅ ਮਹਿ ਲਪਟਾਇ ਜਰੇ॥ ੧॥
 ਅੰਧ ਕੁਪ ਮਹਿ ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭਰਮ ਗੁਬਾਰ ਮੇਤ ਬੰਧਿ ਪਰੇ। ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਤ ਦਇਆ
 ਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾਢੈ ਬਾਤ ਛਰੇ॥ ੨॥੮॥੧੦॥੯੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਖ ਮਨ ਤਨ
 ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਚੀਨਾ। ਭਏ ਅਨੰਦ ਧੀਮਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੇਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ। ਰਤਾਉ॥
 ਦਿਆਨ ਪਤੇ ਸਭ ਭਈ ਸਿਆਨ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ। ਤਾਥੇ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਾਤੁ

ਨਕਰਤੇਕਛੁਖੀਨਾ॥੧॥ ਬਲਿਜਾਵਉਦਰਸਨਸਾਧੁਕੋਜਿਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਨਾਮੁਦੇ
ਤੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਭਾਰੇਸੈਕੁਤੁਨਮਾਨਿਓਮਨਿਛੀਨਾ॥੨॥ ॥੧੧॥੮੭॥
ਮਤਲਾਪੁ ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰੀਰਾਖਿਲਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਨੋਜਨਾ
ਕੀਸੈਲੁਗਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਿਵੇਰੇਦੁਤਦੁਸਟਥੈਰਾਈਗੁਰਪੁਰੇਕਾਜਪਿਅਜਾਪੁ
ਕਰੈਕੋਈਬੇਚਾਰਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾਬਰਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ
ਚਰਨਕਮਲਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ ਤਾਕੀਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਦਾਸਜਾਤੇਉਪਰਿ
॥੨॥ ॥੧੨॥੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐ
ਮਾਜਗਮਰਾਕਛੁਦੁਖੁਨਬਿਆਪੈਅਗੈਦਰਗਤਪੁਰਨਕਾਮਾਗਤਉ
ਪੁਤਿਅਗਿਪਰੀਐਨਿਤਸਰਨੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਏਤੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਜਨਮਮਰ
ਕਟੀਐਠਾਸੀਸਚੀਦਰਗਤਕਾਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ ਜੇਤੁਮਕਰਹੁਸੇਈਭੁਲ
ਉਮਨਤੇਛੁਟੈਸਗਲਗੁਮਾਨੁ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਦਾਈਜਾਕਾਕੀ
ਗਲਜਤਾਨੁ॥੨॥ ॥੧੩॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ ਮਨਤ
ਤਰਿਤਰਿਪ੍ਰਭਅਹੀ॥ ਤਰਿਗੁਨਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਰਨਿਤਤਿਸੁਰਸਨਕਮੇ
ਛੁਨਾਹੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕੁਲਸਮੁਤਉਪਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਲ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਅਨਦਸੇਤੀਬਿਖਿਆਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥
ਨਪ੍ਰਭੁਕੋਥੋਧਿਥੁਪਾਏਭਵਸਾਗਰੁਪਰਿਪਰਾਹੀ॥ ਸੰਤਸੇਵਕਭਗਤਤਰਿਤਰੇ
ਕਮਨੁਲਾਗਾਏਤਾਹੀ॥੨॥ ॥੧੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ
ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮਾਰੇਰੰਗਾ॥ ਤੁਹੀਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤੁਹੀਵਸਹਿਸਾਧਕੈ
॥ ਰਤਾਉ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਨਿਵੇਜੇਠਾਕੁਰਨੀਚਕੀਟਤੇਕਰਤਿਗਾਜੰਗਾ॥੧॥
ਨਬਿਸਰੈਹੀਏਮੇਰੇਤੇਨਾਨਕਦਾਸਇਹੀਦਾਨੁਮੰਗਾ॥੨॥ ॥੧੫॥੧੦੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ ਅਚੁਤਪੁਜਾਜੋਗਗੋਪਲਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਗਿਧਿ
ਤਰਿਅਗੈਸਰਬਜੀਅਕਾਏਪ੍ਰਤਿਪਲਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥ
ਦਾਤਾਕਿਪਾਸਿੰਧੁਬਡੇਦਇਆਲਾ॥ ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਤਿਸਨੇਲੈ

ਕਲਾ ॥ ੧॥ ਦਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸੁਸੰਤਨਾਧਨ ਮਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜਾਚਿ
ਦਸੁ ਪੁਰਮਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲਾ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੬॥ ੧੦੨॥ ਬਿਲਵਲੁ

ਕਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮ
ਨਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਤੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੇ ਤੇ ਪੁਨਤ ਚਰਨ ਸੇਕੀ ਨੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਗਤੇ ॥

ਵਲਾ ਦੁਭਗੁ ਭਉ ਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਾਵਿ ਖਦੇ ॥ ੧॥ ਨਿਰਭਉ ਤੋਇ ਭਜਤੁ
ਦੀਸੈ ਏਤੁ ਪਦਾਰਥੁ ਬੁਝ ਭਭਾਗਿ ਲੇਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਸੁ ਨਨ

ਦਾਸ ਕੇ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੭॥ ੧੦੩॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਸੁਲਤੀ ਤੇ ਨਰਾ
ਕਾਖੁ ॥ ਸੁਲਤੀ ਕਾਤਾ ਬੁਕਤੀ ਨਪਤੁ ਚੈ ਸੁਲਤੀ ਤੋਇ ਮੁਆਨਾ ਪਾਕੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਠਿ

ਗੁਰੁ ਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿ ਆਖਿ ਨਮਤਿ ਤੋਇ ਗਇ ਅਧੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤ ਵਤ ਚਿਤ ਵ
ਪਚਿ ਅਜਿ ਨਿਰਚਿ ਅਤਿ ਨਿਦੀ ਨਾਧਾਕੁ ॥ ੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੁ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁਢੇਰੇ

ਦੇ ਆਸ ਭਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੇ ਪੂਰਨ
ਕੁ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੮॥ ੧੦੪॥ ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅ

ਪਿਵਰੈ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸ ਕੀ ਆਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰ
ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਓ ਆਪਿ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਪੇਰਾ ਥੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵ

ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ॥ ਚ
ਨਕ ਮਲਨਾਨਕ ਸਰਦਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੯॥ ੧੦੫॥

ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇਰਾ ਕੇ ਆਪਾ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ
ਨਾਗੇਰਾ ਮਨਾ ਮਤਿ ਰਦੇ ਮਤਿ ਜਾਪਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉ

ਚਰਨ ਵਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਆਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਭੁਟੀ ਮਨ ਤਨ ਸ
ਤੁਪਾ ॥ ੧॥ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ ਸਰਦਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ॥ ਭਗਤਿ

ਭਲੈ ਭੈਭੰ ਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪਾ ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੦॥ ੧੦੬॥
ਬਿਲਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੇ ਤਉ ਪਜਿ ਅਤਿ ਸਤਿ ਪਛਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸ
ਤਉ ਆਇ ਅਕੁਸਲ ਖੇਮ ਤੇ ਕਲਿਆਨਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੋਟਿਓ ਬਡ ਭਾਗੀ ਅੰਤ

ਰਜਾਮੀਸੁਘਜੁਸੁਜਾਨੁ॥ ਤਾਥਦੇਇਰਾਖੈਕਰਿਅਪਨੇਬਡਸਮਰਾਧੁਨਿਮਾਇਨੇ॥
 ॥੧॥ ਭੁਮਭੈਥਿਨਸਿਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪ੍ਰਗਟੇਚਾਨਦੁਸਾਸਿਸਿਨੇ॥
 ਧੇਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਦੁ॥ ੨॥ ੧੦੦॥ ੨੧॥ ੧੦੭॥
 ਤਲਾਪੁ ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੁਰੇ॥ ਤਲਤਪਲਤਪਾਰਬੂਤਮਸਵਾਰੇ॥
 ਏਸਗਲੇਪੁਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਤਜੇਮਜਨੁਤੇਵਤਸਾ॥
 ਆਵਲਨਾਦਰਤੇਥਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਦਕੇਮਿਟੇਬਿਸੁਰੇ॥ ੧॥ ਭੁਮਭੈਤੇ॥
 ਜਮਕੇਘਟਿਘਟਿਏਕੁਰਤਿਆਭਰਪੁਰੇ॥ ਨਾਨਕਸਰਦਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨੇ॥
 ਤਰਿਪੇਖਿਤੁਰੇ॥ ੨॥ ੧੦੦॥ ੨੨॥ ੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ ਦਰੁ॥
 ਤਦੋਖਨਸੇ॥ ਕਥਪੁਨਤੇਵਤੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੋਚਰਜੀਅਕੈਸੰਗਿਬਸੇ॥ ੧॥ ਰਹੁ॥
 ਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ॥ ਪੁਰਿਹਤੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ੧॥ ਕਿਆਗੁਦਤੇ॥
 ਮਾਗੀ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਏਤਿਚਿਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਕਿਰੋਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆ॥
 ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਤੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ੩॥ ਆਠਪਤਰਤੇਰਾਨਾਮੁਜਨੁਜਾਪੇ॥ ਨਾਨਕ॥
 ਤਿਲਾਈਪ੍ਰਭਿਅਧੇ॥ ੪॥ ੧੦੦॥ ੨੩॥ ੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ ਦਰੁ॥
 ਜੋਬਨੁਚਲਤਗਇਆ॥ ਰਾਮਨਾਮਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਥਿਕਾਰਨਿਸਿਭੇ॥
 ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੇਜਨਨਿਤਖਾਤੇਮੁਖਦੰਤਾਘਸਿਖੀਨਖਇਆ॥ ਮੇਰੇ॥
 ਕਰਿਕਰਿਮੁਠਉਪਾਪਕਰਤਨਤਪਰੀਦਇਆ॥ ੧॥ ਮਤਥਿਕਾਰਘੋਰਦੁਖਸਾ॥
 ਸੁਮਤਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਪਇਆ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਨਾਨਕਸੁਆਮੀਕੀਬਾਤਪਕਰਿਪ੍ਰਾ॥
 ਲਇਆ॥ ੨॥ ੧੦੦॥ ੨੪॥ ੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ ਅਧਨਪ੍ਰਭੁ॥
 ਆਚੀਤਿ॥ ਦੁਸਮਨਦੁਸਟਰਤੇਏਖਮਾਰਤਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ ਮੇਰੇਭਾਈਸੀਤ॥
 ॥ ਗਈਥਿਅਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਕਰਤਾਰੀ॥ ਸੰਤਿਸੁਖਅਰੁ॥
 ਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਰਿਦੇਉਰਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਰਾਸਿਪ੍ਰਭਤੇਗੀਤੁਸਮਰੇ॥
 ਮੀਸੇਰਾ॥ ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਰਾਖਨਤਾਰਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਏਚੇਰਾ॥ ੨॥ ੨੩॥
 ੧੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਪੁ ਗੋਬਿੰਦੁਸਿਮਰਿਤੇਅਕਲਿਆਦੁਮਿਟੇ॥

ਇਆਸੁਖਸਾਚਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਅ ਜਾਨਾ ਭਾਗਉ ॥ ਜਿਸਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੀ ਕੀਏ
ਭੇਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀਆ ਪੇਰਾ ਖੀਭੈ ਭੰਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰ
ਭਾ ॥ ੧ ॥ ਭਈ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦੁਸਟ ਦੁਤਤ ਰਿਕਾਢੇ ਢਾਇ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੰ
ਨੇਗਨਾਨ ਕਜੀਏ ਤਰਿ ਗੁਣ ਤਵ ਖਾਇ ॥ ੨ ॥ ੨੪ ॥ ੨੬ ॥ ੧੧੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ
ਪਰਬੁਤਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਾਧੂ
ਨੰਡਾਲਾ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਦੇਖਿ ਸਗਲੇ ਭਏ ਰਵਾਲਾ ਕੰਠਿ ਲਾ
ਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਉਪਰਿ ਲੀਏ ਲਾਇ ਅਪਨੈ ਪਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤੀ ਸਲਾਮਤਿ ਮਿਲਿ ਪਰਿਅ
ਕਕੇ ਮੁਖ ਤੋਏ ਕਾਲਾ ॥ ਕਤੁਨਾਨ ਕਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾਗੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿ
ਭਾ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ੨੭ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਮੁਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬ
ਰਤਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਨਤੁ ਏਢੇ ਰੀਨ ਢੁਟੈ ॥ ਐਸੀ ਸਾਧੋ ਖਿਚਤਨੀ ॥ ੧ ॥ ਦਿਨ ਸੁਰੈ ਨਿਮਨ
ਉਬਸਤੁ ਏ ॥ ਤੁਕਰਿ ਕਿੰਪੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥ ੨ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ॥
ਕਥਕਥਾ ਜਾ ਕੀਥਾ ਤ ਸੁਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਦਾਸ ਨਿਦਾ ਸੁਕਤੀ ਅਤਏ ॥ ਮੋਤਿ ਕਰਤੁ
ਪੁਰਾ ਕੁਰ ਅਪਨੀ ॥ ੪ ॥ ੨੬ ॥ ੨੮ ॥ ੧੧੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਤਰਿਕੇ ਚ
ਜਪਿ ਜਾਉ ਕੁਰ ਬਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਤਮ ਪਰਮੇ ਸੁਰਤਾ ਕਾਤਿ ਰਦੈ ਪਰਿਮਨ ਪਿ
ਨੁ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਾਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਤੰਨੁ
ਰਜਨ ਰਵਤੁ ਏ ਕੁਨਾਰਾਇਲੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਤ ਪਾਵਤੁ ਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ
ਉਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ਆਏ ਤੁਨਿ ਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿੰਪੁ ਨਾਨ
ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੨੭ ॥ ੨੯ ॥ ੧੧੫ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿ
ਗੁਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੈਜੈ ਕਾਰੁ ਤੇ ਅਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਤਮ ਮੇਰੇ ਤਾਰਣ ਤਰਣਾ ਰਤਾਉ ॥
ਨ੍ਰੰ ਭਗਪੁਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੈਖਣ ਭਰਣਾ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਤਰਿਕੇ ਚਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀ ਅਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕ
ਰਣਾ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖ ਦਾਅਇ ਆਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣਾ ॥ ੨
੨੮ ॥ ੩੦ ॥ ੧੧੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ਦ

ਮੈਨਾਤੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਈ ਘੈ ਨਿਰਗੁਨ ਉਘੈ ਜਗੁ ਨ ਕੇ ਲਖਾਇ
 ਆਮੀ ਮੇਰਾ ਰਹਾਉ ਆਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਥਾਤ ਰਿਛੁ ਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ
 ਰਾ ਆਪੇ ਟੀਰਾ ਜਨ ਆਪੇ ਟੀਰਾ ਇ ਆ ਕਤ ਕਤ ਠਾ ਕੁਰੁ ਕਤ ਕਤ ਚੇਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲ ਬੰਚਾ ਜਤ ਜਤ ਪੇਖ ਉਤਤ ਤਤ ਨੇਰਾ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇ
 ਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਨਹੀ ਅਨ ਤੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੧੭ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ
 ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਾ ਛਾਕ ਨ ਛਾਕਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸੇਤਿ ਅਪਰਾ
 ਚਰਨਾ ਰਹਾਉ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੇਤੁ ਮਜਾ ਨਿਓ ਪਿਓ ਠਉਰੁ ਨਾ ਟੀਕੁ ਢੀਰੁ
 ਆਬ ਧਰਤਾ ਪੁਸੁ ਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਰੋ ਕੋਟਿ ਅਪਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਤਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚਮਕੈ
 ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ ਤੁਮ ਰੋ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿ ਤਉ ਧਰਨਾ ਕਰੁ ਲਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾ ਲਛਿ
 ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਦਰਸਨਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੧੮ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ
 ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਤਿ ਕਰਤਾ ਸੰਤ ਤਚਰਣ ਤਮਾਰੇ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਪੂਰਿ
 ਰਹਾਉ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਟੀ ਅਰੈ ਬਾਸੈ ਤਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਤਾ ਤਸ
 ਚਨਿ ਵਾਰਤੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੇ ਭਰਮਾ ਤੇ ਮਿਜਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰਤੁ ਸੇਈ ਭੁ
 ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧ ਦੁਰਿਟ ਰਤਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਟੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲੋ
 ਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੧੯ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ ੫ ਐਸੀ ਚੀਖ ਅਪਾ
 ਉਮੰਗਾ ਤੁਮ ਰੋ ਪਿਆਨੁ ਤੁਮ ਰੋ ਰੰਗਾ ਤੁਮ ਗੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮ ਰੋ ਅੰਗਾ
 ਜਨ ਕੀਟ ਤਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਉਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ ਕੇ ਸੰਗਾ ਜਨ ਚਰਨ
 ਖਿਮਾ ਬੇਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ
 ਲਾ ਮਹਿ ਮਾਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਟੀਰ ਬਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨ
 ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਤੇਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧੨੦ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲੁ
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਮ
 ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਰਹਾਉ ਮੋਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਾ ਟੀਕੇ ਈ ਪਤੁਰਿ
 ਉਤੁ ਮਗੀ ਪਾਲਾ ਤੁਮ ਗੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਟੀ ਜਨ ਤੁਜੀ ਉਪਿੰਦੁ ਸਭੁ ਤੁਮ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਥੇਲਤ ਹੀ ਜਾਨਤੁ ਤਾਲਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਤੇਇਹ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੨੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫
 ਜਦ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ ਸਾਥਾ ਤੁਹ ਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਨ ਮੋਹਨੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨ ਸਗਲ ਅਕ
 ਨੁਭਿ ਰੰਗੇ ਤੇਰਾ ਉਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥਾ ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮ
 ਨੁ ਅਪਿਓ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇਰਾ ਖੇਤਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤ
 ਜੇ ਮਰਤ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਲਾਥਾ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਸੇਵਾ ਅਵਰ ਸਿਅ ਪ੍ਰਸਗ
 ਕਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੨੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਥਤੁ
 ਜਾਗਤੁ ਉਰਿ ਲਾਗਤੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰਤੁ ਗਰਤ ਉ
 ਚਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰੇ ਤਮਰੇ ਦੇਖ ਰਿਦੈ ਮਤਿ ਧਾਰਤੁ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਿ
 ਸੁਖੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤਉ ਮੈ ਪਟਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਨ ਮੀਨ ਕਤ ਜੀਵਨ
 ਬਿਨੁ ਰਤਨੁ ਕਤ ਥਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨ ਕੀਪੇ ਖਿਦਰ ਸੁਸੁ
 ਮੀ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ੭ ॥ ੧੨੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲੁ
 ਏਅਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੁਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ਗਰਤ ਉਮਨਿ
 ਗਵਿਗਤਿ ਅਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੁ ਖਦਰ ਦਸਗਲੀ ਮਟਿਗਇਆ ਸੰਤਿ ਸਤ ਜਾਨੰ
 ਕੁਲ ਗਾਏ ਦੁਤ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤੋਏ ਥਇਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਢੁਨ ਬੀਚਾਰਿ
 ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲਇਆ ਅਤੁਲ ਬਡਾਈ ਅਚੁਤ ਅਭਿਨਾਸੀ ਨਾਨਕ ਉ
 ਚੇਤ ਰਿਕੀਜ ਇਆ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੨੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ
 ਗੁਨੈ ਸੋਯ ਕਰਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਿਭਰੇ ਸੋ ਗਰਤ ਉ
 ਨਿਮਰਨੁ ਨ ਹੀ ਅਵਤਰਿ ਰਤ ਮਦ ਮਾਵਤ ਅਧਿਕ ਮੋਹਾਵਤ ਪਾਪ ਕਮਾਵਤ ਬੁਝੇ
 ਨੇ ਸੋ ॥ ੧ ॥ ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਤੁ ਜੈ ਸੋ ਸਵ ਕਲੇਸ
 ਸ ਅਪਖੰਡ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਦਰਸਦਿ ਸੋ ॥ ੨ ॥ ੯ ॥ ੧੨੫ ॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਖ ਦੇ ॥ ਘਰੁ ੯ ਆਪਤਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ॥
 ਬੇਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ਤਬ ਤੇ ਦੇਖ ਗਏ ਗਰਤ ਉਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿ

ਬਿਖਿਆਰਾ
 ਤਾਸੁ ਆਨਾ ਸੋ
 ਅਉਧਾ ਬਿਤਾਵਤ

ਰਾਨੀਸਾਧਤਸਰਨਪਏ। ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇਰੋਗਥੇ।
 ਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਗਾਥੇਧਰਿਦਏ। ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਪੁਗਥੇਭੇਟਿਓ।
 ਰੇਤਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੨੬॥ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾਪ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ।
 ਨਭਏਗੁਰਪੁਰੇਤਬਮੇਰੀਅਸਪੁਨੀ। ਰਤਾਉ। ਪੀਰਗਈਬਾਧੀਮਨਿਓ।
 ਅਨਦਧੁਨੀ। ਉਪਜਿਓਚਾਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਰਤਨਜਾਇਖਿਨੀ।
 ਭਗਤਅਨਿਕਜਨਤਰੇਸਿਮਰਤਿਅਨਿਕਸੁਨੀ। ਅੰਪੁਲੇਟਿਕਨਿਰਧਨਪੁ।
 ਭਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੧੨੭॥ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾਪ
 ਘਰੁ੧੨ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਮੋਤਨਨੀਦਨਅਵੈਤਵੈਤਾਰਕਾ।
 ਅਭਰਨਕੀਨਾ। ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ। ਕਬਘਰਿਅਵੈਗੀ। ਰਤਾਉ।
 ਤਾਗਨਿਚਰਨਸੀਸੁਧਰਿ। ਲਾਲਨੁਮੋਹਿਮਿਲਾਵਤੁ। ਕਬਘਰਿਅਵੈਗੀ।
 ਤੁਸੇਹੇਗੀਮਿਲਨਥਾਤਕਤਉਸਗਰੇਅਤੰਮਿਟਾਵਤੁਤਉਪਰਤੀਲਾਨੁ। ਪਾਵੁ।
 ਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਤੁ। ਅਨਦਰੁਪਧਿਆਵਤੁ। ਨਾਨਕਦੁਆਰੈਅਵੈਓ।
 ਲਾਲਨੁਪਾਇਓਗੀ॥ ੨॥ ਮੋਤਨਰੁਪੁਟਿਖਾਵੈ। ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਤਾਵੈ। ਸਭੇ
 ਖਾਬੁਝਾਨੀ। ਅਬਮੈਸਤਜਿਸਮਾਨੀ। ਮੀਰੀਪਿਰਤਿਕਤਾਨੀ। ਮੋਤਨੁਲਾ
 ਇਓਗੀ। ਰਤਾਉਦੁਜਾ॥ ੨॥ ੧੨੮॥ ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾਪ ਮੋਹੀ
 ਇਦਰਸਨਪਾਵਤੋਤਾ। ਰਾਚਤੁਨਾਥਤੀਸਤਾਈਸੰਤਨਾ। ਅਬਚਰਨਗੇਤਾ।
 ਅਤੇਮਨਅਵਰੁਨਭਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾਵੈਉਰਉਓਅਲਿਸਕਰੰਦਕਮਲੀ।
 ਅਨਰਸਨਤੀਚਾਏਏਕੈਤਰਿਲਾਏ॥ ੧॥ ਅਨਤੇਟੁਟੀਐਓਖਤੇਭੁਟੀਐ।
 ਰਸਪੁਟੀਐਸੰਗਿਸਾਪੁਉਲਟੀਐ। ਅਨਨਾਤੀਨਾਤੀਰੇ। ਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਚਰਨ
 ਤੇ॥ ੨॥ ੧੨੯॥ ੧੪੬॥
 ॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਅਜਾਮੇਲਗਨਕਾਜਿਤਸਿਮਰਤਿਮੁਕਤਿਭਏਜੀਅਜਾ
ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ੧॥ ਅਚਲਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਓਜਗਤਜਾਤਿ
ਨੀਨਾਨਕਕਤਤਭਗਤਰਛਕਤਰਿਨਿਕਟਿਤਤਿਤੁਮਮਾਨੇ॥ ੨॥ ੧॥

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਤਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ ਭਗਤਿਬਿਨਾਸੰ ਸਾਨਤ
ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਤਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ ਭਗਤਿਬਿਨਾਸੰ
ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਤਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ ਭਗਤਿਬਿਨਾਸੰ

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ
ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ
ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ
ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ
ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ

ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ
ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ
ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ
ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾਟ॥ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਤਨਰਜ

ਮਨੁ ਮਿਖਤੁ ਉਮੈ ਪਤਿਗਵਾਈ

ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਥਨੀ ਤੈ ਪਰਗਤ ਤਨ ਤੋਈ ॥ ਨਾਵੁ ਤੁਝੁ ਲੇਖਿ
॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿ ਓਸਰ ਜਾਲਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਅਪਿ ਰਹਿ ਓ ਬਿਖੁ
ਅੰਜੋ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ੪ ॥ ਸੋਗਿਆਨੀ ਜਿਨਿ
ਵਲਾਈ ॥ ਅਪੇਕਰੈ ਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਪੇਦੈ ਵਡਿ ਆਈ ॥
ਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਟੁਠੇ ਕੁਚਲਾ ਕਢੋਤਿ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਰਾਨੈ ਭੁਭ
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥ ੬ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਮੰ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਤਮਾ ਕਰਮੰ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਸਤਾਮੰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੁਟੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ
ਮੁਸਚੀ ਪਤਿ ਪੁਜਾ ॥ ਕਿ ਸੁਵੇਖਾਲੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੁਜਾ ॥ ਦੇਖਿ ਕਤ ਉਭਾਵੈ ਮਨਿ
ਨਕੁ ਕਤੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੧
ਤਿਆ ਮਨ ਸਾਕਰੈ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਤੇ ਰਿਪੁ
॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿ
ਨੁਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਰਹਤਾ ਉ ॥ ਕੀਰਤਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੋ
ਲੋਕੰ ॥ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਖਾਰੁ ਖਾਰੁ ਰਲੈ ਸਭੁ ਫੈਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਠੈ
॥ ੨ ॥ ਗੀਤ ਗਾਘਨ ਤਾਲ ਸਿਕੁਰੈ ॥ ਤ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈਦੁਰੈ ॥ ਦੁਜੀ ਦੁ
ਦਰ ਦੁਨ ਜਾਇ ॥ ਢੁਟੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦਾਰੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਧੋਤੀ ਉਜਲ ਤਿਲ
ਮਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜ ਤਿਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ
ਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥ ੪ ॥ ਸੁਕਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧ ਭਮੰ ਜਾਰਾ ਪੁ
ਢਾਨਿ ਚੰਡ ਭਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਤੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈ ਐ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿ
ਐ ਜਾਈ ਐ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲੈ ਤੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰ
ਚੀ ਦਰਗਤ ਪੁਛਨ ਤੋਇ ॥ ਮਾਨੇ ਤੁਕ ਮੁਸੀ ਟੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿ
ਕਉ ਜਾਵੈ ॥ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਵੈ ॥ ਤੁਕ ਮੁਪਛਾਵੈ ਸਚੈ ਦਰਿ
ਲਬਿ ਕਾਲ ਸਥਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀ ਤੁਜਾਵੈ ਸਭੁ ਰਿਸਕਾ ॥ ਤਨੁ
ਪੈ ਤੈ ਇਤੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਓ ਤੁ ਅਵੈ ਨਾਓ ਤੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੩

ਘਰੁ ੧੦

ਜਗੁ ਕਉ ਅਮੁਖਿ ਚੁੰਚਗਿ ਅਨਾ ਅੰਤਰਿ

ਪਦੀਆ॥

ਭੁਭੁਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਾਤਗੁ ਨਿਦਾਨਿ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵ
 ਨੀਚੀਤਿ॥ ਗੁਰੁ ਭੈਟੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤੋਰੁ ਸੁਹੁ ਪਰੀਤਿ॥ ਰਤਾਉ॥
 ਭਕਤਿ ਆਸਾ ਕਰਕ ਮਾਵਤੁ॥ ਸਥਦੁ ਚੀਨਿ ਸਤ ਜਪ ਆਵਤੁ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ
 ਭਈ ਪਾਵਤੁ॥ ੨॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ॥
 ਘਰੁ ਮਤਲੁ ਠਉ ਰੁਕੈ ਸੇਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀ ਐ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਘਟ ਘ
 ਠ ਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਤਿਸੁ ਨ ਲਿਕਿ ਅਚਲੈ ਪਤਨਾਮੀ॥ ੪॥ ਸਚ
 ਮੁਸਚੈ ਸਥਦਿ ਜਾਨੈ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸ
 ਜਦਾ ਵਖਾਨੈ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐ ਦੁਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ॥ ਅਉ ਗੁਣ ਕਾਟਿ
 ਪਾਮਤਿ ਖਾਈ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋ ਤੀਜੋਤਿ ਸਮਾਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ
 ਤੇਵਰਿ ਆਈ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥
 ੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਅਕਰ ਲੀਸਾਰੁ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਅਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਨਾ
 ਕੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ ਆਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪

ਅਸਟਪਦੀ

ਘਰੁ ੧੧

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਰਸੁ ਗੀ

ਨਾ॥ ਗਵਈਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋ ਤੀਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ॥
 ੧॥ ਮੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ॥ ਰਤਾਉ॥ ਏਕੁ ਗਿਰਤੁ ਦਸਦੁ ਆਰਤੈ ਜਾਕੈ ਅ
 ਨੇ ਸਿਤ ਸਕਰ ਪੰਚਚੋਰ ਲਗਈਆ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਤਿਰਿਲੇ ਜਵਤਿ ਮਨ
 ਮੁਖੰ ਪੁਲੇਖ ਬਰਿਨ ਪਈਆ॥ ੨॥ ਕੰਚਨ ਕੇਟੁ ਬਤੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿ ਆਜਾਗੇ ਗੀ
 ਨਨ ਤਤਿਲਿ ਵਲਈਆ॥ ਤਸਕਰ ਤੇਰੁ ਅਏ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰਕੈ ਸਥਦਿ ਪਕਜਿ ਬੰ

ਧਿਪਈਆ॥ ੩॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪੇਤੁਭੈਤਿਥਾਖੇਵਟੁਸਥਦੁਗੁਰੁਪਾਰਿਦੇ
 ਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇਜਿਨਾਵੈਨਾਕੋਤਸਕਰੁਚੇਹੁਲਾਗਈਆ॥ ੪॥ ਤਰਿਗੁਲਕਰੁ
 ਦਿਨੁਰਾਤੀਮੈਤਰਿਜਸੁਕਤਤੋਅੰਤੁਨਲਾਤੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਆਇਕਤੁਪਾ
 ਮਿਲਉਗੋਪਾਲਨੀਸਾਨਬਜਈਆ॥ ੫॥ ਨੈਨੀਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨੁਰਿਪਤੈਸੁਵਾ
 ਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਈਆ॥ ਜੁਨਿਸੁਨਿਆਤਮਦੇਵਤੈਭੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਾਮਗੋਪਾਲ
 ਆ॥ ੬॥ ਤੈਗੁਣਮਾਇਆਸੋਤਿਵਿਆਪੇਤੁਗੀਅਗੁਲੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਲੀਆ
 ਟਿਸਭਸਮਕਰਿਜਾਏਨਦਗੀਅਵੈਸਭੁਬੁਤਮੁਪਸਰੰਆ॥ ੭॥ ਗਮਨਾ
 ਸਥਾਈਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਅਲਖੁਲਖਈਆ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਦਿਅਲਾਭਦੇ
 ਇਤਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥ ੮॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੪ ਤਰਿਤਰਿ
 ਤਲਜਲੁਪਿਆਵਤੁਤਰਿਚੰਦਨਵਾਸੁਸੁਗੰਧਗੰਧਈਆ॥ ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿ
 ਦੁਪਾਇਆਮੈਤਿਰਭੁਪਲਾਸਸੰਗਿਤਰਿਭੁਤੀਆ॥ ੧॥ ਜਪਿਜਗੰਨਾਬਜਰਦੰ
 ਟੀਆ॥ ਸਰਦਿਪਰੇਸੇਈਜਨਉਬਰੇਜਿਉਪ੍ਰਤਿਲਾਦਉਧਾਰਿਸਮਈਆ
 ਭਾਰਅਠਾਰਮਤਿਚੰਦਨੁਉਤਮਚੰਦਨਨਿਕਟਿਸਭਚੰਦਨੁਤੁਈਆ॥ ਸਕਤ
 ਸੁਕਤੁਏਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਵਿਛੜਿਦੁਰਿਗਈਆ॥ ੨॥ ਤਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਾ
 ਏਸਭੁਥਿਧਿਤਰਿਤਰਿਅਪਿਬਨਈਆ॥ ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੁਕੰਚਨੁਤੈਵੈ
 ਖਿਆਸੁਮਿਟੈਨਮਿਟਈਆ॥ ੩॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈਸਾਗਰਭਰੰ
 ਰਖੁਲਈਆ॥ ਗੁਰਚਰਣੀਇਕਸਰਧਾਉਪਜੀਮੈਤਰਿਗੁਲਕਤਤੋਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾ
 ॥ ੪॥ ਧਰਮਥੈਰਾਗੁਨਿਤਨਿਤਤਰਿਧਿਆਏਮੈਤਰਿਗੁਲਕਤਤੋਭਾਵਨਿਕਤੀਆ
 ਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਕਤੀਐਤਰਿਪਾਰੁਨਪਾਵੈਪਰੈਪਰਈਆ॥ ੫॥ ਸਾਸਤਥੈਦੁਪ
 ਰਤਿਧਰਮਕਰਤੁਖਟੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡਿਭਗਮਿਵਿਗੁਤੇਭੈ
 ਵਭਾਰਿਭੁਡਈਆ॥ ੬॥ ਨਾਮੁਜਪਤੁਨਾਮੇਗਤਿਪਾਵਤੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
 ਤਉਮੈਜਾਇਤਨਿਰਮਲੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਈਆ॥ ੭॥ ਇਤੁ
 ਰੁਪਸਭੁਤੇਰਾਜਿਤੁਲਾਵਤਿਸੇਕਰਮਕਮਈਆ॥ ਨਾਨਕਜੰਤਵਜਾਏਵਾਜਿਤਿ
 ਤੁਰੰਚਲੀਆ

ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾ ੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਆ ਤਉ ਬਲਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਪੁਰਖ ਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਦਿਵ ਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿਤ ਰਿਨਾ
ਜਮ ਈਆ ॥ ੧ ॥ ਜਨ ਕੀਟੇ ਕਤ ਰਿਨਾ ਮੁਟਿ ਕਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧਰਲਾ ਗਾਜਾ ਵਾਗੁ
ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਤਰਿ ਦੁਲੀਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਇਤੁ ਸਗੋਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਮਥਿ
ਤੁਕਛ ਈਆ ॥ ਲਾਲੁ ਜਵੇ ਤਰਨਾ ਮੁਪ੍ਰਗਾ ਸਿਆ ਭੈਰਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਅਈਆ ॥ ੨ ॥ ਦਾ
ਨੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਤੇ ਇਰਤੀ ਐ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਈਆ ॥ ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਅਗੰਧ ਪਰਉ
ਗੁਰ ਅਗੋ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਅਕ ਬੁਕਥ ਈਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਤ ਵਿਆਪੇ ਇਤੁ ਮ
ਸਿਨ ਜਲ ਤਤਿ ਖਈਆ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ
ਬਟਿ ਬੁਝੀਆ ॥ ੪ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਨਤ ਦਸ ਬਦ ਧੁਨਿ ਤੁਰਵ ਜਈ
ਆ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਣ ਤਰਿਤਾਲ ਪੂਰੀਆ ॥ ੫ ॥ ਤਰਿ
ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰਦੁ ਐ ਅਤਿ
ਰਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਤੀਸੁ ਖੁਲੀਆ ॥ ੬ ॥ ਮਨ ਤਹਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਜਿਉ ਥਾ
ਕਥਾ ਲੁਘਰਉ ਸਰਈਆ ॥ ਆਵੈ ਲਤ ਰਿਸ ਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਚਹਿ
ਈਆ ॥ ੭ ॥ ਤਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿ ਤੈ ਆਪੇ ਇਤੁ ਜਗੁ ਤੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥ ਜਿਉ
ਲਤ ਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲ ਤਿਸ ਮਾਵ ਤਿਨ ਨ ਕਾਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥

ਬਿਲਵਲੁਮਤਲਾ ੪

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਭ

ਜਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਦ ਦੇ ਉਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥ ੧ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਭਿਮਿ ਲਿਹੀਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਮਧ ਸੁਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾ
ਚੁਰ ਰਖੇ ਖਈਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਜੈ ਗਿਰ ॥ ਸਤੁ ਭਇਆ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੁ ਆ
ਟੈ ਕੈਨਟਿ ਕਈਆ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ
॥ ੨ ॥ ਪੀਆ ਪੂਤ ਢੇਰਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਆਸ ਆਸ ਮਨਿ ਬਤੁ ਤੁਕਰੀਆ ॥ ਆਸ ਆਸ
ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸੁ ਖੁਲੀਆ ॥ ੩ ॥ ਉਪਜੀਤ ਰਕਤਿ ਗੰਥ ਰੂਤੇ ਆਮ
ਨੁ ਦਠੈ ॥ ਸਚ ਲਿਚ ਲਿਗਵਨੁ ਕਰੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਵਨੁ ਕਰੈ ਬੁਝੈ ਨਹੀ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾ
ਈ

ਧਦਇਆਪੁਰੁਲੀਆ॥੪॥ਆਸਦਸਿਪਸਿਖਤਿਬਹੁਤੇਗਮਨਿਮਾਗਤਿ
 ਟਕਚੇਟਕਈਆ॥੫॥ਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸੰਤਿਨਅਵੈਮਿਲਿਸਾਧੁਤ੍ਰਿਪਤਿ
 ਧਿਪਈਆ॥੫॥ਅਰੰਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਰੁਜਸਭਿਵਰਨੁਪਜੀਅਜੰਤੁ
 ॥ਸਾਧੁਸਰਦਿਪਰੈਸੋਭਿਥੈਰੇਖਤੀਬ੍ਰਾਤਮਦੁਸੁਦੈਸੁਚੰਡਾਨੁਚੰਡਈਆ॥੬॥
 ਜੈਦੇਉਕੰਥੀਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਰਵਿਦਾਸੁਚਮਿਆਰੁਚਮਈਆਜੋਜੋ
 ਧੁਜਨਸੰਗਤਿਧਨੁਪੰਨੁਜਟੁਸੈਦੁਮਿਲਿਆਤਰਿਦਈਆ॥੭॥ਸੰਤਜਨਕੀ
 ਰਖਾਈਭਗਤਿਵਛਲੁਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਈਆ॥ਨਾਨਕਸਰਦਿਪਰੈਜਗਜੀਵ
 ਤਰਿਕਿਪਾਧਾਰਿਰਖਈਆ॥੮॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੪ ਅੰਤ
 ਆਸਉੰਠੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੁਦਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲਗਈਆ॥ਮਨਕੀਬਿਰਹ
 ਜਾਏਅਵਰੁਕਿਜਾਏਕੋਪੀਰਪਰਈਆ॥੧॥ਗਮਗੁਰਿਸੇਤਨਿਸੇਤਿਮਨੁਕੰਥ
 ਉਅਕਾਲਬਿਕਾਲਭਈਗੁਰਦੇਖੇਤਉਲੇਟਪੋਟਤੋਇਪਈਆ॥ਰਤਾਉ॥ਰੁ
 ਖਤਠਿਰਉਸਭਿਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖਨਕੋਬਤੁਤਮਨਿਚਈਆ॥ਮਨੁ
 ਕਾਟਿਦੇਉਗੁਰਅਗੈਜਿਨਿਤਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ॥੨॥ਕੋਈ
 ਸਾਦੇਇਪ੍ਰਭਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਈਆ॥ਮਸਤਕੁਕਾਇ
 ਰਲਾਤਲਿਜੋਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਮਿਲੀਮਲਈਆ॥੩॥ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਤਮਪ੍ਰ
 ਧਤਗੁਣਕਾਮਦਕਰਿਤਰਿਪ੍ਰਭੁਲੀਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਉਅਕਾਨਮੁਗ
 ਤੁਏਸਰਦਿਪ੍ਰਭੁਤਿਸੁਪਾਢੈਪਈਆ॥੪॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਪ੍ਰਭਖੁਸੀ
 ਦੀਪਕਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਈਆ॥ਰਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਤਮਤਿਸੁਆ
 ਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੫॥ਤਰਿਤਰਿਤਾਰੁਕੰਠਿਤੈਬਨਿਆਮਨੁਮੋਤੀਚੁਰੁਵਰੁ
 ਤਨਈਆ॥ਤਰਿਤਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਨਸਕੈਬਤੁਤਮਨਿਭ
 ॥੬॥ਕਏਪ੍ਰਭੁਅਵਰੁਅਵਰੁਕਿਛੁਕੀਜੈਸਭੁਬਾਦਿਸੀਗਾਰੁਛੋਕਟਛੋਕਟਈ
 ਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਦਕੈਤਈਪ੍ਰਭੁਲੀਓਸੁਤਾਗਨਿਸੁਕਮੁਖਿਪਈਆ॥੭॥ਤਨ
 ਅਗਮਗੁਸਈਕਿਆਤਮਕਰਤੋਰੈਵਸਿਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰੁਰੁਖਿ

ਨਕਤਰਿਗੁਰਸਰਦਿਸਮਈਆ॥੮॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੪ ਮੈਮਨਿ
ਨਿਪੇਮੁਅਗਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਤੁਤੁਓਰਈਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾ
ਪੁਰੀਜਿਉਚਾਤਿਕੁਪਿਉਬੁੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਤਰਿਕਥਾਸੁਨਈ
ਸਤਿਗੁਰਦਇਅਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਕੇਲਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥
ਤਉਗੈਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੇਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕ
ਦੇਖਦੇਖਿਭੁਲਾਨੇਮੈਤਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੨॥ਤਉਖਿਨੁਪਲੁਰ
ਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆ
ਨੋਇਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤਿਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿਨੁਤਰਿਕੇਦੁਈਆ॥੩॥ਕੋਈਆਨਿਆਨਿਮੇ
ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਵੈਤਉਤਿਸੁਵਿਟਤੁਬਲਿਬਲਿਘੁਮਿਗਈਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਕੇਵਿਭੁ
ਜਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਵਈਆ॥੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੇਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁ
ਮਤਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਰਦਿਜੇਆਵੈਪ੍ਰਭੁਅਇ
ਨਲੈਖਿਨੁਢੀਲਨਪਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਿਆਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕ
ਟੁਲੇਕੁਈਆ॥ਬੇਸੁਆਕੈਘਰਿਬੇਟਾਜਨਮਿਆਪਿਤਾਤਾਤਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ
੬॥ਪੁਰਬਜਨਮਿਭੁਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਭੁਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭ
ਤਿਭੁਗਤਿਕਰਤੇਤਰਿਪਾਇਆਜਾਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੭॥ਪ੍ਰਭਿਆ
ਇਆਇਮਤਿੰਦੀਪੀਸਈਆਪੇਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰ
ਪਾਗੀਬਾਤਪਕਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੮॥੬॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੫
ਅਸਟਪਈਆ॥ ਘਰੁ ੧੨ ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਤੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੀਉਪਮਾ
ਤਨਕਤੀ॥ਤਜਿਆਨਸਰਦਿਗਤੀ॥ਰਤਾਉ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਅਪਾਰਾ॥ਤਉ
ਉਸਦਬਲਿਤਾਰਾ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਤਾਤਿ॥ਤਜਿਆਨਕਤਤਿਨਜਾਤਿ॥੧॥ਤ
ਨਾਮਸਨਾਕਤਨਾ॥ਮਲਪਾਪਕਮਲਦਤਨਾ॥ਚਜਿਨਾਵਸੰਤਉਧਰੀ॥ਭੈਤੇਰੇਸਾ

ਗਰਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਮਨਿ ਰੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਇਤ ਸੰਤ ਨਿਗਮ ਲਗੀ ਰਿ॥ ਤਜਿ ਗਏ ਪ੍ਰੇਮ
ਗਾਤਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀ ਐਵਿ ਸਮਾਦਾ॥ ਚਖਿ ਆਨਦ ਪੁਰਾ
॥ ਨਤ ਰੋਲੀ ਐਇ ਤਉਤਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਚੀਤਾ॥ ੪॥ ਤਿਨ ਨਾਤਿਨ ਰਕੇ
ਤਸਿ ਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥ ਤੇਜ ਮੁਨ ਪੇਖਿ ਨੈਨਾ॥ ਸੁਨਿ ਮੇਰੇ ਅਨਤ ਬੈਨਾ॥ ੫॥
ਰਵਿ ਸੁਰਗੁ ਪਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਵਸਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਤਰਿ ਨਿਗਮ ਲਗਤਿ ਨ ਭੇਦ
ਰਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨਿ ਸੇਵਾ॥ ੬॥ ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਾ॥ ਜਾਕੀ ਮਹਾ ਬਿਖੜੀ ਕਾਰਾ॥
ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਸੋਇ॥ ੭॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨਾ ਲਖ ਬਾਰ
ਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੁ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਾਧੂ ਰਿ॥ ੮॥ ੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ॥ ਤਰਿ ਪਚਿਦੁ

॥ ਗਤਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ॥ ਮਨ ਮਿਸਟ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰੰਗਾ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲਾਜਿ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ॥ ੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲਾ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ
ਲਾ॥ ਜਾਚਉ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿ ਆਕੁ ਪਾਤਮ ਅਗਿਆਨ
ਘੁਪਾ॥ ਗਤਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਲੇਤਾ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਤਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ
॥ ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ੨॥ ਲੇਖਿ ਮੋਰਿ ਬਾਧੀ ਦੇਤਾ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਤੋਵਤ ਕੇ
ਦੁਤਮਾ ਭਇਆਨਾ॥ ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਕਰ ਮਹਿ ਜਾਨਾ॥ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ
ਤਰਿ ਸਰਨਾਇ॥ ੩॥ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਿ॥ ਮੇਰੇ
ਨੈਨ ਜਾਤਿ॥ ਤਰਿ ਬਿਨਾ ਕਤ ਤਿਸ ਮਾਤਿ॥ ਗਤਿ ਓਟਿ ਚਿਤ ਵੀਨਾ ਬਾ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ
॥ ੪॥ ਤਰਿ ਗੁਣ ਨਿਖੇਰੇ ਪਾਲਾ॥ ਸਰਬ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨੀ ਪਾ
ਗੋ ਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਤਨੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਵਡ ਭਾਇ ਨਾਨਕ ਪਾਇ
ਵਡ ਬਿਨਾ ਨਤੀ ਤੋਗਾ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਰਾ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਤੇਤਾ॥ ਅ
ਲਿਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤਾ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੁਰਜੁ ਆਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸਾ॥ ੬॥ ਜਿਉ
ਭਰਤ ਪਰਾਨਾ॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀ ਐ ਧਨੁ ਦਾਨਾ॥ ਜਿਉ ਦੁਪ ਜਲ ਤਿਸੰ ਜੋਗਾ॥ ਜਿਉ ਮ
ਆਰਥ ਭੋਗਾ॥ ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੁਤ ਤਿਤੇਤਾ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤਾ॥ ਜਿਉ ਦੀਪ

ਜਿਉਚੋਗੁਤਿਰਤਨਿ ਸੰਗਾ ਮੈਗਲੁਕਾ ਮੈਥੰਧੁ ॥ ਜਿਉਗੁ ਸਤਬਿਖਈਧੰਧੁ ॥ ਜਿ
ਅਰਥਿਸਨੁਨਜਾਇ ॥ ਤਰਿਨਾਨਕਇਤੁਮਨਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕੁਰੰਕਨਾਦੈਨੇਤੁ ॥ ਚਾ
ਰਾਤਮੇਤੁ ॥ ਜਨਜੀਵਨਾਸਤਸੰਗਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਭਜਨਾਰੰਗਿ ॥ ਰਸਨਾਬਖਾਨੈਨਾਮੁ
ਨਕਦਰਸਨਦਾਨੁ ॥ ੯ ॥ ਗੁਨਗਾਇਸੁਨਿਲਿਖਿਦੇਇ ॥ ਸੋਸਰਬਠਲਾਤਰਿਲੇਇ
ਲਸਮੁਤਕਰਤਉਧਾਰੁ ॥ ਸੰਸਾਰੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ ॥ ਤਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਤਾਤਿ ॥ ਮਿਲਿ
ਧੰਗਿਜਸੁਗਾਤਿ ॥ ਤਰਿਪੈਜਰਖੈਮੁਰਾਰਿ ॥ ਤਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰਿ ॥ ੧੦ ॥
੧੧ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੩ ੧ ਮਃ ੪ ੬ ਮਃ ੫ ੨

ਨੁਮਲਾਯੋਤ ੧੧

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ਬਿਤੀ ॥

੨੧੦ ਜਤਿ ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁਅਜੋਨੀਜਾਤਿਨਜ
ਆਗਮਅਗੋਚਰੁਪੁਨਗੇਖਿਆ ॥ ਪੋਜਤਪੋਜਤਪਟਿਪਟਿਦੇਖਿਆ ॥ ਜੇਦੇਖਿਦਿ
ਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਆਜਪੁਜਾਪਉ
ਨੁਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਹਲਾਪਰੁਦੀਸੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਲਗੇਪਥੁ
ਲੋਜਮਦਰਿਥਾਧੇਅਵਲਜਾਣੇ ॥ ਕਿਆਲੈਅਵਲਿਕਿਆਲੈਜਾਤਿ ॥ ਸਿਰਿਜਮ
ਚੁੰਦਾਖਾਤਿ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੁਟਸਿਕੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡੀਕੀਨੈਮੁਕਤਿਨਹੋਇ ॥ ੨ ॥
ਪੇਸਚੁਕੀਆਕਰਜੋਜਿ ॥ ਅੰਡਜਠੇਜਿਜੋਜਿਵਿਛੋਜਿ ॥ ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਕੀਏਬੈਸ
ਕਉਬਾਉ ॥ ਰਹਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀਏਭਉਭਾਉ ॥ ਜਿਨਿਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਤਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ
ਦੁਜਸਿਰਜਣਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਤੇਸਾ ॥ ਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੈਸ
ਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਅਵੈ ॥ ਜਿਨਿਸਾਜੀਸੋਕੀਮਤਿਪਾਵੈ ॥ ਕੀਮਤਿਪਾਇਗਤਿਅਭਰ
ਗੇ ॥ ਕਿਸੁਨੈਜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੁਰਿ ॥ ੪ ॥ ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾ ॥ ਖਾਣੀਚਾਰੇਬਾਣੀ
ਦਾ ॥ ਅਸਟਦਸਾਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ ॥ ਸੋਬੁਝੈਨਿਸੁਆਪਿਥੁਝਾਏ ॥ ਤੀਨਿਸਮਵੈਚ
ਕੈਵਲਾਸਾ ॥ ਪੂਰਵਤਿਨਾਨਕਤਮਤਾਕੇਦਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਪੰਚਮੀਪੰਚਕੂਤਬੇਤਾਲਾ ॥ ਆ
ਅਗੋਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ ॥ ਇਕਿਭ੍ਰਮਿਭੁਖੇਮੋਤਪਿਆਸੇ ॥ ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਬਦਿ

ਤ੍ਰਿਪਤਸੋ। ਇਕਿਗੰਗਿਰਾਤੇਇਕਿਮਰਿਧੁਰਿ। ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਸਾਚੈਦੇਖਿਤੁ
 ਟੁਠੇਕਉਨਾਤੀਪਤਿਨਾਉ। ਕਥਤੁਨਸੁਚਾਕਾਲਾਕਾਉ। ਪਿੰਜਰਪੰਖੀਬੰਧਿਅੰ
 ਗੀਭਰਮੈਮੁਕਤਿਨਤੋਇ। ਤਉਛੁਟੈਜਾਖਸਮੁਢਭਾਏ। ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭੁ
 ਏ। ੭। ਖਸਟੀਖਫੁਦਰਸਨੁਪ੍ਰਭਸਾਜੇ। ਅਨਤਦਸਥਦੁਨਿਗਲਵੇ
 ਭਿਭਾਵੈਤਾਮਤਲਿਬੁਲਾਵੈ। ਸਥਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈ। ਕਰਿਕਰਿਵੇਸਥਪ
 ਜਾਵਤਿ। ਸਾਚੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਵਤਿ। ੮। ਸਪਤਮੀਸਤੁਸੋਤੇਪੁਸਗੀਰਿ।
 ਮੁੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ। ਮਜਨੁਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ। ਗੁਰਕੈਸਥਦਿ
 ਸਭਿਪਾਰਿ। ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ। ਸਚੁਨੀਸਾਦੈਠਾਕਨਪਾਇ।
 ਸਟਮੀਅਸਟਸਿਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ। ਸਚੁਨਿਤਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਰਾਧੈ। ਪਉ
 ਅਗਨੀਬਿਸਰਾਉ। ਤਤੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚੈਨਾਉ। ਤਿਸੁਮਹਿਮਨੁਆਰਿ
 ਵਲਾਇ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ। ੧੦। ਨਾਉਨਉਮੀਨਵੇਰਾ
 ਘਟਿਘਟਿਨਾਥੁਮਤਾਬਲਵੰਡਾ। ਆਈਪ੍ਰਤਾਇਤੁਜਗੁਸਾਰਾ। ਪ੍ਰਭਾਦੇਜੁ
 ਖਵਾਰਾ। ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਤੈਭੀਤੋਗੁ। ਓਤੁਅਪੰਰਪਰੁਕਰਦੈਜੋਗੁ। ੧੧। ਦ
 ਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ। ਅਨਿਦਿਨੁਮਜਨੁਸਾਚਾਗੁਣਗਿਆਨੁ। ਸਚਿਮੈਲੁਨਲ
 ਭਉਭਾਗੈ। ਬਿਲਮੁਨਤੁਟਸਿਕਾਚੈਤਾਗੈ। ਜਿਉਤਾਗਾਜਗੁਏਵੈਜਲਹੁ। ਅ
 ਚੀਤੁਸਚਿਰੰਗੁਮਾਲਹੁ। ੧੨। ਏਕਾਦਸੀਇਕੁਰਿਦੈਵਸਾਵੈ। ਤਿਸਾਮਮ
 ਕਾਵੈ। ਠਲੁਪਾਵੈਬ੍ਰਤੁਅਤਮਚੀਨੈ। ਪਾਖੰਡਿਗਚਿਤਤੁਨਤੀਥੀਨੈ। ਨਿਰ
 ਤਾਰਨਿਤਕੇਵਲੁ। ਸੁਚੈਸਾਚੈਨਲਾਗੈਮਲੁ। ੧੩। ਜਤਦੇਖਉਤਤਏਕੋਏਕਾ
 ਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ। ਠਲੇਤਾਰਕੀਏਠਲੁਜਾਇ। ਰਸਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਵ
 ਨੈਲਾਲਚਿਲਾਪਟੈਲਪਟਾਇ। ਛੁਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ। ੧੪। ਦੁਆਦ
 ਦੁਮਨੁਅਉਪੁਤਾ। ਅਤਿਨਿਸਿਜਾਗਤਿਕਬਹਿਨਸੁਤਾ। ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਤੈ
 ਇ। ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ। ਅਤੀਤਭੁਏਮਾਰੇਥੈਰਾਈ। ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾ
 ਲਿਵਲਾਈ। ੧੫। ਦੁਆਦਸੀਦਇਆਦਾਨੁਕਰਿਜਾਦੈ। ਬਾਤੁਰਿਜਾਤੋਭੀਤੈ

ਤੀਬਰਤਰੈਨਿਤਕਾਮਾਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪੈਮੁਖਿਨਾਮਾਤੀਨਿਭਵਣਮਤਿਏਕੋ
ਸਭਿਸੁਰਿਸੰਜਮਸਾਚੁਪਛਾਏ॥੧੬॥ਤੇਰਸਿਤਰਵਰਸਮੁਦਕਨਰੈਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਸਿਖਰਿਲਿਵਤਾਰੈ॥ਡਰਡਰਿਮਰੈਨਬੁਝੈਕੋਇ॥ਨਿਰਰੁਬੁਝਿਮਰੈਪਤਿਖੋਇ॥ਤ
ਨਿਘਰੁਘਰਮਤਿਡਰੁਜਾਏ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਏ॥੧੭॥ਚਉਦਸਿਚ
ਕਵਟਿਲਤਿਪਾਵੈ॥ਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ॥ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੁਰੁ
ਜਾਵੈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਚਉਦਸਿਭਵਣਪਾਤਾਲਸਮਾਏ॥ਖੰਡਬੂਤ
ਰੁਗਤਿਅਲਿਵਲਾਏ॥੧੮॥ਅਮਾਵਸਿਅਚੰਦੁਗੁਪਤੁਗੈਲਾਗਿ॥ਬੁਝੁਤੁਗਿਅਨੀ
ਕਦੁਬੀਚਾਗਿ॥ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਤੁਲੇਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੈਖੈਕਰਤਸੇਈ॥ਗੁਰਤੇ
ਨੈਸੋਤਿਸਤੀਮਾਤਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੇਅਵਤਿਜਾਤਿ॥੧੯॥ਘਰੁਦਰੁਬਾਪਿਬਿਰੁਥਾਨਿ
ਰਵੈ॥ਆਪੁਪਛਾਏਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ਜਤਅਸਾਤਤਥਿਨਸਿਥਿਨਾਸਾਛੁਟੈਖ
ਰੁਦੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ਮਮਤਾਜਾਲਤੇਰੈਉਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕਤਮਤਾਕੇਦਾ
॥੨੦॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੨ ਵਰਸਤ ਘਰੁ੧੦
ਮਦਿਤਵਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਪੈਸੇਈ॥ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁਰਤਿ
ਆਪੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੈਸੁਤੇਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਤੇਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੁ
ਭੋਕੋਈ॥੧॥ਤਿਰਦੈਜਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾ॥ਤਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁ
ਆਮੀਜਨਪਗਿਲਗਿਧਿਅਵਉਤੇਇਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਹਤਾਉ॥ਸੋਮਵਰਿਸਚਿਰਤਿ
ਆਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਟੀਨਜਾਇ॥ਅਖਿਅਖਿਰਤੈਸਭਿਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁ
ਦੈਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਲਖਿਅਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਤਰਿਰਤਿਅ
ਨਾਇ॥੨॥ਮੰਗਲਮਾਇਅਮੋਤੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਆ
ਪੁਝਾਏਸੇਈਬੁਝੈ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਦਰੁਘਰੁਸੁਝੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰੈਲਿਵਲਾਇ॥ਤਉ
ਨੈਮਮਤਾਸਥਦਿਜਲਾਇ॥੩॥ਬੁਧਵਰਿਆਪੇਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਈਸਥਦੁ

ਵੀਚਰਾਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਤੇਇ॥ ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਤਉਮੈਲਾਏ॥ ੪॥
 ਦਸੋਭਾਪਾਏ॥ ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਤਾਏ॥ ੫॥ ਲਾਤਾਨਾਪੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆਰੇ
 ਦੇਵੈਦੇਵਲੁਤਾਰਾਜੇਦੇਵੈਤਿਸਕਥਿਥਲਿਜਾਈਐ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਰਵੇ
 ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਪੁਉਰਧਾਰਿ॥ ਦੇਵਲਤਾਰੋਕਥਿਜੈਕਾਰੁ॥ ੫॥ ਵੀਰਵਾਹਿਗੀਰੁ
 ਏ॥ ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੁਜੈਲਾਏ॥ ਆਪਿਓਪਾਏਕਰਿਵੇਖੈਵੇਖਾ॥ ਸਭਨਾਕਰਤੇਏ
 ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਲੈਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੬॥ ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿਪ੍ਰਭੁ
 ਸਮਾਈ॥ ਆਪਿਓਪਾਏਸਭਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵੈਸੁਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥
 ਮੁਕਰਦੀਤੈਕਾਰੁ॥ ਵਰਤੁਨੇਮੁਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪੂਜਾ॥ ਬਿਨਬੁਝੈਸਭੁਭਾਉਤੈਦੁਜਾ
 ਢਨਿਢਰਵਾਰਿਸਉਲਸਾਸਤਬੀਚਾਰੁ॥ ਤਉਮੈਮੇਰਾਭਰਮੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਮਾ
 ਧਦੁਜੈਭਾਇ॥ ਜਮਦਰਿਥਾਧਾਰੇਟਾਖਾਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਸੁਖਪਾਏ॥
 ਫੀਸਾਰਿਲਿਵਲਾਏ॥ ੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਿਸੇਵਰਭਾਗੀ॥ ਤਉਮੈਮਾਰਿਸ
 ਲਾਗੀ॥ ਤੇਰੈਗੰਗਿਰਾਤੇਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਤੁਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਤਿਮਿਲਾਇ॥ ਏਕਨੇ
 ਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੋਈਤੋਇ॥ ੮॥ ਪੰਦ੍ਰਤਥਿਤੀਤੈਸਤਵਾਰੁ॥ ਮਾਧੁ
 ਵਤਿਵਾਰਵਾਰੁ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਇਤਿਵੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਅਵਗਥਿਦੁਕੀਅਕਰਤਾਰਿ॥
 ਸਾਚੁਰਹਿਅਕਲਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਕੋਸਬਦੁਵੀਚਰੀ॥ ੧੦॥ ੧

ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੩

ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਖੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੇ॥ ਜੀ

ਮਾਇਆਮੋਹਿਪਾਜੇ॥ ਦੁਜੈਭਾਇਪਰਪੰਚਿਲਾਗੇ॥ ਆਵਤਿਜਾਵਤਿਮਰਹਿਅ
 ਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਸੋਈਪਾਇ॥ ਪਰਪੰਚੁਚੁਕੈਸਚਿਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਮਸਤੰ
 ਆਲੇਖੁ॥ ਤਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿਓਪਾਇਆਖੇਸ੍ਰਿ
 ॥ ਕੋਈਨਮੋਟੈਤੇਰੈਲੇਖੈ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੇਕੋਕਟੈਕਤਾਏ॥ ਭਗਮੇਭੁਲਾਅਵੈ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਬੁਝੈ॥ ਤਉਮੈਮਾਰੇਤਾਦਰੁਜੁਝੈ॥ ੨॥ ਏਕਸੁਤੇਸਭੁਦੁ
 ਏਕੋਵਰਤੇਅਵਗੁਨਬੀਆ॥ ਦੁਜੇਤੇਜੇਏਕੋਜਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰਿਦਰਿ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਏਕੋਪਾਏ॥ ਵਿਚਤੁਦੁਜਾਠਾਕਿਰਤਾਏ॥ ੩॥ ਜਿਸਦੁਸਤਿ

ਭਿਸਨੋਮਾਰਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਕੁਰੈਸਰਦਾਈ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦੇ
 ਆਈ॥ ਭਿਸਤੋਉਪਰਿਨਾਤੀਕੋਇ॥ ਕਉਦੁਰੈਰੁਕਿਸਕਯੋਇ॥ ੪॥ ਗੁਰਮਤੀ
 ਤਵਸੈਸਰੀਰਾ॥ ਸਬਦੁਚੀਨਿਠਿਰਿਲਗੈਨਪੀਰਾ॥ ਆਵੈਨਜਾਇਨਾਦੁਖੁਪਾਏ॥ ਨਾਮੇ
 ਤਸਤਿਸਮਾਏ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈਤਦੁਰਿ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰਹਿਅਕੁਰਪੁਰਿ
 ਵੇਕਿਸੇਵਕਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ ਆਪੇਕਰੇਤਰਿਅਪਿਕਰਾਏ॥ ਏਕੋਵਰਤੈਅਵ
 ਰੇ॥ ਮਨਿਰੋਸੁਕੀਜੈਜੇਦੁਜਾਏਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕਰਲੀਸਾਗੀ॥ ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇ
 ਰਾਗੀ॥ ੬॥ ਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਸਬਦਿਸੁਤਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਠਲੁਪਾਏ॥ ਥਿਤੀਵਾ
 ਰਿਅਵਤਿਜਾਤਿ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਨਿਤਚਲੁਸਦਾਸਚਿਸਮਾਤਿ॥ ਥਿਤੀਵਾਰਤਾਜਾਸ
 ਏ॥ ਥਿਨੁਨਵੈਸਭਿਭਰਮਤਿਕਾਚੇ॥ ੭॥ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਥਿਗਤੀਜਾਤਿ॥ ਏ
 ਕੇਤਤਿਦੁਜੈਲੋਭਾਤਿ॥ ਅਚੇਤਪਿੰਡੀਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰੁ॥ ਥਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਪਾਏ
 ਗੁਰਾਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਲਤਾਰੁ॥ ਆਪੇਕੀਤੇਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰੁ॥ ੮॥ ਬਤੁਤੇਭੁਖ
 ਤਿਭੁਖਧਾਗੀ॥ ਭਵਿਭਵਿਭਰਮਤਿਕਾਚੀਸਾਗੀ॥ ਐਥੈਸੁਖੁਨਾਗੈਤੋਇ॥ ਮ
 ਖਮੁਏਅਪਣਾਜਨਮੁਖੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸ
 ਮਤਲੁਪਾਏ॥ ੯॥ ਆਪੇਪੁਰਾਕਰੇਸੁਤੋਇ॥ ਇਤਿਥਿਤੀਵਾਰਦੁਜਾਏਇ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁਤੁਅੰਧੁਗੁਥਾਰੁ॥ ਥਿਤੀਵਾਰਸੇਵਤਿਮੁਗਧਗਵਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਸੋ
 ਪਾਇ॥ ਇਕਤੁਨਾਮਿਸਦਾਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ ੧੦॥ ੨॥ ੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ ੧
 ਚੰਤਦਖਣੀ॥ ਮੁੰਧਨਵੇਲਾਜੀਅਗੋਇਲਿਆਈਰਾਮਾ॥ ਮਟੁਕੀਤਾਰਿਧਰੀ
 ਰੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈਰਾਮਾ॥ ਲਿਵਲਾਇਤਰਿਸਿਉਰਹੀਗੋਇਲਿਸਤਜਿਸਬਦਿਸੀ
 ਰੀਅਧਾ॥ ਕਰਜੇਜਿਗੁਰਪਤਿਕਰਿਥਿਨੰਤੀਮਿਲਤੁਸਚਿਪਿਆਰੀਅਧਾ॥ ਧਨਭਾ
 ਭਗਤੀਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮਕ੍ਰਿਧੁਨਿਵਾਰੀਅਧਾ॥ ਨਾਨਕਸੁੰਧਨਵੇਲਾਸੁੰਦਰਿਦੇਖਿ
 ਰੁਸਾਧਰੀਅਧਾ॥ ੧॥ ਸਚਿਨਵੇਲਾਜੀਏਜੇਥਨਿਬਾਲੀਰਾਮਾ॥ ਆਉਨਜਾਉਕਹੀ

ਅਪਨੇਸਤਨਾਨੀਰਾਮਾਨਾਤਅਪਨੇਸੰਗਿਦਾਸੀਮੈਭਗਤਿਤਰਿਨੀਭਾਵੇ
 ਧਿਥੇਧਿਅਕਥੁਕਥੀਐਸਤਜਿਪ੍ਰਭਗੁਣਗਾਵੇਏਗਰਾਮਨਾਮਗਸਾਲਰਸੀਨਾ
 ਚਿਪਿਅਗੀਆਗੁਰਿਸਥਦੁਦੀਆਦਾਨੁਕੀਆਨਾਨਕਾਵੀਚਾਗੀਆ॥੨॥
 ਠਿਅਜੀਪਿਰਸੰਗਿਸੁਤੀਰਾਮਾਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੀਸਾਚਿਸੰਗੁਤੀਰਾਮਾਧਨਾ
 ਤੀਤਰਿਸੰਗਿਸੁਤੀਸੰਗਿਸਖੀਸੇਤਲੀਆਇਕਭਾਇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਵਸਿਅਨਾ
 ਤਮਮੇਲੀਆਇਨੁਰੈਦਿਘਜੀਨਚਸਾਵਿਸਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਰੰਜਨੇ॥੩॥
 ਜਗਾਇਦੀਪਕੁਨਾਨਕਭਉਭੰਜਨੇ॥੩॥ਜੇਤਿਸਥਾਇਅਜੀਏਤ੍ਰਿਤਵਲਸੇ
 ਘਟਿਘਟਿਗਵਿਰਤਿਅਅਲਖਅਪਾਰੇਰਾਮਾਅਲਖਅਪਰਅਪਗੁਸਾ
 ਮਾਰਿਮਿਲਾਈਐ॥੪॥ਉਮੈਮਮਤਾਏਕੁਜਾਲਤੁਸਥਦਿਮੈਲੁਚੁਕਾਈਐ
 ਇਦਰਸਨੁਕਰੀਭਾਵੈਤਰਿਤਾਰਣਤਰਿਆਤਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਚਾਖਿਤ੍ਰਿਪੰ
 ਓਰਧਰਿਆ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਤਲਾ੧ ਓਤਦਖਲੀ॥
 ਚਾਉਘਣਾਸਾਚਿਵਿਗਾਸੀਰਾਮਾਸੋਤੀਪ੍ਰੇਮਪਿਰੋਪ੍ਰਿਭਿਅਥਿਨਾਸੀਰਾਮਾ
 ਤੋਤਰਿਨਾਥੁਨਾਥਤਤਿਸਤਿਭਾਵੈਸੇਥੀਐਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਦਇਆਲੁਦਤਾ
 ਦਰਿਤੁੰਜੀਐ॥ਮੈਅਵਰੁਗਿਅਨੁਨਧਿਆਨੁਪੁਜਾਤਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਵਸਿਰੇ
 ਭਵਨੀਤਰੁਨਜਾਨਾਨਾਨਕਾਸਚੁਗਤਿਰੇਤਾ॥੫॥ਭਿੰਨਜੀਰੈਦਿਭੁਲੀਦਿਨਨੁ
 ਰਾਮਾਨਿਜਘਰਿਸੁਤਜੀਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਰਾਮਾਨਵਤਾਦਿਨਵਪਨਸਥਦਿ
 ਪਦੇਪਿਰਭਾਵੀਆਤਜਿਕੁਤ੍ਰਿਕਪਟੁਸੁਭਾਉਦੁਜਾਚਾਕਰੀਲੋਕਾਵੀਆ
 ਮੁਤਰਿਕਾਤਾਰੁਕੰਠੇਸਾਚਸਥਦੁਨੀਸਾਦਿਆਕਰਜੋਜਿਨਾਨਕੁਸਚੁਮਾ
 ਕਰਿਤੁਪੁਭਾਇਆ॥੨॥ਜਗੁਸਲੇਨਜੀਏਬੇਲੇਗੁਰਥਾਵੀਰਾਮਾਜਿਨਿਸੁਤਿ
 ਜੀਅਕਥਕਤਾਵੀਰਾਮਾਅਕਥਕਤਾਵੀਪਦੁਨਿਰਥਾਵੀਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰੁ
 ਏ॥ਓਤੁਸਥਦਿਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਤ੍ਰਿਭਵਣਸੇਈਸੁਭਾਏ॥ਰੈਅਤੀਤੁ
 ਰਿਰਾਤਾਸਚੁਮਨਿਗੁਣਸਾਰਿਆਓਤੁਪੁਰਿਰਤਿਆਸਰਬਠਾਈਨਾਨਕਾਉ
 ॥੩॥ਮਤਲਿਬੁਲਾਇਜੀਏਭਗਤਿਸੇਨੇਤੀਰਾਮਾਗੁਰਮਤਿਮਨਿਰਤਸੀਸੀਵੀ

ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਗੈ ਸਥਦਿ ਸੀਏ ਤੈ ਲੋਕ ਨਾ ਥੁਪ ਛਾਣੇ ॥ ਮਨੁ ਹੀ ਗਿਰੇ ਲਿਨ ਜਾਇ ॥
ਤੁਝਿ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੇ ॥ ਮੈ ਆਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੁਖ ਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾ ਦੁਤਕੀ ਆ ਤੇਰੇ ॥
ਚਿਸੁਰਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਥਦਿ ਟੁਗੁਨ ਬੇਰਥ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪

ਛੰਤ ਮੰਗਲ

ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇ ਆਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਤੂ ਠੈ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ
ਆਗੈ ਗਿਰਲੀ ਆਮਾਦਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਆਸੋ ਤਾ ਗਦੀ ਤਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਦਾ
ਨਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਸੋ ਤਾ ਗੁਏ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਮਾਇ ਆ ਤਰਿ ਮਾ
ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਆਨਿ ਤ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ
ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਤਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿ ਜਿਮਿ ਲਾਇ ਆ
ਰਸਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਦਾ ਸਜਨ ਮਿਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਤਰਿ ਗਵਾਵੈ ਰਾਮਾ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋ ਤੂੰ ਏਰੰਗੁ ਤੇਇ ਘਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਨ ਮਾਦਾ ਸਜਨ ਮਿਨ ਪਾਇ ਆਤਿਨ
ਗੁਰ ਮੰਦੇ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਤਰਿ
ਰੁਕਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਭਗਤਿ ਵਲੁ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇ ਗੁਰ
ਖਿ ਤਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਨਾਮਨ ਜੀਵ ਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸਫਲ
ਨਾਮੁ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾ ੪

ਛੰਤ ॥ ਜਲੋਕੁ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਦੁ ਲੋਜਿ ਲਤੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਵਲਿ ਆਨਾਨਕ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਾਇ ਆਇ ਆ
ਰਿ ਮੈ ਬਿਖੁ ਭਾਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਆ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਅੰਤ
ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆਪੁ ਰੈ
ਵਡਭਾਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇ ਆ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆ ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰ ਕਟਿ ਆਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿ ਆ
ਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਪਾਰੁ ਤੇ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਧਨੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿ

ਅਰੈਗਵੀਆਜੰਤਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਈਗਮਾਅਖੀਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਆਜਿਉਬਿਲਾ
ਰਾਮਾਗੁਰਿਪੁਰੈਤਰਿਮੇਲਿਆਤਰਿਰਸਿਆਘਾਈਗਮਾਜਨਨਾਨਕਨਾਨਕ
ਆਤਰਿਤਰਿਲਿਵਲਾਈਗਮਾ॥੩॥ਤਮਮੁਰਖਮੁਗਧਮਿਲਾਇਆਚਰਿਕੰ
ਗੀਰਾਮਾਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੁਸਾਥਾਸਿਤੈਜਿਨਿਤਉਮੈਮਾਰੀਗਮਾਜਿਨਵਡਭਾ
ਡਭਾਗੁਤੈਤਰਿਤਰਿਉਰਧਾਰੀਗਮਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਭਿਤੁਨਾਮੇਵੰ
ਮਾ॥੬॥੨॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਾ

ਛੰਤਾ॥ ਮੰਗਲਸਾਜੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਗਾਇਆਗਮਾਅਭਿ
ਰੁਸੁਇਆਮਨਿਉਪਜਿਅਚਾਇਆਗਮਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੈਵਡਭਾਕੰ
ਐਪੁਰਨਪਤੋਸਤਜੇਸਮਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁਪਾਈਐਦੇਤੁਸਖੀਏਮੋਹਿਮਤੋ
ਨਿਠਾਢੀਕਰਉਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਕਵਨਜੁਗਤੀਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਉ
ਲੈਤੁਮੋਹਿਲਜ਼ਿਲਾਇਆ॥੧॥ਭਇਆਸਮਾਤਜਾਤਰਿਰਤਨੁਵਿਸਾਤਰਮੋ
ਖੋਜਿਲਧਾਤਰਿਸੰਤਨਪਾਤਰਾਮਾਮਿਲੇਸੰਤਪਿਆਰੇਦਇਆਧਾਰੇਕਥੀ
ਚਾਰੇ॥ਇਕਚਿਤਿਇਕਮਨਿਧਿਆਇਸੁਆਮੀਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ॥ਕਰੋਜਿ
ਤਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲੈਤਰਿਜਸੁਲਾਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਮੇਗਪ੍ਰਭੁ
ਅਥਾਤਾ॥੨॥ਸਾਤਾਅਟਲੁਗਇਆਪੁਰਨਸੰਜੋਗੋਰਾਮਾਸੁਖਤਸਮੁਭੰ
ਇਆਵਿਜੋਗੋਰਾਮਾਮਿਲਿਸੰਤਆਏਪ੍ਰਭੁਧਿਆਏਬਣੇਅਚਰਜਜਾਈਆ
ਕਤ੍ਰੁਤੇਏਸਤਜਿਛੋਏਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਮਾਈਆ॥ਮਿਲਿਜੋਤਿਜੋਤੀਭਿਤਿਪੋ
ਮੁਸਭਿਰਸਰੋਗੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਭਸੰਤਿਮੇਲੀਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣੋਗੋ
ਨੁਸੁਤਾਵਜਾਧਰਤਿਸਭਾਰੀਗਮਾਪ੍ਰਭੁਘਰਿਆਇਅੰਜਾਗੁਰਚਰਦੀਲਾ
ਗੁਰਚਰਦਲਾਰੀਸਤਜਿਜਾਰੀਸਗਲਇਛਾਪੁਨੀਆਮੇਰੀਆਸਪੁਰੀਸੰਤ
ਮਿਲੇ॥੩॥ਵਿਛੁੰਨਿਆਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਵਜਤਿਵਜੇਅੰਤਮਤਿਮਨਕੀਤਿ
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਦਿਸੁਆਮੀਸੰਤਸੰਗਿਲਿਵਲਾਰੀ॥੬॥੧॥

ਤਪੁਜਾਥਾਟਘਾਟੈਜੋਤਨੀ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇ ਅੰਧੈ ਦਇਆ ਧਾਰੁ ਮੈ ਨਾਮੁ ਅੰਧੁ
 ੨॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥਿ ਅਨਾਥ ਜਿਉ ਜਾਨਤੁ ਤਿਉ ਰਖਤਾ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ
 ਕਹਿ ਸੁਖਤਾ॥ ਨਤ ਚਤੁਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸੁਜਾਨ ਥੇਤੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਗੁਨੁ ਨ ਭੀ॥ ਨਤ
 ਨਨੈ ਲਥੈ ਕੇ ਜਤ ਭਵੈ ਤਤਰਖੁ ਤੁਹੀ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਇ ਅੰਧੈ ਸਗਲ ਜਾ ਕਉ ਖਰੁ
 ਗਤਿ ਕਿਨਿ ਲਖਤਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇ ਅੰਧੈ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕੁ ਜਿਉ ਜਾਨਤੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ
 ॥ ਮੋਹਿ ਮਢੁਲੀ ਤੁਮ ਨੀਰਤੁ ਭਵਿ ਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ॥ ਮੋਹਿ ਚਾੜ੍ਹਿ ਕਤੁ ਮਥੁੰਦੁ ਤ੍ਰਿਪਤੁ
 ਖਿਪੈ॥ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਤਰੈ ਪਿਆਸ ਮੇਰੀ ਜੀ ਅਹੀਆ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੈ॥ ਲਾਡਿ ਲੇਲਾ
 ਇਸੁ ਭੁਮਤਿ ਮਿਲੁ ਤਮਾਹੀ ਤੋਇ ਗਤੇ॥ ਚੀਤਿ ਚਿਤ ਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧੇਰੇ ਜਿਉ ਅ
 ਦਿਨੁ ਚਰੈ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇ ਅੰਧੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ॥ ਮਢੁਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀ ਸਰੈ॥ ਯ
 ਮਾਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇ ਆਪਿ ਰੁਮੇਰਾ॥ ਸੇਠੇ ਬੰਕਦੁ ਆਰਸਗਲਾ ਬਨੁ ਰ
 ਗਸੁ ਆਮੀ ਸੁਖ ਤਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ॥ ਨਵਲ ਨਵ ਤਨਾ ਰੁ
 ਕਵਲ ਰਸ ਨਾਗੁ ਯੁਭਲਾ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੇਹੀ ਦੇਖਿ ਮੂੰਹੀ॥ ਸਗਲ ਸਤਿ
 ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇ ਅੰਧੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ॥ ੫॥ ੧॥ ੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਤਲਾਪ

ਚੰਤ ਮੰਗਲਾ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਜੁੱਧ

ਦਇਆ ਲਪੁਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿ ਐ ਨਾਨਕੁ
 ਤਇਤੁ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਚੰਤ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈ ਐ ਜਥੈ ਭੋਵੈ ਭਗੋਰ
 ਨਿਨਿ ਮਾਨੁ ਵਢਾਈ ਐ ਤਰਿ ਚਰਦੀ ਲਗੇ ਰਾਮਾ॥ ਢੋਡਿ ਸਿਆਨ ਪਚਾਤੁੰ ਗੀਤੁ
 ਓਧਿ ਤਿਅ ਗੋਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਉ ਸਰਦੀ ਹੀਰਾ ਮਰਾਇ ਬਿਰੁ ਤੋਇ ਸੁਤ ਗੋਰਾ
 ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤਲਾਗੀ ਐ ਜਿ ਸੁਭਿ ਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ਐ ਰਾਮਾ॥ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਰਿ
 ਤੀ ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾਈ ਐ ਰਾਮਾ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿ ਆਗਿ ਕਰੇ ਕਰੁ ਰੁ
 ਐ ਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲਕੀ ਜੀ ਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈ ਐ ਰਾਮਾ
 ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਤਿ ਬਲਿਗਈ ਏਦੁ ਤਚਾਰ ਦਿਰਸਨਾ ਰਾਮਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿ
 ਨਤ ਸੇਵੀ ਕੰਇ ਆਕਾਲ ਗੁਸਨਾ ਰਾਮਾ॥ ਭੂਮਿ ਮੇਹੀ ਦੁਖ ਨ ਜਾਵੀ ਕੋਇ ਜੋ

ਮਾਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਅਵਗੁਜਿ ਚਾ ਤਨਾ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਭਸਮਾਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਲਾਇ
 ਭੁਗਵੰਤ ਸੰਗੇ ਤੇਇ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗਨਿ ਰਾਮਾ ॥ ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਗੰਧ ਸਾਤ ਉਮੈ ਬਿ
 ਤੇ ਆਗਨਿ ਰਾਮਾ ॥ ਈਤ ਉਤਨੂੰ ਡੋਲੀ ਐਤਰਿ ਸੇਵਾ ਜਾਗਨਿ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰ
 ਏਆ ਆਪਣਾ ਸੇ ਅਟਲ ਸੁਤਾ ਗਨਿ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮੁ
 ਭਾਪ ਭੰਤਾ ॥ ਤਰਿ ਖੋਜਤੁ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ
 ਟਗਾਈ ਅਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦੀ ਸੇਵੀ ਐ ਪਾਈ ਅਤਿ ਫਲ
 ਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗੇ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪ੍ਰ
 ਣਵੀ ਸੰਗੇ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਲਾ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰੁ ਚੀ
 ਰਾਮਾ ॥ ਬਾਤ ਪਕੜਿ ਤਮ ਤੇ ਕਾਢਿ ਆਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
 ਨਕਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ
 ਰਾਮੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਭਏ ਪਾਰਗਿ ਰਾਮੀ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੋ
 ਵੰਦੇ ਸਭੁ ਇਛੁ ਪੁਜਾ ਮੀਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧੇਰੇ ਜਪਿ ਤੇਰੇ ਸਭੁ ਤੁਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮਾ ॥
 ੩ ॥ ਗਸਿਭਿਨਿ ਅਜੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਸੰਗੇ ਸੇਲੇ ਇਵ ਨੀਕੇ ਰਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਇਛੁ ਪੁਨੀ
 ਰੀ ਮਿਲਿ ਸਾਜਨ ਜੀ ਅਕੇ ਰਾਮਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਤਰਿ ਪਾਇ ਆ ਬਿਖਿ ਆਠੀ ਕੇ ਰਾਮਾ ॥
 ਨਕਜ ਲੁਯਲਤਿ ਸਮਾਇ ਅਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਨ ਮੀਕੇ ਰਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੮ ॥
 ਭੰਤ ਮਃ ੧ ੨ ਮਃ ੪ ੨ ਮਃ ੫ ੫ ਹੁਮਲਾ ੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀਵਰ ਮਤਲਾ ੪
 ਸੋਲੇ ਕੁਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਉਤਮੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿਗਾਇ ਆਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾ
 ਰਗੁ ਗਾਉ ਪਦੇ ਸੁਗੁਰੁ ਸੁਦਿ ਮੰਨਿ ਆਧੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਪੁਰ ਭਾਗੁ ॥ ਸਭਿ ਦਿਨ ਸੁਰੇਇ
 ਭਉ ਚਰੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਉਰਿ ਲਿਵਲਾਗੁ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਰਿ ਅਤੇਇ ਆਮਨੁ ਖਿਜਿ
 ਆਤਰਿ ਆਬਾਗੁ ॥ ਅਗਿ ਆਨੁ ਅੰਧੇਰੀ ਮਟਿ ਗਇ ਆਗੁਰ ਚਾਨਣੁ ਗਿ ਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥ ਜ
 ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਤਰਿ ਇਕਨਿ ਮਖਘ ਜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ਬਿਲਾਵਲੁ ਤ

495

ਬਤੀਕੀਜੀਐਜਥਮੁਖਿਹੋਵੈਨਾਮੁ॥ ਰਾਗਨਾਦਸਥਦਿਸੇਹੋਵੈਲਾਗੈਸਥਦਿ
॥ ਰਾਗਨਾਦਏਤਿਹਿਸੇਵੀਐਤਾਦਰਗਤਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਚਾਰੀਐਚੁਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਹਿਪ੍ਰਭੁਅਪਿਅਗੁਜੇ
ਪੁਓਪਾਇਆ॥ ਤੁਆਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾਸਭੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆ॥ ਤੁਪ੍ਰਾਪੇ
ਈਐਆਪੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਤਰਿਪਿਆਵਤੁਭਗਤਤੁਦਿਨਸੁਗਤਿਅੰਤਿਲੇਵੈ
ਆ॥ ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਤਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਸੋ
ਲਾ॥ ੩॥ ਦੁਜੈਭਾਇਥਿਲਾਵਲੁਨਤੋਵਈਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਇਆ॥ ਪਾਖੰਡੁ
ਨਤੋਵਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਇਆ॥ ਜਾਇਆਮਨਤਠਿਕਰਮਕਮਾਵੇਲੇਥਾਇਨ
ਇਆ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਬੀਚਾਰੀਐਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਆਪੇਅਪਿ
ਤਮੁਤੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇਆ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣਕਟਿਆਜੋਤੀਜੋ
ਇਆ॥ ੧॥ ਸਃ ੩॥ ਥਿਲਾਵਲੁਕਰਿਤੁਤੁਮਪਿਆਰਿਹੋਏਕਸੁਸਿਓਲਿਵਲੇ
ਨਮਮਰਣਦੁਖਕਟੀਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇਆ॥ ਸਦਥਿਲਾਵਲੁਅਨੰਦੁਜੋ
ਸਤਿਗੁਰਭਾਇਆ॥ ਸਤਸੰਗਤੀਬਠਿਭਾਉਕਰਿਸਦਾਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥
ਜਨਸੇਤਲੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਨਾਜੀਅਵੈ
ਰਿਆਪਿਸੇਭਗਤਾਕਾਮਿਤੁਤਰਿ॥ ਸਭੁਕੋਈਤਰਿਕੈਵਸਿਭਗਤਾਕੇਅਨੰਦੁਪ
ਰਿਭਗਤਾਕਾਮੇਲੀਸਰਬਤਸਉਨਿਸੁਲਜਨਟੰਗਧਰਿ॥ ਤਰਿਸਭਨਾਕਾ
ਮੁਸੇਭਗਤਜਨਚਿਤਿਕਰਿ॥ ਤੁਪ੍ਰਾਪਪ੍ਰਿਕੋਇਨਸਕੈਸਭੁਖਿਭੁਖਿਪਵੈਵੈ
ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ॥ ੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੁਤਿਤੋਬ੍ਰਹਮਣਾਚੇਚਲਤਿਸਤਿਗੁਰ
ਜਿਨਕੈਤਿਰਵੈਤਰਿਵਸੈਤਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ ਗੁਣਰਵਤਿਗੁਣਸੰਗਤਤਿ
ਤਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਇਸੁਜੁਗਮਤਿਵਿਰਲੇਥਿਤਮਣਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੁਤਿਚਿਤੁਲਾਇ
ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਰਿਸੇਨਾਮਿਰੇਤਲਿਵਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਕੀਤੀਅਸਥਦਿਨਲਾਗੈਰਾਉ॥ ਤਉਮੈਰੋਗੁਕਮਾਵਣਾਅਤਿਦੀਰਘੁਬ
ਉ॥ ਮਨਤਠਿਕਰਮਕਾਵੇਲੇਠਿਰਿਠਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਭੁ
ਮ

ਪੇਲੇਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇਤਾਨਾਮਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ ੨॥
ਉੜੀ॥ ਸਭਵਡਿਅਈਆਤਰਿਨਾਮਵਿਚਿਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਅਈਐ॥ ਜਿਵਸ
ਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐਜੇਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਤਜਗਲਜੀਅਕੀਜੈਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਿਤਾਸਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਗੁਰੁਪੁਰਾਤਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਇਸਭੁਖਲਤਿਜਾਈਐ
ਸੁਪੁਰਬਿਤੈਵੇਲਿਖਿਅਸੇਤਰਿਗੁਲਗਾਈਐ॥ ੩॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਾਈਕੋਨਹੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਤੈਜੇਤ
ਏਏਤਾਫਲੁਪਾਏ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥ ਤਰਿ
ਜੁਸੰਤੋਖੁਰੇਆਸਚੁਵਸਿਅਮਨਿਅਏ॥ ਸਚੁਧਿਅਇਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇ
ਅਨੁਦਸਬਦਵਜਾਏ॥ ਸਚੇਦਤਦਿਸਿਪਸਰਿਅਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥
ਨਕਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚੁਤੈਸੇਜਨਛਪਤਿਨਕਿਸੈਦੇਛਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰਸੇ
ਭੇਤਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁ
ਇ॥ ਤਉਮੈਮਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਜੇਮਿਲਿਰ
ਨਾਮੁਵਡਿਅਈਦੇਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਵੈਕੀਵਰੀਵਡਿ
ਅਈਤਰਿਕਰੇਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀਵਨਿਓਨਾਅੰਦ
ਰਿਰਦੈਭਾਈ॥ ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਅਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨਾਪਰਾਇਅਭੁਲਾ
ਸੁਖਾਈ॥ ਕਿਆਤੈਵੈਕਿਸਤੀਕੀਝਖਮਾਗੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਣਿਅਈ॥ ਜਿਗਲ
ਰਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚਜੈਸਵਾਈ॥ ਸਭਝਖਿਝਖਿਮਰੈਲੋਕਾਈ॥ ੪॥
ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ ੩ ਧ੍ਰਿਗੁਏਤਆਸਦੁਜੇਭਾਵਕੀਜੈਸੇਤਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਏ
ਤਰਿਸੁਖੁਪਲਾਗਿਤਿਅਗਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀ
ਅੰਧੁਲੇਜਨਮਿਮਰਤਿਛਿਰਿਅਵੈਜਾਏ॥ ਕਾਰਜਸਿਧਿਨੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪ
ਝੁਤਾਏ॥ ਜਿਸੁਕਰਮੁਤੈਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੇਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਧਿਅਏ॥ ਨਾਮਿ
ਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਥਲਿਜਾਏ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਆਸਾ
ਮਨਸਾਜਗਿਸੇਤਦੀਜਿਨਿਸੇਤਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ ਸਭੁਕੇਜਮਕੇਚੀਰੇਵਿਚਿਤੈਜੇਤ

ਸਭੁਆਕਾਗੁ। ਤੁਕਮੀਤੀਜਮਲਗਦਾਸੋਉਥਰੈਜਿਸੁਚਾਨੋਕਰਤਾਗੁ।
 ਹਮੁਰਸਾਦੀਇਹਮਨੁਤੰਤਰੈਜਾਢੈਰੈਅਤੰਕਾਗੁ। ਆਸਮਨਸਾਮਾਗੈਨਿਰੰ
 ਗੁਰਸਥਦੀਵੀਚਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਜਾਈਐਜਗਤਮਹਿ
 ਸਾਈ॥ ਅਗੈਸਭੁਆਪੇਵਰਤਦਾਤਰਿਸਚਾਨਿਆਈ॥ ਭੁਜਿਅਰਕੇ
 ਟਕੀਅਹਿਸਚੁਭਗਤਿਵਰਿਅਈ॥ ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉਏਸਿਧਿ
 ਢਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੫॥ ਸੋਲ੍ਹ
 ਲਾ੨ ਪੁਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਤਰਿਪ੍ਰਭੁਥਖਸਕਰੇਇ॥ ਚੰਪ
 ਰਿਓਪਾਉਏਨਾਉਪਰਾਪਤਿਤੋਇ॥ ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸੰਤਿਤੋਤਿਰਦੈਸਦਾ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਪੈਨਾਨਾਨਕਨਾਇਵਰਿਅਈਤੋਇ॥੧॥ ਮਃ੩ ਏਸ
 ਰਕੀਸਿਖਸੁਲਿਖਾਇਤਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ ਸੁਖਦਾਤਦੇਰੈਮਨਿਵਸੈਉਸੇ
 ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਨਦਗੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਤਸਾਤਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਉਖਰਾਵਸਿਕਦਾਰਤਹਿਤਿਤੋ
 ਤਰਿਕੇਕੀਏ॥ ਜੋਕਿਓਤਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਰਤਿਸਭਿਤਰਿਕੇਅਰਬੀਏ
 ਐਸਾਤਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਕੇਵਲਿਏਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰੇਕੇ
 ਭਸਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈਕਾਰਕਮਾਵਲਕਉਦੀਏ॥ ਤਰਿਕੇ
 ਐਸੀਵਰਿਅਈਦੇਖਤੁਤਰਿਸੰਤਤੁਜਿਨਿਵਿਚਤੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁ
 ਦੁਤਸਭਿਮਾਰਿਕਚੀਏ॥ ਤਰਿਤਰਿਕਿਰਪਾਲੁਤੇਆਗੁਗਤਜਨਾਉਖ
 ਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਤਰਿਅਪਿਰਖਿਲੀਏ॥੬॥ ਸੋਲ੍ਹਕਮਲਾ੨
 ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਏਮਨਮੁਖਿਧਿਆਨੁਨਲਗੈ॥ ਦੁਖਵਿਚਿਕਾਗੁ
 ਣੀਦੁਖੁਵਰਤੈਦੁਖੁਅਗੈ॥ ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਿਓ
 ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁਏਇਅੰਦਰੁਤੁਕੁਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ ਮਃ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤਰਿਰੰਗੁਏਤਰਿਕਾਨਉਮਨਿਭਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਲੁਥੇਭਲਾਨਾ
 ਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਿਮਰਾ

ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ॥੨॥ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਰਤਿਗਵਾਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿ
ਨਲਤਰਿਗਾਖਿਅਉਰਧਾਰਿ॥ ਭਲਤਿਨਾਨਕੁਸੁਦਤੁਜਨਭਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਤਉਮੈਮਯੁਜਾਈ॥ ਅੰਦਰਿਸੰਸਾਦੁਖੁਵਿਅਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਗਾਦੁਜੈਭਾ
ਸੁਤੇਕਥਤੁਨਜਗਤਿਮਾਇਆਮੋਤਪਿਆਗਾਨਾਮੁਨਚੇਤਤਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾ
ਰਿਇਤੁਮਨਮੁਖਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਨਭਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
ਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਗੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੇਤਰਿਭਗਤਿਸਚੁਬ
ਖਸੀਅਨੁਸੇਸਚਾਸਾਤੁ॥ ਤਿਸਕੀਮੁਤਤਾਜੀਲੋਕੁਕਚਦਾਤੋਰਤੁਤਟਿਨਵਬੁਨ
ਵਸਾਤੁ॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਨਮੁਖੁਤੋਵੈਸੁਤਰਿਗਾਸਿਲਾਏਵੇਮੁਖਭਸੁਪਾਤੁ॥
ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੇਵਾਪਾਰੀਤਰਿਭਗਤਤਤਿਜਮੁਜਾਗਾਤੀਤਿਨਾਨੇਜਿਨਜਾਤੁ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕਿਤਰਿਨਾਮੁਧਨੁਲਾਇਆਸਦਾਵੇਪਰਵਾਤੁ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ੩
ਇਸੁਜੁਗਮਤਿਭਗਤੀਤਰਿਧਨੁਖਾਇਆਤੋਰੁਸਭੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇ
ਆਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ ਬਿਖਿਆ
ਮਾਤਿਉਦਾਸਤੋਤਉਮੈਸਥਦਿਜਲਾਇਆ॥ ਅਪਿਤਰਿਆਕੁਲਉਧਾਰੇਧੰ
ਨੁਜੇਦੀਮਾਇਆ॥ ਸਦਾਸਤਜੁਸੁਖਮਨਿਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ
ਆ॥ ਬੂਤਮਾਬਿਸਨੁਮਤਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣਭੁਲੇਤਉਮੈਸੋਤਿਵਧਾਇਆ॥ ਪੰਡਿ
ਤਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਮੋਨੀਭੁਲੇਦੁਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁ
ਲੇਵਿਲੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਮਨਮੁਖਦੁਖੀਏਸਦਾਭ੍ਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨੀਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਈਜਨਸਮਧੇਜਿਅਪੇਬਖਸਿਮਿ
ਲਾਇਆ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕਸੇਸਾਲਾਤੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਭੁਤੋਇ
ਤਿਸਤਿਸਰੋਵਤੁਪ੍ਰਾਣੀਤੋਤਿਸੁਥਿਨੁਅਵਭੁਨਕੇਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਮਨਿਵ
ਸੈਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਤੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਨਾਮੁਧਨੁਨ
ਖਾਇਓਸੇਦੇਵਾਲੀਏਜੁਗਮਾਤਿ॥ ਓਇਮੰਗਦੇਫਿਰਤਿਸਭੁਜਗਤਮਤਿਕੋਈ
ਮੁਤਿਭੁਕਨਤਿਨਕਉਪਾਤਿ॥ ਪਗਾਈਬਖੀਲੀਕਰਤਿਆਪਣੀਪਰਤੀਤਿਧੋ

ਵਨਿਸਗਵਾਭੀਆਪੁਲਖਾਤਿ॥ ਜਿਸੁਧਨਕਾਰਦਿਚੁਗਲੀਕਰਤਿਸੋਧਨੁਚੁਰ
 ਨਾਵੈਓਇਭਾਵੈਤਿਥੈਜਾਤਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਭਾਇਤਰਿਧਨੁਮਿਲੈਤਿਥੁਰ
 ਲੈਨਸਕਤਿਤੋਰਥੈਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਤਰਿਧਨੁਨਾਤਿ॥ ੮॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩
 ਖਿਸੰਸਾਮੁਲਿਨਤੋਵਈਚਿੰਤਾਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ ਜੇਕਿਉਤੋਇਸੁਸਤਜੇਤੋਇਕਰਦ
 ਨਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਅਖਿਆਆਪਿਸੁਲੈਜਿਲਾਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥ ੧॥
 ਕਾਲੁਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਦੀਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥ ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਕੇ
 ਵੈਸਤਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿਆਉ॥ ਮੀਠਾਥੇਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਈਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਲਗਾਉ
 ਜਪਰਿਵਾਸਾਸਦਾਸੋਤਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸਦਾਸੁਖੁਪਾਉ॥ ੨॥ ਪੰ
 ਤਰਿਧਨੁਰਤਨਜਵੇਤਰਿਸੋਗੁਰਿਤਰਿਧਨੁਤਰਿਪਾਸਤੁਦੇਵਾਇਅਯਾਜੇਕਿਸੈਕਿਉ
 ਆਵੈਤਕੋਈਕਿਉਮੰਗਿਲਾਏਅਕੈਕੋਈਕਿਉਦਿਵਾਏਏਤੁਤਰਿਧਨੁਜੇਰਿਕੰਤ
 ਨਾਲਿਨਜਾਇਵੰਡਾਇਅਯਾਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਤਰਿਸਰਪਾਲਾਏਤਿਸੁ
 ਨਕੀਵੰਡਤਥਿਆਵੈਜਿਸਨੋਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਅਯਾਇਸੁਤਰਿਧਨਕਰ
 ਸਗੋਕੁਨਾਤੀਕਿਸੈਕਾਖਤੁਨਾਤੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਥੰਨੈਰੋਲੁਨਾਤੀਜੇਕੋਤਰਿਧਨ
 ਖੀਲੀਕਰੇਤਿਸਕਾਮੁਤੁਤਰਿਚਤੁਕੰਡਾਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਅਯਾਤਰਿਕੇਦਿ
 ਲਿਕਿਸੈਜੇਰੁਥਖੀਲੀਨਚਲਾਈਦਿਤੁਦਿਤੁਨਿਤਨਿਤਚਜੈਸਵਾਇਅਯਾ
 ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩ ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈਆਪਦੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ ਜਿ
 ਆਰੈਉਥਰੈਤਿਤੈਲੈਉਥਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾਲਿਆਸਚਾਸਬਦੁਬੀਦ
 ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਣਈਤਰਿਬਿਨੁਬਖਸਦਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਮਃ੩ ਤਉਮੈਮਦਿ
 ਮੋਤਦੀਦੁਜੈਲਾਂਗੈਜਾਇ॥ ਨਾਇਤਮਾਰੀਨੰਮਰੈਨਾਇਤਤਿਵਿਕਾਇ॥ ਗੁਰ
 ਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਤਵਿਚਤੁਜਾਇ॥ ਤਨੁਮਨੁਤੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈ
 ਆਇ॥ ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਲੁਸਬਦੁਤੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ ੨॥
 ਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਧੁਰਤੁਤੁਕਮੁਬੁਝਿਨੀਸਾਦੁ
 ਭਾਤੀਜੀਜਾਵਾਈਸਕੀਅਗਤੁਪਿਛਤੁਟੇਲਿਡਿਠਾਲਾਤਿਓਨੁਸਭਨਕਾਅਤਿ

ਕੋਵੇਵੇਤਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਰਿਬਖਸਿਓਸੁਸਭੁਜਤਨੁ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰੇਨਿਮਿਲਿ
ਨੇਸੁਤਲਤਿਪਲਤਿਸਿਏਨਿਵੇਮੁਖਤੋਵੈਸੁਹਿਰੈਭਰਿਸਟਥਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈ
ਤਿਓਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਰਿਸਜਲਪੁਰਖਸੁਜਾਨੁ॥ਪਉਦੀਭਿਤਿਦੇਖਿਕੈਸਭਿਅ
ਪਏਸਤਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਲਾਤਿਓਨੁਸਭਨਾਕਿਅਤੁਮਨਤੁਗੁਮਾਨੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ
੧ ਕੋਈਵਾਤੇਕੋਲੁਦੈਕੋਪਾਏਖਲਿਤਨਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕੋਈਖਾ
ਨਿਦਾਨਿ॥੧॥ ਮਃ੧ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਤਰਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਭਾਵੈਸੋਤੋਇ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਦਇਆਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਮਿਤਰਵਾ
ਰੁਗਮੁਭਉਮਾਰਿਆ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਥਿਕਾਂਗਲੁਦੁਤਸਭਿਤਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿ
ਰਾਨੁਕੰਠਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਦੁਸਵਾਰਿਆ॥੧੧॥
ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੁਜੈਕਤਦਕਤੰਨਿ॥ਪੰਚਚੋਰਤਿਨਾਪਰੁ
ਮੁਤਨਿਤਉਮੈਅੰਦਰਿਸੰਨਿ॥ਸਾਕਤਮੁਠੇਦੁਰਮਤੀਤਰਿਗਸੇਨਾਜਾਣੰਨਿ॥ਜੀਨੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਗਿਮਿਲੁਟਾਇਆਥਿਖਸਿਉਰਚਤਿਰਚੰਨਿ॥ਦੁਸਟਾਸੇਤੀਪਿਰਤਜੀਨਨ
ਨਿਉਵਾਦੁਕਰੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਾਕਤਨਰਕਮਹਿਭੁਧੇਦੁਖਸਤੰਨਿ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਕ
ਮਾਵਦੇਜਿਵਰਾਖਤਿਵੈਰਤੰਨਿ॥੧॥ ਮਃ੨ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਾਦੁਨਿਤਾ
ਦੇਤਿਸੁ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਦਾਮਨਿਵਸੈਜਮੁਜੇਹਿਨਸਕੈਤਿਸੁ॥ਤਿਰਦੈਤਰਿਤਰਿਨ
ਰੁਗਸੁਕਵਲਾਸੈਕਿਤਿਸੁ॥ਤਰਿਦਾਸਾਕਦਾਸੁਤੋਇਪਰਮਪਦਾਰਥੁਤਿਸੁ॥ਨਾਨ
ਕਮਨਿਤਨਿਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਵਸੈਤਉਸਦਕੁਰਬਾਵੈਤਿਸੁ॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਥਿਲਿਖਿਆਰਸੁ
ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਤਿਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਬੋਲੈਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੋਪਰਮੇਸਰਿਸੁ
ਇਆ॥ਸੋਈਵਰਤਿਅਜਗਮਤਿਪਟਿਪਟਿਮੁਖਿਭੁਇਆ॥ਬਹੁਤੁਵਡਿਅਈਆ
ਨਾਤਿਬੈਨਤੀਜਾਤੀਗਈਆ॥ਸਚੁਸਤਜੁਅਨੰਦੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਸਿਸਚੀਗੁਰਮੰਦੀ
ਆ॥ਨਾਨਕਸੰਤਸਵਾਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਚੇਜਿਉਥਇਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ
੩ ਆਪਣਾਅਪੁਨਪਛਾਣਈਤਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਦੁਰਿ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਵਿਸਰੀਕਿ
ਉਮਨੁਰਹੈਤੁਜੁਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆਫੂਠੈਲਾਲਚਿਕੁਰਿ॥ਨਾਨਕਬਖ

ਸਿਮਿਲਾਇ ਅਨੁਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਦੁ ਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚਾ ਸੋਇ
 ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾ ਤਦਾ ਤਰਿ ਜਪਿ ਅਮਨਿਆਨੁ
 ਭਾਗਿ ਤਰਿ ਪਾਇਆ ਪੁਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾ ਤਿਆ
 ਨਿਤ ਨਿਭੰਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਤੇਵੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਾ ਠਿਰਿ ਸਰਦੀ
 ਵੈ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਾ ਤਸਤਿ ਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾ ਲਿਰਲਾਵੈ॥
 ਤਿਵੁ ਠੇਗਲੀਆ ਨਾਲਿ ਆਟੇ ਭਿਆਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰ ਸਰੀ ਸੁਰ
 ਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਤੇਇ ਜਾਵੈ॥ ਏਹ ਵਡਿ ਆਈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨਿਰਵੈ ਗਵਿਚਿ
 ਐਤਿ ਸਨਾਭੁ ਖਉ ਤਰੈ ਤਰਿ ਸੰਤਿ ਤਜਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰ ਜੁ ਦੇਖੁ
 ਸਚੇ ਸਾਤ ਕਾ ਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨੇ ਮੰਨੈ ਸੁਸਭਨੰਭਾਵੈ॥ ੧੩॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ੨੬
 ਚਉਪਦੇ ੧੪੯ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੧ ਬਿਗੀ ੧ ਵਾਰਸਤ ੨ ਛੰਤ ੯ ਵਾਰ ੧
 ਜੋਤੁ ਮਲਾ ੧੬੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਗੁਥਿਲਾ ਵਲੁ ਭੁਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ
 ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਐਸੇ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਹਨੁ ਨ ਕੋਊ
 ਰੋ॥ ਸੁਪੇਸੁਪੇ ਰੇਗਿ ਚਲਤੁ ਮਨ ਤਰਕੁ ਪਕਾਇ ਵਈ ਤੈਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਛੇ
 ਨੇਭਈ ਅਸਭੁ ਤੁਜ ਮੁਲੈ ਜਈ ਤੈਰੇ॥ ਮਾਨ ਸੁਬ ਪੁਰਾਮੁ ਸਾਕੀ ਨੇ ਮੀਚੁ ਬਿਲਾ
 ਖਾਈ ਤੈਰੇ॥ ੧॥ ਧਨ ਵੰਤਾ ਅਹੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਕਾਨੀਰੇ॥ ਰਾ
 ਸਮਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੇ ਕਾਲੁ ਬਡਾ ਨੀਰੇ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਤਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ
 ਬਾਨਿ ਰਾਹੀਰੇ॥ ਆਵਤਿ ਨ ਜਾਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰੇ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾ ਹੀਰੇ॥ ੩॥
 ਕਲ ਤੁਲਾਇ ਮੀਮਾਇ ਆਇ ਤੈਤ ਜਤੁ ਜੀਜਾ ਨੀਰੇ॥ ਕਤਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਤੁ ਰੇ ਸੰ
 ਲਿਤੈ ਸਾਰਿ ਗਪਾ ਨੀਰੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਬਿਦਿਆ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹੇ
 ਨਹੀ ਜਾਨਉ॥ ਤਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੇ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ
 ਕਸੈ ਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਮੈ ਬਿਗਰਿ ਓਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ ਰਹਾਉ॥ ਆਖਿਨਾ

ਮਕੀਓਥਉਗਾਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਿਗਇਓਭੁਮੁਮੋਰਾ॥ ੨॥ ਮੈਥਿਗੇਅਪਨੀਮਤਿਥੋਈ
ਹੋਰੁਗਮਿਭੁਲਉਮਤਿਕੋਈ॥ ੩॥ ਸੋਥਉਗਾਜੇਆਪੁਨਪਢਾਨੈ॥ ਆਪੁਪਢਾਨੈ
ਕੋਜਾਨੈ॥ ੪॥ ਅਬਤਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬੁਨਮਾਤਾ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਗਮੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਗਿਤੁਤਜਿਬਨਖੰਡਜਾਈਐਚੁਨਿਖਾਈਐਕੰਦਾ॥ ਅਜਤੁ
ਨਏਡਈਪਾਪੀਮਨੁਮੰਦਾ॥ ੧॥ ਕਿਉਛੁਟਉਕੈਸੇਤਰਉਭਵਜਲਨਿਧਿਭਾ
ਗਾਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮਾਗੀ॥ ਰਤਉ॥ ਬਿਖੈਬਿਖੈਕੀਬਾਸਨਾਤ
ਅਨਤਜਾਈ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਗਾਖੀਐਠਿਰਿਠਿਰਿਲਪਟਾਈ॥ ੨॥ ਜਰਾਜੀ
ਜੋਥਨੁਗਇਆਕਿਛੁਕੀਆਨਨੀਕਾ॥ ਇਤੁਜੀਅਰਾਨਿਰਮੋਲਕੋਕਉਡੀਲਗਿਮੀ
ਕਉਕਬੀਰਮੇਰੇਮਾਧਵਤੁਸਰਬਥਿਆਪੀ॥ ਤੁਮਸਮਸਰਿਨਾਤੀਦਇਆ
ਜੋਤਿਸਮਸਰਿਪਾਪੀ॥ ੪॥ ੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਨਿਤਉਠਿਕੋਗੀਗਾਗਥਿਆਨੈ
ਪਤਜੀਉਗਇਓ॥ ਤਾਨਾਥਾਨਾਕਛੁਨਸੁਏਤਹਿਤਹਿਰਸਿਲਪਟਿਓ॥ ੧॥ ਤਮਾਰੇ
ਲਕਉਨੇਗਾਮੁਕਤਿਓ॥ ਜਬਕੀਮਾਲਾਲਈਨਿਪੁਤੇਤਬਤੇਸੁਖੁਨਭਇਓ॥ ਰਤਉ
ਨੁਨੁਜਿਠਾਨੀਸੁਨਤੁਦਿਗਾਨੀਅਚਰਜੁਏਕੁਭਇਓ॥ ਸਾਤਸੁਤਇਨਿਮੁਡੀਏਖੋ
ਇਤੁਮੰਡੀਆਕਿਉਨਮੁਇਓ॥ ੨॥ ਸਰਬਸੁਖਾਕਏਕੁਤਹਿਸੁਆਮੀਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁ
ਏਓ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਤਲਾਦਕੀਪੈਜਜਿਨਿਗਾਖੀਤਹਿਨਾਖਸੁਨਖਬਿਦਾਰਿਓ॥ ੩॥ ਘਰ
ਏਵਪਿਤਰਕੀਛੋਡੀਗੁਰਕੋਸਥਦੁਲਾਇਓ॥ ਕਤਕਬੀਰਸਗਲਾਪਾਪਖੰਡਨੁ
ਤਤਲੈਉਧਰਿਓ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਕੋਉਤਹਿਸਮਾਨਿਨਤੀਰਾਜਾ
ਕੁਪਤਿਸਭਦਿਵਸਚਾਰਿਕੇਛੁਠੇਕਰਤਦਿਵਾਜਾ॥ ਰਤਉ॥ ਤੇਰੇਜਨੁਤੇਇਸੋਛੁਤ
ਕੋਲੀਤੀਨਿਭਵਨਪਰਢਾਜਾ॥ ਤਾਥੁਪਸਾਰਿਸਕੈਕੋਜਨਕਉਥੋਲਿਸਕੈਨਅੰਦਾਜਾ
॥ ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੁਜਮਨਮੇਰੇਥਾਜੇਅਨਤਦਥਾਜਾ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਸੰਸਾਰੁਮੁਖੁ
ਕੋਪ੍ਰਤਿਲਾਦਨਿਵਾਜਾ॥ ੨॥ ੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਰਾਖਿਲੇਤੁਤਮਤੇਬਿਗਰੀ॥
ਨਿਲਪਰਮੁਖਪੁਭਗਤਿਨਕੀਨੀਤਉਅਭਿਮਾਨਟੇਢਪਗਰੀ॥ ਰਤਉ॥ ਅਮਰਜਾ
ਨਿਸੰਚੀਇਤਕਾਇਆਇਤਮਿਥਿਆਕਾਚੀਗਗਰੀ॥ ਜਿਨਤਿਨਿਵਾਜਿਸਾਜਿਤਮਕੀ

ਏਤਿਸਤਿਬਿਸਾਰਿਅਵਰਲਗਰੀ॥੧॥ਸੰਧਿਕਤੇਤਿਸਾਧਨਤੀਕਰੀ॥੨॥
 ਗਰੀ॥ਕਤਿਕਬੀਰਇਤਬਿਨਤੀਸੁਨੀਉਮਤਘਾਲਤੁਜਮਕੀਖਧਰੀ॥੨॥੬॥
 ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਦਰਮਾਦੇਰਾਢਦਰਬਾਰੀ॥ਤੁਏਬਿਨੁਸੁਹਤਿਕੋਰਕੋਮੇਰੇ
 ਜੈਖੋਲਿਕਿਵਾਰਾ॥ਰਤਾਉ॥ਤੁਮਧਨਪਨੀਉਦਾਰਤਿਅਗੀਸ੍ਰਵਨਨਸੁਨੀਅਨੁ
 ਮਾਰਾਗਾਉਕਾਤਿਰੰਕਸਭਦੇਖਉਤੁਮਤੀਤੇਮੇਰੋਨਿਸਤਾਰੁ॥੧॥ਜੈਦੇਉਨਾਮ
 ਸੁਦਾਮਾਤਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਤੈਅਪਾਰ॥ਕਤਿਕਬੀਰਤੁਮਸੰਮੁਖਦਤੇਰਾ
 ਦੇਤਨਥਾਰਾ॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਰੰਡਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਧਾਧਾਰੀ॥ਬ੍ਰਮਚੇ
 ਵੈਭੇਖਧਾਰੀ॥੧॥ਅਸਨੁਪਵਨਦੁਰਿਕਰਿਬਵੇਰਾ॥ਏਡਿਕਪਟੁਨਿਤਤਰਿਕੁ
 ਗਾਰਤਾਉ॥ਜਿਤਤੁਨਾਚਤਿਸੋਤ੍ਰਿਭਵਦੁਰੇਗੀ॥ਕਤਿਕਬੀਰਕੋਸੇਜਗਜੋ
 ੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਤੁਮਰਚਰਨਵੇ
 ਕਿੰਚੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਜਨਕਉਕੰਤਾਕਰਤਿਬੇਚਾਰੇ॥ਰਤਾਉ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਪ੍ਰ
 ਤਮਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਤਿਭੁਧਿਠੰਨੀ॥ਇਸੁਮਾਇਆਕਉਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਾਖਉਦੇ
 ਥਚੰਨੀ॥੧॥ਕਿਆਖੇਤੀਕਿਆਲੇਵਾਦੇਈਪਰਪੰਚਭੂਰੁਗੁਮਾਨਾ॥ਕਤਿਕਬੀਰ
 ਥਿਗੁਤੇਆਇਆਕਾਲੁਨਿਦਾਨਾ॥੨॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਸਰੀਰਸੋਭ
 ਤੇਰੇਅਢੈਕਮਲਅਨੁਪਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਖੋਤਮੋਜਕੈਰੇਖਨਰੁਪਾ॥੧॥ਗੋ
 ਭਜੁਕ੍ਰਮੁਤਜਤੁਜਗਜੀਵਨਰਾਮਾ॥ਰਤਾਉ॥ਅਵਤਕਛੁਨਦੀਸਈਨਰਦ
 ॥ਜਤਉਪਜੈਬਿਨਸੈਤਤੀਜੈਸੇਪੁਰਿਵਨਪਾਤਾ॥੨॥ਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਇਆ
 ਖਸਤਜਾਬੀਚਰੀ॥ਕਤਿਕਬੀਰਸੇਵਾਕਰਤੁਮਨਸੰਤ੍ਰਿਮੁਰਾਰੀ॥੩॥੧੦॥
 ਲੁ॥ ਜਨਮਮਰਨਕਾਕੁਮੁਗਇਆਗੋਬਿਦਲਿਵਲਾਰੀ॥ਜੀਵਤਸੁੰਨਸ
 ਗੁਰਸਾਖੀਜਾਗੀ॥ਰਤਾਉ॥ਕਾਸੀਤੇਧੁਨਿਉਪਜੈਧੁਨਿਕਾਸੀਜਾਈ॥ਕਾਸੀ
 ਤਾਧੁਨਿਕਤੰਸਮਾਈ॥੧॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੰਧਿਮੈਪੇਖਿਆਘਟਤੁਘਟਜਾਗੀ॥ਐ
 ਸਮਾਚਰੀਘਟਿਮਾਤਿਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆਪਆਪਤੇਜਾਨਿਆਤੇਜਤੇਜਸਮਾ
 ॥ਕਤੁਕਬੀਰਜਬਜਾਨਿਆਗੋਬਿਦਮਨੁਮਨਾ॥੩॥੧੧॥

ਨਕਮਲਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਤਿਸੋਜਨੁਕਿਉਡੋਲੈਦੇਵਾ।ਮਨੋਸਭਸੁਖਨਉਨਿਧਿ।
ਕੋਸਤਜਿਸਤਜਿਨਸੁਬੋਲੈਦੇਵਾ।ਰਹਾਉ।ਤਬਇਤਮਤਿਜਉਸਭਮਤਿਪੇਖੈ
ਲਗੀਠਿਜਬੋਲੈਦੇਵਾ।ਬਾਰਬਾਰਮਾਇਅਤੇਅਟਕੈਲੈਨ੍ਹਜਾਮਨੁਤੋਲੈਦੇਵ
ਜਤਉਤੁਜਾਇਤਤੀਸੁਖਪਾਵੈਮਾਇਆਤਾਸੁਨਹੋਲੈਦੇਵਾ।ਕਤਿਕਬੀਰਮੇ
ਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਪ੍ਰੀਤਿਕੀਓਲੈਦੇਵਾ॥੨॥੧੨॥

੭੯ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਥਾਲੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀ
ਸਫਲਜਨਮੁਮੋਕਓਗੁਰਕੀਨਾ।ਦੁਖਬਿਸਾਰਿਸੁਖਅੰਤਰਿਲੀਨਾ
ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਮੋਕਉਗੁਰਦੀਨਾ।ਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਜੀਵਨੁਮਨਹੀਨਾ॥
ਉਨਾਮਦੇਇਸਿਮਰਨੁਕਰਿਜਾਨਾ।ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਜੀਉਸਮਾਨਾ॥੨॥

੮੦ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਥਾਲੀਗਵਿਦਾ
ਭਗਤਕੀ॥ ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਤਸੈਐਸੀਦਸਾਤਮਾਗੀ।ਅਸਟਦਸਾ
ਪਿਕਰਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਗੀ॥੧॥ਤੁਜਾਨਤਮੈਕਿਢੁਨਹੀਭਵਖੰਡਨਰਾਮਾ॥
ਲਜੀਅਸਰਨਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪੁਰਨਕਾਮਾ।ਰਹਾਉ।ਜੇਤੇਹੀਸਰਨਾਗਤੀਤਿਨ
ਹੀਭਾਗੁ।ਉਚਨੀਚਤੁਮਤੇਤਰੇਅਲਾਜੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਕਤਿਗਵਿਦਾਸਅਕ
ਬਥਾਬੁਕਾਇਕਰੀਜੈ।ਜੈਸਾਤੁਤੈਸਾਤੁਤੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥੩॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜਿਤਕੁਲਸਾਧੁਬੈਸਨੈਤੋਇ।ਬਰਨਅਬਰਨਰੰਕੁਨਹੀਈ
ਉਥਿਮਲਥਾਸਜਾਨੀਐਜਗਿਸੋਇ।ਰਹਾਉ।ਬੂਤਮਨਬੈਸਸੁਦਅਰੁਖਤ੍ਰੀਰੋਮ
ਰਾਗਲੇਢਮਨਸੋਇ।ਤੋਇਪੁਨੀਤਭਗਵੰਤਭਜਨਤੇਆਪੁਤਭਿਤਾਰੇਕੁਲਦੋਇ
ਆਪੰਨੀਸੁਗਾਉਪੰਨਿਸੋਠਾਉ।ਪੁਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਲੇਇ।ਜਿਨਿਪੀਅਸਾਰੁਸੁਤਜੇ
ਨਰਸਤੋਇਰਸਮਗਨਡਾਰੇਬਿਖੁਪੇਇ॥੨॥ਪੰਡਿਤਸੁਰਢਤ੍ਰਪਤਿਗਜਾਭਗਤ
ਰਾਬਰਿਅਉਰੁਨਕੋਇ।ਜੈਸੇਪੁਰੈਨਪਾਤ੍ਰਰਤੈਜਲਸਮੀਪਭਨਿਗਵਿਦਾਸਜਨਮੇ

ਜਗਿਓਇ॥੩॥੨॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਬਾਲੀਸਧੇਨੀ

ਨਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕੁਤਇਆਭੇਖਧਾਰੀ॥ਕਾਮਾਗਾਂਥੀਸੁਅਚਾਰੀ॥
ਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਤਉਗੁਨਕਤਾਜਗਤਗੁਰਾਜਉਕਰਮੁਨਨਾਸੈ॥ਜਿ
ਨਿਕਤਜਾਈਐਜਉਜੰਥੁਕੁਗ੍ਰਾਸੈ॥ਰਤਾਉ॥ਏਕੁਬੁੰਦਜਲਕਾਰਨੈਦ
ਖੁਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਸਾਗਰੁਮਿਲੈਫੁਨਿਕਾਮਿਨਅਵੈ॥੨॥ਪ੍ਰਾਨਜੁਥੈ
ਹੀਕੈਸੇਥਿਰਮਾਵਉ॥ਬੁਝਿਮੁਏਨਉਕਾਮਿਲੈਕਤੁਕਾਹਿਚਛਾਵਉ॥੩॥
ਤੀਕਢੁਤਉਨਹੀਕਿਢੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਅਉਸਹਲਜਾਗਥਿਲੇਹੁਸਧ
ਤੋਰਾ॥੪॥੧॥

ਕਥੀਰਜੀ ੧੨ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੧ ਰਵਿਦਾਸਜੀ ੨ ਸਧਨੇਕੀ ੧ ਜੋਤਜੁਮਲਾ

ਪਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਰਗੁਗੋਰਾ॥
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਅਸਰਖਤਿਤਰਿ ੫੨੬
ਐਸਾਤਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਪਿਆ
ਤਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾਤੇਇਅਨੰਦੁ
ਜਿਤਨੇਸਾਤਪਾਤਿਸਾਤਉਮਰਵੇ
ਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਤਿਵ
ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾਮਨ ੫੨੭
ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਸਤੁਕਰਤਸਤੁਭੁਗਤਾ
ਠਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈ
ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨
ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜਿ॥
ਨਾਮਸੰਗਿਕੀਨੋਥਿਉਤਾਰੁ॥
ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਏਤੇਮਾਨੁ॥ ੫੨੮
ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਤੁਮਨੁਨਿਰਮੁ
ਗੁਰਕੀਮੁਹਤਿਮਨਮਤਿਪਿਯੁ
ਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਿਮਨਮੋਰ
ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੁਜਾਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਾ॥
ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਤਰ
ਉਨਕਉਖਸੀਮਕੀਨੀਠਾਕਤੁ ੫੨੯

ਪਨੇ

੧੨ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਤਰਿਨਾਇ
੧੩ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸ
੧੪ ਧੁਪਦੀਪਸੇਵਾਗੋਪਾਲਾ॥
੧੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਦਕਰੇ
੧੬ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮੇਰੇਮੰਤਿ
੧੭ ਭਵਸਾਗਰਬੋਧਿਤਰਿਚਰ
੧੮ ਸੰਤਕਾਲੀਆਪਹਤਿਬਿਦੂਰ ੫੩੦
੧੯ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਗਇਲ
੨੦ ਜਾਕਉਗਾਖੈਰਾਖਣਤਾਰੁ॥
੨੧ ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਅਨੁਪ
੨੨ ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਤਰੈਜਾਓ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ਘਰੁ ੨
ਮਤਲਾ ੫

੧ ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੁਰੇਗੁਰਦੇ ੫੩੧

੨੮	ਜੋਤੁਮਲਾ
੨੮	ਚਉਪਦੇ
੬	ਮ: ੪
੨੨	ਮ: ੫
੨੮	
੧	ਅਸਟਪਦੀਆ
	ਮ: ੫

੨੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਲੀ ਭਗਤਾ ਕੀ॥

ਕਬੀਰ ਜੀ ਓ॥ ਘਰੁ॥

੧ ਸੰਤਮਿ ਲੈ ਕਿਛੁ ਸੁਨੀ ਐਕੁ ਓ ੫੩੧

੨ ਨਰੁ ਮਰੈ ਨਰੁ ਕਾ ਮਿਨ ਆਵੈ

੩ ਆਕਾਸਿ ਗਗਨੁ ਪਾਤਲਿ ਗ
ਘਰੁ ੨

੪ ਭੁਜਾ ਬੰਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਭਾਇ

੫ ਨਾਇਤੁ ਮਾਨਸੁ ਨਾਇਤ ਦੇਉ

੬ ਤੁਟੇ ਤਾਗੇ ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ॥

੭ ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ

੮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੋਨਾਇ॥

੯ ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਠਿ ਬਲਤਰ ਨਾ

੧੦ ਕੁਟਨੁ ਸੋਇ ਜੁਮਨ ਕਉ ਕੁਟੈ

੧੧ ਧੰਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਦੇਉ

ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ॥ ਘਰੁ॥

੧ ਅਸੁ ਸੇਧ ਜਗੇਨ॥

੨ ਨਾਦ ਭੂਮੇ ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਵੇ

੩ ਮੋਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇਹਾ ਮਾਤਰੇ

੪ ਮੇਲਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾ ਬੇਲੇ

੫ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਰਤੀ ਮਟੇ ਸਭੁ

੬ ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਸੀਤਲਾ ਪਵੈ

੭ ਆਜੂ ਨਾਮੇ ਬੀਠਲੁ ਦੇਖਿ

ਹਵਿਦਾ ਸਜੀ॥ ਘਰੁ॥

੧ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪ ਜਪਾ

੨ ਜੋਓਤੁ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤੀਰਥਾ

੨੦ ਜੋ ਜੁਮਲਾ

੧੧ ਕਬੀਰ ਜੀ

੭ ਨਾਮ ਦੇਵੀ

੨ ਹਵਿਦਾ ਸਜੀ

੨੦

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਰੁਖ ਕਾਲਾ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੋਡਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੭ ੧ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿ ਆਸਰਖਤਿ
ਪਰਿਤਾਮਨਿਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ॥ ਤਰਿਜਾਵੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੋ ਜੀਇ ਵਰਤੈ
ਕੁਘਲਿ ਆਕਿ ਸੈਕਾਇ ਕੁਤਿ ਭੁਨਗਵਾਈ॥ ਤਰਿਤਿ ਸਕੀ ਆਸਕੀ ਜੇਮਨ ਮੇਰੇ ਜੇਸ
ਅਤਿ ਸੁਆਮੀ ਰਤਿ ਆਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ॥ ਜੋ
ਤਰਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਤੁ ਕੀਕੀ ਜੇ ਸਾਨਿ ਤਫਲ ਆਸ ਸਭੁ ਥਿਰ ਥੀ ਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ
ਦੀ ਸੈਮਾਇ ਆਸੇ ਤਕੁਟੰਧੁ ਸਭੁ ਮਤਤਿ ਸਕੀ ਆਸ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ॥ ਇਨਕੈ
ਭੁਤਾ ਬਿਨਤੀ ਕਤਾ ਕਰਤਿ ਇਹਿ ਬਪੁ ਜੇ ਇਨਕਾ ਵਾਤਿ ਆਕ ਭੁਨਵਸਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਆਸ ਕਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੋ ਤੁਝੁ ਤਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਧੁ ਸਭੁ ਢਾਈ॥ ੨॥ ਜੇਕਿਛੁ
ਆਸ ਅਵਰ ਕਰਤਿ ਪਰਮਿ ਤ੍ਰੀਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਤਿ ਤੇਰੈ ਕਿਥੈ ਕੰਮਿ ਆਈ॥ ਇਹ ਆਸ ਪਰ
ਤ੍ਰੀਭੁਓ ਦੁਜਾ ਤੈ ਬਿਨ ਮਤਿ ਤੁਝੁ ਬਿਨ ਸਿਸਭੁ ਜਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਮਾ ਚੇਕੀ ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿ ਆਸ ਭੁਥਾਇ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਸਭੁ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ
ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਸੀਤੁ ਆਸ ਕਰਾਵਤਿ ਤੈ ਸੀਕੈ ਆਸ ਕਰਾਈ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਤਾ ਬਿਨਤੀ
ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੁਜਾ ਟਲਿਤ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਤਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਡਮਤਲਾ ੪
ਜੇਸਾ ਤਰਿ ਸੇਵੀ ਐਨਿ ਤਧਿ ਆਈ ਐ ਜੋ ਬਿਨ ਮਤਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੁ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ॥ ਜੇਤ
ਰੇ ਤੇ ਆਗਿ ਅਵਰੇ ਕੀ ਆਸ ਕੀ ਜੈ ਤਾ ਤਰਿ ਨਿਤ ਫਲ ਸਭੁ ਘਾਲਗਵਾਸਾ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਰਿਸੇਵਿ ਤੁਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਸੇਵਿ ਐ ਸਭੁ ਭੁਖ ਲਤਾਸਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤ
ਰਿਉ ਪਰਿ ਕੀ ਜੈ ਭਰਵਾਸਾ॥ ਜਤ ਜਾਈ ਐ ਤਤਨਾ ਲਿਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ
ਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੇ ਅਪਨੀ ਥਿਰ ਥਾਕ ਤੁਝੁ ਅਵਰਾਪਤਿ ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ
ਰਥਾ ਥੁਥੁ ਤੁਝੁ ਕਢਾਸਾ॥ ਅਪਨੀ ਥਿਰ ਥਾਕ ਤੁਝੁ ਤਰਿ ਅਪਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਤਤ ਕਾਲ ਕਟਾਸਾ॥ ਸੇਐ ਸਾਪ੍ਰਭੁ ਢੇਰਿ ਅਪਨੀ ਥਿਰ ਥਾ ਅਵਰਾਪਤਿ ਕ

ਤੀਐਅਵਗਾਪਤਿਕਤਿਮਨਲਾਜਮਰਾਸਾ॥ ੨॥ ਜੇਸੰਸਾਰੈਕੇਕੁਟੰਬਮਿਤ੍ਰ
 ਸਤਿਮਨਮੇਰੇਤੇਸਭਿਅਪਨੈਸੁਆਇਮਿਲਾਸਾ॥ ਜਿਤੁਦਿਨਿਉਨਕਾਸੁ
 ਇਨਆਵੈਤਿਤੁਦਿਨਿਨੈਜੈਕੇਨਭੁਕਾਸਾ॥ ਮਨਮੇਰੇਅਪਨਾਤਰਿਸੇਵਿਦਿਨੁ
 ਜੇਤੁਧੁਧੁਪਕਰੈਦੁਖਿਸੁਖਾਸਾ॥ ੩॥ ਤਿਸਕਾਭਰਵਾਸਾਕਿਉਕੀਜੈਮਨਮੇ
 ਤੀਅਉਸਰਿਰਖਿਨਸਕਾਸਾ॥ ਤਰਿਜਪੁਮੰਤੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਯੋਜਾਪੁਰੁ
 ਤਿਛਡਾਏਜਿਨਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤਾਸਾ॥ ਜਨਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪੁਰੁ
 ਤਤੁਇਤੁਛੁਟਲਕਾਸਾਚਾਭਰਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਗੰਡਮਤਲਾ੪
 ਤਰਿਸਿਮਰਤਸਦਾਤੇਇਅਨੰਦੁਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸੰਤਿਸੀਤਲਾਮਨੁਅਪਨਾ
 ਸੇਸਕਤਿਸੁਰੁਥਤੁਜਲਤਾਗੁਰਸਸਿਦੇਖੇਲਤਜਾਇਸਭੁਤਪਨਾ॥ ੧॥ ਮੇ
 ਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਾਮੁਤਰਿਜਪਨਾ॥ ਜਤਾਕਤਾਤੁਭੁਰਾਖੈਸਭੁਰਾ
 ਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਸਦਾਤੁਅਪਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਾਮਤਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸੇਤਰਿਜ
 ਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਤਤੁਤਰਿਰਤਨਾ॥ ਜਿਨਤਰਿਧਿਆਇਅਤਿਨਤਰਿ
 ਅਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੇਚਰਲਮਲਤੁਤਰਿਦਸਨਾ॥ ੨॥ ਸਬਦੁਪਦ
 ਮਰਸੁਪਾਵਤੁਓਤੁਓਤਮੁਸੰਤਭਇਓਥਡਥਡਨਾ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਅ
 ਆਪਿਵਧਾਈਓਤੁਪਟੈਨਕਿਸੈਕੀਘਟਾਈਇਕੁਤਿਲੁਤਿਲੁਤਿਲਨਾ॥ ੩॥
 ਤੇਸੁਖਪਾਵਤਿਮਨਮੇਰੇਸੇਸਦਾਧਿਆਇਨਿਤਕਰਜੁਰਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ
 ਦਾਨੁਇਕੁਦੀਜੈਨਿਤਬਸਤਿਰਿਦੈਤਰੀਸੋਤਿਚਰਨਾ॥ ੪॥ ੩॥
 ਗੰਡਮਤਲਾ੪ ਜਿਤਨੇਸਾਤਪਾਤਿਸਾਤਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਭਚਉ
 ਭਿਮਿਥਿਆਭੁਭੁਭਾਉਦੁਜਾਜਾਣਾ॥ ਤਰਿਅਥਿਨਾਸੀਸਦਾਥਿਰੁਨਿਤਚਉ
 ਰੇਮਨਭਜੁਪਰਵਾਣਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਤਰੀਭਜੁਸਦਾਦੀਥਾਣਾ॥ ਜੇ
 ਲੁਪਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀਤਿਸੁਜੇਵਡਅਵਰੁਨਾਤੀਕਿਸੈਦਾਤਾਣਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿ
 ਨਵੰਤਕੁਲਵੰਤਮਿਲਾਖਵੰਤਦੀਸਤਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਥਿਨਸਿਜਾਤਿਜਿਉਰੰਗੁ
 ਚਾਣਾ॥ ਤਰਿਸਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮਨਿਮੇਰੇਜਿਤੁਤਰਿਦਰਗਤਪਾਵਤਿਤੁਮ

ਹਮਯੁਪਤੀ ਸੁਦਵੈ ਸੁਚਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸੁ ਮਹਤਿ ਜੋ ਤਰਿ ਪਿਆਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਜਿ
 ਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਤਿਹ ਰੁਥ ਪੁਜਾ ਤਿਉ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਉ ॥ ੩ ॥ ਓਤੁ
 ਤੇਉ ਚਾਸੁ ਤੇ ਮੁਚਾ ਜਾ ਕੈ ਤਿਹ ਦੈ ਵਸਿ ਆਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਨਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾ
 ਜੇ ਤਰਿ ਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾਉ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾ
 ਸਭ ਸਭੈ ਵਰਤੈ ਜੇ ਤਾ ਤਰਿ ਕਰੇ ਏਤੈ ਤਾ ਕੇ ਕਰਈ ਐ ॥ ਸੋ ਐ ਸਾ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਮਨ
 ਜੋ ਤੇ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸਭ ਦੁਰਖਿ ਲਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਨਿਤ ਪੜੀ ਐ ॥ ਤਰਿ
 ਨੁਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾ ਲਿਨ ਸਕੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇ ਤੁਕੜਈ ਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਿ ਪਰਪੰਚੁ
 ਆਸੁ ਭੁਕਰ ਤੈਵਰਿ ਆਪੇ ਅਪਣੀ ਜੋਤਿ ਧਰਈ ਐ ॥ ਤਰਿ ਏਕੋ ਬੋਲੈ ਤਰਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ
 ਰੁਪੈ ਤਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾ ਤਰਿ ਨਾਲੇ ਕੁਤਿ ਸੁਪਾਸੁ ਤੁਮ
 ਕਿਆ ਚੋਰਈ ਐ ॥ ਨਿਤ ਕਪਟ ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਤਰਿ ਕੇਰੀ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਈ ਐ
 ਜਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਯੁ ਸੋ ਸਭ ਦੁਵਰਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਐ ॥ ਜਨਨਾਨ
 ਤਰਿ ਨਾਲਿ ਏਤੈ ਤੈ ਤਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੁਤੁ ਪੁਲਾਏ ਚੜਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥
 ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ਤਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਥਹੁਤ ਪਤੈ ॥ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੈ ਤੁਥਿ ਨੁਨੀ
 ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੈ ਤਰਿ ਤੀਰਾ ॥ ਤਮਰੀ ਬੇਦਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ
 ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸੋਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਮੁਮੁਖੀ ਗੁਣ ਕਉ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ॥ ਲੇਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕੀਤ
 ਆਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ॥ ਤਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੰਤਿ ਸਹੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਸਭੁਕ
 ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨ ਤੇ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੇ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟੇ ਕਰ
 ਤਾ ॥ ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤ ਕਰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਬਕਤੋ
 ਤਾ ॥ ਬੁਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਮਾਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕਿ ਓਸੀਨਕ

ਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੁਓਰਭਿਰਤਿਓਕੁਸੰਭਾਇਲੋ। ਪਗਧਾਰਤਿਸਾਸੁਲੇਖੈਲੈਤਉਰਿ
 ਰਿਗੁਣਗਾਇਲੋ॥ ੧॥ ਮਨਸਮਤੁਓਰਿਅਵਾਇਲੋ। ਅਪੋਰਤਨਕਉਰਉ
 ਤਿਕਾਏਪਰਕੈਜਾਇਲੋ। ਰਤਾਉ। ਜਿਉਮੈਗਲੁਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਪ੍ਰੇਰਿਓਤੁਲਾਗਿ
 ਬਾਇਲੋ। ਜਿਉਪੰਖੀਇਕਤ੍ਰੋਇਠਿਰਿਬਿਓਰੈਬਿਰੁਸੰਗਤਿਤਰਿਤਰਿਧਿਅਇ
 ਜੈਸੇਮੀਨੁਰਸਨਾਸਾਦਿਬਿਨਸਿਓਤੁਮੁਠੈਮੁਕੁਲੁਭਾਇਲੋ। ਤੁਓਆਪੰਚਵੰ
 ਚੁਟਤਿਪਰਸਰਨਾਇਲੋ॥ ੨॥ ਤੋਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਸਭਿਤੁਮਰੇਜੰ
 ਇਲੋ। ਪਾਵਉਦਾਨੁਸਦਾਦਰਸਪੇਖਉਮਿਲੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲੋ॥ ੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗੋਰਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੋ॥

ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜਿ। ਮਾਟੀਮਤਿਜੋਤਿਰਖੀਨਿਵਾਜਿ। ਬਰਤਨਕਉਸਰੁ
 ਜਨਭੋਗਾਇ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਮੁਜੋਕਤਜਾਇ॥ ੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲਾਗਉਸੇਵਾ
 ਭੈਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ। ਰਤਾਉ। ਜਿਨਿਕੀਏਰੰਗਅਨਿਕਪਰਕਾਗ। ਓਪਤਿਪਰਵਉ
 ਮਝਾਗ। ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਤੀਨਜਾਇ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਮੋਹੇਸਦਾਧਿਆਇ॥
 ਨਜਾਵੈਨਿਤਚਲੁਧਨੀ। ਬੇਅੰਤਗੁਨਾਤਾਕੇਕੇਤਕਗਨੀ। ਲਾਲਨਾਮਜਾਕੇਓ
 ਸਗਲਾਘਟਾਦੇਵੈਆਧਾਰ॥ ੨॥ ਸਤਿਪੁਰਖੁ। ਜਕੋਨਾਉ। ਮਿਟਤਿਕੋਇਅ
 ਖਜਸੁਗਾਉ। ਬਾਲਸਖਾਈਭਗਤਨਕੋਮੀਤਾ। ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਨਾਨਕਤਿਤਰੰਗ
 ੧॥ ੩॥ ਗੋਰਮਤਲਾ ੫ ਨਾਮਸੰਗਿਕੀਨੋਭਿਉਤਗੁ। ਨਾਮੋਤੀਇਸੁਮਨ
 ਰੂ। ਨਾਮੋਤੀਚਿਤਿਕੀਨੀਓਟਾ। ਨਾਮੁਜਪਤੀਮਿਟਤਿਪਾਪਕੋਟਾ॥ ੧॥ ਰਸਿਦੀ
 ਕੋਨਾਮੁ। ਮਨਕਾਇਸਟੁਗੁਰਸੰਗਿਧਿਆਨੁ। ਰਤਾਉ। ਨਾਮੁਤਮਾਰੇਜੀਅਕੀ
 ਮੋਸੰਗੀਜਤਕਤਜਾਤਾ। ਨਾਮੋਤੀਮਨਿਲਾਗਾਮੀਠਾ। ਜਲਿਥਲਿਸਭਮਤਿਨਾ
 ॥ ੨॥ ਨਾਮੋਦਰਗਤਮੁਖਉਜਲੇ। ਨਾਮੋਸਗਦੇਕੁਲਉਧਰੇ। ਨਾਮਿਤਮਾਰੇਕਾ
 ਨਾਮਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਆਗਧਿ॥ ੩॥ ਨਾਮੋਤੀਤਮਨਿਰਭਉਭਏ। ਨਾਮੋਅਵਾ
 ਤੇ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸਾ। ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਖਿਸਤਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ ੪॥ ੨॥

ਗੋਰਮਤਲਾਪ ਨਿਮਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁ। ਸਗਲਭੁਖੇਕਉਕਰਤਾਨੁ। ਗ।
ਮੋਗਮਤਿਰਾਖਨਤਾਰੁ। ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ। ੧॥ ਐਸੇਪ੍ਰਭੁਮਨਾ
ਅਇਆਘਟਿਅਵਘਟਿਜਤਕਤਤਿਸਤਾਇ। ਰਤਾਉ। ਰੰਕੁਰਉਜਾਕੋਏਕਸਮਾ
ਕੀਟਤਸਤਿਸਗਲਪੁਰਾਨਾ। ਥੀਓਪ੍ਰਭਿਨਮਸਲਤਿਧਰੈ। ਜੋਕਿਭੁਕਹੈਜੁਆਪ
ਹੈ। ੨॥ ਜਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ। ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ। ਆਪਿਅਕਾਰੁ
ਪਿਨਿਰੰਗੁ। ਘਟਘਟਘਟਿਸਭੁਘਟਅਧਾਰੁ। ੩॥ ਨਾਮਰੰਗਿਭੁਗਤਤਏਲਾ
ਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿਤਾਲਾ। ਨਾਮਰੰਗਿਜਨਰਹੇਅਘਾਇ। ਨਾਨਕਤਿਨਜਨ
ਭੋਪਇ। ੪॥ ੩॥ ੫॥ ਗੋਰਮਤਲਾਪ ਜਾਕੈਸੰਗਿਉਮਨੁਨਿਰਮਲੁ।
ਸੰਗਿਤਰਿਤਰਿਸਿਮਰਨੁ। ਜਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਖਿਖੋਤਿਨਾਸਾ। ਜਾਕੈਸੰਗਿਰਿਦੈਪ
ਸਾ। ੧॥ ਸੇਸੰਤਨਧਰਿਕੇਮੇਰੇਮੀਤਾ। ਕੇਵਲਨਾਮੁਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤਾ। ਰਤਾਉ
ਜਾਕੈਮੰਤ੍ਰਿਤਰਿਤਰਿਮਨਿਵਸੈ। ਜਾਕੈਉਪਦੇਸਿਭਗਮੁਭਉਨਾ। ਜਾਕੈਕੀਰਤਿਨਿਰਮ
ਲਾਗ। ਜਾਕੈਰੇਨੁਬੰਢੈਸੰਸਾਰੁ। ੨॥ ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਾਕੈਸੰਗਿਉਧਾਰਾਏਕੁਨਿਰੰਕ
ਕੈਨਾਮਅਧਾਰਾ। ਸਰਬਜੀਅੰਕਾਜਾਨੈਭਉ। ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜਨਏਉ। ੩॥
ਬ੍ਰਹਮਜਬਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਤਬਭੁਏਗੁਰਸਾਧਦਇਆਲਾ। ਦਿਨੁਜੁਗੈਦਿਨਾ
ਨਾਮੁਪਿਆਏ। ਸੁਖਸਤਜਾਨੰਦਤਰਿਨਾਏ। ੪॥ ੪॥ ੬॥ ਗੋਰਮਤਲਾ
ਗੁਰਕੀਮੁਰਤਿਮਨਮਤਿਪਿਆਨੁ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੰਤੁਮਨੁਮਨੁ। ਗੁਰਕੈ
ਨਰਿਦੈਲੈਧਾਰਉ। ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਨਮਸਕਾਰਉ। ੧॥ ਮਤਿਕੋਭ
ਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿ। ਗੁਰਥਿਨੁਕੋਇਨਉਤਰਸਿਪਾਰਿ। ਰਤਾਉ। ਭੁਭੇਕਉਗੁਰਿਮਾ
ਪਇਆ। ਅਵਰਤਿਅਧਿਗਤਿਭਗਤੀਲਾਇਆ। ਜਨਮਮਰਨਕੀੜਾਸੀਮ
ਹੀ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਥੈਅੰਤਢਾਈ। ੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਊਰਧਕਮਲਥਿਗਾਸਾਅੰ
ਗਮਤਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਜਿਨਿਕੀਅਸੋਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੁਗ
ਨੁਮਨਿਆ। ੩॥ ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਦੈਜੋਗੁ। ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਭੀਤੋਗੁ।
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਏਤੈਜਨਾਈ। ਥਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਭਾਈ। ੪॥ ੫॥ ੭॥

ਗੋਰਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਗੁਰਗੁਰਕਰਿਮਨਸੇਰਾਗੁਰੁਬਿਨਮੈਨਾਦੀ
ਕੀਟੇਕਰਤਤੁਦਿਨੁਗਤਿਜਾਕੀਕੋਇਨਮੇਟੈਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਦੇਰ
ਜੋਤਿਨੁਭਵੈਜੋਪਰਵਾਦੁ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਰਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਕਾਏ॥ਦੁਖਦੁਖ
ਤਾਕਾਭਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਾਨੁ॥ਗੁਰਉਪਰਿਸਦਾਕੁਰਥਾਨੁ॥੨॥ਗੁ
ਰਜਨੁਦੇਖਿਨਿਤਾਲੁ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੁਰਨਘਾਲਾ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕਰੁ
ਥਿਆਪੈ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਦਤਦਿਸਿਜਾਪੈ॥੩॥ਗੁਰਕੀਮਤਿ॥ਕਥਨੁਨ
ਪਾਰਬੁਤਮੁਗੁਰਗਤਿਆਸਮਾਇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੁਰੇਭਾਗਾ॥ਗੁਰਦ
ਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੬॥੮॥ ਗੋਰਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੁਜਾਰੁ
॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰਬੁਤਮੁਗੁਰੁਭਗਵੰਤੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਦੇਉਅਲਖਅਭੇਉ॥
ਪੁਜਚਰਨਗੁਰਸੇਉ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਗੁਰੁਨਾਉ॥ਰਤਾਉ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਗਿਆਨੁਗੁਰੁਰਿਦੈਪਿਆਨੁ॥ਗੁਰੁਗੋ
ਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥ਗੁਰਕੀਸਰਦਿਰਤਉਕਰਜੋਰਿ॥ਗੁਰੁਬਿਨਮੈਨਾਹੀਤੋਰੁ
ਰੁਥੋਤਿਬੁਤਾਰੇਭਵਪਾਰਿ॥ਗੁਰਸੇਵਾਜਮਤੇਫੁਟਕਾਰਿ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿ
ਉਜਾਰਾ॥ਗੁਰਕੇਸੰਗਿਸਗਲਾਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰੁਪੁਰਾਪਾਈਐਵਡਭ
ਰਕੀਸੇਵਾਦੁਖੁਨਲਾਗੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕਨਾਨਕੁ
॥੪॥੭॥੯॥ ਗੋਰਮਤਲਾ ੫ ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਤਗਾਰ
ਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਰਾਮਤਰਾਮੁਸਭਰਹਿ
ਇ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਥੇਲਤੁਰਾਮਾ॥ਸਭਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਨਕਾਮਾ॥ਰਹਾ
ਮਰਾਮਧਨੁਸੰਚਿਤੰਡਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਮਕਰਿਆਤਾਰਾ॥ਰਾਮਰਾਮਵੀਸਰਿਨਾ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਅਵਤਾਇ॥੨॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਤਾਇ॥ਰਾਮ
ਮਲਿਵਲਾਇ॥ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖ
ਰਾਮਤਰਾਮਜਨਮਮਰਦੁਨਿਵਰੈ॥ਉਚਰਤਰਾਮਭੈਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਸਭਤੇਉਚਰ
ਗਾਸਾ॥ਨਿਸਿਥਾਸੁਰਜਪਿਨਾਨਕਦਾਸ॥੪॥੮॥੧੦॥ ਗੋਰਮਤਲਾ ੫

ਕਉਖਸਮੀਕੀਨੀਠਾਕਤਾਰੇ। ਦਾਸਸੰਗਤੇਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ। ਗੋਬਿੰਦਤੁਮਾਤਕਮਤੁ
ਇਆਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ ੧॥ ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਪੰਚਜਿਕਦਗਰਾ
ਗਤਕੇਪਾਨੀਤਾਰਾਹਤਾਉ॥ ਜਗਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਦਨੁ॥ ਗੋਬਿੰਦਭੁਗਤਕਉਕਹਤਿਸ
ਮੁਲੁਟਿਲੇਉਸਾਕਤਪਤਥੋਵਤਿ॥ ਸਾਧਜਨਾਪਗਮਲਿਮਲਿਥੋਵਤਿ॥ ੨॥ ਪੰਚਪੁਤ
ਇਕਮਾਇ॥ ਉਤਭੁਜਖੇਲੁਕਰਿਜਗਤਇਅਇ॥ ਤੀਨਿਗੁਣਕੈਸੰਗਿਹਰਿਰਸੇ॥ ਇਨ
ਭੋਭੋਭੋਪਰਿਜਨਬਸੇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਲੀਏਛਡਾਇ॥ ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਹਖੇਤਣਾਇ
ਤੁਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭਸਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਭਗਤੀਸਭਤੇਇਖੁਆਰਾ॥ ੪॥ ੯॥ ੧੧॥ ਗੋਡਮ
੫ ਕਲਿਕਲਾਸਮਿਟੇਤਰਿਨਾਇ॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਨੋਠਾਉ॥ ਜਪਿਜਪਿਅੰ
ਤਨੁਅਘਾਏ॥ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਫਲਪਾਏ॥ ੧॥ ਰਾਮਜਪਤਜਨਪਰਿਪਰੇ
ਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਤਾਰੇ॥ ਹਤਾਉ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਉ
ਪਾਰੇ॥ ਜਨਮਮਰਣਸਭਿਮਿਟੀਉਪਾਧਿ॥ ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੀਸਤਤਜਿਸਮਾਧਿ॥ ੨॥
ਨਥਨੰਤਰਿਏਕੋਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮ
ਏਇ॥ ਆਠਪਤਰਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉਲੇਇ॥ ੩॥ ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ ਤਾਕੈਤਿਰ
ਹਿਉਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਭਗਤਿਭਾਇਤਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰੀਐ॥ ਜਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀ
॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੨॥ ਗੋਡਮਤਲਾ ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਿ॥ ਕਾਮੁ
ਤੇਸੁਤਨਤੇਮਾਰਿ॥ ਤੇਇਰਤੀਐਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸਭਮਹਿ
ਨਾ॥ ੧॥ ਇਨਬਿਧਿਰਮਤੁਗੋਪਾਉਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਤਨੁਪਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥ ਹਤਾਉ
ਆਠਪਤਰਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਇਤੈਸੁਆਉ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਾਨੁਪ੍ਰਭੁ
ਗੋ॥ ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰਿਸਿਉਮਨੁਰੰਗਿ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਤੂੰਕੀਅਤਿਸਕਉਜਾਨੁ॥ ਅਗੈਦਰ
ਪਾਵਤਿਮਾਨੁ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਤੇਇਨਿਤਾਲੁ॥ ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਤਗੋਪਾਲਾ॥ ੩॥
ਕਰਿਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ਸਾਧੂਕੀਮਨਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥ ਤੇਤੁਦਇਆਲੁਦੇਤੁਪ੍ਰ
ਤਨੁ॥ ਨਾਨਕੁਜਪਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੧੧॥ ੧੩॥ ਗੋਡਮਤਲਾ ੫ ਧੁਪਦੀਪ
ਵਗੋਪਾਲਾ॥ ਅਨਿਕਬਾਰਬੰਦਨਕਰਤਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਦਿਗਤੀਸਭਤਿਆਗਿ॥ ਗੁ

ਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤਏਵਤਤਾਗਿ॥੧॥ ਆਠਪਤਰਗਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁ॥
ਦੁਆਰਤਉ॥ਤਰਿਗੁਣਰਮਤਭਏਅੰਨੰਦਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਾਨਧਧੰਦਾ॥
ਜਨਸੇਵਾਦਾਏ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਮੇਟਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ ਆਧਰਮਵਿਰੁ
ਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੀਐਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਗਰਤਰਿਬੇਤਿਬਪ੍ਰਭੁਤਤਾਅੰਤਰ
ਕਾਰਣਕਰਣਾ॥੩॥ ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੰਚਦੁਤਤਾਗੋਬਿੰ
ਐਜਨਮੁਨਕਥਤੁਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੪॥੧੨॥੧੪
ਗੋਡਮਤਲਾਪ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਦਕਰੇਇ॥ਬਾਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਣ
ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਦਇਅਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਥਖਸਿੰਦਾ॥੧॥ਤੇਗੀਨ
ਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਨਿਤਾਲਾ॥ਰਤਉ॥ਪ੍ਰਭਦਇਅ
ਰਕੋਨਾਤੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਸਮਾਤੀ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਤਲਤੁਪਲਤੁ
॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਵਿਰਦੁਤੁਮਾਰੈ॥੨॥ ਅਭਿਖਧਕੋਟਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦਾਤੁ
ਭਜੀਐਭਗਵੰਤੁ॥ਰੋਗਸੋਗਮਿਟੇਪ੍ਰਭੁਧਿਆਏ॥ਮਨਬੰਢਤਪੁਰਨਫਲਪਾਏ
ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਦਇਆਗ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਤਾਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਵ
ਏਪ੍ਰਭਿਅਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਏਕੋਤਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧੩॥੧੫॥ ਗੋਡਮਤਲਾ
ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਨਿਰਮਲਤੋਇਤੁਮਾਰਚੀਤਾ॥ਮਨਤਨਕੰ
ਬਲਾਇ॥ਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਸਗਲਾਜਾਇ॥੧॥ਤਰਿਗੁਣਗਾਵਤਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ
ਗੀਪਾਈਐਪੁਰਖੁਅਪਾਰਾ॥ਰਤਉ॥ਜੋਜਨੁਕਰੈਕੀਰਤਨੁਗੋਪਾਲਾ॥ਤਿਸਰ
ਨਸਕੈਕਾਲਾ॥ਜਗਮਤਿਅਇਆਸੋਪਰਵਾਦੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪਨਖਸਮੁ
੨॥ਤਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਿਟਤਿਉਨਮਾਦਾ॥ਸਦਾਤੁਗੀ
ਵੰਤਾ॥ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਪੁਰਨਮੰਤਾ॥੩॥ਤਰਿਧਨੁਖਾਟਿਕੀਏਭੰਡਗਾ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁ
ਜਸਵਾਗਾ॥ਤਰਿਕੇਨਾਮਰੰਗਸੰਗਿਜਾਗਾ॥ਤਰਿਚਰਣੀਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥
੧੬॥ ਗੋਡਮਤਲਾਪ ਭਵਸਾਗਰਬੇਤਿਬਤਰਿਚਰਣਾ॥ਸਿਮਰਤਨਮੁ
ਮਰਣਾ॥ਤਰਿਗੁਣਰਮਤਨਾਤੀਜਮਪੰਥਾ॥ਮਤਾਬੀਚਾਰਪੰਚਦੁਤਤਮੰਥਾ॥੧॥

ਏਈਪੁਰਨਨਾਥਾਜੰਤਅਪਨੇਕਉਦੀਜਤਿਤਾਥਾਰਤਾਉ। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁ
ਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਕਰਤਿਵਖਿਅਨਾਜੋਗੀਜਤੀਬੈਸਨੇਰਾਮਦਾਸਾਮਿਤਿਨਾ
ਬ੍ਰਹਮਅਥਿਨਾਸਾ॥ ੨॥ ਕਰਣਪਾਲਾਤਕਰਤਿਸਿਵਦੇਵਾਤਿਯੁਨਤੀਬ੍ਰਹ੍ਮਤਿਅਲ
ਖੇਭੇਵਾਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸੁਆਪੇਦੇਇ। ਜਗਮਤਿਵਿਰਯੋਕੇਈਕੇਇ॥ ੩॥ ਸੋਤਿਨਿ
ਯੁਗੁਭੁਕਿਭੁਨਾਤਿ। ਸਰਬਨਿਧਾਨਤੇਗੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਤਿ। ਨਾਨਕੁਦੀਨੁਜਾਚੈਤੇਗੀ
ਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਗੁਰਦੇਵਾ॥ ੪॥ ੧੫॥ ੧੭॥ ਗੋਡਮਤਲਾਪ ਸੰਤਕਾਲੀ
ਧਰਤਿਥਿਦਾਰਉ। ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਰੁਅਕਾਸਤੇਟਾਰਉ। ਸੰਤਕਉਗਾਖਉਅਪਨੇ
ਅਨਾਨਿ। ਸੰਤਉਧਾਰਉਤਤਖਿਦਤਾਲਿ॥ ੧॥ ਸੋਈਸੰਤੁਜਿਭਵੈਰਾਮਾ। ਸੰਤਗੇ
ਕੈਏਕੈਕਾਮਾਰਤਾਉ। ਸੰਤਕੈਉਪਰਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਤਾਥਾ। ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਬਸੈਦਿਨੁਰ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਤਤਿਪ੍ਰਤਪਾਲਿ। ਸੰਤਕਾਦੇਖੀਰਾਜਤੇਟਾਲਿ॥ ੨॥ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਕ
ਨੁਕੋਇ। ਜੋਨਿੰਦੈਤਿਸਕਾਪਤਨੁਤੇਇ। ਜਿਸਕਉਗਾਖੈਸਿਰਜਨਤਾਗੁ। ਭੁਖਮਾਰ
ਨਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਕਾਭਇਅਥਿਜਾਸੁ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੀਰਾ
ਨਾਨਕਕਉਉਪਜੀਪਰਤੀਤਿ। ਮਨਮੁਖਤਾਰਗੁਰਮੁਖਿਸਦਜੀਤਿ॥ ੪॥ ੧੬॥
ਗੋਡਮਤਲਾਪ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰਾਇਦਾ। ਰਸਨਾਸਿਮਰਤਪਾਪਥਿ
ਰੇਦਾਰਤਾਉ। ਨਾਰਾਇਣਸਭੁਮਾਤਿਨਿਵਾਸਾ। ਨਾਰਾਇਣਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸਾ। ਨਾ
ਰਾਇਕਤੇਨਰਕਿਨਜਾਤਿ। ਨਾਰਾਇਣਸੇਵਿਸਗਲਫਲਪਾਤਿ॥ ੧॥ ਨਾਰਾਇਣਮ
ਤਿਅਧਾਰਾ। ਨਾਰਾਇਣਬੋਤਿਬਸੰਸਾਰਾ। ਨਾਰਾਇਣਕਤਤਜਮੁਭਾਗਿਪਲਾਇਦਾ। ਨਾ
ਰਾਇਦੰਤਭਾਯੋਰਾਇਦਾ॥ ੨॥ ਨਾਰਾਇਣਸਦਸਦਬਖਸਿੰਦਾ। ਨਾਰਾਇਣਕੀਨੇਸੁਖ
ਨੰਦਾ। ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪਰਤਾਪਾ। ਨਾਰਾਇਣਸੰਤਕੈਮਾਈਥਾਪਾ॥ ੩॥ ਨਾਰਾ
ਇਣਪਸੰਗਿਨਾਰਾਇਣਾ। ਥਾਰੰਥਾਰਨਾਰਾਇਣਗਾਇਦਾ। ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਲਾ
ਨਾਰਾਇਣਓਟਨਾਨਕਦਾਸਗਤੀ॥ ੪॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ਗੋਡਮਤਲਾਪ
ਕਉਗਾਖੈਰਾਖਲਤਾਰੁ। ਤਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਰਤਾਉ। ਮਾਤਗਰਭਮਤਿਅਗਨਿ
ਜੋ। ਕਾਮੁਕੋਪੁਲੇਭੁਮੇਤੁਨਧੋਤੈ। ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਲਾਗੈਦਾ

ਗੁ॥੧॥ਰਾਮਕਵਚੁਦਾਸਕਾਸੰਨਾਤੁ॥ਦੁਤਦੁਸਟਰਿਸਪੇਤਤਨਾਤਿ॥ਜੋਜੋ
ਜੋਜਾਇ॥ਗਰੀਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੁਸਰਦਾਇ॥੨॥ਜੋਜੋਸਰਦਿਪਇਆਦਿ
ਦਾਸੁਰਖਿਆਅਪਵੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਜੋਕੋਥਤੁਤਕਰੇਅੰਤਕਾਰੁ॥ਉਤ੍ਰਿਖਿਨਮ
ਧਾਕੁਨਾਇ॥੩॥ਤੈਭੀਸਾਚਾਤੋਵਦਤਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਤਾਰੁ॥
ਦਾਸਰਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਦਾਅਧਾਰੁ॥੪॥੧੮॥੨੦॥

ਗੋਂਡਮਤਲਾਪ ਅਚਰਜਕਥਾਮਤਾਅਨੁਪਾਪ੍ਰਤਮਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਰਤਾਉ॥ਨਾਇਤੁਬੁਢਾਨਾਇਤੁਥਾਲਾ॥ਨਾਇਸੁਦੁਖੁਨਾਤੀਜਮਜਾਣਾਨ
ਸੈਨਾਇਤੁਜਾਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਤਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਨਾਇਸੁਭਿਸੁਨਾ
ਸੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਦੁਸਮਨੁਨਾਇਸੁਮੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਤਰਖੁਨਾਤੀਇਸੁਸੇਗਾ
ਇਸਕਾਇਤੁਕਰੈਨੋਜੋਗੁ॥੨॥ਨਾਇਸੁਥਾਪੁਨਾਤੀਇਸੁਮਾਇਆਇਤੁ
ਤੋਤਾਅਇਆਪਾਪਪੁੰਨਕਾਇਸੁਲੇਪੁਨਲਾਗੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਦ
॥੩॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਇਕਸਕਤਿਉਪਾਇਆ॥ਮਤਾਮਾਇਆਤਾਕੀਤੋਢਾਇਆ
ਲਾਅਢੇਦਅਭੇਦਦਇਆਲਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਾਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਤਬੀ
ਕਢੁਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ॥੪॥੧੮॥੨੧॥ ਗੋਂਡਮਤਲਾ
ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਤਾਰੈਜਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਰਿ
ਸਭਿਗਏ॥ਸੰਤਸਰਦਿਵਡਭਾਰੀਪਏ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਤਕਢੁਥਿਪਨੁਨ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਰਤਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਬਤੋਇਦਇਆ
ਪੁਜਨਕੀਕਰੈਰਵਾਣਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥ਰਾਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿ
ਸਫਲੁਜਨਮੁਤੰਕਾਪਰਵਾਣੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥ਭਾਇ
ਰਤਨਿਲਾਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੇਇਆਜਾਗੈ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾ
॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਉਂਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥ਦਾਸਜਨਾਕੀਮਨਸਾਪੂਰਿ॥ਨਨਿਕਸੁਭ
ਪੂਰਿ॥੪॥੨੦॥੨੨॥੨੮॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗੋਡਮਤਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਠਲਾਮੁਰਤਿਸਠਲਾਜਾਕੀਸੇਵਾ॥ ਅੰ
ਜਾਮੀਪੁਰਖੁਧਿਧਾਤਾ॥ ਆਠਪਤਰਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੁਗੋ
ਲਾਅਪਨੇਦਾਸਕਉਗਾਖਨਤਾਗਾਰਤਾਉ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਉਮਹਉਪਤੀ
ਏ॥ ਦੁਸਟਅਤੰਕਾਗੀਮਾਰਿਪਚਾਏ॥ ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਕੀਨੋਰੋਗੁ॥ ਜੋਜੈਕਾਰੁਕ
ਸਭੁਲੋਗੁ॥ ੨॥ ਸੰਤਨਕੈਮਨਿਮਤਾਅਨੰਦੁ॥ ਸੰਤਜਪਤਿਗੁਰਦੇਉਭਗਵੰਤੁ॥ ਸੰਗ
ਮੁਖਉਜਲਭਏ॥ ਸਗਲਥਾਨਨਿੰਦਕਕੇਗਏ॥ ੩॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਸਦਾਸਲਾ
ਪਾਬਥੁਤਮਗੁਰਬੇਪਰਵਾਤੇ॥ ਸਗਲਭੈਮਿਟੈਜਾਕੀਸਰਨਿ॥ ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਾਏ
ਰੋਧਰਨਿ॥ ੪॥ ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਨਕੋਇ॥ ਜੋਕਰੈਸੋਦੁਖੀਆਹੋਇ॥ ਆਠਪਤਰ
ਗੁਏਕੁਧਿਆਏ॥ ਜਮੁਆਤਕੈਨਿਕਟਿਨਜਾਏ॥ ੫॥ ਜਨਨਿਰਵੈਰਨਿੰਦਕਅਤੰਕਾ
ਜਨਭਲਮਾਨਤਿਨਿੰਦਕਵੇਕਾਗੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਿਖਿਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ॥ ਜਨਉ
ਨਿੰਦਕਨਰਕਿਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਸੁਦਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਥਚਨਵਰ
ਨਿਰੰਦੁਆਰੇ॥ ਜੋਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਏ॥ ਅਭਿਮਾਨੀਕੀਜੜਸਰਪਰਜਾਏ॥ ੭॥
ਜੋਰਿਅਸਤਿਗੁਰਪਰਤੇਰੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਤੁਜਨਕੇਰੀ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰ
ਨਿਤਰੀ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੨੯॥

ਉਪਦੇ ੨੮ ਅਸਟਪਦੀ ੧ ਜੋੜਜੁਮਲਾ ੨੯

ਥਾਣੀ ਭਗਤਿ ਕਥੀ ਰਜੀ॥ ੫੩੧ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਸੁਨੀਐ ਕਹੀਐ॥ ਮਿਲੈ
 ਟਿਕਰਿ ਰਹੀਐ॥ ੧॥ ਥਾਥਾ ਥੋਨ੍ਹਾ ਥਾਥਾ ਕਿ ਆਕਹੀਐ॥ ਜੈ ਸੇਰਾ ਮਨਾ ਮਹਿ ਰਹੀਐ॥
 ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਉਪਕਾਰੀ॥ ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ਧੁਖ ਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ
 ਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਕਿ ਆਕਰ ਬੀਚਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਤੁ ਕਥੀ ਰਹੁ ਥਾਥਾ ਥੋਲੈ॥ ਭਰ
 ਕਥਤੁ ਨ ਡੋਲੈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਨਰੁ ਮਰੈ ਨਰੁ ਕਾ ਮਿਨ ਅਵੈ॥ ਪਸੁ ਮਰੈ
 ਸਵੈ॥ ੧॥ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿ ਆਜਾਨ ਉ॥ ਮੈ ਕਿ ਆਜਾਨ ਉਥਾ ਬਾਰੇ॥
 ਤਾਰ ਜਲੇ ਜੈ ਸੇ ਲਕਰੀ ਕਤੁ ਲਾ॥ ਕੇ ਸਜਲੇ ਜੈ ਸੇ ਘਾਸ ਕਾ ਪੁਲਾ॥ ੨॥ ਕਤੁ ਕਥੀ
 ਨਰੁ ਜਾਗੈ॥ ਜਮ ਕਾ ਚੰਦੁ ਮੁੰਡ ਮਟਿ ਲਾਗੈ॥ ੩॥ ੨॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਆਗ ਸਿਰ
 ਲਿਗਾ ਗਨੁ ਤੈ ਚਤੁ ਦਿ ਸਿਗਾ ਗਨੁ ਰਹਾਇ ਲੋ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਸਦਾ ਪੁਰਖੇ ਤਮੁ
 ਗਾਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲੋ॥ ੧॥ ਮੇਤਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਓ॥ ਇਤੁ ਜੀਉ ਆਇ ਕਹਾ ਗਇਓ॥
 ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇ ਆਕੀ ਨੀਤਤੁ ਕਹਾ ਤੇ ਕੀਨ੍ਹੇ॥ ਕਰਮ ਬੰਧੁ ਤੁਮ ਜੀਉ ਕਹਾ
 ਰਮਤਿ ਕਿ ਨਿਜੀਉ ਦੀਨ੍ਹੇ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਮਹਿ ਤਨੁ ਤੈ ਤਨ ਮਹਿ ਤਰਿ ਤੈ ਸਰ ਬਨਿ ਰੰਤਰਿ
 ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਰਹਾ ਮੁਨਾ ਮੁਨ ਢੋਰ ਉਸਤੋ ਜੋ ਤੋਇ ਸੁਤੋਇ ਰੇ॥ ੩॥ ੩॥ ਗੋਂਡਾ
 ਭੁਜਾ ਬੰਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਡਰਿਓ॥ ਤਸਤੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੁੰਡ ਮਹਿ ਮਾਰਿਓ॥ ਤਸਤਿ ਭਇਓ
 ਮਾਰੈ॥ ਇਅ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ਤਉ ਬਲਿ ਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਤਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਰਾਜੇ ਭਾਗੈ
 ਬੋਤਸਤੀ ਤੇਰਾ ਰਹਾਉ॥ ਰੇ ਮਹਾਵਤਤੁ ਧੂਡਾਰ ਉਕਾਟਿ॥ ਇਸਤਿ ਤੁਰਾਵਤੁ ਪਾਵਤੁ
 ॥ ਤਸਤਿ ਨ ਤੇਰੈ ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ॥ ਵੈ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ੨॥ ਕਿ ਆ ਅਪਰਾਧੁ ਸੰਤ
 ॥ ਬੰਧਿ ਪੋਟ ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨਾ॥ ਕੁੰਚਰੁ ਪੋਟ ਲੈ ਲੈ ਨ ਸਸਕਾਰੈ॥ ਬੁਢੀ ਨਹੀ ਕਾਜੀ
 ॥ ੩॥ ਤਿਨਿ ਬਾਰ ਪਤੀ ਆਭਰਿ ਲੀਨਾ॥ ਮਨ ਕਠੇਰੁ ਅਜਤੁ ਨ ਪਤੀਨਾ॥ ਕਤਿ ਕਥੀ
 ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ਚਉ ਬੇਪਦ ਮਹਿ ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ॥ ੪॥ ੧॥ ੪॥ ਗੋਂਡਾ ਮਹਲਾ ਨਵਿ
 ਨਾਇ ਤੁਢੇਉ॥ ਨਾਇ ਤੁਜਤੀ ਕਹਾਵੈ ਸੇਉ॥ ਨਾਇ ਤੁਜੇ ਗੀਨਾ ਅਵਤੁ ਤਾਨਾਇ ਤੁ
 ਤੁਪੁਤਾ॥ ੧॥ ਇਅ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਕੈ ਨਬ ਸਾਈ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਉ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ

ਨਾਇਤੁ ਰਾਜਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾ ਸੀ। ਨਾਇਤੁ ਪਿੰਡੁ ਨ ਰਕਤੁ ਰਾਤੀ। ਨਾਇਤੁ ਖੁ
ਨਾਇਤੁ ਖਾਤੀ॥ ੨॥ ਨਾਇਤੁ ਤਪਾ ਕਤਾ ਵੈ ਸੇਖਾ। ਨਾਇਤੁ ਜੀਵੈ ਨ ਮਰਤਾ ਦੇਖਾ। ਇਸੁ ਮਰੇ
ਜੇ ਕਉ ਰੋਵੈ। ਜੇ ਰੋਵੈ ਸੇਈ ਪਤਿ ਖੋਵੈ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਰੁਗੋ ਪਾਇਆ। ਜੀਵਨ
ਨੂੰ ਦੇਉ ਮਿਟਵਾਇਆ। ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਇਤੁ ਹਮ ਕੀ ਅੰਸੁ। ਜਸ ਕਾ ਗਦ ਪਰਮਿਟੈ ਨ ਸੰਸੁ
॥ ੨॥ ੫॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਤੁਟੇ ਤਾਗੇ ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ। ਦੁਆਰ ਉਪਰਿ ਇਲਕਾ ਵਟਿ ਕਾਨ
ਕਬਿਰਾਏ ਛੁਟੇ ਛਾਲਾ। ਇਆ ਮੁੰਡੀਆ ਸਿਰ ਚਢਿ ਬੋਕਾਲਾ॥ ੧॥ ਇਤੁ ਮੁੰਡੀਆ ਸਗਲੇ
ਦੁਖੇਈਆ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨੂੰ ਸਰੋਤੇਈ। ਰਹਾਉ॥ ਤੁਹੀ ਨਾਰਿ ਕੀ ਢੇਰੀ ਬਾਤਾ। ਰਾਮ ਨਾਮ
ਰਾਮ ਨੁ ਗਤਾ। ਲਰਿ ਕੀ ਲਰਿ ਕ ਨ ਖੈ ਬੋਨਾਤਿ। ਮੁੰਡੀਆ ਅਨ ਦਿਨੁ ਧਾਪੇ ਜਾਤਿ॥ ੨॥
ਤੁਇ ਮੰਦਰਿ ਇਕ ਦੁਇ ਬਾਟਾ। ਤਮ ਕਉ ਸਾਥ ਰਉ ਨ ਕਉ ਖਾਟਾ। ਮੁੜ ਪਲੇਸਿ ਕਾ ਮਰ
ਯੋ ਥੀ। ਤਮ ਕਉ ਚਾਬ ਨਉ ਨ ਕਉ ਰੋਟੀ॥ ੩॥ ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡੀ ਤੁਟੇ ਏਕਾ। ਏ ਮੁੰਡੀਆ
ਤੁਕੀ ਏਕਾ। ਸੁਨਿ ਅੰਧੁ ਲੀਲੇਈ ਬੇ ਪੀਰਿ। ਇਨ ਮੁੰਡੀਆ ਨ ਭਜਿ ਸਰਨਿ ਕਬੀਰ॥ ੪॥
੬॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨ ਰਿਨ ਰੋਵੈ। ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ਅਉਰੋ ਤੋਵੈ। ਰਖਵਾਰ
ਤੋਇ ਬਿਨਾਸਾ। ਆਗੈ ਨਰ ਕੁਟੀ ਤਾ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ॥ ੧॥ ਏਕ ਸੁਤਾ ਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ
ਲੇਲੀ ਅਜੰਤ ਕੀ ਨਾਰੀ। ਰਹਾਉ॥ ਸੇਤਾ ਗਨਿ ਗਲਿ ਸੋ ਤੈਤਾ ਗੁ। ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ਬਿਗ
ਨਾਗੁ। ਕਰਿ ਸੀ ਗਾਰੁ ਬੈਠੈ ਪਖਿਆਰੀ। ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠ ਕੀ ਠਿਠੈ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਭਾ
ਵੈ ਪਾਛੈ ਪਰੈ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਰ ਤੁਰੈ। ਸਾਕਤ ਕੀ ਚੰਤ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਇਇ। ਤਮ
ਦੁਇ ਸਟਿ ਪਰੈ ਰੂਖਿ ਡਾਇਇ॥ ੩॥ ਤਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ ਜਾਨਿ ਆਭਉ। ਜਬ ਤੁਏ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਦੇਉ। ਕਤੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਤ ਰਿਪਰੀ। ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚ ਲਿਲਰੀ॥ ੪॥ ੬॥
੭॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਗ੍ਰਿਤਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਤਿ। ਆਵਤ ਪਤੀਆ ਖੁਧੇ ਜਾਤਿ। ਦੁਕੈ ਅੰ
ਨਹੀ ਸੋ ਤੇ ਖੁ। ਬਿਨੁ ਸੇਤਾ ਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੇਖੁ॥ ੧॥ ਧਨੁ ਸੇਤਾ ਗਨਿ ਮਤਾ ਪਵੀਤਾ। ਤਪੇ
ਸੋ ਸਰੋ ਲੈ ਚੀਤਾ। ਰਹਾਉ॥ ਸੇਤਾ ਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੁਤੀ। ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗਤਿ ਸਿਉ
ਭੀ। ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰ ਬਾਰਿ। ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਸੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰਿ॥ ੨॥ ਸੇਤਾ ਗਨਿ ਤੈ ਅਤਿ
ਭੀ। ਪਗੇ ਨੇਵਰ ਢਾਨ ਕ ਢਾਨ ਪਰੀ। ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਤਉ ਲਗੁ ਸੰਗੇ। ਨਾਤਿ ਤਚ ਲੀ

ਖੇਗਿਉਠਿਨੰਗੇ॥ ੩॥ ਸੋਤਗਨਿਭਵਨਤ੍ਰੈਲੀਅਯਾਦਸਅਠਪੁਰਾਣਤੀਰਥਗੰਗੇ॥
 ਬੂਟਮਾਥਿਸਨੁਮਤੇਸਰਬੇਧੇ॥ ਬਡੇਕੁਪਤਿਰਾਜੇਤੈਏਧੇ॥ ੪॥ ਸੋਤਗਨਿਭਵਨ
 ਪਾਰਿ॥ ਪਾਂਚਨਾਰਦਕੈਸੰਗਿਥਿਪਵਾਰਿ॥ ਪਾਂਚਨਾਰਦਕੈਮਿਟੇਵੇਕੁਟੇ॥
 ਗੰਗਿਰਪਾਏਕੁਟੇ॥ ੫॥ ੫॥ ੬॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿਥਲਾਤਰਨਾ
 ਮਥਿਨਾਕੈਸੇਪਾਰਿਉਤਰੈ॥ ਕੁੰਭਥਿਨਾਜਲੁਨਾਟੀਕਾਵੈ॥ ਸਾਧੂਥਿਨਾਐਸੇਅ
 ਵੈ॥ ੧॥ ਜਾਰਉਤਿਸੇਜੁਗਮੁਨਚੇਤੈ॥ ਤਨਮਨਰਮਤਰੈਤੈਮਹਿਖੇਤੈ॥ ਰਤਨ
 ਲਤਰਥਿਨਾਜਿਮੀਨਤੀਥੇਈਐ॥ ਸੁਤਥਿਨਾਕੈਸੇਮਦੀਪਰੇਈਐ॥ ਘੁੰਗੁ
 ਆਗੰਠਿਚੜ੍ਹਾਈਐ॥ ਸਾਧੂਥਿਨੁਤੈਸੇਅਥਗਤੁਜਾਈਐ॥ ੨॥ ਜੈਸੇਮਾਤੰ
 ਨੁਬਾਲੁਨਤੋਈ॥ ਥਿੰਬਥਿਨਾਕੈਸੇਕਪਰੇਧੇਈ॥ ਘੋਰਥਿਨਾਕੈਸੇਅਸਵਾਗਾ
 ਨਾਤੀਦਰਵਾਰ॥ ੩॥ ਜੈਸੇਥਾਜੇਥਿਨੁਨਤੀਲੀਜੈਫੇਗੀ॥ ਖਸਮਿਦੁਤਗਨਿਭ
 ਗੀ॥ ਕਤੈਕਥੀਰਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਥਤੁਰਿਨਤੀਮਰਨਾ॥ ੪॥
 ਗੋਂਡਾ॥ ਕੁਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੁਟੈ॥ ਮਨਕੁਟੈਤਉਜਮਤੇਛੁਟੈ॥
 ਮਨੁਕਸਵਟੀਲਾਵੈ॥ ਸੋਕੁਟਨੁਮੁਕਤਿਬਤੁਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਕੁਟਨੁਕਿਸੈਕਤਉ
 ਸਗਲਥੇਲਨਕੈਮਾਹਿਥੀਚਾਰਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਚਨੁਸੋਇਜੁਮਨਸਿਉਨਾਚੈ
 ਪਤੀਐਪਰਚੈਸਾਚੈ॥ ਇਸੁਮਨਆਗੈਪੁਰੈਤਾਲਾ॥ ਇਸੁਨਾਚਨਕੈਮਨਰਬ
 ਬਜਾਗੈਸੋਜੁਬਜਾਗਤਿਸੋਧੈ॥ ਪਾਂਚਪਲੀਤਤਕਉਪਰਬੇਧੈ॥ ਨਉਨਾਇਕ
 ਪਛਾਨੈ॥ ਸੋਥਾਜਾਗੈਤਮਗੁਰਮਾਨੈ॥ ੩॥ ਤਸਕਹੁਸੋਇਜਿਤਾਤਿਨਕਰੈ॥ ਇ
 ਨਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ ਕਤੁਕਥੀਰਤਮਐਸੇਲਖਨਾ॥ ਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਅਤਿਕੁਪਥਿ
 ੪॥ ੭॥ ੧੦॥ ਗੋਂਡਾ॥ ਧੰਨੁਗੋਪਾਲਧੰਨੁਗੁਰਦੇਉ॥ ਧੰਨੁਅਨਾਦਿਕੁ
 ਟਤਕੇਵਾ॥ ਧੰਨੁਓਇਸੰਤਜਿਨਐਸੀਜਾਨੀ॥ ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਥੇਸਰਿਰਪਾ
 ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਤੋਇਅਨਾਦਿ॥ ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ॥ ਰਤਾਉ॥
 ਮੁਜਪੀਐਅੰਨੁ॥ ਅੰਭੈਕੈਸੰਗਿਨੀਕਾਵੰਨੁ॥ ਅੰਨੈਥਾਤਰਿਜੇਨਬੋਏਵਡਿ॥ ਤੋ
 ਮਹਿਅਪਨੀਥੇਵਡਿ॥ ੨॥ ਏਡੁਤਿਅੰਨੁਕਰਤਿਪਾਖੰਡਾ॥ ਜਿਗਮਹਿਥਕਤੇਦੁ
 ਨਾਸੋਤਗਨਿਨਾਓਤਿੰਡਾ

ਤੀਖਾਵਤਿਵਟਿਕਾਸਾਰੀ॥੨॥ ਅੰਨੈਥਿਨਾਨੋਇਸੁਕਾਲਾ॥ਤਜਿਐਅੰਨਿਨਮਿਲੈਗੁਪਾ
ਕੁਕਥੀਰਤਮਐਸੇਜਾਨਿਆ॥ਪੰਨੁਅਨਾਦਿਠਾਕੁਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੮॥੧੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗੋਰੰਥਾਦੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥

੨੧ ਅਸੁਸੇਧਜਗੇਨਾ॥ਤੁਲਾਪੁਰਖਦਾਨਾ॥ਪ੍ਰਾਗਇਸਨਾਨੇ॥੧॥ਤਉਨਪੁਜ
ਗੋਰੰਥਿਨਾਮਾ॥ਅਪੁਨੇਰਾਮਹਿਭਜੁਰੇਮਨਆਲਸੀਆ॥ਰਤਾਉ॥ਗਇਆਪੀਤੁ
ਤੁਲਾਥਨਾਗਸਿਅਸਿਥਸਤਾ॥ਮੁਖਿਬੇਦਚਤੁਰਪੜਤਾ॥੨॥ਸਗਲਧਰਮਅਛਿਤਾ॥
ਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਤਾ॥ਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਰਤਤਾ॥੩॥ਸਿਵਾਸਕਤਿਸੰਥਾਦੰ॥ਮਨ
ਭੁਭੁਭਿਸਗਲਭੇਦੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿਦੰ॥ਭਜੁਨਾਮਾਤਰਸਿਭਵਸਿੰਧੰ॥੪॥੧॥

ਗੋਰੰਥਾ॥ ਨਾਦਕ੍ਰਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ॥ਪ੍ਰਾਨਤਜੇਵਕੋਧਿਆਨੁਨਜਾਏ॥੧॥ਐਸੇ
ਮਾਐਸੇਠਰਉ॥ਰਾਮਢੋਡਿਢਿਤੁਅਨਤਨਠਰਉ॥ਰਤਾਉ॥ਜਿਉਮੀਨਾਠੈਰੈਪਸੁਆ
ਸੋਨਗਛਤੇਤਿਰੈਸੁਨਾਰਾ॥੨॥ਜਿਉਬਿਖਈਠੈਰੈਪਰਨਾਰੀ॥ਕਉਡਾਡਾਰਤਤਿਰੈਜੁ
ਗੀ॥੩॥ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਤਰਾਮਾ॥ਤਰਿਕੇਚਰਨਨਿਤਧਿਆਵੈਨਾਮਾ॥੪॥

ਗੋਰੰਥਾ॥ ਮੋਕਉਤਾਰਿਲੇਰਾਮਾਤਾਰਿਲੇ॥ਮੈਅਜਾਨੁਤਰਬੇਨਜਾਨਉਥਾਪ
ਤੁਲਾਥਾਤਦੇ॥ਰਤਾਉ॥ਨਰਤੇਸੁਰਤੇਇਜਾਤਨਿਮਖਮੈਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿਸਿਖਲਾਈ॥ਨ
ਉਪਜਿਸੁਰਗਕਉਜੀਤਿਓਸੋਅਵਖਧਮੈਪਾਈ॥੧॥ਜਤਜਤਤਪੁਅਨਾਰਦੁਟੇਕੈਨੈਕੁ
ਕਵਤੁਮੋਤਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਅਵਿਲੰਬਿਥਤੁਤਜਨਉਧਰੇਨਾਮੇਕੀਨਿਜਮਤਿਏਤਾ॥੨॥੩॥

ਗੋਰੰਥਾ॥ ਮੋਤਿਲਾਗਤੀਤਾਲਾਖੇਲੀ॥ਬਢੁਰੇਥਿਨੁ॥ਗੁਗਇਅਕੇਲੀ॥੧॥ਪਾਨੀ
ਥਿਨੁਮੀਨੁਤਲਏਐਸੇਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਥਾਪੁਰੇਨਾਮਾ॥ਰਤਾਉ॥ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਥਾਢਾ
ਤੁਲਾਥਨਚੋਖਤਾਮਾਖੁਨੁਪੁਟਲਾ॥੨॥
ਦਿਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਤਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੩॥ਜੈਸੇਥਿਖੈਤਤਪਰਨਾਰੀ॥ਐਸੇਨਾਮੇ
ਤਿਮੁਗੀ॥੪॥ਜੈਸੇਤਾਪਤੇਨਿਰਮਲਾਮਾ॥ਤੈਸੇਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਥਾਪੁਰੇਨਾਮਾ॥

੪॥੪॥ ਗੋਰੰਥਾ॥ ਘਰੁ੨ ਤਰਿਤਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਭਭਰਮਾ॥ਤਰਿਕੇਨ

ਵੇਦੀਤੇਰਾਅਵੇਦੀਤੇ

ਮੁਲੈਉਤਮਧਰਮਾਤਰਿਤਰਿਕਰਤਜਾਤਿਕੁਲਤਰੀ। ਸੋਤਰਿਅੰਪੁਰੇਕੀਲਕੰ
 ਤਰਏਨਮਸਤੋਤਰਏਨਮਤਾ। ਤਰਿਤਰਿਕਰਤਨਤੀਦੁਖੁਜਮਤਾਰਤਾਉ।
 ਖਸਤਰੇਪਰਾਨਾ। ਅਜੈਮਲਕੀਓਥੈਕੁੰਠਤਿਥਾਨੁ। ਸੁਆਪਜਾਵਤਗਨਿਕਤੰ
 ਨੈਨਤੁਕੀਪੁਤਰੀ॥ ੨॥ ਤਰਿਤਰਿਕਰਤਪੁਤਨਾਤਰੀ। ਬਾਲਪਾਤਨੀਕਕਪਦੰ
 ਸਿਮਰਨਦ੍ਰੋਪਦਸੁਤਉਧਰੀ। ਗਉਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ॥ ੩॥ ਕੇਸੀਗੰਜ
 ਜਿਨਿਕੀਅਾ। ਜੀਅਦਾਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਅਾ। ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਾਐਸੋਤਰੀ। ਜਾਨੁ
 ਭੈਅਪਦਾਟਰੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥ ਗੋਡੰਗ। ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਵੈ। ਖੜ
 ਉਤੁਢਾਰਉਡਾਵੈ॥ ੧॥ ਤਉਤਉਏਕਰਮਈਅਾਲੈਤਉ। ਆਨਦੇਵਬਦਲ
 ਤਉ। ਰਤਾਉ। ਸਿਵਸਿਵਕਰਤੇਜੋਨਰੁਪਿਅਵੈ। ਬਰਦਚਢੇਰਉਰੁਢਮਰੰ
 ਮਤਮਾਈਕੀਪੁਜਾਕਰੈ। ਨਰਸੈਨਾਰਿਤੋਇਅਉਤਰੈ॥ ੨॥ ਤੁਕਤੀਅਤਉ
 ਨੀ। ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਅਕਤਾਢਪਾਨੀ॥ ੬॥ ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮਗੁਰਮਿ
 ਦਵੈਨਾਮਾਇਉਕਤੈਗੀਤਾ॥ ੫॥ ੨॥ ੬॥ ਗੋਡੰਗਬਿਲਾਵਲੁ। ਆਜੂ
 ਠਲੁਦੇਖਿਅਮੁਰਖਕੋਚੁਮਣਾਉਰੇ। ਰਤਾਉ। ਪੰਡੇਤੁਮਰੀਗਾਇਤੀਲੋਧੇ
 ਤੀਥੀ। ਲੈਕਰਿਠੇਗਾਟਗਰੀਤੋਗੀਲੰਗਤਲੰਗਤਜਾਤੀਥੀ॥ ੧॥ ਪੰਡੇਤੁਮਰ
 ਉਧਉਲੇਬਲਦਚੜਿਅਾਵਤਦੇਖਿਅਾਥਾ। ਮੋਦੀਕੀਪਰਖਾਣਾਪਾਕਾ
 ਜਕਾਮਾਰਿਅਾਥਾ॥ ੨॥ ਪੰਡੇਤੁਮਰਾਰਾਮਚੰਦੁਸੇਭੀਅਵਤਦੇਖਿਅਾਥਾ।
 ਤੀਸਰਬਰੋਈਘਰਕੀਜੋਇਗਵਾਈਥੀ॥ ੩॥ ਤਿੰਦੁਅੰਨਾਤੁਰਕੁਲਾਦੁ
 ਦੀਸਿਅਾਣਾ। ਤਿੰਦੁਪੂਜੈਦੇਹੁਰਾਮੁਸਲਮਾਦੁਮਸੀਤਾ। ਨਾਮੋਸੇਈਸੇਵਿ
 ਦੇਹੁਰਾਨਾਮਸੀਤਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਰਵਿ

ਉਕੀ॥ ਘਰੁ੨ ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪਜਪਤੁਸੰਸਾਰਾ। ਬਿਨੁਮੁਕੰਦਤੁਰੰ
 ਗਾਸੇਈਮੁਕੰਦਮੁਕਤਿਕਾਦਾਤਾ। ਸੇਈਮੁਕੰਦੁਤਮਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾ॥ ੧॥

ਮਰਤਮੁਕੰਦੋ। ਤਾਕੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਅਨੰਦੋ। ਰਤਾਉ। ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਤਮਾਰੇ
 ਨਾ। ਜਪਿਮੁਕੰਦਮਸਤਕਿਨੀਸਾਨੰ। ਸੇਵਮੁਕੰਦਕਰੈਬੈਗਾਰੀ। ਸੋਈਮੁਕੰਦਦੁ
 ਲਾਧਨੁਲਾਧੀ॥ ੨॥ ਏਕੁਮੁਕੰਦਕਰੈਉਪਕਾਰੁ। ਤਮਰਾਕਤਾਕਰੈਸੰਸਾਰੁ। ਮੇਰੀ
 ਤੇਰੇਦਰਬਾਰੀ। ਤੁਹੀਮੁਕੰਦਜੋਗਜੁਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਓਪਜਿਓਗਿਆਨੁਤੁਆਪ
 ਜਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕੀਟਦਾਸਾ। ਕਤੁਰਵਿਦਾਸਅਥਤ੍ਰਿਸਨਾਚੁਕੀ। ਜਪਿ
 ਕੰਦਸੇਵਾਤੁਕੀ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੋਡਾ॥ ਜੇਓਤੁਅਰਿਸਠਿਤੀਰਥਨਵੈ॥
 ਓਤੁਆਦੇਸਿਸਿਲਾਪੁਜਾਵੈ। ਜੇਓਤੁਕੁਪਤਟਾਦੇਵਾਵੈ। ਕਰੈਨਿੰਦਸਭਥਿਰ
 ਜਾਵੈ॥ ੧॥ ਸਾਧਕਾਨਿੰਦਕੁਕੈਸੇਤਰੈ। ਸਰਪਰਜਾਨਤੁਨਰਕਤੀਪਰੈ। ਰਤਾਉ
 ਓਤੁਗੁਤਨਕਰੈਕੁਲਖੇਤਿ। ਅਰਪੈਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੇਤਿ। ਸਗਲੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
 ਵਨੀਸੁਨੈ। ਕਰੈਨਿੰਦਕਵਨੈਨਹੀਗੁਨੈ॥ ੨॥ ਜੇਓਤੁਅਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾਵੈ॥
 ਮੇਦਾਨਜੋਭਾਮੰਤ੍ਰਿਪਿਪਾਵੈ। ਅਪਨਾਥਿਗਥਿਰਾਨਾਸੰਚੈ। ਕਰੈਨਿੰਦਬਤੁ
 ਨੀਤੰਚੈ॥ ੩॥ ਨਿੰਦਾਕਤਾਕਰਤੁਸੰਸਾਰਾ। ਨਿੰਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਤਰਾ। ਨਿ
 ਕੁਸੋਧਿਸਾਧਿਬੀਚਾਰਿਆ। ਕਤੁਰਵਿਦਾਸਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਧਾਰਿਆ॥ ੪॥

੧॥ ਸੁਧੁ
 ਗੀਰਜੀਉ ੧੧ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੭ ਰਵਿਦਾਸਜੀ ੨ ਜੋਤੁਮਲਾ ੨੦

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ॥

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਕੋਈਪੜਤਾਸਤਸਾਕਿਰਤਾ ੫੩੭
- ੨ ਸਰਬਜੋਤਿ ਤੇਗੋਪਸਰਿਰਤੀ
- ੩ ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਤਿ ਕਵਨੁਦਰੁ
- ੪ ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਸਾਥੀਮੇਰੀ
- ੫ ਸੁਇਮਾਇੰਦ੍ਰਾਨਾਨਕਥੇਲੈ
- ੬ ਤਮਡੋਲਤਥੇਜੀਪਾਪਭਗੈ
- ੭ ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰਲਾਈਐਏ ੫੩੮
- ੮ ਤੁਸਨੋਨਿਵਲੁਮਨਦੁਤੇਰਾਨੈ
- ੯ ਸਾਗਰਮਤਿਬੁੰਦਬੁੰਦਮਤਿ
- ੧੦ ਜਾਤਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਗੀ॥
- ੧੧ ਢਾਦਨੁਭੋਜਨੁਮਾਗਤੁਭਗੈ
- ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
- ੧ ਸਤਗੁਰਿਸਚੁਕੈਤਸਭੁਕੋਈ
- ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
- ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਜੇਵਡਭਾਗੋਵਤਿਵਡਭਾਗੀ ੫੩੯
- ੨ ਰਾਮਜਨਨੀਮਲਿਭੁਇਆ
- ੩ ਤਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜਨਨੀਕੇ
- ੪ ਜੇਵਡਭਾਗੋਵਤਿਵਡਮੇਰੇ

- ੫ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
- ੬ ਸਤਗੁਰਦਾਤਾਵਡਵਡੁ
- ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
- ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਕਿਪਾਕਰਤੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇ
- ੨ ਪਵਤੁਚਰਦਾਤਲਿਭੁਪੰ
- ੩ ਆਵਤਤਰਖਨਜਾਵਤਦੁ
- ੪ ਤੈਗੁਦਰਤਰਤੈਨਿਗੰ
- ੫ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿ
- ੬ ਤੁਦਾਨਾਤੁਅਭਿਚਲੁਤੁ
- ੭ ਕਰਕਰਿਤਾਲਪਖਾਵਜੁ
- ੮ ਚੰਅੰਕਾਰਿਏਕਪੁਨਿਏਕੋ
- ੯ ਕੋਈਥੇਲੈਰਾਮਰਾਮਰੇਦੀ
- ੧੦ ਪਵਨੈਮਤਿਪਵਨੁਸਮਾਦੇ
- ੧੧ ਨਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲਲਲੁ
- ਘਰੁ ੨
- ੧੨ ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਤਿਨਾਤੁਮਾਨੀ
- ੧੩ ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈਫਿਰੀ
- ੧੪ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੇਈ॥
- ੧੫ ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵ
- ੧੬ ਤਨਤੇਭੁਟਕੀਅਪਨੀਧਰੀ
- ੧੭ ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੇਕਸਤਿਤਾ
- ੧੮ ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆਵਤਿਨੇ

੧ ਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਾਤੁਲੇਗਾ॥
 ੨ ਪੰਚਸਬਦਤਤਪੁਰਨਨਾਦ
 ੩ ਭੇਟਤਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿ
 ੪ ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗਿਤੁਰਾਜੁਮਾਯੁ
 ੫ ਸਿੰਹਤਿਦਰਬੁਦੇਹਿਦੁਪੁਲੇਗ
 ੬ ਕਰਿਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛਿ॥ ੫੬੬
 ੭ ਜੋਕਿਭੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ
 ੮ ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਥਿਸੁਆਮਾ॥
 ੯ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਤਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ
 ੧੦ ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ
 ੧੧ ਗਤੁਕਰਿਪਕਰੀਨਆਈ
 ੧੨ ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬਮਹਿਯੇ ੫੬੫
 ੧੩ ਈਨੋਨਾਮੁਕੀਰਿਪਾਵਿਤੁ॥
 ੧੪ ਕਉਜੀਬਦਲੈਤਿਅਗੈਰਤਨੁ
 ੧੫ ਰੈਲਿਦਿਨਸੁਜਪਉਤਰਿਨਾਉ
 ੧੬ ਤੇਗੀਸਰਲਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵਾ॥
 ੧੭ ਰਤਨਜਵੇਤਰਨਾਮਾ॥
 ੧੮ ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਹਿਬੇਦਾ॥ ੫੬੬
 ੧੯ ਕਿਛੁਤੁਕਾਜੁਨਕੀਰਿਜਾਨਿ॥
 ੨੦ ਗਾਖਨਤਾਰਦਇਆਲਾ॥
 ੨੧ ਸਗਲਸਿਆਨਪਛਾਡਿ॥
 ੨੨ ਭਵੈਸੋਈਭੁਲਮਾਨੁ॥
 ੨੩ ਦੁਲਭਦੇਤਸਵਾਰਿ॥

੬੨ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਹਿਮਾਨੁ॥
 ੬੩ ਮਨਿਮਹਿਜਾਪਿਭੁਗਵੈਤੁ ੫੬੭
 ੬੪ ਥਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਏਕਾ॥
 ੬੫ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮਾ॥
 ੬੬ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਨਸੇਪਾਪ
 ੬੭ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਨੈਕੁਰ
 ੬੮ ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਥਿਚਹਤਿਭੁਵਨ
 ੬੯ ਇਤਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ ੫੬੮
 ੫੦ ਗਉਕਉਚਰੇਸਾਰਦੁਲੁ
 ੫੧ ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਮਾਰਿ
 ੫੨ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੇਰਿ
 ੫੩ ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਦਾਇ
 ੫੪ ਈਧਿਨਤੇਬੈਸੰਤਰੁਭਗੈ॥
 ੫੫ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਆ॥ ੫੬੯
 ੫੬ ਐਸਾਪੁਰਾਗੁਰਦੇਉਸਤਾਈ
 ੫੭ ਗਾਵਤੁਰਾਮਕੇਗੁਦਗੀਤ ੫੭੨
 ੫੮ ਗੁਰੁਪੁਰਾਮੇਰਾਗੁਰੁਪੁਰਾ
 ੫੯ ਪੜਤਾਲੁ॥ ੫੭੩
 ੬੦ ਨਰਨਰਤਨਮਸਕਾਰੈ॥
 ੬੦ ਰੁਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਤਿਆ
 ਮਤਲਾ
 ੧ ਰੇਮਨਓਟਲੇਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮ

434

2 ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਥਕੀਜੈ
3 ਪਰਾਨੀਨਾਗਾਇਲਸੁਧਿਲੇਹ 440

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਤਲਾ ੧

੧ ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਤਿਸੇਤਰੇਸੋਈ
2 ਜਗੁਪਰਥੇਧਤਿਮਜੀਬਧਾ
3 ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਥਰਾਗੀ
4 ਸਾਤਗਲਹਿਨਰਕਗਤਿਥੀ 441
5 ਤੁਨਿਗੁਤੁਕਰਿਕਾਇਆਵੈਜੈ
6 ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
7 ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਵਤਿ 442
8 ਦਖਲੀ॥

੯ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮਸਾਚੁਦ੍ਰਿਜਾ
ਅਉਤਹਿਤਸਤਮਜੀਪਾਰਿ

ਮਤਲਾ ੨

੧ ਸਰਮੈਦੀਆਮੁੰਦ੍ਰਕੰਨਿਪਾ 443
2 ਭਗਤਿਖਜਾਨਗੁਰਮੁਖਿਜਤ
3 ਹਰਿਕੀਪੁਜਾਦੁਲੰਭੈਸੰਤਤੁ 444
4 ਤਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅ
5 ਨਾਮਖਜਾਨਗੁਰੇਤਪਾਇਆ

ਮਤਲਾ ੫

੧ ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਵਿੰ
2 ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਤੁਖੀ
3 ਕਾਉਥਿਤਾਵੈਹੰਗਰਸਰੁ
4 ਦਾਵਾਅਗਨਿਹੇਤੁਭਿਯੁ
5 ਜੀਅਜੰਤਸਭਪੇਖੀਆ
6 ਦਰਸਨਭੇਟਤਪਾਪਸਰੁ
7 ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਮਪਿਅੰਗ
8 ਮਨਬਚਕੀਮਗਮਨਾਮੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਨੰਦੁ॥ ਮਤਲਾ ੩

੧ ਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮੇ
ਸਦੁ॥

੧ ਜਗਿਦਾਤਾਸੋਇਭਗਵਿੰਦੁ
ਛੰਤਮਤੁਲਾਪ

੧ ਸਾਜਨੜਾਮੇਗਸਾਜਨੜਾ
2 ਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇਮਨਾਖਿ
3 ਰੁਲ੍ਹਣੁਨੇਸਥਦੁਅਨਤਦੁ
4 ਪ੍ਰਭਥਿਪਤਿਨਿਵਲੋਤਿਸੁ
5 ਰੁਲ੍ਹਣੁਨੜਾਗਾਉਸਖੀਛੰ
ਰੁਤੀ॥ ਮਤਲਾ ੫

੧ ਕਰਿਥੰਦਨਪ੍ਰਭਪਰਥੁਜੁ
ਬਾਛੈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਤਲਾ ੧
 ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ੫੬੪
 ਸਿਧਗੋਸਟਿ॥ ਮਤਲਾ ੧
 ਸਿਧਸਭਾਕਰਿ ਅਸਦਿ ਬੈਠੇ ੫੬੮
 ਵਾਰਸਲੇ ਕਾਨਾਲਾ॥ ੫੭੩
 ਮਤਲਾ ੩ ਪਉੜੀ ੨੧
 ਸਲਕ ੫੩
 ਵਾਰਸਲੇ ਕਾਨਾਲਾ॥ ੫੭੮
 ਮਤਲਾ ੫ ਪਉੜੀ ੨੨
 ਸਲਕ ੬੪
 ਵਾਰਗਇ ਬਲਵੰਤਿ ਤਥਾਸ ੫੮੬
 ਤੇਰੁਮਿ ਆਖੀ॥ ਪਉੜੀ ੮

੧੬ ਜੋਤਸੁਮਲਾ

੮੧	ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ
੧੧	ਮਃ ੧
੧	ਮਃ ੩
੬	ਮਃ ੪
੬੦	ਮਃ ੫
੩	ਮਃ ੮

੨੨	ਅਸਟਪਦੀਆ
੮	ਮਃ ੧
੫	ਮਃ ੩
੮	ਮਃ ੫

੧	ਅਨੰਦੁ ਮਃ ੩
੧	ਸਦੁ ਮਃ ੩
੫	ਚੰਤਸਃ ੫
੧	ਗੁਤੀ ਮਃ ੫
੨	ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਿਧਗੋਸਟਿ
੩	ਵਾਰ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ॥
 ਕਬੀਰ ਜੀਉ॥
 ੧ ਕਾਇ ਅਕਲਾ ਲਨਿ ਲਾਨੁ ੫੮੫
 ੨ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ
 ੩ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ
 ੪ ਸੰਤ ਮਾਨਉ ਦੁਤਾ ਰਾਨਉ
 ੫ ਜਿਤ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਇ ਤ੍ਰਿਨਿਕਸੈ
 ੬ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅਨੰਤ ਰਾਗੁ ੫੮੬
 ੭ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਵੇਲੀ
 ੮ ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗਤੀ
 ੯ ਜਿਤ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਇ ਮੁਕਤਿ
 ੧੦ ਬੰਧ ਚਿਬੰਧ ਨੁਪਾਇਆ॥
 ੧੧ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦਇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ
 ੧੨ ਦੁਨੀਆ ਤੁਸੀ ਆਰਥੇ ਦਠ
 ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ॥

੧ ਅਨੀਲੇ ਕਾਗ ਦੁਕਾਟੀ ਲੇ ੫੮੭
 ੨ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰ
 ੩ ਮਧਿ ਨ ਤੇਤੀ ਬਾਪੁ ਨ ਤੇਤਾ॥
 ੪ ਬਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਓਲਟਿ
 ਗਵਿ ਦਾਸ ਜੀ॥

ਯੋ

੫੩੬

੧ ਪਤੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁ
ਨੀਐ

ਬੋਲੀ ਜੀਉ॥

੧ ਇਤ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ

੧੮

ਜੋਤ ਜੁਮਲਾ

੧੨ ਕਬੀਰ ਜੀ

੪ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ

੧ ਹਵਿਦਾਸ ਜੀ

੧ ਬੋਲੀ ਜੀ

੧੮

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੀ॥ ਕੋਈ ਪੜਤਾਸੁ
ਕਿਰਤ ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਾਪੈ ਜਪਮਾਲੀ ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆਨਾ॥
ਅਬ ਭੀ ਕਥਾ ਭੀ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ॥ ੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੀ ਕਵ
ਯੋ ਤੇਰਾ ਮਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿੰ ਪਾਰਾਖੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ
ਰਤਾਉ॥ ਕਥੁ ਜੀਅ ਜਾਉ ਭਿਚ ਜਤੁ ਤੈ ਕਥੁ ਜਾਇ ਪਇਆ ਲੋਭੀ ਜੀਅ ਜਾਥਿ
ਨਰਤ ਤੁਧੈ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੇ॥ ੨॥ ਮਰਦੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਤਿ ਅਏ ਜੀਵਦੁ ਸਾ
ਤਿ ਮਈ॥ ਏਕਿ ਚਲੇ ਤਮ ਦੇਖਤ ਸੁਆਮੀ ਭਾਤਿ ਬਲੰਤੀ ਅਈ॥ ੩॥ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾਮੀ
ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੁਧੈ ਵਤਿ ਅੰਤੋ ਤੇਇ ਸ
ਭਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ॥ ਜਤ
ਨ ਦੇਖਾਤ ਤਨ ਰਹੀ॥ ੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਅੰਧ ਕੁੰਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ
ਜਾਥਿ॥ ਅਕਿਉ ਕਰਿਉ ਤਰਉ ਪਰਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਤ ਭੀ ਤਰਿ ਘਟ ਭੀ ਤਰਿ ਬਸਿ
ਅਥਾਤ ਰਕਾ ਤੇ ਨਾਤੀ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਤਿ ਬੁਧ ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾਤੀ॥ ੨॥
ਅਪੈ ਨੈਜੈ ਅਪੇ ਦੁਰਿ॥ ਅਪੇ ਸਰਬ ਰਹਤਿ ਅਭਰ ਪੁਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇ ਰਾਜਾ
ਨਾ ਜਤ ਦੇਖਾਤ ਤਰਤਿ ਅਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਤ ਸਾਥ ਰਹਿ ਮਾਇਆ ਨੈਦੀ
ਲਾਗ ਸਿਥਾਈ॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ ਪਰਤਾ ਪਤਿਗਾ ਪ੍ਰਵੀ॥ ੪॥
੨॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਤਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਤੀ ਐ ਦਰੁ ਭੀ
ਰਿਦੁ ਕਵਨੁ ਲੈ॥ ਜਿਸੁ ਦਰੁ ਕਾਹਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਅਏ ਕਰੈ॥
੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ॥ ਜੀਵਤਿ ਆਨ ਤਮਰੀ ਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ
ਰੁਖ ਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੋੜੇ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਪਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬੰ
ਦਿਆਸ ਤਕੈ ਆਸ ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ॥ ੨॥ ਕਿੰ ਤੇ ਨਾਮ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿ ਅੰਤੁ ਮਸਰਿ ਨਾਤੀ
ਅਵਰੁ ਰਹੈ॥ ਉਚਾਨ ਤਕ ਤਦਾ ਮਨ ਮਤਿ ਰਹਤਾ ਅਪੇ ਜਾਵੈ ਅਪਿ ਕਰੇ॥ ੩॥ ਜਬ ਆ

ਸਾਅੰਦੇਸਾਤਬਹੀਕਿਉਕਰਿਏਕੁਕਤੈ॥ ਆਸਾਤੀਤਰਿਹੈ॥ ਨਰਾਸਾਤੁ
 ਕਏਕੁਮਿਲੈ॥ ੪॥ ਇਨਥਿਧਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ ਜੀਤਿਆਇਉਸਰੀਐ॥
 ਦੁਜਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਸੁਰਤਿਸਥਦੁਸਾਖੀ
 ਕ੍ਰੀਥਾਜੈਲੋਕਸੁਦਾ॥ ਪਤੁਏਲੀਮੰਗਲਕੈਤਾਈਭੀਖਿਆਨਾਮੁਪਜੈ॥ ੧॥
 ਗੋਰਖੁਜਾਗੈ॥ ਗੋਰਖੁਸੇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀਕਰਤੇਥਾਰਨਲਗੈ॥ ਗੋਰਖੁ
 ਪਾਣੀਪ੍ਰਾਣਪਵਦਿਥਿਧਿਰਾਖੇਚੰਦੁਸੁਰਜੁਮੁਖਿਦੀਏ॥ ਮਰਦਜੀਵਦਖ
 ਤੀਦੀਨੀਏਤੇਗੁਣਵਿਸਰੇ॥ ੨॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁਜੇਗੀਜੰਗਮਪਰਿਪੂਰ
 ਤੁਤੇਗੇ॥ ਜੇਤਿਨਮਿਲਾਤਕੀਰਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕਰੇ॥ ੩॥ ਕਰਦੁ
 ਪ੍ਰਿਤਸੰਗੋਪਾਣੀਕਮਲੁਹਰੈ॥ ਐਸੇਭਗਤਮਿਲਤਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨ
 ਕਹੈ॥ ੪॥ ੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਸੁਦਿਮਾਢੰਦੁਨਾਨਕੁ
 ਸਗਤਿਪੰਚਕਰੇਨਤਰੇਲੈ॥ ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕਉਪਾਏ॥ ਅਧਿਤਰੇਸਗਦੇ
 ॥ ੧॥ ਸੋਅਉਧੂਤੁਐਸੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਸੁਨਿਸਾਮਾਧਿਸਮਵੈ॥
 ਭਿਖਿਆਭਾਇਭਗਤਿਭੈਚਲੈ॥ ਤਵੈਸੁਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਅਮੁਲੈ॥ ਧਿਆਨੁਪ੍ਰ
 ਸਦੁਪਾਵੈ॥ ਸਚਿਨਾਮਿਤਾਜੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਨਾਨਕੁਥੇਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਥਲੀ
 ਮਾਢਿੰਦਾਅਉਧੂਨੀਸਾਣੀ॥ ਆਸਾਮਾਤਿਨਿਰਾਸੁਵਲਾਏ॥ ਨਿਤਚਉਲਾ
 ਪਾਏ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਵਤਿਨਾਨਕੁਅਗਮੁਸੁਦਾਏ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਕੀਸੰਧਿਮਿਲਾਏ॥
 ਦਰੁਭੇਜਨੁਖਾਇ॥ ਫਿਅਦਰਸਨਕੀਸੋਈਪਾਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਰਾਮਕਲੀ
 ੧ ਤਮਥੀਪਾਪਭਗੀਤੈਪਵਦੁਲਗੈਮਤੁਜਾਈ॥ ਸਨਮੁਖਸਿਧਭੇਟ
 ਆਏਨਿਤਚਉਦੇਤਿਵਡਿਆਈ॥ ੧॥ ਗੁਰਤਬਿਤਾਰਦਤਾਰਿਆਦੇਤਿਤਰੇ
 ਅਵਿਨਾਸੀਤਉਤੁਕਉਥਲਿਤਾਰਿਆਰਤਾਉ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਗੀਅਰੁ
 ਏਕੁਸਿਧੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ ਪਰਸਤਪੈਰਸਿਧੁਤਤੇਸੁਆਮੀਅਖਰੁਜਿਨ
 ਇਆ॥ ੨॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਨਜਾਨਾਨਾਮੁਜਪੀਪ੍ਰਭਤੇਗਾਗੁਰ
 ਰੁਨਾਨਕਭੇਟਿਓਸਾਚੈਸਥਦਿਨਿਬਰਾ॥ ੩॥ ੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧

ਗੁਰਤੀ ਸੁਗਤਿ ਰਲਾਈ ਐਏ ਤੁਹਾ ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਤਾ ਲੰਘਤਿ ਜੇ ਤੁਹਾ ਅੰਤਰਿ ਭਾਤਿ ਤਿਸੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿਤ ਰਹਿਓ ਜਿਤੁ
ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ਰਹਤਾ ਉਹ ॥ ਚਲੀ ਮਿਟੀ ਸੋਈ ਤੋਇ ॥ ਤਾਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋ
ਦੀਵਾ ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਤੁ ਛਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿਕ
ਜੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਤੁ ਪਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤੋਇ ॥ ਪਾ
ਤੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿਤ ਰਹਿਓ ॥ ੩ ॥ ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵਡਾ
ਹੋਇ ॥ ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾ ਸਦਿ ਲੋਇ ॥ ਖੜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁਸੁ ਦੁਕਿ ਵੈਸੁ ॥ ਨਿਰਤਿ ਨ
ਪਾਈ ਆਗਈ ਸਤੰਸਾ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਰੰਗਤਿ ਤੋਇ ॥

੩ ॥ ੭ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ਤੁਧੁ ਨੋ ਨਿਵਲੁ ਮਨ ਦੁਤੇ ਰਾਨ ਉਹ ॥ ਸਾ
ਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸ ਕਥਿ ਥਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤਾ ਸੁਦਿ ਸਦਿ ਬਤਾ
ਏ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਤੋਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਤ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
ਰਹਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥ ਤੁਧੇ ਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥ ਭੰਡੈ ਭਾ
ਉਪੈ ਵੇਤਿ ਤੁਹਾਇ ॥ ਪੁਰਿ ਤੈਥੋ ਡੀਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿ
ਛੁ ਕਰੈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਤੋ ਅੰਤਰਿ ਰਹਿਓ ॥ ਨਾ
ਕੋ ਅਵੈ ਨ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਲੋਕੁ ਪਿਕਾਰੁ ਕਰੈ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮਾਗਤ ਮਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਆ
ਸਤ ਕੀ ਆਗਲਾ ਦਰਿ ਕੀ ਆਬਾਤ ਤੈ ਤਾ ਕੁ ਤਦੁ ਕਤਾਇ ਅਧਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ਸਾਗਰ ਮਤਿ ਬੁੰਦ ਬੁੰਦ ਮਤਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਲੁ
ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਉਤਰੁ ਜਚਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ੧ ॥
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਰੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਤੋਈ ॥ ਰਹਤਾ ਉਹ ॥
ਦੇਨ ਮਹਿ ਰੋਇ ਰੋਇ ਮਤਿ ਦਿਨੀ ਰੁਝੈ ਸਨਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝਨ ਤੋਈ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰਖ ਮਤਿ ਨਾਰਿਨ ਰਿਮਤਿ ਪੁਰ
ਖਾ ਬੁਝਤੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਧੁਨਿ ਮਤਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਮਤਿ ਜਪਨਿ ਆਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਅਥਕਤਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਤਿ ਮਨੁ ਆਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ

॥ नानकतिनकैसदबलिडागीजिनऐकसबदिलिवलाही ॥ १॥
 रामकलीमतला १ ॥ जतगिपुत्रिकिंपायगी ॥ ततउमैविचरु
 सेसेवकिरामपिआगी ॥ जोगुरसबदीबीचारी ॥ १॥ ॥ जोगिजनुउरि
 ब्राह्मे ॥ अतिनिमिभगति करेदिनु रातीला जछे रिउरि के गुदगद्वे
 ॥ पुनिवजेअनउदयेरामनुमानिअउरिगसिमोरगागुरपुससु
 दिअगुरादिपुसपुउरिपपिआगा ॥ २॥ ॥ सभिनदबेदगुरबलीसु
 तसगिगपादी ॥ तततीरबवहउपुसगेगुरमिलिअउरिगिस
 ॥ ३॥ ॥ जतअपुगदिअउरिभगगुरचरदीसेवकुलगागुरिस
 रिभरमुचुकादिआगा कतुनानकसबदिमिलदिआगा ॥ ४॥ १०॥
 रामकलीमतला १ ॥ छदनुभेजनुमागुतुभगेपुपिअदुसद
 पुआगेगागुरमतिनतीलीनीदुरमतिपतिबेदी ॥ गुरमतिभगति
 जनुबेदी ॥ १॥ ॥ जोगीजुगतिमतजपरिवसे ॥ ऐकदिसदिऐकेकरि
 तीपिअभाइसबदित्रिपतासै ॥ राता ॥ पंचबैलगाडीआदेउप
 मकलानिबैपतिसारी ॥ पगुतीगाडेसिरभारिलकरीबिबि
 डंभारि ॥ २॥ ॥ गुरकसबदुवीचरिदुपुसपुसमकरदसोगबिबि
 गतिनामुगुरसबदिबीचारी ॥ असबिरुकपुजपैनिरंकारी ॥ ३॥ ॥
 जोगेदबंयनतेछुटाका मुकपुगुरसबदीलुटा ॥ मनमतिमुद
 गुरसरद ॥ नानकरामभगतिजनतरद ॥ ४॥ ११॥

१६ सतिगुरपुसादि ॥

रामकलीमतला ३

सतजुगिसचुकैसबुबेदीपरिपरिभगतिगुरमुखितेदी ॥ सतजु
 मुपैरउेचारी ॥ गुरमुखिबुहैबेबीचारी ॥ १॥ ॥ जोगचरेनमिद
 तेदी ॥ जिनमिलारौमुकतिउेवैगुरबिनुनामुनपदैबेदी ॥ २॥

ਏਕਕਲਕੀਨੀ ਦੁਰਿ॥ ਪਾਖੰਡੁ ਵਰਤਿਆ ਤਰਿ ਜਾਣਨਿ ਦੁਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸੋ
 ਈ ਤੇ ਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਸੁਖੁ ਤੇ ਈ॥ ੨॥ ਦੁਆਪੁ ਰਿਦੁ ਜੈ ਦੁਬਿਧਾ ਤੇ ਈ॥ ਭਰ
 ਮੁਲਾਨੇ ਜਾਣੁ ਤੇ ਈ॥ ਦੁਆਪੁ ਰਿਧਗਿ ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਵੈਤ
 ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ੩॥ ਕਲਜੁ ਗਿਧਰਮ ਕਲਾਇ ਕਰਤਾਏ॥ ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ਮਾਇਆ
 ਜੇਤੁ ਵਧਾਏ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਤੁ ਅਤਿ ਗੁਥਾਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ॥ ੪॥ ਸ
 ਰਜੁ ਗਮਤਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋ ਈ॥ ਸਭ ਮਤਿ ਸਚੁ ਦੁਜਾਨੀ ਕੋ ਈ॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ
 ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇ ਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋ ਈ॥ ੫॥ ਸਭ ਜੁਗਮਤਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਤੇ
 ਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋ ਈ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋ ਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮਿ ਵਰਿਆਈ ਤੇ ਈ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੨॥

੧ ਥੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
 ਜੇਵਡ ਭਾਗੁ ਤੇਵਤਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੋ
 ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਤਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਤੁ ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ॥
 ਚਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਤੇਵੈ ਲਿਵਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥
 ਤਰਿ ਰਤਨ ਜੇਵੇ ਤਰਮਾਣ ਕਥਾ ਸਾਗਰ ਭਰ ਪੂਰੁ ਕੀਆ॥ ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਤੇਵੈ
 ਵਡ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਛਿ ਕਛਿ ਲੀਆ॥ ੨॥ ਰਤਨੁ ਜੇਵੇ ਤਰੁ ਲਾਲੁ
 ਤਰਿ ਨਾਮਾ ਗੁਰਿ ਕਾਛਿ ਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇਆ॥ ਭਾਗਤੀ ਦਮਨ ਮੁਖਿ ਨੁਲੀਆ
 ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਤੇਵੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸਤਿ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵਾਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਜੇਵੇ ਤਰ ਪਾਵੈ ਪਨੁ ਪਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਤਰਿ ਪਾਏ॥ ੪॥
 ੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੪ ਰਾਮਜਨਨੀ ਮਲਿਕੁਇਆ ਅਨੰਦਾ ਤਰਿ ਨੀਕੀ
 ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ॥
 ੧॥ ਰਾਮਜਨਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਬੋਲਾਇ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਫੈ ਕਤੈ ਸੋ ਮੁਕਤ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋ
 ਤਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੇਵਡ ਭਾਗੁ ਤੇਵਤਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਰਿ ਰਾਮਜਨਨ ਭੋਟਾਇ॥ ਦ

ਹਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇ ਤੁ ਕਰਿ ਕਿੰਪਾ ਸਤੁ ਦਾਲ ਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਕੇ
 ਜਨ ਨੀ ਕੇ ਭਾਗੀ ਦਨ ਸੁਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਤ ਹਿ ਜਨ ਉਚੇ ਨ ਰਹਿ
 ਸੁਲਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਗਧਿ ਗੁਨ ਰਨਿੰਦ ਕਜਿਨ ਜਨ ਨੀ ਭਾਏ ਤਰਿ ਸੋ ਸਖਾ
 ॥ ਤਰਿ ਕੇ ਚੇਰੇ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈ ਜਨ ਭਾਇ ॥ ੪ ॥ ਦਇਅ ਦੇ
 ਸੇ ਕਰਿ ਰਾਖ ਤੁ ਤਰਿ ਜੀਉ ਤਮ ਦੀਨ ਤੇ ਗੀ ਸਰ ਲਾਇ ॥ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁ ਮਪਿਤਾ
 ਰੇ ਜਨ ਨਾਨ ਕਬ ਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੪
 ਤਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀ ਕੇ ਤਿਨ ਉਪਰਿ ਤਾ ਥੁਵ ਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇ
 ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿੰਪਾ ਅਪੀ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਸੇ ਕਉ ਤਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ
 ਮਿਉ ਅਮਿਉ ਤਰਿ ਰਸੁ ਤੇ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਿ
 ਗਰਾਮ ਜਨ ਉਤਮ ਮਿਲਿ ਭਿਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ ਤਮ ਤੋ ਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾ
 ਕੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵ ਹਿ ਸੇਵ ਰਭਾਗੀ ਰਿਦ
 ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤ ਕੂੜ ਬੇਲਿ ਕੂੜੇ ਫਲ
 ॥ ੩ ॥ ਸੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਕਿੰਪਾ ਜਗ ਜੀਨ ਦਾ ਤੇ ਤਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ ਲੇ ਪਾਵੈ ॥ ਤਉ ਕਰ
 ਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖ ਉਜਿ ਤੁਨਾਨ ਕਸੰਤੁ ਚਰਿਅਵੈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥
 ਲੀ ਮਤਲਾ ੪ ਜੇਵ ਰਭਾਗ ਤੇ ਵਹਿ ਵਰ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਾਇ ਅਢਿ ਲਨ
 ਐ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀ ਕੇ ਵਰ ਭਾਗੀ ਤਿ ਤੁਨਾਵਾਈ ਐ ॥ ੧ ॥ ਰਾ
 ਕਉ ਤਰਿ ਜਨ ਕਰੈ ਲਾਈ ਐ ॥ ਤਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸ ਉਸੰਤ ਅਗੈ ਪਗਾ
 ਮਲਿ ਪੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਉਚੇ ਜੇ ਸਭਿ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵ ਰੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇ ਈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ
 ਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਦਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇ ਅਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈ
 ਇਕਿ ਅਪਦੈ ਸੁਅਧਾਇ ਅਧਿ ਬਹੁ ਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਜਿਉ ਬਹੁ ਲਾਸ ਮਾਧਿ ਲਾ
 ॥ ੩ ॥ ਬਹੁ ਲਾਕਾਗ ਨੀ ਚਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ਐ ॥ ਨਾ
 ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤੰ ਸੁਕਰਾਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥

ਸਤਿਗੁਰਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਖ
 ਰੇ ਗਇਆ ਹਮ ਰੇ ਗੋਇਲਾ ਗਹਗੁਰ ਚਰ ਲੀਜਿ ਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ
 ਏਕਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਮੇਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਮੇਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
 ਬੇਲੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸਖਾਇਆ ਰਹਉ ਮੇਰੇ ਏਕਾ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹੀ
 ਤਮਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਅ
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਵਰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮੇਅਵ ਦੁਨ ਕੋਈ ਸੁਝੈ ਬੁਝੈ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪੁ
 ਜਪਾਇਆ ਨਾਮ ਹੀ ਲਾਭਿ ਰਹਿ ਸੇਨ ਕਟੇ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨ ਕਵ ਡਾਇਆ
 ਕਉ ਜਗਜੀਵਨ ਜੀਵ ਲਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਮੁਦ ਸਾਇਆ ਨ
 ਕੁਰੁ ਰੂਪੁ ਪੁਰ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਈ ਮ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਡਾ ਵਡ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੀ ਐ ਹਰਿ ਓਰ ਪਾਰੇ ਜੀਅ
 ਪ੍ਰੇਰੈ ਏਕਾ ਹਰਿ ਅੰਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੈਠਿ ਪਾਰੇ
 ਮੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨ ਭਾਈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਉ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ
 ਆਵਹਿ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੇ ॥ ਫਿਰੈ ਕਾਮ ਕਾਮ ਨੀ ਮਾਰਾ ਹਿਰਿ ਪਿਮਰਾ
 ਰੁਪਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਿ ਜਪੁ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਖਉ ਉਰਿ ਧਰੇ
 ਕੁਭੁ ਗੋਰੁ ਵਹਿਤਾ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਭਉ ਜਲੁ ਪਾਓ ਉਤਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ
 ਹਰਿ ਜਨੈ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੈਠਿ ਜਨ ਪਾਰੇ ॥ ਨਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਬਾ
 ਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

੧੩ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਗੁ ਰਾਮ ਕਈ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
 ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਰਹੁ ਕੋਈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਕੀਆ ਪੈਪੈ
 ਜੇ ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਏਕ
 ਏਕੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ ਰਹਉ ਕਾਢੇ ਭੰਡੇ ਸਾਜਿ
 ਜੇ ਅੰਤ ਰਿਜੋ ਤਿਸ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਸਾਲਿਖ ਤੁਲਿ ਬਿਆਪੁਰਿ ਕਰਤੇ ਹਮ ਤੇ ਸੀਕੈ

[Handwritten signature/initials]

੪

ਰਤਿਕਾਣੀ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਥਾਪੀਕੀਆਸਭੁਅਪਨਏਅਵਲਜਦ
 ਆਸਰਿਤਿਨਆਵੇਸੋਹੀਅੰਧੁਲਪਟਾਣਾ॥੩॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਪੁਰੁ
 ਭੁਲਪਾਰਾਭੁਗਤਕਰੀਹਰਿਕੇਗੁਲਕਾਵਾਨਨਕਦਾਸੁਤੁਮਾਰਾ॥੪॥੧॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਪਵਤੁਚਰਣਤਇਉਪਾਰਿਆਵਹੁਮੈਸਿਮਿਦ
 ਆਪਸਤੇਉਪਰਿਸਭਜਾਨਹੁਤਉਦਰਗਹਸੁਖਪਵਹੁ॥੧॥ਸੀਤਹੁਮੈਸਿਕਰ
 ਸੁਰਪਵਿਤਨਰਦੇਵਪਵਿਤਾਖਿਨੁਬੈਠਾਹੁਗੁਰਮੁਖੀਬਾਣੀ॥੨॥ਰਹਏਖਿ
 ਸਹਜਘਰਿਬੈਸਹੁਫੂਕਹੁਨਕੇਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਨਵੈਨਿਧਿਪਵਹੁ
 ਬਿਲੇਈ॥੩॥ਰੁਰਮਦੁਕਾਵਹੁਗੁਰਮੁਖੀਲਿਵਲਾਵਹੁਆਤਮਚੀਨੁਰੁ
 ਰਿਜਾਨਹੁਸਦਾਖੁਰੁਹਜਗਕਿਸਸਿਉਕਰਹੁਬੁਰਾਈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲ
 ਤਾਸਹਜੇਮਿਥੇਸੁਆਮੀ॥ਧਨੁਪਰੁਸੇਜਨਜਿਨੀਕਾਲਿਮਹਿਹਰਿਪਾਇਆ
 ਵਕਰਬਾਣੀ॥੫॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਆਵਤਹਰਖਨਜਵਹੁ
 ਆਪੇਮਨਰੋਗਨੀਸਦਾਅਨੰਦਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆਤਉਉਤਰੀਸਗਲਥਿ
 ਇਹਥਿਧੀਮਨੁਜਗਨੀ॥ਮੇਰਸਗੁਰੁਗੁਏਗੁਨਬਿਅਪੇਤਹਹਰਿਹਰਿਗਿ
 ਰਹਉਸੁਰਗਪਵਿਤਾਮਿਰਤਪਵਿਤਾਪਾਇਆਤਪਵਿਤਾਅਲੋਗਨੀ॥ਆਗਿਆ
 ਸੁਖਭੰਚੈਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਨਹਸਿਦਸਕਤੀਜਲੁਨਹੀਖਦਨ
 ਨਹੀਮੇਦਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਜੋਗਕਾਤਹਾਨਿਵਾਸਾਜਹਾਦਿਗਤਨਾਥੁਅਗਾ
 ਨੁਮਨੁਹਰਿਕਾਧਨੁਸਭੁਹਰਿਕਾਹਰਿਕੇਗੁਲਹਉਕਿਆਗਨੀ॥ਕਹੁਨਾ
 ਰਖੇਈਹੈਅੰਭੈਅੰਭਮਿਥੋਗਨੀ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
 ਹਤਰਹੈਨਿਰਾਰੀਸਾਧਿਕਸਿਧਨਜਾਨੈ॥ਰਤਨਕੋਠਵੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਪੁਰ
 ਖਜਾਨੈ॥੧॥ਅਚਰਜੁਕਿਛੁਕਹੁਲੁਨਜਾਈ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਗਈ
 ਮੋਢੁਨਹੀਕਿਛੁਕਰਲੈਜੋਗਾਰਿਆਕਕਹੈਸੁਲਾਵੈ॥ਕਬਨਕਹਲਕਉਰ
 ਖੈਤਿਸੁਬਾਣਿਆਵੈ॥੨॥ਸਈਜਾਣੈਕਰਲੈਹਾਰਕੀਤਾਕਿਆਬੇਰਾਨਾ
 ਮਿਤਿਆਪੇਜਾਣੈਹਰਿਆਪੇਪੁਰਭੰਡਗਾ॥੩॥ਮੈਸਾਗੁਮੀਸ੍ਰਿਤੁਨਿਰਾ

ਭਾਖਾਈ। ਕਤੁਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਦਾਈ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਅੰਗੀਕਾਰਕੀਆਪੁਰਿਅਪਨੈਥੈਰੀਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ਜਿਨਿਥੈ
ਗੈਏਤੁਜਗੁਲੁਟਿਅਤੇਥੈਰੀਲੇਥਾਧੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਮੇਰਾਅਨਿਕਰਾਜ
ਭੋਗਸਮਾਦੀਨਉਜਪੀਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾਹਤਉਗਚੀਤਿਨਅਵਸਿਦੁਜੀਥਾਤਾਸਿ
ਰੁਪਿਰਿਗਵਾਰਾਥੇਪਰਵਾਤੁਰਤਤੈਸੁਆਮੀਇਕਨਾਮਕੈਆਧਾਰਾ॥੨॥ਪੂਰਨ
ਤਉਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਈਉਨਨਕਾਈਥਾਤਾਤਤੁਸਾਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਓਡਿਨਕ
ਤੁਜਾਤਾ॥੩॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਜੈਸਾਤੁਤੈਸਾਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾਅਤੁਲਅਥਾਤ
ਅਡੋਲਸੁਆਮੀਨਾਨਕਖਸਮੁਤਮਾਰਾ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ

ਤੁਦਾਨਾਤੁਅਬਿਚਲੁਤੁਤੀਤੁਜਾਤਿਮੇਰੀਪਾਤੀ॥ਤੁਅਡੋਲੁਕਦੇਡੋਲਉਤੁਤਮਕੈਸੀ
ਤਾਤੀ॥੧॥ਏਕੈਏਕੈਏਕਤੁਤੀ॥ਏਕੈਏਕੈਤੁਰਾਇਆ॥ਤਉਕਿਪੁਤੇਸੁਖਪਾਇਆ॥
ਰਾਓ॥ਤੁਸਾਗਰੁਤਮਤੰਸਤੁਮਾਰੇਤੁਮਮਤਿਮਾਣਕਲਾਲਾਤੁਮਦੇਵਤੁਤਿਲੁ
ਸੰਕਨਮਾਨਤੁਤਮਭੁੰਚਤਸਦਾਨਿਤਾਲਾ॥੨॥ਤਮਥਰਿਕਤੁਮਪਿਤਾਤਮਾਰੇਤੁਮ
ਮੁਖਿਦੇਵਤੁਖੀਰਾ॥ਤਮਖੇਲਤਸਭਿਲਾਡਲਡਵਤੁਮਸਦਗੁਣੀਗਤੀਰਾ॥੩॥
ਤੁਮਪੂਰਨਪੁਰਿਰੇਤੇਸੰਪੂਰਨਤਮਭੀਸੰਗੀਅਪਾਏ॥ਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਤਮਿਲਿਰਹਿ
ਆਨਾਨਕਕਤਲੁਨਜਾਏ॥੪॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਕਰਕਰਿਤਲਾਪ

ਖਾਵਜੁਨੈਨਤੁਮਾਥੈਵਜਤਿਰਥਾਥਾਕਰਨਤੁਮਧੁਬਾਸੁਰੀਥਾਜੈਜਿਤਵਾਧੁਨਿਅਗਾ
ਜਾਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਮਨੁਅਨਾਏਆਏਘੁਘਰਸਾਜਾ॥੧॥ਰਾਮਕੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ
ਪੇਖੈਪੇਖਲੁਤਾਰੁਦਇਆਲਾਜੈਤਸਾਜੁਸੀਗਾਰੀ॥ਰਤਾਉ॥ਅਖਰਮੰਡਲੀਧ
ਰਨੇਸਥਾਈਉਪਰਿਗਗਨੁਚੰਦੋਆ॥ਪਵਨੁਵਿਚੋਲਾਕਰਤਇਕੇਲਾਜਲਤੇਓਪਤਿ
ਤੇਆ॥ਪੰਚਤਤੁਕਰਿਪੁਤਰਾਕੀਨਾਕਿਰਤਮਿਲਾਵਾਤੇਆ॥੨॥ਚੰਦਸੁਰਜੁਦੁਇਜਰੇ
ਚਗਾਚਤੁਕੁੰਟਭੀਤਰਿਥਾਥੇ॥ਦਸਪਾਤਉਪੰਚਸੰਗੀਤਾਏਕੈਭੀਤਰਿਸਾਥੇ॥ਭਿੰਨ
ਭਿੰਨਤੇਇਭਾਵਦਿਖਾਵਤਸਭਤੁਨਿਰਾਗੀਭਾਥੇ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਨਿਰਤਿਤੇਵੈਦਿਨੁਗਤੀ
ਪਾਇਪਾਇਵਾਜੈਤੁਰਾਏਕਿਨਚਾਵਤਿਏਕਿਭਵਾਵਤਿਏਕਿਅਇਜਾਇਤੇਇਧੁਰਾ॥

ਕਤੁਨਾਨਕਸੇਬਤੁਰਿਨਨਾਚੈਜਿਸੁਗੁਰੁਭੈਟੋਪੁਰਾ ॥ ੪॥ ੭ ॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ

ਓਅੰਕਥਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈਏਕੈਗੁਅਲਾਪੈ॥ ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਪਾਵੈਏਕੈ
ਬਿਆਪੋ॥ ਏਕਾਸੁਰਤਿਏਕਾਤੀਸੇਵਾਏਕੈਗੁਰਤੇਜਾਪੈ॥ ਭਲੇਭਲੇਰੇਕੀਰਤਨੀ
ਮਰਮਾਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ ਛੇਡਿਮਾਇਅਕੇਧੰਧਸੁਆਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪੰਚਥਜਿਤੁ

ਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁਰਲੈਚਾਲੈ॥ ਥਾਜਾਮਾਤੁਤਾਤੁਤਜਿਤਾਨਾਪਾਉਨਬੀਗਾਪਾਉ
ਗਿਠੇਰੁਨਤੋਵੈਕਥਤੀਏਕੁਸਥਦੁਬੰਧਿਪਾਲੈ॥ ੨॥ ਨਾਰਦੀਨਰਤਰਜਾਇਤਦੁਰੇ

ਖੜਕੁਤਿਅਗਿਵਿਸੁਰੇ॥ ਸਤਜਅੰਨਦਦਿਖਾਵੈਭਾਵੈ॥ ਏਤੁਨਿਰਤਿਕਾਚੀਜਨੀਮਾ
ਵੈ॥ ੩॥ ਜੇਕੋਅਪਨੇਠਾਰੁਰਭਾਵੈ॥ ਕੇਟਿਮਧਿਏਤੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ

ਵਓਟੇਕਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਯਾ॥ ੪॥ ੮॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ

ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈਖੁਦਾਇ॥ ਕੋਈਸੇਵੈਗੁਸਈਅਕੋਈਅਲਾਪਿ॥

ਕਾਰਣਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ ਕਿੰਪਾਧਥੀਰਤੀਮਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕੋਈਨਾਵੈਤੀਰਥਿਕੋਈ

ਇ॥ ਕੋਈਕਰੈਪੂਜਾਕੋਈਸਿਰੁਨਿਵਾਇ॥ ੨॥ ਕੋਈਪੜੈਥੇਦਕੋਈਕਤੇਥਾਕੋਈਥਿ

ਲਕੋਈਸੁਪੇਦਾ॥ ੩॥ ਕੋਈਕੈਤੁਰਕੁਕੋਈਕੈਤੋਂਦੁ॥ ਕੋਈਥਾਏਭਿਸਤੁਕੋਈਜੁ

ਦੁ॥ ੪॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਨਿਤੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਸਾਹਿਬਕਾਤਿਨਿਭੇਦੁਜਾਤਾ॥

੮॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ

ਪਵਨੈਮਤਿਪਵਨੁਸਮਾਇਅਗਾਜੋਤਿ

ਜੋਤਿਰਲਿਜਾਇਅਗਾਮਾਟੀਤੋਈਏਕਾ॥ ਰੇਵਨਤਾਰੇਕੀਕਵਨਟੇਕਾ॥ ੧॥ ਕਉਨੁ

ਰੇਕਉਨੁਮੁਅਗਾਬ੍ਰਤਮਗਿਅੰਨੀਮਿਲਿਕਰਹੁਥੀਚਾਰਾ॥ ਇਤੁਤਉਚਲਤੁਤੈ

॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਗਲੀਕਿਛੁਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ ਰੇਵਨਤਾਰੁਭਿਊਠਿਸਿਧਾਈ॥ ਭੁਰਮ

ਤੋਕੇਥਾਧੇਥੰਧਾ॥ ਸੁਪਨੁਭਇਅਭਖਲਾਏਅੰਧਾ॥ ੨॥ ਇਤੁਤਉਚਲਤੁਰਚਿਅਕ

ਤਾਰਿ॥ ਆਵਤਜਾਵਤਤੁਕਮਿਅਪਾਰਿ॥ ਨਤਕੋਮੁਅਨਮਰਦੈਜੋਗੁ॥ ਨਤਕਿਨ

ਅਥਿਨਾਸੀਤੋਗੁ॥ ੩॥ ਜੇਇਤੁਜਾਣੁਸੇਇਤੁਨਾਤਿ॥ ਜਾਨਣੁਤਾਰੇਕਉਥਕਿਨ

ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਅਗਾਨਾਕੋਈਮਰੈਨਾਵੈਜਾਇਅਗਾ॥ ੪॥ ੧੦॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ

ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਗੋਪਾਲਲਾਲਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਸਿਰਿਤੁਰਦੈ

ਭਿਰਿਨਖਾਈਮਤਕਾਲੁ। ਰਤਉ। ਕੋਟਿਜਨਮਕੁਮਿਕੁਮਿਕੁਮਿਅਇਓ। ਬਡੈਤੁਗਿਸਾ
ਸੰਗੁਪਾਇਓ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੋਨਾਤੀਉਧਰੁ। ਬਾਬਾਨਾਨਕੁਆਖੈਏਤੁਬੀਚਾਰੁ॥ ੨॥
ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੁਮ

੧॥ ਖਟੁਭੀਏਕਾਬਾਤਵਖਾਨਤਿ। ਦਸਅਸਟੀਮਿਲਿਏਕੋਕਤਿਆ। ਤਾਭੀਜੋਗੀਭੇਦੁਨ
ਉਖਾ॥ ੧॥ ਕਿੰਕੁਰੀਅਨੁਪਵਾਜੈ। ਜੋਗੀਆਮਤਵਰੋਰੇ। ਰਤਉ। ਪ੍ਰਥਮੇਵਸਿਆਸ
ਕਾਖੇੜਾ। ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਹਿਕਿਢੁਭਇਆਦੁਤੇੜਾ। ਦੁਤੀਆਅਰਧੇਅਰਧਿਸਮਾਇਆ॥
ਕੁਰਹਿਅਤਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥ ੨॥ ਏਕੈਸੁਤਪਰੇਏਮਲੀਏ। ਗਾਠੀਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿ
ਤਨਿਤਲੀਐ॥ ਫਿਰਤੀਮਾਲਾਬਤੁਬਿਧਭਾਇ। ਖਿੰਦਿਆਸੁਤਆਈਥਾਇ॥ ੩॥ ਚਤੁਰ
ਏਕੈਮਟੁਏਕੀਆ। ਤਤਬਿਖੇੜੇਥਾਨਅਨਿਕਖਿੜਕੀਆ। ਬੋਜਤਬੋਜਤਦੁਆਰੇਅ
ਏਆਤਾਨਾਨਕਜੋਗੀਮਤਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ ੪॥ ਇਉਕਿੰਕੁਰੀਅਨੁਪਵਾਜੈ। ਸੁਦਿ
ਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠੀਲਾਗੈ॥ ਰਤਉਦੁਜਾ॥ ੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫

ਤਾਗਕਰਿਕੈਲਾਈਬਿਗਲੀ। ਲਉਨਾਜੀਸੁਅਏਅਸਤੀ। ਅੰਭੈਕਾਕਰਿਭੰਡਾਧਰਿਆ
ਕਾਤੁਜੋਗੀਗਰਬਤਿਪਰਿਆ॥ ੧॥ ਜਪਿਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ। ਤੇਗੀਖਿੰਥਾਦੇਦਿਤਈ
ਰਤਉ। ਗਾਤਗੀਵਿਕੁਤਲਾਇਥੈਠਾਤਾਜੀ। ਮੇਰੀਤੇਗੀਮੁੰਦ੍ਰਾਧਾਗੀ। ਮਾਗਹਿਟੁਕਾਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਨਪਾਵੈ। ਨਾਥੁਢੋਡਿਜਾਚਹਿਲਾਜਨਅਵੈ॥ ੨॥ ਚਲਚਿਤਜੋਗੀਆਸਦੁਤੇਰਾ।
ਜੰਡੀਵਜੈਨਿਤਉਦਾਸੇਰਾ। ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਤੈਬੁਝਨਪਾਈ। ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਗੀਆਵੈਜਾ
ਈ॥ ੩॥ ਜਿਸਨੇਤੇਆਨਾਥੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਰਤਰਸਿਤਮਾਗੀਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ਨਾਮੈਖਿੰਥਾਨ
ਮੋਥਸਤਰੁ। ਜਨਨਾਨਕਜੋਗੀਤੇਆਅਸਥਿਰੁ॥ ੪॥ ਇਉਜਪਿਆਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥
ਸੁਦਿਪਾਇਆਗੁਰਗੋਸਾਈ। ਰਤਉਦੁਜਾ॥ ੨॥ ੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫

ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ। ਆਨਨਦੀਸੈਕੋਈ। ਠਾਕੁਰਮੇਰਾਸੁਘਜੁਸੁਜਾਨਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਿ
ਲਿਅਰੰਗੁਮਾਨਾ॥ ੧॥ ਐਸੇਰੇਤਰਿਰਸੁਮੀਠਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਹਲੈਤੀਠਾ। ਰਤਉ। ਨਿ
ਮਲਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਨਾਮਾ। ਪੀਵਤਅਮਰਭਏਨਿਤਕਾਮਾ। ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਅਗਨਿ
ਏਵਗੀ। ਅਨਦਰੁਪਪ੍ਰਗਟੇਸੰਸਾਰੀ॥ ੨॥ ਕਿਆਦੇਵਉਜਾਸਭੁਕਿਢੁਤੇਰਾ। ਸਦਬਲਿ

ਤਾਰਿਜਾਉਲਖਥੇਗਾਤਨੁਮਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਅਾਗੁਰਗਿਪਾਂਤੀਚੁਨਿਵੇ
 ॥੩॥ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਮਹਲਿਬੁਲਾਇਅਾਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਖਲਾਇਅਾਕਹੁ
 ਭੁਪੜਦਾਤੁਟਾਤਉਤੇਰਾਤੁਮੈਮਨਿਵੁਠਾ॥੪॥੩॥੧੪॥
 ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਓਮੁਖਿਦੇਵੁਸਗਲੀਚਿੰਤਾ
 ਗੀਤਿਸੁਗੁਰਕਉਤਉਸਦਬਲਿਤਾਰੀ॥੧॥ਕਾਜਤਮਾਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਗਾਥੇ
 ਦਤੁਰੇਸਤਿਗੁਗਾਰਤਾਉਮਾਤਿਮਾਜਾਕੀਗਤਿਰਗੰਭੀਗਾਤੇਇਨਿਹਾਲਦੇਵੀ
 ਗਾਜਾਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਰਾਇਸੋਨਰੁਬਪੁਰਿਨਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਪੂਰ
 ਆਪਾਤਾਕਉਨਾਹੀਦੁਖਸੰਤਾਪਾਲਾਲੁਰਤਨੁਤਿਸੁਪਾਲੈਪਰਿਅਾਸਦਾ
 ਬਓਤੁਜਨੁਲੈਤਰਿਅਾ॥੩॥ਨਾਕਿਯੁਭਗਮੁਨਦੁਬਿਧਾਦੁਜਾਏਕੇਏਕੁਨਿਰੰਗ
 ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਆਪਿਦਇਆਲਾਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਰਸਾਲਾ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਤਨਤੇਢੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀਪ੍ਰਭਕੀਆਰਿਅਾ
 ਆਗੀਜੋਕਿਯੁਕਰੈਸੁਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾਤਾਇਤੁਅਚਰਜੁਨੈਨਤੁਡੀਠਾ॥੧॥ਅਥੋ
 ਨੀਰੋਮੇਰੀਗਈਥਲਾਇਯੁਭਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਨਿਵਾਰੀਮਮਤਾਗੁਰਿਪੂਰੈਲੀਓਜਾ
 ਰਤਾਉਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਿਓਗੁਰਿਸਰਨਾਗੁਰਿਪਕਰਾਏਤਰਿਕੇਚਰਨਾਵੰ
 ਏਜਾਮਨਠਤਰਾਨੇਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਤਮਏਕੈਤੀਜਾਨੇਜੋਜੋਕੀਨੋਤਮਤਿਸਕੇਦ
 ਭਮੇਰੋਕੋਸਗਲਨਿਵਾਸਾਨਾਕੋਦੁਤਨਤੀਥੈਰਾਈਗਲਿਮਿਲਿਚਾਲੇਏਕੋਭ
 ਕਉਗੁਰਿਤਰਿਦੀਏਸੁਖਾਤਾਕਉਬਤੁਰਿਨਲਾਗਤਿਦੁਖਾਆਪੇਆਪਿਸਰ
 ਪਾਲਾਨਾਨਕਰਾਤਉਰੰਗਿਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ
 ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੇਕਾਸਹਿਤਾਹਿਰਦੈਰਾਮੁਨਤੀਪੂਰਨਰਤਤਾਉਪਦੇਸੁਕਰੇਕਰਿਓ
 ਜਾਵੈਅਪਨਾਕਹਿਅਾਆਪਿਨਕਮਾਵੈ॥੧॥ਪੰਡਿਤਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਪੰਡਿਤਾ
 ਕੋਪੁਨਿਵਾਰਪੰਡਿਤਾਰਤਾਉਅਗੋਰਾਖਿਓਸਾਲਗਿਰਾਮੁਮਨੁਕੀਨੋਤਤਿ
 ਸੁਮੁਤਿਲਕੁਚਰਾਵੈਪਾਈਪਾਇਲੋਕਪਚਾਰਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥੨॥ਖਟੁਕਰਾ
 ਰੁਆਸਦੁਧੇਤੀਭਾਗਠਿਗੁਤਿਪੜੈਨਿਤਪੇਥੀਮਾਲਾਫੇਰੈਮੰਗੈਬਿਭੁਤਾਇਤਿ

ਨਤਰਿਭੀਸੀਤਾ॥੩॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਤ੍ਰੇਗੁਣਕੀਭਿਸੁਉਤਰੀਮਾਇ॥ਚ
ਬਦਪੁਰਨਤਰਿਨਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸਕੀਸਰਦੀਪਾਇ॥੬॥੬॥੧॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਲਾ ੫ ਕੇਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆਵਤਿਨੇਰੀ॥ਅਨਿਕਮਾਇਅਤੁਕੀਚੇਹੀ॥ਅਨਿਕ
ਤਾਕੇਪਾਨੀਤਾਗਾਜਾਕਉਮਇਆਭਈਕਰਤਾਰ॥੧॥ਜਿਸਤਿਸਤਾਈਤੋਇਉ
ਨਾਅਨਿਕਜਤਨਉਅਕੈਸਰੰਜਾਮਾਰਤਾਉ॥ਕਰਤਾਰਾਖੈਕੀਤਾਕਉਨੁ॥ਕੀ
ਜੀਤਿਸਗਲਾਭਵਨੁ॥ਬੇਅੰਤਮਤਿਤਾਕੀਕੇਤਕਬਰਨਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਤਾਕੇ
ਨਾ॥੨॥ਤਿਨਹੀਕੀਅਜਪੁਤਪੁਧਿਆਨੁ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਅਤਿਨਿਦਾਨੁ॥
ਤੁਸੇਈਕਲਿਮਤਿਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕਉਠ੍ਹਰਿਦੀਆਮਾਨੁ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭ
ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸਤਜਸੁਖਅਸਨਿਵਾਸਾ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬਿਸਾਸਾ॥ਨਾਨਕਤੋਏ
ਨਨਿਦਾਸਾ॥੬॥੭॥੧੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਤੁਲੋਗ
ਕੇਕਮਾਵਨਸੇਈਭੋਗ॥ਆਪਨਕਰਮਆਪੇਹੀਥੰਧਾ॥ਆਵਨੁਜਾਵਨੁਮਾਇਆਧੰ
ਨਾ॥੧॥ਐਸੀਜਾਨੀਸੰਤਜਨੀ॥ਪਰਗਾਸੁਭਇਆਪੁਰੇਗੁਰਬਚਨੀ॥ਰਤਾਉ॥ਤ
ਪੁਨੁਕਲਤੁਮਿਥਿਅਥਿਸਥਾਰ॥ਏਵਰਗੈਵਰਚਾਲਨਤਾਰ॥ਰਾਜਰੰਗਰੂਪਸਭਿ
ਗੁਨਾਮਥਿਨਾਤੇਇਜਾਸੀਧੁਰਾ॥੨॥ਭਰਮਿਭੁਲੇਬਾਦਿਅਤੰਕਾਰੀ॥ਸੰਗਿਨਾਹੀਰੇ
ਸਗਲਪਸਾਰੀ॥ਸੋਗਤਰਖਮਹਿਦੇਤਥਿਰਧਾਨੀ॥ਸਾਕਤਇਵਹੀਕਰਤਥਿਤਾਨੀ॥
੩॥ਚਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਲਿਮਾਇ॥ਏਤੁਨਿਧਾਨਸਾਧੂਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁ
ਜਸੁਤੁਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਾਈਅਤਿਨਹੀਡੀਠਾ॥੬॥੮॥੧੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤ
ਲਾ ੫ ਪੰਚਸਬਦਤਤਪੁਰਨਨਾਦਾ॥ਅਨਤਦਥਜੇਅਚਰਜਥਿਸਮਾਦਾ॥ਕੇ
ਕਰਤਿਸੰਤਤਰਿਲੋਗਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਨਿਰਜੋਗ॥੧॥ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਭਵਨ
ਸਾਧਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਣਗਾਵਤਿਤਤਰੇਗਸੋਗਨਹੀਜਨਮਮਰਨਾਰਤਾਉ॥ਉਤਾਸਿ
ਨਰਤਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਬਿਰਲੇਪਾਵਤਿਓਤੁਥਿਸਾਮਾ॥ਭੋਜਨੁਭਾਉਕੀਰਤਨਆਧਾਰੁ
ਨਿਤਚਲਾਅਸਨੁਬੇਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਡਿਭਿਨਡੇਲੈਕਤਤੁਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਇਤੁਮ
ਤੁਧਾਵੈ॥ਭ੍ਰਮਭੋਮੇਤਨਮਾਇਆਜਾਲਾ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾ॥੩॥ਤਾਕਾ

੫੪੩ ਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਹੁਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਪਾਸਾਰੁਆਜੈਕੈਅੰਤਰਿਤਰਿਤਰਿਸੁਖਦੁ
ਨਜਾਈਨਾਨਕਬਿਸਮਾਦੁ॥੪॥੮॥੨੦॥ ਹਾਮਕਲੀਮਤਲਾ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਚਿਤਿਆਇਆਸੰਗਤਿਕਰਤਸੰਤੋਖੁਮਨਿਪਾਇਆਸੰਤੁਦਾ
ਮੋਰੋਪਉਤਾਅਨਿਕਥਾਰਸੰਤਤਡੰਡਉਤਾ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੰਤਨਕੈਥਲਿਹੰ
ਕੀਓਟਗਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਰਾਖੇਕਿੰਪਾਧਾਗੀ॥ਰਤਾਉ॥ਸੰਤਤਚਰਦਯੋਇ
॥ਸੰਤਤਦਰਸੁਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾ॥ਸੰਤਤਕੀਮੇਰੈਮਨਿਆਸਾ॥ਸੰਤਤਮਾਗੀਨਿਸਾ
॥੨॥ਸੰਤਤਮਾਗਾਰਾਖਿਆਪੜਦਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਕਥੁਨਕੜਦਾ॥ਜੇ
ਗੁਦੀਆਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸੰਤਸਤਾਈਭਏਦਇਆਲਾ॥੩॥ਸੁਗਤਿਮਭਿਬੁਧਿਪਾ
॥ਗਤਿਰਗੰਭੀਰਅਪਾਰਗੁਣਤਾਸੁ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕ
ਖਿਨਿਤਾਲਾ॥੬॥੧੦॥੨੧॥ ਹਾਮਕਲੀਮਤਲਾ੫ ਤੇਰੈਕਜਿਨਬਿ
ਲੁ॥ਤੇਰੈਕਜਿਨਬਿਖੈਜੰਜਾਲੁ॥ਇਸਟਮੀਤਜਾਦੁਸਭਢਲੈ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾ
ਤੇਰੈਚਲੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਲੇਮੀਤਾ॥ਤਰਿਸਿਮਰਤਜਮਕਢੁਨਕੈ
॥ਬਿਨੁਤਰਿਸਗਲਨਿਰਧੁਕਾਮਾ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਟੀਦਾਮਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਨਜੁਖਾ॥ਈਤਉਤਾਤੇਰਉਜਲਮੁਖਾ॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੇਵਡੇਵਡੇਰੇ
ਕੀਏਕਾਜਮਾਇਆਪੁਰੇ॥ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਤਾਕੀਆਸਪੁਰੇ
॥੩॥ਤਰਿਭਗਤਨਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸੰਤੀਜੀਤਾਜਨਮੁਅਧਾਰੁ॥ਤਰਿਸੰਤੁ
ਪਰਵਾਦੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਕੈਕੁਰਥਾਦੁ॥੬॥੧੧॥੨੨॥ ਹਾਮਕਲੀਮ
੫ ਸਿੰਚਤਿਦਰਬੁਦੇਤਿਦੁਖੁਲੋਗਾ॥ਤੇਰੈਕਜਿਨਅਵਰਾਜੋਗਾ॥ਕਰਿਅੰਤ
ਤੋਇਵਰਤਤਅੰਧਾ॥ਜਮਕੀਜੇਵਜੀਤੁਆਗੈਬੰਧਾ॥੧॥ਛਾਡਿਵਿਡਾਲੀਤੀ
ਈਤਾਬਸਨਾਰਾਤਿਮੁੜੇ॥ਮਾਇਆਕੇਮਾਤੇਤੈਉਨਿਚਲਨਾ॥ਰਾਚਿਰਓਤੀ
ਪਨਾ॥ਰਤਾਉ॥ਬਾਲਬਿਵਸਥਾਬਾਰਿਕੁਅੰਧਾ॥ਭਰਿਜੋਥਨਿਲਾਗਾਦੁਰੰ
ਤੀਅਥਿਵਸਥਾਸਿੰਚੇਮਾਇਆ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਢੇਡਿਚਲਿਓਪਛੁਤਾਇ॥੨॥
ਲਪਾਈਦੂਲਭਦੇਤਾ॥ਨਾਮਬਿਤੁਲੀਤੋਈਖੇਤਾ॥ਪਸੁਪਰੇਤਮੁਗਧੇਤੁਗੀ

ਕੁੰਨੇਜਿਨਿਹਿਤਸਿਰੀ॥੩॥ਸੁਦਿਕਰਤਾਰਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਾਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾ
ਮਤਮਤਿਭਰਵਤੁਭੁਟਕਤਿਬੰਧਾਬਖਸਿਮਿਲਾਵਤੁਨਾਨਕਜਗਅੰਧਾ॥੬॥੧੨॥੨੩॥
ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਕਹਿਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਇ॥ਤਿਸੁਸੰਗਿਹਤਿਭਇਆਨ
ਚਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਨਿਤਸਭਿਸਮਾਰੈ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਉਠਿਸਿਧਾਰੈ॥੧॥ਨਾਮਭਿਨਾਸਭੁਤੁ
ਨੀ॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਅਵਰਸੰਗਿਰਾਤੇਤੇਸਭਿਮਾਇਆਮੂਠਪੁਰਾਨੀ॥ਰਤਉ॥
ਰੋਗਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਤਉਮੈਛੈਲੁ॥ਲੋਕਪਚਰੈਗਤਿਨਤੀਤੇ
ਨਾਮਕਿਉਚਲਸਤਿਰੇਇ॥੨॥ਬਿਨੁਤਰਿਨਾਮਨਟੁਟਸਿਪਟਲਾ॥ਸੋਧੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿ
ਸਗਲਾਸੇਨਾਮੁਜਪੈਜਿਸੁਆਪਿਜਪਾਏ॥ਸਗਲਫਲਾਸੇਸੁਖਿਸਮਾਏ॥੩॥ਰਾਖ
ਨਰੇਰਾਖਤੁਆਪਿ॥ਸਗਲਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਤਾਖਿ॥ਜਿਤੁਲਾਵਤਿਤਿਤੁਲਾਗਤਸੁਆ
ਨੀ॥ਨਾਨਕਸਾਤਿਬੁਝੰਤਰਜਾਮੀ॥੬॥੧੩॥੨੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫
ਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ॥ਮਨੁਅਸਮਝੁਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀਆਨਾ॥ਰੋਲਨਤੇਚੁਕਾ
ਤਰਾਇਆ॥ਸਤਿਮਾਤਿਲੇਸਤਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਦੁਖੁਗਇਆਸਭੁਰੇਗੁਗਇਆ
ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਆਮਨਮਤਿਮਾਨੀਮਤਾਪੁਰਖਕਾਸੰਗੁਭਇਆ॥ਰਤਉ॥ਸਗਲ
ਵੈਤ੍ਰਸਭਾਭਨਿਰਮਲਾ॥ਜਤਰਾਖੈਸੋਈਮੁਕਤਿਬਨੁ॥ਜੋਜਪਾਏਸੋਈਨਾਮੁ॥੨॥
ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਜਤਸਾਧਪਗਧਰਤਿ॥ਤਤਥੈਕੁੰਠਜਤਨਾਮੁਉਚਰਤਿ॥ਸਰਬਅਨੰਦ
ਸਭਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਰਾਮਗੁਣਾਨਿਤਨਿਤਤਰਿਗਾਈਐ॥੩॥ਆਪੋਘਟਿਘਟਿਰ
ਹਿਅਭਿਆਪਿ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਪਰਗਟਪਰਤਾਪਾ॥ਕਪਟਖੁਲਾਨੇਕੁਮਨਾਠੇਦੁ
ਗਾਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰੇ॥੬॥੧੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਕੋਟਿਜਾ
ਪਤਪਥਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਰਗਿਆਨਾ॥ਅਨਿਕਰੁਪਰੰਗਭੋਗਰਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਨਿਖਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਅਈ॥ਕੀਮਤਿਕਤਦੁਨਜਾਈ॥
ਰਤਉ॥ਸੁਰਬੀਰਧੀਰਜਮਤਿਪੂਰਾ॥ਸਤਜਸਮਾਧਿਧੁਨਿਗਤਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਮੁ
ਕਤਤਕੇਪੂਰੇਕਾਮਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਤਰਿਨਾਮਾ॥੨॥ਸਗਲਸੁਖਅਨੰਦਅਰੋਗਾ॥ਸ
ਮਦਰਸੀਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗਾ॥ਅਇਨਜਾਇਭੋਲੈਕਤਨਾਤੀ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾ
ਜਾਕੈਨਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਤੀ॥

ਲਗੇਵਿੰਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਸੰਗੇ
 ਟਟਲ ਸੰਤ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥ ੬ ॥ ੧੫ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬੀਜੰਗੁ
 ਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਜਨਮ
 ਸੇਇ ਆਜਾਗੁ ॥ ੧ ॥ ਠਹਿਤ ਰਿਜਾ ਪੁਜ ਪਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਠਹਿਰੈ ਵਾਸੈ ਭਉ
 ਰਿਪ ਲਾਗੁ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲਾ ॥ ਤਾਢੁ ਟਹਿ ਮਇਆ
 ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਹੈ ਇਨਿ ਰਮਲਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਪਤੰ
 ਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਠਹਿਰਿ ਕੁ ਗਤਿ ਨ ਭੀ ਢੁਟ ਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਠਹਿਰਿ ਭਜਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗੇ
 ਤਨੁ ਰਾਪੈ ਠਹਿਰੈ ਰੰਗਿ ॥ ੩ ॥ ਢੋਰਿ ਸਿਆਣਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਨ ਬਿਨੁ ਠਹਿਰਿ
 ਨ ਕਾਈ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁੰਸਾਈ ॥ ਠਹਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕਟਿ ਕਾਈ ॥ ੪ ॥
 ੨੭ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇਲਾ ॥ ਅਗੈ ਜਮ ਨਿ
 ਨ ਮੇਲਾ ॥ ਅਤੰ ਬੁਧਿ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸਾ ॥ ੧ ॥
 ਮਗੁਣ ਗਾਇ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ਕਰਮ ਕੰਡ ਅਤੰ ਕਾਰੁ ਨ ਕਜੈ ਕੁਸਲਾ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਇ
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਠਹਿਰਿ ਕਾਜੁ ਸੁਨਿ ਧਿਲੀ ਆਲਾਭਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਭਾ ਦੁਰਾ
 ਸੁਖੁ ਘਰਮ ਠਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਰ
 ਨਿਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਤੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਪੂਰ
 ॥ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਮਾਗਨ ਕਾ ਦੇਵ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਠਹਿਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤਾ ॥ ਜਿਹ ਵਾ
 ਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਉਤਮ ਭਵੈ
 ੧੭ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਨ ਆਈ ਠਹਿਰਿ
 ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨ ਭੀ ਸਾਥਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਤਿ ਆਗਿ ਦਈ ॥ ਤਬ ਓਤ ਚਰਣੀ ਅ
 ੧ ॥ ਸੁਇ ਸੰਤ ਤੁਨਿ ਰਮਲਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨ ਭੀ ਕਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
 ਗਾ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਉਸਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਬ ਆਪਸ ਉਪਰਿ ਰਖੈ ਕੁਮਾਰੁ
 ਉਸਕਉ ਕੋਈ ਮਨਿ ਪਰਤੈ ॥ ਤਬ ਓਤ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਅੰਤ
 ॥ ਇਕ ਤੁਰ ਉਰਓਤ ਕਹੀ ਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਉਨਿ ਸੋਤ ਬਹੁ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਰਾਮ ਜਨਿ ਕੀ

ਜੇਮਗੈਸੋਰੁਪਾਰੈ।।ਇਸੁਸੰਗਿਰਾਚੈਸੁਕਛੁਨਯੈ।।ਇਸਤਿਤਿਆਗਿਸਤਸੰ
ਤੈ।।ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਓਤੁਤਰੈ॥ ੬॥੧੮॥੨੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ
ਰਾਮਪੁਸਰਬਮਤਿਪੇਖੁ।।ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਤਿਅਪ੍ਰਭਏਕੁ।।ਰਤਨੁਅਮੋਲੁਰਿਦੇਮਤਿ
।।ਅਪਦੀਵਸਤੁਤੁਆਪਿਪਛਾਨੁ॥੧॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਨਪਸਾਦਿ।।ਵਡਭਾਗੈ
ਤਉਪਾਈਐਥਿਨੁਜਿਤਵਕਿਆਜਾਦੈਸੁਆਦੁ।।ਰਤਉ।।ਅਠਦਸਬੇਦਸੁਨੇਕਤ
ਰਾਕੋਟਿਪ੍ਰਗਾਸਨੁਦਿਸੈਅੰਧੇਰਾ।।ਪਸੁਪਗੀਤਿਘਾਸਸੰਗਿਰਚੈ।।ਜਿਸੁਨਤੀਬੁਝਵੈ
ਤਉਥਿਥਿਬੁਝੈ॥੨॥ਜਾਨੈਰਤਿਅਪ੍ਰਭਜਾਨਿ।।ਓਤਿਪੋਤਿਭੁਗਤਨਸੰਗਾਨਿ।।ਥਿਗਸਿਅ
ਪ੍ਰਭੁਗਾਵਤਿ।।ਨਾਨਕਤਿਨਜਮਨੇਜਿਨਆਵਤਿ॥੩॥੧੯॥੩੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮ
ਤਲਾਪ ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ।।ਤਰਿਧਨੁਗਸਿਨਿਰਾਸਇਤਥਿਤੁ।।ਕਾਟੀਬੰਦਿਤ
ਵਾਲਏ।।ਤਰਿਤਰਿਭੁਗਤਿਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਬਜੇਅਨਤਦਬਾਜਾ।।ਰਸਕਿ
ਨਕੀਗੁਣਗਾਵਤਿਤਰਿਜਨਅਪਨੈਗੁਰਦੇਵਿਨਿਵਾਜਾ।।ਰਤਉ।।ਆਇਥਨਿਓਪੁ
ਕਲਭਾਗੁ।।ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੇਇਆਜਾਗੁ।।ਗਈਗਿਲਾਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਿ।।ਮਨੁਤ
ਰਤੇਤਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਰਾਖੇਰਾਖਨਤਾਰਦਇਆਲਾ।।ਨਾਕਿਢੁਸੇਵਾਨਾਕਿਢੁਘਾਲ
ਰੰਗਿਪ੍ਰਾਪ੍ਰਥਿਕੀਨੀਦਇਆ।।ਬੁਝਤਦੁਖਮਤਿਕਾਢਿਲਾਇਆ।।ਸੁਦਿਸੁਦਿਉਪ
ਮਨਮਤਿਚਾਉ।।ਆਠਪਤਰਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ।।ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰਮਗਤਿਪਾਈ
ਗੁਪਸਾਦਿਨਾਨਕਗਤਿਪਾਈ॥੬॥੨੦॥੩੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਕਉ
ਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ।।ਢੋਡਿਜਾਇਤਾਤੁਕਾਜਤਨੁ।।ਸੇਸੰਚੈਜੋਤੋਛੀਬਤਾ।।ਮਾਇ
ਅਮੋਤਿਅਟੇਢਉਜਾਤਾ॥੧॥ਅਭਾਗੈਤੈਲਾਜਨਤੀ।।ਸੁਖਸਾਗਰਪੁਰਨਪਰਮੇਸਰੁਤ
ਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਤੀ।।ਰਤਉ।।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਉਗਥਿਖਿਆਮੀਠੀ।।ਸਾਕਤਕੀਥਿਧਿਨੈ
ਨੁਗੀਠੀ।।ਕੁਜਿਕਪਟਿਅਤੰਕਰਿਗੀਝਾਨਾ।।ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੁਅਡਸਾਨਾ॥੨॥
ਇਆਕਾਰਦਿਸਦਤੀਝੁਰੈ।।ਮਨਿਮੁਖਿਕਥਤਿਨਉਸਤਤਿਕਰੈ।।ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਦ
ਤਗੁਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥੩॥ਸਤਸਾਤਸਿਰਿਸਾਚਾਸਾਦੁ।।ਵੇਮੁਤਤਜੁਪੁ
ਪਤਿਸਾਦੁ।।ਮੋਤਮਗਨਲਪਟਿਓਭੂਮਗਿਰਤਾ।।ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੋਗੀਮਿਤਰਾ॥੪॥੨੧॥

੩੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫

ਭੈਦਿਨਸੁਜਪਉਤਰਿਨਾਉ

ਤਪਾਵਉਥਾਉ। ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਤੋਵੀਸੋਗੁ। ਕਥਤੁਨਥਿਆਪੈਤਉਮੈ
ਬੇਜਤੁਸੰਤਤੁਤਰਿਬੁਤਮਗਿਆਨੀ। ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾ
ਪਾਵਤਿਤਰਿਸਿਮਰਿਪਗਾਨੀ। ਰਤਾਉ। ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਤੁਸਗਲਬੀਚਗਿ
ਕੋਸਕੈਨਤਾਰਿ। ਸਗਲਉਪਾਵਨਚਾਲਤਿਸੰਗਿ। ਭਵਜਲੁਤਰੀਮੈਪ੍ਰਭ
ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈਲੋਲਾ। ਤਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਫੈਲਾ। ਤਰਿਤਰਿਅਉਕ
ਖਾਇ। ਤਾਕਾਰੋਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬੁਤਮਦਇ
ਨਤੇਕਥਤੁਨਥਿਸੁਗੋਪਾਲਾ। ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਤੋਵਾਧੂਰਿ। ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਰ
॥ ੨੨॥ ੩੩॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਤੇਰੀਸਰਦਿਪੁਰੇਗੁਰਦੇਵ
ਦੁਜਾਨਾਹੀਕੋਇ। ਤੁਸਮਰਬੁਪੁਰਨਪਾਰਬੁਤਮੁ। ਸੋਧਿਆਏਪੁਰਾਜਿਸੁਬਰ
ਤਰਲਤਰਲਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ। ਏਕਾਸਰਦਿਗਹੀਮਨਮੇਰੈਤੁਪੁਥਿਨੁਦੁਜਾਨ
। ਰਤਾਉ। ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਤੇਰਾਨਾਉ। ਆਗੈਦਰਗਤਪਾਵਉਠਾਉ। ਦੁ
ਰਾਮਨਤੇਜਾਇ। ਦੁਰਮਤਿਥਿਨਸੈਰਾਚੈਤਰਿਨਾਇ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਮਲਜਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ। ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤਿ। ਭਉਭਾਗਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ। ਅੰਮ੍ਰਿ
ਰਸਨਾਨਿਤਜਪੈ॥ ੩॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਛਾਏ। ਪਾਇਆਲਾਭੁਸਚਾਪਾ
। ਤੇਟਿਨਾਵੈਅਖੁਟਭੰਡਾਗਾਨਾਨਕਭਗੰਸੋਤਤਿਤਰਿਦੁਆਰਾ॥ ੬॥ ੨੩॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਰਤਨਜਵੇਤਰਨਾਮਾ। ਸਤਸੰਤੋਖਗਿਆਨ
ਤਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾ। ਤਰਿਭਗਤਾਤਵਾਲੈਤੋਤਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਭੰਡੁ
ਖਰਚਿਕਢੁਤੇਟਿਨਾਵੈਅੰਤੁਨਹੀਤਰਿਪਾਰਾਵਾਰੁ। ਰਤਾਉ। ਕੀਰਤਾਇ
ਤੀਰਾ। ਆਨੰਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ। ਅਨਤਦਬਾਈਪੁੰਜੀ। ਸੰਤਨਤਬਿਗਬਿ
੨॥ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁਛਾਤਤਾਸਨੁ। ਕੇਵਲਬੁਤਮਪੁਰਨਤਤਥਾਸਨੁ। ਭਰ
ਪ੍ਰਭੁਗੋਸਟਿਕਰਤਾ। ਤਤਤਰਖਨਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪਿਦਿਵਾਇਆ। ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨਿਤਰਿਧਨੁਪਾਇਆ। ਦਇਆਲਾਪੁਰਖਨਾ

ਜੀਤਹਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਤਹਿ ਮੇਰੀ ਗਸਿ ॥ ੪॥ ੨੧ ॥ ੩੫ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ
ਜਿਸਨ ਤਿਥੇ ਦਾ ਬੂਤ ਮੇਨ ਤੀਜਾਨ ਤਿਥੇ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਜਾਨ ਤਿਅੰਤੁ ਪਰਮੇ
ਪਰਬੂਤ ਮਥੇ ਅੰਤੁ ॥ ੧॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਅਪਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ ॥
ਉਸੰਕਰਾਨ ਤੀਜਾਨ ਤਿਥੇ ਦਾ ਖੋਜਤ ਤਰੇ ਦੇਵਾ ਦੇਵੀ ਆਨ ਤੀਜਾਨ ਮਰਮਾ ਸਰ
ਚ ਅਲਖ ਪਰਬੂਤ ਮਾ ॥ ੨॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਕਰਤ ਕੇਲਾ ॥ ਅਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾ ॥ ਇ
ਹ ਮੇਇ ਕਿਰੁ ਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪਨ ਕੀ ਆ ਅਪਿ ਜਦਾਏ ॥ ੩॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਦਿ ਸਾਚੀ ਸਾ
ਜੇ ਬੋਲ ਤਿਥੇ ਖੋਖਿ ਆਖੀ ॥ ਨ ਤੀਲੇ ਪੁਤਿ ਸੁਪੁੰਨਿ ਪਾਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ
ਖਾ ॥ ੪॥ ੨੫ ॥ ੩੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ ਕਿਛੁ ਤੁਕਾ ਜੂਨ ਕੀ ਚਿਜਾ
ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਨਾ ਤੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਿ ॥ ਜਾਪਤਾ ਪਸੀਲਨ ਤੀ ਪਰਮਾ ॥ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਨ
ਤ ਸਾਕਗਮਾ ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭੁ
ਭੁਕਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਅਪਿ ਕੇ ਗਾਵ
ਤ ਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣ ਤਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕਾ ॥ ੨॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ
ਏਉ ਮਨਿ ਇਤੁ ਬਿਸਾਮੁ ॥ ਧਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਮਾ ॥ ਤੁਅਗਨ ਤੁਜੀ ਅਕਾਦਤਾ ॥
ਨ ਤਿਜ ਦਾ ਵਤਿ ਤਿਨਿ ਤੁਜਾਤਾ ॥ ੩॥ ਜੋਉ ਪਾਇ ਓਤਿ ਸੁਤੇ ਗੀਆ ਸਾ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧ
ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਸਾਧਿ ਬੁਮੇਰੀ ਮਤ ਰਵਾਨੁ
੪॥ ੨੬ ॥ ੩੭ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ ਰਾਖਨ ਤਾਰ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਭਵ
ਤੁਨਿ ਮਖ ਖਿਅਲਾ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧ ਤਿਜੰਤਾ ॥ ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਿਲਿ ਮੰਤਾ ॥ ੧॥
ਅਨ ਕੋ ਦਾਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰਸੁ ਅਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਤ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਕੀ ਗਤੀ ਮਨ ਓਟਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇਰੇ ਏਈ ਢੋਟਾ ॥ ਤਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦ
ਨਾਮਾ ਤਿਥੇ ਅਨੰਦਾ ॥ ੨॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਤਰਿ ਸਰਣਾ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਤਰਿ ਚਰਣਾ ॥
ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥ ਉਚੇਤੇ ਉਚ ਅਧਾਰਾ ॥ ੩॥ ਸੁਮਤਿ ਸਾਰੁ ਜਿ ਤੁਹਿ ਸਿਮਰੀ ਜੈ
ਰਿਗਿ ਪਾਨਿ ਸੁਅਧੇ ਦੀਜੈ ॥ ਸੁਖ ਸਤ ਜਾਨੰਦ ਤਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਆਗੁਰ
ਨਿਨਾਉ ॥ ੪॥ ੨੭ ॥ ੩੮ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ ਸਗਲ ਸਿਆਨ ਪਛਾਡਿ

॥ ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਸਾਜਿ॥ ਅਪਨਾਪੁਸਗਲਮਿਟਾਇ॥ ਮਾਨਿਓਸਦੀਭਾ॥

ਤੋਤੁਸਾਵਧਾਨਅਪੁਨੇਗੁਰਸਿਉ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਪੁਰਨਤੋਵਾਪਾਵਹਿਸਕਾ॥

ਗੁਰਸਿਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦੁਜਾਨਹੀਜਾਨੈਕੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਿਰੰਜਨੁਜੋਇ॥ ਮਾਨੁ॥

ਰੂਪੁਨਜਾਨੁ॥ ਮਿਲੀਨਿਮਾਨੇਮਾਨੁ॥ २॥ ਗੁਰਕੀਤਰਿਏਕਟਿਕਾਇ॥ ਅਵਰਾ॥

ਲਾਇ॥ ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਮਾਗੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਤਾਦਰਗਤਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ ३॥ ਗੁਰਕਾ॥

ਪਿਮੰਤੁ॥ ਏਤਭਗਤਿਸਾਰਤਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾਨਾਨਕਦਾਸ॥

॥ ੬॥ ੨੮॥ ੩੯॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਤੋਵੈਸੇਈਗੁਰਮਾਨੁ॥

ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਦਾਗੁਨਗਾਉ॥ ਪੁਰਨਇਤੀਸੁਆਉ॥ ੧॥ ਆਨੰਦ॥

ਤਰਿਜਪਿ॥ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ ਗੁਰਕਾਜਪਿਮੰਤੁਨਿਰਮਲ॥

ਏਕਕਰਿਆਸਭੀਤਰਿ॥ ਨਿਰਮਲਜਪਿਨਾਮੁਤਰਿਤਰਿ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਨਸਾ॥

ਵਜਲੁਉਤਰਤਿਪਾਰਿ॥ ੨॥ ਦੇਵਨਤਾਰਦਾਤਾਰ॥ ਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰ॥ ਜਗ॥

ਰਬਨਿਧਾਨ॥ ਰਾਖਨਤਾਰਨਿਦਾਨ॥ ੩॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਏਤੁਨਿਧਾਨ॥

ਰਮਲਨਾਮਾਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਤੋਇ॥ ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤੋਇ॥

੬੦॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਦੁਲਭਦੇਤਸਵਰਿ॥ ਜਾਤਿਨਦਰ॥

ਤਲਤਿਪਲਤਿਤੁਪੁਤੋਇਵਡਿਆਈ॥ ਅੰਤਕੀਬੇਲਾਲੇਏਢਾਈ॥ ੧॥

ਨਗਾਉ॥ ਤਲਤੁਪਲਤੁਤੋਤਿਦੋਵੈਸੁਤਲੇ॥ ਅਚਰਜਪੁਰਖੁਪਿਆਉ॥

ਉਠਤਥੈਠਤਤਰਿਜਾਪੁ॥ ਬਿਨਸੈਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ ਬੈਰੀਤੋਵਹਿਮੀਤਾ॥

ਤੋਵੈਚੀਤ॥ ੨॥ ਸਭਤੇਉਤਮਇਤੁਕਰਮੁ॥ ਸਗਲਧਰਮਮਤਿਸੇਸਟਧਰ॥

ਅਰਨਿਤੇਰਾਤੋਇਉਧਾਰੁ॥ ਜਨਮਜਨਮਕਾਉਤਰੈਭਗੁ॥ ੩॥ ਪੁਰਨਤੋ॥

॥ ਜਮਕੀਕਟੀਐਤੇਗੀਠਾਸਾ॥ ਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਸੁ॥

ਜੈ॥ ੬॥ ੩੦॥ ੬੧॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਰੰਗ॥

ਪਨਲਾਤਿਗੁਮਾਨੁ॥ ਜਿਸਕਾਤੁਤਿਸਕਾਸਭਕੋਇ॥ ਤਿਸਤਿਅਰਧਿਸਦ॥

॥ ੧॥ ਕਾਤੇਕੁਮਿਕੁਮਤਿਬਿਗਾਨੇ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਭੁਕਾਮਿਨਾਵੈ॥

ਤੁਮਯੁਤਾਨੇ। ਰਤਾਉ। ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਲੇਤੁ। ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ਰਹਿ ਤੋਵਹਿ ਪੈਤਾ। ਤਿਸਕ
ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨਿ ਦੁਠਾ। २॥ ਵੇਖਹਵਾਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਿਆ। ਅ
ਰਮਨਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ। ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨਸਤਿ ਦੁਖਾ। ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰਾਉ ਜ
ਨੁਖਾ। ३॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਪਰੇਗੁ ਨਗਾਇ। ਗਨਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੀ ਮਨ ਪਾਇ। ਬੁਝਤ
ਨਾ ਪਸੰਗਿ ਤਰੈ। ਨਾਨਕ ਜਿਸਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ। ४॥ ੩੧॥ ੪੨॥ ਗਮਕਲਮਤ
੪ ਮਨਿ ਮਾਇ ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਦੀਨੇ ਮੰਤੁ। ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸਾ। ਪੁ
ਰੀਆਸ। ੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵਾ। ਕੀਮਤਿ ਕਿਯੁ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਈ। ਸਾਚੇ ਸਚੁ
ਜਖ ਅੰਭੇਵਾ। ਰਤਾਉ। ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ। ਤਿਸਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ। ਤਿਸਕੀ
ਕਰਿ ਨੀਤ। ਸਚੁ ਸਤਿ ਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤ। २॥ ਸਾਤਿ ਬੁਝੇਗਾ ਅਤਿ ਭਾਗ। ਬਿਨ
ਤਬੀਪਿ ਉਥਾਪਨ ਤਾਰਾ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਜਨਕਾਰਾ ਖਾਸੇਈ। ੩॥ ਕਰਿ
ਤਪ ਅਰਦਾਸ ਸੁਣਿ ਜੈ। ਆਪਦੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ। ਨਾਨਕ ਜਾਪਿ ਜਪੁ ਜਾਪੁ
ਨਭ ਤੇਉ ਚਾਜਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ। ੪॥ ੩੨॥ ੪੩॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾਪ
੪ ਭਗਵਾ ਸਾਭੇ ਕਾ। ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਟੇਕਾ। ਅਵੁੰਦੁ ਟੀਸੁ ਭਾਸਾ। ਅਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ
ਗੁਣ ਤਾਸ। ੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਤੋਵੈ ਪੂਰਾ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਤ
ਰੁਣਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਰਤਾਉ। ਤੁਮਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਰਿ ਸਰਨਾ।
ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਓ ਧਿਆਇ ਅਪਾ। ਅਨੰਦ ਤਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ। २॥ ਤਿਸਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸ
ਵਾਜਾ ਕੇ ਕੀਨੈ ਤੇਜੀਵਾ। ਸਿਮਰਤ ਤਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨ। ਰਾਖ ਨ ਤਰਨਿ ਦਾਨ। ੩॥
੪ ਥੇ ਰੇਣੁ ਤੇਵੀ ਜੈ। ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀ ਜੈ। ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈ ਐਨਾ ਮੁਾਸ
ਨਾਨਕ ਇਤੁ ਕਾਮੁ। ੪॥ ੩੩॥ ੪੪॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀ
੪ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਰਹੀ ਮਾ। ਅਲਤ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ। ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਬੇਸੁਮਾਰਾ। ੧॥
ਨੇ ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ। ਖਾਲ ਕੁਰਵਿ ਰਹਿ ਆਸਰ ਬਠਾਈ। ਰਤਾਉ। ਜਗੰਨ ਥਜ ਗਜੀ
ਨਾਧੈ। ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਇ ਅਰਾਧੈ। ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਗੋ ਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦਾ। ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਤ
ਰੇਦਾ। २॥ ਮਿਤਰ ਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੁਹੀ ਏਕਾ। ਪੀਰ ਪੈ ਕੰਬਰ ਸੇਖਾ। ਦਿਲ ਕਮਾਲ ਕੁਕਰੇਤ ਕੁ।

ਕੁਰਾਨਕਤੇਥਤੇਪਾਰਾ ॥ ੩॥ ਨਾਗਇਲਨਰਤਰਦਇਆਲਾਗਮਤਗਮਪਟ
 ਧਾਗਾਬਾਸੁਦੇਵ ਸੰਤਸਭਠਾਇ॥ ਲੀਲਾਕਿ ਫੁਲਖੀਨਜਾਇ॥ ੪॥ ਮਿਤਰ
 ਕਰਿਕਰਨੈਤਾਗਾਭਗਤਿਥੰਦਗੀਦੇਤਿਸਿਰਜਦਤਾਗਾਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏਭੁ
 ਏਕੋਅਲਪਪਾਰਥੁਤਮਾ॥ ੫॥ ੩੪॥ ੪੫॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾਪ
 ਮਕੇਥਿਨਸੇਪਾਪਾਤਰਿਤਰਿਜਪਤਨਾਤੀਸੰਤਾਪਾਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨੀ
 ਮਤਾਥਿਕਾਰਤਨਤੇਸਭਿਨਸੇ॥ ੧॥ ਗੋਪਾਲਕੇਜਸੁਗਾਉਪ੍ਰਾਦੀਅਕਥਅਕਥ
 ਚੀਪ੍ਰਭਪੂਰਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਲੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਸਭਨਾਸੀ॥ ਸੰਤਪੂ
 ਜਪਿਅਅਥਿਨਾਸੀ॥ ਗੋਨਿਦਿਨਸੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਮਾਨੀ॥ ਤਰਿਮਿਲੈਕੀਟੇ
 ਏ॥ ੨॥ ਮਿਟੇਜੰਜਾਲਤੇਏਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਤਲਾਘ
 ਬਲਾਕਰਮੁਬਢਿਅਏਅਧਾਤਰਿਕੇਗੁਣਨਿਤਰਸਨਾਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਤਰਿਕੇ
 ਦਾਪਰਵਾਣੁ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਸਤਕਿਨੀਸਾਦੁ॥ ਦਾਸਕੀਰੇਦੁਪਾਏਜੋਕੋਇ॥ ਨਾ
 ਸਕੀਪ੍ਰਮਗਤਿਤੇਏ॥ ੩੫॥ ੪੬॥ ਗਮਕਲੀਮਤਲਾਪ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈ
 ਥਾਨੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਤਿਰਦੈਧਰਿਧਿਆਨੁ॥ ਧੂਰਿਸੰਤਨਕੀਮਸਤਕਿਲਾਇ॥ ਨਾ
 ਨਮਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਜਿਸੁਭੇਟਤਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਪਾਰਥੁਤਮ
 ਨਦਰੀਅਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਕੀਕੀਰਤਿਜਪੀਐ
 ਉ॥ ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਉ॥ ਗੁਰਕੀਸੁਰਤਿਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੁ॥ ਗੁਰ
 ਬਦੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥ ੨॥ ਗੁਰਬਚਨੀਸਮਸਰਿਸੁਖਦੁਖਾਕਦੇਨਥਿਅਪੈਰੁ
 ਭੁਖਾ॥ ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਸਥਦਿਗੁਰਰਾਜੇ॥ ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਪੜਦੇਸਭਿਕਾਜੇ॥ ੩॥ ਭੁ
 ਰਮੇਸਰੁਗੁਰੂਵਿੰਦੁ॥ ਗੁਰਦਾਤਾਦਇਆਲਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਗੁਰਚਰਨੀਜਾਕਾ
 ਲਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਪੂਰਨਭਾਗਾ॥ ੪॥ ੩੬॥ ੪੭॥ ਗਮਕਲੀਮ
 ੫ ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਥਿਚਰਤਿਭਵਨਾ॥ ਮੁੜਮੁਗਧਤੇਰਾਸੰਗੀਕਵਨਾ॥ ਗਮ
 ਤਿਸੁਗਤਿਨਤੀਜਾਨਤਿ॥ ਪੰਚਥਟਵਾਰੇਸੇਮੀਤਕਰਿਮਾਨਤਿ॥ ੧॥ ਸੋਘਰੁਸੇਵਿ
 ਉਧਰਤਿਮੀਤਾ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਵੀਅਤਿਦਿਨੁਗਤੀਸਾਧਸੰਗਿਕਰਿਮਨਕੀਪ੍ਰੀ

ਜਨਮੁ ਬਿਨੁ ਨ ਅੰਤ ਕਰਿ ਅਰੁ ਵਾਹਿ। ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਅਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਹਿ। ਰੁਮਤ
ਰਜਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ। ੨॥ ਕਾਮਿਨ ਅਵੈ ਸੁਕਾਰਕ
ਅਖੀਜੀਆ ਪੇਤੀ ਖਾਵੈ। ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੁਸਰਨ ਤੀਕੋਇ। ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ਜਉ ਕਿ
ਉਂ। ੩॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ। ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਤੇ ਕਰਿ ਮੇਰੀ। ਸਰਦਿ ਗਤੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ। ੪॥ ੩੭॥ ੪੮॥ ਰਾਮ ਕਲੀ

੪੫ ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਨਤੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾਇਆ। ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਸੇ
ਤ। ਭੁਨਿਗਰ ਭਿਨਾ ਤੀਬ ਸੰਤ। ੧॥ ਜਨਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੈ ਤਰਿ
ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਤੋਗਿ ਮਿਲਾਈ। ਰਤਾਉ। ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ। ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਸੰਜੋਗ
ਜਨਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਪੂਰਿ ਲਾਗਿ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ। ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ। ੨॥ ਸਾਧ
ਜੁਟ ਲਕਮਾਨੀ। ਤਬੋਤ ਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਾਨੀ। ਜਨਕਾਸਠ ਲਦਰ ਸੁਰੀਠਾ। ਨਾਮੁ
ਕਾਘਟਿ ਘਟਿ ਦੁਠਾ। ੩॥ ਮਿਟਾਨੈ ਸਭਿ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸੁ ਮਤਿ ਪਰੇ
ਪ੍ਰਗਟੇ ਅਨੁਪ ਗੋਵਿੰਦਾ। ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਕ ਬਖਸੰਦਾ। ੪॥ ੩੮॥ ੪੯॥

੪੬ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਗਉ ਕਉ ਚਾਰੇ ਸਾਰ ਦੁਲਾ। ਕਉ ਡੀਕਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਮੁਲਾ। ਬਕ
ਰੇਂਤ ਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ। ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਦਰਿਨਿ ਤਾਲੇ। ੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਭ
ਭੋਗਿਨਿ ਸਾਕਉ ਬਤੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ। ਰਤਾਉ। ਟੀਸਤ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾਈ। ਮਤ
ਕੇ ਭੁਗਿ ਸਟਿ ਪਾਈ। ਕਰਣ ਤਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਰਦੈ ਦੁਠਾ। ਠਾਥੀ ਮਢੁਲੀ ਕਾਜਾਲਾ ਤੁ
ਰੇ। ੨॥ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟ ਤਰੇ ਚਲੁਲਾ। ਉਚੈ ਬਲਿ ਭੁਲੇ ਕਮਲ ਅਨੁਪਾ। ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਸ
ਰਦੈ ਵਾ। ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇ ਓਸੇ ਵਾ। ੩॥ ਅਕਿਰਤ ਘਣਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਮੇ
ਰੇ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ। ਸੰਤ ਜਨਾਨ ਕਾਸਟਾਸਟਾਈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਦਾਈ।

੪੭ ੩੯॥ ੫੦॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰਿ। ਦਸ ਬਿ
ਅਜੀਲਾਈ ਨਿਵਾਰਿ। ਤੀਨ ਅਵਰਤ ਕੀ ਚੁਕੀ ਘੋਰਾ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਚੁਕੈ ਭੈ ਠੋਰਾ। ੧॥ ਸਿਮ
ਰੇ ਰੀਤੀ ਵਾਗੋਵਿੰਦਾ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਓਟਾ। ਸੁਅਪਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਰਾ ਬਖਸਿੰਦ
ਕਉ। ਦਇਗਏ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਾ ਪਸੁ ਮੇਰਾ। ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭ ਪੈਰਾ। ਅਨਦਰੁ ਪ੍ਰਭੁ

ਟਿਓਸਭਥਾਨਿ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੋਗੀਸੁਖਮਾਨਿ॥ ੨॥ ਸਾਗਰੁਤਰਿਓਥਾਨੁ॥
 ਨਪਾਇਓਨਤਫੁਨਿਰੋਜਾ॥ ਸਿੰਧੁਸਮਾਇਓਘਟਕੇਮਾਨਿ॥ ਕਰਲੁਤਾਰਕਉਰੋ
 ਨਾਨਿ॥ ੩॥ ਜਉਛੁਟਉਤਉਜਾਇਪਇਆਲਾ॥ ਜਉਕਾਢਿਓਤਉਨਦਰੋ
 ਪਾਪਪੁੰਨਤਮਰੈਵਸਿਨਾਨਿ॥ ਰਸਕਿਰਸਨਾਨਕਗੁਣਗਾਨਿ॥ ੪॥ ੪੦॥ ੫੧
 ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੇਰਿ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਓਥਾਨੁ॥
 ਡਿ॥ ਕੁਦਕਰੈਗਾਰਡਰਜਿਉਢੇਲਾ॥ ਅਚਿੰਤੁਜਾਲੁਕਾਲੁਚਕੁਪੇਲਾ॥ ੧॥ ੪੧॥
 ਲਸਰਨਾਇਮਨਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੰਗਿਸਤਾਟੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਤਿਸਾਦੁਪਾ
 ਰਤਾਉ॥ ਉਨੇਕਾਜਨਤੇਵਤਪੁਰੇ॥ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਦਿਸਦਹੀਝੁਰੇ॥ ਕਰੈਕਿ
 ਰੈਕੈਤਾਈ॥ ਗਾਢਲਸੰਗਿਨਤਸੁਆਜਾਈ॥ ੨॥ ਧਰਤਧੋਤਅਨਿਕਢਲਜਾ
 ਡੀਕਉਡੀਕਉਖਾਕੁਸਿਰਿਢਾਨੈ॥ ਜਿਨਿਦੀਅਤਿਸੈਨਚੈਤੈਮੁਲਿ॥ ਮਿਥਿਅ
 ਉਤਰੈਸੁਲਾ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਦਇਆਲਾ॥ ਇਤੁਮਨੁਤੇਆਸਾਧਰ
 ਤਸਤਕੁਲਲਜਿਲੀਨੋਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੪੧॥ ੫੨
 ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਦਾਇ॥ ਨਿਰਭਉਭਏਗੋਇ
 ਗਾਵਤਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖੁਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਾਕੈਰਾਮੁਥਸੈਮਨਮਾਨੀ॥ ਸੋਜਨ
 ਖਤਨਾਨੀ॥ ਸਗਲੇਕਾਜਸਵਾਰੇਅਪਨੇ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤਜਪਨੇ
 ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਤਾਥੁਗੁਰੁਪਰੈ॥ ਸੋਦਾਸੁਅੰਦੇਸਾਕਾਏਕਰੈ॥ ਜਨਮਮਰਣ
 ਕਾਇ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਉਪਰਿਕੁਰਬਾਦਾ॥ ੨॥ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਭੇਟਿਨਿਤਾਲਾ॥ ਸੋ
 ਪਾਏਜਿਸੁਤੇਇਦਇਆਲਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨੋ
 ਲੁਤਰੈ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਤੁਸਾਧਪਿਆਰੇ॥ ਮੁਖਉਜਲਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ॥
 ਕਰਤੁਤਜਿਸਗਲਥਿਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਤਰਿਜਪਿਉਤਰਤੁਪਾਰਿ॥ ੪॥ ੪੨॥ ੫੩
 ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਈਧਨਤੇਥੈਸੰਤਰੁਭਾਰੈ॥ ਮਾਟੀਕਉਜਲੁਦਰੈ
 ਤਿਆਗੈ॥ ਉਪਰਿਚਰਨਤਲੈਆਕਾਸੁ॥ ਘਟਮਤਿਸਿੰਧੁਕੀਓਪਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਅੰ
 ਮੁਥੁਤਰਿਜੀਉਆਪਿ॥ ਨਿਮਖਨਥਿਸਰੈਜੀਅਭਗਤਨਕੈ॥ ਆਠਪਤਰਮਨਤ

ਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੁਧਾ ਮੈ ਲੁਕੀ ਨਿਸਾ ਬਨੁ ਸੁਧਾ ਭੈ ਤੈ ਨਿਰਭਉ ਰਹਤਾ ਫਿਰੇ
ਕੋਕਉ ਅਵਤੰਦੀ ਤਿਰੇ॥ ੨॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ਜਗ ਦੀਸੈ

ਕਰਤ ਅਵਠਗ ਦਾਠ ਗੈ॥ ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ
ਤੁਥੀ ਆਲਾ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੁ ਬੀਚਰੇ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ
ਰਾਮ ਗਤਿ ਤੇਇ॥ ੪॥ ੪੩॥ ੫੪॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇ
ਆਸ ਦਾਸ ਦਾਤ ਰਿਕੀ ਸਰ ਲਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਆਰ ਤਾਉ॥ ਪੁਤੁ ਕਲ

ਖ ਮੀਦੀ ਸੈ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉ ਗੀਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇਆ
ਤੈ ਆਗਿ ਗਇਆ॥ ੧॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਤੁਵਿ ਗੁਤਾ॥ ਗਰਭੁ ਜੋ ਨਿਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਾ

ਆ ਪੁਰਬ ਕਮਾਏ ਛੋਰਤਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਦੂਤਿ ਗਾ ਸਿਓਮ ਤਾਭਇਆ॥ ੨॥ ਬੋਲੈ ਬ੍ਰਹੁ
ਵੈ ਅਵਗਾਤਿ ਸਨਨ ਬੁਝੈ ਬਹੁ ਤੁਤਇਆ॥ ਅਸਾਧਰੇ ਗੁਓ ਪਜਿਆ ਸੰਤ ਦੁਖ ਨਿਦੇ

ਕਾ ਸੀਮਤਾ ਖਇਆ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਤਿਨਿ ਵਾਜੋਤਿ ਨਹੀ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ॥
ਕਰਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ॥ ੪॥ ੪੪॥ ੫੫॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਐਸਾ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਦੇਉ ਸਤਾਈ॥ ਜਾਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾਨ
ਗਾਰਤਾਉ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਤੇਇ ਨਿਤਾਲੁ॥ ਜਾਕੀ ਪੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ॥ ਚਰਨ ਕਮ

ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੈ॥ ਕਾਰਜ ਸਵਰੇ ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ॥ ੧॥ ਜਾਕੈ ਮਸਤ ਕਿਰਾਖੈ ਤਾਥੁ॥ ਪ੍ਰਭ
ਰੇ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੁ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰਦੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਐਕੁ ਰਥਾ

ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਇ ਜਿ ਸੁਦਾਨੁ॥ ਤਜਤਿ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨ ਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਏਕੁ ਪਿਆਈ ਐ
ਪੈ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਘਟਿ

ਵਿਗਰਹਿ ਆਗੁ ਤਾਸਾ॥ ਦਰਸੰਦੇ ਤਿਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਚਿਤਵੈ ਸ
ਰਦਾਸਿ॥ ੪॥ ੪੫॥ ੫੬॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਦੁਪਦੇ॥ ਗਾਵਤੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤਾ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਆ
ਕਉਲੁ ਮਿਟੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤੇਵਤ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ

ਨਿਵਾਸੁ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤੇਇਉ ਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਭਵ ਜਲੁ ਉਤਰ ਸਿਪਾਰਿ॥ ੨॥ ੧॥

੫੪੮

੫੭॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫

ਗੁਰਪੁਰਾਮੇਰਾਗੁਰਪੁਰਾਗਾਮਨਾਮ

ਤੇਲੇਸਗਲਾਥਿਨਾਸੇਰੋਗਕੁਰਾਗਰਤਾਉ॥ ਏਕੁਅਰਾਧਤੁਸਾਚਾਸੇਇ॥ ਜਾਕੀਨਾ
ਸੁਖੁਤੇਇ॥ ੧॥ ਨੀਦਸੁਤੇਲੀਨਾਮਕੀਲਾਗੀਭੁਖਾ॥ ਤਰਿਸਿਮਹਤਥਿਨਸੇਸਭੁ
ਸਤਜਿਅਨੰਦਕਰਤੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਗੁਪੁਰੈਸਭਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥ ੨॥ ਆਠਪਰਪੁਰ
ਜਪਿ॥ ਨਾਨਕਰਾਖਾਏਆਆਪਿ॥ ੬॥ ੨॥ ੫੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੩

ਪੜਤਾਲਾ॥

ਨਰਨਰਤਨਮਸਕਾਰੰ॥ ਜਲਨਾ

ਸੁਧਗਗਨਏਕਏਕੰਕਾਰੰ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਨਧਰਨਪੁਨਪੁਨਤਕਰਨਾ॥ ਨਤਗਿਰ
ਰੰ॥ ੧॥ ਗੰਭੀਰਪੀਰਨਾਮਤੀਰਉਚਮੁਚਅਪਾਰੰ॥ ਕਰਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲਨਾ
ਲਿਤਾਰੰ॥ ੨॥ ੧॥ ੫੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਰੁਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਰਿਖ
ਲੇਮਾਇਆਢਲੇਕਨਿਕਕਾਮੀਨੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਭੰਡਾਰਦਰਬਅਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾ
ਧਾਰੈ॥ ਨਤਸੰਗਿਗਾਮਨੀ॥ ੧॥ ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭੂਤਮੀਤਉਰਤਿਪਰਿਓਭਰੰਮਿ
ਥਿਰਖਢਾਮਨੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਾਨਕਸੁਖਸੰਤਭਾਵਨੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੬੦॥

੧੭

ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੮

ਰੇਮਨਓਟਲੇਤੁਪੁਭੁਨਾਮ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਾਸੈਪਾਵਤਿਪਦੁਨਿਰ
ਰਤਾਉ॥ ਫਰਭਾਗੀਤਿਤਨਕਉਜਾਨਉਜੇਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਜਨਮਜਨਮ
ਖੋਇਕੈਫੁਨਿਥੈਕੁਠਿਸਿਧਾਵੈ॥ ੧॥ ਅਜਾਮੇਲਕਉਅੰਤਕਲਸੈਨਾਰਾਇਣਨੁ
॥ ਜਾਂਗਤਿਕਉਜੇਗੀਸਰਬੰਢਉਸੋਗਤਿਓਨਸੈਪਾਈ॥ ੨॥ ਨਾਤਲਿਗੁਨੁਨਾ
ਦਿਆਧਰਮੁਕਉਨਗਜਿਕੀਨਾ॥ ਨਾਨਕਥਿਰਦੁਰਾਮਕਏਖਉਅਭੈਦਨੁਤਿਤ
॥ ੩॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੮ ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਥਕੀਜੈ॥ ਜਾ
ਤਿਸਗਲਾਥਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਓਰਵੇ
ਬੁਝੈਨਤਕਢੁਗਿਆਨਾ॥ ਕਉਨਨਾਮੁਜਗਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਥਾਨਾ
ਏਦਇਆਲਾਕਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਬਇਤਬਾਤਬਤਾਈ॥ ਸਰਬਧਰਮਮਨੋਤਿਤ

॥ २ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਹਿ ਸਬ ਸਰ ਮੈ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਧਾਰੈ ॥ ਜਮ
 ਸਿੰਘੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੯
 ਨੀਨਾ ਗਇ ਨ ਸੁਧਿਏ ॥ ਆਇ ਨੁ ਆਇ ਨੁ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਥਾ ਸਗ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤੁ ਏਏ ॥
 ਉਤਰਨਾ ਪੈ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਬੋਇਓ ਬਾਲਾ ਪਨੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਅ
 ਨੀ ਸਮਝੈ ਕਉ ਨ ਕੁਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਤ ਠਾਕੁਰ ਸੋ ਤੈ
 ਕੋ ਸਰਾਇਓ ॥ ਮੁਕਤੁ ਤੇ ਤਨ ਰਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖ ਨ ਤਾ ਕੋ ਗਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇ
 ਕੋ ਮਦੁ ਕਤਾ ਕਰਤੁ ਤੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਤੁ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਤ ਤਚੇ ਤਚੈ ਤਾਮ ਨਿਹੋਇ ਤੈ
 ਤੇ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥

ਮਃ ੧ ੧੧ ਮਃ ੨ ੧ ਮਃ ੪ ੬
 ਮਃ ੫ ੬੦ ਮਃ ੯ ੩ ਜੁਮਲਾ
 ਜੋੜ ੮੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਰਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸੋਈ ਚੰਦੁ ਚੜ੍ਹਤਿ ਸੇਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀ ਅਰੁ ਤਪਤ ਰਹੈ ॥
 ਧਰਤੀ ਸੋ ਪਉਲੁ ਧੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇਲੇ ਕਾਵਕੈ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਜੀਵਨ ਤਲਥ ਨਿਵਾਰਿ
 ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਤਿ ਪਿਕਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣੀ ਚਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇ ਆ
 ਜੀਐ ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥ ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਤਨਾਹੀ ਮਤਲਉ ਸਾਰਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥ ੨ ॥
 ਤੇ ਸਤੁ ਕਰੇ ਸੋ ਚੀਜੈ ਤਪਘਰਿ ਤਪੁ ਨ ਤੇਈ ॥ ਜੇਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦਨਾਵੀ ਕਲਿ ਕੇ ਲਖ
 ਏਈ ॥ ੩ ॥ ਜਿ ਸੁਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿ ਸਤਿਖੁ ਆਗੀ ਚਾਕਰ ਕੇ ਤੇ ਡਰਣਾ ॥ ਜਾਸਿ ਕਦਾਰੈ ਪਵੈ
 ਜੀਗੀਤਾ ਚਾਕਰ ਤਥੁ ਮਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ਆਖੁ ਗੁਣਾ ਕਲਿਆਈਐ ॥ ਤਿਤੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ
 ਤਾਤ ਪਾਵੁ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਤਿ ਤਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਨਿ ਬੈਠੀ ਕਾ
 ਕੀਸਨ ਤੇ ਆਗਾ ॥ ਬਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦੁ ਅਥਰ ਬਲੁ ਕਰਦੀ ਕੀਰਤਿ ਲਤਿਆ ॥ ੫ ॥ ਪੰ
 ਥੇ ਦੁਪੁਜਾਸ ਤਵਿਲੁ ਸੰਜ ਮੁਜਤਵਿਲੁ ਕਾਹੇ ਜਨੇਉ ॥ ਨਾਵੁ ਪੁਛੇ ਪੁਤਿਲੁ ਕੁਚੜਾਵ
 ਜੁਰਵਿਲੁ ਸੋਚਨ ਤੇਈ ॥ ੬ ॥ ਕਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ਕਤੇ ਬਕੁਰਾਣੁ ॥ ਪੈਥੀ ਪੰਡਿਤ ਰਹੇ ਪੁਰਾ

ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਤਮਾਦੁ। ਕਰਿਕਰਤਤੁਏਕੋਜਾਦੁ॥ ੭॥ ਨਾਨਕ
 ਲੈਵਡਿਆਈਏਦੁਉਪਰਿਕਰਮੁਨੀ॥ ਜੇਘਰਿਤੋਏਮੰਗਲਜਾਈਐਫਿਰ
 ਮਾਮਿਲੈਤੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਜਗੁਪਰਬੋਧਿ
 ਧਾਵਤਿ॥ ਆਸਦੁਤਿਆਗਿਕਾਏਸਚੁਪਾਵਤਿ॥ ਮਮਤਾਮੋਹੁਕਾਮਲਿਤਿ
 ਅਉਧੁਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ॥ ੧॥ ਜੇਗੀਬੈਸਿਰਤਤੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ ਘਰਿਘਰਿ
 ਤਲਾਜਨਲਾਗੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗਾਵਤਿਗੀਤਨਚੀਨਤਿਆਪੁ॥ ਕਿਉਲਾਗੀ
 ਰਤਾਪੁ॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਰਚੈਮਨਭਾਇ॥ ਭਿਖਿਆਸਤਜਵੀਚਾਰੀਖਾਇ॥ ੨॥
 ਮਚੜਾਇਕਰਤਿਪਾਖੰਡੁ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਤਤਿਜਮਰੰਡੁ॥ ਫੂਟੈਖਾਪਰੁਭੰਡੁ
 ॥ ਬੰਧਨਿਬੰਧਿਆਅਵੈਜਾਇ॥ ੩॥ ਬਿੰਦੁਨਗਾਖਤਿਜਤੀਕਰਤਾਵਤਿ॥ ਮਾਈਮਾ
 ਭਾਵਤਿ॥ ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ ਬੁਰਤਬੁਰੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ ੪॥
 ਰਤਿਖਿੰਬਾਬਤੁਬਟੁਆ॥ ਝੁਠੈਖੇਲੁਖੇਲੈਬਤੁਨਟੁਆ॥ ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਚਿੰਤਾ
 ॥ ਵਿਦਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥ ੫॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਬਨਾਈਕਾਨਿ॥ ਮੁਕਤਿ
 ਅਥਿਗਿਆਨਿ॥ ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਸਦਿਲੋਭਾਨਾ॥ ਪਸੁਭਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਸਾ
 ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਗਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਜੋਗਾ॥ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਚੁਕਸਿਸੋਗਾ॥ ਉਜਲੁਸਚੁਜੁ
 ਇ॥ ਜੇਗੀਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੈਸੋਇ॥ ੭॥ ਤੁਝਪਤਿਨਉਨਿਧਿਤੁਕਰੈਜੋਗੁ॥ ਕ
 ਥਾਪੇਕਰੇਸੁਹੋਗੁ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁ॥ ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿਭਵਲ
 ੮॥ ੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ
 ਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥ ਵਾਜੈਅਨਤਦੁਮੇਰਾਮਨੁਲੀਲਾ॥ ਗੁਰਬਚਨ
 ਚਿਨਾਮਿਪਤੀਲਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਤ
 ਠਾਲਾਗੈਤਰਿਤਰਿਨਾਮਸਮਾਈਐ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਵਿਵਰਜਿਸਾ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਦੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਟੀਰਾ॥ ਤਿਤੁਰਾ
 ਮਨੁਧੀਰਾ॥ ੨॥ ਰਤਉਮੈਮਮਤਾਰੋਗੁਨਲਾਗੈ॥ ਰਾਮਭਗਤਿਜਮਕਾਭਉਭਾ
 ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਨਲਾਗੈਮੋਹਿ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਿਦੈਤਰਿਸੋਹਿ॥ ੩॥ ਸਬਦੁਬੰਧ

ਕੰਕਾਰੀ। ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਤਾਰੀ। ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ। ਜੀ
ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ॥ ੬॥ ਅਲਿਪਤ ਗੁਰਮਤਿ ਰਹਿ ਨਿਗਾਹੇ। ਤਸਕਰ
ਤਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ। ਪਰਘਰ ਜਾਇ ਨਮਨੁ ਭੋਲਾਏ। ਸਤ ਜਨਿ ਹੰਤਰਿ ਰਹਿ ਸਮਾਏ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉ ਧੁਤਾ। ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤੁ ਪੋਰਤਾ। ਜਗੁ ਸੁਤਾ ਮਹਿ ਆਵੈ
ਵਿਨੁ ਗੁਰਸਬਦੁ ਨ ਸੋਈ ਪਾਇ॥ ੬॥ ਅਨਦ ਦਸਬਦੁ ਵਜੈ ਦਿ ਨੁ ਰਾਤੀ। ਅਵਿ
ਰੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ। ਤਉ ਜਾਨੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੀ। ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿ ਅਨਿ
ਵਨੀ॥ ੭॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਤ ਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ। ਤਜਿ ਤਉ ਯੋਭਾਏ ਕੋ ਜਾਤਾ। ਗੁਰਚੇਲੇ
ਅਨਮਨੁ ਮਾਨਿਆ। ਨਾਨਕ ਦੁ ਜਾਮੇ ਦਿ ਸਮਾਨਿਆ॥ ੮॥ ੩॥

ਗਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ਸਾਤਾ ਗਣਤਿ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ। ਸਾਉ ਉਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ
ਜਿ ਸੁਗੁਰਮਿ ਲੈ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਵੈ। ਗੁਰਮਤਿ ਤੋਇ ਤਤੁ ਕਮੁ ਪਛਾਵੈ॥ ੧॥ ਸੁਣੁ
ਵੇਲਿ ਪਾਂਛ ਸਚੁ ਕਹੀਐ। ਤਉ ਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਪਰੁਲਤੀਐ। ਰਹਤਉ। ਗਣਿ ਗਣਿ
ਕੁੰਕਾਰੀ ਕੀਨੀ। ਪੜੈ ਸੁਨਾਵੈ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ। ਸਭ ਸੈਉ ਪਰਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ
ਤਰਕ ਬਨਿ ਬਦਉ ਨਿ ਸਗਲੀ ਢਾਰੁ॥ ੨॥ ਨਾਵਤਿ ਧੋਵਤਿ ਪੁਜਤਿ ਸੈਲਾ। ਬਿਨੁ ਤਰਿ
ਤੋ ਮੈ ਲੈ ਲਾਗਾਰ ਬੁਨਿ ਵਾਰ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ। ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਪਿ ਤਰਿ ਕਿਰ
ਕਾਰਥਿ॥ ੩॥ ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ। ਅਪਿ ਭੁਭੈ ਕਿਉ ਪਿਤਰਾਤਾਰੈ। ਘਟਿ ਘਟਿ
ਮੁਰੀ ਨੈਜ ਨੁ ਕੋਇ। ਸਤਿ ਗੁਰਮਿ ਲੈ ਤਸੋਈ ਤੋਇ॥ ੪॥ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਤ ਸਾ
ਮੁਖੀਐ। ਗੁਰਕੀ ਸਰਦਿ ਪਵੈ ਸੁਖੁ ਥੀਐ। ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ਸਰਦਿ ਤਮ ਆਇਆ
ਗੁਰ ਭੋਟੇ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਸਰਦਿ ਨ ਆਈਐ ਬੂਤ ਮੁਨ ਪਾਈਐ।
ਮੰਭੁਲਾਈਐ ਜਨ ਮਿ ਮਰਿਆਈਐ। ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧ ਉਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ। ਨਾਰਿ ਦੈ
ਮੁਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ॥ ੬॥ ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰਛਿਤ ਮਿ ਸਰ ਕਹਾਵਤਿ। ਦੁਬਿਧਾਰੇ ਤਮ ਤਲੁ
ਆਵਤਿ। ਜਿ ਸੁਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ। ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾਰੁ॥ ੭॥ ਏਕੁ
ਭੁਭਲਾ ਸਚੁ ਏਕੈ। ਬੁਭੁਗਿਆਨੀ ਸਤ ਗੁਰਕੀ ਟੈਕੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀਏ ਕੋ ਜਾਇ
ਆਵਦੁ ਜਾਵਾ ਮੇਦਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੮॥ ਜਿਨ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਏਕੰਕਾਰੁ। ਸਰਬ ਗੁਣੀ

ਸਾਚਾ ਥੀ ਚਾਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਵੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧ ॥
ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਨਿਗੁਤੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਢੀ ਜੋ ਗਵਰੁ ਭੁੰਝੈ

ਨੁਨੀ ਭੀ ਜੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨਾ ਤਰਿ ਜਨ ਸਭੁ ॥
ਮੁਜੰਦਾ ਰੁਜੋ ਤਿਨੀ ਸਾਕੈ ਸਰਪ ਨਿਡ ਸਿਨ ਸਕੈ ਤਰਿ ਕਾਰਾ ਸੁਪੀ ਜੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਰੁ
ਰਾਗੀ ਜਗੁ ਭੀ ਜੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਜਨ ਮਿਮਰੀ ਜੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸਭੁ
ਚਾੜ ਸਿਪਵ ਨੁ ਸਿੰਘਾ ਸਨੁ ਭੀ ਜੋ ॥ ਨਿਉ ਲੀ ਕਰਮ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਬਿਥਾਸਾ ਸੁਲੀ ਜੋ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਕਿਉ ਧੀਰ ਜੁ ਧੀ ਜੋ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਕਉ
ਲਟੀ ਜੋ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੋਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਲੀ ਜੋ ॥ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਤੀਰਥ ਭਗਮੀ
ਨਹੀ ਸੁਚਾ ਕਿਆ ਸੋਚ ਕਰੀ ਜੋ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਦੋ ਸੁਕਾ ਕਉ ਦੀ ਜੋ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਰੁ
ਦੇਤੀ ਦੁਖੁ ਦੀ ਜੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਿਆਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀ ਜੋ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੈ ਜਨਮਿ
॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ॥ ਮਨੁ ਤਰਿ ਰਾਚੈ ਨਹੀ ਜਨ ਮਿਮਰੀ ਜੋ ॥
ਮਥਿਨੁ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕੀ ਜੋ ॥ ੭ ॥ ਉਂਦਰ ਦੁੰਦਰ ਪਾਸਿ ਧਰੀ ਜੋ ॥ ਪੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਰਾਮੁ
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧

ਅੰਤਰਿ ਉਤਰੁ ਜੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਕਹੀ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੋਤੋਈ ॥ ਜੁਗਤ ਜੁਗੰਤ ਬਿਨੁ
ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਉਤ ਪਤਿ ਪਰਲਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧ ॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਗਤਿ ਰੰਗੀ
ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਨੁ ਤੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਚਿ ਭੁਅਮਰੁ ਅਤੇਲੁ ॥ ਜਿਤਵਾ ਸੂਚੀ ਸਾਚਾ ਭੋ
ਰਿਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨਾਹੀ ਰੋਲੁ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ ਬਨ ਮਤਿ ਥੈ ਸਤਿਗੁਰ ਗਰਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ
ਪਚਤਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕਿਆਗਿਆ ਨਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਵਤਿ ਦਰੁ
ਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਅਤੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਲੋਲੇ ਕਸੁ ਦਵੈ ॥ ਤੀਰੰਗੀ
ਸਿਥਿ ਅਧਿਨ ਜਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ
॥ ਮਨੁ ਆੜੈ ਲੈਨ ਰਕੇ ਪਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੋ ਲੈਤੋ ਸਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ
ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਕੇ ਕੋਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ ਤਨਿ ਨਿਗੁਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਤਿ ਭੋਵਾ ॥ ਜਦ

ਗੰਗਤਿਗੁਰਸੇਵਨਾਮਨਿਤਨਿਰਮਲਅਭਿਮਾਨਅਭੇਦਾ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਪਾਵੈ
ਤੁਨਾਉ॥ਤੁਮਸਰਦਾਗਤਿਰਤਉਸੁਭਾਉ॥ਤੁਮਤੇਉਪਜਿਓਭਗਤੀਭਾਉ॥ਜਪੁਜਾਪ
ਤੁਮੁਖਿਤਰਿਨਾਉ॥੭॥ਤਉਮੈਗਰਬੁਜਾਇਮਨਭੀਜੈ॥ਸੁਹਿਨਪਾਵਨਿਪਾਖੰਡੀਕੀਨੈ
ਨੁਗੁਰਸਬਦਨਤੀਘਰੁਥਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥੮॥੬॥

ਮਕਲੀਮਤਲਾ ੧ ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਵਤਿਬਉਰੇਜਿਉਜਨਮੇਤਿਉ
ਭਉਇਆ॥ਜਿਉਰਸਭੋਗਕੀਏਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਭਵਜਲਿਪਇਆ
ਤੁਪਨੁਦੇਖਤਗਰਬਿਗਇਆ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸਿਉਤੇਤੁਵਧਾਇਤਿਕੀਨਾਮੁਵਿਸਾ
ਰਿਭਰਮਿਗਇਆ॥ਰਤਉ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸੀਲੁਨਰਾਖਿਆਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਤਿ
ਸਦੁਭਇਆ॥ਪੁੰਨੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਸੰਜਮੁਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਥਾਦਿਜਇਆ॥੨॥
ਭਚਿਲਾਗੈਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੁਗਇਆ॥ਜਾਜਮੁਧਾਇਕੇਸਗ
ਰੈਸੁਰਤਿਨਤੀਮੁਖਿਕਾਇਗਇਆ॥੩॥ਅਤਿਨਿਸਿਨਿੰਦਤਾਤਿਪਰਾਈਤਿਰਦੈਨਾ
ਨਸਰਬਦਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਗਤਿਪਤਿਪਾਵਤਿਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਨਰਕਿਗਇ
ਆ॥੪॥ਬਿਨਮਤਿਵੇਸਕਰਤਿਨਟੁਅਜਿਉਮੋਤਪਾਪਮਤਿਗਲਤੁਗਇਆ॥ਇਤਉ
ਰਾਇਆਦੇਖਿਪਸਾਰੀਮੋਤਮਾਇਆਕੈਮਗਨੁਭਇਆ॥੫॥ਕਰਤਿਬਿਕਾਰਵਿਥਾਰ
ਨੋਰੇਸੁਰਤਿਸਬਦਬਿਨੁਭਰਮਿਪਇਆ॥ਤਉਮੈਰੋਗੁਮਤਾਦੁਖੁਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਲੋ
ਰੁਰੇਗੁਗਇਆ॥੬॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਕਉਆਵਤਦੇਖੈਸਾਕਤਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁਭਇਆ॥
ਨਕਾਇਤੁਤਨੁਪਨੁਜੇਠਿਰਿਲੇਵੈਅੰਤਰਿਸਤਸਾਦੁਖੁਪਇਆ॥੭॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਕਿਉ
ਬਿਨਚਲੈਜੇਦੀਸੈਸਭੁਤਿਸਤਿਮਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਸੇਪ੍ਰਭੁਤਰਿਨਾਮੁ
ਦੋਲੈਪਾਰਿਪਇਆ॥੮॥ਮੁਏਕਉਰੇਵਤਿਕਿਸਤਿਸੁਣਾਵਤਿਭੈਸਾਗਰਅਸਰਾਇਪ
ਇਆ॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮਾਇਆਗਿਤਸੰਦਰੁਸਾਕਤੁਜੰਜਲਿਪਗਲਿਪਇਆ॥੯॥ਜਾਅ
ਤਤਿਨਤਿਪਠਾਏਚਾਲੇਤਿਨੈਬੁਲਾਇਲਾਇਆ॥ਜੇਕਿਉਕਰਦਾਸੈਕਰਿਰਤਿਆਬਖਸ
ਤਰੈਬਖਸਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ਜਿਨਿਇਤੁਚਾਖਿਆਰਾਮਰਸਾਇਲੁਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਖੋਜੁਭ
ਇਆ॥ਰਿਪਿਸਿਪਿਬੁਧਿਗਿਆਨੁਗੁਰੁਤੇਪਾਇਆਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਰਦਿਇਆ॥੧੧॥

੫੫੨ ॥ ਦੁਖਸੁਖਗੁਰਮੁਖਿਸਮਕਰਿਜਾਣਾਤਰਖਸੋਗਤੇਥਿਰਕਤੁਭਇਆਆਪੁਮਏ
ਤਰਿਪਾਏਨਾਨਕਸਤਜਿਸਮਾਇਲਾਇਆ॥੧੨॥੭॥

ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਚੰਸਥਦਿਰਜਿਲਾ

॥ਮੇਰੇਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਦਾਰੰਗਿਲੀਲਾਅਤਿਨਿਸਿਰਹੈਏਕਦਿਵਲਾਗੀਜ
ਪਤੀਲਾ॥ਰਤਾਉ॥ਰਹੈਗਗਨਪੁਰਿਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੈਸਰਿਅਨਤਤਸਥਦਿਰੰਗਿਦ
ਸਤੁਥੰਧਿਕੁਪੀਨਭਰਿਪੁਰਿਲੀਲਾਜਿਤਵਾਰੰਗਿਰਸੀਲਾ॥੩॥ਮਿਲੈਗੁਰਸਦੇਖਿ
ਰਾਚੇਕਿਰਤੁਵੀਚਾਰਿਪਤੀਲਾ॥੪॥ਏਕਮਤਿਸਰਬਸਰਬਮਤਿਏਕਾਏਤਸਤਿਗੁ
ਦਿਖਾਈ॥੫॥ਜਿਨਿਕੀਏਖੰਡਮੰਲਬੂਤਮੰਡਾਸੇਪ੍ਰਭਲਖਨੁਨਜਾਈ॥੬॥ਦੀਪ
ਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਤ੍ਰਿਭਵਦਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥੭॥ਸਚੈਤਖਤਿਸਚਮਤ
ਰਭਉਤਾਜੀਲਾਈ॥੮॥ਮੋਹਿਗਇਆਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀਘਟਿਘਟਿਕਿੰਗੁਰੀਵਾ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭੁਕੀਯੁਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥

ਲਾ੧ ਅਉਤਹਿਤਸਤਮਜੀਘਰੁਛਾਇਆਧਰਣਿਗਗਨਕਲਧਾਰੀ॥੧॥
ਮੁਖਿਕੇਤੀਸਥਦਿਉਧਾਰੀਸੰਤਤੁ॥ਰਤਾਉ॥ਮਮਤਾਮਾਰਿਤਉਮੈਸੋਖੈਭੁਭ
ਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਮਹਿਰਾਖੈਸਤਿਗੁਰਸਥਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੩॥
ਸੁਰਤਿਅਨਾਦਿਵਜੈਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਪਰਪੰਚਬੇਲੁਤਹੀਮਨੁ
ਬੂਤਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ॥੫॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਅਤਿਨਿਸਿਦੀਪਕੁਨਿਰਮਲਜੋਤਿ
॥੬॥ਰਵਿਸਸਿਲਉਕੇਇਤੁਤਨੁਕਿੰਗੁਰੀਵਾਜੈਸਥਦੁਨਿਰਾਰੀ॥੭॥ਸਿਵਨਰ
ਆਸਦੁਅਉਧੁਅਲਖੁਅਗੰਮੁਅਪਾਰੀ॥੮॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਇਤੁਮਨੁਗ
ਵਸਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਸਥਦਿਰਵੈਆਸਦਿਘਰਿਗਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਦਕਾਰੀ
ਕਾਲੁਥਿਕਾਲੁਕਟੇਕਤਿਥਪੁਰੇਜੀਵਤਮੁਆਮਨੁਮਾਰੀ॥੧੧॥ਬੂਤਮਥਿਸਾ
ਇਕਮੁਰਤਿਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰੀ॥੧੨॥ਕਾਇਆਸੋਧਿਤਰੈਭਵਸਾਗਰੁਆਤਮ
ਚਾਰੀ॥੧੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਥਦਿਰਵਿਆਗੁਦਕਾਰੀ
ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਗੁਦਦਾਤਾਤਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਮਾਰੀ॥੧੪॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਏਚਉਥੈਵੇ

ਤਿਨਿਗੀ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਸਬਦਿਆਤਮੁਚੀਨੈਤਿਰਦੈਏਗੁਮੁਗੀ॥੧੭॥
 ਅਸਥਿਗੁਸਬਦੇਗਤਏਤਕਰਦੀਸਾਗੀ॥੧੮॥ਥੇਦੁਬਾਦੁਨਪਖੰਡੁਅਉਧੁਗੁ
 ਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੁਕਮਾਵੈਅਉਧੁਜਤੁਸਤੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥
 ਸਬਦਿਮਹੈਮਨੁਮਾਰੈਅਉਧੁਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੧॥ਮਾਇਆਮੇਤੁਭਵਜਲੁਤੈਅ
 ਸਬਦਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੀ॥੨੨॥ਸਬਦਿਸੁਰਜੁਗਚਰੈਅਉਧੁਬਾਦਿਰਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੩॥
 ਮਨੁਮਾਇਆਮੇਤਿਅਪਅਉਧੁਨਿਕਸੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੪॥ਅਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮ
 ਏਨਾਨਕਸਰਦਿਤੁਮਾਰੀ॥੨੫॥੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਕਲੀਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸਰਮੈਦੀਆਮੁੰਦ੍ਰਕੰਨਿਪਾਇਜੋਗੀਖਿੰਥਾਕਰਿਤੁਦ
 ਆਆਵਦੁਜਾਦੁਬਿਭੁਤਿਲਾਇਜੋਗੀਤਾਤੀਨਭਵਦਜਿਦਿਲਾਇਆ॥੧॥ਐਸੀ
 ਗੁਰਵਜਾਇਜੋਗੀ॥ਜਿਤੁਕਿੰਗੁਰੀਅਨਤਦੁਵਜੈਤਰਿਸਿਓਰਤੈਲਿਵਲਾਇ॥ਰਤਉ
 ਰੁਸੈਤੋਪੁਪਤੁੰਦ੍ਰੇਲੀਜੋਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁਗਤਿਪਾਈ॥ਪਿਆਨਕਾਕਰਿਭੰਡਾਜੋਗੀਸਿ
 ਭੁਗਤਿਵਜਾਈ॥੨॥ਮਨੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਅਸਦਿਥੈਸੁਜੋਗੀਤਾਤੇਰੀਕਲਪਦਾਜਾਈ॥
 ਏਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਦਿਚੜਤਿਜੋਗੀਤਾਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥੩॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਪਿਆ
 ਲਗੈਜੋਗੀਨਾਸਚੁਪਲੈਪਾਈ॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਸੰਤਿਨਾਵੈਜੋਗੀਅਭਿਮਾਨੁਨਵਿਚ
 ਜਾਈ॥੪॥ਭਉਭਾਉਦੁਇਪਤਿਜੋਗੀਇਤੁਸਰੀਰੁਕਰਿਭੰਡੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਵਤਿਤਾਤੰ
 ਏਜੈਇਨਥਿਧਿਤ੍ਰਿਸਨਾਖੰਡੀ॥੫॥ਤੁਕਮੁਥੁਥੈਸੇਜੋਗੀਕਤੀਐਏਕਸਸਿਓਚਿਤੁਲਾ
 ਸਤਸਾਤੁਟੈਨਿਰਮਲੁਤੋਵੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਏ॥੬॥ਨਦਰੀਆਵਦਾਸਭੁਕਿਭੁ
 ਨਸੈਤਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਤੇਰੀਭਾਵਨੀਲਾਗੈਤਾਇਤਸੇਈਪਾਈ॥੭॥
 ਤੁਜੋਗੁਨੋਵੈਜੋਗੀਜਿਕੁਟੰਥੁਛੇਡਿਪਰਭਵਦੁਕਰਤਿ॥ਗ੍ਰਿਤਸਰੀਰਮਹਿਤਰਿਤਰਿਨਾ
 ਰੁਪਸਾਦੀਅਪਦਾਤਰਿਪ੍ਰਭੁਲਤਿ॥੮॥ਇਤੁਜਗਤੁਮਿਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੋਗੀਇਸੁ
 ਰਿਗੁਵਰਾਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆ॥ਅਨੇਕਜਤਨਭਖਕਰੇਜੋਗੀਰੋਗੁਨਜਾਇਗਵਾਇਆ

੯॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਖਧੁ ਤੈ ਜੋ ਗੀਜਿ ਸਨੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੈ ਸੇਵੈ ਸੇਵੈ
ਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ੧੦॥ ਜੋ ਗੋਕਾ ਮਾਰ ਗੁਥਿ ਖਮੁ ਤੈ ਜੋ ਗੀਜਿ ਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ
ਤਰਿ ਬਾਤਰਿ ਏ ਕੋ ਵੇਖੈ ਚਤੁਰ ਮੁਚੁ ਕਾਏ ॥ ੧੧॥ ਵਿਦੁ ਜਾਣੀ ਕਿੰਗੁ ਗੀਵੈ
ਸਾ ਕਿੰਗੁ ਗੀਵ ਜਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤੋ ਵਹਿ ਤੈ ਜੋ ਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੩

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੰਤ

ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਤੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਰਹਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਤੁਜਾਈ ॥ ੨॥ ਆਪੁ ਢੋਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾ ਗੀ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਾ
੩॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨ ਸੈ ਅੰਤ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ੪॥ ਸਦਾ ਤੁਰਿ ਦੁਬਿਨ
ਰਚਨਾ ਜਿਨ ਰਚਾਈ ॥ ੫॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਈ ॥
ਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿਨਾ ਮੁਨਿ ਰਮੇ ਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗ ਪਾਇ ਆਜਾਈ ॥ ੬॥ ਭਗਮਿਨੁ ਕੁ
ਗੁਰ ਸੇਵ ਤੁਮਨੁ ਰਾਖੁ ਏਕਠਾਈ ॥ ੭॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਭੁਲੀ ਠਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ
ਵਾਈ ॥ ੮॥ ਜੋ ਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਤੰ ਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋ ਗੁਨ ਪਾਈ ॥ ੧੦॥ ਸਿਵਨ
ਤਿਆਸ ਦਿਖੈ ਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋ ਗੁਪਾਈ ॥ ੧੧॥ ਧਾਤੁ ਰਥਾ ਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ
ਮਨਿ ਆਈ ॥ ੧੨॥ ਏਤੁ ਸਗੀਰੁ ਸਰਵ ਰੁਤੈ ਸੰਤ ਤੁਇ ਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਲਿਵਲਾਈ ॥
ਮਿਦਿ ਸਨਾਨੁ ਕਰਤਿ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੇ ਮੈ ਲੁਗਵਾਈ ॥ ੧੪॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅੰਗੇ
ਮੁਚੇਤ ਤਿਨਾ ਤੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨ ਸਿਜਾਈ ॥ ੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਤੇ ਸੁਤ੍ਰੈ ਮੁਕਤਿ
ਦਿ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ੧੬॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਢੁਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵਲਾਈ
ਪੰਡਿਤ ਪੜਤਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਲਤਿ ਤਿਨਾ ਬੁਝਨ ਪਾਈ ॥ ੧੮॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੈ
ਲਾਏ ਉਪਦੇ ਸੁਕਤ ਤਿਕਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ੧੯॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀਉ ਤਮ ਬਾਲੀ ਜੁਗਿ
ਸਮਾਈ ॥ ੨੦॥ ਬਾਲੀ ਲਾਗੈ ਜੋਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ੨੧॥ ਰਾਇ
ਸਬਦੇ ਬੋਝੇ ਨਾਮੁ ਨਵੀਨਿ ਪਿਪਾਈ ॥ ੨੨॥ ਮਨ ਸਾਮਰਿ ਮਨੁ ਸਤਿ ਸਮਾਇ
ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ੨੩॥ ਲੇਇ ਲੇਟੇ ਬਿਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿ ਸਟਿ ਲਗਾ
ਅਦਿ ਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਝੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿ ਲਾਈ ॥ ੨੫॥ ਤਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ

ਜੇਨਿਸਾਚੀਬੁਝਬੁਝਾਈ॥ ੨੬॥ ਨਾਨਕਏਕਕਹੈਥੇਨੰਤੀਨਾਵਤੁਗਤਿਪਾਈ॥ ੨੭॥ ੨॥
ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੩

ਤਰਿਕੀਪੁਜਾਦੁਲੰਭਹੈਸੰਤਤੁਕਤਲਾਕਛੁਨਜਾਈ

ਸੰਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਾਪਾਈ॥ ਨਾਮੋਪੁਜਕਰਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਬਿਨੁਸਭਕਿਛੁਮੈਲਾਸੈ
ਅਤਉਪੁਜਚਰਾਈ॥ ੨॥ ਤਰਿਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਪੁਜਾਏਵੈਭਾਲਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ ੩॥

ਗੈਸਭੁਲੋਕੁਸੰਤਤੁਮਨਮੁਖਿਥਾਇੰਪਾਈ॥ ਸਾਬਦਿਮਰੈਮਨੁਨਿਮਲੁਸੰਤਤੁਏਤਪੁਜਾਥਾ
ਗੋ॥ ੫॥ ਪਵਿਤਪਾਵਨਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੬॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਤੋਗੁਪੁ

ਏਰੀਭਗੰਮਭੁਲੀਲੋਕਾਈ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਵੈਸੰਤਤੁਗਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ
ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਪੁਜਕਰਾਏਗੁਰਸਬਦੀਥਾਇੰਪਾਈ॥ ੮॥ ਪੁਜਾਕਰਤਿਪਰੁਥਿਧਿਨਤੀ

ਤੰਦੁਜੈਭਾਇਮਲੁਲਾਈ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਏਵੈਸੁਪੁਜਾਜਾਵੈਭਾਲਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥
ਭਾਵੈਤਸਭਸੁਖਪਾਵੈਸੰਤਤੁਅੰਤਨਾਮਸਖਾਈ॥ ੧੨॥ ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣ

ਤੰਤੁਕੁਕਰਤਿਵਡਿਆਈ॥ ੧੩॥ ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਜਮੁਨਤੀਛੋਡੈਲੋਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾ
੧੪॥ ਜਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਤੀਪਾਈ॥ ੧੫॥ ਏਤੁਮ

ਨਾਮੁਨਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੧੬॥ ਸੁਦਿਸੁਦਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾ
ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਈ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਈ

੧੮॥ ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੁਵਖਾਵੈਸਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ ੧੯॥ ਭੈਭੰਜਨੁਅਤਿਪਾਪ
ਭੰਜਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ ੨੦॥ ਸਭਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਨਾਨਕਨਾਮਵਡਿ

ਗੋ॥ ੨੧॥ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੩

ਤਮਭੁਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਭਿਮਾ

ਨਿਕਿਸਬਦੇਮੈਲੁਉਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਸੰਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਨਿਸਤਾਰੀ॥ ਸਚਾਨਾਮੁਵਸਿ
ਪਟਅੰਤਰਿਕਰਤੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਪਾਰਸਪਰਸੇਠਿਰਿਪਾਰਸੁਏਏਤਰਿ

ਉਪਵੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਇਕਿਭੋਖਕਰਤਿਠਿਰਤਿਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੁਐਥਾਜੀ
ਗੀ॥ ੩॥ ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਤਿਦਿਨੁਗਤੀਰਾਮਨਾਮਉਰਿਧਾਰੀ॥ ੪॥ ਅਨਦਿ

ਰਤੇਸਤਜੇਮਾਤੇਸਤਜੇਤਉਮੈਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਤੋਈਕਬਹੀਭੈਭਾਇਭ
ਤਿਸਵਾਰੀ॥ ੬॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ ੭॥

ਆਪੇ ਅਪਿਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥ ੮॥ ਤਿਸਕਿ ਮਾਗੁ ਲਾਗੇ
 ਇਆਤ ਉਗਵਾਸ ਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੯॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਜਪੀ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸਾਲਾਹੀ
 ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ॥ ੧੦॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰੇ ਤਪਾਇਆ ਅਪੁਟਸਚੇ ਭੰਡਾਰੀ॥
 ਪਇਆ ਭੁਗਤਾਨੇ ਆਪੇ ਤੁਠਾ ਅਪਲੀਕਿ ਰਪਾ ਕਰਿ ਕਲਧਾਰੀ॥ ੧੨॥ ਤਿਨ
 ਮਕੀਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ਗਾਵਨਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੩॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ
 ਸਕਾ ਆਖਦੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਭੁੰ
 ਰਿਉਤਾਰੀ॥ ੧੫॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਸਾਚੇ ਕੋ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ਭੁਭੈ ਕੇ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਜੋ
 ਪਿਆਸੇਈ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ॥ ੧੭॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸ
 ਤੀਸਾ ਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ॥ ੧੮॥ ਕਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਈ ਐ
 ਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੧੯॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਬੋਲਿ ਸੇਈ ਪਾਵਤਿ ਤੇਰਿ ਫੁਟਿ ਮੁਏ ਅੰਧਕਾਰੀ॥
 ਬਾਦੀ ਬਿਨਸਤਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਤਿ ਗੁਰ ਕੈ ਤੇਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੨੧॥ ਸੋ ਜੋ ਗੀਤ ਤੁਰਿ
 ਚਾਰੇ ਤਉ ਮੈਤ੍ਰਿ ਸਨਾਮਾਰੀ॥ ੨੨॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਿਨੈ ਪਛਾਤਾ ਜਿਸਨੈ
 ਮਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਤਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਭੁਭਿ ਮੁਏ ਅੰਧਕਾਰੀ॥ ੨੪॥
 ਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ਤਿਚਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀ ਚੈ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਐ ਰਾਮੁ ਮਾਰੀ॥ ੨੫॥
 ਨੁ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ੨੬॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਵ
 ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰਵਿ ਟਟੁ ਬਲਿਤਾਰੀ॥ ੨੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜ
 ਬਰੇ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੨੮॥ ਆਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾਗੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
 ॥ ੨੯॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨਾ ਮੁਨ ਚੇਤਿ ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ॥ ੩੦॥
 ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੩ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰੇ ਤਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ
 ਈ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਤੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤ
 ਵਡਿਆਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਦੇਵਾਰਿ ਜਕੁ ਸਬਾਈ॥ ੨॥
 ਕਰਦਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿ ਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰ ਲਾਜਾਈ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉ
 ਰਿਸਿ ਰਿਖੈ ਪੈਲਾਈ॥ ੪॥ ਤਿਸਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਤਾਸੁ ਖੁਪਾਵਤੁ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲ

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਅਪਿਉ ਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ॥ ੬॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆ
 ਜੇ ਨੇਤਿ ਯੁਨਤ ਮਾਈ॥ ੭॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ॥ ੮॥ ਸੇਵ
 ਜੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਤੇ ਸਮਾਈ॥ ੯॥ ਆਪਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕ
 ਰਾਈ॥ ੧੦॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਗਿ ਮਿਭੁਲਾਈ॥ ੧੧॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ
 ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੇ ਲੋਕਾਈ॥ ੧੨॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿ ਅਤਿ ਨਾਸਾ ਦੁਆਇ ਆ
 ਕੁੰਬੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੩॥ ਇਕ ਨਾਨਾ ਵਤੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕ ਨਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾ
 ਏ॥ ੧੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿ ਤੁਸੰਤ ਤੁਤਿ ਸਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੧੫॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵ
 ਏਈ ਗਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵ ਸੁਥਣ ਤਥਾਈ॥ ੧੬॥ ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾਏ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਵਿ
 ਰੁਕਮੁ ਮਨਾਈ॥ ੧੭॥ ਤਿਸਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਪਿਆਵ ਤੁਜਿ ਨਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਥਣ ਤਥਾਈ
 ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਭੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਏ ਜਿਸੁ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ॥ ੧੮॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਸਦਾ
 ਚਾਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ॥ ੨੦॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਗਤਿ ਅਵਿਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰ
 ਏ ਅਸੂਥਾਈ॥ ੨੧॥ ਪ॥ ੧੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕਲੀ ਮਤਲਾਖ

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ॥ ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪੁਜਾ
 ਰਾਗ॥ ਕਿਨਹੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇ ਅੰਗਮ ਸਾਧੋ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਰਾਧੋ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਭ
 ਆਪਿ ਆਗੇ॥ ਆਨਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਿਨਹੀ ਗਿਰੁ ਤਜਿ ਵਲਖੰਡਿ ਪਾਇਆ॥
 ਨਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੁ ਤੁਸ ਦਾਇਆ॥ ਕੋਈ ਕਤ ਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਤਰਿ
 ਚੰਡਲੀਤੀ॥ ੨॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿ ਆਤਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ॥ ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇਆ ਉਦਾ
 ਕਿਨਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ॥ ੩॥ ਕਿਨਹੀ
 ਆਮੈ ਕੁਲਤਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿ ਆਬੰਤ ਬੁਝਾਈ॥ ਕੋਈ ਕਾਏ ਮੈਧਨ ਤਿਪ
 ਗਾ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਆਧਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਿਨਹੀ ਘੁੰਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ॥ ਕਿਨਹੀ ਵਰ
 ਅਮਾਲਾ ਪਾਈ॥ ਕਿਨਹੀ ਤਿਲ ਕੁਰੇ ਪੀਚੰਦ ਨੁਲਾਇਆ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਧਿਰੀ

ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ ਕਿਨਤੀਸਿਧਬਤੁਚੇਟਕਲਾਏ ॥ ਕਿਨਤੀਭੁਖਤੁਖਟਕਲਾ
ਨਤੀਤੰਤਮੰਤਬਤੁਖੇਵਾਮੋਹਿਦੀਨਤਰਿਤਰਿਤਰਿਸੇਵਾ ॥੬॥ ਕੋਈਤਤੁਤੁਤੁ
ਤਾਕੋਖਟੁਕਰਮਸਤਿਤਸਿਉਮੰਡਿਤਾਕੋਈਕਰੈਆਚਾਰਸੁਕਰਦੀਮੋਹਿ
ਤਰਿਤਰਿਸਰਦੀ ॥੭॥ ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸੇਧੋਥਿਨੁਨਾਵੈਇਤੁਮਨੁ
ਕਤੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਥੁਈਤ੍ਰਿਸਨਮਤਾਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਤੁ ॥੧॥ ਰਾਖਾ

ਰਿਜਨਾਸਗਲੇਢੇਰਿਥੀਚਾਰਮਨਾਹਤਾਉ ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਥਾਪਮਤ
ਨਿਦੀਏਕ੍ਰਾਤਪੁਤਤਗੀ ॥ ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਪੁਥਨਿਤਾਅਰੁਮੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉ
ਚੀਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਪਵਨੁਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਪੁਨੀਰੁਨਿਰਮੋਲ
ਦੀਆਤੁਪੁਪਵਕੁਥਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕੀਰਤੁਮਨਸਰਨਾ ॥੩॥ ਢਤੀਤਮੰ
ਭੋਜਨਦੀਏ ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਨਠਤਰਾਵਨਕਉਕੀਏ ॥ ਬਸੁਧਾਦੀਓਥਰਤਨਿਥ
ਸੁਠਾਕੁਰਕਉਤਿਰਪੁਚਰਨਾ ॥੪॥ ਪੇਖਨਕਉਨੇਤ੍ਰਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ ॥ ਅਸਤ
ਨਥਾਸਨਰਸਨਾ ॥ ਚਰਨਚਲਨਕਉਸਿਰੁਕੀਨੋਮੇਰਾ ॥ ਮਨਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉ
॥੫॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਜਿਨਿਤੁਕਰਿਆ ॥ ਸਗਲਜੋਨਿਮਹਿਤੁਸਿਰਿਧਰਿਆ ॥
ਤੁਭਾਵੈਨਤੀਸੀਏ ॥ ਕਾਰਜੁਸਵਰੈਮਨਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਜੈ ॥੬॥ ਈਤਉਹਏ
॥ ਜਤਕਤਦੇਖੀਐਤਤਤਤਤੀ ॥ ਤਿਸੁਸੇਵਤਮਨਿਆਲਸੁਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁਵਿਸੈ
ਕਨਿਮਖਨਸਰੈ ॥੭॥ ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ ਨਾਕਿਓਸੇਵਾਨਾ
ਗੁਰੁਥੋਹਿਬੁਵਡਭਾਗੀਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਗਿਪਾਥਰਤਰਿਆ ॥੮॥

ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਰੰਗਰਸਰੂਪਾਕਾਤੁਬਿ

ਇਥਾਪਪੁਤਾ ॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਰੰਗਮਿਲਖਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸੰਤਾਬਿਤਾਵੈਰੰਗ
ਰਾ ॥੧॥ ਰਚਨਾਸਾਚੁਥਨੀ ॥ ਸਭਕਾਏਕੁਧਨੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਰੰਗ
ਥਾਦਿ ॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਰਸਨਾਸਾਦਿ ॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਲਪਟਿਸੰਗਿਨਗੀ ॥ ਜਿ
ਵਲਨਾਮਮੁਰਗੀ ॥੨॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਖੇਲਤਜੁਆ ॥ ਕਾਤੁਬਿਤਾਵੈਅਮਲੀ

ਨਾਟਕਾਲੇਦੇਤੁ
ਰਾਕਰਿਆਉਕ
ਤੋਜੋਤਿਲੈਸੁਰਤਿ
ਪਰੋਭਿਆਸਾਤ
ਰਾਗੁਤਾਤਿਜਿਨਿਤੁ
ਰਾਕਰਿਆ

ਭਵੈ ਪਰਦਰਬ ਚੋਗਾਏ ॥ ਭਰਿਜਨ ਥਿਤਾਵੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਏ ॥ ੩ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਜੋਗਤ
ਕਾਤੁ ਜੋਗ ਸੋਗ ਭਗਮੀਜਾ ॥ ਕਾਤੁ ਪਵਨ ਧਾਰਜਾਤ ਥਿਤਾਏ ॥ ਸੰਤ ਥਿਤਾਵੈ ਕੀ
ਏ ॥ ੪ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਦਿ ਚਾਲਤਾ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਸੋਪਿ ਜੁਮਾਲਤਾ ॥ ਕਾਤੁ
ਥਿਤਾਵੈ ਬਾਲਪੜਾਵਤਾ ॥ ਸੰਤ ਥਿਤਾਵੈ ਭਰਿਜ ਸੁਗਵਤਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਨਟਨਾਟਿ
ਭੋਗ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਜੀਅਇ ਤਤਿ ਰਤੇ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਗਜਮਤਿ ਡਰਤੇ ॥ ਸੰਤ ਥਿਤਾਵੈ
ਸੁਕਰਤੇ ॥ ੬ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਮਤਮ ਸੁਰਤਿ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾਵੈ ਸੇਵਾਜੁ ਰੁਰਤਿ ॥ ਕਾਤੁ ਥਿਤਾ
ਤਜੀਵਤਾ ॥ ਸੰਤ ਥਿਤਾਵੈ ਭਰਿਗ ਸੁਪੀਵਤਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋਲਾਇ ਅਤਿਤ ਹੀਲਗਾਨਾ ॥
ਜੁਨ ਹੀਕੋ ਸਿਆਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿ ਸੁਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ
੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਰੇਤ ਭਰਿ ਬੂਟਾ ॥ ਮਾਤਗਰਭ ਸੰਕਟ

ਭਾਜਾ ਕਾਨਾ ਮੁਸਿ ਮਰਤ ਭੁਭਿ ਜਾਇ ॥ ਤੈ ਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਗਥੈ ਭਰਿ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਐ ਸੇਰਾ
ਰਦਇਆਲਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖ ਉਤਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤਿ
ਭੰਤਾ ॥ ਧਨ ਥਿਗ ਸੈਗਿ ਤਾਵੈ ਕੰਤਾ ॥ ਲੋਭੀ ਕਾਧ ਨੁਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਿਉ ਭਰਿਜਨ ਭਰਿ
ਜਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾ
ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਮਿਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਉ ਭਰਿਜਨ ਗਥੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁ
ਖਤੋਇ ਅਨੰਦਾ ॥ ਗੁੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਤੁ ਛੰਦਾ ॥ ਪਿੰਗੁਲਾ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ ॥ ਭ
ਨ ਮਿਸਗਲ ਉਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸਾ ॥ ਐ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਸੰਤ
ਕਿਨਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਥੁ ਨਿਕਾ ਪਰਉਜਾ ਲੋਤੇਤਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਭੁ ਕੁਮੁਭਉ ਖੋਤਾ ॥ ੫
ਉਚਵਈ ਸੁਰਜ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿ ਕਬੁੰਦ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦ ਕਰਨ
ਨੇ ॥ ਤਿਉ ਭਰਿਨਾ ਮੁਭਰਿਜਨ ਮੰਤਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥ ੬ ॥ ਤੁਮ ਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਨੇ ਆਲਭੁਏ ਤਾ ਆਏ ਚੀਤਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਧਰਣੁ ਤਾਰਾ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਤੇ ਏਉ
ਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸਭਿ ਥਾਨ ਦੇਖੈ ਨੈਣ ਅਲਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਥਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ॥ ਕੁਮਭੋਭੁਏ
ਸੁੰਦਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਥਿ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫
ਜੀਤ ਸਭੁ ਪੇਖੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲਾ ਤੁਮਾਰੀ ਧਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਭਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰ

ਨਾਮ ਰਤਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਤਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾ ਪੇਕੁ ਦਰਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਾਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰੁ
 ਭੁਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਤੋਵੈ ਸੁਖੇ ਸੁਖੇ
 ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਦਿ ਜੋ ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿ ਸੁਈ ਤਾਉ ਤਾਨ ਟਾਰਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥ ੬ ॥ ਤੁਦਾ ਤਾ ਸਭਨਾ ਜੀ ਆਕਾ ਅਪਨਾ
 ਨਾਨਾ ਅਨਿਕ ਥਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਉਪਰਿ ਨਾਨਕੁ ਵੰਢੈ ਵਾਰਨਾ ॥ ੭ ॥ ੫ ॥

੭ ॥

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੫ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪਨ

ਰਿਸਿ ਉਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ ਸਰੁ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਜਾਏ ਅੰਤੋ ਤੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾ ਭੋਗ ਭੰਨਾ ਸੰਤ ਪੂਰਿ ਮੁਖਿ
 ੨ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਵਢਾਈ ॥ ਕਰਦਾਰ
 ਰਬੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿ ਸੁਸਰਦਾਈ ॥ ੪ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋ ਜਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਵਿਜੈ
 ਦਿਲਿ ਵਢਾਈ ॥ ੫ ॥ ਅੰਧ ਕੁਪ ਬਿਖਿ ਅੰਤ ਕਾ ਢਿਓ ਸਾਚ ਸਥਾ ਦਿਥਾ ਢਿਓ
 ਮਮਰਣ ਕਾ ਸਤਸਾਚੁ ਕਾ ਬਾਹੁ ਜਿ ਕਤ ਤੁਨ ਪਾਈ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਦੁ
 ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀੜਿ ਪਤਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਅਨਿਯ
 ਆਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨਨ ਭਾਈ ॥ ੧੦ ॥
 ਨੁਪਾਇ ਆਵਡਿ ਚੁਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾਲ ਸਿਆਣਪ ਚੁਗੀ
 ਗੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੁ ਕਮਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਸੁਚਿ ਤੋ ਸੋਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਮਤਾ ਬਿਖਿ ਅਮਤਿ ਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਤਰਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਪਣੇ
 ਪਿਸਮਾਏ ਅਪੀਲੀ ਏਲਾੜਿ ਲਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਚ ਪਰਮ ਕਾ ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਆਭ
 ਰਿਪ ਵਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿਥ ਲਿਜਾਈ ॥ ੧੭ ॥
 ਲਮੁਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲਿ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜੀਅ
 ਤਾਦੇ ਖਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਪਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਏਕੰਕ ਭੁਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਭਨਾ ਲਿਕ
 ਆਸਮਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਦੀਨਾ ਤਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਮਾਈ

ਮਮਰਨਕੀਟੇਕਾਮੁਖੁਉਜਲੁਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕਾ॥ ੧॥
 ਤਨੁਗਤਾਰਾਮਪਿਅਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਬਦਿਅਈਸੰਤਤੁ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਪ
 ਾਈਸੰਤਤੁ॥ ੨॥ ਰਿਨਾਮਲਾਤਾਦਾਸਕਉਦੀਅਸਗਈਤ੍ਰਿਸਨਉਲਾਈਸੰਤਤੁ॥
 ਤ੍ਰਿਖੇਜਤਖੇਜਤਲਾਉਇਕੁਪਾਇਆਤਰਿਕੀਮਤਿਕਰਦੁਨਜਾਈਤ੍ਰਿਤੁ॥ ੨॥ ਚਰ
 ਨਲਸਿਉਲਗੋਧਿਆਨਾਸਾਚੈਦਰਸਿਸਮਾਈਸੰਤਤੁ॥ ੩॥ ਗੁਣਗਾਵਤਗਾਵ
 ਏਲੀਹਾਲਾਤਰਿਸਿਮਰਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈਸੰਤਤੁ॥ ੪॥ ਆਤਮਰਾਮੁਰਵਿਅਸ
 ਾਤਰਿਕਤਾਵੈਕਤਜਾਈਸੰਤਤੁ॥ ੫॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਤੈਭੀਤੈਸੀਸਭਜੀਆ
 ਰੁਖਦਾਈਸੰਤਤੁ॥ ੬॥ ਆਪਿਥੇਅੰਤੁਅੰਤੁਨਹੀਪਾਈਐਪੁਰਿਗਤਿਅਸਭਠਾਈ
 ਤੁਹੰਮੀਤਸਾਜਨਮਾਲੁਜੇਬਨੁਸੁਤਤਰਿਨਾਨਕਬਾਪੁਮੇਰੀਮਾਈਸੰਤਤੁ॥ ੭॥
 ੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਮਨਬਚਿਕ੍ਰਮਿਗਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ॥ ਘੁ
 ਰਾਖੇਰਿਮਤਅਤਿਬਿਖੜੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ ਰਹਤਾਉ॥ ਅੰਤਰਿਸੁ
 ਭਾਤਰਿਸੁਖਾਤਰਿਜਪਿਮਿਲਨਭਏਦੁਸਟਾਰੀ॥ ੧॥ ਜਿਸਤੇਲਗੇਗਤਿਨਤਿਨਿਵੇਰੇ
 ਰਜੀਉਅਪਦੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ੨॥ ਉਧਰੇਸੰਤਪਰੇਤਰਿਸਰਨੀਪਚਿਥਿਨਸੇਮ
 ਅਠੰਕਾਰੀ॥ ੩॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਇਹੁਠਲੁਪਾਇਆਇਕੁਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥ ੪॥
 ਏਈਸੁਰਨਕੋਈਤੀਲਾਸਭਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਤੁਮਸਮਰਥਅਕਥਅ
 ਰਗਵਿਅਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥ ੬॥ ਕੀਮਤਿਕਉਦੁਕਰੈਤੈਰੀਕਰਤੇਪ੍ਰਭਅੰਤੁਨਪਾਰਾ
 ਰੀ॥ ੭॥ ਨਾਨਕਵਰਿਅਈਤੈਰਿਆਸੰਤਜਨਾਰੇਦਾਰੀ॥ ੮॥ ੩॥ ੮॥ ੩੩॥
 ਨਾਮੁਦਾਨੁ

੧੧ ੮ ਮ:੩ ੫ ਮ:੪ ੮ ਜੋੜਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ ੨੨

ਅਨੰਦੁ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥

ਗਾਥਾ ਕਹੀ ਮਲ

ਪਾਇਆ ਸਤਿਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀ ਆਵਾਧਾਈ ਆ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰ ਵਰ ਪਰ
ਦਗਾਵਣ ਆਈ ਆ॥ ਸਬ ਦੇ ਤਗਾਵਤਿ ਤਰੀ ਕੇਰਾ ਮੰਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ
ਕੁ ਅਨੰਦੁ ਤੇ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਏਸ ਨਮੇਰਿ ਆਤੁ ਸਦਾ ਰਹੁ
ਤਰਿਨਾ ਲਿਹਤੁ ਤੁਮ ਨ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ॥ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਚਿਤੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ
ਸਵਾਰਣਾ॥ ਸਭ ਨਾਗਲਾਸ ਮਰ ਬੁਸੁ ਆਮੀ ਸੇਕਿਉ ਮਨੁ ਤੁਛਿ ਸਾਗੇ ਕਯੋ
ਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਤਰਿਨਾ ਲੇ॥ ੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿ ਆਨ ਭੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ॥ ਘਰਿ ਤੇਰੈ
ਕਿਉ ਤੈਜਿ ਸੁਦੇਹਿ ਸੁਪਾਵੇ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਵੇ
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਵਾਜੇ ਸਬ ਦਿਘਨੇਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿ ਆਨ
ਤੇਰੈ॥ ੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ
ਈ ਆ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿ ਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈ ਆ॥
ਥਾਨੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੁ ਵਿਟੁ ਜਿਸ ਦੀ ਆਏਹਿ ਵਰਿ ਆਈ ਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਦੁ
ਸਬ ਦਿਧਰੁ ਪਿਆਰੋ॥ ੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬ ਦਿਤਿ ਤੁਘ ਰਿਸਭਾਰੋ॥ ਘਰਿ ਸਭ
ਦਵਾਜੇ ਕਲਾਜਿ ਤੁਘ ਰਿਧਾਰੀ ਆ॥ ਪੰਚ ਦੁਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਠੁ
॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇ ਆਤੁ ਪੁਜਿ ਨ ਕਉ ਸਿਨਾ ਮਿਤਰਿ ਕੈ ਲਾਗੋ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੁ
ਆਤਿ ਤੁਘ ਰਿਅਨ ਤਦ ਵਾਜੇ॥ ੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ॥ ਦੇਹੀ
ਲਿਵੈ ਬਝੁ ਤੁਕਿ ਆਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀ ਆ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਤੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾ ਭੀ ਪਾਕਰੇ
ਗੀ ਆ॥ ਏਸ ਨਉ ਤੇਰੇ ਬਾਉਨਾ ਭੀ ਸਬ ਦਿਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ
ਕਿ ਆਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀ ਆ॥ ੬॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਤੇਜਾ
ਦਿਅ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿ ਆ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਰੇ
ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਆ॥ ਅੰਦਰੁ ਜਿਨ ਕਾਸੇ ਤੁਤੁ ਟਾਤਿ ਨ ਕਾਸਬ ਦੁਸਰੇ ਸਵਾਰਿ ਆ
ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਤੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਇ ਆ॥ ੭॥ ਬਾਥਾ ਜਿ ਸੁਤੁ ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜ

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ॥

ਤਸੇਜਨੁ ਦੇਤਿ ਜਿ ਸੋਨੇ ਤੇ ਰਿਕਿ ਅਕਰਤਿ ਵੇਚਾਰਿ ਅਧਾਇ ਕਿਭਗਿ ਮਿਭੁਲੇ ਠਿਰਤਿ ਦਠ
ਉਕਿਨੀ ਮਿਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿ ਅਧਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇ ਅਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਵੁ
ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿ ਸੁਦੇਤਿ ਪਿਅਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੇ ॥ ੮ ॥ ਆਵਤੁ ਸੰਤਿ ਪਿਅਰਿ ਤੇ ਅ
ਗੀਕਰਤ ਕਤਾਈ ਅਕਰਤ ਕਤਾਈ ਅਕਥਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈ ਐਯਾਤਨੁ ਮਨੁ ਪ
ਰੁਸਿ ਪਿਗੁਰਕ ਉਤੁਕ ਮਿਸੰਨਿ ਐਪਾਈ ਐਯਾਤੁਕ ਮੁਸੰਨਿ ਧੁਗੁਰਕ ਗਾਵਤੁ ਸਚੀ
ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਦਤੁ ਸੰਤੁ ਕਥਿਤੁ ਅਕਥਕਤਾਈ ॥ ੯ ॥ ਏਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ
ਨਪਾਇ ਅਧਾ ਚਤੁਰਾਈ ਨਪਾਇ ਅਕਿਨੈ ਤੁਸੁਦਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿ ਅਧਾ ਏਤਮਾਇ ਅਮੋਹ
ਜੀਏ ਤੁਭਗਿ ਮਿਭੁਲਾਇ ਅਧਾ ਮਧਾਇ ਅਤਮੋਹ ਦੀਤਿ ਨੈਕੀ ਤੀਜਿ ਨਿਠਗ ਉਲੀਪਾ
ਅਧਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਰੁਖਿ ਸੇਵਿਟੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮਿਠਾਲਾਇ ਅਧਾ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨਚੰ
ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨਪਾਇ ਅਧਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏਮਨ ਪਿਅਰਿ ਅਤੁਸਦਾਸ ਚੁਸਮਾਲੇ ॥ ਏਤੁ
ਭੁਤੁ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਤੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਥਿਤੈ ਚਲੈ ਨਾਤੀ ਤਿ ਸੁਨਾਇ ਕਿਓ ਚਿਤੁ
ਨੈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੁਲੇ ਨਕੀ ਚੈ ਜਿ ਤੁਅੰਤਿ ਪਵੈ ਤਾਈ ਐਯਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁ
ਦੇਤੁ ਤੇਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨਿ ਪਿਅਰੇ ਤੁਸਦਾਸ ਚੁਸਮਾਲੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਗਮ
ਚਰਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨਪਾਇ ਅਧਾ ਅੰਤੋ ਨਪਾਇ ਅਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪੁਤੁ ਜਾਦੇ
ਨਿਅੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਅਕੇ ਅਖਿਵਖਾਦੇ ॥ ਆਖਤਿ ਤੇਵੇ ਖਤਿ ਸਭੁ ਤੁਏ
ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਅਧਾ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਤੁਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨਪਾਇ ਅਧਾ ॥ ੧੨ ॥
ਭਿਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੇਜਦੇ ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇ ਅਧਾ ਪਾਇ ਅਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ
ਪਾਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਅਧਾ ਜੀਅੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਦਿ ਅ
ਧਾ ਲਥੁਲੇ ਭੁਅੰਤ ਕਾਰੁ ਚੁਕਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭੁਇ ਅਧਾ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿ ਸੋਨੇ ਆਪਿ
ਠਾਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇ ਅਧਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭੁ
ਤਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਾ ॥ ਲਥੁਲੇ ਭੁਅੰਤ ਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਤੀ ਬੋਲਦਾ
ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲੁ ਨਿਕੀਏ ਤੁਮਾਰਗਿ ਜਾਦਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿ ਆ
ਵਸਨਾ ਸਮਾਦੀ ॥ ਕੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲੁ ਭਗਤਾ ਜੁਗਤੁ ਜੁਗ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਉ ਤੁ

ਚਲਾਇਤਿਤਿਵਚਲਤਸੁਆਮੀਤੋਰੁਕਿਆਜਾਦਾਗੁਣਤੇਰੇਗਾਜਿਤੁਚਲਾ
 ਚਲਤਜਿਨਾਮਾਰਗਿਪਾਵੇਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਨਾਮਿਲਾਇਤਿਸਿਤਿਰਿਤਿ
 ਆਵੇਤਾਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁਣਾਇਤਿਆਪਦੀਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖੁਪਾਵੇਤਾ
 ਸਚੇਸਾਤਿਬਜਿਓਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੇਤਾ॥੧੫॥ਏਹੁਸੋਤਿਲਾਸਬਦੁਸੁਭਾਵਾ
 ਸੁਭਾਵਾਸਦਾਸੋਤਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆਏਹੁਤਿਨਕੈਮੰਨਿਵਸਿਆਜਿ
 ਲਿਖਿਆਆਇਆਏਕਿਠਿਰਤਿਪਨੇਰੇਕਰਤਿਗਲਾਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
 ਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੋਤਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥੧੬॥ਪਵਿਤੁਤੋਏਸੇਜਨਾਜਿ
 ਧਿਆਇਆਤਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤੁਤੋਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਧਿਆਇਆਪਾ
 ਤਾਪਤਾਕੁਟੰਬਸਤਿਤਸਿਉਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਸਥਾਈਆਕਹਦੇਪਵਿਤੁਸੁ
 ਵਿਤੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੭॥ਕਰਮੀਸਤਜੁਨਓਪਜੈਵਿਦੁਸੁਜੈਸਤਸਾਨਜਾਇਆ
 ਇਸਤਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰਦੇਕਰਮਕਮਾਏਸਤਸੈਜੀਉਮਲੀਦੁਹੈਕਿਤੁਨੈ
 ਤਾਜਾਏਮੰਨੁਧੇਵਤੁਸਬਦਿਲਾਗਤੁਤਰਿਸਿਉਰਤਤੁਚਿਤੁਲਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁ
 ਰਪਰਸਾਦੀਸਤਜੁਓਪਜੈਇਤੁਸਤਸਾਇਵਜਾਇਆ॥੧੮॥ਜੀਅਤੁਮੈਲੇਵਜਾ
 ਰਮਲਾਥਾਤਰਤੁਨਿਰਮਲਾਜੀਅਤੁਮੈਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੁਐਤਰਿਆਏਤੁ
 ਵਢਾਰੇਗੁਲਗਾਮਰਦੁਮਨੁਵਿਸਾਰਿਆਵੇਦਾਮਤਿਨਾਮੁਓਤਮੁਸੇਸੁਣਾ
 ਠਿਰਤਿਜਿਓਬੇਤਾਲਿਆਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਸਚੁਤਜਿਅਕੁਜੇਲਾਗੇਤਿਨੀਜਾ
 ਐਤਰਿਆ॥੧੯॥ਜੀਅਤੁਨਿਰਮਲਾਥਾਤਰਤੁਨਿਰਮਲਾਥਾਤਰਤੁਨਿਰਮਲਾ
 ਜੀਅਤੁਨਿਰਮਲਾਸਤਿਗੁਰਤੇਕਰਦੀਕਮਾਦੀਕੁਜਕੀਸੇਇਪਤੁਚੈਨਾਤੀ
 ਚਿਸਮਾਦੀਜਨਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਕੁਲੇਸੇਵਦਜਾਗੇਕਹੈਨਾਨਕੁ
 ਨਿਰਮਲੁਸਦਾਰਤਤਿਗੁਰਨਾਲੇ॥੨੦॥ਜੇਕੇਸਿਖੁਗੁਰੁਸੇਤੀਸਨਮੁਖੁਤੋਵੈ
 ਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੇਈਜੀਅਤੁਰਹੈਗੁਰਨਾਲੇਗੁਰਕੇਚਰਨਤਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰਤੁ
 ਮੈਸਮਾਲੇਆਪੁਢਡਿਸਦਾਰਹੈਪਰਦੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਵੈਕੋਏਗੇ

॥ २१ ॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰਤੇਵ ਮੁਖੁ ਪੁੱਠੈ ਵੈਦਿ ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕ
 ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਤੇਰ ਥੈ ਕੋ ਈ ਪੁਛੁ ॥ ਭਿਖੈ ਕੀ ਆਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆ
 ਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ॥ ਲਾਗਿ ਦਰਦੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣ
 ਕੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ॥ ਦਿਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ २२ ॥ ਆਵੁ ਸਿਖ ਸਤਿ
 ਕੇ ॥ ਪਿਅਰਿ ਤੇਗਾਵਤੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਤੁ ਗੁਰੁ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਅਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥
 ਕਉਨ ਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤੇਵੈ ॥ ਤਿਹ ਦੈਤਿ ਨਾਸਮਾਣੀ ॥ ਪੀਵਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ॥ ਰਤੁ ਤਰਿ ਰੰਗਿ
 ॥ ਸੁਗੰਗ ਪਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਤੁ ॥ ਤੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ २३ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿ
 ਰੁਕਚੀ ਪੈ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ॥ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣ
 ਕੇ ॥ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ॥ ਕਹਿ ਆਕਯੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਚਿ
 ਜਨ ਕਾ ਤਿਰਿ ਲਇ ਆਮਾਇ ਆਬੋਲਾ ਨਿਪਏਰਵਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ॥
 ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ २४ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ॥ ਤੈ ਭੀਰੇ ਜਿ ਤੁਜ ਜਾਓ ॥ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿ
 ਤੁਨੁ ਲਗਾਏ ॥ ਤੁਏ ਆਸਮਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿ ਆਸਚੈ ਲਾਇ ॥ ਭਾਉ ॥ ਆਪੇ
 ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿ ਸੋਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ॥ ਤੈ ਭੀਰੇ ਜਿ ਤੁਜ ਜਾ
 ਏ ॥ २५ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ॥ ਤੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਤੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ
 ਆਪੇ ॥ ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੇਜੈ ਬੰਧਨੁ ਤੇਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਜਿ ਸੋਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁਤੇਵੈ ॥ ਏਕ ਸਜਿ ਉਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ
 ਤੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥ २६ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਬੀਚਾਰਦੇ ॥ ਤੈ ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੈ ਸਾ
 ਰਨ ਜਾਣੀ ॥ ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ॥ ਤੈ ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿ ਆਰੋਦਿ
 ਏ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇਜਨ ਜਾਗੇ ॥ ਜਿਨਾ ਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਬੋਲਾ ਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕ
 ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇਤੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਗੈ ॥ ਜਾਗਤੈ ਰੋਦਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ २७ ॥
 ਤਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੈ ॥ ਸੋਕਿ ਉਮਨੁ ਵਿਸਾਰਿ ਐ ॥ ਮਨੁ ਉਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿ ਐ
 ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਤਾ ॥ ਰੂਪੁ ਰੁਚਾਵਾਏ ॥ ਓਸਨੇ ਕਿਤੁ ਪੈਤਿਨ ਸਕੀ ਜਿ ਸੋਨੇ ਉ
 ਆਪਣੀ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਲਿਵਲਾ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਈ ਐ ॥ ਕਹੈ ਨਾ

ਨਕੁਏਵਰਦਾਤਾਜੋਕਿਉਮਨਤੁਵਿਸਾਰੀਐ॥੨੮॥ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਤਿ
ਤਰਿਮਾਇਆ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭਇਕੋਜੇਤੀਕਰਤੈਪੇਲੁਹਰਦਾਇਆ॥
ਭਵਾਤਾਜੰਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆ॥ਲਿਵਢੁਜਕੀਲਸੀਤ੍ਰਿਸਾਨਾ
ਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ਏਹਮਾਇਆਜਿਤੁਤਰਿਵਿਸਰੈਸੋਹੁਉਪਜੈਭਾਉਦੁਆ
ਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਿਨਾਇਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਚੇਮਾਇਆਪਦਿ
੨੯॥ਤਰਿਅਪਿਅਸੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆ॥ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇ
ਵਿਟਹੁਰਹੈਲੋਕਵਿਲਲਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਿਸਨੇਸਿਰੁਸਉਪੀਐ
ਆਪੁਜਾਇ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿਰਹੈਤਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਰਿਅਪਿ
ਲਕੁਹੈਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਤਰਿਪਲੈਪਾਇ॥੩੦॥ਤਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁ
ਰਾ॥ਤਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਦਾਜਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿਜਾਈ॥ਤਰਿਤਰਿਨਿ
ਜੀਅਤੁਲਾਤਾਖਟਿਤੁਦਿਤਾਜੀ॥ਏਹੁਪਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਤਰਿਅਪੇਰੁ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਤੇਆਵਦਾਜਾਰਾ॥੩੧॥ਏਹਸਨਾਤੁਅਨਾ
ਰਹਿਤੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਪਿਆਸਨਜਾਇਤੇਰਤੁਕਿਤੇਜਿਚਹੁਤਰਿਰਸੁਮੇ
ਇ॥ਤਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐਤਰਿਰਸੁਥਤੁਜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਏਹੁ
ਸੁਕਰਮੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁ॥ਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਤੇਰਿਅਨਰਾ
ਵੀਸੇਰਜਾਤਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩੨॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਤਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋ
ਤਾਤੁਜਗਮਤਿਆਇਆ॥ਤਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਪੁਵਿਚਿਤਾਤੁਜਗਮਤਿਆਇਆ
ਆਪੇਮਾਤਾਆਪੇਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਇਆਤਾਚਲਤੁਤੇਆਚਲਤੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸ੍ਰਿਸਟਿਗੁਰੁ
ਚਿਅਜੋਤਿਰਾਖੀਤਾਤੁਜਗਮਤਿਆਇਆ॥੩੩॥ਮਨਿਚਾਉਭਇਆਪੁਰਾਨਾ
ਸੁਣਿਆ॥ਤਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀਗਿਉਮੰਦਰੁਥਇਆ॥ਤਰਿਗਾਉਮੇਰੀ
ਸਖੀਏਸੋਗੁਦੁਖੁਨਵਿਆਪਏ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਰੇਆਪਦਿਖਾ
ਏ॥ਅਨਤਤਥਾਈਗੁਰਸਥਦਿਜਾਈਤਰਿਨਾਮੁਤਰਿਰਸੁਭੋਗੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ

ਇਆ ਕਰਦ ਕਾਰ ਦ ਜੋਗੇ ॥ ੩੪ ॥ ਏ ਸਰੀਰ ਮੇਰਿ ਆਇ ਸੁਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ
ਆਤਮਕ ਰਸ ਕਮਾਇ ਆਪਾ ਕਿਰਮ ਕਮਾਇ ਆਤਮ ਪੁਸਰੀ ਹਜਾਤੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆ
ਮਾ ਜਿਨਿ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿ ਆਸੇ ਤਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇ ਆਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਰਮਿ ਨਿਵਸਿ ਆਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਪਾਇ ਆਗਾ ਕੈ ਤੈਨਾਨ ਕੁਏ ਤੁਸਰੀ ਰੁਪਰਵਾ ਲੁਟੇ
ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਏ ਨੇਤ੍ਰ ਤੁਮੇਰਿ ਤੇ ਤਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ
ਗੋਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਤੁ ਕੇਈ ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਤੁ ਕੇਈ ਨ ਦਰੀ ਤਰਿ
ਤੁਲਿਆ ॥ ਏ ਤੁਵਿ ਸੁਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖ ਦੇਖੇ ਤੁ ਤਰਿ ਕਰੁ ਪੁਰੈ ਤਰਿ ਰੁਪੁਨ ਦਰੀ
ਇਆਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਆਜਾਵੇਖਾ ਤਰਿ ਇਕੁ ਤੈ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੇ
ਕੈ ਤੈਨਾਨ ਕੁਏ ਤਿਨੇ ਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮਿਦਿ ਐ ਦਿ ਬਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਈ ॥
੩੬ ॥ ਏ ਸੁਵਲਤੁ ਮੇਰਿ ਤੇ ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ
ਏ ਸੁਵਲਤੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਦੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਰਿ ਆਤੋ ਆਰਸਨਾਰ ਸਿੰਮਾਦੀ ॥
ਰੁਅਲਖ ਵਿਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕੈ ਤੈਨਾਨ ਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਵਲਤੁ
ਵਿਤ੍ਰ ਤੇ ਵਤੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਗੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾ
ਪਵਲੁ ਵਜਾਇ ਆਗਾ ਵਜਾਇ ਆਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨ ਉਦੁ ਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ
ਸਵਾਗੁ ਪਤੁਰ ਖਾਇ ਆਗਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਇਕ ਨਾਦ ਸਵਾਦੁ ਆ
ਇਖਾਇ ਆਗਾ ਤਤ ਅਨੇਕ ਰੁਪਨਾ ਉਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇ ਆ
ਕੈ ਤੈਨਾਨ ਕੁ ਤਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਲੁ ਵਜਾਇ ਆ
੩੮ ॥ ਏ ਤੁਸਾਚਾ ਸੋਇਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਤੁ ॥ ਗਾਵਤੁ ਤੋਇਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ
ਕੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਿਆਵੇਤਾ ॥ ਸਚੇ ਪਿਆਵਤਿ ਜਾਤੁ ਪੁਭਾਵਤਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾ
ਤੇ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਤੈਜਿ ਸੁਬਖ ਸੇਸੇ ਜਨੁ ਪਾਵੇਤਾ ॥ ਕੈ ਤੈਨਾਨ ਕੁ ਸ
ਤੋਇਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵੇਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਅਨਦੁ ਸੁਵਲਤੁ ਵਰਭਾਗੀ ਤੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰ
ਰੁਪੇਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਆਉ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤੇਰੇ
ਰੁਦੀ ਸਦੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਜਾਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਵਲਤੁ ਪੁਨੀਤ ਕ

ਤਤੇਪਵਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਰਤਿਆਭਰਪੁਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣਾ
ਜੇਅਨਤਦਤੁਰੇ॥੪੦॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਮਕਲੀ

ਸਦੁ॥ ਜਗਿਦਾਤਾਸੋਇਭਗਤਿਵਢਲੁਤਿਤੁਲੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰਸਥਦਿ
ਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੋਨਜਾਣਤਿਸਥਦਿਗੁਰਕੈਏਕੁਨਾਮੁਪਿਆਵੇ
ਸਾਦਿਨਾਨਕਗੁਰੁਅੰਗਦ॥ਅਪਦਵੀਪਾਵੇਤਾ॥ਅਏਆਤਕਾਰਾਚਰਣਵਾਰਾ
ਮਨਮਿਸਮਾਇਆ॥ਜਗਿਅਮਰੁਅਟਲੁਅਤੇਲੁਠਾਕੁਰੁਭਗਤਿਤੇਤਰਿਪਾਇਆ
ਤਰਿਭਾਣਾਗੁਰਭਾਇਆਗੁਰੁਜਾਵੈਤਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਤਰਿਪਾਇ
ਮੇਰੀਪੈਜਰਖਤੁਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਪੈਜਰਾਖਤੁਤਰਿਜਨਤਕੇਰੀਤਰਿਦੇਤੁਨਾਮੁਇ
॥ਅੰਤਿਚਲਾਦਿਅਏਇਥੇਲੀਜਮਦੁਤਕਾਲੁਨਿਖੰਜਨੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕੀਥੇਨਤੀਪਾਵੇ
ਭਿਸੁਦੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਤਰਿਪਾਇਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲਾਇਆਧਨੁਪਨੁਕੈਸਾ
ਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰੇਸਿਖਸੁਣਤੁਪੁਤਭਾਈਤੋਮੇਰੈਤਰਿਭਾਣਾਆਉਮੈਪਾਸਿਜੀਉ॥ਤ
ਗੁਰਭਾਇਆਮੇਰਾਤਰਿਪ੍ਰਭਕਰੇਸਾਥਾਸਿਜੀਉ॥ਭਗਤੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੋਈ
ਪ੍ਰਭਭਾਣਾਭਾਵੇਏ॥ਆਨੰਦਅਨਤਦਵਜਤਿਵਾਜੇਤਰਿਅਪਿਗਲਿਮੇਲਾਵੇ
ਪੁਤਭਾਈਪਰਵਾਰੁਮੇਰਾਮਨਿਵੇਖਤੁਕਰਿਨਿਰਜਾਸਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਅਪਰਵ
ਰੈਨਾਤੀਗੁਰੁਜਾਇਤਰਿਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਭਾਣੈਆਪਣੈਬਤਿਪਰਵ
ਦਾਇਆ॥ਮਤੁਮੈਪਿਛੈਕੋਈਰੋਵਸੀਸੋਮੈਮੂਲਿਨਭਾਇਆ॥ਮਤੁਪੈਏਮਿਤੁਫਿ
ਸੁਮਿਤਕੀਪੈਜਭਾਵੇਏ॥ਤੁਸੀਵੀਚਾਰਿਦੇਖਤੁਪੁਤਭਾਈਤਰਿਸਤਿਗੁਰੁਪੈਨਾਵੇ
ਗੁਰੁਪਰਤਖਿਤੋਦੈਬਤਿਗਾਜੁਆਪਿਟਿਕਾਇਆ॥ਸਭਿਸਿਖਬੰਧੁਪੁਤਭਾਈਗਾ
ਰੀਪਾਇਆ॥੪॥ਅੰਤੇਸਤਿਗੁਰੁਥੇਲਿਆਮੈਪਿਛੈਕੀਰਤਨੁਕਰਿਅਤੁਨਿਰਥਾਤੁ
ਕੇਸੋਗੋਪਾਲਪੰਡਿਤਸਦਿਅਤੁਤਰਿਤਰਿਕਥਾਪੜਤਿਪੁਰਾਣੁਜੀਉ॥ਤਰਿਕਥਾਪੜ
ਰਿਨਾਮੁਸੁਦੀਐਥੇਥਾਣੁਤਰਿਰੰਗੁਗੁਰਭਾਵੇਏ॥ਪਿੰਡੁਪਤਲਿਕਿਰਿਅਦੀਵਾਫੁਲ

ਵਏ॥ ਤਰਿਗੁਇਆਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਿਆਤਰਿਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਦੁਜੀਉ॥ ਹਮਦਾ
ਨੀਤਿਲਗੁਦੀਆਗੁਰਸਬਦੁਸਚੁਨੀਸਾਦੁਜੀਉ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਜਿਬੋਲਿਆ
ਸਿਖਾਮੰਨਿਲਈਰਜਾਇਜੀਉ॥ ਸੋਤਰੀਪੁਤਸਨਮੁਖੁਤੋਇਅਰਾਮਦਾਸੈਪੈਰੀਪਾ
ਰਿ॥ ਸਭਪਵੈਪੈਰੀਸਤਿਗੁਰੁਕੇਰੀਜਿਥੈਗੁਰੁਆਪੁਰਖਿਆ॥ ਕੋਈਕਰਿਬਖੀਲੀਨਿਵੈ
ਜਿਹਿਸਤਿਗੁਰੁਅਣਿਨਿਵਾਇਆ॥ ਤਰਿਗੁਰਤਿਭਾਦਾਦੀਈਵਡਿਆਈਪੁਰਿਦਿਖਿਆ
ਗੁਰਜਾਇਜੀਉ॥ ਕਹੈਸੁੰਦਰੁਸੁਦੁਸੰਤਤੁਸਭੁਜਗਤੁਪੈਰੀਪਾਇਜੀਉ॥ ੬॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਗਮਕਲੀਮਤਲਾਪ

ਭੰਤਾ॥ ਸਾਜਨੜਾਮੇਰਾਸਾਜਨੜਾਨਿਕਟਿਖਲੋਇਅੜਾਮੇਰਾਸਾਜਨੜਾ॥ ਜਾ
ਅੜਾਤਰਿਜਨੀਅੜਾਨੈਦਅਲੋਇਅੜਾਤਰਿਜਨੀਅੜਾ॥ ਨੈਦਅਲੋਇਆਘਟਿਘ
ਜੋਇਆਅਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਗੁੜਾ॥ ਨਾਇਤੋਵੈਦਾਲਤਿਨਸਕੰਦਾਸੁਆਉਨਜਾਵੈਮੁ
ਆਇਆਮਦਮਾਤਾਤੋਈਬਾਤਾਮਿਲਦੁਨਜਾਈਭਰਮਪੜਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿ
ਰੀਸੁਭੈਤਰਿਸਾਜਨੁਸਭਕੈਨਿਕਟਿਖੜਾ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਪ੍ਰਦਅਧਰਾ
ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਕਿਰਪਾਲਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਾਤਾਰਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਦਾਨਦਾ
ਰਾਅਪਰਾਪਰਾਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸੋਰਿਨਿਆ॥ ਇਕਦਾਸੀਧਾਰੀਸਬਲਪਸਾਰੀਜੀ
ਨੰਤਲੈਸੋਤਨਿਆ॥ ਜਿਸਨੇਰਾਖੈਸੋਸਚੁਭਾਖੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕ
ਪੁਰਖਉਭਾਲਾਤਿਸਹੀਕਉਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥ ੨॥ ਮਾਏਪ੍ਰਭਮਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਾਮਾਏ॥
ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਵੈਸੁਆਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਵੈ॥ ਸੁਘੜਸੁਜਾਨਾਸਦਪਰਧਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਕਾ
ਮਾਚਾਖਿਆਪਾਵੈਸਾਰਿਗਪਾਵੈਜਿਨਕੈਭਾਗਮਥਾਨਾ॥ ਤਿਨਹੀਪਾਇਆਤਿਨਤਿਪਿ
ਇਆਸਗਲਤਿਸੈਕਾਮਾਏ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਬਿਰੁਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀਸਚੁਤਿਸੈਦੀਬਾਏ॥ ੩॥
ਲਾਭਰਿਮੰਗਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੈਸੁਦੀਐਮੰਗਲਾ॥ ਸੋਤਿਲੜਾਪ੍ਰਭਸੋਤਿਲੜਾਅਨਤਦ
ਨਿਸੈਸੋਤਿਲੜਾ॥ ਅਨਤਦਵਯੋਸਬਦਅਗਾਜੇਨਿਤਨਿਤਜਿਸਤਿਵਧਾਈ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਆਈਐਸਭੁਕਿਢੁਪਾਈਐਮਰੈਨਾਵੈਜਾਈ॥ ਰੁਕੀਪਿਆਸਾਪੁਰਨਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿ

ਮਿਲੁਨਿਰਗੁਨੀਐ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਘਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੈਨਿਤਨਿਤਮੰਗਲੁਸੁਨੀਐ॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਭਰਿਤਰਿਧਿਆਇਮਨਾਖਿਨੁਨਵੇਸਾਰੀਐ॥

ਮਾਰਾਮਰਮਕੰਠਿਉਰਧਾਰੀਐ॥ ਉਰਧਾਰਿਤਰਿਤਰਿਪੁਰਖੁਪੁਰਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ॥ ਭੈਦੁਰਿਕਰਤਾਪਾਪਤਰਤਾਦੁਸਤਦੁਖਭਵਖੰਡਨੇ॥ ਜਗਦੀਸਈਸਰੋਪਾ
 ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਵੀਚਾਰੀਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧੁਦਿਨਸੁਰੇਇਰਿ
 ੧॥ ਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰੁਜਨਕਾਅਸਰਾ॥ ਮਾਲੁਮਿਲਖਭੰਡਾਰਨਾਮੁਅੰਤ
 ਨਾਮੁਨਰਤਰਨਿਧਾਨੁਜਿਨਕੈਰਸਭੇਗਏਕਨਰਾਇਲਾ॥ ਰਸਰੂਪਹੰਗਅੰਤਬੰਦ
 ਸਾਸਿਧਿਆਇਲਾ॥ ਕਿਲਵਿਖਤਰਦਾਨਾਮਪੁਨਤਚਰਦਾਨਾਮੁਜਮਕੀਤੁਜ
 ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਸਿਜਨਕੀਚਰਨਕਮਲਤਾਅਸਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਣਥੇਅੰਤਨੁ
 ਰੇਕੇਇਨਜਾਨਈ॥ ਦੇਖਿਚਲਤਦਇਆਲਸੁਦਿਭਗਤਵਖਾਨਈ॥ ਜੀਅੰ
 ਤੁਝੁਧਿਆਵਤਿਪੁਰਖਪਤਪਰਮੇਸਰਾ॥ ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁਦਾਤਾਕਰੁਣਾ
 ਜਰਾ॥ ਸਾਧੁਸੰਤੁਸੁਜਾਣਸੇਈਜਿਸਤਿਪ੍ਰਭਜੀਮਾਨਈ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰ
 ਪਾਸੇਇਤੁਝੁਤਿਪਛਾਨਈ॥ ੩॥ ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਅਨਾਥੁਸਰਦੀਅਇਆਰ
 ਲਿਥਲਿਗੁਰਦੇਵਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ ਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਰੁਸਭੁਬੀਆਸ
 ਛਾਪੁਨੀਆ॥ ਜਲਨੇਬੁਝਾਈਸਾਂਤਿਆਈ॥ ਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਢੁੰਨਿਆ॥ ਅੰਦ
 ਤਜਸਾਚੇਮਤਾਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਰੁ
 ਇਅਧ॥ ੪॥ ੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਤਲਾ ੫ ਰੁਣਝੁਣਸਬਦੁਅਨ

ਉਠਿਗਾਈਐਸੰਤਨਕੈ॥ ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨੁਤਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਰੁ
 ਕੈ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਲੀਜੈਅਮਿਉਪੀਜੈਰੇਦਿਨਸੁਅਰਾਧੀਐ॥ ਜੋਗਦਾਨਅੰਗ
 ਲਗਿਚਰਦਕਮਲਤਾਸਾਧੀਐ॥ ਭਉਭਗਤਿਦਇਆਲਮੋਤਨਦੁਖਸਭੇ
 ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਰੈਸਾਗਰੁਧਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰਤਰੈ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਾਗਰ
 ਸਿਮਰਦੁਭਗਤਗਾਵਤਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮਾ॥ ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਰਚਰਦੀਲਾ
 ਖਘਨੇਰੇਰਾਮਾ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਮਿਲਿਆਦੁਖਤਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ

ਲਗਾ ਕ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਭਾਖਿ ਆਗਾ ਤਹਿ ਏਕੁ ਚਿਤ ਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾ
ਤਿਏ ਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇ ਆਗਾ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇ
॥ ੨ ॥ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਐ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਤਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀ ਐ ਰਾਮਾ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰ
ਮੋਦ ਰਾਮਾ ਐ ਅੰਤ ਨ ਪਾਈ ਐ ਗੁਨੀ ਐ ਰਾਮਾ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖ ਤਹ ਸਹ ਦਿਦਾ ਤਾ ਸਗ
ਰੁਖ ਨਿਵਾਰਣਾ ਮੋ ਤਸੇ ਗਵਿ ਕਾਰ ਬਿਖ ਜੇ ਜੰਤੁ ਨਾਮੁ ਉਧਾਏ ਸਭਿ ਜੀ ਅਤੇ ਰੁਪੁ ਭੁਮੇਰੇ
ਤਿਰਪਾਸ ਭਰੇ ਲਥੀ ਰੂਪਾ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਇਆ ਕੀ ਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀ
॥ ੩ ॥ ਗਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤ ਜਨਾ ਅਪਣੀ ਚਰਦੀਲਾਏ ਰਾਮਾ ਆਠ ਪਤਰ ਅਪ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਤ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮਾ ਧਿਆਇ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਭਵ ਜਲ ਰਹੇ ਤਾ ਵਲ
ਦਾਸ ਦਾਸੁ ਖੁਕਲਿਆ ਵਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਵਾ ਸਭ ਇਛੁ ਪੁੰਨੀ ਆ
ਗੁਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਿ ਆਗਾ ਬਿਨ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਠਿਰਿ ਨਾਤੀ ਦੁ
ਵੇ ਸੁਰਿ ਆਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਛੰਤ ਮਤਲਾ ਪ ਸਲੋਕਾ ॥ ਚਰਨ
ਲਸ ਰਲਾਗਤੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀ ਐ ਬਿਪਤਿ
ਵਰਦ ਗਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੋਇ ਜੀ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਹਿ ਸਿਮਰੀ ਐ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਤੀ
ਲਿਪੁ ਰਿਹਤਿ ਆਇ ਕਨਿ ਮਖਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭ ਰੋਸ ਰਬ
ਰਾਜ ਗਦੀ ਸਰੈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵ ਕਦਿ ਨ ਸੁਰੈ ਲੀਤਿ ਸੁਭ ਵੈ ਸੋ ਤੋਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾ
ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ ਤਦਾ ਤੇ ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੋਇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਤਹਿ ਸਿਮ
ਰਾਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀ ਆਸੋ ਚਾਨਾ ਨਕਟੇ ਕਰੇ ਪਾਲਕੀ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਕਟ ਮੋ
॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਭੈ ਸੰਕਟ ਕਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥ ਤਹਿ ਗੁਣ ਆਨੰ
ਦ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਤਿਸਤਿ ਸਿਉ
ਗੁਣ ਗਾ ॥ ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤ ਕੁਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਗਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗਿ
ਰਾਨੁ ਤਿਸਕਾਤ ਨੁ ਜੇ ਬਨੁ ਪਨੁ ਮਾਦੁ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਤਹਿ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਖਿਆ

ਨਾਨਕ ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ ਪਰਮੇ ਸਰੁਰ ਕੈ ਨਿਦਾਨ ॥ ੧ ॥ ਚੰਤਾ ॥ ਜੋ
ਕੁਰਖ ਕੇ ਅੰਚਲਿ ਤਕੈ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ਦੇ ਵਸਨ ਕੇ ॥
ਗੁਜੀਉ ॥ ਇਕ ਓਟ ਕੀ ਜੈ ਜੀਉ ਦੀ ਜੈ ਅਸ ਇਕ ਪਰ ਕੀ ਧਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਰਹਿ
ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਢੁਟੇ ਫਿਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥
ਇਨ ਨ ਕੁਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਰੁਜਾ ਕਾ ਸੋ ਤਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ
ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿ ਅਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਅਸਾਥਾ ॥
ਸਗਲ ਇਛਾ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲਿ ਅਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥ ਅਨ ਦੁਭਇ ਆਵਤੁ
ਗਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਜੀਉ ॥ ਗਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਪੁਰ ਬਿਕਮਾਏ ਤਾ ਕੀ ਭਿਖਾਰੀ
ਗਲਾ ॥ ਬੇਅੰਤ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਸਤਿ ਦਾਤਾ ਕਵਨ ਰਸ ਨਾ ਗੁਣ ਭਯਾ ॥ ਆਪੀ ਸਭ
ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨ ਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕਰੇ ਸਭ
ਆਸ ਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ਪੁ ਰਵ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ
ਖੀਤ ਰਿਏ ਕੁਧਿ ਆਵਤੁ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੇਵਿ ਸਖੀ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿ ਅਜਾ ਠਗੁ ਪਵ
ਗੁਰੁ ਪਿਆਇ ਆਕਰਮਿ ਪਾਇ ਆ ਅਨੁਪੁ ਬਾਲ ਕੁਜੰਮਿ ਅਧਾ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੈ
ਅੰਰਿ ਰਜੀਵ ਨ ਵਡ ਪੁੰਨਿ ਅਧਾ ॥ ਮਤਾ ਅਨੰਦੁ ਤੇ ਆਸ ਦਾ ਮੰਗਲੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਵ
ਨੁ ਕਤੈ ਨਾਨਕ ਸਭ ਲਾਜਾ ਤ੍ਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਿਆਵੇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਇ
ਪਰ ਵਾਰ ਬੁਲਾਇ ਆਗਵੰਡਿ ਅਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤਰੇ ਜਿ ਤੁਸਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ਅ
ਰਬ ਤਿ ਕੈ ਵੰਡ ਕੀ ਨੀ ਸਗਲ ਭਾਉ ਦਿਵਾਇ ਆਗ ਕਰਮਾਉ ਪਰਿ ਵੰਡੋਈ ਖਾਈ
ਇਆ ॥ ਸਭਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਭਈ ਇਕ ਤ੍ਰਾਸਤਾ ਅਨੰਦ ਸਮਾਇ ਆਗ ਬਿਨ ਵੰਡਿ
ਮਤ ਰਿਕੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮੈ ਪਾਇ ਆਗ ॥ ੨ ॥ ਗੀਤੀ ਸਗਲ ਕਰਾਈ ਆਤਰਿ ਸਿਓਲਿ ਵ
ਭਦ ਦਓ ਦੇ ਤੁਕਰਾਇ ਆਗੁ ਰਗਿ ਆਨੁ ਜਪਾਈ ॥ ਗੁਰਗਿ ਆਨੁ ਜਪਿ ਆਸੁ ਖ
ਚਟ ਸਲਿ ਬਾਲ ਕੁਪਾਇ ਆਗ ॥ ਸਗਲ ਵਿਦਿ ਆਸੰ ਪੁਰਨ ਪੜਿ ਅਗੋ ਵਿੰਦੁ ਰਿਦੈ
ਆਗ ॥ ਜੇਵਦ ਵਾਰੁ ਨਾਮੁ ਕਰਣ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨ ਵੰਡਿ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕ ਤੁਕਰੇ ਬਾਲਕ ਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਵਾਰ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਮਕਾਊਮਤਲਾ ੫

३॥ सलोक॥ करिबंदनपूजपागबुजमबाछुसायउपुगिआपुनि
 नरिउरिभजिउनानकपूजभगपुगि॥१॥ किलविषकाटलैउरलसुखसाग
 रिराएिआटीनदएिआलदुखभुंजनेनानकनीतपिआएि॥२॥ छंत्तु॥ जसु
 दुवडभुगिउकरिकिरपाभगवैतजीउि।रुतीमउमुगउयजीगुलउिचरउ
 भवैतजीउि।गुलरंगिराउेयनिउेजनिजिनीदिकमनिपिआएिआ।सढलजन
 उदिएतिनकाजिनीसेपूजपाएि।पुंनदाननउलिकिरिआउरिसरबपापाउं
 री।बिनवैतिनानकसिमरिजीवैजनममरदरउंउजीउि॥१॥ सलोक॥
 नुअगमुअगेचरेचरनकमलनमसकाग।कथनीसाउपुभुवसीनानकन
 अयग॥१॥ संतसरदिसाजनपरउसुआमीसिमरिअनंत।सुकेउेउरिआ
 नानकजपिभगवैत॥२॥ छंत्तु॥ रुतिसरसबसंतमउचेउेवैसाधसुख
 रुजीउि।उरिजीउिन।हीमलिआम।उलिआमनुउनुसासुजीउि।परिन।उनि
 नुअनदुसखीऐचरनकमलपूजुलिआ।सुंदरुसुयनुसुजादुबेउगुलगे
 न।मुलिआ।वडभुगिपाएिआदुधुगवै।आउटीपुगनआसजीउि।बिनवै
 नानकसरदितेगीमिटीजमकीउासजीउि॥२॥ सलोक॥ सायसंगतिबिनु
 नि।पुटीकरतीकरमअनेका।केमलधंयनबापी।आनानककरमउलेखा॥१॥
 न।सेमेलिआ।वैछेउेजीआपि।नानकपूजसरद।गतीजाकावडपरतापु
 छंत्तु॥ गी।धमरुतिअतिगाधजीजेठअधाजै।यामजीउि।प्रेमबिछेउेदु

ਤਾਗਲੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਗੀਰਾਮਜੀਉ॥ ਨਤਦ੍ਰਿਸਟਿਅਵੈਮਰਤਤਵੈਮਰਾਗਰੰ
 ਅਪਾਜਲਥਾਥੁਮਦੁਲੀਤੜਫੜਾਵੈਸੰਗਿਮਾਇਆਰੁਗੀਆਗਕਰਿਪਾਪੋ
 ਤੋਈਦੇਇਸਾਸਨਜਾਮਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਓਟੇਤੇਗੀਰਾਪੁਪੁਰਨਕਾਜ
 ॥੩॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਸਰਧਾਲਾਗੀਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮੈਇਕੁਤਿਲੁਰਹਦੁਨਜਾਇ॥ ਸਾਨ
 ਰਿਗਵਿਰਤੇਨਾਨਕਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੧॥ ਕਰੁਗਤਿਲੀਨੀਸਾਜਨਤਿਜਨਮਾਜ
 ਤਾਚਰਨਤਦਾਸੀਕਰਿਲਈਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤਿਤਚੀਤਾ॥੨॥ ਚੰਤੁ॥ ਰੁਤਿਬਰਜੁ
 ਆਸਾਵਲਭਾਦਵੈਆਨੰਦਜੀਉ॥ ਘਲਉਨਵਿਵੁਠੇਜਲਥਲਪੁਰਿਅਜਨੇ
 ਉ॥ ਪ੍ਰਭਪੁਰਿਗਤਿਆਸੁਰਥਠਾਈਤਰਿਨਾਮਨਵਨਿਧਿਗ੍ਰਿਤਭਰੇ॥ ਸਿਮਰਿਜੁ
 ਤਰਜਾਮੀਕੁਲਸਮੁਤਾਸਭਿਤਰੇ॥ ਪ੍ਰਿਅਹੰਗਿਜਾਗੇਨਤਓਦੁਲਾਗੇਕ੍ਰਿਪਾ
 ਖਸਿੰਦੁਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਰਿਕੰਤੁਪਾਇਆਸਦਾਮਨਿਭਾਵੰਦੁਜੀਉ
 ਸੋਲੋਕੁ॥ ਆਸਪਿਅਸੀਮੈਫਿਰਉਕਥਪੇਖਉਗੋਪਾਲਾ॥ ਤੋਕੇਈਸਾਜੁ
 ਨੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਲਦੁਤਾਰੁ॥ ੧॥ ਬਿਨੁਮਿਲਥੇਸੰਤਿਨਉਪਜੈਤਿਲੁਪਦੁਰਦੁ
 ਇ॥ ਤਰਿਸਾਧਤਸਰਲਾਗਤੀਨਾਨਕਆਸਪੁਜਾਇ॥੨॥ ਚੰਤੁ॥ ਰੁਤਿ
 ਭੰਬਰੇਅਸੁਕਤਕੇਤਰਿਪਿਅਸਜੀਉ॥ ਖੋਜੰਤੀਦਰਸਨੁਫਿਰਤਕਥੀਮਲੇ
 ਤਾਸਜੀਉ॥ ਬਿਨੁਕੰਤਪਿਅਰੇਨਤਸੁਖਸਾਰੇਤਾਰਕੰਢਲਪ੍ਰਿਗੁਥਨਾਨੁ
 ਵਿਚਤੁਰਿਥੇਤੀਸਾਸਬਿਨੁਜੈਸੇਤਨਾਈਤਉਤਦਤਦਿਸਅਲੋਕਨਾਮੀ
 ਕੀਪ੍ਰਭਪਿਅਸਜੀਉ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਤੁਪ੍ਰਭਗੁਲ
 ਉ॥੫॥ ਸੋਲੋਕੁ॥ ਜਲਦਿਬੁਈਸੀਤਲਭੁਏਮਨਿਤਨਿਉਪਜੀਸੰਤਿਨ
 ਭਪੁਰਨਮਿਲਦੁਤੀਅਥਬਿਨਸੀਕੁੰਤਿ॥ ੧॥ ਸਾਧਪਠਾਏਅਪਿਤਰਿਤਮਤੁ
 ਦੁਰਿ॥ ਨਾਨਕਕੁਮਭੈਮਿਟਿਗਏਰਮਦਰਾਮਭਰਪੁਰਿ॥੨॥ ਚੰਤੁ॥ ਰੁਤਿ
 ਅਰਸੀਤਲਤਰਿਪੁਗਟੇਮੰਘਰਪੋਤਿਜੀਉ॥ ਜਲਨਿਬੁਈਦਰਸੁਪਾਇ
 ਮਾਇਆਧ੍ਰੋਤਜੀਉ॥ ਸਭਿਕਾਮਪੁਰੇਮਿਲਿਤਜੁਰੇਤਰਿਚਰਲਸੇਵਕਿ
 ॥ ਤਾਰਡੇਰਸੀਗਾਰਸਭਿਰਸਗੁਲਗਾਉਅਲਖਅਭਵਿਅੰਗਾਭਉਤੁ

ਭਾਓਤਾ ਮੁਨਸਾ ਕੈ ਜੋਤਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿਅਪਿ ਮੇਲੀ ਤਤਨ ਪ੍ਰੇ
ਫੇਤ ਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਰਿਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਤਾਗਲੀ ਰੋਲਤ ਨਾ ਤੀਚੀਤਾ ॥
ਜੋ ਗੀਨਾਨਕ ਗ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੇ ਰੂਪਿ ਅ
ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਝਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਤਰਿਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥ ੨ ॥ ਓਤੁ ॥
ਅਕਰਗੁਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਦੁ ਗੁਣ ਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸੋਹਲੀ ਗਾ
ਗਲੇ ਗ੍ਰਿਤਿ ਆਏ ਤਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਤਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦ
ਰੀ ਆਵ ਲੁੜਿ ਲੁੜਿ ਭਵਦੁ ਭਏ ਤਰਿ ਆਵੇ ਖਿਦਰ ਸਨਮੋਤੀ ਆਮਿ ਲੇ
ਖੀਏ ਢਪੁਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿ ਅਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ
ਤੁਰਲੀ ਆਤਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਤਾਈ ਜੀ
ਭਵ ਜਲੁ ਤਾਰਦਾਰਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਚੇ ਜਾਣੀ ਅਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧ ॥
ਜਨਿ ਆਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੁਰੇ ਸੇ ਬੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਤਾਰੈ ਤਰਿ ਜਪਿ ਉਤ
ਰਾ ॥ ੨ ॥ ਓਤੁ ॥ ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਉਪਰੇ ਮਿਟਿ ਆਸਗਲ ਕਲੇਸ ਜੀ
ਅਵਲਾਵਲ ਦੁਖ ਭਰੇ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀ ਆਪਰਵੇ ਸੁਜੀਉ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਜੀ ਮਤੇ ਤਿਲੁ ਨ ਮਨੇ ਤੇ ਬੀ ਸਰੈ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਣੀ ਸਰ ਬਗੁਣ
ਦੀ ਸਰੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਵੇ ਸੁਜੀਉ ॥
ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਤੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੇ ਇਕਵੇ ਸੁਜੀਉ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਦਸ ਦੁਓਤੁ ਤੀਜੇ ਕੁਜੁ ਮਲਾ ੮

ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਉ ਤਪਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ
 ਨਿਦਿਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗਭਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ
 ਧਰੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਦੁ ਭੀਚਾਰੁ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ
 ਦਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਸੁਦਿ ਪਾਂਡੇ ਕਿਅ ਲਿਖਤੁ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਤਿ ਓਪਾਇ॥ ਆਤੀ ਨਿਭਵਨ ਇਕਜੇ ਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤੁਪਰਾਪਤਿ ਓਵੈ ਚੁਦਿ ਲੈ ਮਾਦਕ ਮੋਤੀ॥ ਸਮਝੈ ਸੁਝੈ ਪਜਿ ਪਜਿ ਬੁਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿ
 ਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ॥ ੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ
 ਪੁਰਿ ਗੁਣ ਕਾਗੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥ ਧਧੈ ਧੁਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿੰਕਰ ਭਏ ਮਨੁ
 ਧਰਣੀ ਧਰੁ ਅਪਿ ਅਜੇ ਨੀਤੋ ਲਿਥੇ ਲਿਸਚੁ ਪੁਰਾ॥ ਕਰਤੇ ਕੀਮਤਿ ਕਰਤਾ
 ਏ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ॥ ੩॥ ਫਿਰ ਆਨੁ ਗਵਾਇ ਆਦੁ ਜਾਭਾਇ॥ ਆਗਰ ਬਿਗਲੇ ਬਿਖੁ ਭਏ
 ਗੁਰੁ ਸੁਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀ ਐ ਗਤਿ ਰਗੰਭੀ ਗੁਰੁ ਗਵਾਇ॥ ਗੁਰਿ
 ਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਾਇ ਅਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਤੇ
 ਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ॥ ੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਤਉ ਮੈ ਗਰ ਬੁਝਿ ਅ
 ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਇਉਂ ਘਰੁ ਮਤਲੁ ਸਿਵਾ ਪੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਤਰਿ ਦੁਖ
 ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੁਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਏ
 ਸੁਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗੋਰਾਖਉ॥ ਅਠਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨਜਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ
 ਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉ ਗੀਪਾਈ॥ ਲਭਿ ਲੋਭਿ ਮੁਤਤਾ ਜਿਵਿ ਗੁਤੇ ਇਬਤ ਬਠਿ ਪਵ
 ਏਕੁ ਸਰੋਵੈ ਤਾਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਆਵਲੁ ਜਾਵਲੁ ਰਤਾਈ॥ ੬॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ
 ਪੁ॥ ਪਉਦ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੁ ਪੁ॥ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਉ ਲੇਇ॥ ਏਕੋ ਬੁਝੈ
 ਤੇਇ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਲੇਸਮ ਸਰਿ ਰਤੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਲੈ
 ਇਕਿ ਰਪਾਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਅਖਿ ਸੁਣਾਏ॥ ੭॥ ਓਰਮ ਧੁਰਮ
 ਤੀ ਨਿਭਵਣ ਮਤਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਓਗਵਿ ਆ ਅਸਰੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਕਰਿ ਰਿ

ਅਵੈ। ਉਨਵਿਬਰਸੈਨੀ ਫੁਰਧਾਰਾ। ਉਤਮਸਥਦਿਸਵੰਤੁ। ਭਗਾ। ਇਸੁਏਕਕਾ
ਉਤਮ। ਅਪੇਕਰਤਾ। ਅਪੇਦੇਉ। ੮। ਉਗਵੈਸੁਰੁਅਸੁਰਸੰਘਾਗੈ। ਉਚਉਦੇਖਿਸਥ
ਭਾਗੈ। ਉਪਰਿਆਦਿਅੰਤਿਤਿਤੁਲੇਇ। ਅਪੇਕਰੈਕਥੈਸੁਏਸੋਇ। ਓਤੁਥਿਧਤਾਮਨੁ
ਨਾ। ਓਥਿਧਤਾਮਨਿਮੁਖਿਸੋਇ। ਪ੍ਰਭੁਜਗਜੀਵਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮ
ਤੁਏਇ। ੯। ਰਾਜਨਰਾਮਰਵੈਤਿਤਕਾਰਿ। ਰਲਮਹਿਯੁਏਮਨੁਆਮਾਗਿ। ਰਾਤਿ
ਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ। ਤੀਨਿਭਵਨਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ। ਜਿਨਿਜਾਤਸੋਤਿਸਤੀਜੇਤਾ
ਤੰਨਿਰਮਾਇਯੁਸੀਝਸਿਦੇਤਾ। ਰਤਸੀਰਾਮੁਰਿਦੈਇਕਭਾਇ। ਅੰਤਰਿਸਥਦੁਸਾ
ਵਲਾਇ। ੧੦। ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਜੈਰਤਦੁਨਤੀਸੰਸਾਰੇ। ਰਾਜੇਗਇਰੰਕਨ
ਰਲਾਇਜਾਇਜੁਗਚਾਰੇ। ਰਤਲਕਤਲਤੇਰਤੋਨਕੋਈਕਿਸੁਪਤਿਕਰਉਥਿਨੰ
ਦੇਕੁਸਥਦੁਰਾਮਨਾਮਨਿਰੋਧਗੁਰੁਦੈਵੈਪਤਿਮਤੀ। ੧੧। ਲਾਜਮਰੰਤੀਮਰਿਗ
ਮੁਖੇਲਿਚਲੀ। ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਥਾਵਹੀਸਿਰਤੇਸੰਕਟਲੀ। ਪ੍ਰੇਮਿਯੁਲਾਈਰਲੀਸਿਓ
ਨਤਿਸਥਦੁਅਨੰਦੁ। ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭਈਨਿਚਿੰਦੁ। ੧੨। ਲਾਤਾ
ਰਤਨੁਜਪਿਸਾਰੁ। ਲਾਭੁਲੇਭੁਭੁਰਾਅਤੰਕਾਰੁ। ਲਾਜੀਚਾਜੀਲਾਇਤਬਾਰੁ। ਮਨਮੁਖੁ
ਮਨੁਗਧੁਗਵਾਰੁ। ਲਾਤੇਕਾਰਦਿਆਇਅਜਗਿ। ਤੇਇਮਜੁਗਇਅਠਗਾਇਠਗਿ।
ਨਾਮੁਪੁੰਜੀਵੇਸਾਤੁ। ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਤਿਸਾਤੁ। ੧੩। ਅਇਵਿਗੁਤਾਜਗੁ
ਭੰਬੁ। ਆਈਨਮੋਟਲੋਕੇਸਮਰਥਾ। ਅਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਤੇਇ। ਅਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿ
ਤੇਇ। ਅਥਿਤੇਇਤਾਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ। ਭਗਤਿਥਿਤੁਨਾਜਗੁਥਉਰਨਾ। ਸਭਮਹਿਵਰ
ਕੋਸੋਇ। ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਖਗਟੁਤੇਇ। ੧੪। ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈ
ਜਲੰਮਰਦਿਨਤੀਧੰਧਾਧੈਰੁ। ਜੇਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪਿ। ਆਪਿਉਪਾਇਆਪੇਘਟਥਾ
ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੇਈ। ਜੇਗਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੋਈ। ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਾਂਚੁਸੁ
ਤੇਈ। ਨਾਮਵਿਤੁਲਾਮੁਕਤਿਕਿਵੋਤੇਈ। ੧੫। ਵਿਦੁਨਾਵੈਵੇਰੋਪੁਸਰੀਰੁ। ਕਿਉਨਮਿਲ
ਕਾਟਮਨਪੀਰੁ। ਵਾਟਵਟਾਉਆਵੈਜਾਇ। ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇ।
ਜੁਗਵੈਤੇਟਾਸਭਥਾਇ। ਲਾਤਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਭੁਭਾਇ। ਵਲਜੁਵਾਪਾਰੁਵਲਜੈਵਾਪਾਰੀ

॥ ਵਿਦੁਨਾਵੈ ਕੈ ਸੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਣ ਵੀ ਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਣ ਮੰਤ੍ਰਿ
 ਪਤਿ ਤੋਇ ॥ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰ ਦੀ ਗੁਰ ਵੀ ਚਾਰੀ ॥ ਅਰ
 ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਤੀਪਾਇ ॥ ਤਾਮਿਲੀ ਐ ਜਾਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥
 ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਿਲੀ ਐ ਸੀਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਾਇਆ ਕਊ ਗਏ ॥ ਜਿਉ ਕੰਠ
 ਛਾਏ ॥ ਕਸਕ ਸਵਟੀ ਸੋਏ ਸੁਤਾਉ ॥ ਨਦਰਿ ਸਗਠ ਵੰਨੀ ਸਚ ਜਾਉ ॥ ਜਗਤੁ
 ਤੰਕਾਲੁ ਕਸਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਕਰ ਦੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀ ਮਤਿ
 ਰਕਿਆ ਕਹੀ ਐ ਕਿਉ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ
 ਤੀ ਮਨੁ ਸਤ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਖਰਾ ਰਤ ਨੁ ਜਗ ਚਾਰੇ
 ਤਪੀ ਅੰਤ ਮੁਏ ॥ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੁਏ ਜਾ ॥ ਸਬ ਦੁਪਢਾਨਿਆ
 ਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਢਾਨਿਆ ॥ ੧੯ ॥ ਗਗਨ
 ਨੰਤ ਰਿਵਾਸੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਤ ਜਿਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ ਆਇਨ ਜਵ
 ਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਗਗਨੁ ਅਗੰਮੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਚੀ ਤੁਜ
 ਗੋਨੀ ॥ ਤਰਿਨਾ ਮੁਚੇ ਤਿਛਿ ਰਿਪ ਵਤਿ ਨ ਜੂਨੀ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਤੇ ਰਨਾ ਮਥਿਉ
 ਘਰ ਦਰਠਿ ਰਿਥਾ ਕੀ ਬਤੁ ਤੇਰੇ ॥ ਜਾਤਿ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਝ
 ਧੀਆ ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨਿ ਤੁਅਧਾ ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁਣੇ ਕੁਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁੰ
 ਜੀਵ ਦੁਪੁਭਨਾਲਿ ॥ ਦਤ ਦਿਸਿ ਚੁੰਢਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਸੰ
 ਲਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇਲਿ ਤੁਲਵੈ
 ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਪਰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਦੈ
 ਰਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬ ਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸਾ ਰਾਗ
 ਖਿਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਰਹੰਟੀ ਠਾਇ ॥ ਚੋਰੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰਗੁਰੀ ਖੰਡੀ
 ਨਕ ਮਲ ਉਰਧਾਰੇ ਚੀਤਾ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਚਿੰਤਤੀ ਦੀਸੈ ਨ
 ਚੇਤਤਿ ਏਕੁਤੀ ਸੁਖੁ ਤੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਗਾਢੈ ਤਰਿਨਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ
 ਰਿਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਵੀਜੈ ਦੇਤ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਿ ॥ ਏਆਨਿ ਤਦੇ ਖਤੁ ਜਗਿ ਤਿਉ

ਸਮਕਰਿਜਾਵੈ॥ ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਘਰਿਆਵੈ॥ ਛਾਇਆਛੂਟੀਜਗਤੁਕੁਲਾਨਾ
ਆਕਿਰਤੁਪੁਰੇਪਰਵਾਨਾ॥ ਢੀਜੈਜੋਥਨੁਜਗੁਆਸਿਰਿਕਾਲੁ॥ ਕਾਇਆਢੀਜੈਕੁਈ
ਲੁ॥ ੨੪॥ ਜਾਪੈਆਪਿਪ੍ਰਭੁਤਿਤੁਲੇਇ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੇਇ॥ ਜਿਉਗੁ
ਰੁਖਤਿਰਖਾ॥ ਜਸੁਜਾਚਉਦੈਵਪਤਿਸਾਖਾ॥ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਤਾਤੁਪ੍ਰਭਾਵਾ॥
ਮੇਲਤਿਤੁਥੈਸਮਾਵਾ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਇ
ਲੁ॥ ੨੫॥ ਸੁਖਿਬੋਲਦੁਕਿਆਜਗਸਿਉਵਾਦੁ॥ ਸੁਰਿਮਰੈਦੇਖੈਪ੍ਰਮਾਦੁ॥ ਜਨਮਿਮੁ
ਖੀਵੈਦੁਆਸਾ॥ ਆਇਚਲੇਭਏਆਸਨਿਗਾਸਾ॥ ਸੁਰਿਸੁਰਿਸੁਖਿਮਾਟੀਗਇ
ਲਾਕਾਉਨਚਪੈਤਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਤਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਆਪੇਦੈਵੈਸਤਿ
ਲੁ॥ ੨੬॥ ਵਿਆਨੇਬੋਲੈਆਪੇਬੁਝੈ॥ ਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇਸੁਝੈ॥ ਗੁਰਕਾਕਤਿਆ
ਜਸਮਵੈ॥ ਨਿਰਮਲਸੁਚੇਸਾਚੇਭਾਵੈ॥ ਗੁਰੁਸਾਗਗੁਰਤਨੀਨਤੀਤੇਟਾ॥ ਲਾਲਪਦ
ਜਾਚੁਅਖੋਟਾ॥ ਗੁਰਿਕਤਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਤੁ॥ ਗੁਰਕੀਕਰਦੀਕਾਏਧਾਵਤੁ॥
ਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਤੁ॥ ੨੭॥ ਟੁਟੈਨੇਤੁਕਿਬੋਲਤਿਸਹੀ॥ ਟੁਟੈਬੰਧਤਦੁਤੁੰਦਿ
ਲੀ॥ ਟੁਟੈਪਰੀਤਿਗਈਬੁਝਬੋਲਿ॥ ਦੁਰਮਤਿਪਰਤਰਿਛਾਡੀਢੋਲਿ॥ ਟੁਟੈਗੰਠਿ
ਬੰਦੀਚਾਗ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਗਿ॥ ਲਾਤਾਸਾਚੁਨਅਵੈਤੇਟਾ॥ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਲਾਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸੇਟਾ॥ ੨੮॥ ਠਾਕਤੁਮਨੁਆਗਖਤੁਠਾਇ॥ ਠਾਕਿਮੁਈਅਵਗੁਣਿ
ਕੁਤਇ॥ ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸਬਾਈਨਾਰਿ॥ ਬਤੁਤੇਵੈਸਕਰੇਕੁਜਿਅਗਿ॥ ਪਰਘਰਿਜਾ
ਕਿਰਤਾਈ॥ ਮਤਲਿਬੁਲਾਈਠਾਕਨਪਾਈ॥ ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ॥ ਸਾ
ਨੇਤਗਣਿਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥ ੨੯॥ ਢੋਲਤਢੋਲਤਤੇਸਖੀਛਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਗਾ॥ ਡਾਤ
ਤੇਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਰਬਿਛਲੀਡਾਰਾ॥ ਡਗਪਿਮੁਈਘਰਿਆਪਦੈਡੀਠੀਕੰਤਿਸੁ
ਇ॥ ਡਗੁਰਖਿਆਗੁਰਿਆਪਦੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਇ॥ ਡੁਗਰਿਵਾਸੁਤਿਖਾਘਾ
ਜਥੇਖਾਨਹੀਦੁਰਿ॥ ਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਮੰਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਭਰਪੂਰਿ॥ ਦੇਹਿਦੇ
ਆਖੈਸਕੁਕੇਈਜੈਭਵੈਤੇਦੇਇ॥ ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀਤਿਖਾਨਿਵਾਰੈਸੇਇ॥ ੩੦॥
ਢੋਲਤਢੁਢਤਤਉਠਿਗੀਢਤਿਢਤਿਪਵੈਨਿਕਰਾਰਿ॥ ਭਾਰੀਢਤਤੇਢਤਿਪਵੈਤਉਲੇ

ਨਿਕਸੋਂ ਪਾਗਿ॥ ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਤਰਿਮਿ ਲੇਤਿ ਨ ਕੋ ਤਉ ਬਲਿ ਜਾ ਤਿਉ ਤਿਨ ਕੀਉ
 ਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪ ਦੇ ਪਾਇ ਅਨਿਰਮਲ ਨਾਉ
 ਮੁਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵ ਸਾਤਿ ਸੁਥਲਿ ਤਰੈ ਜਾਉ॥ ਜੇ ਉਸਾਰੇ ਸੋਚਾ ਤ ਸੀਤਿ ਸੁਥਿ
 ਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮਲਾਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਤੋਇ॥ ੩੩॥ ਦਾਕੋ ਮੇਰਾ
 ਦਾਕੋ ਤੇ ਅਨ ਤੋ ਗੁ॥ ਆਵੁ ਦਿ ਜਾ ਦਿ ਵਿਗੁਰੀ ਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੇ ਗੁ॥ ਦਾਮੋਦਰ
 ਦਮੀਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ॥ ਵਿਦੁ ਨ ਵੈ ਕਿਉ ਢੂਟੀ ਐ ਜਾਇ ਹਸਾਤੁ ਲਿਖੰਤਿ॥ ਰਚ
 ਅਖਰੀ ਅਗਲ ਤੁਸਰ ਸੋਇ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿ ਤੀ ਦੁਖੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਤੋਇ
 ਤੰਤੁਰ ਬਾਬਕੀ ਵਜੈ ਨ ਤੀ ਵਿਜੋਗਿ॥ ਵਿਦੁ ਕਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੋ ਜੋ
 ਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚਾ॥ ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿਏ ਕਸੇਤਿ ਨ ਰੰਗੁ
 ਰੰਚਾ॥ ਉਡਤਿ ਤਬੇ ਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗਾ ਘਲੀ॥ ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਠਾਹੀ ਪਤੀ ਅਵਰੁ
 ਜਬਦੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਢੂਟੀ ਐ ਤਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਲੀ॥ ਆਪਿ ਢਰਾਏ ਦੁਖੁ
 ਆਪਿ ਧਲੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਢੂਟੀ ਐ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ॥ ਆਪ ਦੇ ਤਾਬਿ ਵਰੁ
 ਅਜੇ ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥ ੩੪॥ ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀ ਅਜਾਥਾਨ ਵਿਦੁ ਦੋਇ॥ ਬਨਿਨਾ
 ਕੁਏ ਕਾਜੁ ਨ ਭੋਇ ਕੋਇ॥ ਬਿਰੁਨਾਰਾਇ ਦੁਬਿਰੁ ਗੁਰੁ ਬਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਰੁ ਜੁਗੁ
 ਥਤਨਾ ਬੁਤੁ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ॥ ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਤੁਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਜਗੇ
 ਏਕੁ ਤੁਐ ਤੁਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ
 ਗਿਆਦਾਨੁ ਦੇਵ ਸੀਵਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ॥ ੩੫॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆ ਭੁਭੁ
 ਦੇਖ ਦੁਹਾਰੁ॥ ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛਾਹਿ ਉਸਾਰਿ॥ ਦਾਨੁ
 ਤੁਤੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ॥ ਦਾਲ ਦਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲ ਦਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ
 ਧਨਿ ਗਇ ਐ ਬਹਿ ਧੂਰੀ ਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰੁ॥ ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਦੇਹੁ
 ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਗਿ॥ ਧਨੁ ਗਇ ਆਤਾ ਜਾਵੁ ਦੇਤਿ ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿਏ ਕਾਮਨੁ ਦੀਆ
 ਉਪੀ ਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀਟੇ ਕਾ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵੁ ਤਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਭ ਦੁਅੰਤੁ
 ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੇਵਿੰਦਾ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੁੰਢਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ

[illegible]

ਆਕਰਿ ਹੋਸਾਇ ਆਕਿ ਸੈਨ ਸਾਧਿ ॥ ਧੰਸੁ ਚਲੈ ਉਹਿ ਧੁੰ ॥
 ਮਨੁ ਬੁਠਾ ਜਮਿ ਜੋ ਭਿਖਾ ਅਵਗੁਣ ਚਲਾਇ ਨਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਜੋ ਅਵਗੁਣਿ ਭਿਖਾਇ ਭੁਖਿ
 ਗੁਣ ਤੋ ਵਡਿ ਨਾਇ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਵਿਦੁ ਨਾਏ ॥ ਧੁੰ ਧੁੰ ॥ ਗੁਣ ਜੋ
 ਲਾਕਤਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀ ਬਾਝੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਦੁ ਬੁਠਾ ਅਵਗੁਣ
 ਪੇਚਤੁ ਰੁਸਤੁ ਪੁੱਤਾ ॥ ਪੇਜਾ ਦੁਸੁ ਜਾਣੁ ॥ ੪੨ ॥ ਜੋ ਅਵਗੁਣਿ ਭਿਖਾਇ ਭੁਖਿ
 ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਗਾਨੀ ॥ ਤਮੇਦ ਨੀਘਟੈ ਨਵ ਪੈਉ ਚਾਹੀ ॥ ਜੋ ਜਾਨਉ ਬੇ
 ਰਿਤਾਇ ॥ ਆਪੰਧਾ ਮੁਆਇ ਗੁਣੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਦੀਜੈ ਜੋ ਚਾਹੀ ਕਿਸਰ
 ਕਰੇਉ ॥ ਜੀਉ ਸਮਧਉ ॥ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਾਗੈ ਦੇਉ ॥ ਅਨਧਿ ਕਰ ਬੁਝ
 ਤਿਸੀ ਕੀ ਮੈਓ ਟਾਗੁ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਗੀ ॥ ਤਉ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟਾ ॥ ੪੩ ॥
 ਉਨ ਕੇ ਰਹੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੁੰਗੁ ਛਕੀਰੁ ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਧੀਰੁ ॥
 ਭੀ ਟਾਵਲਾ ਸਰ ਬੁਗਰ ਅਸਗਾਤਾ ॥ ਮੈਤਨਿ ਅਵਗੁਣ ਬੁਰਿ ਮੁਈ ਵਿਦੁ ਗੁਣ
 ਰਿਜਾਤਾ ॥ ਗੁਣੀ ਆਗੁਣ ਲੇਖੁ ॥ ਭਮਿਓ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰਿ ॥ ਤਿਨ
 ਭਾਰਤਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਅਵਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰ ਪੁਰੈ ਗੁਣੀ ਵਸਾਰਿ ॥
 ਦੁਸਤਿ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ॥ ਜਿਚ ਰੁਜ ਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਫੀਚਾਰੁ ॥ ੪੪ ॥ ਅਸਰ
 ਰਸੰਮਲੇ ਆਏ ਵਜਤੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰਕ ਮਾਵਤਿ ਸਿਰਿ ਪਈ ਲਾਤਾ ਪਲੈ
 ਬੁਝੇ ਬੁਝੁਰੇ ॥ ਆਟੀ ਆਏ ਭੋਮਨੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਸਾਜਿ ਦੇਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕੀ
 ਵੈਤਾਰਿ ॥ ਚਾਕਰੁ ਕਹੀ ਐਖ ਸਮਕਾ ॥ ਸਉ ਤਉ ਤਰਦੇਇ ॥ ਵਜਤੁ ਗਵਾਏ
 ਤਖਤਿ ਨ ਥੈ ਸਤਿ ਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਤ ਬਿਵਡਿ ਆਇ ਆਜੈ ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਅੰ
 ਸੁਆਖੀ ਐ ਅਵਗੁਣ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥ ੪੫ ॥ ਬੀਜ ਉਸੁਏ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹੈ ਦੁਲੈ
 ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਦੁਨਰਤਨ ਰੁਸਾਚ ਉਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਵਲਤਿ ਦੁਭੁ ਚਤੁਰਿ
 ਨਮਤਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਾਲਰਤਨ ਬਤੁ ਮਾਲਕੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਾਬਿਭੰਗੁ
 ਮੁਏ ਵਾਪੁ ਭੁਮਿ ॥ ਲਾਏ ਕਮਨਿਏ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਸਿ ਮਿਲੈ ਲਾਤਾ
 ਇ ॥ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ॥ ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਥੈ ਅੰਤੁ ਪਿਆਰੇ

ਪਾਰਵਾਹੁ॥ ੬੬॥ ਤੈਜੈ ਭੁਜਾ ਤਰਿ ਜੀਉ ਸੇਈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥
ਗਰਜੁ ਤੁਮ ਸੁਣੁ ਤੁਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਠਿ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਮਾਂਤੁ
ਤੁਮਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਸੋ ਸਾਤੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਸੁਤਰਿ ਪਨੁ ਰਾਸਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁਸਾਥਾ
ਗੁਰੀ ਬਾਣੀ ਤਰਿ ਪਾਇ॥ ਅਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਆਪੁ ਗਇ॥ ਅਦੁਖੁ ਕਟਿ ਅਤ
ਰੁਪਾਇ॥ ਆਨਰਿ॥ ੬੭॥ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਸੰਚੀ ਐ ਧਨੁ ਕਾਚ ਬਿਖੁ ਭਾਰੁ॥ ਸਾਤੁ
ਦੇਸੰਚਿ ਪਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤੇਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਸਚਿ ਅਗੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿ॥ ਆਸਾਚ ਉਨਾ ਮੁ
ਖੇਲੁ॥ ਤਰਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਭੁ ਜਲੋ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ
ਤੁਸਰ ਵਰੁ ਤੁੰਤੁ ਸੁ॥ ਸਾਚ ਉਠਾ ਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਉ ਬਲਿਤਾ ਹੀਤਿ ਸੁ॥ ਮਾਇਆ ਮ
ਤਮੈ ਤਈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਤੈਥੁ ਭੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥
ਖਿਮਾਇ ਤੁਏ ਖਪਿ ਗਏ ਖੁਤ ਦਿਲਖ ਅਸੰਖਾ॥ ਗਣਤਨ ਅਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ
ਮੁਏ ਬਿਸੰਖਾ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੁਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਬਦਿ ਮਤਲੀ
ਗਤੁ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾਧਨੁ ਪਿਆਨੁ ਤੁਆਪੇ ਵਸਤਿ ਸਰੀਰਿ॥ ਮ
ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰਾ॥ ਤਉ ਖੁਪੈ ਖਪਾਇ ਸੀ ਬੀਜ ਉਵਥੁ
ਕਾਗੁ॥ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ਅਨੁਕਰਤ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ॥ ੬੮॥ ਸਿਸਟੇ ਭਉ
ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਸਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਤਚਉ ਤੇਇ॥ ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਪਿਆਈ ਐ॥ ਸੰਪੈ
ਰਬਿਲਿਖੈ ਕੀਪਾਈ ਐ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਗ॥ ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਏ ਤੇਗ॥ ਬਿ
ਨ ਚੇਨ ਹੀ ਦਰਗਤ ਮਾਨੁ॥ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਢੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ॥ ੬੯॥ ਏਰ ਤੇਰ ਤੇ
ਖੀਤੋਇ ਰਹੀ ਤੇਰਾਨੁ॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਤਾ
ਤੇਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਬਾਕੀ ਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਆਸ ਗਲ ਗੁਣਾ
ਨਿਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐ॥ ਤਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ
ਰੁਪਾਇ॥ ਆਦੇਖ ਤੁਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਤਰਿ ਪੜਣਾ ਤਰਿ ਬੁਝਣਾ॥ ਤਰਿ ਸਿਉ ਰਖਤੁ
ਆਰੁ॥ ਤਰਿ ਜਪੀ ਐ॥ ਤਰਿ ਪਿਆਈ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ੭੦॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟ
ਏ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿ ਆਕਰਤਾਰਿ॥ ਐਧੇ ਕਾਰ ਦੁਜਿਨਿ ਕੀ ਆਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁਧਾਰ

ਗਿ। ਕਰਤੇ ਤਥਿ ਵਰਿਆਈਆ ਖੁਭੁ ਤੁਹੁਰ ਬੀਚਾਰਿ। ਚਿਤਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਰਨ ਸਕੈ
 ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ। ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਨਾ ਨਕ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਰਿ।
 ਖੁਭੁ ਲੇਪ ਚਿਮੁਟੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ। ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਦਰਿਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ
 ਕਰਿ ਕਹਿ ਆਜਾਇ। ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿ ਨਿਤਿ ਰਹੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ।
 ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀ ਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਾਰੈ ਸਤ ਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਬਿਦਿਆ
 ਤਤੁ ਲੈ ਭੋਗ ਮਨਾ ਮਲਿ ਵਲਾਇ। ਮਨ ਮੁਖੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰਮੁ ਦਾ ਬਿਖੁਖੈ
 ਖਾਇ। ਮੁਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੁਭੁ ਭੁਭੁ ਨ ਤਕਾਇ॥ ੫੩॥ ਪਾਧਾ ਗੁਰ
 ਖੀ ਐ ਚਾਟੜਿ ਆਮਤਿ ਦੇਇ। ਨਾਮੁ ਸਮਾਯਾਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਗਾ
 ਲੇਇ। ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀ ਐ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ
 ਤੁਥੀ ਨਾ ਜਿ ਸੁਰਾਮਨਾ ਮੁਗਲਿ ਠਾਰਾ॥ ੫੪॥ ੧॥

੭
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਾਮ ਕਲੀ ਮਤਲਾ ੧

ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ॥ ਸਿਧ ਸਤਾ ਕਰਿਆ ਸਦਿ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈ ਕਹੈ
 ਆਗੈ ਰਤਨਾ ਸਿਤਮਾਰੀ ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ। ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਪਗੀਤਿ
 ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ। ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈ ਐ ਸਤ ਜਥਾ ਇਜਾਮੁ
 ਕਿਆ ਭਵੀ ਐ ਸਚਿ ਸੁਚਾਰੇਇ। ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ। ਗੁਰ
 ਕ ਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾਉ ਤੁਮਾਰਾ ਕਉ ਨੁਮਾਰ ਗੁੰਗਉ ਨੁਸੁ ਆਓ। ਸਾਚੁ ਗੁਰ
 ਦਾ ਸਿਤਮਾਰੀ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ। ਕਤ ਬੈਸਤੁ ਕਤ ਰਹੀ ਐ ਬਾਲੇ ਕਤ
 ਕਤ ਜਾਏ। ਨਾਨਕੁ ਬੈਲੈ ਸੁਦਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਏ॥ ੨॥ ਪਟਿ ਪਟਿ
 ਰੰਤਰਿ ਰਹੀ ਐ ਚਾਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ। ਸਤ ਜੇ ਆਏ ਤੁਕਿ ਮਿਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ
 ਜਾਏ। ਆਸਦਿ ਬੈਸਦਿ ਬਿਰੁਨਾਰਾਇ ਲੁਐ ਸੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਆਪੁ ਪਦਾਵੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਦੁਨੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀ ਐ ਰਿਤੁ

ਸਾਗਰਾਚਰਪਟੁਬੇਲੋਅਉਪੁਨਾਨਕਦੇਤੁਸ ਚਾਬੀਚਰੋਆਪੇਆਖੈਆਪੇ
ਉਤਿਸੁਕਿਆਉਤਰੁਦੀਜੈ॥ ਸਾਚੁਕਤਤੁਮਪਾਰਗਰਮੀਤੁਉਕਿਆਖੈਸਦੁ
ਰੋ॥ ੪॥ ਜੈਸੇਜਲਮਤਿਕਮਲੁਨਿਗਲਮੁਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਦੇਸੁਰਤਿਸਬਦਿ
ਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਏ॥ ਰਤਤਿਇਕਾਂਤਿਏਕੇਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾ
ਉਨਿਗਸੋ॥ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਸੋ॥ ੫॥ ਸੁਦਿ
ਆਮੀਅਰਦਸਿਤਮਾਗੀਪੁਛਉਸਾਚੁਬੀਚਰੋ॥ ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈ
ਪੁਪਾਟੀਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ ਇਤੁਮਨੁਚਲਤਉਸਚੁਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਰੋ॥ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾਚਿਪਿਆਰੋ॥ ੬॥ ਤਾਟੀਥਾਟੀ
ਉਨਿਗਲੇਰੁਖਿਬਿਰਖਿਉਦਿਅਨੇ॥ ਕੰਦਮੁਲੁਅਤਾਰੋਖਾਈਐਅਉਪੁਥੇ
ਰੀਅਨੇ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁਖੁਛਲੁਪਾਈਐਮੈਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ ਗੋਰਖ
ਬੁਲੇਤਾਰੀਪਾਥੇਲੈਜੈਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥ ੭॥ ਤਾਟੀਥਾਟੀਨੀਦਨਆਵੈ
ਘਰਿਚਿਤੁਨਰੋਲਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕੁਖਨਜਾਈ॥ ਤਾ
ਟੁਲੁਘਰੁਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆਸਤਜੈਸਚੁਵਾਪੋਰੋ॥ ਖੰਡਿਤਨਿੰਦੁਅਲਪਅ
ਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਰੋ॥ ੮॥ ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਤੁਜੈਗਿੰਦੁਮੁੰਦੁਫੁਲੀਖਿੰਥਾ
ਰਤਅੰਤਰਿਏਕੁਸਰੇਵਤੁਖਟੁਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾ॥ ਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈ
ਮੁਗਥਾਥਾਤੁਜਿਚੇਟਨਖਾਈਐ॥ ਨਾਨਕੁਥੇਲੈਗੁਰਮੁਖਿਥੁਏਜੈਗਜੁਗਤਿਇ
ਨਾਈਐ॥ ੯॥ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁਦੁਤਉਮੈਮਮਤਾਦੁਰਿਕਰੀ॥ ਕਾ
ਰੋਪੁਅੰਤਕਾਰੁਨਿਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਸਮਝਪਰੀ॥ ਖਿੰਥਾਫੁਲੀਭਰਿਪੁਰਿ
ਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਤਰੀ॥ ਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੈਗੁਰਕੀਥਾ
ਰਗੀ॥ ੧੦॥ ਉੰਧਉਖਪਰੁਪੰਚਭੂਟੇਪੀ॥ ਕੰਧਿਅਕੜਾਸਲੁਮਨੁਜਾਗੋਟੀ
ਨਤੁਸੰਤੋਖੁਸੰਜਮੁਏਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ ੧੧॥ ਕਵਨੁ
ਗੁਪਤਾਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ॥ ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਜੁਗਤਾ॥ ਕਵਨੁਸੁਆ
ਕਵਨੁਸੁਜਾਇ॥ ਕਵਨੁਸੁਤ੍ਰਿਭਵਦਿਰਤਿਆਸਮਾਇ॥ ੧੨॥ ਘਟਿਘਟਿਗੁ

ਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸਥਦਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ
 ਆਵੈਜਾਇਗਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧੩॥ਕਿਉਕਰਿਥਾਧਾ
 ਥਾਧਾਕਿਉਕਰਿਥੋਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿਉ
 ਅੰਧਿਆਰਾਇਤੁਤੁਥੀਚਾਰੈਸੁਗੁਰੁਤਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਗਮਤਿਥਾ
 ਨਿਖਾਧਾਮਨਮੁਖਿਥੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇ
 ॥ਨਾਨਕਤਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਇ॥੧੫॥ਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧਾਉਰੈ
 ਪਜੈਨਕੰਧਾਸਤਜਗੁਠਾਘਰੁਜਾਏਸਾਚਾਨਾਨਕਸਾਚੈਭਾਵੈ
 ੧੬॥ਕਿਸੁਕਾਰਦਿਗ੍ਰਿਤੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ਕਿਸੁਕਾਰਦਿਉਭੇਖੁ
 ॥ਕਿਸੁਵਖਰਕੇਤੁਮਵਣਜਾਰੇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਥੁਲੰਘਾਵਤੁਪਾਰੇ॥੧੭॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਥੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ॥ਦਰਸਨਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਚ
 ਤਮਵਣਜਾਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥੧੮॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਮੁ
 ਨਮੁਵਟਾਇਆਕਾਏਕਉਤੁਏਇਤੁਮਨੁਲਾਇਆਕਿਤੁਬਿਧਿਮੁ
 ਨਸਾਖਾਈ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਬਿਨੁਦੰਤਕਿਉਖਾਈ
 ਰੂ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਤੁਥੀਚਾਰੁ॥੧੯॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਵਰੁ
 ਇਆਅਨਤਤਿਰਾਤੇਇਤੁਮਨੁਲਾਇਆਮਨਸਾਅਸਾਸਥਦਿ
 ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈਖਾਈਐਸਾਗੁਰ
 ਤਾਰੇਤਾਰਣਤਾਰੁ॥੨੦॥ਆਦਿਕਉਕਵਨੁਥੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁੰਨ
 ਰਵਾਸੋ॥ਗਿਆਨਕੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕਵਨਕਥੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਕਵਨਨਿਵ
 ਲਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਲੇਕਿਉਨਿਰਭਉਪਰਿਜਾਈਐ॥ਸਤਜ
 ਆਸਲੁਜਾਏਕਿਉਢੇਢੇਥੈਰਾਈਐ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਤਉਮੈਬਿਖੁਮੈ
 ਜਪਰਿਤੋਵੈਵਾਸੋ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਅਤਿਸੁਸਥਦਿਪਛਾਏਨਾਨਕਤ
 ਜੋ॥੨੧॥ਕਤਾਤੇਆਵੈਕਤਾਇਤੁਜਾਵੈਕਤਾਇਤੁਰਹੈਸਮਾਈਏ
 ਦਕਉਜੋਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਕਿਉਤਭੈਅਵਿਗਤੈ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ
ਤਰੀਖੈ ਤਾਗੀ। ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁ
ਸਥਾਦਿ ਗਿਆਨੀ॥

੨੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਨਾ ਚੇਸਾ ਜੀਤਿ ਸਮਾਇ ਤਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾ ਚਿਰ ਤਹਿ ॥ ਤਿਸਿ ਉਪਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਨਾ ॥ ੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾ ਵੈਕਿ ਉਸਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਟਾਜਿ ਨੇਸਤਿ ਬੁਝਿ
 ਮੁਖਿ ਤਵ ਜਲੁ ਤਰੀ ਐਸਰ ਸੁਖੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪ ਜਗਤਿ ॥ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵਿਗਤਿ ਨਰ ਵਿਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਪਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਤਾਰੈ ॥ ੩੧॥ ਨਾ ਸੇਰਾ ਤੇ ਓਉ ਮੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਮਿਰਤ ਸਨਿ ॥ ਨਾ ਮਿਰਤ
 ਜੁਗਤਿ ਕੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾ ਮਿਰਤ ਪਾਉ ਤਿਸੇ ਖਦੁ ਆਰੁ ॥ ਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਕ ਨਾ ਮਿਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੇਇ ॥ ੩੨॥ ਨਾ ਮਿਰਤ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਮਿਰਤ
 ਤੇਇ ॥ ਨਾ ਮਿਰਤ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾ ਮਿਰਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥ ਜੀਚਾਰੁ ਕੀਚਾਰੁ
 ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਮਿਰਤ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰੁ ॥ ੩੩॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਰਤ ਸਤਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥
 ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾ ਦਿਜੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਸਭਿ ਦੁਜੈ
 ਹੁਰਿ ਦੈ ਥੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਕ ਭਗਤਿ ਜੀਨੀ ਸਚੁ ਗਿਆਨ ॥ ੩੪॥
 ਮੁਖਿ ਰਤ ਨੁਲ ਪੈਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ ਬੈਰਤ ਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਨੁ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ॥ ੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਤ ਜਿਧਿ ਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਪਾਨੁ
 ਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵੈ ਘਟ ਘਟਿ ਭੇਦਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਏ
 ਖਿਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਛਾਤਾ ॥ ੩੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲਨ ਪਵਈ ਥਾਇ
 ਗੁਰਮਨੁ ਅਭਿਭੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭੀਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਟਾ ॥ ੩੮॥ ਜਿ ਸੁਗੁਰਮਿ ਲੇਤਿ

ਗੁਣਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਸੁਕਤਿ ਮਤ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇ ਦਨ
ਤਾਗਿ॥ ਤਨੁ ਤਟ ਨੀਇ ਤੁਮਨੁ ਵਦ ਜਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਸ ਤੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰ॥ ੩੮॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸੇ ਤੁਥਿ ਪਾਤੈ॥ ਲੰਕਾ ਲੁਟੀ ਦੇ ਤਸੰਤ ਪੈ॥ ਗਮ ਚੰਦਿ ਮਾਰਿ ਓਅਹਿ ਗਵਦੁ
ਤੁਥੀ ਖਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਤਲ ਤਾਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇ
ਤੀਸ ਉਧਾਰੈ॥ ੪੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਅਵਦ ਜਾਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਤ ਪਵੈ ਮਾਦੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਟੇਖੇ ਪਛਾਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਤ ਜਿਧਿ ਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਤ
ਤਿਸ ਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ॥ ੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਪ
ਤਮ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵ ਦਕੀ ਸੋਈ ਤੋਇ॥ ੪੨॥ ਕਵਦੁ ਮੁਲੁ ਕਵਦੁ
ਤੇਲਾ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਦੁ ਗੁਰੁ ਜਿਸ ਕਾ ਤੁਚੇਲਾ॥ ਕਵਦੁ ਕਥਾ ਲੇਰ ਤਤੁ ਨਿਗਲੇ॥ ਬੇ
ਨਾਨਕੁ ਸੁਦ ਤੁਮ ਬਾਲੇ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਰਾ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾ
ਤਾਰੁ॥ ੪੩॥ ਪਵਨੁ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੁਰਤਿ ਪੁਨਿ ਚੇਲਾ
ਅਬਥ ਕਥਾ ਲੇਰ ਤਉ ਨਿਗਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ
ਬਖਸ਼ੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ॥ ੪੪॥ ਮੈ ਦਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈ
ਸਾਰੁ॥ ਜਿ ਤੁਗਰ ਬੁਝਾਇ ਸੁਕਵਨੁ ਆਤਾਰੁ॥ ਤਿਵੈ ਕਾਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾ
ਨੁ॥ ਕਵਨੁ ਗੁਠਾ ਜਿ ਤੁਰੈ ਅਵਤਾਰੁ॥ ਇਤਉ ਤਕਿ ਸਕਉ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ॥ ਕਵਨੁ
ਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨ ਤਿਸ ਮਾਵੈ॥ ੪੫॥ ਤਉ ਤਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਤੁ ਖੋਵੈ॥ ਦੁਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਤੋ
ਜਗੁ ਕਰ ਜਾਮਨ ਮੁਖੁ ਗਵਾਰੁ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਐਖਾਈ ਐਸਾਰੁ॥ ਅੰਤ ਰਿਬਾ
ਏਕੋ ਜਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਵੈ॥ ੪੬॥ ਸਚ ਭੈਰਾਤਾ ਗਰਬੁ ਨਿ
ਗੈ॥ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ॥ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰੀਏ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤ
ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀਨ ਦਰਿ ਪਿਆਰੈ॥
੪੭॥ ਕਵਨੁ ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਤਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ॥ ਕਵਨੁ ਮੁਖਿ ਸੁਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ॥ ਕ
ਵਨੁ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੋਤ ਤਨਿ ਤਰੈ॥ ਕਵਨੁ ਬੁਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ॥ ਕਵਨੁ ਜੋਧੁ ਜੋਕਾ ਲੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇ ਮੁ
ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਵੈ॥

ਸੰਪਾਰੋਗਾਥੇਲੈਥਾਈਨਾਨਕੁਬੀਚਾਰੈ॥੪੮॥ਸਬਦੁਤਾਪਤਾਸਿਭੋਤਿਸਰ
 ਸਸਿਘਰਿਸੁਰੁਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾਗਾਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਨਾਸੁਖਯਾਨਾ
 ਪਾਰਿਉਤਾਰਦਤਾਗਾਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਚਿਸਮਾਇ॥੪੯॥ਪ੍ਰਦਤਿਨਾਨਕ
 ਥਾਇ॥੪੯॥ਨਾਮੁਤਤੁਸਭਹੀਸਿਰਿਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਕਾਯੁਸੰਤਾਪੈ
 ਤੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ॥ਦੁਜਾਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਅਨੈ॥ਬੋਲੈਪਵਨਾਗਰਨੁ
 ॥ਨਾਨਕਨਿਤਚਲੁਮਿਲਦੁਸਤਜੈ॥੫੦॥ਅੰਤਰਿਸੁੰਨਥਾਤਰਿਸੁੰਨ੍ਹਿਭਵੈ
 ਮਸੁੰਨਾਚਉਥੇਸੁੰਨੈਜਨਰੁਜਾਏਤਕਉਪਾਪੁਨਪੁੰਨਾ॥ਘਟਘਟਿਸੁੰਨਕਰ
 ਉ॥ਅਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਜੋਜਨੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਗਤਾ॥ਨਾਨਕਸੇਵੈ
 ਬਿਧਾਤਾ॥੫੧॥ਸੁੰਨੈਸੁੰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੇਈ॥ਅਨਤਤਸੁੰਨੁਕਹੈਤੋਈ॥ਅਨ
 ਨਿਰਤੇਸੇਕੈਸੇ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹੀਜੈਸੇ॥ਓਇਜਨਮਿਨਮਰਹਿਨਾਵੈ
 ਟਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਇ॥੫੨॥ਨਉਸਰੁਸੁਭਰਦਸਵੈਪੁਗਤਾ
 ਤਤਸੁੰਨਵਜਾਵਤਿਤੁਰੇ॥ਸਾਚੈਰਾਚੇਦੇਖਿਤਜੁਗੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸਾਚੁਰਹਿਅਤੁ
 ॥ਗੁਪਤੀਥਾਈਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਰਖਿਲਾਏਸਚੁਸੋਇ॥੫੩॥ਸਤਨਾਮੁ
 ਈਐਸੁਖੁਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਸੁੰਨਸਬਦੁਅਪਰੰਪਰਿਸੋ
 ਤੇਮੁਕਤੁਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਗੁਰਕੀਦੀਖਿਆਸੇਸਚਿਰਾਤੇ॥ਨਾਨਕਅਪੁਨ
 ਮਿਲਦਨਹੀਭੂਤੇ॥੫੪॥ਕੁਥੁਧਿਚਵਾਵੈਸੇਕਿਤੁਠਾਇ॥ਕਿਉਤਤੁਨਭੂਠੈ
 ਇ॥ਜਮਦਰਿਥਾਧੇਕੋਇਨਗਾਖੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਹੀਪਤਿਸਾਖੈ॥ਕਿਉਕਰੈ
 ਵੈਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਨਭੂਠੈਗਵਾਰੁ॥੫੫॥ਕੁਥੁਧਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੁ
 ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈਸੋਖਦੁਆਰਾ॥ਤਤੁਨਚੀਨੈਮਨਮੁਖੁਜਲਿਜਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਵਿ
 ਟਾਖਾਇ॥ਮਾਨੈਤੁਕਮੁਸਭੇਗੁਲਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਦਰਗਤਪਾਵੈਮਨੁ
 ਚੁਵਖਰੁਪਨੁਪਲੈਹੋਇ॥ਆਪਿਤਰੈਤਾਰੇਭੀਸੋਇ॥ਸਤਜਿਰਤਾਭੂਠੈਪਤਿ
 ਕੀਕੀਮਤਿਕਰੈਨਕੋਇ॥ਜਤਦੇਖਾਤਤਰਹਿਅਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਪਾਰਿਪੋਰੈ
 ॥੫੬॥ਸੁਸਬਦਕਾਕਹਾਵਾਸੁਕਬੀਅਲੇਜਿਤੁਤਰੀਐਭਵਜਾਯੁਸੰਸਾਰੈ॥੫੭॥

ਵਾਈਕਤੀਐਤਿਸੁਕਤੁਕਵਨੁਅਪਾਰੋ। ਬੋਲੈਖੋਲੈਅਸਥਿਰੁਹੈਕਿਉਕਰਿਅ
ਤੁਭਾਏ। ਸੁਦਿਸੁਅਮੀਸਚੁਨਾਨਕੁਪੁਦਵੈਅਪਦੇਮਨਸਮਝਾਏ। ਗੁਰਮੁ
ਖਦੇਸਚਿਲਿਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏ। ਆਪੇਦਾਨਾਅਪੇਬੀਨਾਪੁਰੈ
ਸਮਾਏ॥ ੫੮॥ ਸੁਸਬਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਅਲਖੰਜਤਦੇਖਾਤਤਸੇਈਪਵ
ਵਾਸਾਸੁੰਨਨਿਵਾਸਾਅਕਲਕਲਾਪਰਸੇਈ। ਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਪਟਮਹਿਵਸੈ
ਤੁਭਰਮੁਗਵਾਏ। ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਾਬਾਦੀਨਾਮੁੰਨਿਵਸਾਏ। ਸਬ
ਤੁਭਵਸਾਗਰੁਤਹੀਐਇਤਉਤਏਕੇਜਾਵੈ। ਚਿਤਨੁਵਰਨੁਨਹੀਚਾਇਆਮਾਇ
ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਵੈ॥ ੫੯॥ ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਅਉਪੁਸੁੰਨਸਚੁਆਤਰੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤੁਢਿਰੋਲੈਚੀਨੈਅਲਖਾਅਪਾਰੋ। ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈਸਬਦੁਵਸਾਏਤਾ
ਨਚੁਕੈਅਤੰਕਾਰੋ। ਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਏਕੇਜਾਵੈਤਾਤਰਿਨਹੀਮਲਗੈਪਿਅਰੋ। ਸੁ
ਨਾਇਤ੍ਰਪਿੰਗੁਲਾਬੂਝੈਜਾਅਪੇਅਲਖੁਲਖਾਏ। ਨਾਨਕਤਿਉਤੇਉਪਰਿਸਾਚਾ
ਤੰਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਏ॥ ੬੦॥ ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨੁਕਥੀਅਲੇਪਵਨੁਕਟਾਰਸੁ
ਈ। ਗਿਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਾਕਵਨਅਉਪੁਸਿਧਕੀਕਵਨਕਮਾਈ। ਬਿਨੁਸਬਦੈਰ
ਨਵੈਅਉਪੁਤਉਠੈਪਿਆਸਨਜਾਈ। ਸਬਦੈਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਸਾ
ਨਹੈਅਘਾਈ। ਕਵਨਬੁਧਿਜਿਤੁਅਸਥਿਰੁਹੀਐਕਿਤੁਭੇਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ। ਨਾਨ
ਕੁਖਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰੇਤੁਕਾਲੁਨਗਾਸੈ॥ ੬੧॥ ਰੰਗਿਨਗਤਾਰਸਿ
ਮਿਤਾਤਾ। ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਲਿਬਲਿਤਾਤਾ। ਬਿੰਦੁਨਗਾਖਿਆਸਬਦੁਨਭਾਖਿ
ਨਾਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਅਰਾਧਿਆ। ਅਕਥਕਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈ। ਤਉ
ਨਕਅਤਮਰਾਮਕਉਲੈ॥ ੬੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੰਗੇਗਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆ
ਨਚੇਮਾਤਾ। ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ। ਅਪਿਉਪੀਓਆਤਮਾਸੁਖਧਾਰੀ॥
ਨਚੁਗਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀ। ਨਾਨਕਬੂਝੈਕੇਵੀਚਾਰੀ॥ ੬੩॥ ਇਹੁਮਨੁਮੈ
ਕੁਭਾਥਸੀਅਲੇਕਟਾਥਸੈ। ਇਹੁਪਵਨਾਕਟਾਥਸੈਸੁਸਬਦੁਅਉਪੁਤਾਕਉ
ਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਤਾਨਿਜਾਘਰਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁ

ਪਾਏ। ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਤਾਨਿ ਰਮ ਲੁ ਤੋ ਵੇ ਪਾਵ ਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ। ਕਿਉਂ
 ਦੋ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਿਘ ਰਿਸੁ ਹੁਸਮਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚ ਹੁਕਮੈ
 ਕਸਤ ਜਿਸਮਾਵੈ॥ ੬੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਤ ਚਲੁ ਤਿਰਦੈ ਵਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖੁ
 ਦਿਰਹੈ। ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਦਿ ਥੈ ਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲੈ। ਸੁਸਥ
 ਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁਸਥ ਦਿਲੈ। ਖਾਵੈ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਾਵੈ
 ਤੀਤ੍ਰਿ ਪਤਾ ਸਿਰਹੈ। ਅਨਤ ਦਥਾ ਦੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਰਲੇ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ
 ਕੁਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਥਨੁ ਜਾਵੈ॥ ੬੫॥ ਜਾਇ ਤੁ ਤਿਰਦੈ
 ਤੀਤ ਉਮਨੁ ਕੈ ਰੋਹ ਤਤਾ। ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰ ਭੁਨ ਤੋ ਤਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨੁ
 ਤਤਾ। ਰੂਪੁ ਨ ਤੋ ਤੇ ਗੰਧਿ ਨ ਕਾਈ ਤਾਸਥ ਦਿ ਕਤਾਲਿ ਵਲਾਈ। ਰਕਤੁ ਵਿਦੁ
 ਜੀਨ ਤੋ ਤੀ ਮਿਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਤੀ ਪਾਈ। ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉਂ
 ਪਸਿ ਸਾਚਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਥ ਤਥਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ॥ ੬੬॥ ਤਿਰ
 ਦੇ ਤਨ ਤੋ ਤੀ ਅਉ ਧੁਤ ਉਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ। ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰ ਭੁਨ
 ਤਾਨਿ ਜਘਰਿ ਥਸਤ ਉਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ। ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿ ਆਜਾਤਿ ਨ ਤੋ ਤੀ
 ਕੁਲੀ ਦਿਰਹਤ ਉਸਥ ਦੁਸੁ ਸਾਰਾ। ਗਉ ਨੁਗਾ ਗਨੁ ਜਥ ਤਥਿ ਨ ਤੋ ਤੀ
 ਦੋ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁਏ ਕੋਏ ਕੋ ਸਥ ਦੁਵਿ
 ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋ ਨਾ ਤੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਤਾਣੀ॥ ੬੭॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ
 ਗਉ ਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨ ਸਿਜਾਈ। ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਉ ਪੈ
 ਖਾਨਾ ਮਿਵਿ ਸਰਿ ਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ ਵੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਰੈ
 ਸਥ ਦਿ ਜਲਾਏ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਥਾਣੀ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ
 ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਅਉਰਿ ਧਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕੋ
 ਵੈਦੇਖੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ॥ ੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਥ ਦੁਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ
 ਖਿਸਚੁ ਥਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਤੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਇ
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ

॥ ६८ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋ ਗੁਨ ਤੋ ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਤਾ ਦੁਖੁ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਗਰਬਿ ਗੁਥਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖ ਅਜਨਮੁ
॥ ७੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉ ਰਧਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮ ਕਾ ਲੁਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਤ ਨ ਆ
ਗਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾ
॥ ੭੧ ॥ ਸਬਦੈ ਕਾਨਿ ਬੋਲਾ ਸੁਣਿ ਤੁ ਅਉ ਪੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋ ਗੁਨ ਤੋ ਈ ॥ ਨਾਮੇਰਾ
ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਤੋ ਈ ॥ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਤੋ ਵੈ ਨਾਮੈ ਸੋਈ
ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭਖ ਕਰਤਿ ਬਤੁ ਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾ
ਖਾਈ ਐ ਅਉ ਪੁ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਤਾ ਤੋ ਈ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ੭੨ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁ ਤੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਆਕੋ ਆ
ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੁ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧਿ
ਨਿਪ ਗੁਰੁ ਬਤੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥ ਮਾਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਤਿ
ਅਤੇ ਰੇਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰ ਬਾਣੈ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ਆਗੁਰ
ਖਿਸੇਈ ਤੋ ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਨਾਮ:੨ ਜੋ ਪੈਵੀਰੈ ਪੁਰਥਾ ਦੀਕੀ ਪੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ੨
 ਖੇਤੁ ਤੈ ਜਿ ਸਨੇ ਲਾਏ ਭਾਉ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਤੇ ਸਮਾਇ॥
 ਬੀਜੁ ਤੈ ਸਤਸਾਗਇ ਆਵਿ ਲਾਇ॥ ਨਾਕਿ ਕੁ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੇਖਾਇ॥
 ਤੀਅੰ ਕੁ ਗਇਆ ਬਹੁ ਜਿਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਤੈ ਵੇਖਾਇ॥
 ਆਇ॥ ਲੋਕੁ ਕਿਵੇ ਪੈ ਬਪੁ ਜਾ ਜਿ ਸਨੇ ਸੋਈ ਨਾਹਿ॥ ਜਿ ਸੁਖੇ ਖਾਲੇ ਸੇਵੈ ਪੈ ਜਿਨ
 ਆਮਨ ਮਾਇ॥੧॥ ਮ:੩ ਮਨ ਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਤੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ॥
 ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਤਉ ਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ॥ ਆਵ ਲੁਯਾ ਲੁਨ ਸੁਣਈ ਅੰਧਾ
 ਮਾਇ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖਿ ਲਿਖਿ
 ਵਡਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ॥੨॥ ਮ:੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਨੇ
 ਪੇਮੇ ਲੇਸੇਇ॥ ਸੁਖੈ ਏਤੁ ਬਿਥੈ ਕੁਏ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਇ॥ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਬੁਝ
 ਐਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੇ ਨ ਦਰੀਆਇ ਆਜ ਤੇ ਦੇਖਾਤੁ ਤੇ
 ਪਉੜੀ॥ ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਆਖੈ ਸਦਾ ਕਉ ਜਾਈ॥ ਸਰਬੁ ਭਿਛੁ ਅੰਧੇ
 ਤੈ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਜੁਲਾਈ॥ ਆਪੇ ਕੁ ਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਕਰਿ ਮਤਲਾਸ ਗਈ॥
 ਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨ ਦੇ ਪੁਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੇ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ਗੁਰਸ ਬਦਿ
 ॥੧॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ ਤੁਸ ਚੀਨਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ੨
 ਰਮਤਿ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ॥ ਤੈਂ ਸਤ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀ
 ਤੁਨ ਲਾਈ ਪਾਈ॥੧॥ ਮ:੩ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿ ਆਸੇ ਸਤੁ ਨ ਦਿ
 ॥ ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਆਪੇ ਡੀਲਾਇ ਲਾਏਇ॥ ਇਤੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਨਾ
 ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਅਨੁ ਸਭ ਤੁਕੀ ਅੰਧੇ
 ਤੀ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਦੁਜਾ ਕੇ ਨਾਹੀ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੁਗੁਰਸ ਬਦਿ
 ਸਭੁ ਨਾਤੇ ਗਜੇ ਕੁਏ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਤੀ॥ ਤੁਧੁ ਜੇ ਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੇ ਕਿਸੁ
 ਈ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਭਗੀਮ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਿਗੀ ਠਾਵੀ ਤੇਈ ਭਾਇ

ਤੇਨੇਵਈਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਪਿਆਈਐਅੰਤਰਿਹਖੀਐ
ਗਿਆਨਨਕਘਰਿਥੈਠਿਆਸਤੁਪਾਇਆਜਾਕਿਰਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਪਾਵਤਦਿਨੁਗਇਅਰੈਦਿਗਵਾਈਸੋਇ॥ਕੁਜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆਮਨਮੁਖਿ
ਦੁਆਰੇਇ॥ਸਿਰੈਉਪਰਿਜਮਰੰਗੁਪੈਦੁਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਇ॥ਤਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਿਓ
ਰੇਆਵਦਜਾਦਾਉਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਿਮਨਿਵਸੈਜਮਰੰਗੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ਨਾ
ਜਲਜੇਮਿਲਿਰਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਉਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਅਪਣੀਸਿਠਤੀ
ਦੀਅਨੁਦੇਸਤਿਗੁਰਮਤੀ॥ਇਕਨਾਨੋਨਾਉਬਖਸਿਓਨੁਅਸਥਿਰੁਤਰਿਸਤੀ॥ਪਉ
ਦੀਥੈਸੰਤਰੇਤੁਕਮਿਕਰਤਿਭਗਤੀ॥ਏਨਾਨੋਭਉਅਗਲਾਪੁਰੀਬਦਤਬਦਤੀ
ਕੁਇਕੋਤੁਕਮੁਵਰਤਦਾਮੰਨਿਐਸੁਖਪਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰਕਸ
ਗਮਕੀਬੁਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਗਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਿਜੀਵਾਉਇ॥੧॥
੨॥ ਕਿਉਕਰਿਇਤੁਮਨੁਮਾਰੀਐਕਿਉਕਰਿਮਿਰਤਕੁਉਇ॥ਕਤਿਆਸਬਦਿ
ਨਾਨਈਤਉਮੈਢੈਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਉਮੈਢੁਟੈਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੋਏ
ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ ਮਃ ੩
ਵਤਮਰਦਾਸਕੁਧੋਕਹੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉਉਇ॥ਭੈਕਾਸੰਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾਭੁਭਾ
ਉਏਇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਦਗਵੈਸੁਖਸਤਜੋਬਿਖੁਭਵਜਲੁਨਾਮਿਤਰੇਇ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਜਾਭਾਉਰਚਾਇਓਨੁ
ਕੁਦਰਤਾਰਾ॥ਬੂਤਮਧਿਸਨੁਮਤੇਸਉਪਾਇਅਨੁਤੁਕਮਿਕਮਾਵਨਿਕਾਰਾ॥
ਭੰਤਪੜੇਏਜੋਤਕੀਨਾਬੁਝਹਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਢੁਤੇਗਖੇਲੁਤੈਸਚੁਸਿਰਜਨਤਾ
ਗਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲੈਤਿਸਚਿਸਥਦਿਸਮਾਈ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਮਨਕਾ
ਭੂਤੁਕਮਾਵੈਮਾਇਆਨੋਠਿਰੈਤਪਾਸਦਵੈ॥ਭਰਮੇਭੁਲਾਸਭਿਤੀਰਥਗਏ॥
ਤੁਪਾਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲੈਤਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੈਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸੇਤਪਾਐ
ਤਗੁਪਾਵੈ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸੇਤਪਾਜੁਇਤੁਤਪੁਘਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲੈਸਥਦੁਸ
ਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਇਤੁਤਪੁਪਰਵਾਢੁ॥ਨਾਨਕਸੇਤਪਾਦਰਗਤਿਪਵੈਮਾਢੁ

॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨ ਸੁਭਿ ਪਾਇ ਅਨੁਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣਿ॥
 ਚਾਨਣਾ ਆਨੇ ਰੁਥਿ ਨਾ ਸਦਿ॥ ਤੁਕ ਮੇਰੀ ਸਭ ਸਾਜੀ ਅਨੁਗਵਿ ਆਸ ਭਵਿ॥
 ਭੁਕਿ ਭੁਖਾ ਪੈ ਅਪਿ ਤੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਤਰਿ ਭਵਿ॥ ਸਥ ਦੇ ਤੀਸੇ ਟੀਪਣਿ॥
 ਪਿਥੁ ਟੁਟੀ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਤਲਾ ੩ ਅਭਿ ਆਗਤਿ ਏਤਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਜਿ॥
 ਮਤਿ ਭਰਮੁ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਦਿ ਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇ ਤੇਜੇ ਹਾਧਰਮੁ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮੁ॥
 ਕਾਭੁ ਖਾਏਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਅ
 ਗਤ ਏਤਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਜਿ ਪਰ ਪਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ॥ ਉਦਰੈ ਕਾ ਚਲਿਆ ਪੈ
 ਏਭੇ ਖਾ ਕਰੇਨਿ॥ ਅਭਿ ਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮਾ ਗਉਲੁ ਕਰੇਨਿ॥
 ਤਨਿ ਸੁਤੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਪਰਿ ਰਤ ਲੁਕਰੇਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਬਰੁ ਪਰ
 ਜਿ ਅਨੁਵਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ॥ ਪਰੁ ਦਰੁ ਸਭੇ ਸਚੁ ਤੈ ਜਿ ਸੁਵਿਚਿ ਸਚਾਨੁ ਉ
 ਚਾ ਤੁਕ ਮੁਵਰਤ ਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਵ
 ਕਰੇਨਿ ਆਉ॥ ਸਭੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤ ਦਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ॥੬॥
 ਮਤਲਾ ੩ ਰੈਦਾਇਰ ਮਤਿ ਅਨੰਤੁ ਤੈ ਕੁੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਭਾਵੈ ਚਲੈ ਆਪਣੇ
 ਤੀਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਰੈਦਾਇਰ ਮਤਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਾ
 ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਓਵਿ ਦਿ
 ਜਨੀ ਮਥਿ ਨਾਸੁ॥ ਰਸਨਾ ਤਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿ ਓਕ ਮਲੁ ਨ ਤੇਇ ਓਪਰ ਗਾਸੁ॥ ਧਿ
 ਮਨ ਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇ ਆਮੋ ਤਿਵਿ ਦਾਸੁ॥ ਇਕ ਸੁ ਤਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਖੁ ਪ੍ਰਿਗੁ
 ਪ੍ਰਿਗੁ ਦਾਸੁ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਤੈ ਵੈਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ॥ ਤਾ ਆ
 ਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕਬਤਿ ਨ ਛੋਰੈ ਪਾਸੁ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਤਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪ
 ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰ ਤਉ ਦਾਸੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਆਸ ਭੁਕੇ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
 ਦਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਤੀ ਤਨੁ ਗਗਨੁ ਥਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਲਤ ਕੀਨੀ॥ ਅ
 ਸਭ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੀਨੀ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜੀ ਅਨੁ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨ
 ਦੀਨੀ॥ ਜਿ ਸੁਭੁ ਟੁਟੈ ਸੋ ਸੁਭੁ ਸੀ ਸਚੈ ਸਥ ਦਿ ਪਤੀਨੀ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਅਪਿ

ਸਿਮਿਲਾਈ॥ ७॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਇਤੁ ਤਨੁ ਸਭੇਰ ਤੁੰ ਏਹ ਤੁਥਿ ਨੁ ਤੰ ਨੁ ਤੋਇ ਜੋ
ਤੋਰ ਤੈ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਤੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇ ਐ ਤਨੁ ਖੀਯੁ ਤੋਇ ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿ
ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈ ਸੰਤ ਰਿਧਾ ਤੁ ਸੁਪੁ ਤੋਇ ਤਿਉ ਤਰਿਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ ਲੁਗਵਾਇ ॥
ਕੇਤੇ ਜਨ ਸੇ ਤੇ ਦੇ ਜੋਰ ਤੇ ਤਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਰਾਮ ਕਲੀ ਗਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਨੀਆ ਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾਸ ਉਪਿ ਆਭਗਤਿ ਭੰਡੁ ਰੁ
ਮੁਗਇ ਆਤਾ ਜਾਗਿਆ ਚੁਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਤਿ ਸਨੇਰੁ ਪੁਅਤਿ ਅਗਲਾ
ਨੁ ਹਿਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾਰ ਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੇਭਾ ਵੰਤੀ ਨਾਗਿ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਸੀ
ਬੁਨਜਾਣੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨ ਮੁਸਕੁ ਤਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀ ਗਾਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਜੰ
ਤੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੈ ਸਾਰੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭਨ ਪਾਇ ਨੀਅ ਗੋਜਿ ਕਰੇ ਸੁਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾ
ਸਚਾਏ ਕੁਏ ਦੁਤੁ ਵਿਚਿ ਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੰਗੈ ਮੰਦੈ ਆਪਿ ਲਾਇ ਅਨੁ ਸੇਕਰ ਨਿਜਿ ਆ
ਗਾਏ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੨॥ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੰਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੁਜੀ ਨਾਤੀ
ਇਜੇ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਲੋਚੀ ਐਵਿ ਦੁਕਰਮ ਪਾਇ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਤੋ
ਜੇ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਤਿਨ ਜੰਮ ਦੁਮਰ ਦੁਨ ਚੁਕਈ ਤਉ ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ
ਤੇਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਆਸੋ ਖਾਲੀ ਕੀਈ ਨਾਤਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਾਬ ਨ ਤੋਵਈ
ਓਇ ਦੁਖ ਸਤਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੩॥
ਚਿੰਤੀ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪ ਤੁਸ ਦਾਰ ਤੋ ਤੇਰਿ ਪੈਸੇ ਸਭ ਧਾਵਤਿ ॥ ਆਪਿ ਨਿਤ ਚਲੁ
ਚਲੁ ਤੋ ਤੇਰਿ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਰਿ ਪਿਆਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵ
ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ਪਾਈ ਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਤਿ ॥ ਸਚਾ ਗਤਿ ਰਗੀ ਭੀਰੁ ਤੋ
ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਚਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਤੁਸ ਭੋਵਰ ਤੈ ਸਚੁ
ਨਾਨਕ ਤੁਕ ਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਤੁਕ ਮੁਨ ਬੁ
ਝਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿਕਾ ਭਾਵਾ ਮੰਨੇ ਸੇਭ ਗਤੁ ਤੋਇ ਵਿਦੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥ ੧॥
ਮਃ ੩ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਤੰਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਥਾਓ ਕੁ
ਉਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਤਿ

ਗਲਾਕਰਹਿਓ ਨਾਮਾਏ ਜਮੁਜੰਦਾਰਾ ਅਗੈ ਦਰਗਤਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਗਿਐ
 ਹਿਕੁਤੀਆਗਾਏ ਹਕੁਤੀ ਕੀਮਲੁ ਕਿਉਉਤਰੈ ਕੋ ਈਕਢੁਇਤੁਵੀਚਾਰਾ ਸੰਤ
 ਤਾਨਾਮੁਦਿਜਾਏ ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟਣਤਾਰਾ ਨਾਮੁਜਪੇਨਾਮੇ ਆਗਏ ਤਿਜੁ
 ਕਰਤੁਸਭਿਨਮਸਕਾਰਾ ਮਲੁਕੁਤੀਨਾਮਿਉਤਾਗੀਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁਤੋਅਸਚਿਅ
 ਨਨਾਨਕਜਿਸਦੇਏਹਿਚਲਤਤਹਿਸੋਜੀਵਉਦੇਵਣਤਾਰਾ॥੨॥ ਪਉਤੀ
 ਭੁਦਤਾਨਾਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿਥਤੁਉਮੈ
 ਆਰਸਕਸਸਾਦਾਥਾਤਹਾਸਚੀਵਰਿਅਈਐ ਜਿਸਨੇਥਖਸੇਤਿਸੁਦੇਅ
 ਲਾਈਐ ਘਟਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ॥੩॥ ਜੋ
 ੩ ਬਾਬਾਦੀਅਕਤਾਦੀਆਪੁਤਸਪੁਤਕਰੇਨਿ ਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈਸੁਮੈ
 ਸੇਈਕਰਮਕਰੇਨਿ ਜਾਇਪੁਛਤੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬਿਆਸਸੁਕਨਾਰਦਬਚਾ
 ਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਨਿ ਸਚੈਲਾਏਸਚਿਲਗੇਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇਨਿ ਨਾਨਕਅਏ
 ਦੁਭਏਜਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਨਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ਗੁਰੁਜਿਨਾਕਅੰਧੁਲਾਸਿਖਭੰ
 ਕਰਮਕਰੇਨਿ ਓਇਭਾਵੈਚਲਨਿਆਪਦੈਨਿਤਤੁਰੇਧੁਰੁਬੋਲੇਨਿ ਕੁਰੁ
 ਮਾਵਦੇਪਰਨਿੰਦਾਸਦਾਕਰੇਨਿ ਓਇਅਪਿਰੁਥੇਪਰਨਿੰਦਕਾਸਗਲੇਕੁਲ
 ਨਾਨਕਜਿਤੁਓਇਲਾਏਤਿਤੁਲਗੇ ਓਇਬਪੁਰੇਕਿਆਕਰੇਨਿ॥੨॥ ਪਉਤ
 ਸਭਨਦਗੀਅੰਦਰਿਰਖਦਾਜੇਤੀਸਿਸਟਿਸਭਕੀਤੀ ਇਕਕੁਤੀਕੁਸਤਿ
 ਨੁਮਨਮੁਖਿਵਿਗੁਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿਤਰਿਪ੍ਰੀਤੀ ਜਿ
 ਤੈਪੁੰਨੁਪੈਤਿਨਵਤਿਸਿਪੀਤੀ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ ਸਚਸਿਭਤਿਸਾ
 ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਤੀਪਾਪੁਕਰਿਸਤੁਕਮਾਤਿੰਗੁਰਦੀਖਿਆਘਰਿਦੇ
 ਹਿ ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੈਖਟਿਐਭਾਉ ਗਭਾਵੈਆਵਉਭਾਵੈਜਾਉ ਸਾਸਤੁਥੇ
 ਨੈਕੇਇਆਪੇਆਪੈਪੁਜਾਤੋਇਆਕਾਜੀਤੋਇਕੈਬਾਤੋਨਿਆਈਆਠੇਰਤਸਥਿ
 ਇਆਵਛੀਲੈਕੈਤਕੁਗਵਾਏ ਜੋਕੈਪੁਛੈਤਾਪਜਿਸੁਦਾਏ ਤੁਰਕਮੰਤੁਕੀ
 ਮਾਹਿਲੋਕੁਮੁਤਾਵਤਿਚਾੜੀਖਾਹਿ ਚਉਕਾਦੈਕੈਸੁਚਾਤੋਇਆਐਜਾਤੁ

ਨਾ ਜੋ ਗੀਗਿਰੀ ਜਟਾ ਬਿਭੁਤਾ ॥ ਆਗੈ ਪਛੈ ਰੋਵਿਤ ਪੁਤਾ ॥ ਜੋ ਗੁਨ ਪਾਇੰ ਜੁਗਤਿ
 ਆਈ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿਕਾਏ ਟੁਪਰਵਾਲੁ ॥ ਆਪੇ
 ਖਦੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਿੰਦੁ ਕੈ ਘਰਿ ਤਿੰਦੁ ਅਵੈ ॥ ਸੁਤੁ ਜਨ ਬੁਧਿ ਗਲਿ
 ਵੈ ॥ ਸੁਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਨਾ ਤਾਧੇ ਤਾਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵ
 ਆਈ ॥ ਵਿਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗਾਹੁ ਦਸਾਇਓ ਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਕਰਣੀ
 ਬੁਧਿ ਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਾਨਿ ਮੁੰ
 ਪਾਈ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਛਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰ ਜਲਤਾਹੁ ॥ ਜੋ ਤੇਜੀ ਅ
 ਤਵਾਟਉ ॥ ਚੀਰੀ ਆਈ ਛਿਲ ਨ ਕਉ ॥ ਏਥੈ ਜਾਵੈ ਸੁਜਾਇ ਸਿਵਾ ਦੈ ॥ ਟੋਰੁ ਛਕ
 ਤਿੰਦੁ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੈ ॥ ਸਭ ਨਾਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਤੇਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਸੁ ਤੇਰੇ ਨ ਕੋਇ
 ਰੋਸ ਚੁਖਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਚਨ ਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿਕਾ ਮੰ
 ਰੁ ਆਖੀ ਐ ਕਾਇ ਆਕੋਟੁ ਗੜ੍ਹਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇ ਤਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ
 ਤਰਿਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਅਤਿ ਸੋਝਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਤੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਆਪਿ
 ਆਇ ਅਨੁਮਾਇ ਆਸੋ ਤਨਿ ਤਕੜਾ ॥ ਸਭ ਨਾਸਾ ਦਿਬੁ ਏਕੁ ਤੈ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇ ਆ
 ਆਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਸਤਿ ਦੁਖੀ ਆਨਾਸਤਿ ਸੁਖੀ ਆਨਾਸਤਿ ਪਾਈ
 ਤਫਿਰਤਿ ॥ ਨਾਸਤਿ ਮੁੰਡ ਮੁਰਾਈ ਕੇ ਸੀ ਨਾਸਤਿ ਪਜ਼ਿਆ ਦੇ ਸਫਿਰਤਿ ॥ ਨਾਸਤਿ
 ਖਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਢਾਵੁ ਤਿਦੁ ਖਸਤਿ ॥ ਨਾਸਤਿ ਤਸਤੀ ਬਪੇ ਸੰਗਲਾਨਾ
 ਤਿਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੋ ਸੇਈ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ
 ਲੋ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰ ਸਬ ਦੁਰਵੈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਮੇ
 ਰਉ ਸਭ ਨਾਕਾ ਦੇਰਿ ਜਿਸਤਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੁਕਾਈ ॥ ਜਿਸਤਿ ਦਿਖਾਲਾਵੈ
 ਤਿਸਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਕਉ ਦੁ ॥ ਜਿਸਤਿ ਬੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਤਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉ ਦੁ ॥
 ਮਃ ੧ ॥ ਸੋਗਿਰੀ ਜੋ ਨਿਗੁਤੁ ਕਰੈ ॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੁਭੀ ਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ
 ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋਗਿਰੀ ਰੀਗਾ ਕਾਨੀਰੁ ॥ ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੁ ਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤਮ
 ਰੋਖਨ ਰੁਪੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਅਉਤੁ ਤੀਜੈ ਧੁਪੈ ਆਪੁ ॥ ਭਿਖਿ ਆਭੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤ

ਨਾਸਤਿ ਬੰਸ
 ਗਾਈ ਗਾਣਾ
 ਪਾਤਰ ਤੀ ॥
 ਨਾਸਤਿ ਲੋਭ
 ਪੈ ਸੰਗਲਾਨਾ
 ਤਿਗਾਈ ਘਾਹ
 ਚਰਤਿ ॥

ਪ੍ਰਾਅਉਤਠਪਟਦਮਤਿ ਭੁਖਿਅਕਰੈ॥ ਸੋਅਉਧੁਤੀਸਿ
 ਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਤਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ੩॥ ਮਃ ੧
 ਦਾਸੁ॥ ਅਰਧਉਰਧਕਰੇਨਿਰੰਜਨਵਾਸੁ॥ ਚੰਦ
 ਸਉਦਾਸੀਕਾਪਜੈਨਕੰਧੁ॥ ਬੇਲੈਗੋਪੀਚੰਦੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਤਿ
 ਰੂਪੁ॥ ੪॥ ਮਃ ੧ ਸੋਪਾਖੰਡੀਜਿਕਾਇਆਪਾਖਾਏ॥ ਕਾਇਆਕੀਅਰੰ
 ਮੁਪਰਜਾਏ॥ ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁਨਦੇਈਫੁਰਦਾ॥ ਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀਜਗਨਮਰਦਾ
 ਚਰਪਟੁਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਤਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥ ੫॥ ਮਃ ੧ ਸੋਬੈਗ
 ਉਲਟੇਬੂਤਮੁ॥ ਗਗਨਸੰਡਲਮਤਿਰੇਪੈਬੰਮੁ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰੰਦਿ
 ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨਿ॥ ਬੇਲੈਭਰਥਰਿਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਤਿ
 ਰੂਪੁ॥ ੬॥ ਮਃ ੧ ਕਿਉਮਰੇਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਿ॥ ਕੰਨਪੜਾਇਕਿ
 ਭੁਗਤਿ॥ ਅਸਤਿਨਾਸਤਿਏਕੋਨਾਉ॥ ਕਉਦੁਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਰੰਦੈਅੰ
 ਪਛਾਏਨਿਸਮਕਰਿਸਏ॥ ਤਾਨਾਨਕੁਆਖੈਗੁਰੁਕੋਕਹੈ॥ ਏਅਵਰ
 ਰਤਤਿਪੁਤਾ॥ ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਉਧੁਤਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿਜੋਰੰਦੈਸਮਾਇ॥ ਕਏ
 ਮੰਗਇਜਾਇ॥ ੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਮੰਦਰੁਸੇਈਆਖੀਐਜਿਥਤੁਰੰਦੈ
 ਮਾਲਸਦੇਤਗੁਰਬਚਨੀਪਾਇਆਸਭੁਅਤਮਰਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ ਥਾਨ
 ਨਖੇਜੀਐਘਰਮਾਤਿਥਿਧਾਤਾ॥ ਮਨਮੁਖਤਰਿਮੰਦਰਕੀਸਾਰਨਜਾਦਨਿ
 ਜਨਮੁਗਵਾਤਾ॥ ਸਭਮਤਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਸਬਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ਮੁਰਖੁਤੋਵੈਸੋਸੁਦੈਮੁਰਖਕਾਕਤਦਾ॥ ਮੁਰਖਕੇਕਿਅ
 ਤੈਕਿਆਮੁਰਖਕਾਕਰਦਾ॥ ਮੁਰਖੁਓਤੁਜਿਮੁਗਧੁਤੋਅੰਤਕਾਰੇਮਰਦ
 ਕਮਾਏਸਦਾਦੁਖੁਦੁਖੀਮਤਿਰਹਦਾ॥ ਅਤਿਪਿਆਰੋਪਵੈਖੁਤਿਕਿਉ
 ਰਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਇਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁਓਸੁਅਲਿਪਤੋਰਹਦਾ॥ ਤਰਿਨਾਮੁ
 ਪਿਉਧਰੈਓਸੁਪਿਛੈਰੂਥਦੇਭੀਤਰਦਾ॥ ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜੋਦੇ
 ਦਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕੁਆਖੈਰੇਮਨਾਸੁਣੀਐਸਿਖਸਹੀ॥ ਲੇਖਾਰਧੁ

ਕਛਿਵਹੀ॥ ਤਲਥਾਪਉਸਨਿਅਕੀਆਥਾਕੀਜਿਨਾਹਤੀ॥ ਅਜਗਈ
ਭੋਗੇਸਤਾਤੇਸੀਆਇਤਈ॥ ਆਵਦੁਜਾਦੁਨਸੁਝਈਭੀਜੀਗਈਠਤੀ॥
ਸ਼ਿਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਓੜਕਿਸਚਿਰਤੀ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਰਿਕਾਸਭੁਸਗੀਹੁਏ
ਰਹਿਓਭਓਆਸਭੁਆਪੈ॥ ਤਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਿਯੁਕਤਦੁਨਜਾਪੈ॥
ਗੁਪਰਸਾਦੀਸਾਲਾਤੀਐਤਰਿਭਗਤੀਗਾਪੈ॥ ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਤਰਿਆਏਇਆ
ਅੰਕਾਰੁਗਵਾਪੈ॥ ਸਭੁਕਿਯੁਤਰਿਕਾਖੇਲੁਏਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈ॥ ੧੩॥
ਜਲੋਕੁਮਃ ੧ ਸਤੰਸਰਦਾਨਦੇਇੰਦ੍ਰੋਅਇਆਪਾਪਗਸਗਾਮੁਰੇਵੈਘਰਿ
ਅਇਆਅਜੈਸੁਰੇਵੈਭੁਖਿਆਖਾਇ॥ ਐਸੀਦਰਗਤਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ਰੋ
ਗਾਮੁਨਿਕਾਲਾਭੁਇਆ॥ ਸੀਤਾਲਖਮਦਵਿਯੁਜਿਗਇਆਰੋਵੈਦਤਸਿ
ਲੰਕਗਵਾਇਜਿਨਿਸੀਤਾਆਦੀਡਉਰੁਵਾਇ॥ ਰੋਵਤਿਪੰਡਵਰਭਏਮਜੁਗਾ॥
ਨਕੋਸੁਆਮੀਰਤਤਤਦੁਰਿ॥ ਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਇਆਏਕੀਕਾਰਦਿ
ਪੀਭੁਇਆਰੋਵਤਿਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰਾ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਮਤੁਲਗੋਭੀਜਾ॥ ਰੋ
ਵਿਗਾਜੇਕੰਨਪੜਾਇ॥ ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਤਿਭੀਖਿਆਜਾਇ॥ ਰੋਵਤਿਕਿਰਪਸੰ
ਤਤਿਪਨੁਜਾਇ॥ ਪੰਡਿਤਰੋਵਤਿਗਿਆਨੁਗਵਾਇ॥ ਬਾਲੀਰੋਵੈਨਤਿਭਤਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਦਿਜਾਇ॥ ਅਉਗੀਕਰਮ
ਨਲੇਖੈਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਕਿਯੁਮੰਨਿਐਅਵਰਿਕਾਰਸਭਿਥਾ
ਦਾਨਾਨਕਮੰਨਿਆਮੰਨੀਐਬੁਝੀਐਗੁਰਪਾਸਦਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆ
ਤਸੁਪੁਰਿਮੇਲੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ ਸਭਮਤਿਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪੁ
ਕਾਇਆ॥ ਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਉਚਰੈਗੁਣਮਾਤਿਸਮਾਇਆ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁ
ਤਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਭੁਕਿਯੁਆਪੇਅਪਿਏਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥
੧੪॥ ਜਲੋਕੁਮਃ ੨ ਨਾਨਕਅੰਧਾਏਇਕੈਰਤਨਾਪਰਖਲਜਾਇ॥ ਰਤਨਾ
ਜਾਗਨਜਾਣਈਆਵੈਆਪੁਲਖਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੨ ਰਤਨਕੇਗੀਗੁਥਲੀਰਤਨੀ
ਖੋਲੀਆਇ॥ ਵਖਰਤੈਵਲਜਾਰਿਆਦੁਤਾਰਤੀ॥ ਸਮਾਇ॥ ਜਿਨਗੁਣੁਪਲੈ

ਨਾਨਕਾਮਾਦਕਵਲਜਤਿਸੇਇ। ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਨਿਅੰਧਤਤਿਲੇਵਿ।
 ਪਉੜੀ॥ ਨਵਦਰਵਾਜੇਕਾਇਆਕੋਟੁਏਦਸਵੈਗੁਪਤੁਹਯੋਜੋ। ਬਜ
 ਟਨਖੁਲਨੀਗੁਰਸਥਦਿਖੁਲੀਜੋ। ਅਨਤਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਦੇਗੁਰਸਥਦਿਨੁ
 ॥ ਤਿਤੁਘਟਅੰਤਰਿਚਾਨਦਾਕਰਿਭਗਤਿਮਿਲੀਜੋ। ਸਭਾਸਥਿਏਕੁਵਰਤੁਦੇ
 ਆਪੇਰਚਨਰਚਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਅੰਧੇਕੈਰਾਹਿਦਸਿਅੰਧਾਏ
 ਜਾਇ। ਤੇਇਸੁਜਾਖਾਨਾਨਕਾਸੋਕਿਉਉਝੜਪਾਇ। ਅੰਧੇਏਹਿਨਅੰਧਾਏ
 ਜਿਨਮੁਖਿਲੇਇਦਨਾਹਿ। ਅੰਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾਖਸਮਾਤੁਪੁਖੇਜਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ
 ਸਾਤਿਥਿਅੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾਤੇਇ। ਜੇਤਾਜਾਏਤੇਤੇਵਰਤੋਜੇ
 ਥੈਕੋਇ। ਜਿਥੈਸੁਵਸਤੁਨਜਾਪਈਆਪੇਵਰਤਉਜਾਇ। ਨਾਨਕਗਾਉ
 ਉਲਏਸਕੈਨਵਸਤੁਪਛਾਇ॥੨॥ ਮਃ੨ ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਅਪੀਐਜਿਹੁ
 ਅੰਧਾਤੇਇ। ਨਾਨਕਤੁਕਮੁਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ
 ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਗੜਕੋਟੁਏਸਭਿਦਿਸੰਤਰਦੇਸਾ। ਆਪੇਤਾਜੀਲਾਈਆ
 ਮਤਿਪਰਵੇਸਾ। ਆਪੇਸਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਆਪਿਗੁਪਤੁਰਖੇਸਾ। ਰੁਕੇ
 ਤੇਜਾਇਆ। ਸਚੁਪਰਗਟੀਏਸਾ। ਸਭੁਕਿਛੁਸਚੇਸਚੁਏਗੁਰੇਸੇਈਖ
 ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਾਵਲੁਗਤਿਅਤਾਜੁਦਿਤੁਕਾਮੁਕੋਧੁਦੁਇਖੇਤੁ
 ਵੜਦਰੇਗੁਥੀਉਤਾਲੀਰਾਤਕੁਤੇਤਾ। ਤਲੁਥੀਚਾਰੁਵਿਕਾਰਮਦੁਰਾ
 ਖਾਇ। ਨਾਨਕਲੇਖੈਸੰਗਿਐਅਉਤੁਜਾਏਦਾਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ੧ ਭਉ
 ਵਿਤੁਪਾਣੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਲੇਦਾ। ਤਲੁਤਲੇਮੀਤਲੀਚਿਤੁਚੇਤਾਵੜ
 ਤਸੰਜੋਗੁ। ਨਾਉਥੀਜੁਬਖਸੀਸਥੇਤਲਦੁਨੀਆ। ਸਗਲਦਰੇਗਾਨਾ
 ਦਰੀਕਰਮੁਤੇਇਜਾਵਤਿਸਗਲਵਿਜੋਗਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੋਹ
 ਰੁਏਦੁਜੈਭਾਇਥੇਲੈ। ਦੁਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਏਨਿਤਨਿਰਵਿਰੋਲੈ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਆਈਐਮਥਿਤਤੁਕਚੋਲੈ। ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਘਟਿਚਾਨਦਾਹਿ
 ਟੇਲੈ। ਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾਕਿਛੁਕਤਲੁਨਜਾਈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ

ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮ ਤੁਕਰਤੁਚਿੰਤਾਤਿ ਸਹੀ ਤੇਇ॥ ਜਲਮਤਿ ਜੰਤਉ ਪਾਇ ਅਨੁਤਿਨ
ਰੰਗੀ ਦੇਇ॥ ਓਥੈ ਤੁਨ ਚਲਈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ॥ ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਤੇਵ ਈਨ
ਤੇਨ ਦੇਇ॥ ਜੀਆ ਕਾ ਅਤਾਰੁ ਜੀਅ ਖਾਣਾ ਏਤੁ ਕਰੇਇ॥ ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇ
ਤੇਨ ਭਿਸਾਰ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮ ਤੁਕਰਤੁਚਿੰਤਾਤਿ ਸਹੀ ਤੇਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧
ਨਾਨਕਇ ਤੁਜੀਉ ਮਢੁਲੀ ਈਵਹੁਤ੍ਰਿ ਸਨਾਕਾਲੁ॥ ਮਨੁਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਪੈ
ਚੰਤਾ ਜਾਲੁ॥ ਨਾਨਕਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਤੇਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਅਪਦੀ
ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨੀ ਤਰਿਰ
ਪੀਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਤੀਆ
ਤੇਵ ਰਭਾਗੀ ਲੀਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰਗਈ ਤਰਿ ਗੁਣਗਾਵੀਤਾ॥ ਆ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਵੇਲਿ ਪਿੰਛਾ
ਆਕਤਿ ਵੁਝਾਇ॥ ਆਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ਖੰਭਿ ਚੜਾਇ॥ ਆਲੇ ਤਾਵੈ ਢੇਰ ਜੀਪਾ
ਸੁਈਧਾ ਗਾਸੀਵੈ॥ ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤੁ ਜੀਵੈ॥ ਤੇ
ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ਸੁਈਧਾ ਗਾਗੰਢੈ॥ ਮਾਤੁ ਪਖੁ ਕਿਤੁ ਚਲੈ ਨਾਤੀ ਘੜੀ ਮੁ
ਕੁਛੁ ਤੁੰਢੈ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਤੇਵੈ ਨਾਤੀ ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ
ਜੇ ਸਚਾਤਿ ਚਗੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਸਚ ਕੀਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਗੁ ਘਾ
ਤੁਤਿ ਸਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਿ॥ ਸਬਦੇ ਸਾਦਰ ਖਾਈ ਲਾਇ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਬੋਕੈ ਵਿ
ਸੇਸਾਇ॥ ਤਿਸਦਾ ਕੁਠਾ ਤੇਵੈ ਸੇਖੁ॥ ਆਲੇ ਤੁਲ ਬੁਨਿਕ ਥਾਵੇ ਖੁ॥ ਤੇਇ ਤਲਾ
ਹੁਲ ਗੈ ਤਕਿ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਮਃ ੧ ਕਮਰਿ ਕ
ਗਾਥੰ ਕੁਜਾਥੰ ਕੇਕਾ ਅਸਵਾਰੁ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾਮ ਤੁਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾ
ਤੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ॥ ਸਚੁ ਪਿ
ਆਇ ਨਿਸੇਸ ਚੇਜਿ ਨ ਤਰਿ ਖਰਚੁ ਪਨੁ ਪਲੈ॥ ਭਗਤ ਸੇਤ ਨਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੇ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਚਲੈ॥ ਰਤਨੁ ਥੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇ ਦਾਅਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿ ਆਈ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਅਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸ

ਸਰਵਰ ਅੰਤਰ
ਤਿਸੇ ਲਾਖ ਸਮੇ
ਏ ਏ ਭਾਵਾ

ਭੁਕੇ ਕੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ॥ ਨਿਰਾਸਾ ਦੇਇ ॥
 ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਨਾਕਿ ਭੁਆਸਾ ਤਥਿ ਏ ਕੋਊ ਨਿਰਾਸਾ ਦੇਇ ॥ ਨਿਰਾਸਾ ਦੇਇ ॥
 ਪੁਤ੍ਰੀ ਜੰ ਭੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵ ਦੁਸੰਸਾਰੀ ਸਚੇ ਨਾ
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾ ਹੁਨਿ ਤਚ ਲੁਏ ਤੁਧਨਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਗਾਏ ਨਿਰਾ
 ਇਜਨਾ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਅਗਮੁਰ ਸਨਾਏ ਕੁਭਨਾ ॥ ਗਵਿਰ ਡਿਆਸ ਰਵ
 ਨਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ * ਸਰਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਮੇਰੀ
 ਕਾਖਾ ਲਾਗਾ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁਨਰ ਤਈ ਸਰਵਰਿ ਜੇ ਤੋਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਲਾ
 ਰਿਜ ਕੁਨ ਪਇਓ ਥੈ ਥੈ ਨਾ ਤੋਰੇ ਖਾਣਾ ॥ ਸਚਿ ਕਮਾਏ ਸਚੇ ਪਾਈ ॥
 ਜਾਮਾ ਲਾਗਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਿਨਾ ਪੂਰੇ ਪੈਰੇ ਪਗ
 ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਸਾਤਿ ਬੁਧੇ ਹਾਉ ਜਲਾ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵ
 ਐਸ ਦਾਸ ਦਾਜੇ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਸੇਵੀ ਐ ਜਿ ਤੁਸੇ ਵਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾ
 ਵਗੁਲ ਵੰਨਿ ਗੁਲਰ ਵਹਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਅਧਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਆਪਿ ਤਾਜੀ ਲਾਈ ਅਨੁ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸ
 ਰਮੁਖਿ ਪਤੀਆਈ ਅਨੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਉਤ੍ਰਿ ਪਾਇ ਅਨੁ ॥ ਇਕਿ ਭਰ
 ਇ ਅਨੁ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝੀਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈ ਅਨੁ ॥
 ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਸ ਚੀਵਡਿ ਆਈ ॥ ੨੧॥ ੧ ਸਲੋਕ ੫੩

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰੰਮਤਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁਮ: ੫

ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰਸੁਦੀਦਤੈਸੇਹੀਮੈਡੀਗੁਗਵਿਭੁਜਿਅਮੇਲੇਪ੍ਰਤੁਤ

ਗਗਤਕਾਬਸੀਭਾ। ਤਹਿਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾਕਟੇਤਉਮੈਰੇਗੁਗਨਾਨਕਸਤਿਗੁ

ਨਾਮਿਲਾਇਅਜਿਨਾਪੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ ਮ: ੫ ਇਕੁਸਜਲੁਸਤਿਸਜਲਾ

ਵੇਗੀਸਭਿਵਾਦਿ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਵੇਖਾਲਿਅਵਿਦੁਨਾਵੈਸਭਥਾਦਿ। ਸਾਕਤਦੁਰਜ

ਰੀਅਜੇਲਗੇਦੁਜੈਸਾਦਿ। ਜਨਨਾਨਕਿਤਹਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਅਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪ

ਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਟਦਤਾਰੈਥਾਦੁਆਪੇਹੀਥਟਿਅਗਾਅਪੇਪੁਰਾਸਦੁ

ਪੇਹੀਥਟਿਅਗਾਅਪੇਕਰਿਪਾਸਾਰੁਆਪੇਰੰਗਗਟਿਅਗਾ। ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇ

ਭਖਥੁਤਮਟਿਅਗਾ। ਅਗਮਅਥਾਤਥੇਅੰਤਪਰੈਪਰਟਿਅਗਾ। ਅਪੇਵਡਪਾਤਿਸਾ

ਅਪਿਵਜੀਰਟਿਅਗਾ। ਕੇਇਨਜਾਵੈਕੀਮਕੇਵਰੁਮਟਿਅਗਾ। ਸਚਾਸਾਦਿਬੁਆਪਿਗੁ

ਖਪਰਗਟਿਅਗਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫ ਸੁਦਿਸਜਲਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਅਮੈਸਤਿ

ਦੇਹੁਦਿਖਾਲਿ। ਤਉਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਦਾਨਿਤਤਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ। ਇਕ

ਤਿਗੁਰਥਾਤਰਾਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਦੁਸੰਸਾਰਿ। ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁ

ਜਦਹੀਵਰਤੈਨਾਇ॥੧॥ ਮ: ੫ ਮੇਰੈਅੰਤਹਿਲੋਚਾਮਿਲਾਵਕੀਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭ

ਗਕੋਈਐਸਾਸਜਲੁਲੇਜਿਲਤੁਜੇਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁਸੇਇ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲਾਇਅਜ

ਖਤਤਸੇਇ। ਜਨਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਅਤਿਸੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨਕੇਇ॥੨॥

ਉੜੀ॥ ਦੇਵਦਤਾਰੁਦਾਤਾਰੁਕਿਤੁਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਐ। ਜਿਸੁਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾ

ਗਕੁਸਮਾਹੀਐ। ਕੇਇਨਕਿਸਹੀਵਸਿਸਭਨਾਇਕਧਰਾ। ਪਾਲੇਬਾਲਕਵੰਗਿਦੇ

ਅਪਿਕਰਾ। ਕਰਦਾਅਨਦਥਿਨੇਦਕਿਭੁਨਜਾਵੀਐ। ਸਰਥਧਾਰਸਮਰਥਤਉ

ਰੁਰਥਾਵੀਐ। ਗਾਈਐਰਤਿਦਿਨੰਤੁਗਾਵਦਜੋਗਿਅਗਾ। ਜੇਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇ

ਤਹਿਰਸੁਭੋਗਿਅਗਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫ ਭੀਜਤੁਮੇਕਲਾਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭਰਖੇ

ਦੇਨਾਇ। ਕਾਰਜਅਪਿਸਵਰਿਅਨੁਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ। ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਾਕੰ

ਦੇਦਾਲਤੁਜੇਬਾਲਕਪਾਲਿ। ਦਇਆਲੋਏਸਭਜੀਅਜੰਤੁਤਹਿਨਾਨਕਨਦ

ਰਿਨਿਤਾਲਾ॥੧॥ ਮਃ੫ ਵਿਦੁਤੁਪੁਤੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖੈਦੁਖਾਵੈ
 ਸੰਤੋਖੀਆਉਤਰੈਮਨਕੀਭੁਖਾਗੁਰਿਵਿਦੁਤਿਦੁਤਰਿਆਹੀਤਿਆਨਾਨਾ
 ਮਨੁਖਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਐਸਾਦਾਤਾਰੁਮਨਪੁਨਵੀਸਰੈ॥ਘੜੀਨਮੁ
 ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਸਰੈ॥ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਸੰਗਿਕਿਅਕੇਲੁਕਿਕਰੈ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰੈ
 ਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਭਗਤੁਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਕਿਪ੍ਰਾਕਰੈ॥ਸੋਪੁਰਾਪਰਾ
 ਨੇਬਲੁਧਰੈ॥ਜਿਸਤਿਜਰਾਏਆਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੈ॥ਤਿਸਤੀਮਿਲਿ
 ਮੰਤ੍ਰਗੁਰਮਨਿਧਰੈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਧੰਨੁਸੁਰਾਗੁਸੁਰੰਗੜੇਆਲਾ
 ਤਿਖਜਾਇ॥ਧੰਨੁਸੁਜੰਤਸੁਤਾਵੜੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਾਉ॥ਜਿਨੀਇਕ
 ਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਸਦਬਲਿਤਰੈਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੁਜਿਤਮਥਾਢਦੇਰਾ
 ਪਾਇ॥ਜੋਰਤੇਰੰਗਿਗੋਵਿੰਦਕੈਤਉਤਿਨਬਲਿਤਰੈਜਾਉ॥ਆਖਾਕਿਰਕ
 ਤਰਿਸਜਦੁਮੇਲਤੁਰਾਇ॥ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲਾਇਅਜਨਮਮਰਦੁਖੁ
 ਨਨਾਨਕਪਾਇਆਅਗਮਰੁਪੁਅਨਤਨਕਾਤੁਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ੫ ਧੰਨੁ
 ਘੜੀਧੰਨੁਧਨੁਮੁਰਤੁਪਲੁਸਾਰੁ॥ਧੰਨੁਸੁਦਿਨਸੁਸੰਜੋਗੜਾਜਿਤੁਰਿੰਦੁ
 ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੁਰੀਆਤਰਿਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਤਉਮੈਤਉ
 ਇਕੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਲਗਾਸੇਵਤਰਿਉਧਰਿਆਸਰਾ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਫਤਿਸਲਾਤਦੁਭਗਤਿਵਿਰਲੇਦਿਤੀਅਨੁ॥ਸਭਿ
 ਰਾਰਫਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅਨੁ॥ਜਿਸਨੇਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੰਗਿਰਤਿਆਰਿ
 ਮੁਅਧਾਰੁਇਕਾਉਨਭਤਿਆਰ॥ਓਨਾਪਿਛੈਜੁਗੁਭੰਚੈਭੋਗਈ॥ਓਨਾਪਿ
 ਓਨਾਤਜੋਗਈ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਤਿਨਿਪ੍ਰਭੁਜਾਇਆਤਉ
 ਤਿੰਨਜਿਖਸਮੈਭਾਇਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਤਰਿਇਕਸੈਨਲਿਮੈਦੋ
 ਕਸੈਨਲਿਮੈਰੰਗੁ॥ਤਰਿਇਕੋਮੇਰਾਸਜਦੋਤਰਿਇਕਸੈਨਲਿਮੈਸੰਗੁ॥ਤ
 ਨਲਿਮੈਗੋਸਟੇਮੁਤੁਮੈਲਾਕਰੈਨਭੰਗੁ॥ਜਾਵੈਥਿਰਥਾਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੋ
 ਰਿਇਕੋਮੇਰਾਮਸਲਤੀਭੰਨਣਾਘੜਣਸਮਰਥੁ॥ਤਰਿਇਕੋਮੇਰਾਦਾਤਾ

ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਜਾਤਿਵਿਕਾਰਾਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਿਨਚੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰਾ।
ਓਨੀਭਰਿਆਮਾਇਆਸੁਆਵਰਾਪਨੁਸੰਚਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰਾਅਠਪਤਰਇਕਤੈ
ਲਿਵੈਮੰਨਨਿਤੁਕਮੁਆਪਾਰਾਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਇਕੁਦੇਤੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆ
ਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੋਨੇਸਦਾਸੁਖਾਜਿਸੁਤੁਆਵਹਿਚਿ
ਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਤਿਦੁਖਾਜਿਸੁਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਕਾਜ਼ਿਆਜਿਸਦਾਕਰਤਾ
ਮਿਤੁਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਿਆਜਿਸੁਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਪਰਵਾਦੁਜਨੁਜਿਸੁਤੁ
ਆਵਹਿਚਿਤਿਬਹੁਤਾਤਿਸੁਪਨੁਜਿਸੁਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਵਰਪਰਵਾਰਿਆਜਿ
ਸੁਤੁਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕੁਲਉਧਾਰਿਆ॥੬॥ ਸਭੋਕੁਮਤਲਾਪ ਅੰਦਰਤੁਅੰ
ਨਾਥਾਤਰਤੁਅੰਨਾਕੁਜੀਕੁਜੀਗਾਵੈ॥ਦੇਹੀਧੋਵੈਚਕੁਥਦਾਏਮਾਇਆਨੇਬਹੁਧਾਵੈ
॥ਅੰਦਰਿਮੈਉਨਉਤਰੇਤਉਮੈਠਿਰਿਠਿਰਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ਨਿੰਦਵਿਅਪਿਆਕਾਮੀਸੰਤ
ਪਿਆਮੁਖਤੁਤਰਿਤਰਿਕਤਾਵੈ॥ਥੈਸੋਨੇਨਾਮੁਕਰਮਤਉਜਗਤਾਤੁਤਕੁਟੇਕਿਆਠ
ਲੁਪਾਵੈ॥ਤੰਸਾਵਿਚਿਥੈਠਾਥਗੁਨਬਦਈਨਿਤਥੈਠਾਮਢੀਨੇਤਰਲਾਵੈ॥ਜਾਤੰਸਸ
ਭਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿਦੇਖਨਿਤੰਬਗਾਨਾਨਿਜੋਜੁਕਦੇਨਾਵੈ॥ਤੰਸਾਤੀਰਾਮੇਤੀਚੁਗਦਾ
ਬਗੁਰਤਾਭਾਲਦਜਾਵੈ॥ਉਤਰਿਆਵੇਚਾਰਾਬਗੁਲਾਮਤੁਤੇਵੈਮੰਦੁਲਖਾਵੈ॥ਜਿ
ਤੁਕੇਲਾਇਆਤਿਤਤੀਲਾਗਾਕਿਸੁਦੇਸੁਦਿਚੈਜਾਤਰਿਏਵੈਭਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਵਰੁ
ਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਸਿਖਤੰਸਸਰਵਰਿਏਕਠੇਤੇਏਸਤਿਗੁਰਕੈਤੁ
ਕਮਾਵੈ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਸਰਵਰਿਭਰਪੂਰੇ॥ਪਾਇਖਰਚਿਰੇਤੇਤੇਟਿਨਾਵੈ
॥ਸਰਵਰਤੰਸੁਦੁਰਿਨਤੇਈਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਪੁ
ਰਿਲਿਖਿਅਸੋਸਿਖਗੁਰੁਪਤਿਆਵੈ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇਸਭਾਸਿਸਟਿ
ਢਰਾਵੈ॥੧॥ ਮਃ੫ ਪੰਡਿਤੁਆਖਾਏਬਹੁਤੀਰਾਹੀਕੋਰਜਮੇਠਜਿਨੇਤਾਅੰਦ
ਰਿਸੋਤੁਨਿਤਭਗਮਿਵਿਅਪਿਆਤਿਸਟਸਿਨਾਹੀਦੇਤਾ॥ਕੁਜੀਆਵੈਕੁਜੀਜਾਵੈਮਾਇ
ਆਕੀਨਿਤਜੇਤਾ॥ਸਚੁਕਹੈਤਏਤੇਆਵੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤਾਰੇਤਾ॥ਵਿਅਪਿਆਦੁਰਮ
ਤਿਕੁਥੁਪਿਕੁਮੁਜਾਮਨਿਲਾਗਾਤਿਸੁਮੇਤਾ॥ਠਗੈਸੇਤੀਠਗੁਰਲਿਆਇਆਸਾਥੁਤਿ

420

ਤਿਆਜਗਤਭਾਗਤਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇਕਤੈਜੋਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਭਾਸਤਿਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿ
 ਲਾਇਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਤਭਾਗਵਡਾਸਾਤਿਭੁਗੁਰੁਮਿਲਾਇਆਮਿਨਿਤਰਿਮਸ
 ਗਲਜਗਤਾਮਨਕੀਆਇਛਾਪੁਰੀਆਪਾਇਆਪੁਰਿਸੰਜੋਗਾਨਾਨਕਪਾਇਆਸਰੁ
 ਨਾਮੁਸਦਹੀਭੋਗੋਭੋਗਾ॥੧॥ ਮਃ੫ ਮਨਮੁਖਾਕੇਰੀਦੋਸਤੀਆਇਆਕਾਸਨਭੰਭੁ
 ਵੇਖਦਿਆਤੀਭਜਿਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇਅਥੰਧਾਜਿਚਰੁਪੈਨਨਿਖਾਵੇਨਤਿਚਰੁਰਖ
 ਨਿਗੰਢਾਜਿਤੁਦਿਨਕਿਛੁਨਤੋਵਈਤਿਤੁਦਿਨਿਬੋਲਨਿਗੰਧਾਜੀਅਕੀਸਚਨਜਾਦ
 ਨੀਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕੁੜਾਗੰਢੁਨਚਲਾਈਚਿਕੜਿਪਥਰਬੰਧਾਅੰਧੇਅ
 ਪੁਨਜਾਦਨੀਠਕੜੁਪਿਟਨਿਧੰਧਾਝੁਠੇਮੋਹਿਲਪਟਾਇਆਤਉਤਉਕਰਤਥਿੰਧੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਦੀਪੁਰਿਪੁਰਾਕਰਮੁਕਰੇਇਗਜਨਨਾਨਕਸੇਜਨਉਥਰੇਜੇ
 ਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਰਤੇਦੀਦਾਰਸੇਈਸਚੁਤਭਾਜਿਨੀ
 ਜਾਤਾਖਸਮੁਕਿਉਲਭੈਤਿਨਾਖਾਕੁਮਨੁਮੈਲਾਵੇਕਾਰੁਤੋਵੈਸੰਗਿਪਾਕੁਮਾਇ
 ਸਚਾਮਤਲੁਖੁਲੈਭਰਮਤਾਕੁਮਜਿਸਤਿਦਿਖਾਏਮਤਲੁਤਿਸੁਨਮਿਐਧਾਕੁਮਨੁ
 ਤਨੁਤੋਇਨਿਤਾਲੁਥਿੰਦਕਨਦਰਿਝਾਕੁਮਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲ
 ਗੁਮਤਿਸੈਮਿਲੈਸੰਤਖਾਕੁਮਸਤਕਿਜਿਸੈਭਾਗੁ॥੫॥ ਸੋਲੋਕੁਮਃ੫ ਤਰਲਾਖ
 ਕੁੰਸਚੁਵੈਲੁਸੁਦਾਈਜੋਤਉਕਰੇਉਧਾਰਲੁਸੁੰਦਰਬਚਨਤੁਮਸੁਦੁਲਥੀਲੀ
 ਪਿਰੁਤੈਡਾਮਨਸਾਧਾਰਲੁਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਤੁਰਚਾਇਓਦਸਿਵਿਖਾਮੈਕਾਰਲੁ
 ਉਦੀਨਾਹੀਝੁਦੀਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਸੈਵਿਤੁਦੀਗਪਿਰੁਵੈਲੁਢਥੀਲਾਢਰਿਗਵਾਇਓ
 ਦੁਰਮਤਿਕਰਮਿਵਿਤੁਦੀਨਾਤਉਭੁਲੀਨਾਤਉਚੁਕੀਨਾਮੈਨਾਤੀਦੋਸਾਜਿਤੁਤਉ
 ਲਾਈਤਿਤੁਉਲਗੀਤੁਸੁਦਿਸਚੁਸਦੇਸਾਸਾਈਸੋਤਾਗਦਿਸਾਈਭਾਗਦਿਜੈਪਿਰਿ
 ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗਪਿਰਿਅਉਗਦਤਿਸਕੇਸਭਿਗਵਾਏਗਲਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਗੀ॥੬॥
 ਤੀਲਧਨਕਰੈਥਿੰਨਤੀਕਦਿਨਾਨਕਅਵੈਵਾਰੀਸਭਿਸੁਤਾਗਦਿਮਾਦਹਿਰਲੀਅ
 ਇਕਦੇਵਤੁਰਾਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ ਮਃ੫ ਕਾਹੇਮਨੁਤੋਡੇਲਤਾਤਰਿਮਨਸਾਪੁਰਦਾ
 ਰਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਇਤੁਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਦਤਾਰਾਤਰਿਨਾਮਾਅਗਾਧਿਨ

ਜੇਤਾ ਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁ ਨਦਰੀ ਵਿਚ ਦੇ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਪਜਿਆ ਆਇਆ ਏਤਾ ॥ ਬਤੰਤਰੀ ਬਾ
ਏ ਗਲਾਇ ਦਿਤਾ ਉਪਜਿਆ ਪੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇਆ ਏਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੋ ਸਹਾਈ
ਭਰਿ ਮਨੁ ਰਤੁ ਕੰਚਨੁ ਤੇਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈ ਰੁਪੁ ਤੁਸੁ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਦ ਕਟੇਕ
ਦੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸੁਪੁਰਿ ਮਸਤ ਕਿਉ ਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾ ਲਿਖੇਨ ਤਾ ॥
ਤਥਾ ਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੋ ਕੀਜਿ ਸੁਕ੍ਰਿ ਪਾਲੁ ਤੇਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਤਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ
ਸੇਕਾ ਕਟੀ ਐਸ ਦਾਸ ਦਾਸੁ ਖੁ ਤੇਤਾ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੇਤੁ ਪੁ
ਰਾਣੀ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੁਦਰਗਾਤ ਸਿਧਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਤਉ ਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥
ਜੇਤੁ ਸੰਤੁ ਸਟੁ ਕਲਾਮ ਲਤਿ ਸੁਖਈ ॥ ਜਿਸਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੇਭਈ ॥ ਜਿਸ
ਕਿ ਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੇਥਿ ਆਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਨ ਪੈਏ ਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸਨੇ ਸਦਾ
ਅਲੁ ਜਿਨੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾ ਲਾਪ
ਸਿਲੈ ਸਦਾਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਦੁਖਾ
ਜੂਏ ॥ ਤਬ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਰਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਏਤੈ ਕੰਮਿ
ਏਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਉ ਮੈਰੇ ਗੁਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਇ ॥
ਅਗਸਾ ਦੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੁ ਲਾਇਆ ॥ ਦਇਆ ਕਰਤੁ ਦਇਆ ਲਾਪ ਦੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਤਾਲ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਤਾ ॥ ੧॥ ਮ: ੫ ਏਕੋ ਜਪੀ ਐਸਨੈ ਮਾਤਿ ਇ
ਕੋ ਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕ ਸੁਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਤ ਜੀ ਦੁਜੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀ ਐ
ਕੁਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਪਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੁਸਚੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜ
ਬਲਿ ਮਤੀ ਅਲਿਗ ਵਿਰਹਿ ਆਦੁ ਜਾ ਕੇ ਈਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾਨਾਨਕ ਖਸ
ਮ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਰਖ ਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉ ਦੁ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਰਖ
ਜਾਤਿ ਤਿਨੈ ਭੈ ਦੁ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖਿ ਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁਨਿ
ਲੀਤੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀ ਐ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨ
ਖਿਓ ਚੀ ਐ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੁਪ੍ਰਭ ਵਲਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਮੁਤਛੰਦ ਗੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੀ ਮਿਤਰ ਸੁ

ਤੇਗੀਧੰਦਗੀ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਤੇਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾਸੁਆਮੀਸਿਰਸੀਤਾਸੰਗਿਵਿ
 ਧਤੁਰੁਲੇਸਿਜਮਿਜਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਿਤਾਵੇ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਤੁਆਪਦਾਘਟਿਅਵਘਟਿਘਟਘਟਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕੋਇਨਾਕੋ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਥੈਤੁੰਸਮਰਥੁਜਿਥੈਕੋਇਨਾਤਿ॥ਓਥੈਤੇਗੀਰਪਅਗੰਗੁ
 ਤਿ॥ਸੁਦਿਕੈਜਮਕੇਦੁਤਨਾਇਤੇਰੈਢਾਰਿਜਾਤਿ॥ਭਉਜਲੁਥਿਖਮੁਅਸਗੰਗੁ
 ਬਦੀਪਾਰਿਪਧਿ॥ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੇਈਖਾਤਿ॥ਕਲਮਹਿਦੋ
 ਟਗੋਵਿੰਦਗਾਤਿ॥ਸਭਸੈਨੋਕਿੰਪਾਲੁਸਮਾਲੇਸਾਤਿਸਾਤਿ॥ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਾ
 ਆਵੈਤੁਧੁਆਤਿ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਦੁਜਾਤਿਸੁਨਬੁਝਾਇਤੁਪਾਰਥਮਨ
 ਆਧਾਰੁ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਤਿਥੈਸਮਰਥੁਸਚੁਦਾਤਾਰੁ॥ਤੁਨਿਹਚੋਲੁ
 ਸਚੁਸਚਾਤੁਧੁਦਰਥਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕਠਨਜਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰੁ॥
 ਤੇਰੁਜਿਮੰਗਲਾਸਭੁਥਿਖਿਅਰਸਢਾਰੁ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਚੁਸਾਤਸੇਜਿਨਸਚੁ
 ਰੁ॥ਜਿਨਾਲਗੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਸਤਜਸੁਖਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਇਕੁਅਰਾਧੇਸੰਤ
 ਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਅਨਦਸੁਖਥਿਸੁਆਮਨਿਤਤਰਿਕਾਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਅਵਰਜਿ
 ਢਾਰਿਦੇਤਿਨਾਨਕਉਧਰਸਿਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਤੁੰਆਵਹਿਵਹਿ
 ਵੇਦਾ॥ਨਾਤੁੰਆਵਹਿਵਹਿਸਿਥੇਦਪੜਾਵੇਦਾ॥ਨਾਤੁੰਆਵਹਿਵਹਿਤੀਰਥਨਾਈਐ
 ਵਹਿਵਹਿਧਰਤੀਧਾਈਐ॥ਨਾਤੁੰਆਵਹਿਵਹਿਕਿਤੈਸਿਆਣਪੈ॥ਨਾਤੁੰਆਵਹਿ
 ਤਾਦਾਨੁਦੇ॥ਸਭਕੋਤੇਰੈਵਹਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ॥ਤੁੰਭਗਤਕੈਵਹਿਭਰਤ
 ਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫ ਆਪੇਵੈਦੁਆਪਿਨਾਰਾਇਣੁ॥ਏਤਿਵੈਦਜੀਅਰੁ
 ਇਣਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਇਣਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਿਜਕੋ
 ਮਿਟਾਇਣਾ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਤੁਕਮਿਉਢਲੈਤੁਕਮੇਰਤੈ॥ਤੁਕਮੇਦੁਖੁਸੁਖੁਸਿਰਜੈ
 ਤੁਕਮੇਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਤੈਵੈਦਾਤਿ॥ਤੁਕਮਿਮਰੈਤੁਰਾ
 ॥ਤੁਕਮੇਨਾਨਾਵਡਾਥੀਵੈ॥ਤੁਕਮੇਸੋਗਤਰਖਆਨੰਦਾ॥ਤੁਕਮੇਜਪੈਨਿਰੋਧਾ
 ਤਾ॥ਤੁਕਮੇਆਵਲੁਜਾਦੁਰਹਾਏ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਭਗਤੀਲਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ

ਭੈਰਵ ਸੁਖ
ਭਗਿਨੀ ਨਰੈਣ
ਮਨ ਮੋਹਿ।

ਸਭਿਏਜੇਚੇ ਨਵਿਰਾਣਜਯੁਤੇਰਾਕਾਰਦੋ॥੧੩॥ ਸਭੇਦੁਖਾਧਿਯੁਤਿਅੰਗੀ
 ਜੀਮੈਤਤਵੇਵਾਈਢੋਰਿਆਤਭੁਕਿਤੁਤਿਆਗੀ॥੧੪॥ ਸਭੇਦੁਖਾਧਿਯੁਤਿਅੰਗੀ
 ਤੈਰੇਲਾਗੀ॥੧੫॥ ੫੪੫ ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਨਾਨਕਜੀ ॥੧੬॥ ਸਭੇਦੁਖਾਧਿਯੁਤਿਅੰਗੀ
 ਵਰਪੰਧਾਤਾਤੁਸੁਖਿਸੁਖਾਈਸੁਤੀਜਾਗੁਰਮਿਲਿਜਾਤੁਸੇਰਾਗੀ॥੧੭॥
 ਸਭੇਦੁਖਸੰਤਾਪਜਾਤੁਪਤੁਭੁਲੀਐ॥ਜੇਕੀਚਨਿਯੁਤਿਅੰਗੀ
 ॥ਜਿਸਨੇਵਿਸਰੈਨਾਉਸੁਨਿਰਧਨੁਕਾਂਢੀਐ॥ਜਿਸਨੇਵਿਸਰੈਨਾਉਸੁਜੇਨਿਰਧਨੁ
 ਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿਸੁਜਮਰੰਭੁਦੇਨ੍ਹ॥ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿਰੇਗੀ
 ਜਿਸੁਖਸਮੁਨਆਵੈਚਿਤਿ ॥ਸੁਖਰੇਅੰਤਕਾਗੀਆ॥ਜੇਹੀਦੁਪਦਲਾਜਿਓ
 ਵਿਸਾਰਿਆ॥੧੮॥ ਸਭੇਕੁਮਃ੫ ਤੈਰੀਥੰਦਸਿਮੈਕੋਰਿਨਭਿਯਾਤੁਨਾਨਕ
 ਆਪੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਮਿਤ੍ਰਵਿਚੇਲੇਜੈਮਿਲਿਕੰਤੁਪਰਦਾ॥੧੯॥ ੫੪੫
 ਹਾਵੇਜੰਤਉਧਿਰਿਜੁਲਦੇਸੀਸੁਸੁਭਾਵਾ ॥ਚਰਦੀ॥ਸੁਖਸੁਭਾਵਾਜੰਤ
 ਗਾਵੈਜੀਉਪਇਆਤਉਸਰਦੀ॥੨੦॥ ੫ਉੜੀ॥ ਮਿਲਿਜਾਗੀਸਤੰਗੀ
 ਗਾਵੀਆਪਾਘਰਕਾਤੇਆਥੰਧਾਨੁਥਤੁਜਿਨਪਾਵੀਆ॥ਬਿਨਹੀਦੁਰਮਤਿਯੁ
 ਇਕੁਜਾਵੀਆ॥ਸੀਲਵੰਤਿਪਰਧਨਿਰਿਦੈਸਚਾਵੀਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹੰ
 ਕਰੀਤਾਵੀਆ॥ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਚਰਦਦਾਸਾਵੀਆ॥ਸੋਭਾ
 ਰੁਖਸਮਿਜੰਗਾਵੀਆ॥ਮਿਲੀਆਆਇਸੰਜੋਗਿਜਾਤਿਸੁਭਾਵੀਆ॥੨੧॥
 ਸਭੇਕੁਮਃ੫ ਤਭਿਗੁਣਤੈਰੈਨਾਨਕਜੀਉਮੈਕੁਥੀਏਮੈਨਿਰਗੁਣਤੈਰੈ
 ਤਉਜੇਵਰੁਦਾਤਾਰੁਨਕੋਈਜਾਚਰੁਸਦਾਜਾਚੈਵੈ॥੨੨॥ ੫੪੫ ਵੇਦਿਓ
 ਉਦਮਤ੍ਰੁਣਾਗੁਰਿਸਜਦਿਜੀਉਪਰਾਇਆ॥ਤਭੇਸੁਖਸੁਭਲਾਜੰਤੁ
 ਗੁਸਥਾਇਆ॥੨੩॥ ੫ਉੜੀ॥ ਵਰਤੋਰਾਦਰਥਾਰੁਸਚਾਤੁਪੁਤਖਤੁ
 ਤਾਪਾਤਿਸਾਤੁਨਿਤਚਲੁਚਉਰੁਛਤੁ॥ਜੇਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੋਈਸਚੀ
 ਜੇਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਥਾਵੈਮਿਲੈਥਾਉ॥ਜੇਕੀਨੀਕਰਤਾਰਿਸਾਈਭੁਏ
 ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਖਸਮੁਸੇਦਰਗਾਤਮਲਾ॥ਸਹੀਤੇਰਾਫੁਰਮਾਨੁਕਿਨੈਨੇ

ਕਰਕੀਮਕੁਟਹਤਿਤੇਰੀਐ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਸੋਇਸੁਕੰਦਰੀਮੰਗਤਨੁਮਨੁ
ਨਾਮੁਪੰਦਰੀਲਾਲੀ॥ਪੰਧਿਜੁਲੰਦਰੀਮੇਗੰਦਰੁਠੰਢਾਗੁਰੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿ
॥੧॥ ਮਃ੫ ਤਠਮਏਤੁਮੈਮਾਣਕੁਲਧਾਮੁਲਿਨਮਿਧਾਧਾਮੈਕੁਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤ
ਵਵਾਈਥੀਅਥਿਤਾਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕਜਿਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਕੈਮਸ
ਕਰਮੁਤੋਇਸੇਸੇਵਾਲਾਗਾ॥ਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਸਿਅਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥
ਗੁਰੁਚਰਣਾਰਥਿੰਦਸਭੁਕੁਮਭਉਭਾਗਾ॥ਆਤਮੁਜਿਤਾਗੁਰਮਤੀਅਗੰਜਤਪਾਗਾ॥
ਉਥਿਅਇਅਪਾਰਥੁਤਮੁਸੋਕਲਿਮਤਿਤਾਗਾ॥ਸਾਧੁਸੰਗਤਿਨਿਰਮਲਾਅਠਸਠਿਮਜ
ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਅਪਦਸੋਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਤਾਰੈਵੇਜਿਸੁਟੇ
ਰਾਗਾ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਜੰਪਿਰੁਅੰਦਰਿਤਾਧਨਥਾਤਗਿ॥ਜੰਪਿਰੁਥਾਤਰਿਤਾਧ
ਤਗਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਥਤੁਠਰਿਠਿਰਾਤਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੰਗਿਦਿਖਾਇਆਜਾਤਗਿ॥ਜਨਨਾਨ
ਦੇਸਚਿਸਮਾਤਗਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ਆਤਰਸਭਿਕਰਦਾਠਿਰੈਆਤਰੁਇਕੁਨਤੋਇ॥ਨਾਕੁ
ਰੁਆਤਰਿਜਗੁਉਪਰੈਵਿਹਲਾਥੁਏਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡੀਤੁਵਡਾਅਪਾਰੁਤੋਰਾਮ
ਕਾਗੰਗਪਰੰਗਅਨੇਕਨਜਾਪਨਿਕਰਤਥਾ॥ਜੀਅੰਅੰਦ੍ਰੀਉਸਭੁਕਿਭੁਜਾਦਲਾ॥
ਕੁਭੁਤੋਰੈਵਸਿਤੋਰਾਘਰੁਭਲਾ॥ਤੋਰੈਘਰਿਅੰਦੁਵਧਾਈਤੁਪੁਘਰਿ॥ਮਾਣੁਮਤਤੋਰ
ਅਪਦਾਅਪਿਜਗਿ॥ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੁਰੁਦਿਸੈਜਤਕਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿ ਦਾ
ਤੁਪੁਆਗੈਬਿਨਵਤਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਏਤਜੇਬਾਜਾਰਸੇਤਨਿਵਿਚਿਵਪਾਗੈਏ॥
ਕੁਭਿਕੁਅਪਾਰੁਨਾਨਕਖਟੋਸੋਧਲੀ॥੧॥ ਮਃ੫ ਕਬੀਰਾਤਮਗਕੋਨਤੀਤਮਕਿਸਤੁ
ਤੀ॥ਜਿਨਿ ਇਤੁਰਚਨੁਰਚਾਇਅਤਿਸਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਠਲਿਉ
ਖੁਸੁਤਾਵਜਾਤਰਿਸਠਲਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥ਮਨੁਏਚੈਉਨਮਿਲਾਕਉਕਿਉਵੈਵੈਪਿਤਾ॥ਵ
ਚਨਾਥਾਤਰਾਓਤੁਅਗਮੁਅਜਿਤਾ॥ਓਤੁਪਿਆਰਾਜੀਅਕਾਜੋਖੋਲੈਭਿਤਾ॥ਸੇਵਕ
ਤੁਸਾਜੀਅਮੈਦਸਿਤੁਮਿਤਾ॥ਕੁਰਥਾਦੀਵੰਵਾਵਾਰੈਬੋਲੇਥਲਿਕਿਤਾ॥ਦਸਨਿਸੈਤਪਿ
ਰਿਆਸੁਦੁਲਾਇਚਿਤਾ॥ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਨਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਤਿਗੁਰਿ
ਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਥੈਸਤਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀਭਾਰਿ

ਨਕਿਅਪਈਉਨਕਉਲਾਤੁਲਾਤਿ॥੧॥ ਮਃ੫ ਕਬੀਰਗਾਵਲਗਾਰੇ
 ਤਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੁਢੇਧਰਮਰਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਵਰਪਰਵਾਰੁਆਪਿਇਕਾਤੀਸਮਾਅਪਦੀਕੀਮਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾਤੀ
 ਕਿਢੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੰਨਿਆਅਪਦਾਕੀਤਾਅਪਿਆਪਿਵਰਨਿ
 ਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਜਿਥੈਤੂੰਵੁਠਾਪੰਨੁਸੁਤੇਰੇਭਗਤਜਿਨੀਸਚੁਤੂੰਭਿਰਾਜਿਸੇ
 ਇਆਸਲਾਏਸੇਇਤੁਧਾਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੇਨਾਨਕਨਿਰਮਲਸੇਈਸੁਧਾ॥੨੦॥
 ਮਃ੫ ਫਰੀਦਾਭੁਮਿਗੰਗਾਵਲੀਮੰਡਿਵਿਸੁਲਾਥਾਗੁਜੋਨਹਪਰਿਨਿਵਰਿ
 ਅੰਚਨਲਾਗਾ॥੧॥ ਮਃ੫ ਫਰੀਦਾਉਮਰਸੁਤਾਵਤੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨਜੀਵੇ
 ਰਲੇਕੇਈਪਾਠੁਅਨਿਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਤਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਾਨੁ
 ਧਰਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਏ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਅਗਨਿਆਪਿਸੋਨਾਮੁਪਿਆਏ
 ਜਾਮੀਅਗਮਪੁਰਖੁਇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਆਸਰੈਪੂਰੇ
 ਲਾਏ॥ਅਉਗਣਕਟਿਮੁਖੁਉਜਲਾਤਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥ਜਨਮਮਰਦੁਖੁ
 ਓਨੁਛਿਰਿਜੋਨਿਨਪਾਏ॥ਅੰਧਕੁਪਤੇਕਾਢਿਅਨੁਲਾਡੁਆਪਿਛੜਾਏ॥ਨਾ
 ਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਰਖੇਗਲਿਲਾਏ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਮੁਤਬਤਿਜਿਸੁ
 ਰਤਾਰੰਗਿਚਲੁਲਿਗਾਨਾਨਕਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਤਿਸੁਜਨਕੀਮਨਮੂਲਾ
 ਅੰਦਰੁਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਤਰਿਭੀਸਚੁਡਿਠੇਮਿ॥ਨਾਨਕਰਵਿਅਹਤੁਰੰ
 ਤ੍ਰਿਦਿਤ੍ਰਿਭਵਦਿਰੇਮਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੀਤੋਰਚਨੁਆਪੇਹੀਰਤਿ
 ਪੋਤੇਇਓਇਕੁਆਪੇਬਤੁਭਤਿਆਆਪੇਸਭਨਾਮੰਡਿਆਪੇਬਾਤਰਾ
 ਹਿਦੁਰਿਆਪੇਹੀਜਾਤਰਾਆਪੇਤੇਵਹਿਗੁਪਤੁਆਪੇਪਰਗਟੀਐ॥ਕੀਮਤਿ
 ਪਾਇਤਗੀਥਟੀਐ॥ਗਹਿਰਗੀਭੀਰੁਅਥਾਤੁਅਪਾਰੁਅਗਣਤਤੁ॥ਨਾਨਕ
 ਕੁਇਕੋਇਕੁਤੂੰ॥੨੨॥੧॥ ਸਲੋਕੁ੪੪

ॐ
१६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਗਇਥਲਵੰਡਿਤਥਾਸੰਤੈ

ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲੁਏਵੈਜੋਖੀਵੰਦਾ॥ਦੇਗੁਨਸ

ਅਪੀ॥

ਕੁੰਦੁਗਵੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾਨੁਪਜੀਵੈਦੈ॥ਨਾਨਕਿਗਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੇਟੁਸਤਾਦੀ
ਵੈਦੈ॥ਲਾਏਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਕਰਿਸਿਠਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਦੈ॥ਸਤਿਗੁਰਆਤਮਦੇ
ਦੀਖੜਗਿਜੋਗਿਪਰਾਕੁਇਜੀਅਦੈ॥ਗੁਰਿਚੇਲੇਹਰਗਸਿਕੀਈਨਾਨਕਿਸਲਾਮਤਿਥੀਵ
ਸਤਿਕਾਦਿਤੋਸੁਜੀਵੈਦੈ॥੧॥ਲਾਏਦੀਠੇਰਾਈਐਨਾਨਕਾਦੇਹੀਖਟੀਐ॥ਜੋ
ਕਿਨਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਤਿਕਾਇਆਠੇਰਿਪਲਟੀਐ॥ਝੁਲੈਸੁਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁ
ਰਾਗੁਰਤੀਐ॥ਕਰਤਿਜਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਸਿਲਜੋਗੁਅਲੁਦੀਚਟੀਐ॥ਲੰਗਰੁਚ
ਗੁਰਸਥਦਿਤਰਿਤੋਟਿਨਾਵੈਖਟੀਐ॥ਖਰਚੈਤਿਖਸੰਮਦੀਆਪਖਤਦੀਚੈਰਿ
ਖਟੀਐ॥ਤੋਵੈਸਿਠਤਿਖਸੰਮਦੀਨੁਰੁਅਰਸਤੁਰੁਗਸਤੁਤੁਟੀਐ॥ਤੁਧਰਿਹੋਸਚੇਪਾਤਿ
ਨਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ॥ਸਚੁਜਿਗੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆਕਿਉਏਦੁਬੋਲੁੰਟੀਐ
ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਓਕਰਿਪੀਰਤੁਕੰਮੁਰਟੀਐ॥ਦਿਲਿਖੋਟੈਆਕੀਠਿਰਨਿਥੰਨਿਭਾਰੁ
ਰਚਾਇਨਿਛਟੀਐ॥ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ॥ਕਉਲੁਤਾਹੋਕਿਨਿ
ਕੁੰਦੀਐ॥੨॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੰਮਨਣਕੋਸਾਲੁਜਿਵਾਏਸਾਲੀ॥ਧਰਮਗਾਇਤੋਦੇਵਤਾਲੈ
ਤਲਾਕੇਦਲਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸਚਾਕਰੇਸਾਥਾਤੋਟੈਦਰਹਾਲੀ॥ਗੁਰਅੰਗਦ
ਦੀਦੇਹੀਠਿਹੀਸਚੁਕਰਤੈਥੰਧਿਥਤਾਲੀ॥ਨਾਨਕੁਕਾਇਆਪਲਟੁਕਰਿਮਿਲਿਤਖਤੁਥੈ
ਭਸੈਡਾਲੀ॥ਦਰੁਸੇਵੈਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੈਤੋਇਜੰਗਾਲੀ॥ਦਰਿਦਰਵੇਸੁਖਸੰਮਦੈ
ਨਾਇਸਚੈਥਾਦੀਲਾਲੀ॥ਥਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਥਤੁਤੀਛਾਉਪਤ੍ਰਾਲੀ॥ਲੰਗਰਿ
ਦਉਲਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੀਗਿਪਿਆਲੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀ
ਟੋਪਗਾਲੀ॥ਪਏਕਬੁਲੁਖਸੰਮਨਾਲਿਜੰਘਾਲਮਰਦੀਘਾਲੀ॥ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਤੁਸੇਇ
ਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀ॥੩॥ਤੁਰਿਓਗੰਗਵਤਾਲੀਐਦੁਨਿਆਈਆਖੈਕਿਕਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕ
ਤੀਸਰਿਜਗਨਾਥਉਚਤਦੀਵੈਲੁਵਿਗਿਕਿਓਨੁ॥ਮਾਧਝਾਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਥਾਸਕੁਸ
ਥਦਿਰਿਜਕਿਓਨੁ॥ਚਉਦਤਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿਆਵਾਗਉਲੁਚਿਲਕਿਓਨੁ॥ਕੁਦ

ਗਤਿ ਅਤਿ ਵੇਖਾਲੀ ਅਨੁਜਿ ਦਿਐ ਵਡ ਪਿਡ ਠਿਣ ਕਿਓਨੁ ॥ ਲਾਹੇ ਦੇ ਪਰਿਓ
 ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆ ਜਾਇ ਕਿਓਨੁ ॥ ਜੇਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੇਤਿ ਮਾਹਿ ਆਪੁ ਆਪੁ
 ਓਨੁ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖੁ ਜਿ ਕਿਓਨੁ ॥ ਜੰਮੁ ਸੁਖੇ ਸੁਤਾ ਲਾ
 ਓਨੁ ॥ ੪॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇ ਆਫੇਰੁ ਆਇ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਖਾਡੁਰੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ
 ਪੁਤ੍ਰੇ ਰੁਮੁ ਚੁਗਰੁਰੁ ॥ ਲਭੁ ਵਿਦਾਏ ਮਾਣ ਸਾਜਿ ਉਪਾਈ ਬੁਰੁ ॥ ਵਰਿ ਅੰਦਰੁ
 ਕੁਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨੁਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਤਾ ਬਿਨ ਲਭਈ ਤੁਓ ਚੁਠਰੁਰੁ ॥ ਨਚਿ ਨਿਧਿ ਨ ਮੁਨਿ
 ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੁਰੁ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇ ਗੀਤ ਕੇਰੇ ਸੇਵੈ ਚੁਰੁ ॥ ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੁਧੁ
 ਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਵਸਾਇ ਆਫੇਰੁ ਆਇ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਖਾਡੁਰੁ ॥ ੫॥ ਸੋਟਿ ਕਾ ਸੋਥੈ ਤਦਾ ਸੋ
 ਢੁ ॥ ਪਿਯੁ ਦਾਦੇ ਜੇ ਵਿਤਾਪੋ ਤਾ ਪਰਵਾਢੁ ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਸ ਕੁਨੈ ਤੈ ਘਤਿ ਆਕਰਿ
 ॥ ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਆਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਾਧਾਢੁ ॥ ਚਉਦਹ ਰਤਨਿ ਕਾ ਲਿਅਨੁ
 ਨਾਢੁ ॥ ਘੋੜਾ ਕੀ ਤੇ ਸਤ ਜਦਾ ਜਤੁ ਕੀ ਓਪਲਾਢੁ ॥ ਧਨ ਖੁਚੁ ਜਾਇ ਓਸਤਦਾ
 ਦਾਥਾਢੁ ॥ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੁਅੰਧਾਰੁ ਸਾਚ ਜਿ ਆਰੈ ਭਾਢੁ ॥ ਸਤ ਤੁਖੇ ਤੁਜਾ ਮਾਇ
 ਢਾਢੁ ॥ ਨਿਤ ਰਸੇਈ ਤੇ ਗੀਐ ਪਿਉ ਮੈ ਦਾਖਾਢੁ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੁਈ ਓਸੁ ਮਨ
 ਬਦੁ ਪਰਵਾਢੁ ॥ ਆਵਾਗਉ ਦੁਨਿ ਵਾਰਿ ਓਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਢੁ ॥ ਅਭਿਤਰਿ
 ਤਾਰੁ ਲੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਢੁ ॥ ਵਖਰਿ ਵਾਉਨ ਰੇ ਲਈ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਢੁ ॥ ਜਾਇ
 ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਣੀ ਤੁਜਾਢੁ ॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਤੁਸੁ ਧਰੁ ਜਾ
 ਨੁ ਜਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਵ ਸੀ ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਢੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਦਾ ਢੁ ਸਿਰਿ ਉਮਤਿ ਤੈ
 ਟਿਕਾ ਸੋਥੈ ਤਦਾ ਸੋਈ ਦੀਥਾਢੁ ॥ ਪ੍ਰਿਯੁ ਦਾਦੇ ਜੇ ਵਿਤਾਪੋ ਤਾ ਪਰਵਾਢੁ ॥ ੬॥
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆਤਿ ਨੈ ਸਵਾਰਿ ਆਪਾ ॥ ਪੁਰੀ ਤੇ ਈਕਰਾ ਮਤਿ ਅਪਿ
 ਦਾਹੈ ਧਾਰਿ ਆਪਾ ॥ ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿ ਆਪਾ
 ਥਾਹੁ ਅਤੇ ਲੁਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਵਾਰਿ ਆਪਾ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿ ਆਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ
 ਰਿਉ ਤਾਰਿ ਆਪਾ ॥ ਲਭੁ ਲੋਕੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿ ਆਪਾ
 ਰਾਖਾ ਨੁ ਤੈ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਪੈ ਸਕਾਰਿ ਆਪਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੁਲਾਹੁ ਤੁਧੁ ਤੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਤੁਧੁ

ਗੁਰੂਗਿਠਾਤੰਮਨੁਸਾਧਾਰਿਅਮ॥ ੭॥ ਚਰੇਜਾਗੇਚਤੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਦੁਆਪੇਤੋ
 ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਨੁਆਪੇਤੀਬੰਮਿਖਦੋਆਪਾਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਲਿ
 ਤਾਰਾਤੋਆਪਾਸਭਉਮਤਿਆਵਦਜਾਵਦੀਆਪੇਤੀਨਵਾਨਿਰੋਆਪਾਤਖਤਿ
 ਅਰਜਨਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੋਆਪਾਉਗਵਦਤੁਤੋਆਖਵਦਤੁਚਤੁ
 ਬੰਕੀਅਨੁਲੋਆਪਾਜਿਨੀਗੁਰੂਨਸੇਵਿਓਮਨਮੁਖਾਪਇਆਮੋਆਪਾਦੁਦੀਚ
 ਤੀਕਰਮਾਤਿਸਚੇਕਾਸਚਾਛੋਆਪਾਚਰੇਜਾਗੇਚਤੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਦੁਆਪੇ
 ਆ॥ ੮॥ ੧॥ ੩॥

ਪੰਛੇ ੮੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੨ ਅਨੰਦੁ ੧ ਸਦੁ ੧ ਛੰਤ ੫ ਰੁਤੀ ੧ ਓਅੰਕਾਰ
 ਜਿਧੋਸਟ ੧ ਵਾਰ ੩ ਜੁਮਲਾਜੋੜ ੧੧੬

੭

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮਕਲੀਬਾਣੀਭਗਤਕੀ॥

ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ੫੭੧ ਕਾਇਆਕਲਾਲਨਿਲਾਤਨਿਮੇਲਉਗੁਰਕਾਸਥਦੁਗੁਰੂ
 ਨੇਗਾਭ੍ਰਿਸਨਾਕਾਮੁਕੋਧੁਮਦਮਤਸਰਕਾਟਿਕਾਟਿਕਸੁਦੀਨੁਗੇ॥ ੧॥ ਕੋਈਤੈਰੇਸੰਤੁਸਤਾਜ
 ਅੰਤਰਿਜਾਕਉਜਪੁਤਪੁਦੇਉਦਲਾਲੀਗੇ॥ ਏਕਬੁੰਦਤਰਿਤਨੁਮਨੁਦੇਵਉਜੋਮਦੁਦੇ
 ਕਲਾਲੀਗੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਭਾਠੀਕੀਨੀਬੂਤਮਅੰਨਿਤਨਿਜਾਗੀਗੇ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ
 ਦੁਕਸਤਜਪੁਨਿਲਾਗੀਸੁਖਮਨਪੋਚਨਤਗੀਗੇ॥ ੨॥ ਤੀਰਥਥਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮ
 ਵੇਸਸਿਗਤਨੈਦੇਉਗੇ॥ ਸੁਰਤਿਪਿਓਲਿਸੁਪਾਨੰਮੀਤੁਏਤੁਮਤਾਰਸੁਪੇਉਗੇ॥ ੩॥
 ਤਰਪਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਾਇਤਰਸਮਨੁਆਰਾਤੋਗੇ॥ ਕਤਿਕਬੀਰਸਗਲੇਮਦਛੋਛੋ
 ਤੇਮਤਾਰਸੁਜਾਚੋਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰਮਕਲੀ॥ ਗੁਰੂਕਰਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਕਰਿਸਾ
 ਅਭਉਭਾਠੀਮਨਧਾਰਾ॥ ਸੁਖਮਨਨਾਗੀਸਤਜਸਮਾਨੀਪੀਵੈਪੀਵਨਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਅਉ
 ਨੇਗਮਨੁਮਤਵਾਰਾ॥ ਉਨਮਦਚਛਾਮਦਨਰਸੁਚਾਖਿਅਭ੍ਰਿਭਵਨਭਇਆਉਜਿਅਗ

॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋ ਰਿਹਾਈ ਭਾਈ ਪੀਉ ਮਤਾਹ ਸੁਭਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ॥
 ਲੇਤਾ ਛੁਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰਚੰਨ ॥ ਤਸਤਿ ਗੁਰਚੰਨ ॥
 ਈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ਉਚ ਕਿਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ॥
 ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੇਰੁ ਪਰਥ ਤੁਸੁ ਆਮੀ ਓਟ ਗਈ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥ ਨਾਤੁ ਮਰੇ ਭਯਾਨੁ ਨਾਤੁ ਮਰਿ ਰੇ ॥
 ਨੀਤ ਰਿਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਤਥ ਜਥ ਕਥ ਤੁਤੀ ਤੁਤੀ ॥ ਤਮ ਤੁਅਪਰ ਸਾਦਿ ਸੁਖੀ ਸਾਦਿ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਭਰੇ ਸੇ ਮਗਤ ਰਥ ਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀਤ ਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪਤਿ ਲੇਖ ॥
 ਤਰਪਾਇ ਓਛੁ ਨਿਕਾਸੀ ਥਸੇ ਆਈ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਸਾਮਗਤ ਰੂਪੈ ਸੀਕਾਸੀ ਤਮ ਏਕੈ ॥
 ਤਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉਇ ਤੁਧ ਨੁਪਾਇ ਆਮ ਰਤੇ ਛੁਟਿ ਗੁ ਮਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਦੁਖ ॥
 ਸੁਲਾਕੈ ਕਾਢ ਨ ਕਉਨਾ ਤੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁਚੇ ਭਕਉ ਬਿਲਾ ਬਿਲਾ ਤੇ ਨਰੇ ਕਯੋਗ ਪਚਾ ॥
 ਕਵਨੁ ਨ ਰਕੁ ਕਿ ਆਸੁ ਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ਸੰਤਨ ਦੋ ਉਗਾਏ ॥ ਤਮ ਕਾਤੁ ਕੀ ਕਲਿ ਨ ਕਯੋ ॥
 ਨੇਗੁਰ ਪਰਸਾਏ ॥ ੪ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸ ਨਿਮਿਲੇ ਤੈ ਸਭੰਗ ਪਾਨੀ ॥
 ਗਾਏ ਕਭਏ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥ ਸੰਤ ਮਾਨਉ ਦੁਖ ॥
 ਉਇ ਤਕੁ ਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ॥ ਦਿਵਸ ਰੈ ਨਿਤੇ ਰੇ ਪਾਉ ਪਲੇਸ ਉਕੇ ਸਚ ਵਰ ਕਰਿ ਛੇਰੀ ॥
 ਕੁਕਰ ਤੇਰੇ ਦਰਥਾਰੀ ॥ ਭਉ ਕਹਿ ਆਰੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰਬ ਜਨਨ ॥
 ਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿ ਆਨ ਜਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁਨਿ ਸਤ ਜਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ॥
 ੨ ॥ ਦਾਗੇ ਤੇਤਿ ਸੁਭਨ ਮਹਿ ਜੂਝਿ ਭਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਤੇਇ ਸੁਭਗ ਰਿਖ ॥
 ਤਰਿ ਲਾਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਿਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ਪਰਮ ਕੋ ਕੀਬੀ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖ ॥
 ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੈਂਦੁ ਬਸਤੁ ਸਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕਬੀਰ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨਿ ਜਿਸੁ ॥
 ਭਾਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਆਥਿ ਰੁਤਾ ਕਾਸੇ ਤਾਗੁ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥
 ਨਿਤ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਇ ਤ੍ਰੀਨਿਕ ਸੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥ ਜਾਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਮੁਖ ॥
 ਸੋ ਕਿਉ ਪੰਡਿਤੁ ਤਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਏ ਮੇਰੇ ਥਾਮੁ ਨ ਤਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥
 ਦੇ ਜਕੁ ਭਗਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਉਚ ਨੀਚ ਘਰਿ ਭੋਜਨ ਤਠੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਉਚ ॥
 ॥ ਚਉਦਸ ਅਮਾਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮੰਗਤਿ ਕਰਦੀ ਪਕੁ ਲੈ ਕੁਪ ਪਰਤਿ ॥ ੨ ॥ ਤੂੰ

ਕਰਜੁਲਤਾਮੁਤਿਤੋਤਿਬਰਾਬਰੀਕੈਸੇਕੈਬਨਤਿ॥ਤਮਰੇਰਾਮਨਾਮਕਹਿਉਬਰੇਬੇਦਭ
ਸੰਬੋਭੁਬਿਸਰਤਿ॥੩॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਤਰਵਹੁਏਕੁਅੰਨੰਤਰਾਸਾਖਾਪਤੁਪਖ
ਨਭਰੀਅਧਾਇਤਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਬਾਜੀਤੰਰੈਤਿਨਿਤਹਿਪੁਰੈਕਰੀਅਧਾ॥੧॥ਜਾਨੀਜਾਨੀਰੇ
ਰਾਮਕੀਕਤਾਨੀ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਰਾਮਪਰਗਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਬਿਰਲੈਜਾਨੀ॥ਰਹਾਉ
ਵਹੁਏਕੁਪੁਤਪਰਸਬੀਧਾਬਾਰਤਲੇਉਰਧਰਿਅਧਾ॥ਸੋਰਹਮਧੇਪਵਨੁਏਕੋਰਿਅਧਾ
ਕਰੁਫਰਿਅਧਾ॥੨॥ਸਤਜਸੁੰਨਿਇਕੁਬਿਰਵਾਉਪਜਿਅਧਰਤੀਜਲਤਰੁਸੋਖਿਅ
ਤੋਕਬੀਰਹਉਤਾਕਾਸੇਵਕੁਜਿਨਿਇਤੁਬਿਰਵਾਦੇਖਿਅਧਾ॥੩॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ॥
ਮੁੰਦਮੋਨਿਦਇਆਕਰਿਏਲੀਪਤ੍ਰਕਾਕਰਤੁਬੀਚਾਰੁਰੇਗਾਖਿੰਥਾਇਤੁਤਨੁਸੀਅ
ਪਨਾਨਾਮੁਕਰਉਆਧਾਰੁਰੇ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਵਤੁਜੋਗੀ॥ਜਪਤਪਸੰਜ
ਗੁਰਮੁਖਿਭੋਗੀ॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿਬਿਭੁਤਿਚਛਾਵਉਅਪੁਨੀਸਿੰਗੀਸੁਰਤਿਮਿਲਾਈ॥
ਕੋਰਾਗੁਠਿਰਉਤਨਿਨਗਰੀਮਨਕੀਕਿੰਗੁਰੀਬਜਾਈ॥੨॥ਪੰਚਤਤੁਲੈਤਿਰਦੈਰਾਖ
ਹੈਨਿਰਾਲਮਤਾਜੀ॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਤੁਰੇਸੰਤਤੁਪਰਮੁਦਇਆਕਰਿਥਾਜੀ॥
੭॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਕਵਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗਭੀਤਰਿਜਨਮਿਕਵਨਛਲੁਪਾ
ਅਧਾਰੁਵਨਿਧਿਤਰਨਤਾਰਨਚਿੰਤਾਮਨਿਇਕਨਿਮਖਨਇਤੁਮਨੁਲਾਇਅਧਾ॥੧॥ਗੋ
ਤਮਐਸੇਅਪਰਾਧੀ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਜੀਉਪਿੰਡੁਥਾਦੀਅਤਿਸਕੀਭਾਉਭਗਤਿਨ
ਜਾਧੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਪਰਅਪਥਾਦੁਨਛੁਟੈ॥ਅਵਾ
ਵਹੁਏਤੁਤੈਭੁਨਿਫੁਨਿਇਤੁਪਰਸੰਗੁਨਤੁਟੈ॥੨॥ਜਿਘਰਕਥਾਏਤਤਰਿਸੰਤਨਇਕ
ਅਖਨਕੀਨੋਮੈਠੇਗਾਲੰਪਟਚੋਰਦੁਤਮਤਵਹੇਤਿਨਸੰਗਿਸਦਾਬਸੇਰਾ॥੩॥ਕਾਮ
ਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਸੰਪੈਮੋਮਾਤੀ॥ਦਇਆਧਰਮੁਅਰੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾਏਸੁ
ਨੰਤਰਿਨਾਤੀ॥੪॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਦਮੋਦਰਭੁਗਤਿਬਢਲਭੈਤਾਰੀ॥ਕ
ਤਕਬੀਰਭੀਰਜਨਰਾਖਤੁ ਸੇਵਾਕਰਉਤੁਮਾਰੀ॥੫॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ॥
ਜਿਤਸਿਮਰਨਿਤੋਇਮੁਕਤਿਦੁਅਰੁ॥ਜਾਤਿਥੈਕੁੰਠਿਨਹੀਸੰਸਾਰੀ॥ਨਿ
ਰਉਕੈਘਰਿਬਜਾਵਤਿਤੁਰਾ॥ਅਨਤਤਥਜਤਿਸਦਾਭਰਪੁਰਾ॥੧॥ਐਸਾਸਿਮਰਨੁ

ਕਰਿਮਨਮਾਦਿ। ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਤਨਾਦਿ। ਰਤਾਉ ^{ਜਿਹ ਤਿਸਿ ਮਰਨਾ}
 ਕਾਰੁ। ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ। ਨਮ ਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ^{ਹਿਰਦੈ ਨਾਦਿ।}
 ਰਾਆ ਵਨ ਨਾਦਿ। ੨॥ ਜਿਹ ਤਿਸਿ ਮਰਨਿ ਕਰਤਿ ਤੁਕੇ ਲੁ। ਦੀਪਕ ^{ਦੀਪਕ}
 ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰ ਕੁ ਸੰਸਾਰਿ। ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਚੀ ਲੇ ਮਾਰਿ। ੩॥ ਜਿਹ ^{ਜਿਹ}
 ਤੇ ਗੀਗਤਿ ਤੇਇ। ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੇਇ। ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਨੀਰਾ ^{ਗੁਰ}
 ਗੁਰ ਪਸਾਦੀ ਉਤਰਤਿ ਪਾਰਿ। ੪॥ ਜਿਹ ਤਿਸਿ ਮਰਨਿ ਨਾਦੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ। ਮੰਤ੍ਰ
 ਤਿਪਟੰਥਰਤਾਨਿ। ਸੇ ਜੁ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ। ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ ਤੁਅਨਦਿਨੁ ^{ਜਿਹ}
 ਜਿਹ ਤਿਸਿ ਮਰਨ ਤੇ ਗੀਜਾਇ ਬਲਾਇ। ਜਿਹ ਤਿਸਿ ਮਰਨ ਤੁਧੁ ਪੈ ਨਾਮਾਇ। ਸਿਮ
 ਰਿਤ ਰਿਤ ਰਿਮਨ ਗਾਈਐ। ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ। ੬॥ ਸਦਾ
 ਮਰਿਦਿਨੁ ਰਾਤਿ। ਓਠ ਤਥੈ ਠਤ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ਜਾਗੁ ਸੇਇ ਸਿਮਰਨੁ ਸੇ
 ਸਿਮਰਨੁ ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ। ੭॥ ਜਿਹ ਤਿਸਿ ਮਰਨ ਨਾਦੀ ਤੁਧੁ ਭਾਰੁ। ਸੇ ਸਿਮਰਨੁ
 ਮਅਧਾਰੁ। ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਕਾਨੀ ਅੰਤੁ। ਤਿਸਕੇ ਅਗੇ ਤੇਤੁਨ ਮੰਤੁ।

ਰਾਮ ਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ਬੰਧਰਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ। ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਆ

ਏਇਆ। ਜਬਨਖ ਸਿਖਇਤੁ ਮਨੁ ਚੀਨਾ। ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਮਜਨੁ ਕੀਨਾ।
 ਪਤਿਉ ਨਮਨਿ ਰਤਨੁ ਖਰਾ। ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨ ਮੁਜਰਾ। ਰਤਾਉ। ਓਲਟ
 ਤਿਸਤਾਰੰ। ਪੈਸੀ ਲੇਗਗਨ ਮਝਾਰੰ। ਬੇਧੀ ਅਲੇਚ ਕੂਠੁ ਅੰਗਾ ਭੇਈਐ
 ਨਿਸੰਗਾ। ੨॥ ਚੁਕੀ ਅਲੇਸੇ ਤਮਾਇਆ ਸਧਾ। ਸਸਿਕੀਨੇ ਸੁਰਗਿ ਰਾਸਾ
 ਕੂਠਰਿ ਪੁਰਿਲੀਲਾ। ਤਤਬਾਜੇ ਅਨਤਦਬੀਲਾ। ੩॥ ਥਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ
 ਸੁਨਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇਆ। ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰ ਸਿਪਾਰੰ। ਕਹੈ ਕਬੀਰ

੪॥ ੧॥ ੧੦॥ ਰਾਮ ਕਲੀ। ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇਜੋ ਤਿਸਰੁ ਪੁ। ਜੋਤੀ ਅੰਤ

ਮੁਅਨੁਪੁ। ੧॥ ਕਰੁ ਰੇਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਤ ਮੁਥੀ ਚਾਰੁ। ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿ ਆ

ਰਤਾਉ। ਤੀਰਾ ਦੇਖਿ ਤੀਰੇ ਕੂਠੁ ਆਦੇ ਸੁ। ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ। ੨॥

ਰਾਮ ਕਲੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੁਸੀ ਆਰਥੇ ਦਾਰਜਾਗਤ ਮੁਸੀ ਅਤਉਥੈ।

ਮਤੁਸੀਆਰਪਤਰੁ ਅਦੇਖਤਜਮੁਲੇਜਾਈ। ਰਹਤਉ। ਨੀਬੁਭਇਚਿੰਮਾਧੁਅੰਬੁ
ਰਿਥਿਕੇਲਾਪਾਕਾਣੁਗਿ। ਨਾਲੀਏਰਠਲੁਸੇਥਰਿਪਾਕਾਮੁਗਖਮੁਗਪਗਵਾਰਾ।
ਰਿਭਇਥਿੰਮਾਭੁਰੇਤੁਮਤਿਥਿਖਰਿਭਿਤਸਤੀਚੁਨਿਭਿਨਜਾਈ। ਕਠਿਕਮੀਰਕੁਲਜਾ
ਮਿਤਜਿਗੀਟੀਤੋਇਚੁਨਿਖਾਈ॥ ੨॥ ੩॥ ੧੨॥

੭
੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਥਾਈਨਾਮਦੇਉ
ਆਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀਲੇਗੁਡੀਆਕਾਸਮਧੇਭੁਗਮੀਅਲੇ॥ ਪੰਚਜ
ਭੁਭਾਤਥਤਉਆਚੀਤੁਸੁਰੇਗੀਰਾਖੀਅਲੇ॥ ੧॥ ਮਨੁਗਮਨਾਮਾਥੇਪੀਅਲੇ॥
ਰਿਨਿਕਕਲਾਚਿਤੁਮੰਚੀਅਲੇ॥ ਰਹਤਉ॥ ਆਨੀਲੇਕੁਭੁਭਰਾਈਲੇਉਦਕਰਾ
ਮਾਰਿਪੁਰੰਦਰੀਏ॥ ਤਸਤਥਿਨੋਦਥੀਚਾਰਕਰਤੀਪੈਚੀਤੁਸੁਗਾਗਰਿਰਾਖੀਅਲੇ
ਮੰਦਰੁਏਕੁਦੁਆਰਦਸਜਾਕੇਗਉਚਰਵਨਢਾਡੀਅਲੇ॥ ਪੰਚਕੋਸਪਰਗਉਚ
ਵਤਰੀਤੁਸੁਥਢਰਾਰਾਖੀਅਲੇ॥ ੩॥ ਕਤਤਨਾਮਦੇਉਸੁਨਤੁਤਿਲੋਚਨਥਾਲਕੁ
ਨਪਉਢੀਅਲੇ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਤਰਿਕਾਜਥਿਰੂਪੀਚੀਤੁਸੁਥਾਰਿਕਰਾਖੀਅਲੇ॥ ੪॥
ਰਾਮਕਲੀ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਾਨੰਤਗੀਤਕਵਿਤਨਗਾਵਉਗੋ॥ ਅ
ਮੰਡਲਨਿਰੰਕਾਰਮਤਿਅਨਤਦਥੇਨੁਥਜਵਉਗੋ॥ ੧॥ ਥੈਰਾਗੀਰਾਮਤਿਗਾਵਉ
ਸਥਦਿਅਤੀਤਅਨਾਤਦਿਗਾਤਆਕੁਲਕੋਘਰਿਜਾਉਗੋ॥ ਰਹਤਉ॥ ਇਜਾਪਿੰ
ਨਾਅਉਰੁਸੁਖਮਨਾਪਉਨੈਥੰਧਿਰਤਉਗੋ॥ ਚੰਦਸੁਰਜੁਦਇਸਮਕਰਿਰਾਖਉ
ਮੰਜੋਤਿਮਿਲਿਜਾਉਗੋ॥ ੨॥ ਤੀਰਥਦੇਖਿਨਜਲਮਤਿਪੈਸਉਜੀਅਜੰਤਨਸੰਤਾ
ਉਗੋ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰੂਦਿਖਾਏਘਟਹੀਭੀਤਰਿਨਾਉਗੋ॥ ੩॥ ਪੰਚਸਤਾਈ
ਨਕੀਸੋਭਾਭਲੇਭਲੇਨਕਤਾਵਉਗੋ॥ ਨਾਮਾਕਏਚਿਤੁਤਰਿਸਿਉਗਾਤਾਸੁੰਨਸਮਾਧਿ
ਨਾਉਗੋ॥ ੪॥ ੨॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਮਾਇਨਤੋਤੀਥਾਪੁਨਤੋਤਾਕਰਮੁਨਤੋਤੀਕਾਇ
ਨਾਤਮਨਹੀਤੋਤੇਤੁਮਨਹੀਤੋਤੇ ਕਵਨੁਕਤੰਤੇਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਾਮਕੋਇਨਕਿਸਤੀ
ਨਾਜੈਸੇਤਰਵਰਪੰਥਿਥਸੇਰਾ॥ ਰਹਤਉ॥ ਚੰਦੁਨਤੋਤਾਸੁਰੁਨਤੋਤਾਪਾਨੀਪਵਨੁਮਿ

ਲਾਇਆਸਾਸਤੁਨਤੋਤਾਥੇਦੁਨਤੋਤਾਕਰਮੁਕਤੀਤੇ
 ਤੁਲਸੀਮਾਲਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਨਾਮਾਪ੍ਰਦੇਵਾਸਾਤਤੁੰਦਾ
 ਲਖਾਇਆ॥੩॥੩ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਘਰੁ੨
 ਰਥਮਰੈਅਗਨਿਦਏਕਾਇਆਕਲਪੁਕੀਜੈ॥ਅਸੁਮੇਧਾਗੁਰੁਪੀਜੈਸੇਨ
 ਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਉਨਪੁਜੈ॥੧॥ਏਡਿਏਡਿਰੇਪਾਪੀਰੀਮਨਕਪਦੁ
 ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਤੁੰਦੀਜੈ॥ਰਤਾਉ॥ਗੰਗਾਜ ਉਗੇਦਾਹਿਜਾਈਐ
 ਕੇਦਾਨਾਈਐਗੋਮਤੀਸਤਸਗਉਦਾਨੁਕੀਜੈ॥ਕੇਟਿਜ ਉਤਰਿਥਕਰੇ
 ਵਾਲੇਗਾਰੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਉਨਪੁਜੈ॥੨॥ਅਸੁਦਾਨੁਜਾਜਦਾਨਸਿਭਾ
 ਮਿਦਾਨਐਸੇਦਾਨਨਿਤਨਿਤਤਿਕੀਜੈ॥ਆਤਮਜਉਨਿਰਮਾਇਯੁਕੀਜੈ
 ਰਾਥਰਿਕੰਚਨੁਦੀਜੈਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਉਨਪੁਜੈ॥੩॥ਮਨਹਿਨਕੀਜੈਰੇਨੁ
 ਦੀਜੈਦੇਸੁਨਿਰਮਲਨਿਰਥਾਦੁਚੀਨਿਲੀਜੈ॥ਜਸਰਥਰਾਇਨੰਦੁਰਾ
 ਰਾਮਚੰਦੁਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਾਤਤੁਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੪॥੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਕਲੀਬਾਲੀਰਵਿਦਾਸ

ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸਤੁਸੁਨੀਐਅਨਭਉਭਾਉਨਦਰਸੈ॥ਲੋਭ
 ਤੇਇਕੈਸੇਜਉਪਾਰਸਹਿਨਪਰਸੈ॥੧॥ਦੇਵਸੰਸੈਗੰਠਿਨਢੁਟੈ॥ਕਾਮਰੂ
 ਮਦਮਤਸਰਇਨਪੰਚਤੁਮਿਲਿਯੁਟੈ॥ਰਤਾਉ॥ਤਮਥਡਕਥਿਕੁਲੀ
 ਤਤਮਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀ॥ਗਿਆਨੀਗੁਨੀਸੁਰਤਮਦਾਤੇਇਤਥੁਪਿਕਵੰ
 ॥੨॥ਕਤੁਰਵਿਦਾਸਸਭੈਨਤੀਸਮਝਸਿਭੁਲਿਪਰੇਜੈਸੇਥਉਰੇ॥ਮੋਹਿਅ
 ਨਾਰਾਇਨਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਸੇਰੇ॥੩॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਬਾਲੀਵੇ

॥ ਇਜਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰੁਸੁਖਮਨਾਤੀਨਿਬਸਤਿਇਕਠਾਈ॥ਥੇਲੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨੁਕਰੇਤਿ ਥਾਈ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਤੁਤ ਤਾਨਿ ਰੰਜਨ ਗਾਮੁ ਤੈ॥ ਗੁਰਗਮਿਚੀ
 ਰਲਾਕੇਇ॥ ਤਤੰਨਿ ਰੰਜਨੁ ਗਮਈਅਧੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਵਸਥਾਨੈਕਿਅਨੀ
 ਦੀ॥ ਤਤਥਾਜੇਸਥਦਅਨਾਤਦਥਾਈ॥ ਤਤਚੰਦਨਸੁਰਜੁਪਉਦੁਨਪਾਈ॥ ਸਾ
 ਗੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਈ॥ ੨॥ ਉਪਜੈਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਵੀਜੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਗਗਨੰ
 ਭੀਜੈ॥ ਏਸੁਕਲਾਜੇਜਾਏਭੇਉ॥ ਭੈਟੈਤਾਸੁਪਰਮਗੁਰਦੇਉ॥ ੩॥ ਦਸਮਦੁਆ
 ਰਾਮਅਪਾਰਾਪਰਮਪੁਰਖਕੀਘਾਟੀ॥ ਉਪਰਿਤਾਟੁਤਾਟਪਰਿਆਲਾਅਲੇਭੀ
 ਥਾਈ॥ ੪॥ ਜਾਗਤੁਰਤੈਸੁਕੂੰਤੁਨਸੇਵੈ॥ ਤੀਨਿਤਿਲੋਕਸਮਾਧਿਪਲੇਵੈ॥ ਬੀਜਮੰ
 ਤਰਦੈਰਤੈ॥ ਮਨੁਆਉਂਦਿਸੁੰਨਮਤਿਗਤੈ॥ ੫॥ ਜਾਗਤੁਰਤੈਨਅਲੀਆਭਾਖੈ॥
 ਚਉਇੰਦ੍ਰੀਥਸਿਕਰਿਰਾਖੈ॥ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਰਾਖੈਚੀਤਿ॥ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੇਕ੍ਰਿਸਨ
 ਤਿ॥ ੬॥ ਕਰਪਲਵਸਾਖਾਬੀਚਾਰੇ॥ ਅਪਨਾਜਨਮੁਨਜੁਐਤਾਰੇ॥ ਅਸੁਰਨ
 ਥਾਖੈਮੂਲੁ॥ ਪਇਮਠੇਰਿਚਜਾਵੈਸੁਰੁ॥ ਅਜਰੁਜਰੈਸੁਨਿਝਰੁਝਰੈ॥ ਜਗੰਨਾਥ
 ਭੇਗੋਸਟਿਕਰੈ॥ ੭॥ ਚਉਮੁਖਦੀਵਾਜੈਤਿਦੁਆਰਾ॥ ਪਲੁਅਨਤਮੂਲੁਬਿਚਕ
 ਜਰਥਕਲਾਲੇਅਪੇਰਤੈ॥ ਮਨੁਮਾਣਕੁਰਤਨਾਮਤਿਗੁਤੈ॥ ੮॥ ਮਸਤਕਿਪਦ
 ਧੁਆਲੈਮਈ॥ ਮਾਤਿਨਿਰੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਦ੍ਰਪਈ॥ ਪੰਚਸਥਦਨਿਰਮਾਇਲਥਜੇ
 ਕੋਚਵਰਸੰਖਘਨਗਾਜੇ॥ ਦਲਿਮਲਿਦੈਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥ ਥੇਈਜਾ
 ਗਨਾਮੁ॥ ੯॥ ੧॥

ਵੰਗੀ ੧੨ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੪ ਹਵਿਦਾਸਜੀ ੧ ਥੇਈਜੀ ੧ ਜੋਤਸੁਮਲਾ ੧੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭਤਕਰਾਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਣ

ਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਤਿਨਿਸਿਨਾ ੫੮੮

੨ ਰਾਮਜਪਿਜਨਗਮੈਨਾਮਿਰਲੇ

੩ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ

੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਤਰਿਤਰਿਰਾਮ

੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਤਰਿਤਰਿਨਾਮ

੬ ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਤਰਿ

ਪੜਤਾਲਾ॥

੭ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਤਰਿਪੁ ੫੮੯

੮ ਨਨਮਿਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਭ

੯ ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਤਰਿਕੀ

ਮਤਲਾ ੫

੧ ਰਾਮਤਉਕਿਆਜਨਾਕਿਆ
ਦੁਪਦੇ॥

੨ ਉਲਾਤਨੇਮੈਕਾਤੁਨਦੀਓ॥

੩ ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਗੀਧੀਰਾ॥

੪ ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਤਿਆਪਿ

੫ ਤਰਿਤਰਿਮਨਮਤਿਨਾਮਕਤਿ ੫੮੯

੬ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਝੋਰੀ

੭ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਤਰਿਨਾਮੁ

੮ ਮੇਰੇਸਰਬਸੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥

੧੦

ਤਉਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉਭੁਭੁ
ਪੜਤਾਲਾ॥

੧੦

ਕੋਉਤੈਮੇਰੇਗਾਜਨਮਿਤਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਮਤਲਾ ੪

੧

ਰਾਮਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁ

੨

ਰਾਮਤਮਪਾਥਕੰਨਰਹੁਨਿ

੩

ਰਾਮਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਿਵੈ

੪

ਰਾਮਗੁਰਸਰਨਿਪੂਰੁਖਵੈ

੫

ਰਾਮਕਹਿਕਿਰਪਾਏਤਉਭੈ

੬

ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਕੁਰਾਣੁ
ਮਅਰੇ

੨੫

ਜੋੜਜੁਮਲਾ

੧੮ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੮ ਮਃ ੪

੧੦ ਮਃ ੫

੧੮

੬

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਃ ੪

੨੫

੧੮ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲੁ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਨਟ ਨਾਗਇ ਨਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਜਪਿ ਅਤਿ ਨਿਸਿਨਾਮੁ ਤ
ਕੋਇ ਕੋਇ ਦੇਖ ਬਤੁਕੀ ਨੇ ਸਭ ਪਰਤਰਿ ਪਾਸਿ ਪਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਤੁਆ ਰਾਧਤਿ ਸੇਵਕ ਭਯੋਇ ਪਰੇ॥ ਕਿਲਥਿ ਖਦੋ ਖਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈ
ਤੁਹੇ॥ ੧॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨ ਰੁਨਾਹਇ ਨੁਗਾਵਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਤਿ ਨ ਰਨਹਤੇ॥ ਪੰਚਦੇਖ
ਜਾਪਨਗਰਮਤਿ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੁਰਿਕਰੇ॥ ੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵਤਿ
ਰਿਕੇ ਭਗਤ ਤੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ॥ ੩
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਿਜਗਿ ਜੀਵਨ ਰਖਿ ਲੇਵਤੁ ਸਰਨਿ ਪਰੇ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰ
ਈ ਤਰਿ ਰਾਖਤੁ ਲਾਜ ਤੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪ ਰਾਮਜਪਿ ਜਨਰਾਮੈ
ਸਿਰਲੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਓਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਰਿ ਧਾਰੀ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਤਰਿ
ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲ ਸਲ ਲੇ॥ ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਰ
ਗ ਸੁਪਾਇ ਅਤਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲ ਬਲ ਲੇ॥ ੧॥ ਪੁਰਖੋ ਤਮੁ ਤਰਿਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇ ਓ
ਰਿਦਾਲਦ ਦੁਖ ਦਲ ਲੇ॥ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੇਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਤਰਿ ਕੀਏ ਖਿਨ ਪਰ
ਤੇ॥ ੨॥ ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਸਿਕ ਮਲੇ॥ ਉਨ ਵੈਘਨੁ ਘਨ
ਖਨਿ ਤਰੁ ਗਰਜੈ ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ ਮੋਹ ਮੁਰਲੇ॥ ੩॥ ਤਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ਲੋਚਨ ਮਲਾਈ ਤ
ਜੀਵਤ ਦੇਖਿ ਤਰਿ ਮਿਲੇ॥ ਜਨਨ ਨੂੰ ਤਰਿ ਅਮਲ ਤਰਿ ਲਾਏ ਤਰਿ ਮੇਲਤੁ ਅਨਦਭ
ਲੇ॥ ੪॥ ੨॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਸਖੇ॥ ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਓਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਉਤਮ ਜਗ
ਨਾਥ ਜਗਦੀ ਸੁਰਤਮ ਪਾਪੀ ਸਰਨਿ ਰਖੇ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਰਿ ਦੀ
ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਗੁਨ ਉਚਨੀ ਚਤਮ ਗਾਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਖੇ॥ ਜਿਉ ਚੰ
ਦਨ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖਾ ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ॥ ੨॥ ਤਮਰੇ ਅਵਗਨ ਬਿਖਿਅ
ਬਿਖੈ ਕੇ ਬਤੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੇ॥ ਅਵਗਨਿ ਅਰੇ ਪਾਥ ਰਭਰੇ ਤਰਿ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨਖੇ॥

੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਤਰਿ ਰਾਖ ਤੁਸੁ ਆਮੀ ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਖਿਖੇ ॥ ਜਨਨ ਕੇ
 ਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁ ਆਮੀ ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰੇ ਤਰ ਦਖੇ ॥ ੪॥ ੩॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਰਾਮ ਰੰਗੇ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗ ਦੀ ਸੁਰਿ ਤਰਿ
 ਜਨ ਪਗ ਲਗੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੁਲ ਚੁਕਤ ਮ ਅਥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ
 ਤੁਮ ਸਰ ਨਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਕ ਸੁ ਆਮੀ ਤਮ ਰਾਖ ਤੁਵ ਰੁਪਾ ਪਗੇ ॥ ੧॥ ਤੁਮ
 ਤਿ ਤਰਿ ਕੋ ਕੋ ਨਉ ਧਰਿ ਓ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਏ ਪਤਿ ਤਪ ਵਗੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਦੀ ਪਦੁ
 ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੀ ਪੈ ਜ ਜਨ ਗੇ ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੁਮ ਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤਿ ਸੁ ਆਮੀ ਤਉ ਬਲਿ
 ਤਿਨ ਗੇ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿ ਤੁਸਭਿ ਕੀ ਏ ਜਤ ਪੁਰਿ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ ॥ ੩॥ ਤੁਮ
 ਭਕਤਿ ਨ ਸਕਤਿ ਤਮ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਗੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇ
 ਧਾਰ ਤੁਮ ਸੇਵਤ ਤੁਮ ਜਨ ਪਗੇ ॥ ੪॥ ੪॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ॥ ਜਗੰ ਨਥਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ
 ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਜਸੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਗਾਇ ਓ ਉਪ ਦੇ ਸਿਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥ ਕਿਲਵਿ
 ਨਾਮ ਤਰਿ ਕਾਟੇ ਜਿਵ ਖੇਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਲੁਨੇ ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ
 ਤਮ ਕਤਿ ਨ ਸਕਤਿ ਤਰਿ ਗੁਨੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਤੁਮ ਤੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭ
 ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ ਠਾਸ ਬੰਧ ਬੁਝ ਏ ਤਰਿ ਜਪਿ ਓ ਖੁਲ ਖੁਲਨੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਰੁੰ
 ਦੁ ਐ ਬਾਂਧਿ ਓ ਤਰਿ ਚੇਤਿ ਓ ਸੋਖ ਮੁਖਨੇ ॥ ੩॥ ਸੁ ਆਮੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ
 ਮਖੇ ਜਤੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗਨੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਥਾਤ ਪਾਈ ਨ ਹੀ ਪਾਵੈ ਜਨਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ
 ੪॥ ੫॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤਰਿ ਪ੍ਰਦੇ ॥ ਤਰਿ
 ਇ ਅਲਿਦ ਇ ਆਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ਲਗਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਰਿ ਜਪ ਦੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ
 ਰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁ ਆਮੀ ਸਭਿ ਧਿਆਵਤਿ ਤਰਿ ਭੁਜ ਦੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ
 ਕਟਾਖ ਏ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸਿਮਰ ਦੇ ॥ ੧॥ ਏ ਤਪ ਰਪੰ ਚੁਕੀ ਆਪ੍ਰਭ
 ਭੁਜਗ ਜੀਵ ਨੁ ਜੁਗ ਦੇ ॥ ਜਿਉ ਸਲ ਲੈ ਸਲ ਲਉ ਠਤਿ ਬਤੁਲ ਤਰੀ ਸਿ
 ਸਲਲ ਸਮ ਦੇ ॥ ੨॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਸੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੁ ਤਮ ਤਜਾ ਦੀ

ਨਾਥਾਨਿਕ ਉਰਿਦ ਉਸਤਤਿ ਪਾਰਤੁ ਤਮ ਕਰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿ ਮਰਦੇ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਜਲਨਿ
ਤੁਰਿਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਜੋ ਸੇਵੈ ਸਭ ਫਲ ਦੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਬੰਦੈ
ਦੇਵਤੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਟਨਾਰਾਇਨ

ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਭ ਫਲ ਤਰਿ ਘਾਲਾ ॥ ਲੇ ਗੁਰ
ਗੇਨਰ ਵਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਦਾਲਿ ਦਭੰਜਿ ਦੁਖ ਦਾਲਾ ॥ ਤਰਿ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਨ ਦਰਿ ਨਿਤਾਲ
ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕਾਰਿ ਤੁ ਤਰਿ ਅਪਿ ਸਵਾਰਿ ਓਤਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਤਲੇ ਬਾਂਤ
ਲਾਲ ਤਰਿ ਲਾਲਾ ॥ ਤਰਿ ਆਪ ਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਅਪਿ ਗ੍ਰਿਤਿ ਅਧਿ ਓਤ
ਤਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀ ਈ ਤੈ ਬਸੀ ਠੀ ਤਮ ਤਰਿ ਦੇ ਬੇ ਭਈ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤ
ਨਿਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਆਵੇ ਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨ ਦ ਅਨੰ
ਭੁਏ ਤਰਿ ਆਵੇ ਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਤਰਿ ਲਾਲਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਿਲੇ
ਤੇ ਗਲ ਤਨ ਤਾਲ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪
ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਸੁਭ ਵੰਤੀ ॥ ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਖ ਵੰਤੀ ॥ ਸਭ
ਭਾਖਿ ਖਪਾ ਪਲਤੰਤੀ ॥ ਤਰਿ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਲਿਖ ਤੁਲਿਖੰਤੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕੀਰ
ਕਲ ਜੁਗ ਵਿਚਿ ਉਤਮ ਮਤਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਖੀ ਮ
ਤੋ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਤਿ ਸੁਜਨ ਕੈ ਤਉ ਕੁਰ ਬਾਨੰਤੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ
ਨਿਰ ਸੁਚਾਖਿ ਆਤਿ ਸੁਜਨ ਸਭ ਭੁਖ ਲਤੰਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰਿ ਕਥਾ ਸੁਲਿਤ੍ਰਿ
ਤੇ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤੋ ਵੰਤੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪
ਈ ਅਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ਤਰਿ ਕੀ ਤਰਿ ਗਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਾਲਾ ॥ ਸੇ
ਰਿ ਜਨੁ ਤੈ ਭਲ ਭਾਲਾ ॥ ਤਰਿ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਮੇਲਿ ਨਿਤਾਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਕਾ ਮਾਰ ਗੁਰ
ਸੰਤਿ ਬਤਾਇ ਓਗੁਰਿ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਚੁਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਤੁ ਮੇਰੇ
ਸਿਖ ਤੁਨਿ ਤ ਕਟੁ ਕਮਾਵਤੁ ਤਰਿ ਕੀ ਤਰਿ ਘਾਲਾ ॥ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤਾਲ ਨਿਤ
ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਏ ਜਿਨ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲਿ ॥

ਜਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿਤਰਿਪ੍ਰਭਿਟੀਨੀਤਰਿਦੇਖਿਨਿਕਟਿਤਦੁਰਿਨਿਤਾਨ
ਲਾਨਿਤਾਲਨਿਤਾਲਾ॥੨॥੩॥੮

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਗੁਨਟਨਰਾਇਨਮਦਾ
ਗਮਤਉਕਿਆਜਾਨਪੁਕਿਆਭਾਵੈ॥ ਮਨਿਪਿਆਸਬਹੁਤੁਦਾ
ਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਜਨੁਤੇਰਾਜਿਸੁਉਪਰਿਰੁਚਅਵੈ॥
ਗੁਜਿਸੁਪੁਰਖਥਿਧਾਤੇਸੋਸਦਾਸਦਾਤੁਪੁਪਿਆਵੈ॥ ੧॥ ਕਵਨਜੋ
ਗਿਆਨਪਿਆਨਕਵਨਗੁਨੀਗੀਏਵੈ॥ ਸੋਈਜਨੁਸੋਈਨਿਜਭਗਤ
ਪਰਿਰੰਗੁਲਾਵੈ॥ ੨॥ ਸਾਈਮਤਿਸਾਈਬੁਧਿਸਿਆਨਪਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁ
॥ ਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਏਤੁਸੁਖੁਪਾਇਓਤਰਿਗੁਨਸਦਤੀਗਾਵੈ॥ ੩॥ ਦੇਖਿ
ਰਜੁਮਤਾਮੰਗਲਰੂਪਕਿਛੁਆਨਨਤੀਦਿਸਟਾਵੈ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਮੋਰ
ਲਾਤਿਓਤਿਤਗਰਭਜੋਨਿਕਤਿਅਵੈ॥ ੪॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਟਨਰਾਇਨਮਦਲਾਪ
ਦੁਪਦੇ॥ ਉਲਟਨੇਮੈਕਾਤੁਨਦੀਓ॥ ਮਨਮੀਠਤੁਤਰੇਗੀਓ
॥ ਆਗਿਆਮਾਨਿਜਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਓ॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮੁਤੁਤਰੇਜੀਓ
ਤਤਰਿਤੁਮਤੀਤੁਮਤੀਇਤੁਗੁਰਤੇਮੰਤ੍ਰਦਿਤੀਓ॥ ੧॥ ਜਬਤੇਜਾਨਿਪਦ
ਤਤਬਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਓ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿਓਆ
ਰੇਥੀਓ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥ ਨਟਮਤਲਾਪ ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੇ
ਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਕਸੀਤਉਮੈਪੀਗਾਰਤਾਉਤਪਦੇ
ਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਥਾਨੀਤ੍ਰਿਪਤੇਜਿਉਥਾਰਿਕਖੀਗਾ॥ ਮਤਪਿਤਾਸਾਜਨਸੇ
ਤਸਤਾਈਥੀਗਾ॥ ੧॥ ਖੁਲੇਕੁਮਭੀਤਿਮਿਲੇਗੇਪਾਲਾਤੀਰੈਖੇਪੇਤੀਰ
ਭਏਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵਤਠਾਕੁਰਗੁਨੀਗਤੀਗਾ॥ ੨॥ ੨॥ ੩॥ ਨਟਮ
ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਤਿਅਪਿਉਧਰਿਓ॥ ਆਠਪਤਰਜਨਕੇ

ਨਿਤੋਨਾਉਥਿਸਾਰਿਓਰਤਾਉਗਥਰਨੁਚਿਤਨੁਨਾਤੀਕਿਉਪੇਖਿਓਦਾਸਕਕੁਲਨਥਿ
ਓਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਤਰਿਦੀਓਸਤਜਤਾਇਸਵਾਰਿਓ॥੧॥ਮਤਾਥਿਖਮੁਅਗਨਿ
ਗਗੁਤਿਸਤੋਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਥਿਗਸਾਨੋਪੁਨਤਪੁਨਤਬਲਿਤਾ
ਓ॥੨॥੩॥੪ ਨਟਮਤਲਾਪ ਤਰਿਤਰਿਮਨਮਤਿਨਾਮਕਤਿਓਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧ
ਤਿਖਿਨਭੀਤਭੀਤਕਾਦੁਖੁਨਗਤਿਓਰਤਾਉਗਥੇਜਤਥੇਜਤਭਇਓਥੈਰਾਗੀਸਾਧੂ
ਲਤਿਓਸਗਲਤਿਅਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਤਰਿਤਰਿਚਰਨਗਤਿਓ॥੧॥ਕਤਤ
ਤਸੁਨ ਤੇਨਿਸਤਰੇਜੋਜੋਸਰਨਿਪਇਓਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪੁਤ੍ਰੁਅਪੁਨਾ
ਨਾਨਕਅਨਦਭਇਓ॥੨॥੬॥੫॥ ਨਟਮਤਲਾਪ ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿ
ਗੀਭੋਗੀਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਰਮਗਤਿਮੋਗੀਰਤਾਉਗਅੰਚਲਾਗਤਾਇਓਜ
ਅਪੁਨੇਕਓਮਨੁਥੀਧੋਪ੍ਰੇਮਕੀਧੋਗੀਜਾਸੁਗਵਤਭਗਤਿਰਸੁਓਪਜਿਓਮਾਇਆ
ਜਾਲੀਤੇਗੀ॥੧॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤੇਕਿਪਾਨਿਧਿਆਨਨਪੇਖਓਤੇਗੀਨਾਨਕਮੇਲਿ
ਓਦਾਸੁਅਪੁਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਕਬਤੁਥੋਗੀ॥੨॥੫॥੬॥ ਨਟਮਤਲਾਪ
ਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਤਰਿਨਾਰਾਇਣਾਕਬਤੁਨਥਿਸਰਤੁਮਨਮੇਰੇਤੇਆਠਪਤਰਗੁਨ
ਇਣਾਰਤਾਉਗਸਾਧੂਪੁਰਿਕਰਓਨਿਤਮਜਨੁਸਭਿਕਿਲਥਿਖਪਾਪਗਵਾਇਣ
ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਘਟਿਘਟਿਦਿਸਟਿਸਮਾਇਣੁ॥੧॥ਜਾਪਤਾਪਕੋਟਿ
ਅਪੁਜਾਤਰਿਸਿਮਰਣਤੁਲਿਨਲਾਇਣਾਦੁਇਕਰਜੋਜਿਨਨਕਦਾਨੁਮਾਂਗੈਤੇਰੇ
ਨਨਿਦਾਸਦਸਾਇਣੁ॥੨॥੬॥੭॥ ਨਟਮਤਲਾਪ ਮੇਰੈਸਰਬਸੁਨਾਮੁ
ਮਨੁਕਰਿਕਿਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਓਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁਰਤਾਉਗਸੁਖਦਾਤਾ
ਤਭੰਜਨਤਾਰਾਗਓਕੀਰਤਨੁਪੁਰਨਗਿਆਨੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਖੰਡਖੰਡਕੀਨੇਕਿਨ
ਓਮੁਜਾਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਅਧਿਵਖਾਣਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥
ਰਨਕਮਲਸਰਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੭॥੮॥ ਨਟਮਤਲਾਪ
ਵਗੈਵਾਰਿਜਾਉਗੁਰਗੋਪਾਲਾਰਤਾਉਗਸੋਤਿਨਿਰਗੁਨਤੁਮਪੁਰਨਦਾਤੇਦੀਨਾਨਾਥ
ਇਆਲਾਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਜਾਗਤ ਜੀਅਪੁਨਪਨਮਾਲਾ॥੨॥ਦਰਸਨਪਿ

ਅਸਥਤੁਤਮਨਿਮੇਰੈਨਾਨਕਦਰਸਨਿਤਾਲਾ॥੩॥੮॥੮॥

ਦਿ॥ ਨਟਮਤਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ॥

ਕੋਉਰੋਮੇਰੋਸਾਜਨਮੀਤੁ

ਮੁਸੁਨਾਵੈਨੀਤਾ॥ਬਿਨਸੈਦੁਖੁਥਿਪਹੀਤਿ॥ਸਭੁਅਰਪਉਮਨੁਤਨੁਚੀਤੁ॥

ਵਿਰਲਾਆਪਨਕੀਤਾ॥ਸੰਗਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਸੀਤਾ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਤਰਿਜਨੁ

ਤਰਿਭਜਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਤੋਤਿਪੁਨੀਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਵ

ਤਾ॥੨॥੧॥੧੦॥

ਚਉਪਦੇ ੪੪੮ ੪੪੯

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟਮਤਲਾ ੬

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਰਾਮਮੇਰੋਮਨਿਤਿਨਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਗਿ

ਥਿਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਮਨਿ

ਮੈਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਪਿਅਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਗੁਰਕੈਸਥ

॥੧॥ਸੰਧਸੁਦਨਜਗਜੀਵਨਮਾਧੇਮੇਰੋਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਇਕਬਿਨ

ਰਉਗੁਰਆਰੋਮੈਸਾਧੁਚਰਨਪਖਾਰੇ॥੨॥ਸਤਸਨੇਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰੈਪ੍ਰਭਕਉਪ੍ਰਭ

ਨਿਰਾਰੇ॥ਸਤਸਮੁਰਤਿਏਕੋਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਏਕੋਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇ॥੩॥ਗੁਰਮ

ਦਮੋਦਰੁਪਾਇਆਤਰਿਤਰਿਨਾਮਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤਰਿਤਰਿਕਥਾਬਨੀਅਤਿਮ

ਗਾਗਟਕਸਮਾਰੇ॥੪॥ਰਸਨਾਸਾਦਚਖੈਭਾਇਦੁਜੈਅਤਿਫੀਕੇਲੇਭੁਭਿਕਾਰੇ

ਰਮੁਖਿਸਾਦਚਖਤਿਰਾਮਨਾਮਾਸਭਅਨਰਸਸਾਦਥਿਸਾਰੇ॥੫॥ਗੁਰਮ

ਮੁਧਨੁਪਾਇਆਸੁਦਿਕਤਤਿਆਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਧਰਮਗਾਇਜਮੁਨੇਜਿਨਅਵੈ

ਕੁਰਕੇਜਨਪਿਅਰੇ॥੬॥ਸਾਸਸਾਸਸਾਸੈਤੈਜੇਤੈਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ

ਸੁਜਾਇਨਾਮੈਥਿਨੁਸੇਥਿਰਥਾਸਾਸੁਥਿਕਾਰੇ॥੭॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਪ੍ਰਭ

ਉਤਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਅਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਤਤੁਤੈਤਮਦਾਸਨਕੇਪ

੧॥ ਨਟਮਤਲਾ ੬ ਰਾਮਤਮਪਾਥਰਨਿਰਗੁਨੀਅਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾ

ਮਿਲਾਏਤਮਪਾਤਨਸਥਦਿਗੁਰਤਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮਦਿਜੈ

ਲਾਗਗੁਮਲਗਾਰੇ॥ਨਾਮੈਸੁਰਤਿਵਜੀਤੈਦਤਦਿਸਿਤਰਿਮੁਸਕੀਮੁਸਕੀਪ

ਗੀਨਿਗੁਲਕਥਾਕਥਾਏਮੀਠੀਗੁਰਿਨੀਕੇਬਚਨਸਮਾਰੇ॥ ਗਾਵਤਗਾਵਤਤਹਿਗੁਨ
ਏਗੁਨਗਾਵਤਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੨॥ ਬਿਬੇਕੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਮਦਰਸੀਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸੰਕ
ਤਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਪਾਖੰਡ
ਖੰਡਕਰਿਕਰਿਭਰਮੇਲੋਭਪਾਖੰਡੁਜਗਿਭੂਰਿਆਰੇ॥ ਤਲਤਿਪਲਤਿਦੁਖਦਾਈਤੋਵਤਿ
ਜਕਾਲੁਖਜਸਿਰਿਮਾਰੇ॥ ੪॥ ਉਗਵੈਦਿਨਸੁਆਲੁਜਾਲੁਸਮਾਲੋਬਿਖੁਮਾਇਆ
ਕਿਸਥਾਰੇ॥ ਆਈਰੈਨਿਭਇਆਸੁਪਨੰਤਰੁਬਿਖੁਸੁਪਨੈਭੀਦੁਖਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਕਲਰੁਖੇ
ਲੋਕੁਜੁਜਮਾਇਆਸਭਕੁਜੈਕੇਖਲਵਾਰੇ॥ ਸਾਕਤਨਹਸਭਿਭੁਖਭੁਖਾਨੇਦਰਿਠ
ਨਜਮਜੰਦਾਰੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖਕਰਜੁਚਜਿਅਥਿਖੁਭਾਗਿਉਤਰੈਸਥਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਜਿਤ
ਕਾਂਰਜਕਰਕੈਮੰਗੀਏਕਰਿਸੇਵਕਪਗਿਲਗਿਵਾਰੇ॥ ੭॥ ਜਗੰਨਾਥਸਭਿਜੰਤੂ
ਏਨਕਿਖੀਨੀਸਭਨਥਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਖਿੰਚੈਤਿਵਚਲੀਐਜਿਉਭਾਵੈਰਾਮ
ਏਰੇ॥ ੮॥ ੨॥ ਨਟਮਤਲਾ੪ ਰਾਮਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਾਰੇ॥
ਤਹਿਗੁਰਿਗਿਆਨੁਮਜਨੁਏਨੀਕੋਮਿਲਿਕਲਮਲਾਪਾਪਉਤਾਰੇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੰਗਤਿ
ਗੁਰੁਬਤੁਤੁਅਧਿਕਾਈਪਜਿਸੁਆਗਨਕਉਧਾਰੇ॥ ਪਰਸਨਪਰਸਭਏਕੁਬਿਜਾਕਉ
ਏਕੁਠਿਸਿਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਅਜਾਮਲਪ੍ਰੀਤਿਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਤਿਕੀਨੀਕਰਿਨਾਰਾਇਲਵੇਲਾਰੇ॥
ਰੇਠਾਕੁਰਕੈਮਨਿਭਇਭਾਵਨੀਜਮਕੰਕਰਮਾਥਿਬਿਦਾਰੇ॥ ੨॥ ਮਾਨੁਖੁਕਥੈਕਥਿਲੋ
ਕੁਨਾਵੈਜੋਥੇਲੈਸੋਨਬੀਚਾਰੇ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਤਦਿਜਤਾਅਵੈਤਹਿਰਾਮਨਮਿਨਿ
ਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਜਥਲਗੁਜੀਉਪਿੰਡੁਏਸਾਬਤੁਤਥਲਗਿਕਿਛੁਨਸਮਾਰੇ॥ ਜਥਘਰਮੰਦ
ਰਾਗਿਲਗਾਨੀਕਛਿਕੁਪੁਕਛੈਪਨਿਤਾਰੇ॥ ੪॥ ਸਾਕਤਸਿਉਮਨਮੇਲੁਨਕਰੀਅਤੁਜਿ
ਤਹਿਤਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰੇ॥ ਸਾਕਤਬੰਚਨਕਿਛੁਅਜਿਉਤਸੀਐਤਜਿਸਾਕਤਪਰੈਪ
ਰੇ॥ ੫॥ ਲਗਿਲਗਿਪ੍ਰੀਤਿਬਤੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਲਗਿਸਾਧੁਸੰਗਿਸਵਾਰੇ॥ ਗੁਰਕੇਬਚ
ਨਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਤੁਤੁਪਿਆਰੇ॥ ੬॥ ਪੂਰਬਿਜਨਮਿਪਰਚੁਨਕਮਾਏ
ਰੇਤਹਿਤਰਿਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਰਸੁਗਾਵੈਰਸੁਵੀ
ਤਾਰੇ॥ ੭॥ ਤਹਿਤਹਿਰੂਪਰੰਗਸਭਿਤੇਰੇਮੇਰੇਲਾਲਨਲਾਲਗੁਲਾਰੇ॥ ਜੈਸਾਰੰਗੁਦੇਹਿਸੇ

ਤਵੈਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥ ੮॥੩॥

ਨਟਮਤਲਾ ੪

ਰਾਮਕਰਿ

ਪ੍ਰਭੁਰਖਵਾਰੇ॥ ਜਿਉਕੁੰਚਰੁਤਦੁਐਪਕਰਿਚਲਾਇਓਕਹਿਉਪ੍ਰਭੁਰਚਿਨਿਸਾਰੇ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੇਸੇਵਕਬਹੁਤੁਅਤਿਨੀਕੇਮਨਿਸਰਧਾਕਰਿਤਹਿਧਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ
 ਰਧਾਭਗਤਿਮਨਿਭਾਵੈਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਤਹਿਤਹਿਮੇਵਕੁਸੇਵਾਲਾ
 ਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੇ॥ ਏਕੁਪੁਰਖੁਇਕੁਨਦਰੀਆਵੈਸਭਏਕਾਨਦਹਿਨਿਤਾਰੇ॥
 ਰਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਵਿਆਸਭਠਾਈਸਭੁਚੇਰੀਜਗਤੁਸਮਾਰੇ॥ ਅਪਿਦਇਆਲੁ
 ਆਦਾਨੁਦੇਵੈਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਰੇਕਾਰੇ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿਵਾਸੁਬਹੁਤੁਮੁਸਕਟੰਕੁ
 ਲਾਮਿਰਗੁਸਿੰਕੂਰੇ॥ ਬਨੁਬਨੁਢੁੰਢਿਢੁੰਢਿਠਿਠਿਰਿਥਾਕੀਗੁਰਿਪੁਰੈਘਰਿਨਿਸਾਰੇ॥
 ੪॥ ਥਾਈਗੁਰੁਗੁਰੁਤੈਥਾਈਵਿਚਿਥਾਈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੇ॥ ਗੁਰੁਥਾਈਰੇ
 ਜਨੁਮਾਨੈਪਰਤਖਿਗੁਰੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੫॥ ਸਭੁਤੈਬ੍ਰਹਮੁਬ੍ਰਹਮੁਤੈਪਸਰਿਆਨੇ
 ਜਿਅਖਾਵਾਰੇ॥ ਜਿਉਜਨਚੰਦ੍ਰਤੰਸੁਦੁਖਿਅਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀਅਪੁਨਾਪਗੁਰੁ
 ਰੇ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭੁਕਉਜਨੁਅੰਤਰਿਰਿਦਲੋਚੈਪ੍ਰਭਜਨਕੇਸਾਸਨਿਤਾਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਜਨਪੀਠੈਜਗੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੭॥ ਆਪਨਾਪਿਅਪਿਪ੍ਰਭੁਰੁ
 ਭੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਸਭੁਵਰਤੈਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਅੰ
 ਰੇ॥ ੮॥੬॥ ਨਟਮਤਲਾ ੪ ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਤੁਓਥਾਰੇ॥ ਜਿਉ

ਪਤੀਦੁਸਟਾਅਨੀਤਹਿਤਹਿਲਾਜਨਿਵਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਾਇਕਜਾ
 ਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਸਰਧਾਲਾਗੀਮੇਕਉਤਹਿਗੁਰੁ
 ਰੇ॥ ੧॥ ਸਾਕਤਕਰਮਪਾਈਜਿਉਮਥੀਐਨਿਤਪਾਈਬੁਲਬੁਲਾਰੇ॥ ਮਿ
 ਰਮਪਦੁਪਾਇਆਕਛਿਮਾਖਨਗਟਕਾਰੇ॥ ੨॥ ਨਿਤਨਿਤਕਾਇਆਮਜਨੁ
 ਮਲਮਲਦੇਹਸਵਾਰੇ॥ ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨਿਬਚਨਨਭਏਸਭਠੇਕਟਦਾਰੇ॥
 ੩॥ ਮਟਿਕਿਮਟਕਿਚਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇ
 ਭਭਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਰੇ॥ ੪॥ ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਭਨਾਰੀਸਭੁ
 ਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਨੁਮਨਿਭਾਈਮਿਲਿਤਹਿਜਨਤਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੫॥

ਗਗਨਸਭਿਠਿਰਿਅਰਿਦਅੰਤਰਿਤਰਿਜਨਭਾਰੇ॥ ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੇ
ਉਤਰਿਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੬॥ ਪਵਨੁਸੁਤੁਸਭੁਨੀਕਾਕਰਿਅਸਤਿਗੁਰਿਸਥਦੁ
ਰੇਚਾਰੇ॥ ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਅਥਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਤਾਰੇ॥ ੭॥ ਤਉਗੁ
ਟੀਸ ਬਰਨਿਨਤੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦਰਤਮਨਿਕਕੀਰੇ॥ ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤੁਗੁਰ
ਮਹਤੁਮੈਰਾਮਜਪਤਮਨਧੀਰੇ॥ ੮॥ ੫॥ ਨਟਮਤਲਾਚ ਮੇਰੇਮਨਭ
ਰਾਗੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ ਤਮਪਾਪੀਬਤੁਨਿਰਗੁਣੀਅਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਨਿਸਤ
ਾਰਤਉ॥ ਸਾਧੂਪੁਰਖਸਾਧਜਨਪਾਏਇਕੁਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰੀਪਾਰੇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ
ਨੁਪ੍ਰਜੀਦੇਵਤੁਸਭੁਤਿਸਨਾਭੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ ੯॥ ਪਚੈਪਤੰਗੁਮ੍ਰਿਗਭ੍ਰਿੰਗਕੁੰਚਰਮਨਿਇ
ਕੰਦ੍ਰੀਪਕਰਿਸੰਘਾਰੇ॥ ਪੰਚਭੂਤਸਥਲੈਤੈਤੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ ੧੦॥
ਸਤ੍ਰਥੇਦਸੋਧਿਸੋਧਿਦੇਖੋਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚਨਪੁਕਾਰੇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਪੜਤੁਗਤਿਪਾਵ
ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧੧॥ ਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਗੀਜਿਵਸੁਰਜਕਮਲੁਨਿ
ਤਾਰੇ॥ ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੇਰੁਬਤੁਨਾਚੈਜਬਉਨਵੈਘਨਘਨਤਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਸਾਕਤਕਉਅੰ
ਤਬਤੁਸਿੰਚਤੁਸਭੁਡਾਲਫੁਲਬਿਸੁਕਾਰੇ॥ ਜਿਉਜਿਉਨਿਵਤਿਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਢੇਰਿ
ਤਬਿਕਢੈਬਿਖੁਖਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਸੰਤਨਸੰਤਸਾਧਮਿਲਿਹਤੀਐਗੁਣਢੋਲਤਿਪਰਉਪਕਾਰੇ
ਨੰਤੈਸੰਤੁਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਜਾਲੀਮਿਲਿਕਮਲਸਵਾਰੇ॥ ੧੪॥ ਲੋਕੁਲਤਰਿਸਭੁ
ਰਾਨੁਤਲਕੁਤੈਤਲਕਿਓਸਭੁਤਿਬਿਗਾਰੇ॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਦੀਬਾਨਿਖਬਰਿਤੋਈਗੁਰ
ਨਾਨੁਖੜਗੁਲੈਮਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੈਰਾਖਤੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ ਨਾ
ਨਕਮੈਧਰਅਵਰਨਕਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੧੬॥ ੬॥
ਉਪਦੇਦੁਪਦੇ ੧੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ਨੁਮਲਾਜੋੜ ੨੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ

ਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ

੧ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ੫੮੪

੨ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖ ਦੁਖ

੩ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ

੪ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਸਿ

੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ

੬ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਮਤਲਾ ੫

ਚਉਪਦੇ ॥

੧ ਰੇ ਮਨ ਟਲ ਟਲ ਤਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ੫੮੫

੨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਾਮ ਸਕਾਰ

੩ ਐਸੇ ਸਤਾਈ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ

੪ ਏਹੀ ਤਮ ਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ

੫ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੁਹਿ ॥

ਦੁਪਦੇ ॥

੬ ਤਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥

੭ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ੫੮੬

੮ ਮਨਿ ਤਨਿ ਥਿਰਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਲੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ॥

੧ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਓਰਾ ਮਥੇ ਨ ਥਾ

੨ ਮੇਰੇ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੁਧ ਨੂੰ

੩ ਸਰੈ ਘਟ ਰਾਮ ਬੋਲੈ ਰਾਮ

੧੪ ਨੜ ਨੁ ਮਲ

੧੪ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੬ ਮਃ ੪

੮ ਮਃ ੫

੧੪

੧੪

੧੬ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੪ ਚਉਪਦੈ ਅਨਿਕਜਤਨ ਕਰਿ ਰੇਤ ਤਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਟੀਪਇ
ਤਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਆਦੇਸੁ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗਇਆ ਹਰਤਾਉ॥ ਕਾ
ਪੁਲੋਤਮੋ ਤੁਨਿਤ ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇਆ॥ ਤਮਗਾ ਖੁਗਾ ਖੁਦੀ ਨੇਤਰੇ ਤਰਿ ਸਰਨਿ ਤਰਿ
ਗੁਆਇਆ॥ ੧॥ ਸਰਦਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਲੇਤ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਵਡ ਲੁਨਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਤਿ
ਭੁਜਨੁ ਤਰਨਾਖਿ ਪਕਰਿ ਆਤਰਿ ਗਾਖਿ ਲੀਓਤ ਗਇਆ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਤ
ਮਾਵਲਸਭ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਇਆ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਤਰਿ ਗੁਰਮ
ਮੁਕੁ ਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਇਆ
ਰੇਤਾਰੁ ਤਰਿ ਉਰਿ ਪਾਰਿਓ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥ ਮਾਲੀਗ

ਮਤਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿ
ਦੁਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਾਤਨਾ॥ ਹਰਤਾਉ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾ
ਆਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਿ ਸਰਨਾਤਾ॥ ੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੁਛਉ ਤਰਿ ਕੀ
ਤਾ॥ ਪਾਇਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਗੀਆ॥ ਤਰਿ ਮੇਲੁ ਤੁਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੨॥ ਲਿਲਾ
ਲੇਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਗਾਤਾ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਮਿ ਲੇਸੁ ਖੁ
ਦੇਆ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ॥ ੩॥ ਗਾਮਰਸਾਇ ਦੁਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇ
ਤਿਨ ਕੀਉ ਤਮਥਾਤਾ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਨਨਾਨਕੁ ਚਰਨਿ ਪ
ਤਾ॥ ੪॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੪ ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ

ਨਾਮ ਨਿਭਾਵਨੀ ਤਰਿ ਪਿਆਇਓ॥ ਅਪਰੰਪਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤਰਿ ਅਲਖੁ
ਗੁਲਾਇਓ॥ ਹਰਤਾਉ॥ ਤਮ ਨੀਚ ਮਧਿ ਕਰਮ ਕੀਏ ਨਹੀ ਚੇਤਿਓ ਤਰਿ ਗਇਓ
ਤਰਿ ਆਨਿ ਮੇਲਿਓ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਖਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ
ਗੁਲੀਖਿ ਆਗੁਰਮਤੀ ਤਰਿ ਲਿਵਲਾਇਓ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਤ ਬਾਜਿ ਆਤ

ਰਿਮਿਲਿਓਮੰਗਲੁਗਾਇਓ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਨਰਹਰਿਮੰਦਰਾਗੀਮੰਨ
ਓਤੇਗਰਭਜੋਨੀਗਾਲੀਅਤਿਜਿਉਲੋਨੁਜਲਾਤਿਗਲਾਇਓ॥੩॥ਮਤਿਦੇਵੀ
ਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮਨੁਮੈਲਾਇਓ॥ਤਰਿਰਾਮਨਾਮੈਰਤਉਲਾਗੋਜਨਾ
ਮਿਸਮਾਇਓ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨੁਗਾਨਾ
ਲਾਗਾਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਤਰਿਜਪਿਓਭੂਮੁਤਉਭਾਗਾ
ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਲਾਗੇਮੇਰਾਹੀਅਰਾਮਨੁਸੇਇਓਗੁਰਮਤਿਜਾਗਾਕਿਲਵਿਖੰ
ਏਸੰਤਿਆਈਤਰਿਉਰਧਾਰਿਓਵਡਭਾਗਾ॥੧॥ਮਨਮੁਖਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਤੈਕਚੁ
ਸਮਚਾਰਿਦਿਨਚਾਗਾਖਿਨਮਤਿਥਿਨਸਿਜਾਇਪਰਤਾਪੈਰੰਡੁਪਰਮਗਾਇ
॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਅਤਿਗੁੜੀਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਥੁਲਾਗਾਕਾਇਅ
ਚੀਰਥੁਛਾਰੇਤਰਿਰੰਗੁਨਲੈਸਭਾਗਾ॥੩॥ਤਰਿਚਾਰਿਓਰੰਗੁਮਿਲੈਗੁਰੁਸੇ
ਗਿਚਲੁਲੈਰੰਗਾਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਏਜੋਤਰਿਚਰਨੀਜਨੁਲਾ
੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਗੁਪਾ
ਮਨੁਤਨੁਲੀਨੁਭਇਆਰਾਮੁਨਾਮੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਲਾਹਤਉਰਾ
ਨਮੁਪਿਆਈਐਤਰਿਤਰਿਮਨਿਜਪੀਐਤਰਿਜਪਿਮਾਲਾਨ॥੧॥ਜਿਨਤਰਿਨਾਮੁ
ਅਤਿਨਚੁਕੈਸਰਥਜੰਜਾਲਾਤਿਨਜਮੁਨੇਜਿਨਆਵਈਗੁਰਿਰਾਖੇਤਰਿਰਾ
੨॥ਤਮਥਾਰਿਕਕਿਛੁਨਜਾਣੁਤਰਿਮਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਕਰੁਮਾਇਅ
ਨਿਤਮੇਲਤੇਗੁਰਿਰਾਖੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਥੁਮੈਲੋਨਿਰਮਲਤੋਇਅ
ਬਿਖਤਰਿਜਸਿਜਾਲਾਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਥਿ
॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਪ੍ਰਭਕੀਸੇਭਰੇ
ਖਸੁਸਨੁਦੇਵਤਿਟਕਾਟਾਤਰਿਤਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਰਾਸੀਸੁਕੀ
॥ਰਤਾਉ॥ਮੇਰੇਤਰਿਪ੍ਰਭਕੀਮੈਥਾਤਸੁਨਵੈਤਿਸੁਮਨੁਦੇਵਉਕਟਿਕਾਟਾ
ਮੇਲਿਓਗੁਰਿਪੁਰੈਗੁਰਿਬਚਨਿਬਿਕਨੇਤਰਿਤਾਟਾ॥੧॥ਮਕਰਪ੍ਰਭੀਦਾਨੁਖੁ
ਗੀਰੁਦੀਓਅਧਿਕਾਟਿ॥ਬਿਨੁਤਰਿਨਾਮਕੇਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਥੁਕੰਚਨੁਦੀਜੈਕਟਿਰ

ਜਿਹਕੇਸਤਤਕਿ
ਲੀਖਿਆਤਰਿਮਿ
ਲਿਖਿਆਤਰਿਬਨ
ਮਾਲਾਨ॥

ਗੋਰਗਿਗਮਤਿਜਸੁਗਾਇਓਮਨਿਉਘਰੇਕਪਟਕਪਾਟਾ। ਤੁਕੁਟੀਠੇਰਿਭਰਮੁਭ
 ਗਾਲਜਭਾਨੀਮਟੁਕੀਮਾਟਾ॥ ੩॥ ਕਲਜੁਗਿਗੁਰੁਪੁਰਤਿਨਿਪਾਇਆਜਿਨਿਪੁਰਿ
 ਤੁਕਿਲਿਖੇਲਿਲਾਟਾ। ਜਨਨਾਨਕਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਭਲਾਥੀਭੁਖਤਿਖਾਟਾ॥ ੪॥

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਦਿ॥ ਰਾਗਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾਪ
 ਨਟਤਲਤਰਿਸੁਖਸਾਗ। ਅਵਰਟਤਲਤੁਟੀਅਨਿਤਕਰੈਜਮੁਸਿਰਿਮਾਗ।
 ਉਗਜਿਨਾਮਸਤਕਿਲੀਖਿਅਤੇਮਿਲੇਸੰਗਾਰ। ਸੰਸਾਰੁਭਉਜਲੁਤਾਰਿਆਤ
 ਸੰਤਪੁਰਖਅਪਾਰ॥ ੧॥ ਨਿਤਚਰਨਸੇਵਤੁਸਾਧਕੇਤਜਿਲੇਭੁਮੇਤਥਿਕਾਰ। ਸਭੁ
 ਦੁਦੁਜੀਆਸਜੀਰਖੁਆਸਇਕਨਿਰੰਕਾਰ॥ ੨॥ ਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲੇਸਾਕਤਾਥਿਨੁ
 ਅੰਧਅੰਧਾਰਾ। ਪੁਰਿਤੋਵਨਾਸੁਤੇਇਆਕੋਨਸੇਟਦਤਾਰ॥ ੩॥ ਅਗਮਰੁਪੁਗੋਬਿੰਦ
 ਅਨਿਕਨਾਮਅਪਾਰ। ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਨਾਨਕਾਜਿਨਤਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰ॥ ੪॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾਪ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਕਾਰ। ਜਾਸੁਜਪਤ
 ਟਤਉਧਾਰ। ਰਤਉਗਾਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਛੁਟਤਿਬੰਧ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਰਖਚ
 ਗਾਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕੁਲੁਉਧਾਰ॥ ੧॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਦੁਖਤਰੈ। ਜਾਕੈਸਿ
 ਰਨਿਅਪਦਾਟਰੈ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਚਤਪਾਪ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਤੀਸੰਤਾਪ
 ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਦਬਿਗਾਸ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਵਲਾਦਾਸਿ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿ
 ਮੋਨਿਧਾਨ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਤਰੇਨਿਦਾਨ॥ ੩॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਤਰੀ। ਕੋਟਿਭ
 ਭਉਧਾਰੁਕਰੀ। ਤਰਿਦਾਸਦਾਸਾਦੀਨੁਸਰਨਾ। ਨਾਨਕਮਾਥਾਸੰਤਚਰਨ॥ ੪॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾਪ ਐਸੇਸਤਾਈਤਰਿਕੋਨਾਮਾਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਰੁਪੁਰਨਕਾਮ। ਰਤਉਗਾਭੁਰਤਕਉਜੈਸੇਥੇਜੀਮਿਲਤ। ਭੁਭੁਤਦੀਪਕਮਿਲਤਤਿ
 ਗਾਜਲਤਅਗਨੀਮਿਲਤਨੀਰ। ਜੈਸੇਥਾਰਿਕਮੁਖਤਿਖੀਰ॥ ੧॥ ਜੈਸੇਰਲਮਤਿ
 ਥਾਭਾਤ। ਜੈਸੇਭੁਖੇਭੋਜਨਮਾਤ। ਜੈਸੇਕਿਰਪਥਰਸਮੇਘ। ਜੈਸੇਪਾਲਨਸਰਨਸੇ

ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮਤਿਪੰਧਾਰ॥

ਘਾ॥੨॥ਗਰੁੜਮੁਖਿਨਤੀਸਰਪਤ੍ਰਾਸਾਸੁਆਪਿੰਜਰਿਨਤੀਪਾਇਵਿਲਾਸੁ
 ਤਿਰਦੇਮਾਤਿ॥ਜੈਸੋਦਨੋਚਕੀਦਗਾਤਿ॥੩॥ਬਤੁਤੁਭੁਪਮਾਥੋਰਕੀਤੀ॥੪॥
 ਗਮਅਗਾਧਿਤੁਤੀ॥ਉਚਮੁਚੈਬਤੁਅਪਾਗਾਸਿਮਰਤਨਾਨਕਤਰੇਸਾਗਾ॥੫॥
 ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੫ ਇਤੀਤਮਾਰੈਸਫਲਕਾਜਾਅਪੁਨੇਦਾ

ਤੁਨਿਵਲਿ॥ਰਤਾਉ॥ਚਰਨਸੰਤਤਮਾਥੋਰਾਨੈਨਿਦਰਸੁਪੋਖਉਨਿਸਿਭੇਗਾ
 ਮਰੇਸੰਤਟਤਲਾ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਪਨੁਸੰਤਬਤਲਾ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੰ
 ਤਗੁਨਬਸਤਿਮੇਰੈਚੀਤਿ॥ਸੰਤਆਗਿਆਮਨਤਿਮੀਠਾ॥ਮੇਰਾਕਮਯੁਥਿਰ
 ਠਾ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੈਤੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਸੰਤਨਕੀਮੋਤਿਬਤੁਤੁਪਿਆਸਾਸੰਗ
 ਮੇਰੇਮਨਤਿਸੰਤਾ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਥਿਖੈਤੰਤਾ॥੩॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਏਤੰ
 ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਮੋਤਿਦੇਵਤੁਦਾਨਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਪਾਗਿ॥ਚਰਨ
 ਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮਧਾਰਿ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੫ ਸਭਕੈਨੇ

ਦੁਰਿ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਾਜਗਤਜੁਗਿ॥ਰਤਾਉ॥ਸੁਨਤਜੀਓਜਾਸੁਨਾ
 ਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓਬਿਸੁਆਸਗਲਨਿਧਿਤਰਿਤਰਿਤਰੇ॥ਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਨੇ
 ਜਾਕੈਘਰਿਸਗਲੇਸਮਾਤਿ॥ਜਿਸਤੇਥਿਰਥਕੋਇਨਾਤਿ॥ਜੀਅੰਤ੍ਰਕਰੇ
 ॥ਸਦਾਸਦਾਸੇਵਤੁਕਿਰਪਾਲਾ॥੨॥ਸਦਾਧਰਮੁਜਾਕੈਦੀਬਾਣਿ॥ਥੇ
 ਨਤੀਕਿਛੁਕਾਣਿ॥ਸਭਕਿਛੁਕਰਨਾਅਪਨਆਪਿ॥ਮੇਰੇਮਨਮੇਰੇਤੁਤੰ
 ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਤਉਬਲਿਤਾਰਾ॥ਜਾਸੁਮਿਲਿਤੋਵੈਉਧਾਰਾ॥ਨਾ
 ਨਤਨਤਿਗਤਿ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਰੀਦਾਤਿ॥੪॥੫॥

੧੭੬੬ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਤਲਾ ੫

ਦੁਪਦੇ॥

ਤਰਿਸਮਰਥਕੀਸਰਨਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਪਨੁਰਸਿਮੇਰੀ
 ਰਨਕਰਨਾ॥ਰਤਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐਜੀਵੈਕੈ
 ਵਿਰਤਿਅਸਰਥੰਠਾਈਸੁਖਮੇਅਸਥੁਲਾ॥੧॥ਆਲਜਾਲਾਥਿਕਾਰਤਿ
 ਗੁਨਾਨਿਤਿਗਾਉ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮੰਗੈਦੇਤੁਅਪਨਾਨਉ॥੨॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰਾ ਕਉ ਨੂਜੈ ਨੈਚ ਲਿਤ
ਕਉ ਅੰਤੁ ਨ ਤੀਪਾਰਾ ਰਤਾ ਉ॥ ਇਕ ਖਿਨ ਤਿਥਾ ਪਿਉ ਥਾਪ ਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰੈ ਤਾ
ਜਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਨੁਦੇਇ ਦ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਤਰਿ ਸਰਨਿ ਆਇ ਓਦਾ ਸੁਤੇਰਾ
ਕਉ ਚ ਅਗਮ ਮੁਰਗਾ ਕਢਿ ਲੇਤੁ ਭਉ ਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇਜ ਨੂਨਾਨ ਕੁਸਦ ਬਲਿਤਾਰਾ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿਰੇ ਤੇਗੇ ਪਾਲਾ ਦੀ
੨॥੭॥

ਜੇਵ ਭਗਤਿ ਵਢ ਲਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਰਤਾ ਉ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੁਝੈ ਪ੍ਰਭ
ਨ ਤੀਕੋਇ ॥ ਪੂਰਿ ਗਤਿ ਆਸ ਗਲ ਮੰਡਲੇ ਕੁਸੁ ਅਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਕਰਨਿ ਤਰਿ
ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ਬਲਿ ਤਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਦੇਤੁ ਅਪ
ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥ ਚਉਪਦੇ ਮਃ੪ ੬ ਮਃ੫ ੮ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜ ੧੪

ਗਤਨਾਮਦੇਹੁਜੀਕੀ॥

ਪੰਨਿਪੰਨਿਓਗਮਥੇਨੁਬਾਜੈ॥ ਮਧੁਕਰ

ਧੁਨਿਅਨਤਤਗਾਜੈ॥ ਰਹਤਾਉ॥ ਧਨਿਧਨਿਮੇਘਰੇਮਾਵਲੀ॥ ਧਨਿਧਨਿ

ਨਓਢੈਕੰਬਲੀ॥ ੧॥ ਧਨਿਧਨਿਤੁਮਾਤਾਦੇਵਕੀ॥ ਜਿਤਗਿਤਰਮਈਂ

ਤੀ॥ ੨॥ ਧਨਿਧਨਿਬਨਖੰਡਥਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ॥ ਜਤਖੇਲੈਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਨਾ॥ ੩॥

ਜਾਵੈਗੋਧਨੁਚਰੈ॥ ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਆਨਦਕਰੈ॥ ੪॥ ੧॥

ਮੇਰੇਬਾਪੁਮਾਧਉਤੁਪਨੁਕੇਸੈਸੰਵਲੀਓਥੀਨੁਲਾਇ॥ ਰਹਤਾਉ॥

ਰੇਚਕੁਥੈਕੁੰਠਤੇਆਏਗਜਤਸਤੀਕੇਪ੍ਰਾਨਉਧਾਰੀਅਲੇ॥ ਦੁਤਸਾਸਨ

ਦ੍ਰੋਪਤੀਅੰਬਰਲੇਤਉਥਾਰੀਅਲੇ॥ ੧॥ ਗੋਤਮਨਾਰਿਅਤਲਿਆਤਾਰੀਪ

ਤਕਤਾਰੀਅਲੇ॥ ਐਸਾਅਧਮੁਅਜਾਤਿਨਾਮਦੇਉਤਉਸਰਨਗਤਿਅੰ

॥ ੨॥ ੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ॥ ਸਭੈਘਟਰਾਮੁਥੇਲੈਰਾਮਥੇਲੈ॥

ਕੋਥੇਲੈਰੇ॥ ਰਹਤਾਉ॥ ਏਕਲਮਾਟੀਕੁੰਜਰਚੀਟੀਭਾਜਨਹੈਂਬਹੁਨਾਰੇ

ਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪਤੰਗਮਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਸਮਾਨਾਰੇ॥ ੧॥ ਏਕਲ

ਖੁਅਨੰਤਾਅਉਰੁਤਜਤੁਸਭਆਸਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਦਵੈਨਾਮਾਭਏਨਿਭਕਾਰੇ

ਕੁਰੁਕੇਦਾਸਾਰੇ॥ ੨॥ ੩॥

ਪਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਗੁਮਾਤ੍ਰਕਾ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

ਪਿਛਤੁਗਤੀਸਦੜਾਨਾਮੁਖ ੬੦੧
ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁਕਮਾਇ
ਕਰਦੀਕਾਗਦੁਮਨੁਮਸਵਾਦੀ
ਬਿਮਲਮਣਾਰਿਬਸਸਿਨਿਰਮਲ
ਸਖੀਸੇਤਲੀਗਰਬਿਗਤੇਲੀ
ਮੁਲਖਗੀਦੀਲਾਲਾਗੇਲਾ
ਕੋਈਆਖੈਭੁਤਨਕੋਕਤੈਥੇਝੂ ੬੦੨
ਇਤੁਪਨੁਸਰਬੁਗਤਿਅਭੁਰਪੁਰਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ
ਸੁਗਸਰੁਸੇਸਿਲੈਸੇਸੰਸਰੁਪੈਖਿ
ਮਤਲਾ ੧

ਮਾਇਆਮੁਈਨਮਨੁਮੁਆ
ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਲ
ਘਰੁ ੫

ਅਤਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੇਵੈ ੬੦੩
ਮਤਲਾ ੩
ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਜਤਥੈਸਾਲਤਿਤਤਥੈਸਾਸੁਅਮੀ

ਪਨੇ

੨ ਆਵਦਜਾਦਾਨਾਬੀਐਨਿਜ
੩ ਪਿਛਲੇਗੁਨਤਥਖਸਾਇਜੀਉ
੪ ਸਚਿਰੇਤੇਸੇਟੇਲਿਲਾਤੁਸੇਵਿ ੬੦੪
੫ ਮਾਹੁਤੇਸੀਤਲੁਹਰੇਮਨੁਰਹੁ
ਮਤਲਾ ੪

ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥
੧ ਜਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕਜਨਕਗੁਰ
੨ ਸਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓਲਿਵਲੂ
ਘਰੁ ੩

੩ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਗੁਰਮੁਖ
੪ ਤਉਪੁੰਜੀਨਾਮੁਦਿਸਾਇਦਾ ੬੦੫
੫ ਤਰਿਤਰਿਕਥਾਸੁਦਾਇਪ੍ਰਤ
੬ ਤਰਿਭਉਲਗਾਥੈਗਾਗੀਆ
ਘਰੁ ੫

੭ ਤਰਿਤਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਗੰਗ
੮ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਜਪਤੁਮਨਮੇਰੇ ੬੦੬
ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥
੧ ਰੁਪੈਧਰਤਿਅਕਾਸੁਨਖਤੁ
੨ ਵਿਤਨਵਿਤਕੂਮਿਓਥਤੁਭਾਤੀ
੩ ਕਵਨਥਾਨਪੀਰਿਓਤੈਨਾਮਾ
੪ ਮਾਨਮੋਤਅਰੁਲੇਭਵਿਕਾਰਾ ੬੦੭
੫ ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਠਾ
ਕੁਰ

ਪਾਂਚਬਰਖਕੋਅਨਾਬੁਪੁਬਰਿਕੁਤਰਿਸਿਮਰਤਅਮਰਅਟਰੇ॥

46

ਪਨੇ

੭ ਜੋਸਮਰਬੁਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕ
੮ ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਥਿਧਿਜਨੈ
੯ ਚਰਨਕਮਲਪੁਭਗਾਖੇਚੀਤਿ

ਘਰੁ੩

੧੦ ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾ
੧੧ ਗੁਪਤਕਰਤਾਸੰਗਿਸੇਪੁਭੁਰ
੧੨ ਬਾਤਹਿਭੁਭਨਤੇਭੁਟਿਪਰੇਗੁਰਿ ੬੦੮
੧੩ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਅਤਿਸੁ
੧੪ ਭੁਟੇਅੰਡਭਰਮਕਾਮਨਹਿ
੧੫ ਬੇਦਪੁਕਾਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡਤਕਮਾ
੧੬ ਕੋਟਿਲਖਿਸਰਬਕੋਰਾਜਾਜਿਸੁ

ਘਰੁ੪

੧੭ ਚਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ॥
੧੮ ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ
੧੯ ਸਿਮਰਹੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨਸੋਭਿ
੨੦ ਕਰਕਭਿਰਤਕਾਵਤੁਲੇਗਾ
੨੧ ਮੇਰਾਠਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰਾ॥
੨੨ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਾਰਨ॥
੨੩ ਤ੍ਰਪਤਿਅਘਾਏਸੰਤਾ

ਘਰੁ੬ ਦੁਪਦੇ

੨੪ ਓਡਿਸਗਲਸਿਆਲਪਾ
੨੫ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੋਤੋਤ
੨੬ ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਤਦਾਤਾ॥

੨੭ ਚਲਤਥੈਸਤਸੇਵਤਾਜਨ
੨੮ ਤਜਿਆਪੁਸ਼ਿਨਸੀਤਾਪੁਰੇ
੨੯ ਪ੍ਰਤਿਪਦਿਮਾਤਾਉਦਕਾ
੩੦ ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜੋਰੇ
ਅੰਜੁਲੀ॥ ਘਰੁ੭

੩੧ ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਪੁਰਹੁਏ
੩੨ ਵੈਦੇਨਵਾਈਭੈਦੇਨਭਾਵੇ
ਮਤਲਾ੯ ਦੁਪਦੇ

੧ ਤਰਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾ
੨ ਅਥਮੈਕਤਾਕਰਉਰੀਨਵੇ
੩ ਮਾਈਮੈਮਨਕੋਮਾਨੁਤਿਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਘਰੁ ੧ ਮਤਲਾ ੧

੧ ਬੇਦਪੁਰਾਣਕਥੇਸੁਲੇਖੇ
੨ ਬਿਖੁਥੋਡਿਥਾਲਾਦਿਆਦੇ
੩ ਸਥਦਿਮਰੈਤਾਮਰਿਗੁਰੇ
੪ ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਵਲੀਭੇ

੫ ਤੁਕਮੁਭਇਆਰਤਨ

੬ ਮਨਮੁਖੁਲਤਰਿਘਰੁਤੀ

੭ ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿਉਪਦੇ

ਕਾਠੀ॥

ਆਵਉਵੰਦਉਰੰਮਲੀਕਿਤੀ

ਨਾਭੈਦਾਭਰਜਾਈਆਨਾਸੇ ੬੧੫

ਨਾਭਾਦਾਮੂਰਖੁਤੈਕੋਈਨਜਾ

ਮਤਲਾ੩ ਘਰੁ੫
ਸਾਢੈਗਾਰਬੁਢੈਰਿਆਹੁਰਕੋਭੈ ੬੧੫

ਜਿਸਨੇਪ੍ਰੇਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥

ਮਤਲਾ੫ ਘਰੁ੩

ਲਖਚਉਗਸੀਤਕੁਮਤੇਕੁਮ ੬੧੬

ਕਰਿਆਨੁਗੁਤੁਰਾਖਿਲੀਨੇ ੩

ਸਸਤ੍ਰਿਤੀਖਣਿਕਾਟਿਰਾਹਿਓ

ਘਰੁ੬

ਚੰਦਨਾਚਾਦਨੁਅੰਗਨਿਪੂ

ਅਉਜੀਤੁਅਉਤਮਾਰੈਤਰਿ

ਜੀਵਨਾਸਫਲਜੀਵਨਸੁਨਿ ੬੧੭

ਅੰਜੁਲੀ॥ ਘਰੁ੮

ਜਿਸੁਗ੍ਰਿਹਿਬਹੁਤੁਤਿਸੈਗ੍ਰਿਹ

ਬਿਰਖੈਠੇਠਿਸਭਿਜੰਤਇਕਠੇ

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਤਲਾ੧ ਜੋਲੇਤਾ॥

ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋ

ਅਪੇਧਰਤੀਧਉਲਅਕਾਸੰ ੬੧੮

ਦੁਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀਥੋਲੀ

੪ ਅਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਹਅਪ ੬੧੯

੫ ਸਾਚੈਮੇਲੇਸਥਦਿਮਿਲਾਏ

੬ ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ ੬੨੦

੭ ਕੇਤੇਜੁਗਵਹਤੇਗੁਥਾਰੈ॥ ੬੨੧

੮ ਤਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੈਕੋਈ

੯ ਅਸੁਰਸਘਾਰਦਰਾਮੁਤਮੁ ੬੨੨

੧੦ ਘਰਿਗੁਰੇਮਨਮੁਗਧਇਅਨੇ

੧੧ ਸਗਣਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵਤੁਮਾਰੇ ੬੨੩

੧੨ ਸਾਚੇਸਾਤਿਬਸਿਰਜਣਤਾਚੇ ੬੨੪
ਦਖਣੀ॥

੧੩ ਕਾਇਆਨਗਰੁਨਗਰਗਜ੍ਞੰ

੧੪ ਦਰਸਨੁਪਾਵਾਜੇਤੁਪੁਭਾਵਾ ੬੨੫

੧੫ ਅਰਬਦਨਰਬਦਪੰਧੁਕਾਰਾ

੧੬ ਆਪੇਆਪਿਪੁਥਿਪਾਇਨਿਰਲਾ ੬੨੬

੧੭ ਸੁੰਨਕਲਾਆਪਗੰਪਰਿਧਾਰੀ

੧੮ ਜਾਤਦੇਖਾਤਤਦੀਨਦਇਆ ੬੨੭

੧੯ ਤਰਿਧਨੁਸੰਚਤੁਰੇਜਨਭਾਈ

੨੦ ਸਚੁਕਤਤੁਸਚੈਘਰਿਗਤਦਾ ੬੨੮

੨੧ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਰਤਪੁਰਨਿੰਦਾ

੨੨ ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਤਾਰਅਪਚਾ ੬੨੯

ਮਤਲਾ੩ ਜੋਲੇਤਾ॥

੧ ਤੁਕਮੀਸਤਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪੂ ੬੩੦

੫੮੮

ਪਨੇ

੨ ਏਕੋਏਕੁਵਹਤੈਸਭੁਸੇਈ॥
੩ ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚ ਏਕੋਦਤਾ ੬੩੧
੪ ਜੋਅਇਆਸੋਸਭੁਜਸੀ॥
੫ ਸਚੁਸਾਲਾਤੀਗਹਿਰਗੰਭੀ ੬੩੨
੬ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰਸਾਚਾ
੭ ਸਚੈਸਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇਅ ੬੩੩
੮ ਆਪੇਆਪੁਓਪਾਇਓਪੰਨਾ
੯ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਸੁਕਰ ੬੩੪
੧੦ ਸੋਸਚੁਸੇਵਿਹੁਸਿਰਜਣਤਾ
੧੧ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੇਵਤਭੂ ੬੩੫
੧੨ ਤਹਿਜੀਓਸੇਵਿਹੁਅਗਮਅ ੬੩੬
੧੩ ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਕੁਖੇਲੁ
੧੪ ਨਿਤਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੁ ੬੩੭
੧੫ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ
੧੬ ਆਪੇਸਿਸਟਿਹੁਕਮਿਸਭੁ ੬੩੮
੧੭ ਅਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿ
੧੮ ਜੁਗੁਢਤੀਤਕੀਓਗੁਥਾਰਾ ੬੩੯
੧੯ ਤਹਿਜੀਓਦਾਤਾਅਗਮਅ ੬੪੦
੨੦ ਜੋਤੁਪੁਕਰਣਸੋਕਰਿਪਾਇਆ
੨੧ ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਥਦੁਵੀਚੁ ੬੪੧
੨੨ ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਓਪਾਇ ੬੪੨
੨੩ ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਹੁ
੨੪ ਨਦਰੀਭਗਤਾਏਹੁਮਿਲੁ ੬੪੩

ਮਤਲਾ ੪ ਸੋਲਹੇ

੧ ਸੁਚਾਅਪਿਸਵਾਰਭੁਜ
੨ ਤਹਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਦਾ
ਮਤਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ

੧ ਕਲਾਉਪਾਇਪਰੀਜਿਨਾ
੨ ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਰਿਲਪਦਾ
੩ ਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ
੪ ਗੁਰਗੋਪਾਲੁਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਾ
੫ ਅਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪ੍ਰਭੁਜਿਨਾ
੬ ਜੋਦੀਸੋਸੇਏਕੋਤੁਏ
੭ ਸੁਰਤਿਦੇਖਿਨਕੁਲੁਗਵਤਾ
੮ ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਅਚਰਾ
੯ ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਸੁਖਸੁਖੁ
੧੦ ਤੁੰਸਾਹਿਥੁਤਓਸੇਵਕੁਥਾ
੧੧ ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁ
੧੨ ਅਲਤਅਗਮਖੁਦਾਵਿੰਦਾ
੧੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਉਚਰਿ
੧੪ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿ

ਪੰਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਾਰਮਾਰੂਕੀਸਲੋਕਾਨਾਨਿ ੬੫੪

ਮਤਲਾ ੩ ਪਉੜੀ ੨੨

ਸਲੋਕ ੪੭

ਵਾਰਮਾਰੂਕੀਸਲੋਕਾਨਾਨਿ ੬੫੪

ਮਤਲਾ ੫ ਪਉੜੀ ੨੩

ਸਲੋਕ ੬੮

ਜੋਤੁਮਲਾ

੬੦ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੧੨ ਮਃ ੧

੫ ਮਃ ੩

੮ ਮਃ ੪

੩੨ ਮਃ ੫

੩ ਮਃ ੬

੬੦

੨੦ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧੦ ਮਃ ੧

੩ ਮਃ ੩

੮ ਮਃ ੫

੨੦

੬੨ ਸਲੋਕ

੨੨ ਮਃ ੧

੨੪ ਮਃ ੩

੨ ਮਃ ੪

੧੪ ਮਃ ੫

੬੨

੨ ਵਾਰ

੧ ਮਃ ੩

੧ ਮਃ ੫

੨

੧੪੪

ਪੰਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਦੀਭਗਤਾਕੀ॥

ਕਬੀਰਜੀਉ॥

੧ ਪਡੀਆਕਵਨਕੁਮਤਿਤੁਮ ੬੬੪

੨ ਬਨਹਿਬਸੇਕਿਉਪਾਈਐਜਉ

੩ ਰਿਪਿਸਿਪਿਕਉਫੁਰੀਤਬਕੁ

੪ ਉਦਮਸਮੁੰਦਸਲਾਕੀਸ ੬੬੫

੫ ਨਉਤੁਮਮੋਕਉਦੁਰਿਕਰਤ

੬ ਜਿਨਿਗਜ਼ਕੋਟਕੀਏਕੰਚਨ

੭ ਦੇਹੀਗਾਵਾਜੀਉਪਰਮਪੁ

ਅਸਟਪਦੀਆ

੮ ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੇਖਿਅਪ

੯ ਰਾਜਨਕਉਨੁਤੁਮਰੈਅਵੈ

ਸਲੋਕ॥

੧੦ ੧ ਗਗਨਿਦਮਾਮਬਜਿਓ

੨ ਸੁਰਸੋਪਤਿਚਾਨੀਐ

ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥

੧ ਚਾਰਿਮੁਕਤਿਚਾਰੈਸਿਧਿਮਲ

੨ ਦੀਨੁਬਿਸਾਹਿਓਰਿਦਵਨੇ ੬੬੬

ਜੈਦਉਜੀਉ॥

੧ ਚੰਦਸਤਭੇਦਿਅਨਾਦਸਤ

੨ ਗਮੁਸਿਮਰੁਪਛੁਤਾਤਿਗਾ॥

੫੮੮

੫੮

ਹਵਿਦਾਸਜੀਉ॥

ਦੁਪਦੇ॥

੧ ਐਸੀਲਾਲਤੁਭਿਨੁਕੂਭਿ ੬੬੬

੨ ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਿਤਿਗੁਚਿਤੁ

ਮੀਰੰਬਾਈਜੀਉ

੧ ਮਨੁਤਮਾਰੇਥਾਧਿਓਮਾਈ

੧੭ ਜੋੜਜੁਮਲਾ

੧੦ ਕਬੀਰਜੀ

੨ ਨਾਮਦੇਵਜੀ

੨ ਜੈਦੇਓਜੀ

੨ ਹਵਿਦਾਸਜੀ

੧ ਮੀਰੰਬਾਈਜੀ

੧੭

300

१६ सतिनामुकरतपुराभुनिरभुतिर
वैरुअकालमुगतिअजुनीमैरंग
रपसादि

महामहल१ चउपदेयह१ ॥सलेका॥ ॥सजन
रगनकीरिहसदपुगि।नानकसगदिउहरीआपेपुसदप
॥१॥ ॥सबदा॥ ॥पिहउरतीसदज्ञानभुषमकालेहि॥
॥उरसगदिरेदिसनिरषपीज्ञेगजिनीतेरानभुषिआरिआतिन
सुसदिमिले॥१॥ ॥बाबाभैकरमपीलकुज्ञिआरनभुनपारिआतेर
॥पारमिबुलामनुमेरा॥१॥ ॥गहा॥ ॥सादकीतेदुखपरहुकेपुगदि
॥मेमाहि।सुपभेकेदुखअगलेदुखेदुखिविहाहि॥२॥ ॥विदुकिआ
॥केआदीहुकेमिलिआकाकिआमेला॥साहिबुसेसालापीमैजिनि
॥देधिआमेला॥३॥ ॥संजोगीमेलावज्ञाहिनिनिकीतेभोगा॥विजे
॥मिदिहुकेनानकरीसंजोगा॥४॥१॥ ॥महामहल१ मिदि
॥पितापिंडुकमाहिआ॥ ॥तिनिकरतेलेपुलिआहिआ॥ ॥लिपुटातिजे
॥दिआही॥ ॥मिदिमाहिआ॥ ॥सुगतिगवाही॥१॥ ॥भुषमनकपेकरस
॥दा॥ ॥उठिचरदा॥ ॥समैभाला॥१॥ ॥गहा॥ ॥ ॥तिनिसादसपजसुभुप
॥परददेरपैनकेही॥ ॥किहुपनैकिहुपरिजाही॥ ॥मैजेबापुकि
॥आआही॥ ॥२॥ ॥सजुकाहिआ॥ ॥पटुपटाही॥ ॥हगमाहि॥ ॥सिबपुतुचला
॥करिसेजसुखालीसेवै॥ ॥पपीपुडिदीकापेरवै॥३॥ ॥परपुमलद
॥भारी॥ ॥पापपपरतगदुनजाही॥ ॥भुषिजेज्ञाजी॥ ॥उचरदा॥ ॥कह
॥कदेवैकापु॥४॥१॥ ॥महामहल१ कदलीकागदुमनुम
॥दली॥ ॥बुगबलादुलि॥ ॥मेपुपे॥ ॥गजि॥ ॥उजि॥ ॥उकि॥ ॥रतु॥ ॥चला॥ ॥ऐ॥ ॥ति॥ ॥उ॥ ॥र
॥मै॥ ॥उ॥ ॥ह॥ ॥द॥ ॥न॥ ॥पी॥ ॥अ॥ ॥तु॥ ॥ह॥ ॥गे॥१॥ ॥ ॥रि॥ ॥त॥ ॥रे॥ ॥त॥ ॥सि॥ ॥की॥ ॥न॥ ॥पी॥ ॥बा॥ ॥व॥ ॥रि॥ ॥आ॥

ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਜਾਇਨਜਾਉਇ
ਜੇਤੇਘੜੀਠਾਹੀਤੇਤੀ॥ਹਰਿਸਿਰਸਿਚੋਗਦੁਗਹਿਨਿਤਠਸਹਿਭੁ
ਮੁੜੇਕਵਨਗੁਣੀ॥੨॥ਕਾਇਆਆਰਣਮਨੁਵਿਚਿਕਾਪਚਰਮ
ਤਿਤੁਲਾਗਿਰਹੀ॥ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸੁਭੁਪਰਿਮਨੁਜਾਇਆਜੀ
ਤਭਈ॥੩॥ਭਇਆਮਨੁਰੁਕੰਚਨੁਠਿਰਿਹੈਵੈਜੇਗੁਰਮਿਥੈਤਿ
ਕੁਨਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੰਪੁਦੇਵੈਤਭਿਨਾਨਕਾਤ੍ਰਿਸਟਸਿਦੇਹਾ॥੪॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਾ॥
ਥਿਮਲਮਝਰਿਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿ
ਗੇਪਦਮਾਨਿਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਦੇਖਨਹੀਰੇ॥੧॥ਦਰਬੂ
ਨਜਾਨਸਿਰੇਭਖਾਸਿਸਿਥਾਉਥਸਾਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲ
ਰੇ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਥਸੁਜਲਾਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਦਰਗੁਣ
ਦਕੁਮੁਦਨੀਦੁਰਹਾਨਿਵਸਸਿਅਨਭਉਕਾਰਨਿਰੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਮਧੁਸੰਚਸਿਤੁਥਨਚਾਤੁਰੇ॥ਅਪਨਾਪੁਤੁਕਥਹੁਨਢੇਰਨਿ
ਤਿਜੀਉਰੇ॥੩॥ਪੰਡਿਤਸੰਗਿਵਸਾਹਿਜਨਮੁਰਖਅਗਮਸਾਸੁ
ਨਾਪੁਤੁਕਥਹੁਢੇਡਾਸਿਸੁਆਨਪੂਛਾਜੀਉਰੇ॥੪॥ਹਿਕਿਪਾ
ਨਰਾਚਹਿਹਿਕਿਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ॥ਪੁਗਥਿਥਿਥਿਆਪਵਸਿ
ਸਨਾਨਮੁਜਾਪਿਰੇ॥੫॥੧॥੪॥ਸਲੋਕਾ॥
ਹਿਹਰਿਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਮੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਾ
ਤਕਿਭਾਗਾ॥੧॥ਮਾਹੁਸਥਦੁ॥
ਸੁਣਿਸਹਕੀਇਕਥਾਤਸੁਪੇਲੀ॥੧॥ਜੈਮੈਥੇਦਨਸਾਕਿਸੁਆਖਾ
ਹਰਿਥਿਨੁਜੀਉਨਰਪੈਕੈਸੇਰਾਖਾਮਾਈ॥੧॥ਹਰਾਉ॥ਹਉਦੋਹਰਦੀ
ਵਾਣੀ॥ਗਾਇਆਸੁਜੋਥਨੁਪਨਪਛੁਤਾਣੀ॥੨॥ਤੁਦਾਨਾਸਾਹਿ
ਮੇਰਾਥਿਜਮਾਤਿਕਰੀਜਨੁਥੰਦਾਤੇਰਾ॥੩॥ਭਣਤਿਨਾਨਕਾਦੇਨਾ
ਥਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥ਮਾਹੁਮਹਲਾ॥

ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ਗੁਰਕੀ ਬਚਨੀ ਪਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇ
 ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ਕਿਅ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪੁਕ ਮੁਨਕ
 ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ
 ਲੀਨਾ ਚੈ ਲਾਲਾ ਗਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰ ਉਤੇਰੀ ਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪੀਅਹਿ ਤਪਾ
 ਆਈ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤਪੀ ਸਟ ਜਾਉ ॥ ਪਖਾ ਠੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੇ ਵਾਜ ਪਤੁਰਾ
 ਨਉ ॥ ੪ ॥ ਭੁਟ ਪਰਾਮੀ ਨਨ ਕੁਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅ
 ਜੁਗਾਦਿ ਦਾਇਆ ਪਾਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਦੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਮ
 ਹਲਾ ੧ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤ ਨ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਅ
 ਜੀਨ ਨ ਕੁਵੇ ਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਦਿ ਆਇ ਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾਨਾ ਨ ਕੁਝ ਉਗਨਾ ॥
 ਚਉਦਿ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁਨ ਜਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜ ਭੋਏ
 ਨਹੋਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੁਜਾ ਅਵਹੁਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਤਉ
 ਵਾਨਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾਏ ਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੁਜੀ
 ਵਰਸਿ ਆਣ ਪਕਾਇ ॥ ੪ ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਪਰੇਪਿ
 ਮਗੁ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਹੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਮਹਾਮਹਲਾ ੧
 ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬਗਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ਮਨੁ ਖਠਿ ਗਹਿ ਸਿਜਾਣਹਿ
 ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰਨੁ ਮੁਰਿ ਦੇਹ ਮਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਰੈ
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸ ਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇਹੁ ਧਨੁ ਭੁਭੈ ਨਾਇ
 ਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਕੀਟੇ ਖੁਦਾ ਭਿਆਈ ॥ ਸਹਜੇ ਮ
 ਅਨਦਿ ਨੁ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਸੁਨੁ ਨ ਰਚਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਬਿ
 ਕਰੁ ਪੁਕਿ ਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਭੁਣਾਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ
 ਏਨੇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥

ਪਉ ਪਦੇ ਪਰ

੧੬ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ

ਗੁਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧

ਸੁਰਸਰੁ ਸਾਸਿ ਲੈ ਸੋ ਮਸ

ਹੁਪਾਖਿ ਲੈ ਚੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁਸਨ ਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚ ਪਥਾ ਸਿਉ ॥
 ਮਨੁ ਰਾਖੀ ਐਉ ਭੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਢੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਮੁੜੇ ਕਾਇ ਚੇ ਚੁਗਤਿ ॥
 ਹਰੀ ਨਿਅ ਪਰਮਾਨੰਦ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਜਗਗੁ ਜਾ ਰਿਲੈ ॥
 ਰਿਲੈ ਕੁਤਿ ਤਾਜਿ ਢੋਡੈ ਤਉ ਅਪਿਓ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚ ਪਥਾ ਸਿਉ ॥
 ਨਰਾਖੀ ਐਉ ਭੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਢੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਭੁਣਤਿ ਨਨ ਕੁਜ ਨਹ ॥
 ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨਾ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚ ਪਥਾ ਸਿਉ ਚੁਗਤਿ ॥
 ਖੀ ਐਉ ਭੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਢੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ॥
 ਇਅ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਅ ਸੁਲਹ ਹਰੀ ਮੈ ਮਤਾ ॥ ਬੋਹਿ ਬੁਜਲ ਸਿਉ ਤਿਨਿ ॥
 ਚਾਵ ਖਗੁਜਿ ਤੁਆ ਟਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਰਸੀ ਸਾਚਿ ਨ ਲਗੈ ਕਤੁ ॥
 ਤਿਟਿ ਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਰਿ ਨਹ ॥
 ਰਬ ਜੋ ਤਿਜਗ ਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਥਾਥਾ ॥
 ਨਰਿ ਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਥੇ ਖਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋ ਪੈ ਦਰਿ ॥
 ਕੀ ਮਰਹਿ ਅਠਾਰੀ ॥ ਜੰਗ ਮਜੇ ਧੁਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ॥
 ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਉ ਕਥਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਨਿਪਾ ॥
 ਪੁਨਿ ਗੁਰਿ ਅਗੁਰੁ ਨਿ ਮਾਣਿ ਅਤੁ ਮਾਣੁ ॥ ਅੰਧੁ ਲੈ ਮਾਣ ਕੁਰੁ ॥
 ਆਨਿ ਤਾਣਿ ਅਤੁ ਤਾਣੁ ॥ ਹੋ ਮਜ ਪਾਨ ਪੀਜਾਣਿ ਅਗੁਰ ਮਤੀ ॥
 ਟੁਆਨਾ ਮਾਥਿ ਨਾਨਾ ਹੀ ਦਰਿ ਦੋਈ ਫੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚਾ ॥
 ਹੀ ਐਸਾ ਚੇਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤ ਨਿਮਨੁ ਮਾਜੀ ਐ ॥
 ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨਹੈ ॥
 ਕਾਸਿਰੁ ਦੇਵੁ ਟੀਐ ਮਾਨਿ ਤਾਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ॥
 ਗੀ ਚੁਗਤਿ ਨ ਮੁਨਿ ਰਮਾਇ ॥ ਭੁਤ ਕੈ ਮੈ ਨਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨੁ ਖੁਸ਼ ॥
 ਜਨ ਮਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰ ਕਹਾਨੁ ਕੈ ਸੇਜ ਤੀ ॥
 ਭੀਤ ਰਿਮਹਾਇ ਬੁਲਾਵਾਹਿ ਪੁਛੁ ਬੀਤਾ ਨਿਰੰਤੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਥਾਥਾ ॥

ਅਨਿਸਨਾਨੀਹਰਿਗੁਣਪੂਜੈਪਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੁਨਾਗਇਲਾਕਿਭਵਣਏ
 ਕੰਤੀ॥੨॥ਜਿਹਵਾਡੰਡੀਇਹੁਘਟਫਾਥਾਤੋਲਉਨਾਮਅਜਾਚੀ॥ਏਕੋਹਟੁ
 ਹੁਸਥਨਾਸਿਰਿਵਣਜਾਗੇਇਕਭਾਤੀ॥੩॥ਦੋਵੈਸਿਰੇਸਾਤਿਗੁਰੂਨਿਬੇੜੇਸੇ
 ਭੁੰਜਿਸੁਏਕਾਲਿਵਲਾਗੀਜੀਅਪੁਰਪੈਨਿਭਰਾਤੀ॥ਸਬਦੁਵਸਾਏਭਰਮੁ
 ਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕਾਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੪॥ਉਪਰਿਗਗਨੁਗਗਨਪਰਿਗੋਰਖੁਤਾਕਾ
 ਗਮੁਗੁਰੂਪੁਨਿਵਾਸੀ॥ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕੁਭਾਇਆਉ
 ਜੀ॥੫॥੧੧॥

ਰਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈਸੋਜ

ਜਿਸੁਵੇਦਨਹੋਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮਕੇਕਾਨਲਗੇਤਨਥੀਤਭਿਵੈਦਾਕਿਜਾਣੈਕਾਰੀਜੀਉ॥
 ਜਿਸਨੇਸਾਚਾਸਿਠਤੀਯਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਥੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਸਾ
 ਜੀਜਾਣੈਜਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਠਹਾਉ॥ਪਿਰਸੇਤੀਧਨਪ੍ਰੇਮਰਚਾ
 ਨਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਥਾਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਜਸੇਤੀਧਨਖਰੀਸੁਹੇਲੀਬ੍ਰਿਸਨਾਤਿ
 ਨਿਵਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਸਹਸਾਤੋੜੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਸਹਜੇਸਿਠਤੀਧਣਖੁਰ
 ਕਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਰੇਸੁਦ੍ਰੋਗਾਧਾਰੀ॥੩॥ਹਉਮੈਜਾਇਆ
 ਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜਮਪੁਰਿਵਜਾਹਿਖੜਗਕਰਗੇਅਥਕੈਕਹਿਐਨਾਮੁਨ
 ਭਈਤੁਸਹਜੀਅਝੇਭਗੀਜੀਉ॥੪॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਪਵਹਿਖਿਆਲੀ॥ਜ
 ਪੁਰਿਠਾਸਹਿਗਾਜਮਜਾਣੀ॥ਹੇਤਕੇਥੰਧਨਤੋੜਿਨਸਾਂਕਹਿਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆ
 ਜੀਉ॥੫॥ਨਹਉਕਰਤਾਨਮੈਕੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਜਿਸੁ
 ਭੁਏਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਰਾਨਨਕਸਗਣਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੬॥੧॥੧੨॥

ਰਗੁਮਾਰੂਮਹ

ਚਉਪਦੇ

ਘਰੁ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਪਥੈਸਾਭਾਰਿ

ਰਥੈਸਾਮੁਆਮੀਜਪਥੈਜਾਹਿਤਹਜਾਵਾ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਜਾਸਭੇਪਾਵਿ

ਤੁਹਧਿਥਵਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਹਿਵਸਾਸਚਗਵਾ॥ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਰਾਭਾਣਾਕਿਭੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਵਿਕ
ਹੁਰਮਾਇਆਖਸਮਕਹੋਆਵਰਤੈਇਹੁਸੰਸਾਰ॥੨॥ਇਹੈਪਾਤੁ
ਕਹੀਅਤਹੋਇਤ੍ਰੀਕਿਸਤੇਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰਤਾਨੈਸਭੁ
॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਈਏਕਾਕਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਤਦੋਬਿਨਸੀ॥ਜੋਤਿਉ
ਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਜਮਕੀਛਾਸੀ॥੪॥ਭਣਤਿਨਨਕੁਏ
ਗੋਕਵਨਜਾਚੁਕਾਮਾਨਿਆਭਿਮਾਨਾ॥ਤਾਸੁਤਸੁਪਰਮਗਾਇਜਪੁ
ਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥੫॥੧॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩

ਅਛ

ਣਾਨਾਥੀਐਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਸਚੁਖਜਾਨਾਖਖਸਿਆਨ
ਸੋਇ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੁਮਨਪੁਤਾਜਿਵਿਕਾਰਗੁਰ
ਧਿਆਇਤੁਸਚਿਲਗੀਪਿਅਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਥੈਨਵਦੁਬਲਿ
ਥਾਕਿਥਾਉਨਪਾਇ॥ਜੋਨਿਸਭਿਭਵਾਈਅਨਿਥਿਸਟਮਾਹਿਸਨ
॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਪਾਇਆਪੁਰਾਥਿਲਿਖਿਆਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਜ
ਤਿਕਾਰਿਸਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਆਪੋਸੁਸਾਟਿਸੁਭਸਾਜੀਅਨੁਮ
ਰਿਕਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈਅਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥੨॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩

ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਥਖਸਾਇਜੀਉਅਬਰੁ

ਇ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਂਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਐਰੋਗ
ਖਿਨਮੁ ਧਿਆਇ॥ਸਦਾਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਂਵਿਕਮਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਜਾਤਿਨਪਤਿਰੈਨਾਮੈਥੇਹੁਨਥਾਉ॥ਸਬਦਿਭੇਇ
ਟਿਆਗੁਰਿਨਮੁਦੀਆਸਮਾਝਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਚਕਰ
ਲਾਚਿਲਗਾਜਾਇ॥ਧੰਧੈਕੁਝਿਵਿਆਪਿਅਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਿ
ਨਾਨਕਸਬੁਕਿਭੁਆਪੇਆਪਿਹੈਦੁਜਾਨਹੀਕੋਇ॥ਭਗਤਿਖਾ
ਬਖਸਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩

ਸਾਰਿ ਰਤੇ ਸੇਟੇ ਲਿਲੁ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਅਮੁਖੁ ਉਜਲਾਜ
 ਨਾਮੁ ਮੁਗਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਥਾ ਥਾ ਸਾਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪੁਰਿ
 ਖੁਲੇ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਪੁਰਿ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾ
 ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸੇਨਾ ਵਿਛੁੜਾਹਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ ਭਗ
 ਸਾਰਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨੁ ਖੁਭਗ ਮਿਦੁ ਜਾਇ ॥ ਈਨਾ ਵਿਚਿ ਅਪਿਵਰਤ ਦਾਕ
 ਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲੀ ਖਲੇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਥਾ ਸਿ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
 ਗੁਮਾਹਰਾ ੩ ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ਮਨੁ ਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਾਰਾ ਸਾ
 ਹੀ ਐਤਿ ਸੁਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਮਨ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ
 ਭਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਗਾਧਿ ਤੂ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗੁਮੁਖਿ ਏਕੈ ਜਾਣੀ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਭੁਣਾਇ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ
 ਐਸਿ ਦੂਹੇ ਹੋ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੋ ਕਿਅ ਕਰਨਿ ਅ
 ਜਾਇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਐਸਾ ਪੁ
 ਰੁਖੇ ਪਰਵਾਹੁ ਹੋਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਉ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਚਾਜੀ
 ਭਇਆ ਪੇਬ ਖਾਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੭ ॥

ਗੁਮਾਹਰਾ ੪ ਚਉਪਦੇ
 ਜਪਿ ਈਨਾ ਮੁਸੁਕ
 ਪੁਰੁ ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਾਇ ਪਰੇ ॥ ਦਾਲ ਦੁਭ ਜਿਸੁ ਦਾਸੇ ਮਿਲਿ ਓਭ
 ਭੀ ਭਾਇ ਤਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਡੁ ਭੁਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਪਰੇ ॥ ਧੂਪ ਧਿਯਾ ਦਾ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨ ਮਿਭੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਸਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ ਜਨ ਉਪਰੇ ॥ ਨ
 ਮਾਜੈ ਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤਿਯੋ ਚਨੁ ਸਾਧਿ ਦੇਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮਿਲਗੇ ਸੇਉ

ਧਰੇ ਸਾਭਿ ਕਿਲਾ ਬਿਖਾ ਪਾਪਟਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਾਭਿ
 ਦੇਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਬੇਸੁ ਅਥਵਤ ਅਜਾ ਮਏ ਉਪਰਿ ਥੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਰਕਿ
 ਹਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਭੀ ਗੁਸੈ ਟਿਗਤਿ ਪਾਈ ਤੋ ਜੋ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥ ੩ ॥
 ਕਉ ਅਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀ ਅਹਰਿ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਪੈ ਜਰੈ ਮੈਂ
 ਦੁਸਰਾਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਥੀ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ੪ ॥

॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿ ਚਿੰਤਿ ਵੇਲੈ ਸਾਧਿਕੁ
 ਜਪਿਆ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਤੀ ਖੀਧਿ ਆਇਆ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦ੍ਰਾਵਿ ਕਰਾਵਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਜਪਿ ਥੰਤ ਵਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿ
 ਜਟ ਬਾਲਾ ਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨ
 ਪ੍ਰ ਬੇਜਾ ਪਿਓ ਰਿਖਿ ਥਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਕਰੈ ਥਪ ਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿ ਚਿੰ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀ ਨਾ ਤੇਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇ
 ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਰੀ ਸਾਧਿ ਆਇ ਓਹਰਿ ਜਪਾਤਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇ
 ਸਿ ਮੁਖਿ ਤਿਹਾਰਿ ਜਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾ ਲੁਧਿ ਨ
 ਵਾਸਿ ਅਤੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ
 ਮੈਗਣ ਤਨ ਕਾਰਿ ਸਾਕਿਆ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਆ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਓ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਇਆ ॥ ੬ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘੁਰੁ ੩ ੧ ਓ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਨੁ ਲੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਯਾਤਿ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਨ
 ਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਯਾਏ ਢਢਾਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਈ ਆਈ ਵੀ ਆਤਿ
 ਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
 ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬ੍ਰਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਹਰਿ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਹੋ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇਆ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਮੈ ਜੋ ਦਵੀ ਮੈ
 ਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੈ ਲੇਵੈ ਨਾਮੁ ॥

ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਰੇ ਤਿਥੈ ਸੇਭਾ ਗਹੀ ਲਮਾਰਿ ਜਾਇ ॥ ਥੀਓ ਠਿਗਿ ਠਿਗਿ ਜੋ ਨਿਭ ਵਈਅ
ਅਰਿਜੰ ਮਾਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਥੀਓ ਜਿ ਮਦਰਿ ਬਧੇ ਮਰੀ ਅਹਿ ॥ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ
ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਭੁਪੁ ਭੁਪੁ ਮਸਰਣਾ ਗਤੀ ਮੋਕ ਉਮੈ ਲਿਖੇ ਪੁਰਿ ਗਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਭੁ
ਗਤੀ ਵਨ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲੁਹੈ ਰਿਜ
ਨ ਕਹਾਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਮਭੁ ਮਹਲਾ ੪

ਹਉ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨ

ਦਸਾਇ ਦਾ ਕੋਟ ਸੇਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸਾ ਵਿਟੁ ਖਨ ਖਨੀ ਐ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਉ
ਭੁਪਾਸਿ ॥ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੰ ਮਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਪਿ
ਰਿਅ ਮਿਤ੍ਰ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਅਹਰਿ ਧੀ
ਕਹਾਰਿ ਸਾਥਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧ
ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਾਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਵਿ
ਆਪੁਰ ਭੁਭੁ ਆਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਥਾਸਿ ॥ ੨ ॥ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਚੰਡਾਰਹ ਰਿਪੁ
ਜਤਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ
ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਵਿਪੁਲਿ ਆਤਿ ਮੁਖੀ ਅਕਾ ਧੀ ਪਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਰਹੈ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁਨ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਾਨਿਤ ਨਿ
ਭੀ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੪

ਮਭੁ ਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ

ਅਈ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਅਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ
ਨੇ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਹੁ ਬਿਪੁਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਛੰਦੋ ਲਿਖਾ ਕਿਉ ਪਾਈ ॥ ਐ ਅਕਥ ਕਹਾਈ ॥ ਸਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇ ਆਸੁਣਿ
ਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇ
ਅਧਾਰੁ ਪਾਇ ਆਸੁ ਪੜ੍ਹ ਸੁਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭਾਗੁ ਵਿਪੁਲਿ ਆਤਿ ਨਦੁ ਖੀਰੈ ਵਿਧ

ਣੀ॥੩॥ਹਮਜਾਚੇਕਦੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆਮੁਖਿਦੀਜੈਅਮ੍ਰਿਤਬਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪ੍ਰਭਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਖਜੁਜਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਣੀ॥੪॥੫॥ ਮਰੁਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਭਾਉਲਗਾਥੈਰਾਗੀਅਵਰੁ
ਹਰਿਮਨਿਰਾਖਾਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਰਪਾਉਪਜੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸਦੁਖ
ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਅਹੋਰਿਆਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਭਾਖਾ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਨਾਨਕ
ਰਿਹਰਿਨਮਰਸੁਚਾਖਾਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਾਇਆਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਪਤਿਰੁ
ਹਾਥੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖਾਤਨੁ
ਰਿਥੀਜੀਐਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਪੂਰੈਹਰਿਰਸੁਚਾਖਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਾੜਿਸਨਭਰਿਰਹੇਮਨਿਆਸਾ
ਬਹੁਲਾਖਾਥਿਨੁਨਵੈਧਿਗੁਜੀਵਦੇਵਿਚਿਥਿਸਟਾਮਨਮੁਖਾ
ਆਵਹਿਜਾਹਿਭਵਾਈਅਹਿਥਪੁਜੈਨੀਦਰਗੰਧਰਾਖਾ॥੩॥੩॥
ਰਣਾਗਤੀਹਰਿਦਾਇਆਧਾਰਿਪ੍ਰਭਰਾਖਾਸੰਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਕੰ
ਮੁਮਿਲੈਪਤਿਸਾਖਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਨੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
॥੪॥੪॥੬॥ ਮਰੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੫ ੧੪ਸਤਿਗੁਰੁ

ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਕਰੇ
ਜਿਸਨੇਕਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਸੋਹਾਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿ
ਪਾਕਰੇਥਨਵਾਈ॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਰੇਜੀਅੜੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਢਭਾਵੈਜੀਉ॥੨॥ਹਰਾਥੀਸੁਖਸਰੁ
ਥਿਨਥੀ॥ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਹਰਿਦੇਹੁਪਸਾਉ॥ਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਦਹਰਿ
ਮਨਿਭਾਵੈਜੀਉ॥੩॥ਨਵੇਢਿਦੂਸ੍ਰਵਹਿਅਪਾਵਿੜਾਥੋਲਿਹਰਿਨਾ
ੜਸਭਿਕਿਤਾਜੇਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਿਮਰਨ
ਜਾਵੈਜੀਉ॥੪॥ਆਇਆਮੋਹਾਥਿਖਮੁਪੈਭਗੀ॥ਕਿਉਤਰੀਐ
ਗੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਬੁਦੋਇਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਨਾਪਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਾਣੀ

ਭੂਸਰਬਤੋਰਸਭੁਕੋਈ ਜੋਤੁਕਰਹਿਸੇਈ ਪ੍ਰਚੋਰੇਈ ਜਨਨਕੁਗਫਗਵੈ
 ਰਹਿਭਵੈਗਰਿਥਾਇਖਾਵੈਜੀਉ॥੫॥੧॥੬॥ ਮਹੁਮਹਲਾ
 ਗਰਿਨਮੁਜਪਦਮਨਮੇਰੇ ਸਾਭਿਕਿਲਾਵਿਖਕਟੈਹਰਿਤੇਰੇ ਹਰਿਪਨੁਰਾਖਦੁਹ
 ਪਨੁਸੰਚਦੁਹਰਿਚਲਾਦਿਆਨਾਇਸਖਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਧਿ
 ਵੈਗਨਿਤਹਰਿਜਪੁਜਪੈਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਵੈ ਗੁਰਪੁਰਸਾਦੀਹਰਿਸੁਆ
 ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਲਖਾਈਜੀਉ॥੧॥ਗਭਾਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਤਿ
 ਆਜਗਮਾਹਿਸ੍ਰੇਸਟਉਤਮਕਾਮਾਦੁਸਮਨਦੁਤਜਮਕਾਯਠੇਹਮਾਰਥ
 ਰਿਸੇਵਕਨੇੜਿਨਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸੁਭਿਪਰਿਹਰਿਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆਸੇ
 ਵਕੁਚਪੁਜੁਗਚਦੁਕੰਟਜਾਨਿਆਜੇਉਸਕਾਬੁਰਾਕਪੈਕੋਰੀਪਾਪੀਤਿਸੁ
 ਮਕੰਕਰੁਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ਸਭਮਾਹਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤਾ ਸਾਭਿਕਰਿ
 ਰਿਵੇਖੈਅਪਣੇਚਲਤਾ ਜਿਸੁਹਰਿਗਖੈਤਿਸੁਕਥਿਦਮਰੈਜਿਸੁਕਰ
 ਮਾਪਿਫਭਾਈਜੀਉ॥੪॥ਹਉਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲੈਕਰਤਾਰੇ ਜਿਨਿਸੇ
 ਕਥਗਤਸਭੇਨਿਸਤਾਰੇ ਦਸਅਠਚਾਰਿਵੇਦਸਾਭਿਪੁਛਦਾ ਜਨਨ
 ਕਨਮੁਢਤਾਏਜੀਉ॥੫॥੨॥੮॥੨੫॥

ਮਹੁਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ
 ਪੁਰੁ ੧ ੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡਗਪੈਧਗਤਿਅਕਾਸੁਨਖੜਾਸਿਰਉ
 ਰਿਅਮੁਕਰਾਰਾਪਉਦੁਪਾਣੀਥੈਸਤਰੁਡਗਪੈਡਗਪੈਇੰਦੁਥਿਚਾਰਾ॥੧॥ਏਕਾਨਿ
 ਤਉਥਾਤਸੁਨੀਸੋਸੁਖੀਅਸੋਸਦਾਸੁਪੇਲਾਜੋਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨੀ॥੧॥ਗੁਰ
 ਏਦੇਹਧਾਰਅਵਦੇਵਾਡਗਪੁਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਤਰਿਮੁਇਆਲਖਚਉਰਾਸੀ
 ਮਾਰਿਮਾਰਿਜਨਮੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਜੋਇਆ॥੨॥ਗਾਜਸੁਸਤਕੁਤਾਮਸੁ
 ਰਾਪਹਿਕੇਤੇਰੁਪਉਪੁਆਇਆਫਲਥਪੁਰੀਇਹਕਥਿਲਾਡਗਪੈਅਤਿਡਰ
 ਧਰਮਗਾਇਆ॥੩॥ਸਗਲਸਮਗੀਤੁਰਹਿਥਿਆਪੀਥਿਨੁਡਗਕਰਲੈ

੬੦੬

ਹਰਾਕਪੁਨਨਕਭਗਤਨਕ ਸੰਗੀਓਗਤਸੋਹਹਿਦਰਥਾ ॥੪॥੧॥

ਪੰਚਬਰਖਕੋਅਨਭੁਖੁਥਾਰਿਕੁਹਰਿਸਿਮਰਤੁ ॥੧॥ ਜੇਰੇਰਾਕੁਰਕੇਤਮ
ਹੋਤਿਨਾਗਇਛਕਹਿਓਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ ਜੇਰੇਰਾਕੁਰਕੇਤਮ
ਉਧਾਰੇ ॥ ਮਹਿਦੀਨਅਥਪਮਤਿਨਿਗੁਣਪਾਰਿਓਸਗਇਦੁਅਰੇ ॥੧॥
ਥਾਲਮੀਕੁਸੁਪਚਰੋਤਰਿਓਥਧਿਕਤਰੇਬਿਚਰੇ ॥ ਜੇਕਨਿਮਾਅਨਨ
ਰਾਧਿਓਗਜਪਤਿਪਾਰਿਉਤਰੇ ॥੨॥ ਕੀਨਿਗਖਿਅਭਗਤਪ੍ਰਹਿਦਰੇ
ਖਸਨਖਾਹਿਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦਰੁਦਸੀਸੁਤੁਭਾਇਓਪ੍ਰੀਤਸਗਥੇਕੁ
॥੩॥ ਕਵਨਪਰਾਧਥਤਓਅਪੁਨੇਮਿਥਿਆਸੋਹਮਗਨਗੇਅਹਿ
ਨਾਨਕਓਟਹਰਿਕੀਲੀਜੇਭੁਜਾਪਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥

ਮਹੁਮਾ

ਵਿਤਨਵਿਤਭੂਮਿਓਥੁਭਾਤੀਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਧਯੇ ॥ ਜੇਜੇਕਰਨ
ਹਉਹਉਮੈਤੇਤੇਭਯੇਅਜਾਯੇ ॥੧॥ ਅਵਗਦਿਨਕਾਪੁਕਾਜਨਲਾਯੇ ॥ ਜੇ
ਕਉਦੀਜੇਪ੍ਰਥਜੀਉਜਾਦਿਨਹਰਿਜਸੁਗਾਯੇ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਪੁਤਕਲਰ
ਖਿਪਸਾਰਾਇਸਹੀਮਹਿਉਰਝਾਯੇ ॥ ਮਾਇਆਮਦਰਾਖਿਭਯੇਉਦਮਤੇ
ਕਥਪੁਨਗਾਯੇ ॥੨॥ ਇਹਾਥਿਧਿਥੋਜੀਥਪੁਪਰਕਾਰਾਥਿਨੁਸੰਤਨਨ
ਤੁਮਦਾਤਰਵਡੇਪ੍ਰਥਸੰਮਥਮਾਗਨਕਉਦਾਨੁਆਯੇ ॥੩॥ ਤਿਆਗਿ
ਮਾਨੁਮਹਤਾਦਾਸਰੇਲਸਰਣਾਯੇ ॥ ਕਪੁਨਨਕਹਰਿਮਿਥਿਭਯੇਕੈਸ
ਦਸੁਖਪਾਯੇ ॥੪॥੩॥

ਮਹੁਮਾ

ਕਵਨਖਾਨ

ਮਾਕਵਨਥਸਤੁਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨਚਿਹਨਸੁਨਿਉਪਰਿਓਹਿਓ
ਨਿਕਰਿਗਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਹਰੇਤੁਕਉਨੁਕਹਾਤੇਆਇਓਏਤੀਨਜਾਏ
ਕਮੁਦਤਿਚਲਤੇਖਥਰਿਨਪਾਇਓ ॥੧॥ ਗਹਾਉ ॥ ਸਹਨਸੀਲਪਥ
ਪਾਣੀਥਸੁਧਾਖਿਮਾਨਿਭਰਾਤੇ ॥ ਪੰਚਤਤਮਿਥਿਭਯਿਓਸੋਜੇ
ਮਹਿਕਵਨਦੁਰਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿਰਚਿਗਚਿਆਪੁਰਖਿਥਿਪਾਏ
ਪਾਏ ॥ ਜਨਮਮਰਣਉਸਹੀਕਉਹੋਰੇਓਹਆਵੇਜਾਈ ॥੩॥ ਥਾਉ

ਕਿਉਰਚਨਮਿਥਿਆਸਗਲਪਸਰਾਉਇ ਤਨਨਕੁਜਬਖੇਉਉਤਰੈਤਥਏ
ਕੰਕਾਰਾ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਮਾਨਮੋਹਅਰੁਏਕਾਵਿਕਾਰਥੀ

ਜੀਤਿਨਪਾਇਓਨਾਮਰਤਨਗੁਣਾਹਰਿਬਲਜੇਲਾਦਿਵਖੁਯੋਚਾਇਓ॥੧॥
ਸੇਵਕਕੀਓੜਕਿਨਿਥੀਪ੍ਰੀਤੀਜੀਵਤਸਾਹਿਬਸੇਵਿਓਅਪਨਚਲਤੇਰਾ
ਜੀਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸ੍ਰੀਆਗਿਆਕੀਨਾਠਕੁਓਤਿਸਤੇਮੁਖੁਨੀਮੋਰਿਓ॥
ਜੁਅਨੰਦਰਖਿਓਗ੍ਰਿਹਬੀਤਾਰਿਉਠਿਉਆਪੁਕਉਦਉਰਿਓ॥੨॥ਆਗਿਆ
ਰਿਬੁਖਸੋਰੀਕਾਰਿਸੁਖਸੋਗਹਰਖੁਨੀਜਾਨਿਓਜੋਜੋਪੁਕਮੁਭਰਿਓਸਾ
ਬਕਸੋਮਾਥੇਲੇਮਾਨਿਓ॥੩॥ਵਰਿਓਕ੍ਰਿਪਾਉਠਾਕੁਰਸੇਵਕਕਉਸਵਰੇ
ਸਤਪਲਤਾਧੰਨੁਸੇਵਕੁਸਠਉਓਹਆਇਆਜਿਨਿਨਨਕਖਸਮੁਖ
ਰੁਤਾ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਖੁਦਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਰੀਠ

ਕੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ॥ਸੁਮਥਾਕਾਪਾਏਫਿਸੁਆਮਿਟਿਗਈਸਗਈ
ਰੀ॥੧॥ਅਥਸੋਹਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਈ॥ਚੀਤਿਆਰਿਓਮਨਿਪੁਰਖਾਫਿ
ਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਪੁਕੋਕੁਮੋਹਨਿਵਰੇਨਿਵਰੇ
ਗਲਬੈਰਾਈ॥ਸਦਪਜੁਰਿਹਾਜਰੁਹੈਨਾਜਰੁਕਤਹਿਨਭਰਿਓਦੁਰਾਈ॥
ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਧਾਸਭਪੁਰੀਹੋਏਸੰਤਸਹਾਈ॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਕੀਏ
ਨਭੀਤਾਰਿਮਾਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੩॥ਨਿਰਭਉਭਰੇਸਗਲਥੈਓਏਗੋਫਿ
ਰਗਲਓਟਾਈ॥ਨਾਨਕੁਜਸੁਗਾਵੈਠਕੁਰਕਾਰੋਇਦਿਨਸੁਭਿਵਲਾਈ॥

੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਜੋਸਮਰਭੁਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕੁਤਿ
ਕਉਕਬਦਨਗਾਵਸਿਰੇ॥ਫੋਡਿਜਾਇਖਿਨਬੀਤਰਿਤਾਕਉਉਆ
ਕਉਹਿਰਿਹਿਰਿਪਾਵਸਿਰੇ॥੧॥ਅਪੁਨੇਪੁਰਕਉਕਿਉਨਸਮਾਗਸਿਰੇ॥
ਕੀਸੀਗਿਰੰਗਰਸਿਰਚਿਆਤਿਸਸਿਓਜੀਅਰਜਾਗਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਥੈਨਾਮਿਸੁਨਿਐਜਮੁਫੋਡੈਤਾਕੀਸਗਣਨਪਾਵਸਿਰੇ॥ਕਾਫਿਦੇਰਿਸਿਅ
ਥਪੁਰੇਕਉਤਾਕੀਓਟਟਿਕਾਵਸਿਰੇ॥੨॥ਜਿਸਕਾਜਾਸੁਸੁਨਤਭਫਤਰੀ

ਐਤਾਸਿਉਰੰਗੁਨਦਾਵਸਿਰੇ॥ਥੇਰੀਬਾਤਅਥਪਸੁਪੰ॥ਬਾਬਪੰ॥
ਅਟਕਾਵਸਿਰੇ॥੩॥ਭਾਇਓਪ੍ਰਸਤਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਾਕੁਰਸੰਤਸੀਗਿਪੰ॥
॥ਕਹੁਨਾਨਕਤ੍ਰੇਹੁਟਕੁਪੁਟੁਟਜਉਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈ॥੪॥੬॥

ਲਾ॥ ਅਤਰਜਮੀਸਭਾਬਿਧਿਜਾਨੈਤਿਸਤੇਕਹਾਦੁਲਾਰਿਓ॥ਹਸਤਪਦ
ਖਿਨਓਤਰਿਅਗਨਿਸੰਗਿਲੈਜਾਰਿਓ॥੧॥ਮੂੜੇਤੈਮਨਤੇਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓ॥
ਕਰਹਿਹਰਾਏਰੀਪੇਖਤਨੈਨਾਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਾਪਰੇਹੁਉਪਾਜਿਓ॥
ਟਰਤਨਕਾਹੁਟਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਾਬਿਸਰਤਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਓ॥ਇਹੁਨਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥

੮॥ ਮਹੁਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਾਖੇਚੀਤਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
ਸੀਤਾ॥ਤਿਸੁਾਬਿਨੁਟੁਜਾਅਵਹੁਨਕੋਉ॥ਆਦਿਮਾਧਿਅੰਤਿਪੈਸੋਉ॥੧॥ਸੰਤ
ਆਪੇਆਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਵਸਿਪੈਸਗਲਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਆਪਿਅਪਿਨਿ
ਨਨਕਗਹਿਓਸਚਸੋਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਠਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥੨॥੨॥੬॥

ਹਲਾ॥ ਘਰੁ੩ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖਦ
ਹੋਬਿਸਾਰਿਓਅਗਿਆਨਥਾਹੋਛਾਮਟੁਚਾਖਿਹੋਏਤੁਮਬਾਵਰਦੁਲਕਾਰੁ॥
ਰਥਾ॥੧॥ਰੇਨਰਐਸੀਕਰਹਿਇਅਨਥਾ॥ਤਜਿਸਰੰਗਧਰਭ੍ਰਮਿਤੁਭੂਲਯੋ
ਓਦਾਸੀਸੰਗਿਸਾਨਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਣੀਧਰੁਤਿਅਗਿਨੀਚਕੁਲਸੇਵਕੀ
ਕਰਤਾਬਿਹਾਵਥਾ॥ਛੋਕਟਕਰਮਕਰਹਿਅਗਿਆਨੀਮਨਮੁਖਿਅਪਕਾਰੁ॥
੨॥ਸਤਿਹੋਤਾਅਸਤਿਕਾਰਿਮਾਨਿਆਜੋਬਿਨਸਤਸੋਨਿਹਚਭਜਨਥਾ॥
ਕਉਅਪਨੀਕਰਿਪਕਰੀਐਸੇਭੂਲਭੁਲਾਨਥਾ॥੩॥ਖਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁ
ਸਸਭਏਕੈਨਾਮਿਤਰਾਨਥਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਉਪਦੇਸੁਕਹਤੁਪੈਜੋਸੁਨੈਸੋ
ਨਾਥਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਮਹੁਮਹਲਾ੫ ਗੁਪਤੁਕਰਤਾਸੰਗਿਸੋ

ਹਕਾਵਏਮਨੁਖਾਇ॥ਬਿਸਾਰਿਹਰਿਜੀਉ॥ਬਿਖੈਭੋਗਹਿਤਪਤਥਾ॥ਮਗ
੧॥ਰੇਨਰਕਾਇਪਰਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਕੁਚਲਕਠੋਰਕਾਮਿਗਰਧਭਤੁਮਾ
ਓਧਰਮਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਕਾਰਪਾਥਰਗਲਹਿਥਾ॥ਪੈਨਿਦਪੈਨਿਦਸਿਰੀ

ਸੁਸਮੁਦਲਾਘਨਪਾਰਿਨਪਰਨਜਾਇ॥੨॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭੋਭਿਸੋਹਿਥਿਅਪਿਓਨਤ
ਜਾਇ॥ਸੀਸਉਠਵਨਨਕਬਹੁਮਿਲਈਮਹਾਦੁਤਰਮਾਇ॥੩॥ਸੁਹਮੁਕਤਸਮੀਮੁਕਤਬ੍ਰ
ਹਮਨੀਅਲਪਾਇ॥ਸੁਭਾਵਤਜੈਸੇਥੈਸੰਤਰਅਭਿਪਤਸਦਾਨਿਰਮਲਾਇ॥੪॥ਜਿਸੁ
ਉਪੁਲਿਅਤਿਸੁਭਾਚਿਆਪੜਦਾਜਿਨਿਗੁਰਪਹਿਮਨਿਆਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਿਸੰਤੁਅ
ਪੁਨਮੁਦੀਨਜਨਨਨਕਸੰਕਟਜੈਨਿਨਪਾਇ॥੫॥ਰੇਨਗਇਨਾਥਿਧਿਪਾਰਿਪਰ
ਧਿਆਇਹਰਿਜੀਉਹੋਇਮਿਰਤਕੁਤਿਆਗਿਦੁਜਾਭਾਭੀ॥ਰਹਾਉਦੁਜਾ॥੫॥੨
ਮਾਹੁਮਹਲਾ੫ ਥਾਹਰਿਫੁਢਨਤੇਫੁਟਿਪਰੇਗੁਰਿਘਰਹੀਆਹਿਦਿ
ਇਆਥਾ॥ਅਨਭਉਅਚਰਜਰੂਪੁਪ੍ਰਭਪੇਖਿਅਮੇਰਾਮਨੁਢੋਰਿਨਕਤਹੁਜਾਇਅ
॥ਅਨਕੁਪਾਇਓਰੇਪਾਇਓਹਰਿਪੂਰਪਾਇਆਥਾ॥ਮੇਥਿਅਮੇਭਨਪਾਇਅਜਾਈ
ਕਿਰਪਾਗੁਰੁਦਿਵਾਇਆਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰਪਰਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਸਾ
ਕਥੁਕਥਾਇਆਥਾ॥ਅਨਹਟਸਬਦਾਦਸਮਦੁਆਰਿਵਜਿਓਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨ
ਕੁਆਇਆਥਾ॥੨॥ਤੋਟਿਨਾਹੀਮਨਿਕਿਸਨਭੂਈਅਖੁਟਓਡਾਰਸਮਾਇਆਥਾ॥
ਰਣਰਣਚਰਣਗੁਰਸੇਵੇਅਘੜੁਘੜਿਓਰਸੁਪਾਇਆਥਾ॥੩॥ਸਹਜੇਆਵਾ
ਹਜੇਜਾਵਾਸਹਜੇਮਨੁਖੇਲਾਇਆਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਓਰਮੁਹਰਿਖੋਇਆਤਾਰਹਿ
ਹਕੀਮਹਲੁਪਾਇਆਥਾ॥੪॥੩॥੩੩॥ ਮਾਹੁਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿ
ਜਿਅਤਿਸਹਿਸਿਉਰੁਚਨਾਹਿ॥ਅਨਰੂਤੀਅਨਥੋਈਐਫਲੁਨਫੁਲੈਤਾਹਿ॥੧॥
ਅਨਵਤਥੀਜਣੁਨਾਉ॥ਥੋਇਖੇਤੀਲਾਇਮਨੁਅਭਲੋਸਮਉਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾ
ਉਖੋਇਖਹੜਾਭਰਮੁਮਨਕਾਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇ॥ਕਰਮੁਜਿਸਕਉਪੁਗੁ
ਭਿਖਿਅਸੋਈਕਾਰਕਮਾਇ॥੨॥ਭਾਉਲਗਾਗੋਬਿੰਦਸਿਉਘਾਲਪਾਈਥਾਇ॥
ਤਿਮੇਰੈਜੰਮਿਆਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੁਜਾਇ॥੩॥ਪਾਇਆਅਮੋਘਪਦਾਰਥਓਭੋ
ਕਤਹੁਜਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਤਿਪਤਿਰਹੇਅਘਾਇ॥੪॥੪॥੧੩
ਮਾਹੁਮਹਲਾ੫ ਫੁਟਅਡਾਰਮਕਾਮਨਹਿਚਾਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕਟੀ
ਕੀਪਗਹਤੇਗੁਰਿਕੀਨੀਥੀਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਆਵਤਜਾਣੁਰਹਿਓਤਪਤਕ

ਤ੍ਵਹ ਭਾਇਗਾਇਅਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਥੇ ਸਾ ਪੁਸ਼ਪ
 ਤਉ ਛੋਰਿਗਾਏ ਨਿਗਾਹਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕਤਿ ਸਤੇ ਢੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੋ ॥
 ॥੨॥ ਚੁਕਾਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾਹੇ ਨਿਪ ਕਰਮਾ ॥ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਚੈ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰਿ ਕੈ ॥
 ॥੩॥ ਸਦੁ ਬਨੁ ਸਦੁ ਬੈਠ ਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਪੁੰਜਿ ਸਚੁ ਬਨੈ
 ਕਾ ਪਰਿਪਾਇਆ ॥੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥
 ਤਤ ਕਾ ਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ਮਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾਇ ਕਾ ਤੀਹਿ ਰਦੈ ਕਲਪਨ ਗਾਠਾ ॥
 ਸੀਗਿ ਪੁਤਾ ਜਿਗਾਠਿ ਓਢੁਟ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨਾਠਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਕੋ ਪਾਹਿ ਬਾਤ ਕਾ
 ਪਿਮੁਕਤੁ ਮੋਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਐਸੇ ਕਹਾ ਲਹਾ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇ
 ਮਨੁ ਅਦਹਾ ਦਿਸ ਪਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਚਰੁ ਕੀ ਨਾਹਿ ਰਦੈ ਭਾਇਆ ॥
 ਨਿਅਸੀ ਹੋਇ ਕੈ ਤੀਗ ਬਿਕ੍ਰਮਿ ਓਢੁ ਸੁਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧਾ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥ ਘੁੰਘਰੁ
 ਏਰਾ ਮਦਾ ਸਰੋਟੀ ਅਨ ਕੇ ਓਪਾਵਾ ॥ ਬਰਤਨੇ ਮਕਰਮ ਖਟ ਕੀ ਨੇ ਬਹਾ ॥
 ਖਾਵਾ ਗੀਤ ਨਾਦ ਮੁਖਿ ਰਗ ਅਲਾਪੇ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਾ ॥੪॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਭਮੋ ਹਰਤ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੂਰਿ ਪਾਏ ਮਨੁ ਮੇ
 ਅਕ ਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੁਰਾਮਿ ॥ ਆਤਾ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੇ ॥
 ॥ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥
 ਰਿਗਏ ਬਕ ਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਜਾ ॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥ ੨੧॥ ੨੨॥ ੨੩॥ ੨੪॥ ੨੫॥ ੨੬॥ ੨੭॥ ੨੮॥ ੨੯॥ ੩੦॥

ਕੋਟਿ ਲਖ ਸਰਬ ਕੋਰ ਜਾਜਿ ਸੁਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕਭਿ ਨਾਮੁ
 ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇ ਮਥੰ ਜਨਮਾਹਿ ਗਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੀ ਪਤਿ ਰਹੁ
 ਆਵਹਿ ਤਬ ਹੀ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਬਿਸਰਤ ਰਈ ਐਖਾ ਕੁ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ
 ਆਮਨ ਭੋਗਣ ਤੇ ਭੋਛਿ ਦ੍ਰਵਿਕਾਰਾ ॥ ਪਰਿ ਕਾਨ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਕਲਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥
 ਹੁਸਾਰਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ਜਿਉ ਬਦਰ ਕੀ ਢਾਇਆ ॥
 ਭਏ ਗੁਰੂ ਗੀਰਾ ਤੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮਿ ॥ ਲਿਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥ ਉਚੁ ਮੁਖ
 ਆਮੀ ਅਗਮ ਦਰ ਬਾਰਾ ॥ ਨਾਮੋ ਵਤਿ ਆਈ ਸਿਭਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥

ਕੀਆਦਿਨਸੁਸਰਰਾਤੀ। ਵਲਤਿਲਤਿਭਵਲਪਾਲੀਚਾਰਿਥੇਦਚਾਰੇਖਾਲੀ
ਦੀਪਸਥਿਰਿਆ। ਏਕਕਵਵੈਤੇਸਚਿਹੋਆ॥੧॥ ਕਰਲੈਹਾਰਾਧੁਟੁਹੋ। ਸਤਿ
ਨਾਨਕਸੁਣੈਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੈਹੁਲਕੀਆਪਸਾਰਾ। ਨਰਕਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ।
ਜੋਅਵੈਜਾਈ॥ ਮਨੁਟਿਕਣਨਪਵੈਰਾਈ॥ ਬਾਹੁਹੁਹੁਬਾਰਾ। ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨੀ
ਰਾ॥੨॥ ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਲੇ। ਤੇਥੇਥੰਧਗਲਾਣੇ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਰੀ। ਓਹਪੈਰਿ
ਕੀ। ਸੋਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣੈ। ਜਿਸੁਹੋਵੈਰਹਮਥਾਣੈ॥੩॥ ਸੋਮਿਲਿਆਜਿ
ਮਨਿਭਾਇਆ। ਸੋਭੁਲਾਜਿਪ੍ਰਭੁਭੁਲਾਇਆ। ਨਹਆਪਹੁਮੁਰਖੁਗਿਆਨੀ॥
ਕਰਵੈਸੁਨਮੁਵਖਾਨੀ। ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਰਾ। ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਾਲਿਹਾਰਾ
॥੧॥੧੬॥੧੭॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ ੫

ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਕੈਹੁਨੀਆ। ਲੋਭ
ਆਪੀਭੂਰੀਦੁਨੀਆ। ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕੈਸਚੀਅੰਤਕੀਬਰਸਗਲਾਣੇਛ
ਆ॥੧॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਟਾਇਆਲੀਆ। ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪ
ਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੈਸੁਮੁਕਾਰਿਗਾਢੀਗਤੁਹੈ। ਏਕਹਿਸੁਪਨੈਦਾਖਨਛਡਹੈ।
ਦੁਕਮਾਇਕੁੰਨੀਜਿਨਿਥੈਲੀਤਾਕੈਸਾਗਿਨਚਚਲਿਚਲੀਆ॥੨॥ ਏਕਹਿਪ੍ਰਾਣ
ਮੂਰਤੀਪਿਆਰੀ। ਏਕਸਚੀਤਾਜਿਥਾਪਸਯਾਗੀ। ਸੁਤਮੀਤਭੂਤਤੇਗੁਹਜੀਤਾ
ਨਿਕਟਿਨਹੋਈਖਲੀਆ॥੩॥ ਹੋਇਅਉਧੂਤਥੈਠੇਲਾਇਤਾਰੀ। ਜੋਗੀਜਤੀ
ਰਿਤਬੀਚਾਰੀ। ਗਹਿਮਜੀਮਸਾਣੀਬਨਮਹਿਬਸਤੇਉਠਿਤਿਨਕੈਲਾ
ਪਈਆ॥੪॥ ਕਾਟੇਥੰਧਨਠਾਕੁਰਿਜਾਕੇ। ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਸਿਓਜੀਅਤ
ਸਾਪਸਾਗਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਗਤਿਪਾਈਨਾਨਕਨਦਗਿਨਿਪਲੀਆ॥੫॥

੧੯॥ ਮਾਭੁਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਪੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨਸੋਊ। ਜਾਤੇਬਿ
ਰਾਜਾਤਨਕੋਊ। ਅਤਗਰਭਮਹਿਜਾਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ। ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿ
ਦਾਰਿਆਸੋਈ। ਬਿਧਤਾਖਿਨੁਖਿਨੁਜਪੀਐ। ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਅਵਗੁਣਸ
ਤਿਫਕੀਐ। ਚਰਣਕਮਲਉਰਅੰਤਰੰਧਾਰਹੁ। ਬਿਖਿਆਬਨਤੇਜੀਉਉਪਾ

ਰਹਾ ਕਰਣ ਪਛਾਹ ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਕੁਲਾਟਾ ਜਪਿਗੋ ਵਿਦੁਰ ਮੁਖੰ
 ਸਸੰਗਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਾਇ ਬਾਇ ਜਾਏ ॥੧॥ ਰਮਾ ॥
 ਨਿਆ ਪਾਗਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿਅਦੁ
 ਤਿਕਰਿਅਨੀ ॥ ਪਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਅਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਲੇਖੁ
 ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਅਪਨਾ ਢੋਰਿ ਪਗਾਇਓ ਰਾਤਾ ॥
 ਦਮਨਤ ਨਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਨਨ ਬੂਝੈ ਕਰਤ ਕਲੇਲਾ ॥ ਉਦੈ ਅਸੰਗਿ
 ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਤਾਇ ਕੇਲਾ ਜਾਤਾਇ ਕੇਲਾ ॥ ਹਮਤੁ ਮਸੰਗਿ ਢੂਠੈ ਸੰਗਿ
 ਪਾਇਠ ਗਉਗੀਆ ਪਿਤੁ ਲਾਇਓ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਹਿ ॥
 ਪਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਠਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜਹ ਜਨੇਤਹ ਗੁ
 ॥ ਥਾਨ ਬਿਪੁਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਠਿਰਿਧਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਨ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਥਾ
 ਮੇਵ ਮੁਠ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰ
 ਈ ॥ ਪ੍ਰਥਾ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਾਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁਨ ਸੀਤ ਜਾਇ
 ਕਉ ਹੋਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ਕੂਮਰ ਬੂਝੈ
 ਸਰਨੀਆਇਆ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਥ ਦਇਆ ਲਵ ਕੁਲ
 ਰਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣਾ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪੁ ਤੇ ਕਾਢਨ ਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭੋਗੈ
 ਸਤਗੁਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਪਾਅਪਨ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਅਪਿਉ ਬਰਿ
 ਤਪ ਸੰਜਮਾਇ ਸਤੇ ਕਿਛੁ ਨ ਹੀ ॥ ਆਇ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਥ ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥
 ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਗਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥
 ਹਲਾ ५ ਕਤ ਕਉਡਹ ਕਾਢੁ ਲੋਗਾ ਮੋਹਨ ਦੀਨਾ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ੫ ॥
 ਈ ॥ ਸਗਲਿ ਸੁਗੁਰ ਦਾਰਾ ਥੈਆ ਪਿਵ ਡਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਕਾ
 ਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਡਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਅਹੁਇ ਭਨ
 ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨੁ ਨ ਮਾਗੈ ਦੁਤੀ ਅਭਰ ਮੁਦੁ ਕਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥
 ਮਰੁ ਮਹਾ ५ ਮੇਰਾ ਨ ਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਸੋ ਹਿਸੇਵ ਕੁਥੈ ਚ

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਪਾਨਾ ਮੇਕ ਉਦੇਹੁਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲੇ ਮੈਦੇ ਖੇਤੀ ॥ ਥੀ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੀਅ ਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਸਮਾਧੈ ॥ ਹੋਸੀ ਆਪੋ ਅੰਟਹਿ ਆਮੋਹਿਕੀ
ਵੇਦਾਨ ਨ ਕਲਗੇ ਸੇਵਾ ॥੪॥੫॥੨੧॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ
ਨਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਤੁਹ ਰਿਹਰੇ ਹਰਿ
ਅਰੀਐ ॥੧॥ ਮੇਕ ਉਕੋਇ ਨ ਜਨਤਾ ॥ ਕਹੀ ਅਤ ਦਸੁਤੁ ਮਗਾਏਹ ਓਟ ਅਧਾਰ
ਗੁਭੀ ਸਰਬ ਧਰਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਨ ਇਕ ਬਿਨ ਉਦੀਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮਰੀ ਜ
ਤੁਮਰੀ ਲਹ ਮਾਮੀਨਾ ॥੨॥ ਪੁਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੈ ॥ ਸਗ
ਤੁਮਰੀ ਲਖ ਮੰਡਲ ਪੂਰਤੁ ਮਰੀ ਆਛੈ ॥੩॥ ਅਟਲ ਅਖ ਇਓ ਦੇਵ ਮੋਹਨ ਅਲਖ
ਪਗਾਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਸੰਗੁ ਨ ਨ ਕਰੇ ਨੁਦਾਸਾਰਾ ॥੪॥੫॥੨੨॥ ਮਹੁਮਹ

੩੩
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਪਾਏ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁਰਜਾਨੇ ਜਿ ਨ ਮੰਤਾ ॥ ਤਾਕੀ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਕਉਨ ਮਥਡਾਈ ॥੧॥ ਲਾਉ ਅਮੋਲਾਲਾਓ ॥ ਅਗਹ ਅਤੇ ਭਾਨ ਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
ਗਤ ਸਿਉ ਮਾਨਿ ਆਮਾਨੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥ ਪੇਖਤ ਸਗਲਾ ਪਿਆ
ਨੁ ਜਿਓ ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥ ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥ ਗੁਰਤੇ ਮਹਾਪਦ
ਨਾ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰਮਿਲਿ ਜਾਗੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਗੋ ॥੩॥ ਪੁਰਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਪਾ
ਸਪਜ ਸਮਾਧਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਹਰਿਭੰਡਾ ਰੂਪਾ ਬਿਅਹਿ ਆਨਾਨਕ ਗੁਰਤੇ ਪਾਰਿਅ
ਗਿ ॥੩॥੨੩॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਮਿਲਿ ਸਧ
ਤਿਆਗਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਥਿ ਅਰਸ ਨਗਮਾ ਮਵਖਾਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਨਕਰਨ ਸੁਇਹਾਰਿਨਾ ਮੁਆਮਿਟਹਿ ਅਘਤੇਰੇ ਜਨ ਮਜਨ ਮਕੇ ਕਵਨੁ ਬਪੋਰੇ ਜ
ਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦੀ ਨਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਮਿਛੈ ਸੁਖਾ ਬਿਸਾਖਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ
ਦੁਖ ਖਨੈ ਹਰਿਭਜਨੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਮਹੁਮਹਲਾ ੫
ਜਿਨੀਨ ਮੁਵਿਸਾਰਿ ਆਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ਤੁਟਤੇ
ਰੇਨੇਹਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾ ਮੁਨਿ ਤਨਿ ਤਲੇਹਾ ॥ ਜਲਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗ ਸੁਖੁ ਮ

ਨਿਤਾਨਿਦੇਹਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਰਖ ਢਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਨਸਤ ਪਦ ਨ ਦੁਖ
ਰਿਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਮਿਥੁ ਸਾਧਨ ਨ ਕਤੇਰੈ ਕਾਮਿਆਵਤ ਹੋ॥੨॥੨੨॥

ਮਰੂਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਨ ਸੁਖ ਪਦ ਤਾ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ਤੇ ਨਿਤ ਨਿਰੰ
ਨਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਬਿਆਪਤ ਭਿਸਨ ਨ ਸੀਤਾ॥੧॥ ਅੇਰੇ ਮਨ ਨ ਮਸਿਉ
ਤਿ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਾਹਿਰ ਹਿਰ ਹਿਨਿ ਪਾਨ ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਲਾਇਆ ਲਗੇ ਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧੀ ਨਵ ਲਨਵਤਾ॥
ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨ ਕਾਤਿ ਸੁ ਸੰਗਿ ਫੀਧੀ॥੨॥੩॥੨੬॥ ਮਰੂਮਹਲਾ

ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਫਤ ਜਾਗਤ ਹੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ॥ ਚਰਣ ਸਜ
ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ॥੧॥ ਅੇਰੇ ਮਨ ਨ ਮੁਹਿਰਦੈ ਪਾਰਿ॥ ਕੰ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਭਿ ਆਵਰ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੀਤਿ ਲੂ
ਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੂ ਅਪਨ ਅਪੁਨਿ ਵਾਰਿ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜੁ ਸਾਭਿ ਸੁ ਅਰਥ ਪੂਰੇ
ਬਹੁ ਨ ਪਾਰਿ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਮਰੂਮਹਲਾ ੫ ਤਜਿਆ ਪੁਰ

ਤ ਪੁਰੇਣ ਸਾਧੂ ਥੀਉ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੇ
ਰੇ ਮਨ ਨ ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ॥ ਅਨਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਚਗੁ ਚਗੁ
ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾ ਨ ਮਿਲਾ ਗੀਯੀਉ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜੁ ਸਾਜੁ
ਪੁਰਿ ਰੇ ਭੁਨਾਨ ਕੀਉ॥੨॥੫॥੨੮॥ ਮਰੂਮਹਲਾ ੫

ਇਮਾਤ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕਾ॥ ਸੇਈ ਸੁਆਮੀ ਹਰਾਖੈ ਭੁ
ਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ ਅੇਰੇ ਮਨ ਨ ਮਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕਾ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾ ਜਿਨਿ ਤੂਹੰ
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਾਹਿਤ ਜਿਸਿ ਅਦਪ
ਗਲੇ ਢੇਖਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨ ਕਤੇਰੈ ਕਈ ਅਨੇਕ॥੨॥੬॥

ਮਰੂਮਹਲਾ ੫ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨ ਮੁਜਾ ਕੇ ਅਨਾਥ ਕੋ ਰੋਨ ਕ
ਭਿਜ ਲਮਾਹਿ ਤੁਯੋ ਜਾ ਕਭਿ ਲਿਖਿ ਓਮਾਥਾ॥੧॥ ਭੁਭੇਨਾ ਮਥਿਨੁ ਘਾਟ
ਰਣ ਕਾਰਣ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇਕ ਰਿਰਾਖੈ ਹਾਥਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥਾ ਕਰੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪ ਮੁਹਾਰਿ ਮਾਧਭਿ ਸੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ
ਸਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੩੦॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਹਾਪੁ ॥ ਅੰਜੁਲੀ ॥ ਘੁਰੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਪੁਰਪ੍ਰੀਤੁ ਅ
ਚਧੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀ ਆਸਾ ਸੋ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇ ਤੈ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀ
ਆਇ ਪਾਇਆ ॥ ੧॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭਜਾ ਪਰੈ ਉਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥
ਸਿਸਾ ਸਿਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਫੁਡਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ੨॥ ਵਿਧੁ ਗਰਬੈ ਨਿਕ
ਆਇਆ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਰੀ ਐਤ
ਹੁਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥ ੩॥ ਮਿਧਰਵਾ ਨਿਰਖਿਲਾਇ ਅਨੁਆਪੇ
ਜੰਮੁ ਜੰਮੁ ਭਰਿ ਸਿਰਿ ਸਕੇ ਥਾਪੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਟਾਰ ਬੁਝਿ ਦਿਗਭਿਆ ਨਾਨਕ ਅ
ਇਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਬਿਐਆ ॥ ੪॥ ੧॥ ੩੧॥ ਮਹੁਮਹਾਪੁ ਵੈਦਨ
ਹੀ ਭੈਣ ਨਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੋ ॥ ੧॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸੇ ਹੋਵੈ ਪਾਪ ਮਥੇ
ਭੈਸੇ ਸਿਮਰਦੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੋ ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਵਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਸੀ ਅਸਥਿ
ਜਾਥਾ ਬਾਨੁ ਹੋ ॥ ੩॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੁਰਨ ਜਾਕਾ ਕਮੁ ਹੋ ॥ ੪॥ ਭ
ਤ ਜਨਾ ਕਾਰ ਖਟਹਾਰਾ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਣਾਮ ਧਾਰਾ ਕਰਨ ਕਰਨ
ਮਰਥਾ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰ ਬਾਨੁ ਹੋ ॥ ੫॥ ੨॥ ੩੨॥ ੫੭॥
ਗੁਰਮਤਿ ਮਹਾਪੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜਾ
ਕਿ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿ ਓਗਨਿ ਕਪੂਰ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲ
ਉਰ ਜਸ ਭਾਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਓਕੁ ਦਾਮੈ ਅਪੁ
ਨੈ ਜਥੇ ਆਈ ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਨਰਿ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇ ਓਤਾ ਕਉ ਭਾਇ ਓਸਹਾਈ ॥
ਪੁਨਾਨਕ ਮੈ ਹਿਰੀ ਬਰੇ ਸੋਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨॥ ੧॥ ਮਹੁਮਹਾਪੁ
ਅਥ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰ ਉਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖੀ ਅਨਾ ਸਿਉ ਖੋਇ ਓਸਿ ਮਥਿ
ਨੀਹਿ ਕਨਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਛਾਂਸ ਜਥੇ ਗਰਮੈ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਰਬਿ ਸ

੬੧੧ ਰਈਅਰਮਨੁਬਿਨਕਾਸਕਟਮੈਕੋਅਬਹੋਤਸਹਾਈ॥੧॥ਜਸਪਤਿ
 ਕਾਰਿਮਾਨੀ ਫਿਨਮੈਭਈਪਰਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਿਧਸੋਚਹਾਂਮਨਿ
 ਜਸੁਗਾਈ॥੨॥੨॥ ਮਹੁਮਹਲਾ੬ ਮਾਈਸੈਮਨਕੋਮਨੁਤਿਜ
 ਮਾਇਅਕੋਮਦਿਜਨਮੁਸਿਗਇੰਮੁਭਜਨਨਪਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਾਉਜੀ
 ਪਰਿਓਸਿਰਉਪਰਿਤਬਸੋਵਤਤੈਜਾਗਿਓ॥ਕਹਾਹੋਤਅਬਕੈਪਥੁ
 ਤਨਹਿਨਿਭਾਗਿਓ॥੧॥ਇਹਚਿਤਉਪਜੀਘਟ ਮੈਜਬਗੁਰਚਰਾ
 ਰਾਗਿਓ॥ਨਾਨਕ॥ ਜੋ ਜਸਮੈਪਾਗਿਓ॥੨॥੩॥
 ਸਫਲਜਨਮੁ ਤਬਤੁਆ ਪੁਭ

ਮ:੧ ੧੨॥ ਮ:੩ ੫ ਮ:੪ ੮ ਮ:੫ ੩੨ ਮ:੬ ੩ ਜੋਜਸਮਲ

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਘੁਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥ਥੇਰਪੁਜ
 ਸੁਟੇਹਾਰੇਮੁਨੀਅਨੇਕਾਅਠਸਠਿਤੀਰਥਬਹੁਘਣਾਕੂਮਿਥਕੇਥੇਥ
 ਹਿਥੁਨਿਰਮਲੋਮਾਨਿਮਾਨੈਏਕਾ॥੧॥ਤੁਜਰਾਵਹੁਅਮਰਤੁਸਚਚਲਦਾ
 ਰਸਾਇਣਰਾਇਲੈਪਰਹਰਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਪਤੀਐਹਰਿਥੁ
 ਗੁਰਮਤੀਨਾਮਿਉਧਾਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਾਤਿਪੈਪੂਰੈਸਬਦਿਬੀਚਰਾ
 ਤੀਰਥਹਰਿਨਾਮੁਪੈਕਿਲਾਵਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ਜਲੁਥਿਲੈਵੈਜਲੁ
 ਲੋੜੈਅਧੁਅਗਿਆਨਾਗੁਰਮਤੀਦਧਿਮਥੀਐਅਮ੍ਰਿਤਪਾਈਐਨਾ
 ਮਨਮੁਖਤਤੁਨਜਾਣਨੀਪ੍ਰਸੂਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਮਗਮ
 ਮੈਵਰੋਵਾਰਾਗੁਰਕੈਸਬਦੇਜੇਮਰੈਫਿਰਿਮਰੈਨਦੂਜੀਵਾਰਾਗੁਰਮ
 ਜੀਵਨੁਮਨਿਵਸੈਸਾਭਿਕੁਲਉਧਰਣਹਾਰਾ॥੪॥ਸਚਾਵਖਰੁਨਮੁਖੈ
 ਪਾਰਾਨਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਪੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾਦੁਜੈਭਾਇਕਰਗ
 ਨਿਤਤੋਟਸੈਸਾਰਾ॥੫॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਥਾਨੁਸਦੁਸਚੇਘਰਬਾਰਾਸ
 ਨੁਭਾਉਸਦੁਸਦੁਨਮੁਅਧਾਰਾਸਚੀਥਾਣੀਸਤੋਖਿਅਸਚਸਬ

॥ १ ॥ ਰਸ ਰੋਗ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸੰਘਾਗਾਏ ਨਾਉ ਪਰਾਈ ਐਗਾ ਕਿਮ
 ਰੁਣ ਭਾਗਾ ਮਾਣ ਸਦਾ ਤਿਨ ਹੋਵੇ ਵੀਰੁ ਦਾਤਾ ਸਾਗਾ ॥ १ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
 ਪੁਣੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾਗੁ ਰਸ ਬਦੀ ਦਹੁ ਜੋਈ ਐ ਮੁਕਤ ਬੰਦਾਗਾਨਨ
 ਮੋਢੁ ਨ ਚੁਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਖੁ ਬੋਧਿ
 ਲਾਇਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨਾ ਵਰੀ ਨ ਉਰਵਾ ਬੁਨ ਪਾਗੁ ॥
 ਵੀਰਾ ਬਿਨ ਖੇਵ ਫੁਜ ਲੁਸਾ ਗੁਰੁ ਅਸਹਾਯੁ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਜਗੁ ਥਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ
 ਰੁਪਸਾ ਦੀਉ ਬਰੇ ਸਚਾਨਾ ਮੁਸਮਾਲਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈ ਬੋਧਿ ਬਾ
 ਬਾ ਦਿਖਾਵਾ ਵਡਹਰਾ ॥ ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਨ ਜਾਣੁ ਨ ਅਕਾਰਾ ॥ ਤਿਥੈ ਸਚਾ
 ਚਿਨਾਇ ਭਵ ਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ
 ਨਾ ਆਵਾਗਉ ਨਿਵਾਰਿ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ
 ਰੇਹੁ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਰੀ ਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸਾ ॥ ਪੁਰਾ ਬਿ
 ਮਿਖਾ ਪਾਰੀ ਐ ਕਿਸਨ ਦੀ ਜੈ ਦੋਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰਜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸ
 ਮੁ ॥ ੪ ॥ ਮਾਗਰ ਮਛੁ ਛਪਾਈ ਐ ਕੁੰਡੀ ਜਾਉ ਵਤਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਛਾਥਾ ਛ
 ਆ ਐ ਛਿਰਿ ਛਿਰਿ ਪਛਤਾਇ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਿਹਤੁ ਨ ਮੋਟਿ ਆ
 ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਪਾਇ ਆਸ ਬਦਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜ
 ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਅਖੀ ਐ ਜਿਸੁ
 ਚਹੁ ਹਉ ਮੈ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪੰਥੈ ਪਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿ ਆਨ ਬੂਟੈ ਚੂਹਾ ॥ ਜੰਮਣ
 ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿ ਆਮਨ ਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਗਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬ
 ਬੰਦਾਗਿ ॥ ੭ ॥ ਸੁਹਟੁ ਪਿਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਵੈਲਣਹਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਚੁਗੋ ਅ
 ਨਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤਏ ਕਾਵਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਖਸ ਮੁਪਛਾਣੀ ਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਮੇਦੁ ਆਹੁ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਸਥਾ ਦਿਮਰੈ ਤਮਾਰਿ ਮਰੁ ਰੋਗੋ
 ਕੇ ਸੁਪਹਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਚੂਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀ ਐ ਅਮਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਮਾਰਹਿ
 ਹਿਰੈ ਚਤੁਰੀ ਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ੧ ॥ ਥਾਥਾ ਮੈ ਕੁਰੀ ਏਕਾ ਚਉ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ॥

ਨਾਮਾਥਿਨਾਕੋਕਛੁਨਹੀਗੁਰਿਪੁਰੈ ਪੁਰੀਮਤਿਕੀਨਾ॥੧॥
 ਸੁਰਗੁਣਨਹੀਬਿਨੁਗਣਾਕਿਉਘਰਿਜਾਉ॥ਸੁਹਾਜਿ॥੨॥
 ਗਾਧਨੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਨਾਮਨਾਨਿਵਸੈਸੇਬਾਧੇਤੁਖਸਰਾਇ॥੩॥
 ਸਾਰਿਆਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਅਗੈਪਾਢੈਸੁਖੁਨਪੰਗਾਤੁਕਾਏਛੁ
 ਛੁਕਿਅਮੋਲਾਨਹੀਦੁਖੁਘਟੇਜਮਦੁਆਰਿ॥੪॥
 ਮੈਭੂਲੇਤੁਸਮਝਾਇ॥ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜੋਦਸੇਤਿਸਕੈਯਗਉਪਾਇ॥੫॥
 ਨੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੬॥
 ਰੁਪਠਾਇਓਲੇਖਾਮੁਖਿਧਿਮਾਏਧਨਖੜੀਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀਦੇਖਾ॥੭॥
 ਤੁਮਨਿਵਸਹਿਨਦਰੀਕਰਮਿਛਿਸੇਖਾ॥੮॥
 ਸੁਮਾਗਉਦੇਹੀ॥ਬੀਜਉਸੁਭੈਕੋਨਹੀਮਨਿਤਨਿਪੁਰਨੁਦੇਹਿ॥੯॥
 ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਅਪਿਵਡਾਈਦੇਹਿ॥੧੦॥
 ਆਨੁਪਾਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਨਪਖਣੁਸਾਚਓਚਤੁਰਸਦੁਪਾਜੋਤਿਸੁਰ
 ਥੀਐਤੁਦੀਪਕੁਤੁਪੁਪਾ॥੧੧॥
 ਸਾਚਓਚਵੈਛੁਟੈਸੋਗਾਵਿਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਾਨੁਵੀਸਰੈਜੋਤਿਸੁਭਵੈਜੋਗੁ॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧

ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਹੋਰਿਲਾਲਚਬਦੀ

ਸਾਚੈਸੋਹਿਆਜਿਹਵਾਸਾਚਿਸਾਦਿ॥ਬਿਨੁਨਵੈਕੋਰਸੁਨਹੀਹੋਰਿਰਖ
 ਲਾਦਿ॥੧॥
 ਐਸਾਲਾਲਾਮੇਰੇਲਾਲਕੋਸੁਣਿਖਸਮੁਹਮਾਗੇ॥ਜਿਉਭੁਭੁ
 ਤਿਉਚਲਾਸਚੁਲਾਲਪਿਆਰੇ॥੨॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਾਦਿਨੁਲਾਲੇਚਕਰੇ॥੩॥
 ਰਿਖੀਰਾਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਢੋਚਿਆਸਥਾਦਿਮਨੁਪੀਰਾਗੁਰਪੁਰੇਸ
 ਹੈਕਾਟੈਮਨਪੀਰਾ॥੪॥
 ਲਾਲਗੋਲਾਧਣੀਕੋਕਿਆਕਹਉਫੁਕਿਆ॥੫॥
 ਭਾਣੈਬਖਸੇਪੁਰਾਧਣੀਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈਐ॥੬॥
 ਗੁਰਕਉਬਾਲਿਜਾਈਐ॥੭॥
 ਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਮਨੁਖਮਤਿਯੀਕੀ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੁਪਭੂਨਤੁਪ

ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਬਿਠਲਾਸੁ ਚੁਭੈ ਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੈ ਸਚਾ ਸਚਾਰ
ਸਾਖਿਆ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰਬਰਨਿ ਸੁਭਾ ਖਿਆ ॥੫॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਨਾ
ਸੁਘਟੇ ਛਥੈ ਜਾਤੀ ॥੬॥ ਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗਤੀ ਯਾਗੀ ਬੰਧੁ ਵਿਗਾਤੀ ॥ ਗੁਰ
ਤਸਾ ਦੀ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਸਾਚੈ ਨਿਜ ਤਾਤੀ ॥੭॥ ਅਨੁਤਿਲਾ ਲਾਭੇ ਧਿਆ ਪੁਰ ਪੇਤਿ
ਅਗੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੈ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਾਝੁ ਭੁਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਬਾਦਿ ਕਾਰ ਸਾਚਿ ਫੇਰੀ
ਸਾਚੀ ਤਰੁਤਾਰੀ ॥੮॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਲਾਭੈ ਲਾ
ਤੁਰਿਆ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੇਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ
ਉ ॥੯॥ ੪॥ ੧॥ ਮਨੁ ਮਹਾਰਾਤ ॥ ਗਾਏਗਰ ਬੁਠੇ ਨਾਨਕ ਕਉ ਚੈ ਜਾਤਿ ਸੁਤ
ਲਾਭੈ ਮਸਪੁ ਪਛਾਣਿ ਆਵਰੰ ਫੁਟਿ ਨਾਨਕ ॥ ਪਸਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖੈ ਸੁਰਪਾਵੈ ਮਕ
ਤਿ ਕਹਾਵਨ ਜਾਤੀ ॥੧०॥ ਲਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਸਤਕ ॥ ਮਸ ਮੇਵਤਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਸਤ
ਉ ਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਟਾਰੀ ॥੧१॥ ਚਉਥਾ ॥ ਲਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਪੁਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰਮਲਾਈ ॥
ਲਾਭੈ ਮੁਪਛਾਣੈ ਅਸਟਾਰ ਪੈਰ ਜਾਣੈ ॥ ਅਪੇ ਜੀਰਾ ਬਖਸਿਓ ਵਰੀ ਫੁਟਿ ਅਟੀ
ਮਾਪਿ ਸਚਾ ਸਤੁ ਸਚੁ ਪੈ ਗੁਰ ਸਭਾ ਦੇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੇ ਜਾਨੈ ਲੇ
ਜੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਰ ॥ ਫੁਜੈ ਚਰਮ ਪੁਆਈ ॥ ਅਮੋ ਕੀ ਮਨੁ
ਏਗੀ ਐਸਾ ॥ ਚੌਥੇ ਬੈਸਣੁ ਫਿਰਿ ਮਾਜੀ ॥ ਚੌਥੇ ਬੈਸਣੁ ਸਦਾ ਸਾਪੁਰੈ ਨੀਤਿ
ਹਾਇਆ ॥ ਜਾਨੁ ਪਾਕ ਰੰਤ ਸੇਵੀ ਐਸੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀ ਦੁਤ ਮਗੀ
ਫਿਰਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਰੇ ॥ ਫੰਪਨ ਤੁਹਿ ਮੁਕਾਇ ॥ ਫਿਰਿ ਨ ਅਗ ਨਿਛੁ ਟਾਂਹਾ ਸਭ ਸੰ
ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਪੈ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਿਥੇ ਪ੍ਰਾਏ ॥੫॥ ਲਾਲੇ ॥ ਚਿਰੁ ਲੁਕਿ ਫੁਨੀ ॥ ਮਾਯਾ ਕੁਝ
ਗੁਰੁ ਪੁਜੈ ਵਡੁ ਟਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਤੂ ਬਖਸਤੁ ਹੁ ॥ ਤੇਰਾ ਪੁਕ ਮੁਲਾ ਲਾਸੈ ਨੇਹੁ ਟਕਰ
ਹੁ ॥੬॥ ਗੁਰ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਤੁ ਜੀ ਵਿਛੋਲੈ ॥ ਲਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਸਰ ॥ ਹਰ ਦੇ
ਨਿਛਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਟ ਸੁਭੁ ਜੀ ਸਿਨੇ ਦੁਕ ਮਨਾ ॥੭॥ ਸੁਇਨ ਗਾਯਕੁ ਪ
ਰੋਸਾ ਟਾਂਗ ਲੇ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਇਨ ਚਲੈ ॥ ਹੀ ਸਾਇਕਾ ਸਿਧੁ ਫੁਟੁ ਫੁਟੈ ॥
ਕਨਾ ਮਿਰਤੋ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਹਰੈ ਸਮਾਈ ॥੮॥੫॥੫॥ ਮਾਯਾ ਮਹਾਲਾ ॥ ਪੁਕ

ਮੁਭਾਇਆਰਹਣਾਨਹੀਪੁਰਿਛਾਟੇਚੀਰੈ॥੧॥ਏਹੁਮਨੁਅਵਗਾਇਯਾ॥
ਪੁਰੈਗਾਰਿਬਖਸਾਈਆਹਿਸਾਰਿਗੁਨੁਛਕੀਰੈ॥੧॥ਅਕਿਉਗੁਨੁਛਕੀਰੈ॥੧॥
ਸਥਾਇਥੀਚਾਰਾਜਿਸੁਤੁਮੇਲਾਹਿਸੋਮਿਲੈਪੁਰਿਹੁਕਾ॥੧॥
ਉਤੁਰਾਖਾਹਿਤਿਉਗਾਜੋਦੇਹਿਸੁਖਾਈ॥ਜਿਉਤੁਚਲਦਾਹਿਤਿਉਚਲਦਾ॥੧॥
ਮ੍ਰਿਤਨਉਮੇਰੇਛਕੁਰਹਾਥਿਵਾਡਿਆਈਆਮੇਲਾਹਿਮਾਨਿਚਉ॥੨॥
ਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਦੇਖੈਸੋਈ॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਮਾਨਿਦਸੋਮੇਅਵਗਾਇ॥੨॥
ਚਾਸਾਲਾਹੀਐਸਾਰੀਪਤਿਹੋਈ॥੩॥ਪਾਤਿਤੁਪਤਿਨਪਹੁਚਈਬਹੁਅਵਗਾ॥੩॥
ਪਾਪਪੁੰਨਦੁੰਗਮੇਖੁਧਿਆਜਮਕਾਲਾਗਵਿਛੋੜਾਭਉਵੀਸਰੈਪੁਰਾਖਵਾ॥੪॥
ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਾਤਿਪਵੈਸੇਪੁਰੇਭਾਈ॥ਪੁਰੇਪੁਰੀਮਾਤਿਹੈਸਚੀਵਾਡਿਆਈਦੇਵੀ॥੪॥
ਆਵਈਲੈਲੈਥਾਕਿਪਾਈ॥੫॥ਥਾਰਸਮੁਦ੍ਰਫੁਛੋਲੀਐਇਕੁਮਈਆਪਵੈ॥੫॥
ਦਿਨਚਰਿਸੁਧੰਘਮਾਟੀਤਿਸੁਖਾਵੈ॥ਗੁਰਸਾਗਰਸਤਿਸੇਵੀਐਦੇਰੋਨਿਨੀ॥੬॥
ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵਨਿਸੇਉਜਲੇਸਭਮੋਭਰਗੀਜੈ॥ਮੇਲਾਉਜਭਤਾਥੀਐਪਾ॥੬॥
ਭੀਜੈਵਨੀਸਾਚੇਲਾਲਕੀਕਿਨਿਕੀਮਾਤਿਕੀਜੈ॥੭॥ਭੇਖੀਤਾਥਨਾਵਾ॥੭॥
ਥਿਨਹੀਦਨੇਪੁਛਉਥੇਦਪੜਤਿਆਮੂਰੀਵਿਛਮਾਨੇ॥ਨਾਨਕਕੀਮਾਤਿ॥੮॥
ਪੁਰਗੁਰਗਿਆਨੇ॥੯॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਮਨਮੁਖਲਹਥਿਮਛੁ
ਗੁਰੈਅਵਗਾਕੇਘਰਹੋਰੈ॥ਗਿਹਧਰਮੁਗਵਾਏਸਾਤਿਗੁਰਨਰੇਟੈਦੁਰਮਾਤਿਪੁਰਾ॥੧॥
ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਪਾਠਪੜਿਥਾਕਾਤਿਸਨਹੋਇਵਧੇਰੈ॥ਕਾਚੀਪਿੰਡੀਸਥਾ॥੨॥
ਉਦਰੁਭਰੈਜੈਸੇਦੋਰੈ॥੧॥ਥਾਥਾਐਸੀਰਵਤਰਵੈਸੰਨਿਆਸੀ॥ਗੁਰਕੋ॥੨॥
ਏਕਾਉਵਲਾਗੀਤੇਰੈਨਾਮਿਰਤੇਤਿਪਤਾਸੀ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਘੋਲੀਗੋਰੁ॥੩॥
ਕਾਇਆਵਸੜਭੇਖਭੇਖਾਗੀ॥ਕਾਪੜਛਾਰਿਥਨਾਈਖਿਥਾਤੁਕੀ॥੪॥
ਧਾਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗੇਜਗੁਪਰਥੇਧੈਮਾਨਿਅੰਧੈਪਤਿਹਾਰੀ॥੫॥
ਸਥਦੁਨਚੀਨੈਜੁਐਥਾਜੀਹਾਰੀ॥੨॥ਅੰਤਰਿਅਗਾਨਿਨਗੁਰਥਿਗੁਰੁ॥੬॥
ਹਰਿਪੁਅਰਤਾਪੈ॥ਗੁਰਸੇਵਾਥਨੁਭਗਾਤਿਨਹੋਈਕਿਉਕਰਿਚੀਨਾਜਿ॥੭॥

ਰਿਕਰਿਨਰਕਨਿਵਾਸੀਅੰਤਰਿਅਤਮਜਾਪੈ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਥਰਮਿਵਿਗੁਰ
ਕਉਮਭੁਧੋਪੈਪੈ॥ ੨॥ ਛਾਣੀਖਕੁਥਿਕੁਤਿਚੜੀਮਾਰਿਅਕਮਹਜੋਪੈ॥ ਅੰਤ
ਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣੈਸਾਚੁਕਹੇਤੇਏਪੈ॥ ਪਾਠਪੜੈਮੁਖਿਫੁਠਥੈਲੋਨਿਗੁਰੇਕੀਮ
ਭੀ॥ ਨਾਮੁਨਜਪਈਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਥਿਨੁਨਵੈਕਿਉਸੋਪੈ॥ ੪॥ ਮੁੰਡੁਮੁਚਾਰਿਜ
ਸਿਖਥਾਧੀਮਨਿਰਹੈਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਮਨੁਅਡੇਲੇਦਹਦਿਸਧਾਵੈਥਿਨੁਰਤਅਤ
ਛੇਅਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛਾਡਿਮਹਾਥਿਖੁਪੀਵੈਮਾਰਿਅਕਦੇਵਾਨਾ॥ ਕਿਰਤੁਨਮਿਟ
ਮੁਕਮੁਨਬੁਝੈਪੁਸੁਆਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ੫॥ ਹਾਥਿਕਮੰਡਉਕਾਪੜੀਅਮਨਿਤਿਸ
ਬੁਪਜੀਭਾਗੀ॥ ਹਿਸਤੀਤਾਜਿਕਰਿਕਾਮਿਵਿਆਪਿਅਚਿਤੁਲਾਰਿਆਪਰ
ਗਾ॥ ਸਿਖਕਰੇਕਰਿਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲੰਪਟੁਪੈਥਾਜਗੀ॥ ਅੰਤਰਿਥਿਖਥਾਹਰਿ
ਭਰਤੀਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਗੀ॥ ੬॥ ਸੋਸੰਨਿਆਸੀਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਵਿਚਹੁਆ
ਧਣੇ॥ ਛਾਦਨਥੋਜਨਕੀਅਸਨਕਰਈਅਚਿਤੁਮਿਲੈਸੋਖਾਏ॥ ਥਕੈਨਥੈਲੈ
ਅਧਨੁਸੰਗੁਪੈਤਾਮਸੁਨਾਮਿਜਲਾਏ॥ ਧਨੁਗਿਰਪੀਸੰਨਿਆਸੀਜੋਗੀਜਿਹਰਿ
ਨਈਚਿਤੁਲਾਏ॥ ੭॥ ਅਸਾਨਿਰਾਸਰਹੈਸੰਨਿਆਸੀਏਕਸੁਸਿਉਭਿਵਲਾਏ॥
ਰਿਸੁਪੀਵੈਤਾਸੰਤਾਅਵੈਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਏ॥ ਮਨੁਅਨਡੇਲੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਫੁੰਝੈਧੁਵਤੁਵਗਜਿਰਹਾਏ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਰੀਰੁਗੁਰਮਤੀਖੋਜੇਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥
ਥਾਧਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਸਰੇਸਟਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਗੀ॥ ਖਾਣੀਥਾਣੀਗਗਨਪਤ
ਜੰਤਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ਸਾਭਿਸੁਖਮੁਕਾਤਿਨਾਮਪੁਨਿਥਾਣੀਸਚੁਨਾਮੁਭਿਰਧ
ਨਾਮਾਥਿਨਾਨਪੀਫੂਟਸਿਨਾਨਕਸਾਚੀਤਰੁਤੁਤਾਰੀ॥ ੮॥ ੯॥ ਮਾਰੁਮਧਾ
ਮਾਤਾਪਤਾਸੰਜੋਗੀਉਪਾਏਰਕਤਾਥਿਦੁਮਿਲਿਪਿੰਡੁਕਰੇ॥ ਅੰਤਰਿਗਰਭਉਰ
ਕਭਿਵਲਾਗੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸਰੇਦਾਤਿਕਰੇ॥ ੧॥ ਸਸਾਰੁਭਵਜਭਕਿਉਤਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਨਿਰੰਜਨੁਪਾਈਐਅਛਰਿਓਭਾਉਅਛਰੁਟਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਗੁਣਵਿਸਾਰਿਗਏਅਪ
ਧੀਮੈਥਉਗਾਕਿਅਕਕਉਹਰੇ॥ ਤੂਦਤਾਦਾਇਆਭੁਸਥੈਸਿਰਿਆਹਿਨਿਸਿਟਾਤਿ
ਰਾਮਾਕਿਰੇ॥ ੨॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਾਗਿਜਨਮਿਆਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸੁਧਰੇ॥

ਲਗੀਭੁਖਮਾਇਆਮਗੁਜੋਪੈਮੁਕਾਤਿਪਟਰਥੁਮੋਹਿਖਰੇ॥੩॥ਕਰਣਪਦਵੰ
 ਪਾਵੈਇਤਉਤਫੁੰਫਤਥਾਕਿਪਰੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਆਪੇਕੁਤੁ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇ॥੪॥ਖਾਵੈਰੋਗੋਸੁਇਸੁਇਦੇਖੈਪਹਿਰਿਦਿਖਾਵੈਕਾਲਾਘੋਰ
 ਗੁਰਸਬਦਨਆਪੁਪਛਾਣੈਬਿਨੁਪਰਿਨਾਮਨਕਾਲੁਟਰੇ॥੫॥ਜੇਤਮੋ
 ਕਰਿਭੂਲੈਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਫੀਨਿਖਰੇ॥ਤਨੁਪਨੁਬਿਨਸੈਸਹਸੈਸਭ
 ਪਵੁਤਾਵੈਮੁਖਿਪੁਰਿਪਰੇ॥੬॥ਬਿਰਥਿਥਾਇਆਜੋਬਨੁਤਨੁਖਿਸਿਨੁ
 ਠਾਬਿਰੁਧੈਨੈਨੁਨੀਰੁਫਰੇ॥ਚਰਣਹਰੇਕਰਕੰਪਣਲਾਗੇਸਾਕਭਗੁ
 ਹਰੇ॥੭॥ਸੁਰਤਿਗਰੀਕਾਲੀਪੁਪਉਲੋਕਿਸੈਨਚਾਵੈਰਖਿਓਘੋਰਿ
 ਨਾਮਐਸੇਦੋਖਲਾਗਹਿਜਮੁਮਾਰਿਸਮਾਰੇਨਰਕਿਖਰੇ॥੮॥ਪੁਰਬਜਨ
 ਖੁਨਮਿਟੀਜਨਮਿਮਰੈਕਾਕਉਦੇਸੁਪਰੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਥਾਦਿਜੀਵਦੁਖ
 ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਜਰੇ॥੯॥ਖੁਸੀਖੁਆਰਭਏਰਸਭੇਗਣਭਗੁ
 ਵਿਕਾਰਕਰੇ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲੋਭਿਮੁਲੁਖੋਇਓਸਿਰਿਪਰਮਾਰਿਕ
 ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਕਉਪਰਿਪਉਨਦਰਿਕੇ
 ਮਲਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਪੁਰੇਤੇਜਗਮਹਿਗੁਰਗੋਵਿਟਹਰੇ॥੧੧॥ਹਰਿਨਾਮ
 ਰਬਚਨਸਮਾਰਪੁਸੰਗਤਿਪਰਿਜਨਭਾਉਕਰੇ॥ਹਰਿਜਨਗੁਰੁਪਰਪਉਨ
 ਨਕਾਤਿਨਜਨਕੀਰੇਣੁਹਰੇ॥੧੨॥੬॥ ਰਗੁਮਭੁਮਪਲਾ੯

ਘਰੁ੩

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਵਤਾਰ

ਰੂਮਣੀਕਿਤੀਮਿਤਕਰੇਉ॥ਸਾਧਨਫੇਰੀਨਲਹੈਵਾਂਢੀਕਿਉਪੀਰੇਉ
 ਮਨੁਰਤਾਅਪਨੜੇਪਿਰਨਾਨਿ॥ਉਘੋਲਿਘੁਮਾਰੀਖੰਨੀਐਕੀਤੀ
 ਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੇਰੀਅੜੈਡੋਹਾਗਣੀਸਾਹੁਰੜੈਕਿਉ
 ਗਲਿਅਉਗਣਮੁਠੜੀ॥ਬਿਨੁਪਿਰਤੂਰਿਮਰਾਉ॥੨॥ਪੇਰੀਅੜੈ
 ਸਾਹੁਰੜੈਘਰਿਵਾਸੁ॥ਸੁਖਿਸਵਧਿਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰਪਾਇਅਉ
 ੩॥ਥੇਹੁਨਿਹਾਲੀਪਟਕੀਕਾਪੜੁਅਗਿਬਣਾਇ॥ਪਿਰਮੁਤੀਗੋਰ

ਗੈਏਫਿਹਾਇ॥੪॥ ਕਿਤੀਚਖਉਸਾਡੜੇਕਿਤੀਵੇਸਕਰੇਉ॥ਪਿਗਥਿਨੁਜੋਬਨੁ
ਭਗਇਅਮੁਵੰਢੀਧੂਰੇਦੀਧੂਰੇਉ॥੫॥ ਸਚੇਸੰਦਸਦੜਾਉਦੰਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚੇ
ਬੋਧਣਨਦਗੰਨਟਰਿਪਿਆਰਿ॥੬॥ ਗਿਆਨੀਅੰਜਨੁਸਚਕਾਡੇਖੋਭੇਖਣਹਾਰੁ॥
ਮੁਖਿਭੂਏਜਾਣੀਐਹਉਮੋਗਰਭੁਨਿਵਾਰਿ॥੭॥ ਤਉਭਾਵਨਿਤਉਜੇਯੀਅਮੁ
ਨੁਆਕਿਤੀਆਹਾਨਾਨਕਨਾਨੁਨਵੀਫੁਜੈਤਿਨਸਚੇਰਤੜੀਆਹਾ॥੮॥੧॥੮॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਨਾਭੈਣਾਭਰਜਾਈਆਨਾਸੇਸਸੁਤੀਆਹਾਸਚਾਸਾਕੁ
ਨੁਈਗੁਰੁਮੋਥੇਸਹੀਆਹਾ॥੧॥ ਬਾਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਾਲਿਹਾਰੋਜਭਿ
ਰਥਿਨੁਏਤਾਰਵਿਥਕੀਗੁਰੀਪਿਰੁਮੇਲਿੰਦਿਤਮੁਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਕਾਭਿਛੁਕੀ
ਮਾਸੀਆਦੇਰਨਿਠਾਨੜੀਆਹਾ॥ਆਵਨਿਵੰਵਨਿਨਾਰਹਾਨਿਪੂਰਚਰੇਪੁਰੀਅ
॥੩॥ ਅਮੇਭੈਮਾਮਾਣੀਆਚਾਇਰਥਾਪਨਮਾਉ॥ਸਾਥਲਭੇਤਿਨਨਾਠੀਅਭੀੜ
ਦੀਦਗੰਆਉ॥੪॥ ਸਾਚਉਰੰਗਿਰਗਾਵਏਸਖੀਹਮਰੇਕੰਤੁ॥ਸਚਿਵਿਛੋੜਾ
ਕੰਐਸੋਸਪੁਰੰਧੀਰਵੰਤੁ॥੫॥ ਸਚੇਰੁਤੰਚੰਗੀਆਜਿਤੁਸਚੇਸਿਓਨੇਹੁ॥ਸਾਧਨਕੰ
ਛਾਣਿਅਸੁਖਿਸੁਤੀਨਿਸਿਭੇਹੁ॥੬॥ ਪਤਏਕੁਥੇਪਾਤਣੀਵੰਵਹੁਪੁਕਿਵਿ
ਭੜੀ॥ਪਾਰਿਪਵੰਦੜੇਛਿਨੁਮੈਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥਚਾੜੀ॥੭॥ ਹਿਕਨੀਲਾਇੰਗੁ
ਰੀਕਿਭਰੇਭਰਨਾਲਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੀਜਿਅਸੇਸਚੇਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥੮॥ ਨਾਹਮਚੰ
ਅਖੀਅਪਭੁਰਾਨਦਿਸੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਪਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੇਜੇਹੜਾਸੋਇ॥੯॥੨॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਨਾਜਾਣਾਮੁਰਖੁਪੈਕੋਈਨਾਜਾਣਾਸਿਆਣਾਸਟਾਸ
ਥਕੈਰੀਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਮੁਵਖਾਣਾ॥੧॥ ਬਾਬਮੁਰਖੁਜਾਂਨਾਫੈਬਾਲਿਜਾਉ॥
ਕਰਤਾਤੁਟਾਨਾਥੀਨਾਤੇਰੰਨਾਮਿਤਰਾਉ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ਮੁਰਖੁਸਿਆਣਾਏਦੁਪੈ
ਕਜੋਤਿਦੁਇਨਾਉ॥ਮੁਰਖੁਸਿਰਿਮੁਰਖੁਪੈਜਿਮਨੇਨਾਹੀਨਉ॥੩॥ ਗੁਰਦੁ
ਖੈਨਉਪਾਈਐਬਿਨਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਏਮਨਿਵਸੈ
ਅਹਿਨਿਸਿਰਪੈਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ ਰਾਜੰਰੰਗੰਗੁਪੰਮਾਲੰਜੋਬਨੁਤੇਰੁਅਗੰ॥ਉ
ਥੀਥਾਧੇਪਾਸੈਖੇਲਹਿਚਉਪੜਿਏਕਾਸਾਰੀ॥੫॥ ਜਗਿਚਤੁਰਸਿਆਣਾਥ

ਆਤਿਕਿਲਦਿਗ

ਗੁਰਮੁਖ ਹਲਾਖ

ਅਸਟਪਦੀਅ

ਘਰੁ੩

ਯਧਰਉਰਸੰਧ

੧॥ ਮੇਰੇ ਮੁਖੇ ਤੇ ਹੋਏ ਗਸਿਲ ਪਟਾਇਓ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਬਸ
 ੨॥ ਮੇਰੇ ਬਿਖਿਅ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਜਵੇ ਹਰ ਬਨ ਜਨਿਅਾਇਓ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਕੁਲਾਇ
 ੩॥ ੨॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਹਰਨਾ ਬਸਨਾਏ॥ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ॥ ੩॥ ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਣ
 ੪॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨੀਤੁ ਧੁਰਾਇਓ॥ ੪॥ ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਬਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਓ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨੀਤੁ ਮਨੁ
 ੫॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਕੁ ਹਿਰਦੇ ਖਿਸਮ ਹੀ॥ ਇਸਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਓ॥ ੬॥ ਜਿਨ੍ਹੇ ਕੋਲਾਇਓ॥ ਭਿਤ
 ੭॥ ਗਤੈ ਸੇਕਰ ਮਕਮਾਇਓ॥ ੬॥ ਜਉ ਭਾਇਓ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭੁਤਾ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇ॥ ਅਨਨ ਨ ਕਬ
 ੮॥ ਧੇਅਇਓ॥ ੮॥ ੧॥

ਗੁਰਮੁਖ ਹਲਾਖ

ਕਰਿ ਅਨੁਗਾਹੁ ਰਾਖਿ ਥੀਨਿ ਭਾਇਓ ਸ

੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਸੁ ਰਸਨਾ ਭਿਚਾਰੈ॥ ਮਿਸਟ ਗੁੜ ਰੰਗੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੇ ਅਸਥਾਨੁ॥ ਅੰ
 ੨॥ ਜਨ ਸਖਾਈ ਪੁਅੰਤਰ ਜਮੀ ਜਾਨੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇ
 ੩॥ ਗਣਿ ਪਭ ਕੀ ਗਹੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੇ॥ ਜਮ ਕੰਕੁ ਕਢੁ ਨ ਕਹੀ॥ ੨॥
 ੪॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤਾਰਿ॥ ਦਾਰੁੰਡਾ ਹੁ॥ ਜੀ ਅਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਤੁ॥ ਸੁਆਮੀ ਸ
 ੫॥ ਰਖਣਹਾਰੁ॥ ੩॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸਾ ਬਿਨਸਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਮਿਰਤੁ ਨ ਰ
 ੬॥ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ॥ ਤਾਰਿ॥ ੪॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨ ਵਾਨਿ॥ ਧਿਜਾ ਕੈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪ
 ੭॥ ਵਹਾਅਾਇ॥ ਅੰਤੈ ਮਧਿ ਪੁਰਨ ਉਚਾਅਗਾ॥ ੫॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜ
 ੮॥ ਖੇਦ ਕਹਾਇ ਚਰਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਭੁੰਚਾਹਿ॥ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਹੁ॥ ੬॥
 ੯॥ ਨਿਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਟਹਿ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਿਦੈ॥ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨ॥ ਪਵਨ ਤੇ ਮਹਾ ਪਵਨ ਕੋਟਿ
 ੧੦॥ ਨਾਇ ਸਨਾਨ॥ ੬॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਸਹ॥ ਬਸੁ ਸੰਤਨ ਕੀਰਾਸਿ॥ ਬਿਸੁ ਭੁਨ
 ੧੧॥ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੀ॥ ਅਵਾਸਿ॥ ੮॥ ੨॥

ਗੁਰਮੁਖ ਹਲਾਖ

ਸਸ

੧॥ ਗੋਖਿ ਦਿਕਾਟਿ॥ ਭਾਰਿਓ॥ ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੈ॥ ਰੋਸੁ॥ ਕਾਤੁ ਉਘਾਕੇ॥ ਯੇ ਸਵਾਰਿਓ॥ ਭਿਭਨ ਦੀਨੈ
 ੨॥ ੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ॥ ਉਨਿ ਤਨੀਤਿ॥ ਦਇਆਲ ਦੇਵ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ॥ ਸੁਨਿ ਸੰਤਨ ਕੀ
 ੩॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ॥ ਬੈਸਿਓ॥ ਸੁਮਨਹ॥ ਹਿਓ॥ ਸਰੀਰਿ॥ ਮਹਾ ਸਾਗੁ ਨ ਪਵਿ

ਅਪੈਖਿਨਹਿਭਿਤਰਿਭੰਤੀਰਿ॥੨॥ਚੰਦਨਅਗਰਕਪੂਰਥੇਪਨਾਤਮੁਸੰਗਨਾ
ਸਟਮੁਤ੍ਰਥੋਦੇਤਿਭਾਤਿਭਮਾਨੰਨਮਨੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੩॥ਭਿਰਨੰਚਾਥਿਕ
ਸੰਯਗਨਸਭਸੁਖਫਤ੍ਰਾਮਿਤ੍ਰਸਤੁਨਕਫੁਜਾਨੈਸਰਬਜੀਅਸਰੋਤ॥੪॥
ਸੁਪ੍ਰਚੰਡਪ੍ਰਗਟਿਓਅੰਧਕਾਗਥਿਨਾਸਾਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰਹਾਰਿਣ
ਭਾਇਓਬਿਖਾਫੁ॥੫॥ਸੀਤਮੰਦਸੁਗੰਧਚਾਥਿਓਸਰਬਥਾਨਸਮਾਨਾਜਗ
ਤਹਾਯੰਗਿਓਤਿਭੁਨਸੰਕਾਮਾਨਾ॥੬॥ਸੁਭਾਇਅਭਾਇਜੁਨਿਕਟਿ
ਤਾਕਾਜਾਇਆਪਪਰਕਾਕਫੁਨਜਾਏਸਦਾਸਹਾਜਿਸੁਭਾਇ॥੭॥
ਸਨਾਥਾਇਪੁਮਨੁਰੰਗਿਰਾਤੇਲਾਲਾਰੋਪਾਲਹੁਣਾਨਿਤਗਾਉਨਨਕ
ਕਿਰਪਾਲਾ॥੮॥੩॥

ਪੁਰੁ੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਗੁਮਾਹੁਮਹਲ੫

ਚੰਦਨਚਾਦਨੁ

ਜੀਉਅੰਤਰਿਚਾਦਨਾ॥੧॥ਅਰਾਧਨਾਅਰਾਧਨੁਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰ
ਤਿਅਗਨਾਤਿਅਗਨੁਨਿਕਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਿਅਗਨਾ॥੨॥ਅਗਨ
ਕਾਹਰਿਜਸੁਗੁਰਤੇਅਗਨਾ॥੩॥ਜਗਨਾਜਗਨੁਕ੍ਰੋਹਰਿਕੀਰਤਾ
ਨਾ॥੪॥ਲਗਨਾਲਗਨੁਨੀਕਾਹੁਰਚਰਣੀਮਨੁਯਾਗਨਾ॥੫॥ਹਿਥਿ
ਹਿਪਰਾਪਤੇਜਕੈਸਸਤਾਕਿਭਾਗਨਾ॥੬॥ਕਪੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭੁਕਿ
ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ॥੭॥੧॥੪॥ ਮਾਹੁਮਹਲ੫ ਆਉਜੀਭੁ
ਗੈਹਰਿਜਸੁਸਵਨਸੁਨਾਵਨਾ॥੧॥ਗਹਾਭਿਅਤੁਪੁਆਵਤਮੇਰਾਨੁਤਨੁ
ਰਿਜਸੁਤੁਮਸੰਗਿਗਵਨਾ॥੨॥ਸੰਤਾਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਦੁਜਭ
ਵਨਾ॥੩॥ਭਗਤਦਇਆਤੇਯੁਧਿਪਰਗਾਸੈਦੁਰਮਤਿਦੁਖਤ
ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਪੁਨਰਾਪਿਗਰਥਿਨਪਾਵਨਾ॥੪॥ਨਉ
ਸਿਧਿਪਾਈਜੋਤੁਮਰੈਮਨਿਭਾਵਨਾ॥੫॥ਸੰਤਾਥਿਨਾਮੈਥਾਉਨਕੋਲੀਅ
ਜਾਵਨਾ॥੬॥ਸੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਵਨ
ਨਨਕਗੁਰਿਚਯਤੁਦਿਖਾਇਆਮਨਮਧੋਹਰਿਹਰਿਗਵਨਾ॥੭॥

ਮਰੂਮਹਲਾ ੫

ਜੀਵਨਾਸਯਾਜੀਵਨਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਨਾ

ਉਪੀਵਨਾਜਿਤਮਨੁਆਘਵੈਨਮੁਅੰਮਿਤਗਸੁਪੀਵਨਾ॥੧॥ ਘਾਵਨਾਜਿਤਬੁਖ
ਗੋਸਤੋਖਿਸਟਾਤਿਪਤੀਵਨਾ॥੨॥ ਪੈਨਣਾਰਖੁਪਤਿਪਰਮੇਸੁਰਠਿਰਿਨਗੇਨਹੀ
ਵਨਾ॥੩॥ ਭੋਗਨਾਮਨਮਧੇਹਰਿਗਸੁਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਲੀਵਨਾ॥੪॥ ਬਿਨੁਤਗੇ
ਨੁਸੁਲੀਅਨੀਮਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੰਗਿਸੀਵਨਾ॥੫॥ ਮਾਤਿਅਹਰਿਗਸਮਹਿਰਤੇ
ਜੁਬਹੁਜਿਨਕਬਹੁਅਉਖੀਵਨਾ॥੬॥ ਮਿਲਿਓਤਿਸੁਸਰਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਜਿਸੁਦੀਵਨਾ॥੭॥ ਸੁਖਨਨਕਸਤਨਕੀਸੇਵਚਰਣਸੰਤਧੋਇਪੀਵਨਾ॥੮॥੩॥

ਰਗੁਮਰੂਮਹਲਾ ੫

ਅੰਜੁਲੀਆ

ਘਰੁ ੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਿਸੁਗਿਰਿਬਹੁਤਾਤਿਸੈਗਿਹਿਚਿਤਾਜਿਸੁ

ਹਿਥੋਗੀਸੁਠਿਰੈਕੁਮੰਤਾਦੁਹੁਬਿਵਸਥਾਤੇਜੋਮੁਕਤਾਸੋਈਸੁਪੇਲਾਭਾਲੀਐ॥੧॥ ਗਿ
ਜਮਾਹਿਨਰਕਉਦਾਸਕਰੋਧਾਬਹੁਬਿਧਿਬੇਟਪਾਠਸਾਭਿਸੋਧਾਦੇਹੀਮਹਿਜੋ
ਅਲਿਪਤਾਤਿਸੁਜਨਕੀਪੂਰਨਘਾਲੀਐ॥੨॥ ਜਾਗਤਸੁਤਾਰਗਮਿਵਿਗੁਤਾਬਿ
ਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਐਮੀਤਾਸਾਪਸੰਗਿਤੁਟਹਿਧਉਬਧਨਏਕੇਏਕੁਨਿਹਾਲੀਐ॥
ਕਰਮਕਰੈਤਬੰਧਾਨਪਕਰੈਤਨਿਦਾਸੋਹਮਗਮਨੁਵਿਆਪਿਆਚਿਦਾਗੁਰਪ੍ਰਸ
ਾਦੁਖੁਦਖੁਸਮਜਾਣੈਘਟਿਘਟਿਰਮੁਹਿਅਲੀਐ॥੪॥ ਸੰਸਾਰੈਮਹਿਸਹਸਾਬਿਆਪੈਅ
ਕਥਾਅਗੋਚਰਨਹੀਜਾਪੈ॥ ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੁਝੈਓਹੁਕਾਲਕਵਾਰੀਪਲੀ
॥੫॥ ਛੋਡਿਬਹੈਤਉਢੂਟੈਨਹੀ॥ ਜਉਸਚੈਤਉਭਉਮਨਮਾਹੀ॥ ਰਿਸਹੀਮਹਿਜਿ
ਹੀਪਤਿਗਥੈਤਿਸੁਸਾਧੂਚਉਰਢਾਈਐ॥੬॥ ਜੋਸੁਗਤਿਸਹੀਯੋਇਮਰਣਾਜੋ
ਗੋਤਿਸੁਜੋਨੀਠਿਰਣਾ॥ ਜੋਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਮਨੈਬੁਝਿਹੁਕਮੈਦੁਰਮਾਤਿਜਾਈ
ਐ॥੭॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੀਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅਪਣੇਜਚਨਾ॥
ਨਕਕੇਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇਤੁਟੇਹਿਤਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐ॥੮॥੧॥੬॥

ਮਰੂਮ

ਬਿਰਖੈਪੋਠਿਸਾਭਿਜੰਤਾਰਿਕਠੇ॥ ਰਿਕਿਤਤੇਰਿਕਿਬੋਲਨਿਮਿਠੇ॥ ਅ

ਉਉਦੇਤੁਭਇਆਉਠਿਚਲੇਜਿਉਜਿਉਅਉਧਵਿਹਾਣੀਆ॥੧॥ ਪਾਪਕਰੇਟੜਸਰ

ਪਗੁਠੇ ਅਜਰਾਇਓ ਭੇਡੇ ਭੇਡੇ ਕੁਠੇ ਦੋ ਜਾਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਮੇਂ
 ੨॥ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ਚਾਈ ਆ ਬੇਥਾ ਮਾਉ ਜੋ ਬਨੁ ਪਨੁ ਢੇਰਿ ਮਾਏ ॥ ੩॥ ਸੁਰਤ ਕਰ
 ਕਰਤਾ ਤਿਥਾ ਪ੍ਰੇਰੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀ ਆ ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਸਿਧੁ ਸਿਧੈ ਦਾਨੁ ਭਯੋ ਪਰਾਈ ਵੇ
 ਨਾ ਬਿਖੁਦਾਈ ॥ ਦੁਨੀ ਆਯਾ ਬਿਪਰਿਆਖਤ ਅੰਤਰਿ ਮਗਲੀ ਗਯਾਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ
 ਮਿਮਰੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ਪਾਇ ਆਟੇ ਸਿਧ ਮੈਂ ॥ ਜਿਉ ਨਿਕੀਤਾ ਤਿਉ
 ਧਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀ ਆ ॥ ੪॥ ਖਾਲ ਕਥਾ ਵਹੁ ਰੁਲਾ ਮੁਠਾ ॥ ਦੁਨੀ ਆਖੇ ਬੁਧੁ
 ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿ ਓਵ ਤੈ ਆਪਣ ਭਾਣੀ ਆ ॥ ੫॥ ਮਓ ਲਾਖੇ ਲਕਰ
 ॥ ਇਕਿ ਕਢੇ ॥ ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੋ ॥ ਜਿਉ ਨ ਚਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨ ਚਾਨਿ ਸਿਰਿ
 ਵਿਹਾਣੀ ਆ ॥ ੬॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਾਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਾ ਤਿਨ ਗਕਿਨ ਪਰੇ
 ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀ ਆ ॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥

ਮ: ੧ ੧੦ ਮ: ੨ ੨ ਮ: ੪ ੮ ਗੁਮਲਾ ਜੋੜ ਅਜਟ ਪਈ ਆ ੨੦

ਗੁਮਲਾ ਜੋੜ

੪੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਸੋਲਹੇ ॥

ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ

ਨਿਸਿਰਜੀ ਤਿਨਹੀ ਛੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਹਣਾ ਤੁਮ ਸਿਉ
 ਰਾਈ ਹੋ ॥ ੧॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਪੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਅੰ
 ਗੁਣ ਕਾਗੀ ਆਪੇ ਮਾਰ ਗਿਲਾਈ ਹੋ ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਦਾਨ ਆਪੇ ਥੀਨਾ ਆਪੇ ਆਪੁ
 ਨਾ ਆਪੇ ਪਓ ਛਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਆਪੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੋ ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸਜਿ ਰੂਪੁ
 ਪੋਗੀ ਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥ ਕਾਉ ਜਾਉ ਜਾਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚੇ ਸਿਉ
 ੪॥ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਗੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਸ ਆਪੇ ਸਾਗੀ ॥ ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੇ
 ਪੇਕੀ ਸਤਿ ਪਾਈ ਹੋ ॥ ੫॥ ਆਪੇ ਭਟੁ ਰੂਪੁ ਭਟੁ ਰਵਰੁ ॥ ਆਪੇ ਜਉ ਭਉ
 ਰਾ ਆਪੇ ਮਢੁ ਕਢੁ ਕਰਣੀ ਕਰੁ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖਾਣਾ ਜਾਈ ਹੋ ॥ ੬॥ ਆਪੇ

ਅਪਿਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਬੈਣੀ॥ਆਦਿਜਗਾਦਿਅਨਾਹਾਦਿਅਨਾਦਿਨੁਪਾਟਿਪਾਟਿ
ਦੁਰਜਾਈ॥੭॥ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੁਪੁਅਸੋਕੋ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪੁਰਾਤੋਕੋ॥ਆਪੇਕਿ
ਤਸਿਬਖਸੇਆਪੇਦੇਲੈਭਾਈਹੋ॥੮॥ਆਪੇਪਨਖੁਆਪੇਸਰਬਾਣਾ॥ਆਪੇਸੁਖ
ਜੁਪੁਸਿਆਣਾ॥ਕਹਤਾਬਕਤਸੁਣਤਾਸੋਈਆਪੇਬਣਤਬਣਾਈਹੋ॥੯॥ਪਉਣੁ
ਪਈਪਿਤਜਾਤਾ॥ਉਦਰਸੰਜੋਗੀਧਰਤੀਮਾਤਾ॥ਗੈਇਦਿਨਸੁਦਰਿਦਾਈਦਾਇਆ
ਤੁਖੈਲੈਖੈਲਾਈਹੋ॥੧੦॥ਆਪੇਮਫੁਲੀਆਪੇਜਾਣਾ॥ਆਪੇਗਊਆਪੇਗਖਵਾਣਾ॥ਸ
ਰਜੀਅਜਗਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਜੈਸੀਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਈਹੋ॥੧੧॥ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋ
ਆਪੇਗਸੀਆਪਰਮਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪੇਵੇਬਾਣੀ॥ਨਿਰੰਕਾਰੀਨਿਰਭਉਤਾਤੀਲਾ
ਹੋ॥੧੨॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਤੁਧੁਹਿਸਮਾਈ॥ਜੋਦੀਸੈਸਭਅਵਤਜਾਣੀ॥ਸੋਈ
ਸਚੇਵਾਪਰੀਸਤਿਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈਹੋ॥੧੩॥ਸਬਦੁਬੁਝਾਏਗੁਰਪੁਰਾਸਰਬਕ
ਸਚੇਭਰਪੁਰਾ॥ਅਠਰਿਓਵੇਪਰਵਾਹੁਸਦਾਤੁਨਾਤਿਸੁਤਿਭੁਨਤਮਾਈਹੋ॥
੧੪॥ਕਾਭੁਕਿਕਾਭੁਭਏਦੇਵਾਨੇ॥ਸਬਦੁਸਹਜਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨੇ॥ਆਪੇਮੁ
ਰਿਖਿਪਤਿਵਰਦਾਤਾਭਗਤਿਭਾਇਮਾਨਿਭਾਈਹੋ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁ
ਗੁਰਮਾਗਿਆਨਾ॥ਜੋਦੀਸੈਤੁਧੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਨਨਕੁਨੀਚੁਭਿਖਿਆਦਰਿ
ਚੈਮੈਦੀਜੈਨਮੁਵਡਾਈਹੋ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਧਰਤੀ
ਉਭਅਕਾਸੀ॥ਆਪੇਸਾਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸੀ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਪੇਆਪੇਕਾ
ਕਮਾਈਹੋ॥੧॥ਜਿਸੁਕਰਣਾਸੋਕਾਰਿਕਾਰਿਵੇਖੈ॥ਕੋਰਿਨਮੋਟੈਸਾਚੇਲੇਖੈ॥ਆਪੇ
ਸਾਚੇਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਦੇਵਤਿਆਈਹੋ॥੨॥ਪੰਚਚੋਰਚੰਚਲਾਚਿਤੁਚਾਲਾਹਿ
ਮਾਘਰਜੋਹਾਹਿਘੁਨਹੀਭਾਲਾਹਿ॥ਕਾਹਿਅਨਗਰੁਫਹੈਫਹਿਫੇਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਚਿਜਾਈਹੋ॥੩॥ਗੁਰਤੇਬੁਝੈਕਿਭੁੰਫੁਸੁਝੈ॥ਅਨਸਮਾਰਿਮਨੈਸਿਭਿਭੁਝੈ॥ਜੋਤੁਪੁਸੇ
ਹਿਸੇਤੁਪਹੀਜੇਹੋਨਿਰਭਉਬਾਲਸਖਾਈਹੋ॥੪॥ਆਪੇਸੁਰਗਮਫੁਪਾਇਆਣਾ॥
ਆਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਬਾਲਾ॥ਜਟਾਬਿਕਟਾਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਹੁਪੁਨਰੇਖਿਅਕਾ
ਹੋ॥੫॥ਬੇਦਕਤੇਬੀਭੇਦੁਨਜਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾਪਿਤਾਮੁਤਕੁਤਾ॥ਸਗ

ਲੇਸੈਲਓਪਾਇਸਮਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਜਾਈਓ॥੬॥ਕਾਰਕਰਿਥਕੇ
 ਨੇਗੇ॥ਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸੁਰਿਨਾਨਖੁਸਾਹਿਬੁਸਤਨਸਿਥਿ
 ਰਭਿਜਾਈਓ॥੭॥ਭੁਲੇਚੁਕੇਮਾਗਗਿਪਾਵਹਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਵੈਚੁਪੈਸਾਨੇ
 ਨਨਾਵੈਸੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਨਾਵਹੁਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਓ॥੮॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਕੇ
 ਗਾਕਾਂਸੀਕਾਂਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ॥ਗੰਗਾਸਾਗਰੁਬੇਲੀਸੰਗਮੁਨਠਸਠਿਅੰ
 ਈਓ॥੯॥ਆਪੋਸਿਧਸਾਧਿਕੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਰਾਜਨੁਪੰਚਾਕਰੰ
 ਬਹੈਅਦਲੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਰਗਮੁਭੇਦਭਓਜਾਈਓ॥੧੦॥ਆਪੇਕਜੰ
 ਲਾ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬਹੁਭੁਲਾ॥ਆਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਰਿਦਾ
 ਸੈਕੋਬੈਰਾਈਓ॥੧੧॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਾਡਿਆਈ॥ਸਭਸੈਦਾ
 ਨਤਮਾਈ॥ਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਗਹਿਆਨਿਹਕੇਵਭੁਗਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਕਾਂ
 ॥ਕਿਅਸਾਲਾਹੀਅਗਮਅਪਾਰੈ॥ਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਮੁਰਾਰੈ॥ਜਿਸੇ
 ਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲੈਮੇਲਾਈਓ॥੧੨॥ਬ੍ਰਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁ
 ਭੂਭੇਸੇਵਹਿਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਦਾਰਿਦੀਸੈਥਿਲਲਾਦੀਮੇਲ
 ਆਵੈਕਾਈਓ॥੧੩॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਹੋਰਨਦੀਸੈਵੇ
 ॥ਪੁੰਜੀਸਾਚੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਂ॥ਮੈਧਰਹੋਰਨਕਾਈਓ॥੧੪॥ਜੁਗੁਜੁਗੁ
 ਭੀਹੋਸੀ॥ਕਭਿਣਨਮੁਆਕਭਿਣਨਮਰਸੀ॥ਨਨਕੁਨੀਦੁਕਪੈਥੇ
 ਰਿਦੇਖਹੁਭਿਵਲਾਈਓ॥੧੫॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਭੁਭੇ
 ਮਾਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀ॥ਕਾਮਭੋਧਕੀਕਚੀਚੋਲੀ॥ਘਰਿਵਰੁਸਾਜੁਨਾ
 ਹਰਿਭਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈਓ॥੧॥ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜਲੈਕੁਝਕੇ
 ਖੁਤਕੇਕੁੰਡਾਚਾਰੇ॥ਭਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੋਕਿਉਖੁਪਾਈਐਸਾਚੇ
 ਈਓ॥੨॥ਕਾਮਭੋਧਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੇ॥ਤਸਕਰਪੰਚਸਥਾਦਿਸੰ
 ਆਨਖੜਗੁਲੈਮਨਸਿਭਿਭੁਣੈਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈਓ॥੩॥ਮਾਨੰ
 ਤਾਥਿਦੁਧਾਰਾ॥ਮੂਰਤਿਸੁਗਤਿਕਾਰਿਆਪਾਰਾ॥ਜੋਤਿਦਾਰਿਜੋਤੀ

ਸਤਸੰਗੁ ਠੀਹੋ ॥੪॥ ਤੁਝੀ ਕੀ ਅਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮੁਪਤੀ ਕੀ ਅ
ਣਾ ਤੁਧਾਇਆ ਏਤਾਇਆ ਕਹਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਹੀਰਹੁ ਜਾਈਹੋ ॥੫॥ ਨ
ਪਰਿ ਥੋਸਿਹੋ ਭਉ ਖਾਇਆ ਧਾਵਤਗ ਖੇਠਾ ਕਿਹਾਇਆ ਕਮਲਾ ਬਿਗਸ
ਸਰਸੁ ਭਰ ਆਤਮਾ ਮੁਸਖਾਈਹੋ ॥੬॥ ਮਰਣਾ ਚਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ
ਭੁੰਗੀ ਐਰਲਣਾ ਪਰਥਾਏ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾ
ਜੋ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਥਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਆਤਿ ਨਿਧਿ ਧੋਲਾਇ
ਨਾ ਸਚੈ ਉਪਰਿ ਅਵਰਨਦੀ ਸੈ ਸਾਚੇ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈਹੋ ॥੭॥ ਐਥੈ ਗੋਲਾ ਦਿਨਚ
ਖੇਤੁ ਤਮਾਸਾ ਧੁੰਧੁ ਕਾਰੋ ॥ ਥਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਥਾਜੀ ਗਰਜਿ ਉਨਿ ਸਿਸੁ ਪਨੈ ਭ
ਯਾਈਹੋ ॥੮॥ ਸਤਿ ਨ ਕਉਤ ਖਾਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡੀ ਆਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਮਾਨਿ ਵਾਸਿ
ਨਾ ਲਿਫਲਾਈ ॥ ਖੰਡੀ ਥੁਹ ਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਗੀਈ ਤਿਭਵਣਤਾ ਕੀ ਲਾਈਹੋ ॥
ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ਵਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾ
ਚਿ ਖਾਤਿ ਵਡਾਈਹੋ ॥ ਉਮੈ ਗਣਤਗ ਵਾਈਹੋ ॥੯॥ ਗਣਤਗਣੀ ਐਸਾ ਸਾ
ਚੈ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰਪੁਰੇਤ
ਤਿ ਪਾਈਹੋ ॥੧੦॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਚਰ ਵਿਰਹਿ ਅਮਨੁ
ਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਥੁ ਨ ਕਾਈਹੋ ॥੧੧॥ ਜੀ
ਨ ਸਾਇਣਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਸੰਗਿ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਸੁਵਨ ਸੁਤਰ ਜੇ ਗੁਰ ਥਾਈ
ਤੇ ਜੋ ਤਿਮਿਲਾਈਹੋ ॥੧੨॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪਉਧਰਣਾ ॥ ਜਤਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰੀ
ਰਣਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਰੇ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ਚਿਤੁ ਝੁਪੀ ਸਿਓ ਬਾਣਿ ਆਈਹੋ ॥੧੩॥ ਅੰਤਕ
ਏਕੋ ਬੋਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਯਾਹੀ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਚੈਰਾਗੀ ਨਿਜ
ਖਰਿਤਾ ਝੀਲਾਈਹੋ ॥੧੪॥ ੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਆਦਿ ਜੁਗਾ ਦੀ ਅਪ
ਅਪਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾ
ਰੀਲਾਈਹੋ ॥੧॥ ਕੇਤਕਿ ਅਜੁਗ ਧੁੰਧੁ ਕਾਰੋ ॥ ਤਾਝੀਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਸਚੁ
ਪੁਸਰੀ ਵਡੀ ਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਾਤਿ ਵਡਾਈਹੋ ॥੨॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖ ਸਹੀਰ

ਸਤਿਸਤਿਵਰਤੈਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪਰਖੈਸਾਦੈਹੁਕਮੇਰਾ
ਸਤਸੰਤੋਖੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਕਾਸਬਫੁਮਨੇਸੇਸੁਰਾਸਾਚੰਦਰਗਪਜਵ
ਮਨੈਹੁਕਮੁਰਜਾਈਹੋ॥੪॥ਸਤਚੁਗਿਸਾਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈਸਾਚੇਵਰਤੈਨਦੇ
ਮਨਿਮੁਖਿਸਾਚੁਭਰਮਭਭਿਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਖਾਈਹੋ॥੫॥ਤੋਤੋਪਰਮ
ਕਚੁਕੀ॥ਤੀਨਿਚਰਣਾਇਕਵਥਿਪਾਸੁਕੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਾਦੁਖਦੇ
ਖਿਪਚੈਅਵਾਈਹੋ॥੬॥ਮਨਮੁਖਿਕਦੇਨਦਰਗਪਸੀਭੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉ
ਭੈ॥ਬਾਧੇਅਵਹਿਬਾਧੇਜਾਵਹਿਸੇਈਬੁਝਨਕਾਈਹੋ॥੭॥ਦਇਅਦੁਆਪਨ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਦੁਇਪਗਧਰਮੁਪਰੇਧਰਈਧਰਗੁਰਮੁਖਿ
ਥਾਈਹੋ॥੮॥ਰਾਜੇਧਰਮੁਕਰਾਹਿਪਰਥਾਏ॥ਆਸਾਥੰਧੇਦਨੁਕਰਾਏ॥ਰਾਜਾ
ਮੁਕਤਿਨਹੋਈਥਾਕੇਕਰਮਕਮਾਈਹੋ॥੯॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਮਨ
ਤਿਪਦਰਬੁਸਥਾਦਿਸਲਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈਪਰਪ੍ਰ
ਰਮਾਈਹੋ॥੧੦॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਢੰਡੀਨਜਾਈ॥ਸੇਢੂਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈ
ਭਗਤਿਰਤੇਵੀਚਰੀਠਕੁਰਸਿਉਥਾਣਿਆਈਹੋ॥੧੧॥ਇਕਿਜਪਤਪਕ
ਰਥਨਵਹਿ॥ਜਿਉਤੁਪੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ॥ਹਠਿਨਿਗੁਰਿਅਪਤੰਗੁ
ਬਿਨੁਹਾਰਿਗੁਰਕਿਨਿਪਤਿਪਾਈਹੋ॥੧੨॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਕਿਕਲ
ਨੁਗੁਰਪੁਰੇਕਿਨੈਨਭਾਖੀ॥ਮਨਮੁਖਿਕੁਜੁਵਰਤੈਵਰਤਾਗਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਈਹੋ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਸਿਰਦਾ॥ਨਾਜਮਕਾਇਨਢੰਡਾਥੰਡਾ
ਸੇਵੇਸੇਆਥਿਨਾਸੀਨਾਤਿਸੁਕਾਭੁਸੰਤਾਈਹੋ॥੧੪॥ਗੁਰਮਹਿਅਪੁਸ਼ਖਿਅ
ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਅਸੰਖਉਧਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਅਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਿ
ਨਕਾਈਹੋ॥੧੫॥ਸਗਲੇਜਾਚਹਿਗੁਰਭੰਡਾਰੀ॥ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖ
ਨਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਸਾਚੁਰਜਾਈਹੋ॥੧੬॥੪॥
ਸਚੈਮੇਲੇਸਥਾਦਿਮਿਲਾਏ॥ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਣਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਤਿ
ਤਿਧਰੀਪਰਮੇਸਰਿਅਵਰਨਦੁਜਾਭਾਈਹੋ॥੧੭॥ਜਿਸਕੇਚਾਕਰਤਿਸ

ਗੁਣਿ ਪਤੀ ਜੈ ਅਲਖ ਅਭੇ ਵਾ ॥ ਰੁਗਤ ਕ ਗੁਣ ਕ ਗੀ ਕਰਤ ਥਖ ਸਿਲੇ ਵਾਭਿ
 ਸੀਧੇ ॥ ੨ ॥ ਏ ਦੇ ਤੇ ਟਿ ਨ ਅਵੈ ਸਾਚੇ ॥ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕ ਬਿਪਥਿ ਦੇ ਕਾਚੇ ॥ ਮੁਖ ਨ ਬੁਝਿ ਸਾ
 ਨੀ ਬਹਿ ਦੂਜੇ ਚਰਮਿ ਕੁਲਾਈਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਟਿ ਨ ਰਾਤੀ ॥ ਸਾਚੇ ਕੀ ਬਿਟੁ
 ਮਾਤਿ ਜਾਤੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਸੇ ਬੁਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਕਾਈਏ ॥ ੪ ॥ ਕੂੜੇ ਅਵੈ
 ਕੇ ਜਾਵੈ ॥ ਕੂੜੇ ਰਾਤੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸਬਾਟਿ ਮਿਥੇ ਸੇ ਰਗ ਪਧੈ ॥ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਗਤਿ ਸ
 ਜੰਧੇ ॥ ੫ ॥ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਠਗੀ ਠਗ ਵਾੜੀ ॥ ਜਿਓ ਵਾੜੀ ਓਜਾੜੀ ਓਜਾੜੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ
 ਕੁਝ ਸਾਟਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਐ ਦੁਖ ਪਾਈਏ ॥ ੬ ॥ ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਥੈ ਆਪਾਈ
 ਮਰਤਨੁ ਸਾਚੀ ਵਾਡਿ ਆਈ ॥ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੇ ਜੀਯੋ ਤੀਜੀ ਤਿ ਮਿਲਾਈਏ ॥ ੭ ॥
 ਦੁਬੁਲੀ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਹੁਤਾ ਸਿਆਣਪ ਰਹੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੁਏ ਅਚੇਤ
 ਰੇਤ ਹਿ ਅਜਗ ਰਿਕਾਰਿ ਲਦਾਈਏ ॥ ੮ ॥ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰਧ ਹਿ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਮੈ
 ਆਲਿਹੁ ਤਿ ਸੁਸਾਣਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਸਿਓ ਬਣਤ
 ਣਾਈਏ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਵਡਾਈ
 ਵਡੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ਸਗਲੀ ਤਿ ਨਹਿ ਪਾਈਏ ॥ ੧੦ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
 ਵੇ ਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਦਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਭੂਟੁ ਰਿਨ ਪੀ ਦਾਤਾ
 ਨਿਯਮ ਸਹਾਜਿ ਰਜਾਈਏ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਿ ਸੋਗੀ ਇਕਿ ਗੋਗੀ ਵਿਆਪੇ ॥ ਜੋਕਿ ਢੁ
 ਕੇ ਸੁਆਪੇ ਆਪੇ ॥ ਰੁਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅਨਹਿ ਸਬਾਟਿ ਲਖਾਈਏ ॥ ੧੨ ॥
 ਇਕਿ ਨਗੇ ਭੂਖੇ ਭਵਹਿ ਭਵਾਏ ॥ ਇਕਿ ਪਨੁ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਨ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗਾਤਿ ਆਵਿਗ
 ਕੀ ਸਰਨ ਜਾਵੈ ਬੁਝੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਏ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕਿ ਤੀਗ ਬਿਨਾ ਵਹਿ ਅਨੁਨਖ ਵਹਿ ॥
 ਏ ਅਗਨਿ ਜਲਾ ਵਹਿ ਦੇਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ
 ਣਾਈਏ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਫੋਡਹਿ ਓਤੁ ਜੀ ਜਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਨ ਜਮੈ ਅਵਾਈ ॥ ਪ
 ਰਿ ਪਾਰਿ ਬੁਝਹਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਕੂੜੇ ਕਾਭੁ ਬੈਠਾਈਏ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਕਸੇ ਅਵੈ ਦੁਕਸੇ ਜ
 ਏ ॥ ਬੁਝੈ ਦੁਕਸੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਕਮਾਈ
 ਏ ॥ ੧੬ ॥ ੫ ॥

ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਪਛਾਤਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈਓ ॥ ੧੭੭ ॥
 ਹੀਂਦੁਰੇ ॥ ਬੁਝਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੇਜ ਨ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਰੇ ॥
 ਤਿਏਹ ਵਡਾ ਈਓ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗਵਹਿ ਜਾਨੇ ॥
 ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਾਰਿ ਦੁਖ ਦਲ ਪੁਜਿ ਨ ਨਹੀ ਚਿਤ ਪਰਾਈਓ ॥ ੩ ॥ ਚਿੰਤਿ
 ਹਰਿ ਨ ਸੁਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਰੇ ਸਾਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥ ਕਥਿ ਮਲ ਮੈਲੁ
 ਮਮਲ ਚਿਹਰਾ ਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈਓ ॥ ੪ ॥ ਬੁਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਦੰ
 ਬਨੁ ਸਾਸੁ ਪੈਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਯੁ ਹਰਿ ਜ ਪੁਜਿ ਮਿ
 ਈਓ ॥ ੫ ॥ ਫੇਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੁਜ ਕਥਾ ਜਾ ॥ ਕੁਜੁ ਮਰੇ ਕਾਉ ਚਿਹਰਾ ਜਾਨੇ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉ ਮੈਦੁਹ ਮਾਗਹਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈਓ ॥ ੬ ॥ ਫੇਰਹੁ ਨਿਰਭਰੇ ॥
 ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੁਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਮੁਸਲਾਹੁ ਮਨ
 ਸਖਾਈਓ ॥ ੭ ॥ ਫੇਰਹੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰ ਆਈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਫੇਰਹੁ ਯਧਰੇ ॥
 ਸਗਣਿ ਪਰਪੁਤਾ ਉਬਰਹੁ ਭਿਤਰੀ ਐਭਵ ਜ ਦੁਖਾਈਓ ॥ ੮ ॥ ਅਗੈ ਫਿਸਲਦੇ ਨ
 ਖੁਏਲਾ ॥ ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ਏਕੇਲਾ ॥ ਚਾੜਿ ਭਾੜਿ ਅਗਨਿ ਸਗਰੁ ਦੇਲਾ
 ਦੁਹਿ ਮਨ ਮੁਖਤਾਈਓ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ਮੁਕਾਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇ
 ਥਿ ਸਿਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਆਤਿ ਨ ਪੁਛਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਕ
 ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਉਰ ਇਮਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥
 ਤਿਨਾਹੀ ਨਗਨਿਦ ਕਰੂ ਬਾਹਿਨਿਦ ਪਰਾਈਓ ॥ ੧੧ ॥ ਫੇਰਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾ
 ਰਿ ॥ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖੁ ਕਰਿ ਨਿਦਾਰਿ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਰਤਾਰਿ ॥
 ਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈਓ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਪੇ ਕ
 ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਨਾਜੀ ਉਮਰੈ ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ ॥ ਕਾਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭ ਦਿਗਜ ਈਓ ॥
 ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਨਾਹੀ ਅੰਧਿ ਆਗਾ ॥ ਓਹੁ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿ ਅਗਾ ॥
 ਕੁੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈ ॥ ਅਹਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਆਈ ਜਾਈਓ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ
 ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਓਹਿ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤਿ ਸੁਸਥਾ ਦੁਈ ਚਾਰੇ ॥ ਤਰੁ ਚਹਿ ਅੰ

ਹਿਸਤਸੰਗਤਿਸਾਦੁਵਡਾਈਹੋ॥੧੫॥ਆਪਿਤਰੈਜਨੁਪਿਤਰਤਰੇ॥ਸੰਗਤਿਮੁਕ
ਜੁਪਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕਾਲਾਗੋਲਾਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਗਿਲਿਵਲਾਈ
੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਥਾਰੈ॥ਤਾਜੀਲਾ
ਅਪਰਅਪਰੈ॥ਧੰਧੁਕਾਰੀਨਿਰਾਲਮੁਥੈਠਨਾਤਦਿਧੰਧੁਪਸਾਰਾਹੋ॥੧॥ਜੁਗਵ
ਰਤਿਨੈਵਰਤਾਏ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਣਾਤਿਵੈਚਲਾਏ॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਦੀਸੈ
ਨੀਆਪੇਅਪਰਅਪਾਰਾਹੋ॥੨॥ਗੁਪਤੇਬੁਝਦੁਜੁਗਚਤੁਅਗੇ॥ਘਟਿਘਟਿਵਰਤੈ
ਦਰਮਝਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗਏਕਾਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਬੁਝੈਗੁਰਵੀਚਾਰਾਹੋ॥੩॥ਬਿਦੁਰ
ਬੁਝਿਲਿਪਿੰਡਸਰੀਆ॥ਪਥਿਲੁਪਾਣੀਅਗਨੰਮਿਲਿਜੀਆ॥ਆਪੇਚੋਜਕਰੇ
ਗਮਹਲੀਹੋਰਮਾਇਆਸੋਹਪਸਾਰਾਹੋ॥੪॥ਗਰਬਕੁੰਡਲਮਹਿਉਰਧਾਧਿਆਨੀ
ਆਪੇਜਾਣੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਚੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇਅੰਤਰਿਉਦਰਮਝਰੇ
॥੫॥ਚਾਰਿਪਦਰਥਲੈਜਗਿਆਇਆ॥ਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥
ਕੁਵਿਸਾਰੇਤਾਪਿੜਹਾਰੇ ਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੋ॥੬॥ਬਾਲਕੁਮਰੈਬਾਲ
ਕੀਲੀਲਾ॥ਕਹਿਕਹਿਹੋਵਹਿਬਾਲੁਰੰਗੀਲਾ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਹੀਲੀ
ਅਬੁਲਹੋਵਣਹਾਰਾਹੋ॥੭॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਮਰਿਜਾਹਿਕਿਕੀਜੈ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕ
ਹੋਵੀਜੈ॥ਮਾਇਆਕਾਗਣਿਹੋਇਵਿਗੁਚਹਿਧਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਾਹੋ॥੮॥ਕਾ
ਹੰਦੁਨਿਧਉਲੇਆਏ॥ਵਿਣੁਨਵੈਗੁਭਗਇਆਗਵਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲਾ
ਬਿਨਸਿਬਿਨਸੈਮੁਠਹੋਇਪਕਾਰਾਹੋ॥੯॥ਆਪੁਵੀਚਾਰਿਨਰਵੈਕੋਈ॥ਸਤਿ
ਗੁਮਿਲੈਤਸੋਈਹੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਜਰਕਪਾਟਨੁਪੁਲਹਿਸਥਾਦਿਮਿਲੈਨਿਸ
ਰਾਹੋ॥੧੦॥ਬਿਗਧਿਭਇਆਤਨੁਛੀਜੈਦੇਹੀ॥ਰਾਮੁਨਜਪਈਅਤਿਸਨੇਹੀ॥ਨ
ਵਿਸਾਰਿਚਲੈਮੁਹਿਕਾਲੈਦਰਗਹਭੂਭੁਖੁਆਰਾਹੋ॥੧੧॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਕੁੜ
ਨੋਰੋ॥ਅਵਤਜਾਤਪੜੈਸਿਰਿਛਾਰੋ॥ਸਪੁਰਜੈਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਏਪੋਈਅੜੈਸਿਰਿ
ਰਾਹੋ॥੧੨॥ਭੁਜੈਪੈਭੈਰਵੀਕਰੀਜੈ॥ਬਿਨੁਅਰਭਗਤੀਥਾਦਿਮਹੀਜੈ॥ਸਰਅਪ
ਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਜਮੁਮਾਰੋਕਿਆਚਾਰਾਹੋ॥੧੩॥ਪੁਰਾਵਿਰਤੀਨਰਵਿਗਤਿਪਛ

ਤੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਾਗਿ ਸਥਾਇ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿਸੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਾਹੈ ਸਾਚਿ ਖਾ
 ਰਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਦਰਿ ਸਿਧੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਾਚ ਸਥਾਇ ਪੈਵੈ ਪਤਿ ॥
 ਬਖਸਿ ਲਵੈ ਤਿਸੁ ਭਵੈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
 ਛਾਣੈ ॥ ਜੁਗ ਪੁਰੀ ਤਰਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਤਰੁ ਤਰੈ ਸੇ
 ਰਣਹਾਰਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ੭ ॥ ਸਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿ ਸਾਮੀ ਤੁਨ ਪੀਸੈ
 ਜਿ ਨਿਤ ਨੁਮਨੁ ਦੀ ਆਸੁ ਗਤਿ ਸੋਈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਸਾਧੈ
 ਦਾਨਾ ਭੀ ਨਹੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵ ਹੁ ਮਹਾਂ ਸਾਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਤਨ ਲਏ
 ਗੇ ॥ ਸੇਤੀ ਮਾਣਕ ਪੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀ ਨਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅਗ
 ਰੁ ਅਗਾਧਿ ਨਿਗਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ
 ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਮੇਲਿ ਲਵੈ ਗੰਗਾ ਭੀ ਨਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਪੁਕਰਿ ਨਿ
 ਓਹੁ ਆਇ ਜੁਗਾਦੀ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਵਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਫੁ
 ਰਹੁ ਕੀ ਨਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਸਾਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਅਮਿਤ
 ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੁ ਝਗੌ ॥ ਜਿਸੁ ਅਗਾਨਿ ਬੁਝੀ ਰਹੁ ਸੀ ਨਾਹੇ ॥ ੫ ॥ ਕਰਿ
 ਸਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥ ਓਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਓਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਨਗੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਰਿ
 ਜਾ ਬਿਨੋਦੀ ਉਰਿ ਚਲਤੈ ਮਤਾਨ ਕੀ ਨਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਰਹੇ
 ॥ ਪਓਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਮਨੁ ਆਡੋਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
 ਫੁਕੀ ਨਾਹੇ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੇਖਦੁ ਖਸੀ ਐ ॥ ਏਕ ਮੁਰਾਇ ਨ ਚਾ
 ਉਰੀ ਐ ॥ ਨਰਕ ਕੁਪਮਾਹਿ ਗੋਤੈ ਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨ ਪੈ
 ਰਾਸੀ ॥ ਨਰਕ ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈ ਐ ॥ ਜੈ ਸਾਕੀ ਚੈ ਤੈ ਸੋ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਮੁਕਤਿ ਨਹੇਈ ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ ਗੁਸਿ ਦੀ ਨਾਹੇ ॥ ੮ ॥ ਖੰਡੇ ਧਾਗਾ ਵੰ
 ਝੀ ॥ ਲੇਖਾਲੀ ਜੈ ਤਿਲਾ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਾਹੇ
 ਰਿਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀ ਨਾਹੇ ॥ ੯ ॥ ਮੀਤ ਸਖੇ ਕੇ ਤੇਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
 ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇ ॥ ਨਿਅਨਾਦਿ ਨੁਕੀਰਤ ਨੁਕੀਰ

ਭੋਗਿਸਚੇਕਉਧਾਂਵਹੁਜੋਇਓਹੁਸੇਈਯਭੁਪਾਵਹੁਸਾਚਵਖਰਕੇਵਾਪਰੀਵਿਰਲੇਲੇ
ਹਾਸਇਦਾਕੀਨਾਹੇ॥੧੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰਕੇਚਲਹੁਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਜਿਮ
ਨਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਭੋਜਿਲਹਹਿਜਨਪੁਰੇਇਉਸਮਦਰਸੀਚੀਨਾਹੇ॥੧੩॥ਪੁਭਥੇਅੰਤਗੁ
ਰਿਕੋਪਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕੀਥਾਣੀਸਤਿ
ਤਿਕਰਿਮਨਹੁਇਉਅਤਮਰਾਮੈਲੀਨਾਹੇ॥੧੪॥ਨਰਦਸਾਰਦਸੇਵਕਤੇਰੇਤਿਭਵ
ਤੇਸੇਵਕਵਡਹੁਵਡੇਰੇਸਭਤੇਰੀਕੁਟਰਤਿਤੂਸਿਰਿਸਿਰਿਦਤਾਸਬੁਤੇਰਕਾਰਦ
ਨਾਹੇ॥੧੫॥ਇਕਿਦਰਸੇਵਹਿਦਰਦਵੇਵਾਏਓਇਦਰਗਪੈਧੇਸਤਿਗੁਰੁਢਰਾ
ਨਾਉਮੈਥੰਧਨਸਤਿਗੁਰਿਤੇਰੇਚਿਤੁਚੰਚਲਚਲਦਿਨਦੀਨਾਹੇ॥੧੬॥ਸ
ਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਚੀਨਹੁਥਿਧਿਸਾਈਜਿਤਪ੍ਰਭੁਪਾਵਹੁਗਣਤਨਕਾਈਹਉਮੈਮ
ਕਿਰਪੁਗੁਰਸੇਵਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਿਭੀਨਾਹੇ॥੧੭॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧

ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਣਰਾਮੁਹਮਾਰਾਪਾਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਾਮੁਪਿਆਰਾਨਾਲੇਅਲ
ਕਲਖੀਐਮੂਲੇਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖਵੀਚਰਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੁਸਗਣਿਤਮਾਰੀ॥
ਰੀਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀਅਗਨਿਪਾਣੀਸਗਰੁਅਤਿਗਹਰਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪ
ਰਉਤਾਰਹੇ॥੨॥ਅਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੋਈਨਹੀਅਵਹਿਜਾਹਿਮਰਹਿਜੂਹੀਪੁਰਾਬਿ
ਗਿਖਿਅਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਮਦਰਿਅੰਧੁਖੁਆਰਾਹੇ॥੩॥ਇਕਿਅਵਹਿਜਾਵਹਿ
ਰਿਵਾਸੁਨਪਾਵਹਿਗਕਿਰਤਕੇਥਾਧੇਪਾਪਕਮਾਵਹਿਅੰਧੁਲੇਸੋਈਭੁਣਨਕਾਈਕੇ
ਭੁਭਰਾਅਹੰਕਾਰਾਹੇ॥੪॥ਪਿਰਬਿਨੁਕਿਆਤਿਸੁਧਨਸੀਗਾਰਾਪਰਪਿਰਗਤੀਖਸਮੁ
ਵਿਜਗਾਜਿਉਥੇਸੁਆਪੁਤਥਾਪੁਕੋਕਪੀਐਤਿਉਠੇਕਟਕਾਰਵਿਕਾਰਾਹੇ॥੫॥ਪ੍ਰੇ
ਤਪਿੰਜਰਮਹਿਦੁਖਘਨੇਰੇਨਰਕਿਪਚਹਿਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇਧਰਮਰਾਇਕੀ
ਥਕੀਥੀਜੈਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ॥੬॥ਸੁਰਜੁਤਪੈਅਗਨਿਥਿਖੁਝਾਲਾ॥
ਅਪਤਪਸੁਮਨਮੁਖਥੇਤਾਲਾਅਸਾਮਨਸਾਕੁਜੁਕਮਾਵਹਿਗੁਰੁਭੁਗਭੁਰਿਆ
ਰਾਹੇ॥੭॥ਅਸਤਕਿਭੁਰੁਕਲਰਸਿਰਿਭਾਰਾਗਕਿਉਕਰਿਭਵਜਲੁਲੰਘਸਿਪਥ
ਸਤਿਗੁਰੁਥੋਹਿਭੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਮਨਮਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੮॥ਪੁਰਕਲੜਨਗਿਹੇਤੁ

ਪਿਆਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਰਿਆ ਪਸਰਾ ਜਾਮ ਕੇ ਠਾਹੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਚਾਰਹੋ ॥ ੧ ॥ ਕੁਛੁ ਕੀ ਮੁਠੀ ਚਲੈ ਬਹੁ ਰਹੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦਾਈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਚਲੈ ॥
ਗੁਰੁ ਵਡ ਦਾਣਾ ਨ ਮੁਜ ਪੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਰਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਤਠਾ ਮਚੁ ਦਿਖੈ ਜੇ ਕੋ
ਏ ਮਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਡ ਦੀ ਮੂਲੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਹਾਰਹੋ ॥ ੧੨ ॥
ਰਲੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਪਾਥਰੁ ਸੈਓ ਨ ਭੀਜੈ ॥ ਕਰਣ ਪਲ ਵਕਰੇ ਬਹੁ ਤੋੜੇ
ਸੁਗਮੀ ਅਵਤਾਰਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਭੁਭੁਇ ਅੰਗ ਮਨ ਲੇ ॥ ਇਨਿ ਦੁਖਿ
ਬਹੁ ਤੇਗਾਲੇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਣੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਭਿ ਪਜੈ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਹੋ ॥
ਕਤਮਾਇਆ ਕਭਿ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਹੁ ਦੁਖ
ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਕਰ ਸੁਕਰ ਕਹੀ ਅਹਿ ਭੁਭਿ
ਭਉ ਕਿ ਮਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਪਾਗਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੂਠੇ ਕੁਕੁਕ ਮਵਹਿ ਦੁਖ ਮਹਿ
ਹਾਰਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੁ ਆਟੇ ਕੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਗਲ ਪਰੇ ਕੋ
ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿਆਰਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖ
ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਬਚਨੀ ਗਾਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
ਰਹੋ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ॥ ॥ ਮਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਾਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧਾਇ ਅਨੇਕ
ਅੰਤ ਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ ॥ ਲਾਲ ਚੋਟੈ ਡਿਰ ਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ॥ ਇਪਾਵਹੁ ਮੁਖ
ਰਹੋ ॥ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਫਿਸਰਿ ਐਜ ਮੁਜੇ ਹਾਇ ਲਾਗੈ ॥ ਸਾਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ਛੁਟਿ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀ ਅੜੇ ॥ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੋ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ
ਪੁਰੁ ਸੁਖੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁ ਅੰਤ ਰਿਡੀਠਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰ ਮਰ
ਤੇਏਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜ ਮੁਸਾਰਹੋ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ
ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਟੇਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮੋਜਿ ਲਹਹੁ ॥ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁ ਬਿਨ
ਰਹੋ ॥ ੪ ॥ ਸਦੁ ਤੀਰਥਿ ਨਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ
ਵਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਹੋ ॥ ੫ ॥
ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤ ਰਿਸਾਦੁ ਸੁਖ ਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਿਨ

ਮੇਰੇ ਮਿਲੇ ਏਤਿ ਸੁਚੁ ਕਾਜ ਮਭੈ ਭਾਰਾ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਮਭੈ ਭਾਰਾ ਹੋ ॥ ੭ ॥
ਅੰਤ ਨੁ ਭੈਰੋ ਨੀ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ਪੈ ਅਤਮ ਰਾਮ ਰਿਪਾਈ ਐਸ ਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੋ ॥ ੮ ॥
ਸਤਿ ਖਿਰਾਦੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਖਿ ਮਾਗਹੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਗਣਾਈ ॥ ਅਤਮੁ ਚਾਨਿ ਪਰ
ਤਮੁ ਚੀਨੁ ਗੁਰ ਸੰਗਾਤਿ ਹਿੰਦੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ਸਾਕਤ ਕੁਜ ਕ ਪਟਮ ਹਿਟੇ ਕਾ ॥
ਨਿਸਿਨਿ ਵਾਕਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਛੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗਭਜੇ ਨੀਨ
ਮਭਾਰਾ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਇਨ ਦੁ ਕੈ ॥ ਜਮ ਕਾਰੰਤੁ ਕ ਬਹੁ ਸੁਕੈ ॥ ਬਾਕੀ ਪ
ਰਾਹਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਠਹਿ ਭੈਰਾ ਅਠਾਰਾ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤ ਕਹਹੁ ਕੋ
ਤਿਆ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਤ ਭਵ ਜਾਨਿ ਪਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰਨਾ ਵੈ ਕੋਰੀ ਹਰਿ ਜਪੀ
ਪਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੈ ਟੈ ਕੋਰੀ ॥ ਜਿ ਸੁਭ ਖਸੋ ਤਿ ਸੁਤਾ ਹੋ ਸੋ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪੁਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
ਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨੁ ਮਿ ਮਰਹੁ ਛੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤਨ
ਤਹਿ ਦੁਖ ਲਾਗੈ ਤਾਰਾ ਮੁਖਾਰਾ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਖ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੋ ਜ
ਨਿ ਨਿਵਾ ਤੈ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੋਹਿਤੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀ ਆਕਰਾਰਾ
॥ ੧੫ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਤਾ ਕਰਣਾ ਆਇਆ ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਥੀ ਧਿਰ ਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇ
ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇਚ ਲੇਖਿ ਖੁਲਾਵੇ ਛਾਹ ਬਿਕਾਰਾ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕ
ਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨ ਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘ
ਨ ਅਪਨੈ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੋ ॥ ੧੭ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ
ਖਿ ਪਰਿ ਓਵ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਆਤਿ ਉਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾ
ਉਤਾਰਾ ਹੋ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲ ਪਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਤੁ ਮਰੀ
ਦੁਸ ਮਥੁ ਦਇਆ ਭੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਚੋ ਜਨ ਜਾਣੇ ਕੋਰੀ ਤੁ ਪੁਰਾ ਪੁਰ ਖੁਬਿ ਪਾਤਾਰਾ ਹੋ ॥
ਤੁ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੁਪੁ ਦਇਆ ਲਾਗਾ ॥
ਜਿਉ ਤੁ ਪੁਰਾ ਵੈ ॥ ਤਿਥੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਬੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਅਕਮਾਤਾਰਾ ਹੋ ॥ ੨੧ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੋ ਤਿ
ਲੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ॥ ਸਾਭਿ ਘਟ ਓਗੈ ਹਰਿ ਸੁਖੀਵਨਾ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ

ਲਈ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਤਾਹੋ ॥ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਤਿਪਾਇ ਖੇਤੁ ਰਚਾਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਦ
 ਜੀਉ ਪਾਇਆ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਤਿ ਦਰਵਾਜੇ ਸੇਦ ਸਵਾਗੁ ਪਤੁ ਰਾਤਾਹੋ ॥ ੪ ॥
 ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਯਾ ਕੇਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਥਾਇ ਨਿਰਾਗਾ ਸੁਰਾ
 ਤਿਤੁ ਬਹਿਦਾ ਬਹਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਕਿਵਰਾਤਾਹੋ ॥ ੫ ॥ ਅਪੁਤੇ ਜੁਵਾਹਿਰਿ ਮੁਖਿ
 ਕਾਸਾ ਅਤਿ ਨਮਾਹਿ ਪੰਚਤਤੁ ਪਰਿਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਥਾਇ ਰਹਿੰਦਾ
 ਜਿਮਾਇਆ ਹਉ ਮੈਥੁ ਤਾਹੋ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ਸਥਾਇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈ
 ਕਿਆ ਏਕਾਟਿਕੀ ਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੇਹੁ ਮੁਖੈ ਪੁਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੁਖ
 ਹੋ ॥ ਭੀ ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਬੂਤ ਭੀ ਹਾਲੇ ॥ ਖਿਚੋ ਤਾਇ ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਏ ਸਥਾ
 ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਪੋਰੀ ਆਵਤ ਜਾਤਾਹੋ ॥ ੭ ॥ ਕੁਜੁ ਕਲੁ ਰੁਤੁ ਰੁਤੁ
 ॥ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਕੋਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਰੇ ਜਮ ਕੰਕਾਰ
 ਪਰਾਤਾਹੋ ॥ ੮ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ
 ॥ ਕਰਣੁ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿਲ ਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾਹੋ ॥ ੯ ॥ ਸਾ
 ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਮ ਵਾਸਿਕੀ ਆਅਪੁਦੁ ਹੋਯਾ ॥ ਗਮਨਾ ਮਥਿਨੁ ਮੁਕਤਿ
 ਜੁਕਾਇ ਪਾਚਿ ਜਾਤਾਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੋਲੀ ਕੋਰੀ ॥ ਅੰਧੇ ਭੈ
 ਭੁਸੇਈ ॥ ਗਮਨਾ ਮੁਦੇ ਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾਇ ਉਸਲ ਲੇਸਲ ਲਮਿਲਤਾਹੋ ॥
 ਲੇਸਿ ਖਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥ ਉਤ੍ਰ ਜਿਜਾਏ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿਸਾ
 ਰਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਦਿ ਦੁਖ ਹੋਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀ
 ਬਖਸੇ ਤਿਸਾਹਿ ਪਛਾਤਾਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ
 ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਪਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਥਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪ
 ਖਿਜਾਤਾਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿ
 ਨੁਤੀਰਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਤਾਹੋ ॥ ੧੪ ॥
 ਸੇਵਾ ਹਿਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥

ਨਕੀਸਗਤਿਦੀਜੋਜਿਨਸਤਿਗੁਰਹਿਪੁਰੁਜਾਤਾਹੋ॥੧੭॥ ॥੧੧॥ ਮਾਰੁਮ

ਸਚੇਸਾਹਿਬਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜਿਨਿਧਰਚਕੁਪਰੇਵੀਚਾਰੇ॥ਆਪੇ

ਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਚਾਵੇਪੁੰਦਰਾਹਾਰੇ॥੧੮॥ਵੇਕੀਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਰੇ॥ਦੁਇ

ਰੰਦੁਇਹਚਲਾਰੇ॥ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣੁਮੁਕਤਿਨਹੇਈਸਚੁਨਮੁਜਪਿਲਾਹਾਰੇ॥

ਪੜਹਿਮਨਮੁਖਪਰੁਬਿਧਿਨੀਜਾਨਾ॥ਨਮੁਨਬੁਝਹਿਚਰਮਿਚੁਲਾਨਾ॥ਏ

ਰੁੰਦੇਨਿਭਿਗਾਹੀਦੁਰਮਤਿਕਾਗਲਿਠਾਹਾਰੇ॥੧੯॥ਸਿਮ੍ਹਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜਹਿ

ਭਣਾਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਤਤੁਨਜਾਣਾ॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੁਰੇਤਤੁਨਪਈਐਸਚਸੁ

ਜਰੁਹਾਰੇ॥੨੦॥ਸਭਸਾਲਾਹੇਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖੈ॥ਆਪੇਦਾਨਾਸਚੁਪਰਾਖੈ॥

ਜਨਕਭਿਨਦਾਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਲਾਹਾਰੇ॥੨੧॥ਸੁਣਿਸੁ

ਣਿਆਖੈਕੇਤੀਬਾਣੀ॥ਸੁਣਿਕਹੀਐਕੋਅੰਤੁਨਜਾਣੀ॥ਜਾਕਭਿਅਥਖੁ

ਖਾਰੇਆਪੇਅਕਥਕਥਾਭੁਧਿਤਾਹਾਰੇ॥੨੨॥ਜਨਮੇਕਭਵਜਹਿਵਾਪਾਰੇ॥ਜੋਹਿ

ਭੇਅਗਿਆਨੀਗਾਰੇ॥ਜੋਜਨਮੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਕਿਰਤੁਪਰਿਆਸਿਰਿਸਾ

ਹਾਰੇ॥੨੩॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਭਿਕੀਏ॥ਸਿਸਟਿਓਪਾਇਖੁਖਦੁਖਦੀਏ॥ਦੁਖ

ਦੁਖੀਤੇਭਰੇਨਿਗਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸੀਉਸਨਾਹਾਰੇ॥੨੪॥ਨੀਕੇਸਚੇਕੇਵਪਾਗੀ॥ਸ

ੁਸਭਿਦਾਲੈਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ਸਚਾਵਖਰਜਿਸੁਪਨੁਪਲੈਸਭਦਿਸਚੈਓਮਹਾਰੇ॥੨੫॥

ਮਾਰੀਸਭਿਦੀਤੋਟਾਅਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੁਕਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਪੁੰਜੀਸਾਬਤਰ

ਜਿਸਲਮਤਿਚੁਕਾਜਮਕਾਠਾਹਾਰੇ॥੨੬॥ਸਭੁਕੋਢੈਲੈਆਪਣਭਾਣੈ॥ਮਨਮੁ

ਦੁਜੈਢੋਲਿਨਜਾਣੈ॥ਅੰਧੁਲੇਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀਬੋਲੀਆਹਿਗਾਇਆਦੁ

ਤਹਾਰੇ॥੨੭॥ਦੁਖਮਹਿਜਨਮੈਦੁਖਮਹਿਮਰਣਾ॥ਦੁਖਨਮਿਟੈਬਿਨੁਗੁਰ

ਮੈਸਰਣਾ॥ਦੁਖੀਉਪਜੈਦੁਖੀਬਿਨਸੈਕਿਆਲੈਆਹਿਆਕਿਆਲੈਜਾ

ਹਾਰੇ॥੨੮॥ਸਚੀਕਰਣੀਗੁਰਕੀਸਿਰਕਾਗਾ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਹੀਜਮਧ

ਨਾਭਾਭਢੋਰਿਤਤੁਮੁਭੁਪਰਾਤਾਮਨਿਸਾਰਓਮਹਾਰੇ॥੨੯॥ਹਰਿਕੋਲੈ

ਗਨਹੀਜਮੁਮਰੈ॥ਨਦੁਖਦੇਖਹਿਪ੍ਰਥਿਕਰਾਰੈ॥ਗਮਨਮੁਖਟਅੰਤਹਿਪੁਜਾ

੬੨੧ ਅਵਰੁਨਵੁਜਾਕਾਹਾਹੋ ॥੧੪॥ ਓਤੁਨਕਥਨੈਸਿਠਤਿਸਾਜਾਨੀ ॥ ਜਿਉਤੁਪੁਰੁ
ਰਿਜਾਈ ॥ ਟਰਗਹਪੈਧੇਜਾਨਿਸੁਹੇਏਹੁਕਮਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਾਹੋ ॥੧੫॥
ਕਹੀਐਗੁਣਕਥਹਿਘਨੇਗੇ ॥ ਅਵਰੁਨਪਾਵਹਿਵਡੇਵਡੇਗੇ ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁ
ਤਿਹਾਖਹੁਤੁਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾਹੋ ॥੧੬॥ ॥੧੨॥

੧

ਗਰਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥ ਸਾਚਾਵਾਸਪੁਰਿਗਗਨੰਦਰਿ ॥ ਅਸਥਿਰੁਥਨੁ
ਮਾਊਆਪੇਅਪੁਭੁਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿਕੋਟਢਜੇਪਟਨਾਏਆਪੇ
ਤੁਸਮਾਏ ॥ ਬਜਰਕਪਾਟਜੜੇਜਾਜਿਜਾਣੈਗੁਰਸਬਦੀਖੋਲਾਇਦਾ ॥
ਰਿਕੋਟਗੁਹਾਘਰਜਾਈ ॥ ਨਉਘਰਥਾਪੇਹੁਕਮਿਰਜਾਈ ॥ ਦਸਵੈਪੁਰੁ
ਖੁਆਪਗੀਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਾ ॥੨॥ ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਰੇਕ
ਆਪੇਕੀਤੋਖੇਭੁਤਮਾਸਾਥਲਦੀਜਾਲਿਨਿਵਰੈਕਿਰਪਤੇਆਪੇਜ
ਇਦਾ ॥੩॥ ਧਰਤਿਉਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਲਾ ॥ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਅ
ਥਾ ॥ ਪਵਣੈਖੇਭੁਕੀਆਸਭਥਾਈਕਲਾਪੀਚਿਛਾਹਾਇਦਾ ॥੪॥ ਭਰਨ
ਮਾਲਾਇਤੇਗੀ ॥ ਚਉਰੁਢੁਲੈਪਵਣੈਲੈਠੇਗੀ ॥ ਚੰਦੁਸੁਰਜੁਦਾਇਦੀਪਕ
ਘਰਿਸੁਰਸਮਾਇਦਾ ॥੫॥ ਪੰਖੀਪੰਚਉਡਰਿਨਹੀਪਾਵਹਿ ॥ ਸਭਲਿਖੇ
ਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਰਵੈਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿਸੁਚੇਗਦੁ
॥੬॥ ਇਉਮਿਉਇਉਲੇਕੈਚੰਦੁਨਤਾਰਾ ॥ ਸੁਰਜਾਕਿਰਣਿਨਥਿਜੁਲਿ
॥ ਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈਪੁਰਿਗਹਿਅਮਨਿਭਾਇਦਾ ॥੭॥
ਗਣਿਜੋਤਿਉਜਿਅਲਾ ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦਾਇਅਲਾਅਲਾ
ਵੁਕਹੁਸਦਾਪੁਨਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਵਾਇਦਾ ॥੮॥ ਅਨਪਦੁਵਾਜੈਬੁ
ਜੈ ॥ ਸਗਲਥਿਅਪਿਗਹਿਅਪ੍ਰਭੁਢਾਜੈ ॥ ਸਭਤੇਗੀਤੁਗੁਰਮੁਖਿਜ
ਹੈਗੁਣਗਾਇਦਾ ॥੯॥ ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲੁਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁਨਜਾਣ
॥ ਏਕੈਕੁਵਸੈਮਨਿਭਵੈਪਉਮੈਗਰਭੁਗਵਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਅਮੀਤੁਪੰਖ

ਆ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਦੁਆ ਤੀਆ ਏ ਕੋ ਏ ਕੁ ਸੁ ਅਪਰ ਪਰ ਪਰੁ ਪਰੁ ਖਿਖ ਜਾਨੈ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥
ਜੇ ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਦੁ ਗਹਿਰ ਗੰਗੀਰਾ ਕਿਉ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ਜੇ ਤੀਹੋ ਤੇ ਤੀਤੁ ਪੁ
ਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਸਦੁ ਹਥਿ ਤੁਮਰੈ ਵੇ ਪਰਵਾਹ ਅਖੁ
ਰੰਗੈ ਤੂ ਦਇਆ ਲੁਕਿ ਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਮੋਇ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਦੇ
ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਜੋ ਕ੍ਰਿ ਵਿ ਜੋ ਕ੍ਰੇ ਕਰਤ ਆਪੇ ਮ
ਜੀਵਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜੇ ਤੀਹੋ ਤੇ ਤੀਤੁ ਪੁ ਅੰਦਰਿ ਗਿਏ ਖਹਿ ਆਪਿ ਥੈ ਸਿਥਿ ਜਮੰਦ
ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੋਨ ਤੀਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਂਵਾ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਾਚੇ ਗੁਣਗਣਾ
ਤੁਧੁ ਭਾਂਵੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋਹਨਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰ ਬਰੇ ॥
ਕੁੰਤੁ ਭਏ ਹਰਿ ਦਾਸ ਤੁਮਰੇ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਤੇਰੈ ਗੰਗੀਰਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਾ
ਸਾਈ ਸਰੂਪੁ ਹਮਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਆਇ ਦੂਤ ਪੇਸੁ ਨਿਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕੇਤੇ ਬਨਵਾ ਸੀ
ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਵਿਣੁ ਜਾਣਾ ਏ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁਆਪਣੁ
ਭੁਣੈ ਲਖ ਚਥਿ ਰਾਸੀ ਹਜੀ ਅਉ ਪਾਏ ਭਾਣੈ ਸਾਹਲਵਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਸੋਹਿ ਚਉਹੈ ਵੈ ਮਨ ਮੁਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਰਵੈ ਨਾਵੁ ਹੁਭੁ ਲਾਠ ਭਿਰਨ ਪਾਏ ਆਇ
ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕਾਂਹਿ ਆਉ ਜਲਹੰਸਾ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਅੰਸਾ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਪੀਵੈ ਬਾਹੁ ਕ੍ਰਿਦੁ ਖੁਨ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁ ਸਾਦੁ
ਦੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਭੋਗੁ ਹੋਗੁ ਸੁਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ਹਰਖੁ ਹੋਗੁ ਨ ਮਿਟਈ ਕਬਹੂੰ
ਦੁਖ ਭਾਣੈ ਭਰਮਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ਭਵੈ ਸਬਾਈ ਸਾਚੁ ਗਵਿਰਹਿ ਆਥਿ
ਵਥਾਈ ਨਿਰਭਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸਦੁ ਜਾਤਾ ਜੇ ਤੀਜੋ ਤੀਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਅਟਲੁ
ਅਭੋਲੁ ਅਭੋਲੁ ਮੁਰਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਛਾਹੈ ਛੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ਤੁਧੁ ਨ ਰੋਖਿ ਆਮਿ ਤਿਸੁ ਬ
ਰਿਭੋਇ ਪਤੀ ਆਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਹਮਦਾਸ ਨ ਕੇਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧਿਕ ਸਾਚ ਭਲੇ
ਬੀਚਾਰੇ ਮੰਨੇ ਨਉ ਸੋਈ ਜਿ ਵਿਜਾਸੀ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਪੁਲੈ ਸਦੁ
ਸਚੇ ਸਚਿ ਆਗਾ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ਤਿਭਵੈ ਇਸਾਚੁ ਕਲਾ ਪਰਿਥਾਪੀ

੬੨੫ ਸਾਚੇਹੀਪਤੀਅਹਿਦਾ॥੧੧॥ਵਡਾਵਡਾਅਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਖਨੁਸੋਚਿਕਿਨੋਨੋ
ਸਾਚੇਮਿਥੈਸੋਸਾਚੇਭਾਵੈਨਾਵੀਭਾਵਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਪੁਰਹੁਦਿਛੈਨੋਸਹੰਦੀ
ਰਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁਹਯਤਿਪੁੰਨੇ॥ਜਿਸਥਖਸੋਤਿਸੁਦੇਵਾਡਿਆਈਮੋਲਿਨਪਛੋ
ਦਾ॥੧੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਪੇਭੁਗਤਾ॥ਆਪੇਤਿਪਤਾਅਪੇਮੁਕਤਾ॥
ਮੁਕਤਿਦਨੁਮੁਕਤੀਸਰਮਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਦਾਨਕੋਸਿਰਿਦੁ
ਚਾਰਾ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਕ
ਰਕਗਾਇਦਾ॥੧੫॥ਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਾਚੇਭਾਵਹਿ॥ਤੁਝਤੇਥੈਪਜਪਿਤੁਝ
ਸਮਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨਤੀਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥
੧੭॥ ਮਥੁਮਹਲਾ੧ ਅਰਥਦਨਰਥਦਪੁੰਧੁਕਾਰਾ॥ਧਰਣਿਨਗਰਾ
ਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ਨਾਦਿਨਰੈਨਿਨਚੰਦੁਨਸੁਰਜੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਦਾ॥੧੮॥
ਨਬਾਣੀਪਥੰਦਨਪਾਣੀ॥ਥਿਪਿਤਿਖਪਤਿਨਾਵਣਜਾਣੀ॥ਖੰਡਪਤਾਥਸਪਤਾ
ਸਾਗਰਨਦੀਨਨੀਰੁਵਹਾਇਦਾ॥੨॥ਨਤਾਦਿਉਰਗੁਮਛੁਪਾਇਆਲਾਦੇਜਭੁਭਿ
ਤੁਨਹੀਖੈਕਾਲਾ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਨਹੀਜੰਮਦੁਮਰਣਨਕੋਆਹਿਨਜਾਇਦਾ॥੩॥
ਹਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨਕੋਈ॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕੋਸੋਈ॥ਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਜਾਤਿਨਾ
ਮਾਨਕੋਤੁਖੁਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੪॥ਨਤਾਦਿਜਤੀਸਤੀਬਨਵਾਸੀ॥ਨਤਾਦਿਜਿਪਨ
ਕਸੁਖਵਾਸੀ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭੇਖੁਨਕੋਈਨਕੋਨਾਥੁਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ਜਪਤਪਜੰ
ਨਾਬੂਤਪੁਜਾ॥ਨਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈਦੁਜਾ॥ਆਪੇਅਪਿਥਿਪਾਇਵਿਗਸੈਆਪੇਗੰਮਤਿ
ਇਦਾ॥੬॥ਨਸੁਰਿਸੰਜਮੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾਯੋਪੀਕਾਨੁਨਗਭਿਗੋਆਲਾਤੰਤੁਮੰਤੁਖ
ਨਕੋਈਨਕੋਵੰਸੁਵਜਾਇਦਾ॥੭॥ਕਰਮਧਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾਖੀ॥ਜਾਤਿਜਨਮੁ
ਦੀਸੈਆਖੀ॥ਮਮਤਾਜਾਭੁਕਭਾਨਹੀਮਾਥੈਨਕੋਕਿਸੈਧਿਆਇਦਾ॥੮॥ਨਿਦੁਖਿਤੁ
ਜੀਉਨਜਿਦੋ॥ਨਤਾਦਿਗੋਰਖੁਨਮਢਿਦੋ॥ਨਤਾਦਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਕੁਲਭੈਧਿ
ਨਕੋਗਣਤਗਣਾਇਦਾ॥੯॥ਵਰਨਭੇਖਨਹੀਬ੍ਰਹਮਣਖੜੀ॥ਦੇਉਨਦੇਪੁਰਖਤੁ
ਗਾਇਤੀ॥ਹੋਸਜਗਨਹੀਤੰਗਬਿਨਾਵਣਨਕੋਪੁਜਾਲਾਇਦਾ॥੧੦॥ਨਕੋਮੁਠੰਨੋ

ਨਾਨਕ ਸੰਖੁ ਮਸਾਹਿ ਕੁਹਾ ਜੀ। ਸੁਲੀ ਅਤਿ ਗਉ ਨਹ ਉਸੇ ਦ ਨੀ। ਅਨ ਕੋ ਕਹਾਇ ਹਾਇ ਦਾ। ੧੧॥
ਬੁਝਿ ਗਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ। ਸਾਜ ਨੁ ਮੀਤ ਬਿਦੁ ਨ ਜੰਗ ਕਤੀ। ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਅਪੇ ਕੁਝ ਜਾਹੁ
ਚੇਹੇ ਹੋਰਾਇ ਦਾ। ੧੨॥ ਏਕ ਤੇ ਬਨ ਸਿਮਿ ਮਿਤਿ ਸਾਸਤਾ। ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਸਿੰਦੁ ਨਹੀ ਅਸਤ
ਗਰਾਬ ਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਖਾਇ ਦਾ। ੧੩॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ ਦਾਤਾ ਜਗ
ਤੁਝਿ ਪਾਇਆ। ਬਾਬੁ ਕਲਾ ਅਚਾਣੁ ਰਹਾਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਆ
ਅਸੇ ਹੁਵਾਇ ਦਾ। ੧੪॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ
ਕੁਮੁਦਾਇਆ। ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਆਇ ਦਾ। ੧੫॥
ਕਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ। ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਈ ਬਿ
ਰਾਭੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦਾ। ੧੬॥ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਪੇ
ਅਪੁਝਿ ਪਾਇ ਨਿਗਲਾ। ਸਾਚਾ ਬਾਨੁ ਕੀਓਂ ਦਇਆਲਾ। ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਸ
ਕੁਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇ ਦਾ। ੧॥ ਨਉ ਪਰਬਾ ਪੇਸਾ ਪਣਹਾਰੈ। ਦਸ ਵੈਵਾਸਾ ਅਲਖ
ਅਪਾਰੈ। ਸਾਹਿਰ ਸਪਤਿ ਭਰੇ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇ ਦਾ। ੨॥ ਗਵਿ
ਸਿਰੀ ਪਕ ਜੋਤਿ ਸਥਾਈ। ਆਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਵਡਿ ਆਰੀ। ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖ
ਦਾਸ ਚੇਸੇ ਭਾਪਾਇ ਦਾ। ੩॥ ਗੜਮਾਹਿ ਹਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾਰਾ। ਪੁਰੈ ਤੇ ਕਿਤੇ ਲੈਵ
ਦੁਗਾ। ਅਪੇਰਤ ਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਦਾ। ੪॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪ
ਵਹਾਰੈ। ਵੇਪਰ ਵਾਹ ਪੁਰੇ ਚੰਡਾਰੈ। ਸਹਬ ਕਲਾਲੇ ਆਪੇ ਗਹਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿ
ਸੈ ਬੁਣਾਇ ਦਾ। ੫॥ ਨਟ ਰਿਕਾਰੈ ਪੁਰਾਗੁ ਭੁਭੇਟੈ। ਜਮ ਜੰਦਾ ਰੁਨ ਮਾਰੈ ਛੇਟੈ। ਜਿਉ ਜਲ ਅੰ
ਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ਆਪੇ ਬਿਗਾਸਿ ਧਿਆਇ ਦਾ। ੬॥ ਆਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ।
ਤਾਜ ਵੇਹਰ ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਪੁਰਾ ਪਾਈ ਐਪੇ ਮਪਟਾਰ ਬੁਧਾਇ ਦਾ।
੭॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟਾਰ ਬੁਲਹੈ ਮੁਮੋਲੈ। ਕਬਹੂੰ ਨ ਘਾਟਿ ਸਿਪੁਰਾ ਤੋਲੈ। ਸਚੇ ਕਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੇ
ਸਉਦਾ ਪਾਇ ਦਾ। ੮॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ। ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ। ਗੁ
ਰੁ ਮਿਥਿ ਹੋਇ ਸੁਹਕ ਮੁਖ ਛਾਣੈ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇ ਦਾ। ੯॥ ਹੁਕਮੇ ਅਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸ
ਮਾਇਆ। ਹੁਕਮੇ ਦੀ ਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ। ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਾਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ

ਕਲਾਗਹਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਧਉਲਾਸਿਰਿਭਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇਪਉਦਾਪਦੰਗੇਦੇ
 ਹੁਕਮੇਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾਹੁਕਮੇਖੇਲਖੇਲਾਇਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਹੁਕਮੇਮਫਦੇ
 ਗਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇਜਲਥਲਾਤਿਭਵਣਵਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇਸਾਸਗਿਰਾਸਾਸਤਾਉਨਿਘੁਕ
 ਦੇਖਿਦਿਖਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਹੁਕਮਿਉਪਾਏਟਸਅਉਤਾਰਾ ॥ ਦੇਵਦਾਨਦਅਗਟਤ
 ਪਾਗਾਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸੁਟਗਗਪੈਏਸਾਚਿਮਿਲਾਇਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਗਢਤੀਹਗੁਟਾਰੇ ॥ ਹੁਕਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪਿਨਗੁਨਪੀਸਤਜਰ
 ਬਖਸੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਇਆਕੋਟਗੜੈਮਾਰਿਗਜਾਨੇਬਖਸ
 ਰੁਲਾਢੁਵਾਜਾ ॥ ਮਿਥਿਅਲੋਭੁਨਾਹੀਘਰਿਵਾਸਾਥਾਥਪਿਪਦੁਤਾਰਿ
 ॥ ਸਤਸੰਤੋਖੁਨਗਰਮਹਿਕਰੀ ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਗਟਿਮੁਗਰੀ ॥ ਨਾਨਕਸਾਜਿ
 ਲੈਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਪਤਿਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ੧੬ ॥ ਮਾਰੂਮਧ

ਸੁੰਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰਿਧਾਰੀ ॥ ਆਪਿਨਿਰਲਮੁਅਪਰਆਪਰੀ ॥ ਅ
 ਕੁਟਗਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁੰਨਦੁਸੁੰਨਉਪਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉਤਪਾਦੋਸੁੰਨੇ
 ਜੋ ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਇਕਾਇਆਗੜਰਾਨੋ ॥ ਅਗਨਿਪਾਣੀਜੀਉਜੋਤਿਤੁਸ
 ਸੁੰਨੇਕਲਾਗਹਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁੰਨਦੁਧਮਾਥਿਸਨੁਮਪੇਸੁਉਪਾਏ ॥ ਸੁੰਨੇਵਰੇ
 ਗਸਥਾਏ ॥ ਇਸੁਪਦਵੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਪੁਰਾਤਿਸੁਮਿਲੀਐਰਗਮੁਚੁਕਾਇ
 ॥ ੩ ॥ ਸੁੰਨਦੁਸਪਤਸੋਵਰਥਾਪੋ ॥ ਜਿਨਿਸਜੇਵੀਚਾਰੇਆਪੋ ॥ ਤਿਤੁਸਤਸਰੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਵੈਠਿਰਿਥਾਪੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁੰਨਦੁਚੰਦੁਸੁਰਚੁਗੋਦੇ
 ਰਿਸਕੀਜੋਤਿਤਿਭਵਣਸਾਰੇ ॥ ਸੁੰਨੇਅਲਖਅਪਰਨਿਰਲਮੁਸੁੰਨੇਤੜੀਯਾ
 ॥ ੫ ॥ ਸੁੰਨਦੁਧਗਤਿਅਕਸੁਉਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁਥੀਮਾਰਾਖੇਸਚੁਕਲਪਾਏ ॥ ਬਿਭ
 ਟਸਾਜਿਮੇਖੁਲੀਮਾਇਆਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਸੁੰਨਦੁਖਾਣੀਸੁੰਨ
 ਟੀ ॥ ਸੁੰਨਦੁਉਪਜੀਸੁੰਨਿਸਮਾਣੀ ॥ ਉਤਭੁਜੁਚਲਤੁਕੀਆਸਿਰਿਕਰੰ
 ਸਮਾਦੁਸਥਾਦਿਦੇਖਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁੰਨਦੁਗਤਿਦਿਨਸੁਦਾਇਕੀਏ ॥ ਚੰਪਤਿਕੰ
 ਸੁਖਾਦੁਖਰੀਏ ॥ ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੇਅਮਰਅਤੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰੁਪਾਇਦਾ ॥

ਵੇਦਗੁਜਰ ਅਥਰਵਣਾ ਘਰ ਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਵੈਗੁਣਾ ਤਾ ਕੰ ਕੰ ਮਤਿ
ਸਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੇ ਜਿਉ ਬੋਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁੰਨੁ ਸੁਪਤ ਪਾਤਲ ਉਪਾਰੇ ॥
ਪੁਰਵਟਰ ਪੋਲਿ ਵਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਾਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀ
ਹਿ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਰਜਤ ਮਸਤਕ ਲਤੇ ਗੀਢਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ ਦੁਖ
ਦੀਆ ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ
॥ ੧੧ ॥ ਸੁੰਨੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਰਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾ ਗਾਇ ਵਟਨ
ਵਟੀ ਪਰ ਬਸਾਨੇ ਸਾਭਿ ਲਿਖਿ ਅਕਰਮ ਕਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਮਝੈ
ਤੁਹੈ ॥ ਹਿੰਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੁਗਾਧ ਜੁਗੀਤ ਹਿੰਮੁ ਕਭਿ ਪਰ
ਵਸੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ ਪਾਤਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਸੁੰਨੁ ਪਰਗਾਸਾਇ ਹਸ
ਤੀ ਕਰਮ ਆਭਿ ਆਸਾ ॥ ਯੁਗਾਰਥਾ ਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇ
ਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਉਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਥਾਇਰ ਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਤ ਵਾਲੇ ॥
ਜਿਉ ਪਿਸਿ ਪਿਸਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੁਰੋਚਾਰੀ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਇਸੁ ਮਨਸਾ
ਆਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥ ਕੋਈ ਬੁਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਕਰਹੁ ਨਿਥੇਰਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ
ਹੋਸਤ ਸਾਨਰੁ ਲੇਭੀ ਕੁਜੁ ਕਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਰਾ ॥ ਸੁੰਨੁ ਸਮ
ਝਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਸਚੁ ਰਮੈ ਨਾ ਮਿਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੭ ॥
॥ ੧੮ ॥ ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੧ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਦੀ ਨਦਾਇ ਆਲਾ ਆਇ ਨਜਾਈ
ਕੁਕਿਰ ਪਾਲਾ ॥ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਹਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜੁ
ਤਿਸ ਕੀਢਾਇਆ ਜਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭੈ ਦਨੁ ਰਾਉ ਕਮਾਇਆ
ਨਾਤਿ ਸੁਭੈ ਪਾਤਿਖ ਪਾਤਿਕੁ ਲਜਾਤੀਓ ਹੁ ਅਜਰਾ ਵਹੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਭੁਖ
ਲਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ ਤੂਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਅਗੰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਤ ਸੇਤੋ ਖਿਸ
ਕਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਤੈਵਰ ਤਾਇ ਚਉਥੈ ਘਰਿ ਵ
ਜਾ ਕਾਲ ਫਿਕਾਲ ਕੀਰੇ ॥ ਇਕ ਗਾਸਾ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਗੁਰਿ
ਅਪਦ ਸਥਾਇ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਉਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ

ਸਮਤੇਪਰਿਉਤਰੇਨਾਨਕਰੇਦਸੰਤਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਗਾਦੇਪਾਇਨਿਯੋਗੁ
 ਤਰਜਮੀਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇ। ਤੂਦਾਤਹਮਸੇਵਕਤੇਰੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਗਰਿਪਾਕਰਿ
 ਗੁਗਗਿਆਨਰਤਨੁਦੀਪਾਇਆ॥੬॥ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਹਿਉਤਨੁਕੀਆਅਦਰੁ
 ਮਪਾਏਸੁਖੁਥੀਆਕਰਮਕਰਤੁਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਲਾਗਾਹਰਿਸਾਮਰਤਨੁਮੰ
 ਰਿਆ॥੭॥ ਨਾਤਿਸੁਖੁਖਪਿਆਸਮਨੁਮਾਨਿਆਸਰਬਾਨਿਰੰਜਨੁਘਟਿਘਟਿ
 ਆਅੰਮ੍ਰਿਤਗਸਿਰਾਤਾਕੇਵਲਬੈਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਭਾਇਸੁਖੁਇਅ॥੮॥
 ਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਤੀਸਬਦੁ
 ਭੁਰਸਨਗਸਿਰਸਨਬੇਦੁਰਸਾਉਵਜਾਇਆ॥੯॥ ਬੇਦੁਰਸਾਉਵਜਾਵੈਸੇ
 ਕੀਤਿਰਵਣਸੇਈਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਭੂਭੁਪੁਇਹਥਿਧਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗਮਨੁਮੰ
 ਰਿਆ॥੧੦॥ ਐਸੇਜਨਾਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰੇ॥ ਗੁਰਸਬਦੁਦੀਚਾਰਹਿਰਹਿਨਿਰੰ
 ਪਿਤਹਰਿਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰਹਿਤਿਨਸਫਲਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ॥੧੧॥ ਭੁ
 ਮੰਦੁਜਾਵੈਸੇਈ॥ ਜਿਸੁਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਈਹੋਈ॥ ਕਾਇਆਗਜਮਹਲਮਹਾਂਪੁ
 ਸਾਰਸਚੁਸਾਰਾਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥੧੨॥ ਚਤੁਰਦਸਹਾਟਦੀਵੇਦੁਰਿਸਾਖੀਛੇ
 ਪੰਚਨੀਬਿਖੁਰਾਖੀ॥ ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੁਪਨਿਰੰਮੋਲਕਗੁਥੀਮਿਲਿਅੰਗ
 ਪਾਇਆ॥੧੩॥ ਤਖਤਿਬਹੈਤਖਤੈਕੀਲਾਇਕਾ॥ ਪੰਚਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇ
 ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਸਹਸਾਭਰਮੁਕੁਕਾਇਆ॥੧੪॥ ਤਖਤਿਸਭ
 ਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ ਇਹੁਸਾਚੁਵਤਾਈਗੁਰਮਤਿਲਿਵਜਾਤੀ॥ ਨਾਨਕਗਮੁਜਪ
 ਤਾਰੀਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆ॥੧੫॥ ੮॥੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ
 ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨਭਾਈ॥ ਸਾਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ ਭਸਕਰੁਚੋ
 ਗੋਤਾਕਉਪੁਨਿਉਪਜੈਸਥਦਿਜਗਾਇਆ॥੧॥ ਤੂਰੇਕੀਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਗਜ
 ਪਿਸਵਾਰਹਿਜਨਕੇਕਾਜਾ॥ ਅਮਰੁਅਭੈਭੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਅਸਥਿ
 ਸੁਹਾਇਆ॥੨॥ ਦੇਹੀਨਗਰੀਉਤਮਥਾਨਾ॥ ਪੰਚਲੋਕਵਸਹਿਪਰਧਾਨਾ॥
 ਏਕੀਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਆ॥੩॥ ਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉਦਰਵੇ

ਜੇ ਸਿਰਿ ਕਰਣੈ ਹਰੈ ਸਾਜੇ। ਦਸਵੈ ਪੁਰਖ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਯਾ। ਆਪੇ ਅਸ ਪੁਰਖ ਪਾਇਆ। ੧੮॥
ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ। ਕੁਕਮਿਰਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ। ਨਾਨਕ ਪੇਜਿ ਲਗਾ ਪੁਰਖ ਅਪਨਾ।
ਜਿਅਤ ਮਰਮਨ ਮੁਪਾਇਆ। ੧੯॥ ਸਰਬਾਨਿ ਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ। ਅਦਾਤ ਕਰੇਗੁ ਰਗਿ ਮਨਾ।
ਜਾਨਾ। ਕਮੁਕੁ ਪੁਲੈ ਗਰਦ ਨਿਮਾਰੇ। ਹਉ ਮੇਯੋ ਕੁਚੁ ਕਾਇਆ। ੨੦॥ ਸਚੇ ਬਾਨਿ ਦਸੈ
ਜੰਗਲਾ। ਅਪਿਪਠਾਏ ਸਬਦੁ ਦੀਚਾਗਾ। ਸਚੇ ਮਹਾਨਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਟ
ਫੁਰਕਾਇਆ। ੨੧॥ ਨਾਮ ਨੁਚਲੈ ਨ ਪਉਤੁ ਉਤਰਾਵੈ। ਜੇਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਹਦੁ ਵਾਵੈ
ਪਰਸਬਦੁ ਤੁਲਕਾਰੁ ਨਿਰਲ ਮੁਪਾਇਆ। ਪੇਵਾਇ ਸੁਦਾਇਆ। ੨੨॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਸ
ਜਿਸਮਾਤਾ। ਹਉ ਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਗਤਾ। ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬਨਿ
ਜਨੁ ਗਾਇਆ। ੨੩॥ ਦੁਖ ਬੈਠੈ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨ ਸੀ। ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮਠਾ ਸੀ। ਨ
ਕਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਭ ਉਠੈ ਜਨੁ ਗੁਰੀ ਮਿਲਿਐ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ। ੨੪॥ ਕਾਲੈ ਕਛੁ
ਜਿੰਜਨੁ ਜਾਣੈ। ਯੁਝੈ ਕਰ ਮੁਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ। ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅਪਿਪਠਾਣੈ
ਨਕੁਤਿ ਸਕਾਰੈ ਜੁਸ ਬਾਇਆ। ੨੫॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ। ਆਪੇ ਪਰਖੇ
ਗਧਣਹਾਰਾ। ਆਪੇ ਕਾਸਿਕ ਸਵਟੀਲਾਏ। ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ। ੨੬॥ ਆ
ਪਾਇਆ ਬਿਟਾਇਆ ਪ੍ਰਾਥਿ ਧਾਗੀ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਰਹਿ ਆਬਨ ਵਾਗੀ। ਪੁਰ
ਖ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ। ੨੭॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨ
ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ। ਦੁਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ। ਆਸਾ ਮਹਿ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਜੇ ਨੀ ਅਕੁਲ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ। ੨੮॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ। ਆਪੁ ਫੀਚਾਰੇ ਗਿਅ
ਸੋਈ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ। ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ। ੨੯॥

॥ ੧੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਣਾ। ਜੀਵਤ ਮਸਹੁ
ਭਵਜਲੁ ਜਗਤ ਰਣਾ। ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਬੋਝੀ ਤੁਲਹਾ ਮਨਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿਲ
ਪਾਇਆ। ੧॥ ਹਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਲੇਭੁ ਬਿਨਾ ਸਨੁ। ਨਉ ਦਰਮੁ ਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ। ਉਪ
ਰਿਪੈ ਪ੍ਰੈ ਅਪਰੈ ਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ। ੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿ
ਭਤੀਐ। ਅਕੁਲੁ ਗਾਇਨ ਮਤੋ ਕਿਅ ਡਰੀਐ। ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤਤ ਮ

ੴ ਅਵਤਰਨਤਰੀਅਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਦੁਹਰਿਨਾਮੁ ਸਦੁਹੈ ਸਰਦਾਸਾ ਸਦੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਤੈਲਾਗਿਤਰਦਾ ਅਕਥੁਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਨਿਗਰੁ ਵਿਨਾਜੈ ਨਿਗਰੁ
॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਬਿਨੁ ਸਦੁਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਖਮੰਤਰੁ
ਮੁਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਸਚਾ ਬਿਨੁ ਭਵਜਤੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿ ਜਾਇ
ਜਮੁਟੁ ਅਥਾਹੁ ਮਹਾਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਖੁ ਪਰਿਹਾਰਿ ਨਿਗਰੁ
ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸੂਠੀ ਜਗਾਹਿ ਤਕੀਚ ਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਲਮਨ ਲਗਾ ਅਵੈ ਜਾਇ
ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਾਹਿ ਆਰਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਾ ਸਿਖ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਉਪਜਾਹਿ ਬਿਨਾ
ਬੰਧਨਿ ਬੰਧੋ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਠੰਧੇ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਮਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ
ਸੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ॥
ਗੁਰਗਾਮਨਾਮੁ ਕਿਉ ਪਿਆਈ ਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਖੁ ਤਰਹੁ ਭਵਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ
ਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਪਾਰੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰਿ ਰਖਾਇ
ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਖੁ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਰਹੁ ਸਦੁਤਰੀ ॥ ਅਤਮੁ ਚੀਨੁ ਹਰਿਦੈ ਮੁਰਗੀ ॥ ਜਮਕੇ ਠਾਪੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿਜਪਿ ਅਨੁ
ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵ
ਮਾਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥
ਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਉਸਤਿਤ ਨਿਦਾ ਕਿਸਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਚੀਨੁ ਅਪੁਜਾ
ਗਦੀ ਸਰਹਰਿ ਜਗਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਤਿ ਪਿਤਿ ਸੋ ਜਾਵਹੁ
ਮੁਖਿ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਭ
ਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਉਚਾ ॥ ਸੁਧ
ਮੁਸੁਦੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੰਗਿ ਗੰਗਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥ ਮਰੁਮਰੁ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਰਹੁ ਮਰਨਿਦਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਕੁ ਤਜਿਹੋ ਪੁਨਿ ਚਿਦਾ ॥ ਕ੍ਰਮਕਾਸੰਗਭੋਤਿ
ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਪਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਸਿਦਾ ਮਨਿ ਜਿਉਚਾ ਮਕਿਰੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ
ਨਿਸਿਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥ ਅਨੰਦਹੁ ਪੁਅਨੁ ਪੁਸਹੁ ਪਾਹੁ ਪੁਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ੧੭ ॥

ਗੁਰਮਿਲਪੁਆਪੋਪ੍ਰਕੁਤਾਰੇ॥ਸਸਿਘਹਿਸੁਰਦੀਪਕੁੰਗਦਾਗਦੇਖਿਨਾਦਸਦੁਸਹਰੁ॥
ਲਾਗੀਸਭੁਤਿਭਵਣਿਭ੍ਰਮੁਸਥਾਇਆ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸੁਪਾਰੇਤਿਸਨਾਤੁਭ੍ਰਜਾਰੇ
ਨਾਭੁਤਿਪਦੁਪਵੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ਉਚੀਪਦਵੀਉਚੇਉਚਾਨਿਰਮਲਸਥਦੁਕਸਾਇਆ
॥ਆਦਿਸਟਅੰਗੇਚਰਨਮੁਅਪਗਾਅਤਿਰਸੁਮੀਠਨਮੁਪਿਅਗਾ॥ਨਾਨਕਕਉਮੁ
ਨੇਜੁਗਿਹਰਿਜਸੁਦੀਜੇਹਰਿਜਪੀਐਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੪॥ਅੰਤਰਿਨਮੁਪਗਾਪਤਿਉ
ਨਾਹਰਿਜਪਤੇਮਨੁਮਨਤੇਪੀਗਾ॥ਦੁਘਟਘਟਭਭਿਭੰਜਨੁਪਰੀਐਥਪੁਤਿਜਨਮਿਨਾ
ਇਆ॥੫॥ਭਗਤਿਹੋਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਤਰੰਗਾ॥ਹਰਿਜਸੁਨਮੁਪਦਾਰਥੁਮੇਗਾ॥ਹਰਿਭਾ
ਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇਜਗਤੁਸਥਾਇਆ॥੬॥ਜਿਨਿਜਪੁਜਪਿਐਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿ
ਕੋ॥ਜਮਕੰਕਰਕਾਉਸੇਵਕਪਗਤਾਕਉਤਮਸੰਗਤਿਗਤਿਮਿਤਿਉਤਮਜਗੁਭਉਜ
ਪਾਰਿਤਰਾਇਆ॥੭॥ਹਿਪੁਭਵਜਭੁਜਗਤੁਸਥਾਦਿਗੁਰਤਰੰਗੇ॥ਅੰਤਰਕੀਦੁਖਿਧਾਅੰਤ
ਜਗੀਐ॥ਪੰਚਬਾਣਲੇਜਮਕਉਮਾਰੈਗਗਨੰਤਰਿਧਣਭੁਰੜਾਇਆ॥੮॥ਸਾਥਤ
ਰਿਸਥਦਸੁਗਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਸਥਦਸੁਗਤਿਥਿਨੁਆਈਐਜਾਈਐ॥ਨਨਕ
ਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਪਗਾਇਣੁਹਰਿਪੁਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਆ॥੯॥ਨਿਰਭਉਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਖਵਾਲਾ॥ਭਗਤਿਪਗਾਪਤਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਪੁਨਿਅਨੰਦਅਨਾਹਦਵਾਜੈਗੁਰ
ਜਥਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥੧੦॥ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਿਨਾਹੀਏਖਾ॥ਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁ
ਰਤਿਹੋਦੇਖਾ॥ਆਪਿਅਤੀਤੁਅਜੋਨੀਸੰਭਭਿਨਾਨਕਗੁਰਮਾਤਿਸੋਪਾਇਆ॥੧੧॥
ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈ॥ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਥਾਦਿਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰੁਦੇਖਿ
ਨਿਰੰਤਰਿਭੁਭੈਅਨਤਨਮਨੁਡੋਲਾਇਆ॥੧੨॥ਨਿਰਭਉਸੋਅਭਅੰਤਰਿਵਾਸਿਅ
ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨਰਸਿਅ॥ਨਨਕਹਰਿਜਸੁਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹ
ਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ਅੰਤਰਿਥਾਹਰਿਸੋਪ੍ਰਕੁਤਾਣੈ॥ਹਰੈਅਲਿਪ
ਤੁਰਲਤੇਘਰਿਅਣੈ॥ਉਪਰਿਅਦਿਸਰਥਤਿਹੁਲੇਰੀਸਚੁਨਾਨਕਅੰਤਰ
ਸੁਪਾਇਆ॥੧੪॥੧॥੨੯॥ ਮਹੁਮਹਲਾ੧ ਫੁਟਰਤਿਕਰਨੈਹ
ਅਪਗਾ॥ਕੀਤੇਕਾਨਾਹੀਕਿਹੁਚਾਗਾ॥ਜੀਅਉਪਾਇਰਿਜਫੁਦੇਆਪਸਿਰਿ

ਸਿਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆ॥੧॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਗਹਿਅਬਰਾਹਿਮਾਕਿਸਾਕਿਸੁ
 ਦੁਹਾਗੁਪਤਪਗਟੁਹਰਿਘਟਿਘਟਿਦੇਖਦੁਵਰਤੈਤਾਕੁਸਥਾਇਆ॥੨॥ਜਿਸਕ
 ਉਮੇਲੇਸੁਗਤਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਸਥਦੀਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਏ॥ਅਨਦਗੁਪਤਪੁਨੁਪੁਨੁ
 ਚਗੁਗਮਿਲਿਐਭਰਮੁਜਾਇਆ॥੩॥ਅਨਤਨਪਨਤੇਨਾਮੁਪਿਆਗਾਅੰਤਿ
 ਖਾਈਚਲਣਵਾਰਾਸੋਹਪਸਾਰਨੀਸੀਗੀਬੋਲੀਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਾਕਿਸੁਖੁ
 ਇਆ॥੪॥ਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਪੁਰਾਸਥਦਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮਤਿਸੁਗਾ
 ਕਗੁਰਕੇਚਰਨਸਹੇਵਹੁਜਿਨਿਬੁਲਾਮਾਗਗਿਪਾਇਆ॥੫॥ਸੰਤਜਨਹਰਿਪੁਰ
 ਸੁਪਿਆਗਾਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਜਾਚਿਕੁਸੇਵਕਰੇਦਰਿਹਰਿਕਿ
 ਦਗਹਜਸੁਗਾਇਆ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਮਹਾਬਿਬੁਲਾਏ॥ਸਾਚੀਦਰਸ
 ਗਤਿਪਤਿਪਾਏ॥ਸਾਕਤਠਉਗਨਾਹੀਹਰਿਮੰਦਰਜਨਮਮਰੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੭॥
 ਵਹੁਸਤਿਗੁਰਸਮੁੰਦਅਥਾਹਾਪਾਵਹੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਨੁਲਾਹਾ॥ਬਿਖਿਆਸ
 ਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਵਹੁਗੁਰਸਰਸਤੋਖੁਪਾਇਆ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹੁਸੰ
 ਨਕੀਜੈ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਰਹੀਜੈ॥ਸੰਸਾਦੁਖਾਬਿਨਾਸਨੁਸੇਵਹੁਗਿਰਿ
 ਤ੍ਰਿਗੁਨਲਾਇਆ॥੯॥ਸਾਚੇਭਾਵੈਤਿਸੁਵਾਡੀਆਏ॥ਕਉਨੁਸੁਦੁਜਾਤਿਗੁ
 ਮਝਾਏ॥ਹਰਿਗੁਰਮੂਰਤਿਏਕਾਵਰਤੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਭਾਇਆ॥੧੦॥ਵਰਗ
 ਸਤਕਵੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਇਕਬਾਹਿਸੁਨਹਿਸੁਨਵਹਿਕਾਨਾ॥ਅਜਗਰਕਪਦੁ
 ਹਹੁਕਿਉਖੁਲੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੧੧॥ਕਰਹਿਬਿਬੁਤਿਲਾ
 ਵਹਿਭਸਮੈ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੇਪੁਚੰਡਾਉਸੁਹਉਮੈ॥ਪੰਖੰਡਕੀਨੇਜੋਗੁਨਪਾਏਐਬਿਨੁ
 ਗੁਰਅਲਖੁਨਪਾਇਆ॥੧੨॥ਤੀਰਥਵਰਤਨੇਮਕਰਹਿਉਦਿਆਨਾ॥ਜਤੁਸਤੁਜੰ
 ਕਬਾਹਿਗਿਆਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਥਿਨੁਕਿਉਸੁਖਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਜਤਿ
 ੧੩॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਭੁਇਅੰਗਮਭਾਕੀ॥ਰੇਚਕਭੁਭਕਪੂਰਕੰਨਹਾਠੀ॥ਪਥੋ
 ਰਮੁਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਸਿਉਗੁਰਸਥਦਮਹਾਰਸੁਪਾਇਆ॥੧੪॥ਕੁੰਦਰਤਿਦੇਖਿਓ
 ਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਸਥਦੀਸਬੁਝੁਮੁਪਛਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਅਤਮਗੁਸਥਾਇ

ਗੁਰਮੁਖ ਸੇਵਾ ਮਹਲ ੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰ ਕਹਿ ਦੇਖੈ ਅ

ਵਿਵਰਿਤਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜਗ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਖਾਏ ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਭਾਰੀ ॥ ੨ ॥
ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਠਿਗੇ ਬਿ
ਭਾਰੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਪਾਤਿ
ਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇਰਾ ਚੈ ਸਾ ਚੈ ਰਹਿ ਆਸਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨ ਮਰਤ
ਪ੍ਰਾਇਆ ॥ ਮਨ ਸਾਨਸ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਕਿ ਕਰਤਾ ਆ
ਪੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸ ਬਧਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਨੈ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਧਿ ਆਈ ॥ ੬ ॥ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰ
ਭੁਗਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੁ
ਝੈ ਭੁਭਗੁ ਮੁਸਰੀਰੁ ਜਾਈ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ ਜਗਜ ਮੁਤਿ ਸੁਜੈ ਹਿਨਸਾ ਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਧਿ ਆਈ ॥ ੮ ॥ ਤਿਸਨ
ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤਾ ਦਿਕਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਠਉਰਨ ਪਾਏ ਕ
ਬਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵ ਭਭਗੀ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦ
ਭਵ ਲਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨ ਮੁਗਵਿ ਆਨਿ ਹਕੇਵਲੁ ਤਿਸਨ ਸਥਾਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਚਾ ਸ
ਬਦੁ ਸਚੀ ਪੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੇ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਅ
ਵਤ ਜਾਣੁ ਹਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਅ
ਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਤਦ
ਸੁਝੈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਪੁਲਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਬੁਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਖ

੬੩ ਗਵਾਹੀਯੋ॥੧੩॥ਆਪੇਅਪਿਮਿਲੈਤਾਬੁਝੈ॥ਗਿਆਨਾਵਿਪੁਰਖਾ॥੧੪॥ਜੋਪੁਰਿਗਿਆਨਿ॥ਸੁਕਸਮ
 ਦਾਤੇਸਦਾਮਨਅੰਤਰਿਬਾਦੀਸਬਦਿਵਜਾਈਯੋ॥੧੫॥ਜੋਪੁਰਿਗਿਆਨਿ॥ਸੁਕਸਮ
 ਮਾਇਆ॥ਕੋਇਨਸੇਟੈਪੁਰਿਭੁਰਮਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਮਾਹਿਤਿਨਾਮਸਾਜਿਨਾ
 ਉਪੁਰਿਭਿਖਿਪਾਈਯੋ॥੧੬॥ਅਪਣੀਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਸਹੋਦਾਬਦਿਤਰੰ
 ਤੁਲਾਏ॥ਨਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨਤੀਭੀਖਿਆਨਾਮੁਦਾਰਿਪਾਈਯੋ॥੧੭॥੧੮॥

ਮਹੁਮਹਲਾ੩ ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਿਖਾਏ॥੧੯॥

॥ਏਕੋਗਵਿਗਹਿਅਸਭਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਯੋ॥੨੦॥ਲਖਚਉਗਨੰ
 ਅਉਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਆਪੇਕੀ
 ਹੋਰਨਹੋਈਯੋ॥੨੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਧਅੰਧਰਾ॥ਭਉਮੈਮੇਰਾਪਸਾਰਿਆਪਸਾਰਾ॥
 ਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹੈ॥ਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸਾਤਿਨਹੋਈਯੋ॥੨੨॥ਆਪੇਜੋਜ਼ਿਵਿਛੋ
 ਪੋ॥ਆਪੇਥਾਪਿਓਥਾਪੇਆਪੋ॥ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਾਰਾਹੋਰਨਿਦੁਕਮੁਨਹੋਈਯੋ॥
 ੨੩॥ਆਪੇਲਾਇਲਰੇਸੋਲਾਗੋ॥ਗੁਰਪਰਸਾਟੀਜਮਕਾਭਉਭਾਗੋ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦ
 ਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਭੁਝੈਕੋਈਯੋ॥੨੪॥ਆਪੇਮੋਲੇਮੋਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੁਰਖਿ
 ਖਿਆਸੋਮੋਟਣਾਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਨੇਵਹੋਈਯੋ॥੨੫॥
 ਗੁਰਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖਜਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾ॥ਭਉਮੈਮਾਹਿਤਿਨਾਨਾ
 ਵਰੀਜਬਦੁਚੀਸੁਖੁਤੇਈਯੋ॥੨੬॥ਕਾਇਆਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਨਭੁਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਾਨਾ
 ਝੋ॥ਅਨਦਿਨੁਨਮੁਰਵੈਦਿਨੁਰਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਹੋਈਯੋ॥੨੭॥ਮਨੁਖਧਤੁ
 ਹੈਲਾਗਾ॥ਜਨਮਤਕੀਨਮੂਓਅਭਾਗਾ॥ਅਵਤਾਂਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਰੁਧ
 ਕਤਿਨਹੋਈਯੋ॥੨੮॥ਕਾਇਆਫੁਲੁਧਰਭਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਜੇਸਭੁਵਹਿਤਮੰਤੁ
 ਜਾਈ॥ਸਬਾਦਿਧੋਪੈਤਹਛੀਹੋਵੈਠਿਰਿਮੈਲੀਮੂਲਿਨਹੋਈਯੋ॥੨੯॥ਪਚਦੁਤਾ
 ਆਸੰਘਾਗਹਿ॥ਮਾਰਿਮਾਰਿਜਮਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮੋਹੁ
 ਰਾਜਿਓਸੁਪਨੈਸੁਧਿਨਹੋਈਯੋ॥੩੦॥ਜਿਕਿਪੰਚਮਾਰਿਸਬਾਦਿਹੈਲਾਗੋ॥ਜਿ
 ਗੁਰੁਆਇਮਿਲਿਆਵਡਭਾਗੋ॥ਅੰਤਰਿਸਚੁਰਵਹਿਗਗਿਰਤੈਸਹਜਿਸਨ

॥ १२ ॥ गुरु की चाल गुरु तेजा पौ ॥ पुरा से वद सदा दि सिद्ध पौ ॥ नदा गदर है
॥ १३ ॥ गुरु सन गसुरा पौ सचु सेरी जे ॥ १३ ॥ पृथि मै मारे सदा दि निदा गा हरिका
॥ १४ ॥ गुरु मै छि रिपरो ॥ ऐक सुधि नु पछि जे न जटा सप जे जे रि सु जे री जे ॥ १४ ॥ गुरु स
॥ १५ ॥ गुरु सप जे कि नै न जी पारि आ गुरु मुधि बु दै स चि स मारि आ न च से विस ब
॥ १६ ॥ गुरु ते पछि मै स ब दे जे री जे ॥ १५ ॥ आ पे गुरु द टा त दी च की गुरु मुधि दे व
॥ १७ ॥ प की स गी ॥ न न क न मि स मा व हि स चै स चें प त्रि जे री जे ॥ १६ ॥ ॥ २ ॥

महु मगल ३ नग जी व नु स च ऐ के द त ॥ गुरु से द ते स ब दि प छ त ॥
॥ १८ ॥ गुरु न मि मि लै व डि आ री ॥ न न मु धि नि द कि प त्रि ग व री ॥ न मि र ते प
॥ १९ ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ २० ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ २१ ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ २२ ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ २३ ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ २४ ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ २५ ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ २६ ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ २७ ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ २८ ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ २९ ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु
॥ ३० ॥ गुरु स धै गी नि ज प रि त ॥ ज ली जे ॥ ३ ॥ स ब दि म रें से री न नु पुरा स त्रि गुरु

ऐकै अमर देव
पति ॥ गुरु जे
गुरु नि ब रं च
दी ॥ १ ॥ स जे
दि म रें से री
पु प द त ॥

ਫੇਰੇ ਮਿਲਾਈ। ਅਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿਉ ਉਭਰਮਾਈਐ ॥ ੧੧ ॥ ਨਦਰਿ
 ਹੁਸੇਵਾਰਿ ਸੇਜਨ ਸਾਚੇ। ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਵੇ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ। ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈਐ ॥ ੧੨ ॥ ਚੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ। ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ
 ਦੁਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇਵਿ ਓੜੇ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਾਜਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੧੩ ॥
 ਮਾਇਆ ਮੈਥੁ ਕਮਾਇਆ। ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਦੁਜਾ ਭਾਇਆ। ਬਿਨੁ ਸਾਧਿ
 ਵੇਖੁ ਕਾਤਿ ਨਹੀ ਮਾਨਿ ਦੇਖਹੁ ਓਵਲਾਈਐ ॥ ੧੪ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰ
 ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾਕਿ ਫੁਹੋ ਸੀ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਰਿ
 ਜੇ ॥ ੧੫ ॥ ੩ ॥ - ॥ ਮਾਧੂ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋਆਇਆ ਸੇ ਸਭੁ ਜੰਮੀ। ਦੁ
 ਭਾਇਓ ਧਾਜ ਮਛਾ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਜਨ ਉਥਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਸਮਾਜੇ
 ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ। ਜਿਸਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਭੇਖੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਓ ਸੁਣੈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੁਢਾ
 ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਾਧਿ
 ਜੇ ॥ ੩ ॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਰਾਗਿ ਰਿਹੈ ਵੈ ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਬਖਸਿਲਾਏ ਸੁਖ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਧੂਠੀ ਭੁਠੀ ਭੁਠੀ
 ਗਿ। ਅਭਿਗਾਣਿ ਆਰੀ ਅੰਗੁ ਆਗਿ। ਕਰੀ ਮਤਿ ਠੀ ਕਾਮੁ ਖਿਓ ਏਕੈ ਦੁਰਮਤਿ
 ਨ ਪਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਅਭਿਗਾਣਿ ਆਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ। ਮਨ ਕੀ ਜੁਠੀ ਜੁਠੁ ਕਮਵੈ
 ਕਾਸਾ ਉਨ ਜਾਣੈ ਮੁਗਖਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੀ
 ਮਾਵੈ। ਸੀਗੁ ਕਰੇ ਪਿਰਖ ਸਮਨ ਭਾਵੈ। ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਗਵੈ ਸਭਿ
 ਮੋਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਅਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ। ਇਕਨਾ ਬਖਸਿਲਾਏ ਪੁਰਿ
 ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਅਪੇ ਮੋਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ਹਥਿ ਮੈਧ ਤੋਰ
 ਲਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਵਲਾ ਸਾਚੀ ਸਹਾਜੇ ਸਮਾਈ। ਅਪੇ ਮੋਲੈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਾਧਿ
 ਬੁਝਨ ਪਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ। ਇਕਿ ਮਾਇਆ
 ਸੋਰਿ ਹੋ ਅਭਗੇ। ਅਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਅਪੇ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਓ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥

ਭਗਵੰਤਿ ਨਿਵਾਰੇ। ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਰਖੈ ਓਰ ਧਰੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਹਰਿ
ਨਿਰਸਾਈ ਹੋ। ੧੧। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਠਿਰੈ ਦੇਵਨੀ। ਸਾਇ ਅਸੇ ਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ।
ਸੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇ ਹੋ। ੧੨। ਹਿ ਸਨੈ ਕਹੀ ਮੈ ਜਾ ਅਪਿ।
ਭੇਨੇ। ਜਿ ਰੁਭਾਵੈ ਤਿ ਰੁਗਾਹਿ ਚਲਾਏ। ਅਪੇ ਮਿਹਰ ਵਾਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜਿ ਉਭ ਵੈ ਤਿ ਵੈ
ਪਾਇ ਹੋ। ੧੩। ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਅਪੇ ਕੁਗਤਾ। ਅਪੇ ਸਜਾ ਮੁਆਪੇ ਕੁਗਤਾ। ਅਪੇ ਨਿਰਮ
ਮਿਹਰ ਵਾਨੁ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਜਿ ਸਦਾ ਦੁਕ ਮੁਨ ਮੇਟਿ ਆਜਾਈ ਹੋ। ੧੪। ਸੇਵਕ ਭਾਗੀ ਜਿ ਨ
ਕੋ ਜਾਤਾ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿ ਆਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ। ਇਕ ਥੈ ਰੁਪਤ ਪਰਗਟੁ ਹੋ ਅ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੁਸੁਭ ਭਿਜਾਈ ਹੋ। ੧੫। ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ। ਅੰਤਰਿ ਨ ਮੁਸਬ
ਦੇ ਪਛਾਤਾ। ਜਿ ਸੁਤੁ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਰਾਈ ਹੋ। ੧੬। ॥ ੪ ॥

ਸਰੂਪ ਲਖ

ਸਦੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਾਹਿਰ ਗੀਭੀਰੈ। ਸਦੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿ ਸੁਕੈ ਚੀਰੈ। ਸਾਭਿ ਘਟ

ਜਿ ਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ। ੧। ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦੀ ਨਾਈ। ਗੁਰ ਪਰਸ
ਦੀ ਨਿਵਾਸੀ। ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਰੂਪੀ ਜਮਕੀਠਾ ਸੀ ਹੋ। ੨। ਕਿਸੁ
ਵੈ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋ ਵੀ ਸਥਾ ਦਿਸਾ ਲਾਹੀ। ਸਚੈ ਸਥਾ ਦਿਸਦਾ ਮਤਿ ਉਤਮ ਅੰ
ਕਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੋ। ੩। ਦੇਹੀ ਕਾ ਚੀਕਾ ਗਦ ਮਿਕਦਾਗਾ। ਬੁੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨ ਸੈਫੁ ਤਨ ਲਾ
ਭਗਾ। ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨ ਮੁਨਿ ਵਾਸੀ ਹੋ। ੪। ਸਚਾ ਚਉ
ਰੁਗਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੋਜਨੁ ਸਦੁ ਆਧਾਰਾ। ਸਦਾ ਬਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋ ਪਾਵਨੁ ਜਿ
ਰੁਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ। ੫। ਹਉ ਤਿਨ ਬਾਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਗੇ। ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਹਿ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਾਗੇ। ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਿਰਾ ਸੀ ਹੋ। ੬। ਹਰਿ
ਮੁਖੇ ਤਾ ਅਵਰੁਨ ਪੂਜਾ। ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁਨ ਦੂਜਾ। ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਕੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇ ਆਸਚੈ ਨਾਮਿ
ਨਿਵਾਸੀ ਹੋ। ੭। ਬੂਮਿ ਕੂਮਿ ਜੋ ਨੀਠਿ ਰਿਠਿ ਰਿਅਇਆ। ਅਪਿ ਕੂਲਾ ਜਾਖ ਸਮਿ ਕੂਲਾਇ ਅ
ਠਿਜੀ ਉਮਿ ਲੈਤਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਭ ਦੁਆਭਿ ਨਾਸੀ ਹੋ। ੮। ਕਾਮਿ ਕੂਧਿ ਭਰੇਹ
ਅਪਰਾਧੀ। ਕਿਅ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਨਾਹ ਮਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ। ਭੁਭ ਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇ
ਥੈ ਹਉ ਮੁਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨ ਮੁਆਭਿ ਨਾਸੀ ਹੋ। ੯। ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ। ਅਪੇ

ਕਹਿਕਰਾਵਹਿਸੁਹੋਇਗਾਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਸੁਖਪਾਏਸਦਹਾਂਨਮਿਨਿਵਾਸੀਏ...
 ਇਹਤਨੁਪਰਤੀਸਬਦੁਬੀਜਿਆਪਾਰਾਪਰਿਸਾਚੇਸੇਭੀਵਣਜੁਧਪਰਾਜਨੁ...
 ਜੰਮਿਅੰਤਰਿਨਾਵੈਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਏ॥੧੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਦਗਦਿਅੰਤਰਿ...
 ਫੁਕੀਜੈਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਨਾਮੁਦੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੰਪਤਿਪਾਵੈਕਿ...
 ਨਿਵਾਸੀਏ॥੧੨॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਧਨੁਸਮਤੁਨਹੋਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਧੁੰਦੈਕੰਨ੍ਹ...
 ਹੋਵੈਸੋਧਨੁਪਾਏਸਦਹੀਨਮਿਨਿਵਾਸੀਏ॥੧੩॥ਅਨਲਵਾਉਭਰਮਿਕੁਲਾਨੰਨ...
 ਮੇਹਿਸੁਧਿਨਕਾਈਅਨਮੁਖਅਧੋਕਿਫੁਨਸੁਣੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਸੰਧਿ॥੧੪॥
 ਖਹਭੁਭੈਮਾਇਆਸੁਤੇਆਪਣਾਪਰਨਾਮਭਰਿਅੰਤਰਿਵਿਗੁਣਾਪਰਨਿਦਾਕਰਹਿ...
 ਚਿਤਾਜਾਲੇਦੁਖੇਦੁਖਿਨਿਵਾਸੀਏ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤੈਕਰਕਰਾਈਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿ...
 ਇਭੁਭਾਈਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਮੇਨਮਿਨਿਵਾਸੀਏ॥੧੬॥੫॥
 ॥ ਸਾਹੁਮਹਲਾ੩ ॥ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰੁਸਾਚਾਦੂਜੈਲਾਗਾਸਬੁਜਰੁ...
 ਗੁਰਮਤੀਸਦਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਾਚੈਹੀਸਾਚਿਪਤੀਜੈਏ॥੧॥ਤੇਹੋਗੁਣਬੁਝੈ...
 ਕੁਨਜਾਤਾਆਪੇਲਾਇਲਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਆਪੇਬਖਸੇਵੈਡਿਅੰਤਰਿ...
 ਤਿਹਿਹੁਮਨੁਭੀਜੈਏ॥੨॥ਮਾਇਆਲਹਰਿਸਥਦਿਨਿਵਾਰੀਹਿਹੁਮਨੁਨਿ...
 ਹਉਮੈਮਾਰੀਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਹੀਗਿਰਾਤਾਰਸਨਾਗਮੁਹਵੀਜੈਏ॥੩॥ਐਸੇ...
 ਕਰਤਵੰਹਾਣੀਅਨਮੁਖਿਨਭੁਝੈਫਿਰੈਇਆਣੀਜਮਕਾਢਪਤੀਪਾਤੁ...
 ਲੇਅਨਦਿਨੁਆਰਜਾਢੀਜੈਏ॥੪॥ਅੰਤਰਿਏਕੁਕਰੈਨਹੀਭੁਝੈਸਿਰਭੁਪਥਿ...
 ਕਾਏਨਸੁਝੈ॥ਐਥੈਕਮਾਣਸੁਅਗੈਆਇਆਅੰਤਕਾਢਕਿਅਕੀਜੈਏ...
 ਜੋਸਚਿਥਾਗੋਤਿਨਸਾਚੀਸੋਇ॥ਦੂਜੈਲਾਗੋਮਨਮੁਖਿਰੋਇ॥ਦੁਹਾਸਿਥਿ...
 ਕਾਖਸਮੁਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣਮਹਿਭੀਜੈਏ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਦਾਜਨੁ...
 ਮਰਸਾਇਦਿਹਿਹੁਮਨੁਮੋਹੈਮਾਇਆਮੋਹਮੈਭੁਪਤੰਗੁਨਲਗੈਗੁਰਮਤੀਹਰੈ...
 ਭੀਜੈਏ॥੭॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਵਰਤੈਕੁਸੋਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈਹਉ...
 ਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਨਾਇਸਾਚੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਏ॥੮॥ਅਕਿਲਵਿਖਟੁਖਨਿਵਾਸੀ...

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ ਅਸ ਬਦਿ ਵੀਚਰਾ ਸਬੁ ਕਿਉ ਨ ਖੋਲੈ ਪਵਰਤਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਨ ਕੀਰੇ ॥
ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੀਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਸਿ ਬਦਿ ਵੀਚਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਤਿ ਸਦਾ
ਮਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨ ਮੁਲੀ ਜੋਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਭਿਓ ਭਿਓ ਸਦਿ ਬਠਨਾ ॥ ਹਾਰੁ ਭਿਪਵਹਿ ॥
ਨ ਫੇਰੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਣੇ ਤ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅਹਿੰਸਾ ਸਿਰਸਨ
ਜੋਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸੋਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪ
ਰਪਵਨ ਸਦਾ ਹੋ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਚੀਜੋਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬੁਧਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ ਸੁਵੀ
ਰਾ ॥ ਬੈਗਣ ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਗਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਹੋ ਕੋਹੋ ਜਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ
ਸੁਵੀ ਜੋਹੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਾਹਿ ਸਿਨੁ ਮਨ ਬੁਝਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਰਣਿ ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ
ਬੁਝਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੋਢੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅਪਾਕਿ ਉਕਰਿਦੁ ਤਰੁ ਤਰੀ ਜੋਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਬੇਦ
ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਨ ਅੰਤਰੁ ਚੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਪੁੰਨ ਪਾਪੁ ਸ
ਭੇਦਿ ਭ੍ਰਿਜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੋਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ਨਾਪੇ ਸਚਾ ਹੋ ਕੋ ਸੋਈ ॥
ਸੁਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨ ਨਕਨ ਮਿਰਤੇ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਰਵੀ ਜੈ
॥ ੧੭ ॥ ੬ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚੈ ਸਚਾਤ ਕਤੁਰ ਚਾਰਿ ਅ

ਨਿਯਾ ਰਿਵਾਸਿ ਆਤਿ ਥੋਮੇ ਪੁਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਸਿ ਆਪਟ ਅੰਤਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੰਦੀ ਸਾਗੀਹੇ ॥ ੧ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਗਾ ॥ ਨਤਿ ਥੋਭਰ ਮਨੁ ਦੁਜਾ ਪ
ਰਾ ॥ ਸਚਾ ਪਨੁ ਖਟਿ ਆਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਰੀਹੇ ॥ ੨ ॥ ਸਚੈ ਲਾਏ
ਜਨ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਰਭਾਗੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਹਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਰੀਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ॥ ਹੋ ਕੋ ਵੇਖਾ ਦੁਜਾ ਨਾਹੀ ॥
ਮਤਿ ਉਚੈ ਉਚੀ ਪਉੜੀ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗੀਹੇ ॥ ੪ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸ
ਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਾਸਿ ਅਜਾਤੁ ਪੁਰਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਕੀਸਕ ਸਚੀ ਕਰਣੀ
ਉਮੈਤਿ ਖਾਨਿ ਵਾਗੀਹੇ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ
ਕਿਨ ਹੋਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀਹੇ ॥ ੬ ॥ ਕਾਰਕਮ
ਜੋ ਮੋਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਪਉ ਮੈ ਕਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀ

ਤਖਤਉਮੈਮਾਗਿਨਿਵਾਰੀਹੋ॥੬॥ਸਾਚਿਅਗੋਤਿਨਸਕੁਕਿਫੁਕਾਵ॥੭॥ਜੈ॥ਕਰੇਸਚਿਤ੍ਰ
 ॥ਅੰਥੈਸਾਚੇਸੇਰਗਿਨੁਦਗਿਨਦਰਿਸਵਾਰੀਹੋ॥੮॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਜੇਦੁਜੇਦੁਜੇਦੁਜੇਦੁਜੇਦੁ
 ਮੋਹਦੁਖਸਥਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਤਖੁਸੁਖਜਾਪੈਨਹੀਮਾਇਅਸੋਹਦੁਖਭਰੰਗ
 ਸਾਚਾਸਥਦੁਜਿਨਮਨਿਭਾਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਕਸਾਇਆਜੋ
 ਵਹਿਸਦੁਪਿਆਵਹਿਸਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੋ॥੯॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੀਠੀਲਗੀ॥੧੦॥
 ਨੁਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਗਤਿਅਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਅਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
 ਹੀਹੋ॥੧੧॥ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਿਸਚੇਲਾਏ॥ਆਪੇਭਾਣੇਅਪਿਮਿਲਾਏ॥੧੨॥
 ਗੁਰਿਰਖੇਸੇਜਨਭਥਰੇਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਖੁਆਰੀਹੋ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਰਣ
 ਦਿਪਛਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਟਭੁਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾ॥ਏਕੋਏਕੁਗਵਿਆਸਭਨੰਤਰਿਸ
 ਜੀਆਕਾਆਸ਼ਹੀਹੋ॥੧੪॥ਹਉਮੈਮੋਹਾਦੁਜਾਚਾਇਆ॥ਕਿਫੁਨਚਲੈਪੁਰਿਖਸ
 ਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸਾਚੇਤੇਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਾਚੈਦੁਖਨਿਵਾਰੀਹੋ॥੧੫॥ਜੇ
 ਹਿਸਟਸੁਖਪਾਏ॥ਸਾਚੈਸਥਦੇਸਾਚੁਕਮਾਏ॥ਅੰਦਰੁਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾ
 ਭਿਭਰੇਭੰਡਾਰੀਹੋ॥੧੬॥ਆਪੇਵੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏ॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਅਪਿਕ
 ਨਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਮਨੁਤਨੁਰਸਨਾਨਾਮਿਸਵਾਰੀਹੋ॥੧੭॥੬॥

ਮਰੂਮਹਲਾ੩

ਆਪੇਆਪੁਭਿਪਾਇਭਿਪਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਕੁਪਰਢੇ

ਸਭਨਾਸਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਜੀਨਿਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਤਾਹੋ॥੧॥ਜਿਨਿਭੁ
 ਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਭਿਪਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਆਪੇਲਾਏ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
 ਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੋ॥੨॥ਆਵਾਗਉਫੁਰੈਸੰਸਾਰਾਨਿ
 ਮੋਹੁਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਥ
 ਛਾਤਾਹੋ॥੩॥ਇਕਿਮੂਲਿਲਗੇਓਨੀਸੁਖਪਾਇਆ॥ਭਾਈਲਗੇਤਿਨੀ
 ਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਠਲਾਤਿਨਜਨਕਭਿਲਗੇਜੋਫੇਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਥਤਾਹੋ॥੪॥
 ॥ਅਮਗੁਣਨਾਹੀ॥ਕਿਆਫੇਲਹਫੇਲਾ॥ਤੁਸਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲਾਨਿ
 ਭਵੈਤਿਭਿਰਾਖਹਿਰਪਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੋ॥੫॥ਜਾਤੁਪੁਰਾਣਤਾਨਿ

ਮੇਰਾ ਅਵਗਣਢੇਰਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਏ। ਗੁਣਮਾਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਜੁਗੇ॥੬॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੇਈ। ਫੁਜੀਦੁਰਮਤਿਸਬਦੇਖੋਈ। ਏਕਸੁਮਾਹਿਪ੍ਰਕੁ
ਸਮਾਣਅਪਣੈਗੀਸਦਰਾਤਾਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆਕਮਾਭਪੈਕੁਮਯਾਦਾਅਨਮੁ
ਬਦੁਨਬੁਝੈਰਿਆਣਾ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਾਇਆਏਜੋਪਾਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹੇ॥
ਜਗੀਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੇ। ਸਦਾਹਰਿਜੀਉਰਖੈਉਰਧਾਰੇ। ਜੋਇਏਸੇਏਫਲੁ
ਜੋਜੋਉਰਗੁਮਜੀਠੈਰਾਤਾਹੇ॥੮॥ਮਨਮੁਖੁਗਿਆਨੁਕਥੇਨਹੋਈ। ਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈ
ਬੰਨਕੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸਾਭਾਹੇ। ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੯॥ਮਨ
ਮੁਖਕਰੇਸਭਿਦੁਖਸਬਾਏ। ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਹੀ। ਕਿਉਦਰਿਜਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਦੁਵਸੈਮਨਿਸਾਚਾਸਦਸੇਵੇਲੁਖਦਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਜਹਦੇਖਾਤੁਸਭਨੀਥਾਈ। ਪੂਰੈਗੁਰਿ
ਜੋਈਪਾਈ। ਨਾਮੋਨਾਮੁਖਿਅੰਗੀਐਸਦਾਸਦਾਇਹੁਮਨੁਨਾਮੋਰਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਨਾਮੋਰਾ
ਮੁਖਿਵਿਰੁਸਗੀਰਾ। ਗਬਿਨੁਨਾਵੈਭੂਖਿਮੁਏ। ਬਿਨੁਨੀਰਾ। ਅਵਹਿਜਾਵਹਿਨਾਮੁਨਹੀ
ਪੂਰਿਭਿਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝੁਝੁਝਾਈ।
ਭੁਨਵੈਮੁਕਾਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ। ਨਾਮੋਨਾਮਿਮਿਥੈਵਡਿਆਈਸਹਜਿਰਹੈਗੀ
ਰਾਹੇ॥੧੩॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਫਹੈਫਹਿਛੇਗੀ। ਗਬਿਨੁਸਬਦੈਚੁਕੈਨਹੀਠੇਗੀ। ਸਾਚੁ
ਜਾਹੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ। ਜੀਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਕਰੇਸੇ
ਮਾਏ। ਸਾਚਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਏ। ਨਾਨਕਨਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਦਰਿਸਾਚੈਸਾ
ਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੫॥੨॥

ਮਾਹੁਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁ

ਚੁਕਰਣਾ। ਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਤੇਰੀਸਰਣਾ। ਆਪੇਗੁਪਤੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ। ਆਪੇਬਖਸੇਸ
ਬਦਿਵੀਰਾਰਾ। ਜੋਤੁਪੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸਾਹਿਸਚੇਸਿਓਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇ
ਰਹਤਨੁਅਮੋਲਾ। ਆਪੇਨਦਰੀਤੇਭੇਭੇਭੇ। ਜੀਅਜੰਤਸਾਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਗੀਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਅਪਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਜਿਸਨੇਨਦਰਿਹੋਵੈਪੁਰਿਤੇਰੀ। ਅਸੁੰਜੀਮੈਦੁਕੈ
ਸੋ। ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੪॥ਮਾਇਆਸਾਹਿਸਭੁ

ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਥਾਹ ਮਾਥਿ ਸਨੁ ਦੇਵ ਸਥਾਇਆ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਸੋ ਨ ਮਿਥੈ
ਅਨਮਤੀ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੫੫ ॥ ਪਾਪੁ ਨ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ਧਰ ਖੁਸਹੁ ਸਾਜੁ ਤੁਧੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੫੬ ॥ ਨਹਿ ਭੁਨਕੈ
ਫਾਹਾ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾ ਦੇਸੋ ਖਟੁ ਆਗਾ ਪੁਰਾ ਬਿਲਿਖਿ ਆਸੋ ਭਾਉ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ
ਪੁਸਾਰਿ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੫੭ ॥ ਆਇਆ ਸੋ ਹਿਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਅਨੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇਭੇ ਖਧਾਰੀ ਅੰਤ ਕਾ ਲਿਪਣੁ ਤਾਹੇ
ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਹੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਾਬਿ ਖਕਾਟੇ ਦੁਖ ਸਥਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿ
ਲ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾਹੇ ॥ ੫੮ ॥ ਜਿ ਸੋ ਨ ਦਰਿ ਕਰੈ ਸੋ ਦੁ
ਖਿ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾ ਰੇ ਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਲੀ ਜਾਤਾਹੇ ॥ ੫੯ ॥ ਮੋਹ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਹੈ ਗੁਜਰ
ਦਿਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾਹੇ ॥ ੬੦ ॥ ਮਨੁ
ਮੋਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਰਿ ਸਦਾ
ਰਮਣੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾਹੇ ॥ ੬੧ ॥ ਗੜਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਹਾ
ਤਿ ਸੁਵਿਚਿ ਨ ਮੁਹੈ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾ ਦਿਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋ ਹੋਹਉ ਮੋਹ
ਛਾਤਾਹੇ ॥ ੬੨ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਭੁਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹੈ
ਹਾ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਥਾ ਦਿਤੋ ਲਿਤੋ ਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾਹੇ ॥ ੬੩ ॥ ਜਿ
ਸਸਤ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਿਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੂਰਖ ਪੜਹਿ ਸਭ
ਫਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਥੈ ਜਾਤਾਹੇ ॥ ੬੪ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ
ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੈ ਜਾਤਾਹੇ ॥ ੬੫ ॥ ੨ ॥

ਮਹਾਮਹਾਤਮ ਸੋ ਸਚੁ ਸੋਇ ਹੁਸਿ ਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਥਾ ਦੇਵੁ ਖਨਿ ਵਰਣ
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾਹੇ ॥ ੬੬ ॥ ਆਪੇ ਸਚ
ਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨੇ
ਸਮਾਹਾਹੇ ॥ ੬੭ ॥ ਪੁਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ

ਸੰਸਾਰ ਗੁਣਗਾਵੈ ਇਸੁ ਜਨ ਮੈ ਕਾਲਾ ਹਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਟ ਜਕਰਹਿ ਪਰਮ
ਗੁਣਹਿ ॥ ਏਕ ਸਾਥਿ ਨੁਕੋ ਅਵਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਸਚ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਟ ਜਾ ਰੇ ਪੁਜੀ ਨਮੁ
ਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਰੇ ॥ ਵਿਹਲੇ ਹਉ ਗੁਰਸ ਬਣੁ ਖੁਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਠਾਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਭੁਨੈ ਘੜੇ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ ਆਇਆ ਸੋਹਿਦੁ
ਰਤ ਪਾਜੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਾਛਿ ਗਹਿ ਸਦਾ ਅੰਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਾਛਿ ਠਾਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥
ਪੇਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਨ ਮੁਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਏ
ਗੁਰਿ ਸੁਜਗ ਮਾਹਿ ਨ ਮੋਲਾ ਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ
ਜਾਈ ॥ ਜੀ ਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੁਕਾ ਕਾਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਅਗਮ
ਜੋ ਚਕੁਰੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖਾਦਿ ਸਾਥਾਹੀ
ਦੁਟਾ ਤਾਲੇ ਖਾਕੇ ਇਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਖੂਹ ਮਾਥਿ ਸੁਰੁ ਰੁਝੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰ
ਤੁਪਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਖੁਲਾਖਾਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਈ ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥
ਮੁਜਪੀ ਤੈ ਨ ਮੁਖਿ ਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣਗਾਹਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ
ਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਹੁਕਮ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆ
ਹੁਕਮੇ ਵੇਖਰਵਾਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਵਤੁਰਾ ਖੋਇ
ਕੁਘਰਿਆਣੈ ॥ ਨ ਮੇਰਾ ਤਾ ਸਦਾ ਬੋਰਾ ਗੀ ਨ ਮੁਰਤ ਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭ ਜ
ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਭਾਹਿ ਸੇਜਨ ਨਿਰ
ਖਾਨਿ ਜਪਾਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦਾ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜਿ ਉਤਪੁਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤੁਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣਗਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵ
ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੋਨ ਤੀ ਸਚੁ ਦੇਵੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ੧੦ ॥

ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵਭਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚਿ ਨਾ
ਮਿ ਵਿਲਾਗੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਥਾਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾਰੇ

੧੧॥ ਨਵਰਿ ਕਰੇ ਤਾਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿ
 ਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਸ ਬਢੇ ਮਨਿ ਈਸਾ ਹਾਏ ॥ ੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਏ
 ਮਮਤਾ ਸਥਾਇ ਜਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ॥ ਇਕ ਰੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸ ਨਾਇਕ
 ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘੋਰ ਅੰਧਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਨਿਪਾਵੈ ਪਰਾ ॥ ਜੋ
 ਰਾਤੇ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਸਰੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾਏ ॥ ੪॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਕਿਥਿ ਪਾ
 ॥ ਦੁਜਾ ਚਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਆਧਿ ਪਤੈ ਵਰਤੈ ਮਨੁ
 ਕਾ ਕਿ ਅਵੇਸਾ ਹਾਏ ॥ ੫॥ ਸੇ ਮਨੁ ਮੁਖ ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬੁਝੈ
 ਨ ਜਾਣਾਹਿ ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈ ॥ ਐਸੇ ਮੁਕਾਢ ਲਾਏ ਗਾਸਾਏ
 ॥ ਅਠਰਿਥੀ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਅਨਜਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ
 ਰਹੁ ਭਾਗੀ ॥ ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇ ਪਰਵਾਹਾਏ ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੋ ਸਭ ਸਿਧ
 ॥ ਏਹੁ ਜਮੁ ਕਿ ਅਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਧੁਕ ਮੀਥੈ ਦਾ ਧੁਕ ਮੁਕ ਮਾਢੈ ਧੁਕ ਮੇਕੁ
 ਸਾਹਾਏ ॥ ੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਕੀ ਅਅਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਸਰਿਆ ਸਬਦੁ
 ਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾਏ ॥ ੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜ
 ਕਰ ਮਿਥਿ ਪਾਤਾ ॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹੈ ਨ ਜਾਨ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਥਾਇ ਸਮਾਹਾਏ ॥ ੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮਿਸਥਾਇ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਅਗਮ
 ਗੋਚਰ ਵੇ ਪਰਵਾਹੇ ॥ ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾਏ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਨ ਮੁਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
 ਨ ਮੁਬੂਝੈ ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਠਹਾਏ ॥ ੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖੈ ਪਾਏ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨ
 ਜੰਮੈ ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਾਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਲੈ ਦੇ ਲਾਹੇ ॥
 ੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ਸੋ ਹਰਿ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਥਾਇ ਸਵਾਹੇ ॥
 ਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ॥ ਪਰਿ ਜਾਹਾਏ ॥ ੧੪॥ ਸਤਿਗੁ
 ਪੁਰਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਾ
 ਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾਏ ॥ ੧੫॥ ਗੁਣ ਕਾ ਦਰੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਨਕ ਜਨੁ ਨ ਮੁਸਥਾਹੋ ਬਿਗਸੈ ਸੋ ਨਾ ਮੁਖਿ ਪਰਵਾਹ ॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਰਾਹ ॥

੧੧ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥
੧੨ ॥ ਪੁਰੋਸਤਿਗੁ ਰੂਪੁ ਆਪੁ ਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਧੁਕ ਮੁਖ ਨੇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏਹੁ ॥
੧੩ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਬਿਨਿਸਤ ਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰੀ ਵੇਖੈ ਦੇਵਾਸਾ ਸਾਗਿਰਾਹ ॥ ੧੪ ॥
੧੫ ॥ ਮਧੋ ਕਿਸਾਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹੀ ਗੁਣਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਬਖਸੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਹਿਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ॥
੧੭ ॥ ਅਰਿਜ ਮਹਿ ਕਾਰਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਖਵਾਹ ਭਗਤਿ ਵਢਵ ॥
੧੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਸਾ ਚੁੜਿ ਜਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥
੧੯ ॥ ਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਆਖਿ ਖੁਦਾ ਸਾਹਾਏ ॥ ਗਿਸਟਾਹ ਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥
੨੦ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਸੇਵਾ ਹਿਸਰੀ ਬਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਹੀ ਹਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਫ੍ਰਿਜਾਏ ॥ ਅਨਾਧਿ ਕਰਮ ਠਹਿਰਿ ਜੋ ॥
੨੨ ॥ ਪਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾਗਣਿ ਲਭੁ ਲਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕਾਟੇ ਗਾਹੇ ॥ ੨੩ ॥ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਫ੍ਰਿਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਆਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ॥
੨੪ ॥ ਸਿਰ ਵਿਆਪਟ ਅੰਤਰਿ ॥ ਮਾਨਿ ਭੀ ਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਅਗਮ ॥
੨੬ ॥ ਸਾਧਿਯਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਹੀ ਸ ॥
੨੭ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾਏ ॥ ੨੮ ॥ ਸੇਭੁ ਗਤ ਸਚੇ ਤੇ ਹੋ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਦਰਿ ਕੀਰਤ ॥
੨੯ ॥ ਕਹਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਾਨ ॥
੩੦ ॥ ਦੇਸਾਹਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ॥
੩੨ ॥ ਨਾਹੀ ॥ ਸਭ ਨਾ ਸਿਰਿ ਤੁਏ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾ ਮੁਸਥਾਹਾਏ ॥ ੩੩ ॥ ਬਿਨੁ

ਸਬਦੇਤੁਧਨਕੋਲੀਨਜਾਣੀ। ਤੁਧੁਆਪੇਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ। ਆਪੇਸਬਦੁਜ
 ਗੁਰਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਸੰਥਾਹਾਰੇ॥੧੪॥ ਤੁਧੁਆਪੇਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾਉਚੈ
 ਖਿਆਕੋਇਨਮੋਟਵਹਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੇਵਹਿਤੁਧੁਆਪੇਸਹਸਗਣਤਨਤਾ
 ॥੧੫॥ ਭਗਤਸਚੇਤੇਰੈਦਰਬਾਰੇ। ਸਬਦੇਸੇਵਾਨਿਭਾਇਪਿਆਰੇ। ਨਾਨਕਨਾਨਿਸ
 ਫ਼ੈਰਾਗੀਨਮੋਕਾਰਜੁਸੋਹਾਰੇ॥੧੬॥ ੧੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਮੋਖੰਧੁ
 ਸਚੈਰਿਕੁਖੇਭਰਚਾਇਆ। ਕੋਇਨਾਕਿਸਰੀਜੇਹਾਭਿਪਾਇਆ। ਆਪੇਯਕੁਕੰਢੇ
 ਵਿਗਸੈਸਭਿਰਸਦੇਹੀਮਾਹਾਰੇ॥੧॥ ਵਾਜੈਪਉਦੁਤੈਆਪਿਵਜਾਏ। ਸਿੰਦਸਕਥੈ
 ਮਾਰਿਖਾਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਲਟੀਹੋਵੈਗਿਆਨਰਤਨੁਸਬਦੁਤਾਹਾਰੇ॥੨॥ ਅਨੰ
 ਰਚਾਨਣੁਆਪੇਕੀਆ। ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਥੀਆ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਥੈ
 ਮਥਾਥਿਗਸੈਭੁਧਿਤਾਹਾਰੇ॥੩॥ ਆਪਣੀਗਹਣਗਤਿਆਪੇਜਾਣੈ। ਚਿਰੁਕੋ
 ਦਿਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਣੈ। ਗਿਆਨੀਹੋਵੈਸੁਰਸਮੁਖਿਭੂਭੈਸਾਚੀਸਿਫਤਿਸਦਾ
 ਹੋ॥੪॥ ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਪਾਰਾ। ਆਪੇਕਪਟਭੁਲਾਵਣਹਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਭੂਭਾਹਾਰੇ॥੫॥ ਸਭਿਰਸਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪੈ
 ਵਿਰਥੇਕਭਿਗੁਰਸਬਦੁਭੂਭਾਏ। ਅੰਦਰੁਪੈਜੇਸਬਦੁਸਾਲਾਹੇਥਾਹਰਿਕਯੋ
 ਹਾਰੇ॥੬॥ ਵਿਦੁਚਖੇਸਾਦੁਕਿਸੈਨਆਇਆ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
 ਏਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਮਰਾਪਦੁਹੋਹੋਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਸੁਤਾਹਾਰੇ॥੭॥ ਅਪੁ
 ਢਾਣੈਸੋਸਭਿਗੁਣਜਾਣੈ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ। ਅਨਦਿਨੁ
 ਰਤਾਦਿਨੁਰਾਤੀਸਾਇਆਸੋਹੁਚੁਕਾਹਾਰੇ॥੮॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭੁਕਿਭੂਪਾਏ
 ਭਿਮੈਮੇਰਾਅਪੁਗਵਾਏ। ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸੋਹਾਰੇ
 ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈਥਾਣੀ। ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ। ਹਰਿਗਿਰਿ
 ਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਸੋਘਟੁਨਿਰਮਲੁਤਾਹਾਰੇ॥੧੦॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਸਬਦਿਨਾ
 ਹਾਰਿ। ਸਦਾਗੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ। ਆਪੇਥਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਪਸ
 ਵਾਸੁਮਾਨਿਤਾਹਾਰੇ॥੧੧॥ ਸਬਦੇਅਕਥੁਕਥੇਸਾਲਾਹੇ। ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਚੇਵੇਪਸ

ਘੋਗੁਟਰਾਸਥਦਿਮਿਲਾਏਸਥਦੈਕਾਰਸੁਤਾਹਾਰੇ॥੧੨॥ਮਨੁਪੁਪੁਤਾਠਉਹਨ
ਮਜੇਪੁਗਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਬਿਖਿਆਗਤਾਬਿਖਿਆਧੋਜਮਰਿਜਨਮੇ
ਸੁਤਾਹਾਰੇ॥੧੩॥ਆਪੋਆਪਿਆਪਿਸਾਲਾਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣਪਭਵੁਪੀਮਾਰੇ॥ਤੁਮਪਿਸ
ਤੇਗੰਥਣੀਸਚੀਆਪੋਅਲਪੁਅਥਾਹਾਰੇ॥੧੪॥ਬਿਨੁਗੁਣਤੇਰੇਨਿਪਏ॥ਲਖਕੋਟਜੇ
ਕਮਾਏ॥ਗੁਸਕਿਰਪਤੇਘਟਅੰਤਰਿਵਸਿਆਸਥਦੇਸਚੁਸਾਲਾਹਾਰੇ॥੧੫॥ਜੇਜਨਮਿ
ਗੁਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਥਦਿਸੁਹਾਰੇ॥ਨਨਕਜਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸ
ਗੁਣਗਾਵਹਗੁਣੀਸਮਾਹਾਰੇ॥੧੬॥੧॥੧੩॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩

ਗੁਰਭੁਏਕੁਸਟਾਸਚੁਸੇਈ॥ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਵੀਹੋਈ॥ਹਰਿਗਸਿਥੀਨੇਸਟਾਧਿਆ
ਨਗੁਰਮਤਿਸੀਭੁਸੰਨਾਹਾਰੇ॥੧॥ਅੰਦਰਿਗੰਗੁਸਟਾਸਾਚਿਆਗਾ॥ਗੁਰਕੋਸਥਦਿ
ਨਿਮਿਪਿਆਗਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਫੋਡਿਆਮਾਇਆਕਾਲਾਹ
ਰੇ॥੨॥ਰਈਅਤਿਰਾਜੇਦੁਰਮਤਿਦੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਏਕੁਨਹੋਈ॥ਏਕੁਧਿਆ
ਨਿਸਟਾਸੁਖਪਾਰਿਨਿਨਿਚਰਭੁਗਾਜੁਤਿਨਾਹਾਰੇ॥੩॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਰਖੈਨਕੋਰੀ॥
ਅਭੁਮਰਛਾਤਿਸੈਤੇਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਟਾਧਿਆਵਹੁਗਾਤਿਮੁਕਤਿਤਿਸੈਤੇਪ
ਹਾਰੇ॥੪॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰਦੁਆਰੈ॥ਹਉਮੈਕੋਪੁਸਥਦਿਨਿਵਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਸਟਾਸੁਖਪਾਈਐਸੀਭੁਸੰਤੋਪੁਸਭੁਤਾਹਾਰੇ॥੫॥ਹਉਮੈਮੋਹਉਪਜੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਭੁ
ਕੁਥਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਸਚਾਜਾਗਿਲਾ
ਹਾਰੇ॥੬॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਥਦਿਸੁਹਾਰਿਆ॥ਪੰਚਸਥਦਮਿਲਿਵਾਜਾਵਾਇਆ॥
ਦਾਕਾਰਜੁਸਾਚਿਨਾਮਿਸੁਹੇਯਾ॥ਬਿਨੁਸਥਦੈਕਾਰਜੁਕੇਹਾਰੇ॥੭॥ਖਿਨਮਹਿਸੈਖਿ
ਮਹਿਰੋਵੈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਵੈ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਰਤੈਬਿਖਿਪਾਏ
ਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹਾਰੇ॥੮॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਸਥਦੁਕਮਾਏ॥ਹਰਿਸਿਓਸ
ਦੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਤੇਮਿਲੈਵਾਡੇਆਈਹਉਮੈਰੋਗੁਨਤਾਹਾਰੇ॥੯॥ਰ
ਸਸਥਦੈਪਿਛੁਵਧਾਏ॥ਭੇਖਕਰੈਗੁਰਸਥਦੁਨਕਮਾਏ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਭਾਗੀ
ਬਿਸਟਮਾਹਿਸਮਾਹਾਰੇ॥੧੦॥ਬੇਦਪੜ੍ਹਹਿਪੜ੍ਹਿਥਾਦੁਵਖਾਵਹਿ॥ਘਟਮਹਿਕੂਹਮੁ

ਤਿਸੁ ਸਥਾਇ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸੁਤਾਰੇ
 ੧੫੫ ਰਿਵਥੁ ਛੋਡਹਿ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਅਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਾਦ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਨਮੁਖ
 ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ ਹਰਿ ਰਸਮੁ ਲਿਨਤਾ ਹਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ਚਰਮੁ ਭੁਤ
 ਮਾਤਿ ਮਗੋ ਨਿਤ ਹੋਇ ਪੁਅਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੁਜੈ ਲਾਇ ਅਸੁ ਪਨੇਰੁ ਪੁਨਰੁ
 ੧੩ ॥ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ਸਥ ਦੁਭਤ ਹੋ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੋ ਹਰਿ ਸਿਖਿ ਅੰਗੋ ਮਾ
 ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਅਹੁ ਪਾਏ ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੇ ਦੇਵ ਦਹਾਗਾ ਤਿਸੁ
 ਗੋਨੀ ਕਿਸੈ ਕਾਰਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਤਿਸ ਦਾਸ ਬਦੁ ਅਥਾਹਾਰੇ
 ੧੫ ॥ ਜੀਉ ਪਿਤੁ ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ
 ਰਿਆਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ੧੪ ॥ = ਸਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਦਢੇਟ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਰੋ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਆਉ ਲਾਇ ਪਰਵੇ
 ਬਿਬਾਣੀ ਨ ਦੁਵਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸ ਪਾਇ
 ॥ ਗੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥ ਸਚੈ ਸਥ ਦੇ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੀਤਿ
 ਨੁ ਮੇਰਾ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਵੈ
 ਨ ਲਾਗੈ ਸਾਚੈ ਸਾਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦਾ ਹੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
 ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ
 ਸਦਾ ਹੀ ਸਚੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਅਵਰਾ ਸਚੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਉਤ
 ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੈ ਸਚੁ
 ਸਥ ਦੁਸੁਣਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸੇਈ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮਾਇਆ ਭਗੁ
 ਏ ॥ ਗੁਰਕੀ ਪਉੜੀ ਉਤਮ ਉਚੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਭਾਇਓ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ
 ਤਾ ਅਪੁਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਚੈ
 ਦਾਇਵ ਲਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੀ ਕਰਸੀ ਜੋ ਸਚੈ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਜੀਉ

ਤਿਗੁਮਿਲਾਏ। ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾਮੰਨਿ ਵਸਾਏ। ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ
ਸੁਭਾਵੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ॥ ੧੦॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੋ ਫੀਜੈ। ਬਹੁ
ਖਕਰੇ ਨਹੀਂ ਭੀਜੈ। ਅਥਿ ਖਿਆਰਾ ਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇ ਦਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਮਾਏ। ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸਿਈ ਪਾਏ। ਮਰ
ਜੇ ਵਣੁ ਜੋ ਸਮਕਾਰਿ ਜਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇ ਦਾ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਗਰ
ਹਿ ਪਰਵਾਨਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਾ। ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਨ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ਮ
ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੨॥ ਸੇਵ ਭਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ। ਹਉਮੈ
ਬੰਦੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ। ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗੈ ਦਰਿ ਸਚੈ
ਭਾਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ। ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸਦੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੪॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ। ਨਾਨਕ
ਮਰਤੇ ਵੀਚਰੀ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਦਾ॥ ੧੫॥ : : : ੧੫॥ ੩॥ : : :
ਗੁਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ। ਆਪੇ ਥਾਪਿਉ
ਪਿਨਿ ਵਾਜੀ। ਆਪੇ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ॥
ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ਆਕਾਰਾ। ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਗਾ। ਬਿਨੁ
ਫਟੈ ਭਸਮੈ ਕੀਛੈ ਗੀ ਬੇਹੁ ਬੇਹਰ ਲਾਇ ਦਾ॥ ੧॥ ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਮ
ਨਾਜਿ ਸੁਵਿਚਿ ਰਵਿਆ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ
ਤਸਾਚੇ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੨॥ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਹੁ ਹਰਿ
ਅਪਿਸ ਵਾਰੇ। ਅਤਿ ਸੁਵਿਚਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ। ਗੁਰਕੈਸ ਬਦਿ ਵਣ
ਨਿਵਾਪਾਗੀ ਨਟਗੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ॥ ੩॥ ਸੋ ਸੁਚਾਜਿ ਕਰੇ ਪੁਨਿ ਵਾਰੇ।
ਬਢੇ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ। ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ
ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਪੋਵਹਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰੀ।

ਅਨਾਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਗੰਗਿ ਰਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੮੮ ॥
 ਰਗਮਹਿ ਮਨੁ ਆਪਾਵੈ ॥ ਪੁਖੁ ਪਥਗਿ ਤਿਆਗਿ ਮਹਾਤੁ ਪੁਖਾ ॥ ੮੯ ॥
 ਭੇਟੇ ਠਉਰਨ ਪਾਵੈ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ੯੦ ॥ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ॥ ਆਪਿ
 ਗੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਿ ਅਕੇ ਕਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰ ॥ ਆਪੇ ਖਖ
 ਲਾਇਦਾ ॥ ੯੧ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਪੁਰਾ ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਮਹਾ ਬਖਸ਼
 ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇਵ ਡਿਓ ਆਈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥ ੯੨ ॥ ਆਪਹਿ
 ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਭੁਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਯਮੁ ਵਸਿ
 ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ੯੩ ॥ ਦਿਸਤੁ ਰੁਭਵੈ ਅੰਤਰੁ ਨੀਤਿ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਧਾ ਜਮ ਕਾਲੇ ॥ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਭੁਟੈ ਦੁਖ
 ਵਿਭਗੁ ਮਾਇਦਾ ॥ ੯੪ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਬ ਲਗੁ
 ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਮਿਲਿ ਆਸਚੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ
 ਚਿਦਾ ॥ ੯੫ ॥ ਕਾਮ ਕਰੋ ਪੁਸ਼ਪ ਲਸੀ ਸਾਗ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਸੁ
 ਖ ਕਾਪ ਸਾਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਮਿਲ
 ਦਾ ॥ ੯੬ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਪੈਥੈ ਸੰਤਹੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਭੈ ਸਭਾ
 ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਜਾਤਿ ਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥ ੯੭ ॥
 ਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਗਥਾ ਵਿਆਪੇ ॥ ਪਉ ਮੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾ
 ਲੈ ਕੀਖ ਬਧੈ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਗਾਇਆ ਪਛਤਾਇਦਾ ॥ ੯੮ ॥ ਜਿਨਿ ਉ
 ਸਾਥਿ ਧਿਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਨਕ ਦਾ ਸੁਕਾ
 ਨੰਤੀ ਸਚਿ ਨ ਮਿਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥ ੯੯ ॥ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ਲਾ ੩ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਾਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ
 ਤਾ ॥ ਤੁਧੁ ਨੇ ਸੇਵਹਿ ਸੇਤੁ ਤੁਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੀ ਅਜੰਤ ਭੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ

ਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਤੂਆਪੇਮਾਗਗਿਪਾਇਦਾ॥੨॥ਪੈਚੀਸਚਾਹੋਸੀਸੋ
ਆਪੇਸਾਜੇਅਵਹੁਨਕੋਈਸਭਨਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਰਿਜਕੁਪ
ਇਦਾ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਗਾਕੋਰਿਨਜਾਣੈਤੇਰਾਪ
ਗਾਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਆਪਿਭੁਝਾਇਦਾ॥੪॥ਪੁ
ਭੁਗੀਅਲੇਨਅਕਾਰਾਤਿਸੁਵਿਚਿਵਰਤੈਦੁਕਮੁਕਰਗਾਦੁਕਮੇਸ
ਤੁਕਮੇਚਾਹੇਦੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੫॥ਦੁਕਮੇਭੁਝੈਸੁਦੁਕਮੁਸਭਾਹੇ॥
੬॥ਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਜੇਯੀਮਤਿਦੇਰਿਸੋਹੋਵੈਤੂਆਪੇਸਥਾਦਿਭੁਝ
ਇਦਾ॥੭॥ਅਨਾਦਿਨੁਅਰਜਾਫਿਜਟੀਜਾਏ॥ਗੋਇਦਿਨਸੁਦੁਰਿਸਾਖੀਅ
ਸਨਮੁਖਅਧੁਨਚੇਤੈਮੁਖਸਿਰਭੁਪਰਿਕਾਭੁਰੁਆਇਦਾ॥੮॥ਮਨੁਤਨੁ
ਤੁਭੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗਾਅੰਤਰਿਭਰਮੁਗਾਇਅਭੁਭਾਗਾਸਦਾਅ
ਤੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਥਾਣੀਥੋਲਾਇਦਾ॥੯॥ਜਿਨਿਤੁਜਾਤਾਕਰ
ਥਿਧਾਤਾਪੂਰੈਥਾਗਿਗੁਰਸਥਾਦਿਪਛਾਤਾਜਾਤਿਪਾਤਿਸਦੁਸਚਾਸਦੁ
ਰੀਹਭਿਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੦॥ਮਨੁਕਠੇਰੁਦੁਜੈਭਾਇਲਾਗਾਭਰਮੇਭੁਝ
ਰੈਅਭਾਗਾਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੇਯੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਲ
ਭਭਿਰਸੀਹਆਪਿਭੁਪਾਏ॥ਮਨਸਜਨਮਿਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਥਿਨੁਭ
ਤੀਥਿਸਟਾਵਿਚਿਵਾਸਾਥਿਸਟਾਵਿਚਿਛਿਰਿਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਕਰਮੁਹੋ
ਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਭੁਪਾਇਆਜਾਏ॥ਆਪੇਕਰੇ
ਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਭੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਅੰਤੁ
ਜਣੈ॥ਮੁਰਖੁਅੰਧਤਤੁਨਪਛਾਣੈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਭ
ਮਿਭੁਲਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਭੁਕਿਭੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰ
ਪੈਲਾਏ॥ਆਪੇਥਾਪਿਭੁਥਾਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਭੁਝਾਇਦਾ॥੧੫॥
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗਾਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਸਲਾਹੀਤਾਮਨੁਧੀਰਾ॥ਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੬॥ਆਪਿਨਿਰਲ

੬੩੬

ਮੁਹਰਪੰਥੈ ਕੋਈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੈ ਕੋਈ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਘਟਨੈ
ਗੁਰਮਤੀ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ੨ ॥ ਮਾਮਲਾ ੨
ਗੁਰੁ ਛਤੀਹ ਕੀ ਓਹ ਬਾਗਾ ਤੁਆ ਪੇਜਾ ਦਾਹਿ ਸਿਰਜ ਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਮੋਕਸ਼ਿ
ਕੋ ਕਹੈ ਕਿਆ ਖਿਵਖਾਣੈ ਤੁਆ ਪੇਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੯ ॥ ਮੋਕਸ਼ਿ
ਸਿਸਟਿਉ ਪਾਈ ॥ ਸਭੁ ਖੇ ਭੁਤ ਮਾਸ ਤੇ ਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾ ਪੇਵੇ ਕਰੇ
ਸਾਚਾ ਅਪੇਭੀ ਨਿਘੜਾਇ ਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਬਾਜੀਗ ਰਿਹਿ ਕ ਬਾਜੀ ਪਈ ॥ ਪੁੱ
ਤੇ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
ਦਾ ॥ ੨੧ ॥ ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਰਾ ਅਪਿਵਜਾਏ ਵਜਾਵਦ
॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਉਟੁ ਵਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਵਣੈ ਸਭੁ ਵਜਾਇ
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਨਿਹਰ ਚਉਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿਹ ਉਮੈ ਖੈ ॥ ਗੁਰਪ
ਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇਵਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਾ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰਸੇਵੇ ਜੇਵੁ
ਲਾਹਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦ
ਮੋਲਾਹਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨੩ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਫਪੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵ
ਵਧਾਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਾਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਐ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ
ਇ ਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਅਪੇਕਰੇ ਤੈ ਅਪਿਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ
ਖਿਹੋ ਵਹਿਸੇ ਬੰਧਨ ਤੇੜਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਗਦ
ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨਚੁ ਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ
ਤਚੁਕਾਏ ਸੁਚਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇਤਾ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ
ਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਭੁਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਆਗਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਠੇ
ਵਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਬਨੁ ਰਨੁ ਸੀਤ ਭੁਹੋ ਆਸਹ ਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮ
ਦਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਮੈਲੈ ਕਰਮ ਕਰੇ
ਏ ॥ ਕੁੜੇ ਕੁੜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰ ॥ ਕੁੜੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨੯ ॥ ਨਿਰ

ਕੋਮਨਿਵਸਾਏ ਗੁਰਪਰਸਦੀ ਸਹਸਾ ਜਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚ ਏ ਦਿਨੁ
ਨਮੁਰੇ ਤਿਸੁ ਖੁਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਪਿ ਸਿਰ ਦਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਉ
ਪਾਏ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਸਟਾ ਸਭਾ ਹੋ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥
ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇਕੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੇ ਪਿਜ ਥੈ ਸਭੁ
ਨਾਸਿ ਤਿਹੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨ ਹਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੧੪ ॥
ਤੇਰੇ ਰਤੁ ਖੁਆਪੇ ਕੀ ਆਸਾ ਰਿਤੇ ਰੇ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਜੀ ਆਨਾ ਨ ਕਨ
ਆਲਿਸ ਦਾ ਤੁਹੁ ਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥
ਸੁਮਲ ੩ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾ ਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਓ ਸੁਤਿ ਭਨਤ ਮਾਇ
ਰਵਾਹਾ ॥ ਤਿਸਨੇ ਅਪਾਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਕਿ
ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਹਰ ਉਹੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦਾ ਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨਾਮ
ਕਰੈ ਸੋ ਪਾਏ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਚਉਦਹ ਭਵਣ ਤੇਰੇ ਹਟਨ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਅੰਤ ਰਿਨਾਥੇ ॥ ਨਵੈ ਕਾਵਾ ਪਾਗਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਸ ਬਦੀ
ਦਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿ ਐਸਹ ਜਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਆਇ ਫੁਠ
ਵਿਦਾ ॥ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਤਿਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਗੀ ਅਹਿ ਦੁਖੁ
ਕਰਾਇਆ ॥ ਮਥੇ ਕਾਲੇ ਮਹਾਨ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਵ ਭਰਾਗੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸਚੀ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਸਚੇ ਸਚੁ
ਅਵਹਿ ਸਦਹੀ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸਨੇ ਸਚਾ ਦੇਇ ਸੁਪਾਏ
ਅੰਤ ਰਿਸਾਚੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾ ਤਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ
ਦਾਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਨਾਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਭੁਝਾਏ ਭੁਝੈ ਕੋ
ਨਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਹਉਮੈ ਕ
ਰੇ ਆਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਜਮਕਾ
ਭਲੇ ਖਾਢੇ ਵੈ ਜਿਉ ਤਿਲਾ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇ ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ

ਰਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇ ਵੇ ਕੋਈ ਜਮਕਾ ਭਾਉ ਸੁਨੇ ਤਿਨੈ ਵੇਸੈ
 ਸਚੈ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅਤਿ ਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਾ ਪੁੱਛੈ
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਪੈਸਭ ਵਡਿ ਆਈ ਜਿਸੁ ਦੇਵਾ ਸੇ ਪਾਇ
 ੧੧ ॥ ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਨਿਵਸੈ
 ਅਨਰਤ ਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਗਿਆ ਨ ਅੰਧੇਰੁ ਕਾ ਵਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਆਗਿਆ ਨੀ ਅੰਧੇਰੁ ਜੈ ਲਾਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਪਈ ਭੂ ਬਿਸੁ ਮੁਕੇ ਅਭਾਗੇ
 ਦਿਆ ਘਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਤੁਧੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਗਿਆ ਨੀ ਪਿਆਨੀ ਪੁਛੁ ਕੋਲੈ
 ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਗੁਰੁ ਨੇ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਟਿ ਸਾਚਿ ਦਿਵਲਾਏ
 ਸਚੁ ਵਣਜਾ ਹਿਵਾ ਪਾਗੀ ਨ ਮੋਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰੇ
 ਤਾ ਸਥਾ ਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਨਿਰੋ
 ਮੁਖਿ ਆਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ੧੬ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋਤਿ
 ਕਰਣੈ ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਕੋ ਵਿਹਲਾ ਆਇਆ ॥ ਭਾਣੇ
 ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਣੈ
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਭਾਣੇ ਨੇ ਕਚੈ ਬਹੁ ਤੇਰੀ ਆਪਣੁ ਭਾਣੈ
 ਪਿਮਨਾਇਦਾ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੈ ਸੁਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਣੈ
 ਸੋ ਤੁਧੁ ਹਿਸਮਾਏ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਭਾਣਾ ਕਿਸਹਿ
 ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
 ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਭਾ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਦਿਨੁ
 ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਭਾਣਾ ਨ ਮੰਨੈ ਬਹੁ ਤੁਧੁ ਪਾਇ
 ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਲੇਵੇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੁਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ

ਨੇਨਮੇਰੀਸੁਖਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸਭਨਵਹੁਓਪਜੈਨਵਹੁਓਢੀਜੈਗੁਰਕਿਰ
ਅਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਸਸਨਨਮੁਧਿਆਏਰਸਿਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥
ਭੇਅੰਦਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸੇਨੇਸ
ਵਿਸੇਈਸਚੁਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਨਮੁਵਿਸਾਰਿਮਾਨਿਤਾਨਿਦੁਖ
ਨਾਮਾਇਆਸੇਹੁਸਭੁਰੇਗੁਕਮਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਵੈਮਨੁਤਨੁਪੈਕੁਸਟੀ
ਕੇਵਾਸਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਮਿਰਤੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਸਦ
ਮੇਹਾ॥ਨਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਸੁਖਪਾਇਆਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸ
ਕੇਵਣਜੁਕਰੇਵਾਪਾਗਾ॥ਵਿਨੁਨਵੈਸਭੁਤੇਟਸੰਸਾਰਾ॥ਨਗੇਆਇਆ
ਜਿਸੀਵਿਨੁਨਵੈਦੁਖਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸੇਨੇਨਮੁਦੇਵਿਸੇਪਾਏ॥ਗੁਰ
ਕਥਾਦਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਨੇਸ
ਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੨॥ਨਵੈਨੋਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭਆਈ॥ਨਉਤਿਨਮਿਲੈਧੁਰਿ
ਗਥਿਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਉਪਾਇਆਸੇਵਰਭਾਗੀ॥ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਮਿਲਾ
ਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆਕੋਫੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਥਹਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਵੀ
ਗਾ॥ਸਚਾਨਿਆਉਸਚੇਵਾਪਾਰਾ॥ਨਿਹਚਲੁਵਾਸਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅ
ਘਰਥਕੇਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆਇ
ਸਾਥਿਨਿਥਹੈਸਾਲਾਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰੈਕਰਤੇ
ਕਥਣਤਥਣਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭਵਖੁਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਦ
ਹਰਿਗੀਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥ ॥੨॥੧੬੨॥ ਮਾਰੂ
ਗਲਾ੩ ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਥਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਤਿਥੈਹਰਿਵਸੈਜਿ
ਦਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸਚੀਥਾਣੀਹਰਿਜੀਉ
ਥਾਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੭॥ਹਰਿਚੇਤਹਿਤਿਨਬਾਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈ
ਥਾਦਿਤਿਨਮੋਲਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂਕਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਾਕਿ
ਤਸੰਗਤਿਥਹਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਵਾ॥

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਥਾਵਰੇ ਸੁਹਾਵਾ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਚ ਪੁਕਾਰੀ ਸੁਣੀ ਮੈ ਸਚੇ
 ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਰਾ ਜਿ ਅੰਤਰੁ ਭਾਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਹਰਿ
 ਗਿਨਿਹ ਲੋਗ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਥਾਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲੇ
 ॥ ੪ ॥ ਵਡੇ ਭਾਗਿ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ਮਾਣ ਸਜਨ ਮਿਸਥਾਇ ਚਿਤੁ
 ਆਗ ਬਿਨੁ ਸਥਾਵਰੇ ਸਭੁ ਅੰਧ ਅੰਧੇਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇ
 ਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ਜਨ ਮੁਗਢਾਏ ਮਨ ਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ਏਹ ਵੇ
 ਰਿਹਾ ਬਿਨ ਅਵੈ ਪਾਗਿ ਖਿਸਿ ਐ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਪਵਿ
 ਸਰੀਰਾ ਭਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾ
 ਸੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥ ੬ ॥ ਹਉ ਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਨਿਵਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ
 ਦੇਰ ਖੁਹੁ ਉਰਧਾਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ॥ ੭ ॥ ਸਚੇ ਤੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ਅ
 ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੁਝੈ ਆਪੈ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੮ ॥ ਜਿ ਨਿਮਨਾਇ
 ਥੁਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਵਰੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ
 ਜਨ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਥਾ ਦੁਸੁਣਾਇਦਾ ॥ ੯ ॥ ਏਹ ਕਾਇਆ ਪਵਿ
 ਸਰੀਰੁ ਗੁਰ ਸਥਾਵਰੇ ਚੇਤੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਵੈਰ
 ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭ ਮੁਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ
 ਭਾਇਓ ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਨਚੇ ਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੧੧ ॥
 ਤਿਹੁ ਰੁਸੇ ਵੇਸੈ ਪਰਵਣੁ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੈ
 ਰਿਸੇ ਵੇਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾ
 ਰੁਸੇ ਵਿਆਨ ਜਾਇਆ ਮਨ ਮੁਖ ਭੁਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ
 ਬਿਹੈ ਗੁਰ ਕੇ ਗੀਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਪ
 ਨਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਕਾਨ ਮੁਖਿ ਆਏ ਦਿਨੁ
 ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ

ਪੰਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੈ ਸਾਚਾ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧੬ ॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੩ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ਮਾਇਆ

ਗੁਰਮਿਥ ਏਕਾਇਆ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਾਧਿਕ ਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿ ਵਾਸ ॥
੧ ॥ ਮਾਇਆ ਮਾਈ ਤੈ ਗੁਣ ਪਰ ਸੁਤਿ ਜਮਾਇਆ ਚਾਰੇ ਬੇਟ ਬ੍ਰਹਮੇਨੇ
ਜਾਇਆ ਵਰੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਬਿ ਤੀਕ ਗਿਰਿ ਸੁਜਗ ਮਾਹਿ ਸੋਈ ਪਾਇ ਦਾ ॥
ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਗ ॥ ਗਮਨ ਮੁਗ ਖਉ ਉਰਿ ਧਾਗ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
ਸਤੀ ਜਗ ਅੰਤ ਰਿਹਿ ਸੁਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਵੇਦੁ ਪੜ੍ਹੈ ਅ
ਦਿਨੁ ਵਾਟ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੇ ਬਧਾ ਜਮ ਕਾਲੇ ॥ ਟੂ ਜੈ ਭਾਇ ਸਦ ਟੂ
ਪਾਏ ਤੈ ਗੁਣ ਭਰ ਮਿਭੁਲਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕ ਸੁਸਿ ਉਲਿਵਲ
ਨਿਬਿਧਿ ਮਨ ਸਾਮਨ ਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ
ਗੁਰੁ ਕਾਇ ਦਾ ॥ ੫ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇਹੁ ਟਿਗਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇ ਦਾ ॥ ੬ ॥ ਮਾ
ਆਮੋ ਹਿ ਭਰ ਮਿਨ ਪਾਏ ॥ ਟੂ ਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਸੁਹਾਰੰ ਗਾਇ
ਕੋਰੇ ਵੈਰਿ ਸੁਜਾਏ ਬਿਲ ਮਨ ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੭ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ
ਰਿਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ਦੁਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਮਤੀ
ਗੁਰ ਝਾਇ ਦਾ ॥ ੮ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਬਹੁ ਤੁਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਕਥ
ਨ ਪਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਟੂ ਜੈ ਲਗੇ ਜਨ ਮੁਗ ਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਦੁਖ ਪਾਇ
ਦਾ ॥ ੯ ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿ
ਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥
੧੦ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਠਕੁਰਿ ਹਿਰਬ
ਤ ਬਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਾਇ ਆਪੁ ਮਿ
ਲਾਇ ਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੇਟਾ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁ
ਖਿ ਜੇਵੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ

੬੪੨ ਸਿਲਾਇਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ਆਪੇ ਦੇਵੇ ਵੇਦਾ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾ ਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਇਆਵਿ ਚਿਵ ਸਤੁ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੇ ਵੇਦਾ
 ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ ਸੇਈ ਵਧੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੇਤਾਇਦਾ ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਾਹਿਗਹਿ ਆਸ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਮਾਜਾ
 ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਥ ਦੇ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਪੇ
 ਰਾਸ ਥਾਵਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਥ ਦੇ ਵਿਚ ਪੁਰ ਮੁਚੁ ਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮਿਲੈ ਵਾਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ੨੨ ॥

ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹ
 ਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ॥ ਆਪ ਝੋਕੇ ਇਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੇ ਗੁਰ ਸਥ ਦੇ
 ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸੇਵਾ ਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦੇ ਸਥਿ
 ਵਹਿ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸ ਨਾ ਹਰਿਗੁ ਸੁਭਾਇ
 ੨ ॥ ਸਥਾਇ ਮਹਾ ਹਿ ਸੇ ਮਹਾਨੁ ਸਵਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣਾ ਹਿ ਰਦੈ ਉ
 ਹਿ ॥ ਜਨਮੁ ਸਭ ਲੁਹਾਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ
 ਨਾਦਿ ਨੁਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸੁਜਗ ਮਾਹਿਲਾ ਹਾਪਾਇ
 ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ
 ਈ ॥ ਆਪੇ ਦਾਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾ ਤਾਹੁਣ ਮਾਹਿਗੁਣੀ ਸਮਾਇ
 ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸੇਹੁ ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ
 ਰਾ ॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈਦੁ ਖੁਪਾਇਆ
 ਕਰ ਮੁਹੈ ਵੈਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਸਥਾਇ ਜਲਾਏ
 ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤ ਨੁਚਾਨਣੁ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ
 ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਦੈ ਵ

ਅਤਿਕਭਿਵਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੁਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਨਕ
ਪਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾਨ ਕੋਰੈ ਅਤੇ ਲਾਗਾ ਆਪੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ
ਗੇਗੁ ਸਬਦੀ ਮੋਲਿ ਤੇਲਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਅਰਦ
ਮੇਰੂਆਪੇ ਮੋਲਿ ਬਹਾਲਾਇ ਪਾਸਿ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
ਕਿਰਮਿਧੀਆਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜ ਮੁਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਹਿ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਹ ਰਿਗੁਟ ਗਾਵੈ ॥ ਹਿਰੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਾਪ
ਹੈ ਵੈਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਸਨੇ ਬੁਝੈ ਸੇਈ ਬੁਝੈ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰਦਰੁ ਸੁਣੈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਹਜੇ ਜੀ ਸਚੁ ਪਾ
ਆ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਹੋਰ ਠਿਕੈ ਅਨੇਗੀ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਚੁਕੈ ਨ ਠੇ
ਬਿਖੁ ਕਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁ
ਭੋਖ ਕਰੇ ਭੋਖ ਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ ਜੀਵ
ਮੈਰੇ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਤਿ
ਜਾਇ ਸੁਤਨ ਹਿਜਲਾਏ ॥ ਅਤਿ ਸਟੀ ਬੁਝੈ ਜਿਹੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥
ਮਨੁ ਸੀਤ ਭੁਕੁ ਪੁਨਿ ਵਰੇ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੭ ॥ ਸਚਾ
ਹਿ ਬੁਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏ
ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਮੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥
ਮਹਾਮਹਲਾ ੩ ਨਦਰੀ ਭਗਤ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭਗਤ ਸਲਾਹ
ਸਦਾ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਤਉ ਸਹਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ਆਪੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲ
ਆ ॥ ੧ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਈ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਚੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਮੈ
ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਜਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿ
ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਅੰਧ
ਮੁਖ ਮਾਏ ॥ ਬਹੁ ਸੰਕਟ ਜੋ ਨੀਭਰਮਾਏ ॥ ਜਮ ਕਾ ਜੇ ਵੜਾ ਕਟੇ ਨ

ਕਾਟੈ ਅੰਤ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੮੧ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਸਭਾ ਦਿਖਾਇ ॥
 ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਭਾ ਦਿਖੈ ਸਰੈ ਸਨੁ ਮਾਏ ਹਉ ॥
 ਆ ॥ ੮੨ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੈ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧਿ ॥
 ਨਹੋਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੋ ਤਿਸ ਬਾਦਿ ਸੁਖੁ ਵਾਸਿ ॥ ਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀਜੋ ॥
 ਇਆ ॥ ੮੩ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਚਿਤ ਵਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਸਾਧਿ ॥
 ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾਮੁ ਕਤੁ ਹੋਵੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ॥
 ॥ ੮੪ ॥ ਬਾਹੁ ਗੁਰੁ ਹੋ ਸੋ ਪੁਗੁ ਬਾਰਾ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਤੁਝੈ ॥
 ਗੁਰੁ ਕੇਟੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
 ਚਾਦਰ ਵਾਗਾ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਭਾ ਦਿਖਿ ਆਗਾ ॥ ਸਚੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ
 ਗਾਵਾ ॥ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੮੫ ॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਕੇ ਪਰੁ ਪਾਏ ॥
 ਸਭ ਦੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਓਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨਾਵੈ ਆਪੈ ਸਹਜੇ
 ਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੮੬ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥ ਭਉ ਦੇ ਠਿਰਿ
 ਹੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੁਖੇ ਦੁਖੇ
 ਮਾਇਆ ॥ ੮੭ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਬਾਹੁ ਸੰਗਤਿ ਨਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਭ ਦੇ
 ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਵਹਿ ਵਿਗੁਰਾ ਤੀਜੋ ਤੀਜੋ ਤੀਜੋ ॥
 ॥ ੮੮ ॥ ਕਾਇਆ ਬਿਰਖੁ ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਗਿ
 ਰਸ ਬਾਦਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਓਤਹਿ ਨ ਮੂਲੇ ਨ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਯੀ ਨਿਜ
 ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ੮੯ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋ ਪਾਹਿ ਸਭ ਦੁਈ ਚਾਰਹਿ ॥
 ਗਉਗੀ ਕੁਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥ ਆਪੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥
 ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੯੦ ॥ ਸਦਹੀ ਨੇਜੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਭਾ
 ਜੀ ਕਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਬਿਗਸੈ ਕਸਲੁ ਕਿਰਾਣਿ ਪਰਗਸੈ ਪਰਗਸੈ
 ਰਿਦੇਖਾਇਆ ॥ ੯੧ ॥ ਆਪੋ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੋ ਮਾਰਿ
 ਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਭਾਈਆ ਪੁਗਵੈ

ਸਾਹਿਬਾ ॥ ੧੬ ॥ : ॥ ੨੪ ॥ ੪੬ ॥

ਗੁਰਮਾਹੁ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਚਾ ਅਪਿਸ ਵਾਰਣਹਾਰਾ ਅਵਰਨ
ਸਿਥੀ ਜੀ ਕਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਸਹ ਜੇ ਸਚਿ ਸਮ
ਯੋ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਨਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਪੀ ॥
ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੈਗੀ ਅਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋ ਪੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਈ ਅਵਰਨ ਦੂਜਾ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾ ਮੁਰਤ ਨ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਬਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਕੂਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤਿਨ ਕੀ ਠਿਗਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹਿ ਸਰਣਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਹੋ ਸਾਚੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਹੋਇ ਦਇ
ਆ ਭ੍ਰਿਖਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈਐ ॥ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੁਆਇਆ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਤਹ
ਅਨਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹ ਜੇ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ
ਭਉ ਕਰਤੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਵਿਹਾਈ ॥ ਬਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਸੀਏ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ੭ ॥ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇ ॥ ਆਪੇ ਭ੍ਰਿਖਾ ਕਰੇ ਨ
ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ੮ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤ ਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹ ਜੇ ਲਾਇਆ ॥ ਹੋਵਹਿ ਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਾਣਿ ਜਾਈਐ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੁਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿ
ਅਗਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤ ਨਿਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਤਿ
ਮਤੁ

ਰਾਗੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਈਓ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਗਾਈਓ ॥ ੧੧ ॥
 ਗਿਨਿਰ ਮਭਹ ਛਾਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਖ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
 ਚਿਵਲਾਈਓ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਗਾ ਪਾਤਿਓ ॥ ੧੪ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ
 ਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਓ ॥ ੧੫ ॥ ਭਗਤਾ
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ੧੬ ॥ ਹਰਿ
 ਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਥਿਗ ਸੈਹ ਰਿਚਰਣੀ ਮਨੁ ਭਾਈਓ ॥ ੧੭ ॥ ਹਮਦੁ
 ਅਗਿਆਨਾਗਿਆਨੁ ਕਿ ਢੁਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਾਧੁ ਪੜੀ ਮਨੁ
 ॥ ੧੮ ॥ ਹੁਦਾਇਆ ਭਾਖਿ ਪਾਕ ਰਿਹਾਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ
 ੧੯ ॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਰਬੇ ਹਰਿਗੁ
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾ
 ੨੦ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
 ਵਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਅਕਿਸਮਾ
 ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ਮਰੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
 ਅਭਿਨਾਸੀ ॥ ਸਰਬੇ ਹਰਿਗੁਰਿ ਆਪਣੇ ਵਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਵਤਾਰੁ
 ਈਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਓ ॥ ੨੩ ॥ ਜਾਕਉ ਗਏ ਹਰਿਗੁਰੁ
 ਰਾਤਾਕਉ ਕੋਇ ਨ ਸਾਕਸਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੋਐ ਸਾਹਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਾਕਉ
 ਤਮ ਬਾਣੀਓ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਜਾ ਪੈ ਕਿਛੁ ਕਿਥਾ ਊਨਾਹੀ ॥ ਤਾਕਰਤ ਭਾ
 ਸਮਾਹੀ ॥ ਸੁਕੇਤੇ ਛੁਨਿ ਹਰਿ ਆਕੀਤੇ ਨੁਹਾਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੇਜ ਵਿਰਧ
 ॥ ੨੫ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਕੀ ਵੇਦ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਪਉਕੁ ਰਖਣੈ
 ਸੁਆਗੈ ਜਨਕ ਰਿਬੇਨ ਤੀਜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀਓ ॥ ੨੬ ॥ ਜੋ ਜੀਅ
 ਸਾਰਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਉ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀਐ ਅਜਾਣੈ ॥ ਮੁਖ ਮਿਲਿ
 ਭੁਭੁ ਪਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਭਾਣੀਓ ॥ ੨੭ ॥ ਨਾਕ ਰਿਚਿਤ
 ਤਾਪੈ ਕਰਤੇ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੰਤਾ ਸਰਤੈ ॥ ਚਿਤ ਦਾਨੁ ਦੇ

ਗਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਟਪ ਖਾਣੀ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਨਾ ਕਰਿ ਅਸਮੀਤ ਸੁਤ ਕਾਰੀ ॥ ਨ
ਅਸਾ ਕਿ ਸੇ ਸਹਾਇ ਉਹਾ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥ ਗਵਿਨੁ ਹਰਿ ਨ ਵੇਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ
ਜਪਾਏ ਸਾਹਗ ਪਾਣੀ ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਨ ਮੁਖ ਪਹੁ ਬਨ ਵਾਰੀ ॥ ਸਭ
ਅਨਸਾ ਪੂਰੈ ਥਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾ ਨਕ ਨ ਮੁਖ ਪਹੁ ਵੇਖੰਤ ਨੁ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇਰੇ
ਹੋਵਾਣੀ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇਰੀ
ਸਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਸਹਇ ਪੂਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਖੈ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਵੇ
ਖਾਣੀ ਹੋ ॥ ੯ ॥ ਜਿ ਸੁਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਮੁਖ ਉਢਾਗੈ ॥ ਗਵਿਚੇ ਗਿਹ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਦਾਸੀ ॥ ਜਿ ਉਕ ਮਝਰਹੈ ਵਿਚਿ
ਈਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਗਵਿਚਿ ਹਉ ਮੈ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਠਿਕਿ ਆਵੈ ਜਾ
ਸੇਤ ਪੁਪੁਰਾ ਸਾਈ ਸੇਵਾ ਜੇਹਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਹਉ ਕਿ ਅਗੁ
ਤੇਰੇ ਅਖਾਸੁ ਅਮੀ ॥ ਤੂ ਸਹ ਬਜੀ ਆਕਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾ
ਤੁਥੈ ਪਹਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਨ ਮੁਖ ਖਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਸਹੀ ਜੇਹੁ ਅ
ਕਰ ਬੋਲਣ ਕਾ ॥ ਕਿਸਹੀ ਜੇਹੁ ਦੀ ਬਾਨ ਮਾਇਆ ਕਾ ॥ ਸੋਹਰਿ ਗਿ
ਏਕ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤੇ ਰਾਖੁ ਮੈ ਨਿਮਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਮਾ
ਅਣੁ ਕਰਹਿ ਤੁ ਪੁਛਾਵੈ ॥ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਬੁਖਿ ਬੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਜਿ ਨ
ਪਖੁ ਕਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਉਪਰਿ ਗਯਤੁ ਪੁਆਣੀ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਹ
ਰਿ ਨ ਮੁਜਿ ਨੀ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਦੁਪਾ
ਇਆ ॥ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਪਛੇਤਾਈ
॥ ੧੫ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਾਹਿ ਵਰਤੇ ਹਰਿ ਜਗੀ ਨਾਥੁ ॥ ਸੋਹਰਿ ਜਪੈ ਜਿ ਸੁਗੁਰਮ
ਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਹਇ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਸੁਰ
ਖਾਣੀ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ੨੨ ॥ ੨੪ ॥ ੨੬ ॥ ੪੮ ॥

ਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧਰਣਾਗਗਨੁਰਹਾਇਆਹੁਕਮੇਚਰਣਾ॥ ਅਨਗਨਿਵਿ
 ਈਧਨਮਹਿਥਾਪੀਸੋਪ੍ਰਭੁਰਥੈਭਾਈਹੋ॥੧॥ ਜੀਅਜੀਤਕਹਿਰਿਜਲੁਸੇ
 ॥ ਕਰਣਕਰਣਸਮਰਥਆਪਾਹੋ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੀ
 ਹਾਸਹਾਈਹੋ॥੨॥ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਇਕਾਸਾਸਿਰ
 ਹੋਇਸੀਗਿਸਮਾਲਿਆਸਟਸਟਜਪੀਐਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਦਡੀਜਿਸੁਦਡਿ
 ਹੋ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੇਖਿਨਕੀਰੋ॥ ਗਗੀਥਾਨਿਵਾਜਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁ
 ॥ ਗਰਥਨਿਵਾਰਣਸਰਥਸਪਾਰਣਕਿਢੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਹੋ
 ਸੋਪ੍ਰਤਿਵੰਤਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵਾਸਿਆਹਰਿਭਗਵੰਤਾ
 ਪਿਤਾਸੁਤਥੰਧਪਭਾਈਜਿਨਿਹਿਹਸਿਸਟਿਉਪਾਈਹੋ॥੪॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸਰਣਭਉਨਹੀਕਰਣਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਹਚਉਹੈਤਰਣਾ॥ ਮਾਥ
 ਕਰਮਅਰਥੇਕਰਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀਕਦੇਸਜਾਈਹੋ॥੫॥ ਗੁਣਨਿਧਾ
 ਨਤਨਮਹਿਰਵਿਆਜਨਮਮਰਣਕੀਜੋਨਿਨਭਾਵਿਆ॥ ਢੁਕਵਿ
 ਸਕੀਆਸੁਖਿਭੋਰਾਜਾਤਿਪ੍ਰਤਿਰਹੇਆਪਾਈਹੋ॥੬॥ ਮੀਤੁਹਮਰਜੋ
 ਆਮੀ॥ ਥਾਨਥਾਨੰਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੁਰਨਪਰੇ
 ਹਚਿਤਗਣਤਮਿਟਾਈਹੋ॥੭॥ ਹਰਿਕਾਨਮੁਕੋਟਿਲਖਥੰਗਾਸਾ
 ਸੁਕੀਰਤਨੁਸੰਗਿਧਨੁਤਾਂਗਾ॥ ਗਿਅਨਖਜੁਗੁਕਰਿਕਿਰਪਦੰਗ
 ਤਮਰੇਕਰਿਧਾਈਹੋ॥੮॥ ਹਰਿਕਾਨਾਪੁਜਪਦੁਜਪੁਜਪੁਨੇਜੀਤਿ
 ਵਹੁਵਸਹੁਘਰਿਅਪਨੇ॥ ਲਖਚਉਰਸੀਹਨਰਕਨਦੇਖਹੁਸਕਿ
 ਕਿਗੁਣਗਾਈਹੋ॥੯॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਰਣਹਾਰਾ॥ ਉਚਅਥ
 ਗੰਮਅਪਾਰਾ॥ ਜਿਸੋਨਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੋਜਨੁਤਿਸਹਿਧਿ
 ਈਹੋ॥੧੦॥ ਥੰਧਨਤੇੜੀਲੀਏਪ੍ਰਭਿਸੋਲੋ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੋ
 ਲੋ॥ ਅਨਪਦੁਦੁਦੁਕਰੁਸਹਜਪੁਨਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਈਹੋ॥

ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਤਤੋਰੀ ਗਥਿ ਨ ਸਿਰਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਾਰੁ ਜਪੁ
ਕੀਆ ਪਾਠਿ ਅਪਨੈ ਜਗਮਾਹਿ ਸੋ ਤੁਹਾਈ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਾਰੁ ਜਪੁ
ਦੀਸੈ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਲੀਸੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਦੁ ਜਾਤਾ ॥
ਦੀਸੈ ਕੇ ਜਗਤਿ ਸਥਾਈ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਦੁ ਜਾਤਾ ॥
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਟਾਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਕੇ ਕ
ਜਾਈ ਹੋ ॥ ੧੭ ॥ ਭੁਗਤ ਜਨ ਕਾ ਪੀਤ ਮੁਖਿ ਅਗਾਸਭੈ ਏਧਾ ਲਖ ਸਮੁ
ਰਾਗ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈ ਜਗਥਾਈ ਹੋ ॥ ੧੮ ॥ ੧ ॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨ ਰਿਝ ਪਟਾਣੀ ॥ ਉਹ ਉਹੀ
ਰਸਮ ਟੀਕਿ ਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕ ਕਾ ਕਹਤੇ ਰੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੋ ॥ ੧
ਪ੍ਰਿਥੁ ਕਰੈ ਸੁਧਨ ਤਤੁ ਮਨੈ ॥ ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾਰਿ ਥੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥ ਮਿਥਿ
ਕਵਲ ਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਥੁ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਧਨ ਮਾਂਗੈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਬ
ਥਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ
ਜਪਤੀ ਭੁਖਾ ਪਿਆਸਾ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨ ਉਦੇ ਉਕਰ ਜੋਗੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅਪ
ਦੇਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮਰੈ ॥ ਐਸਾ ਬਣੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤ
ਭੁਖਾ ਪਿਆਸਾ ਹੋ ॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਸਾਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖਾ ਤਿਉ
ਜੀਲਾ ਧਾਭਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸੰਗੇਤ ਉਧਨੁ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸਾ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਧਨ
ਪ੍ਰਿਥੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਕਾਰ ਚਨੁ ਰਚਨਾ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉਤੁ
ਅਏਹੁ ਸੋ ਪਾਇ ਓਸਾ ਤਿਹੁ ਰਪਾਸਾ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਧਨ ਕਰੈ ਤੁਵ ਸੁਮੈ ਨਾਨਕ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖ
ਸੀ ਬਾਲਗੁ ਪਾਲੇ ॥ ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ ਪਉ ਕਿਤੀ ਨ ਲੇਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾ
ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਿਕਾਰਿ ਅਹਉਹੁ ਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ ਓਹੁ ਭਰੇ ਨ ਭੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਾਇਨ ਛੋ
ਨਾ ॥ ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੋ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਜਾਸਦੇ ਤਉ ਠੀਸਿ ਪਾਸਾ ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਜਉ
ਅਬਚਨ ਕਹੇ ਧਨ ਸਾਚੇ ॥ ਧਨ ਕਢੁ ਨ ਸਮਝੈ ਚਰਿਕਾ ਚੇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਸੰ
ਸਾਰੀ ਸੰਗੁ ਮਾਂਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਾਰਿ ਹਾਸਾ ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਆਲੀਆ ਗਿਆ ਪਿਰੁ

ਬੁਝਾਇਆ ਨਾਸਨ ਪੁਛੀ ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਐਠਿ ਠਿਕਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇ ਭੀ ਸੁਆਇ ਜਨ ਸੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦੇ ਮੁਨਾਨ ਕਮਿ ਥਨ ਸੇਰਾ ਸਾਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇ ਭੀ ਸੁਆਇ ਜਨ ਸੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇ ਹੋ ॥ ਥਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਚਿ ਮੂਰੇ ਸਾਕ ਭਨਿਗੁਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਜੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮੈਨ ਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਠਿਕਿ ਠਿਕਿ ਚੋਟੈ ॥
 ॥ ਜਿਤ ਨੇਨ ਰਕਸੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲੇ ਪੁਨ ਮਾਸਾਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਜਿਹ ਰਿਜੀ ਉਭਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਢਲਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪ੍ਰਸਿਦਾਇਆ ॥
 ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਅਨੰਦੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰ ਪਾਓ ਪਾਇ ਆਗਾਓ ਖਾਸਾਹੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਚਿਹਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਗਣਿ ਕੇਟ ਤੇ ਚਰਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥ ਲੈਸਾ ਪੁਰੀ
 ਅਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਜਾਸਾਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਕਿਉ
 ਮਨ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਠਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਣਿ ਦੀ
 ਭੰਜਨ ਹਉਰੇਣ ਤੇ ਰੋਜੇ ਦਾਸਾਹੇ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥

ਮਹੁ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰੈ ਆ

ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਸਿਰ ਸਿਰ ਹਿਨਿ ਢੇਰਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਕੈ ਸਦਾ
 ਭੁਭਵਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਟੁ ਜਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰ ਖਵੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆ ਲਾਪਰਵਾਹੀ
 ਹਿਓ ਪੁਰੁਸਰ ਬਉ ਜਾਣਾ ॥ ਹੁਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਅਧਿ
 ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ
 ਪੇਖੈ ਖਾਖਿ ਆਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀ ਜਾਹੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ
 ਤੁਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਾਰਿ
 ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਵਰਤੀ ਜਾਹੇ ॥ ੪ ॥ ਸਚੁ ਤਪਾਵ ਸੁਸਚੇ ਕੇਰਾ ਸਤ
 ਸਦਾ ਪੁਰਤੋਰਾ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ ਥਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਭੁਖੰ
 ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਵਡਰਾਜਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ
 ਥਾਹਿ ਸਚੁ ਕਿਛੁ ਜਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀ ਜਾਹੇ ॥ ੬ ॥ ਤੁਝ
 ਤੁਝ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂਨਿ ਰਥਾਣੁ ਤੂਹੈ ਹੀ ਜੋਗੀ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਹਜਾ

ਜੇਕਰੇਗੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਹੇ ॥ ੬੮ ॥ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੋਹੈ ਵੈ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਭ
 ਜੇਕਰੇ ਐ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ਪੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਬਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਖੀ ਜਾਹੇ ॥
 ਜਾਗਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਜਾਚਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖਵਾਸੀ
 ॥ ਭੁਟਾਤਾ ਰੁਸ ਗਲਹੇ ਜਾਚਿ ਕਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿਸਟੀ ਜਾਹੇ ॥ ੬੯ ॥ ਕਰ
 ਭਗਤਿ ਅਰੁ ਗੰਗਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਥਾਪਨ ਹਾਰਾ ॥ ਭਾ
 ਰੁਖੇ ਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਕ ਮੁਖਿ ਨਿਭਗਤੀ ਜਾਹੇ ॥ ੭੦ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦ
 ਸੁਖੀ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ॥ ਓਹੁ ਹੁਰ ਕੈ ਸਭਾ ਦਿਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਚਤੁਰ
 ਪੁਸ਼ਿ ਆਣਾ ਸੋਈ ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾਵੀ ਜਾਹੇ ॥ ੭੧ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ
 ਵਹਿ ਸੋਵੈ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀ
 ਤਿ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ॥ ਕਿਛੁ ਕੀ ਜਾਹੇ ॥ ੭੨ ॥ ਤਿ
 ਨਾ ਬੁਝੀ ਅੰਤਰੁ ਠੰਢਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਭੂਟ ਗੰਢਾ ॥ ਸੁਗਤਿ ਸਭ ਦਰਿਦਰੁ
 ਭੰਜਾਗੀ ਅਮਿਉ ਭੁਝਿ ਪੀ ਜਾਹੇ ॥ ੭੩ ॥ ਮਰੈ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ॥ ਅਮ
 ਰੁ ਆਖਾ ਆਖਿ ਨਾ ਸੀ ਥੀਵੈ ॥ ਨਾ ਕੇ ਆਵੈ ਨਾ ਕੇ ਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀ ਅ
 ਗੰਧੀ ਜਾਹੇ ॥ ੭੪ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ਯਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿਸ
 ਦੀ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋ ॥ ਲੀ ਜਾਹੇ ॥ ੭੫ ॥
 ਬਹਰ ਕੰਚ ਨੁ ਸੁ ਪੂਕ ਗਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਸਗਾਠ ਵੰਨੀ ਸਚ ਝਾਇਆ ॥
 ਗਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਰੀ ਜਾਹੇ ॥ ੭੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ
 ਭੁਖਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਨਕ ਦਾ ਸਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਧਾ ਸੁਖੁ
 ਆਇਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਚੀ ਜਾਹੇ ॥ ੭੭ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋ ਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੇ ਪਾਉ ਗੁਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਦਇਆ ਭੁਖ ਸਦਾ ਬਖਸਿ ਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸ
 ਰਿਲ ਵਿਖਨਾ ਸਾਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕਾ ਟੇ ਅਪਮਾਨ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਸਿ ਰਹਿ
 ਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਸਿ ਰਹਿ ਮੁਖਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਸਿ
 ਰੁਕਰ ਦਾਨਿ ਤਜੀ ਅਦਾਨ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤ ਨੁ ਸੁਣਿ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਭੋਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਟੀ ਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਚਿ
 ਰਿਦਰ ਗਾਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇ ਆਮਾਭੁ
 ਗਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇ ਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ
 ਗਦਿ ਜਾਇ ਆਗਿਆ ਨ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇ ਆਸੁ ਭੁਨੀ ਭੋ
 ਲਿ ਥਾਲਿ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਅਗੋਸਾਈ ॥ ਉਚ ਉਨਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਅਨ
 ਸਹਜਿ ਧਿਆਨ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸਭਾ ਤਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ
 ਭਿ ਐ ਨਹ ਜੋ ਮਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀ ਆਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਹੋ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਦੀ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ
 ਦੀ ॥ ਜਿ ਨਿਜਿ ਨਿਜ ਪੀਤੈ ਈਸਾਭਿ ਨਿਸਤੈ ਤਿਨ ਪਾਇ ਆਨਿ ਹਰ
 ਹੋ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਾਹਿ ਮਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜੇਕਿ ਢੁਕਰੇ ਸੁਆਪ
 ਟੈ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰ ਬਾਨ ਹੋ ॥ ੯ ॥

੫੨॥ ਮਾਰੂ ਸੇ ਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਾਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰੰ
 ਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਤ ਨੁ ਨ ਪੀਕੈ ਈਸਭੁ ਹੁਕਮੋ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦਾ ॥ ੧ ॥
 ਉਰਸੀ ਹੋ ਜੋ ਨਿਸਥਾਈ ॥ ਮਾਣਸ ਕਉ ਪ੍ਰਾਭਿ ਦੀ ਈ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਚਿ
 ਜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੁਕੈ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਫੁਖੁ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੨ ॥ ਕੀਤ ਹੋਵੈ ਗੁਰਿ
 ਕਹੀ ਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਭੀ ਐ ॥ ਜਿ ਸੁਆਪਿ ਭੁਲਾਏ
 ਲੈ ਸੋ ਬੁਝੈ ਨਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇ ਦਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗੁਰਿ ਪੁਕਾਰੈ
 ਉਥਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ਆਗਿ ਹਾਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਨਿਰੰਗੋ ਸਗੁਰ
 ਸੇਭਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੪ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਜੇਕੀ ਜੈ ਸੇਭਾ

ਭੁਤ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸੁਭਾਹਾ ਮੁਖੁ ਗਵਾਇ ਦਾ ॥ ੫੦ ॥ ਕਲ
 ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਐਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ਅਪਿ
 ਨਗਲੇ ਕੁਲਤਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਦਾ ॥ ੫੧ ॥ ਖੰਡ ਪਤਲ
 ਸਭਿ ਲੇਆ ਸਭਿ ਕਾਏ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ਨਿਹਚਲੁ ਏ
 ਅਪਿ ਅਥਿਨ ਸੀਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋਤਿ ਸਹਿ ਧਿਆਇ ਦਾ ॥ ੫੨ ॥ ਹਰਿ ਕਸੇ ਵਕੁ ਸੋਹ
 ਗਭੇ ਦੁਨ ਜਾਣੁ ਮਾਣੁ ਸਦੇ ਹਾਜਿ ਉਜਲਤ ਰੰਗ ਉਠਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਠਿਰਿ ਸ
 ਐਸਲ ਲਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੫੩ ॥ ਇਕ ਜਾਚਿ ਕੁਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ਜਪੁ ਭਾਵੈ
 ਕੋ ਪਾਧਰੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿ ਤਮਨੁ ਤਿਪਤਾ ਸੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠ
 ਾਇ ਦਾ ॥ ੫੪ ॥ ਰੂੜੇ ਠਕੁ ਰੁਕਿ ਤੈ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜਿ
 ਹਿ ਕੀਆ ਸਤਾਭਾਵੈ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜ ਨਿਸੇਈ ਕਰਾਇ ਨਿਦਰਿ ਠੇਹੁ ਨ ਕੋਈ ਪ
 ਾਇ ॥ ੫੫ ॥ ਜਿ ਥੈ ਅਭਿਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਿ ਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਐ
 ਰੰਗ ਪਾਣੀ ॥ ਜਿ ਥੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਨ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ਤਿ ਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾ
 ਾਇ ॥ ੫੬ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗੰਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀ ਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾ
 ਕਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿ ਸੁਮਾਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੫੭ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀ ਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮਸਰਿ ਸਹੀ ਐ ॥ ਹ
 ਐ ਜਾਇ ਤਏ ਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹ ਜਿ ਸਮਾਇ ਦਾ ॥ ੫੮ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
 ਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕ
 ਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਲਾਡਾਇ ਦਾ ॥ ੫੯ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮ
 ਤ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀ ਐ ਜਾਲੇ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ
 ਤੇ ਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਾ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਇ ਦਾ ॥ ੬੦ ॥ ਤੂ ਅਪੋਕ
 ਤ ਕਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ
 ਜਗਦਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇ ਦਾ ॥ ੬੧ ॥

ਜੇਦੀਸੈਸੇਏਕੇਤੂਹੈ। ਥਾਈਤੇਰੀਸੁਵਾਇਸੁਦੀਐ। ਦੂਜੀਅਵਗਨ
 ਸਿਕਾਈਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਣਾ॥੧॥ ਆਪਿਚਿਤਰੇਅਪਦਕ
 ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਥੀਆਆਪਿਉਪਾਏਗਚਿਓਪ੍ਰਸੰਗ
 ਘਟਿਘਟਿਸਰਣਾ॥੨॥ ਇਕਿਉਪਾਏਵਡਦਰਵਾਹੀ॥ ਇਕਿਉਦਸੀਇਕਿਉ
 ਗੀ॥ ਇਕਿਭੁਖੇਇਕਿਤਿਪਤਿਆਘਾਏਸਭਸੈਤੇਰਾਧਾਰਣਾ॥੩॥ ਅਪਿਸ
 ਸਤਿਸਤਿਸਾਰਾ। ਓਤਿਪੋਤਿਰਗਤਨਸੰਗਿਰਾਚਾ। ਆਪੇਗੁਪਤਅਪ
 ਪਰਗਟੁਅਪਣਾਅਪੁਪਸਾਰਣਾ॥੪॥ ਸਦਾਸਦਾਸਦੇਹੇਵਣਹਾਰਾ। ਭੂ
 ਅਗਮੁਅਥਾਹੁਅਪਾਰਾ। ਉਟੇਭਰੇਭਰੇਭਰਿਉਣੇਹੇਚਿਰਲਤਮੁ
 ਕੇਕਾਰਣਾ॥੫॥ ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਸਚੇਸਾਹਾ। ਨੈਣੀਪੇਖਾਅਗਮਅਥਹ
 ਕਰਨੀਸੁਟਿਸੁਟਿਮਨੁਤਨੁਹਾਰਿਅਮੇਰੇਸਾਹਿਬਸਗਲਉਪਾਰਣ
 ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾ। ਜੀਅਜੰਤਸੇਈਹੋਜਪਣਾਅ
 ਣੀਕੁਦਗਤਿਆਪੇਜਾਣੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਣਾ॥੬॥ ਸੰਤਸੰਤ
 ਬੈਸਹਿਪ੍ਰਭਪਾਸੇ। ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤਤਮਾਸੇ। ਗੁਣਗਣ
 ਨਹਦਧੁਨਿਥਾਈਤਹਨਨਕਦਸੁਚਿਤਾਰਣਾ॥੭॥ ਆਵਣੁਜਾਣਾਨਕੁਦ
 ਤਮਾਰਾ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਖੇਲੁਅਪਾਰਾ। ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾ
 ਕੀਆਪਾਲਣਾ॥੮॥ ਸੁਟਿਸੁਟਿਜੀਵਸੇਇਤੁਮਾਰੀ। ਸਦਾਸਦਾਜੀਬਦਿ
 ਗੀ। ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅ
 ਰਣਾ॥੯॥ ਤੁਧੁਭਿਰੁਦੁਜੋਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ। ਏਕੇਏਕੁਜਪੀਮਣ
 ਹੀ। ਹੁਕਮੁਬੁਝਿਜਨਭਏਨਿਹਾਲਾਇਹਭਗਤਾਕੀਘਾਲਣਾ॥੧੦॥
 ਹਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾਰਾ। ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾਮਗੰਗਿਰਾਚਾਭੁਭ
 ਦੇਸਿਤੁਟਹਿਸਭਿਥੰਧਨਾਇਹੁਭਰਮੁਮੋਹੁਪਰਜਾਲਣਾ॥੧੧॥ ਜਲਥੈ
 ਈਸੁਖਥਾਨਾ। ਸਹਜੋਹੋਇਸੇਈਭਲਮਾਨਾ। ਬਿਨਸੇਢੈਰਨਾਹੀਕੇਢੈਗੀਸੁਭੈ
 ਹੈਭਾਲਣਾ॥੧੨॥ ਭਰਚੂਕੇਬਿਨਸੇਅੰਧਿਆਰੇ। ਪ੍ਰਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪ੍ਰਗਟ

ਆਪੁਛਿਓ ਪ੍ਰੋਸਰਣਾਈ ਜਿਸਕਾ ਸਾਤਿ ਸੁਖਾ ਲਣਾ ॥ ੧੪ ॥ ਐਸਾ ਕੋਟ
ਗਿਆਇਆ ਆਠ ਪਹਰਾ ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਐਸਾ ਸੀਸ ਖਸਮ ਤੇ ਪ
ਰੋਸ ਭੁਕੇ ਸੀਸ ਪਰਵਾਰ ਸਪਾਰਣਾ ॥ ੧੬ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹ
ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮਿ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾ
ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਉਚਾਰਣਾ ॥ ੧੭ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਮਾਹੁ ਮਹ
ਸੁਗਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਭੁਗਵਾਰਾ ॥ ਮਿਖਨ ਜੋਹਾਰਾ ਟੁਠਪਸਾ
ਜਗਮਾਹਿ ਕੋਈ ਗਹਣ ਨ ਪਾਏ ਨਿਹਚ ਭੁਭੁਗਵਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁ
ਰੂ ਕੀ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੋਹੁ ਜੋਗੁ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਈ ॥ ਏਕੈ ਮੰਤ੍ਰ
ਜਾਏ ਅਉਖਧੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਗਾਇਣਾ ॥ ੧੯ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੈ ਕਉ ਤਰਸਾਰਿ
ਗੁਰੇਵਾ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਕੀ ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾ ਬੁਟੀ ਨ ਦੁਖ
ਜਨੁ ਸੋਗੁ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥ ੨੦ ॥ ਹਿਰਦੁ ਆਗ ਕੇਰਿ ਨ ਸੁਝੈ ॥ ਭਿਭਵ
ਧਾਵੈ ਤਾਕਿ ਢੁਨ ਬੁਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਭੰਡ ਗੁਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ਹਿਉ ਰਤਨੁ
ਤੋ ਸੋਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਾਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਨ ਪਾਵਹਿ
ਤਾ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਿਸੁ ਭੇਟ ਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਣਾ ॥
੨੨ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਲੋੜਹਿ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੋਗੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਭਿ
ਰਿਸ ਤੇ ਖੁਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ਰਸਾਇਣਾ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦ ਮਹਿ ਪੰਚ ਪਾਤ੍ਰਾ ॥ ਭੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲਾਤ੍ਰਾ ॥ ਪਾਰ ਸੁਜਬ
ਭੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਾ ਪਾਰ ਸੁਪਰਸਿਦਿ ਪਾਇਣਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਰੀ ਬੈਠੁ ਠਨਾਪੀ
ਭਵੈ ਲਾਗੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਬ ਪੁਜੀ ਭੀ ਗਿਆਨੀ ॥ ਤਿਆਗੇ ॥ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੇ ਪਾਈ ॥ ਐਹ ਉਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਨ
ਜਦੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋਸੇ
ਕੁਜਿ ਸੁਵਰ ਢਾਗੁ ਮਥਾਇਣਾ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਝੇਟ ਨ ਜਾਣਹਿ
ਤੁਝ ਮਾਤ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ

ਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥੧੦॥ ਜਾਕੀ ਸੋ ਸਿਮਰਨਾ ॥ ਨੀਵਿਸ
ਵਸੈ ਤਾਠ ਛਾਥੀਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਅਲਾਇਤਾ ਸੋ ਭਾਪਾਇਤਾ ਸੁਜਮਕ
ਨਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪਾਣਧਰੁ
ਧਰਿਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾ
॥੧੨॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੰਗਿ ਲੇਹੁ ਰਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਿ
ਲਾਏ ॥ ਪਖਾਠੇ ਰਉ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਅਗੋਚਰਣਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥੧੩॥
॥ ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੇ ਕੂਮਿ ਕੂਮਿਆਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰ
ਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ॥ ਏਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥
ਏਕੁ ਪਾਲਗੁ ਸਾਈ ਮੇਰਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਸੁਖਸ
ਸਦਾ ॥ ਅਨੰਦਾਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥ ੨॥ ੬॥ ੫੫॥

ਸਰੂਸੇਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਮਰ

ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣ ਤਾਸਾ ॥ ਪਉਦਾ ਪਦ
ਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡੀ
ਸਾਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ॥ ਅਸਚੁ ਸੇਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ
ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇਹਾਰਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹ
ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ ਕੋ ॥ ਤ੍ਰਿਤੇਤੀਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਖਿਰੇ
ਸਾਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨ ਤੁਨ ਜਾਈ ॥ ਜਸੁ ਗਨਾ ॥੩॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁਪ
ਭਿਭੂਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਭਿਯੁਤਾ ॥ ਲਤਾ ਬੇਲੀ ਸਾਖਸ
ਸਿਮਰਹਿ ਗਵਿਰਹਿ ਆਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭਾ ਮਨਾ ॥੪॥ ਸਿਮਰਹਿ ਅਸੁ
ਲ ਸੁਖ ਮਸਾਭਿ ਜੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥ ਗੁਪ
ਗਟ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥੫॥ ਸਿਮਰਹਿ
ਰਨਾਫੀ ॥ ਅਸਰਮਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ॥ ਸਭਿ ਵਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣ
ਚਤੁਰ ਸਾਭਿ ਬੇਤੇ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੬॥ ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਪੂਰਤ

ਸਿਮਰੈ ਕਉ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਉ ਦਸ ਮਤ ਮੰਜੇ ਗਾ ॥
ਨਲਖੀ ਐ ਕਿਉ ਖਿਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕਿਰਨ ਕਰ ਵਨ ਪਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘ
ਐਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਕਿਰਿ ਕਿਰ ਪਾਜਿ ਸੁਭ ਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਜਨ ਸੁਪਟਾਰ ਬੁਝੇ
ਨਾ ॥ ਜਾਕੇ ਮਨਿ ਫੁਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਪੁਰੇ ਕਰ ਮਿਗੁਰ ਕਾਜ ਪੁਜ ਪਨ
ਬਨਿ ਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਬਹੁ ਜਿ ਨ ਜੇ ਨੀਥਰ ਮਿਰਨਾ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸ
ਦੁਸੈ ਮਨਿ ਜਾਕੇ ॥ ਦੁਖ ਦਰ ਦੁਖ ਸੁਤਾ ਕਾਭਗੋ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਨਾਮ
ਅਨਦ ਬਣੀ ਸਹਜ ਪੁਨਾ ॥ ੮ ॥ ਸੋਧ ਨਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਸੋ
ਭਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮੁਜਾਕੇ ਮਨਿ ਫੁਠਾ ਸੋ ਪੁਰਖ
ਮਨਾਢਿਨਾ ॥ ੯ ॥ ਜਾਨਿ ਬਾਲਿ ਮਹੀ ਅਭਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਹੀ
ਨੰਦੁ ਜਾਕੇ ਈ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਕਾਟਿ ਓਥੂ ਮੁਸਗਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ
ਕਥਿਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਦਰ ਬਾਗ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਗ
ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ਸੁਆਮੀ ਅਤੁਲ ਨ ਜਾਈ ਕਿਅਮਿਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਤੂ ਕਰਤ
ਕਾਸੁ ਕੀਆ ॥ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਥੀਆ ॥ ਆਦਿ ਮਪਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰ
ਤੂ ਹੋ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ਤੁਮਤ ਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜਮ ਦੁਤੁ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਪਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾਕੇ ਪੁਰਨ ਜੇ ਸਵਣੀ
ਭਕਤ ਸੁਸੁਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤੂ ਸਭ ਨਾਕਾ ਸਭੁ ਕੇ ਤੇਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਗਾਹਿ
ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜਨ ਉਤਮ ਜੇਭਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥
੧੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲ ੫ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾ
ਨਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਹੋਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਜੀ ਅਜੇ ਤਭੇ ਖਾਹੀ ਜਨੁ
ਰੰਝੈ ਜਾਚੰਗਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਗਉ ਜਨ ਪੂਰਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ॥ ਜਨ ਮਜ
ਮਕੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਾਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖਾ ਪਿਹਰਿ ਨਿਗਮ
ਏ ਪੈ ਮੰਗਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਵਲੀ ਸੁਣਉ ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਏਕਾ ਓਟਤ
ਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ ॥ ਨਿਵਿਨਿਵ ਪਾਇਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹੀ

ਸੰਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਹੁਟ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਮਿਟਾਇ ਕੇ ਪਾਏ ਨ ਦਗੁ ਦਨ
 ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪੰਚ ਦੁਤ ਤਾਜਿ ਤੇਰੇ ॥ ੪ ॥ ਚਰ
 ਕ ਮਲ ਜਪਿ ਬੋਹਿ ਬਿਚਰੀ ਐ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤੇਰੀ ਮੀ ॥ ੫ ॥ ਚਰ
 ਬੰਦ ਨਹ ਰਿਸ ਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ਬਹੁ ਜਿਜੇ ਨਿਨ ਨੰਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਕਨ
 ਧੁਰੋ ਪਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨ ਦੀ ਨਦਾਇ ਆਲਾ ॥ ਸੁਖਾ ਸਹਾਈ ਪੁਰਨ ਪਰ
 ਰ ਮਿਭੁਕ ਦੇ ਨਹੋ ਵੀਭੰਗਨਾ ॥ ੬ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਸਹੀ ਹਰਿ ਆਗੈ ॥
 ਮਜਨ ਮਕਾਸੇਇ ਆਜਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸਾਸੇਈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕੁਹਤਿ ਤਿਅ
 ਹਉ ਮੋਹੰਤਨਾ ॥ ੭ ॥ ਜਾਇ ਥਾਇ ਪੁਰਨ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਿ
 ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਏਕੁ ਗਵਿਆ ਸਰਬ
 ਨਾ ॥ ੮ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰ ਨਹੰਤ
 ਨਾਗਰਾ ॥ ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿ ਢੁਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਐਸੇ ਬੂਝੈ ਜਿ
 ਕਿਰਪੰਗਨਾ ॥ ੯ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦ
 ਮਿਟਵੀ ਭੰਝਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਾਥਿ ਅਪੁਨੈ ਅਮਿਉ ਧਾ
 ਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਗਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
 ਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਿਆ ॥ ਤਿਸਨ ਬੁਝੈ ਭੁ
 ਗਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਸਦ
 ਸੰਦੁ ॥ ਗੁਰਜ ਪੁਜਾ ਪਿਯ ਪਤ ਛਲੁ ਪਾਇ ਆਗਿਆ ਨਦੀ ਪਰੁ
 ਸੰਗਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜੇ ਪੇਖਾਸੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੇ ਸੁਨਲਾਸੇ
 ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਜੇ ਕੀ ਨੇਸੇ ਤੁਮਾਹਿ ਕਰਾਇ ਓਸਰਾਇ ਸਹਾਈ ਸੰਤ
 ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਚ ਕੁਜਾਚੈ ਤੁਮਾਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਧੈ ॥ ਏਕੇ ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਿ
 ਚਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈ ਹਾਰਾ ॥ ਲਗੀ ਲਾਗੀ ਸੰਤ
 ਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀ ਠੈਰੰਗਨ

ਜੇਲਹ ਕਲਾਸ ਪੁਰਨ ਠਾਠਿ ਆ ਅਨਤ ਕਲਾਹੋ ਰਿਠਾ ਭਰੁ ਚੜਿਆ ਅ
ਬਿਨੇ ਦਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ॥ ੧੬ ॥
॥ ੫੭ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਸਦੁ ਤੇਰੀ ਤਾ ॥
ਨਕਹਾ ਵਨ ਸਬੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਠ
ਤੁਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣਾ ਸੇਕਰ ਮਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿ
ਹੋ ਆਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੜਾ ॥ ੨ ॥ ਉਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਹੀਰਾ
ਗੇਜੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥
ਤੂ ਪਿਤਾ ਸਭਿ ਬਾਹਿਰ ਕਥਾਹੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾ ਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ ਤਿ
ਝਾਗੁ ਸਬੁ ਤੁਮਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋਵੇ ਪਾੜਾ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਬੈਸ ਰਿਕ
ਖੇਗਿ ਹਮੰਤ ਰਿ ॥ ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤ ਰਿ ॥ ਇਕਹੀ ਕਉ ਘਾ
ਇਕਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾਇ ਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿ ਅਕੂੜਾ ॥ ੫ ॥ ਕਵਨ ਸੁ
ਕਤੀ ਕਵਨੁ ਸੁਨਰ ਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁਭਗਤਾ ॥ ਕਵ
ਸੁਦਾਨ ਕਵਨੁ ਸੁਹੇਛਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥ ੬ ॥ ਹੁਕਮੇ
ਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰ ਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋ
ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੁਜਾਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਪੜਾ ॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿਤੁ
ਰਗਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੋਰ ਸਾਤ ਲਿਕਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਕ ਨਾਪ
ਮਿਲਾਘਾ ਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਛੇੜਾ ॥ ੮ ॥ ਕਉ ਤਕੁ ਕ
ਉਹਿ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ਜੀ ਅਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ਵੇਖੈ
ਵੇਗ ਸੈਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥ ੯ ॥ ਵਡਾ ਸਾ
ਹਿ ਬੁਢੀ ਨਾਈ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚ
ਰ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤ ਲਾਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾ
ਦੇ ਦੁਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁਗਿਨਾਨੀ ਆਪਿ

ਆਨੀਆਪਿਸਤਵੰਤਾਅਤਿਗਾੜਾ॥੧੧॥ਕੇਤਾੜਿਆਦਿਨ
 ॥ਕੇਤਾੜਿਆਦਿਨਸੁਨਿਸਮਾਇਆਕੇਤਾੜਿਆਦਿਨਪੁਬੁਰਾਗਾਪੇਕ
 ਪਰਗਟੜਾ॥੧੨॥ਆਪੇਸਕਤੀਸਬਭੁਕਯਾਇਆਆਪੇਸੁਰਮਸ
 ਯਾਇਆਆਪੇਸਿਵਵਰਤਾਈਅਨੁਅੰਤਰਿਆਪੇਸੀਤਭੁਕਾਨੁਗਜ
 ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਜੇ॥ਨਾਮੁਵਸੈਤਿਸੁਅਨਪਦਵਾਜੇ
 ਗੰਮੁਖਤਿਸਹੀਠਕੁਰਾਈਤਿਸਹਿਨਅਵੈਜਮੁਨੇੜਾ॥੧੬॥ਗੰਮੁਖਿ
 ਗਦਕਹੀਨਜਾਈਕਪੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤਗੁਸਾਈਆਦਿਸਾਧਿਅੰਤਿਪੁ
 ਸੇਈਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਬੇੜਾ॥੧੫॥ਤਿਸਹਿਸਹੀਕੁਨਾਹੀਰੋਕੇਈ॥ਹਿ
 ਬੁਭੈਜਬਾਬੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੋਚੋ
 ੜਾ॥੧੬॥੨॥੧੦॥੫੫ਅਰੁਮਹਲਾ੫ ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁ
 ਤਰਜਾਮੀ॥ਅਧੁਸੁਦਨਦਮੋਦਰਸੁਆਮੀ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਪਰੰਮੁਖ
 ਮਨੋਹਰਹਰਿਰੰਗਾ॥੧॥ਮੋਹਨਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੁਰਾਰੇ॥ਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਜੀਵਿ
 ਸੁਰਸੰਘਾਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨਅਥਿਨਾਸੀਠਕੁਰਘਟਘਟਵਾਸੀਪੈਸੇਰ
 ੨॥ਧਰਟੀਧਰਈਸਨਗਸਿੰਘਨਾਗਾਇਣਾਦਾੜਾਅਗੇਪ੍ਰਿਥਮਿਧਮਾ
 ॥ਥਾਵਨਗੁਪੁਕੀਅਤੁਪੁਕਰਤੇਸਭਹੀਸੇਤੀਹੋਚੰਗਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀਗਅਰੁ
 ਜਿਸੁਗੁਪੁਨਰੇਖਿਆਥਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਾਇਦਰਸਿਅਨੁਪਿਆ
 ਹੰਸਨੇਤ੍ਰਮੁਗਤਿਹੈਸਹਸਾਇਕੁਟਾਤਾਸਭਹੈਮੰਗਾ॥੪॥ਭਗਤਿਵਦ
 ਅਨਾਥਹਨਾਥੋਗੋਪੀਨਾਥਸਗਲਹੈਸਾਥੋ॥ਥਾਸੁਦੇਵਨਿਰੰਜਨਦੇ
 ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ॥੫॥ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਖਮੀਨਗੰਗ
 ॥ਦ੍ਰੋਪਤੀਭਜਾਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਣਾ॥ਕਮਲਾਕੰਤਕਗਹਿਕੰਤੂਲ
 ਨਦਾਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰਗਾ॥੬॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਅਚੂਨੀਸੰਭਉਅ
 ਣਮੁਗਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ॥ਅਥਿਨਾਸੀਅਥਿਗਤਿਅਗੇਚਰਸ
 ਕਿਛੁਤਿਸੁਹੀਹੋਲਗਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਥੈਕੁੰਠਕੇਵਾਸੀ॥ਅਭੁਕਭੁਭੁ

ਮਗਿਆ ਉਤਰਾ ਸੀ। ਕੇਸਵ ਚਲੁੰਕ ਗਹਿ ਨਿਗਲੇ ਕੀ ਤਾਲੇ ਜੁ ਹਿ ਸੋਹੇ ਰਿਗ
ਨ। ਨਿਗਹਾ ਗੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ। ਧਾਰਿ ਖੇਲ ਚਤੁਰ ਚੁਜੁ ਕਹਾਇਆ।
ਨਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ਬੇਟੁ ਸੁਣਤ ਸਰੁ ਮੇਰੈ ਗਾ। ੯੧। ਬਨ ਮਾਲਾ
ਬੰਬੂ ਖਨਕ ਮਲ ਨੈਨ। ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਤਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ। ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਟਹੇ
ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾ ਸਰ ਸੀ ਸਤ ਸੰਗਾ। ੯੨। ਪੀਤੀ ਪਤੰਬਰਾ ਕਿਉ ਵਛਾਏ। ਜਗੀ
ਜੁਗੋ ਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭੁਣੀ। ਸਾਰਿਗ ਧਰ ਚਗਵਾਨ ਬੀ ਫੁਲ ਮੈ ਗਟਤਨ
ਅਵੈ ਸਰ ਬੰਗਾ। ੯੩। ਨਿਹ ਕੰਟਕੁ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਕਰੀ ਐ। ਧਨ ਜੈ ਜਲਿ
ਬਲਿ ਹੈ ਮਹੀ ਐ। ਮਿਰਤੁ ਲੋਕ ਪਾਇਆ ਲਸ ਸਮੀਪਤ ਅਸਾ ਬਿਰਥਾ ਨੁਜਿ
ਸੁਹੈ ਅਭੁਗਾ। ੯੪। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ। ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਨੁ
ਜੋ ਭਵ ਖੰਡਨੁ। ਭਗਤੀ ਤੋ ਖਿਤ ਦੀ ਨਕਿ ਪਾਲਾ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੋ ਭਿੰਗਾ।
੯੫। ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਫਲ ਅਤੁਲਾ। ਜੋ ਤਿਸਰੂ ਪੀਸੁ ਜਗੁ ਮਉਲੇ। ਸੋ ਮਿਲੈ
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਗਾ। ੯੬। ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾ
ਨ ਆਪੇ ਗਉਚਰਾ ਵੈ ਬਾਨਾ। ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇ
ਮੁਨੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ। ੯੭। ਏਕ ਜੰਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ। ਸਹਸਰ ਨੀ
ਸੰਖ ਅਤੁਨ ਜਾਨੈ। ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ। ਇਕੁ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਪੁਰਕ
ਹਿ ਸੰਗਾ। ੯੮। ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ। ਭੈਰਾਇ ਅਨਕ
ਜਮ ਦੁਤ ਦੁਤ ਰਹੈ ਮਾਇਆ। ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤ
ਨਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ। ੯੯। ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨਹੈ ਸਗਲ ਮਿਥੈ ਨਾ। ਇਕੁ ਮਾਗਉ
ਨੁਗੋ ਬਿਦਸੰਤਰੇ ਨਾ। ਮਸਤਾ ਕਿਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪਾਪ
ਤਿਸੇ ਪਾਵੈ ਗਾ। ੧੦੦। ਜਨਿ ਨਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖ ਦਾਤੇ। ਤਿਨ ਸਾਧੁ ਚਰਣ
ਭੈਰਿ ਦੈ ਪਰਾਤੇ। ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਅਨਹਟ ਸਥਦਮ
ਨਿਵ ਜੰਗਾ। ੧੦੧। ਕਿਰਤ ਮਨ ਮਕਥੇ ਤੇਰੇ ਜਿਹ ਵਾ। ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਪੁ
ਰਬਲਾ। ਕਪੁਨਾਨ ਕਭਗਤ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਾਨਿਰੰਗੁ ਲਗਾ।

੨॥ ਤੇਰੀ ਗਾਇ ਮਿਤਿ ਤੂ ਹੈ ਜਾਣਹਿ। ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਾਹਿ ਤੈ ਆਪਿ ਦੁਖ ਟਹਿ।
ਕਟਾ ਸੁਟਾ ਸਨਕੇ ਕਰੀ ਅਹੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾਰਾ ਖੁਸੀ ਗਾ॥੨੧॥ ॥੧੧॥ ੫੨॥
ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੋ ਛਾਡਿ ਖਿਆਲੁ
ਨੀਅ ਕੇ ਧੰਧੋ। ਹੋਇ ਪੈਖਾ ਕਠਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ। ਹਿੰਦੁ ਰਵੇ ਸੁਕ ਬੁਝਦੁ
੧॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਕੀਨ ਮੁਸਲਾ। ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿ ਪੁਆਸਾ
ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਊਲਾਣਾ ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ॥੨॥ ਸਗਲ
ਅਤਿ ਕੇ ਕੀਮਾਵਹੁ। ਤਰੀਕਾ ਤਿਤਰ ਕਥੇ ਜਿਟੋਲਾ ਵਹੁ। ਆਰਠਤਿ ਮਨੁ ਆਰੁ
ਅਬਦਾ ਲਾਮਿਲ ਪੁਰ ਕੀ ਕਤਿ ਜਿਤੁ ਠਹਿਰਿ ਨ ਮਰਾ॥੩॥ ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬੁ
ਮਾਹਿ ਕਮਾਹੀ। ਦਸ ਅਭਿਰਤਰ ਖਪੁ ਬਦਰਾਹੀ। ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਰਕਿ
ਬਾਧੁ ਖੈਰਿ ਸਬੂਰੀ ਕ ਬੂਲ ਪਰਾ॥੪॥ ਮਕਾਮਿ ਹਰੇ ਜਾਪੈ ਖਾਕਾ
ਸਤੁ ਪੀਰ ਲਛਕ ਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ। ਪੂਰਨੁ ਰਮੁ ਸਕੁ ਖੁਦਾਇ ਅਬਦ
ਅਲਹ ਆਲਾਹ ਜਰਾ॥੫॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸੋਈ ਕਾਜੀ। ਜੋ ਦਿਉ ਸੋ
ਸੋਈ ਹਾਜੀ। ਸੋ ਮੁਲਾਮਲ ਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿ ਸੁਸਿਠਤਿ
ਗਾ॥੬॥ ਸਭੇ ਵਖਤ ਸਭੇ ਕਾਰਿ ਵੇਲਾ। ਖਾਲ ਕੁਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਰਿ
ਮਊਲਾ। ਤਸਵੀ ਯਾਦਿ ਕਰਹੁ ਦਸ ਮਰਦ ਨੁ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਖਾਇ
ਗਾ॥੭॥ ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਭਾ ਠਿਲਹਾਲਾ। ਪਿਲਖਾਨਾ ਬਿਰਦਗੁ
ਜੰਜਾਲਾ। ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਛਾਨਾਇਆ ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁਦਾਇ ਰਗ
ਅਵਾਲਿ ਸਿਫਤਿ ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ। ਤੀਜੈ ਹਲੇ ਮੀਰ ਉਥੈ ਖੈਰੀ। ਪਰਵੈ
ਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ਏਹਿ ਪਾਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰ ਪਰਾ॥੮॥ ਸਗਲੀ
ਨਿਕਰਹੁ ਮਊਦੀ ਛਾ। ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ਕਰਹੁ ਹਾਥਿ ਕੁਜਾ। ਤੁ
ਇਏ ਕੁਝ ਉਦੇਵਹੁ ਬੰਗੀ। ਬੁਰਹੁ ਬਰਖੁਰਦਾਰ ਖਰਾ॥੯॥ ਹੁਕੁ
ਉਥੈ ਰਹੁ ਖਾਣਾ। ਦਿਲ ਦਰੀਅ ਉਥੇ ਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ। ਪੀਰੁ ਪਛੰ
ਉਸਤੀ ਸੋਈ ਅਜਰਾਈ ਨਦੇ ਜ ਠਰਾ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉ

ਭਕੀ ਨਾਗਰੰਗਤ ਮਾਸੇ ਮਾਇਹ ਕੀ ਨਾਨਾ ਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਹਿਹ ਦੁਹਿਹ ਦੀਸਾ ਸ
ਰਸੁ ਗਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਮੁਸਥਾ ਮਾਏ ਮਾਇ ਬਿਹੈ ਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਾਏ
ਦੁਲਤੇ ਧੋਵੈ ਦੁਨੀਆ ਰੰਗ ਨਾ ਵੈ ਨੇੜੈ ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟੁ ਪਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥
੧੩ ॥ ਜਾਕਉ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਵਾਨਾ ਸੋਈ ਸਰ ਦੁਮਰ ਦੁਮਰ ਦਾਨਾ ॥
ਜੀਸੇ ਖੁਮਸਾਇ ਕੁਹਾ ਜੀਸੇ ਬੰਦਾ ਜੀਸੁ ਨ ਜਰਿ ਨਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਟਰ ਗਤਿ ਕ
ਰਕਾਰਣ ਕਰੀ ਮਾਸਿ ਫਤਿ ਮੁਹ ਬਤਿ ਅਥਾਹਰੀ ਮਾਹ ਕੁਪੁਕ ਮੁਸ
ਕੁਪੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ਨ ਨਕ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸਤਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ੬੦ ॥
ਮਹੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰਬੁ ਹਮਸਰਉ ਚਾਬਿਰਾਜੇ ਆਪੇ ਬਾਪਿਉ ਬਾ
ਪਾਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਗਾਇ ਗਹਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਕਿ ਢੁਭ ਉਨਾਇਆ ਪੈ
ਬਾਥ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿ ਨਹਿ ਉਥਾਰਿਆ ਰਕਤ
ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੰਘਾਰਿਆ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪਤਿ ਪਾਲਿਆ ਐ
ਸੁਗਲ ਘਟ ਕਾ ਮਾਲ ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ
ਸਸੰਗਿ ਹੋਹਾਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਾਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾ
ਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਨਹੀ ਕਾਲ ਕਾ ॥ ੩ ॥ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ
ਜੀ ਅਜੰਤ ਸਾਭਿ ਤਾਕੀ ਸੇਵਾ ਅੰਤਰ ਜੇਰ ਜਸੇ ਤਜ ਉਤ ਭੁਜ ਬਹੁ ਪਰ
ਕਰੀ ਪਾਲ ਕਾ ॥ ੪ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਨਿਧਾਨਾ ਗਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਮਾਨਾ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅੰਧ ਕੁਪਤੈ ਵਿਰਥੇ ਕੇਈ ਸਾਲ ਕਾ ॥ ੫ ॥ ਆ
ਇ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਈ ॥ ਕੂਮੁਭਉ ਮਿਟਿ
ਆਸ ਪਸੰਗ ਤੇ ਦਾਲਿ ਦਨ ਕੋਈ ਪਾਲ ਕਾ ॥ ੬ ॥ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਉਗੇ
ਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸੰਗੁ ਰਵਾਲਾ ॥ ਬਾਸ ਨ ਮੋਟਿ ਨਿਬਾਸ ਨ ਹੋਈ
ਐਕਲ ਮਲ ਸੁਗਲੇ ਜਾਲ ਕਾ ॥ ੭ ॥ ਸੰਤਾਕੀ ਹਿਰੀਤ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਪਾਰਬ
ਹੁ ਕਰਿ ਦੇਖਉ ਨਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਾ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮ
ਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲ ਕਾ ॥ ੮ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਮ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰ

ਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾਬਨਿਜੀ
 ਪੁਰਨਬਾਲਕਾ॥੮॥ਤਤੀਵਾਉਨਤਾਕਉਲਾਗੈ॥ਸਿਮਰਤਨਮੁਖ
 ਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਅਨਾਦਿਥਿਨੋਦਕਰੇਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਸੁਆਇਆਜੀ
 ਨਤਾਲਕਾ॥੯॥ਰੋਗਸਿਗਦੁਖਾਤਿਸੁਨਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤੁ
 ਗਾਹੀ॥ਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਸੁਾਇਥੇਨੰਤੀਖਾਲਕਾ॥੧੦॥
 ਨਮਰਤਨੁਤੇਰਹੈਪ੍ਰਿਅਾਰੀਗਿਰਤੇਤੇਰੇਦਾਸਅਪਾਰੇ॥ਤ੍ਰੈਰੰਗ
 ਰਤੇਤੁਪੁਜੇਹੋਵਿਰਲੇਕੇਈਰਾਲਕਾ॥੧੧॥ਸਤਿਨਕੀਧੁਕਿਮੰਗੈਮਨੁ
 ਮੇਰਾ॥ਜਿਨਾਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਕਾਪੂਥੇਰਾ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਪਰਮਪਦਪਾ
 ਸਦਾਸੰਗਿਹਰਿਨਾਲਕਾ॥੧੨॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪ੍ਰਿਅਾਰਸੇਈ॥ਏਕੁੰਦਿ
 ਜਾਏਦੁਰਮਾਤਿਥੇਈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜਾਏ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਉ
 ਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ॥੧੩॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਨਾਹੀਕੋਈਮੇਰਾ॥ਗੁਰਿਪਕੜ
 ਏਪ੍ਰਭਕੋਪੈਗਾ॥ਹਉਥਾਹਿਹਾਰੀਸਾਤਿਗੁਰਪੂਰੋਜਿਨਿਖੀਡਿਆਕਰੁ
 ਅਨਾਲਕਾ॥੧੪॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਨਾਹੀ॥ਆਠਪਰਗਣਿ
 ਰਿਕਉਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸੰਤਤੇਰੇਗੰਗਿਰਤੇਤੁਸਮਰਬੁਢਰਾਲਕਾ॥੧੫॥

॥੧॥੧੩॥੬੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰਪੁਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮਸ
 ਗੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਧਰੀਸਭੁਜਗਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ॥੧॥ਸੋਠਕੁਰਕਿੰ
 ਮਨਪੁਵਿਸਾਰੋ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਸਵਾਰੋ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਮਾਏਰ
 ਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਵਣਾ॥੨॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਉਨਾਹੀ॥ਆਠਪਰਗਣਿ
 ਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਅਚੁਤਸੁਆਮੀਦਰਗਹਸੇਭਾਪਾਵਣ
 ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਹਜਸੁਖੁਨਭਿਨਿ
 ਸਰਬਕਾਇਅਣਜੇਮਨਮਹਿਚਾਹਹਿਮਿਓਸਾਧੁਸੁਆਮੀਰਾਵਣਾ॥੩॥
 ਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਵਖਾਣੀ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥਜੀਤੁਪਰਾਣੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋ

ਪਰਗੀਐਹਰਿਰਸਨਾਨਕਗਾਵਣਾ॥੫॥ਜਿਸੁਰੁਪੁਨਰੇਪਿਅਕੁਤੁਨ
 ਜਤੀ॥ਪੁਰਨਪੁਰਿਰਹਿਅਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੇਈਵਡਭਗੀਬਹੁਤਿਨ
 ਨੀਪਾਵਣਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਬਿਸਰੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਲਤਾਠਿਰੋਹਪੈਨਿਤਤ
 ਆਕਿਤਘਟੈਕਭਿਰਖੈਨਕੋਈਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਵਣਾ॥੭॥ਜੀਤਿਪ੍ਰਦ
 ਪੁਨਜਿਨਿਸਾਜਿਆ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਰਾਖਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀ
 ਤਭਾਡਿਅਨਰਾਤਾਕਾਪੁਸਿਰੈਨਲਾਵਣਾ॥੮॥ਧਾਰਿਅਨੁਗਪੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇ॥
 ਏਘਟਿਵਸਹਿਸਭਨਕੈਨੇਰੇ॥ਹਾਥਿਹਮਾਰੈਕਢੂਮੈਨਹੀਜਿਸੁਜਣਾਇ
 ਤਿਸੈਜਣਾਵਣਾ॥੯॥ਜਾਕੈਮਸਤਾਕਿਪੁਰਿਗਿਠਿਖਿਪਾਇਆ॥ਤਿਸਹੀਪੁ
 ਖਨਵਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਲਾਈਦੁਸਰਲਵੈਨਲਾਵ
 ਣਾ॥੧੦॥ਆਗਿਆਦੁਖਸੁਖਸਾਭਿਕੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਫਿਰਲੈਹੀਚੀਨਿ॥ਤਾ
 ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜਤਕਤਓਹੀਸਮਵਣਾ॥੧੧॥ਸੋਈਭਗਤੁਸੇ
 ਵਡਦਾਤਾ॥ਸੋਈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਫਾਲਸਹਾਈਸੋਈਤੇਰਜੋਤੇਰੈ
 ਨਿਰਾਵਣਾ॥੧੨॥ਮਿਰਤੁਦੁਖਸੁਖਲਿਖਿਪਾਏ॥ਤਿਯੁਨਹੀਬਧਹਿ
 ਪਹਿਨਘਟਾਏ॥ਸੋਈਹੋਇਜਿਕਰਤੇਫਾਵੈਕਹਿਕੈਆਪੁਵਵਾਵਣਾ॥੧੩॥
 ਅਧਕੁਪਤੇਸੋਈਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗੀਢੇ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖੇਕ
 ਰੇਅਪੁਨੇਮਿਲਿਸਾਪੁਰੀਬਿਦੁਧਿਆਵਣਾ॥੧੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨ
 ਜਾਈਅਚਰਜਤੁਪੁਵਡੀਵਾਡਿਆਈ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਮੰਗੈਜਨੁਤੇਰਾਨਨਕਬ
 ਧਿਬਾਇਜਾਵਣਾ॥੧੫॥੫॥੧੪॥੬੩॥

ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧

ਵਿਛਗਾਹਕਗੁਣਵੇਚੀ ॥ ਤਉਗੁਣ

ਘੋਜਾਇ। ਗੁਣਕਗਾਹਕੁਜੇਮਿਲੈਤਉਗੁਣਲਾਖਿ। ਵਿਕਾਸਿ। ਗੁਣ
ਣਮਿਲਿਪਾਈਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ। ਮੋਲਿਅਸੋਨਪਾਨੰ
ਣਜਿਨਲੀਜੈਹਾਟਿ। ਨਾਨਕਪੁਰਾਤੋਭਹੈਕਥਪੁਨਹਵੈਪਾਣਿ॥੧॥
ਨਮਵਿਪੁਣੇਭਰਮਸਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਨੀਤਾ। ਇਕਿਥੈਧੇਇਕਿਚੰਦਿ
ਇਕਿਸੁਖੀਏਹਗਿਪ੍ਰੀਤਿ। ਨਾਨਕਸਚਾਮੰਨਿਥੈਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਗੰਤਿ
॥੫੭੩॥ ॥ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆਅਤਿਖੜਗੁਕਰਗਾਗੁਣ

ਮੁਗਜੁਕਟਿਅਮੋਹੁਭੇਭੁਅਹੰਕਾਰਾ। ਹਰਿਕਾਨਮੁਮਾਨਿਵਸਿਆਗੁ
ਥਾਵਿਵੀਚਾਰਾ। ਸਚਸੰਜਮਿਮਾਤਿਉਤਮਾਹਰਿਲਗਾਪਿਆਰਾ। ਸਚੁ
ਚੈਸਚੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕਮ: ੩

ਗਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਭਾਈਸਬਦੇਕਰੇਪਿਆਰਾ। ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮਿਲੇ
ਹੈਸਚੇਧਰੇਪਿਆਰਾ। ਵਿਚਹੁਮਲੁਕਟੇਆਪਣੀਕੁਲਾਕਾਕਰੇਉਪ
ਗੁਣਕੀਰਾਸਿਸੰਗਹੈਅਵਗਣਕਭੈਵਿਡਾਰਿ। ਨਾਨਕਮਿਲਿਆਸੋਜਦ
ਐਗੁਰੁਨਫੇਰੈਆਪਣਾਦੂਜੈਨਧਰੇਪਿਆਰਾ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਸਗਰਦੇਖਉਡੇ

ਮਰਉਭੈਤੇਰੈਰੁਨਹਿ। ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੰਤੋਖੀਆਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨਿ
॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਚਾੜ੍ਹੇਥੇਹਿਥੈਚਾਲਸਉਸਾਗਰੁਲਹਰੀਦੇਇ। ਠਾਕਨਸਚੈਥੇਹਿ
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਕਦੇਇ। ਤਿਤੁਦਰਿਜਾਇਉਤਗੀਆਗੁਰਾਦਿਸੈਸਵਧਾਨਾਨਾ
ਦਗੀਪਾਈਐਦਰਗਹਚਲੈਮਾਨੁ॥੩॥ ॥੫੭੩॥ ॥ਨਿਹਕਟਕੁਰੁ

ਚਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਈ। ਸਚੈਤਖਾਤਿਥੈਠਾਨਿਆਉਕਾਰਿਸਤਸੰਗਤਿ
ਲਿਮਿਲਾਈ। ਸਚਉਪਦੇਸੁਹਰਿਜਾਪਣਾਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ। ਐਥੈਸੁਖ
ਤਾਮਨਿਵਸੈਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ। ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜੀਗੁਰਿਸੋਈਪਾਣਿ
ਸਲੋਕਮ: ੧ ॥ ਭੁਲੀਭੁਲੀਮੋਹਿਗੀਪਾਧਰੁਕਹੈਨਕੋਇ। ਪੁਛਹੁਜਾਇ

ਮਦੁਖਕਾਏ ਮੇਰਾ ਕੋਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤਰੀ ਠਾਰਿ। ਨਾਨਕ
ਬੇਪਤਾ ਸੀਐ ਸਿਠਤੀ ਸਚੈ ਨਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪਿਆ
ਚੇਰ ਜਾਇ। ਆਪੇ ਕਿਸਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਚ
ਗੁਰਮਿਓ ਦੁਖਾ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਮਾਇਆ ਦੇ

ਪਿਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿਆ ਪੇਹਾਰਿ ਰਖਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਜਿਨ ਗੁਰੁ
ਗੋਟਿ ਅਭੈ ਕੀ ਨਹੀ ਬਿਦਾ। ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕੈ ਚਿਦਾ॥
ਪੜ੍ਹ ਜਿਵੇ ਪੜ੍ਹ ਜੀਐ ਘੜ੍ਹੀ ਮੁਪਤ ਘੜ੍ਹੀ ਆਲਾ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਮਾ ਬਿਨੁ ਸਿਰ
ਨਹੁ ਕੈ ਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਤਿਭਵਣ ਫੂਫੀ ਸਜਣਾ ਹਉ ਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ॥
ਦੁਰੀ ਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੇ ਬਖਸਿਓ ਨੁਹਾਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਓਨੁ ਗੁਰ ਸਥਾਇ
ਸਠੇ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਪੈ ਜਿਨ
ਪਛਾਣੇ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨਹ ਉਕਰ ਥਾਣੇ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਹਲਕੁ ਚੜੀ ਮੜਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧਾ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ
ਤਾਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁਧਾ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ
ਗੁਰੀ ਪਰਵਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰਿ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ॥
ਕਿਹ ਪਾਕਰਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਥਾਇ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮ
ਜੀ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਸੁਜੀ ਨੀਚਾ ਪਿਆ ਅਨਰ ਸਠਾ ਕਿਹਾ
ਆਹਰਿ ਸੁਖੀ ਸਦਾ ਤਿਪਤਿ ਭਏ ਠਿਗਿ ਤਿਸਨ ਬੁਖ ਗਵਾਇਆ॥

ਨਕਧਨਅਗੋਖੜੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਸਸੁਰੇਪਾਸੀਨੇਕੰਤੁ
ਕੰਤੁਅਗੰਮੁਅਥਾਹਾਨਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜੋਭਾਵਹਿਵੇਖਰਵਾਹ
ਪਉੜੀ॥ ॥ਤਖਾਤਿਰਾਜਸੋਥਹੈਜਿਤਖਤੈਲਾਇਕੋਹੈਲੀ॥ਜਿ

ਸਦੁਪਛਾਣਿਆਂਜੇਸੇਲੀ॥ਏਹਿਭੂਪਤਿਰਾਜੇਨਾਖੀਅਹਿਦੁਲੇ
ਇਦੁਖੁਹੈਲੀ॥ਕੀਤੀਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਜਾਂਦੇਬਿਯਮਨਹੈਲੀ॥
ਹਚਲੁਸਚਾਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਭੂਏਸੁਨਿਹਚਲੁਹੈਲੀ॥੬॥ਸਲੋਕੁ

ਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੁਹੈਪਿਰਾਥਿਨੁਖਾਲੀਨਾਰਿ॥ਨਨਕਸੋਸੋ
ਗਣੀਜਿਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਮਨਕੇਅਧਿਕਤਰੰਗ
ਉਦਰਿਸਾਹਿਥਫੁਟੀਐ॥ਜੇਗਚੈਸਚਰੰਗਿਗੁੜੈਰੰਗਿਅਪਰਕੈ॥ਨਨ
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਫੁਟੀਐ॥ਜੋਚਿਤੁਥਗੈਸਚਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਕੰਮੁਅਮੋਲੁਹੈਕਿਉਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਅਪੋਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੰਨ
ਪੇਵਰਤੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਗੁ
ਬਦੀਕਮਲਾਥਿਗਾਸਿਆਇਵਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਅਵਲਜਾ
ਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਵੀਜੈ॥੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਨਮੋਲਾ

ਧਲਾਨਾਭਗਵਾਨਾਕੁਚੁ॥ਨਨਕਲਾਲੋਲਾਉਹੈਸਚੈਰਤਾਸਚੁ॥
ਮ:੩॥ਸਹਜਿਵਲਸਪਾਤਿਛੁਲੁਛਲੁਭਵਹੁਵਸੈਭੈਖੀਡੀ॥ਨ
ਤਰਵਹੁਏਕੁਹੈਏਕੋਛੁਲੁਭਿਰੰਗੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜੋਜਾ

ਵਹਿਮਨੈਸਿਉਸੇਸੂਰੇਪਰਧਾਨਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਹੈ
ਅਪੁਪਛਾਨਾਗੀਆਨੀਆਕਾਇਹੁਮਹਤੁਹੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾ
ਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਜਿਨਗੁਰਪ
ਸਾਦੀਮਨੁਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿਤਾਨਾ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮ:੩

ਜੋਗੀਹੋਵਾਜਗਿਭਵਾਘਾਰਿਘਾਰਿਭੀਖਿਆਲੇਉ॥ਦਰਗਾਹੇ

ਗੀਐਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥ ਅਤਿਅਧਿਅਨਮੁਸੰਤੁਹਮਸੰ
ਸਚੁਹੈਨਾਨਿਯਾਭੇਖੀਹਾਸਨਲਪੀਅਸਚਥਪੀਜਨਕਾਦਿ॥
ਗਲਾਫੁਠੀਅਸਚਨਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥੪॥੩॥ ਅਤਿਉਤਰੁਦਿਉਪਾਖੰ
ਅਸਚੁਸੇਵਿਹੁਨਕੋਇ॥ ਅਤਿਸੁਸਰਣੁਤੀਰੁਪੰਥਿਯੋਕਾਸੰਯੋ
ਅਸਚੁਦਿਜਾਏਸਚੁਦਿਜੁਸਚਾਏਪੁਸਚੁਦੇਹਿਅਦਿਹਦੇਹਿਸ
ਚੁਹੈਤਨੁਮਨੁਭੀਸਚਾਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਪੁਕਸਿਭੀਨਿਭੀਸਚੀ
ਕੁਆਲੀਦੇਇ॥ ਸਚੇਮਹਿਸਮਾਵਸੀਜਿਸਨੇਨਦਰਿਯੋਨਿਯੋਨਿ॥੨॥੫॥੩॥
॥ ਸੂਰੇਹੇਹਿਨਆਖੀਅਹਿਅਪੰਕ ॥ ਨਿਯੋਗੁਤੁਧੁਪਾਵਹਿ॥
ਅਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੁਜੈਪਚਿਜਾਵਹਿ॥ ਅਤਿਕੋਰੋਧਾਸਿਭੁਪੁਦੁਦੇ
ਜੈਪਿਛੈਦੁਖਪਵਾਹਿ॥ ਹਰਿਜੀਭਿਅਪੰਕ ॥ ਕੁਨਭਾਵਈਵੇਦਕੁਕੇਸੁਦ
ਨਿਅਪੰਕਾਰਿਮੁਏਸੇਵਿਗਤੀਗਏਮਹਿਜਨਮਿਯੋਭਰਿਅਵਹਿ॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਕਾਗਉਹੋਇਨਉਜਲਲੇਹੇਨਾਵਨਪਾਗੁਪਿਰਮ
ਦਰਬੁਮੰਨਿਲੈਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾਪੁਕਮੁਪਛਾਣੈਉਜਲਾਸਿਰਿਕ
ਲੋਹਪਾਗੁਸੀਸਨਛੋਡੈਭੈਵਸੈਨਾਨਕਕਰਦੀਸਾਰਾ॥੧॥੪॥੩॥
ਨਮੁਸਦਜੋਗਏਮਾਰਿਨਸਕਹਿਗਵਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਜੇਹਿਪੁਮਾਗੀਐ
ਸਬਦੀਵੀਚਾਰਾ॥ ਏਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆਨਮਹੈਜੈਲੋਚੈਸਕੁਕੋਇ॥
ਨਕਮਨੀਕਉਮਲੈਮਾਗੀਜੇਸਤਿਗੁਰੁਭੋਟੈਸੋਇ॥੨॥੫॥੩॥
॥ ਦੇਵੈਤਰਠਾਜਪਾਰੀਓਨੁਵਾਰਿਸਕਾਰਿਸਿਵਵਾਸਾਸਕ
ਕੋਕਿਨੈਨਪਾਇਓਠੀ॥ ਜਨਮਿਭਿਨਾਸਾਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਾਂਤਿਪਾਰੀ
ਜਪਿਸਾਗਿਰਾਸਾ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਦੇਖੁਉਤਮਹਾਰਿਦਾਸ
ਨਕਨਾਮਾਭਿਨਾਕੋਭਿਰੁਨਹੀਨਮੇਥਾਲਿਜਾਸਾ॥੧॥੪॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਚੋਵਾਂਪਤਿਤੁਜੋਤਕੀਵੇਦਪੜਾਮੁਖਿਚਾਰਿ॥ ਨਵਖੰਡਮਧੇਪੁ
ਅੰਅਪਣੈਚਜੀਵੀਚਾਰਿ॥ ਮਤੁਸਚਾਅਖਰੁਕੁਲਿਜਾਇਚਉਕੈ

॥ ६ ॥ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ਪੁਠੇਰ ਉਕੇ ਨ ਨ ਕਾਸ ਚਾਏ ਕੋ ਸਾਹਾ ॥
ਉਪਾਰੇ ਕਰੇ ਅਪਿਅਪੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਹੀਆ ਆਪੇ ਦੇਵ ਰਿਖਾਈ ਮਾਗੁ ॥
ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕੰਟ ਕੁਕਾਲੁ ਏਵੁ ਜੋ ਗੁਣ
ਦੇ ॥ ਅਠ ਰਿਓਂ ਗਮਹਿ ਵਰਤ ਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਓ ॥ ਏਹੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੇ ਦੀਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਬੂਝੈ ॥ ਸੋਹਰਿ ਸਰਣਾ ਲੀਲੁ ਦੀਐ ॥ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ
॥ ਅਨਿਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਹੁਕਾਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖੀ ਤੀਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਤਰੁ ਸਾਹਿਬੁ
ਗਸੀਦੁ ਨੀਅਦੇ ਬਿਨੁ ਭੂਲੁ ॥ ਗਦਿਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੀਜੇ ॥ ਦਰਵੇਜ਼ੇ
ਗਸਿਆਇ ਸਕ ਮੁਹ ਬਾਤੇ ਨ ਨ ਕਾਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੯ ॥
ਗਉਜੋਇ ਮਧੁ ਕੜੁ ਉਸਾਰਿ ਗਪਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੀਰੈ ਪੀਰ ਬੋਧਿ ਅਨਾ
ਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦੁ
ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜੁ ਸੀਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਗੇ ॥
ਰਿਵੇਲਾਹ ਬਿਨੁ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾ
ਜੋਹਰਿ ਕਿਵ ਜਾਗੇ ॥ ਸਚ ਤੇਰੀ ਤੁਧ ਫਡਾਵਈ ਸਚੁ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੯ ॥ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਾ ਮੀਦੁ ਘਨੈਰੇ ਅਥਿ
ਰੁਞਾਦ ਸਿਸਰੁ ਦਾ ਘਣ ਉਲਾਰੁ ਨ ਪੁੱਜੀ ਸਾਥਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੯ ॥ ਪੁੱਜੀ ਸਚ
ਨ ਮੁਤੁ ਅਖੁਟ ਉਦਰ ਬੁਝਾਪਾਰੁ ॥ ਨ ਨ ਕਰੁ ਬੁਰਨਿਰ ਮਲ ਉਧਾਰੁ
ਹੁਣਾ ਪਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੯ ॥ ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਇ ਹੈ ॥ ਭੁਠਾਠਿ ਠਾਠੁ ਮਾਇ
ਥੈ ਉਭੈ ਜਮ ਮਾਰਸੀ ਨ ਨ ਕਮੇਲ ਦੁਨਾ ਮਿ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੇ
ਹੁਸਵਾਰਿਓ ਨੂੰ ਵਿਚਿ ਨਵਨਿਧਿ ਨ ਮੁਆਇ ਕਿਆ ਪੇਭਰ ਮਿਭੁਲਾਇਓ
ਨ ਨਿਹ ਠਲ ਕਾ ਮੁਆਇ ਕਨੀ ਗੁਰ ਮਾਖਿ ਬੁਝਿ ਆਹਾਰਿ ਆਤਮਾ ਮੁਆਇ
ਨੀ ਸੁਇ ਕੈ ਮਨਿ ਆਹਾਰਿ ਉਤਮ ਕਾ ਮੁਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਾਇ ਅੰ
ਆਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੯ ॥ ਰੁਲ ਰੁਇ ਭੈ ਮਨਿ ਵਜੋ

ਗੰਗਾ ਅਤਿ ਰਹ ਪਾਇ ਦੁਖ ਘਟੇ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀ ਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮੰਦਰੁ
ਦਸਿ ਬਾਜਣ ਘਟੇ ਧੜੀ ਐ ਜੋ ਨਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਾਛਿ ਤੁ ਬੀਜ ਉਮਦ
ਕੀ ॥ ੨ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ਵਿਨਿਹਾ ਥਾਵਾ ਦੇਖੀ ਜੋ ਵਰ
ਗਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪਾਰਿ ਪਵਾ ॥ ਮਵਭਰਿ ਦੁਖ ਬਦ ਧਾ ਨਾਨਕ ਸ
ਨਾਥਿ ਨੁਕਿ ਸੈ ਨਲ ਬੀਭੁ ਧਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿ ਨੀ ਨੇਦੁ ਗੁਰਾ
ਅਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਜੋ ਰਿਠ ਨਿਸੇ ਪਾਰਿ ਦੇਹ ਰਿਨਾ ਮੁਖਿ ਅਵੈ ॥
ਜਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿ ਸੁਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਤਿ ਨ
ਮਿਤ੍ਰ ਪੈ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨ ਸੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨ
ਮਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ਸੁ ਈ ਐ ਰੇ ਕੁਵ ਪਾਈ ਐ ਸੁਰ
ਜੀਗਤਿ ਪਾਇਆ ਲਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿ ਐ ਸੋ ਨਾ ਲਿ ॥ ਕਉਣੁ ਮੁਆ
ਕਉਣੁ ਮਰਸੀ ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਉਣੁ ਰਹ ਸੀ ਨਾਨਕਾ ਕਿਸ
ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਹਉ ਮੁਆ ਮੈ ਮਾਰਿਆ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਅ
ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੀਭਰ ਸਾਇ ਦਿਚੂ ਨ ਜੀਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ
ਜਕਿ ਏਕੋ ਲਿਅਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਇਸੁ
ਗੁਮਾਹਿਨਾ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਪੈ ਨਾ ਮੇਨਾ ਲਿਚਲੈ ॥ ਏਹੁ ਅਖੁ ਟੁਕ ਦੇਨ ਨਿਖੁਟ
ਨ ਪਾਰਿ ਖਰਚਿ ਉਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨੇ ਜਿਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕੰਕਤ ਜਮਕ
ਐਸੇ ਸਾਹਸ ਚੇਵਣ ਜਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਹ ਪਤੇ
ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੩ ਮਨ ਮੁਖ
ਵਪਰੈ ਸਾਗਰ ਜਾਣ ਨੀ ਬਿਖੁਾਵਿਹਾ ਭੁਗਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗੁ ਪਾਹਿ ਬਿਖੁ ਸਿਭਿ
ਗਹਿ ਪਿਅਰਾ ॥ ਬਾਹਰੁ ਪਪੜਿਤ ਸਦਾ ਰਿਦੇ ਮਨੁ ਮੁਰਖ ਗਾਵਗਾ ॥
ਸੇਸਿ ਉਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇ ਨੀ ਵਾਟੀ ਧਰਨਿ ਪਿਅਰਾ ॥ ਵਾਟਾ ਕੀ ਆਕਰਨਿ
ਕਾਟੀ ਆਕੁ ਤੁਝੋ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਰਾ ॥ ਜਗਮਹਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿ

ਮਲਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨਾ ਹੋਇ ਮਲੇ ਮਗਰਿ
 ਵਾਗੁ ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਭੁਖਾ ਲਗਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵੇ ਐਹੁ ਕਮੁ ਮਨੇ ਭੁਖਾ ਜਾਇ ॥
 ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵੈ ਜਾਈ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਉ
 ਸੈਰ ਜਾਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਧਰਮਿ ਰਖਾਇ ॥
 ਨੁਨ ਵੈ ਬਿਪਾਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ਆਹੁ ਮੈ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥
 ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾਈ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੈ ਮੈ ਸੋਧੈ ॥
 ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀ ਐ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ੧੬॥
 ਭਕੁ ਮ: ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗਮਹਿ ਸੰਤੀ ਪਨੁ ਖਟਿ ਆਜਿ ਨਾਸਤਿ ਗੁਣੁ
 ਭਿਅ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਆਇ ਸੁਖ ਨ ਕੀਕੀ ਮਨਿ
 ਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇ ਐ ਭੁਖਾ ਲਖੀ ਸੁਖੁ ਵਸੀ ਆਮਨਿ ਆਇ
 ਨਾਕਉ ਧੁਰਿ ਭਿਖਿ ਆਤਿ ਨੀਪਾਇ ਆ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਖੁਜਗਤੁ ਨਿਰਪ
 ਰੈ ਮਾਇ ਆਨੋ ਬਿਥਲਾਇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਠਿਰਦਾ ਸਦਾਰ ਪੈ ਭੁਖਾ ਨ ਕਦੇ
 ॥ ਸਾਂਤਿ ਨ ਕਦੇ ਆਵਈ ਨਹੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵ
 ਰ ਪੈ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਦੁ ਸਤਿਗੁਰਮਾਤਿ ਭਵੀ ਸਤਿਗੁ
 ਮਿਥੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ
 ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੋਦ ਨੀਸੇਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਏਕੈ ਸਿਮਰਹੁ
 ਰਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਜਿ ਤੁਖੈ
 ਸਦਾ ਬਿਪਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਪੈਨਣੁ ਸਿਫਾ ਤਿਸਨਾਇ ਪੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਉਜਲ
 ਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਦੁ ਪਨੁ ਖਟਿ ਆਥੇ ਜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੇਹ
 ਸਬਦੁ ਸੀਗਾਰੁ ਪੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਖੈ
 ਐ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਖਾਢੇ ਸੇਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅੰਤਰੰ
 ਪੁਤ ਪੁਸੰਜ ਮੋਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐਹੁ ਮੈ
 ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਪੈ ॥ ਅੰਦਰੁ ਅਮਿਤਿ ਭਰ ਪੂਰੁ ਪੈ ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਜਾਪੈ

ਗੁਰਮਿਅਸੋਨਿਰਭਉਰਏਸੇਹਰਿਗਸਿਧਪੈ। ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਰਿਪੀਅਨਹਿ
ਨਿਰਿਕਾਉਨਾਵਿਆਪੈ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਨਿਗੰਠੜੀਗੁਣਨਾਵਿਹਾਏਕੋਇ। ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕਾਵਿਹਲਾਕੋ
ਹੋਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿਜਿਸੋਨੇਨਦਰਿਕਰੇਹੋ॥੧॥ਮਃ੨
ਗੁਣਅਵਗੁਣਸਮਾਨਿਹਰਿਜਿਅਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਰਿ। ਨਾਨਕਪੁਕਮਿ
ਨਿਐਸੁਖਪਾਈਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿ
ਜਾਤਖਤੁਹੈਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉ। ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜਾਣੀਐਅੰਦਰਿ
ਪੁਸਤਕਸਾਉ। ਖਰੇਪਗਖਿਖਜਾਨੈਪਾਈਅਨਿਖੋਟਿਆਨਾਪੀਥਾਉ॥
ਕੁਸਰੇਸਚੁਵਰਤਦਾਸਦਾਸਚੁਨਿਆਉ। ਅੰਮਿਤਕਾਰਸੁਆਇਆ
ਨਿਵਸਿਆਨਾਉ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਹਉਮੈਕਰੀਤੰਤੁਨਾਪੀ
ਹੋਵਹਿਹਉਨਾਰਿ। ਬੂਝੁਪੁਗਿਆਨੀਬੂਝਣਾਏਹਅਕਥਕਥਮਨ
ਹਾਰਿ। ਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਅਲਖੁਵਸੈਸਭਮਾਹਿ। ਸਤਿਗੁਰ
ਨੈਥੈਤਜਾਣੀਐਜੀਸਬਦੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ। ਅਪੁਗਇਆਕੁਮੁਭਉ
ਗਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਹਿ। ਗੁਰਮਾਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐਉਤਮ
ਤਿਤਗਾਹਿ। ਨਾਨਕਸੋਹੰਹੰਸਾਜਪੁਜਾਪਾਉਤਿਭਵਣਾਤਿਸੈਸਮਾ
ਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮਾਣਕੁਜਿਨਿਪਗਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥
ਜੇਜਨਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਕਲਜੁਗਵਿਚਿਸੰਗਿ। ਸੋਹੰਹੰਸਾਜਪੁਜਾਪਾਉਤਿਭਵਣਾਤਿਸੈਸਮਾ
ਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮਾਣਕੁਜਿਨਿਪਗਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥
ਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਹਿ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦੁਤਰੁਤਰੇਭਉਜਲਾਥਿ
ਮੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਦਰੁਨਭਾਲਨੀਉ
ਏਅੰਮਤੇ। ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਵਿਥਕੇਅੰਦਰਿਤਿਖੰਡੇ। ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ
ਸੋਧਨੀਮਨਮੁਖਾਵਿਗੁਤੇ। ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿ
ਜੇ। ਤਤੁਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਿਅਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਤੇ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ

ਅਪੇਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਅਣੈ ਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤਰ ॥

ਕਿ ਇਕੀ ਚੈ ਅਰ ਦਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤਰ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ ਅਪੇਜਾ

ਸਾਹਿ ॥ ਕਿਸਨੇ ਕਹੀ ਐਨ ਨ ਕਾਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਸਭੇ ਥੋਕਾ ਵਿਸਾਰਿ ਕਿ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਉ ਪਾਪ

ਗਿਆਵਣ ਜਾਣ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥ ਸਚੁ ਨ ਮੁਆਧੁ ਸੋ ਗਿਨੈ ਸੋ

ਗਿਨੈ ॥ ਨ ਕਨ ਮੁਨਿ ਧਾਨੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਜੀਧਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤਰ ॥ ੫

ਇਆ ਮਨੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੁੰਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨ ਨਕ

ਕਰੰਮ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤਰ ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੀ ਕਿ ਆਲਪ ਟਾਵਹਿ ਅਪ

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਪਿਆਇ ਤੂ ਟੁਟਹ ਮਾਇਆ ਥੀਧਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇ ਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੋਖਿ

ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਭਾਣੈ ਜੇ ਵਡੁ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ

ਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਗਥਿ ਲਿਖਿ ਆਤਿ ਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨ ਨ

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰਤਰ ॥ ੩

ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਭੈਕੀ ਨਹੀ ਬਿਦਾਨਾ

ਇਆ ਕਾ ਕੀਆ ਮਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰਤਰ ॥

ਪੜੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੁਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ਸੋ ਭ੍ਰਮ ਮੁਕਤੁ ਲਾਅਖੀ ਐ ਜਿ

ਏ ਭ੍ਰਮੁ ਭੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲ ਹੋਹਾਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਰ

ਆਇਆ ॥ ਸੁਪਰਵਾਣੁ ਪੈ ਜਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਜਾਇ

ਪੁਛੀ ਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਪੈਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕੁਤੁ ਪੜਣਾ ਕੁਤੁ ਕਮਾਵਣ

ਬਿਖਿਆਨਾ ਲਿਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨ ਮੁਖ ਜਨੁ

ਗੁ ॥ ਨ ਕਨ ਮਿਰਤੋ ਸੋ ਉਥਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਆਪੇ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ ॥ ਜੇ ਹੁਕਮੁ ਨ

ਏਖ ਸਮਝਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ ॥ ਜਿ ਤੁਭਾ ਵੈਤਿ ਤੁਭਾ ਵਿਦਗੁ ਮੁਖਿ

ਸਚਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏ ਕੁਹੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਰਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਸ
ਪਾਪੀਐ ਸਾਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾਇ ਦਾਤਿ ਵ
ਕਿਨ ਚਾ ॥ ੨੨ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ - ੬੭

ਚਉ ਮਾਰੂ ਕੀ ਵਾਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਮਾਹਲ ਪ

੬੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ਡਾਖਣੇ ਮਹਲ ਪ ਤੁਰਥਿ ਸ

ਦਮੈ ਡਿਐ ਡੇਰੀ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ਨੈਣ ਮਹਿ ਜੇਤਰ ਸਦੇ ਕਾਇ ਪਸੰਦੀ
ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਨੀਹੁ ਮਹਿ ਜਤ ਉ ਨਾਲਿ ਬਿਅਨੇਹ ਕੁੜਾ ਵੇਰੇ ਖਾਕ
ਜੋ ਭੋਗ ਭਰਾਵਣੇ ਜਿ ਚਹੁ ਪਿਰੀ ਨ ਭੇਖੁ ॥ ੨ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਓਠੀ ਏਥਾ ਭੁਕਤ ਭੇ
ਉਪਸੀਤ ਉਦੀ ਦਰੁ ॥ ਕਾਜ ਲੁਹਾਰੁ ਤਸੇ ਲਗ ਸੁਬਿਨੁ ਪਸੇਹਾਰਿ
ਭਗੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦੁ ਸਦੁ ਸਚੁ ਧਾਰਿ

ਨਾਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤ ਥਾਣੁ ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ ਹਰਿਆਗਿ ਅਹੋ ਥੇਦ
ਪੁਪੁਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਫੁਹ ਮਾਥਿ ਸਨੁ ਮਹੇ ਸੁ ਤੇਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥
ਫਖਤ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰ
ਸੰਕਲ ਧਾਰਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥
ਜਾਣਹਿ ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਡਾਖਣੇ ਮ ॥

ਜੇਤੁ ਮਿਤੁ ਅਸਾਡ ਝਾਹਿ ਕਥੋਰੀ ਨ ਵੇਛੋੜੀ ਜੀਉ ਮਹਿ ਜ
ਉਹਿ ਆਕਾਇ ਪਸੀਜਾ ਨੀਤੋਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਦੁਰਜ ਨੁ ਤੁਜ ਭਾਹ ਝੀ
ਵੇਛੋੜੇ ਮਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਕਤ ਤੁਸਉ ਸੇਜ ਝੀ ਮੈ ਡਾਹ ਭੇਦੁ ਖਉ ਲਾਰ
੨ ॥ ਮ ॥ ਪ ॥ ਦੁਰਜ ਨੁ ਦੁਜ ਭਾਉਹੈ ਵੇਛੋੜਾ ਹਉ ਮੈਰੋਗੁ ॥ ਸਜਦੁ ਸਚ ਪਾਏ
ਗੁਜਿ ਸੁਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤੁਅਗਮ ਦਇਅ ਲ

੬੫੯

ਚੇਅੰਤੁਤੇਗੀਕੀਮਤਿਕਹੈਕਓਛਾ। ਤੁਧੁਸਿਰਜਿਅਸਮੁਸੰਗਿਉਨਸਿ
ਗਲਕਉਛਾ। ਤੇਗੀਕੁਦਗਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਮੇਰੇਠਾਕੁਮਸਾਜਾਕਉਦ
ਤੁਧੁਅਪਜਿਕੋਇਨਸਕੈਤੁਆਥਿਨਸੀਜਗਉਧਰਣਾ। ਤੁਧੁਅਪ
ਰੇਜੁਗਤੁਕਰਤਾਸਗਲਧਰਣਾ। ਤੁਧੁਅਵਣਜਾਣੈ। ਤੁਧੁਅਪ
ਪੁਨਲਗੈਤ੍ਰਿਣਾ। ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਅਪਿਦਇਆ। ਆਤਿਸੁਕਾਵਹਿਸਾਇ
ਰਚਰਣਾ। ਤੁਹੋਰਤੁਉਪਾਇਨਲਭਹੀ। ਅਥਿਨਸੀਸਿਸਾਟਿਕਰਦ
ਡਖਣੇਮਃ ੫ ਜੇਤੁਵਤਹਿਅੰਢੁਏਹਭਧਗਤਿਸੁਹਾਵੰਹੋਇ
ਕਸੁਕੰਤੈਬਾਹਰੀਮੈਰੀਵਤਨਪੁਛੈਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਹੁਕੇਟੇਲਸੁਹ
ਏਸਹੁਬੈਠਾਅੰਢੁਏਮਾਲਿ। ਪਹੀਨਵੈਵੈਬਿਰਥਜੋਘਰਿਅਵੈ
॥੨॥ ਮਃ ੫॥ ਸੇਜਵਿਛਾਈਕੰਤਕੁੰਕੀਆਹਭੁਸੀਗਾਰੁ। ਗਿਤੀਮੰਦਿ
ਸਮਵਈਜੇਗਉਪਹਿਰਾਹਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਪਰਥੁ
ਮੇਸਹੁਜੋਨਿਨਆਵਹੀ। ਤੁਹੁਕਮੀਸਾਜਾਹਿਸਿਸਾਟਿਸਾਜਿਸਮਵਾ
ਤੇਰਾਪੁਨਜਾਈਲਖਿਆਕਿਉਤੁਹੁਹਿਧਿਆਵਹੀ। ਤੁਸਭਮਹਿ
ਹਿਆਪਿਕੁਦਗਤਿਦੇਖਾਵਹੀ। ਤੇਗੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਤੇਟਿਨਅ
॥ਏਹਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਕੀਮਨਪਾਵਹੀ॥ ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਅਪਿਦ
ਆਉਤਿਸੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਵਹੀ॥ ਤਿਸੁਕਦੇਨਆਵੈਤੇਟਿਜੋਹਰਿ
ਗਾਵਹੀ॥੩॥ ਡਖਣੇਮਃ ੫ ਜਾਮੁਪਸੀਹਠਮੈਪਿਰੀਮਹਿਜੈਨਾਇ
ਭੇਰੁਖਉਲਾਹਿਅਮੁਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕਏ
ਭਖੇਵਾਉਲੀਮੇਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜਾ। ਪਿਰੀਏਤੁਜਾਣੁਮਹਿਜਾਣੈ
ਈਸਾਈਮੁਹੁਖੜਾ॥੨॥ ਮਃ ੫॥ ਕਿਆਗਾਲਾਇਓਰੁਛਪਰਵੈ
ਨਜੋਹੋਕੰਤਤੁ। ਨਾਨਕਛੁਲਾਸੰਦੀਵਾੜੀਖਿੜੀਆਹਭੁਸੀਸਹੁ
॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁਸਹੁਪਤੁਸਭਮਹਿਵਰੰ
॥ਤੁਆਪੇਠਕੁਰਸੇਵਕੋਆਪੇਪੂਜੰਤਾ। ਦਾਨਾਬੀਨਾਆਪਿਤੁਆ

ਏਤਾ ਜੀਤੀ ਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਚਾਨਣ ਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ
 ਰਿਆ ਪੇਖੇ ਬੰਤਾ ਆਇ ਪੁਆਵਾਰਾ ਵੇਦੁਰਚਾਇ ਓਕਿ ਤੇਜਾ ਦੇਖੇ ॥ ੧ ॥
 ਹੁਕਮੁ ਜਗਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਾਪਿਤਾ ॥
 ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਕਿਉ ਫੁਟਿ ਸਿਨ ਜੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ ਦੇਖੁ ॥ ੪ ॥
 ਦੇਸਾ ਤਲਿਗਾੜਾ ਮਹਰੇ ਗਾਵੇ ਪੋਢਿ ਟਾੜੀ ਕੀ ਦੇਵੇ ॥ ੫ ॥ ਸਿਖਿ ਮੇਰੇ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ਕਹੁ ਵੈਦਿ ਓਤੁ ਆਪੁ ਆਪੋ ਸਾਧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੩ ॥
 ਭੂਖਿ ਆਫੁ ਲਿਪ ਬਇਜਿ ਉਜੁ ਮਿਥੀ ॥ ੪ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੫ ॥
 ਕੁਮੁਤਾਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਈ ਆਠਿ ਰਿਕ ਕੁਮੁਤਾਤਿ ॥ ੬ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਪੁਨਰੇਖਿ ਅਜਾਤਿ ਤੁਵਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੩ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ਜਾਹਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੬ ॥
 ਸੁਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੮ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹ ਵਾਇਕ ਤੁਆ ਬਿਨਾ ਸੰਨਿ ਪਰਪਰਾ ॥ ੯ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਆਪਿਤਿ ਸਕੇ ਸਾਭਿ ਕੁਲ ਤਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ਨ ਕੁਜ ਨੁਤੇਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਧੁ ਤਿਓ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ਲਾਜਾ ਲਿਓ ਚਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਨਾ ਬਾਗ ਮਥਾਹ ਜੈਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੧੫ ॥ ਨਾਨਕ ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾਜਿ ਆਧਰਿ ਆਸਾਣਿ ॥ ਉਜੁ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣੇ ਬੈਠਾ ਬੁਧੁ ਕੁਦਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੧੭ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਾਈ ਆਥਾ ਲੇ ਮਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੁ ਮਨਾਇ ਆਗ ਜਿਗਜੇ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੧੯ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਜਗਮਾਹਿ ਬੇ ਭੁਰਚਾਇ ਆਵਿ ਚਿਹ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਆਪਾਈ ਆਪਾਈ ਕੁਮੰਦੁ ਪਚ ਚੋਰਹਾਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ੩ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦਸੇ ਸਾਇ ਭੁਭਾਈਆ ॥ ੫ ॥ ਨਿਮਾਇਆ ਸੋਹਣੀ ਸੋ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੬ ॥ ਨਿਤ ਠਿਗਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥ ੭ ॥ ਠਾਠੇ ਵੈ ਕੀਤੀ ਓਸਿ ਵਸ ਕਾਤਿ ॥
 ਸੁਖੁ ਜਾਣੈ ॥ ੮ ॥ ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿ ਆਏ ਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ੯ ॥ ਕਿਵੇ

[illegible]

ਜੇ ਬੇਠੇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਬਰੇ ਭਾਗ ਸਧਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਭਾ ਭੇਨ ਪਰ ਸਭ
ਮੇਲੀ ਭਾਇ ਨ ਜਾਈ ਐ ॥ ਤੇ ਸਖੀ ਭਾਗ ਸਧਾਇ ਜਿਸ ਮੇਲ ਜਾਇ ॥
॥ ਪਉੜੀ ॥

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਬਿਰਥ ਵਹੀ ਹੋਰ ਅਵੇ ਜਾਵੇ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾ ਦੁਹਰੇ ਜਾਇ ਨਾ ਜਿਉ
ਪ੍ਰਭ ਹਿਜਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਉਦੇ ਵਪੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਗੰਧਾਰ
ਨੇ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਖੀ ਦਾਤਾ ਰਿਪੁ ਭਿਛਾਢੀ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਦੁਖ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਅਦੁਖ ਭੁਖਗਰੀ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ॥ ਅਭੇ ਚਿਤਾ ਧੁਰੀ ਅ
ਗਿ ਪਰ ਕੰਧ ਵੇ ॥ ਪਉ ਨਿਗੁਣ ਢਾਢੀ ਕਉ ਸਿਉ ਨਿਪਾਉ ॥ ਚਿਤ ਦਾ
ਨੇ ॥ ੧ ॥ ਚੁਖਣੇ ਮ: ੫

ਜਾ ਢੁਟੇ ਤਾਖਾ ਕੁਤੁਬੁ ਵੀ ਕੁਤੁਬੁ ਜਾਵੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਬਿਨੁ
ਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇ ਪੁਤੁ ਕੈ ਗੁਣ ਪਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਬਿਨੁ
ਕੀ ਨਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੇ ਨਾ ਬਿਦਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀ ਐ ਜਿ
ਸਿ ਮੰਗੀ ਚਿਦਾ ॥ ੨ ॥ ॥ ੫ ॥ ਰਤੇ ਹੀ ਗਿਪਾਰ ਬਹੁ ਮਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਣ
ਨਾਨਕਾ ਵਿਦੁ ਨਵੇ ਆਯੁ ਦਿਆ ਜਿ ਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆ ਭਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਹਰਿ ਜੀ ਉਜਾਤੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤੁ ਹੋਤਾ ਕਿ ਅਮੋਕਾ ਦਾ ॥ ਜਿਨੀ ਧਰੀ
ਗੁਠਗੀ ਅਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਉ ਜਲੁ ਪਾਹਿਲੀ ਘਾਇ ਅ
ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਭਿਰ ਸਭੇ ਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥ ਸਾਭਿ ਰਿਤੀ
ਅਵਸਿਕ ਰਿਦਿ ਤਿਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈ ਅਨਿਤਿ ਤੇ ਲਗਦੀ ਅ
ਨਖੀ ਜੋਤਾੜਾ ॥ ਜੋਰਿ ਢੀ ਸੇਠ ਲੁਪਾਇ ਦਾਗੁ ਰਿਅੰਦ ਰਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨ
ਕੁਰੁ ਠਭਾਇ ਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ੫ ॥ ਚੁਖਣੇ ਮ: ੫

ਜਨਮੁ ਆਵਹਿ
ਚਿਤਿ ਤੁਤਾ ਪਭੇ ਸੁਖ ਲਾਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹਿਮੀਉ ਰੰਗਾ ਵਲੀ ਪ੍ਰਗੀਤ ਹਿ
ਜਾਨਉ ॥ ੧ ॥ ॥ ੫ ॥ ਕਪੜੁ ਭੇਗ ਵਿਕਾਰੇ ਹੋਰੇ ਹੀ ਢਾਗ ॥ ਖਾਕੁ ਉਝੇ ਦਾ
ਗਨਿਖੇ ਜੋਰ ਤੇ ਦੀ ਦਾਗ ॥ ੨ ॥ ॥ ੫ ॥ ਕਿ ਆਤ ਕਹਿ ਬਿਅਪਾਸ ॥ ਕਰਿ
ਅੰਝੇ ਹੋ ਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਥੀਉ ਸੰਤ ਨ ਕੀਰੇ ਦੁਜਿ ਤੁਝ ਕੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ੩ ॥

५३ क्रो। ॥ श्री गुरु नारायण विना उतपत्ती भौ चित्तुः ।

ਗਾਧਰਾਸੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇ ਦਿਲਪਾਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਤੀਜੇ

ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਿਰਦਾ ਦੀ ਮੁਹਿਤ ਨਾਲ ਗੋਚਰੇ ਚੁਗਮੇ ਸੋਧਿ

ਗੁਰਗੋਰਾਹਿਮਿ ਨਾਨਕਾਈ ਵਿਚ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗ:-

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਸਿੰਧੀ ਚੰਦ ਅਭੈ ਗਾਰੇ ਵਿਸ ਪਤੇ ਸੁਪੁ ਪਾਇ ਆਰੁ ਤਸੀ

੧੦੦ ਭਾਗ ਦੇ ਮਾ: ੪

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿਪਤਿਰਿ ਮਾਖਿਅਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ਪਾਮਾਇਤ੍ਰੇ

ਨਾਧਰੀ-ਸਪਾਰਿਸ਼ਾਤੀ-ਗਰਿਜਾ-ਠੰਡ-ਕੁਆਖੁ-ਸਮੁਦ੍ਰਿਅ-ਸਹਿਮ

4. ਮੁਖੀ-ਮੁਖੀ ਮੋਜਾਨੇ ਪਿਰੀ ਵਿਚ ਵੇਲਾ ਜੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਤੇ

ਮਾਧੁਕਾਹਰੇ, ਮਾਧੁਕੀਭੀ। ਮਾਨੁਕੈ ਚੈ ਪਾਰਿ ਮਿਲਣਕ ਉਧਿਓ

ਸਤਨਾਮੁ ਹੀ ਆਮੈ ਭਖਾਵਿ ਜੁ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਜੇ ਬਿਦ ਬੁਝਾਈ ਨਾਮਿ

ਰੇਵੁਤਾ ਭਾਈ ਅਤੁਪੁਜੇਵਤੁ ਨ ਸਾਈਆ ਮੈਦਾ ਸਿਹੁ ਮਾਗੁ ਸਜੇ

ਉਤ੍ਰਮਿਲਾਈਆਮਨੁਅਗਪਿਉਹਉਮੋਤਜਹਾਇਤਪਾਥਿਜੁਲਾ

ਅੰ॥ ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈ ਨਾ ਸਭੇ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹਿਬੁ ॥੧੧॥

ਸਾਪੁਰੀਆਗੁਰਮਗਾਥਿਬੁਲਾਰੀਆਤੁਪੁਜੇਵਛੁਪੋਰਨਸੁਦਰੀਐਗੰਭੀ

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ੧੨। ਭੁਖਣੇ ਮ: ੫ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ੩ ਭੁਖਣੇ ਮ: ੫

ਗਾਘਾਵਾਮਿਲਾਵਕੋਲਿਕਵਲਾਜਿਵੈਬਿਗਸਾਵਟੋ ॥੧॥੪:੫:੧੧

[illegible]

ਨਾਮੁ ਟੀ। ੨॥ ਮਃ ਪਾ। ਠਗਾ ਨੀਹੁ ਮਤੋ ਜਿ ਜਾਣੁ ਗੰਧਰਬਾ ਨਗਰੀ ਸੁਖ
ਟੀ ਤਿਤਾਇਸਿ ਸੁਖਾ ਕਾ ਕਾ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ

८॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਸਲਾਮਤ ਖਾਵਰਤ ਕਰਾਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣ ਸੇਕਿ ਤੈਨ ਘੋਰ ਬਿਰਧ

ਮੁਕਤਤਤਸਾਹਨਪੇਖਾ।।ਤਿਲਕੁਕਫਹਿਰਿਸਨਾਨੁਕਹਿਚੰਤਹਰਾਮੇ॥
ਸੀਖਭੂਨਲਕੁਟੀਵਿਣੁਸਚੀਸਿਖਾ।।ਬੁਲਾਮਗਸਿਖਵੇਜਿਸੁਪਾ।।ਮਸਤ
ਲੇਖਾ।।ਤਿਨਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਪਟਾਜਿਨਿਗੁਰੁਕਖੀਦੇਕ॥੧੦॥ਤਖ
ਜਨਿਵਾਹੁਗਾਡਿਜੋਚਲਾਧੂਨਧੀਨੇ॥ਕਹਾਧੂਜਾਵਾਂਦਾਹਿਸਮ

ਸਚੁਪਣੀ॥੧॥ਮ:੫॥ਹਰਸਮਾਣੀਜੋਤਿਜਿਉਜਲਘਟਾਉਚੰਦਮਾ॥੫
ਜਡਬੀਅਅਪਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿਕਿਖਿਨਾ॥੨॥ਮ:੫॥ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨ
ਰਉਅਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਨਨਕਦਰਗਹਮੰਸੀਅਹਿਮਿਲੀਨਿਥਵੇ
੩ਉ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਫਾਹਰਭੇਖਿਨਪਾਈਅੰਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਕਿਸੁਹਰਿਜੀਉਫਾਹਰੀਸਭਠਿਰੈਨਿਕਾਮੀ॥ਮਨੁਰਤਕੁਟੇਬਸਿਉਨਿ
ਗਗਬਿਠਿਰਾਮੀ॥ਠਿਰਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਹਿਕਿਅਗਰਬਹਿਦਾਮੀ॥ਚ
ਭਦਿਆਨਾਨਿਨਚਲਾਈਖਿਨਜਾਇਬਿਲਾਮੀ॥ਬਿਚਰਦੇਠਿਰਹਿਸੰਸਾਰ
ਮਹਿਹਰਿਜੀਉਕਾਮੀ॥ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਮਿਥਿਆਸੁਆਮੀ॥
ਜੋਨੁਹਰਿਕਾਸੇਵਕੋਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੪॥ਚੁਖਣੇਮ:੫ ਮੁਖ
ਅਠਾਹੋਰਭਮਰਣੁਪਛਣੰਦੋਕੋਇ॥ਨਨਕਤਿਨਖਕੁਜਿਨਯਕੀਨਾਹਿ
ਕਸਿਉ॥੧॥ਮ:੫॥ਜਾਣੁਵਸੰਦੇਮੰਦਿਪਛਾਕੁਕੋਹੋਕੜੇ।।ਤੈਤਨਿਪਜਦਾ
ਨਹਿਨਨਕਜੋਗੁਰੁਭੋਟਿਆ॥੨॥ਮ:੫॥ਮਤਜੀਕਾਂਛਕੁਆਹਪਾਵੋਪੋਵੇ
ਪੀਵਸਾ।।ਮੁਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਥਾਹਪਸਣਕੁਸਚਾਧਣੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥

॥ਨਿਰਭਉਨਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਲਿਮਾਇਅਰਚਾ॥ਅਵੈਨਾਰਿਰਵ
ਜੀਐਬਹੁਜੋਨੀਨਚਾ॥ਬਚਨੁਕਰੈਤੈਖਿਸਾਕਿਜਾਇਬੋਲੇਸਰੁਕਚਾ॥ਅੰਦ
ਹੁਥੋਥਾਕੁਜੀਅਰੁਕੁਜੀਸਭਖਚਾ॥ਵੈਰੁਕਰੈਨਿਰਵੈਰਨਾਭਿਧੂਠੇਲਾਭਰ
ਮਾਰਿਆਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਵੇਖਿਧੁਰਿਕਰਮਚਾ॥ਜਮਦੁਤੀਪੈਹੋਰਿਅਦੁਖਹੀਅਹਿ
ਮਰਾਹੋਅਤਪਾਵਸੁਧਰਮਕਾਨਨਕਦਰਿਸਚਾ॥੧੫॥ਚੁਖਣੇਮ:੫
ਪਰਭਭੇਪ੍ਰਭਨਮੁਜਾਪ੍ਰਗੁਰਕੇਚਰਣਪਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਣਮਭਉਤ

੬੬੨ ਹੈਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਸਃਪਾਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁੰਦੀਨਾ॥ਇਹੁੰਦੀਨਾਜਾ
 ਸਫਲਜਨਮੁਜੈਘਾਟਿਵੁਠਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ਸਃਪਾਦੇਹਿਰਿਕੇਰਾਂਧਿ
 ਪਿਆਸਨਕੁਭੈਮੁਘਣੀ॥ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨਿਜੀਭੈਸਚੇ
 ਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੋਵੈਅਤਿਨਿਸੁ
 ਸੁਖਪਾਰੰ॥ਭਿਦੁਆਪਿਤਾਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਭਿਸਬੁਜਗਤੁਤਰਾਂਧਿ॥ਭਿ
 ਨਾਅਪਨੁਸਾਂਚਿਆਸਭਾਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਭਿਨਿਢਤੇਲਾਭਚਤੁਨੀਕੇਅੰਤ
 ਭਿਵਲਾਈ॥ਭਿਸੁਸਟਾਸਟਾਪਾਰਿਅਨੰਦਹੈਹਰਿਸਖਾਸਹਾਈ॥ਭਿਨਿਵੰ
 ਤਸਮਕੀਤਿਆਸਭਨਾਲਿਸੁਭਾਈ॥ਹੋਆਭੀਅਦੁਜਗਮਹਿ
 ਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥ਪੂਰਬਿਕਿਖਿਆਪਾਇਆਹਰਿਸਿਭਿਬਾਣਿਅਸੰ॥੧੬॥
 ਖਟੇਸਃ੫ ਸਚੁਸੁਹਾਵਾਕਾਂਢੀਐਕੂਜੈਕੂਜੀਸੋਇ॥ਨਾਨਕਾਵਿਰਭੇ
 ਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੧॥ਸਃਪਾਸਜਣਮੁਖੁਅਨੁਪੁਅਠੇਪਯਗਿ
 ਲਸਾਸੁਤਜੀਸੋਸਹੁਡਿਰੁਤੈਸੁਪਨੇਹਉਖੰਨੀਐ॥੨॥ਸਃਪਾਸਜਣ
 ਚੁਪਰਖਿਮੁਖਿਅਲਾਵਣੁਬੋਥਗਾ॥ਮੰਨਮਣੁਹੁਲਖਿਤੁਧਹੁਦੁਸਿ
 ਪਿਰੀ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਪਾਤਾਭੁਪੈਚੰਦੁਸੁਗੁਣਿ
 ਸੀ॥ਥਾਦਿਸਾਹਸਾਹਉਮਹਾਵਖਾਨਫਾਹਿਡੇਰੇਜਾਸੀ॥ਰੰਗਤੁੰਗਗੰ
 ਮਸਤਸਬੁਲੇਕੁਸਿਧਾਸੀ॥ਕਾਜੀਸੇਖਮਸਾਇਕਾਸਭਉਠਿਜਾਸੀ॥
 ਰਪੈਕਾਥਰਅਉਲੀਏਕੋਥਿਰੁਨਰਪਾਸੀ॥ਰੋਜਾਥੰਗਾਨਿਵਾਜਕਤੇਥ
 ਵੇਭੁਏਸਭਜਾਸੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਆਵੈਜਾਸੀ॥ਨਿਹ
 ਭੁਸਚੁਖੁਟਾਇਏਕੁਖੁਟਾਇਬੰਦਾਅਥਿਨਾਸੀ॥੧੭॥ਤਖਟੇਸਃ੫
 ਭਿਠੀਹਭਰੁੰਦੋਲਿਪਿਕਸੁਥਾਣੁਨਕੋਇ॥ਆਉਸਜਣਤੁਮੁਖਿਲਗਮੇਤੁ
 ਨੁਠੰਫਹੋਇ॥੧॥ਸਃਪਾਅਸਕੁਅਸਾਥਾਹਰਮੁਮਨਿਵਡੀਅਸਾਅ
 ਰਾਸਾਹਿਕੁਤੁਹਉਬਾਢਿਬਾਢਿਗੁਈਅਸਾ॥੨॥ਸਃਪਾਹਵਿਢੇਜਾਸੁਏਕੁਖੁ
 ਭਿਠੇਮਰਿਓਦਿ॥ਥਾਥੁਪਿਅਰੇਆਪਣੇਥਿਰੀਨਪੀਰੋਦਿ॥੩॥ਪਉੜੀ

ਵਿਸਨਨੁਦਿਜੁਸਦਕਰਹੁਗੁਰਕਥਾਸਹਜੁਭਇਆਪਦੁਪਾਇ ॥ ਜੀਕਭਉ
 ਥਾ॥੨॥ਸਭੇਕੁਡਖਦੇਮਃ੫ ॥ ਲਗੜੀਆਪਿਗੰਗੰਨਿਪਦੰਗੰਗੰ
 ਪੀਆਹਭਮਭਾਪੁਸੇਧਣੀਥਿਆਨਡਿਠੇਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਕਥੜੀਆ
 ਹਤੇਸੁਖਪੁਪੰਧੀਆਨਾਨਕਲਧੜੀਆਤਿਨਹਾਜਿਨਾਭਾਗੁਮਕਪੜੈ॥੨॥
 ਪਾਭੂਗਰਿਜਲਾਥਲਾਭੂਮਿਥਨਠਲਕੰਦਰਾਪਤਾਲਾਅਕਸਪੁਰਨੁਪੁ
 ਟਾਨਨਕਪੇਖਿਜੀਥੀਇਕਤੁਸੁਤਿਪੋਰੀਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥
 ਜੀਮਤਹਰਿਜੀਉਪਿਤਾਹਰਿਜੀਉਪ੍ਰਾਤਿਪਾਲਕਾਹਰਿਜੀਮੇਰੀਸਰਕੰ
 ਹਰਿਕੇਢਾਲਕਾਸਹਜੇਸਹਾਜਿਖਿਲਾਇਦਾਨਹੀਕਰਦਾਅਲਕਾਅਉ
 ਕੋਨਚਿਤਾਰਦਾਗਲਸੇਤੀਲਾਇਕਾਮੁਹਿਮੰਗੰਸੋਈਦੇਵਦਾਹਰਿਪਿਤਮੁ
 ਦਾਇਕਾਗਿਆਨੁਰਾਸਿਨਮੁਧਨੁਸਉਪਿਓਨੁਇਸੁਸਉਦੇਲਾਇਕਾ
 ਗੁਰਨਾਨਿਥਹਾਥਿਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਕਾ॥੪॥ਨਾਨਕਦੇਨਾਵਿਭੁਜੰ
 ਪਿਤਾਸਭਨਾਗਲਾਲਾਇਕਾ॥੨੧॥ਸਭੇਕੁਡਖਦੇਮਃ੫ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕ੍ਰਿਆਸਿਉਤੇਕ੍ਰਿਯੂਢਿਸਜਦਸੰਤਪਾਕਿਆਓਇਜੀਵੰਦੇਵਿਭੁਜੰ
 ਮੁਇਆਨਜਾਪੀਓਕ੍ਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਾਬਿਜੁਲੀਆਚਮਕੰਨਿਘੁਗਿਘੁ
 ਤਿਕਾਲੀਆਥਰਸਨਿਮੇਘਅਪਾਰਨਾਨਕਸੰਗਮਿਪਿਰੀਸੁਹੰਦੀਆ॥
 ਮਃ੫॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸੀਤਲਪਵਣੁਭੁਲਾਰਦੇ॥ਸੇਜੜੀਅਜੋਰਿ
 ਹੀਰੇਲਾਲਜੜੀਦੀਆਸੁਭਰਕਪੜਭੋਗਨਾਨਕਪਿਰੀਵਿਪੁਲੀਤੰ
 ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੈਜੋਕੀਆਸੋਈਹੋਕਰਣਾਜੋਸਉ
 ਵਾਹਿਪ੍ਰਣੀਆਪਾਵਹਿਧੁਰਿਭਹਣਾ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਭੂਨਲਭਈਜੋ
 ਹਿਸਭਧਰਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਗੋਵਿਦਕਾਥੈਭਰਦੁਰਿਕਰਣਾ॥ਜੋ
 ਗਹਉਪਜੈਹਰਿਖੋਜਤਫਿਰਣਾ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਸਹਜੁਉਪਜਿਆਫਿਰ
 ਨਮਿਨਮਰਣਾ॥ਹਿਆਇਕਮਾਇਧਿਆਇਆਪਾਇਆਸਧਸਰਣਾ
 ਹਿਭੁਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਜਿਸੁਹਰਿਚੜਾਏਤਿਸੁਭਉਜਲੁਤਰਣਾ॥੨੨॥

ਪਹਿਲਾ ਮਰਦੁਕ ਬੁਝਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਰਿਅਸਾਹਿਤੁ ਸਚਾ

੨੫

ਮੁਕਤ ਬੁਝਿ ਅਉਹ ਮਾਰੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ੧੫॥ ਮੁਖੀ ਜੀਵਣ ਪੇਖੁ ਜੀਵਣੇ ਮਰਿ
ਜਾਨਿ ਨ ਮੁਹ ਬਾਤਿ ਰਿਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣ ਸਪਰਧਾਨ ॥੨॥ ੧੬॥ ਜਿਸੁ ਮ
ਸੇ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮੁਨਿ ਕਾਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰਾ ॥ ਬੁਝਿ ਬਾਤਿ ਮੁਨਾ ਵਿਆਪਰੀ
ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਐ

ਸੁਪੁ ਅਡੇ ਲੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕਾਗਿ ਆਨੀ ਧਿਨਾ ਨੀਕ ਉਦੁਤੁ ਪੁਨੇ ਲੈ ॥
ਪੁਕਤ ਸਮਰ ਬੁਧੈ ਓਪਤਿ ਸਤ ਪਰ ਲੈ ॥ ਕਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰ ਬੁਧੈ ॥
ਟਿਸਤ ਬੋਲੈ ॥ ਰਿਜ ਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਤ ਸੈਕਿ ਆਮਾਣ ਸੁਰੇ ਲੈ ॥ ਗਹਿਰੀ
ਮੁਖ ਪੁਤੁ ਗੁਣਾਗਿ ਆਨ ਅਮੋ ਲੈ ॥ ਸੇਈ ਕੀ ਮੁਕਤਾ ਵਣਾ ਕੀ ਆਪੁਰਿ
ਲੈ ॥ ਤੁਪੁ ਬਹਾਰਿ ਕਿਉ ਨਹੀ ਨਨ ਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥ ੨੩ ॥ ੧ ॥

੬੬ ॥ ॥ ਮਾਰੂ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ॥ ਚਉਪਦ ॥ ੬੦
॥ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ਜਿਲਹੇ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ਵਾਰ ॥ ੨

੧੪੬

ਪਰੀ ਅਕ ਵਨ ਦੁ ਮਾਤਿ ਤੁ ਮਾਯਾਗੇ ॥ ਬੂਡਹੁ ਗੋ ਪਰਵਾਸ ਕਰੀ ॥
 ਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੇ ਕਾ ਕਿ ਅਗੁ ਨੁ ਪਰ ਚੰਦਨ ਜਾ
 ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਕੀ ਗਾਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈ ਸੇ ਉਤਰ ਸਿ ਪਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਜੀਯਾ ਬਧੁ ਮੁ
 ਕਰਿ ਥਾਪੁ ਅਧਰੰ ਮੁਕਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਮੁਨਿ ਜਰ ਕਰਿ
 ਕ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿਨ ਬੂਡਹੁ ਕਤਿ ਬੂਡਹੁ
 ॥ ਮਾਇ ਅਕਰ ਨ ਬਿਦਿ ਆ ਬੇਚਹੁ ਜਨ ਮੁ ਅਭਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਨਾ
 ਚਨ ਬਿਅਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁ ਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕ ਬੀਰ ਰਮੈ ਜੀ
 ਟਹੁ ਨਾਹਿਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਾਧੁ ਕ ਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥
 ਕਿਉ ਪਾਈ ਐ ਜਉ ਭਉ ਮਨ ਪੁਨਤ ਜਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸ
 ਰਿਕੀ ਆਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਰ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਰਾਮਾ ॥ ਰੰਗਿ ਰਵਹੁ
 ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਟਾਰੁ ਸਮਝੇ ਪੁਨ ਕੀ ਆਕਹਾ ਗੁਠਾ ਮਹਿ ਬਸੁ ॥
 ਤੇਜਹੁ ਜੀਤਿ ਆਜਾਤੇ ਬਿਖਿ ਆਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥ ੨ ॥ ਅੰਜਨੁ ਦੇਹਿ
 ਕੇਈ ਟੁਕ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ ਬਿਡਾਨੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇ ਅੰ
 ਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿ ਕ ਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿ ਅਗੁ ਰਿਗਿਆਨੁ ਦੇਅ
 ਣਾਇ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੋਇ ਅ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਪੁਨ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥
 ਮਾਧੁ ਕ ਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ॥ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀਤ ਬਕਾਹੁ
 ਕਿ ਆਕਾਜੁ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਾਤਿ ਕਿ ਆਕਹ ਉਮੈ ਬੇ ਬਤੀ ਬਡਾ
 ॥ ੧ ॥ ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇ ਆਰਾਮਾ ॥ ਤੇਰੇ ਵਹਿਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਹੁ ਡਹ ਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿਹ
 ਪੀ ਆਤਿ ਹਿ ਬਹੁ ਰਿਨ ਭੁਈ ਪਿਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੂਝਿ
 ਸਾਤੇ ਭਾਇ ਆਨਿ ਰਸੁ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਨ ਦਰੀ ਆਇ ਆਜ ਉਆਤ ਮਭਾਇ
 ਦਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਆਹ ਰਿਨ ਮਾਹਰਤਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕ ਬੀਰ

[illegible]

੬੬੫ ਸੁਨਦੁਰੇਸੰਤਪੁਤਰੀਕਰਦੁਨਿਬੇਰਾਅਬਕੀਬਰਧਪਸਿੰਦੇਕਉਂ
 ਨਭਵਜਾਇਠੇਰਾ॥੩॥੧॥੬॥

ਮਹਾਮਾਹੁਬਾਦੀ ਕਥੀਰਜੀਬਿਕਾ
 ਅਸਟਪਦੀ ੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਨਭਉਰਿ

ਦੇਖਿਆਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਬਿਨੁਭੈਅਨਭਉਹੋਇਵਦਾਹੰਬੈ॥੧॥ਸਪੁਰਦੁਰਿ
 ਭਉਪਵੈਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਹੁਕਮੈਬੁਝੈਤਨਿਰਭਉਹੋਇਵਦਾਹੰਬੈ॥੨॥ਹਜਿ
 ਭੁੰਕੀਜਈਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਪਾਖੀਰਿਤਸਭੁਭੈਕੁਵਦਾਹੰਬੈ॥੩॥ਤਿਸ
 ਸੁਨਫੇਰਈਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਅਮਤਜਾਇਆਪਿਭੁਵਦਾਹੰਬੈ॥੪॥ਤਿ
 ਓਤਨੁਜਾਇਆਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਜੇਮਨੁਮਿਰਤਕੁਹੋਇਵਦਾਹੰਬੈ॥
 ਤਿਗੁਰਬਿਨੁਬੈਰਾਗੁਨਹੋਵਈਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਜੇਭਚੈਸਭੁਕੋਇਵਦਾਹੰ
 ੬॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਭੈਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਸਹਜੇਪਾਵੈਸੋਇਵਦਾ
 ਬੈ॥੬॥ਕਪੁਕਬੀਰਇਕਬੇਨਤੀਬੈਰਾਗੀਅਝੇ॥ਮੋਕਓਭਉਜਯਪ
 ਤਾਰਿਵਦਾਹੰਬੈ॥੮॥੧॥੨॥ਮਾਹੁ

ਨਤੁਮਹੈਅਵੈ॥ਐਸੋਭਾਉਬਿਦਰਕੋਦੇਖਿਓਓਹੁਗੀਬੁਮੋਹਿਭਵੈ
 ਹਾਉ॥ਹਸਤੀਦੇਖਿਭਰਮਤੇਭੂਲਾਸੀਭਗਵਾਨੁਨਜਾਨਿਆ॥ਤੁਮਹੈ
 ਬਿਦਰਕੋਪਾਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਸੈਮਾਨਿਆ॥੧॥ਖੀਰਸਮਾਨਿਸਗੁਮੈਪਾਇ
 ਗੁਨਗਾਵਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਕਥੀਰਕੋਠਕੁਰੁਅਨਦਬਿਨਦੀਜਾਤਿਨਕ
 ਮਨੀ॥੨॥੧॥੬॥ਸਭਕੁਕਥੀਰਜੀ॥ ॥ਗਗਨਿਦਮਾਮਾਬਾਜਿਓ

ਓਨੀਸਾਨੈਘਾਉ॥ਖੇਤੁਜੁਮਾਡਿਓਸੂਰਮਾਅਬਜੁਣਨਕੋਦਾਉ॥੧॥ਸੂਰ
 ਪਹਿਚਾਨੀਐਜੁਲਰੈਦੀਨਕੋਹੇਤਾ॥ਪੁਰਜਾਪੁਰਜਾਕਾਟਿਮਹੈਕਥਪੁਰ
 ਰੋਖੇਤਾ॥੨॥੧॥੬॥ ਮਾਹੁ

ਰਾਮੁਸਿਮਰੁਪਛੁਤਤਿਗਮਨਾ॥ਪਾਪੀਜੀਅਰਾਓਭੁਕਰੁਭੈਰੁ
 ਲਿਓਤਿਜਾਤਿਗਾ॥੧॥ਹਤਾਉ॥ਲਲਚਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਧਇਆਭਰਮਭੁਲਪਤਿਗਾ॥੨॥ਜੇ
 ਗਰਬੁਨਕੀਜੇਕਾਗਦਜਿਉਗਾਜਿਜਾਤਿਗਾ॥੧॥ਜਿਉਜਮੁਆਇਕੇਸਗਤਿਪਟਕੈਤਾਇਨਿਭੁਭਾ
 ਗਾਸਿਮਰਨਭੁਜਨੁਦਇਆਨਹੀਰਨੀਤਉਮੁਖਿਦੇਟਾਖਾਤਿਗਾ॥੨॥ਪਰਮਰਾਇਜਥੇਭੇਖਾਮੈਕੈ
 ਯਕਜਾਤਿਗਾ॥ਕਤੁਕਬੀਤੁਸੁਨਦੁਰੇਸੰਤਪੁਤਰੀਕਰਤਿਤਥੀਜਾਤਿਗਾ॥੩॥੧੧॥

ਮਾਹੁ
 ਦੰਤੁਬੇਨਤਿਭੈਰੁ
 ਵਾਦੇਨੁਬਿਨਾਭੈ
 ਗੋਪੇਟੁਭੈਭੈਪੁ
 ਆਜੇਭੈਭੈਭੈਮਨੁ
 ਭੁਜਨਮੁਭੈਭੈਭੈ
 ੧੨੩੪੫੬੭੮੯੧੦
 ਤਿਕਥਪੁਨਤੀਕੀਨੀ
 ਰਚਿਓਧੰਧੇਭੁਠਾ॥
 ਸੁਆਨਸੁਕਰਥਾਇ
 ਜਿਭੈਭੈਭੈਭੈਭੈ
 ਭੈਭੈਭੈਭੈ॥੧॥ਅਪੁ
 ਨਕਉਦਰਘਕਥਿਜਨੈ
 ਅਭੈਕਥੇਭੈਮਾਤਾ॥
 ਮਨਸਾਚਾਰਕਥਮਨਮੈ
 ਦੇਖੇਦੋਜਕਥਾਤਾ॥੨॥
 ਕਾਕਿਓਪੀਤਤੀਥਾਨੀ
 ਗਰਬਕਮਾਭੈਦਕਰ
 ਤੇਜਨਜਿਗੈਕਥਪੁਨ
 ਜੇਨਕਉਰਾ॥੩॥ਕਉ
 ਕਥਿਓਚਤਨਤਿਭੈਭੁ
 ਜੁਕਥੁਭੈਭੈਭੈਭੈ
 ਜੁਕਥੁਭੈਭੈਭੈਭੈ
 ੧੨੩੪੫੬੭੮੯੧੦

ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਜਾਣੇ ਉਜੀਉ ਕੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੇ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ॥ ੧ ॥

ਸਗਨਿ ਪਾਰਿਓ ਮੁਕਤਿ ਭਰਿਓ ਚਉ ਪੁੰਜੁ ਗਜਾਨਿਓ ਜਾ ਸੁਕੀ ਗਤਿ ਮਾਥੇ
ਕੁਧਰਿਓ॥ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਹਮ ਜਪਤ ਕੇ ਕੇ ਨਤ ਰਿਓ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇ ਸਿਸਾਧ
ਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੇ ਨਾਮੁ ਪਾਰਿਓ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿ
ਭਾਬਿ ਗਜਿ ਤ ਦੇ ਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਰਿਓ॥ ਨਿਗਉਤਿ ਰੇਰਾ ਮਥ ਲਗ
ਜਤਨ ਨ ਮਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿ ਰਿਓ॥ ੨ ॥ ਅੰਬਰੀਕ ਕਉ ਟੀਓ ਮਰੈ ਪਦੁਰ
ਭੁਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨ ਕੁਰਿ ਟੀ ਸੁਟ ਮੈ ਧੂ ਅਟਲੁ
ਜਪੁ ਨ ਟਰਿਓ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਹੋ ਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖ ਸੁਨ ਗਸਿਘ ਰੂਪ ਹੋਇ
ਗੁਪਤਿ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇ ਸਵ ਅਜਹੂ ਬਲ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖੋਰੇ॥

੧੧ ੧੨

ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜੈ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿ ਅਨਦ ਸਤ ਪੁਰਿਆ ਸੁਰਸ

ਭੇੜ ਸਾਦਤੁ ਕੀਆ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੇੜਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ
ਅਪਭੁਘਾੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਆਇ ਗੁਣ ਆਇ ਵਖ
ਇਆ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਮਾਨਿਆ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਰਧਿ ਕਉ
ਅਰਧਿਆ ਸਗਧਿ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿਆ॥

੬੬੬ ਆਖਦਾ ਤਿਜੇ ਦੇ ਉਜੇ ਦੇ ਵਕ ਉਰ ਮਿਆ ਥਹ ਮੁਨਿਹ ਬਾਹੁ ਵਿਵਸੰ
ਉਮਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥

ਰਾਗੁ ਮਧੁ ਬਾਣੀ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ ਉਕੀ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਐਸੀ ਲਾਲਤੁ ਭਾਬਿਨੁ ਕ
ਕਰੈ ॥ ਯਾਹੀ ਬਨਿ ਵਾਜੁ ਹੁਸੀਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਢਰੁ ਧਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਾਉ ॥
ਢੇਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰਤੁ ਹੀ ਢਰੈ ॥ ਨੀਚ ਪੁਛਿ ਚਕਰੈ ਮੇਰੇ
ਦੁਕਾ ਪੂਤੈ ਨ ਡਰੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਕ ਬੀਰੁ ਤਿਓ ਚਨੁ ਸਪਨ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥
ਹਿਰਵਿਦਾ ਮੁਸੁ ਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥ ਮਧੁ
॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਿਤ ਗੁਰਿ ਤਾ ਮਨਿ ਕਾ ਮਪੈ ਨ ਬਨੈ
ਕੇਰੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰਤ ਲਭਕੇ ॥
ਰਿਹਾਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਰਸ ਨਾ ਅਵਰ ਸਭ ਢਾਡਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥ ੧ ॥
ਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦਾ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀ ਸਅਢਰ ਮਾਧੀ ॥ ਬਿਅ
ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰ ਧੁਰਾ ਮਨਾ ਮੁਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾ
ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਬਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾ ਸਉਦਾ
ਦਾਸ ਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਗੁ ਮਧੁ ਬਾਣੀ
ਮੀਰਾ ਬਾਣੀ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ ਹਮਰੇ ਭੈ

ਕਿਵਲ ਨੈਨ ਆਪ ਨੇਗੁ ਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਪ ਫਤ ਤੀਰ ਬੇਧ ਸਗੋਂ ਰਹਿਗਏ
ਜਿਹਾਗਿ ਓਤ ਬਜਾਨਿ ਓਨੀ ਅਬ ਨ ਸਹਿ ਓਜਾਗੀ ਗਿਆ॥੧॥ ਤੁੰਤ
ਤਅਉ ਪਦ ਕਰ ਉਤਤੁ ਪੀਰ ਨ ਜਾਹੇ॥ ਜੋ ਕੋ ਉਓ ਪਕਾਰੁ ਕਰੇ ਕਨਿ ਨਦ
ਗੁਆਰੀ ਗੀ॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਹਉਤੁ ਮਦੁ ਰਿਨੀ ਬਾਗਿ ਮਿਲਾਹੁ ਆਈ॥੩॥
ਗਿਰਧ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਆਲਤ ਨ ਕੀਤ ਪਤ ਬੁਝਾਈ ਗੀ ਮਾਈ ਕਵਲ ਨਨ
ਪਨੇਗੁ ਨ ਬਾਧਿ ਓਮਾਈ॥੩॥੧॥੧੬॥ ਮਜੁਮਲਾ॥੧੬॥
ਗੰਗੀਉ ੧੧ ਨਾਮ ਦੇਵਜੀ ੧ ਜੈ ਦੇਉ ਜੀ ੧ ਹਵਿਦਾਸ ਜੀ ੨ ਮੀਰਾ ਬੁਝਈ ੧

੬੬੬

੫੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਕਾ

ਮਤਲਾ ੧ ਚੰਤੁ

ਥਾਰਮਾਤਾ

੧ ਤੁਸੁਦਿਕਿਰਤਕਰੰਮਾਪੁਰਬਿ ੬੬੮
ਛੰਤਾ॥

੨ ਧੁਨਿਲੈਪੈਰੈਨੈਦਸੈਓ ੬੬੯
ਨਗੈਏ

੩ ਤੋਰਾਚਰਿਅਲਿਸਮ ੬੭੦

੪ ਰੋਲਾਵਜੈਭੁਲੀਭੁਲਿ ੬੭੧
ਪਛੋਕਲੀ

੫ ਮੇਰੇਲਾਲਰੰਗੀਏ ੬੭੨
ਲਾਲਨ

੬ ਏਮਨਮੇਰਿਅਤੁਸਮਤੁ ੬੭੩
ਅਚੇਤੁ

ਮਤਲਾ ੪
ਛੰਤਾ॥

੧ ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਅਗੁਕਿਉ ੬੭੪

੨ ਤਰਿਤਰਿਅਗਮਅਗਧਿ ੬੭੫
ਅਪਰੰਪਰ

੩ ਤੁਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁ ੬੭੬
ਸਰੁਕਰਤਾ

੪ ਨਾਵਦੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁ ੬੭੭
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰ

ਮਤਲਾ ੫
ਛੰਤਾ॥

੧ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲਨਾ ੬੭੮
ਗੁਰਿਮਨੁਦੀਨਾ

੧੧ ਜੈਜਗਮਲਾ

੧ ਥਾਰਮਾਤਾ

੧੦ ਛੰਤੁ

੫ ਮ: ੧

੪ ਮ: ੪

੧ ਮ: ੫

੧੦

੧੧

੧੬ ਸਾਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨਹੁ ਬਿਉ
ਰੁਮਕਾਲ ਮੁਗਤਿ ਅਜੁ ਨੀਤਿ ॥ ਭੁੰਗੁ ਰਖਸਾ ॥

ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਤ੍ਰਾ ॥ ॥ ਬਾਹਮਾਹ ॥
ਕਿਰਤ ਕਰੀ ਮਾਪੁਰ ਬਿਕਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਜਾਮਦੇਹਿ ॥
ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ॥ ਕਿ ਅਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਾਤੀ ਨ ਜੀ ॥
ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਣੁ ਫੁਹੇ ਲੀਕੋ ॥ ਇਨ ਬੇਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਾ ॥ ਰਚਨਾ
ਰਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਕਰਸੁ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾ ਬੇਸਾ ॥
ਸੁਇਆਤ ਮਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ਬੇਲੇ ਕੋ ॥ ਕਿ ਬਾਬੀਨਾ ॥
ਪਨ ਸਾਭਿ ਰਸ ਚੇਲੇ ॥ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾਪੁ ॥
ਸੋ ਸੋਹਾਗਾਣਿ ਨਗੇ ॥ ਨਵ ਘਰ ਥਾਪਿ ਮਹਲਾ ਘਰੁ ਉਚ ਉਨਿ ਜਾਪੁ ॥
ਮੁਹਾਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੀਤ ਮੁਨਿ ॥ ਸਿ ਬਾਸੁ ਰਗ ਗਿਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਥਿ
ਉਚਵੈ ਬਾਬੀਹਾ ਕੋ ॥ ਕਿਲ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ॥ ਤੁਸੁ ਇਹ ਰਿਸ ਬਿਨੇ
ਤਮਾਪਣੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੇ ਨੇ ॥ ਪਾਤੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਤੀ
ਸਾਗੀਹ ਉਬਾਲਿ ॥ ਹਰੀਹ ਉਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾ ਕੋਰੀ ਮੇਰਾ ਉਕਿ
ਕੇਹਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਓਟ ਗਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵ ਸੇਭੇ
੩ ॥ ਸਗੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਪੰਥ ॥
ਬਰ ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ ਜਾਪੁ ਭਭਾਵੈ ॥ ਪਨ ਉਭੀ ਗੁਣ
॥ ਪਰਿ ਪਾਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਾਣਿ ॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕੀਤਾ ਵਿਸਾਹੀ ॥ ਉਨ
ਪਨ ਛਾਏ ਬਰ ਸੁਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਰ ਸੈ ਅੰਕਿ
ਬਣੀ ਕਾਰਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ਭਵਰੁ ॥
॥ ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ॥ ਪਰਿ ਬਾਹੁ ਡੋਲੈ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ
ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਬੋਹਾਰਿ ਬੋਹੇ ਪਤਨੁ ਢੀਜੈ ॥ ਕਿ ਕਿਲ ਅੰਬ ਸੁਹਾਵੈ ॥

ਉਦੁਖੁਅਕਿਸਹੀਜੋਭਵਰੁਭਵੰਤਾਨੁਕੰਡਾਲੀਕਿਉਗੀਵਾਮਹੁਸ
ਨਨਕਚੇਤਿਸਹਾਜਿਸੁਖਪਵੈਜੇਹਰਿਵਰੁਘਹਿਸਨਪਾਏ॥੫॥
ਖੁਰਾਸਾਖਾਵੇਸਕਰੇ॥ਧਨਦੇਖੈਹਰਿਦੁਆਰਿਆਵਹੁਦਇਆ
ਅਘਰਿਅਉਪਿਆਰੇਦੁਤਰਤਾਰੇਤੁਪਾਥਿਨਅਨੁਸੇਧਾਕੀਮਤਿ
ਉਣਕਰੇਤੁਪੁਭਾਵਾਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਚੋਲਾ॥ਦੂਹਿਨਜਾਨਅੰਤਰਿਮਾਨ
ਕਿਅਹਉਪਛਾਨਾਨਨਕਵੈਸਾਖੀਪੁਰੁਪਾਵੈਸੁਹਾਤਿਸਬਾਦਿਮਨੁ
ਨਾ॥੬॥ਅਪੁਜੇਨੁਭਲਾਪੀਤਮੁਕਿਉਬਿਸਰੈ॥ਬਲਤਾਪਹਿਸ
ਰਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੇ॥ਧਨਬਿਨਉਕਰੇਦੀਗੁਟਸਾਰੇਗੁਟਸਾਰੀਪੁ
ਭਵਾ॥ਸਾਰੈਮਹਲਿਹਰੈਬੈਰਾਗੀਆਵਣਦੇਹਿਤਾਵਾਨਿਮਾਣੇ
ਤਾਈਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪਾਵੈਸੁਖਮਹਲੀ॥ਨਨਕਜੇਠਿਜਾਣੈਤਿਸੁ
ਲੀਕਗਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ॥੭॥ਆਸਾਜੁਭਲਾਸੁਰਜੁਗਗਨਿ
ਪ੍ਰਯੋਧਰਤੀਦੁਖਸਪੈਸੋਖੈਅਗਨਿਭਖੈਅਗਨਿਰਸੁਖੈਮਰੀਅੈ
ਖੈਭੀਸੋਕਿਰਤੁਨਹਾਰੇ॥ਰਭੁਫਿਰੈਛਾਰਿਆਧਨਤਾਕੈਟੀਰੁਲਵੈ
ਉਥਾਰੇ॥ਅਵਗਣਬਾਧਿਚਲੀਦੁਖੁਅਗੈਸੁਖੁਤਿਸੁਸਚੁਸਮਾ
ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਇਹੁਮਨੁਦੀਅਮਰਦੁਜੀਵਣਪੁਭਨਾਲੇ॥੮॥
ਵਣਿਸਰਸੁਮਾਨਾਘਣਵਰਸਾਹਿਰੁਤਿਆਏ॥ਐਮਨਿਤਨਿਸਹੁਭ
ਪਿਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਦਾਮ
ਰਮਕਿਡਰਾਏ॥ਸੇਜਿਕੇਲੀਖਰੀਦੁਹੇਲੀਮਰਦੁਭਾਇਆਤੁਖੁ
ਏ॥ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਦਤੁਖਕਹੁਕੈਸੀਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਏ॥
ਨਕਸਾਸੋਹਗਾਣਿਕਤੀਪਿਰਕੈਅਕਿਸਮਾਵਏ॥੯॥ਕਾਦਉਥ
ਮਿਰੁਲੀਰਹਿਜੇਬਾਨਿਪਦੁਤਾਈ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਬਰਸੈ
ਤੇਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਬਰਸੈਨਿਸਿਕਾਲੀਕਿਉਸੁਖੁਥਾਲੀਦਾਦਰਸੈਰਥਵੈ
ਐਪਿਉਪਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਬੋਲੇਕੁਇਅਗਮਫਿਰਹਿਤਸੰਤੋਅਛ

ਹਰਗਸਾਇਰਕਰਸੁਤਰਾਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਸੁਖਪਾਏ ॥ ਨਨਕ
 ਫਿਚਲਉਗੁਰਮਪੁਨੇਜਹਪੁਤੁਤਹਹੀਜਾਈ ॥ ਨਨਕ
 ਉਪਿਰਸਾਧਨਤੂਰਿਮੁਲੀ ॥ ਤਾਮਿਲੀਐਪ੍ਰਕੁਮੇਲੇਦੁਸੁਤਾਰਿਉ
 ਤੂਠਾਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਦੁਕਹਕਾਹਾਸਿਫੁਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਫੈਰਾਤਿਜਾਡਦੋਖਿਚਲਤਮਨੁਡੋਲੇ ॥ ਦਹਾਦਿਸਿਸਾਗੁਰਗੰਗ
 ਵਲਸਹਜਿਪਕੈਸੇਸੀਠਾ ॥ ਨਨਕਅਸੁਨਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਸਾ
 ਹਰਏਬਸੀਠਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਤਕਿਕਿਰਤੁਪਇਅਜੇਪ੍ਰਕੁਚਾਇ
 ਦੀਪਕੁਸਹਜਿਬਲੈਤਤਿਜਲਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕਗੰਗਸੇਭੇਧਨਾ
 ਮੇਲੇ ॥ ਧਨਓਮਹੈਸਰਸੀ ॥ ਅਣਗਣਮਾਗੰਮਹੈਨਾ
 ਗੁਣਿਮਾਗੀਤਮਰਸੀ ॥ ਨਾਮੁਭਗਤਿਦੇਨਿਜਘਰਿਥੈਠੇ ॥ ਜਪੁ
 ਨਾੜੀਅਸਾ ॥ ਨਨਕਮਿਲਹੁਕਪਟਦਰਖੇਲਹੁਏਕਘੜੀਖਟੁ
 ॥ ੧੨ ॥ ਮੰਘਰਮਾਹੁਭਲਾਹਰਿਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵਏ ॥ ਗੁਣਵੇਡੇ
 ਰਵੈਮੈਪ੍ਰਿਹੁਨਿਹਚਲੁਭਾਵਏ ॥ ਨਿਹਚਲੁਚਤੁਰਸੁਜਾਣਾਥਿਧ
 ਚੰਚਲੁਜਗਤੁਸਫਾਇਆ ॥ ਗਿਅਨੁਪਿਆਨੁਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾ
 ਪ੍ਰਭਭਾਣੇਤਾਭਾਇਆ ॥ ਗੀਤਨਾਟਕਾਵਿਤਕਵੇਸੁਾਦਿਰਮਨ
 ਖੁਭਾਗੈ ॥ ਨਨਕਸਾਧਨਨਾਹਪਿਆਰੀਅਰਭਗਤੀਪਿਰਅਰੇ
 ੧੩ ॥ ਪੋਖਿਤੁਖਾਰਪੜੈਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਰਸੁਸੇਖੈ ॥ ਆਵਤਕੀਨਹੀ
 ਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੈ ॥ ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਅਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰ
 ਬਦੀਗੰਗਮਾਣੀ ॥ ਅੰਤਜਜੇਰਜਸੇਤਜਓਤਭੁਜਘਟਿਘਟਿ
 ਤਿਸਮਾਣੀ ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਾਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਤਿਪਵਉਨਿ
 ਦੇਹੋ ॥ ਨਨਕਗੰਗਿਰਵੈਗਸਿਰਸੀਆਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸਨੇਹੋ
 ਮਾਘਪੁਨੀਤਭਈਤੀਰਥੁਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਜਨਸਹਜਿਨਿ
 ਗੁਣਗਹਿਅੰਕਿਸਮਾਨਿਆ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣਅੰਕੇਸੁਾਦਿਪ੍ਰਭ

ਸੁਭਾਵਸਰਿਨਾਵਾਗੰਗਜਮੁਨਤਪਬੇਲੀਸੰਗਮਸਦਸਮੁੰਦਸਮਾਵ
ਨਦਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਚੁਗਿਚੁਗਿਏਕੇਜਾਤਾਨਾਨਕਮਾਘਮ
ਨੁਹਿਜਪਿਅਠਸਾਠਿਤੀਰਧਨਤਾ॥੧੫॥ਠਾਗੁਨਿਅਨਿਰਪਸੀ
ਸੁਭਾਵਿਅਨਾਨਾਦਿਨੁਰਪਸੁਭਾਵਿਅਪੁਰਾਵਾਵਿਅਮਮੇ
ਕਾਵਿਅਜਾਤਿਸੁਭਾਵਿਅਕਹਿਕਿਰਪਾਘਰਿਅਥੀਯੁਪੁਤੇਵੇ
ਕੀਪਿਰਬਾਬੁਮਹਲੀਯਾਨਥਾਥੀਯਾਰਦੇਰਸਪਾਟਪਟਬਰਪਿਰ
ਜੀਸੀਗੰਗਾਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਗੁਰਿਅਪਦੇਘਰਿਵਰੁਪਾਵਿਅਨਾ
॥੧੬॥ਥੇਦਸਮਾਹਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰਕਾਘੜੀਮੁਰਤਪਲਸਾਚੇਅ
ਸਾਜਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਪਿਅਰੇਕਾਰਜਸਰੇਕਰਤਾਸੁਭਾਵਿ
ਜਾਣੇਅਜਿਨਿਸੀਗੰਗੀਤਿਸਹਿਪਿਅਗੰਮੇਲੁਭਾਵਿਅਰੰਗੁਮਦੇ
ਮਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਗਵੀਗੁਰਮੁਖਿਮਸਤਕਿਹੁਗੰਗਾਨਾਨਕ
ਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਪੀਤਮੁਹਰਿਵਰੁਥਿਰੁਸੇਹਾਗੇ॥੧੭॥੬॥

ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਦਸਕੋਨਜੀਏਗੈਇਅਥਿ
ਗੰਗਾਮਾਵਖਰੁਗਖੁਮੁਰੀਏਆਵੈਵਾਰੀਗੰਗਾਮਾਵਗੰਗਾਵੈਕਵਟੁ
ਗਵੈਸੁਤੀਜਮਰਸੁਦੁਸਏਗੈਇਅਥੇਗੀਕਿਅਪਤਿਤੇਗੰਗੇਰੁ
ਜੈਘਰੁਮੁਸਏਗਾਖਣਹਾਰਅਗਮਅਪਾਰਸੁਇਬੇਨਤੀਮੇਰੀਅ
ਨਾਨਕਮੁਰਖੁਕਬਹਿਨਚੇਤੈਕਿਅਸੁਭੈਗੈਇਅਥੇਗੀਆ॥੧॥ਦੁ
ਜਪਹਰੁਭਾਵਿਅਜਗੁਅਚੇਤੀਗੰਗਾਮਾਵਖਰੁਗਖੁਮੁਰੀਏਖਾਜੈਥੇਤੀ
ਗੰਗਾਖਹੁਥੇਤੀਹਰਿਗੁਰਹੇਤੀਜਾਗਤਚੇਰੁਨਲਗੇਅਜਮਮਗਿ
ਜਾਵਹੁਨਾਦੁਖੁਪਾਵਹੁਜਮਕਾਡਰੁਭਉਭਾਗੈਗਵਿਸਾਸਿਦੀਪਕ
ਗਮਾਤਿਦੁਅਰੈਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏਗੰਗਾਨਾਨਕਮੁਰਖੁਅਜ
ਨਚੇਤੈਕਿਵਦੁਜੈਸੁਖੁਪਾਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਭਾਵਿਅਨੀਦਵਿਅ
ਗੰਗਾਮਾਵਿਅਸੁਤਦਾਰਾਦੁਖਿਸੰਤਾਪੀਗੰਗਾਮਾਵਿਅਸੁਤਧਰਾਜਾ

ਤਪਿਆਰਾਂਚੇਗਚੁਗੋਨਿਤਠਸੋਮਨਮੁਖਿਅਵੈਤਾਪੁਖਪਾਗੁਰਮਤਿ
ਭਨਗਸੋਮਜਮਣਮਰਵਕਾਭੁਨਪੀਛੇਰੋਵਿਦੁਨਵੈਤਾਪੀਪਾ
ਤੀਜੋਤਿਬਿਧਿਲੋਕਮਾਰਿਆਸੋਹਿਵਿਆਪੀਮਾਗੁਰਮਤਿ
ਇਅਦਭਿਤੁਬਿਹਗੋਰਾਮਾਤਿਨਘਰੁਗਾਖਿਅਚੁਗੁਰਮਤਿ
ਗਮਾਗੁਰਪੁਛਿਜਗੋਨਮਿਲਾਗੋਤਿਨਗੋਇਸੁਰੇਗੁਰਮਤਿ
ਕਮਾਵਹਿਜਨਮਿਨਅਵਹਿਤਿਨਹਰਿਪੁਰੁਬੇਲਾਗੁਰਮਤਿ
ਣਸਰੀਹੁਕਪੋਨੋਣਅੰਧੁਲੇਤਨੁਰੁਸਮਸੋਮਨਕਦੁਖੀਗੁਰਮਤਿ
ਗੋਬਿਨੁਨਮਹਰਿਕੇਮਨਿਵਸੋਮਪੁਲੀਗੰਠਿਉਠਿਕਿਖਿਅਨ
ਆਗਮਾਰਸਕਸੁਖਠਕੇਬੰਧਿਚਲਾਇਆਗਮਾਬੰਧਿਚ
ਇਆਜਪੁਰੁਭਾਇਆਨਟੀਸੋਨਸੁਟੀਐਮਾਪਣਵਾਗੀਸਰ
ਅਵੈਪਕੀਖੇਤੀਭੁਟੀਐਮਾਘੜੀਚਸੇਕਾਭੇਖਾਣੀਜੋਬੁਰਭ
ਸਹੁਜੀਆਮਨਕਸੁਰਿਨਰਸਬਾਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪੁਭਿਕਾ
ਕੀਆਮਪਾ੨੨੨੨ ਤੁਖਰੀਮਹਲਾ੧ ਤਾਰਾਚਾੜਿਆਲੰ
ਕਿਉਨਦਰਿਗਿਨਿਹਾਲਿਆਰਾਮਾਸੇਵਕਪੁਰਕਰਮਾਸਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਦਿਖਾਲਿਆਰਾਮਾਗੁਰਸਭਦਿਦਿਖਾਲਿਆਸਚੁਸਮਾਧਿਕਾ
ਹਿਨਿਸਿਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਘਰੁਜਾਇਅਕ
ਪੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆਅੰਤਾਰਿਜੋਤਿਭੁਈਗੁਰਸਾਖੀਚੀਨੇਰਮਕਸ
ਨਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਏਤਾਰਾਚਾੜਿਆਲੰਮਾਮਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇ
ਹਰੇਚੁਕੀਅਭਿਮਾਨੀਰਾਮਾਅਨਦਿਨੁਭੋਰੁਭੁਇਆਸਾਰਿਸਮਾਨੰ
ਸਾਰਿਸਮਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਭਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਜਾਗੋਸਚੁ
ਮੁਅੰਮਿਤੁਗੁਰਦੀਆਹਰਿਚਰਨੀਛਿਵਲਾਗੋਮਪੁਗਟੀਜੋਤਿਜੋਤਿ
ਹਿਜਾਤਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈਮਨਕਭੋਰੁਭੁਇਆਮਨੁ
ਅਜਾਗਤਗੋਇਵਿਹਾਈਮਮਾਉਗਣਵੀਸਰਿਆਗੁਟੀਪੁ

ਆਇਕੋਗਵਿਗਹਿਆਅਵਰਨਬੀਅਗਆਗਵਿਗਹਿਆਮੋਲੀਅਗੁ
ਸੀਅਨਾਪੀਤੋਮਨੁਮਾਨਿਆਜਿਨਿਜਲਥਾਕਤਿਰਵਟਘਟਘਟ
ਪਿਆਸੋਪੁਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆਕਰਣਕਰਣਸਮਥਾਥਾਥ
ਕੀਬਿਧਿਮੋਟਿਸਮਾਈਨਾਨਕਅਵਗਣਗੁਣਹਸਮਾਣਸੋਸੀ
ਅਤਿਪਾਈ॥੩॥ਅਵਣਜਾਣਹੋਚੁਕਾਉਯਾਗਆਹਉਮੋਮਾਧੀ
ਸਾਚਾਚੋਲਾਗਆਹਉਮੋਗੁਰਿਬੋਲੀਪਰਗਟਹੋਚੁਕੋਸੋਗਸੰ
ਜੋਤੀਅੰਦਰਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਆਪੁਪਛਤਾਆਪੋਪਾਪੋਈਅਝੋਘ
ਸਥਾਦਿਪਤੀਣੀਸਾਹੁਰਝੈਪਿਰਭਾਣੀਨਾਨਿਕਸਤਿਗੁਰਿਮੋਖਿ
ਭਾਈਚੁਕੀਕਾਟਿਭੋਕਾਟੀ॥੪॥੩॥॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧
ਕੋਲਾਵਝੈਭੁਲੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅਝੀਸੁ
ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਪਿਰਿਛੋਡੀਸੁਤੀਅਵਗਾਟਿਮੁਤੀਤਿਸੁਧ
ਵਿਧਣਹਾਤੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਪਕਾਰਿਵਿਗੁਤੀਹਉਮੋਲਾਗੀਤਾਤੇ॥
ਗੁਰਿਪੰਸੁਚਾਲਿਆਫੁਰਮਾਇਆਭਸਮੈਭਸਮਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸ
ਨਮਾਵਿਪੂਣੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ॥੧॥ਸੁਦਿਨਾਹਪਿਆਰੇਰਿ
ਬੇਨਤੀਮੇਰੀ॥ਤੂਨਿਜਘਰਿਵਾਸਿਅਝਾਹਉਗੁਲਿਭਸਮੈਛੋਰੀ॥ਬਿਨੁ
ਘਨੇਨਪੈਕੋਇਨਚਾਪੈਕਿਆਕਹੀਐਕਿਆਕੀਜੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸ
ਮੁਰਸਨਗੁਰਸਥਦੀਰਸੁਪੀਜੈ॥ਵਿਣੁਨਵੈਕੋਸਗਿਨਸਾਥੀਅਵੈ
ਨਾਇਘਨੇਰੀ॥ਨਾਨਕਲਾਹਲੈਘਰਿਜਾਈਐਸਾਰੀਸਚੁਮਾਤਿਤੇਰੀ॥
ਸਾਜਨਦੇਸਿਵਿਦੇਸੀਅਝੈਸਾਨੇਪਝੈਦੇਦੀ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਤਿਸੁਜ
ਘੰਘਨੈਛਰੇਦੀ॥ਮੁੰਘਨੈਛਰੇਦੀ॥ਗੁਣਸਾਰੇਦੀ॥ਕਿਉਪੁਰਮਿਲਾ
ਪਿਆਰੇ॥ਮਰਗੁਪੰਥੁਨਜਾਣਉਵਿਖੜਾਕਿਉਪਾਈਐਪਿਰੁਪਾਰੇ॥
ਗੁਰਿਗੁਰਸਥਦੀਮਿਲੈਵਿਛੁਨੀਤਨੁਮਨੁਅਗੋਰਾਖੈ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕਿਉਮਹਾਰਸਿਫਲਿਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਰਸੁਚਾਖੈ॥੩॥ਮਹਲਿਭੁਲਾ

੬੬੧

ਇਤੀਏਬਿਯਮੁਨਕੀਜੋਅਨਾਦਿਨੁਰਤਤੀਏਸਯਾਜੀਜੋ
 ਹਜਿਮਿਲੀਜੋਰੋਮੁਨਕੀਜੋਗਰਭੁਨਿਵਾਰਿਸਮਾਦੀ॥੧॥
 ਥਾਈਮਨੁਮੁਖਿਅਵਣਜਾਣੀ॥ਜਥਨਾਚੀਤਥਾਪੁੰਘੁ
 ਫੇੜਿਨਿਰਗੀ॥ਨਨਕਆਪੋਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁ
 ॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੧ ਮੇਰੇਲਾਲਚੰਗੀਏਹਾ
 ॥ਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਇਅਅਵਰੁਨਦੁਜਾਭਾਲੇ॥ਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖ
 ਅਜਾਂਤਿਸੁਭਾਇਅਜਾਂਪੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਜਗਜੀਵਨੁਤਾਪੁ
 ਬਿਧਤਾਸਹਜਿਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ॥ਨਦਰਿਕਗਹਿਤੁਤਹਿਤਗੀ
 ਚੁਦੇਵਹੁਦੀਨਦਾਇਆਲਾ॥ਪੁਣਵਤਿਨਨਕਦਾਸਨਿਦੰਸਾਤੁਸਾ
 ਜੀਆਪੁਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਸਬੇ
 ਵਿਗਹਿਅਗੁਰੂਪਿਮੁਰਾਰੇ॥ਗੁਰੂਪਮੁਰਾਰੇਕਿਭਵਣਪਰੇਤਕਾ
 ਨਪਾਇਆ॥ਰੰਗੀਜਿਨਸੀਜੰਤਓਪਾਏਨਿਤਦੇਵੈਚੜ੍ਹੇਸਵਾਇਆ
 ਪਰੰਪਰੁਆਪੋਥਾਪਿਓਥਾਪੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੈਵੈ॥ਨਨਕਯੀਗੀਰੰਦੇ
 ਅਗੁਣਕੈਹਾਰਿਪਰਵੈ॥੨॥ਗੁਣਗੁਣਹਿਸਮਾਣੇਮਸਤਕਿਨਾ
 ਏ॥ਸਚੁਸਾਚਿਸਮਾਇਆਚੁਕਾਅਵਣਜਾਣੇ॥ਸਚੁਸਾਚਿਪੁਣ
 ਚੈਰਤਾਸਾਚੁਮਿਲੈਕੁਵੈ॥ਸਾਚੇਉਪਰਿਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਚੇਸਾਚਿ
 ॥ਸੋਹਨਿਸੋਹਿਲੀਅਮਨੁਮੇਰਾਬੰਧਨਯੋਲਿਨਿਰਾਰੇ॥ਨਨਕਜੋਤੀ
 ਸਮਾਣੀਜਾਂਮਿਲਿਆਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥ਸਚਘਰੁਪੋਜਿਲੇ
 ਗੁਰਥਾਨੇ॥ਮਨੁਮੁਖਿਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਾਦੇਵੈਸਚੁਦੀ
 ਰਵਾਨੈਸਦਦਾਤਾਵਡਦਾਣਾ॥ਅਮਰੁਅਜੇਨੀਅਸਥਿਰੁਜਪੈਸਚ
 ਏਚਿਰਾਣਾ॥ਦੋਤਿਉਚਪਤਿਲੇਖੁਨਾਇਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਰੰ
 ਨਕਸਾਚਾਸਾਚੈਰਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਐਤਾਰੀ॥੪॥ ॥੫॥ ਤੁਖਾਰੀ
 ਮਹਲਾ ੧ ਏਮਨਮੇਰੀਅਤੁਸਮਸੁਅਚੇਤਇਆਇਅਰਾਮੀਏ

ਭਉ ਅਵਗਣਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮਾ ਬਹੁ ਸਾਦ ਉਚਾ ਵੀ ਕੇਹਤ ਕ
 ਭਉ ਭਉ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀ ਐ ਜਮਰੁ ਹਿਮਰੀ ਐ ਜ
 ਪ੍ਰਬੁਦ੍ਹੇ ਲਾਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਸਾਧੂ ਰਾਤਾ ਅਵਘਾਟਿ ਹੁਧ
 ਆਕਰੇ ਬੀਧਨਿ ਬਾਧਿ ਆਇਨ ਬਿਧਿ ਫੁਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੇ ਨਹ ਹੋਗੇ॥
 ਜਨਮੇਰਿ ਆਤੁ ਫੇਰਿ ਆਲਜੰਜਲ ਰਾਮਾ ਏ ਮਨਮੇਰਿ ਆਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁ
 ਨਿਰਾ ਰਾਮਾ ਧਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏ ਕੰਕਾਰੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ
 ਭਉ ਪਾਈ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ਗੁਰਿ ਕੇ ਲੁਭ ਗਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ਆਚਾਰਿ ਤੁ
 ਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪਤ ਪੋਸਖ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਨਾਮੁ
 ਕਜ ਪੁਜ ਪੋਸ॥ ੨॥ ਏ ਮਨਮੇਰਿ ਆਤੁ ਬਿਰੁਹੁ ਚੈਟਨ ਕਾ ਵਹੀ ਰਾਮਾ ਏ ਮਨ
 ਰਿ ਅਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਸਾਇਰ ਸੀਅ
 ਰੁ ਗਗਿ ਅਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ॥ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਦੀ ਪਕੁ ਸਬਦਿ ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘ
 ਜਾਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਹੇ॥ ਰੂਪੁ ਰੰ
 ਪਿਅਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੇ॥ ੩॥ ਏ ਮਨਮੇਰਿ ਆਤੁ ਕਿਆ
 ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇ ਸੀਰਾਮਾ ਏ ਮਨਮੇਰਿ ਆਤਾ ਫੁਟ ਸੀਜਾ ਬਰਮੁਦੁ
 ਰਿ ਸੀਰਾਮਾ ਧਨੁ ਸਾਂਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਉ ਪਛਾਣਹੇ
 ਜੇ ਲੁਪਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੇ॥ ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਪ
 ਰਿ ਘਰਿ ਸਿਧਾਵਹਿ ਦੁਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਰ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਐ ਸਬ
 ਦੁ ਸੁਪਾਈ ਐ ਵਡਭਾਗਿ ਜਪੀ ਐ ਹਰਿ ਜਸੋ॥ ੪॥ ਏ ਮਨਮੇਰਿ ਆਬਿਨੁ ਪਉੜੀ
 ਅਮੰਦਰਿ ਕਿਉ ਚੜ੍ਹੈ ਰਾਮਾ ਏ ਮਨਮੇਰਿ ਆਬਿਨੁ ਢੇੜੀ ਪਾਇਨ ਅੰਬ ਝੋਰਾ ਮ
 ਪਾਰਿ ਸਾਜਨੁ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਹੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਲੰਘਾਵਹੇ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ
 ਨ ਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰਲੀ ਆਠਿ ਰਿਨ ਪਛੇਤਾ ਵਹੇ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇ
 ਯਾ ਸਚਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਈ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇ ਅੰਪੈ ਸੁਦਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ
 ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਵਈ॥ ੫॥ ॥ ੬॥

ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਿਅਰਾਕਿਉਪ੍ਰਿਗਥਿਨੁਜੀਵੀਐਰਾਮਾਜਬਾਗੁਦਰ
 ਇਕਉਅਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰੀਵੀਐਰਾਮਾਕਿਉਅਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰੀਵੀਐਰਾਮਾਕਿਉ
 ਐਤਿਸੁਬਿਨੁਰਾਪਨੁਜਾਏਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਦਿਨੁਰਾਪਨੁ
 ਨੁਪ੍ਰਿਅਸਨਜਾਏਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਾਰਿਪ੍ਰਿਅਰੇਹਰਿਹਰਿ
 ਦਸਾਰਿਆਗੁਰਕੋਸਥਾਦਿਮਿਥਿਆਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਵਾਰਿਆ॥੧॥ਜਬਦੇਖਾਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਅਗਾਹਰਿਗੁਣਗਸਿਰਵਾਰਾ
 ਹੈਅੰਤਰਿਹੋਇਵਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਸਚੁਨਿਤਚਵਾਰਾਮਾਪ੍ਰਿਉਦ
 ਆਰੇਸਥਾਦਿਨਿਸਤਰੇਬਿਨੁਦੇਖੋਤ੍ਰਿਪਾਤਿਨਆਵਏਸਥਾਦਿ
 ਹੋਵੈਨਿਤਕਮਾਇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਧਿਆਵਏਦਇਆਦਨੁਮੰਗਤ
 ਦੀਜੈਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹਮਿਲਾਏਅਨਦਿਨੁਗੁਰਗੋਪਾਲਾਧਿਆਈਯਸ
 ਰਵਿਦੁਪੁਪੁਮਾਏ॥੨॥ਹਮਪਾਥਰਗੁਰਨਵਬਿਖੁਭਵਜਲਤਗੰਐਰਾ
 ਹਦੇਵਹੁਸਥਦੁਸੁਭਾਇਮੈਮੁਖਨਿਸਤਾਰੀਐਰਾਮਾਹਮਮੁਖਮੁਖ
 ਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਤੁਅਗੰਮੁਵਡਜਾਇਆਤੁਅਪਿਦਇ
 ਦਇਆਕਾਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਣੀਨਿਮਾਇਆਅਨੇਕਜਨ
 ਪਕਾਰਿਭਰਮੇਪੁਣਿਤਉਸਰਣਗਾਤਿਆਏਦਇਆਕਰਹੁਗੰਐ
 ਵਹੁਗੰਐਜੀਉਹਮਲਾਗਹਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਮੇਲ
 ਲਿਕੰਚਨੁਹੋਇਆਰਾਮਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਆਗੁਰੁਸੋ
 ਰਾਮਾਕਾਇਆਗੁਰੁਸੋਹਿਆਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸਤਿਗੁਰਪਸਦਿ
 ਵਿਸਾਰੀਐਅਦ੍ਰਿਸਟੁਐਗੰਚਰੁਪਕਾਤ੍ਰਿਅਗੁਰਸਥਦੀਹਉ
 ਗੁਰਕੋਸਥਾਦਿਹਾਰੀਐਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਨ
 ਰਸਚੇਭਾਵੈਆਪੇਦਇਆਕਰਹੁਪਭਟਾਤੇਨਨਕਅੰਕਿਸਨ
 ॥੪॥੧॥੬॥ ਤੁਪ੍ਰੀਤਮਹਾਰਾ ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗੰਮ

ਅਪਰਪਰਾਜੋਤਮਸਿਆਵਹਿਜਗਟੀਸਤੇਜਨਮ...
ਅਧਿਪਤਭੂਤਿਨਤਰਿਆਸੁਰੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿ...
ਗੁਰਵਾਕਿਸਤਿਗੁਰਜੋਭਾਇਚਕੋਤਿ...
ਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਥਿਜੋਤਿਸਮਾਦੀਹਰਿ...
ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਆਪਰਪਰਅਪਰਪਰਾ...
ਗਮਅਖਰਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਗਹਿਆ...
ਜਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਆਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੂਰੇਜਿਨਗੁਰਮ...
ਗਤਿਮਿਥਿਗੁਣਰਵੇਅਥਿਥੇਕਬੁਧਿਬੀਚਗਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮ...
ਦਿਖਿਨੁਪਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵੇਅਜਾਬਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਮੁਖੇ...
ਜਿਜਾਖਜੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆਤੁਮਸੁਅਮੰਨਿਅਗਮਅ...
ਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਗਹਿਆ॥੨॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾ...
ਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇਅਤਿਨਕੇਕੋਟਿਸਭਿਪਾਪਖਿਨੁਪਰ...
ਹਰਿਦੂਰਿਕਰੇਅਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਭਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿ...
ਭੇਇਕੁਅਗਾਧਿਆਅਤਿਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲਿਓਸਭੁਕੀਅਕਰਤੈਜਿ...
ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਭਾਖਿਆਜੇਧੰਨੁਜਨਵਡਪੁਰਖਪੂਰੇਜੇਗੁਰਮ...
ਹਰਿਜਪਿਭਉਥਿਖਮੁਤਰੇਅਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨ...
ਵੇਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥੩॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾ...
ਹਰਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾਹਮਰੈਹਾਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤ...
ਹਉਆਇਮਿਲਾਅਜਿਨਕਉਤੂਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿਨਕਾਥੇ...
ਭੁਟਕਿਗਇਆਅਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਈਜੇਗੁਰਬ...
ਮੀਹਰਿਮੇਲਿਲਾਇਆਨਾਨਕਦਇਆਭੁਰੋਆਤਿਨਉਪਰਿ...
ਜਿਨਗੁਰਭਾਣਾਮੰਨਿਆਭੁਲਾਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚ...
ਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥੪॥੨॥੨॥ ਤੁਥਰੀਮਹਲਾ

ਤੂਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾ ॥ ਆਇਨੇਰੇਰਾਮਾਜਿਨਕੇਪੁਰਿਥੇਖੁਮਾ ॥
 ਰਿਖਿਅਸੁਅਸੀਤਿਨਹਾਰਿਹਾਰਿਨਾਮੁਅਗਾ ॥
 ਨਿਅਖਸਭੇਫਕੇਜਿਨਹਰਬਚਨੀਹਾਰਿਜਾਨਿ ॥
 ਜਿਨਹਾਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਤਿਨਦੇਖੇਹਉਭਾ ॥
 ਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸਿਸਟਿਨਾਥਾ ॥
 ਲਿਭਰਪੁਰਿਸਭਉਪਰਿਸਚੁਪਦੀ ॥ ਜਿਨਜਪਿ ॥
 ਤਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤੁਪਦੀ ॥ ਜਿਨਜਪਿ ॥
 ਪਾਣੀਤਿਨਕੇਉਜਾਨੁਖਹਰਿਦੁਆਰਿ ॥ ਈਹਿ ॥
 ਨਭਏਸੁਹੇਫੇਹਰਿਰਾਖਿਲੀਏਰਖਨਹਾਰਿ ॥ ਹਰਿਸੇ ॥
 ਸੁਣਹੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾਸਫਲਬਖੀ ॥ ਤੂਜਲਿ ॥
 ਹਿਅਲਿਭਰਪੁਰਿਸਭਉਪਰਿਸਚੁਪਦੀ ॥ ੨ ॥ ਤੂਥਨਥਨਤ ॥
 ਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਹਵਿਆਵਾਇਕਿਇਕਿਭਵਹਿਸਭਨਿ ॥
 ਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਚਾਇਆ ॥ ਸਭਿਚਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਕ ॥
 ਅਸੰਖਅਗਣਤਹਰਿਧਿਆਵਏ ॥ ਸੇਧੰਨੁਪਨੁਹਰਿਸੰਤੁਸ ॥
 ਰਿਪੁਭਕਰਤੇਭਾਵਏ ॥ ਸੇਸਫਲੁਦਰਸਨੁਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁ ॥
 ਰਦੈਨਾਮੁਸਦਚਾਇਆ ॥ ਤੂਥਨਥਨਤਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋ ॥
 ਵਿਆ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਓਭਾਰਅਸੰਖਾਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿ ॥
 ਅਮੀਤਿਸੁਮਿਲਾਹਿ ॥ ਜਿਸਕੈਮਸਤਾਕਿਗੁਰਪਾਥੁਤਿਸੁ ॥
 ਹਰਿਗੁਣਟਿਕਹਿ ॥ ਹਰਿਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੈਜਿ ॥
 ਰਿਭਉਭਾਵਨੀਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪ੍ਰਮੁਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁਭੈ ॥
 ਉਤਰਿਅਕੋਈ ॥ ਭਉਭਾਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਨਕਾਤਿਸਹਿਲਗੈਜਿਸੁ ॥
 ਪਦੀ ॥ ਕਿਰਪਾਕਰਹਿ ॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਓਭਾਰਅਸੰਖਾਜਿਸੁਤੂਦੇਵ ॥

ਰੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥੪॥੩॥੬॥ ਤੁਖਾਗੀਮਹਲਾ੮ ਨਾਵ

ਪੁਰਬੁਅਭੀਦੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਰੁਇਆ॥ਦੁਰਮਾਤਿਸੈਲੁਪਰੀ॥
ਗਿਆਨੁਅਧੇਰੁਗਾਇਆ॥ਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆ॥ਅਗਿਆਨੁਗਣ
ਨਾਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮਮਰਦਦੁਖਾਖਿਨਮਹਿਥਿਨਸੇ
ਰਿਪਾਇਆ॥ਪੁਰੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ਧਰਿਆਪਿਕਰਤੈਪੁਰਬੁਕੀਆਸ
ਤੁਗੁਰੁਕੁਲਖੋਤਿਨਵਾਇਗਾਇਆ॥ਨਾਵਦੁਪੁਰਬੁਅਭੀਦੁਗੁਰਸ
ਤੁਗੁਰਦਰਸੁਰੁਇਆ॥੧॥ਮਾਗਗਿਪੀਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ
ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਬਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਵਿਖਾ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗ
ਤੁਬਣੀਪੁਰਕੇਗੀਸਭੁਲੇਕੁਵੇਖਾਇਆ॥ਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਆ॥ਤੀਰਥਭੈਦਮੁਸਤਿਗੁਰੁਕੀ
ਆਸਭੁਲੇਕਉਪਰਦਅਰਥਾ॥ਮਾਗਗਿਪੀਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ
ਜਿਖਾ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੋਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਭੋਆ॥ਖਬਰਿ
ਕੀਸੰਸਾਰਿਆਏਤੈਲੋਆ॥ਦੇਖਾਇਆਏਤੀਨਲੋਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿ
ਜਨਸਭਿਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਤਿਨਕੇਕਿ
ਭਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆ॥ਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੰਨਿਆਸੀਖਿਤੁਦਰਸਨਕ
ਰਿਗਏਗੋਸਟਿਢੋਆ॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੋਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਭੋਆ
੩॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥ਜਾਗਾਤੀਮਿ
ਭੇਦੇਭੇਟਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆ॥ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਰੁਪਿਛੈਜਿ
ਨਿਹਰਿਹਰਿਨਮੁਖਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗਿਜੋਪੀਥਿਚਾਲੇ
ਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਸਭੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਗਤੁਥੈਲੈਗੁਰ
ਕੈਨਾਇਲਾਇਐਸਾਭਿਛੁਟਕਿਗਾਇਆ॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚ
ਤੁਰੁਇਆ॥ਸਭਸੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸਤਿਕਿਨੈਆਢੁਨਦਮੁ

ਯਾਦਿਆ ਆਦਿ ਮੁਕਿ ਉਪਾਇਆ ਨ ਬੋਲ ਕਯਾਗਾਤੀ ਆਸੇ ਹਟ ਮੁਕਿ
 ਈਸਾਈ ਹਮ ਕਰਹਾ ਕਿ ਆਕਿ ਸੁਪਾਸਿ ਮੰਗਹ ਸਤੁ ਭਾਗਿ ਸਾਤਿਗੁਰ
 ਏਪਈ ਜਾਗਾਤੀ ਆਉ ਪਾਵ ਸਿਆਣ ਪਕਰਿ ਵਾਚਹਾ ਭਿਨ ਭੇਨ
 ਲਕਾ ਸਾਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ਤਿਤੀ ਆ ਆਏ ਸੁਰ ਸਰੀਤਹ ਕਉਤ ਕੁਰ
 ਤੁਰਾਇਆ ॥੫॥ ਮਿਲਿਆ ਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜ ਨਗਰ ਸਾਤਿਗੁਰ ਭੀ
 ਗਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸਾਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਪੁਰਾਣਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸੁ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤਰ ਸਭ ਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸੀਗਾਨ
 ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਇਆ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਚਰੇ ਰਵਟ ਵੇ
 ਨਕਾ ਥਾਓ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ ਕੀਰਤ ਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁਨੇ ਵੇਹਿ
 ਬਚਨਿ ਨ ਨਕਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ ॥ ਮਿਲਿਆ ਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜ ਨਗ
 ਤਿਗੁਰ ਭੀ ਗਹੀ ॥੬॥੪॥ ੧੦ ॥

ਗਗੁਤ ਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤੁ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘੋਲਿ ਪੁਮਾਈ ਲਾਲ ਨਾਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁ
 ਬਦੁ ਤਮਾਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿ ਉਜਲ ਮੀਨ ਲਾਗਾ ॥
 ਰਾਗਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਯੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਕੁ
 ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨ ਉਸੁ ਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਾਣਿ
 ਗੀਜੀ ਅੜਾ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥
 ਐਵੇ ਵਾਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਖਿਜੀ ਵਾ ॥ ਅਮਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ਜੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤਪੀ ਵਾ ॥ ਅਨ
 ਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿ ਉਚਾ ਤਿਕੁ ਭੂ ਦੇਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੜਾ ਬਾ
 ਗੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥ ਤੂ ਪੀਤ
 ਆਗਾ ਪਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥ ਪਾਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਗੰਗ

ਅੰਗੇਜੀਕਰਮਕਮਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀਜੇਹਾਤੁ ਫੁਰਮਾਏ। ਜਾਕਉਕਿਪਾਕ
ਜਗਦੀਸੁਗਿਤਿਨਿਸਾਧਸਾਗਿਮਨੁਜਿਤਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਜੀਅਜਾਬ
ਹਾਰੀਜੀਉਪਿਛੁਤਉਦਿਤਾ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣਗਧਿਲੀਆਸੰਤਨਕਸ
ਕਾਸਤਿਗੁਰਿਛਾਕਿਲੀਆਸੋਹਿਪਾਪੀਪੜਦਾ। ਛਾਕਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭੁ
ਅਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ। ਅਥਿਨਾਸੀਅਥਿਗਤਸੁਆਮੀਪੁਰਨਪੁ
ਅਥਿਧਾਤੇ। ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਤੁਮਾਗੀਕਉਦੁਕਹੈਤੁਕਦਕ
ਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈਬਾਹਿਹਾਰੀਮਿਲੈਨਾਮੁਹਰਿਨਿਸਕਾ॥੪॥੧॥੧੧॥
ਗੁਰਮਾਟਾ ੧ ਛੰਤ ੧੦ ਗੁਮਲਾ ੧੧

ਗੁਰਮਾਟਾਮ:੧ ੧ ਛੰਤਮ:੧ ੫ ਮ:੪ ਛੰਤ ੪ ਮ:੫ ਛੰਤ ੧ ਗੁਮਲਾ ੧੧

੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਕ
ਮਤਲਾ ੪
ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥
੧ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਤ ੬੬੬
੨ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿ ਤਰਿਗੁਨਕਤੁਰੇ
ਮਤਲਾ ੫
ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨
੧ ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਾਗੀ॥
ਘਰੁ ੩
੨ ਦੀਨਬਿਨੁ ਉਸੁਨੁਦਇਆ
੩ ਸਰਨੀਅਏਓਨਾਥਨਿਧਾਨ
੪ ਤਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿਚਉ
੫ ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ ੬੬੬
੬ ਤਰਿਤਰਿਤਰਿ ਗੁਨਗਾਵਤੁ
੭ ਤਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥ
੮ ਤਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲਸਿ
੯ ਬਿਸਰਤਨਾਤਿਮਨਤੇਤਰੀ
੧੦ ਪ੍ਰੀਤਮਥਸਤਰਿਦਾਂਮਤਿ
੧੧ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਥਖਾਨੁ
੧੨ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੋਆਧਾਰੁ॥
੧੩ ਤਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਪ੍ਰਿਗੁਸ੍ਰੋਤ
੧੪ ਸੰਤਤਪੁਰਿਓਮੁਖਿਮਲੀ ੬੬੮

੧੫ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਹੁਦੈ
ਮਤਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥
੧ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਪਤਿ
੧੮ ਜੋਤਜੁਮਲਾ
੧੬ ਚਉਪਦੇ॥
੨ ਮਤਲਾ ੫
੧੫ ਮਤਲਾ ੫
੧ ਚਉਪਦੇ॥
੧੮ ਚਉਪਦੇ॥
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਣੀਭਗਤੀ॥
ਕਬੀਰਜੀਓ॥
੧ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਓਬਿਨੁ
੨ ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕੀਤੀ
੩ ਹੀਕਲਿਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੁਦ
੪ ਕਾਮਕੋਪਤ੍ਰਿਸਨਾਕੇਲੀ
੫ ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲੇ
੬ ਚਾਰਿਦਿਨਅੰਨੀਨਉਬਤਿਦੇ
ਥਜੀਓ
ਰਵਿਦਾਸਜੀਓ॥
੧ ਖਟੁਕਰਮਕੁਲਾਸੰਜੁਗਤੀ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖਾ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸਰੰਗ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਕੇਵਰਾਮ ਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੫੨੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿ
ਗਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮਿਲੇ ॥
ਵੀ ਐਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਗਜਿ ਸੁਆ ਪੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆ ਮੀਤਿ ਸੁਜਨ ਕਉ
ਗਿਲਿ ਵਲਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੇ ਥਾਇ ਪਾਵੈ
ਐਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾਨੁ ਮੁਖਿ ਅਵੀ
ਐਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆ ਮੀਤਿ ਸੁਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀ ਐਰੇ ॥
੨ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧ ਹਿਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਕਹੀ ਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਪੁ
ਕੁਲਿਖਿ ਪਾਵੀ ਐਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ
ਵੀ ਐਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਸੇ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਸ
ਵੀ ਐਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਫੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਉ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ
ਵੀ ਐਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕੇਵਰਾਮ ਹਲਾ ੪ ੫੨੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿ

ਗੁਕੇਚਰ ਨਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰ
ਗਿ ਕੰਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈਰ ਸਾਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਭੁਗਹੁ ਰੇ
ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਹੁ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਰੁ
ਤੁਕਿ ਢੁਕਿ ਢੁਕਿ ਢੁਕਿ ਜਾਨਤਾ ਇਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਅਪਨਗ ਹੁ ਰੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਇਆ ਲੁਹੋਹੁ ਸੁਆ ਮੀਤਿ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਪੁਰਿ
ਕਹਿਹੁ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਗੁਕੇਵਰਾਮ ਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫੨੨ ਮਾਈ ਸੰਤ ਸਾਗਿ ਜਾਗੀ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ਬਿਸਰੀ॥ ਸਾਸ ਬਿ
ਨੀ॥੧॥ ਅਬ ਗੁਰ ਪਾਇ ਓਹੈ ਸਹਜ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿਆ
ਲਾਪਟਾਨੀ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਸੇ ਦਰਹ ਸੁਮਾਨਿ ਉਪਾਜੀ ਓ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਆ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ॥੨॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕੇਟਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਦੀਨਾ ਬਿਨ ਉਸੁ ਰੁਦਾਇ

ਲਾ॥ ਪੰਚ ਦਸਤੀ ਨਿਦੋਖੀ ਏਕ ਮਨੁ ਅਨਾਥ ਨਾਥਾ ਰਾਖੁ ਹੋ ਗਿਰਪਾਲ
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਗਵਨੁ ਕਉ॥ ਖਟੁ ਕਰ ਮਜੁ ਗਤਿ ਧਿਨ
ਧਰ ਉ॥ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕਰਿ ਹਾਰਿ ਓ॥ ਨਹ ਨਹ ਹੁਟਾਹਿ ਬਿਕਰਾਲ
੧॥ ਸਗਣਿ ਬੰਦ ਨ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ॥ ਭਵ ਹਰਣ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਹੋਰੇ
ਤੂਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਨਾਨਕ ਅਸੇਰੇ॥ ਉਪਰੇ ਭੂਮੇ
ਸਾਗਰ ਲਾਗੀ ਸੰਤ ਨ ਪਗ ਪਾਲਾ॥੨॥੧॥੨॥

ਕੇਟਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਰਨ

ਇਓਨ ਥਾਨਿ ਧਾਨਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤ ਗਿ॥ ਮਾਗ ਨ ਕਉ
ਦਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖ
ਨਾ॥ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ॥ ਹਰਿਗੁਨ ਰਸਨ ਬਖਾਨਾ॥੧॥
ਲਾਦਇਆ ਲਗੇ ਬਿਦਦ ਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨਾ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗੁ ਹੁਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪਿਆਨਾ॥੨॥੧॥
॥੧॥ ਕੇਟਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨਿ ਚਉਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ॥ ਤੁਮ ਦੇਵੁ ਹੁ ਅਪਨੇ ਨਾਉ॥੧॥
ਹਉ॥ ਕਰ ਉਸੇ ਵਾਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ਜਤ ਸੁਨੀ ਐਤਨਾ
ਹਸਾਉ॥ ਵਾਹੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ॥ ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੋਰੇ ਠਉ॥੧॥
ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਹਿ ਸਗਲ ਸਮਾਲਾਹਿ॥ ਸਗਲਿ ਆਤਮੇ ਗੀਓ
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਧਿਧਾਤੇ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਤੁਝਾਹਿ ਦਿਖਾਉ॥੨॥

ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਿਅਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਿਅਗੀ ਮਗਨ ਮਨੇ

ਗਿਰਿਤਵਉ ਆਸਾ ਨੈ ਨਹੁ ਤਾਰਤੁ ਹਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਿਉਦਿ ਨ ਪਹਰ
ਤੁਪਲ ਕੈ ਸੇਓਉ ਪਲਾਘ ਗੋਕਿਹਾਰੀ॥ ਖੁਲੇਕ ਪਟ ਪਪਟ ਬੁਢਿਓ
ਨਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁਜਤ ਨੁਭਿ ਪਾਥਿ ਕਿਨੇਹ ਸੇਵ
ਭਿਨਬੀਚਾਰੀ॥ ਮਨੁ ਅਭਿ ਮਨੁ ਮੋਹੁ ਤਾਜਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਸੀ ਗਿਉ ਪਰੀ
੨॥੩॥੫॥

ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾ

ਗੁਾਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਗੋ ਬਿਦੇ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ॥੧॥ ਰਹਾ
ਗੁਾਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨਾਥਿ ਖੈਤੇ ਸਾਧਸੰਗੀ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ॥ ਕੁਮੁ
ਭਉ ਮੋਹੁ ਕਾਟਿ ਓਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਪਨਾ ਦਰਸਾਇਖਾਵਹੁ॥੧॥ ਸਭਕੀ
ਨਹੋਇ ਮਨੁ ਮੋਹਾ ਅਹੰ ਬੁਧਿਤ ਜਾਵਹੁ॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿਦ
ਰਿਆਲਾ ਵਡਭਾਰੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿਪਾਵਹੁ॥੨॥੪॥੬॥

ਕੇਦਾਰ

ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਅਕਰ ਬਜਾਤਾ ਤਾਜਿਗੋ ਪਾਲਾਨ
ਗੀਰਚਤ ਮਿਥਿ ਆਪਾਹਿਰਤ ਖਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਨੁ ਜੋ ਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ
ਭੁਗਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤਾ॥ ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਗਚਿ ਓਥੈ ਵਰਦੁ ਮਢ
ਰਿਅਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾਮਦ ਮੋਹਤ ਕਾ ਮਕੈ ਪਕੈ ਖਾਤਾ ਕਿਭੁ
ਸਹਿਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉਹੋਇ ਸਹਾਤਾ॥੨॥੫॥੬॥੮॥

ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਾ ਸਿਸਾਥਾ ਦੀਨਾ
ਥਕਹੁਣਾ ਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਨਾਥ ਕੇਨਾਥਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ
ਬਿਖਿਅਰ ਸਭੁਗਾ ਵਤਨ ਹਾਨਿ ਬਹਤ ਜਮਕੈ ਪਾਥਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾ
ਉਹੁ ਨਗੋ ਬਿਦਉ ਧਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇਖਾਤਾ॥੧॥ ਸਗਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅ
ਗੋਚਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਪੂਰਿ ਜਨ ਬੰਢਤ ਮਿਲੈ
ਓਖਤ ਪੂਰਿ ਮਾਥਾ॥੨॥੬॥੮॥੧੦॥

ਕੇਦਾਰਮਹਲਾ ੫

ਖੁਬੁ ੫ ੧੬ ਸਾਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇਹੀ

੬੬੬ ॥ ਅਬਾਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭ ਯਭਾਈ ਆਨਾ ਬਿਖੈ ਜਗੰਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹਾਇ ਆਗੇ ਚਾਰਿਕ ਮੀਨ ਹਰਤਨ ਘਰੀ ॥ ਗੁਨਗੇ ਪਾਲ ਉਚਰੁ
ਨਾਟੇ ਵਏ ਹ ਪਰੀ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾਨਾਦ ਕੁਰੰ ਕਮੋਹਿ ਓਥੈ ਧ੍ਰਿਤੀ ॥ ਕਨਕ
ਰੁਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਪਰੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥

ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤ ਮਥ ਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਬੋਗਾ ਭਰਮ ਦੀਤਿ
ਵਾਰਿਠ ਕੁਰਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੀ ਓਗ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਧਿਕ ਗਰਤ ਜੰਨ
ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਾਇਆ ਚਾਰੁ ਪੋਹਾ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿ ਥੋ
ਰਤੇ ਏਸੇ ਗ ॥ ੧ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਜਿ ਨਹਿ ਪਾਰੇ ਓਨਹੀ ਬਿਖੈ ਬਨ
ਹੋਗਾ ॥ ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਗ ॥ ੨ ॥
੧੦ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਹ

ਗੁਨਗੇ ਪਾਲ ਉਚਰੁ ਦਿਨੁ ਗੈ ਨਿਭ ਏਕ ਲ ਮਲਹਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਥ
ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਭੂਨੁ ਸਰਪਰਮਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲੁ
ਤਿਰਿ ਦੈ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ
ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਕੇਦਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ

ਮਕੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਾਲਿਕ ਲੇਸਨ ਕਢੁ ਬਿਆਪੈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਬਿਭੁ
ਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖਿ ਓਨਹ ਉਪਜਤ ਉਛੇ
ਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥
ਖਮੰਗਲ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਸਰਨਾਗਤੀ ਤੇਰੇ ਸੰਤ ਨ ਕੀਢਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
ਰਾਮ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸ੍ਰੇਤਾ ॥ ਜੀਵਨੁ ਧ੍ਰਿ

ਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪ੍ਰੀਤ
ਕਾ ਬਿੰਨ ਨ ਜੈ ਸੇਭਾਰ ਥਾਹ ਕਥੋਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇ

ਸੋਬਿਰਖਜੰਤੀਜੋਤਾ॥੧॥ਤਜਿਹੋਪਾਲਾਜਿਅਨਲਾਗੇਸੋਬਪੁਕਰੰ
ਕੋਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਗੋਹਰਿਰਖਉਕੰਠਿਪਰੋਤਾ॥੨॥੫॥੧੩॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਹਧੁਰਿਲੇਮੁਖਿਮਯੀ॥ਗੁਣਅਚੁ
ਸਦਾਪੂਰਨਨਹੋਦਖਾਬਿਆਪਹਿਕਲੀ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨਿਕਬ
ਸਰਬਪੂਰਨਈਤਉਤਨਹਲੀ॥ਪੁਰਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤਪੂਰਨਬਿਖੇ
ਆਨਿਨਜਲੀ॥੧॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਾਸੁਅਪਨੇਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀ॥ਪੁ
ਰਰਨਸਰਨਅਨਭੁਅਇਓਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਚਲੀ॥੨॥੬॥੧੪॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਹੁਚੈ॥ਕੋਟਿਸਾਂਤਿ
ਅੰਦਪੂਰਨਜਲਤਢਾਤੀਬੁਝੈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਸੰਤਮਾਗਹਿਚਲਤਪ੍ਰ
ਪਾਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ॥ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਥ
ਜੁਚੈ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਾਧਿਆਨਭੀਤਾਰਿਘਟਿਘਟਹਿਸੁਆਮੀਸੁਣੈ
ਸੁਗਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਾਨਕਬਹੁਰਿਜਮੁਨਹੀਲੁਝੈ॥੨॥੬॥੧੫॥

੧੩॥ ਮ:੪ ੨ ਮ:੫ ੧੫ ਜੁਮਲਾ ੧੬
ਗੁਰਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ ੫ ॥ਛੰਤਾ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਉਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਪੁਰਿਰਹਿਆਸਰਬਤਮੈਸੋਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ॥ਮਾਗੁਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿਕੀਅਸਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਸੰਤਨਸੰਗਿ
ਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਨਦਾਰਿਨਿਹਾਲਿਆਜੋਸਰਨੀਅ
ਏਸਰਬਸੁਖਪਾਵੈਤਿਉਨਹੀਭੰਨੈਘਾਲਿਆ॥ਗਹਿਗੁਣਨਿਧਿਗਾਏਸਹ
ਜਸੁਭਾਏਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਮਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੁਪੂਰਨਪੁ
ਖਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਨਬੋਧਿਆਸੇਆਨਕਤਜਾਹੀ॥
ਗੰਨੁਬਿਛੋਰਨਾਸਹੈਜਲਾਬਿਨੁਮਰਿਪਾਹੀ॥ਗਹਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁ
ਖਕਿਨਿਸਹੀਐਚਾੜਿਕਬੂਦਪਿਆਸਿਆਕਬਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਚਕਵੀ
ਗੋਖਪਾਵੈਸੂਰਜਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਹਰਿਦਰਸਿਮਨੁਲਾਗਾਦਿਨਸੁ

ਸਰਗਾ ਅਨਾਦਿ ਤੁਹਿ ਹੁਣ ਗਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਕਹੈ ਬੈ ਨਤੀ ਕਰ
 ਗਿਬਿਨੁ ਪਾਣਟਿ ਕਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਸਾ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੇਹੁ ਗੀ ਕਤ ਸੇਭਾ
 ਵੈ ॥ ਦਰਸਾ ਬਿਪੁ ਨਾਸਾ ਪਜਨੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
 ਨਕੁ ਮੇਲਣਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੋਧਿ ਆਹਾਰਿ ਗਸਿਕ ਬੈ ਗਾਗੀ ਨਾਮਿ ਵਿ
 ਗੀ ਕਤ ਪੁਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿ ਆਹਾਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲਣਾ ਸਾਧਨ
 ਹੁਣ ਸੋ ਸੁਖ ਅੰਕਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖ ਅੰਗਿ ਹਰਿ
 ਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਕਹੁਣਾ ਪਰੇ
 ਰਗੁਣ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ਪਾਵਨ ਬਿ
 ਤੁਥ ਖਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਢ ਲੁਸਾਨਿ ਅੰਚੁ ਭੁਗਿ ਆਪਾ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਸਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੇ ਪਾਇ ਆਸਹ ਜ ਸੁਭਾਇ ਆਜਨ ਮਮ
 ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਗਹਿਲੀ ਨੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਮਾਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਓਹਿ
 ੪ ॥ ੧ ॥ ੨੮ ॥ ਚਉਪਦੇ ੧੭ ਛੰਤ ੧ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜ ੧੮

ਗੁਰ ਕੇ ਦਰ ਬਾਣੀ ਭਰਤ ਕ ਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥
 ੧੭ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੇਉ ਬਿਬਰ ਜਿਤ
 ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਓਹ ਕੰਚਨੁ ਸਮਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ਤੇ ਮੁਰਤਿ ਭਗ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਏਕੁ ਆਪੁ ਕੇਈ ॥ ਕਮੁਕੁ ਪੁਲਕੁ ਮੇਹੁ ਬਿਬਰ ਜਿ
 ਬਿਪਦੁ ਚੀਨੈ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਰਜਗੁਣ ਤਮਗੁਣ ਸਤਗੁਣ ਕਹੀ ਐ
 ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨੈ ॥ ਤਿਨਹੀ ਪਰਮ ਪੁ
 ਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇ ਮਸੂਰਿ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹ ਕਾਮਾ ਭਿ
 ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਚੁਕਾਰਿ ਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਹ ਮੰਦ
 ਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿ ਅੰਧ ਕਾਰੁ ਤਹ ਨਾਸਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਪੂਰਿ ਰਹੈ ਕੁ

ਕਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾਸ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰ

ਕਿਨ

ਬਨਜਿਆਕਾਸੀਤਾਥਾਕਿਨਹੀਲਉਗਸੁਖਾਗੀ॥ਸੰਤਹੁਬਨਜਿਓਨਮੁ
ਬਿਦਕਾਐਸੀਖੋਪਹਮਾਗੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਮਕੇਬਿਆਪਾਰੀ॥ਹੀਰਾਥਿ
ਕਿਹਿਗਿਰਮੇਲਕੁਢੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥੧॥ਸਾਚੇਲਾਏਤਉ
ਰਲਗੇਸਾਚੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ਸਾਚੀਬਸਤੁਕੇਭਾਰਚਯਾਏਪਹੁਚੇ
ਅੰਭੁੰਡਾਗੀ॥੨॥ਆਪਹਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਨਿਕਆਪੈਹੋਪਾਸ
ਆਪੈਟਹਦਿਸਆਪਚਲਾਵੈਨਿਹਰਲੁਹੋਕਿਆਪਾਰੀ॥੩॥ਮਨੁਕ
ਥੈਲੁਸੁਗਤਿਕਰਿਪੈਂਡਾਗਿਆਨਗੋਨਿਭਰਿਭਾਗੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀ
ਰੁਨਹਰੇਸੰਤਹੁਨਿਬਹੀਖੋਪਹਮਾਗੀ॥੪॥੨॥ਕੇਦਾਰ

॥ਗੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੁਛਮਾਤਿਉਲਟੋਪਵੋਨੁਠਿਰ
ਉ॥ਮਨੁਮਤਵਾਰਮੇਰਸਰਭਾਠੀਅੰਮਿਤਧਾਰਚੁਆਵਉ॥੧॥ਬੋਲਹੁ
ਤੁਲੀਆਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥ਪੀਵਹੁਸੰਤਸਦਮਾਤਿਦੁਰਲਭਸਹਜੇਪਿ
ਅਸਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਬਿਚਿਭਾਉਭਾਇਕਉਬੁਝੈਹਰਿਗੁਪ
ਏਭਾਈ॥ਜੇਤੇਘਟਅੰਮਿਤੁਸਥਹੀਮਾਹਿਭਾਵੈਤਿਸਾਹਿਪੀਆਈ॥੨
ਨਗੀਏਕੈਨਉਦਰਵਾਜੇਧਾਵਤੁਬਰਜਿਰਹਾਈ॥ਤਿਕੁਟੀਢੂਟੈਦ
ਵਦਰੁਖੁਢੈਤਾਮਨੁਖੀਵਾਭਾਈ॥੩॥ਅਭੈਪਦਪੂਰਿਤਾਪਤਹਨਸੇਕ
ਕਿਬੀਰਬੀਚਾਗੀ॥ਉਬਟਚਲਤੇਹਿਹਮਦੁਪਾਇਆਜੈਸੇਖੋਟਖੁਮਾ
ਜੋ॥੪॥੩॥ ਕੇਦਾਰ

॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਭਿਸਨਾਕੇਭੀ

ਗਤਿਨਹੀਏਕੈਜਾਨੀ॥ਫੂਟੀਆਖੈਕਢੂਨਸੁਝੈਬੂਡਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ
॥੧॥ਚਲਤਕਤਟੇਢੇਟੇਢੇਟੇਢੇ॥ਅਸਤਿਚਰਮਾਥਿਸਟਾਕੇਮੁੰਦੇਦੁ
ਗੀਧੀਕੇਥੇਢੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਕੁਮਭੂਲੇਤੁ
ਮਤੇਕਾਉਨਦੂਰੇ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਾਰਿਹਿਤਨੁਰਾਖਹੁਰਹੈਅ
ਸਥਾਪੂਰੇ॥੨॥ਆਪਨਕੀਆਕਢੂਨਹੋਵੈਕਿਆਕੇਕਰੋਪਰ

੬੬

ਨੀਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਤੇ ਏਕੈ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੈ ॥੩॥ ਭਗਤੁ
ਘਰੂਆ ਮਾਹਿ ਬਸਤੇ ਫੁਲ ਵਤ ਦੇਹ ਆਇਆ ਨੇ ॥੪॥ ਕਦਾਹੁ ਚੀਰਜੀ
ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਥੁ ਤੇ ਬਹੁ ਤੁਸਿਆਨੇ ॥੪॥ ੪॥ ਕੇਦਾਰਾ

ਟੇਢੀ ਪਾਗਟੇ ਢੇਰ ਲੇ ਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨਾ ਗੁਰੂ ਗਾਤਿ

ਉਕਾਜੁ ਨ ਕਢੂ ਐ ਮੇਰੇ ਕਾਮੁ ਦੀਵਾਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਖਿ ਓਥੁ
ਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾਸੁੰਦਰੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾ
੧॥ ਲਾਲ ਚ ਚੂਠਾ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾਮਦ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧਾ ਬਿ
ਨਿ ॥ ਕਾਹਿ ਕਬੀਰ ^{ਅੰਤਰੀ ਬੈਰ} ਆਇਲਾਗੇ ਕਾ ਲੁਨਿ ਦਾਨਿ ॥੨॥

ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉ

ਚਲੇ ਬੰਜਾਇ ॥ ਇਤਨ ਕੁ ਖਟੀ ਆਗਠੀ ਆਮਟੀ ਆਸੰਗਿ ਨ ਕ
ਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੇ ਲੁ
ਗਾਇ ॥ ਮਹਾਟ ਲਾਗਿ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਪੰਸੁ ਇਕੇ ਲ
ਇ ॥੧॥ ਵੈਸੁ ਤਵੈ ਬਿਤਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁ ਰਿਨ ਦੇਖੈ ਆਨਿ
ਤੁਕ ਬੀਰੁ ਰਾਮ ਕੀਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬੰਜਾਇ ॥੨॥

॥

ਗੁਰੂ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ — ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਸਾਇ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੋਹ ਰਿਚਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨ
ਚਰਨ ਗਵਿਦਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚਤੁ ਲਿਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰੋਚਿਤ ਚੇਨਿ
ਤ ਅਚੇਤਾ ॥ ਕਾਪੇ ਨ ਬਾਲਮੀ ਕਾਹਿ ਦੇਖਾ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹ ਪਦਨਿ
ਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਨ ਸਤੁ ਅਜਾਤੁ ਸਤਿ
ਕਿਸ ਲਵੈ ਹੇਤੁ ॥ ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿ ਆਸਰਾ ਹੋਤੀ ਨਿਲੋਕ ਪਵੈ ਸ
ਅਜਾਮੁ ਲੁਪਿ ਗੁਲਾ ਭਰਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏਹ ਰਿਪਾਸਾ ॥ ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ
ਸਤਰੇ ਤੁਕਿ ਉਨਤਰ ਹਿਰਾਵਿਦਾਸਾ ॥੩॥ ੧॥ ੬॥ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਗਵਿਦਾਸ ਜੀ ੧ ਸੁਨ ਲਾਯੋ ੩ ੬

ਪੰਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਤਕਰਾਗੁਭੈਰਉਕਾ॥
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

ਤੁਝੇਥਾਤਰਿਕਿਛੁਨਹੋਇ ੬੮੨
ਘਰੁ ੨

ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇਮੁਨਿਕੇਤੇ
ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਤੀਤਨੁਤੀਨ
ਭੁੰਗੀਚਾਲਚਰਦਕਰਖਿਸੁ
ਸਗਲੀਰੈਦਿਸੋਵਤਗਲਿਛੁ
ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਤੈਦਿਨਰਤੀ
ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਪਨੁਪਾ
ਜਗਨਤੋਮਪੁੰਨਤਪਪੁਜਾ ੬੮੩
ਮਤਲਾ ੩

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਜਾਤਿਕਾਰਾਭੁਨਕਰੀਨੁਮੁ
ਜੋਗੀਗਿਤੀਪੰਡਿਤਭੇਖਧਰੀ
ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਲੀਸਰਦੁ
ਮੈਕਾਮਲਮੇਰਾਕੰਤਕਰਤਰ
ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾ
ਗਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ
ਨਾਮੇਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤੇਨੇਲੇ ੬੮੪
ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉ
ਧਰੇ

ਪੰਨੇ

੮ ਕਲਾਜੁਗਸਤਿਗੁਰਮ
੧੦ ਕਲਾਜੁਗਮਹਿਬਹੁਰਮਕ
ਘਰੁ ੨

੧੧ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਰੋਗਵਿਖੁ
੧੨ ਮਨਮੁਖਦੁਬਿਧਾਸਦਾਤੋ
੧੩ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੇਦੁਖਿਮਗੇ॥

੧੪ ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇਸੇਜਨੁਜਾਚਾ
੧੫ ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਤੀਉਤਰੇ ੬੮੫

੧੬ ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਮੁਨ
੧੭ ਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਇਲਾ

੧੮ ਥਾਵੁਗੁਰੁਜਗਤੁਬਉਰਾਨਾ
੧੯ ਤਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆ

੨੦ ਮੇਰੀਪਟੀਅਲਿਖਤੁਤਰਿ
੨੧ ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜਨ ੬੮੬

ਮਤਲਾ ੪

ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਤਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪ
੨ ਬੋਲਿਤਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾ
੩ ਸੁਖਿਤੁਕਰਦੀਸਾਰੁਜਪਮੁ
੪ ਸਭਿਘਟਤੇਰੇਤੁਸਭਨਾਮਹਿ

ਘਰੁ ੨

੫ ਤਰਿਕਾਸੰਤੁਤਰਿਕੀਤਰਿਮੁਰਤਿ
੬ ਤੇਸਾਧੁਤਰਿਮੇਲਤੁਸੁਆਮੀ

ਸਤਨਾਮੁ

ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਸਗਲੀ ਬੀਤਿ ਪਸਿ ਡਾਰਿ
੨ ਉਠਤ ਸੁਖੀ ਆਥੈ ਠਤ ਸੁਖੀ
੩ ਵਰਤਨ ਰਹਤ ਉਨਮਤ ਰਮ
੪ ਵਸਮਿ ਰਹੀ ਸਤ ਜੇ ਬੰਧਿ
੫ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵੁ
੬ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿ ਨਿਰਚਿਓ
੭ ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਵੈ ਨਾਰਾਇਣ
੮ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਤਾਥ ੬੮੮
੯ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ
੧੦ ਖੁਬ ਖੁਬ ਖੁਬ ਖੁਬ ਖੁਬ ਖੁਬ ਤੋਰੇ
੧੧ ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
੧੨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ ਫਲ
੧੩ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਵੈ

ਘਰੁ ੨

- ੧੪ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਤਨ ਸਗਲ ਓਪਾ
੧੫ ਬਨਮਾਹਿ ਪੇਖਿ ਓਤ੍ਰਿ ਦਮਾਹਿ
੧੬ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ
੧੭ ਜਿ ਸੁਤੁ ਗਾਖਹਿ ਤਿ ਸੁਕਉਨ ੬੮੯
੧੮ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਤੋਵੈ ਥਾਤਰਿ
੧੯ ਬਿਨੁ ਬਜੇ ਕੈ ਸੋ ਨਿਰਤ ਕਰੀ

- ੨੦ ਤਉ ਮੋਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦੈ
੨੧ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤੇ ਅਨੰਦ
੨੨ ਬਾਪੁ ਤਮਾਸਾ ਤ ਰੰਗਾਵੈ
੨੩ ਨਿਰਵੈ ਰਪੁਰ ਪਾਤਿਗੁਰੁ
੨੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਤਤੁ
੨੫ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਉਦੈ
੨੬ ਨਮਾਸਕਾਰ ਤਉ ਲਿਖਾਵੈ
੨੭ ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸਿੰਘੈ
੨੮ ਚਿਤ ਵਤ ਪਾਪਨ ਮਾਲੁ
੨੯ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਵੈ
੩੦ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੈ
੩੧ ਤੁਮੇ ਰਾਖਿ ਤਤੁ ਤੈ ਮੇਰਾ ਮਤ
੩੨ ਸਭ ਤਉ ਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬੁ
੩੩ ਰੇਵਨ ਤਾਹੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ
੩੪ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੇ ਨੀਭਵਨ
੩੫ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁਨਦ
੩੬ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਤੁ
੩੭ ਸੰਤ ਸੰਤ ਲਮਹਿ ਤਹਿ ਮੀ
੩੮ ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜੰਗਾ ਖੈ ਆਪਿ
੩੯ ਤੇਰੀ ਟੋਕ ਰਤਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ
੪੦ ਪ੍ਰਥਮੇ ਢੋਡੀ ਪਗਈ ਨਿੰਦ
੪੧ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਏ
੪੨ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਤਿ ਆਗਿ ਓਤੁ ਜਾ

ਖੋ

੬੮੩

ਸਭਤੇਉਚਾਜਾਕਾਨਾਉ॥

ਜਿਸੁਸਿਮਗੰਤਮਨਿਤੋਇਪ੍ਰਗਸੁ

ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੇ॥

ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤੋਏਕੁਭਿਗਏ॥

ਕਰਦਕਾਰਦਸਮਰਥੁਗੁਰੁ

ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਰੰਗਿਰਚਰਦੇ

ਨਾਮੁਲੇਤਕਿਛੁਭਿਘਨੁਨਲਾਗੇ॥੬੮੪

ਅਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ॥

ਭਗਤਮਨਿਆਨੰਦੁਗੇਥਿਦੁ

ਭੈਕਭਿਭਉਪਜਿਅਸਿਮਰਤ

ਪੰਚਮਜਮੀਜੋਪੰਚਨਰਾਥੈ

ਨਿੰਦਕਕਭਿਠਿਟਕੈਸੰਸਾਰੁ

ਦੁਇਕਰਿਜੋਰਿਕਰਭਿਅਰ

ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਸੁਨੀਅਰਦਾ॥੬੮੫

ਪੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ੩

ਪਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਅ॥

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਅਤਮਮਤਿਰਾਮੁਰਾਮਮਤਿ

ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨

ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਚਲਤੁਭਿਪਾ

ਇਅ

ਖੋ

੬੮੬

੨ ਗੁਰਸੇਵਾਤਅੰਮ੍ਰਿਤਛਲੁਪਾ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

੧ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਈਵਰਗਜਾ

੨ ਕੋਟਿਫਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰ

੩ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਕਭਿਕੀਨੇਦਨੁ॥੬੮੬

੬੮੭ ਜੋੜਨੁਮਲਾ

੬੮੮ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

੮ ਮਃ ੧

੨੧ ਮਃ ੩

੭ ਮਃ ੪

੫੭ ਮਃ ੫

੬੮੯ ਅਸਟਪਦੀਅ

੧ ਮਃ ੧

੨ ਮਃ ੩

੩ ਮਃ ੫

੬੯੦

੬੯੧

੬੯੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਾਣੀਭੁਗਤਾਕੀ॥

ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਇਤੁਧਨੁਮੇਰਾਤਰਿਕੋਨਉ॥੬੮੭

੨ ਨੰਗੇਆਵਨੁਨੰਗੇਜਾਨਾ॥

੩ ਮੈਲਾਭੂਤਮਾਮੈਲਾਇੰਦੁ

੬੮੧

੪

ਮਨੁਕਰਿਮਕਾਕਿਬਲਾਕਰਿ

੫

ਗੰਗਾਕੇਸੰਗਸਲਿਤਾਥਿਗਰੀ ੬੮੮

੬

ਮਾਥੇਤਿਲਕੁਤਥਮਾਲਾ

੭

ਉਲਟਿਜਾਤਿਕੁਲਦੇਉ

੮

ਨਿਰਧਨਆਦਰੁਕੇਈਨਵੇ

ਘਰੁ ੨

੯

ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਰੁਗਤਿਕਮਾਈ

੧੦

ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਥੁਪਿਸਰੁ

੧੧

ਸੇਮੁਲਾਂਜੋਮਨਸਿਉਲਾਰੈ

੧੨

ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਤਤੇਦੇਵਾ

੧੩

ਜਲਿਮਾਤਿਮੀਨਮਾਇਆ ੬੮੯

੧੪

ਜਬਲਗੁਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰੈ

੧੫

ਮੇਗਰੀਥਕੀਕੋਗੁਜਰਾਵੈ

੧੬

ਸਭੁਕੋਈਚਲਨਕਤਤੈ

੧੭

ਕਿਉਲੀਜੈਗਚੁਬੰਕਾਭਾਈ

੧੮

ਗੰਗਗੁਸਾਇਨਿਗਡਿੰਗਭੀਰ

ਅਸਟਪਦੀਆ

੧੯

ਅਗਮਦੁਗਮਗਜ਼ਿਰਦਿਓ

੨੦

ਕੋਟਿਸੁਰਜਾਕੈਪਰਗਾਸੁ ੭੦੦

ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥ ਘਰੁ ੧

੧

ਰੇਜਿਤਥਾਕਰਉਸਤਖੰਡਾ

੨

ਪਰਧਨਪਰਦਰਾਪਰਤਰੀ

੩

ਦੁਪੁਕੋਟੇਰੈਗਡਵੈਪਾਨੀ॥

ਪਨੇ

੪

ਸੈਥਉਰੀਮੇਗਾਗਾਉਤਰੁ

੫

ਕਬਹੂਖੀਓਖਾਂਗਪਾਇਨਾਉ

੬

ਤਸਤਖੇਲਤਤੇਰਦੇਉਗੇ

ਘਰੁ ੨

੭

ਜੈਸੀਕੁਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਜਾ

੮

ਘਰਕੀਨਾਹਿਤਿਅਗੈਅੰਧਾ

੯

ਸੰਡਾਮਰਕਾਜਾਇਪੁਕਾਰੈ

੧੦

ਆਉਕਲੰਦਰਕੇਸਵਾ

ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

੧੧

ਜੁਲਤਾਨੁਪੁਦੈਸੁਨੁਬਨਾ

੧੨

ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਿਲੈਮੁਗ

ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥

ਘਰੁ ੨

੧

ਬਿਨੁਦੇਖੇਉਪਜੇਨਤੀਅਸ

੩੩

ਜੇਤਜੁਮਲਾ

੨੦ ਕਥੀਰਜੀ

੧੨ ਨਾਮਦੇਵਜੀ

੧ ਰਵਿਦਾਸਜੀ

੩੩

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ਤੁਝੇ ਬਾਤਰਿ ਕਿਛੁ ਨ
ਜਾਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਕਿ ਅਕਹੀ ਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਜੇਕਿ
ਐਸੇ ਭੇਤ ਹੋਰ ਜਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਕਿ ਚੁਕਰਣਾ ਸੁਤੇ ਹੈ ਪਾਸਿ॥ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕੀਚੈ
ਦਾਸਿ॥ ੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ॥ ਤੁਝਾ ਪੇਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ॥ ੩॥
ਜੇਕਰੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥ ੪॥ ੧॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤੇਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇ ਤੇਇ ਦੁਇ ਬੁ
ਝਾਇ ਕਤਰੇ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਨਤ ਪਸੀ ਜਨ ਕੇ ਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਪਰੇ॥ ੧॥ ਭੁਵ
ਭੂਖਿ ਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਤਰੀ ਐ॥ ਨਾਮ ਥਿਨਾ ਜਗੁ ਰੇ ਗਿਥਿ ਆਪਿ ਆਦੁ ਬਿਧਾ ਭੂਖਿ ਭੂ
ਖਿ ਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਗੁਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੇਈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਆ
ਦਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾ ਤੈ ਪਾਇ ਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਰਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ
ਨਾਮ ਨਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨ ਸਿਥਿ ਓਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ॥ ੩॥
ਗੁਰੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਆਸ ਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਆ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿ ਪੁ
ਲੀਠਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਨੈਨੀਦ੍ਰਿ

ਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿ ਆਸਿ ਰਿਕਾਲੇ॥ ਭੁਪੁਰੰ ਗੁਰ ਤਸੁ ਨਹੀ ਸਾਚਾ ਕਿਉ ਛੋ
ਲਾ ਜਾਏ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਰਿ ਜਪਿ ਜਨਮੁ ਗਇਓ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਿਨੁ ਕਥਨੁ ਛੁਟ
ਨਿਕਰ ਬਾਜਨਾ ਮੁਭਇਓ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨਮਤਿ ਕਾ ਮੁਕ੍ਖੁ ਪੁਤਉ ਮਮਤਾ ਕਠਿਨ ਪੀਰ ਅਤਿ
ਤਰੀ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪ ਪੁਰ ਸੁਰ ਸਨਾਇ ਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੁਤਾਰੀ॥ ੨॥ ਬਤਰੇ ਕਰਨ ਅ
ਕਲ ਭਈ ਤੋਢੀ ਸਬਦ ਸਤ ਜੁਨ ਹੀ ਖੁਛਿ ਆ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨ ਮੁਖਿ ਤਾਰਿਆ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਅੰਪੁਨ ਸੁਛਿ ਆ॥ ੩॥ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਸਤ ਜਪਿ ਆਨਿ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਾਣ
ਦਿਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੁਟ ਸਿਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੪॥ ੨॥ ੩॥ ਭੈਰਉ ਮਤ

ਲਾ ੧ ਭੁੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਣ ਕਰਖਿ ਸਰੇ ਤੁਰਾ ਦੇ ਤਕੁ ਮਲਾਨੀ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੁੰਧਿ ਕਰਨ ਭਏ

੬੮੨ ਬਤਰੇਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਅੰਧੁਲੇਕਿਆਪਾਇਆਜਗਿਆਇਆਗੁਰੂਦੇ
 ਰਕੀਸੇਵਾਚਾਲੇਮੁਲੁਗਵਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਤਵਾਂਗਿਨਹੀਤਰਿਗਤੀਬੁਥੇਲੇ
 ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪਸਿਪਸੁਭਏਕਦੇਤੋਤਿਨਨੀਕੇ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਨੁ
 ਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਜਬਲਗੁਸਬਦਭੇਦੁਨਹੀਅਪਾਇਆਤਬਲ
 ਸੰਤਾਏ॥ ੩॥ ਅਨਕੇਦਰੁਘਰੁਕਥਨੁਨਜਾਨਸਿਏਕੇਦਰੁਸਚਿਆਗਾਗੁਰੂ
 ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕੁਕਤੈਵਿਚਾਰਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੪॥

ਸਗਲੀਰੈਦਿਸੇਵਤਗਲਿਠਾਹੀਦਿਨਸੁਜੰਜਲਿਗਵਾਇਆਖਿਨੁਪਦੁ
 ਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਜਿਨਿਏਤੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਕਿਉਛੁਟਸਿਦੁ
 ॥ ਕਿਆਲੇਆਵਸਿਕਿਆਲੇਜਾਵਸਿਰਾਮਜਪਤੁਗੁੰਕਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਪਰਿਕ
 ਮਨਮੁਖਮਤਿਤੋਛੀਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥ ਕਾਲੁਥਿਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਿਤੋਰਥਿਨੁ
 ਲਿਠੰਧਾ॥ ੨॥ ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤ੍ਰਫੁਨਿਅੰਧੁਲੇਸਬਦਸੁਰਤਿਨਹੀਭਾਈ॥ ਸਾਨ੍ਹ
 ਤ੍ਰੈਗੁਣਤੈਮਾਇਆਅੰਧਲਉਪੰਧੁਕਮਾਈ॥ ੩॥ ਖੋਇਓਮੁਲੁਲਾਭੁਕਤਪਾਵਨਿ
 ਤਿਗਿਆਨਵਿਤੁਣੇ॥ ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁਰਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਨਾਨਕਸਚਿਪਤੀਏ॥

੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ੧ ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਤੈਦਿਨਰਾਤੀਰਾਮੁਰਸਨਿਰੰ
 ॥ ਅਵਰੁਨਜਾਣਸਿਸਬਦੁਪਛਾਣਸਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਪਛਾਤਾ॥ ੧॥ ਸੋਜਨੁਅੰ
 ਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਆਪੁੰਮਾਰਿਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰ
 ਬਾਤਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆਦਿਪੁਰਖਅਦੇਸੇ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰ
 ਵਿਰਤਿਆਸਚੁਵੇਸੇ॥ ੨॥ ਸਾਚਿਰਤੇਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਤਵਾਮਿਥਿਆਮੈਯੁਗ
 ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਪਾਈ॥ ੩॥ ਗੁਣੀਗੁਣੀ
 ਲਾਤਾਪਾਵਸਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਾਈ॥ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨਕ
 ਸਖਾਈ॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ੧ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਪਦੁ

ਗੁਰਪੁਸਾਦੀਪਾਈਐ॥ ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰਤਾਰਥਸਤਜਪਿਆਨਿਲਿਵਲਾ
 ॥ ੧॥ ਮਨਰੇਰਾਮਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਤਿਰਦੈ

ਰਿਜਾਈਐ। ਰਤਾਉ। ਭਗਮੁਭੇਦੁਭਉਕਬਤੁਨਦੁਟਸਿਅਵਤਜਾਤਨਜਾਨੀ। ਬਿਨੁ
 ਨਾਮਕੇਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਭੁਭਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਪੰਧਾਕਰਤਸਗਲੀਪਤਿਥੋਵਸਿਭ
 ਮਿਟਸਿਗਵਾਰਾ। ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਨਤੀਅੰਧੁਲੇਪੰਧੁਪਸਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਕੁਲ
 ਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਅਮਨਤੀਤੇਮਨੁਮੁਆਪਾਅੰਤਰਿਬਾਤਰਿਏਕੋਜਾਨਿਆਨਾਨਕ
 ਵਰੁਨਦੁਆ॥ ੪॥ ੬॥ ੭॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੧ ਜਗਨੋਮਪੁੰਨਤਪਪੁਜਦੇ
 ਰੁਖੀਨਿਤਦੁਖਸਤੈ। ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਮੁਕਤਿਨਾਮਿਗੁਰਮੁਖਿਲੋਤੈ॥ ੧
 ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਗਿਜਨਮਾ। ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁਬੇਲੀਬੇਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਿਤਠਲੁਮ
 ਰੁਖੀਨਾ। ਰਤਾਉ। ਪੁਸਤਕਪਾਠਥਿਆਕਰਦਵਖਾਵੈਸੰਧਿਆਕਰਮਤਿਕਾਲਕਰੈ॥
 ਗੁਰਸਬਦਿਮੁਕਤਿਕਤਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਉਰਹਿਮਰੈ॥ ੨॥ ਚੰਡਕਮੰਡਲਸਿ
 ਯੁਤੁਪੋਤੀਤੀਰਥਿਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨੁਕਰੈ। ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸੰਤਿਨਾਵੈਜਪਿਤਰਿ
 ਰਿਨਾਮੁਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥ ੩॥ ਜਟਾਮੁਕਟੁਤਨਿਭਸਮਲਗਾਈਥਸਤ੍ਰਢੇਰਿਤਨਿਨਗਨੁਭ
 ਯੁਆਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਂਧੈਭੇਖੁਭਇਆ॥ ੪॥ ਜੇਤੇਜੀਅਜੰ
 ਜਲਿਥਲਿਮਤੀਅਲਿਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਤੁਸਰਬਜੀਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਾਖਿਏਜਨਕਉਤਰਿ
 ਜੁਨਾਨਕਭੋਲਿਪੀਆ॥ ੫॥ ੭॥ ੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥ ਜਾਤਿਕਾਗਰਥੁਨਕਰੀਅਤੁਕੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮੁਖਿੰਦੋਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਤੋਈ॥
 ਜਾਤਿਕਾਗਰਥੁਨਕਰਿਮੂਰਖਗਵਾਰਾ। ਇਸੁਗਰਥਤੇਚਲਤਿਬਤੁਤੁਵਿਕਾਰਾ॥
 ਰਤਾਉ। ਚਾਰੇਵਰਨਆਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮੁਖਿੰਦੁਤੋਸਭਓਪਤਿਤੋਈ॥ ੨॥ ਮਾਟੀਏਕ
 ਸਗਲਸੰਸਾਰਾ। ਬਤੁਥਿਧਿਭੰਭੈਘਜੈਕੁਮਾਰਾ॥ ੩॥ ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦੇਤੀਕਾਅਕਾਰਾ।
 ਮਦਿਵਧਿਕੋਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥ ੪॥ ਕਤਤੁਨਾਨਕਇਤੁਜੀਉਕਰਮਥੰਧੁਤੋਈ॥ ੫॥ ੧॥
 ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੩ ਜੋਗੀਗ੍ਰਿਤੀਪੰਡਿਤਭੋਖਧਾਰੀ। ਏਸੁਤੇਅਪਵੈਅਤੰਕਾਰੀ॥
 ੧॥ ਮਾਇਆਮਦਮਾਤਾਰਤਿਅਸੇਇ। ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਮੁਸੈਕੋਇ। ਰਤਾਉ। ਸੋਜਾਗੋਜਿ

ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਦਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥

੬੮੨ ਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ॥ ਪੰਚਦੁਤਓਤੁਵਸਿਗਤਿਕਰੈ॥ ੨॥ ਸੋਜਾਗੋਜੋਤਤੁਬੀਚਗੋ॥
ਮਰੈਅਵਰਾਨਤਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਸੋਜਾਗੋਜੋਏਕੋਜਾਵੈ॥ ਪਰਕਿਰਤਿਏਰੈਤਤੁਪੰਚਦ
੪॥ ਚਤੁਵਰਨਾਵਿਚਿਜਾਗੋਕੋਇ॥ ਜਮੈਕਾਲੈਤੈਢੁਟੈਸੋਇ॥ ੫॥ ਕਹਤਨਾਨਕਜਗੁ
ਗੋਸੋਇ॥ ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਤੋਇ॥ ੬॥ ੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩
ਜਾਕਉਗਖੈਅਪਲੀਸਰਣਾਈ॥ ਸਾਚੇਲਾਗੈਸਾਚਾਠਲੁਪਾਈ॥ ੧॥ ਰੋਜਨਕੋ
ਕਰਤੁਪੁਕਾਰਾ॥ ਤੁਕਮੋਏਅਤੁਕਮੇਵਰਤਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਤੁਆਕਾਰੁਭੋਰੇ
ਗਾ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਿਨਸੈਕਰਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ ੨॥ ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਇਕੁਖੇਲੁਦਿਖਾਵੈ
॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਹਤਨਾਨਕੁਮਾਰਿਜੀਵਾਏਸੋਇ॥ ਜੈ
ਭੁਭਰਮਿਨਭੁਲਤੁਕੋਇ॥ ੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਸੋਕਮਦਿਸੇਰਕੇ
ਕਰਤਾਰੁ॥ ਜੇਤਾਕਰਾਏਤੇਤਾਕਰੀਸੀਗਾਰੁ॥ ੧॥ ਜੰਤਿਸੁਭਾਵੈਤੰਕਰੇਭੋਗੁਤ
ਨੁਸਾਚੇਸਾਠਿਥਜੋਗੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੇਕਿਅਕੋਈ॥ ਜੰਅਪੇਵਰੇ
ਕੋਸੋਈ॥ ੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪਿਰਮਕਸਾਈ॥ ਮਿਲਉਗੀਦਇਆਲਾਪੰਚਸਬਦ
ਈ॥ ੩॥ ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਕਿਅਕੋਇ॥ ਜਿਸਨੇਅਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥ ੪॥ ੪॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮੁਰਿਭੁਤਮੁਬੀਚਗੋ॥
ਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਤੁਭਾਈ॥ ਮਨੁਖੋਜਤਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁ
ਤੁਕਰਿਕਰਤੈਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਮਮਤਾਲਾਇਗੁਰਮਿਭੋਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਇਸੁ
ਸਭਪਿੰਡਪਰਾਣਾ॥ ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਤੁਕਮੁਭੁਇਸਮਾਣਾ॥ ੩॥ ਕਰਮੁਏਵੈਗੁਰੁ
ਪਾਕਰੈ॥ ਇਤੁਮਨੁਜਾਗੋਇਸੁਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈ॥ ੪॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਦੈਵ
ਸਭਮਹਿਵਸੈਅਤੀਤੁਅਨਰਾਗੀ॥ ੫॥ ਕਹਤਨਾਨਕੁਜੋਜਾਵੈਭੋਉ॥ ਅਦਿਪੁਰ
ਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ ੬॥ ੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਰ
ਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਣਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇਆ॥ ਸਦਉਂ
ਤੈਤੇਰੈਨਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਮੁਨਚੇਤਿਹਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈ
ਤਿਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਅਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ ਦੇਵਣਤਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥ ੩॥ ਨਦਰਿ

ਗੁਰਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩

ਮੇਥੁ ਪਰੇਸ ਭਿਜਿ ਤਨੇ ਲੇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਅਪਦੀ ਕ੍ਰਿ
ਮੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਡਿ ਆਈ ਦੇਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਰਾਮਨਾਮੀ ਜਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਆ
ਮੇਥੁ ਪਰੇਸ ਭਿਕੁ ਲਓ ਧਾਰ ਲਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਨ ਮੁਖ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅਉਖੇ ਤੇਵ
ਡਿ ਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ ਦੇਵੈ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨਕਾਦਿ ਕਉ ਪਰੇਸ ਰਾਮਨਾਮ ਸਥਦਿ ਬੀਚ
॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਅਪਦੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਤਿਭੁ ਗਤਿ ਸਾਚੀ ਤੇਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾ ਵਾਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖ ਲਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਤੁ ਉਰਧਰਿ

੬ ॥ ੮ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮ ਤਿਰਾਮਨਾਮ ਉਰਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮਾਥੈ
ਵੈਲਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਦੁਲਭੁ ਤੈਭਾਈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਨ ਭਾਲਤਿ ਸੇਇ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੇਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕਾਭਾਲਾ ਮੰਨਤਿ ਸੇ ਜਨ
ਰਵਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਨਾਮਨੀ ਸਾਦੁ ॥ ੩ ॥ ਸੇ ਸੇਵਤੁ ਜੋ ਕਲਗਤਿ ਆਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮ ਤਿਥਤੁ ਕਰਮ ਕਮਾ

ਤਾਨਾ ਰੁਤਿਨ ਕਰਮ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕਲਜੁਗਮ ਤਿਰਾਮਨਾਮੁ ਤੈਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ
ਬਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਬੋਝਿ ਘਰੈ ਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮਨਾਮੀ ਚਿਤੁ
ਭਾਇ ਆਧਾ ॥ ੨ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਤੇਇ ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਵਿਰਤਿ ਅਭਿਤੁ ਲੇਇ ॥ ੩ ॥
ਕਲਜੁਗਮ ਤਿ ਤਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ਤੋਰ ਰੁਤਿਨ ਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਰਦੈ ਰਾਮਨਾਮੁ ਲੇ
ਤੁ ਜਮਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਦੁਬਿਧਾ
ਮਨ ਮੁਖ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ ਠਉਰਨ ਪਾਵਤਿ
ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਤੁ ਭੁਭਾਈ ॥ ਤਉ ਮੈਰੋ ਗੀਜਗਤੁ
ਤੁਪਾਇ ਅਧਿਨੁ ਸਥਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਤਿ ਮੁਨਿ ਕੇ ਤੇ ਬਿਨੁ
ਸਥਦੈ ਸੁਰਤਿਨ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭੈ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ੨ ॥ ਇਕਿ

ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਧਨੋ ਪਾਇ ॥
 ਖੁਵ ਸਿਆਮ ਨਿਆਏ ॥ ੩ ॥ ਚਉ ਥੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਰਤਤਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸ ॥
 ਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨੀਵਿ ਚਤੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ਏਕ ਸੁਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾ
 ਨਿਬੂਤ ਮਾਥਿ ਸਨੁਰੁ ਦੂ ਉਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਨਾਥੁ ਮੇਰੇ
 ਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖਿ ਪਾਸਦਾ ਏਕੋ ਗੋਰੇ
 ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਤਿ ਰੇ ਗੁਰ ਵਾਵਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਉਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਨੇ ਦੇਵ ਭਿਆਈ ਜੇਗਾ ਮਨਾ ਮਿਚਿਤੁ ਲਵ
 ਰਤਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਕਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੈ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ ਤਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉ ਬਿਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਸੇਜ ਗਮਤਿ ਕਾਤੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ
 ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੁਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜੇ ਇਛਤਿ ਸੇਈ ਠਲੁ ਪਾਵਤਿ ਗੁਰ
 ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖਿ
 ਕਾਰਕ ਮਾਇਆ ॥ ਗਰਭ ਜੇ ਨੀਵਿ ਚਿਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਨ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਨੀ ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਭਤ
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸਨੇ ਤਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਰਿ
 ਈ ਜਿਸਨੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈਟੈ ਤਾ ਠਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਦੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ
 ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੇ ਤਰਿ ਲਾਗੇ ਤਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇ ਦੁਖਿ ਲੈ ਏਕੋ
 ਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇ ਦੁਪੁਰੈ ਭਾਇਆ
 ਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩
 ਬੀਚਾਰੇ ਸੇਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਤਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤਿ ਦਿਨੁ
 ਤੰਤਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਤੇਈ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤੁ
 ਈ ਐ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਲੁ ਗਵਾਵਤਿ ਲਾਭੁ ਮਾਧਿ
 ਤਲਾਭੁ ਕਿਦੁ ਤੇਈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਲੁਸਦਾ ਤੈ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿਧੇਈ ॥ ੨ ॥

ਭੁਖਵਤਿਨਿਨੁਗਤੀਤਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ਪਤਿਪਤਿਭੁਖਤਿਥਾਦੁਵਖਾਣਤਿਮਿਲਿ
ਏਅਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਤਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਿਵਸਿਆਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੬॥੪॥੧੬॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩ ਮਨਮੁਖਅਸਾਨਹੀਉਤਰੈਦੁਜੈਭਾਇਪੁਆਏ॥ਉਦਹੁਨੈਸਾ
ਨਾਭਗੀਐਕਬਤੁਤ੍ਰਿਸਨਅਗਨਿਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਗਮਰਸਿਰਾਤੇ॥ਤਿਰਦੈਨਾ
ਤੁਭਿਧਾਮਨਿਭਾਗੀਤਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਿ
ਏਜਿਨਿਸਾਜੀਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆਜਿਨਿਆਪੇਆਪੇਦੁਜੈਲਾ
॥੨॥ਤਿਸਨੋਕਿਉਕਤੀਐਜੇਦੁਜਾਏਵੈਸਭਿਤੁਪੈਮਾਦਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਤੁ
ਚਾਰਾਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਸਾਚਾਸਭੁਆਕਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਸੋਈਪਾਈਸਚਿਨਾਮਨਿਸਤਾਰਾ॥੬॥੫॥੧੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ

ਕਲਿਮਤਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਾਮੁਨਪਛਾਤਾਸਤਜੁਗਿਪਰਮਹੰਸਬੀਚਾਰੀ॥ਦੁਆ
ਰੈਤ੍ਰੈਮਾਣਸਵਰਤਤਿਵਿਰਲੈਤਉਮੈਮਾਰੀ॥੧॥ਕਲਿਮਤਿਗਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆ
ਨਾਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਵਿਲੁਨਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਰਦੈਨਾਮੁ
ਭਖੈਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਆਪਿਤਰੇਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਿ
ਭਵਲਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਏਗੁਣਕਾਦਾਤਾਅਵਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਜਿਨਮਨਿਵ
ਸਾਸੇਜਨਸੇਏਤਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੩॥ਘਰੁਦਰੁਮਤਲੁਸਤਿਗੁਰੁਦਿਖਾਇਆ
ਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਏ॥ਜੇਕਿਭੁਕਏਸੋਭਲਾਕਰਿਮਾਨੈਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਏ॥੬॥

੬॥੧੬॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ੩ ਮਨਸਾਮਨਤਿਸਮਾਏਲੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਾਗੁ
ਰੁਰੇਤੇਸੋਈਪਵੈਠਿਰਿਮਰੈਨਵਰੇਵਾਰਾ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਭਇਯਪੁਜਾਵਣਤਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਮਤਿਏਕੋਰਵਿਰਤਿਆ
ਗੁਰਬਿਨੁਬੁਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਏਆਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਨਦਿਨੁਤਰਿਗੁਣਗਾ
ਈ॥੨॥ਸੁਖਦਾਤਾਤਰਿਏਕੁਏਤੋਰਥੈਸੁਖੁਨਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਦਾਤਾਸੇ
ਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਠਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਪਾਇ

੬੮੫ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੧੭ ॥

ਤਲਾ ੩ ਥਾਥੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਭੁਲਾਚੇ ਟਾਖਾਈ ॥ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜੋ ਮੈ ਸਦਾ
ਪਾਏ ਦਰਕੀਖ ਬਰਿਨ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਰਹਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਦਾ ॥ ਚਿਰ
ਰਿਨਾ ਮੁਖੀ ਠਾਸ ਦਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰਦਾ ॥ ਰਹਤਾ ਉਘੇ ਖਕੈ ਬਹੁ
ਤੁਝੇ ਲੈ ਅੰਤਰਿ ਕਾ ਮੁਕੋ ਪੁ ਅੰਤ ਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੁਖ ਅਤਿ ਬਹੁ ਤੀਭਉ ਕਰਿ
ਰਬਾਭੁ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਿ ਠਿਠਿ ਰਿਜੀ ਵਡਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਅੰਤ ਜੋ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਵੈ ਤਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲੈ ਵੈ ਕਰ
ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾ ਲੋਗਾ ਮਨਾ ਮਿਵਡਿ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਤਉ ਮੈ ਮਾਇ ਆਮੋ ਤਿਖੁ ਆਇ ਆਦੁ ਖੁਖਟੇ ਦੁਖੁ
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਤਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਗੀ ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗੁਜੀ ਵਲ
ਗਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿ ਆਤਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਹਤਾ ਉਘੇ
ਆਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਕੁੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੁੜੇ ਤੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਉ ਲਟੀ ਤੋਵੈ
ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਰਿਦੈ ਸਦਾ ਵਸਿ ਆਪਾਇ ਆਗੁ ਦੀਨਿ ਧਨੁ ॥ ਚੁਰ
ਰਸਾ ਦੀ ਪੁਰਾਪਾਇ ਆਚੁ ਕਾਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਵਡਿ ਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ੧੯ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩ ਮੇਰੀ ਪਟੀ ਆਲਿਖਤੁ ਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ਦੁਖ
ਇਠਾ ਥੇਜ ਮਜਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਤਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤ ਮੇਰੇ ਨਾ
॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਪ੍ਰਤਲ ਦੁਤਰਿ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਸਨ ਤੇ ਬਾਲ ਕੁਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ਰਹ
॥ ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਢੇਰੁ ਜੀਉ ਲੇਪੁ ਉਢੈ
ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁ ਕਰੈ ਸੁਨਤੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਢੇਰਾ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਬੁ ਸੁਇ ॥ ੨ ॥
ਰਾਮ ਰਕਾਸ ਭਿਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿ ਆਸ ਭਿਚਾਰੇ ਵਿਗੜੇ
ਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪਕਾਇ ਆ ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦੁ ਕਾਰਾ ਖਾਤੇ ਇਰ ਪੁਰਾਇ ਆ ॥ ੩ ॥
ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇ ਆ ਅਤਿ ਅੰਤ ਕਾਰਿ ॥ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕਤਾ ਤੁਝੁ ਲਾਏ ਉਧਾਰਿ ॥ ਖਿਨ ਨਹੀ

ਗੁਰਪੁਨਿਕਸਿਆਬੰਮਉਪਾਜਿ। ਤਰਣਾਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਪ੍ਰਤਲਾਦੁਲੀਆਉ
 ॥ ੬॥ ਸੰਤਨਾਕੇਤਰਿਜੀਉਕਾਰਜਸਵਾਗੇ। ਪ੍ਰਤਲਾਦਜਨਕੇਇਕੀਤਰੁਲਉਧਾਗੇ॥
 ਕੈਸਬਦਿਤਉਮੈਥਿਖੁਮਾਗੇ। ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਸੰਤਨਿਸਤਰੇ॥ ੫॥ ੧੦॥ ੨੦॥
 ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੩ ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜਨਾਕਉਆਪੇਗਾਖਾਸੋਈ। ਜੋ
 ਨਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਨਮਨਿਦੁਖੁਨੋਤੇਈ॥ ੧॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਾਕੀਰਖਦਾਆਇਆ॥
 ਤੁਝਪ੍ਰਤਲਾਦੁਗਾਇਤੀਤਰਪਲੁਕਿਛੁਨਜਾਏਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ। ਰਹਾਉ॥
 ਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਤਿਨਰਾਤੀਦੁਬਿਧਾਸਬਦੈਖੋਈ॥ ਸਦਾਨਿਰਮਲਨੋਜੋਸਚਿਰਾਤੇ
 ਕੁਝਸਿਆਮਨਿਸੋਈ॥ ੨॥ ਮੂਰਖਦੁਬਿਧਾਪੜਹਿਮੂਲੁਨਪਛਾਣਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
 ਏਆ। ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤਿਦੁਸਟੁਦੈਤੁਚਿਜਾਇਆ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਤਲਾਦੁਦੁਬਿਧਾਨਪਜੈ
 ਗਾਮੁਨਓਡੈਡਰੈਨਕਿਸੈਕਾਡਗਾਇਆ। ਸੰਤਜਨਾਕਾਤਰਿਜੀਉਗਾਖਾਦੈਤੈਕਾਲੁਨੇਜਾ
 ਏਆ॥ ੪॥ ਆਪਣੀਪੈਜਆਪੇਗਾਖੈਭਗਤਾਂਦੇਇਵਡਿਆਈ। ਨਾਨਕਤਰਣਾਖਸੁ
 ਖੀਬਿਡਾਰਿਆਅੰਧੈਦਰਕੀਖਬਹਿਨਪਾਈ॥ ੫॥ ੧੧॥ ੨੧॥ ੨੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗੁਭੈਰਉਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਚਰਿਪਦੇ॥ ਤਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗਿਲਾਇਦੁ। ਗੁਰਸਬਦੀਤਰਿਭਜੁਸੁਰ
 ਤਸਾਇਦੁ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਰਾਇਦੁ। ਤਰਿਤਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁ
 ਰੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰਿਨਾਮਿਤਰਾਇਦੁ। ਰਹਾਉ॥ ਸੰਗਤਿਸਾਧਮੇਲਿਤਰਿਗਾਇਦੁ। ਗੁਰਮ
 ਤੇਲੇਗਮਰਸਾਇਦੁ। ਗੁਰਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿਤਗਿਆਨਸਰਿਨਾਇਦੁ। ਸਭਿਕਿਲਾਵਿਖਪਾਪਗ
 ਏਗਾਵਾਇਦੁ॥ ੨॥ ਤੁਆਪੇਕਰਤਸ੍ਰਿਸਟਿਧਰਾਇਦੁ। ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੇਲਿਤੇਗਾਦਾਸਦ
 ਜਾਇਦੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੪ ਬੇਲਿਤਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾਘਰੀ। ਗੁਰ
 ਰੁਪਦੇਸਿਸਭਿਦੁਖਪਰਤਰੀ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਭਜੁਨਾਮੁਨਰਾਇਦੁ। ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮੇਲੁਗੁ
 ਰੁਗਾਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਸਿੰਧੁਭਉਤਰੀ। ਰਹਾਉ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਪਿਆਇਮਨਿਤਰਿਸਿਮ
 ਗੀਕੋਟਕੋਟੰਤਰਤੇਰੇਪਾਪਪਰਤਰੀ॥ ੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਧੁਰਿਮੁਖਿਪਰੀ। ਇਸਨਾਨੁਕੀ

ਓਅਠਸਹਿਸਰਸਹੀ॥੩॥ ਤਮ ਮੁਰਖ ਕਉ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੪
 ੪॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੪ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦੀ ਸਾਭੁ ਜਪ ਮਾਲੀ॥ ਚਿੰਤੈ ਏਕਿ ਚੰਦ੍ਰਾ
 ਲੀ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਤੁਥ ਨ ਵਾਲੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੁ ਤੁਸਤ ਸੰਗਤਿ ਤੁਥਿ ਕਾਵੈ॥
 ਅਜਮ ਜਾਲੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ॥ ਤਿਸੁ ਪਤੀ ਮੈ ਸਥਾ
 ਟਕਸਾਲੀ॥ ੨॥ ਤਰਿ ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ॥ ਵਿਦਿ ਕਾਇਆ ਨਾ
 ਧਾ ਤਰਿ ਭਾਲੀ॥ ੩॥ ਤਮ ਬਾਰਿਕ ਤਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰੁ ਭਾਲੀ॥
 ਲੀ॥ ੪॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੪ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੁਸਭੁ ਨਾਮਾਹਿ॥ ਤੁਥ ਤੇ ਬਾਲੀ
 ਨਾਹਿ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ॥ ਤਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੁਥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਰਤਾਉ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਾਤ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਸਭ ਤੇਰੇ ਵਸਿ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥
 ਸਕਉ ਤੁਮ ਤਰਿ ਗਾਖਿ ਅਭਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨੈਕੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ॥ ੩॥ ਤੁਥ ਲਿਖ ਲਿਖ
 ਸਭ ਤੇ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਜਪਿ ਤਾ ਜਗਤ ਜੂਰਿ॥ ੪॥ ੪॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਤਰਿ ਕਾਸੰਤੁ ਤਰਿ ਕੀਤਰਿ ਮੁਰਤਿ

ਤਿਰਦੈ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਮਸਤ ਕਿਭਾ ਗੁਰੇ ਵੈ ਜਿ ਸੁਲਿਖਿ ਅਸੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਰਦੈ
 ਸਮਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਧੁ ਸੁਦਨੁ ਜਪੀ ਐਉਰ ਧਾਰਿ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚਧਾਰੁ ਰਸ
 ਤਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਤਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਤਿ ਨ ਕਾਰਜੁ ਤਰਿ ਅੰ
 ਰਿ॥ ਤਿਨ ਚੁਕੀ ਮੁਤਾਜੀ ਲੋਕ ਨ ਕੀਤਰਿ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀ ਅਕਰਤਾਉ॥ ੨॥ ਮਤਾ ਮਨੁ
 ਤੰਕਿ ਚੁਕੀ ਜੈ ਜੈ ਕਿਉ ਤੇ ਵੈ ਤਰਿ ਬਾਤਰਿ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰੇ ਸੋਈ ਭਲੇ ਸੀ ਤਰਿ ਪਿਅ
 ਨਦਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ॥ ੩॥ ਤਰਿ ਜੋ ਕਿਉ ਕਰੇ ਸੁਆਪੇ ਆਪੇ ਓਤੁ ਪੁਛਿ ਨ ਕਿਸੈ ਕਰੇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਐ ਜਿਨਿ ਮੇਲਿ ਅਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੫॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੪

ਤੇਸਾ ਧੁ ਤਰਿ ਮੇਲੁ ਤੁਸਾ ਮੀ ਜਿਨ ਜਪਿ ਅਗਤਿ ਹੋ

ਗੀ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਤਉ ਬਲਿ ਤਾਰੀ॥ ੧॥ ਤਰਿ
 ਪਿਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮੀ ਤਮ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਕੀ ਜੈ
 ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਉਤਮ ਤਿਨ ਪਤਿ ਉਤਮ ਜਿਨ ਤਿਰਦੈ ਵਸਿ ਅਬਨ ਵਾਰੀ॥ ਤਿਨ

੬੮੬ ਨਾਮਤਿਸੁਸੇਵੀਜੋਰਖੈਨਿਦਾਨਾ॥੧॥ ਏਕੁਗੁਸਾਂਟੀਅਲਤੁਮੇਗਾਤਿੰਦੁਰੁਕਦੁਰੁ
ਥੇਰਾਗਤਾਉ॥ਤਜਕਾਥੈਜਾਉਨਤੀਰਥਿਪੁਜਾ॥ਏਕੇਸੇਵੀਅਵਹੁਨਦੁਜਾ॥੨॥
ਕਰਉਨਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਉ॥ਏਕਨਿਰੰਕਾਰਲੇਰਿਦੈਨਮਸਕਾਰਉ॥੩॥ਨਾਨਕਸਿ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਅਲਤਰਾਮਕੇਪਿੰਡਪਗਾਨ॥੪॥ਕਤੁਕਬੀਰਇਤੁਕੀਆਵਖਾਨਾ
ਪੀਰਮਿਲਿਖੁਦਿਖਸਮਪਛਾਨਾ॥੫॥੩॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ
ਜੇਬੰਧਿਆਨੀ॥ਪੰਚਮਿਰਗਥੇਧੇਸਿਵਕੀਥਾਨੀ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਲੇਚਜਿਓਸਿਕਚਾਨੀ
ਪਕਰੇਥਿਨੁਘੋਰਤਥੀਆਗਾਰਤਾਉ॥ਆਖੇਰਥਿਰਤਿਥਾਤਰਿਆਇਓਧਾਇਆਮੇ
ਪਾਇਓਘਰਕੈਗੰਠਾਇ॥੨॥ਮ੍ਰਿਗਪਕਰੇਘਰਿਅਏਦੁਟਾਇ॥ਚੁਖਚੁਖਲੇਗਏਥੈਢੇਢ
੩॥ਏਤੁਅਤੇਰਾਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕੈਘਰਿਕੇਵਲਨਾਮੁ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ
੫ ਜੇਸਉਲੋਚਿਲੋਚਿਖਾਵਾਇਆ॥ਸਾਕਤਤਰਿਤਰਿਚੀਤਿਨਾਇਆ॥੧॥
ਜਨਾਕੀਲੇਤੁਮਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਵਤੁਪਰਮਗਤੇ॥ਗਤਾਉ॥ਪਾਥਰਕਉਥਤੁਨੀਧੁਪ
ਇਆ॥ਨਤਭੀਗੈਅਧਿਕਸੁਕਾਇਆ॥੨॥ਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਮੂਰਖੈਸੁਨਾਇਆ॥ਜੋਜ
ਦਿਸਪਵਨੁਧੁਲਾਇਆ॥੩॥ਥਿਨੁਕਲਖਲਤਾਨੁਜੈਸੇਗਾਤਨਪਾਇਆ॥ਤਿਥਿ
ਤਤੇਕੋਨਬਰਸਾਇਆ॥੪॥ਤਿਤਤੀਲਾਗਾਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਤਬਲਾਇਆ॥੫॥੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਰਚਿਓਸੰ
॥ਜਿਨਤਿਉਪਾਏਤਿਸਕਉਪੀਰਾ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁਜੀਅਕੈਕਾਮਾ॥ਤਲਤਿਪਲਤਿ
ਸਦਛਾਮਾ॥ਗਤਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਨਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਥਿਨਸੀਥਿ
॥੨॥ਮੀਤਤੀਤਧਨੁਨਤਪ੍ਰੰਦਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਮੇਰੇਨਾਗਇਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਥੈ
ਤਥਾਲੀ॥ਏਕਥਿਨਦੁਜਾਨਤੀਜਾਲੀ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ
ਦਧੁਪਾਢੈਨਾਗਇਲਾ॥ਮਧਿਭਯਗਿਤਰਿਪ੍ਰੇਮਰਸਨੂੰਲਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਤਮਾਰੇਸਸੁ
ਲਾ॥ਸੁਖਸਤਜਆਨੰਦਹਿਤਭਉਲਾ॥ਗਤਾਉ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਕਰਨਸੁਦਿਵੀ
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਅਮਰਥਿਰਥੀਵੇ॥੨॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨਤਦਾ
ਵੇਜੇਦਰਥਾਰੇ॥੩॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਲੀਏਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਲਾਗਤਿਅੰ

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਕੋਟਿਮਨੋਰਥਆਵਤਿਤਾਥਾਜਮਮਾਧਗੋਕੋਸੰਗੀਪੰਥਾ।
 ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾਜੇਸਿਮਹੈਤਿਸਕੀਗਤਿਤੋਵੈਪੀਵਤਥਤੁਜਿਨਜੇਨਿ
 ਮਾਗਾਉ। ਪੁਜਾਨਾਪਤਾਪਇਸਨਾਨਾਸਿਮਰਤਨਾਮਭਏਨਿਤਕਾਮਾ॥੨॥
 ਜਮਾਲਸਾਦਨਦਰਥਾਗ। ਸਿਮਰਤਨਾਮਪੁਰਨਆਚਾਰਾ॥੩॥ ਨਾਨਕਦਾਸਇਤੁ
 ਆਖੀਚਾਰੁ। ਬਿਨੁਤਰਿਨਾਮਮਿਥਿਆਸਭਛਾਰੁ॥੪॥ ੮॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ
 ਲੇਪੁਨਲਗੋਤਿਲਕਾਮੁਲਿ। ਦੁਸਟਬੁਤਮਲੁਮੁਅਧੋਇਕੈਸੁਲਾ॥੫॥ ਤਰਿ
 ਰਾਖੇਪਾਰਬੁਤਮਿਅਪੀ। ਪਾਪੀਮੁਆਗੁਹਪਰਤਾਪੀ। ਰਤਾਉ। ਅਪਲਾਖਸ
 ਨਿਆਪਿਧਿਆਇਆ। ਇਆਲਾਪਾਪੀਓਤੁਆਪਿਪਚਾਇਆ॥੬॥ ਪ੍ਰਭਮ
 ਤਾਅਪਦੇਦਾਸਕਾਰਖਵਾਲਾ। ਨਿੰਦਕਕਾਮਾਥਾਈਤਾਉਤਕਾਲਾ॥੭॥ ਜਨ
 ਨਕਕੀਪਰਮੇਸਰਿਸੁਲੀਅਰਦਾਸਿ। ਮਲੇਢੁਪਾਪੀਪਚਾਇਆਭਇਆਨਿਰਾਸੁ
 ੮॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਪੁਬੁਪੁਬੁਪੁਬੁਪੁਬੁਪੁਬੁਤੋਰੇਨਾਮੁ। ਫੁਰੁਫੁਰੁ
 ਫੁਰੁਫੁਰੁਦੁਨੀਗੁਮਾਨੁ॥੧॥ ਰਤਾਉ। ਨਗਜਤੋਰੇਬੰਦੇਦੀਦਾਰੁਅਪਾਰੁ। ਨਾਮਥਿ
 ਸਭਦੁਨੀਆਢਾਰੁ॥੨॥ ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੇਰੇਕਦਮਸਲਾਤਾ। ਗਨੀਵਤੇ
 ਸਿਠਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਤਾ॥੩॥ ਨੀਧਰਿਆਧਰਪਨਤਖੁਦਾਇ। ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਦਿ
 ਰੇਨਿਧਿਆਇ॥੪॥ ਨਾਨਕਕਉਖੁਦਿਖਸਮਮਿਤਰਵਾਨਾ। ਅਲਤੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀ
 ਪਰਾਨਾ॥੫॥ ੧੦॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਸਾਚਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਤਤੁ॥
 ਭੁਕਾਭਾਣਾਸਤਿਕਰਿਸਤਤੁ॥੧॥ ਜੀਵਤਜੀਵਤਜੀਵਤਗਤਤੁ। ਰਾਮਰਸਾਇਲੁ
 ਤਉਠਿਪੀਵਤੁਤਰਿਤਰਿਤਰਿਤਰਿਰਸਨਾਕਤਤੁ। ਰਤਾਉ। ਕਲਿਜੁਗਮਤਿਇਕਨਾ
 ਭਉਧਾਰੁ। ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬੁਤਮੁਥੀਚਾਰੁ॥੨॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫
 ਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਰਥਛਲਪਾਏ। ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਏ॥੧॥ ਪਤਿਤਪਾਵ
 ਪੁਭਤੇਰੇਨਾਉ। ਪੁਰਬਿਕਰਮਲਿਖੇਗੁਣਗਾਉ। ਰਤਾਉ। ਸਾਧੂਸੰਗਿਤੋਵੈਉਧਰੁ
 ਜੋਭਾਪਾਵੈਪੁਭਕੈਦੁਆਰਾ॥੨॥ ਸਰਬਕਲਿਆਲਚਰਣਪੁਭਸੇਵਾ। ਪੁਰਿਥਾਛ
 ਰਿਸੁਰੇਨਰਦੇਵਾ॥੩॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਨਿਧਾਨੁ। ਤਰਿਜਪਿਜਪਿਉਧਰਿਆਸ

੬੮੮ ਗਲਜਤਾਨੁ॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਅਪਦੇਦਾਨਕਉਕੰਨਿਨਾ
ਇੰਦਕਕਉਅਗਨਿਮਤਿਪਾਵੈ॥੧॥ਪਾਪੀਤੇਗਖੇਨਗਇਦਾ॥ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤੁੰਨਾ
ਪਚਿਆਆਪਕਮਾਇਦਾ॥੨॥ਰਤਾਉ॥ਦਾਸਰਾਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਇੰਦਕਕਉ
ਗੀਤਿ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਪਦਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਦੇਖੀਅਪਦਾਕੀਤਾਪਾਇਆ
ਆਇਨਜਾਈਗਤਿਅਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਰਿਕੀਸਰਦਾਈ॥੪॥੧੩॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਤਨਸਗਲਉਪਾਵਨਿ
ਸੁਖਦਾਤਾ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਕਰਤਿਅਨਸੇਵਾਕਵਨਬਿਖਿਆਰਸਮਾਤਾ॥੧॥ਜੇ
ਤੁਗੋਵਿੰਦਭਾਜੁ॥ਅਵਰਉਪਾਵਸਗਲਮੈਦੇਖੇਜੋਚਿਤਵੀਐਤਿਤੁਬਿਗਰਸਕਾਜੁ
॥ਠਾਕੁਰੁਛੋਡਿਦਾਸੀਕਉਸਿਮਰਤਿਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨਾ॥ਤਰਿਬੀਭਗਤਿਕ
ਤਿਨਨਿੰਦਤਿਨਿਗੁਰੇਪਸੁਸਮਾਨਾ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡਤਨੁਪਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭਕਾਸਾਕਤਕਰੇ
॥ਅਤੰਬੁਧਿਦੁਰਮਤਿਤੈਮੈਲੀਬਿਨੁਗੁਰਭਵਜਲਿਠੇਰਾ॥੩॥ਹੋਮਜਗਜਪਤਪਸ
ਜਮਤਟਿਤੀਰਥਿਨਤੀਪਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆਆਪੁਪਏਸਰਦਾਈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਾ
ਤਗਾਇਆ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਬਨਮਤਿਪੇਖਿਓਤ੍ਰਿਲਮ

ਓਗਿਤਿਪੇਖਿਓਉਦਾਸਾਏ॥ਰੰਡਪਾਰਜਟਧਾਰੈਪੇਖਿਓਵਰਤਨਮਤੀਰਥਾਏ॥੧॥ਜੇ
ਗਿਪੇਖਿਓਮਨਮਾਏ॥ਉਭਪਾਇਆਲਸਰਥਮਤਿਪੁਰਨਰਸਿਮੰਗਲਗੁਲਗਾਏ॥੨॥
॥ਜੇਗਭੇਖਸੰਨਿਆਸੈਪੇਖਿਓਜਤਿਜੰਗਮਕਾਪੜਾਏ॥ਤਪੀਤਪੀਸੁਰਮੁਨਿਮਧਿਓ
ਨਟਨਟਿਨਿਰਤਾਏ॥੩॥ਚਤੁਮਤਿਪੇਖਿਓਖਟਮਤਿਪੇਖਿਓਦਸਅਸਟੀਸਿਮ੍ਰਿਤਾਏ
ਭਮਿਲਿਏਕੋਏਕੁਵਖਾਨਤਿਤਉਕਿਸਤੇਕਤਉਦੁਗਾਏ॥੪॥ਅਗਤਅਗਭੇਖਾਏ
ਅਮੀਨਤਕੀਮਕੀਮਕੀਮਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਜਿਤਪ
ਰਗਟੀਆਏ॥੪॥੨॥੧੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿਭੁਏਸੇਭੁਏ

ਬਿਖੁਸੰਚੈਨਿਤਰਹਤਧਿਠੈ॥ਏਨਿਕਟੇਅਭੁਭੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭੋ
ਇਆ॥੧॥ਨੇਜੈਨੇਜੈਸਭਕੋਕਤੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੇਦੁਵਿਰਲਾਕੋਲਾਏ॥ਰਤਾਉ॥ਨਿ
ਖੈਪਰਗ੍ਰਿਤਿਜਾਇ॥ਦਰਬੁਤਿਰੈਮਿਥਿਆਕਰਖਾਇ॥ਪਈਠਗਉਗੀਤਰਿਸੰ

ਭਾਵੁਗੁਰੂ ਤੇ ਭਗਮਿਭੁਲਾਨਿਆ ॥ ੨ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੇਲੈ ਕੁਜਾ ਮਾਇਆ ਸੋਇ ਸੁਠੈ ਤੇ
ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ ਭਾਵੁਗੁਰੂ ਤੇ ਭਗਮਿਭੁਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਹਮੁ
ਮਾਇਲਾਟਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਹਿ ਨਿਕਟੇ ਸੇਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਅ
ਰੁਵੈ ਕੋਇ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਤੁਹਾ ਖਤਿ ਤਿਸੁ ਕਉ ਨੁਮਾਰੇ
ਤੁਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਕੋਟਉ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਸੋ ਤੇ ਵੈ ਨਿਕਰੇ ਚੇ ਜਵਿ
ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਤੁ ਗਾਖਤੁ ਕਿਪਾਧਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਗਲਿ ਤੇਰੇ ਦਰਵਾਰਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ
ਭਉ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਰਿ ਕੀ ਆਏ ਕੁਪਰਾਤਾ ॥ ਜੇ ਤੁਕਰਹਿ ਸੇ ਈ ਫੁਨਿ ਤੇਇਆ
ਰਖੈ ਦੁਜਾ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਆ ਤੁਸੇ ਚਹਿ ਮਾਲ ਸਥਾਇ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਏ
ਰੇ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜ ਦਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ
ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਾ ਖਾਏ ਕੋ ਸੇਇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਅਪਤਿਨ ਸਕੈ ਕੋ
੬ ॥ ੧੭ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਤੇਵੈ ਥਾਹਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ
ਜੇ ਨਹ ਥਾਹਿ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਦੁਜਾ ਭਾਏ ॥ ਕਿਆ ਕੜੀ ਐ ਜਾਂਹ ਡਿਆਸ ਮਾਏ ॥ ੧ ॥
ਦੁਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਖੁਪਿਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ
ਦੁਜਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਅਨਿਅਇ ਕੇ ਮਰਤਾਰੁ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥
ਅਕੜੀ ਐ ਜਾਂਹ ਪੁਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਕੜੀ ਐ ਜੇ ਕਿਛੁ ਤੇਇ ਪਿਕਾਏ ॥ ਤਉ ਕੜੀ
ਜੇ ਕੁਲਿ ਰੰਵਾਏ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆ ਜੇ ਤੇਇ ਸਭ ਪ੍ਰਭਤਾ ॥ ਤਬ ਕਾੜਾ ਢੇਰਿ ਅਚਿੰਤ ਮਸੇ
੩ ॥ ਪ੍ਰਭਤੁ ਨੂਕੁਰੁ ਸਭੁ ਕੋਤੇਰਾ ॥ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਨਾ ਸਤਿਇਕੁ
ਤਿਆਸ ਮਾਇ ॥ ਰਾਖਤੁ ਪੈ ਜਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥ ੬ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫
ਗੁਬਾਜੈ ਕੋ ਸੋ ਨਿਰਤ ਕਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ਕੈ ਸੇਗਾ ਵਨ ਧਾਰੀ ॥ ਜੀਲ ਬਿਨਾ ਕੈ ਸੇ ਬਜੈ ਰਥਾਥਾ
ਅਥਿਨਾ ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਤੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸੇ ਪਾਥਿ
ਰਿਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹ ਵਾਂਕੁ ਤਕੈ ਬਕਤਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਵਨਾ ਕਤੁ ਕੋ ਸੁਨਤਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਕਤੁ
ਪੈਖੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨ ਕੁਕੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ਕਤੁ ਕੋ ਟੀਪੰਡਿਤਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ਕੋ
ਰੋਜ ਮੰਡਿਤਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਤੁ ਮਨੁ ਠਹਰਨਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਨਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਬਿ

੬੮੦

ਵਰਿਕਰਮਲੋਕਤਪਤੀਆਗ ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫

ਕਉਲਖਥਾਗ ॥ ਇਹਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਥੀ ॥ ਸਿਮਰਨਿਤਕੈਮਿਟਹਿਸੰਤਾਪਾ ॥
ਦੁਨਵਿਆਪਹਿਤਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਐਸੋਤੀਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮਾ ॥ ਜਾਸੁਜਪਤਪੁਰਨਸਭਿ
ਹਰਾਉ ॥ ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖਰੋਗਛੈਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੀਤਲੁਮਨਿਗੈਤਾ ॥ ਅਨਿ
ਜਾਕੇਚਰਨਪੁਜਾਰੀ ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁਰਨਤਾਗੀ ॥ ਖਿਨਮਤਿਉਦੇਸੁਭਰਤਰਿਆਨਿ
ਤਿਸੁਕੇਕੀਨੇਤਰਿਆ ॥ ਖਿਨਮਤਿਨਿਥਾਵੇਕਉਦੀਨੇਥਾਨੁ ॥ ਖਿਨਮਤਿਨਿਮਾਏਕਉਦੀ
॥ ੨ ॥ ਸਭਮਤਿਏਕੁਰਹਿਅਭਰਪੁਰਾ ॥ ਸੇਜਾਪੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾ ॥ ਚਰਿਕੀਰਤਨਾ

ਧਾਰਾ ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਇਆਗੁ ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਮੋਹਿਦੁਤਾਗਨਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀ ॥ ਰੂਪਰੰਗਦੇਨਾਮਿਸਵਾਰੀ ॥ ਮੇਟਿਓਦੁਖਅਗੁਨ
ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਗੁਰੋਏਮੇਰੇਮਾਈਥਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਸਖੀਸਦੇਗੀਮੇਰੈਗੁਸਤਿਅਨੰਦਾ ॥ ਕਰਿ
ਭੇਟੇਮੋਹਿਕੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿਥੁਈਪੁਰਨਸਭਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇਅੰਧੇਰਭਏਪਰਸ
ਅਨਤਦਸਬਦਅਚਰਜਥਿਸਮਾਦਾ ॥ ਗੁਰਪੁਰਾਪੁਰਾਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਉਪੁਰ
ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਤਾਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਨਿਤਾਲਾ ॥ ਸਰਬਗੁਣਤਾਕੈਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਾਕਉ
ਗੁਰਦੀਓਨਾਮੁ ॥ ੩ ॥ ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਰਾਕੁਰੁਅਪਨਾ ॥ ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਤਰਿਤਾ
॥ ਕਤਨਾਨਕਜੋਜਨਪ੍ਰਭਭਏ ॥ ਤਾਕੀਰੇਨੁਬਿਰਲਾਕੋਪਏ ॥੪॥੧੪॥੨੭॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਆਲੁਕੁਆਵੈ ॥ ਬੇਸੁਆਰਜਤਕਿਥੁ
ਮਾਵੈ ॥ ਸਾਰੋਦਿਨੁਸੁਮਜੁਗੀਕਰੈ ॥ ਤਰਿਸਿਮਰਨਕੀਵੇਲਾ ॥ ਬਜਰਸਿਰਿਪਰੈ ॥ ੧ ॥
ਆਲਗੀਕੁਲੋਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪਿਭੁਲਾਇਆ ॥ ਭੁਲਾਵਣੁਤਰੈਰਾਚਿਰਹਿਅਥਿਰਥ
ਤਾਗ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਖਤਮਾਇਆਰੰਗਬਿਤਾਇ ॥ ਗੜਬੜਕਰੈਕਉਰੀਰੰਗੁਭ
ਧਬਿਉਤਾਰਬੰਧਮਨੁਧਾਵੈ ॥ ਕਰਦੈਤਾਰੁਨਜੀਅਮਤਿਐਵੈ ॥ ੨ ॥ ਕਰਤਕਰਤਏ
ਖੁਪਾਇਆ ॥ ਪੁਰਨੋਤਨਕਾਰਜਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮਨੁਲੀਨਾ ॥ ਤਜ
ਨਿਉਜਲਥਿਨੁਮੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸਕੇਰਖੋਏਤਰਿਆਪਾ ॥ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਸਦਾਜਪੁ
ਸਾਧਸੰਗਿਤਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੮॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਅਪਦੀਦਇਆਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਾਚ
ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਜਾਤਿ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਜੀਅਕੋਆਧਾ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਪਤੁਨਿਤਭਾਈਤਾ ਹਿਲਾਏਸਾਗਰਸੰਸਾਰੁ॥ਰਤਾਉ॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆ
ਏਤੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੇਜਨਦਰਗਤਪਾਵਤਿਮਾਨੁ॥ਸੁਖਸਤਜਅਨੰਦਗੁਣਗਾਉ॥ਅਗੋਮਿਓ
ਰਵੇਥਾਉ॥੨॥ਜੁਗਤਜੁਗੰਤਰਿਇਤੁਤਤੁਸਾਰੁ॥ਤਰਿਸਿਮਰਦੁਸਾਰਾਈਚਾਹੁ॥ਜਿਸੁਲ
ਲਾਏਸੋਲਾਗੋ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੋ॥੩॥ਤੇਰੇਭਗਤਭਗਤਨਕਾਆਪਿ
ਅਪਦੀਮਤਿਮਾਆਪੇਜਾਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰੇਤਾਥਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਸਾਥਿ॥੪॥

ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਨਾਮੁਤਮਾਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਮੁਤਮਾਰੈਅਵੈਕਾ
ਜੀਮਿਰੇਮਿਰਵਿਆਤਰਿਨਾਮੁ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਰੋਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਮੇਰੇਭੰਡਾਰੁ॥
ਜਮਅਸੋਲਾਅਪਰਗਾਰਤਾਉ॥ਨਾਮੁਤਮਾਰੈਨਿਤਚਲਾਧਨੀ॥ਨਾਮਕੀਮਤਿਮਾਸਭਮ
ਭੀ॥ਨਾਮੁਤਮਾਰੈਪੁਰਾਖਾਤੁ॥ਨਾਮੁਤਮਾਰੈਬੇਪਰਵਾਤੁ॥੨॥ਨਾਮੁਤਮਾਰੈਭੋਜਨਭਉ
ਜਮੁਤਮਾਰੈਮਨਕਾਸੁਆਉ॥ਨਾਮੁਨਵਿਸਰੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਨਤਤਪੁਰੇਨਾਦ
੩॥ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਧਨਵੰਤੇਸੇਈ
ਧਾਨਾ॥ਨਾਨਕਜਾਕੈਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥੪॥੧੭॥੩੦॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਤੁਮੇਰੀਪਤਾ

ਤੁਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੁਮੇਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੁਮੇਰਾਠਕੁਰੁਤਉਦਾਸੁਤੇਗਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਹੀਕੋਮੇਰਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਤੁਪ੍ਰਭਦਾਤਿ॥ਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨਗਤਿ
ਰਤਾਉ॥ਤਮਤੇਰੇਜੰਤਤੁਥਜਾਵਨਤਾਰਾ॥ਤਮਤੇਰੇਭਿਖਾਰੀਦਾਨੁਦੇਤਿਦਾਤਾਰਾ॥ਤਉਪਰ
ਨਦਿਰੰਗਿਰਸਮਾਏ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹੀਸਮਾਏ॥੨॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾ
ਤੁਸਾਧਸੰਗਿਤੁਮਰੇਗੁਣਗਾਉ॥ਤੁਮਰੀਦਇਆਤੇਤੋਇਦਰਦਬਿਨਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਮਇਅਤੇ
ਮਲਬਿਗਾਸੁ॥੩॥ਤਉਬਧਿਤਾਰਿਜਾਉਗੁਰਦੇਵਾ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ
ਦਇਆਕਰਤੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਨਿਤਤੇਰੇ॥੪॥੧੮॥੩੧॥ ਭੈਰਉਮ

ਤਲਾ ੫ ਸਭਤੇਉਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕਉਜੋਤਾਰੁ॥ਉਚੇਤੇਉਚਾਜਾਕਾ
ਰਾਨਾਕੋਟਿਅਘਾਮਿਟਤਿਤਰਿਨਾਮ॥੧॥ਤਿਸੁਸਰਦਾਈਸਦਾਸੁਖੁਤੋਇ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਾਕਉ

ਮੇਲੈ ਸੋਇ। ਰਤਾਉ। ਜਾ ਕੇ ਕਰਤ ਥਲ ਖੋਨ ਜਾਤਿ। ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭ ਘਟਮਦਿ
 ਗਟ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ। ਭਗਤ ਅਰਾਧਿਅਨ ਦਿਨੁ ਰੰਗਿ॥ ੨॥ ਦੇਵੇ ਤੇ ਤਿਨੀ ਭੰਗ
 ਨਮਤਿ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪਨ ਹਾਰਾ। ਜਾ ਕਾ ਤੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ। ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਚਾ ਸੋ
 ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਥਿਟਿ ਸੈ ਕੀ ਆਸਾ। ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤਮਾਰਾ ਤਿਸ ਦੀ ਪਾਸਾ। ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਸਭੁ
 ਪੜਦਾ। ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ॥ ੬॥ ੧੮॥ ੩੨॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫
 ਰੇਵਨ ਤਗੇ ਰੋਜੁ ਥਨਾਇਆ। ਥਲ ਨ ਥਰਤ ਨ ਕਉ ਸਨ ਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ। ਬੁਝਿ
 ਗੁਕਰੇ ਜੋ ਕੋਇ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਸੋ ਗੁਨ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਸਭ ਪੰਧੁ ਪਸਾਰੁ
 ਕੀ ਨੋਨਾ ਮੁਅਧਾਰਾ। ਰਤਾਉ। ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਰਤੀ ਬਿਅਪਿ। ਜੋ ਲਪਟਾਨੇ ਤਿਸੁ
 ਪਾ। ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਧਿਆਇ। ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਥਰ ਭਾਰੀ ਪਾਇ॥ ੨॥ ਸੁੰਗੀ ਸਿਉ
 ਗੀਝਾਵੈ। ਸੁੰਗੀ ਉਤਰਿ ਐਠਿ ਰਿਪ ਚੁਤਾਵੈ। ਮੇਘ ਕੀ ਢਾਇ ਆਜੈ ਸੇ ਥਰਤ ਨ ਭਰੇ
 ਪਰਪੰਚ ਸੋ ਤਬਿ ਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਏਕ ਦੁਸਤੁ ਪ੍ਰਾਵੈ ਕੋਇ। ਪੁਰਨ ਕਾ ਜੁਤਾਹੀ ਕਾ ਹੋਇ। ਗੁਪ
 ਦਿਜਿ ਨਿਪਾਇਆ ਨਾਮੁ। ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ॥ ੬॥ ੨੦॥ ੩੩॥ ਭੈਰਉ
 ੫ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਨੀਭਵਨਾ। ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ। ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੁਖ
 ਭਾਨੁ ਦੈ ਤਨਿੰਦ ਕਕਉ ਜਾਮਾ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਕਰਤਿ ਜੋ ਬਾਦੁ। ਤਿਨ ਨਿੰਦ ਕਨਾਹੀ ਚੋ
 ਰਤਾਉ। ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰਧੁ ਢੇਦਾਵੈ। ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ। ਭਗਤ
 ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ। ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇਟ ਲੈ॥ ੨॥ ਨਿੰਦ ਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤ ਤੁਨਾਹਿ
 ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਤੀਖਾਤਿ। ਚੋਰ ਜਾਰਜੁ ਆਰਤ ਬੁਰਾ। ਅਲੋਤ ਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦ ਕੀ ਸਿਰਿ ਪਰਾ
 ਪਾਰ ਥੁਤਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਗ। ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰਾ। ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਨਿੰਦ ਕੁ ਭੋਲੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ॥ ੬॥ ੨੧॥ ੩੬॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫
 ਤਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁਨਾਦਾ। ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਪੁਰੇ ਕਾਜਾ। ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵਾ। ਨਾਮੁ
 ਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ੧॥ ਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਓਤਰਿ ਨਾਮੁ। ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕਾਮੁ।
 ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ। ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਪੁਰਨ ਦਾਨੁ। ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੰ
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸੀਤ॥ ੨॥ ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਸਉ ਦੁਸੰਜੇਗਾ। ਨਾਮੁ ਤਮਾਰੈ ਰਿਖਿ

ਮੁਤਮਾਹੇਸਗਲਅਚਰਾਗਾਨਾਮੁਤਮਾਹੈਨਿਰਮਲਥਿਉਤਾਹ॥ ੩॥ ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪੂਰੁ
ਸਗਲਜਨਾਕੀਤਰਿਤਰਿਟੇਕਾ॥ ਮਨਿਤਨਿਨਾਨਕਤਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਸੁ
ਨਾਉ॥ ੨੨॥ ੩੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਨਿਰਧਨਕਉਤੁਮਦੇਵਹੁਧਨਾਅਨਿ
ਪਜਾਤਿਨਿਰਮਲਮਨਾ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮਾਭਗਤਅਪੁਨੇਕਉਦੇਵਹੁਨਾ
॥ ੧॥ ਸਫਲਸੇਵਾਗੋਪਾਲਹਇ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਰਸੁਆਮੀਤਤੇਥਿਰਥਾਕੋਇਨਾ
ਗਰਾਉ॥ ਰੋਗੀਕਾਪ੍ਰਭਖੰਡਤੁਰੇਗੁ॥ ਦੁਖੀਏਕਾਮਿਟਾਵਹੁਪ੍ਰਭਸੇਗੁ॥ ਨਿਥਾਵੇਕਉਤੁ
ਨਿਥੈਠਾਵਹੁ॥ ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਭਗਤੀਲਾਵਹੁ॥ ੨॥ ਨਿਮਾਏਕਉਪ੍ਰਭਦੇਤੇਮਨੁ
ਮੁਕੁਮੁਗਪੁਤੇਇਚਤੁਰਸੁਗਿਆਨੁ॥ ਸਗਲਭਇਆਨਕਾਭਉਨਸੈ॥ ਜਨਅਪਨੇਕੈਤਉ
ਮਨਿਬਸੈ॥ ੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਸੁਖਨਿਧਾਨ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥ ਕ
ਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤਟਲੈਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਏ॥ ੪॥ ੨੩॥ ੩੬॥ ਭੈਰਉਮਤ
ਲਾ ੫ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਤਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਦੁਰਤੁਸਭਨਸੈ॥ ਸੰਤਮੰਡ
ਲਮਹਿਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਤੇਇਏਕਪਰੀਤਿ॥ ੧॥ ਸੰਤਮੰਡਲੁਤਤਾਕਾਨਉ॥ ਪ੍ਰਾਪੁ
ਮਕੇਵੰਗੁਣਗਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਜਨਮਮਰਦੁਰਹੈ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿ
ਸਮਕਿਉਨਕਪੈ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਤੇਇਨਿਰਮਲਥਾਈ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਮਹਿਨਾਮੁਵਖਾਈ॥
੨॥ ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਿਤਚਲੁਆਸਨੁ॥ ਸਤਮੰਡਲਮਹਿਪਾਪਥਿਨਾਸਨੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲੁਮਹਿ
ਨਿਰਮਲਕਥਾ॥ ਸੰਤਸੰਗਿਤਉਮੈਦੁਖਨਸਾ॥ ੩॥ ਸੰਤਮੰਡਲਕਾਨਤੀਥਿਨਾਸੁ॥ ਸੰਤ
ਮੰਡਲਮਹਿਤਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ ਸੰਤਮੰਡਲਠਾਕੁਰਥਿਸੁਆਮੁ॥ ਨਾਨਕਓਭਿਪੋਤਿਭਗਵਾਨੁ
॥ ੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾ ੫ ਰੋਗੁਕਵਨੁਜੰਗਖੈਆਪਿ॥ ਤਿਸੁਜਨਤੇਇਨ
ਤੁਖੁਸੰਤਾਪੁ॥ ਜਿਸੁਉਪਰਿਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ ਤਿਸੁਉਪਰਿਤੇਕਾਲੁਪਰਤਰੈ॥ ੧॥ ਸਦਾਸਖਾ
ਤੀਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁ॥ ਜਿਸੁਚੀਤਿਅਵੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਤੇਵੈਨਿਕਟਿਨਅਵੈਤਾਕੈਜਾਮੁ॥
ਰਤਾਉ॥ ਜਾਥਇਤੁਨਸੇਤਥਕਿਨਤਿਉਪਾਇਆ॥ ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਿਆਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥
ਆਪਹਿਮਾਰਿਆਪਿਜੀਵਾਲੈ॥ ਅਪਨੇਭਗਤਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ ੨॥ ਸਭਕਿਉ
ਜਾਣੁਤਿਸਕੈਤਾਥਾ॥ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ॥ ਦੁਖਭੰਜਨੁਤਾਕਾਏਨਾਉ॥ ਸੁਖਪਾਵ

ਤਿਤਿਸਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੩॥ਸੁਦਿਸੁਆਮੀਸੰਤਨਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਪਨੁਤਮਰੇਖੇ
ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਸਭਤੁਣਤਿਪਿਆਏ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਾਨਕਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੨੫॥੩੮॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰੀਟੇਕਰਤਾਕਲਿਮਾਤਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰੇਗੁਣਗਾਉ॥ਤੇ
ਨਪੈਏਕਾਲੁ॥ਤੇਰੀਟੇਕਥਿਨਸੈਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ਦੀਨਦੁਨੀਆਤੇਰੀਟੇਕਾਸਭਮਹਿਰੇਖੇ
ਸਾਤਿਬੁਏਕੁ॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਕਰਉਆਨੰਦਾ॥ਤੇਰੀਟੇਕਜਪਉਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾਤੇਰੀ
ਰੀਐਭਉਸਾਗਰੁ॥ਰਖਣਹਰਪੁਰਾਸੁਖਸਾਗਰੁ॥੨॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਾਤੀਭਉਚੋਇਆਨੰਦ
ਮੀਸਾਚਾਸੋਇ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਮਨਿਤਾਦੁ॥ਈਹੰਊਹੰਊਤੁਦੀਥਾਦੁ॥੩॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇ
ਵਾਸਾ॥ਸਗਲਧਿਆਵਤਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਪਿਜਪਿਅਨਦੁਕਹਤਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥
ਰਿਨਾਨਕਸਚੇਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੨੬॥੩੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇਛੰਡੀਪਰ

ਨਿੰਦਾ॥ਉਤਰਿਗਈਸਭਮਨਕੀਚਿੰਦਾ॥ਲੇਕੁਮੇਹੁਸਭੁਕੀਨੋਦੁਰਿ॥ਪਰਮਥੈਸੋਨਪੁ
ਜੁਗਿ॥੧॥ਐਸੋਤਿਆਗੀਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਸੋਇ॥ਰਹਾਉ॥
ਧਿਕਾਢੋਡਿਆਸੰਗੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਉਤਰਿਅਰੰਗੁ॥ਨਾਮਧਿਆਏਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਕੈਸੰਗਿਨਿਸਤਰੇ॥੨॥ਥੈਰੀਮੀਤਤੇਏਸੰਮਾਨਾ॥ਸਰਬਮਹਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭ
ਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਰੇ
ਪਿ॥ਸੋਈਭਗਤੁਜਪੈਜਪਾ॥ਮਨਿਪ੍ਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਪ੍ਰਭ
੪॥੨੭॥੪੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖਨਾਤੀਥਹੁਤੈਧਨਿਖਾਏ॥ਸੁਖਨਾ

ਨਿਰਤਿਨਾਟੇ॥ਸੁਖਨਾਤੀਥਹੁਦੇਸਕਮਾਏ॥ਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਜੁ
ਜਾਨੰਦਲਹਤੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕਹੁ
॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਥਨਿਤਾ॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕਰਤਾ॥ਬੰਧਨਕਟਨਹਰੁ
ਵਸੈ॥ਤਉਸੁਖਪਾਵੈਨਿਜਘਰਿਥਸੈ॥੨॥ਸਭਿਜਚਿਕਪ੍ਰਭਦੇਵਨਤਾਰਾ॥ਗੁਣਨਿਸਾ
ਤਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੈਜਨਿਜਪਨਾ॥੩॥ਗੁ
ਪਨੇਅਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਮਰੀਸਭਣ
ਉਭਵੈਤਿਉਰਖਹੁਗੁਸਾਈ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿਮਿਲਿਤਾਰੇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਓਤਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤਨ ਮਿਹੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨ
ਸੋਇ ਅਜਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾਲਾਇ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਹ ਬਸੁਖ ਪਾਏ ॥
ਉਗਰੇ ਗਏ ਖੰਸੁ ਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਸੁ ਮਨੁ ਭੀ ਤਰਿ ਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਨਮ
ਗੁਰੁ ਭੋਟ ਤਮ ਨਿਭਇਆ ਅੰਨੰਦਾ ॥ ਸਹ ਬਨਿਧਾਨਾ ਮਭਗਵੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮ
ਕੀਮੀਟੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਉਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਿਤ ਚਲੁ
ਮਾਪੁਰਨ ਤੇਏ ਸਗਲੇ ਕਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਦੁਲੰਭ ਦੇਹ ਆਈ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਫਲ ਤੇਈ ਜਪਿ
ਰਿਨਾਮੁ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾ ਸਿਜ ਪਉਤਰਿ ਤਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥
ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਸਭ ਤੇਉ ਚਾਜਾ ਕਾਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥
ਜਿਸ ਮਰਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਹ ਬਸੁਖ ਵਸਤਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨੁ ਤੁਸ
ਸੋਇ ॥ ਤਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੁਮ ਗੀਗਤਿ ਤੇਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਰਜਨ ਤਾਗਾ ਰਦ
ਅੰਤ ਦੇਵੈ ਆਤਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਖੇਤ ਬਿਨ ਬਖਸਨ ਤਾਗਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਸਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥
ਚਾਪਨੁ ਸਾਚੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਤਨਿ ਤਚਲ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਰਖਨ ਤਾਗਾ
ਤਕਾ ਸਗਲਾ ਮਿਟੇ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਿ ਰਹਿ
ਰਿਖਾਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਮੇਟਿ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ੪ ॥
੩੦ ॥ ੪੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਤੇਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਮਿਟਿ ਕਲੇਸ
ਰੁਖ ਸਤ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਏ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਸ
ਬਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਜੇਇ ਏਸੇ ਈਠ ਲੁਪਾਏ
ਰੰਗ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਆਵੁ ਜਾਵੁ ਰਹੇ ਤਰਿ ਪਿਆਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲਿਵਲਾ
ਏ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨ ਸੇਕਾ ਮਕ੍ਰੋਧ ਅਤੰਕਾਰਾ ॥ ਤੁਟੇ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟੇਕ ਰਹੈ ਦਿਨੁ
ਰਤਿ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲਾ ਪਟਾਕੇ
ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਇ ॥ ੪ ॥
੩੧ ॥ ੪੪ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋਨਾ ਮੁਨ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਤੁਨ ਸੁਖੀ ਬਿਉ
ਨੇਵੈ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਚਾਡਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਚਾਡੈ ॥ ਮੁਲ ਬਿਨਾ ਸਾਖਾ ਕਤਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰ
॥ ੧ ॥

ਦੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਤਹਿਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥
 ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਤਾਸੁਚਿਸੈਲੁ॥ ਮਨਕਉਵਿਆਪੈਤਉਮੈਲੁ॥ ਕੋਟਿਕਰਮਬੰਧਨਾ
 ॥ ਤਰਿਕੇਭਜਨਥਿਨੁਥਿਰਥਾਪੁਲੁ॥ ੨॥ ਥਿਨੁਖਾਏਬੁਝੈਨਹੀਭੁਖਾ॥ ਰੋਗੁਜਾਇਚੰਉਤੁ
 ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਥਿਆਪਿਆ॥ ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਸੇਪ੍ਰਭੁਨਹੀਜਾਪਿਆ॥ ੩॥ ਧਨੁ
 ॥ ਸਾਧਧੰਨੁਤਰਿਨਾਉ॥ ਆਠਪਤਰਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗਾਉ॥ ਧਨੁਤਰਿਭਗਤਿਧਨੁਕਰੈ
 ॥ ਸਰਨਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾਰ॥ ੪॥ ੩੨॥ ੪੫॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪੁ
 ॥ ਏਭਉਗਏ॥ ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਮਨਮਤਿਲਾਏ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਬਿਨੁ
 ॥ ਸਗਲੇਜੰਜਾਲਾ॥ ੧॥ ਸੁਖਸਤਜਾਨੰਦਘਨੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈਭੈਰਮਾਅੰਸੁ
 ॥ ਤਰਿਸਨਭਨੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੇਹੋਤੁ॥ ਥਿਨਮਤਿਥਿਨਸਿਰਿਮਤੁ
 ॥ ਆਠਪਤਰਤਰਿਤਰਿਜਪੁਜਾਪਿ॥ ਰਾਖਨਤਾਰਗੋਵਿੰਦਗੁਰਆਪਿ॥ ੨॥ ਅਪਨੇਸੇਵ
 ॥ ਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ ਭਗਤਿਜਨਕੇਸਾਸਨਿਤਾਰੈ॥ ਮਾਨਸਕੀਕਤੁਕੇਤਕਥਾਤਾਜਸੇ
 ॥ ਦੇਕਰਿਤਾਥਿ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਇਆਮਨਿਚੀਤਿ
 ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਨੁ॥ ੪॥ ੩੩॥ ੪੬॥ ਭੈਰਉਮ
 ੪ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਤਾਰਾ॥ ਭੈਰੰਜਨਾ
 ॥ ਸੀਰਾਇ॥ ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ ੧॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾਵ
 ॥ ਲਿੰਜਾਈਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਰਨਕਾਮਮਿਲੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਭਿਫਲਦਾਤਾ
 ॥ ਲਸੇਵਾ॥ ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਦੀਓਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਸਦਾਅੰ
 ॥ ਨਾਹੀਕਿਛੁਸੇਗਾ॥ ਦੁਖਦਰਦੁਨਤਵਿਅਪੈਰੋਗਾ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੁਕਰੈਤਗਾ॥ ਪਰ
 ॥ ਤਮਗੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥ ੩॥ ਨਿਰਮਲਸੇਭਾਅਚਰਜਬਾਣੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨ
 ॥ ਈ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਗਵਿਅਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੋਇ॥ ੪॥ ੩੪॥
 ਭੈਰਉਮਤਲਾਪੁ ਮਨੁਤਨੁਗਤਾਰਾਮਰੰਗਿਚਰਣੇ॥ ਸਰਬਮੋਰਥਪੂਰਨਕੇ
 ॥ ਆਠਪਤਰਗਾਵਤਭਗਵੰਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਪੁਰਾਮੰਤੁ॥ ੧॥ ਸੇਵਤਭਾਗੀਜਿਸੁ
 ॥ ਅਰੁ॥ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਈਗਿਆਨੀਜਿਸਿਮਰੈਏਕਾ॥ ਸੇਧਨਵੰ

ਬਿਖੇਕਾ ਸੋਕੁਲਵੰਤ ਜਿਸਿ ਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਪਤਿ ਵੰਤ ਜਿ ਅਪੁਪਦਾ ਨਿੰਗੁਰਪੁੰਸਾ
ਗਮਪਦੁਪਾਇਆ ਗੁਣਗੋਪਾਲ ਦਿਨੁ ਹੈ ਨਿਪਿਆਇਆ ਤੁਟੇ ਬੰਧਨ ਪੁਰਨ ਅਸਾ
ਕੇ ਬਰਦਰਿ ਦਮਾਤਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਕਤੁਨਾਨ ਕਜਾ ਕੇ ਪੁਰੰਕਰਮਾ ਸੋ ਜਨੁ ਅਇਆ ਪੁ
ਸਰਨਾ ਅਪਿਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਲੁ ਰਸਨਾ ਚੀਨੇ ॥ ੪ ॥ ੩੫ ॥

ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਯੁ ਥਿਯਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਦਤ ਜਮੁ ਦੁ
ਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੁਖ ਤਨਾਸੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਥਿਯ
ਤਿਭੁ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਤ ਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ
ਭੁਖਾ ਪੁਨ ਜੋਤੈ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੈ ਤਦੇ ਉਨ ਪੋਤੈ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥ ਤਰਿ
ਰਤ ਗਰਭ ਜੋ ਨਿਨੁ ਪੈ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ ਮਾਤਿ ਇਕੇ
ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿ ਸਕੀ ਗਤਿ ਤੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਰਿ ਕਾਨਾਮੁ ਜਪੀ ਐ
ਸੰਗਿ ॥ ਤਰਿ ਕੇਨਾਮ ਕਾ ਪੁਰਨ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿੰ ਪਾਧਰੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤਰਿ ਦੇ
ਚਿਤੀ ॥ ੪ ॥ ੩੬ ॥ ੪੮ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ ॥ ਆਪੇ

ਦੁਖ ਟਿਜਾ ਦੈ ਭੇਦੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਧੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪੁਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥ ੧ ॥
ਭਰੀ ਚਿਟ ਗਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਗਾ ਪਦੁ ਦੁਸਮਨ ਦੁਖ ਨ ਆਵੈ ਨੇ
ਰਾਤਾਉ ॥ ਆਪੇ ਵਲੁ ਤ੍ਰਿਲੁ ਤ੍ਰਿਲੁ ਵਲੁ ਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੁਤਿ ਪਰੇਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ
ਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥ ੨ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖ ਉਤਤਤਤ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ
ਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਤੀ ਕੋਇ ॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥ ੩ ॥
ਜੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਉਛਾਨਾ ਤੀ ਕਿਯੁ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿੰ ਪਾਜਿ ਸੁਤੋਇ ਸੁਖ
ਨਾਨਾ ਨਕਦਾਸ ਸੇਈ ਜਨ ਪੰਨ ॥ ੪ ॥ ੩੭ ॥ ੫੦ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਭੁਗਤਾਮ

ਨਾਨੰਦੁ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ਬਿਨ ਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦਾ ॥ ਭੈਰੁ ਮਥਿਨ ਸਿਗੋਏ ਬਿਨ ਮਾਤਿ ॥
ਰਬੁ ਤਮੁ ਵਸਿ ਅਮਨਿ ਅਇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਤ ਸਦਾਸ ਤਇ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾ ਲੇ
ਪਰੇ ਸਰੁ ਰਵਿ ਆਪੁਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਪਨੁ ਮਾਉ ਜੋ ਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਅ
ਪੁਣਿ ਤਸੁ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਗਾ ਪੈਤਾ ॥ ਨਿਮਖਨ ਭੈਰੈ ਸਦੀ ਸਾਥ
ਉ

॥੨॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਾਹਿ ਸਮਾਲੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧੂ
 ਦੁਆ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਦੁਆ ॥ ੩॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧਰ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਇ ॥ ਏਕੋ
 ਜਾਨੀ ਤੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਮਨਿ ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰ ਥਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮਾਗਾ ਪੁਰੇ ਸੁਆਰ ਥਾ ॥ ੪॥ ੩੨
 ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਭੈਰਉ ਭਉ ਪਤਿ ਆਸਿ ਮਰਤ ਤਰਿਨਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਚਿਅ ਧਿੰਮ
 ਗੁਣ ਕੀ ਦਾਸ ਕੇ ਤੋਏ ਪੁਰਨ ਕਾਮ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿ
 ਨਧਾਮ ॥ ਜਨ ਕਾ ਦਰ ਸੁਭਾ ਛੈ ਦਿਨੁ ਗਤੀ ਤੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮ ਗਾਇ ਜਾਮੀ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪੈਲੋ
 ਨਿੰਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਆ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਐਸੇ ਸੀਤ ਭੇਟ ਹਿ ਵਡ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦਾ
 ਨਾ ॥ ੨॥ ੩੮ ॥ ੫੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਪੰਚਮ ਜਥੀ ਜੋ ਪੰਚਨਗ ਕੈ ॥ ਮਿਥਿ ਅਰਜ
 ਤਉ ਠਿਭਾਧੈ ॥ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ਕਰੈ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਫੁਰਿ ਫੁਰਿ ਪਚੈ ਜੈ ਸੇਤ੍ਰਿ ਅਰੰਡਾ ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ
 ਸਭ ਫੁਟੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਚੀਦਰਗ ਤਸਾ ਕਤ ਮੂਰੁ ॥ ਗੁਰ ਤਉ ਜੋ
 ਲੁਕੁ ਦਰ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਲੀਪਿ ਭ੍ਰਾਇਨ ਸੁਚਿ ਤਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਬਹੁ ਨਿਤ ਪੈਵੈ
 ਦਰਗਹਿ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਕੋਵੈ ॥ ੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਕਰੈ ਉਪਾਇ ॥ ਕਥਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ਸੀਧਾ ਪਉ
 ਕੀ ਆਤਿ ਸੁਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕੁੜੀ ਕੁੜੀ ਮੁਖ ਤੁਵ ਖਾਵੈ ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥
 ਸੰਗਿ ਤੋਇ ਤਿਸੁ ਬਿਉ ਤਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨਾਨੀ
 ॥ ੪॥ ੬੦ ॥ ੫੩ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਛਿਟ ਕੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਫੁਟੁ
 ਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਗਾਖਨ ਤਾਰੁ ॥ ੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆਨੈ ਦੋ
 ਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜਨ ਰਾਖੈ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿ ਓਕਾਲੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਨਿੰਦਕ
 ਤਿਅ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਫੁਟੁ ਥੇਲਿ ਪਢੁ ਤਾਨੈ ॥ ਤਾਥ ਪਢੈ ਰਹਿ ਸਿਰੁ ਪਰਨਿ ਲਗਾਇ
 ਕਉ ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਇ ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬੁਧਨ ਮਾਰੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਦੁਖੁ ਨ
 ਬਹੁ ਲੇਜਿ ਉਗਤਿ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥ ਮੁਖਿ ਤੋਢੇ ਲਿਆ ਤੰਕ ਦਿਓ ਢੀਚਾਰਿ ॥ ੩॥ ਅੰਤਰੁ ਜਾਨੈ
 ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁਨਿ ਤਚ ਲੂ ਤੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਚਾ ਦਰ ਬਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
 ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੬॥ ੬੧ ॥ ੫੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋ ਰਿਕਰਉ ਅਰੰ
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪਨੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਨੈ ਤਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾਈ ਬਿਲਾ

ਸਾਧੂਪੁਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ॥
 ਭ੍ਰਿਗੁ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈ ਐਸਾ ਨੁਸਰਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂ
 ਰਾਗਾ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤ ਨ ਆਧਾਰ ॥ ੨ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਜਪਿ
 ਜੀਵਤਿ ਭਗਤ ਗੁਨ ਤਾਸਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪਿਆ
 ੩ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਗਮ ਲੁਇਤੁ ਬੋਝੁ ॥ ਕਹਿ ਕਿਪਾਲੀ
 ਭਲਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਪਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ੪੨ ॥ ੫੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ
 ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਆਇ ਅਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ
 ਭਿਆਇ ਅਧਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਰੁ ਸਗਲ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸਭੁ ਤੇਵਰ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸਭੁ
 ਭਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀ ਅਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋ
 ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੁਪਾ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬ
 ਰਿਨਾ ਮੂਰਤਿ ਜੋ ਪੈ ਬੈਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਥੀ ਸੁਬਿਸੁਏ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ
 ਮ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਕਰੀ ਨਮ ਸਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾ
 ਕੁ ਲਿਤਾਗਾ ॥ ਸਤ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ ॥ ੪ ॥

੩ ॥ ੫੬ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ਘਰੁ ੩ ਪਰਤਿਪ
 ਪ੍ਰਭ ਕਿਪਾਲ ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁਤ ਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਪਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿ
 ਕੇ ਆਨ ਅਨਿਕ ਪਿਆਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ ਪੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ ਧ
 ਰੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ - ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅ
 ਨਿਕ ਗਮਿਟ ਤਿਜ ਸੁਸੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਅਪਾਰ ਦੇਵ ਤਟ ਤਖਟ ਤਬਰਤ ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਭਵ
 ਜਾ ਕੁ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੫੭ ॥

ਮ: ੧ ੮ ਮ: ੩ ੨੧

੫੪ ੭ ਮ: ੫ ੫੭ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜ ੮੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੧ ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥
 ਘਰੁ ੨ ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨ ਸਿਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ

ਦੀ ਸਥਾਵਰ ਪਛਾਣੀ ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਤਉ ਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੈਰੇ ਗਥੁ ਰੇ ਜਾਇ ਦੇਖ
 ਕਾਥੇ ਦਨ ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਥਾਵਰ ਪੁਰੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖ ਲਾਹੈ ਬਖਸੈ
 ਕੁਨ ਤੋਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਭਈ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉਦੁ ਪਦ
 ਸੰਤ ਰੂਰੇ ਗੀ ਪਰਤੈ ਸਭੇ ਗੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇ ਆਦੇ ਤ ਸਿਰੇ ਗੀ ਰੇ ਗੀ ਕੁਟੰਬ ਜੋ
 ੩ ॥ ਰੇ ਗੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸੁਰੂ ਦ੍ਰਵਰੇ ਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਰਿ ਪਦੁ ਚੀਜ੍ਹ ਭਏ ਸੇ ਸੁਰੇ
 ਰਕਾਸ ਬਦੁ ਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਰੇ ਗੀ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਨ ਦੀ ਆਖੰਡ ਪਾਤਾਲ ਸਿਰੇ ਗਥੁ
 ਰਿਕੇ ਸੋ ਕਸਿ ਸਾਮੁੰਦੇ ਲੇਸਰ ਬਥਾਈ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੫ ॥ ਰੇ ਗੀ ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖ ਧਰਨਾ
 ਠੀ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਰਹਿ ਕਤ ਬਪੁਰੇ ਨ ਤ ਬੁਝੁ ਹਿ ਇਕ ਏਕਾ ॥ ੬ ॥ ਮਿਠਰ ਸੁਖ
 ਰੇ ਗੀ ਭਰੀ ਜੈ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਸੁਖੁ ਨਾ ਹੀ ॥ ਨਾ ਮੁਵਿ ਸਾਹਿ ਚਲਾ ਤਿਅਨ ਮਾਰਗ ਅੰਤ ਕਲਿ ਪਰ
 ਹੀ ॥ ੭ ॥ ਤੀਰਥ ਭਰ ਮੈਰੇ ਗੁਨ ਛੂਟ ਸਿਪਜਿ ਆਥਾ ਦੁਬਿਥਾ ਦੁਭਇ ਆ ॥ ਦੁਬਿਥਾ
 ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ਮਾਇ ਆਕਾ ਮੁਤ ਤਾਜੁ ਭਇ ਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਥਾਵਰ
 ਨਿਸਾਚਾ ਤਿਸੁ ਰੇ ਗੀ ਗਇ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਜਨ ਅਨਦਿ ਨੁਨਿ ਰਮਲ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰੰ
 ਸਾਦੁ ਪਇ ਆ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ॥

ਅਸਟ ਪਦੀ ਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਾ ਤਉ ਪਾਇ ਆ ॥ ਅਨ
 ਦੀ ਸਥਾਵਰ ਸੁਣਾਇ ਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਭੁਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇ ਆ ॥ ਕਾਰ ਲੁਕਰ ਤਾ ਕਰ
 ਇ ਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥਾਵਰ ਮੈਰੇ ਅੰਤ ਰਿਪਿ ਆਨੁ ॥ ਤਉ ਕਬਹੂੰ ਚੋਰ ਉਹਿ ਕਾਨ
 ਰਤਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਲਾ ਦੁਪੜ ਲਪਠਾਇ ਆ ॥ ਲੈ ਪਾਟੀ ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇ ਆ ॥ ਨਮਿ
 ਤਪੜ ਉਅਚਾਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਪਟੀ ਆਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿਲਾ
 ਤਿਆ ਮਾਇ ॥ ਪਰ ਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜਤੁਰੀ ਸਾਮਝਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਤਰਿ ਜੀ ਮੈਰੇ ਨਇ
 ਰਿ ਚੋਰ ਉਤਉ ਕੁਲਿ ਲਯੋ ਗਾਲਿ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਤਲਾ ਦਿਸਭਿ ਚਾਟੇ ਜੇ ਵਿਗਾਝੇ ॥ ਤਮਰ ਕਹੀ
 ਲੈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਸਭ ਕਥਿ ਭੁ
 ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੰਤ ਮਰਕੈ ਕੀ ਟੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸਭੇ ਦੈਤ ਰੇ ਸੁਖ ਮਾਰਿ ॥ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕੀ ਪਇ

ਕੀਤੇ ਕੈਕਤਿ ਐਕਿ ਆਉਣੀ ॥ ੫ ॥ ਕਿਹਤ ਸੰਜੋ ਗੀਦੈ ਤਿਹਾ ਚੁਚਲਾਇਆ ॥ ਤਹਿਨ ਬੁਝੈ ਤਿਨ
ਪੁਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤਲਾ ਦਸਿਉ ਵਾਦੁ ਹਰਾਇਆ ॥ ਅੰਧਾਨ ਬੁਝੈ ਕਾਨੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥
ਪੁਤਲਾ ਦੁਕੈ ਠੇਵਿ ਚਿਰਾਖਿਆ ਬਾਰਿਦੀ ਆਤਾ ਲਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੁਲਿਨ ਰਹਈ
ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕੀਤਾ ਤੋਵੈ ਸਹੀ ਕੀ ਕਰੈ ਅਲੋਚਨਾ ਉਧਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਪੁਰਿਲਿ
ਅਸੁ ਅਇ ਪਤੁਤਾ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਹਰਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤਲਾ ਦਸਿਉ ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ
ਗੰਤੁ ਮੁੰਨ ਗਦੀ ਸੁਗੁਸਾਈ ॥ ਜਗਨੀ ਵਨੁ ਦਾਤਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਹਤਿ ਅਸ
ਈ ॥ ੮ ॥ ਬੰਮੁ ਉਪਾਜਿ ਤਰਿਆ ਪੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਅੰਤ ਕਹੀਦੈ ਤੁਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਭਗ
ਨੀ ਆਨੰਦੁ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਵ ਛਿਆਈ ॥ ੯ ॥ ਜੰਮ ਲੁਮਰ ਲਾਸੇ ਤੁ
ਧਾਇਆ ॥ ਆਵ ਲੁਜਾ ਦਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁਤਲਾ ਦਕੈ ਕਾਹਜਿ ਤਰਿਆ ਪੁਦਿਖਾ
ਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਬੋਲੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲੀ ਲਖਿ ਮੀਕਉ ਕਹਤਿ ਜੈ ਕਾਗੁ ॥ ਮਾ
ਜਰ ਸਿੰਘ ਕਾ ਰੂਪੁ ਨਿਵਾਰੁ ॥ ਲਖਿ ਮੀਭਉ ਕਰੈ ਨ ਸਕੈ ਜਾਇ ॥ ਪੁਤਲਾ ਦੁਜਨੁ ਚਰਦੀ ਲਾਗ
ਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਝੂਠੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਲੇਭੀ ਨ
ਹੋਲ ਪਟਾਇ ॥ ਤਰਿ ਕੇਨਾ ਮਥਿਨੁ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰਕ
ਦਿਆ ॥ ਸੇ ਪਰਵਾ ਲੁਜਿਨੀ ਤਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਾ ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕਰਦਾ ਆ
ਈਆ ॥ ਕਰਤੈ ਅਪਣਾ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤਲਾ ੩
ਭੁਜੇ ਵਾਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਉ ਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਤਿ ਹਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਨ ਸਾਮਨ ਤਿਸ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਗੁਣ ਦੀਨ
ਨੁ ਮੰਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿਉ ਧਾਰੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਇਨ ਸਕੈ ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੁਖ
ਨਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਤਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਤਿ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖ ਤਿਤੁ
ਆਪੇ ਏਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟਤਿ ਦੁਬਿਧਾਰਤੀ ਨਰਾਈ
॥ ੩ ॥ ਹਮ ਮੁਜਾ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਬੁਝਤਿ ਨਾਹੀ ਤੁ ਆਪੇ ਦੇਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਕਰਸੀਅ
ਰੁਨ ਕਰਦਾ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਤੁ ਧੁਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਭੁੰਡੀ ਕਾਰਕ ਮਾਈ ॥ ਜਨਮੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਜੁਐ ਤਰਿਆ ਸਥਾਵੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਰਤਿ ਤਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਣੈ ਦੁ

੬੬੬ ਗਮਤਿਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾਭਵਜਲੁਪਾਰਿਨਪਾਵਤਿਕਥੀਰੂਥਿਮੁਏਸਿਰੁਗੁਜੰ
 ॥੬॥ਸਚੈਸਥਦਿਰਤੇਜਨਸਾਚੇਤਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸਾਦੀਨਥਦਿ
 ਸਾਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਏ॥੭॥ਤੂੰਆਪਿਨਿਰਮਲੁਤੇਰੇਜਨਤੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਥਦਵੀਰ
 ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸਦਥਲਿਤਰੈਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥੮॥੨॥੩॥

੭

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਘਰੁ ੨ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਈਵਡਗਾਜਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪੁਰੋਕਾਜਾ
 ਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਕੋਟਿਧਨਪਾਏ॥ਨਾਮਥਿਨਾਜਨਮੁਥਿਰਥਾਜਾਏ॥੧॥ਤਿਸੁਸਾਲਾ
 ਤਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਤਾਥੁ॥ਰਤਾਉ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈ
 ਕਈਸੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਤਜਸੁਖੈਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸੀਤਲੁਤੁਆਨ
 ਬਿਨਾਧਿਗੁਜੀਵਣਮੁਆ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਜੀਵਨਮੁਕਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈ
 ਤੀਜੁਗਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਮਥਿਨਾਭ੍ਰਮਿਅਵੈਜਾਈ॥੩॥
 ਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਵੇਪਰਵਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਦਤੀਲਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈ
 ਪਰਵਾਰਾ॥ਨਾਮਥਿਨਾਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥੪॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਚਲਾਜਾ
 ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਤਖਤਿਨਿਵਾਸਨਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਨਾਮਥਿਨਾ
 ਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥੫॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸਭਮਹਿਜਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਪੁਰਖੁਥਿਪਾ
 ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਸਭਤੇਉਚਾ॥ਨਾਮਥਿਨਾਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਮੁਚਾ॥੬॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈ
 ਟਪਤਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੇਪੁਰਖੁਪਰਵਾਰਾ
 ਨਾਮਥਿਨਾਠਿਰਿਆਵਣਜਾਦੁ॥੭॥ਤਿਨਿਨਾਮੁਪਾਇਆਜਿਸੁਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਜਿਸੁ
 ਤਿਮਤਿਲਖੋਗੁਪਾਲਾ॥ਆਵਣਜਾਦਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਤੁਨਾਨਕਤੈਤਤੁਮਤਾ
 ॥੮॥੧॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿਥਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰਾ॥ਕੋਟਿ
 ਰਜਾਕੇਪ੍ਰਮਸਾਲਾ॥ਕੋਟਿਮਤੇਸਉਪਾਇਸਮਾਏ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਤਮੇਜਗੁਸਾਜਦਲਾਏ॥
 ਐਸੇਧਲੀਗੋਵਿੰਦੁਤਮਾਰਾ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਵਿਸਥਾਰਾ॥ਰਤਾਉ॥ਕੋਟਿਮ

ਕੋਟਿ ਜੀ ਅਜਾ ਕੀ ਸਿਤ ਜਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰ ਜਨਾ ਤੇਰੇ ਅੰਗਿ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਬਸ
ਕੋਟਿ ॥ ੨ ॥ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰ ਪਤਕਰ ਤਨਮ ਸਕਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾਢੇ ਤੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਠੁ ਠਜ ਕੀ
ਦੀ ਮਾਤਿ ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਰੀ ਅਤੰਤ ਜਾ ਕੈ ਨਾਦਾ ॥ ਕੋਟਿ ਅਖਾ
ਲਤ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਅਗਿਆ ਕਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜੀ ਅਦੈਵੇ ਆਧਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਕੋਟਿ
ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪ ਤਨਮ ਚਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁਜਾਰੀ ਕਰੇ ਤੇ ਪੁਜਾ ॥ ਕੋਟਿ
ਬਾਰਨੁ ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਤੰਤਾ ॥ ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰ
ਤੰਤਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਲਉਓ ਪਤਿਨਿ ਮਖਮਾਤਿ ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਗੋਏ ਨਜਾਤਿ ॥ ੬ ॥ ਕੋਟਿ ਗਿਆ
ਨੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸਰਤ ਪਤੀ ਕਰੇ ਤੇ ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀ ਸ
ਮਹਿਰਤ ਤੇ ॥ ੭ ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਆਪਣ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥
ਕਤ ਦੇਖ ਉਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ਭੈਰਉ ਮਤ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਤਹਿ ਦੀਨੇ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤ ਜਥਿ ਨੇਦ ਚੋਜ
ਨੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਤਰਿ ਸਾਚੀ ॥ ਬਭੁਰਿ
ਕੁੰਤਿ ਸੁਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਲੀ
ਲਾਉ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਸਥ ਦਿਉ ਧਾਰਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ
ਜਪੁਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਲਥੇ ਵਿਸੁਰੇ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਬੈਠੀ ਮੀਤਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤੇ ਹੀ ਇਤੁ ਮ
ਨੁ ਸਿਕੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਤਮਾਰੀ ਆਦਿ ਲਾਸਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੀ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ॥ ਅ
ਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਸਗਲੀ ਸਿੰਧਾਂਤੁ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਨੇ ਮੰਤੁ ॥ ੪ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ
ਲਥੇ ਬੈਠਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤੇ ਹੀ ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਰਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰ
ਕਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥ ੫ ॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਤੈ ਸਗਲੇ ਭਰਮਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਨੁ
ਆ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਅਨਤਤ ਵਾਜੈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਗਵਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥ ੬ ॥ ਅਚਿੰਤ ਤਮਾਰੈ ਮ
ਨੁ ਪਤੀ ਆਨਾ ॥ ਨਿਤ ਚਲਾਧਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਥੇਕਾ ॥ ਅ
ਚਿੰਤ ਚਰੀਤ ਬਿਤਰਿ ਤਰਿਟੇ ਕਾ ॥ ੭ ॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਓ ਏਥਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਉ ਏਕੁ ॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਣੀ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥

੬੬੬ ਚਉਪਦੇ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ਨੁਮਾਨੀ ੩੬੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਭੈਰਉ ਥਾਈ ਭਗਤਾ ਕੀ॥

ਕਬੀਰਜੀਉ ਘਰੁ ੧

ਇਤੁ ਪਨੁ ਮੇਰਾ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਉ॥ ਗੰਠਿ ਬੰਧਿ ਪਉੜੇ

ਖਾਉ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਕੇ ਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਹੀ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮ

॥ ੧॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੁੰਜੀ॥ ਤੁਮ ਪਿਛੋ ਡਿਜਾਨ ਉਨਤੀ ਦੁਜੀ॥ ੨॥ ਨਉ

ਬੰਧਿ ਪਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਤੇਇ ਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਤਿਜ

ਉਦਾਸੁ॥ ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਤਉ ਤਕੋ ਦਾਸੁ॥ ੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ

॥ ਕੋਇ ਨਹ ਤਿਉ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ॥ ੧॥ ਗਮੁ ਰਾਜਾਨ ਉਨਿ ਪਿ ਮੇਰੈ॥ ਸੰਪੈ ਤੇਤੁ ਕਲਤੁ ਪਨੁ

ਰਤਾਉ॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾ ਤੀ॥ ਕਤਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਤਾ ਥੀ॥ ੨॥ ਲੰਗ

ਨੇ ਕਾਭਇਆ॥ ਮੁਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇਗਾਇਆ॥ ੩॥ ਕਤਿ ਕਬੀਰ ਕਿਉ ਗੁਨੁ ਬੀਚ

ਲੇਜੁ ਆਗੇ ਦੁਇ ਹਥ ਸੁਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਲਾ ਬੁਝਮ ਮੈਲਾ ਦਿਖ

ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਤੈ ਚੰਦੁ॥ ੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾਇ ਤੁ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਇਕੁ ਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਬ

ਗੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮੈਲੇ ਬੁਝਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸਾ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ਰਤਿ ਨਤੀਸਾ॥ ੨॥ ਮੈਲੇ

ਲਾਹੀਰੁ॥ ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ॥ ੩॥ ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮੇਤਸਾ॥ ਮੈਲੇ ਜ

ਕ ਅਰੁ ਭੇਖਾ॥ ੪॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾ ਸੇਤੀ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਤੁ ਸੁਸਮੇਤੀ॥ ੫॥

ਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜਾਨਾ॥ ੬॥ ੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮਰੁ

ਕਿ ਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਤੀ॥ ਬੇਲ ਨਤਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਤੀ॥ ੧॥ ਕਤੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬੰਗ ਨਿਵਾ

ਮਸਿਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਿਸਿ ਮਿਲਿਤਾ ਮਸੁ ਭਰਮ ਕਦੁਰੀ॥ ਭੁਖਿ ਲੇਖੈ

ਗੁਰੀ॥ ੨॥ ਤਿੰਦੁ ਤੁਰਕ ਕਾਸਾ ਤਿਥੁ ਏਕਾ॥ ਕਤ ਕਰੈ ਮੁਲੰ ਕਤ ਕਰੈ ਸੇਖਾ॥ ੩॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਗੁਰ
ਉਦਿ ਆਦਿ ਵਾਨਾ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੁ ਆਸਤ ਜਿ ਸਮਾਨਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥

ਕੇ ਸੰਗ ਸਲਿਤ ਥਿਗਰੀ॥ ਸੇ ਸਲਿਤ ਗੰਗਾ ਤੇ ਇਨਿ ਬਰੀ॥ ੧॥ ਥਿਗਰਿ ਓ ਕਥੀ ਗਰਾਮ
ਤਈ॥ ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨਿਕਤ ਤਿਨ ਜਾਈ॥ ਗਤਾਉ॥ ਚੰਦਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਤਰਵਹੁ ਥਿਗਰਿ ਓ॥
ਤਰਵਹੁ ਚੰਦਨੁ ਤੇ ਇਨਿ ਬਾਰਿਓ॥ ੨॥ ਪਾਰਸ ਕੇ ਸੰਗ ਤਾਂਥਾ ਥਿਗਰਿ ਓ॥ ਸੇ ਤਾਂਥਾ ਕੰਚਨੁ ਤੇ ਇ
ਨਿ ਬਾਰਿਓ॥ ੩॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਥੀ ਗਥਿਗਰਿ ਓ॥ ਸੇ ਕਥੀ ਗੁਰ ਮੈ ਤੇ ਇਨਿ ਬਾਰਿਓ॥ ੪॥ ੫॥

ਭੈਰਉ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲ ਕੁਤ ਥਮਾਲਾ ਬਾਨੰ॥ ਲੋਗਨ ਗਾਮੁ ਖਿਲ ਉਨ ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਜਉ
ਭਉਗਤ ਉਰਾ ਮੋਤਰਾ ਲੋਗੁ ਮਰ ਮੁਕਤ ਜਾਨੈ ਸੇਰਾ॥ ਗਤਾਉ॥ ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ
ਦੇਵਾ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਿਤ ਠਲ ਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨੁ ਓ॥ ਐਸੀ
ਦੇਵਗਤ ਸੁਖ ਪਾਵਉ॥ ੩॥ ਲੋਗੁ ਕੈ ਤੇ ਕਥੀ ਗੁਥਉ ਗਨਾ॥ ਕਥੀ ਰਕਾਮ ਗੁਰਾ ਮਪਤਿਰਾ
ਨਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥

ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੇਉ ਬਿਸਾਗੀ॥ ਸੁੰਨ ਸਤ ਜਮ ਤਿਥੁ ਨ ਤਤ
ਗੀ॥ ੧॥ ਤਮਗਾ ਏਗਰਾਰ ਤਾ ਨ ਕੋਉ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲੰ ਢਾਡੇ ਦੇਉ॥ ਗਤਾਉ॥ ਬੁਨਿ ਬੁਨਿਆ
ਆਪੁ ਪਤਿਗਵਉ॥ ਜਤਨ ਹੀ ਆਪੁ ਤਤਾ ਤੇ ਇਗਵਉ॥ ੨॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲੰ ਜੇ ਇਨਿ ਖਿਦੀ ਆ
ਭਭਿਚਲੇ ਤਮਕ ਢੁਨਲੀ ਆ॥ ੩॥ ਰਿਦੈ ਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿਲੇ ਮੀਰਾ॥ ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ
ਏ ਕਥੀ ਗਾ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥

ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੇਈ ਨ ਦੇਇ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ
ਕੋਰਿ ਤੁਰਿ ਤਿਧੰਧੇਇ॥ ਗਤਾਉ॥ ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ॥ ਆਗੈ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਠਿਰਾਇ
॥ ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ॥ ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ॥ ੨॥ ਨਿਰਧਨ ਸਰ
ਨੁ ਦੇਨ ਉਭਾਈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਕਤਿ ਕਥੀ ਗਨਿਰਧਨ ਤੇ ਸੇਈ॥ ਜਾ ਕੇ
ਗੈਨਾ ਮੁਨ ਤੇਈ॥ ੪॥ ੫॥ ਭੈਰਉ॥

ਘਰੁ ੨ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮ
ਗਤ ਬਇਤ ਮਾਨਸ ਦੇਤੀ ਪਾਈ॥ ਇਸ ਦੇਤੀ ਕਉ ਸਿਮਰਤਿ ਦੇਵਾ॥ ਸੇ ਦੇਤੀ ਭਜੁ ਤਰਿ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ॥ ੧॥ ਭਜੁ ਤੁਰੇ ਥਿੰਦੁ ਭੁਲ ਮਤ ਜਾਤਾ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾਏ ਤੀਲਾਤਾ॥ ਗਤਾਉ॥ ਜਬ ਲਗੁ
ਕਰੈ ਗੁਨ ਹੀ ਆਇ ਆ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਲਿ ਗੁਸੀਨ ਹੀ ਕਾਇ ਆ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ
ਸੀ ਬਾਨੀ॥ ਭੁਜਿ ਲੈਰੇ ਮਨ ਸਰਿੰਗ ਪਾਨੀ॥ ੨॥ ਅਬਨ ਭਜ ਸਿਭ ਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ
ਤਿ

ਨਭਜਿਅਜਾਈ। ਜੋਕਿਉਕਰਹਿਸੋਈਅਥਸਾਰੁ। ਠਿਰਿਪਦੁਤਤੁਨਪਾਵਪੁਕਾਰੁ
 ਸੇਵਕੁਜੇਲਾਇਆਸੇਵਾ। ਤਿਨਤੀਪਾਏਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ। ਗੁਰਮਿਲਿਤਾਕੇਖੁਲੇਖਪਾਟ
 ਰਿਨਅਵੈਜੋਨੀਬਾਟ। ੬॥ ਇਤੀਤੋਰਾਅਉਸਰੁਇਤਤੇਗੀਥਾਗਾਘਟਭੀਤਰਿਤੁਦੇਵ
 ਚਰਿ। ਕਤਕਥੀਰਜੀਤਿਕੈਤਾਰਿ। ਬਹੁਬਿਧਿਕਤਿਓਪੁਕਾਰਿਪੁਕਾਰਿ। ੫॥ ੧॥
 ਭੈਰਉ॥ ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਬੁਧਿਸਾਰੁ। ਤਤਤੁਮੀਮਿਲਿਕੈਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ।
 ਉਤਕੀਸੋਈਪਰੈ। ਕਉਨੁਕਰਮਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਮਰੈ॥ ੧॥ ਨਿਜਪਦਉਪਰਿਲਾਗੈ
 ਨੁ। ਗਜਾਰਾਮਨਾਮੁਮੇਰਾਬੁਤਮਗਿਆਨੁ। ਰਤਾਉ। ਮੂਲਦੁਆਰੈਬੰਧਿਆਬੰਧੁ।
 ਉਪਰਗਤਿਰਾਖਿਆਚੰਦੁ। ਪਛਮਦੁਆਰੈਸੁਰਜੁਤਪੈ। ਮੇਰੰਡਸਿਰਉਪਰਿਬਸੈ
 ਪਸਰਮਦੁਆਰੈਕੀਸਿਲਓੜਾ। ਤਿਤਸਿਲਉਪਰਿਖਿੜਕੀਅਉਗਾ। ਖਿੜਕੀਉਪਰਿ
 ਦਾਦੁਆਰੁ। ਕਤਿਕਥੀਰਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ। ੩॥ ੨॥ ੧०॥ ਭੈਰਉ॥ ਜੇਮੁਕੈ
 ਮਨਸਿਉਲਰੈ। ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਕਾਲਸਿਉਜੁਰੈ। ਕਾਲਪੁਰਖਕਾਮਰਦੈਮਾਨੁ। ਤਿਸੁਜੁ
 ਕਉਸਦਾਸਲਾਮੁ॥ ੧॥ ਏਤਜੁਰਿਕਤਦੁਰਿਥਤਾਵਤੁ। ਦੰਦਰਬੰਧੁਸੁੰਦਰਪਾਵਤੁ।
 ਕਾਜੀਸੋਜੁਕਾਇਆਥੀਚਾਰੈ। ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬੁਤਮੁਪਰਜਾਰੈ। ਸੁਪਨੈਬਿੰਦੁ
 ਝਰਨਾ। ਤਿਸੁਕਾਜੀਕਉਜਗਨਮਰਨਾ॥ ੨॥ ਸੇਸੁਰਤਾਨੁਜੁਦੁਇਸਰਤਨੈ। ਬਾਹਨ
 ਭੀਤਰਿਅਨੈ। ਗਗਨਮੰਡਲਮਤਿਲਸਕਰੁਕਰੈ। ਸੇਸੁਰਤਾਨੁਢਾਤੁਸਿਰਿਪਰੈ॥ ੩॥
 ਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰੈ। ਤਿੰਦੁਰਾਮਨਾਮੁਉਚਰੈ। ਮੁਸਲਮਾਨਕਾਏਕੁਖੁਦਾਇ। ਕਥੀਰ
 ਆਮੀਰਤਿਆਸਮਾਇ॥ ੬॥ ੩॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਤਲਾਪ ਜੋਪਾਥਰਕਉਰ
 ਦੇਵਾ। ਤਾਕੀਥਿਰਥਾਤੇਵੈਸੇਵਾ। ਜੋਪਾਥਰਕੀਪੰਛੀਪਾਇ। ਤਿਸਕੀਘਾਲਅਜੰਛੀ
 ॥ ੧॥ ਠਾਕੁਰੁਤਮਰਾਸਦਬੇਲੰਤਾ। ਸਰਬਜੀਅਕਉਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁਦੇਤਾ। ਰਤਾਉਅੰ
 ਦੇਉਨਜਾਨੈਅੰਧਾ। ਭੁਮਕਾਸੋਤਿਆਪਾਵੈਠੰਧਾ। ਨਪਾਥਰੁਬੇਲੈਨਕਿਉਦੇਵਿ। ਠੰਧ
 ਰਮਨਿਠਠਲੈਸੇਵਾ॥ ੨॥ ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜਾਵੈ। ਉਸਤੇਕਤਤੁਕਵਨਲਾ
 ਵੈ। ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਮਾਤਿਰੁਲਾਈ। ਤੰਧੀਮਰਤਕਕਾਕਿਆਘਟਿਜਾਈ॥ ੩॥
 ਤਤਕਥੀਰਤਉਕਤਉਪੁਕਾਰਿ। ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਾਵਾਰਾ। ਦੁਜੈਭਇਬਹੁਤੁ

ਮਭਗਤੈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ॥ ੪॥ ੪॥ ੧੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਜਲਮਧਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ
ਮੋਟੀ ਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਢੇਟੇ॥ ਕਮ ਮਾਇਆ ਕੁੰਚ ਰਕ ਉਥਿ ਆਪੈ॥ ਭੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਦੇਖ ਮਧਿ ਖਯੋ॥ ੧॥ ਮਾਇਆ ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਤੇ ਤੇਰੁ ਭਾਈ॥ ਰਹਤੁ
ਜੀ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਗਤੇ॥ ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ॥ ਤੁਰੇ ਉਸਟ ਮਾਇਆ ਮਧਿ
ਸਿਧ ਚਉਗਾਸੀ॥ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਖੇਲਾ॥ ੨॥ ਚਿਅ ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ॥ ਨਵੇ ਨਾਥ
ਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ॥ ਤਪੋ ਰਖੀ ਸਰ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਸੁਤਾ॥ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੁਤਾ
ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਗਤਾ॥ ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ॥ ਮਾਂਜਰ ਗਾਢੁ ਰਾ
ਖੁਰਾ॥ ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਪਰਾ॥ ੬॥ ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਨੇ ਦੇਵਾ॥ ਸਾਗਰ ਇੰ
ਅਰੁ ਧਰੇ ਦੇਵਾ॥ ਕਟਿ ਕਥੀ ਰਜਿ ਸੁਉਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ॥ ਤਬ ਛੁਟੇ ਜਬ ਸਾਧੁ ਪਾਇਆ॥
੪॥ ੧੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਕਜੁ ਏਕੁ ਨਤੀ ਸਰੈ॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਪੁਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਤਿ ਆਇ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮ
ਹਾਰਿ ਕੀਨ ਸਮਰੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ॥ ਰਹਤੁ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਧਿ॥ ਤਬ ਲ
ਗੁ ਛੁਟੈ ਨਾਤਿ॥ ਜਬ ਤੀ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ॥ ਫੁਲਿ ਰਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨ ਰਾਇ॥ ੨॥ ਜੀ ਤੇ ਬੁਝੈ
ਰਹਿਤੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤੈ॥ ਦਾਸੁ ਕਥੀ ਰੁਕੈ ਸਮਝਾਇ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹਤੁ
ਲਵਲਾਇ॥ ੩॥ ੬॥ ੧੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੋਗਰੀ ਬਕੀ ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ॥ ਮਜਲ ਸਿਦੁ
ਮਤਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਰਹਤੁ॥ ਸਤਰਿ ਮੈ ਇਸਲਾਰੈ ਤਾ ਕੈ॥ ਸਵਾਲਾ ਖੁਪੈ ਕੰਬਰ ਤਾ ਕੈ॥ ਸੇ
ਅਰੁ ਕਤੀ ਅਤਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾ ਸੀ॥ ਚਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ਸੀ॥ ਤੇਤੀ ਸਕਰੇ ਜੀ ਤੈ ਖੇਲ ਖਾ
ਨਾ॥ ਰਉਗਾ ਸੀਲ ਖਠਿ ਰੈਦਿ ਵਾਨਾ॥ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਦਰਿ ਦਿਖਾਈ॥ ਉਨ ਭੀ
ਰਸਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਦਿਲ ਖਲਤ ਲੁਜਾ ਕੈ ਜਗਦ ਰੂਪਾਨੀ॥ ਛੇਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ॥
ਦੁਨੀ ਆਦੇ ਸੁਰੇ ਸੁਰੇ ਲੋਠੀ॥ ਅਪਨਾ ਕੀ ਅਧੁੰਵੈ ਸੇਈ॥ ੩॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤਮ ਸਦਾ ਬਿਖਾਰੀ॥ ਦੇ
ਉਥਾ ਥੁਹੈ ਇਬ ਜਗਾਰੀ॥ ਦਾਸੁ ਕਥੀ ਰੁਤੇਰੀ ਪਨ ਤਸਮਾਨਾ॥ ਬਿਸਤੁਨ ਜੀ ਬਿਗਾ ਖੁਰਤ ਮਾਨਾ॥
੪॥ ੭॥ ੧੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਤ ਤੈ ਉਂਤਾ॥ ਨਾਜਾਨੁ ਓਥੈ ਕੁੰਹੁ ਤੈ ਕਤਾ॥
ਰਹਤੁ॥ ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰ ਮੁਨ ਜੰਨਾ॥ ਬਾਤ ਨਤੀ ਬੈਕੁੰਹੁ ਬਖਾਨਾ॥ ੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈ

੬੮੮

ਕੁੰਠਕੀਆਸਾ॥ ਤਬਲਗੁਨਾਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਖਾਈਕੋਟੁਨਪਗਲਪਗਲਾ॥
ਨਉਥੈਕੁੰਠਦੁਆਰਾ॥ ੩॥ ਕਹਿਕਬੀਰਅਥਕਹੀਐਕਾਹਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਥੈਕੁੰਠਾ॥
੪॥ ੮॥ ੧੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਿਉਲੀਜੈਗਚੁਬੰਕਾਭਾਈ॥ ਦੋਵਰੁਕੋਟੁਅਰੁਤੇਵਰੁ॥
॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਪਚੀਸਸੋਤਮਦਮਤਸਰਆਡੀਪਗਥਲਮਾਇਆ॥ ਜਨਗਗੀਥੋ॥
ਨਪਤੁਚੈਕਤਾਕਰਉਰਘੁਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਾਮੁਕਿਵਾਗੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦਰਵਾਨੀਪਾਪੁੰਨੁ॥
ਜਾ॥ ਕ੍ਰੋਧੁਪ੍ਰਧਾਨੁਮਤਾਬਡਦੁੰਦਰਤਤਮਨੁ॥ ਮਵਾਸੀਗਜਾ॥ ੨॥ ਸ੍ਵਾਦਸਨਤੋਪੁਜਾ॥
ਕੋਕੁਬੁਧਿਕਮਾਨਚਢਾਈ॥ ਤਿਸਨਾਤੀਰਰੇਘਟਭੀਤਰਾਇਉਗਚੁਲੀਓਨਜਾਈ॥ ੩॥
ਪਲੀਤਾਸੁਰਤਿਤਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਨੁਚਲਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਸਤੋਪਗਜਾਈ॥
ਤਿਚੋਟਸਿਧਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਲੈਲਰਨੈਲਾਗਾਤੇਰੇਦੁਇਦਰਵਾਜਾ॥ ਸਾਧਨ॥
ਅਰੁਗੁਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਕਰਿਓਗਢਕੋਰਾਜਾ॥ ੫॥ ਭਗਤਭੀਰਿਸਕਤਿਸਿਮਰਨੀਕੋਟ॥
ਲਭੈਫਾਸੀ॥ ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਚਰਿਓਗਜਉਪਰਿਗਜੁਲੀ॥ ਓਅਥਨਾਸੀ॥ ੬॥ ੮॥ ੧੬॥
ਭੈਰਉ॥ ਗੰਗਗੁਸਾਇਨਿਗਤਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ ਜੰਜੀਰਬੰਧਿਕੋਰਿਪਰੇਕਬੀਰਾ॥ ੧॥
ਨਡਿਗੈਤਨੁਕਤਾਕਉਡਰਾਈ॥ ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੰਗਾ॥
ਤਰਿਮੇਰੀਟੁਟੀਜੰਜੀਰਾ॥ ਮ੍ਰਿਗਢਾਲਾਪਰਥੈਠੇਕਬੀਰਾ॥ ੨॥ ਕਹਿਕੰਬੀਰਕੋਉਸੰਗਨਾ॥
॥ ਜਲਥਲਰਾਖਨਾਏਰਘੁਨਾਥਾ॥ ੩॥ ੧੦॥ ੧੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰੁਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਅਸਟਪਦਾ॥

ਘਰੁ॥ ਅਗਮਦੁਗਮਗਤਿਰਚਿਓਥਾਸਾ॥ ਜਾਮਤਿਜੋਹਿਕਰੇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਫਿਰੁ॥
ਚਮਕੈਤੋਇਅੰਨੰਦੁ॥ ਜਿਤਪਉਜੇਪ੍ਰਭਥਾਲਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਇਤੁਜੀਉਗਮਨਾਮਲਿਵਾ॥
॥ ਜਗਮਰਨੁਢੁਟੈਕੁਮੁਭਾਗੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਥਰਨਥਰਨਸਿਉਮਨਤੀਪ੍ਰਤਿ॥ ਓਧੈ॥
ਵਨਿਗਾਵਹਿਗੀਤਾ॥ ਅਨਤਦਸਥਦਤੋਤਤੁਨਕਾਗਾ॥ ਜਿਤਪਉਜੇਪ੍ਰਭਸੀਗੋਪਾਲ॥
ਖੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਾ॥ ਤ੍ਰਿਅਅਸਥਾਨਤੀਨਿਤ੍ਰਿਅਖੰਡਾ॥ ਅਗਮਅਗੋਢਾ॥
ਆਅਭਅੰਤਾ॥ ਪਾਰੁਨਪਾਵੈਕੋਧਰਨੀਧਰਮੰਤਾ॥ ੩॥ ਕਦਲੀਪੁਤਪਧੁਪਪਰਗਾਸਾ॥
ਕੰਜਮਤਿਲੀਓਨਿਵਾਸਾ॥ ਦੁਆਦਸਦਲਅਭਅੰਤਰਿਮੰਤਾ॥ ਜਤਪਉਜੇਸ੍ਰੀਕਲੰਕੰਤਾ॥

ਭਉਰਧਮੁਪਿਲਾਗੋਕਾਸੁ॥ ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਹਿਕਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ ਉਤੰਸੁਰਜਨਤੀਚੰਦ
 ਦਿਨਿਰੰਜਨੁਕਰੈਅੰਨੰਦ॥ ੫॥ ਸੇਬੁਤਮੰਡਿਪਿੰਡਿਸੇਜਾਨੁ॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰਿਕਰਿਇ
 ਨੁ॥ ਸੇਤੰਸੇਜਾਕਉਤੈਜਾਪਾ॥ ਜਾਕਉਲਿਪਤਨਦੇਇਪੁੰਨਅਹੁਪਾਪਾ॥ ੬॥ ਅਬਰਨ
 ਧਾਮਨਤੀਢਾਮਾ॥ ਅਵਰਨਪਾਈਐਗੁਰਕੀਸਾਮਾ॥ ਟਾਗੀਨਟਰੈਅਵੈਨਜਾਇ॥
 ਸਤਜਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ ੭॥ ਮਨਮਧੇਜਾਨੈਜਕੋਇ॥ ਜੋਬੋਲੈਸੇਅਪੈਓਇ॥
 ਤੰਮੰਡਿਮਨਿਅਸਥਿਰੁਕਰੈ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਪ੍ਰਾਨੀਤਰੈ॥ ੮॥ ੧॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥
 ਭੈਰਉਕੈਪਰਗਾਸਾ॥ ਕੋਟਿਮਹਾਦੇਵਅਹੁਕਿਥਲਾਸਾ॥ ਦੁਰਗਕੋਟਿਜਾਕੈਮਰਦਨੁ
 ਨਾਥੁਤਮਾਕੋਟਿਥੇਦਉਚਰੈ॥ ੧॥ ਜਉਜਾਚਉਤਉਕੇਵਲਰਾਮਾ॥ ਅਨਦੇਵਸਿਉਨਾ
 ਕਿਆਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿਚੰਦ੍ਰਮੇਕਰਹਿਚਰਾਕੁ॥ ਸੁਰੇਤਤੀਸਉਜੇਵਹਿਪਾਕਾ॥ ਨਵਗ੍ਰਿ
 ਤੰਠਾਢੇਦਰਥਾਗਾ॥ ਪਰਮਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਪਵਨਕੋਟਿਚਉਥਾਭੇਠਿਗਹਿ॥
 ਜਕੋਟਿਸੇਜਥਿਸਥਰਹਿ॥ ਸਮੁੰਦਕੋਟਿਜਾਕੈਪਾਨੀਤਾਰਾ॥ ਰੋਮਾਵਲੀਕੋਟਿਅਠਾਰ
 ਭਾਗ॥ ੩॥ ਕੋਟਿਕਮੇਰਭਰਹਿਭੰਡਾਰਾ॥ ਕੋਟਿਕਲਖਿਮੀਕਰੈਸੀਗਾਰਾ॥ ਕੋਟਿਕਪਾਪ
 ਖੁੰਥਹੁਹਿਗਹਿ॥ ਇੰਦ੍ਰਕੋਟਿਜਾਕੈਸੇਵਾਕਰਹਿ॥ ੪॥ ਢਾਪਨਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਤਾਰਾ॥ ਨਗ
 ਰੰਗਗੀਖਿਅਤਅਪਾਰਾ॥ ਲਟਢੁਟੀਵਰੈਤੈਥਿਕਰਾਲਾ॥ ਕੋਟਿਕਲਾਖੈਲੈਗੋਪਾਲਾ॥ ੫॥
 ਕੋਟਿਜਗਜਾਕੈਦਰਥਾਗਾ॥ ਗੰਧੂਬਕੋਟਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰਾ॥ ਬਿਦਿਅਕੋਟਿਸਭੈਗੁਨਕਰੈ॥ ਤ
 ਰੁਪਰਬੂਤਮਕਾਅੰਤੁਨਲੈ॥ ੬॥ ਥਾਵਨਕੋਟਿਜਾਕੈਰੋਮਾਵਲੀ॥ ਰਾਵਨਸੈਨਾਜਤੋਢ
 ਭੀ॥ ਸਤਸਕੋਟਿਬਹੁਕਹਤਪੁਰਾਨਾ॥ ਦੁਰਜੇਧਨਕਾਮਿਥਿਆਮਾਨੁ॥ ੭॥ ਕੰਦ੍ਰਪਕੋਟਿਜਾ
 ਕੈਲੈਵਨਧਰਹਿ॥ ਅੰਤਰਅੰਤਰਿਮਨਸਾਹਰਹਿ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਸੁਨਿਸਾਰਿਗਧਾਨਾ॥ ਦੇਹਿ
 ਅਭੈਪਦੁਮੰਗਉਦਾਨਾ॥ ੮॥ ੨॥ ੨੦॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਥਾਵਲੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉ

ਕੀ॥ ਅਰੁ ੧ ਰੋਜਿਤਥਾਕਰਉਸਤਖੰਡਾ॥ ਜਾਮਿਨਉਚਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਰੰ
 ਗੀਲੇਜਿਤਥਾਤਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਲੇਤਰਿਤਰਿਧਿਅਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਥਿਆਜਿਤਥਾ

600

ਅਵਰੇਕਮਾਨਿਰਥਾਪਦੁਇਕੁਤਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੨॥ ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨਪੂਜਾਕਰੀਮੁ॥
ਨਾਪੂਜਹਿਨਾਮੈਤਰੀ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਵੈਨਾਮਦੇਉਇਤੁਕਰਦਾ॥ ਅਨੰਤਰੂਪਤੋਰਨਾਮੁ॥
॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਪਰਥਨਪਰਦਾਰਾਪਰਤਰੀ॥ ਤਾਕੋਨਿਕਟਿਥਸੈਨਰਤੋ॥
ਜੋਨਭਜੰਤੋਨਾਗਇਲਾ॥ ਤਿਨਕਾਮੈਨਕਰਉਦਰਸਨਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਿਨਕੋਭੀਤੋਰੇ॥
ਤਰਾਜੈਸੇਪਸੁਤੈਸੇਓਇਨਗਾ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਵੈਤਿਨਾਮਦੇਉਨਾਕਹਿਥਿਨਾਨਾਸੋਧਵੈ॥
ਲਖਨਾ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਦੁਧੁਕਟੋਰੈਗਰਵੈਪਾਨੀ॥ ਕਪਲਗਾਇਨਸੋਧਵੈ॥
ਆਨੀ॥੧॥ ਦੁਧੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਗਾਇ॥ ਦੁਧੁਪੀਉਮੋਰੋਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਨਾਉਤੋਰੇ॥
ਕੋਥਾਪੁਰਿਸਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੁਇਨਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀ॥ ਲੈਨਾਮੈਤਰਿਅਗੈਧਰੇ॥
ਏਕੁਭਗਤੁਮੇਰੇਤਿਰਦੇਬਸੈ॥ ਨਾਮਦੇਖਿਨਗਾਇਲੁਪਸੈ॥੩॥ ਦੁਧੁਪੀਆਇਭਰਤੁ॥
ਰਿਗਇਆ॥ ਨਾਮੈਤਰਿਕਾਦਰਸਨੁਭਇਆ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਥਉਗੈਸੋਧਵੈ॥
ਮਭਤਾਰਾ॥ ਹਚਿਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸਿੰਗਾਰਾ॥੧॥ ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉ॥
ਉਲੇਗਾ॥ ਤਨੁਮਨੁਗਾਮਪਿਅਰੇਜੋਗਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਕਾਤੁਸਿਉਨਕੀਜੈ॥
ਸਨਾਗਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥੨॥ ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ ਮਿਲਉਗੁਪਾਈ॥
ਨਿਸਾਨੁਬਜਾਈ॥੩॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਨਰੁਕੋਈ॥ ਨਾਮੈਸ਼ੀਰੰਗੁਭਟਲਸੋਧੈ॥
੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਬਹੂਖੀਰਿਖਾਂਡਘੀਉਨਭਵੈ॥
॥ ਕਬਹੂਕੁਰਨੁਚਨੇਥਿਨਵੈ॥੧॥ ਜਿਉਗਾਮੁਗਾਖੈਤਿਉਰਤੀਐਰੇਭਾਈ॥ ਤਰਿਥੈ॥
ਮਾਕਿਉਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਬਹੂਤੁਰੇਤੁਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਪਾਇਪਾਨੁ॥
ਨਪਾਵੈ॥੨॥ ਕਬਹੂਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਵਾਵੈ॥ ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਅਰੁਨਪਾਵੈ॥੩॥ ਭਨੰ॥
ਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤਰੈ॥ ਜਿਤਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਤਪਾਰਿਉਤਰੈ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ॥
ਤਸਤਖੇਲਤੋਰੇਦੇਤੁਰੇਆਇਆ॥ ਭਗਤਿਕਰਤਨਾਮਾਪਕਜਿਉਟਉਆ॥
ਤੀਨਜੀਜਾਤਿਮੇਰੀਜਾਦਮਰਾਇਆ॥ ਢੀਪੇਕੇਜਨਮਿਕਾਟਕਉਆਇਆਗਰਤੋਰੇ॥
ਲੈਕਮਲੀਚਲਿਓਪਲਟਾਇ॥ ਦੇਤੁਰੇਪਾਢੈਥੈਠਾਘਾਇ॥੨॥ ਜਿਉਜਿਉਨਾਮਾ॥
ਗੁਣਉਚਰੈ॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਦੇਤੁਰਾਠਿਰੈ॥੩॥ ੬॥

ਭੈਰਉ ਮਾਤਾ ੨

ਜੈ ਸੀ ਭੁਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜਾ ਤ੍ਰਿਪਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜਾ॥

ਮੂੜ ਕੁਟੰਬ ਪਗਇ ਦਾ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਗਇ ਦਾ॥ ੧॥ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਗਇ ਦਾ ਲਾਗੀ
ਤ੍ਰਿਸੁ ਭਾਇ ਭੁਇ ਓ ਬੇਰਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਸੀ ਪਰ ਪੁਰਖਾ ਰਤ ਨਾਗੀ॥ ਲੇ ਭੀ ਨਹੁ ਧਨ ਕਾ
ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਗੀ॥ ੨॥ ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿ
ਮੋਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਏ॥ ਕਬ ਭੁਨਤੁ ਟਸਿ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇ॥ ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ
ਦੇ ਆਸ ਰਿਨਾਇ॥ ੩॥ ਜੈ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਹੁ ਮਾਤਾ॥ ਐਸਾ ਭਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਪ੍ਰ
ਭੁਨ ਮਦੇ ਭੁਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਥਸੈ ਤਮਾਰੇ ਚੀਤਿ॥ ੪॥ ੧॥ ੭॥ ਭੈਰਉ॥
ਕੀਨਾਰਿ ਤਿਅ ਗੋਅੰਧਾ॥ ਪਰ ਨਾਗੀ ਸਿਉ ਘਾਲੈ ਧੰਧਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਿੰਥ ਲੁਦੇ ਖਿਸੁ ਅਥਿਗਾਸਾ
ਅੰਤ ਕੀ ਥਾਹੁ ਮੁਆਲਾ ਪਟਾਨਾ॥ ੧॥ ਪਾਪੀ ਕਾ ਘਰੁ ਅਗਨੇ ਮਾਇ॥ ਜਲ ਰੰਗੈ ਤੈ ਮਿਟਵੈ ਕਬ
ਹਿ ਰਹਾਉ॥ ਤਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਾਇ॥ ਮਾਹ ਗੁਢੇ ਡਿਅ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ॥ ਮੁਲਾ ਤੁਝ
ਦਾ ਵੈ ਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਹਿ ਲਾਦਿ ਖਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਜਿਉ ਥੇ ਸ੍ਵਾਕੇ ਪਰੈ ਅਖਾਰਾ॥ ਕਾਪ ਰੁਪ
ਰਿਕਰਤਿ ਸੀ ਗਾਰਾ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਨਿਤ ਰੇ ਸਾਸਾ॥ ਵੇਕੇ ਗਲੇ ਜਮ ਕਾ ਟੈਛਾਸਾ॥ ੩॥ ਜਾਕੇ
ਜਤ ਬਿਲਿਖਿ ਓ ਕਰਮਾ॥ ਸੋਭ ਜਿ ਪਰਿ ਤੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ॥ ਕਤ ਨਾਮ ਦੇਉ ਇਤੁ ਬੀਚਰੁ
ਦਿਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤ ਤੁਝਿ ਤਰਤੁ ਪਾਰਿ॥ ੪॥ ੨॥ ੮॥ ਭੈਰਉ॥ ਸੰਤ ਮਰ ਕਾ ਜਾਇ ਪੁ
ਰੇ ਪੜੈ ਨਾਂ ਤੀ ਹਮ ਤੀ ਪਚਿ ਤਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਕਾ ਤੈ ਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ਚਟੀ ਆਸ ਭੈ ਬਿਗਾਰੇ॥
ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜੀਪਿ ਓ ਕਰੈ॥ ਤਿਰਦੈ ਤਰਿ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰਨੁ ਪਰੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਥਸੁ ਧਾਬ ਸਿ
ਰੀਨੀ ਸਭ ਰਾਜੇ ਬਿਨ ਤੀ ਕਾਏ ਪਟ ਰਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਤੁ ਪ੍ਰਤਿ ਲਾਇ ਕਹਿ ਆਨ ਹੀ ਮਾਨੈ ਤਿਨਿ ਤਉ ਅ
ਰੋਗ ਨੀ॥ ੨॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤਰਉ ਪਾਇ ਆਕਰ ਸਤ ਅਉਧ ਘਨੇਰੀ॥ ਗਿਰਿ
ਤਜਲ ਜੁਆਲਾ ਭੈਰਾਖਿ ਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮਾਇ ਆਠੇਰੀ॥ ੩॥ ਕਾਛਿ ਖੜ ਗੁਕਾਲੁ ਭੈ ਕੋ ਪਿ
ਓਮਿ ਥਤਾਵੁ ਜੁ ਤੁਹਿ ਗਾਏ॥ ਪੀਤ ਪੀਤ ਬਰਤਿ ਭਵ ਦੁਖ ਦੀ ਬੰਭੁ ਮਾਇ ਤਰਿ ਭਾਖੈ॥ ੪॥ ਤ
ਰਨਾਖ ਸੁਜਿਨਿ ਨਖਤ ਬਿਦਾਰਿ ਓ ਸੁਰਿ ਨਰ ਕੀਏ ਸਨਾਥਾ॥ ਕਹਿ ਨਾਮ ਦੇਉ ਤਮ ਨਰ ਤਰਿ ਪਿ
ਅਵਤਾਰ ਮਾਭੈ ਪਦ ਦਾਤਾ॥ ੫॥ ੩॥ ੯॥ ਭੈਰਉ॥ ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇ ਸਵਾ॥
ਕੀ ਅਥ ਦਾਲੀ ਭੇਸ ਵਾਹਾ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਆਕਾਸ ਰੁਲਤ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉ ਸੈ ਸਪਤ ਪਦਾ

ਲਾਗਾਚਮਰਪੋਸਕਾਮੰਦਰੁਤੇਰਾਇਤਥਿਥਿਥਨੇਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ ਚਪਾਨਕੋਇਪੇ
ਰਾਸੋਲਤਸਤਸਇਜਾਗਾ॥ ਭਾਰਅਠਾਰਤਸੁਦਗਰੁਤੇਰਾਸਤਨਕਸਰਸੇਸਾਗਾ
ਤੀਮਤਜਿਦਿਮਨੁਮਉਲਾਨਾਸਤਜਨਿਵਾਜਗੁਜਾਗੈ॥ ਥੀਥੀਕਉਲਾਸੇਉਕਾਇ
ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰੈ॥੩॥ ਭਗਤਿਕਰਤਮੇਰੇਤਾਲਾਢਿਨਾਏਕਿਤਪਤਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ
ਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਫਿਰੇਸਗਲਥੇਦੇਸਵਾ॥੪॥੪॥੧੦॥

੧੬ ਜੀਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗੁਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ਸੁਲਤਾਨੁਪੁਛੈਸੁਨੁਬੇਨਾਮਾਦੇਖਉਗਮਤੁ
ਰੇਕਾਮਾ॥੧॥ ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਬੰਧਿਲਾਦੇਖਉਤੇਰਾਤਰਿਬੀਠੁਲਾਗਾਉ॥
ਲਿਗਉਦੇਹੁਜੀਵਾਇ॥ ਨਾਤਰੁਗਰਦਨਿਮਾਰਉਰਾਇ॥੨॥ ਥਾਦਿਸਾਤਮੈਸੀਕਿਉ
ਥਿਸਮਿਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਇ॥੩॥ ਮੇਰਾਕੀਆਕਢੁਨਹੋਇ॥ ਕਰਿਤੈਰਾਮੁਹੋਇ
॥੪॥ ਥਾਦਿਸਾਤੁਚਕਿਓਅੰਠਥਾਰਿ॥ ਗਜਤਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ॥੫॥ ਰੁਦਨੁਕੋ
ਕੀਮਾਇ॥ ਢੇਰਿਰਾਮਕੀਨਭਜਤਿਖੁਦਾਇ॥੬॥ ਨਤਉਤੇਰਾਪੁਗਜਾਨਤੁਮੇਰੀਸ
ਪਿੰਡੁਪੜੈਤਉਤਰਿਗੁਲਗਾਇ॥੭॥ ਕਰੈਗਜਿੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੋਟਾ॥ ਨਾਮਾਉਬਰੈਤਰਿ
॥੮॥ ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਕਰਤਿਸਲਾਮੁ॥ ਇਨਿਹਿੰਦੁਮੇਰਾਮਲਿਆਮਾਨੁ॥੯॥ ਥਾਦਿਸਾਤਥਾ
ਨੇਹੁ॥ ਨਾਮੇਸਰਭਰਿਸੁਨਾਏਹੁ॥੧੦॥ ਮਾਲੁਲੇਉਤਉਦੋਜਕਿਪਰਉ॥ ਦੀਨੁਢੇਰਿਦੁਨਿ
ਕਉਭਰਉ॥੧੧॥ ਪਾਵਤੁਥੇਜੀਤਾਥਤੁਤਾਲਾ॥ ਨਾਮਾਗਵੈਗੁਨਗੋਪਾਲਾ॥੧੨॥ ਗੰਗਾ
ਨਜਉਉਲਟੀਥੈਏ॥ ਤਉਨਾਮਾਤਰਿਕਰਤਾਰੈ॥੧੩॥ ਸਾਤਘਰੀਜਥਥੀਤੀਨੁਦੀ
ਜਹੁਨਾਇਓਤ੍ਰਿਭਵਨਧਲੀ॥੧੪॥ ਪਖੰਤਦਥਾਜਥਜਾਇਲਾਗਰੁਜਚਜੋਗੋਧਿੰਦ
ਲਾ॥੧੫॥ ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਿਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਗਰੁਜਚਜੋਆਏਗੋਪਾਲਾ॥੧੬॥ ਕਹਿੰਦੁ
ਦਿਏਕੋਰੀਕਰਉ॥ ਕਹਤਿਤਲੋਕਰਿਉਪਰਿਧਰਉ॥੧੭॥ ਕਹਤਿਤਮੁਈਗਉਦੇਉਜੀਨ
ਸਭਕੋਦੈਖੈਪਤੀਆਇ॥੧੮॥ ਨਾਮਾਪ੍ਰਦਵੈਸੇਲਮਸੇਲਾ॥ ਗਉਦੁਤਾਈਥਭਰਮੇ
੧੯॥ ਦੁਧਤਿਦੁਹਿਜਥਮਟੁਕੀਭਰੀ॥ ਲੇਥਦਿਸਾਤਕੇਅਗੋਧਰੀ॥੨੦॥ ਥਾਦਿਸਾਤੁ
ਮੰਜਾਇ॥ ਅਉਘਟਕੀਘਟਲਾਗੀਅਧਾਇ॥੨੧॥ ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਥਿਨਤੀਠੁਰਮਾਇ॥੨੨॥

ਜੈ ਤੇਗੀ ਗਾਇ॥ ੨੨॥ ਨਾਮਾ ਕੈ ਤੈ ਸੁਨੈ ਬਾਦਿ ਸਾਹਾ॥ ਇਤੁ ਕਿਉ ਪਤੀਆ ਮੁਏ ਦਿਪਾਇ
ਇਸ ਪਤੀਆ ਕਾਇ ਤੈ ਪਰਵਾਨਾ॥ ਸਾਚਿ ਸੀਲਿ ਚਲਤੁ ਸੁਲਤਾਨ॥ ੨੩॥ ਨਾਮ ਦੇਉ
ਗੁਰਿ ਆਸਮਾਇ॥ ਮਿਲਿ ਤਿੰਦੁ ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਤਿ ਜਾਇ॥ ੨੪॥ ਜਉ ਅਥਕੀ ਬਾਰਨ ਜੀਵੈ
ਤਨਾ ਮੇ ਦੇਵ ਕਾ ਪੰਥੁ ਜਾਇ॥ ੨੫॥ ਨਾਮੇ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਰਤੀ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਭਗਤ ਜਨ
ਰੁਪਿ ਆਪਾਰਿ॥ ੨੬॥ ਸਗਲ ਕਲੇ ਸਨਿੰਦ ਕਭਇ ਆਖੇ ਦੁ॥ ਨਾਮੇ ਨਗਾਇ ਨਨਾ ਤੀਭੇ
ਭੈਰਉ॥ ਘਰੁ ੨ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤਮਿ ਲੈ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਜਉ ਗੁਰ
ਦੇਉ ਤਰੈ ਪਾਰਿ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤਥੈ ਕੁੰਠ ਤਰੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤਜੀ ਵਤ ਮਰੈ॥ ੧॥ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਝੁਠ ਝੁਠ ਝੁਠ ਝੁਠ ਆਨ ਸਭ ਸੇਵਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜਉ ਗੁਰ
ਦੇਉ ਤਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਵੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਨਦ ਤਦਿ ਸਧਾਵੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਪੰਚ ਤੇ ਦੁਗਿ॥ ਜਉ
ਗੁਰ ਦੇਉ ਨਮ ਰਿਬੇ ਬੁਰਿ॥ ੨॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਅਕ ਥਕਤਾ
ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਤਾ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਤਾ॥ ੩॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ
ਨਾ ਤ੍ਰੈ ਸੁਣੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਉਚ ਪਦ ਬੁਝੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਸ੍ਰੀ ਸੁ ਅਕਾਸਿ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇ
ਉ ਸਦ ਬੁਝਾਸਿ॥ ੪॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਅਗੀ॥ ਜ
ਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਏਕਾ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਲਿਲਾਟ ਤਿਲੇਖਾ॥ ੫॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਕੰਧ
ਤਿਰੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਦੇਤੁ ਰਾਠਿ ਰੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤਢਾ ਪਰਿਛਾਈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇ
ਉ ਸੇਤ ਜਨਿ ਕਸਾਈ॥ ੬॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਅਠ ਸਠਿ ਨਾਇਆ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਨਿਚਕੁ
ਤਗਾਇਆ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਦੁਆ ਦਸ ਸੇਵਾ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ॥ ੭॥
ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਸੇਸਾ ਟੁਟੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਭਉ ਜਲਤ
ਗਾਇਆ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਜਨ ਮਿਨ ਮਰੈ॥ ੮॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਅਠ ਦਸ ਬਿਉਤਾਗਾ॥ ਜਉ ਗੁਰ ਦੇ
ਉ ਅਠ ਚਤੁਰਾਗਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਉ ਅਵਰਨਾ ਤੀਜਾਈ॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਲਾਈ॥ ੯॥
੧॥ ੨॥ ੧੨ ॥

ਗਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ ੨ ਬਿਨੁਦੇਖੇਉਪਜੈਨਤੀਆਸਾਜੀਦੀਸੋਭੇ
ਨਾਸਾਥਰਨਸਤਿਤਜੇਜਾਪੈਨਾਮੁ॥ ਸੋਜੋਗਿਨਿਤਕੇਵਲਨਿਤਕਾਮੁ॥ ੧॥ ਪਰੇ
ਰਵੈਜੋਓਕੇਈ॥ ਪਾਰਸੁਪਰਸੈਦੁਬਿਧਾਨਤੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋਮੁਨਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾ
॥ ਬਿਨੁਦੁਆਰੇਤ੍ਰੈਲੋਕਸਮਾਇ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਭੁਕੋਈਕਰੈ॥ ਚਰਤਾਉਦਿਸੁ
ਰਹੈ॥ ੨॥ ਫਲਕਾਰਨਫੁਲੀਬਨਰਾਇ॥ ਫਲੁਲਾਗਾਤਥਫੁਲੁਬਿਲਾਇ॥ ਚਿਮੀ
ਨਕਰਮਅਭਿਆਸੁ॥ ਗਿਆਨੁਭਇਆਤਤਕਰਮਤਨਾਸੁ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਿਥਕਤਕਾਰਨ
ਮਥੈਸਿਇਆਨਾ॥ ਜੀਵਤਮੁਕਤਸਦਾਨਿਰਬਾਨ॥ ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪਰਮਥੈ
ਦੈਰਾਮੁਕੀਨਜਪਸਿਅਭਾਗ॥ ੪॥ ੧॥ ਕਬੀਰਜੀ ੨੦ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ੧੨ ਗਵਿਦਾਸ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		ਪਨੇ	
ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਬਸੰਤੁਕਾ॥			
ਮਹਲਾ ੧			
ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧			
੧	ਮਾਤਾਮਾਤਮੁਮਾਰਖੀਚਰਿ	੧੦੪	੧੦ ਸਾਤੁਰਜੀਵਥੁਸਭੁਕਿਉ
੨	ਹੁਤਿਆਈਲੇਸਰਸਬਸੰਤ		੧੧ ਰਾਜਾਬਾਲਕਨਗਰੀਕਾਚੀ
੩	ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਾਕੁ		੧੨ ਸਾਚਾਸਾਤੁਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤ
੪	ਬਸਤ੍ਰਉਤਾਰਿਦਿਗੰਥਰੁਤੇਗੁ		ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
੫	ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ		ਚਉਪਦੇ॥
੬	ਮੇਰੀਸਖੀਸੇਤਲੀਸੁਨਤੁਭੂ		੧ ਮਾਤਾਤੁਤੀਸਦਥਸਤੁ॥
੭	ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜਿ॥	੧੦੫	੨ ਰਾਤੇਸਾਚਿਤਹਿਨਾਮਿਲਿਖੁ
੮	ਸਾਤਿਭਭਾਵੈਸੇਵਕਸੇਵਾਕੁ		੩ ਤਹਿਸੇਵੇਸੋਤਹਿਕਲੇਗੁ॥
ਘਰੁ ੨ ਤਿਤੋਲਾ॥			੪ ਅੰਤਹਿਪੂਜਾਮਨਤੇਤੋਇ॥
ਗਿਆਮਥਿਪੁਪੁਜਿਮਨਾਵਤੁ			੫ ਭਗਤਿਵਢਲੁਤਹਿਵਸੈ
ਸਾਲ			੬ ਮਾਇਆਮੋਤੁਸਬਦਿਜਲੂ
			੭ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਚੁਕਾਰਕਮਵੈ
			੮ ਭਗਤਿਕਰਤਿਜਨਦੇਖਿਤੁ
			੯ ਨਾਮਿਰਤੇਕੁਲੰਕਾਕਰਤਿ

ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭਰੁਗੰਮਿਭੁਲੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੁ
ਗੁਰਸਬਦੀਤਹਿਚੇਤਿਸੁਕੁ
ਤੇਗਕੀਆਕਿਰਮਜੰਤੁ॥

ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਚੜਿਆ
ਸਭਿਜੁਗਤੇਰੇਕੀਤੇਤੋਏ॥

੭੦੮

ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੇਤਹਿਗੁਦਗੁ
ਬਸੰਤੁਚੜਿਆਫੁਲੀਬਨ
ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਵਿਟੁਪੁਵਰਿ
ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

ਜਿਉਪਸਰੀਸੁਰਜਕਿਰਦਿ
ਗੋਇਟਿਵਸੁਦੁਇਸਦੇਪਏ
ਘਰੁ ੨ ਤਿਡੇਲੁ॥

ਗਮਨਮੁਰਤਨਕੋਰੜੀ॥

ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮ

ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਆਰੁ

੭੦੯

ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗੰਮਿਭੁਲੁ

ਆਵਲਜਾਣੁਭਇਅਦੁਖੁ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਚਉਪਦੇ॥

ਗੁਰੁਸੇਵੋਉਕਰਿਨਮਸਕਰ

ਤਟਵਾਣੀਧਨੁਮਾਲੁਤਾਟੁ

ਤਿਸੁਭਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਿਪਾ

੭੧੦

੪ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮੀਪੰਡੀਤ

੫ ਪ੍ਰਭਿਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੇਸੰਗਿਹ

੬ ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਯੋਬੁਟੁ

੭ ਤੁਮਥਡਦਾਤੇਦੇਹੇ॥

੮ ਤਿਸੁਤੁਸੇਵਿਜਿਨਿਤੁਕੀਆ

੯ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁ

੭੧੧

੧੦ ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗਿਪਿ

੧੧ ਗਮਸੰਗਿਸਭਗਏਪਾਪ

੧੨ ਸਚੁਪਹਮੇਸਰੁਨਿਤਨਵ

੧੩ ਗੁਰਚਰਣਸਰੋਵਤਦੁਖੁ

੧੪ ਸਗਲਇਛਾਜਪਿਪੁਨੀ

੧੫ ਕਿਲਥਿਖਥਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨ

੧੬ ਰੋਗਮਿਟਏਪ੍ਰਭੁਆਪੀ॥

੭੧੨

੧੭ ਤੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਤਾਲ

ਤਿਡੇਲੁ॥ ਘਰੁ ੨

੧੮ ਤੇਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਤੁਮੇਰੇਭਈ

੧੯ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੁਏਜਾਣਦਿ

੨੦ ਮੁਲੁਨਬੁਝੈਆਪੁਨਸੁਝੈ

੨੧ ਦੇਖੁਫੁਲਫੁਲਫੁਲੇ॥

ਮਤਲਾ ੯

੧ ਮਨਕਤਾਥਿਸਾਰਿਓਗਮ

੨ ਪਾਪੀਤੀਏਮੈਕਾਮਬਸਾਇ

੩ ਸਾਧੋਇਤਤਨੁਮਿਥਿਆਜਨੇ

੭੧੩

- ੬ ਮਾਈਮੈਪਾਇਓਤਰਿਨਾਮੁ
੫ ਕਤਾਭੁਲਿਓਰੇਫੁਰੇਲੋਤ
ਅਸਟਪਦੀਆ
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
- ੧ ਜਗੁਕਉਆਨਾਮੁਨਤੀਦੀ
੨ ਮਨੁਭੁਲਓਭਰਮਿਸਿਆਇ
੩ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿਸੁ
੪ ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਵੈਪਾਰ ੭੧੪
੫ ਮਤੁਭਸਮਅੰਧੁਲੇਗਰਬਿ
੬ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲੀ
੭ ਆਪੇਭਵੁਗਫੁਲਥੇਲ
ਘਰੁ ੨ ਚਿੰਡੋਲਾ॥
- ੮ ਨਉਸਤਚਉਦਤਤੀਨਚੁ ੭੧੫
ਮਤਲਾ ੪ ਚਿੰਡੋਲੁਘਰੁ ੨
- ੧ ਕਾਇਆਨਗਰਿਓਕੁਥਾਲੁ
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਤਲਾ
੫ ਘਰੁ ੧੩
- ੧ ਸੁਦਿਸਾਖੀਮਨਿਜਪਿਪਿਆਰ
੨ ਅਨਿਕਜਨਮਭੂਮੇਜੋਨਿਧੁ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
- ੧ ਵਾਰਮਤਲਾ ੫ ਪਉੜੀ ੭੧੬

੭੫ ਜੋਤੁਮਲਾ
੬੩ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ
੧੨ ਮ:੧ ੭ ਮ:੬
੧੮ ੧:੨ ੨੧ ਮ:੫
੫ ਮ:੫

੧੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
੮ ਮ:੧ ੧ ਮ:੬ ੨ ਮ:੫
੧ ਘਰੁ ੧

- ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਦੀਭਗਤਾਕੀ॥ ਕਈਯੋ
ਮਓਲੀਪਰਤੀਸਓਲਿ॥
ਪਤਿੰਤਜਨਮਾਤੇਪਜਿਪੁਰਾ
ਜੋਇਖਸਮੁਹੈਜਧਇਆ॥
੪ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦਪਠਾਏਪੜਦ
੫ ਇਸੁਤਨੁਮਪੇਸੰਦਨਚੋਗ
੬ ਨਾਇਕੁਏਕੁਥਨਜਾਗੇਪਾਰ
ਚਿੰਡੋਲੁ॥ ਘਰੁ ੨
- ੭ ਮਾਤਾਜੁਗੀਪਿਤਾਭੀਜੁਗ
੮ ਸੁਗਤਕੀਜੈਸੀਤੇਰੀਚਾ
ਰਾਮਾਨੰਦਜੀਉ॥
- ੧ ਕਤਜਾਈਐਹੋਘਰਲਾ
ਨਾਮਦੇਵਜੀਉ॥
- ੧ ਸਾਧਿਥੁਸੰਕਟਵੈਸਵਰੁ
੨ ਲੋਕੁਲਹਰਿਅਤਿਨੀਲਾਕ
੩ ਸਤਜਾਅਵਲਿਪੁਰਿਮਵਿ
ਰਵਿਦਾਸਜੀਉ॥
- ੧ ਚੁਣਹਿਸੁਣੰਤਕਲੁਨਾ

੧੩ ੮ ਕਈਯੋ
੧ ਰਾਮਾਨੰਦਜੀ
੩ ਨਾਮਦੇਵਜੀ
੧ ਰਵਿਦਾਸਜੀ
੧੩

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚਉਪਦੇ॥ ੫੨੧ ਮਾਤਾ ਮਾਤ ਮੁਮਾਰਖੀ

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੧
ਅਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਪਰਠ ਜੁਚਿਤ ਸਮਾਲਿਸੇ ਇਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੧॥ ਭੋਲਿਆ ਤਉ
ਜੁਤਿ ਵਿਸਾਗਿ॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣ ਲੈਸਾਗਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਮ ਪੇ
ਖਤੀ ਧਰਮ ਫੁਲੁ ਠਲੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਪਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਪਈ ਚੁਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ
ਅਖੀ ਕੁਟਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਲੀ ਮੁਖਿ ਆਖਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ॥ ਪਤਿ ਕਾਧਨੁ ਪੁਰਾਤੋ ਆਲਾਗੁ
ਜੀਧਿ ਅਨੁ॥ ੩॥ ਮਾਤਾ ਰਤੀ ਆਵਦਾ ਵੇਖਤੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਰੇਨ ਸੁਕਤੀ ਜਿ
ਤੁਖਿ ਰੇਤ ਸਮਾਇ॥ ੪॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੧ ਰੁਤਿ ਆਈ ਲੇਸਰ ਸਬਸੰਤ
ਤਿ॥ ਗੰਗਿ ਰੇਤਰ ਵਹਿਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜਿ ਚੜਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸ
ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਇ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨੀਲੈ ਕਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁ
ਰੂਪੁ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜਿ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਪੂਪੁ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਆਕਤਾ ਪਾਇ॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਨਿ
ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਇ॥ ੨॥ ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਤੀ ਰਥਾ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਾ॥ ਤੇਰੀ
ਰਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਨੀਲੀ ਜਾਲੀ ਐ॥ ਅਲਜਾ ਲਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਲੀ ਐ॥ ੩॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ
ਕੈ॥ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੈ ਏਕ ਸੈ॥ ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵੈ ਤੈ॥ ਬਲਿ ਤਾਗੀ ਜਾਉ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਵੈ॥ ੪॥ ੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੧ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕ ਕੰਚਨਾ ਕੁਆਗਾਰੁ ਪੇਕੀ
ਅਕਾਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਗੰਗਾ ਕਾਉ ਦਕ ਕਰੰਤੋ ਕੀ ਆਗਿ॥ ਗਰੁੜਾ ਖਾਣਾ ਦੁਪਸਿ ਉਗ
ਰਿ॥ ੧॥ ਰੇਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ॥ ਜਾਮਿਨ ਭੀ ਜੈ ਸਾਚ ਨਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਦਸ ਅਠਲੀ
ਖੋਹੈ ਵਿਪਾਸਿ॥ ਚਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਿ॥ ਪੁਰਬੀਨ ਵੈ ਵਰਨਾ ਕੀ ਦਾਤਿ॥ ਵਰਤਨੇ ਮ
ਕੇਦਿ ਨ ਗਤਿ॥ ੨॥ ਕਾਦੀ ਮੁਲੰਦੋ ਵਹਿਸੇ ਖਾਜੇ ਗੀਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭਖਾ॥ ਕੋਗਿ ਰਹੀ ਕਰ
ਮ ਕੀ ਸੰਧਿ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਸਭ ਖੜੀ ਅਸਿ ਬੰਧਿ॥ ੩॥ ਜੇ ਤੇਜੀ ਅਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਗ॥ ਕਰਈ
ਉਪਰਿ ਤੋਹਿ ਚਿਸਾਗ॥ ਤੁਕ ਮੁਕਰਤਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਨ੍ਹਰੁ॥ ੪॥ ੩॥
ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੧ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਦਿਗੰਥ ਰੁਤੇਗੁ॥ ਜਟਾ ਪਾਗਿ ਕਿਆ ਕਮਾ

ਵੈਜੋਗੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਮੁਕਤਾ ਵਰੋਵਾ
ਏਕੁ ਧਿਆਵਤੁ ਮੁਕਤ ਮਨਾ ਪਾਰਿਉ ਤਰਿ ਜਾਤਿ ਇਕ ਖਿਨ ਪਾਰਤਾ ਉਸਿ ਮੁਕਤ
ਹਤਿ ਵਖਿ ਆਵਾ ਨਾ ਦੀਥੇ ਦੀਪੜਤਿ ਪੁਰਾਣਾ ਪਾਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਨਿਕ ਪਟੁਰ ਮਾ
ਨ ਕੈ ਰਮਈ ਆਨੇ ਜਿਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇਕੋ ਐ ਸਾਸੰਜ ਮੀਤੋਇਆ ਕ੍ਰਿ ਆਵਿ ਸੇਖ ਪੁਰਾਣ
ਅੰਤਹਿ ਲੋਭੁ ਮਨੁ ਖਿਖਿ ਆਮਾਤਿ ॥ ਓਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੈ ਸੇਪਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਕੀਤਹੋ ਆਕੇ
ਇਆ ਜਿਸਨੇ ਅਧਿਚ ਲਾਏ ਸੇਇਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਤੁਕਮੈ ਖੁਬੁਤ ਸ
ਏ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਤੋਇਆ ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਲੋਇਆ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ
ਤਿਗੁਰ ਸੰਗਾ ॥ ਤਉ ਭਵ ਜਲ ਕੇ ਤੁਟ ਸਿਥੰਧਾ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਬੰਸਤੁ ਮਤਲਾ ੧
ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਗੀ ਮਾਇਆ ਮੋਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁਨ ਦੀਸੈ ਸਰਬ ਤੇਤਾ ॥ ਤੁਸੁ ਰਿਨਾ ਬੇਦ
ਵਾਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਲਾਲਾ ਗੁਰਮੁਖ
ਮਨਾ ਮਗੁਨ ਗਾਏ ਤੁਅਪਰੰਪਰੁ ਸਰਬ ਪਾਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧਨ ਪਾਈ ਨੈ
ਸੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲਾ ਮਲੀਨ ਅੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਤਰਿਨਾ ਮਨ ਸੁਧੋਤੋਇਆ ਗੁਰ ਸਥ ਦਿਸ
ਸਚੁ ਸੋਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਾਕਉ ਤੁਰਾਖ ਧਿਰ ਖਨ ਟਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਹਿਸ
ਖੁਤਉ ਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰਤਰਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਬਿਨਾ ਸੇਰਾ ਮਰਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਉਤਮ ਗਤਿ
ਰਿਗੁਨ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇਰਾ ਮਨਾ ਮਤੀਰਾ ॥ ਲਿਵਲਾਗੀ ਨਾਮਿ ਤਜਿ ਦੁਜਾ ਭੁ
॥ ਜਨਨਾਨਕ ਤਰਿਗੁਰੁ ਗੁਰਮਿਲਾਉ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਬੰਸਤੁ ਮਤਲਾ ੧
ਸਤੋਲੀ ਸੁਨਤੁ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਗੀਸਾਲੁ ਸੰਗਿ ਸਾਇਆ ॥ ਓਤੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐਕੁ
ਇਆ ਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇ ਓਰਾ ਮਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਤੋਲੀ ਤਰਿਗੁਨ ਬਨੇ ॥ ਹਰਿ
ਸੰਗਿ ਖੇਲਹਿ ਵਰਕਾ ਮਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨੁ ਮਨੇ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖੀ ਦੁਤਰ
ਤਿਭੇਉ ॥ ਓਤੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰੁਚੀ ਨੈ ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥ ਗੁਰਿ
ਜਾਇ ਅੰਜ ਪੁਜ ਪੇਉ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉਤੋਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸੰਗੁ ਦੇਇ
ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਲੇਧੰਧੁ ਰੇਇਆ ॥ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਨੁ
ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰਾਵੇ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥ ਜਨਨ

ਗੁਰਸਤਿਜੋਗੁ॥ ੬॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੧ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜਿ॥ ਸ
ਪਨਿਥੇਜੇਗਾਜੁਗਾਜਿ॥ ਗੁਰਮਤਿਉਤਮਸੰਗਿਸਾਖਿ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਲੁਸਤਿਜਿਅ
ਮਤਥਿਸਰਸਿਰੇਮਨਗਾਮਥੇਲਿ॥ ਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਅ
ਲਾਏਅਤੁਲੁਤੇਲਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਤਿਗੁਰਸਿਖਤੇਗ॥ ਗੁਰਸੇਵਤੇਰਤ
ਗੁਰੇਗਾਨਗਨਿੰਦਕਲੇਭੀਮਨਿਕਠੇਗ॥ ਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈਸਿਚੇਰਚੇਗ॥ ੨॥ ਗੁਰੁਤੁਠਾ
ਜੇਭਗਤਿਭਾਉ॥ ਗੁਰਿਤੁਠੇਪਾਈਐਤਰਿਮਤਲਿਠਾਉ॥ ਪਰਤਰਿਨਿੰਦਾਤਰਿਭਗਤਿਜਾ
ਤਰਿਭਗਤਿਸੁਤਾਵੀਕਰਮਿਭਾਗੁ॥ ੩॥ ਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਕਰੇਦਾਤਿ॥ ਗੁਰਸਿਖਪਿਅ
ਨਸੁਗਤਿ॥ ਛਲੁਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰੁਤੁਸਿਦੇਇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਪਾਵਤਿਵਿਰਲੇਕੇਇ॥

੭॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੧ ਸਾਤਿਥਭਾਵੈਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇ॥ ਜੀਵਤੁਮਰੇਸ
ਕੁਲਉਧਰੇ॥ ੧॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਢੋਰਉਕਿਅਕੋਤਸੈ॥ ਸਾਚੁਨਾਮੁਮੇਰੈਤਿਰਦੈਵਸੈ॥
ਤਉਜੈਸੇਸਾਇਆਮੋਤਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਰੈ॥ ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਗਾਮਨਮਰਵਤਰੈ॥ ੨॥
ਮੁਰਖਮੁਗਧਉਪਰਿਕਰਤੁਦਇਆ॥ ਤਉਸਰਲਗਤਿਰਤਉਪਇਆ॥ ੩॥ ਕਤੁਨਾ
ਮੁਸੰਸਾਰਕੇਨਿਤਛਲਕਾਮਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥ ੬॥ ੮॥

ਗਗੁਬਸੰਤੁਤਿਡੋਲੁਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਸਾਲਗਿਅਮ
ਪ੍ਰਯੋਜਿਮਨਾਵਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਥੇਜਾਥਾਧਤੁਦਇਆਕ
ਤੁਦਇਆਲਾ॥ ੧॥ ਕਾਏਕਲਰਸਿੰਚਤੁਜਨਮੁਗਵਾਵਤੁ॥ ਕਾਚੀਛਤਰਿਦਿਵਾਲ
ਕੇਗਚੁਲਾਵਤੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਤਰਿਤਟਮਾਲਟਿੰਡਪਰੇਵਤੁਤਿਸੁਭੀਤਰਿਮਨੁਜੇਵਤੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿੰਚਤੁਭਰਤੁਕਿਅਗੇਤਉਮਾਲੀਕੋਤੇਵਤੁ॥ ੨॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੇਧੁਦੁਇਕਰਤੁਥਸੇਲੇ
ਕੇਰਤੁਪਰਤੀਭਾਈ॥ ਜਿਉਗੇਰਤੁਤਿਉਤੁਮਸੁਖਪਾਵਤੁਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਅਜਾਈ॥ ੩॥
ਕੁਲੇਤੇਭੁਨਿਪੰਸੁਲਾਏਵੈਜੇਤੁਕਰਤਿਦਇਆਲਾ॥ ਪ੍ਰਣਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਦ
ਇਅਕਰਤੁਦਇਆਲਾ॥ ੬॥ ੧॥ ੮॥

ਬਸੰਤੁਤਿਡੋਲੁਮਤਲਾ ੧ ਸਾਤੁਰ
ਕੇਵਸੁਭਕਿਛੁਸੰਦੀਪੇਵਕਜੈਧਨਵਖੇ॥ ਅਪਿਕੁਚਜੀਦੋਸੁਨਦੇਉਜਾਣਾਨਾਹੀਰਖੇ
੧॥ ਮੇਰੇਸਾਤਿਥਾਤਉਆਪੇਭਗਮਿਭੁਲਾਦੀ॥ ਅਖਰਲਿਖੇਸੇਈਗਾਵਾਅਵਰਨਜਾਦ

ਬਾਦੀ। ਰਤਾਉ। ਕਢਿ ਕਸੀ ਦਾ ਪਤਿ ਰਤਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣੁ ਨਾਹੀ। ਜੇ ਪੁਰਖੁ
 ਰਾਗੁ ਚਾਖਿ ਤੇ ਵਤਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ॥ ੨॥ ਜੇ ਤੁ ਪਸਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰੁ
 ਵਾ। ਪ੍ਰਦਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵੰ॥ ੩॥ ੨॥ ੧੦॥
 ਲੁਮਤਲਾ ੧ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾਨ ਲਿਖਿ ਅਰੋਗਾ ਦੁਇ ਸਵ
 ਇਥਾ ਪਾਪਤੀ ਅਤਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਤੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮ
 ਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ। ਰਤਾਉ। ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸ ਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾ
 ਪਾਇਆ। ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਰਾਜਾ
 ਤਾਜਾ ਦੀ ਐਇ ਕਿਸਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ। ਤਾਕੇ ਲਾਖ ਲਾਖ ਜਾਈ ਅਤਿ ਖਿਮਾਧਨੁ ਸੰਗੇ
 ੩॥ ਕਠਿ ਆਸੁ ਲਤਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਤਿ ਤਿਨੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ। ਪ੍ਰਦਵਤਿ ਨਾਨਕੁ
 ਨਿਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੇ ਲਾਖਿਨੁ ਮਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਤਿੰਨੋ ਲੁਮਤਲਾ ੧
 ਸਾਚਾ ਸਾਤੁ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਤਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ। ਕਰਿ ਕਿਸਾਨ ਰਿਭੁ ਗਤਿ ਦੂ
 ਅਨਦਿਨੁ ਤਰਿ ਗੁਲ ਗਾਏ॥ ੧॥ ਮਤਿ ਭੁਲਤਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਤਰੀ। ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨ
 ਲੇਈ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਐਨਾ ਮੁਤਰੀ। ਰਤਾਉ। ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ
 ਭਾਗਾਨੀ ਭਗਤਿ ਤਰੀ। ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਰਿਨ ਮੁ
 ॥ ੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਜਨਾ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ
 ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੇ ਤਰਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਵੰ
 ਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਨ ਕੀਏ। ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਰੁ ਸੰਗਿ ਬੀਏ॥
 ॥ ੧੨॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ॥

ਮਾਤਰੁ ਤੀਮਤਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ। ਜਿਤੁ ਤਰਿ

ਜੀ ਅਜੰਤੁ। ਕਿਅਹਉ ਆਖਾ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ। ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ।
 ਤੈਂ ਸਾਤਿ ਬਕੀ ਕਰਤਿ ਸੇਵਾ। ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਤਿ ਆਤਮ ਦੇਵਾ। ਰਤਾਉ। ਕਰਮੁ
 ਸੇਵਾ ਕਰੈ। ਗੁਰ ਪਾਸਾ ਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ। ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚੈ। ਇਨ ਬਿ

ਤਰੁਤਰੈ॥ ੨॥ ਥਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਠਲਲਾ
ਅਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾ ਵੈਤਿ ਸੈਖ ਵਾਏ॥ ੩॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਨ ਦਰਿ
ਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ॥ ਬਿਖਿ ਆਕੀ ਬਾਸ ਨਾਮ ਨ ਡਿਕਰੇਇ॥ ਅਪਣਾ ਕੁਛ
ਕਰੇਇ॥ ੬॥ ੧॥ ਥਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਤਹਿ ਨਾਮਿ ਨਿਤਾਲਾ

ਏ ਆਕਰਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਨ ਦਇ ਆਲਾ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਨ ਤੀਸੈ ਕੋਇ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਭਾਖੈ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਗੁਰਗੋਪਾਲ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਹਤਿ ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸ
ਮਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਰਤਾਉ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇਭੀ ਲੇਭਿ ਲੁਭਾਨਾ॥ ਗਾਮੁ ਬਿ
ਬੁਧੁ ਰਿਪ ਯੁਤਾਨਾ॥ ਬਿਯੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਗੰਗੇ॥ ਤਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਸਤ
ਵਡਭਾਗੇ॥ ੨॥ ਪਉਦਾ ਪਾਲੀ ਕੀ ਇਤ ਦੇ ਤਸਰੀ ਗਾ॥ ਤਉ ਮੈਰੇ ਗੁਰੁ ਠਿਨ ਤਨਿ ਪੀਰਾ

ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੁਰੁ ਗੁਣ ਗਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਧਾ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੩॥

ਗੰਨ ਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਾਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲ ਤਜ ਦੇ ਅਤੰ ਕਾਰੇ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਵਡਭਾ
ਤਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਉਰਿ ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਰੇ॥ ੬॥ ੨॥ ਥਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਸੇਵੇ ਸੋ ਤਰਿ ਕਾਲੇ ਗੁਰੁ॥ ਸਾਚੁ ਸਤ ਜੁ ਕਦੇ ਨ ਤੋਵੈ ਸੋ ਗੁਰੁ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਮੁਏ ਨਾ ਤੀ ਤਹਿ
ਨਾਮਾਤਿ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਤਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਤਿ॥ ੧॥ ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੇ ਜਿਨ ਤਹਿ ਮਨ ਮਾਤਿ
ਸਾਚੁ ਸਮਾਏ॥ ਸਾਚਿ ਸਮਾਤਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਹਿ ਨ ਸੇਵ ਤਿਤੇ ਤਹਿ ਤੇ ਦੁਰਿ॥ ਦਿਸੈ

ਭਵਤਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਤਿ ਧੁਰਿ॥ ਤਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ॥ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਤਿ
ਨਤ ਮਾਇ॥ ੨॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਚੁਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗ ਤਪਾਵੈ ਮਾਨੁ॥ ਤਹਿ

ਚੁਕੈ ਸਦ ਤਜੁ ਗਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਅਭਰ ਪੁਰਿ॥ ੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰੇ
ਤਿਪਲਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸਮਾਲਾ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਿ ਜਾਇ॥ ਨਾ

ਕਨ ਮਿਵਡਿ ਆਈ ਪਾਇ॥ ੬॥ ੩॥ ਥਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਅੰਤਰਿ ਪੁਜਾ

ਨ ਤੋਤੇਇ॥ ਏਕੇ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਦੁਜੈ ਲੋਕੀ ਬਤੁ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਮੈਨੇ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿ ਆਸ ਦਥ ਸੰਤੁ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮ

ਉਲਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਕਰਤੁ ਬੀਚਰਾ॥ ਤਪਾ

ਭੁਸਾਚੈਲਗੋਪਿਆਗੁਆਪੁਢੇਡਿਤੋਤਿਦਾਸਤਭਾਇ॥ ਤਉਜਗਜੀਵਨੁਵਸੈਮਨਿ॥
 ॥੨॥ ਭਗਤਿਕਰੇਸਦਵੇਖੈਤਜੁਗਿ॥ ਮੇਗਪ੍ਰਭੁਸਦਰਹਿਆਭਗਪੁਰਿ॥ ਇਸੁਭਰੰਗ
 ਜਾਏਭੇਉ॥ ਸਭੁਮੇਗਪ੍ਰਭੁਆਤਮਦੇਉ॥ ੩॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਜਗ
 ਸਿਉਆਪਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਤਰਿਆਸਤਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹੇਤਿਦੁਖ
 ॥੪॥ ੪॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩ ਭਗਤਿਵਢਲੁਤਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ਗੁਰਗੋ

ਤਜਸੁਭਾਇ॥ ਭਗਤਿਕਰੇਵਿਚਤੁਆਪੁਖੋਇ॥ ਤਦਤੀਸਚਿਮਿਲਾਵੇਤੋਇ॥ ੧॥ ਭੁ
 ਤਤਿਸਦਾਤਰਿਪ੍ਰਭਦੁਅਭੀ॥ ਗੁਰਕੈਤਤਿਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ ਰਤਾਉ॥ ਭਗਤਿ
 ਜਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਵਿਚਤੁਤਉਮੈਖੋਇ॥ ਤਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿ॥
 ॥ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖਿਸਤਜਿਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਸਾਚਿਰਤੇਤਿਨਸਦਥਸੰਤਾ॥ ਮਨੁਤਨੁਤਰਿ
 ਵਿਗੁਣਗੁਣਿਦਾ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਸੁਕਾਸੰਸਾਰਾ॥ ਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲੈਵਰੇਵਗਾ॥ ੩॥ ਜੇ
 ਜਿਤਰਿਜੀਉਭਵੈ॥ ਸਦਾਸੁਖਸਹੀਭਿਭਾਵੈਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ ਅਪਦਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵੇਸਤ
 ਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ ੪॥ ੫॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩ ਮਾਇਆ

ਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਤਰਿਆਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ ਸਭਲਿਉਥਿਰਖੁਤਰਿਕੈਦੁਖ
 ਚੀਬਾਦੀਨਾਮਪਿਆਰਿ॥ ੧॥ ਏਮਨਤਰਿਆਸਤਜਸੁਭਾਇ॥ ਸਚਭਲੁਲਾਕੈਸ
 ਭਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਆਪੇਨੇਜੈਆਪੇਦੁਰਿ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੇਖੈਸਦਤਜੁਗਿ॥ ਏਵਪ
 ਛੁਲੀਬਨਰਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਥਿਗਸੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੨॥ ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਗ
 ਨਰਾਤਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਗਵਾਈਵਿਚਤੁਜੁਠਿਭਰੰਤਿ॥ ਪਰਪੰਚਵੇਖਿਰਹਿਅਵਿਸਮਾਦੁ
 ਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮਪ੍ਰਸਾਦੁ॥ ੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਿਰਸਭੇਗਾ॥ ਜੇਕਿਓਕਰੇਜੇ
 ਗਾਵਡਾਦਾਤਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ ੪॥ ੬॥

ਬਸੰਤਮਹਲਾ੩ ਪੁਰੈਭਾਗਿਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ ਏਕੇਚੇਤੈਫਿਰਿਜੋਨਿਨਾਵੈ
 ਲਜਨਮੁਇਸੁਜਗਮਤਿਆਇਅਧਾ॥ ਸਾਚਿਨਾਮਿਸਤਜਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰ
 ਰਤੁਲਿਵਲਾਇ॥ ਤਰਿਨਾਮੁਸੇਵਤੁਵਿਚਤੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੀਤ
 ਦੀ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜਗਮਾਤਿਸਮਾਦੀ॥ ਚਤੁਜੁਗਪਸਰੀਸਾਚੀਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ

ਦੁੱਤੋਇ॥ ੨॥ ਇਕਿਸਾਚੈ ਸਥਦਿ ਰਹੇ ਤੇਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਾਇ॥ ਸਾਚੁ ਪਿਆ
ਏਖਿਤੁ ਜੁਗਿ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪੂਰਿ॥ ੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਹੁਨ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਥ
ਮਲਾਵਾ ਤੋਇ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਅਾ ਤਿਨਿ ਹਸੁ ਪਾਇਅਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਤ ਜੇਨਾ ਮਿਸਾਮਾਇਅਾ

੭॥ ਥਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਕਹਤਿ ਜਨ ਦੇਖਿਤੁ ਜੁਗਿ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ
ਜੁਗਿ॥ ਤਰਿ ਸੇ ਤੀਸ ਦਰ ਤੇਲਿ ਵਲਾਇ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ॥ ੧॥ ਦਾਸ
ਦੁਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਤੋਇ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਤੁ ਅਵਹੁਨ
ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਨਾਓਤੁ ਮਰੈ ਨਾਵੈ ਜਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਹੁ ਸੇਵੀ
ਹੁੰਮਾਇ॥ ੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਚਾਇਅਾ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਤ ਜੇਨਾ ਮਿਸਾਮਾਇ
ਅਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤੋਇ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ
ਆਤਿ ਸੁਤਰਿ ਤੁਜਾ ਦੁ॥ ਸਾਚ ਸਥਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਵਾ ਦੁ॥ ਤਰਿ ਹਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਖਿ ਤੋ
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ੪॥ ੮॥ ਥਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁ

ਕਾ ਕਹਤਿ ਉਧਾਰੁ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਭੁਲੇਕਾ ਤੇ ਆਏ॥ ਨਾਮੁ
ਤੇ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ॥ ੧॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਦੁ ਸਵਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਸਾਚੁ ਉਰ ਪਾਏ
ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਗੀਰਾ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗੀਰਾ॥
ਨੈਮ ਰੈਨਾ ਵੈ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਤੁ ਸਾਚੁ ਪਚਾ
ਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਤਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਵੈ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਤੋਇ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾ
ਏ॥ ੩॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਤੇਰਿ ਸਭਿ ਭੁਲਾਤਿ ਦੁਜੈ ਪਤਿਥੋਇ॥ ਸਾਚਾ
ਸੇਵਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ॥ ੪॥ ੯॥ ਥਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾਸ ਭੁਭਰ ਮਿਭੁਲਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਬਤੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਮਨੁ ਮੁ
ਖ ਅੰਧੇਠ ਉਰਨ ਪਾਈ॥ ਬਿਸਟਾਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾਮਾਤਿ ਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਤੁਕਮੁ ਮੰਨੈ ਸੋ ਜ
ਮੁਗਵਾ ਦੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾ ਦੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਜਿਨ ਪੂਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਅਾ
ਤਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਸਦਾ ਮਨ ਭਾਇਅਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ਜੋ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾ
ਰੇ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਰੇ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ

ਨਪਾਈ। ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿ ਸੁਆਖਿ ਬੁਝਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੇ
 ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਏ। ਜਿਨ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਜਾ
 ੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਏ। ਆਪੇ ਆਖਿ ਵੇ
 ਆਏ। ਨਿਤ ਚਲਾ ਸਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਪੀਰਾ। ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਾਤੀ ਗਾ॥ ਨਾਮੁ
 ਮਰਤਿ ਬਿਖੁਖਾਇ। ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਰਤਾਉ। ਬਹੁ ਭਖਰਹੈ
 ਸੰਤਿ ਨ ਤੋਇ। ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਬੋਇ। ਸੇਵ ਰਭਾਗੀ ਜਿਨ ਸਥ ਦੁਪਥ
 ਆਤਰਿ ਜਾਂਦਾ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ੨॥ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮ
 ਜਤਿ ਸਥ ਦਿਥੀ ਚਾਰਾ। ਨਾਮੁ ਨ ਵਨਿਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਤਿ। ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਿ
 ਟਿ॥ ੩॥ ਆਖਿ ਕਰੇ ਕਿਥੁ ਕਤ ਦੁਨ ਜਾਇ। ਆਪੇ ਭਵੈ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ। ਤਿਸ ਤੋਂ ਕੋ
 ਦੁਰਿ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿ ਆਭਰ ਪੂਰਿ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩
 ਦੀ ਤਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ। ਗਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਤੈ ਆਪਾਇ। ਕੋਟ ਕੁਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਨਿ
 ਜੀਵਤ ਮਰਤਿ ਤਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਤਰਿ ਜੀਉ ਜਾਵੈ। ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਮ
 ਤੁਮ ਨੁ ਮਉਲਿ ਆਤਰਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ। ਰਤਾਉ। ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁ
 ਨ ਤੋਇ। ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸੰਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ। ਗੁਰਮ ਤਿਨਾ ਮੁਪਰਾ ਪਤਿ ਤੋਇ। ਵਡ
 ਤਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਗਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ਆਈ। ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇ ਆਵੈ
 ਮਿਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਉ ਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ॥ ੩॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਤਰਿ ਨਾਮੁ
 ਚਾਰਾ। ਭੁਟੈ ਗਾਮ ਨਾਮ ਦੁਖ ਸਾਰਾ। ਤਿਰ ਦੈਵ ਸਿਆਸੁ ਬਾਤਰਿ ਪਾਸਾਰਾ। ਨਾਮੁ
 ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵ ਲਾਗਾ॥ ੪॥ ੧੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩ ਤੇਗੀ ਅਵ
 ਮਜੰਤੁ। ਦੇਤਿ ਤਜਾ ਪੀਆ ਦਿਮੰਤੁ। ਗੁਣ ਅਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ। ਤਰਿ ਜਾਂ
 ਕੈ ਲਗਾਉ ਪਾਇ। ਰਤਾਉ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ। ਕਾਏ ਜਨਮੁ ਕਵ
 ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ॥ ੨॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੁਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਸਤ ਜਭਾਇ ਪਾਇ ਆਲੰ
 ॥ ੩॥ ਉਤਮ ਉਚਾ ਸਥ ਦਕਾਮੁ। ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ॥ ੪॥ ੧੩॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਬਨਸ ਪਤਿ ਮਉਲੀ ਚੜਿ ਆਬਸੰਤੁ। ਇਹੁ ਮੁਖੈ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਗਿ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਸਾ ਚੁਪਿ ਆਵਤੁ ਮੁਗਧ ਮਨਾ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਵਤੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ॥
ਉ॥ ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿ ਐਭੁਇਆ ਅਨੰਦੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੁ॥ ੨॥
ਏਕੁ ਸਤੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ॥ ਤੁਕ ਮੁਖੁ ਭੈ ਤਾਏ ਕੇ ਜਾਣੈ॥ ੩॥ ਕਤ ਤਨਾਨ ਕੁਤ ਉਮੈ ਕੋਤਨ
ਏਕੁ ਆਖ ਲੁਵੇਖ ਲੁਸਤੁ ਸਾਤਿ ਬੇਤੋਤੈ॥ ੪॥ ੧੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਜੁਗ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਤੋਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਟੈ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤੋਏ॥ ੧॥ ਤਰਿ ਜੀਉ ਆਪੇ ਲੈਤੁ ਮਿਲਾ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤੇਰੇ ਸਭ ਲੇਇ॥ ਫਲ ਤਿਨੁ
ਅਤਿ ਗਮਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਤੋਇ॥ ੨॥ ਸਦਾ ਬਸੰਤ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਗਮਨਾਮੁ ਗਖੈ
ਯਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਰਿਆ ਤੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਇਤੁ ਤਨੁ ਬਿਗੁਰਾਮਨਾਮੁ ਫ
ਲੁ ਏਸੇਇ॥ ੪॥ ੧੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥

ਰੇਭਾਗਿ ਤਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਸੰਤ ਕੀਲ ਗੈਨ ਸੇਇ॥ ਇਤੁ
ਨੁ ਜਲਿਆ ਦੁਜੈ ਦੇਇ॥ ੧॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਪੰਧੈ ਬੰਧਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਸ
ਫਿਲ ਲਾਇ॥ ੨॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਢੁਟੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਟੈ॥ ਜਮ ਕਾਲ ਕੀ ਠਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਛੋਟੈ
੩॥ ਇਤੁ ਮਨੁ ਢੁਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਢਾਡਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਤੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥ ੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨ ਰਾਇ॥ ਏਤਿ ਜੀਅ ਜੰਤ

ਤੁਲਤਿ ਤਰਿਚਿ ਤੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਤੁ ਮਨੁ ਤਰਿਆ ਤੋਇ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿ
ਗੁਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਉ ਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਇਤੁ
ਤਉ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਏ॥ ੨॥ ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ॥ ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਾਏ॥ ੩॥ ਆਖਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਗਲੀ॥ ੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੩

ਘਰੁ ੨

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟੁ ਵਾਰਿਆ

ਭਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟੁ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਪਲਾਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤਰਿਆ ਤੋਵੈ ਇਕੁ
ਰਿਨਾਮ ਫਲੁ ਪਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇਉ ਬੇਰੁ ਭਾਈ ਤਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਅਇ
ਵਿਚਤੁ ਤਉ ਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਦੁਠਾਮਨਿ ਆਇ॥ ੨॥ ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨ ਨੇ

ਥਾਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬ ਦੇ ਲਾਇ ਅਨੁਮਿਲਾਇ ॥ ਪੁਜਿਤਿ ਨਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀ ਮੈ ਭਾਵੈ
ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਤਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਕਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦਵ ਸੈ ਭਾਈ ਸਬ ਦਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥ ੩੦ ॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪

ਘਰੁ ੧

ਚਉਪਦੇ ॥

ਜਿਉ ਪਾਸਗੀ ਸੁਰਜ ਕਿਰਦਿ ਜੋਤਿ ॥ ਤਿਉ ਪਦੁ

ਟਿਰਮਈ ਆਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਤਹਿ ਰਵਿ ਆਸੁ ਬਥਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਮਿਲੈ
ਗੀਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਤਹਿ ਸੇਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐਇ ਕੁਪੁ
ਇ ॥ ੨ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰਿ ॥ ਸਾਕਤ ਨ ਰਹੇ ਭੀ ਜਾ ਲਹਿ ਦੁਰਿ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ
ਵਰਤੈ ਤਹਿ ਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਹਿ ਏਕੋ ਕਰੇ ਸੁਭੇਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪

ਰੈਣਿ ਦਿਵਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਾਏ ॥ ਮਨ ਤਹਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲਾਏ ॥ ੧ ॥
ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੁਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗਵਹੁ
ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਠਿਠਿਰਿ ਠਿਰਿ ਤਉ ਮੈ ਮੁਏ ॥ ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਰੇ
ਰਿਗਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਹਿ ਤਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇਉ ਦੁਖ ਭੋਗੇ
॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਤਹਿ ਕਿੰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠੀ ਮਲਿ ਆਬਨ ਵਾਰੀ ॥ ੪ ॥

ਬਸੰਤੁ ਤਿਓ ਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪

ਘਰੁ ੨

ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੀ ਕਰੈ

ਰਏ ਕਲੁ ਕਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਤਖੋਲੀ ਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੋ
ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥
॥ ਪੰਚ ਰੰਗ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀ ਆਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਤਹਿ ਆ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪੋਜ ਪਰੇਤ
ਰੇ ਧਨੁ ਸਾਥ ਤੁਰਾ ਸਿਉ ਬਰਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਬਾਕੇ ਬਿਦ ਐਤਨ
ਆਮਾਇ ਆ ॥ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇ ॥ ੩ ॥
ਗੰਨਾ ਬਜਗ ਦੀ ਸਗੁ ਸਾਈ ਕਰਿ ਕਿੰਪਾ ਸਾਧੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਿ ਤੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਿਓ
ਰਿਗੁ ਲਾਗਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਬਸੰਤੁ ਤਿਓ ਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪

ਤੁਮ ਵਰ ਪੁਰਖ ਵਰ

ਗੁਸੰਦੀਤਮਕੀਰੋਕਿਰਮਤੁਮਨਏ॥੧॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਪ੍ਰਭਰਿੰਪਾਗੁਰਸ
ਗੁਰਰਦਤਮਥਨਏ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਵੇ॥ਜਨਮ
ਮੇਕੇਕਿਲਵਿਖਮਲੁਭਰਿਅਮੀਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਤਨਏ॥ਗੁਰਹੁਗੁਰਮਰਾ
ਗੁਜਾਤਿਅਵਿਜਾਤਾਤਰਿਜਪਿਓਪਤਿਤਪਵੀਏ॥੨॥ਹਰਿਕੀਓਸਗਲਭਵਨਤਉਪਰਿ
ਸੋਭਾਤਰਿਪ੍ਰਭਦਿਨਏ॥੨॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭਧਿਆਵੈਸਭਿਪੁਰੇਮਾਨਸਭਿ
ਏ॥ਸੇਧੰਨਿਵਡੇਵਡਪੁਰੇਤਰਿਜਨਜਿਨਤਰਿਧਾਰਿਓਤਰਿਉਰਏ॥੩॥ਤਮਛੰਦੇ
ਮਥਹੁਤੁਅਤਿਭਾਗੀਤਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਮਿਏ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਇਆਤਰਿ
ਗੁਸੰਦੀਤਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੀਏ॥੬॥੨॥੬॥ ਬਸੰਤੁਤਿੰਡੇਲੁਮਤਲਾ ੬

ਜੇਗਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਆਰਤਿਨਸਕੈਨਿਤਤਰਿਤਰਿਨਾਮਰਸਿਗੀਧੋ॥ਜਿਉਥਾਰਿਕੁਰਸ
ਤਰਿਓਥਨਿਮਾਤਾਥਨਿਕਾਢੇਥਿਲਲਥਿਲੀਧੋ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿ
ਜਮਤਰਿਥੀਧੋ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਵਿਚਿਕੰਏਆਨਗਰਤਰਿਸੀ
ਗੁਰਹੁਗੁਰਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸਤੈਜੇਤੋਤਰਿਥਿਰਹਿਪ੍ਰਭੁਤਰਿਥੀਧੋ॥ਜਿਉਜਲਨ
ਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਗੀਥਿਨੁਜਲਦੇਖੇਸੁਕਲੀਧੋ॥੨॥ਜਨਜਪਿਓਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਤਰਿਉਪਦੇਸਗੁਰੁਤਰਿਸੀਧੋ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਤਉਮੈਮਲੁਨਿਕਸੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਤਰਿਜਲਿਨੀਧੋ॥੩॥ਤਮਰੇਕਰਮਨਥਿਚਰਹੁਠਾਕੁਰਤੁਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਧੋ॥
ਭਵੈਸੁਦਿਥਿਨਉਥੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਸਹਦਿਪਵੀਧੋ॥੬॥੩॥੫॥

ਬਸੰਤੁਤਿੰਡੇਲੁਮਤਲਾ ੬ ਮਨੁਕੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਿਮਭਗਿਥਹੁਧਵੈਤਿਲੁਘਰਿਨਤਿ
ਵਸਪਾਈਐ॥ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦਭੁਸਿਧਿਧਾਰਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਆਦਿਵਸਾਈ
ਐ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਤਰਿਧਿਆਈਐ॥ਤਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਤਰਿਸਤਜਿਸਮਧਿਲਗਾਈਐ॥ਗੁਰਹੁਗੁਰਪਰਿਰਤਨਲਾਲਥਹੁਮਾਣਕ
ਲਾਦੇਮਨੁਭੂਮਿਆਲਾਤਿਨਸਕਾਈਐ॥ਜਿਉਓਰਾਕੁਪੁਗੁਤਜਿਨਕਾਢੇਤਿਉਸਤਿ
ਹੰਦਸਤੁਲਤਾਈਐ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਧਿਗੁਧਿਗੁਨਰਜੀ
ਵਈਐ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪੁੰਨਿਫਲੁਪਾਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥੩॥ਮਧੁਸੁ

੭੦੮ ਦਨਤਰਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਕਿੰਪਾਕਰਿਕਿੰਪਾਗੁਰੁਮਿਲਾਈਐ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਥਾਦਪਦੁ॥
 ਅਮੀਲਿਸਾਧੁਤਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ ੬॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁਤਿਰੋਲੁਮਹਲਾ੪
 ਅਵਤਾਰਾਦੁਭਇਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਦੇਤਮਨਮੁਖਸੁੰਦੀਸੁੰਦੁ॥ ਗਾਮਨਾਨੁਖਿਨੁ
 ਨਹੀਚੇਤਿਅਜਮਿਪਕਰੇਕਾਨਿਸੁਲੁੰਦੁ॥ ੧॥ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਤਉਮੈਮਸਤੁ
 ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਤਰਿਪਿਆਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਰਿਰਸੁਭੰਦੁ॥ ਰਹਤਉ॥ ਸਤਸੰਗ
 ਸਾਧਦਇਆਕਰਿਮੇਲਤੁਸਰਦਾਗਤਿਸਾਧੁਪੰਦੁ॥ ਤਮਰੁਥਦੇਪਾਥਰਕਢਿਲੇ
 ਭਤੁਮਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਦੁ॥ ੨॥ ਤਰਿਉਸਤਤਿਧਾਰਤੁਰਿਦਅੰਤਰਿਸੁਆਮੀ
 ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਲੰਦੁ॥ ਤਰਿਨਾਮੈਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਤਮਤਰਿਵਿਟਤੁਪੁਮਿਵੇ
 ॥੩॥ ਜਨਕੇਪੁਰਿਮੋਰਥਤਰਿਪ੍ਰਭਤਰਿਨਾਮੁਦੇਵਤੁਤਰਿਲੰਦੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਭੰ
 ਨਦੁਭਇਆਦੈਗੁਭਿਮੰਤੁਦੀਓਤਰਿਭੰਦੁ॥ ੬॥੫॥੭॥੩੭॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਥਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਗੁਰੁਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਰਾ॥ ਆਜੁਤਮਾਰੈਮੰਗਲਚਾਰਾ॥ ਆਜੁਤਮਾਰੈਮਹਾ
 ਚਿੰਤਲਥੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੧॥ ਆਜੁਤਮਾਰੈਗਿਤਿਬਸੰਤੁ॥ ਗੁਨਗਾਏਪ੍ਰਭਤੁਮੇ
 ਤਾ॥ ਰਹਤਉ॥ ਆਜੁਤਮਾਰੈਬਨੇਛਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭਸੰਗੀਮਿਲਿਖੇਲਨਲਾਗਾਹੇਲਿੰ
 ਸੰਤਸੇਵਾਰੰਗੁਲਾਗਾਅਤਿਲਾਲਦੇਵਾ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੁਪਾ
 ਨਾਤੀਛਾਵਪੁਪਾ॥ ਸਗਲੀਰੁਤੀਤਰਿਅਓਇ॥ ਸਦਬਸੰਤਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵਾ੩੭
 ਖੁਜੰਮਿਓਤੈਪਾਰਜਾਤਾ॥ ਫੁਲਲਗੇਛਲਰਤਨਭੰਤਿ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਤਰਿਗੁ
 ਗਾਇ॥ ਜਨਨਾਨਕਤਰਿਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇ॥ ੬॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫

ਤਟਵਾਦੀਧਨੁਮਾਲੁਤਟੁਕੀਤੁ॥ ਜੁਆਰੀਜੁਏਮਾਂਤਿਚੀਤੁ॥ ਅਮਲੀਜੀਵਅ
 ਖਾਇ॥ ਤਿਉਤਰਿਜਨੁਜੀਵੈਤਰਿਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਅਪਨੈਰੰਗਿਸਭੁਕੋਰਚੈ॥ ਜਿਤੁਪੁੰਡਿ
 ਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੈ॥ ਰਹਤਉ॥ ਮੇਘਸਮੈਮੋਰਨਿਰਤਿਕਾਰਾ॥ ਚੰਦਦੇਖਿਬਿਕਨੇ
 ਉਲਾਰਾ॥ ਮਾਤਾਥਾਰਿਕਦੇਖਿਅੰਨਦਾ॥ ਤਿਉਤਰਿਜਨਜੀਵਤਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੨॥

ਨਦਰੇਨੁ ਮਾਸਾ ਰਦੁ ਦੇਖਿ ਸੁਰੇਚਿ ਤਉ ਲਾਸਾ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ
ਬਿਜਨ ਕਉ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅਧਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸੁਥਰੰਗ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਤਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖਤ
ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤਿਪਰਾਪਤਿ ਇਤੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਜਿ ਸੁਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥
ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾਖ

ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿ ਸੁਗੁ
ਣੁ ਆਲੁ ॥ ਮੰਗਲੁ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿ ਸੁਏ ਕੁਕਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੈ ਨਾਮੁ ॥
ਬਿਤ ਕੈ ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਨੁ ਤਰਿ ਪੁਨੀ ॥ ਰਤਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਹ ਬ੍ਰਤ ਮਮ
ਮਨਾ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਈ ॥ ਐ ਪੁਛਿ ਜਨਾ ॥ ਸੇਤ ਪਸੀ ਜਿ ਸੁਸਾਧ ਸੰਗੁ ॥ ਸਦ ਪਿਆ
ਜਿ ਸੁਗੁਰੁ ਤਿ ਰੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿ ਨ ਭਉ ਪਇਆ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਆ ਜਿ ਸੁਖੁ ਮੁਗਣ
ਨਾਮੁ ॥ ਸੇ ਇਕੰਤੀ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦਾਖਾਇ ॥ ਸੇ ਈਨਿ ਤਦ ਲੁਸਾ ਚਠਾਇ ॥ ੩ ॥ ਏਕਾ ਬੋਝੈ
ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਹੀ ਤਚੀਤਿ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗ ਭੰਗਾ ॥ ਸਤਿ ਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਗੁਜਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾਖ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣੁ ਤੁਮ ਪਿੰਡ ਦੀਨ
ਤੁਮ ਪਸੰਦ ਰਧਾਰਿ ਜੋਤਿ ਕੀਨਾ ॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿ ਕਪੂਰੁ ਤੁਮ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤੋ
ਤਨਿ ਤਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਾਰ ਲਕਰ ਲੋਗਾ ॥ ਤਉ ਪਾਵਉ ਤੁਮ ਤੇ ਸਗਲ ਬੋਕਾ ॥
ਤਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤੋ ਵਤਉ ਪਾਗਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪ ਤੁਮ ਸਤ ਜਸਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤਪ
ਜੋ ਭਉਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪ ਤਬਿ ਘਨੁ ਨਾਤੀ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਇਤ ਦੁਲਭ ਦੇਤਾ ॥ ਸੇ
ਭੁਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ ਮਹਿ ਇਤੁ ਬਿਸਾਮੁ ॥ ਸਦਾਰਿ ਦੈ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੇ ਨਾ
ਮੁ ॥ ੩ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਤੋਰੇ ਖੇਲੁ ਤੁਝ ਮਾਤਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਉ ਰਖਿ ਲੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾਖ
ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤਿ ਦੇਖਿ ਤਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ
ਇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਿਲਾਵਤੁ ਤਿਸ ਤਿ ਮੋਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮਨਾ ਜੀ
ਤੁਪ੍ਰਾਨ ਸਭੁ ਤੋਰੇ ਧਨੁ ॥ ਰਤਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬੋਝੈ ਤਿਸੁ ਰਿਨ ਰਦੇ ਵਾ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖਨ ਲਾ
ਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ॥
੨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਅਨੰਦ ਮੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਤੀ ਖੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਨਾਤੀ ਭੈ ॥

ਜਾਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈ॥ ੩॥ ਕਉ ਨ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਕਹੀ ਜਾਇ॥ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਪੁ
 ਤਿਓ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿੰਪਾ ਮੋਹਿ ਦੇ ਤੁਨਾ ਮੂ॥ ੪॥ ੫॥
 ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲਿ ਪਾਲੀ ਜਿਉ ਤੇਰੇ ਬੂਟਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤਿਉ
 ਬੂਟਾ ਜੈਸੇ ਦਾਸੇ ਧੀਰ ਮੀਰ॥ ਤੈਸੇ ਉਧਾਰ ਰਨ ਗੁਰ ਤਪੀਰ॥ ੧॥ ਤੁਮ ਦਾ ਬੇ
 ਦੇ ਨਤਾਗ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤਿਸੁ ਨ ਮਸਕਾਰੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸ ਤਿਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧ
 ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲਾਗਾ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੁ॥ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਭਏ ਮੁਕਤਿ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧ
 ਗਜੁ ਗਤਿ॥ ੨॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ॥ ਰਸਨਾ ਗਾਏ ਗੁਣ ਅਨੇਕ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਨੁ ਆਪਾਨਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੁਆਦਿ॥ ੩॥ ਸੇਵ ਕੁਲ ਗੋਚਰ
 ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ॥ ਸਗਲ ਉਧਾਰ ਦੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇ
 ਧਾਨੁ॥ ੪॥ ੬॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ ਬਰਦਾਤੇ ਦੇ ਰਹੇ॥ ਜੀਅ ਮੂ
 ਤਿਰ ਵਿਰਹੇ॥ ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ਭੋਜਨ ਖਾਨਾ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਜਾਨਾ॥
 ਉਕਛੁ ਨ ਜਾਨ ਉਤੇਰੀ ਸਾਰਾ॥ ਤੁਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ
 ਤਾਪਨ ਕਰ ਮਕੀਤਿ॥ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਗੀਤਿ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖ ਉਆਸ ਦੇਰ
 ਮਤੇਰੇ ਕੀਤਿ ਰਉਟੇ ਕਾ॥ ੨॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ
 ਮੀਨਾ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਉਚਤ ਤੇ ਉਚਾ॥ ਤਮ ਬੋਰੇ ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਮੂਰਾ॥ ੩॥ ਜਿਨ
 ਆਇ ਆਸੇ ਗਨੀ॥ ਜਿਨ ਤੁਪਾਇ ਆਸੇ ਧਨੀ॥ ਜਿਨ ਤੁਸੇ ਵਿਆਸੁ ਖੀਸੇ॥ ਨਿ
 ਰਵਿਨਾਨ ਕਪਰੇ॥ ੪॥ ੭॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁ ਤੁਸੇ ਵਿਜਿਨਿ ਤੁਰ
 ॥ ਤਿਸੁ ਅਰਾਧਿ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਕਰੁ ਤੇ ਤਿਠਿ ਰਿਡਾਨੁ ਨ ਲਾ
 ਸਕੀ ਕਰਿ ਪੋਤ ਦਾਗੀ ਠਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ੧॥ ਏਵਡ ਭਾਗੁ ਤੇ ਤਿਸਿ ਸੁਪ੍ਰ
 ਪਾਏ ਇਉ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਜੀ ਸੇਵਾ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ॥ ਕਛੁ ਨ
 ਪੂਰਨ ਅਰਥਾ॥ ਮਾਣਸ ਸੇਵਾ ਖਰੀਦੁ ਤੇਲੀ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਭੇਲੀ॥
 ਲੋੜਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭਾਈ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਈ॥ ਉਤਾਜ ਪੀਐ ਕੇਵਲਾ
 ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਗਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਸਗਲ ਤਤਮਹਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ॥ ਸਰਬ ਧਿਆ

ਅਨੁ। ਤਰਿਕੀਰਤਨਮਤਿ ਉਤਮਪੁਨਾ। ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥ ੪॥ ੮
ਬਸੰਤਮਤਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿ ਤੋਇ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲ

ਇ। ਜਿਸੁ ਅਰਧੇਜਮੁਕਿ ਢੁਨਕੈ। ਜਿਸਕੀ ਸੇਵਾਸਭੁਕਿ ਢੁਲੈ॥ ੧॥ ਰਾਮਗ
ਰਾਮਗਮਾ। ਤਿਆਗਤੁਮਨਕੇ ਸਗਲਕਾਮਾਰਤਾਉ। ਜਿਸਕੇ ਧਰੇ ਧਰਦਿਅ
ਪੁ। ਘਟਿਘਟਿਜਿਸਕਾਏ ਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁਨੀਤੋਇ। ਅੰਤਕਾਲਿ
ਭਿਰਿਨਰੋਇ॥ ੨॥ ਸਗਲਧਰਮਮਤਿ ਉਤਮਧਰਮ। ਕਰਮਕਰਤੁਤਿਕੈਉ ਪਰਿਕ
ਜਿਸਕਉ ਚਾਤਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵੁ। ਸੰਤਸਭਾਕੀਲਗਤੁਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਅਦਿਪੁਰਖ

ਕੀਆਦਾਨੁ। ਤਿਸਕਉ ਮਿਲਿਆਤਰਿਨਿਧਾਨੁ। ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਤੀਨਜਾਇ
ਨਾਨਕਜਨਤਰਿਤਰਿਧਿਆਇ॥ ੪॥ ੯॥ ਬਸੰਤਮਤਲਾ ੫ ਮਨਤਨਭੀਤਰਿ

ਗੀਪਿਆਸ। ਗੁਰਿਦਇਅਲਿਪੁਰੀਮੇਰੀਆਸ। ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਧਸੰਗਿ। ਨਮੁ
ਤਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥ ੧॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਬਸੰਤੁਬਨਾ। ਚਰਨਕਮਲਤਿਰਦੈਉਰਿ
ਸੇਵਾਸਦਾਤਰਿਜਸੁਸੁਨਾ। ਰਤਾਉ। ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰਣਕਰਣਾਮੋਤਿ

ਆਥਪ੍ਰਭਤੇਗੀਸਰਦੁ। ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਆਧਾਰਿ। ਕਰਿਕਿੰਪਾਪ੍ਰਭਲੇਤਿਨਿਸਤਰਿ॥
ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਨਾਸਦੇਵਾ। ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵਾ। ਧਰਦਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀ
ਲਾਇ। ਤੇਰਾਦੀਆਸਭਜੰਤਖਾਇ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਦਇਅਲਾ। ਅਪ
ਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਤਾਇ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਤਿਦੇਤੁਦਾਨੁ। ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਤੇਰੇਨਾ

ਨੁ॥ ੪॥ ੧੦॥ ਬਸੰਤਮਤਲਾ ੫ ਰਾਮਰੰਗਿਸਭਗਏਪਾਪਾ। ਰਾਮਜਪਤ
ਭੁਨੀਸੰਤਾਪਾ। ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਮਿਟੇਅੰਧੇਗ। ਤਰਿਸਿਮਰਤਕਢੁਨਤਿਛੇਰਾ॥
ਬਸੰਤਮਤਲਾ ਰਾਮਰੰਗੁ। ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਸਦਾਸੰਗੁ। ਰਤਾਉ। ਸੰਤਜਨੀਕੀਆਉ

ਦੇਨੁ। ਜਤਗੋਬਿੰਦਭਗਤੁਸੇਧੰਨੀਦੇਸੁ। ਤਰਿਭਗਤਿਤੀਨਉਦਿਆਨਥਾਨੁ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਘਟਿਘਟਿਪਛਾਨੁ॥ ੨॥ ਤਰਿਕੀਰਤਨਰਸਭੇਗਰੰਗੁ। ਮਨਪਾਪਕਰਤੁਸਦਾਸੰਗੁ
ਨੈਕਟਿਪੇਖੁਪ੍ਰਭਕਰਣਤਾਰਾ। ਈਤਉਤਪ੍ਰਭਕਾਰਜਸਾਰਾ॥ ੩॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ

ਗੋਪਿਆਨੁ। ਕਰਿਕਿੰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਦਾਨੁ। ਤੇਰਿਆਸੰਤਜਨਾਕੀਥਾਢਉਪੁਰਿ। ਜਪਿ

ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਸਦਤਜੁਗਿ॥ ੬॥੧੧॥

ਬੰਸੰਤੁਮਤਲਾਪ

ਸਰੁਨਿਤਨਵਾਗੁਰਕਿਖਾਤੇਨਿਤਚਵਾ॥ ਪ੍ਰਭਰਖਵਾਲੇਮਾਈਬਾਪਾਜਰੇ
 ਦਿਨਤੀਸੰਤਾਪ॥੧॥ ਖਸਮੁਪਿਆਈਇਕਮਨਿਇਕਭਾਇ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਦ
 ਈਸਾਚੈਸਾਤਿਬਰਖਿਆਕੰਠਿਲਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਅਪਦੇਜਨਪ੍ਰਭਿਅੰਪਰਖੋ
 ਦੁਤਸਭਿਭ੍ਰਮਿਥਕੇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਨਹੀਜਾਇ॥ ਦੁਖਦੇਸਦਿਸੰਤਹਿਰੇਤਧਾਇ
 ਕਿਰਤੁਓਨਕਾਮਿਟਸਿਨਾਤਿ॥ ਓਇਅਪਦਾਬੀਜਿਅਅਪਿਖਾਤਿ॥ ਜਨਕ
 ਲਾਅਪਿਸੇਇ॥ ਜਨਕਉਪਤੁਚਿਨਸਕਸਿਕੋਇ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਿਦਾਸਰਖੇਕਰਿਜਤੁ

॥ ਅਖੰਡਪੁਰਨਜਾਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਰਸਨਗਾਇ॥ ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਤ
 ਦੁਖਿਅਇ॥੪॥੧੨॥ ਬੰਸੰਤੁਮਤਲਾਪ

ਗੁਰਚਰਣਸਰੇਵਤਦੁਖੁਦਿਖਾ

ਰਬੁਤੀਮਪ੍ਰਭਿਕਰੀਮਇਅਧਾ॥ ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੁਰਨਕਾਮਾ॥ ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਰਮ
 ॥੧॥ ਸਾਰੁਤਿਸੁਤਾਵੀਜਿਤੁਤਰਿਚਿਤਿਅਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦੀਸੈਬਿਲਦੰਤੀਸਰ
 ਰਿਠਿਰਿਅਵੈਜਾਵੈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸੇਧਨਵੰਤਜਿਨਤਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਸਿ॥ ਕਾਮਕੋਪਗੁਰ
 ਨਾਸਿ॥ ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਅਧਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਖਸਮੁਪਿਆਇਅਧਾ॥੨॥
 ਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਿਕੀਓਨਿਵਾਸਾ॥ ਤਰਿਜਪਿਜਪਿਤੋਈਪੁਰਨਾਸਾ॥ ਜਲਿਥਕਿਮ
 ਰਵਿਰਤਿਅਧਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਿਤਰਿਤਰਿਕਤਿਅਧਾ॥੩॥ ਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ
 ਗਮਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਤਾ॥ ਪ੍ਰਭਜੀਪਿਜਪਿਜੀਵਤਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿ
 ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੪॥੧੩॥ ਬੰਸੰਤੁਮਤਲਾਪ

ਸਗਲਇਛਾਜਪਿਪੁਨ

॥ ਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਚਿਰੀਵਿਢੁੰਨਿਅਧਾ॥੧॥ ਤੁਮਰਵਤੁਗੋਬਿੰਦੈਰਵਲੋਗੁ॥ ਜਿਭੁਵੈ
 ਖਸਤਜਭੋਗੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਤਲਿਅਧਾ॥ ਅਪਦਾਦਾਸੁਅੰ
 ਲਿਅਧਾ॥੨॥ ਸੇਜਸੁਤਾਵੀਰਸਿਬਨੀ॥ ਅਇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਸੁਖਧਨੀ॥੩॥ ਮੇਰੁਤੁ
 ਗਣੁਨਬੰਚਰਿਅਧਾ॥ ਪ੍ਰਭਨਾਨਕਚਰਣਪੂਜਾਰਿਅਧਾ॥੪॥੧੪॥ ਬੰਸੰਤੁਮਤਲਾਪ

ਕਿਲਢਿਖਬਿਨਸੇਗਾਇਗੁਨਾ॥ ਅਨਦਿਨੁਉਪਜੀਸਤਜਪੁਨਾ॥੧॥ ਮਨੁ
 ਓਤਰਿਚਰਨਸੰਗਿ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਪੂਜਨਭੇਟੇਨਿਤਰਤੋਤਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥ ਰਤਾਉ

ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾਲਾ ਲਲਿਲਾਇਉਧਾਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ੨॥ ਇਹੁਮਨੁਤੋਆਸਾਧ
ਨਤਦੇਖੈਸੁਆਮੀ ਤਜੁਗਿ॥ ੩॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਗਈ॥ ਨਾਨਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਭ
੬॥ ੧੫॥

ਬਸੰਤੁਮਤਲਾਪ ਰੋਗਮਿਟਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ ਬਲਿਕਰਾਖੇਅ
ਭਿਖਾਪਿ॥ ੧॥ ਸੰਤਿਸਤਜਗਿਹਿਸਦਬਸੰਤੁ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਆਏਕਲਿਆ
ਸਜਪਿਤਰਿਤਰਿਮੰਤੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗਸੰਤਾਪਕਟੇਪ੍ਰਭਿਅਪਿ॥ ਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉ
ਤਿਜਪਿ॥ ੨॥ ਜੇਜਨੁਤੇਰਾਜਪੇਨਉ॥ ਸਭਿਠਲਪਾਏਨਿਤਚਲਗੁਣਗਾਉ॥
ਨਕਭਗਤਭੁਲੀਗੀਤਿ॥ ਸੁਖਦਾਤਾਜਪਦੇਨੀਤਨੀਤਿ॥ ੬॥ ੧੬॥

ਬਸੰਤੁਮਤਲਾਪ ਤੁਕਮੁਕਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲਾ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਭਇਆਦਇ
ਤੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਿਪੂਰੇਸਭਪੁਰਾਕੀਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਰਿਦਮਤਿਦੀਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰ
ਕਮੁਮੇਰਾਕਢੁਨਬੀਚਰਿਓ॥ ਬਾਤਪਕਰਿਭਵਜਲੁਨਿਸਤਾਰਿਓ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਿਕਾਟਿਮੈ
ਸੰਗਲਾਕਰੇ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਪਰੇ॥ ੩॥ ਆਪਿਕਰਹਿਅਪਿਕਰਦੈਤਾਰੇ॥ ਕ
ਰਪਾਨਾਨਕਉਧਾਰੇ॥ ੬॥ ੧੭॥ ਬਸੰਤੁਤਿਰੋਲੁਮਤਲਾਪ ਘਰੁ ੨

ਇਕਤ੍ਰਿਮਿਲਤੁਮੇਰੇਭਾਈਦੁਬਿਧਾਦੁਰਿਕਰਤੁਲਿਵਲਾਇ॥ ਤਰਿਨਾਮੈਕੋਤੋਵਤੁਜੋਜੀ
ਗੁਰੁਖਿਬੈਸਤੁਸਠਾਵਿਛਾਇ॥ ੧॥ ਇਨਬਿਧਿਪਾਸਾਢਾਲਤੁਬੀਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪ
ਏਨੁਗਤੀਅੰਤਕਲਿਨੁਲਾਰੋਪੀਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਮਧਰਮਤੁਮਚਉਪਤ੍ਰਿਸਾਜਤੁਸ
ਭਤੁਤੁਮਸਾਰੀ॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੇਭੁਮੇਤੁਜੀਤਤੁਐਸੀਖੇਲਤਰਿਪਿਆਰੀ॥ ੨॥ ਉਠਿ
ਨਨੁਕਰਤੁਪਰਭਾਤੇਸੇਏਤਰਿਅਰਾਧੇ॥ ਬਿਖੜੇਦਉਲੰਘਾਵੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁ
ਸਤਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਤੇ॥ ੩॥ ਤਰਿਅਪੇਖੇਲੈਆਪੇਦੇਖੈਤਰਿਅਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥
ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਨਰੁਖੇਲੈਸੇਜਿਦਿਬਾਜੀਘਰਿਅਇਆ॥ ੬॥ ੧॥ ੧੮॥

ਬਸੰਤੁਤਿਰੋਲੁਮਤਲਾਪ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੁਏਜਾਦਤਿਅਉਰੁਨਦੁਜਾਜਾ
ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੇਈਤੁਏਪਛਾਵੈ॥ ੧॥ ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਕਉਥ
ਲਿਖਾ॥ ਬਾਨੁਸੁਤਾਵਾਸਦਪ੍ਰਭਤੇਰਾਰੰਗਤੇਰੇਅਪਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀਸੇਵਾਤੁਏ
ਤੋਵੈਅਉਰੁਨਦੁਜਾਕਰਤਾ॥ ਭਗਤੁਤੇਰਾਸੇਈਤੁਧੁਭਾਵੈਜਿਸਨੋਤੁਰੰਗੁਧਰਤਾ॥ ੨॥

॥ ਤੁਵਰਦਾਤਾਤੁਵਰਦਾਨਾਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਦੁਜਾ॥ ਤੁਸਮਰਬੁਸੁਆਮੀਨਿ
 ਅਜਾਦਾਤੇਗੀਪੂਜਾ॥ ੩॥ ਤੇਰਾਮਤਲੁਅਗੋਚਰੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਬਿਖਾਸੁਤੇਰੇ
 ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਚਤਿਪਇਆਦੁਅਰੈਗਖਿਲੇਵਤੁਮੁਗਧਅਜਾਦਾ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥

ਬਸੰਤੁਤਿਰੋਲੁਮਤਲਾ ੫

ਮੁਲੁਨਬੁਝੈਆਪਨਸੁਝੈਭਰਮਿਵਿਅ

ਤੰਮਨੀ॥ ੧॥ ਪਿਤਾਪਾਰਬੁਤਮਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ ਸੋਹਿਨਿਸਤਾਰਤੁਨਿਰਗੁਨੀ॥ ਕ
 ਓਪਤਿਪਰਲਉਪ੍ਰਭਤੇਤੋਵੈਇਤਥੀਚਾਗੀਤਰਿਜਨੀ॥ ੨॥ ਨਾਮਪ੍ਰਭੁਕੋਜੋਰੰ
 ਕਲਿਮਤਿਸੁਖੀਏਸੇਗਨੀ॥ ੩॥ ਅਵਰੁਉਪਾਉਨਕੋਉਸੁਝੈਨਾਨਕਤਰੀਅੰ
 ਨੀ॥ ੪॥ ੩॥ ੨੦॥

ਬਸੰਤੁਤਿਰੋਲੁਮਤਲਾ ੫

ਹਰਨਕਮਲ
 ਖਰੋ॥

ਲਛੁਲੋ॥ ਅਤੰਤਿਆਗਿਤਿਆਗੋ॥ ਤੁਮਮਿਲਤੁਪ੍ਰਭਸਭਾਗੋ॥ ਹਰਿਚੇਤਿਮਨ
 ਰਤਾਉ॥ ਸਘਨਬਾਸੁਕੁਲੋ॥ ਇਕਿਰਹੇਸੁਕਿਕਠੁਲੋ॥ ਬਸੰਤਰੁਤਿਆਈ॥ ਪਰ
 ਰੇ॥ ੧॥ ਅਬਕਲੁਆਇਓਰੇ॥ ਇਕੁਨਾਮੁਥੇਵਤੁਥੇਵਤੁ॥ ਅਨਰੁਤਿਨਾਹਿ
 ਤੁਭਰਮਿਭੁਲਤੁਭੁਲਤੁ॥ ਗੁਰਮਿਲੇਤਰਿਪਾਏ॥ ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਤੈਲੇਖਾਮਨ
 ਮਰੇ॥ ਗੁਨਕੇਤਨਾਨਕਤਰਿਤਰੇਤਰਿਤਰੇ॥ ੨॥ ੧॥ ੨੧॥ ੫੮॥

੭

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਗੁਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੮

ਮਨਕਤਪਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਾ॥ ਤਨੁਬਿਨਸੈਜਮਸਿਉਪਰੈਕਾਮਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਇਤੁ
 ਏਕਾਪਤਾਰਾ॥ ਤੈਸਾਚਾ॥ ਮਨਿਅਕਿਤਬਿਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਕੇਤ
 ਦੁਸੰਗਿਨਚਲੈਸਮਝਿਲੇਤਾ॥ ੨॥ ਇਕਭਗਤਿਨਰਾਇਨਤੋਤਿਸੰਗਿ॥ ਕਤੁਨਾਨ
 ਜੁਏਕਰੰਗਾ॥ ੩॥ ੧॥

ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ ੮

੨ ਪਾਪੀਤੀਅਮੈਕਾਮੁਬਸਦਿ

ਚਲਦਾਤੇਗਤਿਓਨਜਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੋਗੀਜੰਗਮਅਰੁਸੰਨਿਆਸਾ॥ ਸਭੁ
 ਇਤਠਾਸਾ॥ ੧॥ ਜਿਤਜਿਤਤਰਿਕੋਨਾਮੁਸਮਾਰਾ॥ ਤੇਭਉਸਾਗਰਉਤੇਪਾਰਾ॥
 ਨਨਾਨਕਤਰਿਕੀਸਰਨਾਇ॥ ਦੀਜੈਨਾਮੁਰਹੈਗੁਨਗਾਇ॥ ੩॥ ੨॥

ਥੰਮਤੁਮਤਲਾ ੧ ਸਾਧੋਇਤੁਤਨੁਮਿਥਿਅਜਾਨੋਗਯਾਤੀਤਹਿਜੋਗਮਥਸ
 ਸਚੇਤਾਤਿਪਛਾਨੋਗਾਰਤਾਉਗਇਤੁਜਗੁਏਸੰਪਤਿਸੁਪਨੇਗੀਦਖਿਕਤਾਐਰੂ
 ਗਤਿਤਾਰੈਕਯੁਨਚਲੈਤਾਤਿਕਤਾਲਪਟਾਨੋ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਦੇਉਪਰ
 ਤਿਕੀਰਤਿਉਰਾਨੋਗਜਨਨਾਨਕਸਭਹੀਮੈਪੁਰਨਏਕਪੁਰਖਭਗਵਾਨੋ॥੨॥
 ਥੰਮਤੁਮਤਲਾ ੨ ਮਾਈਮੈਪ੍ਰਾਇਓਤਰਿਨਾਮੁਮਨੁਮੈਰੋਧਵਨਤੇਯੁ
 ਕੈਥੋਥਿਸੁਮਾਰਤਾਉਮਾਇਅਮਮਤਾਤਨਤੇਭਾਗੀਉਪਜਿਓਨਿਰਮਲੁ
 ਨਾਨਾਲੇਭਮੇਤੁਏਪਰਸਿਨਸਕੈਗਤੀਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕਾ
 ਨਚੁਕਾਰਤਨੁਰਾਮੁਜਬਪਾਇਅਗਤੁਸਨਾਸਗਲਥਿਨਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁਖਮਾ
 ਜਾਇਅਗ॥੨॥ਜਾਕਉਤੇਤਦਇਅਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੋਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕ
 ਨਕਇਤਥਿਧਿਕੀਸੰਪੈਕਉਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥੩॥੬॥ ਥੰਮਤੁਮਤਲਾ ੪ ਕਤਭੁਲਿਓਏਏਲੇਕੁਲਾਗਾ॥
 ਏਕਭਿਨਾਤਨਿਅਜਤੁਜਾਗਾਰਤਾਉਸਮਸੁਪਨੇਕੈਇਤਜਗੁਜਾਨੁਥਿਨਸੈਓਨਮੈਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੧॥ਸੰਗਿਤੈਏਤਭਿਸਤਨੀ
 ਨਕਸਰਭਜੁਤਾਤਿਮੀਤਾ॥੨॥ਥਾਰਅੰਤਕੀਤੋਇਸਤਾਇਕਤੁਨਾਨਕਗੁਨਤਕੇਗਾਇ॥੩॥੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਥਥੰਮਤੁਮਤਲਾ ੧

ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਅਗ॥ ਜਗੁਕਉਅਨਾਮੁਨਤੀਚੀਤਿ॥ਨਾ
 ਥਿਸਾਰਿਗਿਰੈਦੇਖੁਭੀਤਿ॥ਮਨੁਅਧੋਲੈਚੀਤਿਅਨੀਤਿ॥ਜਗਸਿਉਤੁਟੀਸੁਠਪ
 ਤਿ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਥਿਖੁਬਜਰੁਭਾਰੁ॥ਨਾਮਥਿਨਕੈਸੇਗੁਨਚਾਰੁ॥ਰਤਾਉ॥ਘ
 ਥਲੁਕਾਘੁਮਨਘੇਰਿ॥ਥਰਖਸਿਥਾਦੀਬੁਦਬੁਦਾਤੇਰਿ॥ਮਾਤ੍ਰਭੁੰਦਤੇਧਰਿਚਰੁ
 ਰਿ॥ਸਰਬਜੋਤਿਨਾਮੈਕੀਚੇਰਿ॥੨॥ਸਰਬਉਪਾਇਗੁਰੁਸਿਰਿਸੇਰੁ॥ਭਗਤਿਕਰਉ
 ਗਲਾਗਉਤੇਗਾਨਾਮਿਰਤੇਚਾਤਉਤੁਏਰੁ॥ਨਾਮੁਦੁਰਾਇਚਲੈਸੇਚੇਰੁ॥੩॥ਪ
 ਰੋਈਥਿਖੁਅੰਚਲਿਪਾਇ॥ਸਚਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਜੋਕਿਯੁਕੀਨਸਿ
 ਭਰਜਾਇ॥ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਗੀਮਾਇ॥੪॥ਕਾਮਨਿਚਾਏਸੁੰਦਰਿਭੋਗੁ॥ਪਾਨ
 ਭੁਲੀਠੇਰਸਰੋਗਾ॥ਖੀਲੈਥਿਗਸੈਤੇਤੇਸੋਗਾ॥ਪ੍ਰਭਸਰਦਾਗਤਿਕੀਨਸਿਉਤੇਗਾ॥੫॥
 ਕਾਪਜੁਪਤਿਹਸਿਅਧਿਕੁਸੀਗਾਰੁ॥ਮਾਟੀਫੂਲੀਰੁਪੁਥਿਕਾਰੁ॥ਅਸਾਮਨਸਾਥਾਧ

ਮ:੧ ੧੨ ਮ:੩ ੧
 ਮ:੪ ੭ ਮ:੫ ੩
 ਮ:੬ ੫ ਮ:੭ ੩
 ਚੜ੍ਹਦੇ ੬੩

ਉਥਾਗੁਨਾਮਥਿਨਾਸੁਨਾਘਰਥਾਗੁ॥੬॥ਗਾਢਤੁਪੁਤੀਗਾਜਕੁਆਗਿ॥ਨਾਮੁਭਵਤੁ
 ਦੇਤੁਸਵਾਗਿ॥ਪ੍ਰਿਓਸੇਵਤੁਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਾ॥ਆਪਾਰਿ॥ਗੁਰਸਥਦੀਵਿਖੁਤਿਅਸੰ
 ॥੭॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਅਮਨੁਮੋਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਪਛਾਨਤੇਹਿ॥ਨਾਨੁਕੁ
 ਤਤਿਪ੍ਰਭੁਦੁਆਰਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਸੰਤੋਖੇਕਿਪ੍ਰਾਧਾਰਿ॥੮॥੧॥
 ਮਨੁਭੁਲਉਭਰਮਸਿਆਇਜਾਇ॥ਅਤਿਲੁਥਧਲੁਭਨੋਬਿਖਮਮਾਇ॥ਨਾ
 ਬਿਰੁਦੀਸੈਏਕਭਾਇ॥ਜਿਉਮੀਨਕੁੰਡਲੀਅਕੰਠਿਪਾਇ॥੧॥ਮਨੁਭੁਲਉ
 ਸਿਸਾਚਨਾਇ॥ਗੁਰਸਥਦੁਥੀਚਰੇਸਤਜਭਾਇ॥ਗੁਰਉ॥ਮਨੁਭੁਲਉ
 ਭਵਰਤਾਰ॥ਬਿਲਾਬਿਰਥੇਚਾਏਬਹੁਬਿਕਾਰ॥ਮੈਗਲਾਜਿਉਛਾਸਸਿਕਾਮਤ
 ਜਿਬੰਧਨਿਥਾਧਿਓਸੀਸਮਾਰ॥੨॥ਮਨੁਮੁਗਧਉਦਾਦਰੁਭਗਤਿਹੀਨੁ॥ਦਰਿ
 ਸਰਾਪੀਨਾਮਥੀਨੁ॥ਤਾਕੈਜਾਤਿਨਪਾਤੀਨਾਮਲੀਨਾ॥ਸਭਿਦੁਖਸਖਾਈਗੁ
 ਨ॥੩॥ਮਨੁਚਲੈਨਜਾਈਠਕਿਰਾਖੁ॥ਬਿਨੁਤਰਿਰਸਗਾਤੇਪਤਿਨਸਾਖੁ॥ਤੁੰਅਪੇ
 ਆਪਿਰਾਖੁ॥ਧਾਰਿਧਾਰਦਦੇਖੈਜਾਣੈਆਪਿ॥੪॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਕਿਸੁਕਤੁੰ
 ॥ਗੁਰਮੇਲੇਥਿਰਥਾਕਤਉਮਾਇ॥ਅਵਗਲਛੋਡਿਉਗੁਲਕਮਾਇ॥ਗੁਰਸਥਦੇ
 ਸਚਿਸਮਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਮਤਿਉਤਮਤੇਇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲਤਉਮੈਰ
 ਇ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਬੰਧਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸਦਾਨਾਮੁਵਖਾਣੈਅਉਰੁਨਕੋਇ॥੬॥
 ਰਿਕੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਤਿਏਕੋਕਿਢੁਕਤਦੁਨਜਾਇ॥ਸਭੁਤੁਕਮੇਵਕੋ
 ਮਿਸਮਾਇ॥ਦੁਖਸੁਖਸਭਤਿਸੁਰਜਾਇ॥੭॥ਤੁੰਅਭੁਲੁਨਭੁਲੈਕਦੇਨਾਭਿਨੁ
 ਬਦੁਸੁਢਾਏਮਤਿਅਗਾਠਿ॥ਤੁਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਸਥਦਮੰਧਿ॥ਮਨੁਨਾਨਕਮਨਿ
 ਚਸਲਾਠਿ॥੮॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਤਲਾ੧ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿਸੁਨਹੋਇ
 ਕਤੁਰਾਚੈਪਰਤਰਿਦੋਇ॥ਦੁਰਿਦਰਦੁਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਥੁਏਏਰ
 ॥੧॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਾਲਾਇ॥ਵਿਰਲਾਕੋਚੀਨਸਿਗੁਰਸਥਦਿਮਿਛੈ
 ਹਤਾਉ॥ਥੇਦਵਖਾਣਿਕਤਤਿਏਕੁਕਤੀਐ॥ਓਤੁਬਿਅੰਤੁਅੰਤੁਕਿਨਿਲਤੀਐ
 ਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆ॥ਬਾਤੁਕਲਾਧਰਿਗਗਨੁਪਰੀਆ॥੨॥ਏਕੋਗਿਆਨੁ

ਨਿਥਾਈ। ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਾ ਮੁਅਕਥਕਤਾਈ। ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾਨੀ ਸਾਲਾਪੁ
ਤੇ ਜਾਵੈ ਜਾਲਾ। ੩। ਏਕੋ ਧਰਮੁ ਦਿਜੈ ਸਚੁ ਕੋਈ। ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਾਨੁ ਗਿਨੁ ਗਿਸੇ
ਅਨੁਦਿਗਤਾ ਏਕਲਿਵਤਾਰਾ। ਓਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅਲਖ ਅਪਾਗਾ। ੪। ਏ
ਕੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ। ਸਰਬੀ ਬਾਈਵੇ ਪਰਵਾਹੁ। ਤਿਸਕਾ ਕੀਆਤ੍ਰਿਭਵਲਸਾ
ਓਤੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਏਕੰਕਾਰੁ। ੫। ਏਕਾ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾਨਾਉ। ਤਿਥੈ ਨਿਬਜੈ ਸਾਚੁ
ਗੁੰ। ਸਾਚੀ ਕਰਲੀ ਪਤਿ ਪਰਵਾਹੁ। ਸਾਚੀ ਦਰਗਤ ਪਾਵੈ ਮਾਲੁ। ੬। ਏਕਾ ਭਗ
ਕੋ ਏਕਾਉ। ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀਆ ਵਉ ਜਾਉ। ਗੁਰਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਤ ਮਾਲੁ। ਠਹਿਰ
ਤਾ ਜਨੁ ਪਰਵਾਹੁ। ੭। ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਤ ਜੇਗਵਉ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿਸੈ
ਗੁੰ। ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ।

੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਗਾ। ਅਵਤਜਾਤ ਨ ਲਾਗੈ
ਗਾਦੁ ਖੁਘਣੇ ਮਹੀਐ ਕਰਤਾਰਾ। ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ। ੧। ਸਭਉ ਤਮ ਕਿਸੁ
ਖਉ ਤੀਨਾ। ਠਹਿ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ। ਰਹਾਉ। ਅਉਖਧ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ
ਕਉ ਦੁਖ ਚੁਕੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੇਰੇ। ਬਿਨੁ ਠਹਿ ਭਗਤੀ ਦੁਖ ਘੋਨੇਰੇ। ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇ
ਰੇ। ਗਵਡੈ ਕਿਉ ਬੰਧਉ ਧੀਰਾ। ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ। ਮੈ ਅਵਗਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀ
ਰਾ। ਦੁਢਤ ਖੋਜਤ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ। ੨। ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਦਾਰੁ ਠਹਿਨਾਉ। ਜਿਉ ਤੁਰਾਖਤਿ
ਏਰਹਾਉ। ਜਗੁਰੇ ਗੀ ਕਤ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ। ਠਹਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ। ੩। ਘਰਮ
ਪਰੁ ਜੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ। ਗੁਰਮਤਲੀ ਸੋ ਮਤਲਿ ਬੁਲਾਵੈ। ਮਨ ਮਤਿ ਮਨੁ ਆਚਿਤ ਮਤਿ ਚੀ
ਰਾ। ਮੈ ਸੋ ਠਹਿ ਕੇਲੇ ਗੁਅਤੀਤਾ। ੪। ਠਹਰਖ ਸੋ ਗਤੇ ਰਹਤਿ ਨਿਰਾਸਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਠਹਿ
ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ। ਆਪੁ ਪਛਾਇ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਗਾ। ਜਨ ਮੁਜੀਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ।
੫। ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ। ਸਤ ਜਿ ਮਰਉ ਜੀਵਤੀ ਜੀਵਉ। ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਰਾ
ਖੁ ਗੁਰ ਭਾਵੈ। ਤੁਮਰੇ ਤੇਇ ਸੁਤੁ ਝੁਤਿ ਸਮਾਵੈ। ੬। ਭੋਗੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਵਿਆਪੈ। ਘਟਿ
ਪਟਿ ਗਵਿਰਹਿ ਆਪੁ ਭੁਜਾਪੈ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਤੀਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ। ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਵੈ ਤਿਤ
ਰੀਤਾ। ੮॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੁ ਲੇਗਾ ਰਬਿ ਜਾਹਿ। ਇਨ

੭੧੪ ਬਿਧਿਨਾਗੇਜੋਗੁਨਾਇ॥੧॥ਮੁਜੇਕਾਤੇਬਿਸਾਰਿਓਹਾਮਨਾਮਾਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰਾਮਾ
॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਭਿਤੁਮਕਰਤੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਤਦੇਖਉਤਤਸਾਰਿੰਗਪਾਇ॥੨॥
ਤਉਆਖਾਜਾਕਛੁਨਾਇ॥ਜਾਤਿਪਤਿਸਭਤੇਰੈਨਾਇ॥੩॥ਕਾਤੇਮਾਯੁਦਰਬੁਝੇ
ਹਥਿਜਾਇ॥ਚਲਤੀਬਾਰਤੇਰੋਕਛੁਨਾਇ॥੪॥ਪੰਚਮਾਰਿਚਿਤੁਰਖਤੁਥਾਇ॥ਜੋ
ਤਿਕੀਇਤੇਪਾਇ॥੫॥ਹਉਮੈਪੈਖਜੁਤੇਰਮਨੈਮਾਇ॥ਹਰਿਨਚੇਤਤਿਮੁਜੇਮੁਕਤਿ
॥੬॥ਮਤਹਰਿਵਿਸਰਿਐਜਮਵਸਿਪਾਇ॥ਅੰਤਕਾਲਿਮੁਜੇਚੇਟਖਾਇ॥੭॥
ਬਦੁਬੀਚਾਰਤਿਆਪੁਜਾਇ॥ਸਾਚਜੋਗਮਨਿਵਸੈਆਇ॥੮॥ਜਿਨਿਜੀਉ
ਤਾਤਿਸੁਚੇਤਤਿਨਾਇ॥ਮਨੀਮਸਾਲੀਮੁਜੇਜੋਗੁਨਾਇ॥੯॥ਗੁਣਨਾਨਕੁਬੋਲੈ
ਇ॥ਤੁਮਤੋਤੁਸੁਜਾਖੇਲੇਤੁਪਛਾਇ॥੧੦॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧
ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲੀਕਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮੈਮਇਗੁਬਾਰਾ॥੧॥ਮਨੁਅੰ
ਅੰਧੁਲੀਮਤਿਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕਰਣੀਬਿਨੁਭਰਮਨਭਾਗੈ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖ
ਗੁਰਮਤਿਨਭਾਈ॥ਪਸੁਭਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ॥੨॥ਲਖਚਉਗਸੀਤਜੰਤ
ਏ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਭਾਏਸਿਰਜਸਮਾਏ॥੩॥ਸਗਲੀਭੂਲੈਨਤੀਸਬਦੁਅਚਰੁ
ਮਏਜਿਸੁਗੁਰਕਰਤਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕੇਚਾਕਰਠਾਕੁਰਭਾਏ॥ਬਖਸਿਲੀਏ
ਮਕਾਏ॥੫॥ਜਿਨਕੈਤਿਰਦੈਏਕੋਭਾਇਅਧਾਅਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਅਧਾ
ਤਤਾਜਬੇਅੰਤੁਅਪਾਰਾ॥ਸਚਿਪਤੀਜੈਕਰਦੈਤਾਰਾ॥੬॥ਨਾਨਕਭੂਲੇਗੁਰਮ
॥ਏਕੁਦਿਖਾਵੈਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥੭॥੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਭੁ
ਲਥੇਲਿ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਮੀਤਿਮੇਲਿ॥੧॥ਐਸੀਭਵਰਾਬਾਸੁਲੇ॥ਤਰਵਰਛੁਏ
ਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤੁਅਪਿ॥ਆਪੇਰਾਵੇਸਬਦਿਥਾਪਿ॥੨॥ਆਪੇ
ਗੁਗਉਖੀਰੁ॥ਆਪੇਮੰਦਰੁਖੰਮੁਸਰੀਰੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਰਣੁਤਾਰੁ॥ਆਪੇ
ਖਿਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਤੁੰਕਰਿਕਰਿਦੇਖਤਿਕਰਣੁਤਾਰੁ॥ਜੋਤਿਜੀਅਸੰਖਦੇਟਿ
ਰੁ॥੫॥ਤੁੰਸਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣਗਤੀਰੁ॥ਤੁੰਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪਰਮਹੀਰੁ॥੬॥ਤੁੰਅ
ਤਾਕਰਣਜੋਗੁ॥ਨਿਤਕੇਵਲੁਰਾਜਨਸੁਖੀਲੋਗੁ॥੭॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਾਪੇਤਰਿਨਾਮਸੁਅੰ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜਨਮੁਥਾਦਿ॥ ੮॥ ੭॥

ਬਸੰਤੁਸਤਿਤੋਲੁਮਤਲਾ ੧

੨੨ ਨਉਸਤਚਉਦਤਤੀਨਚਾਰਿਕਰਿਮਤਲਤਿਚਾਰਿਥਤਾਲੀ॥ ਚਾਰ
ਵੇਚਤੁਤਥਿਦੀਏਏਕਾਏਕਾਵਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਿਤਰਵਾਨਮਧੁਸੁਦਨਮਾਧੈਐਸੀਸ
ਤੁਮਾਰੀ॥ ਰਤਾਉ॥ ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਪਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਗੀ॥ ਪਰ
ਏਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੁੰਡਾਗੀ॥ ੨॥ ਨਾਸਾਬੁਰੁਤੇਵੈਠਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕ
ਤੁਮਾਰੀ॥ ਲਬੁਅਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਲਪੈਰਿਲੁਤਾਗੀ॥ ੩॥ ਪੁੰਜੀਮਾਰਪਵੈ
ਤੁਮੁਦਗਰਪਾਪੁਕਰੇਕੁਟਵਾਗੀ॥ ਭਾਵੈਚੰਗਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥
ਆਦਿਪੁਰਖਕਉਅਲਾਤੁਕਤੀਐਸੇਖੰਆਈਵਾਗੀ॥ ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਆਕਰੁਲਾ
ਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥ ੪॥ ਕੁਜਾਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੁਪਥਨਵਾਗੀ॥ ਘਰਿਘ
ਰੀਅੰਸਭਨੰਜੀਅੰਬੇਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ॥ ੫॥ ਜੇਤੁਮੀਰਮਤੀਪਤਿਸਾਤਿਬੁਕੁ
ਰਤਿਕਉਲਾਤਮਾਰੀ॥ ਚਾਰੇਕੁਟਸਲਾਮੁਕਰਤਿਗੇਘਰਿਘਰਿਸਿਫਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ ੬॥
ਰਬਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁੰਨਦਾਨਕਿਛੁਲਾਤਮਿਲੈਦਿਤਾਜੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਅਈ
ਕਾਘਜੀਸਮਾਲੀ॥ ੮॥ ੧॥ ੮॥

੧੮ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਬੰਸੰਤੁਤੋਲਮਤਲਾ ੪

੨੨ ਕਾਇਆਨਗਰਿਇਕੁਥਾਲਕੁਵਸਿਆਖਿਨੁਪਲੁਥਿਰੁਨਗਤਾਈ
ਅਨਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੰਬਾਰਭਰਮਾਈ॥ ੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰੁਥਾਲਕੁਇ
ਕਤੁਘਰਿਆਲੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਪੁਰਾਪਾਈਐਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਦੁ॥ ਰਤਾਉ
ਇਹੀਮਰਤਕੁਮਜਾਸਗੀਰੁਪੈਸਭੁਜਗੁਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਨੀਵਸਿਆ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਗੁ
ਰੇਦੁਕੁਚੁਆਇਆਠਿਰਿਤਰਿਅਤੇਆਰਸਿਆ॥ ੨॥ ਮੈਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਸਗੀਰੁਸ
ਤੁਖੇਜਿਅਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਥਾਤਰੁਖੇਜਿਮੁਏਸਭਿਸਾਕਤਤਰਿ
ਗੁਰਮਤੀਘਰਿਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆਲਾਭੁਏਤੈਜਿਉਕਿਸਨੁਬਿਦੁਪ
ਰੇਆਇਆ॥ ਮਿਲਿਓਸੁਦਾਮਾਭਾਵਨੀਧਾਰਿਸਭੁਕਿਛੁਅਗੈਦਾਲਪੁਭੰਜਿਸਮਾਇਆ

॥੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈ ਜਵੇਰੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਸਭਿ ਸਾਕੁ ਤਰਵੈ
 ਲੀਏ ਕਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ॥ ੫॥ ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਦੁਇ ਨਿਜ
 ਈ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸਾਕੁ ਤੁਖਵਿਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੁਕੀ ਨਾਈ॥ ੬॥ ਜਨ ਕੀ
 ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪਵੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਖਿਅ
 ਵਹਿਦਾਸ ਨਿਦਾਸਾ॥ ੭॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮੇਲਾਵੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿ ਜਿਮਿਲਾਏ ਜਿਉ ਜਲ ਜਲ ਤਿਸ ਮਾਵੈ॥ ੮॥ ੧॥੮

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ੧ ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿ ਆਕਰਿ ਟੇਰ
 ॥ ਬਾਲਮੀ ਕੈ ਤੋ ਆਸਾ ਪਸੰਗੁ॥ ਪੂਕਉ ਮਿਲਿ ਆਤਰਿ ਨਿਸੰਗਾ॥ ੧॥ ਤੇਰਿ ਆਨੰਤ
 ਚਉਚਰਨ ਰੇਨਾ॥ ਲੇਖ ਸਤ ਕਿਲਾਵ ਉਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਨਿਕ ਉਕ
 ਤਰਿ ਕਉ ਤੋ ਤਾ॥ ਗਜ ਇੰਦ੍ਰ ਪਿਆਇ ਓਤਰਿ ਕੀ ਓਸੇਖਾ॥ ਬਿਪ੍ਰਸੁ ਦਾਸੇ ਦਾਲ ਦੁਭੰ
 ਮਨ ਤੁਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ੨॥ ਬਧਿ ਕਉ ਧਰਿ ਓਖ ਮਿਪ੍ਰਤਾਰਾ॥ ਕੁਬਿਜਾਉ ਪਰੀ
 ਟਪਾਰਾ॥ ਬਿਦਰੁ ਉਧਰਿ ਓਦਾਸ ਤਭਾਇ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੁਭੀ ਤਰਿ ਪਿਆਇ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭ
 ਦਰਖੀ ਤਰਿ ਪੈ ਜਾਪਾ॥ ਬਸ ਤੁਢੀ ਨ ਤਦ੍ਰੇ ਪਤੀਰਖੀ ਲਾਜਾ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ
 ਤਥਾਗ॥ ਰੇ ਮਨ ਸੇਵਿ ਤੁਪਰਤਿ ਪਾਰਾ॥ ੪॥ ਧੰਨੈ ਸੇਵਿ ਆਬਾਲ ਬੁਧਿ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ
 ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ॥ ਬੇਲੈ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀ ਓਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੁਭੀ ਤੋਤਿ ਦਸੁ॥ ੫॥
 ਵਤਿ ਆਗਿ ਓਅੰਤ ਮੇਵਾ॥ ਨਾਈਉ ਧਰਿ ਓਸੈ ਨੁਸੇਵਾ॥ ਮਨੁ ਤੀਰਿ ਨ ਰੋਲੈ ਕੁੰਜ
 ॥ ਮਨ ਤੁਭੀ ਤਰਸਤਿ ਸਰਦਿ ਪਾਇ॥ ੬॥ ਜਿਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀ ਓਸੀ ਪੈ
 ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਲੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਓਕੈ॥ ਇਤਿ ਧਿਰ
 ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵਾ॥ ੭॥ ਕਬੀਰਿ ਪਿਆਇ ਓਏ ਕਰੰਗਾ॥ ਨਾਮ ਦੇਵ ਤਰਿ ਜੀਉ ਬਾ
 ਸੰਗਿ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਪਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੁਪਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪਾ॥ ੮॥

ਬਸੰਤੁ ਮਤਲਾ ੫

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭੂਮੇ ਜੋਨਿ ਮਾਤਿ॥ ਤਰਿ ਸਿਮਰਾ

ਕਿ ਪੰਨਾ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਨਾ ਪੰਡ ਭੰਡਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਜਮ ਦੇ ਤਰੰਡਾ ॥ ੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭੁਜਨੁ
 ਨਦਾ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਚ ਸਥਾ ਦਿਕਰੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਣਾ ਉ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ਕੁੰਭਿ ॥
 ਜੁ ਬਾਦਰਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜਾ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰ ਤੋ ਨ ਤਸੰਗਾਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾਮਾਤਾ ਆਵੈ ਜਾ
 ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਤਉ ਕਰਤ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਮੋਹ ਲੇ ਭੁਭੁ ਬੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ
 ॥ ਪੈਨੈ ਨਾ ਮੁਨ ਤਰਿ ਲੀਆ ॥ ੩ ॥ ਕਥ ਭੀ ਰਾਜਾ ਕਥ ਸੰਗ ਨ ਤਾਰਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਥਾਧੈ ਸੰਸਾਰ
 ॥ ਨਉ ਧਰਣ ਕਾਸਾ ਜੁ ਨੰਨਾ ॥ ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਉਤ ਜਾਂਤਿ ॥ ੪ ॥ ਈਠ ਮੀਤ ਕੋ ਉਸ
 ॥ ਨਾਤਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਭੀਖਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਨੈ ਤੋ ਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਸੇਢੇ ਚਿਰ ਲੀਆ ਬਿ
 ॥ ਭਿਗਵਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਗਮਿ ਆ ॥ ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰਮਿ ਆ ॥ ਕਰ
 ॥ ਕਰੁ ਅੰਤੁ ਪਤੁ ਆਪਿ ॥ ਨਤੀ ਲੇਪ ਪ੍ਰਭ ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ ॥ ੬ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆ ਲਾ ॥
 ॥ ਜੀਸ ਗਇ ਪੁਰ ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨੀਠਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਾਉ ॥ ੭ ॥
 ॥ ਕਰਤ ਕੁਰਲਾਤਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਚਾਤੁ ਬਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਝਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨ
 ॥ ਵਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰ ਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥

ਮ: ੧ ੮ ਮ: ੪ ੧ ਮ: ੪ ੨
 ਗੁਮਲਾ ਜੋਤ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੧

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦਰਬ ਸੰਤ ਮੂਲਾ ੫

ਸਿਕਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਕੈ ਤੋ ਤੁਹਿ ਆਭਾਈ ॥ ਕਰਮਿ ਲਿਖੰ ਤੈ ਪਾਈ ਐਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸੁਤਾਈ ॥
 ॥ ਦੁਰਿ ਦੁਰਿ ਭਵ ਲੁਮ ਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਲੁ ਪਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਲਬੀ ਸਤੁ ਦਾ
 ॥ ਗੀਨ ਨ ਕੁਸਿ ਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾ ਮੁਠਿ ਰਿਬਤੁ ਜਿਨ ਧਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਤਾ ਬਣੀ ਕਰਿ ਸਚਾ
 ॥ ਤੇ ਅਧਾ ਅਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇ ਅਨੁਵਿਚਿ ਦਯੁ ਪਛੇ ॥ ਆਰੇ ਗਾ ਸੇਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿ
 ॥ ਤਨ ਵਨਿ ਰੇ ਅਧਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈ ਦਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ ਦਾ ਛਿਰਿ ਪਇਆ ਨ ਮੋਆ ॥ ਜਿਸੇ ਤਉ ਪਜਿਆ
 ॥ ਨਨ ਕਾ ਸੇਈ ਠਿਰਿ ਤੋ ਅਧਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਥੁ ਉਪਜੈ ਕਤ ਰੋ ਕਤ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਜਿਅ ਜੰਤ ਸਭਿ
 ॥ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉ ਦੁਕੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਤ ਨਿਧਿ ਅਧਿ ਨਿਸੁਣ ਨਿਨਿਤ ਸੇਭ ਗਤ ਸੁਤਾਵੈ ॥ ਅਗ
 ॥ ਮ ਅਗੋਚਰੁ ਜਾਤਿ ਬੇਦੁ ਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿ ਅਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ

੭੧੬ | ਚਉਪਦੇ ੬੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੧ ਵਾਰ ੧ ਜੋਤਜੁਮਲਾ ੭੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਬਸੰਤੁਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥
ਸੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਘਰੁ१ ਚਉਪਦੇ॥
ਉਲਿਆਂਕਾਸੁ॥ ਘਟਿਘਟਿਮਉਲਿਆਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਗੁਰਮੁਖਮਉਲਿ
ਅਨਤਰੁ॥ ਜਤਦੇਖਉਤਤਰੁ॥ ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਤੀਆਮਉਲਿ
ਰਿਬੇਦਾ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇਬਾ॥ ੨॥ ਸੰਕਰੁਮਉਲਿਓਜੋਗਪਿਆਨਾ॥ ਕਰੁ
ਕੇਸੁਆਮੀਸਭਸਮਾਨ॥ ੩॥ ੧॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਪੰਡਿਤਜਨਮਾਤੇਪਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ ਜੋ
ਮਾਤੇਜੋਗਪਿਆਨਾ॥ ਸੰਨਿਆਸੀਮਾਤੇਅਹੰਮੇਵਾ॥ ਭਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਵਾ॥
ਸਭਮਦਮਾਤੇਕਉਨਜਾਗਾ॥ ਸੰਗਤੀਚੇਰਘਰੁਮੁਸਨਲਾਗਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗੇਜੁ
ਦੇਉਅਰੁਅਕੁਰੁ॥ ਟਲਵੰਤੁਜਾਗੈਧਰਿਲੰਕੁਰੁ॥ ਸੰਕਰੁਜਾਗੈਚਰਨਸੇਵਾ॥ ਕਰਿ
ਨਾਮਜੈਦੇਵਾ॥ ੨॥ ਜਾਗਤਸੇਵਤਥਤੁਪ੍ਰਕਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੇਈਸਾਗਾ॥ ਦਿਨੁ
ਕੇਅਧਿਕਕਾਮਾ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਭਜਿਰਾਮਨਾਮ॥ ੩॥ ੨॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਜੋਦਿਕਾ
ਤੈਜਾਇਅਧਾ॥ ਪੁਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਅਧਾ॥ ਬਿਨੁਸੁਵਣਾਖੀਰੁਪਿਲਾਇਅਧਾ॥ ੧॥ ਦੇਖੁ
ਗਾਕਲਿਕੋਭਉ॥ ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਮਾਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਚਾਧਿਨੁਤੁਰਿ
ਰਤਾ॥ ਬਦਨੈਬਿਨੁਖਿਰਹਿਰਤਾਸਤਾ॥ ਨਿੰਦੁਖਿਨੁਨਹੁਪੈਸੇਵੈ॥ ਬਿਨੁਥਾਸਨਖੰਭੁ
ਵੈ॥ ੨॥ ਬਿਨੁਅਸਥਾਨਗਉਲਵੇਗੀ॥ ਪੈਡੈਬਿਨੁਥਾਟਘਨੇਗੀ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਬਾ
ਣੀ॥ ਕਤੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥ ੩॥ ੩॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦਪਠਾਏਪੜਲਾ
ਸੰਗਿਸਖਾਬਤੁਲੀਏਬਾਲਾ॥ ਮੋਕਉਕਟਾਪੜਵਸਿਆਲਜਾਲਾ॥ ਮੇਰੀਪਟੀਅੰ
ਦੇਤੁਸੀਗੋਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਥਾਗਮਨਾਮਾ॥ ਮੇਰੇਅਉਰਪੜਲਿਉ
ਕਾਮੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਡੈਮਰਕੈਕਹਿਓਜਾਇ॥ ਪ੍ਰਤਿਲਾਦਥੁਲਾਏਬੇਗਿਧਾਇ॥ ਤੁਰਾ

ਕੀਠੇ ਰੂਥਾਨਿ॥ ਤੁਝ ਤੁਰ ਤੁਛ ਰਾਉ ਮੋਰੇ ਕਿਤਿ ਓਮਾਨਿ॥ ੨॥ ਮੋਕ ਉਕਤਾ ਸਤਾਵੁ
ਥਾਗਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਲ ਥਲ ਗਿਰਿ ਕੀਏ ਪਤਾਗਾ॥ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਨ ਚੋਰੁ ਉਗੁਰਤਿ ਗਾਗੇ॥ ਮੋ
ਰੇ ਪ੍ਰਥਮ ਲਿਜਾ ਰਿਭੁ ਵੈ ਮਾਰਿ ਰਾਗਿ॥ ੩॥ ਕਾਢਿ ਖਜ ਗੁਕੇ ਪਿਓਰਿ ਸਾਇ॥ ਤੁਝ ਰਾਖਨ
ਮੋਰਿ ਬਤਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੰਤੁ ਤਨਿਕ ਸੇਕੈ ਬਿਸਥਾਗ॥ ਠਹਨਾਖ ਸੁਚੈ ਦਿਓਨ ਖਬਿਦਾ
॥ ੪॥ ਓਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਦੇਵਾ ਪਿਦੇਵਾ॥ ਭੁਗਤਿ ਤਨਹ ਸਿੰਘ ਭੇਵਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਲਖੈ ਨ ਪਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਤਲਾ ਦਉ ਪਾਰੇ ਅਨਿਕ ਥਾਗ॥ ੫॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਇਸੁਰ
ਮੋਖੇ ਮਦਨ ਚੋਰਾ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤ ਨੁਤਿ ਰਿਲੀ ਨ ਮੋਰਾ॥ ਮੈ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਕਤ ਉਕਾ
ਤਾ ਕੈ ਕੋਨ ਬਿਗੁ ਤੇ ਮੈ ਕੋ ਅਪਤਿ॥ ੧॥ ਮਾਧਉ ਦਾਹੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸਤਿ ਓਨ ਜਾਇ॥ ਮੋਰੇ ਚ
ਲਾਥੁ ਪਿਸਿ ਉਕਤਾ ਬਸਾਇ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਨ ਸਿਵ ਸੁਕਾਇ॥ ਨਉ ਕਮਲ
ਸਨੇ ਬੂਤ ਮਾਇ॥ ਕਬਿ ਜਨ ਜੋਗੀ ਜਟ ਧਾਗਿ॥ ਸਭੁ ਆਪਨ ਅਉ ਸਰਚਲੇ ਸਾਗਿ॥ ੨
ਤੁੰ ਅਥਾਤੁ ਮੋਰਿ ਬਾਤਿ ਨਾਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੁਖੁ ਕਤ ਉਕਾਇ॥ ਮੋਰੇ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਦੁਖ ਅਥਿਧੀਰਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਲਰ ਉਕਬੀਰਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਨਾਇ
ਕੁਏ ਕੁਥਨ ਜਾਹੇ ਪਾਚਾ॥ ਬਰਧ ਪਚੀ ਸਕ ਸੰਗੁ ਕਾਚੁ॥ ਨਉ ਬਤੀ ਅੰਦ ਸਗੋਨਿ ਅਪਤਿ
ਕਸਨਿ ਬਤਤ ਰਿਲਾਗੀ ਤਾਇ॥ ੧॥ ਮੋਰਿ ਐ ਸੇਬਨ ਜਸਿ ਉਨੀਨ ਕਾਜੁ॥ ਜਿਤਘ
ਟੁਲੁਨਿ ਤਬ ਚੈ ਬਿਅਜੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਸਾਤ ਸੁਤ ਮਿਲ ਬਨ ਜੁਕੀਨਾ॥ ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ
ਸੰਗੇ ਲੀਨਾ॥ ਤੀਨ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤ ਰਾਗਿ॥ ਚਲੇ ਬਨ ਜਾਹਾਤਾ ਬਝਾਗਿ॥ ੨॥ ਪੁੰਜੀਤਿ
ਰਾਨੀ ਬਨ ਜੁਟੁਟਾ॥ ਦਤ ਦਿਸਟੰ ਰੋਗ ਇਓ ਛੁਟਿ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਸਗਲੀ ਕਾਜਾ॥ ਸ
ਤਾ ਸਮਾਨੇ ਤਭਰਮ ਭਾਜਾ॥ ੩॥ ੬॥ ਬਸੰਤੁ ਤਿਓਂ ਲੋਲਾ॥ ਘਰੁ ੨ ਮਾਤਾਜੁ
ਗੋਪਤਾ ਭੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੇ ਤੀ ਛਲ ਲਾਗੇ॥ ਆਵਤਿ ਜੁਠੇ ਜਾਤਿ ਭੀ ਜੁਠੇ ਜੁਠੇ ਮਰਤਿ ਅਭਾ
ਗੇ॥ ੧॥ ਕਤੁ ਪੰਡਿਤ ਸੁਚਾ ਕਵਨੁ ਠੰਊ॥ ਜਤੰ ਬੈਸਿਤ ਉਭੋ ਜਨੁ ਖੰਊ॥ ਰਤਾਉ॥
ਜਿਤ ਬਾਜੁ ਠੀ ਬੇਲਤ ਜੁਠਾ ਕਰਨੇ ਤ੍ਰਿਸਭਿ ਜੁਠੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਕੀ ਜੁਠਿ ਉਤਰ ਸਿਨਾ ਤੀ ਬੂਤਮ
ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੁਠੇ॥ ੨॥ ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੁਠੀ ਪਾਨੀ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਬੈਸਿਪ ਕਾਇਆ॥ ਜੁਠੀ ਕਰਵੀ
ਪਰੇ ਸਨਲਾਗਾ ਜੁਠੇ ਤੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ॥ ੩॥ ਗੋਬਰੁ ਜੁਠਾ ਚਉਕਾ ਜੁਠਾ ਜੁਠੀ ਦੀਨੀਕ

ਗਾਕਤਿਕਬੀਰਤੇਈਨਰਸੁਚੇਸਾਚੀਪਹੀਥਿ ਚਾਰਾ॥੪॥੭॥
ਤਕੀਜੈਸੀਤੇਗੀਚਾਲਾਤੇਗੀਪੁਛਟਉਪਰਫੁਮਕਥਾਲਾ॥੧॥ਇਸਘਰਮਹਿ
ਛੁੰਢਿਖਾਇ॥ਅਉਰਕਿਸਤੀਕੇਤੁਮਤਿਤੀਜਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਕੀਚਾਟਹਿਦੁ
ਹਿ॥ਚਾਕੀਕਾਚੀਥਰਾਕਤਲੇਜਾਇ॥੨॥ਵੀਕੇਪਰਤੇਗੀਥਤੁਤੁਛੀਠੀਮਹਿ
ਕਰੀਸੋਟਤੇਗੀਪਰੈਪੀਠੀ॥੩॥ਕਤਿਕਬੀਰਤੇਗਭੁਲੇਕੀਨਾਮਤਿਕੇਉਮਹਿ
ਛੀਮਾ॥੪॥੮॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਥਸੰਤੁਥਾਦੀਨਾਮਦੇਵ

ਮਾਨੰਦਜੀਉਕੀ॥ ਕਤਜਾਈਐਰੇਘਰਲਾਗੇਰੰਗਾ॥ਮੇਰਚਿਤੁਨਚੇਲਾ
ਇਥਪੰਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਦਿਵਸਮਨਭਇੰਉਮੰਗਾ॥ਘਸਿਚੰਦਨਚੇਆਥਤੁਜੁਗੇ
ਪੂਜਨਚਾਲੀਥੁਤਮਠਾਇ॥ਸੇਥੁਤਮੁਥੁਰਾਇਓਗੁਰਮਨਤੀਮਾਇ॥੧॥ਜਾਤਾ
ਤਤਜਲਪਖਾਨਾ॥ਤੁਪੁਰਿਗਤਿਓਤੈਸਭਸਮਾਨਾ॥ਥੇਦਪੁਰਾਨਸਭਦੇਖੇਜੇਵੇ
ਤਉਜਾਈਐਜਉਈਤੰਨਤੋਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਥਲਿਹਾਗੀਤੇਗੀ॥ਜਿਨਿਸਰ
ਕਲਭੁਮਕਾਟੇਮੋਗਾ॥ਰਾਮਾਨੰਦਸੁਆਮੀਰਮਤਥੁਤਮਾ॥ਗੁਰਕਾਸਥਦੁਖੈ
ਕਰਮਾ॥੩॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਥਸੰਤੁਥਾਦੀਨਾਮਦੇਵ

ਸਾਹਿਬਸੰਕਟਵੈਸੇਵਕੁਭਜੈ॥ਚਿਰੰਕਾਲਨਜੀਵੈਦੋਉਕੁਲਲਜੈ॥੧॥ਤੇ
ਗਤਿਨਏਰਉਭਾਵੈਲੋਗੁਤਸੈ॥ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇਤੀਅਰੇਥਸੈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਨੇ
ਪਨੇਪਨਹਿਪ੍ਰਾਨੀਮਰਨੁਮਾਂਝੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਰਾਮਨਾਮੁਨਢਾਝੈ॥੨॥ਗੰਗਾ
ਆਗੇਦਾਵਰੀਸੰਸਾਰਕੇਕਾਮਾਨਾਰਾਇਲੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਤੋਇਤਸੇਵਕੁਨਾਮਾ॥੩॥
ਥਸੰਤੁਹਿਡੋਲੁ॥ ਲੋਭਲਹਰਿਅਤਿਨੀਫੁਰਥਜੈ॥ਕਾਇਅਭੁਝੈ
ਵਾ॥੧॥ਸੰਸਾਰੁਸਮੁੰਦੇਤਾਰਿਗੇਥਿੰਦੇ॥ਤਾਰਿਲੈਥਾਪਥੀਠੁਲਾ॥ਰਹਾਉ॥

ਤਉ ਖੇਵਿਨ ਸਾਕਉ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਥੀਠੁ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਹੋਤੁ ਦਇਆਲੂ ਸਤਿ
 ਮੇਲਿ ਤੁਮੈ ਕਉ ਪਾਰਿਉ ਤਰੇ ਕੇਸਵਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਉ ਤਹਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ
 ਕਉ ਥੰਨਿ ਦੇਹਿ ਥੰਨਿ ਦੇਹਿ ਥੀਠੁ ਲਾਗਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਥਸੰਤੁ ॥
 ਨਾਮਾ ਵਲਿ ਪੁਜਿ ਮਲੀ ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ ॥ ਪੀਛੈ ਤਿਨ ਕਾਲੈ ਕਰਿ ਤੰਕਤੀ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇ
 ਕਤਕੂਟਿ ਤੰਕਤੀ ॥ ਸਰਿ ਪੋਵਨ ਚਾਲੀ ਲਾਡੁ ਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੋਬੀ ਪੋਵੈ ਬਿਰਤ
 ਰਾਤ ॥ ਤਹਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ॥ ੨ ॥ ਭਲਤਿ ਨਾਮ ਦੇਉ ਗਮਿ ਰਹਿ ਆਪਾ ਅਪਨੇ
 ਤਪਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਾਗੁ ਥਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ
 ਤੁਝ ਤਿਸੁ ਭੰਤ ਕਛੁ ਨ ਆਪਿ ਗਵਾਦੇ ਖੇਉ ਭਿਜੰਦਾ ॥ ਗਾਗੁ ਥਵੰਤੀ
 ਨਾਹੀ ਠੰਊ ॥ ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਉਪਰਿ ਲਵੈ ਕੰਠਾਉ ॥ ੧ ॥ ਤੁੰ ਕੰਠਿ ਗਰਬਿ ਬਾਵਲੀ ॥ ਜੈ
 ਭਾਵਉ ਖੁੰਬਰਾ ਜੁ ਤੁ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰਿਉ ਤਾਵਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇਕੁੰ ਕਨਤੀ ਪਾਇਓ
 ਤੁਝਾ ॥ ਤਨਿ ਸੁਗੰਧ ਚੁੰਢੈ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥ ਅਪਤਨ ਕਾਜੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਨਤੀ ਜਮ ਕੰਕਰੁ
 ਰੇਖੁ ਆਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕੰਤੁ ਕਾਕਰਹਿ ਅਤੰਕਾਰੁ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਨ ਠਾਰੁ ॥ ਠੇਜੇ ਕਾ
 ਖੁਸੈ ਜੀਉ ॥ ਪਾਏ ਕਿਸਤਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀਜਉ ਲੇਹਿ ਚਿਟਾ ਤੇ
 ਗਮਿ ਟਿਪਾਪ ਸਭ ਕੇਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਕਤਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਪੈਨਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ
 ਜੀਐ ਮੁਗ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ੮ ਗਮਨੰਦ ਜੀ ੧ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ੩
 ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ੧ ਜੋਤਸੁ ਮਲਾ ੧੩

ਤਤਕਰਾਰਾਗੁਸਾਰੰਗਕਾ

ਮਤਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਅਪੁਨੇਰਾਕੁਰਕੀਤਉਚੇਗੀ॥

੨ ਤਹਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖੁਥਿ

੩ ਦੁਰਿਨਾਹੀਮੇਰੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਤਹਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਤਮਧੁਰਿ

੨ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉਥਲਿ

੩ ਤਹਿਤਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਤੁ

੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ

੫ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਮੂ

੬ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਪੜਸਾਰ

ਘਰੁ ੨

੭ ਕਾਤੇਪੁਤਏਗਰਤਤਉਸੰਗਿਥੁ
ਦੁਪਦੇ॥ ਪੜਤਾਨਾ॥ ਘਰੁ ੫

੮ ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰੇ

੯ ਜਪਿਮਨਨਰਤਰੇ॥

੧੦ ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧਸੁਦਨੇਤਰਿ

੧੧ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ॥

੧੨ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁਤਹਿਗੋਵਿੰਦੁ

੭੨੧

੭੨੨

੭੨੩

੧੩ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮ॥

ਮਤਲਾ ੫

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਸਤਿਗੁਰਮੁਰਤਕਉਥਲਿ

੨ ਤਹਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਨਿ

੩ ਅਥਮੇਰੇਨਾਚਨੋਰੇਦਾ॥

੪ ਅਬਪੁਛੇਕਿਆਕਤਾ॥

੫ ਮਾਈਧੀਰਿਹਤੀ॥

੬ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਤਹੇ॥

੭ ਮੇਰੈਮਨਿਥਾਸਿਥੋਗੁਗੋਬਿੰਦ

੮ ਅਥਮੇਤਿਰਾਮਭੋਰੇਸਉਪੁ

੯ ਉਇਸੁਖਕਾਸਿਉਥਗਨਿਸ

੧੦ ਬਿਖਈਦਿਨੁਗੈਨਿਦਿਵੀ

੧੧ ਅਵਹਿਸਭਿਭੁਲੇਭੂਮਤਨੁ

੧੨ ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਲਕਹੀ

੧੩ ਬਲਿਤਾਹੀਗੁਰਦੇਵਚਰਨ

੧੪ ਗਾਇਓਗੀਮੈਗੁਲਨਿਪਿਸੰਦੁ

ਘਰੁ ੨

੧੫ ਕੈਸੇਕਤਉਮੋਤਿਜੀਅਥੇਦਾ

੧੬ ਰੇਮੁੜਤੁਕਿਉਸਿਮਰਤਅਥੇ

੧੭ ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀਤਮਥਿਨੁਮਾ

੧੮ ਓਅਅਓਸਰਕੈਤਉਥਲਿ

੧੯ ਮਨੋਕਥਪੁਕੇਸਭਿਥੇਅਥੇ

ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ

ਮਨਕਤਾਭੁਭਾਈਐਅਨਕਉ
ਮਨਸਦਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਇ
ਤਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ
ਤਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪਿਆ

ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ

ਮੋਤਨਘਰਿਆਵਤੁਕਰਥਿਜੇ
ਅਥਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਥਿਸੁ
ਅਥਮੋਤਿਸਰਬਉਪਾਵਥਿਰ ੭੨੭
ਅਥਮੋਤਿਲਥਥਿਉਤਰਿਟੇਕ
ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਤੀਪ੍ਰਿਅਮਾਗੈ
ਅਥਮੋਰਉਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁ
ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਆਏਪ੍ਰਿਅ
ਤਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁੰ
ਅਥਮੋਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗਿਤੁਟਾ
ਅਥਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀ
ਮੋਤਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤਤੁ
ਅਥਮੋਤਿਧਨੁਪਾਇਓਤਰਿਨ
ਮੇਰੈਮਨਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਿਅ
ਰਸਨਾਰਾਮਕਤਗੁਲਸੋਤੰ ੭੨੮
ਨੈਨਤੁਦੇਖਿਓਚਾਨੁਤੁਤਮਾਸ
ਚਰਨਗੋਬਿੰਦਮਾਰਗਸੁਤਵ
ਪਿਆਇਓਅੰਤਿਥਾਰਨਾਮੁ

੬੧ ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੇਪ੍ਰਭੁਪਿਆ
੬੨ ਮੇਰੈਮਨਿਸਥਦੁਲਗੇਗੁਰਮ
੬੩ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸ
੬੪ ਉਮੁਕੇਆਨਕਾਤਕਤਜਾਈ
੬੫ ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤਿਪਦਿ
੬੬ ਮਨਓਇਦਿਨਸਪੰਨਿਪਰਥ
੬੭ ਅਥਮੋਰੋਸਚੁਸਾਦੁਖੁਗੁ ੭੨੯
੬੮ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸੁ
੬੯ ਅਪਨਾਮੀਤਸੁਆਮੀਗਾਈਐ
੫੦ ਓਟਸਤਾਕੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ
੫੧ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੁਖਥਿਨਾਸੀ
੫੨ ਮੇਰੈਮਨੁਜਤਕਤਤੁਝਤਿ
੫੩ ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੁਰਿਪਰਾਇਓ
੫੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਤਿਅਧਓ
੫੫ ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਤਨੁਨਜਾਇਘਰ
੫੬ ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੁਤੀਤੁਤੀ
੫੭ ਜਾਤੁਕਾਤੁਅਪੁਨੈਤੀਚਿਤਿ ੭੩੦
੫੮ ਭੂਰੋਮਾਇਅਕੋਮਦਮਾਨੁ
੫੯ ਅਪਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸਾਰੀ
੬੦ ਮੋਤਨੀਮੋਤਤਗੈਨਤੋਗੀ
੬੧ ਕਤਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿਖਾਟੁਈ
੬੨ ਗੁਰਜੀਉਸੰਗਿਤੁਤਰੈਜਨਿਓ
੬੩ ਤਰਿਤਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉ

੭੧੮

੫੦

੬੪ ਤੁਮੇਰੇਸੀਤਸਖਾਤਹਿਪ੍ਰਾਨ
 ੬੫ ਕਰਤੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤੁ
 ੬੬ ਠਾਕੁਰਥਿਨਤੀਕਰਨਜਨੁ
 ੬੭ ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ
 ੬੮ ਅਥਨਓਪਰਿਕੋਨਪੁਕਾਰੈ ੭੩੧
 ੬੯ ਤਰਿਜਨਛੋਡਿਆਸਗਲਾ
 ੭੦ ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੇਰੇਸਤੰਸਾਓਤੁਰੈ
 ੭੧ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾਵੈ
 ੭੨ ਅਪੁਨੇਗੁਰਪੂਰੇਥਲਿਤਾਰੈ
 ੭੩ ਬਿਨੁਤਰਿਤੈਕੋਕਤਾਥਤਾਵੁ
 ੭੪ ਠਾਕੁਰਤੁਮਸਰਦਾਈਆਇ
 ੭੫ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ
 ੭੬ ਜਿਤਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਤਰਿ
 ੭੭ ਤਤੀਨਤੀਕਵਨਕਏਕਰਕੀ
 ੭੮ ਠੀਕੇਤਰਿਕੇਨਾਮਥੇਨੁਸਾ
 ੭੯ ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਓ ੭੩੨
 ੮੦ ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਲਜਾਗੈ
 ੮੧ ਪ੍ਰਭਜੀਸੋਭਿਕਵਨੁਅਨਾਧੁ
 ੮੨ ਅਵੈਰਾਮਸਰਦਿਵਡਤਗੀ
 ੮੩ ਜਾਤੇਸਾਧੁਸਰਦਿਗਤੀ॥
 ੮੪ ਰਸਨਾਰਾਮਕੇਜਸੁਗਾਓ॥
 ੮੫ ਥੈਕੁੰਠਗੋਥਿੰਦਚਰਨਨਿਤ
 ੮੬ ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਰਾ

੮੬ ਗੁਰਕੇਚਰਨਥਸੇਮਨਮੇਰੇ
 ੮੭ ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਅਤਭਿਖੈ
 ੮੮ ਸਿਮਰਨਗਾਮਕੋਇਕੁਨਾਮ
 ੮੯ ਪੁਰਤੁਸੇਈਜਿਪੁਰਕਓਭੈ
 ੯੦ ਤਰਿਤਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵੀ
 ੯੧ ਤਰਿਕੇਨਾਮਤੀਨਥੇਤਾਲਾ
 ੯੨ ਮਨਿਤਨਿਗਾਮਕੋਥਿਉਤੁਰੈ
 ੯੩ ਤਰਿਕੇਨਾਮਤੀਨਮਤਿਥੋਗੀ
 ੯੪ ਚਿਤਵਉਵਾਅਉਸਰਮਾ
 ੯੫ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਗਾਮੇ
 ੯੬ ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਥਲਿਉਤੈ
 ੯੭ ਜੀਵਤੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਇ
 ੯੮ ਮਨਰੇਨਾਮਕੇਸੁਖਸਾਗ
 ੯੯ ਬਿਰਾਜਤਰਾਮਕੋਪਰਜਾਪ
 ੧੦੦ ਆਤੁਰਨਾਮਬਿਨੁਸੰਸਾਰ
 ੧੦੧ ਮੈਲਾਤਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਜੰਭੀ
 ੧੦੨ ਰਮਦਕਉਰਾਮਕੇਗੁਣੁ
 ੧੦੩ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਥਤੁਕੋਟ
 ੧੦੪ ਅੰਧੇਖਾਵਹਿਬਿਨੁਕੇਗਟਰ
 ੧੦੫ ਟੁਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਧਥੀਦਾ
 ੧੦੬ ਤ੍ਰਿਸਨਚਲਤਥਤੁਪਰਕੀ
 ੧੦੭ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀ
 ੧੦੮ ਮਾਈਗੀਚਰਨਓਟਕੀ

੧੨੧ ਮਾਈਗੀਮਨੁਮੇਰੇਮਤਵਰੇ
 ੧੨੨ ਮਾਈਗੀਆਨਸਿਮਥਿਮਰਿ ੭੩੫
 ੧੨੩ ਤਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕੁਠਾਰਿ
 ੧੨੪ ਧੋਬੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨੁ॥
 ੧੨੫ ਵਠਾਸਰਬਥਾਈਮੇਤੁ॥
 ੧੨੬ ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥
 ੧੨੭ ਨਿਬਤੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾ॥
 ੧੨੮ ਮਾਈਗੀਪੇਖਿਰਤੀਬਿਸਮਾਦ
 ੧੨੯ ਮਾਈਗੀਮਾਤੀਚਰਣਸਮੁਤ
 ੧੩੦ ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਬਿਉਤਾਰਾ॥
 ੧੩੧ ਤਾਤੇਕਰਣਪਲਾਤਕਰੇ॥
 ੧੩੨ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀ॥
 ੧੩੩ ਕਿਤਤਿਅਸਥਾਨਿਤੁਟਿਕਨ ੭੩੬
 ੧੩੪ ਮਾਈਗੀਕਾਟੀਜਮਕੀਠਾਸ
 ੧੩੫ ਮਾਈਗੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰ
 ੧੩੬ ਨੀਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੋਇ॥
 ੧੩੭ ਤਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾਰਾ॥
 ੧੩੮ ਮਾਨੀਤੁਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ
 ੧੩੯ ਤੁਅਚਰਨਆਸੋਰੇਈਸ॥
 ੧੪੦ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ॥
 ੧੪੧ ਤਰਿਭਜਿਅਨਕਰਮਥਿਕਾਰ
 ੧੪੨ ਘਰੁ ੬ ਪੜਤਲਾ॥
 ੧੪੩ ਸੁਭਥਚਨਥੇਲਿਗੁਨਅਮੋਲ

੧੩੧ ਕੰਚਨਾਥਤੁਦਤਕਰਾ॥
 ੧੩੨ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤੁ
 ੧੩੩ ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਮੁਖਤੁਥੇਲਿ ੭੩੭
 ੧੩੪ ਨਮਭਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿ
 ੧੩੫ ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖ
 ੧੩੬ ਮਨਿਥਿਰਾਗੋਗੀ॥
 ੧੩੭ ਐਸੀਤੋਇਪਰੀ॥
 ੧੩੮ ਲਾਲਲਾਲਮੋਤਨਗੋਪਲ
 ੧੩੯ ਕਰਤਕੇਲਥਿਖੈਮੇਲਚੰਦੁ

ਮਤਲਾ ੮

੧ ਤਰਿਬਿਨੁਤੋਰੇਕੇਨਸਤਾਈ ੭੩੮
 ੨ ਕਤਾਮਨਥਿਥਿਅਸਿਓਲਪਟਾਤੀ
 ੩ ਕਤਾਨਰਾਮਪੋਨਜਨਮੁਗਵਾਵੈ
 ੪ ਮਨਕਰਿਕਥਤੁਨਤਰਿਗੁਨ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਟਪਦੀਅਯ॥

ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

੧ ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ
 ੨ ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾ
 ਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

੧ ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਕੇਨਾਮਵਡਾਈ ੭੩੯
 ੨ ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਕਾਨਾਨੁਅਤਿ
 ੩ ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਗੀਅਕਥਕਤਾਈ

ਅਸਟਪਦੀਆ

ਮਤਲਾ ੫ ਘਰੂ ੧

੧ ਗੁਸਾਂਈ ਪਰਤਾਪੁਤਾ ਰੋੜੀ ੭੪੦
ਘਰੂ ੬

੨ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿਸੁਨੁਤਾਨਕਥਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਛੰਤਾ॥ ਮਤਲਾ ੫

੧ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦੁ ੭੪੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਮਤਲਾ
੪ ਪਉੜੀ ੩੬॥
ਸਲੋਕੁ ੭੪॥

੧੬੮ ਜੋੜ ਜੁਮਲਾ

੧੫੮ ਚਉਪਦੁਪਦੇ

੩ ਮਃ ੧

੧੩ ਮਃ ੪

੧੩੮ ਮਃ ੫

੪ ਮਃ ੮

੧੫੮

੭

ਅਸਟਪਦੀਆ

੨ ਮਃ ੧

੩ ਮਃ ੩

੨ ਮਃ ੫

੧

ਛੰਤ ਮਃ ੫

੧

ਵਾਰਸਃ ੪

੧੬੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਾਈਦਗਤਾਕੀ॥

ਕਥੀਰਜੀਉ ਚਉਪਦੇ

੧

੨

੧

੨

੩

੧

੧

੧

੮

੩

੩

੧

੧

੮

ਕਤਾਨਹਗਥਸਿਥੋਗੀਥਾ

ਰਾਜਾਸੂਮਮਿਤਿਨਤੀਜਾਨੀ

ਨਾਮਦੇਉਜੀਉ ਚਉਪਦੇ

ਕਾਏਰੇਮਨਥਿਥਿਅਥਾਨਾ

ਬਦਤੁਕੀਨੋਤੋਤਮਾਧਥਿਮੋਨ

ਦਾਸਅਨਿੰਨਮੋਰੋਨਿਜਗੁਪ

ਪਰਮਾਨੰਦਜੀਉ

ਤੋਪਦੇ

ਤੈਨਹਕਿਆਪੁਰਾਨੁਨਿਕਾ

ਸੁਰਦਾਸ॥

ਤਰਿਕੇਸੰਗਿਥਸੇਤਰਿਲੋ

ਕਥੀਰਜੀਉ॥ ਦੁਪਦੇ

ਤਰਿਥਿਨੁਕਉਨੁਸਤਈਮਾ

ਜੋੜ ਜੁਮਲਾ

੩ ਕਥੀਰਜੀ

੩ ਨਾਮਦੇਉਜੀ

੧ ਪਰਮਾਨੰਦਜੀ

੧ ਸੁਰਦਾਸ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਹੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਚਉਪਦੇ॥ ਅਪੁਨੇਠਾ ਕੁਹਕੀਤ ਉਚੇਰੀ

ਸਰੰਗਮ ਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
ਨਗੇਤ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤ ਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ਗਰਤਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸ
ਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਤਮਾਰੇ ॥ ਸੋ ਤਨ ਮੋਤਿ ਲੀ ਆਮ ਨੁ ਮੇਰਾ ਸਮ ਫੁਸਿ ਸਥ ਦੁਬੀ ਚਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ
ਹੀਨ ਤੋਢੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥ ਜਬ ਕੀਰਾ ਮਰੰਗੀ ਲੈਰਾ ਤੀਰਾ ਮਜ ਪਤਮ
ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਮੈ ਫੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾ ਗਨਿਤ ਬਸਾ ਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿ
ਨੁ ਮਾਨਿ ਅਥਿ ਸਗੀਲਾ ਜਲੋ ਕਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਭੁਰ ਭਵਿਖ ਨਹੀ ਤੁਮ ਜੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅ
ਗਾ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋ ਤਾ ਗਨਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਸਰੰਗਮ ਤਲਾ

ਤਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉਰੀ ਐ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿ ਤਵ ਸਾਦੁ ਨ ਠੀਕੀਰ ਸਥਿਨੁ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ
ਜੁਤ ਪੈ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮ ਤਬ ਲਗੁ ਭੁਖਿ ਆਸੀ ॥ ਦਰ
ਸੁਖੇ ਖਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਜਲ ਗਸਿਕ ਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਉਨ ਵਿਘਨ ਤਰੁ ਗਰਜੈ ਬ
ਜੈ ਕੋ ਕਿਲ ਮੇਰ ਬੈਰਾ ਗੋ ॥ ਤਰ ਵਰ ਬਿਰਖ ਬਿਤੰਗ ਭੁਇ ਅੰਗ ਮਘ ਰਿਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋ ਤਰੈ ॥
੨ ॥ ਕੁਠਿ ਲਕੁਰੁ ਪਿਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ਪਿਰਕਾਸ ਤਜੁ ਨ ਜਾਨਿ ਆ ॥ ਤਰਿ ਸਰੰਗ ਰਸਨ ਨ
ਜਿ ਪਤੀ ਦੁਹਮਤਿ ਦੁਖ ਸਮਾਨਿ ਆ ॥ ੩ ॥ ਆਇਨ ਜਵੈ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਵੈ ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸ
ਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਤ ਜ ਸੁਤੇ ਲੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਖਤੀ ਮਨੁ ਪੀਰੇ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਸਰੰਗਮ ਤ

ਲਾ ੧ ਦੁਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੋ ਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਤਰਿ
ਪਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਗਰਤਾਉ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰਿ ਮਿਲੀ ਐ ਵਰਕਾ ਮਨਿ ਧਨੁ ਸੋ ਤਰੈ ਗੁਪਿ ਆ
ਗੀ ॥ ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਤ ਸਾਚੁ ਕਾ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਥ ਦਿਬੀ ਚਰੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿ ਸੁਮਨੁ ਮਨੈ ਅ
ਭਿ ਮਨੁ ਨ ਤਕਉ ਤਿੰ ਸਾਲੇ ਭੁਵਿ ਸਾਰੇ ॥ ਸਤ ਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾ ਮਦਿ ਪਿਰਕੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰੰਗਿ
ਸਵਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਹਉ ਐ ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਟੰਬ ਸਨ ਬੰਧੀ ਮਾਇਆ ਮੋਤ ਪਸਾਰੀ ॥ ਜਿ ਸੁ ਅੰਤਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਬਿਧਾ ਕਰ ਮਥਿ ਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਤਿ ਤਕੈ ਦੁਰੈ
ਨਲਾ ਲਪਿ ਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲ ਕੁਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ੩ ॥

ਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਤਰਿਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਠਮ ਸੁਰੇ ॥

ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਗਪੁਰਿ ਗਾਹੁ ਆਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਸੰਤਿ ਪਾਈ ਐਕਿ ਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੁਗਿ॥ ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰ ਭੁਲੇਖ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿ ਤੁਰਿ॥ ੧॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਗੁ
ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀ ਆਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਗਨਾਏ ਪੁਰਿ॥ ੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਰਮ
ਤਿਤ ਛੀਤਿ ਰਦਾ ਕੁਸੁ ਧੁਲਾ ਗਾਸੇ ਤਕੁਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਐਤਨੁ
ਪਿਰਤਿ ਆਮਨੁ ਟੁਰਿ॥ ੩॥ ਤੇਤੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਰਿ ਜੀ॥ ਮਾਗੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
ਪੁਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਤਰਿ ਪਾਈ ਐ ਜਨੁ ਤਰਿ ਭੇਟਿ ਆਗਮੁ ਤੁਰਿ॥ ੪॥ ੧॥

ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਕਉ ਥਲਿ ਤਾਰੀ॥ ਭਵ ਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨਾ
ਰਣਾ ਜਪਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰੇ
ਚਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਤਿਰਦੈ ਸਰਬ ਕਲਾਗੁ ਲਕਾਰੀ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਗੋਚਰੁ ਰਵਿ ਆਸੁ ਬਠਾਈ ਸਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਕਿੰਪਾਲ ਭਏ ਤਵ
ਤਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਪਰਵੀ ਪਰਸਾਕਤ ਕਉ ਦੁਰ
ਇਆ ਅੰਤ ਕਾਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲ ਤਨ ਕ ਬੁਝੁ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਐ ਬਾਜੀ ਤਾਰੀ॥ ੩॥ ਚਿੰਤ
ਤ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਿ ਤਿਗੁਰਿ ਕਿੰਚਤ ਕਿਪਾਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਤੈਨਿ
ਜਸਵਾਰੀ॥ ੪॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪ ਤਰਿ ਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰ
॥ ਜਿਨ ਉਪਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਜਨ ਦੇਹ
ਗੁਰ ਆਗੈ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰ ਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦ
ਰੇ॥ ੧॥ ਤਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਗਾਵਿ ਤਿਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਰਸੁ ਚੀਨਿ ਆਓਇ ਪਾਵਿ ਤਿਸੇ ਖਦੁ ਅਰੇ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਦਾਰੁ
ਜਿ ਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਜੀ॥ ਉਦੈ ਵਉ ਅਪੁਨਾ ਤਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ
ਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭ੍ਰਮਿ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੇ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿ ਅਨਗੁ ਬਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਦਰਿਨ ਆਵੈ ਨਾ ਉਰਵਰਿਨ ਪਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਰਬੇ ਪਟਿ ਪਟਿ ਹਵਿ ਅਸੁ ਅਮੀ ਸਰਬ ਕ
ਕਲ ਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਕਹਤ ਤੈ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਲੇ ਉਥੇ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥
ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪

ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਐ ਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਸਤਿ ਕ
ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤਨੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਮੀਰੀ
ਗਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਇ ॥
ਜਬ ਗੁਲਗਾਇ ਤਬ ਧੀਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸੰਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਲਭੇ ਤਬ
ਦੇ ਅੰਤਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਈ ਤਹਿ ਪਿਆਇ ਅਗਿ ਅਨਿਤਤਿ
ਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਤਰਿ ਸਤਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ਡਿਰ
ਪਟੁ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਤਿ ਮੁਖ ਤੁਹਿ ਤਹਿ ਸੁਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੇਬੁ ਮਤਾ ਗੁਬਾਰੁ ਤੁ
ਹੈ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਜੋ ਜਨੁ ਪਾਇ ਆਨਾ ਮੁਖ ਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ ਮੇਰੇ ਹੀ ਐ ਰੈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਮਨਿ ਤਹਿ ਤਰਿਕ
ਰਸੁ ਖਾਨੀ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਾਏ ਵਤੁ ਜਨ ਉਪਰਿ ਜਨਿ ਦੇਵਤੁ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ
ਸੰਤ ਜਨਾਮਿ ਲਿਤ ਰਿਸੁ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ
ਗਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਸਭ ਚੁਕੀ
ਅਵਲ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਨੈਨੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ ਸੁਵਦੀ
ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨ ਉਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਿਹ ਦੈ ਤਹਿ ਤਹਿ ਭਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਜਨ ਗੁਰਿ ਵਸ ਗਤਿ ਆ
ਤੇਤ ਉਉਨ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਤਹਿ ਕਿਧੁ ਪਾਗੀ ਤਹਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ
॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੪

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹ ਸਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਬਨੁ ਬਿਰੁਨ ਟੀਕੇ ਟੀਕੇ ਤੇਰੁ ਨਿਤ ਫਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਰਤਨੁ ॥ ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀ ਐ
ਕਉਂ ਰੋਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋਢਾਰਾ ॥ ਜਿ ਸੁਭਿਖਿ ਆਕਉ ਤੁਮ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ਸਾਢਾ ਭਿਜਾਤੁ
ਸਿਭਿ ਭਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਪਾਏ ਬੁਝਿਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰਾ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ
ਕਰੈ ਜਿਸ ਬਿਨ ਚਲੈ ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਤ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਥਿ ਰੇਤ

ਉਪਾਵਤਿਸੇਖਦੁਆਰਾ। ਬਿਨੁਸਤਸੰਗਸੁਖੁਕਿਨੈਨਪਾਇਆ। ਜਾਇਪੁਛਪੁਛੇ
 ਗੁ। ੩॥ ਰਾਵਾਰਾਉਸਭੈਕੋਉਚਾਲੈਤੂਹੁਛੋਡਿਜਾਇਪਾਸਾਰਾ। ਨਾਨਕਸੰਤਨਦਾ
 ਨਿਤਚਲੁਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥ ੬॥ ੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੪
 ਘਰੁ੩ ਕਾਤੇਪੁਤਣਗਰਤਤਉਸੰਗਿਥਾਪਾ। ਜਿਨਕੇਜਦੇਥਰੀਰੇਤੁ
 ਤਿਨਸਿਉਣਗਰਤਪਾਪਾ। ਰਤਾਉ। ਜਿਸੁਪਨਕਾਤੁਮਗਰਬੁਕਰਤਤਉਸੇ
 ਸਤਿਨਆਪਾ। ਖਿਨਮਹਿਛੋਡਿਜਾਇਬਿਖਿਆਰਸੁਤਉਲਾਗੈਪਛੁਤਾਪਾ।
 ਮਰੇਪ੍ਰਭਤੇਤੇਸੁਆਮੀਤਰਿਤਿਨਕੇਜਾਪਤੁਜਾਪਾ। ਉਪਦੇਸੁਕਰਤਨਾਨਕਜਾਨੈ
 ਉਜਓਸੁਨਤੁਤਉਜਾਇਸੰਤਾਪਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੪
 ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੪ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗੰਨਾ
 ਜਗਜੀਵਨੋਮਨਮੋਤਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮੈਤਰਿਤਰਿਤਰਿਟੇਕਸਭਦਿਨਜੁਗ
 ਤਿ। ਰਤਾਉ। ਤਰਿਕੀਉਪਮਾਅਨਿਕਅਨਿਕਅਨਿਕਗੁਨਗਾਵਤਸੁਕਨਾ
 ਮਾਦਿਕਤਵਗੁਨਸੁਆਮੀਗਨਨਨਜਾਤਿ। ਤੁਤਰਿਥੇਅੰਤੁਤੁਤਰਿਥੇਅੰਤੁਤੁ
 ਆਮੀਤੁਆਪੇਤੀਜਾਨਤਿਆਪਨੀਭੰਤਿ॥ ੧॥ ਤਰਿਕੈਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਤਰਿ
 ਥਸਤੇਤਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਤਰਿਭਗਾਤਾ। ਤੇਤਰਿਕੇਜਨਤਰਿਸਿਉਰਹਿਮਿਲੇਜੈਸੇ
 ਨਾਨਕਸਲਲੈਸਲਲਾਮਿਲਾਤਿ॥ ੨॥ ੧॥ ੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੪
 ਜਪਿਮਨਨਰਤਰੇ। ਨਰਤਰਸੁਆਮੀਤਰਿਸਗਲਦੇਵਦੇਵਾਸੀਰਾਮਨਾਮਾ
 ਤਮੁਮੋਰਾ। ਰਤਾਉ। ਜਿਤੁਗਿਤਿਗੁਨਗਾਵਤੇਤਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤੇਰਾਮਗੁਨਗਾ
 ਤਿਤੁਗਿਤਿਵਾਜੇਪੰਚਸਥਦਵਡਭਾਗਮਥੇਰਾ। ਤਿਨਜਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਏਸੇ
 ਖਗਏਸਭਿਰੋਗਗਏਕਾਮੁਕੁਪੁਲੇਕੁਮੋਤੁਅਭਿਮਾਨੁਗਏਤਿਨਜਨਕੇਤਰਿ
 ਦੇਪੰਚਚੋਰਾ॥ ੧॥ ਤਰਿਰਾਮਥੇਲਤੁਤਰਿਸਾਧੂਤਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਜਗਦੀਸੁਜਪੁ
 ਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਤਰਿਤਰਿਆਰਾਧੂਤਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂ। ਤਰਿਰਾਮਥੇਲਿਤਰਿਗਾ
 ਸਭਿਪਾਪਗਵਾਧੂ। ਨਿਤਨਿਤਨਿਤਜਾਗਰਦੁਕਰਤੁਸਦਾਸਦਾਅੰਨੰਦੁਜੀਵਨ
 ਸੁਰਾ। ਮਨਇਛੋਛਲਪਾਵਤੁਸਭੈਛਲਪਾਵਤੁਪਰਮੁਅਰਥੁਕਾਮਮੋਖੁਜਨਨਾਨਕ

ਉਮਿਲੇਤਰਿਭਗਤਤੇਰਾ॥੨॥੨॥੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ੪ ਜਪਿਮ

ਅਧਿਸਤਾਨਤਰਿਸ੍ਰੀਰੰਗਪਰਮੇਸਰੇਉਤਿਪਰਮੇਸਰੇਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰੰਗਾਮੀ॥ਸਭ
ਨਕਉਤਾਸਭਸੁਖਨਕਦਾਤਾਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਨਗਾਉ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਘਟਿਘ
ਟਿਬਸਤਾਤਰਿਜਲਿਬਲੇਤਰਿਬਸਤਾਤਰਿਥਾਨਥਨੰਤਰਿਬਸਤਾਮੈਤਰਿਦੇਖਨਕੇ
ਉਕਿਟੀਅਵੈਸੰਤੋਤਰਿਕਾਜਨੁਸੰਤੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਜਨੁਸੰਤੋਮੇਤਿਮਾਰਗੁਦਿਖਲਾ
ਗਤਿਸੁਜਨਕੇਤਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਪਾਉ॥੧॥ਤਰਿਜਨਕਉਤਰਿਮਿਲਿਆਤਰਿਸ
ਤਾਤਰਿਮਿਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਮਿਲਿਆ॥ਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਅੰਨੰਦਭਏਮੈਦੇਖਿਆਤ
ਰਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਕਿਪਾਭਈਤਰਿਕੀਕਿਰਪਾਭਈਜਗਦੀਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈ॥
ਮੇਅਨਦਿਨੇਸਦਸਦਸਦਾਤਰਿਜਪਿਆਤਰਿਨਾਉ॥੨॥੩॥੧੦॥ ਸਾਰੰਗ

ਮਤਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ॥ਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ॥
ਅਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਪਿਆਇਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਤਾਰੀ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਦ
ਸਨਕਉਤਰਿਦਰਸਨਕਉਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀਤਟਤੀਰਥਪਰਭਵਨ
ਰਤਰਤਤਨਿਰਾਤਾਰੀ॥ਤਿਨਜਨਕੀਸੇਵਾਥਾਇਪਈਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਏਵਤੁਬਨਵਾ
ਗੇ॥੧॥ਤਰਿਕੋਤੇਸੰਤਭਲੇਤੇਉਤਮਭਗਤਭਲੇਜੋਭਾਵਤਤਰਿਰਾਮਮੂਰਗੀ॥ਜਿਨਕ
ਅੰਗੁਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਨਾਨਕਤਰਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੪॥੧੧॥

ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁਤਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਪ੍ਰਭੋ
ਮੇਰੇਮਨਤਰਿਬੋਲਿਤਰਿਪੁਰਖੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ਰਤਾਉ॥ਤਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਤਰਿ
ਤੇਰੇਸੇਪੀਐਜਿਸੁਰਾਮੁਪਿਆਸੀ॥ਤਰਿਅਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲੈਜਿਸੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਜਨੁਤਰਿਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਖਾਸੀ॥੧॥ਜੋਜਨਸੇਵਤਿਸਦਸਦਾਮੇਰਾਤਰਿਤੇਰੇ
ਤਿਨਕਾਸਭਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਸੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕਨਾਮੁਲਏਤੰਜੀਵੈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜ
ਲਿਪੀਐਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੨॥੫॥੧੨॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਗਾਮੁ

॥ਰਾਮਰਮਤਰਾਮੁ॥ਸਤਿਸਤਿਰਾਮੁ॥ਬੋਲਤੁਭਈਆਸਦਰਾਮਰਾਮੁਰਾਮੁਰਵਿਰਤਿ
ਆਸਰਬਗੇ॥ਰਤਾਉ॥ਰਾਮੁਆਪੇਅਪੀਆਪੇਸਭੁਕਰਤਾਰਾਮੁਆਪੇਅਪੀਆ

੭੨੪ ਜੋਪੁਰੈਕਹਿਓਮੈਢੀਕਿਗੰਠਗੀਬਾਧਾਹਤਾਉ॥ਨਿਸਿਥਾਸੁਹਨਖਿਅਤੁਕਿਨਜੇ
ਸਸੀਅਰਥੇਨਾਧਾਗਿਰਿਥਸੁਧਾਜਲਪਵਨਜਾਇਗੋਇਕਿਸਾਧਥਚਨਅਠ
॥੧॥ਅੰਡਬਿਨਾਸੀਜੇਹਬਿਨਾਸੀਉਤਤੁਜਸੇਤਬਿਨਾਧਾਚਾਰਿਬਿਨਾਸੀਖ
ਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਥਚਨਨਿਤਚਲਾਧਾ॥੨॥ਰਾਜਬਿਨਾਸੀਤਮਬਿਨਾਸੀਸਾ
ਬਿਨਾਧਾਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਤੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਥਚਨਅਗਾਧਾ॥੩॥ਅ
ਪਿਅਪਤੀਆਪੇਸਭੁਆਪਨਖੇਲੁਦਿਖਾਧਾਪਾਇਓਨਜਾਈਕਤੀਭੁਤਿ
ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਲਾਧਾ॥੪॥੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਮੇਰੈਮਨਿਬੰ
ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ਜਤਾਸਿਮਰਨੁਭਇਓਤੈਠਾਕੁਰਤਤੰਨਗਰਸੁਖਅਨੰਦਾ॥ਰਤਾ
ਜਤੰਬੀਸਰੈਠਾਕੁਰੁਪਿਅਰੋਤਤੰਦੁਖਸਭੁਆਪਦਾ॥ਜਤਗੁਨਗਾਇਆਨੰਦ
ਲਗੁਪਤਤੰਸੁਖਸੰਪਦਾ॥੧॥ਜਤਾਸੁਵਨਤਰਿਕਥਾਨਸੁਨੀਐਤਤਮਤਾਭੁਇਆ
ਦਿਆਨਦਾ॥ਜਤੰਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਰਸੁਤਤਸਘਨਥਾਸਠਲੰਨਦਾ॥੨॥
ਸਿਮਰਨੁਕੋਟਿਥਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਧਥਿਥਾਨਦਾ॥ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦੁ
ਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਾਜੀਵਾਨਦਾ॥੩॥ਸਰਨਿਸਰਨਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭਪਾਵਉਦੀਜੈਸ
ਤਿਕਿਸੁਪਾਨਦਾ॥ਨਾਨਕਪੁਰਿਗਹਿਓਤੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਣਾਥਿਧਿਜਾਨਦਾ॥੪॥
ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਅਥਮੋਤਿਗਮਭਰੇਸਉਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਦਿਪਰਿਥਿ
ਦਾਨਿਧਿਤੇਤੇਭੁਵਤਿਤਰਾਏ॥ਰਤਾਉ॥ਸੁਖਿਸੋਇਓਅਰੁਸਤਜਿਸਮਾਇਓਸ
ਹਤਿਗਵਾਏ॥ਜੋਚਾਤਸੇਈਤਰਿਕੀਓਮਨਬਾਂਢਤਠਲਪਾਏ॥੧॥ਤਿਰਦੈਜਪੁ
ਤ੍ਰਪਿਆਨੁਲਾਵਉਸੁਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ਚਰਦੀਚਲਉਮਾਰਗਿਠਾਕੁਰਗੋਗਨ
ਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲੁਪਉਲਟੀਸੰਤਕਤਾਏ॥ਪਰਿ
ਲਾਉਅਮੋਲੁਨਾਮੁਤਰਿਢੋਡਿਨਕਤਤੁਜਾਏ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਓਨਬਰੰ
ਆਗੁਨਕਤਉਗੀਤਾਏ॥ਤੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਦਸ
ਸਾਏ॥੪॥੮॥ ਰਾ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਉਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਗੀਜੁ
ਤਾਅਨਦਥਿਨੋਦਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਮਨਿਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਤਾ॥ਰਤਾਉ॥ਥਿਸਮਤੰ

ਪ੍ਰਥਮਾਦੀ ਪੁਰਿ ਰਤੇ ਕਿਰਪਾਵਤਾ ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੁੰਗਾਮੁ
ਕਾਵਤਾ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧ ਕਰਿ ਗਾਖਿ ਓ ਬੁਝਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤਾ ਜਾਕ ਉਰਿ ਦੈ ਪ੍ਰਗਾ
ਭਇ ਓ ਤਰਿ ਉਅਕੀ ਕਟੀ ਨ ਜਾਇ ਕਤਾਵਤਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨ ਉਪਾਵ ਜੇ ਤੇ ਕਿਉ ਕਟੀ ਅੰਤ
ਜੀਖੇ ਪਾਵਤਾ ਅਚਿੰਤ ਲਾਲੁ ਗਿਓ ਭੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓ ਅਗਮ ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਗਾਵਤਾ ॥ ੩ ॥
ਕੇਗੁਣ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਥਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੇ ਤੁਲਿ ਓ ਨ ਜਾਵਤਾ ਕਤੁਨ ਨ ਕ ਅਜਗੁਜਿ ਨਿਜ ਰਿ
ਆਤਿ ਸਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤਾ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਪ ਬਿਖਟੀ ਦਿਨੁ ਕੈ
ਨੇਇ ਵੀ ਗੁਦਾ ਰੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅੰਤੁ ਧਿਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੁ ਐ ਜਿਉ ਤਰੈ ॥ ਹਟਾਉ
ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿ ਸੁਸਿਉ ਪਰਨਿੰਦਿ ਤ ਕਰੈ ॥ ਛਾਪੁ ਬੰਧਿ ਸਵਰੈ ਤ੍ਰਿਲੋਕੇ
ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਤੁ ਜਾ ਰੈ ॥ ੧ ॥ ਕਾਲਹ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੁੰਡਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੁ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਓ ਛੈ ਬ
ਜਤੁ ਕਾਜ ਰਮਤਿ ਪਰਿ ਆਬਤੁ ਰਿਬਤੁ ਰਿਠਿ ਰਿਠੁ ਰੈ ॥ ੨ ॥ ਕਾਟੈ ਪੇਰੁ ਡਾਲਾ ਪਰਿ ਠਾਢੈ ਖਇ
ਖਇ ਮੁਸਕਰੈ ॥ ਗਿਰਿ ਓ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿ ਓ ਢਿਟੀ ਢਿਟੀ ਸਿਰਭਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਵੈ ਰੈ ਸੰ
ਗੈ ਵਰਚਾਏ ਪਤੁਚਿਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥ ਕਤੁਨ ਨ ਕ ਸੰਤ ਨ ਕ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬਤ ਮੁਨਿ ਰੰਕਾਰੈ
॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਪ ਅਵਰਿਸਭਿ ਭੁਲੇ ਭੁਮਤ ਨ ਜਾਨਿ ਆਯਾ ਏਕੁ ਸੁ
ਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਠਿਰਦੈ ਵਸਿ ਆਤਿ ਨਿਬੇਦਤਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿ ਆ ॥ ਹਟਾਉ ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰ
ਤੁ ਜੇਤ ਕਿਉ ਤੇ ਟੀ ਐ ਤੇਤ ਲੇਗ ਪਚਾਰਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾਤ ਉਲਉ ਅੰਧ
ਅੰਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਤੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਂ ਸੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕ
ਤੇ ਨਹੀ ਤੈ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ਅਤਿ ਸੁਮੁਖਾਵੈ ਨੈਨੁ ਕੈ ਸੇ ਗੀਸੈ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੋਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂੰ ਮਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ੩ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਤੈ ਬੀਚਾਰਿ
ਓ ਸਰਬ ਸੁਖਾਤ ਰਿਨਾਮਾ ॥ ਕਤੁਨ ਨ ਕਤਿ ਸੁਭਇ ਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥ ੪ ॥
੧੧ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਪ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗਮ ਕੇਗੁਣ ਕਟੀ ਐ ॥ ਸਗਲਾ ਪਦਾਰਥ
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬੰਦਾ ਭੁਤ ਛਲਾ ਲੀਐ ॥ ਹਟਾਉ ॥ ਆਵਤੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ
ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਅਨਾਥ ਤਨਾਥ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਿ ਰਤਿ ਓ ਘਟਿ ਵਾਸੀ
॥ ੧ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾਤ ਰਿਹ ਸੁਪੀਉ ਡਭਾਰੈ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤ

ਤਨਕੀਠਾਤਰਨੀਕੀਧਿਆਨਕਉ॥੧॥ਥਾਈਮੰਤ੍ਰਮਹਾਪੁਰਖਨਕੀਮਨਤਉਤਰਨ
 ਕਉ॥ਥੋਜਿਲਹਿਓਨਨਕਸੁਖਥਾਨਤਰਿਨਾਮਥਿਸੁਮਕਉ॥੨॥੧॥੨੧॥
 ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦਗਾਇ॥ਰੋਸਿਸੋਧਤੇਜੰਮਨ
 ਗਲਸਿਧਿਮਖਤੀਐਤਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇ॥ਰਤਉ॥ਛੇਰਿਸਿਆਨਪਥਰੁਦੁ
 ਸਾਧੁਸਹਦੀਜਾਇਪਾਇ॥ਜਉਤੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੂਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਾਮਤੋਤੋਵੈਧਰਨ
 ॥੧॥ਏਕਸਥਿਨੁਨਾਤੀਕੋਦੁਜਾਅਨਨਥੀਓਲੈਵੈਲਾਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਈਨਾਨ
 ਸੁਖਦਾਤਾਤਰਿਪ੍ਰਾਨਸਾਇ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਤਰਿਜਾਨ
 ਉਪਾਰੇਸੰਗਕੋ॥ਭਏਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਮਨ ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਤਰੇ॥ਰਤਉ॥
 ਗਗਿਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖਪਾਇਅਜਿਨੁਸਿਉਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੁਝਤਘੋਰਅੰਧਲਪੰ
 ਸਾਧੁਸੰਗਿਪਾਰਿਪਰੇ॥੧॥ਜਿਨਕੇਭਾਗਥਰੇਭਾਈਤਿਨਸਾਧੁਸੰਗਿਮੁਖਜੁਗੇ
 ਕੀਪੁਰਿਥੈਓਨਿਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
 ਤਰਿਜਨਗਮਗਮਰਾਮਪਿਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋਟਿਥੈ
 ਪਾਏ॥ਰਤਉ॥ਦੁਲਭਦੇਤਜਪਿਓਤਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਨਿਵਰੈ॥ਮਤਪੰ
 ਪਾਤਿਕਉਤਰਤਿਤਰਿਨਾਮਉਰਿਧਾਰੇ॥੧॥ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁਨਿਰਮਲਚਰਾ
 ਮਮਰਦੁਖਨਾਸਾ॥ਕਤੁਨਾਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨੋਇਕਿਗਾਨਾ॥੨॥
 ੨੩॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੪ ਮੋਤਨਘਰਿਨਾਨਕ
 ਕਰਉਜੋਦਗੀਅਾਮਾਨੁਕਰਉਅਭਿਮਾਨੈਬੋਲਉ॥ਭੂਲਚੁਕਤੇਗੀਪ੍ਰਾਚਿਗੀਅ
 ਰਤਉ॥ਨਿਕਟਿਸੁਨਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਤੀਭਗਿਮਭਗਿਮਦੁਖੁਭਗੀਅਾਤੇਇਕ੍ਰਿਪਾ
 ਰਲਾਤਿਪਾਰਦੇਮਿਲਉਲਾਲਮਨੁਤਰੀਅਾ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੇਥਿਸਰੈਸੁਅਨੰਤ
 ਉਕੋਟਿਦਿਨਸਲਖਥਰੀਅਾਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀਰਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਤਰਿਨਾਨਕ
 ਗੀਅਾ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਅਥਕਿਅਸੋਚਉਸੋਚਥਿਨਾਨਕ
 ਰਦਾਸਸੋਈਕਰਿਰਤਿਅਦੇਤਿਨਉਬਲਿਤਰੀ॥ਰਤਉ॥ਚਤੁਦਿਸਫੁਲਿਰੰਧੰ
 ਥਿਖੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰਮੁਖਿਗੁਰੁਜਾਗੀ॥ਤਾਥਦੇਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲਾਅੰਧ
 ਇ

॥ १॥ उतुन डीकि उमैकि अउते ससउतुम डीकलपारी ॥ नानक बुगि पवि ॥
 ॥ २॥ २॥ २५॥ ॥ सारंगमडलाप ॥ अथमोडिस
 ॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਖ
ਰਸਨਾਰਮਕਤਤਗੁਲਸੇਤਾਂ। ਏਕਨਿਮਖਓਪਾਇਸਮਾਵੈ।
ਖਿਚਰਿਤਮਨਸੇਤਾਂ। ਰਤਾਉ। ਜਿਸੁਸੁਦਿਐਮਨਿਤੋਇਰਤਸੁਅਤਿਰਿਦੈਮਾਨਦੁਕੀ।
ਸੁਖੁਪਾਇਓਦੁਖੁਦੁਰਿਪਰਾਇਓਥਦਿਆਈਪ੍ਰਭਤੇਤਾਂ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖਗਏਮਨ
ਰਮਲਤੇਈਤੈਗੁਰਿਕਾਢੇਮਾਇਆਦ੍ਰੇਤਾਂ। ਕਤੁਨਾਨਕਮੈਸੇਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਦਕਰ
ਜਮਰਥੇਤਾਂ॥੨॥੧-੬॥੩੭॥ ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਖ ਨੈਨਦੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤਮਾਸਾ

ਪ੍ਰਾਇਆਸਭਪੁਰਨੇਤੀਆਸਾ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾ ੫ ਚਗਲੋ
ਦਮਾਰਗਸੁਤਵਾ॥ਆਨਮਾਰਗਜੇਤਕਿਛੁਪਾਈਐਤੇਤੇਤੀਦੁਖੁਤਵਾ॥ਰਤਾਉ॥
ਤਪੁਨੀਤਭਟੇਦਰਸੁਪੇਖੇਤਸਤਪੁਨੀਤਤਲਵਾ॥ਰਿਦਾਪੁਨੀਤਰਿਦੈਤਰਿਬਸਿਓਮਸ
ਤਪੁਨੀਤਸੰਤਪੁਰਾਵਾ॥੧॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਮਿਤਰਿਤਰਿਕੈਜਿਸੁਕਰਮਿਲਿਖਿਅਤਿਨਿ

ਏਅਗੁਰਿਲਾਤੀਸਗਲਤਿਖਯ) ੨॥ ੧੭॥ ੪੦॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫
 ਰੁਗਮਿਲਿਐਸੇਪੁਭੁਧਿਅਏਅਯ। ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਅਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਗੈਨਤਤੀ।

ਬਾਇਆਰਾਹਾਉਗਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸਤਮਲੇਤੇਤ੍ਰੇਤ੍ਰੀਗੁਲਗਾਇਆਨਮੋਹ
ਘਰੀਨਬਿਸਰੈਸਦਸੰਗੇਜਤਜਾਇਆ॥੧॥ਤਉਥਲਿਥਲਿਥਲਿਥਲਿਚਰਨਸਾ
ਉਥਲਿਥਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆਕਤੁਨਾਨਕਕਰੁਪਰਵਾਤਾਜਉਸੁਖਸਾਗਰੁਮੇ
ਆ॥੨॥੧੮॥੬੧॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਮੇਰੈਮਨਿਸਬਦੁਲਗੇਗੁਰਮੀਰ
ਲਿਓਕਰਸੁਭਇਓਪਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਤਰਿਤਰਿਤੀਠਾ॥੧॥ਪਰਬੁਧਮ
ਜੋਨੀਸੰਭਓਸਰਬਥਾਨਘਟਥੀਠਾ॥ਭਇਓਪ੍ਰਭਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਥਲਿਥਲਿ
ਚਰਦੀਠਾ॥੧॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰੇਲੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨੀਠਾ
ਤੁਨਾਨਕਰੰਗਿਚਲੁਲਭਏਤੈਤਰਿਰੰਗੁਨਲਏਮਜੀਠਾ॥੨॥੧੯॥੬੨॥ ਨਰੈ
ਤਲਾਪ ਤਰਿਤਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਸਾਥੇ॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪ੍ਰਭਤੀਅੰਗਬਜਿਓ
ਭੁਖਮੇਰੀਲਾਥੇ॥ਰਾਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੁਤਸਭਾ
ਏਕਆਸਮੋਹਿਤੇਹੀਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁਤੀਆਆਸਥਿਰਾਥੇ॥੧॥ਨੈਲਕ੍ਰਿਪਾ
ਖਿਦਰਸਾਵਾਗੁਰਿਕਰਧਾਰੇਮੇਰੈਸਾਥੇ॥ਕਤੁਨਾਨਕਮੈਅਤੁਲਾਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਰਣਭੈਲਾਥੇ॥੨॥੨੦॥੬੩॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਹੇਮੁਜੇਆਨਕਾਏਰਤ
ਸੰਗਿਮਨੋਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਰੇਭੁਲਿਭੁਲਿਬਿਖੁਖਾਈ॥ਰਾਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਚਤੁਰ
ਨੁਪਥਿਧਾਤੇਤਿਸਸਿਉਰੁਚਨਤੀਰਾਈ॥ਮੋਤਨਿਸਿਉਥਾਵਰਮਨੁਮੋਹਿਓਲੁਣ
ਗੀਪਾਈ॥੧॥ਭਇਓਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੁਖਤਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਥਨਿਅਵੇ
ਸਗਲਨਿਧਾਨਘਰੈਮਹਿਪਾਏਕਤੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥੨੧॥੬੪॥ ਜਗ
ਮਤਲਾਪ ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲਰੀਆ॥ਜੋਤਉਥਚਨੁਦੀਓਮੇਰੈ
ਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜਸੀਗਰੀਆ॥ਰਾਹਾਉ॥ਤਮਭੁਲਤਤਮਸਦਾਅਭੁਲਾਹਮਥਿ
ਤਮਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ਤਮਨੀਚਬਿਰਖਤਮਮੈਲਾਗਰਲਾਜਾਂਸੰਗਿਬਸਰੀਅ
੧॥ਤਮਗੰਭੀਰਧੀਰਉਪਕਾਰੀਤਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜਤਗੀਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
ਤਰਿਮੇਲਿਓਤਉਮੇਰੀਸੁਖਿਸੇਜਗੀਆ॥੨॥੨੨॥੬੫॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿਪਰਵਾਨੰਗਾਸਫਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾਵੇਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ

ਗਾਉ ਪੰਨਿ ਸੁਤਾਗ ਪੰਨਿ ਸੋਤਾਗ ਪੰਨਿ ਦੇ ਤਜਿਨਿ ਮਾਨਾਇ ਤੁਤੁ ਮਰਾਸ
ਤੁਤੁ ਮਰਾਸੀ ਉਕੀ ਓਕੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ੧॥ ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ਇਕ ਨਿਮ
ਕੋਟਿ ਸਟਾਨਾ ਜਾਉ ਕਤਤੁ ਮੁਖ ਤੁਸੇ ਵਕੁਇ ਤਥੈ ਸੀਐ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੰ
੨੩॥ ੬੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਅਬ ਮੋਹੇ ਸਤ ਸਾਦੁ ਖੁਗਇ ਅਗਾ ਅ

ਕੁੰਪਾਉ ਸਗਲ ਤਿਅਗਿ ਏਡੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਦਿ ਪਇਅਗਾ ਰਤਾਉ ਗਾਸਰ ਬਸਿਧਿ
ਨਾਸਭਿ ਸਵੇਰੇ ਅਤੰਗੇ ਗਾਸਗਲ ਤੀਖਾਇਅਗਾ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧਿ ਖਿਨ ਮਤਿ ਖਉਤੁ ਈ
ਤੀਖਿ ਲਿਤ ਰਿਤ ਰਿਕਤਿਅਗਾ ॥ ੧॥ ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਮਨ ਨਿਤ ਚਲ
ਭਇਅਗਾ ਅਇਨ ਜਾਵੈ ਨਕਤਤੀ ਤੋਲੈ ਬਿਰੁਨਾਨ ਕਰਾਜਾਇਅਗਾ ॥ ੨॥ ੨੪॥

੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹੇਇ ਤਉਤ ਸਦਾ ਸਤਾਈ ਗਾਮਨ ਮੋਤਨੁ ਮੇ
ਜੀਅ ਕੋਪਿਅਾਰੋ ਕਵਨ ਕਤਾਗੁਨ ਗਾਈ ਗਾਰਤਾਉ ਗਾਖੇ ਲਿਖਿ ਲਾਇ ਲਾਡ ਲਡਵੈ
ਦਾਸ ਦਾਅਨ ਦਾਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀਨਿਅਾਈ ਜੈ ਸੇਮਾਤੀ ਪਤਾਈ ॥ ੧॥
ਕੁਥਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨੀਹਤਿ ਸਕੀਐ ਬਿਸਰਿਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ਕਤਨਾਨ ਕੀਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰ
ਤੇਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੨॥ ੨੫॥ ੬੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਅਪਨਾ

ਕੇਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ ਗਾਅਸਨ ਅਵਰ ਕਾਤੁ ਕੀਕੀਜੈ ਸੁਖ ਦਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਈ
ਗਾਰਤਾਉ ਗਾਸੁਖ ਸੰਗਲ ਕਲਿਅਾਦ ਜਿਸਤਿ ਘਰਿਤਿ ਸਤੀ ਸਰਦੀ ਪਾਈਐ ॥
ਤਸਤਿ ਤਿਅਗਿ ਮਾਨੁ ਖੁਜੇ ਸੇਵ ਤੁਤਉ ਲਾਜ ਲੇਨੁ ਤੇਇ ਜਾਈਐ ॥ ੧॥ ਏਕ ਓਟ ਪ
ਕੀਠਾ ਕੁਰਕੀ ਗੁਗਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਅਾ
ਨਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਤਤਾਈਐ ॥ ੨॥ ੨੬॥ ੬੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਓਟ ਸਤਾ

ਭੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਗਾਦਿ ਸਟਿਨ ਲਿਅਾਵਉ ਅਵਰ ਕਾਤੁ ਕਉ ਮਾਇ ਮਤਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇ
ਗਾਰਤਾਉ ਗਾਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿਅ ਪੁਨੈ ਕਾਢਿ ਲੀਅਾ ਬਿਖੁਘੇਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਅਉਖ ਧੁਮੁਖਿ ਦੀਨੈ ਜਾਇ ਪਾਇਅਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥ ੧॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਤਉ ਏਕ ਮੁਖ
ਨੇਰ ਗੁਣ ਕੇਦਾ ਤੇਰੈ ਗਾਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੈ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਘਨੇਰੈ ॥ ੨॥
੨੭॥ ੫੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸੀ ਗਾਭੁਇ ਓਕੁ ਪਾ

ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਗੁਰਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾ ਰੈ ਜਾਨਿਓ ਕਿਟਿ ਜੋ ਸਾਹਿਬਾਨ
 ਓਹਿ ਐਤੰ ਦਰਗੁੰਭੀ ਮਾਨਿਓ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਮੁਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ ਬਡਾ ਭੁਭੁ
 ਟਾਨਿਓ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭ ਦੇਤ ਬਖਾਨਿਓ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਜੋ
 ਜਪਤਾ ਪਾਤੁਮ ਤੇਤਤੁ ਪਛਾਨਿਓ ॥ ਕਰੁਮ ਸਤਕਿ ਧਰਿਕਟੀ ਜੋ ਵਹੀਨਾਨ ਕਦਾਜ
 ਨਿਓ ॥ ੨ ॥ ੩੮ ॥ ੬੨ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਤਹਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਬਉਨਾ
 ਨ ਸੁਕਾ ਕੇ ਬਪੋਰੇ ਭਈ ਜਾ ਕੇ ਰਾਖਾ ਰਾਮਾ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਤਾ ਜਨੁ ਅਪੇ ਪੰਚਾ
 ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਮਾ ਅਪੇ ਸਗਲੇ ਦੁਤ ਬਿਦਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਅਪੇ ਪੰਚ
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਨਾ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਗਥੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ
 ੨ ॥ ੪੦ ॥ ੬੩ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਤੁਮੇ ਰੋਮੀਤ ਸਖਾ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨੁ ਭੂ
 ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਰਾਇ ਤੁਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮ ਰੋਧਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾ
 ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਮਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿ
 ਤਨ ਜਾਨਿਅ ਤੁਠਾ ਕੁਰਤੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਜਨਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ਐਵ ਭਭਾ ਗੀਨਾ
 ਤਨ ਕੈ ਕੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੪੧ ॥ ੬੪ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਕਰਤੁ ਗਤਿ ਦਇਆ
 ਤੁਮੇ ਰੋਮੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਤੁਟੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋ ਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਾ
 ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ਸੁਮਤਿ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਰੈ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਕੁਮ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਰਤ
 ਸਾਸਿ ਤਰਿ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਤੇਤ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਵਡਭਾਗਾਤਿ ਨਿਜਨ ਮੁਪਦਾਰ ਬਜੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ੪੨ ॥ ੬੫ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ
 ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਸਤ ਜਗ ਸਮੁਨ ਤਤੁ ਭੋ
 ਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨ ਸੁਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ਜਸੁ ਸਭ ਮਤਿ ਜਾ ਕੇ ਓਹਿ ਸੰ
 ਗਿ ਰੰਗਿ ਤੁਮ ਕੀਏ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਨੈਨ ਤੁ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨੇਵਾ
 ਟੁਹੀ ਕੇ ਸਾਇਓ ॥ ਆਠ ਪਤਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ੨ ॥
 ੬੬ ॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖਾ
 ਸਜਨੁ ਸੁਰਿ ਦਸੁ ਭਲਾ ਸੋਝੈ ਕਹੀਐ ਬਡਾ ਭਾਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹਿਤ ਬਿਕਰਮ

॥ १ ॥ ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਤਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ
 ਤੁਝ ਗਾਨਾ ਸੁਮਾਇ ਅਤਰਿ ਜਨਠਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੪੪ ॥ ੬੭ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫
 ਅਬਜਨ ਉਪਰਿ ਕੋਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਪੁਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ
 ਰੈ ॥ ਰਤਾ ਉ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਚਵੈ ॥ ਤਰਿ ਦਰਗਤ ਚਿਤੁ ਤਾਗੈ ॥ ਅਦਿ ਜੁਗਦਿ
 ਤ ਕੀਵਡਿ ਆਈ ਜਨਕੀ ਪੈ ਜਸ ਵਰੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਕੁਝਿ ਮਿਟਿ ਆਚ
 ਕਮਲ ਆਧਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿ ਚਿਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥
 ੬੮ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ॥ ਤਰਿ ਜਨ ਚੋਡਿ ਆਸ ਗਲਾ ਆਪੁ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨ
 ਤੁਝੁ ਖਤੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧਕੀ ਸੰਗ
 ਬਿਨ ਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਓ ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ ਜ
 ॥ ੧ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਪਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਤ ਦਭਿ ਸਮਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥ ਅ
 ਭੁਇ ਆਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਨ ਪੁਰਨਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ੪੬ ॥ ੬੮ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤ
 ੪੫ ॥ ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਰੇ ਸਤੰ ਸਾਉ ਤਾਰਿ ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈ ਐ ਬਲਿ ਤਾਰੀ ਸ
 ਦਾਤ ਉਵਾਰਿ ਆ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾਨਾ ਮੁਜਾਪਿ ਚਿਨ੍ਹ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ
 ਨਿਧਾਰਿ ਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਰਿ ਕਰ ਉਨਿਤ ਮਜਾਨੁ ਕਿਲਾਵਿ ਖਮੈ ਲੁਓ ਤਰਿ ਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਕਰਿ ਨਿਤ ਸੇ
 ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤਨਾ ਮੁਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਵੈ ॥ ਮਿਟਤਿ
 ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭਨਾ ਸੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਤੁਲਾਵੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਨਿ ਆ
 ਰਪੇਰ ਸਨਾਤਰਿ ਜਸੁ ਗਵੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾ ਮੋਕੁ ਪੁਨਿੰਦਾ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਵੈ
 ॥ ੧ ॥ ਦਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਤੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਹਤ ਸੁਭਾਵੈ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ
 ਤੇ ਏਨਾ ਤਰਿ ਤਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੪੮ ॥ ੭੧ ॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫
 ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਬਲਿ ਤਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀ ਚਿਨਾ ਮੋਕੇ ਗਾਖੇ ਗਾਖਨ ਤਾਰੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥
 ਨਿਰਭਉ ਕੀ ਏਸੇ ਵਕਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ਆਨਉ ਪਾਵਤਿ ਆਗਿ ਜ
 ਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭਏ ਕੈ ਏਕੰਕ

॥ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾਨਾਸ
 ਕਾਨ ਅਧਾਰ ਸਰਬਤ
 ਏਨੇ ਗੁਰ ਪੁਰੇ
 ਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸੰਤਾ
 ਆ ॥ ੨ ॥

ਗੈ। ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ ਹਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਥਾਹ ਥਾਹ ਨਮ ਸਕਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ੪੮ ॥ ੭੨ ॥
ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫ ਥਿਨੁ ਤਰਿ ਤੈ ਕੋ ਕਹਾ ਥਤਾ ਵਹੁ। ਸੁਖ ਸਮੁਦ ਕਰੁ ਨਾਨਕ

ਤਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ। ਰਹਾਉ। ਜਾ ਕੈ ਸੁਤਿ ਪਰੇਏ ਜੰਤ ਤਿਸ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਨੁ
॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਿਓ ਦੀਨਾ ਆਨ ਕਹਾ ਪਤਿ ਜਾਵਹੁ ॥ ੧ ॥ ੫੦ ॥ ੭੩ ॥

ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਸਰਦਾਈ ਆਇਆ। ਉਤਰਿ ਗਇਓ
ਕਾ ਸੰਸਾਰ ਬਤੇਦ ਰਸਨੁ ਪਾਇਆ। ਰਹਾਉ। ਅਨਥੇ ਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੈ

ਨਾਨਾ ਮੁਜ ਪਾਇਆ। ਦੁਖ ਨਠੇ ਸੁਖ ਸਤਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇ
॥ ੧ ॥ ਬਾਤ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗਿਹ ਅੰਧ ਕੁਪਤੇ ਮਾਇਆ ਕੁਨਾਨ ਕਰੁ

ਨ ਕਾਟੇ ਬਿਓਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ੫੧ ॥ ੭੪ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫
ਤਰਿ ਕੇਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਂਢੀ। ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ

॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤਾਮਤਿ ਜਲ ਤੋ ਫਿਰਿਆ। ਸਿਮਰਿ ਜਿਨਿ
ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਿਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤਰਿ ਓ ਪੁਰਾਤਨੁ

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰਿ ਦੇਵਾਨਾਨ ਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥
॥ ੭੫ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫ ਜਿਹ ਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਤਰਿ ਗਾਉ। ਤਰਿ ਤਰੇ

ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਤਰਿ ਕੀਉ ਚਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਨਾਉ। ਰਹਾਉ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਪਨੁ ਸੰਚੁ ਨਾਨਕ
ਨਿਲਾਵਹੁ ਭਾਉ। ਆਨ ਬਿਭੁਤ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ਸਾਚਾਇ ਤੈ ਸੁਆਉ ॥ ੧ ॥

ਅਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏ ਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਉ। ਕੁਨਾਨ ਕਤਾ ਕੀ ਸਰਦਾਈ
ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥ ੨ ॥ ੫੩ ॥ ੭੬ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫ ਤੇਤੀਨ ਹੀ ਕਵਨ

ਕਰਣੀ। ਇਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਤਗੋ ਪਾਲੇ ਕ ਕੀ ਸਰਣੀ। ਰਹਾਉ। ਪਦੋ
ਓ ਦੁਇ ਆਤਨ ਮਤਿ ਬਿਖੈ ਬਿਅਧਿ ਕੀ ਕਰਣੀ। ਆਸ ਅਪਾਰ ਦਿਨ ਸਰਦੀ

ਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ ਜਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਅਨਾਥ ਤਨਾਥ ਦਇਆਲਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਦੋ
ਤਰਣੀ। ਮਨਿ ਬੰਦਾ ਚਤੁਰਤ ਵਤਨਾਨ ਕ ਦਾਸ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ੫੪ ॥

੭੭ ॥ ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫ ਫੀਕੇ ਤਰਿ ਕੇਨਾਮ ਥਿਨੁ ਸਾਦੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ

ਸਾਹੰਗਮ ਤਲਾ ੫
ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ
ਕਤਾ ਪਾਵਹੁ
॥ ਕਤਾ ਪਾਵਹੁ
ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ
ਨੁਮੇਰੇ ਪਾਵਹੁ
ਵੇਤੁ ੨ ॥

ਐ ਅਤਿਨਿਸਪੁਰਨਨਾਦਾ। ਰਤਾਉ। ਸਿਮਰਤਸੰਤਿਮਤਾ ਸੁਖਪਾਈ ਮੇਮਿਟਿਜਾਤਿ।
ਭਾਖਿਖਾਦਾ। ਤਰਿ ਤਰਿ ਲਾਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਐ ਘਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਲਾਦਿ॥ ੧॥ ਸਭੁ ਤੇ
ਉਚੇ ਤੇ ਉਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਟੀ ਮਰ ਜਾਦਾ। ਬਹਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਮਾਪੇ ਖਿਹੇ ਬਿਸਮਾ
੨॥੫੫॥ ੭੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ ਥਾਈ। ਨਾ
ਉਸਰਿ ਲੰਗਤਿ ਅਨਲਾਲ ਚਿਥਿ ਰਥਾ ਜਨ ਮੁਪ੍ਰਥਾਈ। ਰਤਾਉ। ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਚੇ
ਨਾ ਮੇਰੇ ਕਥੀ ਸੰਤ ਨ ਅਕਥ ਕਤਾਈ। ਲਾਭੁ ਲੈਹੁ ਤਰਿ ਹਿੰਦੈ ਅਗਾਧੁ ਛੁਟਕੈ ਆਵਹੁ
੧॥ ਉਦਮੁ ਸਕਤਿ ਸਿਆਲਪਤੁ ਮੁਗੀ ਦੇਤਿ ਤਨਾ ਮੁਵਖਾਈ। ਸੇਈ ਭਗਤ ਭਗ
ਨੇ ਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ॥ ੨॥੫੬॥ ੭੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਧਨਵੰਤ ਨਾ
ਰੇਵਣ ਜਾਗੇ। ਸਾਂਝੀ ਕਰਹੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਾਟਹੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਰੇ। ਰਤਾਉ। ਫੇਰ
ਪੁਪਟੁ ਤੇ ਇਨਿ ਰਵੈ ਹਾਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਨਿਤਾਰੇ। ਸਚੁ ਧਨੁ ਵਲੈ ਜਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਕਥਹੁ
ਆਵਹੁ ਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਉ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾ ਟੀ ਅਗਨ ਤਭਰੇ ਭੰਚਰੇ। ਕਹੁ ਨਾ
ਕੋਭਾ ਸੰਗਿ ਜਾਵਹੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਦੁਆਰੇ॥ ੨॥੫੭॥ ੮੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਸੋਤਿ ਕਵਨੁ ਅਨਾਥੁ ਥਿਚਾਰਾ। ਕਵਨੁ ਮੁਲੇਤ ਮਾਨੁ ਖੁਕਰਿ ਆਇਹੁ ਪਰਤਾਪੁ
ਤਾਰਾ। ਰਤਾਉ। ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਣ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ਗੁਣ ਕੇ ਦੇਨ ਜਾਇ ਅਪਾਰਾ। ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ
ਜੁਥੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਟੰ ਆਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪ
ਤੇ ਕਪਸਾਰਾ। ਸਾਧਨਾਂ ਵਥੈ ਠਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਾ॥ ੨॥੫੮॥ ੮੧॥
ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਆਵੈ ਹਾਮ ਸਹਇ ਵਡ ਭਾਗੀ। ਏਕ ਸਥਿਨੁ ਕਿਉ ਤੇਰੁ ਨ ਜਾ
ਏ ਅਵਰ ਉਪਾਵਤਿ ਅਗੀ। ਰਤਾਉ। ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਅਗਾਧੈ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖ
ਪਾਇਆ। ਅਨਦਥਿ ਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾਰੁ ਸੁਸਾਚੈ ਸਤ ਜਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ
ਜੋ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਤਾ ਕੀਉ ਤਮ ਥਾਈ। ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀ ਐ ਜੋ ਗੇਤ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰ
ਥਾਈ॥ ੨॥੫੯॥ ੮੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਜਤੇ ਸਾਧੂ ਸਹਇ ਗਤੀ। ਸਾਂਤਿ ਸਤ
ਗੁਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਥਿਰਥਾ ਕਉ ਨਹੀ। ਰਤਾਉ। ਤੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨ
ਥਿਨ ਤੇ ਏਹ ਤਕਤੀ। ਆਨ ਥਿਉ ਤਹ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਤੀ॥ ੧॥ ਜ

ਤਤੇਉਪਜਿਓਤੀਸਮਾਨੋਸਾਈਬਸਤੁਅਤੀ। ਕਤੁਨਾਨਕਤੁਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਿ
 ਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਰਸਨਾਚਮਕੋਜਸੁਰ
 ਆਨਸੁਆਦਬਿਸਾਰਿਸਗਲੇਭਲੋਨਾਮੁਸੁਆਉ॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਬਜ
 ਰਿਹਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤੋਤਿਨਿਰਮਲੁਬਤੁਜਿਜੋਨਿਨਾਉ
 ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਤੇਗਤੁਨਿਬਾਏਬਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲਿਤਹਿਤਰਿਨਾਨਕ
 ਬਲਿਜਾਉ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਥੈਕੁੰਠਗੋਬਿੰਦਦਰਨੀ
 ਉ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਾਧੁਸੰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਰਿਕਾਨਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਉਤਮਕਵ
 ਜੈਸ੍ਰਵਣੀਮਇਅਕਰਤਭਗਵਾਨ॥ਅਵਤਜਾਤਦੋਉਪਖਪੂਰਨਪਾਈਐਸੁਵ
 ਮਾ॥੧॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓਭਗਤਿਸਰੇਸਟਪੂਰੀ॥ਕਤੁਨਾਨਕਵਿੰ
 ਨਾਮਬਿਨੁਅਵਰੁਸਗਲਬਿਧਿਉਰੀ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਜੇ
 ਤਿਗੁਰੂਦਾਤਾਰਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਗਲਦੁਖਨਾਸਤਿਚਰਨਕਮਲਬਲਿਤਾਰਾ
 ॥ਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਤਿਸਾਧਜਨਨਿਤਚਲੁਤਰਿਕਾਨਾਉ॥ਭਗਤਿਭਾਵਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਅਬਿਨਾਸੀਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਗਲਾਪਟਾ
 ਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਵਾਤੁਵਾਤੁਕਤੁਤਕਉਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ ਜੇ
 ਮਤਲਾਪ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੈ॥ਪੂਰਿਹਤਿਓਠਾਕੁਰੁਸਭਥਾਈਨਿਰੰ
 ਸਭਨੇਰੈ॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਤੇਰਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈਸੰਤਸੰਗਿਬਨਿਆਈ॥ਜਨਮੁਖ
 ਥੁਭਇਓਪੁਨੀਤਏਛਾਸਗਲਪੁਜਾਈ॥੧॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜੋ
 ਜਸੁਗਾਵੈ॥ਆਠਪਤਰਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈਜਨੁਨਾਨਕੁਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥੨॥੬੪॥
 ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐਤਰਿਪੇਖਾ॥ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀਤਨ
 ਮੇਤਨਫੇਰਿਭਰਮਕੀਰੇਖਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਤਤਸੁਨਤਕਿਉਸੰਤਿਨਉਪਜਤਉ
 ਸਾਸਕਿਆਸੇਖੰ॥ਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਆਨਜੋਚਾਤਤਤਕੈਮੁਖਿਲਾਗੈਕਾਲੇਖਾ
 ਕੈਰਾਸਿਸਰਬਸੁਖਿਸੁਆਮੀਆਨਨਮਨਤਭੇਖਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਮਗਨਮਨੁਮੋ
 ਰਨਅਰਥਬਿਸੇਖਾ॥੨॥੬੫॥੮੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਸਿਮਰਨਰਮੋ

ਕਲਮਲਦਗਧੋਤੋਤਿਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨਾਰਤਾਉ ॥ ਅਨਜੰਜਾਰ
ਕਸੂ ਮੁਖਾਲਤਬਿਨੁਤਰਿਕੋਕਟਗਿਆਨਾ ॥ ਜਨਮਮਰਨਸੰਕਟਤੇਢੁਟੈਜਗਦੀ
ਜਨਸੁਖਧਿਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੀਸਰਨਿਪੁਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਵਹੁਦਾਨਾ
ਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਵੈਬਿਨਸਜਾਇਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੬੬ ॥ ੮੮ ॥

ਸੰਗਮਤਲਾ ੫ ਪੂਰਤੁਸੇਈਜਿਪੁਰਕਉਲਾਗੈ ॥ ਸੇਈਪੁਰੰਧਰੁਸੇਈਥਜੁਪਹੁਤ
ਕਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗੈ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਬਲਬੰਚਕਰੈਨਜਨੈਲਾਭੈਸੇਪੂਰਤੁਨਹੀਮੁਜਾਸੁ
ਰਬੁਤਿਆਗਿਆਸਰਬਿਰਚਿਓਨਤਸਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਪਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਈਚਤੁਰਸਿਆ
ਪੰਡਿਤੁਸੇਸੁਹਾਸੇਦਾਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਿਤਹਿਤਹਿਜਪਿਓਨਾਨਕਸੇਪਰਵਾਨਾ
੨ ॥ ੬੭ ॥ ੮੯ ॥

ਸੰਗਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਤਹਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨਿ ॥ ਬਿਖੈ
ਨੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰ ॥ ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਵਨਿ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਸੰਚਨਿਰਾਮਨਾਮਧਨੁ
ਮਨਤਨਭੀਤਹਿਸੀਵਨਿ ॥ ਤਹਿਰੰਗਰੰਗਭਏਮਨਲਾਲਾਰਾਮਨਾਮਰਸਖੀਵ
ਨ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਿਸਿਉਓਹਣੁਨੋਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਲੀਵਨਿ ॥ ਨਾਨਕਸੰਤਚਤ੍ਰਿ
ਕੀਨਿਆਈਤਹਿਬੁੰਦਪਾਨਸੁਖਖੀਵਨਿ ॥ ੨ ॥ ੬੮ ॥ ੯੧ ॥

ਸੰਗਮਤਲਾ ੫ ਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲਾ ॥ ਜੇਤਾਕਰਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਸਭਿਥੰਧਨਜੰਜਾਲਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਕੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿਰਥਾਕਟੈਕਾਲਾ ॥ ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਾਰੈਪ੍ਰਾਨੀ
ਕਤੁਮਰੋਕਉਨੁਤਵਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਖਿਲੇਤੁਦਾਸਅਪਨੋਕਉਸਦੰਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸੁਖਨਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਧਸੰਗਿਧਨਮਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੬੯ ॥ ੯੨ ॥

ਸੰਗਮਤਲਾ ੫ ਜੇਤਨਿਰਾਮਕੋਥਿਉਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਗਾਵਨਗੀਧੋਪੋਤਤਨਤਸੰਸਾਰਾ ॥ ਰਤਾਉ ॥
ਨਵਲੀਕੀਰਤਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਇਤੁਸਾਧਕੋਆਚਾਰਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਅਸਥਿਤਿ
ਤਅੰਤਰਿਪੁਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਅਲਸੁਨਤੁਥੇਨੰਤੀਕਿਰਪਾਅ
ਖੀਧਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਕਸਦਥਲਿਤਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੭੦ ॥ ੯੩ ॥

ਸੰਗਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮਤਿਬੋਗੀ ॥ ਸਿਮਰਤਨਤਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰ
ਮਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋਗੀ ॥ ਰਤਾਉ ॥ ਤਹਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਤੁ

ਜੋਗੀ। ਤੁਟਤ ਬਾਰਨ ਕਾ ਗੈਤਾ ਕਉ ਜਿ ਉਗਾਰਿ ਜਲ ਠੇਕੀ॥ ੧॥ ਕਹਿ ਕਿ ਪਾਉ
 ਸੁਦੀ ਜੈ ਮਨੁ ਖਰਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਬੋਗੀ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨੁ ਮਨੁ
 ॥ ੨॥ ੭੧॥ ੮੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਚਿਤ ਵਉ ਵਾਅ ਉਸਰ ਮਨ ਮਾਧਿ
 ਕਤ੍ਰਿਮਿਲ ਤੁਸੰਤ ਸਾਜਨ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਇ। ਰਤਾ ਉਘਿਨੁ ਤਰਿਭ ਜਨ ਜੋ
 ਮਕਰੀ ਅਧਿ ਤੇਭੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਂਤਾ। ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰਾ
 ੧॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ਤੁਲਿਨ ਕਛੁ ਐਲਾਇ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ
 ਬੋਧਿ ਚਰਨ ਪਸੰਗਿ ਸਮਾਇ॥ ੨॥ ੭੨॥ ੮੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਮੇਰ
 ਸੰਗੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਆਗੈ ਕੁਸਲ ਪਾਛੈ ਖੋਮ ਸੁਖਾ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ। ਗ
 ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਤਰਿ ਮੇਰੈ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਤਰਿ ਗਾਇ ਅਧਾ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ। ਨਿ
 ਰਦੈ ਤੇ ਪੂਰੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇ ਅਧਾ॥ ੧॥ ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤਵ
 ॥ ਏਕਾ ਲਿਖ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਭਉ ਨ ਡੀਨ ਨ ਕਤਾ ਕੈ॥ ੨॥ ੭੩॥ ੮੬॥ ਸਾਰੰ
 ਲਾ ੫ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਤੇਇ। ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾ ਤੁਕੇ ਦੁਖੁ ਨ ਬਿ
 ਇ। ਰਤਾ ਉਘਿ ਜਨੁ ਭਗਤੁ ਦਾਨੁ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਦਿ ਜੀਵੰਤਿ ਸੁਸੈਇ। ਉਦਮੁ
 ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕ੍ਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇਇ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਪਾਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਤ ਰਚਿ ਦਸ
 ਤੀ ਕੋਇ। ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰਨ ਜੀਵੰਤ ਪੋਇ॥ ੨॥ ੭੪॥ ੮੭॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਜੀਵਤ ਰਾਮ ਕੋ ਗੁਣ ਗਾਇ। ਕਰਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਰ
 ਸਰਨ ਕਬੀ ਜਾਇ। ਰਤਾ ਉਘਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ। ਅਨਦੁਰੰ
 ॥ ਜਿਉ ਤੁਰਾਖ ਧਿਤਿ ਵੀਰ ਤਲਾ ਤੁਮਰਾ ਪੈ ਨੈਖਾਇ॥ ੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬੰ
 ਜਾਈ ਬਹੁ ਜਿਨ ਜਨਮਾਧਾਇ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਲਾਈ ਜਿਉ ਭਵੈ ਤਿਵੈ ਦ
 ॥ ੨॥ ੭੫॥ ੮੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਗ। ਅਨਕਾ
 ਰਮਾਇ ਅਸਗਲ ਦੀ ਸਤਿ ਛਾਗ। ਰਤਾ ਉਘਿ ਗਿਤਿ ਅੰਧ ਕੁਪ ਪਤਿ ਤਪ੍ਰਾਣੀ ਨਰ
 ਗੁਥਾਗ। ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਭਰਮ ਤਤਾਰਿ ਚਿਭਰਮ ਤਵਾਰੰਥਾਗ॥ ੧॥ ਪਤਿ ਤਪ੍ਰਾਣੀ
 ਬਢਲ ਦੀਨ ਕਿੰਪਾਧਾਗ। ਕਰ ਜੋ ਜਿਨਾਨ ਕੁਦਾਸੁ ਮੰਗੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਉਧਾਗ॥ ੨॥ ੭੬॥

ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਥਿਰਜਿਤਰਾਮਕੋਪਰਤਾਪਾਅਧਿਥਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸਤਨਾ
ਬਿਨਸੇਤੀਨੈਤਾਪਾਗਤਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਈਪੁਰਨਸਭਾਸਾਚੁਕੋਸੇਗਸੰਤਾਪਾਗੁਦ
ਵਤਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀਮਨਤਨਆਤਮਧਾ॥੧॥ਕਾਮਕੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਰ
ਪੁਕੋਸੰਗਿਖਾਤਾ॥ਭਗਤਿਵਢਲਭੈਕਾਟਨਤਾਰੇਨਾਨਕਕੇਮਾਈਥਾਪਾ॥੨॥੭੭॥

ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਆਤੁਰੁਨਾਮਥਿਨੁਸੰਸਾਰਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨੋਵਤਕੁਕਰੀਆ
ਇਤੁਲਾਗੋਥਿਥਿਆਢਾਗਾਗਤਾਉ॥ਪਾਇਠਗਉਗੀਆਪਿਭੁਲਾਇਓਜਨਮਤਥਾ
ਕਾਗਾਤਰਿਕਾਸਿਮਹਨੁਨਿਮਖਨਸਿਮਰਿਓਜਮਕਕਰਕਰਤਖੁਆਰਾ॥੧॥ਤੋਤੁਕ੍ਰਿ
ਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਿਅਸੰਤਤਕੀਰਾਵਾਗਾਨਾਨਕਦਾਸੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮ
ਤਨਕੋਆਧਾਰਾ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਮੈਲਾਤਰਿਕੇਨਾਮਥਿ
ਜੀਉ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਆਪਿਭੁਲਾਇਆਥਿਖੈਠਗਉਗੀਪੀਉ॥ਗਤਾਉ॥ਕੋਟਿ
ਨਾਮਭਰਮਤੋਬਹੁਭਾਂਤੀਥਿਤਿਨਹੀਕਤਤੁਪਾਈ॥ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਤਜਿਨਭੇਟਿਆ
ਕਤੁਆਵੈਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖਿਲੇਤੁਪ੍ਰਭਸੰਮੁਖਦਥੇਤੁਮਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਗਾਨਾ
ਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਲਾਈਭਵਜਲੁਉਤਰਿਓਪਾਰਾ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥ ਸਾਂਗਮ

ਤਲਾਪ ਹਮਲਕਉਰਾਮਕੋਗੁਲਥਾਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਿਆਈਐਪਰਮੇਸਰੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਾਕੇਸੁਆਦਾ॥ਗਤਾਉ॥ਸਿਮਰਤਏਕੁਅਚੁਤਅਥਿਨਾਸੀਥਿਨਸੇਮਾਇਆਮਾਦ
ਨਤਜਅਨੰਦਅਨਤਦਧੁਨਿਥਾਲੀਬਹੁਹਿਨਭਏਥਿਖਾਦਾ॥੧॥ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰੁਤ
ਨਦਿਕਗਾਵਤਗਾਵਤਸੁਕਪ੍ਰਤਿਲਾਦਾ॥ਪੀਵਤਅਮਿਉਮੋਨੇਤਹਤਰਿਹਸੁਜਪਿਨਾਨ
ਕਰਿਥਿਸਮਾਦਾ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟ
ਦਿਨਸੁਰੈਨੀਥਕਤਨਾਹੀਕਤਤਿਨਾਹੀਢੋਟਾ॥ਗਤਾਉ॥ਮਤਾਥਜਰਥਿਥਿਆਧੀਸਿ
ਉਠਾਈਪੋਟਾ॥ਉਪਰਿਗਈਅਥਿਨਉਭੀਤਰਿਜਮਤਿਗੁਸੇਧੋਟਾ॥੧॥ਪਸੁਪਰੇਤ
ਉਸਟਗਰਧਭਅਨਿਕਜੋਨੀਲੇਟਾ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਕਢੁਨਲਾਗੈਢੋਟ
॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ ਸਾਂਗਮਤਲਾਪ ਅੰਧੇਖਾਵਤਿਥਿਸੁਕੇਗਟਾਕਾਨੈਨਸੁ

ਨਸਰੀਰੁਸਭੁਤੁਟਿਓਸਾਸੁਗਇਓਤਤਘਾਟਾ॥ਗਤਾਉ॥ਅਨਾਥਰਵਾਦਿਉਦਰੁਲੇਪੋ

ਖਤਿਮਾਇਆਗਈਆਹਟਾ। ਕਿਲਥਿਖਕਰਤਕਰਤਪਦੁਤਾਵਤਿਕਥੁਨਸਾਕ
 ਚੰਦਾ। ੧॥ ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੁਤੀਆਇਸੰਘਾਰਿਓਦੇਵਤਿਮੁੰਡਉਪਰਿਮਟਕਾਗਾਨਾ
 ਪਨਕਟਗੀਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁਅਪਨਕੀਨੋਛਾਟਾ। ੨॥ ੮੨॥ ੧੦੫॥
 ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਟੁਟੀਨਿੰਦਕਕੀਅਧਬੀਚਾਜਨਕਾਰਾਖਾਅਪਸੁਖ
 ਬੇਮੁਖਕਉਆਇਪਤੁਚੀਮੀਚਾਹਟਉ। ਉਸਕਾਕਤਿਅਕੋਇਨਸੁਲਈਗ
 ਥੈਸਲੁਪਵੈ। ਈਹੰਦੁਖੁਆਗੈਨਰਕੁਭੁੰਚੈਥੁਜੋਨੀਭਰਮਵੈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਗਟੁ
 ਅਖੰਡੀਬੁਤਮੰਡੀਕੀਤਅਪਦਾਪਾਇਅਧਾਨਾਨਕਸਹਇਨਿਰਭਉਕਰੇਤੋ
 ਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਅ॥ ੨॥ ੮੩॥ ੧੦੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ
 ਲਤਥਤੁਪਰਕਾਰਿ। ਪੂਰਨਤੋਤਨਕਤਤੁਥਾਤਤਿਅੰਤਿਪਰਤੀਤਥੀ। ਹਟਉ। ਜੋ
 ਸੁਖਨਸਹਜੁਉਪਜੈਇਤੈਇਸੁਥਿਉਤਰਿ। ਆਪਪਰਕਾਕਦੁਨਜਨੈਕਾਮੋ
 ਜਾਗਿ॥ ੧॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਦੁਖਿਥਿਅਪਿਓਦਾਸਲੇਵਤੁਤਾਰਿ। ਚਰਨਕਮਲਾ
 ਇਨਾਨਕਸਦਸਦਾਥਲਿਤਰਿ॥ ੨॥ ੮੪॥ ੧੦੭॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫
 ਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨਾ। ਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਸੁਅਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨੀਦੀਨਾ
 ਥਾਤਪੀਵਤਸਵੰਤਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨਾ। ਗਰਭਉਦਰਬਿਲਲਾਟਕਾ
 ਤਤੋਵਤਦੀਨਾ॥ ੧॥ ਮਹਾਮਾਦਥਿਕਾਰਥਾਧਾਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੀਨਾ। ਗੋਬੰਡ
 ਸਰੋਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਤਿਸੁਖੁਨਾਨਕਤਰਿਪਦਚੀਨਾ॥ ੨॥ ੮੫॥ ੧੦੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫
 ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਗੀਚਰਨਤਓਟਗਤੀ। ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਇੰਦੁ
 ਜਾਤਥੀ। ਹਟਉ। ਅਗਤਅਗਧਿਉਚਅਥਿਨਾਸੀਕੀਮਤਿਜਾਤਨਕੀ
 ਥਲਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਥਿਗਸਿਓਪੁਰਿਗਤਿਓਸੁਥਮਤੀ॥ ੧॥ ਦੀਨਦਇਆਲ
 ਮਨਮੋਤਨਮਿਲਿਸਾਧੁਜਤਕੀਨੋਸਤੀ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਤਰਿਨਾਨਕਾ
 ਭੀਰਨਛਤੀ॥ ੨॥ ੮੬॥ ੧੦੯॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫ ਮਾਈਗੀਮਨੁਮੋਇੰਦੁ
 ਗੋਪੇਖਿਦਇਆਲਅਨਦਸੁਖਪੂਰਨਤਰਿਗਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੋ। ਹਟਉ। ਜੋ
 ਭਏਉਜਲਜਸੁਗਾਵਤਥਤੁਰਿਨਤੋਵਤਕਾਰੋ। ਚਰਨਕਮਲਾਸਿਉਤੋਗੀਰਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪਾਰੋ ॥ ੧ ॥ ਕਰੁ ਗਤਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬ ਸੁਦੀਨੇ ਦੀਪਕ ਭਇਓ ਉਜਾਰੋ ॥ ਨਾ
ਨਾਮਿ ਗਿਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕੁਲਤ ਸੰਮੁਤੰਤਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ੮੬ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਾਰੰਗਮ
ਮਾਈ ਗੀਅਨ ਸਿਮਰਿ ਮਹਿ ਜੰਤਿ ॥ ਤਿਅਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤਾ
ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਲਾਇ ਅਨਮਾਰਿ ਨ ਕਘੋਰ
ਤਪਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਸਜਾਈ ਗਲਤ ਨ ਆਵੈ ਗਰਭੈ ਗਰਭੂ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸੇਧ ਨ ਵੰਡੇ
ਤਵੰਤੈ ਤਹਿ ਕੀਸਰ ਦਿਸ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ਓਥੇ ਤਹਿ ਨ ਆ
ਤ੍ਰਿਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ੮੮ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸਾਰੰਗਮ ਤਲਾਪੁ ਤਹਿ ਕਾਟੀ ਕੁਟਿਲਤ ਕੁਠਰਿ
ਕੁਮਬਨ ਦਤਨ ਭਏ ਖਿਨ ਭੀ ਤਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਤਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿੰਦਾ
ਗਰੀਆ ਕਾਢੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿ ਆਬ ਤਹਿ ਨ
ਐਤਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਅਠਪਤਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੁ ਪੂਰਨ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਨਿਦਾ ਸੁਜਨੁ ਤੇਰਾ ਪੁਨਤ ਪੁਨਤ ਨਮਾ ਸਕਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੮੯ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸਾਰੰਗਮ ਤਲਾ
ਸਾਰੰਗਮ ਤਲਾਪੁ ਪੈਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਾਵੁ ਤਿਗੁਣ ਗੋਬਿੰ
ਦੁ ਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਨਿ ਬਿਰਲੇ ਲਗੈ ਪਿ
ਥਾ ॥ ਜਿਸ ਤਿਕ੍ਰਿਪਾ ਲੂਟੇ ਇਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਕੇ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ
ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਤਨੁ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਨੁ ਤੀਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਤੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂ
ਦਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ੯੦ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਾਰੰਗਮ ਤਲਾਪੁ ਦੁਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਰੁ ॥ ਅਨ
ਗਲ ਗਾਉ ਤਹਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਨੇਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਿ ਕੁੰਟ ਦਤ ਦਿਸਿ ਜਲ
ਪਿਓ ਨਨ ਥਾਉ ਨ ਕੇਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਰੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਸ
ਤਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਰੁ ॥ ਸਤਿ ਤੇਜ ਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਓਜੀ ਨਾਨਕ ਨਤ
ਰਮੇਰੁ ॥ ੨ ॥ ੯੧ ॥ ੧੧੪ ॥ ਸਾਰੰਗਮ ਤਲਾਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਤੁਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾ
ਨਾ ਜਨਮੀ ਤਸੁ ਏਈ ਤੁਮ ਤੀਤੁ ਮੇਰੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਰਿ ਓ
ਮੇਰੇ ਮਾਥੈ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਨਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਥਿ ਚਲਾਨੀ ਵਧਾਈ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਕਥੁ ਤੇ ਲਤਨਾ ਤੀ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜ

ਬਭਏਦਇਆਰਸਰਬਸੁਖਾਨਿਪਿਪੰਤੀ॥੨॥੮੨॥੧੧੫॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
ਨਿਬਤਿਨਮਕੀਸਚੁਖੇਪਾ॥ਲਾਭੁਤਰਿਗੁਲਗਾਇਨਿਪਿਪਨੁਬਿਖੈਮਾਦਿਅਏਪਾ
ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੰਤੋਖੇਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਪਿਆਇ॥ਰਤਨਜਨਮੁਅਪਾਰਜੀਤਿਭਿ
ਜੋਨਿਨਪਾਇ॥੧॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਭਇਆਸਾਧੁਸੰਗਾ॥ਤਰਿਦ
ਸਿਨਾਨਕਪਾਈਲਗਾਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁ॥੨॥੮੩॥੧੧੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
ਮਾਈਗੀਪੇਖਿਰਤੀਬਿਸਮਾਦਾ॥ਅਨਤਦਧੁਨੀਮੇਰਾਮਨੁਮੋਤਿਓਅਚਰਜਤਾਕੇ
॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਤੈਸੇਈਮਨਿਤਰਿਕੋਅਹਿਲਾਦਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਾਇ
ਗੋਬਿੰਦਬਿਨਸਿਓਸਭੁਪਰਮਾਦਾ॥੧॥ਡੋਰੀਲਪਟਿਰਤੀਚਰਨਤਸੰਗਿਕ੍ਰਮਭੈਸ
ਖਾਦਾ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਨਕਜਨਕੀਅਬਤੁਰਿਨਜੋਨਿਕ੍ਰਮਾਦਾ॥੨॥੮੪॥੧੧੭॥
ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਮਾਈਗੀਮਾਤੀਚਰਦਸਮੁਤਾ॥ਏਕਸੁਥਿਨੁਤਉਅਨਾ
ਨਉਦੁਤੀਅਭਾਉਸਭਲੁਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਅਗਿਗੋਪਾਲਅਵਰਜੋਕਰਦਾ
ਖਿਅਕੇਖੁਤਾ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰਾਮਨੁਮੋਤਿਓਕਾਢੀਨਰਕਤੇਪੁਤਾ॥੧॥ਸੰਤ
ਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਤਾਬਿਨਸੀਤਉਮੈਤੁਤਾ॥ਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇਦਾਸਨਾਨਕਮਉ
ਮਨਤਨੁਜੁਤਾ॥੨॥੮੫॥੧੧੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਬਿਉ
॥ਰਾਮਨਾਨਕਜੁਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਇਤੈਜਗਮਤਿਸਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਉਤਰਿ
ਕਤਤੁਨਾਮੁਤਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ਗੁਰਚਰਨਥੇਤਿਬਮਿਲਿਓਭਾਗੀਉਤਰਿਓਸੰਸਾਰ
ਜਲਿਬਲਿਮਤੀਅਲਿਪੁਰਿਰਤਿਓਸਰਬਨਾਥਅਪਾਰਾ॥ਤਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਉ
ਕਆਨਰਸਸਭਿਖਾਰਾ॥੨॥੮੬॥੧੧੯॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਤਾਤੇਕਰਦ
ਤਕਰੇ॥ਮਤਾਥਿਕਾਰਮੋਤਮਾਤੈਸਿਮਰਤਨਪਤਿਤਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਰਾਇਣਤਿਨਕੇਦੇਖਜੋਗੇ॥ਸਫਲਦੇਤਪੰਨਿਓਇਜਨਮੇਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿਰੇ
॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਸਭਉਪਰਿਸਾਧਭਲੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁ
ਨਬੰਢੈਉਧਰਹਿਲਾਗਿਪਲੇ॥੨॥੮੭॥੧੨੦॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
ਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀ॥ਮਨਿਤਨਿਬਚਨਿਏਤੀਸੁਖਚਾਤਤਪ੍ਰਭਦਰਸੁਦੇਖਤਿ

ਰਹਾਉ॥ ਤੁਥੇ ਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤੁ
 ਹੁਥੇ ਪਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬ ਸੁਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ॥ ੧॥ ਥੇ ਦੁਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਤਥਾ
 ਸਨ ਭਾਖੀ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀ॥ ਐਤਹੁ ਦੁਤੀ ਆਥਿ ਰਖੀ ਸਾਖੀ॥
 ੮॥੧੨੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ + ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੁਟਿ ਕਨੁ ਨ ਪਾਵਿ ਇਤਥਿ
 ਏਖੀ ਆਖੀ॥ ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿ ਆਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਪਾਖੀ॥ ੧॥ ਜੀਅ
 ਸਗਲੇ ਤੈਸੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਹਿ ਕੀਤੁ ਨਿਰਾਤਾ ਸਬਦੁ
 ਤਿਸਰੁ ਸਾਖੀ॥ ੨॥੮੮॥੧੨੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਣੀ ਕੀ ਜਮਕੀ
 ਜਾਤਹਿ ਤਹਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗੁਸਤ ਉਦਾਸ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਜੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸਪਿ ਆਸਾ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਤਹਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨ ਸੀਦੁ
 ਆਸਾ॥ ੧॥ ਮਹਾਉਦਿ ਆਨੰਦ ਵੀਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ
 ਪਸਥਿ ਨਾਸੇ ਤਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ॥ ੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫
 ਟੀਗੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ॥ ਦਰਸਨੁ ਹੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕੰਨ ਕੋਈ ਤੇਰਿ
 ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਤਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨੁ ਮੋਰਾ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਗੀਰੁ ਅਸਤ
 ਯੁਟਕਿ ਮੁਖਿ ਬਿਨੁ ਤਹਿ ਜਾਨਤੋਰਾ॥ ੧॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਰਾਪੁਰ
 ਲਾਜੋਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ਬਿਨ ਸਿਓ ਆਨਨਿ ਤੋਰਾ॥ ੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਨੀਕੀ ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੁਪ ਸੁਆ
 ਮੀ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਤੇਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਿਤ ਵਤਾਗੋ ਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮ ਲਾਕ ਛੁਧੋਇ॥
 ਨਾਮ ਜੁਨ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ ਤਹਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੋ ਪੋਇ॥ ੧॥ ਪਰਾਪੁਰ ਬਿਜਿ ਸਤਿ ਲਿਖਿ ਅ
 ਭਗਲ ਪਾਏ ਕੋਇ॥ ਰਵ ਦਗੁ ਦਗੋ ਪਾਲ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ॥ ੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਤਹਿ ਕੇਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਗਰ॥ ਤਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨਰਾ
 ਤ ਹੀ ਮਥਨ ਸਭ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਚਰਨਾਰ ਬਿੰਦ ਬਸਾਇ ਤਿਰਦੈ ਬਤਹਿ ਜਨਮ ਨ ਮਾਰਾ॥ ੧॥
 ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਪਖਿਲੀ ਨੇਏ ਕਨਾਮ ਅਧਾਰਾ॥ ਦਿਨ ਰੋਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮੁਖ
 ਹੁਣੇ ਦਰਬਾਰਾ॥ ੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੫ ਮਾਨੀ ਤੁਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ

ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੁ
 ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੁ
 ਤਹਿ ਜਪਤ ਸਾਧੂ
 ਤਿਸਰੁ ਸਾਖੀ
 ਆਮ ਦਰਬਾਰੀ
 ਰਹਾਉ॥

ਮਾਨੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਬਿਨ ਸੀ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥
 ਅਨੁਗਤੁ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੂਰਗਿ ਆਨੀ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ
 ਹੋਰ ਕੁਰਦ ਰਸ ਪਿਆਨੀ॥ ੧॥ ਨਿਕਟਿ ਵਰਤਨਿ ਸਾਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨਿ ਦਤਿ
 ਈਜਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਨਾਰਾਇਨ ਨਾਨਕ ਤਿ ਸੁਕੁਰ ਥਾਨੀ॥ ੨॥ ੧੦੪
 ੧੨੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਤੁ ਅਚਰਨ ਅਸਰੇ ਈਸਾ॥ ਤੁ ਮਹਿ ਪਦ
 ਕੁਤੁ ਮਹਿ ਸੰਗਿ ਰਾਖਨ ਤਾਰ ਤੁ ਮੈ ਜਗਦੀਸਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁ ਮਰੇ ਤੁ ਮਰੇ
 ਇਤ ਉਤ ਤੁ ਮਹਿ ਰਾਖੇ॥ ਤੁ ਬੇ ਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਈਲਾ
 ੧॥ ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਨੈ॥ ਜਾਕ ਉਮੇਲਿ ਲਾਏ
 ਨਾਨਕੁ ਸੇਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੈ॥ ੨॥ ੧੦੫॥ ੨੨੮॥

ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁਖ ਤਰਿ ਭਜਿ ਆਨਕਰ
 ਕਾਰਾ॥ ਮਾਨਸੇ ਪੁਨ ਬੁਝਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲਗੁਸੰਸਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਾਤ ਪੀਵਤ
 ਤਸੇਵਤ ਅਉਧ ਬਿਤੀ ਅਸਾਰਾ॥ ਨਰ ਕਉ ਦਰ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜਲ ਤੇਜ ਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸ
 ਪਰ ਦੇ ਤਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ਪਾਪਰਤ ਕਰ ਭਾਰਾ॥ ਬਿਨਾਸ ਤਿ ਗੁਰ ਬੁਝਨਾ
 ਤਸੇ ਤਮਹਾਂ ਅੰਧਾਰਾ॥ ੨॥ ਬਿਖੁ ਠਗਉ ਗੀਖਾਇ ਮੂਠੇ ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨ ਤਗਾਰੇ
 ਗੁਪਤ ਤੇਇ ਰਹਿ ਓਨਿ ਅਰੇ ਮਾਤੰਗ ਮਤਿ ਅਪੰਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰ
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ॥ ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਨਿ ਅਇਓ ਗੋਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰਾ
 ॥ ੧॥ ੧੨੮॥

ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਘਰੁਖ ਪੜਤਾਲਾ॥
 ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੋਲਾ॥ ਕਿੰਕਰੀ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਗੀਬੀ ਚਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਸ
 ਪਿਆਇ ਮਤਲੁ ਪਾਇ॥ ਤਰਿ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਕਰਤੀ ਮਤ ਕੇਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਪਨੇ
 ਗੁਮਿ ਥਨੀ ਜੰਬਿ ਸਥਾਰਾ॥ ਸਖੀ ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਲੀ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਮੇਲਾ
 ਰਬਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਗੀਦਇ ਆਰਾ॥ ਕੰਏ ਆਨ ਆਨ ਰੁਚੀ ਐ
 ਗਿ ਸੰਗਿ ਖਚੀ ਐ॥ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਏ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਪਿਆਏ॥ ਅਥਰੇ
 ਤਿ ਮੇਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੧੩੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾਖ ਕੰਚਨਾ ਬਤੁ ਦਤ ਕਰਾ॥ ਰੁਚੀ

ਸਾਹਿਬਾਨਾਮਨਅਨਿਕਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਕਰਤਾਨਾਹੀਰੰਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨਕਮਲ
ਗਰਤਾਉ। ਚਾਰਿਥੇਦਯਿਤਵਭਨੇ। ਦਸਅਸਟਖਸਟਸੂਵਨਸੁਨੇ। ਨਹੀਤੁ
ਬਿਦਨਾਮਧੁਨੇ। ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥ ੧॥ ਥਰਤਸੰਧਿਸੋਚਚਾਗਾਕ੍ਰਿਅ
ਨਿਗਤਾਗਾਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਗ। ਨਿਵਲੀਕਰਮਥਤੁਬਿਸਥਾਗਾਧੁਪ
ਖਕਰਤੇਤਰਿਨਾਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ। ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਿਦੀਨਥੇਨਤੀਦੇਤੁਦਸੁ
ਖੇਖਉ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਟਲਾਗੇ॥ ੨॥ ੧੩੧॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
ਰੰਗਮਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤਰਾਮਸਤਾਈ। ਗਰਤਾਉ। ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗੇਕਮਕੋ
ਭੁਤਿਅਗੇਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਲਥਪਿਅਪਨੀਪਾਈ॥ ੧॥ ਬਿਨਸੇਕ੍ਰਮ
ਤਅੰਧਟੁਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧਪੁਰਨਸਰਬਤ੍ਰਠਾਕੁਰਨਤਕੋਉਥੈਰਾਈ। ਸੁਆਮੀ
ਸੰਨਭਏਜਨਮਮਰਨਦੋਖਗਏਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗਿਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥ ੨॥
੧੩੨॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਤਰਿਤਰੇਤਰਿਮੁਖਤੁਢੇਲਿਤਰਿਤਰੇਮਨਿਧਾਰੇ॥
ਗਉ। ਸੂਵਨਸੁਨਨਭਗਤਿਕਰਨਅਨਿਕਪਤਿਕਪੁਨਤਚਰਨ। ਸਰਨਪਰਨਸਾਧੂ
ਨਥਾਨਿਬਿਸਾਰੇ॥ ੧॥ ਤਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਿਨੀਤਿਪਾਵਨਾਮਤਿਮਤਾਪੁਨੀਤਸੇ
ਥੈਦੁਬਿਕਰਨਕਲਿਮਲਦੋਖਜਾਰੇ। ਕਤਤਮੁਕਤਸੁਨਤਮੁਕਤਰਤਤਜਨਮ
ਤਤਾਗਾਮਰਾਮਸਾਹਭੁਤਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥ ੨॥ ੪॥ ੧੩੩॥ ਸਾਰੰਗਮ
ਤਲਾਪ ਨਾਮਭਗਤਿਮਾਗੁਸੰਤਤਿਅਗਿਸਗਲਕਾਮੀ। ਗਰਤਾਉ। ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ
ਤਰਿਧਿਅਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਾਗਾਇ। ਤਰਿਜਨਕੀਰੇਨਬੰਢੁਦੈਨਤਰਸੁਆਮੀ
ਸਰਬਕੁਸਲਸੁਖਬਿਸੁਖਮਆਨਦਆਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਢੁਨਤਿਤ੍ਰਾਸ
ਨਿਮਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਏਕਸਰਨਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਾਰਸਗਲਤਾਪਤਰਨਾਨੰਦ
ਰੂਪਸਾਧਸੰਗਨਾਨਕਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ ੨॥ ੫॥ ੧੩੪॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ
ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ। ਪੰਚਤੇਏਕੁਢੁਟਾਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗਰਉਗਰਤਾਉ॥
ਦ੍ਰਿਸਟਉਕਢੁਸੰਗਿਨਜਾਇਮਾਨੁਤਿਅਗਿਸੋਤਾ। ਏਕੈਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿ
ਨਾਧਸੰਗਿਸੋਤਾ॥ ੧॥ ਪਾਇਓਤੈਗੁਣਨਿਧਾਨੁਸਗਲਾਪਸਪੁਰੀ। ਨਾਨਕਮਨਿ

੭੩੬

ਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਾਰੁਤੋਰੀ॥ ੨॥ ੬॥ ੧੩੫॥

ਮਨਿਬਿਰਾਗੈਗੀ॥ ਖੋਜਤੀਦਰਸਾਰਾਹਤਾਉ॥ ਸਾਧੂਸੰਤਨਸੇਵਿਕੈਪ੍ਰਿਭੀ॥

ਅਇਓ॥ ਅਨੰਦਰੂਪੀਪੇਖਿਤੁਉਮਤਲੁਪਾਵਉਗੀ॥ ੧॥ ਕਾਮਕਰੀਸਰੁਤਿ॥

ਗਿਕੈਤਉਸਰਦਿਪਰਉਗੀ॥ ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਗੁਰਿਮਿਲੇਤਉਗੁਰਮਨਾਵਉ॥

੨॥ ੭॥ ੧੩੬॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਐਸੀਤੋਇਪਰੀ॥ ਜਾਨਤੇਦਇਅ

ਹਤਾਉ॥ ਮਾਤਰਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈਮਨੁਸੰਤਨਪਾਦਿਥੇਚਾਇਓ॥ ਜਾਤਿਜਨਮ

ਲਖੋਈਐਤਉਗਾਵਉਤਰਿਤਰੀ॥ ੧॥ ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਟੁਟੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰਤਿ॥

ਕਰੀ॥ ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਅ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਿਏਕਤਰੀ॥ ੨॥ ੮॥ ੧੩੭॥

ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਲਾਲਲਾਲਮੋਤਨਗੋਪਾਲਤੁ॥ ਕੀਟਤਸਤਿਪਾਖ

ਤਸਰਥਮੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਤੁ॥ ਰਤਾਉ॥ ਨਤਦੁਰਿਪੁਰਿ॥ ਤਜੁਰਿਸੰਗੇ॥ ਸੁੰਦਰ

ਲਤੁ॥ ਨਤਬਰਨਬਰਨਨਤਕੁਲਤਕੁਲਾ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੁ॥ ੨॥

੧੩੮॥ ਸਾਰੰਗਮਤਲਾਪ ਕਰਤਕੇਲਾਥਿਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੁਰਮੋਤ॥ ਉ

ਥਿਕਾਰਦੁੰਦਰੁਨਉਪਰੀ॥ ਭੁਨੰਤਕਾਰਸੁੰਦਰੁ॥ ਮਨਿਗਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤਿ॥

ਪਾਲਧੋਤਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤੀਨਿਭਉਨੇਲਪਟਾਇਰਤੀ॥ ਕਾਚਕਰਮਿਨਜਾਤਨ

ਨਮਤਅੰਧਧੰਧ॥ ਰਚਿਤਜੈਸੇਮਤਾਸਾਗਰੋਤੋਤੇ॥ ੧॥ ਉਧਰੇਤਰਿਸੰਤਦਾ

ਕਾਟਿਦੀਨੀਜਮਕੀਛਾਸੁਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁ॥ ਜਾਕੋਸਿਮਰਿਨਾਨਕਓ॥ ੨॥

੧੩੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ

ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਤੋਰੋ ਕੋ ਨ ਸਤਾਈ॥ ਕਾਂਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨ ਤੋ ਕੋ ਕਾਤੋ ਕੋ ਭਾ

ਰਤਾਉ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਗੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ॥ ਤਨ ਛੁਟੇ ਕ

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਤਾ ਤਾਤਿ ਲਪਟਾਈ॥ ੧॥ ਦੀਨ ਦੇ ਆਲਸ ਦਾ ਦੁਪਭੰਜਨ ਤਾ

ਰੁਚਨ ਬਢਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਤ ਤ ਜਗਤ ਸਗਮਿ ਬਿਅਜਿਓ ਸੁਫਨਾ ਰੋਨਾਈ॥

੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ਕਤਾ ਮਨ ਬਿਖਿਅਸਿਓ ਲਪਟਾਈ॥ ਯਾ ਜਗ

ਤੁਰੁ ਹਨੁ ਨ ਪਵੈ ਇਕ ਆਵਤਿ ਇਕ ਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਕੋ ਕੋਤਨ ਪਨ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂਕੀ

ਜੇ ਚੀਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨ ਸੈ ਜਿਓ ਬਾਦ ਰਕੀ ਢਾਈ॥ ੧॥ ਤ

ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਨਿ ਸੰਤ ਨਿਗਾਹੁ ਮੁਕਤਿ ਤੋਤਿ ਢਿਨ ਮਾਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜ

ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀਨਾਈ॥ ੨॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ਕਤਾ ਨਰ

ਪਨੈ ਜਨ ਮੁਗਵਾਵੈ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਅਚ ਸਿਰਚਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨੀਅਵੈ

ਰਤਾਉ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲੈ ਸੁਪਨੈ ਦੇਖਿ ਕਤਾ ਲੋਭਾਵੈ॥ ਜੇ ਚੀਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿ

ਨੈਰ ਤਨ ਨ ਕੋਉ ਪਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਿਖਿਅਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਤ ਬਿਖਿਅ ਪੁਬਧਾ

ਗ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਉਜਗ ਮੁਕਤ ਭੁਜਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਤ

ਲਾ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ॥ ਬਿਖਿਅ ਸਕਤਿ ਰਤਿ ਚਿਨਿ ਸਥਾ

ਰਕੀਨੈ ਅਪੁਨੇ ਭਇਓ॥ ਰਤਾਉ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਤਿ ਕਾਨ ਨਿਪਰਦਾ

ਲਪਟਾਇਓ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਿਅ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਪਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਤ ਸਮਝਾਇਓ॥ ੧॥

ਕਤਾ ਕਤ ਉਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਤ ਬਿਧਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਓ॥ ਕਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉ

ਗਨ ਸੋ ਮੈਰਾ ਖਿਲੇਤੁ ਸਰਨਾਇਓ॥ ੨॥ ੪॥

ਅਸਟਪਦੀਅਧ॥

ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਮੇਰੀਮਾਈ॥ ਜੈਸਗਦੀਸੇਤੋਜਨਾ ੫੭੧

ਚਉਮੈਤਰਿਬਿਨੁਹਤਨੁਨਜਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥ ਤਰਿਕੀਪਿਆਸਪਿਆਸੀਕਾਮਨਿਦੇ

ਰੈਨਿਸਥਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਧਰਨਾਥਮੇਰਾਮਨੁਲੀਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ ੧॥ ਗਲਤ

ਰਿਪੀਰਤੈਤਰਿਬਿਨੁਗੁਰਸਥਦੀਤਰਿਪਾਈ॥ ਤੇਤੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਰਿਬਿਨੁ

ਸਿਉਰਤਾਸਮਾਈ॥ ੨॥ ਐਸੀਰਵਤਰਵਤੁਮਨਮੇਰੇਤਰਿਚਰਦੀਚਿਤੁਲਾਈ॥

ਭਏਗੁਨਗਾਇਮਨੇਤਰਨਿਰਭਉਸਤਜਿਸਮਾਈ॥ ੩॥ ਤਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾਪੁਨਿ

ਯਾਪਟੈਨਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ ਬਿਨੁਨਵੈਸਭੁਕੇਈਨਿਰਧਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੁਝਭੁਝਵੇ

ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਭਏਸੁਨਿਸਜਨੀਦੁਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈ॥ ਜਬਕੀਉਪਜੀਤਬਗੈਸੇ

ਗਲਭਈਮਨਿਭਾਈ॥ ੪॥ ਸਤਜਸਮਾਧਿਸਦਾਲਿਵਤਰਿਸਿਉਜੀਵੰਤਰਿਗੁਰ

॥ ਗੁਰਕੈਸਥਦਿਰਤਾਥੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾਜੀਲਾਈ॥ ੫॥ ਸੁਧਰਸਨਾਮੁਮਹਰ

ਠਨਿਜਘਰਿਤਤੁਗੁਸਾਈ॥ ਤਤਤੀਮਨੁ ॥ ੬॥ ਜਤਤੀਤੈਰਾਖਿਆਐਸੀਗੁਰ

ਪਾਈ॥ ੭॥ ਸਨਕਸਨਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਭਗਤਿਰਤੇਥਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ

ਰਿਬਿਨੁਘੀਨਜੀਵੰਤਰਿਕਾਨਾਮੁਵਡਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਾਹੰਗਮਤਲਾ ੧

ਤਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾਕੋਟਿਕਲਪਕੇਦੁਖਬਿਨਾਸਨਸਾਚਦ੍ਰਿੜਾਈਨਿਵੇ

ਰਤਾਉ॥ ਕ੍ਰੋਧਨਿਵਰਿਜਲੇਤਉਮਮਤਾਪ੍ਰੇਮਸਦਾਨਉਰੰਗੀ॥ ਅਨਭਉਕਿਸੰ

ਪ੍ਰਭੁਜਾਚਿਆਤਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੰਗੀ॥ ੧॥ ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁ

ਏਕਸਥਦਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਤਰਿਰਸੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਾਰੀਤਰਿਮੇਲਲਏਬਡਭ

ਅਭਰਤਸਿੰਚਿਭਏਸੁਭਰਸਰਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਨਿਤਾਲਾ॥ ਮਨਰਤਿਨੀਮਰੇਨੀਭੇ

ਲਾਅਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲਾ॥ ੩॥ ਮੋਤਨਿਮੋਤਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਥਡੈਭਡੈ

ਗੀ॥ ਸਾਚੁਬਿਚਰਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਅਨਰਾਗੀ॥ ੪॥ ਤਰਿਰੰ

ਗਰਤਨਾਗਰਅਵਰਨੀਅਨੁਪ੍ਰਜਾ॥ ਸਥਦੁਬੀਚਾਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁ

ਨਿਆਦੁਜਾ॥ ੫॥ ਮਨੁਆਮਾਰਿਨਿਰਮਲਪਦੁਚੀਨਿਆਤਰਿਰਸਰਤੇਅਧਿਕਾ

ਨਿਆਦੁਜਾ॥ ੫॥ ਮਨੁਆਮਾਰਿਨਿਰਮਲਪਦੁਚੀਨਿਆਤਰਿਰਸਰਤੇਅਧਿਕਾ

ਬੇਨੁਮੈ ਅਵਰੁਨਜਾਨੰਸਤਿਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੬॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋ
ਗੁਰਮਤਿਏ ਕੋਜਾਨਿਆ॥ ਸੁਭਰਭਰੇਨਾਹੀਚਿਤੁਰੋਲੈਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ੭॥
ਤੁਰਪਰਸਾਦੀਅਕਥਉਕਥੀਐਕਤਉਕਤਵੈਸੇਈ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਤ
ਰੇਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਕੋਈ॥ ੮॥ ੨॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਗੁਸਰੰਗਮਤਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਨ ਰੇਤਰਿਕੈਨੀਮਿਵਡਾਈ॥ ਤਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਦ
ਤਰਿਕੈਨੀਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ ਰਤਉ॥ ਸਬਦਿਭਉਭੰਜਨੁਜਮਕਾਲਨਿਖੰ
ਨੁਤਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ ਤਰਿਸੁਖਦਾਤਾਰੁਮੁਖਿਜਾਤਾਸਤਜੋਰਤਿਆਸਮਾਈ
੧॥ ਭਗਤੰਕਭੋਜਨੁਤਰਿਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਪੈਨਦੁਭਗਤਿਥਡਾਈ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਸਾ
ਦਾਤਰਿਸੇਵਨਿਤਰਿਦਰਿਸੋਰੁਪਾਈ॥ ੨॥ ਮਨਮੁਖਬੁਧਿਕਾਚੀਮਨੁਅਚੋਲੈਅਕ
ਨੁਕਥੈਕਤਾਨੀ॥ ਗੁਰਮਤਿਨਿਤਚਲੁਤਰਿਮਨਿਵਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚੀਬਾਨੀ॥ ੩॥
ਮਨਕੇਤਰੰਗਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇਰਸਨਾਸਤਜਿਸੁਭਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਸਦ
ਅਪੁਨੇਜਿਨਿਤਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ ੪॥ ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਤੰਮੁਕਤੋਤੈਤਰਿਚਰਦੀ
ਤੰਤੁਲਾਈ॥ ਤਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਵੈਸਤਜਿਸੁਭਾਈ॥ ੫॥ ਸਬ
ਦੁਈਚਰਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਤਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਮਾਗੀ॥ ਅੰਤਰਿਨਿਤਕੇਵਲੁਤਰਿਰਵਿਆਸ
ਰੁਆਤਮਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ ੬॥ ਸੇਵਕਸੇਵਿਰਹੇਸਚਿਰਤੇਜੋਤੈਰੈਮਨਿਭਾਵੇ॥ ਦੁਬਿਧਾ
ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਜਗਿਭੂਠੀਗੁਣਅਵਗਣਨਪਛਾਵੇ॥ ੭॥ ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਅਕਥੁਕ
ਰੀਐਸਚੁਸਬਦੁਸਚੁਥਾਵੀ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਚਿਸਮਾਵੇਤਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਵੀ॥

੮॥ ੧॥ ਸਾਗੁਸਰੰਗਮਤਲਾ ੩ ਮਨਮੇਰੇਤਰਿਕਾਨਾਮੁਅਤਿਮੀਠਾਜਨ
ਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਭਉਭੰਜਨਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਰੀਠਾ॥ ਰਤਉ॥ ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰੇਕਪਾ
ਖਿਨਾਸਨਤਰਿਸਾਚਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ ਤਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੁਝੈਝੁਜਾਸਤਿਗੁਰਿਏ
ਰੁਝੁਝਾਇਆ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਜਿਨਘਟਿਵਸਿਆਸਤਜੋਰਤੇਸਮਾਈ॥ ਸਬ

ਦਿਹੇਤ ਸੇਰੰਗਿ ਚ ਲੁਲੇਗੇ ਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ॥ ੨॥ ਗਸਨਾ ਸਥ ਦੁਵੀਚਾ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਲਾਲਾ ਭੁਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ॥ ਗਾਮਨਾ ਮੁਨਿ ਤਕੇ ਵਲੁ ਜਾਇਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਾਸੰ
 ਆਈ॥ ੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਸੋਨੀ ਸਭ ਥਾਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਾਕੇ ਭੇਖ ਧਾਰੀ॥ ਗੁਰੂ
 ਦਿਨਿ ਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੈ ਸਥ ਦਿਵੀ ਚਾਰੀ॥ ੪॥ ਆਵਾਗਉ ਦੁਨਿ ਵਰਿ
 ਗਤੇ ਸਾਚ ਸਥ ਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਮੈਜਿ ਸਿੰ
 ਚਤੁ ਅਪੁਗਵਾਇਆ॥ ੫॥ ਸਾਚੈ ਸਥ ਦਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਸਾਚੈ
 ਲਾਈ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰੁ ਨਾ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥ ੬॥ ਏਕ
 ਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੇ ਵਰਤੈ ਵਿਹਲਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਸਥ ਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਝੈ
 ਨਦਿ ਨੁ ਏਕੈ ਜਾਣੈ॥ ੭॥ ਜਿ ਸੋਨੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੁਝੈ ਤੇ ਰੁਕਤ ਲਾਕਥ
 ਨ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਥੈ ਰਾਗੀ ਏਕ ਸਥ ਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ੮॥
 ਸਾਰੰਗ ਮਤਲਾ ੩ ਮਨ ਸੇਰੇ ਤਰਿਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਈ॥ ਤਰਿਨ ਦਰਿ
 ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਵਿਹਲੈ ਜਾਈ॥ ਰਹਤਾਉ॥ ਤਰਿਗ ਤਿਰੰਗੰ ਭੀਰੁ ਰੁ
 ਹੀਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਪਛਾਣਿ ਆ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਤਿ ਭਾਇ ਦੁਜੈ ਬਿਨੁ
 ਦੈ ਬਭੁਰਾਨਿ ਆ॥ ੧॥ ਤਰਿਨਾਮ ਨਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਠਿਰਿ ਮੈਲਾ ਮੁਲ
 ਤੇਈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੈ ਮੈਲਾ ਦੁਜੈ ਭਰਮਿ ਪਤਿ ਪੋਈ॥ ੨॥ ਕਿ ਅਵਿ
 ਆਸੰ ਗੁਤਿ ਤਿਆਗੀ ਮੈਤਾ ਬੁਝਨ ਪਾਈ॥ ਤੇਤਿ ਦਇਆ ਲੁਕਿ ਪਾਕਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੋ ਤੇਇ ਸਖਾਈ॥ ੩॥ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਜਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
 ਲਾਏ॥ ਗੁਰੂ ਦੁ ਅਰੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਜਿ ਸੋਨੇ ਅਪਿ ਬੁਝਾਏ॥ ੪॥ ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ
 ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੇਤੇ ਆਵਾਗਉ ਦੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਸੇਵੈ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਪਾਏ ਮੋਖ
 ਗਾ॥ ੫॥ ਜਿ ਨਦਰੁ ਸੁਝੈ ਸੇਕਦੇ ਨ ਵਿਗਾੜਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਬੁਝੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਨੁ
 ਰਦੀ ਕੀਰਤਿ ਕਮਾਵਤਿ ਆਵਦਾ ਜਾ ਲੁਰਤਾਈ॥ ੬॥ ਸੇਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ
 ਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਦੁਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾ ਬੁਝਤਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ੭॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਥਾਇ ਪਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਸਾਹੰਗਮਤਲਾਖ

ਅਸਟਪਦੀਅਧ॥ ਘਰੁ ੧

ਗੁਸਾਂਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੇ ਹੀਠਾਕਰਨਕਰਾਵਨ

ਪੁਪਟਿਸਮਾਵਨਸਗਲਢਾਤੁਪਤਿਬੀਠਾਹਰਾਉ॥ ਗਲਾਹਾਉਗਜਭਏਰੰਕਾ

ਨਿਤੁਠੇਕਹਲੁਕਹਲਾਇਓ॥ ਤਮਰਾਜਨੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਕੇਸਗਲਾਪਟਾਜਸੁ

ਇਓ॥ ੧॥ ਉਪਮਾਸੁਨਤੁਰਾਜਨਕੀਸੰਤਤੁਕਹਲਤਜੇਤਪਾਤੁਚਾਥੇਸੁਮਾਰਵਡ

ਜਾਤਾਤਾਰਾਉਚੇਤੀਤੇਉਚਾ॥ ੨॥ ਪਵਨਿਪਰੇਇਓਸਗਲਾਕਰਾਕਾਸਟਸੰਗੇ

ਨੀਰੁਧਰਦਿਕਰਿਰਾਖੇਏਕਤਕੇਇਨਕਿਸਹੀਸੰਗੇ॥ ੩॥ ਪਟਿਪਟਿਕਥਾਰਾਜਨਕੀਚਾ

ਪਾਵਕ

ਪਾਵਕਪਰਿਤੁਤੁਤਿਉਮਾਤਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪਾਵੈਕਰਿਅਪ੍ਰਥਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਪੁ

੪॥ ਜੋਕਿਢੁਕਰਨਾਸੁਆਪੇਕਰਦਾਮਸਲਤਿਕਾਹੁਦੀਨੀ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕ

ਹੁਦਿਖਾਏਸਾਚੀਸਾਖੀਚੀਨੀ॥ ੫॥ ਤਰਿਭਗਤਾਕਰਿਰਾਖੇਅਪਨੇਦੀਨੀਨਾਮੁਵਡਾ

ਨੀਜਿਨਿਜਿਨਿਕਰੀਅਵਗਿਆਜਨਕੀਤੇਤੈਂਦੀਏਰੁਜਾਈ॥ ੬॥ ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਧਸੰ

ਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਭਿਪਰਹੀਅਧਾਤਿਨਕਉਦੇਖਿਭਏਕਿਪਾਲਾਤਿਨਭਵ

ਨਾਗਰੁਤਰਿਅਧਾ॥ ੭॥ ਤਮਨਾਨੇਨੀਚਤੁਮੇਥਡਸਾਓਥਕੁਦਰਤਿਕਉਦਥੀਚਾਰਾਮ

ਰੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸਦੇਖੇਨਾਨਾਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ ੮॥ ੧॥

ਸਾਹੰਗਮਤਲਾਖ

ਘਰੁ ੬

ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਤੁਜਨਕਥਾਪਾ

ਰਬੁਤਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾਹਰਾਉ॥ ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰਾਗੁਰਕਿਪਾ

ਤੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਰਾ॥ ਮਨਭੀਤਰਿਤੈਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਅਗਿਆਨਥਿਨਾ

ਰੁ॥ ੧॥ ਮਿਤਿਨਾਤੀਜਾਕਾਥਿਸਥਾਗੁ॥ ਸੇਭਾਤਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇ

ਗੇਨਜਾਓ॥ ਸੋਗਾਤਰਖਦੁਤੁਮਤਿਨਾਓ॥ ੨॥ ਅਨਿਕਬੁਤਮੇਜਾਕੇਥੇਦਧੁਨਿਕਰਿ

ਅਨਿਕਮਤੇਸਥੈਸਿਧਿਅਨੁਧਰਾਓ॥ ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਜਾਅਵਤਾਰਾ॥ ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰ

ਤ੍ਰਿਭੇਦਰਥਾਰਾ॥ ੩॥ ਅਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਰਾ॥ ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਧਿਖੀ

ਗਾਅਨਿਕਸੁਰਸਸੀਅਰਨਖਿਆਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਦੁਭੰਤਿ॥੬॥ਅਨਿਕ
 ਬਸੁਧਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨਾ॥ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਥੇਨਾ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸ
 ਨਿਕਪਾਤਾਲਾ॥ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲਾ॥੭॥ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰ
 ਨਾ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਤੋਵਤਥਖਿਆਨਾ॥ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨਤਿਨਿਧਾਨਾ॥ਸਰਥਜੋ
 ਪੁਰਨਭਗਵਾਨਾ॥੮॥ਅਨਿਕਪਰਮਅਨਿਕਕੁਸੇਰਾ॥ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕੰ
 ਸੁਮੇਰਾ॥ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਮੁਲੇਂਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਮੰਤੁਨਤੋਂਤਿ॥੯॥ਅ
 ਕਪੁਰੀਅਅਨਿਕਤਤਖੰਡਾ॥ਅਨਿਕਗੁਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ਅਨਿਕਥਨਅਨਿਕ
 ਲਾਮੁਲਾ॥ਆਪਤਿਸੁਖਮਆਪਤਿਅਸੁਬੁਲਾ॥੧੦॥ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸਾ
 ਰਤਿ॥ਅਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਪਤਿ॥ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗ੍ਰਿਹਮਾਤਿ॥ਗਰ
 ਰਾਮਪੁਰਨਸੁਥਥੰਇ॥੧੧॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾਕੀਲਖੀਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕ
 ਖੇਲੈਤਹਿਰਾਇ॥ਅਨਿਕਪੁਨਿਤਲਲਿਤਸੰਗੀਤਾ॥ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਰ
 ਤਾ॥੧੨॥ਸਭਤੇਉਚਭਗਤਜਾਕੈਸੰਗੀ॥ਆਠਪਤਰਗੁਨਗਾਵਤਿਰੰਗੀ॥ਅ
 ਅਨਾਤਦਅੰਨੰਦਭੁਨਕਾਰਾ॥ਉਆਰਸਕਾਕਢੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾ॥੧੩॥ਸਤਿਪੁਰ
 ਸਤਿਅਸਥਾਨਾ॥ਉਚਤੇਉਚਨਿਰਮਲਨਿਰਥਾਨਾ॥ਅਪੁਨਕੀਅਜਾਨਤਿਅੰ
 ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਹਤਿਓਥਿਅਧੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਇਆਲਾਜਿਨਿ
 ਪਿਆਨਾਨਕਤੇਭਏਨਿਤਾਲਾ॥੧੪॥੧॥੨॥

ਸ:੧ ੨ ਸ:੩ ੩ ਸ:੪ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ ੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗੁਸਾਰੰਗਮਤਲਾ ੫

ਭੰਤਾ॥

ਸਭਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥ ਘਟਿਘਟਿ ਪੁਰਨੈ ਅਭਿਪਾਤਾ॥ ਘਟਿ

ਘਟਿ ਪੁਰਨੁ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਜਲਾਤਰੰਗਜਿ ਉਚਨੁ ਕੀਆ॥ ਤਭਿਰਸਮਾਦੇਭੇਗਘ

ਵੇਆਨਨਥੀਅਕੋਥੀਆ॥ ਤਰਿਰੰਗੀਇਕਰੰਗੀਠਾਕੁਰੁਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥

ਨਕਦਰਸਿਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਸਭਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥ ੧॥ ਕਉਨਉ

ਪਮਾਦੇਉਕਵਨਥਰਾਈ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਿਗਤਿਓਸੁਥਠਾਈ॥ ਪੁਰਨਮਨਮੋਤਨਘਟ

ਪਟਸੋਤਨਜਬਖਿੰਚੇਤਥਛਾਈ॥ ਕਿਉਨਅਗਧੁਮਿਲਿਕਰਿਸਾਧਤੁਘਗੀਸੁ

ਤਕਥੇਲਾਆਈ॥ ਅਰਥੁਦਰਥੁਸਭੁਜੋਕਿਢੁਟੀਸੈਸੰਗਿਨਕਢੁਜਾਈ॥ ਕ

ਨਨਕਤਰਿਤਰਿਅਗਧਤੁਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਥਰਾਈ॥ ੨॥ ਪੁਢਉਸੰਤ

ਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ ਤੀਉਅਰੰਪਉਂਦੇਤੁਸਦੇਸਾ॥ ਦੇਤੁਸਦੇਸਾਪ੍ਰਭਜੀਕੈਸਾਕਹਮੋਤਨ

ਰੇਵੇਸਾ॥ ਅੰਗਅੰਗਸੁਖਦਾਈਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਈਥਾਨਥਨੰਤਰਦੇਸਾ॥ ਥੰਧਨਤੇਮੁਕ

ਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾਕਤਿਨਸਕਉਤਰਿਜੈਸਾ॥ ਦੇਖਿਚਰਿਤਨਾਨਕਮਨੁਮੋਤਿਓਪੁ

ਛੰਦੀਨੁਮੋਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ ੩॥ ਕਰਿਕਿੰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਅਇਅਧਾਧੰਨਿਸੁਰਿਦਾ

ਜੇਤਚਰਨਥਸਾਇਆ॥ ਚਰਨਥਸਾਇਆਸੰਤਸੰਗਾਇਆ॥ ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੁਗ

ਫਾਇਆ॥ ਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪ੍ਰਭੁਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ ਦੁ

ਖਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਮਤਿਵੁਠਾਮਤਾਅਨੰਦਸਤਜਾਇ॥ ਕਉਨਾਨਕਮੈਪੁਰਾਪਾਇ

ਅਕਰਿਕਿੰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਅਇਅਧਾ॥ ੬॥ ੧॥

ਰਾਇਮਤਮੇਤਸਨੇਕੀਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ੩ ਗੁਰੁਕੁੰਜੀਪਾਤੁਨਿਵਲੁਖਾ
 ਕੋਠਾਤਨੁਢਤਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਥਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰਨਕੁੰਜੀਤਕਿ॥ ੧॥
 ਮਃ੧ ਨਭੀਜੈਗਗੀਨਾਦੀਥੇਦਿ॥ ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੋਗਿਆਨਭੀਜੈਸੋ
 ਤੈਰਜੀ॥ ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗਿ॥ ਨਭੀਜੈਤੀਰਥਿਭਵਿਐਨੰਗਿ॥ ਨਭੀਜੈਦੰਤੀ
 ਪੁੰਨਿ॥ ਨਭੀਜੈਬਾਤਰਿਥੈਰਿਆਸੁੰਨਿ॥ ਨਭੀਜੈਭੋਜਿਮਹਹਿਭਿਜਿਸੁਗਾਨਭੀਜੈ
 ਤੋਵਤਿਧੁੜਾ॥ ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ॥ ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥ ੨॥ ਮਃ੧
 ਨਵਢਿਅਖਟਕਾਕਰੇਥੀਚਾਰੁ॥ ਨਿਸਿਦਿਨਉਚਰੈਭਾਰਅਠਾਗਾਤਿਨਿਭੀਅੰਤੁ
 ਨਪਾਇਅੰਤੋਤਿ॥ ਨਾਮਥਿਤੁਲਾਮੁਕਤਿਕਿਉਤੋਇ॥ ਨਭੀਵਸਤਥੁਤਮੈਅੰਤੁਜਾ
 ਅਗਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਛਾਇਆ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਅਪੇ
 ਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸਥਾਇਆ
 ਤੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇਆ॥ ਮੋਤੁਵਧਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਥੇ
 ਨਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ ੧॥
 ਸਲੋਕਮਃ੨ ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਆਪੇਰਖੈਵੇਕਾ॥ ਮੰਦਾਕਿਸਨੇਅਖੀਐ
 ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕਾ॥ ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੈਵੇਖੈਪੰਧੈਲਾਇ॥ ਕਿਸੈਬੋਝਥਿਨੇ
 ਗਲਾਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਆਵਤਿਨੰਗੇਜਾਹਿਨੰਗੇਵਿਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਗਾਨਾਨਕ
 ਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈਕਾਰਾ॥ ੧॥ ਮਃ੧ ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਅੰਕਉਭੈਐ
 ਸਿਥਾਪਿਲੈਜਾਵੈ॥ ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਰਵੈ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਨਿ
 ਅਉਧੁਤੀਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਵੈ॥ ਲੇਖੈਬੋਲਲੁਲੇਖੈਚਲਲੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾਵੈ
 ਮੁਲੁਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏਤੇਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ ਕਰਦੀਉਪਰਿਤੋਇਤਪਾਵੈ
 ਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਚਾਇਓਨੁਗੁਣਪਰਵਾ
 ਇਆ॥ ਗੁਰਥਾਣੀਸਦਉਚਰੈਤਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ ਸਕਤਿਗਈਭੁਮੁਕਤਿ
 ਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾਇਆ॥ ਜਿਨਕੈਪੈਤੈਪੁੰਨੁਪੈਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ

ਮਲਿਕ ਤੇ ਤਰਿਨੀ ਸਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ਸਾਚ ਲੇਖੁ
ਲਿਖਿ ਆਵੇ ਵੇ ਨਾਲਿ ॥ ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਤੁਕ ਮੁਹਿ ਏਲਈ ਐਵ ਸਤੁ ਸਮਾਇ ॥
ਜੁਲਈ ਵਦ ਜਾਹਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾਇ ॥ ਕੇਈ ਲਾਟ ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੁਲੁ
ਵਾਇ ॥ ਬੋਝ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿ ਓਕਿ ਸੁਕਤੀ ਐ ਸਾਥਾ ਸਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਬਤੁਲਾਏ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਜੁਜਿ ਜੁਜਿ ਵਿਢੁ ਜੇ ਵਿਢੁ ਜੁਜੁ ਜਾ ਜੀ ਵਿਜੀ ਵਿ
ਜੇ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ ਕੇਤਿ ਆਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿ ਆਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇ ਤੇ ਗੁਰ ਚਲੇ ਪੁਏ ॥ ਆਗੈ ਪਦੈ
ਤਨ ਆਵੈ ਕਿ ਆਜਾਤੀ ਕਿ ਆਪੁ ਦਿਪੁਏ ॥ ਸਰੁ ਕਰ ਲਾਕਿ ਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀ ਐ
ਰਿਕਰਿ ਕਰਤ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਗੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਗੀ ਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਦ
ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਜਾ ਭਰਮੁ ਤੈ ਦੁਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੁਜੁ ਕ
ਦੁਕ ਮਾਵੇ ਦੇ ਕੁਜੈ ਅਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਤੇ ਤੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਥਾਇਆ ॥
ਮਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀ ਅਤਿ ਭਰਮੁ ਤਿਭਰਮਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ਨਾ
ਕਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਜਿਨ ਵਰਿ ਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇਰੇ
ਮਨ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏ ਕੁਏ ਦੁਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾ
ਪਈ ਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨੀ ਪੀਤ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿ ਆਇ ॥ ੧ ॥
ਮਃ ੨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਸਾਲਾਤੀ ਐ ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏ ਕੀ ਬਾਤ ਗਾਦੁ
ਜਾਤਾ ਨਾਇ ॥ ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਤੀ ਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਅਕਾਰੁ ॥ ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਤੀ
ਐ ਜਿਸ ਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਿਸ ਦੀ ਵੈ ਪੁਰਾਜਿ ਸੁਭੰਡਾਰੁ ॥ ਵਡਾ ਕ
ਰ ਸਾਲਾਤੀ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਰਿਕਾਨਾ ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ਤੈ ਸੋ
ਵੈ ਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ
ਨਾਮੁ ਤੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇ ਰੂਵ ਸਿਉ ਤੇਇ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਪਿ ਦਇਆ ਲੂਏਇ ਨਾਮੇ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ
ਬੋਲ ਲਾਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾਠਿ ਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ
ਜੈ ਸਕੀ ਚਲਾਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰਾ ॥ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ

ਜਿਨਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਤਥਿ ਤਿਨਾ ਕਿਉ ਨਾਤਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਵੈ ਤੇ ਵਿਚੁੰ
 ਰਲੈ ਪਾਤਿ ॥ ਜੇਤਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿ ਆਤੇ ਤਾ ਤੁਕਮੁ ਕਮਾਤਿ ॥ ਘਲੇ ਆਵਿ ਨਾਨਕ
 ਸਦੇ ਉਹੀ ਜਾਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਸਿਫ ਤਿਨਾ ਕਉ ਥਖਸੀ ਐ ਸੇਈ ਪੈ ਤੇ ਦਾ
 ਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀ ਆਤਿ ਨਾਮਿ ਲੇਭੰ ਭਾਗ ॥ ਜਤ ਭੰ ਭਾਰੀ ਤੁਗੁ ਦਨਿ ਕਲਤਿ
 ਅਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾਨਾ ਮੁਜਿ ਨਾਨੀ ਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਦਿ ਐ ਸੁਖੁ ਤੇਈ ॥ ਸੁਦਿ ਸੁਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ
 ਜਨੁ ਕੇਈ ॥ ਥਾਤਿ ਅਨੰਦਿ ਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੇਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ
 ਮੇ ਸੁਖੁ ਤੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤਰਿ ਸੇਈ ॥ ੫ ॥ ਮਃ
 ਮਤਲਾ ੧ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀ ਅਤਿ ਤੇਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਐ ॥ ਇਕ ਸੁਨ ਪੁਰਾ
 ਲਾਜੇ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਭਾਗ ਤੇਲਾ ॥ ਤੇਰ ਤਉ ਲੀ ਮਤੀ
 ਬੋਲਾ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰੰਥ ਤਭਾਗ ॥ ਕਿਉ ਕੰਢੈ ਤੇਲੈ ਸੁਨਿ ਆਗੁ ॥ ਤੇਲਾ ਮਾਨ
 ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿ ਆਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧਿ ਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ ਕਹਿ
 ਤਦੁ ਕਤਾਇ ਨਿ ਆਪੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ
 ਜਾਪੀ ਅਧਿ ॥ ਇਕਿ ਅਧਿ ਆਖਤਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਤਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਹਿ
 ਤੁਏਇ ਤਕਿ ਤੁਦਿ ਸੈ ਜਾ ਪੈਰੁ ਪੁਨ ਜਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ ਅਉਖਾ
 ਟਥਾਪੀ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕਾ ਅਖਿਨ ਜਾਪੈ ਅਧਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
 ਨਾਇ ਸੁਦਿ ਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀ ਐ ਨਾਮੇ ਸੰਤਿ ਆਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਦਿ ਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀ
 ਭਦੁ ਖਗਵਾਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਦਿ ਐ ਨਾਉ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭਾ
 ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੬ ॥

ਜਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਜੁਠਿ ਨ ਰਾਗੀ ਜੁਠਿ ਨ ਵੇਦੀ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੁਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥ ਜੁਠਿ
 ਅੰਨੀ ਜੁਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਮੈ ਪੁਵਰਿ ਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਪਰਤੀ ਜੁਠਿ ਨ
 ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਪਉਦੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿ ਆਗੁ ਦੁਨਾ ਤੀ ਕੇਈ ॥ ਜੁਠਿ
 ਐ ਮੁਤੁ ਜੁਠਿ ਤੇਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਚੁਲੀ ਆਸੁਰੀ ਅਜੇ ਭਰਿ ਜਾਵੈ

ਤੇਰੁਲੀਗਿਆਨਕੀਜੋਗੀਕਾਜਤੁਹੋਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਦਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿਰਤੀਕਾ
ਦਨੁ॥ ਗਜੇਚੁਲੀਨਿਆਵਕੀਪਜਿਆਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ ਪਾਲੀਚਿਤੁਨਧੋਪਈਸੁ
ਤੋਤਿਖਜਾਇ॥ ਪਾਲੀਪਿਤਾਜਗਤਕਧਿਰਪਾਲੀਸਭੁਖਾਇ॥ ੨॥
ਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਸਭਸਿਧਿਏਰਿਧਿਪਿਛੈਅਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਨਉਨਿ
ਨੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਸੰਤੋਖੁਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਧਿਆਵੈ॥
ਨਾਇਸੁਦਿਐਸਤਜੁਓਪਜੈਸਤਜੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਉਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁ
ਰੂ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮਦੁਖਿਮਰਦੁਖਿਵਰਤਦੁਸੰ
ਗਾਦੁਖੁਦੁਖੁਅਗੈਆਖੀਐਪਜਿਪਜਿਕਰਤਿਪੁਕਾਰਾ॥ ਦੁਖਕੀਆਪੰਡਾਖੁਲੀਅ
ਨਨਿਕਲਿਓਕੋਇ॥ ਦੁਖਵਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇਆਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥ ਨਾ
ਜਿਫਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਤਰਿਅਹੋਇ॥ ਦੁਖਕੀਆਅਗੀਮਾਰੀਅਤਿਭੀਦੁਖੁ
ਹੋਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਭਸੁਰੰਗੁਭਸੁਪੁੰਭਸੁਖੇਤਾ॥ ਭਸੇਭਸੁ
ਵਲੀਭੀਭਸੁਭਰੀਐਦੇਤਾ॥ ਜਾਜੀਉਵਿਚਤੁਕਛੀਐਭਸੁਭਰਿਆਜਾਇ॥
ਕੋਲੇਖੈਮੰਗਿਐਤੋਰਦਸੁਦੀਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਸੁਚਿ
ਜਮੋਜਮੁਨੇਜਿਨਆਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਘਟਿਚਾਨਦਾਆਨੇਰੁਗਵਾਵੈ॥ ਨਾਇਸੁ
ਦਿਐਆਪੁਬੁਝੀਐਲਾਟਾਨਉਪਾਵੈ॥ ਨਾਇਸੁਦਿਐਪਾਪੁਕਟੀਅਤਿਨਿਰਮਲ
ਚੁਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਨਾਇਸੁਦਿਐਮੁਖਉਜਲੇਨਉਗੁਰਮੁਖਿਧਿਵੈ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧ ਘਰਿਨਾਰਾਇਦੁਸਭਾਨਾਲਿ॥ ਪੂਜਕਰੇਰਖੈਨਾਵਾਲਿ॥ ਕੁੰਗੁਚੰਨਦੁਫੁ
ਲੜਾਏ॥ ਪੈਗੀਪੈਪੈਬਤੁਤਮਨਾਏ॥ ਮਾਦੁਆਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨੈਖਾਇ॥ ਅੰਧੀਕੰ
ਐਧਸਜਾਇ॥ ਭੁਖਿਅਦੇਇਨਮਰਦਿਆਰਖੈ॥ ਅੰਧਾਭਗੜਾਅੰਧੀਸਥੈ॥ ੧
ਮਃ ੧ ਸਭੇਸੁਰਤੀਜੋਗਸਭਿਸਭੇਬੇਦਪੁਰਾਣਾ॥ ਸਭੇਕਰਦੇਤਪਸਭਿਸਭੇਗੀ
ਕੋਆਨਾ॥ ਸਭੇਬੁਧੀਸੁਧਿਸਭਿਸਭਿਤੀਰਥਸਭਿਥਾਨਾ॥ ਸਭਿਪਾਤਿਸਾਤੀਆਆ
ਰਸਭਿਸਭਿਖੁਸੀਆਸਭਿਖਾਨਾ॥ ਸਭੇਮਾਦਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋਗਧਿਆਨਾ॥
ਸਭੇਪੁਰੀਅੰਧੰਡਸਭਿਸਭੇਜੀਅਜਤਾਨਾ॥ ਤੁਕਮਿਚਲਾਏਆਪਲੈਕਰਮੀਵਏ॥

ਲਾਮਾਨਾਨਕਸਚਾਸਚਿਨਾਇਸਚੁਸਭਾਦੀਥਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰ
 ਸੁਖੁਉਪਜੈਨਾਮੇਗਤਿਤੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਪਾਈਐਤਿਹਦੈਤਹਿਸੋਈ॥ਨਾ
 ਨਿਐਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਠਿਰਿਥਿਘਨੁਨਤੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪੰਥੁਪਰਗਟਾ
 ਸਭਲੋਈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੈਵੈਸੋਈ॥੯॥
 ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਪੁਰੀਅੰਖੰਡਸਿਰਿਕਰੇਇਕਪੈਰਿਥਿਅਏ॥ਪਉਲੁਮਾਰਿ
 ਜਪੁਕਰੇਸਿਰੁਮੁੰਡੀਤਲੈਦੇਇ॥ਕਿਸੁਉਪਰਿਓਤੁਟਿਕਟਿਕੈਕਿਸਨੇਜੋਰੁਕਰੇ
 ਸਨੇਕਹੀਐਨਾਨਕਕਿਸਨੇਕਰਤਾਦੇਇ॥ਤੁਕਮਿਰਤਾਏਆਪਲੈਮੁਰਖੁਅ
 ਦੇਇ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਤੈਤੈਆਖੰਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟੀਤੁਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਆਖੰਆਖੰ
 ਸਦਾਕਤਲਿਨਾਵੈਤੋਟਿ॥ਨਾਤਉਥਕੰਨਠਾਕੀਅਏਵਡਰਖਤਿਜੋਤਿ
 ਕਚਸਿਅਤੁਚੁਖਬਿੰਦਉਪਰਿਆਖਲੁਦੇਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐ
 ਲੁਉਧਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਅਾਨਾਇਮੰਨਿਐਸੰਗਤਿਉਧਰੈਜਿਨਰਿਦੈਵ
 ਅਾਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਉਧਰੈਜਿਨਰਸਨਰਸਾਇਅਾਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਖੁ
 ਗਈਜਿਨਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਅਾਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨੀਸਾਲਾਤਿਅਜਿਨਗੁ
 ਲਾਇਅਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਸਭਗਤੀਸਭਿਦਿਤਸਭਿਭੰਗਾਸਭੇਰੁ
 ਤਸਭਿਸਭਿਧਰਤੀਸਭਿਭਾਗਾ॥ਸਭੇਪਾਦੀਪਉਲਸਭਿਸਭਿਅਗਨੀਪਾਤਾ
 ਭੇਪੁਰੀਅੰਖੰਡਸਭਿਸਭਿਲੋਅਲੇਅਆਕਾਰਾ॥ਤੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤਜਾਕਤਿਅ
 ਕਾਰਾ॥ਆਖਤਿਥਕਤਿਆਖਿਆਖਿਕਰਿਸਿਠਤੀਵੀਚਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਲੁਨਪਾਇਓਧੁ
 ਨਕੁਕਏਗਾਵਾਰਾ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਅਖੀਪਰਵੈਜੇਠਿਰੰਦੇਖਾਂਸਭੁਆਕਾਰਾ॥ਪੁਰੰ
 ਆਨੀਪੰਡਿਤਾਪੁਛਾਬੇਦਬੀਚਾਰਾ॥ਪੁਛਾਦੇਵੰਮਾਣਸਾਂਜੋਧਕਰਤਿਅਵਤ
 ॥ਸਿਧਿਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖੰਦਰਬਾਰਾ॥ਅਗੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਰੰ
 ਵਿਲੁਸਾਰਾ॥ਤੋਰਕਚੀਮਤੀਕਚੁਪਿਚੁਅੰਧਿਅਅੰਧੁਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਰਮਿ
 ਗੀਨਦਰਿਲੰਘਾਏਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਨਤ
 ਰਗਟੀਏਅਾਨਾਉਮੰਨਿਐਤਉਮੈਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਅਾਨਾਇਮੰਨਿਐ
 ਆ

ਸਤ ਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਸੰਤਿ ਉਪਜੈ ਤਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਰਤਨੁ ਤੈਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ ਪਿਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਤੇਗੁ ਸਗੀ ਕੁਤੇ ਵੈ ਕੋਈ ਤੇ
ਰੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖੰਗਾ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖੰਗਾ ਜੇਤਾ ਆਖ
ਹੀ ਸਬ ਦੀ ਭਾਖਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਤਾਏ ਤੇ ਆਖ ਲੁਸਤ ਤੇ ਗੀ ਵਡਿ

੧੧ ॥ ਮਃ ੧ ਜੰਨ ਸਿਆਕਿ ਆਚਾ ਕਰੀ ਜੰਨ ਮੇਕਿ ਆਕਾਗਾ ਸਭਿ ਕਾਰੰਤਾ ਕ
ਏ ਵਰੋ ਵਾਗਾ ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿ ਐ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤ ਫਿ
ਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏ ਵੈ ਜਾਦੀ ਐ ਜੀਵੈ ਦੇਵ ਦਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ

ਐ ਸੁਰਤਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਤੇਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਸੇਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਐ ਸੁਖੁ ਕਈ
ਨਾਮੇ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੇ

੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜਤਾ ਪੁਕਾਰੰਤਾ ਅਜ ਦੰਤ ਗਾਜੰ
ਤਾ ਸੁਣੈ ਸੇਈ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਛੁਕਨ ਤੇਈ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਜੰਨ ਉਤੇ ਗਤੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇ
ਰੁ ਨਾਹੀ ਤੁਤੇ ਵਡਿ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋ ਵਡਿ ॥ ਆਪੇ ਭੋ
ਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਪੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਤੈ ਕਿਉ ਲਖਿ ਅਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ
ਰੰਧਾਈ ਐ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤ ਦਰਵਿ ਆਸ ਭਠੰ ਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ
ਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਤੇਇ ਗੁਰਮਿਲੀ ਐ ਭਾਈ ॥ ੧੩ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕਲਿ ਤੇਈ ਕੁਤੇ ਮੁਤੀ ਖਾਜੂ ਤੇ ਆਮੁਰ ਦਾਰੁ ॥ ਕੁੜਿ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉ ਛੂ ਚੁ
ਪਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿ ਆਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਇ ਅਮੰਦੀ ਸੇਇ ॥ ਲਿਖਿ ਆਤੋ
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਤੇਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ਰੰਨਾ ਤੇਈ ਅਥੇ ਧੀ ਆਪੁਰ ਸੁਤੇਇ ਸ

ਆਦਾ ਸੀਲੁ ਸੰਜਮ ਸੁਚਭੰ ਨੀਖਾਣਾ ਖਾਜੂ ਅਤ ਯੁਗਾ ॥ ਸਰਮੁ ਗਇ ਆਪਰਿਆ
ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏ ਕੁਤੇ ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਖਿੰਬ ਝੂਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕ
ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਤ ਕਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਉਚਰੈ ਮਾਇ ਅਯੋਤ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ

ਲਾਲਚੁਭਰਮੁਪੈਭਰਮੈਗਾਵਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈਜੁਐਥਾਜੀਹਗੀ॥
 ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ१ ਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਤੋਵੈਲਖਜੀਵਦੁਕਿਆਖੁਸੀਅਕਿਆਖੁ
 ॥ ਵਿਢੁਨਿਅਵਿਸੁਤੋਇਛੋਰਾਏਕਘੜੀਮਹਿਜਾਇ॥ ਜੇਸਉਵਰਿਅਮੈਰਾਖਾ
 ਫਿਰਿਕਉਰਾਖਾਇ॥ ਮਿਠਾਖਾਧਾਚਿਤਿਨਾਵੈਕਉਜਤਦੁਪਾਇਜਾਇ॥ ਮਿਠ
 ਰਾਦੇਵੈਰੋਗਾ॥ ਨਾਨਕਅੰਤਿਵਿਗੁਤੇਭੋਗਾ॥ ਝਖਿਝਖਿਝਖਲਾਝਗੜਾਖਾ
 ਖਿਜਾਤਿਝਖਹਿਤਿਨਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਮਃ१ ਕਾਪਜੁਕਾਠੁਰੰਗਾਇਅਗੰਗਿ॥ ਘਰ
 ਤੇਬਾਗੇਬਾਗਾ॥ ਸਾਦਸਤਜਕਰਿਮਨਿਖੇਲਾਇਅਗ॥ ਤੈਸਤਪਾਸਤੁਕਹੁਕਹੁ
 ॥ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਕਉਰਾਖਾਇਅਗ॥ ਤਿਨਕਉਜੈਤਨਿਰੋਗੁਜਮਾਇਅਗ॥ ਜੇਫਿਰਿ
 ਪੇਜੈਪਾਇ॥ ਤਉਕਉਜਤਦੁਚੁਕਸਿਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ ਜਿ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਲਿਖਿਅਠੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੈਤਿਰਦੈਮੈਯੁਕਪਟੁਤੈਬਾ
 ਧੇਵਾਇਅਗ॥ ਕੁਜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੇਕੁਜੁਪਰਗਟੀਅਾਇਅਗ॥ ਅੰਦਰਿਤੋਇਸੁ
 ਲੈਨਤਢਪੈਢਪਾਇਅਗ॥ ਕੁਜੈਲਾਲਚਿਲਗਿਅਠਿਰਿਜੁੰਨੀਪਾਇਅਗ॥
 ਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਵਦਾਕਰਤੈਲਿਖਪਾਇਅਗ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ२ ਕਥਾਕਹਾ
 ਬੇਦੀਆਦੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਦੇਦੇਲੈਦਾਦੈਲੈਦੇਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵ
 ॥ ਉਤਮਮਧਿਮਜਾਂਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਦੀਤਤੁਵਰ
 ਗਿਆਨਧਿਆਨਵਿਚਿਅਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਰੰ
 ਆਈ॥ ਤੁਕਮੁਸਾਜਿਤੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ॥ ਨਾਨਕਅਗਤੁਤਉਮੈਤੁਟੈਤੋਰੋ
 ਐਲੇਖੈ॥ ੧॥ ਮਃ१ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸੁਰਗਨਰਕਕਾਬੀਉ॥ ਜੇਬੀ
 ਉਗਵੈਖੰਦਾਜਾਏਜੀਉ॥ ਗਿਆਨੁਸਲਾਏਵਡਾਕਰਿਸਚੇਸਚਾਨਉ॥ ਜੇ
 ਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਤਪਾਈਐਥਾਉ॥ ਬੇਦੁਵਪਾਗੀਗਿਆਨੁਰਸਿਕਰਾਇ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਰਾਸੀਬਾਤਰਾਲਾਇਨਚਲਿਅਕੋਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਜੁਕੈ
 ਬਤੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਅਗ॥ ਬਿਸੀਅਰੁਮੰਤ੍ਰਿਵਿਸਾਤੀਐਬਤੁਦੁ
 ਟਿਅਗ॥ ਮਨਮੁਖੁਅਭਿੰਨੁਨਭਿਜਈਪਥਰੁਨਵਾਇਅਗ॥ ਬਿਖੁਮੰਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਸੁਕਾਠਲੁਪਾਇਅਧਾਨਾਨਕਸੰਗਤਿਮੇਲਿਤਰਿਸਭਥਿਖੁਲਤਿਜਾਇਅਧਾ॥੧੬॥
ਸੁਕਾਠਲਾ१ ਮਰਦਿਨਮੂਰਤੁਪੁਢਿਅਪੁਢੀਥਿਤਿਨਵਾਰੁ॥ਇਕਨੀਲਦਿਅਇਕਿ
ਚਲੇਇਕਨੀਥਧੇਭਾਰਾ॥ਇਕਨਾਏਈਸਾਖਤੀਇਕਨਾਏਈਸਾਗਾਲਸਕਰਸਦੈਦਮਾ
ਭੁਟੇਬੰਕਦੁਆਗਾਨਾਨਕਢੇਗੀਢਾਰੁਕੀਭੀਠਿਰਿਏਈਢਾਰਾ॥੧॥ ਮਃ੧ ਨਾਨਕਢੇਗੀ
ਪਈਮੀਟੀਸੰਦਾਕੋਟੁ॥ਭੀਤਰਿਚੇਰੁਥਤਲਿਆਖੋਟੁਵੇਜੀਆਖੋਟੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਦੁਸਟੁਏਨਕਵਢੇਨਕਵਢਾਇਅਧਾਮਤਾਕਰੁਪਦੁਖੀਏਸਦਾਕਾਲੇਮੁਤ
ਦਾਧਾਕੁਲਕੇਓਠਿਨਿਤਪਰਦਰਬੁਤਿਰਤਿਤਰਿਨਾਮੁਚੁਗਾਇਅਧਾਤਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਸੰ
ਤਤਕਰਤੁਰਖਿਲੇਤੁਤਰਿਰਾਇਅਧਾਨਾਨਕਪਇਐ ਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦੇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁ
ਦੇਅਧਾ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਤਲਾ੯ ਸਭੁਕੋਈਤੈਖਸਮਕਾਖਸਮਤੁਸਭੁਕੋਤੋਇ॥ਤੁਕ
ਢਾਵੈਖਸਮਕਾਤਾਸਚੁਪਾਵੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਪਢਾਵੀਐਬੁਗਾਨਦੀਸੈਕੋਇ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਤਿਲਾਅਇਅਸੋਇ॥੧॥ ਮਃ੪ ਸਭਨਾਦਾਤਾਅ
ਪੋਮੇਲਣਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਥਦਿਮਿਲੇਨਵਿਢੁੜਤਿਜਿਨਾਸੇਵਿਆਤਰਿਦਾਤਾਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਿਰਦੈਸੰਤਿਏਨਾਉਉਗਵਿਅਇਅਧਾਜਪਤਪਤੀਰਥ ਸੰਜਮਕ
ਏਪ੍ਰਭਭਾਇਅਧਾਤਿਰਦਾਸੁਪੁਤਰਿਸੇਵਦੇਸੇਤਰਿਗੁਣਗਾਇਅਧਾਮੇਰੇਤਰਿਜੀਉਏਵੈ
ਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰਾਇਅਧਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਤਰਿਦਰਿਸੇਤਾਇਅਧਾ॥੧੮॥
ਸਲੋਕਮਃ੧ ਧਨਵੰਤਾਇਵਤੀਕਤੈਅਵਗੀਧਨਕਉਜਾਉ॥ਨਾਨਕੁਨਿਰਧਨੁਤਿਤੁਦਿਨਿ
ਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਨਾਉ॥੧॥ ਮਃ੧ ਸੁਰਜੁਚੜੈਵਿਜੋਗਿਸਭੁਸੈਘਟੈਆਰਜਾਤਨੁਮਨੁ
ਤਭੇਗੋਕੋਈਤਰੈਕੋਜਿਲੈ॥ਸਭੁਕੋਭਰਿਆਫੁਕਿਆਖਦਿਕਤਦਿਨਬੰਸੀਐ॥ਨਾਨਕਵੈ
ਆਪਿਫੁਕਕਢਾਏਢਤਿਪਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਏਜਿਥਤੁ
ਰਪਾਇਅਧਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਟਿਚਾਨਣਾਅਨੇਰੁਗਵਾਇਅਧਾਲੇਤਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐ
ਚਨੁਏਇਅਇਅਧਾਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੀਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿਆਈਅਧਾ॥
ਕੋਧੋਤੈਪੁੰਨੁਏਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਅਧਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦੁਜੀਵਿਆ
ਲਿਖਿਲਿਖਿਵੇਚਤਿਨਾਉ॥ਖੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜੜੈਖਲਵਾੜੈਕਿਆਥਾਉ॥ਸਚੈਸਰਸੈਥਾ

ਤਰੇ ਅਗੈਲ ਤਹਿਨ ਦਾਇ। ਅਕਲਿ ਏਤਨ ਆਖੀ ਐ ਅਕਲਗ ਵਾਈ ਐ ਥਾਇ। ਅ
 ਸਾਤਿ ਬੁਸੇ ਵੀ ਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈ ਐ ਮਾਨੁ। ਅਕਲੀ ਪਤਿ ਕੈ ਬੁਝੀ ਐ ਅਕਲੀ ਗੀਰ
 ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗਾਉ ਏਤੁ ਤੋਰ ਗਲਾਂ ਸੈ ਤਾਨੁ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਜੈ ਸਾਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਤੈ ਸਾਮੈ
 ਨਿਜ ਰੂਰਤਿ। ਤੇਵਤਿ ਲਿੰ ਕੁਇੰ ਕੁਨ ਤੇਵਤਿ ਐ ਸੀਕਤੀ ਐ ਸੂਰਤਿ। ਜੋ ਚਿ ਸੁਦਿ ਫੈ
 ਲੁਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਐ ਸੂਰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਏ
 ਤਰਸਿ ਫਲਿ ਅਧਾ। ਜਿ ਸੁਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਥਾਈ। ਮਿਲਿ ਅਧਾ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਥਾਏ
 ਲੈ ਤਰਿ ਸੇ ਤੀਰ ਲਿਅਧਾ। ਜਮ ਕਾ ਲੁਭੈ ਤਿਨ ਸਕਾਈ ਘਟਿ ਚਾਨ। ਦੁਬਲਿ ਅਧਾ। ਨਾਨਕ
 ਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਅਨੁਠਿ ਰਿਗਰਭਿਨ ਗਲਿ ਅਧਾ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਚੁ ਵਰਤੁ
 ਖੁਤੀਰ ਬੁਗਿ ਅਨੁਧਿ ਅਨੁਇ ਸਨਾਨੁ। ਦਇ ਆਦੇ ਵਤਾਖਿ ਮਾਜਾ ਪਮਾਈ ਤੇ ਮਾਦਾ
 ਰਧਾਨਾ। ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੂਰਤਿ ਚਉਕਾਤਿ ਲਕੁ ਕਰ ਲੀਤੋਇ। ਭਉ ਭਿਜਨੁ ਨਾਨਕ
 ਲਾਤ ਕੋਈ ਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਨਉ ਮੀਨੇ ਮੁਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ। ਕਾਮ ਕੋ ਧੁਤਿ ਸਨਾਉ
 ਦਸ ਮੀਦ ਸੇਦੁ ਆਰਜੇ ਠਾਕੈ। ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਵੈ। ਦੁਆਦਸੀ ਪੰਦਰ
 ਤਿਕਰਿ ਗਾਏ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ। ਐ ਸਾਵਰ ਤੁਰਤੀ ਜੈ ਪਾਢੈ। ਤੇਰੁ ਬਹੁਤੁ ਜਿ
 ਆਦੀ ਜੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਪਤਿ ਰਜੇ ਰੰਗ ਗਾਇ ਸੰਚਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ।
 ਕਰਿ ਤੇਤੁ ਵਧਾਇ ਦੇ ਪਰਦ ਰਬੁ ਚੁਰਾਇ ਅਧਾ। ਪੁਤ੍ਰ ਕਲ ਤੁਨ ਵਿਸਤਰਿ ਬਹੁ ਪੁਤ੍ਰਿ
 ਗਾਇ ਅਧਾ। ਵੇਖਦਿ ਅਹੀ ਮਾਇਆ ਪੁਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਤਿ ਪਛੁਤਾਇ ਅਧਾ। ਜਮ
 ਥਧੇ ਮਾਰੀ ਅਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇ ਅਧਾ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁ
 ਗੀਤਾ। ਭੁਖੇ ਮੁਲੰਘੇ ਰੇ ਮਸੀਤਾ। ਮਖਟੁ ਤੇਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪੜਾਏ। ਠਕਰੁ ਕਰੇ ਤੇਰੁ ਜਿ
 ਏ। ਗੁਰੁ ਪੀਰ ਸਦਾ ਏ ਮੰਗਣ ਜਾਇ। ਤਾਕੈ ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀ ਐ ਪਾਇ। ਘਾਲਿ ਖਵਿੰ
 ਤਬ ਤੁਦੇਇ। ਨਾਨਕ ਗਾਉ ਪਛਾਣਤਿ ਸੇਇ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਮਨੁ ਤਿਅੰਧੇ ਕੁਪਰੇ
 ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ। ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਉਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ। ਖਰੇ ਕਰੁ ਪਾਇ ਕਿ ਕਹਿੰ
 ਕਤਿ ਆਬੁ ਤਤਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੁ ਪਾਇ ਕਨਾਨਾ ਦੁਬੈਦ ਨਗੀ। ਅਰ ਸੂਰਸ ਕਾ
 ਏਤਿ। ਇਕਨਾ ਸੁਧਿਨ ਬੁਧਿਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਉ ਉਨ ਲਹੰਤਿ। ਨਾਨਕ

ਅਖਰਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣਗਰ ਬੁਕਰੰਤਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿਤ੍ਰੈ
ਜੈ ਮੈ ਆਇ ਅਧਾਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚ ਦੇ ਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਅਧਾਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿ
ਦੇ ਤਿਨ ਤੇ ਟਿਨ ਆਇ ਅਧਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖੰਨ ਦਰੀ ਆਵਦ ਆਇ ਅਸੁਟਿ ਪਾਇ ਅ
ਕਭਗ ਤੰਤੋਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਤਰਿ ਨ ਮਿਸ ਮਾਇ ਅਧਾਰਿ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪
ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇਵ ਭਗੀ॥ ਸਚੈ ਸਥ ਦਿ ਜਿਨ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਗਿਰਤ ਕੁਟੰਬ
ਤਿਸ ਤਿਸ ਮਾਧੀ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਮਿਰਤੇ ਸੇ ਸਚੈ ਥੈ ਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੪ ਗਲਤੈ ਸੇਵਨ
ਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਥ ਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇ ਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗੇ ਭਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਗਨ ਲਾਗਈ ਮਨ ਤਹਿ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਇਕ ਵਿਖ ਅਗਾ ਤੰਤੋਰ ਤਾਂਦ ਸਵਿਖਾਂ
ਤੰਤੋਰ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਆਪੁ ਗਵਾ
ਨਤਿ ਗੁਰੁ ਨ ਮਿਲੈ ਸਤਿ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲ
॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਾਨ ਮਲੁ ਕਕਤ ਏ ਦੇ ਕੋਰਤ ਲੁਨ ਪਾਈ॥ ਗਜ ਮੰਦਰ ਗਚਰੀ
ਆਕਿਉ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਸੋਇ ਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਵੈ ਗ੍ਰਿਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਢੁਤੀ ਤ
ਤਪਰ ਕਾਰ ਕਰਤਿ ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵਧਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਤਿਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨ ਮੁ
ਖੁ ਪਾਈ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੁਨੀ ਥਕੇ ਦੇ ਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭ
ਧਰੀ॥ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਨ ਉਦੈ ਨ ਪਾਇ ਨਿਦੁ ਖੁਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਗੀ॥ ਮੁਰਖ ਅੰਧੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਨਹਿ ਮਾਇ ਆਕੈ ਬਿਉਤਾਰੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਹੁ ਭਰਵੈ ਕੈਤਾਈ ਪਾਠ ਪੜਤਿ ਗ
ਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਤਉ ਮੈਵਿ ਚਤੁਰਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਪੜਵਾ ਗੁਨ ਦਾ
ਰੁਨ ਉਏ ਬੁਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾਂਗੇ ਆਵਣ ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ਤਰਿ ਤੁਕ ਮੁ
ਖਿ ਆਕਿ ਆਕੀ ਜੈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇ ਗਾਰੇ ਸੁਕਿ ਸੈ ਸਿਉ ਕੀ ਜੈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਤੈ ਸੁਭਾਵਾ ਮੰਨੇ ਸਤਿ ਜੋ ਤਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਦਾ ਤਾਸ ਦਾ ਸਲਾਤਿ ਤੁਰ
ਨਾਗਾ ਮੁਰਵੀ ਜੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਤਿ ਕਾਇਆ ਸੀ ਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ॥ ਰੰ
ਗੰਗ ਕਤੀ ਠਿ ਆਪਤਿ ਰਹਿ ਧਰਮਾਈ॥ ਲਾਲਾ ਸੁਪੈਂਦੁ ਲੀਚਿ ਆਬੁ ਸਭਾ ਬਣ
ਈ॥ ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓ ਅੰਤਿ ਲਾਏ

ਠਡਾਈ॥ ੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਖੀਸਬਦਿਸ

ਇਆਪੇਪ੍ਰਾਰਿਮੇਲਿਲਈਗਲਿਲਾਇ॥ ਦੁਬਿਧਾਚੁਕੀਸਹਜੇਸੁ

ਇਅਤਰਿਨਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜਿਉਨੀਘੜ

॥ ਨਨਕਜੋਪੁਰਿਮਿਥੇਸੇਹੁਇਆਇਮਿਲਾਇ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨ

ਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕਿਆਜਪੁਜਾਪਹਿਹੋਗਿ॥ ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟੇ

ਠੇਧੰਧੈਚੋਰਿ॥ ਨਨਕਨਮੁਨਵੀਸਰੈਧੂਠੇਲਾਬਚੋਹੋਗਿ॥ ੨॥ ਪਉ

॥ ਨਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਆਸਥਿਰੁਜਾਗੀਸੋਈ॥

ਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੇਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਓਚਰੈ

ਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੋ

॥ ਨਨਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਅਮਰਪਦੁਹੋਈ॥ ੨੫॥

ਕੁਮਃ ੩ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿ

॥ ਨਨਕਜਮਪੁਰਿਥਧੇਮਗੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿਚੋਗ॥ ੧॥

॥ ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੜੀਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਭਿ॥ ਨਨਕ

ਮਾਵਿਹੁਇਆਤਿਨਤਨਖਾਵਹਿਕਾਂਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਨਮੁਸਲਾਹਨਿਭਾਉਕਾਰਿਨਿਜਮਹਲੀਵਾਸਾ॥ ਓਇਬਹੁਕਿ

ਨਆਵਨੀਠਿਰਿਹੋਹਿਨਾਥਿਨਾਸਾ॥ ਹਰਿਸੇਤੀਰਗਿਗਵਿਰਹੇ

ਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾ

ਇਕਿਰਪਾਕਾਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ

੩ ਜਿਚਹੁਇਹੁਮਨੁਲਹਗੀਵਾਚਿਹੋਹਉਮੈਬਹੁਤੁਆ

ਗੁ॥ ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਗੁ॥ ਸੇਵਾਥਾਇ

ਵਈਤਿਸਕੀਖਾਪਿਖਾਪਿਹੋਇਖੁਆਗੁ॥ ਨਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈ

ਖੀਐਜੋਸਿਰੁਧਰੇਉਤਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਰਾਣਾਮਨਿਲਾਏਸ

ਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਚਾਕਰੀਜੋਖਸਮੈ

ਰਖੈਉਰਧਾਰਿ॥ ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਚਾਕਰੀਜੋਖਸਮੈ

ਪੰਥਾਖਸੇਮੋਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਵੈ। ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵੀਢੁਜੈ
ਜੀਤਿਮਿਲਾਵੈ। ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁ
ਭੋ। ੨। ਪਉੜੀ।

ਸਭੁਕੋਥੇਖੋਵਾਰਿਹੈਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾਰੀ
ਗਨਮੁਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਉਸਿਰਿਮਾਰੀ। ਪਾਪਾਥਿਕਾਰਮਨੁਰਸਾਰਿ
ਦੇਬਹੁਰਾਰੀ। ਮਾਰਗਾਥਿਖਮੁਡਰਾਵਣਾਕਿਉਤਰੀਐਤਰੀ। ਨਾਨਕਗੁ
ਰਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ। ੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਵਿਦੁ

ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜਮਹਿਵਾਰੇਵਾਰਾ। ਸੋਹਠਗਉਲੀਪਾ
ਅਨੁਬਹੁਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰਾ। ਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਤਿਸੁ
ਨਾਨਕਉਕਰਹਿਸਭਿਨਮਸਕਾਰਾ। ਨਾਨਕਅਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਉ
ਤੂਅਤਰਿਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸੋਖਦੁਆਰਾ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਸਾਰਿਆਸਚੁਮਰਣਾਹਰਿਨਾਮਾ। ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਇਆਅੰ
ਰਿਦੁਖਸਹਾਮਾ। ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਪੁਰਾਬ
ਲਿਖਿਆਕਰਮਾ। ੨॥ ਪਉੜੀ।

॥ ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾ
ਛਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ। ਪ੍ਰਾਢਿਨਸਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦਚੋਈ। ਜਮਕ
ਉਮਿਲੈਦੇਭੇਟਸੇਵਕੁਨਿਤਹੋਈ। ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਮਹਾਪਾਇਆਪਤਿ
ਮਗਫੁਲੋਈ। ਨਾਨਕਅਨਹਦਪੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਮਿਲਿਆਹਰਿਸੇਈ
੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩

ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਜੇਕਰੇਸੁਖਪੁਸੁਖਸੁਖ
ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਭਉਕਟੀਐਨਾਨਕਪਾਵਹਿਪਾਰਾ। ੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਚੁਪੁ
ਣਾਨਾਥੀਐਨਾਮੁਨਮੋਲਾਹੋਇ। ਗੁਰਕੋਭਾਣੇਜੇਚਲੈਬਹੁਤ੍ਰਿਨਾ
ਦੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਆਵਣਜਾਣਾਦੋਇ। ੨॥ ਪਉ
ੜੀ।

॥ ਅੰਗਤੁਜਨੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੇਪੁਸੁਭਾਇ। ਹਰਿਦਰ
ਨਕੀਪਿਆਸਹੈਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਇ। ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਜੀਵਉ
ਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਮਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਲਿਦਿਖਾਕਿਅਗਵਿਹਰਿਅਸ

۵۵۵

ਭਥਾਇ। ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਇ ਦੇਇ ਨਾਨਕਾ ਬਿਵਲਾਇ। ਰਮੇ।
ਮਨ ਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ। ਭੁਯੋਧਾ।
ਕੁਮ: ੩

ਕੁਮ:੩

ਕੁਮ:੨
ਕਰੁਮਾਥਾਏਕਥਾਉਨਜਾਣਨੀਸਦਾਚਿਤਵਹਿਥਿਕਾਗਦਰਗਾ
ਖਾਮਗੀਐਓਥੋਹੋਰਿਕੁਝਿਆਗਆਪੇਸ੍ਰਿਸਾਟਿਉਪਾਣੀਅਨੁਮਾ
ਹੋਬੀਚਾਗੁਨਾਨਕਾਕਿਸਨੇਆਖੀਐਸਭੁਵਰਤੈਆਪਿਸਚਿਅ
੧)ਸ:੩)ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਅਗਾਧਿਆਜਿਨਕਰਮਪਰਾਪਕਿ

॥ अमरक रेस बुल्ले बुधपु जी ददना ॥

ਨਿਤ ਜੀਵਨ ਕਉ ਚਿਤੁਗੁ ਜਮੰਡ ਪਸਵਾਰਿ ਆਵਲ ਵੰਚਕੁ

ਉਪਾਵਸਾਇਆਹਿਰਿਆਇਆਜਮਕਾਉਤਿਹਾਏਸਾਸਅੰਦਾ

ਬੇਤਾਲਿਆਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰਹਰਿਗੁਰਖਵਾਹਿਅ
ਮਾਤਿਮਾਤਿਮਾਤਿਤੁਕਤੁਕਮਾਤਿਮਾਤਿ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪਾੜ ਪਾੜ ਪਾੜ ੩ ਵੰਦ ਵੰਦ ਖਾਣਦੇ ਮਾਇਆ
ਸਭਾਇ ਦੁਏ ਕਾਇਆ ਮਾਇਆ ਸਾਹਿਬੁ ਆਮਨੁ ਮਰਾਖੀ ਭੈ ਸਤਾਇ

ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵ ਨੀ ਦੇ ਦਾਰਿ ਜ ਕੁ ਸਮਾਇਾ ਜਮਕਾ ਫਹਾਗਲਾ

ਪ੍ਰਤੀਐਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵਹਿਜਾਇਗਜਿਨੁਕਉਪੁਰਾਵਾਲਿਕਿਅ

ਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਆਇਆਨਾਦਿਨੁਨਾਮੁਪਿਆਇਦੇਨਾਨਕਸਚਿਨ

ਐ॥੧॥ਸਃੜਾਸਚੁਵਣਜਹਿਸਚੁਸੇਵਟੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰੀਪਸਿਰ

ਕਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲਾਹਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ असा विचार आति दुख पादा मन भुक्ति चित्त लाई अति

ਭਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇ ਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਪੁਰਿ ਲਈ ਮਿਲਾਇ

੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਪਰਾਈ ਅਮਾਣਾ ਕਉ ਰਖਿ (ਅਧ: ੧੦)

ਭੁਗਤਾ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਗੁਰ ਬਾਟਿ ਕਰਗ ਬਪਰਗੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਭੁਗਿ ਪਰਗਾ ਸਿ ਕਾ ਕੀ ਕੀਤੇ ਕਰਗਾ ਭਿ ਭਿ ਪਰਗਾ

੬। ਸਸਤੁਤੁਪਾਇਆਧਾਰਿਯਾਰਿਵਚਣਜੀ ॥੨॥੭੬੫੭੭

ਮਨੁ ਪਲੋਪਾਇ ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖਨ ਆਵਈ ਤਾਂ ਪਰਖੀ ਆਥਾ ਵਹੁਲਾਇ
ਗੁਪਾਇ ਜੇ ਥੋਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾਂ ਵਥੁ ਲਹੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੋਪਾਇ ॥੫॥
ਜੇ ਪਾਨਿ ਜਗੁ ਭਖਾ ਮੁਆਥਿ ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਸੇਈ ਨਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ
ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ
ਮੁਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਥਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਥੰਨਿ ਰਿਠਿ ਰਿਠਿ ॥
ਜਾਏ ॥੧॥੫॥੩॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਾਇ ਆਮਿਲਿ ਆਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਸਰਸੇ
ਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੇ ਪੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਥਹੁ ਜਿ ਆਪਿ
ਭੋਕਰਤਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਗਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਸਗਲੇ ਦੁਖ ਨਿ
ਹਾਰਿ ਸੁਖ ਦਤਾ ਸਦਾ ਸੰਲਾਪੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਖੰਤਿ ਰਧਾਰੇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ
ਨ ਕੀਥ ਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ
ਤਿਰਖ ਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਣਾ ਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਖਿਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸ ਤਰ੍ਹੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੇਰੁ ਵਧਾਇ ਆਪੁ ਤੁਕਲ ਤੁਨਿਤ
ਏਖੋ ਵਿਗਸੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਿਪਰਦੇ ਸਿਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ਆਇ ਮੁਰਿ
ਮਇਆ ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰਾਵੈਰੇ ਪੁਕੇ ਸਕੈ ਨ ਢਰਾਇਆ ॥ ਨਨਕ ਵਿਣੁ ਨਵੈ
ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੇਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੋ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਲਿਨਹੋ ਵੰਈ
ਮੁਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਥਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿਹੋ ਰੁਖਾਣਾ ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਪਾ
ਏ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਕ ਸਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਆਪੇ ਲਾਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥੫॥੩॥
ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਹੋ ਜਿਤੁ ਸਹਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਥਿਨੁ
ਜਥੈ ਜਗਿਆਨੇ ਹੁਹੈ ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਸੋਨੀ ਪੜ੍ਹਿ
ਪੜ੍ਹਿ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ ॥ ਥਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਥੰਨੁ
ਖੀਏ ਚਲੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ ਐਕਰ ਮਿਪਰਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥

॥ਪਉੜੀ॥

॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਅਤਿਨੇਪੁਬਾਹਿਮੰਦੁਪਕਾਇ॥

ਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਚਲਸੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਕਿਉਰਹੀਐਕਿਉਜਾ
ਕੇਕਫੁਹੁਓਪਾਇਆਗੁਰਪੁਰੇਕੀਚਾਕਰੀ॥ਬਿਰੁਕੰਧੁਸਕਾਇਆ
ਨਕਥਖਾਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩੩॥ਸਲੋਕੁ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਅਗੁਰਕਾਭਉਪੇਤੁਅਪਰੁਖੁ॥

ਭਿਲਹਰਿਸੁਧਿਮਾਤਿਗਈਸਚੀਨਲਗੋਪਿਅਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਨ
ਦੁਮਾਨਿਵਸੈਦਰਗਹਸੇਖਦੁਅਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪੇਮੋਲਿਲਏਆਪੇ
ਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਥਿਨੁਪਯੜੀਨਜੀਵਣਾਵਿਸ
ਸਰੇਨਾਥਿਨਾ॥ਤਿਸੁਸਿਓਕਿਓਮਨਹੁਸੀਐਜਿਸਹਿਮਾਗੀ
ਨਾ॥੨॥ਮਃ੪॥ਸਾਵਣੁਆਇਆਇਮਾਇਮਾਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਆਇਆਦੁਖਭੁਖਕਾੜਾਸਭੁਚੁਕਾਇਸੀਮੀਹੁਫੁਠਾਫਹਕਾ
ਇ॥ਸਭਧਰਾਤਿਭਈਹਰੀਆਵਲੀਅੰਨੁਜੰਮਿਆਥੋਹਲਾ
॥ਹਰਿਅਚਿਤੁਬੁਢਾਵੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪੇਪਾਵੈਥਾਇਹਰਿ
ਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੁਅੰਤੋਲਏਫਡਾਇ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿ
ਗਤਿਅਨੰਦੁਪੈਸਦਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਰਧਿਆਤਿਨਾਦੁਖਭੁਖਲਾਹਿਜਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗਾਇ
ਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥

॥ਗੁਰਪੁਰੇ॥

ਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਚੜੈਸਵਾਈਆ॥ਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿਦਇਆ
ਨਢਪੈਢਪਾਈਆ॥ਹਿਰਦੈਕਵਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਓਨਮਨਿਲਿਵ
ਈਆ॥ਜੇਕੋਕਰੇਓਸਦੀਰੀਸਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਆ॥ਨਾਨਕ
ਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਪੁਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਆ॥੪॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਅਮਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਨਲਿਸਿਅ
ਪਨਚਲਾਈਨਹੁਜਤਿਕਰਣੀਜਾਇ॥ਆਪੁਛੋਤਿਸਰਣੀ

ਮੇਨਿਲਏਰਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਡੰਡੁਨਲਗਈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ
 ਨਕਸੇਵਕੁਸੇਈਆਖੀਐਜਿਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥੪੩॥
 ਤੇਜੋਤਿਸਭਸੁਗਤਿਤੇਰੀ। ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਹਉਮੈਮੇਰੀ। ਬ
 ਰਗਮਾਵਹਿਲਿਭਿਸਹਿਵਿਆਪੇਹਉਮੈਕਦੇਨਚੁਕੈਫੇਰੀ। ਨ
 ਆਪਿਕਰਤਾਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸਾਈਗਲਚੰਗੇਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀਮਃ੫
 ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ। ਗੁਰਿਪੁਰੈਮੇਲਾ
 ਆਪੁਭੁਦੇਵਣਹਰੁ। ਭਾਗੁਪੁਰਾਤਿਨਜਾਗਿਆਜਪਿਆਨਿਰੰਕ
 ਸਾਪੁਸੰਗਤਿਲਾਗਿਆਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ। ਨਨਕਸਿਫਤਿਸਲਾਹ
 ਰਿਪੁਭਕਾਜੈਕਾਰੁ॥੩॥੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਸਭੇਜੀਅਸਮਾ
 ਭਾ। ਆਪਣੀਮਿਹਰਕਰੁ। ਅੰਨੁਪਾਣੀਮੁਚੁਓਪਾਇਦੁਖਦਾ
 ਭਦੁਭੰਨਿਤਹੁ। ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਦਾਤਾਰਿਹੈਈਸਿਸਟਿਠਹੁ। ਲੇਵ
 ਕੰਠਿਲਗਾਇਅਪਦਾਸਭਹਰੁ। ਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਾ
 ਰੁਲੁਘਹੁ॥੧॥੪॥੫॥ਵੁਠੇਮੇਘਸੁਹਾਵਣੇਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕਰਤਾ
 ਗੋਰਿਜਕੁਓਪਾਥੰਨੁਅਗਲਾਠੰਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿ। ਤਨੁਮਨੁਹਾਰਿ
 ਅਹੋਇਆਸਿਮਰਤਅਗਮਅਪਾਰਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀ
 ਚੇਸਿਜਣਹਾਰਾ। ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਗਹਿਨਨਕਸਦਥਾਲਿ
 ਹਾਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
 ॥ਵਡਾਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਵਡੀਵਡਿ
 ਆਈ। ਗੁਰਸਥਦੀਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਅੰਤਾਰਿਸਾਂਤਿਆਈ। ਸਭੁਆ
 ਮੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਹੈਭਾਈ। ਆਪਿਨਾਥੁਸਭਨਥੀਅਨੁਸਭਹੁ
 ਕਮਿਚਲਾਈ। ਨਨਕਹਰਿਭਾਵੈਸੋਕਰੇਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੩॥੧॥

ਸਲੋਕੁ 6੪ ਸਾਰੰਗਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੈ ੧੫੮

੭੬੬ ਰਗੁ ਸਰੰਗ ਬਾਲੀ ਭਗਤ ਕ ਬੀਰਜੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ॥ ਕਹਾਨ ਰਗਰ ਬਾਸਿ ਬੀਰੀ ਬਾਤਾ ॥ ਨਦਸਨ
 ਟਕਾ ਚਾਰਿਗਾ ਠੀ ਐ ਰੋਟੇ ਰੋ ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਪੁਤੁ ਪੁਤਾ ਪੁਗ
 ਸਉ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾਤਾ ॥ ਵਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਪੁਨ
 ਬੀਜੈ ਸੇ ਬਨਹਰ ਪਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਨਾਕੋ ਉਲੈ ਆਇ ਚੀਇ ਪੁਨ ਕੋ
 ਲੈ ਜਤਾ ਗਵਨ ਪੁੰਤੋ ਅਧਿਕ ਢੜ ਪਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਛ
 ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਬਿਰੁਪੁਜ ਪੁਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਸਤ ਸਾਂਗਿ ਮਿਲਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
 ਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤਾ ॥ ਕਹਤ ਕ ਬੀਰਗ ਮਥੁ
 ਉਰੇ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬੁਝਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਰੰਗ ਕ ਬੀਰਜੀ ॥
 ਰਾਜਾ ਸੁਮਾਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥ ਭੇਰੇ ਸੰਤ ਨ ਕੀਹ ਉਚੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ
 ਸਤੋ ਜਾਇ ਸੁਰ ਵਤੁ ਆਵੈ ਹੋਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁਹ ਸੈ ॥ ਬਸਤੋ ਹੋਇ
 ਸੁ ਉਜਰੁ ॥ ਉਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੈ ॥ ੧ ॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕ ਰਿਕ
 ਤੇ ਕੁਮਾਰੁ ਪਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸ ਚ ਢਾਵੈ ਚਰੇ
 ਸਾਗਿਰਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਖਲ
 ਰਖਤੇ ਪਾਠਿ ਤੁਕਾਰ ਬੋਪਾਠਿ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰ
 ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖ ਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਕ ਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤਿ ਸੁ
 ਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਰਗੁ ਸਰੰਗ ਬਾਲੀ ॥ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ ॥
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ॥ ਕਾਵੇਰੇ ਮਨ
 ਖਿਆ ਬਨ ਜਾਇ ॥ ਕੂਲੇ ਰੇ ਠਗ ਮੂਰੀ ਖਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਲਹੈ ॥ ਜਿਹ ਬਸੁ ਅ

ਭਰਾਗਾਐਸੇਕਾਨਿਕਕਾਮਨੀਕਾਧਿਓਸੋਹ॥੧॥ਜਿਉਮਪੁਮਾਖੀਸੰ
 ਆਗਮਪੁਲੀਨੇਮੁਖਿਦੀਨੀਢਾਗੁਗਉਬਾਢਕਉਸਚੈਖੀਗਾਗ
 ਥਾਧਿਦੁਹਿਲਾਇਅਹੀਗੁ॥੨॥ਆਇਆਕਾਰਨਸੁਮੁਅਤਿਕਰੈਸੋਮ
 ਆਲੋਗਾਭੈਧਰੈਅਤਿਸਚੈਸਮਝੈਨਹੀਮੁਜਾਧਨੁਪਰਤੀਤਨੁਹੋ
 ਗਉਓਪੁਕ੍ਰਿ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਜਰੈਸਾਧਸੰਗਤਿ
 ਧੁਨਹੀਕਰੈਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤਾਚੀਆਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਭ
 ਐਭਗਵਾਨ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗਨਾਮਦੇਉਜੀ॥ ॥ਬਦਪੁ
 ਨਹੋਡਮਾਧਉਮੋਸਿਭਿ॥ਠਾਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨਤੇਠਾਕੁਰਖੇਭੁਪਰਿ
 ਜੰਤ੍ਰੇਸਿਭਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਰਾਆਪਨਆਪਭਗਵੈਪੁਜਾ
 ਭਏਤਰੰਗਤੇਹੈਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਉਦੁਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿਗਵੈਆਪਹਿਨ
 ਆਪਥਜਾਵੈਤੁਰਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੁਮੋਰੇਠਾਕੁਰਜਨੁਉਰਤੁਪੁਰ
 ॥੨॥ ਸਾਰੰਗਨਾਮਦੇਉਜੀ॥ ॥ਦਸਅਨੰਨਮੋਰੇਨਿਜਗੁਪਾਦ
 ਸਨਨਿਮਖਤਾਪੜਈਮੋਚਨਪਰਸਤਮੁਕਤਿਕਰਤਗ੍ਰਿਹਕੁਪਾ॥੧॥
 ਹਉਮੇਗੀਬੰਧੀਭਗਤੁਢਾਵੈਬੰਧੈਭਗਤੁਨਢੁਟੈਮੋਹਿ॥
 ਕੇਸਮੈਮੋਕਉਗਹਿਬੰਧੈਤਉਛੁਨਿਮੋਪੈਜਬਾਥੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮੈਰੁ
 ਥਧਸਗੰਧੀਜੀਵਨਿਮੋਗੀਜੀਵਨਿਮੋਰੇਦਾਸਾ॥ਨਾਮਦੇਵਜਾਕੇ
 ਜੀਅਐਸੀਤੈਸੋਤਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥੩॥

ਰਾਗੁਸ੍ਰੰਗਬਾਣੀ(੧੨)੩

ਮਿਥਾਏ॥

ਮਗਾਨੰਦਜੀਉਕੀ॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਤੈਨਹਾਕਿਆਪੁਰਾਨੁਸੁਨਿਕੀਨਾਅਨਪਾਵਨੀਭਗਤਿਨਹੀਓ
 ਪਜੀਭੂਖੈਦਾਨੁਨਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਨਬਿਸਰਿਓਕ੍ਰੋਧੁਨਾਬਿ
 ਸਰਿਓਭੈਭੁਨਢੁਟਿਓਦੇਵਾਪਰਨਿੰਦਾਮੁਖਤੇਨਹੀਢੁਟੀਨਿਠ

ਲਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਥਾਟ ਪਾਰਿਘ ਰੁਮੂ ਸਿ ਬਿਗਨੇ ਪੇਟ ਭਰੈ ਅਪੁ
 ॥ ਜਿਹਿ ਪਰ ਭੋਕ ਜਾਇ ਅਪਕੀ ਗਤਿ ਸੋਈ ਆਕੀ ਦੇ ਆਸਾਧੀ ॥੨॥
 ਸਤ ਉਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਢੂਟੀ ਜੀ ਦੇਇ ਆਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧ
 ਗਤਿ ਮਿਲਿਕ ਥਾਪੁ ਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ ॥੩॥੧॥

ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਸੂਰ ਦਾਸ ॥

॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸੇ ਹਰਿ ਭੋਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਅਰਪਿ ਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁ ਜਿ ਏਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ
 ਨਿਗਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਭੋਕਾ ॥ ਅਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕ
 ਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕਾ ॥੧॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਾਜਿ ਆਨਜੁ ਚਰਣ
 ਉਕੁ ਸਟੀਤ ਨਿਜੈ ਕਾ ॥ ਸੂਰ ਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੇ ਦੀਨੇ ਇਹੁ ਪ੍ਰ
 ਕਾ ॥੨॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਬੰਦੋ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥

ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਹਿਤੁ ਲਾਗੈ ਸਭ ਠਨਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅ
 ਕਉ ਕਿ ਢੂਤੁ ਲਹਾ ਥਾਂ ਪਹੁ ਕਿ ਆਭਰਵਾ ਸਾਧਨ ਕਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸ
 ਇ ਸਭਾਂ ਤੇ ਕਾਇਤ ਨ ਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥੧॥ ਸੁਗਲ ਧਰਮ ਪੁਨਠ
 ਵਹੁ ਪੁਰਿ ਥਾਂ ਢਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹਰੇ ਸੰਤ ਪੁਰਿ
 ਨ ਉਡਨ ਪੰਖੇ ਰੁਥ ਨ ਕਾ ॥੨॥੩॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰੰਗ ਕਉਨ

ਜੋਰੁ ੨ ॥

ਕਬੀਰ ਜੀ ੩ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ ੩ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦ ਜੀ ੧ ਸੂਰ ਦਾਸ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਗੁਮਲਾਰਕਾ

ਮਤਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਖਾਣਾਪੀਣਾਤਸਦਾਸਉਦਾ ੭੫੩

ਕਰਥਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀ

ਸਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮਿਨਤੀਤ੍ਰਿਪਤ

ਜਿਨਿਧਨਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾ

ਪਰਦਾਰਪਰਲੋਕੁਤਉਮੈ ੭੫੪

ਘਰੁ ੨

ਪਵੈਦਾਪਦੀਜਾਵੈਜਾਤਿ॥

ਦੁਖੁਵਿਓੜਾਇਕੁਦੁਖਭੁਖ

ਦੁਖਮਤੁਰਮਾਰਣਤਰਿਨਾਮੁ

ਥਾਗੇਕਾਪੜਥੇਲੈਥੈਦ

ਮਤਲਾ ੩

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਏਅਪੇਆ ੭੫੫

ਜਿਨੀਤੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਸੇ

ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾਭੁਏ

ਗੁਰਸਾਲਾਤੀਸਦਾਸੁਖਦਤਾ

ਗਣਗੰਧਰਥਨਾਮੇਸਭਿਉਧਰੇ ੭੫੬

ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰੁ

ਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਭਿਤਿਸਕੇ

੮ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੁਖਨਿਵਾਰ

੯ ਤਉਮੈਥਿਖੁਮਨੁਮੋਇਆ ੭੫੭

ਘਰੁ ੨

੧੦ ਇਤੁਮਨੁਗਿਰਤੀਕਿਤੁਮਨੁ

੧੧ ਭੂਮਿਭੂਮਿਜੋਨਿਮਨਮੁਖਭਰ

੧੨ ਜੀਵਤਮੁਕਤਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ

੧੩ ਰਸਨਾਨਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਏ ੭੫੮

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਅਨਦਿਨੁਤਰਿਤਰਿਪਿਆਈਓ

੨ ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੁਦਾਵਰੀਸਰਸੁਤੀ

੩ ਤਿਸੁਜਨਕਉਤਰਿਮੀਠਲਗਾਨ

੪ ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇ ੭੫੯

੫ ਜਿਨਕੈਤੀਅਗੈਬਸਿਓਮੇਰਾ

੬ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਤਰਿ

੭ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਤੀਪਿਆ

ਪੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ ੩

੮ ਤਰਿਜਨਬੋਲਤੇਸੀਰਾਮਨਾਮ ੭੬੦

੯ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਬੋਲਿਤੇ

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਕਿਆਤੁਸੋਚਤਿਕਿਆਚਿਤਵਹਿ

੨ ਖੀਰਅਧਾਰਿਥਾਰਿਕੁਜਥ

੩ ਸਗਲਥਿਧੀਜੁਰਿਆਤਰੁਰ

੬ ਗਜਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ੭੬੧
ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧
੫ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀਤਿਆ
੬ ਮਾਈ ਮੋਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮੁਦੇ ਤਮਿ
੭ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀਤਿ ਲੁਭਿ ਲਮੁ
੮ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਾਚਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇ
੯ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ
੧੦ ਅਥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਰਿ ਬਨਿ
੧੧ ਘਨਿਤਰ ਬਰਸਿ ਸਗਲ ਜਗੁ
੧੨ ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀ ੭੬੨
੧੩ ਤਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉ ਨ ਕਉਨ
੧੪ ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਤਰਿ ਤਾਟ
੧੫ ਬਤੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇ ਅਮੋਤ ਤਿਰਨੇ
੧੬ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈਗੇ
੧੭ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਸੇ
੧੮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਭਗਤਿ ਬਢ ਲੁਭਿ
ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥
੧੯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰ
੨੦ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਤਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ੭੬੩
੨੧ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇ ਆਦਇ ਅਲੁ
੨੨ ਗੁਰਸਰਣਾਈ ਸਗਲ ਨਿਪਨ
੨੩ ਪੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ ੩
੨੩ ਗੁਰਮਨਾਹਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇ ਅਰ

੨੪ ਮਨੁ ਘਨੈ ਕੁਮੈ ਬਨੈ॥
੨੫ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀਸੇ ਭਜੁ ਤਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ੭੬੪
੨੬ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ
੨੭ ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਅਗਿਆਨ
੨੮ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਲਗਾਉ ਨੀਤ
੨੯ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪਾ
੩੦ ਤੋਗ ਬਿੰਦ ਤੋਗ ਪਾਲ ਤੇ ਦਇ
੩੧ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਭੋਕੇ ਨਾਮਾ॥ ਅਲੁ
੧੭ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥
ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
੧ ਚਕਵੀ ਨੈ ਨੀਦ ਨ ਚਾਉ ੭੬੫
੨ ਜਾਗ ਤੁਜਾਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ
੩ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਤੀਤੇ ਜੁਖ
ਘਰੁ ੨
੪ ਅਖਲੀਉ ਤੀਜ ਲੁਭਨ ਲਿ
੫ ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਗਰੇ
ਮਤਲਾ ੩ ਅਸਟ ਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧
੧ ਕਰਮੁ ਤੇਵੈ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰ ਪਦੈ
੨ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ
ਘਰੁ ੨
੩ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਪਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਤਲਾਪ ਵੰਤਾ॥
ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੇਦਾਤੇ ੭੬੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਾਗਸਲੋਕਾਨੁਮਲਿਮਤਲਾ ੭੬੮
੧ ਪਉੜੀ ੨੮ ਸਲੋਕਪਦ

੧ ਜੋਤਸੁਮਲਾ
੬੨ ਦਭਿਪਦੇਦੁਪਦੇ
੧੨ ਮ: ੧
੨੨ ਮ: ੩
੨੮ ਮ: ੪
੩੧ ਮ: ੫

੬੨
ਅਸਟਪਦੀਆਵੰਤ
੫ ਮ: ੧
੩ ਮ: ੩
੧ ਮ: ੫
੬੨

੧ ਵਾਰਸ: ੧
੭੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥
ਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥
ਪੰਚਪਦੇ॥ ਘਰੁ

੧ ਸੇਵੀਲੋਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕੁ ੭੭੬
੨ ਮੋਕਉਤੁਨਬਿਸਾਹਿਤੁਨਬਿ
ਸਾਹਿ

ਗਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

੧ ਨਾਗਰਜਨਾਮੇਗੀਜਾਤਿਬਿਖਿ
ਅਤਚਮਾਰੇ
੨ ਤਰਿਜਪਤਿਤਉਜਨਾਪਦਮ
ਕਵਲਾ
੩ ਮਿਲਤਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁ ੭੭੭
ਕਵਨਭਗਤਿਤ

੫

942

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੨ ॥ ਖਣਾ ਪੀਣ ਹਸਣ
ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਵਣੁ ਨਹੀਂ ਰਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ
ਜਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੋ ਨੇ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਗਹਿ ਲੇ
ਹਿ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ॥ ਤੁਧਾ ਤਾਜੀ ਅੰਸਭੰ ਕਾਜੀ ਅੰਸ ਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥ ੩ ॥
ਮੁਖਿ ਪਿਆਵਹਿ ਸਿਅੰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੁਚੇਹ ਹੀ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਲੇਹ ਫੇਹ ਹੀ ॥ ੪ ॥ ਜੇਹੀ ਗੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇ
ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾਰਿ ਵਰੁ ਆਇ
ਭਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਘਨਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਹਾਲਾ ਭਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਥਰ
ਘਨ ਮੋਹਾ ਮੇਨੁ ਭੀ ਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੁੰਦੁ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀ ॥ ਅਰੈ ਗੁਰਿ ਸੋਹੀ ਮਨੁ ਹ
ਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਾਜੇ ਸੁਖੀ ਵਰਕਾ ਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ
ਥਰਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾ ਰਿਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਮੁਸੁਖਾਨਿਆ ॥ ੩ ॥ ਅਵਗਣਤਿ ਆਗਭਈ ਬੈਰਾਗਣਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ
ਜਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ
ਕਿ ਪਾਕਰੀ ॥ ੪ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀਂ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ
ਨਹੀਂ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥

੧ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਰੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀਂ ਤਿਪਤੇ ਹਉ
ਕਿਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਨਾਹੀ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਬਿਖੁਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਭ ਦੁਖੀ ਨਿਭੈ ਕਪਟ ਨਵੂਟੇ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਅ
ਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਵੇ ਆਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਨਿ

ਰਾਵੈ ਸਥਦੁ ਸੁਹਾਇਆ ਭ੍ਰਮਿਕੁ ਮਿਜੋ ਨਿਭੇ ਖਬਰੁ ਕੀਨੇ ਭ੍ਰਮਿਕੁ
 ਰਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿ ਨਨ ਤੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਮੁ
 ਇਆ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਆਜਤ ਕੋ ਤਤਹੀ ਆਇ
 ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭਏ ਉਤਹੀ ਤੇ ਉਤਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅਧਿਕੁ
 ਦੋਹਰਾ ਆਧਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਸੁਹਾਇ
 ਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆ ਨੁ ਥੀ ਚਾਗਾ ਥੀ ਜੀਉ ਪਜੈ ਥੀ
 ਸੋਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਹਮਨੀ ਚਹੁ ਤੇ ਜੀਣ ਮਤਿ
 ਤੂ ਸਥ ਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾ ਨਿਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇ
 ਆਕਿ ਆਕ ਥਉ ਅਪਾਰਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਅਗਮੁ ਅਜੋ
 ਨਾਥਾ ਨਾਥਣਹਾਰਾ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਤੂ ਕੈ ਸਾਸਥਿ ਜ
 ਤੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨ ਮੁਖਿ
 ਰਿਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਮਲਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰਕਾ
 ਜਾਨਿਆ ਸਾਬਿਲ ਖਬਰੁ ਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ
 ਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੧॥ ਥਰੁ ਸੁਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਆਇ
 ਬਲਿ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਿ ਨਿਹਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿ
 ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਭਿ ਅਨਾਦਿ ਨੁ
 ਤਿਸੁ ਹਾਵੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰੁ ਸੁਦਿ ਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ
 ਗਤਿ ਸੁਝਾਵੀ ॥੨॥ ਹਮ ਧਾਰੇ ਤਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੁਮੇਰਾ ਭ
 ਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁ ਰਿਨੁ ਭਵ ਜਥਿ
 ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਪਿਰਹਰਿ ਦੇਖਿ ਆਵਿ ਗਾਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਦੁ ਸੀ ਗਾਰ
 ਲਾਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਮੁਅਧਾਰੇ ॥੪॥ ਮੁਕਤਿ
 ਈ ਥੀ ਧਨ ਗੁਰਿ ਥੋਲੇ ਸਥਾ ਦਿਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾ
 ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥੪॥ ਮਲਰੁ

ਆਕਿ ਨਿਤ
 ਤੁਭਾ ਦਸੁ ਪੁਤਰੇ
 ਤੁਭਾ ਦਾਸੁ ॥

ਪਰਦਾਰੰ ਪੁਰੋਕਾਰਾਹਉਮੈਬਿਖੈਬਿਕਾਰਾਹੁਸਟਤਾਉ
 ਜਿਨਿਦਾਪਰਾਈਕਾਮੁਕੋਧੁਚੰਤਹ॥੧॥ਮਹਲਮਾਹਿਥੈਠੇਅਗਮ
 ਅਪਗਾਭੀਤਰਿਅਮਿਤੁਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁ
 ਆਚਾਰ॥੧॥ਰਹਉਦੁਖਸੁਖਦੋਉਸਮਕਾਰਿਜਾਨੈਬੁਰਭਲਾਸੰ
 ਰਸੁਸੁਧਿਬੁਧਿਸੁਗਤਿਨਾਮਿਹਾਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿਆ
 ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥
 ਗੁਮੁਖਿਸਿਖਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸਨੇਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ਕਾਇ
 ਅਮਹਲੁਮੰਦਰੁਪੁਰਹਾਰਿਕਾਤਿਸੁਮਹਿਰਾਖੀਜੋਤਿਅਪਾਰਾਨ
 ਕਗੁਰਮੁਖਿਮਹਾਉਭੁਲਾਈਐਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥੪॥੫॥

ਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਪੁਰੁ ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾਤਿ॥ਕਾਇਅੰਅਗਨਿਕਰੇਨਿਭਰੰਤਿ॥ਜੰਮ
 ਰਿਜੀਅਜਾਣੈਜੇਥਾਉ॥ਸੁਰਤਾਪੰਭਿਤੁਤਾਕਾਨਉ॥੧॥ਗੁਣਗੋ
 ਬਿੰਦਨਜਾਣੀਅਹਿਮਾਇ॥ਅਣਭੀਠਾਕਿਭੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕਿਆ
 ਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਪਰਿਦਰਿਅਸਮਾਨਿਪ
 ਰਿਆਲਿ॥ਕਿਉਕਾਰਿਕਹੀਐਦੇਹੁਵੀਚਾਰਿ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਜੋਜਪੈ
 ਹਿਅੰਇ॥ਕੋਈਜਾਣੈਕੈਸਾਨਉ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਰਹੈਨਿਭਰੰਤਿ
 ॥ਸੋਬੁਝੈਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਓਵਯਾਇ॥ਸੇਈ
 ਪੁਰਖਾਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਜਾਤਿਕੁਲੀਨੁਸੇਵਕੁਜੋਹੋਇ॥ਤਾਕਾਕਹ
 ਏਕਹੁਨਕੋਇ॥ਵਿਚਿਸਨਤੀਸੇਵਕੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਲੀਅ
 ਪਹਿਰੈਸੋਇ॥੪॥੧॥੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖੁਵੇਢੇਝਾਇ
 ਕੁਦੁਖੁਕੁਖਾ॥ਇਕੁਦੁਖੁਸਕਤਵਾਰਜਮਦੁਤਾ॥ਇਕੁਦੁਖੁਗੁਲਗੋ

ਇ॥੪॥੨॥੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖਮਹੁਰਾਮਾਰਦਾਸ
ਮਾਸਿਲਾਸਤੋਖਪੀਸਣਹਥਿਦਾਨੁ॥ਨਿਤਨਿਤਕੇਹੁਨਈਜੇਦੇ
॥ਅੰਤਕਾਇਜਮੁਮਾਰੇਠਹਾ॥੧॥ਐਸਾਦਰੁਖਾਹਿਗਵਰਾ॥੧॥
ਇਹਦੈਦੀਸਹਿਥਵਾ॥ਦੇਹਨਨਾਉਨਹੋਵੈਜਾਤਿ॥ਐਥੈਦਿਹੁਮੈਕੋ
ਰਗਾਤਿ॥੨॥ਸਾਦਕਾਰਿਸਮਧਾਂਤਿਸਨਾਪਿਉਤੇਭਾਕਮੁਕੁਪੁ
ਗਨੀਸਿਉਮੇਲੁ॥ਹੋਮਜਗਅਰੁਪਾਠਪੁਰਾਣਾ॥ਜੋਤਿਸੁਭਵੈਸੋ
ਵਣਾ॥੩॥ਤਪੁਕਾਗਦੁਤੇਰਾਨਮੁਨੀਸਾਨੁ॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਅਨੇ
ਨਿਧਾਨੁ॥ਐਧਨਵੰਤਾਦਿਸਾਹਿਘਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਨੀਧਨੀ
॥੪॥੩॥੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਬਾਗੋਕਪਜੋਬੋਲੈਥੈਣਾ॥ਏਨਾ
ਕੁਕਾਏਤੇਰੇਨੈਣਾ॥ਕਬਹੁੰਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿਅਥੈਣਾ॥੧॥ਉਡਾਉਡਿਚੁੰ
ਸਮਾਨਿ॥ਸਾਹਿਬਸੰਖਿਥਤੇਰੇਤਾਣਾ॥ਜਲਿਥਾਲਿਡੂੰਗਰਿਦੇਖੋਂ
ਥਾਨਥਨਤਰਿਸਾਹਿਬੁਬੀਰਾ॥੨॥ਜਿਨਿਤਨੁਸਾਜੀਦੀਏਨਾਥਿ
॥ਅਤਿਤਿਸਨਉਡਾਏਕੀਡੰਠਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਬੰਧਾਂਧੀਰਾਧਿ
ਖਾਲੇਤਿਉਵੇਖਾਂਬੀਰਾ॥੩॥ਨਾਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਨਜਾਹਿਗੋਬੰ
ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨਬੰਧਾ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਜਪਾਐ

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੪॥੪॥੮॥

ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩

ਭੁਖਿਏ ॥ ਘਰੁ ੧ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਹੈ
ਪੇਅਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾ ਅਪੇਵੇਖੈ ਜਿਤੁ ਲਾਏ ॥
ਕੁਕੁਉ ਏਹਾ ਵਡਿ ਆਈ ਜਾਕਉ ਪੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੧॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਅ
ਜੈਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ਐ ॥ ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵ
ਨਾਮ ਰਿਹੀ ਐ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਪੜ੍ਹਿਵਾ ਦਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
ਰਮੁ ਹੋਸਾ ॥ ਏਹਾ ਤਿਹੁ ਠਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰ
ਦੁਖ ਸਹਸਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਚੁਕੇ ਮਨੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੩॥ ਹਮਦੀਨ ਮੂਰ
ਅਵੀਚਰੀ ਤੁਮਚਿਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਰੀ ॥ ਹਿਰਦਾਇਆ ਲਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾ
ਨਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਰੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ਅਹਿ ਨਿਸਿ
ਮੁਵਖਾਣੀ ॥੪॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੁ ਪੁਕੋਈ ਐਸਾ
ਸੇਵੀਚਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲਉ ਪਾਰਿ ਛਨੁ ਬੁਦ ਬੁਦ ਤੈਸਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾ
ਨਾ ਜਿਸ ਤੋਹੋ ਆਤਿ ਸਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩

ਜਿਨੀ ਪੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇਮੇ ਘੋਰਉ

ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿ
ਵਲਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦੁ ਹਾਰਿ ਵੇਖਦੇ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਮਨ
ਪੁਕਮੁ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ਜਿਸੁ ਬਖ
ਸੈਤਿ ਸੁਖਿ ਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੈਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਨਾਹਿ
ਭਗਤਿ ਨ ਭਉ ॥ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ਪਉ ਮੇਕਰਮ ਕਮਾਹਿ
ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋਧੀ ਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਛਿਰਾਹਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਾਨਿ ਆਇ ॥ ਗਤਿ ਸਕੀ ਕੀ ਮਾਨਿ ॥
 ਵੈਕਰਣਾ ਕਿਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਹੈ ॥ ਆਸ ਚੈ ਰਹੈ ॥
 ਇ ॥ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੈ ਚਰੁ ਹੈ ਕੀ ਮਾਨਿ ਕਧਾ ॥ ਛੁਨ ਜਾ
 ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀ ॥ ਐਸ ਬ ਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾ ॥
 ਤੁਹਾਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਫਿਰਲਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜਿਸੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦ
 ਈ ਨ ਹੀ ਬਖਸੈ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸਾ ਤਿਉ ਪਾਏ ॥ ਆ
 ਨੁ ਨ ਮੁਝ ਏਇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਚਿ
 ਰੁਪੁ ਰਖੁ ਮਿਥੈ ਨ ਉਪਾਈ ॥ ਐਹ ਰਿਨ ਮੇਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ
 ਨਾਮੁ ਖਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਿ ਕਿਉ ਇਨ ਕਿਸ ॥ ਹੀ ਨਾ ਲਿਖਿ ਮੈ
 ਰੇ ਗੁਰੇ ਸਿਰਿ ਮਰੇ ਜਮ ਕਾ ਲਿਖ ॥ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁ
 ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੁਨਿ ਤ ਕਰਿ
 ਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਖੈ ਖੋਲ੍ਹ
 ਤਿਭੰਡਗ ॥ ਤੁਝਾ ਪੇਸੁ ਭਾ ਕਿਉ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਨ ਦਰੀ ਪਾਇ ॥ ਆਜਾਇ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ
 ਰਿਉ ਚਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਾਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨ ਮੇ
 ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਸਾਲਾ ਹੀ ਸ
 ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਗਾਇ ॥ ਛੁਸੇ ਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥
 ਆਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ਹੋਈ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਨ
 ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਵੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਜਿ ਕੁਝ
 ਟੇ ਬੁਧ ਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਸ ਨ ਚਲਣੁ ਰਿਵੈ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਾਤਾਰਾ ਮਨ ਮਕਹੈ ਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਵੈ ਨੁਹੈ
 ਤਿਪਤਾ ਸੇਸ ਚੈ ਨਾ ਮਿਸਮਾਹੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗਵਿ ਆਰਿਦਾ

ਸਾਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਹੀ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਇਹੁਮਨੁਭੇਦਿ
ਅਰਿਵੈਸਾਰੀਬਾਣੀ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਅਗੁਰਮੁ
ਖਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇਦਾਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਜਪੀਐਸਾਰਿ
ਪਾਣੀ॥੩॥ਅਵਣਜਾਣਾਬਹੁਜਿਨਹੋਵੇਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਧਿ
ਆਇਆ॥ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ॥ਮਨਹੀਮਨੁਸਮਾਇਅ
ਸਾਰੇਹੀਸਚੁਸਾਚਿਪਤੀਜੈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਏਕੋ
ਕੁਵਸੈਮਾਨਿਸੁਆਮੀਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਏਕੋਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੈਸੀਠ
ਜਗਿਨਿਰਮਲਸਚੁਸੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਤੇਪਾਈਐਜਿਨਕਥਿਪੁਰਿਲਿ
ਖੇਅਹੋਈ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਗਣਗੰਧਰਬਨਮੋਸਥਿ
ਪ੍ਰਧੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਮੰਨਿਵਸਾਇਆਹ
ਰੁਗਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਜਿਸਹਿਭੁਣਾਏਸੋਈਬੂਝੈਜਿਸਨੇਆਪੇ
ਭਏਮਿਥਾਇ॥ਅਨਾਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦੇਗੰਵੈਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥
ਮਨਮੇਰੇਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਇ॥ਗੁਰਕੀਦਾਤਿਸਬਦਸੁਖਅੰਤਰਿ
ਜਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਪਾਖੰਡੁਕਦੇਨਚੁਕੈਦੁ
ਜੈਭਾਇਦੁਖਪਾਏ॥ਨਾਮੁਵਿਸਰਿਬਿਖਿਆਮਨਿਰਾਤੇਬਿਰਥਜ
ਮੁਗਵਾਏ॥ਇਹਵੇਲਾਠਿਹਿਗਥਿਨਾਵੈਅਨਾਦਿਨੁਸਦਾਪਛੁਤ
ਹੋਅਰਿਮਰਿਜਨਮੈਕਦੇਨਬੂਝੈਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਪ੍ਰਧੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਗਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਤਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁਨਿਰਮਲਮਾਤਿਉਤਮੁਬਾਣੀਹੋਈ॥ਏਕੋਪ੍ਰਧੁਏਕੁਪ੍ਰਭੁਜਤ
ਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਨਦ
ਖਿਕਰੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮੇਇ॥ਅੰ
ਤਰਿਵਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਇ॥ਨਾਨਕਸਿ

ਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਵੈਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੪॥੫॥ ਮਲਰਮਹਲਾ੩
 ੩ ॥੧॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰੁਮਹਾਦੁਸੁਭਾਨੁਸੁਸਾ
 ਬਦੀਚੁਕੈਅਭਿਮਨੁ॥੧॥ ਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਪੁਰਿਨਮੁ
 ਨੁਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਹਿਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਨੁ॥੨॥
 ਹਾਉ॥ ਮਨਕੀਥਿਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਜਾਣੈਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਦਹਾਗਿ
 ਉਧਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਸਬਦਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਹਾਰਿਦਰਗਹਸਾਚ
 ਵਹਿਮਨੁ॥੨॥ ਇਉਮਨੁਖੈਲੈਹੁਕਮਕਾਬਾਧਾਇਕਾਖਿਨਮਾ
 ਹਦਿਸਾਠਿਰਿਆਵੈ॥ ਜਾਂਆਪੇਨਦਾਰਿਕਰੇਹਾਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਤਾ
 ਮਨੁਗੁਰਮੁਖਿਤਤਕਾਲਵਸਿਆਵੈ॥੩॥ ਇਸੁਮਨਕੀਥਿਧਿਸ
 ਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਬੂਝ
 ਸਾਗੁਜਿਤੁਪਾਵਹਿਪਾਰਿ॥੪॥੬॥ ਮਲਰਮਹਲਾ੩

ਜਿਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਾਣਸਾਭਿਤਿਸਕੇਘਾਟਿਘਾਟਿਗਹਿਅਸਮਰ
 ਏਕਸੁਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਣਾਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਈ॥੧॥੭॥
 ਰੇਨਾਮਿਹਉਲਿਵਲਾਈ॥ ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰੁਬ
 ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਧਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈਏਕਲਿ
 ਲਾਗੈਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਮੁਭਭਿਭਾਗੈਏਕਲਿ
 ਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ ਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈਗਤਿਮਤਿਤਬਹੀ
 ਈ॥ ਕੋਟਿਮਧੋਕਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਨਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੩॥
 ॥ ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੇਈਹਿਗੁਰਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥੪॥
 ਤਨੁਪ੍ਰਾਨਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਈ॥੪॥੬॥
 ਮਲਰਮਹਲਾ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਚਾਦੁਖਨਿਵਰੁਣੁਸਬਦੇਪ
 ਇਅਜਾਈ॥ ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦਬੈਰਾਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥
 ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਹਉਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਰਹੈ

ਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ ਸਹਾਉ॥ ਸੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗੇ ਰਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਇਥੁ
ਈ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ॥ ਲਿਵਲਾਈ॥੨॥
ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿ ਨ ਜੋ ਤੀਜੀ ਤਿ ਮਿਥਾਈ॥ ਦੇਹੀ
ਗੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਜੇ ਸਭ ਕਰੈ
ਏਸੇ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਬਿਨ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨ ਧੀਨ
ਦੇਇ ਵਡਾਈ॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ
ਮੁਮੋਹਿਆ ਲਾਇਆ ਅਜਗਰ ਚਾਰੀ॥ ਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ
ਅਹਉ ਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿਆ ਗੀ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖ ਚਾਰੀ॥ ਇਹੁ
ਵਜਾਏ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਕੋ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ॥ ਤੁਰੀ ਅਗੁਣੁ ਸਤ ਸੰਗ
ਪਾਈ ਐ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ॥੨॥ ਚੰਦ ਨਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸ ਨਾ ਬ
ਕਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਉਤਮ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ॥੩॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਥੇ ਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ
ਪ੍ਰਾਪਾਇਆ ਮਾਨਿ ਜਪਿਆ ਸਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੯॥

ਗੁਰਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩
ਪੰਚ ਪਦੇ॥ ਘੁਰੁ ੨ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿ
ਰੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰ ਨੁਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ॥ ਕਿ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿ
ਹੁਲਾਸੀ॥੧॥ ਪਾਛਿ ਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਰੁ॥ ਅਵਰੁ ਕਿ ਬ
ਰਤ ਪੜਾਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਕੁਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲ
ਹੀ ਏਹੁ ਦੁਖ ਮੁਕਾਰਿ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਹੁ ਭਾ
ਈ॥ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ॥੨॥ ਸੋ ਪਾਛਿ ਤੁਜੇ ਤਿਹਾ ਗੁਣ ਕੀ
ਪੜਉਤਾ ਹੈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿ ਅ

ਲੇਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਸੀ ਸੁਪਰੇਇ। ਸਦਾ ਅਥਗੁਰ ਹੈ ਨਿਰਬਧੁ ਜੋ
 ਪਛਿਤੁ ਦਗੁ ਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ। ਜਾ ਏਕੋ ਵੇਖੈ
 ਏਕੋ ਜਾਣੈ। ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਸੇ ਲੇਸੇਇ। ਐ ਬੈਠੈ ਬੈਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜੋ
 ॥੪॥ ਕਪੁਤਨਾਨ ਕੁ ਕਵਨ ਬਿਸਿ ਕਰੇ ਕਿ ਆ ਕੋਇ। ਸੁਈ ਮੁਕਤਿ
 ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ। ਅਨਦਿਤੁ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ। ਸਾਸਤਰ ਬੇਦ
 ਚਿਰਿ ਕੂਕਨ ਹੋਇ॥੫॥ ੧॥ ੧੦॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩
 ਅਜੋ ਨਿਮਨ ਮੁਖ ਭਰਮਾਈ। ਜਮ ਕਾਉ ਮਰੇ ਨਿਤ ਪਤਿਗਵਾਈ।
 ਤਿਹੁ ਸੇਵਾ ਜਮ ਕੀ ਕਾਇ ਚੁਕਾਈ। ਹਰਿ ਪੂਰੁ ਮਿਥਿ ਆਮਹ ਲਾਈ।
 ਪਾਈ॥੧॥ ਪ੍ਰਣੀਹੁ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਖਿ ਆਇ। ਜਨ ਮੁਖ ਦਰ ਬੁਧੁ ਬਿਪ੍ਰ
 ਇਆ ਕਉ ਭੀ ਬਦ ਲੇਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
 ਪਿਆਰੁ। ਅੰਤ ਰਿਭਗਾ ਤਿਹ ਰਿਹਾਉ ਰਿਧੁ। ਭਵ ਜਲੁ ਸਥਾਵਿ
 ਵਛਹਾਰੁ। ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਦਿਸੈ ਸਾਚਿ ਆਰੁ॥੨॥ ਬਪੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰੀ ਪਾਇਆ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਪੁ ਮਾਇਆ। ਹਉ ਮੈ ਮਤ
 ਹੁੰਮੋ ਹੁੰਮਾਇਆ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਅ
 ਰਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ। ਗੁਰ ਸਥਾਵੀ ਜਪੀ ਐਸੁ ਚੁਲਾਹਾ। ਹਜਰੁ
 ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ॥੪॥ ੨॥ ੧੧॥
 ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰ ਮਤੀ ਲਾਗੇ। ਹਰਿ ਕੀ
 ਤਿਅਨ ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਾਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਪਿਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਹਉ
 ਨ ਜਨ ਕੇ ਸਦਾ ਲਾਗਉ ਪਾਇ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
 ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਥਾਵਰੁ ਮਹਾਰਸੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ॥੨॥
 ਓ। ਮਾਇ ਐਸੇ ਹੁਅਗਿ ਆਨੁ ਗੁਬਾਰਾ। ਮਨ ਮੁਖ ਮੇਹੇ ਮੁਗਧ ਗਵ
 ਅਨ ਦਿਨੁ ਧੰਧਾ ਕਾਹੂੰ ਵਿਹਾਇ। ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਾਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਿਲਾਈ। ਕੁਝੈ ਲਾਲਚਿ ਨਾ ਲਪਟਾਈ॥੩॥

ਵੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਹਰਿਗੁਪੀਵੈਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਕੋਟਿਮਧੋਕ
 ਭੁਭੁਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿਲਿਆਸੁਵਿਭੁ
 ਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਮਲਰ
 ੩੩ ਰਸਨਾਨਮੁਸਭੁਕੋਈਕਪੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਨਮੁਖ
 ਥੰਪਨਤੇਜੇਮੁਕਤਿਘਰਿਹੋ॥ਗੁਰਸਬਦੀਅਸਥਿਰੁਘਰਿਬਪੈ
 ॥ਮੇਰੇਮਨਕਾਹੋਰੋਸੁਕਰੀਜੈ॥ਲਾਹਾਕਲਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਪੈਗੁਰ
 ਤਿਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਰਵੀਜੈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਬਾਬੀਹਾਖਿਨੁਖਿਨੁਬਿ
 ਭਾਈ॥ਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਨੀਦਨਪਾਇ॥ਇਹੁਵੇਛੋੜਾਸਹਿਆਨਜਾ
 ਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਂਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਤੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪ
 ਨਾੜਿਸਨਾਜਲਿਆਭੂਖਨਜਾਇ॥ਵਿਣੁਭਾਗਨਾਮੁਨਪਾਇਅਜ
 ਨਾਬੁਧਿਧਿਥਾਕਾਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਤੈਗੁਣਥਾਣੀਬੇਦਬੀਚ
 ਥਾਥਿਖਿਅਵਾਪਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮਾਹਿਠਿਰਿਹੋਹਿਖੁਅਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਗੀਅਗੁਣੁਉਰਿਧਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਮਨੈਮਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਬਚਨੀ
 ਨੁਸੀਰਭਹੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਸੋਭਾਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਇ॥੫॥੬॥੧੩॥੬॥੨੨॥

ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲਾ੪

੫੩੧ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
 ਹਰਿਧਿਆਇਓਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਖਾਵਿਸਰੀ॥ਸਭਅਸਾਮਨ
 ਨਾਥੰਪਨਤੁਟੇਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਾਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸਿਓਜਨੁਹਰਿਭੋਇਓਬਨਵਾਰੀ॥੧॥
 ਗਾਉ॥ਜਿਨਿਐਸਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਲਾ

ਗੁਰਗੋ। ਹਰਿਕਾਜਨੁ ਹਰਿਜਲਕਾ ਮੀਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਛੁਟਿ ਮਰੈ॥ ੩॥
ਜਨਿਏ ਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੇ ਜਾਨੈ ਕੈ ਜਾਨੈ ਜਿ ਸੁਮਾਨਿ ਪਰੈ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਚਤਨ ਕੀ ਕੁਖ ਟਰੈ॥ ੪॥ ੩॥ ਮਲਾਰਮ
ਜਿ ਤਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ ਨੇ ਤਿ ਤਨੇ ਸਿਰਿ ਕਾ ਗਲਿਖ
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀ ਨ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਸ
ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਵੈ॥ ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਪੁਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ
ਉਜ ਬੁਜ ਗਤੁ ਤਰਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨੁ ਪੂਜੇ ਸੇਵੇ ਸੇਜ
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜੁ ਪੁਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਅਪਿਤਰਾਵੈ॥ ੨॥ ਰੁਰ ਮਿਥੁ ਲੇ ਆਗਿ ਅਨੀ ਅੰਧੁ ਲੇ ਕੁ ਮਿਥੁ ਮਿਥੁ
ਜਿ ਰਾਵੈ॥ ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਾ ਹਿ ਮੜਾ ਸਰੇਵਾ ਹਿ ਸਦਾ ਬਿਰਧੀ ਘਾਲਗ
ਵਾਵੈ॥ ੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿੰਦੋ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੀ ਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਵੈ
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਢਾਦ ਨ ਭੋਜਨ ਪਟ ਪਟ ਬਰ ਬਪੁ ਬਿਸਤਿ ਕਰਿ
ਮੁਖਿ ਸੰਚ ਪਾਤਿ ਸੁਪੁਨ ਕੀ ਠਿਰਿ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਦੇ
ਪਰਤ ਖਿਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜੋ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਰਨ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਭਲੇ ਤਿ
ਜਨ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥ ੫॥ ੪॥ ਮਲਾਰਮ ਹਲਾਰ
ਜਿਨ ਕੈ ਹੀ ਅਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸੰਤ ਭੁਲੇ ਕੁ ਲੂੰ ਤਿ॥ ਤਿ
ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਪਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਂਤਿ॥ ੧॥ ਗਿਆ
ਹਰਿ ਬੋਲੁ ਪੁਦਿ ਨੁਰਾਤਿ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤਿਸ ਨਾ ਕੁਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ਜੋ ਗੁ
ਮਾਤਿ ਗਮੁ ਸੁਖਾਂਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ
ਜਿਨ ਮਿਲਿ ਅੰਲਾ ਹਿ ਜਾਇ ਭਰਾਂਤਿ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ
ਕਛੈ ਚੁਇ ਹ ਸੁਲਾ ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਇ ਕਛੈ ਸਾਧੁ ਪਉ ਮੈਤਾਂਤਿ॥ ੨॥
ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾ ਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਗ ਨਿਤ ਕਪਟ ਕਮਾਂਤਿ
ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖੁਵੈ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਪ

ਤਿ॥੩॥ਹਾਰਿਕਾਰਿਹਨੁਸੇਈਹਾਰਿਜਨਕਾਰਿਜਨਕਾਰਿਕਾਰਿ
ਨਮਾਰਿਆਪੁਰਖਾਤਿ॥ਧਨੁਧਨੁਗੁਨਨਕੁਸਮਦਹਸੀਦਿਨਿ
ਉਸਤਤਿਤਰੀਤਰਾਂਤਿ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾਰ
ਚਰਨਮੁਹਾਰਿਉਤਮੁਹਾਰਿਕਿਰਪਾਤੇਜਪਿਲਾਇਆ॥੬॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਸੰਗਿਸਾਧੂਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੭॥ਮੇਰੇਮਨਿਅਨਦਿ
ਨਦੁਭਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮੁਹਾਰਿਜਪਿਆਮੇਰੇ॥ਨਕਾਕੁਮੁਖ
ਇਆ॥੮॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਹਾਰਿਗਾਇਆਜਿਨਹਾਰਿਜਪਿਆਤਿਨਸੰ
ਹਰਿਮੇਲਧੁਕਾਰਿਮਾਇਆ॥ਤਿਨਕਾਵਰਸੁਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਦੁਖ
ਮੈਰੇਗੁਗਾਇਆ॥੨॥ਜੇਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਪਿਆਵਾਹਿਸਭੁਜਨ
ਤਿਨਕਾਸਫਲੁਭਾਇਆ॥੩॥ਇਆਪਿਤਰੇਸਿਸਾਟਿਸਭੁਤਾਗੰਸ
ਭੁਰੀਪਾਰਿਪਾਇਆ॥੪॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਆਸਭੁਜਗੁ
ਆਪੇਵਸਿਕਾਰਿਲਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
ਡੁਬਦਾਕਾਫਿਲਾਇਆ॥੫॥੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾਰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆਤਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮੁਜ਼ਜਲਤਾ
ਕਾਰੀਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਆਵਤਜਾਤਥਿਰਥਾਜਨਮੁਗਾਵ
ਅਦੁਖਿਲਗੈਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿ
ਜੀਵਣੁਪ੍ਰਿਗੁਖਾਈ॥੭॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਮੁਖਿਆਈ॥ਹਰਿਗੰ
ਪਾਕਰੇਗੁਰਮੇਲੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਈ॥੮॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਜਨ
ਇਆਹੈਥਿਰਥਾਆਵਤਜਾਤਲਜਾਈ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਤੂਥੇਅਭਿ
ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਾਇਜਾਈ॥ਤਿਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਭਈਮਤਿਮਧਿ
ਭੋਭਲਹਾਰਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਥਿਪੁਨਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਜਮਪਕੇ
ਬਿਲਾਈ॥੨॥ਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਅਗੇਚਰੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਸੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗ

ਨਾਨਕਿ ਹੋਇ ਨੁਗਤੀ ਏਕ ਸਚਾ ਦਿਓ ਵਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸ
ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ
ਨਾਨਕਿ ਸਿਆਸਤਿ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਾਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅਨੁਤ ਨੁ ਅਸਪਿ
ਉਸਤੁ ਅਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਹੁਪਾਕਰ ਪੁਗੁ
ਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮ ਲੇਹੁ ਗੁਰ ਨਵ ਬੋਹਿਥਾ ਨਨਕਪ
ਯਾਈ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥

ਗੁਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪

ਪੜਤਾਲਾ ॥

ਪਉੜ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਗਮਨਾਮਾਮਿ
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜ ਪੁਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚ
ਜਿਸੁ ਘਾਂਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਾੜਿ ਕਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁ
ਘਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਘੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮਿਗਮੀ ਨਪ ਖੇਰੁ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹ
ਜੁਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰਾ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਜਨ ਪਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਗਾਈ ਢੁਟਗਇ
ਜਮਕਾ ਸਭ ਸੋਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੪ ਗਮ
ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਪੋਜ ਤੇ ਬਰਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਪਉਤਾ ਕੋ
ਇਲਾਗੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਮਾਰੇ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲ
ਹਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆ
ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨਮੋਹ ਨਮੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਾਮੁ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹੋਰਿ ਦੇਖੇ
ਵਤ ਹੈ ਨਨਕੁ ਇਕਾਨਿ ਮਖਪਲੇ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੩ ॥ ੬ ॥

ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਉਪਦੋ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ
ਕਿਆਤੁ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ ਚਿਤ ਵਹਿ ਕਿਆਤੁ ਕਹਹਿ ਭੁਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਚਰਸੈ ਘੁਸਕੇ ਘੁਸ
ਹੁਪਰਵਾਰ ਕਾਹੁ ਕੀਜਿ ਹਰੇ ਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥ ੨ ॥ ਚਰਸੈ ਘੁਸਕੇ ਘੁਸ
ਹੁਨ ਆਏ ॥ ਸੋਹਿਦੀ ਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਨ ਵਾਨਿਧਿ ਨ ਮਿਸਰਾ
॥ ੩ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬੰਜਨ ਮਿਸਰਾ
ਕਰੀ ਪਾਕ ਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਇ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਪਰਿਰਏ ॥ ੪ ॥ ਚਰ
ਬਿਦਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹ ਸੋਇ ਹਿਮੰਦਿ ਰਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲੋ
ਓ ਆਇ ਆਤ ਉਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੫ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਪੁਰ
ਤ ਕਿਲੇ ਖੁਲਿਖਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤੁ ਰੰਗੀ ਲਾਪਾਇ ਅਠਿਰਿਦੁ
ਗੋ ਆਏ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ
ਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੋ ਰਹ ਨੁਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਇ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੋ ਰਹ
ਹੁਤਿ ਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥ ਭੁਖ
ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਫਰੀਆ ਅਨਠ ਉਰਨ ਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥
ਉਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ
ਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਖੈ ਅਨਠ ਸਹਾਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ
ਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੁਖ ਕੈ ਸੀ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨ
ਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਠੈ ਸੇਲੈ ਸੀ ॥ ੪ ॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ
ਆਇ ਹਦੀ ਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਰੈ ਸੋ ਦੇ ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਚਾਹੈ ਸੋਹਿ ਪ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਾ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿਆ ਹਰੁ ਕਾਰਿ ਆਤ ਜਿਓ
ਅੰਦੇ ਸਾਕਾਰ ਜੁ ਸਗਲ ਅਰਭਿ ਓਧਰ ਕਾਠਾ ਕੁਰ ਕਾਰੋ
॥ ੧ ॥ ਸੁਨੀ ਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ
ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਆਲਾਇ ਸਵਰੇ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
 ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
 ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ
 ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
 ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਅਕਾਲ
 ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥
 ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੧ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੧ ॥

ਈ॥੨॥੨॥੬॥ ਮਲਰਮਹਲਾ ੫

ਬਰਸੁਮੇਘਜੀਤਿਉਥਿ

ਮੁਨਲਾਉ॥ਬਰਸੁਪਿਅਰੇਮਨਹਿਸਧਾਰੇਹੋਇਅਨਦੁਸਦਮਨਿਚਉ॥
ਹਉ॥ਹਮਤੇਰੀਧਰਸੁਆਮੀਆਮੇਰੇਤੂਰਿਉਮਨਪਾਥਿਸਾਗੇ॥ਇਸਤੰਤੂ
ਰੀਕੀਨਿਆਈਸਿਭਨਪੀਥਿਨੁਭਰਤਾਰੇ॥੧॥ਬਿਨਉਸੁਨਿਥੀਜਬਠ
ਮੇਰੇਥੇਗਿਆਇਓਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਕਪੁਨਨਕਸੈਰੇਬਨਿਓਸੁਧਾਰੇ॥

ਸੋਚਾਭਲੇਅਚਾਰੇ॥੨॥੩॥੭॥ ਮਲਰਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤਮਨ

ਨਮੁਪਿਆਇ॥ਦੁਖਦਰਦਬਿਨਸੈਚਵਸਾਗੁਗੁਰਕੀਮੁਰਤਿਨਿ
ਬਸਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਮਨਹਤੇਦੋਖੀਸਭਿਵਿਆਪੇਹਰਿਸਾ
ਈਆਇਆ॥ਰਾਖਨਹਰੈਹਾਥਦੇਰਾਖਿਓਨਮੁਪਦਾਰਬੁਪਾਇਨ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਾਵਿਖਸਭਿਕਾਟੇਨਮੁਨਿਰਮਲੁਮਨਿਦੀਅਤੁ
ਧਾਨੁਨਾਨਕਮਾਨਿਵਸਿਆਥਾਪੁਜਿਦੁਖਨਥੀਆ॥੨॥੪॥੮॥

ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਪਿਅਰੇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਅਪੇ

ਮੁਦੀਜੈਦਇਆਲਅਨੁਗ੍ਰਹੁਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਚਰਨਤੁ
ਤਮਰਿਦੈਤੁਹਾਰੀਆਸਾ॥ਸੰਤਜਨਪਹਿਕਰਉਥੇਨਤੀਮਨਿਦਰਸਾ
ਪਿਆਸਾ॥੧॥ਬਿਭੁਰਤਮਰਨੁਜੀਵਨੁਹਾਰਿਮਿਲਤੇਜਨਕਉਦਾ
ਦੀਜੈ॥ਨਾਮਅਧਾਰੁਜੀਵਨਪਨੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੨॥

॥ ਮਲਰਮਹਲਾ ੫

ਅਬਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਾਸਿਉਥਨਿਆਂ

ਰਜਾਰਮੁਰਮਤਸੁਖਪਾਇਓਬਰਸੁਮੇਘਸੁਖਦਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇ
ਉਥਿਸਰਤਨਹੀਸੁਖਸਾਗਰੁਨਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ਉਦੈਤੁਭਾਇ
ਰਨਭਾਵੀਕੋਭੇਟੇਸੰਤਸਹਾਈ॥੧॥ਸੁਖਉਪਜੇਦੁਖਸਗਲਾਬਿਨਸੇ
ਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਈ॥ਤਰਿਓਸੰਸਾਰੁਕਠਿਨਭੈਸਾਗਰੁਹਰਿਨਾਨਕ
ਨਧਿਆਈ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਮਲਰਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਹਰਥ

ਸਗਲਜਗੁਠਾਇਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਦਮੰਗਲ

ਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤਿਸਨ ਸਚ ਬੁਝੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਨਿਧਿ
ਇਆ॥ ਸਾਧ ਸਾਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਕਤਹੁ ਧਾਇਆ॥
ਅਨੁਤਨੁ ਮਿਨਿਰ ਜਨਿਰ ਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵਲਾਇਆ॥ ਅੰਗ
ਬੁਕੀ ਥਪੁ ਭਿਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ॥੨॥੧੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨਾ ਚਿਤ ਹਿਉ ਲਾਸ ਅ
ਮਲ ਬੇਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ
ਗੰਧੀ ਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਫਿਸਰੈ ਮੋਹ ਰਾਮੁ ਪਿਆ
ਸੋਇ ਮਰਿ ਜਾਹੀ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਗਵਿਰ ਹਿਅ ਜਗਦੀਸੁ ਰਖੇ ਖਤ ਸਦਾ
ਜੁਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਗਵਿਰ ਹਿਓ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ॥੨॥੧੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਨਤਾਰੇ॥ ਖਗਤ
ਮੀਨ ਤਨ ਮਿਗਤ ਨ ਬਗਤ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸਾਗਿ ਉਧਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੇਵ ਕੁ
ਦੈ ਤ ਕੁਲ ਜਨ ਖਾਕਿ ਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰੇ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋ ਧਮਾਕਾ ਖਿਖਿਅ ਰਸਾਇ
ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ॥ ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਜ ਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਾਲਿ
ਗੇ॥੨॥੧੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਅਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿ ਓਹ ਰਿਹਾ

ਨ ਮੁਗਸਿ ਸਾਂਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜੀਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਾਰਿ
ਨੁਗੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਰਾ ਬੇਕੁ ਮਕੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟਾ॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ
ਮਲਾ ਪਾਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟਾ॥੧॥ ਸਰ ਨਿਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਢਾਢੀ॥ ਕਾਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਰਿਨ ਜੋਨੀ
ਟਾ॥੨॥੧੪॥੧੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ

ਗਹਿਰੈ ਨੋ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਉ ਫਿਰਲਾ ਸੇਵ ਕੁ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਹਨੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਇਤ ਉਤਤੋ ਲਿਛੋ ਲਿਸਿ ਮੁਖਾਇ ਓਤਨੁ ਧਨੁ ਚੇਤਾ ਬਿਗਨੇ॥ ਲਿਗ
ਦੁਗਾਇ ਕਰਤ ਠਾਗੀਆ॥ ਏਹਿ ਤੇ ਸਾਗਿ ਨ ਜਾਨੇ॥੧॥ ਮਿਗ ਪਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ

ਨਿਚਇਹਸੰਕਟਠਿਰਿਆਨੋਕਪੁਨਨਕਪਾਹਨਪਦਤਾਪੁਸਪਜੰ
 ਸੁਖਸੋਨੋ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫

ਗੀਮਾਈ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਚਕਭਿਕਿਰਪਾ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਾਂਭਉਕੈਸਾਭਾਈ॥ਸੰਗਿਸਾ
 ਢੰਡਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭਦੀਸੈਸਭਨੀਠਾਈ॥੧॥ਅਨਾਥਾਨਾਬੁਦੀਨਦੁਖਭੋ
 ਆਪਿਲੀਏਲਾਜ਼ਿਲਾਈ॥ਹਰਿਕੀਓਟੀਜੀਵਹਿਦਾਸਤੇਰੇਨਾਨਕ
 ਸਰਲਾਈ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫

ਚਰਨਰਵੀਜੈ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੋਰੇਮਨੁਮੋਹਿਓਹਰਿਪਖਲਗਾਇ
 ਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੋਜਤਧੋਜਤਮਾਰਗੁਪਾਇਓਸਾਧੁਸੇਵਕਰੀਜੈ
 ਰਿਅਨੁਗੁਪੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਕਾ
 ਹਨੀਆਏਜਲਤਭਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕ
 ਨਕਅਪੁਨੇਕੀਜੈ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫

ਭਗਤਿਬਢਭਉਬਿਰਦਾਇਓ॥ਨਿਦਕਮਾਰਿਚਰਨਤਲੰਦੀਨੇਅ
 ਸੁਵਰਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕੀਨੋਸਭਜਗਮਹਿਦਾਇਅ
 ਅਨਮਹਿਪਾਇਓ॥ਕਾਠਿਲਾਇਅਪੁਨੇਦਾਸੁਗਾਖਿਓਤਾਤੀਵਾਉਲਾ
 ਓ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੇਸੁਆਮੀਭ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਸੁਖਾਇਓਅਪ
 ਦਕਰਪੁਦਾਸਹਰਿਕੇਨਾਨਕਾਭਿਸੁਮਨਿਆਇਓ॥੨॥੧੪॥੧੮॥

ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ॥ਚਉਪਦੇ॥ ਘੁਰੁ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਰੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਬਿਸਥਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿ
 ਰੋਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਈਐ
 ਉਪਦੇਸਿਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਿਓਸਾਸਿਗਿਗਾਸਿਅਪਣਾਖਸਮੁਖਿ
 ਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਿਟਹੁਬਾਇਜਾਉਗੁਰਕੇ

ਦਿਨੁ ਨਿਤਗਾਉ ॥ ਗੁਰਕੀ ਪੂਜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਸਾਪਾਈ ਐਸਾ
ਗੁਰੁ ਬੋਧਿ ਬੁਝਵ ਜਲਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭੋਟਿ ਐਨਹੋ ਇਜੋ ਨਿਅਉ
ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਿਆਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁ
ਰੀ ਜੀਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸ
ਤਿ ਗੁਰੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਥਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਭਿਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕ
ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂ ਚਿਤਿ
ਵਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇ ਰੋਗ ਗਿਰਾਤੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਤੁ ਸੁਨਤੁ ਸੁਰੁ ਤੇਰ
ਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਾਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਗਨੰਭੀ ॥ ਤੁ
ਥਿਨੁ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਥਾਉ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖ
ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿ ਆਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਈ
ਗੋਪਤਾਪਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂ ਪੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬੁਝਹਿ ਸੁਇਅ
ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੋ ਤੂ ਧੁਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥

੨ ॥ ੨ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋ ਆਦਿ ਆਉ ॥ ਮੇ
ਰੁ ਸੈ ਐਮਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਪਤਸੇ ॥ ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਰਸੇ ॥ ੧
ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਨ ਮੁਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ਐਥੈ ਥੈ ਨਿਬਪੈਨਾ
ਭੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਭੰਨ ਭੈ ਭੰਨ ਜਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਣਿਆ ਜੀਅ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰਾ ॥
ਅਖਨ ਪਾਰਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਕਾਭੁ ਗਵ
ਨਿ ਆਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸਨੇ ਜਾਪਿ ॥ ਹ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਸਭਿ
ਜੋ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਗਵੰਤ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪਾ ॥ ਹ
ਕਿ ਭਗਤ ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਨਵੈ ਕੀ ਪੈ ਜਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋ

ਭੋਤਿ ਸਕਾਏ ਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੨੧ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਸ

੭੬੩

ਰਣੀਸਗਲਾਨਿਧਾਨਾਸਚੀਦਰਗਾਹਿਪਾਈਐਮਾਨਾਬੁਖਾਰਭਿਦੁਖਰ
 ਸਬੁਜਾਇਸਾਧਸੰਗਿਸਟਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਮਨਸੇਰੇਗੁਰਪੁਰਸਾ
 ਨਾਮਾਨਿਧਾਨੁਜਪਹਾਇਨੁਰਾਤੀਮਨਾਚਿਦੇਠਲਾਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸੇਇਜਾਨ
 ਰਣਦੁਖਤੇਰਾਖੈਮਾਇਆਬਿਖੁਠਿਰਿਬਪੁਜਿਨਚਾਕੈ॥੨॥ਗੁਰ
 ਹਿਮਕਥਨੁਨਜਾਇਗੁਰੁਪਰਮੇਸੁਰਸਾਚੈਨਾਇਸਚੁਸੰਜਮੁ
 ਈਸਬੁਸਾਰੀਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੇਗੁਰਸੰਗਿਰਾਚੈ॥੩॥ਗੁਰੁ
 ਪਾਈਐਵਡਭਾਗਿਕਮੁਕੁਪੁਲੋਕੁਮਨਤੇਰਿਆਗਿਕਰਿਕਿ
 ਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਿਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਚੁਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੨॥
 ॥

ਗੁਰਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫

॥ਪੜਤਾਲਾ॥

ਘਰੁ ੩

੧੬੩

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰਮਨਾਰਿਪ੍ਰਿਅਦਇਅਰਸਿਉਰੰਗੁਕੀਅਰ
 ਗੀਸਗਲਸੀਗਗਾਤਜਿਥੀਗੀਸਗਲਾਬਿਕਾਰਾਧਾਵਤੇਅਸਥਿਰੁ
 ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੇਰੇਮਨਪਾਇਕੈਆਪੁਗਵਾਇਕੈਕਰਿਸਾਧਨਿ
 ਸੰਗੁ॥ਬਾਜੇਬਜਾਹਿਮ੍ਰਿਦੰਗਅਨਾਹਦਕੋਕਿਲਗੀਰਮਨਮੁਖੈ
 ਰਬੈਨਅਤਿਸੁਹੀਆ॥੧॥ਐਸੀਤੇਰੇਦਰਸਨਕੀਸੋਰੁਅਤਿਅਪ
 ਅਅਸੋਘਤੇਸੇਹੀਸੰਗਿਸੰਤਬਨੇ॥ਭਵਉਤਾਰਨਾਮਭੋਨਾਰਨ
 ਰਮਮਾਲਾਮਨਿਠੇਰਤੇਹਰਿਸੰਗਿਸੰਗੀਆਜਨਨਾਨਕਪਿਉਪੁ
 ਮੁਖੀਆ॥੨॥੧॥੨੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫

ਕੁਮੈਬਨੇਉਮਾਕਿਤਰਸਿਚਾਲੈਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇਕੀਚਾਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਨਮਾਈਸੋਹਿਅਈਕਹੰਉਥੇਦਨਕਾਰਿ॥੧॥ਆਨਉਪਾਵਸਗਰਕੀ
 ਦੁਖਸਕਹਿਲਾਹਿ॥ਭਜੁਸਰਨਿਸਾਧੁਨਾਨਕਾਮਿਲੁਗੁਨਗੋਬਿਦ

ਗੀ॥ ੨॥ ੨॥ ੨੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਿਅਕਸਿ

ਗੁਰੂ ਨੀ ਨੀ ਕੀ॥ ਹਾਹਾ ਹੁਹੁਗੀ ਪ੍ਰਥ ਅਪਸਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲਰ ਸਗਵ
ਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਨਿ ਤਲਾਇਤ ਗੁਨਗ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੁ
ਗੁਰੂ ਨੀ ਨੀ ਕੀ॥ ੧॥ ਗਿਰਿਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵਨ ਚਰ ਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਗੁਰੂ ਨੀ ਨੀ ਕੀ॥ ਸਾਧ ਸਾਗਿਰਾ ਮਈ ਆਰ ਸੁਪਾਇ ਓਨ ਨਕ ਜ ਕੈ ਭ

ਗੀ॥ ੨॥ ੩॥ ੨੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿ

ਅਰੰਚਰ ਨਕ ਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਧਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰ ਸੁਸਠ ਲਿਓ ਦਰ
ਪ੍ਰਿਥਿਓ ਗਏ ਕਿਲਾ ਬਿਖਰਾਏ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀ ਆਰੇ॥ ੧॥ ਥਿਸ
ਥਿਸ ਮੋਥਿ ਸਮ ਚਈ॥ ਅਪ ਕੋਟਿ ਹਰ ਤੇ ਨ ਮਲ ਈ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ
ਸਤ ਕੁਡਾਰਿ ਪਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੁਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ॥ ਭਗਤ ਏਕ ਤੁਹਾਰੇ॥
ਨਨਾ ਨਕ ਸਗ ਨਿਦੁ ਆਰੇ॥ ੨॥ ੪॥ ੨੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ

ਬਰ ਸੁਸਰ ਸੁਆਗਿਆ ਹੋਹਿ ਅਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ॥ ੧॥
ਉ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਠ ਜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗਾ॥ ੧॥ ਘਨ ਘੋਰ
ਗੰਗਾ ਚਿਤੁ ਚਾੜਿ ਕਬੁੰਦ ਓਹ॥ ਐਸੇ ਪਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹਾ॥ ਤਿਅ
ਮਾਇ ਆਧੋਹ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਨਕ ਜਾਗਿਆ॥ ੨॥ ੫॥ ੨੭॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨਗੋ ਪਲਗਾਉ ਨੀਤਾ ਰਾਮਨਾਮ

ਰਿਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਛੋਡਿ ਮਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਅਕੈ ਸੰਗਿ
ਗਿਸਿ ਮਰਿ ਏਕ ਰਾਗਿ॥ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਏਕ ਦਇਆਲਾ॥ ਬਿਨ ਸਿਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਕੈ ਚਰਨ
ਯਾਗੀ॥ ਨਨਕ ਗਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤਾ॥ ੨॥ ੬॥ ੨੮॥ ਮਲਾਰ

ਮਹਲਾ ੫ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪਾ ਗੁਨਗਾ ਵਤ ਸੁ

ਚੈਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ਪੁਨਿ ਅੰਨ੍ਹ ਨ ਤਰ
ਖੈਨਾ॥ ੧॥ ਪਾਥਿ ਕਪਿ ਅਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨਾ॥ ਹਰਿ

੭੬੪

ਦਰਸਪ੍ਰੇਮਜਨਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਵੈਨਾ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਮਃ
ਮਹਲਾ ੫ ਹੋਗੋਬਿੰਦਹੋਗੋਪਾਲਹੋਦਾਇਆਲਾਭ
॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਸਥੇਦੀਨਦਰਦਾਨਿਵਾਰ॥੧॥ਹੋਸਮਰ
ਅਗਮਪੁਰਨਸੋਹਿਮਾਇਆਧਾਰਿ॥੨॥ਅੰਧਬੁਧਮਹਾਭਾਇਨਾ
ਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੩॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਏਕਨਾਮਾਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਤਿਚੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪ
ਮੇਰੇਮਾਨਿਥਨੀਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਲੋਭਮੋਹਧੋਹਨਾਠੇਭਰਮਸਿਟੇਭੁੰਦਿ
॥ਸਹਜਿਸੁਖਅਨਦਘੋਨੇਨਾਨਿਕਗੁਨਗਾਉਗੀਤਾ॥੩॥੬॥੨॥

ਮਃ ੧

ਮਃ ੩ ੧੩

ਮਃ ੪

ਮਃ ੫

ਚਉਪਦੇਆਕਾਜੁਮਲਾਜੋੜੁ ੬੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਮਲਾਰਮਲਾ ੧

ਅਸਟਪਦੀਅ॥ ਘਰੁ ੧

ਚਕਵੀਨੈਨਨੀਦਨਓਚਏਬਿਨੁਪਿਰਨੀ

ਪਾਈ॥ ਸੁਰਚਰੈਪ੍ਰਿਉਦੇਖੈਨੈਨੀਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗੈਪਾਈ॥ ੧॥ ਪਿਰਭਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁ

ਨੀ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਤੀਜਗਿਜੀਵਾਐਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥ ਰਤਾਉ॥

ਵਰਿਕਮਲੁਕਿਰਣਿਅਕਾਸੀਬਿਗਸੈਸਤਜਿਸੁਭਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਥਨੀਅ

ਐਸੀਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਾਈ॥ ੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਟੇਰੈਬਿਲਪਕਰੈਬਿ

ਲਾਈ॥ ਘਨਤਰਘੋਰਦਸੈਦਿਸਬਰਸੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ ੩॥ ਮੀਨਨਿ

ਭੁਖਿਪਜੈਜਲਤੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁਤਿਲੁਗਤਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲ

ਗੁਮਗੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਈ॥ ੪॥ ਧਨਵੰਢੀਪਿਰੁਦੇਸਨਿਵਾਸੀਸਚੇਗੁਰਪਤਿਸ

ਦੁਪਠਾਈ॥ ਗੁਲਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਭਗਤਿਰਤੀਤਰਖਾਈ॥ ੫॥ ਪ੍ਰਿਥਿਪ੍ਰ

ਕਰੈਸਭੈਤੇਜੇਤੀਗੁਰੁਭਾਵੈਪ੍ਰਿਉਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਉਨਾਲੇਸਦਤੀਸਦਸੰਗੇਨਦਰੀਮੇ

ਲਾਈ॥ ੬॥ ਸਭਮਤਿਜੀਉਜੀਉਏਸੇਈਘਟਿਘਟਿਰਹਿਅਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ

ਦਿਘਰਹੀਪਰਗਾਸਿਅਸਤਜੇਸਤਜਿਸਮਾਈ॥ ੭॥ ਅਪਨਾਕਾਜੁਸਵਾਰਤੁ

ਪੇਸੁਖਦਾਤੇਗੋਸਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਿਰੁਪਾਇਆਤਉਨਾਨਕਤਪਤਿ

ਰੁਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਮਲਾਰਮਲਾ ੧ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁ

ਗਿਮੈਕੋਨਾਤੀ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹਤਦੁਨਪਾਵੈਆਚੁਕਾਚੁਛਰਿਪਾਤੀ॥ ੧॥ ਇਸੁ

ਨਪਨਕਾਕਤੁਗਰਬੁਕੈਸਾ॥ ਬਿਨਸਤਥਾਰਨਲਾਗੈਬਵੇਰਹਉਮੈਗਰਬਿਖਪੈ

ਗੁਐਸਾ॥ ਰਤਾਉ॥ ਜੈਜਗਦੀਸਪ੍ਰਭੁਰਖਵੇਰੇਰਾਖੈਪਰਖੈਸੇਈ॥ ਜੇਤੀਏਤੇਤੀ

ਰੁਈਤੇਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ ੨॥ ਜੀਅਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇਗੁ

ਰੁਖਿਅੰਜਨੁ॥ ਅਮਰੁਅਨਾਥੁਸਰਬਸਿਰਿਮੋਰਕਾਲਬਿਕਾਲਭਰਮਭੈਖੰਜਨੁ॥

੩॥ ਕਾਗਦਕੋਟੁਇਤੁਜਗੁਏਬਪੁਰੰਗਨਿਚਿਤਨਚਤੁਰਾਈ॥ ਨਾਨੀਸੀਬੁੰਦਪਵਨੁ

ਪਤਿਐਵੈਜਨਮਿਮਰੈਬਿਨੁਤਾਈ॥ ੪॥ ਨਦੀਉਪਕੰਠਿਜੈਸੇਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿ

ਘਰੁਘਰਮਾਈ॥ ਉਲਟੀ ਨਦੀਕਤਾਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਡਸੈਦੁਜਾਮਨਸੰਧੀ

ਨਾਨਕਾ ਭੁੰਗਰੁ ਉਚ ਉਗਰੁ ਪਾਤਾਲਿ ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਸਥ ਦਵੀਰੁ ॥
ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾਤ ਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁ ਲੇਨ ਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥ ਰਹਤ ਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਥ ਦੀਪਾਧਰੁ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀ ਐਸੇ
ਤਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲ ਸਿਰੁ ਜੀਥਾਇ ॥ ਥੈ ਭਵੈ ਦਰੁ ਲਤ ਸਿਪਿਰਾਇ ॥ ੨ ॥ ਭੈ
ਸਾਏ ਕਲਿ ਵਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥ ਦਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁੰਗਰੁ ਨ ਉਚਿ ਪਾਰ
ਜਪ ਭਵਾਸਾਤ ਹਮ ਗੁਨ ਚਲਾਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਤੁ ਪਰਿਵਸਤਿ ਤੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ
ਜਉ ਮਹਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ ਸਮਝਨ ਤੇਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਭਿ ਆਛੈ ॥

ਲਵ ਕੈ ਬਿਲਲਾਤ ਉਥਿਨੁ ਗੁਰਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਪਲਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਢਾਢਾ ਏ
 ਸਬਦੁ ਸਿਧਾਪੈ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ ਮੁਹਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮੁ
 ਗਾਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ
 ਭਾਇਰਿ ਦੈਵ ਸਾਹਿਗੁਰ ਕਰ ਲੀਸ ਚੁਥਾਈ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰ ਸੈਧਰ ਤਿਸੁ ਤਾਵੀ ਘਟਿ ਘਟਿ
 ਤੇ ਸਮਾਈ ॥ ਕਾਲਰ ਬੀਜ ਸਿਦੁਹ ਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੁ
 ਮੁਰ ਅੰਧਾਰਾ ਭੂਥਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਈ ॥ ੬ ॥ ਜੇਕਿ ਦੁਕੀਨੋ ਸੁਪ੍ਰਭੁ ਹਜਾਇ ॥ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿ
 ਆਸੁ ਮੇਟ ਦਾਨ ਜਾਇ ॥ ਤੁਕ ਮੇਥਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾ
 ॥ ੭ ॥ ਚਤੁਰਦਿਸਿ ਤੁਕ ਮੁਵਰ ਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਤੁਰਦਿਸਿ ਨਾਮੁ ਤੁਲਾ ॥ ਸਭ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਵ
 ਧੁ ਭਸਾ ਚਾਕਰ ਸਿਮਿਲੈ ਬੈਠਾ ਲੰਗਾ ॥ ਜਾਮਲੁ ਮਰਦਾਦੀ ਸੈਸਿਰਿ ਉਭੈ ਖੁਧਿ ਅਨਿ
 ਗਲੰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਮਲਾਰ ਮਤਲਾ ੧ ਮਰਦ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬ
 ਧਾਢਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਤੁਕੈ ਸੇ ਅਭਿਛਾਥੀ ਜਾਇ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਹਿ ਦੈ ਸਮੁਲਿ ॥
 ਭਉ ॥ ਏਕ ਜੀਅ ਕੈ ਜੀਅ ਖਾਤੀ ॥ ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਧੁਰੀ ਜਲ ਮਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਜੀ
 ਅਗੈ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥ ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਧੀਪ ਚੁਤਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਗਲਿ ਛਾਸ ਪੜੀ ਅ
 ਭਗੀ ॥ ਉਚਿਨ ਸਾਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਰਸਿ ਚੁਗਤਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਗਵਾਰਿ ॥ ਛਾਥੀ ਢੁ
 ਟੇ ਗੁਥੀ ਅਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤੁਟੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ਸੁਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾ
 ਰੂ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬਦੁ ਏਸਾਰੁ ॥ ਭਰਿ ਕਾਨ ਮੁਹ ਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੭ ॥ ਸੇਦੁ ਖਾ
 ਜੈ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਸਾਚੇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮਲਾਰ ਮਤਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ
 ਆ ॥ ੫੨ ॥ ੧ ਕਰੰ ਮੂਰਤੈ ਤਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ॥ ਐਵਿ ਦੁਕਰ ਸੈ ਪਾਇ ਅਨ ਜਾ
 ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਐ ਕੰਚਨੁ ਤੇਈ ॥ ਐ ਜਾਂਤਰਿ ਕੀਤੋ ਇਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰਿਤ
 ਨ ਮੈਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਐਸਾ ਚਾਹਿ ਸਿਉ ਰਤੈ ਸਮਾਇ ॥

ਹਰਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਗਿਆਨੁ ਉਪਜੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿਬੁਝੈ ॥
 ਹਰਿਜੋ ਨੀਨਤ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਥਦੁ ਕਮਵੈ ॥
 ਤਿਦੁ ਆਰਾਜੋ ਈਪਾਏ ਜਿਵਿਚ ਤੁਝ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਪਰਿ
 ਵਿਚਤੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥
 ਧਾਤੁ ਰਬਾ ਜੀਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਤੈਚ ਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਲਾਟਾ ਤਰਿਸਤ ਸੰਗਤਿ ਪਾ
 ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਦੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਆਮਨਿ ਵੇਖਤੁ ਰਿਦੈ ਖੀਰ
 ਵਰਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਆਭਵ ਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਤਰਿਨਾਮ ਤਰਿਟੈ ਕੈਤੋ ਤਰਿ
 ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਤੁ ਤਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵਉ ਮੋਖਦੁ ਆਰੁ ॥ ੬ ॥
 ਤਕਿਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿ ਆਪੁ ਰਿਠਾ ਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨ ਪੁਰਖੁ ਨ
 ਨਤ ਰਿਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਮਲਾਰ ਮਤਲਾ ੩ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ
 ਦਾ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਰੇ ਵਾਰਾਜ
 ਰਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖਦੁ ਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥
 ਗਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ ਆਤਰਿ ਤਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਤਰਿ ਆਪਲੈ ਭਾਵੈ
 ਟਿਉ ਪਾਈ ਤਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਰਿ ਆਪਲੈ ਭਾਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ
 ਉਲਾਗਾ ਧਿਆਰੁ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਆਸ ਭੁਜਨ ਮੁਸਵਾਰ ਲਤਾਰੁ
 ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਤੈਗੁਰ ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਤੁ ਵਾਤੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹਿ
 ਜੇਵਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਜ
 ਤਿਥੁ ਮਾਤਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ ਆਦਿਖਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀ ਐਸੇ ਬਿਗ
 ਵਲਾਇ ॥ ਤਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਤਰਿ ਆਵਲੀ ਠਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾਕੁ ਮਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ
 ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ ਓਮਨਿ ਵੇਖਤੁ ਕੋ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਤਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ
 ਟੈਸ ਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਭਗੀ ਮਭੁਲਾਇ ਆਬਿਨੁ ਭਾਗਾਤਰਿ ਪਨੁ ਨ ਪਾਵੈ
 ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਤੈਪਤਿ ਪਤਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਤੁ
 ਮੋਖਦੁ ਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟੀ ਨੀਮਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੪ ॥

ਤੇ ਮੇਰੀ ਬਕੇ ਬੇਟਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਤੇਵੈ
 ਜੁ ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਿਹਤੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਵਿਦਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਤਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ
 ਰਤਾਪਦਾ ਵਿਦੁ ਭਾਂਗਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀ ਐ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ
 ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਦੀਪਤਿ ਉਪਜੈ ਤਰਿ ਸਿਉ ਰਹੰਸਾ ਸਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥
 ਲਗਮ ਤਲਾੜ ਘਰੁ ੨ ਤਰਿ ਤਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੈ ਲਾਏ ॥ ਦੁਖੁ ਪ
 ਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ
 ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭੇਤਰਿ ਪਨੁ ਪਾਈ ਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾ
 ਜ ਤਜਿ ਪਿਆਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾ ਮਇ ਕਰੇ ਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਦੁਤਰ ਚਰਣੀ ਕਹੀ ਐ
 ਤੇ ਤੇਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾਇ ਉਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ ਬਤੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਤਿ ਨਾਮੁ ਵਿ
 ਰਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾ ਮਇ ਬਣਿ ਆਸੀ ਗਾਰੁ ॥ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਖਿ ਆਉਰ ਧਰਿ ॥ ਏ
 ਕੁ ਭਾਵੈ ਤਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸੇਭਾ ਵੰਤੀ ਕਹੀ ਐ ਨਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾ ਭੇਕਿ ਨੈਨ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭੁ ਏ ਆ ॥ ਐ ਸੇਗਿ ਆਨੀ ਬੁਝੁ ਤੁਕੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁ
 ਤਿ ਨ ਤੇਇ ॥ ੪ ॥ ਕਤਿ ਕਤਿ ਕਤ ਦੁਕਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੁਏ ਭਗਤਿ ਨ ਤੇਇ ॥ ਗਿ
 ਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਭਿਤੁ ਘਟਿ ਨ ਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ਤਉ ਮੈ ਭਗਤਿ ਕ
 ਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮ ਨੁਭੀ ਜੈ ਨਾਸੁ ਖੁ ਤੇਇ ॥ ਕਤਿ ਕਤਿ ਕਤ ਦੁਆ ਪੁਜਾਏ ॥ ਬਿਰਥੀ ਭ
 ਰਿ ਸਭੁ ਜਨ ਮੁਗਵਾਏ ॥ ੬ ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿ
 ਵਲਾਏ ॥ ਸਦੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਤਿ ਤਜੁ ਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਪੁ ਗਿ ॥ ੭ ॥ ਆ
 ਪੇਖ ਸੇਵੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਉ ਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਤੁਰੇ ਗੁਜਾਇ
 ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੮

ਮ: ੧ ੫ ਮ: ੩ ੩ ਜੁਮਲਾ ਅਸਟ ਪਦੀ ਅਯਾ ੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੩੬੭

੫ ਚੰਤਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਗਾਤੇ॥ ਜਨ
ਰਾਤੇ ਦਿਨ ਸੁਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੁਨ ਵੀ ਸਰੈ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ
ਬਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨਮਾਤੇ॥ ਨਾਨਕ
ਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦ ਤੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ॥ ੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇ ਹੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ
ਮਤਾ ਪਤਿ ਤਤੁ ਮਤਾ ਰੇ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਡ ਲਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀ
ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਅਧਾ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ
ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਇਆ ਸਤਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮਰੇ॥
ਤਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ
ਏਕ ਤੂ ਤੈਭਿੰਨ ਆਨ ਜਾਨੀ ਐ॥ ਗਤਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵੁ ਤੁਨਾ ਮੁਦੇਵੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਐ॥ ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨਾ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਦਾਰ
ਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪਨਾ ਕੀਨਾ॥ ੩॥ ਆਪ ਸਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ਭ੍ਰਮ
ਜਨ ਤਰਿ ਰਾਇਆ॥ ਅਚਰ ਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰੇ
ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧੁ ਸਾਰੇ॥ ਅਧਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਢੇ ਦੇਖ
ਹੋ ਪੂਰ ਬਲਿਖਿ ਆਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁ ਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨੀ ਤਰਿ
ਅਧਾਇਆ॥ ੪॥ ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਲਾਰਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਲਿ

ਰਾਏਕੋਲਾਸਕੀਧੁਨੀਤਥਾਮਾਲਦੇਅਕੀ॥

ਸਲੋਕੁਮਤਲਾ

ਪਉੜੀ ੧

ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਨੁਰਤਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਧਰਦਿਸੀਗਾਗੁਸਤਦਿਸੈਤਗੀਅਵ
ਜਕੁੰਸੁਭਰਤਾਲਾਅੰਦਰੁਚੈਸਚਰੰਗਿਜਿਉਮਜੀਠੈਲਾਯਾਕਮਲੁਫਿਗਸੈਸ
ਜਨਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਤਾਲਾਮਨਮੁਖਦੁਜੀਤਰਠੈਵੇਖਤੁਨਦਰਿਨਿਤਲਿਯਾਠਾਤੀ
ਕੇਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਿਦਿਸੈਜਮਕਾਲਾਖੁਪਿਅਭਿਸਨਾਨਿੰਦਾਬੁਗੀਕਾਮਕੋਧੁਫਿਕ
ਲਾਏਨੀਅਖੀਨਦਰਿਨਾਵਈਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀਚਾਰੁਤੁਪੁਰਾਵੈਸੰਤਖੀ
ਚੁਕੈਆਲਜੰਜਾਲਾਮੁਲੁਰਤੈਗੁਰਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉਤੀਥੋਤਿਥੁਨਾਨਕਲਗੀਤ
ਤੈਤੁੰਸਚਾਮਨਿਸਚੁ॥੧॥ ਮਃ੧ ਤੋਕੋਪਾਧਰੁਤੋਕੁਦਰੁਗੁਰਪਉਤੀਨਿਜਥਾਨੁ
ਕਉਠਾਰੁਨਾਨਕਸਭਿਸੁਖਸਾਚਉਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਪੀਨੈਅਪੁ
ਜੀਆਪੁਪਛਾਇਆਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਚੰਦੋਆਤਾਇਆਵਿਲੁਥੰਮਾ
ਗੁਰਤਾਇਸਬਦੁਨਿਸਾਇਆਸੁਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇਜੋਤਿਸਮਾਇਆਕੀਏਰ
ਤਿਨੰਤੁਚੋਜਵਿਡਾਇਆਤੀਰਥਧਰਮਵੀਚਾਰਨਾਵਲਪੁਰਬਾਇਆਤੁਧਸ
ਅਵਰੁਨਕੋਇਕਿਆਅਖਿਵਖਾਇਆਸਚੇਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਤੋਰੁਆਵਲੁਜਾਇ
ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਦਿਜੇਵਸੈਚਤੁਉਮਾਤਾਤੋਇਨਾਗੰਗੀਮਰ
ਗੰਮਛੀਅੰਗਸੀਅੰਘਰਿਧਨੁਤੋਇ॥੧॥ ਮਃ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਦਿਜੇਵਸੈਚਤੁਵਿਛੋ
ੜਤੋਇਗੰਗੀਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚਾਕਰੁਤੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਸਚਾਸਚਿ
ਅਰੁਜਿਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆਬੈਠਾਤਾਜੀਲਾਇਕਵਲੁਛਪਾਇਆਬੁਝਮੇਵਰੁ
ਕਤਾਇਅੰਤੁਨਪਾਇਆਨਾਤਿਸੁਥਾਪੁਨਮਾਇਕਿਨਿਤੁੰਜਾਇਆਨਾਤਿਸੁਰੁਪੁਨ
ਰਖਵਰਨਸਬਾਇਆਨਾਤਿਸੁਰੁਖਪਿਆਸਰਜਾਧਾਇਆਗੁਰਮਤਿਆਪੁਸ
ਜੋਇਸਬਦੁਵਰਤਾਇਆਸਚੇਤੀਪਤੀਆਇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ
੧ ਵੈਦੁਬੁਲਾਇਆਵੈਦਗੀਪਕੜਿਛੰਦੋਲੇਬੰਧਾਭੋਲਾਵੈਦੁਨਜਾਦਈਕਰਕ
ਕਲੇਜੋਮਾਤਿ॥੧॥ ਮਃ੨ ਵੈਦਾਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਤੁਪਤਿਲੰਗੋਗੁਪਛਾਦੁਆਸਦਾ
ਰੁਏਜਿਲਹੁਜਿਤੁਵੈਦੋਗਾਘਾਇਜਿਤੁਦਰੁਰੋਗੁਉਠਿਅਤਿਤਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ

॥ ਹੇ ਗੁਰਵਾਇਤਿ ਆਪਣਾ ਤਨ ਕੈ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਨੁ ਮਤੇ ਸੁਦੇ ਵਧਿ ਪਾਇ ਅਧਾ ਬੂਤ ਮੇਦਿ ਤੇ ਥੇ ਦੁਪੁ ਜਾਲਾਇ ਅਧਾ ਦਸ ਅਵਤਾਰ
 ਮੁਗਯਾ ਅਪਾਇ ਅਧਾ ਦੈਤ ਮਾਰੇ ਪਾਇ ਤੁਕੀ ਮਿਸਥਾਇ ਅਧਾ ਈਸ ਮਤੇ ਸੁਰੇਸੇ ਵ
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਧਾ ਸਚੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇ ਅਧਾ ਦੁਨੀਆ ਪੈ ਪੈਲਾਇ
 ਪੁਛਾ ਪਾਇ ਅਧਾ ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ਧੁਰ ਤੁਛੁ ਰਮਾਇ ਅਧਾ ॥ ੩ ॥ ਸੋਕੁ
 ਸਾਵਲੁ ਅਪਾਇ ਅਤੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਰਿ ਮਰਤਿ ਦੁਹਰਾਈ ਜਿ
 ਵਗੀ ਲਗਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੨ ਸਾਵਲੁ ਅਪਾਇ ਅਤੇ ਸਖੀ ਜਲ ਤਰੁ ਬਰਸਨਾ ਹੁ
 ਨਕ ਸੁਖਿ ਵਜਨੁ ਸੁਤਾ ਗਈ ਜਿਨ ਸਤਨਾ ਲਿਪਿ ਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਪੇ
 ਟੁਪਵਾਇ ਮਲਾਖਾ ਜਾਰ ਚਿਅਾ ਲਾਥੇ ਭਜਤੁ ਪਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਅਾ ਮਨ
 ਮਾਰੇ ਪਛਾਤਿ ਮੁਰਖ ਕਚਿਅਾ ਅਪਿਭਿਜੈ ਮਾਰੇ ਅਪਿਅਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿਅਾ
 ਨਾਖ ਸਮੁਏ ਕੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਈ ਐ ॥ ਤੁਕ ਮੀਲਿ ਪੈਸਿ ਰਿਲੇਖੁ ਵਿਲੁਕਲ ਮਮ
 ਦੀ ਐ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾ ਪੁਜਿ ਥੈ ਤਰਿ ਗੁਣੁ ਸਦਾ ਵਖਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
 ਦੁਸਲਾਹਿ ਸਚੁ ਪਚਾਈ ਐ ॥ ੪ ॥ ਸੋਕੁ ਮਃ ੩ ਉਨਵਿ ਉਨਵਿ ਅ
 ਅਵਰਿ ਕਰੇ ਦਾਵਨਾ ॥ ਕਿਅਾ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹਸਿ ਉਕੇ ਵਰਪ ਸੀਰੰਗੁ ॥ ਰੰਗੁ ਰਹਿ
 ਨਕ ਮਣੀ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਓ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਭਾਇ ਬਾਹਗੀ ਤਿਨ ਤਨਿ ਸੁ
 ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਉਨਵਿ ਉਨਵਿ ਆਇ ਆਵੈ ਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁ
 ਗਾਤਿ ਨਕ ਮਣੀ ਜਿਨ ਕੰਤੈ ਸਿਓ ਮਾਨਿ ਚੰਗੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੋਵੈ
 ਠਾਢਿ ਪਾਇ ਇਕੁ ਵਰਤਿ ਆਵੈ ਦਬਾਈ ਵਰਤਾਇ ਅੰਦਰਿ ਵਾਧੁ ਪਤਿਅਾ
 ਹਤਿ ਨਿਰਵਿਗਤਿ ਹਾਠ ਦਵੈ ਵਿਚਿ ਧਰਮੁ ਛਿਰੈ ਬਾਰਿਆ ਮਨ ਮੁਖ ਕਰੇ ਕੁੰ
 ਗਤਿ ਨੀਨਿ ਪਚਓ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੁਰਪੈ ਕਮੁ ਕੋਹੁ
 ਨ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਾ ਲਿਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੇਭ ਗਤ ਤੁਧੁ ਭਵੈ
 ਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਭਵੈ ਰਿ
 ਪਾ ॥ ਸੋਕੁ ਮਃ ੩ ਉਨਵਿ ਉਨਵਿ ਆਇ ਆਵੈ ਸੈ ਲਾਇ ਬੁਝੀ ਨਾਨਕ

ਵੇਰਥੇ ਕੰਤ ਕੈ ਸੁਮਾਏ ਸਦਾ ਰਈ॥੧॥ ਮ:੩॥ ਕਿਆ ਓਠਿ ਓਠਿ ਦੇਖੁ ਪੁਖ
ਕੈ ਸੁਮੇਘੋ ਹਥਿ ਕਿ ਢੁਨਾਹਿ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਤਿਸੁ ਰਾਖੁ ਮ
ਮਾਹਿ॥ ਤਿਸੇ ਨੇ ਮਨਿ ਵਸਾਇ ਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾ
ਰੀ ਸਭ ਕਰ ਲਪਲਾਹ ਕਰੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸੋਹਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇ ਵੀਐ

ਕੁੰਕਰ ਤਨ ਲਾਗੈ ਵਾਰਾ॥ ਆਢਾਣੇ ਆਕਾਸ ਕਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਣਾ
ਗਾਏ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕੁਟਰ ਤਿ ਕਰੇ ਵੀਰਾ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ
ਐ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਮਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਛੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ਬਖਸੇ ਸਿਠਤਿ
ਗਾ॥ ਓਥੈ ਹਥੁ ਨ ਅਪੜੈ ਕੁਕਨ ਸੁਣੀਐ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲੀ ਹੋਵੈ
ਕੁਟਿਲ ਏ ਅੰਤੀ ਵਾਰਾ॥ ਏਨ ਜੰਤਾ ਨੇ ਹੋਰੁ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰਾ॥
ਸਲੋਕੁ ਮ:੩ ਬਾਬੀਹਾ ਜਿਸੇ ਤੋਤੁ ਪੁਕਾਰਦਾ ਤਿਸੇ ਨੇ ਲੇਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ

ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸ ਸੀ ਵਣੁ ਤਿਨੁ ਹਰਿ ਅਹੋਇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਮਈਐ ਓਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ॥ ਬਹਾਦਿ ਆਉ ਠਹਿ ਆਨਿ ਤਾਧਿ ਆਈਐ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਹੀ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ॥
॥੧॥ ਮ:੩॥ ਕਲਿ ਮਲਿ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਸਚੈ ਸੁਇ

ਅਕਨੁ ਦੇਖੀਰ ਕਰੇ ਵੈਸਹਾ ਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਇਦ੍ਰੈ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇ ਆਵੁ ਠਾਠ ਪਬਰ
ਲਾਇ॥ ਅੰਨੁ ਪੰਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਘਣਾ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਮੁ
ਸਲਾਹਿ ਤੁਸੁ ਬਨਾ ਜੀ ਆਵੈ ਦਾਰਿ ਜ ਕੁ ਸੰਥਾਹਿ॥ ਜਿ ਤੁਖਾ ਧੈ ਸੁਖੁ ਉਪ
ਜੈ ਠਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸ

ਚ ਸਚੁ ਤੁਸਚੇ ਲੇਹਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਜੈ ਕੂੜਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿ
ਅਜਾਇ॥ ਆਪੇ ਜੋ ਜਿ ਵਿਛੋੜੀਐ ਆਪੇ ਕੁਟਰ ਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ॥ ਮੇਰੇ
ਗੁਣਿ ਜੋ ਗੁਪੈ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿ ਆਕਮਾਇ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋਹ
ਰਿਚਰੇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਆਲਿਪਤੁ ਹੋਐ ਸੀ
ਬਣਤ ਬਣਾਇ॥ ਸੇ ਸੁਖੀ ਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ ਫਿਰਹੁ ਅਪੁਗ ਵਾਇ

॥ ਤਿਨ ਸੋਗਾਵਿ ਜੋ ਗੁਕ ਦੇ ਨਾ ਜੋ ਰਿਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀ ਐ ਜਿ ਸੁਵਾਸਿ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੈ ਸੋਗੇ ਵਹੁ ਪਾਵ
 ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਖੁਹੋਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੁਖਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭੁ ਚਿਤਾਵਿ ਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ
 ਇਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ
 ਤਾਂ ਮਾਨਿ ਚਿਦਿਆ ਭਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਕਾ ਅਖਿਆ ਅਪਿਸੁ ਦੇ
 ਲਾਇ ਅਨੁਪਨੈ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਅੰਬਿ ਤੁਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ਬੁਝਨਿ ਬੁਝ
 ਣਹਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਬੁਝਿ ਆਹਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਹਉ ਮੋੜਿ ਸਨਮਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਿਕਾਸੁ
 ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇ ਆਹਾਰਿ ਅਤਮ ਰਮੁ
 ਗਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀ ਐ ਵਿਦੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇ ॥
 ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਐ ਗੁਣ ਮਾਰਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਦਾ
 ਪੁਆਪਿ ਤੇ ਲਾਸੀ ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਪਾਵੈ
 ਟਾਕਿ ਫੂਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਬਾਝਿ ਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੁਝੈ
 ਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀ ਐ ਮਨ ਮੁਖ ਬੁਝਨ ਪਾਇ
 ਵਿਦੁ ਨ ਵੈ ਨਾ ਚਿਨਚ ਲਾਸੀ ਜਾਸੀ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਦੋ
 ਤਿਨੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ਦੁਤਾਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਬਾਬੀਹਾ ਨਾ ਬਿਲ ਲਾਇ ਤੁਰਸਾਇ ਏਹੁ ਮਨੁਖ ਸਮਕਾਹੁ ਕਮੁ ਮੰਨਿ
 ਨਕਹੁ ਕਮੁ ਮੰਨਿ ਐ ਤਿਖਉ ਤਰੈ ਚੜ੍ਹੈ ਚਵਗਾਇ ਵੇਨੁ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥
 ਬਾਬੀਹਾ ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜਲਹੀ ਮੰਗਹਿ ਠਿਰੰਗਹਿ ॥ ਜਲ ਕੰਠ
 ਨ ਜਾਣਹੀ ਤਾਂ ਤੂ ਕੂਕੁ ਰਖਾਹਿ ॥ ਜਲ ਥਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ਖਾਲੀ
 ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖਮ ਰਹਿ ਭਾਗਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਹਿ
 ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨਿ ਸੋਈ ਪਈ ਜਿਨਿ ਵਸਿਆ ਮਨਮਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਨਾਥਜਤੀਸਿਧਪੀਰਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਿਆ

ਤੁਏਸਮਾਇਆਜੁਗਛਤੀਹਹੁਬਾਰਤਿਸਹੀਭਾਇਆਜਲਾਥਿਬੁ
ਸਗਲਤਿਨੈਵਰਤਾਇਆਨੀਲੁਅਨੀਲੁਅਗੰਮੁਸਹਜੀਤੁਸਥਾਇ
ਅਗਨਿਉਪਾਈਵਾਟੁਭੁਖਤਿਹਾਇਆਦੁਨੀਆਕੈਸਿਰੀਕਾਏਦੁ
ਰਾਇਆਰਖੈਰਖਣਹਾਰੁਜਿਨਿਸਬਦੁਬੁਝਾਇਆ॥੮॥

ਸੋਕੁਮ:੩ ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈਵਰਸਦਾਵਰਸੇਭਾਇਸੁਭਾਇ
ਸਥਿਰਖਾਰੀਆਵਲੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇਆਨਾਨਕਨਦਰੀਸੁਖੁ
ਜਿਏਨਜੰਤਕਾਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ ਮ:੩ ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਚਮਾਕਿਆ

ਫੁਲਫਲਭਰਲਾਇਆਜਿਤੁਫੁਠੈਅਨੁਪਨੁਬਪੁਤੁਉਪਜੈਜਾਂਸਹੁਕਰੇ
ਜਾਇਆਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤਿਪਤੀਐਜੀਅੰਜੁਗਤਿਸਮਾਇਆਇਹੁਪਨੁ
ਸਰੋਕਾਖੇਏਕਦੇਆਵੈਕਦੇਜਾਇਆਗਿਆਨੀਕਾਪਨੁਨਾਮੁਹੈਸਦ
ਹੈਸਮਾਇਆਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਾਇਹੁਪਨੁਪਲੈਪਾਇ॥

॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪਿਕਹਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀ
ਮੁਕਾਰਾਆਪੇਏਖਾਮੰਗਸੀਆਪਿਕਹਾਏਕਾਰਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀ
ਐਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰੁਆਪਿਛਰਾਏਫੁਧੀਐਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ
ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੈਆਪਿਸਭਸੈਦੇਇਆਧਾਰੁਸਭਮਾਹਿਏਕੁਵਰਤ
ਦਾਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਵੀਚਾਰੀਐਲਗੈਸਰਿ
ਪਿਆਰੁਨਾਨਕਾਕਿਸਨੈਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧॥ ਸੋਕੁਮ:੩

ਬਾਬੀਹਾਏਹੁਜਗਤੁਹੈਮਤਕੋਭਗਮਿਭੁਲਾਇਆਇਹੁਬਾਬੀਹਾ
ਪਸੁਹੈਇਸਨੈਭੁਭੁਣਨਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖ
ਜਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਆਤਿਨਬਪੁਜਿਨਲਾਗੀਆਇ॥੧॥

ਮ:੩॥ ਮਲਾਰੁਸੀਤਲਗਾਰੁਹੈਹਰਿਧਿਆਇਐਸਾਤਿਹੈਇਆਹਸਿ
ਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਵਰਤੈਸਭਲੇਇਆਫੁਠੈਜੀਅੰਜੁਗਤਿਹੈਇ

੭੬੦ ਧਰਤੀ ਨੇ ਸੀ ਗਰੁਹੇ ਇਨਾਨ ਕਹਿਉ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਪੈ ਜਲਾਪੀ ਤੇ ਸਭੁ
॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਗਲਾ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜਗੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ
॥ ਸਚ ਵੇਖਰਵਾਹੁ ਇਕੋ ਤੂੰ ਧਈ ॥ ਤੁਸਕੁ ਕਿਵੁ ਅਪੇਖਾ
ਤੁਜੈ ਕਿਸੁ ਗਈ ॥ ਮਾਣਸ ਕੁਜਾਗਰ ਬੁਝ ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਈ ॥ ਮਾਣਸ
ਤੁਰਚਾਇਉ ਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆਇ ਅਤਿ
ਈ ॥ ਜੇਹਉ ਮੋਇਰਾ ਪੁਜਾਇ ਤਕੇ ਪੀਗਣਤ ਗਈ ॥ ਮਨੁ ਮੁਖੀ
ਗੁਬਾਰਿ ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੀਉ ਵਈ ॥ ਕਟੇ ਪਾਪ ਅੰਸ ਖਨਾ ਵੈ ਇਕ ਕ

੧੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਖਸ ਮੈਕਾ ਮਹਾਨ ਜਾਤੁ ਪੰ
ਦੇਖਿ ਅਰਟਾ ਸਿ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ਬੋਲਿ ਅਥ
ਨ ਪਾਇ ॥ ਖਸ ਮੁਵਡਾ ਦਾਤੁ ਰੁਪੈ ਜੋਇ ਢੇ ਸੋਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਕਿ
ਬਪੁੜਾ ਜਗਤੈ ਕੀਤਿ ਖਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਭਿਨੀ ਗੋਇ
ਲਿਅਸਹ ਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਇਉ ਜਲੁ ਮੋਹਾ ਜੀਉ ਪੈ ਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈ ਐਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੁਬਿਨੁ ਚਸਾਨ ਜੀਵਈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ

॥ ਖੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨਹੋਈ ॥ ਤੁਕਰਤ ਗੋਇ ਰੁ
ਪੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁ ਪੈਗੋਈ ॥ ਆਖਚ ਉਰਾ ਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਤੁਰੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥
ਗਜੇ ਖਾਨ ਮਭੁਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਾਹਿ ਕੋਈ ॥ ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾ ਵਹਿ
ਧਨ ਦੁਜੈ ਪਤਿ ਬੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਸਭ ਨ ਸਿਧਿ ਸੋਈ ॥
ਨਵੈ ਬਾਜਾਗੀ ਅਭੀਹਾ ਵਲਿਹੋਈ ॥ ਕੁਝ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਹ
ਹੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਮਹਾਪਤਿ
ਅਵਿਗੁਣ ਵੰਤੀ ਦੁਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹੁ
॥ ਤੁਕ ਪੁਕਾਰ ਨਹੋ ਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਾਦਿ ਗੁਰੁ ਕੈ ਘਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤ

ਗਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਜੀਅਦਾਨਾਜਲਾਬਿਨੁਪਿਆਸਨਉਤਰੈਢੁਟਕਿਜੀਅ
ਪਾਨਾਤੁਸੁਖਦਾਤਾਬੇਅਤੁਪੈਗੁਣਦਾਤਾਨੇਧਾਨਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਪਸਿਭੇਅੰਤਿਬੇਲੀਹੋਇਭਗਵਾਨ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੋਗੁਣਅਉਗੁਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁਤੈਗੁਣਸਰਬ
ਜਲੁਹੈਨਾਮਿਨਪਰੇਪਿਆਹਾਗੁਣਢੋਡਿਅਉਗੁਣਕਮਾਵਦੇਦ
ਗਹੋਰਿਖੁਆਹਾਜੁਐਜਨਮੁਤਿਨੀਹਾਰਿਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ
ਸਚੈਸਥਾਇਮਨੁਮਾਰਿਆਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਪਿਆਗਿਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉ
ਪਾਰਿਆਸਚਾਅਥਖਅਪਾਰੁਤੁਗੁਣਦਾਤਾਨਿਧਾਨੁਹਾਰਿਆਸੀ
ਅਵਗਾਇਆਗਾਜਿਸੁਬਖਸੈਸੋਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੧੩॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਰਾਤਿਨਵਿਹਾਵੀਸਾਕਤਾਜਿਨਾਵਿਸਰੈਨਾ
ਉਸਤੀਦਿਨਸਸੁਹੇਲੀਅੰਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗੀਉ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਰ
ਤਨਵੇਹਰਮਾਣਕਾਹਭੇਮਣੀਮਥਨਿ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਇਆਸ
ਦਰਿਸੋਹੰਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚੁ
ਕਾਲਿਆਅੰਤਿਖੁਲੇਆਆਇਜਿਸਤਿਗੁਰਅਗੋਪਾਲਿਆਪੋਰਿ
ਸਕੈਜਮਕਾਉਸਚਾਰਖਵਾਲਿਆਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਬ
ਭਿਆਮਨਮੁਖਾਥਿਭੁਨਵੈਕੁੰਜੀਅਰਹਿਰਿਬੇਤਾਲਿਆਪਸੁਮ
ਸਚਮਿਪਛੋਟੇਅੰਦਰਹੁਕਾਲਿਆਸਭੇਵਰਤੈਸਚੁਸਚੈਸਥਾਇਨਿ
ਗਲਿਆਨਾਨਕਨਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥੧੪॥

ਜਲੋਕੁਮਤਲਾ੩ ਬਾਬੀਤੋਤੁਕਮੁਪਛਾਲਿਆਗੁਰਕੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇਮੇਘੁਵ
ਨੈਦਇਆਕਰਿਗੁਜੀਛਤਬਰਲਾਇ॥ਬਾਬੀਤੋਕੁਕਪੁਕਾਰਗਟਿਗਈਸੁਖਿਵਸਿਆ
ਨਿਅਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਤੀਐਜਿਦੇਦਾਸਭਨਾਜੀਅਰਿਜਕੁਸਮਾਇ॥੧॥

੨੩ ਚਾੜ੍ਹਕਤੁਨਜਾਲਾਤੀਕਿਆਤੁਪੁਵਿਚਿਤਿਖਾਤੈਕਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਦੁਜੈਭ
ਭਗੀਮਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਅਪਵਿਤਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈ

ਸੁਭਾਇ। ਨਾਨਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜ ਲੁਪਾਇਆ ਸਾਜੇ ਗਹਿ
ਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ॥ ਇਕਿ ਪਾਲਾਕ ਕਰੁ ਭਾਂਤਿ ਸੀਤ ਖੁਹੇ ਵਹੀ॥ ਇਕਿ

ਸਮਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈ ਭੁਨਧੇ ਵਹੀ॥ ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟਾ ਬਿ

ਲਕੁ ਲੁਘੁ ਰਖੇ ਵਹੀ॥ ਇਕਿ ਨਗਨ ਠਿਗਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਨੀਦ ਨ ਸੋ

॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੇ ਵਹੀ॥ ਇਕੁ ਨਾਵੈ

ਫਾਗੁ ਕਿ ਆਕਹਿ ਰੇ ਵਹੀ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਮੈ

ਹੀ॥੧੫॥ ਸੋਢਕੁ ਮਃ੩ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੈ ਬੋਲਿ

ਤਾਂਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਮੇਘੈ ਨੇ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋ ਆਵਰ ਸਹਾ ਕਿਰਪਾ ਪਾ

ਉਤਿ ਨ ਕੈ ਬਾਇਹ ਰਣੈ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨ

ਭਹਾਰੀ ਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ਬਾਬੀਹਾ

ਵਿਤੇਰੀ ਤਿਖਾਨ ਉਤਰੈ ਜੇ॥ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਨਦਰੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ

ਈਐ ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਾਰੁ

ਹਿ ਬਿਕਾਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

॥ ਇਕਿ ਜੈ ਨੀਉ ਫੁਲੁ ਜਪਾਇ ਪੁ

ਖੁਆਇਆ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਨ ਮੁਨ ਤਿਥੈ ਬਿਨਾਇਆ॥ ਧਰੀ ਸਿਰੁ ਧੋਇ

ਨ ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ॥ ਕੁਰਿ ਲਰਹਾ ਹਿਦਿ ਨ ਰਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ॥ ਤਿਨ

ਤਿਨ ਪਾਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ॥ ਮਨ ਜੂਠੈ ਵੇਜਾਤਿ ਜੂਠਾ ਧਰਿ

॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਚਾਰੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੈ ਮਕਨ

ਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ ਸੋਢਕੁ ਮਃ੩ ਸਾਵਤਿ ਸਰਸੰਕ

ਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗ ਈ ਗੁਰ ਕੈ ਪੋਤਿ ਅਪ

॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਸਾਵਤਿ ਦੁਹੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ਜਿ ਸੁਦੁ ਜੈ ਰਾਇ ਪਿਆਰੁ

ਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਰਨ ਜਲਈ ਸਭ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇ ਉਹ ਠਿਨ ਪਤੀ ਜਈ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਗਾਪਗੀ

ਗੁੱਜਣੀ॥ ਇਕਿ ਨਾਚਿ ਨਚਿ ਪੁਰਹਿ ਤਾਲ ਭੁਗਤਿ ਨ ਕੀਜਣੀ॥ ਇਕਿ
ਨੁਨਖਾਂਹਿ ਮੂਰਖਾਤਿ ਨਾਕਿ ਆਕੀਜਣੀ॥ ਤਿਸ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੇ
ਜੀਜਣੀ॥ ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ਖਪਿ ਮਹੀਜਣੀ॥ ਲਾਧਾਨਾ ਮਸੀਸ
ਅਥਿਤੁ ਪੀਜਣੀ॥ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਅਸਨੇ ਹਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੀਜਣੀ॥
ਸੁਲੇਕੁ ਮ: ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ
ਨੁਤਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿ ਆਏ ਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ
ਨੁਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ
ਜੋ ਜੇਹੀ ਪਾਤਿ ਹੋਇ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖਿ ਰਹੁਨ
ਹੋਇ॥ ਸੇਵ ਡੁਭਾ ਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਮ: ੩॥ ਇ
ਫੁਗ ਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਾਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ
ਰਸ ਦਾਤਿ ਸਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਰੈ ਜਾਂਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੀ
ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸ
ਉ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ ਪੁ
ਕਰਮਿ ਪਿਆਇ ਪੁਰਾਸ ਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਪੁਰੋਗਿ ਆਤਿ ਪਿਆ
ਮੈ ਲੁਚੁ ਕਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਸਥਿਤੀ ਰਥਿ ਜਾਣਿ ਮਨੁ ਆਨਾਇਆ॥ ਸਬਦਿ
ਸੋ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇ ਦੀ ਮਾਇਆ॥ ਦਰਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਰੁ ਸਚਾ ਅਇ
ਆ॥ ਪੁਠਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂਖ ਸਮੇਭਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਪਾਇਆ॥ ੧੮॥ ਸੁਲੇਕੁ ਮ: ੧ ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਵੇ ਬਾਵਲੇ
ਦੇਵੇ ਨਿਲਜਾ॥ ਚੂਹਾ ਖਡਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਾਲਿ ਫੁਨੈ ਛਜਾ॥ ਦੇਨਿ ਦੇ ਆਈ ਸੇ
ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸੇ ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸ
ਹਾਹਿ॥ ਠਾਸਿ ਲਿਅਹਾ ਜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ॥ ਮੈ ਮਹਦੁ ਦੁਲਿ
ਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰਕੇ ਤੜੇ ਕੇ ਤੇ ਆਵਹਿ ਜਿ
ਨੀ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਮ: ੧॥ ਸਉਮ

ਤੁਹਸਤੀਘਉਗੁਜੁਖਵੈਪਜਸੈਦਾਣਾਖਾਇ। ਤੁਕੈਤੁਕੈਏਹਉਭਵੈ
ਹਿਗਇਐਪਫੁਤਾਇ। ਅਧੀਫੁਕਿਮੁਈਦੇਵਾਨਖਸਮਿਮਿਠੀਠੀ
ਅਪੁਗੁਭਾਰਿਜੀਕਚੁਗਣਗੋਇਚਜੀਬਿਲਲਾਇ। ਖਸਮੈਭਵੈ
ਗੀਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ। ਸਕਤਾਸੀਹਮਰੇਸੈਮਿਰਿਆਸਭਪਿਛੈ
ਇਹੋਇਸਤਾਣਾਪੁਰੈਨਮਾਵੈਸਾਹਿਗਇਐਪਫੁਤਾਇ। ਅੰਧਾਕਿਸੇ
ਕਿਸੁਣਾਵੈਖਸਮੈਮੁਲਿਨਭਾਵੈ। ਅਕਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੈਅੰਤਿਭਾਵੈ
ਲੀਥਹਿਖਾਇ। ਖਸਮੈਭਵੈਓਹਚੰਗਾਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ। ਨਾਨਕ
ਦੁਨੀਅਚਾਰਿਦੇਹਜੇਸੁਖਕੀਤੇਦੁਖਹੋਈ। ਗਲਾਵਾਏਹੈਨਿਘਟੈਹੈ
ਨਸਕੈਕੋਈ। ਅਖੀਮਿਠੈਮਰਣਾ। ਜਿਨਤੁਰਖਾਹਿਤਿਨਨੇਕਿਨਅਵੈ
ਭਉਸਾਗਰੁਤਰਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਈਸਚਅਲਖਅਪਗੁ। ਤੂਦਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਇਕੋਦੇਵਣਹਗੁ।
ਸੋਵਿਆਤਿਨੀਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਾਤੀਵੀਚਾਰੁ। ਇਕਨਨੇਤੁਪੁਰੈਵੈ
ਸਾਇਆਨਾਇਪਿਆਹੁ। ਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸਲਾਹੀਐਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆ
ਵਿਣੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿਨਹੋਵਈ। ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਨਲਗੋਪਿਆਹੁ। ਤੂੰਪੁਰੁ
ਤੁਪੁਸੇਵਦੇਇਕਛਾਛੀਕਰੇਪੁਕਗ। ਦੇਹਿਦਨੁਸੰਤੋਖੀਅਸਚਨਾਮੁਮਿਥੈ
ਧਾਰੁ॥੧੬॥ ਸੋਭਕਮਃ੧ ਗਤੀਕਾਭੁਘਟੈਦਿਨਿਕਾਭੁਗਭਿੰ
ਇਆਹੋਇਪਰਾਭਾ। ਵਰਤਣਵਰਤਿਆਸਰਬਜੰਜਾਭਾ। ਭੁਭਿਭੁ
ਕਿਗਇਆਤਪਤਾਭਾ। ਅੰਧਾਸੁਖਿਸੁਖਿਪਾਇਆਏਰਿ। ਪਿਛੈਰੋਵੈ
ਆਵਹਿਠੇਰਿ। ਬਿਰੁਬੁਝੈਕਿਢੁਸੁਝੈਨਹੀਮੁ। ਇਅੰਰਵਹਿਰੋਦਮਹਿ
ਨਾਨਕਖਸਮੈਏਵੈਭਾਵੈ। ਸੋਈਮੁਏਜਿਨਚਿਤਿਨਅਵੈ॥੧॥ ਮਃ੧
ਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਿਮੁਈਮੁਆਵੈਰਵਾਦੀ। ਵੰਨੁਗਇਆਰੁਪੁਵਿਣਸਿਅੰਤੁ
ਦੇਹਰੁਲੀ। ਕਿਥਹੁਆਇਆਕਹਗਇਆਕਿਹੁਨਸੀਓਕਿਹੁਸੀ।
ਖਿਗਭਾਗੋਈਆਕੀਤਾਚਾਉਰਲੀ। ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਾਬਿਨੁਸਿਰਿਭੁ

ਪਉੜੀ॥

॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੋਹੈ ਸ

ਥਾਥਾ ਭੁਗੁਜਗਤੁ ਬਉਗਾਨਾ ਵੈਸਰਨ ਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇਖ

ਜਿਨ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਮਿਲਾਈ॥ ਸੇਸਾਹਿ ਬੁਸੇ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿ ਸੁਭਾਣਮ

ਸਾਈ॥ ਆਪਣੇ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅਪਾ ਅਪੁਕ ਮਾਈ॥ ਬਿ

ਅਕ ਦੇਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੁਹਖ ਭੁਖਨ ਜਾਈ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋਲਾਗਿ ਵਿਗੁਤਾਢਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝਨ ਪਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਿ ਸਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ

ਸਾਈ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਰਸੁ ਧਰਮੁ ਦਇਨਾਨਕ ਜੇ ਧਰਮੁ

ਭੋਖਾਇ ਸੇ ਧਰਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਢੀ ਐ ਜਿ ਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪ

ਸੁਖੁ ਸੇ ਤਿਨ ਕਾਨ ਉਠਕੀਰਾ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂਫ ਸਹਿ ਤੇ ਨ ਰਹੁ ਟੀਗ

ਗਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇਜੀ ਐ ਜਾਇ ਤਲਗਹਿ ਦੁਖਾ॥ ਨਾਨਕ

ਚੇਨ ਮਾਢਿ ਨੁਕਿ ਸੈਨ ਲਥੀ ਭੁਖੁ ਪੀਭੁਖਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂਦੇ ਖਾਂਤਾ ਭੁਖਾ॥

ਤੇਰ ਸਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇ ਤੇਲਗਹਿ ਦੁਖਾ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅਪੁ ਮਨੁ

ਨਿਅਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਚਿਕਾਜ਼ੀ ਲਾਇ ਐਕਿ ਆਖੀ ਐ ਜਾਂਤੁ ਟੇਪ ਥਰ ਥੰਧਾ॥

ਪੁਤੁਟਾ ਬੇਜੀ ਨਹੀਨ ਤੁਲਹਾਨਾ ਹਾਥੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇਨ ਮਾਢਿ ਟੁਕੇ ਤੇ ਰੂਥੇ

ਥਾ॥ ੩॥ ਮਃ ੧॥ ਲਖ ਮਣੁ ਸੇਇਨਾ ਲਖ ਮਣੁ ਪਾਲਖ ਸਾਹ ਸਿਰਿ ਸਾਹ

ਲਖ ਲਖ ਕਰਲ ਖਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ ਜਿਥੇ ਸਾਇਰ

ਘੋਟਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹਾ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿਨ ਆਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾ

ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ॥

॥ ਇਕ ਨਾਗ ਲੀਜੰ ਜੀਰ ਫੀਦਿਰ ਬਾਣੀ ਐ॥ ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ

ਸਚੁ ਪਛਾਣੀ ਐ॥ ਲਿਖਿ ਆਪ ਲੋਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀ ਐ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋ

ਰਿਨਿ ਬੇਜੁਗਾਇ ਆਜਾਣੀ ਐ॥ ਭਉਜ ਬੁਤਾ ਹਟਹਾ ਹੁਸ ਬਾਦਿ ਪਛਾਣੀ

ਐ॥ ਚੋਰ ਜਾਰਜੁ ਅਰਪੀ ਝੋਘਾਣੀ ਐ॥ ਨਿਟਕਲਾਇ ਤਬਾਹ ਮਿਲੇਹ

ਜਾਣੀ ਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁਟਹਾ ਜਾਣੀ ਐ॥ ੨੧॥ ਸਲੋ

ਕੁਮ: ੧ ਨਉਠਕੀਰੋਪਾਤਿਸਾਹਮੁਖਪਾਤਿਤੁਨਾਉਮੇਧੋਕਾਨਉ
 ਹੁਖੁਏਵੇਕਰੇਗੁਆਉ। ਇਲਤਿੰਕਾਨਉਚਉਧਰੀਦੁਜੀਪੁੰਗਥਾਉ।
 ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਕਲਿਕਾਇਹੁਨਿਆਉ॥੧॥ ਮ: ੧॥ ਹਰਦੇਵ
 ਤੈਸਿਕਦਾਰਾਇਨਪਾਤਿਅੰਨਾਉ। ਠੰਧੀਯਗੀਜਾਤਿਠਹਾਇਨਿਅੰਨਾਉ।
 ਥਾਉ। ਸੋਪਾਤਿਅਸੋਪਾਤਿਤੁਬੀਨਾਜੀਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ। ਪਾਰਿਓਦੇਵ
 ਦਰਿਜਮੈਤਾਂਉਪਰਿਹੋਵੇਠਾਂਉ। ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇਜਾਇ
 ਇਨਿਥੈਠੇਸੁਤੇ। ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਘਾਉ। ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਿਹੋਜਾ
 ਜਾਹੁ। ਜਿਥੇਜੀਅੰਹੋਸੀਸਾਗ। ਨਕੀਵਢੀਲਾਇਤਬਾਗ॥੨॥ ਪੰ
 ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਪੇਕਰਦਾਸਾਗ। ਭੈਬਿਨੁਭਗੁ
 ਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਅਹੁ। ਸਾਤਿਗੁਰਤੇਭਉਉਪਜੈਪਾਈਐਮੇਧੋ
 ਗੁ। ਭੈਤੇਸਹਜੇਪਾਈਐਮਿਲਿਜੇਤੀਜਾਤਿਅਪਾਗ। ਭੈਤੇਭੈਜਲੁ
 ਗੁਰਮਤੀਵੀਚਰਾ। ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਗਵਹੁ
 ਨਮੁਖਭੈਕੀਸਾਗਨਜਾਣਨੀ। ਤਿਸਨਜਲਤੇਕਗਹਿਪੁਕਾਗ। ਨਾਨਕਨਵੇ
 ਸੁਖਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਉਰਿਧਾਗ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੧ ਰੂਪੈਕੀ
 ਸਤੀਭੁਖੈਸਾਦੈਗੰਢੁ। ਲਥੈਮਾਲੇਪੁਲਿਮਿਲਿਮਿਚਲਿ। ਊਘੈਸਭੈ
 ਪਲੰਘੁ। ਭਉਕੈਕੋਪੁਖੁਅਹੁਹੋਇਠਕੁਜੁਪਿਟੈਅੰਧੁ। ਚੁਪੈਚੰਗਾ
 ਵਿਣੁਨਵੈਮੁਧਿਗੰਧੁ॥੧॥ ਮ: ੧॥ ਰਾਜੁਮਾਏਰੁਪੁਜਾਤਿਜੇਬਨੁਪੰਜੇ
 ਸਾ। ਏਨੀਠਗੀਜਗੁਠਾਗੀਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜਾਏਨਠਗਨਿਠਗਸੇਧੀ
 ਕੀਪੈਗੀਪਾਂਹਿ। ਨਾਨਕਕਰਮਾਥਾਹਰੋਹੋਰਿਕੇਤੇਮੁਠੇਜੰਗਿ॥੨॥ ਪੰ
 ਜੀ॥ ॥ ਪਾਤਿਅਲੇਖੇਦਾਰੁਏਖਾਮੰਗੀਐ। ਵਿਣੁਨਵੈਕੁਝਿ
 ਅਉਖਤੰਗੀਐ। ਅਉਘਟਰੁਧੇਰਾਪਗਾਈਅੰਰੋਕੀਅੰ। ਸਚਾਵੇਖੇ
 ਸਥਾਦਿਸੰਤੋਖੀਅੰ। ਗਾਹਰਗਥੀਰਅਥਾਹੁਹਾਥਿਨਲਭੁਈ। ਮੁਹਿਉ
 ਟਖਹੁਵਿਣੁਗੁਰਕੋਇਨਫੁਟਸੀ। ਪਾਤਿਸੇਤੀਪਰਿਜਹੁਨਮੁਖਵੇਖੇ

ਸਮੀਸਾਹਗਿਰਾਹਵੰਦਾਜਾਈਐ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਪਉਟੇਪ
ਸੀਅਗਨੀਜੀਉ॥ਤਿਨਕਿਅਖਸੀਆਕਿਆਪੀੜਾਧਰਤੀਪਤਾਲੀਆ
ਸੀਇਕਿਦਰਿਗਹਨਿਵਜੀਗਾਇਕਨਾਵਰੀਆਰਜਾਇਕਿਮਰਿਹੋਪਿਜ
ਗਾਇਕਿਦੇਖਾਹਿਨਿਪੁਟੇਨਾਹੀਗਾਇਕਿਸਦਾਛਿਰਹਿਛਕੀਗਾਹੁਕਮੀਸ
ਹੁਕਮੀਛਾਹੋਏਕਚਸੇਮਹਿਲਖਾਸਭੁਕੇਨਥੈਨਥਿਆਬਖਸੇਤੋਜੇਨਥਾ
ਹੁਨਾਚਿਹਨਾਥਾਹਰਾਲੇਖੇਬਾਭੁਅਲਖਾਕਿਉਕਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐ
ਪੈਸਚੇਸਚੁ॥ਕਰਨਾਕਥਨਾਕਾਰਸਭਨਾਨਕਆਪਿਅਕਥਾਅਕ
ਕੀਕਥਾਸੁਣੇਗਿਗਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆਨੁਸਦਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ ਮ:੧
ਅਜਰੁਜਰੈਤਨਉਕੁਲਬੰਧਾਪੁਜੈਪ੍ਰਣਹੋਵੈਥਿਰਕੰਧਾਕਹਾਂਤੇਆਇਆ
ਕਹਾਇਹੁਜਾਣੁ॥ਜੀਵਤਮਰਤਰਹੋਪਰਵਾਣਾਹੁਕਮੈਬੁਝੈਤਤੁਪਛਾਣੈ
ਪਰਸਾਦਿਗੁਰੂਤੇਜਾਣੈ॥ਹੋਦਾਛਕਿਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣੁ॥ਨਾਹਓਨਮੈਚੁ
ਪਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਪੜੀਐਨਾਮੁਸਾਯਾਹੋਰਿਬੁਧੀ
ਸਿਥਿਆ॥ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਹੁਜਨਮੁਫਿਰਥਿਆ॥ਅੰਤੁਨਪਾਹਵਾਨਕਿ
ਦੀਪਾਇਆ॥ਸਭੁਜਗੁਗਧਿਗੁਬਾਹੁਤਿਨਾਸਚੁਨਭਾਇਆ॥ਚਲੇ
ਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਾਇਤਤਿਆ॥ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਭੁਟਾਬਿਧਾਪਤਿਆ
ਆਇਆਉ॥ਠੀਖੇਲੁਠਿਰੈਉਵਾਤਿਆ॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਭੁਸਚੈਗਤਿਆ॥
੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਪਹਿਲਾਮਾਸਹੁਨਿਮਿਆਮਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ॥
ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਥਿਆਹਭੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਫਿ
ਆਮਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ॥ਮੁਹਮਸੈਕਜੀਭਮਸੈਕੀਮਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ॥ਵ
ਹੋਆਵੈਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਪੀਮਾਸੁਉਪਜੈਮਾਸ
ਸਭੇਸਾਕੁ॥ਸਤਿਗੁਰੀਮਿਥਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਕੇਆਵੈਰਾਸਿ॥ਅ
ਪਉਟੇਨਹਿਛੁਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਨੁਸੁ॥੧॥ ਮ:੧॥ ਮਸੁਮਾ
ਕਮਿਮੁਗਪੁਝਗਜੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ॥ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁ

ਸਾਗੁਕਾਵੋਕਿਸੁਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣਾਗੈਰਮਾਰਿਮੇਜਥੀਕੀਏਦੇਵ
ਆਕੀਥਾਈ॥ਮਾਸੁਫੋਰਿਥੈਸਿਨਕੁਪਕੜਹਿਗਤੰਮਾਦਸਾਖਏ
ਕਾਰਿਓਕਾਨੋਦਿਖਲਾਵਹਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਸੁਏ॥ਨਨਕਮੇ
ਉਕਿਆਕੀਐਕਪੈਨਕਹੀਆਬੁਝੈ॥ਅਪਸੇਜਿਅਪੁਕਮਵੈਤਿਸੁ
ਸਿਓਚਨਨਹੀ॥ਅਤੁਪਿਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿਪਨੇਮਛੀਮਾਸੁਨਖੇਗੰਮਾ
ਤੀਪੁਰਖੈਜਾਂਨਿਸਿਮੇਲਾਓਥੈਮਪੁਕਮਾਹੀ॥ਮਾਸਹੁਨਿਮੇਮਾਸਹੁਜੇਮ
ਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਓਸੁਏਨਹੀਚਤੁਰੁਕਾਵੈ
॥ਥਾਹਰਕਾਮਾਸੁਮੰਦਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸੁਚਗੇਗਾਜੀਅਜੰਤਸਤੁ
ਹੁਏਜੀਇਲਾਇਆਵਾਸੇਰਾ॥ਅਭਖੁਭਖਾਹਿਭਖੁਤਾਜਿਓਡਹਿ
ਗੁਰੁਜਿਨਕੇਗਾ॥ਮਾਸਹੁਨਿਮੇਮਾਸਹੁਜੇਮੇਹਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ॥ਗਿਆਨੁ
ਅਨੁਕਓਸੁਏਨਹੀਚਤੁਰੁਕਾਵੈਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖ
ਪਜਾਹਿਮਾਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾ॥ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਰਕਿਜੰਦੇ
ਨਕਦਾਨੁਨਲੈਣਾਦੈਦਾਨਗਕਿਸੁਗਗਿਏਦੇਦੇਖਹੁਏਹਾਧਿਕਾਣਾ॥
ਨਬੁਝੈਕੋਕਬੁਝਾਏਪੰਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ॥ਪੰਡੇਤੁਜਾਛੈਹੀਨਹੀਕਿਕੁ
ਸੁਓਪਨਾਤੋਇਅਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦਕਪਾਪੰਤੋਇਅਹੁਕਿਭੁਵਣੁਗੰਨਾਭੇ
ਖੈਪਓਥਹਾਥਿਧਿਹਛਾਤੇਐਥਹੁਤੁਥਿਕਾਰਾ॥ਏਤੇਰਸਫਾਡਿਹੈਵੈਸਨਿ
ਨਾਨਕੁਕਪੈਦਿਚਾਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਹੰਉਕਿਆਅਖੈ
ਜੀਭਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸੇਤੁਭੀ
ਸਮਾਇਆ॥ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਭਰਮਦੇਵਿਓਸਤਿਗੁਰੁਗਿੰ
ਪਾਇਆ॥ਦੋਸਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਥਕੇਤੁਪੁਅੰਦਰਿਆਪੁਭਕਾਇਕੁ
ਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਪੈਕਾਰਿਚਨਣੁਆਪਿਦਿਖਾਇਆ॥ਆਪਣਾਮੁਖ
ਇਅਗੁਰਮਤੀਸਾਰਿਸਮਾਇਆ॥ਆਵਾਗਉਣੁਬਜਾਗੀਅਬ
ਜਿਨਿਚਰਾਇਆ॥ਇਕੁਥਿਰੁਸਚਾਸਾਥਾਹਣਾਜਿਨਿਮਨਿਸਚ

ਪੰਡੇਮਾਸੁਪੁ
ਹਾਈਮਾਸੁਕੇ
ਓਚਤੁਜੁਗਿ
ਮਾਸੁਕਮਾਣਾ
ਜਜਿਕਾਜਿ
ਈਅਓਸੁਤ
੬

2411

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧

ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰ ਮਾਥਿਰ ਖੁਠ ਲਾਮੇ ਮਿ

ਲਾਥਿ ਸੁਆਸ ਭਕਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਏ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਮ: ੧

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆਂ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਅਗੀ ਸੋਤੀ ਜਾਲਿਆਈ ਨੀ ਜਲ

ਮਾਥਿ ਸਾਰਿਆਇ ਕਨਚਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਮਿਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਬੇਜੁ ਪੁਕ ਮਿਚ ਲਾਇਆ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨ ਬੇਜੁ ਤੁਧੈ ਮ

ਕਾਇਆ ਕਾ ਲੁਚ ਲਾਏ ਬਾਨਿਕੋ ਇਨ ਰਖ ਸੀ ਜਰੁ ਜਰ ਵਾਟਕ

ਗਜ਼ਿਆ ਨਚ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਧਿ ਬੁਝੇ ਤੁਸਰ ਰਖ ਸੀ ਅਗਨਿ

ਖੈਰੁ ਜਾਤੁ ਅਨਦਿ ਨੁਰ ਖਸੀ ਠਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ਪੁਕ ਮੀਢੁ ਟਸੀ

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੇ ਗੁਕੁ ਜੁ ਨਿਖੁਟ ਸੀ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧

ਮਾਥਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਂਣਾ ਪੰਚ ਸਥ ਦੁਪੁਨਿ

ਸਪੁਨਿ ਤਹ ਬਜੈ ਸਥ ਦੁਨੀਸਾਣਾ ਦੀਪਕ ਅਪਤਾਲ ਤਹ ਕੰਢ ਮੰਡ

ਹੈਰਾਨੁ ਤਰਘੈਰ ਬਾਜਿ ਤਤਹ ਸਾਚਿਤ ਖਾਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸੁਖ ਮਨ ਕੈ

ਰੰਗੁ ਸੁਣਿ ਸੁਨਿ ਮੰਡਲਿ ਛੁੱਟ ਲਾਇ ਅਕ ਥਕ ਥਾਥੀ ਚਾਗੀ ਐ ਮਨ ਸਾ

ਨਹਿ ਸਮਾਇ ਓਲਾਟਿ ਕਮਲੁ ਅਮਿਤਿ ਭਰਿਆ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤੁ ਪੁਨ ਜਾ

ਇੰਜ ਪਾਜਾ ਪੁਨ ਵੀਸਰੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਮਾਇ ਸਾਭਿ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ

ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਸਥ ਦੁਖੈ ਜਿਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤ

ਰਦੁ ਸੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਚਿਲਮਿਲਾਥਿ ਸਿੰਘਾ ਦੁਨੀਆ ਠਾਨੀ ਕਾ ਲੁ

ਥਿ ਅਕਲ ਮਨਿ ਗੋਰਨ ਮਾਨੀ ਮਨ ਕਮੀ ਨਕ ਮਤਰੀ ਨ ਤੂਟ ਗੀਆ ਓਖੁ ਦਾ

ਇਆ ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਏ ਹਿਏ ਹਿਅ ਵਰਜ ਹਰ ਚੀਜ ਨ ਭਾਇਆ ਪੁਰਖਾ

ਬਖਸ ਕੂਜੈ ਹਿਕ ਮਾਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ਸਗਨ ਨਕ ਦੀਬਾਨ ਮਸਤ ਨ ਨਿਤਿ

ਰਜੈ ਸਵਾਇਆ ਅਤ ਸਿਧੁ ਨੀਆ ਖੁਨ ਕਨਾ ਮੁਖੁ ਦਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉ

੧੫ ॥ ਸਰੋਵਰ ਤੈਚ ਲਤੁ ਚਲਤੁ ਵਖਾਇਆ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ

ਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇਆ ਥਥੇ ਸਭਿ ਵਿਕਾਰ ਸਭਾ ਦਿਨਿ ਸਾਇਆ ਸਾਧੂ

ਮਨ ਤਾਅਨਾ
ਤੁੰ ਕਦਰੀ
ਅਭਿਆ

664

ਸਾਗਿਓ ਧਰੁ ਭਏ ਨਿਕਾਇਆ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾ ਹੁਸਾਰਿ ਹੰਗਮਾ
ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ਸਿਹਰ ਛਾਵਾਇਆ ਆਪੇ ਬਖਸਿਸਿ
ਸਦਕੁ ਰਖਾਇਆ ਨਾਨਕ ਲਏ ਮਿਲਾਇਖ ਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥੨੩॥
ਕੁਮੰ १ ਧੰਨੁ ਸੁਕਾਗ ਦੁਕਲ ਮਧੰਨੁ ਪੰਨੁ ਭੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਸਾਧੰਨੁ
ਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਆਪੇ ਪਦੰਕ
ਪਿਓ ਪਰਿਲੇਖੁ ਭਿਤ੍ਰੁ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੁਜਾ ਕਾਹੇ ਕੁੰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਤੁਧਾ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਾ
ਹੁਇ ਆਸਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ ਹੋ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥
ਲਖ ਅੰਗ ਚਰੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਾਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਅਗਿ ਨਾਨਕੁ
ਭਰਮੁ ਹੈ ਗੁਰਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੋਲਿ ਲੈ
ਮਾਧਿ ਆਈ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਗਵਿ ਆਸਥਾ ਠਾਈ ॥ ਜਿਤੁ
ਇਹਿ ਸਚਿ ਆਤਿ ਤੁਕੋ ਲਗੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਗਾਈ ॥੨੪॥ ੧॥ ਸਲੋਕ
ਚਉਪਦੇ ੬੨ ਅਸਟਪਦੀ ਆਟ ਚੰਤ੧ ਵਾਰ੧ ਹੁਮਲਾਜੋ੩ ੭੨

ਮਨਮਦਉਜੀਉਕੀ॥ ਜੀਗਾਇਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਭਗਤਿਦਾਨੁਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨਾ॥
ਗਾਉ॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਿਗਾਇਸੈਸਰਾਇਚਾਥੈਕੁਠਥਵਨਚਿਤਸਾ
ਸਪਤਲੇਕਸਮਾਨਿਪੂਰੀਅਯੋ॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਲਛਮੀਕੁਆਗੰਚਦੁ
ਗੁਰਦੀਵਜੇਕਉਤਕੁਕਾਲੁਬਪੁਜਾ॥ ਕਿਟਵਾਲੁਸੁਕਰਸਿਰੀ॥ ਸੁਐ
ਰਾਜਾਸੀਨਹਹੀ॥੧॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਲੁਬ੍ਰਹਮਚਤੁਰਮੁਖੁਡੰ
ਡਾ॥ ਜਿਨਿਥਿਸ੍ਰਸਸਾਰਚੀਲੇ॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਸੁਬਵਲਾਜਗਤਗੁਰੁ
ਤਸਰਖਾਗਿਆਨੁਭਾਖੀਲੋ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਜਾਂਚੈਰੰਗੀਆ॥ ਦੁਆਰੈਚਿਤ
ਪਤੁਲੇਖੀਆਧਰਮਰਾਇਪਰੁਲੀਪੁਤਿਹਾਰੁ॥ ਸੁਐਸਾਰਜਾਸੀਗੋਪਾਲ
॥੨॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਣਗੰਧਰਬਿਖੀਬਪੁਜੇਛਾਛੀਆਗਵੰਤਆਛੋ॥ ਸ
ਬੰਸਕਥਹੁਪੀਆ॥ ਅਨਗੁਰੁਆਅਖਾਜਮਡਲੀ॥ ਕਥੇਲਥੇਲ
ਕਿਛੋ॥ ਚਉਹਦੂਲਜਾਂਚੈਹੈਪਰਵਣੁ॥ ਚੇਹੀਸਕਤਿਜੀਤਿਓਭਵ
ਣੁ॥ ਅੰਡਟੁਕਜਾਂਚੈਬੁਸਮਤੀ॥ ਸੁਐਸਾਰਜਾਤਿਭਵਣਪਤੀ॥੩॥ ਜਾਂਚੈ
ਘਰਿਕੂਰਮਾਪਾਲੁਸਹਸਠੀਬਾਸਕੁਸੇਜਾਵਾਲੁਆ॥ ਅਠਹਾਰਾਰਬ
ਸਪਤੀਮਾਲਣੀ॥ ਛਿਨਵੈਕਰੋਜੀਮੇਘਮਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆ॥ ਨ
ਖਸੇਵਜਾਂਚੈਸੁਰਸੁਰੀ॥ ਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਂਚੈਘਜਥਲੀਏਤੇਜੀਅ
ਜਾਂਚੈਵਰਤਣੀ॥ ਸੁਐਸਾਰਜਾਤਿਭਵਣਪਤੀ॥੪॥ ਜਾਂਚੈਘਰਿਨਿ
ਕਠਿਵਰਤੀਅਰਜਨੁਧੂਪਹਿਲਾਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰਦੁਨੇਜੈਸਿਧਥੁਪਗ
ਣਗੰਧਰਬਥਾਨਵੈਹੋਥਾ॥ ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਹਰਿਘਰੀ॥ ਸਰਬਬਿਆਪਿਕ
ਖਤਰਹੀ॥ ਪ੍ਰਣਵੈਨਮਦਉਤਾਰੀਆਇ॥ ਸਗਲਭਗਤਜਾਂਚੈਨੀਸਾਇ॥
੫॥੧॥ ਮਲਾਰਨਾਮੋਵਕੀ॥ ॥ਸਕਉਤੂਨਥਿਸਾਰਿਤੂਨਥਿਸਾਰਿ
ਤੂਨਥਿਸਾਰਿਤੂਨਥਿਸਾਰੇਰਾਮਈਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਲਾਵੰਤੀਇਉਕੁਮ

ਜੇਹੋਮੁਝਉਪਰਸਰਗੋਪਿਲਾਸੁਦੁਸੁਦਕਰਿਮਾਰਿਉਠਾਇਓਕਹਕਹਉ
 ਪੁਬੀਠਲਾ॥੧॥ਮੁਏਪੁਏਜਓਮੁਕਤਿਦੇਹੁਗੋਮੁਕਤਿਨਜਕੋਇਲਾਏਪੁ
 ਅਸੇਕਉਫੇਫਕਹਤਤੇਗੀਪੋਜਾਪਿਛਉਡੀਹੋਇਲਾ॥੨॥ਤੁਜੁਦੀ
 ਲੁਕਿਪਲੁਕਾਹਿਅਤੁਪੈਅਤਿਭੂਜਭਾਇਓਅਪਾਰਲਾਠੇਰਿਦੀਅਦੇ
 ਨਾਮੇਕਉਪੰਡੀਅਨਕਉਪਿਛਵਾਰਲਾ॥੩॥੧॥੨॥

ਤਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੇ

ਗਗੁਮਲਰਬਦੇ
 ਨਗਰਜਨਮੇ

ਤਿਥਿਖਿਅਤਚੰਸਾਗਾਰਿਦੋਰਮਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸਾਰੰ॥੧॥ਗੁਰਾਉਸੁਰ
 ਸਲਲਾਕ੍ਰਿਤਬਾਰੁਨੀਰੇਸੰਤਜਨਕਰਤਨਹੀਪਨੰਸੁਗਾਅਪਵਿਤਨਤ
 ਰਜਲਰੇਸੁਰਸਗੀਮਿਲਤਨਹਿਹੋਇਆਨੰ॥੧॥ਤਰਤਾਰਿਅਪਵਿਤ
 ਮਾਨੀਐਰੇਜੈਸੇਕਾਗਰਾਕਰਤਬੀਚਾਰੰ॥ਭਗਤਿਭਾਗਉਤੁਲਿਖੰ
 ਭਿਉਪਰੇਪੁਜੀਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੰ॥੨॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬਾਫਲ
 ਫੇਵਤਾਤਿਤਹਿਬਾਨਰਸੀਅਸਪਾਸਾਅਥਾਥਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨਤਿਹਕਰਿ
 ਰੁਉਤਿਤੇਰੇਨਾਮਸਰਣਾਇਰਵਿਦਾਸੁਦਾਸਾ॥੩॥੧॥ਮਲਾਰਗਵਿਦਾ
 ਕੀ॥

॥ਹਰਿਜਪਤਿਤੇਉਜਨਾਪਦਮਕਵਲਾਸਪਤਿਤਾਸਾ

ਤੁਲਿਨਹੀਅਨਕੋਉ॥ਏਕਹੀਏਕਅਨਕਹੋਇਥਿਸਥਰਿਓਅਨੇ
 ਨਭਰਪੁਰਿਸੋਉ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਜਾਕੈਭੰਗਵਤੁਥੇਖੀਐਅਵਰੁਨੀਐ
 ਐਤਸਕੀਜਾਤਿਆਛੇਪਛੀਪਾਥਿਅਸਹਿਲੇਖੀਐਸਨਕਮੀ
 ਖੀਐਨਾਮਕੀਨਾਮਨਾਸਪਤਦੀਪਾਜਾਕੈਈਦਬੰਕਰੀਦਕੁਲਗਉਰੇ
 ਕਰਹਿਮਾਨੀਅਹਿਸੇਖਸਹੀਦਪੀਰਾਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੁਤਮੈਨੰ
 ਗੀਤਿਪੁਰੇਲੋਕਪਰਸਿੰਧਕਬੀਰਾਜਾਕੈਕੁੰਟਬਕੇਫੇਫਸਭਫੇਰੇ
 ਤਠਿਹਹਿਅਜਹੁਬੰਨਰਸੀਅਸਪਾਸਾਅਚਾਰਸਹਿਤਥਿਪ੍ਰਕਰਿ
 ਰੰਫਉਤਿਤਿਨਤਨੈਗਵਿਦਾਸਦਾਸਨਦਾਸਾ॥੩॥੨॥ਮਲਾਰਗਵਿਦਾ

ਮਲਤਪਿਅੰਗੁਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁਕਵਨਚਗਤਿਤੋਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈ

ਮਗਤੋ॥੧॥ਗੁਹਾਉ॥ਐਲੇਕਪਰੇਕਹਾਲਉਧੋਉ॥ਆਵੈਗੀਨੀਟਕਹਾਲ

ਜੇਵਉ॥੧॥ਜੇਈਜੇਈਜੇਰਿਓਸੇਈਸੇਈਠਾਟਿਓ॥ਭੂਠੈਬਨਜਿਉਠਿਹੀ

ਜੇਗਟਿਓ॥੨॥ਕਹੁਗਵਿਸਰਹਿਓਜਬਲੇਖੇ॥ਜੇਈਜੇਈਕੀਨੇਸੇਈ

ਜੇਦੇਖਿਓ॥੩॥੩॥੪॥ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੨ ਗਵਿਦਾਸਜੀ ੩

ਮਲਾਜੇ ੪

'''

ਪੰਨੇ

ਪੰਨੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਗੁਕਾਨਜਾਨਾ

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਮਿਉ

ਤਰਿਆ

ਮੇਰਾਮਨੁਸੰਤਜਨਾਪਗਰੇਨ

ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪਰਗਾਸ

ਮੇਰਾਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓ

ਮੇਰਾਮਨਤਰਿਤਰਿਰਾਮਨਾਮੁ

ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੰਨਾ

੭੮੨

ਪੜਤਾਲਾ॥ ਘਰੁ ੫

ਮਨਜਾਪਤੁਰਾਮਗੁਪਾਲਾ॥

ਤਰਿਗੁਨਗਾਵਤੁਜਗਦੀਸ

ਭਜੁਰਾਮੋਮਨਿਰਾਮਾ॥

ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਉਪਗਚਾਟ

੭੮੩

ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥

ਤਰਿਜਸੁਗਾਵਤੁਭਗਵਨ

ਮਤਲਾ ੫

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨

ਗਾਈਐਗੁਲਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ

ਆਗਧਉਤੁਝੁਤਿਸੁਆਮੀ

ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਕੀਗਾਉਮੇਰੀ

ਰਸਨਾ

੪ ਐਸੀਮੰਗੁਗੋਬਿੰਦਤੇ॥

੭੮੪

੫ ਭਗਤਿਭਗਤਨਤੁੰਬਨਿਆਈ

੬ ਤੋਰੇਜਨੁਤਰਿਜਸੁਸੁਨਤਉਮਾਓਓ

੭ ਸੰਤਨਪਤਿਅਧਿਉਧਾਹਨਾ

੮ ਬਿਸਰਗਈਸਭਤਤਿਪਗਈ

੯ ਠਾਕੁਕਜੀਉਤੁਤਰੇਪਰਨਾ

੧੦ ਸਾਧਸਰਨਿਚਰਨਚਿਤੁਲਾਇ

੧੧ ਤਰਿਕੇਚਰਨਤਿਰਦੈਗਾਇ

ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੩

੧੨ ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭਗਿਆਨ

੭੮੫

੧੩ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਤਰਿਕੋਨਾਮੁ

੧੪ ਸਾਧੁਤਰਿਤਰੇਗੁਨਗਾਇ॥

੧੫ ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾਜਨ

੧੬ ਸਾਜਨਸੰਤਅਉਮੇਰੇ॥

੧੭ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥

੧੮ ਪਨਿਉਤਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੰਗਿ

੧੯ ਕੁਚਿਲਕੋਠੋਰਕਪਟਕਾਮੀ

ਘਰੁ ੪

੨੦ ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਮਸਕਰੇ

੨੧ ਨਾਜਾਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨ

੭੮੬

੨੨ ਕਤਨਕਟਾਵਨਕਉਕਈ

੨੩ ਤੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਨਜਾਇ

੨੪ ਅਨਦਰੰਗਬਿਨੋਦਤਮਰੇ

੭੭੮

੨੫ ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਆਮੀਨੋਰੋ॥
 ੨੬ ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮਰੈਗਾਇਓ
 ੨੭ ਬੁਰਤਪੁਨੀਤਰਿਜਪਿਧੀਰੋ॥
 ੨੮ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁਖਪੁਏਈ
 ੨੯ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰੋਸਨ
 ੩੦ ਕੁਤਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲ ੭੮੭
 ੩੧ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਤਾ॥
 ੩੨ ਅਵਿਲੋਕਉਗਮਕੋਮੁਖਾਰ
 ੫ ਘਰੁ ੫
 ੩੩ ਪ੍ਰਭਪੁਜੋਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥
 ੫੨ ੬
 ੩੪ ਜਗਤਉਧਾਰਨਨਾਮਪ੍ਰਿਅਤੇਰੋ
 ੩੫ ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੇਦਰਸਨ
 ੩੬ ਰੰਗਾਰੰਗਕੰਕਉਕੇਰੰਗਾ॥
 ੫੩ ੭
 ੩੭ ਤਿਖਬੁਇਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨ ੭੮੮
 ੫੪ ੮
 ੩੮ ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇ
 ੩੯ ਪ੍ਰਭਕਠਨਮਲਨਦਤਨ॥
 ੫੫ ੯
 ੪੦ ਪਤਿਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਲਲੁ
 ੪੧ ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਣਾ
 ੪੨ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉ
 ੪੩ ਅਹੰਤੋਰੋਮੁਖੁਜੋਰੋ॥

੪੪ ਤਾਂਤੇਜਾਪਿਮਨਾਤਰਿਜਪਿ
 ੫੬ ੧੦
 ੪੫ ਐਸੇਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤੁ
 ੫੭ ੧੧
 ੪੬ ਸਤਜਸੁਭਾਏਆਪਨਅਏ
 ੪੭ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰੀਮਲਨਦੁਰੰ
 ੪੮ ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਮਗਮਗ
 ੪੯ ਜਨਕੋਪ੍ਰਭਸੰਗੇਅਸਨੇਹੁ
 ੫੦ ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰਚਰ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਟਪਦੀਆ॥
 ਮਤਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
 ੧ ਜਪਿਮਨਗਮਨਾਮਸੁਖ
 ੨ ਜਪਿਮਨਤਰਿਤਰਿਨਮੁਖੁ
 ੩ ਮਨੁਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਾਵੇ
 ੪ ਮਨੁਤਰਿਰੰਗਿਗਤਾਗਵੇ
 ੫ ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਲਿਚਲੁ
 ੬ ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਤਲਾ ੫ ਚੰਤਾ
 ੧ ਸੇਉਧਰੇਜਿਨਗਮਪਿਐ

ਪੰਨੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਾਰਸਲੋਕਨਾਲਿਮਤ ੭੮੨

ਲਾ ੪ ਪਉੜੀ ੧੫

ਸਲੋਕ ੩੦

ਜਿਤਨੁਮਲਾ

੬੨ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ

੧੨ ਮਃ ੪

੫੦ ਮਃ ੫

੬੨

੬ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਮਃ ੪

੧ ਏਤ ਮਃ ੫

੧ ਵਾਰ ਮਃ ੪

੭੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭਾਈਭਗਤਾਕੀ

ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥

੧ ਅੰਤਰਮਰਾਦਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ੭੮੬

029

१६ सति नमुकरता पुरा निरुद्ध निरुद्ध
रुअकाल मुगति अजुनी सैबैगुग पुरादि

कानन मण्डल ४

॥ चउपदे ॥

५२९

मेराम नुसा पज नमि लिप रिआ पाउ द्वालि
लिबलि द्वालि सा पज न कउ मि लि सगति पारि
रिआ ॥ १ ॥ राहा उ पा रि प रि कि पा कर पु पृष्ठ अपनी
स सा पज न पग प रि आ पा नु प नु सा प ज न प रि प
जा नि आ मि लि सा पु प ति त उ प रि आ ॥ १ ॥ म नु आ च लै च
क पु द्वा वि पि मि लि सा पु द्वा स ग ति क रि आ जि उ ज
उं तु प स रि उ द्वा कि ग सि मी न द्वा स ग ति प रि आ ॥ २ ॥
रि के सं त सं त उ ल नी के मि लि सं त ज न म उ ल गी आ पा
मै द्वा र तु ग रि आ स उ नै क रि जि उ सा उ नि क प रु क रि आ
॥ ३ ॥ म स त कि लि ला टि लि पि आ पु रि ठ क रि गु र स ति गु र
न उ र प रि आ स उ द्वा ल द्वा दु प रं ज पृष्ठ प रि आ ज न न क
न मि उ प रि आ ॥ ४ ॥ १ ॥ कानन मण्डल ४ मेराम नु संत ज
प ग रे न पा रि प रि क षा सु नी मि लि स ग ति म नु के रा प रि री गि डे
॥ १ ॥ राहा उ पा म अ रि त अ चे त न ज न रि ग ति मि ति गु रि की रे
उ रि त रि डे न पा रि दी न द्वा रि आ लि की उ अ गी कि तु म नि प रि
रि न मु ज पे न ॥ १ ॥ प रि के सं त मि ल प रि म न पी त म क टि दे द्वा
अ रा डे न पा रि के सं त मि ले प रि मि लि अ प म की दे प ति त
दे न ॥ २ ॥ प रि के ज न उ त म ज गि क गी आ रि जि न मि लि अ
प ष र से न ज न की म रि म ष र नि न स क उ उ रि उ त म प रि
ग रि के न ॥ ३ ॥ तु म प रि स ह द्वा डे पृष्ठ सु आ मी प म द्वा ज रे र

ਸਿਦੇ ਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਦੁ ਕਾਇਵਾਖੁਰਸਿ
 ਏਨਾ ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਨਕ
 ਸਾਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ
 ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾਰਿਹਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਓਨਾ ਮੁਨ ਰਹਿ ਪ੍ਰਾਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
 ਕਿਰਪਾ ਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁਭ ਇਅਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਏਨਾ
 ਏਮਿਲ ਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥ ਮਹਾਰਿਸੁ ਅਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤੋ
 ਲੀਏ ਹਮਰਾਸਾ ਕਿਲਾ ਬਿਖਟਹ ਨਭ ਏਖਿ ਨ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਟਿਕੇ
 ਇਅਕੇ ਠਾਸਾ ॥੨॥ ਕਿਅਹ ਮਾ ਕਿਰਮਾ ਕਿਅਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ
 ਖਮੁਗ ਧਰ ਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸਾ ਅਵਗਨੀ ਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਰੇ ਸੰਤ ਸ
 ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸਾ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸ ਰਿਤੇ
 ਉਚਹ ਮਨੀ ਚਾਬਿਖਿ ਆਸਾ ਮਹਾਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸਾਂਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ
 ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪
 ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਓਗੁਰਵਾ ਕਾਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜ
 ਸਰਿਦਰਮ ਤਿਦੂ ਜਾਭਾ ਉਗਾਇ ਓਸੁ ਭੁਭਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਪਰੰਗਾਹਰਿ ਕੇ ਰੋਘ ਟਿਘ ਟਿਗਾ ਮੁਰਵਿ ਓਗੁ ਪਲਾਕਾਹਰਿ ਕੇ
 ਮਿਲੇਹ ਰਿਪ੍ਰਗਟੇਉ ਘਰਿਗਏ ਬਿਖਿ ਆਕੇ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ ਸੰਤ
 ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੇਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਓਹ ਰਿਹ ਸਿਕਰ ਸ
 ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇਹ ਰਿ ਮਿਲਿ ਆਜੈ ਸੇਗ ਉਦੇ ਬਿਬਫੁਰਾ
 ॥੨॥ ਮਹਾਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਜ ਨ ਉਤਮ ਜਨ ਕ
 ਕਾਤਿ ਨਹ ਰਿਹਿ ਰਹੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ਫੂਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸ
 ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏਹ ਰਿਗਾ ਪਿਲੇਹੁ ਅਪਨਾ
 ਕਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾਹ ਰਿਭਾਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧ ਪ੍ਰਹਰਿ ਸ
 ॥੪॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨਹ ਰਿਹ ਰਿਗ ਮਨੁ ਜ

ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗਾਏ ਵੇੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀ
ਗੀਤੁ ਜੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਮਿਆ
ਭਯੋ ਪੁਤ ਕਲ ਤੋਹ ਪੀਤਿ ॥ ਜੈ ਸੇਤਰ ਵਰ ਕੀ ਤੁਢ ਢੁਇਆ
ਮਾਹਿ ਬਿਨਾ ਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਪਾਨ ਪੀਤ ਮ
ਨ ਭੁਤ ਮਾਜਿ ਨ ਮਿਲਿਆ ਮਾਨਿਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਪਰ ਚੈਰ ਮੁਰ
ਦੁਆ ਘਟੇ ਅੰਤ ਰਿਅਸਾ ਬਿਹੁ ਗਾਮੁਰ ਵਿਆਰੰਗਿ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ੨ ॥
ਰਿਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ॥ ਜਿ ਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਗੰਗੀਤਿ
ਗੰਗੁਲ ਹੋਨ ਉਤਰੈ ਕਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਪੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿ ਤਕਟਿ
ਤਾਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਾ ਪੁਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਤਪੁ
ਤਿ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਮਨ ਮ
ਗੰਨਾਥਾ ॥ ਯੁਮਨ ਘੋਰ ਪਰੇ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿ ਅਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਚਿ
ਤਿ ਦੇਹਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਗਰਿ ਤੁ
ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਾ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿ ਆਲੇ ਭਿਯੁ
ਕੇ ਸਟ ਲੇਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥਾ ॥ ੧ ॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਮ
ਮ ਅਗੇ ਚਰਹ ਮਢੁ ਢਿਰ ਹੋ ਪਾਈ ਨਹੀ ਜਾਥਾ ॥ ਤੁਪਰੈ ਪਰੈ ਮ
ਗ ਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੁਆ ਪਨ ਜਾਨਹਿ ਅਪਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥ ੨ ॥ ਅ
ਵਿਸਟੁ ਅਗੇ ਚਰਨ ਮਧਿ ਅਏ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਪਾਥਾ ॥
ਗਿਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਓਅਕ ਥ
ਕਥਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸੁ ਗੁਸਾਨੁ ਹਮਰਾ ਬਿਲੇਹੁ
ਗੰਨਾਥਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਥੁ ਜਨ ਸਾਥਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥

ਗੁਰ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥

972

ਪਾਲਾ। ਹਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇ ਹਰ ਲਾਲਾ। ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧ੍ਰਿਪੁ। ਤੁਟ ਕਸ
। ਹਰਿ ਹੋਰੋ ਕਿਰ ਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਕੇ ਗਾਮਨੇ
ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਕਥੈ ਚਿਰਾਗੀਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲਾ। ਤੁਮ
ਜੀਅ ਕਥਕਥਾ ਤੁਤਤੁਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉਹਾਰਿ ਜਪਿ ਭੁਲੀ ਨਿਹਾ
ਨਿਹਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੧॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮਾਲਾ। ਜਾ ਕਉ
ਤਿਨਿ ਲੀਓਗੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ
ਬਲਿ ਬਲੇਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭੁਲੀ ਨਿਹਾ
ਪਾਲਾ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ

ਵਹੁ ਜਗ ਦੀ ਸਾਇ ਕਾ ਜੀਹ ਕੀ ਚੈ ਲਖ ਬੀ ਸਾਜ ਪਿਹ ਰਿਹ ਰਿਸ
 ਦਿਜ ਪੀਸਾ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
 ਅਮੀਹ ਮਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ
 ਜਪਿ ਉ ਜਗ ਦੀ ਸਾ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਉਤਮਾਇ
 ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀ ਸਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ
 ਉਚੇ ਸੋ ਕਹਹਿ ਜਿ ਤੁ ਪੁਰਾ ਵੀ ਸਾ ॥ ਜਨ ਨ ਨ ਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਗੁਰਮੰ
 ਠ ਪੰਠੁ ਪੰਠੁ ਪੰਠੁ ਪੰਠੁ ਗੁਰੁ ਸਾ ਬੀ ਸਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਕਾਨੜ ਮਹਲਾ

ਭਜੁਰਾਮੋ ਮਨਿ ਰਾਮਾ ਜਿ ਸੁਹੁ ਪਨਰੇ ਖਵਛਾਮਾ ਸਤ ਸੰਗਿ
 ਏਭਜੁਰਾਮਾ ਥਛੋਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ ਤੁਗਿ ਹਿ
 ਰਿਹ ਰਿਹੋ ਤੁਜਾ ਸੁਤਿ ਤੁਘ ਰਿਅ ਨਦੇ ਅਨੰਦੁ ਭਜੁਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਮਨ ਮਗੁ ਨ ਗਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਓ ਪਦੇ ਸਿਗੁ ਗੁਗਰ ਸਤਿਗੁਰ
 ਹੋਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਸੁਭ ਸਿ
 ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤਾ ਸੁਭ ਤੁਤੁਤੁਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਜਨਾ

ਸਰਣਾਗਤੀਦੇਪੁਗੁਰਮਤੀਭਜੁਰਮਰਮਰਮਮ॥੨॥੩॥੬॥

ਨਜ਼ਾਮਹਲਾ੪ ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਓਪਗਚਾਟ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿ

ਪਧਰਥਾਣਾਭਜੁਰਿਰਸੁਰਸਪਰਿਗਾਣਾ॥ਹਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟਕਰਮਕਿਰਿਆਕਾਰਿਬਹੁਬਹੁਬਿਸਥਾਰਸਿਧ

ਪਿਕਜੇਗੀਅਕਾਰਿਜਟਜਟਜਟਜਾਣਾਕਾਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐ

ਰਿਬ੍ਰਹਮਜੇਗੁਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸਿਗੁਰੁਗੁਰਸੰ

ਜਨਖਾਲਿਖੇਲਿਕਪਾਣਾ॥੧॥ਤੂਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਅਤਿਅਗ

ਤੂਭਰਪੁਰਿਗਹਿਅਜਲਥਲੇਹਰਿਹਿਕੁਹਿਕੋਹਿਕਏਕੋਹਰਿ

ਕਾਤੂਜਟਹਿਸਭਬਿਧਿਬੂਝਹਿਅਪੇਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭ

ਪਟਿਘਟੇਘਟਿਘਾਟੇਘਟਿਹਰਿਘਾਣਾ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾਮ

ਜਪਿਮਨਗੋਬਿਟਮਧੋ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਧੋ॥ਸਤਿ

ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਧੋ॥ਪੁਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਧੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਬਿਖੁਮਾਇਆਸਾਂਚਿਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰੋਸੁਖਪਾਈਐਹਰਿਭਜੁਸੰ

ਸਤਸੰਗਤੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸਾਧੋ॥ਜਿਉਫੁਹਿਪਾਰਸਮਨੁਰ

ਕੇਕੰਚਨਤਿਉਪਤਿਤਜਨਮਿਲਿਸੰਗਤੀਸੁਖਹੋਵਤਗੁਰਮਤੀਸੁ

ਖਾਧੋ॥੧॥ਜਿਉਕਾਸਟਸੰਗਿਲੇਹਾਬਹੁਤਰਤਾਤਿਉਪਾਪੀਸੰਗਿਤ

ਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਾਧੋ॥ਚਾਰਿਬਰਨਚਾਰਿ

ਅਸਮਹੈਕੋਈਮਿਲੈਗੁਰੁਗੁਰਨਾਨਕਸੇਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲ

ਤਰਾਧੋ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਜਸੁਗਾਵ

ਤੁਭਗਵਾਨਾਜਸੁਗਾਵਤਪਾਪਲਹਾਨਾ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿ

ਜਸੁਕਾਨਾ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਜਨਾਧਿਆ

ਵਹਿਹਿਕਮਨਿਹਿਕਚਿਤਤੇਸਾਧੂਸੁਖਪਾਵਹਿਜਪਿਹਰਿਹ

ਨਮੁਨਿਧਾਨਾ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀਆਮਿਲਿਸਾਧੂ

ਸਾਧਜਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਭਗਵਾਨ॥੧॥ਜਿਨਕੋਹਿਦੇਤੁਸੁਖ
ਤੇਸੁਖਠਲਪਵਹਿਤੇਤਰੇਰਵਾਸਿਧੁਤੇਭਗਤਹਿਜਾਨਾਤਿਨੇ
ਹਮਲਾਇਹਰੇਹਮਲਾਇਹਰੇਜਨਨਾਨਕਕੇਹਰਿਤੁਤੁਤੁਤੁਤੁ
ਵਾਨ॥੨॥੬॥੧੨॥

ਗੁਰਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫

ਪਰੁ ੨॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਾਈਐਗੁਣਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਦਿ

ਬਿਦਾਰਨਸੁਖਦਤੇਸਤਿਗੁਰਜਾਕਉਭੇਟਤੇਹੋਇਸਗਲਸਿ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧਰੈ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧੀਖਿ

ਹਿਤਰੈ॥੧॥ਜਾਕਉਚੀਤਿਅਵੈਗੁਰੁਅਪਨਾ॥ਤਾਕਉਦੁਖੁਨਾ

ਭੁਸੁਪਨਾ॥੨॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਰਖੈ॥ਸੇਜਨੁਪਰਿਗੁ

ਨਚਾਖੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੀਮਾਇਆ॥ਹਲਤਿਪਲਾ

ਮੁਖਉਜਲਭਇਆ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਅਰੁ

ਉਤੁਧੁਹਿਸੁਆਮੀਅਪਨੇ॥ਉਠਤਫੈਠਤਸੇਵਤਜਗਤਸਾਸਿ

ਸਾਸਿਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਕੈਹਿਰਦੈਬਾਸਿਓਨਮਾਜਕ

ਸੁਆਮੀਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਆਈਸਤਿ॥ਠਾਕੁਰਭੇਠੇ

ਚਨਤਿ॥੨॥ਸਰਬਕਲਾਸੇਈਪਰਬੀਨਾ॥ਨਾਮੁਮਤੁਜਾਕਉ

ਨਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੈਬਾਲਿਜਾਉ॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇ

ਜਿਨਿਨਉ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਵ

ਸੇਰੀਰਸਨਾਅਨਿਕਥਰਕਾਰਿਬੰਦਨਸੰਤਨੋਉਹੰਚਰਨਗਾਇ

ਜੀਕੇਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਾਰਿਦੁਅਰੁਨਪਾਵੈ

ਕਿਪਾਬੁਤਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰਿਦੇਹਨਸੇ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਮਨੁਪਰਬੋਧਾ॥੨॥ਤਿਸਨਨਬੁਝੀਬਹੁਰੰ
ਮਾਇਆਨਮੁਲੈਤਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ਪਾਰਬਰਮਜਬ
ਦੁਇਆਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਉਛੁਟੇਜੰਜਾਲਾ॥੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾ

ਲਾਪ ਐਸੀਮੰਗੁਗਥਿਦਤੇ॥ਟਹਲਸੰਤਨਕੀਸੰਗੁਸਾਧੂਕਹ
ਨਮੰਜਪਿਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਜਾਚਰਨਾਠਾਕੁਰਸਰਨਾ॥
ਜੀਕੁਸਭਜੁਪ੍ਰਭਜੀਉਕਰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਹੋਤਹਿਦੁਰਲਭਦੇ
ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਮਾਇਆਕਰੇਹੀ॥੨॥ਅਗਿਆਨਭਰਮੁਥਿ
ਜੇਦੁਖਰੋਗਾ॥ਜਾਕੈਹ੍ਰਿਦੈਬਸਹਿਗੁਰਪੈਰਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਸੁਗਿ
ਮੁਖਿਅਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਪੁਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੪॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਚਗਤਿਭਗਤਨਪੁੰਬਨਿਆਈ॥ਤਨ
ਨਗਲਤਭਏਠਾਕੁਰਸਿਉਆਪਨਲੀਏਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਵਨਹਾਰੀਗਾਵੈਗੀਤਾ॥ਤੇਉਧਰੇਬਸੇਜਿਹਚੀਤਾ॥੧॥ਪੇਖੋਬਿਜ
ਪਰੇਸਨਪਾਰੈ॥ਜਿਹਭੇਜਨੁਕੀਨੇਤੇਬਿਪਤਰੋ॥੨॥ਅਨਿਕਸੁ
ਰਕਛੇਭੇਖਧਰੀ॥ਜੈਸੇਜਾਤੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਾਗੀ॥੩॥ਕਹਨਕਹਵ
ਨਸੰਗਲਜੰਜਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰ॥੪॥੫॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਤੋਰੇਜਨੁਹਰਿਜਸੁਸੁਨਤਉਮਾਹਿਓ॥
ਰਹਾਉ॥ਸਨਹਿਪ੍ਰਸੰਨਸੁਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਸੋਭਾ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਅ
ਹਿਓ॥੧॥ਸਭਤੇਪਰੈਪਰੈਤੇਉਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਿਓ॥੨॥
ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਥਿਓਭਗਤਨਕਉਜਨਸਿਉਪਰਦਾਲਾਹਿਓ॥੩॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਵੈਗੁਣਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੪॥

੪॥੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਨਪਹਿਆਪਿਉਧਰਨਅ
ਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਹਰਿਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿ

ਜਾਇਓ॥੧॥ਕਾਟੋਰਗਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਅੰਬੁਖਿਧਧਾਇਓ॥
 ਅਸਥਿਤਭਏਬਸੇਸੁਖਥਾਨਬਹੁਰਿਨਕਤਹੁਧਾਇਓ॥੨॥
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਕੁਲਲੋਗਾਨਾਨਕਲਿਪਤਨਮਾਇਓ॥੩॥
 ਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਫਿਸਰਿਗਈਸਭਤਾਤਿਪਰਾਈਜਥੇ
 ਧਸੰਗਤਿਮੋਹਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਬੈਗੀਨਹੀਥਿਗਾਨਾ
 ਲਸੰਗਿਹਮਕਭਿਥਾਨਿਆਈ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਨੋਸੇਭਲਮਾਨਿ
 ਹਸੁਮਾਤਿਸਪੁਤੇਪਾਈ॥੩॥ਸਭਮਾਹਿਰਵਿਗਹਿਅਪ੍ਰਭੁਏਕੋਪ
 ਪੇਖਿਨਾਨਕਥਿਗਸਾਈ॥੩॥੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫
 ਕੁਰਜੀਓਤੁਹਾਰੇਪਰਨਾਮਾਨੁਮਹਤੁਤੁਮਾਰੈਉਪਰਤੁਮਗੀਓ
 ਮਗੀਸਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਗੀਆਸਭਰੇਸਾਤੁਮਗਤੁਮਗ
 ਮਾਰਿਦੈਥੈਧਰਨਾਤੁਮਰੇਬਲਤੁਮਸੰਗਿਸੁਹੇਲੇਜੋਜੋਕਹੁ
 ਈਸੇਈਕਰਨਾ॥੧॥ਤੁਮਗੀਦਾਇਆਮਇਆਸੁਖਪਾਵਓ
 ਪਾਲਤੁਭਓਜਲਤਰਨਾਅਭੈਦਾਨੁਨਮੁਹਰਿਪਾਇਓਸਿ
 ਰਿਓਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਾ॥੨॥੧॥੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫
 ਧਸਰਨਿਚਰਨਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਖਨਕੀਬਤਸੁਨਪੇਖੰ
 ਨਾਨਾਮਮਤੁਸਤਿਗੁਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਕਿਪਤੋ
 ਜੋਜੋਥਾਨਿਧਾਨਿਬਹੁਰਿਥੇਧੰਠਿਰਿਧਾਇਆਸੁਖਪਾਇ
 ਫਿਸਨਾਸਭਥੁਈਹੈਸਾਤਿਪਾਈਗੁਨਗਾਇਆ॥੧॥ਫਿਨੁਭੁਏ
 ਸੁਕੀਨਿਆਈਕ੍ਰਮਿਮੋਹਿਥਿਅਪਿਓਮਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿ
 ਜੇਵਗੀਕਾਧੀਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੨॥੨॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾ
 ਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਗਾਇ॥ਸੀਤਲਾਸੁਖਸੰਤਿ
 ਤਿਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਨਿਤਾਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਅਨੰ
 ਪੁਰਨਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖਜਾਇ॥੧॥ਪੁਨਦਾਨੁਅਨੇਕਕਿਰਿਕ

ਸੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ਪਸੰਤ ਪਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਜਿ ਕਾਉ ਨ ਖਾਇ
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਥੀ ਐਸਤ ਸਾਗਿ ਪ੍ਰਭਾਗਿ ਅ

ਪ੍ਰਭਾਗ ਪ੍ਰਭ ਮਜੇ ਤਿ ਪਰਮੇ ਸੁਰ ਸਿਮਰਤ ਪਾਈ ਐ ਮਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ

ਐ ਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸੁਮਨ ਸੇ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀ

ਰਹਿ ਖਿਨ ਭੀ ਤਰਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਥੇ ਸੁਨੈ ਹਰਿ

ਸੰਤ ਨੁਤ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪੂਰ

ਜਵੈ ਅਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧ ਸੰਗ

ਤ੍ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ਸਾਗਿ ਸਹਾਈ ਜੀ ਅਕੈ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜੰਤਰੇ ਨੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਕਿਲਾ ਬਿਖਰੈ ॥ ੧ ॥

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਉਚੀ ਬਾਨੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ

॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾ

ਇਆਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ

ਈਤ ਉਤ ਕਹਾਉ ਭਾਵਹਿ ਕੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ

ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਅਸਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਿਆਇ ॥ ੨ ॥ ਸ

ਗਲਤਿ ਅਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇ ਓਨ ਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ੩ ॥

੩ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਇ ਸ

ਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾਇ ਕਾਂਤਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਾ ਦੁਖ ਸਹ

ਜਮੁਗਤਿ ਤਿਸੁ ਅਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਹ

ਰਿਮਿਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮ ਲਜਾਤਿ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਗੰਭੀਰੁ ਨਾਸਰਿ

ਰਿਦ ਭਇ ਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥ ੩ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉਰ ਸਨਾਨ ਨਕ ਹਰਿ

ਗੰਗਿ ਸਤਾ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧੫ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਜਨਾ ਸੰ

ਤ ਅਉ ਮੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ਕਸਮ ਲਾ

ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ॥੧॥ ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰ ਉਮਾ ਬੈਠੇ ਚੰਦਨ ਗਾਹਿ
ਅਧੇਰੈ॥੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲਾ ਬਿਗਸੈ ਗਾਇਕੁ ਚਰਨ ਜੁਧਿ
ਨੇਰੈ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੈਠੇ
੪॥੫॥੧੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਸਰਨੋ ਗੋਪਾਲ ਤੇ

ਸੋਹਮਾਨੋ ਧੋਹ ਭਰਮਰਾ ਖਿਲੀ ਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਭੁਕ
ਸਾਰ ਸਾਗਰਾਉ ਧਰੇਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਗਰਾ॥੧॥ ਸੀਤ ਲਾਹਰਿ
ਤੇਰਾ ਪੂਰਨੇ ਠਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ॥੨॥ ਦੀਨ ਦਰਦਾਨਿ ਵਾਰਿ ਤਾਰਾ
ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਾਤਿਤ ਉਧਾਰਨਾ॥੩॥ ਕਾਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖ
ਪਾਇਓ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੪॥੬॥੧੭॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਧਾਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਗੀ
ਟਿਜਾ ਪਤਾ ਪਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡ ਭਾਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੋਹਿਅ ਨਾਥੁ ਦਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਸੋਹਿਤਿ
ਭੋਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੇਵ
ਗੀ॥੧॥ ਤੁਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੇ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧੁ ਪੂਰਨ ਚਰਨ
ਨਾਨਕੁ ਜਚਿ ਕੁਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰ
ਧਾਗੀ॥੨॥੭॥੧੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਚਿਲ ਕੋਠਰ

ਪਟਕਾਮੀ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਭੁਕ
ਰਬੁ ਸਗਲਿ ਜੋਗੁ ਤੁਰਾ ਖਾਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ॥੧॥ ਜਾਪਤੁ
ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਢੁਟ ਕਾਰਾ ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰ
ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ॥੨॥੮॥੧੯॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘੁਰੁ ੪ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਗਾਇਨ ਨਰ ਪਾਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ
ਬਲਿ ਜਾਈ ਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਵਾਨ

ਕਵਨਗੁਨਕਰੀਸੈਅੰਤੁਨਹੀਕਛੁਪਗੈਲਖਲਾਖਲਾਖਕਈਕੋਰੇ
ਜੇਐਸਬੀਚਾਗੈ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮਬਿਸਮਬੀਬਈਹੈਲਾਲਗੁਲਾ
ਸੰਗੈਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਹਸੁਆਈਹੈਜਿਉਚਾਖਿਗੁੰਗਾਮੁਸ
ਗੈ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫ ਨਜਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭ

ਜਨਮਨਾਉਚਨੀਚਸਭਪੇਖਿਸਮਾਨੇਮੁਖਿਬਕਨੇਮਨਿਮਾਨ॥੧॥
ਗੁਣਿਘਟਿਘਟਿਪੁਰਿਹਰੇਸੁਖਸਾਗਰਭੈਭੈਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾਮਨ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਕੁਮਨਸਿਓਮੰਤ੍ਰਦੀਓਹੁਰਕਾਨਾ॥੧॥ਕਰਤਰਹੇਕੁ
ਗਕੁਣਮੈਅੰਤਰਜਾਮੀਗਿਨਾਅਠਪਹਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵੈ
ਨਾਨਕਉਹਰਿਦਾਨਾ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫

ਨਾਨਕਹਾਵਨਕਉਕਈਕੋਤੈ॥ਐਸੇਜਨੁਬਿਰਲਹੈਸੇਵਕੁਜੇਤਤ
ਕੋਗਕਉਬੋਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਨਾਹੀਸਭਸੁਖੁਹੀਹੈਰੋਏਕੈਏਕੀਨੇ
ਕਾਥੁਗਨਾਹੀਸਭਭਲਾਹੀਹੈਰੋਹਾਗਨਾਹੀਸਭਜੇਤੈ॥੧॥ਸੋਗੁਨਾਹੀ
ਜਦਹਰਖੀਹੈਰੋਛੋਛਿਨਾਹੀਕਿਛੁਲੇਤੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨੁਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਹੈਕਤਅਵੈਕਤਰਮੁਤੈ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫

ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਖਿਸਰਿਨਜਾਇ॥ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਤਿਹ
ਗੋਮੋਹਨੀਮੋਹਿਹੀਮੋਹੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਪੁਰਿਕਹਉਭਿ
ਧਉਅਪੁਨੀਤੇਉਤੇਉਗਹੋਰਹੋਅਟਕਾਇ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕੀਏ
ਕੈਜਾਲੀਤਾਕੀਗੰਠਿਨਾਹੀਛੋਰਾਇ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਨਾਨਕਦ
ਸੁਆਇਓਸੰਤਨਾਹੀਸਰਨਾਇ॥ਕਾਟੇਅਗਿਆਨਭਰਮੋਹਮਾ
ਇਆਲੀਓਕੀਠਿਲਗਾਇ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫

ਅਨਦਰੰਗਬਿਨੋਦਹਮਾਰੈ॥ਨਮੋਗਾਵਨੁਨਾਮੁਖਿਅਵਨੁਨਾ
ਮੁਖਮਾਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਗਿਆਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨ
ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈਕਾਰਜਸਵਾਰੈ॥ਹਰਿਨਾਮੋਸੋਭਾਨਾਮੁਬਡਾਈਭਉਜ

ਭੁਭਿਖਮੁਨਮਹਾਰਿਤਾਰੈ॥੧॥ਅਗਮਪਦਾਰਥਭਾਵਾਨਾਮੋਲਾਖਰਿ
 ਪਰਾਪਤਿਗੁਰਨਚਨਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭੁਏਕ੍ਰਿਪਾਭਾਮਗਾ
 ਏਹੀਅਹੋਦਰਸਾਰੈ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
 ਸੁਆਮੀਨੇਹੋ॥ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਭਨਕੈਸੰਗੋਥੋਰੋਕਾਜਿਭੁਰੋਕਹੋ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਾਥਿਨਜੋਤੋਲਾਪਟਾਇਓਕਿਫੁਨਪੀਨਹੀਕਫੁਜੋ
 ਅਗੋਰਿਸਟਿਆਵਤਸਭਪਰਗਟੀਈਹੰਮੇਰਿਓਭਗਮਅਪੋਰੋ
 ॥ਅਟਾਕਿਓਸੁਤਬਨਿਤਾਸੰਗਮਾਇਆਦੇਵਨਹਾਰੁਦਾਤਾਹੁਥਿਸੋਰੋ
 ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੈਭਾਰੋਸਉਥੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਗੁਰਮੋਰੋ॥੨॥੬॥
 ॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਫਿਥੋਚੰਦੁਸੰਤਨਿਤੁਮਰੈਗਾਰਿਓ॥
 ਗੀਟੇਕਭੋਰੋਸਾਠਾਕੁਰਸਗਨਿਤੁਮਾਗੀਆਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਾ
 ਮਕੇਮਹਾਪਰਾਫਤਦਰਸਨੁਭੋਟਿਮਿਟਾਹਿਓ॥ਭਾਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਆ
 ਓਜੀਆਗਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੧॥ਕਉਨੁਕਹੈਤੁਮਤੇਕਫੁਨ
 ਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਰੰਗਹੁਪਰਸਨਾਮੁਨਾਨਕਲੈ
 ਓ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਭਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਪਿਧੰ
 ਥਿਨਸੋਮੋਹਭਰਮੁਦੁਖਪੀਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੋਨਿਗੁਰਕੋ
 ਹਨਜਤਕਤਪੇਖਓਤੁਮਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਾ
 ਆਗੁਰਭੋਟਤਨਾਨਕਸੁਖਪਾਇਆ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
 ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁਖਪਾਈਐ॥ਸਾਧਜਨਾਮਿਥਿ
 ਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਿਦੈਬਸੋਗੋਰਾ
 ਸੰਤਨਕੇਮਾਥਾਮੋਰੋ॥੧॥ਪਾਰਫ੍ਰਹਮਕਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
 ਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰਸਨਾ॥ਰਸਨਾਹਰਿਹਰਿਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਨਾ
 ਅਨਕਉਸਤੋਖੁਪ੍ਰਭਦਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਨਿਪੁਰਿਗਹਿਓ

ਤਮਕਲਮਲਦੇਖਸਗਲਮਲਹਰਸਨਾਪਾਵਨਧਾਵਨਸੁਅਮੀਸੁਖ
ਅੰਗਸੰਗਕਾਇਆਸੰਤਸਰਸਨਾ॥੧॥ਸਰਨਿਗਾਹੀਪੁਰਨਅਥਿਨਾ
ਅਨਉਪਾਵਥੁਕਿਤਨਹੀਕਰਸਨਾਕਰਗਹਿਲੀਏਨਾਨਕਜਨਮ
ਨਾਏਧਯੋਰਸਾਗਰਨਹੀਮਰਸਨਾ॥੨॥੧੦॥੨੬॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫

ਕੁਹਕਤਕਪਟਖਪਟਖਲਗਰਜਤਮਰਜਤਮੀਚੁਅਨਿਕਬਰੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਸਤਅਨਰਤਕੁਮਿਤਹਿਤਪੀਤਮਪੇਖਤਕੁਮੀਤ
ਗਰੀਆ॥੧॥ਅਨਿਤਾਥਿਉਹਾਰਅਚਾਰਥਿਧਿਯੀਨਤਮਮਮਦਮ
ਕੇਪਜਗੀਆਕਰੁਣਕ੍ਰਿਪਾਥੋਗੁਪਾਲਦੀਨਬੰਧੁਨਾਨਕਉਧਰੁਸਗਨਿ
ਗੀਆ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾ

ਹਾਰਿਥਿਸਰਤੇਹੀਹਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਤਿਆਗਿਆਨਲਾਗ
ਅਮ੍ਰਿਤਭਾਰਿਕੁਮਿਪਾਗਾਹਿ॥ਥਿਖੈਰਸਸਿਉਆਸਕਤਮੁੜੇਕਾਹੇਸੁ
ਖਾਨਿ॥੧॥ਕਾਮਿਕ੍ਰਿਪਿਲਾਉਥਿਅਪਿਓਜਨਮਹੀਕੀਖਾਨਿ॥ਪਤਿਤ
ਵਨਸਗਨਿਆਇਓਉਧਰੁਨਾਨਕਜਾਨਿ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ ਕਾਨੜ

ਮਹਲਾ੫ ਅਵਿਲੋਕਉਗਮਕੋਮੁਖਾਗਥਿਟਾਥੇਜਤਥੇਜਤਰਤਨੁ
ਹਿਓਥਿਸਗੀਸਭਚਿੰਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੁਰਨਕਮਲਹਿਦੈਧਾਗਿਉਤ
ਰੇਅਦੁਖਮੰਦਾ॥੧॥ਰਾਜਪਨੁਪਰਵਰੁਮੇਰੈਸਰਬਸੋਗੋਥਿਟਾ॥ਸਾਧ
ਜੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾਇਓਨਾਨਕਠਿਰਿਨਮਰੰਦਾ॥੨॥੧੩॥੩੨॥

ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭਪੁਜਹੋਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਹਰਿਪਾਵਹੁ
ਨੁਅਗਾਧਿ॥ਜਗੁਜੀਤਹੋਹੋਗੁਰਕਿਰਪਾਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕ
ਪੁਜਾਮੈਥਪੁਥਿਧਿਥੇਜੀਸਾਪੁਜਾਜਿਹਰਿਭਵਾਸਿ॥ਮਟੀਕੀਇਹਪੁ
ਤੀਜੋਗੀਕਿਆਏਹਕਰਮਕਮਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਫਾਹਪਕਰਿਜਿਸੁਮਾਰਗਿਪਵ
ਸੋਤਪੁਜੰਤਮਿਲਾਸਿ॥੧॥ਅਵਰਓਟਮੈਕੋਇਨਸੁਭੈਇਕਹਰਿਕੀਓ

ਟਮੈਆਸਾ॥ਕਿਆਦੀਨੁਕਰੇਅਹਦਾਸਿਆਜਉਸਚਾਪਾਇਪੁਕੁਨਿ
ਸਾਪੁਭਚਰਨਨਕੀਮਾਨਿਪਿਆਸਾਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਕਾਜਿਅਨੁ
ਤੁਮਹਾਹਉਢਲਿਢਲਿਸਦਢਲਿਜਾਸਾ॥੨॥੧॥੩੩॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫

ਪੁਰੁ੬

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਰਿ

ਜਗਤਉਧਰਨਨਾਮਪਿਆਤੇਗੈਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਪਨੁਹਰਿਕੇ
ਰੰਗਰੰਗਰੰਗਅੰਨੁਪੇਰੈ॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਮੋਹਿਮਗਨੇਰੈ॥ਨੈਨਪੁਦੇਖੁਸਾ
ਰਸੇਰੈ॥ਸੋਪਵੈਜਿਸੁਲਿਖਤੁਲਿਲੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਉਸਾਪਨੇ
ਰਨੇਰੈ॥ਥਾਢਪੁਰਿਪਾਵਿ੩ਕਰੇਰੈ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਮੈਭਕੇ
ਸਿਸਾਸਿਧਿਆਵਹੁਮੁਖੁਨਾਮਿਰੈ॥ਕਿਫੁਸੰਗਿਨਚਾਏਲਾ
॥ਪੁਰਜੀਕੋਨਾਮੁਅਤਿਪੁਕਰੇਰੈ॥੧॥ਮਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰੰਕੇ
ਗਲਤਿਅਗਪੁਰਾਉਦੁਜੇਰੈ॥ਕਵਨਕਪਾਂਹਉਗੁਨਪਿਆਤੇ
ਬਹਨਿਨਸਾਕਉਏਕਟੁਲੇਰੈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਿਨੇ
ਮਿਭਨਾਨਕਦੇਵਜਗਤਗੁਰੁਕੇਰੈ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਕਾਨੜਾ

੫ ਐਸੀਕਉਨਾਥਿਧੇਦਰਸਨਪੁਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਜ
ਸਸਠਭਪੁਰਤਿਉਮਾਗਿਹੀਉਤਰਸਨਾ॥੧॥ਦੀਨਾਨੀਨਪਿਆਜ
ਨਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਾਕੀਰੇਨਾ॥ਹੀਉਅਰਪਿਦੇਨਾ
ਭਏਹੈਕਿਰਪੇਨਾ॥ਮਾਨੁਮੋਹਤਿਅਗਿਢੇਡੂੰਤਉਨਾਨਕਹਰਿ
ਭੇਟਨਾ॥੨॥੨॥੩੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਰੰਗਰੰਗਰੰਗ

ਕੇਰੰਗਾ॥ਕੀਟਹਸਤਪੁਰਨਸਭਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇ
ਰਬਸਹਿਤਗੰਗਾ॥ਜਲੁਪੇਵਤਭੂਖਅਰੁਨੰਗਾ॥ਪੂਜਾਚਰਕ
ਮੇਲੰਗਾ॥ਚਕ੍ਰਕਰਮਾਤਿਲੁਕਖਾਟੰਗਾ॥ਦਰਸਨੁਰੇਟੇਢਿ
ਤਸੰਗਾ॥੧॥ਹਠਿਨਿਗਾਹਿਅਤਿਰਹਤਢਿਟੰਗਾ॥ਹਉਰੇ
ਅਪੈਚੁਕੈਨਲੰਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾ॥੧॥

ਜਾਇਆਤਿਤਪਵਨਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਾਰਿਯੋਗਿਨਾਇਕੋ
 ਹਗਰਥਿਕਾਰਸਗਰਪਤਿਤਮੋਹਮਾਨਅਧਾਥਿਕਯਾਇਆਸੋ
 ਪੰਥਾਕਰੁਗਧੇਪ੍ਰਭਅਪਿਕਾਢੁਰਾਖਿਲੇਪੁਗਥਿਦਰਾਇਆਸੋ
 ਨਥਸਨਥਸਤਨਕੋਟਿਪਾਪਥਿਨਾਸਾਮਨਿਦਰਸੁਨੇਕੀਪਿਆਸ
 ਪੁਰਨਗੁਨਤਾਸਾਭਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਨਕਹਰਿਰਸਨ
 ਨਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਵਰਿਵਰਉਧਰ
 ਕਰੁਰਉਸੁਖਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗਪਲਕਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉਕਨਿਕਮੇਰ
 ਟਸੇਜਸਖੀਸੋਹਿਨਾਰਿਨਿਸਿਉਤਾਤਾ॥੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕੋ
 ਬਿਨੁਨਮਨਨਕਹਾਤਾਹੁਥੋਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿ
 ਬਿਹਾਤਾ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਅਪੰਤੋਰੇਮੁਖੋ
 ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮਨੁਲੋਰਾਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਅਰੋਮੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
 ਹਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਆਗਨਿਚੈਨਾਤੋਰੇਗੀਤੋਰੇਪੰਚਦੁਤਨਸਿਉਸੰਭੋ
 ॥੧॥ਆਇਨਜਾਇਥਸੈਨਿਜਆਸਾਨਿਉਧਕਮਲਬਿਗਸੋਰੇਦੁਖ
 ਹਉਮੈਸੋਰੇਗਾਇਓਗੀਗਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗੁਨੀਗਹੋਰੇ॥੨॥੪॥

ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਤਾਂਤੇਜਾਪਿਮਨਾਹਰਿਜਾਪਿਯੋਸੰਭੋ
 ਕਹਤਪ੍ਰਥੁਗਾਥੋਰੇਸੋਹਮਗਨਅਪੰਤਾਪਾ॥੧॥ਰਹਾਉਜੋਰਾਤੇਸੋ
 ਗਿਥਪੁਰੀਮਾਇਆਸੋਹਸੰਤਪ੍ਰੰ॥੧॥ਨਮੁਜਪਤਸੋਭਿਜਨੁਭਿਧੋ
 ਸਹਿਉਧਾਰਹੁਆਪਾਥਿਨਸਿਜਾਇਸੋਹਭੈਭਰਮਾਨਨਕਨ
 ਤਾਪਾ॥੨॥੫॥੪੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੦

ਐਸੋਦਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤਜੀਉਥੁਲਿਹਰਿਮਾਨਮੋਹੀਪ੍ਰੰ
 ਜੀਉਰਉਨਿਕਟਿਥੁਸਿਓਤਕੀਸਰਨਿਸਾਧੁਆਦੁਤਸੰਗੁਇ
 ਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉਕੋਟਿਜਨਮਜੋਨਿਕੂਮਿਓਹਾਰਿਪਰਿਓਦੁਖ
 ॥੧॥ਕਿਰਪਾਗੋਬਿਦਰਈਮਿਲਿਓਨਾਮੁਅਧਾਰੁਦੁਲਭਜਨੁ

ਨਕਥਵਉਤਾਰਿਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੪੫॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਸੁਭਾਏਆਪਨਆਏ॥ਕ

ਜਨੈਕਫੁਦਿਖਾਏ॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਸੁਖਬਾਭੇਭੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਜੇ
ਮਿਲਾਏਸਾਧਸੰਗਾਏਕਤਪੁਨਜਾਏਘਰਹਿਬਸਾਏ॥ਗੁਨਨਿਧਾ
ਗਾਇਓਹਿਚਰੇਲੇ॥੧॥ਚਰਨਯੁਭਾਏਆਨਤਜਾਏਥਾਨਥਨਾਏ
ਬਸਮਾਏ॥ਰਸਾਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕੁਗੁਨਬੋਲੇ॥੨॥੧॥੪੬॥

ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰਮਿਲਨਦੁਰੰਈ॥ਪਰਮਿਤਿ
ਗੁਨਗੰਮਅਗੋਚਰਹਹਿਓਸਰਬਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਧਨਿਭਵ
ਨਾਨੀਪਾਇਓਅਨਿਕਉਕਤਿਚਤੁਰਾਈ॥੧॥ਜਤਨਜਤਨਅਨਿ
ਉਪਵਰੇਤਉਮਿਲਿਓਜਉਕਿਰਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਦਰਿਅਗਲਿਪਰ
ਪਾਨਿਧਿਜਨਨਾਨਕਸਤਰੇਨਾਈ॥੨॥੨॥੪੭॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫

ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ॥ਪ੍ਰਭੁਬਿਨਾਨਾਹਿਹੁ॥ਚਿਤਵਉਚ
ਨਾਬਿਦਸਾਸਨਨਿਸਿਭੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਇਪ੍ਰੀਤੀਨਆਪਨਤੂਟ
ਨਾਜਿਹੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਪਨੁਸਰਬਸੋਹਰਿਗੁਨਨਿਧੇਸੁਖਸੇਹੁ॥੧॥ਈਤਉਤ
ਅਪੁਰਨੁਨਿਰਖਤਾਰਿਦੈਖੇਗਿ॥ਸੰਤਸਰਨਤਰਨਨਾਨਕਬਿਨਸਿ
ਦੁਖਘੇਰਾ॥੨॥੩॥੪੮॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੋਪ੍ਰਭਸੰ

ਗਿਆਨਸਨੇਹੁ॥ਸਾਜਨੈਤੂਮੀਤੁਮੇਗਾਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਸਭੁਕੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਨੁਸੰਗਉਤਾਨੁਮਾਗਉਧਨੁਥਖਮੀਸੁਤਦੇਹਾ॥੧॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ
ਜੁਗਤਿਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਾਨਿਧਾਨਾ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਨਿਰਾ
ਨਾਨਕਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੪॥੪੯॥ ਕਾਨੜਮਹਲਾ੫

ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰਚਰਚਰਚਰੀ॥ਜੇਗਧਿਆਨਭੇਖਾਗੀ॥
ਨਨਠਿਰਤਠਿਰਤਧਰਤਧਰਤਧਰਚਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਅਹੰਅ
ਅਵਰਮੁਕਮੁਕਮੁਕਬਵਰਈ॥ਜਾਤਿਜਾਤਜਾਤਜਾਤਸਦਾਸਦਾਸ

ਦਾਸਦਾਕਾਕਾਪਈ॥੧॥ਮਾਨੁਮਾਨੁਮਾਨੁਤਿਆਗਿ॥੨॥
 ਕਟਿਸਦਾਪਈ॥੩॥ਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭਾਜੁਕਪਤੁਨਾਨਕੁਸੁਨਾਨੁ॥੪॥
 ਨਭਜਨਭਜਨਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਈ॥੫॥੫॥੫॥੧੨॥
 ਮ:੧੨ ਮ:੫ ੫੦ ਗੁਮਯਾਦਭੇਪਦੇਦੁਏ ੬॥

ਗੁਰਕਾਨਜਾਮਹਲਾ੪

ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁ

ਵੈਗੋ॥ਜਿਉਜਿਉਜਪੈਤਿਵੈਸੁਖਪਵੈਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਵੈਗੋ॥
 ਸਾਭਿਭਗਤਜਨਾਕੀਖਿਨੁਖਿਨੁਲੇਚਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਪਵੈਗੋ॥
 ਨਰਸਸਾਦਗਏਸਭਨੀਕਾਰਿਬਿਨੁਨਵੈਕਿਛੁਨਸੁਖਵੈਗੋ॥੧॥
 ਰਾਮਤਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਗਾਗੁਰੁਮੀਠੇਬਚਨਕਢਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰੁ॥
 ਈਪੁਰਖਪੁਰਖੇਤਮਥਾਣੀਸਿਉਚਿਤਲਵੈਗੋ॥੨॥ਗੁਰਬਣੀਸੁਰਾ॥
 ਮੇਰਾਮਨੁਦੁਇਆਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਾਘਰਿਆਵੈਗੋ॥ਤਹਅਨਧਤਪੁਨਾਨਾ॥
 ਹਿਨਿਤਥਾਜੇਨੀਏਰਧਾਰਚੁਆਵੈਗੋ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਕੁਤਿਯਤਿ॥
 ਵੈਮਨੁਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥ਨਾਮੁਸੁਣੈਨਾਮੇਮਨਿਭਾਵੈਨਾਮੇ॥
 ਪਤਾਵੈਗੋ॥੪॥ਕਾਨਿਕਕਾਨਿਕਪਾਹਿਰੇਬਹੁਕੰਗਨਾਕਾਪਰੁਭੀ॥
 ਨਵੈਗੋ॥ਨਾਮਾਥਿਨਾਸਭਿਠੀਕਠਿਕਾਨੇਜਨਮਿਮਰੈਠਿਰਿਅਵੈ॥
 ॥੫॥ਮਾਇਆਪਟਲਪਟਲਪੈਭਾਗੀਘਰੁਘੁਮਨਿਘੇਰਿਘੁਲਵੈ॥
 ਪਾਪਾਥਿਕਾਰਮਨੁਰਸਾਭਿਭਰੇਥਿਖੁਦਤਰੁਤਰਿਥੀਨਜਾਵੈਗੋ॥
 ਭਉਥੈਰਗੁਰਾਇਆਹੈਥੈਹਿਥੁਗੁਰੁਖੇਵਟਸਥਾਦਿਤਾਵੈਗੋ॥
 ਮਨਾਮੁਹਰਿਭੇਟੀਐਹਰਿਰਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ਅਗਿਨੀ॥
 ਇਸਵਾਇਅਗੁਰਗਿਆਨੈਲਾਇਜਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਭਾਣੈਆਖੈ॥
 ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਗੋ॥੭॥੧॥ ਕਾਨਜਾਮਹਲਾ੫

ਜਪਿਅਨਹਰਿਹਰਿਨਮੁਤਰਵੈਗੋ॥ਜੋਜੋਨਪੈਸੋਈਗਤਿਪਵੈਜਿ
ਪਹਿਲਦੁਸਮਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹ
ਜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਮਿਲਗਵੈਗੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਾ
ਗੁਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਮੁਖਿਅਵੈਗੋ॥੨॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਰਉਮੈਮਯੁ
ਗੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਯੁਲਹਿਜਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਥੋਯਤਰਿਓਸੰਗਿਕ
ਟਲਗਿਸਬਦਿਗੁਰੁਹਰਿਪਵੈਗੋ॥੩॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਹੁਸਤ
ਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਆਵੈਗੋ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਕਰਮਕਰੈ
ਕਿਮਾਨੀਕਾਛਿਪਾਣੀਕੀਚੜ੍ਹਪਵੈਗੋ॥੪॥ਭਗਤਜਨਕੇਹਰਿ
ਖਵਰੇਜਨਹਰਿਰਸੁਮੀਠਲਗਵੈਗੋ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮੁਦੇਇਵ
ਕੋਆਈਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੫॥ਭਗਤਜਨਾਕਉ
ਸਦਾਨਿਵਿਰਹੀਐਜਨਨਿਵਹਿਤਾਠਲਗੁਨਪਵੈਗੋ॥ਜੋਨਿਦ
ਸੁਟਕਰਹਿਭਗਤਾਕੀਹਰਨਾਖਸਾਜਿਉਪਚਿਜਵੈਗੋ॥੬॥
ਗਮਕਮਯਪੁਤੁਮੀਨਾਬਿਅਸਾਤਪੁਤਾਪਨਪੁਜਕਰਵੈਗੋ॥ਜੋਜੋਭਗ
ਜੋਇਸੋਪੁਜਹੁਭਰਮਨਭਰਮੁਚੁਕਵੈਗੋ॥੭॥ਜਾਤਨਜਾਤਿਦੇਖਿਮ
ਭਰਮਹੁਸੁਕਜਨਕਪਗੀਲਗਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਜੁਠਨਜੁਠਿਪਈ
ਜੋਉਪਾਰਿਖਿਨੁਮਨੁਆਤਿਉਨਡੁਲਾਵੈਗੋ॥੮॥ਜਨਕਜਨਕਕੋਠ
ਸਿੰਘਸਨਿਨਉਮਾਨੀਪੁਰਿਲੈਲਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠ
ਕੁਰਮੈਦਾਸਨਿਦਾਸਕਰਵੈਗੋ॥੯॥੨॥ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪
ਗੁਗੁਰਮਤਿਹਸਿਗੁਨਗਾਵੈਗੋ॥ਜਿਹਵਾਏਕਹੋਇਲਖਕੋਟੀਲ
ਕੋਟੀਕੋਟਿਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਠੀਜਪਿਓਸਖਨ
ਗਹਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁਨਪਵੈਗੋ॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਤਿਅਗਮੁਅਗਮੁਰੈ
ਤਿਗੁਰਮਾਤਿਮਨੁਠਹਰਾਵੈਗੋ॥੨॥ਜਿਨਤੂਜਪਿਓਓਈਜਨਨੀਕੇ
ਹਿਜਪਤਿਅਹੁਕਉਸੁਖੁਪਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤਫੋਕਓਹਰਾਕ੍ਰਿ

੩੬੦

ਸਨੁ ਅੰਗਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ਗੋ॥ ੨॥ ਜਨਮੇ ਪੈ ਤੇ ਭਈ ਹੋ॥
ਗਾਵੈ ਗੋ॥ ੩॥ ਰਾਮ ਜਨ ਹਾਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਤੁ ਰਖਾਵੈ ਗੋ॥
ਹਮ ਪਾਥਰ ਲਹ ਲਹਿ ਪਥਰ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੰਗਾ ਤਿ ਨ ਵਤਰਾਵੈ ਗੋ॥
ਉਸਤ ਸੰਗਾ ਤਿ ਤਰਿ ਓਂ ਜੁ ਲਾਹੇ ਸੰਤ ਜਨ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਗੋ॥ ੪॥ ਖੰਡ
ਏ ਬੈਠਤ ਭੂਠਤ ਮਾਗਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈ ਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਾ
ਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈ ਗੋ॥ ੫॥ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲਪਾ
ਹਸਾਸਨਿ ਨ ਮੁਧਿ ਆਵੈ ਗੋ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉ ਮੈ ਬੂਝੈ ਤੇ ਗੁਰ ਮਨਿ
ਸਮਾਵੈ ਗੋ॥ ੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅ ਨ ਕੋਰਾ ਗੀ ਨ ਨਯੋ
ਗੋ॥ ਛਿਰਿ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਰਤਾ ਪੈ ਪਾਠੁ ਤਾਵੈ ਗੋ॥
ਕੋਰੁ ਲਾਲੇ ਕੋਰੁ ਲਾਲ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਅਗੈ ਫਹਿ ਫਹਿ ਪਾਵੈ ਗੋ॥ ਨਾਨਕ
ਅਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈਸਤਿਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ਗੋ॥ ੭॥
ਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗਾਵੈ ਗੋ॥ ਚੈਭੈ
ਏਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈ ਗੋ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ
ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿ ਨ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੋ॥ ਤਿਨ
ਪੰਕਮਿ ਲੈਤਾ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਗੋ॥ ੨॥ ਦੁਖਿ
ਲਾਭਿ ਲਗੇ ਹੋ ਪ੍ਰਣੀ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈ ਗੋ॥ ਛਿਰਿ ਉਲਛਿ
ਨ ਮੁਹੈ ਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ਗੋ॥ ੩॥ ਰਿ
ਦਸੇ ਦਸੇ ਛੁਨਿ ਪਾਵਤ ਤੈ ਗੁਣੀ ਆਖਿ ਨੁਨ ਟਿਕਾਵੈ ਗੋ॥ ਸਤਿ
ਪਰਚੈ ਵਸਾਗਾ ਤਿ ਆਵੈ ਮੋਖੁ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ਗੋ॥ ੪॥ ਓਅੰ ਕਹੈ
ਗਵੇਗਹਿ ਆਸਚੁ ਏਕ ਸਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ਗੋ॥ ਏਕੇ ਰੂਪੁ ਏਕੇ ਬ
ਸਚੁ ਏਕੇ ਰੂਪੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈ ਗੋ॥ ੫॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਏਕੇ ਰੂਪੁ
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ਗੋ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹ
ਨਹ ਦਸ ਬਦੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋ॥ ੬॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾ

ਮੁਖਿ ਸੋ ਰਾਖ ਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਏਕੋ ਮਹਾਉ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁ
ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੬ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨ ਮਾਇ ਫੁਜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ
ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿ
ਸਾਵੈਗੋ ॥ ਗਿਹਿ ਰਹਿ ਹਿ ਪਾਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਪਾਨ ਮਿ
ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਮਿ
ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੮ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਾਲਾ ੮ ਮਨਗੁਰ ਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾ
ਗੋ ॥ ਜਿਉ ਮੈਗਊ ਮਸਤੂਟੀ ਜੈਤ ਲਿਕੁੰ ਭੈ ਗੁਰ ਅੰਕ ਸੁਸਬਦੁ ਦਿ
ਪਾਵੈਗੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲ ਤੇ ਚਲੈ ਚਲੈ ਦਰਦਹ ਦਿ ਸਿਗੁਰੁ ਗਥੈ ਹ
ਮਿਲਵਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤ ਰਿਮੁਖਿ ਅੰ
ਮਤੁ ਨ ਮੁਚੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸੀ ਅਗ ਬਿਸੁਰਹੈ ਪੁਰਨ ਗੁਰੁ ਗ
ਰੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਮਾਇਆ ਬੁਝਿ ਅੰਗਤਿ ਸੁਨੈ ਤਨ ਅ
ਬਿਖੁਧਾ ਰਿਧਾ ਗਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ ॥ ੨ ॥ ਸੁਆਨੁ ਲੋਭੁ ਨਗਰ ਮਹਿ
ਨ ਬਲਾਗੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਖੁਧਰ ਮੁਆ
ਨਗ ਬੇਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ੩ ॥ ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਨਿਘਰ
ਤੁ ਪੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰ ਨਿਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਤਾਰਿ ਤਾਰਿ ਸਗਨਿ
ਜਨ ਆਏ ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇਨਿ ਕਲਾਵੈਗੋ ॥ ੪ ॥ ਸੁਪਨੰਤੁ ਹੁਸੰਸਹੁ ਸ
ਬੁਧਾ ਜੀ ਸਬੁਧਾ ਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾ ਮੁਗੁਰ ਮਤਿ ਲੈ
ਮਾਯੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥ ੫ ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉ
ਮੈ ਪਾਪ ਕਹਿ ਲੇ ਆਨਿ ਜਮਾਵੈਗੋ ॥ ਆਇਆ ਕਾਯੁ ਦੁਖ ਦਾਈ
ਹੈ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੇਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥ ੬ ॥ ਸੰਤ ਪੁਰਾਮਨ ਮੁਧਨੁ ਸੰਚ
ਮੁਖੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਾਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਪੁਤੇ
ਗਰਿ ਦੇਵੇ ਤੇਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥ ਗਿਰਾਮਨਾ ਮਧਨੁ ਪੈ ਰਿਦੈ ਅੰਤ
ਗਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀ

ਨੰਦਪੁਦਾਯਤੁਰੰਜਿਸਮਵੈਗੋ॥੨॥੫॥ ਕਨਕਮਹਾਰ
 ਗੁਰਸਰਨਿਧਿਅਵੈਗੋ॥ਲਿਹਾਰਿਹਨੁਹਵੈਸੰਗਿਪਾਰਸਗੁਨਪਰਸਕੈ
 ਵੈਗੋ॥੧॥ਗਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਹਾਪੁਰਖੁਪੈਪਾਰਸੁਜਲਾਗੋਸਰਬਪਵੈ
 ਜਿਉਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਗੁਰਸੇਵਕਪੈਜਗਪਵੈਗੋ॥੧॥
 ਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਪੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਵੈਗੋ॥ਜਿਉ
 ਗੀਕਿਆਮਰਪਦਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮੁਖਬਚਨਾਧਿਅਵੈਗੋ॥੨॥
 ਗੁਰਸਰਨਿਸਰਨਿਮਨਿਭਾਈਸੁਖਾਸੁਖਕਾਰਿਧਿਅਵੈਗੋ॥ਦਰਿ
 ਦੀਨਭਏਪੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਪ੍ਰਥਾਦਿਖਵੈਗੋ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਨਿਪਏਸੇਥਾਪੋਤਿਨਰਾਖਨਕਊਪ੍ਰਭੁਅਵੈਗੋ॥ਜੇਕੋਸਰੁਸੰਪੈ
 ਉਪਰਿਠਿਰਿਉਲਟੋਤਿਸੇਲਗਵੈਗੋ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਸਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਦਰਗਹਮਾਨੁਦਿਵਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿ
 ਮਤਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਗਾਲਿਮਿਲਿਮੇਲਿਮਿਲਵੈਗੋ॥੫॥ਗੁਰ
 ਖਿਨਦੁਬੇਦੁਪੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪਰਚੈਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਹਰਿ
 ਪੁਰਿਗੁਪੋਹੈਵੈਹਰਿਜਨਕਊਪ੍ਰਜਕਰਵੈਗੋ॥੬॥ਸਾਕਤਨਾ
 ਗੁਰਨਹੀਕੀਅਤੇਥੇਮੁਖਹਰਿਭਰਮਾਵੈਗੋ॥ਲਿਭਲਹਰਿਸੁਆਨ
 ਸੰਗਤਿਥਿਖੁਮਾਇਆਕਰੰਗਿਲੰਗਵੈਗੋ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭਜ
 ਤਰਕੁਲਾਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਗੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭੁ
 ਤਸੰਗਤਿਰਾਖਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੬॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਠੰਤੁਮਹਲਾ੫

ਸੇਉਧਰੇਜਿਨਰਾਮਧਿਆਏ॥ਜਤਨਮਾਇਆਕੇਕਾਮਿਨਾਏ॥
 ਮਧਿਆਏਸਾਰਿਫਲਪਾਏਧਾਨਿਧਾਨਿਤੇਬਡਭਾਗੀਆਸਤਾ॥

ਗੋਨਾਮਿਲਾਗੇਕਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਆਤਾਜਿਮਾਨਸੋਹਬਿਕਾ
ਸਾਧੂਲਗਿਤਰਉਤਿਨਕੈਪਾਏ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਾਇਸੁਆ
ਬਡਭਾਗਿਦਰਸਨੁਪਾਏ॥ ੧॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਨਿਤਭਜਹਨਾਗਾਇਣ
ਸਕਿਰਸਾਕਿਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਇਣਾਗੁਣਗਾਇਜੀਵਹਰਿਅ
ਉਪੀਵਹਜਨਮਮਰਣਾਭਾਗਾਏ॥ ਸਤਸੰਗਿਪਾਈਐਹਰਿਧਿਆਈ
ਕੈਬੁਝਿਦੁਖੁਨਲਾਗਾਏ॥ ਕਰਿਦਇਆਦਤੇਪੁਰਖਾਬਿਧਾਤੇਸੰਤਸੇਵ
ਮਾਇਣਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਨਪੁਰਿਬੰਢਹਿਰਿਦਗਸਿਸਹਜਿ
ਮਾਇਣਾ॥ ੨॥ ਸਗਲੇਜੰਤਭਜਹੁਗੋਪਾਲੋ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁਰ
ਪਾਲੋ॥ ਨਿਤਭਜਹੁਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸਫਲਜਨਮੁਸਬ
ਦਿਆਗੋਬਿੰਦੁਗਾਈਐਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਾਣੁਸੋਈਆਇ
ਆਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਿਗੁਨਿਰੰਜਨਗੋਬਿੰਦਧਨੁਸੰਗਿਚਾਲੋ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਿਦਇਆਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨੁਬਾਧਉਪਾਲੋ
੩॥ ਅੰਗਲਚਾਰਚੇਜਮਾਨੰਦਾ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ
ਪੁਰਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆ॥ ਬਜੀ
ਬਧਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈਬਪੁਝਿਦੁਖਿਨਹੰਨੀਆ॥ ਥੇਕੰਠਿਲਾਏ
ਰੁਖਦਿਖਾਏਬਿਕਾਰਾਬਿਨਸੇਮੰਦਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇ
ਸੁਆਮੀਪੁਰਖਪੁਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੪॥ ੧॥

੭੮੨

ਗੁਰਕਾਨੜ ਕੀ ਵਰ ਸਲੋਕਾਨ ਲਿਖਲਾ ੪

੧੬ ॥ ਤਿਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪

ਰਾਮਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿਗੁਰਮਾਤਿ ਰਖੁ

ਧਾਰਿ। ਦਸਨ ਦਸਹੋ ਇਹੁ ਹਉ ਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ। ਜਨਮੁ ਪਦ
ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਨਕਾ ਜਿਨ ਕੁ
ਤਿਹ ਰਿਸੁ ਸਾਰਿ। ੧॥ ੪੪॥ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿਗੋਵਿ
ਗੁਣੀ ਨਿਧਨ। ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਧਿਆਈ ਐਤਾ ਦਰਗ
ਈ ਐਮਨ। ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜਪਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ਪਰ
॥ ਨਨਕ ਗੁਰਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਹਾਰਿ ਪਾਇਆ ਨਮੁ। ੨॥
ਜੀ॥ ॥ ਤੁਆ ਪੈਰੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਕੇ ਤੁਆ ਪੈਰੀ ਜੁਗਤਿ
॥ ਤੁਆ ਪੈਰੀ ਰਸ ਰਸੀ ਅੜਾ ਤੁਆ ਪੈਰੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ। ਤੁਆ ਪੈ
ਵਰਤ ਦਾ ਤੁਆ ਪੈ ਕਰਹਿ ਸੁਹਾਗੀਆ। ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨੁ
ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਧਨ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਹਾਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲਗੀਆ। ਸਾਭਿ
ਹੁ ਮੁਖ ਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਤ ਸਾਭਿ ਪਾਪ ਲੋ
ਆ। ੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੈਰੀ
ਪਾਵੈ ਕੋਇ। ਹਉ ਮੈ ਮਤਾਨੁ ਸੁਹਾਇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕੈ ਫੈਸੇ
ਨਕ ਅਨਾਦਿ ਨੁਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ
॥ ੧॥ ੪੪॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤ ਦਾ ਹਰਿ ਜੇ ਵਡ ਅ
ਨਕੋਇ। ਜੇਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਵੈ ਸੇ ਥੀ ਐ ਜੇਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁਹਾਇ
ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆਥੇ ਅੰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਇ। ਨਨਕ ਗੁਰ
ਹਰਿ ਸਾਭਾ ਹਿ ਆਤਮ ਨੁ ਸੀਤ ਲੁਹਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗ ਜੀਵਨ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨ
ਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਤੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰ
॥ ਇਕੁ ਦਾਤ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਆਪ ਰਿਜਾ ਚਹਿ ਸਭਾ

ਤੁਭੇ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਦੇਖੇ ਆਉ ਤੇਰੇ
ਖੇ ਕੇ ਸੁਣੇ ਦੇ।

ਨਾਸੇਵਕੁ ਠਕੁਰ ਸਭੁ ਤੂ ਪੈ ਤੂ ਪੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗ ਨਾਸ
ਕਹਹੁ ਮੁਖਿ ਪੁਰਿ ਖੀਕੇ ਸੁਹਰੇ ਰਿ ਖੀਕੇ ਸੁਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ
ਠਲ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ

ਨਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ਜੋਇ ਫਹਿ ਸੇਠ ਲੁਪਾਇ ਸੀਗੁ
ਜਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ਕਿਲਵਿ ਖਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀ ਅਹਿ ਹਉ
ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿ ਅਸਭੁ ਅਤਮ ਬ੍ਰਹ
ਮਪਦ ਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪੂਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਮੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਿਤੁ ਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ
ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਬਿਲਿ ਖਿਆਤਿ ਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲੁ ਧੁਦੁ ਖੁਲਹਿ ਜਾਇ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿ
ਨ ਪਾਇ ਓਜਿ ਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀ ਆਇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਸਨ ਦ
ਪੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੋ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

॥ ਤੁਥਾਨ ਥ

ਨਤਰਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਸਭਤੇ ਗੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ ਰੰਗ
ਸੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਓਪਾਵਣੀ ॥ ਸਭ
ਭੀਜੋ ਤਿਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਾਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੂ ਪੈ ਲਾਵਣੀ ॥ ਜਿਨ
ਹਿਦਇ ਆਉਤਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸ
ਭਾਵਣੀ ॥ ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੀਰਾ ਮਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲ ਦੁਖ
ਦੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰ

ਮਿਤੁ ਨਾਮਰ ਸੁਹਰਿ ਅੰ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ
ਪੂਰੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਭ ਦਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਆਬਿ ਖੁਹਉ ਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ
ਓਤਿ ਨ ਜੁਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੂ ਠੇਹਰਿ ਚੇਤਾਇ ਆਹਰਿ
ਨਾਮ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾ

੭੮੩

ਗਿ॥੧॥੧੪॥ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮ ਨਾਮੁ ਹੈ॥ਵਿਚਿ ਕਾ ਕਰਿ ॥ਕਰੰ
॥ਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈ॥ਐਹਰਿ ਨਾਮਹਰਿਉਰਿਹਾਵਰੰ
ਜਿਨਹਾਰਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸਉਪਿਆਹਰਿਉਤਮੁ॥ਬਿਨੁ
ਕਰਮਕਮਾਵਣੇਤਿਤਹਉਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਜਲਿਹਸਤੀਮ
ਨਵਾਲੀਐਸਿਰਿਭੀਠਿਰਿਪਾਵੈਢਾਗੁ॥ਹਰਿਮੇਲਪੁਸਤਿਚੁ
ਇਆਕਰਿਮਨਿਵਸੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਇਹਰਿ
ਅਜਨਨਾਨਕਾਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਖਰੁਹੈਉਤਮੁਹਰਿਨਾਇਕੁਪੁਰਖੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਖੇਲੁਕੀਆਹਰਿ
ਪੇਵਰਤੇਸਭੁਜਗਤੁਕੀਆਵਣਜਾਗਾ॥ਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜੋ
ਚਿਕਰਤੇਸਭੁਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥ਸਾਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਪੁਸ
ਸੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਾਭਿਚਵਹੁਮੁਖਪੁ
ਨਖੁਜਗੰਨਖੁਜਗਜੀਵਨੇਜਿਤੁਭਵਜਲਪਾਰਿਉਤਮਾ॥
ਭਕੁਮ॥੧॥ਹਮਰੀਜਿਹਥਾਏਕਪ੍ਰਭਹਰਿਕੇਗੁਣਅਗ
ਥਾਹਾ॥ਹਮਾਕਿਉਕਰਿਜਪਹਾਇਆਇਆਹਰਿਤੁਮਵਡਅ
ਅਗਾਹਾ॥ਹਰਿਦੇਹੁਪ੍ਰਭੁਮਾਤਿਉਤਮਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਗਿਪ
ਸਤਸੰਗਾਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭੁਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਤਰਾਹਾ॥ਜਨ
ਕਕਉਹਰਿਥਖਾਸਿਲੇਹੁਹਰਿਤੁਠੈਮੇਲਿਮਿਲਾਹਾ॥ਹਰਿਕਿ
ਕਰਿਸੁਇਥੇਨਤੀਹਮਪਾਪੀਕਿਰਮਤਰਾਹਾ॥੧॥੧੪॥ਹਰਿਕ
ਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਦਇਆਲਾ॥ਗੁਰਸੇ
ਹਰਿਹਮਭਾਈਆਹਰਿਹੋਆਹਰਿਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਭਅਸਾਮਨ
ਸਰੀਮਨਿਚੁਕਾਅਲਜੰਜਾਲਾ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਹ
ਏਸਥਦਿਨਿਹਾਲਾ॥ਜਨਨਾਨਾਕਿਅਤੁਟਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨ
ਰਿਧਨੁਮਾਲਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵ॥

ਚੇਸਭਉਪਰਿਵਡੇਵਡੇਨਾਜੋਧਿਆਵਹਿਹਾਰਿਅਪਰੰਪਰੁਹਰਿਹਰਿ
ਰਿਧਿਆਇਹਰੇਤੋਹੇਨਾਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਤਿ
ਕਾਟੇਪਾਪਕਟੇਨਾਤੁਮਜੈਸੇਹਰਿਪੁਰਖਜਾਨੇਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਮੁ
ਖਵਡਵਡਭਗਵਡੇਨਾਸਾਭਿਧਿਆਵਹੁਆਦਿਸਤਿਜੁਗਾਦਿਸਤੋ
ਰੁਖਿਸਤੇਸਦਾਸਦਾਸਤੇਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਦਸੇਨਾ॥੫॥ਸਭੇ
ਮੁਖੰ

ਹਮਰੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨਾਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਗੁਰਮੰ
ਗਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਹਰਿਮਿਥਿਆਆਇਆਚਿ
ਗਹਰਿਆਪੇਘਟਿਘਟਿਵਰਤਦਾਹਰਿਆਪੇਆਪਿਥਿਅੰਤਾਹਰਿ
ਆਪੇਸਭਰਸੋਰੇਗਦਾਹਰਿਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤਾਹਰਿਆਪੇਭਿਖਿ
ਆਪਾਇਦਾਸਭਾਸਿਸਟਿਉਪਾਈਜੀਅਜੰਤਾਹਰਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦ
ਵਿਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਮਾਗਾਹਿਹਰਿਜਨਸੰਤਾਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਆਇ
ਮੇਭੁਹਮਗਾਵਹੁਹਰਿਗੁਣਛੰਤਾ॥੧॥ਮੁਖੰ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣਨਾਮੁਹਰਿ
ਮੈਨਿਤਾਨਿਨਾਮੁਸਰੀਰਿਸਾਭਿਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰੀਆਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਣਿਹਰਿਧੀਰਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਆਨਮੁ
ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਮਊਲਾਜੇਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿ
ਨਸੇਵੇਚਰਨਨਿਤਕਉਲਾਗਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਏਸਭਜੀਅਜੰਤਹਰਿਵ
ਨੈਨਿਕਾਟਿਸਭਜਉਲਾਸੋਭੁਭੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁਭਾਇਸੀਜਿਸੁਸਤਿ
ਗੁਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਸਉਲਾਸਾਭਿਗਾਵਹੁਗੁਣਗੋਵਿਦਹਰੇਗੋਵਿਦਹ
ਗੋਵਿਦਹਰੇਗੁਣਗਾਵਤਗੁਣੀਸਮਉਲਾ॥੬॥ਸਭੇਕੁਮਹਲਾ੪

ਸੁਤਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੇਤਿਮਨਿਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉਮਨਿਗੁਰੁਤੁਠਮੇਲੇਮਾਇ॥੧॥ਮੁਖੰ॥
ਹਰਿਇਕਸੁਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਹਰਿਇਕੋਮੇਰੈਚਿਤਾਜਨਨਾਨਕਇਕੁਅ
ਹਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਾਇਕਸਤੇਗਤਿਪਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਪੰਚੇਸ

ਬਦਵਜੇਮਾਤਿਗੁਰਮਾਤਿਵਡਭਾਗੀਅਨਹਦੁਵਾਜਿਆਨਾਦਮੁਖ
ਮੁਸਭੁਗੁਰਸਬਦੀਗੋਵਿਦੁਗਾਜਿਆਆਦਿਗੁਗਾਇਵੇਸੁਹਰਿ
ਕੋਮਤਿਗੁਰਮਾਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾਜਿਆਹਰਿਦੇਵਹੁਦਨੁਦਾਇਅ
ਲਪ੍ਰਭਜਨਹਾਖਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਾਜਿਆਸਾਭਿਧੰਨੁਕਰਾਗੁਰੁਸਾ
ਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪੜਦਾਕਾਜਿਆਸੋਲੇ

ਮ:੪

ਰਗਤਿਸੋਰੇਵਰੁਓਲੈਸੁਭਰਭਰੇਵਹਾਨਿਆਜਿਨ

ਸਤਿਗੁਰੁਮਨਿਆਜਨਨਾਨਕਵਡਭਾਗਲਹੀਨਿ॥੧॥ਮ:੪॥ਗਰਿਹ

ਨਾਮਅਸੰਖਹਰਿਹਰਿਕੇਗੁਨਕਥਨੁਨਜਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮੁਅਗ

ਧਿਹਰਿਜਨਾਕਿਤੁਫਿਧਿਮਿਲਾਹਿਮਿਲਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤ

ਪੰਤਜਨਇਕੁਤਿਉਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਪ੍ਰ

ਹਰਿਮੋਲਿਲੈਹੁਲਾਜ਼ਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗ

ਚਰੁਅਗਮੁਹਰਿਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਕਿਉਵਖਹੁਹੋਇਨੁ

ਮਨੀਐਤਿਸੁਰੁਪੁਨਰਿਖਾ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਅਪਿਬੁਝਾਇਦੇਇਸੇਈਜਨੁ

ਦਿਖਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਚਰਟਸਾਲਪੈਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਸਿਖਾ॥ਧੁ

ਧੰਨੁਸੁਰਸਨਾਧੰਨੁਕਰਧੰਨੁਸੁਪਾਧਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਲੇਖਾ

ਲਿਖਾ॥੫॥ਸੋਲੇਕੁਮ:੪

॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਜਪ

ਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਾਵਿਤੁਹੈਹਰਿਜਪਤਸੁਨਤਦੁਖ

ਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੀਆਗਧਿਅਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅਪੁਰਿਖ

ਇ॥ਹਰਿਦਗਹਜਨਪੈਨਾਈਅਨਿਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਆਇ

ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਛੋਜਿਨਹਰਿਸੁਣਿਆਮਨਿਭਾਇ॥੧॥ਮ:੪॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜਿਨਪੁਰਿਮਸਤ

ਕਿਲਿਖਿਅਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਉਹੋਇ

ਆਸੋਤਿਵਸੀਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਆਸਭੁਦਾਲਦੁ

॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉਸਦਸ

ਰਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਜਿਨਸਾਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆ॥ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਮੇਰਾ
ਤੇਗੁਰੁਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਿਆ॥ਹਰਿਅਗਮੁਧਿਆਇਆ
ਮਤੀਤਿਸੁਰੁਪੁਨਹੀਪ੍ਰਭਰੇਖਿਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਧਿਆਇਆਜਿਨਅ
ਗੁਰਿਤੇਠਾਕੁਰਸੇਵਕਗਲਿਏਕਿਆ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਪੁਨਰਨਗਰੇ
ਨਗਰਹੇਨਰਨਗਰਹੇਹਰਿਲਾਹਾਹਰਿਭਗਤਿਵਿਸੇਖਿਆ॥੬॥ਸਭ

ਰਾਮਨਮੁਗਮੁਗਵਿਰਹੇਰਮੁਗਮੇਰਮੁਗਮੀਤਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥

ਅਤਮਰਮੁਹੈਪ੍ਰਭਿਖੋਫੂਕੀਓਰੀਗਿਰੀਤਿ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸਹਿਜ
ਜੀਵਨਪਰਗਾਸੁਕੀਓਗੁਰਮੀਤਿ॥ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਤਿਨਮਿ
ਜਿਨਲਿਖਿਆਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜਨਨਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰ
ਰਨਿਜਪਿਓਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਲੋੜੀਲਹੁ
ਗਿਵਸੇਵਡੁਭਾਗਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੇਦੇਖਾਲਿਆਨਨਕਹਰਿਲਿਵਲਾ

ਗੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸੁਹਾਵੀਸਭਲਘੜੀਜਿਤੁਹ

ਜਿਵਾਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਮੇਰੇਹ
ਰਪ੍ਰਭਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਕਿਉਪਾਈਐਕਿਉਦੇਖੀਐਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀ॥ਹਰਿਮੇਲਿਦਿਖਾਏਅਪਿਹਰਿਗੁਰਬਚਨੀਨ
ਮਸਮਾਣੀ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਨਕੁਵਾਰਿਅਜੇਜਪੁਦੇਹਰਿਨਿਰਥਾ
ਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪

ਹਰਿਪ੍ਰਭਰਤੇਲੇਇਣਾਗਿਆਨ

ਅੰਜਨਗੁਰਦੇਇ॥ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਪਾਇਅਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿ
ਏਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਮਿਸਮਾਇਾਨ
ਚਿਤਵੈਨਾਮੋਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਚੰ
ਗਈਥਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਮੁਉਪਜੈਤਿਸਨਭੁਖਸਭਜਾ
ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਾਤਿਆਨਾਮੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

॥ਤੁਧੁ

ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਤੁਪੁਆਪੇਵਸਗਤਿਕੀਤਾ॥ਇਕਿਮਨਮੁਖ
 ਕਰਿਹਾਰਾਇਅਨੁਇਕਨਮੋਲਿਗੁਰੁਤਿਨਾਜੀਤਾ॥ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿ
 ਭਨਮੁਹੈਗੁਰਬਚਨਿਸਭਾਗੈਲੀਤਾ॥ਦੁਖਦਾਲਦੁਸਭੇਲਹਿਗਇਆ
 ਨਉਗੁਰੁਹਰਿਦੀਤਾ॥ਸਭਿਸੇਵਹੁਮੇਧਨੇਮਨਮੋਧਨੇਜਗਮੋਧਨੇਜਿ
 ਜਗਤੁਉਪਾਇਸਭੇਵਸਿਕੀਤਾ॥੧੧॥ਸੋਲੇਕੁਮੁਖ
 ਭਰਿਹਉਮੈਰੋਗੁਹੈਭੁਮਿਭੂਲੋਮਨਮੁਖਦਰਜਨਾ॥ਨਨਕਰੋਗੁਵਦ
 ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਾਪੁਸਜਨਾ॥੧॥੧੧॥੧੧॥ਮਨੁਤਨੁਤਮਿਸਗਰਵਜ
 ਦੇਖਾਹਰਿਨੈਣੇ॥ਨਨਕਸੇਪੁਭੁਮੈਮਿਲੈਹਉਜੀਵਸਦਸੁਣੇ॥੨॥
 ਉੜੀ॥ ॥ਜਗੰਨਥਜਗਦੀਸਰਕਰਤੇਅਪਰਪਰਪੁਰਖ
 ਅਤੇਲਾਹਰਿਨਮੁਖਿਅਵਤੁਮੈਰੋਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿ
 ਮੁਅਸੇਲਾ॥ਜਿਨਪਿਆਇਆਹਿਰਦੈਦਿਨਸੁਗਤਿਤੇਮਿਲੇਨਪੀ
 ਰਿਰੇਲਾ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੂਰਾਬੇਲਾ॥ਸ
 ਧਿਆਵਤੁਨਰਨਗਾਇਣੇਨਗਾਇਣੇਜਿਤੁਦੁਕਾਜਮਦੁਗਜੁਣੇ
 ਲਾ॥੧੨॥ਸੋਲੇਕੁਮੁਖ॥੪॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਚਉਦਿਅਸ
 ਸਾਧਿਆਗਵਰਾ॥ਨਨਕਹਾਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਢਰੇਜਿਨਸ
 ਧਿਆਤਿਸੁਠਿਰਿਮਾਗ॥੧॥੧੧॥੧੧॥ਅਖੀਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਆਹਰਿਹਰਿ
 ਮੁਖਿਖੰਨਿ॥ਜੇਕਰਿਦੁਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨਕਕਢਿਦਿਚਨਿ॥
 ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨੇਅਪਰਪਰ
 ਸੇਈ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਾਭਿਪਾਲਦਾਜੇਕਰੇਸੁਹੇਈ॥ਮਤਪਿਤਾਮੁ
 ਕੁਤਮੀਤਾਤਿਸੁਾਬਿਨੁਨਹੀਕੇਈ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਗਵਿਹਰਿ
 ਅਜਾਪਿਅਹੁਜਨਕੇਈ॥ਸਗਲਜਪਹੁਗੇਪਾਲਗੁਨਪਰਗਟ
 ਸਭਲੇਈ॥੧੩॥ਸੋਲੇਕੁਮੁਖ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸਿਸਭ
 ਹਰਿਪੂਰਪਾਇਅਰੰਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੁਲੁਕਿਭੁ

ਗਾਹਿ ਵੰਢੁ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਾਰਿ ਤੂ ਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭ ਸਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ
ਸਭਿ ਤੂ ਪੈਨੇ ਆਗਾਧ ਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਦਾ ਤੇ ਦਾਤਾ ਹੋ
ਕਢਿ ਆਮੀ ਪੁਛੁ ਨ ਸੋ ਸਾਰੇ ॥ ਅਨੁ ਜੀਅ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕ ਰਿਹਰਿ
ਮੁਸਮਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥
॥ ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀ ਐ ਜਪੀ ਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਉਜੀ ॥

ਗਨ ਅਗਾਧੀ ਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਾ ਦਿ ਰਤ ਨਾਗਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧਿ ਉਧ
ਗਇਛਾ ਟੈ ਜਮਕਾਗਰੁ ॥ ਜਨਮ ਪਟਾਰ ਥੁਜੀ ਤੀ ਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗ
ਸਾਧਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਿਨ ਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ ॥ ੧੪ ॥ ਸੋਲ
ਮੁਸਮਾਰੇ ॥

ਉਛੁਛੁਛੁ ਫੰਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈ ਭੋਨਾ ਲਿ ॥ ਜਨਨਾਨਕ
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾ ਲਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਭਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪੁਰਾਪੁ
ਐ ਹਰਿ ਸਿਰ ਸਨਰ ਸਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਕੇਈ ਗਾਵੈ ਕੇ ਸੁਣੈ

ਉਚਿ ਰਿਸੁ ਨਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿਦਿ ਆਪਾਵੈ ॥ ਅ
ਵੁਜਾਣਾ ਮੇਟੀ ਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਅਪਿਤਰ ਹਿਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ਸਭ
ਕੁਟ ਬੁਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਹਰਣੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ੩੦ ॥ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ ੬੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ਂ ੩੧

੬੪੧ ਜੋੜ ਜੁਮਲਾ ੭੦

ਗੁਰ ਕਾਨਜ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੀ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਜੈ ਸੇਵਕ ਪਨ

ਨਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪਨ ਛੀਪੈ ॥ ਬਧਨ

ਕੁਝ ਤਾਜੁ ਤੁਨ ਦੀ ਸੈ ॥ ੧ ॥ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈ ਸਾਨਾ ਮੇਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀ

ਨਉ ਐਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

١٥٥

١

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਰਾਗ ਕਲਿਆਨਕਾ

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ

ਰਾਮਾਰਾਮਰਾਮੈ ਅੰਤੁਨ ਪ੍ਰਾਣਿ ॥ ੬੮੮

ਤਰਿਜਨੁ ਗੁਨਗਾਵਤ ਤਸਿ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਜਗੀਨਾ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਤਰਿਗੁਨ ਅ

ਤਮ ਗੀਚਿਤ ਵਨੀ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥

ਭੋਪਾਲੀ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਖ ਅਮੀ

ਮਤਲਾ ੫

ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਤਮਾਰੈ ਏਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ

ਜਾਚਿ ਕੁਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ॥

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥

ਘਰੁ ੨

ਤੇਰੇ ਮਾਨਿ ਤਰਿ ਤਰਿ ਮਾਨਿ ॥

ਗੁਨਨਾਦ ਪੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ

ਕਉਨ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ

ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਦਇਆ ਲਾਪੁਖ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀ ਐ ਭਗਵਨ ॥ ੮੦੦

੮

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਨੁ

੧੦

ਤਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ

ਕਰਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟ ਪਦੀ ਮਾ ॥

ਮਤਲਾ ੪

੧

ਰਾਮਰਾਮਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀ

ਜੈ

੨

ਰਾਮਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀ

ਜੈ

੩

ਰਾਮਾਰਾਮਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ੮੦੧

੪

ਰਾਮਾਰਾਮਰਾਮੋ ਪੁਜ ਕਰੀਜੈ

੫

ਰਾਮਾਮੈ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਪੈਵੀਜੈ

੬

ਰਾਮਾਤਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀ ॥ ੮੦੨

ਜੈ

੨੩

ਜੈ ਜੈ ਜੁਮਲਾ

੧੭

ਚਉਪਦੇ

੭

ਮ: ੪

੧੦

ਮ: ੫

੧੭

੬

ਅਸਟ ਪਦੀ ਮਾ ੪

੨੩

636

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਨਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਸੁਨ ਬੋਧ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਸਭਿ ਗਵਹਿ ਗੁਨ
 ਕਹਿ ਨਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਨ ਬੋਧ ॥੧॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਹਮ
 ਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨ ਬੋਧੁ ਮਥਰ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅ ਨ ਕੇਤੁ ਮਜਨ ਹਮ ਬਿਨ
 ॥੨॥ ਕੋਈ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਯਾ ਦਿਨ ਬੋਧ
 ਕੁਤ ਨੁਮਨੁ ਅਗ ਪਉ ਅਗ ਪਿਅਗ ਪਉ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲ ਬੋਧ ॥੩॥ ਹਮ
 ਕੇਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੇਭਾ ਹਮ ਤੁਛ ਕਹਿ ਕਹਿ ਬਰਨ ਬੋਧ ॥੪॥ ਹਮ
 ਮਾਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰ ਬੋਧ ॥੫॥ ੩॥
 ਭਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨ ਬੋਧ
 ਗੁਮ ਅਥੁ ਸਭੁ ਕਾ ਮੁਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਪੀਠੈ ਲਾਗਿ ਠਿਰ ਬਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜਿ ਸੁ ਬਡ ਭਾਗ ਮਥਈ ਜਪ ਦਗ
 ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਗੈ ਤਹ ਢੁਟੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਬਈ ॥੨॥ ਹਮ ਰੋਦੇਖ ਬਹੁ
 ਮਜਨ ਮਕੇਦੁ ਪੁਹਉ ਮੈ ਮੈ ਭੁਲ ਗਈ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਫਿਪਾਹਿ ਜਾਇ
 ਵਏ ਸਭੁ ਕਿਲਾ ਬਿਖਪਾ ਪਗ ਬਈ ॥੩॥ ਜਨ ਕੈ ਰਿਦ ਅੰਤ ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁ
 ਮੀ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੁ ਬਈ ਜਪ ਅੰਤੀ ਅਉ ਸਰੁ ਆਇ ਬਨ ਤੁਪੈ ਤਹ
 ਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾ ਬਈ ॥੪॥ ਜਨ ਤੇ ਰਾਜ ਸੁਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਜਪਿ
 ਜਗੀਨ ਬਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡ ਬਾ
 ॥੫॥ ੪॥ ਕਾਭਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮ ਗੀਚਿਤ ਵਨੀ ਹਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ
 ਉਕੁ ਕੋਈ ਨਿਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਕਾ ਕਹਿ ਆਇ ਕੁਤਿ ਭੁਨਾ
 ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਅਉਰ ਸਭਾ ਤਿ ਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਹਿ ਅਚੁਤ ਜੇ ਸਉਤੇ
 ਉਚ ਠਾ ਕੁਰ ਕੁਰਾਵਨੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੇ ਹਿਨ ਸਾਕੈ ਚਰਨੀਅ
 ਇ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਸੁਮ
 ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਾਰਿਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਚੁਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਨੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੋ ਚੋਜਾ ਵਿਡਾਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ਜੋ ਖੇਟਾ ਖਰਾਇ ਕਨਿ ਮਖ ਪਛ

ਤੇ ਜਨਕ ਉ ਅਨਦੁਰ ਇ ਆਪੋ ਹਿਦ ਸੁ ਧ ਮਿ ਥੋ ਥੋ ਪ ਢੁ ਤ ਨੇ ॥ ੩ ॥
 ਹਰਿ ਦਾ ਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁ ਅਮੀ ਇ ਕੁ ਮਗ ਉਤੁ ਪੁ ਪਾਸ ਹਰਿ ਦਾ ਨੇ ॥ ਜਨ
 ਨ ਕ ਕ ਉ ਹਰਿ ਸਿ ਪਾ ਕ ਰਿ ਦੀ ਜੋ ਸ ਦ ਬ ਸ ਹਿ ਰਿ ਦੋ ਮੋ ਹਿ ਹ ਰਿ ਚ ਰ ਨੇ ॥
 ੪ ॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਨਿ ਪਾ ਨ ਹ ਮ ਹ ਰਿ
 ਨ ਗਾ ਵ ਹ ਗੇ ॥ ਹ ਉ ਤੁ ਮ ਗੀ ਕ ਰ ਉ ਨਿ ਤ ਅ ਸ ਪ੍ਰ ਭ ਸੋ ਹਿ ਕ ਬ ਗ ਥਿ ਯ
 ਹਿ ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਹ ਪਾ ਉ ॥ ਹ ਮ ਬਾਰਿ ਕ ਮੁ ਗ ਧਾ ਇ ਆ ਨ ਪਿ ਤਾ ਸ ਮ ਣ ਵ ਹਿ ਗੇ ॥
 ਤੁ ਖਿ ਨੁ ਖਿ ਨੁ ਕੂ ਥਿ ਬਿ ਗਾਰਿ ਜ ਗ ਤ ਪਿ ਤ ਭਾ ਵ ਹਿ ਗੇ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਹ ਰਿ ਸੁ ਅ
 ਤੁ ਮ ਦੇ ਪੁ ਸੇ ਈ ਹ ਮ ਪਾ ਵ ਹ ਗੇ ॥ ਸੋ ਹਿ ਦੁ ਜੀ ਨਾ ਹੀ ਠ ਉ ਰ ਜਿ ਸੁ ਪ ਹਿ ਹ ਮ ਜ
 ਹ ਗੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਹ ਰਿ ਭਾ ਵ ਹਿ ਭ ਗ ਤ ਤਿ ਨ ਹ ਰਿ ਭਾ ਵ ਹਿ ਗੇ ॥ ਜੋ ਤੀ ਜੋ ਤਿ
 ਭਾ ਇ ਜੋ ਤਿ ਗ ਥਿ ਜਾ ਵ ਹ ਗੇ ॥ ੩ ॥ ਹ ਰਿ ਆ ਪੋ ਹੇ ਇ ਕ੍ਰਿ ਪਾ ਲੁ ਆ ਪਿ
 ਭ ਵ ਲਾ ਵ ਹਿ ਗੇ ॥ ਜ ਨੁ ਨ ਨ ਕੁ ਸ ਰ ਨਿ ਦੁ ਆ ਰਿ ਹ ਰਿ ਲਾ ਜ ਰ ਖਾ ਵ ਹਿ ਗੇ
 ॥ ੬ ॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਚੋ ਪਾਲੀ ॥ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ
 ਸੋ ਸੁ ਰੁ ਸੁ ਅਮੀ ਦੁ ਖ ਨਿ ਵਾਰ ਦੁ ਨ ਰਾ ਇ ਏ ॥ ਸ ਗ ਲ ਭ ਗ ਤ ਜਾ ਰ ਹਿ ਸੁ
 ਸ ਗ ਰ ਭ ਵ ਨਿ ਧਿ ਤ ਰ ਦ ਹ ਰਿ ਚਿ ਤਾ ਮ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਹ ਪਾ ਉ ॥ ਦੀ ਨ ਦਾ ਇ ਆ
 ਬ ਜ ਗ ਦੀ ਸ ਦ ਸੋ ਰੁ ਹ ਰਿ ਅ ਤ ਰ ਜਾ ਮੀ ਗੋ ਬਿ ਏ ॥ ਤੇ ਨਿ ਰ ਭ ਉ ਜਿ ਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾ ਮੁ
 ਹਿ ਆ ਇ ਆ ਗੁ ਰ ਮਾ ਤਿ ਮੁ ਰਾ ਰਿ ਹ ਰਿ ਮੁ ਕ ਦੇ ॥ ੧ ॥ ਜ ਗ ਦੀ ਸੁ ਰ ਚ ਰ ਨ ਸੁ ਰ ਨ ਜੋ ਅ
 ਤੇ ਜ ਨ ਭ ਵ ਨਿ ਧਿ ਪਾ ਰਿ ਪ ਰੇ ॥ ਭ ਗ ਤ ਜ ਨ ਕੀ ਪੈ ਜ ਹ ਰਿ ਰਾ ਥੇ ਜ ਨ ਨ ਨ ਕ ਅ
 ਹ ਰਿ ਸਿ ਪਾ ਕ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ਟੁ ਪ ਦੇ ॥ ॥ ਹ ਮ ਰੋ

ਸੋ ਕਿ ਪਾ ਕੀ ਜੋ ॥ ਆ ਲਿ ਮ ਕ ਰ ਦ ਰ ਰ ਨ ਕ ਮ ਲਾ ਸਿ ਉ ਮ ਨੁ ਠੇ ਰਿ ਠੇ ਰਿ ਗੀ ਏ ॥

ਹ ਪਾ ਉ ॥ ਆ ਨ ਜ ਯਾ ਸਿ ਉ ਕਾ ਜੁ ਨ ਕ ਵੂ ਐ ॥ ਹ ਰਿ ਬੁ ਦ ਰਾ ਤਿ ਕ ਕ ਉ ਦੀ ਜੋ

੭੮੮

॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲ ਬੇਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖ ਪੋਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥

ਅਨਮਹਲਾ ੫ ਜਾਰਿ ਕੁਨ ਮੁਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਸਰਬ ਕੇਨਾ
ਕਸੁਖ ਸਮੁਪਕੇ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮੰਗ ਨਿਮਰੈ ਭਾਵਨੀ ਅਸੇ
ਐ ॥੧॥ ਸਭ ਲਸਭ ਲਸਭ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ

ਤਤਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੇ ਹੀਰਾ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥ ੨॥ ਕਾਇਆਨ
ਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਨਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਸਦ ਨਵਤ ਨਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥੧॥

ਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਭਗਤਿ ਦਰੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ ਜੇਗ
ਨਧਿ ਅਨਸੇਖ ਨਗੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਕੀ ॥ ਕਪੁਨ ਨਕ ਸੰਤ ਕਾਇ
ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥ ੩॥ ਰਾਗੁ ਕਾਇਆਨ ਮਹਲਾ ੫

ਅਰੁ ੨ ੧੬ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੇਹੈ ਮਨਿ ਹਸਿ ਹਸਿ

ਨਿ ॥ ਨੈਨ ਬੈਨ ਸਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੋ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤਉ
ਦਹਾਦਿ ਸਿਰਾਵਿਓ ਮੇਰਾ ਤਿਨ ਹਿਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ
ਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸਾਗਿ ਕ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਨਾ ॥੨॥ ੧॥ ੪॥ ਕਾਇਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨ ਗਾਉ ਪੁਨਿ ਅਨੰਦ ਦੇ

॥ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨ
ਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿ ਕਰ ਸਨਨਾ ਮੁਜ ਪਤਤ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥
ਗਜੁ ਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅ
ਡਲੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂਦੁ ਪੁਨ ਭੰਡਲੀ ॥੨॥ ੨॥

ਕਾਇਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਕਉਨ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ॥
ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰ ਗਿਆ ਅਜਰ ਪਦੁ ਕੈ ਸੇਜ ਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿ
ਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਕਾਪੂ ਪਹਿ ਗੁਰ
ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ ॥ ਕਪੁਨ ਨਕ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ

ਪੂਰਨ ਗਾਉ ॥੨॥ ੩॥ ੬॥ ਕਾਇਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਨ ਪਤਿ

ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ॥ ਗਰਬੁ ਜੇ ਨਿਕਾਇ ਕਾਲ ਜਾ ਭਦੁ ਖਾਇ ਨਾਸਨੁ
ਗਰਬੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸਰ ਨਿਤੇਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਭਟੇ ਕਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥
ਅਥਰੀ ਨਾਮ ਸਵੰਤਾ ॥ ਨਮਸੁ ਅਮੀ ਮਨ ਹਿਮਤਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨ ਪ੍ਰਭ ਕਿਛੁ
ਨਹੀ ॥ ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ ਹਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਬਸੇ ॥
ਬਿਦਨ ਨ ਕਾਸੇ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਭੈਰਵ ਗਵਾਨ ॥ ਗੁਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਸੰਨਭ ਏਸ ਦਾ ਸੁਖ ਕਲਿਆਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹ
ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਪ੍ਰ
ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿ ਆਦੁ ਖਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿ ਅਕਰ ਉਦਿ
ਨਿਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣ ਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵਾ ॥ ੨ ॥ ੫
ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚ ਭੁਸ ਚੁਸ ਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
ਨਾਨਕੋ ਈਸ ਮਰ ਬੁਝੇਰੀ ॥ ਅਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਘਟ ਕੇ ਦਾਤੈ ਸੁਆ
ਦੇ ਹਿ ਸੁਖ ਹਿਰਦੁ ਖਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਸੁਗਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਤੁ ਪੁਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆਣੁ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥
ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਮੁਖਿ ਤਿਧਾਵੈ ਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਉ ਤਿਸੁ ਨ
ਵੈ ਨੇ ॥ ੧ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ਨੇ ॥
ਭਦਰ ਸਭੁ ਧਰਮ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵੈ ਨੇ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੦ ॥ ੧੬ ॥

ਅ॥ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਿਤੁ ਗੁਰਮੁ
 ਠਾਗੁਰਮਾਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸਟ ਮਾਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸਤੁ ਗੁਰਮੁ
 ਸੰਜਾਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀ ਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੈ ਜੈ ਤਿਸ ਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਾਤਿ ਕ
 ਫਿਲਾਈ ਜੈ ॥ ੨ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇਰ ਸੁ ਅਮਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁ
 ਜੈ ॥ ਗ੍ਰਿਪਾ ਗ੍ਰਿਪਾ ਗ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਅਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੩ ॥
 ਇਅਨ ਗੁਰੁ ਨ ਗੁਰੁ ਪੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉ ਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀ ਜੈ ॥ ਰਤਨ ਲਾ
 ਅਸੇਲ ਅਸੇਲ ਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾਈ ਜੈ ॥ ੪ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅ
 ਮੁਪੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਗ੍ਰਿਪਾ ਗ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨਾਸ
 ਸਾਰਿ ਗਾਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀ ਜੈ ॥ ੫ ॥ ਲਾਲ ਨੁਲਾ ਲੁਲਾ ਲੁਪੈ ਰੰਗੁ
 ਨੁਰੰਗ ਨਕਉ ਗੁਰ ਦੀ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟ ਕਨਿ
 ਪੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ਬਸੁ ਧਾਸ ਪਤ ਦੀ ਪਹੈ ਸਾਗਰ ਕਾਢਿ ਕੰਚ ਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਜੈ ॥
 ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨਾਇ ਨ ਪੁਨ ਬਾਢਿ ਹਿਰਾ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀ ਜੈ ॥ ੭ ॥
 ਕਤ ਨ ਰਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਬੂਝੇ ਨਿਤ ਬੂਝਨ ਬੂਝ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਪਾਇ
 ਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੇ ਸਨ ਕਉ ਬਿਬਿ ਦੀ ਜੈ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਉਤਮਾ ਕਿਅਉ ਪਮਾਤਿ ਨ ਦੀ ਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤੁਲਿਅਉ
 ਰੁਨਉ ਪਮਾਜਨ ਨਾਨਕ ਗ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ੯ ॥ ੧ ॥ ਕਾਵਿਅਨਮਹਲ

ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੁ ਗੁੰਠਿ
 ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁਨਾ
 ਬਾਢਾਹਿ ਨਿਤਿ ਅਸਾ ਅਸ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ
 ਮਾਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤਿ ਪਾਤਿ ਮਨੁ ਪੀ ਜੈ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬ
 ਲੁਪੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲ ਖਦਗ ਲਗੀ ਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਖ
 ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪਕੁ ਨ ਭੀ ਜੈ ॥ ੩ ॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਬੁਝਿ ਅਗਨ

ਕਿਵਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਲੀਜੈ॥ਕਾਢਿਖਜਗੁਗੁਗਗਿਅਨੁਕਰਚ
ਪੁਠੇਦਿਛੋਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਅੰਨਿਆਨਿਸਮਧਾਬੁਕੀਨੀ
ਬੁਥੇਸੰਤਰਰਸਮਕਰੀਜੈ॥ਅਹਾਉਗਪਾਪਸਾਕਤਨਰਕੀਨੇਮਿ
ਸਾਪੁਧੁਕੀਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਪੁਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਜਿਨਅੰਤ
ਨਮੁਧਰੀਜੈ॥ਪਰਸਾਨਿਪਰਸੁਭਏਸਾਪੁਜਨਜਨੁਹਰਿਭਗਵਾ
ਦਿਖੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੁਤੁਬੁਧੁਗੁਰੁਦੀਭਾਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤ
ਤੀਜੈ॥ਤੰਤੁਸੁਤੁਕਿਢੁਨਿਕਸੈਨਾਪੀਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੈ॥੬॥
ਜਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਾਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਥਿਸੰਗਾਤਿਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਤ
ਜਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀਜੈ॥੭॥ਮੇਰਾਠਕੁਰੁਵ
ਵਡਾਹੈਸੁਆਮੀਹਮਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਮਿਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਮੋਢਿ
ਮਲਾਏਗੁਰਪੁਰਾਜਨਕਉਪੁਰਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੨॥ਕਲਿਆਨਮਹਾ

ਰਮਾਰਮਰਾਮੇਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾਪੁਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਮਿਥਿ
ਪੁਰਿਰੰਗੁਕੀਜੈ॥੯॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਕੁਜਗੁਪੈਜੇਤਾਮਨੁਡੋਲ
ਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਗ੍ਰਿਪਾਗ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਸਾਪੁਮਿਲਵਹੁਜਗੁਥੰਮਨਕ
ਥੰਮੁਦੀਜੈ॥੧॥ਬਸੁਧਾਤਲੈਤਲੈਸਭਉਪਰਿਮਿਥਿਸਾਪੁਚਰਨ
ਲੀਜੈ॥ਅਤਿਉਤਮਅਤਿਉਤਮਹੋਵਹੁਸਕੁਸਿਸਟਿਚਰਨਤਲਦੀ
ਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਤਿਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਆਨਿਪਾਨੀਸਕਤਿਭਰੀ
ਨੇ॥ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਰੁਚਬਿਚਬਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥
੩॥ਚਮਨਾਮਅਨੁਗੁਪੁਬੁਧੁਕੀਆਗੁਰਸਾਪੁਪੁਰਖਮਿਲੀਜੈ॥ਗੁਨਗਮਨ
ਥਿਸਥੀਨਰਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਪੁਸਾਧਸਾਧ
ਨਿਪੀਤਮਾਥਿਨੁਦੇਖੇਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ਜਿਉਜਲਮੀਨਜਲੰਜਲ
ਜੀਤਿਹੈਥਿਨੁਜਲਥਿਨੁਛੂਟਿਮਰੀਜੈ॥੫॥ਮਹਾਅਭਾਗਅਭਾਗਹੈ
ਜਿਨਕੋਤਿਨਸਾਪੁਪੁਰਿਨਪੀਜੈ॥ਤਿਨਾਤਿਸਨਾਜਲਤਜਲਤਨਹੀ

ਬੁਝਹਿ ਤੰਤੁ ਪਰਮਗਾਇਕਾ ਦੀ ਜੈ ॥ ੬ ॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗਮੁਖ ਕੀ ॥
 ਹਿ ਵੈਗਾ ਬਿਗਾ ਬਿਤਨੁ ਢੀ ਜੈ ॥ ਅਤੁਲਾ ਤੇ ਲੁਗਾ ਮਨ ਮੁਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥
 ਪੁਜੈ ਨ ਤੋਲਤੁ ਲੀ ਜੈ ॥ ੭ ॥ ਤਵਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨਨਾ ॥
 ਸਰਨਿ ਪਰੀ ਜੈ ॥ ਤੂ ਜਾਨਾ ਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇ ਰੋਕ ਰਿਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖ
 ਜੈ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮ ਪੁਜ ਕਰੇ ॥
 ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਓ ਸਭੁ ਅਗੈਰ ਸੁਗੁਰਮਾਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸ਼
 ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਮਗੁਣ ਸਾਖਾ ਤੇ ਵਰਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੁ
 ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਅਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਅਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੁਜ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ੨ ॥
 ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗਮਾਹਿ ਨਿਰਮਲਾ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪ
 ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀ ਜੈ ॥
 ੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕੁਆਤਿ ਹੀਰਨੀ ਕੋ ਹੀਰੈ ਪੀਰੁ ਬਿਧੀ ਜੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋੜਿ
 ਲੁਹੈ ਗੁਰਸਬਦੀ ਜਿ ਤੁਪੀਰਾ ਪਰਖਿ ਲਈ ਜੈ ॥ ੩ ॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ
 ਗਿਲਾਗਿ ਉਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਾਲਾ ਸਖਾਇ ਲੀ ਜੈ ॥ ਸਭ ਨਰਮਾਇ
 ਉਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਵਸੀ ਜੈ ॥ ੪ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ
 ਬਦੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਪਰੀ ਜਤੀ ਜੈ ॥ ਧਰਮੁ ਛੁਲ੍ਹ ਛੁਲ੍ਹ ਲੁਗੁ ਬਿਗਿਆਨੁ
 ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀ ਜੈ ॥ ੫ ॥ ਏਕ ਜੋ ਤਿਏ ਕੋ
 ਵਸਿਆ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀ ਜੈ ॥ ਅਤਮ ਰਾਮੁ ਸਗੋਂ
 ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੈ ॥ ੬ ॥ ਨਾਮਾ ਬਿਨਾ ਨ ਕਟੇ ਨ ਰੇ
 ਖਹੁ ਤਿਨ ਪਾਸਿ ਪਾਸਿ ਨਾ ਕਵਢੀ ਜੈ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕ
 ਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਿਰੁ ਜੀਵੀ ਜੈ ॥ ੭ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ
 ਰਿਤ ਤੁਥੇ ਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀ ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਾਰੁ ਮੈ
 ਪੂਰਨ ਪਖੀ ਜੈ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮ ਪੁਜ ਕਰੇ ॥
 ਸਾ ਪੂਰਨ ਪੁਵੀ ਜੈ ॥ ਗਿਲਾ ਬਿਖਟਾਨੁ ਹੋਹਿ ਬਿਨ ਅੰਤ ਰਿਮੋ ਰੇ ॥

ਗੁਪਤੀਜੈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥ਮੰਗਤਜਨਦੀਨਖਰੇਦਰਿਠਾਢੇਅਤਿਤ
ਕਉਦਾਨੁਦੀਜੈ॥ਤਾਰਿਤਾਰਿਸਰਨਿਪੁਰਆਏਸੇਕਉਗੁਰਮਤਿਨ
ਦੀਜੈ॥੧॥ਕਮਕਰਪੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਨਿਤਉਠਿਉਠਿਜੁਧੁ
ਜੈ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਪੁਰਖਿਲੇਵਹੁਗੁਰਪੁਰਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥੨॥ਅੰ
ਗਨਿਸਬਲਅਤਿਬਿਖਿਆਹਿਵਸੀਤਲੁਸਬਦੁਗੁਰਦੀਜੈ॥
ਮਨਿਸਾਤਿਹਰਿਅਧਿਕਾਈਗੁਕਾਏਸੁਖਿਸਵੀਜੈ॥੩॥ਜਿਉ
ਗੁਰਗਇਰਵਿਆਸਰਬਠਾਈਸਰਬਪਟਿਪਟਿਗੁਰਵੀਜੈ॥ਸਾ
ਪਮਿਲੇਗੁਪਾਵੈਤਤੁਨਿਜਪਾਰਿਥੈਠਿਆਪੀਜੈ॥੪॥ਜਨਕਉਪੀ
ਗੁਰਗੁਰਸੇਤੀਜਿਉਚਕਵੀਦੇਖਿਸੁਗੀਜੈ॥ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਰੈਨਿ
ਰਖੀਮੁਖਕਢੈਅੰਮਿਤਪੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੁਆਨਕਹੀਅਹਿਬ
ਭੀਬਹੁਦੁਰਮਤਿਸੈਲੁਕਰੀਜੈ॥ਆਪਨਸੁਆਇਕਗਹਿਬਹੁਬਤਤਿ
ਕਵਿਸਾਹੁਕਿਆਕੀਜੈ॥੬॥ਸਾਪੁਸਾਧਸਰਨਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁ
ਸੰਸੁਕਾਢਿਕਢੀਜੈ॥ਪਰਉਪਕਾਰਬੋਲਾਹਿਬਹੁਗੁਣੀਆਮੁਖਿਸੰ
ਗਤਹਰਿਦੀਜੈ॥੭॥ਤੂਅਗਮਦਇਆਲਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਸਰ
ਈਆਪਾਰਿਗਧਿਲੀਜੈ॥ਸਰਬਜੀਅਜਗਜੀਵਨੁਏਕੋਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਕਰੀਜੈ॥੮॥੫॥ ਕਾਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਮਤਿਸਨਦਾਸ
ਕੀਜੈ॥ਜਬਲਗਿਸਾਸੁਹੋਇਮਨਅੰਤਰਿਸਾਪੁਪੁਰਿਪਿਵੀਜੈ॥੧॥ਗੁਰਾਉ॥
ਕਰਨਰਦੁਸੇਖਨਗਮੁਨਿਪੁਰਿਸਾਪੁਕੀਲੋਚੀਜੈ॥ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤੁਹੋਹਿ
ਨਭਿਜਪਸਾਪੁਚਰਨਧਰੀਜੈ॥੨॥ਤਜਿਲਾਜਅਹੰਕਾਰੁਸਭੁਤਜੀਅੰਮਿ
ਤਿਸਾਪੁਸਾਗਿਰੀਜੈ॥ਧਰਮਰਾਇਕੀਕਾਨਿਚੁਕਾਵੈਬਿਖੁਰੁਬਦਾਕਾ
ਢਿਕਢੀਜੈ॥੩॥ਗੁਰਮਿਸੁਕੇਬਹੁਉਭਿਸੁਕਕਹੀਅਹਿਮਿਲਿਸਾਪੁਸੰ
ਗਹੀਜੈ॥ਤਾਭੇਬਿਲਮੁਪਲੁਢਿਲਨਕੀਜੈ॥ਜਾਇਸਾਪੁਚਰਨਿਲਗੀ
ਜੈ॥੪॥ਗੁਰਮਨਾਮਕੀਰਤਨਰਤਨਵਖੁਹਰਿਸਾਪੁਪਾਸਿਰਖੀਜੈ॥ਜੇਬਚ

ਨਗੁਰ ਸਾਤਿ ਸਾਤਿ ਕਾਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿ ਸੁਆਗੈ ਕਾ ਫਿ ਪਰੀਜੈ ॥੧॥ ਤੰਤੁ ਸੁਆ
 ਸੁਨੁ ਜਨਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾ ਫੀ ਥਾਹ ਕੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਥਿ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ
 ਲੋੜੁ ਤਾਂ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥ ਜੇ ਵਡ ਚਾਹੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਨਾ ਮੁਦ੍ਰਿ ਜੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਮੁਜ ਗੁਤ ਗੀਅੈ
 ਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੇ ਆਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ
 ਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ
 ਰਿਲਾਇ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੈ ਤੇ ਗਾਤਿ ਕੀਜੈ ॥
 ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾਨ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾ ਏਰਾ ਮਨ ਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥੨੩॥
 ਚਉਪਦੇ ੧੭ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜ ੨੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਤਕਰਾਗਭਿਭਾਸਪਰਭਤੰ

ਮਤਲਾ ੧

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

੧ ਨਾਇਤੋਰੈਤਰਣਨਾਇਪਤਿ

੨ ਤੇਰਾਨਮੁਰਤਨੁਕਰਮੁਚਾਨੁ

੩ ਜੈਕਾਹਦਿਬੇਦਬੂਤਮੈਉਚਰੈ

੪ ਜਾਕੈਰੂਪੁਨਾਤੀਜਾਤਿਨਾਤੀ

੫ ਤਾਕਾਕਹਿਅਦਰਿਪਰਵਾਦੁ

੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੀਰੁਗਿਆਨਿਮਨਮਾ

੭ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਵਿਦਿਆਵੀਚ੍ਰੁ

੮ ਆਵਤੁਕਿਨੈਨਰਾਖਿਆ

੯ ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਬੰਧਨਿਬੰਧੇ

੧੦ ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਧਾਇਆ

੧੧ ਜਗਤੁਬਿਗਸੈਮੁਠੈਅੰਧਾ॥

੧੨ ਮਸਟਿਕਰਉਮੁਰਖੁਜਗਿ

੧੩ ਖਾਇਆਮੈਲੁਵਧਾਇਆ

੧੪ ਗੀਤਨੰਦਤਰਖਚਤੁਰਾਈ

੧੫ ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾ

੧੬ ਬਾਰਡਿਮਹਿਗਵਲਖੀਪ੍ਰਾ

੧੭ ਸੰਤਾਕੀਰੇਦੁਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿ

ਮਤਲਾ ੩

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ

ਪਨੇ

੮੦੫

੮੦੬

੮੦੭

੮੦੮

੧ ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਹੋਈਬੁਝੈ

੨ ਨਿਰਗੁਣੀਅਚੇਕਉਬਖਸਿ

੩ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਸਾਲਾਹਿਆ

੪ ਜੋਤੋਰੀਸਰਣਾਈਤਰਿਜੀਉ

੫ ਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਜੀਉਸਦਾਖਿ

੬ ਆਪੇਭੁੰਤਿਬਦਾਏਬੁਝੈ

੭ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਅਪਣਾਸਾਧੁ

ਮਤਲਾ ੪

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ

੧ ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਨਗਾਵਤੁ

੨ ਉਗਵੈਸੁਰਗੁਰਮੁਖਿਤਰਿਥੈ

੩ ਇਕੁਖਿਨੁਤਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾ

੪ ਅਗਮਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰ

੫ ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਗਮਨਾਮ

੬ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ

ਪੜਤਾਲਾ॥

੭ ਜਪਿਮਨਤਰਿਤਰਿਨਾਮਨਿਧੁ

ਮਤਲਾ ੫

ਘਰੁ ਚਉਪਦੇ॥

੧ ਮਨੁਤਰਿਕੀਆਤਨੁਸਰੁਸਾ

੨ ਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵਾਜਨਕੀਸੋਭਾ

੩ ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਤੋਇਅੰਦ

੪ ਸਗਾਏਦੁਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏ

ਪੰਨੇ ੫੭
 ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖਸਰੁ
 ਕਰਿਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿਏ
 ਜੇਧਨ ਵੰਤ ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਤਾ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੁਰੀਤਾ ਕੀ ਕਲਾ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ੮੧੩
 ਪਰਬੁ ਮੁਖੁ ਭੁਸੁ ਘੜੁ ਸੁਜਾਦੁ
 ਕਰਬਾਦੁ ਜਾਈ ਗੁਰਪੁਰੇ ਘੜੁ
 ਗੁਰਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
 ਘਰੁ ੨
 ਅਵਰੁਨ ਦੁਜਾ ਠਾਉ॥
 ਪੜਤਾਲਾ॥

੮੧੪
 ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮ ਜਾਪਾ
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਟੇਕਾ॥

੧੭ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਸਟਪਦੀਆ
 ਮਤਲਾ ੧ ਘਰੁ

੧ ਦੁਬਿਧਾ ਬਠਿ ਗੀਮਨੁ ਬਠਿ ਰਾ
 ਇਆ
 ੨ ਮਾਇਆ ਮੋਤਿ ਸਗਲ ਜਗੁ
 ਦੁਹਾਇਆ
 ੩ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇ ਅੰਗਮ ੮੧੫
 ੪ ਗੋਤ ਮੁਤ ਪਾਅ ਡਿਲਿਅਾਇ
 ਸਤੀਤਿਸੁ

ਪੰਨੇ ੫੮
 ੫ ਆਖਦਾ ਸੁਨਦਾ ਨਾਮੁ ਅਧੁ
 ੬ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜੇ ੮੧੬
 ੭ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿਲਾਏ ਗੁਰਿ

ਮਤਲਾ ੩
 ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੁਤਰਿ ਮੰ
 ਦੁ
 ੨ ਭੈਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ੮੧੭
 ਦਕਰਹਿ

ਮਤਲਾ ੫
 ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਮਾਤਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਿਨਿ
 ਤਾ
 ੨ ਮਨਮਾਏ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਤਾ ਅਤੰਗਾ ੮੧੮
 ਰਾ
 ੩ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ
 ਸਭਕਾਟੇ

੫੮	ਜੋੜ ਜੁਮਲਾ
੪੬	ਚਥਿ ਪਦੇ ਦੁਪਦੇ
੧੭	ਮਃ ੧
੭	ਮਃ ੩
੭	ਮਃ ੪
੧੫	ਮਃ ੫
੧੨	ਅਸਟਪਦੀਆ
੭	ਮਃ ੧
੨	ਮਃ ੩
੩	ਮਃ ੫
੧੨	

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ॥

ਕਥੀਰਜੀਉ
ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਮਰਨਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾਨਾਸੀ ੮੧੮
- ੨ ਅਲਹੁ ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤ
- ੩ ਅਵਲਿ ਅਲਹੁ ਨੁਰਉ ਪਾਇ
- ੪ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੁਠੇ
- ੫ ਸੁੰਨ ਸੰਧਿ ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਵੇਦ ਬਾ ੮੨੦

ਨਾਮ ਦੇਵੇ ਵਜੀ॥
ਚਉਪਦੇ॥

- ੧ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਤੀਜੇ
- ੨ ਅਗਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦੀ
- ੩ ਆਕੁਲ ਪੁਰਖ ਇਕੁ ਚਉ

ਥੇਲੀ ਜੀਉ॥
ਪੰਚ ਪਦਾ

- ੧ ਤਨਿ ਚੰਦ ਨੁ ਮਸਤਕਿ ਪਾਈ

੧	ਜੋ ਤੁਮਾਰਾ
੫	ਕਥੀਰਜੀ
੩	ਨਾਮ ਦੇਵੇ ਵਜੀ
੧	ਥੇਲੀ ਜੀ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰ
ਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਭਾਸ ਪਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ਨਾਰਿ
ਤੇਰਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਨਉ ਤੇਰਾ ਗਾਹਣਾ ਮਾਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾਰਿ
ਤੇਰੇ ਉਮੈ ਸਭ ਕੇਇ ॥ ਵਿਛਨਾ ਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਅਵਰ ਸਿ
ਧ ਪਸਗਾਈ ਪਾਜੁ ॥ ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੁਰਾ ਕਾ ਜੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਤੇਰਾ ਤਾ
ਉਰੀ ਬਾਣਾ ॥ ਨਉ ਤੇਰਾ ਲਾਸ ਕਰੁ ਨਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਨਾਰਿ ਤੇਰੈ ਮਾਛ ਮਹ
ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰ ਮਿਪ ਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਨਾਰਿ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨ
ਸਾਧਾ ॥ ਨਉ ਤੇਰਾ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਰਿ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ
ਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਨਗੀ ਬੇਗੀ
ਕਰ ਦੇਸਾ ॥ ਮਨ ਕੀ ਆਖੁ ਸੀ ਆ ਕੀ ਚਹਿ ਵੇਸਾ ॥ ਜਾਂਸ ਦੇ ਤਾਂ ਫਿਲਾਨ
ਹੀ ਨਾਨਕ ਕੁੜੁ ਕੁੜੁ ਜੋਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰ ਮੂਰਾ ਨਛੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥ ਅਧੇਰੁ ਅਧੀ ਵਪ
ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥ ੧ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾ
ਅਵਰੁ ਨਾ ਸਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਆਏ
ਕਰਹੋ ਵਹਿਲਾਖ ਕੋਰਾੜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀ ਮਾਤਿ ਤਾਂ ਪਵੈ ਜੀ ਸਿਰੈ
ਵਹਿਹੋਗੀ ॥ ੨ ॥ ਦੁਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਉਪਜਾਹਿ ਸੁਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਜਿਤੁ
ਮੁਖਿ ਤੂੰ ਸਾਥੀ ਆਹਿ ॥ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈ ਸੀਭੂਖਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਏ
ਕੁਤੁ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਪਜੈ ਸੇਤ ਨਹੋਇ
ਤੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜੈ ਕਾਗਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ
ਤੇਰੇ ਸੰਕਰਿ ਫੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜੈ ਕਾਗਣਿ ਸਿਧ ਭਰੇ ਉਦਾਸੀ
ਤੇਰੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਰਾ ਮੁਖਿ ਸਾਰਾ ਕਾਜੀ
ਨੀਤਗੀ ਮੈ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ਹਰਿ ਮਾਤਿ ਪਵੈ

ਕੇਈ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਅਗਨਿ॥ਬਿਥਪਵਣੈਕੀਬਾਣੀ॥ਤੀਨਿਨਾਮਕੇਦ
 ॥ਤੇਤਸਕਰਜੇਨਮੁਨਲੇਵਹਿਵਾਸਹਿਕੋਟਪੰਚਾਸਾ॥੨॥ਜੇਕੋ
 ਕਰੈਚੰਗਿਆਈਮਨਿ॥ਚਿਤਿਬਹੁਤਬਠਾਵੈ॥ਏਤੇਗੁਰਏਤੀਨ
 ਗਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥੩॥ਤੁਧੁਸਾਲਾਹਨਿਤਿਨਪੁ
 ਲੈਨਾਨਕਕਾਧਨੁਸੇਈ॥ਜੇਕੋਜੀਉਕਹੈਓਨਾਕਉਜਮਕੀਤਾ
 ਨਹੋਈ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਜਾਕੈਗੁਪਨਾਪੀਜਾ
 ਨਾਪੀਨਾਪੀਮੁਖਮਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੋਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਤੇ
 ਮਿਹੈਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਅਉਧੂਸਹਜੇਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਜਾਤੇਨਿ
 ਨਾਵਹੁਸੈਸਾਹਿ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਜਾਕੈਕਰਮੁਨਾਪੀਧਰਮੁਨਾਪੀਨਾ
 ਸੁਚਿਮਾਲਾ॥ਸਿਵਜੋਤਿਕੰਨਪੁਬਾਧਿਪਾਈਸਤਿਗੁਰੁਖਵਾਥਾ
 ਜਕੈਬਰਤੁਨਾਪੀਨੇਮੁਨਾਪੀਨਾਪੀਬਕਬਾਈ॥ਗਤਿਅਵਗਤਿਕੀ
 ਤਨਾਪੀਸਤਿਗੁਰੁਫੁਰਮਾਈ॥੩॥ਜਾਕੈਅਸਨਾਪੀਨਿਰਸਨਾਪੀਚਿ
 ਸੁਰਤਿਸਮਝਾਈ॥ਤੰਤਕਉਪ੍ਰਮਤੰਤੁਮਿਲਿਆਨਨਕਾਬੁਧਿਪਾਈ
 ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਤਾਕਾਕਹਿਆਦਾਰਿਪਰਵਾਣਾ
 ਭੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦਾਇਸਮਕਰਿਜਾਣੁ॥੧॥ਕਿਆਕਹੀਐਸਰਬੇਗਹਿ
 ਸਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਵਹਤੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਪ੍ਰਸੰ
 ਜੋਤਿਚੁਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁ॥ਜਾਕੈ
 ਮਾਹਿਅਾਇਆਸੇਜਨੁਜਾਣੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਾਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਕਹ
 ਣਾਸੁਨਣਾਅਕਥਘਰਿਜਾਇ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਾਨਕਜਾਇ
 ਇ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੁਗਿਆਨੀਮਨਾ
 ਨੁਅਠਸਠਿਤੀਰਬੁਸੀਗਿਗਹੋ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਵਾਹਰਮਾਣੁ
 ਸੇਵੇਸਿਖੁਸੇਖੋਜਿਲਹੋ॥੧॥ਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਬੁਨਾਪੀਕੋਇ॥ਸੁ
 ਤੇਖੁਤਸੁਗੁਰੁਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰਉ॥ਗੁਰਦਰੀਅਉਸਦਜਭੁਨਿਕ

ਮਾਓ ਆਦਰ ਮਾਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇੰ ਐ ਪੁਰਾਨ ਵਟੁ
ਪੁਰੋਤਪੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨ ਮਿਤਲੀ ਅਲੁ ਸੇਗੁ ਪੁ
ਭੁਕੀ ਐ ॥ ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨ ਸਪਤਿ ਸਵਿਰੇਤ ਸੁਚਰਣ ਲਿ
ਖੀ ਐ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੀ ਅਪੁਨ ਉਪਜਹਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ
ਪਈ ਐ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਈ
॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿ ਆਵੀਚਰ
ਕਿ ਪਾਤਿ ਪਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪ ਮਥੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾ ਸਿਆ ਪਾਇ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਮੁ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜ ਮਾਨੁ ॥ ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੇ ਪਹਿਮ
ਉਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਤ ਸਕਰ ਸਾਵਤਰਾ ਥੇ
ਕਮਨਿ ਆਭਿ ਮਾਨੁ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਖ ਮਾਤਿ ਭਾਗੀ ਐ ਸਾ
ਮਾਗੀ ਆਨੁ ॥ ੨ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਇ ਆਕਣ ਕ ਕਰਿ ਪੁ
ਰਿ ਪਤੀ ਧਾਨਾ ਦੁਪੁ ਕਰ ਮੁਸੰਤੋ ਖੁਘੀ ਉਕਾਰਿ ਐ ਸਾ ਮਾਗ ਉਦ
॥ ੩ ॥ ਖਿਮਾ ਪੀਰ ਜੁ ਕਰਿ ਗਉਲ ਵੇਗੀ ਸਹਜੇ ਬਢਰਾ ਖੀਰ ਪੀ ਐ
ਸਿਫਤਿ ਸਰਸਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਂਗ ਉਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਹਰੈ
॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨਰਾ ਖਿਆਜਾ
ਤੁਕਿ ਉਗਾ ਖਿਆਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋ ਆਸੇ ਸੀ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੰ
ਸਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤੂਹੈ ਪੈਵੇ ਹੁਤੇ ਗੀਰ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ
ਗਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇ ਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੈ ਸੇਹਰ ਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿਡ ਲਗਤ ਹੋਇ ਕਸਖ ਨੀਹੋਰ ਫੇਰਿ ਭਰੀ
ਅਤਹੈ ਤੈ ਸੋਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥ ੨ ॥
ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਗਿ ਚਾਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਟ ਰਿਪਗਾ ਸੀ ॥ ਮਾਨਿਵੀ
ਗਹਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨੀ ਕਉ ਨੁਗਿ ਰਹੀ ਕਉ ਨੁ ਉਦਾ ਸੀ ॥ ੩ ॥
ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸਹੀ ਸਉ ਪਿਕੈ ਰੇਹੁ ਰਹਿ ਆਨਿ ਰਬਾ ਡੁ ॥ ਜਿ

ਸਤੋਹ ਅਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਅ ਨਾਨਕ ਗਿਰੀ ਉਦ ਸੀਸੇ ਪਰਵਾ
 ॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਿਸਾਇ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧੋ
 ਤਿਸ ਕੈ ਬਾਢਿ ਜਾਈ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਗ ਨ ਜਾਣੈ ਰੂਪਾ ਭਿਰੋ ਅ
 ਸੀ ॥੧॥ ਫੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹੁ ॥ ਫੁਨਿ ਬਹੁ ਜੈ ਨ ਆਵਦੁ
 ਹੁ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਚਾਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਦੁ ਕਰਤੁ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾ
 ਜਿ ਨੀਚਾ ਫੁਸੁ ਜਾਇ ਆਜਾਗਿ ਤੇ ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਕਾਤਕ
 ਸਮਝਾਵਦੁ ਜਾਈ ਐਜੋ ਕੋ ਰੂਪਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੋਲਕਰੈ ਕਰਤਾ ਨੈ
 ਥੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਥਾਇ ਧਿਆਈ ਐਠੇ ਰਹੁ ਨੀ ਪਗੀਤਾ
 ਟਵਤਿ ਨਨਕ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸ ਜਾਗਿ ਹਾਰਿ ਆਤਿ ਨਿਜੀਤਾ ॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਪਾਇਆ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਾਤ
 ॥ ਤਸਕਰ ਸਥਾਇ ਨਿਵਾਰਿਆ ਨਗਰੁ ਫੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਜਾਤੁ ਗਾਖਿ
 ਭੈਰਿ ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੇ ਗਾਸਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੈਗੈ ਗੁਰਮਤਿ
 ਹਿਲ ਗਭਿ ਪਾਗਿ ਤੇਗੈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀ ਆਮਨੁ
 ਖੁਗਾਵਾ ਹੁ ॥ ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨੁ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਹੁ ॥
 ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ
 ਖਾਣੀ ਐਕਹ ਉਨਟੇ ਖਿਆਜਾਇ ॥ ਥੋਟੇ ਪੂਠੇ ਰਾਖੀ ਐਕਿ ਨੁਵੈ
 ਤਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਲਹਿ ਤਾਮਿ ਲਿਰਹਾ ਜਾਂਤੇ ਗੀਹੋ ਇਰਜਾਇ
 ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨ ਪੂਛੀ ਐਸਚ ਘਰੁ ਭੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਸਾਜਾਤਿ ਸ
 ਤਿਹੈ ਜੋਹੋ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਕਾਟੀ ਐ ਨਾਨਕ ਫੁ
 ਸਿਨਾਇ ॥੪॥ ੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੁ
 ਐਧਾ ॥ ਗਾਇ ਠਾਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ ਆਸ ਆਵੈ ਮਨੁ ਸਾਜਾਇ
 ਉਰਈ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਜਾਗ ਸਿਜੀ ਵਟ ਜਾਗਣਹ
 ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰੁ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਰਿ ਓਨ ਬੁਝੈ ਅੰਧੁ

ਭੰਡੀ ਕਰਕ ਮਾਈ ਆਪੇ ਪੀਤਿ ਪੇਸ ਪਰਸੇ ਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੇ ਵ
ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਗਿਨੁ ਨਿਨੁ ਅਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਵੀ ਜੈ ਮਾਰਿ ਅਸੇ ਪੁਕਾਰੀ ॥
ਗੁਰੁ ਬੁਝੇ ਠਉਰਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਦੁਜੀ ਗਈ ॥ ੩ ॥ ਆਹਿ ਨਿਸਿ
ਅਵੈ ਪਿਸਮ ਲੈ ਸੁਖੁ ਤੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ ਕਰਮ ਹੀ ਤੁਸੁ ਚੁਕੀ
ਆਮਾਂ ਗੋ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਵਡਾਈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਮਸਾਟਿ ਕਰਉ ਮੁਰਖੁ ਜਾਗਿ ਕਹੀ ਆ ॥ ਅਧਿਕ ਬਠਿ ਤੇਗੀ ਬਿਵਰੀ
ਗੁਰੁ ਚੁਕ ਤੇਰੈ ਦਰ ਬਾਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕੈ ਸੇ ਅਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ ਸੁ
ਭੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿਦ ਕੁਨਿਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਿਦ
ਜੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦੇਵ ਰਿਨੀ ਸਾਣੈ ॥ ਕਰਣ ਨ ਮੁਅ
ਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ੨ ॥ ਐਸੇ
ਜੁਲਸੁ ਚੁਸਾਇ ॥ ਉਤ ਮੁਆਖਿਨ ਉਚਹੋਇ ॥ ਮਨ ਮੁਖੁ ਖੁਲਿ ਮਹਾ
ਖੁਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਅਧੋ ਬੈਠੈ ਮੁਗਧੁ
ਦੁਹਾਹੀ ਟੇਨੀ ਚੁਬੌਰੈ ਬੁਰਿ ਅਹੁ ॥ ਨੀਧਨ ਕੈ ਧਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਅਹੁ ॥ ਰਿ
ਧਨੁ ਸੁਰਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਢਾਰੁ ॥ ੪ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਸਬਦੁ ਵੀ ਚਰੁ
ਜੇਵੇ ਤਿਸ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰੁ ॥ ਤੁਬਖ ਸਹਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਜੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਖਰਿਆ ਮੈ

ਵਧਾਇ ਆਪੈ ਪੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਇ ॥ ਬਕਿ ਬਾਕਿ ਵਾਟੁ ਚਲਾਇ ਆਇ
ਨਵੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਬਿਖ ਮਜਾਲਿ ਮਨੁ ਵਾਸਿਆ ਬਿ
ਬੁਝਾਹਿ ਸਹਾਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਬੋਲ
ਗਬਿਖੁ ਕੀ ਕਰਕ ਮਾਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਪੇ ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਢੂਟ ਸਿਸਾ ਚੈ ਨਾ
ਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਵ ਆਇ ਆਤਿ ਵਜਾਇ ਸੀਕੀ ਆਇ ਖਿਲੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨ
ਮਿਖੁ ਮੁਖੁ ਗਵਾਇ ਆਦਰ ਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜਗੁ ਖੋਟੈ ਸਚੁ
ਨਿਮਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀ ਚਾਰਿ ॥ ਤੇਨ ਗਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀ ਅਹਿ ਜਿ
ਅਤ ਗਿਗਿ ਆਨੁ ਮੁਗਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀ ਟੁਰੁ ਟੁਰੈ ਅਮਰ ਅਨੰ

ਦਸਹੁਪਾਨਨਤੁਜਲਕੋਮੀਨੁਸੈਧੋਰਾਵੈਰਾਖਪੁਪੀਤਿ॥੫॥
॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਗੀਤਨਾਂਦਹਰਖਚਤੁਰਾਹਿਮਹਲਾ
ਫੁਰਮਾਇਸਿਕਾਈਪੈਨਣੁਖਾਣਾਚੀਤਿਨਪਾਈ॥੧॥ ਦੁਸਹੁ
ਸੁਖੁਨਮਿਵਸਾਈ॥੧॥ ਕਿਆਜਾਂਨਾਕਿ ਆਕਰੈਕਹਾਵੈਨਾ
ਨਤਨਿਕਿਢੁਨਸੁਖਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਗਾਬਿਨੈਦਸੁਦਾਨਾ
॥ ਅਤਿਸਤਭਾਇਰੁਗਾਤਿਗੋਬਿਦਾ॥ ਕੀਰਤਿਕਰਮਕਾਗਨਿ
ਦਾਅੰਤਰਿਰਵਤੋਰਾਜਰਾਵੈਦਾ॥ ੨॥ ਪਿਉਪਿਓਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀ
ਉਰਧਾਰੀ॥ ਦੀਨਨਾਥਪ੍ਰੀਤਿਥਨਵਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਮਦਾਨੁ
ਕਾਰੀ॥ ਤਿਪਤਿਤਰੰਗਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ ੩॥ ਅਕਥਕਥਉਰਿ
ਅਮੈਜੋਰੁ॥ ਰੁਗਾਤਿਕਰੀਕਰਾਇਹਿਮੋਰਾ॥ ਅੰਤਰਿਵਸੈਚੁਰੰ
ਸੈਮੋਰਾ॥ ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੁਜਾਨਹੀਹੋਰਾ॥ ੪॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਲਾ
ਮੀਠਾ॥ ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਤਰਿਤੀਠਾ॥ ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਪੁਰਾ
ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਧਾਪਿਓਤਿਨਿਸੁਖਹੋਇ॥ ੫॥ ੩॥ ੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ ੧ ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਥਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆਅਵਰੁਨਰੰ
ਨਹਾਰਾ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇਖਿਸਮਾਲੇਤਿਸਹੀਕੀਸਰਕਰ
॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਗੰਗਿਘਣੈਅਤਿਹੁੜੈ॥ ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਅੰ
ਹਨੁਅਤਿਰਸਾਲਾਲਸਹੁੜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਪਰਿਕੁਪੁਗਗਨਪਾ
ਹਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਹਾਰਾ॥ ਜਿਸਕੀਰਚਨਾਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁ
ਮਖਿਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਪਸਰੀਕਿਰਾਦਿਰਸਿਕਮਥਦਿ
ਸੇਸਸਿਘਾਰਿਸੁਰੁਸਮਾਇਆ॥ ਕਾਊਥਿਧੁਸਿਮਨਸਾਮਨਾਗੰਭ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ ੩॥ ਅਤਿਰਸਿਗੰਗਿਚਲੁਲੈਰਾਤੀਦੁਰ
ਗੰਗੁਨਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਰਸਨਿਰਸਾਏਰਾਤੇਰਾਵਿਰਹਿਅਪ੍ਰਭੁਸੇਈ
੪॥ ੧੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਹਮਹਿਰਾਵਲਖਪਿੰ

ਸਿਰਹੁ ਭਿਅਮਹਿ ਸਾਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਕਾ ਪੜੀ ਅਸਿਰਖੁ ਥੋਥਿ ਨੁਸਖ
ਗਾਥਿ ਨਾਸੀ॥ ੧॥ ਸਥਾਦਿ ਰਤੇ ਪੁਰੇ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਅਉਹ ਠਿਹ ਸਤਮਹਿ
ਅਖਿਆ ਜਾਚੀ ਏ ਕਰਾਉ ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਵਾ
ਪੜ੍ਹਾਹਿ ਕਾਗਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕਿ
ਸੁਝੈ ਨਹੀ ਮਨੁ ਖੁਵਿ ਛੁੜੈ ਦੁਖ ਪਾਏ॥ ੨॥ ਸਥਾਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇਸੁ
ਚਰੀ ਸਾਚੀ ਵਰਗ ਹਮਾਨੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮਿਰਤਾਨਿ ਲਿਵਲਾਗੇ
ਗੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ॥ ੩॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸਜ
ਜਪਤ ਪਤੀਰਥ ਸਥਾਦਿ ਵਸੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਮਿਲਾਇ
ਅਦੁਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ॥ ੪॥ ੧੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਸਤ ਕੀਰੇ ਫੁਲਾ ਪਜਨ ਸੰਗ ਤਿਹ ਰਿਕੀਰਤਿ ਤਰੁਤਾਗੀ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬ
ਰਜ ਮਰੇ ਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਗੀ॥ ੧॥ ਜਾਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨ ਮ
ਥਿਨਾ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਜਪ ਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਸਾਦੁ ਸੁਖ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿ ਸੁਉਪ
ਰ ਕਹੀਐ॥ ਲਾਲ ਜਵੇ ਹਰ ਰਤ ਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲ
ਖੀਐ॥ ੨॥ ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪਨੁ ਸਾਚੈ ਏ ਕੋ ਸਥਾਦਿ ਲਿਵ
ਲਾਵੈ॥ ਨਿਰਾਲ ਬੁਨਿਰਹਾਨੁ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ
॥ ੩॥ ਸਾਹਿਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨਵਤਰਾਵੈ॥ ਬ
ਰਿਜ ਤੋ ਨਾ ਕਿਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੈ ਸਮਾਵੈ॥ ੪॥ ਸੋ ਗਿਰ
ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕੁ
ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚਿ ਸਥਾਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ੫॥ ੧੭॥

ਗੁਪਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩

ਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਚਉਪਦੇ॥

ਘਰੁ

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੇਈ ਬੁਝੈ ਸਥਾਦੇ ਹਰਿ ਆਸਮਾ

ਈ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਭਿਵਲਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਾਥਿ ਰਹੈ ਵੈ ਅਨਦਿ
 ਹਰਿ॥ ਸਿਰਹਿ ਆਪਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਿ ਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ
 ਦਿ ਨੁ ਰਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾਲਾ ਹਾਭਾਈ॥ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈ ਲੁਨਾ ਲਾਗੇ
 ਚਿਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥ ੨॥ ਸੁਖ ਸੀਗਰੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ
 ਵਡਿਆਈ॥ ਅਖੁਟ ਭੰਗੁ ਰਭਰੇ ਕਦੈ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ
 ਈ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਾਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਨੁ
 ਆਇ ਸਦਾ ਤੁਸਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀ ਆਦਿਖਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤ
 ਲਾੜ ਨਿਰਗੁਣੀ ਆਰੇ ਕਭਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈ ਹੁਮਿ
 ਈ॥ ਤੁਥਿ ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬ ਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ॥ ੧॥ ਹਰਿ
 ਓਤੁ ਪੁਵਿਟੁ ਪੁਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀਤੁ ਪੁਆਗੈ ਰਾਖ ਓਸ
 ਹਾਂ ਸਰਣਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ
 ਮੋਹੈ ਹਿਵਰਿਆਈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਦਿ ਨੁ ਸਹ ਜਿ ਸਮਾਈ
 ੨॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੇ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ॥ ਤੇਰੈ ਭੰ
 ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਤਿਸ ਨਾ ਅਗ ਨਿਬੁਝਾਈ॥ ੩॥ ਜੇ ਤੁਕ ਰਹਿਉ
 ਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਵੈ ਜੇ ਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਤਾ
 ਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ॥ ੪॥ ੨॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
 ਲਾਹਿਆ ਜਿਨ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ॥ ਵਿਚ ਦੁਭਰ ਮੁਗਾਇ ਅਪੈਦੁ
 ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ ਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ॥ ਤੁਧੁ
 ਪੀਤੁ ਪੈਸਾ ਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਾਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ
 ਨਿਸੇ ਸਦਾ ਪਾਇ ਨਿਮੀਠਾ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਹੁ॥ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਠੀਕ ਭਾ
 ਸਬ ਦੀ ਵੀਚਰੁ॥ ੨॥ ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਵਿਸੁ
 ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਸਬ ਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੋ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਰੀ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ
ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੁਰਾਖ ਨ ਜੋਗਾ ॥ ਤੁਧੁ
ਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣੈ ਨਾ ਕੋ ਹੋ ਆਨ ਹੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿ ਆ
ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਭੀ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿ
ਆਪਿ ਪ੍ਰਿਥਾਕ ਰਿਗ ਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੋਹਿ ਨਾ ਸਕੈ ਜਮ ਕਾਲੁ ॥ ੨ ॥
ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਉ ਹਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਫੁਡਿ
ਯੁਜੈ ਗਾਇਲਾ ਗੋਓ ਪੁਜੈ ਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਤਿਨ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਯਾਹਿ ਸਦਾ ਤੁਸ
ਸ ਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ = ੧ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਗੁਰਸ ਬਦੀ ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਆਚੁ ਕਾਮ ਨਿਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇ
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਹ ਜੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਭੀ ਮੁਲੁ ਪਛਾ
ਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹ ਜੋ ਪੀਸੁ ਖੁਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ ਬਾਦਿ ਕ
ਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆਹ ਉਮੈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਭ ਨਾਮ ਹਿਏ ਕੋ ਸਚੁ
ਵਡੈ ਵਿਗਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ ਆਖੈ
ਮਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਵਿ ਚਿਮਨ
ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸਦ ਬਾਹਿਰੀ ਗੁਰ ਅਪਨੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਤੁ ਆਤਮਾ
ਪੁਪਛਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ ਆਬਿਰਥਾ ਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਨਦਾਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਹ ਜੋ ਸਹ ਜਿਸਮ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੪ ॥

੨੦੮

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ

ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਾਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀ ਆਕਾਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
ਬਜੀ ਅਨੋਰਿ ਜਨੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਕਲੀਕਾਲ ਮਹਿ ਗਵਿ ਮਾਰਾ ਮੁਖ
ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਗਹਿ ਆਪੁ ਭੁਏ ਕੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਗਾਉ ॥ ਗੁਪਤਾਨੁ ਮੁਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲ ਜੁ ਗਿਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ
ਪੂਰਿ ਗਹਿ ਆਨ ਮਰਤ ਨੁ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਜੇ ਗੁਰ ਸਰਣ
ਭਾਜਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਇਦ੍ਰੀ ਪਚ ਪਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ਖਿਮਾ ਸਤੈ ਖੁਰ
ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ਜੋ ਬੈ ਬੈ ਗਾਗਿ ਹਰਿ
ਣਗਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਠੇਰੇ ਜੋ ਕੇ ਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਾਹਿ ਆਨਾ ਚਿੰ
ਧਰੈ ॥ ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਤਿ ਸਚੈ ਜੋ ਕਿ ਢੁਕਰੈ ਸੁਨ ਗਕਿ ਪੰ
॥੪॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕ ਸੁਤੇ ਉਤਪਤਿ ਰਦੈ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥

੬॥ ੨੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਧ

ਹਿ ॥ ਪੂਰਾ ਚਾਹੁ ਹੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤ ਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ
॥ ਗਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੇ ਈ ਵਿਰ
ਲਾਲੇ ॥ ਇਹ ਜਿਸਨੇ ਅਪਣੀ ਨਦਾਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚ
ਲਹੈ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਓ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਧੈ
ਓਧੈ ॥ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਨੁ ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਚਾ ਮਨ
ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੁਖ ਜੂਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੋ
ਟਕੁਰ ਬਾਣਾ ॥੪॥ ੬॥ ੨੪॥

ਗੁਪਤਾ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੈ

ਅਰੁ ॥ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸ ਕਿਰਸ ਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ

ਉਲਿਵਉ ਨਮਨਿਨਮਿਲਗਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆਹੁ ਹਰਿ ਦੀਪ
ਅਵਿਟੁ ਰੁਕੁ ਰਥਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪਾਨਾ ਹਰਿ ਉਤ
ਰੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੁਕੁਟੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਵ
ਰੁ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ
ਉਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮੇਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨਾ ॥ ੨ ॥
ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨਾ ॥
ਜੈ ਭਾਗਿ ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥
ਨਗਵਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁ ਰਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੋਰਾਨਾ ॥ ਜ
ਨਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨਾ ॥ ੪ ॥
॥ ੨੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਚਿਬੋਲਹਿ ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਲਾ ॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ
ਚਿਲਗਾਈ ਹਮਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਭਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੂ
ਗੁਰਿ ਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪਗਥੁ
ਹਮ ਬਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਧਾਰੀ ਮੋਹਿ
ਰਖੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਵਸਿਓ ਰਿਨਿ
ਬਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤੁ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਾਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ
ਉਢੁਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰ ਕੀ ਰੇ ਸ
ਭਾਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿ ਕਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿ
ਪਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਬਿਖੁ ਭੁਭਿ ਜਲ ਰੂਬ ਦੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰ
ਨਨਕ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪

ਇਉ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸ ਕਰਸੀ
ਕਾਗਾ ਵਤ ਸੁਨਤ ਦੇਉ ਭਾਏ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ
ਮੀਕਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ

ਸੀਤਲਜਤੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆਰੁ ਸੁਖੀ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁ
 ਜਿਨ ਹਰਿਹਰਿ ਦੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾ ਨੀਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਾ ਕਉ ਜਲਦੀ ਕ
 ਸਿਨੁ ਸੋਭਾ ਸਭ ਜਗਉ ਪਾਰਿ ਜਿ ਉਵਾਚਿ ਉਡਵ ਜਸਿ ਕੀ
 ੨ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿਹਰਿ ਦੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵਾਸਿਓ ਤਿਨ ਸਾਭਿ ॥ ੩ ॥ ਜੇ
 ਜੈ ਸੇ ਸੀਗਰੁ ਕਰੈ ਦੇਹ ਮਾਨੁ ਖਨਾ ਮਾਥਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਕਾ ਕੀ ਕਾ
 ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਰਮਈ ਆਰ ਮਤ ਰਮਾਇ ਸਭ ਫਰਤੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਹੀ
 ਨਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਬਚਨਾ ਪਿਆਇ ਓ
 ਮੀ ਕਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੨੭ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਗਮ ਦਰਿ
 ਆਲਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮੁਖਿ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਸ ਕਹੇ ॥ ਪਤਿ
 ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਇ ਓਸ ਭਿ ਕਿਲ ਬਿਖਾ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥ ੧ ॥
 ਪਿਮਨੁ ਰਾਮੁ ਗਵਿਰਹੇ ॥ ਦੀਨ ਦਾਇਆ ਲੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ
 ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਹਰਿ
 ਓਮਾਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿਹਰਿ ਸਹੇ ॥ ਸਾਗਿ ਰਿਸੇ ਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
 ਗਾਇ ਓਪਾਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥ ੩ ॥ ਜੇ ਨਰ ਭਰਮਿ ਰਹਿ
 ਦਿਆਨੇ ਤੇ ਸਾਕੁ ਤਮੁ ਕਮੁਹੇ ॥ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਥਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਾ
 ਨਾ ਕੁ ਮਿਥੂ ਮਿਓ ਧਾਰ ਗਹੇ ॥ ੪ ॥ ਤੁਮਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਫੇਦਿ
 ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇ ਵਹੁ ਹਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ
 ਰਿ ਪਾਰਿ ਓਹ ਰਿ ਮਨਾ ਮਿਰ ਵਿਰਹੇ ॥ ੫ ॥ ੪ ॥ ੨੮ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
 ਮਹਲਾ ੪ ਮਾਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿਹਰਿ ਜਪਿ ਓਹ ਰਿ
 ਭੁਵ ਭੁਠਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀ ਆਰੈ ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ
 ਭਾਕਿ ਪਛਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਛਾਹਿ
 ਦਾਨੁ ਦੀ ਓਹੁ ਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਛਾ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ
 ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਵਾਸਿਓ ਪਾਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਪਿ ਸਿਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰ

ਪਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਮੁਖਉਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਫਾ॥੨॥
ਨਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਨਿਮਖਫ
ਜੇਕੋਟਿਕੇਦੋਖਸਭਜਨਕੇਹਾਰਿਦੂਰਿਕੀਏਇਕਪਲਫਾ॥੩॥
ਜੇਜਨਤੁਮਹੀਤੇਜਾਨੇਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਫਾਹਰਿਹਰਿ
ਪ੍ਰਧਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਨਕੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਕਫਾ॥੪॥੫॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਮੁਦ੍ਰਿਕਾਇ

ਹਰਿਹਰਿਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਭਾਧਨੁਪੰਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਤਿ
ਪ੍ਰਭਾਬਿਖੁਰੁਬਦੇਬਾਹਦੇਕਾਢਿਰਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਮੁਅ
ਕਾਉਪਜੀਪਿਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਪੁਰਿਪੁਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਮੁਰਸੁਰਾਮਰਸਾਇਛਰਸੁਪੀਅਗੁਰਮਤਿ
ਜਭਾਲੋਹਮਨੁਰਕੰਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਗੁਰਿਹ
ਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਲੋਰਿਓਭਾਨੇਪੁਤਕਲਤਮੋਹਿ
ਰਿਭਾਗਤਿਨਪਗਸੰਤਨਸੇਵੇਕਬਪੁਤੇਮਨਮੁਖਭੁੰਭਰਭਰ
ਕਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਪਰੇਹਾਰਿਤੁਮਸਰ
ਭਾਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਨ
ਕਾ॥੪॥੬॥੭॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ੪ ਪੜਤਾਲ
ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਮਨਿਧਾਨਾਹਰਿ
ਸਗਪਾਵਹਿਮਾਨਾਜਿਨਜਪਿਆਤੇਪਾਰਿਪਰਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਮੁਕੰਗਿਧਿਆਨੁਸੁਨਿਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਅ
ਸਭਿਜਨਾਸੁਨਿਮਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਮਾਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਪ
ਸੇਸੁਪਰਧਾਨੁਖਿਨੁਖੋਵੈਪਾਪਕੋਟਨਾਮਿਓਨਾਨਕਹਰਿਭਗ
ਵਾਨਾ॥੨॥੧॥੬॥੭॥੩੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਿਭਾਸਪਰਚਾਤੀ ਮਹਲਾ

੫੫੭

॥ ਚਉਪਦੇ ॥

ਅਨੁਹਾਰਿ ਕੀਆਤ ਨੁਸਰੁ ਸਾਜਿ ਮਾਪੇ

ਤਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿ ਆਸਿ ਪਜਾ ਪਰਤਿ ਬਰਤ ਨ ਕਉ ਪਾਨੀ

ਮਖਨ ਵਿਸਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿ ਗਪਨੀ ॥੧॥ ਅਨਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੋਇ

ਰਮਗਤੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇਰਹਾਹਿ ਨਿਰਾਰਾਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਾਨ ਪਤੇ ॥੧॥

ਹਾਓ ਕਾਪੜ ਭੋਗ ਰਸ ਅਨਿਕ ਕੁੰਚਾਏ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ

ਗਲ ਬਨਾਏ ॥ ਰਿਜ ਕੁਸਮਾਹੇ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਮੀਤਾ ॥ ਸੋਹਗਿ ਸੇਵਹੁ

ਤਾਨੀਤਾ ॥੨॥ ਤਹ ਸਖਾਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨਹੋ ਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਧਇ ਕੋ

ਮਹਿ ਧੋਵੈ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਏਕਾ ਬਖਸ਼ਿ ਰਿਖ

ਰਿਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥੩॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਪਾਇਆ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ

ਮਹਿ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਆ ਏਤੁ ਮਰੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ਜਨਨ ਨ

ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕੀਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ

ਭੰਡਾਰਿ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਤੁਮਹੀ ਭਗਤਿ

ਭੁਤੁ ਮਹਿ ਜਨਾਈ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇ ਵਰੀ ਜਨ ਲੀਏ ਢਰਾਈ ॥੧॥ ਗੁਰ

ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਤਿਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ

ਸੁਰਸੁ ਆਇਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਧੋਖਿ ਧੋਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਰਾਨੈ ॥੨॥

ਖੀਆ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਿਏ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ

ਨਿਹ ਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ

੩॥ ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿ

ਗਾ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ਜਨ ਕੀ

ਵਾ ॥੪॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ

ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ॥ ਅਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰ

ਲਜਾਗਿ। ਤਿਸੁਗੁਰਕੀਹਮਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ਸੁਮਤਿਦੇਵਹੁਸ
ਪਿਆਰੇ॥ਸਿਮਰਉਨਮੁਸੋਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਗੁਰਿ
ਹਮਅਮਰਗੁਸੀਧਾਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਮਿਹਰਿਗੀਧਾ॥ਤਿਸੁਗੁ
ਰੇਸਦਾਬਲਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਜਿਸੁਗੁਰਤੇਪਾਈਐ॥੨॥
ਬੁਝਤਪ੍ਰੀਤਿਨਿਗੁਰਹਿਤਹਾਇਆ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਹੈਨਹੀਮਾਇ
॥ਪਲਤੁਪਲਤੁਜਿਨਿਗੁਰਹਿਸਵਾਰਿਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਉਪਰਿਸ
ਹਉਵਾਰਿਆ॥੩॥ਮਹਾਮੁਗਧਤੇਕੀਆਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀ
ਕਥਕਹਾਨੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਨਕਗੁਰਦੇਵਾ॥ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਈਐ
ਰਿਸੇਵਾ॥੪॥੩॥੩੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟੇਸੁ
ਦੀਐਅਪਨਨਮੁਜਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏਸਗ
ਰਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਸਗਨਿਪ੍ਰਭਟਾਇਆਲਾਅਵ
ਨਕਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਗਾਖਿਲੀਏਮੇਰੇਗੁਰਗੋਪਾਲਿ॥੧॥ਰ
ਉ॥ਤਾਪਪਾਪਾਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸ
ਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ਅ
ਮਅਗੋਚਰੁਬਿਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਲਾਹਾਖਾਟਿ
ਰੀਐਪਨਵੰਤਾਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥੩॥ਆਠਪਹਰਪਰਬ੍ਰ
ਹਮਧਿਆਈਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ॥ਕਹੁਨਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਪਾਇਆ॥੪॥੪॥੩੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫
ਸਿਮਰਤਨਮੁਕਿਲਾਬਿਖਸਭਨਸੋ॥ਸਚੁਨਮੁਗੁਰਿਦੀਨੀ
ਸੋ॥ਪ੍ਰਭਕੀਟਰਗਹਸੇਭਾਵੰਤੇ॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਸਦਾਸੋਹੰਤੇ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਗਲੋਗਦੇਖਸਾਭਿਥਿ
ਸਹਿਆਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਾਮ
ਨਗੁਰਿਰਾਖੇਮੀਤਾ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕੋਟਿਜਨ

ਮਕੇਗਏ ਕਲੇਸਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਹੋ ਸਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ
 ਉਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜਿਸੁ
 ਪਾਈ ਐਵਡ ਭਾਗੀ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ਰਾਮਾਲਿ ਵਲਾਗੀ ॥ ੩ ॥
 ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥
 ਪਹਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲ ੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨ ਪ੍ਰਭਿ
 ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਣਿ
 ॥ ਭੋਇ ਨ ਸੇਉ ਤਰੀ ਸਰ ਚਿੰਟਾ ॥ ੧ ॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਾਂ
 ਗਿ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ਮਨ ਕੀ ਮਾਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥ ੧ ॥
 ਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿ ਆਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਕਿਉ
 ਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਅਕੈ ਸਾਂਗਿ ॥ ਉਤਰੀ ਸੋਭਨਾ ਮਕੈ
 ਗਿ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕੋ
 ਧ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਗੁ ਜਾਨਾਂ ॥ ਭਾਇਓ ਗਤਿ ਹਰਿ
 ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤ
 ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੇ ਲੇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕਉ
 ਨ ਕਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲ ੫

ਸੋਧਨ ਵੰਤ ਸੋਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ
 ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ਐਵਡ ਭਾਗ
 ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇਆ ਭਾਉ ਵੀ ਵਾਧਾ
 ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਜੀਵਨ
 ਰਵਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕੋ ਧ ਅ
 ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਉਤਰਾ ਪਾਰਿ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲ ੫ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਭ

ਸਦ ਅਟਲਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਿਸੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ
ਕੁਤਾ ਕਾਨਸੈ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਗੰਗਿ ਗਤਾ ਮਨੁ ਰਮਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਮੁਕਤੋ
ਪੂਰੀ ਨਵੈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਭਉ ਭ
ਬਿਨ ਸੋ ਬਿਕਾਗ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ ਰਿਬ ਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਨਿਰਭੈ
ਪਾਪ ਹੋਰਿ ਸਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਦੁਸ ਮਨੁ ਦੁ
ਖ ਅਵੈ ਨੇਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਿਲ
ਖ ਸਭਿ ਲਾਖੇ ॥ ੪ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਸਿਉ ਭੈ ਸੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਭਾਗਾ ਕਾਟਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸਿਖ ਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥ ੫ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਾ ਲਿਆ ॥ ਦਸ ਦਾ ਸੁਖ ਕ
ਜੁਸ ਗਯਾਰਾ ਸਿਖੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਡੁਠੇ ॥
ਦੁਖ ਦਰਦ ਕੁ ਮਥਿਨ ਸੇ ਡੁਠੇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਅਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਨੀਥ
ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹਹ ਉਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅ
ਦਾਸਿ ॥ ਸਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਭਾ
ਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਜੁਸੁ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪ
ਰੈ ਐਵਡ ਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ॥ ਐਕੁਰ ਬਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਯਾ ਬਿਖ ਮੇਟੇ ਸਭਾ ਦਿਸੰਤੇ ਖਾਨਾ ਮੁਅਰਾਧ ਨਹੋ ॥ ਅਜੇ ਗੁਸ
ਸੰਗਿ ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੨ ॥
ਨਿਕੀਆ ਤਿਨਿ ਲੀਆਗਾ ਖਾਪੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਅਨਾਥ ਕਾਨ ਖਾਜਿ
ਜਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਤਾ ਕੇ ਅਚਾਰ ॥ ੩ ॥ ਗੁ
ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਵੇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹੋ ਜੋ ਨਿਨ ਭਵੇ ॥
ਸੋਹੰ ਉਹਾਰ ਰਣ ਪੂਜਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ਸਾਚੇ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਜਿ

ਸੁਮਸਤਾਕਿਗੁਰਿਧਾਰਿਆਹਾਥੁ। ਕੋਟਿਮਪੈਕੋਵਿਗਲਾਦਾ
 ॥ ਜਾਲਿਥਾਲਿਮਹੀਅਲਿਪੈਖੈਰਗਪੁਰਿ। ਨਾਨਕਭੈਧਗਸਿ
 ਸੁਜਨਕੀਪੁਰਿ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫
 ਬਾਣਜਾਈਗੁਰਪੁਰੇਅਪਨੇ। ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁ
 ਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਮਿਤਬਾਣੀਸੁਣਤਾਨਿਹਾਲਾ। ਬਿਨਸਿ
 ਏਥਿਖਿਅਜੰਜਾਲਾ॥੧॥ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ
 ਰਿਪ੍ਰਭਅਪੁਨਾਆਇਆਚੀਤਿ॥੨॥ਨਮੁਜਪਤੋਰੇਆਪਰ
 ਸੁ। ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾ
 ਇਆਲਾ। ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੧੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖਪਾਇ
 ਦੀਨਦਇਆਲਭਏ। ਕਿਰਪਾਲਾਆਪਣਾਨਮੁਆਪਿਜਪੁ
 ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਾਇਆਪ੍ਰਗਸਾਹਿ
 ਰਿਜਪਤਪੁਰਨਭਈਆਸਾ॥੧॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਮਾ
 ਠੇ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਰਨਾਨਕਤੂਠੇ॥੨॥ ॥੧੨॥੪੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਘੁਰੁ੨ ੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਵ
 ਨਦੁਜਾਠਾਉ। ਨਹੀਥਿਨੁਹਰਿਨਾਉ। ਸਰਬਸਿਧਿਕਲਿਆਨਾ
 ਰਨਹੋਹਿਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪ੍ਰੀਐਨੀਤਾ। ਕਾਮਕੋ
 ਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਲਗੈਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਮਿਲਗੈਦੁ
 ਭਾਗੈਸਰਨਿਪਾਲਨਜੋਗੁ। ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਮੁਨਤੇਟੈਜਿਸੁਪੁਰਿ
 ਹਵੈਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਗੈਨਿਦਿਨਸੁਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਤਜਹਮਨਕੋ
 ਭਰਮਾ। ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਮਿਲੈਜਿਸਾਰਿਪੁਰਨਕਰਮ॥੩॥ਜਨ
 ਮਜਨਮਾਥਿਖਾਦਾਬਿਨਸੈਗਾਥਿਲੀਨੇਆਪਿ। ਮਾਤਪਿਤਾਮਹਿ
 ਭਾਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਪਿ॥੪॥੧॥੧੩॥੪੪

ਗੁਰਬਿਭਾਸਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੜਤਾਲਾ ॥ ੧੬ ਸ॥

ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਾਕਲਿਕਲੇਸਲੇ

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰਾ ਬਿਨਸਿਜਾਇ ਅਹੰਤਾਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤ

ਰਨਲਾਗਿਮਨੁਪਾਵਿਤੁਜਾਹਿਪਾਪਾ ॥੧॥ ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁਕਢੂਨ

ਨੈਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮਾਈਬਾਪਾ ॥੨॥੧॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹ

੪ ਰਨਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕਾਉਚਮੁਚਬੇਅੰਤੁਠਾਕੁਰੁਸ

ਥਉਪਰਿਤੁਹੀਏਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਾਬਿਦਾਰਦੈ

ਹਾਰਥੁਧਿਬਿਬੇਕਾ ॥੧॥ ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿ

ਬੁਝੇਕਾਸੰਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅਨੇਕਾ ॥੨॥

੨॥੧੫॥ ੪੬॥

ਚਉਪਦੇਸੁਮਲਾ ॥੧॥

੧੭ ਸੰਤ ੭

੪੪ ੭ ੪੫ ੧੫

ਗੁਮਲਾਜੋੜ ੪੬

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰਬਿਭਾਸਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧

ਅਸਟ

ਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ਦੁਬਿਧਾਬਉਗੀਮਨੁਬਉਗਾਇਆ ॥੧॥

ਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਲਪਟਿਰਹੀ ॥ ਨਿਬੰਧਨਪਾ

ਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਰਖੇਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾਮਨੁਮਾਰੈਨਮ

ਇਆਮਗੈ ॥ ਜਿਨਿਕਿਢੁਕੀਆਸੇਈਜਾਣੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਭਉਸ

ਗਰਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆਸੰਚਿਰਾਜੇਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆਸ

ਬਿਨਚਲੈਪਿਆਰੀ ॥ ਮਾਇਆਮਮਤਾਹੈਬਹੁਰੰਗੀ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋ

ਨਾਬਿਨਸੰਗੀ ॥੨॥ ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ ॥ ਜੈਸੀਮਨਸਾ

ਤੈਸੀਦਸਾ ॥ ਜੈਸਾਕਰਮੁਤੈਸੀਲਿਵਲਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਛਿਸਹ

ਜਘਰੁਪਾਵੈ ॥੩॥ ਗਾਗਿਨਾਦਿਮਨੁਦੁਜੈਭਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿਕਪਟੁ

ਗਾਦੁਖੁਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਈਪਾਇਆ ॥ ਸਚੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿ

ਵਲਾਇ॥ ਸਚੈ ਸਥਾਇ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਸਚੀ ਥਾਣੀ ਹਰਿਗੁਰ
 ਵੈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ਤਾਦ ਰਿਸ ਚੈ ਸੇਭਾਪ
 ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇਕੋ
 ॥ ਹਉ ਮੈ ਸੇਰਾ ਸਥਾਏ ਥੋਈ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੇਈ॥ ੬॥
 ਸੁਜਗ ਮਹਿ ਸਥਾਏ ਕਰਣੀ ਹੋ ਸਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਸਥਾਏ ਹੋ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਸਥਾਏ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਸਥਾਏ ਗਤਿ ਮਾਭਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥
 ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣ ਹਾਰੋ॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਅਨੁਪਮ ਪਰੋ॥
 ਨਾਮ ਉਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥ ੭॥ ੧॥
 ਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਢਾਇਆ ਕਾ
 ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ॥ ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਓ ਹੋਤੁ ਵਧਾਇਆ॥
 ਭੁਕਿ ਛੁਅਪਨਾਇ ਕੁਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ॥ ੧॥ ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪੁ ਉ
 ਪਮਾਣੀ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਾਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ਟਨਿ ਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਚ ਸਥਾਇ ਤੁਝ ਮਹਿ
 ਇਆ॥ ਆਵਾਗੁ ਭਿਟੁ ਤੁਧੁ ਅਪਿਰਚਾਇਆ॥ ਸੇਈ ਭਗਤਿ
 ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਨ ਰਹਾਰਿ ਨਿਰਬਾ
 ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਸਗਲ ਸੋਰ ਵਰਜੋਇ
 ਮਾਣੀ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰ ਬਾਣੀ॥ ੩॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰ
 ਮਤੀ ਪਾਏ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਥਾਏ ਜਲਾਏ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਖੈ ਨ
 ਹਰਾਏ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ੪॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਹੋਪ
 ਮਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਮਾਨਿਆਏ ਕਲਿ ਵਲਾਗੀ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿ
 ਆਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ॥ ਸੋਭੁ ਧੁੰਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡ ਭਾਰੀ॥ ੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਵੇਭਰ ਮੁਚੁ ਕਾਏ॥ ਅਨਾਦਿ ਨ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਏ॥ ਏਕੋ
 ਏਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ੬॥ ਸੋ

ਗਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਗਿਆ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉ ਮੈ ਮਾਗਿ ਜੀ
ਨਮੁ ਕਤੁ ਜਾਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥
ਕੁਖ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਣੁ ਸਿਥੀ ਜੀ ਕਾਰਾ ॥
ਮਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾਰਸੁਚਾ
ਖਿਆ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇ
ਮਗ ਮਭਾ ਠੀਰੇ ਚਕ ਪੂਰ ਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ
ਬੀਨਾ ਹੀ ਭਰ ਮੇਭੂਲਾ ਬੂਝਿ ਮਰੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਾਰਿਧੇ
ਵੇਅੰਤ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੇ ਨ ਲਯੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨ ਠੇਕਟ ਸਾਭਿ ਕਰਮਾਜਿ
ਬਿਥਾ ਜੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥ ੧ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਨ ਮੁਨਿ ਰੰਜਨੁ ਸੇਈ ॥
ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਸੇਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ
ਏਈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦਾ ਬੂ
ਝਿਨ ਸਕੈ ਕਾਰਾ ॥ ਮਨ ਸਾਮਾਇਆ ਮੋਹ ਏਈ ਮਨ ਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆ
ਮਾਜਨੁ ਟੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਠੇਕਟ ਚਾਰ ਸੀ ਗਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਟੂਠੀ ਮ
ਕੀ ਮਾਤਿ ਪੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥ ਟੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਾਰੁ
ਅਸਮਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਠਿਕਾ ਆਵੈ
ਜਦੁ ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਹੁ ਚੀਐ ਬਿਖੁਵਾਤੀ ਜੀ ਵਣੁ ਬਾਦਿ
੨ ॥ ਏਕੁ ਮਿਥੁਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰ
ਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਏਹੁ ਸਗੀਰੁ ਪੈ ਤੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਇਸਨੈ ਵਿਆ
ਪੋਸੇ ਗਸੰਤਾ ਪੁ ॥ ਸਿਸੇ ਵਚੁ ਜਿ ਸੁਮਾਈ ਨ ਥਾਪੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਚੁਕੈ ਭਿ
ਜਨ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥ ੫ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾਤ ਹਤ ਹਸੇਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਹੋਰੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰਾ ਹੋਰੁ
ਨ ਭੁਪ ਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥ ੬ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੁਕੈ ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛ

ਛਾਪਾਰਿਬਹਰਿਏਕੋਕਰਿਜਾਣਾਏਹਾਮਾਤਿਸਬਦੁਹੈਸਾਗੁਮ
 ਚਿਦੁਬਿਧਾਮਾਥੈਪਵੈਛਾਗੁ॥੬॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਗੁਰਮਾਤਿਸਬ
 ਸੰਤਸਭਾਗੁਣਾਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ਮਨੁਮਾਰੇਜੀਵਤਮਾਰਿਜਾਣੁ
 ਨਕਨਦਗੰਨਦਗਿਪਛਾਣੁ॥੮॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧

ਮੁਤਪਾਅਹਲਿਆਇਸਤੀਤਿਸੁਦੇਖਿਏਦੁਲੁਭਾਇਆਸਹਸ
 ਗੰਗਚਿਹਨਭਗਪੁਏਤਮਾਨਿਪਛੋਤਾਇਆ॥੧॥ਕੋਈਜਾਣਿਨ
 ਲੈਭਾਈ॥ਸੋਭੁਲੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਬੁਝੈਜਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੨॥
 ਹਉਮਾਤਿਨਿਹੀਚਾਹਿਪ੍ਰਿਥਮੀਪਤਿਹਾਜੈਕਾਗਾਇਕੀਮਨਪਾਈ॥੩॥
 ਉਗਤੁਜਾਣੈਤਪੁੰਨਕਰੇਕਿਉਕਿਉਨੇਖਾਸਿਬਿਕਾਈ॥੪॥ਕਰੁ
 ਅਛਾਈਧਰਤੀਮਾਂਗੀਥਾਵਨਹੂਪਿਬਹਾਨੈ॥ਕਿਉਪਾਇਆਇਕ
 ਕਿਉਛਲੀਐਜੇਬਾਲਿਰੂਪੁਪਛਾਨੈ॥੫॥ਰਾਜਾਜਨਮੇਜਦੇ
 ਤੀਬਰਜਿਬਿਆਸਿਪੜਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਿਜਗਅਛਾਰਹਧਾ
 ਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥੬॥ਗਣਤਨਗਣੀਪੁਕਮੁਪਛਾਣੈ
 ਲੀਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਜੋਕਿਢੁਵਰਤੈਤੁਪੈਸਲਾਹੀਸਭਤੇਗੀਵਾ
 ਆਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਥੇਪੁਕਦੇਨਲਾਗੈਸਦਾਰਹੈਸਦ
 ਈ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਆਗੈਚੈਤੈਨਾਹੀਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ॥੮॥
 ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਨਿਏਹਰਚਨਾਰਚੀਐ॥ਹਰਿਅਭਿ
 ਨੁਨਜਾਈਜੀਅਹੁਆਭਿਮਾਨੇਪੈਪਚੀਐ॥੯॥ਭੁਲਣਵਿਚਿਕ
 ਆਸਭੁਕੋਈਕਰਤਾਆਪਿਨਭੁਲੈ॥ਨਾਨਕਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸ
 ਰਾਕੋਗੁਰਪੁਰਸਾਦਿਅਧੁਲੈ॥੧੦॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧

ਅਖਣਸੁਨਣਾਨਮੁਅਧਾਰੁ॥ਧੰਧਾਢੁਟਕਿਗਇਆਵੇਕਾਗੁ
 ਉਮਨਮੁਖਿਦੁਜੈਪਤਿਧੋਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧੧॥
 ਇਮਨਅੰਧੋਮੁਰਖਗਵਾਰੁ॥ਆਵਤਜਾਤਲਾਜਨਹੀਲਾਗੈਬਿ

ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਸੋ ਹਿ ਫਿਨਾਸੁ ॥
ਹਿਉ ਕਮੁ ਖਿਖਿਅਤਾ ਕਹੀ ਐਕਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾਚੀ ਨੈ
ਨਾਮਾ ਬਿਪੁਨ ਮੁਕਤਿ ਨਹੈ ॥ ੨ ॥ ਕੁਮਿ ਕੁਮਿ ਤੇ ਲੋਲਖਚ
ਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੁਝੇ ਜਮ ਕੀ ਠਾਸੀ ॥ ਇਉ ਮਨੁ ਆਖਿ ਨੁ ਖਿਨੁ ਉਭਿ
ਰਿਆਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸਦੇ ਫਿਲ
ਰੇ ॥ ਸਥਾਇ ਮਹੇ ਸਹਲਾ ਜੀ ਵੈਸੇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਈ ਕਿਸੇ ਨਹੈ
ਨਾਮੁ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰ ਵੈਸੇ ॥ ੪ ॥ ਏਗੁ ਜੁਚੁ ਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ
ਪੂਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਉ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥
ਚੁਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੁ ਠਾਕਿ ਉਸਾਰਿ ਹੋਇ ॥
ਬਰੀਧੈ ਵੈ ਵਿਗਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਵਣੁ
ਸਾਧਾ ਕਿਰਹਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਹਾ ॥ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਕਰਣੀ ਹੋ ਸਾਹਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾ
ਕੋਧ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਭੁੰਜਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਅਤ ਉਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥
ਫਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁਨ ਦੂਜਾ ॥ ੮ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵ
ਰੁਨੁ ਦੂਜਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੋ ਗਵਿਰਹਿ ਆਸਭ ਠਾਈ ॥ ਅਵਰੁਨ ਦੀ ਸੇਕਿ ਸੁ
ਜੋਰ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀ ਅਜਾ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿ
ਭੈ ਵੈਤਿ ਉਗਾਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਸਨਹ ਸਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਹਿ ਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ
ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ਕੀਏ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪ
ਰਥਾ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਾ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕ
ਤਿ ਪਿਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲ

ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ਪਤੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿ ਨਿਕੀ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕਿਹੁ ਨਾਨਕ
 ਕਹੁ ਗੁਰਿ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ਨਾ ਮਾਥਿ ਨਾ ਗਤਿ ਕਿ ਨੈਨ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕਿ ਪੁਰਿ ਬਖਸਿਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੇ
 ਟਤ ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਗੰਗੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖਾਥਿ ਸਰੋ ਪਤਿ ਪਾ
 ॥ ੧ ॥ ਸੂਠੀ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰਨ ਲਾਗੇ ਕਾ
 ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦਾ ਦਿਖਾ ਪਾਸਿ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁ
 ਨਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੋਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥
 ਮਨ ਮੁਖ ਤੇ ਅਭਰਗਤਿ ਨ ਹੋਵ ਸਿਹਉ ਮੋਪ ਚਾਹਿ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਇ
 ਨੁਆਖਿ ਨੁਓ ਭਿਖਾਇਆ ਲੀਜ ਬਲਾਗਿ ਸਭ ਦਨ ਜਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਬੁ
 ਪਿਅਸਾਜ ਗੁਰੁ ਇਆਤਿ ਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹ
 ਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਐਵਰ ਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨ ਥਾਨ
 ਇਕੁ ਆਪੋ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਰ ਸਿ
 ਪੈ ਬੁਝੇ ਪਦ ਨਿਰ ਬਾਣੀ ॥ ੫ ॥ ਜਲੁ ਤਰੰਗੁ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਨੁਨਿ ਤੈ
 ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਓਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆਹੁ ਕਮ
 ਕਿਰਹਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਐਸੇ ਜਨੁ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ
 ਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇਰੇ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਕੁ
 ਕਾਇਆ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਓਮੈ ਮੈ
 ਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਏ ਜਿਨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚ ਦ
 ਆ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩

ਅਸਟ ਪਦਾਂ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂਹਰਿ ਮੰਦ ਰੁਤੇ ਰੈ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦ ਰੁਸ ਬਧੈ
 ਜੀ ਐਹ ਰਿਨ ਮੋਲੇ ਹੁਸ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਭ ਦਿਰ ਪੈਰੰਗੁ ਹੋਇ

ਗੀਭਗਤਿ ਸਚਾਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਗੀਰੁ ਹੋਗਿਆ ਨਿਰਤ ਨਿਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅਨਮੁਖੁ ਮੁ
ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣ ਸਿਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ
ਸੋਭਿ ਸਾਜਿ ਆਰਖਿ ਆਹੁ ਕਮਿਸਵਾਰਿ ॥ ਪੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿ ਆ
ਕੁ ਮਾਵਣ ਕੋਇ ਨ ਮੋਟਣਹਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨੁ ਕੋ
ਆਪਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੋਗੁ ਰਖਿ ਨੁਘੇਰੰਧਾਰਾ ॥
ਜਗਤੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜ ਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਗਵਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖੁ
ਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਨ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੋਭਿ ਬਰੇ ਦੁਖੀ
ਨ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੋਨ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗ
ਧਗਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨਿ ਆਹਰਿ ਰਾਖਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ੭ ॥
ਗੁਰਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਤੇ ਜਾਤੀ ਜਿਸ ਬਾਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਮਵਨ ਸੇਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ
ਰੰਕਾਹਟੁ ਹੋਰਾਖਿ ਆਸ ਬਾਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾਏ ਕੁਨ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੇਹਟੁ ਹੋ ਸੋਇ
ਆਦੁ ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪਸਿਭੇਟਿ ਐ ਕੰਚਨੁ ਭਾਇ ਆਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ
ਨ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥
ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀ ਐ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਭੈਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇਜਨ ਜਾਗਣ ਕਰਹਿ
ਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਆਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ਪੰਚ
ਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿ
ਗੁਮਾਗਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਐ ਮਨ ਸੋਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸੋਹ ਜੁ ਪੁਨਿ ਉਪਜੈ ਦੁਖੁ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ

ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋ ਹਰੇ
 ਹਾਥਿ ਆਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਐਥੈ ਐਥੈ ਸੁਖ ਘਣਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉ
 ਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਮੋਇ ਚਿ ਜਾ ਗੁਣ ਨਹੇ ਵਲੀ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ
 ਵਲੀ ਥਾਇ ॥ ਅਨ ਮੁਖ ਦਰਿ ਫੇਰੀ ਨਾਲ ਹਰਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰ
 ਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਧਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣਾ ਜਿ ਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆ
 ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ਮਰਿ ਜੀ ਮਾਰਿ ਹੋ ਰਿਖੁ ਅਗੁ
 ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿ ਆਤਿ ਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਾਢਿ ਜਾਉ ॥ ੫ ॥
 ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਸਚੇ ਸਚੇ ਸਾਮਾਉ ॥ ੬ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
 ਪਾਈ ਐਉ ਪਾਇ ਕਿ ਤੈਨ ਪਾਇ ਆਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਸਹਜੁ
 ਪਜੈ ਹਉ ਮੈ ਸਭ ਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨ
 ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਕਿਛੁ
 ਹੈ ਸੁਹੇਗੁ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰ ਬਿਭਾਸ ਪਰਚਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਸਟ ਪਦੀਆ ॥ ॥ ਆਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨੀਤਾ ॥ ਚੁਗਾ
 ਚੋਗ ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਚੁਗਤਾ ॥ ਉਰ ਉਪਰਿ ਓਮ ਨਾਮੀ ਠਹੁਰਾ
 ਗੁਨ ਗਾਹਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ
 ਰਏ ਕਾ ਮੈਟੇ ਕਏ ਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ੨ ॥
 ਉਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟ ਨਿਹੇਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਇ
 ਟੂਟੀ ਧੋਹੀ ॥ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮਨੁ
 ਆਖਾਇ ॥ ੩ ॥ ਲੇਭ ਮੇਰਾ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਹਿ ਕੀਨੀ ਫੋਟਿ ॥ ਇਹ ਨਗ ਵਾਗੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਹਮ
 ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥ ੪ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸਿਉ ਠਟੁ ਨ ਬਨਿਅ

ਭਿਖਿਏ ਸੁਮੇਰੀ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ਜਹ ਦੇਖ ਉਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲਾ ਰਾਖਿਲੀ
ਅਪਨੈ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾ ਗਨਿਆ ਗੁਰਿ ਕਹਿ
ਏਹ ਸਹਿਥਿ ਖਾਗਨਿਆ ॥ ਇਨ ਸਨ ਬੰਧੀ ਹਸਤਾ ਲਿਜਾਇ ॥ ੫ ॥
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ਅਹੰ ਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲਾ ਤਿਛੋ
ਗੁਰਿ ਕਹਿ ਆਇਹੁ ਮੁਰਖੁ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਹੀਨ
ਏਹ ਮਗੁਰਿ ਰਾਖਿਲੀ ਏਲਿਵਲਾਏ ॥ ੬ ॥ ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ
ਅਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥ ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨ ਖਟੈਈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ
ਹਿ ਅੰਚਰਿ ਲਾਗੀ ॥ ਕਰਹੁ ਤਪਾਵ ਸੁਪਭ ਸਰਬਾਗੀ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਸਿਥੇ ਲੋਕੀ ਏਨਿ ਆਏ ॥ ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾਲਾਏ ॥ ਤੂਠਾ
ਗੁਰਿ ਹੁਗਿਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨ ਨ ਕਹੁ ਰਿਕੀ ਆਨਿ ਬੇਰਾ ॥
੧ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਮਹਿ ਕੋ ਪੁਮਹਾ ਅ

ਕਾਗਾ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤਾ ॥ ਦਿਸ ਸਾਗਾ ਕਰਿ ਦਿਸ ਨਾਨੁਤ
ਨਿਰਕੁ ਬਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਸੰ
ਨਿਪੁਰੁ ਕਿਨਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਮੁਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਆ
ਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾ ਕੇ ਬਸਿਰੇ ॥ ਤੀਰਥ
ਨਾਇਕ ਹਰਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਕ ਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ
ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕਾ ॥ ੨ ॥ ਘੁੰਘਰ ਬੰਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤ
ਭਾਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਛਿਰਹਿ ॥ ਬੇਤਾਲਾ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁਨ
ਮੁਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂਕੀਆ ॥ ੩ ॥ ਪੁਅਰਤਾ
ਮੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤਾ ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿ ਆਕ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥ ਦੇ
ਸੁਭੇ ਭਿਖਰਦੇ ਸਹਿ ਧਾਇ ਆਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾ ਲੋਲੈ ਆਇ
ਆ ॥ ੪ ॥ ਕਾਨ ਛਹਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੁਕਾ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਨਤੇ ਚੁਕਾ ਬਾਨਿ ਤਛੋ ਭਿਖਦ ਨਦਰਿ ਪਰਨਾਰੀ ॥ ਵੇਸਿਨ

ਪਾਈਐਮਹਾਦੁਖਿਅਗੀ॥੫॥ਥੋਲੈ ਨਹੀਹੋਇਥੈ ਠਾਮੇਨੀਅਮ
 ਰਿਕਲਪਭਵਾਈਐਜੋਨੀਅਨਤੇਰਹਤਾਦੁਖੁਦੇਪੀਸਹਤ
 ਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਵਿਆਪਿਆਮਮਤਾ॥੬॥ਥਿਨੁਸਾਤਿਗੁਗਰਿ
 ਨਪਾਈਪਰਮਗਤੋਪੁਛਹੁਸਗਲਬੇਦਸਿਮਤੋਅਨਮੁਖ
 ਰਮਕਰੈਅਜਾਈ॥ਜੇਓਥਾਯੁਘਰਠਉਰਨਠਾਈ॥੭॥
 ਨਭਏਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਤਿਨਿਬੰਧਿ
 ਪਾਲਾਕੋਟਿਮਧੋਕੇਈਸੰਤੁਦਿਖਾਇਆਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈ
 ਗਿਤਗਾਇਆ॥੮॥ਜੇਹੋਵੈਭਾਗੁਤਾਦਰਸਨੁਪਾਈਐਅਨੰ
 ਤਰੈਸਭੁਕੁਟੰਬਤਰਾਈਐ॥੯॥ਰਹਾਓਦੂਜਾ॥੧॥੨॥੩॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਾਥਿਖਸਭੁ
 ਟੋਯਰਮਰਾਇਕੇਕਾਗਰਠਾਟੋ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
 ਪਾਇਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਰਮਨ
 ਤਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਰੈਦਾਸਚਰਨਸਰਨਾਇਆ॥੨॥
 ਹਾਥੀਚੁਕਾਗਓਣੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰੁਗੁਰਿਦਿਖਲਾਇ
 ਅਮੁਕਤਿਦੁਆਗੁਹਾਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਤਨੁਸਦਰਾਤਾ
 ਭੁਜਨਾਇਆਤਥਹੀਜਾਤਾ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਗਵਿ
 ਸ਼ੋਇ॥ਤਿਸੁਥਿਨੁਥੀਜੋਨਹੀਕੋਇ॥ਥੈਰਾਥੈਰੋਧਢੇਦੇਭੈਭ
 ਮਾਪ੍ਰਭਿਪੁਨਿਆਤਮੈਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੪॥ਮਹਾਤਰੰਗਤੇਕੰਢੈ
 ਗਾਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਾਰੰਢਾਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਮੁਨ
 ਲਿਆਅਪੁਨੈਰਾਕੁਰਿਨਦਾਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੫॥ਮੰਗਲੁ
 ਖਕਲਿਆਣਾਤਿਥਾਈ॥ਜਹਸੇਵਕਗੋਪਾਲਗੁਸਾਈਪ੍ਰਭੁ
 ਪਸੰਨਭਏਗੋਪਾਲਾਜਨਮਜਨਮਕੇਮਿਟੋਬਿਤਾਲਾ॥੬॥
 ਜਗਉਰਧਤਪੁਜਾਕੋਟਿਤੀਰਥਾਇਸਨਾਨੁਕਰੀਜਾ

ਕਮਲਾਨਿਮਖਾਰਿਏਧਾਗੇਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਕਾਰ
ਸਾਗੇ॥੬॥ਉਚੇਤੇਉਚਾਪ੍ਰਭਥਾਨੁਹਾਰਿਜਨਲਾਵਹਿਸ
ਜਿਥਿਆਨੁਦਾਸਦਾਸਨਕੀਥਾਢਉਪੁਰਿ॥ਸਰਬਕ
ਪ੍ਰੀਤਮਭਰਪੁਰਿ॥੭॥ਮਾਤਪਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਨੇਗਾਮੀਤ
ਜਨਭਰਵਾਸਾਤੇਗਾਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾਜਪਿਜੀ
ਨਨਕਗੁਣਤਾਸਾ॥੮॥੩॥੧੨॥ ਚਓਪਦੇਦੁਪਦੇ ੪੬
ਜਟਪਦੀਆ ੧੨ ਜੁਮਲਾਜੇਤ ੫੮

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਬਿਭਾਸਪਰਭਾਤੀਥਾਣੀਭਗਤੰਕਥੀਰਜੀਉਕੰ॥ ੧॥ਉਪਦੇ
ਮਰਨਜੀਵਨਕੀਸੰਕਾਨੰਸੀ॥ਆਪਨਗੰਗਿਸਹਜਪਰ
ਸੀ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਟਿਆਮੰਧਿਆਰਾਮਰਤਨੁਪਾਇ
ਕਰਤਥੀਚਾਰਾ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਜਹਅਨੰਦਦੁਖਦੁਰਿਪਇਆ
ਮਨੁਮਾਨਕੁਲਿਵਤਤੁਲੁਕਾਨਾ॥੨॥ਜੋਕਿਢੁਪੋਆਸੁਤੇਰਥਾ
ਜੋਇਵਢੁਢੈਸੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਥੀਰੁਕਿ
ਥੀਖਗਏਥੀਣਾ॥ਮਨੁਭਾਇਆਜਗਜੀਵਨਲੀਣਾ॥੪॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਕਥੀਰਜੀਉਕੰ॥ ॥ਅਲਪੁਏਕੁਮਸੀਤਿਬਸ
ਤੁਐਵਰੁਮੁਲਖਾਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ਹਿੰਦੁਮੁਗਤਿਨਾਮਨਿਵਾਸੀਦੁਹ
ਹਿਤਤੁਨਹੇਰਾ॥੧॥ਅਲਪਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰਨਾਈ॥ਤੁਕਰਿਮਿ
ਰਾਮਤਿਸੰਈ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਦਖਨਦੇਸਹਰੀਕਾਥਾਸਾਪਛਿਮਿ
ਅਲਪਮੁਕਾਮਾ॥ਦਿਲਮਹਿਖੋਜੀਦਿਲੈਦਿਲਿਖੋਜਹੁਏਰੀ
ਭਉਮੁਕਾਮਾ॥੨॥ਫ੍ਰਹਮਨਗਿਆਸਕਰਹਿਚਉਥੀਸਾਕਜੀ
ਰਾਮਜਾਨਾ॥ਗਿਆਰਹਮਾਸਪਾਸਕੇਰਾਖੋਏਕੈਮਾਹਿਨਿਧ
ਨਾ॥੩॥ਕਹਾਉਡੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰਨਾਏ

॥ ਦਿਲਮਹਿ ਕਪਟਾ ਨਿਵਾ ਜਗੁ ਜਾਰੈ ਕਿ ਆਹ ਜਕਾ ਬੈਜੈ ॥
॥ ਏਤ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ ਸਾਜੇ ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕਬੀਰੁ ਪੁਰ
ਰਾਮ ਅਯਾ ਕਾ ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨ
ਰਨ ਰਵੈ ਪਰਹੁ ਏ ਕਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨ
ਬੀਨਿ ਹਚੈ ਤਰਨਾ ॥ ੬ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥
ਅਵਲਿ ਅਲਪੁ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇ ਆ ਕੁ ਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥
ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਾਇ ਆ ਕਉ ਨਭ ਲੋਕੇ ਮੰਦੇ ॥ ੧ ॥ ਲਿਗ
ਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਚਾਈ ॥ ਖਾਲਿ ਕੁ ਖਾਲ ਕੁ ਖਾਲ ਕਮਹਿ ਖਾਲਿ
ਪੁਰਿ ਰਹਿ ਓਸੁ ਬਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਏ ਕ ਅਨੇਕ ਭੰ
ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨ ਹਾਰੈ ॥ ਨਾ ਕਢੁ ਪੋਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ
ਪੋਚ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏ ਕੋ ਸੋਈ ਤਿ ਸਕਾਗ
ਸਭੁ ਕਢੁ ਪੋਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁਏ ਕੇ ਜਾਨੈ ਬੰਦੇ ਕਹ
ਐ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਅਲਪੁ ਅਲਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿ ਆਗੁ ਰਿਗੁ ਬੁਧ
ਮੀਠਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾ ਸੀ ਸਰ ਬਾਨਿਰ ਜਨੁ
ਠਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ
ਕਹਹੁ ਮਤ ਭੂਠੇ ਭੂਠਾ ਜੇ ਨਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਏ
ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹਉ ਤਉ ਕਿਉ ਮੁਕਗੀ ਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਮੁਲੰਕਹ
ਹੁਨਿ ਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ
॥ ਪਕਾਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿ ਆ ਦੇਹਾ ਬਿਨਾ ਸੀ ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸੰ
ਲਿਕੀਆ ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ਕਹੁ ਹਲਾਕੁ
ਆਕੀਆ ॥ ੨ ॥ ਕਿ ਆਉ ਜੁ ਪਾਕੁ ਕੀ ਆਮੁ ਹਧੈ ਆ
ਆਮਸੀ ਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇ ਆ ॥ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟਾ ਨਿਵ
ਜਗੁ ਜਾਰਹੁ ਕਿ ਆਹ ਜਕਾ ਬੈਜਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਭੁੰਨਾ ਪਾਕੁ

ਨਹੀ ਸੁਇਆਤਿ ਸਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਬਿਸਤ ਤੇ ਚੁਕਾ ਦੇ ਜ ਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥
ਭਾਤੀ ਕ ਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ॥ ਸੁੰਨ ਸੰਧਿ ਆਤੇ ਗੀ ਦੇ ਵੇਦੇ
ਵਾਕਰ ਅਧ ਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪੀ
ਇਆ ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿ
ਜਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ ਠਾਠਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨਿ ਗਮ ਬੀਚ
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿ ਆ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਤੁ ਤੇ ਭ ਨ ਮੁਕੀ ਅ
ਬਤੀ ਦੀ ਪਕੁ ਦੇਹ ਉ ਜਾਗਾ ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗ ਦੀ ਸ ਜਗਾਇ
ਆ ਬੂਝੈ ਬੂਝੁ ਨ ਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚੇ ਸਬੰਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ
ਸਰਿਗ ਪਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇ ਗੀ ਆਰਤੀ ਕੀ ਨੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿ
ਬਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਪਤ ਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁੰਨ ਮਦੇ ਵੇਜੀ ਉਕੀ ॥ ॥ ਰਉ ਪਦੇ ॥
॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥ ਮਨੁ ਪੀ ਜਾਨੈ ਕੈ ਬੂਝੁ ਲਾਗੈ ਕਹੀ ਐ ॥ ਅ
ਰਜਾ ਮੀਰਾ ਮੁਰਵੀ ਈ ਮੈ ਭਰੁ ਕੈ ਸੇਚਹੀ ਐ ॥ ੧ ॥ ਏਧੀ ਅਲੋਗੋ ਪਾ
ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਵਿਰਹਿ ਆਸਰ ਕੇ ਠਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾ
ਨਾ ਫੁਮਾਨੈ ਪਾਫੁਮਾਨੈ ਪ੍ਰਾਸਗੀ ॥ ਮਾਨੈ ਬਾਜੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ਭਰਮ ਤੁਪੈ
ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਬੰਦਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਦੁਖਿ ਪਾਸਹ ਜਿਸ
ਮਾਈ ॥ ਸਭੇਹੁ ਕਮੁਹੁ ਕਮੁਹੈ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੇ ਤ ਮੁਤਾਚੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥
ਨਾਮ ਕਹੈ ਜਗ ਜੀਵ ਨੁਪਾਇ ਆਹਿ ਰਦੈ ਅਲਖਾ ਬਿਡਾਈ ॥ ੪ ॥
॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਨ ਮਦੇ ਵੇਜੀ ਉਕੀ ॥ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
ਜੁਗੇ ਜੁਗਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿ

ਆਗਵਿਐਸਾਤੁਪੁਬਖਾਨਿਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜਾਗੈਸਬਦਬਜੈ॥ਮਾ
 ਦਰੁਪੀਮੋਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਵਨਬੀਪੁਬਾਨੈਬੀਖੇਬਾਸੁਭੇ
 ਖਲਾਗਿਲਾ॥ਸਰਬੇਆਦਿਪਰਮਲਾਦਿਕਾਸਟਕੰਚਰੁਭਾਇਲਾ॥
 ੨॥ਤੁਮਚੇਪਾਰਸੁਹਮਚੇਲੋਹਾਸੰਗੇਕੰਚਰੁਭਾਇਲਾ॥ਤੁਦਇ
 ਭਰਤਨੁਲਾਭੁਨਮਾਸਾਚਿਸਮਾਇਲਾ॥੩॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੈ
 ॥੧॥ ॥ਆਕੁਲਪੁਰਖਇਕੁਚਾਓਤੁਭੀਪਾਇਆ॥
 ਘਟਿਅੰਤਰਿਥ੍ਰਮੁਭੁਕਾਇਆ॥੧॥ਜੀਅਕੀਜੋਤਿਨਜਾਨੈਕੋ
 ॥ਭੈਸੈਕੀਆਸੁਮਾਭੁਮੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਉਪ੍ਰਗਾਸਿਆਮਾ
 ਕੁੰਭੇਉ॥ਆਪਹੀਕਰਤਾਬੀਠਲੁਦੇਉ॥੨॥ਜੀਅਕਾਬਪਨ
 ਹਮੁਥਿਆਪੈ॥ਜੋਕਿਭੁਕੀਆਸੁਆਪੈਆਪੈ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ
 ਮਦੇਉਇਹੁਜੀਉਚਿਤਵੈਸੁਲਹੈ॥ਅਮਰੁਹੋਇਸਦਅਕੁਲਹੈ॥
 ੪॥੩॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੁਰੁ ਬਿਰਸ

ਰਾਤੀਬਾਣੀਦਰੁਬੇਲੀਜੀਉਕੀ॥ ॥੧॥ ॥ਭਨਿ
 ਚੰਦਨੁਮਸਤਾਕਿਪਾਤੀ॥ਰਿਦਅੰਤਰਿਕਰਤਲਕਾਤੀ॥ਠਗਦਿ
 ਸਟਿਥਗਾਓਵਲਾਗਾ॥ਦੇਖਿਥੈਸਨੇਪ੍ਰਾਨੁਮੁਖਭਾਗਾ॥੧॥ਕ
 ਲਿਭਗਵਤਬੰਦਾਚਿਰਾਮਾ॥ਕੁਰਦਿਸਾਟਿਰਤਾਨਿਸਿਦਾਮਾ॥੧॥
 ਹਾਉ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤੀਇਸਨਾਨੁਸਗੀਰਾ॥ਦੁਇਧੋਤੀਕਰਮਮੁਖਿਖੀਰਾ॥ਰਿਦੈ
 ਗੀਸਾਧਿਅਨੀ॥ਪਰਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ॥੨॥ਸਿਲਪੁਜਸਿਚਕੁਗਣੇਸ
 ਸਿਜਾਗਸਿਭਗਾਤਿਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ਪ੍ਰਗਨਚਸਿਚਿਤੁਅਕਰਮਾਏਲਪਟਨਚ
 ਧਰਮਾ॥੩॥ਸ੍ਰਿਗਆਸਣੁਤੁਲਸੀਮਾਯਾ॥ਕਰਉਜਲਾਤਿਲਕੁਕਪਾਯਾ॥
 ਕੁਕੁਕਾਂਠਿਕੁਕੁਖੀ॥ਰੇਲਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁਅਭਾਖੀ॥੪॥ਜੀਨਿਆਤਮਤੁਨ
 ਆਸਭੋਠਕਟਧਰਮਅਥੀਨਿਆ॥ਕਹੁਬੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥
 ਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥ ੫॥੧॥

ਜੁਮਲਾ ੮ ਕਬੀਰਜੀ ੫ ਨਾਨਕ
 ਬੇਲੀਜੀ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	ਪੰਨੇ	੨੭	ਮਤਲਾ ੪	ਪੰਨੇ	੮੩੮
ਤਤਕਰਾਸਲੋਕਸਤਸਕ੍ਰਿਤੀ		੨੩	ਮਤਲਾ ੫		੮੪੦
ਮਤਲਾ ੧		੮੩੩	ਮਤਲਾ ੮		
ਮਤਲਾ ੫			ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੧	ਮੁਦਵਲੀਮਤਲਾ ੫		੮੪੧
ਗਾਥਾਮਤਲਾ ੫		੮੨੭	ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੨੪੩	ਸਲੋਕਭਗਤਾਕੇ		
ਫੁਨਾਤੇਮਤਲਾ ੫		੧੩੦	ਕਥੀਰਜੀਓ॥		੮੪੬
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੮੨੮	ਸੇਖਫਰੀਦਕੇ॥		੮੫੩
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਚਉਥੇਲੇਮਤਲਾ ੫		੮੩੦	ਸਵਯੇ॥		
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੨੦	ਸ੍ਰੀਮੁਖਥਾਕ੍ਰਮਤਲਾ ੫		੮੫੮
ਸਲੋਕੁਵਾਰਾਂਤੇਵਧੀਕ		੧੦	ਭੁਟਾਕੇਮਤਲੇਪਤਿਲੇ		੮੬੧
ਮਤਲਾ ੧		੧੦	ਲੇਕੇ ੧		
ਮਤਲਾ ੩		੮੩੧	ਮਤਲੇਦੁਜੇਕੇ ੨		੮੬੨
		੨੨	ਮਤਲੇਤੀਜੇਕੇ ੩		੮੬੩
		੬੦	ਮਤਲੇਚਉਥੇਕੇ ੪		੮੬੬
		੨੧	ਮਤਲੇਪੰਜਵੇਕੇ ੫		੮੭੪

੮੪੬ ਜਿਤਜੁਮਲਾ

੭੧ ਸਲੋਕਸਤਮਕ੍ਰਿਤੀ

੪ ਮ:੧

੬੭ ਮ:੫

੭੧

੫੮ ਗਾਥਾ ਦੁਨੁਤੇ

ਚਉਥੇਲੇ ਮ: ੫

੨੪ ਗਾਥਾ

੨੩ ਦੁਨੁਤੇ

੧੧ ਚਉਥੇਲੇ

੫੮

੨੦੧ ਸਲੋਕਵਾਰੰਤਿਵਧੀਕ

੩੩ ਮ:੧

੬੩ ਮ:੩

੨੭ ਮ:੪

੨੩ ਮ:੫

੫੫ ਮ:੮

੨੦੧

੧ ਮੁੰਦਾਵਲੀ ਮ:੫

੩੭੩ ਸਲੋਕਵਾਰੰਤਿਵਧੀਕ

ਫਰੀਦਜੀ

੨੪੩ ਵਧੀਰਜੀ

੧੩੦ ਫਰੀਦਜੀ

੩੭੩

੧੪੩ ਸਵਲੇ

੨੦ ਸ੍ਰੀਗੁਪਤਾ

ਮ:੫

੧੦ ਮ:੧

੧੦ ਮ:੨

੨੨ ਮ:੩

੬੦ ਮ:੪

੨੧ ਮ:੫

੧੪੩

੮੪੬

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿ
ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਪਤਾ

ਸਭੁ ਸਹਸਰਿ ਤੀਮਹਲਾ ੧

ਪਾੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ

ਨੀ ਸਿਧ ਪੂਜਾ ਸਿਧ ਗੁਲਾਸ ਮਾਧੀ ਮੁਖਿ ਭੂ ਭੂ ਬਿਭੂ ਖਨ ਸਰ
ਬੈਧਾ ਭਿਗਾਭਾ ਭਿਚਾਰੀ ਗੁਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲ ਕਾਲਿ ਲਾਟੀ ਯਦੁ
ਜੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੀ ਜੋਜਾਨ ਸਿਧੂ ਮੰਕਰ ਮਾਂ ਸਭ ਫੇਕਟ ਨਿ
ਜੈ ਕਰਮਾਂ ਕਪੁਨ ਨ ਕਾਨਿ ਸਚੈ ਪਿਵੈ ਗਥਿ ਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟਨ
ਵੈ॥੧॥ ਨਿਹ ਛਲੰਤ ਸੁਜਨ ਮਸੁ ਜਾ ਵਦ ਬ੍ਰਹਮਨਾ ਬਿਦਤੇ॥
ਗੁਰ ਸੰਸਾਰ ਸੁਗੁਰ ਪੁਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੋ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਪੁ
ਕਪੁਨ ਨ ਕ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਪੈ ਜੋ ਨਿਕਲ
ਪਾਰੀ॥ ੨॥ ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤਬ
ਮਣਹਾ॥ ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਰ੍ਹ ਸਬਦੰ ਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ
ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤਏ ਕ ਸਬਦੰ ਜੋ ਕੋ ਜਾਨ ਸਿਭੇ ਉਗਾਨਾਨ ਕ
ਤੋ ਕੇਦਾ ਸੁਪੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ॥ ੩॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰਤ ਸਰਬ
ਦੇਵ ਦੇਵ ਦੇਵਾਤ ਅਤਮਹਾ ਅਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਸੁਜੋਕੇ
ਜਾਨ ਸਿਭੇ ਉਗਾਨਾਨ ਕਤਾ ਕੇਦਾ ਸੁਪੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ॥ ੪॥

ਸਭੁ ਸਹਸਰਿ ਤੀਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਤੰ ਰਮਾਤਾ ਕਤੰ ਰਪਿਤਾ ਕਤੰ ਰਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹਾ ਕ
ਤੰ ਰਕ੍ਰਾਤ ਮੀਤਹਿ ਤਬੰਧ ਵਕਤੰ ਰਸੋਹ ਕੁਟੰ ਬਤੇ॥ ਕਤੰ
ਰਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ॥ ਰਹੰਤ ਸੰਗ
ਰਗਵਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਭ ਧੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹਾ॥ ੧॥ ਧ੍ਰਿਗੰ

ਤਮਾਤਪਿਤਾਸਨੇਹੰਧਿਗਸਨੇਹੰਕੁਤਬੰਧਵਹਾਧਿਗਸੇਹੰ
 ਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹਾਧਿਗਸੇਹੰਗਿਹਾਰਥਕਹਾਸਾਪਸੰ
 ਸੋਹਸੜੰਸੁਖਯੰਬਸੰਤਿਨਾਨਕਾ॥੨॥ਮਿਥੰਤਦੇਹੰਖੀਲੰਤ
 ਲਨਾਬਰਧੰਤਿਜਗੁਆਹਿਵੰਤਮਾਇਆਅਵੰਤਮਾਸਾਅ
 ਵਰਵਨਾਗਨੰਤਸ੍ਵਾਸਹਭੈਯਾਨਧਰਮੰਪਤੰਤਿਸੋਹਕੁ
 ਰਲਕੁਦੇਹੰਤਤਮਾਸੁਯੰਨਾਨਕਾਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ
 ਪਾਲਾਕ੍ਰਿਪਾ॥੩॥ਕਾਚਕੋਟੰਰਚੰਤਿਤੋਲੰਲੇਪਨੰਰਕਤਚ
 ਮਣਹਾਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤਹਹਿਤੰਬਾਇਰੂਪੰਅਸਥੰਭ
 ਹਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿਮਰੰਤਿਅਗਿਆਨੀਜਾਨੰਤਿਅ
 ਥਿਰੰਦੁਰਲਭਦੇਹਉਧਰੰਤਸਾਧਸਰਣਨਾਨਕਾਗਰਿ
 ਰਿਹਾਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਜਪੰਤਾ॥੪॥ਸੁਭੰਤਤੁਲੰਅਚੁਤਗੁ
 ਗੰਪੂਰਨੰਬਹੁਲੋਕਪਾਲਾਗੰਭੀਰੰਉਚੈਸਰਬਾਗਿਆ
 ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿਅੰਥਿਸ੍ਰਮਚਰਣੰਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕ
 ਸਰਣੰ॥੫॥ਮਿਗੀਪੇਖੰਤਬਾਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਲਲਖਅਵ
 ਧਹਾਅਹੋਜਸਰਥੇਲਗੋਪਾਲੰਨਾਨਕੋਰਮਨਛੇਦਿਤੋ॥੬॥
 ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਥਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਸੁਰਚਤੁਰੰ
 ਸਹਾਥਿਖਮਥਾਨਥਸੰਤਉਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਣਕਦੰ
 ਹਾਹੋਵੰਤਿਆਗਿਆਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕ
 ਰਖਤੋ॥੭॥ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਾਇਆਕੀਰਤੰਕਯੀਕਰਮਕਿਰ
 ਆਮਿਟੰਤਿਤੜਗਤਭਰਮੰਸੋਹੰਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਰ
 ਨਿੰਗਦ੍ਰਿਸਟਤੁਲੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰਥਸੰਤਸਾਧਰਸਨਾਗਰਿ
 ਰਿਹਾਰਿਹਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ॥੮॥ਘਟੰਤਰੂਪੰਘ
 ਤਦੀਪੰਘਟੰਤਰਾਵਿਸਸੀਅਰਨਕੁਤਗਗਨੰਘਟੰਤਰੂ

ਗਿਰਿਤਗਸਿਖੰਡਾਘਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਕ੍ਰੁਤਹੀਤੀਘਟੰਤਕਨਿ
ਮਾਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਵਰੂਪੀਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤ
ਅਸਾਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾ॥੮॥ਨਹਾਥਿਲਥਪਰਮੰਥਿਲਥ
ਪ੍ਰਾਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਕੇਭੀਸਗਣਿਸੰਤਕਿਲਾਥਿਖਨਾਸੰ
ਪ੍ਰਾਪਤੰਧਰਮਲਖਿਣਾਨਾਨਕਾਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਹ॥੯॥ਮਿ
ਤ੍ਰਿਸੰਤਅਲਪਥੁਪ੍ਰੰਤੰਤਿਥਨਿਤਾਥਿਨੇਦਸਾਹੰਜਿਥਨਥ
ਕ੍ਰਿਮਕਾਨਿਕਕੁੰਡਲਹਾਥਾਚਿਤ੍ਰਮੰਦਰਸੇਭੰਤਿਥਸਤ੍ਰਾਇਤ੍ਰ
ਮਾਇਆਥਪ੍ਰਿਤੀਹੇਅਚੁਤਸਗਣਿਸੰਤਨਾਨਕਭੇਭਗਵਾਨ
ਨਾਮਹ॥੧੧॥ਜਨਮੰਮਰਣੰਹਰਖੰਤਸੇਗੰਭੋਗੰਤੋਗੰਭਿਰੰਤ
ਚੰਨਾਨਾਸੁਖੁਚੰਗਾਗੰਜੰਤਮਾਨੰਤਹੀਨਾਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੰਵਰਤੰਤਿ
ਕ੍ਰਿਨਾਸਨਾਗੋਥਿੰਦਭੁਜਨਸਾਧਸੰਗੇਣਅਸਾਥਿਰੰਨਾਨਕਭਗਵੰ
ਭੁਜਨਾਸਨਾ॥੧੨॥ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨਾਥਿ
ਸੀਧਿਥੁਧਾਕੁਸਲਥਾਨਾਥਸੰਤਰਿਖਿਅੰਤਿਅਗਿਆਨਾਸੀ
ਲੰਤਰਿਦਲੰਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਗਿਆਨਾਗੰਤਜਨਮੰਹਰਿਦਰਸਥੀ
ਥਾਥਜੰਤਨਾਨਕਸਥਦਥੀਣਾ॥੧੩॥ਕਹੰਤਥੇਦਾਗੁਣੰਤ
ਗੁਨੀਆਸੁਣੰਤਥਾਲਾਥਹੁਥਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾਥਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਥਿ
ਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦੈਨਹਾ
ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੧੪॥ਨਹਚਿੰਤਾਮਾਤਪਿਤਾਕ੍ਰੁਤਹਨਹਚਿਤਾ
ਕੁਭੋਕਕਹਾਨਹਚਿਤਾਥਨਿਤਾਸੁਤਮੀਤਹਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾ
ਇਆਸਨਥੰਧਨਹਾਦਇਆਲਏਕਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕ
ਸਥਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹਾ॥੧੫॥ਅਨਿਤ੍ਰੁਵਿਤੰਅਨਿਤ੍ਰੁਚਿ
ਤੰਅਨਿਤ੍ਰੁਆਸਾਥਹੁਥਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾਅਨਿਤ੍ਰੁਹੇਤੰਅਹੰਥੰਧੰਭ
ਗਮਾਇਆਮਲਨੰਥਿਕਾਰਾਠਿਰੰਤਜੋਨਿਅਨੇਕਜਨਠਗਾ

ਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਟਭੁਧਾਹੋਗੋਥਿਦਕਰਤਮਾਇਮਾਨਨ
 ਪਾਤਿਤਉਧਾਰਣਸਾਧਸੰਗਮਯਾ॥੧੬॥ਗਿਰੰਤਿਗਿਰਿਪਤਿਤ
 ਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪਥੈਸੁੰਤਰਹਾਥਾਤਿਅਗਾਹਤੋਇਮ
 ਰੰਗੰਦੁਖੰਤਗਿਹਚਿਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਯਾਅਨਿਕਸਾਧਨ
 ਧੁਤੇਨਾਨਕਾਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਸਥਦਸਾਧਸੁ
 ਯਾ॥੧੭॥ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿਕਹਤੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਹਾਥਿਖਦੰ
 ਮਿਟਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮਨਾਨਕਾਜੈਸੇਪਾਵਕਕਾਸਟ
 ਸਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੮॥ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰੰਤਪ੍ਰਕਾਗੁਣਰਮੰਤਅਘ
 ਡਨਹਾਰਿਦਥਸੰਤਿਭੈਭੀਤਦੁਤਹਕਰਮੰਕਰਤਮਹਾਨਿ
 ਲਹਾਜਨਮਮਰਣਹਰੰਤਸੋਤਾਸੁਖਸਮੁਹਅਮੋਘਦਰਸਨ
 ਸਗਣਿਜੋਗੰਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕਸੇਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕਰੋਤਿ
 ੧੯॥ਪਾਛੰਕਰੋਤਿਅਗਣੀਵਹਨਿਰਾਸੰਅਸਪੁਰਨਹਾਨਿਰਪ
 ਭਲੰਧਨਵੰਤਹੋਗੀਅੰਗਥੰਡਨਹਾਰਗਤੰਭਗਤਿਦ
 ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹਾਪਾਰਥੁਯਮਪੁਰਖਦਾਤਾਰਹਾਨਾ
 ਗੁਰਸੇਵਾਕਿਨਲਭੂਤੇ॥੨੦॥ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਯਾਨਿਰ
 ਧੰਨੰਧਨਨਾਮਨਰਹਰਯਾਅਨਾਥਨਾਥਗੋਥਿਦਹਥਲਹੀਦ
 ਥਥਕੇਸਵਯਾਸਰਥਭੂਤਦਇਆਲਅਚੁਤਦੀਨਥੰ
 ਵਦਮੋਦਰਯਾਸਰਥਗਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਭਗਤਿਵ
 ਲਕਰੁਣਾਮਯਯਾਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਥਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਥਯਾ
 ਪਰਮੇਸੁਰਯਾਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹਾਥਿਸਰ
 ਤਿਨਹਾਥਿਸਰੰਤਿਨਾਰਾਇਣਯਾ॥੨੧॥ਨਹਸਮਰਥੰਨਸੇਵੰ
 ਨਘ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮਾਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰਨ
 ਕਾਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰੀ॥੨੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤ

ਸਮਝਾਵਨ ਦੇ ਵੰਤ ਦਾ ਨਾਂ ਸਿਜੰਤਰਤ ਨਜਨ ਮਚਤੁਰਚੇ
ਨਾਗਵਰਤੰਤਿਉ ਖਆਨੰਦਪੁਸਾਦਹ ਸਿਮਰੰਤ ਨਨਕਹਰਿਹਰਿਹ
ਅਨਿਰੁਚਰ ਨਾਨਿਰਸੋਹਤੋ॥ ੨੩॥ ਦਾਨੰਪਰਾਪੁਰਬੇਣਭੁੰਚੰਤੇਮ
ਪ੍ਰੇਮਾਥਿਪਗੰਤਭੁਪੰਮਾਰਤਲੋਕਹਨਾਨਕਾਚੇਰੰਕਾਲਦੁਖਭੁ
ਤੇ॥ ੨੪॥ ਆਥਿਥਾਅਨੁਗ੍ਰਹੰਗੋਥਿਦਹਜਸੁਸਿਮਰਣਰਿਦੰਤ
ਆਰੋਗੰਮਹਾਰੋਗੰਥਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇਕਰਣਮਯਾਹ॥ ੨੫॥ ਰਮ
ਕੇਵਲੰਕੀਰਤਨੰਸੁਪਰਮੰਦੋਹਧਰਣਹਾਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਗਾਇ
ਨਾਨਕਪੀਵਤੰਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪਤੋ॥ ੨੬॥ ਸਹਣਸੀਲਸੰਤੰਸਮਮਿ
ਸੁਤੁਰਜਨਹਾਨਾਨਕਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਣਨਿਦਕਅ
ਧੋਰਿਉਪਤਿਸਟਤੋ॥ ੨੭॥ ਤਿਰਸਕਾਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹ
ਵੰਤਮਾਨਭੰਗਨਹਾਸਿਭਾਧੀਨਨਹਭਵੰਤਿਨਹਪੋਹੰਤਿਸੰ
ਰਦੁਖਨਹਾਗੋਥਿਦਨਾਮਜਪੰਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਹਨਾ
ਕਸੇਪਾਲੰਸੁਖਥਾਸਨਹਾ॥ ੨੮॥ ਸੈਨਾਸਾਧਸਮੂਹਸੂਰਅਜਿ
ਤੰਸੰਨਹੰਤਾਨਿਨਿਮ੍ਰਤਹਾਅਵਧਹਗੁਣਗੋਥਿਦਰਮਣੰਥੰ
ਗੁਰਸਥਦਕਰਚਰਮਣਹਾਅਰੂੜਤੇਅਸੂਰਥਨਗਹਭੁਝੰ
ਭੇਪ੍ਰਭਮਾਰਗਹਾਥਿਚਰਤੇਨਿਰਭਯੰਸੜੁਸੈਨਾਧਯੰਤੇਗੋ
ਮਲਕੀਰਤਨਹਾਜਿਤਤੇਥਿਸ੍ਰਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਵਸੰਕਰੋਤਿ
ਚਤਸਕਰਹਾ॥ ੨੯॥ ਮ੍ਰਿਗਤਿਸਨਾਗੰਧੁਥਨਗਰੰਦੁਮਛਾਯਾ
ਚਿਦੁਰਮਾਤਿਹਾਤਤਹਭੁਟੰਥਸੋਹਮਿਥਿਅਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨ
ਕਰਮਰਾਮਨਾਮਹਾ॥ ੩੦॥ ਨਚਥਿਦਿਅਨਿਧਾਨਨਿਗਮੰਨਚਭੁ
ਭਗਨਮਕੀਰਤਨਹਾਨਚਰਾਗਰਤਨਕੰਠਨਹਚੰਚਲਚਤੁਰ
ਚਤੁਰਹਾਭਾਗਉਦਿਮਲਥਪੰਮਾਇਆਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਖ
ਯਪਤਿਤਹਾ॥ ੩੧॥ ਕੰਠਰਮਣਯਾਰਾਮਰਾਮਮਾਲਾਹਸਤਉਚ

੮੨੫ ਪ੍ਰੇਮਧਾਰਣੀ ਜੀ ਹਰਾਇ ਜੋਭਿਤ ਮਸਲੋ ਕਉ ਧਰਣੈ ਨੈਨ ਨੰਦਨੋ
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੀ ਟਿਸੁ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਜਨ ਮਥੁ ਸਟਣਹਾ ਭੁਕ
ਹੁ ਸੁਕਰਹਗਰ ਧੁਭਹ ਕਾ ਕਹ ਸਹ ਪਨਤੁ ਲਿਖਣਹਾ ॥੩੩॥
ਹਣਹਾ ਬਿਦਭ ਜਨੀਰਿਦ ਯੰਨਾ ਮਧਾਰਣਹਾ ਕੀਰਤਨੰਸ
ਸੰਗੋਣਨਾਨਕ ਨਹਾਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ ਜਮਦੁਤਨਹਾ ॥੩੪॥ ਨਚਦੁ
ਯਥੰਧਨੰਦੁਪੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਰਗਰਾਜਨਹਾ ਨਚਦੁਰਲਭ
ਭੋਜਨੰਬਿਜਨੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਫਲੰਬਰਹਾ ਨਚਦੁਰਲਭੰ
ਤਮਿਤ੍ਰਭੁਤਥੰਧਵਨਚਦੁਰਲਭੰਬ੍ਰਤਿਤਾਬਿਲਾਸਹਾ
ਦੁਰਲਭੰਬਿਦਿਆਪ੍ਰਬੀਣੰਨਚਦੁਰਲਭੰਚਤੁਰਚੰਚਲਹਾਦੁ
ਲਭੰਏਕਭਗਵਾਨਨਾਮਹਾਨਾਨਕਯਥੰਧੰਸਾਧਸੰਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪੂਰ
੩੫॥ ਜਤਕਤਹਤਤਹਾਦ੍ਰਿਸਟੰਸੁਰਗਮਰਤਪਦਾਲਓਕ
ਸਰਬਭਰਮਣੰਗੋਬਿਦਹਨਾਨਕਏਪਛੇਪਨਾਉਪਤੇ ॥੩੬॥
ਬਿਖਯਾਭਯੰਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੰਦੁਸਟੰਸਖਾਸੁਜਨਹਾਦੁਖੰਭਯੰ
ਸੁਖੰਭੈਰੀਤੰਤਾਨਿਰਭਯਹਾਥਾਨਾਬਿਪੁਨਾਬਿਸਾਮਨਾਮਨਾ
ਕਾਕ੍ਰਿਪਾਲਹਾਰਿਹਾਰਿਗੁਰਹਾ ॥੩੭॥ ਸਰਬਸੀਲਾਮੰਸੀਲੰ
ਥਪਾਵਨਾਮਪਾਵਨਹਾ ਸਰਬਕਰਤਥਮੰਕਰਤਾਨਾਨਕ
ਏਪਛੇਪਨਾਉਪਤੇ ॥੩੮॥ ਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹਨਾਸੀਤ
ਲੰਥਾਵਨਚੰਦਨਹਾ ਨਹਸੀਤਲੰਸੀਤਰੁਤੇਣਨਾਨਕਸੀਤ
ਸਾਧਸੁਜਨਹਾ ॥੩੯॥ ਮਿਤ੍ਰਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰਧਨੰਸਰਬਭੁਗਨ
ਗਾਨੰਸਮਦੁਖਸੁਖੰਜੁਗਤਿਨਿਰਮਲਾਨਿਰਵੈਰਣਹਾਦੁ
ਲੰਸਰਬਭਜੀਆਪੰਚਦੋਖਾਬਿਵਰਾਜਿਤਹਾਭੋਜਨੰਪ੍ਰੇਮ
ਕੀਰਤਨੰਅਲਪਮਾਯਾਜਲਕਮਲਰਹਤਹਾਉਪਦੇਸੰਸਮ
ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭਾਵਨੀਪਰਨਿਦਾਨਹੰਸੋਰਿ

ਏਆਪੁਤਿਆਗਿਸਗਲਰੇਤੁਕਹਾਖਟਲਖਣਪੁਰਨੰਪੁਰਖ
ਨਨਕਨਾਮਸਾਧਸੁਜਨਹਾ॥੪੦॥ਅਜਾਭੇਗੰਤਕੰਦਮੁਲੰਬਸੰ
ਸਮਾਪਿਕੇਹਰਹਾਤਤ੍ਰਗਤੇਸੰਸਾਰਹਨਨਕਸੋਗਹਰਖੰਭਿਆ
ਤੇ॥੪੧॥ਫੁਲੰਢਿਦ੍ਰੁਕੋਟਿਥਿਘਨੰਅਪਰਾਧੰਕਿਯਥਿਖਮ
ਸਾਰਗਸੋਹੰਮਨਅਪਮਾਨੰਮਦੰਮਯਾਥਿਆਪਿਤੰਮਿਤੁ
ਨਮਕ੍ਰਮੰਤਿਨਰਕਹਅਨਿਕਉਪਾਵੰਨਸਿਧੁਤੇ॥ਨਿਰਮਲ
ਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰਰਮੰਤਿਗੁਣਗੋਥਿ
ਹਨਿਤਪ੍ਰਤਹਾ॥੪੨॥ਤਰਣਸਰਣਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪ
ਸੋਸੁਰਹਾਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁੰਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੁਪੁਰਨਹਾ॥
ਨਿਰਾਸਾਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥੁਆਲਯਹਾਗੁਣਨਿਧਨ
ਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚਿਕਹਾ॥੪੩॥ਦੁਰਗ
ਥਾਨਸੁਗਮੰਮਹਾਦੁਖਸਰਥਸੁਖਣਹਾਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰ
ਮੰਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹਾਅਥਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੰ
ਏਤਨਿਰਭਵਹਾਭੈਅਟਵੀਅੰਮਹਾਨਗਰਥਾਸੰਧਰਮਲਖ
ਥਪ੍ਰਭਮਾਇਆਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾਮਰਮਣੰਸਗਣਿਨਾਨ
ਕਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਚਰਣੰ॥੪੪॥ਹੇਅਜਿਤਸੁਰਸੰਗਮੰ
ਅਤਿਥਲਨਾਥਹੁਮਰਦਨਹਾਗਣਗੰਪ੍ਰਥਦੇਵਮਾਨੁਖੰਪ
ਰੁਪੰਖੰਥਿਸੋਹਨਹਾਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮਸਕਾਰੰਸਗਣਿਨਾ
ਨਕਜਗਦੀਸੁਰਹਾ॥੪੫॥ਹੇਕਾਮੰਨਰਕਥਿਸਰਾਮੰਬਹੁਜੋ
ਨੰਕ੍ਰਮਵਣਹਾਗਚਿਤਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰਮੰਜਪਤਪਸੀਲ
ਥਿਦਰਣਹਾਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤਚੰਚਲੁਉਚਨੀਚਸਮ
ਵਣਹਾਤਵਭੈਥਿਮੁਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕਨਾਰਾ
ਇਹਾ॥੪੬॥ਹੇਕਾਲਿਮੂਲਕ੍ਰੁਪੰਕਦੰਚਕਰੁਣਾਨਉ

ਪਰਜਤੋ॥ ਬਿਖਿਤ ਜੀਵੈ ਵਸੁ ਕੋਰੋਤਿ ਨਿਰਤ ਕੋਰੋਤਿ ਜੀ
 ਸਰਕਟਹਾ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ ਤਾੜੀਤਿ ਜਮ ਤੁਤਹ ਤਵ ਸੰਗੇ
 ਧਮੰਨ ਰਹਾ॥ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦਇਆਲਾ ਪੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਰ
 ਜੀ ਅਰਖਾ ਕੋਰੋਤਿ॥ ੪੬॥ ਹੋਏ ਭਾਲ ਪੁਟ ਸੰਗ ਸਿਰ ਮੋਹਿ
 ਨਿਕਲਹਰੀ ਕਲੋਲ ਤੋ॥ ਧਾਵੰਤ ਜੀਆ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅ
 ਕਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਡੋਲ ਤੋ॥ ਨਚ ਮਿੜੰਨ ਚਾਇਸਟੰ ਨਚ ਬਾਧ
 ਨਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਵ ਯਜਨਾ॥ ਅਕਰਣ ਕੋਰੋਤਿ ਅਖ
 ਖਾਵੈ ਅਸਾਜੰ ਸਾਜਿ ਸਮਜਨਾ॥ ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਸਗਲਿ ਸੁ
 ਮੀ ਬਿਗਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਗਰਹਾ॥ ੪੮॥ ਹੋ ਜਨਮ ਮਰਣ
 ਲੰ ਅਹੰਕਾਰੰ ਪਾਪਤਮਾ॥ ਮਿੜੰਤ ਜੀਤਿ ਸਤ੍ਰੰ ਦ੍ਰਿੜੰਤਿ ਅ
 ਕਮਾਲਾ ਬਿਥੂਰਨਹਾ॥ ਆਵੰਤ ਜਾਵੰਤ ਥਕੰਤ ਜੀਆ ਦੁਖ
 ਖਬੁ ਭੋਗਣਹਾ॥ ਕੁਮਾਰ ਯਾਨ ਉਦਿਅਨ ਰਮਣੰ ਮਹਾਬਿ
 ਅਸਾ ਧੋਰਗਣਹਾ॥ ਬੈਦੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਆਗਾਧਿਨਾ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ॥ ੪੯॥ ਹੋ ਪ੍ਰਣਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਹਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਨ
 ਦਗੁਰੇ॥ ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈਸਭ ਦੁਖ ਹੋਰੇ
 ਸਗਲਿ ਜੋਗ ਦਯਾਲਹ ਦੀਨਾਨਾਥ ਮਯਾ ਕੋਰੋ॥ ਸਰੀਰ ਸੁਖ
 ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਦਮੋਦਰ ਮਾਧਵਹਾ॥ ੫੦॥
 ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੰ ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹਾ॥ ਸਾਧਨ
 ਗੋਣ ਤਰਣੰ ਨਾਨਕ ਮਹਾਸਾਗਰ ਭੈਦੁਤਰਹਾ॥ ੫੧॥ ਸਿਰਮ
 ਸੁਕਰਾਖਿ ਆਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੰ॥ ਹਸੁ ਕੰ ਯਾਰ ਖਾਪਰ ਮੇਸ੍ਵਰ
 ਆਤਮ ਰਖਾਗੇ ਪਾਲ ਸੁਮੀਧਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗਦੀਸ਼
 ॥ ਸਰਬ ਰਖਾਗੁਰ ਦਯਾਲਹ ਭੈਦੁਖਾ ਬਿਨਾਸਨਹਾ॥ ਭਗਤਿ
 ਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਸਗਲਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹਾ॥ ੫੨॥

ਨਕਲਾ ਪਾਰਿਥਾਕਾਸੰਥੈਸੰਤਰਕਾਸਟਥੇਸਟੀਜੇਨਕਲਾ
ਸਿਸੂਰਨਖੜਜੋਤਿਸਾਸੰਸਰੀਰਪਾਰਣੀਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਨਹਢੇਜੰਤਜਠਰਗੋਟਹਾਤੇਨਕਲਾਅਸਥ
ਸੋਰਵਗੰਨਾਨਕਨਹਢਿਜੰਤਿਤਰੰਗੋਤੋਯਣਹਾ॥੫੩॥
ਸਾਈਗਰਿਸਟੁਪੋਣਸਿਮਰਣੰਸਰਥੜਜੀਵਣਹਾਲਬ
ਸੰਤਸੰਗੋਣਨਾਨਕਸ੍ਵਯਮਾਗਗਹਰਿਭੁਗਤਣਹਾ॥੫੪॥ਅਸ
ਕੰਗਨੰਰਸੈਲੰਕਰਦਮੰਤਰੰਤਪ੍ਰੀਲਕਹਾਸਾਗਰੰਲੰਘੰ
ਤ੍ਰੇਪ੍ਰਿੰਗੰਤਮਪਰਗਾਸਅੰਧਕਹਾਸਾਧਸੰਗੋਣਿਸਿਮਰੰਤਗੋ
ਬਿਦਾਸਗਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਣੰ
ਜਥਾਬਿਪ੍ਰਾਮਮਰਹੀਣੰਜਥਾਗੰਜਨਹਾਅਵਧਹੀਣੰਜਥਾ
ਗੁਰਾਨਾਨਕਧਰਮਹੀਣੰਤਥਾਥੈਨਵਹਾ॥੫੬॥ਨਸੰਖੰਨਚਕ੍ਰੰ
ਗਦਾਨਸਿਆਮੀਅਸੁਰਜਨੁਪ੍ਰੰਗੰਤਜਨਮੀਨੇਤਨੇਤਕ
ਤਿਥੇਦਾਉਚਮੁਚਅਪਾਰਗੋਬਿਦਹਾਬਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦ
ਅੰਚੁਤਾਭੁਣੰਤਿਨਾਨਕਥਡਭਾਗੀਅਹਾ॥੫੭॥ਉਦਿ
ਅਨਥਸਨੰਸੰਸਾਰੰਸਨਥੰਧੀਸੁਆਨਸਿਆਲਖਰਹਾਥਿ
ਅਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹਾਹੀਤ
ਮੋਹਭੈਭਰਮਕੁਮਣੰਅਹੰਛਾਸਤੀਖਣਕਠਿਨਹਪਾਵਕੋਤੇ
ਅਅਸਾਧਘੋਰੰਅਗਮਤੀਰਨਹਲੰਘਨਹਾਭਚੁਸਾਧਸੰਗਿਰੰ
ਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲੰਰੋਗਖੰਡਣਹਾਸਾਧਸੰਗੋ
ਣਿਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕਸਗਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਾ॥੫੯॥ਸਿ
ਅਮਲਮਧੁਰਮਾਨੁਖੰਰਿਦਯੰਭੂਮਿਵੈਰਣਹਾਨਿਵੰਤਿਮਿ
ਥਿਅਚੇਤੰਨੰਸੰਤਸੁਜਨਹਾ॥੬੦॥ਅਚੇਤਮੁਕ੍ਤਾਨਜਾਣੰਤਘਟੰ

ਤਿਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੋਗਛਿਜੰਤਮਹਾਸੁੰਦਰੀਕੀਏਆਕਾਛਿ
 ਗ੍ਰਾਸਤੋਰਚੰਤਿਪੁਰਹਕੁਟੰਬਲੀਲਾਅਨਿਤਾਸਾਥਿ
 ਆਥਿਨੋਦਾਕ੍ਰਮੰਤਿਕ੍ਰਮੰਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਓਸਗਣਿ
 ਨਕਕਰੁਣਾਮਯਹ॥੬੧॥ਹੋਜਿਹਬੇਹੇਰਸਗੇਮਧੁਗਪਿ
 ਆਤੁਲੀਸਤਹਤੰਪਰਮਬਾਦੰਅਵਰਤਏਬਹੁਸੁਖਅਦ
 ਰਣਾਗੋਬਿੰਦਦੋਸਦਰਮਾਧਵੇ॥੬੨॥ਗਰਬੀਤਿਨਗੀਨੋ
 ਨਮਤੰਥਥਵੰਤਬਲ੍ਯੰਕਾਰਣਹਾਰਚਰਨਕਮਲਨਧ
 ਜੰਤੰਤਿਣਸਮਾਨਿਧਿਗੁਜਨਮਨਹਾਰੋਪਪੀਥਕਾਰਸ
 ਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਤੁਲੰਧਨੇਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਨਮੋਨ
 ਹ॥੬੩॥ਤਿਣੰਤਮੇਰੰਸਹਕੰਤਹਰੀਆਥੁਡੰਤਤਰੀਆ
 ਣੰਤਭਰੀਆਅਧਕਾਰਕੋਟਸੁਰਭਿਜਾਗੰਥਿਨਵੰਤਨਾ
 ਕਹਰਿਗੁਰਦਯਾਰੰ॥੬੪॥ਬ੍ਰਹਮਣ੍ਯੰਸੰਗਿਓਧਰਣੰਬ੍ਰਹਮ
 ਰਮਜਿਪੁਰਣਹਾਅਤਮਰਤੰਸੰਸਾਰਗਹੰਤੇਨਰਨਾਨਕਨਿ
 ਛਲਹਾ॥੬੫॥ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬਹੁਵਿਘਨਕਰਣੰਉਚਲ
 ਸਰਬਜੀਅਕਹਾਯਓਲਈਤਿਸਨਾਅਤਿਪਤਿਮਨਮੋ
 ਕਰਮਕਰਤਸੁਕਰਹਾ॥੬੬॥ਮਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰ
 ਭੈਦੁਤਰਹਾਅਨੇਕਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰ
 ਯਹਾ॥੬੭॥ ੬੮॥

ਗਾਥਾਮਹਲ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਰਪੁਰਪੁਰਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖਦੇਹੰਮਲੀਣੀਮਜਤਿ
 ਰਦੁਗੰਧਾਨਾਨਕਅਥਿਗਰਬੇਣਅਗਨਣੇ॥੧॥ਪ੍ਰਮਾਣਪ੍ਰਜੰਤ
 ਆਕਾਸਹਾਰੀਪਲੇਅਸਿਖੰਡਣਹਾਗਛੇਣਨੈਣਗਰੇਣਾ

[illegible]

੮੨੮ ਜੀਵਣੰਗਰਿਨਾਮਧਵਣਹਾਲਭਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕ
 ਹਰਿਪੁਰਾਬਿਲਿਖਣਹਾ॥੧੫॥ਦਸਨਾਬਿਪੁਨਭੁਲੰਗੰਮੰਤ੍ਰ
 ਰੁਜੀਨਿਵਾਰੀਥਾਧਿਭਿਪਾੜਣਸੰਤੀ॥ਨਾਨਕਲਥਪਕ
 ਮਣਹਾ॥੧੬॥ਜਥਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰਸਰਬੁਝਜੀਅਣ
 ॥ਤਥਲਗਣੰਪੋਮਨਾਨਕਾਪੁਰਸਾਦੰਗੁਰਦਰਸਨਹਾ॥੧੭॥
 ਚਰਣਗਥਿਦਸਨਾਬਿਪੀਸਿਧੰਸਰਬਰੁਸਲਣਹਾ॥੧੮॥
 ਥਾਗਵੰਤਿਨਾਨਕਭਾਵੰਪਰਾਪੁਰਬਣਹਾ॥੧੯॥ਸੁਭਦ੍ਵ
 ਨਰਮਣੰਗਵਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਉਧਰਣੰ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰ
 ਕਪੁਨਗਪਿਜਨਮਨਲਕੁਤੇ॥੨੦॥ਬਿਦਪੁਰਾਣਸਾਸਤ੍ਰਬੰਦ
 ਗੰ॥ਏਕੰਕਾਰਨਾਮਉਰਧਾਗੰਭੁਲਹਸਮੁਹਸਗਲਭਿਧਾ
 ਭਭਾਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਗੰ॥੨੧॥ਸਿਮਰਣੰਗੋਬਿਦਨਾਮਉ
 ਰਣੰਭੁਲਸਮੁਹਣਹਾਲਥਪੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਵਡੰ
 ਗੀਭੇਟੰਤਿਦਰਸਨਹਾ॥੨੨॥ਸਰਬਦੇਖਪਰੰਤਿਅਗੀਸ
 ਬਧਰਮਾਦਿਤ੍ਰੰਤਣਹਾਲਥਧੋਣਿਸਾਧਸੰਗੇਣਿਨਾਨਕਮ
 ਤਾਕਿਲਿਖਣਹਾ॥੨੩॥ਹਿਯੋਪੈਰੋਵੰਤੋਹਰਣਭਰਣਸੰਪੂਰਣ
 ਹਾ॥ਸਾਧੂਸਤਮਜੋਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਣੰ॥੨੪॥ਸੁਖੇਣਵੈ
 ਣਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੁਭਰੰਗਣਹਾਰਿਗੋਸੇਗਾਬਿਓਗੀਨਾਨਕ
 ਸੁਖਨਸੁਪਨਹਾ॥੨੫॥

ਫੁਨਹੋਮਹਲਾ ੫ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਾਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਾਕਿਲਖਾਵਤੀ॥ਉਗਤ੍ਰਿਗਹਿਓ
 ਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੁਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਾਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖੁ
 ਹਾਗੀਆਸੋਧੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਗੀਆ॥੧॥ਸੰਤ

ਅਰਿਥੇਸਿਕਿਕੀਰਤਿ ਮੈਕਹਾਅਰਪੀਸਭੁਸੀਗਹੁਰੇਹੁ
ਭੁਸਭੁਦਿਵਾਅਸਪਿਅਸੀਸੇਜਸੁਕੰਤਿਵਿਢਾਈਐ
ਹਿਹੰਮਸਤਕਿਹੋਵੇਰਗੁਤਸਾਜਨੁਪਾਈਐ॥੨॥ਸਖੀਕਾ
ਹਰਤਥੇਲਸਭੈਕਿਢੁਸਾਜਿਆਸੋਲਹਕੀਏਸੀਗਾ
ਕਿਅੰਜਨੁਪਾਜਿਆਜੇਘਰਿਅਵੈਕੰਤੁਤਸਭੁਕਿਢੁ
ਸੀਐ॥ਹਰਿਹੰਕੰਤੈਬਾਣੁਸੀਗਹੁਸਭੁਕਿਰਥਾਜਾਈਐ
ਕਾਜਿਸੁਘਰਿਵਸਿਅਕੰਤੁਸਾਵਡਭਾਗਣੇ॥ਤਿਸੁਬਾਣਿ
ਹਰੁਸੀਗਹੁਸਾਈਸੋਹਾਗਣੇ॥ਹਉਸੁਤੀਹੋਇਆਚਿਤਮ
ਜਿਅਸਪੁਰਾਈਆ॥ਹਰਿਹੰਜਾਘਰਿਆਇਆਕੰਤੁਤਸਭ
ਕਿਢੁਪਾਈਆ॥੪॥ਅਸਾਇਤੀਅਸਕਿਅਸਪੁਰਾਈਐ॥
ਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਤਪੁਰਾਪਾਈਐ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗ
ਏਧੁਤੁਕਿਅਵਗਣਢਾਇਆ॥ਹਰਿਹੰਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇ
ਆਲਤਮਨੁਠਹਰਾਇਆ॥੫॥ਕਪੁਨਾਨਕਥੇਅੰਤੁਥੇਅੰਤੁਧਿਆ
ਇਆਦੁਤਰੁਇਹੁਸਸਾਰੁਸਤਿਗੁਰੁਤਰਾਇਆ॥ਮਿਟਿਅਆਵਾ
ਏਢੁਜਾਪੁਰਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹੰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁ
ਰਏਪਾਇਆ॥੬॥ਮੇਰੈਹਥਿਪਦਮੁਆਗਨਿਸੁਖਬਾਸਨਾਸ
ਮੇਰੈਕੰਠਿਰਤੰਨੁਪੇਖਿਢੁਖੁਨਾਸਨਾ॥ਬਾਸਭਿਸੰਗਿਗੁਪਾਥ
ਗਲਸੁਖਰਾਸਿਹਾਰਿ॥ਹਰਿਹੰਗਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਬੁ
ਜਹਿਜਿਸੁਸਦਾਕਾਰਿ॥੭॥ਪਰਤਿਅਰਾਵਣਿਜਾਹਿਸੇਈ
ਤਾਲਾਜੀਅਹਿ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹਿਰਹਿਪਰਦਰਭੁਛਿਦ੍ਰੁਕ
ਤਛਾਕੀਅਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਮਤਪਾਵਿਤਸਗਲਕੁਲਤਰ
ਹੋਹਰਿਹੰਸੁਨਤੇਭਏਪੁਨੀਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਈ
॥੮॥ਉਪਾਰਿਥਨੈਅਕਾਸੁਤਲੋਧਰਸਹੋਤੀ॥ਦਹਾਦਿ

ਸਚਮਕੈਬੀਜਲਿਮੁਖਕਉਜੋਹਤੀਐਜਤਠਿਗਭਾਬਿਦੇ
 ਪੀਉਕਤਪਾਈਐਹਰਿਹਾਂਜੇਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਗੁਤਦਗਜਿ
 ਮਾਈਐ॥੯॥ਭਿਠੇਸਥੇਥਾਵਨਹੀਤੁਪੁਜੇਹਿਆਥਧੋਪੁਪੁਰ
 ਬਿਧਾਤੈਤਤੁਸੋਹਿਆਵਸਦੀਸਘਨਅਪਾਰਅਨੁਪਰ
 ਦਾਸਪੁਰਾਹਰਿਹਾਂਨਾਨਕਕਸਮਲਜਾਂਹਿਨਾਇਐਰਮ
 ਸਸਰਾ॥੧੦॥ਚਾੜਿਕਾਚਿਤਸੁਚਿਤਸੁਸਾਜਨੁਚਾਹੀਐ
 ਜਿਸੁਸਾਂਗਿਥਾਹੋਪਾਣਤਿਸੈਕਉਆਹੀਐਥਨੁਥਾ
 ਰਤਉਦਾਸਥੁੰਦਜਲਕਾਰਣੇਹਰਿਹਾਂਤਿਉਹਰਿਜਨੁਮ
 ਮਨਾਨਕਬੋਲਿਹਾਰਣੇ॥੧੧॥ਮਿਤਕਾਚਿਤੁਅਨੁਪੁਮਗੁਮ
 ਜਾਨੀਐਗਾਹਕਗੁਨੀਅਪਾਰਸੁਤਤੁਪਾਛਾਨੈਐਚਿਤ
 ਚਿਤੁਸਮਾਇਤਹੋਵੈਗੁਘਨਾਹਰਿਹਾਂਚੰਚਲਚੋਰਹਿ
 ਰਿਤਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ॥੧੨॥ਸੁਪਨੈਉਭੀਭਈਗਹਿ
 ਨਅੰਚਲਾਸੁੰਦਰਪੁਰਖਭਿਗਾਜਿਤਪੋਖਿਮਨੁਬੰਚਲਾ
 ਬਿਜਉਤਾਕੇਚਰਣਕਹਹੁਕਤਪਾਈਐਹਰਿਹਾਂਸੋਈਜ
 ਤਨੁਬਤਾਇਸਖੀਪ੍ਰਿਉਪਾਈਐ॥੧੩॥ਨੈਣਨਦੇਖਹਿ
 ਧਾਸਿਨੈਣਬਿਹਾਲਿਆਕਰਨਨਸੁਨਹੀਨਾਤੁਕਰਨਮੁੰਦਿ
 ਘਾਲਿਆਰਸਨਾਜਪੈਨਨਮੁਤਿਭੁਤਿਲੁਕਰਿਕਈਐ
 ਹਰਿਹਾਂਜਥਾਥਿਸਰੋਗੋਥਿਦਰਾਇਦਿਨੋਦਿਨੁਘਈਐ
 ੧੪॥ਪੰਕਜਠਥੇਪੰਕਸਹਾਮਦਗੁਠਿਆਅੰਗਸੰਗਠਿ
 ਤਾਇਥਿਸਰਤੇਸੁਠਿਆਹੈਕਉਐਸਾਮੀਤੁਜਿਤੋਗੋਠਿ
 ਖਮਗਾਠਿਨਾਨਕਇਕੁਸੀਧਰਨਾਥੁਜਿਤੁਟੇਲੇਇਸਹਿ
 ॥੧੫॥ਧਾਵਉਦਸਾਅਨੇਕਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਰਣੇਪੰਚਸਤ
 ਹਿਦੁਤਕਵਨਾਥਿਧਿਸਾਰਣੇਤੀਖਣਥਾਣਚਲਾਇਨ

ਭੁਧਿਆਈਐ॥ ਹਰਿਹੰਮਹਾਥਿਖਾਦੀਘਾਤਪੂਰਨਗੁਰੁ
ਸੀਐ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਨੀਦਾਤਿਮੁਲਿਨਨਿਖੁਟਈ॥ ਖਾਵਹੁਭੁ
ਪੁਸਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਨਿਧਾਨੁਦਿਤਾਤੁਸਿਹ
ਨਾਨਕਸਦਾਅਗਾਧਿਕਦੇਨਜਾਹਿਮਾਰਿ॥ ੧੭॥ ਜਿਥੇਜਾ
ਗੁਰਗੁਰੁਸੁਖਨੁਸੁਹਾਵਣਾ॥ ਸਗਲੇਹੋਏਸੁਖਹਰਿਨਮੁਖਿ
ਖਾਵਣਾ॥ ਜੀਅਕਰਨਿਜੈਕਾਰੁਨਿਦਕਮੁਏਪਾਚਿ॥ ਸਾਜਨ
ਨਿਆਨੰਦੁਨਾਨਕਨਮੁਜਪਿ॥ ੧੮॥ ਘਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤ
ਗੁਰਨਪੀਸੇਵੀਐ॥ ਟੂਠੇਹੰਗਿਖੁਆਰੁਕਹਾਲਗੁਖੇਵੀਐ॥
ਹਿਚੰਦਉਗੀਪੇਖਿਕਾਹੋਸੁਖਮਾਨਿਆ॥ ਹਰਿਹੰਮਹਾਥਿਥਾਥਿ
ਗੀਤਿਨਜਿਦਰਗਾਹਿਜਾਨਿਆ॥ ੧੯॥ ਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕ
ਵਾਗਥਿਕਾਰਘਨਾ॥ ਮਹਾਦੁਗੰਧਤਵਸੁਸਠਕਛਰੁਤ
ਨਾਠਿਰਤਉਗਰਬਗੁਥਾਰਿਮਰਣੁਨਹਜਾਨਈ॥ ਹਰਿਹੰ
ਹਿਚੰਦਉਗੀਪੇਖਿਕਾਹੋਸਚੁਮਾਨਈ॥ ੨੦॥ ਜਿਸਕੀਪੁਜੈ
ਅਉਧਤਿਸੈਕਉਣੁਗਾਖਈ॥ ਬੈਦਕਅਨਿਕਉਪਾਵਕਹਾ
ਉਭਾਖਈ॥ ਏਕੋਚੋਤਿਗਵਾਰਕਾਜਿਤੇਹੈਆਵਈ॥ ਹਰਿ
ਜੋਬਿਨੁਨਵੈਤਨੁਛਾਹੁਥਿਖਾਸਭੁਜਾਵਈ॥ ੨੧॥ ਅਉਖਧੁਨਾ
ਅਪਰੁਅਮੋਲਕੁਪੀਜਈ॥ ਮਿਥਿਮਿਥਿਖਾਵਹਿਸੰਤਸਗਲ
ਕਛੀਜਈ॥ ਜਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇਤਿਸੈਜੀਪਾਵਣੋ॥ ਹਰਿਹੰਮਹਾ
ਥਿਥਾਥਿਹੰਗੀਤਿਨਜਿਹਰਿਹੰਗੁਗਾਵਣੋ॥ ੨੨॥ ਵੈਦਾਸੰਦਾਸੰਗੁ
ਕਿਠਹੋਇਆ॥ ਅਉਖਦਆਏਗਾਸਿਵਿਚਅੰਖਿਖੁਥੈ
ਆਜੋਜੋਓਨਕਰਮਸੁਕਰਮਹੋਇਪਸਾਰਿਆ॥ ਹਰਿਹੰਮਹਾ
ਥਿਗੁਸਾਰਿਪਾਪਤਨਤੇਖਿਸਾਰਿਆ॥ ੨੩॥

ਸੰਮਨਜਓਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀਟਮਾਕ੍ਰਿਪੁਹੋਤੀਸਾਟਾਗਾਵਨਪੁਤੇਲੁ
 ਕਨਹਿਜਿਨਿਸਿਰਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤਨੁਖਾਚਿਗਨਿ
 ਆਬੀਚੁਨਗਈਹੋਤਾਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੋਧਿਓਬੂਟਨਸੁਗਨਿ
 ਸੰਜੋਗਾ॥੨॥ਸਾਗਰਮੇਰਉਦਿਆਨਬਨਨਵਖੰਡਬਸੁਪਾਰਬ
 ਮੁਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕੈਗਨਉਏਕਕਾਰਿਕਰਮਾ॥੩॥ਮੁਸਨਮ
 ਰਪ੍ਰੇਮਕੀਰਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇਆਬੀਧੇਬਾਧੇਕਮਲਮਹਿਰੁ
 ਰਰਹੈਲਪਟਾਇ॥੪॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮ
 ਅਰੁਗਰਬਾਮੁਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਾਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇਉਸਰ
 ॥੫॥ਮੁਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾਰਾਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰ
 ਬੋਧਿਓਉਰਤਿਓਮਿਥਾਥਿਉਹਾਰਾ॥੬॥ਘਬੁਦਬੁਜਬਜ
 ਐਥਿਓਰਤਪ੍ਰੇਮਾਥਿਹਾਲਾਮੁਸਨਤਬਹੀਮੁਸੀਐਥਿ
 ਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲਾ॥੭॥ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੋਚਰਨਚਿਤ
 ਸਨਮਾਹਿਨਾਨਕਾਥਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇਆਨਨਕਤਪੂਜਾਹਿ
 ॥੮॥ਲਖਘਾਟੀਉਚੈਘਨਚਚਲਚੀਤਾਥਿਹਾਲਾਨੀਚਕੰਤ
 ਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲਾ॥੯॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨ
 ਅਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਾਚਿਤਚਾਰਾਮੁਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਓਖੰਡਖੰਡ
 ਰਿਹਾਰਾ॥੧੦॥ਮਗਨੁਭਾਇਓਪ੍ਰੀਅਪ੍ਰੇਮਸਿਓਸੁਧਨਸਿਮਰਤਨ
 ॥੧੧॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਾਇਓਸੁਭਲੋਅਮਹਿਨਾਨਕਅਧਮਪਤੰਗਾ॥੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ

ਹੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉਤਰੀ ਪੈਓ ਹਰੀਗ ਰਿਹੀਗੀ

ਕੁਵਾਰ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮਹਲਾ ੧

ਗੀ। ਸੁਸਤਿ ਸੁਹੀ ਆਕਿ ਵਕਰੀ ਨਿਵਛਨ ਜਾਇ ਥਣੀ। ਗੁਰ
ਗਲਾਗਿ ਕਵਰੀ ਸਖੀ ਏਧਉ ਲਹਰੀ। ਸੇਭੀ ਫਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈਸੁ
ਨਗਰ ਭੁਥਣੀ॥ ੧॥ ਸੁਤਿ ਮੁਧੋ ਹਰਣਾ ਖੀ ਏਹੁ ਕਵੈ ਛੁਅਪ
ਪਾਹਿਲਾ ਵਸਤੁ। ਸਿਵਾਇ ਕੈ ਤਾਕੀ ਚੈਵਾ ਪਾਰਾ। ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁ
ਨਾਮਿ ਕਾ ਭੁਜੈ ਕਾਰਾ। ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਾਨਿ ਲਹੁ ਮੁਧੋ
ਚਰਾ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰਾ। ਤਿਸ ਸਿ
ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ਜਿਦਿ ਸੇਚ ਲਣਹਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਇਵਕ
ਭੁਭਿ ਆਤਿ ਨਾਵਿਟੁ ਕੁਰਬਾਣਾ॥ ੨॥ ਜੇਤੁ ਤਾਰੁ ਪਾਇ ਤਾਪੁ
ਭੁਤਿ ਜੰਨ ਕਲਾ। ਤਾਪੁ ਖਰੇ ਸੁਜਾਣ ਵੰਦਾ ਏਨੀ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ੩॥ ਸੁ
ਖੁ ਖੜਓਹਾ ਜਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇ ਸਗੀ। ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆ
ਕਾਇ ਬੇੜੇ ਕੁਬਾਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ॥ ੪॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸੀਹੇਈ
ਸਾਭ ਕੁਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ। ਭਾਈ ਬੰਧੀ ਹੋਤੁ ਚੁਕਾਇ ਆਦੁ
ਨ ਕਾਰਣਿ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ॥ ੫॥ ਹੋਰੈ ਕਾਰਿ ਕੈਓਹਿ ਕਰੇ ਨਿ
ਗਲਾਪਿਟ ਨਿਸਿਰੁ ਮੁਹੇ ਨਿ। ਨਾਉ ਲੈਨਿ ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ
ਨਾਨਕ। ਤਿਨ ਬਾਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ॥ ੬॥ ਰੇ ਮਨ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀ ਐਸੀ
ਮੈਸਾਗਿ ਪਾਉ। ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵਟੈ ਆਗੈ ਮਗਨਿ ਤਲਾਉ॥
੭॥ ਸੈਜੀ ਅਰਾਪਾਰਿਹਾਰਿਓ ਮਾਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਛੁਟੀ ਐਹਾਰਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਉ ਸੰਗੁ॥ ੮॥ ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ਐਸੀ
ਰਸਤਿਗੁਰ ਦੀਖਿ ਆਹੋਇ। ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਬਹਾੜੀ ਨ
ਸਣਹੋਇ। ਕੀਚੜਹਾ ਭੁਨ ਭੁਡੀ ਏਕਾਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ। ਨਾਨ

ਕਹੁਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸਚੀਪਾਇ॥੮॥ਅਗਨਿਮੈ
 ਏਥੇਜਿਲਹੁਵਿਣਗੁਰਨਿਧਿਜਾਉਨਾਹਿ॥ਜਨਮਿਮੈਭੋ
 ਈਐਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਦਏ
 ਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਨਾਨਕਾਨਿਰਮਲੁਅਮਰਖਦੁਗੁਰੁਹਰਿਮੇਲੈ
 ਇ॥੯॥ਕਲਰਕੇਗੀਛਪੜੀਕਉਆਮਾਲਿਮਾਲਿਨਾਇ॥
 ਤਨੁਮੈਲਾਅਵਗੁਣੀਚੋਚੁਭਗੀਗੰਧੀਆਇ॥ਸਰਵਹਿ
 ਸੁਨਜਾਣਿਆਕਾਗਭਪੰਖੀਸੰਗਿ॥ਸਾਕਤਸਿਉਮੈਸ
 ਤਿਹੋਬੁਝਹੁਗਿਆਨੀਗੰਗਿ॥ਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੁਕਗਿਉ
 ਖਿਕਰਮਕਮਾਭੀ॥ਨਿਰਮਲੁਨਵਣੁਨਾਨਕਾਗੁਰੁਤੀ
 ਦਰੀਆਉ॥੧੦॥ਜਨਮੇਕਾਠਲਾਕਿਆਗਣੀਜਾਹਰਿਭੋ
 ਤਿਨਭਾਭੀ॥ਪੈਸਾਖਾਧਾਥਾਦਿਪੈਜਾਮਾਨਿਦੁਜਾਭਾਭੀਵੇ
 ਦੁਸੁਨਣਾਦੁਠਪੈਮੁਖਿਝੂਠਾਆਲਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਦਾ
 ਤੁਹਹਭਉਮੈਆਵਉਜਾਭੀ॥੧੧॥ਪੈਨਿਵਿਰਲੇਨਾਪੀਘਣੇ
 ਲਠਕੜੁਸੰਸਾਰੁ॥੧੨॥ਨਾਨਕਲਗੀਤੁਰਿਮਰੈਜੀਵਣ
 ਹੀਤਾਣਾ॥ਚੋਟੈਸੇਤੀਜੇਮਰੈਲਗੀਸਾਪਰਵਾਣਾ॥ਜਿਸੇ
 ਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀਤਾਪਰਵਾਣਾ॥ਪਿਰਮਪੈਕਾਮੁਨਨਿਕ
 ਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਣਿ॥੧੩॥ਭਾਂਡਾਧੋਵੈਕਉਣਾਜਿਕਰਾ
 ਜਿਆਧਾਤੁਪੰਜਿਰਲਾਇਕੁੜਾਪਾਜਿਆ॥ਭਾਂਡਾਅਣੁ
 ਹਸਿਜਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ਪਰਮਜੋਤਿਜਾਗਾਇਵਾਜਾਵ
 ਸੀ॥੧੪॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋਬਿਦੈਬ੍ਰਹਮਾਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕ
 ਵੈਕਰਮੁ॥ਸੀਲਸੰਤਖਕਾਰਖੈਪਰਮਾਥੰਧਨਤੇਜੋਹੈਮੁਕ
 ॥ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਣੁਪੁਜਦੁਜਗਤੁ॥੧੫॥ਖੜੀਸੋਚੁਕਰਮਕਸੁਭ
 ਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰਾਖੇਤੁਪਛਾਣੈਬੀਜੈਦਾਨੁ॥ਸੋਖੜੀਦਰਗ

ਨਾਨਕ ਬੁਝੇ ਭੁਜੇ ਭੁਜੁ ਕਮਾਵੈ। ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਪਾ
੧੬॥ ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੁ ਗਜਿ ਭਿ ਬਾਲੁ ਛੁਹ ਡਨ ਬਾਲਿ
ਜਿ ਪੈ ਗੀ ਕਿ ਆਠੇ ਤਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਸਮਾਲਿ॥ ੧੭॥ ਸਿਰ
ਪੀ ਸੁਪੁ ਵਸੈ ਸਹਾ ਬਿਨੁ ਘਟੁ ਨ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੋਹਾਗ
ਜਿ ਨਾਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ੧੮॥ ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੇਲਣ
ਚਾਉ। ਸਿਰੁ ਪਾਰਿਤ ਲੀਗਾ ਲੀਮੇਰੀ ਆਉ। ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ
ਪ੍ਰੇਮੀ ਜੈ। ਸਿਰੁ ਦੀ ਜੈ ਕਾਟਿ ਨ ਕੀਜੈ॥ ੧੯॥ ਨਾਲਿ ਕਿਰ
ਦੋ ਸਤੀ ਕੁੜੈ ਕੁੜੀ ਪਾਇ। ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ਮੁਲਿ ਆਵੈ
ਕਿਤੇ ਬਾਇ॥ ੨੦॥ ਗਿਆਨ ਜੀਟਿ ਅਗਿਆਨ ਪੂਜਾ। ਅੰਧ
ਤਵਾਰਾ ਭਉ ਦੂਜਾ॥ ੨੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਪਰਮਾ ਬਿਨੁ ਪਿ
ਅਨੁ। ਸਚਾ ਬਿਨੁ ਸਾਖੀ। ਮੂਲੇ ਨ ਬਾਕੀ॥ ੨੨॥ ਮਾਣੁ ਘਲੈ ਭਿ
ਚੁਲੈ। ਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ਇਵੇ ਜੀਗਲੈ॥ ੨੩॥ ਰਾਮੁ ਰੈਦਲ ਮੇਲਵੈ ਅ
ਰਿਬ ਭੁਆਇ ਕਾਰਾ। ਬੰਤਰ ਕੀ ਸੈਨ ਸੇਵੀ ਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੁਝੁ ਅ
ਗੁ। ਸੀਤਾ ਲੈਗਾਇ ਅਦਹ ਸਿਰੇ ਲਫਮਣੁ ਮੁਢਿ ਸਹਾ ਪਿ। ਨਨ
ਕ ਕਰਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਬਾਪਿ ਭਾਪਿ॥ ੨੪॥ ਮਨਮ
ਹਿ ਰੂਹੇ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਸੀਤਾਲਫਮਣ ਜੋਗਾ। ਹਣਵੰਤ ਰੁਆਰਾ ਪਿ
ਅਆਇਆ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗਾ। ਭੁਲਾਵੈ ਤੁਨ ਸਮਝਈ। ਤਨਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਕੀਏ ਕਾਮਾ। ਨਾਨਕ ਵੇ ਪਰਵਾਹੁ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਵੀਰਾਮਾ॥
੨੫॥ ਲਾਹੋਰ ਸਹਰੁ ਜਹਰ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ॥ ੨੬॥ ਮਃ ੩॥
ਲਾਹੋਰ ਸਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਰੁ ਸਿਫ ਤੀਰਾ ਘਰੁ॥ ੨੭॥ ਉਦੋ ਸਾਹੇ
ਕਿਆਨੀ ਸਾਨੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅਨੀ। ਉਦੋ ਸੀਅ ਘਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ
ਭੁਜੀ ਰੀਰਨੀ ਸੰਮੀ। ਸਤੀਰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆ ਪਾਰੇ ਵਨਿ ਕੁੜੀ ਕੀ
ਐ ਜੋਲੇ ਵੈਸੇ ਦੇਵੈ ਨਹੀ ਖਟੇ ਦਮ ਸਹੰਮੀ॥ ੨੮॥ ਪਬਰਤੁ

ਹਰੀਆ ਵਲਾ ਕ ਵਲਾ ਕੰ ਚ ਨ ਵੀ ਨਿ। ਕੈ ਦੋ ਖੜੋ ਸਾ
 ਹਿ ਕਾਲੀ ਹੋਈ ਆ ਦੇ ਪੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਾ ਨਿਭੰ ਗੁਰੂ
 ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਹਾਜੈ ਸੇ ਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਨੈਤੁ ਪੁ
 ਜੈ ਚੜ੍ਹੇ ਚ ਵਗਾਇ ਵੰਨੁ॥ ੨੯॥ ਗਾਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿ
 ਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ। ਗਿਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਤੀਯੀ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਸਰ ਛੇ ਸਰ ਛੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਾ
 ਹਾਇ। ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐਵੇਤੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ
 ਇ॥ ੩੦॥ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਗਾਇਨੇ ਮਾਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂਬੂ ਚ ਪੈ
 ਲਾਂ ਕਰੇ ਘਟੇਰੀ ਅੰਤਾਂ ਅੰਨੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਐ॥ ੩੧॥
 ਕੀ ਆਸਭਾ ਕਿਛੁ ਪੁਰਾ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ। ਨਾਨਕ
 ਖਿਐ ਸਾਜਾ ਦੇ ਪੁਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ॥ ੩੨॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈ ਲੰ
 ਤੁ ਕੰ ਵਕਾ ਅਣਚਾਗੀ ਕਾ ਧਾਨੁ। ਛਿਟ੍ਰ ਛਿਟ੍ਰ ਕੰ ਕੇ ਤੁਝ
 ਆਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ। ਪਾਹਿਏ ਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀ ਸਾਹਿਨਾ
 ਇਕੁ ਨ ਮਾਸਾਭਿ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀ ਅਹਿਇ ਕੁਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਨ
 ਨੁ॥ ੩੩॥

ਸਭੇ ਕਾ ਮਹਲ

੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਥੈ ਜੋ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿ
 ਅਸੇ ਵਰਤਦਾ ਸੇ ਬੁਝੈ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਜਿਨੀ
 ਮੁਇ ਸਾਰਿਆ ਕੂਜੈ ਲਾਲ ਚਲਾਗਿ। ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
 ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿਆਨ ਨਾ ਵੇ। ਲਿਨ ਤੁਮ ਜੀ ਮਾਇਆ
 ਠਗੇ ਠਗਿ। ਅਨਮੁਖ ਬਨਿ ਚਲਾਈ ਅਹਿ ਨ ਮਿਲੀਵ
 ਗਿ ਸਾਗਿ। ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀ ਐ ਆਪੇ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਮਨ ਮੋਹਨਾ

ਨਕਗੁਰਮੁਖਿ ਫੁਟੀਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥੨॥ ਸਾਲਾਹੀ
ਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦੁਬੀਭਾ ਪਰ
ਆਇ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਠਿਰ ਉਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥
ਹਏ ਖਾਤਹ ਏਕੁ ਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥੪॥ ਦੁਖੁ ਵਿ
ਰੁਫੁ ਸਬਦੁ ਹੋ ਜੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮ
ਵਸੈ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੫॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ
ਪਿਉ ਏ ਪੁਰਾਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁਭਿ ਬ
ਸਚੈ ਸਬਾਦਿ ਅਲੰਕਾਰ॥੬॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਾਨਿ
ਵਿਆਤਿ ਨ ਜਨ ਲਾਗੁ ਪਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਸੋ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ॥ ਸੇਜ ਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜਲੋ ਜਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਆਕੂੜੀ
ਆਨਾ ਮਿਰਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨ ਰਿ
ਅਤਿ ਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ॥ ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ
ਫੰਗਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ॥ ਅਤਿ ਉਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹ ਦੇਹਰਿ
ਐਚਿ ਭੁਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਗਾਖਿ ਆਸਿ ਰੁਵੇ
ਚਿਅ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ॥ ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੇਚਦੇ
ਭਲੇ ਚਾਹੁ ਰਿਮਿ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ਹੋ ਕਿ
ਰੁਖਾ ਪੈਤਿ ਪਤਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਪ
ਗਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁ ਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ
ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦੁ
ਨਾਖਿਓ ਉਰਧਾਰਿ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ
ਜੋ ਸਾਰਿ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਵੰਤਾ ਹਰਿ ਸਿਲਗੈ ਪਿਆ
ਗਾਨਾ ਉਮਿਲੈ ਪੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ॥

੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਾ ਮਿਆ ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਾਰਿ ਨਹੈ ॥
 ਮਕੈ ਧਿਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਾਇਆ ਮਨੁ ਖਅੰਧਾ ਲੋਇਆ ਗਿਅਨੁ ॥
 ਗਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਰ
 ਸਿਆਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਹੀ ਨਨਕ ਦੇ ਠਿਗਰਾ ॥
 ਨਨਾਵੈ ਬਹਿਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੁਰਿ ਕਰਤੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੁਖੇ ॥
 ਨਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ੧੦॥ ਗੁਰਮੁ ਖਹਿਯਨੁ ਖਾਟਿ ॥ ਆਗੁਰ ਕੈ ਨਾਮ ॥
 ਦਿਵੀ ਚਾਗਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੰਗੁ ॥
 ਹਰਿਗੁਣ ਬਾਣੀ ਭਿਚਗਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਰ
 ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨ ਪਾਰੁ ॥ ੧੧॥ ਗੁਰਮੁ ਖਿਅੰਤ ਰਿਸਹੁ ॥
 ਨੁਚੜਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਿਥੈ ਭੂਘਨ ਭੁਖ ਪੈਹਰਿ ਅੰਤੁ ॥
 ਮੁਸੁਖ ਵਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਖੁਸੁ ਖੁਵਿਆ ਪਤਨਹੀ ॥ ਜਿਥੈ ਆਤਮਾ ॥
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੧੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਚੋਲ ਝਾਸ ਭਗਾਇਆ ॥ ਏਧਾਇਆ ॥
 ਭਿਪ ਜਹਿਇ ॥ ਕਾਥਿਨ ਸਿਜਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮੁ ਮਰਦੁ ॥
 ਚੁਕਈ ਗੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਥੰਧਨਿ ਥੰਧਿ ਭਵਾਈ ਅਨੁ ॥
 ਕਭੂਨ ਜਾਇ ॥ ੧੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗੀ ਅਟੁਤਿ ਨਾਸਤਿ ॥
 ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਉਲਟੀ ਭਈ ॥ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ॥
 ਜਿਸੁ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਰਤਿ ॥ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ॥ ਸਮਾਇ ॥
 ॥ ਮਨੁ ਖਚਰ ਚਲ ਮਤਿ ਪੈ ਅੰਤ ਰਿਬੁ ਤੁਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿ ॥
 ਆਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ॥ ਇਕੁ ਤਿਭੁ ਥਾਇ ॥ ਨਾਪਾਈ ॥ ਪੁਨਦਾਨ ਜੋ ਬੰਦੇ ॥
 ਸਭ ਪਰਮਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਜਮਕਾ ਭੁਨ ਢੋਰਾ ਢੁਕੈ ॥
 ਇਥੁ ਆਈ ॥ ਜਿਥੁ ਜਾਂਦਾ ॥ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ॥ ਜਗੁ ਪਹੁਚੈ ॥ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥
 ਤੁਕਲ ਤੁਮਹੁ ਪਹੁਚੈ ॥ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨਸਖਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥
 ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਨ ਉਵਸੈ ॥ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵੇ ॥ ਢੋਰਾ ਭਗੀ ॥ ਜਿਉ

ਖਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖਨਮੁਨਚੇਤਨੀਬਿਨੁਨਵੈਦੁਖੋ
ਨਾਅਤਮਾਗਮੁਨਪੁਜਨੀਦੁਜੈਕਿਉਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਉਮੈਅੰਤਰਿ
ਭੋਜੇਸਥਾਦਿਨਕਾਰਹਿਧੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਵੈਮੈਲਿਆਮੁਦੇਜਨ
ਪਟਰਥੁਖੋਇ॥੧੬॥ਮਨਮੁਖਬੋਲੇਅੰਧੁਲੇਤਿਸੁਮਹਿਅਗਨੀਕਾ
ਸੁਆਥਾਣੀਸੁਗਤਿਨਬੁਝਨੀਸਥਾਦਿਨਕਰਹਿਪਗਾਸੁ॥ਓਨਾਅ
ਣੀਅੰਟਰਿਸੁਧਿਨਹੀਗੁਰਬਚਨਿਨਕਰਹਿਬਿਸਾਸੁ॥ਗਿਆਨੀ
ਅੰਟਰਿਗੁਰਸਬਦੁਹੈਨਿਤਹਰਿਲਿਵਸਦਾਵਿਗਾਸੁ॥ਹਰਿਗਿ
ਆਨੀਆਕੀਰਖਦਾਹਉਸਦਥਾਹਿਹਾਰੀਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਹਰਿ
ਜਵਦੇਜਨਨਾਨਕੁਤਾਕਾਟਾਸੁ॥੧੭॥ਮਾਇਆਬੁਇਅੰਗਮੁਸਰਪੁਹੈ
ਗੁਘੋਰਿਆਥਿਖੁਮਾਇ॥ਥਿਖੁਕਮਾਰਟੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਗਦੜ
ਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੁਗਥਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁ
ਮੁਖਿਆਆਇ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਥਿਖੁਹਉਮੈ
ਹੋਇਆਥਿਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਸੇਭਾਪ
ਜਿਨਨਾਨਕੁਸਦਾਕੁਰਥਾਣੁਤਿਨਜੋਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ
॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਿ
ਰਵੈਰੈਨਾਓਵੈਰੁਚਰਾਇ॥ਅਪਣੈਘਰਿਭੁਕੀਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿ
ਕੋਪੁਅਹੰਕਾਰੁਹੈਅਨਦਿਨੁਜਲੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਕੁੜ੍ਹਬੋਲਿਬੋ
ਲਿਨਿਤਭਉਕਦੋਥਿਖੁਖਾਧੇਦੁਜੈਭਾਇ॥ਥਿਖੁਮਾਇਆਕਾਰਠਿਭ
ਰਮਦੇਠਿਰਿਘਰਿਘਰਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਬੇਸੁਆਕੇਰੋਪੁਤਜਿਓਪਿਤ
ਨਮੁਤਿਸੁਜਾਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇ॥ਹ
ਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਅਨੁਜਨਵਿਛੁੜੇਆਪਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨ
ਨਾਨਕੁਤਿਸੁਥਲਿਹਾਰਣੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾਇ॥੧੯॥ਨਾਮਿਲ
ਗੇਸੇਓਬਰੇਬਿਨੁਨਵੈਜਮਪੁਰਿਜੰਗਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਵੈਸੁਖੁਨ

ਹੀਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ ੨੦॥ ਚਿਤਾਧਾਵਤਗਹਿਗਏਤਮਨਿ
 ਆਅਨੰਦਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਾਧਨਸੁਤੀਨਿਚਿਦਾਨਿ
 ਕਉਪੁਗਢਿਥਿਅਤਿਨਭੋਟਿਅਗੁਰਗੋਵਿਦੁ॥ ਨਾਨਕਸਾ
 ਮਿਥਿਰਹੇਹਰਿਪਾਇਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ੨੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿ
 ਪਣਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮਨਿਲੈਨਿਪ
 ਮੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ ਐਥੈਐਥੈਮਨੀਅਨਿਹਾਰਿਨਮਿਲਗੇਵਾਪਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਿਵਾਪਦੇਤਿਤੁਸਾਰੈਦਰਥਾਰਿ॥ ਸਚਾਸ
 ਖਰਚੁਸਚੁਅੰਤਾਰਿ॥ ਪਿਰਮੁਪਿਅਭਾਜਮਕਾਭੁਨੇੜਿਨਅਵ
 ਆਪਿਥਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਧਨਵੰਤਪੈਨਿਨਿ
 ਧਨੁਹੋਰੁਸੰਸਾਰੁ॥ ੨੨॥ ਜਨਨੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਥਿਨੁਨਵੈ
 ਰਨਠਾਉ॥ ਗੁਰਮਤੀਨਉਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਉ॥ ਵ
 ਗੀਨਾਮੁਪਿਆਇਆਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ ਜਨਨਨਾਨਕੁਮ
 ਜ਼ਿਤਿਨਹਉਸਦਕੁਰਥਾਏਜਾਉ॥ ੨੩॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇ
 ਨੀਤਿਸਨਾਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥ ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਸਭੁਪੁਸਰਿ
 ਨਥਿਚਲੈਨਅੰਤੀਵਾਰਾ॥ ਥਿਨੁਹਰਿਸਾਤਿਨਅਵਈਕਿਸੁਅਰੋ
 ਗਪੁਕਾਰਾ॥ ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਭੂਇਆਬ੍ਰਹਮੁਬੀਰ
 ਹਾ॥ ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਸਭਭੂਇਗਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ
 ੨੪॥ ਅਸੀਖਤੇਬਹੁਤੁਕਮਾਵਦੇਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਹਰਿਕਿਰਪ
 ਰਿਕੈਬਖਸਿਲੈਹੁਉਪਾਪੀਵਡਗੁਨਹਗਾਰੁ॥ ਹਰਿਜੀਭਲੇ
 ਵਾਰਨਾਵਈਤੁਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ ਗੁਰਤੁਨੈਹਰਿਪ
 ਰੁਮੇਲਿਆਸਭਕਿਲਾਵਿਖਕਟਿਵਿਕਾਰਾ॥ ਜਿਨਹਰਿਗਿ
 ਮੁਪਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥ ੨੫॥ ਆਵਿਛੁੜਿਛਿ
 ਝਿਜੇਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੇਥੈਥਾਰਿ॥ ਜਨਮਮਰਣਨਿਹਚਭੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹੀਰੇ ਰਤਨ
ਬੰਨਿਆ ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਅਮੋਲਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਝਿ ਲਹੰ ਨਿ ॥ ੨੬ ॥
ਜਨਮੁ ਖਨਾ ਮੁਨਚੇ ਤਿਓ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿ
ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਬ
ਦਨ ਥੋੜਿਓ ਕਿਉ ਚੈ ਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਆਵੇ ਹਾਗਟੀ ਅ
ਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈ ਆਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤ ਕਿ ਮਣੀ ਥਿ
ਕੇ ਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਆਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਸੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਨਮੁ ਖਉ ਜਲੋ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ੨੭ ॥ ਸਬਦਿ ਮ
ਸੇਈ ਜਨੁ ਸਿਏ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੋਈ ॥ ਭੋਖ ਕਰਹਿ ਬ
ਹੁਕਮਾ ਵਿਗੁ ਤੇਰਾ ਇਦੁ ਜੋ ਪਰਜਾ ਵਿਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਉਨ ਪਾਈ ਐ ਜੇ ਸਉ ਲਚੈ ਕੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ
ਦੁਰਉ ਚਾਉ ਚੀਪੁੰਉ ਚਾਹੋਈ ॥ ਅਪਾੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਕਈ ਜੇ ਸਉ
ਚੈ ਕੋਈ ॥ ਮੁਖਿ ਸੰਜਮਹ ਛਾਨਹੋ ਵਈ ਕਰਿਓ ਖਭੁ ਵੈ ਸਭੁ ਕੋ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰਮਿ ਪ੍ਰਗਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤ
ਰਿਆਇ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀ ਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਰੈ
ਮਨੁ ਮਾਨੀ ਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ੨੯ ॥ ਆਇ ਆਸੋ ਦੁਖੁ ਸਾਗ
ਰੁ ਪੈ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿ ਆਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੈ ਪਾਚਿ
ਮੁਏ ਪਉ ਮੈ ਕਰਤਾ ਵਿਹਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ ਅ
ਧਵਿ ਚਿਹਰੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਆਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕ
ਰਣ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਾਨਿ ਵਸੈ ਸ
ਭਦੇ ਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇਭਉ ਜਾ ਲਿਖਾਰਿ ਲਖਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ

ਰਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇਆ ਧਾਰਾ ਗੁਰਕਿਰਪਾ
 ਉਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿਗਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁਭੈ ਤਿਪਤਿ
 ਇਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਗਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਮੈਧਾ
 ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿਗਾ ॥ ੩੧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਗਾ
 ਆਕਹਣਾ ਕਢੂ ਨ ਜਾਇਗਾ ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਥੇ ਸਬਦਿ
 ਲਿਵਲਾਇਗਾ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭਾ ਕਿਢੂ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ
 ਖੀਬਣਤ ਬਣਾਇਗਾ ॥ ੩੨ ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਸਾਰਿ ਤੀਰਥਾ ਪਾਜਿ
 ਤਥ ਕੇ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਬਿਖੁਆਇਆ ਸੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉ
 ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲਿ ਐ ਮਭੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿਜ
 ਆਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਅ ਜਨਾ
 ਭੁਸਦੁ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ ੩੩ ॥ ਆਇਆ ਸੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤ ਵੇਦੇ
 ਹੁਆ ਸਾਢੇ ਭਵਿਕਾਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਅਸਾ ਬਿਰੁਨਾ ਥੀ ਐਮਨਿ
 ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਿਨਵਾਰਾ ਵਡਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਿਲਿ
 ਹਉ ਮੈਤਜੈ ਵਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਾਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਅ ਜਾ
 ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰਚਰਨਾ
 ਹੋਵਈ ਨ ਮਿਨਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਗਾਧਿ
 ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਾ ਪਿਆਰਿ ॥ ੩੫ ॥ ਲੇਠੀ ਕਾਵੇ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ
 ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇਆ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਰੈ ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ
 ਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਮਹਿ ਕਾਲ ਖਦਾ ਗੁਲਗਾਧਿ
 ॥ ਮੁਹਕਾ ਲੇਤਿ ਨ ਲੇਠੀ ਅੰਜਾਸ ਨਿਜਨ ਮੁਗਵਾਇ ਸਤ
 ਸੰਗਾਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿਆਇ ਜਨਮ
 ਹਨਕੀ ਮਭੁ ਉਤਰੈ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਧੁਰਿ
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਅ ਸੁਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ਪਿਛੁ

ਉਤਿਸਦਾਪਤਿਪਾਲਕਰੇਹਰਿਗਾਇ। ਦੁਗਲਨਿਦਕਭੁਖੇ
ਕਿਮੁਏਏਨਾਹਥਨਕਿਥਾਉਪਾਇ। ਬਾਹਰਿਪਾਖੰਡਸਭਕਰ
ਕਗਹਿਮਨਿਹਿਰਦੈਕਪਟਕਮਾਇ। ਖੇਤਿਸਰੀਰਿਜੋਬੀਜੀ
ਸੋਅਤਿਖਲੇਆਆਇ। ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਥੇਨਤੀਹਰਿਕਾ
ਬਖਸਿਮਿਲਾਇ। ੩੬। ਮਨਆਵਣਜਾਣਨਸੁਣਈਨਸੁ
ਦਰਬਾਹੁ। ਆਇਆਸੋਹਿਪਯੋਟਿਆਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁ
ਬਾਹੁ। ਤਬਨਹੁਸੁਤਾਜਾਗਿਆਸਿਰਿਡੰਡੁਲਗਾਬਪੁਰਾਹੁ।
ਗੁਰਮੁਖਕਰਾਉਪਾਰਿਹਰਿਚੇਤਿਆਸੋਪਾਇਨਿਸੋਖਦੁਆਹੁ।
ਨਾਨਕਆਪਿਓਹਿਉਧਰੇਸਭਕੁਟੰਬਤਰੇਪਰਵਾਰ। ੩੭। ਸ
ਥਾਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗਸਿਧਾਪੈ।
ਹਰਿਦਰਗਹਿਗੁਰਸਥਾਦਿਸਿਧਾਪੈ। ਬਿਨੁਸਥਾਦੈਮੁਆਪੈ
ਕੁਕੋਇ। ਮਨਮੁਖਮੁਆਅਪੁਨਾਜਨਮੁਖੋਇ। ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇ
ਤਹਿਅਤਿਦੁਖੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ। ੩੮। ਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੁਢੇਕਦੇਨਾਹੀਜਿਨਾਅੰਤਰਿਸੁਗਤਿਗਿਆਨੁ। ਸਦਾਸਦਾ
ਹਿਗੁਣਰਵਾਹਿਅੰਤਰਿਸਹਜਾਧਿਆਨੁ। ਓਇਸਦਾਅਨੰਦਿ
ਬਿਥੇਕਰਹਹਿਦੁਖਿਸੁਖਿਏਕਸਮਾਨਿ। ਤਿਨਾਨਦਹੀਏ
ਕੋਆਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੁ। ੪੦। ਮਨਮੁਖਬਾਲ
ਕੁਬਿਰਧਿਸਮਾਨਿਪੈਜਿਨਾਅੰਤਰਿਹਰਿਸੁਗਤਿਨਾਹੀ। ਵਿ
ਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਸਭਧਰਮਰਾਇਕੋਜਾਹੀ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਢੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਥਾਦਿਸੁਭਾਇ। ਓਨਾਮੈਲੁਪਤੰਗੁ
ਨਲਗਈਜਿਚਲਾਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ। ਮਨਮੁਖਜੁਠਿਨਉ
ਤਹੈਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਮੇਲਿਅਨੁਗੁਰਕੈ
ਅਕਿਸਮਾਇ। ੪੧। ਦੁਰਾਕਰੇਸੁਕੇਹਾਸਿਧੈ। ਆਪਣੈਰਹਿਅ

ਪ੍ਰੇਰੀਦਭੈ ਅਨਮੁਖਿ ਕਸਾਢਾਰਗਜੈ ਭੁਭੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਇ
 ਸੁਸਭੁਕਿ ਭੁਸੁਭੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਸਿਓ ਭੁਭੈ ॥੬੨॥
 ਨਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੁਭਾਦਿ ਨ ਕੀਤੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੬੩॥
 ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀ ਅਨਿਪ ਸੁਢੇਰ ਗਾਵਾਰਾ ਓਨਾ ਮੰਤਰਿ
 ਆਨੁ ਧਿ ਆਨੁ ਹੋਰਿ ਸਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰਾ ਅਨਮੁਖ ਮੁਖੇ
 ਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ਜੀਵਦਿ ਅਨੇ ਮਿਥੇ ਸੁਖ
 ਦੇਹ ਰਿਜਗ ਜੀਵਨੁ ਉਰਧਾਰਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ
 ਸਚੈ ਦਰ ਬਾਰਿ ॥੬੪॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿ ਆਹਰਿ ਵੰ
 ਜਿ ਸੁਨਾ ਲਿ ਗੁਰ ਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇ ਆਮਾਇ ਆਮੋਹ ਪਰਜ
 ਲਿ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇ ਕਹੈ ਨ ਵਨਿ ਧਿ ਨ ਮੁਸਮਾਇ
 ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾ ਲਿਖ
 ਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਸੋ ਜਿ ਆਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇ ਆਨਾ ਲਿਖ
 ॥ ਅਨਮੁਖ ਦਹਦਿ ਸਿਫਿ ਰਿਹੇ ਆਤਿ ਤਿ ਸਨਾ ਲੇ ਭੁਵਿ ਕਾ
 ਮਾਇ ਆਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ
 ਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਆਮਤਿ ਤਿ ਸਨਾਤ ਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ਜਨਮ ਮਰ
 ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਾਇ ਆਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਬੀਚਾਰਿ ॥੬੫॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਧਿ ਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ
 ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀ ਆਹਿ ਹਓ ਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਸਾ
 ਵਿਗਸਿ ਆਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੰ
 ਪੁਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੬੬॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਧਨ ਵੰਤੀ ਜਦ
 ਐਭਾਈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਓ ਪ੍ਰੇਜੀ ਅ
 ਸਓ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ ਬੈਸਾਭਾ
 ਜਹ ਭੇਜਾਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੇ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡੁ

ਨਾਉ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਹ ਵਾ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਸੰਗਿ ਹ
ਪੈ ਨ ਟੁਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈ ਆ ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਦ
ਪੇਖਾਇਆ ਤਿ ਸਕਾ ਕਿ ਆਸਾ ਲਾਹੀ ਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ
ਭਿਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਆਵਡਿ ਆਈ ਆ ਭਾਈ
ਗਮਿ ਮਿਲੇ ਤਾ ਪਾਇ। ਇਕਿ ਦੁਕ ਮੁਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੇ
ਇਠਿ ਗਾਇ। ਸੰਗਤਿ ਚੋਈ ਨਾ ਮਿਲੇ ਭਾਈ ਬੈਸਾਇ ਮਿਲੈ ਨ
ਭ੍ਰਿਨਾਨ ਕਪੁਕ ਮੁਤਿ ਨਾਮ ਨਾਇ ਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨ ਪੁਰੇ ਕਮਾਇ
ਨਾਉ। ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ
ਕਾ ਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥੪੬॥ ਸੇਵਾ ਜੀ ਆਂ ਸਚੀ ਆ ਜਿਗੁਰ ਚਰਨੀ
ਗੰਨਿ। ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨਿ। ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੇ ਹਟੇ ਸਚੈ ਹਰਿ ਦਿ ਸੰਨਿ॥੪੭॥ ਮੁਖ
ਜੇ ਸਦੁ ਦਾ ਜੀ ਆਂ ਸਚੁ ਬੋਲਾਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਇ। ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮ
ਨਿਵਸਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ। ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਪਨੁ ਉ
ਅਪਦ ਵੀ ਪਾਹਿ। ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਹਿ। ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ। ਨਾਨਕ ਵਿ
ਦੁਸਤਿ ਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮਨ ਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਹਿ॥੪੮॥ ਬਾ
ਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਥਿ ਪ੍ਰਿਥਿ ਕਰੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ। ਗੁਰ ਮਿਲੇ
ਜੀਤ ਯਜੁ ਪਾਇ ਆਸੁ ਭਿਦੁ ਖਨਿ ਵਾਰਣਹਾਰੁ। ਤਿਸ
ਚੁ ਕੈਸਹ ਜੁ ਉਪਜੈ ਦੂ ਕੈ ਕੁਕ ਪੁਕਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਸੰਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਪਾਰਿ॥੪੯॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੁ
ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਹਿ। ਬੋਲਿ ਆਤੇ ਰਾਖਾ
ਇਪਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਆਲਾਇ। ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿ
ਖਉ ਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈਰ ਜਾਇ। ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਬੁਝੈ ਕਿ ਵਰ ਸਦ ਬੁ

ਦਪਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ। ਜਲਹੀਤੇਸਭਉਪਜੈ। ਬਿਨੁ
 ਅਸਨਜਾਇ। ਨਾਨਕਹਰਿਜਲਾਜਿ। ਨਿਪੀਆਤਿ। ਸੁਭਾ
 ਲਗੇਆਇ॥ ੫੧॥ ਬਾਬੀਹਾਤੁਸਹਜਿਥੇ। ਲਿਸਚੈਸਭਾ
 ਭਾਇ। ਸਭਾਕਿਓਤੇਰੈਨਾ। ਲੈਹੈਸਾਤਿਗੁਰਿਦੀਆਇ।
 ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁ। ਮਿਲੈਓਠਾਓਹਥਰਲਾਇ।
 ਮਿਓਮਿਅਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾਤਿ। ਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ।
 ਪ੍ਰਕਾਰਨਹੋਵਈਜੋਤੀਜੋਤਿ। ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕਸੁਖਿਸ
 ਨਿਸਹਾਗਣੀਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ ੫੨॥ ਧੁਰਦੁਖਸਮਿ
 ਅਸਚੈਦੁਕਮਿਪਠਾਇ। ਏਦੁਵਰਸੈਦਾਇਆਕਰਿ।
 ਓਹਥਰਲਾਇ। ਬਾਬੀਹੋਤਨਿਮਾਨਿ। ਸੁਖਹੋਇਜਾਤਤੁ
 ਮਹਿਪਾਇ। ਅਨੁਪਨੁਬਪੁਤਾਓਪਜੈਪਰਤੀਸੇਭਾਪਾ
 ਅਨਾਦਿਨੁ। ਲੋਕੁਭਗਾਤਿਕਰੇਗੁਰਕੈਸਭਾਦਿਸਮਾਇ।
 ਪੇਸਚਾਥਖਸਿਲਏਕਾਰਿ। ਕਿਰਪਾਕਰੈਰਜਾਇ। ਹਰਿ
 ਟਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਸਚੈਸਭਾਦਿਸਮਾਇ। ਭੈਕਾਸਹਜੁ
 ਗੁਰਕਰਿਹੁਸਾਚਿਰਹਹੁ। ਲਿਵਲਾਇ। ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਾਇ
 ਸੋਹਰਿਦਗਾਹਲਏਓਡਾਇ॥ ੫੩॥ ਬਾਬੀਹਾਸਗਲੀ
 ਤੀਜੇਠਿਹਹਿਓਭਿਚੜਹਿ। ਆਕਾਸਿ। ਸਾਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
 ਐਜਲੁਪਾਈਐਚੁਕੈਭੁਖਪਿਅਸਾਜੀਓਪਿਰੁਸਭੁ
 ਸਕਾਸਭੁਕਿਓਤਿਸਕੈਪਾਸਿ। ਆਵਿਓਥੇਲਿਅਸਭੁ
 ਓਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ। ਨਾਨਕਪਾਇ
 ਟਿਏਕੋਵਰਤਦਾਸਭਾਦਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥ ੫੪॥ ਨਾਨਕਤਿ
 ਬਸਤੁਪੈਜਿਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾਇ। ਹਰਿਓਠਾਮਨੁ
 ਸਭੁਪਰਠੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਆਵਲੁਹੋਇ॥ ੫੫॥ ਸਭ

ਭੈਦਿਸਿਭੁਅਕਰ
 ਏਕੇਭੁਭੈਦਿ
 ਜੋਤਾਸਚਿਭੁਭੈਦਿ
 ਐਤਰਿਨਿਦੁਸੈਤਿ
 ਭੈਦਿਕਦੇਨਤਿ
 ਆਦਿਸੁਭੁ
 ਤਿਨੁਨਿਨਾਏ
 ਪੁਤਸਕੈਕੈ
 ਭੁਭੁਖਿਨਿ
 ਵੀਦਿਭੁ
 ਭੈਦਿਕਦੇਨਤਿ
 ਭੈਦਿਕਦੇਨਤਿ
 ਭੈਦਿਕਦੇਨਤਿ

ਸਦ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ ਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਅਚੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ
 ਜਿ ਨਿਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ੫੭ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵੂਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਠੈ ਸਭੁ
 ਗੁਰਿ ਅਚੇਇ ॥ ੫੮ ॥ ਵਡੈ ਬੁਝੈ ਲਿਖੁ ਲੁਕੈ ਨਾ ਵਜਾ ਲਈ
 ਕਿਸਾਨ ਉਲਈ ਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ਭੰਨਣੁ ਘੜਣੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ੫੯ ॥
 ਰਹਣੁ ਭੀ ਤੁੰਤੁ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ
 ਟੂਰਿ ਹੈ ਕਿ ਆਉਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪ
 ਹਰਿ ਗੁਰੀ ਆਤਿ ਸੋਇ ਟਪੁ ਕਰ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਹਿ
 ਸੁਖ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਹ ਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਹਉ ਮੈਠਿ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬੁ
 ਧੁਨ ਸਕਾ ਕਰਾ ॥ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਤਿਓ ਵਣੁ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇ ਦਾਅ
 ਰਿ ਨੁਸਟਾ ਵਿਹਾਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕ
 ਰਿ ਬਕੇ ਵੀ ਚਾਰਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਅਪੇ
 ਰਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਸੇ
 ਰਵਾਣਾ ॥ ੬੦ ॥ ਜੋ ਗੁਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ਜੋ ਗੁਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸਿ
 ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿ ਆਜੋਗੁ ਪਾਈ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥
 ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ਬੇਟ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਚਰੇ ਟੈਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ੬੧ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਠਿਹਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤਾ ॥ ਮਨੁ
 ਮੈ ਉਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿਪੁ ਛਹਿ ਮਿਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕ
 ਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੁ
 ਤਕਟੀ ਐ ਤਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤਾ ॥ ੬੨ ॥ ਬੁਲਿਐ ਆਪਿ ਸਮਝ
 ਸਿੰਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣੁ ਪ
 ਰਾਕਰੇ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥

ਬਿਨਿਸਲੋ
 ਕਤਲਿ
 ੧ ੪
 ੨ ੬
 ੩ ੬

ਵਡਭਾਗੀਅਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਗਣ
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਵਾਹੁ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹੋਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿ
ਖਉਤਰੈਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਸ
ਰਖੁਹੋਜਿਸਨੇਸਮਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰਨਿ
ਹੋਜਿਸੁਨਿਦਾਉਸਤਾਤਿਤੁਲਿਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁ
ਣਹੋਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁ
ਰੰਕਹੁਹੋਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਚਾਦਿਜਾਏਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸ
ਮੁਖਪਾਪਾਤਿਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸਚਾਸੋਹਿਯਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਗੈਵਿਦੁਅਨਾਦਿਨੁਨਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਆਮਾਨਿ
ਦੁ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੁਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ਜਨਨਾ
ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁਜਿਨਮਾਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੩॥ਮੁਖਿਗੀਅ
ਨੇਪੁਕਿਉਸਜਣਮਿਲਹਿਪਿਆਰਿਆ॥ਹਉਫੁਫੇਦੀਤਿਨਸ
ਸਚਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮੈਡਾਮਿਤੁਹੈਜੋਮਿਲੈਤਹਿ
ਵਾਰਿਆ॥ਦੇਵਮੁੰਪਿਰੁਦਾਸਿਹਰਿਸਜਣੁਹਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕ
ਉਪਿਰੁਭਾਲੀਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰਨਾਉਦੇਖਾਲਿਆ॥੪॥
ਖੜੀਨਿਹਾਲੀਪੰਧੁਮਤੁਮੁੰਸਜਣੁਆਵਏ॥ਕੋਆਣਿਮਿਲ
ਅਜੁਮੈਪਿਰੁਮੋਲਿਮਿਲਾਵਏ॥ਹਉਜੀਉਕਰੀਤਿਸਵਿ
ਚਉਖੰਨੀਮੈਜੋਮੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹੋਇ
ਆਖਤਗੁਰਪੁਰਮੇਲਾਵਏ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੋਹਉਮੈਤਨਿ
ਇਅਕੁੜੀਆਵੈਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਠੁਰਸਾਇਆਮਨਿ

ਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾਇ। ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਸੋਚਲੈਸ
ਗੁਰੁਗਾਇ। ਸਾਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਭਭੁਪੈਜੋਇਛੈਸੋ
ਭੁਪਾਇ। ਜਿਨੀਸਾਤਿਗੁਰਮੰਨਿਆਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪ
ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੋਜਿਅਨਾਦਿਨੁਰਹੈਭਿਵਲਾਇ॥੬॥
ਨਾਪਿਰੀਪਿਅਗੁਬਿਨੁਦਰਸਨਾਕਿਉਤਿਪਤੀਐ। ਨਾਨਕ
ਲੇਸੁਭਾਇਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਰਹਸੀਐ॥੭॥ ਜਿਨਾਪਿਰੀ
ਅਗੁਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿਰਥਾਹਰੇ। ਜਾਸਪੁਦੇਖਨਿਆਪ
ਨਾਨਕਥੀਵਨਿਭੀਹਰੇ॥੮॥ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਦਰਿਨੇਹੁ
ਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਲਾਇਆ। ਰਾਤੀਅਤੇਭੋਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਸਮ
ਐ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਆਸਕੀਜਿਤਪ੍ਰੀਤਮੁਸਚਾਪਾਈ
ਐ॥੧੦॥ ਅਨਦਿਨੁਰਹਹਿਅਨੰਦਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥੧੧॥
ਜਚਾਪ੍ਰੇਮਪਿਅਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐ॥੧੨॥ ਕਥਹੁਨਹੈਵੈਭੰਗੁ
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੧੩॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਜੀਵ
ਨਾਪਿਰੀਵਿਹੁਇਆ। ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈਆਪਿਨਾਨਕਚਿਰੀਵੈ
ਭੁਨਿਆ॥੧੪॥ ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੇਮਪਿਅਗੁਤਉਅਪੇਲਾਇਆ
ਕਰਮੁਕਰਿ। ਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮੈਜਾਚਕਦੀਜੈਨਾਮੁਹਰਿ
॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਸੈਗੁਰਮੁਖਿਰਵੈ॥ ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸਾ
ਗੀਤਗਾਤਿਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਵੈਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਨਕਪਾਵੈਪਾਗੁ॥੧੬॥ ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀ
ਬੀਚਰਿ। ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਥਾਰਿ॥
ਤਿਨਥਹਾਇਆਉਠਾਇਆਕਦੇਨਾਵਿਸਰੈਜਿਅਪਿਥ
ਖਸੇਕਰਤਾਰਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਯੋਨਾਵਿਛੁੜਹਿਜਿ
ਮੇਲੈਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੧੭॥ ਗੁਰਪੀਰਾਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਂਕ

ਰਜੀ ਸੁਖ ਸਾਗੁ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸੁਆ ਪਟੀ ਤਿ ਸੁਆ
ਪਿਆਰੁ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਾਗਿ ਅੰਤੁ ਜਤੁ ਤਰੈ ਸੇ
ਗੁਮਨ ਚੰਦਿਆ ਛੁਪਾਇ ਸੀ ਅੰਤ ਰਿਥਿ ਬੇਕ ਬੀਚ
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਥਿਐ ਪੁਰੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰ
ਗੁ॥੧੬॥ ਮਨ ਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੁਰੁ
ਲਤੁ ਕੁਟ ਬੁਝੈ ਮਾਇਆ ਸੋ ਹੁਵ ਪਾਇਆ ਦਰ ਗਹ ਛੇਖਾ
ਐ ਕੋਈ ਅਤਿ ਨਸਕੀ ਛਡਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ
ਖਦਾਈ ਸੋਹ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਦੀ ਆਇ ਅੰਤੁ
ਮਾਇਆ ਵਿਛੁੜਿ ਸਭ ਜਾਇ॥੧੭॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰ
ਸਹ ਕੇਰਾ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੇਵੈ ਹੁਕਮੁ ਅਗੇ ਹੁ
ਮੇ ਸਮੈ ਸਮਾਏ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੁ ਨੇ ਮੁਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਮਨ ਚਿੰ
ਛੁਪਾਏ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਾਇ ਜਿ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਵੈਲਿ ਵਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਉਪਰਿ ਤਿਨ
ਹੁਕਮੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ॥੧੮॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬੁਝ
ਨਿਤ ਹਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਾ ਮਾਇਆ ਵਰਤ ਨੇ ਮੁਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਪੁ
ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਅੰਤਰੁ ਹੁਕਮੁ ਪੁਮਾਇਆ ਮੇਰੇ
ਧੇ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਛਾਹੁ ਉਡਾਏ॥ ਜਿਨ ਉਪਾਏ ਤਿ ਸੈਨ ਚੇਤ
ਹਿ ਬਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਪੰਚ ਕੀ
ਪੁਰਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰ ਬਿਯੋਗਿ ਖਿਆ ਕਮਾਏ॥੧੯॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਪਰਤੀਤਿ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤ
ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਪੂਜੈ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਇਆ ਮੰਨੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚ
ਜਿਤੁ ਮਿਥਿਐ ਤਿਸ ਨਾ ਬੁਖ ਸਭ ਜਾਇ॥ ਹਉ ਸਦਾ

ਬਾਹਿਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਪਭੁ ਸਚ ਦੇ ਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨ
ਕ ਕਰ ਮੁਖਾਇ ਆਤਿ ਨ ਸਚ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ॥ ਅ
॥ ੨੦ ॥ ਜਿ ਨ ਪਿਰੀ ਆਸਿ ਉਨੇ ਹੁ ਸੇ ਸਜਣ ਮੈ ਨਾ ਲਿ
ਅੰਤ ਰਿਬਾਹ ਰਿਹ ਉਠਿ ਰੰਭੀ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾ ਲਿ ॥ ੨੧
ਜਿ ਨਾਇਕ ਮਨਿ ਇਕਾਚਿ ਤਿਧਿ ਆਇ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਸ
ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉ ਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇ
ਆਨਿਰਦੇ ਖੁਭੁ ਏਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਉਚ
ਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇ
ਆਸ ਪਾਜਿ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਭੁਆਇ ॥ ੨੨ ॥ ਮਨ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ
ਮੇਹੁ ਪੈ ਨਾ ਮਿਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਘਰੈ ਕੂ
ਜਿ ਕਰੈ ਆਹਾਰਾ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਪਨੁ ਸਾਂਚਿ ਮਗਹਿ ਅੰਤਿ
ਜਿਸ ਭੁਛਾਰਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤ
ਸਿਓ ਭੁਵੇ ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁਭਾਇ ਨ ਪ
ਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਭ ਨਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸੇਭ
ਭਾਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਨ ਦੁਸਭੁ ਸਚੁ
ਪੈ ਕੀ ਮਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾਇ ਨੀਹੁ ਕਮੁ
ਨ ਬੁਝੈ ਆਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਤਿਨਾਗਾ ਸਿਹੋਇ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਪਾਇ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ਆ
ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀਰ ਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅਮ੍ਰਿ
ਤ ਨਾਮੁ ਪੈ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਪੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਵੈ ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿ ਆਜੋ ਤੀ
ਜੋ ਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿ ਓਨੁ

ਜਿਨ੍ਹਾ ਰਿਮਸਤਾ ਕਿਭਾ ਗੁਲਿ ਖਾਇ॥ ੨੫॥ ਅੰਦਰਿ ਰਿਸਿ ਸਨ
 ਗਿਹੈ ਮਨ ਮਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਹੁਕੁ ਟੰਬੁ ਸੁ ਭੁਕੁ ਕੁੰਧੁ
 ਗਹਿ ਆਲਾਪਣਾਇ॥ ਅਨਾਦਿ ਨਾਚਿ ਤਾਚੇ ਤਵੈ ਚਿਤਾ ਥਾ
 ਜਾਇ॥ ਜੀਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ॥ ਪਉ ਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥
 ਸਰਣਾਈਓ ਥਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ॥ ੨੬॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਖੁਹਾਰਿ ਧਿਆਇ॥ ਦਸਤ ਸੰਗਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਸਤ
 ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਦੇਹ ਰਿਸੇ ਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ॥ ਏਹੁ ਭਉ
 ਲੁਜ ਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿ ਬੁਨਾ ਮਿਤ ਗਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀਰਤਿ
 ਪੁਕਾਰੇ॥ ਹਿਮ ਪਾਪੀ॥ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਾ ਕਿਹਾ
 ਚਿਉ॥ ਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ॥ ਆਇ॥ ਜਮ ਕੰਕਰ ਮਾ
 ਬਿਦਾਰਿ॥ ਅਨੁਹਾਰਿ॥ ਦਰਗਾਹ ਲਏ ਛਡਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਥਾਸਿ॥ ਹੈਰਿ ਤੁਠਾ॥ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ॥ ੨੭॥

ਸੋਭੇ ਭੁਮਹਲ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋਰੈ

ਨਿਜੀ ਨੀਸਿ॥ ਵਾਤਾ ਸਾਈ॥ ਏਝਿ ਏਝਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਗ
 ਜਿਨ ਕਾਰਨ ਆਈ॥ ੧॥ ਧਣੀ॥ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਭ
 ਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਣੇ॥ ਧੁੜੀ॥ ਵਿਚਿ ਲੁਭੈ ਦੜੀ॥ ਸੇਹਾ ਨਾਨਕ ਤੈਸ
 ਨਾਭੇ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਥਾਇ॥ ਅਰਾਧੀ॥ ਐਨਾ ਮਿਰੰਗਿ ਫੈਰਾ
 ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈ॥ ਆਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਰੂ॥ ਵਿਹੁਰਾਗੁ॥ ੩॥
 ਮੁਇ ਕੁਤਲ ਖਤ ਉਜਿਤੀ॥ ਪਿਨਟੇ ਦਰਿ ਕਿਤ ਜੋ॥ ਥਾਸੇ

ਗੁਰਬਾਗਿਓਜਨਮੁਜਿਨਿਕੀਤੋਸੋਵਿਸਰੇ॥੪॥ਸੋਰਠਿਸੋਰਸੁ
ਜੀਐਕਬਪੁਨਠੀਕਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਅ
ਟਰਗੁਰਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੫॥ਜੋਪਾਭਿਰਖੇਆਪਿਤਿਨਕੋਇ
ਆਰਈ॥ਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਾਗੁਣਸਾਰਈ॥ਏਕਾਟੇ
ਤਅਗੰਮਮਾਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਰਈ॥ਲਗਾਰੰਗੁਅਪਾਰੁਕੋਨ
ਤੋਤਾਰਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਹਾਜਿਸੁਖਸਰਈ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਵੈਉਰਿਹਾਰਈ॥੬॥ਕਰੇਸੁਚੰਗਾ
ਨਿਦੁਆਂਗਣਤਥਾਹਿ॥ਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਅਪੇ
ਐਗੁਲਾਇ॥ਜਨਦੇਹਮਤੀਉਪਦੇਸੁਵਿਚਹੁਭਰਮੁਜਾਇ॥
ਜੇਪੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੋਈਸਭਕਮਾਇ॥ਸਭਕਿਛੁਤਿ
ਸੁਦੈਵਸਿਦੁਜੀਨਾਹਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਅਨੰਦਭਰੇਪ੍ਰਭ
ਕੀਮਨਿਰਜਾਇ॥੭॥ਗੁਰਪੂਰਾਜਿਨਿਸਿਮਰਿਆਸੋਈਭਏ
ਨਿਹਾਲਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਾਧਣਾਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੮॥
ਪ੍ਰੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਉਮ
ਥਨਿਮਾਧਾਣੀਆਤਿਉਮਥੇਧ੍ਰਮਰਾਇ॥੯॥ਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ॥ਨਾਨਕਧਰਮਐਸੋਚ
ਵਹਿਕੀਤੋਭਵਨੁਪੁਨੀਤ॥੧੦॥ਖੁਭਜੀਕੁਥਾਇਮਿਠੀ
ਗਲਾਇਕੁਮੰਤੀਆ॥ਨਾਨਕਸੋਈਉਬਰੇਜਿਨਾਭਾਗੁਮ
ਥਾਹਿ॥੧੧॥ਸੁਤਜੇਸੁਖੀਸਵੀਨਿਜੋਰਤੇਸਹਆਪਣੇਪ੍ਰੇ
ਮਥਿਓਹਾਧਣੀਸਿਉਅਠਪਹਰਲਵੀਨਿ॥੧੨॥ਸੁਤਜੇ
ਅਸੰਖਮਾਇਆਤੂਠੀਕਾਰਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਜਗੀਨਿਜਿਰਸਨਾ
ਨਮੁਉਚਾਰਣੇ॥੧੩॥ਮਿਰਤਿਸਨਾਪੇਖਿਕੁਲਣੇਵੁਠੋਨ
ਗਰਗੰਧੁਥਾ॥ਜਿਨੀਸਚੁਅਗਾਧਿਆਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਮਤਲਾਦ

ਗੁਨਗੋਬਿੰਦ

ਏਥਨੀਜਨਮਅਕਾਰਥਕੀਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਭਜੁਮਨਾਜਿਤਬਿਧਿਜਲਕਉਮੀ
੧॥ ਬਿਖਿਅਨਸਿਉਕਾਤੇਰਚਿਓਨਿਮਖਨਤੋਹਿਉਦਾਸਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਤਰਿਭਜੁਮ
ਘਰੈਨਜਮਕੀਠਾਸਾ॥ ੨॥ ਤਰਨਾਪੋਇਓਹੀਗਏਲਏਜਗਤਨਜੀਤਾ॥ ਕਤੁਨ
ਕਤਰਿਭਜਮਨਾਅਉਧਜਾਤੁਪੈਥੀਤਾ॥ ੩॥ ਬਿਰਧਿਭਏਸੁਏਨੀਕਾਯੁਪਤੁਚਿ
ਅਨਿ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਨਰਥਾਵੇਕਿਉਨਭਜੈਭਗਵਾਨਾ॥ ੪॥ ਧਨਦਾਗਾਸੰਪਤਿ
ਕਲਜਿਨਿਅਪੁਨੀਕਰਿਮਾਨਾ॥ ਇਨਮੈਕਢੁਸੰਗੀਨੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਾਨਾ॥ ੫॥
ਤਤਉਧਾਰਨਭੈਤਰਨਤਰਿਅਨਾਥਕੇਨਾਥਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਇਹਿਜਾਨਿਲੈਸਦਾਥਸ
ਤੁਮਸਾਥਾ॥ ੬॥ ਤਨੁਧਨੁਜਿਤਤੇਕਉਦੀਓਤਾਸਿਉਨੇਨੁਨਕੀਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਨਰ
ਵੇਰੇਅਥਕਿਉਤੋਲਤਦੀਨਾ॥ ੭॥ ਤਨੁਧਨੁਸੰਪੈਸੁਖਦੀਓਅਰੁਜਿਤਨੀਕੇਧਾਮਾ॥
ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਤਿਨਰਾਮਾ॥ ੮॥ ਸਭਸੁਖਦਾਤਾਗਾਮੁਪੈਦ੍ਰਸਰ
ਨਤਿਨਕੋਇ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਤਸਿਮਰਤਿਗਤਿਤੋਇ॥ ੯॥ ਜਿਤਸਿਮਰ
ਤਿਗਤਿਪਾਈਐਤਿਤਭਜੁਰੇਤੈਮੀਤਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਅਉਧਘਟਤੋਨੀਤ
੧੦॥ ਪੰਚਤਤਕੇਤਨੁਰਚਿਓਜਾਨਤੁਚਤੁਰਸੁਜਾਨਾ॥ ਜਿਤਤੇਉਪਜੇਨਾਨਕਾਈ
ਨਤਾਤਿਮੈਮਾਨਾ॥ ੧੧॥ ਘਟਿਘਟਿਮੈਤਰਿਜੁਥਸੈਸੰਤਨਕਤਿਓਪੁਕਾਰਾ॥ ਕਤੁਨਾ
ਨਕਤਿਤਭਜੁਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਤਿਪਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਸੁਖਦੁਖਜਿਤਪਰਸੈਨੀਲੋ
ਭਮੋਤਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸੋਮੁਰਤਿਭਗਵਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਉਸਤਤਿਨਿ
ਦਿਆਨਾਤਿਜਿਤਕੰਚਨਲੋਤਸਮਾਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਤਿਤੈਜਾਨਾ॥
੧੪॥ ਤਰਖਸੋਗਜਾਕੈਨੀਥੈਗੀਮੀਤਸਮਾਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤ
ਤਿਤੈਜਾਨਾ॥ ੧੫॥ ਭੈਕਾਤੁਕਉਦੇਤਨਤਿਨਤਿਭੈਮਾਨਤਆਨਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮ
ਨਗਿਆਨੀਤਾਤਿਥਖਾਨਾ॥ ੧੬॥ ਜਿਤਬਿਖਿਆਸਗਈਤਜੀਲੀਓਭੇਖਥੈਰਾਗ
ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਤਨਰਮਾਥੇਭਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਜਿਤਮਾਇਆਮਮਤਾਤਜੀ
ਨਭਤੇਭਇਓਉਦਾਸਾ॥ ਕਤੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਤਘਟਿਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸਾ॥ ੧੮॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਉ ਮੈ ਤਜੀ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਹੁ ਦਿਖਾ
 ਸਾਚੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਹਮਤ ਤਰਨ ਕਲਿ ਮੈ ਤਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਜੋ
 ਕਭਜੈ ਸਫਲ ਤੋ ਤਿਤਿ ਤਕਾਮਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਹ ਥਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਤੁ ਕਰਨ ਸੁਨਾਉ
 ਨਾਮਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੋਮ ਨਾ ਪਰਤਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ
 ਏ ਭੁਭੇਤ ਅਤੰਕਾਗਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨ ਤਰੈ ਅਉਰ ਨ ਲੇਤ ਉਧਾਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਉ
 ਪਨ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ਐ ਸੇਜ ਗਕਉ ਜਾਨਾ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
 ਵਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤੋ ਲਤ ਨੀਤਾ ॥ ਕੋਟ ਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋ
 ਨਾਹਾਇ ਨ ਜਿਹ ਚੀਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜੈ ਸੇਜ ਲੇਤੇ ਬੁਧ ਬੁਧਾ ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈਨੀਤਾ ॥ ਜਰ
 ਚਨਾ ਤੈ ਸੇਹ ਚੀ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ
 ਕੈ ਅੰਧਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਜਨ ਪਰਤਤਾ ਤਿਜ ਮਛੰਧਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਉ ਸੁਖ
 ਚਾਹੈ ਸਦਾ ਸਹਇ ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੋਮ ਨਾ ਦੁਹਲ ਭੁਮਾਨੁ ਖੇਦ
 ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਧਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ
 ਜਨ ਬਿਰਥਾ ਜਨ ਮੁਸਿਰਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਤਿ ਨਿਸਿਭ ਜੈ ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾ
 ਤਰਿ ਜਨ ਤਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਜਿਹ
 ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ ਨਾਤਿ ਮਨਿ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਕਰ ਸੁਅਨ ਨਾਨਕ ਮਾਨੈ ਤਾਹਿ ਤਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨਰ ਚਾਹਤ
 ਕਛੁ ਅਉਰ ਅਉਰੈ ਤੈ ਓਰੈ ਭਈ ॥ ਚਿਤ ਵਤਰਤਿ ਓਠ ਗਉਰ ਨਾਨਕ ਛਾਸੀ ਗਲਿ
 ਗੀ ॥ ੩੧ ॥ ਤੀਰਥ ਥਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਛਲਾ ਤਿ
 ਤਿਤਿ ਉਕੁੰਚ ਰਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਛੰਧਿ ਰਤਿ ਓਥਿ ਸਰਿ ਓਰੈ
 ਦਨਾਮਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਤਰਿ ਭਜਨ ਜੀਵਨ ਕਉ ਨੇਕਾਮਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗਮ
 ਚੇਤਈ ਮਦ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧਾ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਪਰਤਤਾ ਤਿਜ ਮਛੰ
 ਧਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਜਨ
 ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਤੋਇ ॥ ੩੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮ ਭੁਛਿ ਰਿਓ ਮਿਟਿ ਓਨ ਜਮ ਕੋ
 ॥ ਕਤੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਜਨ ਮਨ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵੈ ਬਾਸਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ

ਓਨਮਨਕੋਮਾਨਾ ਦੁਰਮਤਿਸਿਉ ਨਾਨਕ ਛੰਧਿ ਓਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨ॥ ੩੬॥ ਥਾ
ਜੁਆ ਅਗੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰ
ਸਭਤੀਮਾਨਾ॥ ੩੭॥ ਕਰਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਨਾ ਕਿਓ ਪਰਿ ਓਲੇ ਭਕੇ ਛੰਧਾ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਓਰੀਮਾ ਗਇ ਓ ਅਬ ਕਿਉਰੇ ਵਤ ਅੰਧਾ॥ ੩੮॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਰੀ ਮਿਰਹਿ ਓ ਨਿਕ
ਸਤਨਾਤਿ ਨ ਮੀਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਤਿ ਤ੍ਰਿਜਿਉ ਛਾਡਤ ਤਾਤਿ ਨ ਭੀਤਾ॥ ੪੦॥ ਜਤਨ
ਕੁਤੁ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੇ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਤਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤੋ
ਇ॥ ੪੧॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਤਿਉ ਸਦਾ ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨ ਧੀਨਿਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਇਤ ਬਿ
ਧਤਿ ਭਜੇ ਇਕ ਮਨ ਤੁਇ ਕੈ ਚਿਤਾ॥ ੪੨॥ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਤੈਸ ਭਕੇ ਦਾਤਾ
ਗੁਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰਤਿ ਤਪੁਰ ਨ ਤੇਵਤਿ ਕਾਮੁ॥ ੪੩॥ ਝੁਠੇ ਮਾਨੁ ਕਤਾ ਕਰੇ
ਨਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨਾ॥ ਇੰਮੈ ਕਏ ਤੋਰੇ ਨ ਧੀਨਾਨਕ ਕਹਿ ਓ ਬਖਾਨਾ॥ ੪੪॥ ਗਰਬੁ
ਕਰਤੈ ਦੇ ਤਕੇ ਬਿਨਸੈ ਓਨ ਮੈਮੀਤਾ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿ ਓ ਨਾਨਕ ਤਿਤ ਜ
ਕੀਤਾ॥ ੪੫॥ ਜਿਤ ਪਾਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋਨ ਰੁਮੁ ਕਤਾ ਜਾਨਾ॥ ਤਿਤ ਨ ਰਤਰਿ
ਅੰਤੁ ਨ ਧੀਨਾਨਕ ਸਾਚੀਮਾਨਾ॥ ੪੬॥ ਸਿਰੁ ਕੰਧਿ ਓ ਪਗਡਗਾ ਮਗੈ ਨ ਜੋਤਿ ਤੇ ਤੀਨ
ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਇਤ ਗਤਿ ਭਈ ਤਉ ਨ ਤਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ॥ ੪੭॥ ਨਿਜੁ ਕਰਿ ਦੇਖਿ ਓ ਜ
ਗਤ ਮੈ ਕੇ ਕਾਹੁ ਕੋ ਨਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਤਰਿ ਭਗਤਿ ਤੈਤਿ ਤਰਾਖਉ ਮਨ ਮਾਤਿ॥ ੪੮॥
ਜਗਰਚਨਾ ਸਭ ਝੁਠੈ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਨਾਰੈ ਤਿਉ ਬਾਰੁ ਕੀ
ਭੀਤਾ॥ ੪੯॥ ਰਾਮਗਏ ਰਾਵਨਗਏ ਜਾ ਕੇ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਕ
ਓਨੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰਾ॥ ੫੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾਕੀ ਕੀ ਜੀਐ ਜੋ ਅਨਤੋ ਨੀਤੋਇ॥ ਇਤ
ਮਾਰਗ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁਨੀ ਕੋਇ॥ ੫੧॥ ਜੋਉ ਪਜਿਓ ਸੇ ਬਿਨਸਿ ਤੈ ਪਰੇਆ
ਜੁਕੇ ਕਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ॥ ੫੨॥ ਦੋਤਗਾ
ਬਲੁ ਟੁਟਿ ਓ ਬੰਧਨ ਪਰਿ ਓਰਤਿ ਓ ਨ ਕਏ ਉਪਾਇ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਤ
ਰਿਗ ਜਿਉ ਤੋਇ ਸਤਾਇ॥ ੫੩॥ ਸਲੋਕ ਮਤਲਾ ੧੦ ਬਲੁ ਤੁਓ ਬੰਨ੍ਹ ਏ
ਸਭੁ ਦੁਤੋਤ ਉਪਾਇ॥ ਸਭੁ ਕਿਏ ਤੁਮਰੇ ਤਾ ਬਮੈ ਤੁਮਰੀ ਤੋਇ ਸਤਾਇ॥ ੫੪॥

੮੬੩

ਬੰਧਸਖਾਸਭਤਜਿਗਏਦੀਓਨਕਾਤੁਸਾਥਾਕਤੁਨਾਇਤਥਿਪਤਿਮੋਹਿਦੇ
ਓਟਰਘੁਨਾਥਾ॥੫੫॥

ਜੋਰਲੋਕਾਕਾ

ਮ:੧

੩੩

ਮ:੩

ਮ:੪

੨੭

ਮ:੫

੨੩

ਮ:੬ ੫੫

੧੭ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੁੰਦਾਵਲੀਮਲਾ

੫

ਥਾਲਵਿਚਿਤਿਨਿਵਸਤੁਪਈਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵੀਚਰੋਅੰ

ਤਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਇਓਜਿਸਕਾਸਭਸੁਅਧਾਰੋ॥ਜੋਕੇਖਾਵੈਜੋਕੇਭੁੰਢੈਤਿ
ਕਾਤੋਇਓਧਾਰੋ॥ਏਤਵਸਤੁਤਜੀਨਤਜਾਈਨਿਤਨਿਤਰਖੁਓਰਿਧਾਰੋ॥੧॥

॥६॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਭ ਕੁਝ ਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉਖੇ ॥
ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰ ਨੀਰ ਸਨਾਉ ਪਾਰਿ ਰਮਾ ॥

ਦਿਜੁ ਗਾਦੀ ਸਗਭ ਗਤ ਤਾ ਕੇ ਸੁਖੁ ਥਿ ਸੁਮਾ ॥੧॥ ਕਬੀਰ
ਗੀਤਾ ਤਿਕ ਉਸਭੁ ਕੇ ਹਸਨੇ ਹਰਾ ਧਾਲਿ ਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿਕ
ਜਿਹ ਜਾਪਿ ਥਿ ਸਿਰ ਜਨ ਹਾਰਾ ॥੨॥ ਕਬੀਰ ਡਗ ਮਗ ਕਿਆ
ਕਹਿ ਕਹਾ ਭੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕੇ ਨਾਇਕੇ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਸੁਪੀਉ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨ ਕੇ ਭੰਡ ਲਬ ਨੇਉ ਪਾਰਿ ਲਾਜ
ਕੁਠੀ ਦੀ ਸਹਿ ਦਾਧੇ ਕਾ ਨਾਜਿ ਉਜਿ ਨ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੪॥ ਕ
ਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਪੁ ਜੋ ਜੀਵ ਤਮਿ ਰਤ ਕੁਹੇ ਇਹ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ
ਕੇ ਗੁਨ ਰਵੈ ਜਤ ਪੇਖ ਉਤਤ ਸੋਇ ॥੫॥ ਕਬੀਰ ਜਾਇ ਨਹ ਉ
ਪਾਪ ਫੈ ਭਾਇਆ ਅਨੰਦੁ ਮੇਰਿ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਸੰ
ਗੀਭ ਜਹਿ ਗੁਥਿੰਦੁ ॥੬॥ ਕਬੀਰ ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ਹਮ ਤਾਜਿ
ਕੁਥੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੂਝਿ ਆਮੀਤੁ ਹਮਾਰੋ
ਸੋ ॥੭॥ ਕਬੀਰ ਆਈ ਮੁਝ ਹਿ ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸਾ ਹਮ
ਸਖੇ ਗੁਰਿ ਆਪਨੇ ਉਨਿ ਕੀਨੇ ਆਦੇ ਸੁ ॥੮॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮਗੀਐ
ਜਿਹ ਮੁਖੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਭਲੇ ਭਲੇ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਬੁਰੇ ਨਮਾਨੈ ਕੋ
ਇ ॥੯॥ ਕਬੀਰ ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀ ਆਕਾਰੇ ਉਭੇ ਜੰਤਾ ਲੈਛ
ਹੋਉ ਨਿਧਾਵਤੇ ਸਿਜਾਨਿ ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧੦॥ ਕਬੀਰ ਚੰਦ
ਨ ਕਾਬੀਰ ਵਾਭੁ ਲਾਭੇ ਤ੍ਰਿਓਛਾ ਕਪਲਾਸਾ ॥ ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ
ਹੋਇ ਹੋਥ ਸੇਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ ॥੧੧॥ ਕਬੀਰ ਬਾਸੁ ਬਡਾਈ ਬੁ
ਝਿਆਇ ਉਮਤ ਬੁਡਹੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ਬੰਸੁ
ਸੁਗੰਧੁ ਨੇਹੋਇ ॥੧੨॥ ਕਬੀਰ ਦੀ ਨੁਗਵਾਇ ਆਦੁ ਨੀਸਿਓ
ਦੁਨੀ ਨਚਾਈ ਸਾਥਿ ॥ ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਗਠਾ ਲਿਅਪੁ

ਨੈਹਾਥਿ॥੧੩॥ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉਠਿਰਿਓਕਉਤਕਠੈ
 ਇ॥ਇਕਰਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਉਜਰਮੇਰੈਭਾਇ॥੧੪॥ਕਬੀਰ
 ਤਨਕੀਸੁੰਗੀਆਭਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾਉ॥ਆਗਿਯਗਉਤਿ
 ਧਉਭਹਗਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰਸੰਤਮੁਖੇ
 ਆਰਈਐਜੋਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਰੇਵਪੁਸਾਕਤਬਾਪੁਰੇਜੁ
 ਹਟਥਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਹੈਜੈਸੀਸਨਕੰਧ
 ॥ਕੋਨੇਥੈਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟਹੋਇਨਿਦਾਨ॥੧੭॥ਕਬੀਰਮਾਇ
 ਲਨੀਪਵਨੁਦੁਕੇਲਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਆਢਾਢਿਪੰ
 ਸੰਸਾਰੁ॥੧੮॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਵਹੈਰਿਵਪਾ
 ਜਿਨਿਥਿਲੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਅਵਗਥਿਲੋਵਨਹਾਰੁ॥੧੯॥
 ਕਬੀਰਮਾਇਆਚਰੋਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੇਹਾਟਿ॥ਏਕੁਕਬੀਰ
 ਮੁਸੈਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਹਰਥਾਟਾ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੁਖੁਨਹੈਹਜੁਗ
 ਰਹਿਜੁਬਹੁਤੇਮੀਤਾ॥ਜੋਚਿਤੁਰਾਖਹਿਏਕਸਿਓਤੇਸੁਖਪਵ
 ਹਿਨੀਤਾ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਡਰੈਮੇਰੇਮਨਆਨੰਦ
 ॥ਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੨॥ਰਾਮਪਦਾਰਥੁ
 ਪਾਇਕੈਕਬੀਰਗਾਠਿਨੋਖੋਲਾਨਹੀਪਟਛਨਹੀਪਾਗੁਖੁਨਹੀਗਾ
 ਕੁਨਹੀਮੋਲਾ॥੨੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਓਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਿਜਾਕੋਠਕੁਰੁ
 ਮਾਪਾਡਿਤਗਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮ॥੨੪॥ਕਬੀਰ
 ਤਿਏਕਸਿਓਕੀਏਆਨੰਦੁਥਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਥੇਕੇਸਕ
 ਭਾਵੈਘਰਾਰਿਮੁਡਾਇ॥੨੫॥ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੋਠਕੰਧ
 ਪਪਰੇਤਿਸਮਾਧਿ॥ਹਉਬਾਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨਕ
 ਸਿਜਾਹਿ॥੨੬॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤਲੇਖੁ
 ਹੋਗਿ॥ਨਾਗੋਪਾਵਹੁਤੇਗਾਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕਰੋਗਿ॥੨੭॥ਕਬੀ

ਹੁਤ ਨ ਜਾਇਗਾ ਕਵਨੈ ਮਾਰ ਗਿਲਾਇ। ਕੈ ਸੰਗ ਤਿਕਰਿ
 ਪੀਕੈ ਧਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ੨੮॥ ਕਬੀਰ ਮਰਤ ਮਰਤਾ ਜਗ
 ਅਮਰਿ ਬੀਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਇ॥ ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁ ਰਿਨ ਮਰ
 ਗਇ॥ ੨੯॥ ਕਬੀਰ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜੋ ਇਨ ਬਾਰੈ ਬਾ
 ਜਾਜਿ ਉਬਨ ਛਲ ਪਾਕੇ ਕੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁ ਰਿਨ ਲਾਗਹਿ ਰ
 ੩੦॥ ਕਬੀਰ ਤੁਪੀ ਕਬੀਰ ਤੂ ਤੋਰ ਨਾਉ ਕਬੀਰ॥ ਰਾਮ ਮਰਤ ਨ
 ਬਖਾਈ ਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਗੀਰ॥ ੩੧॥ ਕਬੀਰ ਏਖੁ ਨ
 ਵਖੀ ਐ ਤੁਮਰ ਕਹਿ ਓਨ ਹੋਇ॥ ਕਰਮ ਕਰੀ ਮਜ੍ਹ ਕਰਿ ਹਰੇ ਮੇ
 ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ॥ ੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉ ਟੀਰਾ ਮਕੀ ਫੁਟਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕ
 ਨਾ ਮਕਸਉ ਟੀਸੈ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ॥ ੩੩॥ ਕਬੀਰ
 ਜੁਲਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪੜੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਏਕ ਸਹਰਿ ਕੇ
 ਮਾਥਿ ਠਥਾਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ॥ ੩੪॥ ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਰ ਜਰ
 ਟੇਢੇ ਕਹ ਜਾਗਾ॥ ਹਰੁ ਏਹ ਹਰੁ ਏਤਿ ਰਿਗਏ ਰੂਥੇ ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਭਰ
 ੩੫॥ ਕਬੀਰ ਹਾਡ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ਕੇ ਸਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸਾ॥
 ਹੁਤ ਜਗੁ ਜਰਤ ਦੇਖਿ ਕੇ ਭਾਇ ਓਕ ਬੀਰੁ ਉਦਾਸਾ॥ ੩੬॥ ਕ
 ਰਗਰ ਬੁਨਕੀ ਜੀ ਐ ਚਾਮ ਪਥੇ ਟੇਹਾ ਡਾ॥ ਹੈ ਵਰ ਉਪਰ ਛਤਰ ਤੇ
 ਤੁਨਿ ਧਰ ਨੀਗਾਡਾ॥ ੩੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰ ਬੁਨਕੀ ਜੀ ਐ ਉਚਾ ਦੇਖਿ
 ਅਵਸਾ॥ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਕੁਇ ਲੇਟਣਾ ਉਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸਾ॥ ੩੮॥ ਕਬੀਰ
 ਗਰ ਬੁਨਕੀ ਜੀ ਐ ਰੰਕੁ ਨਹ ਸੀ ਐ ਕੋਇ॥ ਅਜਹੁ ਸੁਨ ਭਿਸਮੁ ਦੂ
 ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਹੋਇ॥ ੩੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰ ਬੁਨਕੀ ਜੀ ਐ
 ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗਾ॥ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਤਾਜਿ ਜਾਹੁ ਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ
 ਕੁਇ ਅੰਗ॥ ੪੦॥ ਕਬੀਰ ਝੂਟ ਨਾਹੈ ਤਊ ਟਿਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਝੂਟਿ
 ਿਰਿ ਪਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁ ਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿ ਗੇ ਝੂਟਿ॥ ੪੧॥ ਕਬੀਰ ਐ

ਸਾਕੇਈਨਜਨਮਿਓਅਪਨੇਘਰਲਾਵੈਆਗਿਯਾਚਉਲਾਰਿ
 ਜਾਰਿਕੈਰਹੈਗਮਾਲਿਵਲਾਗਿ॥੪੨॥ਕਿਹੈਲਾਰਿਕਾਬੇਚਈ
 ਰਿਕੀਬੇਚੈਕੋਇਸਾਝਾਕਰੈਕਬੀਰਸਿਉਹਾਰਿਸੰਗਿਬਨੁ
 ਮੇਇ॥੪੩॥ਕਬੀਰਇਹਚੇਤਾਵਨੀਮਤਸਹਸਗਹਿਜਾਇ॥੪੪॥
 ਗਜੁਭਗਵੇਤਿਨਕਾਗੁਜੁਲੈਖਾਇ॥੪੫॥ਕਬੀਰਮੈਜਾਨਿਤਪਤਿ
 ਬੇਭਲਪਾਤਿਬੇਸਿਉਭਲਜੋਗੁ॥ਭਗਤਿਨਛਡਉਰਾਮਕ
 ਭਾਵੈਨਿਦਉਲਗੁ॥੪੬॥ਕਬੀਰਲੋਗੁਕਿਨਿਦੈਬਾਪੁਜਾਜਿ
 ਮਨਿਨਹੀਗਿਆਨੁ॥ਰਾਮਕਬੀਰਗਵਿਰਹੇਅਵਰਤਜੇਸਭ
 ਮ॥੪੭॥ਕਬੀਰਪਰਦੇਸੀਕੈਘਾਘਰੈਚਪੁਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥੪੮॥
 ਬਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਤਾਗੇਅੰਚਨਲਾਗਾ॥੪੯॥ਕਬੀਰਖਿ
 ਜਲਿਕੋਇਲਾਭਈਖਾਪੁਛੁਟਮਛੁਟਾ॥ਜੋਗੀਬਪੁਜਾਖੋਲਿ
 ਆਸਾਇਰਹੀਬਿਭੂਤਿ॥੫੦॥ਕਬੀਰਥੈਰੈਜਲਮਾਢੁਲੀ
 ਰਮੇਓਓਜਾਤੁ॥ਇਹਟੇਘਨੈਨਢੁਟਸਹਿਠਿਰਿਕਰਿਸਮੁੰਦ
 ਮਾਓ॥੫੧॥ਕਬੀਰਸਮੁੰਦਨਢੰਡੀਐਜਉਅਤਿਖਰੋਹੈ
 ਪੋਖਰਿਪੋਖਰਿਢੁਢਤੇਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥੫੨॥ਕਬੀਰ
 ਗੇਸਾਏਥਹਿਗਏਸਾਘੀਨਾਹੀਕੋਇ॥ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀਕ
 ਤੋਹੈਸੁਹੈ॥੫੩॥ਕਬੀਰਬੇਸਨਉਕੀਕੁਕਰਿਭਲੀਸਕ
 ਕੀਬੁਰੀਮਾਇ॥ਓਹਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿਨਾਮਜਸੁਉਹਪਾਪਫਿਸ
 ਨਜਾਇ॥੫੪॥ਕਬੀਰਾਹਰਨਦੁਬਲਾਇਹੁਹੀਅਰਤਾਭਾ
 ਖਅਹੇਗੀਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਭਾ॥੫੫॥ਕਬੀਰਗੰਗਾ
 ਰਜੁਘਰੁਕਗਹਿਪੀਵਹਿਨਿਰਮਲਨੀਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿ
 ਮੁਕਤਿਹੋਇਇਉਕਹਿਮੇਕਬੀਰ॥੫੬॥ਕਬੀਰਮਨੁਨਿਰ
 ਭਇਅਜੈਸਾਗੰਗਾਨੀਰਾ॥ਪਾਢੈਲਾਗੋਹਰਿਠਿਰੈਕਹਤਕਬੀ

॥ ५॥ कबीरहरदीपीअगीचुनउजलभाहिरामसनेपीत
मिलैदेनउब्रनगवाहिरा॥ ५६॥ कबीरहरदीपीरतनुपरे
नरिगनुनरगहिरावाहिरागीहिरापीतिकउजिहजाति
गनुकुलुजाहिरा॥ ५७॥ कबीरमुकतिदुआगसंरुगहारी
सरेंवाहिरामनुतउमेगलुहिराहिराईनिकसाकिउकैजा
॥ ५८॥ कबीरअससातिगुनुजेमिलैतठकरेपसाउम
कतिदुआगमेकलासहजेआवडिजाउ॥ ५९॥ कबीरन
रिछानिनछापगीनमुहियनुनगीगंउममतगरिपुछैकउ
जेमेजेजातिननाउ॥ ६०॥ कबीरमुहिसरनेकराउजेम
उतरिक्केदुआगाममतगरिपुछैकउनुपेपरामरैब
॥ ६१॥ कबीरनहमकीआनकरहिगेनकरिसकैसरीरु॥
किआजातउकिदुहरिकीआउरिईकबीरुक्कीरु॥ ६२॥
कबीरसुपनैदुबरझाहिकैजिहमुखनिकसैरामाताकेपग
कीपानगीमेरेतनकरामु॥ ६३॥ कबीरमाटीकेहमपुतरेमन
रुगपिछैनाउ॥ चरिदिदसकेपापुनेबडबडहुंपहिषाउ॥
६४॥ कबीरमहिटीकरिकैपाछिआआपुपीसाहिरासाहिरा॥
जेसिबतनपुछीअैकबपुनलाहिरा॥ ६५॥ कबीरजिह
रअवतजातिअपुहटकैनगीकेहिरासदरुकेसेछेडीअै
जेदरुअैसाहिरा॥ ६६॥ कबीरबुबाबापैउब्रिछैगुनकी
अरिब्रिबाकिजाबदेपिछैबेझानरजगतबडितरिपरि
छिउहराकि॥ ६७॥ कबीरपापीरगतिनभाहरीगरिपु
जानसुगहिरामापीचंदतुपरहरेजगब्रिगंमतहजाहिरा॥ ६८॥
कबीरबैदुमुआरेगीमुआमुआसबुसंसाराहिकुक्कीर

ਨਮੁਆਜਿਹ ਨਹੀਰੋ ਵਨਹਾਹੁ॥੬੬॥ ਕਬੀਰਗੁਮਨ ਧਿਆਇ
 ਭਾਗੀਭੋਗਿ। ਕਾਂਇਆਹਾਂ ਡੀਕਾ ਠਕੀਨਾ ਓਹੁ ਚਰੈ ਬੋਧਾ॥੬੭॥
 ਬੀਰਐਸੀਹੋਇ ਪਰੀਮਨ ਕੋ ਚਾਵਤੁ ਕੀਨੁ॥ ਮਰਨੇ ਤੋ ਕਿਆ
 ਪਨਾ ਜਉਹਾ ਬਿਸਿਧ ਉਰਲੀਨਾ॥੬੮॥ ਕਬੀਰਗੁਸ ਕੋ ਗਾਂਢੇ ਚੂੜ
 ਐਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀ ਐਰੋਇ॥ ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨ ਸੈਭਲੇ ਨ ਕਹਿ
 ਕੋਇ॥੬੯॥ ਕਬੀਰਗੁਗ ਰਿਜਲ ਭਰੀ ਆਜੁ ਕਾਇ ਜੈ ਹੈ ਭੂਇ
 ਗੁਰੁ ਜੁਨ ਚੇਤਾ ਹਿਅਪਨੇ ਅਧਮਾਣ ਲੀਜਾ ਹਿਗੇ ਭੂਇ॥੭੦॥ ਕਬੀ
 ਰਕੂਕ ਰੁਰਮ ਕੋ ਮੁਤੀ ਆਮੋਰੇ ਨਭੀ॥ ਗਲੇਹ ਮਾਰੇ ਜੇ ਵਰੀ ਜਾਇ
 ਤਪ ਜਾਉ॥੭੧॥ ਕਬੀਰਜ ਪਨੀ ਕਾ ਠਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਾਵ
 ਹਿਲੇਇ॥ ਹਿਰਦੈਰਾ ਮੁਨ ਚੇਤਾ ਹੀਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ॥੭੨॥
 ਕਬੀਰ ਬਿਰਪੁਭੁਇ ਅੰਗਮੁ ਮਨ ਬਸੈ ਮੰਤ੍ਰਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ॥੭੩॥
 ਬਿਓਗੀਨ ਜੀਐ ਜੀਐ ਤਬ ਉਰਹੋਇ॥੭੪॥ ਕਬੀਰ ਪਾਯ
 ਚੰਦਨੈ ਤਿਨ ਪੈਏ ਕਸੂਰਾਂ ਧਾਤਿਹ ਮਿਲਿਤੇ ਉਭੁਤ ਮਭਏ ਕੋਰ
 ਠਨਿਰਗਾਂਧਾ॥੭੫॥ ਕਬੀਰਜ ਮਕਾਠੇ ਗਾਢੁ ਰਹੈ ਉਪੁਨੀ ਸਹਿ
 ਜਾਇ॥ ਏਕੁ ਜੁਸਾਧੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਤਿਨ ਲੀਆ ਅੰਚ ਬਿਲਾਇ
 ੭੬॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਯੀ ਭਲਾ ਦੁਰਮੈ ਰੈਵਾਸਿ॥ ਹਿਰਦਉ
 ਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਪਾਸਿ॥੭੭॥ ਕਬੀਰ ਨਉ ਬਿ
 ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ॥ ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ਬ
 ਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ॥੭੮॥ ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁਦਹਿ ਮਸੁਕ
 ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਹਾਇ॥ ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ
 ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ॥੭੯॥ ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕ
 ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲਾ॥ ਕਬੀਰਗੁਮਨਾ ਕੰਠ ਮਿਭੁ ਚੁਕਾਇ
 ਰਬ ਜੰਜਾਲਾ॥੮੦॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਜਗਿ

ਚਉਲਹਿਕੇਮਾਰਿਕੇਰਹੈਰਮਾਭਿਉਲਾਇ॥੨੩॥ਕਬੀਰਐਸ
ਨਹੀਇਹਤਨਦੇਵੈਫੁਕਿਅੰਧਾਲੇਗੁਨਜਾਨਈਗਹਿਓ
ਕਬੀਰਕੁਕਿ॥੨੪॥ਕਬੀਰਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚੌਰਚੌੜੀਸੁਨਹੋ
ਰਮਸਾਨਾਲੇਗੁਸਥਾਇਆਚਲਿਗਾਇਓਹਮਤੁਮਕਾਮੁਨਿ
ਨਾ॥੨੫॥ਕਬੀਰਮਨੁਪਖੀਰਾਇਓਓਭਿਉਭਿਦਹਦਿਸਜ
ਨਜੋਸੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸਤੈਸੋਫਲੁਖਾਇ॥੨੬॥ਕਬੀ
ਰਜਾਕਉਖੋਜਤੇਪਾਇਓਸੋਈਠਉਗੁਸਈਠਿਰਿਕੈਤੁਭਾਇ
ਅਜਾਕਉਕਹਤਾਅਉਗੁ॥੨੭॥ਕਬੀਰਮਾਰੀਮਰਉਕੁਸੰਗਕੀ
ਕੋਥੇਨਿਕਟਿਜੁਥੇਰਿਉਹਤੁਲੇਉਹਚੀਰੀਐਸਾਕਤਸੰਗੁਨਪੇ
ਰੁ॥੨੮॥ਕਬੀਰਭਾਰਪਰਾਈਸਿਰਚਰੈਚਲਿਓਚਾਹੈਥਾਟਾ॥
ਅਪਨੇਭਾਰਹਿਨਾਡਰੈਅਗੈਅਉਘਟਘਾਟਾ॥੨੯॥ਕਬੀਰਥਨ
ਕੀਟਾਪੀਲਾਕਰੀਠਾਢੀਕੂਰੈਪੁਕਾਰਾਅਤਿਥਾਸਿਪਰਉਭ
ਰਕੇਜਾਰੈਦੂਜੀਥਾਰਾ॥੩੦॥ਕਬੀਰਏਕਮਰੰਤਦੁਇਮੁਏ
ਦੁਇਮਰੰਤਹਚਾਰਿਚਾਰਿਮਰੰਤਹਛਹਮੁਏਚਾਰਿਪੁਰਖ
ਦੁਇਨਾਰਿ॥੩੧॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਦੇਖਿਜਗੁਫੁਠਿਅਕਪੁਨ
ਪਾਇਆਠਉਗੁਜਿਨਿਹਾਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤਿਓਕਹਾਭੁਲਾ
ਨੇਅਉਗੁ॥੩੨॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਕਰੀਐਸਾਧਕੀਅੰਤਿਕਰੈਨਿ
ਰਥਾਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਜਾਤੇਹੋਇਥਿਨਾਹੁ॥੩੩॥ਕ
ਬੀਰਜਗਮਾਹਿਚੇਤਿਓਜਾਨਿਕੈਜਗਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਇਆ
ਜਿਨਿਹਾਰਿਕਾਨਮੁਨਚੇਤਿਓਥਾਦਹਿਜਨਮੇਆਇਆ॥੩੪॥ਕ
ਬੀਰਅਸਾਕਰੀਐਰਮਕੀਅਵਰੈਅਸਨਿਰਾਸਾਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇ
ਮਨਜੋਹਾਰਿਨਾਮਉਦਾਸ॥੩੫॥ਕਬੀਰਸਿਖਸਾਖਾਬਹੁਤੇਕੀਏ
ਕੋਸਕੀਓਨਮੀਤੁਚਾਲੇਥੇਹਰਿਮਿਲਨਕਉਬੀਚੈਅਟਕਿਓਚੀ

ਤੁ॥੬੬॥ਕਬੀਰਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾਕਿਆਕਰੈਜਉਰਾਮੁਨਕਰੈਸਹਾ
 ॥ਜਿਹਾਜਿਹਡਾਲੀਪਗੁਪਰਓਸਾਈਮੁਰਿਮੁਰਿਜਾਇ॥੬੬॥ਕਬੀਰ
 ਅਵਰਹਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁਖਸੋਪਰਿਪੈਰੇਤੁ॥ਗਾਸਿਥਿਗਾਨੰਗ
 ਤੇਖਾਇਆਘਰਕਾਖੇਤੁ॥੬੭॥ਕਬੀਰਸਾਧੁਕੀਸੰਗਾਤਿਹਰਹੈ
 ਉਕੀਭੂਸੀਖਾਉ॥ਹਿਨਹਾਰੁਸੋਹੋਇਹੈਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜਾਉ॥੬੮॥
 ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਸਾਧਕੀਦਿਨੁਦਿਨੁਦੁਨਾਪੇਤੁ॥ਸਾਕਤਕਾਗੀਕ
 ਥਰੀਸੋਏਹੋਇਨਸੇਤੁ॥੬੯॥ਕਬੀਰਮਨੁਮੁਢਿਆਨੀਕੇਸਮੁਢ
 ਕਾਇਜੋਕਿਛੁਕੀਅਸੁਮਨਕੀਆਮੁੰਡਾਮੁੰਡਾਅਜਾਇ॥੭੦॥ਕ
 ਬੀਰਰਾਮੁਨਢੇਰੀਐਤਨੁਪਨੁਜਾਇਤਜਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਦਿ
 ਢੇਧਿਆਰਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੭੧॥ਕਬੀਰਜੋਹਮਜੰਤੁਬਜ
 ਤੇਟੁਟਿਗਈਸਭਤਾਰਾਜੰਤੁਬਿਚਾਰਾਕਿਆਕਰੈਚਲੇਬਜ
 ਨਹਾਰਾ॥੭੨॥ਕਬੀਰਮਾਇਮੁੰਡਓਤਿਹਗੁਰੁਕੀਜਾਤੇਭਰਮੁਨ
 ਾਇਆਪਿਤੁਬੇਚਹੁਬੇਦਮਾਧਿਚੇਲੇਦੀਏਬਹਾਇ॥੭੩॥ਕਬੀ
 ਰਜੇਤੇਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੈਦੁਰਾਇ॥ਪਰਗਟਭਏਨਿਦਾਨਸ
 ਭਨਥਪੁਢੇਧਰਮਹਾਇ॥੭੪॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਢ
 ਕੈਪਾਥਿਓਬਪੁਤੁਕੁਟੰਭਾ॥ਧੰਧਾਕਰਤਾਰਹਿਗਇਆਭਾਈਗਹਿ
 ਆਨਥੰਧਾ॥੭੫॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਢਾਡਿਕੈਰਾਂਤਿਜਗ
 ਵਨਜਾਇ॥ਸਰਪਨਿਹੋਇਕੈਅਉਤਰੈਜਾਏਅਪੁਨੇਖਾਇ॥੭੬॥
 ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਢਾਡਿਕੈਅਹੋਈਰਾਖੈਨਾਰਿ॥ਗਦਹਿ
 ਇਕੈਅਉਤਰੈਭਾਰੁਸਹੈਮਨਚਾਰਿ॥੭੭॥ਕਬੀਰਚਤੁਰਾਈਅਤਿ
 ਘਨੀਹਰਿਜਪਿਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ਸੂਰੀਉਪਰਿਖੋਲਨਾਗਿਰੈਤਠਾਹ
 ਨਾਹਿ॥੭੮॥ਕਬੀਰਸੇਈਮੁਖੁਧੰਨਿਹੈਜਾਮੁਖਕਹੀਐਰਾਮਾਢੈ
 ਕਿਸਕੀਬਾਪੁਗੀਪਵਿਤੁਹੋਇਗੋਰਾਮੁ॥੭੯॥ਕਬੀਰਸੇਈਉ

ਜੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਉਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਦਾ
ਪਾਲਾਸੁ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹੋ ਗਇ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਪਜਾ
ਗਇ ॥ ੧੧੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਤੇ ਬਿਖਿ ਆਰਾਯੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿ
ਜਾਇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਤੇ ਭੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥ ੧੧੪ ॥
ਗਿਮੇ ਤੀਬੀ ਪਰੇ ਅੰਧਾ ਨਿਕ ਸਿਓ ਆਇ ॥ ਜੋ ਤਿਥਿ ਨ ਜਗਦੀਸ ਕੀ
ਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਬੁਝ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾਉ ਪਾਜਿਓ ਪੁਤੁ
ਮਾਝਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਰਿਏ ਆਇ ਆਮਾਝਾ ॥ ੧੧੬ ॥
ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਉਮਿਲਨੇ ਜਾਈ ਐਸਾ ਬਿਨਲੀ ਜੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪਾ
ਨਦੀ ਜੀ ਐ ਅਗੋਂ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ ॥ ੧੧੭ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਬੰਧਿਓ ਜਿਹ
ਨੇਵਰੀ ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧੁ ਕਬੀਰ ॥ ਜੈ ਹਰਿ ਆਟਾਲੇ ਨ ਜਿਉ ਸੋ ਨ ਸਮਾ
ਨਿਸਰੀ ਕੁ ॥ ੧੧੮ ॥ ਕਬੀਰ ਹੰਸੁ ਉਡਿਓ ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ਸੋ ਝਾਈ ਸੈ ਨਾਹ
ਅਜਪੁ ਜੀਉ ਨ ਛੋਡੇ ਡੀਰ ਕਾਈ ਨੈ ਨਾਹ ॥ ੧੧੯ ॥ ਕਬੀਰ ਨੈ ਨ ਨਿਹ
ਉਤੁ ਕਉ ਸੁਵਨੁ ਸੁਨ ਉਤੁ ਅਨਾਉ ॥ ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁ ਅਨਾਉ ॥
ਗਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥ ੧੨੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਗਨ ਰਕਤੇ ਮੈ ਗਹਿਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ਰਹਉ ਅਤਿ
ਅਰੁ ਆਇ ॥ ੧੨੧ ॥ ਕਬੀਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ਕਹਿਕੈ
ਨੇਉ ਨ ਮਾਨੁ ॥ ਕਹਿ ਬੇਕਉ ਸੋ ਭਾਨੀ ਦੇਖਾ ਜੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੧੨੨ ॥
ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ਕਹੇ ਨ ਕੋ ਪਤੀ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਜੈ ਸਾ
ਤੈਸ ਉਹੀ ਰਹਉ ਹਰਿ ਖਿਗੁ ਨ ਗਾਇ ॥ ੧੨੩ ॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰੂ ਗੋਚਿਤ
ਗੰਭੀਰੁ ਗੋਚੁ ਗਿਚੁ ਗਿਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜੋ ਸੇਬ ਚਰਗਹਿ ਕੁੰਜ ਮਨ ਮਾ
ਇ ਆਮ ਮਤਾਰੇ ॥ ੧੨੪ ॥ ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨ ਹਰੁ ਛਾਇ ਆਬਰਖਿ
ਭੋ ਸਰਤਾਲਾ ॥ ਚਾੜਿ ਕਾਜਿ ਉਤਰ ਸਤਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਉ ਨੁਹਵ

॥ ੧੨੪ ॥ ਕਬੀਰ ਚਕਰੀ ਜੀਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁ ਰੈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਬੁ ॥
 ॥ ਜੋ ਨਗ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਨਾਦਿ ਨ ਮਿਲੇ ਨਗਾਤਿ ॥ ੧੨੫ ॥ ਕਬੀਰ
 ਨਾਇਗ ਬਿਛੋਰਿ ਆਰਪੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥ ਦੇਵ ਲਾਏ ਵਲ ਪਾਪੁ ॥
 ਹਿਉ ਗਵਤ ਸੂਰਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਜਾਗੁ ॥
 ਭੈਦੁਖਾ ਜਾਕਾ ਬਸ ਗੋਰ ਮਹਿ ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ਕਬੀਰ
 ਸੁਤਾ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵੈ ॥
 ਚੋਇ ਗੋਲਾਂ ਬੇਗੋਰ ਪਸਾਰਿ ॥ ੧੨੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ ਕਿ ਆਕਰਹਿ
 ਠਾਰਪੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥ ਜਾਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗ ਲਾਗੁ ॥
 ॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੋਲ ਨ ਢੋਡੀ ਐ ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥ ਪੇਖਤ
 ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀ ਐ ਨਉ ॥ ੧੨੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ
 ਕੀਜੀ ਐ ਦੁਰਹਿ ਜਾਈ ਐ ਭਾਗਿ ॥ ਥਾਸੁ ਨ ਕੋਰੇ ਪਰਸੀ ਐ ਤਉ ਕਉ
 ਲਾਗੇ ਦਾਗੁ ॥ ੧੩੦ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੋਤਿ ਓਜਰਾ ਪੁਰਿ ਓਅਹਿ
 ਲਾਗੀ ਮੰਦਰਿ ਦੁਆਰ ਤੇ ਅਥਾ ਕਿ ਆਕਾਢਿ ਆਜਾਇ ॥ ੧੩੧ ॥ ਕਬੀਰ
 ਰਕਾਰ ਨੁ ਸੋਭਿ ਇਓ ਜੀ ਕੀ ਨੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਦੁਸਰ ਕੋ ਨ
 ਏਕੈ ਸਿਰਜਨ ਪਾਵੁ ॥ ੧੩੨ ॥ ਕਬੀਰ ਠਲ ਲਾਗੇ ਠਲ ਨਿਪਕਾਇ
 ਲਾਗੇ ਐ ਬਾਜਾਇ ਪੁਰਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹਿ ॥
 ॥ ੧੩੩ ॥ ਕਬੀਰ ਠਾਕੁਰ ਪੂਜਹਿ ਸੋ ਲਿਲੇ ਮਨ ਹਠ ਤੀਰਥ
 ਹਿ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸੁਹਾ ਪਰਿ ਭੂਲੇ ਭਟਕਾ ਪਾਹਿ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕਬੀਰ
 ਹਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਆਪੁ ਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਗੋਰ
 ਡੇਕਾਲੀ ਪਾਗ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਗਟ ਕੀ ਓਬਰੀ ਮਸੁਕੇ ਕਰਮ
 ਪਾਟਾ ਪਾਹਨ ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ਪਾਡਿਤ ਪਾਡੀ ਬਾਟਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਬੀਰ
 ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਥਹਿ ਕਰੁ ਅਥ ਕਰਤਾ ਸੁਇਤਾਲਾ ॥ ਪਾਛੈ ਕਉ
 ਨਹੋਇਗਾ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਆਵੈ ਕਾਉ ॥ ੧੩੭ ॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤ

ਕੁਟੇਖਿਆ ਜੋ ਸੀ ਧੰਨੀ ਲਾਖਾ ਦੀ ਸੈਚ ਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨ ਮਾਤਿ ਹੀ ਨ
ਪਾਭਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿ ਸਕਾਰਾ ॥
ਨਿਹਿ ਦੁਜਮੁ ਆਸਿ ਰਜਿ ਆਸੁ ਜਪਿ ਆਪਗਵਿ ਦਗਾਰੁ ॥ ੧੩੭ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਸਤੁ ਗੀ ਬਾਇ ਆਭ ਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ
ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗਹਗਹਿ ਪਰਿ
ਕੁਟ ਬ ਕੈ ਕੈ ਠੇਹਰਿ ਗਾਇਓ ਰਾਮੁ ਆਇ ਪਰੇ ਸਰਮ ਗਾਇ ਕੇ ਕੀ
ਰਿਧੁ ਮਾਧਾ ਮਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੁਕਰੁ ਭਲਾਰਾ ਖੈ ਆਢਾ
ਉਥਿ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰ ਮਾਰਿ ਗਾਇਆ ਕੋਇ ਨ ਲੈਏ ਨਉ ॥ ੧੪੦ ॥
ਕਬੀਰ ਕਉ ਡੀਕਉ ਡੀਜੋ ਰਿਕੈ ਜੋ ਹੋਲਾਖ ਕਰੋ ਰਿਚਲ ਤੀ ਬਾ
ਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਲੀਲ ਗੋਟੀ ਤੇ ਰਿ ॥ ੧੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੇ ਪੁਆ
ਕਿ ਆਭਾਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀ ਚਾਰਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਹਰਾ ਭੀ
ਰਿਭੁ ਗੀਭੰਗਾਰਿ ॥ ੧੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਰੋਜ਼ਾਹੋ ਇਹੁ ਬਾਟ ਕਾਤ ਜਿਸ
ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਐਸਾ ਕਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥
੧੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਰੋਜ਼ਾ ਪੁਆਤ ਕਿ ਆਭਾਇਆ ਪਈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ
ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਜਿਉ ਧਰ ਨੀਮਹਿ ਖੋਹਾ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕਬੀਰ ਖੋਹ
ਪੁਲੀਤ ਉਕਿ ਆਭਾਇਆ ਜੋ ਉਢਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗਾਹ ਰਿਜਨੁ ਐਸਾ
ਤਹੀ ਐਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਪੁਆਤ ਕਿ
ਆਭਾਇਆ ਸੀਰਾਤਾ ਤਾਹੋਇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀ ਐਜੈ ਸਾਹ
ਰਿਹੋਇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਉਚ ਭਵਨ ਕਨਕਾ ਮਨੀ ਸਿਖ ਰਿਧ ਜਾਠਾ
ਗਾਇਆ ਤਾਤੇ ਭਲੀ ਮਧੁ ਕਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗੁ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ ੧੪੭ ॥ ਕਬੀ
ਰ ਪਟਨ ਤੇ ਉਜਰੁ ਭਲਾਰਾ ਮਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇਆ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ
ਬਹਾਰਾ ਜਮ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਂਇਆ ॥ ੧੪੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਜਮੁ ਨ ਕੇ ਅੰਤ
ਕਉ ਨ ਸਨੈ ਕੇ ਘਾਟਾ ਤਹਾ ਕਬੀਰੈ ਮਟੁ ਕੀ ਆਖੈ ਜਤ ਮਾਨਿ ਜ

ਨਬਾਟਾ ॥ ੧੫੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਸੀ ਉਪ ਜੀ ਪੇਰ ਤੇ ਜ ਉਤੇ ਸੀ ਨਿਬਰੇ
 ਜਿਹੀ ਗਾ ਕਿ ਸਕਾ ਬਾਪੁ ਜਾਪੁ ਜਹਿ ਨਰਤ ਨ ਕਰੇ ॥ ੧੫੩ ॥
 ਕੀਰੇ ਕੁ ਅਚ ਭਉ ਦੇ ਖਿਓ ਜੀ ਗਾਟਾ ਬਿਕਾਇ ॥ ਬਨ ਜਨ
 ਰੇ ਬਾਹਰਾ ਕਉ ਡੀ ਬਟ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ੧੫੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜਹਾ ਗਿਆ
 ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹਾ ਫੂ ਫੂਤਹ ਪਾਪਾ ॥ ਜਹਾ ਲੋਕੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਾ
 ਮਾਤਹ ਮਾਪਿ ॥ ੧੫੫ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤ ਜੀਤਾ ਕਿਆ ਭਉ
 ਮਾਜਉ ਮਾਨੁ ਤ ਜਿਅ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿ ਵਰਗ ਲੇਸੁ
 ਭੈ ਕਉ ਪਾਇ ॥ ੧੫੬ ॥ ਕਬੀਰ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਦ
 ਦੁਜੁ ਬਹਿ ॥ ਆਏ ਕੁਲਾਗ ਤਪੀ ਭਉ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿ
 ਕਲੇਜੇ ਢੇਕੁ ॥ ੧੫੭ ॥ ਕਬੀਰ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਆ ਕਰੈ ਜਉ
 ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੁਕਾ ॥ ਅਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਬਸੁ ਬਜਾਇ
 ਫੂਕਾ ॥ ੧੫੮ ॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹ ਨ ਸਘਨ ਘਨ ਢਾੜ ਪਤੀ ਕੀ
 ਗਿ ॥ ਤਸੁ ਪਟੰਤ ਰਿਨ ਪੁਜੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥ ੧੫੯ ॥
 ॥ ਕਬੀਰ ਨਿਪਨਾਗੀ ਕਿਉ ਨਿਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ
 ਨਾ ਓਹੁ ਮੰਗ ਸਵਾਰੈ ॥ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹੁ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ੧੬੦ ॥
 ਕਬੀਰ ਬੁਨੀ ਪਾਈ ਬਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਪੀਗਾ ॥ ਕਬੀਰ
 ਰਾਬਨ ਜਿਅ ਮਾਨ ਸੋਰੇ ਵਰਤੀ ਗਾ ॥ ੧੬੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਪੀਗਾ
 ਜਉ ਹਰੀ ਲੈ ਕੈ ਮਾਛੈ ਹਾਟਾ ॥ ਜਬਹੀ ਪਾਈ ਮਹਿ ਪਾਰ ਖੁਤ ਬਯੋ
 ਨ ਕੀਸਾਟਾ ॥ ੧੬੨ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਐ ਐ
 ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤਾ ॥ ਅਮਰ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੋ
 ਬਿਤਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ
 ॥ ਰਾਮੁ ਤੁਟਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ੧੬੪ ॥ ਕਬੀਰ
 ਹਮਾਸੀ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਢੈ ਪਰੀ ਬਹੀ ਗਾ ॥ ਇਕ ਅਵਧ ਘਟ ਘਟ

ਕੀਤਿਹਰਾਜਿਹਰਿਓਕਥੀਗ॥੧੬੫॥ਕਥੀਰਦੁਨੀਆਕੋਟਖੇਮੁ
ਰਬਤਕੁਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲਕਿਸਕਾਲਜਸੀਜਬਏ
ਗਿਮਸਾਇ॥੧੬੬॥ਕਥੀਰਤੁਬਹਿਗੇਰੇਬਪੁਰੇਬਹੁਲੇਗਨ
ਕਾਨਿ॥ਪਰਸੀਕੋਜੇਪੁਅਤੁਅਪਨੇਕੀਜਾਨੁ॥੧੬੭॥ਕਥੀਰ
ਮਧੁਕਰੀਨਾਨਾਥਿਧਿਕੋਨਾਨੁ॥ਦਾਵਾਕਾਪੁਕੋਨਪੀਬਡ
ਰੁਬਡਗਜੁ॥੧੬੮॥ਕਥੀਰਦਾਵੇਦਾਦੁਨੁਹੋਤਹੈਨਿਰਦਾਵੇ
ਹੈਨਿਸੰਕਾਜੋਜਨੁਨਿਰਦਾਵੇਰਹੈਸੋਗਨੈਇੰਦੂਸੋਰੰਕ॥੧੬੯॥
ਕਥੀਰਪਾਲਿਸੰਮੁਹਾਸਰਵਰੁਕੁਰਾਪੀਨਸਕੋਕੋਈਨੀਰੁ॥ਭਗ
ਭਡੇਤੈਪਾਇਓਤੁਤਰਿਭਰਿਪੀਉਕਥੀਗ॥੧੭੦॥ਕਥੀਰਪ
ਭਤੀਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਰੀਰੁ॥ਏਦੁਇਅਖਰ
ਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਥੀਗ॥੧੭੧॥ਕਥੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀ
ਗਦਿਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਪੰਡਿਤਪੰਡਿਤਜਾਕਿਮੁਏਮੁਰਖਉਬ
ਭਾਗੀ॥੧੭੨॥ਕਥੀਰਸੰਸਾਦੂਰਿਕਰੁਕਾਗਦਦੇਹਾਬਿਹਾਇ
ਬਵਨਅਖਰਸੋਧਿਕੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੭੩॥ਕਥੀ
ਸੰਤੁਨਠਾਡੈਸੰਤਈਜਉਕੋਟਿਕਮਿਲਾਹਿਅਸੰਤਾ॥ਮਾਓ
ਅਗਰੁਕੁਲੰਗਮਥੇਫਿਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤਜੰਤਾ॥੧੭੪॥ਕ
ਕੰਗਮਨੁਸੀਤਲਭਾਇਆਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਿ
ਰੁਆਲਾਜਗੁਜਾਰਿਆਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨਿ॥੧੭੫॥ਕ
ਬੰਗਸਾਗੀਸਿਰਜਨਹਾਰਕੀਜਾਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਾਨੈਅਪ
ਪਨੀਕੋਟਾਸੁਦੀਵਾਨੀਹੋਇ॥੧੭੬॥ਕਥੀਰਭੁਲੀਭਈਜੋ
ਭਉਪਰਿਆਦਿਸਾਗਈਸਭਕੁਲਿ॥ਓਰਾਗਰਿਪਾਨੀਭਉਅ
ਜਾਇਮਿਲਿਓਫੁਲਿਕੁਲਿ॥੧੭੭॥ਕਥੀਰਧੂਰਿਸਕੋਲਿ
ਕੈਪੁਰੀਆਬਾਪੀਦੇਹਾ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਅੰਤਿਖੇਹਕੀ

ਖੇਹਾ ॥ ੧੬੮ ॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਕੈ ਭੈ ਚੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ ਗੁਰ
 ਦ ਕੋ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਪਲਾਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਜਿਹ ਨਾਨਕ
 ਤਹ ਭਉ ਨਹੀ ਜਹ ਭਉ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹਿ ਓ ਕਬੀਰ
 ਚਾਰਿ ਕੋ ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧੭੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜਿਨ ਪੁਕਾਰਿ
 ਜਾਨਿ ਆਨਹੀ ਭਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥ ਹਮ ਪੁਰੁ ਬੁਝ
 ਨਾ ਪੁਰੀ ਪੁਰੀ ਬਲਾਇ ॥ ੧੭੧ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੇ ਬਹੁ ਤੁਪੁ ਕਾਰਿ
 ਰੁਪੁ ਕਾਰੈ ਅਭਿਗਾਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀਰਹਿ ਓ ਕਬੀਰ
 ॥ ੧੭੨ ॥ ਕਬੀਰ ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ਲਗਤ ਲੇਇ ਉਸ ਸਾਜੈ
 ਸਹਾਰੇ ਸਥ ਦ ਕੀਤਾ ਸੁਗੁਰੂ ਮੈ ਦਾਸ ॥ ੧੭੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਲਾ
 ਕਿ ਆਚਰਹਿ ਸੰਸਾਰੀ ਨ ਬਹਾਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਗਨਿਤੁ ਬੰਗ ਦੇ
 ਦਿਲੀਭੀਤ ਰਿਜੋਇ ॥ ੧੭੪ ॥ ਸੇਖ ਸਬੁਰੀ ਬਾਹਗਾ ਕਿ ਆ
 ਕ ਬੈਜਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾ ਬਿਉ ਨਹੀ ਤਾ ਕਉ ਕਹ
 ਦਾਇ ॥ ੧੭੫ ॥ ਕਬੀਰ ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ਜਿਹ ਸਿਮ
 ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ ਸੰਸਾਰੀ ਪਰਗਟੈ ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਹਿ
 ੧੭੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜੋਗੀ ਕੀ ਏਜੁਲ ਮੁਹੈ ਕਹਤਾ ਨ ਭਉਹ ਲਾਉ ॥ ਦਰ
 ਰਿਲੇ ਖਾਮਗੀ ਐਤ ਬਹੋਇ ਗੈ ਕਉ ਨਹ ਵਾਲਾ ॥ ੧੭੭ ॥ ਕਬੀਰ
 ਰਖੁ ਬਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਨਾਹਿ ਰੋਈ ਕ
 ਨੇਗਲਾ ਕਟਵੈ ਕਉਨੁ ॥ ੧੭੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਲਾਗਤ ਫ
 ਨੀ ਐਮਿਟੈ ਸੋਹਤ ਨਤਾ ਪਾਹਰ ਖਸੇ ਗਟਾ ਝੈ ਨਹੀ ਤਥਹ
 ਆਪਹਿ ਆਪ ॥ ੧੭੯ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਚੋਟ ਪੈਤ ਮ
 ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ ਸੇਈ ਰਾਮੁ ਸਭੇ ਕਹਹਿ ਸੇਈ ਕਉਤ ਕਹਾ
 ੧੮੦ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੇ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਬੇਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ
 ਕੁ ਅਨੇਕਾਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਏਕ ਸਮਾਨ ਏਕ ॥ ੧੮੧ ॥

ਕੀਰਤਾ ਪਰਿਸਾਧਨ ਸੇਵੀ ਅਹਿਰਿਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ। ਤੇ ਪਰਮ
ਸਰਖੇ ਭੂਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ॥ ੧੯੨॥ ਕਬੀਰ ਗੁੰਗਾ ਪੁਆਥ
ਬਹਾਗੁ ਪੁਆਕਾਨਾ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿਗੁਲ ਭਇਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿ
ਗੁਣਾ॥ ੧੯੩॥ ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਰ ਮੇਥਾਹਿ ਆਥਾ ਨੁਚੁ ਏਕਾ
ਗਤੀ ਭੁਇਗਿ ਰਿਪਰਿਆ ਪਰਾ ਕਰੇ ਜੇ ਏਕਾ॥ ੧੯੪॥ ਕਬੀ
ਰਿ ਮਲ ਥੁੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਪਰਿਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਗਾ। ਬਿਨੁ ਸੰਗ
ਰਿਉ ਮਾਨਈ ਹੋਇ ਗਈ ਚ ਠਠਾਗ॥ ੧੯੫॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਥੁੰ
ਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ। ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿਗਏ
ਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ॥ ੧੯੬॥ ਕਬੀਰ ਹਜਕਾ ਬੋਹ ਉਜਾਇ ਥਾ ਅਗੈ
ਮਲਿਆ ਖੁਟਾਇ। ਸਾਈ ਮੁਝ ਸਿਉ ਲਹਿ ਪਰਿਆ ਤੁਝੈ ਕਿਨਿ ਠੁਰ
ਮੀ ਗਾਇ॥ ੧੯੭॥ ਕਬੀਰ ਹਜਕਾ ਬੋਹੋਇ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਕੇ ਤੀਬਾ
ਕਬੀਰਾ। ਸਾਈ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਆ ਖਤਾ ਮੁਖੁ ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰ॥ ੧੯੮॥
ਕਬੀਰ ਜੀ ਅਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੇ ਰੁਥਾ ਰਿਕਹ ਤੇ ਹਹਿ ਜੁਹ ਲਾਲਾ। ਦਠਤਰ
ਰੀਜ ਬਕਾਢਿ ਹੈ ਹੋਇ ਗਾ ਕਉ ਨੁਹ ਵਾਲਾ॥ ੧੯੯॥ ਕਬੀਰ ਜੇ ਰੁ
ਕੀ ਅਸੇ ਜੁਲ ਮੁਹੈ ਲੇਇ ਜਾ ਬਾਥੁ ਖੁਟਾਇ। ਦਠਤਰ ਲੇਖਾ ਨੀਕ ਸੈ
ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ॥ ੨੦੦॥ ਕਬੀਰ ਲੇਖਾ ਦੇ ਨਾਮੁ ਹੋਲਾ ਜਉ ਦਿ
ਸੁਚੀ ਹੋਇ। ਉਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀ ਬਾਨ ਮਹਿ ਪਲਾਨ ਪਕ ਰੈ ਕੇਇ॥ ੨੦੧॥
ਕਬੀਰ ਪਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਮਹਿ ਦੋਇ ਤੁਥੀ ਅਥਾ। ਖ
ਟਰ ਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ਅਰੁ ਚਉਗਾ ਸੀਹ ਸਿਧਾ॥ ੨੦੨॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰਾ
ਮੁਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ। ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉ ਪ
ਤੋ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ॥ ੨੦੩॥ ਕਬੀਰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਹੁਆ ਮੁਝ ਮ
ਹਿ ਹਾਨ ਪੁੰ। ਜਾ ਬਾਥਾ ਪਰਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ
ਤੂੰ॥ ੨੦੪॥ ਕਬੀਰ ਬਿਕਾਰ ਹਚਿਤ ਵਤੇ ਭੂਠੇ ਕਰਤੇ ਅਸਾ। ਮਨੋਰ

ਭੁਕੇਇਨਪੁਰਿਓਚਾ ਲੇਉਠਿਨਿਰਾਸਾ॥੨੦੫॥ ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਜਿ
 ਗੁਜੇਕਰੇਸੋਸੁਖੀਆਸਸਾਗਿ॥ਇਤਉਤਕਤਹਿਨੇਡੇਲੇ
 ਸਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੨੦੬॥ ਕਬੀਰਘਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿ
 ਲੀਏਛਡਾਇ॥ਪਰਾਪੁਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਟੁਹੋਈਨਾ
 ॥੨੦੭॥ ਕਬੀਰਟਾਲੇਟੇਲੇਦਿਨੁਗਾਇਆਬਿਆਚੁਬਚੁ
 ਜਾਇ॥ਨਹਰਿਭਾਜਿਓਨਖਤੁਛਟਿਓਕਾਉਪਪੁੰਚੇਆਇ
 ੨੦੮॥ ਮਃ੫ ਕਬੀਰਕੁਕਰੁਭਉਕਨਾਕਰੰਗਪਿਛੈਓ
 ਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਜਿਨਿਹਉਲੀਆਛਡਾਇ
 ॥ ਮਃ੫ ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਥੈਸਹਿਗਾਇ
 ਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਰਿ॥੨੧੦॥ ਮਃ੫ ਕਬੀਰ
 ਚਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਥੈਸ
 ਤਬਪੂਛੈਧਰਮਗਾਇ॥੨੧੧॥ ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੈਰਿਅਕ
 ਲੋਚਨੁਮੀਤਾ॥ਕਾਹੇਛੀਪਹੁਛਾਇਲੋਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤੁ
 ੨੧੨॥ ਨਾਮਾਕਪੈਤਿਲੋਚਨਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸਮਾਕਿ॥ਹਾਥਪੁ
 ਕਰਿਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਕਿ॥੨੧੩॥ ਮਃ੫
 ਕਬੀਰਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਾਕਿਸਹੁਕੇਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਹਿਉ
 ਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨੧੪॥ ਕਬੀਰਚੰਕ
 ਝਿਆਟਾਗਿਰਿਪਰਿਆਕਿਛੂਨਆਇਓਹਾਬਿ॥ਪੀਸਤ
 ਪੀਸਤਚਾਬਿਆਸੇਈਨਿਬਹਿਆਸਾਬਿ॥੨੧੫॥ ਕਬੀਰ
 ਨੁਜਾਨੈਸਭਬਾਤਜਾਨਤਹੀਅਉਗਨੁਕਰੇ॥ਕਾਹੇਕੀਰ
 ਥਾਤਹਾਥਟੀਪੁਕੂਏਪਰੈ॥੨੧੬॥ ਕਬੀਰਲਾਗੀਪੀਤਿ
 ਨਾਨਸਿਉਬਰਜੈਲੋਗੁਅਜਾਨੁ॥ਤਾਸਿਉਟੂਟੀਕਿਉਬੋ
 ਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਨਾ॥੨੧੭॥ ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਡਪਹੇਤੁਕਰਿ

ਮਰਹੁ ਸਵਾਗਿ। ਕਾਹਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਪਥਘਨੀ ਤਪਉ ਨੇਚਾਰਿ।

ਕਾਕ ਬੀਰਜ ਮੋਚਿਤ ਵਉ ਨ ਕਰੈ ਕਿਅ ਮੋਰੇ ਚਿਤ ਵੋਹੋਇ

ਅਪਨਾ ਚਿਤਾਇਆ ਹਰਿ ਕਰੈ ਜੋ ਮੋਰੇ ਚਿਤ ਨ ਹੋਇ॥ ੨੧੮॥

ਮ: ੫

ਚਿਤਾਭਿਆਪਿ ਕਰਾਇ ਸੀਅਚਿਤੁ ਭਿਆਪੇਦੇ

ਨਾਨਕ ਸੋਸਾਲਾਹੀ ਐਜਿ ਸਭ ਨ ਸਾਹ ਕਰੇਇ॥ ੨੨੦॥

ਮ: ੫

ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ਓਠਿ ਰਿਆਲਾ ਲਚਮਾਹਿ।

ਕਰੰਤ ਮਰਿਗਾਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀਖਿਨ ਮਾਹਿ॥ ੨੨੧॥ ਕਬੀ

ਰਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ। ਸਾਬਤੁ ਰਖ

ਮਤਰ ਮਭਜੁ ਨਾਹਿਤ ਬਿਨ ਹੀ ਬਾਤ॥ ੨੨੨॥ ਕਬੀਰ ਕੇਸੇਕੇ

ਕੁਕੀ ਐਨ ਸੇਈ ਐਅਸਾਗਾਗਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇਕੁ ਕਨੇਕ ਬ

ਕੇਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰ॥ ੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁਭ

ਆਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯਮਤੁ ਅਕਸੁ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪੈਖੇਵ

ਫਿਰਲਾਸੰਤੁ॥ ੨੨੪॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖ ਕੇਬਰੀਪ

ਮਖਾਗੋਖੇਥਿ। ਕੋਈਆਇਮਿਲੈਗੋਗਾਹਕੀਏਗੋਮਹਲੇਸੇ

ਥਿ॥ ੨੨੫॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓਨਹੀਪਾਲਿਓਕਟਕੁਕੁ

ਟਥਾ। ਧੰਧੇਹੀਮਹਿਮਰਿਗਾਇਓਬਾਹਰਿਭਈਨਬੰਥਾ॥ ੨੨੬॥

ਕਬੀਰ ਆਖੀਕੇਰੇਮਾਟੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਫਿਰਾਇਆਮਨੁਜੰਜਾ

ਤਨਓਰਈਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾਆਇ॥ ੨੨੭॥ ਕਬੀਰ ਤਰਵ

ਰੁਪੀਰਮੁਧੈਠਲਰੁਪੀਬੈਰਾਗੁ। ਫਾਇਅਰੁਪੀਸਪੁਪੈਜਿਨਿਤਜਿ

ਅਥਦੁਬਿਥਾਦੁ॥ ੨੨੮॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾਬੀਜੁਬੋਇਬਾਰਹਮਾਸਠ

ਬੰਤਾ। ਸੀਤਲਫਾਇਆਗਹਿਰਠਲਪਖੀਕੇਲਕਰੰਤਾ॥ ੨੨੯॥ ਕ

ਬੀਰਤਤਰਵਰੁਦਾਇਆਠਲੁਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤਾ। ਪਖੀਚਲੇ

ਦਿਸਵਗੀਬਿਰਖਾਸੁਠਲਠਲੰਤਾ॥ ੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਸਾਪੁਸੰਗੁ

ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟਾ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ਮੰਗੁ
 ਕਨ ਅਵਘਟਘਾਟਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਘਾਤੀ ਆਪੀ ਘਾਤੀ
 ਆਪੀ ਹੁੰਤੇ ਆਪਾ ਭਗਤ ਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀ ਨੇ ਸੇ ਲਾਗੁ
 ੨੩੨ ॥ ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁ ਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪਾਨੀ ਭਾਂਗਿ
 ਤੀਰ ਥਥਰ ਤਨੇ ਮਕੀ ਏਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲ ਜਾਂਹਿ ॥ ੨੩੩ ॥ ਨੇਤ੍ਰ
 ਲੇਇ ਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜ ਨੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਰਸ ਖੇਲ
 ਪੀਅਸ ਉਕਿ ਸੀਲ ਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥ ੨੩੪ ॥ ਆਠ ਜਾਮ ਚਉਤ੍ਰਿ
 ਠਿਘਰੀਤੁ ਅਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ ਨੀਚੇ ਲੇਇ ਨ ਕਿਉ ਕਰ
 ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥ ੨੩੫ ॥ ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅਸ ਮਹਿ ਜੀਉ
 ਜੀਅ ਮਹਿ ਥੈ ਸੈਕਿ ਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੁਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ
 ਉਕਿ ਪੀਉ ॥ ੨੩੬ ॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨ ਗੁਰੂ ਪੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤ
 ਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾਹਿ ॥ ਅਰਥਿ ਉਗਥਿ ਕੈ ਪਾਰਿ ਮੁਆਚਾਰ ਉਬੇਦੁ ਮਾ
 ॥ ੨੩੭ ॥ ਹਰਿ ਪੈ ਖੰਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਪਾਥੀ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਇ
 ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਚੀਟੀ ॥ ਤੇਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥ ੨੩੮ ॥
 ॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੁ ਹਿਸਾਧ ਪਿਰੰ ਮਕੀ ਸੀ ਸੁਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ
 ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਢੁ ਹੋਇ ਤਹੋਇ ॥ ੨੩੯ ॥
 ਕਬੀਰ ਜਉਤੁ ਹਿਸਾਧ ਪਿਰੰ ਮਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲਾ ਕਾਜ
 ਰਸ ਉਪੋਲਿ ਕੈ ਨਾਖਾ ਲਿਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥ ੨੪੦ ॥ ਢੁੰਡੁ ਤੋਡੁ
 ਹਿਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁਚੀ ਨਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾ ॥ ਕਹਿ ਨ ਮਾਕਿਉ
 ਈਐ ਭਿਨੁ ਭਗਤ ਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ੨੪੧ ॥ ਹਰਿ ਸੇਹੀ ਰਾਛੀ
 ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸਾ ਤੇ ਨਰ ਦੇਜ ਕਾ ਨਾਹਿ ਗੋਸਤਿ
 ਖੈਰ ਵਿਦਾਸ ॥ ੨੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤਧਾ
 ਕਰੁ ਨਾਹੀ ਤਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ਤਕੈ ਬੈਰਾ

ਗੁ॥ ੨੪੩॥

ਸਲੋਕੁ ਸੇਖ ਠਗੀ ਦਕੇ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਦਿ

ਜਿਉ ਦਿਹਾ ਜੈ ਪਨ ਵਗੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ। ਮਲ ਕੁਜਿ ਕੰ ਨੀ ਸੁਦੀ
ਮੁਹੁ ਦੇਖਾ ਲੇਆਇ। ਜਿਉ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀ ਐਹ ਡਾਕੁ ਕੜਕ
ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨਚ ਲਾਨੀ ਜਿਉ ਕੁੰ ਸਮਝਾਇ। ਜਿਉ ਵਹੁਟੀ
ਰਣੁ ਵਹੁਟੈ ਜਾ ਸੀ ਪਰਟਾਇ। ਆਪਣਹ ਖੀਜੋ ਲਿਕੈ ਕੈ ਗਲਿ
ਗੋਧਾਇ। ਵਾਲਹੁ ਨਿ ਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰ ਨੀ ਨ ਸੁਦੀ ਆਇ। ਠ
ਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦਾ ਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ। ੧॥ ਠਗੀ ਦਾ ਦਰਦਰ ਦੇ
ਗਾਖੜੀ ਚਲਾ ਦੁਨੀ ਆਭਾਤਿ। ਬਨਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ --- ਕਿ
ਖੜਾਤਿ। ੨॥ ਸਕਿ ਟੁਨ ਬੁਝੈ ਕਿ ਟੁਨ ਸੁਣੈ ਦੁਨੀ ਆਗੁਈ ਭਾਹਿ
ਸੀ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਹੀ ਤਹੰ ਭੀ ਦੁਆ ਆਹਿ। ੩॥ ਠਗੀ ਦਾ
ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿ ਲੋਥੇ ਝੜੇ ਸਮੰਝਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ। ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁਨੰ
ਝੜਾ ਥੋੜਾ ਆਤੁ ਕਰੀ। ੪॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜਾਢਿ ਜਣਾ ਪੀੜੀ
ਪਾਈ ਗੰਢਿ। ਤੈ ਜੇ ਵਡੁ ਮੈ ਨਹਿ ਕੇ ਸਬੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਪੰਢਿ। ਠ
ਗੀ ਦ ਜੇ ਤੂ ਅਕਾਲਿ ਲਤੀ ਫੁਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖੁ। ਆਪਨ ਜੇ
ਗਿਗੀ ਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀ ਵਾਂਕ ਰਿਦੇ ਖੁ। ੬॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜੇ ਤੈ ਮਾਰ
ਨਿਮੁ ਕੀ ਆਤਿ ਨਾਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ। ਆਪਨ ਜੈ ਘਰਿ ਜਾਈ ਐਧੈ
ਤੇ ਨ ਦੇਚੁੰ ਮਿ। ੭॥ ਠਗੀ ਦਾ ਜਾ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾਟ
ਸੀ ਸਿਭਿ। ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹ ਜਾ ਭਰਿਤਾਲ ਦਿਅਾ। ੮॥ ਦੇਖੁ ਠ

ਗੀਤਾਜੁ ਥੀ ਆਦਾ ਤੀਹੇ ਈ ਭੁਗਾ ਅਗਾਹੁ ਨੇ ਜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਰਾ
 ਆਦੁਰਿ॥੯॥ ਵਿਖੁ ਫਰੀਟਾ ਜਿ ਥੀ ਆਸ ਕਰਹੇ ਈ ਵਿਸੁ॥ ਸੋ
 ਬਾਣੁ ਹੁਆ ਪਣੇ ਵੇਟਣ ਕਰੀ ਐ ਕਿਸੁ॥੧੦॥ ਫਰੀਟਾ ਅਖੀਦੇ
 ਪਤੀਟੀ ਆਸੁ ਦਿਸੁ ਦਿਗੀ ਦੇ ਕੰਨਾ॥ ਸਾਖ ਪਕ ਦੀ ਆਈ ਐ
 ਕਰੇ ਦੀ ਵੰਨਾ॥੧੧॥ ਫਰੀਟਾ ਕਾ ਲੀਜਿ ਨੀ ਨਗਾ ਵਿਆਪਉ
 ਗਵੈ ਕੋਇ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹ ਜੀਰੰਗੁ ਨ ਵੇਲਾ ਹੋਇ॥੧੨॥
 ਮ:੩ ਫਰੀਟਾ ਕਾ ਲੀਧਉ ਲੀਸਾਹਿ ਬੁਸਟਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਚਿ ਤਿਕੇ
 ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਾਈ ਜੇ ਲੇਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਏਹੁ
 ਗੁੰਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੋ ਥਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥੧੩॥ ਫਰੀਟਾ ਜਿ ਨੇ
 ਇਟ ਜਗੁ ਸੋਹਿਆ ਸੋਲੇ ਇਟ ਮੋਡਿ ਠੁ॥ ਕਜਲ ਰੇ ਖਨ ਸਯਾ
 ਆਸੇ ਧੰਖੀ ਸੁਇ ਬਹਿ ਠੁ॥੧੪॥ ਫਰੀਟਾ ਕੁ ਕੋਟਿ ਆਚੰਗੇ
 ਆਮਤੀ ਦੇਂਦੇ ਆਨਿਤਾ॥ ਜੋ ਸੈਤਾ ਨਿਵ ਵਾਇਆ ਸੋ ਕਿਤੁ
 ਹਿਚਿਤਾ॥੧੫॥ ਫਰੀਟਾ ਥੀ ਉਪਵਾਹੀ ਦਭਾ ਜੋ ਸਾਂਈ ਲੋੜਾ
 ਭੁ॥ ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ਬਿਆਲਤਾ ਤੀ ਅਹਿਤਾ ਸਾਂਈ ਦੇ ਦਰਿਦਰ
 ਅਹਿ॥੧੬॥ ਫਰੀਟਾ ਖਾਕ ਨਨਿ ਦੀ ਐ ਖਾਕੁ ਜੋ ਭੁਨ ਕੋਇ
 ਵਦਿਆ ਪੈਰਾਤ ਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ॥੧੭॥ ਫਰੀਟਾ ਜਾਲ
 ਭੁਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆਲ ਭੁਤ ਕੁੜਾ ਨੇਹੁ॥ ਕਿਚਰੁ ਭੁਤਿ ਲੰਘਾ
 ਐ ਚਪਾਗਿ ਮੋਹੁ॥੧੮॥ ਫਰੀਟਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਅ
 ਦਹਿ ਵਣ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ॥ ਵਸੀਰ ਬੁਹਿਆਲੀ ਐ ਜੰਗਲੁ
 ਕਿਆ ਫੂਫੇਹਿ॥੧੯॥ ਫਰੀਟਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀ ਐ ਥਲੁ
 ਰਭਾ ਵਿਓਮਿ॥ ਅਜੁ ਫਰੀਟੇ ਕੁਜ ਜਾ ਸੋ ਕੋਹਾ ਥੀ ਓਮਿ॥੨੦॥ ਫਰੀ
 ਦਾਗਤੀ ਵਡੀ ਆਪੁ ਪਿਪੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸਾ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨ
 ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਨਾ ਵਿਡਾਈ ਆਸਾ॥੨੧॥ ਫਰੀਟਾ ਜੋ ਮੈਰੇ ਦਵੇ

ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਰਿਜਿਨਾ ਪੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ਭਿਖਾਰਿ ਅੰਗ
॥ ੨੨ ॥ ਫਗੀ ਦਾਲੈ ਤੈ ਦਾਖਾ ਬਿਜਭਿਗੀ ਆਕਿ ਕਰਿ ਬੀਜੇ ਜਟ
ਜੈ ਭੈ ਨ ਕਤਾਇ ਦਾ ਪੋਧਾਲੈ ਤੈ ਪਟੁ ॥ ੨੩ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਗਲੀਏ
ਕੁੰਕੜੁ ਦੁਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ਚਲਾਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬ
ਗੋਰਾ ਤਤੁ ਟੇ ਨੇਹੁ ॥ ੨੪ ॥ ਭਿਜਭਿ ਸਿਜਭਿ ਕੰਬਲੀ ਅਥਹ
ਸਭਿ ਮੇਧਾ ਜਾਇ ਮਿਲਾਤਿ ਨਾਸ ਜਣਾਤੁ ਠਭਿ ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ
॥ ੨੫ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਸ
ਲਹੁ ਪੁਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਚੀਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਸ
ਰਖੰਡੁ ਨਿਵਾਤ ਗੁਰੁ ਮਾਖਿ ਥੰਮਾ ਛਾਟੁ ਪੁਸ਼ਾ ਸਭੇ ਵਸਤੁ
ਮੀਆਰ ਬਨ ਪੁਜਾਨਿ ਤੁਧੁ ॥ ੨੮ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾ
ਰੀ ਲਾਵਤੁ ਮੇਰੀ ਕੁਖਾ ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋ ਪੜੀ ਘਟੇ ਸਹਨਿ
ਦੁਖਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥ ਫਗੀ ਦਾ
ਦੀਖਿ ਪਗਈ ਚੋ ਪੜੀ ਨਾਤ ਰਸਾਏ ਜੀਉ ॥ ੩੦ ॥ ਅਚੁ ਨ ਸੁਤੀ
ਤਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁਜੇ ਮੁਜਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਤੋਹਾ ਗਈ ਤ
ਕਿਉ ਗੋਇ ਵਿਹਾਰਿ ॥ ੩੧ ॥ ਸਾਹੁ ਰੋਢੇਈ ਨਾਲ ਰੋਪੇਈ ਐ ਨ
ਥਾਉ ॥ ਪਿਰੁ ਵਾਤ ਜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਪਨ ਸੋਹਾ ਗਣਿ ਨਾਉ ॥ ੩੨ ॥
ਸਾਹੁ ਰੋਪੇਈ ਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੀ ਮੁਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਸੇ
ਗਈ ਜੋ ਕਾਵੈ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥ ੩੩ ॥ ਨਾਤੀ ਪੋਤੀ ਸੰਬਧੀ ਸ
ਭੰਆਰਿ ਨ ਚੰਦੁ ॥ ਫਗੀ ਦਾ ਰਹੀ ਸੁਬੇੜੀ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਗਈ ਕਥੁਰੀ
ਪੁ ॥ ੩੪ ॥ ਜੋ ਬਠ ਜਾਂਦੇ ਨ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਫਗੀ ਦਾ
ਕਿਤੀ ਜੋ ਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਫਗੀ ਦਾ
ਕਿਤੀ ਖੋਲਾ ਵਾਟੁ ਦੁਖੁ ਬਿਰਹਾ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇ ਛਾਏ ਹੁਹ ਮਾਹ
ਵੇਣੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆਖੀ ਐ

ਫਿਰਹਾਤੁ ਸੁਲਤਾਨੁ ਛਰੀਟਾ ਜਿ ਤੁ ਤ ਨਿ ਫਿਰਹਾਤੁ ਪੁਜੇ ਸੇ
 ਨੁਜਾਟੁ ਮਸਾਨੁ ॥ ੩੬ ॥ ਛਰੀਟਾ ਏ ਵਿ ਸੁਰੀ ਦ ਲਾ ਪਰੀ ਆਖੇ ਭੁ
 ਵਾਜ਼ਿ ॥ ਇ ਕਿਹਾ ਹੋ ਦੇਹ ਹਿਗ ਏ ਇ ਕਿਹਾ ਪੀਗ ਏ ਉ ਜਾ ਕੀ
 ਛਰੀਟਾ ਚਾਰਿਗ ਵਾਇਆ ਪੰ ਚਿ ਕੈ ਚਾਰਿਗ ਵਾਇਆ ਸੰਸਿ
 ਖਾਰ ਬੁ ਮਗੇ ਸੀ ਆਤੂ ਅਹੋ ਕੇਹਰੇ ਕੰ ਮਿ ॥ ੩੭ ॥ ਛਰੀਟਾ ਦਾ
 ਰਵੈ ਸੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿ ਉ ਚਿ ਠੇ ਘੜੀ ਆਉ ॥ ਏਹੁ ਨਿ ਦੇ ਸਾਮ
 ਐਹ ਮਦੇ ਸਾਂਦਾ ਕਿ ਆਹਾਉ ॥ ੩੮ ॥ ਘੜੀ ਏ ਘੜੀ ਏ ਮਾਗ
 ਪਹਰੀ ਲਹੇ ਸਜਾਇ ॥ ਸੋਹੇ ਝਾ ਘੜੀ ਆਲਾ ਜਿ ਉਰੁ ਖੀਰੇ
 ਵਿਹਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਬੁਢਾ ਹੋ ਆਸੇ ਖ ਛਰੀਟੁ ਕੰ ਬਾਇ ਲਗ
 ਹਾਜੇ ਸਉ ਵਰਿਹ ਆਜੀ ਵਣਾ ਭੀਤ ਨੁ ਹੋ ਸੀ ਖੇਹ ॥ ੪੧ ॥
 ਛਰੀਟਾ ਬਾਰਿ ਪਰਾਇ ਐ ਬੈਸਣਾ ਸਾਂ ਈ ਮੁਏ ਨ ਦੇਹਾਜੇ
 ਏਵੈ ਰਖ ਸੀ ਜੀ ਉਸਰੀ ਰਹੁ ਲੇਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਕੰਧਿ ਕੁਹਾ ਝਾ
 ਰਿ ਘੜਾ ਵਇ ਕੈ ਸਹੁ ਲੇਹਾਰੁ ॥ ਛਰੀਟਾ ਹਉ ਲੇ ਝੀ ਸਹੁ
 ਪਣਾ ਤੁਲੇ ਝਾਹਿ ਅੰਗਿ ਆਹਾ ॥ ੪੩ ॥ ਛਰੀਟਾ ਇ ਕ ਨ ਆਹ
 ਗਲਾਇ ਕ ਨਾ ਜੀ ਲੇਣੁ ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਸਿਵਾ ਪਸ ਨਿਚੋਟ
 ਸੀ ਕਉਣੁ ॥ ੪੪ ॥ ਪਾਸਿ ਦ ਮਾਮੇ ਫਤੁ ਸਿਰਿ ਭੇਰੀ ਸਰੋ
 ॥ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਗਾਇ ਮਹਿ ਥੀ ਏ ਅਤੀ ਮਾਗਡਾ ॥ ੪੫ ॥ ਛਰੀਟਾ
 ਕੋਠੇ ਮੰਡ ਪਮਾ ਝੀ ਆਉ ਸਾਹੇ ਦੇ ਭੀ ਗਏ ॥ ਕੁਝਾ ਸਉ ਦਾ ਕ
 ਗਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥ ੪੬ ॥ ਛਰੀਟਾ ਖਿ ਥਾ ਝਿ ਮੇ ਖਾ ਅਗ
 ਆਜਿ ਦੁ ਨ ਕਾਈ ਮੇ ਖਾ ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਚਲੇ ਮਸਾਹਿ
 ਸੇਖਾ ॥ ੪੭ ॥ ਛਰੀਟਾ ਦੁਹੁ ਦੀ ਵੀ ਬਲਾਂਦਿ ਆਮ ਲਕੁ ਬਹਿ
 ਆਇ ॥ ਗੜੁ ਲੀਤਾ ਘਟੁ ਲੁਟਿ ਆਦੀ ਵਝੇ ਗਇ ਆਭੁ
 ॥ ੪੮ ॥ ਛਰੀਟਾ ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀ ਆਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀ ਆਤਿ

ਕਮਾਵੈ ਅਹੁਕਾਗਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇ ਲਿਆਮਾਮੰਦੇ ਅਮਲਕ
ਇਆਏ ਹਾਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹਾ ॥ ੪੯ ॥ ਛਗੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾਸੁ
ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀਹੁ ਤੁਵਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾਇ
ਅਧਿਆਰੀਗਾਤਿ ॥ ੫੦ ॥ ਛਗੀਦਾ ਰਤੀਰਤੁ ਨਿਕਲੈ ਜੇਤੁ
ਕੋਇ ਜਿਤਨ ਰਤੇ ਰਥ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨਹੋਇ ॥
੫੧ ॥ ਮ: ੩ ਇਉਤਨੁ ਸਭੇ ਰਤੁ ਪੈਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤਨੁ ਨਹੋਇ ॥
ਜਹਰਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਕੁ ਰਤੁ ਨਹੋਇ ॥ ਭੈਪਇਐ
ਨੁਖੀਫਹੋਇ ਲੋਕੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉਥੈ ਸੰਤਹਿ ਧਾ
ਰੁਪੁ ਹੋਇ ਤਿਉਹਰਿ ਕਾਥੁ ਉਦਰਮਤਿ ਸੋਭੁਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਤੇਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੇ ਰਤੇਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ੫੨ ॥ ਛਗੀਦਾ ਸੋਈ
ਰਵਰੁ ਛੁੰਨਿ ਥਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥਾ ॥ ਛਪੜਿਛੁਛੈ ਕਿਆ
ਵੈਚਿਕੜਿਛੁਛੈ ਹਥਾ ॥ ੫੩ ॥ ਛਗੀਦਾ ਨੰਢੀਕੰਤੁ ਨਹਾਇ
ਵੰਡੀਥੀਮੁਈਆਸੁ ॥ ਧਨਕੁ ਕੇਂਦੀਗਰਸੈ ਤੈਸਹਨਾਮਿਲੀ
ਆਸੁ ॥ ੫੪ ॥ ਛਗੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਾਲਿਆਵਾਜ਼ੀਪਲੀਮੁਢੰਭੀਪਲੀ
ਮੇਮਨਗਹਿਲੇ ਬਾਵਥੇਮਾਣਹਿ ਕਿਆਰਲੀਅੰ ॥ ੫੫ ॥ ਛ
ਟਕੋਠੇਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾਪਿਰਨੀਦੜੀਨਿਵਾਰਿ ॥ ਜੇਦਿਹ
ਪੇਗਾਣਵੇਗਾਏਵਿਲਾੜਿਵਿਲਾੜਿ ॥ ੫੬ ॥ ਛਗੀਦਾ ਕੋਠੇ
ਪਮਾੜੀਆਏਤੁਨਲਾਏਚਿਤੁ ॥ ਮਿਟੀਪਈਅੰਤਲਵੀਕੋ
ਨਹੋਸੀਮਿਤੁ ॥ ੫੭ ॥ ਛਗੀਦਾ ਮੰਡਪਿਮਾਭੁਨਲਾਇਮਰਗ
ਤਈਚਿਤਿਧਰਿ ॥ ਸਾਈਜਾਇਸਮਾਲਿਜਿਥੈਯੀਤਉਵੰ
ਣਾ ॥ ੫੮ ॥ ਛਗੀਦਾ ਜਿਨੀਕੰਮੀਨਾਹਿਗੁਣੁਸੇਕੰਮੜੇਵਿਸਾ
ਮਤੁਸਰਮਿੰਦਾਥੀਵਹੀਸਾਈਦੈਦਰਬਾਰਿ ॥ ੫੯ ॥ ਛਗੀਦਾ
ਜਿਥਦੀਕਰਿਚਾਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਭਰਾਦਿ ॥ ਦਰਵੇ

ਸਾਨਲੇੜੀ ਐਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀ ਗਾਇ॥ ੬੧॥ ਛਰੀ ਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਰੇ ਕਪੜੇ
 ਕਾਲਾ ਮੈਰੇ ਵੇਸੁ॥ ਗੁਨ ਹੀ ਭਰਿ ਆ ਮੈ ਠਿਗਾ ਲੇ ਕੁ ਕਪੜੇ
 ਸੁ॥ ੬੨॥ ਤਤੀ ਤੇ ਇਨ ਪਲ ਵੇਜੇ ਜਲਿ ਫੁ ਬੀ ਦੇ ਇ॥ ਛਰੀ
 ਜੇਡੇ ਹਾਗਾ ਇਹ ਬ ਦੀ ਧੂਰੇ ਦੀ ਧੂਰੇ ਇ॥ ੬੩॥ ਜਾਂ ਕੁ ਮਾਂ
 ਚਉ ਵੀ ਵਾਹੀ ਤਾਂ ਮਾਂ ਮਲੇ॥ ਛਰੀ ਦਾ ਏਹ ਪਛੇਤਾ ਉਵਾ ਤਿ
 ਆਰੀ ਨ ਥੀ ਐ॥ ੬੪॥ ਕਲਰ ਕੇ ਗੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ
 ॥ ਚੰਜੂ ਬੋਝ ਨਿਨਾ ਪੀਵਹਿ ਉਤਰ ਸਾਂ ਦੀ ਰੁੰਦਾ॥ ੬੫॥ ਹੰਸੁ
 ਰਿਕੇ ਪੈ ਪਾਇ ਆਲੇ ਕੁਵਿਡਾ ਗਇ ਜਾਇ॥ ਗਹਿਲਾ ਲੇ ਕੁਨ
 ਠਈ ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧਾ ਪਾਇ॥ ੬੬॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈ ਆਪ ਪੀ ਆਇ
 ਨੀਵਸਾ ਏਤਲਾ ਛਰੀ ਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿ ਆ ਭੀ ਚਲਾ ਸੀ ਥਕੇ ਕਵ
 ਇਕਲਾ॥ ੬੭॥ ਛਰੀ ਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾ ਦੇ ਭੁਇਸ ਵਲੁ ਕੀ ਝਾ
 ਝੁਓ ਮਾਂ ਸਿਕੇ ਤਾਜ਼ੀ ਅਜੁ ਗਵਾਪਰੇ ਇਕ ਤੁਪਾਇ ਆਪ
 ੬੮॥ ਛਰੀ ਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨ ਵੀ ਟੁਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ॥
 ਟੁਟੀ ਲੁਠਰੇ ਸਤ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾ ਹੀ ਅਜੁ॥ ੬੯॥ ਛਰੀ ਦਾ ਭੰਨੀ
 ਝੀ ਸਵੰਨ ਵੀ ਟੁਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ॥ ਜੇ ਸਜਣ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ
 ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜੁ॥ ੭੦॥ ਛਰੀ ਦਾ ਬੇਨੇ ਵਾਜਾ ਕੁਤਿ ਅੰ
 ਨ ਭਲੀ ਗੀਤਿ॥ ਕਬਹੂੰ ਚਲਿ ਨ ਆਇ ਆਪ ਜੇ ਵਖਤ ਮਾਂ
 ਤਿ॥ ੭੧॥ ਉਠੁ ਛਰੀ ਦਾ ਉਜੁ ਸਾਜਿ ਸੁ ਘਾਨਿ ਵਜਗੁ
 ਗਿ॥ ਜੇ ਸਿਰੁ ਸਾਂਝੀ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ॥ ੭੨॥
 ਸਿਰੁ ਸਾਂਝੀ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀ ਜੇ ਕਾਂਇ॥ ਭੰਨੇ ਹੇ ਠਿਜਾ
 ਐ ਬਾਲਣ ਸਾਂਝੇ ਥਾਇ॥ ੭੩॥ ਛਰੀ ਦਾ ਕਿਥੇ ਤੈਡੇ ਮਾਂ
 ਜਿਨੀ ਤੁੰਜਾ ਟਿਓਰਿ॥ ਤੈ ਪਾਸੁ ਓਹਿ ਲਾਇ ਗਏ ਰੂ ਅੰਜੋ
 ਪਤੀ ਟੇਰਿ॥ ੭੪॥ ਛਰੀ ਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਾਰਿ ਟੇਰੇ ਟਿਓ

ਗੁਮਗੰਮੁਲਿਨਆਵਸੀਦੋਜਕਸੰਦੀਭਾਹਿ॥੬੪॥ਮਃ੫
ਗੀਟਾਖਾਲਕੁਖਲਕਮਹਿਖਲਕਵਸੈਰਬਮਾਹਿ॥ਮੰਦਾਕਿ
ਨੇਆਖੀਐਜਾਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿ॥੬੫॥ਫਰੀਟਾਜਿਦਿ
ਨਾਲਾਕਪਿਆਜੇਗਲੁਕਪਹਿਚੁਖਾਪਵਨਿਨਰਿਤੀਮ
ਲੇਸਹਾਂਨਰਿਤੀਦੁਖਾ॥੬੬॥ਚਬਦਚਲਣਰਤੰਨੁਸੇਸੁਟੀ
ਰਬਾਹਿਗਏ॥ਹੋੜੇਮੁਤੀਧਾਪਸੇਜਾਨੀਚਲਿਗਏ॥੬੭॥ਫ
ਰੀਟਾਭੁਰੇਟਾਭੁਲਾਕਰਿਗੁੰਸਾਮਾਨਿਨਪੰਛਾਹਿ॥ਦੇਪੀਰੇਗੁ
ਲਗਈਪਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਹਿ॥੬੮॥ਫਰੀਟਾਪੰਖਪਰਪੁ
ਟੁਨੀਸੁਹਾਵਾਬਾਗੁ॥ਨਉਬਤਿਵਜੀਸੁਖਪਸਿਉਚਲ
ਣਕਾਰਿਸਾਜੁ॥੬੯॥ਫਰੀਟਾਗਤਿਕਥੂਰੀਵੰਡੀਐਸੁ
ਰਿਆਮਿਲੈਨਕਾਉ॥ਜਿਨਾਨੇਣਨੀਦ੍ਰਵਲੋਤਿਨਾਮਿਲ
ਣੁਕੁਆਉ॥੭੦॥ਫਰੀਟਾਸੈਜਾਨਿਆਦੁਖੁਮੁਣੁਭੁਟੁਖੁਸ
ਰਿਐਜਾਗਿ॥ਉਚੇਚਾੜੀਕੈਟੇਖਿਆਤਾਘਰਿਘਰਿਏਹਾ
ਗਿ॥੭੧॥ਮਃ੫ ਫਰੀਟਾਭੁਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮਾਇਦਿ
ਲਾਬਾਗਾਜੇਜਨਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਨਅੰਚਨਲਾਗ
੭੨॥ਮਃ੫ ਫਰੀਟਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸਾਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇ
ਨਾਵਿਰਥੇਕੋਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਹਾ॥੭੩॥ਕੰਧੀਵਹ
ਨਫਾਹਿਤਉਥੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ਜਿਧਰਿਰਬਰਜਾਹਿਵਹਣੁ
ਤਿਟਾਉਰਉਂਕਰੇ॥੭੪॥ਫਰੀਟਾਭੁਖਾਸੇਤੀਦਿਹੁਗਾਰਿ
ਅਸੁਲਸੇਤੀਗਾਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾਕਪਰ
ਵਾਤਿ॥੭੫॥ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇਰੋਹੇਤਿ॥ਬੇ
ਨੋਕਪਰਕਿਆਕਰੇਜੇਪਾਤਾਇਰਹੈਸੁਚੇਤਿ॥੭੬॥ਫ
ਰੀਟਾਗਲੀਸੁਸਜਣਵੀਹਾਰਿਕੁਛੁਛੇਦੀਨਲਹਾ॥ਧੁਖਾਜਿ

ਉਮਾਕੰਧਕਾਰਗਣਿਤਿ ਨਾਮਾਪਿਰੀ॥ ੨੬॥ ਫਰੀਦਾਹਿਉਤੁਰੁ
 ਕਣਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਏਕਉਭਾਕੰਨੀਉਜੇਦੇਹਹਾਕਿਤੁ
 ਗੋਪਉਭਾ॥ ੨੭॥ ਫਰੀਦਾਹਬਖਜੁਗੀਪਕੀਆਮਾਖਿਅਨੁ
 ਰੰਨਿਜਿਜੇਵੈਵੈਗੀਹੜਸੇਉਮਰਹਥਪਵੰਨਿ॥ ੨੮॥
 ਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿਜਰੁਥੀਆਤਲੀਆਖੁੰਡਹਿਕਾਗਾਅਜੇ
 ਭੁਨਬਾਹੁੜਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗਾ॥ ੨੯॥ ਕਾਗਾਕਰੰਗਦੁਖੇ
 ਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾਸੁਾਇਦੁਇਨੈਨਾਮਤਿਫੁਹਉਪਿਰੇ
 ਨਕੀਆਸਾ॥ ੩੦॥ ਕਾਗਾਚੁੰਡਿਨਪਿੰਜਰਾਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾ
 ਜਿਤੁਪਿੰਜਰੇਮੇਰਾਸਹੁਬਸੈਮਾਸੁਨਤਿਦੁਖਾਹਿ॥ ੩੧॥
 ਦਾਗੋਰਨਿਮਾਣੀਸਤੁਕਰੇਨਿਘਾਰਿਆਘਾਰਿਆਉ॥ ਸਰ
 ਮੈਥੈਆਵਣਾਮਰਣਹੁਨਾਡਰਿਆਹੁ॥ ੩੨॥ ਏਨੀਲੇਇਨੇ
 ਖਾਇਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ॥ ਫਰੀਦਾਏਕਾਆਪੋਆਪਣੀ
 ਆਪਣੀਪਈ॥ ੩੩॥ ਆਪੁਸਵਾਰਹਿਸੈਮਿਲਾਹਿਸੈਮਿ
 ਆਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਫਰੀਦਾਜੇਤੁਮੇਰਾਹੋਇਰਹਹਿਸਭੁਜਗੁ
 ਹੋਇ॥ ੩੪॥ ਕੰਢੀਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕੁਬੰਨੈਧੀਗੁ
 ਦਾਕਚੈਭਾਡੈਰਖੀਐਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰੁ॥ ੩੫॥ ਫਰੀਦਾ
 ਲਨਿਸਖਣਹਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਿਗੋਰਾਸੇ
 ਮਾਣੀਆਬਹਸਾਨਿਹੁਜਾਂਮਾਲਿ॥ ਆਖੀਸੇਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣ
 ਜੁਕਿਕਾਲਿ॥ ੩੬॥ ਫਰੀਦਾਮਉਤੈਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿ
 ਦਗੀਆਵੈਫਾਹਾਅਗੈਦੋਜਕੁਤਾਪਿਆਸੁਣੀਐਪੁਲਾ
 ਕਹਾਹਾਇਕਨਾਨੇਸਭੁਸੇਈਆਈਇਕਿਫਿਰਦੇਵੇਪਰਵ
 ਹਾਅਮਲਾਜਿਕੀਤਿਆਦੁਨੀਵਿਚਿਸੇਕੁਦਰਗਹਓ
 ॥ ੩੭॥ ਫਰੀਦਾਦਗੀਆਵੈਕਨੈਬਹੁਲਾਥੈਠਕੇਲਕੇ

ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਸੁਨਿਆਰਿ ਤੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥ ਬਾਜ ਪਏ ਤਿ ਸੁਰ ਬੰਦੇ
ਲੰ ਵਿਸਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇ ਤੇ ਸਾਨਿ ਸੋ ਗਲਾਂਹ
ਕੀਆ ॥ ੯੯ ॥ ਸਿਧੇ ਤੇ ਮਣਦੇ ਪੁਰੀ ਚ ਲੈ ਪਾਈ ਅਨਿਆ ॥
ਥੰਥੰ ਦਾਨੀ ਵਿਚਿ ਵਾਤਿ ਆਸੁ ਟੀ ਬੀਨੀ ॥ ਮਲਕ ਕਲ
ਉਤਜਾ ਆਵ ਸੀ ਸਭ ਦਰ ਵਾਜੇ ਭੀਨੀ ॥ ਤਿਨ ਪਿਆਰਿ ਆ
ਲੀਆ ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੀਨੀ ॥ ਵੇਖੁ ਥੰਦ ਚ ਲਿਆ ਚ ਪੁਜ
ਲਾਵੈ ਕੀਨੀ ॥ ੧੦੦ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਪਉ ਬਾਲਿ ਹਾਗੀ ਤਿਨ ਪੰਖੀ
ਜੰਗਲਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੁ ॥ ਕਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਖੁਲਿ ਵਸਨਿ
ਥੰਥੰ ਤਨਿ ਪਾਸੁ ॥ ੧੦੧ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਤਿ ਠਗੀ ਵਣੁ ਕੀ ਬੀਆ
ਤੁਝੇ ਤੁਝਿ ਪਾਹਿ ॥ ਚਰੇ ਕੁੰਡਾ ਫੂਕੀ ਆਹੁ ਟੁਕਿ ਥਾਉ
ਹਿ ॥ ੧੦੨ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਪਾਝਿ ਪਟੇ ਲਾਧ ਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲ ਜੀਪ
ਹਿਉ ॥ ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕੰਧਿ
ਲੇਖਾ ਪਾਝੀ ਕੰਬਲ ਜੀਪ ਹਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰੀ ਬੈਠਿਅ
ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਉ ॥ ੧੦੪ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਗ
ਥੁ ਜਿਨਾ ਵਡਿ ਆਈ ਅੰਧਨਿ ਜੋ ਬਨਿ ਆਗਾ ॥ ਖਾਲੀ ਚ ਲੇਖ
ਈ ਸਿਉ ਟਿਥੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ॥ ੧੦੫ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਤਿਨ ਮੁਖ ਡਰਾ
ਵੇ ਜਿਨਾ ਵੇਸਾਰਿ ਓਨ ਨਉ ॥ ਐਥੇ ਥੁਖ ਘਟੇ ਰਿਆ ਅਗੈ
ਉਰੁ ਨ ਠਉ ॥ ੧੦੬ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿ ਓਹਿ
ਜੀਵਦ ਤੇ ਮਾਇ ਓਹਿ ॥ ਜੇ ਤੈਰ ਬੁਢਾ ਵੇਸਾਰਿ ਅੰਗ ਬਨਾਇ
ਜੀਓਹਿ ॥ ੧੦੭ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾ ਵਲਾਵ
ਥੇ ਪੁਰਤਾ ਜੁਆਲਾ ਹਸੇ ਤੀਰਾਤਿ ਆਏ ਪੁਸਰਾ ਵੇਸਾ ਜੁ
੧੦੮ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਠਗੀ ਦਾ ਥੁਖੁ ਥੁਖੁ ਓਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾ

ਹਿਵਿਕਾਰੁ ਅਲਹੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਬਲ ਤਾਲ ਭੀ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥ ੧੧੦ ॥

ਮ: ੫

॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁ ਨੀਵ ਜਾਈ ਵਜ ਦੀ ਤੂੰ ਹੀ ਵਜਦੀ

ਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ਨਵ ਜਟਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰ ਦਾਸਾਗ ॥ ੧੧੧ ॥

॥ ਮ: ੫

॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿ ਭਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁ ਨੀ ਸਿਉ ਦੁ ਨ

ਕਿ ਤੈ ਕਾ ਮਿਸਲ ਫਕੀਰ ਗਾਖੜੀ ਸੁਖਾਈ ਐ ਪੁਰਖ

ਮਿ ॥ ੧੧੨ ॥ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰੇ ਫੁਲ ਜਾਫ ਉਭੀ ਪਛਾਗ

ਜੇ ਜਾਗ ਨਿਲਹੀ ਨਿਸੇ ਸੀ ਈ ਕੰਨੇ ਦਾਤਿ ॥ ੧੧੩ ॥ ਦਾਤੀ ਸ

ਬਸੰਦੀ ਆਕਿ ਆਚ ਲੋਤਿ ਸੁਨਾ ਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ

ਲਹ ਨਿਰਿ ਕਨਾ ਸੁਤਿ ਆਦੇ ਇਉ ਠਾਲਿ ॥ ੧੧੪ ॥ ਫੁਫੇ ਦੀ

ਸੁਹਾਗ ਕੁਤ ਉਕ੍ਕਾਈ ਕੋਰਾ ਜਿਨਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗ ਦੀ ਤਿਨਾ

ਕਨਹੋਰਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਬਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਮਾਣੈ ਸਬਰ ਕਾ ਨੀਯੈ

ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਪਾਲ ਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਬਰ ਮੰ

ਰਿਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੇ ਜਾ ਲੇ ਨਿਹਿ ਨਿਨ ਜੀ ਕਿ ਪੁਰਾਇ

ਤੁਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਿ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸਬਰ ਏਹੁ ਸੁ ਆਉ ਜੇ ਤੂ ਬਰ

ਜੁ ਕਰਹਿ ॥ ਵਾਧਿ ਥੀ ਵਹਿਦ ਗੀ ਆਉ ਟੁਟਿ ਨ ਥੀ ਵਹਿਦ

ਹੜਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਵੇ ਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚੇ ਪੜੀ ਪਗੀ

॥ ਇਕ ਨਿਕਿ ਨੇ ਚਾਲੀ ਐ ਦਰ ਵੇ ਸਾਵੀ ਗੀਤਿ ॥ ੧੧੯ ॥

ਨੁਤ ਪੈਤ ਨੁਗ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਬਾਲਾਨਿ ॥ ਪੈਗੀ ਬ

ਸਿਰਿ ਜੁ ਲਾਜੇ ਮੁਖਿ ਪੀਰੀ ਮਿਲਾਨਿ ॥ ੧੨੦ ॥ ਤਨੁ ਨ ਤਪ

ਤਨੁ ਗਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ ਸਿਰਿ ਪੈਗੀ ਕਿ

ਠੇੜੇ ਆ ਅੰਦਰਿ ਪੀਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ੧੨੧ ॥ ਹਉ ਫੁਫੇ ਦੀ

ਦਾਸ ਜਣੁ ਮੈਢੈ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਐ ਗੁਰੂ

ਖਿਦੇ ਇਦਿ ਖਾਲਿ ॥ ੧੨੨ ॥ ਹਸਾ ਦੇ ਖਿਤਰੰ ਦਿਅ

ਅਇਆਰਾਓ। ਫੁਥਿਮੁਏਬਗਬਪੁਜੇਸਿਰੁਤਲਿਓਪ
ਪਓ॥ ੧੨੨॥ ਮੇਜਾਇਆਵਡਹੰਸੁਪੈਤਮੈਕੀਤਾਸੰਗਾ॥
ਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁਜਾਨਮਿਨਭੇਜੀਅੰਗਾ॥ ੧੨੩॥ ਕਿ
ਮਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਧਰੇ॥ ਜੋਤਿਸੁ
ਰਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਪੰਸੁਕਰੇ॥ ੧੨੪॥ ਸਰਵਰਪਖੀਰੇ
ਭੋਭਾਪੀਵਾਭਪਚਾਸਾ॥ ਇਹੁਤਨੁਲਹਰੀਗਫੁਥਿਆਸ
ਭੋਭੀਆਸਾ॥ ੧੨੫॥ ਕਵਣੁਸੁਅਖਰੁਕਵਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁ
ਸੁਮਣੀਅਮੰਤੁ॥ ਕਵਣੁਸੁਸੋਹਉਕਰੀਜਿਤੁਵਸਿਆਵੈ
ਕੰਤੁ॥ ੧੨੬॥ ਨਿਵਣੁਸੁਅਖਰੁਖਵਣੁਗੁਣੁਜਿਹਬਾਮਣੀ
ਅਮੰਤੁ॥ ਇਕੈਭੈਟੇਵੇਸਕਰਿਤਾਵਸਿਆਈਕੰਤੁ॥ ੧੨੭॥
ਜਤਿਹਦੀਹਇਇਆਣਾ॥ ਤਾਣਹੋਦੋਹੋਇਨਿਤਾਣਾਅ
ਹੰਦੈਆਪੁਵੰਡਾਏ॥ ਕਿਐਸਾਭਗਤੁਸਦਾਏ॥ ੧੨੮॥
ਰੀਕੁਠਿਕਾਨਾਗਾਲਾਇਸਭਨਾਮੈਸਚਾਧਣੀ॥ ਹਿਆ
ਨਕੈਯੀਠਾਹਿਮਾਣਕਸਭਿਅਸੇਭਵੇ॥ ੧੨੯॥ ਸਭਨ
ਨਮਾਇਕਠਾਹਣੁਮੁਲਿਮਚੰਗਵਾ॥ ਜੋਤਉਪਿਰੀਅ
ਰੀਸਿਕਹਿਆਉਨਠਾਹੋਂਕਹੀਟਾ॥ ੧੩੦॥

ਨੁਪਾਨੁ ਕਵਨਾ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀ ਐ ॥ ਸਿਧਸਾਧਿਕ
ਤੇਤੀ ਸਕੋਰਿ ਤਿਹੁ ਕੀ ਮਨ ਪਰੀ ਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕ
ਦਿਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਗਦੁਗਾਹਿ ਓਨੀ ਜੀਜਾਇ
ਰਿਸੁ ਬਹਾਹਿ ਓਸ ਮਾਏ ॥ ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲ ਕਦ ਯਾਏ
ਭੁਸੇ ਰਿਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥ ਹਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿ
ਓਤੇ ਰਿਤ ਉਤਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤ ਉਦਾਤ ਰਪ
ਉਜਾਰ ਕੁਇ ਕੁਸਰ ਨਾ ॥ ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਰੇ ਨ ਜੇਹ ਲਾਗਿ
ਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਬਿਨ ਤਿਕਰ ਉਅਰਦਾ ਸਿਸੁ ਨ ਪੁਜੇ ਨਹ
ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਹਿਮਨੁ ਨ ਧਰਵੈ
ਬਾਢਿ ਓਚਰਾ ਗੁਅ ਪਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਾਇ ਉਪਰੀ ਇਕਨਾਮ
ਰਮਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਰਦ
ਹਮਾ ॥ ੯ ॥

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕੁ ਮਹਲਾ ੫

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਸੋਹਨੁ ਨਿਬਾਧੀ ਸਠ ਕੋਠੇ ਰਕੁਚੀ ਲਕੁ ਗਿਆਨਿ
ਵਤ ਕ੍ਰਮ ਤਰਹੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾ
॥ ਜੋ ਬਨਹੁ ਪਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੈ
ਭਿਮਾਨੀ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਰੀ
ਅਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥ ਬਲ ਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵ ਪੇਖਤ
ਨਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚਨਾ ਸਿਧੁ ਅਹਿ
ਗਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਥ ਸਿਰੀ ਸਰਗ ਖਿਓ
ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ੧ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ ਸਰਨ ਮਨ ਮੋਹਨ ਜੋਹ
ਪਾਪਾ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕੁ

ਸਮੁਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ। ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਜਾਨਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
ਗਮ ਅਧੇ ਗਮ ਹਿਓ ਕਤ ਪੰਥੀ। ਮੂਰਤ ਘਰੀਚ ਸਾਪਥ ਸਿਮਰਨ
ਨਾਮ ਸਨਾਸੀ ਗਿਲੰਊ। ਹੋਛ ਉਕਾਚੁ ਅਥ ਪਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ
ਨੰਮਕ ਹਾਏ ਖਰ੍ਹ ਉ। ਸਿਖ ਸੰਤ ਨਾਮ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਹਮਰੀ ਗੀਅ
ਮਸਿਓਂ ਉ। ੨। ਸੰਚ ਕਰਤ ਖੇਤਤ ਨਿਨਿਰਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ
ਵਰਿਧੀ। ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੇਧੇ ਸੁਖ ਭੰਚਤ ਸੰਕਟ ਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿ
ਮਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧ ਪਬੁਏ ਨਕੀ ਸਭ ਸੁਖ ਪਰੀ। ਬਰ
ਮਾਨ ਹੋਵਤਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਨਿਤ ਆਵਤ ਨਿਕਟਿ ਬਿਖੰਮ ਜਗੀ। ਭੇ
ਜੁਨੀ ਨਦੀ ਨਮਾਇ ਆਕ੍ਰਿਮ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਘਰੀ। ਕਰੁ
ਗਹਿਲੇ ਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕਾਟਿ ਭਰੰ ਮਰਗੀ। ੩।
ਨਨੁ ਸਾਬਿਲਾ ਮਹਿਗਰ ਬਤ ਕਰਤ ਬਕਰਤ ਮਹਾਂ ਮੁਖਨਾ।
ਪਤ ਦੇਲ ਬੁਝ ਸੰਗ ਸੁਲਤ ਮਾਇ ਆਮਗਨ ਕ੍ਰਮਤ ਘੁਖਨਾ। ਸੁ
ਖ ਨਿਤ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧ ਪਤਾ ਸਿਓ ਮੋਹ ਬਦਿਓਂ ਸੁਖਨਾ।
ਕਿਓਂ ਬੀਜੁ ਅਹੰ ਮਮ ਅੰਕੁਰ ਬੀਤਤ ਅਓ ਪਕਰਤ ਅਘਨਾ। ਸਿ
ਤੁਮੰਜਾਰ ਪਸਾਰਿ ਮੁਖੁ ਨਿਰਖਤ ਭੰਚਤ ਭੁਗਤਿ ਭੁਖ ਭੁਖਨਾ।
ਜਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਾਇਆਲ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁ
ਨਾ। ੪। ਦੇਹ ਨਗੇਹ ਨੇਹ ਨ ਨੀਤਾ ਮਾਇ ਆਮਤ ਕਹਾਲ ਉਗਾ
ਗੁ। ਛੜਨ ਪੜਨ ਚਉਰਨ ਚਾਵਰ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਰਿਦੈ ਨਾ ਬਿਚਾ
ਗੁ। ਬਥਨ ਅਸੁਨ ਗਜ ਸਿਘਾ ਸਨਾਢਿ ਨ ਮਹਿਤਿ ਆਗਤ ਨੀ
ਸਿਧਾਰਹ। ਸੁਹਨ ਬੀਰਨ ਮੀਰਨ ਖਾਨ ਮਸਾਂਗਿ ਨ ਕੋਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਨਾਰਹ। ਕੋਟਨ ਓਟਨ ਕੋਸਨ ਢੋਟਾ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰੋ ਉਕਰਣਾ
ਗੁ। ਮਿੜਨ ਪੁੜਕ ਲੜਕ ਸਾਜਨ ਸਖ ਉਲਟਤ ਜਾਤ ਬਿਰਖ ਕੀ
ਭੰਗੁ। ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਨਾਢਿ ਨ ਢਿਨ ਸਿਮਰਹ

ਅਗਮਅਪਾਰਹੁ। ਸੀਪਤਿ ਨਾਖਸਰਾਇ ਨਾਨਕ ਜਨਹੋ ਭਗਵੰ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ। ੫॥ ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਨ ਮਗਜੋ ਪਨਪੀ ਤੁਚੰਤੁ
 ਲੇਖਾਰੀ। ਸਾਜਨ ਸੈ ਨਮੀਤ ਸੁਤਭਾਈ ਤਾਪੁ ਤੇ ਲੇਖਾਰੀ ਨਿਗੰ
 ਵਨਪਾਵਨ ਕੁਰਕਮਾ ਵਨਾਇਹਾ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਅਭਿਪਤਨ
 ॥ ਕਰਮਧਰਮ ਸੰਜਮ ਸੁਚਨੇ ਮਾਚੰਚਲ ਸਾਂਗਿ ਸਗਲਾ ਬਿਧਿ
 ਗੀ। ਪਸੁਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਅਸਥਾ ਵਰਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋ ਨਿਕੁਮਿ
 ਅਤਿਭਾਰੀ। ਬਿਨੁਪਲੁਚ ਸਾਨਮੁ ਨਪੀ ਸਿਮਾਰਿ ਓਦੀਨਾ
 ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਸਾਰੀ। ਖਾਨਪਾਨ ਮੀਠਰ ਸਭੋ ਜਨ ਅੰਤਕੀ ਬੋ
 ਤਕਤ ਖਾਰੀ। ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨ ਸਾਂਗਿ ਉਪਰੋਹੇ ਗਿਆਨ
 ਮਗਨ ਚਲੇ ਸਾਭਿ ਭਾਰੀ। ੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਵ ਛੰਦ ਮੁਨ
 ਰਸਾਕਿਰ ਸਕਿਠਾ ਕੁਰਗੁਨ ਗਾਵਤਾ। ਇੰਦੁ ਮੁਨਿ ਦ੍ਰੋਖ ਜੋ
 ਗੋਰਖ ਧਰਾਇ ਗਗਨ ਆਵਤ ਫੁਨਿ ਪਾਵਤਾ। ਸਿਧ ਮਨੁ
 ਦੇਵ ਅਰੁ ਦਾਨ ਵਾਇ ਕੁਤਿ ਉਤਾ ਕੇ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵਤਾ। ਪ੍ਰ
 ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭਗਤੀ ਹਾਰਿ ਜਨ ਤਾ ਕੇ ਦਰਸਿ ਸ
 ਵਤਾ। ਸਤਿ ਸਾਹਿਤਿ ਆਗਿ ਆਨਕ ਉਜਾਚ ਹਿਮੁ ਖਦੰਤ
 ਸਨ ਸਗਲ ਘਸਿ ਜਾ ਵਤਾ। ਹੇ ਮਨ ਮੂੜਾ ਸਿਮਾਰਿ ਸੁਖ ਦ
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਧੁ ਹਿਸ ਮਧਾ ਵਤਾ। ੭॥ ਮਾਇਆ ਰਗਾਧਿ
 ਗ ਕਰਤ ਕੁਮੋਹ ਕੈ ਕੂਪਿ ਗੁਬਾਰਿ ਪਾਰਿ ਓਪੈ। ਏਤਾ ਗੁ
 ਅਕਾਸਿ ਨਮਾ ਵਤਾ ਬਿਸਟਾ ਅਸੂ ਕ੍ਰਿਮਿ ਉਦਰੁ ਭਰਿ ਓ
 ਦਹ ਦਿਸਧਾਇ ਮਹਾ ਬਿਧਿ ਆਕਉ ਪਰਧਨ ਛੀਨਿ ਅ
 ਆਨਿ ਹਰਿ ਓਪੈ। ਜੋ ਬਨ ਛੀਤਿ ਜਗੋਰੇ ਗਿਰ੍ਹਾ ਸਿਓ ਜਾ
 ਤਨ ਡੰਨੁ ਮਿਰਤੁ ਮਰਿ ਓਪੈ। ਅਨਿਕ ਜੋ ਨਿਸਕਟ ਨਰਕ
 ਚਤ ਸਾਸਨ ਦੁਖ ਗਗਤਿ ਗਾਰਿ ਓਪੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਪਗ

ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਓਹੈ॥ ੨॥ ਗੁਣ ਸਮੂਹ
 ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਪਾਸੀ॥ ਅਉਖਸ ਮੰ
 ਤੰਤ੍ਰ ਪਰਦੁ ਖਹਰਾ ਸਰਬੋਗ ਖੰਡੁ ਗੁਣ ਕਾਗੀ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ
 ਮ ਦਮਤ ਸਹਤਿ ਸਨਾਢਿ ਨਾ ਸਿਜਾਂਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ॥
 ਸਿਨ ਦਾਨ ਤਾਪ ਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲਾ ਹਿਰੈ
 ਰੁਧਾਗੀ॥ ਸਾਜ ਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧ ਪਤੀ ਅਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰ
 ਆਧਾਗੀ॥ ਓਟਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥ ਪਨਾਨ ਕਟਾਸ ਸਦਾ
 ਭਿਹਾਗੀ॥ ੬॥ ਆਵਧ ਕਾਟਿ ਓਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ
 ਮਲ ਸੰਗਿ॥ ਟਾਟ ਨਿਬੰਧਿ ਓਨ ਜਾਤਾ ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ
 ਗੀ॥ ਪਾਵ ਕਜ ਰਿਓਨ ਜਾਤ ਹਰਿ ਓਨ ਨ ਧੂਰਿ ਲਾਗੀ॥
 ਗੁਨ ਸਾਕਾ ਸਿਧੋ ਰਿਚ ਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥ ਪਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਰੇ ਗ
 ਰੁ ਅਘੋਰ ਫਿਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਾਗੀ॥ ੧੦॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾ
 ਥਾ ਪੁਰਾਤੀ॥ ਬਿਚਰਹਾ ਅਨਿਕ ਸਾਸ ਤਥਾ ਪੁਖ ਟੁਆ॥
 ਸਮਲ ਗਾਇਤੀ ਰਥ ਬੁਧ ਕ੍ਰਮ ਤੇ ਸੁਖ ਮਦੇ ਹ ਬੰਧਾ ਹਿਥ
 ਜ ਟੁਆ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤਾ ਜਿਉ
 ਮੁਖ ਫਾਇ ਸੁਤ ਕੇ ਪਟੁਆ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੇ ਮਾਪਾ ਕਾ
 ਅਨਿਕ ਭੈ ਤਿਥਾ ਟਹਿ ਕਰਿ ਥ ਟੁਆ॥ ੧੧॥ ੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧

ਇਕਮ

ਨਿਪੁਰ ਖਾਧਿ ਆਇ ਬਰਦਾਤਾ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿ
 ਖਾਤਾ॥ ਤਾ ਸੁਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ॥ ਤਉ ਪਰ
 ਗੁਨ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ੧॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਸੁ

ਖਸਾਗਰ ਦੁਰਤੁ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਹੇ। ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ
 ਧੀਰਮਾਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜਗਮਾਧਿ ਆਨੁ ਪਰੇ। ਗਾਵਹਿ
 ਇੰਦੁ ਦਭਗਤ ਪਾਰਿਲਾਦਿਕ ਆਤਮਰਸੁ ਜਿਨਿ
 ਈਕਾਥਿ ਕਲਸੁ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਗੁਜੋਗੁ
 ਨਿਮਾਣਿ ਈ॥ ੨॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁ
 ਰਿਸਪੁਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ। ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਪਸਿ
 ਦਿਕਮੁ ਨਿਜਨਗਾਵਹਿ ਅਢਲ ਢਲਾ। ਗਾਵਹਿ ਗੁਣਧੇਸੁ
 ਟਲਮੰਡਲ ਵੈਭਗਤਿ ਭਾਇਰਸੁ ਜਾਇ ਈਕਾਥਿ ਕਲਸੁ
 ਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਗੁਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਆਇ ਈ॥ ੩॥ ਗਾਵਹਿ
 ਪਿਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਖਰੰ ਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੇ। ਗਾਵਹਿ
 ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ਕਰੁ ਕੁਠਾਰ ਘਤੇ ਜੁਗਰਿਓ
 ਊਧੇ ਅਕੁਗੁ ਬਿਦਗੁ ਗੁਣਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਇ
 ॥ ਕਾਥਿ ਕਲਸੁ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਗੁਜੋਗੁ ਜਿਨਿ
 ਟਿਓ॥ ੪॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕਸਿਮਰੰ ਬਿਗੁਨਾ। ਗਾਵਹਿ ਗੁਣਸੇਸੁ ਸਹਸਰਿ ਹਥਾਰਸ
 ਦਿਅੰਤਿ ਭਿਵਲਾਗਿ ਧੁਨਾ। ਗਾਵਹਿ ਗੁਣਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗ
 ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਇ ਈ॥ ਕਾਥਿ ਕਲਸੁ ਜਸੁ
 ਗਾਵਉ ਗੁਰਨਾਨਕ ਗੁਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਆਇ ਈ॥ ੫॥ ਗਾਵਹਿ
 ਗੁਮਾਇ ਓਥਾ ਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹਿਦੰਤਰਿ। ਸਿਸਾਟਿ ਸ
 ਲਉ ਧਰੀਨਾ ਮਿਲੇ ਤਰਿ ਈਨਿਰੰਤਰਿ। ਗੁਣਗਾਵਹਿ
 ਕਾਦਿ ਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਾਗਿ। ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰ
 ਨਿਜਨ ਮੁਸਕਯ ਭੁਭਲੇ ਜਗਿ। ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਰ
 ਨਿਕਾਥਿ ਜਨਕਾਦਿ ਖਾਇ ਈ॥ ਹਰਿਨਾਮ ਸਿਕਨਾ

ਗੁਜਰੇ ਹੁ ਤੇ ਮਾਇਓ ॥ ੬ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਤੇ ਮਾਇਓ ਛਾਇ
ਥਾਇ ਥਾਇ ਥਾਇ ਥਾਇ ਤੇ ਤੇ ਮਾਇਓ ਰਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ
ਗੁਰਿ ਥਾਇ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਕਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰੁ
ਥਾਇ ਉਗੈ ਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ਅਭੈ ਭਗਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਕਾ
ਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਅੰਗ ਦੁਆ ਮਰੁ ਕਹਾਇ ਥਾਇ ॥ ੭ ॥
ਗੁਰੁ ਜੁ ਅਥਿ ਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਇ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇ ਥਾਇ ॥ ੮ ॥
ਗੁਣ ਗਵੈ ਗਵੈ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜੈ ਦੇਵ ਕਿਓ ਚਨਾ ਨਾਮ ਭਗ
ਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮਝੈ ਚਨਾ ਭਗਤੁ ਕੋਇ ਗੁਣ
ਵੈ ਸਹਾਜਿ ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋ ਗਾਇਆ ਨਿਗੁਰ ਗਿਆ
ਨ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖ ਦੇਉ ਪ੍ਰੀਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ
ਜੋ ਮਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇ ਥਾਇ ॥ ਕਾਥਿ ਕਯ ਸੁਜ ਸੁਨਾਨ ਕਹ
ਨਿਤ ਨਵਤ ਨੁ ਜਾਗਿ ਥਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੈ ਯਾਇ ਚ
ਭੈ ਨ ਗਾਇ ਬੁਇ ਅੰਗ ਮਾਮਾ ਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋ ਗੀਤ
ਭੈ ਜੰਗ ਮਾਮਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬਿਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਕਾ ਕਰਣ ਬੀ
ਸਾ ਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਿਸਟਿ
ਨਵਾਰਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ
ਜਾਇ ਥਾਇ ॥ ਜਮੁ ਕਯ ਸੁਜ ਸੁਨਾਨ ਕਹੁ ਰਸਹ ਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿ
ਨੁ ਮਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਪੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ
ਸਾਇ ਥਾਇ ॥ ਮਾਧਾ ਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੋ ਨਚ ਕੁਵੈ ਕਹਾਇ ਥਾਇ ॥ ੩ ॥
ਗੁਣ ਗਵੈ ਬਾਲਿਕਾ ਉਸਪਤਿ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੀ ॥ ਭਰਥ ਰਿਗੁ
ਣ ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸਾਗਿ ਰਹੰਤੀ ॥ ਦੂਰ ਬਾਪੁ ਗੁਰ ਉਅੰਗ ਰੈ ਗੁ
ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇ ਥਾਇ ॥ ਕਾਥਿ ਕਯ ਸੁਜ ਸੁਨਾਨ ਕਹੁ ਰਘ
ਨਿਯਾਇ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਇ ਥਾਇ ॥ ੧੦ ॥

ਸਵਲੋਮਹਲੇਦੁਜੇਕੇ ੨
 ਤਾਕਾਰਣਕਰਤਾਰੁਕਰਣ ਸਮਰਥੋਸਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਮਸਤਕਿਤੁਮਧਰਿਓਜਿਨਿਹਥੋਤਧਰਿਓਮਸਤਕਿ
 ਧੁਸਹਜਿਅਮਿਉਵੁਠਉਢਜਿਸੁਰਿਨਰਗਣਮੁਨਿਵ
 ਅਅਗਾਜਿਅਰਿਓਕੰਟਕੁਕਾਉਗਰਜਿਧਾਵਤੁਲੀਓ
 ਜਿਪੰਚਭੂਤਏਕਘਰਿਰਾਖਿਲੇਸਮਾਜਿਜਗੁਜੀਤਓ
 ਦੁਆਰਿਖੋਲਹਿਸਪਤਸਾਰਿਰਥੁਉਨਮਨਿਲਿਵ
 ਨਿਰੰਕਾਰਿਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਧੁਰ
 ਹਣਜਗਤਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮੁਹਾਰਿ॥੧॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਦਿਅੰ
 ਤਧਾਗਕਾਉਖਖਨਿਉਤਾਰਤਿਮਹਅਗਾਨਜਾਰਿਦ
 ਦੁਆਗਾਓਇਜੁਸੇਵਹਿਸਬਦੁਸਾਰੁਗਾਖਜੀਥਿਖਮਕ
 ਤੇਨਰਭਵਉਤਾਰਕੀਏਨਿਰਭਾਰਾਸਤਸੰਗਤਿਸਹਜਸ
 ਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿਨਿਮਾਗੀਭੂਤਸਦੀਵਪਰਮਪਿਆਰਿ
 ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਧੁਰਲਹਣਜਗਤ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮੁਹਾਰਿ॥੨॥ਤੇਤਉਦ੍ਰਿੜਿਓਨਾਮੁਅਪਰੁਧਿ
 ਲਜਾਸੁਥਿਥਾਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਜਨਜੀਅਕੋਅਧਰ
 ਤੁੰਤਾਜਨਿਕਰਾਜਾਅਉਤਾਰੁਸਬਦੁਸੰਸਾਰਿਸਾਰੁਗਹਿ
 ਗਤਜਲਪਦਮਬੀਚਾਰਾਕਾਲਿਪਤਰੁਰੇਗਬੰਦਾਰੁਸੰਸ
 ਰਤਾਪਨਿਵਰੁਅਤਮਾਤ੍ਰਿਥਿਧਿਤੇਰੈਏਕਲਿਵਤਾਰਾਕ
 ਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਧੁਰਲਹਣਜਗਤਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮੁਹਾਰਿ॥੩॥ਤੇਤਾਰਦਗਥਿਪਾਰਿਓਮਾਨੁਸੋਵਿਅਗੁਰੁ
 ਰਵਨੁਸਾਧਿਅਜਗਰੁਜਿਨਿਕੀਆਉਨਮਾਨੁਹਰਿਹਰਿਦਰ

ਨਾਮਾਤਮਵੰਤਾਗਿਆਨਜਾਣੀਅਮਕਲਗਤਿਗੁਰਪਰਵਨ
ਜਾਕੀਵਿਸਾਟਿਅਚਲਠਾਣਾਥਿਮਲਬੁਧਿਸੁਥਾਨਾਪ
ਗਿਸੀਲਸਨਪੁਸਕਾਤਿਥਿਦਾਗਿਕਪੁਕੀਰਾਤਿਕਯ
ਗਰਸਪਤਦੀਪਮਝਰਲਹਣਾਜਗਤਗੁਰਪਰਸਿਮੁਰ
ਗਿਆਵਿਸਾਟਿਪਰਤਤਮਹਰਨਦਹਨਅਘਪਾਪਪ੍ਰਨਸਨਾ
ਸਬਦਸੁਰਬਲਵੰਤਕਾਮਅਹੁਕ੍ਰੋਧਾਥਿਨਸਨਾਥਿਕ੍ਰੋਧੇ
ਵਿਸਿਕਰਣਸਰਣਜਾਚਿਕਪਤਿਪਾਲਣਾਅਤਮਰ
ਸੰਗੁਹਣਕਹਣਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਲਣਾਸਤਿਗੁਰੁਕਲ
ਜਤਿਗੁਰੁਤਿਲਕੁਸਤਿਲਾਗੈਸੇਪੈਤਗੈਗੁਰੁਜਗਤਠਿ
ਠਸੀਹਅੰਗਰਓਹਾਜੁਜੇਗੁਲਹਣਾਕਰੈ॥੫॥ਸਦਾਅ
ਕਾਲਿਵਹੈਕਰਨਸਿਉਹਿਓਚਾਰਹਾਦੁਮਸਪੁਰ
ਜਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸੁਥਿਮਲਬੀਚਾਰਹਾਹਿਹੈਤਤੁਜਾ
ਵਿਸਰਬਗਾਤਿਅਲਖੁਥਿਡਾਣੀਸਹਜਭਾਇਸਿਚਿ
ਕਿਰਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਬਾਣੀਗੁਰਗਮਿਪਮਾਣੁਤੈਪਾ
ਹੈਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗ੍ਰਾਹਜਿਲਯੋਹਰਿਪਰਸਿਓਕਲਸ
ਮੁਲਵੈਜਨਦਰਸਨੁਲਹਣੇਭਯੋ॥੬॥ਮਾਨਿਥਿਸਾਸੁਪਾ
ਹਿਓਗਹਰਿਗਹੁਹਦਰਥਿਦੀਓਗਰਲਨਾਸੁਤਨਿਨਠ
ਯੋਅਮਿਉਅੰਤਰਗਾਤਿਪ੍ਰੀਓਗਰਿਦਿਥਿਗਾਸੁਜਾਗਿਓ
ਅਲਖਿਕਲਧਰੀਜੁਗੰਤਾਗਿਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਸਮਾਧਿ
ਗਵਿਓਸਾਮਾਨਿਨਿਰੰਤਾਰਿਉਦਾਰਉਚਿਤਦਾਰਿਦਹ
ਸਾਪਿਖੰਤਿਹਕਲਮਲੜਸਨਾਸਦਰੀਗਿਸਹਜਿਕ
ਤਉਚਰੈਜਸੁਜੰਪਉਲਹਣੇਰਸਨਾ॥੭॥ਨਮੁਅਵਖਧੁ
ਨਮੁਅਧਾਰੁਅਹੁਨਮੁਸਮਾਧਿਸੁਖੁਸਦਾਨਾਮਨੀਸਾਦੁਸੇਹੈ

॥ ਰੰਗਿਰਤ ਉਨਾਮ ਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਗਰ ਬੈਠੈ ॥ ਨਾਮੁ
ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇ ਥੈ ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਥੈ ਰਵਿ ਲੋਇ ॥ ਦਰਸਾ
ਪਗ ਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠ ਸਾਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ
ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਦਾ ਰੂਪੁ ਖੰਤੁ ਸੋਧਾ
ਚੁ ਪਾਇ ਥੈ ਗੁਰਸ ਬਾਦਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੈਠੈ ॥ ਜਿਸ
ਚੁ ਸੰਜਮੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਕਥਿ ਜਨ ਕਲਵ ਖਾਣੁ ॥ ਦਰਸਾ
ਪਗ ਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਅਮਿਅਦਿ
ਸਾਟਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਘਾ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲਾ ॥ ਕਾਮੁ ਹੋ
ਰੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲਾ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿ ਵੇ
ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ਧੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਨ ਵਨਿ ਧਿਟੀ ਅਉ ਜਨਮੁ
ਲਖੈ ਧੋਵੈ ॥ ਸੁਕੁ ਪੁਟਲੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਐ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਹਾਜਿ ਸੁ
॥ ਦਰਸਾਨਿ ਪਗ ਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ੧੦ ॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਕੋ ੩

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿਸਾ ਚਾਜਾ ਕਾਇ ਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛ ਭੁਸੰਸਾ ਗਾਇ
ਭਗਤ ਭਵਜ ਭਰਾਗੇ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤਿਨ
ਰਸਿ ਕੁ ਨ ਨ ਕੁਲ ਹਣਾ ਥਾਪਿ ਥੈ ਜਨ ਸੁਖੁ ਸਿਧੀ ॥ ਕਵਿ ਜਨ ਕ
ਸੁਖੁ ਪੀਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰ ਦਾਸਾ ਬਿਸੁੰਗੀਆ ॥ ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ
ਗਣਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਖਤਰੇ ਵਰ ਮੰਦਲ ਸਰਾ ॥ ਉਤਰਦੀ
ਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸੁ ਮਿਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪ ਬਿਨਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਸਾਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯ ਉਉਲਟਿ ਗੰਗਾ ਪਸੁ ਮਿਧੀ ਅ
ਈ ਨਾਮੁ ਅਛ ਭਗਤ ਹਰੁ ਵਰਤਾਰਣੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਅਰੁ ਕਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸ
ਧਿਰਾ ਸਿਮਰਹਿ ਨਖੜ ਅਵਰ ਪ੍ਰਮੰਡਲ ਨਰ ਦਾਇ ਪ੍ਰਹਿ
ਦਿਵਰਾ ਸਸੀ ਅਰੁ ਅਰੁ ਸੁਰ ਨਾਮੁ ਉਯਾ ਸਹਿ ਸੇ ਲਕੇ ਅ
ਜਿਉ ਪਰਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਅਢ ਏ ਭਗਤ ਹਰ ਵਤਾਰ ਨੁਅ
ਰਾ ਸਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਨਵ ਨ
ਗਿੰਜ ਨੁ ਸਿਵ ਸਨ ਕਾ ਦਿ ਸਮੁ ਪਰਿਆ ਚ ਵਰਾ ਸੀ ਹਸਿਧ
ਪਾਜਿ ਤੁਰਾ ਤੇ ਅੰਬਰੀ ਕਭ ਵਜ ਯੁਤਾਰਿਆ ਉਧਉ ਅਕੁ
ਉਢੇ ਚ ਨੁ ਨਾਮਾ ਕਾ ਲਿਕ ਬੀਰ ਕਾ ਲਿਕਾ ਵਿਖਾਰਿਆ ਸੇ
ਨਾਮੁ ਅਢ ਏ ਭਗਤ ਹਰ ਵਤਾਰ ਏ ਅਮਰ ਦਾ ਸਗੁਰ ਕਉ
ਫੁਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਤੇ ਤੀ ਸਾਧਿ ਅਵਹਿ ਜਤੀ
ਤਪੀ ਸੁਰਮ ਨਿਵ ਸਿਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਗੰਗੇ ਵਪਿਤਾ ਮ
ਜਰਣਾ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ
ਗੁਰੁ ਅਮਰਿ ਸਤ ਕਾਰਿ ਸੰਗਾ ਤਿਉ ਧਰੀਆ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਅਢ
ਏ ਭਗਤ ਹਰ ਵਤਾਰ ਏ ਅਮਰ ਦਾ ਸਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ੪ ॥
ਨਾਮਾ ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ਕਿਗਾਣਿ ਰਵਿ ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਾ ਉਤ
ਰਿਦਾ ਖਾਣਿ ਪ੍ਰਾਬਿਦੇ ਸਿਪੁ ਸੁਮਿਜ ਸੁਭਾ ਖਹਾ ਜਨਮੁ ਤਇ
ਸਕਯ ਭਾਜਿ ਤੁ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵ ਸੈ ਸੁਰਿ ਨਰਗ
ਏ ਪ੍ਰਬਾਢਿ ਅਦਰ ਸਨਾਸਾ ਸੈ ਭਾਯ ਉਪ੍ਰਸਿਧੁ ਤੇ ਜੋਤ
ਕਥੋ ਜੋਤਿ ਕਰ ਪ੍ਰਾਇਓ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਭਵਜ ਲਹਰਣ
ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾ ਸਤੈ ਪ੍ਰਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇ ਤੀ
ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨਰ ਨਾਮਿ ਖੰਡ ਪ੍ਰਾਰੇ ॥ ਜਹ ਨਾਮੁ ਸਮ
ਧਿਰ ਪ੍ਰਸੇਗੁ ਸਮਕਾਰਿ ਸਹਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਰਮਣਿ ਸਰਬ ਸੇ
ਭਗਤ ਹਰੇ ਚਿਵ ਪਾਰਿ ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥ ਅਮਰ ਗੁਰ ਤੁ

ਸਿਦੀਓਕਰਤਾਰਿ॥੬॥ਸਤਿਸੁਰਉਸੀਯਿਬਲਤਸਤੁ
 ਸੰਗਤਿਸਘਨਗੁਰੁਅਮਤਿਨਿਰਵੈਰਿਲੀਣਾ॥ਜਿਸੁਪੀਰਚੁ
 ਰਿਧਵਦੁਪੁਜਸੇਤਿਥੈਕੁੰਠਬੀਣਾ॥ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਨ
 ਜਿਹਕਰਤਾਰਹਸੰਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਓ
 ਮਰਿਗੁਰਿਕੀਤਉਜੋਗੁ॥ਨਾਮੁਨਵਣੁਨਮੁਰਸਖਾਣੁਅ
 ਜਨੁਨਮਰਸੁਸਦਾਰਾਇਮੁਖਿਮਿਸੁਥਾਈ॥ਧੀਨਿਸਤਿਗੁਰੁ
 ਵਿਓਜਿਸੁਪਸਾਇਗਤਿਅਗਮਜਾਈ॥ਕੁਲਸੰਬੁਧਸਮੁ
 ਰੇਪਾਯਓਨਮਨਿਵਾਸੁ॥ਸਕਲਥੁਜਨਮੁਕਦੁਚਰੈਗੁਰੁ
 ਪਰਸਿਓਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੮॥ਥਾਰਿਜੁਕਾਰਿਦਾਰਿਓ
 ਧਿਸਨਮੁਖਮੁਖੁਜੋਵੈ॥ਰਿਧਿਥਸੈਥੰਵੰਗਿਜੁਤੀਨਿ
 ਕੰਤਰਸੋਜੋ॥ਰਿਦੈਥਸੈਅਕਹੀਉਸਾਇਰਸੁਤਿਨਪੰ
 ਤਉ॥ਮੁਖਪੁਭਗਤਿਭਿਚਰੈਅਮਰਗੁਰੁਇਤੁਰੰਗਿ
 ਤਉ॥ਸਸਤਕਿਨੀਸਾਣੁਸਚਭਿਕਰਮੁਕਯਜੋਕਿ
 ਧਾਇਅਉ॥ਪਰਸਿਅਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰਤਿਥਕੁਸਰ
 ਇਛਤਿਨਿਪਾਇਅਉ॥੯॥ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਥ
 ਰਣਗੁਰਅਮਰਪਵਥਿਰਣਾ॥ਹਥਤਪਰਸਕਯਥ
 ਥਗਹਿਗੁਰਅਮਰਪਯਾ॥ਜੀਧਤਪਰਸਕਯਥਜੀਧ
 ਰਅਮਰੁਭਾਇਜੋ॥ਨੈਣਤਪਰਸਕਯਥਨਯਣਿਗੁਰੁ
 ਮਰੁਪਿਖਿਜੋ॥ਸ੍ਵਣਤਪਰਸਕਯਥਸ੍ਵਣਿਗੁਰੁ
 ਮਰੁਸੁਣਿਜੋ॥ਸਕਯਥਸੁਧੀਉਜਿਤੁਹੀਅਥਸੈਗੁਰੁ
 ਮਰਦਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤਾ॥ਸਕਯਥਸੁਸਿਰਜਾ
 ਭਣੈਜੁਸਿਰੁਨਿਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤਾ॥੧॥੧੦॥ਤਿਨਰੁ
 ਨਪਕੁਖਤਿਨਰਨਿਧਨਨਹੁਕਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੋਕੁਨ

ਪ੍ਰਭੂ ਐਤਿ ਨਰ ਸੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਯੀ ਅਹਿ ॥ ਐਤਿ ਨਰ ਸੇ ਵਨ ਪੁਕਰ ਹਿ
 ਭਿ ਨਰ ਸਯ ਸਹ ਸਸ ਮਪ ਹਿ ॥ ਐਤਿ ਨਰ ਦੁਲੀ ਚੈ ਬਹ ਹਿ ਭਿ
 ਨਰ ਉਥਾ ਪਿਥਿ ਥਾ ਪਹਿ ॥ ਸੁਖ ਲਹ ਹਿ ਭਿ ਨਰ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ
 ਅਭੈ ਪਛਰਿ ਪਸਾਧਿ ਭਿ ਹਾ ॥ ਸਕਯ ਥਾ ਭਿ ਨਰ ਜਾਲ ਪੁਰ
 ਏ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਿ ਹਾ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥ ਐ ਪਛਿ ਅ
 ਉਂਕਿ ਕਕ ਰਿਕਿ ਕੁਪ ਛਾਣਿ ਈ ਨਯਾਣਿ ਬਯਾਣਿ ਮੁਹਿ
 ਇਕੁ ਇਕੁ ਦੁਪੁ ਠਾਇ ਨ ਜਾਣਿ ਈ ॥ ਸੁਖ ਨਿਰਿ ਕੁਪ ਰਤ ਖਿ
 ਇਕੁ ਇਕੁ ਸਮਾਹਿ ਲੀਣ ਉ ॥ ਤੀ ਸਾਇ ਕੁ ਅਰੁ ਪੰਜਿ ਸਿਧੁ ਪੈਤੀ
 ਸਨ ਖੀਣ ਉ ॥ ਇਕੁ ਹੁਜਿ ਲਾਖੁ ਲਖੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਇਕੁ ਇ
 ਕੁ ਕਾਰਿ ਵਰਨਿ ਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾ ਸਜਾ ਲਪੁਭ ਏ ਤੂਇ
 ਕੁਲੇ ਤ੍ਰਾਹਿ ਇਕੁ ਮਾਨਿ ਅਉ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿ ਮਾਤਿ ਗਹੀ ਜੈ
 ਰੇਵਿ ਜਿ ਮਾਤਿ ਨਾਮੈ ਸੰਮਾਣੀ ॥ ਜਿ ਮਾਤਿ ਤਿਲ ਚਨ ਚਿ
 ਤਿ ॥ ਭਗਤ ਕੰ ਬੀ ਰਹਿ ਜਾਣੀ ॥ ਹੁਕਮੰ ਗਦ ਕਰ ਤੂਤਿ
 ਹਮੁ ਜੰਪੁ ਹੁਨਿ ਤ ਭਾਈ ॥ ਅੰਮਗੀ ਕਿਪ੍ਰਹਿ ਲਾਇ ਸਰਣਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤੈਲੇ ਭੁਕ੍ਰੇ ਪੁਤ੍ਰਿ ਸਨਾਤਨੀ ਸੁਮਤਿ
 ਜਲ ਜਾਣੀ ਜੁਗਤਿ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾ ਸੁਨਿ ਜ ਭਗਤੁ ਪੈਦੇ
 ਖਿਟ ਰਸੁ ਪਾਵਉ ਮੁਕਤਿ ॥ ੪ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾ ਸੁਪ
 ਰਸੀ ਐ ਪੁਹ ਮਿਪਾਤਿ ਕਥਿ ਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾ ਸੁਪ
 ਰਸੀ ਐ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਆਸਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾ ਸੁਪ
 ਰਸੀ ਐ ਧਿਆਨੁ ਲਯੀ ਐ ਪਉ ਮੁਕਿ ਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾ ਸੁ
 ਪਰਸੀ ਐ ਅਭਉ ਲਭੈ ਗਉਚੁ ਕਹਿ ॥ ਇਕੁ ਬਿਨਿਦੁ ਗ
 ਟਜੁ ਤਉ ਹਰੈ ਜਾਸੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਾਨਵ ਹਿ ਲਾਹਿ ॥ ਜਾਲ ਪਾਪ ਦਾ
 ਰਖਾਇ ਤੇ ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾ ਸਿਧਿ ਠੈ ਮਿਲਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ੧੪ ॥

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹੁਸਤਿ ਤੁਨਾਨਾ ਕਿ ਸੰਗਾ ਹਿਅਉ। ਤੁ
 ਅੰਗਦੁ ਲਹਣਾ ਪ੍ਰਗਟਿਤਾ ਸੁਚਰਣਹਾਰਿ ਵਰਹਿਅਉ।
 ਤਿਤੁ ਕੁਲਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਅਸਾਨਿ ਵਾਸੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ
 ਵਣਵਖਾਣਉ। ਜੋਗੁਣ ਅਲਖ ਅਗੰਮਾ ਤਿਨਹੁ ਗੁਣ
 ਤੁਨ ਜਾਣਉ। ਬੋਹਿਥਉ ਬਿਧਾ ਤੈਨਿਰ ਮਯੋ ਸਭ ਸੰਗ
 ਕੁਲਉ ਪਰਣਾ। ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਹੈ ਤਾਰਿਤਾ
 ਤੁਅਪਾਸਰਣਾ॥੧॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਾਗਾਇਕ ਕਲਾ ਪਾਰਿ
 ਗਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ। ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਜੋ ਤਿਜਗ
 ਡਲਿ ਕਰਯਉ। ਜਹ ਕਹਤਹ ਭਰਪੂਰੁ ਸਬਦੁ ਦੀਪਾ
 ਦੀਪਾਯਉ। ਜਿਹ ਸਿਖਹ ਸੰਗੁ ਹਿਓ ਤਿਤੁ ਹਰਿਚਰਣ
 ਲਾਯਉ। ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿਮਭ ਅਵਤਰਿਉ ਅੰਗਦ
 ਹਣੇ ਸੰਗਿਹੁ ਆਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਜਨ
 ਜਨਮਪਾਸਰਣਿ ਤੁਆ॥੨॥੧੬॥ ਜਪੁਤ ਪੁਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ
 ਖਿਦਰਸ ਨੁਗੁਰ ਸਿਖਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਗਹਿਤੇ ਉਬਰਹਿਉ
 ਤਿਜਮ ਪੁਰਕੀਲਿਖਾਹਾ। ਭਗਤਿ ਭਾਇਭਰ ਪੂਰੁ ਰਿਏ
 ਉਚਰੈ ਕਰਤਾਰੈ। ਗੁਰਗਉਹ ਰੁਦਗੀਆਉ ਪਲਕੁ ਭੁਭ
 ਹਤਾਰੈ। ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿਮਭ ਅਵਤਰਿਉ ਉਗੁਣ ਕਰਤਾਰੈ
 ਉਚਰੈ। ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਅਉ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਦ
 ਦੁਪਰਹਾਰਿ ਪਰੈ॥੩॥੧੭॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ਕ
 ਹਉ ਪੁਰਕਹਿ ਉਨ ਸਕਉ। ਸਰਬਾਰਿ ਤਤੁ ਦੁਪਾਸਿ ਸਾ
 ਸੰਗਤਿਹ ਉਤਕਉ। ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਤਉ ਕਰ
 ਸਾਹਿਬ ਕੀਸੇਵਾ। ਜਬਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਭਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤ
 ਮਾਖਿਸੇਵਾ। ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ਜੋ ਭਰਮਾਵਹਿ

ਜਿਕਹਉ। ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕਾਰਣਕਰਣਜਿਵਤੁਰਾਖਹਿਤਿ
 ਵਰਹਉ॥੧੮॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਹੁਪਿਆਨੁਤਤਸਿਉਤਤੁ
 ਮਿਲਾਵੈ॥੧੯॥ ਸਚਿਸਚੁਜਾਣੀਐਇਕਾਚੇਤਹਾਲਿਵਲਾਵੈ
 ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿਕਰੋਪਵਣੁਉਡਤਨਧਵੈ॥ਨਿਰਕਾਰ
 ਕੈਵਸੈਦੋਸਿਹੁਕਮੁਭੁਇਬੀਚਾਰੁਪਾਵੈ॥ਕਾਲਿਮਾਹਿਰੂਪੁ
 ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੇਜਾਣੈਜਿਨਿਕਿਢੁਕੀਅਭੀ॥ਗੁਰਮਿਕਿਉ
 ਜੋਇਥਿਖਾਕਹੈਸਹਜੇਗੰਗਿਦਰਸਨੁਦੀਓ॥੧॥੧੯॥ ਸਹਿਓ
 ਸੰਤਹਉਟੋਲਿਸਾਧਯੁਤੋਰੇਡਿਠੈ॥ਸੰਨਿਆਸੀਤਪਸੀਅ
 ਹਮੁਖਹੁਦੋਪੰਡਿਤਮਿਠੈ॥ਬਰਸੁਦੋਕੁਹਉਠਿਰਿਓਕਿਨੈ
 ਨਹਪਰਚਉਲਾਯਉ॥ਕਹਤਿਅਹਕਲੀਸੁਣੀਰਹਤ
 ਕੋਖੁਸੀਨਅਯਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਢੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਤਿਨਕੇਹੁ
 ਟਹਉਕਿਅਕਹਉ॥ਗੁਰੁਟਾਇਮਿਲਾਯਉਭਿਖਿਆ
 ਜਿਵਤੁਰਖਾਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੨॥੨੦॥ ਪਹਿ
 ਰਿਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਗਿਆਨਿਐਅਸਇਚੜਿਅਉ॥ਧੰਮਧ
 ਨਖੁਕਰਗਹਿਓਭਿਗਤਸੀਲਹਸਰਿਲੜਿਅਉ॥ਭੋਨਿਰਭ
 ਉਹਰਿਅਟਲੁਮਨਿਸਥਾਦਿਗੁਰਨੇਜੁਗਾਡਿਓ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋ
 ਭੋਸਹਅਪਤੁਪੰਚਦੂਤਾਥਿਖੰਡਿਓ॥ਭਲਉਭੂਹਾਲੁਤੇਜੋਤ
 ਨਾਨਿਪਤਿਨਾਥੁਨਾਨਕਥਰਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਸਚੁਸਲ
 ਗਣਿਤੈਦਲੁਜਿਤਉਇਵਚੁਪੁਕਰਿ॥੧॥੨੧॥ ਘਨਹਰਬੁ
 ਦਥਸੁਅਰੋਮਾਵਲਿਕੁਸਮਥਸੰਤਗਨੰਤਨਆਵੈ॥ਗਵਿਸ
 ਸਿਕਿਗਣਿਉਦਰਸਾਰਗਕੇਗੰਗਤਰੰਗਅੰਤੁਕੋਪਾਵੈ॥ਰੁ
 ਦੁਪਿਆਨਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰਕੇਕਾਥਿਜਨਕਲਉਨ
 ਹਜੋਗਾਵੈ॥ਭਲੇਅਮਰਦਾਸਗੁਣਤੇਰੇਤੇਰੀਉਪਮਾਤੋਰਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇ ਮਹਾਭੇ ॥ ੪ ॥

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ
 ਏਸ ਦਰਗਾਹੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਬਿਗਾਸਾਸਤਿ
 ਰਪੂਰਿ ਜਨਹ ਕੀਆ ਸਾਸਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਦੁ
 ॥ ਅਭਿਨਾਸੀ ਅਭਿਗਤੁ ਧਿਆਯ ॥ ਉਤਿ ਸੁਭੇਟੇ ਦਾਰਿ
 ਚੰਪੈ ॥ ਕਲ ਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥ ਜੰਪਉ ਗੁਣਾ ਬਿ
 ਲਸੁ ਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ॥ ਅਮਿ ਅਨਮੁ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿ ਆਸ
 ਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ॥ ਸਬ ਦਰਸੁ ਪਾਇ ॥ ਆਨਮੁ ਨਿਰੰ
 ਉਰਿ ਧਰਿ ॥ ਆਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਿ ਕੁਗੋ ॥ ਬਿਦਗੁਣ ਗਾਹਕੁ
 ਹਕੁ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੋ ॥ ਕਾਥਿ ਕਲਠ ਕੁਰਹਰ ਦਾਸ ਤਨੇ ॥
 ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੋ ॥ ੧ ॥ ਫੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿ ਅਨ
 ਪਦ ਅਮਿ ਤਸਰੇ ॥ ਵਰਸਦ ਭਰਿ ਆਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਮ
 ਮਜਨੁ ਪੁਥ ਜਿਨਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ॥ ਆਤਿ ਨਭਉ ਨਿਵਾਰਿ
 ਨਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸਬ ਦਮਾਤ ਤੇ ॥ ਉਧਰ ਪਰੋ ॥ ਕਾਥਿ ਕਲਠ
 ਕੁਰਹਰ ਦਾਸ ਤਨੇ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੋ ॥ ੨ ॥
 ਤਿਗੁਰ ਮਾਤਿ ਗੁੜ ਬਿਮਲ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ॥ ਆਤਮੁ ਰੰਗਿ
 ਭੁਭੁਭ ਯਾ ਜਾਗੁ ॥ ਮਨੁ ਕਵਲੁ ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸੁ ॥
 ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਹਿਲਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਯਾ ਭਿਰਗਿ ਨਉ

ਵਿਭਾਯਾਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪੰਚਕਰੇਗਾਕਵਿਕਲਠਕੁ
ਗੁਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਗਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੩॥ਅਨ
ਕੁਭੁਭੁਨਮਾਨਿਅਕਲਲਿਵਲਾਗੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਆਸਹਜ
ਘੋਗਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਭਗਤਿਰੁ
ਵਿਭੁਡਾਰਭਰੇ॥ਮੋਟਿਆਜਨਮੰਤੁਮਰਣਕੁਭੁਭਾਗਾਚਿਤੁ
ਭਾਗਸੰਤੋਖਸਰੇ॥ਕਵਿਕਲਠਕੁਗੁਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰ
ਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੪॥ਅਭਰਭਰੇਪਾਯਉਅਪਾਰੁਰਿ
ਦਅੰਤਾਰਿਧਾਰਿਓ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਅਤਮਪ੍ਰਬੋਧੁਮਨਿਤਤੁਧੰ
ਰਾਰਿਓ॥ਸਦਾਚਾਇਹਰਿਭਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸੁਆਪੇਜਾਣਇ
॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿਸਹਜਸੇਤੀਰੰਗੁਮਾਣਇ॥ਨਨਕ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਦਸੁਮਤਿਗੁਰਿਅਮਰਿਅਮਰੁਵਰਤਾਇਓ
॥ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਅਟਲਅਮਰਪਦੁਪਾਇਓ॥੫॥
ਸੰਤੋਖਸਰੇਵਰਿਭੁਸੈਅਮਿਅਰਸੁਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਮਿਲਤਸੰਤਿ
ਉਪਜੈਦੁਰਤੁਦੁਰਤਾਰਿਨਸੈ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਇਅਉਦਿਤੁ
ਹਰਿਮਾਗਿਨਦੁਟੈ॥ਸੰਜਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖਸੀਲਸੰਨਦੁਮਛੁਏ॥
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣੁਫਿਪਨੈਸਿਰਿਉਜਗਿਜਸਤੁਰੁਬਜਾ
ਇਅਉ॥ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਅਭੈਅਮਰਪਦੁਪਾ
ਇਅਉ॥੬॥ਜਗੁਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨਿਏਕੁ
ਧਿਆਯਉ॥ਧਨਿਧੰਨਿਸਤਿਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਜਿਨਿਨਾ
ਮੁਦਿਭਾਯਉ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਿਧਿਸਿਧਿਤ
ਕੀਦਾਸੀ॥ਸਹਜਸਰੇਵਰੁਮਿਲਿਓਪੁਰਖੁਭੇਟਿਓਅਭਿ
ਨਾਸੀ॥ਆਦਿਲੇਭਗਤਜਿਤੁਲਾਗਿਤਰੇਸੇਗੁਰਿਨਮੁਦਿ
ਭਾਇਅਉ॥ਗੁਰਗਮਦਾਸਕਲੁਚਰੈਤੈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁ

ਪਾਇਅਉ॥ ਪ੍ਰੋਮਭਗਤਿ ਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਕੀ ਨਪੁਟਨਿ
 ਸਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁ ਅਥਾਹ ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ ਸੁਗੁਣੈ ॥ ਅਮਿ
 ਮਾਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਸਹਿ ਸਹਜ ਸਮਾਯ ਉ॥ ਅਜੇ ਨੀ ਸੰਭਵਿ
 ਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਾਨਿ ਤਾਰਾ ਯਉ॥ ਅਥਿ ਗਤ ਅਥੇ
 ਰਾਖ ਪਰਪਰੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸ ਬਦੁ ਵਸਾਇ ਅਉ॥ ਗੁਰਗਾ
 ਸਕ ਲੁਚ ਰੈ ਤੈ ਜਗਤ ਉ ਧਾਰਣੁ ਪਾਇਅਉ॥ ਜਗਤ ਉ
 ਰਣੁ ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤ ਹਭ ਵਤਾਰਣਾ॥ ਅਮਿਤ ਬੁਧ
 ਨਾਮੁ ਬਿਸੁਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣਾ॥ ਸਹਜ ਤਰੇ ਵਰ ਛਾਕਿ
 ਆਨ ਅਮਿਤ ਠਲ ਲਾਗੇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਅਚਿਧੰ
 ਤੇ ਜਨ ਬਡ ਭਾਗੇ॥ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੰ
 ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ॥ ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸਕ ਲੁਚ ਰੈ ਤੈ ਸ
 ਵ ਨੀ ਸਨੁ ਬਜਾਇਉ॥ ੮੮॥ ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਹਜੁ ਚਾ ਵਟਾ
 ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚਉ ਸਦਾ ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੋਹੈ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
 ਮਾਚ ਰਿਓ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਸੰਗਾਇ ਬੋਹੈ॥ ਅਜੇ ਨੀ ਉਭਲੁ
 ਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸਕ ਲੁਚ ਰੈ ਤੈ
 ਹਜ ਸਰੇ ਵਰਿ ਥਾਸੁ॥ ੮੯॥ ਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਨਾਮੁ
 ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ
 ਵਜ ਲੁਤਾਰੈ॥ ਪਰਚਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਗੁਰ ਪਾਇਅਉ ਤਿਨ ਸ
 ਯ ਥ ਉਜਨ ਮੁਜਾਗਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਗਣਿ ਭਜੁ ਕਲਕਥਿ
 ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਸਭ ਗੁਰੂ ਲਾਗਿ॥ ੯੦॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੋਸ
 ਟਿਆ ਜੁਗਜੁ ਥ ਸਮਾਣੇ॥ ਅਨਭਉ ਨੇਜਾ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਜਿਤੁ
 ਭਗਤ ਅਘਾਣੇ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ਭਗਤ ਹਰਿ
 ਗਿ ਸਮਾਣੇ॥ ਇਹੁ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸਤੁ ਮਹੁ ਸੁਜਾਣੇ

ਸਿਨਕਉਗੁਰੁ
 ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਦੁਰਦੁ
 ਰੰਤਰਿਨਾਸੈ॥ ਗੁਰੁ
 ਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ
 ਮਨੁਅਭਿਮਾਨੁ
 ਵਰੈ॥

॥१२॥ ਜਨ ਕੁ ਸੋਇ ਜਿ ਨਿਜਾਇਆਉ ਨਮਨਿ ਰਬੁ ਧਰਿਆ ॥
ਸਤੁ ਸਤੋ ਖੁਸਮਾਚਰੇ ਅਭਰਾਸਹੁ ਰਹਿਆ ਅਕਥਕਥਾਅ
ਮਹਾਪੁਰੀਜਿ ਸੁਦੇਇ ਸੁਪਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਜਨਕਹਾਜੁ ਗੁਰਗਮਦਾ
ਸਤੁ ਏਹੀ ਬਾਇਆਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ ਏਕਲਿਵ
ਮਨਿਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤਹੈ ਵੈਜੀਉ ॥ ਤਾ
ਹਟਤਹਟਾਖਿਨਮਾਤਜਾਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਰੈ ਸਬਦੁ ਰਿਦਬੀ
ਚਾਰੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੋਵੈਜੀਉ ॥ ਜੀਅਨ ਸਭਨ ਦਾਤਾ ਅਗਮਗਾ
ਨਾਥਿਖਾਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ਪਲਕਨ ਸੋਵੈਜੀਉ ॥ ਜਾਕ
ਉਦੇਖਤਦਰਿਦੁ ਜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਸੋਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਨਿਦੁ
ਗਮਤਿ ਮੈਭਧੈ ਵੈਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁ ਏਕਲਿਵ ਮਨਿਜਪੈ
ਦ੍ਰਿੜੁ ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖਪਾਪੁ ਕਹੁ ਕਤਹੈ ਵੈਜੀਉ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ਧਰ
ਮਕਰਮਾਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਸਿਧਸਾਧਮੁਨਿ
ਜਨਸੁਰਿ ਨਰਜਾਚਹਿ ਸਬਦਸਾਰੁ ਏਕਲਿਵ ਝਾਈਐ ॥ ਫੁਨਿ
ਜਾਨੈ ਕੋਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਥਕਥਾਨਹਾਰੁ
ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਭਰਮਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰ ਢੁਟਪੁਜੂ ਨੀਸੰਘਾਰ
ਜਮਕੋ ਨਰੰਡਕਾਲਗੁਰਮਾਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਮਨਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧਬੀ
ਚਾਰੁ ਅਹਿਨਿਸਿਜਪੁ ਧਰਮਕਰਮਪੁਰੈ ਸਤਿਗੁਰਪਾਈਐ ॥
੨ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ਹਉ ਬਾਲਿਫਲਿਜਉ ਸਤਿਗੁਰਸਚੇ ਨਾਮਪਗ
ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉ ਕਵਨਸੇਵਾਸਹੈਉਏਕਮੁਖਰਸਨਹਸ
ਪੁਜੁਗਜੋਰਿਕਗਾਫੁਨਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਾਨੁ ਅਨਤਦੁਜਾਨਮ
ਨਨਮੁਸੋਅਪਾਰੁਸਾਰੁ ਦੀਨੋਗੁਰਿਰਿਦਧਗਾਨਲਕਾਵਿਪਾ
ਰਸਪਰਸਕਚਕੰਚਨਾਪੁਇਚੰਦਨਸੁਭਾਸੁਜਾਸੁਸਿਮਰਤ
ਅਨਤਗਾਜਾਕੇਦੇਖਤਦੁਆਰੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹੀਨਿਵਾਰੈਜੀਹਉ

ਬਾਢਿ ਬਾਢਿ ਜਾਏ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਗ ॥ ੩ ॥ ੧੬ ॥ ਜਗ੍ਹਾ
 ਜੋਗੁਤ ਖਤੁ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰਗਾਮ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦ
 ਗਤ ਭਯ ਉਅ ਨੰਦੁ ਤਾਰਨ ਮਨੁ ਖਜਨ ਕੀ ਅਉ ਪਗਾਸ
 ਗੁਰ ਅਗਦ ਦੀ ਅਉ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕ ਥਕ ਥਾਗਿਆਨੁ ਪਗਾਸ
 ਤਬਾਸਿ ਕੀ ਨੇਜ ਸਤਨ ਕਾਸਾ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਜੁਗਾਖੀ ਪਤਿ ਅਘਨ ਦੇ ਖਤ ਗੁਤੁ ਚਰਨ ਕਵਾਢ ਜਾਸ
 ਸਭਾ ਬਿਧਿ ਮਾਨਿ ਉਮਨੁ ਤਬੀ ਭਯ ਉਪ੍ਰਸਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋਗੁ
 ਖਤੁ ਦੀ ਅਨੁਗੁਰਗਾਮ ਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥ ਰਤਾ ॥ ॥ ਜਿਸ
 ਧਾਰਿ ਉਧਰਤਿ ਅਰੁ ਵਿਉਮੁ ਅਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ ਨਰ ਸਰ ਅਰੁ
 ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀ ਅਉ ॥ ਸਾਸਿ ਰਿਖਿ ਨਿਸਿ ਸੁਗਦਿ ਨਿਸਿ
 ਤੁਰੁ ਅਛਲ ਛਲ ਦੀ ਅਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਅ
 ਓਤਿ ਭਵਣ ਜਾਸੁ ॥ ਸੋਈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਪਾਤਿ
 ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ੧੮ ॥ ਕਚਹੁ ਕਚਹੁ ਭਰਿਅ
 ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸੁਵਣਹਿ ਸੁਣਿਓ ॥ ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਯੁ
 ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਭਾਣਿ ਅਉ ॥ ਲੋਹ ਉਹੋ ਯਉ ਲਾਭੁ
 ਰਿਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਇ ਪਾਰੈ ॥ ਪਾਹਣ ਮਾਟ ਕ ਕਰੈ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ
 ਹਿ ਅਉ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਠਹੁ ਸੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀ ਅਉ ਦੁਖ
 ਦਰਿ ਦ੍ਰਤਿ ਨ ਕੇਗਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਨ ਜਿਨ ਪਰਸਿਅ
 ਸੋਪਸੁ ਪਰੇਤ ਸੁਰਿ ਨਰ ਭਰਿਅ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਮਿਗੁਰੂ
 ਇਵਾਹਿ ਪਨਹਿ ਕਿਆ ਗਾਵੁ ਦਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਮਿਗੁਰੂ
 ਇਵਾਹਿ ਲਖਾਏ ਕਿਆ ਕਿਜਾਇ ॥ ਜਾਮਿਗੁਰੂ ਹੋਇ
 ਲਿਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਅਨਨ ਪਾਰਿ ॥ ਜਾਮਿਗੁਰੂ ਹੋਇ
 ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁਸਚਹ ਪਾਰਿ ॥ ਜੋਗੁ ਗੁਰੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿਜੈ

ਦਸੁ ਭਟੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਰੈ ਸੋ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹੈ ॥ ੩॥ ੬॥ ੨੦॥ ਗੁਰ ਗਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਗੁਰੂ
ਬਿਨੁ ਸਮਾਣੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਗਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁ
ਰੂ ਕਰੁ ਸਬਦੁ ਸਪੁਨਾ ਅਘਨ ਕਟਹਿ ਸਾਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਟਿ
ਬ ਯਾਇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਕਾਵਿ ਨ ਯਕ ਕਹਿ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇਖਿ ਅਉ ਨਦੁ ਕੀ ਅਉ ਤੇ ਅੰਯ ਥ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ॥
੪॥ ੨॥ ੨੧॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਮ
ਥੁ ਕਲਜੁ ਗਿਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ ਸਬਦੁ ਜਿ ਸੁਕਰੇ ॥ ਫੁਨਿ ਦੁ
ਖ ਨਿਨਾਸੁ ਸੁਖ ਦਾਇਕੁ ਸੁਰ ਉਜੇ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਬਸਤਤਿ
ਹਨੇਰੇ ॥ ਪੂਰ ਉਪਰ ਖੁਰਿ ਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੁਖੁ ਦੇਖਤ ਅਘ
ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ ॥ ਜ ਉਹ ਰਿਭੁ ਧਿਰਿ ਧਿਰਿ ਸਿ ਧਿਰਾਹ ਤ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ੫॥ ੬॥ ੨੨॥ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ
ਪਾਇ ਅਉ ਪੁਤੀ ॥ ਜੁ ਪਿਆਸ ਪਿਉ ਸਪਿ ਵੇਨ ਕੀ ਬੰਦਤ ਸਿ
ਧਿ ਕਉ ਬਿਧਿ ਮਿਲਾ ਯਉ ॥ ਪੂਰ ਨ ਭੇ ਮਨ ਠਉ ਰਬ ਸੋਰ ਸ
ਥਾ ਸਨ ਸਿ ਉਜੁ ਦਹੰਦਿ ਸਿ ਧਾ ਯਉ ॥ ਗੋਬਿਦ ਵਾਉਗੇ ਬਿਦ
ਪੁਰੀ ਸਮਜਯ ਨਤੀ ਰਿਬਿ ਪਾਸ ਬਾਨਾ ਯਉ ॥ ਗਯਉ ਦਖੁ
ਦੁਰਿ ਬਰਖ ਨ ਕੇਸੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖੈ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥ ੬॥ ੧੦॥
੨੩॥ ਸਮਰ ਬਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਅਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕੀ ਨੀਕਿ ਪ
ਹਰਿ ਨ ਮੁਦੀਉ ॥ ਜਿ ਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ ਅਘਨ ਹਰਉ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾ
ਸੁਰੇ ਕ ਸਮਾਨ ਧਿਆਨਿ ਸੁਨਾਮ ਸੁਨੇ ਸੁਤ ਭਾਨ ਢਰਉ ॥ ਭਨਿ
ਦਾਸ ਸੁਆਸ ਜੁੜ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਾਰ ਸੁਭੇਟਿ ਪਰਸ ਕਵਿਉ ॥ ਰਾ
ਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੀ ਯਉ ਸਮਰ ਬਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰੁ

ਉ॥ ੭॥ ੧੧॥ ੨੪॥ ਅਥ ਰਾਖਦੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜਾ ਜੈ ਸੀਰਾਖ

ਲਾਜਾ ਰਾਗਤ ਪਹਿਲਾਟ ਕੀ ਹਰਨਾਖ ਸਠਾਰੇ ਕਰਮਾਜਾ ਭੁਨਿਦੁ
ਪਤੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਠੀ ਨਤ ਬਸਤੀ ਨ ਬਪੁ ਸਾਜਾ
ਦਾਸਾ ਅਪਦਾ ਤੇ ਰਾਖਿ ਆਗਨਿਕਾ ਪੜਤ ਪੂਰੇ ਤਿਹ ਕਾਜਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕਲਜੁ ਗੋਇ ਰਾਖਦੁ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜਾ

॥੧੨॥੨੫॥

ਝੋਲਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ਨਵਨਿ ਧਿਅ ਪੈਰ ਸਨਿ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰ ਸੈ ਸਤਿਕ
ਰਿਜਾਨੀ ਅਹੁ ॥ ਭੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪਾਈ ਐਹੁ ਰਮੁਖ ਹਿ ਧਿਅਾਈ
ਐ ਅੰਨ ਮਾਰਗ ਤਜੁ ਭਜੁ ਹਰਿ ਗਾਨੀ ਅਹੁ ॥ ਬਚਨ ਗੁਰ
ਰਿਦਿ ਧਰਦੁ ਪੰਚ ਰੂਥ ਸਿਕਰਦੁ ਜਨ ਮੁਕੁਲ ਉਧਰਦੁ ਦ੍ਰਿ
ਹਾਰਿ ਮਾਨੀ ਅਹੁ ॥ ਜਉ ਤਸਭ ਸੁਖ ਇਤ ਉਤਤ ਮਥੰ ਢੰਗੁ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਹੁ ॥ ੧॥ ੧੩॥ ੨੬॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪਿ ਸਤਿਕਾਰਿ ॥ ਅਗਮ ਗੁਨ ਜਨੁ ਨਿਧਨੁ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਰਦੁ ਧਨੁ ਅਹਿ ਨਿਸਿਕਰਦੁ ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦਿ
ਧਰਿ ॥ ਭੁਨਿ ਗੁਰੁ ਜਲ ਥਿਮੁਲ ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਦੁ ਸੰਤਗੁ
ਰਸਿਖ ਤਰਦੁ ਨਾਮ ਸਚ ਰੰਗ ਸਰਿ ॥ ਸੁਦਾਨਿ ਰਵੈ ਰੁਨਿ ਰੰਕਰੁ
ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਰਸਿਕ ਰਤ ਦਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਹਰਿ ॥ ਮੁਗਧ ਮਨ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਦੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਜਦੁ ਗੁਰੁ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਸਤਿਕਾਰਿ ॥ ੨॥ ੧੪॥ ੨੭॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਗੁਰੁ ਕਰਦੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐ ॥ ਉਦਧਿ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਗੰਗੀ
ਥੇ ਅੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਗਰੀ ਰਮਣਿ ॥ ਮਿਲਤੁ ਲਿਵਲਾਈ ਐ ॥
ਭੁਨਿ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲ ਸਰਸ ਕਰਤ ਕੰਚਨੁ ਪਰਸਮੈ ਭੁਦੁਰਮ
ਤਿਹਿ ਰਤ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈ ਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਹ ਭੁਦੁ

ਪੋਖਣੁ ਰਹਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ ਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸੰ
 ਮਦਾ ਸੁਤਾਰਣੁ ਤਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਬਾਣੀ ਸ
 ਧੂਜਨ ਜਪਾਹਿ ਕਰਿ ਬਿਚਿਤਿ ਰਾਓ ਆਨੰਦੁ ਨਿਤਮ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੁ ਸਭ ਲੁਖ ਸਾਰਿ ॥ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭ ਲੁਖ
 ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨੁ ਪਰਮ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਗਤਿ ॥ ਜੀਤਹਿ ਜ
 ਮਲੇ ਕੁਪਤਿ ਤਜੇ ਪਾਣੀ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿ ਵਗੁਰਗਾਨਿ ਰਤੇ
 ਰਘੁ ਬੀਸਿ ਤਿ ਲਕੁ ਸੁੰਦਰੁ ਦਸਰਥ ਘਰਿ ਮੁਨਿ ਬਢੀ
 ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ ਲਖ ਗਤਿ ਜਾ
 ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਤਾਰਣੁ ਤਰਣਾ ॥ ੨ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਅਗਮ
 ਗੁਰੁ ਤੁਲਹਾਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਗਿ ਜਨ
 ਮ ਮਰਣੁ ਭਗਾਇਹਾ ਆਈ ਹੀ ਐ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਪਰਤੀਤਿ
 ਐ ਆਈ ਜਿਨ ਜਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕਉ ਪਦਵੀ ਉਚਰਈ ॥ ਤਿ
 ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਲੇਕੁ ਅਰੁ ਲਾਲਚੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਰ
 ॥ ਅਵਲੇ ਕ੍ਰਾਬੁ ਮੁਭਰ ਮੁਸਕੁ ਢੁਟਕੁ ਦਿ ਬਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕ
 ਰਣ ਕਰਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ ਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸੰ
 ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਤਾਰਣੁ ਤਰਣਾ ॥ ੩ ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਾ ਘ
 ਠਿਘ ਠਿਪਰਗਾ ਸੁਭਾਇਆ ਜਸੁ ਜਨ ਕੈ ॥ ਇਕਿ ਪੜ੍ਹਹਿ
 ਸੁਣਹਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਹਿ ਕਰਹਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਇਸ
 ਨੁ ਕਰਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਸੁਧ ਮਨਿ ਗੁਰ ਪੂਜਾ ਬਿਧਿ ਸਹਿਤ
 ਕਰੀ ਕੰਚਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਕਉ ਜੋ ਤਿਸੁ
 ਪੀਧਨੁ ਧਰੀ ॥ ਜੰਗ ਜੀਵਨੁ ਜਗੀ ਨ ਭੁਜ ਲਖ ਲਖ ਮਹਿ
 ਹਿ ਆਪੁਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਰਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਅ
 ਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਾ ਸੁਤਾਰਣੁ ਤਰਣਾ ॥ ੪ ॥ ਜਿਨ

ਹੁਥਾਤਾਨਿ ਸੁਲਾਧੂ ਅਜਾ ਨੀ ਤੇ ਹੀ ਜੀ ਵਕਾਲ ਤੇ ਬਚਾ ॥ ੩ ॥
ਨਤਾਰਿਓ ਸਮੁਦ੍ਰੁਰੁ ਖਿਨ ਇਕ ਮਹਿ ਜਲਹਗ ਬਿਬਚੁਗ
ਰਿਜਗੁਰਚਾ ਕੁੰਡਲ ਨੀ ਸੁਹਈ ਸਾਤ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮਾਨੰ
ਰਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਮਚਾ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਉਪਰਿ ਮਨਥ
ਚਕ੍ਰੰ ਮਸੇ ਵੀ ਐਸਚਾ ॥ ੫ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਵਾਹਿਜੀਉ ॥ ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕੋਟਿ ਮੈਨ ਸੰਗ ਸੋਚੁ
ਕਹਤ ਮਾਜ ਸੋਦਾਜਿ ਸਾਹਿਦੀ ਭਾਤੁ ਖਾਹਿਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਰੂਪੁ
ਅਤਿ ਅਨੁਪੁ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਗਭੁ ਹੀ ਕਿਕ ਨੀ ਸਬਦੁ ਨਤ ਕਾਰ
ਖੇਲੁ ਪਾਹਿਜੀਉ ॥ ਕਾਲ ਕਲ ਮਹੁ ਕਮੁਹਾ ਬਿਕਹਹੁ ਕਉਨੁ
ਮੋਟਿ ਸਕੈ ਹੀ ਸੁਬੰ ਮੁਗਾਨੁ ॥ ਧਾਨੁ ਧਰਤੀ ਐਚਾਹਿਜੀਉ ॥
ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਜੀਉ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਪਰਮਾਧੁ
ਮਸੁ ਧਬੁ ਧਨਿਗੀ ਕਾਰ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹਿਜੀਉ
॥ ਸੁਥਰਾਚਿਤ ਭਗਤ ਹਿਤ ਭੇਖੁ ਧਰਿਓ ਹਰ ਨਾਖ ਸੁਹਰਿਓ
ਨਖਾ ਬਿਦਾਹਿਜੀਉ ॥ ਸੰਖਰ ਕੁਗਟਾ ਪਦਮ ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀ
ਓਢ ਮਅਪਰੰ ਪਰਪਸ਼ੂ ਹਮਲ ਧੈ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿਜੀਉ ॥ ਸ
ਤਿਸਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਜੀਉ ॥ ੭ ॥ ਪੀਤ ਬਸਨ ਕੁੰਦਦ
ਸਨਾਪ੍ਰਿਅ ਸਾਹਿਤ ਕੰਠ ਮਾਲ ਮੁਕਟੁ ਸ੍ਰੀ ਸਿਮੇਰ ਪੰਖਚਾ
ਹਿਜੀਉ ॥ ਬੇਵਜੀਰ ਬਡੇ ਪੀਰ ਪਰਮ ਅੰਗ ਅਲਖ ਅ
ਗਮ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਆਪਣੈ ਉਛਾਹਿਜੀਉ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕ
ਬੀਨ ਜਾਇ ਤੀ ਨਿਲ ਕਹਾਹਿ ਆਸ ਮਾਇ ਸੁਤਹ ਸਿਧ ਰੂਪੁ
ਧਰਿਓ ਸਾਹਨ ਕੈ ਸਾਹਿਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ

ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀਉ ॥
 ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਗਾਇਰ ਜੀਉ ॥ ਬਲਗਿਦਲ
 ਨਸਬਲ ਮਲਨਭਗਤਿ ॥ ਨਕਾਨਕੁ ਆਗਨਿਪਕਲਕਥਾ
 ਰੰਕਚਰਜੁ ਦਲਗਵਿਦ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮਰਵਣਦੁਰਤਦਵਦਸਕ
 ਲਭਵਣਕੁ ਸਲਕਰਣਸਰਬਕੂਤਆਪਿਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵ
 ਸਪਸਮੁਖਠਨਿੰਦਜੀਉ ॥ ਜਗਮਕਰਮਮਠਕਠਪੁਅਥ
 ਹਜਮੁਨਕੈਕੁਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਓਜਿਨਿਗਿੰਦਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ
 ਰੁਪੀਏਧਾਰੁਤਜੁਥਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਾਤਿਗੁਰੂ ਸਾਤਿਗੁਰੂ
 ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਗਾਇਰ ਜੀਉ ॥ ੪॥ ੬॥ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਸਿ
 ਰੀਗੁਰੂ ਸਾਤਿਜੀਉ ॥ ਗੁਰਕਹਿਆਮਾਨੁਨਿਜਾਨਿਧਾਨੁਸਚੁਜਾ
 ਨੁਮੰਦੁਇਹੈਨਿਸਿਥਾਸੁਰਹੋਇਕਲਿਆਨੁਲਹਹਿਪਰਮ
 ਗਤਿਜੀਉ ॥ ਕਾਮਕੋਪੁਭੋਭੁਮੇਪੁਜਣਜਣਸਿਓਢਾਭੁਧੇਪੁ
 ਹਉਮੈਕਾਠਪੁਕਾਟੁਸਾਧਸੰਗਿਰਤਿਜੀਉ ॥ ਦੇਹਗੇਹੁਤ੍ਰਿਅ
 ਸਨੇਹੁਚਿਤਾਥਿਲਾਸੁਜਗਤਏਹੁਚਰਨਕਮਲਸਦਾਸੇਉਧਿ
 ਝਤਾਕਰੁਮਾਤਿਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁਸਾਰੁਪੀਏਧਾਰੁਤਜੁਥਿਕਾਰੁਮਨ
 ਗਯੰਦਸਿਰੀਗੁਰੂ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਸਿਰੀਗੁਰੂ ਸਾਤਿਜੀਉ ॥ ੫॥ ੧੦॥
 ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਹੁਜੁਹੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁਸਦਕਾਨਿ
 ਰੰਕਾਰੁਪੁਰਸਦਾਸਲਾਮਾਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਉਤੁਕਦਕਾਨਿ
 ਹਮਾਥਿਸਨੁਸਿਰੇਤੇਅਗਨਤਾਤਿਨਕਉਮੇਪੁਭਾਇਆਮਨਮ
 ਦਕਾਚਵਗਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈਰਿਜਕੁਟੀਆਸਭਪੁ
 ਕਉਤਦਕਾ ॥ ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੁਰਜੁਹੁਜੁਹੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁ
 ਸਦਕਾ ॥ ੧॥ ੧੧॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਥਰਾਤਮਾਸਾਆਪੇਹਸੈਆ
 ਪਿਹੀਚਿਤਵੈਆਪੇਚਦੁਸੁਰੁਪਰਗਾਸਾਆਪੇਜਭਾਪੇਭਭ

ਸੰਮਤੁਆਪੇਕੀਆਘਟਿਘਟਿਥਾਸਾਆਪੇਨਰੁਆਪੇਨੁਨਿਨ
ਸੰਮਤੁਆਪੇਸਾਹਿਅਪਹੀਪਾਸਾਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿਸਭੈਚਿਚਾਰੁ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਡਾਤਮਾਸਾ॥੨॥੧੨॥ਕੀਆਖੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾ
ਹਿਗੁਰੁਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ॥ਤੁਜਲਿਥਾਥਿਗਗਨਿਪਲਾਥਿ
ਪੁਰਿਗਹਿਅਮੇਮਿਤੁਤੇਮੀਠਜਾਕੇਬਚਨਾ॥ਮਾਨਹਿਬੁਧਮਾ
ਵਿਕਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕਕਾਲਕਾਕਾਘੁਨਿਰੰਜਨਜਚਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਪਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਸਤਸੰਗਤਿਸੇਤੀਮਨੁਖਚਨਾ॥
ਕੀਆਖੇਲੁਬਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹੁਗੁਰੁਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ॥੩॥
੧੩॥੪੨॥

॥ਅਗਮੁਅਨੰਤੁਅਨਾਦਿਆਦਿਜਿਸੁਕੇ
ਹਿਨਜਾਣੈ॥ਸਿਵਾਬਿਰਾਚਿਧਾਰਿਧਿਆਨੁਨਿਤਹਿਜਿਸੁਥੇ
ਦਬਖਾਣੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੁਸਰਕੇਰੀ॥
ਭੰਜਨਗੜਟਸਮਥੁਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰਭੁਸੇਰੀ॥ਨਾਨਾਪ੍ਰਕ
ਰਜਿਨਿਜਗੁਕੀਓਜਨੁਮਥੁਗਾਰਸਨਾਰਸੋ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਮੁ
ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਗਾਮਦਾਸਾਚਿਤਹਬਸੈ॥੧॥ਗੁਰੁਸਮਰ
ਥੁਗਾਹਿਕਰੀਆਧੁਵਬੁਧਿਸੁਮਾਤਿਸਮਾਰਨਕਉ॥ਭੁਨਿਧੁ
ਮਧੁਜਾਠਹਰੰਤਿਸਦਾਅਘਪੁੰਜਤਰੰਗਨਿਵਾਰਨਕਉ॥
ਮਥੁਗਾਜਨਜਾਨਿਕਹੀਜੀਅਸਾਚੁਸੁਅਭਿਰਕਫੂਨਥਿ
ਚਾਰਨਕਉ॥ਹਰਿਨਮੁਥੇਹਿਬੁਥੈਕਲਿਮੈਭਵਸਾਗਰ
ਪਾਰਿਉਤਾਰਨਕਉ॥੨॥ਸੰਤਤਹੀਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਸੁਰੰ
ਗਰਤੇਜਸੁਗਾਵਤਹੈ॥ਪ੍ਰਮਪੰਥੁਧਾਰਿਓਧਰਨੀਧਰਮਾ
ਪਿਰਹੋਲਿਵਧਾਰਿਨਧਾਵਤਹੈ॥ਮਥੁਗਾਭਨਿਭਾਗਭਲੇ
ਉਨਕੇਮਨਇਠਤਹੀਠਲਪਾਵਤਹੈ॥ਗਵਿਕੇਸੁਤਕੋਤਿ
ਨੜਸੁਕਹਾਜੁਚਰੰਨਗੁਰੁਚਿਤੁਲਾਵਤਹੈ॥੩॥ਨਿਰਮ

ਲਾਨਾਮਸੁਧਾਪਰਪੁਰਨਸਬਦਤਰੰਗਪ੍ਰਗਟਿਤਦਿਨਅਗਨਿ
 ਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾਹਅਤਿਬਡਸੁਭਰੁਸਦਾਸਕਾਕਿ
 ਰਤਨਾਗੁਹਾਸੰਤਮਰਾਭਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਾਤਿਨਜਸਤਸ
 ਮਿਟਿਓਦੁਖਕਾਗੁਹਾਕਲਜੁਗਦੁਤਰਦੁਰਿਕਰਿਕੇ
 ਉਦਰਸਨੁਗੁਰੁਸਗਲਸੁਖਸਾਗਰੁਜਾਕਓਮੁਨਿਪ੍ਰਨ
 ਧਰੈਠਿਰਤਸਕਲਜੁਗਕਬਪੁਕਕੋਉਪਾਵੈਆਤਮਪ੍ਰ
 ਸਕਓਯਦੇਵਥਾਣੀਸਹਿਤਾਬਿਰੰਚਿਜਸੁਗਾਵੈਜਾਕੋ
 ਵਮੁਨਿਗਹਿਨਤਜਾਤਕਾਬਿਲਾਸਕਓਜਾਕੋਜੇਗੰ
 ਤੀਸਿਧਸਾਧਿਕਅਨੇਕਤਪਜਟਾਜੂਟਭੇਖਕੀਏਠਿਰ
 ਉਦਾਸਕਓਸੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਧਰੰ
 ਜੀਅਨਾਮਕੀਬਡਾਈਦਈਗੁਰਗਮਦਾਸਕਓ॥੫॥ਨਮੁਨਿ
 ਧਨੁਧਿਆਨੁਅੰਤਰਗਤਿਤੇਜਪੁਜਤਿਪੁਲੋਗਪ੍ਰਗਾਸੇਦੇ
 ਖਤਦਰਸੁਭਟਕਿਭੁਮੁਭਜਤਦੁਖਪਰਹਾਰਿਸੁਖਸਹਜ
 ਬਿਗਾਸੇ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਭੁਭਿਤਅਲਿਸਮੂਹ
 ਜਿਉਕੁਸਮਸੁਭਾਸੇ॥ਬਿਦੁਮਾਨਹਾਰਿਆਪਿਥਪਊਥਿ
 ਰਸਾਚਉਤਖਤੁਗੁਰੁਗਮਦਾਸੇ॥੬॥ਤਾਰਿਓਸੰਸਾਰਮੁਖ
 ਮਦੋਸੋਹਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਅਓਸਮਰਥਾ॥ਨਿਕੀਰਤਿ
 ਵੰਤਸਦਾਸੁਖਸੰਪਤਿਗਿਧਿਅਰੁਸਿਧਿਨਫੇਰੈਸਥਾ॥
 ਦਾਨਿਬਡੇਅਤਿਵੰਤੁਮਹਾਬਾਲਿਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਹਿ
 ਇਹੁਤ੍ਰਥਾ॥ਤਾਰਿਕ੍ਰਪਾਪਰਵਾਹਕਹੁਕੀਜਾਕੈਬਸੀਸਿ
 ਧਾਰਿਓਗੁਰਿਹਥਾ॥੭॥ਤੀਨਿਭਵਨਭਰਪੂਰਿਗਹਿਓਸੇ
 ਅਪਨਸਰਸਕੀਉਨਜਗਤਕੋਈ॥ਆਪੁਨਆਪੁਆਪੀਓ
 ਪਾਯਓ॥ਸੁਰਿਨਰਅਸੁਰਅੰਤੁਨਹੀਪਾਯਓ॥ਪਾਯਓਨ

ਅੰਤੁ ਸੁਰੇਅ ਸੁਰਹ ਨਰਗਣਗੀ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ਜੰਤ ਠਿਗੇ ਅਥਿਨ
ਸੀਅਰ ਲੁਅ ਜੇ ਨੀ ਸੰਭਉ ਪੁਰੋਧੇ ਤਮੁ ਅਪਰ ਪਰੇ ਕਰਣ
ਕਰਣ ਸਮਰ ਬੁਸਦਾ ਸੇਈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਨਿ ਧਿਯਾਯ ਉਸੀਗੁ
ਰਿਗਮਦਾ ਸਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਾਹਿ ਤੇਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
ਯਉ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਇਕ ਮਨਿ ਤ
ਮਨੁ ਪਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਅਉ ਅੰਗਦਿ ਅਨੰਤ ਮੂਰਤਿ ਨਿਜ
ਸਰੀਰ ਮਗਨ ਸਿਰਸ ਉਪੀਅਉ ਗੁਰਿ ਅਮਰਦਾ ਸਿਕਰਤ
ਰੁਕੀ ਅਉ ਵਸਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪਾਇਯਉ ਸੀਗੁ ਮਦਾ
ਸਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਾਹਿ ਤੇਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥੨॥
ਨਰਦੁ ਪਾਪੁ ਲਾਦੁ ਸੁਦਾਮਾ ਪ੍ਰਬਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਜੁਗਣ ॥
ਅਬਗੈ ਕੁਜੈ ਦੇਵ ਤਿਲੋਚਨ ਨਾਮਾ ਅਰੁ ਕੰਬੀਰੁ ਭਟੀ ॥ ਤਿ
ਨਕੈ ਅਵਤਾਰੁ ਭਯਉ ਕਾਥਿ ਭਿੰਤ ਰਿਜ ਸੁਜਗਤ ਪਰਿ
ਭਾਇਅਉ ਸੀਗੁ ਰਗਮਦਾ ਸਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਾਹਿ ਤੇਹ
ਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥੩॥ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਥੈ ਨਰ
ਕਮੁ ਕੋਧੁ ਮਿਟਿਅਉ ਜੁਤਿਣੀ ਥਾਚਾ ਕਰਿ ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਥੈ
ਤਿਨਦੁ ਖੁਦ ਰਿਦੁ ਮਿਟਿਯਉ ਜੁਖਿਣੀ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁਅਦ
ਸਪਰਸਪਾਰ ਸਸਰ ਬਥਰ ਟਜੁ ਗਾਯਉ ਸੀਗੁ ਰਗਮ
ਦਾ ਸਜਯੋ ਜਯ ਜਗਮਾਹਿ ਤੇਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥੪॥
ਜਿਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਨਯਨ ਕੋਤਿ ਮਰਮਿਟ ਹਿਖਿਨੁ ਜਿ
ਹਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਬਿਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ਜਿਹ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਬਿਜੀ ਅਕੀਤ ਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿਹ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ਬਿਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ਸੇਈ ਰਾਮਦਾ
ਮੁਗੁ ਬਥਰਾਣਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰਹੁ ਜਿਹ

ਸਤਿਗੁਰਲਾਗਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਈ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰਦੁ ਨਗਦੁ ॥੫॥
 ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ਓਸੇ ਵਾਕਰੁ
 ਨਛਾਡਿ ਓਪਾਸੁ ਤਾ ਤੇਗਉਹਰੁ ਗਾਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਉਜਾਅਰੁ
 ਖਟਾਰਿ ਦੁਅੰਧਾਰੁ ਕੇ ਨਸੁ ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸੰਤ ਚਰਨ ਮੁਖਿ
 ਲਾਗਹਿ ਤਿਨ ਕਾ ਮਨੁ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਕੇ ਨਪੀਤੁ ਸੁਆਜਿ ਵਅੰਗਦੁ
 ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤਿਵ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕੈ ਗੁਮਰੁ
 ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਯੁ ਉਨਿ ਸਿਧ
 ਸੁਹਾਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ਚਾਇਓ
 ਉਮਾਨਹਿ ਤੁਮ ਮਲੀਆਗਰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੁਭਾਸੁ ਪ੍ਰਧਾਨ
 ਕਬੀਰ ਤਿਓ ਚਰਨ ਨਮੁ ਭੈਤ ਉਪਜੈ ਚੁਪ੍ਰਗਾ ਸੁਆਜਿ ਪ੍ਰਧਾਨ
 ਤਅਤਿ ਹੋਇ ਰਹੁ ਸੁਮਨਿ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਗਮਦਾਸੁ
 ॥੭॥ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨੈ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮਾਇ
 ਵਲਾਈ ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਭਯਉ ਸਾਇਹੁ ਤਿਨਿ
 ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਕੀਨੀ ਵਰਖਾਈ ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸ ਕੀ ਅਕ
 ਥਕ ਥਾਪੈ ਇਕ ਜੀਹ ਕਠੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸੋਢੀ ਸਿਸਾ
 ਸਕਯਤਾਰਣ ਕਉ ਅਬ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡ
 ਈ ॥੮॥ ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏ ਕੁਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲਿ
 ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈਆ ਯਾਸੋ ਹਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ਸੁਤ ਦਾਗਿ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿ ਓਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿ
 ਹਮਿ ਲੰਤ ਜਮ ਝਾਸ ਮਿਟਾਈ ਗਾਇਕ ਅਰਦਾਸਿ ਭਾਟ ਕੀ ਗਉ
 ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ ਰਾਖੁ ਸਰਣਾਈ ॥੯॥ ੫੮॥

ਸਹੁਆਲਿਥਿਵਸਿਕੀਅਉਕਾਮੁਗਹਿਕੇਸਪਛਾੜਿਉਕੂ
 ਧਖੰਡਿਪਰਚੰਡਿਲੋਕੁਅਪਮਾਨਸਿਉਛਾੜਿਉਜਨਮੁਕਾ
 ਭੁਕਰਜੇਜਿਉਕਮੁਜੋਹਿਉਸੁਮਨੈਭਵਸਾਗਰੁਬੰਧਿ
 ਅਉਸਿਖਤਾਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈਸਿਰਿਆਤਪ੍ਰਸੋਚੇਤਖਤੁਜੇਗ
 ਰੋਗਸੰਜੁਤਬਲਿਗੁਰਗਮਦਾਸਸਚੁਸਕਭੁਇਤੁਅਟ
 ਭੁਗਜਿਅਭਗੁਦਲਿ॥੧॥ਤੂੰਸਤਿਗੁਰਚਰਦੁਜੁਗੀਅਪਿ
 ਆਪੇਪਰਮੇਸੁਗੁਸੁਰਿਨਰਸਾਧਿਕਾਸਿਧਸਿਖਸੇਵੰਤਪੁ
 ਰਾਧੁਗੁਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਦਿਕਲਾਧਾਰੀਤਿਪੁਲੋਅਹ
 ਅਗਮਨਿਗਮਉਪਰਣਜਗਜੰਮਿਹਿਅਰੇਅਧਾਗੁਰਮ
 ਮਰਦਾਸਿਥਿਰੁਥਪਿਅਉਪਰਗਾਮੀਤਾਰਣਤਰਣਾਅਧ
 ਅੰਤਕਥਦੈਨਸਥਕਵਿਗੁਰਗਮਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣ॥੨॥

੬੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇਮਹਲੇਪੰਜਵੇਕੇ੫ ਸਿਮਰੰਸੋਈਪੁ
 ਰਖੁਅਚਭੁਅਥਿਨਾਸੀ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਰਮਤਿਮਭੁਨਸੀ
 ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਣਕਵਲਕਰਿਦਿਧਾਰੀ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਗੁ
 ਣਸਹਾਜਿਥਿਚਾਰੀ॥ਗੁਰਗਮਦਾਸਘਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸਾਸ
 ਗਲਮਨੇਰਥਪੂਰੀਆਸਾ॥ਤੈਜਨਮਤਗੁਰਮਤਿਬ੍ਰਹਮਪੁਠ
 ਟਿਓਕਥਜੋੜਿਕਰਸੁਜਸੁਵਖਾਣਿਓਭਗਤਿਜੋਗਕੋ
 ਜੈਤਵਰੁਹਾਰਿਜਨਕਉਪਾਰਿਯਉ॥ਸਬਦੁਗੁਰੁਪਰਕਾਸਿਓ

ਉਤਤਸਿ ਉਤਤੁ ਮਿਲਾਯ ਉਅੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ ਮਿਦੁ
 ਸਤਿਗੁਰਾ ਬਿਰੁਕੀ ਅਉਅਮਰਦਾ ਸਿਆਮਰਤੁ ਚਤੁਰੁ
 ਰਾਮਹਿ ਦੀਅ ਉਗੁਰਰਾਮਦਾ ਸਦਰਸੁ ਨੁਪਰਸਿ ਕਾਹਿਮੁ
 ਥੁਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥਲਾਣਾ ਮੁਰਤਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ
 ਅਰਜੁਨੁ ਪਿਖੁ ਨੁਲਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਸਤਿ ਨਾਮੁ
 ਤੁਸੰਤੋ ਧੁਧਾਰਿ ਓਉਰਿਗਾ ਅਦਿਪੁਰਖਿ ਪਰਤਾ ਪਿਲਿਖੁ ਉ
 ਛਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿਗਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਜੋ ਤਿਜਗ ਮਗੈ ਤੇਜੁ ਭੁਅੰ
 ਡਾਇ ਛਾਯ ਉਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ਗੁਰਿ ਗੁਰੁ
 ਹਾਯ ਉਗੁਨਿ ਮਥੁਰਾ ਮੁਰਤਿ ਸਦਾ ਬਿਰੁਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨ
 ਮੁਖੁ ਰਹਹਾ ਕਲਜੁ ਗਜਪਾਜੁ ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੁ ਸਗਲ ਸਿ
 ਟਿਲ ਗਿ ਬਿਤ ਰਹੁ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿ ਨਜਨ ਜਾਚੁ ਜਗਤ ਪਰ
 ਨੀਅਤੁ ਬਾਸੁ ਜੋ ਕੋਹਿ ਤੁਨਾ ਮਸਿਉਗਾ ਪਰਮ ਅਤੀਤੁ ਪਰਮੇਸੁ
 ਰ ਕੇਰੀ ਗਿਰੀ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸਨ ਤੇ ਬਾਹਰੇ ਪੈਦੇ ਖੀਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉਗਾ ਅਪ
 ਰਪਰੰ ਪਰਪੁਰਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਰਗ ਵੰਤਰ ਸੁਨਾਧੀਅ
 ਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉਗਾ ਮਥੁਰਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਭ ਮਯ ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੁ ਗਤਿ
 ਕੈਰੋਤਿ ਪਾਹਿਰਿ ਹਿਓ ਮਿਲਿਰਾਮ ਸਿਉ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ ਦੇ
 ਵਸੁ ਬੈਮਾਨਿ ਇਨ੍ਹ ਮਹਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥ ੪ ॥ ਨਿ ਬੇਟਾ ਬਿਰਚ ਬਿ
 ਰਾਰਿ ਰਹਿ ਓਹ ਰਿਜਾ ਪੁਨ ਛਾਡਿ ਓਇ ਕਾਘਰੀ ॥ ਮਥੁਰਾ ਜਨਕੋ
 ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਇਆ ਭੁਹੈ ਸੰਗਤਿ ਸਿਸਟਿ ਨਿਹਾਭੁ ਕਰੀ ॥ ੫ ॥ ਰਾਮਦ
 ਸਿਗੁਰੁ ਜਗਤਾਰ ਨ ਕਉ ਗੁਰ ਜੋਤਿ ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧਰੀ ॥ ੬ ॥ ੧੬ ॥
 ॥ ਜਗ ਅਉਰੁ ਨ ਯਾਹਿ ਮਹਾਤਮ ਮੈ ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ ਅਨਿ
 ਕੀਅਉਗਾ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋਟਿ ਕਦੁ ਰਿਗਏ ਮਥੁਰਾ ਜਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਮੁ ਪੀਓਗਿ ਹਿਪਧਤਿ ਮਤ ਚੂਕ ਹਿਰੇ ਮਨ ਭੇਦੁ ਬਿਭੇਦੁ

ਜਾਨਕੀ ਅਉ ਪਰਤ ਫਿਰਿ ਦੇ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ
ਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀ ਅਉ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਜਿ ਬਲ ਉਨੀ ਭਾਗ
ਲਿਲਾਹ ਉਦੈ ਤ ਬਲ ਉਕ੍ਰਮ ਤੇ ਫਿਰ ਤੇ ਬਹੁ ਪਾਯ ਉ ॥ ਕਾਲਿ
ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਡ ਤ ਥੇ ਕੇ ਬਹੁ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨੀ ਪੈ ਪਛੁਤਾਯ
ਉ ॥ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਇਹੈ ਮਥੁ ਗਾਜ ਗਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬ
ਨਾਯ ਉ ॥ ਜਪੁ ਉਜਿਨ ਅਰਜੁਨ ਦੇ ਵਹੁ ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੋ ਨਿਗ
ਰਭਨ ਆਯ ਉ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਕਾਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਚੜ੍ਹੇ ਹੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਉਧਾਰਨੁ ॥ ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੇ ਦੁਖ ਦਾਰਿ ਦੁਨਿ ਵਾਰ
ਨੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭੋਖ ਅਪਾਰਤਾ ਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਕੇ ਈ ॥ ਮਨ
ਬਰਜਿ ਨਿਜਾਇ ਅਉ ਭਾਯ ਉ ॥ ਤਿਸ ਮਸਰਿ ਸੇ ਈ ॥ ਧਰਨਿ
ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋ ॥ ਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ ਗਹਿ ਓਭਿਰਿ ॥ ਭਾਨਿ ਮ
ਥੁਰਾ ਕਢੁ ਭੇਦੁ ਨੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਪਰਤ ਪ੍ਰਹਰਿ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥
ਅਜੈ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਅਟਕੁ ਸਿਖ ਸੰਗਾ ਤਿ ਸਭ ਨਵੈ ॥ ਨਿਤ ਪੁ
ਰਣ ਬਾਚੀ ਆਹਿ ਬੇਦੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥ ਅਜੈ ਚ ਵਰ ਸਿਰਿ
ਦੁਲੈ ਨ ਮੁਅੰ ਮਿਤ ਮੁਖਿ ਲੀ ਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਢਤੁ
ਆਪਿ ਪਰਮੇ ਸਰਿ ਦੀ ਅਉ ॥ ਮਿਲਿ ਨਨਕ ਅੰਗਟ ਅਮਰਗੁ
ਗੁਰਗਾਮਦਾ ਸੁਹਰਿ ਪਹਿ ਗਯ ਉ ॥ ਹਰਿ ਬੰਸ ਜਗਤਿ ਜ
ਸੁ ਸੰਚਰਿ ਓ ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਉ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਦੇਵ ਪੁ
ਰੀ ਮਹਿ ਗਯ ਉ ॥ ਆਪਿ ਪਰਮੇ ਸ੍ਵਰ ਭਾਯ ਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾ ਸਦ
ਦੀ ਅਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯ ਉ ॥ ਹਰ ਸੁਕੀ ਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੇ
ਹਿ ਜ ਸੁਜਯ ਜਯ ਜੀ ਪਹਿ ॥ ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿ
ਨਭੀ ਤਾਰਿ ਕੰ ਪਹਿ ॥ ਕਾਟੇ ਸੁਪਾਪ ਤਿਨ ਨਗਦੁ ਕੇ ਗੁਰਗਾਮਦਾ
ਸਾਜਿਨ ਪਾਯ ਉ ॥ ਢਤੁ ਸਿੰਘਾ ਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁ

੮੭੬ ਨਕਉਦੇਆਇਅਉ॥੩॥੨੧॥

ਜੋੜਜੁਮਲਾਸਤਸਕ੍ਰਿਤੀਸਲੋਕਵਗੈਰਾ

ਸਲੋਕਸਤਸਕ੍ਰਿਤੀ ੭੧ ਗਾਥਾਵਫੁਨਾਤੇਵਚਉਥੋਲੇ ੫੮ ਸਲੋਕਵਗੈਰਾ

ਵਧੀਕ ੨੦੧ ਮੁੰਦਾਵਾਦੀ ੧ ਸਲੋਕਕਥੀਰਜੀ ੨੪੩ ਸਲੋਕਫਗੀਦੀ

੧੩੦ ਸਵਯੇ ੧੪੩ ਜੁਮਲਾਜੋੜ ੮੪੭

ਸੱਚੇ ਕਾਹਲਾ ॥

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲਖ ਮਹਿ ॥ ਦਾ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇ ਸਿਸਨ ਮੰਗਲਾ ਬ

ਭਾਖਾ ਮਦੁ ਹੀਰੀ ਮਾਰਿ ਲਖ ਗਹੀ ਲਖ ਦੇਸਾ ਲਖ ਚਿਐ ਜਤੀ ਤੈਸਤੀ ਹਤੇ ਸੰਨਿ ਮਾਸਾ ॥
 ਲਖ ਲਖ ਚਿਐ ਗੋਰ ਪਾਲਾ ਲਖ ਲਖ ਬਾਨਾਧ ਗਲਾ ਮਲਾ ਚਿਐ ਮਾਸਾ ਨਾਗੁ ਰਹੇ ਦੇਹ ਰਾ
 ਸਿ ਲਖ ਲਖ ਦੇਵੀ ਦੇਵੇ ਦਾਨੁ ਲਖ ਨਿਦਾਸਾ ਲਖ ਪੀਰ ਪਕੈ ਰਾਮ ਅਉਲਾ ਮੁਕਾ ਜੀ ॥
 ਮੁਲਾਂ ਸੋ ਪਾਕਿ ਜੇ ਸਾਂਤਿ ਨਾ ਆਈ ਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸਾ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਅਗਤ
 ਤੇ ਕੇਤੇ ਲਖ ਅਪਾਰਾਏ ਤਰ੍ਹਿਆ ਪਾਇਤੁ ਪੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦ ਦੀ ਜਾਨਾ ਸਿਰੀ ॥
 ਨਾਥ ਕੇ ਦੇਵ ਨਾਥੁ ਸਤਿ ਨਾਥੁ ਕਰਤਾਰ ਨਾਨਕ ਤਾਰੀ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਦੈ ਕੇ ਅੰਤ ਬੇਸੁਆਗਾ ॥
 ਦੇਸੁ ਕਲੀ ਉਪੰਜ ਗੀਤੀ ਉਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖਾਂ ਪਤਿ ॥ ਜੇ ਬੋਲਾ ਤਾ ਆਖੀ ਐ ਬੰਦੁ ਬੰਦੁ ਕਰੇ ਬਹੁ
 ਤਾ ਇਹੁ ਪਾਇ ਨਾਹੀ ਮੁਤਿ ॥ ਜੇ ਬਹਿਰ ਹਾਂਤਾ ਆਖੀ ਐ ਬੇਰਾ ਸਬਦੁ ਪਾਇ ॥ ਉਠਿ ਜਾਈ
 ਤਾ ਆਖੀ ਐ ਛਾਤੁ ਗਇਆ ਸਿਰਿ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਨਿਦਾਤਾ ਆਖੀ ਐ ਤੁਰਦਾ ਕੀਤੁ
 ਗਇਆ ਕਾਈ ਗਲੀ ਨ ਮੇਵਈ ਜਿਥੈ ਕਢਾ ਲੁਟਿ ॥ ਏਥੈ ਓਥੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾਰ ਪੈ ਪਾਇ ॥
 ਚਾਹਿ ਸਦਿ ਨਰਹੀ ਨਾਨਕਾਰਹਿ ਆਵਾਹਿ ਵਰਜਿ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਚਾਰੀ ਕਿ ਆਕਰੇ ਖਾਧੇ ਕੇ
 ਵੈਰ ਜਿ ॥ ਕਜਿ ਖਾਉ ਜੇ ਪੰਜ ਅਰੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਹਜਿ ॥ ਕੁਰਿ ਆਠਾਂ ਭਾਉ ਛੁਲੈ ਭੈਇ
 ਦ੍ਰਿਚ ਰਖਹੁ ਕਜਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਦਰਿ ਪਛਾਪੁਣੀ ਐ ਕੁਦਰਗੇ ਕਿਤੁ ਪਜਿ ॥ ਪਈ ਨਿਹ ਪਗਿਸ
 ਨਕਾ ਵਿਸੁ ਪਈ ਦਰਦ ਜਿ ॥ ੩ ॥

ਸੱਚੇ ਕਾਹਲਾ

ਸੱਚੇ ਕਾਹਲੇ ਪਹਲੇ ਕੋ ॥ ੧ ॥

॥ ਬਾਇਆਤ ਸਿਆ ਬਖਾਕਾਇ ਨਾ

ਜਾਤੀ ਬੁਝਸੀ ਉਮਤਿ ਪੈਏ ਪੰਜਿ ਦੇਹ ਹਰਥ ਖਾਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਵਡੀ ਛਾਇ ਦੇ
 ਏਤੀ ਟਿਰਿਧਰਤੀ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਉਥੈ ਪੰਖਣੁ ਪਾਈ ਪਉਣੁ ਰਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਿਸੁ ਜੇ ਵਡੁ
 ਆਖੀ ਐ ਕਿਸੁ ਨ ਪੁਛਾ ਜਾਇ ॥ ਵਡੀ ਵਡਾ ਵਡੁ ਮੇਟੀ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਪੁਛੇ
 ਚਾਰੇ ਥੇਦ ਸੈਥੇ ਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕਤੇਬਾ ਪੁਛੀ ਆ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ਨਵਖੰਡ ਪੁਣੇ ਮੇਵੀ ਇਕੁ ਇਕੁ ਰੁਏ। ਸਾਇਰ ਸੁਰੁ ਫੰਦੇ ਲਿਆਂਬੇ। ਦਰੀ
 ਦਿਲੁ ਦਰੀ। ੧॥ ਨਦੀਆਂ ਨਾਲੇ ਵਸਿਆ ਅਠਸਠ ਤੀਰ ਬਨਾਇ। ਦਰੁ ਵੇਰੁ
 ਬਦਨੁ ਵਸਿਆ ਕਉੜਾ ਮਿਰਾਪਾਇ। ਸਪਤਿ ਪਤਾਲਾ ਦੇਖਿਆ ਅਸਮਾਨੀਆ
 ਸਦਾ। ੨॥ ਨਾਨਕ ਭਉਕਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਹੋਈ ਮਨੁ। ੩॥ ਚੀਰ ਸਫਾ ਮਾਂਝੁ
 ਗੁਪਤਾਈ ਸਚੁ ਚੰਦਰ ਗਹਕਿਤ ਦਿਸੇ ਪਾ। ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਉਦੈ ਸੋਹੁ ਕਾਮਿ। ੪॥
 ਇ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਧਾ ਦੁਖਾਗਾਇ। ੫॥ ਖਾਲਿ ਕਰੁ ਬੁਧਨੁ ਹੋਰੀ
 ਦੀ ਅੰਧਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋ ਨੀਸਾਹ। ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਠਰੇ ਸਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋ ਅਉਗਾ।
 ਤਰਗ ਸਗੁਰ ਜੀਛੁ ਵੀਆਖੈ ਨੇਹ ਬਿਕਮਾਨ। ਸੰਗ ਸਿਪਰਾ ਅਤਸੀ ਪਵਨ
 ਗਲੀ ਜੇ ਜੀਹ ਹੁਕਮੀ ਬੰਨਿ ਚਲਾਇ। ਆਨਿ ਦਕਜਿ ਉਥੇ ਪੀਗ। ਨਾਨਕ ਦਰਗਾਹ
 ਨੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕੁਠੀ ਪੀਗ। ੬॥ ਸਿਧ ਸਿਆਲ ਹੁਸਰ ਪਹੁਤਾ ਪਹੁਤੈ ਪੁਕੀ
 ਨਾ ਹੋਰ। ਧਰੇ ਖਉਰੁ ਕਰਿਗੇ ਏਦੁ ਸਮਨੁ ਠੰਢੈ ਵੈਗ। ਭਾਈ ਸਕੇ ਮੁਹ ਬਤੀ ਜੇਤੁ
 ਟੁਕਿ ਆਏ ਨਿਦਾ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਗਠਾ ਕੁੜੀ ਆਸਚਾ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ। ਗਾਬੁਨ
 ਹੀ ਬੰਨਿ ਚਲਾਇ। ਆਜੇ ਰੇ ਕੀਤੇ ਬਿਕਾਰ। ਗੁਨਾਹਾ ਸੰਦੀਪੇ ਦਲੀਤੁ ਕਿਨਾਸੰਕ
 ਰਾਗ। ਅਗੇਤੁ ਕੁਰਪੁੰਧਰੀ ਪਿਛੈ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਗੁ। ਅਗੈ ਸਾਗਰੁ ਅਤਸੀ
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਾ ਪਾਰਿ। ਕਉਣੇ ਆਰਹਿ ਸੀਸਿ ਚਵਿਦਰ ਬਨਿ ਜਿਉ ਅੰਤਿ ਅ
 ਰੁ। ਨਾਨਕ ਕਿਥੈ ਢੁਟੀਐ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵੈ ਆਗ। ਪਾਚ ਸਮੇਕਢੇ ਅਉਗਈ ਅੰ
 ਧੰਧੇਰਾ ਅੰਧਿਆਰੁ ਕੀ ਕੋਝੁ ਪੀੜੀਐ ਨਾਸੀ ਗੰ ਪੁਗੁ ਬਾਗੁ ਜੀਭ ਕਦਾ
 ਏਕਉਠਾ ਸਿਰਿ ਸਚੁ ਦਿਸਾਰੁ ਹਾਗ। ਕੋਪ ਰਭਿ ਭੈਫੰਦਾ ਢਰੀ ਜਲ ਦੀ ਕਰੇ ਪੁ
 ਰ। ਤਿਸਨਾ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਬੇਪੀਰਾ ਗਵਾਗ। ਅਉਗਣਗੁਣੀ ਬਕਸੀ ਅਨਿ
 ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਾਗੁ। ੭॥ ਜਿਉ ਤਿਲਤਾ ਵਣਿ ਪੀੜੀ ਅਹਿ ਧਿਵੈ ਤੇ ਦਰੁ ਭਾਇ
 ਕਾਗਠ ਵਾਂਗੀ ਕੁਟੀਆ ਮੁੰਗਲੀ ਏਇ ਸਕੁ ਚੜਾਇ। ਲੋਚੇ ਵਾਂਗੀ ਤਾਈ
 ਆਰੁ ਭੈ ਤੋ ਬਿਭਲਾਇ। ਸੰਨੀ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਐ ਅਹਰਿ ਸਿਰਿ ਵੀਰ
 ਹੁ। ਪਾਈ ਅਰੁ ਮਾਰੇ ਤਿਤੁ ਤਾਢਿ ਭਿਕਾਏ ਭੁਧਾਗ। ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ

ਨਉਰਵਾਰਪਾਰਿ॥ ੧॥ ਪੋਹੀਕੈਸਾਹਦੇਸਿਹਤਪੈਅਕਾਸਿਪੋਤਾਕੋਪਉਤ੍ਰੇ
ਪਰਬ੍ਰਹਮਾਜਿ॥ ਥੀਮਾਨਲਿਲਗਾਈਐਕੋਇਨਾਮਾਵੇਪਾਸਿ॥ ਭੀਠਰਿਲਾਇ
ਵੇਰੀਐਤੋਬਕਰੇਠਿਰਿਯਾਇ॥ ਅਭਿਗਣਿਅਰੇਨਾਨਕਾਸਰੋਕੋਈਵਾਇ॥
੫॥ ਭਰੀਅੰਚਰਿਪਾਈਆਮਿਲੀਅਗਨਿਸਯਾਇ॥ ਬਾਯੁਰੇਤੁਭਖਾਈਆਂਦਿਚੈ
ਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ ਅੰਦਰੁਭੁਜੈਪਾਣਜਿਉਤ੍ਰਜਕੇਤਾਬਿਯਾਯਾਇ॥ ਅਪ੍ਰਬਖਸੇ
ਨਾਨਕਾਕਿਸਨੂਕੀਐਜਾਇ॥ ੬॥ ਇਥਜੈਵੈਰਸੁਕਢੀਐਸਰੁਸਿਰਿਅਈ
ਅਭਾਈ॥ ਖਟਾਪੀਏਪੋਹਿਨਵਾਮਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਮਨਧਉਲੇਖਾਮੰਗੀਐ
ਜਿਨੀਕੀਤਾਵਾਪਾਰੁ॥ ਹਥਾਪੈਗਚਾਕਰੀਕਰਿਫੁਰਮਾਈਕਾਗਾਜੀਉਪੁਕਾਰੇਦਰਿ
ਖੜੀਚਥਿਚਥਿਸੁਆਂਦੰਬਿਕਾਰਾਕੰਨਦੇਨਿਉਗਾਹੀਆਮਨਸੁਠਾਕੂੜੀਆਰੁ
॥ ਨਾਸਾਲੇਇਨੁਪੁਕਾਰੇਅੰਧੇਦੇਸਿਰਿਮਾਂਗਿ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਸਰੁਜਗੁਸੇਰਿਅਬਧਾਜਮ
ਦੁਆਰਿ॥ ਰਲਿਕਰਿਵਿਧੁਇਸੁਟਿਆਆਰੁਜਿਉਲੇਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਹਜਿਨਭੇਟਿਆਨਾਉਰਦਾਰਿਨਪਾਰਿ॥ ੭॥ ਸਤਿਰਿਵੇਗਾਰੇਤੀਐਤੀਰ
ਜਿਵੇਕਲਬੂਤੁ॥ ਜੇਨੇਵਾਂਗੀਫਾਲੀਐਸਹਜੀਇਹਕਮੁਕੀਤੁ॥ ਪ੍ਰੇਵੇਵਾਂਗੀਫੁ
ਲਾਈਆਅਜਗਰੁਜੀਨੁਸਹਾਇ॥ ਨਾਨਕਬਧਾਕਲਾਕਾਠਿਰਿਠਿਰਿਆਵੇ
ਜਾਇ॥ ੮॥ ਜਲਿਬਲਿਦੁਸਮਨਕੇਤੜੇਵਇਤਿਏਮਾਰਨੁਹਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਰਿਪ੍ਰਰਿ
ਵੇਹੀਨਾਨਕਾਸਚੀਸੁਰਭਿਅਪਾਰਾ॥ ੯॥ ਤੇਜਮੱਜੇਹਿਨਿਓਇਈਰਕਤੁਨੇਤ੍ਰ
ਵਿਕਰਾਯੁ॥ ਸਰੁਜਗੁਤਿਨਕਾਭਖੁਧੈਨਿਰਦਯਾਜਮਕਾਯੁ॥ ਨਾਨਕਪਕੜਿਚਲਾਇ
ਆਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਇਹੁਤਨੁਅਗੈਤੂਖਸਮੁਤੁਰਖਹਿਤੁਮਾਰਿ॥
੧੦॥ ਨੁਪਿਤਾਨਾਬਧਪੋਨਾਬਈਅਰਿਨਾਈਰੁ॥ ਨਾਸੁਤੁਨਾਯਖਮੀਕਿਉ
ਕਰਿਬੰਧਾਪੀਰ॥ ਨਾਤਰਗਸੁਨਾਧਨਖੜੇਨਾਸਿਪਰਤਯਵਾਰਿ॥ ਤਪੈਕੜਾ
ਹਾਅਹਿਨਿਸੀਦੇਖਹੁਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ ੧੧॥ ਧਰਮੁਘੋੜਾਸਤੁਜੀਨੁਕਰਿਜਤ
ਰੀਖਪਰਮੰਨਿ॥ ਪੰਚਤਤੁਸਰਬਨੁਖਗੁਸਿਪਰਸਚਨਿਦਾਨਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੁਮਨਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ ੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾਅਇਨਾਮਾਖਸੀਵੇਦਪ

ਹੈਮੁਖਿਚਾਰਿਗਿਸਰੁਕਿਸੰਦਾਬਪੁਰਾਜਿਹੁਕੀਮਲਏਅਉਤਮਾਸਿਉ
 ਸਾਭਾਹਿਨਿਦਰਿਖਰੇਦੇਵੀਦੇਵਮਸੀਯਾਅਪੁਰਹੋਇਤਾਨੂਕਿਮ
 ਸਚੁਸਦਾਬਖਸੰਦਾ ੧੬॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ ਮਨ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਗੁਰਮਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾਮਹਲਾ੧
ਸਾਧਨਸਾਧਨਿਰਾਲਮੁਰਹੈ/ਪੰਚਤਤਕਾਨੀਗੁਰਿਗਹੈ/ਥੇਲੀਨਿਵਾਮਲ
ਅਹਗੀ/ਸਾਧਕਾਪਿਤੁਸਦਾਬੀਚਾਗੀ/ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਪੁਸੁਰਤਿਬਚਖੁ
ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਾਖਣੁ/੧॥ਜਾਬੋਭੈਤਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਾ/ਅਹਿਸਿਸਿ
ਗੋਰਚੇਧਿਆਨਾ/ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਹਿਭੋਰੀਧਰੈ/ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਕਦੇਨਮ
॥ਇਨਥਿਧਿਕੀਜੋਗੁਰਕੀਸੇਵਾ/ਤਾਕਉਬੰਧਹਿਸਗਲੇਦੇਵਾ/ਜਿਹ
ਭੇਦਨਦੇਈਚਖਣੁ/ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਾਖਣੁ/੨॥ਤਾਮਸਤਿਸਨਾ
ਭੁਨਿਵਰੈ/ਪੰਚਅਭਾਨਿਘਟਤੀਤਰਿਜਾਰੈ/ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਗਹੀਰ
ਰਹਾਇ/ਸਹਜਿਉਪਜੈਦੁਰਮਥੀਜਾਇ/ਸਾਧਨਿਵਾਜੈਬਾਂਧੇਚੇਰਾ/ਜ
ਸਗਾਤਿਨਠਾਰੈਤਰਾ/ਹਰਿਬਿਨੁਸੰਤਨਜਪੀਐਹੋਰਾ/ਉਤਮੁਭਲੇਜਿਨ
ਕੇਜਪਣੁ/ਜਿਹੁੰਬਾਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਾਖਣੁ/੩॥ਪਾਂਚਇਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਕ
ਰਗਥੈ/ਜਿਹਬਾਅਸਤੁਕਦੇਨਭਾਖੈ/ਕੇਟਕੁਟੰਤਰਤਤਕਾਥੇਤਾ/ਗ
ਨਮੰਡਲਮਹਿਰਾਥੇਚੇਤਾ/ਸਿਚਪਿਆਲਾਗਗਨਸਰਿਭਰੈ/ਜਾਇਦੇ
ਰੀਠੀਮਜਨੁਕਰੈ/ਸਤਪੰਚਨਉਯਗਾਰਖਣੁ/ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਾਖਣੁ/੪॥
ਪੁਰਬਿਚੜੈਪਸਚਮਿਆਵੈ/ਰਵਿਸਸਿਟਹਾਇਕੁੜੀਮਠਾਵੈ/ਅਹੁ
ਪਦੁਕੀਚੀਕੈਬਾਟਾ/ਤਾਪਰਿਬੁਝੈਅਉਘਟਘਾਟਾ/ਨਉਖੰਡਦੇਖੇਪੁਰ
ਬਪਛਮਉਤਰਦਖਣੁ/ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਾਖਣੁ/੫॥ਜਿਹਤਨੁਭੰਭੰ
ਸੁਰਭਿਕਰਿਦੁਪੁ/ਪਾਇਸਚੁਸਮਾਇਨੁਸੁਪੁ/ਜੁਗਭਿਜਤੁਕਰਿਸਹਜਿਸ
ਮਾਇ/ਜੁਗਭਿਵਿਹੁਣੀਵਿਕੰਊਜਾਇ/ਗਿਆਨਮਧਦੀਨੇਤਾਨਾਮੁ/ਇਨ
ਬੋਧਿਜਪੀਐਕੇਵਯੁਗਮੁ/ਰੋਇਬਿਰੋਇਠੀਆਜੈਮਖਣੁ/ਨਾਨਕਕਹੈਜੋ
ਗਕੇਲਾਖਣੁ/੬॥ਤਿਹਕਾਮਾਗਿਮਿਠਾਵੈਮਾਨੁ/ਪੰਚਮਹਿਰੋਵੈਪਰਧਾਨੁ/ਪੰਚ
ਕਾਕੋਜੇਜਾਣੈਭੇਉ/ਸੇਈਕਰਤਾਸੇਈਦੇਉ/ਅਗਮਨਿਗਮਜੇਵਾਰੈਜਾਣੈ
॥ਬੰਧੈਨਵਕ੍ਰਿਹਾਘਰਿਆਇ/ਸਤਸਤਾਈਹਰਉਦਹਚਾਰਿ/ਤਾਕੈ

ਨਮਾਏ ਖਰੋਦੁ ਅਸਿਰਾ ਅਠਾ ਅਠਾਰਹ ਬਾਰਹ ਬੀਸਾ ਤਾਂ ਕੇ ਅਗੈ ਕੰਦਰਿਖੰ
ਦੀਸਾ ਉਚੀ ਨਦਰਿ ਸਗਾ ਫਿਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਇ ॥ ੧੦੦ ॥ ਸੁਦਾਸ
ਜੇ ਪਾਏ ਉਦਾਸਾ ਰੁਖ ਭਿਰਖ ਕਰਿ ਕੰਦਰਵਾਸਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਰਹਿ ਵੰਜੇ ਗਾਮ
ਗੁਆਸਾ ਪਰਸੈ ਅਗਨ ਲਾਵੈ ਪਾਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਦੁਤੀਆ ਮੈਥੁ ਨੇਹੀਆ
ਨਕਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਗਿਆਨੁ ਖੜੁ ਗੁਲੇ ਮਨ ਸੋਭੈ ॥ ਅਗਮੁ ਰਸਮ
ਤਾਕਾ ਬੁਝੈ ॥ ਮਨ ਮਿਰਤ ਕਕੀ ਪਾਵੈ ਗੰਠੀ ॥ ਤੀਰਥ ਪਰਸੈ ਤੈ ਮੈ ਸਠੀ ॥ ਜਿਸ
ਯਹ ਮੈਥੁ ਮਨੈ ਕੀਥੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਅੰ
ਸਠੀ ਹਾਟਾ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਬਜਰ ਜੜਾਏ ਪਾਟਾ ॥ ਅਉ ਪਾਟ ਪਾਟ ਬਿਖਮੁ ਪੈ ਬਟਾ ॥
ਐਸਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਘਟਿ ਸਦੈ ਖਸਹ ਜਿ ਪੁਰਿਆਉ ॥
ਅਠਾ ਦਸ ਗੰਠੀ ਥੋਏ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਖੁ
ਬੰਦ ਉਗਠਿ ਨਕਰੇ ॥ ਦੁਤੀਆ ਦਖਨੁ ਕਉ ਦਿਸ ਪਰੇ ॥ ਪਛਮ ਤੇ ਜੋਚੈ ਤ੍ਰੇਸਰੇ
ਨਾਵੈ ਪਰਦਖਨ ਕੇ ਠਹਿਰਾ ॥ ਪੁਰੀਆ ਸਾਤ ਉਪਰਿ ਕਉ ਲਾਜਨਾ ॥ ਭਿਥੇ ਪਾਰਸ਼ਮ
ਕੰਮਾਸਨਾ ॥ ਜਿਨਹੀ ਹੀਰੇ ਰਤਨੈ ਮਾਲਾ ਪਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੧੦੪ ॥
ਕੰਦੁ ਰੁਗਗਨ ਦੇਵ ਕਾ ਭਵਨਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਸਦਾ ਮਨ ਦੇ ਸਉਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਸੁਰਾ
ਕਉਣਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਥਿ ਝੁਝੈ ਦੁਰਜਨ ਦਉਣਾ ॥ ਬੰਧੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਪਾਣੀ ਪਉਣਾ ॥ ਗੰ
ਗਨ ਮੰਡਲਾ ਗਉਜਿ ਨਹਿ ਚੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਗੁਰਕ
ਗਤਾਇ ਵੀ ਕਾਜਤੀ ॥ ਹਿਰੰਦੈ ਕਾ ਮੁਕਤਾ ਮੁਖ ਕਾ ਸਤੀ ॥ ਦਿਸਦਿ ਦਇਆ ਲਵੈ
ਆਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜੇ ਪਾਟੁ ਨਿਵੈ ਤਨਿ ਦਿਆ ਜਾਨੁ ॥ ਬਚਨ ਸਬਦ ਕਾ ਸੁਫਲ
ਪੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਚੰਚਲ ਚਾਇਨ ਜਾਇ ਤਮਾਸੇ ॥
ਏਜਾਇਨ ਖੇਲੇ ਪਾਸੇ ॥ ਅੰਗੈ ਚੰਗੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਕਾਇਤਾ ਅੰਗੀ ਦਾਏ ॥
ਪਰ ਪੁਰਿ ਜਾਇਨ ਕੀਜੇ ਕਥਾ ॥ ਏਹਾਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਥਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਣ
ਰੇ ਪੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਅਉ ਸਗਨ ਦੀ ਅਪੁਰੀ ਤੋ
ਅਹਿ ਨਿਸਿਸਦਾ ਸਧੀ ਗੈਸਰੈ ॥ ਕਮਭਉ ਭਵੈ ਪਉਣਾ ॥ ਇਉ ਨਿਵਾਰੈ ਆਇ

ਗਉਨਾਮਨਪਉਨੇਕਉਹਾਏਬੀਧਾ)ਕਹੇਤੀਵੀਰੀਤਿਕੁਟੀਸੀਧਿਯਾਮਪਾਵੈ
ਸਕਰਿਯਾਏਤਤਾਨਾਨਕਕਹੇਜੋਈਅਉਸੁਤਾ)੧੫)ਗਗਨੰਤਰਿਕਰਿਤ
ਵਰਉਤਾਵੈ)ਅਭਿਨਿਸਿਗੁਰੀਤੋਗੀਯਾਵੈ)ਪਰਚਹੇਇਤਠੇਰਿਘਰਿਅਵੈ
ਇਨਬਿਧਿਯੁਗਤਿਕਮਾਵੈਜੋਗੁ)ਅਏਹਿਰਖੁਨਗਏਸੰਗੁ)ਸੰਜਮਿ
ਰੋਗਬਿਨਸੈਸੁਤਾ)ਨਾਨਕਕਹੇਜੋਈਅਉਸੁਤਾ)੧੬)ਜਿਨਰਿਮਾਇ
ਆਜਗੁਸੇਰਿਅਸੋਬਿਸਨੁਸਪੇਸੁ)ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਇਵਾਦ੍ਰੁਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁ
ਨਿਦੇਸੁਤਾ)ਜਤੀਸਤੀਭਵਿਥੀਖਕਰਸੀਸੇਹੀਸੇਹਨਹਾਰਾਇਦੁ
ਇਵਾਦਕੁ)ਤਗੁਚੁਗੁਹਉਮੈਓਤਧਾਰਿ)ਦੇਵੀਦੇਵਸਾਬਾਇ
ਅਸਿਧਸਾਧਕਮੁਨਿਧਿਅਨ)ਨਾਨਕਕਾਯੁਜਾਯੁਬਸਿਯਾਹਤੇਹੁਕ
ਮੁਸਚੈਨੀਸਾਨੁ)੧੭)ਸਾਸਤਬੇਦਕਤੇਬਸੁਨਨਰਕਸੁਗਤੇਜਾਂਹਿ)ਅ
ਇਆਸੇਹੇਗੁਰਸਬਦਬਿਨੁਮਨੁਮੁਖਤਰਮਭੁਯਾਹਿ)ਸੁਰਗਮਿਰਤਤ
ਠਮੋਹਿਅਸਪਤਲੋਕਪਤਾਲਾ)ਅਕਾਂਸੀਬੈਇਕੁਠਯੋਗਸੇਸੇਹੈਮਾਇ
ਆਜਾਯਾ)ਜੇਸਰਨਿਪਰੈਜਗਦੀਸਕੀਸੰਤਜਨਾਪਗਰੇਨ)ਨਾਨ
ਰਸਨੁਪਾਇਸੀਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਸੇਨ)੧੮)ਗੁਰਜਤਸਤਸਿਵਰ
ਕਤਿਸੋਰੇਵਰਜਪੁਤਪੁਸਹਜਿਧਿਅਨਾ)ਸੁਖਸੋਰੇਵਰਮੁਕਤਿਵਰਦਾਤਾ
ਘਟਿਘਟਿਸੋਪਿਰੁਦਾਨਾ)ਹਿਯਸੁਚੁਸੰਜਮੁਗੁਰਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਹਰਿ
ਅੰਤਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾ)ਮਿਥਿਆਏਭੁਭਏਮਨਸੁਚਾਸਹਜਿਭਾਇ
ਮਨਮਾਨਾ)ਮੁਕਤਿਸੋਰੇਵਰਭਾਇਸੁਮੁਕਤਾਨਾਉਸੁਨਿਖਸਮਿਨਿਕਾਲਾ
ਨਾਉਸੁਨਿਦਤਾਗਰਭਅਗਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਦੀਨਦਇਆਲਾ)੧੯
ਇਭਵਨਮੈਪੁਏਅਮਰਪਦੁਤੰਡਾ)ਅਯਾਧਘਰਿਅਸਭਨੁਤਿਸ
ਨਾਭਉਖੰਡਾ)ਸੁਆਕਲਪਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਗੀਸੇਵਾ)ਜਾਕਉਬੰਦਹਿਦੇ
ਦੀਦੇਵਾ)ਜਿਹਬਾਅਨਰਸਸੁਆਦਬਚਖਣਾ)ਨਾਨਕਸਹਜਿਥੈਰਾਗ
ਕੇਯਖਣਾ)੨੦)ਬਿਮਲਾਨਚੈਉਲਾਦੀਤਰੇ)ਉਲੰਦੀਪਲੁਟਿਸਿਧੀ
ਗੀਕਰੈ)ਸੀਧਾਕਮਲਪੁਰਨਤਿਹਪਵਨੁ)ਇਉਨਿਵਾਰੈਅਵਗਏਨ

ਬ੍ਰਹਮ

ਮਨਪਵਨੈ ਕਉ ਸਮਝਿਐ ਯੰਧਾ ਨਾਨਕ ਇਉਂ ਟੁੰਟੇ ਜਮਕਾਣੇ ਧਾ,
 ਅਥਿ ਨਾਸੀਆ ਪੇਆਪਿ। ਕਾਲਾ ਬਿਕਾਣਾ ਕਉ ਮਰੈ ਆਪਿ ਪਰ
 ਪਰਿਜਾਇਨ ਸੁਗੁ ਅਨਕਥਾ ਧਿਹ ਆਇ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਾਥਾ ਸੁ
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੀਖਿਆ ਸੁਨਿ ਰੇ ਪੁਤਾ ਨਾਨਕ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਸਤਿ ਅਉ ਪੁਤਾ,
 ਅੰਤ ਰਜਾ ਸੀਮਿਐ ਸੁਹੇਲਾ ਜਾਗਤ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਮਾਰਿ ਇਕੇਲਾ,
 ਖਿਆਸ ਰੁਤਰਿਆ ਮਾਨਕ ਮੇਤੀ। ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਚੜ੍ਹਿਕੇ ਨਿਮਾਲ ਪੁਰੇਤੀ,
 ਖਿਜੇ ਗੁਸੇ ਗੁਪਰ ਜਾਲੇ। ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਨ ਲੈ। ਮੇਲਾ
 ਏਕੁ ਅਪਾਰਗਿ ਰਾਣਾ ਨਾਨਕ ਦੀਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਸਮਾਲਾ। ੨੩।
 ਰਚੈ ਕੇ ਪਰਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ। ਪਰਚੈ ਕੇ ਪਰਿ ਕਰੈ ਨਿਵਾਸੁ। ਉਦਰ ਕੈ ਸਥਾ
 ਦਿਖਿ ਲੀਖਾ ਬਾਗੀ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ। ੨੪। ਬੈਰਾਗੀ
 ਜੋ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵੈ। ਸਿਵ ਕੈ ਆਗੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਵੈ। ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕੇ
 ਰਮਕਰੈ। ਅਜ ਰੁਦਰ ਤੁ ਅਗੋਚਰ ਜਰੈ। ਤਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਨਮਨ ਮੈ
 ਨਾਗੀ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ। ੨੫। ਰਤਨ ਮਾਲਾ
 ਦੁਇ ਤਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਿਰੀ ਰੰਗ ਕਾ ਅਖਰੀ ਤੇਰ ਕੀ ਸੀਥੀ ਅਖਰੀ
 ਰਮੁੰ ਖਿੰਗੀ ਖਿੰਗੀ। ੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਕੀਕਤਿ ਰਾਹ ਮੁਕਾ ਮਰਾਜੇ ਸਿਵ ਬਕੀ। ਹਕੀਕਤਿ ਰਾਹ ਮੁਕਾ
 ਮਸਿਵ ਨਾਭ ਰਾਜੇ ਕੀ। ਨਾਗਾ ਪਟੁ ਬਿਦਰ ਤਿਜਾ ਵਰ ਸਹਰਾ ਹਤਾ
 ਕਾਰਜਾ ਅਇਗ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਇ ਕੂਹੈ। ਤਹਾ ਵਲਾਇਤ ਗਮਰਾਜੇ ਕੀ
 ॥ ਤਹਾ ਚੋਏ ਕੁਜਗਾਜਿ ਰਤਾਹੈ। ਤਿਨਿ ਦਿਨਿ ਤਿਨਿ ਰਾਤਿ ਦਿਚਿ ਜਾਪਾ ਪਟੁ
 ਪਾਰਿਕਾ ਬੰਦ ਹੁੰਦੈ। ਤੁਹਾ ਜਾਇ ਉਤਰਤਾਹੈ। ਸੋਸਿ ਪਾਣਾ ਦੀ ਪੁੰਦੈ। ਚਉਦਾ
 ਜੋਗਾਂ ਉਦਿਚਿ ਦਸਦਾਹੈ। ਤੁਹਾ ਸਤਿਗੁ ਜੇਸੇ। ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਕੇ ਵਚਨਿ ਇਕੁ ਗੁ
 ਰੁ ਆਹੈ। ਸਿਵ ਨਾਭ ਰਾਜੇ ਕੀ ਸੰਤਤਿ ਸਤਾਵਦਿ ਸਹਰਿ ਹੈ। ਤਖਤ ਗਾਹਤਾ
 ਅਬਰਾਜਾ ਅਇਆ ਦਉਨੀ ਹੈ। ਰਾਜੇ ਗਇ ਸਿੰਘ ਕਾ ਬੇਟਾ ਰਾਜੇ ਸਿਵ ਨਾਭ

ਪੇਤਾ ਤੇ ਤਾਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਧਰਮ ਸਾਧਾ ਹੈ। ਸੰਗਤਿ ਜੁ ਤੁਤੀ ਹੈ। ਕੀਰਤਨ ਪੇਤਾ
 ਤੇ ਗੋਬਿੰਦੀ ਸਮੁਦੁ ਹੋਰੇ ਜੁ ਯਾਗਤਾ ਹੈ। ਨੇਕ ਪੁਟੁ ਬੀਜਾਨ ਗੋਰੇ
 ਵੇਕਰ ਕੀ ਕੋਸ ਹੈ। ਘਰ ਭਾਵੇ ਅਥੇ ਬੇਘਾ ਪੁਰੁ ਬੀਜਾ ਪੁਰੇ ਕੋ ਸਾਮੀ
 ਹੈ। ਅੰਗੇਸਾ ਪੇਠਿ ਹੈ। ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਚੰਗੇ ਤਾਵੇ ਕੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਕੀ ਗਿਰਦ
 ਨਿਵਾਸੀ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਬਹੁਤੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਭਾਵੇ ਅਥੇ ਘਰ ਤੇ ਕਜਲੀਖ
 ਦੁਕਸਾ ਅਸੀ ਹੈ। ਤਿਸੀ ਗਰੁ ਹੈ। ਤਹਾ ਭੀ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦੇਹੁ ਗਾ ਹੈ।
 ਸੰਗਤਿ ਭਾਵੇ ਅਥੇ ਚੁੜਦੀ ਹੈ। ਓਥੇ ਗੁਰੁ ਸਿਧਾਨਾ ਭਿਗੋ ਸਟਿਕ ਰਿਕੇ
 ਪੁੰਜਿ ਖੰਡਿ ਈਤੀ ਹੋਸਾ। ਤਬ ਸਿਧ ਗੁਰੁ ਕਾ ਜੇਹਾ ਅਜਮਾਇ ਕੇ ਪੈਰੀ
 ਆਇ ਪੜੇ ਹੈ। ਓਥੇ ਬਾਠਿ ਕਾਨਾ ਉਕਜਲੀ ਬਨੁ ਡਿਯਾ ਰਾਜੁ ਹੈ। ਤਹਾ
 ਭੀ ਸੰਗਤਿ ਹੈ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਗਮਾਯਾ।
 ਭਾਵੇ ਕਸੰਗੀ ਪੰਚ ਬਰਗਨ। ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿ ਆਠ ਉਨੰਦਨ। ਪ੍ਰਥਮ ਗਗ
 ਗਗ ਭੈਰਵ ਉਵੇਕਰੀ। ਪੰਚ ਗਗਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰੀ। ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਯਾਦ
 ਈ। ਪੰਨਿ ਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ਬੰਗਾਈ। ਪੁਨਿ ਅਸਲੇ ਖੀਕੀ ਭਈ ਬਾਰੀ। ਏਥੇ
 ਰੁਕੀ ਪਾਚ ਉਤਾਰੀ। ਪੰਚ ਮਹਰ ਖਦਿਸਾ ਖਸੁਨਵਹਿ। ਬੰਗਾਯਾ ਮਮੁ ਮਾਧ
 ਵਗਵਹਿ। ੧। ਲਲਾਤ ਬਿਯਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਤਾਂਤਿ। ਅਸ
 ਟਪੁ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ। ੧। ਸੁਦਤੀ ਆਮਾਯਾ ਕਉ ਸਕ
 ਆਲਾਪਹਿ। ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਪਾਂਚ ਉਥਾਪਹਿ। ਗੋਰੁ ਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ
 ਗੰਧਾਰੀ ਸੀਹਤੀ ਉਚਾਰੀ। ਧੰਨਾ ਸਰੀਏ ਪਾਚ ਉਉਗਾਈ। ਆਲਾਗ ਕਉ
 ਸਕ ਸੰਗ ਰਲਾਈ। ਮਾਰੁ ਮਸਤ ਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ। ਪ੍ਰਥਮ ਚੰਡ ਕਉ ਸਕ ਉਤਾਰਾ।
 ਅਉਖਟ ਅਉਭਉਰਾ ਨਦਗਾਏ। ਅਸਟ ਮਾਯਾ ਕਉ ਸਕ ਸੰਗਿ ਭਾਏ। ੧
 ਪੁਨਿ ਆਇ ਅਉਧਿ ਤੋਲੁ ਪੰਚ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ। ਉਠਹਿ ਤਨਕ

ਚੇਲਾ ॥ ३३ ॥ ਹਮਿਲਾਵਹੀ ॥ १॥ ਤੇਲੀਗੀਦੇਵ ਕਰੀਆਈ ॥ १॥ ਸਰ
ਰਸੁਹਾਈ ॥ ਸਰਸਾਮਰੀ ॥ ਏਫਾਰਜਾ ॥ ਸੰਗਿਲਾਈ ਪਾਂਚਉ ॥ ਸਰਸਾ
ਸੁਰਮਾਨਿਤਾਸ ਕਰਆਇ ॥ ਚੰਦਬਿੰਬ ਮੰਗਲ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸਰਸਾ
ਅਉਮਾਇਹਿ ਸਿੱਧੇਦਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਰਸਬ ਸੰਤ ਕੋਦਾ ॥ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰ
ਕਰੇਸਦਹੀ ॥ ਪੁਰੀਆਈ ਦੀਪਕ ਕੀਬਾਗੀ ॥ १॥ ਕਵੇਲੀ ਪਦਮਿਰੀ
ਕਰੀਅਲਾਪੀ ॥ ਕਸੇਦੀਅਉਗੁਜਰੀ ਸੰਗਦੀਪਕ ਕੇਬਾਪੀ ॥ १॥ ਕਾਲੀ
ਕੁੰਤਲਾਅਉਗਾਮਾ ॥ ਕਮਲਾਕੁਸਮਦੀਪਕ ਕੇਨਾਮਾ ॥ ਗਉਰਾਅਉਕਲ
ਰਕਲਾਨਾ ॥ ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕ ਕੇਜਾਨਾ ॥ १॥ ਸਭਮਿਲਿਸਿਰੀਗਵੈ
ਗਾਵਹਿ ॥ ਪਾਂਚਉ ਸੰਤ ਬਰੰਗ ਨਲਾਵਹਿ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਕਰਨਾਟੀਧਰੀ ॥
ਗਉਰੀਗਾਵਹਿ ॥ ਅਸਵਰੀ ॥ ਤਿਹਪਾਢੇ ਸਿਧਵੀਅਲਾਪੀ ॥ ਸਿਰੀਗਾ
ਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾਪੀ ॥ १॥ ਸਾਭੁਸਾਰੰਗ ਸਾਰੰਗਾਅਉਰਗੋਡ ਗੰਭੀਰਾ ॥
ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸਿਰਾਗਕੇਗੰਡਕੁੰਭਧਰੀ ॥ १॥ ਖਸਟਮ ਮੇਘਰਾਗਵੈਗਾ
ਵਹਿ ॥ ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿਬਰੰਗ ਨਲਾਵਹਿ ॥ ਸੇਰਠਿਗੋਡ ਮਲਾਰੀਧੁਨੀ ॥
ਪੁਨਿਗਾਵਹਿ ॥ ਅਸਾਗੁਨਗੁਨੀ ॥ ਉਦੈਮੁਰਿਸੁਹਉਪੁਨਿਕੀਨੀ ॥ ਮੇਘ
ਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ ॥ १॥ ਬੈਰਾਧਰੰਗਜਧਰਕੇਦਾਰਾ ॥ ਜਬ
ਲੀਧਰਨਟਅਉਜਲਧਾਰਾ ॥ ਪੁਨਿਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰਅਉਸਿਅਮਾ ॥
ਮੇਘਰਾਗਪੁਤ੍ਰਕੇਨਾਮਾ ॥ १॥ ਖਸਟਰਾਗਉਨਿਗਾਏ ਸੰਗਿਰਾਗਨੀ
ਤੀਸਾ ॥ ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਰਾਗੰਨਕੇਅਠਾਰਹਦਸਬੀਸਾ ॥ १॥ १॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਮਰਾਹੀ ਕੀ ਬਿਧਿ,

੧. ਸਿਰਿ ਸਾਹੀ ਕਜ ਲੁਦ ਜਨੁ

੧ ਬੋਲੁ

੨ ਗੁਦਕਿ ਕਰਕਾ

ਇਕਰਤੀ ਲਾਜ ਦਰਦਾ,

ਇਕਰਤੀ ਸੁਇਨਾ। ਬਿਜੇ ਸਾਰਕਾ ਪਾਈ ਤਾ ਮੇਕਾ ਭਾਂਡੁ ਨਿਮਕੀ ਲਕੜੀ ਦੁ

ਕਾਕਜ ਲੁਦਿ ਨਵੀਹ ਪਸਈ ਰਵਾਯਾਰਖਈ

1. 17

1. 17

1. 17

1. 17

